Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Apparatus Decretalium domini Jnnocentij pape quarti.

https://hdl.handle.net/1874/461272

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

possessionē. ſ. de iurepa. consultatiōibus. (a quo causaz.) vt ſi electus patiaſ electores de electione: an ſit canonica agere vel ordinatus ordinatorē. ē. de elec. duduz ro. lxxj. di. tātis. ij. q. vj. hoc gppe. nā ſnīa cōtra electores vel ordinatores lata ſup eo q eēnt publice delinquētes ꝓiudicat electis ꝛ ordinatoribus in ꝑ. capitulis. idē ꝛ ſi ille ꝑ quo iudicatū eſt patiaſ iudicē deferre ſnīam: q: ab eo causam habuit: hoc nō poteſt habere locū niſi qñ iudex ꝓceſſit ex officio ſuo inquirēdo: ꝛ ſi ſic remouit aliquē cuius prebendā alij contulit. nam ſi inquiſitor hic defendit cauſam ꝓiudicabit illi cui collatū eſt beneficiū ſi ſeiuit: vt hic. idem tñ ſi egiſſet petrus ꝛ ego modo agerē ad idē de iure mihi a petro cōceſſo. tamē q dictū eſt de ordinato ꝛ ordinatore nō videf ita indiſtincte verum. nā quantūcūq; cōdēnet de crimine ordinatus nunq̄z ꝓiudicat ordinatoi. nā cū ex vi accuſatiōis ordinati nō ſequaf cōdēnatio ordinatoris nulla ratio eſt quare cōdēnatio eius ſequeref: vel quare ꝓiudicaret eo. nā ex vi accuſatiōis ſequif aliqñ bonōrū ademptio: infamia: ꝛ huiuſmodi. C. de bo. dā. l. j. ij. ꝛ. ij. p totū. ff. de his qui no. infa. athletas. §. vl. ꝛ. l. ſequētib⁹. ff. de furt. nō poteſt. ſed q alius nō accuſatus ex vi accuſatiōis alterius patiaſ penaz nō inueniemus niſi in certis caſibus: vt in crimine leſe maieſtatis. vj. q. j. §. verū. ꝛ bereſeos. j. de hereticis. c. vergētis. ꝛ alīs cōſimilia capitula intelligunf qñ notoria erāt: vel delicta ordinato ꝛ vel inſtitutoz: q ctiā ſi nō eēt actū cōtra ordinatores: tñ ſi in ordine iudiciario poterāt puniri ordinatores qui ſcienter malos ordinaſerāt: vt. ē. de iureiur. ad noſtrā. iij. ꝛ. j. de accuſa. euidētia. ſed ſi accuſaref ordinatus q extra quattuoz tpa ordinat⁹ fuiſſet: vel q minus canonice electus vel translatus fuiſſet que ꝛ publica notoria ſunt bene ꝓiudicaret ſnīa lata cōtra ordinatum ordinatori. ē. de trāſl. epi. inter. ꝛ de temp. or. l. fas. biceni iſta ſunt ita cōnexa que ſeparari nō poſſunt. ſi enī male ſecit recipiēdo ordinē tali die deterius fecit ordinator: cōſerēdo. ar. ē. de trāſla. epi. inter. circa fi. ſed bene potuit ordinatus male recipe ordinem: q erat criminoſus: ſed ordinator bene cōtulit: q: hoc ignorauit. ē. de cor. vici. expoſuiſti. ꝛ hoc quidā de plano concedūt. melius vi def q quantūcūq; crimen ſit notoriū ordinati: vel q ordinator celebrauit extra. iuj. tpa. nunq̄z in agiſ vt caſſetur ordinatio quā habet ab ordinatore: ſed tñ agere poteſt vt puniaf: vel penitentiā agat quā nō habet ab ordinatore. ꝛ ideo nunq̄z vnī ꝓiudicat ſnīa cōtra alīū lata. ſecus autem eſt in electis ꝛ electoribus. nam in illis obtinet qđ ſuperius eſt notatū. hoc aūt videf eē indubitatū q: ſi aliquis egit cōtra capitulū alicuius eccleſie: ꝛ petit ꝑbendā que mihi debebaf vel mea erat nō ꝓiudicat mihi ſnīa lata ꝫ capitulū alicuius: q: ſi poſſidebā ꝑbendā: tūc cōſtat q nō ꝓiudicat q: cōtra capitulū nō cōpetebat actio: ſed cōtra me. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. l. penul. ff. de rei ven. officiuz. ꝛ. ē. de iudi. examinata. ꝛ ſi nō poſſidebā nō ꝓiudicat: quia nō potui actor: em ꝓhibere ab agendo. ff. de re iudi. ſepe. §. vl. ff. de iureiurā. nā poſtea. §. fi. ꝛ. l. ſed ꝛ ſi poſſeſſori. hoc iureē falſum: q: ſi quis ageret contra capitulū ſuper ꝑbenda quā dicit vacare de iure: ꝛ alius eam teneat de facto: vel ſi quis dicit eam ſibi deberi quā alius etiā dicit ſibi deberi ꝛ eodem iure. ſ. per electionez capituli ſatis videf locum habere hec decre.

Abbate ꝛ infra cōmendatori. Et hic no. q: quādo ad plures ptinet actio de aliqua re: ita q ad vnū ptinet quaſi ſub alio ſicut cōmēdator: é ſub ꝓceptore q: ſimul ambo ꝛ oēs agere poſſunt: de hoc no. ē. de iudi. cū deputati. j. de reli. do. cū venerabilis. (vl quaſi.) no. libellū ſub diſtinctiōe: vt no. ē. de in inte. reſti. c. cōſtitut⁹. (finibus). ē. de reſti. ſpo. cū ad ſedē. (ſub conditiōe.) hec riſio. pbaf. ff. de leg. j. cetera igif in pn. ff. de act. emp. l. vl. ff. de leg. j. ab oibus. ꝛ. l. ſi ſeruus. aſs verū eſt q: rei cuius cōmerciū quis nō habet ꝓpter naturā ipſius rei nec legatū nec donationē nec ſtipulatio fieri poteſt. ff. de leg. j. filiuſſa. §. ſiquis. ff. de leg. ij. boue. §. j. ff. de leg. iij. ſi deicōmiſſa. §. in ſeruo. ꝛ eſt expoſſum de re que eſt apud hoſtes. ff. de' ver. ob. liber homo. (mox). C. de ſacro ſan. eccle. vt inf. (intētio.) ſatis bene dicit q: ex nullo verbo poſito in donatione facta monaſterio de populeto apparet voluntas donatoris q⁹ loc⁹ de roſel. daref monaſterio de benefac. ar. C. de do. pmil. l. j. Itez ꝑ hoc facit: q: verbū donatoris nō dirigebaf ad monaſteriū de benefac. ſed ad monaſteriū de populeto. ꝛ ideo nō videf ius ſiū in re ſed in ꝑſona. ff. de annu. le. Laīus. ff. de leg. j. q̄dam teſtaméto. ff. de ꝓtrahē. emp. l. ſi. aſs aūt ſi appareret ex aliquibus ꝓſumptiōibus de voluntate donatoris q: ad monaſterium de benefac. pueniret res donata poſſet dici q: aliter, puideret monaſterium de benefac. ar. ff. de leg. ij. ticius. §. patre. ff. de rei vē. emptor. §. ancilla. ff. de leg. ij. ticia. cū teſtō. §. ticia. cū mi. j. de teſti. nos q dem. ff. de dona. inter vi. ꝛ vxo. ſulpitius. (donatio). j. de cc. edi. ad audiētiū. ſed cōtra. ff. de ſer. vr. prędi. ſi ſeruus. §. fi. ff. ſi ſeruꝰ vē. l. ſi. ff. de admi. le. ſeruos. ff. de lib. cau. ſuos. ff. de lib. ꝛ poſt. placet. ꝛ. l. ſe. inſti. de lega. §. poſtbumus. ſed ibi nō querif ius in re: ſed ꝓſonalis obligatio. (qz iudei.). j. de iude. non pōt: ſolem⁹ nunq̄z. ff. ad exhi. l. tigni. §. fi. C. de in litem iurā. l. j. nec obſtat de pignoratitia act. ſi rē. §. fi. q: ibi loquif in pignoratitia que ſtat i oziſ ex cōuentiōe. ꝛ ſic rñde. l. ff. de pig. act. l. ſi rē. (dicebaf.) bene allegat iſte ſi res donate nullo mō ptinebāt ad regnū: q: ſm hoc nihil ptinuit ad regē de eis diſponere: ſed ſi ad regnū ptinebant ꝫ ea nō poſſideret bene ius qō in eis habebat dare potuit ꝛ ad hoc obligare ſucceſſoꝛē: ꝛ ſm hoc bona etiā erat rñſio ꝓ. aduerſe. (ſuperueniēti). ff. de rei vē. ſi aūt. in pn. ff. ad exhi. tigni. in pn. (ſpālicā.) puta ex cā venditiōis inite cū ꝓ. tali die ꝛ loco dicere ſi bi deberi ꝛ non eſt vez. (ꝛ poſtea.) q̄z iſte cepta ex ꝑdicta cauſa. (ſine alia). ſ. q: res quā petijt ex cauſa vēditionis ſibi debef poſt litē cōteſtatā. ex cauſa donatiōis que penitus aliena eſt a cauſa vēditiōis. ſimilis aūt cauſā vēditiōis ſecūda eēt ꝑme ſi ex cā alterius vēditiōis alio loco ꝛ tpe facta ſibi poſt lit. conteſt. debet. ꝛ tñ q: ex ea actū nō eſt nō veniet in iudiciū. ꝛ ideo de eo nō ſententabit: ꝛ hoc eſt qō hic dicit. (obnoxium.) hec petitio generaliter raro admittif in ꝓſonalibus actionibus in realibus ſepe. (in debite). ſ. q: tūc nō debeaf. (iudiciū.) iudiciū enī nō minus valet qñ quis iuſte agit q̄z qñ iuſte: qō ſatis patet: q: ſnīa cōtra eū lata tenet: ſimo etiā ꝓ eo: ſi ſit cōtra ius litigatoris. ij. q. vj. §. diffinitiua. ꝛ ideē videf de actis ꝛ geſtis. (libera cōſcientia.) q: cum in genere dixit eū ſibi obnoxiū: ꝛ eū inuenerit tpe ſnīe obnoxiū cōtra cōſcientiā iudicaret ſi eū obnoxiū ſnīaret. Itē ex hac ſcia ꝓpetua ꝛ ex omni cauſa pararef exceptio rei iudi. abſoluto: ſed ſic non eſt qñ ex certa ſcia petijt: q: tūc tñ paf exceptio ex illa cā. (iudicio.) q: ꝓbationes ꝛ acta inter eaſdē ꝓſonas ꝓiudicant: etiā in alio iudicio ſi ad idē agaf: ꝛ hic ad idē agef: q: ſub generalibus verbis oīs tpis iūs. ſ. ante litē conteſt. ꝛ poſt deduxit in iudiciū. (ꝛ tūc). ſ. tpe litis cōteſt. (fundauiſſe.) nō habita diſtinctiōe inter ꝓſonales ꝛ actiones reales: niſi q: ꝓſonales raro admittunf non expreſſa cauſa: ſed reales fere ſemp nō expreſſa cauſa admittunf: ſed etiā in eis ſi expreſſa ſit cauſa certa: niſi cauſa ſit ꝓpoſita tpe litis cōteſt. nō pdeſt ſi poſtea alia ſuponiat. ar. ff. de excep. rei iud. ſi mater. §. ſiquis vero. (donationis.) puta q: dixit peto talē fundū ex cauſa vēditiōis: lz enim nō adiecerit de tpe ꝛ loco venditionis: q: tamen venditionē neceſſario comitaf locus ꝛ tempus nō. poſſet petitor: ſi poſtlitē conteſtatam eandē rē emat cum de certa venditione intelligi ꝓoꝛteat ꝛ certis loco ꝛ tpe facta: vt hic dicit. ſecus autem ſi dicat: dico hanc rem ad me pertinere iure dominij vel quaſi. hic etiam ſi poſt litē conteſt. nouū ius acquirif ſert ſententia. ꝓ eo. ff. de rei ven. ſi aūt. ar. ff. de except. rei iudi. ſi mater. §. eandē. cum enim nullas cauſas dominij exꝓeſſit nō habet cōcomitantias loci certi ꝛ temꝓoris. ꝛ ideo nō eſt vis quo loco ꝛ tpe dominiū ad ipm pueniat. (cauſam). ſ. emptionis ꝛ venditionis ꝛ donatiōis vel ſimile. (vacua). i. impoſſibilis. certa enim vendition nō pōt fieri niſi certis loco ꝛ tpe. fatemur tamen q: nec actor debet exꝑmere in libello diem vel locum facti ꝓtractus: ſicut nec teſtis. ē. de fide inſtru. cum iohānes. niſi iudex hoc ex certis cauſis faciat fieri. ar. ē. de fide inſtru. cum iohānes. circa fi. inſtit. de act. §. curare. (cōcomitantias). ſ. tempus ꝛ locus. ſed ſufficit quo uis loco vel tpe illud factum fuiſſe. (licet). q. d. ꝛ ſi h quedaz dicta ſunt nō poſſunt tolerari. de iure tñ ſic ſeruandum eſt: q: equum eſt. ff. ad. l. aquil. ita vul. §. fi.

Ad publice ſedis. Et. j. (concilio). ꝓſentia concilij eſt ad ſolēnitatē tm̄: q: etiam ſine cōcilio ſolius pape ſnīa ſufficeret ad dānatioē impatoris. xv. q. v. alius. ix. q. vl. patet. ꝛ. c. ſeq. ipe ſolus hz plenitudinē ptātis. ij. q. vj. de creto. (ſempiternā.) ſimpliciter. ꝓnuncio ꝛ diffinio. oīs enī ſnīa ad eternā rei memoziā eſt ſeruāda: q: ꝓpetuo eſt ſeruāda ꝛ ius facit inter ptes. ſpāliter tm̄ ꝓpetua memoziāda eſt ſnīa diſpoſitionis q ferf cōtra iniquos ꝓncipes: ꝛ maxime cōtra impatoꝛē. eſt enim memoziādū de hac ſnīa depoſitionis que non debet ferri niſi ꝛ gēte multa neceſſitate ꝛ multis cauſis ꝛ criminibus ꝛ infamijs manifeſtis cōtra impatoꝛē clamātibus. Itē memoꝛanda eſt talis ſnīa: vt ſciant omnes quot ꝛ quātis ꝓiculis ſe opponit roma na eccleſia vt pacez, ꝓuret ſubditoꝛ: ꝛ vt exemplū det cęteris ꝑlatis omnia ꝓicula ſubeundi, ꝓ defenſione ſuarū eccleſiarū: quot enim ꝓiculis ꝛ mariis ꝛ terre ꝛ ꝓditionū ꝛ aſſāſſinoꝛ ꝛ alijs infirmitis ſubiecit papa qui hanc tulit ſentētiam vix homo enarrare poſſet. quedam tamē ſcripta ſunt in cronicis ro. eccle. hic debent ſumere exemplū iudices qualiter ſuas ſentētias debent ꝓmulgare. debet enim ſic dicere: ego ꝛ nos talis iudex ordinarius vl de legatus ꝓſentibus partibus talē ſniaz ꝓferimus ad eternā rei memoziā: vel ad honoꝛē ihu xꝑi: vel ad honoꝛē ꝛ obſeruationē iuris litigantiū vel alia cōſimilis verba debet dicere. nam quidā iudices malefaciūt qui dictant ſuas ſnīas alijs ſcribēdo ſiue partibus ſiue vniuerſi. huius enim ſcripture potius ſunt teſtimoniales ſcripture ꝓteritoꝛ q̄z aſſertoꝛie ꝓſentium. Item illud nō videtur fieri debere q: alicui ſcribat ſententiā ꝛ loquaf in ꝓſenti: lz in decre. factum inueniatur: vt. ē. de ſequeſt. poſ. c. j. de re iudi. in ter. q̄z ſit abſurdus, cuilibet diligenter intuenti ipas decre. liqdo apparebit. ꝓ ꝓcē. no. q: eccleſia omnes inimicos ſuos debz vocare ad pacē: ꝛ tñ eis publice offerre q: ꝛ conſcientiā habeat ſecurā ꝛ illesam ſi contra eos ꝓcedere debet ꝛ q: oza obſtruat detractoꝛ: imo ſi eccleſia ꝛ cōtra inimicos ſuos ꝓcedat ſiue ſpiritualibus ſiue materialibus armis totū fieri debet vt ad pacē veniat. xxiij. q. iij. noli. (reuocare.) no. ex hoc loco ꝛ ex his que ꝓxime dicta ſunt q: ꝓpter ſniam ſuam vel facta ſua nunq̄z ſuppoſuit coꝛrectioī vel emēdationi cōciljj vel aliozꝫ: ſed ſue emendatiōi tm̄ ſeruauit. hoc tamē dixit q: ſup emendatiōe ſua conſiliū q̄rerer ꝛ bene fecit. ix. q. iij. pater. ꝛ. c. ſequē. (adherētes.) no. fideliratē eccleſie romane: q: nunq̄z voluit habere pacē nec pacis tractatū: niſi ꝑ us exꝑmeret ꝛ ꝓmitteret de pace ſibi adherentiuz ꝛ de ꝓpetua ſecuritate eoz. (grauiſſima.) bene fecit papa q: nō ſolū multa crimina: ſed etiā multa genera peccatoꝛū ſubiecit ſententie diſpoſitionis imperatoꝛis. magna enim cauſa ſubeſſe debet depoſitiōi imperatoꝛis nō eſt ſimile eius ad depoſitionē clericoꝝ qui ꝓ quolibet peccato poſſunt. xxv. di. ꝓmū. l. di. vt conſtituer. ſ: imperatores ꝛ alij ꝓncipes deponi nō poſſunt abſq; magnis ꝛ multis ꝓiculis: ꝛ periculū eſt cauſa quare aliq̄d de trahif rigozi. j. de cle. excō. mi. latores. Item imperatores ꝛ ꝓncipes nō miniſtrāt ſacramēt⁹ eccleſie: ſed clerici ſic. ꝛ ideo oportet eos ſine peccato eē. lxxj. di. tenere. (deierauit.) ꝓiuriū lz in oībus ſit graue crimē: in ꝓncipibus tamē ꝛ ꝑlatis eſt grauiſſimū: quoz verbū debet eſſe firmiſſimū etiā ſine iuramento. ar. xxij. q. iij. innocēs. ꝛ. §. ꝓe. (ꝛ cetera.) ꝛ. j. ſub verbis iſtis cōtinentur in tertia ſnīe ꝑmo multa ꝓiuria: ſecūdo multoꝛ pactoꝛ fractiones: tertio multa ſacrilegia: quarto multe ſuſpitiones hereticę ꝓuitatis. (pacē.) nō eſt here ex teſtamēto xꝑi qui pacē nō ſeruat. cum teſtamentū eius fuerit: pacē meā do vobis: pacem relinquo vobis. ꝛ ꝓncipes maxime ad pacē ſeruandā tenenf. ff. de pac. conuentionū. (ſacrilegiū). de ſacrilegio no. j. de ſen. excō. cuz ꝓ cauſa. (nō dubijs.) cū hereticoꝝ vocabulo cōtineri debeant ꝛ etiā puniri quer leui argumēto a tramite fidei deuiare noſceāt. C. de hereti. Li. idez videtur in ſimonia. j. de ſimo. ſicut ſi. Item ſuſpectus de hereſi ſi non purgauerit excōmunicari debet: ꝛ ſi ꝓ annū in excōmunicatione ſteterit ſicut hereticus condēnari debet. ē. de hereti. excōmunicamus. §. j. Itē ſine vlla dānatiōe ipo facto eſt infamis ꝛ alias penas incurrit. ē. de hereti. excōmunicamus. §. creꝺentes. (extranitionez.) lz enim feudatarius habeat vtile dominiū: ꝛ ſibi licear ꝛ ꝑ frui feudataria: diſſipare tamē nō debet: imo nec deteriorare ſicut vſufructuarius. (reꝑehendi.) no. q: lz papa poſſet eam ꝑuare regno: quia debitam penſionē ꝑ biennium nō ſoluit. ē. de loc. c. fi. tamen ex cauſa que tm̄ intereſſe ſedis apoſtolice tangit nō ꝑuat: ſed tm̄ ipſum reꝑehendit. (imperaret) forma huiuſmodi ſententie ſumpta eſt ex eo qō legitur. j. reg. xv. di. vulterane. (ꝑuamus.) no. q: papa deponit imperatoꝛē. ſi. xv. q. vj. alius. ꝛ eſt hoc de iure. nam cum xꝑs filius dei dum fuit in hoc ſeculoꝛ etiam ab eterno dñs naturalis fuit. ꝛ de iure naturali in imperatoꝛes ꝛ quoſcūq; alios ſnīas depoſitiōis ferre poſſet ꝛ dānatiōis ꝛ quaſcūq; alias: vt pute in ꝓſonas quas creauerat: ꝛ donis naturalibus ꝛ gratuitis donauerat ꝛ in eſſe conſeruauerat eadem ratione ꝛ vicarius eius poteſt hoc. nam non videf diſcretus dñs fuiſſe vt cū reuerentia eius loquitur: niſi vni cum poſt ſe talem vicariuz reliquiſſet qui h omnia poſſet. fuit autem ille vicarius eius petrus. matḥ. xvj. vltra medū. ꝛ idem dicendū eſt de ſucceſſoribus petri. cum eadem abſurditas ſequeretur ſi poſt moꝛtē petri humanā naturā a ſe creatam ſine regimine vnius perſone reliquiſſet. ꝛ ar. ad hoc. ē. qui ſi. fint legit. ꝓ venerabile vltra me. de hoc no. ē. de ſo. cōpe. licet.

Quam eterni tribunal ſe ſuſpēſum. Dicſit in famis. C. de peñ. iū. qui ma. iudi. l. vl. (diuinis.) ſi officio ſuo. xj. q. iij. ſi go epe. (irregularitate.) hic colligitur q: cū irregularibus ſolus papa diſpēſat. ꝛ idē videf de coꝛpoꝛe vitiatis. ꝛ illegitime natis. ꝛ penitētibus. ꝛ bigamis. ꝛ idē ſeruat eccleſia romana. (in tot.) in quattuoꝛ ꝑdictis.

Innocentius papa quartus.

Duobus iudicibus ꝓ reo). ē. de ꝓba. ex li⁹. (ꝓ reo.) de hac materia no. ē. de offi. dele. cauſam.

De appellationibus. Rubrica.

Dilecti filii. ad ſe.) repete que dixim⁹ ē. de offi. le. qđ ad conſultationē. (factas.) tempoꝛe ſuſpenſionis ꝛ excōcatiōis inter dictī poꝛis ad ipm archiepm. (malitioſe). j. de ꝓcē. ꝑbē. vl ec. nō va. nulla. (initiū.) nā nō noceret ſi poſt ap. late ſunt.

Inter cetera generales. Nouius mutaf. (poſtea.) ſubſecutū ſm q non licet appellare niſi ab inſtāte grauamine vel cōminato. j. eo. cū cauſam. ꝛ. c. vt debitus. ꝛ. c. cū ceſſante. ꝛ. c. dilecto. vel poſſet dici q hec decre. ꝓeſagiebat ius illud.

Ad noſtram ap. Nodie non videtur differētia inter regulares ꝛ alios: ꝛ inter coꝛrectionē ꝛ aliū ꝓceſſum cum ſemp liceat appellare: ſi exceſſat qō idem eſt ac ſi graues. ē. de offi. oꝛ. licet. (incōmoda). j. ō accuſa. c. inquiſitiōis. olim aūt poterat eē differentia: q: clerici ſepius audiebanf appellantes regulares rarius. ꝓtere a cōtra diſciplinā clericī non appellabāt niſi grauarenf in aliys audiebanf appellantes etiā ſine grauamine. regulares vero vix vel nunq̄z audiebanf. hodie etiam poſſet habere locū hoc poſt ſniam regulares ſm regulā latā: q: tūc nō differret iudex appellationi. in aliys autem ſecus. ꝛ q dicimus in coꝛrigendis exceſſibus regulariū: idem intelligim⁹ etiaz de exceſſibus aliozꝫ ſubditoꝛum. ē. de offi. ordi. irrefragabili. §. j. ꝛ ex officio condēnati appellauerit ꝛ appellationis litteras impetrent etiā poſt ſniam ꝛ etiam facientes mentionē de appellatiōe nō valent niſi faciāt mentionē de cauſa condēnatiōis. ē. de reſcrip. dilectus filius abbas. j. de coha. cle. ꝛ mu. ſuper eo. Item in hoc eſt differentia inter coꝛrectionē exceſſiuū ꝛ alias cauſas: vl alia iura: q: coꝛrectio exceſſiuū nulla conſuetudine etiam ꝓſcripta impediri poteris. de offi. ordi. irrefragabili. §. j. ſed alia iura ꝛ iuriſdictio bene tollunf ꝓſcript. vt. j. de ꝓſcrip. ꝓ totū. ꝛ contra ea cōſuetudine: vt. ē. de cōſue. c. fi.

Dersonas eccleſiarū. his. Nō enī vlterius audieſ appellās in articulo qué nō ꝓſeqf: vt hic. ꝛ. j. eo. ſepe. in aliys ſecus. j. eo. directe. (ſi aūt.) hma poſ loquif qñ ꝑs ꝓfixit nimis magnū terminū: lz poſtea iudex ꝓfixit terminū minoꝛē. ſcda qñ ipe appellās ꝓfixit terminū cōpetēte. (ſine). i. iuriſdictioī tue. nā lz appellās nō ꝓſequatur appellationē a diffinitiua ſnīa interpoſita ifra terminum ab hoīe ꝓfixū: ppt hoc nō manet ſnīa rata niſi labif terminus iuſ. nec ꝺicit. c. ſe. j. eo. ſepe. q: oīa illa capla intelligunf de termino iuſ. aliꝫ tm̄ intelligūt idē in termino iuris ꝛ in termino hoīs. ſ. q ſemp manet ſnīa rata. ꝛ hoc videf veriⁿ: qō ſic. pbaf: q: vltra terminū ꝓfixū appellatioī ꝓſequende ſiue a ſe ſiue a iudice ſiue a iure ꝓfigaf: appellatione ꝑſequi nō pōt. Itē nec de nouo appellare poteſt: q: nec grauari poteſt: q: nec iudex q ſententiando fructus eſt officio ſuo nō hz vlterius qd faciat. ē. de offi. dele. in litteris niſi q exequatur. ē. de offi. dele. ſignificaſti.

Quam ſit romana. ꝛ euidē. ti cauſa.) ij. q. vj. ei q ap. C. de temp. ap. auē. ei qui. aliter enī nō cōcediſ bienniū. vnde oportet eū neceſſitatē ꝓbare. j. eo. conſtitutus. ꝛ ex neceſſitate daref trienniū. j. eo. exrōne. vbi no. (ꝓcutus). ē. c. pri. (ſi vero.) interpoſita eſt vt patet riſio alij meō. o. j. qñ appellaf ante ſniam. (ꝓuocationes.) de hoc no. ē. de maio. ꝛ obe. dilecti. nā fere ꝓ oīa cenſenf iure appellationū. eſt tm̄ differētia: q: ꝓpter ſtricto mō loquendo appellatio dicif illa que fit in iudicio. ꝓuocatio vero dicif illa que fit extra iudiciū: ſed ideo ꝓpius dicunf ad cauſam ꝓuocatiōis: quia tunc fiet inceptio cauſe. ꝛ appellatio pure ꝛ ſtricte dicif in cauſa iam cepta. Item ſi in iudicio appellaſſet lapſo termino nō audiretur vlterius ſup eo de quo appellauit: vt patet in eo qđ le. ꝛ no. ē. c. pri. ſed quando extra iudicium appellat etiaz lapſo termino audietur appellans: q: h appellatio non ꝓprie dicit appellatio: ſed ad cauſaz ꝓuocatio: nec poteſt impediri quin alio iure ſe iuuet appellans. (ſi autem.) modo loquitur quādo appellatur i iudicio: ſed ante ſententiā. (cogitur.) elapſo termino appellationis ꝑſequende aſſignato. (ſi raptor.) ſicut dicitur ab aduerſario: ſed

L. fol.
785

RARIORA

Cm

Cm

Cm

Cm

L. fol.
785

330. **Innocentius IV,** Commentaria in V libros decretalium. Venetië, Joh. Hamann-Herzog 8 Oct. 1491. 2o. L. 2o. 785

Typen 1, 3. — Drukkersmerk I. — HC* 9193. — Pr. 5187. — Bl. 1 ontbreekt.

Op bl. 2a: „Ludwich Leonaert Hullekens 1682". — Uit het kapittel van S. Marie te Utrecht.

Proemium.

L. fol. 785

Ludwich Leonaert Hüllekens 1682

Incipit proemium super apparatu Decretalium domini Innocentij pape quarti.

Legitur in Ezechiele: Vẽter tuus comedet ⁊ viscera tua complebunt̃ volumĩe isto qđ ego do tibi. Per vẽtrẽ q escas recipit: mens intelligit̃: que rerũ ac scripturaꝝ notitias recipit: coquit: ⁊ digerit meditatõne solicita ⁊ frequẽti. Viscera aũt implent̃: cũ desideriũ volũtas: ⁊ intẽtio intimo sapore scripturaꝝ satiant̃. Sunt. n. multi qui multa legũt: sed vacui recedũt: qui mente quidem intellectũ percipiũt: sed in cordis desiderio seruãda nõ ponunt. similes illis: q vt dicit Hiere. venerunt ad hauriendũ aquã: sed vasa sua vacua reportauerũt: ⁊ ideo ꝯfusi sunt pariter ⁊ afflicti. Vos igitur haꝝ scripturaꝝ ⁊ sacraꝝ ꝯstitutionũ lectores eaꝝ intellectum sanũ in ventre mentis vestre percipite: coquite: ⁊ frequenti meditatione digerite: ⁊ mentis desiderio intra mentis viscera seruanda reponite: non ad vanam gloriam: non ad thesauros congregandos: sed vt recte causas tractetis: ⁊ iusto libramine terminetis: quas vt facilius intelligere possitis quasdã glosas apposuimus: sicut ex diffinitionibus quotidie ⁊ continue apud sedem apostolicã emergentibus: ac etiã ex necessitate textus quarundam decretalium corruptaꝝ in registro eiusdẽ sedis vigilanti studio inquisita plenius colligi potuerunt: cuius textus corruptio ⁊ veritas ad eiusdem loca transmittunt̃ per ordinẽ annotata. Nec miremini si alicubi sunt difficiles ad intelligẽduz: quia hoc facit intricatio negocioꝝ ⁊ casuuz varietas qui in eis vt melius potuimus extricantur. Igit̃ tam doctor q̃ꝫ auditor dum in scholis legunt multa de p̃dictis glosis poterunt omittere: ⁊ studio camere pro discussionibus ⁊ diffinitionibus causaꝝ ꝓ tempore reseruare: vt sic comestum volumen istud diuisim efficiatur in ore ip̃oꝝ facile ⁊ delectabile: sicut mel qđ prius videbatur difficile: sollicite attendentes q̃ in hoc volumine multi casus ⁊ articuli vtiles ⁊ necessarij tam in consilijs animaꝝ ⁊ penitentiali foro q̃ꝫ in regendis ⁊ disponendis ecclesijs ⁊ rebus ecclesiasticis ⁊ p̃latis: ⁊ etiam qualiter circa personam suã ⁊ subditorum ip̃i prelati se habere debeant aduersitatis tempore: sunt expressi quos glosatores alij omiserunt. ¶ Iste sunt decretales que corrupte erant: ⁊ sunt ꝑm veram litteram registri emendate. Prima est de elect. bone memo. M. in fi. vbi dicebat̃: confirmantes debet dicere: duximus confirmandã. s. quondam: ꝑm q̃ in pen̄l. glo. ibi no. Secũda est eo. ti. auditis. in prin. ⁊ etiam in fi. In p̃ncipio vbi dicebatur vnam de. G. archidia. ⁊ alteram de. R. subdia. debet dicere vnam de. R. archidia. ⁊ alterã de magistro. R. Item vbi sequit̃ decanus cum paucioribus in ip̃m. R. ⁊ cantor cum pluribus in dictum archidia. conuenissent: debet dicere ⁊ cãtor cum pluribus in G. archi. conuenissent. Item vbi sequit̃ circa finem a nominatione dicti archidi. recedentes: debet dicere: a nominatione dicti V. archidia. recedentes. Item vbi sequit̃ de nouo prefatũ subdia. debet dicere de nouo magistrũ. R. subdia. cum esset subdia. eligere p̃sum ꝓserunt. Tertia est de offi. ordi. qñ vltra mediuz: vbi dicebat̃: ꝑm abbatis consiliũ: debet dicere: ꝑm arbitrij tui consiliũ. Item corrigit̃ decre. de sen. ⁊ re iudi. cum inter nos. alia. e. ti. cum. I. ⁊. A. corrigunt̃: sicut apparet inferius vbi super eisdem decre. no. Quarta est de appel. cum speciali. circa fi. vbi dicebatur: iudex ex officio suo ꝓcedet: debet dicere: procedit. Item corrigit̃ textus de app. constitutus. vt apparet inferius vbi super easdem decre. no. Quinta est de cleri. non resi. in eccle. vel p̃ben. ex tue. in pluribus locis: primo deest textus vbi dicebat̃: suas deseruerunt ecclesias: debet addi: vt iuxta sanciones canonicas eis debeant merito spoliari. ⁊ sequit̃: contra eos procedatur debet addi hoc modo vt ip̃os ⁊c̃. Item vbi sequitur ab ep̃ali administratione: debet dicere ab ep̃atuũ. Sexta est de prebendis ⁊ dignitatibus: ꝓ illoꝝ circa mediũ. ⁊ est ibi defectus littere. nam vbi dicitur predictum magistrum de p̃benda ⁊ canonicatu santoñ. ecclesie ⁊c̃. debet ibi addi: predictum magistrum cum consensu ⁊ voluntate tua frater ep̃e de prebenda ⁊ canonicatu santoñ. ecclesie ⁊c̃.

Gregorius episcopus seruus seruoꝝ dei ⁊c̃.

Rex pacificus.

DOMEIN-ARCHIEF TE UTRECHT.

De summa trinitate ⁊ fide catholica. Rubrica

Firmiter credimus.

De fide ecneas: quia est quedam fidei mẽsura ad quẽ quilibet teneꝫ ⁊ que sufficit simplicibus ⁊ etiã forte omnib⁹ laicis. s. quia oportet quẽlibet adultum accedentem ad fidem credere: qz deus est ⁊ q̃ est remunerator omnium bonorũ. Item oportẽt eos alios articulos credere implicite. i. credere verũ esse quicquid credit ecclesia catholica. hanc autem mensurã excedere debent prelati ecclesiarũ quicũqz curã animarum habent quia debẽt scire articulos fidei explicite ⁊ distincte qui continẽtur in symbolo. s. credo in vnum deum: ⁊ quicũqz vult. xxxviij. di. c. j. ⁊ ij. ⁊ c. seq̃n. episcopi enim plus scire debent quia de eis scire debẽt reddere rationez omni poscẽti. xxxvj. di. §. ecce. xxxviij. di. omnes. non tñ dicimus q̃ incõtinenti teneantur predicti de omnib⁹ respondere: sed p̃habita deliberatione ⁊ etiã si oportuerit cum consilio alior: nõ negamus tñ quin papa ⁊ alij superiores prelati possint dispensatiue ex certis causis minus literatos ⁊ minus industriosos in tẽporibus sustinere. j. de renũ. nisi cum. §. pro defectu. de clericis autez inferioribus satis videꝫ q̃ si essent pauperes qui nõ possent intendere studio: quia nõ habent magistros vel expensas: quia oportet eis propriis manibus querere victuz quod eis sufficiat scire sicut simplicib⁹ ⁊ laicis aliquantulum plus: sicut de sacramẽto altaris: quia oportet eos credere q̃ in sacramẽto altaris conficit verum corpus christi: ⁊ hoc ideo: quia circa illud quottidie ⁊ continue versanꝫ plus q̃z laici. Si autem haberẽt magistros ⁊ expensas ad discendũ: tunc peccant nisi plus proficiãt in cognitiõe distinctu fidei q̃z laici. debet tamen ab eo qui imponit eis penitentiam de ignorãtia vel potius de negligentia sciendi scrutari vt diligenter attendãt quare in eis non proficiũt vel propter duriciã ingenij vel quia eos oportuit circa alia opa charitatis intẽdere: puta circa exhibenda necessaria confratribus suis vel pauperibus vel hospitibus. ⁊ idẽ dicendum est de alijs operibus bonis. nam cum teneaꝫ ad explicitam cognitionẽ articulorũz bene licet clericis illis explicite cognitioni postponerẽt alia opa pietatis. Item etiam ex causa possunt illi sciẽtie postponere alias scientias vt si velint adijcere scientiam iuris vt pauperes in iudicio defendant ne oppzimantur non peccant. tñ credimus q̃ non debent ita preponere scientiaz cognitionis fidei quin in ea proficiãt: ⁊ bene videtur q̃ semper plus deberent intendere circa cognitionẽ predictorũ q̃z circa cognitionem iuris postq̃z expensas habent ab ecclesia: nisi in cõtrarium eos iusta causa moueat. Item videtur q̃ etiam laici quibus deus dat talentũ subtilis ingenij q̃ melius faciunt si suuz ingenium impendant in cognitione predictorũ q̃uis nõ videatur q̃ peccent etiam si eis non intendant. videꝫ autez eis sufficere q̃ talenta sibi credita non abscondant in terra. i. in terrenis: sed bonis operibus insistant. intñ autez valet implicita fides vt dicũt quidaz q̃ si aliquis eam habet. s. q̃ credit quuicquid ecclesia credit. sed falso opinatur ratiõe naturali motus q̃ pater maior vel prior sit filio: vel q̃ tres persone sunt tres res a se inuicem distantes q̃ non est hereticus nec peccat dũmodo hunc errorem suum non defendat ⁊ hocipsum credit quia credit ecclesiaz sic credere ⁊ suam opinionem fidei ecclesie supponit: quia licet si male opinetur tamen nõ est fides sua: immo fides sua fides est ecclesie. j. eo. damnamus. circa fi.

Damnam⁹ ergo. defende

re.) Hoc enĩ nullatenus licet immo q̃ plus est nec disputare de fide licz publice turbis coadunatis causa tumultus vel sue pfidie defendẽde. C. de fide catho. l. penul. Si autem ad confusionem hereticorũ vel ad veritatem clarificandaz disputaret aliquis nõ crederem malum vt fecit Siluester.

De constitutionibus. Rubrica.

Quonum statuta.

Non abrogatorũ ne sit contra. xxvj. di. c. j. ⁊ xxix. di. c. j. ⁊ xxxvj. q. vlt. c. vlt. ⁊ j. de purga. vul. c. fi. (Ab omnibus). i. subditis. ne sit contra. C. de leg. digna. hic enĩ non est bona glo. quia conditori canonuz ⁊ vicario creatoris subdita est omnis creatura. (In actionibus). i. ciuilib⁹. (Judicijs). i. criminalib⁹. xxv. di. de libell. insti. de offi. iudi. in prin. (Suo). i. malo: similis expositio. iij. q. ix. puta administratores tamẽ ⁊ ceteri ordinarij quãdoq̃ licite ratione casuuz emergẽtium leges transgrediũtur: vt in auẽ. iusiurandũ quod presta. ab his qui acci. circa princi. colla. iij. hoc non placet nam sicut in eadem auẽ. continetur, ⁊ triq̃z parti tam in priuatis q̃z in publicis contractibus iurant seruare iusticiaz. vnde dicim⁹ q̃ administratori nõ licet a iusticia discedere: nec obstat predicta auẽ. vbi dicit: seruabo equitatẽ sm quod mihi visum fuerit iustũ: quia illud intelligit extra iudicium vt in officijs dandis: vel etiã in iudicijs in his que commissa sunt ei⁹ arbitrio sicut in iudicijs dandis ⁊ similibus. ff. de iure deli. l. j. iij. q. iij. de indutijs. ⁊ in dispensationibus. j. q. vij. exigunt. ⁊ in penis saltẽ extraordinarijs crimibus q̃uis ⁊ idem credim⁹ ⁊ in ordinarijs si iudex ex causa eas viderit temperandas. ff. de pen. auẽ facta. §. fi. ff. de pe. capitalium. l. di. vt constitueretur. lxxxvj. di. tanta. xxiij. q. v. circumcelliones. ar. cõtra. ij. q. iiij. §. uotandũ. ꝺd illud intellige sine causa vel post sentẽtiam. in sententia enim ⁊ in ordinario crimine penam temperare potest vt dictum est ⁊ arbitri etiam leges transgrediuntur. ff. de arbi. qualem. extra de renun. in pñtia. (Suo.) C. de senten. nemo. xxxvij. di. relatum. j. e. c. fi.

Ognoscẽtes. ⁊ ifra culpa

Fallit in casib⁹. xxij. di. renouãtes. xvij. q. ij. qui multorum. j. de cleri. coniug. sane. vel etiam ibi causa suberat ⁊ sine culpa. j. vt lit. non contest. quoniã frequens. (Dispendijs.) nisi sit constitutio iuris naturalis: vel nisi sit expzessuz in iure q̃ pterita respiciat. x. q. j. sic quidam. C. de leg. leges. j. de vsu. cum tu. j. de elec. cum in cunctis. (Dispẽdijs). i. damnis vel retractationibus. (Ignorantes.) constitutio enim nõ ligat ignorantẽ. xxxij. q. iiij. dixit sara. lxxxij. di. proposuisti. xvj. di. §. his ita. tamẽ exquo est publice promulgata non prodest pretendere ignorantiam. xvj. di. quod dicitis. j. de postu. c. j. nisi forte dilucide suã p̃baret ignorantiam.

Translato.

In christum ⁊ ab eo in successorem eius per illa verba: pasce oues meas. j. de elec. significasti. vel p illa: ite docete omnes gentes. de conse. di. iiij. propzie. (Sacerdotio) idest leuitico ne sit obiectio de melchisedech qui fuit ante legem. (Eadem). C. de nupt. si libertam. j. q. j. si christus.

Am cõcupiscentiã nescie

bam.) ⁊ sic nec reprobẽdam censebam. (Hoc). i. concupiscentiaz p̃hibere. (Omnia). i. omnia genera malorum. si. xlvij. di. bonorum.

Eminaris dicenda.

xxxvij. di. relatum. no. q̃ dictis sanctorũ patrum vel aliorũ ab ecclesia receptorum stare licet: ⁊ qui dicit quod ipsi dicunt non põt de temeritate redargui nisi ea diceret que retractata sũt sicut augu. multa retractauit de dictis suis: vel nisi sint per ecclesiam correcta. xxvj. di. c. j. ⁊ ij. ⁊ xxxij. di. §. j. in fi. Si vo sancti diuersas opiniones inter se habeant: vt de corpore beate marie assumpto vel de salomone damnato licitũ est cuiq̃ quod vult dicere. Si vero nulla diuersitas inter sanctos inuenit: necesse est vsq̃ ad vnũ iota seruare quod dicunt. xv. di. c. fi. postq̃z opuscula eorũ a sancta ecclesia sunt autenticata: olim aũt antequã essent autẽticata licitum erat ea tenere vel non. ix. di. noli. ego. quis.

Quamomnes. ⁊ infra.

q̃ constitutio istorum canonicorũ nõ fuit iusta canonicis: quia futuris in futurũ dabant penã si abessent: sed sibi presentib⁹ si in futurũ abessent nullã imponebant penam. ⁊ ideo non erat lex cõmunis vel generalis etiam circa idez. i. in penis imponendis in futurum absentibus. Item si istorum constitutio erat equa in futuris qui in modico tenebantur ecclesie quare nõ erat equior eis presentibus ⁊ qui ex perceptione bñficiorum preteritorũ magis ecclesie tenebatur. Item constitutio de vineis ⁊ eorum fructib⁹ communicandis in futurum premissa ratione non erat iusta: sed ex eo iniustior apparebat q̃ ex radice cupiditatis p̃cedebat: quia preter fructus vinearum suarum p constitutionez suam debebãt habere partem etiam de fructibus vinearum decedẽtium canonicorũz. Sed oppones quare nõ potius mandauit q̃ omnes seruarent constitutionem hanc fauorabilem que tendit ad residentiam quam faceret seruari consuetudinem antiquaz que erat residentie contraria: ⁊ maxime cum ad hoc cogi possunt antiqui propter rationem hic assignatam patrie legem ⁊c. Rñ. quia nullus erat qui hoc peteret. Item quia non fuerunt vsi hac constitutione licet fecissent ⁊ verba cuz effectu sunt accipienda. ff. q̃ gsq̃z

iur.l.j.vel dic illud habere locuz vbi lex teneret licet esset iniusta: sed vbi lex non tenet sicut hic:quia non poterant facere constitutiue episcopo.j.e.c.pe.nō habet locum illud edictū q quisqz iur. tē.credimus tamen q si episcopus faceret constitutionez istam que hic continetur excepto de vineis quod bene teneret dummodo haberet consensum capituli sui ⁊ alia que interuenire debent: quia hec constitutio tm̄ ratione constituendū est iniqua:quia p se tm̄ constituebant:⁊ quia illud constituere non poterant ⁊ non ratione constituti.non enim iniquum est q antiqui canonici in suis consuetudinib⁹ remaneant ⁊ noui qui scienter legem nouaz admiserunt ea ligentur: quia cōstitutio futura respicit.ē.e.cognoscētes.xxxj.di.ante.j.e.c.fi.fateor tamen q equi⁹ esset q omnes hac lege ligarentur nisi scandalum impediret. si ergo timetur scādalum bene faceret episcopus qui eos constitutione non comprehēdit:caueat tamē episcopus ne ⁊ nouis legem imponeret que scādalum induceret si ordinaret q illi qui de cetero fierent canonici a carnibus abstinerent vel nigrum habituz portarent. nam hec constitutio non teneret vel de facile reuocaretur.ar.j.de vi.⁊ ho. cle.deus.(Quisqz).ff.q quisqz iur.l.j.(Loequetis) sed nonne isti psentes poterant omnia statuere alijs irrequisitis.vt.x.q.ij.hoc ius.⁊.vij.q.j.factus.j.de elec.cū inter vniuer.so.bene possunt facere bonam ⁊ honestam constitutionez sed ideo hoc non valuit quia pro suo cōmodo in preiudicium aliozum ⁊ malo zelo ⁊ contra cōsuetudinem approbatam ecclesie factum est.iij.di.erit aliquando enim contra approbatam consuetudinē sine licentia domini pape facere non licet ⁊ contemptores consuetudinuz quasi puaricationes legis habendi sunt.xj.di.in his rebus.vel dic melius q hoc non poterant sine consensu episcopi.j.e.c.pe.⁊ fi.adhuc obijcit quod maior pars facit totum facere videtur.j.de bis que fi.a ma.par.ca.c.j.tu dic:si aliquid est cōmune pluribus non vt collegiatis sed vt in singulis non valet quod fit a pluribus nisi omnes consentiāt siue simul siue separatim.ff.de serui.ru.pdi. per fundum.nisi concedant rem in naturali vsu quod facere potest vnus solus socijs inuitis ⁊ contradicētibus.insti.de re.diui. §.religio.⁊ nisi in casu.j.de iurepa.postulasti.si vero sint plures vt collegiuz distingue:aut sint aliqua facienda ex necessitate vel vtilitate ecclesie aut alienationes electiones institutiones ⁊ similia ⁊ tūc sufficit q legitime ⁊ bene facit maior pars.j.de elect.lz ⁊ de bis que fi.a ma.par.ca.cū in cunctis.⁊.c.fi.dūmodo nō contēnant eos qui vocandi sunt.j.de elec.quod sicut.venerabilē.Sed ex alijs que ex necessitate vel vtilitate nō fiunt sed propter vtilitatem canonicorū tm̄ puta cum diuiditur prebēda nō valet nisi omnes consentiant quia pro eodem est ac si ageret de iure quod ad singulos vt ad singulos ptinet vt hic:⁊.l.p fundum.secus autem dicerem si hec cōstitutio vel etiaz diuisio prebendarū fieret pvtilitate ecclie quia tunc sufficeret maior pars.j.de bis que fi.a ma. par.ca.c.fi.⁊ tunc cōsentire debet tanqz collegiuz nō tanqz singuli.j.e.cum.m.nō segregatim.s.hodie in vno loco vnus:⁊ cras in alio loco alius.hec questio nō habet hic locum:quia non dicit q omnes canonici nō fuerunt presentes.(Loequetis) ar.pro paritate beneficiorū.j.e.cum.in.xvj.q.vij.c.j.q.ij.§.his.in fi.ver. nō eius.ff.pro socio.l.iij.§.sicut tres.⁊tra.j.e.c.fi.xij.q.ij.vulterane. ⁊.c.nobis.⁊.c.concesso.⁊.c.de redditibus.j.q.ij.c.fi.lxiij.di.cōsuluit.So.in qualitate ⁊ quantitate beneficiorum singularis cōsuetudo ecclesiarum attendenda est que si prescripta est preualet iuri scripto.argu.j.de preben.relatum.⁊ de excess.prela.ad h. ⁊ de sepult.certificari.Si vero nulla appareat consuetudo:puta quia quandoqz paria sunt beneficia:quandoqz imparia.vel qz ecclesia de nouo constructa est:tunc dicas q omnia que de cōmuni celerario exeunt ad quottidianum victum equaliter diuidenda sunt.⁊ ea que dantur pro indumentis iuxta personarum meritum locum ⁊ ordinem plus vni qz alij diuidi debet.nec enim est contra.xvj.q.vij.c.j.expone enim ibi: mouentur id est moueri debent.

Que in ecclesiaruz.⁊ infra constituerunt)Male faciunt laici facientes statutum de rebus ecclesie:cuz in eis non habeant iurisdictionem.x.di.c.j.xcvj.di.bene.j.de re iudi.cum causa.super rebus etiam laicorum hoc statuere non possent:cum tale statutum esset in lesionem iuris alterius:⁊ eius iuris qō ad aliquez spectat vel acquiritur de iure naturali: vt sunt dominia obligationes ⁊ huiusmodi.⁊ non datur a iure ciuili vel ab imperatore:vt actōnes vt.ff.de iusti.⁊ iure:ex hoc.insti.de rerum diui.§.fere.⁊.§. preterea per allu.vnde rescriptum vel pragmatica sanctio vel annotatio concessum in preiudicium talis iuris non valet.C. si contra ius.l.fi.nam ⁊ naturalia iura sunt perpetua.insti.de iure natu.§ penult.⁊ sicut rescripta non valent: ita nec leges vel consuetudines:cum rescriptum sit lex.C.de legi.l.ij. in casibus tamen valet rescriptum in preiudicium talis iuris.C.de quadri. pscript.l.fi. C.de ven.re.fi.l.j.⁊ dico non valere legem vel rescriptum in piudicium naturalis iuris nisi iusta causa interueniat ne sint contraria.C.de bo.dam.per totum.ff.de relig.siquis sepul.C.pro quibus causis ser.ad liber.per totum.vbi vero rescriptum vel statutum lederet ius alterius in eo q ad eum ptinet de iure ciuili: puta in actionibus que sunt prodite de iure ciuili: vt.ff.de origi.iur. l.ij.si ex eo perimatur ius omnino vel ex toto deneget agēdi potestatem: non valet: nisi adijciatur nō obstante lege aliqua.ff.de lega.iij.siquis.in princi.C.de testi.auc.h inter liberos.nam ⁊ vltime voluntates vim legum obtinent.in auc.de nupt.§. disponat ita qz.colla.iiij. Sed ⁊ tunc vt quidam dicunt licet sustineatur q auferat actionem tamē quin reddat iusticiam auferre nō potest cum esset contra ius naturale. si vero non auferatur ius: sed differatur tenet.C.de preci.impera.offe.quotiens.idem vbi cunqz statutum vel rescriptum concedit quod lex dicit posse concedi.ff.de sena.nupte fi. de iure autem naturali dixi dominia ad aliqua pertinere id est de iure gentiū quod dicitur naturale:quia naturali ratione inductum est:insti.de rerum diui.§.singulorū. ff.de acquir.re.do.adeo.§.cum quid.quod etiam dicitur naturale ius:quia apud omnes generaliter est.C. si contra ius.l.fi. insti.de iure natura.§.ius autem gentium. potest autem dici q ius mere ciuile modo supradicto tollitur si ille qui habet iurisdictionem super eo iure de hoc facit legem municipalem: sicut dicitur de consuetudine q illud tollit: vt no.j. de consuetu.c.j.⁊.c. cum consue. ius autem naturale id est gentium non potest tollere in totum ius ciuile:sed potest distinguere detrahere ⁊ addere ⁊ adiuuare. nam dicit euangeliuz. In ore duorum tē.j. de testi.c. in omni.⁊ tamen canones ⁊ leges quandoqz plura requirunt.ij. q.iij.c.j.⁊.ij.C.de testi.testium.C.de testamen.l.fi.ad hoc expse dicunt leges.ff.de iusti.⁊ iure.l.ius ciuile.⁊.l. ius autem.§.fi. (Legittimo)⁊ in alijs forma seruata.x.q.ij. hoc ius.xij.q.ij. sine ex.C.de sacro sanct. eccle.iubemus.sed tunc si lesa esset ecclesia: competeret in integrum restitutio.j.de in integ.restitutio.requisiuit.Innocentius.

Quam accessissent.canonici Isti canonici volentes obtinere primiceriatum pro archidiaco. isto:olim proposuerunt coram papa de vacatione primiceriatus:modo autem quia reuocatum erat negocium ad audientiam pape per appellationem vel alio modo proponebant archidiaco.pro se:⁊ procurator capituli pro capitulo.petebat autem dictus archidiaconus collationem primiceriatus sibi factam auctoritate apostolica confirmari: ⁊ procurator capituli contradicebat.(Tanto)⁊ nulla iusta causa prepediti essent.j. de concessio. preben.quia diuersitatem.xxxviij.di. de firacusane.ij.q.vj.§.anteriorum.§.ad hec.(Sedis)sed nunquid episcopus cum canonicis posset minuere prebendas vel dignitates:argu.q non.de consecra.di.j. vasa.xxv.q.j. que ad perpetuam.⁊.q.ij.quicunqz.j.eo.ex parte.⁊.j. de offi. archipresby.c. fi.ff.de decuri.generaliter.§.pe.dic q episcopus cum capitulo ex causa potest minuere.j.de insti.c.j.⁊.ij.⁊.j.c.pri.⁊.xxj.di.in nouo.possunt enī dignitates diuidere diminuere ⁊ mutare.xvj.q.j. precipimus.ff.cō.pre.si quis duas.ff.de neg.gest.cum aliter.⁊.j. de preben.vacan.lxiij.di.§.verum.lxviij.di.quoruz vices. Item solus episcopus cum canonicus ecclesie potest certum numeruz canonicorum statuere.j.de.vi.⁊ bone.cleri.quoniaz.⁊ etiam dignitates quas ipi canonici statuere: tollere possunt soli canonici quod intelligo verum vbi collegiuz pertinet ad canonicos ⁊ vbi dotate sunt ab eis dignitates quia si ab alijs sint dotate etiā a laicis sine eorum.i.laicorum consensu tollere nō licet.xvj.q.vij.monasterium.⁊.c.rationis.alij tamen dicunt ⁊ forte melius q nullū statutum potest facere ecclesia siue cathedralis siue alia sine consensu episcopi.j.de consue.cum consuetudinis.j.de bis que fi.a prela.si consen.ca.nouit.⁊.c.seq.nisi forte essent aliqua minima. ar.ad hoc.quia episcopus est caput cathedralis ecclesie ⁊ etiam aliarum.j.de testa.requisisti.⁊ sine capite nihil faciēdum est. de alijs tamen vniuersitatibus satis posset dici q super rebus suis possent facere statuta.arg.ff.q cuiusqz vni.l.j.§.ij. Item arg.ad hoc q si proposito suo dant iurisdictionem super se.C.de iurisdi. om.iudi.l.fi.ergo.eadem ratione possunt facere statuta.sed arg. contra.C.de monopol.l.j.sed illud potest intelligi de iniquis statutis.ff.q cuiusqz vni.l.j.§.ij.sed penam nō possunt aducere suo statuto:cum nullam iurisdictionem habeāt ipse vniuersitates:⁊ penas imponere pertineat ad iurisdictionem. si autem haberet

aliquam iurisdictionem posset penaz adijcere. arg. ff. si quis ius di. non obtem. l. j. vniuersitates autem que habent iurisdictionē possunt facere statuta super omnibus que ad iurisdictionē suam pertinent: sicut ꝛ consuetu. inducere possunt. ff. de ꝓsuetu. de quibus. Et est notandum ꝙ rectores assumpti ab vniuersitatib⁹ habent iurisdictionem ꝛ non ipe vniuersitates. aliqui tamen dicūt ꝙ ipe vniuersitates deficientibus rectoribus possunt exercere iurisdictionem sicut rectores quod nō credo. c. dilecta. de excess. ꝓla. (Contrauenerint.) hic collige ꝙ si quis facit semel contra priuilegium perdit illud. j. c. proxi. j. de priuile. pro illorum. xj. q. iij. priuilegium. C. de iure. do. l. si creditor. arg. contra. C. de episco. l. generaliter. ꝛ delictum persone. xvj. q. vij. si episcopum. j. de arbit. cum tempore. j. de priuile. accedentibus. nam vt ibi dicitur priuilegium non amittitur nisi prescriptum fuerit contra illud per. xl. annos. so. notauit. hic vinc. ꝙ priuilegium aut datur ad faciendum: ꝛ tunc si is qui impetrauit nō vtitur spacio. x. annoꝝ perdit illud. ff. de nundi. l. j. aut consistit in non faciendo ꝛ tunc ꝛ si papa reseruauit sibi aliquid iurꝫ in eo iure ꝙ renunciat vel eo loco non potest tali priuilegio expresse renunciari. j. de arg. cum tē pore: sed tacite potest spacio. xl. annoꝝ. de priuile. accedentib⁹: vel in tali casu potest opponi priuilegium contra renunciationez vel sententiam. s. ne fiat preiudicium rei publice ecclesie etiam post sententiam. j. de priuil. cum olim. si autem nihil sibi reseruauerit in eo potest illi spacio. xxx. annoꝝ renunciari. vij. q. j. quasi. j. de priuile. si de certa. Sed io. no. hic ꝙ si ille qui impetrauit priuilegium voluntarie ꝛ directe nullo exigēte qui ius eligendi deberet se habere faciat contra illud etiam vnico accu perdit illud vt hic. ꝛ. c. pri. ꝛ. j. de priuile. pro illoꝝ. C. de pac. inter emp. ꝛ ven. commissorie. si vero non seruat priuilegium vel non tuetur se eo perdit priuilegium legitimo tempore. j. de priuile. accedentib⁹. in illa autem decre. accedentibus. ꝛ si de terra. intelligitur soluisse forte non voluntarie sed quia forte execrabitur lites. ff. de aliudi. mu. cau. fac. l. iij. vel quia priuilegium non habebat paratū ad manus. arg. ij. q. vij. plerique. Item conuentus non fecit contra: sed vnus tm̄. item cum ex presumptione nitamur tm̄ non ita de facili presumitur renunciare decimis vbi nullam recipit compensationem sicut priuilegiuz dignitatis excluse vbi recipit compensationem quia ꝛ si redditus minuantur canonicoꝝ: dignitas tamen agetur: magis delinquit si directe venit cōtra priuilegium cū̄ si non vtitur eo. ar. lxxxiij. di. quisquis. j. de sen. excom. contingit. C. de excec. tu. volūtarie. C. de his qui spon. mu. s. l. j. li. xj. quoniam leuiter perdit priuilegiuz. ff. de diuor. l. fi. alij dicunt ꝙ si priuilegium est odiosum perditur per vnum actum. si fauorabile non perditur: nisi legitimo tempore prescribatur contra priuilegium: vel melius si priuilegium datum est fauore persone si semel facit contra priuilegium perditur: si datum est in fauorē ecclesie vel religionis non pditur nisi contra illud fuerit ꝑscriptū legitime. plus placet quod no. j. de priuile. accedēnbus.

Qum. m. socis. Quorum procurator erat. (Venientes.) ff. de leg. con. de quibus. s̄. c. hec allegatio est partis quia non venerat contra constitutionem prebendarum licet canonicos elegerint vltra numerum prebendaruz. vel dic ꝙ constitutio erat ꝙ tm̄. xiij. essent canonici. (Duos.) ꝛ male vnde non tenuit electio. j. de priuile. maiorib⁹. ꝛ. c. tue. q̄ꝫuis ibi loquatur de sectione prebendarum ꝛ non iure canonicatus in quibus est magna diuersitas. vt no. j. de priuil. dilecto. vnde illis capitulis non obstantibus videtur tenere electio: si enī non teneret hec electio quare. j. mandaretur de eoꝝ prouisione. (Ad eam.) idest ea vacante duos elegerunt: non enim elegerunt ad prebendam sed simpliciter in canonicos alioquin cassanda esset electio. j. de preben. tue. nec etiam ꝑbenda inter eos diuidi debebat alioquin cassaretur electio. j. de pre. dilecto. vel dic ꝙ prebēda inter eos diuidi debebat sed non erant electi ad prebendam diuidendaz sed simpliciter electi in canonicos ꝛ postea separatim similiter ordinauerunt de prebēda diuidēda quod fuit illicitum. j. de preben. c. vacante. ꝛ sic tenebat quod factum est de electione ꝛ non quod factum fuit de diuisione: non enim se ꝓtingunt predicti actus scilicet actus electionis ꝛ actus constitutionis illius: scilicet ꝙ simul fructus prebende inter se diuiderent. j. de re. permu. ad questiones. plus placet quod not. j. de preben. dilectus filius. t. ꝛ. c. tue. (Alium.) de quinto non fit hic mentio quia forte capitulum non confitebatur de electiōe eius: vel melius ideo iuferius supprimitur de quinto: quia vna prebenda vacabat que vni ex quinq̄ poterat assignari. (Preiudicio.) hec protestatio non ꝓdest quin infringatur numerus canonicoꝝ: sed numerus prebendarum non fuit infractus vt hic apparet: quia ꝛ si sine protestatiōe eligissent non fuisset infractus vt hic patet. j. de ꝑben. relatuz. dilectus ꝛ vt no. s̄. de appella. solicitudinem. arg. j. quod me. cau. ꝓlatuz. xxxj. q. ij. lothar. ius. ff. qui mo. pig. sol. si debitor. j. de in integꝝ. resti. c. ij. Sol. vbi quis per contrarium factum contradicit sue protestationi nec se simul protestatio ꝛ factum compatiūtur non valet protestatio nisi iusta causa interueniret: vt in. c. prelatum. xxij. q. ij. nec artificioso ꝛ aliquādo plus valet protestatio q̄ꝫ appellatio. C. de fil. fa. l. ij. li. x. valet ergo protestatio vbi dupliciter aliquid intelligi potest vt in responsione rei facta narratione actoris que potest fieri animo contestanti litis: vel animo tm̄ instruendi iudicem. arg. ff. de pac. iurisgen. §. quod fere vel vbi crederet suo iuri renunciare: vt si protestetur ꝙ velit dicere in ꝑsonas testium. j. de testi. presentiuz. ff. de reli. ꝛ sump. fune. at. si q̄s. §. sed interdum. ꝛ. §. plerique. (Canonicos.) aliud est canonia aliud est prebenda. canonia est quod daz ius quod prouenit ex electione ꝛ receptione ꝛ institutione in fratrem vt hic. ꝛ. j. de ꝑben. dudum. dilecto. prebenda est que ꝓcedit ex institutione ꝛ officio: quia ex quo habet quis officium debet habere ꝛ beneficium: et si perdit vnum debet perdere alterū. j. de priuil. inter cetera. lxxxj. di. si quis sacerdotum. ꝛ. c. eos. ad hoc facit. j. de rescrip. eam te. vbi dicit: recipiant in canonicum ꝛ in fratrem: ꝛ prebendam' cōferant. Et forte posset dici ꝙ vbi certus est numerus canonicoꝝ ꝛ prebēde distincte si quis simpliciter eligatur in canonicum vltra numerum tenet electio ꝛ non debet habere partem in prebendis distinctis sed si aliquid est in bonis ecclesie preter prebendas de eo debet sibi prouideri vt hic. ꝛ. j. de prebē. inter cetera dilec. fi. t. vel primo se facultas obtulerit vt ibidem: si vero eligatur ad prebendaz que non vacet: vel plures eligantur ad vnam prebēdam non tenet: quia vel est cōtra consil. turroñ. vel lateran. j. de prebē. maioribus. tue. vel ibi loquitur de rigore hic de misericordia. Et no. hic vin. ꝙ laicus non potest esse canonicus licet posset esse prebendarius. argu. j. de instit. in ecclesia. quidam tamen dicunt contra: credo tamen ꝙ licet habeat laicus aliquam prebendam vel redditum sicut pauper vel peregrinus vel alia de causa: vt. xvj. di. q. v. possessio. ꝛ. q. ij. possessiones. non tamen habebit iura spiritualia: scilicet ꝙ interfit electionibus vel alijs cōtractibus qui fiunt de spiritualibus. arg. xvj. q. vij. in noua. j. de elec. causam. nisi esset conuersus. Sed queritur an huiusmodi recepti in canonicos ꝛ in fratres debeant interesse electionib⁹ ꝛ alijs tractatibus capituli. Respōdeo. si eis est assignatum stallum in choro ea facient in ordine suo que ad chorum pertinent puta lectiones legent cantabunt ꝛ similia: ꝛ si est eis assignatus locus in capitulo ea facient in ordine suo que ad capitulum pertinent: puta electionibus intererunt alienationibus ꝛ alijs huiusmodi. nam eum per hoc appareat eos esse de conuentu vel de congregatiōe electioni interesse debent. arg. huius quod dicitur de claubus datis ꝛ instrumento reddito. ff. de pac. l. ij. ff. de contraben. empt. l. claubus. ꝛ no. j. de consang. c. ij. ꝛ. arg. j. de elect. c. ij. xvj. q. vlti. c. vlti. xviij. q. ij. abbatem. ꝛ. c. cum sit. j. de priuil. dilecto. nisi contraria esset cōsuetudo. Si autem nulla esset consuetudo de installando sed tm̄ simpliciter eligitur: tunc credo ꝙ ex electione ꝛ cōfirmatione sit canonicus: ꝛ ob hoc ipse omnia iura canonici habebit ꝛ quottidianas distributiones. j. de preben. dilectus. (Perciperent.) nec fuit pactum istud simoniacum: quia de iure est ex quo non habet prebendam nec de communibus prouentib⁹ vel aliquibus temporalibus debet habere partem quia ꝑm easdem partes intelligūtur diuisa omnia temporalia cōmunia ꝑm quas diuise sunt prebende. Sed hoc nō placet ꝛ expresse contradicit. j. de preben. dilectus. dic ergo ꝙ bene fuit simoniacum si intellexerunt hoc verbum: vt de canonia. de prebendis diuisis ꝛ alijs communibus prouentibus nihil percipient. si vero intelligebant tm̄ ꝙ de prebendis diuisis nihil percipiēt: tunc erat ibi pactum id ad quod etiam sine pacto tenebātur ꝛ idcirco licitum est non simoniacum. j. de preben. significatuz. vel dic melius ꝙ hic nullo modo potuit esse simonia: quia nulla interuenit inter electores ꝛ electos pactio vel conuentio. j. q. ij. q̄ꝫpio. sed tm̄ electores statutum hoc fecerint: scilicet ꝙ nihil perciperent in faciendo autem statutum siue bonum siue malum non commiserunt simoniam licet alias peccauerint sed si postea quando sibi nunciauerunt electionem nunciarēt vnanimiter ꝛ statutum, vel constitutionem ꝛ ipse tunc seruare promitteret tunc esset simonia. viij. q. iij. artaldus. ꝛ prealleg. c. q̄ꝫpio. sed si non peteretur ab eo ꝙ promitterent seruare statutum nec promitterent: licet statutuz seruarent propter hoc non esset simonia: licet enim cuiq̄ ius suuz preponere. (Derogationem.) quantum ad numerum canonicoꝝ cui derogatum est cum plures elegerunt: non quātum ad distinctionem prebendarum cui nullo modo derogatur: vt not. j. de

preben.dilecto.(Vacaturas)vacaturas autem eis dare intendebant:non tamen eos eligebant:sic eligimus vos ad vacaturas prebendas: quia tunc electio non teneret: ⁊ non mandaret dominus papa eis prouideri de superexcrescentibus redditibus: sed electionem cassari. j. de preben. tue. vbi autem simpliciter ⁊ pure eliguntur in canonicos:sed promittuntur future prebende quod licitum est tenet scilicet receptio in canonicum:sed promissio vacature non valet:immo non prima. sed q̃cito obtulerit se facultas habebit prebendam. j. de preben. dilectus. relatum. vbi de hoc no. vel hic loquitur de misericordia:aliter autem de rigore obtinet plus placet:quod no. j. de p̃ben. dilectus filius. t.(Integritate)sed quare non communicant cum alijs cum ipi venerint contra constitutionem suam: vnde non debet gaudere constitutione. s̃. e. cum accessissent. ⁊ non debet canonicus carere prebenda. j. de preben. relatum. Respondeo:quidam dicunt cõmunicationem istam iustam esse:sed h̃ non fuit facta impediẽte petitione eorum. petierant enim tm̃ superexcrescentes redditus sicut ex littera apparet. vel dicas q̃ non debebant cõmunicari prebendelicet super numerum prebendarum canonicos elegissent cum statutum esset tm̃ super numero prebendarum contra quẽ non venerant. Sed queres si non venerant contra numerũ prebendarum: quare superexcrescentes redditus fuerunt eis assignati: ⁊ non cõmuniter assignati sicut statuerant. Respondeo: quia conditio statuti extiterat scz nisi prouentus adeo exer. ⁊c̃. (Superexcrescentes)C. de alluuio. l. vlti. contra vbi dicitur q̃ paludes meliorate cura cultorum non debent separatim censeri: ⁊ istorum canonicorum diligentia non deberet eis obesse:vt q̃ cura eorum actum est alijs assignaretur. sed hoc est propter fauorem cultus diuini in seruitoribus ampliandi. si autem redditus superexcrescentes non sufficerent ad tot prebendas quot sunt canonici:tamen eis cõmuniter assignabuntur illi redditus:quia si concedit eis q̃ plus est scilicet quando sufficiunt ad omnes prebendas:multofortius cõcedere intelligitur quod minus est. xvj. q. ij. c. j. ⁊ si de istis redditibus fiant prebende ruptum est priuilegium quod habebant de certo numero canonicorum ⁊ p̃bendarum:sed si non fiant prebende non rumpitur priuilegium p̃bendarum. nos credimus contra:quia ex quo tot fructus crescũt vnde potest fieri vna prebenda statum rumpitur priuilegium: ⁊ hoc satis probatur per hoc capitulum vbi dicitur: q̃ in priuilegio subintelligitur nisi tantum possessiones ⁊c̃. ⁊ si contra hos impetrentur littere non facta mentione de certo numero valẽt: nec aliqua exceptione elidi poterunt.(Reuocatis)cognitione premissa que sint contra ius innouata vel non: quia lite pendente non debet pars aliqua priuari cõmodo possessionis. xj. q. j. quia xvj. q. iiij. volumus. j. de iure patrona. consultationibus. C. de p̃batio. l. ij. q̃uis argumenta sunt contraria. ff. de peti. here. diuus ⁊. §. penulti. ff. qui satisda. cogun. si fideiussor. ij. q. vij. quotiens. nec sunt talia reuocanda sine cause cognitione diligenti. sed videtur contra. ff. de edi. edic. q̃ si nolit. §. si manci. ⁊. l. edi. §. sciendum. vbi dicitur q̃ ea que contingunt post litem contestatã ⁊c̃. ⁊ si dicas h̃ habere locum quando idem est iudex qui reuocat: ⁊ quo cognoscẽte aliqua sunt innouata non bene dicit q̃ eodẽ modo procedere debet successor ⁊ primus iudex. ff. de iudi. mortuo. C. de iudi. properandum. sed dic illam. l. ediles nõ dicere q̃ summatim cognoscendum de his sit:que post litem contestatam accidunt:sed q̃ ea pertinent ad cognitionem iudicis que post litez contestatam accidunt ⁊ non pertinent si ante litem contestatam accidissent nisi expresse peterentur. hic mandat papa reuocari ea que innouata essent ab alterutra partium circa prebẽdas supple que vacauissent post receptionem horum: puta reuocanda erat collatio prebendarum talium si per capitulum essent collate alijs siue antiquis siue etiam nouis canonicis sine causa. vel si aliquis de istis canonicis qui agebant eas specialiter cepissent ⁊ idem mandat etiam de possessionibus superexcrescentibus. Sed si possessiones essent alienate in penitus extraneos in quos per venditionem vel alio iusto titulo transisset dominium ab eis reuocari non possunt:quia motio litis personalis non facit rem esse litigiosam: cum per actionem personalem non cõtendatur de dominio. C. de litig. in auc̃. litig. ⁊ ad prebendas de nouo vacantes non competit nisi conditio ex hac decre. j. de preben. relatum. ⁊ similiter ad redditus vel possessiones superexcrescentes non competit nisi conditio ex hac decre. vel officium iudicis que personales actiones sunt tm̃. Aliqui tamen dicunt q̃ etiam si sine causa capitulum daret prebendam de nouo vacantem alicui canonico quem de nouo reciperent: q̃ hec collatio non reuocaretur. argu. j. de preben. dilectus filius. g. ⁊ de concess. preben. ex parte asteñ. nec est contra. j. de preben. inter cetera. quia ibi est speciale ex quo auctoritate pape fiebat permutatio prebendarum ⁊ per consequens videbatur inhibuisse illis ad quos pertinebat collatio earum q̃ eas non conferrent vt hic no. sicut ⁊ dicimus q̃ ex quo receptus est aliquis in canonicum auctoritate apostolica non tenet collatio prebende illius que sibi ꝑm receptionis siue ordinem debetur licet nullum ius habeat in prebẽda:sed tm̃ personalem actionem:scilicet conditionem quam habet ex canone illo. j. de preben. relatum. Sed oppones ex quo prebende iste non sunt litigiose quare non tenet collatio de eis facta canonicis antiquis sicut ⁊ nouis vel etiam sicut quibuslibet extraneis. R̃n. quia antiquus canonicus cum esset membrum capituli cum alias esset capitulum tenebatur istis qui agebant conferre nouas p̃bendas vel redditus superexcrescentes nisi iusta causa in contrariu suaderet ergo male faciebat si ea recipiebat:ergo iuste ab eo reuocantur si acceperit. j. de verbo. signi. ius dictum. Item modica vis videtur siue post motã litem coram episcopo: siue ante mutata sint aliqua circa predicta nisi quia post motam litem videtur maior mutantium malitia. C Glose autem hic posite. s. cognitione premissa: ⁊ quia ex quo modicum faciunt ad intellectum decre. licet bona ⁊ vera contineantur in eis. ⁊ generaliter dicim⁹ q̃ quandocunq̃ quis dicit aliquam rem sibi deberi siue corporalem siue incorporalem vt ius prebende:vel prebendam:semper ille a quo petitur illam alienare potest sine periculo litigiosi: ⁊ idẽ est si petatur confirmatio electionis. secus est autem si quis dicit rem suam esse ⁊ de dominio vel quasi dominio eius agit: vt si q̃s agat. q. confessoria ad aliquam rem vel prebendam quam alius tenet in qua dicit se ius habere ⁊ suã esse ⁊ nõ sibi deberi. nam hic bene dicimus q̃ si ille a quo petitur eam alienet q̃ incidit in vicium litigio. nec est contra si dicitur: quia iura non sunt in bonis nostris:quia sunt in quasi bonis. Item no. q̃ licet ꝓhibeatur voluntaria alienatio rei litig. non tamẽ prohibetur necessaria. ff. de rei ven. is a quo. ⁊. l. seq̃n. de hoc etiam no. j. de ar. ex parte.(Episcopo ferra.)quia ex quo de prebendis his vel possessionib⁹ agebatur coram papa vel eius delegato:eius negocium ad se reuocasse videtur: ⁊ ideo alij inferiores non debent se de eis intromittere. j. de offi. le. licet. iij. q. vj. q̃uis. sed certe si essent pares iudices licet vnus super aliquam rem cognosceret nihilominus teneret q̃ ab alio fieret super eadem re licet pro magna parte ad eundem iudicem mittendi sint si pars peteret ⁊ diceret q̃ causa super eisdem possessionibus vertitur coram tali iudice. vnde peto q̃ remittatis nos ad eundem iudicem: quia possent mihi multum p̃ iudicare diuersus processus eorundem. Item laboriosum minus esset mihi si coram duobus de eadem re litigarem: ⁊ si ob hanc causam appellaret iusta esset appellatio. ff. de quibus rebus ad eun. iu. l. iij. arg. ff. de cau. liberta. si pariter. sed si pars non peteret credo q̃ legitimus esset processus coram vtroq̃ iudice habitus. arg. ff. de peti. here. l. penulti. ff. de rei ven. is a quo. nec videtur nobis verum q̃ papa vel superior incipiendo cognoscere propter hoc videatur ad se reuocasse causam que inter alios vertebatur:sed inter eosdem tm̃. ⁊ sic loquũtur prealle. c. licet. q̃uis. ⁊ sic etiam hic loquitur scilicet de partibus tm̃. Item ille decret. loquuntur quando allquod negocium ex certa scientia ad se reuocat ⁊ non quando ordine iudiciario procedit:sed ꝑm hoc superflua est glo. que incipit:cognitione premissa. quia de iure constat q̃ reuocandum erat quicquid a partibus fit nouum:ex quo coram aliquo iudice lis mota est.

Ecclesia sancte marie. ⁊ infra statutum.) nam laici de rebus ecclesie temporalib⁹ siue spiritualibus disponere non possunt. j. de re. eccl. non alie. c. cum laicis. ius eligendi in collegiata ecclesia in eos nõ cadit etiam si sint patroni. j. de elec. sacrosancta. ⁊. c. cumana. nec de re spirituali in eis compromitti potest. j. de arbi. cotingit. nec iudicare. j. de iudi. decernimus. hec decre. sumpta est de canone. xcvj. di. bene quidem..(Sibi). i. monasterio.

Ex litteris vestre. fide prestita.) q̃ statuta vestra seruarentur.(Perpetuum.)dicit hic Innocentius:aliud est aliquez simpliciter excludere ⁊ aliud in perpetuum. si. xxxiij. q. iiij. non oportet. ⁊. j. q. iiij. sunt nonnulli. j. de donat. pastoralis. ff. pro socio:cum societatem. ar. contra. ff. de penis:seruus. ex quo enim tempus diffinitur non est de quolibet tempore vel perpetuo intelligendum. j. q. j. eos. ff. de euic. si rem. §. fi. item inuenio q̃ idez est perpetuo ⁊ simpliciter remouere. j. q. j. reperiantur. in fi. lxix. di. si quis ex ipsis. xj. q. iij. si sacerdotes. xxvij. q. j. de viduis. satis potest dici q̃ vbi sententia super aliquo delicto ferretur perpetuo amoueri intelli-

gĕretur q̃uis in sententia non diceretur perpetuo: sed vbi p̃opter contumaciam tm̃ amouetur que vt dicit hic penam perpetuam non meret: sed quousq; peniteat vel satisfaciat: tunc iuramentum ⁊ priuatio eius temporalis intelligit. i. quousq; satisfaciat: quia iuramentū est fm ius interpretādum. j. de iureran. ad nostram. (Canonici). j. de ver. signi. cum olim.

EX parte diminuti. ⁊c. ⁊ sic nō fuit iusta causa hui⁹ statuti. ⁊ iō non tenuit. ff. de man. p̃tm in nouis. (Constitutiōe.) no. j. de ma. ⁊ obe. statuim⁹. (Confirmationē.) in generali forma obtēta: scilicet q; nō faceret mentionē de p̃riori statuto ⁊ redditib⁹ nō diminutis ⁊ de assensu episcopi neglecti. j. de consuetu. cum consuetudinis.

QVoniam constitutio. omnes.) ⁊. s̃. e. c. j. (Obscurum.) di. iij. erit. (Preferēdis) de hac materia no. e. cum omnes. (Maioribus.) idest p̃rius ordinatis. xvij. di. §. vlt. (Minorib⁹). i. posterius ordinatis. (Cum leges). s̃. e. c. ij. C. de leg. leges. ⁊c̃.

De rescriptis. Rubrica.

SIcut romana. ⁊ infra. Indultum.) Ista indulgentia videtur supflua cuz generaliter ⁊ libere fm antiqua iura liceat cuiq; appellāre ⁊ ante sententiā ⁊ post. ij. q. vj. non ita. j. de appella. super eo. ⁊ in maioribus ⁊ in minoribus causis. j. de appella. c. de appellationibus. ⁊ etiam frustratorie. j. de appella. cum sit romana. Sed q̃ de iure communi competit: non debet p̃iuilegio impetrari. C. de thesau. l. j. ff. ad municip. l. j. quidam vt ista indulgentia ad aliquid valeat intelligunt per eam concessum appellari etiam vbi ius inhibet appellare: vt. ij. q. vj. §. diffinitiua: nisi forte p̃opter delictum inhibeatur appellatio: vt si in notorio crimine iacens vellet appellare. j. de here. sicut ait. nam sicut hoc specialiter non indulgeretur: ita nec in generali indultum intelligitur. ff. de pigno. obligatione. C. que res pigno. obli. l. j. j. de iureiurā. veniens. alij dicunt id solum per hanc indulgentiam concessum: quod de iure communi licet. C. de inoffi. testa. si quando. nam plus solet timeri q̃ specialiter inungitur q̃z quod generaliter imperatur. xxij. di q̃uis. vel locum habet hic indulgentia in persona que p̃opter suum delictum p̃hibita fuerat appellare ⁊ forte postea restituta hoc p̃iuilegium impetrauit: vel in ea persona que a suis iudicibus grauari timebat. hu. etiam non intelligit hanc indulgentiā extendi ad eas nisi a iure vel a iudice vel a superiore appellatio p̃hibetur: siue specialiter: vt si dicat non obstante appellatiōe in tali causa p̃cedas siue generaliter: vt si dicat non obstāte appellatione in omni causa p̃cedas: sed tm̃ quod tunc sibi liceat appellare quādo alijs licebat de iure olim ⁊ hodie tm̃ grauaretur vel a sententia: ⁊ in his casibus scilicet vbi de iure licet appellare etiam non obstāte q; remota est appellatio poterit appellare: ⁊ ita cessant omnia cōtraria omnino. j. c. j. ⁊ ij. nam non debuit fieri mentio in secundo de p̃riori cum quod continetur in primo nō extendatur ad id quod cōtinetur in secundo. nam cum illud p̃iuilegium sit odiosum: non debet extendi ad p̃hibitionem p̃incipis qui de eo cogitasse non videtur: non enim p̃sumēdum est q; alicui daret p̃iuilegium de suo mandato conténando: sed tm̃ quidam etiam fm hanc opinionez dicunt illam indulgentiā extendi ad casus etiam in iure p̃hibitos: qui eos sicut ⁊ alia iura in suo pectore habet: licet alie solutiones nominate sint in glo. hic: ergo. vel dic ⁊ melius q; sicut secundo impetrans non tenebatur facere mentionem de iure communi q; liberam concedit appellationem sic nec de p̃iuilegio q; solum ius commune continet quale hic erat: scilicet q; sibi liceret libere appellare ⁊ hac ratione dicimus q; si plebs impetraret p̃iuilegium super decimis siue parrochie: ⁊ postea alius ad quem de iure non pertinent super eisdē decimis p̃iuilegium impetret siue in toto siue in parte fm p̃iuilegium ṽalet primo etiam si ambo pariter generalia sint. ⁊ est h̃ ea ratione: quia in primo nihil concedere intelligitur se tm̃ cōfirmare: in secundo vero intendebat de nouo aliquid conferre. ⁊ iō p̃eiudicat primo etiam si de primo non faceret mentionez cum intelligatur ex certa scientia in p̃eiudiciū plebis concessisse. nam sicut de iure communi mentionem facere non tenetur: sic nec de p̃iuilegio quod solum ius commune contiuet ⁊ fm hoc exponebanc litteram. (Quia specialis). i. rescriptum vel p̃iuilegiū vel indulgentia quod cōtra vel p̃eter ius aliquid p̃tinet derogat generāli. i. mandato vel rescripto vel p̃iuilegio q̃ tm̃ ius cōmune continet. vel dic q; si a p̃incipio opposuisset cōtra litteras q; non ualerent: quia tacuerat de p̃iuilegio suo quo sibi concedebat q; sibi liceret in qualibet causa appellare ⁊ hoc ex̃pśso nō habuisset litteras cum clausula sub ap. re. tunc l̃re suum effectū amisissent ⁊ non p̃cessissent iudices. sed ex quo a p̃incipio nō p̃posuit videt renunciare a bñficio suarū litterarū. ⁊ except. p̃tra tenorē litterarū aduersarij ⁊ l̃ris cōsentire. vnde vlterius cōtra eas aliq̃d dicere non pōt. (Et speciale mandatū.) hic ergo derogat fm p̃imo licz in eo nō fiat mētio de primo cōtra. j. c. j. ⁊ ij. rñ. dicunt quidā hoc locum hr̃e in p̃iuilegio ⁊ indulgentia sed cōtraria. s. q; primū derogat scōe: habet locū in rescriptis: hic reprobat. j. de offi. del. ex parte. sed respōde q; papa ex certa scientia sic rñdit ibi. Sed his obiectis q; hic dicit ius asserium⁹ generale tam in p̃iuilegijs q̃z in rescriptis vt spāle fm in casu suo deroget generali p̃mo: licet mētio nō habeat de ipo generali ⁊ ex̃pśsum est. j. e. pasto. nisi tale cēt primū generale quo ex̃pśso l̃ras nō habuisset. j. de offi. dele. ex parte. secus autez vbi speciale impetratū est post spāle vel generale: vt in se. pri. c. nec. ob. j. de fil. p̃sby. ex tua. quia ibi nō derogat primum generale speciali scōo vel ecōuerso: q̃z q̃ generali auctoritate factū erat nō retractat. nec obstat. j. e. de offi. dele. ex parte. q; ibi primū fuit speciale quia de prima vacāte que tm̃ vna futura erat licet incertū sit de qua vel melius sup̃esset veritatē talē. s. de tenore p̃cedentiū litterarū q̃z si ex̃pśsisset non obtinuisset scōas l̃ras. sed hic licet dixisset de priori indulgētia nō minus l̃ras scōas nō obstante appella. habuisset: quia in iudicijs nō est habēda acceptio personarū. iij. q. iij. c. ij. sed vbi iura sibi cōtraria reperiunt si vtrūq; est idem primo p̃ scōm derogat lz de p̃mo nō faciat mētionem. ff. de legi. l. non est nouū. qm̃ oīa iura in scrineis suis habet recondita. xxx. q. j. puenit. C. de testa. oīum. C. de inoffi. testa. si q̃. de consti. c. j. li. vj. pticulari autez iuri aut alicuius castri per aliud non derogat nisi de eo mētio fiat. xxv. q. ij. p̃scriptionē. j. de eta. eam. j. e. cum ordinez. q̃ intelligo si tale est pticulare quo ex̃pśso l̃ras nō habuisset. vel dic vt in glo. ista: indulgētia videlicet. (Derogat) melior ratio quia p̃iuilegiū intelligit tm̃ q̃ causa cōmuni iure tractat ⁊ non q̃ p̃eter ius appellatio inhibet. j. offi. le. studuisti. j. e. pastora. si. xxij. di. q̃z q̃z. C. de pigno. l. ij. ff. q po. in pig. ba. l. ij. ⁊. ff. de sen. ⁊ re iudic. diuus.

EX parte. amoueret. idest. ipse. f. (Ipse.) .i. f. (Cognitionez.) hoc ipso nō ualuerūt littere. C. de p̃ci. imp. offe. quotiens. j. e. cum adeo. tamē nō credo hic verba fuisse in littera: quia si ibi essent statim papa mādasset sine vlla inquisitione ad se mitti vel detineri quasi suspectū de falsitate: sed littere poterāt esse tales. conquestus est nobis. f. q; eps cōuentreñ. cum sua ecclesia spoliauit nullo iuris ordine seruato. vnde mādamus q; cum restituas. (Intelligenda) .xxv. q. ij. vniuersa contra. vbi dicit q; nō valet rescriptū nisi habeat hanc clausulam: sed hoc fm canones illud fm leges. ⁊ no. q; non aliter videtur conditiones intelligēde in cōtractibus ⁊ rescriptis nisi apponatur nisi forte sint generales conditiones. xxxij. q. vlt. c. fi. (Dabita. decre. ista multiplicez iniquitatez cōtinere videtur. ⁊ primo in eo q; innuit q; littere ab. f. impetrate nō ualeant si mentionem de p̃rioribus nō fecerint: cum illa non esset talis veritas suppressa qua ex̃pśsa nihilomin⁹ litteras in cōmuni forma habuisset cuz siue ordinario iure siue ex delegatione cognouissent ⁊ etiā qualescunq; littere essent semp a diffinitiua sentētia licitū est appellare. vt. C. de appel. eos. qm̃ etiā. vnde ⁊ si iudices nō debeāt p̃cedere fm formā in litteris ipsius appositā debet tm̃ fm ordinem iuris procedere. j. e. super litteris. sed respōdeas ideo nō ualent: quia dolo suppressit priorē commissionē vt in decre. sup litteris: vel dicas q; si dixisset formā commissionis ⁊ processuz habitum per eandem. s. q; cōuictus erat de p̃iurio: ⁊ q; p̃hende renūciasset: litteras istas nō obtinuisset. vt. j. de here. sicut. ⁊ de sen. ⁊ re iudi. inter mona. Secūdo cōtinet iniquitatē in eo q; dicit sententiaz confirmari cum ad confirmationē sententie nō sufficit suppressio p̃riorū litterarū nec etiam pactū suum: sed veritas p̃bationū vel iuris. sed tu dicas verum esse quod opponit ⁊ ideo expone litteram cōfirmes sentētia supple sicut rationabiliter fuerit cōfirmāda cognitione p̃missa. j. de appel. oblate. ⁊ habes simile. s̃. de cōsti. cum. M. in fi. vel potes remouere p̃iorem iniquitatē: quia in istis litteris nō fiebat mētio de appellatione ⁊ sicut nō valet sententia cōtra res p̃ius iudicatas. s̃. ij. q. vj. si. m. §. diffinitiua. ita nec l̃re impetrate nisi faciāt mētionez de appellatiōe si impetrēt ab appellante. j. e. ex parte. secus autem si appellato. vt. no. j. de appel. oblate. vel dic q; ideo non valebant littere quia iam tempus appellationis affluxerat ⁊ idcirco etiam bene sequit q; si non est

habita mentio priorꝫ litterarum: supple maxime confirmet sententiã: id est confirmandam denunciet. in auc. de his qui ingre. ad appel. §. j. colla. v. vel dic qꝫ ideo dicit si non fuit habita mentio priorum litterarum qꝫ confirmetur sententia: quia nec p consequens fecit mentionem quando appellauit: vel in qua causa ꝛ ita rata manet sententia. C. de tempo. appel. auc. ei qui. in v. appellatore. si autem mentionem fecisset ꝛ non transisset in rem iudicatam cum non esset negligentia prosequendi appellationem super illa causa que cõmissa erat conuentreñ. (Venire) quia false ꝑsumuntur. Inno.

Uetꝫ aduersarius. secus si idẽ j. e. ex tenore. (Priores). j. de offi. delega. sane. j. contra. So. h cũ ad secundos iudices littere secunde impetrentur: ibi cum ad eosdem iudices ꝑm diuersas formas nec valet. So. h nota qꝫ h loquit vbi non est presumptio mutate voluntatis: oportet enim in secundis litteris expressam fieri mentionem vt per secundas primis derogetur. j. de offi. delega. peruenit. ex litteris. vel ibi non constat que sint prime: hic autem constat. (Nec secunde) elidi possunt p exceptionem secunde littere que de primis nõ faciunt mentionem vt h: ipo tamen iure valent qꝫ eoipo apparet qꝫ tenet processus habitus p eas nisi fuerit exceptum: ꝛ qꝫ post annum ꝑualent contra negligentes. j. e. plerumqꝫ. j. e. super litteris. Item eliduntur littere ope exceptionis si impetrate fuerit ante terminum appellationis ꝑfixum. j. de ap. significasti. sepe. contingit. ꝛ c. oblate. Item eliduntur per exceptionem si ab excõmunicato fuerint impetrate. j. de probatio. post cessionem. j. de eta. cum bone. tamen hoc simpliciter non cõcedo. Item si dolose sint impetrate per falsi suggestionem vel veri suppressionẽ xxv. q. ij. rescripta. salua distinctione. j. e. super litteris. vnde si ꝓponit exceptionem coram iudicibus quos dicit non habere iurisdictionem ꝛ superaddit. ꝛ si dubitatis qꝫ prime littere non preiudicent vltimis eligantur arbitri ꝑm constitutionis tenorẽ quam habes. j. e. pastoralis. credunt quidam qꝫ h sufficiat ad hoc qꝫ quicquid factum fuerit cassum sit ꝛ irritum etiam si iudicaretur per iudices illas litteras contra quas sic excipitur alijs prevalere ꝛ legittimas esse. ꝛ hoc ea ratione: quia cum ille petierit ꝑm debitum ordinem iudiciorum procedi. s. ꝑm tenorem predicte decr. ꝛ ipe ordo non fuerit omissus non debet valere qꝫ fit. ij. q. vj. §. item sententia. j. de offi. delega. venerabili. j. e. cum dilectus. idẽ videtur dicendum etiam si non sit petitum qꝫ sic procedatur cuz decre. non dicat qꝫ peti debeat sed sufficit ambigi inter partes vt iudices. ꝛ h ipm eis certum est forte: quia de earum reuocatione disputauerunt: ꝛ neutra pars alteri consensit. sed in ambiguitate ꝛ contradictione remanserunt: ꝛ ex quo ambigitur ꝑm tenorẽ predicte decre. procedi debet: nec credunt in his necessariam appellationem: quia non tenet ipo iure qꝫ facit: ar. ij. q. vj. §. diffinitiua. sed tamen securius ꝛ etiam iustius est exceptionem proponere ꝛ appellare: quia si iurisdictio per exceptionem non elidat. vterqꝫ iudex iurisdictionẽ habet. sed si coram primis iudicibus quorum iurisdictionem dicit reuocatam per secundas litteras p sequeretur questionem istam an esset eorum iurisdictio reuocata necne: si interim pendente lite hac super principali questione procederent coram secundis iudicibus de partium consensu tacito vel expresso. videtur qꝫ per talem processum renunciare videtur ꝛ litteris ꝛ questioni quam de reuocatione proposuit: ar. j. de offi. delega. gratum. sed ꝛ si interim non processit in principali: sed ipe primus iudex sententiam ꝑsentibus partibus tulit suam esse iurisdictionem: tenebit quicquid vlterius fecerit ille iudex nisi appellauerit. nam cum possint cognoscere an sua sit iurisdictio. j. eo. super litteris. ergo tenebit sententia nisi appellet. si autem nec pars nec iudex secundus aliquid mandat vel excipit coram primis iudicibus. s. qui ceperunt iurisdictionem vti inter partes: si tamen ꝛ ipi simul secundi cum eis eodem tempore cum illis procedunt in hoc casu credunt quidã qꝫ processus priorum iudicum tenet etiam si postea constet litteras primas per quas processum est reuocatas esse per alias: ꝛ etiam si excõmunicent secundos tanqꝫ turbatores sue iurisdictionis tenet excõmunicatio. ꝛ hoc ideo: quia primi iudices habuerunt iurisdictionem ꝛ eam exercere ceperunt. si quis ergo contradicit iurisdictioni eorum vel facto vel dicto ostendere debet illud. s. causam quare contradicat: ꝛ maxime ostendere tenetur litteras p quas data est iurisdictio. j. de offi. delega. cum in iure. nec videtur vis facienda in hoc qꝫ primas litteras impetrauit: sed in eo qꝫ iurisdictione priores vti ceperint. ꝛ hoc ideo: quia occupantis melior est conditio. j. de appel. vt debitus. sed si esset casus ibi: vbi nõ esset potior conditio occupantis: tunc sufficit solum exercitiuz iurisdictionis: cum sic appareret partes consensisse ex quo coram eis litigant: ꝛ prioribus de iurisdictione renunciasse tacite. j. de re iudica. inter monasterii. Alij dicunt qꝫ nec primi iudices nec secundi possunt aliquam iurisdictionem in alios iudices exercere: quia cum ex litteris non detur eis aliqua iurisdictio in eos scz iudices: nec in hoc casu ius det ei iurisdictionem inter eos: sed ꝑcipiat arbitros eligi. j. e. cum contingat. patet qꝫ si vni iudices alios excommunicant: non tenet excommunicatio. si autez iudices primi vel secundi inter partes ferant sententiam vel excommunicationis vel interdicti vel aliam: cum non contenderint de iurisdictione: sed tm̃ litteras ostenderint per quas iurisdictio dicitur reuocata: nihilominus tamen iudices amborum rescriptorꝫ ad contrarias sententias processerint: tunc inspiciendum ẽ que littere alijs prevaleant. ꝛ iudicabitur processum illorum tenere: quorum littere alijs prevalerent ꝛ aliorum processus irritabitur ꝛ sic intelligitur decre. j. de offi. delega. ex litteris. si autem litteras non ostenderet reuocatorias tenerent quicquid facerent primi iudices. j. de resti. spolia. audita. j. de offi. delega. cum in iure. Sed si facta prima ostensione dicerent primi iudices: nos volumus cognoscere an reuocetur iurisdictio nostra: non valet illud quia h cognitio non sibi sed arbitris demandatur. j. e. pastoralis Sed ꝛ tunc si noluerint eligere arbitros si alterutri iudices procedant ex euentu sententie que fertur super reuocatione litterarum pendet quorum processus valeat. j. de offi. deleg. ex litteris. siue sit processum ad sententiam excõmunicationis propter contumaciam: siue super principali procedatur. primi autem predictam decre. ex litteris soluunt vt ibi dicit gl. (Nec secunde) hodie autem non attenditur tempus impetrationis litterarum: sed ꝑsentationis. j. de ap. vt debitus. (Priorum est) no. perdi primum rescriptum legitimum per scõm qõ facit mentionem de eo vt hic Item per negligentiam impetrantis post annum. j. e. si autem. ꝛ c. plerumqꝫ. ꝛ per solicitudinem preuenientis. j. de ap. vt debitus. propter fraudem. si secundas impetrat ꝛ vtitur. j. e. ex tenore. per mortem delegantis vel delegati. j. de offi. deleg. gratum. ꝛ relatum. per superuenientem causam qui id a principio inuali de faceret. j. de offi. delega. insinuante. perditur etiam quãdoqꝫ per excõmunicationem ad tempus: sed recuperatur per absolutionem. j. de offi. delega. prudentiam. §. vj. Item per mortẽ impetrantis vel contra quem impetratur. ff. que sen. si. ap. l. penul. (In expensis) factis in allegando ius suum. ff. de iudi. figs ex. ff. figs in ius vo. ex quacunqꝫ.

Inter ceteras. candẽ. possessorꝫ studeas spoliare (In filibus). C. de legi. leges. ff. ꝺ legi. nõ possunt. j. de transla. inter.

Iquando aliqua. Am ordinem. specialiter nam si super possessionibus alijs vel debitis impetrẽtur littere contra cistercien. bene valent: quia ad hoc non extenditur istud priuilegium: sed postea largius priuilegiũ impetrarunt: valet qꝫ per nullas litteras possunt trahi in causaz que de eorum ordine non facerent mentionem. (Indulsit). j. de deci. ex parte. s. decimam laborum suorum non soluendam. (Nullo nine teneamini) mirum videtur qꝫ priuilegium est generale ad omnes eiusdem ordinis per specialem cõmissionem non derogatur: arg. contra. s. e. sicut ro. ff. de nego. gest. in to. ꝛ j. ꝛ. pastoralis. §. j. Rñ. non valeret specialis cõmissio ꝓpter suppressionem veritatis quam si exꝑssissent litteras etiã in forma cõmuni non obtinuissent. j. e. sup litteris. hoc non videtur esse vez: quia etiam ꝛ si de priuilegijs cistercien. mentionem facerent: in cõmuni tñ forma litteras habuissent: vt no. j. e. sup litteris. sed contra. s. de consti. cum accessissent. j. e. constitutus. vbi habes qꝫ si littere non faciunt mentionẽ de statuto qꝫ possunt elidi p exceptionẽ ergo eadem rõne si non faciunt mentionẽ de priuilegijs cisterc. pñt elidi lre impetrate contra eos etiã si nullã haberẽt indulgentiã qꝫ non valerent littere: quia non faciũt de eoz ordine mẽtionem: sed dic qꝫ lre de gratia bene eliduntur p exceptionem si non faciunt mentionem de priuilegijs: quia ego non obtinuissent si de priuilegijs cui derogãt mentionẽ feciſſent. sed in lris de iustitia que hñt formã cõmunẽ non est necesse fieri mẽtionem de priuilegijs sicut non est necesse fieri mentionẽ de alijs pemptorijs exceptionibus: vt pacti de non petendo ꝛ hmõi. ꝛ ideo dicunt qdam vt supra naturale qꝫ h qõ h dicitur non est propter suppressionem veritatis: quia etiam non facta mẽtione de priuilegijs alicuius valẽt lre: sed propter beneficium huius indulgẽtie in qua

eis indulgetur q̄ non cōueniantur p litteras que non faciunt mē tionem de ordine eorum: quia alꝫ ⁊ si de ordine ⁊ de priuilegio facerent mentionem: tamen litteras de iusticia haberent cū possent priuilegium tacite vel expresse renunciare. j. de deci. ex multiplici. j. de priui. accidētibus. (Minime teneamini.) cū allegatis p̄uilegium vestrum. ff. de iurisdic. om. iudi. si quis. j. de ap. si duobus. Innocentius.

Quamte. ⁊ infra donatio. no. q̄ vbi collatio p̄bendarum ptinet ad episcopum non debet scribi capitulo q̄ aliquem recipiant: sed episcopo nisi super hoc esset consuetudo. ⁊ si aliter scribatur non valerent littere: quia ab eo petitur p̄bēda qui non habet ius dandi eam nisi papa ipe contulisset p̄bendam: quia tunc bene mandaretur capitulo q̄ ipm recipent: quia receptio in hoc vltimo casu tm̄ in facto consistit: ius enim plene assecutus ē per collationem pape: sed in primo casu non tantū consistit in facto: sed ⁊ ius confertur in canonicatu. Alij dicunt q̄ tenet tale mandatum factum capitulo mortuo episcopo: vt no. in glo. non videtur. (Negatio) non debes intelligere q̄ episcopus p litteras directas capitulo teneretur de necessitate iuris conferre alicui p̄bendam: licet de honestate teneatur: sed redarguit episcopum de mendacio. s. quia dicebat se nullum mandatum recepisse: cum constet eum ⁊ singulos canonicos aliud mandatum recepisse: cum capitulum recepisset mandatum: licet eo forte nō ligaretur. vel dic vt in glo. que incipit: vt videtur. vel dic q̄ ℔ decre. ad hoc de gratia loquitur: ⁊ q̄ dicit de data litterarum ad hoc dicit vt vocet causas motiuas nō necessarias quare debeat cogere episcopum ad conferēdam p̄bendam iudeo. (De capitulo) non videtur q̄ iste episcopus eū recipere debuerit cum mandatum capitulo ⁊ tanq̄ capitulo factum eum singulariter ligare non intelligatur: arg. xij. q. ij. §. qui manumittitur. ff. de rerum diui. in tantum. §. vniuersitatis. ⁊. §. sequenti. ad ℔ autem vt bene intelligas decre. debes scire q̄ collatio p̄dicte p̄bēde ptinebat ad episcopum. vacante autē sede epō licet collatio p̄bende non deuoluatur ad capitulum. j. ne se. va. illa. secus autem episcopo negligente. j. de concess. preben. nulla. tamen ea que sunt iurisdictionis deuoluuntur ad capitulum: ⁊ generaliter tunc negocia ecclesie expedire debet: vt. j. ō here. ad abolendam. j. de elect. cum in cunctis. j. de concess. preben. ⁊ ecc. non vacan. nulla. ⁊. c. quia diuersitatem. dominus papa tanquā eis qui gerunt vices episcopi scripsit p ℔ iudeo recipiendo ⁊ bene: quia nullus alius est cui ne sede vacante possit scribi p̄ receptione alicuius nisi capitulo. ⁊ dicit si omnes canonici qui p̄ntes erant tempore date litterarum mortui essent successores eorū tenerentur recipe eum: sic eodem modo episcopus qui in hoc ius succedit vel potius mandato. nam licet capitulum vacante sede non succedat episcopo in iure conferendi p̄bendas: quia tamen capitulum ratione coniunctionis qua est inter eos ⁊ cōmuniōis etiam ratione iuris q̄ conferre mandatur. s. iure p̄bende in qua episcopus habet collatōnem: ⁊ capitulum receptionem ad eam episcopus succedit capitulo in adimpletione ipius mandati sibi coniuncti: ⁊ q̄ quasi in vicem episcopi capitulum videtur facere quia licet auctoritate pape faciat: tamen vice episcopi facere videtur q̄ ex eo apparet q̄ si post tales litteras impetratas fiat nouus episcopus: extunc cessat potestas capituli ⁊ redit ad episcopum vt ℔ habes exp̄sse. ⁊ ℔ etiam credunt aliqui ⁊ nō male: etiā si non capitulo sed cuicunq̄ extraneo mandasset papa q̄ aliquē institueret in ecclesia sua vacante collatione p̄rebendarum. nam si anteq̄ conferat ordinetur ecclesia de aliquo qui possit conferre p̄rebendas ad eum redibit potestas: argu. ℔ q̄ debet subintelligi si res in eodem statu persceueret vsq̄ ad collationem. ff. si ex noxa. cā. l. j. ⁊ tamen non credimus q̄ si aliquis executor datus esset contra istud capitulum q̄ redeunte potestate ad episcopum q̄ posset p̄cedere contra episcopum. ⁊ huius rei ratio infra plenius assignatur: ordinato ergo episcopo redit ad eum potestas conferendi. directis igitur litteris ad capitulum tanquā ad vicarium: ⁊ facto ibi postmodum episcopo eisdem litteris tenetur episcopus facere mandabat capitulo p papam quod etiam iure cōmuni in hac collatione: vel potius succedat mandato episcopus. j. de concess. preben. quia. in auc. vt nulli iudi. §. ⁊ hoc quoq̄. iubemus. ⁊. §. sequenti. argu. ff. de condi. indebi. filie. ff. de annu. leg. annua. §. a ticio. j. de vsur. tua. sed contra. j. de alie. iudi. mu. cau. fac. c. j. vbi innuitur q̄ licet possessio mutata sit ab eo contra quem impetrate sunt littere in alium: non conuenietur alius nisi malicia eius interuencrit. cum ergo ℔ non fuit malicia episcopi per litteras contra capitulum impetratas: non poterit conueniri. preterea rescripta distinguuntur vt non extendatur ad multas personas. j. eo. sedes. preterea ratio cui innititur papa non videtur hoc sonare: scilicet quia tempore date erat archidiaco. ℑm hoc idem esset ⁊ si non esset archidiaco. quod fateor. dico enim q̄ quilibet extraneus factus episcopus tale mandatū implere tenebatur. Respondit ad decre. de alie. iudi. muta. cau. fac. c. j. q̄ licet successor teneatur adimplere: non tamē delere contra hoc capitulum vel contra quemlibet alium vices gerentē data vbi lis contestata esset contra successorem procedet. nec hoc ℔ dicitur. Ratio ē diuersitatis: quia delegatio non debet excedere fines mandati. j. ff. de offi. delega. cum olim. ff. manda. diligūtur. Item stricte interptandum est rescriptum. j. e. sedes. ac subditis quandocūq̄ potest obedire debet: nec debet distringi obedientia vt ℔. viij. q. j. sciendum. xj. q. iij. si dominus: qui resistit. c. quid ergo. q̄uis quidam etiam dicunt q̄ etiam auctoritate litterarum contra p̄dictos impetratarum p̄ceditur contra vniuersalem. successorem qualis ℔ episcopus erat ad quem deuenerant omnia iura episcopatus que prius erant apud capitulum: arg. j. de iudi. quia. in auc. de iureiur. a mo. p̄sti. C. de here. insti. l. vlt. decre. autem p̄allega. non obstat: cum ibi ille in quem translata est possessio non erat generalis successor: sed in re illa tm̄. vel speciale est in vicario qui idem intelligitur cum domino: nec extenduntur in extraneos si heres vel successor ⁊ dominus qui eadem p̄sona cēsetur: cum p̄decessore ⁊ vicario conuenitur. in auc. de iur. iu. a mo. p̄sti. nos tamen hoc non fatemur sicut iam diximus q̄ executor datus vel littere impetrate contra vices agentē valent contra dominum nisi lis contestata esset. sed ℔ fatemur q̄ valerent contra successorē: vt no. j. de offi. deleg. quoniam abbas. non enim p omnia. sic vna p̄sona censetur vices agens cum domino sicut successor cum p̄decessore. sz mandatum factum vices gerēti siue vniuersaliter siue singulariter in vna re tm̄ dominus adimplere debet. fingitur enim successor in adimplēdo mādato vices agenti facto: sicut hic habes: ⁊ in auc. p̄allega. auc. de iur. iu. a mo. p̄sti. sed non fingitur vicarius in sustinendo iurisdictionem vel executionē contra eum datam qō non inuenit in iure. ⁊ sufficit etiam ad ℔ ratio p̄assignata: nec innititur papa illi rōni: q: tunc esset de caplo ea rōne q̄ ppter hoc teneat dare: sed quia hec erat causa q̄ non debebat scribi epo cum non esset: ⁊ q: nullus alius erat ibi cui papa scribere deberet vacante sede nisi capitulo: ⁊ hoc est quod sequit. (Nec esses ⁊c.) nam si certū essz epm ibi esse non magis cogeretur implere mandatum p litras directas capitulo q̄z si dirigerentur cuiq̄ extraneo. Sed oppones aut papa contulerat ius in hac p̄benda iudeo: aut non. ⁊ si contulerat ius male facit papa q̄ redarguit epm: quia eps ad quem ptinet sola collatio bene facit si de nouo nō conferat: quia sola collatio pape sufficit: immo iniuria fieret priori collationi pape per scām. sed caplm erat redarguendum: quia non recipiebat eum sine alio mandato epi. Si aūt papa non contulisset ei ius in bñficio: tunc eodē modo videt iniusta redargutio epi: cum litre nō valerent quibus mandabat recipi in canonicum ille qui non erat canonicus: ⁊ p eos canonicus fieri non poterat: cum ad eos non pertineret collatio p̄bendarum. Rñ. q̄ per litteras istas nullum ius quesitum est iudeo in beneficio: sed ipi canonici auctoritate litrax ipax poterunt ei conferre ius: quia ipm recipiendo faciunt ⁊ consentiunt in ipm tanq̄ in canonicum. Et generaliter dicimus quotiens papa sic scribit: vel caplo ad quod ptinet electio: vel si non ptinet ad eos electio: vel epo qui habet potestatem conferēdi p̄bendas q̄ intētio pape videtur esse q̄ non tm̄ q̄ facti sunt faciant. s. recipiendi. sed etiam ius cōferant: ⁊ sic de facto videmus papam facere quotidie: ⁊ tm̄ credimus q̄ si papa scriberet penitus extraneo q̄ recipet aliquem in fratrem alicuius eccle in qua ius recipiendi non haberet q̄ littere nullo modo valerēt nisi exp̄sse sciretur q̄ papa sicut extraneo scriberet ex certa scīa. Sed dices quare ergo etiam post creationem epi non eis conferant ius cum hanc ptātem papa eis concesserit? Rñ. quia non intelligitur pure concessisse sed sub conditione. s. ecclesia in eodem statu durante. arg. ff. si ex noxa. cā. l. j. rōne. n. naturalis ꝯiunctionis que ē inter electionem ⁊ receptionem videt ea sic coniunctim canonicis cōmisisse: lz ꝯferentes in collationibus eox sint diuisi. Alij dicunt q̄ si mandatū caplo directū tale est q̄ quilibet de caplo vel aliquis singularis implere p̄t: ille implebit etiam si caplm contradicat. de ℔ no. j. de postu. pla. bone. quale ē istud. ℔ nō placet: nisi dirigatur mandatum tanq̄ singularibus quale ē mādatuz de recipiendo inuestitu a papa. ⁊ simile si mandaret caplo q̄ illum cui papa contulerat p̄bēdam recipe in canonicū: quilibet tenet recipe etiam si caplm contradicat: secus si mādaret caplo q̄ eligeret: q: tunc quilibet sigillatim non eligeret cum ex tali electione ius non queratur: nec deberet sic fieri. j. de elect. quia propter.

lxiij.di.c.j.⁊.ij.⁊ quia tunc potius officium monentis q̄z facientis accepit:arg.ff.qñ ap.l.j.§.solent. Jté electio pertinet ad ius: receptio ad factum. Si autem episcopo scriberet ⁊ moreret ante p̄sentationem litterarum:capitulum per illas litteras non deberet illum recipe. Jnno.

HDaures.minoribus. maxime beneficijs obtinendis.j.eo.cum adeo.vel intelligitur q̄ loquitur quando aliquis habet vnā ecclesiam in qua residet ⁊ impetrat rescriptum super obtinendis redditibus p̄ioris ecclesie ad quam transiuit:quod non valet cum statim sua translatione vacare intelligatur p̄ima ecclesia.xxj.q.ij.si quis. j.de p̄eben.de multa.secus forte dicet aliquis si transierit ad beneficium vel p̄bendam:tunc valet rescriptum super redditibus p̄ioꝝ beneficioꝝ obtinendis quousq3 sententialiter ecclesia p̄iuetur:argu.j.de p̄eben.cum non ignores.⁊ de concessio. p̄eben.⁊ eccle.non vacan.litteras.viij.q.vlti. nonne.(Pauperes clericos.)id est pauperes ecclesias in quibus sunt pauperes clerici(Vires)⁊ debet h̄ exceptio in principio proponi contra litteras ad declinandum iudicium:arg.j.e.si proponente. si enim in principio non proponatur:⁊ tanq̄z elidens litteras postea p̄poni non potest:eum non sit iusta exceptio contra petentem beneficium q̄ habeat aliud beneficium :cum plura beneficia quis possit habere:vt.j. de p̄eben. cum iamdudum. Alij tamen dicunt ⁊ bene q̄ semper potest opponere.de hoc no.j.e.super litteris.versus finem.j.de li.contesta.exceptionis perempto.q̄dam tamen dicunt q̄ etiam post sententiam latam per huiusmodi litteras reuocabitur quicquid factum erit:arg.j.e. constitutus.ad audientiam.arg.p̄o eis q̄ littere sunt surrepticie quod ex eo apparet:quia non procedunt de sua intentione:vt h̄.⁊.j.e.postulasti.si proponente.⁊.j.e.cum dilecta. dicunt enim eodem modo procedendum quando sentētia lata est per litteras obrepticias sicut si esset lata p̄ litteras falsas:vt no.j. de probatio. licet.alijs videtur ⁊ forte melius q̄ per litteras obrepticias vbi scienter dicitur falsum vel verum tacetur:bene datur iurisdictio.j.e. super litteris.⁊ ideo si per iudicem harum litterarum detur sententia q̄ aliquis est recipiendus si non appelletur debent eum recipere ita q̄ vlterius non audiantur: quia h̄ sententia non est contra ius scriptum:sed tm̄ contra ius litigatoris.ij.q.vj.§. diffinitiua. ⁊ idem videtur si non ferat p̄dicto modo sententiam:sed tm̄ cū cause cognitione mandent nec appellentur.j.de re iudi.q̄ ad cōsultationem.fatemur tamen q̄ hoc est contra intentionem papę ⁊ q̄ tenet cum peto hoc beneficium: ideo potest contra eum agi denunciando.j.de iureiuran.quemadmodum.in fi. Jtem si sciētes factum.s.eum habere aliud beneficiū: ⁊ ideo non teneri. vel etiam si credebant se teneri errantes in iure: quia non iam auctoritate rescripti sed p̄oprīa voluntate recipere videntur non possunt decetero contradicere. C.ad.l.fal.error.ff. de reg.iur.cuius per.ff.de condi.indebi.l.j.⁊.l.si is q̄.⁊.l.fine.§. videbitur.⁊ §.qui filius.in fi. Si autem ignorabant factum.s.eum habere aliud beneficium:⁊ sic receperunt eum sine iudicis mandato: vel si nesciebant sibi exceptionem perpetuam competere que competebat:tunc bene poterunt contrauenire.j.eo. constitutus.j.e. ad audientiam.nec est contra.j.e.cum dilecta. vbi dicitur q̄ cassandū est quicquid fit per litteras obrepticias:quia ibi dicit furtiuas quales non sunt iste: licet per fraudem sint impetrate. nec obstat etiam.ff.de fal.qui nomine.nec alia que no.j.de p̄oba.licet.quia h̄ non est iudicatum per falsa instrumenta:sicut ibi.si tamen isti qui possunt elidere litteras vel p̄uisionē per exceptionem eligunt alium post electionem vel p̄uisionē factā ab illis qui p̄tātem habebant p̄uidendi:licet inefficacē p̄opter exceptionē non valet:quia facta est post p̄imam qualēcunq3 nō cassatam.j.de elect.consideauimus.j.de excess. pla. inter dilectus. Alij tm̄ aliter dicunt:quia hic non est iudicatū per falsum instrumentum sicut ibi.

HJautē aliquis.negligentia)que p̄sumitur anno elapso.j.e. plurimum ex parte.(Excusari).j.de ap.vt debitus.deleg.vel alia iusta causa.(Conueniri)quod dicit h̄ decr.locum habet in iudicijs nō dum ceptis. inceptis enim si littere apostolice impetrant locuz habet quod dicit.j.de ap.oblate.⁊ alijs p̄stitutionibus infra de appellationibus p̄omulgatis.

HDhec sum⁹.⁊ infra moz/bo)vnde ordinarij iurisdictio enumeratur quod esse non debet.j.de offi.leg.c.ij.⁊ de maio.⁊ obe.p tuas. xj.q.j.peruenit.⁊.ix.q.iij.nunc vero.⁊ est ar.contra nimiam generalitatē.j.de ap.c.ij.significantibus. de do. ex litteris.j.eo.sedes.ff.de iure fis.ita fidei.ff.de eden.l.j.§.eedem.ff.ō interroga. act.de etate.§.vbi.⁊ credo q̄ si hodie tales lr̄as p̄cederet q̄ valerent nisi reuocarent vt iste cū hēat plenitudinē p̄tātis.

HDaudientiā constructione).j.de p̄ba.cum causam.contra.ff.de sta.ho.imperator.ff.de ma.testa.qui h3.C.de le.tu.legatis.

HEx parte.s.petebat.o.in capella se ius habere:⁊ cum.s.nomine matricis ecclesie cuius erat rector ibi p̄ut p̄sueuerat capellanus posuisset dictus.o.p̄pter h̄ appellauit.⁊ eiecto capellano q̄ ip̄az capellā noīe ecclie possidebat ip̄az capellā possedit: ⁊ sic spoliauit eccliaz cuius noīe tenebat:cūq3.s. appellatiōi deferrēs dicto.o.detinēte capellā ⁊ ip̄az p̄seq nō curante p̄secutus fuisset:⁊ in fine anni p̄ut ei licuit.j.de app.oblate.lr̄as impetrauit p̄ quas mādabat iudicibus vt vocatis cē.q̄ cānicū fore decerneret sup eo q̄ dictus.o.eccliaz ip̄az p̄dicto.c.post appellatōez interpositā spoliauerat.tandē dictus.o.a iudicibus ip̄is tertio citatus cōparuit ⁊ excepit q̄ sup eodē negocio p̄us lr̄as ip̄etrauerat de q̄bus in lr̄is ad ip̄os impetratis nulla mētio hēbat p q̄s appellatiōez etiā p̄seq intēdebat:fz replicatū est p.s.q̄ bienniū a tpe appellationis trāsierat p̄pter q̄ō appellationē vlterius p̄sequi nō poterat:nec p lr̄as suas poterat de appellatōe cognosci:cū de ip̄a nō faccrēt mētionē:nec ip̄etratis ab eo p̄iudicare poterāt:q3 circa ip̄az sn̄iaz vt dictū est impetrauit easdē.vñ cum lr̄e dicti.o. dicerent p̄us impetrate fuisse:⁊ a tpe appellatōnis bienniū esset transactū relinquit q̄ erat annus ⁊ amplius q̄ idem.o. lr̄as impetrauerat que annali p̄scriptione tollunt vt non p̄iudicēt postmodum impetratis:vt.s.c.si autem.p̄pter quod papa p̄missis narratis mandat alijs iudicibus vt q̄ō post appellationē innouatum est reuocet ⁊ ip̄i ecclie restituat capella:⁊ appellato satisfiat de expēsis q̄s p̄sequēdo appellatōez fecerat:q3 appellās eā fuerat p̄secutus:fz est p spoliationē appellatōi renūciatum.j. de ap.an sit.⁊ sic p nō appellāte habet cur dicit eū p̄dēnandum in expēsis cū nō q̄ esse desierat appellationē p̄seq teneret.nec valz si dicas h̄ esse q̄ non p̄t excipe p eo q̄ suā turpitudinē allegaret: cum ip̄e appellatus istud asserat in lr̄is quas vt sequit h̄ impetrauerit.dic ergo ip̄az renunciationem appellatōis tali facto habitā in spoliātis odium valere ⁊ non in eius fauorē:immo ⁊ si verbo renunciaret non valet nisi h̄ re integra fecisset quando appellatus detulit appellationi:q3 non lz mutare p̄silium in alterius p̄iudiciū.ff.de re iudi.nemo. Querit insup cur non intentat interdictum vnde vi sicut implorat officium iudicis vt in statū p̄isti/num q̄ factū est post appellationē reducat. dic q̄ p interdictū p̄/bationibus magis grauarēt:quia violentiā oporteret eū p̄bare. fz h̄ sufficit p̄bare q̄ añ appellationē possidebat quā iste mō detinet.nā nō solum innouatū p iudicē:immo p partē in p̄iudiciuz alterius est in statū p̄stinū reducēdum:ita q̄ ad restitutionē fructuum p̄ceptoꝝ teneat.j.de ap.bone.in fi. p̄terea cum extra iudicium fuerit appellatum: ⁊ nō ex verisimilibus causis non tenet appellatio:vt in.d.c.bone.⁊ sic nō est reuocandū q̄ō post appellationē fuerit attentatū. dic q̄ id esset vez q̄n ab appellato esset attentatū.fz h̄ est innouatū ab appellāte qui suā appellatiōez nō poterat impugnare. vel dic q̄ delatio appellatōnis deuoluit ad papā cur nō impetrat sup toto negocio dic sufficere sibi q̄ reducat in p̄stinum statum ⁊ nō agere:sed p̄tes rei sustinere:quia fauorabiliores sunt rei cē.vel cum facta reductione possideat:nec potest agere cum possidenti:nec sit actio p̄dita. Alij ponunt casum dicendo in iudicio appellatum: quia cum.o. fuisset corā ep̄o conuentus ⁊ intentaret contra eum interdictū vti pos. ip̄e.o.appellauit. Jnno.iste.o.in causam traxit capl̄m vel.s. p̄sonam coram ordi.in qua causa.o.appellauit ⁊ post appellationē ab ecclesia capl̄m amouit p quod sue appellationi renunciasse videtur. j.de ap.an sit.constitutus.quidam intelligunt hanc decr.loqui q̄n iste.o.appellauerat extra iudicium ab aliquo grauamine q̄ō sibi intulerat.s.vel inferri timebat:⁊ appellatus consenserat appellationi:ideo reuocauit quicquid factū est post appellationem eius.littere autem impetrate ab.s.non reuocant: quia spoliatio facta ab.o.obest:vt vlterius non possit impetrare litteras super appellationem contra voluntatem.s.j.de appella.an sit.sed.s. non p̄hibetur impetrare: cum super appellatione ⁊ sup alijs contra voluntatem.o.(Detinet)sed non nomine ecclesie de tarē/te alioquin non fieret restitutio cum expoliata non esset(Lappellanum)duplex auxilium competit.s. in hac spoliatione facta ab o.p̄imum q̄ non obstante appellatione eius iudex a quo appel

lauit poterit procedere.ĵ.de appella.an sit. Secundum'auxiliuz est q̄ inuitus expoliatus ante restitutionem de facto non'cogitur respondere accusatori nec alij in criminali causa.ij.q.ij.c.j. ⁊ per totum.iij.q.ij.c.j.⁊.iij.per totum.ĩmo q̄ plus est nec libellus dā dus nec deliberandum est an sit recipienda eius accusatio:imo salue sunt eius exceptiones tam peremptorie q̄z declinatorie iudicij.ij.q.vij. ſymmachus.⁊ hoc intelligo si sit ꝑpria sede iectus: vel maiori parte fortunarum suarum spoliatus.ij.q.ij. in'scripturis.si enim aliqua re spoliatus esset bene posset accusari.⁊ quantumcunq̄z sit iectus vel spoliatus ciuiliter ⁊ de rebus quas possidet potest conueniri nisi ab expoliatore.ĵ. de ordi.co. cum dilectus.ij.q.ij.c.j. Si autem propꝛijs rebus suis spoliatus esset:credo q̄ posset accusari a spoliatore. vel potes dicere q̄ nec etiam ab alio si non habet ecclesiastica sed sua tm̃:quāuis melius videtur q̄ nunq̄z obstet exceptio spoliatoꝛ rerum suarū cum non accusatur nec principaliter nec accessorie vt a rebus suis abijciatur:sed a rebus ecclesie ⁊ ab episcopatu deponatur. Item prosequens suam vel suorum iniuriam admittit.iiij.q.vj.omnibus.nisi ipe spoliasset.ad hoc bene facit.s̄.de resti.spolia.frequens.(Ministrantem)olim (Ammouit)⁊ male.ĵ.de mu.peti.prudentiam(Prosecutus)litteras impetrando ad iudicem vt procedat nō obstante friuole appellationis obiectu: qua non obstante procedendum est.ĵ.s̄ ap. pastoralis.⁊ per illas litteras si voluerit appellans cognoscetur de appellatione sicut si post sententiam appellatum esset ⁊ appellatus super confirmatione sententie litteras impetraret.ĵ.de appel.oblate.vel potes dicere q̄ appellatus appellationem potest prosequi dūmodo non festinet nimis.ĵ. de appel. oblate.C. de appel.auc̄.ei.vel dic ⁊ melius q̄.s.impetrauit litteras non.o. super expoliatione sua:vel super iniuria sibi facta:nec fuit necesse q̄ spectaret finem termini'appellationis exequende:quia appellatio non debuit prodesse.o.quia contra eam fecerat.ĵ.de ap. an sit.⁊ hoc eadem ratione videtur q̄ he littere valeant siue faciant mentionem de appellatione siue non q̄z spoliationem siue appellationem ſm alios(Curauit).licet enim litteras impetrauerit de appellatione:tamen mentionem non fecit:vel non est ꝓsecutus infra annum(Negligentia)no.arg.q̄ quis facit positionem vel articulos sub disiunctione:argu.ĵ.de in integ.resti.constitutis.ĵ.de prescrip.auditis.vbi no.⁊c.hoc verum quando loquitur de alieno facto:nisi probabilis est ignorantia.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.regula.(Diuturnitate).ĵ.e.plerunq̄z.(De appellatione)idem esset ⁊ si de appellatiōe dixisset cum nihilominus in forma cōmuni litteras obtinuisset.ĵ.e.super. vel melior est ħ ratio: quia littere sue euanuissent per ipius negligentiam ⁊ alterius solicitudinem.ĵ.e.plerūq̄z. appellator extra iudicium si impetrat litteras super negocio in quo appellauit'non valerent littere nisi super appellatione si appellatus consenserat appellationi.ĵ.s̄ ap.sepe.⁊.c.cordi.vel si als interest appellantis.ff. de regu.iur. nemo.als non est ei deneganda iuste plenitudinis licentia.C.s̄ ap.siquis li.⁊ ħ dicunt interfuisse appellantis q̄ appellator prosequeretur appellationem:appellatus autem nec litteras impetrare potest super prosecutione appellationis:nec ad alium iudicem ire nisi ad quem appellatum est q̄z diu appellator potest ꝓsequi appellationem q̄ ħ non poterat propter lapsum anni. de hoc no.ĵ.de elect.statuimus.de mājo.⁊ obe.cum dilecti. Alij tamen dicunt q̄ appellator ⁊ appellatus semper debet mentionez facere de appellatione:vt ħ.(Si ita)scz q̄ non fuerit ꝓsecutus appellationē:vel melius q̄ eum post appellationem propriam spoliauerit.(Reuocatis)quia appellatione pendente nihil innouandum est.ff.nihil inno.pen.ap.l.j.(Appellatum).s.predicta ecclesia vel contingentibus appellationibus (Restituere).⁊ iuste cum ea fuerit expoliata post appellationem.nam ⁊.s.⁊ capellanus eius ecclesiam matricem defendebat:⁊ se in ecclesia ipsius ecclesie:⁊ ideo matrici ecclesie fit restitutio ⁊ non.s.(Condemnantes).ĵ.de ap.reꝓhensibilis.sepe contingit.C. de fruc.⁊ li.expen.l.penul.⁊ vl.

Ciscitatus. Quinq̄z modis dicitur aliquis aliquid posse. Vñ versus. Posse quidem rebus: dat ius:natura:potestas. Officij meritum:quintum diuina voluntas. De potētia verius habes.xxij.q.ij.faciat.xxvij.q.ij.agathosa.in fi. De potentia nature.ĵ.de despon.impube.puberes.⁊.c.a nobis. De potentia officij.xxj.di.inferiōr. De potētia meritorum.iij.q.vij. §.tria. De potentia diuine voluntatis:de pe.di.j.§.charitas.sed ħ tantū in duo membra diuiditur:in impotentia iuris ⁊ facti impotentia iuris impedit ne etiam comm'littere possit causam'alteri cum nihil habeat nihil dare poterit.j.q.vij.balbertū. Impotentia facti non impedit committere.ĵ.de offi.deleg.si prohibilitate.⁊.c.pastoralis.sed tamen delegatus non tenetur admittere:vt.ĵ.de offi.deleg.coram.vtrum coram eodem probentur huiusmodi exceptiones:no.ĵ.de offi.dele.cum super abbatia.Sed queritur an he exceptiones de impotentia iuris vel facti contra ordinariū possint opponi.Rñ.he exceptiones locū habent contra delegatum:contra ordinarium autem q̄diu tolerat̄ in dignitate locum non habent:vt no.ĵ.de offi.deleg.cum super.⁊ he exceptiones q̄ sit infamis vel seruus vel mulier vel als moribus vel lega.prohibeatur cum sint declinatorie iudicij ante litē contestatem proponende ⁊ probande sunt:arg.de arbi.dilecti.C.s̄ excep.l.penul.alij contra:secus tamen dicerem in his qui vera ꝓhibentur vt furiosus cum iura naturalia sint immutabilia.v.di. in princi. Item secus in his qui iudicio prohibentur:vt impuberes. Item nec ꝓtextu infamie vel seruitutis sententia retractabitur. Item no.q̄ infamis non potest se excusare a iudicando: nisi excipiatur contra eum:arg.C.de decu.nec infa.⁊.l.infamiam.ff de offi.preto.barbarius.(Alio)quia illitteratus ⁊ imprudēs.in auc̄.de iudi.in princi.(Ineuitabilis)que numeratur.iij.q.vij.§. tria.(Dummodo)supple ⁊ tunc duo possunt procedere sine tertio(Dummodo excusationem) per litteras.lxiij.di.c.j.⁊.§.fi.vl per certum nuncium.ĵ.de offi.delega.prudētiam.ff.de rebus eorum qui sub tu.mag.§.illud.(Excusari) nec alij duo possunt procedere.ĵ.de offi.delega.causam.prudentiam.ff.de recep.item si vnus.§.fi.non placent ħ:vt no. in predicta decre. prudentiam. q̄uis sit grauiter arguendum:⁊ sic non contra.ĵ.de offi.delega. prudentiam.§.adijcimus.sed duo bene ꝓcederent:tertio de sola voluntate excusato.

Dastoralis officii.⁊ ifra.reuocatiōe)Sed obijcitur:aut secundū rescriptum facit mentionē de primo:⁊ sic reuocatur:aut non facit mētionem:⁊ sic non reuocatur primum:arg.s̄.e.ceterum.So.neutra pars disiunctiue est perpetua. Prima enim tollitur.ĵ.de ap. oblate.sepe.Secunda pars tollitur.ĵ.e.plerunq̄z.dicas ergo locum habere banc decre.si dubitetur de facto:puta quia deleta est data:vel quia eadem est. vel quia forte prime littere habere nō possunt quas constat iudices habuisse: vel quia elapsus est annus a tempore impetratiōis.⁊ dicit impetrator se non vsum ꝓpter absentiam impetrati iudicis.vel si quid dubiū aliud de facto allegetur.⁊ eodem modo si dubitetur s̄ iure:puta non faciūt mentionem de his que si dicta essent non essent littere obtente:sicut de processu negocij iuramēto:⁊ ceteris consimilibus.ĵ. de re iudi.inter monasterium.ĵ.eo.constitutus.vel quicquid cogitari potest in quo sit dubitatio iuris habet locum quod hic dicit. sed quid si non sapientes iudices:sed imperiti dubitant?ar. q̄ idem ĵ.e.cum contingat.⁊ de hoc etiam no.ĵ.e.cum contingat.(Deferendum)neutri iudices alij deferre possunt iurisdictionē cognoscendi de principali:sed tm̃ cognoscendi cuius sit iurisdictio.⁊ si queratur cuiusmodi iudices sunt isti ⁊ a quo habeant iurisdictionem.in hoc dicimus q̄ sunt ordinarij:⁊ a decr. ista habent iurisdictionem:arg.ff.de offi.eius cui man.est iurisdic.l.j.⁊.ĵ.de ap. cum speciali. Si queris vtrum consensus partium sit requirendus in electione huius iurisdictionis.dicens q̄ non:cum exprimisse hec decre.dicat q̄ deferre sibi possunt iudices ad inuicem. verum tamen nisi partes consentiant:pars condēnata poterit appellare:argu.ĵ.de offi.delega. super questionum. plus placet q̄ nunq̄z appellare potest qualemcūq̄z sententiam proferāt:quia nullum preiudicium fit eis in principali causa:nec principaliter nec accessorie:⁊ eque possunt esse iusti ⁊ eque bene iudicare vni iudices sicut alij.⁊ si illi iudices quibus adiudicata ē iurisdictio male iudicent in principali tunc appellent: ⁊ idem est in similibus.de principali autem cognoscere non possunt nisi simul cuz alteri in hoc iurisdictionem non habeant:argu.ĵ. de offi. delega. cum super.melius autem dicitur q̄ vterq̄z habeant iurisdictionem:licet alter horū elidi possit per exceptionem. vnde si partibus placet eorum iurisdictionē prorogare possunt(Al partibus) no.q̄ huiusmodi cōmunicatio.s.ad quos iudices pertineat iurisdictio super principali causa:vel que littere alijs prevaleant nō pertinet ad iudices vtriusq̄z partis:sed ad ipas partes. non enī interest iudicum cum ipa iurisdictio non pertineat ad eos ratione alicuius dignitatis:sed ex delegatione tantū: immo cum sint ambo paria iudicia iudices cōmunes videntur operas suas ingerere in inuitos quod esse non debet.ff.de procura.que omnia. vnde non est aliorz iudicium mittere ad alios q̄ non procedant quousq̄z cognoscant de iuribus litterarum:quia cum non habe-

ant aliquam potestatem super eos: non pertinet ad eos aliquid mandare aliis iudicibus. sed pars citata coram aliis iudicibus debet excipere dicens: non pertinet ad vos cognitio in principali cā: quia revocate sunt littere ad vos misse: vel ego habeo alias priores que non sunt revocate per secundas: ⁊ tunc bene potest habere testimonium aliorum iudicū super hoc q̄ alie littere super eodem ad alios impetrate sunt: ⁊ etiam ipor̄ amborum iudicum est diffinire super hoc que littere aliis prevaleant: si non possunt in vnam sententiam concordare: alioquin partes eligerent arbitros qui super iuribus litterarum diffiniant. istos autez arbitros nō compellunt ambo paria iudi. sed tm̄ illi coram quibus fuit a parte alia exceptus de prevalentia suarum litterarum illi enim soli sunt iudices in hoc cum coram eis ceperit causa ⁊ coram aliis nihil sit actum: immo sunt sui iudices in hoc. immo si alij iudices vocassent partem aliam coram se iuste excipieret hec causa iam initium habet coram aliis iudicibus per citationē. vnde vos vlterius intromittere non debetis. j. de appela. vt debitus. nisi in hoc cōueniatis ambo ⁊ diffiniatis questionem de iuribus litterarum vt hic. ⁊ si iudex vellet procedere contra eum appellet hac causa adiecta: quia prior iudicum coram quibus fuit exceptum est coguitio exceptionis ⁊ principalis etiam questionis. Sed quid si pars citata non proposuit exceptionem de iuribus litterarum coram primis iudicibus: sed statim iuit ad alios suos iudices: ⁊ fecit citari partem aduersarij. Rñ. q̄ in hoc casu: si pars excipiat domini mei iudices iam ceperunt causam per citationem cognoscere vnde vos non habetis intromittere bene dicunt ⁊ si non exaudiuntur ⁊ appellauit iusta est appellatio: qr ad iudices qui citauerunt pertinet cognoscere de principali causa si non excipiatur: ⁊ si excipiatur debet cognoscere de exceptione. C. de excep. siquidem. videtur tamen q̄ si iste aduocatus a secundis iudicibus non declinaret forum secundorū iudicum: sed excipere de iuribus litterarum q̄ tūc oportet q̄ secundi iudices cognoscant de hac exceptione pari ratione quā supra diximus. ⁊ si coram vtrisq; exceptum esset coram vtroq; pari iudicio procederetur. sed sententia illor̄ prevaleret qui primo eam tulissent dummodo transierit in rem iudicatam: quia res iudicata coraz ipis iudicibus non valet. ij. q. vj. §. diffinitiua. Alij aliter dicūt. s. q̄ iudices ambo simul procedere debent: licet melius esset q̄ ex quo coram vnis exceptum est de ambiguitate litteraz̄ cora aliis non audiatur super eadem. Item ad officium istor̄ iudicum tm̄ qui primo citauerunt pertinet cogere partes ad eligendos arbitros: ⁊ arbitros ad eligēdum tertiū: ⁊ etiam si arbitri nihil diffinirent infra terminū eis assignatū ipi procedent in cā principali. j. de offi. deleg. suspicionis. j. de ap. legitima. C In hac autem glo. semp appellamus primos iudices eos qui primo citauerūt. Item p̄dicta probant sic ante tempus huius decre. ptinebat tota iurisdictio ad alios coram quibus primo cepisset agi. sed per hanc decre. non est additum nisi h̄. s. q̄ ambo iudices debeant cognoscere ⁊ de arbitris: ergo in omnibus alijs primi iudices suā iurisdictionē obseruabunt. C. de testa. omnium. Alij aliter dicūt sez̄ q̄ ambo iudices in omnibus simul procedere debent. h̄ vera sunt vbi p partes ꝓponit vnus litteras p alias reuocatas: quia tunc videnť cōcedere q̄ iudices coram quibus h̄ ꝓponiť de ipa exceptione cognoscant. sed si ꝓponant alios iudices esse qui p̄ferre debēt in cognitione huius cause: tunc cora ambobus eligendi sunt arbitri: ⁊ ambo cogent arbitros ꝓcedere in cā: ⁊ omnia alia circa hoc simul facient. Alij aūt dicunt q̄ iudices primo citātes nō dimittunt quin ꝓcedant quicq̄d dicant partes: nisi alij iudices hoc petant: sed certe aliud videť melius (A partibus) iudicibus. s. vel melius partes appellant litigātes qui habēt duplex auxilium: primū de arbitris: scōm q̄ ꝓponant coram iudicibus citantibus excep. de suis litteris nō reuocatis: ⁊ ꝓbent coram eis s̄. e. ex parte. j. e. ex tenore. nam sicut iudices inuicem in hac parte p̄nt sibi deferre idem videť ⁊ de partibus: licet aliqui contradicant ⁊ dicunt necesse esse q̄ coram iudice qui iurisdictionē exercere ceperunt excipiant de litteris revocatis ⁊ petant arbitros coram quibus de hoc disputeť: si non poterunt iudices vtriusq; partis pcordare: vt h̄. ⁊ non p̄nt cora eis ꝓcedere in hac exceptione: sed coram arbitris tm̄. contra. j. e. sup. vbi dicit q̄ iudex cora quo talia ꝓponunť debet cognoscere an sua sit iurisdictio. ad idem. ff. de iudi. si quis ex. sed dicunt illam loqui qñ non sunt alij iudices delegati vel etiam si essent delegati: ideo petebať hoc. s̄z sin̄ pozem modum ꝓcedebať. nec credimus banc decre. locum habere si dicať q̄ p litteras deleg. non sit ordinarij iurisdictio revocata cum hic dicať tm̄ quando ambigit̄ de revocatione litterarum: sed ad ordinarium fuerunt littere impetrate. Item quia delegatus p̄t cohercere ordinarium. j. de offi. dele. c. j. ⁊ c. sane delegatus autem non: quia par in parem nō habet imperium. j. de elec. innotuit. nec etiam habet locum hec decr. si ꝓponat cora iudi. ap. citantibus q̄ p suas litteras non sint littere principalis cāe revocate: nam tunc ap. iudex cognoscet. j. de ap. vt debitus. j. e. dilectus filius. Et est ratio diuersitatis: quia in alia cā impetrantur secunde littere. s. ap. in alia prime. s. principalis. sed bene dicimus eam habere locum si in cā appellationis diuerse a partibus littere impetrent̄ quod fieri p̄t. j. de ꝓfir. vti. bone. in p̄n. (Sopiant̄). Sed quid si iudices vel arbitri diffinierint penes illos esse iurisdictionē penes quos non est: nunquid hoc pretextu iterum audietur q̄rela quasi non sit a suo iudice lata sn̄a: vel sit lata a iudice qui iurisdictionē non habet: ar. C. de iuris. om. iudi. consensus. ff. de iudi. l. j. Sz nos dicimus vlterius hanc questionem non audiēdam ex quo semel lata sn̄a transit in rem iudicatam: sicut sn̄a contra res prius iudicatas valet in qua sn̄a ferť primo iudicatum non esse: vt. ff. que sen. si. ap. re. l. j. in prin. arg. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊ res iudicata ꝓ veritate accipitur. ff. ō sta. ho. ingenuum. ⁊ vtriq; istor̄ iudicum habēt iurisdictionē: licet posset p exceptionē elidi: sicut no. s̄. e. cetez̄. nisi forte exprimeret errorē suum: puta quia diceret q̄ p clausulam illaz nullis litteris veritatis ⁊ iusticie p̄iudicantibus revocarētur prime littere. j. ō confir. vti. bone. §. vl. vel si sentētiaret: quia non teneretur facere mentionē de ꝓcessu. j. de re iudi. inter monasteriū. (Jn qbusdā) dicimus q̄ vbi littere impetranť contra plures vel sup pluribus rebus q̄ primo p̄t contra vnum agere ⁊ postea contra aliū alio tpe: ⁊ etiam p̄t agere primo contra eundē sup vna re ⁊ postea sup alia. ⁊ eodē modo p̄t facere p generalem clausulam. nec obstat. j. de offi. delega. in litteris. vbi dicit̄ q̄ semel functus officio suo vlterius se intromittere non p̄t: quia h̄ super eodem de quo vult non est functus officio suo: argu. contra p̄dicta. s̄. e. ad hoc. (Alijs) quid si dixit de vna re tm̄: s̄z generalē clausulam posuit in psonis: puta cām quam. b. habet contra. o. ⁊ quosdam alios sup iure patro. t. ecclie: ⁊ postmodum vnus de contentis sub generali clausula impetret litteras contra primum impetratoē. s̄. e. iure patro. ⁊ certe aliquibus videť non valere scōm rescriptum cū sit impetratum sup re exp̄ssa in primo: vt h̄. ad hoc ergo vt scōm valeat necesse est alias res ⁊ psonas exprimi in scō rescripto q̄z in primo. sed h̄ sequit̄ absurditas talis q̄ si aliquis illor̄ qui continet̄ sub clausula generali velit agere sup re exp̄ssa vel nominata q̄ non possit: cum sup ea non possit impetrare iudices: nec eodem modo ad iudicē ordinarium ire: nec coram delegatis primis p̄t cum non sint delegati eius vt quidam dicunt. ⁊ iccirco melius est dicere q̄ contentus sub generali clausula possit sup re exp̄ssa litteras impetrare: ⁊ coram ordinario litigare: ⁊ si primo inceperit q̄z citeť p generales litteras p̄ualebit etiam si primus non postposuit vti dolo vel negligentia: alś non vt h̄. est ergo necessarium ad hoc vt littere in p̄dicto casu non valeant q̄ ⁊ res ⁊ psone sint exp̄sse in primo rescripto vel nominate coram iudice nisi ageret actione pro socio: famil. her̄. cōmunidiuidūdo: quarum prima veram societatē continet: alie due cōmunionē rerum pro diuiso vel indiuiso. ⁊ idem dicere videť in actione tutele que notat continuationē actuum. ff. de quibus rebus ad eundē iudi. ea. l. j. ⁊. ij. C. arbi. tu. omnes. ⁊ idem forte p̄t dici si p etať restitutio in integrum. C. si vt ab her. se absti. auc̄. si omnes. vel confirmatio. ff. de adop. nam. vel si petať confirmari electio. in omnibus. n. his casibus licet omnibus non exp̄ssis vel nominatis contradicere electioni vel confirmationi: ⁊ etiam sine conuētione alterius delegati iudices adire: quia cōmunis omniū iudex ē ⁊ ideo impetratis litteris sup aliqua societate contra aliquē socior̄ vel sup alijs casibus p̄missis vlterius nullus alior̄ poterit litteras impetrare. ⁊ idē forte dicendum est in alijs casibus vbi agit̄ ō rebus vel iuribus indiuisibilibus. vel etiam vbi idem est negocium ⁊ eadē causa defensionis: ⁊ eodē cōmuni iure inuitť. j. de ap. vna. vbi no. sed non est sic idem negocium nec eadē causa defensionis in iure patro. de quo p̄diximus. Si autem psone sint exp̄sse vel nominate supple ⁊ citate ita q̄ perpetuata sit iurisdictio etiam sup alijs negocijs vbi nulla est cōmunio de cetero sup vlla re: ⁊ sup non exp̄ssis impetrare potest rescriptum nō viribus huius decre. sed auc̄. que est. C. de interlo. om. iudi. auc̄. ⁊ consequenter. que p̄hibet reconuētionem fieri sub alio iudice. Sed posset queri si citata ⁊ nominata psona super rebus nō exp̄ssis impetret rescriptum an finita causa contra eū mota suū rescriptū elidať excep. ar. q̄ sic. j. e. sup. fis. C. si nup. ex rescri. pe. l. ij. ar. contra. j. de offi. deleg. p̄udētiam. §. sexta. insti. q̄bus mo. testa. infir. §. nō tm̄. ff. de iniusto rup. testa. postbumus. Sed rñ deo elidi rescriptū: ⁊ cōtraria illa loquunť qñ tpe facti testaméti ⁊ mortis ⁊ tempore impetrationis litterarū processus erat legiti

mus.hic autez tempore impetrationis legitimus nõ fuerat sicut in primis cõcor.(Expresse)qõ hoc modo fieri potest.a.impetrauit litteras q.b.ꝛ quidam alij iniuriabãtur ei intendens sub clausula generali comprehendere.c.sed postea anteqz exprimatur.c. idem.c.impetrauit litteras cõtra.a.qui prius impetrauerat ptra eum sub generali clausula dicit q̃ littere.c.preiudicant litteris.a. in rebus leue est exemplũ.(Speciales).s.e.c.sicut ro.(Supflua.) qztum ad hunc casum.(Obtinet.)ex hoc colligim⁹ q̃ generali cõmissione facta si moriat delegans aũ expssionẽ rerũ vel psonaz delegat⁹ nihilomin⁹ p⁹ morte delegãtis audiet si in aliq̃ cepit vti iurisdictione.ar.j.de offi.dele.gratũ.licet vndiqz.qzuis multi dixerint contra.de hoc plene no.in decre.licet vndiqz.(Exprimantur.)hic dicimus tñ valere expressionẽ coram iudice factam qz tum si in litteris essent expresse res ꝛ psone:non tamen comparamus citationẽ:cum ex citatione perpetuaf iurisdictio contra citatum.j.de offi.dele.licet gratum.sed expressione non.sed id bene fieri habet quod hic dicitur.s.quia de cetero secũde littere nõ valebunt nisi de prioribus litteris vel expressione generalis clausule in primis litteris contente fecerint mentionez salua distinctione habita.j.e.plerunqz.ꝛ fit hic expressio hominũ vel rerum etiam sine citatione vt si iudex mittit ei: scias q̃ talis per huiusmodi litteras te cõuenire intendit tempore suo.

Sedes apostolica.minores.) dicimus q̃ si maior litigat cum minore hac exceptione omissa.s.de maioritate ꝛ dignitate psonarum ꝛ negociorum tenet sententia cõtra eum lata quia tacite eorũ iurisdictio prorogasse videf.quid si dixit cõqueritur de episcopo ꝛ ꝛ quibusdã alijs: nũquid per generalez clausulam poterunt simplices clerici cõueniri?rñ.ex vi grãmatice non.sed cõtra:considerandum est q̃ consuetudo habet contra.j.e.rodulphus.j.de cõsue.cum dilectus.ꝛ est ratio quia aliter proceditur contra maiores qz contra minores.xlv.di.cum beatus.j.de offi.dele.sane.pastoralis.j.rñ.iij.q.vj.hoc quippe.xxiij.q.iij.qui cõtra pacem.dicuntur autez hic maiores qui sunt in primo gradu:minores qui in secundo.x.q.ij.antiquos.ff.ad.l.cor.de sica.l.penl.alij iudicãt maiores vel minores psonas habito respectu ad personas interse.s.nominatorũ in rescripto ꝛ conuẽtorum siue in dignitatibus sint:siue priuati.ar.xxiij.q.iij.duo.alij credunt maiores dici potentia vel diuitijs:digniores nobilitate vel ordine vt quia sunt clerici vel quia alia prediti sunt dignitate ꝛ cum tamẽ generales littere plus odij habeant qz fauoris.ar.s.e.ad hoc.C.man.per diuersas.dicunt eas restringẽdas ꝛ non ad maiores vel digniores quocũqz genere maioritatis vel dignitatis extendendas.ar.hic. ꝛ inde dicunt q̃ si nominat magnã psonam potẽtia vel diuitijs ꝛ p illas litteras velit conuenire personam in dignitate constitutam nõ potest.ꝛ idem econtra si nominauerit psonam in dignitate cõstitutam ꝛ post velit cõuenire psonam maiorem potentia vel diuitijs:non potest.alij contradicũt ꝛ hos eqniparãt ꝛ quascunqz laicas psonas nominauerint non potest clericos ꝓuenire: quia sunt maioris professionis.xcvj.di.duo.j.de maio.ꝛ obe.solite.ꝛ hac ratione si nominauit clericos secundi ordinis vel minoris dignitatis non cõuenit clericos primi ordinis vel minoris dignitatis.ꝛ possunt dici clerici secũdi ordinis non cathedraliuz ecclesiarũ clerici ꝛ eodem modo si impetrauerat litteras contra eum qui est sub alio non poterit cõuenire eum qui preest:vt si impetrauit contra filium vel mercenariũ non cõuenietur pater vel dominus vt hic dicimus:quia decr. verba sic habẽt.ar.ff.qui ꝛ a quibus.prospexit.alias autẽ nomine plebis ꝛ digniores intelligũtur vt senatores.insti.de iure natu.§.plebs.(Minores.)aliq dicunt viliores sicut tabernariã libertã scenicã ꝛ alias de quibus habes.C.de incest.nup.humilem.C.de inoffi.test.in arena.licet enim sit pauper:si alias est bonus ipo nominato conueniẽtur diuites per generalẽ clausulaz.ar.in.l.prealle.humilẽ.ꝛ insti.de suspect.tu.§.vlti.digniores dicũtur qui sunt clare opinionis qui pdictis vilioribus nominatis per generalem clausulaz nõ conueniuntur.maiores intelligunt p ordinez vt clericos.xcvj.duo.vel propter dignitatem cum administratione quã habent omnes plati ecclesiastici de iure cõmuni:vt no.j.de offi.ordi.cum ab ecclesiarum.si de minoribus.i.nõ clericis vel non in talibus dignitatibus cõstitutis fiat mentio p generalem clausulã: non conueniẽtur.ar.ff.de iurisdi.om.iudi.magistratibus.sed si administrationem vel iurisdictionẽ non habeant licet habeãt dignitatez dicũt aliqui q̃ quo ad conuẽtionem nullũ habent priuilegiuz licet habeant quo ad quedam.C.de inoffi.te.l.sciant.C.de postula.quisquis.§.pe.nisi essent viri qui olim exeuntes in maxima dignitate vel eximia dignitate eam dimiserit de quibus habes.C.vbi sena.

vel cla.quoticns.qui per generalẽ clausulam similiter non poterunt cõueniri.ar.ibidem.nos dicimus q̃ non potest certa doctrina dari de pmissis sed discretus iudex examinabit omnia supra dicta:ꝛ eis diligenter inspectis iudicabit qui sint maiores ꝛ qui minores ꝛ qui digniores ꝑm q̃ iustum est.(Maiores) hoc sic statuitur in odium abutentium rescripta apostolica: sed secus est in procuratoribus vt licet nominent minores persone tamẽ maiores persone ꝛ de maioribus negocijs ꝛ rebus cõueniri possunt. nam proprie significationi verborũ standũ est nisi vbi ex causa contrariũ inuenit: ꝛ idem intelligimus in contractibus ꝛ alijs. (Multitudinem).s.e.ad hoc.ff.de testi.l.j.ꝛ dic multitudinem.s. quadragenariũ numerũ:sicut in testibus.de testi.cum causam. ꝛ talem interpretationẽ iam recepit.vnde non est mutanda.ff.de legi.minime.hodie tñ quattuor.j.e.cum in multis.(Maioribꝰ) maiora negocia intelligo de maioribꝰ summis grauiora quia de spiritualibus vel de crimine vel de libertate vel propter scandalum quod inde oriri posset:nos credimus ꝓpter generalez clausulam posse agi de maioribus summis nisi nimiũ excederent:sed nominata petra non potest agi de castro. super hoc etiam precipue valet discretio iudicis vt videat que sint maiora negocia ꝛ q̃ minora.(Fraus).j.de filijs pbyte.ad pre.j.de donatio.c.ij.xxx. q.j.dictum.

Ex tenore.vt ipse commodo).s.de rescrip.ceterum.j.de offi.dele.sane.contra. Secũdo no.q̃ cum plures littere super eodem impetrantur negocio:aut impetrãtur ab eodẽ:aut a diuersis.item aut ad eosdez aut ad diuersos iudices:si aliquis impetrat duo paria litterarũ in fraudem ad diuersos iudices.s.causa vexandi aduersarium nõ ad cautelã.s.vt si moverẽtur iudices vnꝰ cõmissionis vel alꝰ impediretur recursuz haberet ad alios neutre valerẽt vt hic.si vero ad eosdem iudices ꝛ discordant littere in data preualent prime si in secũdis non fiat mentio de primis.s.e.ceterum, si vero est forma ꝛ data eadem ad eosdem iudi.valẽt vtreqz.ar. ff.de his que in testa.delen.l.fi.ff.de testa.vnum.si vero sunt aduerse neutre valent.C.de fide instru.scripture.si vero littere impetrentur a diuersis personis ad eosdem iudices:vtreqz valẽt si concordant in forma ꝛ data.si vero data est eadez sed forma cõtraria cõsulendus est dominus papa.j.de offi.dele.sane.ꝛ hac si vtraqz pars ostendat suas litteras.si autez actor subticet suas litteras per annum forte conualescũt littere rei.j.e.plerũqz. Si vero impetrate sunt a diuersis ꝛ non apparet que illarum sunt prime:neutre valent vt dicunt quidaz.sed melius videtur q̃ preualeant littere prius presentate.(Vt ipe commodo.)immo videtur q̃ causam perdere debeat.ar.C.de asser.toll.l.j.§.fi.sed illud speciale est fauore libertatis:sed quomõ iste iudex qui tñ de excep. cognouit pronunciabit q̃ careat commodo vtriusqz:cum de qua re ꝛc̃.ff.de iudi.de qua re.j.de si.licet.j.de ordi.cogn.cum dilect. Rñ.iudex partes ꝛ etiaz alios punire potest si viderit eos in aliquo male versari.C.de testi.nullum. Item hoc est notoriũ iure. vnde sine ordine iuris ꝓcedi potest:vt no.j.de coba.cleri.ꝛ multa.ꝛ.c. nostra.

Quia descripta.sufficiẽtem.) que sufficientia attendif ratione nobilitatis scientie magnitudinis ꝛ dignitatis .xlj.di.non cogant.de pre.de multa.ff.de va.ꝛ extraordi.cog.l.j.§.in honorarijs.ff. de vsufru.sed ꝛ si quid.§.j.(Qualiter).s.per vim.suppressionez. s.e.ad aures.

Causam que inter.pbationes recipere.)per quod videbatur testes recipere lite non contest.quod nõ est verum.j.vt lite nõ contes.qñ. nam in rescriptis verba ambigua sunt interpretãda ꝑm ius cõmune.ff.de cõfir.tu.l.j.C.de inoffi.test.l.si qñ.in priuilegijs secus j.de deci.ad audientiam. ꝛ de dona.pasto.j.de priuil. ex ore.idẽ in beneficijs principũ.j.de ver.sig.olim.naz hec potius sunt amplianda qz restringẽda.ff.de consti.prin.l.vlt.idem dicim⁹ in indulgentijs nõ tñ sunt large interptanda vt a verbis priuil.recedatur.j.de priuil.pozzo.statuta ꝑm ius cõmune interptamur.j.de ꝓsue.cũ dilectus.dispẽsationes ꝛ pmissiones restringim⁹.j.de cõsang.ꝛ affi.q̃ dilectio.dicta autem testiũ ꝛ alia intelligim⁹ ꝑm q̃ nulli vel min⁹ sunt captiosa.j.de testi.cũ tu fili.ff.de reg.iur.semp in dubijs.vbi nõ est ambiguitas non interptamur.ff.de le.iij.ille aut ille.(Et quantũ.)q̃dam dicunt hanc clausulã vicẽ pemptorij obtinere.ar.j.de in inte.resti.ex litteris.in fi.ꝛ de do.cum dilect. nos non credimus:immo post peremptorium facienda est hec

cōminatio.ff.de iudi..ad pemptoriū.⁊ ad hoc etiā cōsonant de/
cre.palle.(Intelligentes ibidē)⁊ ita clausula sequens respicit p
cedētia ⁊ determinat sequētia,put ius postulat.xxxij.q.vij.aplꝰ
j.de ap.scdo.vel ,put est de voluntate partiū.ff.de pac.do. cū pa/
ter.ff.de ꝓdi.inde.quia.⁊ qñ qz p sequentia nō determinant ,pri.
idem de dona.cū dilec.⁊ de ap.quesiuisti.(Larituz)quō reuoca
tur sine appellatōe cū non sit contra ius scriptū:sed ꝯ ius litiga/
toris.Rñ.imo cassum ⁊ irritū esse dz cum sit factū ꝯ ordinē iudi
cioz.C.de sen.⁊ interlo.l.,platū.ſ.si testes essent recepte li.nō ꝓte.

QOnstitutus apud se.⁊ ipsi id est canonici(Eis).i. canonicis(Executoribus.)qui eos cōpellerent cognitōe tñ ꝑmissa:vt.j.sequit(Per decanū)nunqd sola auctas decani ⁊ capli sufficit ad ꝓstōnem fa
ciendā.ex ħ loco videt qꝫ sic.ꝯ.j. de ꝓsue.cū ꝓsuetu.⁊ ad ħ no.ſ. de ꝓsti.cū accessissent.sed hoc statutū nō dicit valere:sed dicit eos nō cogendos ꝑpter iuramentū de quo in lris mentio nō habet vel erat ꝓfirmatū a papa(Juramento)sed in omni tali iuramen
to intelligit excepta auctas pape:vt ħ.⁊.j. de iureiu.veniens.ꝑ nō facit ꝯ iuramentū recipiendo ad mandatum pape. Jo.dixit hanc ꝓditionē non inesse iuramento: sed ideo intelligit excepta auctē pape:qz papa non ꝑiudicat quin possit ꝯriū facere vel sta
tuere.Alij dicūt qꝫ in vitate intelligit hec ꝓditio sicut multe alie: ſi.xxij.q.ij.beatꝰ.j. de iureiu.quēadmodu. Jsti aūt canonici nō cogunt cum recipe:quia lre fuerūt impetrate tacita veritate ⁊ ta
li de qua ꝑsumit:qꝫ si esset exꝑssa nō obtinuisset lras.⁊ hec est rō quare ħ exceptio de iuramento dz ꝑponi in ꝑn. ꝯ lras ⁊ non ex
postfacto:quia nō obstat receptio in canonicū iuramentū.ħ non placet:quia exceptio ista.ſ.qꝫ nō fecit mentionē de iuramento nō ꝑponit in initio tñ ⁊ ꝯ rescriptū:sed sꝑ vsqꝫ ad diffinitiuā sñiaz tanqꝫ vere pemptorie.ħ.n.exceptio non tñ afficit lras sed gſaz que pōt fieri sine lris:⁊ semp lras ꝑuenit:⁊ iccirco est pemptoria gſe.fatemur tñ qꝫ si aliqua exceptio vt pacti vel iuramenti cōpe/
teret mihi tñ contra lras:vt si pactus esset vel iurasset qꝫ nō im
petraret lras contra aliquē:⁊ ipe contra iuramentū impetraret lras contra eū in ꝑn.posset qdem excipi ꝯ lras: sed post li. ꝓtest. non.C.de excep.l.fi. sed secus si iurasset vel pactus esset qꝫ eū nō ꝙueniret:quia tūc non tñ ꝑimit lras:sed actionē. Jtem non ꝑ iudicant lre pape tali iuramento nisi de illo faciāt mentionē:nō quia nō possit ꝑiudicare:sed qz nō ꝑsumit velle ꝑiudicare: quia non est actoz ꝑiurij.j.de iureiu.si vero.nō.n.dz viā ꝑurijs aperi
re.j.de iureiu.si vero.⁊ sacramentū etiā temerariū vel in fraudē obtentū non dz quis deserere sine auctē superioris.j.de elect.ve/
nerabilem.(Executorias).q.d. si post executorias iurassent non impediret effectus eaz:quia nō essent lre impetrate tacita veri/
tate.sed videt idem etiā post monitorias cū per eas sit negociū ceptū.j.e.sup lris.sed dic ceptum quo ad hoc qꝫ de honestate ipe dz perficere qō incepit.⁊ eodem mō si iuramentū ꝓcederet mo/
nitorias nō valerent:sed iuramentū ꝑstitū post executorias non ꝑiudicat:quia per illud non pōt tolli ius qꝫ quesituz erat p eas.ſ. ius petendi ꝓbendā.sed iuramentū ꝑstitū post monitorias ⁊ ꝓ/
ceptorias ꝑiudicat:quia p eas nullū ius querit.(Initiū)in bene
ficijs satis defendi pōt qꝫ qñcunqꝫ ꝓstet aliquē non legitime in/
stitutum etiā post sñiaz remoueri dz cum ibi dz esse omnis puri/
tas ⁊ obesse omnis obreptio.j.q.j.siquis neqz.j.de re iudi.cū olim.⁊.c.cū bertoldus.⁊ de ꝓcess.ꝓben. cum nostris.j. de re iudi. inter monasteriū.ꝯ.sed non loquit in beneficijs. vel expone hāc decr.super irritū:supple ꝓcedendum per tramites iusticie: puta quia post appellationē ꝓcesserunt:⁊ fuit iusta cā appellandi cū in lris non fiet mentio de iuramento:alioquī cum essent iudices lz possent elidi p exceptionem si tacite vel exꝑsse in eis ꝓsensum fuerit tenet qō ab eis factū est.ij.q.vj.§.diffinitiua.j. de fi.ꝓbꝫ. ad nostram ꝑtiam.j.e.cum dilecti.

Ad litteris.vt. prima regula)Priori mō).ſ.per fraudē vel maliciā.(Facta fuerit)de hoc.n.ipe dubitans cogno/
scet sicut ⁊ alibi.ff.de liber.cā:ordinata.⁊.C.e.lite.⁊ dz ꝓbare dolū qui allegat.ff.de ꝓbat.quotiens.§.qui dolū.ar.j. de ꝑsump.dudū.(Cognoscet)quia fraus nemini dz patrocinari ſ.e.ex tenore.ſ.e.sedes.⁊ est sile.C.si ꝯ ius vel vti.pu.⁊ si legibꝰ ⁊ intellige qꝫ nullatenus dz cognoscere de cā,si obijciat exceptio. nam si non excipiat sed ꝓsentiat vt cognoscat cognoscat: vt.C.si ꝯ ius vel vti.pub.ꝑscriptione.C.de fal.nō exemplum.plus dici
mus:qui si etiā illud per fraudem obtineat qō als obtenturus ē nō valet.C.si ꝯ ius.⁊ si.(Posteriori)p simplicitatē(Nam)scōa regula(In cōmuni forma)hoc non intelligit qñ tacuit ea que ne cesse sunt exprimi de ,processu:quia tunc nō valent lre etiam si tale quid sit omissum quo expresso nihilominus lras habuisset.Alij tamen ꝯdicunt ⁊ bene videt:ar.j.de ap.oblate.de tacita autem veritate sic expone exemplū: si qs falso significauit pape qꝫ erat spoliatus ⁊ papa mandauit si est ita qꝫ restituat ante cāe ingres
sum:postea inuenit qꝫ spoliatus est auctoritate iudicis:sed nō sic qꝫ sit restituendus ante cāe ingressum: quia bene seruauit ordi
nem ,procedendo ꝯ hunc spoliatū.C. vñ vi:si quis intantaz.tñ po
terit per lras petere restitutionē: quia nō statim:sed ,pbata legi
tima appellatione ⁊ nō mireris: quia diximus eum p has pete/
re restitutionē qñ non faciunt mentionem de appellatione:nam licet non faciāt mentionē de ap.nō minus p eas ,procedit.j.de ap. oblate.Sed videt qꝫ isti qui appellauerūt hic cōpetat rectum in
terdictū vel ꝓstōnem:si quis intantā:qꝫ nō debuerit victor aucto
ritate iudicis a quo appellatū est accipe possessionē sibi adiudi
catam.C.de iure fis.,phibitum.C.si per vim.l.j. Sed rñ.hoc qō diximus locū habere vbi iudex a quo appellatū est lz sñiam exe
qui.ſm qō no.j.de offi.dele.pastoralis.§.ꝓtetea. aliter tñ leuius patet.pone casum sic:papa sic scripsit:ꝙquestus ē nobis.a.de.b. qui pecuniā suā quā sibi mutuauit reddere ꝯdicit:quo circa mā
damus quatenus si est ita dictum.b.ad restituendā pecuniā cō/
pellas postea coram delegato.a.petit mutuū:⁊ petit qꝫ ſm tenorē rescripti compellat.b.sibi restituere pecuniam.b.rñdet ⁊ dicit.a tacuit veritatem quā si exꝑssisset nūqz lras habuisset.ſ.de pacto de non petendo:sed.a.dicit etiā si de pacto dixissem cum adiun/
cto.ſ.cū esset in furore vel in pubertate lras habuissem.ſ.hoc mō ꝙquestus est nobis.a.de.b.qui pecuniā quam sibi mutuauit re/
stituere denegat ꝓtextu pacti de nō petendo qō sibi fecit cuz esset impubes vel furiosus.hoc.n.casu.a. nihilominus in forma cō/
muni lras habuisset.ſ.cū illa clausula:ptibus ꝙocatis cām decī
das p.c.audias.c.⁊.f.de.c.p.vñ.b.petit qꝫ ſm ordinē iuris ,pce
dat.ſ.qꝫ recipiat testes ⁊ ꝓbationes suas sup pacto interposito ⁊ qꝫ.a.fuit maioꝝ ⁊ sane mentis. vel aliter ⁊ melius:cum.b.diceret lras non valere qꝫ de suo pacto mentionē non faciebant.a.rñdit dicens:⁊ si de tali pacto qꝫ non ꝓiudicabat mentionē fecissem:tñ rescriptū in forma cōmuni habuissem:vñ per has meas lras p cedendū est ⁊ si nō ſm formā clausule:tñ ſm iuris ordinē.ſz ho
die hec exceptio.ſ.pemptoria nō admittit ꝯ rescriptū.j.de li.ꝓte. exceptōis pemptorie.⁊ ē q̄ſi ſile inuenire vbicūqꝫ omittit pem
ptoria exceptio ꝑncipale negocium contingens. ⁊ vbicunqꝫ cer
ta clausula vel specialis in litteris de communi iusticia ponitur. vel potes ponere casum p decre.j.de appel.oblate. Jtem hz lo
cum qō hic dicit si taceat exceptio dilatoria soluendi vel faciēdi nam nihilominus p tales lras ,procedet in forma cōmuni post tē/
pus moratorie dilationis vel etiā ante:cū ⁊ ante finē dilationis agi possit:lz solo fieri nō debeat:ar.C.de ,pba.ad ,pbationem.in declinatorijs aūt fori nō vident posse habere locum. Et no.qꝫ lz generaliter dixerit hec decr.qꝫ qñ talia rescripta impetrant qꝫ iu
dex non dz sequi formā litis:sed ordinē iuris:tñ oportet sic restrī
gi vt ,processus quē habiturus est iudex cōpḧendat sub verbis rescripti positis tam in petitione qz in ꝙclusione:ea tamē qz tum cūqz pñt salua intentione mandantis ⁊ ,proprietate verboꝝ sunt latissime iterꝑtanda.vbi gſa:rescriptū ipetratū est in ꝑdicta for
ma:ille qui impetrauerit omissa cā mutui vult ,procedere ⁊ agere ex cā stipulationis vel donationis vel ꝙsimili non pōt: qz isti duo mō agendi non pñt cōpḧendi per tenorem eius qō petit in re
scripto qꝫ tñ de mutuo mentionē facit:lz bñ cōpḧendat sub cō
clusione que generaliter loquit de restitutōe pecunie. ⁊ idem di
cimus si petitio que modo dat possit cōpḧēdi p verba petitio
nis:sz nō p verba ꝙclusionis.vbi gſa: rescriptū pape sic ꝙtinet: ꝙquestus est nobis.a.de.b.qui sup tali possessione iniuriat ei vñ mādamus quatenus si inueneris qꝫ p vim sibi abstulerit illā co
gas ipm ad restōnem si postea.a.nolit sibi dicere per vim ablatā sed per fraudē.vl dicat.a.ꝙqueroꝝ de.b.qui talē possessionē quā mihi vendidit eā mihi dare ꝯdicit.dicimus tales libellos nō ad
mittendos:quia ꝙclusio non patit:lz petitio pateret etiam:⁊ sic iudex iudicaret sup ꝑdictis libellis non posset: qz fines manda
ti diligēter seruandi sunt.ff.man.deli.⁊ potioꝝ.imo sola vera cā: quia petitionē generalē restrinxisse videt:ar.C.de ,pcu. maritꝰ. C.de transac.age.⁊ facit ad hoc qō no.j.de transact.c.j.in glo.q̄ incipit:transactio.Sed si bñ attendas oēs casus ,procedentes sunt de veritate tacita. restat igit vt aliquos ponamus vbi sit falsi
tas exꝑssa.vbi gſa:abbas nō cistercien. dicens se cistercien.non ex malicia sed ex ignorātia forte ,procuratoris impetrantis impe
trauit lras ꝯ plebē que exigebat decimas laboꝝ suoꝝ qꝫ impone ret silentiū sibi bñ valent he lre:sed nō ,procederet ſm hāc ꝙclusio nem sed ſm formā cōmunē.ſ.ptibus ꝙocatis:⁊ si forte speciale ,privilegiū hz sup his obtinebit aliogn,succūbet:ꝓterea exꝑssum

casum habes.j.e.olim(Dedissemus).i.dare tenemur de iure vl
ꝓsueuimus(Scõm ordinẽ)ſm hoc membꝛ intelligiť.xxv.q.ij.ꝑ
ſcriptione.ꝛ.j.de ap.oblate.(Procedat)ar.ꝑ simplicitate ꝛ im
peritia.de ꝓsec.di.ij.c.iij.j.de re.pmu.cũ vniuersoꝛ.ff.de ven.in
ſpi.l.j.§.fi.ff.de ꝓba.cũ de indebito.(Procedat) ff.de eden.l.j.§.
fi.ff.q satisda.co.de die.§.q minoꝛi.C.q admit.ad bo.pos.q aũt
ar.j.ff.de in ius vo.l.ij.C.de fal.mone.l.j.(Si vo)tertia regula.
(Nos nullas)s.e.ad aures.j.de coba.cle.ꝛ multi.sup eo.j.de re
iudi.inter mona.j.ō fi.ꝑsbyt.inter dilec.C.sen.rescin.nō pos.l.fi.
j.de re iudi.cũ olim.s.e.cũ adeo.ꝛ.c.ꝓstitutus.j.de trāsac.ex lr̄is
qꝛ in his casibus iniustũ esset lr̄as ꝓcedere vel libellũ admittere
j.de ꝑbẽ.cum teneamur.j.e.postulasti.s.ti.j.cũ accessissent.j.de
deci.ex multiplici.s.e.cetex.j.de fi.ꝑs.ex tua.ad pñtiam.j.de te
sti.veniens.j.de ꝓces.ꝑben.ꝛ ec.nō va.cũ nostris.(Forsan.)imo
sine forsan.j.de ap.si duobus.ff.de iudi.si qs ex.ꝛ loquiť hic qñ
opponiť ꝓ lr̄as de falsa suggestione vel veritatis supꝓssione:sz
non diciť eum habere iurisdic.quia etiã per tales lr̄as bñ dať iu
risdictio:vt no.s.eo.cetex.ꝛ sniaz quã hic iudex tulerit ius faciet
inter ptes nisi appellareť:secꝰ si nullã hꝛet iurisdictōz:qꝛ tũc nō
teneret sniã qua ꝓnuciaret suã iurisdictōez. Sz qd si lr̄e falsę di
cuntur.nã vel opoꝛtebit impetrantẽ rescriptũ ꝑbare verũ si erit
suspectũ vel contradictoꝛẽ illũ esse falsum:si rescriptũ nō sit supe
ctum.C.de ꝓba.auč.iubemꝰ.de fi.instru.§.si vero mo.colla.vij.
Sed oppones ponamꝰ q rescriptũ vere falsum erat sed ipse iu
dicauit verũ:ꝛ postmodũ in ꝓncipali negocio ꝓcessit ꝛ sniam
tulit apparet banc sententiã nō tenere:quia ꝑ falsum rescriptũ ꝑ
cessum est.item quia a nō suo iudice lata est: ergo ꝛ nihil ꝓfuit iu
dicare iurisdictionẽ suã esse. Rñdit q̃dam immo exquo a senten
tia in qua iurisdicť.suã iudicauit nō est appellatũ tenebit sentẽtia
in ꝓncipali lata per errorẽ litigantiuz.ar.ff.e.qui cũ fal.tu.l.j.§.
sed.ff.que sen.sine appel.re.nō pos.l.j.ff.de offi.ꝓc.barbarius.ꝛ
si querať a quo habent iurisdictionẽ.dicunt q a lege que dat eis
cognitionẽ ꝛ diffinitionẽ in hoc dubio:ꝛ ita siue iuste siue iniuste
iudicet ꝑ veritate sumiť talis sententia nisi suspendať per ap.ij.
q.vj.§.si sentẽtia.ff.de iusti.ꝛ iur.l.pe.melius,videť dici q nō te
net sentẽtia.C.si a nō compet.iudi.l.j.nec de hoc forte cognoscet.
alij dicũt sed nō bene q in veritate iurisdictionẽ nō habuit ꝑ litte
ras falsas ꝛ tñ quod fecerit tenet ꝓpter cõmunem ignorantiã li
tigantiũ.ff.de offi.ꝓc.barbariꝰ.ꝛ.ff.eo.ꝛ.l.si forte.sed certe boc
non videť stare etiã si modo ꝓstaret q falsę fuerint lr̄e: quia sentẽ
tia a nō suo iudice lata nō tenet.j.de offi.vica.qñ.ꝛ quia de falso
etiã post rem iudicatã agiť.C.de falꝭ.qurela.sed rñ.q res iudi
cata ꝓ veritate accipiť inter partes que ꝓsentiunt litigare coꝛã
eis.ff.de sta.ho.ingenuũ.vnde sufficit sic iudicatuz esse nec vltra
de ea queri potest ꝛ hoc idem dicũt si iudicatũ esset instrumentũ
falsum esse veruz q in ꝓncipali negocio ꝓducitur:sed si omissa
esset exceptio falsi bene etiã posset post sententiã ꝓponi:vt.C.de
fal.querela.C.si ex fal.instru.l.vlti.ꝛ no.j.de ꝓba.licet.sed de
bes rñdere: quia aliud est quãdo iudex iudicat de ꝑncipali non
obstante exceptiõe falsi instrumẽti.nam hic cũ vere sit iudex be
ne tenet sententia:sed in alio casu quãdo iudicat verũ rescriptũ ꝛ
se iudicez nō magis est iudex. vnde adhuc post eius sententiã po
test de falso dicere ꝛ pōt dicere sententiã a nō cõpe.iudice lataz.
si etiã post omnes sentẽtias ageret corazꝫ vero iudice de falso vel
q nō esset iudex qui sniam tulisset ꝛ ille verus iudex sententiaret
sentẽtia teneret cum in veritate nō tenet tanqz que non esset a suo
iudice lata cũ vlterius ꝓtra eam nihil dici pōt:quia facit ius inter
partes:quia in veritate iudex est licet male iudicet.alij tñ dicũt q
nō debet ipse cognoscere an rescriptũ sit falsum:sed ille cuius dici
tur fuisse rescriptũ.xix.di.in memoriã.item quid si quis impetra
uerat litteras a papa ꝛ aduersarius negat eũ appellasse:nunq̃d
vocatus tenebiť respõdere alias ire.rñdeo sic.nam ꝓstat euz ha
bere iurisdictionẽ per rescriptũ pape licet elidi possit ꝑ exceptio
nem:quia per falsi suggestionez sunt impetrate littere.ꝛ no.j.de
offi.dele.pastoralis.§.ꝓterea.si quis autẽ conueniť super malefi
cio vel cõtractu bene confiteť crimen vel contractũ sed dicit se nõ
conueniendũ coram illo iudice: quia nõ deliquit nec ꝓtraxit i suã
dioc̃.sed alterius.ꝛ idcirco quicquid iudicareť sibi nõ prodesset
vel obesset:quia verus iudex hic ratũ nõ haberet sicut nec posset
necetiam videť q de hoc ipse debeat cognoscere:quia qua ratiõe
hic cognosceret ꝛ alius in cuius dioceſi diciť cõmissuz. Rñ.hic iu
dex coram quo conueniť cognoscet de iurisdictione vt hic.ꝛ si ꝑ
nuuciauerit suaz iurisdictionẽ nisi appellareť tenebit quicqd fa
ctum est in causa ꝓncipali vt dictuz est in superiori articulo vbi
diximus de illo qui iudicat suã esse cognitionẽ qui tñ habet als iu
risdictionẽ vel cognitionẽ sup incidẽti ꝛ postqz semel fuerit iudi
catum vlterius nō cõuenitur.lxxxj.di.ꝓsbyter autẽ.ff.nau.cau.
licet.§.fi.secus est quãdo diciť falsuz rescriptũ per quod diciť da
ta iurisdictio: quia nec ille iurisdictionẽ inter partes habet per il
lud rescriptũ nec etiam cognitionem super incidẽti an sit falsum
rescriptũ:ꝛ si timet iste qui refugit iudiciũ ne grauer de facto ap
pellet ex hac causa:quia per falsuz rescriptũ vult ꝓcedere ꝛ revo
cabitur quod fecerit.de appel.interposita.ꝛ.c.ad audientiaz.ꝛ
eodem modo reuocabiť quicquid fiet cõtra eum etiã sine appel
latione:quia factum est a non suo iudice.j.de offi.iudi.qñ. ratio
autem diuersitatis est:quia vbi cognoscit an maleficiuz sit in sua
iurisdictione cõmissum vel cõtractus celebratus hoc facit ratiõe
ꝓcedentis iurisdictionis quã constant eum habere ꝓpter du
bium.ff.de iudi.si quis ex.vnde tunc sup hoc tenet sentẽtia ab eo
lata etiam ꝓtra ius litigatoꝛis ꝛ multa indicta:sed de falsitate re
scripti nō cognoscit nisi ratione iurisdictionis sibi ex eodẽ rescri
pto date.vnde si rescriptũ verum est tenet sententia:ꝛ si nō est ve
rum non tenet sentẽtia.C.si a nō compe.iudic.l.iudex.pendet er
go de futuro an teneat sentẽtia vel nō. Item nō valet quod obij
citur q aliusꝑ ratione poterit cognoscere ꝛ iudicare: quia als
non pōt cognoscere: quia sub eo nō ꝓuenitur nec potest de eodez
sub pluribus cõuenire:quia cum ille qui conuenit eum sub primo
iudice conuenit eũ sub scõo:excipiet reus q non pōt eum conue
nire sup eodem facto coram diuersis iudicibus.s.e. ex tenoꝛe.ꝛ
bñ caueat sibi q non excipiat de declinatoria foꝛi illa.s. que non
deliquit nec contraxit in sua iurisdictõne:qꝛ tũc si sniaret sup hoc
ꝑiudicaret ꝑme snie:nec etiã ex officio suo inqrere pōt de male
ficio.nam tunc locũ pōt habere officiũ vbi nō esset qui ageret. at
ꝑ est q agat.secus aũt est dicendum si ꝓstaret vbi maleficium est
cõmissum:sz diceret ꝑ accusatũ illũ locũ esse alterius iurisdictiõis
q̃z eius coram quo fit accusatio.nã tunc non videť q deberet co
gnoscere cum graue ꝑiudiciuz fieret illi sltem super possessione
quam amittit hoc ipso q patiť eum cognoscere.ff.de seruitu.quo
tiens.si aũt de possessione ꝓstaret ille cognosceret qui in possessi
one est.sed in supioꝛi casu.s.qñ non ꝓstat ne maleficiũ impunitũ
remaneat,supioꝛ puniet qui dz supplere defectũ subditoꝛ.ix.q.
iij.cũ scimus.vel differť quousqz hec q̃stio de possessione ꝛ iuris
dictione diffiniať:ar.iij.q.fi. Item si crimine.j.de testi.veniẽs.alij
dicũt q simul debẽt ꝓuenire vt diffiniãt ad quẽ ptinet iurisditio
ar.s.e.pastoralis.in ꝑn.sed ꝫ non credimus:illud.n.tñ obtinet
qñ modica dubitatio est ꝛ qui pōt ex lr̄aꝝ inspectione finiri ꝛ q̃
nulli iudici in iurisdictiõe ꝑiudicat.vel dic ꝛ forte melius q ad ꝫ
qñ negat eũ coram quo agiť accusatio possidere:ipe dz cognosce
re an possideat:ꝛ si sentẽtiauerit se possidere etiã si cognoscat de
ꝑncipali non fit ꝑiudiciũ alij sup possessione q ignoꝛauit cũ pos
sessio non amittať sine animo:ꝛ ignoꝛans non pōt habere ani
mum amittendi.ff.de acq.pos.possideri.§.in amittẽda.ꝛ.l.quẽ
admodũ.ar.ff.de acq.pos.si id qõ.§.fi.ꝛ si ꝫ suspectũ accusato
rem q vel fraudulẽter vel ignoꝛanter male defendit cãm suam
que est an possideat assistat ei in cã:vt no.j.de reg.iu.cũ sup. vel
dic ꝛ melius q lz iudex iudicet q ad eũ ptinet cognoscere de ma
leficio ꝛ contractu cõmisso in tali loco: qꝛ est de sua iurisdictione
nulli fit ꝑiudiciũ ꝑ hanc sniaz nisi ptibus ꝛ q̃stũcunqz cognoscat
pꝛioꝛa inter partes de maleficio vel ꝛctu ꝓpter hoc alius nō per
dit possessionẽ loci vel iurisdictõis:qꝛ res inter alios ꝛč.j.de re.
iur.cũ super. Item qꝛ lz turbet possessionẽ alterius nō tñ eã acq
rit nec alius eã perdit nisi de tota eijceret per modũ quẽ notaui
j.de capel.mo.dilec.lz enī de vna vel pluribus causis cognoscat
non extendiť hec possessio iniusta nisi ad causas de q̃bus cogno
scit:ar.ff.de acq.pos.q meo.§.fi.ꝛ.l.q ꝟuus.ꝛ ꝯ hũcest intentan
dũ interdictũ vti pos.ꝛ nō vñ vi.j.de ꝓba.lz.(Qualitate).s.veri
tate ꝛ falsitate q̃.s.fit sup ꝓcessu negocij vel iudicij:puta qꝛ nō fe
cit mentõez de citatõe vel de appellatõe vel silibus. Sz si obijcia
tur ꝯ rescriptũ q criminosus sit iudex: vel impatoꝛ homicida.s.
nõ audiť q̃zuis si pape dictũ fuisset nunq̃z iudicẽ homicidam de
disset.ꝛ idẽ si dicať de impetrante. Sz obijcies si dz infamis iu
dex qõ nõ est de ꝓcessu audiť. Rñ. nõ audiť hoc mõ.s.nõ valent
lr̄e:qꝛ tacuit veritatẽ.sed qꝛ hãc exceptõez hz declinatoriã iudicij
etiã si esset oꝛdinarius ſm quosdã vbi nõ impetranť lr̄e.ꝛ no.j.
de offi.dele.cũ sup.vide.j.de offi.dele.sup ea.decre.q̃liter debeãt
ꝓponi ꝛ ꝑbari excep.ꝯ iudicẽ nō.n.minus lr̄e valẽt: lz nō faciãt
mentõez de his q̃ nec ꝓcessum negocij nec ꝓncipalẽ cãz ꝓtingunt
Item dicunt q ꝫ exceptio pemptoria non exꝑssa in lr̄is cõmissi
onis semp in ꝓncipali negocio est differenda. ar.j.de fo.cõpe.
ex parte.nam si ꝓponat exceptionẽ hãc q de pemptoria excepti
one mentionem non fecit ad declinandũ foꝛ: nihilominus si iu
dex iudicet ꝓcedendũ per lr̄as oportet eũ in ꝓncipali pempto
riam eandem ꝑbare.idem ipi excipienti contra lr̄as vel foꝛ est
vtiliꝰ q ꝓponať in ꝓncipali q̃stione: quia si eam ꝓbauerit:

absoluek a toto debito: sed si ad declinandū fozū ꝓponak absoluetur tm̃ ꝙper illas litteras rn̄dere non cogik. vnde si alie littere cōtra eum impetrenk cogek rn̄dere sup debito codē immo videk ꝙ de perēptoꝛijs exceptionib⁹ mentionē facere nō tenek cum tm̃ sint ꝓponende ad actionis exclusionē. ff. de excep. l. ij. ꝛ hoc vꝛ dicūt nisi esset talis pemptoꝛia que tm̃ vel plus ꝓdesset cassando litteras q̄ztum si absolueꝛek a debito vel petitione ꝑncipali qualis est exceptio rei iudicate. C. sen. resc. nō pos. l. fi. que si ꝓponatur ad declinandū fozū vel cassatione lr̄arum plus ꝓdest q̄z si lite cōtestata sup debito ꝓponak. nam maius auxiliū hꝫ nō potest q̄z rei iudi. sed h̄ habet ꝛ sibi seruak ex bn̄ficio eius sn̄ia quaz ꝓponit ad cassandu lr̄as: sed si ꝓponat in ꝓncipali q̄stione ꝛ ꝑ errozem iudi. vel maliciā ferret sn̄iam ꝓtra pꝛiozē sententiā seōa teneret qō sibi esset magnū ꝓeiudiciū. Et idē posset dici si opponatur exceptio iurāmenti. non exꝑssis lr̄is: sed certe si diligēter attendatur ratio quā hi inducunt ꝓ se ꝑ alia opinione facit: q: si ꝓponak exceptio de pemptoꝛia exceptione nō exꝑssa ad cassandum lr̄as duplex bonū consequik. primū q̄ ꝓcedik ꝓtra euz ad cassandū lr̄as. scōm q̄ remanet eis salua exceptio nec subiacet periculo q̄ ꝑactū de non petēdo vel alia exceptio pemptoꝛia per contrariā sn̄iam reuocek. ar. op. ff. de con. inde. elegāter. §. pe. C. sen. rescin. non pos. pemptoꝛias. q: ꝛ si ferak sn̄ia contra eum q̄n excipit ad cassandū lr̄as tm̃ postea nihilomin⁹ eandē exceptionē poterit ponere in ꝓncipali vt ꝓpetuo absoluak: quia ad aliud excipitur secūdo: ad aliud ꝓmo. sed certe veritate inspecta non videk q̄ ꝑ taciturnitatē vel exꝓssionē falsam peremptoꝛiarū exceptionū que ꝓncipale negociū contingūt minus valeat rescriptum. ꝯ. de lit. contest. exceptꝯ. pemptorie. Item nō videk cōtra rescriptū ad declinandū fozū posse ꝓponi pemptoꝛias exceptiones que tm̃ ꝓtra ꝓncipalē actionē cōpetunt ꝛ hic exꝑsse dicit. ꝯ. de fo. compe. ex pte. ꝯ. de li. ꝓtest. excep. pemptorie. sed ꝑ illas tm̃ tacitas que non obstarent ꝓncipali actioni si exꝓmerētur dicimus lr̄as annullari vt si tacuit lit. ꝓtest. ꝛ obtinuit alīj eādem litem cōmitti non facta mētione de citatione vel lite contest. certe non valent lr̄e. ꝯ. de offi. dele. gratū. ꝯ. de re iudi. inter. vel pone casum ꝑ decre. ꝯ. e. cum dilec. vel ꝑ decre. de coha. cle. ꝛ mulie. c. sup. Et sic diꝛim⁹ exempla q̄n tacet veritatē sup ꝓcessu iudicij talē. l. quam si exꝑssisset nullatenus lr̄as habuisset etiaz in quacūq; forma cōmuni. ꝛ eodem modo ponas exempla q̄n exꝓmit falsitatem. s. in ꝓcessu iudicij: vt si obtinuit reuocationē cōmissionis impetrate ab aduersario ꝓmo: mentiēdo q̄ fecerat citari aduersarium per delegatū vel oꝛdinariū. nam be lr̄e elidi poterūt. Sed bis obstare videk: q: exceptio rei iudicate pemptoꝛia est ꝛ tm̃ ꝓponitur ad declinandū fozū. C. que sen. rescin. non pos. l. fi. Rn̄. illa exceptio licet sit pemptoꝛia tm̃ est de ꝓcessu iudi. vnde admittitur ad declinandū fozū. item nō obstat. ff. de con. inde. elegāter. §. pe. quia ꝛ transactio de ꝓcessu iudicij intelligik cum nō debeat fieri nisi sup re incerta ꝛ lite du. ff. de transac. l. j. ꝛ idem potest dici de omni iureiu. ꝓstito in iudicio. Sed obijcies si diꝛisset exceptionem peremptoꝛiā ꝓtra se cōpetere lr̄as nō habuisset: ergo debet carere impetratis vt h̄. Rn̄. si hoc fatek simplr̄ vez diꝛisset sed si diꝛisset exceptionē ꝓtra se cōpetere sed se replicationez hꝫe lr̄as habuisset nō obstante exceptione. ꝛ quia si ꝓma opinio teneret sequeꝛek hic absurditas q̄ exceptiones ꝛ replicationes inutiliter ante lit. ꝓtest. agitarētur. plus valet scōa solutio. Item qō diximus in ꝓncipio huius glo. s. q̄ lr̄e non elidunk nisi ꝑ tacitam veritatē vel exꝓssam falsitatē que tāgunt ꝓcessum iudicij vel ꝓncipale negociū non placet: q: exceptiones ille que afficiunt rescriptum tm̃ admittēde sunt q̄zuis nō sint de ꝓcessu iudicij vt si dicit non valere rescriptū: quia impetratū est ꝓo excōicato. ꝯ. de eta. ꝛ qualī. bone. ꝯ. de ꝓba. per concessi. vel q: falsum est vel obꝛeptum: vt no. ꝯ. e. cum dilectus. vel dicit se hꝫe ꝓiuilegiū ꝓpter qō rescriptum nō valet. ō. e. cum oꝛō. vel si dicit q̄ renūciauit litteris impetratis ꝛ impetrādis ꝛ oībus que impetrarenk ꝓeter assensum communē. ꝯ. e. ex pte. vel quia sunt lr̄e nimis generales. ō. e. ad h̄. ad idem. ꝯ. de condi. vti. ad'nfam. ꝛ in multis alijs similib⁹ casib⁹. ad idem. ō. e. ex tenoꝛe. Sed quid dices de dilatoꝛijs? Rn̄. idem. s. q̄ nō debet ꝓponi ꝓtra rescriptū nec ad declinandū foꝛ. C. de ꝓba. ad ꝓbationem. sed ad differendā intentionē actoris. Item videk iuste dici posse q̄ in ꝓuilegijs ꝛ beneficialib⁹ rescriptis si aliqua falsitas sit exꝓssa vel veritas tacita que papam ad gr̄am concedendā induꝛerat q̄ ꝛ ꝯ. rescriptuz pōt opponi de veritate tacita ꝛ in ꝓsecutione negocij ꝓtra petitionē directaz de eodem exceptio ꝓponek. verbi gr̄a: aliquis habens beneficiū cum cura animarū vel etiam sine cura impetrauit lr̄as sup beneficio ꝓtra rescriptū huius pōt excipi de veritate tacita. ō. e. ad aures. C. de diuer. rescrip. l. vlti. Sed si omittak hec exceptio cōtra rescriptū postea tamen etiā li. ꝓtesta. illi qui petit beneficiū ex illis lr̄is obstat exceptio. arg. ꝯ. de ꝓcess. ꝑben. cum nostris. ꝛ hoc est ea rōne: quia ꝑdicte falsitates pariter afficiūt rescriptum ꝛ gratiā in eo datam. nec obstat. ꝯ. de li. ꝓtesta. exceptionis pemptorie. vbi de hoc no. (In vtroq;). i. ꝛ q̄n esset habiturus litteras in forma cōmuni: ꝛ q̄n nullas omnino litteras habiturus esset: sed tm̃ semper sine dolo errabat delegans. ꝯ. de ap. postremo. ff. de in integ. resti. l. ij. Inno.

Doceri eosdem. abbates. (Tue)ri) nomine. n. ꝑlati ecclia intelligik ꝛ ꝑlati ministerium. ff. de annu. le. annua. ꝛ. ff. de ꝓdi. ꝛ demon. l. filio. ꝛ ecclia est in epo xij. q. j. scire. quando tamen nomine ecclie nō designak epūs. de testa. requisisti. xij. q. ij. illud. ꝛ. q. iij. potifices. ff. de ꝓdi. in debi. l. fi. ff. de re. du. ciuibus. (Teneank.) hic habes q̄ tenentur abbates negocia suaz congregationum defendere. ꝛ ad idem. C. de epi. ꝛ cle. oꝛphanotropos. ar. ff. qō a cuiusq; vniuer. ciuitates. ꝛ l. constitui. ꝛ hoc verum est vbi res de q̄bus agik cōmuniter possidenk ab abbate ꝛ ꝓuentu. si aūt sunt separate tunc abbas aget ꝓ suis ꝛ ꝓuentus ꝓ suis ꝑ syndicū. arg. ff. qō cuiusq; vni. no. l. j. §. quibus. Sz nūquid si abbas egerit necessarius est ꝓsensus ꝛ ꝓuentus ꝛ ecōuerso. ſ. si ꝓuentus egerit necessarius est ꝓsensus abbatis. Lau. dicit q̄ sic: arg. xij. q. ij. placuit. xvij. q. iij. in vendi tionibus. ꝯ. de ꝓcu. c. j. ꝯ. de iudi. cām. C. de epi. oēs. §. h̄ nihilominus. Vin. dixit nunq̄z ꝓueniendū esse ꝓuentū sz abbatē si discrete quis vult agere. ar. ꝯ. de iudi. cām. ꝛ filius q̄zdiu est in potestate patris ꝓueniēdus nō est. C. de anna. excep. l. j. in fi. ꝛ arg. ad h̄ quia vacante sede nihil innouak. ꝯ. ne se. va. ꝑ totum. nec currit ꝑscriptio contra eccliam. ꝯ. de ꝑscrip. c. j. ꝛ. c. de quarta. ꝛ si lis oriatur inter ꝑlatū ꝛ collegiū superioꝛ. ſ. epūs vel archiepūs dabit collegio procuratoꝛē cuius officiū expirabit finita cā. insti. de auc. tu. in fi. h̄ intelligo quando nomine ecclie agik. nam si nomīe suo. ſ. quia vna pars canonicoꝝ petit sūū electum ꝓfirmari alia contra rū petente: quia q̄libet pars ꝓ suo iure ꝓtendit agere pōt sine auctoꝛitate superioꝛis. Sed quid de epo vtz pōt agere sine consensu ꝓferebak: quia id negociū erit ꝓmune epo ꝛ conuētui: reqrēdus est ꝓsensus vtriusq;. similiter non obstat. ꝯ. de ꝑcur. c. j. q: ibi ꝑsbyteri ꝛ diaconi adhibentur vt testes non ad aliud: immo ꝑ nobis facit: q: ibi dicik q̄ epūs faciet ꝑcu. si lr̄ nō obstat. ꝯ. de iudi. cāz. q: ibi nō dicit requirendū ꝓsensum epi ꝓpter h̄ q̄ nō tenetur si tm̃ cū capło ageret ꝓtra capłm. sz q: si nō fuerit regsitus nō tenebit ꝯ epm̄. ꝯ. de ma. ꝛ obe. inter. ꝯ. de sentē. ꝛ re iudi. cū sup. ꝯ ar. ff. de iure do. aūt ꝑtoꝛ. h̄ tū bn̄ dicerē si vellet ꝓstituere vnū gn̄alē ꝓpetuū officialē q̄ oīa negocia cōiter gereret sive in causis sive in alijs q̄ h̄ dz facere cū ꝓsilio capli sicut ꝛ clericos. ad h̄ tm̃ ostm̃ ꝓstituere debēt cū h̄ inter arduа negocia sint. lxxxix. di. iudicatū. ar. xviij. q. j. h̄ tm̃. ar. ꝯ. de his q̄ fi. a ꝑla. q̄zto. idē est fozte in arduis causis. ꝛ sic possent log. ꝯ. de ꝓcu. c. j. ꝛ alia. c. q̄ reqrunt ꝓsensum capli. Et est rō: q: in magnis negocijs capli ꝓsensus req̄rit. Item in alienationibus volūtarijs necessarius est sp ꝓsensus epi ꝛ capli. ꝯ. de dila. exposuit. (Congregationū) no. q̄ lz res de qua agik ꝓmunis sit abbati ꝛ ꝓuentui: tm̃ si distincta sunt bona de illa re cōmuni nec abbas agēs sine ꝓuentu nec ꝓuentus sine abbate: nec lr̄e impetrate contra alterꝝ vel ꝑ altero tm̃ valebūt: vt h̄ ex ꝑse dicik nisi suā cām alter spāliter ꝓsequak. sz de rebus ad alterū tm̃ spectantibus ꝑ se tm̃ vterq; aget. h̄ etiā intellige vera vbi cōmuniter discreta sunt bona: q: si non generaliter essent discreta: sz ꝓuentus ꝑ se alīqs possessiones haberet vel redditus ꝑ vestibus suis vel alijs hmōi: ꝛ abbas sil̄r hꝫet alia tūc abbas sine cōsensu capli ageret ꝓo oībus. (Omnino) puta quia ꝓuentus ꝓ iorem vel alium administratoꝛē ꝛ ministralem perpetuū vel temperalem habet qui eoꝝ causas agat. vel si abbas hz magnos redditus vel magnas possessiones ꝑ se ꝛ ꝓuentus alꝫ ꝑ se: tū ꝓuentus nunq̄z habuit alium ministratoꝛē pēr quē cause fuerunk tractank: tunc abbas sine ꝓsensu ꝓuentus causas ꝓuentus aget: quia legitimus administratoꝛ eoꝝ est. arg. ff. qō cuiusq; vniuer. ciuitatē. nec h̄ pñt dici bona ꝓuentus discreta vel sepata ab abbate cum multū iuris habeat in eis abbas. ſ. administrationez: lz fructus

dispensenk in vsus monachoꝝ tñ. j. de re. ec. alie. vel nō. possessiones. ⁊ attendik in his cōsuetudo vel ꝓstitutio: vt no. j. de proba. ex lr̄is. ⁊ videk de iure posse sustinere: quia nulla vis est etiam si le possessiones sint diuise sed oēs sint cōmunes siue ꝓ medietate siue ꝓ inequalibꝰ ptibus siue ꝓ pte sint diuise ⁊ ꝑ pte indiuise siue omnes sint diuise: qꝛ semp abbas oīum est administrator: nisi ꝓsuetudine vel constitutione legitime facta vel alio legitimo modo ordinatū sit ꝑ qua parte agat abbas ⁊ ꝑ qua pte cōueutus vel nisi diuisa sit adiniſtratio. nam tūc ratiōe administrationis posset conuentꝰ facere syndicū qui etiā causas ageret. j. de iudi. cū deputati. ff. q cuiusq; vniuer. ciuitates. Jteꝝ dicimꝰ q; q̄libet monachus ꝑ dignitate vel officio vel ꝑ obedientia ecclesie sue agere pōt. j. de iudi. cū deputati. illud autē nō posset ꝓcedere abbas monacho q; haberet administrationē aliquarū possessionum vel ville ⁊ ꝑ eis ageret nisi sicut ꝓcurator vel syndicus. nā si vult aliter agere oporteret q; diceret ego noīe meo vel prebende mee qō non licet. j. de sta. mo. cum ad monasteriū: sed superiores agent noīe officiozū vel obedientiarū suarū. canonici autem seculares qui possunt hīe propriū bene possunt agere noīe prebendarum suarū nisi habent eius administrationē. possent etiaꝫ dicere in libello: ago nomine meo.

Quam dilecta procurator.

No. moniales faciūt ꝓcuratorem in causa electionis noīe suo ⁊ eodez modo si de crimine ageret. (Subreptione.) hic est ratio quare ꝓcessus abbatis ⁊ coniuꝝ. decernit irritus: quia lr̄e ꝑ quas processerūt fuerūt obrepticie. i. furtiue. vñ non fuerūt iudices: nō enī fit iudex per litteras obrepticias. j. de offi. vica. c. pe. C. si a nō compe. iudi. ꝑ totuꝫ. hoc enī solū qō alijs cōmissum erat de quo hic mentio nō fiebat non faceret ꝓcessum abbatis irritū q̄uis posset eoꝝ ꝓcessum impedire si exciperent vt no. s̄. e. ceterū. Sed dices: videk q; ꝓcessus debuerit tenere: qꝛ ignorabāt lr̄as obrepticias. ff. de offi. ꝓcōs. si forte. ff. de offi. ꝓto. barbarius. sed dic illa tolerata ꝓpter vtilitatem multoꝝ qui habuerunt necesse agere apud eum cū prefecturā teneret vel ꝓsidatum ⁊ in illa. l. si forte. licet aduenīēte successore nō debeat exercere iurisdictionē: tñ habet eam. hic autē cū causa vna tñ ꝓmissa sit non est multa vtilitas subditoꝝ. vnde ꝓpter hoc non est tolerandus eius ꝓcessus. item hic nullā habet iurisdictionē. vel dic hoc ꝓcessum cassatū: quia ex causa hic ꝓposita. s. quia sup hoc alijs cōmissa causa erat appellatū fuit ⁊ hanc appellationē hic sunt ꝓsecuti. (Conscientiam.) ⁊ furtiue. nam licet nō sciat papa de lr̄is cōscientia sufficit cācellarij ad hoc vt non sint falsē. j. de falsa. dura. Et dicūt lr̄e obrepticie q̄n per aliquē opaz factū est q; impetrate lr̄e effugiant plenā intelligentiā pape vel alteriꝰ q̄ necessitate iuris vocādus est ⁊ qui est presens nisi lr̄e impetrenk vt hic. j. de re iudi. cum olim. M. Quidā tñ dicunt q; etiā si operā dederit q; effugereꝫ scientiā aduersariozū vel quozūlibet aliozū preterq̄ pape vel officialis eius q; non dicunk obrepticie. ⁊ est ratio quia ad eos nō ptinet dare vel denegare lr̄as licet si scirent possent impedire. ⁊ intelligo obreptias etiam si sint iuste dūmodo ꝓdicta iteruenerint: ⁊ econuerso si lr̄e sint ꝑ falsitatē exp̄ssaz vel veritatē suppressam obtentē dūmodo ꝑ alicuius operā pape conscientiā non effugerint nō sunt obrepticie: ⁊ ꝑ eas procedi pōt. C. si cōtra ius vel vti. pub. ꝓscriptione. j. e. in nostra. in ꝓmo casu nō tenet processus habitꝰ per lr̄as obrepticias. in scō casu tenet ꝓcessus habitus p. lr̄as obrepticias veritate tacita impetratis: licet per exceptionem elidi possint. obrepticia autem dignitas dicik si nō est ex certa sciētia clericoꝝ. j. de elec. in causis. vel ꝓtra conscientiā exp̄ssam eius qui prohibēdi ptātem habet. ar. j. de postu. c. ij. nos aūt dicimus obrepticias licet per lr̄as tacita veritate impetratas sit obtenta. idem ⁊ si dolo tacuit veritatē nisi dolus fuisset in fugiēdo conscientiā pape q̄uis in alio sensu possit dici ꝓbabiliter oia beneficia ⁊ priuil. impetrata ꝑ falsitatē vel veritate tacita: qua expressa priuilegiū vel beneficiū nō habuisset. posset dici obrepticia ff. de na. resti. l. j. j. de elec. ⁊ udū. in fi. item sententia diffinitiua reuocatur si ꝑ obreptionē dolo malo sit illicita. ff. de do. cū a te. ff. de iudi. cum ꝓtoꝛ. xxxv. q. ix. veniā. ⁊. c. penitentiā. Si autē sine dolo malo ꝙ veritatē dicak lata: sentētia nō reuocak. ff. de iudi. cuz ꝓtoꝛ. Si tñ ꝓtra aliquē petentē reuocationē sn̄ie: quia iniusta sit responsum sit, ab aduersario eam nō reuocādā: ⁊ postea appareat eam reuocandā reuocabik. qō probo: qꝛ exquo cognouit pronūciare debet. ff. de iudi. de qua re. ⁊ iuste. ⁊ ꝫm allegata. ff. de offi. pref. illicitas. xj. q. iij. illa summope ⁊c. tunc vera. xxx. q. v. iudicātem. sed ex allegatis apparet eam reuocandā ergo reuocabik. ar. ad ꝓdicta. ff. que sen. sine apel. l. j. in ꝓn. vel alr vt no. j. de re iudi. cum bertoldus. (Jrritandū.) de hac materia inuenies. s̄. e. cō-

stitutus. (Principalr.) ⁊ ideo nō erat ꝑtermittendus vel postponendus. (Subtractoꝝ.) videk q; pape cōstiterit de subtractis ⁊ ideo obrepticie fuerūt lr̄e ꝑ quas mandabak de eis cognosci cum de eis cōstaret. (Nostri formā.) no. ꝑ ordine scripture. xliij. di. sit rector. in fi. iij. q. vij. in grauibus. C. de appel. l. j. ff. de vsufr. quotiens. ꝙ. s̄. e. causam. sol. vbi aliqd principalr mādat papa ⁊ studiose ordinē attendebat locū habet qō hic dicik. j. de offi. dek. venerabi. nam fines mādati ⁊c. ff. man. diligēter. alꝭ secus. vel dic q; etiam in his de quibꝰ cognouit inordinate ꝓcessit vnde nō tenet vt. C. de sen. ⁊ inter. ꝓlatā. (Jnter ordinez.) cui ordini neq; tacite neq; expresse renūciari a monialibꝰ poterat: quia papa ex certa scientia illuz in fauorē ecclie apposuerat. s. q; primo idonee persone admitteret administratio: ⁊ q; ei resignarētur ablata. ⁊ no. q; hic nō est ordo cōmunis iudicioꝝ sed specialr a papa p̄fixꝰ ⁊ si quis hunc ordinē nō seruat nihil valet ꝓcessus sed si ꝓtra solitum ordinē iuris fiat nisi sit talis ordo qui sit de substātialibus iudicioꝝ bene tenet. ⁊ est ratio: qꝛ fines mādati diligenter obseruandi sunt. ar. ff. man. diligēter. (Restitutis) no. moniales petere restitutionē. j. de accusat. c. ex parte.

Plerumq; cōtingit exhibent.

) parti aduerse faciēdo ipsam ꝑ primas lr̄as citari. primo enī exhibuerat iudici ꝫm quosdā. alij dicunt q; tunc primo exhibeāt iudici. (Annū.) quidā dicūt annum istū currere a die quo ꝓposuit sarcinolas. ff. ex qui. cau. ma. ab hostibus. §. sed q; alij a die date. ar. s̄. e. cōstitutus. eam te. j. de testi. causaz. alij a die quo date fuerūt iudicibꝰ. j. de appel. sup eo. nos inherem⁹ lr̄e. l. q; incipit currere exquo copiam habuerit delegatorium intm̄ q; potuit facere citari ptes. ff. de diuer. ⁊ tēp. pre. l. j. ⁊. ij. q. vj. biduū. ⁊ dico hunc annū vtilē ab initio sz post continuū ⁊ habet locū hec ꝓscriptio annalis q̄n rescriptū impetrak ad agēdum: secus si ad faciendū vel excipiendū. ff. de nundinis. l. j. ff. dedo. excep. pure. §. fi. quia tunc ꝓlixiꝰ tps vel perpetuū habent. ꝓtra. de diuer. rescrip. falso. ꝙ. s̄. e. ceterū. si autez. ꝙ. j. de appel. vt debitꝰ. oblate. sol. verum est q; rescripta perpetuank vsq; ad. xxx. annū si p̄alias lr̄as nō reuocenk. vt in. l. falso. si autē scōe fuerunt impetrate ⁊ faciūt mentionē de primis: reuocank prime si nō faciunt mentionē minime: vt in decr. ceterū. sed in penā malitiosoꝝ ⁊ negligentiū statutū est ꝑ hec iura q; si is qui impetrauit ꝓmas lr̄as exhibet eas iudici ⁊ nō negligit vti eis semp valent ꝓme: vt dicit decre. si autē exhibet eas ⁊ negligit vti eis p annū: ⁊ is q; secundas lr̄as impetrauit vtik lr̄is suis: prime post annū perdunt vires vt hic. ⁊ si is qui primas lr̄as impetrauit nō exhibuit eas iudici cū potuit: ⁊ is q; impetrauit scōas exhibet eas ⁊ incipit cōuenire aduersariū ꝑ suas scōas lr̄as nō valent postea prime: vt in decre. vt debitus. decre. autē oblate. loquik in iudicijs appellationis. posset tñ dici q; solū tps p̄sentationis primi vel secūdi rescripti attendik vt in decre. vt debitus. nisi obijciak q; absq; dolo vel negligentia postposuit p̄sentare vel vti eis: quia tūc audik ostendens legitimū impedimentū etiam post annū. sed. j. annū nō ꝓsumitur negligēs vel dolosus. vnde nō incumbit ei probatio sed aduersario vt hic. iudex tñ ex varijs cōiecturis estimabit vel negligentiam vel solicitudinē: ⁊ etiam eis inspectis estimabit cui ꝑti incumbit probatio. (Nabuit.) ⁊ litteras exhibuit. (Negligentia.) que presumitur lapsu anni.

Quam contingat. suscitatā.

Jta q; excipiak quia nisi excipereꝫ aperte contra lr̄as semp debet exequi mandatū priozū iudi. probato: qꝛ sunt iudices nisi ꝑ exceptiones elidanꝫ: vt no. s̄. e. ceterū. (Jnnotescit.) quidā dicūt hanc decre. non hīe locū si ptes ad inuicē exciant de reuocatiōe lr̄arum: sed tunc tm̄ q̄n iudices cōtraria mādata mittunt. item dicūt q; nō est vis si cozā iudicibꝰ non excipiak de reuocatione lr̄arum vel ecōtra. sufficit enī ⁊ est necesse ad hoc q; hec decre. locuz habeat: q; iudices vtriusq; ptis hoc modo scribant sicut hic dicik vel alijs ꝓsimilibus. lr̄a autē que sequik nō cōtradicit. j. vbi dicit: ⁊ idipm facere debes si primo mādato recepto ⁊ executioni mādato tibi forsan innotuerit ꝑ lr̄as iudicuz q; inter iudices sup iurisdic. de mādata ceperint disceptare. est enī intelligendū q; innotuit ꝑ lr̄as iudi. nō ꝑ assertionē ptium: quia sic videreꝫ q; essent iudices. (Jnnotescat) q̄ncunq; . ff. de ām. tu. pater. vel dic q; ly dici audiuerit diuersos iudices sup eodem negocio impetratos nihilominꝰ debet exequi mandatū delega. nisi pars altera excipiat nō esse obediendū mādato: qꝛ alijs ꝓmissuz est negociū. credere tñ q; prudenter faceret iste cui mandak si expectaret aliq̄diu ⁊ maxime vbi nō audiunt tm̄ diuersis iudicibꝰ negociū esse cōmissum: sed audiuit eos cōtendere de iurisdictiōe

ita tñ q; nisi vtraq; pars sit ꝑsens vel fuerit parata contendere ⁊ ꝓcedere ſm formã huiꝰ decre. prius faciat q; mandaſ q̃ se excõmunicari vel aliquã penã infligi sibi patiaſ. ar. ad hoc q; cũ vter q; lre tribuant iurisdictionẽ nisi ꝑ exceptionẽ elidanſ. vt no. s. e. ceterũ. p ꝙsequens põt esse q; pars nõ vult recipe ꝯ iudicem. sed quid si sciret exceptionẽ tunc forte secus esset q̃diu autẽ paratus est ꝓcedere ſm hãc decre. nõ teneret excõicatio in eum lata: quia cum sit de eius iurisdictione ⁊ cẽ. alij non ꝓssunt ab eo puniri nisi qui iurisdictiõe sua sunt rebelles sibi ⁊ cõtumaces. j. de offi. dele. sane. hic aũt quia nõ est cõtumax sed constitutioni obedit puniri non potest: ⁊ hoc intelligo verũ. s. q; nõ teneſ obedire ꝓmis iudicibus nisi ostendaſ ſm rescriptũ in quo iurisdictio saltez indirecte reuocaſ: puta quia dicit nõ ob. lris ad tales iudices impetratis vel ꝙsimilia. vel quia secũde lre mentionem faciũt de ꝓmissꝫ. per hmõi enĩ lras nõ reuocaſ ꝑcise iurisdictio ꝓioꝛiz iudicũ sed p exceptionẽ: remanẽt. n. iudices ⁊ iõ tenet q̃ fit ab eis. sed si directe reuocarenſ. s. ita q; nõ sit necessariꝰ alicuiꝰ exceptio. s. a supioꝛe dicẽte exꝑsse: reuoco commissionẽ quã ei feci nõ ob fauorem partiũ: sed ꝓpꝛio motu etiam si nullus excipiat tunc nõ tenet q̃ fit ab eo: quia nõ est iudex. j. de offi. vica. c. pe. ff. de iudi. iudicẽ. ff. de postul. quos. item no. q; licet ptes parere debeãt iuri coꝛam iudice delegato quousq; cognoscat an sua sit iurisdictio. vt. s. e. pasto. in ꝓin. ff. de iudi. si quis ex. alij tñ dicunt q; partes parere nõ coguntur q̃ inter iudices ꝙtentio est de iurisdictiõe: nec tenet quod fit ab eis. j. de offi. dele. ex lris. nisi ſm tenoꝛẽ huius decre. Si aũt de iurisdictione cõstat tunc parendus est ſm q̃ no. j. de offi. dele. cum in iure. item dicũt aliqui q; etiam si iudex diꝛisset reuocamꝰ iurisdictionẽ talis iudicis q; ptes huic reuocationi ꝓssunt renũtiare ⁊ tacite ⁊ exꝑsse etiam post q̃ iudices sciunt q; in eoꝝ fauoꝛem factũ est. C. de leg. q; fauoꝛe. secus est si ꝓpꝛio motu: reuocasset ⁊ modo sed ⁊ tũc teneret: q; autẽ sñia renocationis fieret. ff. de offi. ꝓne. si forte. j. de ꝓcura. mãdato. alij tñ in hoc dicunt ꝯ ⁊ forte melius: quia q̃ directo sic reuocat sine vlla exceptione reuocatũ est: ⁊ hoc satis sonat diuersitas verboꝝ. de hoc plenius. no. j. de ꝓcess. ꝑben. quia cunctis. (Executione.) quid si duo ordinarij eiusdem: puta quia habet ecclesiam in vtraq; dioceſi mandat eodem modo ꝙtraria sicut isti delega. Rñ. hic nunq̃ habere locũ nisi in deleg. ⁊ q̃ ambigiſ de reuocatione lrarum: quia nec hoc põt hẽ locum: q; si vnus ordinariꝰ mittit q; denũciet aliquẽ excõicatum sñia quã ipe tulit tenet: ⁊ tũc aliꝰ ordinariꝰ q̃ est ei par nõ põt tibi mandare q; ab ea dẽ sñia denũcies eum absolutũ. si autẽ mãdat q; denũciet a sua sñia eum absolutũ secure illud facies. (Postulata.) Sed qd si non exhibeanſ scõe lre tunc executoꝛ exequiſ mandatum ꝓioꝛũ si ad terminũ ꝑfixum nõ exhibuerit. j. de excep. pastoꝛalis. tñ videſ q; terminus nõ sit dandus sine cause cognitiõe iij. q. iij. §. spaciũ. ⁊ hic iurisdictionẽ nõ habet nec terminuz dare poterit. sed põt dici illud loqui de dilationibꝰ que danſ ꝑ testibꝰ ⁊ ad instructionẽ cause in quibus exigiſ cause cognitio: sed secus in citationibꝰ. item cũ non teneaſ exequi mandatũ nisi lras ostendat iudi. j. de offi. dele. cũ in iure. sic nec differre tenenſ nisi rescriptum ostendaſ: si tñ incidẽter veniſſet expectaret eum modicũ iudex quousq; iret ꝑ rescripto: quia nõ debet ei imputari si non venit cũ sacco paratꝰ. ff. de solu. q; dicimus ⁊. l. q; si forte. nam lre que nõ apparent dicunſ nõ esse. ar. ff. de ꝯben. emp. l. in lege. de conse. di. j. solennitatẽ. non tñ potest cogere aduersariũ ad exhibendum eas cũ non habeat in eo iurisdictionẽ: vt hic in fi. (Si ex ipsarũ.) Sed qualiter põt illud ꝓpendi ex sola inspectione lrarũ. nam licet scẽe exꝑse faciãt mentionẽ ꝓioꝛ iudicũ ⁊ reꝝ ꝑ hoc nõ constat eas reuocatas cũ possint p suggestionẽ falsi vel dolo esse impetrate. s. e. ceterũ. ad hoc ergo vt executoꝛi nulla tenꝰ fit besitandũ opoꝛtet vt hic discat p assertionẽ ptium: quia causarũ merita ⁊c. de resti. in inte. cum ex lris. C. si p vim vel alio modo. l. fi. ⁊ sic videſ q; aliquaz põt exercere iurisdictionẽ inter partes q:. j. negaſ: aut nunq̃ poterit scire eas reuocãdas. ⁊ hic credo q; nũq̃ ex sola inspectione põt scire nisi aliqd intelligat ex lrarum inspectione ⁊ ptium assertione: per hoc tñ nõ habent iurisdictionẽ inter ptes: quia nisi ꝓioꝛes lras habens obijciat aliqd cõtra secũdas iudex ꝑsumit eas nõ esse reuocatas. Si autẽ obijciat statim executoꝛ debet supsedere: q; ꝑ negociationez facta est res dubia. C. quibus ad liber. ꝓo. non licet. l. iij. ⁊. l. iiij. hoc casu loquiſ. s. e. pastoꝛalis. q; si tunc dubiũ sit de reuocatiõe quãdo exꝑsse fit mẽtio iudi. ⁊ rerum si aduersario obijcik litteras esse impetratas p falsi suggestionẽ per illaz decre. s. e. ceterũ. ⁊ qui aliter glosauerit sensu indiget. item licet executoꝛ dubitet an debeat absoluere vel condẽnare non tñ ſm regulã arriani ꝓioꝛ erit ab absoluenduz hoc ideo: quia non constat ille iudex habeat iurisdictionẽ. hic tñ no. q; hec decre. nunq̃ habet locum nisi vbi als contentio vel cõcertatio est sup litteris: ⁊ vbi locum habet decre. s. e. pastoꝛalis. si autẽ nõ esset cõcertatio sup litteraꝝ pluralitate sed tm̃ diceret vel obijceret vnicas solas litteras impetratas esse p dolum vel falsi suggestionẽ inexcusabilẽ tũc dz executoꝛ ei parere: q; iudex ẽ ⁊ ꝯ ꝙstat. ar. j. de offi. deleg. ex lris. ⁊. c. sane. ⁊. c. si q̃. (Desitandũ) ⁊ ita videſ q; nõ sit petẽda copia rescripti nisi dubitet: ⁊ vbi ꝯria mãdata exhibenſ. ꝯ tñ verꝝ est: vt. j. de of. dele. cũ in iure. (Mandatũ) tunc nõ credimus q; debeat iterare denunciatõe. (Exequaris) siue mãdet q; absoluat excõmunicatũ quẽ ꝓius denũciaueras siue q; ꝓioꝛẽ excõmunicationẽ denũcies iniustã vel nullã siue qcq̃d aliud qꝫ compẽdi põt sub tenoꝛe rescripti. (Procedere) sed lz nõ tenearis exequi non tamen debes impedire eos vel executoꝛes eoꝝ quin ꝫ exequanſ. j. de of. dele. si q̃. sed inspecta decre. illa potius videſ dicere contrariũ si cãz habeãt ꝓhibẽdi. (Et ad ipm) vt nõ exequaris mandatũ nisi ſm tenoꝛẽ qui ꝫ otineſ ⁊ quẽ colliget ex inspectiõe lraꝝ. no. n. hic primo q̃d iuris sit q̃ diuersis tpibus huic executoꝛi poꝛrigebanſ diuersa ⁊ contraria mandata iudi. q; primo mãdauit vnus q; denũciaret excommunicatũ q; etiã fecit. in scõo mãdauit alius q; denunciaret absolutũ qꝫ facere non dz: ⁊ in isto casu nõ põt excusari iudex q̃ scit ꝙtentionẽ esse inter iudices sup iure eo tpe q̃ scõas lras recepit cũ sibi ꝙtraria mãdata direxerint: ideo scõm mandatũ nõ dz exequi nisi ſm tenoꝛẽ huius decr. Scõo aũt no. ꝫ q̃liter executoꝛ ꝓcedere dz q̃ simul vtrũq; mandatũ dirigiſ executoꝛi. ⁊ tunc eodem mõ dz ꝓcedere ſm tenoꝛẽ huius decre. (Dubitare.) ⁊ si dicat se dubitare vbi dubitandũ nõ est. ⁊ ꝓpter ꝫ iudi. excõmunicationis in cũ sñiaz ꝓferãt credimus nõ tenere: q; cũ nõ sit de iurisdictione eius nõ ꝫ iurisdictionẽ sup eũ nisi in casu vbi ꝓcediſ ⁊ vbi ꝙtumaciter resistit ei obedire q; iste nõ facit. Jtẽ si recurrẽdum est ad arbitros q̃liter cũqz dubiteſ de reuocatione lraꝝ: ergo eadem rõne q̃cũqz hi executoꝛes dubitãt de iurisdictõe coꝝ supsedere debent. alij tamen dicũt sñiaz excõicationis in hos executoꝛes latã tenere si ꝑ alias lras nõ sit iurisdictio reuocata aliquin nõ tenet. ar. j. de offi. dele. ex lris. sed certe illa decr. nõ loq̃tur in illo casu q̃ in executoꝛes ferẽ sñia: sed q̃ ipi executoꝛes fecerunt in alios q turbãt executionẽ eoꝝ. Jtẽ qꝫ dictũ est in executoꝛe q dicit se dubitare vbi non est dubitandũ. dicendũ est in executoꝛe q dicit se certum q; exequaſ vbi dubitandũ est: q̃uis non ꝓbabiliter dici posset q; in hoc casu lata in eũ sñia ab eo contra mandatũ cuius exequiſ mandatũ alterius iudi. tenet. ⁊ ꝫ eã rõne: q; turbat eius iurisdictionẽ q̃ est iusta causa excõmunicationis. j. de offi. deleg. c. j. ꝫ aũt causa cessat in alio. s. q̃ nõ exequiſ q̃ nullo mõ turbat. melius tñ est inter tales ꝓcellas iudi. quiescere ⁊ neutꝫ iuuare q̃z altez iuuare ⁊ altez ledere. xiij. q. v. deniq; xxij. q. ij. primũ. ⁊ intantũ est verꝝ vt dicũt qdã q; tenet sñia lata in hũc executoꝛẽ q exequiſ q; etiã si postea appareat reuocatã iurisdictionẽ huius executoꝛis: tenet tñ ꝓpter dubiũ sñia lata in turbatoꝛes anteq̃z sup iurisdictõe reuocata sit ꝓnunciatũ cum ante vtroſq; iudices iurisdictionẽ habere cõstet. ⁊ ꝫ vera sunt nisi nimis magna ⁊ notoꝛia ⁊ inexcusabilis esset excusatio ⁊ ignoꝛantia ꝑdictoꝝ: q; tũc teneret sñia.

Olim ex litteris. interpositam). j. de ꝑben. accedẽs. (Detinebat) no. seq̃strari q; fieri nõ dz nisi ex causa. j. de sequestra. ad ꝫ. C. de ꝓbi. se. l. j. ij. q. vj. quotiens. (Omnia.) vel ad altez. s. si ꝓbaret canonicã institutionẽ. vel dic vnum. s. falsitatem ꝓbabit vt valeãt littere: quia aliter non reuocasset papa iurisdictionẽ ab abbatibus nisi ꝓpter falsitatẽ: scõm aũt ꝓbare teneaſ vt eccleſ habeãt (Sup his) ar. s. e. ex parte. j. de resti. spol. ex q̃stione. ff. de excu. tu. qui restituere. contra. j. de ꝓces. ꝑben. accedens. j. de ꝑben. cuz iam dudum. j. de appel. significauit. (Super his). i. super collatione eiusdẽ ecclesie si facta.

Olec. fi. abbas ammouendos) generales tñ visitatoꝛes ammouere nõ ꝓnt aliquos. j. de sta. mo. in singulis. ⁊. c. se. (Sine causa) nõ sufficit narrare factũ vt expoliationẽ nisi qs recitaret causam facti si talis est causa qua exꝑssa ꝑsumi dz lras non esse concessas: vt ꝫ. ⁊. C. de adopt. l. iij. ⁊ etiã modum facti q̃ modum causam dandi vel negandi ꝓstaret. C. de transact. vt rñsum. nam aliter scriberet si in modum inquisitionis actum esset aliter si alio mõ arg. ij. q. j. in ꝓmis. j. de ac. qualiter. el. ij. j. de simo. c. licet. (Excõmunicationis) si. n. se excõmunicatũ diꝛisset nullas litteras obtinuisset cuz ei inter dicatur agere. (Viribus carere) quõ tenenſ facere mentionem de causa ammotionis cũ dicant nullam subesse. Rñ. ⁊ si non subsit debet facere mentionem de ea quam ꝓten

dit visitator presumit dolose serie negocij tacere si non facit mē/
tionem de causa quā ptendit iudex. j. de coha. cle. t mul. sup. eo.
Sed obijcies forti°: quare nō dixit si nō fecit mētione de rei udi.
ab abbate? rñd. quia ad hoc vt obstet exceptio rei iudi. oportet q
eedez psone sunt. ff. de re iudi. cū querit. hic aūt forte fuerūt alie.
in primo enī iudicio fuerūt ptes abbas t mona. in scō aūt forte
mona. t epus. vel executores qui eū expulerūt vel subrogati loco
eorū. item oportet t q cā agēdi sit eadē. ff. de excep. rei iudi. t an
eadē. hic autē nō est eadē cū cā prime accusationis fuerit crimen.
causa autē bui° est expoliatio. item alia actio lz sīa ferat in causa
pprietatis nō tñ parit exceptionē in cā possessionis sic nec ecōuer
so. ff. de excep. re iudi. t an eadē in fi. ff. de vi t vi ar. cuz fundus.
ff. de acqui. pos. naturaliter. vel dic q debeāt facere mentionez de cā
amotionis t de sentētia abbatis propter quaz amoti sunt ab epo
vel executorib° in qua sīa crimen pro quo amoti sunt ptinetur.
veritas enī est q de se sīa mentionē facere debet. nec obsunt pdi
cta: quia nō obstat exceptio rei iudi. vbi non eedē sunt psone t cā
t cē. q hic nō opponit exceptio rei iudic. p̄ actorez: sed cōtra lras
quia si de sīa mentionē fecisset lras nō habuisset. Sed qd si ali/
quid p tales lras actum sit: nunq̄z retractabit? ar. q sic. s. e. cōsti
tutus. cū dilecta. j. de offi. vica. c. sua. xxxv. q. ix. veniaz. ff. de iudi.
si pretor. j. de sen. excō. cū pro cā. j. de re iudi. cū olim. nec obstat.
iij. q. vj. §. excep. vbi dicit q exceptio nō admittit post sīam: qa
nō tenet qō ibi dicit vbi agit de falso. j. de procur. in nostra. t de
pbat. lz. t hic lre bene possunt dici false ppter suppressionē talis
veritatis: īmo quia replicatio omissa ante sīam ponit post ex
causa. vt. ff. qñ ac. de pe. est an. l. ij. multo fortius exceptio. ad idez
j. de re. iudi. ad probandū. j. de despon. impu. ad dissoluendū. in
fi. in contrariū videt quia per tales lras dat iurisdictio licet elidi
possit p exceptionez. s. e. si autē. ff. de bo. pos. fm tab. l. pe. §. testa/
tio. vnde si sciuit sibi exceptionē competere t non pposuit: imputet
sibi si nesciuit preterea exceptionis de nouo repetere nō debet
retractari sīam. j. de re iu. int mona. ad idem. ff. de manu. te. cuz
ex falsis. ff. de here. insti. l. fi. dicunt quidaz sīam lataz occasione
hmōi lraruz retractandā per in inte. resti. alij dicunt p tales lras
non dari iurisdictionē t sic nulla est sīa ipso iure t si iudex talis
falso iniustā tulit sīaz. j. de re iudi. cū. i. t. a. C. si ex fal. instru. fal/
sam. tu dic vt notat. s. e. cōstitutus. in fi. glo. t. j. de re iudi. cū ber
toldus. t. s. e. cum dilecta. Et dic q pcessus per eas babit° valet
anteq̄z excipiat de excōicatione: lre enī nō afficiunt excōicatione
impetrātis: qd enī nocet excōicatio impetrātis quin papa possit
cām cui vult delegare lz afficiant excōicatione faciētis. iij. q. v. cō
sanguineos. j. de pcur. c. fi. vbi no. sed in odiū excōicati dat excep
tio dilatoria p̄ lras. de sīa autē amotionis semp ppon potest
sed in modū dilatorie habet ppon ante li. cōtest. C. de proba. ex/
ceptionē. j. de li. contest. exceptionis.

Postulasti. paternis Quia huic q̄
stioni nō respondit. videt q de bonis paternis nō debeat mētio/
nem facere. j. de psump. nōne. sed quidā ptra: quia ta
lis īdigne accipit bñficiuz ecclesiasticū. xvj. q. j. qñ q̄quid. xij.
q. j. illi autē. ad idem. j. de pben. tuis. t. c. epōs. non tñ fateor q in/
digne accipiat dūmodo bñ dispenset. (Cum fm). j. de pben. cuz
fm. (Beneficio.) noīe enī bñficij intelligit pbenda. j. q. iij. ex mul
tis. (Sufficiētis.) ar. qō de modico t minus sufficiēti bñficio non
debet facere mentionē. ad idem. de concess. pben. cū dilectus. el. ij.
ar. ff. de ven. inspi. l. j. in fi. in p̄rium videt: quia q̄uis modicū sit
bñficium: tñ illi deseruire tenet: t manib° victuz q̄rere debet. xcj.
di. clericus. Rñ. si p̄ simplicitatē nō fiat mētio: nihilomin° valent
lre. ar. s. e. sup. sed si dolose secus. j. e. si pponente. t no. de boc. j.
e. mandatū. Sed qd si habēs bñficiuz sufficiēs nō fecit mētionē
q̄ sit parat° resignare? dicim° nō valere lras: q: tps date inspicie
dum est. s. eā te. t qō dicit de vicaria. idem intelligo si habeat ali
quam possessionē ab eccl̄ia. xvj. q. j. possessiones: vel reddituū vel
petitionē. j. e. ad audientiā. sed secus de patrimonio.

Omnulli reus. Actor enī bñ pōt citari
vltra duas dietas. naz si romanus queniat anglicuz vltra duas dietas: t po
stea anglicus rē cōueniat romanū vltra duas dietas
coram eisdē iudic. bene citabit vltra duas dietas: q: aliter causa
pcedere nō pōt nisi alter alteri propinquaret q̄uis posset dici q
actor pot° dicit citare q̄z citari. item dicit q originaliter reus nō
debet citari vltra duas dietas. nam secus est si actor fiat reus: vt
in causa appellationis vel alio modo: q: semp a foro rei originā/
lis cōputande erūt due diete licet videret p̄rium: q: cum illi° tñ
ad quē appellat sit forū attendendū: t ab illo foro due tñ diete
sunt cōputande. sed rñ. q licet iudex appellationis possit cogno/
scere si vellet: tñ ex quo ppter alleuiationē partium alijs p̄mittit
potius sequet forū t fauorē rei originalis q̄z actoris. t idem dici
mus si actor reconueniat: q: bene poterit vltra duas dietas citari
dūmodo a foro rei nō distet vltra duas dietas. ar. iij. q. viij. cui°
in agendo. (Vltra duas dietas.) legales fm q. xx. miliaria dant
in die. ff. de v. sig. l. iij. nos intelligim° de vulgaribus. ar. j. de spon.
ex lris. ff. de supti. l. labeo. j. de consue. cum dilect°. ff. de leg. iij. nō
aliter. di. iij. erit. (Dietas.) he autez due diete cōputant a fine dio
ces vbi habet domiciliū reus si psonali agat vel vbi est res vt hic
si agat reali. t. j. e. c. pr. ar. j. de fo. compe. ex parte. nō autē eredi
mus cōputandas a finib° diocesis. vbi cōtractus celebrat° est vel
delictū p̄missum. nam cū ibi trahi nō possit p iudicem ordinariū
nisi ibi inueniat. vt no. j. de fo. compe. dilecti. eodē modo nec per
lras apostolicas trahi debet ad locū illi vicinū per duas dietas.
alij ptra. (Diocesi.) nō dietaz cōputari a fine dioc. non a loco vbi
res est vel vbi habitat. (Per lras.) hic collige q hec cōstitutio in
sol. dele. se. apo. locū habet. nam ordinarij epi t archiepi t etiā le
gati se. ap. bene trahunt vltra duas dietas: īmo videt q deleg. ar/
chiepoz t legatorū vltra duas dietas trahere possunt: q: non
est pbibitum: alij ptra. (Impetrate.) supple q trahat vltra duas
dietas. dicunt enī isti q etiā si ptes consentiāt in iudices nō tñ po
terunt vltra duas dietas eos trahere nisi exp̄sse consentiāt q vl/
tra duas dietas eos trahāt t de hoc poterit cōstare vel p cōfessi/
onem ptium vel alio modo: etiā si in lris nō contineat nō obstā/
te constitu. de duobus dietis. alij dicūt q ex quo consentiūt in iudi/
ces nō possunt p̄ eos ppon̄ere q eos trahet vltra duas dietas ni
si forte ad tam remota loca traherēt q etiaz si esset hic clausula. s.
non ob. osti. de duab° dietis t cē. tñ appellare possunt ppter gra/
uamen: tñ quare hic non possunt ppon̄ere nō video. s. q trahant
vltra duas dietas cū iste cōsensus non tollat aliud ptibus nisi q
eos nō possunt recusare: sed si grauet bene licet ab eis appellare.
Item credim° q si consenserūt in iudices qui distabāt vltra du/
as dietas sciēter q illi iudices possunt citare ptes vltra duas die/
tas: dūmodo citent eos ad loca vbi lares habent ipi iudices t cō
muniter ibi habitēt. t credimus q si in diuersis locis haberēt lo
ca vbi habitarēt tunc si vnus habitaret in vno loco: t ali° in alio
q ad locū vbi quisq eorū habitat posset citare ptes: quia in hoc
consensisse vident tacite: q: equitas suadet q ptes cōpareant co/
ram iudice t nō iudex coram partibus. C. de epi. t cle. iubemus.
(Impetrate.) si delegatus cepit abesse vltra duas dietas t nō in
breui reuertur°: tunc si reus vult p̄sequi litem vel etiā ipe actor: si
non apparet eum tacite in eū cōsensisse etiam longius morantez
obtinere poterit a supiore reuocari huiusmōi delegatuz. ff. de ca.
mu. l. pe. §. fi. ff. de pcu. post litem. t. l. aut lōga. t hac rōne videt
q si hmōi deleg. subdeleget causam huiusmōi t postea incipiat
abesse vel etiam tpe subdeleg. aberat q licet ad eum sit appellā/
dum si medici cause cōmisit. j. de offi. dele. sup questio. tñ nec ap
pellans nec appellatus ad eum ire debebit: sed ad primū delegā
tem vt alij cōmittat cām appel. facit. ij. q. vj. biduū. (Constitutio
ne). j. de eta. t quali. eaz te. t non habet hic locū q speciale dero/
gat generali. vt. s. e. pastoralis. sed hoc tō est: quia nō presumitur
dūm papam qui ignorat dietas velle pcedere vltra duas dietas.
(Suscitare querelas.) qō est p̄ ius. C. de transac. l. causas. C. sen.
rescin. l. fi. (Eas.) si darent aduersario. (Indebita.) quia nō per
lras legitime impetratas vel supple maxime. (Mādato.) p̄sumi/
mus impetratorē hāe mandatū nisi pbetur ptra. nō enī est p̄su/
mendum q pecuniā suā iaciat. ff. de pba. cū de indebito. t q inga/
nib° laboriosib° se fatiget: t sic est p̄sumptio q probationē iactat in
neganté. ff. de pba. ab ea. (Mandato.) ad impetrandū q̄tuncū/
q̄z enī alis generale mandatū habet ad negocia t lites tñ nō po
terit impetrare nisi habeat ad impetrandū speciale. p̄suetudo tñ
curie ro. est: q si cōtradictor negat impetratorem hāe mandatū:
impetratori incūbit pbatio ante impetrationez sed postea non.
(Personis). ff. de pcur. sed t he. hi sunt ascendentes t descēden/
tes in infinitū. de collateralib° autē nō inuenit in lege nisi de fra/
tribus. Sed quibusdā videt q etiam oēs agnati. s. qui p virilez
sexum descendūt t omnes cognati qui p muliebrez impetrare t
agere possunt p̄ro cōiunctis psonis dūmodo sint in gradu q eis
succedere possint. t hic dicūt. ar. l. ff. de pcura. sed t he psone. vbi
dicit q inter coiunctas psonas numerant affines ex quo colligitur
q si affines sint gradu inter psonas cōiunctas quo ad pcuratio/
nes multo fortius agnati vel cognati. alij tñ dicunt q quo ad p/
cura. istam nō reputant cōiunctos collaterales nisi fratrē t soro/
rem. nec valet ar. de affinib°. quia nec affines collaterales admit
tendi essent sed tñ ascēdentes vt socer p socero. t descendētes vt
gener p genero. arg. p his. ff. l. j. §. fi. t. l. seq. nec faciunt vim q̄z
tum ad hanc pcreationem inter naturales t legitimos vel natu

rales tñ: cum ꝛ ipsi multis ꝓuilegijs gaudeãt: vt in auc. quib⁹ mo. na. effi. legi. §. ij. ꝛ §. seq. idem dicunt quidã de spurijs ꝛ natis de inutilib⁹ nuptijs ꝛ de incestis: dũmodo certũ sit q̃ de certo patre nati sunt: quia ꝛsi eis nõ sint agnati: tñ eis sunt cognati. ar. insti. de succes. cog. §. vulgo q̃. q̃ vulgo q̃sita nõ habent agnatos. alij tñ aliter dicũt: quia nati de nepharijs ꝛ incestis nuptijs non sunt nominãdi filij nec alendi: ꝛ oĩs paterne substantie indigni. ĩ auc. qui. mo. na. effi. le. §. fi. ꝛ idẽ videt de spurijs ꝛ oĩbus alijs ꝓhibitis ꝓter naturales. arg. ff. de sta. ho. vulgo. ff. de in ius vo. q̃ semp. insti. de suc. cog. §. vulgo. ĩmo quidã idem dicũt de naturalib⁹ tñ. ar. C. de natura. libe. l. vlti. sed nos hoc nõ credim⁹.

Dilectus filio. erat ecclesia.

Vbi enĩ realiter cõuenit q̃s actione ꝛ noĩe rei sortit foꝛ vt hic cõputande sunt diete a dioc. vbi res est cum ibi debeat cõueniri: vt. j. de fo. compe. sane. C. vbi in rem act. l. fi. idẽ est ꝛ si ꝑsonali actione agat si tñ in rem scripta. z. j. de fo. cõpe. ex pte. si autẽ ꝑsonaliter conueniat poterũt cõputari diete ab omni loco vbi habẽt bñficia si est ibi plene instructus: vt no. j. de fo. cõpe. ex pte. cum vbiq̃ possit ꝓueniri. ꝛ q̃ diximus in reali. s. q̃ nõ põt trahi vltra duas dietas a re de qua agit intelligas dictum ꝓpter odiũ trahentiũ extraordinariũ iudi. nam alĩs bene licet etiã in reali actione reum cõuenire nisi habet domiciliũ: ꝛ si ibi nõ sit res. C. de ꝑscrip. lon. temp. l. fi. (Procedentes.) ꝛ male cum iusta causa esset appellationis. ex quo enĩ tenet appellatio q̃n ꝓponit iusta cã appellatiõis ꝛ si sit falsa. j. de appel. vt debitus. iudex supersedere debet. C. de appel. q̃n. ff. ap. pen. ꝓ totũ. j. de offi. dele. pastoralis. hoc nõ placet. j. de appel. romana. Si vero non fuerit appellatũ ꝛ tñ fingens se appellasse lr̃as impetrauit vel si appello nõ tenuit: q̃ sine rõnali cã vel q̃ tertio in eadem cã appellauit nihilomin⁹ ꝓcedat iudex ꝓioꝛ: quousq̃ impetrẽtur lr̃e appellationis: iudex tñ appellatiõis alĩs semper cognoscet ad appel. vt no. s. e. pastoralis. in ꝓin. (Cognoscere). s. c. pastoralis. §. s. e. cũ cõtingat. So. illud habet locũ q̃n diuersi iudices ꝓtendunt se habere iurisdictionẽ ꝓncipalẽ: hic quãdo habẽt nõ iurisdictionẽ ꝓin. alij in cã appellationis. nam ad iudices appellationis ptinet cognoscere an sit appellatũ ꝛ an vera ꝛ iusta sit causa appellationis vt hic. (Pertinere). i. an sit vera cã appellatiõis ꝛ sic iurisdictio sua: an non sit vera ꝛ sic iurisdictio sua debet remitti ad ꝓioꝛes iudices. a. j. de ppel. vt debit⁹. nam q̃diu cognoscit iudex appellationis an sit recipienda appellatio: nõ debet ꝓhibere ꝓioꝛes iudices a quib⁹ appellatu. z est ante sñiam ꝓcedere. j. de appella. ro. eccle.

Capitulum sancte crucis.

consimili). i. ꝑbendali vel consili. quia vter q̃ debeat obtinere bñficium cũ vacaret. i. primo vacaturũ. ꝛ dicunt q̃dam sec⁹ si in lr̃is diceret q̃ assignaret ei prebendã cũ primo facultas se offerret quia tunc vtreq̃ lr̃e valerẽt ꝛ prime ꝛ secunde ꝛ vtriq̃ esse prouidendũ. sed primo ꝓioꝛi: ꝛ post illũ secũdo. alij tñ dicunt ꝛ foꝛte nõ male: quia siue in lr̃is vtriq̃ dicat: prouideatis ei de prima vacatura ꝑbenda siue prouideatis ei q̃cito facultas se obtulit: semp lr̃e sc̃do ꝑsentate possunt elidi per exceptionẽ: quia nunq̃ videt esse intentio pape q̃ simul plures vacature in vna eccl̃ia debeant: sed si post exceptionẽ primi ꝛ post q̃ esset assecut⁹ prebendã scriberet ꝓ alio: bene valerent sc̃de lr̃e etiam si in eis nõ diceret non ob. si ꝓ alĩs scripsimus. illud autez certũ est q̃ si in ꝑdictis lr̃is contineat nõ ob. si ꝓ alĩs scripsimus q̃ semp sc̃de lr̃e valent etiam si prim⁹ nondũ sit receptus. (Nõ habita mentione) ꝛ idcirco elidi possunt p exceptionẽ. s. e. cetez. si sup eodẽ bñficio primo vacaturo erat sc̃de sup quo erat prime. (Appellationi.) ex ea cã quia primo mandatũ sup primo beneficio ꝓ alio receperat: vel tenet appellatio ꝓpter aliam cãm iustã. ꝛ sic hoc expones: relaxetis q̃stum ad istam sñiam. i. nullã ꝓnũcietis. Si vero nullaz cãm appellationi adiecit tenuit excõicatio vel suspensio ꝛ tũc nõ est necessaria expositio. Sed oppo. si nullã adiecit cãm appellationi excõicatus est iuste quia exigente contumacia vel negligẽtia capli licet. b. iniustã cãm ꝓsequeretur: quia in suis litteris nõ fecit mentionẽ de prioribus: ergo nõ dz absolui nisi sñie pareat. j. de ver̃bo. sig. cum olim. ꝛ. c. ex pte. Sed rñ. quia nõ absoluent nisi pareant sñie ꝛ bene parent si prestãt cautionez de parendo iuri: quia ꝓ sola cõtumacia erant excõicati. nam cuz nõ esset lis cõtesta. adhuc nõ poterãt excõicari nisi eum reciperẽt sic hec iura ne sit ꝓra. j. de eo qui mit. in pos. eum. alij autẽ rñ. illud loqui q̃n sine ꝑiudicio alterius põt pareri q̃s hic nõ erat ĩmo erat in preiudiciũ primi. ar. j. de re iudi. cũ sup. Sed dices nunq̃d factũ est preiudiciũ primo cum sciuerit agi sup ꝑbenda sibi debita. Rñ. nõ cum sic agere non potuerit ꝓhibere ꝛ nõ vtat eo iure quo sc̃os. ff. de re iudi. sepe. in fi. q̃uis quidam dicant ꝛ foꝛte melius q̃ quia nituntur eodem iure. s. mandato domini pape super eadem prebenda: ꝛ iccirco fit ꝑiudicium sicut eadem lex est in argumento. de hoc no. j. de re iudi. quãuis. sententia autem excõicationis lata p. c. fuit iusta: cum nullus se opponeret cum tñ sciret ꝛ fuit lata nõ ꝑmissa appellatõe: vñ ab ea absoluendi non erant nisi eũ recipent: vt h̃ dicit (Eos). c. vel. r. sic aliã lr̃am (Eo). j. de ꝑben. ꝓ illoꝛ. vbi no. primo videt q̃ contra. b. c. nõ habuit excep. ex lr̃is. a. c. impetratis cum nõ sint sue lr̃e nec ꝓ eo impetrate: sed contra illũ. Item mirabile videt cũ capl̃m nõ recepit. c. quõ. c. dat excep. ex ꝑsona eius. Rñ. non datur exceptio ex lr̃is vel ꝑsona alterius: sed exceptio h̃ oritur ex maleficio. b. si scienter veritatem tacuit in litteris: vel etiam si ignoranter. vel dic q̃ exceptio odiosa etiam ex facto alieno competit. ꝛ sic volunt quidam colligere ex hac decre. q̃ si aliquis impetrat litteras in aliqua eccl̃ia vbi papa ꝑuidit: alijs non valent nisi exꝓresse ibi fit clausula: nõ obstãte si ꝓ alijs scripsimus: etiam si ante impetrationem litterarum ei erat ꝓuisum ibi. sed nos contrarium dicimus. s. q̃ etiã si nulla clausula vel ꝓditio ꝑ vel contra apponat in lr̃is: q̃ secundo debet in eadem eccl̃ia ꝑuideri. ꝛ hec decre. loquit q̃n primo scribit ꝓ vno vt sibi ꝑuideatur in primo vacaturo bñficio: ꝛ anteq̃z ꝓuideat primo scribit ꝓ secundo eodem mõ: in quo casu sc̃de non valent: non quia in eadem eccl̃ia alij ꝓuisum sit. sed quia secũde lr̃e sup eadem re non valent nisi de ꝑmissis fecerit mentionem. s. e. pastoralis. §. j. ꝛ idẽ dicimus si scribat q̃ sibi ꝑuideat q̃z primo se facultas obtulerit etiam vbi ꝑbende non sunt distincte: q̃ vna tñ vice oportet primo facultatem offerri. secus autem dicerem si ꝑmo scriberet ꝓ vno q̃ sibi daretur ꝑma vacatura. Sc̃do ꝓ alio q̃ sibi daret sc̃da vacatura cũ h̃ de diuersis ꝑbendis agat vel si scriberet ꝓ secundo cum iam ꝑuisum esset primo. nã h̃ nõ oportet dici si ꝓ alio non scripsimus. Alij tñ dicunt q̃ sc̃de littere non valent nisi de primis receptis faciant mentionẽ: arg. j. e. mandatum. ꝛ. c. se. si aũt sc̃os receptus esset ꝑfert primo. j. ō his que fi. a ma. par. ca. ex oꝛe. nam cum lite pendente nõ debeat canonicis auferri possessio eligendi. j. vt li. pen. ad memoriã. Item cum non sint priuati ptãte eligendi tenet eoꝝ electio: vt no. j. de ꝑben. inter cetera. lz peccent eligendo si fraudulenter foꝛsitan ꝓ positis exceptionibus differtur institutio illius ꝓ quo papa scribit ꝛ puniendi essent: vt ei quem maliciose fraudauerant: sicut vni ex alijs ꝑuiderent. j. de ꝑbẽ. dilectus fil. g. si autem alicui mãdatum esset q̃ ꝑbendã in aliqua eccl̃ia alicui ꝓferet siue cum cause cognitione siue non: non credo q̃ pendente cognitione sup persona illius cui mandatũ est conferri: possit alij ꝓferri: ꝛ si ꝓferat q̃ teneat collatio: q̃ hĩpo q̃ dedit papa alij potestatem dãdi ꝑbendam abstulit canonicis ꝓferendi potestatem. ꝛ h̃ satis videtur dici. j. de ꝓcess. ꝑben. ꝛ ecc. non va. ꝓstitutus. immo q̃ plus est idẽ dicimus si non exꝑsse esset ei data ptãs ꝑuidendi: sed tñ executor deputatus esset ad faciendum si ille ad quẽ ptinebat de iure h̃ non faceret. j. de ꝓcess. ꝑben. ꝛ ecc. non va. ꝓpositus. ꝛ ar. j. de his que fi. a ma. par. ca. ex oꝛe. secus aũt si tñ datus esset executor ad compellendũ. j. de ꝑben. dilectus filius. g. nec valet si dicatur adhuc pendet lis de illo cuius executor est an sit dignus ꝛ interi non debet possessione priuari: quia non priuat eos papa possessione eligendi: vtendo plenitudine ptãtis vel alium sup hoc executorem ꝓstituendo: sed negocium illud ad se reuocauit nec vult alium de suo facto iudicare q̃ esset si ad electionẽ ꝓcederent. ꝛ de hoc plenius no. j. de ꝑben. inter cetera. at in primo casu non ẽ ita quia nec sibi nec alij electionem retinuit. Item credim⁹ q̃ ille cui semel scribitur ꝓ pluribus. s. vt eos recipiat in canonicos: licet non habeant aliquam exceptionem contra ꝑsonas: nec contra rescriptum tñ tñ recipe dz primum ꝛ non sc̃m: vt h̃. ꝛ secundo imponendum est silentium etiam si ꝓ primo tñ monitoꝛie ꝛ ꝓ secundo executoꝛie scriptum esset: sed non tenet electio ō alio facta vt dictum est (Prius) videtur q̃ littere monitoꝛie. c. nõ debeant impedire executoꝛias. b. sicut nec impedirent iuramentũ sequens ac ipius obꝛuationem. arg. a contrario sensu. s. e. cõstitutus. sed illud est ea ratione: quia iuramentum est licitum cũ in eo intelligat auctoꝛitas pape excepta: licet papa non intelligat scribere ex certa sc̃a contra illud nisi exꝑimat in lr̃is. lr̃e autem iste sunt viciose cum veritate tacita a sint impetrate. s. q̃ rescriptũ erat ꝓ alio cui nondũ ꝑuisum erat. (Nondum silentium) sed dices: nonne h̃ exceptio fuit ꝓponẽda in ꝓin. contra lr̃as. s. q̃ non valebant. Rñ. sic ꝛ ꝓposita fuit a capl̃o ꝛ ꝓpter h̃ appellatuz vt ꝑdictum est. vel etiam si tunc omissa fuisset a capl̃o: tñ tunc ꝓponi posset ab aduersario. s. c. q̃uis dici posset q̃ ꝛ si vterq̃ hanc exceptionem omisisset ad declinandum foꝛ tamen. c. cam propo

nere posset qñcunqz ante sententiã.s.q̃ alij esset p̃ferendus. Quidam tamẽ aliter dixerunt q̃ tm̃ in initio p̃poni dz: sed si diligẽter attendas ℞.c.nihil ꝓponebat ꝯ lr̃as:quia nec ꝯ eum agebat sed p̃ has lr̃as rñsum fuit ꝓsultationi capituli ⁊ ei ꝓuisum.(Silẽtium imponẽtes) ne auctoritate illarũ aliquid petat q̃ elidi poterant:quia nõ faciũt mentionẽ de p̃mis.s̃.e.ceterũ.j.de offi.del. ex pte.nisi forte in secũdis esset clausula inserta:non ob.si p̃ alys. nam hec clausula in hac bñficiali lr̃a.s.recipiatis eum in fratrẽ ⁊ ꝓuideatis ei cum p̃ma p̃benda vacauerit est large intelligẽda. ff.de consti.p̃n.l.fi.sed tm̃ restringit ad illos qui lr̃as impetrauerunt ⁊ bñficium obtinuerũt ⁊ nõ extendit ad illos quib⁹ nondũ est p̃ aplicas lr̃as ꝓuisum.nam ibi scẽe lr̃e nõ valent etiã sine illa clausula nõ ob.si p̃ alijs.q: cũ vnũ tm̃ sit bñficium p̃mo vacatur non est credendũ q̃ papa in duos diuidi voluerit.j.de p̃ben.tue. dũmodo ꝓsequi nõ negligat.alij tm̃ ꝯdicunt.s.q̃ auctoritate hui⁹ clausule poterit petere bñficium etiã si p̃im⁹ nondũ haberet sed p̃mo p̃ius p̃uidebit ⁊ hec est vtilitas huius clausule.

Ad audientiam.beneficio

lr̃arum.) nec reputam⁹ hic simoniã cũ ea que p̃cipiũtur a iure licite deducant in pactũ etiam in spũalibus. xviij.q.ij.cleuterius.C.de ꝯ.sti.mozez.xxviij.di.de syra.j.de elec. significasti.⁊ istud est de iure si vult hẽ bñficiũ q̃ renũciet lr̃is: quia q̃ plus est etiam si haberet bñficium ⁊ etiã in pactionez deduci posset q̃ illi renũciaret cũ ad hoc teneat de iure.j.de p̃bẽ. cum nõ ignozes.⁊.c.cũ iam dudũ.⁊ ꝑm hoc expone venditas.i. tali pacto renũciatas.nam si p̃ pecunia vel aliquo tpali renũciasset lr̃is cũ ex eis habeat ius ad petendũ spũale beneficiũ: esset simonia.ar.s̃.e.p̃i.c.vel retineas in ꝓpzio sensu:si nõ erat scriptũ sup̃ ꝓuisione spũali sz tpali.vel dic q̃ bñ fuit simonia nec ℞ negatur.(Decernens cetero.)hanc penã haberet ex eo q̃ vẽdidit lr̃as q̃ de cetero p̃ lr̃as apostolicas ei ꝓuideri nõ debet ⁊ iuste: q: aut renũciauit lr̃is q̃ haberet sufficiẽs bñficium:⁊ tunc nõ valent secunde lr̃e q̃ de sufficienti bñficio nõ faciũt mentionẽ.s̃.e.postulasti.aut nõ habuit sufficiens beneficiũ:⁊ tũc imputet sibi.(Reuocãdo.)p tramites iusticie puta ꝓsequendo appellatiouẽ vel petendo resti.in inte.ꝯ sn̄iam vel mandatũ siqñ factũ est de ꝓuidẽdo ei.si autẽ sn̄ia excõi.vel suspitionis ꝓpter contumaciã vel missionem possess.lata esset ꝯ eu⁹ diceré reuocandã etiã sine his tramitibus.⁊ ita põt intelligi.s̃.e.ꝓstitutus.q: nõ interest eius nisi forte rõne expensarũ.ff.ne vis fiat ei qui in posses.l.j.§.hec verba.⁊ expensas hẽ non debet ꝓpter fraudẽ.vel spãle est in bñficijs:vt no.s̃.e.constitutus.⁊.c.cum dilectus.

In nostra ꝓposuisti.

Fraudulẽter.vel dic q̃ hic fraus non deprehendit in p̃n.ex impetratione pluriũ lr̃arum necibi fraus est:quia hoc bñ licet:vt si vnũ nõ possit hẽ vel ꝓpter scandalũ vel ꝓpter ius vel alia de cã habeat aliud sed deprehendit ex postfacto.s.ex malo vsu lr̃aruz. (Fraudulẽter.)no q̃ lz pars p̃ fraudẽ lr̃as obtineat:nihilomin⁹ valent lr̃e ⁊ ꝓcessus p̃ eas nec obstat ⁊.s̃.e.sup̃.quia ibi loquitur qñ vel veritatẽ suppr̃imit fraudulẽter vel expr̃imit falsitatẽ:qõ hic nõ fecit cum adhuc nullũ bñficium haberet. Sed obijcies in sẽdis bñ debuit facere mentionẽ de p̃mis.s̃.e.ceterũ. sed illa loquitur qñ a diuersis ꝑsonis sup̃ eodẽ facto diuerse lr̃e impetrent. sed hic totũ ꝯrium:quia a vno sup̃ diuersis eccl̃ijs sunt lr̃e impetrate.⁊ ita nõ est etiam ꝯ.s̃.e.ex tenore.q: loquit qñ ab eodem ⁊ super eodẽ negocio diuerse lr̃e impetrent.alij dicũt ⁊ melius qñ cunqz p̃ fraudez lr̃e impetrent elidi possunt quia dolo ⁊c̃.s̃.e.ex tenore.nec ob.qõ hic dicit nam si cũ p̃mũ bñficium obtinuit exceptũ esset de fraude repulsus fuisset:sed post non valet hec exceptio.Sed dices:nõne apparet q̃ p̃ obr̃eptionẽ obtinuit etiaz p̃mum bñficium:ergo ⁊ illo debet.j.q.j.si quis.⁊ no.s̃.e.constitutus.sed rñdeo q̃ nõ agebat ad hoc:sed tm̃ ad cassationẽ sẽdaruz litterarũ:⁊ iõ sup̃ eo sn̄iari non debuit.j.de si.licet hely.vel dicas q̃ ista fraus nõ viciat bñficium lz viciet ⁊ impetrationẽ.volũtas enī dñi pape est q̃ ei ꝓuideatur:item nõ fuit ei obr̃epticio stricte sumpto vocabulo.(Recepti.)p hoc dicunt quidã a filij q̃ si pars patiat q̃stioni sup̃ electione vel p̃sentatione sua facta ad eccl̃iam parrochialẽ cũ tm̃ possessionẽ eccl̃ie nõ haberet si recepit pendente hui⁹ q̃stione aliq̃z eccl̃iam habentẽ curã aiarum hocip̃o videt renũciare liti mote sup̃ electione vel p̃sentatione sua qõ hic plene colligit.item rõne p̃obat:quia aut intendebat eã recipiẽdo secũdam ⁊ sic habem⁹ ꝓpositũ:aut nõ intedebat renũciare:sed intendebat si obtineret in eã dimittere illã quã recepit lite pendẽte ⁊ accipe illam quã vicit:⁊ hoc est penit⁹ illicitũ cũ ꝓsensus huius nõ debeãt esse tẽporales sed ꝑpetui.nam in eadẽ vocatiõe in qua vocatus est ⁊c̃. vt.lxx.di.c.ij.sicut ⁊ cõsensus matrimonialis: vt xxxij.q.ij.solet aliqñ.j.de condi.ap.c.j.nõ obstat.j.de elec.cum in cunctis.vbi dicit q̃ electus in eẽm retinet p̃ioza bñficia vsqz ad ttansactum tempus de ꝓsecrandis cẽpis: quia sicut: hic dicimus ita ⁊ ibi dicimus:quia recipiẽdo episcopatũ p̃ioza bñficia renũciare intelligit.vnde exquo cõfirmatus est in episcopũ nõ posset dimittere episcopatũ ⁊ ad p̃ioza beneficia redire.j.de transact. inter.q̃uis hoc ei sit seruatũ a iure q̃ si ex necessitate iuris casset eius electio q̃ possit ad p̃ioza bñficia redire vt in p̃dic.decre.cuz in cũctis.item nõ obstat si dicas si q̃s habet eccl̃iaz pleno iure ⁊ quo ad possessionẽ ⁊ quo ad p̃oprietatẽ ⁊ tm̃ si eligat ad aliaz ⁊ moueat sibi lis ita q̃ possessionez eius hẽ nõ põt ꝓpter hui⁹ electionem ⁊ ꝓsensum nõ videt renũciare p̃iori eccl̃ie.j.de elec.cum in cunctis.xxj.q.ij.si q̃s iam.⁊ no.j.de p̃ben.de multa.ergo multo fortius si habebat litẽ p̃imo nõ videt renũciare liti recipiẽdo eccl̃iam:q: huic q̃ nihil habebat nisi litẽ nõ videt aliq̃d imputãdum si accipit eccl̃iam ⁊ litẽ sibi seruauit: sed illi videt imputandum aliq̃d q̃ habebat eccl̃iam ⁊ litẽ accipit. Dis sic rñdemus q̃ hoc totũ facit maluz initiũ q̃ iste q̃ ligat ⁊ illã accepit si ꝓditionaliter vel tpaliter ꝓsentiret vt dictũ est ⁊ semp oportet q̃ sit ibi istõ malũ initiũ:quia aut nõ est ꝓtestatus de recipiẽdo p̃imuz ius ⁊ sic videt ei renũciare cũ vtrũq̃z simul hẽ nõ possit: ⁊ recipiendo sẽam p̃cise ⁊ sine ꝓtestatione p̃imo videt renunciare. Item si ꝓtestatus tunc fuit malũ initiũ est:quia tpalis fuit cõsensus sz qũ habet eccl̃iam in pace ⁊ cõsentit in aliã pure in illius receptione eccl̃ie nõ fuit malus ꝓsensus ĩmo bonus:quia semp est de p̃senti. vñ hic nõ videt renũciare p̃ime quousqz a dipiscat possessionez sẽe.decre.autẽ ista nõ facit multũ ad ꝓpositũ:quia q̃ iste de quo loquit decr.nõ põt aliud bñficiũ obtinere : est tm̃ statutũ in odiũ impetrãtis multas lr̃as sup̃ bñficijs ⁊ vt vitet fraus hozũ impetrantiũ.nam nos nõ possemus negare quin ille q̃ receptus est ad vnũ bñficium posset aliud recipe ⁊ sup̃ alio litigare si ad aliud canonice eligat:nec p̃ hoc videt p̃iori renũciare maxime cũ vtrã q̃z posset retinere:⁊ generalr̃ dicim⁹ q̃ recipiẽdo vnã eccl̃iam videt renũciare liti quã habebat sup̃ alia eccl̃ia quã simul cũ illa habere nõ põt:sed si esset tale bñficium illud sup̃ quo litigabat q̃ nõ p̃hibet retinere cuz illo qõ recepit nõ videt renũciare liti sẽm recipiẽdo.item habẽs eccl̃iam ei nõ videt renõciare si ꝓsentiat in aliam ⁊ de ea litiget:maius est enī renũciare eccl̃ie q̃z liti. (Nuius molestari.)siue impetrate fuerĩt ante q̃z reciperet in aliqua eccl̃ia siue p̃imo:qaia nõ p̃sumendũ q̃ sup̃ plurib⁹ vacaturis dñs papa scriberet.Sed si postq̃z receptus est ad vacaturã p̃bendaz impetrauit lr̃as de vacãte bñficio nõ facta mentione de p̃iori receptione:credim⁹ valere si velit renũciare iuri qõ habet ex p̃ori receptione: quia nõ credimus hanc veritatẽ sup̃pr̃essam talẽ:qua expressa lr̃as nõ habuisset.ar.vij.q̃stione.j.pastoralis.j.de p̃ben.cũ secundũ.ar.s̃.e.super litteris.

Ex pte decani. impetrate.

Ante istas.nam si post impetrent alie cõtra istas valent.vt.j.in fi.huius decre.dicit.vel dic q̃ ille fecerunt mentionẽ de p̃mis ⁊ q̃ de cosensu partium impetrate erãt alias enī nõ valerẽt ⁊ hec clausula ad p̃sentes ⁊ ad futuras lr̃as referr̃. (Protulistis.)ꝯ.j.de procu.in p̃sentia.C.de ꝓcura.licet.so.si constaret p confessionẽ p̃tis aduerse q̃ reuocatũ esset mandatũ sine fraude haberẽt locum ꝯria: sed hic ex p̃spicuis indicijs dolus p̃sumitur.C.de do.dolum.⁊ iõ nõ p̃sumit facta reuocatio nisi fraudulenta.vel dic ⁊ melius illã locuz hẽ in illo qui nunq̃z fuit ꝓcu. constitutus.nam si semel fuerit cõstitutus vt occurat fraudibus statutũ est q̃ quicqd fit cum eo ante q̃z reuocatio notificet aduersarijs vel iuẽ.tenet.j.de ꝓcura.mãdato.⁊ in alijs concordantijs positis in glo.que incipit:⁊ bene.hic autẽ certũ est q̃ si ratuz habuerit factũ ꝓcuratoris falsi:siue exp̃sse siue tacite dũmodo eius noĩe agat vlterius ꝯuenire nõ põt.ff.rem ra.ha l.iij.§.falsus.ff. de neg.gest.si pu.§.lz si ego.ff.de iudi.licet. Et ex hoc dicto si dñs videt causam suã suo noĩe agi p falsum ꝓcura.⁊ nõ ꝯdicit q̃ fit sibi p̃eiudiciũ.nam ex volũtate sua credit agere cũ possit eum p̃hibere ⁊ nõ ꝓhibet.ff.de re.iudi.sepe.⁊ ꝯ cum mãdabit sn̄ia excõicationi cũ credat ex mandato agere.ff.de re.iudi.l.iiij.debuit enī ꝓtestari q̃ sibi factũ ꝓcuratoris suo noĩe agentis cum p̃imo sciuit sibi displicebat.C.de filijsfa.l.ij.(Protulistis)⁊ bñ.adhoc enī vt sibi nõ p̃iudicet q̃ cum ꝓcuratore ab eo cõstituto factuz est oportet q̃ notificet aduersario reuocationez.ar.ff.de solu.si quis seruo ⁊.l.cum quis.§.j.ff.de ꝓcura.si quis ꝓcuratorẽ.⁊ sic intelligimus.j.de ꝓcura.ex insinuatiõe.⁊ in p̃sentia.vbi no.vel iudici. ar.ff.rem ra.ha.ne satisdatio.j.de ꝓcura.mãdato.vel q̃ publice cõscribat dñs ne quis habeat eum p̃ ꝓcuratore.ar.ff.de institu.l.

sed ⁊ si pu. §. j. ⁊ sequentibus. sed he leges loquunt tm̃ de ꝓcura. negocioꝝ. ⁊ intelligim⁹ q̃ possit reuocare ante lit. contest. q̃ post non p̃t sine distinctione. ⁊. ff. de ꝓcura. que oia. ⁊. l. seq. ⁊. l. post lit. ⁊. l. se. (Dicebant.) ⁊ bene: quia post reuocationē suam fuerāt impetrate. nec obstat: q̃ tenet q̃ ꝯ eū facit. s. litis ꝯtest. q̃ illud te net in fauorē indicioꝝ nisi aduersario vel iudici, notificet vt dictū est: sed sec⁹ est in lr̃is vbi cōfessio sua in eo p̃iudiçat sibi q̃ est ꝯ eū sed ꝓ se nō ꝓdest. (Concilij). s. e. nōnulli. (Personis). ff. de ꝓcur. sed he. (Procuratoꝝ.) qui hoc impetrauit: sed in hoc non videt necesse reuocationē puenire ad aduersariū exquo ipsemet confitetur se reuocasse: quia ipsi sua cōfessio p̃iudicare debet ⁊ in fauorem aduersarij inductū est q̃ reuocationeꝫ significet iudici. ſz dic q̃ q̃ꝫuis reuocauerit mandatū tm̃ lr̃e valent si ꝓcurator nō sciuit: quia nō est ibi aliq̃ de vicijs cōtentis. s. e. nōnulli. ⁊ bene p̃t habere ratam impetrationē ab alio factā ⁊ sine vicio: sed si reuocatio ad eum pueniſſet: tunc lr̃e falſe essent. s. e. nonnulli. ⁊ iō nulla ratibabitione possent vires suas recuperare.

Dignificante. v. Hoc est ideo: quia ita generaliꝫ locutus fuit. v. rem̃. q̃ nō poterat de ꝑsona cōstare. nam ⁊ si ꝑ aliqua adiecta posset ꝓstare q̃. v. leodiuꝫ esset illa ꝑsona ꝓtra quaꝫ agere volebat ſz in lr̃is eum. v. rem̃. noīauerit: nihilominus p̃ illas lr̃as cōueniri posset. ar. insti. de le. §. siquis in noie. C. de testa. si quis in. (Cōueniri.) rescriptū enī nō extendit ad ꝑsonas nō contētas in rescripto: īmo quo ad res ⁊ ꝑsonas restringendū est. s. e. se. apostolica. ⁊. j. c. primo.

Odulphus clericus. Dignificauit. poterant cō ueniri.) contra dn̄am agere nō possunt ex ꝑsona eius: quia nō erat eis debitrix tpe date lr̃arum q̃ inspiciēdum est. s. e. eam. te. j. e. c. fi. nec ex ꝑsona defuncti cū morte eiꝰ expirauerit iurisdictio ante q̃ꝫ citaret. ff. qui satisd. cog. si decesserit. ff. de re. iur. ne racius. j. de iudi. quia. v. ꝯ. s. e. pastoralis. in fi. j. de offi. dele. licet. nobis nō placent hec īmo dicim⁹ q̃ etiam si citatus nō sit ille ꝯ quē lr̃e impetrate sunt noīa tim̃ successoꝝ generalis ⁊ heres cōuenire possunt p̃ lr̃as impetratas ꝓtra ꝑdecessoꝝes. j. de fo. compe. dilecti. hic autē loquit q̃n ꝑdecessoꝝ illius qui modo conuenit nō erat exꝑssus in lr̃is: sed tm̃ p̃ generalē clausulā poterat cōueniri: ⁊ tūc locum habet q̃ dictū est si in vita sua citet vel exprimat ꝑdecessoꝝ: successoꝝ nō poterat cōueniri: quia sup ꝑdecessore nō habuit exercitiū iurisdictionis. s. e. pastoralis. §. fi. ⁊ tm̃ bene fatemur q̃ ꝑ generalē clausulā pōt cōueniri noīe alicuiꝰ ecclesie ille qui factꝰ est ꝑlatus post impetrationē lr̃arum: quia nō ꝓprie dicit cōueniri persona ꝑlati sed ecclesia.

Ex insinuatiōe mentionē. Nam hic est talis falsitas que tacita presumit q̃ litteras executorias nō habuisset. (Mentionē) i auc̃. vt ſpo. lar. §. ⁊ hoc insuper.

Mandatum apostolicuꝫ. si pro alio.) apponit enī hec clausula in fauorem ecclie qui scribit: vt si de alio grauata est auc̃te se. ap. q̃ncunq̃ siue ante impetrationē lr̃arum sc̃arum siue post vel etiā si ꝯ eam aliquis agat anteq̃ꝫ lis finiat vlteriꝰ nō grauet de alio prętexu istarū lr̃arum. ponit etiam in fauoreꝫ impetrātis etiam si ꝑ alio scriptū sit: ipe tm̃ dolo vel negligētia negligat ꝑsequi lr̃as suas: sc̃os nō obstante q̃ ꝑ alio scripsit: poterit petere b̃ficium. dicimus autē eum negligere vel nō ꝑsequi gr̃am pape qui lr̃is vel iuri suo renūciauit vel ꝯ quē sn̄ia lata est vel q̃ vxorē accepit: vel qui habitū clericalē eiecit: vel qui p̃imā p̃rebendā vacantē post ꝓsentationem lr̃arum nō obtinuit: vel qui nō ꝓsequit litigādo cōtra capl̄m vt illam sibi det: quia siue eo sciēte dedit capl̄m illaꝫ p̃rebendā alij siue eo ignorāte nunq̃ꝫ tm̃ pōt aliaꝫ petere que post illam vacabit: quia nō est scriptū nisi ꝓpria ⁊ nō licet fines mandati excedere. ff. man. diligēter. sed pōt denunciare supiori q̃n eo ignorante collata est p̃benda vt ꝓcedat ꝑm tenorē. c. j. de prebē. dilec. fil. si vero eo sciēte necessitate iuris coacti sunt alij dare p̃rebendā huic debitā imputet sibi. ff. de re. iu. sepe. ⁊ hoc ea rōne: q̃ si p̃imus p̃udēter egisset: sc̃os ꝑ quo scriptuꝫ erat cum clausula nullā p̃rebendā habuisset: ⁊ ita culpa eius translata est p̃benda ad aliū. vnde iustū est q̃ de cetero nullā habebit. secus autez esset si sine clausula scriptū esset ꝑ vtroq̃: quia tunc vterq̃ debet hīe aliq̃ p̃ben. nisi per culpā alicuius eoꝝ perdit aliqua p̃benda vel transfert in aliū: iustū est q̃ ille qui p̃ior erit tpe oībus sequētibꝰ ꝓferat: vt no. j. de p̃ben. relatū. alij tm̃ dicūt idē vtrobiq̃. idem videt etiā si p̃dictis mōis nō neglexit vel renunciauit: ſz tm̃ in ꝟ negligēs fuit: q̃ lr̃as nō p̃tauit: q̃ exquo sc̃os nō inuenit p̃imas lr̃as p̃tatas etiā si ex necessitate omisit vti: ꝑm⁹ tm̃ ꝑ sc̃as lr̃as obtinebit b̃ficiū: sc̃os nō obstāte ꝯ dictō ꝑmi: nec obstat clausula q̃ ꝟ ponit. Et est rō: q̃ tps nō date lr̃aꝝ ſz p̃tatōis ē ꝓsiderandū: vt. s. e. c. caplm. j. de ap. sup eo. nā cū lr̃e caplo dirigant ⁊ eis incūbit dare canonicatū ⁊ p̃bēdā iniustū esset q̃ ipi ligarent nō lr̃is receptis. ⁊ ideo sic ē intelligendū mādatū: recipiatis euꝫ in canonicū ⁊ assignetis ei ꝑmo vacaturā p̃bendā sc̃intelligenduꝫ est. s. q̃ vacaret post p̃tatōeꝫ lr̃aꝝ. vñ si post datā lr̃aꝝ ⁊ añ p̃tationem eaꝝ vacasset p̃bēda ⁊ alij data est: auc̃te illarū litteraꝝ sibi alia q̃ vacaret post p̃tatōeꝫ lr̃aꝝ sc̃aꝝ dāda esset: ar. j. de ap. sup eo. Jt̃ dicimus q̃ rōne p̃tationis lr̃aꝝ ꟷ hꝫ q̃ si ꝑ pus recipiatur alius in canonicuꝫ auctoritate sc̃aꝝ lr̃aꝝ ꝑmus ꝓfert sc̃o etiā recepto in canonicū in assecutōe p̃bende: ar. s. eo. caplm. ⁊ si ꝯdiceret malicia sua alicui ꝓdesset. Jt̃ cū nihil sit q̃ ꝑmo debeat imputari: quia solicitus fuit in prosecutōe iuris sui quare nō ꝓfert sc̃o in eo q̃ nulli quesitū est adhuc: sed ad collationē partiū eoꝝ quibus fauenduꝫ non est cum iniqua egerint ꝓferendo secūdum in receptione vel collatione canonicatus: quia licet sit canonicus: tamen nihil iuris hꝫ in p̃benda. fatemur tamen q̃ si p̃bendam ei dedissent q̃ illa non posset ab eo qui iam ius hꝫ aduocari j. de p̃ben. dilectus filius. g. Jtem dicimus q̃ tanta est virtus p̃tationis q̃ si secundus impetrās ꝑius p̃tat sc̃as lr̃as in q̃bus ꝓtinebat si ꝑ alio nō scripsimus tm̃ ꝓfert in b̃ficio: q̃ sic ē intelligendū si ꝑ alio nō scripsimus q̃ lr̃as p̃tauit: ⁊ si in lr̃is ꝑmis ꝓtinebat eadē clausula nō pōt hīe b̃ficiū p̃ illas lr̃as: q̃ sic itelligendū est si tpe p̃tationis lr̃aꝝ ꝑ alio nō scripsimus. Jtem dicimus q̃ nō sufficit p̃tationem litteraꝝ fieri executoribus nisi fiat collatori beneficij: quia non est executoris dare beneficiū: sed tm̃ pōt cogere ad dandum. sed si esset executor qui debet conferre si ꝓ alio scriptum non esset ꝑmo vacaturā p̃bendam in vna ecclesia ⁊ alius post impetrationem huius executoris: ⁊ p̃tatiōeꝫ ei factam impetrat litteras ad capl̄m ⁊ p̃tet ꝑualebunt ꝑime licet postea p̃tētur capitulo ea ratione: quia ꝑime ꝑiudicant secūdis. s. e. ceterum. ⁊ quia collatio huius p̃bende ad executorē pertinet: ideo sunt sibi littere p̃tande ⁊ non capitulo. sed si capitulum ignoranter ꝓtulisset secundo p̃bendā: tunc dic ꝑm q̃ no. j. de elec. innotuit. non autem credimus q̃ licet p annuꝫ detulisset vti litteris impetratis q̃ propter ꟷ videtur renunciasse ꟷ lr̃is pape vel non ꝑsequi. nec obstat. s. e. plerunq̃. quia loquit de lr̃is impetratis in iudicijs vel causis. hic aūt loquimur de litteris beneficialibus que nō pereunt secundis impetratis sup eodem b̃ficio. ⁊ si ꝑius p̃tarent secunde vel etiam si multo tēpe vti postponant. ⁊ dicimus q̃ si ille qui p̃imo litteras impetrauit aliquo p̃dictoꝝ modoꝝ neglexit vti litteris b̃ficialibus: lr̃e sc̃e valent nec impediunt ꝑ p̃imas: etiam si in secundis ꝓtineat clausula'illa tm̃: si ꝓ alio non scripsimꝰ dummodo neglexerit vti p̃imis. ⁊ non intelligit ꝑ eo scriptum q̃ contrariuꝫ facit ei q̃ scriptū est. Sed oppones: ergo tm̃ valet hmōi clausula: si ꝑ alio non scripsimus q̃ꝫtum si adiyciat qui gratiam hmōi ꝑsequat. ⁊ ꟷ quidam dixerūt. sed nos dicimus ad ꟷ valere hanc adiectionem: q̃ executor datus in sc̃is litteris vel etiam forte capl̄m cui scribit ꝑ receptionem p̃imi ⁊ secundi p̃figet terminū ei p̃imo qui p̃tauit litteras vt si vult ꝑsequi gratiā pape ꝓsequat: alioq̃n ꝑsequetur sc̃os. ff. de op. leg. si tibi. ſz si esset ibi tm̃ si ꝓ alio non scripsimus non valent littere sc̃e sup eodem b̃ficio impetrate: ſz non ꝑsequeret gratiā pape. forte vel q̃ exequat litem non vult litigare in p̃ti: ſz expectat magis congruū tempus ad litigandū: vel expectat q̃ illi ad quos ptinet electio ꝓpria voluntate sine coactione ip̄m recipiant: ⁊ si non in p̃ima vacatōe: tm̃ in secunda vl tertia vel vlteriori. ꟷ tamen sic credimus si nondū post p̃tationem litteraꝝ vacauit aliqua p̃benda: quia adhuc pōt expectare ⁊ petere. vel si cōposuissent de secunda vel vlteriori danda. ſz si neutrum hoꝝ interuenisset non videt q̃ ꝓtextu p̃imaꝝ litterarū sc̃os impediat. ⁊ etiā plus dicimus q̃ si est ibi clausula q̃ ponitur in hac decr. q̃ncunq̃ sc̃os petat p̃bendam auctoritate ip̄aꝝ litteraꝝ ⁊ sciat p̃imus nisi veniat ⁊ ꝑsequat p̃bendam auctoritate p̃rioꝝ lr̃aꝝ q̃ fit p̃imo p̃iudi. q̃ scit p̃bendam peti q̃ p̃imo loco ad eū ptinet. j. de reg. iur. q̃ꝫuis. ⁊. ff. de reg. iu. sepe. ⁊ intantū fit ei p̃iudicium q̃ nec aliam p̃bendam auctoritate illaꝝ petere poterit: quia de ea scriptū nō est. ⁊ ideo idē dixim⁹ si in sc̃is lr̃is nō cōtineat: si ꝓ alio nō scripsimꝰ: q̃ vtrobiq̃ videt pape intētio fuisse q̃ de pluribus non grauet. (Prosequi) ſz autem capl̄m vel ep̃s cui scribit sup̃ receptione alterius possit se defendere ꝯ petentē b̃ficiū q̃n p̃imo ꝓ alio scriptū est: vt ꟷ. ⁊. s. e. capituluꝫ.

prudenter tñ faciet capl'm si nõ vult subire laborẽ ꝯdicẽdi si oẽs recipiat in canonicos: qz nihil nemini ꝓiudicatur cũ iurib⁹ canonie oẽs pariter possunt vti sine alicuius ꝓiudicio: sed de prebende assignatiõe est vis qz fieret i eis ꝓiudiciũ: ꝛ iõ tũc dicũt quidã q faciet sibi exhiberi vtrasq; lr̃as ꝛ pcedet ꝑm tenorẽ decre. s̃.e. cum cõtingat. ꝛ si nõ seruauerit istam formã incurret periculum qõ est. j. de ꝓben. dilec. fil. g. Si autẽ vult ꝯdicere capl'm vel eps aut vult ꝓtradicere primo pñtãti lr̃as vel alijs post ꝓsentãtibus: si vult ꝓtradicere primo tunc ipse solus ad quẽ ptinet receptio ꝛ collatio ꝓbende se opponere põt: illi aũt ꝓ quibus primo scriptũ est opponere se nõ possunt: quia nõ possunt dicere q sibi dz ꝓferre: quia prim⁹ pñtans debet alij ꝓferri. s̃.e. capl'm. item de criminibus vel alijs defectib⁹ opponere nõ possunt: quia eoz non interest. vt no. j. de accu. super his. sed si vult aliqs obijcere post primum ꝓsentãti suas lr̃as: tunc quo ad impugnandã receptionem suam solũ capl'm vel eps admittit: qz non interest primo pñtãtis lr̃as si primo scõs recipiat q̃z ipse: quia in assecutione ꝓbende ꝓcedet licet primo receptus sit: vt no. j. de ꝓben. relatũ. si aũt ꝑmo presentãs lr̃as petat sibi assignare prebendã tũc capl'm si habet primo ꝓsentantẽ ꝓ canonico recepto prudenter faciet si se nõ misceat liti: sed sinat eos litigare ꝛ acquiescat mãdatis iudicis vtri usq; ptis ꝑm tenorẽ decre. cũ cõtingat. si vero nõ habet ꝓ canonico tunc ꝓtradicat capl'm vel eps si vult: ꝛ si nõ vult ꝯdicere: sed libenter assignat prebendaz primo pñtãti: tunc si prim⁹ obtineat postea ꝓtra capl'm patiet penã que est. j. de ꝓben. dilec. fil. g. quia malitiose egit cũ neutri debeat assignari beneficiũ ex quo ꝓbabiliter poterat dubitari. s̃.e. cũ ꝓtingat. nos tñ hoc qõ dictum est de ꝓcedendo ꝑm tenorẽ decre. s̃.e. cũ ꝓtingat. nõ credim⁹ nisi vtriq; executores mãdarent vel parati essent vt ex tenore eius decre. colligit. ꝛ bñ dicimus qz si ipe ꝓsentans primo velit se opponere q põt: quia sua interest ꝛ ꝓ suo iure appellare: vt. ij. q. vj. non solent. ꝛ nisi de iure suo dicat fit sibi ꝓiudiciũ. j. de re. iu. q̃uis. in hoc. s. q scõs ꝓ quo lata est sñia obtinebit prebendã: sed si iustaz cãm haberet ignorãtie: primus etiã post latã sñiam ꝓ scõ ꝓsentãte ꝛ etiã post q̃z sibi esset assignatũ beneficiuz daret sibi in interesti. ex generali clausula. ff. ex qui. cau. ma. in inte. ꝛ no. j. de ꝓcu. querelã. ꝓtra capl'm autẽ si bona fide denegabat primo ꝓsentantem recipe nec malitiã adhibuit in assignatione ꝓbende faciẽda scõo nullã habebit actionẽ. forte melius dicit q habebit actionẽ ꝓtra capl'm: quia debuit sibi cauere q ille cui ꝓbenda assignabat seruaret capl'm indẽne. ff. de rei ven. is a quo. ꝛ l. seq̃n. ff. de petit. here. l. pe. Sed queritur an receptus in canonicũ ꝓ capl'm possit se opponere illi qui petijt prebendã ꝑ lr̃as pape vt canonicatũ tñ. ꝛ dicũt quidã q sic. alijs videt q nõ possint se opponẽ receptioni in canonicũ vel assignationi prebẽde: qz nõ interest eoz: qz nullũ ius habet in ꝓbenda futura ꝛ in canonicatu nullus fit ei ꝓiudicium: sed ꝯ lr̃as bene possunt opponere q nõ valent: qz nõ faciũt mentionẽ de sua receptione quã si papa scivisset non scripsisset ꝓ eis ꝛ si recepti a capl'o nullũ habent ius certũ in ꝓbenda nec aliquid petere posset rõne receptõis sue vel prouisionis a capl'o facte: tñ rõne accessorij supior cũ opportunitas se offerret faciet assignari prebendã. j. de prebẽ. relatũ. j. de ꝓcess. prebẽ. cuz sup q̃stione. ꝛ papa nunq̃z intẽdit dare lr̃as ꝓiudiciales. ff. de vul. substi. l. ex facto. ꝛ ꝯ lr̃as se opponere põt semp quousq; alius recipiat in canonicũ: qz vsq; tunc ex eis agit ꝛ nitit impetrãs: sed ex quo receptus est ex tunc recept⁹ est a capl'o nihil põt ꝓponere ꝯ lr̃as: qz nõ iuuabit se principalr ex lr̃is: sed ex receptiõe sua: ex qz recept⁹ est in canonicũ: ꝛ si obijciat ei q nõ põt petere prebendã ex tali receptione: qz si ꝯrium diceret aperiret viã vacaturis. Rñ. qz ex receptione simplici capl'm nõ posset agere ad prebendã vacaturã nec etiã vacantẽ certã. ar. op. ff. de ꝯben. emp. l. vlt. ꝧ. vlt. ꝛ ad trebel. l. j. ꝧ. si babes. C. de iudi. vel eris. cũ suis ꝓcur. sed ex receptione que est facta aucte pape qui nõ impedit cõcedere vacaturas secus. (Intentio.) qõ apparet ex appositione clausule.

Litteris apostolicis. nisi. p alio.) idez est ꝛ si sit illa clausula: si ꝓ alio alio nõ scripsim⁹. nõ. n. aliud intendit dñs papa per clausulã istaz nisi vt ecclia de pluriũ receptione nõ grauet. s̃.e. man. (Monitorias.) ar. q ex solis monitorijs hz ius ad petendũ. ad idem. s̃.e. capl'm. sed nõ est verus licet illi ꝓuidere teneant. j. de ꝓben. dilec. fil. g. nam nec ex monitorijs nec ex ꝓceptorijs nec executorijs ꝛ habet officiũ iudi. ad petẽdum bñficium ꝑm tenorẽ litterarũ pape si a papa contulisset tunc haberet ius in re.

Abbatem qui prouideret. Nec tñ adhuc ꝓuidit vñ speciale mandatũ abbati directum in suis ecclijs tñ ꝓiudicat generali mãdato ep̃i in oĩb⁹ ecclijs. s̃. e. c. j. ꝛ c. pastoralis. si aũt iaz ꝓuidisset ei abbas in vna ecclia ꝛ postmodũ alia vacaret: nõ video q̃re eps non posset alij ibi ꝓuidere in qua non esset alij ꝓuisum cũ diuerse sint ecclie nisi forte essent ecclie de mẽse abbatis vel nisi collatio pertineret ad abbatem: tunc enĩ cũ oẽs vno iure censeant si vni ꝓuidit grauatus est abbas. vnde eps nõ põt alij ꝓuidere: ꝛ hoc intelligo vez q̃n vult ꝓuidẽ aucte lr̃aruz impetratarz postq̃z ꝓuisuz est primo. nam si ante impetrate fuissent secus: vt no. s̃. e. mãdatũ: cogi. q̃n in lr̃is nõ continet ꝑ eccle. censu. cõpellatis. verius credim⁹ q nõ sit hec sufficiẽs ratio: ĩmo nec vera q nõ possit eps cogere abbatẽ ad ꝓuidendũ illi de quo scriptũ est ep̃o: qz ex quo in lr̃is continetur: facias tali clerico ꝓuideri: poterit quoslibet cogere ad ꝓuidenduz etiã si ibi nõ dicit ꝑ censurã ecclesiasticã cogas. sz illa est sufficiẽs ratio ꝛ vera: qz speciale mandatũ factũ abbati derogat generali facto ep̃o: vel quia clausula. si ꝓ alio nõ scripsim⁹ eximit enm a iurisdictiõe ep̃i: ꝛ q in ecclijs illius abbatis illi ꝓuideri non possit. (Prouidendi.) quãdo in litteris continet: auctoritate nostra ꝓuideas.

Excommunicato statuto.) ſ. quia iniuste vel nõ ꝑmissa monitione vel nõ seruato ordine dicit se esse excõicatum. (Obtentis.) iste secũdus nõ põt absoluere nisi elapso termino assignato priori ꝛ si absoluat nõ valet: qz iurisdictionẽ habet ex pte limitatã ꝛ formam certã. ar. s̃.e. cũ dilec. nec etiã sufficit si ptes cõsentiant in euz cuz nihil attendat forma solita ꝛ etiã honor excõicatoris: sed ꝛ si oẽs. ſ. ptes ꝛ iudi. ꝓsentiant q ante tps absoluat tñ nõ valet absolutio: qz cũ sub ꝯditione sit tibi mãdata absolutio. ſ. si prim⁹ intra certũ tẽpus nõ absoluit q scõs absoluat ante conditionẽ extantẽ nulla sibi absolutio cõpetit. ff. de ꝟbo. sig. cedere diem. repete tñ quod dixim⁹. j. de offi. dele. de causis. Quidã tamẽ bene fatentur q si excõicator diceret ego nõ absoluaz vos absoluatis eum si vultis q in hoc casu secũdus potest eum absoluere etiã ante terminum: quia in manifestis nõ est locus ꝓcecturis. ff. de ver. obli. cõtinuus. ꝧ. cum ita. alij tñ dicũt q tenet absolutio scõorum iudi. etiam ante terminũ si partes cõsentiant. primus aũt post terminum assignatũ potest absoluere semp anteq̃z ꝓnunciet eum iniuste excõmunicatũ ꝛ etiam si ptes velint q sic ꝓbet. quia q̃cũq; ante absolutionem cõstet de iusta excõicatione remittendũ est ad excõicatorem ꝛ sic apparet q apud primũ etiã post terminũ assignatũ remanet iurisdictio: ꝛ si habet sup eum iurisdictionẽ in eo ꝓ quo excõicatus est ex quo patit se absolui absolutio tenet. itez cum iudicia sint absolutoria ꝛ nihil aliud hic petat nisi absolutio ꝛ ille qui excõmunicauit paratus sit absoluere: audiẽdus est ꝛ tenebit absolutio: ꝛ hoc hz locũ vbi per errorẽ omissa est absolutio anteq̃z procederet ad cognoscẽduz de iniusticia excõicationis. nam si hoc petat excõicatus semper anteq̃z de iniusticia excõicationis cognoscat absoluendus est vt no. in glo. verumtñ. (Ita) si ꝓta statuta cõsilij generalis. i. iniuste excõmunicatus est quid faciet hic excõmunicans ad quẽ remittit? Rñ. si credit se iuste excõmunicasse nõ absoluat sed ad alium mittat: quia postea ad eum remittet ꝓ mãdatis recipiendis. j. de offi. dele. prudentiã. in fi. si vero nõ credit se iuste excõmunicasse prudẽter facit si absoluat eum. (Obtentis.) remissio ista excõicati ad excõicatorẽ habet locum in ordinarijs etiã si sit ab eis appellatũ post sñiam excõicationis. j. de offi. ordi. ad reprimendã. j. de sen. excõi. ꝓ tuas. in fi. in delega. autez ita dicendũ sit si nõ fuit appellatũ. nam si fuit appellatum ꝛ appellatio recipiat nõ habet iurisdictionez dele. j. de offi. deleg. pastoralis. ꝧ. preterea. ꝛ ideo nõ remittit ad eum. Itẽ si nõ fuit appellatuz a deleg. ꝛ lata sit sentẽtia diffinitiua ꝓ deleg. j. annũ remittẽdum est ad dele. sed post annũ minime supiori ratione. idem. j. de offi. dele. querẽti. sed sine vlla remissiõe delegãs iuxta formã ecc. euz absoluet cuius auctoritate excõimunicat⁹ est sed si subdelegatus excõmunicauerit ꝛ ab eo appellet: deleg. primus tñ absoluere debet. j. de offi. dele. sup questionuz. ꝧ. porro. ꝛ ꝧ. vlti. si aũt primus delegans absolueret teneret absolutio. itez ꝛ si alij deleget absolutionẽ ꝛ ipe delegatus absoluat tenet absolutio. ar. ꝓtra. j. de offi. ordi. ex pte. j. de sen. excõ. cum ꝓ causa. sed anteq̃z primus deleget vel deleg. secũdo sup absolutiõe absoluat potest excipi q nõ absoluat vel non ꝓcedat ꝓ tales litteras veritate tacita impetratas. Si enĩ dixisset quomodo deleg. est medi⁹ inter primũ delegãtez ꝛ subdelega. nõ habuisset litteras nisi ad eum. ſ. delega. arg. predicte decre. super. etiaz ex causa potest legitime appellari. si autez absoluat nõ ꝑmissa appellatione tenet ſz nõ debet fieri nec nocet si postea appellet: quia cum sententia excommunicationis non suspendat per appel. multofortius absо-

lutionis:q; ꝓmptiora sunt iura ad absol. tc̃. ff. de ac. t ob. arrianus. Jtẽ ois res p q̃scũq; causas ꝯhik p eas dẽ dissoluik. j. de re. iur. c. j. sz p solã sniaz fit qs excõicatus: g̃ t p solã absolutõez absolutus fit aliqs. Jtẽ sicut actio iniuriaꝝ tollik pactor: ita t h̃ sniã absolutõe. ff. de pac. l. si vnus. §. pacta. h̃ aũt posito q; sit ſblata t verũ est nõ dz ãpliꝰ excõicari: nisi ꝓmissa canonica monitiõe. j. de sen. ex. sacro. t pbata cã. ij. q. j. nemo. t nisi sint ꝓtumaces de nouo. xj. q. iij. certũ. (Difficultate) iuramẽti t cautõis mãdatoꝝ. j. de resti. spo. lr̃as. in fi. Quidã tñ t forte bñ dicũt q; iurare dz ne disciplina eccliastica rũpak: arg. xxiij. q. v. excõicatoꝝ. j. de eo q̃ duxit in ma. quã pol. p adul. significasti. t ita nõ est ꝯ. j. de iureiu. t si xp̃s vbi sunt auctoritates pbibẽtes iuramẽtum: sz supple nõ inrabit oĩo vel frustra. i. sine cã. h̃ aũt est ꝑdicta cã q̃ est iusta. j. ti. pri. cũ inter. (Cognitio) verũtñ pusq; cogscak de iniusta excõicatiõe absoluek pstita cautõe t iuramẽto: t postea cogscet solus delegatus de iusticia excõicatois. s. an excõicatoꝝ iuste vel iniuste vel ex ordine vel ex aĩo vel ex cã excõicauerit. t h̃ ẽ vex q̃n q̃rik de iniusticia excõicatõis vt excõicatori penã infligat: t tũc pmiet iniuste excõicantẽ. j. de sen. ex. sacro. si vo inuenerit iustã excõicatõꝝ remittet excõicatũ ad excõicatorẽ vt eius mãdata recipiat. j. de offi. dele. prudentiã. t attẽde cũ dico q; stati dz absoluere nisi obijcerek q; p manifesta offensa ẽ excõicat⁹: vk q; nõ paret rei iudicãte: tũc. n. dz ꝓcedere emẽda. j. de v. sig. ex pte. t. c. se. de cã tñ ꝓncipali eodẽ mõ cogsceret si est cã inter eꝑm t excõicatũ t in lr̃is sit apposita clausula ꝓsueta. s. audias si qd fuerit q̃stionis: ná nullus dz eẽ iudex in ꝓpria cã. C. ne qs in sua cã. l. j. si vo cũ alio cãz hẽbat corã excõicatore aut ẽ appellatũ aut nõ. si ẽ appellatũ eodẽ mõ ꝓcedet inter ptes si in lr̃is fit mẽtio de appellatõe: vel eius cognitio cãe demãdak. si vo nõ sit appellatũ dz eũ remittere ad eꝑm qui de cã cognoscere cepit. ff. de iudi. de q̃ re. j. de iureiu. ad nostrã. ij. nisi sit ibi ꝑdicta clausula: si qd mãserit q̃stionis. t qz ꝓpetuata ẽ eius iurisdictio p citatõz. j. de of. dele. gratũ. Sz obijcias q; nũq; habuisset lr̃as nisi dixisset ꝯ statutũ ꝓcilij gñalis se excõicatũ fuisse: g̃ si hoc falsum appareat dz carere cõmodo lr̃aꝝ. s. e. sup lr̃is. Rñ. h̃ illa regula fallit ꝓpter piculũ excõmunicatiõis t participationis: vñ statim absoluẽdus ẽ: vt in decr. cum ꝓtingat. Jtem hec exceptio cũ sit pemptoria nõ dz ꝓponi ꝯ lr̃as. j. de li. ꝓtest. c. si. t. j. de fo. compe. ex parte.

QJproponente. ✦ sz ſbijceret: qz tũc crederẽt valere. Rñ. qz plus ẽ mẽtiri q̃z vex tacere: ar. s. e. postulasti. (Fraudulẽter) h̃ est cã q̃re rescriptũ non valet. s. fraus. s. e. sup lr̃is. t. c. in nostra. vt de hac materia notauimus. nec põt de facili ptendere ignorantiã in ꝓprio facto. ff. ꝓ suo. l. si. in fi. t no. ff. man. l. item querik.

QUa nonnulli. noĩe. ✦ h̃ tenek crimine falsi si cut t q; supposuit partũ. ff. de fal. falsi noĩe. t. l. q; falsam. t sequẽs silr. (Et q̃ eas) nõ valẽt q; fit p has lr̃as ꝓ his q̃ noĩe sunt impetrate. (Nihil). ff. de iudi. eũ quẽ. (Ad futuras trabũt). i. aliqs citari facĩt sup ꝓtrouersijs de nona emergẽtibus ac si lr̃as ad eas traberenk. (Ad futuras trahunt) t valet sñia in nouis negocijs nisi excipiak ꝯ. s. e. significauit. s. e. cazte. s. e. ex tenore. (Pluribus) t dixerunt qdã ex quo aliqs ꝓuenit aliqué psonali actõe corã aliquo iudice: corã alio iudice etiã ordinario sup alia psonali nõ põt eũ ꝓuenire: qz si reo q; fauorabilior ẽ in iure. ff. de reg. iur. fauorabiliores. h̃ nõ lz. C. de sen. t interlo. in auẽ. t ꝓsequẽter. multo fortius nec actori. ff. de re. iu. nõ dz. Si actor ꝓuenit aliqué sup aliq̃ actione psonali lz sup alia p aliud rescriptũ corã alijs delegatis ipm ꝓuenire nõ possit: tñ corã ordinario ipm poterit ꝓuenire: t h̃ vt bonor nõ ſbtrabak ordinarijs ipis nã reo istud nõ licebit si velit reus recõuenire: qz nõ corã ordinario sz corã delegato istud facere dz: qõ tñ nõ credimus vex. nam bñ põt actor reũ ꝓuenire sub diuersis iudi. ordi. vel vno ordiario t delegato alio t sup psonalibus t realibus actõibus. t qõ dz in ꝑdicta. l. fauorabiliores tc̃. intelligimus in eadẽ cã: t postq̃z incepit cãm. nã t h̃ in vtraq; cã t corã vtroq; iudice fauorabilior erit reus q̃z actor. sz incipiẽdo cãz corã diuersis iudicibus fauorabilior nõ est. t seq̃ret absurditas: qz corã delegato nõ posset cum nõ sit ei cõmissum nec corã ordinario vt dicũt qdã. Jtẽ debitus bonor subtrabik iudicibus ordinarijs qõ esse non dz. j. de ap. vt debitus. intelligo ergo decre. hanc q; si super personali actiõe cõuenerit coram iudice delegato: t impetret lr̃as ad aliũ delegatũ contra eundẽ sup alia actõne psonali carebit cõmodo litteraꝝ t ꝓdẽnabik in expensis: vt h̃. secus si corã ordinario ꝓueniat: cũ hic nõ inueniak prohibitũ. Si q̃ras q̃re aliud sit in realibus. dicimus q; in realibus cõputank diete q dioc. vbi sunt res. s. e. dilect. fil. j. vnde sepe ꝓtingeret q; non posset sub vno delegato omnes reales intentare: t alie etiam rationes assignari possent. Jtẽ alia ratio potest assignari q; actori lz coram pluribus ordinarijs ꝓuenire sz non reo: qz iura voluerunt subtrahere materiã malignandi reis qui quasi offensi libenter se vendicarent etiam iniuste: sed h̃ de actore non ꝑsumik. (Reus) q̃z uis reo non liceat ꝓuenire actorẽ nisi ſbactoris indi. tamen maliciose facere põt. t põt repelli p exceptionem iudex rei. sz si non excipiak ante li. ꝓtesta. tenebit q; legitime coram eo fiet dummodo alis iurisdictionem hz. ff. de iudi. l. j. t alij ꝓtradicũt. (Quõ). s. e. super. si proponente. (Expensis) s. e. cetex. (Condemnek) t nihilominus accusari poterit crimialiter de crimine stellionatus. ff. de cri. stel. per totum.

QAm in multis. iur. ar. ✦ idez videk q; si ibi ponik clausula t nõnulli hoĩes vel alie ꝑsiles cum ea dẽ sit ibi rõ. idẽ etiã videk si dicit sibi dãnũ vel iniuriã factã p hoĩes alicuius loci: qz vk ꝓueniek eos q̃si vniuersitatẽ t tũc loco vnius cẽsek. vel si in illo loco nõ est vniuersitas nõ poterũt per illud rescriptũ ꝓueniri vltra. iij. idẽ videk si in lr̃is dz citates oẽs illos q̃s talis tibi noĩauerit. sz si in lr̃is dz cites oẽs q; ei ꝯ dixerũt vel q̃ eũ molestarũt sup tali re: dicũt q; dã secus esse. sz nos nõ videmus q̃re h̃ dicãt. in cã aũt inq̃sitiõis siue de crimine siue de iure inq̃rak plures q̃z. iiij. citari pñt: qz nõ trabunk in iudiciũ sz superior ex officio inquirit. (Generalem) nam omnes exp̃ssi in litteris ꝓuenienk t ꝑter eos. iij. (Vel quatuor) credimus tamen q; si super re indiuisibili vel etiã in eo casu in quo essent ad eos dẽ iudices remittendi littere impetrenk q; etiã tũc plures q̃z q̃tuor poterunt per illas litteras ꝓueniri in iudicium: vt no. s. e. pastoralis. in glo. qd si. Alij dicunt q; lz ille qui impetrat litteras sup certa re etiã indiuisibili dicat alios sibi iniuriari tamen per generalem clausulã nõ citabunk nisi quatuor. fatemur tamen q; alij q̃rum interest si volunt p suo iure agere corã eodẽ iudi. q; admittendi sunt. vel etiã si coram alijs agere vellent q; sunt ad eundez iudi. remittendi. j. de reg. iu. cũ super. ff. de libe. cã: si pariter. (Citatorio) cuiusl ibet illoꝝ quatuor. nam si velles intelligere q; tñ quando primũ citat debeat illos quatuor exprimere non esset cõtra fraudem prouisum: quia primum citatorium potest multis esse occultum. t vocat h̃ primum citatorium ꝑpter multa citatoria eiusdẽ persone facta: non tñ in principio cause sed etiam in qualibet parte iudicij. t in illis citationibus sequentibus nõ est necesse exprimi illos quatuor.

PResenti decreto. puidẽ. dum) p hec vba dicũt qdã q; h̃ decr. nõ statuit ius sz ẽ ꝓuisio quã papa suis legatis t cancellarijs imponit. t dicũt q; lr̃e valent t si in minoribus psonis fiat cõmissio põt ꝯ eas excipi q; p illas lr̃as nõ ꝓcedak cũ nõ sint de psonis h̃ ꝓtẽtis. ar. ad h̃. q̃re h̃. n. imputarek vel iudicibus vel ptibus cũ tñ delegãtis sit eligere iudi. q̃bus cõmittat: t nõ dz dare iudicẽ ad petitionẽ partiũ. ff. de iudi. obstandũ. melius videk q; possit ꝯ tales iudices excipi t ex talibus causis appellari: t alludit ꝓsuetudini romane eccle vbi de facili cãcellarius nõ dat iudicẽ ex offõ suo: sed partes eos eligũt. nã si certũ esset q; ex se cancellarius eos dedisset nõ haberet ꝓtra eos locũ exceptio vel appellatio. t videtur q; huic exceptioni possit renunciare tacite t exp̃sse: quia in fauorem eor introductum est. s. ne corã vilibus psonas partes t aduocati eaꝝ stare cogank. Jtem videk q; si papa scribat alicui nominãdo eũ magistrũ vel simplicem clericũ q; non hz locum exceptio: quia ex certa scia sua videk facere ꝯ hãc ꝓstõnem in legato: credo contra: nisi partes ꝓsentirẽt. t qõ h̃ dicik idẽ multo magis intelligo in delegatis. s. q; non possunt minoribus subdelegare causas. t non hz locum hec decre. in auditoribus. j. de offi. dele. super. §. j. Jtem ordinarij non comꝓhenduntur hac ꝓstitutione. (Dignitate) no. j. de ꝓben. de multa (Honorabilibus) sufficit q; eccle sint cathedrales non sufficit q; sint collegiate sicut sunt multe in cicilia t tuscia nisi sint ita honorabiles q; ibi sint clerici propter scientias t mores t diuicias honorandi. Quid enĩ si magni viri magnam causam agerent coram illitteratis t pannosis clericis vere risui pateret. Quid dices de clericis plebium lumbardie? Rñ. non debent eis fieri commissiones nisi sint alis honorabiles vt modicien. ecclesie t sancti Antonij t sancti dominici. (In ciuitatibus) sufficit enim ciuitatem episcopalẽ esse vt ibi cãe agitenk etiam si non sint magne: t etiam si non habẽt peritos. alij contra. ar. p his: qz cessat ibi causa huius ꝓstitutionis: qz non potuerunt ibi habere aduocatos nec alia necessaria. sed in alijs locis non ep̃alibus necesse est q; sint magne: t q; habeant peritos. t propter h̃ dicunk insignes. (Copia) tam pro aduocatis q̃z

ꝑ assessorib⁹ ⁊ ꝓsiliarijs: q̄ aũt sint loca magna vel insignia: vel vbi dicaſ esse copia pitoꝝ ad cõez opinionẽ ꝓuincie recurrendũ est. ff. ō sup. le. l. labeo. ⁊ arbitrio boni viri. i. iudicis illius terre: ad quẽ fit citatio relinquef. ff. de v̄. ob. ꝓtinue. ⁊ nõ arbitrio iudicis ciuitatis q in h̄ potius ꝓcẽſef q̄z iudex: qz nõ ꝓſumiſ q ꝺ̄ factũ suũ sniaret. C. ō arbi. ne in arbitris. ſz qd si locus ille aliũ haberet iudicẽ in tpalibus ⁊ aliũ in spũalibus? Rñ. si ābo sunt pñtes simul āboꝝ arbitrio diffiniẽdũ est. ⁊ idẽ si sint plures: dũmõ oẽs hi dñi idẽ q̄z iudi. sint ꝓsone eccliaſtice: qz ad secularẽ iudicẽ arbitriũ nõ credimus eundũ. ⁊ si nõ sint oẽs pñtes tm̄ pñtes ꝓcedãt. ⁊ si oẽs dñi idẽ q̄z iudices essent absentes vel certa rõe suſpecti: tũc alij boni hoẽs eligenſ ad h̄. ⁊ si nõ possent hi ꝓcoꝛdare ꝓcederef fm tenoꝛẽ ꝓsti. j. de ap. legitia. ⁊ ꝓcedẽt hi nõ fuato iuris oꝛdine. nobis magꝰ placet q̄ arbitriũ boni viri dicif. i. iudicis qui de causa cognoscit. ⁊ sic loquif. l. ff. de v̄. ob. continuus. (Cause) delegate (Judicibus) delega. (Impune.) ⁊ si contra talẽ absentem ꝓcedaſ quasi contra cõtumacẽ non tenet si notoꝛia facti ẽ excusatio eius: puta quia nulli est dubiũ vel esse ꝺ̄z q̄ locus ad quem citatur non est insignis. ſz si dubia esset excusatio de facto tunc ꝺ̄z ire ⁊ coꝛam eo ꝓponcre de facto loci ⁊ peritoꝝ vel hmõi. ⁊ si pars neget ꝺ̄z requiri arbitrium boni viri cui si pars citans stare noluerit pars alia appellet ⁊ secure. ⁊ si pars alia q̄ allegat contra locum arbitrio stare nollet iudex secure ꝓcedat ⁊ si aliquis a bono viro dicit se grauatum super hoc. i. a diffinitione hac an sit locus insignis vel non: tunc non licet appellare: sicut nec in arbitris: ipius. n. arbitrium dicif. ff. de v̄. ob. ꝓtinuus. Jtẽ quia modicum interest. ff. de ap. l. j. vel dic q̄ etiam sine requisitione boni viri potest statim appellare ex his causis. s. appello ne ꝓcedas: quia non ẽ locus iſte aptus examinatõi cāz: vel ꝓpter sui vtilitatẽ vel ꝓpter defectum iurisꝑitoꝝ. iudex aũt qui cognoscet de appellatõe si inuenit cāz verā appellatõis cassabit quicq̄d iudex fecit post appellationez: alioq̄n ꝓfirmabit. j. de ap. interposita. in ꝑn. appellatio aũt nec in hoc casu nec in ꝓcedẽti est admittenda nisi certũ esset locum non esse aptum. ff. qui satisda. cogũ. si vero. §. j. Sz quid si pars non vadat nec appellet: quia credit se tutum p hanc constitutionem vbi dicit: non paref impune. Rñ. tutius est ire ⁊ defectum coꝛam iudice exponere. ſz si non vadat ⁊ feratur sn̄a contra ipm̄ vel missio in possessionẽ vel excõmunicatio nõ tenet: quia citatio nulla ẽ: arg. ff. de arbi. si cũ dies. §. si arbiter. Sz contra videf q̄ sp̄ teneat nisi in citatiõe exp̄meret errorẽ: puta venias ad talẽ locũ nõ insignẽ sicut dicif in sn̄ia. ij. q. vj. §. diffinitiua. in ꝑn. Sz rñdeo ⁊ in sn̄ia ⁊ in citatione sufficere si notoꝛiũ est impedimentũ. ⁊ hec notoꝛia manifesta ꝓ exp̄ssa debent haberi. ff. qui satisda. cogũ. si vo. ff. de fer. l. j. alij contra. ſz si nõ sit notoꝛium si nõ vadit tenet excõmunicatio: ⁊ missio in possessionẽ. ff. de iudi. si quis ex. j. de app. si duobus. nec facio vim vt̄z iudex sciuerit defectum loci an ignoꝛauit. sufficit. n. in v̄itate esse q̄ notoꝛium ẽ ibi defectum loci esse. credimus tamẽ q̄ exp̄sse ꝓpꝛio verbo ⁊ tacite litigando in talibus locis possint renunciare huic exceptioni: sed non eundo ad talia loca vel non appellando non videf renũciare vel tacite ꝓsentire q̄ ꝓcedant: immo potius cõtradicere. Jtẽ dicimus q̄ ſz iudex delegatus clericos pitos h̄et q̄ iudici ⁊ partibus possent sufficere ꝓ ꝓsilys. tamẽ in hoc casu impune non paref: quia ſz in vno termino habeat eos paratos forte non habebit in alio: ⁊ quia etiã cõsiliarij ⁊ aduocati non habent ibi ꝓꝓꝛia domicilia vel maioꝛa salaria requirẽt: ⁊ forte non poterit eosdem consiliarios ⁊ aduocatos in alio termino h̄e: quod est graue ⁊ dispendiosum in singulis causis nouos aduocatos ꝓducere ⁊ secreta sue cause reuelare: cum boni iudi. sit sumptibus ⁊ laboꝛibus partium parcere. nobis videf q̄ ẽ necesse q̄ locus vbi causa agi ꝺ̄z sit magnus ⁊ insignis ita q̄ qui vadunt illuc ꝓ causa inueniant ibi hospitia ⁊ ꝓducticia ꝓ se ⁊ euectionibus suis: ⁊ vbi inueniantur necessaria victualia ꝑ cõmune ꝑcio. ⁊ ideo adiecit ĩsignia: quia bñ sunt alicubi loca magna: ⁊ tamẽ ibi predicta non inueniuntur: neq̄z conducticia neq̄z venalia. vel si inueniunf h̄ fit cum magna difficultate: quia non sunt ad hoc consueti: possunt etiam h̄ inneniri in aliqua modica villa: ⁊ tamẽ non ẽ idoneus locus: quia non ẽ magnus nec insignis. esset enim ridiculum q̄ cause tractarẽtur in tam vilibus locis etiam si ibi esset copia pitoꝝ. nec credimus necesse q̄ ibi moꝛenf piti: nec hoc dicit h̄ lr̄a: ſz sufficit q̄ ibi de vicinis locis possit h̄e copiam peritoꝝ.

De Jspendia litiũ. ꝓsonales.

Lr̄e ꝓfirmatorie ⁊ ꝓcessus ꝑ eas habiti nõ impediũt lr̄as in cõi forma impetratas siue impetrenf añ cõfirmatorias siue post inter easdem ꝓsonas: qz ꝓfuatoꝛes nõ bñt cognitõez nisi oꝛiaſ ex exceptõe aduersarij: vt tit. j. ō offi. deleg. statuimus. Jtẽ hec decre. nõ h̄z locũ q̄n appellaſ a grauamine añ sn̄iaz: tũc. n. pōt impetrare lr̄as ad quoscũq̄z vult. nā q̄ rõne debẽt impetrare ad iudi. appellatõis: eadẽ rõne debẽt impetrare ad iudi. ꝓncipalis cāe: cũ vni alijs nõ possint ꝓhibere vti sua iurisdictõe. j. de ap. romana. §. j. h̄ etiã ex eo apparet q̄ siqs coꝛã eodẽ iudice contra eundẽ mouet plures ꝓsonales actões: ⁊ in vna appellauerit ⁊ in alia nõ: nihilominus coꝛã diuersis iudicibus ꝓsequef plures actões ꝓsonales contra eundẽ. ſz non ẽ malum: quia nõ sunt ambe ꝓncipales. ⁊ ẽ necesse ad hoc vt locũ habeat h̄ decr. q̄ ambe sint pꝛincipales ⁊ non appellationis. ⁊ videf q̄ hec decr. h̄z locum non solum in litteris apostolicis: ſz etiã in alijs. Sed si aliquis coꝛam conseruatoꝛibus vel alijs iudicib⁹ non habentibus potestatem cognoscendi de eo super quo trahitur in iudicium conuenitur. nec ꝓpter hoc minus valet ꝓcessus habitus per bonas litteras: sed frustratoꝛie trahens: alꝰ punietur. (In personalibus) secus in realibus: cum res aliquando opoꝛteat sb̄ici oculis: ⁊ ideo opoꝛtet vicinos esse rebus. ff. de cẽsi. forma. j. de libel. obla. significantibus. (Qui vero contrariũ) cum effectu. s. vtẽdo pluribus lr̄is. nam si vnis tm̄ vtaſ valebit ꝓcessus habitus p eas. (Valeat) si fuerit exceptum. vel dic q̄ etiã si reus nõ excipiat: tamẽ ꝓcessus p alterutro habitus per eas nõ valebit; quia ambo sciẽter cõtra ius faciũt: ⁊ hoc videf velle lr̄a. ⁊ ita seruat curia romana: quia lr̄a dicit q̄ ꝓcessus habitus per eas non valeat: nec possunt renunciare tacite. s. litigando coram eis: quia sic dicit lr̄a q̄ ꝓcessus eoꝝ non valet. ⁊ sic videf q̄ loquatur q̄n partibus pñtibus ꝓcesserũt. si enim in absentia partium ꝓcessissent tũc nulla esset pena: quia nec cuiuscũq̄z alterius iudicis ꝓcessus in absentia partiũ habiturus teneret. Et est rõ tũc: quia non viderenf renunciare lz litigauerit: quia nõ ꝓſumũtur scire has ꝓstitutiones. vel etiam si scirẽt parcif eis q̄ non videantur renũciasse: quia forte verenf iudices ⁊ timent ab eis appellari: vel eoꝝ iudicium fugere exp̄sse. tamen satis crederemus q̄ possent renũciare: quia lr̄as credimus valere: ⁊ p eas iurisdictionẽ dari. ō. c. cetez. Alij cõtra. ⁊ vere multũ graue ẽ defendere q̄ exp̄sse potest renũciari ⁊ non tacite. h̄ pōt esse ratio: quia q̄n exp̄resse renunciant videf nouam iurisdictionẽ dare q̄ possunt: quia iudices sunt p illas lr̄as. ff. de iudi. l. j. si tacite non videtur renũciare: ſz ex iurisdictione p illas litteras data ꝓcedere quod non lz ⁊ errant. Jtem ꝓpter v̄ba ꝓcedentia huius decre. dicimus etiam si p reo haberef ꝓcesſus q̄ nullus est. Jtem videf p eadẽ v̄ba q̄ non valet ꝓcessus habitus: nec p ſcõas lr̄as: nec p primas. dicunt aũt quidam q̄ semper recedere possunt ab his iudicibus vſq̄z ad sententiam: post sententiam aũt a qua nõ est appellatum nõ: quia iam post sententiã cessat causa superius assignata. s. q̄ timẽt iudices: extunc. n. non opoꝛtet eos timere: quia functi sunt officio suo: ⁊ quia nõ possunt eis deterius facere: quia iam sententiam cõtra eos tulerant: quia vere iudices sunt. alij dicunt contrariũ. s. q̄ etiam sn̄ia non valet: ⁊ magis ꝓcoꝛdant lr̄e. (Nisi) q̄ꝺ̄u aũt de hac suspitione inquirif non ꝓcedent iudices rei recusantis: quia si aliud dicif facile ẽ cuilibet deludere huic ꝓstitutioni. (Simili) quia comodo impetrati carebit: ⁊ in exp̄ẽsis condemnabitur.

De consuetudine. Rubꝛica.

De consuetudine.

Consuetudo est ius non scriptum moꝛibus diuturnis populi inductum. institu. de iure natura. §. constat. etiam inducitur consuetudo pꝛimo: quia sic obtentum ẽ sine contradictione. insti. de iure natu. §. ex non scripto. ff. de leg. diuturna. ff. de testi. testium. §. vlt. ff. de admini. tuto. sine herede. §. pe. ff. quemadmo. testa. ape. sed. ⁊. C. que sit lon. consue. l. j. C. de edi. pꝛiua. an in totũ. Secundo q̄ libelli querimoniaz q̄ ꝓsuetudini obstabant non recipiebanf: ⁊ si recipiebantur iudicabanf fm consuetudinem. ff. de legi. si de interꝑtatione. ⁊ l. seq. C. que sit lon. consue. l. j. Tertio: quia iudicatum ẽ consuetudinẽ esse cum questio esset an ꝓsuetudo esset necne. ff. de leg. cum de ꝓsuetudine. ⁊ non sufficit altero istoꝝ modoꝝ tm̄ semel iudicatũ esse longo tpe: sed bis ad minus iudicatum vel factũ esse debet. C. de epi. audi. l. iij. in fi. ſz contra: quia nõ exemplis iudicandum est. C. de sen. ⁊ interlocut. nemo. Sed nos dicimus h̄ intelligi q̄n sic iudicat volens consuetudinem introducere: ⁊ in posteꝝ similiter iudicari. ſz videf q̄ vna sentẽtia sufficeret: vt j. de reg. iur. in causis. C. de leg. l. vl. ſz illa spāliter loquunf in papa ⁊ imperatoꝛe. Et debes scire q̄ semper cõsuetudo ꝓiudicat

iuri videlicet vt qs non ordinet a suo plato. xxiiij. q. j. pudenda. Jtē in elec. j. de elec. cū ecclia vulterana. Jtē vt alij clerici pter canonicos admittant in electōe. j. de cā pos. cū ecclia sutrina. Jtez q filij pbȝoꝝ grecoꝝ lz de iure possint eligi in epos si ꝯsuetudo repugnet nō eligent. j. de cle. ꝯiu. cū olim. q̄zuis posset dici plus id fieri ppter scādalū vitanduz q̄ ppter ꝯsuetudinē. xj. di. nos ꝯsuetudinē. sz illud nō dicimus ppꝛie ꝯsuetudinē sz dispēsatiōez ppter scādalū. j. q. vij. ꝙueniētibus. cū duobus. §. seq. Jtē ꝯsuetudinē cogunt aliquē eligere de aliq̄ ecclia. j. eo. cū dilectus. j. de v̄. sig. abbate. Jtez ppter ꝯsuetudinē abbates sine ꝯsensu capli ꝯferūt pbēdas. j. ō bis q̄ fi. a ma. par. ca. ea noscit. Jtē in baptismo tuam ꝯsuetudo: de ꝯse. di. iiij. de trina. Jtē in mrimonio tuam ꝯsuetudo siue potius ppter scādalū. j. de cog. spi. c. j. Jtē inferiorū ordinū clerici nō cogunt ppter ꝯsuetudinē vel p tractōem bñficioꝝ ab vxoribus separari. lxxxiij. di. cū de quorundā. et no. q ad h vt piudicet ꝯsuetudo oportet q sit pscripta. j. de cā pos. cuz ecclia. ff. de legi. sz et ea. de q̄ pscriptione dicemus. j. e. cū dilectus. Jtē q bonā fidē habeat et animū introducēdi ꝯsuetudinē et vtēdi iure suo. ff. de aq̄ q̄tti. l. j. §. aristo. ff. de iti. actuq; pzi. l. j. §. vlti. Jtē q res sit pscriptibilis: secus si nō esset pscriptibilis q̄lis ē q̄n clericus ꝯsitet se tbesse epo et tn denegat sibi reuerentiā vel pcurationē rone visitatōis. j. de pscrip. cū nō liceat. de cēsi. cū instantia. et gn̄ aliter nō pscribit ꝯsuetudo ꝯ ius nāle. xxxij. q. vij. flagitia. et ꝯ statū ecclie. xxv. q. j. sunt q̄dam. et ꝯ ordinatiōz. j. de tem. ordi. c. ij. et q̄ occasionē malignādi inducit. xij. di. nos. et ꝯ bonos mores. xij. di. illa. et. j. e. ad nostrā. et. c. cū venerabilis. et q̄ graua men inducit. j. eo. c. j. Jtē oportet q sit inducta de scīa eius q̄ sup eo vbi inducit bz ordinariā iurisdictōez et ptātē ꝯdēdi leges. ff. de legi. de qbus. xciij. di. illud. et nō sufficit toleratio. j. de pben. cū nō ignores. et. c. cū iā dudū. et si spūalibus psonis pudicat etiā illoꝝ ꝯsensum intuenire oportet: nec psumit interuenire nisi manifesto iudicio pbet: puta q recepit aliqō pciū. ff. cō. p. vēditor. §. j. Jtē oportet q nō sit inducta p errorē. ff. de le. q nō rone. viij. di. ꝯsuetudo. xij. di. omnia. Jtē vbi ppli est iurisdictio oportet q maior pars ppli vtat illa ꝯsuetudine. ff. de iusti. et iure. l. pe. nam sicut minor pars non pōt condere. l. scriptam: ita nec consuetudinem introducere. ff. de legi. de quibus. Sed quid si extraneus cōtra ꝯsuetudinē faciat nunquid teneat: arg. q sic: quia nullius peregrini licet tē. viij. di. c. j. et. ij. xij. di. illud. arg. ff. de iudi. heres. §. j. contra: quia nesciuit nec scire debuit cum in aliena consuetudine pbabilis sit error: sicut in facto alieno. ff. pro suo. l. vl. dicūt quidam quia monitus vel sciens debuit seruare. si vero nesciuit non tenet: quia non est in culpa. s. de consti. cognoscentes. ibi rē q̄. ar. ff. de act. emp. et vē. l. iulia. in prin. lxxxij. di. proposuisti. immo debet imputari ei qui potuit exp̄ssius legem dicere. ff. ō pac. veteribus et deceptis tē. vt. ff. ad vell. l. ij. §. verba. si autem nec ciuis esset in culpa: quia credebat ꝯsuetudinem esse ius cōmune: et erat alꝭ simplex. nec etiam peregrinus qui ꝯsuetudinē ignorabat tunc posset dici contractū nō tenere: quia ambo errabant: et nihil pōt esse tam contrariū ꝯsensui sicut error. ff. de iurisd. om. iudi. per errorem. et sine ꝯsensu ptractus non tenebat. ff. de act. et oblig. ꝯsensu. C. de act. et obli. sicut. hoc non placet. sed dic melius q in predictis casibus tenet contractus: et tenetur stare consuetudini loci vbi contractus celebratus est. tamen si enormiter lederet ex generali clausula restitueretur in integz. ff. ex qbus ca. in. l. j. sed iudex appellationis quid faciet: tuabit ius cōmune vel ꝯsuetudinē suam vel litigantium? et dicimus ꝯsuetudinē litigantiū. j. de eo qui mit. in pos. cū veniss̄ent. in auc. de ap. in prin. ℣. j. de reg. iur. cum cām. sz id est ideo: quia ꝯsuetudo laicoꝝ non potuit ligare eccliam. x. di. c. j. et quia erat in grauamen eccliaz etiā sine ꝯsensu capituli: vnde non valet. j. e. c. j. q̄zta sit auctoritas cōsuetudinis dicemus. j. e. cum consuetudinis. illud tamē no. q cōsuetudo loci vbi contractus celebratus est tuari debet. ff. de vsu. l. j. in prin. et loci vbi maleficium ppetratur: arg. ff. de exor. cri. l. pe. §. sunt q̄dam. Jdē etiaz credimus si in pncipali q̄stione alia sit ꝯsuetudo iudi. alia litigantium: quia ꝯsuetudinem litigantiuz obtuabit: arg. j. de eo qui mit. in pos. cum veniss̄et. C. de consue. l. j. C. de edi. prīua. l. an in totum. h autem vera credimus in iuribus vt ptextu consuetudinis contra ea facere liceat. nam in preceptis quātūcunq; tempe aliqui non seruent ea semper peccāt et ipi et alij obtuare tenentur. viij. di. c. j. nam quod pceptum est necesse est fieri. xiij. q. j. c. vlt. et diuturnitas temporis tē. xxxij. q. vij. flagitia. contra. iiij. di. statuimus. et. c. semper. sed illud non fuit pceptum sz ꝯsilium. Jtem nonne peccatum est violare statuta et decre. xxv. q. j. violatores. et in multis. c. eiusdem. q. fateor pecca tum esse vbi venio contra ius cupiditate vel sine causa: vel in casu non ꝯcesso: sed vbi venio contra legem vel canoñ. auctoritate ꝯsuetudinis legittime introducte secus. vel dicas et melius q̄ cōtra iura et contra pcepta venire lz his qbus licitū est nouam legē et spālem introducere ℣ illud ius vel pceptum: similiter et nouaz ꝯsuetudinē. sz si tale esset q̄ contra illud ius vel pceptum non lz sine peccato legem spūalem statuere: sic nec ꝯsuetudinem. et ad h vt non peccet ille q̄ contra ius vel pceptū dñi pape facit: oportet q ex aliqua iusta cā faciat: et volens ꝯsuetudinē introducere et superiore ꝯsentiente. s. eo qui legē fecit: vel qui ptātem bz ꝯdēdi legem contra illud ius vel mandatū.

Consuetudines grauamē (introducere) q̄lis ē illa. j. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. (Remittere). i. tollere: et nō ſm eas iudicare.

Ex litteris. i. consuevit. Cōsuetudo erat obtēta ℣ dictorio iudicio q̄ q̄n aliqs sb forma scotatōis aliq̄d dat nō solū donare intelligit: sz etiā possessionē tradere: aliter nō videmus quō in h introduceret ꝯsuetudo. ff. de leg. cū de ꝯsuetudine. nec mireris q ex ꝯsuetudine aliqs fiat possessor sine apphēsiōe: sepe. n. possessor bz plurimū iuris: vt in rebus peculiaribus p tuū q̄sitis. ff. de acq. pos. l. j. §. itē ac. et l. possessio. et. l. si me. §. tuus. ff. p so. l. ij. ff. de vsufr. iusto. §. fi. et in glo. quā hic bēs ꝯtinet. (Et audientiū) et ita videt q forma tuari bz in faciēdo et exprimi in dicēdo. s. ego do talem rem p remedio aīe mee (Que). s. donatio (Possessionis) h habes q possessio transfert sine apphensione rei. simile. ff. de acq. poss. quod me o. §. fi. ff. de contrahē. emp. clauibus. insti. de re. diui. §. interdum. j. de pac. cum prīdē. C. q̄ res pig. ob. l. ij. ff. de rei vendi. q̄dam. ff. de acq. poss. l. j. §. pe. contrariū: ar. ff. de acq. poss. quēadmodū. et l. qui vniuersas. §. qui p colonum. (Possessionis) hoc est auctoritate iuris ꝯsuetudinarij. si. xxiij. di. in noīe. Jtē puilegiū ē eccle q res sibi legata vel vēdita vel donata cōpetit sibi rei vē. C. de sa. sanc. ec. l. fi. in alijs ℣. C. de rei vē. seruū. h bēs p scotatōez tradi possessionē. idē videt q p inuestituram. j. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. ex ore. nos tn h nō credimus de inuestitura. ar. ff. de acq̄r. poss. si stipulat⁹. Ac. tn̄ dicebat q inuestitura h ius bz q̄ auctoritate sua pōt ingredi possessionē.

In nostrā audientiā. illiteratas) h nō redarguit. C. de offi. rec. puin. l. potioris. xcv. di. esto. (Insipiētibus) h nō redarguit. C. de iudi. certi. in auc. de iudi. §. q̄. vo. (Consilio) nō redarguit plurimū ꝯsiliū. xx. di. de qbus. C. de fideicō. liber. l. fi. xxiij. q. iij. si. hēs (Consuetudo) talis. s. que est contra bonos mores h redarguit: quia eoꝝ rnsum habet p sntia. vel q̄ alius q̄z iudex fert sententiā C. de sen. ex peri. recip. l. j. et. ij. (Suo iudi.) sicut hic fiebat. C. si a non compe. iudi. l. j. ij. et. iij. j. de iudi. at si. ij. q. j. in pmis. (Ecclasticis) idem est et in ciuilibus.

Quanto de benignitate. et j. ꝯsuetudinē) vt. j. ō eo q̄ dux. in ma. quā pol. p adul. cū hzet. j. de simo. non satis. xxxij. q. vij. flagitia. ff. de fur. inficiādo. §. insans. ap. (Necessitate) idē est in sacro eucharistie ab his q̄ sunt ex̄ eccliaz. xxiij. q. j. cepit. h tn̄ nō fateor nisi de excōicatis et hereticis. et sic loquit. c. cepit. nā ab alijs etiā laicis in necessitate eucharistia sumet. nā vt q̄dā dicūt ipemet assumere sibi pōt. xxxij. di. §. vez. tn̄ ille. §. loquit tn̄ de sacerdotibus fornicatoribus et simoniacis: nō ō laicis. Sacr̄m ℣ baptismi et ab heretico in necessitate sumi pōt. xxiij. q. j. si q̄z forte. socio aūt ꝯfiteri q̄s pōt in necessitate. de pe. di. j. q̄ē permittet. sz nō absoluetur ab eo et etiā penitētes recōciliari p̄ñt a socio q̄ō q̄dā intelligunt etiā de excōmunicato. de ꝯse. di. iiij. sancti. h tn̄ capm̄ q̄dam intelligūt de reconciliatione que fit p ꝯfessionē: non de illa q̄ fit ab excōmunicatione quā nō nisi epūs vel sacerdos facere potest. j. ō sen. ex. nuper. in fi. et. c. de cetero. vbi no. et idem dicunt in qualibet absolutione vel reconciliatione spūali cum hoc pertineat ad potestatē clauium que non cadit in laicum: ar. xx. di. §. j. xcvj. di. cum ad vez. excipimus ab his absolutionē que fit in baptismo: etiam p laicum ppter necessitatē sacrāmēti. xxiij. q. j. si q̄ē. idez in vnctione olei. sz de omnibus que spectant ad' officiū ꝑsbyteri: illud solum lz laicis q̄ō in iure exprimit. (Subeat) h habes q̄ simplices, sacerdotes non conferunt' characterē sacramenti crismatis. arg. lxviij. di. q̄ēuis. Sz nunq̄d ex delegatione vel auctoritate dñi pape possent ꝓferre? et q̄ possent est argu. xcv. di. puenit. et ꝓcordant omnes doctores q̄ ex delegatione epoꝝ non licet nec vn q̄z licuit. de papali auctoritate dixit Ala. q̄ non potest. Sil. dixit q̄ ex delegatione dñi pape et amminiculo sacramenti habiti

quilibet clericus pōt qcq̄ hz ip̄e ꝓferre qđ vero nō hz mīme. ar.j.q.vij.dabertū.ꝛ si dñs papa ꝓmo ꝓferret ꝓhīb2o ptātē crismādi ꝛ postea auferret nihil ꝓferret.ſz si ꝓhiberet ep̄o crismare ꝛ ꝓtēpta ꝓhibitōe ꝓfirmaret imꝑmeret caracter:vt.j.q.j.q; qđā.ix.q.j.ordinatōes.Rō diuersitatis:q2 ep̄s pōt ꝓfirmare ex officio ꝛ ordine:sacerdos alius ex deleg.ꝛ āminiculo habiti sacri: mādato ḡ ſblato nihil pōt.alij dicūt q; si papa ꝓhibet ep̄m crismare q; postea crismādo nō ꝓfert characterē:ꝛz.n.papa nō possit tollere sacramentū ꝓfirmatiōis:pōt tamē circa illud vt in forma ꝛ in ꝑsonis ꝛ in diebus a qbus ꝛ in qbus ꝓferri debeat suas constitutiones facere:vt no.j.de bap.c.j.ꝛ si potest circa ꝑsonas conferentes aliquid statuere: ergo certe persone vel etiam ep̄o potest potestatem auferre crismandi.idem dicunt in baptismo: tamen si papa talia faceret sine causa magna ꝛ alijs nota nō debet sustineri tanq̄ faciens contra generale statutū ecclie. de ep̄o aūt non credunt q; si ꝓhibet aliquez a baptizando q; ꝓpter h minus baptizatus esset.non.n.ep̄s potestatem habet super hoc aliquid ꝓstituendi sicut papa. h aūt dicunt papam posse p illud ꝓuilegiū ei diuinitus datum:qđcūq; ligaueris ꝛc.qđ sic intelligit:qđcunq; ligaueris p ꝓstitutiones vel ꝑcepta.ei.n.in omnib⁹ obediendū est in spūalibus ꝛ in his que ad animā spectant nisi contra fidē vel eis spāliter ꝓhibita sint. Et quidam satis bene vident dicere in eo q; dicunt q; possunt facere constitutōes summi pontificis sup ꝑmissis ꝛ eis factis si constituatur q; nō valent sacramenta a talibus collata non valebunt. Jtez bñ fatemur q; pñt ep̄os ꝓhibere a crismādo vel sacerdotes a baptizando.ſz in hoc non valet ꝓhibitio siue ꝓstitutio q; non teneat sacri collatio: etiā si fiat contra mandatū ep̄i.

Quam inter vos.generale.

qđ interdictū gñale qđ ꝑticulare dicit:no.j.de v.sig. cū in ꝑtibus.(Ab ep̄o)ꝛ ideo admittunt canonici vt nō solū agāt de interdicti sui obſuatiōe ſz etiā ep̄i. vel potius vt accusent de violatōe:q2 h accusatio publica ē vel actio popularis vel ideo admittunt:q2 aduersarius vult rūdere: ſz si nollet non cogeret.(Nobis)h hēs q; capm̄ locū aliquē interdicto suppo nit:si fr ꝛ decanus.j.de ap.dilecta.ꝛ.j.de his q̄ fi.a ma.par.ca.q̄ fiuit.j.de excess.pla.c.j.vbi dicit q; solus ep̄s h nō possit sine consensu capli. So.nec ep̄us nec inferior ꝑlatus h pōt sine consensu capli:nisi aliud ex ꝓuilegio vel ꝓsuetudine ꝑscripta habeat:arg. ad h.xv.q.vij.ep̄s nullus.j.de excess.pla.ad h.j.de his q̄ fiūt ab pla.q̄ſto.ꝛ h no.j.de excess.pla.c.j.(In ciuitate)qñ locus interdicit clerici in alijs locis celebrare pñt.(Licitū)q̄d si suspendat interdictum nunq̄d interim pōt appellare vt releuet interdictuz? Rñ.non:quia licet suspenso interdicto de gratia possint ibi celebrari diuina:ecclia tamen semper manet interdicta.j. de priuile.cū ꝛ plantare.§.ꝛ si templarij. nec enim nouum est posterius interdictū:licet interim eius executio suspendat:arg.ff.de ꝑcar. sed si manente.ꝛ.ff.de pecu.peculium.§.si ere.ꝛ sic cū maneat interdictū appellare non licet.(Rumperetur) ar.q; p priuilegium non possunt cantare ianuis aptis.j. de ꝓuileg. q; qbusdam.dic vt no.j.de priuile.vt ꝓuilegiū.ꝛ ideo nō valet ꝓsuetudo cōtraria tanq̄z que inducit grauamē ecclijs.s.e.c.j.vel que est contra bonos mores.xij.di.illa.(Duximus)quō est h q; licet tm̄ ageret ad obſuantiā interdicti :tamen papa irritat consuetudinem ad qđ actū non erat quod esse non debet.j.de simo.licet.So.cū consuetudo esset notorie mala vt h doceat:ꝛ dñi pape officiū sit extirpare vicia.j.de his que fi.a pla.q̄ſto.non debuit expectare q; agere tur ad hoc:ſz quomōcunq; ei innotuerit dz illa eadem remouere.xxiij.q.iij.ecce.ꝛ ad hoc est.C.de sacro sanc.eccle.l.nouatione j.e.cum venerabilis.cum ꝓsuetudinis.ꝛ.c.pe. vbi.n.est ꝑtentio an aliquid possit esse de iure:necne non est ordo iudiciarius requirendus qualis est an ꝓsuetudo talis valeat necne:vt in dictis de cre.ar.j.de fi.pſby.qñ sacris.

Quam olī londonensis epi

scopus(ꝑcessimus) q; tm̄ cū capło suo facere posset.j. de his q̄ fi.a pla.q̄ſto. ꝛ no.s. de ꝓstit.cū accessissent. (In cessionibus).ff.de al.scri.l.j.ff.de decu.spurij.xxv.di.plectis. xvij.di.c.fi.(Ecclijs eiusdē)h verꝫ ē cū talis ꝓsuetudo esset gñalis in alijs ecclijs eiusdē ꝓuincie.j.de clec.cū eccla vulterana.Si vo diuerse sunt ꝓsuetudines hēbit illā dignitatē q̄ sine alioꝝ ꝓiudicio cōmodius ſuari pōt:vt h sequit.ꝛ.xij.di.nouit.ꝛ si esset ibi tā ta diuersitas q; bñ ppēdi nō posset q̄ esset vtiliter accipienda recurrendū est ad metropolitanā ecclam.xij.di.de his.si vo in ꝓuincia nō esset talis dignitas recurrendū est ad vicinas ꝓuincias j.de censi.sup eo.ꝛ h intelligimus qñ tām facto ꝑcedente nō pñt concordare de dignitatibus eius:ante enī vel post si possint cōcordare tenebit quod statuerint super dignitatibus eius.xj.di.catholica.ſz si concordare non pñt ꝑcentor factus non potest petere modo predicto.(Preuideo).ff.de reg.iur.quotiens.j.de cēsi.ex parte.vel is est sensus:assignes ei q̄z̄cunq; dignitatē voluerit de omnibus dignitatibus quas ꝑcentores hñt in anglia non habita distinctione maioris partis ecclaꝝ vel minoris dum mō ex assignatione tua nulli fiat ꝓiudiciū:nec etiā ꝓiudicet approbatis ꝓsuetudinibus eiusdem ecclie.

Quam venerabilis frat no

ster.temeritate) ꝛ ideo male.vij.q.j. nō oportet.cum multis sequē.c.lviij.di.c.j.ꝛ.ij.C. de sa.san. ec.q̄ ſb ꝓtextu.ꝛ dz h carere bita ꝛ ābita.j.de ꝓcess.pbē.lras.vij.q.j.sigs eps.j.de trāsla.epi.c. q̄ſto.tñ eccla ꝓma pōt cū repetere si vult. vij.q.j.sigs vo.ꝛ.c.sigs pſbr.(Consuetudinē)q̄ erat vt tales abbates sine licētia pape trāsirēt ꝛ sine ꝓfirmatōe ministrarēt q̄z neutꝫ facere poterat.j.de elec.q̄liter.j.de trāsla.ecc. p totū.Hodie aūt lz nisi sit mutatū in italia in administratōne:tñ hodie ex gñali dispēsatiōe pape vltra italiā ꝓstituti ꝛ ꝑcorditer electi pñt in tpalibus ꝛ spūalibus ministrare.j.de elec.q; sicut.ꝛ.c.nihil.ſz h cū in ꝓuincia essent legati a qbus poterat ꝓfirmationem habere non prodest consuetudo.

Quam dilect⁹ filius.g. iure

eligēdi)tanq̄z ꝑcurator ꝓuentus.ꝛ sic est ar.q; vacāte monasterio pōt agi de electōe ꝛ de tali q̄ qđām nō ꝓsequēs tāgit q̄ſi statū monasterij.l.q; ō alio monasterio eligere teneant.si aūt directe status monasterij tāgeret vacāte monasterio agi posset.j.ne se.va.c.j.ꝛ vl.vbi no.vel potes dicere q; vacāte monasterio abbate licite pñt monachi etiā de statu monasterij litigare:q2 nō caret monasteriū legitīo defensore cū ꝓuentus possit facere ſyndicū.ff.qđ cuiusq; vni.l.j.secus aūt si vacet eccla ep̄o cū capłm nō habeat defendere iura ep̄i: sup iure āt suo guik. ꝓpio noīe agebat:ꝛ ideo sup vtroq; fert ſnīa.de h plene no.j. ne se.va.c.j.(De iure cōi).xviij.q.ij.abbate.ꝛ.c. q̄ſ sit.xvj.q.vl.c. vl.(Constitutū) Jo.dicit q; ꝛz ep̄s possit vnā eccliam alteri ſbijcere.j.de excess.pla.sicut vnire.non potest statuere q; vna ecclia eligat ꝑlatum de alia:vel electioni eoꝝ intercum sit h contra ius cōmune sit.xvj.q.vlti.c.fi.j.de iure patro.nobis.Sed certe nō videmus quare ep̄s cum capło suo hoc non possit:arg.j. de his q̄ fi.a prela.q̄ſto.ꝛ.xj.di.catholica.ꝛ hec hoc satis exꝑssum.ꝛ.j.de v.sig.abbate.ꝛ est h arg.ſm opi. Jo. q; minus iustus titulus.ſ. q; constitutio ep̄i parit causam ꝑscribendi.ff.pro empto.q; vulgo.ff. pro leg.l.iij.ꝛ vl.j.de emp.puenit.tu dic q; h non est iniustus titulus.immo plus dicunt quidam q; ep̄s quecunq; statuta vult dummodo non sint contra ius potest facere super eccla edificata vel edificanda anteq̄z ordinet de clericis ꝛ alijs non solū que respiciant pñs tempus vel etiam proximum:sed etiā remotum in futurum vt h.sed postq̄z facte sunt ecclie:ꝛ iā p ꝓsequens hñt iura contraria non potest statuere in eis ep̄s aliquid in eius ꝓiudicium.j.de excess.pla.ad h.s.e. cum olim. nisi iusta cā ſbeat: vt no.j.e.vt eccle.benefi.vt nostrum.in fi. vel dic q; monasterio carofen.h licitum fuit ep̄o concedere:cum sicut ex interꝑtatione pape colligit nihil aliud intelligitur concessisse nisi q; ad eū pertinebat.ſ.confirmationē que de iure cōmuni ad ep̄m ꝑtinet.ꝛ iō etiā sequit q; sic interꝑtat q; nec iure cōi nec ꝓuilegio derogat.ꝛ sic etiā nō est cōtra:q2 non pōt imponere ꝓfuturē rei que non est obligata:ſz ꝓfirmatōi que sua ē donat q; lz mozin̄.loci dioc̄.(Electio)noīe electionis intelligeꝫ confirmationem:ꝛ h est vt statutū iure cōmuni ꝑcordet:hz.n.electio plures partes ꝑtinet enim scrutinium publicationē ꝓsensum plebis ꝛ ipam ꝓfirmationem.ar.lj. di.qui in aliquo.(Suspensus) suspensus nō potest eligere nec eligi:vt h.ꝛ.j.de eta.cum bone.j.de elec.cum inter.R. de clc.exco. mini.postulasti.nec postulari.j.de postula.c.j.in fi. nec inuestire j.de concess.ꝑben.ꝛ eccl.non va.quia diuersitatē. nec excōmunicare.xxiij.q.j.audiuimus.nec ꝑbendam dare de iure nisi ratione officij detur ei ꝑbenda ꝛ sit ei annexa.j.q.iij.si quis obiecerit. Quidam tamen dicunt sed non placet q; excōmunicare possit ꝛ ꝓbendas dare ꝛ alia facere que sunt ex iurisdictione non de ordine:arg.j.de elect.ex transmissa.ꝛ h intelligimus vera nisi suspensus est ab officio ꝛ bñficio vel officio tm̄ cum rōne officij competat bñficiū.lxxxj.di.siquis sacerdotum.ꝛ.c.eos.Quid si esset suspensus ab ingressu ecclie vel a pontificalibus cum pro qualibet re possit interdici prout visum fuerit superiori: vt.j. de offi. deleg.sane.ꝛ.c.pastoralis.in prin.ar.ff.de pe.moris.dicimus q; ab his solis ꝓhibent que sunt interdicta sibi: ꝛ que dependent

ab illis ⁊ nō ab alijs cū pene sint moliende ⁊c̄. de pe. di. j. pene. Jtē dicūt qdā q; lz nō valeat in spūalibus q facit excōmunicatus vel suspēsus: valet tñ in spūalibus q̄diu tolerat ex īgrantia: qz forte sunt suspēsi a iure non p sniaz: ⁊ ideo oīa eius facta tenent ar. viij. q. iij. nōne. sed ħ verum credimus in his que rōne publici officij faciūt: ar. ff. de offi. pto. l. barbarius. al's secus. vñ si canonici excōmunicati vel suspensi eligāt sz tolerent ⁊ etiā nō sint nominatim excōmunicati vel suspensi: tñ excipi pōt p̄ psonas eor. C. de orig. iur. l. j. ⁊ cassat qō fit ab eis: qz nō dicit q̄libet canonicor habere publicū officiū: sz capl'm pōt dici habere publicū officiū in electōe ⁊ alijs q̄ ad illud ptinet. (Per illud). j. de pscript. cāz. vbi no. de hac materia. j. de deci. fraternitatē. de testi. cū tu. C. de inoffi. dona. l. j. de pe. di. j. periculose. (Talis). s. rōnabilis. j. e. c. fi. ⁊ pscripta. j. de cau. pos. ⁊ ppzie. cū eccla sutrina. in fi. ⁊ est necesse pscriptio. xl. annoz in ecclia: vt in auc̄. huius. consti. inter pzi. con. ⁊ in auc̄. de eccle. ti. §. partem. in alijs sufficit. x. vl. xx. annoz. ff. si ser. ven. si quis di. ff. de aqua plu. ar. l. ij. in fi. ⁊ hec vera sunt si quod pscribit ⁊ assuescit habet continuam causam. ff. de serui. vr. pze. fozamen. Jtem credimus q; si consuetudo nō ē spāliter contra aliquā eccliaz sz generaliter contra omnes tā contra eccliaz q̄z contra alios sufficit pscriptio. x. annoz. sicut contra alios ita contra eccias. Alij aūt distinguunt inter eccias ⁊ p̄uatos (Alioqn). s. si nō hz continuā cāz: necesse est pscriptio cuius nō extat memoria. ff. ō aq̄ quo. ħ iure. §. ductus aq̄. ⁊ no. q; nō sp dz allegare titulum: sz tñ ꝓbare tempus. ff. de vsur. cum de in rem. ō hoc plene no. j. de pscript. si diligenti. (Preiudicet). s. q; carofeñ. eligebant ⁊ confirmabant.

QUam consuetudinis. omnium spūaliū psonaz. (Nouitates). ff. de ꝓsti. ꝑn. in rebus. xj. di. q̄s nesciat. j. ō cau. pos. pastoralis. j. de reli. do. ne nimia. (Consensu) no. q; vbi r egrit ꝓsensus alicuius nō ē vis vt; ꝓsentiat qñ fit illud cui ꝓsentire dz: an postea. j. de elec. c. q; sicut. dūmodo a p̄ncipio teneat id cui ꝓsensus accedit: qz als ei qō nihil est ꝓsensus accedere nō pōt. j. de elec. auditis. ar. contra. ff. de ser. ru. p. p fundū. ff. cōia p̄. receptū. vbi dicit q; si multi hñt alii quē fundū: ⁊ figillati glibet ꝓcessit alij seruitutem in eodē fundo qñ vltimus ꝓsentit ꝓfirmant ꝓcessiones omniū alioz q; p̄us concesserāt: ⁊ tñ p̄cedentiū ꝓcessio vel saltē vnius solius q a p̄ncipio ꝓcessit nō valuit. So. dicimus q; glibet ꝑ parte sua potuit ꝓcedere ⁊ tenuit eius ꝓcessio ita q; vlterius contra eā venire non pōt. secus tñ in alienationibus iuris ecclesie vbi non tenet qō a pauciozibus fit nisi maio: pars ibidē residentiū contractū inierit. x. q. ij. ħ ius. xij. q. ij. sine exceptione. imo ⁊ contractus p̄cedere dz alienationem: vt p̄dicto. c. sine exceptiōe dicit. ⁊ ħ vera sunt vbi requirit ꝓsensus: sz vbi req̄rer auctozitas tūc nō sufficit eius cōsensus qui auctozitatē p̄stare dz: sz sicut verbum sonat auctozitatem p̄stans auctor ⁊ p̄incipalis esse debet in ipa venditione. insti. de auc. tu. §. tutor. xvij. q. iij. in venditionibus. de hoc plenius no. j. de re. eccle. non alie. dudum. (Constitutiones) que tangunt ep̄m ⁊ iura eius vel cōmunem statum illius eccie. ⁊ idem esset si consuetudo esset super rebus magnis vel negocijs eccie sic. j. ō bis que fi. ab p̄ze. quanto. s. de constitut. cum omnes. vbi de hac materia nota. Jnnocentius.

EX parte cōsuetudinis. ar. ꝓ: quia magis auctozitate ꝓsuetudinis ē. est. n. legis abrogatrix. ff. de legi. de q̄bus. est ⁊ interp̄tatrix. ff. de legi. nā ad ea. ⁊ ħ est etiā adiutrix: insti. de iur. na. §. ex nō scripto. sz q̄dā dicūt hāc p̄dictā auctozitatē olim ꝓsuetudinē habuisse qñ pp's ꝓdebat leges: insti. de iur. na. §. lex. at hodie ꝓsuetudo pp'li nō est t ite auctozitat': cū trāstulerit ptātē hāc in p̄ncipē: insti. de iur. na. §. sz q;. nā cū legislatoris suffragio leges scribant eiusdem tacito ꝓsensu abijcit vel abrogat. ff. de legi. de q̄bus. ⁊ ita intelligas. C q̄ sit lon. ꝓsue. l. j. ⁊. j. e. c. fi. vel leges p̄me. s. q̄ dicūt q; ꝓsuetudo ē abrogatrix ⁊ interp̄tatrix ⁊ ꝓductrix loquunt de legibus municipalibus quas quisq; sibi populus statuit q̄s etiā contraria lege vel ꝓsuetudine tollere pōt. lex aūt generalis ⁊ imperialis tñ lege imperiali tollit. ⁊ sic loquit ħ ⁊ lex codicis. vel in legibus p̄mis loquit de generali ꝓsuetudine que ex certa scientia legislatoris. s. p̄incipis inducit. lex aūt codicis ⁊ hic: loquit de speciali cōsuetudine que ⁊ si ex certa scientia p̄incipis inducitur: tamen legem non abrogat: licet in eo loco seruetur. ff. cōmunia p̄dio. venditor. §. constat. sed contra. ff. de sepul. viola. l. emptor. §. diuus. Sed distingue vtrum consuetudo p̄cesserit legem: ⁊ tunc lex derogat an econuerso: ⁊ tunc lex abrogatur nisi lex consuetudinem p̄hibeat admitti: vt in vsura ⁊ in reuerentia. j. de pscript. cum non liceat. ⁊ casibus quos no. s. in. j. c. vel nisi sit consuetudo p errozem introducta: quia tunc in eo loco abrogaret. ff. de legi. q; non ratione. licet q̄dam ħ ⁊ illam legem aliter intelligant. ⁊ ad idem. xij. di. omnia. Alij distinguunt an sit talis lex cui derogari possit per pactum qualia sunt que in fauozem alioz introducuntur: vt si conuenerit q; amisso pignoze non teneatur debitor. C. de pigno. act. que forzuitis. tunc consuetudo abrogat legē in eo loco vbi est consuetudo. si vero talis sit lex cui non possit derogari per pactum qualis est. j. de fo. compe. si diligenti. ⁊. C. de pact. si quis in conscribendo. ⁊ in casibus ibi notatis: tunc non possit per consuetudinem abrogari. ⁊ videtur merito consuetudinem parificari pacto: quia ipa consuetudo tacitus consensus dicitur. ff. de legi. l. de quibus. sed ħ non videt verum: quia sm hoc furiosis ⁊ infantibus qui consentire non possunt nō obesset. ff. loca. qui ad certum. Sed forte dices ⁊ male q; cum maioz pars consenserit omnes consensisse videntur. ff. de vi ⁊ vi ar. l. penul. ff. ad municip. quod maioz. Sed illa regula vera est in obligationibus ⁊ vt vniuersitas possit conueniri. talis autem consuetudo inducit non tantum ad hoc sed etiam detrahit singulorum patrimonio: ⁊ p eam etiam singuli conueniunt q; per pactum esse non pōt. nam ⁊ si millesies paciscerent extranei q; ego ꝓueniar vel aliquid dem: non obest mihi. ff. de ver. obli. stipulatio ista. §. alteri. ⁊. §. si stipuler. alij distinguunt an lex sit sola ⁊ cōsuetudo contraria: ⁊ tunc legem abrogat: an lex lata per consuetudinem sit roborata vt sic contraria consuetudo postea inducta lege vincatur: arg. p̄zebet q; de venditiōe dicitur que solo dissensu dissoluitur si traditione non fuerit roborata: alioquin contra. C. quādo lice. ab emp. di. l. j. vel dic q; hic loquitur quando consuetudo est laudabilis: tamen quia pscripta non est: iuri scripto non p̄iudicat: sed vbi non est scriptum ius contrarium. xviij. q. ij. fuitū. Seruanda est consuetudo laudabilis etiam si non sit scripta. xj. di. in his. ff. de leg. diuturna. §. sed ⁊ ea. vel dic melius q; ħ decre. determinat contrarietatem. s. q; tunc consuetudo generalis legi p̄iudicat si est pscripta: al's non. Jtem no. q; non aliter consuetudo derogat legi nisi sit inducta de consensu illius qui habet iurisdictionem ⁊ potestatem faciendi legem municipalez sup illa re ⁊ contra illam de cuius ꝓsuetudine agit. nam qua rōne sup illa re ⁊ contra eam habet potestatem faciendi ꝓstitutionē: ⁊ eadez rōne inducendi ꝓsuetudinem: arg. ff. de leg. de quibus. non ē vis siue ipe dominus consuetudinem inducat vel ꝑditi eius consensu. (Alienant) ⁊ male. ff. de fundo do. l. j. ⁊. l. iul. ⁊ ħ intelligas in dote. s. q; ibi non tenet alienatio: nam in rebus personalibus distinguitur an sit translatum dominiū in maritū vt tūc teneat alienatio an non. ff. de iure do. si ego. §. dotis. ⁊ tunc non tenet. (Bonis) immo dote amittit: in auc̄. vt lice. ma. ⁊ auie. §. qz vero plurimas. vbi etiam ꝓtinetur q; de rebus adultoz fieri debeat. ⁊ ad idē in auc̄. vt nulli iudi. §. si qñ.

QUam tanto. naturali. xxxij. q. vij flagitia (derogare) pōt tñ addere diminuere ⁊ distinguere. ff. ō iusti. ⁊ iur. l. ius ciuile. ⁊. l. ius aūt. ⁊ est videre in testibus. nā ⁊ in euāgelio legit: Jn oze duoz vel triū ⁊c̄. j. ō testi. in oī ⁊ tñ p canones ⁊ leges alicubi req̄runt plures. ij. q. iij. c. j. ⁊. ij. C. de testa. l. fi. ⁊ q̄ rōne ius ciuile ħ facit ꝓsuetudo facere pōt. ff. ō legi. de q̄bus. ꝑ. xviij. q. vl. c. vl. sed pōt dici illud ex p̄missione vl indulgētia fieri: non de iure (Consuetudinis) bone ⁊ nō pscripte. (Preiudicium) quia pscripta non est: arg. xj. di. in his. (Rationabilis) rationabilis dicitur omnis consuetudo que non obuiat canonicis institutis: vel etiam quam ius sustinet etiam ꝑ canonica instituta. irrōnabilis est q̄ a iure improbat. s. eo. cū venerabilis (Prescripta). xl. an. vt no. s. e. cū dilectus.

De postulatione prelatorum. Rubrica.

HOc. in beato petro Scōm antiqua iura non videtur multa differentia fuisse inter postulationem ⁊ electionem indifferenter antiqui vtebantur his vocabulis lxiij. di. per litteras. lxj. di. §. his omnibus. Sed hodie cum p̄opzius intellectus per iura ⁊ consuetudinem cuilibet verbo sit accomodatus magna est differentia. nam qñ dicit ego eligo nihil aliud est dicere q̄z consentio in te tanq̄z in spōsuz vel p̄latum vel canonicum. sed si p̄sona talis est que sponsus vel prelatus vel canonicus esse non possit sine dispensatione: vt irregularis ⁊ alij de quibus no. j. eo. c. vlti. peccauit si dixit: eligo ⁊ iccirco cassatur ⁊ punitur. j. de elec. innotuit. si aūt dicat postulo

ñō intelligiť in eū tanq̄ in ſpōſum vel p̄latū vel canonicū p̄ſenti re: ⁊ ideo pōt variare. j. e. bone. niſi placuerit maioribus a q̄bus poſtulari dz. ſz tūc ſi placuerit hēbiť in ſpōſum ipō iure. j. de p̄di. ap. ſup eo. Sz q̄res q̄ rō eſt q̄ ſb̄ditis alterius eccl̄ie pōt eligi ⁊ tñ neceſſario req̄riť p̄ſenſus p̄lati ſui. lxiij. di. l̄ras. ⁊ tñ nō pōt eligi alligatus vel irregularis. Rñ. ad h̄ vt aliq̄s eligi poſſit h̄ ſolū re/q̄ro q̄ eligibilis ſit ⁊ q̄ ſtatī vt electus ē ſine alterius req̄ſitiōe ⁊ ſine diſpēſatōe ſtatī p̄ſentire pōt ad illā dignitatē q̄lis ē ſb̄diaco nus q̄ eligibilis ē ⁊ ſine p̄dictōe in eccl̄a pōt vbi ē ſb̄diaconus. j. de eta. ⁊ q̄li. a multis. poſſum. n. p̄ſentire vbi talis ſpōſus meus ſit. h̄ nō videť vex: q: etiā monachus in abbatē ſui mōaſterij eli/gi dz. j. de renū. poſt trāſlatōz. melio: rō videť q̄ libet eligi pōt q̄ ſine alterius req̄ſitōe electōi de ſe facte p̄ſentire pōt: ⁊ h̄ pōt ſb/diaconus lz nō poſſit trāſire ſine licētia ſui epi. h̄ aūt nō pōt mo/nachus niſi q̄n eligiť in abbatē ſui monaſterij: ⁊ ideo tūc p̄ſenti/re pōt: ar. palle. decr. poſt trāſlatōez. ſz alij obligati ⁊ irregulares p̄ſone ineligibiles ſunt: q: p̄ſentire nō p̄ñt. vñ ſine diſpēſatiōe nō pōt fieri matrimoniū inter has p̄ſonas ⁊ eccl̄ias ⁊ eligētes. nec p̄ſentire pōt niſi p̄mo patronus vl̄ille cui p̄mo obligatus ē aſſen ſum p̄ſtet. liij. di. ex antiqs. ⁊. c. ſe. vñ dicimus ſi q̄s eligat poſtu/landū caſſanda ē electio. j. e. c. vl. j. de elec. c. innotuit. ſi aūt poſtu lauerit eligendū ſi minus ſolenniter: puta q: q̄rať ab epō vt da/ret ſuū ſb̄ditū nō eſt malū: ſz poſt neceſſe ē interuenire ſolēnē ele/ctionē. ſi aūt ſoléniter poſtulet nihil agit: q: nō p̄ſentit in eū vt in ſpōſum p poſtulatōez. Jtē epūs q̄ p̄ſentit q̄ trāſeat nō pōt p ſuum p̄ſenſum matrimoniū ſpūale inter eos facere. Sz dices q̄re ſecus poſtulatōe eius q̄ de iure poſtulādū eſt vt irregularis. Rñ. in ve ra ⁊ neceſſaria poſtulatōe facit poſtulās q̄ pōt: q: p̄ſentit in eū ſi ſupio: app̄obauerit: ⁊ ſupio: q̄ ptātem hz diſpēſandi ⁊ app̄o/bādi oīa cōplet. ſ. app̄obādo poſtulatōez vñ de cetero verius eſt ſpōſus ⁊ vex matrimoniū initiatū ⁊ p̄ſummatū ⁊ imitari vlteri us nō pōt vt dictū eſt. ſz q̄n poſtulāt ſoléniter quē eligere poterāt ⁊ in quē tanq̄ in ſpōſum p̄ſentire: ⁊ nō eligūt ſibi imputēt. ⁊ vi/deť h̄ ipm̄ ſtudioſe feciſſe. Jtē alius epūs cuius ſb̄diaconus ē non hz ptātē facere ſuū ſb̄ditū alterius eccl̄ie ſpōſum: lz de trāſeundo poſſit ſuū accōmodare p̄ſenſum. alij ſequunť groſſiciē canonicaz ⁊ etiā vtilitatē eccl̄iaz ⁊ dicūt q̄ ſi ſoléniter fiat poſtulatio de p̄ſo na eligēda q̄ in oībus eandē vim hz ſicut ſi p̄ſona ineligibiľ po/ſtulata eſſet. ſepe. n. aliq̄ magis volūt poſtulare q̄z eligere: q: du/bitāt de p̄ſona an ſit eligibilis. ⁊ ideo q̄ ſecurius ē faciūt: q: po/ſtulāt ⁊ ideo p hmōi poſtulatōez intelligunť p̄ſentire in eū dum/mō ſupio: p̄cedat. ⁊ h̄ ſatis p̄ſonat eq̄tati niſi de eoz volūtate p̄/riū apperet: ⁊ tūc dic vt. ſ. Sz ſi vis ſecure p̄cedere dic: eligimus ⁊ poſtulamus talē ſm̄ q̄ de iure melius valere pōt. ineligibiles aūt oēs illos ⁊ ſolos dicimus q̄ ſine diſpēſatōne eligi nō p̄ñt: cri/minoſus aūt eligibilis ē. ⁊ inde ē q̄ ſi tpe electiōis erat crimino/ſus ſz poſtea egit pn̄iaz nō teneť renūciare: ſz ſine vlla diſpēſatio ne pōt in ep̄atu remanere: vt no. j. de elec. dudū romana. nō mire ris q̄ dixīmus de ſb̄diacono q̄ ſtatī vt electus ē pōt p̄ſentire elec/tioni de ſe facte: ⁊ intelligo añ q̄z epūs det ei licentiā nec ſequiť trā/ſire nō pōt ſine licētia epi: q̄ nec p̄ſentire pōt. nā ſi res ē cōis vn⁹ ſine alio nō pōt p̄cedere ſuitutē: ⁊ tñ p̄ſentiendo pōt facere vt ali us eā habeat. ff. de ſuiť. ruſti. p̄. p fundū. nā vter q̄z ſuū p̄ſenſum in ſua ptāte hz. at nō eſt idē in poſtulādis. vl̄ dic q̄ regulares ma/gis ligati ſunt q̄z ſb̄diti: ideo ius ſtatuit illos poſtulandos ⁊ hos eligēdos ⁊ nō omniū q̄ a iure tradita ſunt rō reddi pōt. ff. de le. nō omniū. (Conuenētes) ⁊ appellatōi renūciantes tacite vel ex p̄ſſe (Nō negauit) h̄ taciturnitas p̄ p̄feſſione nō habeť. ſz p̄: q: ſi q̄s interrogatus nō rñdet p̄ p̄feſſo habeť. ff. ō inter. act. de etate. §. nihil. C. de iureiu. l. ij. j. de p̄ſumpť. nōne. at iſte fuit req̄ſitus vt dicit l̄ra: q̄ ſi tacuiſſet ſibi nocere dz ⁊ p̄ p̄feſſo habeť. (Req̄ſitus) arg. q̄ lz ſupplere de facto iudici. ⁊ hoc dicūt q̄dā. ar. ff. de pe. he. l. fi. alij contradicūt niſi factū ſit ei notū vt iudi. ſicut eſt vt dicūt teſtes ⁊ in atteſtationibus ſcriptū eſt. j. de co: vicia. c. j. C. de ap. l. fi. inſti. de act. §. ſi vnus. ff. de edi. edic. bouē. §. aliq̄n. de iure ät ſp̄ ſupplere lz. C. vt q̄ deſunt ad. p̄ totū. h̄ aūt ideo ſuppleuit de fa cto: q: in modū inq̄ſitionis agiť: q: cū magna in q̄ſitōne dz fieri p̄firmatio epōz. xlvij. di. de p̄etro. j. de elec. poſt q̄z. ⁊. c. cū nobis lxj. di. miramur. ⁊ maxime q̄n petiť admitti poſtulatio q̄ tm̄ de gr̄a p̄cedit. j. e. poſtulatio. ⁊ eodē mō in o:dinatōe non tm̄ epi ſz etiā cuiuſlibet clerici. xxiij. di. o:dinationes. Jtē in p̄ſecratione. xxiij. di. q̄ epūs. illud idem in electione. j. de elec. dudū. in geneſi. viij. q. ij. dilectiſſimi. nec obſtat. j. de act. qualiter. vbi diciť q̄ de/bet p̄cedere infamia: quia illa loquiť q̄n de crimine contracto fit inq̄ſitio: h̄ aūt q̄n de p̄ſona. nec dz tunc de aliquo crimine nomi/natim queri niſi eſſet diffamatus: ſz in genere tm̄. ſ. ſi ſit male vi/te: arg. ff. de q̄ſtio. l. j. §. qui q̄ſtionem. de etate tñ ⁊ ſcia ⁊ irregu/laritate perſone etiā ſine infamia p̄cedente ſp̄aliter inq̄ret. j. de elec. cū nobis. ⁊ de his que p̄tinenť in. c. xxxiij. di. q̄ epūs. idē eſt in accuſationibus clericoz. ij. q. viij. ſi q̄ ſunt. ⁊. c. ſe. ſz in his p̄dictis ſufficit hz̄e l̄ras bonas teſtimonialis: ex q̄ contradictoz nō hz ni ſi p̄ria fama laboret. ij. q. vij. criminatōes. vij. q. ij. q̄liter. lvj. di. c. vl. viij. q. ij. q̄lia. j. de p̄ben. in laterañ. nec ſunt q̄rendi teſtes in hmōi inq̄ſitōibus q̄ fiūt p̄ nō diffamatū. Jtē credimus q̄n fit vi/ſitatio alicuius eccl̄ie vel fit generalis inq̄ſitio in capite ⁊ in mē/bris. j. de offi. o:di. c. j. x. q. j. decernimus. epūs. xvij. q. vl. viſitādi nō ſemel. j. de ſta. mo. in ſingulis. ⁊. c. cū ad monaſteriuz. j. de re iudi. cum. J. ⁊ A. ⁊ h̄ caſu iurāt dicere veritatē de oībus crimi/nibus exceptis occultis. j. de act. qualiter. q̄n aūt fit inq̄ſitio ō cer to crimine non debent teſtes dicere veritatē de occultis vel mani feſtis niſi de his de quibus copia facta eſt infamato. j. de accuſa. qualiter. §. debet. (Noticiam) ff. de p̄batio. verius. ff. de decre. ab o:di. faci. l. fi. lxxxij. di. p̄poſuiſti. ſ. de conſti. cognoſcentes. (Conſtitutio) idem dicunt quidam in citatione q̄ ſufficit q̄ ſolen/niter edatur ⁊ publice publicetur: nec eſt neceſſe q̄ ſingulo: au/ribus inculceť per nunciū vel per litteras: ſz ſufficit quia citatus nouit ſolenniter ⁊ publice citationē emiſſam: arg. h̄. nec pōt dice re ſe neſcire ſi in ſuis partibus facta eſt. xvj. di. q̄ dicitis. lxxxij. d. p̄poſuiſtis. j. de cle. non reſi. tue. j. de p̄ſum p. q̄ſto. ſm̄ quoſdam alij dicunt citationem non valere niſi fiat vel ad perſonā: vel ad domum: vt no. j. de eo qui mit. in poſſ. ſi aduerſarius. (Solenni ter). ff. de inſtiť. ſed ⁊ ſi. §. j. xij. q. ij. qui humanis. in auč. vt facte noue conſti. circa p̄in. (Publice) ſufficit ſolūmodo q̄ publice la/ta ſit etiam ſi non ſit ibi ſolennitas que habetur. xij. q. ij. debent. in conſtitutione legis tamen nō eſt malū dicere q̄ neceſſe ſit ibi ſo lennitatem ſeruare. C. de legi. humane. (Leditur,) idem dicit in excōmunicatione q̄ō in p̄ſtitutione quo ad publicationē. Jtē ſi/cut in edicto ſufficit q̄ publice p̄ponať. j. qui fi. ſint legi. cauſam. ff. de dam. infec. l. iij. §. totiens. C. de an. excepť. vt perfectius. C. de iudi. p̄erādum. contra. ff. que ſen. ſi. appell. re. l. j. §. item ex. ſed ibi non fuit edictū ſolenniter p̄poſitū vel in eo loco in quo debuit. ff. de inſti. ſed ⁊ ſi. §. j. (Concilium). xvj. di. q̄ dicitis. (Re/gi). j. de offi. deleg. ſane. §. j. que eius iuriſdictionem ſuberat: ⁊ ō iure ſuit h̄ interp̄etatio. ff. de verbo. ſig. l. pupillus. §. territoriū. vel potes exponere. i. qui ſibi in crimine fauebant. ⁊ tunc etiā be ne fecit q̄ eos excōmunicauit: ⁊ ipō iure in canonē incidebant. j. de ſen. ex. nuper. immo plus dicimus q̄ ⁊ ſi ex vi poſitoz verbo rum in l̄ris apoſtolicis hoc facere non poſſet: quia tamē genera/lis legatus erat ratum erit q̄ō fecit auctoritate legationis: vt po/tius res valeat q̄z pereat. j. de p̄ben. niſi eſſent. Jtem q̄ legatus interp̄tať reſcriptū pape eſt p̄pter cām quā agebat legatus. ⁊ ō h̄ no. j. de v̄bo. ſig. olim fuit. ⁊ ſicut quilibet iudex in cauſa inter/p̄tat legē. ff. de leg. non poſſunt. ⁊. l. nam ſi. legatus aūt ſuā con/ſtitutionē interp̄tať. j. de ver. ſig. ex parte veſtra. (Sanciones) xx viij. di. quia. ff. ad. l. aquil. ita vulneratus. (Perſonam) qui. n. in/terdictum non ſeruat removendus eſt ab officio. j. de cle. ex. mi. poſtulaſtis. §. vlti. ⁊ quidam dicunt talem irregularē eſſe ſuſpē ſum. ⁊ ſatis videť hoc dicere. c. j. de elect. cum inter. R. ſenio. arg. xj. q. iij. ſigs epūs dā. (P̄riuare) h̄ habes q̄ p̄ſtitutio laterañ. p̄cik. que loquiť de his qui ſcienter indignum eligunt q̄ p̄riuantur ea vice poteſtate eligendi. j. de elec. cū in cunctis. trahiť ad poſtula tionē. j. de elec. bone me. j. c. p̄ri. ſecus tñ ſi poſtulať illegitimus lvj. di. cenomañ. j. de elec. innotuit.

GRatum niterentur. ⁊ innouaťt ipm̄ poſtulā do de facto: ſed quia de iure nō poterāt: ⁊ ipō iure nō tenebat poſtulatio. ⁊ ideo ponit niterenť (Reuocare) ⁊ male. j. de elect. ſup eo. (P̄riuilegiū) ex p̄uilegio. n. ⁊ de gratia erat quodāmodo eligebat cū de iure potuiſſent p̄riuari. ſ. c. p̄ri. in fi. Jtē h̄ credo vex. ſ. q̄ ipō iure p̄riuati ſunt ptāte eligēdi vbi p̄pter viciū p̄ſone caſſata ē poſtulatio vel electio: vt h. ſ. c. p̄ri. ſe cus ſi p̄pter defectū fo:me. j. de elect. ſup eo. ⁊ eodē mō ſecus ē ſi caſſet p̄pter irregularitatem. j. de elec. innotuit. vbi diciť q̄ eū q̄ caſſatus erat pōt eligere. pōt tñ dici q̄ō hic diciť q̄ ſi irregularis poſtulatus fuit ⁊ ſimpl̄r ⁊ eius eſſet caſſata poſtulatio: ſi poſtea ijdē poſtularēt eundē p̄riuati eſſent poteſtate eligendi: vbi h̄ ar. op. C. ſen. re. non poſ. l. vl. c. aūt innotuit loquiť q̄n nō fuit admiſ ſa poſtulatio: quia peccauerūt in fo:ma eligendo qua poſtulare debeāt. vel melius ibi renouata eſt poſtulatio de ſpeciali gratia: ſed bene eſſent p̄riuati ipō iure poteſtate eligendi ſi ſcienter ille/gitimum elegiſſent. Jtem p̄riuati ſunt ipō iure qui electionem ce lebr̄are attentauerunt per abuſum potentie ſecularis. j. de elec. quiſq̄s. Jtē ſi elegerint indignum ſcienter. i. male vite vel mino ris ſcie vel illegitimum. j. de elect. cum in cunctis. in p̄in. ⁊. c. in/

notuit.ꝛ.c.scriptū.ꝛ dices idē vbicūqꝫ eligiť q postulādus est.q aūt postulādi sunt no.j.e.c.vl.sz secus si eligēdus postulauerit: qz tūc nō est ipo iure ꝑuatus sz aliū vel eundē eligere pñt cū etiā si bñ postulassent lz ab ea recedere ꝛ aliū postulare.j.e.bone memorie. Item q recipit in epm postulatū vel electū cuius nulla ē postulatio vel electio ipo iure ꝑuatus est ptāte eligēdi.j.de elec. bone memorie.magne. Itez si sunt aliq suspensi vel excōicati in capto in alios recidit ius eligendi.s.de ꝓsti.cū dilectus. Item ꝑuati sunt ptāte eligendi ipo iure qui nō eligūt infra tempus in late. ꝯcilio ꝓstitutū.j.de ꝯcess.pbē.ꝛ ec.nō va.c.ij.j.ō sup.neg. pla.c.iij Item laici.j.de elect.sacrosancta.ꝛ.c.massana. Itez qui post appellationem legitimā postulent.j.de elect.bone.j.sed si elegerūt post appellationē non essent priuati. Ratio diuersitatis est q appellatio non impedit electionē nisi ex iusta ꝛ vera causa interponatur.j.de elect.cum inter canonicos.sed postulationē impedit etiam ex falsa cā interposita appellatione:cum nō debeat fieri nisi in ꝯcordia.j.c.j. Alij tamen contradicūt de his ꝑuatis ipo iure ptāte eligendi dař vera regula.s.q tenet electio eis non vocatis facta siue notoriū sit q sint ipo iure suspensi:siue p probatōes possit fieri manifestū quod licet facere manifestū etiam post electionem factam.nā non oportet ante electionem facere eos priuare per sñiaz vel eligendi licentiā obtinere quod satis probař ex iuribus ꝓallegatis. Item alia regula dař q vbicunqꝫ electio est nulla propter psonam electi: ꝛ tunc etiam ipo iure eligentes priuati erūt potestate eligendi si scientes causam quare ineligibilis erat ipm elegerunt: secus autem si propter defectuz forme electio sit nulla:quia ob hoc non erunt eligentes contra formaz priuati potestate eligendi.j.de elect.quia ꝑpter.(Deuolutam). ideo eligere poterant siue incōtinenti siue ex interuallo:vt.j.no. de elec.dudum.(Auctoritas)specialis non generalis legationis (Prouidisti)bene dicit prouidisti: quia postulatio nunqꝫ est confirmanda cum nihil iuris ꝓferri possit: ꝛ ideo superior non debet dicere: ꝓfirmo postulationē vestrā. sz debet dicere ꝟm q postulatis de tali prouideo. vel dic sic:postulationē vestrā admittimus. ꝛ hoc est magis vsitatum ꝛ iuri magis consonat: quia ad superiorem non ptinet prouisio.(Mandato)nisi spāle mandatuz sup ꝟ recepisset auctoritate legatōis nō potuit dare licētiā trāseū di.j.de offi.leg.nisi spālis.

Bone memorie.allegare.

C.q desunt ad.l.j.ō.e.c.j.vbi de hoc.(Generali)ꝟ hēs q instātia cardinaliū est sollicitudo omniū ecclesiaꝝ (Spāli).vij.q.j.scias.j.de renun.nisi cū p.ff.pso.actōe.§.labeo. in auc.de restī.ꝛ ea que p.§.lz.C.de cadu.tol.l.j.§.vlti.(Ex gřa) ipi.n.non acquiriť ius ex postulatōe.j.e.c.pe.nec ꝓlatus cogitur concedere eum.lxiij.di.litteras.in auc.de sanc.epi.§.nulluz. nisi ex causa.j.de iure patr.nullus.(Vocem)ꝟ dicit propter quosdā qui dicebantur amisisse potestatem eligendi:vel propter suffraganeos qui habent ius in electione.(Nominationem)nominatio canonica dicit qñ omnes ꝯcordant de aliquo ineligibili assumendo:ꝛ vadunt ad eū a quo ꝟ petendū est ꝛ ex gre ꝓsensum ei⁹ nam ꝟ dicit nominatio canonica q non pōt dici ꝑprie postulatio cū postulatio solenniter fiat:vt no.j.de elec.in causis.tñ in ꝟ credo simile postulatōi:qz postqꝫ ille a quo postulatus ꝓsensit non posset a possessione resilire sine ꝓsensu illius q ꝑstat assensum:ar. j.c.pri.nam eadē rō est in nominatōne ꝛ in postulatōne.sz si illi duo.s.postulans ꝛ ille a quo postulař ꝓsentirēt q a nominatōne recederē:credo q posset fieri etiā ꝑdicente noiato. secus credo si postulatio esset solenniter facta.

Bone memorie.ius.

Melius ꝛ leuius' dixisset si sic ꝑposuissent cū essent in quasi possessione eligendi.(Preficiēdo)in hac pñti vacatione de qua agitur. (Gratia)sed si ille qui ex debito debet interesse electioni permittař interesse de gratia sufficit ei dummodo pmittař interesse tanquā suffragiū ꝑbens ꝛ possessionē retinens si qꝫ habebat:sz si vocareť tñ ꝓ ꝓsilio habendo:vel vt possessionem de debito interesse[n]di amitteret tunc non sufficit talis admissio:quia est cum ꝑiudicio sui iuris.q dam tamen dicunt contra ꝛ bene quia ex quo cōsentit interesse de gratia sicut aduersarius protestař non pōt retinere possessionem.j.ō appel.solicitudinem.in fi.(Requisitus) Querit cum lex dicat q ille qui vadit per fundū alienū vel actus facit per quos queri pōt aliqua seruitus:vt ius quod non querit possessionem seruitutis nisi eo animo faciat q credat se vti iure suo.ff.quēadmo.ser.amit.l.fi.ff.de iti.actuqꝫ priua.l.fi.quō ꝓstare dz de intentōe.ꝛ dicimus q dz ꝓstare p expssa vba vtētis quibus expmat se vti actu ꝟ uturis: intendēs vti iuri qđ hēbat: nec alius ꝑdicebat facto vt dicto:sz sic patiebař.vel pōt intēdere vti iure suo.i.ꝟ uitute:vel alio iure tanqꝫ suo.i.nō intēdit vti illo actu q̄si ex gřa sz q̄si ex debito.pōt etiam ꝓstare p actū quē exercet qui talis ē qui nō pōt ꝙuenire de facili nisi homini q intendit vti iure suo:vt si interfuit electioni in scrutinio vel cōpromisso:ar.j.de ꝑben.dilecto.ꝛ.j.de elec.in genesi. Item de illo in cuius ꝑiudiciū dici acqri possessio oportet ꝓstare per ꝓbationes eiusdē q vult q̄rere possessionē q sciebat q vtēs intendebat vti iure suo:qz quādo ꝟ nescit nō fit ei ꝑiudiciū.ff.de acq.pos.clam.§.fi.ꝛ pōt ꝓstare si ei dicebat:ego intendo vti iure meo ꝛ alius patiebatur: vel si cum vteretur ꝛ alius cui fit ꝑiudicium ꝓhibuit: ꝛ ipe eo ꝓhibēte vsus est possessione ꝟuitutis querit possessionem nisi sibi ꝑuiderit de retinēda possessione p modū q no.j.de in inte.resti.c.ij. ꝛ eodem modo ꝓbat eum scire q credebat eum scire vti iure suo si aliquid de his sciuerit ꝛ sustinuit eum facere que non nisi prioribus conuenerint:vt dictum est de elec.bas aūt ꝑsumptōes q intendebat vti iure suo:ꝛ q aduersarius ꝟ sciat ex pluribus ꝑsumptionibus arbitrať iudex.s.ex multiplicatione actuuz ꝛ mō petendi ꝛ faciendi ꝛ ex aliis multis hmōi. ꝛ ꝟm eas refundet onus ꝓbationis in alterutrum.q aūt credat sibi de iure cōpetere ꝟuitutē hoc non est necesse in acquisitione possessionis cum etiam ꝑdo eam acquirat.j.de restī.spo.in lřis.sz necessarium est ad ꝟ vt ꝑscribat qñ emit a nō domino bona fide.j. de ꝑscript.si diligenti.vbi no.ꝟ aūt intelligimus in ꝑiudicium alicuius fieri si ue ius tñ aliquod possideat:vt si erat in possessione faciendi iurisdictionē in aliquam terram siue ꝓprietatē ꝛ possessionē habeat rei in qua ius querit:vt est qñ dominus fundi eū possidebat. vel sicut sunt canonici cathedralis ecclie:nam dñs fundi non dicit possidere ꝟuitutē in ꝓprio fundo:quia res sua nemini seruit: sicut nec canonici dicuntur possidere ius eligendi.sed hocipo q sunt canonici penes eos est potestas eligendi sicut penes dominum est potestas eundi per fundum. nam sine eoꝝ scientia non potest quis querere ius vel possessionem exercendi iurisdictōez: vel eligendi vel cuiuslibet ꝟuitutis in fundo ignorantibus predictis ꝛ sic de similibus.sz si dominus nō possideret fundum suuz videť q etiam ꝑter eius scientiā querit possessio ꝟuitutis:qz nullum videť fieri ꝑiudicium in possessione cum ipe non possideat Quidam tamē dicūt ꝛ non improbabiliter q aliud est in canonicis ꝛ iure eligendi que bene possunt ad inuicem separari.s.vt penes canonicos nulla sit potestas eligendi:sed penes alios tantū.sed secus est in dño fundi:quia non posset esse sine ptāte eundi.ꝛ ideo dicit quia non potest ei constitui ꝟuitus:quia est ei inseparabilis ꝟuitus talis.ꝛ plus dicimus q si plures sint quibus ex possessione fieret ꝓiudicium omnes scire debent q intendit vti iure suo.sed si essent ita inseparabilia iura q vni tñ fieret ꝓiudicium ꝛ alterius ius saluum manet:tunc contra illum valet acquisitio possessionis qui sciuit ꝛ non contra illum qui ignorauit. ꝟbi gratia:ꝙiuncte sunt in eadem parochia iurisdictio epi ꝛ plebani sui:vt no.j.de offi.ordi.cum ab eccliaꝝ.nam tunc si quis intendit querere iurisdictionem in illa parochia epalem vel plebanalem:vtriusqꝫ scientia necessaria esset.sed si tñ plebanalē intēderet querere sine ꝑiudicio epi:tunc solius plebani sciētia sufficeret.ꝛ idē dicimus in similibus:puta si aliquis intrat possessionē rectorie vel prebende alicuius ecclesie quam alius possideat nō intendēs querere possessionē eligendi:sed ecclie tñ.ꝟ.n.possessionem ecclie acquireret ignorantibus electoribus ꝛ confirmatoribus ꝛ quibuslibet similibus:sufficit solum possessorē ecclie scire ꝛ si ecclia vacaret nullius sciētia necessaria est.sed contra inuadentē possessionē vacantis ecclie competeret institutio vel interdictū.C.vñ vi: conqrebať:vel officiū iudicis.alijs videť ꝛ forte melius q etiā in vacante ecclia est necessaria scientia illius q custodit vacantē eccliam:ar.j.vt eccle.bñ.c.j.in fi.xij.q.ij.illud.nō licet.ꝛ etiam cōfirmatoris vel inuestitoris cū sine auctoritate eorum nō possit iuste ꝑdicta possidere.nec sufficit horꝝ sciētia ad ꝓbandum iustam possessionē.sz sufficit ad ꝓbandū q non constat q sit iniusta:ꝛ ꝟ sufficit ad ꝟ q competat sibi interdictū vel officiū iudicis. Quidā etiā requirūt scientiā electoꝝ: sed non placet contra:papa aūt quia circa spūalē iurisdictionē omnia pōt ꝛ plenitudinē potestatis habet nullus potest querere possessionē que ei ꝑiudicet cū illam hz a dño tñ: ꝛ ideo est imutabilis.xxj.di.in nouo.ꝛ.c.seq.xxij.di.omnes.xcvj.di.imperator.di.v.§.j. Speciali autem iura vt possessionem alicuius ciuitatis vel ville tñ possit quis q̄rere ꝛ ꝑscribere contra romanā eccliaz.j.de ꝑscrip. ad audientiam.ꝛ eodem modo papa sicut alius vtendo iure alterius prescribere potest:sed vtendo ex plenitudine nec possessionem querit alicuius iuris nec prescribit. Illi autem quibus papa dat aliquid ex plenitudine potestatis:vt sunt illi quibus con-

cedit decimas vel aliqd aliud ad alios ptinētes:tūc ille bñ possidet ⁊ pscribit q etiā ipa3 possessionē tradit ex plenitudine potestatis sicut ⁊ sibi posset eā accipe ex plenitudine ptātis:⁊ tñ cum dat rē vnius credēs eā esse alterius nō transferr̄ dominiū sz possessio tm̄.ff.de acq.re.do.si ꝓcurator.⁊ ideo pscribit: q3 bonā fidē hz ⁊ iustū titulū.j.de pscrip.si diligēti.(Reqsitus) ⁊ ideo nec ibi aliqō fuit sibi qsitum:nec etiā possessio nisi spāliter actū sit ab vtroqz.s.dante ⁊ accipiēte pcario qō possideat.ff.de acq.poss.si qs a nō.vñ ipe q requisiuit vel dedit sua auctoritate pōt negare.C de agri.⁊ cēsi.litibus.⁊ dicūt quidā in his incorpalibus q cū ad capm ptineat electio de iure.j.de cā pos.⁊ ppria.cū eccl̄ia.si aliq̄ se dicit in possessione esse nō pcarie hz illud ꝓbare añqz restituat̄ ff.si ser.ven.si qs di.maxime cū nō sit h naturalis possessio: tñ in rebus corpalibus siqs habeat pcariā possessionē: sed neget eaz pcariā aduersarius hz ꝓbari eā pcariā ⁊ nō pōt eā sua auctoritate auferre:q3 negatōe effecta ē res dubia.C.q.ad liber.l.iij.⁊ exquo dubiū est nō hz vltionē sua auctoritate sumere.C. de iudi.l. nullus.C.de acq.pos.cū nemo. Jtē arg.ad h:q3 colonus si interuertat possessionē interdictū dat̄ vñ vi:ergo ⁊ possessio.ff. de vi ⁊ vi ar.colonus.⁊.l.cū fundus. qui tm̄ pcariā possessionē hz.⁊ ad h dico tutū esse vt sp veritas sciat̄ ptestet̄ q dat pcario qō pcario ꝓcedit.vij.q.j.pontifices.j.de iure pa.ꝓsultationibus.melius dicit̄ q qñ ab h suffraganeo agit̄ interdicto recupande possessionis vt vñ vi vel ꝓditōe ex decre.j.de elec.q̄relā.necessaria sit testamēto h solo ꝓbato q erat in possessione facti qñ fuit eiectus. ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.interdictū. nec tenet̄ ꝓbare se vñ vi vel claz vel pcario possidere. imo plus dicimus q si aduersarius vellet ꝓbare ipm agentē ⁊ petentē restōnē p vim possedisse nō audit̄. j.de resti.spo.in lr̄is. Jtē ar.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.q a me.⁊.l.fulcinius.sz si velit ei obijcere q pcario detinet vl̄ q pcario admissus est ad electionē:⁊ ideo nō possedit nec cōpetit ei restitutio bñ audit̄ cū sit licitū pcariū ꝓcedēti illud reuocare qñ vult.ff.de pcar.l. ij.⁊.l.qui pcariū.⁊ h eodē mō si velit obijcere q clausula detinet vel elegit admittit̄ talis exceptio:q3 nō amisit pos. q nesciuit nisi cū postea suspicet̄ se posse repelli.ff.de acq.pos.clā.§.fi. Si autez agere ꝓfessoria ꝓ aliq̄ iure tūc dicerē q incūberet agēti ꝓbatio: q nec vi nec clā nec pcario possedit.⁊ sic loquit̄.ff.si ser.ven.siqs di.⁊ eodē mō si agat̄ interdicto retinēde possessionis.ff.vti pos. l.j.⁊ eodē mō interdicto de iti.actuqz pri.⁊ de aq̄ q̄ti.⁊ in multis alijs.⁊ tūc etiā si quētus p̄dictis actionibus excipiat se potiorez in actōe vel interdicto:q3 ipe vere possidet ⁊ aduersari⁹.s.actor abeo possidet vi vl̄ clā vl̄ pcario.i.eū q infestat ⁊ possidē phibet ⁊ sic ipe possideat audiēdus est:⁊ q melius ꝓbauerit in interdicto obtinebit. Si aūt ab eodē petitorio ⁊ possessorio agit̄ recuperāde possessionis bilz restituēdi sunt in q̄si possessione eligendi ꝓbato q interfuerint electiōi:tñ si nō ꝓbauerint de suo iure sup ppria.te succūberet.j.de cā pos.⁊ ppria.cū eccl̄ia.circa fi.nā q̄libet res pōsumit̄ libera nisi pbet̄ aliū habere ius ibi.C.de seruit. altius.C.de pig.ac.nec creditor.C.de ꝓba. sine.ar.j.ff. de ꝓba. circa.⁊ h intelligo vez si illi cū q̄bus agit̄ pbēt se dños:vel alr̄s cōstat eos hre ius in ꝓpria.te sicut erat in cānonicis sutrinis quos ꝓstabat ius hre in electōe epi de iure cōmuni:vt in eadē decre.cū eccl̄ia.Si aūt nō ꝓstet de ꝓpria.te eo iure quo isti p q̄bus lata ē sn̄ia in possessorio:lz nihil pbēt in petitorio facti sint petitores. ⁊ lz ius nō habeant tñ obtinebūt cū sint in possessione restituti. ff.si vsufruc.pe.vti frui.j.rñ.j.j.de cā poss.⁊ ppria. cū dilectus. vbi dicit̄ q lz sn̄ia pcedere debeat in possessione execution tñ pcedere dz in ppria.te. So.ibi loquit̄ qñ alia pars ꝓbauerat de ꝓpria.te:sz bic loq̄mur qñ petitor plene ꝓbauit sup possessorio ⁊ reus nihil ꝓbauit de ppria.te. Jtē nō ob.j.de cā.pos. pastoralis.q3 ibi loquit̄ qñ tm̄ agebat̄ petitorio ⁊ postea eo dimisso volebat transire ad possessoriū q8 nō lz nisi sm̄ q ibi dicit̄.alij tñ j. dicunt asserētes q exquo agit̄ petitorio ⁊ possessorio sup vtroqz ferr̄ sn̄ia.ff.de iudi.de q̄ re.⁊ sic actore nō ꝓbante reus absolui: ⁊ p ꝓsequēs nō restituet:sz retinebit rē de qua agit̄. Sz nos rñdemus q nullā sn̄iaz feret sup ppria.te:q3 sibi de causa nō liquet. Si vero tñ petitorio egisset.s.ꝓfessoria dicēs: dico mihi ius esse eligēdi vel interessendi electōi in ista eccl̄ia q̄ztūcunqz ꝓbet petitor se possedisse ⁊ spoliatū nisi de ppria.te ꝓbet.s.ex priuilegio vel pscriptōe vel iure cōmuni ad se ptinere succūbet etiā si alius qui possidet nihil ꝓbet:vt in ea.l.vti frui dicit̄. Et est rō diuersitatis:q3 in supiori casu q egit possessorio ⁊ petitorio rōne possessorij restituit̄ quā possessionē amittere nō dz nisi partē altera cōstet ppriatē hre.at vbi tm̄ petitorio agit̄ rōne possessorij nō restituit̄ ei possessio.⁊ hac rōne dicimus prudēter agere clericū extra dioc.vel puinciā ꝓstitutū si dicit ius nō esse epō vel archiepō dicēdi ius in eū.⁊ eodē modo sic prudēter aget capl̄m contra extraneū qui ingerit se electioni.nam cū fundata sit eoz intētio sup iure cōmuni etiā aliter nō ꝓbato de ppriet̄ate:tñ q3 de ppriet̄ate ꝓstat p ius cōmune ⁊ contrariū nō ꝓstet post mādabit̄ sn̄ia executioni in petitorio.j.de cā pos.cū dilectus.⁊.c.cū eccl̄a.sz si sint in puincia vel dioc.stulte ageret petitorio: ⁊ eodē modo si non sint de eccl̄ia vbi ad se ius eligēdi spectare dicunt. ille aūt qui est in dioc.⁊ dicit se exemptū tñ molestat̄ ⁊ excōicat̄ ab epo prudēter agit si possessorio agit dūmodo cōpetat sibi vel iniuriaz contra excōmunicatorē vel imploret officiū iudicis vt pfigat terminū molestato ⁊ epo infra quez probet de iure suo ⁊ procedet fm tenorē legis que est.C.de inge.ma.diffamari.j. qui fil̄.sint legi. causam.dicimus tñ q negatoriā intentans nō facit reū possessorem seruitutis.ff.si ser.ven.⁊ si forte.§.sciendū.⁊.l.loci.instit.de act.§.contra. Jtem quidā dicunt q qñ agit̄ in hmōi incorporalibus possessorio recuperāde possessionis q pmitti dz cāe cognitio videlicz an verisimile sit q iure suo vti voluerit an de gratia admissus sit q ex personis colligi pōt.nam verisimile ē q si suffraganei admittant̄ q admittunt̄ quasi ius hñtes:secus autem esset de alijs clericis prouincie.ar.ff.de car.edic.carbon̄.§.cause. illud aūt quod dicit̄ in glo.h posita:quia vt qdam dicūt non est vez.s.q ignorante dño alicuius rei nō possit in illa re incipe possideri vel pscribi seruitus aliq̄ vel ius que bñ pscribi ⁊ possideri pōt.pscriptio.n.iuriū currit inter pñtes ⁊ inter absentes:vt no.j. de pscrip.de quarta.sz in qbusdam iuribus vez est q vtens nō credit vllā querere possessionē nec pscribere:sicut in eadem glo. no.⁊ siqs dicat q hec pscriptio posset cessare si protestatione occultā coram aliqbus factam q illis iuribus vtit̄ tanqz intendēs vti iure suo.certe nec h sibi prodest:quia sic apparet q malaz fidem hz.s.q clam protestat̄:⁊ nō corraz eo cui pjudicat.⁊ ideo nō pōt possidere vel pscribere.j.de pscrip.qñ.illud aūt indubitanter est vez q si ego possideo aliqō ius q illud nullus pōt pscribere me ignorante:vt no.j.de offi.ordi.congrente.in glo.vt plene ppria tñ opinione.s.q in re ab alio possessa nullus possit incipere possidere ius ignorāte possessore rei.facit.C.de serui.l.ij.ff. de serui.quotiens.⁊ de serui.ru.p̄.l.j.§.fi. vbi dicit̄ q vsus vtentis seruitute ⁊ patientia possidentis rem necessaria sunt ad acq̄rendam possessionē seruitutis. patientia aūt non dicit̄ nisi sciat eū vti quasi intēdens acgrere seruitutē.ff.si ser.ven.⁊ si forte.§.j (Opportuna)⁊ de mō postulādi ⁊ psona postulata.(Diffidere) j.de simo.p tuas.liiij.di.generalis.ff.manda.quntus.C.ad vell. l.pe.ar.contra.ff.de nego.atqz.⁊ no.q in postulatōe vbi non est acquisitū ius lz variare alicui.j.c.j.⁊ in nominatōne.j.de elec.q sicut.⁊ hoc vez ē anteq̄z postulatio vel nominatio sit pñtata superiori.j.e.c.circa fi.si vero esset ius q̄situm nō liceret.j.de elect. cū inter canonicos.ff.de regu.iur.nemo.h aūt lz pñtata esset postulatio tñ licet variare:q3 h dñs papa cōcessit ⁊ sub certa forma si cōiter de iure suo diffider̄et:⁊ si suffraganei in contraditōe psisterent:⁊ sic sonat lr̄a ista ⁊ nō aliter.vñ nō valet postulatio quā aliq singulariter diffidentes fecerūt de qnqz clicñ.(Temere recedentes.)q nō erat licitū per lr̄as supradictas reuocare ꝓsensus: nisi in cōi vel nisi maior pars tanqz diffidēs reuocaret:q3 tunc omnes facere videnr̄.ff.ad municip̄.q maior.⁊ nisi suffraganei de suo iure diffiderent qō hic non erat.Sz dices ⁊ si alij nō curarent mandatū apostolicū implere vel suas ꝓscias saluare:nunquid isti in malo suo eos seq̄ deberent?absit. Rñ.q3 isti non saluabant ꝓscias cū etiam sm postulationē fecerāt suffraganeis irrequisitis.vñ apparet q nō ex diffidentia iuris sed ex inconstātia faciebant.vel melius cum h postulatio pñtata esset pape non licebat ei vlterius variare nisi sup h mandatū haberent spāle pape cum ergo h non liberā licentiā eligendi sed mandatū spāle ⁊ sb certa forma haberēt nō debebant id trāsgredi qō fecerūt cum se paratim a postulatōne recesserunt.nec est illud ppetuo vez q si bñs papa aliquid mandat alicui collegio q aliqui de collegio debeant implere mandatū maiore parte ꝓtradicente.sed ē ita distinguendū:si vnius obedientia sufficit vel prodest ad mandatū implendū:vt si scribat̄ ꝓ aliquo bñficiando alicui capło vnus solus de capło possit eum bñficiare dz implere mandatū.h non credimus vez:quia ei non scribit̄.sed dic vt no.s.de rescrip.eam te ar.ꝓtra.ff.qñ appel.sit.l.j.§.solent.j.de elec.cū inter.r.si vo vni⁹ obedientia nō ꝓdest temere facit vt h dicit.vñ si papa mādaret capło parisien̄.q reciperent aliquē canonicū ceteris contradicētibus:ego non reciperē nisi dñs papa ei ꝓtulisset ꝓbendaz:⁊ postea mādaret q reciperet̄ tunc bñ reciperē:q3 nihil ꝓferret ei receptio.ꝓterea receptio ptinet ad canonicos tanqz ad singulares. sed electio vel receptio q̄ censenda sit ꝓ electōe:sicut illa q̄ fit nulla electōe ꝓcedente ptinet ad canonicos tanqz ad capl̄m vñ facienda est tm̄ in cōi ⁊ cum tractatu.j.de elec.quia.lxiij.di.c.j.⁊.ij. Sz

quid dices si capitulum consentit alienationi vel alicui contractui nunquid aliqui possunt resilire? Rñ.q nō: quia totum capitulum non posset: vt no. j. de elec. nosti. Sed quid si capitulū consensisset alicui p̃curationi vel alicui alij facto q̄ penderet ex futuro quo ad reuocationē ꝛ postea aliqui ꝓtrauenire vellent: nū quid possent. Rñ. q̄ si est in cā in qua tanq̄ capitulū p̃stitisset suū singuli reuocare non possent vt si facerent ad aliquā causaz vel p̃ctū celebrandū p̃o ecclesia: vt ħ. nisi oēs facerent vl maior pars. j. e. in causis. ff. ad munici. q̄ maior. si aūt ꝓsensissent vt singuli re integra possunt reuocare mandatū vt plures habētes rē cōem fecissent p̃curatorē ad litigandū vel ꝓtrahendū ꝺ illa. vl si p̃tes electoꝝ q̄ diuisi sunt suos faciāt p̃curatores ad p̃sequendū electiones suas. insti. man. §. recte. ꝛ etiā re nō integra nō obstante ꝓtradictione socioꝝ dūmodo nō ꝓtradicat ille ꝓtra quē instituus est. vel potius ipse p̃curator institutis. ff. de procur. que oīa: ꝛ duabus. l. se. ħ tñ scias q̄ si fecissent societatē ex certo p̃posito ꝛ tractatu fm q̄ dicit. ff. p̃o so. vt sit. ꝛ l. se. socio p̃sistēte in societate competit actio p socio ꝓtra sociū ad interesse. ff. p̃o so. ſz etiā socius (ipsam). s. scēam clien̄. (mādati) nā cū ibi diceret q̄ eis diffidētibus ꝛc̄. nec in cōi diffideret vt debebāt nō seruabit mandatū: q̄ cū ex alia causa nō diceret diffidere: nisi q̄ ñ admiserāt suffraganeos ad p̃mā electionē. ꝛ si ī hac scēa nō admiserāt: apparet eos nō ex diffidētia iuris ſz ex incōstātia hoc fecisse. itez nec suffraganei ꝓsentiebāt vel diffidebāt q̄ similiter erat in mādato ꝛ ħ sonat p̃sens littera (ꝓsuetudine) si erat in quasi possessiōe j. ꝺ cā pos. cū ecclesia. (littere). s. scēe peruenirēt. cū ergo p subsequēs mandatū etiā si esset reuocatoriū non debēt retractari: q̄ legitīe factū est. j. de resti. spo. audita. quare ergo dicit q̄ vtraq̄ erat casſanda cū per aliorū ꝓsensus de nouo electio celebrata ratificata esset q̄ potuit. j. de elec. q̄ sicut: ꝛ cū due partes eligentiuz ꝓsentirent in eū eius erat postulatio acceptāda. j. de elec. scriptū. sed ħ dicit q̄ cū postulatio tm̄ de gr̄a sit admittēda. s. e. c. ij. ꝛ. iij. j. e. c. pe. ꝛ iste in discordia ꝛ cū scandalo essent celebrate non erat admittēda. ꝛ q̄ postulatio archi. scēa facta erat post postulationē de quinq̄ clien̄. qualē qualē nō cassatā quod esse non debet. j. de elec. considerauimus. ꝛ q̄ videbatur nimia ambitio de archiepiscopali sede ad archiepiscopalē transire. xciij. di. legitimus. ff. de mune. ꝛ hono. vt gradatim. postulatio autē quinq̄ clien̄. nō tenet: q̄ facta est a minori parte. Sz dices: si quia a minori pte facta est non tenuit: quomō impediuit scēam? Rñ. perit exceptiōe ꝛ si nō actionē. j. de elec. auditis (vterq̄z) ideo cassanda est: q̄ cū vterq̄z eoꝝ semel postulatus esset ꝛ inordinate: q̄ in neutrat fuerit consensus suffraganeoꝝ ꝛ propter alias causas superius assignatas ea vice non potuit itez̄ postulari nec eligi. j. de elec. considerauimus. q̄z̄uis melius dicatur illud cōtingere potiꝰ ex speciali p̃hibitione q̄z̄ de iure cōi. forte melius dicitur q̄ postulatio prima colosen̄. non erat approbata: q̄ facta fuit contētio suffraganeis. scēa aūt colosen̄. cassata fuit: q̄ facta fuit non vocatis q̄busdaz conoñ. prima aūt ꝛ scēa quinq̄z: q̄ fuit facta a minori pte. Sed dices etiam paucioribus licet eligere dūmodo oēs vocentur? Rñ deo ħ nō fuerunt oēs vocati: quia soli canonici vocati fuerunt non suffraganei: vel aliter vt no. j. de elec. cuz nobis. (reuocat) q̄ consenserunt in postulationē colosen̄. ꝛ sic videbat primū mandatū impletū vbi dicebatur q̄ si suffraganei cessarēt a cōtradictione q̄ ipsi mitterent p̃o confirmatione postulatōis colosen̄. (innouarēt) hec est scēa postulatio colosen̄. īmo potius īnouatio: q̄ nunq̄z ab eo recesserunt (ceterj) q̄ facere potuerunt etiā si essz minor pars: īmo si esset vnus solus ad vnū enī recidit ius capituli. ff. q̄ cuiusq̄z vniuer. l. sicut. §. fi. lxv. di. c. fi. nisi alias peccasset. (remansisse) ꝛ male: q̄ ad ħ capitulū instabat postulationi colosen̄. ideo fm formā primi mandati a quo nō fuit recessum non licuit ad aliā prouisionē procedere eligendi et etiaz postulandi. s. e. gratū: de ħ aliter no. j. de elec. cū nobis. (de vno) ħ est scēa postulatio q̄nq̄z cli. (nocebat.) postulationi colosen̄. (alium) quinq̄z. (recedere) vj. q. iij. deniq̄z. C. de religio. l. j. j. ꝺ offi. de lega. licet. sed nunquid si p̃sentauerunt eo postulato possunt recedere: vel etiam si postulauerint ep̃m qui est monachus ab abbate: nunquid possunt recedere ante q̄z̄ p̃sentant pape? arg. q̄ non possunt recedere a contrario sensu. ij. q. vj. nominationes: ꝛ ħ: nam cū ea dē ratio illusionis sit vtrobiq̄z idē ius erit. s. de consti. translato. tñ melius videtur cū tm̄ ex gratia vitatur postulatio q̄ semper reuocare possunt quousq̄z superiori qui potestatē habet confirmandi p̃sentent siue sit papa siue sit aliꝰ. (intelligimus) ß incipit sententia. (approbanda.) de iure rigore vel per causas positas in glo. cum ergo. vel dic q̄ q̄ztum ad eligentes bona erat postulatio coll. maxime postq̄z suffraganei eam acceptauerūt nec vnq̄z in hac decre. dicitur non habere ius: immo contrariū innuitur ħ in fi. vbi dat licentiam transeundi. ꝛ ħ magis placet) q̄z̄ quod dicitur in glo. que incipit cū ergo. (consensus) quibus de iure ius non attribuerit: papa tamē cū ex plenitudine potestatis p̃ouidit debuit informari ab eis. (ad nomē). sed nonne potuit vti pallio in noua ecclesia q̄ persona sequitur vsq̄z ad sepulturā. j. de vsu pal. ad ħ. Rñ. non datur tm̄ contēplatōne persone sed etiam loci. vnde nō vtitur extra eccle. vel in p̃ouincia. j. de vsu pal. cum super: ꝛ c. ex tuarū. ħ etiā p̃obatur ex eo q̄ si renunciet loco archiepiscopali: decetero eo vti non potest. j. de de renun. ad supplicationem.

Postulationem. acquisitū sup̃o. c. p̃oximo.

Et si vnanimiter. eligi. potest tamē eligi in postulando. j. de renun. post translationem. j. de elec. c. in causis: nam aliud est eligere ꝛ aliud postulare. lxj. di. §. sed aliud. quādoq̄z tamē canon indifferēter vtitur his verbis lxiij. di. litteras. Sed dicvt no. s. e. c. j. ī p̃in. (postulari) postulari debet ep̃s a papa: vt hic. item regularis suo p̃ioꝛe. j. de renunc. post translationem. vbi de his duabus postulationibus no. itez laicus. lxj. di. osius. sed illud capitulum loquitur de episcopatu. Sed quid dices de canonicatu. s. si laicus postuletur in canonicum? ꝛ quidam dicunt idem: nam cū ex electone sequatur ius canonici ꝛ hoc non cadat in laicum. vt. s. de consti. cum M. nō debet eligi sed potius postulari. Si queras a quibus debeat postulari? respōdeo a seipsis. dicetur enim enim eis vel postulabit ab eo vt fiat clericus. ꝛ sic eligit in canonicū. ꝛ ex illa postulatōne fiat clericus ad illū titulū sine quo ordinari non debet. lxx. dist. j. ita erit canonicus ex postulatione ꝛ ordinatione ad illum titulū sine electione. Quidam tm̄ dicunt q̄ laici qui non sunt alijs obligati bene possunt eligi in canonicos. ar. j. de elec. cum ad nraz ꝛ. c. cum ex officij. vbi dicitur q̄ non debet fieri monachus spem aut promissionē habēs q̄ fiat abbas. sed dic aliud in abbate: aliud in canonico cū ille primo probari debeat. vel dic q̄ non debet hanc intentionē habere q̄ fiat abbas. sed si non habens hanc intentionē postuletur nō est malum: vt no. ꝛ sic nō est aliud ī abbate q̄z̄ in canonico. Qualiter autē clericus secularis vel laicus vocari debet ad monasteriū. no. j. de elec. officij. ꝛ hec de liberj ꝛ nō obligatis. si enim est seruꝰ debet postulari a dño. liij. dist. c. j. si libertus a patrono qui aliquod obsequium in eo retinuit. liij. dis. quicunq̄z. item si quis est colonus perpetuus ascriptitius vel alias obligatus conditione seruili vel tributo seruili ꝛ perpetuo ꝛ personali: nam secus si ratōne rei sue redderet tributū suū: anglici enim licet reddant ecclesie tot denī. quot sunt capita non tamē est personale tributū sed reale quod inde appareat q̄ si exierint terrā liberi sunt a tributo. liij. di. si quis obligatus. item curiales ꝛ officiales curijs astricti siue quia sunt iudices siue executores siue milites siue in quocunq̄z certo officio ꝓstituti: etiā iocl'atores postulari debēt. lj. di. c. j. ij. ꝛ. iij. item si sint in publico officio vel administratione. lj. di. preterea. ff. de mu. ꝛ hono. in rescripto. §. debitores. liij. di. c. j. hi aūt omnes obligati ab his sunt postulādi quibus sunt obligati vt eisdē. c. colligit. Quid in tutoribus et curatoribus ꝛ in officialibus qui eligūtur ad annū vel ad modicū tempus. ꝛ super hoc vide que notabimus. j. de obli. ad ratio. c. j. item postulandi sunt ad oēs dignitates habētes curā aiaruz in nō sacris ordinibus constituti. j. de elec. cū in cūctis: ꝛ c. dudū. j. de eta. preterea. ꝛ hi postulandi sunt ab eo vel ab alio qui eis curā aiaz̄ concedere debet nisi postulētur ad epatum. q̄ tunc necessaria est dispēsatio forte pape. item in minori etate ꝓstituti postulandi sunt: qō ex eo apparet: q̄ si eligantur cassanda ē electio j. de elec. cum in cunctis: ꝛ c. dudum. Restat ergo q̄ tm̄ sunt postulandi ꝛ si ad epatum vocentur a papa sunt postulandi. si vero ad alias dignitates ab epis. ꝛ de hoc no. j. ꝺ eta. ꝛ quali. inde corum. item clericus alterius professionis sui ordinis postulandus est ab eo ꝛ abbate ꝛ monachis. lviij. di. c. ij. de sta. mona. q̄ dei timorē. ar. j. ꝺ elec. cū ex officij. sed in suo monasterio eligē dū. s. de rescrip. cū dilecta. s. de ꝓsuetu. tū dilectus: īmo in monasterio tam clericus non professus q̄z̄ professus de alio mōasterio tm̄ postulandus est. j. de elec. cū monasteriū. item licet monachi debeant postulari in epos tm̄ in abbates sunt eligēdi. j. e. cū inveteri: itē nouitij sunt postulādi in abbates a papa. j. de elec. officij. ꝛ neophiti ad sacros ordines postulandi sunt a quolibet epo etiam si promoti sunt ad minores ordines. xlviij. di. sicut: ꝛ filiꝰ postulādus est a patre si est in eius potestate. j. de elec. officij. item illegulares quales sunt illegitime nati. j. ti. proxi. innotuit. ꝛ postulandi sunt ipi a papa tm̄ ad oēs dignitates ꝛ curā aiaz̄. j. de

fil.pſ.c.vl.itē infames ifamia ſiue ſint ifames iur.j.lj.di.q in aliq̄ C.de infam.l.j.ij.q.iij. §.notandum.ſiue infamia facti. lxxxj.di. tantis.C.de dignitati.l.iij. Item publice penitentes.l.diſtin.ca nones.lv.di.penitētes.item qui fuerunt heretici.j.q.vij.pueniē tibus.ꝛ.§.ſequētibus.item qui ſe abſcidunt ſponte ſine neceſſita te.lv.di.ſi quis abſcidit.ꝛ.c.ſe.item corpore viciati in membro i ducente deformitatē ſiue caſu vel facto alterius ſiue ſint nati ſic. lj.di.qui in aliquo.lv.di.ſi euangelica.j.de cor.vicia.per totum. itē bigami viduaꝝ ꝛ coꝛruptaꝝ mariti.j.de biga.per totū.xxxij di.ſicut.C.de adul.cū qui.itē homicidi.j.de tēpo.ordi.c.vl.l.vi. miror.itē qui aduocati vel iudices vel ſcriptores fuerunt in cau ſa ſanguis vel denūciatores vel dictores.j.ne cle.vel.mona.ſen tentiam.l.di.c.j.dūmodo ſit ſecutum homicidiuꝫ vel mutilatio mēbri deformitatē generans.lv.di.ſi euangelica.itez vexilliferi vel capitanei vel etiā quilibet milites etiā ſi illi neminē occideꝛt j.ne cle.vel mo.ſententiam.lv.di.c.j.ꝛ.c.ſi quis poſt.itē cirurgi cietiā ſi ſine culpa eoꝝ ſequatur moꝛs.j.de homi.tua nos.itē om nes qui remanēt ſuſpēſi.ſ.d poſſue.c.cū.dilectus.itē ſimoniaci.j.d ſimo.tanta.itē intruſi p ptātem laicalē.j.c.proꝛi.quiſquis.itē in ſufficiēter litterati.j.de elec.dudū.itē falſarij.j.de falſa.ad falſa rioꝝ.vbi dicit q falſarij perpetuo ſunt priuati ab officijs ꝛ bene ficijs.itē ſi fuerunt conuicti vel confeſſi de crimine ꝛ dēnati.xv. q.vl.ſi quis.ar.j.de teſti.teſtimoniū.imo idē dicunt ſi nō fuerūt dēnati erat tñ crimē enoꝛme ꝛ manifeſtū.l.di.de his vero.itē ſi pro quantūcunq; leui crimine ꝛ occulto deſcēderit ad monaſte riū cauſa agēdi pniam.j.de renū.poſt tranſlationē.l.di.ſi ille.itē celebrātes excōicati vel interdicti.j.de elec.cum inter.R.ꝛ.c.ſi di ligētia. generaliter oēs poſtuland ſunt qui non poſſunt officium ad q̄d poſtulanꝭ exercere ſine diſpēſatione.ꝑ.j.de elec.q; diligē tia.So.ibi dicimus aūt poſtulandos predictos ſi irregularitatē incurrēt ſine peccato:vel etiā cū peccato ſed egerunt penitētiam nam ſi eſſent adhuc in peccato caſſaretur poſtulatio propter in dignitatē poſtulati.ſ.e.c.j.ꝛ ti.proꝛi.ſcriptū.ꝛ bi oēs irregula res poſtulandi ſunt ab his ad q̄s ſpectat confirmatio:ꝛ qui diſpē ſare poſſunt ratione dignitatis vt cōpi.j.d iudi.at ſi clerici.iferio res aūt prelati non poſſunt diſpēſare niſi in caſibus expſſis in iu re.j.de ſen.ex.cū illoꝝ.j.de eo qui fur.ord.ſuſce.c.ij.in caſibus tñ in quibus tñ papa ſibi reſeruat diſpēſationē a ſolo papa poſtu labunꝭ.j.de ſen.ex.nup.ꝛ forte ſemp ſi poſtulenꝭ ad ēpatus.

De electione ꝛ electi poteſtate. Rubrica.

DUllus duo congregationē faciūt duo:vt d.tres collegi um.ff.de verb.ſig.neracius.ꝛ.x.populū.x.q.iij. vnio.xx.turbam.ff.vi bo.rap.l.vl.§.iiij. vel.v. porci.x.oues gregē.ff.d abige.oues.(in congre gatōe)tūc eni q̄ētus ē electꝰ plati niſi alr in ip ſa quād ecclēſia fuit fūdata extiterit ordinatū vel de cōſuetudīe aliud obtineat.j.de iurepa.nobis.ſ.de p̄ſue.cum dilectus. ſi au tem plures eſſent in eccleſia non vt collegium ſolius patroni eſt electō.j.d iurepatro.poſtulaſti(canonicam eorum)ſi commode vocari poterant.j.e.q; ſicut.(preſbyter).i.prelatus. de prebēdis autē cuius fit collatio.no.j.c.cū eccleſia vulterana.

HIus.excuſationem iu duo bus peccatum fuit in electione hac:quia per laicos fuit cele brata.xvj.q.vij.ſi quis clericus:ꝛ.c.per laicos. item propter rumorem populi:vt.viij.q.j.c.licet.j.de pe.dilec.fi.ff.de appel.ſi conſtat.lxj.di.miramur.cum teneret epatum ꝛ quereretur ab eode de inſtitutione ſua ſic ſe excuſauit q littere ꝛc.vel cū peteret confirmationē d pro ſe allegauit.(populi)xcij.di.c.vltio xviij.q.ij.abbas.(ſincerā)informatā charitate.j.de reg.iuꝝ.eſto te.ar.contra.(laicam).i.viaticam.

POſtquam inquirantur.j.e. ſcri ptum.non per teſtes vel iuramētum vel inſtrumen ta ſed famaſi eius audiendo:vt no.ſ.de poſtu.c.j.ꝛ litteras teſtimoniales.

SIgnificaſti.apocriſariis. id ē ſecretis nuntijs(conditione)ſimpliciter dicimus q ante electionē electores ꝛ ſuperiores nullas debēt interponere pactiones nullas q̄ētiones.j.q.ij.q̄ſpio. de con ditionibus dicunt quidam ſecus:nam poteſt bene eligi aliquis ſub conditione honeſta etiam inſolita ꝛ de nouo inuenta.verbi gra tia:eligimus talem in ſacerdotem ſi promiſit quotidie celebra re miſſam de ſancta virgine maria.ar.d.ſed melius eſt ſi dicat p conuētionem conſecutā.ſ.vt promittat omni die ꝛc̄.j.de pben.ſi gnificatum.iſte enim conditiones videntur monitiones ad id aliud q̄d de iure tenetur ſm ſtatutum.ff.de tutel.muto.§.j. pro miſſiones autem ꝛ cautiones a iure vel conſuetudine vel pacto approbatas que ad eos pertinēt non ſolum ſuperior ꝛ capitulū ſed etiam rex ante conſecrationē petere poteſt:vt hic.c.di.optatū xxiij.di.q̄ſq̄ſ.lxiij.di.quia facta.imo de nouo tam capitulū q̄ſ ſu perior poſt electionē pōt ex cauſa nouas vel vtiles et iuſtas cau tiones ꝛ promiſſiones inuenire ꝛ exigere ante conſecrationem ꝛ etiam forte ante confirmationē.xxviij.di.de ſiracuſane.viij.q iij.artaldus.d autem eſt certum q ſtatuere poſſunt aliqui ſuper vacante beneficio:ꝛ illud ſtatutum tenebitur ſuare electus.j.vt eccle.bene.c.j.in fi.ꝛ melius forte dicitur q nec conditio ante ele ctionez rite apponitur. nec in illa decreta.ſignificatum dicitur q appoſita fuit ibi conditio ſed fuit ſtatutum q ex eo apparet:q; ſi cut in eadem decre.dicitur:papa confirmat ſtatutum.(aiunt)ap ponēdo(quidem)reſpondet(amplius).ſ.iuramentum(in aliuꝫ.) id ē malicia eorum.ſ.q; non ſeruant q̄d ſimpliciter promittunt. (illo).ſ.xpo.(prouide).ij.q.v.c.j.de con.di.j.ego.(pro obediētia) xxxij.di.q̄ſq̄ſ.j.q.vl.quotiēs(pro vnitate).xxij.q.j.vt nouū.(co rporum).i.ab illis archiepiſcopis qui de corpore ſunt beati petri. id ē eccleſie cuius caput eſt chriſtus ꝛ eius vicarius eſt petrus ꝛ eius ſucceſſores. vl hoc vult dicere q d in ſignū.ſ.pallium null dat niſi papa:ꝛ ſi obijciatur de patriarchis.nō.illi dant non ſua auctoritate ſed pape.(iuſtum eſt).j.de mutu.pe.c.j.ꝛ.ij.xcv.diſt. eſto.C.de ſentē.cū pap.C.de poſtu.l.pe.

QUia diligit.nullum. ſi.n.a ſciſ matico ordinem recepiſſet non haberet executionem ordinis. j.q.j.arrianos.ix.q.j.ordinationes.(confirmari).ad epatum admitti.nam cum fuerit ſciſmaticus eligi non poterat ſi ne diſpēſatione(eccleſie).ſ.aquilcieñ.(redierit).xv.q.vj.nos ſan ctorum.j.de hereti.ſicut.iij.q.iij.beatus.ar.contra.iij.q.iij.bu ic.ꝛ.c.conſanguineorum.

LIcet conſtituta. xxiij.di.in nomine. v.(aut)pro et(nominate)cum in tētione eligēdi ꝛ eli gendo(exceptione)niſi hereſis.xl.di.ſi papa. et forte melius eſt q accuſari poſſit ſed non excipi(a duabus)etiam ſi nō computando.de d no.j.e.cum in iure.j.e.cumana(ſi recept)nō eſt ius in receptione ad oſculum pacis ſiue de obedientia preſti ta ſiue de incathedratione:quia ꝛ ſine his dūmodo eligatur vel nominetur animo eligēdi ſufficit ſibi ad d vt ius habeat ꝛ vt pa patū ſua auctoritate accipere poſſit.xxiij.di.c.j.(ſi quis autem)d q̄d ſequitur videtur intelligēdum q̄ tertia pars vel pauciores eligunt poſt p̄mā electionē factā a duab partib.nā ſi alias ſcz non facta prius alia electione tertia pars vel etiam pauciores fa cerēt electionē nō eēnt excōicati nec ſubiacerēt p̄dicte penis hui canonis licet alias:delinquerent. Sed electus a paucioribus q̄ſ a duabus partibus ſi ſe pro electo gerat predictis penis ſubiacet: vt ſtatim ſequitur in vſu ſequenti:preterea.ꝛ q; electores p̄dicte pene nō ſubiacēt q̄ in diſcordia eligūt nec alterut electoꝝ hēat duas partes:vel etiam ſi tm̄ tertia pars vel etiā pauciores aliquez eligant nullo ab alterutro parte electo ex eo probatur q huic ele ctioni poſſunt alij conſentire ſicut ſtatim ſequitur q non eſſet ſi electio nulla eſſet ꝛ electores eſſent excōicati.(maior).i.niſi aliqs de illis qui primo non conſentiebant modo conſentiat optet eos tot eē q̄t faciāt duas ptes(voluerit).i.ſi ſe imiſcuerit:vl.i. ſi moni tus nō renūciauerit.ſz pri dictū magi plz:q; nēo cogit renuncia re alicui rei in qua ſe credit ius habere ꝛ nemini facit iniuriā qui ius ſuū proſequitur.j.de elec.cum eccleſia vulte.(preualere).dū modo forma ſeruetur.j.de elec.quia propter.(ſpeciale.) non eſt d aliq̄ forma ex neceſſitate ſeruanda imo q̄cūq; modo appare at duas ptes conſentire in aliquā tantū in electū ius hz ꝛ ver papa ē

QUm in cūctis.miniſteriis. id ē dignitatibus ꝛ officijs.(grauitas).lxj.di.§.vl.j.q vij.pueniētibus(ꝛ litteraꝝ).j.e.cū nobis olim.lxxviij di.preſbr.xxxviij.di.que ipſis.viij.q.j.oportet.xciij.diſt.bis igit lviij.di.ſi officia.(in epo).j.q.j.viliſſimus.(exegerit)ſec in ſcīari bus dignitatibus vbi ſufficit annū inchoaſſe.ff.de mu.ꝛ bono. ad rē publicā(ꝛ ſcīa)eſt aūt ſciētia requirēda ꝛ extimāda ſm di gnitatē ꝛ locū ꝛ ordinē ad q̄ aſſumiꝭ.j.e.eccleſia veſtra.ſi.n. aſſumiꝭ ad epatum dz habere ſciam noui ꝛ veteris teſtamenti cū ſit iudex aiaꝝ.ꝛ iuris cū ius dicere debeat.xj.q.j.de perſona. preſbro aūt ſufficit vt ſciat canones penitētiales ꝛc̄.xxxviij.diſt.

que ipſis.archiđ.ꝛ oēs alij ad quos ſpectat cognoſcere ꝺ cauſis debēt ſcire iura:q; verecundū eſt ꝓtitio ꝛc̄.C.de vete. iur.enu.l.j.ꝛ turpe ē de alioꝝ manibus querere qꝺ apud ſe iuenire debet. canto: debet ſcire cantū ꝛ ſic de oībus ordinibus qꝺ ſatis colligitur ex eis que eis danť.ꝛ dicunť in ordinatione.xxiij.di.p totuꝫ. ꝛ ex poteſtate ꝛ officio quod habēt exercere tenenť:qui aūt omnino illiteratus eſt oīno ordinari nō debet ad aliquē ordinem.ſi tñ ordineť poteſt dici q; ordinē recepit ꝛ clericus erit:q; inſpecta prima origine clericatus primi clerici dicebātur ī ſorte dñi electi xij.q.j.clericus.xxj.di.cleros.ſi aūt ſint paꝝ ſcientes ꝛ ſpes ſit q; poſſint proficere:promoueri poſſunt.ſi aūt non ſit ſpes eoꝝ non debēt promoueri niſi talis eccleſia que nunc̄ꝫ debet agere conſilio ꝛ auxilio eoꝝ vel niſi ſint monachi vel heremite q; poti⁹ egēt contēplatione c̄ꝫ ſcientia:ſciam aūt reputamus eminentem que ſubtiles queſtiones diſcutere ꝛ diffinire nouit ꝛ in promptuꝫ reſponſiones habet.ille habet mediocrē qui ſcit aliquo mō examinare negocia:q̄uis ad oīa neſciat reſpōdere:ꝛ qui in libris veritatē eoꝝ que ſcire tenētur ſcit querere ꝛ ſic in promptu omīa nō habet:ħ aūt oīa ad arbitriū diſcreti iudicis arbitranť.ille enim habet ſufficientē que ſufficit ſibi ad faciendū eo que ſibi īminēt Jtē videtur q; qui nō habet ſcīam ſaltē ꝓpetentem ꝛ ſufficientē peccat recipiēdo dignitatē vel aliud officium ad quod nō habꝫ ſufficientē ſcīam.xxxviij.diſtī. omnes.j.de eta.ꝛ quali.c.ſi.xviij q.ij.ſi quis abbas:tamē cum iſtis ex cauſa diſpenſandū eſt:quia imperfectū ſcie ꝛc̄.j.de renū.niſi cū prudem.§. pro defectu.(decurſo tpe)triū mēſium ꝓputandoꝝ a die vacationis quod ſonare videť.l.di.poſtq̄ꝫ.c.di.c.j.lxxv.di.qm̄:generalius tamē intelligitur q; capitulū habet tres menſes ad electionē a die vacatiōis ꝛ alios tres a die electionis ad ꝓſecrationē.lxxv.di.§.tpe.ꝛ quidam benigne interpretantes adherēt ei.ar.j.e.ne pro defectu. nos aūt dicimus infra tres mēſes faciendā electionē a die vacationis.l.di.poſtq̄ꝫ:ꝛ a die ꝓfirmatōis infra alios tres mēſes debet ꝓſecrari.lxxv.di.qm̄.ꝛ ſi eſt electus in archiepiſcopatū debꝫ obtinere oīa que ſua dignitas requirit:puta palliū ꝛ huiuſmodi c.di.c.j.melius dicitur q; metropolitanus a die conſecratiōis habebit tm̄ tres mēſes.c.di.c.j.licet quidā aliter dicāt.ꝓfirmationē aūt ſtatim poſt electionē quilibet electus petet modico tempore conceſſo ad ſe vel nūcios preparandos.lxj.di.cathen.ꝛ.c.q; epiſcopus.ꝛ.l.di.poſtq̄ꝫ.quidā dicunt q; habet ſex mēſes ad electionē ad petendā ꝓfirmationē:ꝛ ſic intelligiť.j.vt lit.non conteſt. qm̄.§.q; ſi ſo.aliter ſoſitan.Sed quid ſi ſit electus ſed non vult ꝓſentire electioni nec tñ diſſentit:nam electores variare non pñt j.e.cū inter canonicos. Jtem quid ſi ꝓſentit electioni ſed ꝓfirmationē non petit:nūquid talis electi beneficia cōferētur. Ad vltimū rñdeo q; ſi is qui ꝓſentit electioni negligit petere ꝓfirmatōē non ꝓferunť eius beneficia:ſed cogeť vt vel nō ſolum ꝓfirmationē ſed etiā ꝓſecrationē infra tres menſes petat vel loco cedat:vl etiā ſi contēpſerit facere alteꝝ ab archiepatu remouebiť.c.di.c.j Ad primā aūt queſtionē dicimus q; a ſupiore prefigeť ſibi tēpus infra qꝺ reſpōdeať:ita tñ q; non excedat tres menſes a die vacationis.ar.l.di.poſtq̄ꝫ.ꝛ poſſet dici q; ſi infra id tempus non ꝓſentiret tacite videtur diſſentire:alij dicūt ꝛ forte meli⁹ q; ſi canonicis requirentibus ꝓſenſum eius non ſit paratus ad ꝓſentiendū q; ipſi poſſunt eligere aliū.ar.j.e.cū inter cā:in fi. nam qui tacet vel obſcure rñdet vbi plene pōt reſpōdere:pro confeſſo habetur ff.de inter.ac.de etate.§.qui tacuit:ꝛ.§. vbi. habita tñ aliq̄ꝫtula deliberatione.ff.ꝓ ſo. q; dicimus.inſti. de inuti.ſtipu.§.vlti. ar. contra inſti.de verbo.obli.§.omnis.ff.de peti.here.q; ſi poſſeſſori.j.q.j.non eſt putandum:in fi.ante tamen c̄ꝫ renunciet vel aliquis eligatur ſi ille qui conſentire diſtulit electioni ꝺ eo facte ſaltē modo conſentire velit admittendus eſt.j.e.cum inter canonicos ff.de adop.le.mancipiorum.(is).i.prelatus.idē credo de patrono ꝛ dicimus q; his conferre poſſunt etiam nulla ſentētia admonitionis precedente vt hic:ſi autem nouo iure niterentur: ſecus j.de conceſ.preben.non va.cum noſtris.vel dic vt ibi nota. nos credimus tunc tñ tranſactum tempus de conſecrandis epiſcopis quando cunq; fuerit in epiſcopū conſecratus etiam ſi ꝑmo menſe vel ſeptimo obtinuit confirmationem.ꝛ tunc licite poſſunt eius beneficia conferri.item et quando omni ſua negligentia electa ꝛ ſua diligentia interuenire potuit conſecrari.ꝛ ſi nō ſit conſecratus vnde ſi erat ſacerdos ſtatim debet dare operā cum conſecratore ſuo q; eum conſecret:ꝛ ſi non erat ſacerdos vel diaconus vel ſubdiaconus laborabit cum ordinatore ſuo q; eum ſucceſſiue ſine interpellatione per ſingula tempora ordinationum ordinet:ſi fuerit poſtulatus auctoritate eius qui habet poteſtatē admittendi poſtula. det operā q; c̄ꝫcito poteſt fieri ordinetur ꝛ conſecratur ꝛ ſi ꝺm hoc poteſt fieri primo menſe et nō fiat extūc poſſunt eius beneficia cōferri.etiaꝫ ſi ſine eius negligēcia differtur per ſex menſes vel annum vel etiam amplius non dicit eſſe tranſactum tempus de conſecrandis epiſcopis nec eius beneficia conferri poſſunt.ſi autem per gratiam diſpenſantium obtineat conſecrationem differri ſtatim credimus eius beneficia poſſe conferri.argu.ff.ex quibus cau.ma.l.qui mittuntur.ꝛ.l.ſequē. Jtem dicimus q; ex quo ſemel fuit in mora ſtatim poſſunt eius beneficia conferri:ꝛ ſi non ſit tranſactum tempus de conſecrandis epiſcopis.alij contra ſciłz q; ſemper debet expectari vſq; ad tempus decurſum.de hoc etiam no.j.de preben.de multa.ħ enī tempus preparatum eſt ad hoc congruum.ff.de poſtulationi.l.j.§.j.(diſponendi.) quid ſi ante terminum predictum perfecte tranſlatus eſt ꝛ habet quietam epiſcopi adminiſtrationem: nūquid poterunt conferri eius beneficia priora? videtur q; ſic. argu.xxj.q.ij.ſi quis iam tranſlatus.xvj.q.j.ne pro cuiuſlibet.ff.de procu.filius.§.veterani.C.de iur.doti.in.l.ij.j.de offi.deleg.gratum.credimus tamen q; ante conſecrationem non ſufficiat perfecta tranſlatio ꝛ quieta adminiſtratio niſi decurſum ſit tēpus ea maxime ratione quia adhuc poteſt excipi contra eum ꝛ remoueri ab epiſcopatu ꝛ tamen habebit priora beneficia.j.de accuſa.ſemper bis.ſed ſi ante tres menſes habeat quietam adminiſtrationem ꝛ ſit conſecratus libere eius beneficia conferunť. argu.hic.ſi vero non poſſit habere liberalem adminiſtrationem ipſe tamen eſt conſecratus non conferentur eius priora beneficia etiam poſt tres menſes:eſt enim neceſſe vtrūq; interuenire,xciij di.ſi qui epiſcopi:alij contra.ſecus ſi per electum ſtaret q̄ minus miniſtret: quia tunc perinde habēbitur ac ſi adminiſtret. Quid de alijs prelatis nunquid ipſo iure vacant priora beneficia? Reſpondeo ſic:ſi habeant curam animarum vel ſunt perſonatus.j de preben.de multa.(archidiaconatus.)no.argu.archidi.habere curam animarum.ſed non principaliter:vt.xvij.q.vij.nullus j.de offi.archidi.cum ſatis.poteſt tamen excōmunicare. j. de eo qui fur.ord.ſuſce.c.j.vbi de hoc no.(annexam).j. de appellatio. reprehenſibilis.j.de pe.licet.j.de inſtitu.cum veniſſent(annuꝫ) j.de etate.preterea:admoniti)in epiſcopatu ſufficit ſola negligētia electi.c.di.c.j.in ceteris inferioribus neceſſaria eſt admonitio vt hic.j.de eta.queris.ꝛ neceſſaria eſt ſententia admonitōis verūtamen ſiue iuris ſolēnitate vt hic.ꝛ.j.de eta.queris.j.de conceſſio.prebend.cum noſtris.cum enim iſta non poſſint eſſe niſi notoria.j.de tranſla.epiſcopus.c.j.ꝛ.ij.non eſt ordo ſeruādus ij.q.j.de manifeſta.(canonibus.)prefixum a canonibus tempus intelligitur vt ſingulis temporibus ordinationum accipiat ordines ſucceſſiue.ħ enim dicit.c.faciendum vbi neceſſitas īminet lxxvij.diſtin.c.vltimo.ꝛ ħ īminet neceſſitas cum dignitas vacat que talem ordinem requirit.(remoueantur.) per ſubtractionem beneficiorum ꝛ amiſſione locorum agendi ſunt ad ordines non preciſe.j.de eta.queris. lxviij.diſtin.conſuluit.(officio).id eſt dignitate appellationis.j.de appella.reprehenſibilis.(hoc ſane.) ſciłz q; promoueatur ad ordines quos dignitas requirit.(promoti.)id eſt confirmati ſed non ordinati.(obſtant)puta q; factus ſit irregularis ſine culpa ſua poſt inueſtituram(contra formaꝫ.) puta minoris etatis.(illegitimos.)illiteratos:ꝛ malevite que cōtinentur in principio.c.(elegerint.)ſcienter indignum.j.e. innotuit.(priuatos.)prima vice tantū.j.e.cū vinton̄.ꝛ tunc ipſo iure j.e.quiſquis.(beneficijs.)non officijs:nec eccleſia remanet ſine ſeruitio.(ſuſpenſos.)ipſo iure.j.e.innotuit.circa fi.alij dicunt per ſententiam priuandum beneficio.j.e.quiſquis.ſed poteſt dici illam decreta.obtinere in ſuo caſu.ſ.quando quis per potentiā laicalē eligit aliquē quē timor aliq̄ mō excuſat.ħ aūt loquiť q̄n ſciēter eligunt malignos qui nullo modo ſūt excuſabiles(epiſcop⁹) cum ad eum ſpectat collatio.vel electi confirmatio.(conſenſerit) cum ad alios pertinet electio.(per capitulum)ħ habes q; epiſcopo peccante primo loco deuoluitur eius poteſtas ad capitulum j.de conceſſio.preben.nulla:quod intelligimus verum de beneficijs que ad epiſcopum pertinent proprio iure:nam ſi ad eū non pertineat collatio ipſo iure ſed deuolutio: puta quia propter negligentiam aliquorum clericorum deuoluitur ad eum poteſtas eligendi aliquem:tunc non ad capitulum ſed ad proximū ſupiorem deuoluetur hec poteſtas.argu.j.eo.ne pro defectu:ꝛ eſt ratio diuerſitatis:quia in his que ad eos proprio iure pertinent ē īter eos maior coniunctio c̄ꝫ in alijs que aliunde obueniant.arg. j.de teſtamen.requiſiſti.(ꝛ per capitulum.)tunc deuoluitur electio ad capitulum ex delicto epiſcopi cōmiſſo in confirmatione tm̄ quando primus ad quem pertinebat electio vel preſentatio ſcienter eligit indignum:ꝛ epiſcopus ſcienter confirmauit:vt ſi ignoranter eſſet indignus electus.item ad primum rediret poteſtas eligendi.j.e.innotuit:ꝛ.c.dudum.ꝛ ſi primus ſcienter ele

gisset indignum sed episcopus ignorans confirmasset: tam̃ post confirmationem cassatam propter indignitatem electi eligit episcopus qui ignorauit indignum: ⁊ debet iste ad quem deuoluitur potestas eligendi propter delictum aliorum infra sex mẽses computandos a tempore quo sciuerunt electum ⁊ confirmationem vel electionem scienter factam de indignio. j. de concessio. p bend. quia diuersitatem: eligere sicut ille ad quem deuoluit̃ propter negligentiam. j. de concessio. prebenda. nulla. h̃ adde q̃ notantur. j. de concessio. preben. inter dilec. plus placet nobis q; nũ q̃z in casu isto. s. quando aliqua minor ecclesia scienter eligit indignum ⁊ episcopus scienter confirmat indignum: electio ad capitulum cathedralis ecclesie deuoluatur: sed deuoluitur ad archiepiscopum tm̃. ⁊ ista decre. loquitur quando consensit fieri electionem de indigno interessendo electioni vt canonicus. et sic loquitur decreta. j. de concessio. prebenda. postulastis. ⁊ quia potestas episcopi transit̃ in capitulum: ille de quo capitulũ pundet habebit̃ p confirmato sicut habet̃ si eps de eo puidisset.

QUasam. contulerunt. tempore quo vacat quia alias non licet. j. de concessio. prebenda. constitutus. (recipi.) q; tenet̃ recipere abbantiam nõ est ex vi compromissi per quod non tenetur nisi ad penam vel interesse. ff. de arbi. diem. §. vlti. ⁊ l. sequen. nisi dictum eius sit emologatum. C. de arbi. cum anã. vel dic cũ dicit q; tenerentur eam recipere: quia ipsi intelliguntur elegisse per episcopum qui vice eorum eligit. ff. q; cuiusq; vniuer. l. ij. §. j. j. e. in causis. cum dilec. in fi. ar. inde ẽ q; etiã in personam electi dicere possunt̃ promittẽtes q; als nõ pñt. ff. de arbi. qualẽ. ⁊ l. dic̃. §. stari.

QOsti. disponendi hodie autem in concordia electi in remotis partibus ante confirmationem hoc possunt. j. e. nihil. (reuocare) quomodo erit h̃ iudex i causa sua contra. C. ne quis in causa sua. l. j. item si violenter ⁊ sine iudicio occupauerit etiam rem suam cadit a iure suo. C. vnde vi: si quis in tantam. ⁊ idem si ius sibi dicit iure sibi debita. ff. q; me. cau. exta. item nunquid seruabit ordinem iudiciorum? dicũt aliqui q; nihil aliud vult dicere nisi q; seruet ecclesiam indemnem vel dic episcopum posse esse iudicem in causa ecclesie sue. ij. q. vij si quis ab episcopo. xlv. distin. ⁊ quis. ⁊ procurator fisci in causa fisci iudex est. C. vbi cause fisc. l. j. ⁊ episcopus dicitur procurator ecclesie. xij. q. j. si priuatum. ⁊ imperator in causa fisci. ff. de his q; in testa. delen. l. proxime. ⁊ tamen res fisci imperatoris dicuntur ff. ne quid in lo. publi. h̃ interdictum. ⁊ quando possit quis in re sua esse iudex: no. j. de fo. compe. cum sit. ⁊ melius. j. de censi. venerabilis. ⁊ de verbo. signi. ex parte. in bis ergo non habent locum leges contrarie quando sine auctoritate iudicis qs sibi ius dicit. ⁊ dicimus cum seruare debere ordinem iudiciorum nisi esset notorium. Quidam tamen intelligunt hanc decreta. in notoriis tm̃ vbi non seruabit ordinem iudex sed sola monitione p̃missa excõmunicabit. xxj. q. j. in canonibus. alij supplent h̃ studeas reuocare vt debet ⁊ sic debet quasi actor non quasi iudex. item in sententijs diffinitiuis non licet iudici aliquid reuocare. semel enim est functus officio suo. j. de offi. delega. in litteris. in interlocutorijs autem secus. ff. de re iudi. quod iussit. nisi sit sententia pape que si esset per obreptionem obtenta per ipsum mutare potest. ff. de le. non est nouum. in contractibus autem mutare licet si non paratur alicui preiudicium re adhuc integra in contractibus. s. qui alterius gratia tm̃ cõtrahuntur. j. e. in causis ff. de procura. ante. ⁊ in contractibus innominatis. ff. de cõ. causa da. si pecuniam. in contractibus autem nominatis qui vtriusq; gratia contrahuntur non licet mutare etiam si non sit preiudicium ⁊ etiam re integra. ff. loca. qui operas. re autem non ingra nunq̃ licet mutare etiam in non nominatis contractibus. ⁊ etiam si non interest. j. e. in causis. ff. de procu. post litez. ⁊ l. sequé. ⁊ l. que omnia. ff. de regu. iur. nemo. ff. de adop. post mortẽ nisi fauor aliud inducat. ff. de li. causa interrogata. sed per hanc distinctionem non soluitur contrarium. j. de fil. presbyte. veniẽs que est huic contra. xij. q. ij. non licet. j. de preben. cum non minores. sed dic q; vbi factum ẽ improbatum a iure ita q; non potest allegari contrarium licz venire contra factum suum vt in bis contrarijs. sed huic contrarium videtur. j. de cleri. coniu. diuersis. Sed potest dici illud non esse improbatum a iure: vt. lxxxiij. distin. cum in preterito: vel illud est speciale in penam episcopi et sic intelligitur. j. de fil. presby. veniens. cuius posset ibi respõderi q; fuit dispẽsatio. Sed adhuc est contra. xij. q. ij. monemus. sz ibi non potuit reuocare factum suum: qz remotus ab admĩstratione erat alienator: sed de iure bene agit ad reuocandum factum suum. ff. de pa. si vnus. item nec est ar. contra. C. ad turpil. q̃uis ff. de adul. si maritus. §. si negauerit: quia ibi non reuocat alienatorem: sed agit ad reuocationem. C. de agri. ⁊ censi. quemadmodũ quod quidem licitum est. nam venditionem locationem ⁊ alios contractus licet reuocare vel quia non tenent vel per beneficium restitutionis vel alijs modis fm q; cuilibet inuenire licet. sed nec ad reuocationẽ talium contractuum agere potest nisi turpitudinem suam alleget: vt si velit reuocare datur ex turpi causa. ff. de condi. ob tur. cau. per totum. j. de do. inter. sed si turpitudinẽ suam alleget tamẽ nomine ecclesie potest agere vt h̃ cum suis concor. q̃diu enim toleratur nomine eius agere potest. viij. q. iij. nonne: nec de malicia persone potest excipi contra ecclesiam. xvj q. vij. si ep̃m. ad contraria autem. s. j. de fil. presb. veniens. ⁊ õ cleri. cõiuga. diuersis. respon. vt. s. quid autẽ iur̃ sit quando semel approbaui personã vel instrumẽtum. an. s. possim vlteri⁹ reprobare. no. j. de excep. cum venerabilis.

QOnsiderauimus. hanc decreta. intelligo quando ex interuallo fiunt diuerse elections: si non fiant ex interuallo valet scõa electio facta maiori parte: vel de persona iuuata maioribus meritis. j. e. dudum. lxxij. di. c. vltio (appellationem) no. q; non priuantur iure eligẽdi licet eligerint post appellationem vel contra priuilegium vel post electionem primã non cassatam. non enim inuenio h̃ expressum in iure. vnõ non debeo extendere penam. de pe. di. j. pene. de hoc no. s. de de po. c. ij. (appellationẽ) recipiẽdam (tenorem) forte ne quis aliud de eligeretur vel in certo loco fieret electio vel de certa ecclesia. s. de con. cum dilectus. j. e. venerabilem. (qualẽcunq;) de qua notum non est q; esset nulla. h̃ no. quia ad h̃ q; confirmetur electõ facta a paucioribus pluribus eligentibus indignum q; non est necesse q; tempore electionis esset notorium a pluribus electõnem factam esse nullam vel q; electus ab eis esset indignus: vel q; electores priuati sunt ipso iure vel priuandi pntestate eligendi. j. e. dudum: immo sufficit q; tempore quo ferẽda est sententia super electione sit notorium: vel aliter constet q; fuerit nulla electio vel indignus electus: immo plus dicimus q; sufficit probare aliquid quare prima sit ãnullata quando fit in eodem contextu. j. e. congregatio: nec est necesse q; sit notorium dũmodo aliquo modo p̃betur. item hoc ẽ verum quando vno contextu fiunt plures electiones. j. e. congregato. Et no. ad intelligẽdum sequẽtia q; dicitur electio nulla si elegerunt ad dignitatẽ habentẽ curã aiarũ vel alia que maiores ordines requirunt patientẽ defectum in ordinibus etate sciẽtia ⁊ vita. vt. s. e. cum in cunctis. in prin. s. de postu. c. j. j. e. scriptum. itẽ si irregularẽ ⁊ als in natiuitate. j. e. innotuit: idẽ si illitteratum. xxxvj. di. illiteratos. l. dist. nẽo. vbi habes idẽ de corpore viciatis. idẽ de laicis. lxj. di. ofius. itẽ si eligatur q; cũq; postulandus ẽ. de q̃ no. s. de postu. c. fi. itẽ si laici interfuerit electioni epi tanq̃z ius habẽtes. j. e. massana. idem si a suspensis vel si de suspẽso facta sit electio. s. de ẽp̃so. cũ dilect⁹: multo forti⁹ si ab excõicatis. j. de ap. p̃stitutis. itẽ si nõ seruet̃ forma. j. e. qz p̃pter. ⁊ c. in genesi. itẽ si minor pars maiore pte nõ vocata p̃cesserit ad electõnẽ. j. e. auditis. si aũt due ptes sint pñtes ⁊ alij p̃tenantur nihilomin⁹ tenet electio. sz põt cassari petẽte p̃tẽpto ⁊ forte ñ alijs. ⁊ idẽ põt etiã ratificare eandẽ si p̃sentiat etiã mõ. j. e. q; sic ⁊ c. ecclesia vña. ff. q; cuiusq; vniuer. l. nulli. ⁊ l. se. põt etiam dici q; non sit nulla lz post appel. sit facta sz anullãda. ar. s. e. p̃sideraui⁹. vel si fiat ẽ priuilegiũ vt ibi dicit̃. ẽ aũt anullãda si fiat tractat⁹ corpe defuncti non dũ traditio sepulture. j. e. bone me. h̃ q; busdã nõ plz nec valẽt excusari q; ex ignorãtia iuris vel facti deliquerũt siue sciẽter siue ignorãter ptra p̃dicta fecerit: electio ẽ nulla vel ãnullãda fm q; distinctũ est. ar. j. e. ĩnotuit. q̃ vero electio est ex interuallo dicũt quidã q; duo sunt necessaria ad h̃ vt teneat scõa electio. s. q; prima nulla sit ipso iure: ⁊ q; primo eligẽtes priuati sunt potestate eligẽdi ipso iure. vt no. j. e. auditis. itẽ quidam dicũt q; tertiũ est necessariũ. s. q; prima electio pẽdeat: nã si electus renũciasset vel si cassata esset electio tũc non posset fieri scõa electio nisi omnibus vocatis. ar. j. e. cum vinton eñ. nec distinguo h̃ an sit notorium tempore electionis prima electione nulla esse ⁊ primos electores priuatos potestate eligẽdi: an non. dũmodo tempore sentẽtie constẽt duo vel tria p̃dicta. ar. h̃. j. de appella. p̃stitutus. ⁊ hec intelligo vera q̃n alij sunt primi eligẽtes alij scõi nam si ijdem sunt qui primo elegerint ⁊ scõo tunc si ipso iur̃ nulla ẽ electio prima licet non sint priuati ptãte eligẽdi qui p̃mo elegerunt: tm̃ tenet scõa ex interuallo facta. ⁊ etiam si prima non sit cassata. j. e. cum terra: cuius quidam intelligant illam quãdo notorium est primam nullam esse vt ibi no. est. immo necessariũ est vt in h̃ casu. s. quando ijdem primo ⁊ secundo eligunt ad hoc q;

teneat secunda q̄ per p̄imā electionem non sint p̄uati ipso iu re potestate eligendi cum si essent non tenet sc̄a electio. j. de sup negli. p̄ela. licet. sed contra. j. e. cum terra. vbi dicitur q̄ etiaz p̄ima sit viciosa q̄ possunt p̄cedere ad electionem sc̄am sed etiam qui talem eligunt ipso iure p̄uati sunt. s̄. e. cum in cunctis. sed illa decre. cum terra dicens q̄ loquitur cum ignoraṫ eligūt viciosam p̄sonaz. vnde ipso iure non sunt p̄uati potestate eligendi: vt no. j. e. c. dudum. in glo. que incipit circa. si vero eodez casu retento electio fit aliqua licet possit cassari ex causis p̄dictis tunc publicato scrutinio siue statim siue longioꝛi interuallo nō ꝯ eisdem alium eligere. j. e. c. publicato. ab alijs autem electio etiā in hoc casu facta in eodem contextu tenet. secus si ex interuallo. j. e. congregato. s̄. e. considerauimus. alij dicunt q̄ ex interuallo non valet secunda electio nisi tempoꝛe electionis notoꝛium essz p̄imā electionem nullam. argu. h̄. s̄. e. considerauimus: ꝛ sic intelligunt. j. de appel. constitutus: ex quibus autez causis diximꝰ electionem nullam vel anullandam ꝛ etiam in alios potestatez eligendi translatam p̄opter vicium electi vel eligentium ex eisdem causis. idem dicimus in postulantibus. s̄. de postu. c. j. ꝛ. ij. secus autem si ex alia causa q̄ p̄opter vicium electi vel eligentium. j. e. innotuit. s̄. de postu. c. fi. j. de renun. post translationē. lxj. di. osius. item si electio fit post appellationem legitimam tenet. sed postulatio nō vt quidam dicunt. j. c. p̄oxi. ꝛ ītelligo eūdem contextum vel aliquam fieri eodem contextu que fiunt oībus canonicis existentibus in capitulum simul: nam si vna pars recedat ꝛ remanentes in capitulo aliquam faciant electionē cassatur electio que fit contentis recedentibus q̄ non esset si esset in eodem contextu facta vt iam dictum est. j. e. auditis: nisi forteī continēti a p̄ioꝛi scrutinio vel compꝛomisso p̄cederent: quia que statim fiunt ꝛc̄. ar. ff. si cer. peta. lecta. C. de pac. petēs. ꝛ habes exp̄essum. ff. de testa. heredes. §. pe. sed huic obstat p̄alle. decreta. auditis. sed dicq̄ ibi non p̄cesserunt ex scrutinio p̄ioꝛi vbi in g. v̄ll. consenserant sed de nouo consenserant in R. melius credimus q̄ si electio est nulla p̄opter eligentes qui nullā habent nec habuerant potestatem eligendi quia tunc tenet secūda electio. j. de reg. iu. cum bertholdus: vel habuerunt quidem potestatem eligendi sed amiserunt vt quia sunt excōmunicativl̄ suspensi ab officio ꝛ beneficio non intelligas de suspensione a bñficio vel forte ab ingressu ecclesie vel alia super aliqua singulari suspensione. vide de his. s̄. de consue. cum dilectus: in glo. suspensus. nec distinguo si sint nominatim vel publice excōmunicativl̄ interdicti vel non quia semper nulla est electio ꝛ sc̄a tenet. j. de appel. constitutis: ꝛ intelligo suspensos siue sint suspēsi a iure vt qui negligunt eligere infra tempus statutum. j. de concessio. p̄eben. c. ij. ꝛ qui eligunt indignos vt laicū. j. e. sacrosancta. ꝛ. c. massana. s̄. e. cum in cunctis: siue sint suspensi ab homine siue a iure. de suspensis autem no. de postula. gratum. item dicitur nulla p̄pter p̄sonam electam que est ineligibilis. i. que eligi non potest sine dispensatione ꝛ tales sunt omnes postulandi. de quibus nota. s̄. de postu. c. fi. item dicitur nulla p̄opter defectum fōme. j. e. quia p̄opter. de hac elec. datur regula vera q̄ vbicunqz electō est nulla non impedit sc̄am fieri siue in eodem contextu siue ex interuallo ꝛ hoc p̄obatur per supioꝛa iura ꝛ benefacit. s̄. ō suppleu. negli. p̄ela. c. vlti. nam quod nullum est impedimentuz p̄stare non potest. ff. de v̄b. ob. si dari stipu. sed caue tibi q̄ potest esse q̄ sc̄a cassatur non quia facta sit post p̄imā non cassatā. sed quia vna pars capituli fecit eam non vocatis illis qui fecerūt p̄mā nullam qui tamen vocari debebant si scienter non delinquerant in p̄ima nec facio aliquam vim vtrum tempoꝛe electionis sit notum nullam electionem esse v̄l electoꝛes ipsos suspensos tēpoꝛe electionis an non sit notum sed postea per p̄obationes fiat manifestum vt hic. item no. q̄ aliquando electio est nulla ꝛ tamen electoꝛes nec p̄uati sunt ipso iure potestate eligendi nec p̄uandi vt si eligant ignoranter ineligibilem. item p̄uati sunt aliquando ipso iure eligendi ꝛ tamen electio non est nulla vt si elegerunt criminosum scienter. s̄. e. cum in cunctis. j. de iureiuran. sicut nostris. (ad suum). j. de appella. bone memo. lxxxj. di. tātis xj. q. j. quia res. ff. de libe. cau. quid li. argu. contra. ff. de mune. ꝛ bono. vt gradatum. j. de matri. cōtracto contra interdic. eccle. ex litteris. (fama.) quia non remouetur p̄opter delictum p̄sone. j. e. super eo. alioquin contra. ff. de re mili. qui cum vno. §. nō omnes. ꝛ. §. exacto. ff. de his qui no. infa. l. ij. §. si ignominie. forte et si p̄opter delictum p̄sone remoueretur non esset infamis. j. ō accu. super his. quod verum ē quādo crimē opponitur excipiendo vt hic. (istam.) sed ꝛ in ista possit eligi de iure. j. c. sup eo. ꝯ papa hic ex speciali causa p̄eter ius interdixit.

Suffraganeis. ad mandatū). j. e q̄ si cut. p̄. §. pe. sol. h̄ adeo leue ē q̄ etiam suffraganei possint vacante sede sua auctoꝛitate facere. lxiij. di. quia per. illa aūt que ibi dicuntur vel sunt grauia sicut conuocare concilium: vel digniora sicut oꝛdinare clericos ꝛ nulla que p̄tineant ad oꝛdinē facere pōt cum pallium non habeat in quo est plenitudo pontificalis officij. j. de v̄su pal. c. j. ꝛ intelligo q̄ ratione sue dignitatis nō potest facere aliquod episcopale sed p̄o alio ep̄s bene posset oꝛdinare clericos. ar. j. ō renū. ad supplicationē. ꝯ dicesipse vz̄ facē v̄l cōsecrare exquo mandat. j. de senten. excō. mulieres. sol. illud hz lo cum quādo mādat q̄ ad se pertinet vel q̄ p̄o se fieri vult. h̄ autē mandat q̄ ad officium eoꝛum spectat q̄ est de iurisditione. scilz mandare vt faciat officium suum. ꝛ ideo potest hoc exquo cōfirmatus est. j. e. transmissam. vel dic q̄ hec decre. loquitur q̄n nō ē in moꝛa petēdi palliū illa p̄ria loquunt q̄n ē in moꝛa.

Super eo alterius. idem est si eiusdez: vt. j. sequitur. (vicio. p̄opter criminis conscientiam vel irregularitatē. ꝛ no. h̄ q̄ viciū p̄sone in modus exceptionis p̄obato p̄eiudicat in alia electione. p̄. j. de excep. deniqz. §. fi. j. de oꝛ. cog. cum dilectus. ff. de his qui no. infa. lutius. sol. licet non sit infamis de iure p̄opter crimē sic p̄obatum. est tamē īfamis de facto que infamia repellit a dignitatibus acquirēdis. C. ō dignī. l ij. lxxxj. di. tantis. ff. de decu. generaliter. §. spurios. ff. de in offi. te. fratres. j. de accu. omnipotēs. quia q̄ plus est p̄opter infamiā facti ab obtēta dignitate suspenditur. ij. q. v. p̄esbi. ꝛ. c. si mala. vel ideo est q̄ hic dicitur q̄ viciū q̄ō obijciebatur electionem de qua agebatur tangebat. j. de excep. deniqz. vel est h̄: q̄ licet h̄ modus agendi appelletur exceptio: habet tamē in pluribus vim ꝛ modum actionis. j. de ac. super his. ff. de decurio. generaliter. §. si quis. ꝛ eque bene dicit accusatio sicut exceptio. in auē. de sanc. epi. §. si quis autem. ꝛ. §. si autem tēpus. in auē. quo modo ꝛ qñ oportet. in p̄in. ꝛ. §. j. vnde in hac exceptōe necessariū est electum vocari ꝛ litē ꝓtestari ꝛ reliquū oꝛdinem seruari. j. e. dudum. que non sunt alias in exceptione necessaria. (forte.) nā tunc etiam sine vicio suo: puta quia alius aliquid dedit p̄ eo nō poterit ad eandē ecclesiam assumi nisi ex dispensatione. j. q. v. c. j. ꝛ. iij. ar. ꝓtra. j. q. j. c. j.

Cum monasterium. suis. ipsius domus in qua fiebat postulatio. (in heremo.) j. de reli. do. vt ep̄o. ꝛ. c. inter quatuoꝛ. cōtra. xix. q. iij ecōtra pau. sed hic loquitur de heremitis. qui habent p̄opriū. at h̄ electus non habebat p̄opꝛium ꝛ erat monachus licet in heremo moꝛaretur alioquin non liceret eum habere in abbatem. j. e. officij. sed certe vbi intētione bona quis duceretur tm̄ ꝛ nō ambitione crederem q̄ teneret postulatio etiam si non esset p̄fessus ꝛ hoc sonare videtur finis decretal' p̄eall'. ad idem. xvj. q. j. p̄esbyteros: ꝛ no. q̄ licet heremite possint habere p̄opꝛiū: quia nō abrenunciant tm̄ ecclesiastice persone sunt et continentiā seruare debēt ꝛ p̄mittē. xxvij. q. ij. §. ecce. ꝛ ō istis hēs. xvij. q. j. c. q vere

Cum terra alterius. p̄sone denominatōis (totius). i. ambaz p̄sonaz electarū. (sancimus.) si. s̄. de consue. cum inter vos. vbi de hoc no. licet enim patriarcha si est de consuetudine possit interesse electioni suffraganei archiep̄i. sicut q̄ minus ē suffrag. possunt interesse electōi archiep̄i. s̄. de postu. bo. me. modus tm̄ iste nominādi graui⁹ é. vñ remouēdus ē. (abolēdam.) q̄ graui⁹ erat ecclesijs. s̄. de ꝓsue. c. j. nec erat p̄scripta ꝓsuetudo: q̄ si esset p̄escripta forte non esset reꝓbāda in patriarcha. ar. j. e. sacrosancta: vel dic q̄ hoc non potest ꝓsuetudine induci q̄ postq̄ ꝓsenserint in aliquē ip̄m eligēdo q̄ postea p̄ aliquē irritet si noluerit ꝓsentire nisi ſm fōmā iuris decre. aūt sacrosancta nō obest: q̄ ille p̄sone ibi nō erant electe. sed tm̄ nominate. vnde ibi nullū ius erat quesitum nominatis. item ibi non p̄obat illā nominationē sed potius imꝓbat. mōsez quia eligunt postulandum. (vel modo). j. e. quia p̄opter. (diligētiam). i. diligentē inquisitionē faciant de p̄sona eligēda. h̄ hēs q̄ eligētes possunt aliū eligere p̄ima electione non cassata p̄. s̄. e. ꝓsiderauimus. sed ꝛ p̄ videt q̄ si eligūt indignū ipso iure p̄uati sunt potestate eligēdi. s̄. e. cū in cūctis. s̄. de postu. c. ij. j. e. innotuit: ꝛ idē si nō seruauit fōmā. j. e. q̄ p̄pter. sol. nō videtur h̄ q̄ nō cassata p̄ma electione p̄cedat ad sc̄am sed diligētiam hēant inquisitoꝛes. ſ. vt plures hēant paratos ex p̄ma electione vt si ꝓtigerit vnū electū cassari eligat sc̄us. lxj. dist. studij. lxxxv.

di.florentinū.vel eligāt scōm sub ea ꝓditōe si ꝑm⁹ cassaret.arg. in.c.florentinū. ⁊ expirat scōa electio prima obtinēte sicut ī substitutōe.C.de impu.⁊ alijs substi.post aditā.sed hi modi eligēdi per curiā reprobant:vt no.lxj.di.studij.⁊ ē exp̄ssum.j.e.ī electō nibus.sed solue vt h̄ in eadē gl.vbi dicit:nos aliter. hec g̃ decre. loquit de ignorātibus viciū q̄ non p̄uant ptāte eligēdi.j.e.in notuit.sed ad hoc h̄ nō est rn̄sum cū h̄ dicit etiā si in forma sit pec catū.sed rn̄de q̄ tpe hui⁹ decre.h̄ pena imposita nondū erat pec cātibus in forma.alij aliter dicūt q̄ tpe hui⁹ decre.licituꝫ erat eli gētibus mutare vota sua vsq; ad electionē publicatā.j.e.inter.ī fi.⁊.c.quiditis.⁊ post talē electionē publicatā nō cassatā nō licet aliū eligere nec vota mutare:vt in dictis decre.hodie tñ correctū est h̄:q; post publicationē scrutinij nō licet variare vota sua.j.e. publicato.nisi forte esset adeo notoriū p̄mā nullā esse:q̄ nō con tenderet de iure nec ꝓtēdi posset.ar.C.de ꝓfir.t.l.iij.vt si nō con sentiret electioni vel si electio nulla esset ipso iure vt si facta sit nō seruata forma vel etiā si facta sit ab excōicatis.ar.j.de appel.cō stitutis:nā hi nullā excusationē habēt quare dicāt suā electionez tenere.secus si elegissent indignū q; possent ptendere q̄ ignorā ter elegissent.j.e.innotuit.in fi.itē sec⁹ si dicāt q̄ p⁹ appellationē q; appellatō aliq̄n ē admittēda aliq̄n nō.j.e.cū nobis.s.e.ꝓsidera uim⁹.⁊ sic in oībus alijs vbi aduersari⁹ pōt aliqd ptēdere ꝺ iu re.sꝫ meli⁹.no.j.e.dudū.ij. Nos aūt aliter itelligim⁹ hāc decr.s.vt sit sensus vt canonici post q̄ꝫ ꝓueniūt in capitulo solēnit publicēt factā electionē ⁊ postea supiori ꝓfirmandā p̄tent.et si superior vel propter viciū persone vel forme eam cassauerit itez eligaant aliū ⁊ sic faciant quousq; eoz electio ꝓfirmet:⁊ tunc post q̄ꝫ fue rit ꝓfirmata eā p̄sentent regi vel patriarche:nec tñ negam⁹ q; si aliter de ꝓsuetudine vel priuilegijs obtinet quin possint aū con firmationē sed tñ post solēniter publicatā electionē p̄sentare re gi.j.e.cū inter vniuersi.⁊.c.q; sicut.(propter hoc).s.q; prius nō re quiratur rex vel patriarcha.

Transmissam.postposito qō nō licꝫ.xx.q.iij.eos.in auē.qūo ⁊ qñ oportet.§.se mel.in auē.de sanc.epi.§.si vero constāter.⁊ vt inci dunt in canonē qui tales percutiūt.j.de sen.ex.in audiēcia.(con firmationē.)no.q; electus q̄ꝫcito ē confirmatus sine alia possessi one vel ꝟuestitura vel stallatione statim potest admīstrare res ecclesie sue in tēporalibus ⁊ spiritualibus tam in colligēdis fru ctibus q̄ꝫ in actionibus intētandis noīe ecclesie sue vt h̄.sine con firmatōe aūt hoc non potest nisi clerici sint in ecclesijs exemptis qui sunt in partibus remotis.j.ꝺ elec qualiter.⁊.c.nosti.vel nisi aliud sit ibi q; succedat loco confirmationis sicut in cisterē.sicut est in quibusdā alijs quibus h̄ ex speciali priuilegio ē indultum q; sine aliqua confirmatione bñdictione recepta ministrēt:imo q; plus ē sine aliqua bñdictione si episcopus noluerit bñdicere ipi poterunt administrare.j.ꝺ sup.neg.pla.c.j.vel nisi h̄ bēbant ex consuetudine. Quidā tñ dicunt h̄ non posse introduci consue tudine.arg.q; graue esset ecclesijs.j.de re.iu.cum causam.⁊ hoc obtinet in omnibus ecclesiasticis personis habētibus qualēcun q̄ꝫ administrationē etiam si sint canonici qui habeant administrationē p̄bēdarum suarum:nam in eis aliqui confirmantur ⁊ qui non confirmantur loco confirmationis aliud faciunt q̄ꝺ loco confirmationis habetur. s. q; inuestiuntur per episcopum vel inferiorē p̄latum ad quē h̄ pertinet ꝺ iure vl consuetudine.j. ꝺ concess.pben.proposuit:⁊ de his que fi.a ma.pte cap.ex ore.vl assignatur ei aliquid loco p̄bende ⁊ pro canonicatu assigatur ei in choro stallum ⁊ in capitulo locus.arg.j.ꝺ renun.cum inter.j. de pben. c. dilectus.⁊.c.dilecto.⁊ possunt hec habere locuꝫ in ec clesijs vbi habētur p̄bēde distincte quia ⁊ quilibet habꝫ sue p̄e bende ām̄istrationē.sed vbi non sunt p̄bēde distincte videtur sufficere loco confirmationis q; canonici cōmuniter cum recipi ant in canonicū vel epūs vel alius p̄elatus recepit professionem in manibus suis vel dat ei pannos altaris vel campanas vel ali quid simile.xxiij.di.q̄ꝫuis.ar.de reg.iuſ.c.vl.j.de maio.⁊ obe.le gebatur.isti si agant nomine ecclesiaꝝ dignitatū administratio nū vel p̄bēdarum suaꝝ non potest eis obijci vos non estis ca nonici electi vel vestra electio non tenet exquo sic sunt institutivt dictum ē.facta enim eoz tuitione confirmationis firma manēt. vt no.j.e.nihil.vel potes dicere ⁊ melius q; isti sic electi ⁊ confir mati per se oīa bona ecclesiaꝝ suaꝝ vel dignitatū vel p̄bēdarū suaꝝ si non habēt contradictores possunt sua auctoritate occu pare.ar.C.de edi.di.adri.tol.l.fi.ff.de acqui.pos.cum heredes. si vero h̄ñt ꝓtradictores qui bona ꝑdicta possideāt tūc oportet eos oñdere suas ꝓfirmatōes tenere. si vero nō hēant ꝺictores non tenentur aliqui probare de iusticia confirmationis nec tenē tur probare aliquid de iusticia electionis. ⁊ hoc ex eo apparet sc̄z q; illi qui tenēt bona ecclesie alias non debēt res suas sibi resti tuere nisi probēt suā ꝓfirmationē tenere:q; si predicti electi.i. cō firmati nō essent plati vel nisi tuitione confirmationū defenderē tur:isti non liberarētur eis soluēdo inuestitis.⁊ idē qꝺ dixim⁹ in ꝓfirmatis.idē intelleximus de inuestitis.sed secus intelligim⁹ in illis q; adepturi sūt possessionē h̄ñdo stallū ⁊ locū ī capło ⁊ ī cho ro iuris ep̄alis ve iuris canonicalis vel cuiuscunq; alteri⁹ siue iu ris p̄ben.ff.si vsuf.pe.l. vl.istis enim sufficit in possessione eē au ctoritate superioris.⁊ ē ratio diuersitatis.primi enim astringun tur ad probandū:q; non sunt in possessione.isti aūt vltimi iō nō astringunt q; non sunt in possessione.⁊ nemo cogit dicere ti.sue possessionis.C.de peti.here.cogi.ff.si vsufruc.peta.vti.(ꝺ talib⁹) exquo enim aliquis electus ē ⁊ ꝓfirmatus potest dare p̄bēdas ⁊ dignitates ⁊ honores ⁊ alia disponere de rebus ecclesie.s. eo. nosti,⁊ iuramentū recipe a vasallis.j.e.qualiter.suspēdere inter dicere excōicare vt h̄.(inquisitionis.)vt ē audire accusatiōes cle ricoꝝ.xxv.q.vij.si aūt.⁊.c.epūs.h̄ aūt fateor.nā h̄ bene audiet ele ctus ꝓfirmatus:qꝺ sic probo:q; h̄ audiet simplex sacerdos dele gare.ergo non ptinet ad ordinē.l.di.studeat:preterea quilibet iudex ordinarius qui habet administrationē ⁊ merū imperiuꝫ audit causas criminales.ergo ⁊ ꝓfirmatus qui habet meꝝ ī peri um vt h̄ apparet:quia excōmunicat ⁊ concilium conuocat.j.eo. q; sicut.§.penulti.(ministerium)ordinare consecrare virgines: dedicare ecclesias.lxviij.di.q̄ꝫuis.

Quam inter.R.inuitum. quia deuo ctum instantia precū:vel propter mala que sciebat ꝺ eo ⁊ probari nō poterat ⁊ nō liceret alij nisi pape ex plenitudine ptātis vel inuitū ab initio sed post voluntariū ꝺ ma nu.p hoc videt q; inuestitura dat possessionē.sed non ē ita vt no. s.de ꝓsue.c.ij.⁊.j. de his que fi.a ma.par.ca.ex ore.(dū viueret.) j.de ꝓfir.vti.vel inuti.porrecta.ꝑ:so.qꝺ ibi dicit prima facie vez est si certū sit priorātū ꝓfirmatū p papā tenet vt h̄.(procederēt) sed nōne eoipso q; alij non seruabāt pactū dabatur isti pristinas actio.j.de pac.cum pridē.nam actor q; nō habet actionē ex transactione simplici agit pristina actione.⁊ si excipiat de renuncia tione replicabit fidē non seruanti tē.C.de pac. cum proponas. ⁊ de transac.cū mota.⁊ si reus esset liberatus per acceptilationez daretur conditio ob causam vt reponeret se in pristinā obligatō nē.ff.de con.ob.cau.da.si quis.vel datur actio p̄scriptis verbis ad interesse.ff.de cō.cā da. similiter.ff.de p̄scrip.vt ob eā. si au tē dolo esset inductus ad transactionē agerē de dolo. C.de trās ac.actionē.vel si non sit alia via succurrēdi ei.ff.de dolo ⁊ elegā ter.§.seruus.⁊.l.seruus.apparet aūt q; sua itererat.ergo iuste po tuit appellare.ij.q.vij.non solent.ar.ad predicta.j.de iureiurā. puenit.ff.ad vell.similiter.C.de inoffi.test.si iuſ. So.dixerunt q dam q; actum fuit inter partes q; si altera pars resiliret a pacto tñ pena solueret ⁊ pactis actoris staret.ff.de transac.qui fidē.vl dic ⁊ melius:q; in bñficijs non habet locū que superi⁹ dicta sunt que sine pacto debēt dari ⁊ renūciari.j.de pac.cum pridē.arg.j. de transac.super eo.⁊.c.decetero.sed quare non restituit h̄ pristi na actio sicut in illa decre.cum pridē.Rn̄.qꝺ ibi dicit factū est de gratia tñ sicut ex decre.apparet ex p̄sse.⁊ ꝓterea ibi habuit pos sessionē q; nō h̄.preterea ibi nō restituit ad ecclesiā sed ad inter dictū vñ vi.sed hec solutio nō valet:q; pacto sublatū fuit interdi ctum vñ vi.ff.de pac.si vnus.§.pacta.preterea iste iam vestiue rat pactū rei interuētu:puta receptione custodie ⁊ priorat⁹ vnꝺ decetero nō debebat sibi restitui prima petitio.C.de transſ.si pro fundo.ff.de re.pmu.l.j.supiora aūt loquunt q̄ñ pactū nō fuit ve stitū sed tñ simplex transactione interueñ.ille aūt cleric⁹ de quo loquitur decre.cum pridem.suū pactū nullo mō vestierat.(inter est.)ex hoc loco satis apparet q; etiā bi quoꝝ non interest specia liter admittent ad dicendū ꝓtra electionē de forma.nā h̄ R.seni or admissus fuit ꝓtra R.iuniorē qui electus ē ⁊ dicit electionē nō canonicā quia facta ē a suspensis.⁊ super h̄ auditur sicut appa ret ex sequētibus vbi mandat q; si de h̄ constiterit.s.q; sit a suspē sis electus q; cassetur quod factum ē de eo ⁊ tamē eius non infe rat vt hic dicit:⁊ quidam hic confitentur.sed q̄ ꝓtra dicūt rn̄dēt huic decre ⁊ dicūt hūc R.seniorē eē monachū hui⁹ monasterij.⁊ ideo intererat ei⁹ hōre bonū abbatē.nec obstat q; dicit q; sua nō in tererat:q; nō dicit sua nō interesse q; se nō opponat R. iuniori q ꝺz esse suus abbas.sꝫ q; nō intererat ei⁹ appellare rōne sui iuris ne ali⁹ eligeret cū ipe suo iuri renūciasſz:h̄ R.senior psequebatur appellationē ꝑ electionē R.iuniorꝭ.sꝫ h̄ stare nō pōt cū cassata

appellatõe postea de interdicto agẽ nõ poterat.sz rñdem⁹ q; de interdicto agere põt post ꝓfirmationẽ ⁊ bñdictionẽ ꝓncipaliter agẽdo.j.de appel.c.ꝓstitutis.ij.(illa) miꝛ videt quo sentẽtiat p ptes:imo sentẽtiauit nullã appellationez:⁊ tñ adhuc rẽanet qõ sup electõe.nõ enim plures sñt diffinitiue in vno negocio feren de sunt.ꝓterea sup incidẽtibus questionib⁹ sentẽtiandũ non est? Rñ.non ẽ sentẽtiandũ ꝓ ptes sup ꝓncipali:puta si petant.c.nõ est ferẽda sñia sup quinquaginta si ꝓfiteant nisi vellet pars renũ ciare residuo.ff.de excep.re iud.l.lz.sz dic q; vbicũq; de aliq̃ ex/ ceptõe ꝓstare põt sine ꝓbationib⁹ facti.s.p iura ne ptes fatigent labozibus ⁊ expẽsis:statim de illa exceptõe iudicandũ est:vt.s. de ꝓsue.cum inter vos.sed secus vbi sunt necessarie pzobationes facti cum ibi non possunt ita de facili liquere sicut in his q̃ ỗ iure sunt cũ iura debeãt esse nota vt liceat supplere de iure. sup eo ve ro q; dicit de incidẽtibus sic rñdeo:si in modũ exceptõis ꝓponatur incidẽs questio:puta vet⁹ defensio q̃ ꝓpetẽbat ex his q̃ acta erant inter partes sicut ẽ pactũ de nõ petẽdo res iudicatas:sacra mẽti delatio.i his incidẽtibus nõ ꝓnunciat.C.de oz.iudi.l.j.⁊.ij C.de oz.cog.l.j.satis enim sufficit pzonũciari in pzincipali vt per ꝓsequẽs videat pzonunciatũ in incidẽti.ħ est vez nisi criminal incidat ciuili vel ecõuerso.C.ad.l.iul.de adul.quez alexan.C.ad l.flauiã.de plagi.ꝓses.⁊ sic potest itelligi.l.ff. ỗ priuarica.ꝓuari catõis.vel dic q; si quis vult ꝓponere de priuaricatione dz ꝓpo/ nere in modũ accusatõis nõ exceptõis.vñ semp sup eo primo p nuntiandũ ẽ.⁊ sic etiã põt intelligi qõ dictũ est de aliꝭ ciuili vel criminali si biinuicẽ incidẽtibus. si vero qõnes sunt emergẽtes quales sunt que emergũt in iudicio.vbi gza:an dãda sit dilatio necne:admittendi sunt testes necne:qui⁹ sit in possessione liber tatis vel seruitutis semp ꝓnunciandum est sup emergẽti:quia aliꝭ nõ posset ꝓcedi moza.ff.de libe.cau.l.libertatis.§.vlti.ff.vti pos.l.j.§.j.ff.de iudi.de qua re.nisi ꝓditio iudicij vel rei impedi/ at.C.de oz.iu.l.j.⁊.ij.⁊ talẽ dicere possum⁹ vbicũq; dicit aliquã exceptionẽ nõ esse admittendã vel replicationẽ vel etiã actionẽ vel libellũ vel aliquid tale:illud statiz dz expediri anteq̃z sup ipa exceptõe vel alio ꝓposito ꝓbationes recipiant:cũ ⁊si reciperen/ tur nõ admin icularẽtur intẽtioni.C.de ꝓba.ad pzobationẽ.j.ỗ testi.veniẽs.ff.de offi.assez.l.j.⁊ ita est ħ vbi dicit nõ tenẽ appel lationẽ ⁊ nõ ꝓfuturã appellãti etiã si ꝓstaret de ea.⁊ iõ nõ est ad mittend⁹ excipiẽs vel ꝓponẽs de ea.s.qz eius nõ interest.sz ⁊ si dicat appellatio iusta:⁊ ideo impedire qõ secutũ est: tũc cũ prin cipalis q̃stio ab illa sepata sit cã appellatõis sup ea sentẽtiandz est ⁊ sic ħ erat.prosequebat enim appellationẽ ⁊ ideo dicebat nõ valere electionẽ q̃ erat secuta post appellationẽ.bñ ergo fec iudex si sniauit appell.iniustã.⁊ p ꝓsequẽs nõ impedire electõz secutã.aliud aũt qõ ꝓpositũ erat ꝯ eandẽ elec.siue in modũ exce ptionis siue in modũ denũciationis vel accusationis non diffini unt:qz sibi nõ ꝓsistit ħ.R.senioz nõ prosequebat appel.ꝯ electuz R.iuniozis.sed ħ stare nõ põt cũ cassata appellatõe postea de in terdicto agere non potuisset.sed rñ.q; de interdicto agere potest post ꝓfirmationẽ ⁊ bñdictionẽ ꝓncipaliter agẽdo.j.de appell. ꝓstitut.(interdicto posito.)⁊ nõ seruato a monachis electoribus vñ sunt interdicti qõ notandũ est ⁊ inter eos erat elect⁹.R.(suis) sez prepositi ⁊ capituli.isti enim scripserũt dño pape qũo cardi/ nales miserãt litteras de interdicto que quidem ꝓsumptionẽ in ducebãt.sed ⁊ in ꝓtrariũ bñdictio ẽpi aliã ꝓsumptionẽ induce/ bat.s. q; ecclesia vbi bñdixerat interdicta nõ esset: de qua tñ dice bant littere q; erat interdicta.vel q; R.nõ esset interdict⁹.⁊ quia neutra alterã vincebat recipiunt pbationes.ar.ff.de in integ.re sti.diuus.j.de resti.spo.litteras.(litteris)he littere testimoniales inducebant ad pbandũ locũ vel monasteriũ interdictũ.⁊ iõ in/ terdictos ⁊ suspẽsos electũ ⁊ electores:qz ibi celebzauerãt.(ꝓsul tat.)ħ seniozi restituta sunt ꝓpzat⁹ ⁊ custodia vt ĩ integra ꝓtinet

Qualiter immiscuit. j.e.q; sicut ꝯ s.de ꝓsue.cũ venera.vbi no.de ħ licz pmittat se ĩstalla ri ꝓpter hoc nõ dicim⁹ eũ se ĩmiscere ꝓpter ꝓsuetudi nẽ que ħ bz.ar.ff.ỗ leg.mĩme.ff.de acq.here.p herede.C.de tu. q̃ nõ satis.tutoz.(tenere.)qz nõ fuit electio ꝓfirmata:als sec⁹.ff.de offi.ꝓto.barbari⁹.j.de iur pa.ꝓsultatõibus.

Quam inter. ad decanum. no.q; absente decano q ẽ honozabilioz ꝓsona in capi tulo ꝓcedet ad elec.j.de ꝓces.ꝓben.post ele.⁊ ad vo candũ capĩm p eligẽdo.(intimatũ.)nobis capitulo capuano(cõ gnouerit)nec tñ venire cogebant si essent in loco vbi citari debe rẽt nisi spãliter vocarent cũ dicat ꝓstitutio vocatis q̃ possunt ⁊c. j.e.qz ppter.quare.n.nunciũ expectarẽt si nõ esset dies pzefixus ille aũt q; ꝓcurat ne citatio ad eum pueniat:qz latitat vel eo faciẽ te cognosci nõ põt vbi sit.ff.de euic.sed dictũ.§.si ꝓsente.j.vt lit.ñ ꝓtest.qñ.electionẽ impedire nõ põt.(assumatis.)⁊ alijs absenti bus.sed nõne exquo nunciũ miserãt debuerũt expectare.j.ỗ of. le.lz.iij.q.vj.multũ? Rñ.nõ:qz nõ debuerũt citari.vel isti etiaz in termino assignato nõ fuerũt.sed itez mãdauerũt q; expectarent ⁊ forte cãs absentie assignabãt ⁊ habebant ⁊ videbant q; exquo vocati essent semel ⁊ habebant iustam excusationẽ q; itez debe bant expectari.sed hoc non obtinet:qz citatio fiebat de gratia. itẽ in electione ẽ speciale:vt si legitimo impedimẽto detineat q; nõ expectet si ꝓcuratoꝛẽ ꝓstituat.j.e.qz ppter.

Quam nobis.appellationẽ nõ vi q; talis appellatio possit habere locũ: qz si seq/ tur electio canonica non fit cõtra appellationẽ.si seq/ tur electio non canonica etiã pzeter appel.cassaret.vt no.j.e.au ditis.(canonice.)appellatio enim talis sola ea cassa t que fiunt il legitime.j.de rest.spol.audita.secus in noui operis nunciatõne j.de noui ope.nunciatõe.c.j.(nulla)ħ appellatõ bene tenet aliq̃n ne fiat electio in certo loco vel certo tpe:vt si tunc temporis vt eo loco timetur impzessio faciẽda.xxiij.di.in noie.j.e. bone mẽo. magũ.sed ꝯ.j.de bis que fi.a ma.par.ca.c.cum in cunctis.vbi di ximus q; nõ valet appellatio facta exꝯ iudiciũ si nõ ꝓbet ꝑa cau sa ex qua appellatum ẽ.ergo nõ valet appellatio q̃ fit ꝓpt timo rem impzessionis nisi sequatur impssio.sol.iusta causa est quare nõ fieri dz electio:iustus timoz impzessionis secuture ⁊ iminens non vanus.⁊ si nõ sequatur impzessio dũmodo verisimile ⁊ p/ babile sit q; timoris effectus sequat si ibi fiat electio.⁊ ideo suffi/ cit pzobare banc cãm.s.iustum timoꝛẽ.ħ est enim cã q̃ iustã facit appel.ar.ff.qõ me.cã.met.causa metũ.j.de appell.bo.me.aliꝭ di/ cũt ꝓtra q; non valet appel.nisi sequat impssio.(cõtra formam.) ħ no.q; si ille a quo appellat extra iudiciũ aliqd facit ꝯ appel.il/ lud solũ reuocatur ⁊ non alia que fecit post appellationẽ etiaz si iusta ẽ appellatio.vnde si aliquis appellat ne capitulum ꝓcedat ad electionẽ p ꝓpzomissum ⁊ caplm nõ obstante appel.ꝓpzomi serit.sed ꝓpzomissuz nõ habuit effectũ:vel qz compzomissarij nõ ꝓcordauerunt: vel qz electus ab eis aliquis noluit acceptare ele/ ctionẽ:nam in his casibus si postea capitulũ eligat aliũ vocato p dicto appellante ⁊ ptẽnente interesse initens siue appellationi te nebit electio.nã qõ factum ẽ illegitime.s.ꝓcessus ꝓpzomissario/ rum cassabitur.⁊ qõ bene factũ est.s.electio posterius facta erit rata.⁊ eodẽ modo si quis appellet ne capitulũ admittat talem: quia ẽ excõicatus ⁊ capitulũ eũ admittat ignozãs eũ excõicatuz ⁊ cũ eo ad electionẽ ꝓcedat:electio quidẽ valebit:qz canonice fa cta ẽ:quia nõ est iusta causa appellationis quare capitulũ nõ de beat pzocedere ad electionẽ vel q; non teneat.electio:qz excõica/ tus interest.sed causa iusta est si scienter eũ excõicatũ admitterẽt j.ỗ ꝓcu.c.fi.in ħ autẽ bñ fuit iusta appellatio:qz vis eius non p/ staret suffragium.⁊ quantũ ad illud bene valet appellatio ⁊ bñ transfert negocium ad supiozẽ. simile dico si appelletur a mero puisoze ne det alicui pbendam que non noceat ⁊ postea det ei ca nonicatũ fm q; poterat ex vi rescripti ⁊ pzebẽdam non vacantẽ quã dare non poterat sola collatio pzebẽde que est iniusta revo/ cabitur ⁊ collatio canonicatus qui est iustus ratus erit.ar.j.de p ben.relatum.⁊.c.dilectus fil.⁊ idem est si coza receptoze testium appellet ne recipiatur testis talis:qz est excõicatus ⁊ ipse nihilo minus recipiat illum ⁊ alios illius receptio cassabitur ⁊ alioz receptio rata erit:⁊ idem est in omibus similibus.secus autẽ est si in iudicio appelletur:qz tunc qui in vno articulo appellauerit qz vocatus ad locũ nõ tutũ vel recipit testem quẽ ꝓstabat excõi/ catũ vlteri⁹ quicqd fecerit post talẽ appellationẽ in tota eodem cã totũ revocabit.secus aũt esset si coza eodez iudice qs haberet duas causas etiã si vna esset quẽtionis:⁊ altera recõuentionis:lz tñ appellet in vna tenet:pzocessus in alia.tñ põt dici q; etiã si coza iudice ꝓponeret q; esset excõicatus ⁊ appellat ne reciperet tamẽ valet ei⁹ receptio nisi incontinẽti hzet patas ꝓbatões.i auc.ỗ te sti.§.si vo.⁊.§.semp:qz nõ fit sibi ꝓiudiciũ ex receptõe nisi iudex sequat dictũ ei⁹.j.ỗ regu.iur.c.j.⁊ idẽ in fiflib⁹ vbi nõ fit ꝓiudiciũ lz possit fieri ⁊ periclm ⁊ dãnuz ẽ in moza:nõ tñ ꝯ.sz ꝯ vi.s.q; ap pellatio ħ sufficeret ad cassationẽ electõis:qz electio nõ tenuit cũ tñ postulari nõ debuerit ĩ miozi etate ꝓstitut⁹.j.e.dudũ.s.e.cũ in cũctis.so.vere allegatio insufficiẽs ẽ si habeat respect⁹ ad vitã/ tẽ negocij:qz vere minoz erat.sz si haberet respect⁹ ad aduersa/ rios va nõ erãt:qz ħ nõ allegabãt.sic̃.n.ħ dz nihil ꝯ ꝑsonaz dice bãt.vt dic q; lz papa nõ ꝓfirmauerit eũ nõ tñ fuit ꝓbatũ eũ mio/ ris etat.(reuocare.)sz nunqd ꝓpo q; volũt redire ad tractãdum de electõe pñt ꝓcedẽ q̃ pñtes sunt? ⁊ vi q; nõ.nã qs cõstituit eos

iudices sup alios? qs dedit eis ptātem citādi cū par in parē nō
hz impiū. j.e.c. pri. itē an sunt necessarie tres citatōes vel vna p
emptoria. xxiij. q. iij. de illicita. item si citati sunt ad diem vsqz ad
quā hozā diei expectabit? rñ. q nō sunt citatōes iste q fiūt cum ca
nonicis sz sunt denūciatōes vel monitōes q̄s pñt facē nō solū iu
dices sz etiā pares vl mīozes ⁊ illi tm̄ q pñtes sunt lz pauci ⁊ vn⁹
sol⁹ si alij nō sunt pñtes alios reuocabūt. ar. x. q. ij. hoc ius. s. c. p
ri. ⁊ tales sunt he denūciatōes q̄les ille q fiunt vēditozibus. ff. ō
cuic. si rē. §. vl. ⁊. l. si dictū. §. si pñte. ⁊. l. berēnius. ⁊ dicim⁹ q nō
sunt necessarie solēnitates pemptozij ⁊ triū citationū sicut ī iudi
cijs. sz statim nō veniētibus vocatj pñt procedē pñtes. j.e. q sic
§. si aūt. ar. s. de postu. bo. me. vltra mediū. j. ō testi. c. ij. de gr̄a tm̄
inuenim⁹ aliqñ plures vocatōes fieri. lxiij. di. plebs dioc. nec p
pter hz dicunt pñtes eē iudices absentiū: sz ius hz. s. citādi bñt a iu
re. lxv. di. c. fi. x. q. ij. hz ius. ff. q cuiusqz vniuer. sicut ⁊ dicim⁹ q si
pñtes in die citatōis mane celebrata missa spūssancti ꝓcedant
ad electionē nō retractari prętextu absentiuz: nā si dicaf debere
expectari finē diei. j. de offi. dele. ꝓsuluit. ar. C. de iudi. ꝓparādū.
ij. q. vj. appellatōe. ff. de vb. ob. insulā. ff. de excu. tu. nō tm̄. xvj. q.
iij. placuit: nō est vez ꝓpter missam q̄ ꝓsueuit ibi dici ꝓpf sobrie
tatē q ibi exigif. nā ad ea q̄ tē. ff. de le. nā ad ea. sz ꝓsult⁹ facient
si expectabūt sequēs mane. arg. decre. ꝓsuluit: nec erit necessaria
alia citatio vt eadē decre. dic. alij dicūt q debent expectare circa
finem diei: vt in decr. ꝓsuluit: ita q nec precipitanter festinent nec
nimia cunctatione retardent. ff. de admi. tu. tutoz qui re. §. j. Sz
omnibus his videtur ꝯ. j.e. cum in veteri. vbi cassatur electio: qz
vltra terminū que statuerant elegerunt nec expectauerūt ꝓsiliū
ꝓsiliatoz dñi pape. sed rñ. qz ibi peccauerunt multipliciter eligē
tes: nam in tractatu non requisierunt consiliū ꝓsiliatoz. item li
cet possint eligētes sibi prefigere terminū ad eligēdum nō tamē
possunt prefigere ꝓsiliatozibus a papa deputatis qui alio iuf q̄z
canonici in electione censentur. Sed quid si oēs negligētes sint
exceptovno: nōne ille solus poterit eligere? Rūdeo si finis labaf
termini statuti a iure ad electionē poterit ipse solus eligere. lxv.
di. c. vlti. ar. ad hz. st est hz verū etiā si aliqui sint absentes ⁊ non ci
tati cum ipse solus alijs absentibus non poterit citare: tempus
enim a canone statutū interpellat pro eo. C. de ꝓtraben. stip. ma
gnā. itē qui scit certiozari nō debet. ff. de ac. empti. et ven. l. j. nec
ob. decre. j.e. q sicut: qz loquitur qñ fit electio ante terminū cano
nis: quia tunc sunt omnes vocandi ⁊ valet ad hz: quia ius vniuer
sitatis recidit in vnum. lxv. distin. c. fi. ff. q cuiusqz vniuer. sicut.
Sz nunquid minoz pars vel vnus solus residens ad terminum
nō statutum a iure sed quem ipse prefigat alios non residentes
nec ad terminū venientes poterit vocare ⁊ alijs non venien
tibus eligere? dicunt quidam q sic: quia in oībus recidit in cū ius
capituli. ar. lxv. di. c. fi. sed tutius est cum hec sit res grauis ⁊ ma
gna deliberatione egeat ⁊ in moza nō sit periculū graue cum nō
tramseat tēpus eligendi. sed si minus q̄z due partes venerūt eo
rum qui vocandi erant q expectēt vsqz ad terminū a iure prefi
xum hz tm̄ saluo: qz si ibi est pri⁹ qui velit alios vocare q possit
vt no. j. de ma. ⁊ obe. c. j. (ex officio.) nota inquisitionē fieri sine ī
famia. de hz no. s. de postu. c. j. in prin. (eminentis.) de sciēcia que
sit eminens: que sufficiens: no. xxxvj. di. c. j. ⁊. s. c. cum in cunctis
(ipsum). s. ꝓpositum. (perdurante) vbi. s. eis nō liceat variare
electionē de alio. (concedimus.) dispensatiue (administrationē.)
dicunt quidam p hec verba dari ꝓfirmationē. j. de eta. ex ratōne
sed nos tm̄ eū visitatoz ꝓparamus.

Innotuit. distulisti. Sed nunqd archidi. po
tuit dispensare sicut in minoz etate dispensant epi cō
firmando minozes electos in archipresbyros. j. ō eta.
preterea. dispensant epi ꝓfirmando filios sacerdotū. j. de fil. pb.
veniens: ⁊ cum adulteris ⁊ alijs criminosis. j. de iudi. at si. ⁊ cū
corpe viciatis. j. de coz. vicia. c. j. Rñ. q nunqz licet alicui nisi pa
pe dispensare cum illegitimis vt habeant dignitates ⁊ curā aīa
rum. j. de fil. presby. c. fi. ī mo romana ecclesia vt quidam dicunt
qō non est vez seruat q solus papa potest dispēsare cum illegiti
me natj: nam maiozes questiones ⁊ sanctiones sicut que fiūt in
electionibus epoz sedi apostolice reseruanf. j. de transla. episco
pi: inter corpo. de appel. vt debitus. xvij. dist. de multis (qui con
scientiā.) nisi dixisset peccassет. l. di. ex penitētibus. xviij. di. pusqz
si tm̄ fuisset confirmatus licet peccassет qz tacuit irregularitatem
si post dispensetur cum eo tenet qō factum est. j. de renū. nisi cuz
pridem. §. persone. ⁊ hoc intelligunt quidā cū ille qui dispensat
habet potestatem dandi sibi dignitatez vel beneficium sup quo
dispensat sicut papa habebat. si aut̄ non haberet potestatē dan
di sibi dignitatem vel beneficiū super quo dispensat: secus dicen
dum est quia non intrauit per portam. Quidam tamen contra
dicunt ⁊ bene: quia exquo ipsi eligendo fecerunt q potuerunt.
quando cunqz superior dispensat licite tenebit episcopatum. j. ō
renuncia. nisi. (derceto.) vbi debet tota series ⁊ forma electionis
contineri: nomina eligentium: ⁊ consentientium subscriptio cui
libet. ⁊ debet esse factum tabellionis manu vel alicuius autentice
persone vel sigillatum sigillo cuiuslibet. ⁊ credimus decretuz de
solēnitate esse non de substantia. argu. lxj. distin. episcopus. itez
credimus q decretum potest fieri incontinenti facta electione et
etiam ex interuallo ⁊ post recessum aliquozum canonicoruz qui
forte tm̄ causa electionis venient. ⁊ idem dicimus q decretuz fit
etiam sine subscriptionibus eligentium vel sigillis. sufficit enim
q capitulum ad quod pertinet electio suo sigillo sigillet: vel etiā
aliquo alio publico vel autentico sigillo faciat sigillari vel p ma
num tabellionis autenticari. est tamen ordinarium q electores
subscribant. ⁊ dicitur hmōi littera sic autenticata decretuz: quia
in ea continetur ordinatio ecclesie. s. series electionis. derivatur
enim a decerno id est ordino vel dispono. ⁊ credimus q melius
fit decretum per capitulum q̄z per compromissarios q̄uis ⁊ per
eos possit fieri dūmodo illud capitulum approbet expresse. item
no q decretum non est autentica scriptura nec sufficiens proba
tio vbi lis est super eadem electione ecclesie sed tm̄ est testimonia
lis littera sicut ex ipsius tenore apparet. item argu. ad hoc qz pre
ter decretum debent discrete persone mitti que superiorē instru
ant tam super electione q̄z de persona. j.e. nihil. §. fi. ⁊. s. ō postu.
bone memo. in prin. (asserunt.) in litteris transmissis. (consimili)
s. e. cum in cunctis. (par.) xxj. distin. inferior. ff. ad trebel. ille a q̄.
§. tempestiuum. ⁊ hoc verum est. nisi se ei subiciat. ff. de iuf. om.
est receptum. ij. q. vij. nos. (si in scholis.) ⁊ cōtra. ff. de castrē. pec.
milites. (in canone). s. e. cum in cunctis. (ignorantiam). s. de po
stu. c. j. (petendam.) no. procura. non admitti ad impetrandam
gratiam nisi habeat ad hoc mandatum speciale a dño: alias ta
men si fuissent missi ad eligendum simpliciter: bene potuissent
postulare. j.e. in causis. (ordinatione.) argu. ad questionem do
minicalem: qua queritur si canonici deposito episcopo eligāt an
te q̄z recipiant litteras pape de amotione ⁊ post papa mittit lit
teras restitutionis ipsius: vtrum valeat electio. ⁊ q nō valet ar
gu. hz. viij. q. iij. c. vl. C. de mandatis principum. c. vltimo. l. j. ar
gu. contra. vij. q. j. eos. ff. de decu. l. ij. C. de excep. neq. item nisi
hz decretum precessissent statim facta cassatione poterant alium
eligere secus esset si esset in possessione corporali ⁊ fuisset depos
tus: quia tunc cum fuisset in possessione corporali: non est ali⁹ eli
gendus nisi primo possessionem dimittat. vt nota. j. de cōcessio.
preben. cum nostris. ⁊. c. litteras. qō non credo. s. q aliud ē si pos
sidet. item q facta electionis cassatione ⁊ prohibitione q possent
alium eligere. cū enim simul ⁊ sic publice casset ⁊ potestatem eli
gendi protrahat. si aūt tempus receptionis litteraz electionē in
terim facerent non teneret: quia scientes hanc prohibitionē pre
sumerentur inobedientes ⁊ ptēptores mandati aplici. nec ad
mitterētur probationes eoz si ignorantiā allegarent ꝓpter con
iunctionem cassationis ⁊ suspensionis. sed si non publice vel si
mul fecisset cassationem electionis ⁊ prohibitionem electionis te
neret electio quā hic ignorātes facerent: quia de iure cōmuni eā
fecerunt ⁊ mandatū pape qō de plenitudine potestatis fecit nō
eos ligauit cū nesciūt nec scire potuerunt vel debuerunt impedi
te temporis brevitate. nec enī debēt suspicari illi ad quos de iure
cōi spectat electio q papa de plenitudine potestatis illa electiōe
vtatur cū non sit ea vitandū generaliter sed tm̄ ex causa. ⁊ ideo
credere licet in hoc forsitan non credaf q ⁊ si capitulū ad quod
spectat de iure cōi anteq̄z papa eligat ⁊ papa silr ad quē spectat
de plenitudine potestatis postea eligat q electio capituli debeat
ꝓfirmari cū sit canonica ⁊ sua cessare factā ex plenitudine ptātis
ar. j. de reg. iur. omnis. alias enim valde absurdū sequif qō ele
ctionem canonicā casset quod esse non debet. s. e. post q̄z: nā man
datū non debet ligare nisi exquo ad eos peruēit. ff. ō acqui. pos.
qui absenti. ⁊ forte alij aliter dicunt. sed si papa primo eligeret: et
postea capitulum ignorans electionem a papa factam: idem di
cunt quidam ⁊ male. nam in hoc casu cum iusta ignorantia sint
ducti capitulum videtur q sit canonica eorum electio. sed possz
responderi non esse canonicam: qz post aliā facta ē licet capitu
lum non sit in culpa: ⁊ quia a suspensis ab eligendo electio fa
cta est. papa enim eligendo alijs aufert ptātē eligēdi. idē videf
si dixit aīo auferendi sibi electionem: puuamus eos hac vice po
testate eligendi si de hoc constat. ⁊ de hoc satis plane innuit. l. p
alle. ff. de acqui. pos. qui absenti. vbi mentē mittentis cōsideran
dā oñdit. hoc etiā ex vbis hic positis satis apparet q statim vole
bat eis auferre potestatē eligendi etiam ante pñationē litteraz

QAm inter ca. inscriptū. hoc nō sufficit immo necesse sunt q̄ publicaret electio. s̄. e. cū terra. j. e. q̄z propt. ꝛ sicut ex sequentib⁹ apparet soleniter fuit electus. aliter enī olī non expectaret cōsensus ei⁹: q̄z nihil iur] haberet ex solis ꝓsensibus: sed hodie cōtra. j. e. publicato. (recusat⁹). si de hoc cōstaret ineligibilis esset. ar. s̄. e. super eo: quod verū credo si in iudicio repulsus esset: secus si aliter. imo plus dicim⁹ q̄ si alicui⁹ electio casaret ꝓpter infirmitatē vel corpis viciū ⁊ post cessaret illō viciū non remouere ꝭ a secūda electiōe ꝛz a ꝑma remot⁹ fuerit p sententiā: nec ꝙ dicit. s̄. eo. sup eo. q̄z ibi loqtur de amotōe que] fit ꝓpter peccatū cū infamia remaneret etiā post sanatō ez. i. post penitētiā. j. q. j. ventū est. (nec ad eccliam). ꝟ habes q̄ nō semp ꝑualet electio de eadē eccl̄ia facta. ad idē. j. e. in causis. ad hoc dixerī q̄dam q̄ si due partes cōueniūt i eȳneū tenet electio extranei vt hic. nā due partes instar toti⁹ obtinēt. C. de decu. noiatōez. s̄. e. licet. ff. de decre. ab or. fac. l. iij. alij dixerūt q̄ semper tenet electio de eadē eccl̄ia dūmō vnū duo eligant. arg. lxj. di. null⁹. ⁊ c. obitū lxiij. di. l̄ras. C. de epi. i eccl̄ijs. vij. q. j. deniq̄z. nos dicim⁹ q̄ siue de eadē siue de aliena eccl̄ia semp tenet electio facta a maiori ⁊ sanioꝛi pte capl̄i. ar. ꝟ. j. e. in causis. j. de bis q̄ fi. a maiori p. ca. cuz in cūct]. est tn̄ verū q̄ sēper de eadē debet assumi si ibi repiꝛ idoneus: si tn̄ ꝛrīū fiat tenet. (pro parte sua). i. p se. solus enī erat. (cō firmauit). sed nōne eo ipso q̄ eligit intelligēdū est ꝓfirmasse? ⁊ dicimus q̄ sic vbi eodē iur̄ ad eū ꝑtinet electio ⁊ ꝓfirmatio. verbi gr̄a: quia aliqs ex cōcessione ꝟz electōez ⁊ ꝓfirmationē. ar. lxiij. di. in synodo. ff. de ac. tu. l. iij. vbi ꝟo diuersō iure vt ꝟ q̄z electio ad eū spectabat ex ꝓpromisso ⁊ cōfirmatio aucte sedis archiepalis secus. ar. s̄. e. cū inter vniuer. j. de cōcess. ꝑben. postulasti. j. de fi. instru. inter dilec. circa. fi. v. ceterū. ff. qñ appel. sit. l. j. j. e. q̄ fiē ⁊ eadē rōe si in ꝓsecratōe excipiaꝭ ꝙ eū audiaꝭ: q̄z facit tā q̄z alia⁹. iij. q. vij. §. tria. (discretioni vestre). hec q̄stio delata ē ad papā ca pitulo nolēte recipe electū p archiepm. (cōsenserit). ꝑterīt ꝓfecti (epilēctico). ar. xxxiij. di. maritū. (clerici ⁊c̄). no. nō suspicit appellare ex iudicū assignata iusta cā nisi sit ꝟa. vt no. j. de bis que fi. a ma. par. ca. c. j. (ex alijs). ⁊ sic habes ꝟ q̄ n̄ ē sufficiēs cā appellationis q̄ de aliena eccl̄ia nō eligaꝭ. (causis). ꝛz ꝛz ex vi appellatōis nō possit opponere aliquā ꝺ ꝑdictis exceptōib⁹: q̄z nō ꝛz alias p sequi nisi illas q̄ sūt exꝑsse i appel. j. de appel. ꝓstitut]. tn̄ q̄scūq̄z alias exceptōes tā ꝙ formā q̄z ꝙ psonā poterit ꝙponere añ q̄z cō firmet vl̄ ꝓsecret. j. de accu. sup bis. ⁊ no. j. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. vbi no. q̄ nō sufficit exꝰ iudiciū appellare ex cā legitia nisi ⁊ illa sit vera vt hic. immo pl⁹ dicim⁹ q̄ etiā si obtulisset se velle ꝓbare icōtinēti veritatē causę: tn̄ nō reuocabiꝭ electio post talez appel. nisi stati ꝓbet ⁊ veritas cāe. nec obstat. j. de appel. inꝰ posita. q̄z ibi loqtur de appellatōe q̄ fit in iudicio. ⁊ facit ad hoc quia q̄z appellans offerat se velle ꝓbare: tn̄ nō est coꝛā quo ꝓbet: q̄z capl̄m vl̄ pars capl̄i q̄ ꝙdicit nō est in hoc idone⁹ iudex: q̄z nec appellans tenet coꝛā appellato litigare nec appellati tenent si volunt ꝓbationes hui⁹ recipe. ꝓbatōes. n. supioꝛi ⁊ cōi iudici reseruant. j. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. c. cū in cunct]. sed si appellans ⁊ appellatus conuenerint q̄ vel coꝛā ipis appellatis vl̄ alijs recipiant ꝓbatōes super veritate cause. tunc satis pōt ꝓcedi q̄ n̄ valet electio iteriz fcā: q̄z lite pēdēte nihil inouāndū ē. ar. j. de offi. le. licet. iiij. q. vj. dudū. sed q̄d si appellet a ꝓfirmatoꝛe ne cōfirmet: q̄z morbo epilētico laboꝛat. Rn̄. idē: q̄z ꝓfirmatio postea facta tenet nisi vītas cāe ꝓbet. sed si coꝛā cōfirmatoꝛe offerret se ꝓbaturū veritatē cause tūc secus dicerez: q̄z cassaret ꝓfirmatio postea habita etiam si non ꝓbaret veritas cause. j. de appel. interposita. ⁊ est rō diuersitatis: q̄z ꝟ cōfirmatoꝛ erat legitimus iudex. ⁊ tō poterant coꝛam eo ꝓbatōes i duci ⁊ ꝟ appellatio recte dr̄ i iudicio emissa nō exꝰ iudiciū sed supioꝛ appel. de q̄ ꝟ loq̄r extra iudi. emissa' est. Sed quid si ad epm pti net collatio prebende vl̄ dignitatis ⁊ tūc cū eps crederet patus ꝓferre alicui crimiōso venit aliqs ⁊ dicit: dñe intellexi q̄ vos vultis tali cōferre talē prebēdā quē ego dico vobis criminosum ⁊ parat⁹ sū incōtinēti ꝓbare ⁊ appello si de eo ꝙideatis. Rn̄. q̄dam q̄ quicq̄d fit post talē appellationē cassandū est. tn̄ aliꝭ vī ⁊ forte melius q̄ cū ꝙisio vel collatio quā facit eps nō fiat i iudicio nec ordīe iudiciario seruato q̄ q̄ntūcūq̄z ꝓponat iustā exceptionē ⁊ etiā si se offerat eā ꝓbaturū nō tn̄ cassabiꝭ qō fit p⁹ talē appellationē ex ea cā inꝰposita nisi ꝓbet veritas: q̄z secus aūt est q̄n aliqs petit ꝓuisionē aucte litterarū dñi pape tunc debet audiri excipiens ꝺtra talez ⁊ pōt appellari nisi audiaꝭ. j. de appel. dilectus. ⁊ est rō: q̄z ordine iudiciario ꝓcedit. de hoc no. j. de appel. constitutis. j. de concess. ꝑben. ꝓposuit. (nō cō promiserunt). maxime: idē est. n. ⁊ si cōpromiserūt ptes. post publicationē enī electōis nō est licitū variare. ff. de seruit. ru. predi. l. per fundū. j. e. publicato. j. de iurepa. pastoꝛalis. ⁊ hic sonat littera sequens cōsentire volente. idē etiā dicim⁹ in electōe canonicoꝛū. ar. ij. q. v. ei. qui. versi. noiatōes. C. de appella. q̄ ad ciuilia. potest etiā intelligi q̄ si cōpromisissent tūc q̄n electus erat negligens in cōsentiēdo. nam tūc q̄z electio facta ab archiepo teneret etiam si ꝓpositus modo cōsentire vellet non possit. nā q̄z culpabilis fuit in differēdo cōsentire licitū fuit electoꝛib⁹ cōpromittere cū nihil iur] haberet elect⁹. ⁊ etiā si voluissent aliū eligere potuissent. vt no. s̄. e. cū in cūctis. Sed oppones si ꝟ ē q̄re ergo dat eis potestas iterū cōsentiendi. Rn̄. hoc ē ideo: q̄z nondum renūciauerat. ⁊ tn̄ quia episcopatus adhuc vacabat consentire poterat. ff. de op. lega. mancipioꝛuz. C. de repu. hered. l. fi. vl̄ dic q̄ ꝑm ꝟ iura licebat electoꝛibus non solum post publicationem votoꝛuz sed etiam post solēnē electionem ante consensum electi ⁊ sua vota in aliū mutare ⁊ super electione cōpromittere. ar. ꝟ. ⁊ s̄. e. cū terra. sed hodie coꝛrectū est. j. e. publicato. ⁊ si. i. q̄uis. (volente) aliud in postulatiōe. s̄. de postul. bone. ij.

QUadam conscientias. ij. q. vij. si q̄ sūt. (se asseruit). erat. n. cōmissa causa vt si displiceret ptib⁹ audire diffinitionē eoꝛum cām instructam remitteret. (numer⁹). ⁊ ꝛz de nūero ⁊ zelo ⁊ alijs que circa electos ⁊ eligētes attēdi debent non possit certa regula dari. quedaz tamen de eis notabim⁹ vt per eā informetur iudex quid faciēdum ⁊ quid pēligendū existat. igitur circa eligentes attēde nūerum qui consistat in q̄stitate. attēde ⁊ auctoꝛitatem que consistit in partibus ⁊ in q̄libet dignitate ⁊ i maioꝛibus ordinib⁹ ⁊ etiā prouectioꝛi etate ⁊ in tpe ordinatōis: vt ꝟ. lxviij. di. epoꝛū. cōsuluit. ⁊ i religiōe xxiij. di. in noie. ⁊ si cōcurrāt adinuicē nūer⁹ ⁊ auctas nūer⁹ maioꝛ ꝓferꝭ nisi pauciores ita auctē. polleāt q̄ eoꝛ auctas sit multitudini ꝓferēda. j. de testi. i nr̄a. j. e. eccl̄ia vestra. Circa electū attēde merita que cōsistunt i scia moꝛib⁹ vita ⁊ etate. ⁊ qui natus sit de legitimo mr̄imonio. s̄. e. cū i cunctis. xxxviij. di. q̄ ipis omis psallētes. viij. q. j. licet. zelus autē eligētiū sciri non pōt nisi p ꝓsumptōes. ꝛz ex ꝓsumptiōib⁹ vl̄ bonus vl̄ malus zelus ꝑsumitur C. de do. excep. dolū. ꝟ aūt scias q̄ maioꝛ ps semp ꝓsumitur habere bonū zelū. j. e. c. fi. nisi banc ꝑsumptionē elidam impedimēta que sunt in electo. j. e. c. fi. cū enī diligenter debeāt electoꝛes de eo qui sibi ꝓficitur inquirere. viij. q. ij. c. fi. ꝓsumitur scire impedimēta electi nisi ꝓbetur ꝺtrarium. s̄. e. innotuit. vl̄ nisi ꝓsumptionē illam alia ꝓsumptio elidat. j. de ꝓsump. quia. ⁊ consistit zelus in intētione. vt. viij. q. ij. dilectissimus. ⁊ non est magna vis in zelo quis. s. melioꝛi vl̄ min⁹ bono zelo seu affectiōe ducatur dummodo non declinet ad malum: puta quia carnali zelo seu affectione eligat indignum: vt ꝟ. j. dē appel. constitutis. j. q. j. sunt nonnulli. ⁊ c. se. sanitas autē eligētium non consistit in intētione tn̄ ꝛz etiam in effectu ⁊ ope vt ea quis sanioꝛ dicatur ñ solum que non eligit indignū: sed qui eligat dignioꝛez. vt. j. e. t. eccl̄ia vestra. viij. q. j. licet si tn̄. sanitas. n. partiū ex meritis electoꝛum de quibus sūꝓadictū est ꝓbatur ⁊ iuuatur: vt in eadez decre. eccl̄ia. ⁊ hec sanitas modicū valet in electōe facta ex interuallo. sed valet ad hoc vt teneat electio facta in discoꝛdia ⁊ non ex interuallo vbi oꝑtet q̄ sit facta a sanioꝛi parte capl̄i. j. e. ecclesia vestra. ⁊ habet locū tātū vbi eligitur ex vtraq̄z pte dign⁹. dicam aūt sanioꝛem partē quē melioꝛē eligit nisi nūerus vl̄ dignitas eligentium nimis ꝓponderet. j. de testi. in pūcia. quod arbitrio boni viri est relinq̄ndū. ar. ff. ꝟ bo. ob. ꝓtinuus. §. cū ita ff. ꝓ so. si societate. ff. de iur̄ delī. l. j. ⁊. ff. ꝟ testi. l. si eo. si ꝟo ex altera parte sit indignus dicam sanioꝛē partē illam q̄ dignum eligerit vt ipsius electio ꝓferetur dūmodo pars eligētium indignum ignorant nō sit duplo maioꝛ. j. e. scriptum. si ꝟo sit duplo maioꝛ numerus indignum eligētium si sciēter elegerunt ꝓualet electio minime partis etiam vnius. ar. ciusdē decre. scriptuz. ⁊ est huius diuersitatis ratio: q̄z quādo eligit indignus quotq̄t scienter eū eligunt ipso iure priuati sunt potestate eligēdi. s̄. e. cū in cūctis. vñ tunc etiam in vnū recidit ius capituli. lxv. di. c. vlti. quādo aūt ignoꝛāter eligit indignum maioꝛ pars: tenet electio facta a mioꝛi pte. ⁊ ꝟ iō: q̄z ē sanioꝛ. j. e. cōgregato. ⁊ ꝟ. nō aūt ea ratiōe dixim⁹ tenere eā q̄ in minoꝛem ptē recideꝛit ius eligēdi. nā cū non peccauerūt: q̄z indignū ignoꝛabāt ius eligēdi non amittūt. s̄. e. innotuit. Sed q̄res q̄re nō hac rōe sanioꝛis ptis obtinet etiā electus a minoꝛi pte q̄ꝛtertia vel etiaz ab vno. Rn̄. q̄ ibi due ptes rōe delicti: puta q̄z non sciēnt indignum elegerunt non sunt priuati potestate eligendi ⁊ ipsi sunt capituluz non tertia pars. ff. de decre. ab or. fa. l. iij. C. ꝟ decu. noiatōes. sed ibi tn̄ maioꝛ pars est ex vna parte indignū eligens: sed ignoranter ⁊ mi-

nor totius ex alia sed maior tertia parte dignum eligẽs illa ma ior pars.non dicitur capitulũ cũ non sint ibi due partes: nec mi nor dicitur cap'lm:quia non recidit in eos ius vniuersitatis cum maior pars non deliquerit. ⁊ ideo adhuc remanet vnum tñ ca pitulum tam ex maiori parte q̃z ex minori.⁊ hac ratione dicitur prevalere postulatio duarum partium:quia ipsi sunt capituluz totum.infra eodem scriptum. ⁊ hec electio facta a minori par te dicitur prevalere quia est facta a sanior parte vt dictum est. Sed consueuerat hic queri:quid iurꝭ sit si minor pars primo eligat dignum ⁊ in eodem contextu maior eligit indignum scié ter vel ignoranter?⁊ videtur qꝫ non valet cum scẽi nondum pec cauerunt.vnde non poterat adhuc aliqua potestas esse transla ta eligendi in primo eligentes.sed nos non facimus differentiã qui primo eligant cum vna fingatur electio vel vnus context⁹ electionis a principio scrutinij vsq̃z ad publicatam electionem. Et quidam dicunt qꝫ publicato scrutinio qui elegerũt indignũ priuati sunt potestate eligendi etiam si ad publicationem electi onis non procedatur.ar.ĵ.eo.publicato.immo plus eis videtur qꝫ ex solis consensibus qui scienter indignum elegerunt priuati sunt potestate eligendi si pseuerant vsq̃z ad publicationez.post talem ergo ꝓuationem tenere debet electio que ex rectis consen sibus procederet.nec obstat qꝫ primo factũ est q̃z illa que ex null⁹ consensibus insurgit ⁊ que simul vno contextu fit. si autem non ex solis consensibus quereret ius electus nec priuati essent elec tores potestate eligendi vt est quando ignoranter nominat in dignum.sed ante publicationem electionis sciunt eum indignũ tunc: ⁊ si maior pars a propria notatione indigni non recedat sed tñ non eligat ⁊ minor pars eligat dignum cassabitur electio huius digni:non enim debebant eligere nisi plures prius elige rent:sed cõmuniter aliam electionem de nouo facere debuerunt ar.s̃.e.cum terra.alij dicunt qꝫ ex solo consensu in malũ sint pri uati quod ex eo probatur qꝫ ꝑm iura antiqua quando non erat necessaria publicatio electionis sed soli ꝓsensus sufficiebãt .⁊ ét ꝑm moderna in minoribus dignitatib⁹ in quibus forma.c. qz propter:non requirit vbi priuatur quis scienter ꝓsentiẽtes ĩ idi gnum ergo ⁊ hodie ħ idem ius seruabitur cũ non sit mutatum C.de testa.sancimus.alij tñ dicunt qꝫ publicata electiõe indigni perditur potestas eligendi.ar.s̃.eo.cum terra.sepe enim zel⁹ ⁊ sanitas sumuntur pro eodem. in postulatione autem senior ps dicitur q̃ eligit dignũ q̃z que postulat indignũ nisi postulans sit duplo maior.ĵ.e.scriptũ.(dignitate).forte habebat canonicus a liquã p̄bẽdã cui dignitas adherebat vel erat nobilior vel littera tor.(tempore).quia ante ordinatus fuit.(allegatões).facti puta exceptiones responsiones ad dicta testium instrumẽtorũ ⁊ ōrie tates ⁊ consilia.nã de allegationib⁹ iure intelligi non potest cuz eas habeat in pectore suo.xxxj.q.j.puẽit.(presentare).culpa fuit iudi.qui acta mittere debet pape. ⁊ iõ impeditur sententia pro ferenda:alias cũ oĩb⁹ iuribus quelibet pars comparere debet nec cõtumax ħ expectari debuit.C.de iudi ꝓperandũ.§.sint au tem.vel dic qꝫ ħ iõ expectaf:quia ex illis actis probatur ius pñ tis ⁊ non cõtumacis nam si tñ ꝑ contumace etiã facerent rõnes eius q̃s potuit ⁊ debuit in termino portare:tunc iudex posset p ce dere eis nõ expectat̃.tñ melius credim⁹ qꝫ ei⁹ absentiã supplẽ debeat dei presentia.C.de iudi.ꝓperandũ.§.sin aũt reus.⁊.ĵ.ō eo q mit.in pos.cã rei ser.eũ q.liquidẽ suspicatur etiã iura cõtu macis ibi contiere qꝫ eũ requirere ⁊ expectare debet.(dicta erãt) non dicẽda cũ eẽt ꝯclusuz.(electiõis).tpe electõis spectãdũ est.ĵ. eo.audit̃.ĵ.de cle.ex.mi.postulastis.ĩ prin.ar.s̃.ĵ.de eta.preter ĵ.e.qꝫ sicut.(in ordinibus).ĵ.de eta.preterea s̃.so.hic nõ erat tal⁹ qꝫ infra breue tps posset ad eũ ordiez promoueri quez dignitas requrebat.itẽ in dispẽsatõe illud.ħ aũt nõ erat dispẽsatũ.vl'dicas licet dispensari possit:electio tñ est nulla cũ tñ debuerit postulari ⁊ ad illos trãsit ptãs eligẽdi si sciẽter talẽ elegerũt.vnde exq̃ alius electus est ĩ ꝓiudiciũ alteri⁹ nõ põt dispensare eps.(absentia) ĵ.vt li.nõ cõtes.qñ.no.qꝫ nec etiã isti iudices qbus cõmittit̃ cau sa cũ citare debẽt imo eo nõ citato ꝓcedent ad determinãdum causam.alij s̃.(impedimẽtiq).si ĩpedimẽtũ haberet quare p̃o moueri non posset nõ crederẽt bono zelo fecisse nisi aliud impe dimẽtũ cõtra euz ꝓbetur.

COne nemo. magũ.(eligẽtib⁹). diuersis tpibus ⁊ diuersis locis facte fuerũt he electões.(recepisse).gerens se manifeste ꝑ plato eccl'ie magũ.(mĩstrasse).sꝫ fingebat qꝫ nõ facẽt sicut prelat⁹ sꝫ q̃si mister cui a capko ꝓmissũ erat siẽ cuilibet exꝰ neo.(irritatã).vt.s̃.e.qualiẽ.⁊ qz eps erat nõ licuit ei transire ad illã eccl'iam.ĵ.de trãsla.epi.c.j.itẽ licet licitũ sit mĩstrare ĩ eccl'ijs vltramon̄.sine confirmatõe.ĵ.e.nihil.si tñ pñs sit legat⁹ nõ pot. s̃.de cõsue.cũ venerabilis.itẽ huic postulato ẽt babũdãte lega to nõ licuit: qz illa cõstitutio hz locũ ĩ electis canonice:⁊ ĩ cõcor dia.⁊ nõ in postulatꝭ q̃ nõ pñt sine dispẽsatõe trãsire.s̃.de cõsue. cũ venerabilis.item hec postulatio ĩ discordia erat.(de vi). ħ est quia metuebat accedere ad eccl'iam magũ.⁊ impressionẽ ĩ electi onẽ fieri sibi ⁊ magis fieret.⁊ ideo appellauit ne sibi sine ipo ⁊ suis alij precederẽt(vi).i.iusto timore violẽt:⁊ iusta cã erat quare timebant impressionẽ fieri in electione ⁊ cũ in electionibus ⁊ in alijs appellationibus extra iudi.necesse sit probare vitatẽ cause hic sufficit probare iustam cãm timẽdi ĩpressionẽ subesse etiam si nõ sit secura impressio:qz nemo se debet periculo exponere.vl' expone de vi.i.de impressione facta in hac postulatione.⁊ sic nõ est abiectio:quia appellatio facit nullam electionez sequentẽ vel non quasi eligentes hic priuati sunt potestate eligendi ipso iur̃ quia ħ nõ facit tñ appellatio q̃z tũ causa que suberat.s̃. impressio per quã elegerunt.vñ ipo iure priuati sunt potestate eligendi.⁊ hec sol.mihi melior videf ⁊ veracior.ĵ.e.qsquis.(constat). si .n. constaret de iusto timore violẽtie constat iustã fuisse appellatio nem ex hac causa interpositã,cui cũ deferre tenerenf si non de tulerint non possent aduersarijs opponere in eodem negocio qꝫ aduersarij ꝑ suis appellationibus etiam iustis non detulerũt s̃.de rescrip.ex.parte.ĵ.de appel.an sit.sed si ꝑmo eligentes con tra appellationẽ alterius tertio venirent s̃ appel.eius qui licite sedo venerit cõtra appellationẽ ꝓoz eligendo cũ ꝑma electio eoz̃dẽ qui tertio nunc eligunt non tenuerat.quia post appella. legitimã facta fuit.⁊ tñ si electio superior vl' sedã nulla fuit.quia forte electus irregularis vel al's ineligibilis est.⁊ tunc bene isti secũdi possent opponere cõtra eozũ electionem vl' sedi cũ scẽi ve niendo s̃ appellationẽ ꝓoz vsi fuerꝭ iur̃ suo.primi:aũt in ꝓiẽdo in ꝑma electiõe ⁊ in tertia tñ iniuria vsi sunt,et ideo ꝓtra am bas dici potest.itẽ no.qꝫ lz vna electõe veniant aliqui s̃ appella tionẽ aliquozũ ⁊ in alia electõe vl' negocio alij veniant cõtra ap pella.eozuz bene possunt obijcere qꝫ appelllatio preceſſerit.hñt enĩ ħ locum quãdo tñ de vna electione vel negocio agit̃.nam si in vno negocio tunc non detulissent nihilominus tamen alio negociuz qõ cõtra me faceres post legitimã appellationẽ irrita retur.posset autez esse ea rõ quare ħ non audiuntur electores e piscopi varmac̃.proponẽtes contra electionez ꝓpositi de appel latione ꝑmissa: non qz non detulerunt simplr appellatõi aduer sariozum cũ si iniusta esset cã appellationis ꝓpositi non sit defe rendũ.sed est rõ:qz nõ detulerũt iuste appellanti talis erat appel latio prepositi electi in archiepm.s̃.iusta.sꝫ certe ⁊ si ħ non suffi ceret tñ appellatio facta contra ꝓpositũ nõ poterat ĩpedire eius electionẽ cũ nullã cãm allegauerit:nisi qz facta erat post aliam postulationez.s̃.varmatien.sed cũ eius postulatio nulla esset:ꝑ ta qz facta erat post appellationez legitimã non potuit ĩpedire scẽam electõez.⁊ eodẽmõ nec appellatio emissa ad ꝓsecutionẽ talis possessiõis q̃ nulla est nõ potuit ĩpedire electionẽ.nã lz ali qui nõ possint ire ad locũ vbi dz fieri electio propter metũ vel pi culũ plone.nõ credo qꝫ ꝓpter hoc debeat retardari electio nec il li q sũt ĩ loco debito ⁊ electõi deputato debent ad alios exire.im mo absentes tanq̃z legitimo ĩpedimẽto detẽti debẽt ꝓstituẽ ꝑcu ratores.ĵ.e.qz ꝓpter.dũmõ due ptes vocãde ex vl' pñtiũ ĩ loco ō bito sint.ff.de tu.⁊ cu.l.vl.ff.qꝫ cuilibet vniuer.l.nulli.plane me lius dz qꝫ si maior pars canonicoꝝ cõsentit qꝫ eaf ad abũdantes ibiſ si iusta cã ĩpediti fũt:si nõ ꝓsentiãt nõ ibiſ.ff.ad muni.qꝫ ma ior.est tñ vtile qꝫ plures iter sint tractatui.ar.ĵ.e.cũ i veteri. ĵ.de ar.cũ olim.xx.di.ō qb⁹.lxiiij.di.eẍ.si aũt nulla iusta cã sꝫ tñ volũ taria detinẽf tũc vn⁹ sol⁹ toti alij collo possꝫ s̃dicẽ ne ad eos ire tur.ĵ.de bis q̃ fi.a ma.par.ca.c.j.sꝫ p hoc nõ soluiſ pñs s̃riũ vbi dz qꝫ hi abũdãtes apparuerẽt ex eo qꝫ timẽbãt sibi ĩferri iniuriã ⁊ iu sta reputata ẽ appellatio eoꝝ lz pautiores eẽnt. sꝫ põt ħ itelligi qñ fuit iusta appellatio ex eo qꝫ nõ fieret ĩ absentia aliq̃rũ q iu stã cãm bẽant tĩoris:sꝫ qz timẽbãt ex eo qꝫ timor erat iust⁹ ō oĩb⁹ canonic] ⁊ vt electio pura ⁊ sine violẽtia ⁊ a vicio possꝫ fieri ĩ ci uitate:⁊ hec fuit iusta appellatio.xxiij.di.ĩ noie.(alij).s̃.electores varmati.(ipo).ꝓposito.(deferenõ).ĵ.de ap.ꝓstitut⁹.an.sit. s̃.de resc̃p.ex pte.vbi de hoc no.(frustra).ĵ.devsur.qz frustra.ff.de mi no.auxiliũ.(vñ).i.hac eadẽ rõe.(appellatõez).⁊ cãz q̃ suberat. s̃. ĩpressionẽ q̃ fiebat ĩ electõe.qz siẽ ꝓtinef ĩ itegra philippus dux sueuie q se ꝑ rege alamanie gerebat istũ varmatien.ꝑ vim ĩtru sit.sꝫ si nõ ĩtrusisꝫ sꝫ sol⁹ iust⁹ timor ĩtrusiõis fuisset tñ sufficeret ad reddẽdũ nullã electõez.⁊ ad ꝓuãdũ ipo iure postulãtes ptãte eligẽdi:qz ꝑ eodẽ vĩ debẽ hãi si ĩpssio facta sit.⁊ si iust⁹ timor impressiõis subsit licet ĩpressio nõ sit secuta quã sequi forte non fuit necesse:quia electores sciẽtes eã imminere non expectauerf eaz:quia sine impressione fecerunt qõ cum impressione fecissent

si ibi expectassent. ꝛ ad ꝟ facit. ī. de appel. bone memo. quia ibi
lequitur de appellatione extra iudi. ꝛ tñ sufficit ex verissimili cā
appellari. (recipiētes). hinc vī q si aliquis receperit ep̄m postu-
latū ad administrationē ip̄o iure priuatus ē ptāte eligēdi. vide
tur enī a postulatione recedē ꝛ eum habere pro electo ꝛ confir
mato cū hoc sol̄ cōfirmatis liceat. ꝛ idē ē si contra appellationē
legitimā elegerint ar. q tñ priuari debeant. ī. de translatio. ep̄i.
quāto. ſz nunquid idem si quis recipiat electum cui⁹ electio nō te
net ipso iure. ar. q sic. q3 ꝟ silib⁹ ē ad silia procedēdum. ff. deleg.
nō possūt. ſz contra credimus. ratio diuersitatis ē in glo. q̄ inci
pit no. quia postulatio nō finit publicata postulatione ſz tantuz
habito cōsensu eius qui postulationi consentire dz. ꝛ iō ē q3 si q̄s
medio tēpore inf postulationē publicatam ꝛ assensum supiozis
deliquerit ita priuatus ē potestate eligēdi sicut si postulassz indi
gnum. secus autē ē in electione q̄ finit ipsa publicata ꝛ iō si quis
postea peccat licz alias puniat non tñ propt hoc priuatus ē pote
state eligēdi. (indignos). potestate eligēdi. (notoria). ſ. ꝟ transla-
tiōe episcopi ꝛ receptione ipsoꝝ canonicoꝝ. ī. de translati.
q̄to. (testes). licet enī factū essz notoriū ip̄e tñ ignorabat vnde
absente parte ꝛ reliquo ordine nō ꝟuato potuit procedere ad te
stium receptionē. ij. q. j. manifesta. ī. ꝟ iureiuran. ad nr̄am. xj. q.
iij. eoꝝ. itē no. q3 sic ꝟuat totus mund⁹ q3 p̄tīgēte maleficio noto
rio statim inquirit iudex generaliť non cōtra certā psonam ꝛ fa
cta inquisitiōe vocat noīatos ī inqsitione ꝟ maleficio vt se defen
dant ꝛ q3 longā inf̄ pretationē recepit ex iteratione factoꝝ muta
ri nō dz. ff. de leg. mīme. ꝛ. l. si de interp̄tatione. ꝛ. l. se. itē tūc cum
maleficiū sic notorie factum ē: ſz quis illud fecerit sit incertū: iu-
dex nullo vocato procedet ad inquisitionē illi⁹ maleficij. ſ. per
quos sit factum. ꝛ idē si certū sit de aliquib⁹ psonis ꝛ ꝟ aliquib⁹
incertū salua tñ remanet defensio illi de quo dictū ē in inquisitio
ne. ī. ꝟ offi. or. c. j. ff. ꝟ offi. p̄si. q3uit. ff. ꝟ cu. ꝛ exhi. re. diuus. ꝛ. l.
se. C. ꝟ fer. prouinciarū. in aut. de col. §. iubem⁹ aūt. ꝛ ē ar. op. q3
si nulla persona noīata sit in inquisitiōe ꝟ statu monasterij ꝛ te
stes recipiūť qui ꝟ quolibet monacho testimonium ferēt ip̄e tñ
ꝑ quē dicit dictū ei⁹ impugnare poterit. ī. ꝟ re iudi. cū. i. ꝛ. a. ar.
ij. q. v. sepe in rogāt. sic poterit fieri ꝛ in maleficijs notorijs. ꝛ di
cūt q̄dā q3 ħ inquisitio q̄ fit ꝟ ī icerta psona ē tñ p̄paratoria al-
teri⁹ inqsitionis. nam cōtra personam in p̄ma inquisitione no-
minatam recipietur noua inquisitio. ꝛ dicunt quidā q3 idem te-
stes qui dixerunt in p̄ma. ſ. q̄ñ contra nullam psonā agebatur
iterū recipiētur ī ſēda q̄ñ contra certaz personā agitur. ar. ī. de
testi. veniēs. (archiepi). ꝛ eū eligētiū. (cassauit). iuste. (cōfirmare)
iniuste cū pte altera nō citata ħ fecerunt. (cōtra legati). ꝛ vere iiu
ste p̄cesserat legat⁹ quia nō citauerat canonicos ſz ep̄m citare
non tenereť (poro). allegando dicit q3 delectū eligētium nō erat
sic notoriū quī citari debuerāt. ꝛ ħ est rū. pape. q. d. p̄sumitur
bñ q3 legat⁹ citauerit electores varmac̄. (notorius). no. q3 iniusto
facto. ſ. trāsitu ep̄i de vno ep̄atu ad alterū q3 quasi ex sui natura
non p̄t esse nisi notoriū. ī. de trāsla. ep̄i. q̄sto: procedit̄ sine so
lēnitate iuris. securius credim⁹ q3 p̄mo q̄z procedet legatus dz
illuc mittere officialē qui hoc videat. ſ. de fama ꝛ huius. ꝛ postea
potest p̄cedere ꝑ eū verūtñ remanet salua ei⁹ vbi possit illud ꝓ
bare falsuz ꝛ q3 pl⁹ est nō notoriū. C. de accu. ea quidē. ꝛ si non
habeat officialem sed sit notoriū p famā in tali facto ordine iudi
ciario nō seruato p̄ceditur ꝛ ad p̄batiōes recipiēdas q̄ñ tñ non
liceret in alio casu q3 sui natura non esset notoriū. ī. e. venerabilē
de notorijs aūt no. ī. de coha. cle. ꝛ multi. vī. a. q3 ergo sic ꝓtra epi
scopū p̄cedi potuit papa ī hoc cōfirmat p̄cessum legati. ſ. cassati
onē postulatōis. vel dic q3 cū postulatio tñ gr̄e innitať sine iniu-
ria eo nō citato cū eius nō interesset potuit eius postulationē cas
sare. processum vo ꝑ canonicos habitum nō confirmat: cū illa q̄
opponebanť eis. ſ. ap. receptio ep̄i non esset sui natura. q. noto-
rium. ꝛ q3 eoꝝ intererat vnde citari debebant ꝛ reliquus ordo
iudiciari⁹ obseruari: ꝛ ideo tacite legati p̄cessum cassat ī eo q3 cō
firmat electionē p̄positi. q̄ ex eo perpēditur q3 non dicit ratā
habem⁹ cōfirmationē legati. ſz confirmandā duxim⁹ electionez.
Sed dices quare cōfirmat electionem. rñdeo q3 canonice elect⁹
erat p̄posit⁹ a suis cōplicibus q3 ad eos deuoluta fuit ptās eli
gendi propter peccatū postulātū ep̄m q̄ cōstituit pape sed non
cōstitit legato partib⁹ p̄ntibus ꝛ ideo nō confirmať eius proces-
sus. (examinatiōe). solēni. ī. de iureiurā. ad nostraz. (p̄sumitur)
ī de renuncia. in nostra. ī. de proba. post cessionem. ī. de re iudi.
sicut. ff. de re. iur. res eadē. hodie, credo idem postq̄z sniа trāsit ī
rem iudicatā cū res iudicata pro veritate accipitur ꝛ esset diffi-
cillimū semp omnia acta cā recensere. ante aūt q̄z trāseat in rem
iudicatam non p̄sumitur pro iudice nisi q̄tum probauerit. ī.
de proba. quoniaz cōtra. ꝛ no. ibi q̄ dicit: non p̄sumitur ꝓ p-
cessu iudicis ꝛ non negat quin pro snīa ꝛ maxīe postq̄z trāsiit in
rem iudicatam debet p̄sumi. Jo. dixit in nullo hodie p̄sum
pro sententia. ar. decre. q̄ñ contra. in snīa autē excōmunicatiōis
q̄z uis non transeat in rem iudica. tñ p̄sumitur pro eo vnde on⁹
probationis q3 sit iniusta incūbit excōmunicatio. ī. de offi. ordi.
ad reprimendam. ī. de snīa ex. sacro. ꝛ nisi sit appellatum quia si
appellatum ē ſz excōicatio oīno teneat de iusticia tñ excommuni
cationis nō p̄sumitur ꝓ snīa ꝛ ei incūbet probatio cui incūbe-
bat ante appellationē. ar. ī. de offi. or. ad reprimendam. (appro
bari). per testes: per cōfessionem. n. nō posset ꝓbari. ī. de confes.
statuimus. (negantis). vj. q. vl. actor. C. de ꝯhen. sti. optimā. (per
rerum). i. solitū cursum causarum. (cū ꝛ si quilibet). ex ħ loco vide
tur q3 non caplm sed singuli singulariter sunt citandi qō fateor
verum esse vbi dubiū ē que pars sit caplm. sec⁹ autem si cōstaret
ꝛ multomagis vbi est certū. (singulares). ī. eo. cum dilecti. (ad-
uersarij). eps ꝛ canonici. (ex tribus). ſ. p̄sumptiōe. ſ. q3 virū pa
storali p̄ditū dignitate contra formam canonicam nō solum eli-
gere sed etiam recipere p̄sumpserunt contēptu: quia postq̄z pro
curatoꝝ eorum vīas litteras reportauit quibus mandabatur q3
si varmacieñ. eps in temporalibus vel spūalib⁹ ministrasset ip
sius postulatio cassaretur ipsi postmodū. q. electo suo sicut ex eo
rum lr̄is apparet quibus eū suū electum nominātes temere sp̄re
uerunt ꝛ blasphemia q3 legatū nostrum q̄tum in eis fuit infa-
mantes eum corruptū fuisse pecunia sunt mentiti (q3 contra eū)
nō ratione sui iuris puta p̄ponēdo q3 electio p̄positi non te-
nebat quia ipsis contēptis facta fuit. nam propter p̄dicta p̄ui
uati sunt potestate eligendi. ideo ratione sui iuris non poterant
petere cassari eis absentib⁹ electionem factam. sed si de crimine
agerent vel exciperent bene audirētur. vl etiam si vellent alias
sicut quilibet dicere electionez non tenere quia ħ nō ꝓhibetur.
vel dic q3 etiam nec admitti debent electores ipi contra p̄po
situm: ꝛ de crimine vel de minus canonica electione ꝓpter ma
lum zelū quem habere p̄sumitur. ar. ij. q. vij. accusatio. ꝛ. c. se.
iij. q. ix. c. fi. sed ħ tñ intelligo in criminalibus spūalibus ꝛ eccle
sticis causis: vt. e. c. sonant. alꝫ enim suā iniuriā ꝛ cām quisq3 po
test ꝓsequi. iij. q. vj. oībus. (reddidisset). qō tñ nō erat. (ad nos)
ħ habes q3 si aliqui peccauerunt eligendo indignum ꝛ propter
hoc transferatur potestas eligendi ad alios si ꝛ ipsi eodem mō
peccent non transfertur potestas eligendi ad p̄mos ſz ad dñz
papā tñ vel ad eius superiorem sed contra. ī. e. cum vinton̄. sed
ibi non peccauerunt ambe partes: sed vna tñ que eligit illegiti-
me natum. ꝛ ideo iniustū esset q3 ab eis qui non peccauerunt vl
non peccauerunt intñ q3 debebant perdere potestatem ꝛ transi
feratur potestas eligendi ad superiorem. aly dixerunt q3 si am-
be electiones simul fiant: obtinere debet quod ħ dicitur. si vero
diuersis temporibus contra sed littera ħ non patitur. (electionē)
non est vera littera hic posita nec potest tolerari sed vera litte-
ra registri ħ est: ꝛ electionem memorati archiepiscopi duximus
supplequondam confirmandam ne quid ꝛc̄. pallcum etiā con
cedendū. licet autem ꝛ. ī. districte p̄cipimus quatenus eidem
archiepiscopo debitam exhibeatis reuerentiam ꝛ honorē (con-
firmantes). de gratia non ex iuribus electionis cum enīz postu
latio non esset nulla ipso iure quod ex eo apparet quia ratificari
poterat consentientibus postea contemptis. ī. eo. q3 sicut. ꝛ. c.
ecclesia nostra. procedi non poterat ad secundaz prima non cas
sata. s̄. eo. considerauimus. ī. e. auditis. ꝛ no. de hoc. s̄. c. proxi.
ꝛ sic etiam per consequens nō erat ad alios deuoluta potestas
eligendi nisi per sententiam p̄uarentur p̄imo quia peccaue-
runt. vel posset dici q3 de iure confirmauit quia postulatio nulla
erat ipso iure cū postulatio in concordia fieri debeat ꝛ non in di
sentione. s̄. de postu. bone memo. v. secus in electionibus vbi nō
est reprehendenda dissentio. lxiij. distin. c. vl. q̄tus ħ non cre-
do. ī. eo. scriptum. vnde sc̄m eos per consequens tenet secūda
electio cum certum esset vel esse deberet cuilibet clerico postula-
tionem non debere fieri in dissentione vt pote iure p̄hibente
ꝛ sic etiam cum scienter deliquerint recipiendo indignum: ius
eligendi ad alios deuolutum erat vt p̄diximus. s̄. c. p̄xi. proximo
vel potest dici q3 appellatio que p̄cessit postulationem varma
cen̄. reddidit postulationem nullam ꝛ peccatum postulantium
transtulit potestatem eligendi ad alios ꝛ his bene additur q3 cū
postulatio non dicitur perfecta anteq̄z postulantes postulent a
superiore sicut ex vi verbi apparet quia ꝛ quicquid postulatur
ab aliquo postulatur. ꝛ quia anteq̄z ab alio postulent possunt
variare. s̄. de postu. bone memo. propter ea que facta sunt ī me
dio: scilicet quia transiuit ꝛ ministrauit episcopus: nulla est po-
stulatio ipso iure vt in principio decre. dicitur. et quia canonici
medio tempore anteq̄z ꝑ superiorē admitteret postulatio ipz in

dignū receperunt ⁊ ideo priuati sunt ipso iure potestate eligẽdi ⁊ ita canonica fuit ⁊ electio decani facta ab his ī quos ius eligẽdi residerat. Sed oppones si electio prepositi facta fuit ante q̃z recipiant postulatū non debet tenere electio cum nōdum peccassent electores xp̃i. sz dic cuz a principio quo postularūt vsqz ad finẽ. i. quousqz papa cōsenserit intelligatur vn⁹ actus. i. vna postulatio ⁊ vn⁹ cōtextus in q̃cūqz parte illius actus peccẽt eligendi potestas ad alios deuoluit vt q̃ in cōtinẽti fiūt ī esse videtur. ff. si cer. peta. lecta. nō ꝑ placet. ⁊ solue vt ī glo. q̃ incipit. i. ī statū.

Querelam petebat. petitorio agit no. q; de plib⁹ reb⁹ pōt agi ī vno libello. ⁊ q; ꝑ vna re pōt agi possessorio ⁊ petitorio. j. de capel. mo. dilect⁹. ff. de ac. emp. ⁊ ven. nō ẽ nouū. ff. famil. hẽrci. ⁊ heredes. §. de pluribus. nec sūt cōtrarie iste petitiones cū ambe cōpetãt ī p̃iorẽ. (remoueri). nogi ad remotionẽ alicui⁹ etiã ⁊ sine accusatione vl̃ inquisitione vl̃ denũciatõe q; modi sunt. j. de accu. sup his. ⁊. c. qualiter. sz illa loquũtur qñ agit̃ de crimine. hãũt nō remouebit̃ ꝑpter crimẽ. sed q̃ nō habet ius ī eccl̃ia. si l̃e. j. e. cū dilectus. j. de iureiu. q̃rela. itẽ ꝑpter negligẽtiã quis remouet̃. j. de offi. custo. c. j. tũ negligentia ẽ crimen. j. q. j. §. ecce cū honorib⁹ ⁊. ij. q. vij. negligẽ. (pleno iure). ꝑ hec v̄ba apparet qđ agebatur petitorio quo ad articulũ hunc ⁊ tñ nō p̃iudicat pp̃o qui nō erat in iudicio. nã res inter alios acta alijs nō p̃iudicat. j. de re iu. cū super ītrouersia. C. q̃b⁹ res iuđ. nō no. l. j. ⁊. C. res ĩter alios ac. p totum. (petẽs). ista scda pars libelli nō ptinet nisi possessoriũ: ⁊ iccirco ī fine salua manet q̃stio ꝑpetatis. (pensionem). i. in statū pcipiẽdi pẽsionẽ reduci qđ ex tenore sñie. j. apparet. ⁊ ita habes. ar. q; interdictũ vñ vi cõpetit ꝑ iuribus incorporalib⁹ subtractis. ad idẽ. j. de cã pos. ⁊ ꝑpe. cū eccl̃ia. ff. de mor. infer. l. j. §. item si. ff. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. vñ. ⁊. §. pertinet. ⁊. §. q̃ vsufruc. ff. de ser. quotiens. Sed ar. j. q; nō dat̃ nisi ꝑ rebus soli vel solo coherẽtib⁹. ff. vnde vi. l. j. §. iter. ⁊. §. se. ad hoc rñdeo directũ interdictũ vñ vi. nō cõpetere sed cõdictionẽ ex hac decre. ⁊ ex ea q̃ ẽ. j. de cã pos. ⁊ proprie. cū ecclesia. Sed quid dices de alijs iuribus denegatis de q̃bus nō loquit̃ decre. p̃alle. ⁊ ideo nō cõpetit cõditio ex decretali nunq̃d vtilis ꝓditio ex hac decre. extendit̃ ad alia. rñdeo. idẽ. ff. de leg. ⁊ cõ. nō possunt. j. de cap. mo. c. ij. vel pōt dici cõpetere vtile. vñ vi ⁊ maxime inq̃tũ ad aduersariũ peruenit. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. si lius. vel officio iudi. (de nouo). dicũt q; dã q; quis negligẽdo p annũ. rem suã possessionẽ ei⁹ amittit alio possidẽte de facto. i. p annũ. ⁊ hñt ꝑ se. ar. ff. de dam. ifec. si finita. §. nõ tñ. alij dixerunt p x. vel per. xx. annos. insti. de vsuca. p. §. ⁊ cũ ħ. ff. de vsuca. l. seq̃t̃ §. si viam. ⁊ de acq̃r. pos. possideri. §. si seru⁹. nos ħ tñ reputam⁹ absurdũ q; tãtũ tp̃s necessariũ sit ad amittẽdũ possessionẽ quãtũ ad amittẽd̃ ꝑprietatẽ. ⁊ iõ dicim⁹ hoc relinq̃ndũ arbitrio iuđ. ff. de iure deli. l. j. §. vl. ⁊ no. q; lz per vnũ annum vel plures ego omiserim ex cã petere debitã pẽsionez vl̃ si vna vice omisi interesse electioni non ꝑpter hoc amitto possessionẽ q̃ sine aĩo nō amittit̃. sed qñ petã pensionẽ si denegef̃ tũc amitto possessionem ar. C. de serui. ⁊ aqua. l. fi. ⁊ tũc possuz vti interdicto recuperãde posses. ⁊ in eo venũt oẽs pẽsiões p̃cedentiũ tẽporũ vt ħ. ⁊ p sil̃e si vna vice nō interfui electioni nō amitto possessionẽ sz alia vice intereo electioni ⁊ hoc verũ est qñ sum ī possessione ītere ssendi electioni. sed secus esset si essem ī possessione q; solus eligerem q; tunc si alius eligat ⁊ ꝑ electo habeatur a subdit̃ bene amitto possessionẽ q; nō video; habere aĩum retinẽdi possessionẽ cũ electũ ab alio patiar vti dignitate sua. sed cum debeo intereesse electiõi electio non sit noĩe cuiuslibet canonici singulariter sz noĩe capituli: ⁊ iõ p̃iuat̃ possessione ille qui cõtẽnitur ⁊ q; nō interest q; capitulũ qđ est in possessione eligeñ. nō p̃iuatur possessione eligẽdi nec etiam ille q; nō interest q; ille nō suo noĩe hoc ius possidebat sed capl̃i nisi forte essent plures q̃ diuersis iuribus deberent interesse electioni vt erant. j. e. scriptũ. ⁊. c. cumana. nam tunc si illi qui vtuntur vno iure excluderent eos qui alio iure vtuntur tunc bene possuz agere interdic. recupande possess. quia licet omnes q; conueniũt ad electionẽ dicãtur q̃ztum ad hoc vnũ capl̃m facere: tñ quo ad alia diuersa capl̃a sunt ⁊ diuersis iurib⁹ veniũt ad hanc electionem. (subtractus). dz aũt quis spoliari in corporalibus iuribus si qua fuerunt hactenꝰ soluta certis terminis vl̃ ab hoĩe vel a iure p̃fixis eisdẽ termis nō soluitur volẽs ea in posterum nō soluere vt hic. ⁊ hoc ip̃m si sit certum. secus autem crederem si nō possit soluere cum tñ soluere affectaret. ⁊ de hoc no. ꝺ. de postu. bone. ar. ff. si ser. ven. sicut. §. plane. ad idem q; sicut in expoliatõe corporaliũ rerũ necesse ẽ dol⁹ mal⁹ sic in expoliatõe corpaliũ. ff. de vi ⁊ vi. ar. l. j. §. ad solaz. ⁊. §. interdictum. ħ q;. ff. de vi bo. rap. l. ij. §. doli. Sed dices nũquid si potens erat ille cui debebatur pensio ⁊ ille non credidit ꝑ debitores volẽtem possessorẽ p̃uare possessiõe pẽsionẽ posse retĩeri. dices eũ amisisse possess. ⁊ expoliatũ. ar. q; nō: q; non est suspicat⁹ ⁊ c̃. ff. de vsu. ñ solũ. §. si dolus. ⁊ ꝑ his multũ facit. ff. si ser. ven. ⁊ si forte. §. j. vbi dz q; etiã dũ edificas retineo seruitutẽ alteri⁹ tollendi ⁊ possessionem nisi sciens patiar. sed ꝺ̃ credunt quidam q; debuit suspicari cũ per vim pẽsionẽ sibi debitã auferre non possit. ff. qđ me. cau. extat. si aũt denegaret ante termios cũ nondũ esset debitũ nō dicimus spoliatũ. ⁊ nō solũ cõtra eũ q; subtraxit pẽsionẽ ꝑpetit hoc officiũ. sz etiã ꝺ̃ euz q; ratã habuit subtractionẽ eius nomĩe factã ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. quotiens. ⁊ multofortius ꝺ̃ eũ qui mãdauit denegari pensionẽ vl̃ huius subtractionem vl̃ius aliud. ff. e. l. j. §. deiecisse. contra eum aũt qui cõsuluit non credo danduz interdictũ vel condictionem ex hac decre. quia nullo iure cauetur nisi in defectum. ar. ff. de eo qui quem fa. e. l. fi. licet actio furti deꝺ̃ cõsiliatorem furti si alias furatur⁹ non erat. insti. de fur. §. certe. item de seruo corrupto tenetur qui soluz consiliatur. ff. de ser. cor. l. j. sed isti casus sunt spãles ⁊ non statim cõpetit interdictum vel conditio post mandatũ sed facta spoliatõe non enim competit interdictum nisi expoliatio. ff. de vi et vi ar. l. j. in p̃incipio. ⁊ ex tunc cõputatur annus in interdicto licet secus in conditiõe. ⁊ licz q̃dã dixerunt in huiusmodi p̃hibitionibus vel denegationib⁹ oriri interdictum vti possi. cum potius videatur ius turbatiua q̃z expulsiua: ar. ff. vti pos. si duo. §. j. ⁊. §. ij. ⁊. ij. tñ melius dicit̃ competere interdictum vnde vi ex quo debita pẽsio denegatur vel suo iure vti p̃hibetur. ff. de vi ⁊ vi ar. idemq;. §. vnde vi. itẽ quid si eps mandet parrochianum non in iudicio nec consulendo sed se intendẽs obligare ex mãdato q; plebano non soluãt decimas. rñ. tenebitur interdicto vnde vi vt dictũ est vel condictione vel officio iudicis. sed non nisi p̃o illis qui denegauerunt ⁊ tenebitur ad omne quod interest plebãi pecunialiter non fuisse ꝓhibitum. vt no. j. de sepul. certificari. qđ ip̃m ci⁹ iuramẽto est declarandũ. ij. q. j. in p̃mis. ⁊ no. j. qđ me. cau. c. vl. ius autez vl̃ possessio iuŕ cum sit res spiritual̃ estimationem non recipit. ⁊ ita q; est nota dignũ expoliato plebano nec quasi possessio p̃istini iure recipiendi decimas restituit̃ q: forte iã ali⁹ ẽ ī quasi possessiõe cui rustic⁹ soluit nec ĩteresse dat̃: q: ĩteresse ñ recip̃. ad officiũ aũt iuđ. ptinet vt mãdatũ factũ prochianis reuocet ⁊ q; sil̃e mãdatũ faciat vt plebano rñdeat sicut añ ĩhibitionẽ de ħ faciebãt. ar. j. de censi. significauit. alij ꝺ̃ cũ nō possit possessorẽ spoliare sine cause cognitiõe. de ħ no. j. de fi. p̃by. venies alij dicũt q; si eps vel ali⁹ iudex p̃cepisset sine ordine iudiciario vel ex ĩpetu cũ sit notoriũ iure q; reuocare poterit possessionẽ ipaz possessore nō vocato. sed si ali⁹ q̃z iudex p̃dicta mãdauerat possessori p̃ suã reuocationẽ nō fit p̃iudiciũ. ⁊ idẽ forte ī iudice eẽt si ex̃ iudiciũ eadẽ p̃cepisset. ħ aũt certũ est q; ꝺ̃ ip̃m possidẽtẽ cõpetit vtile ĩterdictũ vñ vi vl̃ vtil̃ ꝺ dictio. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. familie. dz aũt qs spoliari iure si fiet sine eo electio aĩo spoliãdi aliũ vl̃ aliquid aliud de q̃ est ī possessiõe q; ei⁹ interfit. j. de cã pos. cũ eccl̃ia. ⁊ multofortius si eo electo de capl̃o eligeret̃. Sz qđ si electe rũt eum de capl̃o vbi tractat̃ de electiõe sz nō elegeŕ. Rñ. eũ non expoliatũ possessione eligẽdi ⁊ ideo ad hoc nō cõpetere petitionẽ. sz ꝓpetere officiũ iudi. vt restituatur ad capl̃m q̃ spoliat⁹ est. ff. ꝺ vi ⁊ vi ar. si plures §. vl. nã sub electione ꝓhibẽdit̃ capl̃m vbi de ea habet̃ tractatus j. e. c. p̃rio. ħ nō multũ placet quia nō videt̃ velle expoliare eum possessiõe capituli. Sed quid si feceŕt vnã electionẽ eo electo nõne si postea interfuit alij electioni cũ recuperauerit possessionem amissam poterit agere ad cassationem p̃time electionis petẽdo restitutionẽ offi. iudi. rñ. sic. ff. de vi ⁊ vi ar. idẽ ẽ. §. qui vsu. ⁊. l. j. §. illud quoqz. ⁊. §. si fundꝰ. a quo. ⁊. §. quod ait. ⁊ duobus. §. se. ⁊ l. merito. Item quid si elegerit non vocato eo qui erat in possessione sed nō fecerunt fraudulẽter sz ex ignorantia vl̃ quia credebat eum non p̃sentem elegerunt. itẽ quid si in veritate erat absens nunquid in tali casu ꝓpter hoc amisit quasi possess. item quid si cum esset absens vel in tali statu q; interesse non poterit puta excommunicatus vel suspensus si tunc eligunt nunquid amittit possessionẽ. ⁊ an cõpetit ei officium iudi. ⁊ maxime si non intendebat ei subtrahere possessionem. Ad omnes predictas questiones. rñ. q; non amittit possessionem nisi aduersari⁹ habeat voluntatem subtrahendi ei ius suum vel expoliandi ⁊ ħ ipsum etiam fiat spoliatus q; eum spoliare intendit vel ei sua iura subtrahere cum sicut̃ possessio sic quasi possessio non pōt sine animo amitti. ff. de acqui. pos. quemadmodum. sz hunc animũ habere dz q̃ztio aduersarius ei notificat q; eũ nō admitteret vel q; sibi nō vult soluere vl̃ petit⁹ nō soluit volẽs ei ius suũ subtrahere. sed oportet autẽ eũ q; agit probare se fuisse in possessione non precario. vel aliter dic vt no. sup̃ de postul̃. bone memo.

ꝛ se spoliatū qđ satisex cōfessi one ꝛ rñsione aduersarij patebit vel ex factis ꝓcedētib⁹. Sed quid si dicat se non expoliasse nec animo expoliādi elegisse sed ex simplicitate vel ignorantia? tūc poterit petere cassari qđ factū ē non per interdictū sed quia non est seruata forma qꝛ eo cōtempto facta ē .s.eo.q; sicut.est autē ꝓpetua hec ꝯditio sicut alie conditiones. si autem aliquis prohibuit armis alicui ne ingrederetur possessionē cuius possessionē ꝑmo non debuerat aīo: interdictū competit.ꝛ idem si prohibuit eum vti iure suo puta vsufruc. vl' administratione cui⁹ quasi possessionē habebat.ff.de vi ꝛ vi ar.idemqꝫ.§.vnde vi.ꝛ.§.pertinet. si aūt non armis sed verbo tm̄ prohibuit ꝛ talis fuit prohibens q; eius prohibitio iustū metū faceret locum habet interdictū cōtra eū si post inuasit illam possessiōez infra annū insolidū: eo q; occasione dicte prohibitionis ad eū puenit alias non. interdictum enī ħ atrocitatem desiderat. ff. de vi ꝛ vi ar.l.j.§. interdictum ħ.ꝛ.§.ad solam. si autem esset in possessione ꝛ exiuit possessionē ꝓpter minas non haberet locum interdictum sed qđ met⁹ cā. ff.qđ me. cau.l.met⁹ j.rñ. si autem antecꝫ veniret ad locum vnde deiectus metu armoꝝ illic euntiū discessit cōtra eos locum habet interdictū.ff. de vi ꝛ vi ar.l.j.§.idē labeo. si aūtē illuc non ibant verū est possidentē possessionē amisisse solo aīo.ff.de vsuca.nō solū.§.sed dñs. verūtn̄ qꝛ dolose nō egerunt vt spoliarent non tenerētur interdicto.ff.de vi ꝛ vi ar.idemqꝫ.§. si quis armatus. credim⁹ tm̄ q; etiā tunc si acciperent possessionē sic derelictā cōpetit vel vtile interdictū vel actio in factū: qꝛ ꝓpter vim quā timuit de possessione exiens vacua possessio ad eos peruenit.ff. de vi ꝛ vi ar.l.j.§.familie.ꝛ.§.se. si vero alius occupasset possessionē ꝛ postea deuenisset ad alios quoꝝ metu exiuit qui tm̄ metū non intendebāt inferre cōtra hos non competit interdictū.ar. ff.de vi ꝛ vi.ar.l.j.§.q a me.(in spūalibus). similiter ꝛ et de tpalibus reddere rōnē debet cum eccīe ad laicos ptinent.x.q.j.c.ij.ꝛ se. secus aūt est in eccl̄ijs monachoꝝ.xvj.q.ij.ꝛ.c.ij.qꝛ ibi non epō sed monachis ratio reddi debet.(economi).no. sn̄iam ferendam in personam procuratoꝛis quod fatemur siue p eum sit lis contest. siue non. C.de sen.ꝛ interlo.l.j.ꝛ.ij.ff.de procura. licet .§. pe.ꝛ.l.qui proꝓꝛio.j.rñ.ꝛ idē dicimus in defensoꝛe sine mādato ff.de neg.ge.liberto.§.vlti. quidā distingunt si lis contestetur p procuratoꝛem cōtra ipm̄ ferēdam sn̄iaz: alioquin cōtra dñm.ff. de his qui not.infa. furti accipere.§.j. quos confundit. C.de procura. nihil .ꝯ tamē ē in crimine iniuriarum. C.de iniur.l.vlti.ꝛ idez potest dici in causis materialibus ꝛ criminalibus vbi non apte possunt concipi ꝟba in ꝑsona procuratoꝛis. nos dicim⁹ q; vbicūqꝫ verba apta sunt vtriusqꝫ ꝑsona concipi sn̄iaz posse ferri in ꝑsonā procuratoꝛis ꝛ dñi. j. de proba. licet in fi. cōtraria aūt loquuntur in defensoꝛe. de hoc no. j. qui fi. sint leg. cām q̄ inter. (in quasi possessione). j. de iurepa. consultationib⁹. ꝛ. c. cū ꝓpt̄ (pensionis). mirum videt q; cū tm̄ vnum petierit. s. sibi restitui pēsionē subtractam papa cōdēnat ad restitutionē iur̄ ꝛ ad restitutionē pensionis ꝛ ita verba simul posita duplicē videntur recipere intellectum quod esse non debet. rñ. q; qñ petijt sibi restitui pēsionē intelligitur tm̄ petijsse restitutionē iuris ꝓcipiēdi pēsionē. qđ aūtē additur i sentētia q; pēsionē. i. pecuniam subtractā de pēsione restituat non fit quia sit principaliter petitum. sꝫ ē accessoꝛium quia in interdicto vnde vi: exquo quis deiectus est habetur ratio fructuū ꝛ omis cause. sed in alijs interdictis ex quo edicta sunt nō credo. ff. de vi ꝛ vi ar. l.j.§. ex die. itē hic sn̄iaf censum dandum quando nullam causam cēsus probauit. ꝛ ē cōtra. j. de cen. peruenit. sed potest dici q; hic probauit causam census ibi non. vel illud uñ agit̄ petitoꝛio hic aūt agebatur possessoꝛio. (questione). f. sit debita: an non.

Quam vintoniensis. ꝓma electio facta fuit p ꝓsumptionē qm̄ sciēter elegerunt indignū ꝛ secūda p impꝛessionē ꝛ ideo fuerunt cassate ꝛ sic cōtinet̄ i registro. nec mireris q; sc̄i q p impꝛessionē elegerūt nō fuert̄ ꝓriua tu ipso iure potestate eligendi qꝛ nōdū erat facta cōstitutio. j. coquisquis. per quā ꝓuati sunt lꝫ p sn̄iaz ꝓuari poterāt si papa voluissꝫ: sꝫ noluit licēt ħ apparet. ꝛ no. ħ q; q ꝓmo eligerāt ñ debuerūt i tereſſe electōi q̄ ꝑmo fieri debebat post cassatōez duoꝝ ꝓxꝫ electionū q̄ facte sūt vno cōtextu sic̄ apparet ex hoc loco qꝛ ħ sc̄i eligētes q ñ erāt ꝓuati admiserāt ꝑmo eligētes q erāt ꝓuati ipo iure de gr̄a ꝛ ñ de debito iure. ꝛ ħ idē optiet vt q̄dā dicūt si ꝑmo plēs electōes fierēt ex iteruallo ꝛ ñ in eodē ꝓtextu. s.s.e. bōe memo. magū. i fi. vbi exꝑsse habes q; ēt si sc̄i electoꝛes peccarēt ex iteruallo ꝛ nō i eodē ꝓtextu q̄si eligēdi potestate ꝓuati eēnt: ñ tm̄ ad ꝑmos sꝫ ad papā eēt eligēdi ptās devoluta exq̄ ꝓuicunq; q; si sc̄i ñ deliquissent in tm̄ q; eēnt eligēdi ptāte ꝓuati q; tm̄ apō ipos eligēdi ptās remansisset. alij tm̄ dicunt ꝛ vt videt melio⁹ q; si sc̄i q nō deliquerunt ex iteruallo faciēt sc̄az electionē ꝛ ꝓtigat hāc sc̄am electionē nō ꝓcedere: vel qꝛ elect⁹ nō amittit electionē vl' qꝛ renūciat vel qꝛ cassat̄: nec tm̄ electoꝛes cassauert̄ ita q; debeant ptāte eligēdi ꝓuari tūc remaneat electio penes oēs dūmō sint adhuc infra tres mēses. iā enī ē reintegratū capl'm q̄ ad electiōes futuras nec ꝯdicit decre. ꝑalle. bōe memo. magū. i fi. qꝛ ibi loq̄t qñ sc̄i eligētes deliquerūt tm̄ q; ꝓuati fuerūt ipo iur̄ ptāte eligendi vl' debuert̄ ꝓuari p sn̄iam. i q̄ casu dicim⁹ bñ nos q; electio vel ꝓuisio tūc trālit ad supioꝛē qꝛ totū capl'm delinq̄t. itē no. q; ħ decre. dicit q; ꝑma vice tm̄ sunt q̄ peccauert̄ eligēdi ptāte ꝓuati: i telligendū ē de illa vice q̄ occurrit post q̄z ꝑma electio fit vbi vna sola facta fuit siue ꝑme siue plures fuert̄ facte cassate fuert̄: ꝛ idē etiā videt̄ si ñ fuerit cassate sꝫ electi renūciauert̄ i manu archiepi qđ facē potuerūt iuri sibi q̄sito ex electōib⁹ vt no. j. de trāsla. epi. inter coꝛ. imo idē vꝫ si electōi de se facte nō ꝓsenserūt. semel. n. eligēdo functi sunt officio suo: vñ iterū eligē nō debēt qđ sic ꝓboꝛ: cōstat q; hec electio q̄ imminet faciēda post cassationē ꝑme electōis vl' post renūciatōez vel post nō admissionē electiōis alia ē a prima cū ꝑma iā ex toto cassauerit: ergo ab ista sola repellūtur cum vna sola vice ꝓuari debeāt. ꝛ ad alꝫ de cetero admittēt̄ vt ħ. itē no. q; si illi ad qꝫ ē devolnta ptās eligēdi eligūt talē q; ipo iur̄ sūt ꝓuati ptāte eligendi: nō devoluet̄ potestas eligēdi ad ꝑmos qui ꝓpt̄ pctm̄ i ꝑma electōe ꝓmissū fuert̄ ꝓuati ptāte eligēdi sꝫ ad papā. s.e. bone memo. magū. ħ ēt ꝓbat̄ rōe: qꝛ qđ fecert̄ isti totum capl'm fecisse vꝫ cū i eos tota ptās capl'i fuerit devoluta: nō ergo a capło ad capl'm ē devoluēda potestas sed ad supioꝛē. q̄ aūt simul ꝓcedūt sꝫ i discoꝛdia tūc dꝫ devolui ptās a delinq̄ntib⁹ i nō delinq̄ntes q fingūt capl'm: vt no. s.e. dudū. si aūt isti sc̄i ad qꝫ devoluta est ptās eligēdi nō eligerent infra tres mēses q deputati sunt a iure ad faciēdā electionē a die vacatiōis. l. dies. postq̄z cū intelligat̄ vacasse ab eo die quo cassate sunt electiones vel ex q̄ electi renūciauerunt vl' nō admiserūt electōes extūc ad papā vel ad aliū supioꝛez devoluit̄ ptās eligendi. j. c. ne ꝓ defectu. sed si reddatur electio capli de gr̄a oēs interesse debēt qđ sat̄ ex hac decre. ꝓbat̄. nā cū ħ dicatur q; si nō elegerūt infra terminū sibi assignatū a papa q; ex tūc oēs simul admittant̄ ꝛ eligendi ptās ad oēs reintegrat̄ q̄re nō ideē esset mlto fortiꝰ i termio iur̄. alij tam̄ dicūt ꝛ forte bene q; illis q̄ non peccauerūt nō incipit currere tps a die cassatiōis vel renūciatōis vl' nō admissiōis sꝫ a die ꝑmeva catōis: tm̄ tps illud q; sc̄i nō ꝓcesserūt ad electionē quia forte dubitabāt de ꝑma electōe an teneret vl' de ꝑmis electoꝛib⁹ an eēnt ꝓuati ptāte eligēdi nō ꝓputaret̄ in trib⁹ mensib⁹ deputat̄ electioni. imo sūbduceret̄. j. de cōcess. ꝓben. qꝛ. possent. n. dubitaf̄ q; electio teneret vel q; ñ eēnt electoꝛes ꝓuati ptāte eligēdi qꝛ forte dubitabāt de natalib⁹ electi vl' ēt dubitāt an hēant dispēsationē ꝛ tales dubitatōes fauoꝛabiles sunt vt ñ fatigef̄ eccl̄ia laboꝛib⁹ ꝛ expēsis q̄s incurrit eccl̄ia magis si fuerit duo electi in discoꝛdia q̄z vn⁹. fatemur tm̄ q; si certū eēt q; electio ꝓxima nō teneret ꝛ q; electoꝛes eēnt ꝓriuati ptāte eligendi qꝛ tūc ꝑdem̄ tps nō sūbduceēt nisi eligerent. electoꝛib⁹ aūt nō est fauoꝛabile ħ credere imo cōtrariū. tm̄ ꝛ si nō hñt illū de cui⁹ natalib⁹ dubitāt possent hīe multos alios vñ ius ꝑsumit eos scire ꝑ edimētū nisi ꝓbēt ꝯriū. s.e. innotuit. nec excusant̄ si credūt eū hīe i dulgētiā nisi i ꝟitate habeant vt ħ. ar. viij. q. ij. dilectissimi. Sed qđ dices si q̄ facte sunt electōes ex infuallo: sed ꝑmo eligētes sunt ꝓuati ipso iure ptāte eligēdi vel ēt ipis currit tps trimestre: alijs aūt q̄ nō peccauerūt in electōe lꝫ electio sit cassata ex alia cā nō currit trimestre tps: nū quid i isto casu eligēt isti soli an oēs simul cū iā i vna electiōe ꝓuati sūt ptāte eligēdi? rñ. oēs si eligēt qꝛ capl'm dī amittē vl' retinere electionē ꝛ ipi i ꝑdcā electōe quā ꝓsecuti sunt fungūf̄ capl'z ité sepe i negocijs ꝓiūct̄ aliud accresćit alicui ꝓpt̄ sociū. ff. qué ad. ser. amit. si cōe. ff. de bo. po. ꝯta. nō putauit. §. i adoptōe. ꝛ. §. se. cū suis cōcoꝛ. (elegert̄). iste electiōes cassate fuerūt ꝑmo ꝛ postea oēs canonici de vtraqꝫ ꝑte q̄ erāt i curia cū ptāte hīent i oīb⁹ absentib⁹ eligēdi fil'q̄uenert̄ i vnū ad tractādū de electōe ꝛ non potuerūt ꝓcoꝛdare ꝛ ħ ē qđ seqf̄ ꝛc̄. ꝛ sic ꝓtinet̄ i itegra. vl' dicalit vt i glo. de vna (tractauert̄). ꝑmo cassat̄ supioꝛib⁹. (cōcoꝛdes) ꝺ vna ꝑsona: vtraqꝫ tm̄ ꝑs ꝓcessit ad electōez q̄ sibi placuit q̄ post ea fil'r cassate fuert̄ vl' ꝑtes discisse eis noluert̄ i mitti. alit. n. vꝫ q; maledicat qđ seqf̄ q; nō secūda sꝫ tertia iminebat faciēda: absurdū. n. vꝫ si glibet tractat⁹ electio diceret̄ ꝛ post vnū tractatuz hītū illi q ꝓmo peccauerūt ius eligēdi recuperarēt. alij dixer̄ q; post tractatū etiā si neminez eligant recuperant ius eligendi ꝛ appellāt ħ secūdā electionē ꝛ tertiā tractatū illū q; hīt⁹ fuit dei electiōe ꝛ totū qđ fit i mo termio assignato ad electionem faciēdam ꝛ nō simpl'r fit q; vna ꝟice vel duabus dummodo non per

ficiatur ⁊ soluaꝫ terminus assignat⁹.hi tamẽ electores sicut oẽs alij ꝑmũ terminũ hũerũt a iure ⁊ ita illũ elegerũt ⁊ ille termin⁹ hic appellaꝫ prima electio.sed cassatis illis electõib⁹ papa iterũ dedit eis aliũ certũ terminũ vt eligerẽt ⁊ ꝟ siliter secũdus termi nus dꝫ ꝟ secũda electio sive elegereꝫ sive nõ:⁊ tũc tñ dices secũ dam electionẽ factã qñ termin⁹ vl'iuris vel hois sic elapl⁹ erat q vlterius eligere nõ poterant ⁊ oportebat eos hẽ de nouo notã licẽtiã eligendi.hꝫ primo dictũ veri⁹ ⁊ ꝟ solũ.ſ.q electões celebra te fuerunt.etiã secũda vice vel qrvn⁹ termin⁹ electẽis trãsijt iu stificat sñiaꝫ pape qr oẽs siml' cẽsuit ad electionẽ admittẽdos. Quidã tñ dixerũt q illõ qõ feceꝛt ñ deliq̃tes ad electõez admit tẽdos deliquẽteſ iustificauit sñiaꝫ.reddit.n.ñ deliq̃ntes ĩabiles ad excipiẽõ ꝺ deliq̃ntes.Sꝫ ꝺvꝛ q factũ ꝑcuratoꝛis vel dol⁹ nõ debet obesse dño.j.de offi.dele:cũ oli.in fi.ff.de ꝑcura.ignorantꝫ q̃uis posset rñdere q iste erat ꝑcurato: generalꝫ cui⁹ dolus ⁊ fa ctũ dño obeſt.ff.de tribu. ꝑcuratoꝛis.sed nos bñ dicim⁹ q ꝟ rõ papã nõ mouit cũ p ꝟ eoꝛ iuri nõ ꝓiudicaret ⁊ aliã rõnẽ pape assignat:⁊ hi.ſ.pꝛioꝛ ⁊ sui.(assercbãt). qñ tertia electio facienda immiebat.(q illi).ſ.archiẽ.⁊ sui.(hoiez).ſ. decanũ sarrabanieñ. (primã electionẽ). ex ꝟ.ſ. q ꝑuatos admiserãt ad electõem:vꝫ q ſi facta eẽt electio non erat confirmanda:ar. j.e. massana.ar.j. de offi.dele.cũ sup abia. sed tu dic sic q qñ teneret electio secus ĩ iurisdictõe nec obstat ꝺcre.massana:qꝛ ibi erãt admissi laici sciẽ ter ⁊ tãq̃ ius hñtes in electõe qõ est ꝓhibitũ i iure.lxiij.di.adri an.a.ꝟ aũt admissi sũt clerici q ñ ꝓhibẽt a iure ĩteresse electõib⁹ et etiã illi q de gr̃a ⁊ nõ de iure vocant.lxiij.di.c.pe.⁊ ideo pꝛioꝛ ⁊ sui q de gratia admittebãt alios nõ propter ꝟ debuerunt ꝑua ri potestate eligendi cũ hñ potuerit suo iuri renũciare.vel dic q ꝟ archiẽ.⁊ sui non erãt priuandi ab eligẽdo cũ alijs quia nõ con stabat q scienter elegerint indignũ.ſ.decanũ immo dicebant se credere eũ hẽ dispẽsationẽ pape immo plus dicũt qdam sꝫ ma le vt nobis videꝫ q lꝫ sciẽt eligẽtes indignũ sint ipso iure priuati ptãte eligendi.j.e.scriptũ.ſ.cum in cũctis. tñ nisi ꝟ ostet p con fessionem soleniter factã vel p sñiam sine illis eligere non possũt cũ sint ipsi in quasi ptãte eligendi.viij.q.vl.nõnc.⁊ si fecerunt ñ tenebit electio:qꝛ cũ debeant vocari ⁊ nõ sint vocati cassari debꝫ electio.j.de cã pos.cũ eccl'ia.j.e.qꝛ ꝓpter.Sed ꝓtra: ad quid er go sunt priuati ipso iure:rñ.ad hoc q si in sñia nõ dicaꝫ sint ꝑua ti vel nos ꝑuam⁹ ptãte eligẽdi ex quo tñ dicit cassamus electõez vestram qꝛ sciẽter eligistis indignũ vlteri⁹ ad electionẽ eos ad mittere nõ tenetur:qꝛ facti q̃dam qõ ⁊c.ij.q. iij.§.notanduꝫ.⁊ nos etiã hec vera dicimus vbi agebaꝫ ꝺ canonicos.si autem ꝺ electũ ageret sic iudicaretur:cassamus electõez de te factam: q̃a scient te indignũ elegerunt nõ ꝓiudicaret canonicis electoꝛib⁹ quia res inter alios ⁊c. j.de re iudi.cum sup.item ⁊ si qñ ageret ꝺ electores decani ⁊ simplr̃ petaꝫ cassari electio et non ex hac cã quia scienter elegerũt indignũ lꝫ postea iudex ꝟ in sñia dicat non eis ꝓiudicat cũ non potuerit ꝓuidere vt sup eo de quo actuꝫ nõ fuerat se defenderet.alij tamẽ dicũt in hoc articlo q ex quo ge neralis fuit petitio ⁊ maxĩe qꝛ a sñia vbi expressit potuerit ap pellari:imputandũ est eis si non adducãt oẽs probationes sibi vtiles vel adminus si nõ appellant.ar.C.de anna.excep.l.vl.ff. de iudi.l.solemus.Sed opponas ꝺ cũ ad hoc nõ sit actũ vt ꝑuẽt potestate eligẽdi qũo sñia in hoc potest ꝓiudicare cõtra id qõ legitur.j.de simo.licet item super petitõe nõ sup causa ꝓnuncian dũ est.ar.predicte decre.ad hec duo sic rñdeo q ⁊ si ad priuan dum eos ab electione expresse nõ agatur pro ꝯsequentia tamen agitur qa vnũ ex altero sequitur ⁊ sic sunt cõnexa sicut infamia sequitur damnatũ furti licet nõ ad infamiam irrogandã agaꝫ sed ad penam furti exigendã.ff.de fur.ñ põt.ar.ij.q.iij.§.notã dum.iij.q. vj.hoc quippe.itẽ magna differẽtia est ex qua causa damnetur quis:nam si damnetur crimĩe stellionatus ex cãvl' cri mine quod infamet vt qa dolo aliq̃ d fecit infamia ex tali sentẽ tia irrogaꝫ si vero cũ ex ea causa intenteꝫ crimen stellionat⁹ que non ĩfamat vt qꝛ rẽ obligatã sibi alij obligauit infamia nõ irro gaꝫ qꝛ nulla ꝺria ifamat.ff.de cri.stelli.l.j.ij.⁊.iij.§.nos aũt.nos dicimus q electio facta sñ̃spensis nõ vocatis tenet etiã anteq̃ꝫ p sñiam priuent qõ expsse colligiꝫ.j.e.bone.nec obstat decre.j.de cã pos.et ꝓpe.cũ eccl'ia.vbi dꝫ q nõ debẽt priuari possessione añ sñiam:qꝛ lꝫ suspẽsi nõ debeant interesse electõibus nec possint a gere possessorio vt restituantur in possessione eligendi cũ sint in possessiõe eligendi priuati illi tamen qui eligunt bene fatentur eos esse ĩ possessione eligendi.vel dic q predicta decre. cũ eccle sia:non obstat quia ibi neq̃ iuꝛ eligẽdi neq̃ possessionẽ priuati erant:sed hi a iure priuati erant potestate eligendi vt patet ex iu ribus preallegatis.⁊ si obijcias:non erant priuati possessione li cet proprietate vel potestate eligendi.respondeo q in corporali

bus ꝟ ipso q fertur sententia contra aliquem licite ei illud ius denegatur.vt no.j.de concess.preben.cum nostris.item nec ego sine alijs eligendo priuo eos possessione.sed dico q in presenti electione propter delictum suum vocem non habent.item nõ ob.c.nõne.quia hi electores nihil subtrahunt suspensis si iure suo vtuntur. vnde crederem q si suspensi venirent ad eligendum cum non suspensis q nõ deberent eis vim inferre si eligant ⁊ iu re suo vtantur quia nihil eis obest eorum presentia sed faciãt p testationem q non cõsentiunt q electioni intersint ⁊ contra eoꝝ voluntatem intersunt.item illud.c.nonne.loquitur in his q̃ fiũt ratione publici officij.electio autez ad canonicos non ptinet rati one publici officij.vt no.s.de cõsue.cum dilectus. Sed quid di ces de occultis excommunicatis:nunquid eis non vocatis proce dent nõ excommunicati:ar. q nõ.vj.q.iij.c.ij.⁊.iij. Rñ.sicut i su perioribus suspensiis.ſ.q eis non vocatis procedent non excõ municati predicta autem capitula non obsunt quia loquũtur qñ non potest probari excommunicatio. hoc autem intelligimus quando probari potest q sint priuati ipso iure quia si probare non possunt tam in primo casu q̃ in secundo puniuntur.item nec obstat.ij.q.j.nos in quem q̃:quia ibi loquitur de cõdemnan do.ꝟ autem loquimur de iam condẽnatis a iure licet non ab ho mine.(admiserunt).⁊ ideo interesse potuerũt quia non suspensi sed pꝛioꝛ ⁊ sui quorum erat electio eis de suo gratiam facere po tuerũt sed si ad papam vl' ad alium devoluta esset eligendi po testas tunc si eligerent nõ teneret.j.de supplen.negli.prela.c.pe nul.(illos).ſ.archiẽ.⁊ suos.(celebrandam).i.ad tractandam de secunda electione qui tractatus habitus fuit in curia nec habuit effectum.vnde dicitur.s.infecto negocio vel aliter vt hic notaꝫ. (concilij).s.eo.cum in cunctis.(huius).ſ.qui eligunt illegitimos.

De inquisitionem id est p acta ĩ quisitiõis.R. (olim).ꝟ solum intñ vitiabatur electionem ipsi⁹ epi scopi q sufficiebat ad cassationem eius ⁊ ad faciẽdũ culpabiles electores ꝟ scientes.j.q.j.nullus.(per ambitum).C.ꝺ epi.si quem q̃.ad ꝟ ipsum etiã sufficit qõ dꝫ de precibus amicoꝝ si essent pro indigno scient.j.q.j.de ordinationibus.⁊.c.ordina tiones.(expressis).in actis ipsius inquisitiõis.(ipsũ). R. (seq̃).ſ. mascaron.(prime).bis enim fuit electus in episcopum.sed ꝑma electio fuit cassata.(credens).ſ. mascaron ⁊ sic mala cõsciẽtia eli git eum vnde ad gehennam edificauit.xxviij.q.v.§.ex his.(ip semet).mascaron⁹.(eius).R.episcopi(recipiens).ꝟ cõmisit furtũ cõtractãdo rẽ alienã iuito dño.(talẽ).ſ. R. tã criminosũ.(eligen dõ).ipse mascaron.(ecclĩasticis).xxiij.q.iij.ecce.⁊.q.j.subõ.ar.in aut.de sãc.epis.§.si vo crimẽ.ff.de iureiu.si duo. C de libe.cã iu bem⁹.xj.q.j.statuimus.propter predicta crimina nõ solũ debet puniri vt de cetero ei portẽ dignitatis nõ pateant.vt.C.de digni ta.l.iij.sed etiam preteritis beneficijs in perpetuuꝫ spoliari ma xime cũ fuerunt magna crimina ⁊ manifesta per cõfessionẽ eius j.q.vij.si quis oẽm.xvj.q.vij.si quis presbyter.l.di.de his vero. verũtũ oportet cũ eo agi suo ordine vel inquirendo vt ꝟ vel ac cusãdo vt deponaꝫ.si. n.ad ꝟ.ñ ageret qũo ferretur ĩ eũ sentẽtia quia debet ferri ꝑm modum agendi.j.de simo.licet.preterea cõ fessio facta in alio iudicio nõ ꝓiudicat.j.de iudi.atli clerici.ad idez.j.de ordi.cog.cum dilectus. sed nos bene credimus q sola cõfessio etiam extra iudi.facta sufficiat ad priuandũ eũ futuris beneficijs cũ per confessionem talẽ incurrit infamiã facti cuius effectus est abstinere a bñficijs.C.de digni.l.iij.⁊ etiam ad puã dum iam habitis.j.de cõfes.cũ super.j.de excess.prela. q̃z sit gra ue.⁊ ad idem.ij.q.j.multi.ff.ad.l.aquil'.puide.§.vl.j.de ꝑba.p tuas.C.de nõ nu.pe.generaliter.⁊ hec sunt vera dummodo co rã non prohibito iudice fecerit confessionem.⁊ est necesse q con fessio sit ex causa expressa licet extra iudi.vt ĩ.l.generaliter.vl' so leniter.vt.iij.q.ix.si debitũ.nec facimus vim vtrum scriptura in terueniat nec ne in cõfessione facta ex̃ iudi.vt videtur sonare.l.il la generaliter.in ꝑn.q in fi.eiusdẽ.l.generaliter loqtur.itez ad ꝓ bandũ aliũ intellectum confessionis necessaria est scriptura vt i ea.l.dꝫ quod tamen intelligẽdam ẽ q̃ cõfessio edita erat ĩ scrip tis sed si sine scriptis facta erat sufficiũt testes vl' alia probatio sine scriptis ⁊ non obstat ei quod diximus q confessio in alio iu dicio non ꝓiudicat.j.de ordi.cog. cum dilectus quia ibi non fuit confessus sed eo absente ⁊ non vocato contra eũ probatum est crimen.immo plus dicimus q si contra eum agẽtem ⁊ pẽsen tem ⁊ se defendẽtem ꝑbaretur crimen nisi ageretur de crimĩe ⁊ crimialiter nõ dꝫ puniri cũ ꝺ ꝑbatões sive sint testiuꝫ sive instrumentorum multa possunt obijci que etiam si aliquando taceat is qui ꝓducũtur non debet puniri nisi in q̃ntum modus agen di patiatur.sed in confessione vbi quis non potest proprie con

fessioni ꝓtradicere secus.C.ꝺ nō.nu.pecu.generaliter.in fi.ſz.j. de excep.deniqz.expresse dicit q etiam si ꝓfiteantur nulla pena sibi imponitur.ſz solue vt ibi.Sz quomodo respōdebiť dec.at si clerici?dicimus q confessio coram sclari iudice non sufficit vt episcopus ꝓdēnet eum ſz vocatus ab eo requiritur ꝺ crimīe qꝺ cōfessus ē coꝝ sclari iudice.ꝛ si vellet variare nō admitteretur nisi probet q etiā alio casu intelligatur cōfessio sua: vt i.l. generaliter.vl ibi fuit violēter tractus coꝝ sclari iudice ꝛ etiam fit ne in aliquo laicorum iura sup clicos approbētur.itē decre.cuz sup eo ꝛ q̄ꝫ graue ē:intelligo vt ibi no.ꝛ quēadmodū diximus i iudicio p cōfessionē neče extra iudiciū factuz:sic dicunt quidam ꝺ instrumēto q probet i alio iudicio:vt no.j.ꝺ fi.instru.c.j.ꝛ ꝺ testibus si fuerint publicati.vt no.i.de testi.alberic⁹.ꝛ idē in snīa si ue interlocutoria siue diffinitiua siue exc̄icatiōis.nam ꝛ in aliis iudicibus obstāt.j.de appel.pastoralis.iiij.q.iij.§.itē.l.ff.ꝺ iu.p ua.l.j.ſz solutio p̄cedēs non satisfecit huic dec.cū hic sine aliqua accusatōe fuerit amotus.rñ.dicēdū est ergo hic iccirco ꝓdēnauit eū:quia crimē quod ꝓfessus ē tāgebat crimē ꝺ quo fiebat iquisitio alīs autē secus ē.vt.j.no.de cōfes.cum sup.vl dic:licet nō possit imponi ei ordinaria pena pōt tamē ei imponi extraordinaria j.de excep.c.j.vl dic q ꝺ quo agitur cōfessus ē crimen suum ꝛ ita cū sit notorium iure potest inde puniri.ſz cōdemnari ꝺ crimine nō pōt cum nō sit accusat⁹ criminaliter ſz āmoueri ꝺ pōt etiā si ciuiliter agitur.j.de accu.inquisitiōis.ꝛ maxime ex quo crimē quod est cōfessus tāgit causaz ꝺ qua agitur :vt hic.j.ꝺ excep.deniqz.vl dic q etiaz hi deleg.ꝺ mascaron ordine iudiciario procedēt.(amouētur).eo tñ vocato ꝛ si vellet oñdē ꝓfessionē suā i alio casu intelligi audiret.C.de nō nu.pecu.generaliter.

Quam causam.per multa. ista cōsuetudo ē cōtra bonos mores ꝛ ꝓtra ius cōmune.xvij.q.j.nemo.ꝛ.c.ꝓsbyteros.xviij.q.ij.peruenit. ꝛ ideo nō ē ꝺuanda.xij.di.illa.ad idem .ꝺ.de cōsue.ad nostraz. ꝛ.c.cū venerabilis./quid sit).xciij.di.legim⁹.ff. de offi.p̄si.ſz licz (in bone).xvj.q.vl.in noua.(irriteris).q: ad regularez eccliam ñ tenet electio facta de nō regulari.j.e.officij.(profiteatur).est aūt in optiōe monasterij vt clericos illos nō recipiat in profesſos si sibi placet nisi recepti essent in ꝓbatione:sed tūc in eoꝝ optione relinquetur.(dimittāt).no.q.nullius secularis clicus pōt esse clericus i monasterio qꝺ itelligo sic q habeat ius i participatione spūalium sic̄ est habē vocē i electiōe prioris ꝛ huiusmodi.

Quod sicut.verum. Sed queres quō auditur accusatio de hoc crimine.ſ.q nō fuit canonica electio propter noiatōes p̄cedētes post ꝓsecrationē ꝓtra id qꝺ no.in ħ.c.in glo.q̄ incipit:canonica ħ.Rñ.hoc crimen quod obijciebatur tale erat.i.intrusio cū alius deberet esse eps q si verum esset etiā tūc audiri debebant.itē sicut ħ ꝺi q non fuerūt ad accusationē admissi.sed q̄ sequūtur obijciebaň ꝺ armachanuz electū qui de eis accusabať vel denūciabať ꝛ etiā de cōtēptu poterat ciuiliter agere implorādo officiū iudicis vt eius electio cassaretur.(nihil).xvi.q.vij.ꝺ sanctoꝝ.ꝺ.ij.q.vj.ei.qui.v̄.noiatōes. ħ ſm iura innocētij intelligo verū si tractando vel deliberando tñ noiat aliquē.nam si post tractatū quilibet diceret :ego eligo talem benevim electionis obtineret ſm ꝺicta tempora vt expresse habes.j.e.cū in iure.ꝛ.c.venerabilē.(in eccl̄ia).i.in illo loco.(in cathedrali).xxiij.di.in noīe.(nominatio).ſ.eꝺoꝝ.lxiij.di.adrianus.nā electioni aliorum prelatorum interesse possūt laici si hoc habent de iurisdictione sua.j.de iurepa.nobis.ꝛ quidam dicūt idem in epis .sed decre.hodie:ħ nō tm̄ prohibet in epis sed etiā in omnibus prelatis in ecclijs collegiatis.j.e.sacrosancta.mors aūt defuncti prelati potest nūciari principi ꝛ eius cōsensus req̄ri si de consuetudine vel priuilegio hoc habet princeps ꝛ si fiat electio contra cōsuetudinem vel priuilegiū cassabitur.liij.di.lectis.xviij.q.ij.abbatē:iura enim spūalia in nō spūales ꝛ nō ꝓsecratas psonas nō oīo honeste cadunt/ꝛ hoc statuere ius naturale suadet.j.de iudi.c.ij.ꝛ hoc intelligitur esse verū q nō potest interesse electioni tāq̄ ius habens in electiōe q: si haberet potestatem per eū cōtraberet mrimoniū vel aliud vinculū inter platuz vl canonicū et eccliam.ꝺ.e.cū inf ea.qꝺ esse non debet:presentare aūt ad aliquā eccliam non est spūale lz annexuz sit spūali nec contrahiť aliquod vinculū inter presentatū ꝛ eccliam cum nihil sibi iuris acgrebat.j.de iurepa.pastoralis.Sed quid dices de īperatoribus quib⁹ concessum est a summis pōtificibus.lxiij.di. adrianus.ꝛ.c.se.rñ.quia ibi faciebant vice pape ꝛ non sua. vel dic q per eoꝝ electionem ꝛ cōfirmationē nō contrahebatur aliquod vinculū inter eccliam ꝛ electum.sed consecrationez tm̄ que per spūales personas fiebat. ꝛ dicimus q ex inuestitura regum vel electione non habebant instituti ab eis aliquod ius spirituale:puta quod possent conferre eccl̄ias vel canonicatus vl ordinare clericos vel hmōi.potestatem aūt horum recipiebant a confirmatore vel cōsecratore vel quocūqz alio ministro spirituali ꝛ eccliastico.per iuestituram aūt laicorum potest recipere vasallagia ꝛ alia tpalia.(periculo).no. q si quis non possit vocari sine periculo vel venire :nihilomin⁹ p̄sentes possunt procedē in eorum absentia sed hoc vltimo casu citandus est ꝛ citatus vices suas potest cōmittere.j.e.quia propter.(in cōfirmanda)no. ħ q isti cōtempti post confirmationē ꝛ cōsecrationē si volunt facient cassari electionem factā eis cōtemptis ꝛ p̄ñs amouebiť ꝺ epatu licet confirmatio ꝛ cōsecratio rite facte sint:q: ad ea ñ erāt vocādi.sed ħ ē ea rōne:q: electione cassata constat omia cōsequētia p obreptionem obtēta ꝛ videtur hac ratiōe:quia ammouēd⁹ est q licet concilīū ꝓuinciale de hoc possit cognoscere non tm̄ diffinire.j.de cle.nō resid.ex tue.iij.q.vj.accusatus.(propter bonū pacis).ꝛ sic cōtempti velint ꝓsentire eligentes autem velint resilire abielectione non possunt.ꝺ.de elec.cum inter cap.ar .ff.de serui.ru.predi.per fundū.licet sit ar.ꝺ.ꝺ.de postu.bone.lxiij.di. q̄ꝫto.ſz quid si mortui sint cōtēti?dicim⁹ q si sūt tales successores qui succedant in honore ꝛ onere vt sunt abbates ꝛ prepositi tales successores si aliquid factū est in preiudicium dignitatis possunt ꝓsequi contemptum ꝓdecessorū:quia tūc potius dicit contēpta dignitas q̄ꝫ persona.electus enim tali cōtēpto non tm̄ nō reuēbitur personam.sed nec dignitatem quos vereri solent electi.viij.q.ij.dilectissimi.ar. j.de offi. deleg.qm̄ abbas.ꝛ de offi. or. pastoralis.finguntur enī eedē persone cū predecessoribus:ſz in canonicis secus.nam canonici qui substituunť canonicis non succedunt in honore ꝛ onere sed caplm̄ eis succedit.j.de tēsta.relatū .ij.ꝛ.c. cum cōsensu contradicere noīe eoꝝ non potest.Sed quid si lite pendēte moriatur contēptus vel transeat ad aliaz ecclesiam .rñ. perit accusatio nec dabitur snīa si reus vel ac.mor. fue.l.fi.Sed qd si mortui sunt eligentes ꝛ viuant cōtempti:nūquid possint rectificare electionem?dicimus q sic:quia consensus eorum retrotrahitur ad tempus electionis. ar.ꝺ.eo.dudum ꝛ quia tenet electio lz possit infirmari: sed ar.ꝺ.ff. commu .pre. receptū.sed ibi non tenet priorum cōceptio quousqz sequatur vltima.ꝛ ꝓterea precedentes consensus contrahuntur ad vltimū qꝺ non est in electione.sed dices quomodo est electio canonica vbi aliquis eligentium est cōtēptus cū ius precipiat omnes vocandos qui volunt ꝛ possunt interesse .j.e.quia propter.ꝛ.c.coram dilec.ꝛ etiam cum possit cassari cōtēpto persequente contēptum.ad hoc rñdem⁹ q electionem canonicam facit mutu⁹ cōsensus caplī ꝛ electi cuz forma seruata q ħ fuit .nam caplm̄ dicit ex quo due partes p̄sentes fuerint.ff.qꝺ cuiusqz vniuer.no.l.nulli.ꝛ.l.sequen.contēptus enī potest renunciare iure p̄o se inducto.j.e.c.eccl̄ia.nec obstat q potest cassari:ergo non est canonica institutio.potest .n.quecūqz bona electio cassari propter vitiuz electi ꝛ tamen non minus est canonica.item iusta venditio vel alius contractus rescinditur bñficio restitutōis ꝛ tñ nihilomin⁹ est iustus:vt.j.de in inte.resti.per totum.ꝛ idem videť si per cōpromissum ꝓcedatur.ſ.q vnus solus contempt⁹ potest reuocare electionem alius aūt ħ non pōt:quia ħ non est contra formaz q singuli non compromittant sicut non est contra formam q singuli nō req̄runť ad scrutiniū.j.e.eccl̄ia. canonica electio dicit large stricte ꝛ stricti⁹.stricti⁹ ꝺi vbi oīa inueniūt etiaz q̄ sūt de solēnitatibus q̄ a iure p̄cipiūť.ꝛ sic loqť caplm̄.lxiij.di.c.j.stricta ꝺi canonica vbi oīa īteruenīūt q̄ sunt de substātia ꝛ nō alia q̄ sūt de solēnitate puta sine quib⁹ nulla ē electio puta si omittať forma.j.e.quia ꝓpť.large aūt ꝺi canonica q̄ .ſ.est ſm ius naturale. ſ.q: nulla ē ꝺuata forma.sed tñ cōsensus electi ꝛ eligētiū īteruenit.ꝛ no.causas ex qb⁹ fit nulla electio..ꝺ.e.ꝓsideraui⁹.ꝛ qdā ſm primā acceptiōez ñ hz locū regula q̄ ē.lxij.di.c.vlti.vbi ꝺi q null⁹ ñ canonice elect⁹ ordineť ꝛ si ꝺ ꝓsumptū fuerit deponatur ordinās ꝛ ordinat⁹.j.e.eccl̄ia.ꝛ ar.ē ħ q vix ē electio nisi oīa iura solēnia obseruēť:ꝛ tñ ideo nō ē nulla nec cassať electio.in alio aūt casu.ſ.qñ ea īnueniūt q̄re est nulla electio de iure positiuo ſz alia de iure naturali.tūc distīgue:q: si dol⁹ vl delictū electi vl eligentiū fecit q electio sit nulla etiā ꝺ iure naturali:vt q: ītrusus ē vel symoniace elect⁹ tūc semp hz locū regula predicta.ſ.q deponatur ordinās ꝛ ordinat⁹:nec tenēt ordinatiōes eoꝝ quo ad exe cutiones.lxij.di.c.j.j.de symo.p tuas.nec potest tenere bñficiuz per talem dolum quesituz.j.de renū.nisi cū prīdē.§.j.xvj.q.vij. si'quis de⁹ ꝛ se.si autē dolus vel delictum non fuit tale q electionem faceret nullam sed anullandam vt contemptus alicuius q electioni interesse ꝺz:tunc non debet renunciare beneficium sic

quesitum.nec peccat tenendo contra volũtatẽ cõtempti nisi pro hibeatur a iudice:licet enim cõtẽptus possit officiũ iudicis implorare pro ipsius cassatione non tamẽ peccant quousq; casset hoc enĩ officiũ iudicis de rigore iuris est introductum.nam de equitate esset q; contemnend⁹ eũ imponeretur pena ⁊ non cassaretur electio a maiori parte facta ⁊ etiã q; nõ imponat illi q̃ nullo modo delinquit.ar.ff.ad municip.l.q; maior.vnde sicut condempnatus iniuste ad restitutionẽ rei sue nõ peccat tenẽdo eandem rẽ si non auferat̃ per iudicẽ vel dari precipiat̃ sic nec iste q iure naturali canonice electus est:scz per cõsensum eligentiũ licz iure positiuo cassari possit.ar.ff.de co.inde.iulianus.alij tamen dicũt q; cõtempt⁹ non habet officiũ iudi.sed tm̃ exceptionẽ.vñ tunc tm̃ cõpetit hec exceptio quãdo cõfirmatio vel cõsecratio petitur.postq̃ aũt consecratus est cũ nõ sit cõtra quid detur ulteri⁹ securus manet.alij dixerunt q; semp agere potest ⁊ b̃ hic habes expresse q; semp peccat tenẽdo cõtra volũtatem cõtẽpti.si autez ipse erat in peccato quare cassari poterat similiter sine peccato tenet bñficium acta penitentia.lxviij.di. sicut semel'nisi esset tale peccatũ q; executionẽ etiã acta pnĩa impediret.j.de renũci.nisi cũ prudẽ.si aũt deliquit tacendo irregularitatẽ suã:tũc omnibus modis debet offerre renũciationem suaz ⁊ peccat tenendo beneficiũ.sed tamẽ dispẽsabit superior i aliquib⁹ irregularitatibus.j.de renunci.nisi cũ prudem.§.persone. sed ordinationes eius executionẽ habent q; nõ erat nulla electio de iure naturali sed deponend⁹ erat.si aũt nulla sit electio propt̃ formã non seruatã vel aliud cõsimile:cõsensus tm̃ legitim⁹ eligentiũ ⁊ electi iteruenit qui solus de iure naturali ad electionẽ ⁊ alios cõtract⁹ sufficit.j.de transac.inter corporalia.tunc videtur dicẽdũ q; nisi ab initio se opponat postea cõtradicere nõ potest. ff.de decuri. l.pe.in fi.⁊ intelligo ab initio ꝓtradicere si vsq; ad cõsecrationẽ cõtradicatur.sed de hoc plen⁹.no.j.de causa pos.cuz olim.⁊ b̃ ordines cõfert ⁊ sine peccato in bñficio manet.s.de supplen.negli.pla.c.penulti.⁊ dicim⁹ hũc per canonicã electionẽ de iure naturali interesse.nec est verũ q; hic nõ habet fundamentũ ⁊ ideo nõ possit superedificare in ordinibus ⁊ alijs.j.q.j.pricipat⁹.immo fundamentũ habet.s.canonicã electionẽ de iure naturali.⁊ facile reddit ad ius naturale.ff.de pac.si vnus.§.idem dicimus maxime vbi nõ oriẽ scandalũ nec leditur honestatis publice iusticia nec generalis status ecclie: q; esset si rediretur ad illud ius naturale q; ꝓsobrini simul'cõtrabebãt.j.de resti.spo.litteras.vl q; irregulares remanerent i ordine cũ ex hoc ordo deshonestat. sed ius positiuũ de forma seruãda inuẽtũ est propter periculum eccliarũ q̃ erant i litibus que iã cessant postq̃ consecrat⁹ est pacifice.est.n.hoc ius positiuũ quasi de rigore iuris inductũ:⁊ põt dici in hoc casu q; post consecrationẽ de forma nõ seruata nihil poterit obijci.ar.ff.de decu.l.pe.in fi.etiam ab his qui presentes nõ erant.⁊ est ratio q; suũ interesse nõ prosequunt̃ quia nullũ est nec interest ecclie cũ ecclia i eius cõsensu perseuerauerit nec interfit ei⁹ si bon⁹ est prelat⁹ ⁊ etiam quia semel inquisitus est de forma alteri⁹ de ea agi nõ debet.ar.j.e.cũ dilec.⁊ no.j.de ꝑben. cũ dilectus.vel dic vt no.j.de dolo.cuz olim.vbi dr plus post cõfirmationẽ ⁊ cõsecrationẽ egi posse de forma omissa: nec mireris q; id q; nullũ est tractu temporis fit ratũ: quia b̃ ñ est nulla ꝺ iure naturali.item b̃ nõ est sol⁹ tract⁹ tpis:immo est addita confirmatio ⁊ consecratio.ar.in aut.de nupt.§. qm̃.i fi. C de do.donatio.C.si maior fact⁹ ra.ba.l.fi.et de hoc no.j.e.bone.alij tam̃ dixerũt q; electio q̃ nulla est nunq̃ ratificari põt ⁊ nunq̃ potest illud beneficiũ sine petõ retinere ⁊ ordinationes eius executões non habent.si autẽ electio sit aliqua sed peccatũ sit in electione ⁊ sit tale q; vergat in piculuz ecclie semp ꝓpom põt ⁊ debet sic̃ si p electionẽ fiet sectio ꝑbendarum.j.de ꝑben.dilectus.si aũt met⁹ vl'impressio interuenerit quare facta sit electio q; affectata ẽ electio renũciare tenet̃.ar.j.qõ me.cã.c.ij.tamẽ q; electio aliqua ẽ quousq; cassẽt̃:ordinatiões ei⁹ tenent:tm̃ si vn⁹ solus coactus ẽ de electoribus ⁊ non tot q; etiã ipis nõ coactis nihilomin⁹ electio teneret potest dici q; b̃ renũciare nõ tenẽtur.sz si ipse culpabilis fuit in violẽtia inferẽda agat penitentiam.lxviij.distin.sicut.alij dicũt ⁊ forte melius q; vbicũq; dolus expressus circa electionẽ admissus ẽ vt in predictis casib⁹ semp renunciare tenẽt̃ ⁊ eodẽmodo si ꝑ se rogasset vnũ de electoribus.ar.s.eo.per inq̃sitionẽ.si autẽ dol⁹ interueniat in mẽte cõtempt⁹ videlicet de festinatione vel dilatione electionis:quia estimabat q; si modo eligerẽt ipm̃ eligerẽt:⁊ si differrẽt mutarent propositũ vl'ecõuerso vl'huiusmõi vl'de obsequijs exhibitis renũciare non tenetur. j. de simo.c.vlti.melius videt̃ q; siue dolus sit in mente concept⁹ siue extra aduerba ⁊ ad actus trãsiuit semper acta penitẽtia remanet secure in bñficio:licet enĩ peccauerit in ingressu propter hoc non tenet̃ renũciare.vt in decre.prealt.de simo.c.vlti.nec restringo q; possit agere pnĩaz remanendo in ordine ad petm̃ tm̃ conceptum mẽte: immo dicimus ⁊ si sit in ẏba ⁊ opus emissuz ⁊ illa decre. locũ habet in simonia tm̃ mente cõcepta.de dolo autem in cõfirmatiõe vl'cõsecratõe cõmisso.no.j.de dolo.cũ olim.metus aũt si ex eo ꝓncipaliter habuerit ecclam facit q; eã retinẽ non possit cũ non sit ibi liber consensus.j.de spon.cũ locũ.itẽ hic dicim⁹ solũ cõtemptũ posse agere ⁊ excipere de suo cõtẽptu contra petẽtẽ se cõfirmari.(missarũ).ar.q; i collatione cuiuslibet ordinis debet celebrari missa.(precipaliter).per hoc dixẽt q̃dã q; quilibet celebrantiũ celebrat licet vn⁹ solus spãliter celebret ⁊ dicũt q; etiam si spãliter celebrans nõ celebraret ⁊ verba ad confitiẽdũ apta nõ dixerit tm̃ ad verba aliorũ cõficietur tamen cauti debẽt esse celebrantes vt in verbis cõfectõis nõ precedant prãcipaliter celebrãtem nec nocet si cõcelebrantes eadẽ verba repetunt si cut nec obesset si idem prãcipalit celebrãs eadẽ verba repeteret.alij dicunt q; sunt tm̃ ad solẽnitatem nec ad ẏba eorum conficitur corpus q; ad hoc nõ intẽdũt nec intendere debẽt.pr⁹ dictum magis placet quia non video quare ad preces.aliorum nõ cõficiatur corpus christi cum ibi sit persona apta.s.sacerdos ⁊ materia .s.panis ⁊ vinũ ⁊ verba cũ itẽtõe ne diuidatur.xxiij. di.quorũdam.⁊.vij.q.j.nihil.⁊.c.illud.(pallio). i.añq̃ habeat palliũ tamen sine pallio potest cõferre ordines i episcopatu alterius sicut potest missam celebrare.j.de vsu pal.ex tuarum.alij tamen dixerunt ⁊ forte melius q; nunq̃ etiã cũ licẽtia dioceſanorũ potest ẽpale officium exercere añq̃ hẽat palliũ nisi auctoritate pape.ar.j.de renũ.ad supplicationẽ.(episcopos cõsecrare).s. e.suffraganeis.ꝙ.so.ibi.(sz tãq̃ archidi).xxiij.q.iij.si eccla.ff.ꝺ adop.si pater.nec etiam potest.nã cum episcopatũ non habeat nec potest episcopale officium exercere.item in archiepiscopali eccla nõ põt episcopale officium exercere cũ ibi nõ possit exercẽ sine pallio quia in eo confertur plenitudo pontificalis officij.j. de vsu.pal.c.iij.⁊ hac ratione dicimus q; mandato alterius ẽpi ẽpale officium poterit exercere.

Ad ditis attentatam. hic lege finem decre.s.nos igitur electionẽ.(cũ enim).hic incipit varia re factum.(in.R).archi.ꝺ quo.s.dictum ẽ.(archidiaconos).plurale debet eẽ nõ singulare b̃.n.fuit causa quare male intelligebatur hec decre.⁊ falsa scribatur.(alium).a magistro. R.de quo dicetur.(nominãte).nõ eligẽte vt ex sequẽtibus appa ret.⁊ nihilominus archidi.sed illũ cum alijs nominabat hunc autem solus.(ad electionẽ).i.electõis publicationẽ que tm̃ olim necessaria nõ erat sed soli cõsensus sufficiebãt.s.e.cuz inter cap. alij ecõtra.(in electõe).v.archidi.(prozumpit appellãs).appellationẽ istã.s.ne decanus procedat ad electionẽ sine consensu ma. par.ca.tãtũ appellãs poterit psequi quia sua interest suam appellationẽ defendẽ.alij tm̃ dicunt q; nõ ipe appellãs sz capl'm vl' electus eã prosequatur quia eligẽs eligẽdo functus ẽ officio suo nec sua specialiter interest.vnde vlterius non habet quid faciat ar.j.de offi. iudi.dele.in lr'is.nec mireris si ali⁹ prosequatur cuz nõ appellauerit nomine alterius qꝺ nõ est verum cũ enim noĩe ecclie faciat electionẽ vl' eius intersit appellationẽ quaz emittit ecclie noĩe mittere videt̃ ⁊ nõ suo sicut qlibet alius procurator. sz ecclia eam exercere poterit.s.capl'm vl' maior pars.ar.C.ꝺ appella.si actor.tm̃ ad hoc vt eam exercere possit:necesse ẽ q; capl'm appellationẽ ratam habuerit.j.x.dies computãdos a die q̃ appellatum ẽ ⁊ idẽ dico si quis appellet ne fiat electio nisi canonica.s.e.cum nobis.secus autem dicẽduz ẽ vbi eligẽs pro iure suo appellaret quia tunc tãtũ ipse prosequi ⁊ renũciare appellatiõi siue posset.ar.s.e.q; sicut.§.si autẽ.j.de appel.cõstitutus.tm̃ i hac appellatione modica vis est quia ⁊ sine appellatione ⁊ capl'm ⁊ quilibet cuius interest contra electum agere vl' etiam excipere potest acsi appellasset.vt no.j.ꝺ acc.sup bis.i hoc tm̃ valere põt appellatio quia reuocat negocium ad superiorẽ. (non valebant). in hoc quidaz creduntvalere appellationẽ talẽ :appello ne fiat electio nisi canonica de qua dicitur.s.e.cuz nobis.vl' ne sine cõsensu maioris partis capituli vt hic:quia si postea fiat minus canonica vl' als cõtra appellationẽ:electio est nulla:que tm̃ nõ esset nulla sz ãnulláda.in quibus casibus si appellatio nõ ꝓcessisz puta si esset aliquis cõtẽptus.s.eo.q; sicut vl' si esset a maiori parte electus.Sz obijcitur: si appellans remittat appel. tenet electio vl' ratificatur non ergo ẽ nulla.rñ.b̃ ideo cõtingẽ.quia ratificat̃ electio quia fingitur nõ appellasse.ff.ꝺ his qui not.infam.l.furti.in ꝓncipio:itẽ obijcitur quare appellatio faceret electionẽ nullam vl' aliũ cõtractum si fit extra iudicium non enim dz auferre vl' diminuere posse ius eius a quo appellat̃ qz poti⁹ prouocatio

q̄ appellatio.dicitur.j.de appel.cum sit romana.sed debent au
etoritate huius decreta.t.s.e.bone.has vires habere appellatō
nes extra iudiciū factas.vel potes dicere q̄ appellatio h̄ multuz
facit in electione illa q̄ vt melius videas pone exemplum tale.xx
erant in capitulo.x.elegerūt a.t alij elegerūt aliū:ita tñ q̄ nulli ē
ius quesitū sed in electione ista seruata est forma:q; nō est de for
ma q̄ a pluribus eligatur.s.e.dudū.j.e.p̄gregato.immo cum in
vnū solū possit recidere ius eligēdi ar. p̄dictarū decre.t no.s.
cum nobis:apparet q̄ nō vt de forma q̄ a maiori parte eligat.
p̄tra hunc electū a.x. potest quilibet de capitulo p̄cedere tam
si ante lit.p̄test.vel etiā post lit.p̄test aliqui voluerunt consentire
in eū valere poterunt tales consensus:quia electioni que non est
nulla:imo ei que in veritate tenet accedunt.ar.s.eo.licet. q̄uis
cassari posset p̄opter minorē numer.t sic inuenimus in oibus
decre.q̄ p̄opter minorē numer cassantur electiones t nō denū
ciantur nulle.j.e.congregato.s.e.dudū.t h̄.t.c.cōsideravimus
t in multis alijs decre.t electio cui p̄dicto modo vota maioris
partis accesserunt confirmabitur ea ratione q; facta est a sanio
ri parte licet non maiori t q̄ sit sanior apparet ex eo q̄ sequitur
quia postea eis accedūt alij.ar.s.e.licet.sed tamē credunt isti q̄
ad h̄ q̄ possit dici sanior pars oportet q̄ sit ad minus a p̄incipio
tertia pars de h̄ no.s.e.dudū.j.e.scriptū:nec credūt isti q̄ p̄mis
votis possint alia accedere lit.pen.inter electos.immo quidā di
cunt idē si alius q̄ electus opponat se electioni.ar.h̄.t.j. vt lite
pen.per totū.t de testi.causam.alij tamē dicunt q̄ eo tempe quo
fit electio oportet q̄ p̄iores consensus tot sint ex quibus possit
surgere canonica electio t q̄ sit maior pars t sanior t innitunt
littere decre.j.e.quia p̄opter.sed si contra hunc electum ageret
aliqui canonici suo nomine.tunc si aliqui de canonicis istis qui
p̄uenerant ad p̄cedendū contra electionē vellent discedere ab
hac contradictione possent:vt no.s.de postu.bone.ij.si autē ap
pellatū esset tunc etiā si vnus solus vellet p̄cedere p̄tra electio
nē t cassare ipsam:q; facta esset post appel.legitimā ab ipso fa
ctam dicimus:q; etiā postea nullus cōsensus potest accedere ta
li electioni:quia facta est post appel.t quicquid fit post appella.
debet esse cassum.t ita electioni facte post appellationē:q; nul
la est vota postmodū nullo modo possunt accedere q̄diu pen
det appellatio.sed si ille qui p̄sequebatur appellationē ipse re
nūciet ex p̄resse vel tacite.s. lapsu anni.tunc bene valebūt ei vota
adiecta.t dicunt q̄ hanc appellationē t etiā illā appella.ne fiat
nisi canonica electio potest p̄sequi quilibet de capitulo dūmo
do appellent etiam sine appellatōne quilibet de capitulo potest
obijcere in formā t personā electi:vt no.j.de accusa.sup his.alij
dicunt t forte melius q̄ electio decani non fuit nulla a ratione
appellationis que nil in his operatur.sed quia facta fuit a tam
paucis:puta tertia parte vel paucioribus.j.e.scriptum.in fi. vel
dic electionē decani nullā.i.anullandā.t si queres quare ergo ñ
poterant valere subsequentes consensus.dic vt no.j.ecclesia via
t dic q̄ nisi electio a p̄incipio fiat a maiori parte t sanioꝛi habi
to respectu ad aliā electionē ad minus a sanioꝛi factā vel ad alios
qui p̄uati sunt ipso iure siue in eodē contextu siue ex interuallo
semper nulla est nec potest ratificari vt h̄ ex p̄resse dicit.(appella
tione pendēte.)lite enim pendēte non potuit illi aliquid iuris ac
crescere.j.vt lit.pen.c.fi.de testi.causam.t hoc intelligo ex facto
suo.ex facto enim aduersarij potest.ff.de reiven.l.sue aūt.§.j.ff.
de pac.si tibi.x.§.si pactus.ff.de reg.iuꝛ.q̄ ab initio.s.e.p̄ꝛio.
contra.sol. quidam q̄ hic erat electio ipso iure irrita:quia a mi
ri parte celebrata t post appellationē legitimā.s. autē erat aliq̄
electio sed anullanda ope exceptionis oppositе a contēto.(nō po
terat).q.dicat si omittat p̄secutionē appel.posset fieri rata qđ
non fatemur h̄.(post illam.)non fuit causa possessionis secunde
electionis p̄ima electione non dū cassata:q; cū esset nulla,etiam
ex interuallo licebat facere scām.s.e.bone.sed quia electoꝛes nō
erāt p̄uati potestate eligēdi t expone post p̄imā electionē nō
cassatā.i.p̄tēptis electoꝛibus p̄ime electōis nō cassate vel supple
maxime vel allegādo dicit p̄dicta.t videt hic vltima respon
sio melioꝛ.(nondum.)hec electio que nulla ē ipso iure impedi
tū p̄stat scđe.ar.ff.ad trebel.l.j.§.accusatione.ff. de iniuſ. rup.
te.cū in scđo.ff.de vsuca.p̄o donatōe.j.de spon.iuuenis.t ō de
spon.impu.ad dissoluendū.ar.ꝯ.ff.de v̄bo.ob.si dari stipuler.
vel forte posset laudabiliter dici iccirco cassatā scđaz electionem
q; facta fuit p̄tēptis electoꝛibus partis alterius qui erant maioꝛ
pars qui vocādi erāt ex quo ex interuallo fiebat electio cū non es
sent p̄uati ipso iure ptāte eligēdi sed p̄uādi.si aūt h̄ duo p̄cur
rent t q̄ electio esset nulla t q̄ electoꝛes p̄uati essent ptāte eligē
di ipo iure:vt q; elegerunt indignū vel p̄ secularē potentiā:vt.s.
cū in cūctis.t.j.e.quisq̄s.t p̄similibus:crederē q̄ teneret secūda
electio etiā nō cassata p̄ima.j.de appel.p̄stituti.j.de reiudi.cuz
bertholdus.j.de supplē.neg.pla.c.vl.Sed oppones t h̄ p̄uati
erāt ipso iure:q; post appellationē elegerūt.s.e.li'e. Rñ.h̄ nō fu
it appellatū nisi ꝯ decanū.t iō nō sunt p̄uati ptāte eligēdi ipso
iure licet elegisset.itē nō fuit appellatū vt non consentirēt i quos
vellent.sed ne publicaretur electio.sed alia ratione patet eos nō
vocandos etiam si vocandi non essent ipso iure:q; in eodē con
textu vī facta electio.h̄ enī q̄dā negant q; capitulū exierāt.item
quidā dicunt nō esse p̄uatos ipso iure q̄ post appellationez eli
gunt:vt no.s.de postu.gratū.t decre.s.e.bone.rñ.vt ibi tr̄aq̄z
R.archiđ.t magistri R.qui electus fuit a cantoꝛe t parte sua.s.
electionē siue nominationē.v.archiđ.quā fecit p̄imo cantoꝛ.et
h̄ non p̄firmat nec cassat.ipse enim de sua electōe nō p̄tēdebat sz
inter electos alios tñ erat p̄tētio.erat enim tñ nominatus.v.ar
chiđ.nō electus.t ideo de iure suo nō p̄fidebat.Sed dices cū secū
dū iura innocētij statim ex p̄sensibus ius acquiraf:quare ergo ñ
fuit p̄firmata electio.v.archiđ.cū esset facta a maiori parte t sa
niori vt hic dicit? Rñdeo q; nō p̄seruāt eligēdo sed deliberando
tantū.s.e.c.p̄i.vñ nō aquirebatur sibi ius. hodie enim non sic
necesse ē publicare electionē.j.e.q; p̄opter.semp tñ fuit necesse
in cōi p̄sentire nec valebāt si clamdestine t separatim fiebant.ij.
q.vj.ei qui.v.noīationes.lxiij.di.quanto.sicut t omia negocia
vniuersitatis in cōi fieri debēt nō segregatiz.ff.q̄ cuiusq̄z vniuer
si.nulli.sigillatim aūt p̄ñt consentire vt de rebus cōibus nō vni
uersitatis contrahunt.ff.de ser.v̄ba p̄edi.per funduz. ff.cōmu
nia v̄ba.p̄edi.receptum.

In causis.ab eis. scz canoici(q̄nq̄z) isti q̄nq̄z potestа
tem habent a capitulo non ab illis duobus q̄ eos eli
gunt.ff.q̄ cuiusq̄z vniuer.item.§.j.idem dicemus si
q̄nq̄z deberēt eligere electoꝛes alios(p̄ueniſſent.)no.q̄ ille cui dat
p̄tās eligendi postulari p̄ōt.j.de renū.post translationē.arg. ff.
iudi.sol.iam tñ.§.peiff.como.l.fi.ar.ꝯ.s.e.innotuit.in fi.(electio
nē.)no.q̄ eps eligit in postulandū.j.de renū.post translationez
(publicarunt)sic videtur semp faciendū vt facta postulatiōe de
beret publicari capitulo tñ non populo nisi p̄mo postularetur
a papa cū nihil videatur dictū:postulamus talē nisi dicatur:a te
t p̄sente:tñ potest tolerari q̄ ē de consuetudine vt solēniter fi
at postulatō t etiā cozā papa.t nihil aliud est dicere postulam⁹
nisi eligimus vel ordinamus postulandū.j.de renū.post trāsla
tionē.t talis postulatio in aliquibus vim electionis habet:quia
cū alias nullus debeat esse eps nisi canonice electus hic vlterius
nō eligetur sed approbabitur postulatus:t sic eps fiet vel cassa
bitur sicut ex hoc capitulo colligit.j.e.scriptū.t ex oibus capl̄is
que de postulatōe loquunt:t in hoc postulatōne debet seruari foꝛ
ma p̄stitutionis:q; p̄opter.ar.lxj.di.ofius.t.c.eps de.potest tñ
t aliter.i.sine solēnitate fieri postulatio.de qua hēs.lxj.di.ofius
t.c.vl.t.§.sed t aliud.t satis ē honestū t vtile vbicunq̄z aliq̄s
a laico debet postulari vel alio quocunq̄z p̄terq̄z ab illo qui debz
confirmare q; h̄ vltimo mō fiat postulatio t postea eligatur solē
niter.t h̄ est ver q̄ñ postulatio talis est cui⁹ electionē tñ illius a
quo postulat consensus impediebat quales credo libertos eccle
siaz p̄motos ad sacros ordines si postulent ad regimē alicuius
ecclesie:nam alioz liberti ordinari nō possunt si ibi patron⁹ ali
quid retineret.liiij.di.quodcunq̄z.t.c.vl.si vero adhuc sit aliud
impedimentū quod eū eligi p̄hibeat:puta q; aliud impedimē
tū hz itez postulabit cū solēnitate decre.q; p̄pter.si vero oīe im
pedimentū potest tollere ille q̄ p̄firmare dz tūc est vtili⁹ post solē
nē postulationē facere:vt remoueat circuit⁹ t mult⁹ labor. t sic
fuit factū h̄ t fere in oibus decre.q̄ de postulatōe loquunt.nō ne
gam⁹ tñ an semp in opatione postulātiū sit vel cū solēnitate vel
sine solēnitate postulare.itē non credimus vim p̄stituendā cū a
pluribus teneat postulare a quo p̄imo postulet:puta vel a plato
cuius cleric⁹ est vel a papa q̄ forte solus dispēsare potest. vel ab
ipso postulato.t ideo nō dicit matrimoniū initiatū quousq̄z om
nes q̄sentire debent t quoz̄ ꝯsensus necessari⁹ est requiratur
t habeat:alꝰ absurdū sequeret q; archiep̄s mrimonium spūale
initiatū separet.ꝯ.j.de renū.inter. quidā tñ hoc ip̄m p̄fitentur t
aliter intelligūt illā decre.q̄dam tñ t forte nō male dicunt q̄ si a
laico faciēda esset postulatio p̄uata vt de obligatis p̄ditōi q; p̄i
mo sunt petēdi a dñis t plenā libertatē p̄sequi debēt.liij.di.nulli
t in.c.se.t p̄t h̄ dubitatio hīe locū etiā in postulatōe ad clerica
tū.t tūc dicunt quidā etiā obligatū laico posse solēniter ad cleri
catū postulari: sed non debet ordinari quousq̄z libertatē sequat
t sic loquunt.c.sup̄adicta t nō currit istis spaciū triū mensiū si
p̄pter has postulatōes multas t etiā nō occultas t nō solēnes
vltra tres mēses p̄trahāt electionē.est.n. h̄ iustū impedimentū

nec fuit itez ꝛ mo:a.j.e. ne ꝑ.C.ō inoffi.testa.l.ꝓtra mlores(retro cauerunt)q̄ztum in eis fuit ſz nō potuerūt.(pulſari).j.de offi. cu. c.j.⁊.j.di.ius mili.h ſignū ſufficit ad vocandū pītes ⁊ in minoribus negocijs.in electionibus aūt vbi neceſſarij ſunt abſentes neceſſarij ſūt nūcij vel lr̄e.ar.j.ō of.dele.p:udētiā.j.e.corā.(elegit). vi q potuerūt recedē a poſtulatōe cū eo nō acquiratur ius.ſ. de poſtu.c.pe.ſz certe vt hic dicit poſt poſtulatiōez factā ē nō ē licituz ab ea diſcedere niſi forte oēs diſcedē vellēt ſicut ē ar.i eadē decre.vel maio: pars.ff.ad muni.q maio:.Sz dices h maio: po elegit archiē. Rn̄.non ē vez licet ipi dixerint.vel dic h eē ea rōez q: lz poſſent a ſua poſtulatōe recedē:non tn̄ ab iſta ad quā ex fiō ꝓtita ⁊ ratione compꝛomiſſi tenētur quam non ipſi. ſz compꝛomiſſarij fecerūt.(cū res.)videtur etiam q re non exiſtēte integra poſſit reuocare mandatū.j.de pcu.ex inſinuatōe.ff.de condi.ob cau.l.dedi.⁊.l. ſi pecunia.in p:in.ff.loca.cū in pres.⁊.l.mādauiſſ.de iudi.iudiciū.ſol.exquo tres ꝓcordauerūt de vna ꝓſona inē erat ceꝛ nō reuocari mandatum vñ non poterunt reuocare: vt in p̄dicta.l.ſi pecuniā.vl dicimus q non ē hic purum mandatuz ſz ceſſio iuris vl collatio poteſtatis vt h dicit.ſ.q capīm trāſtulit poteſtatē.⁊ ad idē.j.e.cum dilecti.⁊.c.cum in veteri.quaz reuocare non licet ſicut nec iuriſditionē.j.ō offi.del.ſup queſtionum inſti.ō dona.vſi.certis ex cauſis.C.ō reuo.do.ſi donatōnes.xvj q.ij.viſis.xxxij.q.vl.c.j.C.ō dona.l.vl.ſz his videtur cōtra inſti. manda.§.mandatū.⁊.ff.de iudi.iudiciū.⁊ decr.p̄alleg.ſup queſtionū.etiam contradicere:videtur.vbi dicitur q ad delegantez poteſt appellare niſi totam iuriſditionē cōmiſerit ⁊ p conſequēs iuriſditionē delegati reuocare.idē ergo ⁊ h eſt dicēdum.ſ.q totum ius eligēdi non cōmiſerit. ſz tn̄ hac vice q illi reuocare poſſent.itē eodē iure debēt cenſeri iſti cōꝓmiſſarij quo ad alios.ſz alij ad nihil agere poſſunt niſi ad intereſſe.j.ō ar.per tuas.g̃ nec iſti.Ad hoc ſic reſpondem⁹:quia lz hi quibus cōfertur poteſtas eligēdi aliquando compꝛomiſſarij appellarī:tamē ꝓpꝛius dicūtur donatarij:quia eis eligēdi hac vice poteſtas collata ē ⁊ donata.⁊ ideo ex quo conceſſerunt donationi ſibi facte.i.tranſlationi p̄tātis eligēdi vlterius conferētes p̄tātē eam nequeunt reuocare: inſti.de donatio.§.alie.nec eſt etiaz verum q h a contrario ſenſu poſſet colligi:ſcilicet q ſi res eſſet integra reuocari poſſet mandatum:q: non ſemper valet hmōi ar.vl dic q electoꝛes iſti non conſenſerunt verbo donationis ſibi facte ſed facto tantum ſcz ſecedendo ad tractatum de electiōe.⁊ ideo bñ dicit: quia res non erat integra:q: donationi conſenſerunt ipſo facto ⁊ non aliter.ſed ⁊ ſi aliter conſenſiſſent.ſ.ſolo verbo vel alio modo ſufficiſſet.itē non obſtat de pꝛocuratoꝛe cuius mandatū reuocare lz quia nec his ſimiles ſunt pꝛocuratoꝛes qui nihil ſibi honoꝛis vl vtilitatis pꝛocurant ſz tn̄ laboꝛē.ff.de pcu.que omnia.⁊ alieno nomine tantū agunt.ſed hi electoꝛes ſuū honoꝛē ꝓſequuntur.⁊ ſuo noīe eligunt.vnde bñ dicit decreta.j.e.quia ꝓpter.q cōmittatur poteſtas eligēdi aliquibus qui eccleſie pꝛouideāt ipi.ergo ſunt qui eligunt ⁊ non illi qui poteſtatē eligendi dederūt.et h vi videtur q quando publicāt elctionē nō debent dicere nos eligimus noīe eoꝛ qui nobis poteſtatē eligendi contulerunt. ſed ſuo tantū vel nec ſuo vel alieno non noīe eligant:ſed ſimplicit dicāt nos ex poteſtate nobis tradita talē eligimus vel de tali pꝛouidemus eccleſie.nec eſt etiam contrariū de iuriſditione que etiam re integra reuocatur ab eo oꝛdinario qui vnā cauſam alij ex toto cōmiſit.ff.de iudi.iudicium:quia ille delegatus nō poteſt dici donatarius nec etiam poteſt dici q oꝛdinarius delegans iuriſdictōnem amiſerit etiam in ea quā cōmiſit:qō ex eo apparet:q: ad ipſum appellandum ē ⁊ inde etiā eſt q reuocare poteſt ⁊ etiam ex eo h pꝛobatur:q: ſi aliquis ſit delegatus qui non habet iuriſditionē niſi in vna cauſa.⁊ illam iuriſditionē totā alij committit remouiſſe a ſe videtur iuriſditionē ⁊ in aliū tranſtuliſſe.⁊ h pōt dici donatarius.⁊ ideo ad eū eligentē non poteſt appellari:nec poteſt iuriſditionē reuocare.j.de offi.dele.ſuper.⁊ h eſt qō dicit l.ff.de offi.pꝛeſi.pꝛeſes.vbi dicitur q pꝛeſes nō poteſt a ſe abdicare imperiū:qō ſic intelligendū eſt:q: retinendo dignitatem vl vniuerſalez iuriſditionem non poteſt facere quin ſemper ſuperoēs habeat iuriſditionē ſaltē in aliqbus. renūciando aūtē dignitatem vbi ⁊ vt debet bñ amittit imperiū ſed ſecus eſt in electoꝛibus q: eis bñ lz vna vice ex toto poteſtatē eligēdi alij ꝓferre vt h ⁊.j.e.cū dilecti.⁊.c.cū in veteri.⁊.c.q: ꝓpter.itē nō obſtat qō dicitur.ſ.q ex ꝓmiſſo agit tn̄ ad intereſſe:q: ſicut dictū eſt lz illi electoꝛes dicātur ꝓpꝛomiſſarij:q: illi q ī eos p̄tātem tranſferūt eligēdi ſemp ꝓmittūt habere ratū quod ab eis factū erit. tamē ꝓpꝛius dicunt donatarij nec ex tali ꝓmiſſione aliquid poteſtatis accreſcit:imo plus dicimus q etiā ſi eſſet ꝓpꝛomiſſum tn̄ in ſpūalibus non agit ad intereſſe ſed ſemp tenet q a ꝓpꝛomiſſarijs fit vt no.j.de arbi.dilecti.hoc credo veri⁹.ſ.q fuerit ꝓpꝛomiſſarij ⁊ tenētur recipe electiū ab eis ſm formā ꝓpꝛomiſſi.⁊ credo q oēs cōiter poſſent reuocare poteſtatē eis traditā ⁊ h credo etiam de vno ſolo etiā alijs ꝑdicētibus:nā cum nō poſſit ꝓpꝛomiſſuz pꝛocedere a ꝑncipio vno ſolo ꝓtradicēte ⁊ eadē ratione nō pꝛocedit vno reuocāte:vl aliter vt meli⁹ no.ſ.ō poſtu.bone.ij.tn̄ h ſpāle credimus in ꝓpꝛomiſſarijs electōis q poſtq̄z inceperint tractare de electione q nec ſinguli nec etiā oēs poſſunt reuocare p̄tātem:vt h.(cū res.)nō ſufficit ſolo facto venire ꝓtra tranſlationē p̄tātis.ſ. eligēdo.ſed vbo dz nūciare ꝓpꝛomiſſario ne vlterius pꝛocedat ī electione alioquin tenebit electio facta a ꝓpꝛomiſſario anteq̄z ſciat electionē factā an nō.ar.ff.de ꝑcura.ſi ꝑcuratoꝛē.ff.de iudi.iudiciū.ff.de inſti.ſed ⁊ſi.§.j.⁊.ij.(integra.)res dicit nō eē integra cū in negocio ꝓmiſſo quo ad ſubſtācialia ipſius negocij in aliq̄ ē ꝓceſſum.vbi gr̄a:ꝓceſſum ē in negocio electōis cū ꝓpꝛomiſſarij ceperīt de electōe tractare: puta q vnus dixit mihi videtur talis bonus:⁊ alius reſpō.q ſibi placebat vel diſplicebat.⁊ hoc īuit hec lr̄a que dicit q hoc mō ſit res nō integra.ſed ſi de ſolēnitatibus electionis aliqd fieret nō minus eſſet res integra nec min⁹ reuocare poſſet:vt ſi cantaſſent miſſam de ſanctoſpiritu:vel etiā ſi intraſſent capitulū ſed nihil de electōe tractantes.ar.ff.de ꝑcura.añ lit.⁊.l.ſe.vbi habet q res eſt integra quo ad ꝑcuratoꝛem quouſq̄z lis ꝓteſtat lz multe p̄cedant vt citationes declinatoꝛie fori ⁊ alias huiuſmodi.alij tn̄ dicunt ꝓtra.item ſi ꝓpꝛomiſſarij habuiſſent tractatum de aliquibus ſed ab eis ex toto receſſiſſent vel ſi elegiſſent ⁊ ipſe renūciaſſet cū ſimpliciter p̄tātem ꝑcedēdi haberent videre⁊ res integra.ar.j.de cle.nō reſi.relatū.C.quomodo ⁊ qn̄.ſi pꝛeſes:alij ꝯ ⁊ alibi dicit res integra quouſq̄z ſua intſit.ff.de condi.ob tur.cau.ſi pecuniam.ſed h non impedit reuocationē dūmodo ſoluat intereſſe.

Quam eccleſia vulterana.

quoſdā elegit.vbi p̄ben de nō ſunt diſtincte ⁊ negligētibus canonicis nō poteſt eps eligere canonicos.j. de ꝓceſ.p̄ben.ex pte.ſed ad eligendū pōt eos cogere p cen. eccleſecus aūt ſi eſſent p̄bende diſtincte.ſ.e.cū in cunctis.j.de ꝓceſ.p̄ben.nō vacan.nulla.⁊ h eſt ea rōe:q: nō dī ī iure q eps ſuppleat defectus canonicoꝛ in his.ſecus ē cn̄ ſi diſcrete.j.de ꝓceſ.p̄ben. nō va.nulla.ix.q.iij.cū ſimus.⁊ ar.j.de ſup.neg.pla.romana(ab iniuria).i.ab iniquitate eps vulteranus in p̄ma petitōe egit poſſeſſoꝛio.ſ.q canonici non moleſtarēt eū ſup electōe canonicoꝛuz moleſtare aūt videbant cū inſtitutos ab eo inquietabāt.ſup dicta aūt petitione cū vteroq̄z p̄batōes induxiſſet:q: ꝓſtitit meli⁹ p̄batū ⁊ de antiquoꝛi tpe ꝑcanonicis abſoluūtur ab impetōe ipſi⁹ epi:vel erat forte iniuria canonicoꝛ q erāt ab epo inſtituti q inſtitutos ab eo vel electos nō recipiebāt:vel q ipſi canonici etiam eligebāt alios:nā p̄dicta faciēdo vim facere videt quo min⁹ q̄te poſſideat.⁊ ideo ꝓpetit interdictū vti poſ.ff.vti poſſi.ſi duo. §.itez.eodē modo ſi minis terrēt electos ab epo quominus ꝓſentirēt electioni ab epo facte. vel dic q epo intētabat negatoꝛiam de quo no.j.de vb.ſig.abbate.(q: nō videt).ff.de iniuſ.iniuriaz in.§.j.ff.de peti.here.illud.j.de appel.bone.xxiij.q.j.q debetur xiij.q.v.nō ſane.lxiij.di.q: ꝑ ambitōes.(longe meli⁹.)⁊ ideo debēt obtinere.j.de ꝓba.ex lr̄is.⁊.c.lz.vbi no.(in ſcō.)h agit petitoꝛio.(paterent)deceteroꝛ(notoꝛiū)⁊ p epo nulle ſunt ꝓbationes alie.itē rei euidētia vel ſn̄a alia in te lata.j.de accu.euidētia.j.ō coba.cle.via.⁊.c.tua.ff.de legi.ſi de conſuetudine.(eligēdi.)q epoꝝ ſit collatio p̄bendaz de iure videt.xxj.diſt.§.j.⁊.c.in nouo.in auc.ō mēſu.oꝛ.j.de pecul.c.vl.ar.ꝯ.j.de his q fi.ab pꝛe.nouit.⁊ c.ea noſcit.xciij.di.diaconi.ſo.in electōibus ⁊ bñficioꝛ collatōnibus ꝓſuetudo ſpectat.j.de his q ti.a pla.ſine cōſen.ca.ea noſcit. j.de ꝓceſ.p̄ben.vel eccle.nō va.nulla.j.de iurepa.nobis.j.de cā poſ.cū eccleſia ſutri.j.de vb.ſig.abbate.

Quam dilectus. examinatis.)

lz.n.examinauerit volūtates alioꝛ:nō tn̄ ꝓpter h obligant vt eoꝛ vota ſequant ſed liberā habēt eligēdi p̄tātem:vt ex ſequētibus apparet.(declarando.)idem eſſet ⁊ ſi ſup hoc nō ſentētiaſſet dūmodo p̄miſſa ſuper h petitione ⁊ īquiſitione electione eo non obſtante confirmet.ar.ff.ō neg.geſ.nē ſenius.§.fi.(confirmauit.)confirmatio electionis tenet etiaz ſi electio ſit nulla dūmodo fiat ex certa ſcīa confirmatoꝛis.⁊ durāte voluntate eligentiū vel ſi ex volūtate confirmationis pendet ſic eſt etiā in confirmatione adoptiōis.ff.de adop.adoptio.ſic etiā eſt in tutoꝛib⁹ datis ab his.q eos dare non poſſunt vel qui dati ſunt. non ſolēni teſtamēto:vt no.plene in ſum.C.de confir.tu.ſicut ⁊ ſic etiā dicitur teſtamentū q non valet confirmari in illo teſta

mento qđ valet ⁊ forte non semp ꝓprie sumit vocabl̃ ꝯfirmationis. ⁊ propter hoc ꝯtingit q̃ post ꝯfirmationē non potest dici in forma electionis. item ꝯfirmatio semp fieri debet cū cause cognitione. ſ. vt semp inquiratur de forma ⁊ ꝓcessu electionis ⁊ ꝺ persena electi. j. e. nihil. ⁊ nisi inquirat nō valet ꝯfirmatio. ar. ꝓ decre. nihil. ff. de transac. cum hi. §. si prætor. ⁊. ff. de rebꝰ eo. magj §. átepe. xxiiij. di. c. fi. lxj. di. eps. nec tñ credimus necessariā nisi summariā cognitionē licet sit nulla ꝯfirmatio tñ que dicit ⁊ que fecit q̃ diu tolerantur valent. viij. q. iiij. nōne. ff. de offi. ꝓto. barbarius. q̃uis posset dici q̃ illa. l. loquit qñ tenet ꝯfirmatio. ſ̃ melius facit pro his: q̃ que fiunt a ꝓcuratore tenent. ff. de ꝓcura. sis. nec potest eis agentibus op. cū non sint canonice instituti: vt no. j. e. nihil. sed satis bñ credit alijs q̃ possit obijci q̃ cōfirmatio nō teneat. ar. ff. ꝺ decu. l. vl. alij tñ ħ nō fatent probato tñ ī modū exceptionis qđ cū ꝯfirmatio nulla est nō tenebit q̃ agit: q̃ nō est cōis ignorantia: licet res inter alios acta non preiudicet. Sed potest queri ꝺ confirmato cuius electio non tenet an sit prælatus huius ecclesie ⁊ certe iurisconsultus interrogatus de ista questione non respondit sed dixit q̃ ea que dicit ⁊ que facit valerent. ff. de officio. prætor. barbarius: nobis autem videtur q̃ siue electio non teneat siue confirmatio non est electus prælatꝰ. lxij. dist. per totū. j. q. j. ordinationes: sed in eo q̃ dicūt q̃ que dicit que facē tolerant: bñ dicūt ꝓpter cōem ignorantiā ⁊ ꝓpter tuitionē cōfirmationis. ar. s̄. e. transmissam. ⁊ no. s̄. e. nihil. nec valet si obijcia tur si non ē prælatus qūo aget quomodo valebūt que cū eo q̃ nō est p̄latus fierēt: rñdeo bñ ex bono ⁊ ex equo aīo ꝓpter cōmunē ignorantiā: vel q̃ potestatē administrādi recipit ex ꝯfirmatōne s̄. e. transmissam. ⁊ vide simile: q̃ si sententiet ꝑ aliquo sup aliq̃ re que nō sit sua sñia nō facit eam suā. s̄. de con. inde. iulianꝰ. ff. de reiven. cū ex diuerso. ff. si ser. vend. sicut. §. distat. v̄. si querat. ⁊ tñ rem illā vendicat p publicianā. nec obstat sibi exceptō q̃ nō sit dña. ff. de publi. sunt ⁊ alie. §. j. ff. de iurisdi. sed ⁊ si. itē videt q̃ ꝯfirmatio magis sequat vim decreti q̃ ꝯfirmatōis: q̃ in ea summarie ꝓcedit ⁊ ex ħ ē q̃ facilꝰ admittat ad ꝯdicendū: q̃ est tā ꝯ decre. q̃ ꝯ ꝯsciam si qđ obreptū ē. ff. ꝺ re. eo. q̃ sub tute. l. j. ī prī. ⁊ l. magj. §. antepe. ⁊ ħ etiā locū habēt vbi alius eligit ⁊ alius ꝯfirmat: q̃ si idē ē q̃ eligit ⁊ ꝯfirmat: q̃ ptātez mīstrādi tribuit ⁊ hi magis ꝓprie dicūtur ꝓuisores q̃ electores vel q̃ ꝯfirmatores tūc non est necessaria: q̃ nō esse pōt cause cognitio in ꝯfirmatōe sed ante q̃ prouideat debet diligēter examinare psonā de q̃ prouidere debet. viij. q. ij. illud dilectissimi. item non obstāte tali cō firmatione quilibet admittit ad dicendū ⁊ ꝓtra personā ⁊ ꝓtra formā sicut admitteret ante ꝯfirmationē. arg. j. q. ma. accu. pos. cū in tua. sed licet sic admittant ad dicendū in personā ⁊ ī formā nō tñ ꝓpter hoc impedit effectus ꝯfirmationis. j. de appel. constitutis. nobis non placet qđ dictū est q̃ nō tenet ꝯfirmatio siñ cognitione cause sicut ꝓbatur ex here. quā pro se induc̄t. j. e. nihil vbi dicit q̃ si sine premissa examinatōe ꝯfirmauerit ⁊ postea inueniat habere defectū q̃ punit ꝯfirmās ⁊ ꝯfirmatus deponitur ex q̃ appareret q̃ ꝯfirmatio tz sed reuocat si male ē ꝯfirmatꝰ vel si electio ē minꝰ canonica ⁊ repete q̃ no. j. de do. cum olim. (ex aduerso.) non fuit sublata exceptio doli habiti ī electione pcōfirmationē: q̃ tā ꝯ ꝯsecrationez q̃ ꝯfirmationē ꝯpetit. j. ꝺ accu. super bis. (⁊ saniozi) q̃ si verum est nulla est electio. ⁊. ff. manda. diligēter. (reserare.) denūciando. j. de appel. constitutis. j. de despō. impu. ad dissoluendū. in modū enim exceptōis non videt q̃ possint ꝓcedere nisi a parte electi peteretur: consecratō tñ potest dici cū infra modicum ⁊ certum tempus teneatur petere confirmationem ⁊ consecrationem q̃ infra illud tempus etiam si non petat tamen potest agi excipiendo. cūq̃ dicatur exceptio non solū actōnis sed etiam intentionis est exclusio ⁊ electi ꝯfirmati intentio ē vel esse debet q̃ consecratur. item hec exceptio est quasi accusatō de hoc no. j. e. dudum. j. de do. ⁊ contu. cuz dilecti. (a contradictoribus.) hic habes q̃ in casu spirituali iuratur de calūnia ab exciente. ad idem. j. de restitu. spolia. litteras. j. de testibus presentium. j. de excep. pastoralis. ⁊ hoc est ꝓpter ꝓsumptionem q̃ est contra eum. alias autem dicunt quidam: ⁊ non male q̃ in spirituali causa ⁊ principali nisi ꝓpter ꝓsumptionem que ē cōtra eum vt hic non iuratur de calūnia. j. de iura. calum. litteras. ⁊ decre. sequen. immo plus facit ꝓsumptio: quia qui iurauit super tota lite ꝓpter ꝓsumptionem iurat postea super exceptōne. j. auc̄. de testi. §. si vero. sed certe aliqui dicunt ⁊ non male q̃ non est mere spiritualis causa vbi agitur de testi. spiritualiū. sed etiam popularis. si esset mere spiritualis tamen crederem iuramentum de veritate dicenda non de calūnia prestandō. j. e. dudū sed quando iurat de veritate debet iurare etiam q̃ si decredulitate queretur veritatem respondebit. ⁊ sic se habet consuetudo ecclesie romane. alij tamen dicunt ⁊ forte melius: vt no. j. de iura mē. calū. litteras. tamen si iuretur ꝓpter hoc non debet vitiari processus indicis ⁊ semper raro querendus est de credulitate (iuramenti.) isti non sunt testes in propria causa sed super facto alieno coram se habito iurant. ad idem. C. de fideicom. l. vlt. institu. de testa. oz. §. legatarius. nam iudici plusq̃ alijs creditur de his que coram eo aguntur ⁊ his plus creditur qui in toto negocio interfuerunt. C. de adul. adulterij. ff. de adul. l. vti. posset etiam dici q̃ hoc est ꝓpter defectus probationum. ad idem. C. de here di. l. vlti. iiij. q. iij. §. item serui. (Rñ. duo.) secus esset si vnus solus esset: quia tunc non crederetur sibi de hoc q̃ quilibet nominare tur nisi alias probaret. argu. j. de proba. quoniam. nec est simile de tabellione qui recipit testes cui creditur q̃ vera scripsit nisi cōtrarium probetur: quia illud est ꝓpter publicam auctoritatem quam habet. sicut etiam per prealleg. decre. quoniam probatur Sed obijcies quare magis oneratur contradictor probatōe forme: vt. j. ibi dicit alioquin. q̃ probatione dicti sui. Respon. quia illi qui negat non incumbit probatio. C. de proba actor. ħ cōtradictor negat. s̄. se consensisse in archiꝺ. vnde non incumbit ei probatio sed in sequentibus vbi dicit q̃ debet probare formaz plus asserebat q̃ negabat. s̄. talem fuisse formam. s̄. q̃ singulorum vota debent inquiri. ⁊ ideo incumbit probatio sibi. (singulares.) s̄. e. bone memo. magun. (cassetis). i. nullam pronunciet]. nec mireris q̃ ad dictum istorum cassatur electio: quia licet probatum sit q̃ contra formā sibi datam elegerunt. ⁊ ideo tanq̃ peccatores videntur a testimonio repellendi non tamen constat eos peccasse: quia forte formā ignorabant vel forte non sunt vere ꝓbationes licet non fuerunt reprobate. item nec ipsis preiudicat cū non agatur contra eos ⁊ etiam si sciuisset licet de hoc sic̄ de alio peccato posset excipi contra eos. ⁊ sic repellentur a testimonio. tamen si non exciperetur bene admitiuntur ad ferendum testimonium. si autem falsum testimoniū dixissent non admitterent postea. contra. j. de testi. sicut. item bene dicimus: q̃ si dicerēt isti electores nos amore vel peccato decepti vel etiam ignorantia iuris eum contra formā eligemus non valeret testimonium eorum ad probationem. j. de testi. sicut. xiiij. q. ij. c. fi. sed hoc intelligit quando ħ non dicebant: immo se ignorantia vel alio modo excusabant. (alioquin). i. si contradictor non probauerit factum compromissum sub predicta forma. nec mireris si ei incumbit probatio: quia ex quo constat de compromisso presumitur rite processisse. ff. de probati. ab ea. (ad hanc penam.) qđ si non fecisz esset pena in arbitrio iudi. j. de accusa. super bis. j. de offi. delega. de causis. hic habes q̃ clericus obligat se ad amissionem prebende. argu. contra. C. que res pig. obli. pos. spem. item obligat se ad penam ordinis vel anathematis. j. q. vij. quotiens. de cose. distin. ij. ego berengarius. item obligat se sub alia pena. xxiij. di. quē q̃. xxv. q. ij. quecunq̃z. j. de arbi. cum tempore. ꝺ hoc no. j. de offi. de dele. p. ⁊ g. (iudicata.) no. q̃ sententia lata in causa inquisitionis vel denunciationis vel exceptionis preiudicat alijs volentibus agere de eodem. hoc idem videmus circa crimina ⁊ circa popularis actiones. j. ꝺ accu. super bis. xxiij. q. iiij. si illic. ⁊. ff. ꝺ popu. acti. l. iij. ff. de procu. non cogendus. §. qui ita. ar. ff. nau. cau. sta. l. licet. §. possumus. ar. ꝯ. j. de sen. ⁊ re iudi. q̃uis. ij. q. v. mennaz ⁊ c. ħ habet. j. de accu. veniens. ⁊ hoc est verum q̃ in popularibꝰ actionibus absolutio facta preiudicat omnibus nisi in duobus casibus: puta si quis prosequitur suam iniuriā ⁊ probet se ignorasse quando primo agebatur. ff. de accu. si cui. §. fi. ⁊ tamē vult docere de colludio prioris accusatoris. ff. de priuarica. l. iij. ff. de inreiuran. eum qui. §. j. immo in omnibus dicimus q̃ ex eadem causa non potest quis agere diuersis actionibus ad idē: vt no. j de purga. cono. cum dilectus. ⁊ de collu. deteg. c. fi. melius forsan diceretur q̃ speciale est in etate super qua sententia lata ius facit cit quo ad omnes. ff. de mino. l. de etate. vel dic q̃ si faciat ius in eius preiudicium qui dolo adhibito se probauit maiorem vt interim non decipiantur contrahentes cum eo. ff. de minoz. l. minoz. in eius tamen fauorem non facit ius quin non obstante tali sententia possit excipi de etate contra ipsum petentem aliam dignitatem. C. si mi. se. maio. dix. l. ij. vel forsan super dignitate est aliud ꝓprer periculum anime quod in ipsius detractione incurrit. id autem dicit hec decre. s̄. ex quo sententia lata est sup etate non potest de hoc vlterius queri. ⁊ intellige verum vbi solēniter inquisiuit ⁊ sententiaz tulit presente inquisitore. nam si non soléniter fecisset nec de certo crimine vel defectu solēnitatis vel persone sed in genere tantū tunc nihilominus potest de illis criminibus vel defectibus persone inquiri ⁊ agi. sed in defectibus forme electionis cum de his semper inquiri debeat solēnius: nō poterit iterum inquiri nisi ꝑm formā quā no. s̄. e. q̃ sicut. ⁊ meli

us.ĵ.de dolo.cum olim.item non credimus necesse q̄ in ꝓfirmati onibus electorum sit seruanda forma edicti vel banni quam habes.ĵ.qui ma.accu.pos.c.fi.imo dicimus q̄ non est necesse predicta edicta ꝓponi.ſ.q̄ quicunq̄ vult aliquid dicere cōtra cōfirmationē vel electionē q̄ vsq̄ ad certū diē veniat ⁊ dicat:tamen bene confitemur q̄ si predictum edictū fuit propositum q̄ulterius audiri debet vel non audiri ſm tenorem eiuidem decreta.super hac tamen materia pro magna parte certa forma tradita ē. ĵ.eo.statuimus.not. q̄ interlocutoria transit in rem iudicatam ita q̄ super ea postea non auditur. sed hoc est quando diffinitiue pronunciatū est super principali.scz q̄ electio confirmata fuit nec fuit appellatū a ꝓfirmatione:q⁊ si esset appellatū ⁊ proseqūretur causam appellationis bene audiretur super exceptionē etatis:licet super ea esset pronunciatū:vt no.ĵ.ō re iudi.qō ad ꝓsul. ſi autē non erat appellatum sed tanq̄ contra confirmatuz agebatur de fraude in electione ꝓmissa propter officiuz iudicis.(legitimā).ij.q.vj.anteriorū.ĵ.ō ſen.⁊ re iudi.qō ad ꝓsultationem.⁊. c.cum inter.ĵ.de testi.significauerūt.

QAm in iure. quez esse) ⁊ si ħ dictū non esset possūt tñ vnum ex seipsis eligere.viij.q.j.in scripturis.ff.de tu.⁊ cu.vbi abſunt.sed ſi in vnum collata esset ptās non posset seipsum eligere.ĵ.de instī.c.vl.ĵ.de iurepa.p veltras. xxiij.q.j.dicimus.nisi forte iurasset eligere meliorē:⁊ ipe se talem crederet.ff.de tu.⁊ cu.da.pretor.sed vt mihi videt cū ō alijs presumere debeat bonū ⁊ in se culpas debeat agnoscere vbi non est culpa.v.di.ad eius.ĵ.de presump.dudū.ħ si talis est poti⁹ est repellendus vt phariseus q̄z admittēdus vt iudeus.(dūmodo) dicunt quidam q̄ consentientes inter electores computantur.ff. qō cuiusq̄ vniuer.l.plane.ar.ff.de adop.si consul. Sz quid si ipe consensit in aliū:nunquid postea potest mutare in se:vel poti⁹ electioni de se facte consentire.ar.q̄ non.s̄.e.cū inter canonicos. ff.de reg.iur.nemo.verūtamē credimus q̄ si sua electōe.l.quam ipse fecit de alio deberet succumbere electioni de se facte pōt:non dico mutare sed electioni de se facte consentire.⁊ tamē consensus eius non sibi sed illi quem elegit proderit.aliud est enim eligere se vel alium ⁊ aliud electioni de se facte consentire:⁊ si vero non deberet succumbere non deberet mutare vel sue electioni consentire.ar.s̄.de postu.bone memorie.lxxix.di.si duo.⁊ no.de ħ.s̄.e.c dudū.Sed obijcit aut hic consentit electioni facte ⁊ ħ non potest esse cum electio eius non teneat:quia in eum maior pars consensit sicut cōtinebat lex compromissi:aut faciendū:nec hoc dz fieri ĵ.e.cum post petitam. Rñ.q̄ hic consensit electiōi de se facte. nā ſm antiqua iura ex solis consensibus in aliquem directis velut ī electum intelligitur facta electio episcopi vel prelati.s̄. eo.cū inter capitulum.⁊ sēm moderna iura:ħ idez hodie obseruatur ī minoribus dignitatibus cum non sit īmutatum.C.de testa.sancimus.vel dic q̄ ħ cōsensus tantū est de electōe facta qui tñ post publicatam electionē requiritur ab eo sicut ab extraneo:⁊ bñ intelligitur ſm formā compromissi in eum consentire maior pars ex quo tres consentiunt:quia licet non sit maior numero:quia tamen est equalis ⁊ est sanior:quia eligunt vnum ex seipsis qō apparet:quia sēm ordinem scripture eligerunt qui erat q̄ primo ex seipsis eligerent:⁊ post ex alijs.ff.de vſuf.quotiens. Sz dices licet habeat maiorem partem q̄z alius non tamen habet maiorem ⁊ saniorem partem de.vij.quod esse debet.ĵ.e.ecclesia.⁊.c. in genesi. Respon.q̄ ipso q̄ dixit ex se voluit ius eligendi tantuz residere in.vj.si ex se eligerent ⁊ sint pares eligentes cum electis nō possit inf electores nūerari:q⁊ nec se noīare nec eligē pōt exp̄ſe.ĵ.de instī.c.vltī.ĵ.de iurepa.per tuas.nec tacite dicēdo. ſ.ꝓsentio electōi ō me facte vt ꝓsentio electōi quā fecerūt tales: q⁊ ħ deterius est.ſ.ambitio ⁊ fraus q̄z quādo exp̄resse.ſ.quando dicit cōsentio in me.vbi est tantū ambitio nec lex dicit q̄ suū suffragium sibi prosit sicut apparet recte intelligenti.Sz queres quid si alius preponderat ī meritis. Rñdeo preponā electū ex se: quia nō dicimus saniorē partem nisi inquantū colligitur ex ordine scripture cum compromissum sit diligenter seruandu⁊.ff.de arbi.si cum dies.§.plane. q̄uis quidam alij contradicunt ⁊ non male vbi omnia paria sunt in numero ⁊ ordine:quia ambo ex se eligerunt:q⁊ tunc ad merita eundum est.Sed quid si diceret consentio in illum in quem maior pars consenserit vel quem talis elegerit dicimus non valere pro elictionē id est vt suffragium presta ret alicui.arg.ff.de procura.l.ij.quia consensus non valet nisi sit in certam personam.sic nec matrimoniuz.nec obstat.s̄.e.in causis.vbi dicitur q̄ dat alijs potestatem eligendi ⁊ sic in certam p sonam non consensit. Respon.q̄ in certos electores consensit ⁊ ī nullos electos.item ex quo presens est non debet alij ꝓmittere vices suas.ĵ.e.quia propter. in ſi.itē compromissarius eligit ⁊ nō ꝓpromittēs.possz tñ ꝓpromittē q̄ illū hēret p̄ plato quē talis eligēt.s̄.e.in causis.⁊ tūc lz hic quez ꝓpromissarij elegerūt dicatur electus a caplo gest electus a tribus.ħ tñ nō est q⁊ elegerunt: sed ex vi ꝓpromissi vt ħ ⁊.s̄.e.in causis.potest etiam assensū electiōi faciendū prestare.⁊ responde ad decre.ĵ.e.cum post petitionem vt ibi solui.alij dicūt vt predictū est q̄ eius cōsensus auget numerum non solum quando proceditur per compromissum:sed etiā si p scrutiniū.alij q̄ tūc tantū auget nūez q̄ cedit ꝓpromissuz ⁊ nō pscrutiniū. Ex predictis satis patet q̄ si q̄nq̄z vel pluribus vl paucioribus sit data potestas eligendi sub ea forma q̄ nisi oēs consentiant q̄ non valeat eoz nominatio vel electio q̄ ipsi nullū ex se possunt eligere: q⁊ ille qui ab alijs eligitur non pōt in se consentire vt predictū est.(de se.)ħ habes exp̄resse q̄ in spiritualibus proprīa vox alicui prodest.ar.ꝰ.viij.q.j.in scripturis.in pe.glo. sciendū qui episcopatū vbi dicitur q̄ desiderantibus est denegādum ⁊ fugientibus est offerendū.So. dic q̄ anteq̄z quis eligat si queratur consensus eius debet dicere: nolo q̄ me eligatis ⁊ rogo dūmodo sit dignitas honoris.ar.ĵ.cum post.⁊.c.prealleg.tñ non reprehendere si quis responderet nō est mei propositi dei vocationi ꝓtradicere.ar.xix.q.ij.due.sed ex quo electus est si petitur q̄ ꝓsentiat etiā cū vox eius peritura sit suffragium etiam cōgrue respondetur volens nolo ⁊ nolens volo.sed si aliquantulū renitat melius facit sed ⁊si statim propter deū ⁊ non ambitōne consentiat forte timens ne pernicioſus aliquis non male fac̄ vt hic.⁊ potest dicere q̄ necessitas charitatis ad ħ cū cogit.viij.q.j sciendū.si aūt ꝓfirmator vel ꝓfecrator querat ius ꝓsentire electioni de te facte debet respondere non est ħ questio nostra nec ꝓsentis temporis cum electoribus hic querentibus respondere q̄ cōsentiebam.Si autem querat vis confirmari ⁊ ꝓfecrari? Rñdeo volo ⁊ peto:quia non ambit episcopatū cum per mutuū consensum iam sit initiatū matrimoniū.⁊ ħ.ſ.confirmatio ⁊ cōfecratio confirmatiua sunt priorīs actus.ſ.electōis.ille aūt qui in discordia electus est si consensit prima facie satis presumptuosus habetur: vel ad obedientie meritū aliquid adijcere videtur.vñ nulla est.viij.q.j.sciendū. vnde huic satis de facili esset dignitas deneganda.viij.q.j.in scripturis.⁊ in hoc casu melius petitur confirmatio per canonicos:tamen si verisimiliter presumetur ō aliquo malo introducendo vel alia causa iusta apparet quare multum posset de suo profectu presumere posset legitime consentire ⁊ etiam ius suum prosequi.ar. Jeremie exemplo.s̄. vt in prealł. c.in scripturis.viij.q.j.in postulatione.dicimus q̄ anteq̄z postulet debet contradicere.vt.s̄.dictum est in electione.sed si canonice facta est postulatio pulchrius est q̄ prius omniū alioz requirat consensus.sed ⁊si ipse ꝑmo ꝓsentiat dicēdo: consentio postulationi si placuerit illis ad quos pertinet admittere postulationē sed sibi caueat ne in matrimoniuz consentiat ne nimie redargutioni subiaceret. nam solēnis postulatio licet in omnibus tamen multis formā electionis tenet.s̄.e.in causis.

TEnerabilem.in messem. vj.q.iij.c.j.(altera).iij.q.ix.per totum.(veruz)rñ.pape.(in germanos).in ꝓpri.n.dicit ꝓstātinopol.impator.ĵ.de ma.⁊ obe.solite.(examinādi).lxxviij.distī.quid est(coronamus.)ar.q̄ sicut potest inquiri in coronatione de vita ⁊ meritis coronandi:ita etiaz possit excipi contra eum.ar.ĵ.ō appel.vt nostrum.⁊ est ratio:quia in vnctione ⁊ consecratione fit manus impositio que non debet fieri sine inquisitione.s̄.e.cum nobis.⁊ in coronatione tribuitur ꝓfirmatio:vt hic.⁊ ea sine examinatiōe fieri nō debet.s̄.e.cum dilectus.nō reputamus tamen absolutuz q̄ aliquorum electio qui hoc habent ex priuilegio ꝓfirmetur sine precedente examinatione sicut est in cistercien.⁊ premōſtratēn. nam sicut dicit in patre dante tutorez filio emancipato:quia pretor eum confirmat sine inquisitione: instītu.de satiſ.tu.§.sed hoc quod fit ꝓpter confidentiam quaz ius gerit de tutore dato a patre.⁊ idem dici potest in aliquibus q̄ tantam fiduciaz in his habet papa q̄ eis indulget q̄ sine inquisitione eorum electores confirmentur. credimus tamen q̄ si imperator coronam in loco debito recipere non possit:nihilominus auctoritate ministrādi ab archiepō colonien si posset recipere vel suam auctoritatez habet ex electione.in pallij autem datione nō credimus necessario examinationem faciendam nec ꝓpter exceptionē differēdam:quia consequitur ad priora:⁊ quia ibi non fit manus impositio:in benedictione aūt credimus necessariam examinationez cum fiat manus impositio:⁊ ibi ordinandi potestāt accipiat.ĵ.de accu. meminimus.lxix.di.quoniam.ĵ.de supplen.negli.prelato.c.j.ſz licet abbates in benedictione plenitudinem officij recipiant:nō

tamen per eam intelligitur dari confirmatio vel administratio in temporalibus quod ex eo apparet:quia ante habet ħ sicut in archiepiscopo videmus qui ex confirmatione potestatem recipit administrandi:tamen dicitur postea in susceptione pallij recipere plenitudinem pontificalis officij.quod apparet tamen intelligendum esse de spiritualibus melius dicitur q plenitudo officij quandoq3 sumitur pro confirmatione.j.e.nihil.§.fi.sed aliquando aliter sicut apparet in archiepiscopis qui in pallij datione recipiunt plenitudinem officij ⁊ tamen ante sunt confirmati ⁊ administrant. (examinatio.)in examinatione venit an sit criminosus vel etiam negligens.xv.q.vj.item alius.⁊ etiam an sit canonice electus vt ħ.(sacrilegium.)cuius familia a sacramentis ⁊ alijs actibus remouetur.xvij.q.iiij.miror.iij.q.iiij.nulli.(obiectioni)ab illo loco verum bucusq3 est interposito(approbãdo)in predicationibus ⁊ alijs collucutiõibus suis ⁊ etiam suis litteris suadeat.(quo ad factum).i.ex eo q sit legitime electus.vel id est eo q alterius electores electoribus alterius essent preferendi. sz propter demerita ducis bene dicebat suam electionem nullã.(denunciatoris.)denũciabat enim principibus ⁊ alijs fidelib⁹ quos videbat vicinos precipitio.s.ad iuuandum phi.ducem ⁊ ad obtinendum imperium ne iuuarent cum criminosus esset et tanta dignitate indignus.xxiij.q.iij.in vnum sunt inquieti ⁊.c. sequẽ. ⁊ ar.l.di.c.si duo.nam ad hoc tenetur ex officio.vt.xliij.di.ephesios.⁊.xlvij.di.quod ad nos.xciij.di.daconi.xxiij.q.v.anima. et illis qui iuuabant consulebant q ab eo recederent ⁊ in hoc pctõ non perseuerarent.ij.q.j.si peccauerit.vel in eo q phy. malũ dicebat exercebat officium suum vel denuntiatoris:quia publice peccauerat.vnde publice arguebat.xlv.di.sed illum.vel denunciabat sententiam priuationis phy.quã papa fecerat:vt.j.sequitur.de hoc no.j.de appel.solicitudinem.(indignam.)notoria.n. erat eius crimina.ij.q.j.de manifesta.(⁊ ex eo.)ħ enim ipso q electores ducis eligere notorium excõmunicatũ ⁊ alias indignum ⁊ q alias cõtempserunt deuoluta fuit potestas eligendi ad alios.j.e.scriptum.⁊.c.congregato.s.e.dubũ.vbi de hac materia no.(eos)electores.(contẽptus).s.e.q sicut.(regem)q3 sicut aquis grani per colo.archiepiscopum fuit coronatus vt continetur integra.⁊ ideo cum sit in possessione coronam regni habendo nõ est contra ius si eum regem nominat.(q autem.)bucusq3 factuz legatum defendit exnunc loquitur de suo.(ammonitionem.)q satisfaciat de iniurijs ⁊ excessibus suis.⁊ expectationem ad iudicium vbi de suo iure cognoscetur (alteri⁹).s.iuve electio.(nõ alij) id est illegitime electio reprobato legitime electum ⁊ coronatum pro rege habere ⁊ iuuare de iure.(conuenire.)in vnam tantum personam:sed in duas(⁊ defensorem).ff.de solu. q si forte.ff. de ritu nup.si quis tutor.q.d.non sed eis negligentibus eligere imperatorem papa eliget. ⁊ si plures elegerunt papa de iure cognoscet inter eos ⁊ diffiniet.⁊ si aliqua partiuz erit contumax ni hilominus parte altera absente potest procedere.j.e. statuim⁹. (tunc demum).s.post coronationem.(iuste.)cassauit enim papa q factum erat de phy.duce.sed non confirmauit electionem regis ☉.⁊ ideo reseruauit contradictoribus potestatem dicendi in formã ⁊ personam.⁊ tunc interim debent eum habere pro rege propter coronam quã acceperat a colon. archiepo aquisgrani.(notoria.)Rñt tacite ob.q.d.q̃re reprobasti phy.vel quare legatus denuntiet predicta nullis probationibus receptis ꝓtra eũ ⁊ ideo dicit non recepimus probationes:quia crimina eius sunt notoria.(ad eius).s.lotharij vel pape.(adherere.)cum elect⁹ essz a maiori parte ⁊ coronatus vbi debuit ⁊ a quo debuit qui obtinet iura confirmationis quou sqz reprobatur ⁊ ei debz obedire vt ħ.viij.q.vl.nõne.⁊ ħ est q⁹ licite papam ꝓsiluit.(notoria.)nihilominus tamen ordinem qui in notorijs requiritur obseruauit.(excõmunicatio.)ħ est notoriũ iuris ⁊ duo sequentia notoria sunt facti qõ nõ poterat inficiatõe celari.j.ȝ coba.cle.⁊ mul.vña vbi no.(pgenitores).lvj.dist.si gens.xv.q.vij.cum milite.(excõicatis.)non sequitur q lesam habeat conscian nisi forte petijsset ad cautelam. quod hic non dicit.(iuramentũ)qõ fecerat nepoti suo tanqz imperatori futuro dum adhuc pater suus hẽricus viueret vel regnaret.(illicitum.)propter successionez viuentis.C.ȝ pac.l.pactũ.sed ħ non videtur obstare cũ voluntas accesserit viuentis.C.de pac.l.vl.sed illa loquuntur in hereditaria successione que non habet locum in imperio.(venire.)tali modo sicut fecit.s.vsurpando regnũ.nã alias cũ fuerit illicitũ propria auctoritate potuit venire ꝯ.s.nõ obediẽdo vt imperatori. nec debuit expectare superioris auctoritatẽ.ff.de ꝓdi.insti.l.fi.§. vl. q3 ideo q necessario defenõ.non é necessaria superioris auctoritas.ff.ȝ leg.iij.fideicõmissa.§.si quis illicite.sed si dubium est an teneret debet adiri superior.nos aliter dicimus q si iuramentũ non possit saluari sine interitu salutis eterne vt si iurauit corrumpe sanctimonialẽ iugulare patrẽ ⁊ cõsimilia debet auctoritate propria dimittere:licz debeat penitere.xxij.q.iiij.c.j.⁊ sequentibus. si vero possit saluari sine interitu salutis eterne sed alias est temerarium ⁊ pernicios̃um exemplo vel periculosum qualis ħ erat nõ debet venire contra sine auctoritate superioris vt ħ.j.de iureiuran.si vero.⁊.c.cum quidam.§.vl.⁊.c.verum.⁊ idem si dubiuz ẽ vt.s. dictum est.si aũt temerarium tantũ esset ⁊ non pernitios̃um exẽplo nec periculosum tunc illud seruari debet.j.de iureiurã.si vero debi.xxij.q.iiij.§.illicitum.in fi.nisi esset metu vel dolo extortum:quia tunc semper talia iuramenta absoluuntur.j.de iureiuran.verum.⁊.c.cum contingat.⁊ no.j.q⁹ me.causa.ad aures.⁊ no.q⁹ non solum in temerarijs sed in illicitis iuramentis licz contrauenire sine auctoritate superioris si necessitas vrgeat et non possit haberi superior a quo petatur absolutio.xj.q.iij.ãtecessor ⁊ idem est si forte magis vtilitas vel necessitas spiritualis ħ exigat(fiducia.)q non est malum si ad ħ habet bonam intentionẽ lxj.di.quid proderit.viij.q.j.in scripturis.vel dic q nullus debz aspirare sed curare debet ne impedimentum apponatur q eligi non possit.(de domo.viij.q.j.moyses(obstante.xv.q.vj.alius.j. de transla.prela.quanto.sublato enim principali ⁊ accessoriũ.C. de legi.non dubium.

QVam omnibus. No. omẽs qui sunt in prouicia vocandos ad electionem quod dicitur de pulsatione campane.s.e.cum in causis.intellige q illud fit ad vocandum presentes ad capitulum non absentes ad electionem:⁊ dicunt quidam hoc tenere si absentes intra prouinciã nõ distent vltra duas dietas.ar.s.de rescrip.nõnulli.alij dicunt q intra puinciã ⁊ extra vocandi sunt illi tantũ qui ꝓmode vocari possunt s.e.q sicut.⁊ ħ intelligo vbi non est certa consuetudo.consuetudinem autem in electionibus prevalere dicerem.ar.xij.di.nos consuetudinẽ.⁊.s.de ꝓsue.cum dilectus.j.de causa pos.cum ecclesia.⁊ melius.j.e.in genesi.

ZOne memorie.cre. No. q si die statuto comparere non tenetur propter solennitatem vel aliam causam tamen postea competenti tempore debet cõparere.vel dic q in causis electionũ non est locus ferijs. vt no.j. ȝ fer.c.fi.⁊.xv.q.iiij.placita.tu dic melius q iste h.nec tũc nec postea fuit artatus ex citatione facta ante mortem sicut apparz ex fine decre.(archipresbri)capitulum enim reputans h.ꝓtumacez elegerunt archipresbm in termino male assignato.(irritandã) repete que dicta sunt.s.e.dubium.⁊.c.q sicut.(contradictionis.) id est q non possit nec contra personam nec contra formam obijcere si iterum eligatur:quia presumitur malo zelo contradicer⁊ iõ nõ admittit.vl.i.nõ obsit ei vox ei⁹ nec alij accrescit si capz vel maior ps capli eũ itez volũt eligere(in primo)nõ q primus consensus sufficiat qui fuit illicitus sed nouus requiritur circa eandem personam.j.de eo qui dux.in ma.veniens.lxiij.di. q3to. ff. cõmuni predi.receptum.(cassauimus.)nõ q priuati essent electores ipso iure potestate eligendi:quia tunc diceretur irritam pronunciamus.sed quia tractatum habuerũt in causa quare cassat (sepulture.)cum nullũ decretũ inueniatur vbi prohibeatur ante sepulturam tractatus electõnis:immo q plus est ipa electio q̃n immo cũ statiz post mortem de iure possit fieri electio:quia morte viri soluta est vxor.i.ecclesia a lege viri nubere potest cui vult. ergo ⁊ eligere episcopum.j.de secundis nup.c.penulti.⁊ vltimo vij.q.j.sicut.Sed ex his que in decre.dicuntur apparet q tractatus de quo fit hic mentio non fuit tantũ habitus ante sepulturã sed etiam ante mortem.⁊ sic iudicatum fuit in ecclesia illerdẽ.s. q a tempore mortis potest fieri electio. Item licet hic causa assignetur tanqz que cooperetur tamen non fuit hec sufficiens causa sententie sed contemptus canonici sufficit ad cassationez sententie.sic aliqñ non sufficiens posita in sententia.s.e.auditis.in fi.(de ipsa.)id est archipresbyteri.⁊ ħ in integra continetur(tractatum.)cõmune totius capituli q non lz sine auctoritate adhuc viuentis ipse enim potest vocare canonicos ⁊ monere ad cõcordiam ⁊ de certa persona consulere.lxxix.di.si transitus.sed inuicem deliberare accogitare de aliquo bono qui succedat presenti cum morietur non est malum:immo prudentia.sed ⁊ si in capitulo diceret ⁊ cõiter similiter nõ esset malũ nisi tractaretur nõ se obligarent promissione vel pena qõ oĩno est illicitũ.lxxix.dist̃. c.ij.⁊ se.vel nisi aliud faciat qõ ptineat ad tractatũ legitimũ sic̃ est vocare absentes.nam credim⁹ q si per cõmunem tractatum capituli vel maioris partis sit deliberatũ de certa psona:licz nõ sit firmatum tñ electioꝺ eo facta post mortẽ cassabit.ar.ħ:decr.

lxxix.di.nullo.ꝫ ad ꝟ vt dicaꝯ tractatus capituli p̄cessisse opoꝛ tet q̄ vel totū capitulum tractauit vel maiꝛ pars. Jtē ad hoc vt dicatur tractatus oportet q̄ ibi fuerit discussio ⁊ examinatio p̄ sone ⁊ etiam aliox q̄ tunc tpis in p̄sona eligēda requirebantur. ⁊ dicūt quidā q̄ ad ꝟ vt cassēꝯ occasione tractat⁹ p̄cedentis moꝛ tē oportet q̄ interuenerit citatio: vt ꝟ. vel aliqd aliud q̄ sit de so lēnitate ⁊ electōe sicut ē facere scrutiniū vel p̄promissuꝫ vl aliqd hmōi. ⁊ credūt etiā sufficere si ob hūc tractatū fiat capitl̄m p̄nci paliter. ⁊ ibi de certa p̄sona deliberēꝯ ⁊ firmēꝯ saltē verbo vel di cto. nā si secūdario vel incidēter p̄misceaꝯ ꝟ tractat⁹ ⁊ ab oībus nō impediret q̄n post moꝛtē eligi possit. Jtē quidā dicūt q̄ licet cassari possit electio noīati añ moꝛtē: si tñ aliū eligāt nō cassaꝯ: qꝛ nō sunt p̄uati potestate eligēdi vt ꝟ patet. Alij dicūt q̄ omīs ele ctio etiā ꝟ alia p̄sona facta nō est irritāda: ⁊ adhuc multū facꝫ: qꝛ si ꝓpter p̄sonā noīatam in tractutu ⁊ nō ꝓpter paucitatē eligē tiū esset cassata p̄sens electio nō tant⁹ fauoꝛ exhiberēꝯ ei in sēda electione q̄ sibi ꝺici nō posset. tu dic q̄ in cassatōe electionis fa cte de p̄sona noīata nō attendiꝯ eius odiū: qꝛ forte nihil sciuit ꝟ p̄ñti noīatione. sed attēdiꝯ honestas eccl̄esie ⁊ odiū ꝯctantium ⁊ ideo statutū ē q̄ persona p̄ius noīata nō possit eligi: vt ꝟ. itez olim ꝓpter solēnia exequiaꝝ differebaꝯ tractat⁹ vsq̄ ad terciuꝫ diē post moꝛtē. lxxix.di.null⁹. hodie aūt statim post moꝛtē lꝫ.vij. q.j.si q̄s alteri⁹. (tractatū.) post moꝛtē plati nō est illicitū tractare cōiter de electione succesꝏꝛis nec diuisim dūmodo nihil ibi diffi niāt. ꝟ.n.duo. ſ. deliberare vel diffinire maꝛie certū fuit vel illici ta. sed p̄sonā p̄ se tantū nō est illicitū. ⁊ videꝯ diffinitio si quis cui p̄missum ē dicit: eligatis talē vel talē siue dicat oībus simꝫ siue singulariter singulis: idem videꝯ: siue vn⁹ solus dicit siue oēs vel maiꝛ pars dicit bñ sumus oēs p̄cordes q̄ talis eligaꝯ: qꝛ ꝟ videꝯ diffinitio vel oꝛdinatio. sed si aliqs vel aliq nō ex p̄dītione vel mandato aliox nec oꝛdinādo aliquē nec suā voluntatē exp̄ mēdo ⁊ etiā alij suadēdo dixerint: talis esset bon⁹ ad eligendum nec crederē petū q̄uis sit tutius silere. ꝟ idē etiā videꝯ q̄ si duo eundo p̄ viā p̄mitterēt vel diffinirēt q̄ aliquē eligerēt q̄ puni endi essent. ar. lxxix.di.c.j. ité caueant isti segregati vel oēs simꝫ ne sup̄ tradicēdo alicui malo vel de p̄mouēdo aliquo bono faciāt aliqua iuramēta vel p̄missiones vel subscriptōes: qꝛ si fecerint puniēꝯ. nec vnq̄ de facili poterūt p̄tēdere cām quare fecerint. ix.q.ij. si quis clericoꝝ. ⁊. iiij.c. p̄cedētibus. tñ si oīno ap pareat iusta cā in p̄trariū valeret ⁊ nō puniren. xvj.q.vj. sane. tñ q̄ postea fiet ab istis ꝑspiratoꝛibus valet nisi faceret factū cō ꝑspiratū: puta si eligerēt p̄sonā de qua ꝑspirauerāt. nā electionez credimus hmōi cassandā: qꝛ fuit p̄tra mandatū iuriū p̄dictoꝝ ar. x.di. vides. C. de leg. nō dubiū. sed nec credim⁹ ipo iure nullā nec ipo iure ꝑspiratoꝛes p̄uatos potestate eligendi: qꝛ ꝟ canone nō p̄hibetur. ⁊ ar. ꝟ. ſ. licꝫ nō sint p̄uati potestate eligēdi: tñ vo ces eoꝝ qui ꝑspiratā p̄sonam noīauerint nō p̄stabunt ei suffragi um non ea ratione: qꝛ p̄uati sunt potestate eligēdi: sed qꝛ lege vl̄ canone p̄hibēte elegerūt vl̄ nominauerūt. x.di. vides. C. de leg. nō dubiū. tñ si illi qui se obligāt p̄dicta diffinitōe vl̄ scriptura vel alijs modis p̄dictis postea se absoluant: satis dici pōt q̄ nō cassa bitur electio eoꝝ: ⁊ eoꝝ voces p̄stabunt suffragia. iam. n. erat ī ta statu q̄ lex vel canon non p̄hibeat ab electōe ⁊ oīs res p quascū q̄ causas ⁊c̄. de.reg.iur. oīs. iam enī desinit cē ⁊ p̄sumitur vnū factū q̄ p̄mo p̄sumebaꝯ. ⁊ erat ar. j.e. officij. ff. de iudi. de niq̄. ſ tñ non nego possint puniri p̄ p̄terito excessu. ité si totū capitulum añ moꝛtē oꝛdinauerit de aliquo eligendo vel etiam maiꝛ para postea idem illicite oꝛdinauerit seꝑatim ab alijs ⁊ postea simꝫ cum alijs qui p̄dictis non interfuerunt conueniant tempoꝛe li cito ad electionē faciendam: tenebit electio facta ab illis qui p̄di ctis non interfuerunt si sunt vltra tertiam partē capituli: quia est sanioꝛ pars. j.e. scriptum in fi. ⁊ no. s.e. dudum. ⁊. j.e. congrega to. si aūt fiat a minoꝛi parte q̄ tertia vtraq̄ cassabitur: quin ꝟ oī bus simul intelligitur fieri vnum capitulum. nec sunt p̄uati po testate eligendi. ⁊ ideo est: quia si illi idez qui male oꝛdinauerūt electionem de aliquo faciendo alium elegerint tenet eoꝝ electio. ⁊ hoc est q̄ illi qui non peccauerunt in oꝛdinatione p̄dicta non possunt p̄cedere ad electionem p̄dictis non vocatis: nā non sunt ipo iure p̄uati potestate eligendi. plus placet q̄ p̄dicti tus tractatus non est conspiratio: quia non est contra aliquem sed simpliciter potest dici tractatus q̄ aliquando est illicitus si ibi aliquid super futura electione certum p̄mittatur vel diffi nitur. lxxix.di.c.j. alias licitus si ibi aliquid est licitum. (arcere) cū tion teneat citatio.

QUm ad nostraz. traditio, s.e. cum causam. sed postulari potest: vt no. s.e. cum monasterium. (si vllam spem.) p̄incipaliter: secundario ei licitū est eccl̄esiasticos honoꝛes sperare. lxix.di. si officia. lxiij.dis. con sulunt. vel dic vt dixi. s.e. venerabilem.

OFficii. ⁊ patrem. ⁊ bene si erat in po testate eius: alias ho mo liber a se tñ postulandus est. (dispensare.) hic habes q̄ legitimus non potest dispensare vt homo alte rius p̄fessionis eligatur q̄ apparet ex eo q̄ cassatur electio po stulari autem potest: ⁊ tunc si postulatur in abbatem nno de fa cili admittentur. sed si postuletur ad aliam dignitatē vt archiē. vl consimilem non oportet ita solēnem inquisitionem fieri: quia archidia. regulariter plus oportet scire iura canonica q̄ꝫ regula ria: immo idem dicimus de monachatu: qꝛ clericus ad eum de bet postulari non eligi. (incontinenti). xxx.q.j. si qua. ff. si cer. pe ta. lecta. sed cum monachus possit p̄fici eccl̄esijs secularibus: vt xvj.q.j. sic viue. ⁊.c. si clericatus. quare clericus maxime qui be ne sciat regulam non potest fieri abbas. Respon. q̄ licet sciat re gulam non tamen p̄bauit vitam vel habitum. arg. xix.q.iij. monasterijs. nam cum non sit p̄batus in regula nō potest fie ri abbas sicut neophitus qui non est p̄batus in clericatu non potest fieri sacerdos vel episcopus. xl viij.di. sicut neophitus: ta men quidam dicunt q̄ in eadem qua fit monachus potest eligi in abbatem. ꝟ autez electio cassata fuit ꝓpter suspitionē simonie vel ambitōis. (si vrgēs) maxime.

TLa quotidiana. canoni/ cam.) no. electionem cannicam esse licet excōmuni cati minoꝛi excōmunicatione sint admixti non excō mu nicatis. j. de cle. excō. mini si celebrat. Quidam dixerūt eam cassandam: qō apparꝫ ex eo q̄ dominus papa dicit ꝟ q̄ supplet defectum si quis fuit. ⁊ ad idem facit: quia cum participare ex cōmunicato sit peccatum moꝛtale. j. qō me. cā. sacrj. ⁊ peccantes moꝛtaliter remouentur a legitimis actibus tempoꝛalibus. j. de testi. super eo. multofoꝛtius a spiritualibus. j. qui fi. sint legi. per venerabilem. sed non est similē: quia eligendo ius suum p̄sequi tur a quo nullus p̄hibetur. iiij.q.vj. omnibus. sed testificando p̄sequitur publicum officium a quo repelli debet quilibet cri minosus. ⁊ sic loquitur decre. super eo. item in electione non ē iu dex qui remoueat illum contra quem dicitur crimen vel qui est criminosus. sed in receptione testium est iudex qui audit excepti ones ⁊ alia de iure. item licet excōmunicatus minoꝛi excōmuni catione possit per sententiaꝫ remoueri si directe accusetur ab his actibus ⁊ alijs non est tñ ipso iure remotus nec est audiendus ex tra iudicium quod est quando fit electō: excipiens de crimine q̄ ipso iure non p̄uat cum etiam sic p̄batum non infirmaret nec p̄uaret cum iuribus suis. j. de iudi. at si clerici. nam ⁊ alias cle ricus suspensus est quo ad se ⁊ quo ad alios. j.q.j. sacerdotes. et iam contingeret q̄ vir aliqua elec. esset canonica cum vir aliqs sit sine crimine. l.di. quia tua. Sed si electus minoꝛi excōmunica tione ligatus sit nunquid valebit electio de eo facta? videꝯ q̄ sic. exemplo esaie ⁊ ezechielis. viij.q.j. in scripturis. l. distī. quid est. Et oꝛdinatus in crimine non enoꝛmi executionem retinet. lxviij di. sicut. Sed contrarium verum est in excōmunicato minoꝛi ex cōmunicatione. ⁊ habes exp̄essum in p̄allega. decreta. Si cele bꝛat. Sed hoc plene non satisfacit dubitationi nostre cum ex sup pletione defectus videatur minus canonica electio vbi excōmu nicatus minoꝛi excōmunicatione interest. sed dicimus hanc sup pletionem non esse de necessitate sed ex abundanti: immo plus dicimus q̄ si interfuit excōmunicatus minoꝛi excōmunicatione tenet electio si hoc ignoꝛarunt vel etiam scierint dūmodo p̄tote stentur: quia ideo admittunt eum: quia dubium est de excōicatōe eius: non autem admittunt eum tanq̄ꝫ habentem ius in electio ne. si enim scienter admitterent tanq̄ꝫ ius habentē in electione non valeret electio. ar. j. de p̄cura. c. vl. j. de re iudi. ad p̄ban dum. j.e. massana. j. de offi. delega. cum super ab. ⁊ idem dico si admitterent quoslibet alios quos ius p̄hibet admitti sicut lai cos. j.e. massana. Secus si illi ad quos devoluta est potestas eli gendi alios qui sunt p̄uati potestate eligendi: quia indignum elegerunt ad electionem admittant: quia ꝟ non est contra ius. sed p̄ter ius: quia ibi fauoꝛ non peccantium maxime attendi tur cui renunciare possunt. arg. s.e. cum vintoñ. immo plus di co q̄ si omnes p̄ter vnum essent excōmunicati ⁊ vnus solus nō excōmunicatus cuꝫ p̄testatione p̄missa admittat alios excō municatos tenet electio: quia in eo recidit ius capituli. ff. q̄ cu iusq̄ꝫ vniuer. sicut ⁊ no. j. de offi. oꝛdi. irrefragabili. Sed quid si ignoꝛabant eos excōmunicatos tempoꝛe electionis. sed post p̄ bata est excōicatio. Rñ. si oēs excōicati elegerunt vnū: ⁊ sol⁹ nō ex

cõicat⁹ aliũ tenz electio nõ excõicati.ar.j.e.congregato.⁊ meli⁹.s.e.bone memo.ma.⁊.s.de postu.gratũ.si vero excõicati ⁊ nõ excõicatus ꝓueniũt in vnã psonã distingũt quidã licet male q; si tot sunt excõicati quot excõicatione semota alioꝝ electio nõ teneret nõ valet electio.si vero pauci sunt excõicati ⁊ plures nõ excõmunicati tenet electio.ar.j.c.pri.in fi.alij dicũt ⁊ bñ q; semp tenz electio.etiã si vnus solus sit nõ excõicatus:qz in eũ recidit ius vniuersitatis.vt hic dictũ est.⁊ ad h facit qõ dicitur in duobus tutoribus quoꝝ vnus est verus tutor ⁊ alius est falsus ⁊ pstant ambo aucto.nam tenet auctoritas.ff.q; cũ fal.tuto.l.j.§.j.⁊ est ea rõ qz siue verus tutor solus sit tutuor siue cũ alio tñ solus auctoritatem prestare põt.vnde in his casibus vbi in oẽm euentuz tenet q; fit ab vna parte nõ habet locũ cum decre.j.de offi.del.cum super.sicut ⁊ est h in electõe.nam si minor pars esset excõmunicata ⁊ maior non excõicata ⁊ concors ẽ de aliquo eius electio tenet siue minor sit excõicata ⁊ tenet tũc propter viciũ minoris partis ⁊ si maior sit excõicata tunc tenet ꝓpter numeꝝ videt q; melius dicerẽt numeꝝ.s.q; si minor pars sit excõicata tenet electio facta a maiori parte ⁊ hoc propter numeꝝ.si vero maior pars sit excõmunicata tũc electio minoris partis tenet ꝓpter viciũ maioris partis.at vbi in vnũ casum tenet in aliũ:nõ sicut in duobus iudi.deleg.cum clausula q; si non ambo ⁊c̃.secus est.nã si potest intereẽ non tenet ꝓcessus alterius si autẽ nõ põt tenet ⁊ tunc hz locuz ratio decre.cũ super.vnde dicerẽ q; si tres sunt iudi.delega.cũ clausula:q; si non oẽs ⁊c̃.⁊ oẽs tres ꝓueniãt ad ferendã sniam vnus tamẽ esset recusatus vt suspectus vel excõicatus teneret sententia.nec ob.j.de re iudi.ad probãdũ:qz ibi loquit qñ excõicatus sine excõicato sententiã ferre non poterat.vel dic ⁊ meli⁹ q; decre.predicte cũ super.ad probandũ: ꝺ ꝓcu.c.vl.loquunt quã do excõicatus vel alius qui a iure prohibet interest alicui tractatui vel facto interest tanq̃z ius habẽs ⁊ auctoritatem prestans ⁊ ab alijs scienter admittitur.nam in hoc casu totũ irritat.hec aũt que dicta sunt intelligimus qñ ignoranter admissus ẽ:⁊ postq̃z sciunt nolunt illi quos tractatus tãgit q; eius auctoritate nitat.sed tñ auctoritate illoꝝ qui de iure poterãt prestare auctoritatẽ.alij dicunt q; tenet etiã si inter centum esset vnus excõicat⁹ sed papa de gratia tenet supplere.vt h.idem qõ in electõe dicimus etiam in alijs negocijs siue procuratoꝝ cõstitutionibus siue alijs.j.de ꝓcura.consuluti..alij dicunt q; etiam si oẽs essent excõicati i nõ tamen p sententiã q; tenet electio.⁊ idem dicũt in pstitutõne ꝓcuratoris vt no.j.de ꝓcura.consulti.sed de hoc no.s.e.cuz vintonien.nobis videtur q; in hoc partes sunt electores ⁊ iudices q; si ambo admittãt scienter psonas ad eligendũ vel iudicandũ q; de re interesse nõ possunt nec per eoꝝ ꝓsensum valet qõ fit ab eis.j.e.maffana.j.de offi.dele.cũ super.j.de ꝓcura.c.fi.quod tñ intelligo verum si poterunt eos expellere de facto ⁊ de iure.q; si de iure non possunt expellere:quia occultum est impedimentũ: quia interesse non possunt vel electioni vel iudicio lz coelectores ⁊ cõiudices h sciant secure ꝓcedant cũ eis premissa tñ premissa protestatione q; ipsi nõ ꝓsentũt q; alij qui non possunt interesse electioni vel iudicio habeant i eis vocẽ vel q; sint eoꝝ coelectores: imo pro se tñ eligunt ⁊ ex suis votis tantũ ⁊ ꝓsensibus volunt electionẽ inniti.ar.ij.q.vij.plericz.⁊ idem intelligo si de facto nõ poterunt expellere : qz tunc simili protestatione facta ⁊ publice si audent.vel occulte.j.q; me.cau.perlatũ.procedãt ad electionem h tñ prudenter attende vt nihil faciãt qõ nihil videãtur consentire q; secũ eligant:quia si idonei scrutentur nõ idoneos hipo videretur cũ eis eligere nec valeret protestatio que ꝓtradiceret facto.j.de appel.solicitudinẽ.nisi forte ⁊ hipm.s.q; scrutarent facerẽt timorẽ.ar.j.qõ me.cã perlatũ.h nõ plz:qz nõ scrutant tanq̃z ipsi sed quasi capitulũ ⁊ ideo nõ preiudicat eis etiã si sciãt.p illud aũt q; ambo ad ambo scrutatores vadunt vel q; dant aliq bus potestatem eligendi vel publicandi electionem vel proferẽdi sententiã non viderentur contra suam protestationẽ venire. si aũt scienter admittant personas ad eligendũ vel iudicandum que interesse de iure non debent sed tñ ꝺ suo sensu possunt admitti tunc valet qõ cõiter fit ab eis.ar.ff.pro so.l.j.§.j.s.e.cũ vintoñ. s.e.in causis.j.de offi.dele.sup questionũ.§.j.⁊.c.coram.si autez ignoranter admittant etiã eos qui nullo modo per eoꝝ ꝓsenſuz ꝓnt interesse electioni vel iudicio semper tenet qõ fit ab eis.ar.ff. pro.l.j.§.j.qz principalis eoꝝ intentio est eligere siue cuz alijs siue per se tantũ si alij de iure interesse non possunt.ff.de iniur.cuz q. §.si iniuriã.⁊.§.se.itẽ dic q; si totũ capitulũ vel maior pars illi.s. penes quos ẽ potestas faciẽdi capitulũ vel nõ faciendi admittunt scienter excõmunicatos notarios non valet electio facta ab h illicito capitulo etiam ab ignorantibus excõmunicatos. ⁊ idẽ est si non sint notorij excõmunicati dũmodo probari possit. isti enim ignorantes excõicatos in hoc illicito capitulo cum consentientibus non debent procedere ad electionem faciendam sz debent expectare finem termini statuti a iure.vel dic q; statim et in eodem capitulo possunt ignorantes eligere:quia ipsi soli sunt capitulum cum alij ipso iure sint priuati potestate eligendi.argu.j.e.massana.sed certe illa decre.hoc non dicit.alijs videtur q; hec electio ignorantium valet si sit in eodem contextu:quia aliorum electio est mala vel nulla.s.e.dudum.j.e.congregato.sed ex interuallo non valet nisi vocatis alijs non enim cassatur eoꝝ electio qui eligunt cum excõmunicatis:quia priuati sunt potestate eligendi:vel quia voces eorum non prestant suffragium:quia cõmunicant cum excõmunicatis qui priuati sunt.tales enim nõ remouentur ab eligendo.j.de cle.excom.mi.si celebrat.sed hec est causa quare non tenet electio eorum:quia intendunt eos eligere cum excõmunicatis qõ esse non potest.j.de offi.dele.cum super. ⁊ videtur etiam si diuersos eligant excõicati ⁊ non excõmunicati:quia scienter admittunt excõmunicatos ⁊ cum eis coeligẽ intendunt q; non valet electio etiam non excõmunicatorum predicta ratione:quia coeligere videntur licet diuersos eligant.ar. ff. de re iudi duo ex.ff.de arbi.si in tres.⁊.l.se.nec est vis siue capitulum admittat ad eligendum ⁊ sic coeligant siue singulares persone capituli scienter coeligant cum excõmunicatis quod appareret si postq̃z sciuerint in auxilium siue electionis vtantur vocibus excõmunicatorum semper enim cassabitur talis electio:quia qõ volunt non possunt ⁊ quod possunt nolunt.j.de offi.deleg.cum super.item dictum est in electionibus spiritualibus.idem videt etiam in non spiritualibus.s.q; si excõmunicati ⁊ nõ excõmunicati sunt mixti ad qõ negocium vniuersitat] faciendum ⁊ tota potestas recidit in non excõicatos:qz nulla ratio diuersitatis videtur.licet aliqui dicant contra.sed si non est factum vniuersitatis sed alias cõe tunc non recidit potestas in non excõicatos: qz excõmunicatus nomine suo bene constituit procuratorẽ.r.de iudi.intellexim⁹.sed non in factis vniuersitatis:quia non ẽ eius membrũ sed ad ea precisum cum interdictis aut non excõmunicatis bene possunt alia negocia preter electiones facere:puta ꝓcurationes contractus ⁊ huiusmodi qui ab eis non prohibẽtur etiam in negocijs vniuersitatis.si autem non sunt notorij excõicati nec probari potest tunc non solum non sunt expellendi a capitulo sed etiam vocandi ⁊ h bene probantur. j. de procura.c. fi.vj.q.ij.c.j.⁊.ij.xxiij.q.iiij.iubemus.si autem capitulũ vl maior pars vocauerit ignoranter notorios excõicatos tũc valet nihilominus electio facta vt in isto.c.sz tñ in hoc casu ꝓpt psumptionẽ contrariã capitulo incumbit probatio vel maiori parti q; ignorauerunt ar.j.vt eccle.bene.c.vno.lxxxij.di.proposuisti.sed in hoc casu si aliqui sunt in capitulo qui sciunt aliquos notorie excõmunicatos vel de quibus probari potest q; sunt excõmunicati nihilominus voces eorum prestabunt sibi suffragia dũmodo scientes excõmunicatos non consenserint expresse q; excõicati vocarẽtur ad capitulũ. tacitus enim consensus sciẽtiũ vel presentia nõ obest.cum etiam si contradicerẽt vel protestarẽtur ignorantes non cogerẽtur ꝓpter dictũ eoꝝ nec etiã deberẽt cessare a vocatione eorum.⁊ eodẽ modo si aliqui de scientibus non interfuerunt electioni:horum enim scientiũ electio tenet ⁊ voces eorum prestant suffragium nec coeligunt cum excõmunicatis:quia h nõ intendunt sed per se tantũ:quia non est in potestate eoꝝ eos admittere vel expellere.sed dices debere eis imputari q; ꝓbare possunt ⁊ non probant. Rñ.non est verum:quia non est presens coram quo probent cum capitulum in h sit iudex.item nemo cogit aliũ accusare.C.vt nemo inui.age.l.j.⁊ sicut non cogitur accusare sic nec appellare:quia non prodesset nisi appellationẽ prosequeretur q; esset agere.j.ꝺ appel.cum sit romana.fatemur tamen q; si appellauerit:quia aliquis ẽ ibi notorie excõicatus ⁊ i cã appellationis ꝓbauerit excõicationẽ notoriã q; cassabitur quicq; factũ erit post appellationẽ.nec valet q; dicãt q; ignorabant eos excõmunicatos:qz debebant deferre appellationi ex iusta ⁊ ꝝa cã interposite.secus aũt esset si non appellaret sed tantũ capko denũciaret aliquos excõicatos interesse electioni:qz tũc nõ cassaret q; fieret post talẽ denũciationẽ in qua nullius supioris ẽ examẽ implorandũ.idẽ dicẽdum videt de interdictis ⁊ oĩbus alijs q̃s ius eligere ꝓhibet.sed nõ intelligitur de his quos ius vel iudex ab electione repellerit sed tñ ab electione non prohibentur.s.e. cum vintonien.

Scriptum est de numero sz q; numerus postulantiũ erat duplo maior(patriꝝ) eligẽtium plebanũ.(reuocatam).j.de censi.olim.(pars altera.) sz postulantiũ eradien.(intentionem).s.postulationẽ ꝓferendã

electioni.(vbi nati).ĵ.de pręsum.quosdam.(consenserint.)qr̃ni si esset de assensu partium:prius debet ꝓstare de defensione partis ꝛ reuocatione cum ex illo constaret si numer⁹ esset duplo maior necne.vel dic ꝙ beneplacitum partium non habetur ad inq̃sitionē quam omnibus modis vult fieri vt supra dictum est.sed ad diffinitionem habetur beneplacitum quā non vult fieri nisi partibus placeat.sed si partibus placet fiat ſm formā que sequitur(prepositi).isti enim ꝛ si alias ius non haberent in electione: quia vtraq; pars consensit ꝙ admitterentur suffragium prestabunt voces eorum.(per alios.)scz procuratores cōstitutos ad eligendum.ex his videtur ꝙ aliqui de electoribus possint facē cuz facere compromissarios ꝛ alij non.ꝛ ꝙ illi qui non faciunt tenē tur huiusmodi compromissarios admittere.sed cōtra videtur quia vno solo contradicente non potest fieri compromissum.itē si sunt compromissarij ergo habent potestatem prouidendi ecclesie.ĵ.e.quia propter.quod constat esse falsum:quia nec ꝙ compromiserunt soli habent potestatem.item ſm h̄ videtur ꝙ h̄ electio partim ex compromisso: partiz ex scrutinio procedat ꝙ nō videtur conueniem⁹.so.dicimus ꝙ isti non fuerunt compromissarij sed procuratores fuerunt quibus aliqui vota sua cōmiserāt ꝙ licet quando ex iusta causa aliquis electioni interesse nō pōt.ĵ.e.quia propter.ꝛ etiā si solūmodo placet alijs coelectoribus:vt hic.ꝛ satis apparet ex his que dicuntur h̄:quia post talem ꝓmissionem votorum debet fieri scrutiniū ꝛ non debet attendi ī scrutinio quot sunt voces procurator̃ sed qui sunt illi ꝙ vota sua eis cōmiserunt vt hic dicitur:nam si proprie compromissarij essent quasi donatarij ꝛ tñ vota eor̃ attenderentur ꝛ non illorum qui in eos sua vota transtulissent cum ex translatione nihil potestatiz in eis remansisset:vt no.s.e.in causis.Sed queres cum sepe contingat ꝙ in aliquibus ecclesijs electio non tantuz ptinet ad capitulum sed aliquādo pro tertia parte,pertinet ad capituluz,p alia tertia parte ad clerum ciuitatis ꝛ pro alia ad prelatos:at h̄ cum non omnes possint nec debeant interesse electionis scrutinio ꝓpter inconueniēs qō sequeretur.s.forte clerici soli plures sunt q̃z totum capitulum ꝛ prelati.ꝛ sic si eorū vota singulariter attēderētur non solum tertiam partem sed etiam maiorem in electōne habent: videlicet nunquid ergo ī hoc casu licebit facere compromissarios?Rñ.non,sed faciant vt hic fecerunt.s.vota sua cōmittant aliquibus procuratoribus qui postea cum alijs faciant scrutinium vel cōpromissum si compromittendi potestatem habēt ꝛ si duobus cōmiserint vota sua ꝛ tunc vnus poterit consentire in vnū in scrutinio ꝛ alius in alium.h̄ non fatemur: quia cū quelibet harum trium partium quasi vniuersitas censeatur ad electionem faciendam per procuratorē tantū quelibet vniuersitas respondibit.sed illius vnius vox valebit pro parte tertia.als.n. sequeretur absurditas ꝙ eadem vniuersitas sibiipsi contradiceret per vnum procuratorem eligendo alium vel etiam per aliū alium.nec ob.qō h̄ dicitur ꝙ admittebantur singuli tanq̃z singulares pro suis ecclesijs ꝛ non omnes tanq̃z vna vniuersitas:qr̃ h̄ singuli tanq̃z pro singlis ecclesijs habebāt ius ꝛ nō tanq̃z pro vniuersitate ecclesiar̃ vel prelator̃:īmo plus dicimus ꝙ si diuisim capituluz aliquibus compromissarijs ꝓferret potestatē ꝛ p̄lati alijs ꝛ clerici alijs: tamē isti quasi ꝓmissary nō pōt eligere:qr̃ ī nullos singulariter ē translata potestas eligēdi:qr̃ nec ip si transferētes soli sine alijs hanc potestatē habebāt: sz nec ī omnes translata ē:qr̃ simul in oēs transferre noluerūt. fatemur tñ ꝙ si in oēs transferre vellēt possunt:ꝛ non solū in eodē tempe sed etiā in diuerso.ar.ff.de ser.ru.predi.p fundū.ff.cōia predi.receptum.,pcuratores autem ꝛ simul ꝛ diuisim constituere possunt ad h̄ vt vice eor̃ eligant.(totq̃.)no.ꝙ si vn⁹ ꝑ plurib⁹ admittit tantū potest ille solus siue vox eius ꝙ si omnes voces suas dedissent.ꝛ hoc intelligimus ꝙ omnes tanq̃z singuli habeat singulas voces.aliud enim esset si vniuersitas prelator̃ hēat tñ vnaz vocem vel duas licet plures essent prelati.(duplo).i.duas ptes.sufficit enim ꝙ postulatus hēat duas ptes ꝛ nō est necesse ꝙ pl⁹ hēat item videt ꝙ etiā si ab vno solo electio fiat ꝙ electio debeat ꝓferri cum postulatio non tam iusticie q̃z gratie innitatur.electio autem,tantū iusticie.ĵ.de postu.bone.j.sed h̄ ar.non valet.naz presentatio similiter innititur gratie.xvj.q.iij.si quis.ꝛ tñ si non admittitur fit iniuria presentato.xvj.q.vij.decernim⁹.ꝛ ideo agit ꝓtra nō admittentē eū.ĵ.de iurepa.pastoralis.ꝛ idē ī postulatione ar.ad idē.ff.de aqua quoti.l.j.§.pe.ꝛ dic ea que hic dicūtur locum habere in electoribus ꝛ in iure qō ad electores pertinet.et quod ex electione ꝛ electoribus acquiritur.ius autem confirmatoris dispensatoris vel alterius superioris non tangitur in hac decre:īmo ī optione eius remanet sicut ꝛ añ hāc decre.erat vtz velit ꝓfirmare vel dispēsare necne.s.de postu.bone,(mīme.) hic habes notabile ꝙ quādo in vacationē aliqua ꝓtingit fieri vnaz postulationē ꝛ vnā electionē ꝙ nō seruaī illa regula ꝙ is eligaī qui a maiori ꝛ saniori pte fuerit noīat⁹.ꝛ itez habes aliō ꝙ pcc cante maiori parte in postulatōe ius eligēdi recidit in minorem partē eligentē ꝛ h̄ intelligimus si electio nō fiat ex interuallo sed in eodē ꝓtextu.vel nō potes dicere nō fallere h̄ regulā.reputatur enim sanior que eligit illa que postulat:vt no.s.e.dudū.(postulātium.)ignoranter indignū.(reprobare.)postulatio reprobaī:qr̃ de indigna psona electio qr̃ non habet tertiā partē capituli q̃ ad minus necessaria est qñ alij nō delinquunt scienter postulādo vel eligēdo indignū.de h̄ no.s.e.dudū.(maior pars.) nō intelligas ꝙ licet maior pars postulantium vel eligentiū eligēdo indignū scienter priuata sit potestate eligendi ꝙ ꝓpter hoc alij qui ignorantes cum indignum ipsum eligerent eodē modo priuati sunt potestate eligendi.sed h̄ ideo fiat:quia maior pars postulantiuz archiepiscopum indignum priuati sunt potestate eligendi.rcliq̃ qui elegerunt plebanum sunt maior pars.confirmatur ergo electio plebani in hoc casu non quia illi qui ignorantes archiepiscopum indignum ipsum elegerunt priuati sunt potestate eligendi sed quia plebanus maiorem partem habuit non computatj scienter eligentibus indignū.sed per h̄ videtur ꝙ non solum si maior pars sed etiam si vnus solus de duplo numero tolereī: quia scienter elegissent indignū ꝙ deberet confirmari electio:quia nō sublato non remanet duplus numerus.Rñ.non est verum:quia licet priuatus sit potestate eligendi:tamē in hac postulatione iuste admittitur.ꝛ ideo ꝓputandus est ad ꝓplendū numer̃ duplū: licet suffragium non prestaret postulationi vox eius.secus autez diceremus si primo priuatus potestate eligēdi admitteret ignoranter ad postulandum:quia tunc non computaretur ad numerum duplum complendum:nec est dicēda maior ꝛ sanior tertia pars eligens dignum dupla postulante indignū:dūmodo tm̄ in vno vel etiam in pluribus excedant postulantes indignū duz tamen semper remaneat maior numerus ignorantiū indignū q̃z scientium:quia licet si non essent cum eis scienter postulantes indignū tamen prevalet postulationi electio:quia non esset ibi duplex numerus si subducerentur scienter eligentes indignum:tamen quia eis sunt adiuncti non prevalet:quia tertia pars q̃ eligit non fuit capitulum:imo due partes que postulerunt fuerūt capl̄m ꝛ pmanserunt capl̄m lz minor pars de eis deliquerit sciēter postulādo indignū lz si maior sciēter ī dignū postulasset:puta ex.xxxiij.xvij.tunc desisset esse capitulū in illis duabus partibus ꝛ fuisset capitulum vel potius maior ꝛ sanior pars capituli que elegit.nam tñ dicimus vnū capitulum licet maior pars in vnū consentiant ꝛ minor in alium:sed tunc dicimus diuersa capitula vel vnum capitulum ꝛ aliud non capitulum quando due partes eorum qui ad electionem vocandi sunt in vnam personam conueniant ꝛ tertia in aliam. Sed quid si de.xxxij.postulantib⁹ indignum fuerunt.xvij.scientes indignū ꝛ alij.xv.ignorantes.sz eligentes dignū fuerunt tm̄.xiiij.Rñ deo.postulationem et electionem cassandam exquo duplum numer̃ habet inter ignorantes ꝛ scientes postulatum dignum ꝛ maior pars est ignorantiū postulantium indignū q̃z sint omēs illi qui elegerunt dignū.sed potest dici sine subtilitatibus h̄ procedendū ſm litterā simplicit seruandā vt sonat.(scienter.)de hoc no.s.e.dudum. in glo. circa (indignum.)in dignitate peccati in quo perseuerat.secus si pateretur defectum tunc enim non priuarentur potestate eligēdi. s. e.innotuit.nisi cassatā postulationē iterare vellet.s.de postu.gratū.(debeant.)illi qui scienter elegerunt indignū nō alij.(priuari) per sententiam si electio fiat ex interuallo.si vero incontinēti nō est necessaria sn̄a:vt h̄. vel melius.i.priuati nunciari.s.eo.cum in cunctis.

De pro defectu. tres mensēs.

h̄ est spāle in pastoralibus cathedraliū ꝛ regularium ecclesiar̃ in his enī necessari⁹ est cursus sex mensium.ĵ.de ꝓcessio.preben.nulla.ꝛ ibi no.quid sit iustum impedimentū ꝛ istō tps dz a ꝓmissarijs obꝑuari cū capl̄m nō possit eis plus dare q̃z noscaī habere.ff.de acq̃.re.do.traditio:ꝛ interī capl̄o currit tps.nec ob.C.ō tēp.ap.auē.si tñ.qr̃ibi ꝓmissuz ē de volūtate ꝑscribētis ꝛ ei⁹ q ꝑscribiī.h̄ vero tñ de volūtate ei⁹ cui prescribitur.negligētia enim istor̃ capitulo imputaī:quia pdit quis ius qō per se vel paliū nō est vsus.ff.quēad.ser.amit.liij.sed cum capitulum in culpa non fuit seu in mora: quia persone diligenti cōmiserat videtur ꝙ si non eligat tunc legitime capitulum sit impeditum ad hoc vt tempus sibi non currat.ĵ.de concess.preben.quia diuersitatem. maxime quando id reuocari nō potest:quia res non est integra.s.e.in causis. propter quod di-

cunt aliqui q̄ impedimentū ab alio illatū non imputatur predictis que in ipsum sibi retulerunt sicut in proximo casu fuit .ff. si quis cautio.l.non exigimus.§. quod diximus:quia debuerunt ita prorogare compromissum si postea eligere potuissent si compromissarij negligentes fuissent in eligendo. vel dic melius q̄ si sunt donatarij eorū tantū impedimentuz attenditur ita q̄ impedimētuz nil operatur nec eos negligentia excusat.secus quando sunt cōpromissarij:quia tunc iure cōpromittentiuz eligere debebāt impedimentis mutuis se excusant.donatarij vero sunt quādo simpliciter eis prouidēdi tribuūt potestatem.sed cōpromissarij quando simpliciter vl'ad tēpus id cōmittunt vt vice eorū eligant:vt no.j.eo.c.quia propter.(cathedralis).i.episcopalis. (vel regularis).regularē eccliam'dicim⁹ sc̄m q̄ hic intelligitur quamlibet ecclīaz collegiatam vbi sunt clerici vl'conuersi sine p̄ prioviuentes dūmodo sit collegiata ꝛ collegij sit electio.non autē hic intelligimus cōprehēdi parrochiales ecclīas vl'dignitates cathedralū eccliarū,preter episcopatū: quia littera hoc non sonat.item non intelligimus h̄ q̄ dicit̄ de prioratib⁹ qui dantur ab abbatibus.quidā tamē hoc q̄ hic dicitur intelligunt de regularib⁹ oībus siue electio pertineat ad conuentū siue ad superiorem abbatē siue quēlibet aliū ꝛ non videm⁹ rationē diuersitatis.de prioribus aūt vel certis officijs que sunt in monasterio sub abbate eidem monasterio presidēte bene credim⁹ sub hac regula non altari q̄ztū ad terminū triū mensium:quia nō habet principaliter curaz.(iiusto impedimēto). secus si iustū esset impedimentū.xxviij.di.de siracusane.lxj.di.bene.j.de cōcess.pben. quia diuersitatē.ar.C.de inoffi.testa.contra malores.ff. ex quicau.ma.l. q̄ qdem.ꝛ si non eligatur tranffertur ipo iure electio ad proximū superiorē nec tenet electio postea facta ab eo. j. de sup.ne.prela.liczꝛ decre.seq.ꝛ si postea primus eligat ꝛ secundus eodē modo cum nulla sit ipso iure prima:tenet secunda:no. j.de sup.neg.prela.c.vlt. Sed quid dices si habuerunt iustū impedimentum nunquid transactis tribus mensibus poterūt eligere sine licentia vel oportebit eos impetrare in integ.resti.ꝛ dicunt quidam q̄ sine vlla restitutione eligere poterunt:quia nec currit eis tempus.ar.j.de concess.preben.quia diuersitatē.alij distinguūt an tale sit impedimentū q̄ faciat dormire prescriptionem sicut excōmunicatio ꝛ tunc locuz habet appellatio supradicta.j.de concess.preben.quia diuersitatez. an non faciat eam dormire sed iuuatur beneficio restitutiōis in integ.vt in absente cā reipublice:ꝛ tunc non potuerunt eligere nisi beneficio petito.ꝛ no.j.de prescrip.ex transmissa.tamē h̄ non placet.credimus tamen q̄ non incipit currere h̄ tempus nisi ab eo tempore quo sciuit eccl̄iam vocare ꝛ potuit prouidere.sz ex quo cepit currere sine aliqua retardatione consūmat cursum.vnde non videt indifferenter locū habere hec restitutio in integrū. sed si post q̄z incepit currere ante finē legitimo impedimento detineret: puta infirmitate vel alio quo prouidere impediretur bene consulerē sibi restituenduz tēpus quo fuit impeditus nisi prius esset alij ecclesia illa collata:quia tunc ei non auferetur.ar.j.de iure patro. consultationibus. sed certe ꝛ tunc ei restituetur electio ꝛ prebenda. alij aufertur licet canonice collata fuerit:quia omnia debēt reduci ad eum statū in quo fuerūt tēpore quo impetrat restitutionē ꝛ bene dicit̄:quia eligere debuerunt.naz si omnes in capitulo dissentiāt ꝛ vnus vl'plures q̄ nullū postea elegerunt dicant cassata electōe ab vna parte facta ꝛ transacto iā tpe triū mensiū se debere eligē male dicunt cū tunc eligere debuissent.ꝛ etiā si vn⁹ sol⁹ bene elegisset eius electio tenuisset.j.e.congregato.Sed q̄d dices si non debuit eligere:puta postulat⁹ ē aliqs bon⁹a duab⁹ partib⁹. alij p̄sentire p postulationi nolūt nec eligere:q; nō teneret.s.pri.c. hic. Rñdēt aliq̄ q̄ si hi nō eligat infra tēpus ꝛ postulatio ab alijs fcā cassef:tñ electio eis vltra tps fuef cū eligere nō debuerūt. Sz p̄:poti⁹ vī eis īputandū q̄ non elegerunt:q; p postulationē non imponebaf necessitas supiori q̄d approbaret postulatū:vt no.i ea decre.vl'q̄ refutaret electionē.ꝛ vī idē etiā si ponas cōuersuz casuz.s.q̄ si p̄firmaret postulationē:vlteri⁹ non poterant eligere ꝛ q̄ nisi aliud canonicū obstet cōfirmare debet postulationē euz alij qui nō elegerunt nec postulationi p̄senserūt tanq̄z p̄tumaces sunt putandi.fatemur tñ q̄ ꝛ in illis officijs vl'ministerijs q̄ pertinent ad collationez abbatis ꝛ vbi cura aīarū non est eps supplebit defectuz abbatis nō infra tres mēses sz infra sex mēses.j.d cōcess.prebē.nulla.xviij.q.ij.c.j.(deuoluaf).ꝛ ita est correctū .j.d cōcess.preben.dilectus.lz q̄dā dicant p̄.(cōsilio).requirere h̄ p̄silū est de honestate ꝛ nō de necessitate.(ipius).q̄liter pōt p̄uideri de eis cū oēs deliq̄rint nō eligendo? Rñ.forte nō oēs peccauerūt vl' quia nō erant presentes vel si erant presentes propt̄ scandaluz vel aliam causam dimiserunt eligere infra tempus.

Quia propter viduatis. ppt̄ istud vbū dicit q̄dā has formas obseruādas i electōe cuius cūq; psone p quā p̄tingit eccl̄ia viduari ꝛ etiā in plebibus ꝛ capellis dūmō eedē plebes ꝛ capelle plātos habeant q̄ generalem plationē habeant in spūalib⁹ tam in clicos q̄z in laicos parrochianos earū eccl̄esiaruz ꝛ hos prelatos benedicim⁹ sponsos.ar.xxj.q.ij.sicut.in canonicis aūt ꝛ prelatis cathedraliuz eccliarū qui non habēt curā nec prelationē generalē q̄z in certis tm̄ articulis:ꝛ vbi non per mortē prelatoruz inferiorū q̄z per mortē supiorū.s.eorū viduanf eccl̄ie nō est necesse has formas seruari.quidā tamē dicūt q̄ iste forme habent tm̄ locū in cathedralibus ꝛ regularibus eccl̄ijs.ar.s̄.c.pri.(presentibus oībus). de forma ē q̄ capitulū congregef ꝛ q̄ de capitulo aliqui non distincto numero assumanf siue per aliquos de cap'lo siue aliunde ꝛ q̄ ipi secreto exq̄rant.s. non audientibus alijs preter scrutatores.tamē ꝛ preter scrutatores credim⁹ q̄ possent habere duos vel plures testes.excludif enī tm̄ ne cap'lm audiat ꝛ vult q̄ sigillatim ꝛ non binis simul euntib⁹ vota cunctorū qui sunt in capitulo exq̄rant q̄z̄uis non obsit si nō respondeāt vl'captiose rūdeant.ff.de inf.acti.de etate.§.qui tacuit.ꝛ.§.q̄ aūt.ꝛ etiam non obest quo min⁹ teneat electio si aliqui de capitulo nō req̄runtur dūmodo suū cōtēptū non p̄sequētur ꝛ q̄ nota in scriptis redigā tur siue p eosdē scrutatores siue p vnū tabellionez siue p vnum vel duos viros idoneos cū,al's constare non possit .j. de,pbati. qūm cōtra.ꝛ q̄ nota scripta mox publicenf in cōi.i.in cap'lo nō credim⁹ p̄ formā si in capitulo sunt aliqui extranei:puta religiosi vl' ēt alij. lxiij.di.obedītibus.ꝛ q̄ collatio habeaf de qua hēf plen⁹ j.e.in genesi.ꝛ q̄ sequatur electio cōis in capitulo.nā h̄ est de necessitate forme sed illa q̄ fit coraz pp̄lo nō ē de forma ꝛ hoc inuit lr̄a huius.c.in fi.vbi dicit statuētes q̄ h̄ preceptū q̄d vltra formā ꝛc̄.alij cōtradicunt ꝛ oportet q̄ electio sit cōis.i.ab vno fiat q̄ protestatē de consuetudine vel voluntate sociorū habeat.ar.j.c.i genesi.vtrū aūt valeat si tardetur hec solēnizatio electionis.no.j. e.publicato.vota aūt scrutatorū inquirent ipi ijdē nā cū data sit eis potestas inquirendi vota cūctorum:ergo ꝛ istia.ar.s̄.e.cum in iure:vel possunt alijs cōmittere q̄ scrutatoꝝ vota scrutenf.sed prius nobis magis placet.vota aūt infirmorū qui in eadē ciuitate vl'claustro eodē iacet ipsi possunt ad eos ire ꝛ requirere:q̄ presens ipse esse videtur qui in portis ē.ij.q.vj.biduū.ꝛ q; efficacior ē vox eius q̄z̄ procuratoris ꝛ dulcius est bibere de fonte q̄z̄ de riuulo.ar.lxxvj.di.c.ieiunū.ꝛ credimus sufficere si i scrutinio respondeat:nec ē necesse q̄ postea requiraf in collationevl' in aljs que possunt per alios fieri vel si magis eis placet possunt p se procuratores cōstituere per quos sue voluntates scrutabunf vt h̄.sed q̄ scrutatores sint fidedigni non est ō forma. itē q̄ ille eligatur in quē maior ꝛ sanior pars consenserit.s̄.e.auditis:ꝛ. h̄ lz enim post multi consentiāt non valet:vt no.j.e.ecclesia.vbi autē per cōpromissum fit electio nō est necesse fieri collationez vl'electionē in capitulo sed sufficit q̄ vbicūq; fuerint cōpromissarij viduate eccl̄esie,puideant de pastore.ꝛ ideo caute dicitur.,puideāt non eligant.tñ alij cōtradicunt:ꝛ ar.habēt p se:q; licet dominus prouidisset de rectore filijs israel:tamen synagogam vocari precepit vt coram eo publicaretur.viij.q.j.licet.item nō possunt pl⁹ iuris in alios tranfferre q̄z ipi habeant sed ipsi debent eligere in ecclesia cathedrali.s̄.e.q̄ sicut.in pri.ꝛ.c.bone me.ma.xxiij. di. in noīe:ergo ꝛ illi quibus dāt potestatē eligēdi.sed primi respōdent q̄ coram pp̄lo facienda ē publicatio.sed illa electio que debet fieri coram cap'lo si processuz est per scrutiniū potest fieri vbicunq; sicut si proceditur per compromissum:q; potius dicēda est prouisio q̄z electio.ar.quia illi qui prouidebant olī de iure sic faciebant.lxiij.di.lectis.reatina.nob:cū longe.j.de appel.q̄ frō te.nam q̄dā dicūt illos posse alij prouidere qui h̄ habēt iure suo sez cōsuetudine vel priuilegio.ꝛ sic loquūtur p̄missa capitula q̄ aūt ex compromisso procedunt ibi debent eligere vbi qui cōpromiserunt eligere tenebanf:ꝛ quia nō potuerunt aliud transferre q̄z habebant.xvj.q.j.si quis.ꝛ h̄ est tutius.(assumatur).quaf h̄ circuitus habef cum sicut cōueniūt de electoribus sic possūt de prelato conuenire.Rñ.multi difficilius cōuenirent in prelatū q̄z in electores.preterea aliqui timidi malū nominarent in publico ꝛ tamen bonū noiabunt in priuato.item remouetur appellatio quā quidam faciebant ne post noīationem vel electionē suā ali⁹ eligeref.s̄.e.cōsiderauim⁹.tres si cōmode pōt fieri alioquin duo vl'vnus.ar.i auc̄.de sanc.epi.§.j. Sed q̄d si tm̄ tres vel duo sunr i cap'lo quomō eligent tres. Rñ.illi tres vl'duo cōueniāt i capitulo ꝛ ipsi inuicem ipso facto constituant se scrutatores ꝛ vn⁹ alium inquirat si sunt duo.sz si sunt tres possunt duo vnū facere

scrutozem .ar.ad ħ.quia si scrutatozes inuicem possunt se inquirere eodē modo p̄dicti tres vel duo. Sed quid si vnus sol⁹ sit in quē ius recidit eligēdi?rñdeo ille solus vocatis testib⁹ dicet vo tū suum ⁊ postea eliget ⁊ electionē publicabit.vl̄ dic q; hec constitutio non habet locū nisi vbi sunt quattuoz admin⁹:quod ex eo apparet quia dixit assumant tres fide digni.p̄terea dicit:p̄sentibus oībus qō ad min⁹ de tribus intelligi opoztet. vbi igit pauciozes sunt possunt eligere quēcūq; volunt dūmō mutu⁹ cō sensus hincinde p̄ueniat ⁊ hoc constet.⁊ no.q; ħ decre.non p̄hibet q; si p̄imi scrutatozes infirmant vel alis recedunt quin alij scrutatozes eis succedant ⁊ inquirent vota non inq̄sitozum. item si non potest fieri vna die fiat in continuata.(de collegio). electozū accidit enī quandoq; q; hmōi collegiū nō tm̄ facit capitulū maiozis ecclesie sed omnes illi qui de iure vl̄ consuetudine vocem hnt in electione.s̄.e.scriptū.⁊.s̄.de postu.bone.(cūctoz) vota scrutatozum vel ip̄i inter se inquirent vel alijs de capitulo cōmittet.item hic apparet q; scrutatozes noīatim debent singulos vocare ad scrutiniuz nec sufficit generaliter vocare sic.s. venite ad scrutinium qui scrutandi remansistis. item vocādi sunt non tm̄ qui sunt in capitulo sed etiam q extra capitulum sunt si videri possunt.ar.insti.de re.diui.§.examen.etiā si non possunt videri ⁊ sunt circa capitulū ⁊ illi de capitulo ħ scīuerint:quia si aliter fieret esset malicia que oīo in electionibus est vitanda.(redacta).per aliquem ex se vl̄ tabellionē etiam extraneum sic vidi. (moz).anteq̄z diuertant ad alios actus.C.qui testa.fa.pos.cū antiquitas.de hoc no.j.eo.publicato.(publicēt).ip̄i oīes scrutatores vl̄ pars eozum vel ipsum capitulum non enī est de forma p quā fiat. (interiecto)ne p̄cedatur ad electionem sed bene posset appellari ne eligatur qui est tali crimine irretitus.s̄.eo.cum nobis.sed nihilominus electio de bono ⁊ non cassabitur nisi p̄betur malus.j.de his que fi.a ma.par.ca.c.j. (collatione). nūeri ad numerum:zeli ad zelū:meriti ad meritum:vt.j.e.in generali.⁊ credim⁹ q; si facto scrutinio obijceretur q; aliqui requisiti nō habent vocem in electione ⁊ ideo non augent numerum: plene facienda est collatio vt ibidem dz.(alioquin).i.si nō obijcitur non est de necessitate iuris q; plene in capitulo fiat collatio.⁊ si stat̄ potest sciri veritas bonū est tm̄ ⁊ si omittat collatio plena etiam quando aliqd obijcitur nihilomin⁹ tenet electio.j.de his que fi.a ma.p.ca.ca.j.(eligatur).anteq̄z ad alia diuertat.j.e.cū post.solenniter publicata electione in capło.⁊ cōiter.i.ab vno vice oīuz j.eo.in gene.(⁊).p.i.(sanioz).j.e.eccl̄ia.(vel saltē).sola p̄ma forma ē de necessitate.alias enī non inuenitur etiā vno contradicēte.s.ad p̄missuz. ⁊ ħ vidim⁹.(iuris).ēt extra collegiū.(nō valeat).ipso iure.j.e.in gene.(per inspiratione).hec nō ē forma sz vbicūq; cognitū fuerit electionē p̄ inspirationē factaz confirmabitur:q; si dei spū agunt ⁊c̄.j.de regu.⁊ trās.ad re.lz.xix.q.j.due et vī ee per inspirationē.⁊ si duo vel tres noīauerunt eligēdum nihilomin⁹ fit per inspirationez.sed si aliqñ interroget vis talem vel etiam si maioz pars nomiet figillatim nō fit per inspirationē dei sed hoīs instigatōe facta p̄sumit.(p̄suētur).necessaria est p̄uatio p sniam quando ex interuallo facienda est electio.secus si incōtinenti.de hoc no.s̄.eo.dubū.⁊ no.j.e.cumana. ħ dixerunt quidam q; illi q̄ non peccauerunt in electione etiam si sint minoz pars habent conditionem ex hac decre. vel offi. iudi.contra delinquentes in forma vt p̄uentur p sniam potestate eligendi ea vice ⁊ ad eos solos qui non delinquerunt dest per eandē sniam ptās eligēdi.ar.p eis:quia certū est q; eligētes ꝯ formā p̄uādi sūt potāte eligēdi:ergo soli ñ eligēdi sūt reputādi capłm q̄ ad electionē faciēdā ⁊ in eos solos recidit ius eligēdi.lxv.di.c.fi.ff.q; cuiusq; vniuer.sicut.itē electio facta cōtra formā nulla est ipo iure:vt ħ. j.e.in genesi.ergo non ip̄edit quin illi qui non peccauerūt possunt eligere:ergo electio ē apud nō delīquentes i forma ⁊ inde est vt dicūt q; tenet electio ab eis facta siue incontinenti siue ex interuallo. ar.ff.de ver.obli.si dari stipuler. alij dicunt q; si hi qui non deliquerunt sunt pauciozes q̄z illi qui deliquerunt ꝯ formā eligēdo licet electio talis sit nulla vt ħ tm̄ ex interuallo non possunt eligere nisi cōiter cū p̄ioribus ⁊ delinquentib⁹.s̄.e.auditis.vbi no.⁊ q̄ztum ad hoc satis bñ dicē videntur.sed ⁊ addunt q; noīe suo minoz pars que non peccauit cōtra formā eligendo nullā actionē vel offi.iudi.ip̄lozare possunt vt maioz pars p̄uetur ptāte eligēdi vel vbi sibi deb ptās sed noīe eccl̄ie possunt denūciare ħ supioz ⁊ supioz bñ tenebitur sibi imponere hāc penaz.sed tm̄ q; minoz parti adiudicet ptās eligēdi ħ nō tenebit p sniam:q; necvllo iure ħ caueb nec vnq̄z factum inuenitur.Sed dices ħ opoztet dici ex necessitate:q; cū capituli sit electio ⁊ in pauciozes nō peccātes reciderit ius eligendi: ergo ipsi eligēt.sed ip̄i rñdent q; facta cassatōe ⁊ male eligētes ⁊ bene oēs simł faciūt vnū capłm vñ maioz ps non pōt eligere nisi maioz restituat ptās eligendi:q; cū maioz pars deligt totū capitulū delinq̄sse vī:⁊ ideo deuoluit ptās eligendi ad p̄imū superiorē.aut.de sanctis.epi.§.si quis oratoziū.nec mireris q; nō delinquens punit p̄pter delinq̄ntē:q; sic hēs.s̄.e.scriptū.i fi. ar.vj.q.j.§.verū.xv.q.vj.cū multe.tamen pl⁹ rōni cōsonū vī q; minoz pars agere possit ad hanc penā:ex hac decre. añq̄z puideat eccl̄ie.sed ⁊ aliud adijciunt lz plib⁹ nō placeat.s.q; nō delīquētib⁹ adiudicari dz ptās eligēdi.imo q; pl⁹ est sine adiudicatione ħ ipo q; maioz ps p̄uat ptāte eligendi deuoluit ad minorem.ar.ff.q; cuiusq; vniuer.sicut. Sed q̄ro si maioz ps q̄ eligit ꝯ formā velit resilire a sua electōe vel quia electⁿ nō cōsentit vl̄ si consentit postea renunciat?queritur vtrū possit.de nouo eligere contradicēte ⁊ appellante altera parte ex ea cā vos non potestis eligere:quia vos estis p̄uandi ⁊ ad nos est deuoluēda eligēdi ptās.⁊ dicunt quidā q; non valet eozū electio:quia in delictis nō p̄odest penitētiare in foro sn̄i iudicio. C.de apostā.is.qui.cum luis cōcoz.item si dicerē ꝯ p̄iū absurdū sequi videtur q; in optōe delinq̄ntis sit post perpetratū delictū effugere penitentiam a lege ip̄ositā.item p eis etiā est q; si aliqs fecit furtū vl̄ rapinā licz velit rem furtiuā restituere.tamen p̄pter hoc non euitabit penā dupli vel quadrupli.ff.de furt.j.qui ea mente.ff.vi bo.rapt.l.pe. ar.extra.ff.de publica.l.j.ff.de here.manich.eos.itē p eis est q; dicit.l.q; si res obligata est restitutioni alienari nō pōt.C.de fidei cō.l.fi.vltra mediū.ea dē rōe cū ista electio obligata sit restitutioni:q; dz redire ad nō delinq̄ntes vlteri⁹ eligere non possent.ad idem facit.ff.de in diez adic.i.vbi.§.fi.vbi dz q; si ego vendidi fundū sub adiectio. in diem puta vt sit melioz conditio vsq; ad certū temp⁹ offertur q; res esset inempta. si aūt infra illud tps p̄fixum ip̄e emptoz alij vendiderit vl̄ obligauerit rē sic emptam licet teneat talis contractus q; factus est a dño:si tamen extiterit conditio.s.q; alius meliozē offerat conditionez reuocato p̄imo contractu poterit sic rem venditā vel obligatā recupare.a sili ħ licet posset dici q; teneret electio facta ab his qui deliq̄runt:quia penes eos erat potestas eligēdi.sed tm̄ illi qui non delinq̄runt ⁊ ad quos debet potestas eligēdi deuolui ħ poterat non ob.electione facta ab his qui ptātē habebant sz ea p̄ius irritata dabitur eis ptās eligēdi.ad idem facit:quia alienata in fraudē patronorum ⁊ creditozū reuocantur:licet dñi fuerint qui alienarēt vt.ff. de his que in frau.cred.⁊ de iure pa.immo plus ē:quia etiā ea q̄ non sunt alienata.i.donata vel legata in fraudē si tm̄ fraus ē ipo facto reuocant.ff.que in frau.cre.omnes.§.luti⁹.item ad idē facit q; ex quo semel cōmissa est stipulatio vlterius purgari nō potest.ff.de ar.celsus.alij vero dicunt ⁊ vt videtur melius q; electio eozum tenet dūmodo fiat sine suspitione pene nec in fraude legis fiat nec in fraudē non eligētiū que suspitio vix habet.⁊ hoc ideo:quia facta est ab his qui potestatē habent eligendi.⁊ quia effectum conatus non habuit.ar.opti.ff.de in ius vo.q̄ztus.ff.de his qui no.infa.qui autem.ff.si quis cau.⁊ si post.C.de appel.si quis li.item videtur quasi determīata hec questio.C.de do.post con.C. de bo.p̄o.si quis post hanc.vbi dicitur q; licet lex p̄cipiat q; qui commiserit capitale crimē bona eius publicentur tamen si ante sententiaz alienat bona sua tenet alienatio dummō alienatio fiat sine suspitione pene.ff.de dona.si aliquis.ista autē suspitio semper videtur q; cesset in electionibus dummodo de bonis personis p̄uideant cum in eis semp periculosa est mora.j.de appel.oblate.in fi.⁊ ideo non mala suspitio sed bona fides p̄sumitur.item facit p̄o eis.C.de pac.inter emptozz. l.j. ⁊.ij.C.de dona.ante nup.cū autē.C.ō iure do.etiam.vbi dicitur q; si vēditur vl̄ donatur res sub tali pacto q; aliquo casu cōtingēte res donata vl̄ vēdita pueniat ad donatozem vel vēditozem: tamen si interim emptoz vl̄ donatarius eandē rem ad aliū alienauerit tenet alienatio ⁊ tranffertur dñium nec reuocari potest. sed actio p̄e.ver.competit contra alienantē a simili.⁊ ħ tenere debet electio facta ab his penes quos erat potestas eligendi.sz ip̄i electozes si inueniantur in aliquo deliquisse punientur aliq̄ pena.ea autem que alij per se inducunt non obsunt nobis:quia bene fatemur p̄o indelictis non p̄odest penitentia qō verū intelligo:quia si accusentur isti eligentes de crimīe punirētur non hac pena per hāc decre.inflicta:sed alia quā eliget iudex.⁊ eodē modo respondeo ad aliud qō per se inducebant.s.q; ex cōtrario videtur sequi q; in optione delinq̄ntis est vitare penam delicti: quia non sic euitant penā:q; licet nō patiantur hanc penā patētur aliam.itē aliud qō inducunt de iure ⁊ raptoze non obstat immo si quis bñ attendat concordat eis.nā ⁊ ibi dicunt q; si quis post furtum factum ante condemnationē alienet res suas euacuabit penam dupli ⁊ quadrupli.ar.p̄dictaruz.l.ō do.post con.

cum ſuis concor.in h tamē ē differentia:quia ibi facilius p̄ſumitur q̄ faceret alienationē p̄opt̄ ſuſpicionē pene q̄z in electionib⁹.itē ibi agēti ꝯ furem nullū ius daſ ſed datū tm̄ declaratur q̄ ſtati furto facto habuit actionem ⁊ ius ad quadruplū contra furē:ſed hi canonici non hūt ius in electōe niſi p ſniam detur.itē quaſi exp̄eſſum videtur q̄ō hi dicunt.s.e.cum terra.item nō obſtat.l.vlt.C.de fideco.q̄ res que ſubiacēt reſtitutōi ex cā fideicōmiſ.obligate ſunt:⁊ in poteſtate fideicō.item non obſtat q̄ō obij cit de vēditione facta ſub pacto.l.cōmiſſorie vl̄ adiectiōis in die vl̄ de alienatis in fraudē creditoꝝ vl̄ patronorum:q̄ illa ſunt ſpecialia nec trahūt ad conſequētiā.itē nō ob.l.ō arbi.celſus.q̄ ibi loq̄tur ō pena cōmiſſa certe perſone ⁊ in ſtipulatiōe hoīs.ſz ſecus eſt ī pena legis que miti⁹ agit q̄z hō.ff.ō iurepa. q contra. §.j.ff.ō arbi.quid tm̄.§.fi.⁊.l.ſe.item p̄m alios idez eſſz p̄uatos ⁊ p̄uādos q̄ō eſt abſurdū dicere.(illud aūt penit⁹).ſup hoc dici mus q̄ ille qui hz vocē ī electione ſi ē in loco vnde vocari debet niſi vocet q̄ poteſt facē caſſari electionē:quia eo ꝓtēto facta ē.s.e. co.q̄ ſicut.§.j.⁊.c.venerabilē.⁊.j..e.eccl̄ia veſtra.item dicimus q̄ nō tenētur eum citare niſi ſit in loco de quo citand⁹ ē ō iure.i. j.duas dietas vl̄ conſue.q̄ ī his p̄ualet.s.de reſcrip.nōnulli.s.e. coā.j.eo.in geneſi.⁊ ſi citauerint nō tenētur eū expectare.s.e. cū inter vniuer.itē dicim⁹ q̄ ſi ſcitur vbi ē infra loca vnde citari dz tunc dz citari p̄ſonaliter.ſi aūt neſcitur vbi eſt citari dz in loco vbi cōiter morat̄ p̄ publicū edictū.j.ō cleri.nō reſi.ex parte.⁊ c.ex tue.j.ō fo.compe.ex parte.j.ō eo q mit.in poſ.ſi aduerſari⁹ vbi no.item dicim⁹ q̄ ſi tp̄e citationis erat in loco vñ citari de beret ſed electiōis tp̄e erat ex̄ fines electoꝝ ib⁹ deputatos nō p̄iudicat capło:q̄ nō citauit:q̄ nō intereſt citati.itez ſi fuerit tp̄e cle ctiōis .j.fines electoꝝ ib⁹ deputatos ſed tp̄e citatiōis nō erat ibi. i.tp̄e quo alij citabāt ſimilit nō obeſt capitulo:q̄ hz legitimā ex cuſationē q̄ debitā diligentiā habuit in citādo eū ſicut alios.itē ſi vagipalans eſt:puta q̄ aliq̄n eſt infra fines aliq̄n ex̄ licet aliq̄ die infra illud tp̄s quo citationes fiunt īfra fines electoꝝ ib⁹ de putatos non p̄iudicat capło.ff.ō inſti.ſed ⁊ ſi.§.cōditio. tamen tuti⁹ eſt in hoc caſu citare ad domū.item dicim⁹ q̄ ille q̄ abſens ē ſi ē in loco vñ vocari dz ⁊ detinet iuſto ī pedimēto pōt cōſtituere ꝓcuratorē ⁊ ſi nō admittatur procurator ei⁹ q̄ faciet caſſari ele ctionē q̄ ea abſente facta ē cū potuerit eſſe p ſe vl̄ p ꝓcuratorez quoꝝ alterū ſufficit vt hic.itē plus dicim⁹ q̄ etiā ſi ſit in loco vñ ī eſt vocād⁹ etiā ſi nullū hz impedimētū cū procuratorē cōſtituē poteſt ad electionē ⁊ p̄ſentes hūc procuratorē ō gratia poſſunt admittere ſi volunt.ar.s.e.ſcriptū.⁊.c.vintoñ.lxiij.di.obeuntibus.itē ar.ad hoc:q̄ ſi ex toto poſſunt in aliū extraneū tranſferre p̄tātem eligēdi:multofortius vnā vocez dare.ſz ꝓtra.C.ō leg. nō dubiū.x.di.vides fili.vbi dī q̄ quicquid fit lege p̄hibente debet haberi p̄o infecto.ergo h̄ procuratio que facta eſt h̄ cano ne p̄hibente p̄o nulla eſt habenda ⁊ non ſolum hec ꝓcuratio non valet ſed nec quicqd ex ea ſecutuz eſt:ergo nec electio quam ipe fecit.vt in ea.l.dī.ſo.vere debēt hmōi procuratio ⁊ electio ha beri p̄o nulla.i.debent caſſari ſi excipiat contra ipam:q̄ male facta eſt anteq̄z procedat per ipam.ſed ſi non excipiat cū tm̄ ſibi ſciant cōpetere exceptionem tenet ꝓcuratio:⁊ q̄ō p eā fit ſiue ele tio ſiue aliud.⁊ vides ſic̄ q̄ ſecūde l̄re poſt primas impetrare ñ valent.⁊ tm̄ niſi excipiatur contra eas tenet q̄ō fit p eas.s.de re ſcrip.ceterū.vbi no.ad idē.s.de reſcrip.ſup l̄ris.j.de appel.ob late.itē licet nō teneat ꝓmiſſio per metū facta ſi tm̄ poſtea fit ſo lutio non repetet.ff.de condi.ob tur.cau.ſi obturpē.ad idē.ff.ad mace.itē ſi.§.fi.⁊.l.ſe.itē dicim⁹ q̄ ꝓcu.hmōi debent habere ſpe ciale mandatū ad iurandū ī aīa dñi q̄ō dñs credit q̄ tp̄e electio nis erat bona fide ſine fraude infra fines qui deputati ſunt ad uocationes electionū:⁊ q̄ iuſto impedimēto tenent quāt electi oni intereſſe non poteſt modo:⁊ credit vel dubitat q̄ eodem im pedimento tenebit tempore quo electio faciēda erit ⁊ hoc dicit h̄.§.⁊ debent exp̄mere impedimētū ⁊ fines:nec enī in ſuo iura mento debēt ponere verba iuris.j.de pur.cano.accepim⁹.illō aūt non placet q̄ poſſit conſtituere p̄curatorez ad eligendum niſi ⁊ det ei poteſtatem iurandi in aīa ſua:quia nō venit inſtru ctus ⁊ inde ſequeretur abſurditas q̄ vel oporteret capłm cōgre gatum expectare quouſq̄z nuncius iret ⁊ rediret ab eo vl̄ iteruz aliū terminū electiōi aſſignare que abſurditas in ſimili caſu tol litur.lxiij.di.cum longe.ar.ad hoc.c.di. optatū. item videtur q̄ poſt p̄ſtitū iuramentum ſi alius cui vox eius p̄eiudicaret vel let probare q̄ dñs tp̄e electōis erat in eo loco vnde vocari nō de bebat vel q̄ nō detinebatur iuſto impedimēto q̄ non ſit audiē dum.arg.ff.de do.q̄ ſi deferente.niſi forte dicas aliud in ſpiritu alibus vbi reuocatur quicquid fit per obr̄eptionem etiā p ſniaz. s.de reſcrip.dilectus.cōſtitut⁹.⁊.c.ad audientiā.vbi no.q̄ ſi nō exegit iuramentū p̄dictum a procuratore tunc ō cetero nō p̄ūt nec de loco nec de impedimento excipere:quia hanc exceptionē remiſiſſe videtur capitulū quando ſibi iuramētū remiſit.⁊ ſi di cat q̄ capl̄m deceptum fuit ignorantia facti que etiā pitiſſimos fallit.ff.de igno.iu.l.ij.puta quia credebat aduerſario qui hoc di cebat:dicetur ei q̄ ſupina fuit eius ignorantia:quia ius talibus p̄uidebit q̄ poſſunt exigere iuramētū per q̄ō toletur eius igno rantia ⁊ veritas apparebit.(p̄iuetur).poſtq̄z ille qui cognouit de electione p̄iuauit eligentes qui ſunt minor pars p̄opter pec catū in forma cōmiſſum poteſtate eligendi maior pars eis non vocatis licite eliget.ſi aūt maior pars ſit p̄iuata poteſtate eligē di tunc non eligit minor pars nec etiam ordinari⁹ qui p̄iuatio nis ſentētiā tulit ſed papa tm̄.j.de concef.preben.quia diuerſita tem.s.e.bone memo.alij tm̄ dicunt q̄ h̄ habet locū vbi capl̄m p̄ uatur ſed vbi maior pars tm̄ p̄iuatur:poteſtas eligēdi deuolui tur etiaz ad minorem partē:quare enim non eligeret minor ps cū non ſint p̄iuati nec ipſo iure nec per ſentētiaz.ſed tamē bene fatemur q̄ peccante maiori parte in forma q̄ totū capitulū,p̄i uari poteſt quia quod maior pars facit totum capitulū facere vi detur.ſecus aūt eſt q̄n delinquūt eligendo indignam perſonam ſciēt:q̄ tunc tale pp delictū maioris partis nō p̄iuatur per ſen tentiam capl̄m cū non poſſit delinquere.ff.de dolo:ſi ex dolo.§. j.⁊ pene ſuos debēt tenere actores.C.de penis:ſancimus.⁊.j.ō his que fi.a maio.par.ca.queſiuit.(abſens).abſentem puto etiā ſi ſit in eadē villa dūmodo non poſſit ire ad capl̄m.(in eo).de h̄ no.s.e.coram.(iuſto).puta:quia timet venire ad capl̄m.s.e.bo ne memo.magū.vel egritudine.v.q.iij.ſi egrotans vel ſi vocēt ad maius tribunal.ff.de re iudi.ꝯ.(ſi opus).ſi aūt opus ſit relin quetur iudicio capituli:p̄opter incredulitatem.n.capituli intro ducit iuramentū.ar.s.eo.ſignificaſti.j.de iureiur.⁊ ſi chriſtus. ⁊ oportet q̄ iterū ad eum vadat nūcius qui eū iurare faciat.cuz enim perſonaliter teneat iurare non tenētur illud facere niſi re quiſitus fuerit.⁊ ſi vnus vel plures de capło nolunt recipere p̄o curatorem ſine iuramento eius ſed maior pars capituli velit ad mittere valebit vox huius procuratoris non obſtante contradi ctione minoris partis.ff.ad muni.q̄ maior.⁊ h̄ dicimus vera ēt ſi minor pars offerat ſe probaturam coā ſuperiore q̄ nullū iu ſtum impedimentū habet.nec ē admittenda ſuper h̄ probatio coā ſuperiore:quia h̄ ſcz procuratorem eius admittere eſt arbi triū capituli.vnde ſi vult eū admittere non tenetur admittere cō tradictionē cuiuſq̄z.immo etiaz ſi ſciat capitulū vl̄ maior pars q̄ nullū habet impedimentū tamen procuratorē ei⁹ admittē poteſt.s.e.ſcriptū.nec ob.q̄ō hic dicitur. ſ.q̄ interdictius q̄ h̄ nō fiat:quia h̄ interdictio fit in fauorem capituli.vnde ſi vult interdictionē remittere poteſt:quia eius fauore introducta eſt.ff.de leg.q̄ō fa.alij dicunt contra ſcz quia ſi coram ſuperiore probauerit nullū impedimētum ſubeſſe reuocabitur ſuffragiuz per ei⁹ vocē exhibitum.non autē quicquid factū eſt poſt talem contradictionē etiam ſi ſuper hoc eſſet appellatū niſi totum q̄ō factuz eſt penderet ex voce eius:quia tūc totuz reuocanduz eſſet. Sed oppones quicquid fit poſt appellationem reuocandū eſt.j.de appella.cum cauſaz.ſo.illud locū habet in iudice vbi poſt appel lationē deſinit eſſe iudex.ſed ſecus eſt extra iudiciuz vbi non de bet omittere quin iure ſuo vtatur p̄opter aliquā appellationez quantūcunq̄z iuſtam ⁊ ſic h̄ non debet omittere capitulum p̄o pter aliquam appellationē quin ad alia procedat.item licet ꝓ cedat capitulū poſt appellationē non tm̄ contra appellationem que tantum fuit ne vox abſentis per procuratorem admitteret ſ.e.cū nobis.⁊ idē in ſimilibus eſt dicendū.(faciat).abſens cano nicus ipe enim debet iurare per ſe vel per aliū qui iuret in aīam eius ⁊ de eius mandato nā tunc ipſe iurare vidētur.ff.de admi. tu.ita.§.geſſiſſe.vnī quid ſi nullus velit recipere vices eius?q̄dā dicunt q̄ cogendus eſt recipere.alij dicunt q̄ imputari ſibi debz ⁊ procedant p̄ſentes ad electionem.h̄ autem non credimus q̄ de certa perſona debeat ſcribere capitulum cum certa perſona ante ſcrutinium non ſit exp̄imenda ⁊ quia ſigillatim debent dicere vota ſua.procuratori autez ſuo bene pōt ſcribere de certa pſona.(vicem ſuā).ſed nunquid procura.iſte habebit duplicem vocē? ar.q̄ ſicut.s.eo.ſcriptū.⁊.c.in cauſis.s.de reſcrip.paſtoralis.j.de teſti.licet.ff.de condi.⁊ demon.fundū.in contrariū videtur q̄ iccirco ſtatur iudicio maioris partis:q̄ per plures meli⁹ veritas īquirit.lxiij.di.ex̄.ff.de pac.ſi plures.C. de fideicōmiſ. l.vl.nam ſi pares ſunt vtrinq̄z licet cuz vnus plures voces ha beat nec zelus neq̄z ratio facit q̄ vna debeat alteri p̄ualere.⁊ hec eadem queſtio poteſt fieri in pluribus iudicibus quoꝝ vn⁹ alteri voces ſuas cōmiſit.ad hoc reſpondemus q̄ ſi eſt ꝓſtitut⁹ ꝓcuratori q̄ exp̄imat conſenſum abſentium ⁊ dictū abſenti cir

ca certam aliquã personam: planum est q̃ duplũ valet vox eius q̃z alterius ⁊ tũc non est verus ꝓcurator: sed nũci⁹. alij tñ dicunt q̃ nõ credim⁹ q̃ simpliciter debent ei omittere vices suas ⁊ nullam personã exprimere ⁊ allegant pro se q̃ eadẽ ratõe ipse idez posset capitulo vl̃ scrutatõib⁹ illã psonã exprimere ſz nõ vz pdicta ratio: q̃ vota debẽt sigillatim q̃ri q̃ non esset si caplo scriberet: q̃ si scriberet scrutatoribus nõ sufficeret q̃ nõ possunt eũ absentẽ admittere nisi prius capitulũ h̃ approbet. ⁊ h̃ ipz satis colligit h̃: q̃ si generaliter cõmittat ei vices suas. ſ. vt q̃cq̃d fecerit ratũ habeat in hoc casu non é intelligibile qualiter p vnã aiaz possit exprimere plures consensus ꝑmo dicẽdũ cõsentio in talem nomine meo ⁊ postea cõsentio in eundẽ ꝓcuratorio noĩe vl̃ etiã in aliũ q̃ est ipossibile simul ⁊ semel ꝙsentire in diuersos: tñ lz hec subtilitas suffragẽt põt dici ꝑm pinguem intellectũ ꝙstitutum q̃ ꝓualet electio facta ab illo q̃ pluriũ voces hẽat vt i iurib⁹ ꝓalle. ar. ff. ad syll. l. j. §. vl. ⁊. ff. de op. li. l. si libert⁹. §. vl. nec é ꝓtra naturalẽ eq̃tatez q̃ consensus vni⁹ maio⁹ suffragiũ ꝓstet q̃z ꝙsensus alterius. itẽ dicim⁹ q̃ qñ é ꝓcurator ⁊ nõ ad certã psonã eligẽdã q̃ non potest i diuersos ꝙsentire ſz si de certa psona mandat tũc põt in diuersos consentire: q̃ tũc non ꝓpe dz ipse ꝙsentire sed ille qui mãdauit. itẽ h̃ ꝓcurator poterit ꝓpromittere q̃ non é ad certã personam cũ in eũ totũ ius q̃ hẽbat transtulerit. sed si feciſz procuratorẽ ad certã personam secus: q̃ tũc nõ intelligit fecisse ꝓcuratorẽ nisi ad formã necessitatis. ff. de ꝓcu. licet. §. si seruus. (clamdestinas). que fiunt p insidias vl̃ secreta cõuẽticula vl̃ puas subscriptões. j. vt ecclie. bene. vt nostrũ. lxxix. di. c. ij. (solẽnit). corã pplo: est. n. corã eis publicãda. viij. q. j. lz. tamẽ nõ credim⁹ cassandam electionẽ si omittat: cũ enĩ ex electõe facta i caplo sit electo ius q̃situm sine culpa sua nõ admittit illud. lv. di. satis. (publicetur). per quẽcũq̃z cũ enĩ hec publicatio non sit de substãtia sufficit per quẽcũq̃z fieri. i. non teneat eã secretam

Quisquis electioni abusum). nam si de ꝙsuetudine vel ꝓuilegio haberet secus lxiij. di. adrianus. j. de iurepa. nobis. (careat). est enĩ irrita. xvj. q. vij. qñ. ⁊ qui intrũ procedit vt inuestitura de manu laici recipiat minor excõicationi subiacet vsq̃z ad condignaz satiffactionẽ. vt. e. c. ⁊. c. si quis deiceps. ⁊ si cõtra eũ agat de ꝑmo dz excõicari. xvj. q. vij. cõstitutões. dixerunt autem aliqui q̃ intelligibilis sit ipo iure. ar. h̃ ⁊ in ꝓall. c. sed alij dicũt ꝛ sed male. vt. j. de iurepa. ꝓterrea. credim⁹ tamen ep̃m posse dispensare. ar. j. de sen. ex. nuper. ⁊ de iudi. at si clerici. decre. autez allega. ꝓterea: nõ cõtradicit. loquit enĩ qñ quis ecclam vt ꝓprietatẽ non vt bñficiũ recipit de manu laici qui non ita punit sicut qui recipit vt beneficiũ. (qui vero electionẽ). i. quicunq̃z clici celebrauerint electionẽ aliquã p abusum sc̃laris ptãtis. ſ. q̃ clici i electionibus epoz̃ vel plator̃ laicos interesse fecerint. j. e. sacro sancta. ⁊. c. massana. vl̃ si ꝓnceps laicos sup psonis eligẽdis reqrãt clici vt ꝙsensũ põstet. s. e. cũ tra. ⁊. c. q̃ sic. vl̃ q̃ min⁹ potẽtiũ aliquẽ elegerit. s. e. bo. me. mag. (suspẽdat). p sniaz (ꝓuati). ipo iure

Nihil est qd ecclie dei aiaduersione). diuersе pene statuunt in canonib⁹ circa indigne ꝓmotos ⁊ indigne ꝓmouentes. j. q. j. si qui epi. xxxvj. di. qui ecclias. tic. l. di. ex penitẽtibus. lv. di. nullus. lxiij. di. c. vlti. lj. di. c. j. (careat). i. carere iudicet. vl̃ dic q̃ eoipo q̃ dz in sniã supioꝛẽ negligenté fuisse i ꝙfirmatione electi h̃ ipo sequit hec pẽa. (qui). siue epi siue inferiores prelati. s. d cõsiue. cũ venerabilis. ⁊ h̃ verũ est in electj ſz in postulatj nõ. naz cũ postulati nõ possunt trãsire sine dispẽsatione nec interim admistratione habẽt. electi aũt iã habent initiatũ mr̃imoniũ. (aut psonis). de iure enĩ ẽ q̃ solũ decretum sufficit ad probationẽ canonice electionis: vt nõ. s. e. innotuit. lxj. di. epõs. sed cõsuetudo ro. ecclie. est q̃ non cõfirmat aliquẽ electũ nisi sint pñtes ap̃o sedẽ apostolicã duo de his qui interfuerint electioni nisi aliqñ ex certa scientia aliq̃d de gratia faciat. item dicim⁹ q̃ nõ é necessaria aliq̃ citacio qñ petit ꝙfirmatio electiõis ad h̃ q̃ ꝙfirmet vt dictum ẽ ⁊ ita est generalis cõsuetudo. dz enĩ q̃sq̃z q̃ vult ꝓtradicere irevt cõtradicat ꝙfirmationi. ar. j. e. statuim⁹. nec valet si dicat se nescire qñ petijt cõfirmationẽ cũ liceat cuilibet ꝓuenire ⁊ denũciare futurũ ꝓcipitiũ q̃d fieret si cõfirmaret vl̃ ordinaret sicut é in spõsalibus carnalib⁹. j. d. despõ. ipu. ad dissoluẽdũ. itẽ ad hoc facit q̃ mora periculosa é in electõibus. j. de appel. oblate. ⁊. s. e. cum inter vniuer. tñ si citent canonici sc̃m generale edictũ ⁊ mittatur vt oẽs veniãt q̃ volũt dicẽ ꝛ elec. melior ẽ electio: q̃ difficilio⁹ decetero admittẽtur. ſz solũ decretum sufficit ad dicẽdũ aliquid cõtra electũ nisi de nouo ad eius noticiã peruenirent. ar. j. de eta. accepimus (administrent). isti ex sola electione administrationẽ habent a papa. xxiij. di. i noĩe. C. de ꝟ. sig. q̃dam. circa fi. C. ad trebel. l. pe. ⁊ sic administrare possunt ac si ꝓbati essent cõfirmati. alij dicunt q̃ sunt vt visitatores vl̃ ꝓcuratores. s. e. cũ nobis. et custodes. lxj. di. obitũ. vij. q. j. constitutũ. sed obedientiã a subditis recipere non debẽt. Sed pone q̃ isti q̃ sic administrant post remouẽtur: nũq̃d tenet qõ ab eo factũ est? ar. q̃ tenet. s. eo. querelã. j. de iurepatro. cõsultatõibus. ff. si cer. peta. eius. viij. q. iij. nõne. ff. de procu. si procurator. ff. de offi. ꝓto. barbari⁹. iij. q. vij. §. tria. ar. ꝓtra. j. de here. fraternitat. xij. ⁊. ij. aliẽatões. xxv. q. j. oĩa. xij. q. ij. ꝓcarie. ff. d eo. q̃ ꝓ tu. l. si is. ff. d re eo. q̃ sb tu. l. q̃ neq̃z. so. dicim⁹ q̃ oẽs q̃ habuerit canõicũ i gressũ lz p⁹ fiãt hẽtici vl̃ simoniaci ratũ ẽ qõ fit ab eis quousq̃z tolerãt. vt in. c. nonne. j. de do. ⁊ contu. veritatis. nisi forte essent ordinationes vl̃ consecrationes vl̃ alia spũalia que quo ad executionem irrite sunt nisi interueniat dispẽsatio. j. q. j. si quis ad simoniac. ix. q. j. c. j. ⁊. ij. h̃ non placet de simoniac. vl̃ nisi essent leges vl̃ ordinatiões quas fecisset q̃ in eius obprobriuz cassantur. j. de hereti. fraternitatis. multo fortius cassant si a principio non haberet canonicũ i gressum vt quia simoniace vel per intrusionẽ vl̃ scismatice vl̃ q̃ hereticus vl̃ excõicatus assumpt⁹ é vl̃ alias etiam ꝓtra ius naturale est electio de eo facta: vl̃ etiã non est cõfirmata. alienatiões. n. et ordinationes ab eo facte non valent. vt. xij. q. ij. alienatiões. cum suis concor. simile in procuratore. ff. de procu. si is. ⁊. ff. de re. eo. q̃ sub tu. vel cu. q̃ neq̃z. sed de istis non confirmatis. dicũt aliqui q̃ si aliqua fecerit in iudicio vl̃ etiaz ex iudi. ex offi. vt emãcipatões ⁊ filia q̃ propter errorem cõmunẽ ⁊ vtilitatẽ publicaz vz. ff. de offi. pre. barbarius. q̃z quis posset rñderi q̃ ibi ideo tenet quia erat pretor ꝓfirmatus a pfecto pretorio vel ipa electione: ſz non confirmat⁹ nec electus nõ est plat⁹ sed fur. ff. de cu. modesti nus. j. q. j. ordinationes. ⁊. c. si quis neq̃z. alij dicũt sed non placet q̃ q̃z diu est in possessione epatus etiã nõ cõfirmatus valẽt nõ solum predicta sed alia oĩa que facit ne illud ak contrahentibus ⁊ quia tanta subtilitas de facili verteret i ꝓnicie ecclie. C. de ꝟ. sig. l. cũ quidã. C. ad. trebel. l. pe. ff. de nn. i inte. rest. l. filr. sed respõdem⁹ q̃ ibi erat heres. itẽ: q̃ sic agebat ⁊ c. ff. ad mace. si qs ⁊ dic illaz loqui ꝓpter odiũ macedo. ⁊ sat. dici posſz q̃ id qõ facit iste q̃ est in possessione de fructibus ⁊ etiam si interim conferret beneficia q̃ propter beneficiũ possessionis bona fide tenet: q̃ h̃ ratione possessionis fit ⁊ ad cõmodũ possessionis ꝓtinet. verũ si bona fide ꝓcipiat: quia credit suã electionẽ canonicã ⁊ se legitime confirmatũ facit fructus suos. ff. de vsur. q̃ scit. preterea salua distinctione d fructib⁹ q̃ est i summa. sec⁹ aũt si esset male fi. C. de rei ven. certũ. si autẽ crederet prelatus ⁊ nõ esset in possessione secus. j. d iurepa. consultationib⁹. alij dicunt tenere q̃ facẽ in recipiẽdo. ſ. vt liberẽtur ei soluẽtes non autem in dando. ſ. q̃ non agit his quib⁹ dãt. ar. ff. si cer. peta. eius q̃. sed potius vz q̃ siue bo. fi. possessori prelato: nõ aũt ꝓfirmato siue male fidei q̃s soluerit nõ liberatur etiam si annuas pensiones soluat: q̃ nemo liberatur soluendo. alij etiam bone fidei possessori pẽsiones: nisi forte esset predo qui res alterius alicui locasset: quia tunc forte liberatur colonus soluendo etiam predoni. ff. de condi. inde. si vbana. nam si aliquis ẽ intrusus in aliqua ecclesia sine auctoritate superioris qualis est omnis non ꝓfirmatus: puta quia sua auctoritate occupauit vel aliorum potẽtum quicquid facit non tenet siue alienando siue prebendas conferẽdo siue agendo siue iudicando. nec liberantur ei soluẽtes. xvj. q. vij. si quis de. sicut etiam non tenerent si a quocunq̃z extraneo fierent. non enĩz debẽt esse meliorꝛ conditiõis: quia vicios⁹ est. ar. ꝛ. j. de iurepa. consultationibus. sed potest responderi sic: quia bona fide possidebat ⁊ non tanq̃z prelatus sed quasi patronus qui confirmatione non eget. ⁊ ideo commodo possessionis tam in presentando q̃z alijs gaudere debebat. hec autem mala fide ⁊ quasi p̃latus qui confirmatione eget quam non habebat. ⁊ ideo nõ valent que agit nec potest bonam fidem allegare nisi confirmationem vl̃ institutionem habuerit superioris prelati. xvj. q. vij. sic. s. eo. qualiter. ⁊ similiter respondeo ad id q̃ dicitur q̃ possessori hereditatis potest fieri solutio ⁊ conueniri. C. de peti. hered. l. pe. §. quia. nam creditoribus hereditarijs pensionarijs ⁊ alijs satis videtur licitum ignorare heredez mala fide possidere cum debeant eum credere bone fi. nisi probetur cõtra. j. de presumptum. heres autẽ sine alicuius auctoritate q̃ vult ⁊ sola voluntate adit hereditatẽ sed in prelato vbi certa forma est possidẽdi sez per confirmationem superioris nemini ignorare lz. vel dic q̃ nulla lege dz q̃ possessori hereditatis vl̃ alij siue sit bo. siue mala fide possessori facta solutõ liberet debitorẽ. sed. l. ꝓalle. ponit quid iuris sit si agit. si autem non sit intrusus sua auctẽ sz cõfirmatur per superiorẽ cum ex confirmatione potestatẽ recipiat administrãdi. s. e. trãsmissaz: siue canonica sit electio siue ñ: etiã

si sit simoniacus in ordine: & in ipso beneficio tenebit q̃cquid cũ eo fit & rõe offi cij ratũ est. xix. di. scõm. & est verũ h q̃diu tolera tur. viij. q. vl. nõne. & alijs p̃cor. vl nisi sñia vl inhibitio data eẽt cõtra eũ. j. de dolo: veritatis. vel nisi als esset notoriũ cũ suspen sum. j. de re iudica. ad probãdũ. xxxij. di. preter. optie habeẽ. j. de excel. prela. tanta. nec repellit talis ab agẽdo huiusmõi. exce ptõe q nõ sit eps sz fur: q non itrauit p ostiũ canonice electiõis cũ ipe & oĩa gesta eius tolerat aucte & itẽtõe confirmatoris. ar. op. ff. q cũ fal. tu. l. j. §. pe. ff. de mino. ait. §. pmittit. ff. q. mo. vsu. amit. l. j. §. j. ff. vsu. quẽ si vsu. in pn. ff. que in frau. credi. l. j. ff. de aqua plu. ar. q prin. ar. p̃. C. de eo q̃ p tu. l. vl. vbi exp̃sse habes q admittitur exceptio cõtra tutorẽ agẽtẽ qui nõ fuit legitie noia tus. sed ibi non tuebãt facta ei⁹ a magistratu cũ eũ non dedisset Itẽ obijcit si ẽ simoniac⁹: ergo ẽ suspẽsus ab officio & admĩstra tione ipõ iure: vt no. j. de simonia. per tuas. ergo nõ valẽt q̃ cum eis fiũt vl saltẽ excipi põt. Rñ. licet sit suspẽsus a iure tamẽ facta eius defendunt aucte cõfirmatiõis nisi esset notori⁹ simoniac⁹: quia tũc licet subditis ab eo recedere. xxxij. di. §. verũ. alia etiã ō hac materia no. j. de offi. del. cũ sup. excõicatio aũt prop̃ piculũ excõicationis poterit obstare agenti siue sit cõfirmatus siue nõ. sed facta ab excõicato tolerato nõ retractant. j. de do. inter di lect⁹. Sed p̃. p̃dicta. j. ō testi. sup eo. vbi dz q p̃. ferẽtẽ testimoniũ excipit de crimĩe. Rñ. q illud. s. reddere testimoniũ lz sit publicũ officiũ. ff. de testi. l. j. ff. quemad. testa. ap. si qs. tũ testis illud non reddit rõe publici officij qõ habet. vel cũ reddere testimonium nõ ptineat sub cõfirmatione ĩ illo nõ tuet eũ p̃tor: q̃n p̃. eũ excipi atur. & idẽ dico in accusatore. iij. q. v. accusationes. ij. q. vij. q̃ren dũ. itẽ dicũt q̃dã q de quocũq; capitali crĩe dãnat⁹ fuerit de cetõ sibi obediẽdũ non ẽ vt prelato: nec vz qõ facit. ar. op. ff. de his q no. infa. l. q ait. §. miles. ff. de testi. leges. tuitio aũt p̃tor vz his q cõtrahũt cũ tali plato & ecclijs: sz nõ valet malo plato.

Et preterite necessarie). necessarie ip̃ẽ se sunt sine q̃bus non valz electõis negociũ expediri vt ẽ mittere p̃ consensu elec ti & pro cõfirmatiõe & pro aduocatis si cãm tũ hẽat & generaliter ex quo ius dat ei officiũ p̃sequẽdi electionẽ oẽs exp̃ẽsas quas sine dolo malo facit recuperabũt. ff. de re. au. iu. pos. pretor. §. j. & ij. dũmodo p̃babilẽ modũ non excedat. ff. de dam. infec. l. inter quos. §. vl. & l. se. preterea non faciet delicatas. ff. ō pig. ac. si seruos. & ex his apparet q etiã si succubuerit in cã cui⁹ electionez p̃sequit̃ capl̃m tũ repetet exp̃ẽsas quas sine do. ma. fecit & ĩplorabit offi. iudi. p bis exp̃ẽsis vel condi. huius decre. Si aũt alius preter capl̃m siue sit maior pars siue minor negocium electionis prosequt̃ hẽbit actõem neg. gest. nõ dico si sine do. ma. agat vt dixi in capl̃o: sed si vtiliter ad min⁹ quo ad p̃ncipium agat. ff. de ne. gest. sz an vltro. i fi. & l. põni⁹. nec sufficit q bo. fi. egerit: vel q maior sit nũerus. & iõ presumit̃ p eo: q nec sic habebit expẽsas nisi vtiliter egerit vl ad min⁹ inceperit vtiliter agere nec. n. propter hoc vtiliter agit: licet h̃ credat vl etiam ab alijs presumat̃. vtiliter aũtẽ dz agere qui malo electo vl electi oni p̃. formã attentat̃ p̃. dicit. nõ aũtẽ sic credim⁹ si nõ p̃sequit̃ contẽptũ: vtili⁹. n. ageẽt ecclie negociũ si als canonice electioni cõ sentiret. ar. p̃. ff. de reli. l. j. & l. at si quis. §. labeo. vocãte aũt ep̃a tu nihil accipiẽt. sed postea accipiãt has exp̃ẽsas vt dictũ est: & si ante acceperint patiunt̃ hanc penã. ar. ff. qõ me. cã: extat. quidã tñ dicũt & melị⁹ q ĩterim poterũt accipere exp̃ẽsas. ar. h̃. & j. de here. ad aboliẽdã. & no. j. de ma. & obe. hisq; quicqd aũt sit capi tulũ faciet expensas & post repetet: vt h̃. Sed qd si maior pars q̃ eligit indignũ velit habere exp̃ẽsas & mior eodẽ mõ q̃ dignuz elegit. Rñ. cũ appareat post diffinitionẽ miorẽ partẽ vtiliter gesi sisse hẽbit actõez neg. gest. l. sic ãt. capl̃z eodẽmõ repetet exp̃ẽsas cõditõe ex hac decre. q̃uis malũ elegerit ignorãter: q̃ sufficit q dolus mal⁹ abfuerit. secus aũtẽ si elegissent scienter indignum. ar. p̃alle. l. ff. de bo. au. iu. pos. pretor. §. ij. ĩmo pl⁹ dicim⁹ q capl̃z i. maior pars sciẽter eligẽs ĩdignũ restituẽ tenet̃ exp̃ẽsas ecclie cuz ei licitũ nõ sit male alienare vl dispẽsar̃ res ecclie. itẽ no. q ad h̃ vt capl̃m possit petere expeñ. nõ sufficit q maior pars vl etiã tres ptes q̃ elegerunt vnũ illam electionẽ p̃sequant̃. sed est ne cesse q̃ iterũ cõueniant & vocentur oĩs canonici p̃tes tã ml̃ti q vnũ elegerũt q̃z pauci qui aliũ elegerunt: & tunc diffiniet capl̃z quã electionẽ velit p̃seq & illi q̃ a capl̃o destinabũt̃ p illa electio ne p̃seq̃nda exp̃ẽsas hẽbũt. & si minori pti placet q capl̃m etiaz iure sue electionis portaret p superiorẽ diffiniẽda credim⁹ q tenent̃ facere & forte nisi faciat nõ habebit exp̃ẽsas si succũbat ĩ electione quã prosequit̃: q̃ supfluas exp̃ẽsas fecit. nam als nisi sic cõueniant & diffiniãt seu ordinẽt nõ dicent̃ expense per capl̃z facte. & sic nõ possunt petere expent̃. huius decre. bñficio: etiam si sint̃ tres partes quevnaz electionẽ p̃sequat̃: nam dz hic quas capl̃m & cẽ. nisi vtiliter p̃sequant̃. tunc petent̃ actio. neg. gest. vt. s. diximus. (Capl̃m). no. q licet capl̃m electorũ p̃stituat̃ de plu ribus ecclijs: solum tñ capl̃m ecclie cathedralis prosequi debet electionẽ sicut colligit̃ ex decre. quã habuistis. s. e. scriptum. vbi habes q multi prepositi cõueniebãt ad elect. & ex hac. decre. vbi istud ius soli capitulo cathedrali reseruat̃. (negocio). vel mitten do pro cõfirmatione vl ad electũ vt cõsentiat. (occupent). vacãte eni ẽpatu oĩs res ecclie inuentario facto vl apud canonicos vl apud economos custodient̃. xij. q. ij. si qua. & c. nõ liceat. xvj. q. vij. in noua. de hoc no. j. vt ecclie. bene. vt nostrum..

Quam post petitam aliquãdiu). i. intñ q̃ di uertant ad alios actos. vl. i. post obtentũ cõsensum electi. & ideo cassãt̃ als ex cã liceret differre. ar. j. e. publicato. ar. p̃. ff. de vsu. scienẽ. ff. de admi. tu. tutor q. §. j. (requisitũ). per capl̃m & male: q̃ aut dissen tis: & ita non potest eligi tan q̃z dissentiẽs aut p̃sentit: & sic notabi tur de ambitione qõ esse nõ dz. j. q. vj. sicut. C. de epi. si quẽ q̃z. se cus si per aliquem de canonicis. h̃ non placet: q̃ nõ ẽ nulla electõ lz p̃trabãt̃. j. e. publicato. vl etiã si ante acq̃ratur ei⁹ volũtas: q̃ bñ põt rñdere illõ p qõ cognoscit̃ ei⁹ volũtas. s. q consentiat nec est malũ vt ecclie laborib⁹ peat & ĩfamie. h̃ aũt tõ cassãt̃: q̃ añ q̃z eẽt electio ĩ capl̃o publicata cõsensit electioni ac si facta esset. & sic non fuit seruata forma.

Constitutis exprimere.) & bene ex quo enĩ petebant se debere interesse ele ctioni debuerunt dicere cãm petitõis. ff. de excep. rei iudi. & an eadẽ. §. actiones. Sed forte dices in possessione erat eligẽdi & petebat cassari electionẽ factã eis nõ vocat̃. vñ non debebat cogi dicere titulũ sue possessionis. C. de peti. here. cogi. sed rñ. regulã illaz fallere p̃pter p̃sumptionẽ p̃riam. C. de p̃ba. siue. cõuent⁹. n. interest electioni de iure. xvj. q. vl. c. vlt. & p̃sumebat̃ p̃. abbates istos cũ nihil debeãt iuris ĩ priorib⁹ mo nasterijs retinere. j. de reli. do. ne nimia. (deberẽt). petebant aũt isti abbates rõe personarũ suarũ nõ rõe monasteriorum suorũz se debere interesse electioni abbatis fiscaneñ. (indultũ). qõ non potuerunt. j. de reli. do. ne nimia. alias autẽ si essent canonici se culares posset h̃ alijs concedere. ar. s. e. scriptũ. j. e. cumana. lxiij di. abeuntib⁹. sz potest dicẽ potestatẽ p̃cedendi esse datã ecclijs non p̃sonis. sed & personis videtur spãliter p̃cedi. s. e. cũ vinton. xxiij. di. in noie. laicis auctoritatẽ p̃cedi nõ põt. j. de ĩsti. c. ij. xvj. q. vij. in noua. nec clericis alteri⁹ p̃fessionis. s. e. officij. sed h̃ vl tumũ non credim⁹. ar. xxiij. di. in noie. lxiij. di. c. penul.

Ecclesia vestra maiorẽ). ar. p̃. ff. ō v. sig. maiorẽ. sed istud p̃opter constitutionẽ que dicit q̃ maior pars cõsen tire dz. s. e. q̃ p̃opter. (ad electionez). solẽne de qua habuistis. s. e. q̃. (cõsentiẽtiũ). q̃ nec etiã formã. seruauerit: quia nõ elegerit: & q̃ nõ habebat maiorẽ & saniorẽ partẽ capl̃i. vt. p̃. dictũ ẽ. vl alia cã fuit quã h̃ scriptã non habemus.

Quam in magistrũ tales abbates ĩ ecclijs regulari bus & monasterijs fuere. s. e. officij.

Humana protestatõe h̃ p̃testa tio q̃ñq; p̃dest. nã canonicis vel quibuscũq; alijs nocet si non p̃testant̃ q timorẽ faciũt cũ sit ibi violentia etiaz nõ magna vel occulta forte: q̃ laici se ingerunt electioni violenter & hi ad quos pertinet eligere nõ audent eos repellere: q̃ si non p̃testarent̃ p̃sentire videntur: & nõ tenet electio. j. eo. massana. j. qõ me. cã. c. j. sed si esset magna que caderet in cõstãtẽ virũ etiaz post non p̃missa p̃testatiõe proponere possũnt. Rõnem hui⁹ di stinctionis non videm⁹: q̃ ibi nisi fuerit magna violẽtia. s. que caderet in constantẽ virũ nec cũ p̃testatione nec sine p̃testatõe excusat canonicos. j. de spon. cũ locũ. sed si fuerit magna violen tia p̃testatio bene ostẽdit ai dissensuz. si vo nõ p̃testãt̃ canonici h̃. s. q̃ nõ fiat eis p̃iudicium lz violẽti: & tales q̃ nõ habẽt ius in electione vl q̃ fiũt excõicati intersunt electioni vbi aliqui rõe pos sessionis interesse debent electõi nõ rõe p̃petat̃: vl q̃ interesse ñ debẽt: q̃ sunt excõicati & suspẽsi occulti & ĩmiscẽt se electõi nõ p̃. iudicat his nõ protestãtib⁹: q̃ etiã si protestant̃ non prodesset eis: q̃ q̃zdiu tolerant̃ sine denunciatione vl sunt in possessione non possunt nec debẽt expelli. viij. q. vl. nonne. j. de cã pos. cum ecclia. si aũt dubiũ est an sint in possessione necne: vl an sint pu blice suspẽsi vl excõicati: vl si sit certum: vel si timeat̃ scandalum vel si q̃cũq; iusta cã subest p̃pter quã piculosuz esset eos expel lere ab electione: bona erit p̃testatio h̃. s. si sunt ĩ possessione vel

si non sunt excõicati vl̃ suspensi valeant voces eorũ.sed protesta tio que ponit ħ ī decre.periculosa fuit capellanis ⁊ clericis cũ si sine protestatione ista interfuissent electioni ⁊ elegissent aliquẽ alium canonice ꝛ nõ ð iure neq3 de consuetudine prescripta inf esse deberẽt:ñ ad hoc q electio teneret sufficeret q essent in pos sessione.j.de iurepa.ꝓsulta.nec ẽ contra.j.de cã pos.cũ ecclesia. quia ibi illi q erant in possessione neminez eligerunt. nec dr ibi eorum electio cassata sed canonicorũ sibi aduersantiũ qð pon⁹ pro nobis.⁊ scõm hoc ħ habes ar.q si aliquis protestatur aliqd ꝯ alium ⁊ ille non cõtradicat videtur approbare protestationẽ quod non credimus:nisi expresse ꝓtestationi ꝓsentiat nam pro testanti ꝑiudicat si protestando aliquid contra se dicat.ar.ff.de inter.ac.de etate.§.j.al.no.de h.s.de consti.cum.M.ħ aũt cõcor des fuerunt ð protestatione.⁊ ideo vl̃q3 preiudicat. item nõ vr q talis protestatio sibi debeat prodesse cũ factum cõtradicat p testationi.j.de appel.solicitudinem.s.de ꝓsti.cũ.M.sed ħ iusta causa fuit protestandi ⁊ iõ vz.s.dubietas iuris illius qð se habe re dicebant capellani.j.qð me.cau.perlatum. Sed ecce aliqs fa tuus aduocatus facit protestationem suam.isto modo:protestor q non intendo consentire ī iurisdictionem vestram tanq3 in de legatam vl̃ subdelegatam vl̃ ordinariam ⁊ saluis his protestati onibus a quibus propter aliqua que dicam vl̃ dico recedere ñ intendo peto mihi fieri copiam iurisdictionis ⁊ libelluz ⁊c̃.nos dicimus q iudex sapiens debet dicere ⁊ ego vos vel te testatiz au ctoritate qua fungor:cõtumacem reputo.xj.q.iij.certum.⁊ ar.j. de iudi.c.j.⁊.l.est.j.de verb.sig.ex parte. ad intelligẽtiam v.q si citatus nolit stare iuri.⁊c̃.vnde potest excommunicari cũ ma ior sit ista contumacia q3 aliqua aliarum ſz bñ dicit non intendo consentire nisi q3tuz de iure fuerit ⁊ necesse est. (protestatione). si sil̃ concurrunt ad interessendũ electioni duo quorum vnus di cit q est in possessione bona fide vacantis prebẽde.⁊ alius q di cit q non est in positione sed ius hz eius prebẽde prudent faciat capl̃m si vtrũq3 admittat cũ protestatõe q vox eius p̃stet suffra giũ si prestare debet ⁊ non aliter .sed postea qñ coꝛã iudice pete tur confirmatio si ꝓstiterit modo.s.tpe petite ꝓfirmatõis sic fuis se tpe quo electõ fiebat:ſz tunc non cõstabat ⁊ licet modo qñ peti tur ꝓfirmatio aliter sit vox possidentj bona fide prestabit suffra gium ⁊ nõ vox veri dñi: quia istud cõmodũ ptinet ad possesso rem bone fidei .s.e. querelam.j.de iurepa.ꝓsul.⁊ nõ ad dñm.j. de cã pos.cum eccl̃ia:q2 electio facta a vero dño cassat̃ qñ nulla facta erat a possessore bone fi.si aũt tpe electionis constitisset sic esse sicut dicebat tunc possessorẽ bone fi.admittere debent.si au tem cõstaret capl̃o q alter esset possessor male fi.non debet eum vocare ad electionẽ:sed si ñ vocatus venit non est eijciendus.j. de re.ipo.in l̃ris.imo plus ẽ:quia si admittatur ñ vox eius non prestat suffragium:quia nullũ ꝓmodũ ptinet ad male fi.pos.C. de ꝓdi.ex.l.mala.nec comparo istos illis qui plura mandata p̃ sentant quoꝝ nulli obediẽdum ẽ.s.de rescrip.cũ contingat .nec comparam⁹ eos agẽtib⁹ duobus vti pos.,vbi ambobus equal̃r probantibus iudex supsedet sin̄e.⁊ ẽ huius dicti ratio:q2 in neu tro predictorũ possz vnum admittere ⁊ alium repellere vl̃ etiã ambos repellere q̃n alicui fieret preiudiciũ.sed in casu nr̃o propt protestationem põt ita ꝓuideri q nemini fiet preiudicium. nec compo eos depositario ⁊ dño simul cõcurrentibus ad depositũ repetendum:q2 loqtur qñ ꝓstat q est dñs:q2 est facienda ei resti tutio.sed ħ dicim⁹ qñ nõ constat.nec ob.si opponat̃ qũo potest vox illius q nõ ẽ in possess.p̃are suffragiũ.rñ. q ꝓmoð electiõis ⁊ oĩs alius fruct⁹ ẽ veri dñi etiã si nõ possidet si nullus ali⁹ est ī possess.vel sit qð in possess.ſz mala fi.vt no.j.de iurepa.cõsul.iste enī vtiꝫ ħ cõmodo: non vt possideret sed vt dñs.ħ aũt vera vi denꝫ in illis possessoꝛib⁹ male fi.quoꝝ facta nõ tuet̃ cõfirmatio. vl̃aliter:vt no.ð iurepa.consul.(maiorẽ partem).non computa tis capell̃ ⁊ clicis de qb⁹ nõ fuit ꝓbatũ q debeãt interesse.itẽ cuz inter canonicos ⁊ abbates ð quibus cõstabat q intereẽ debeant eẽnt.xxj.⁊ tñ.x.cõsenserẽt ī archiđ.⁊.ix.in archiep̃m neut bẽbat maiorẽ ptẽ.de.xxj.canonic].vox aũt ipi⁹ archiđ.sibi suffragiũ nõ p̃stabat.imo oberat:q2 aliũ nõ elegerat.se enī eligere nõ poterat sed ⁊ si sua vox nõ ꝓdesset nec obesset:tñ cõsentiẽtes cuz archi pres.q ī archiđ.ꝓsenserãt silr erãt.x.(ꝓbatũ fuerat).dcã.n. testũ interp̃tãda sunt ꝑm q nll̃i vl̃ min⁹ sunt captiosa.j.de testi.cũ tu. fili.ff.ð iureiu.q3uis.(elegisse).aliũ ẽ daꝫ scrutatões ⁊ aliũ eligẽ. (ð iuꝫ ꝓpetẽ).q oportebat pp ꝓtestatõez al̃.ñ(ꝓuãtes).s.e.q2 pp

Sacrosancta .nominãdos).ħ vult dicer̃ q abbas dz noĩare duos meliores priores toti⁹ ordinis ⁊ de illis duob⁹ dz eli gere vnũ dictus comes.⁊ põt dici q cũ ī fauorẽ milit] esset ħ iudiciũ:si als eẽt de iure ad arbitriũ militis deberet illos duos noĩare abbas.C.deleg.qð fauore. si tñ miles noĩaret mi nus bonũ cũ etiã ī fauorẽ eccl̃ie sit factũ ħ pactũ:abbas nõ noĩa bit eos sed bonos ⁊ ipi prioratui ꝓuenientes. alij dicũt q ad arbi triũ boni viri recurrẽdũ est.ff.pro socio si qs.so.collegiata.idem est ī ñ collegiata:si sic intelligas vt electione acqraꝫ ius spũale.ñ obstãte.s.j.ð iurepa.nobis.ſz solutio est.s.e.quod sicut.

Quam in veteri .cũ cõsilio). per hec v̄ba voluit papa potius q ī tractatu electionis essent:⁊ suum cõsilium p̃beret qꝫ cõsensum q de iuris necessitate expectand⁹ non vr̃.⁊ quia nõ requisierunt vt debuerunt nõ tenuit electio tanq3 post posita forma mandati:vt.j.de ar.cũ olim.ff.ð admi.tu.l.cuz pa ter tute.(eligentis).per scrutinium vel ꝓmissuz:vt ħ colligiꝫ. nam ħ nõ redarguitur cõꝓmissuz.ſz q non fuit consiliũ requi situm.sed queres qñ debuit requiri eorum consiliũ:⁊ a quib⁹.s. a capitulo:an a cõꝓmissarijs? ⁊ videt q a capitulo:cum ipsis scribatur q eorũ cõsilium requirant. Itẽ videt q ante compro missum esset eoruz consiliũ requirendum.cũ etiam ī cõꝓmissa rijs eligẽdis posset esse periculũ.sicut ex tenore decre.huius col ligitur. Itẽ videtur q sufficiat si cõꝓmissarij eorũ consiliuz re quirant.ar.ff.de admi.tu.ita.§.gessisse.nec est necesse sup cõpro misso requiri consiliũ eoꝝ.⁊ sufficit quãdocũq3 requirere:dum modo nõ nimis tardet vt hic.alij dicunt q super omĩb⁹ accessio rijs electionis requirendũ est consilium eoꝝ.ex quo in principa li regrendum ẽ.ar.j.de off.dele.preterea.ff.iudi.solui.iam tñ.§. in hac.ar.j.de ar.cum olim.nec possunt eligere per cõꝓmissuz vl̃ etiam scrutiniũ secretuz in hoc casu.sed publice consiliarijs p sentibus dicent vota sua.nam cũ hic sint spãles def.non ẽ necesse seruari formã:sicut si esset ibi papa.ar.C.de testamen.omnium. nec obstat q dicit hic non reprehẽdi compromissum:cũ dicam⁹ reprehẽdi nisi factũ sit de consilio consiliariorũ. verbum enī q sequitur in tractatu electionis innuit consiliũ requiri⁊ añ ⁊ post qñ tractabitur.alias enīz dr̃ claudestina electio.ar.lxix.di. si qs papa.prius dictum magis placet.nec videtur necesse eos admit tere ad tractatum cũ sufficiat competenti tempore cõsilium req rere ⁊ expectare etiam post tractatũ cõꝓmissariorum.secus si diceret tractetis⁊ eligatis cũ cõsilio talium.⁊ ita loquitur decre. j.de ar.cũ olim. Item forte posset dici si mandaret celebr̃et] elec tionem.vl̃ elegatis cũ consilio taliũ:quia tũc non solum de ꝑsona sed ⁊ de forma ⁊ omnibus alijs consilium requireret.ar.ff.ð admi.tu.pater tu.sed quia ħ decre.videtur contrarium innuere contrarium tene.Si autem per scruptinium tũc requirendum ẽ consiliũ in communi anteq3 ad scrutiniũ procedant.nec obest si dicas q postea alium eligeret:quia in nullo casu tenẽtur eorum consilio stare.sed si post scrutinium eos in collatione requirant. laudo.sed si ante nolet requirere:tunc tantũ non crederent suffi cere:cum tunc videretur eorũ cõsilium deluſorium.cum his qui in scrutinio maiorẽ ptẽ habẽt.debeat eligi.j.e.publica.s.e.q2 pp ſz si mãdaret̃ q cũ eoꝝ ꝓsilio assensu obtẽto eligerẽt.tũc sat] vr̃ q nõ astringant̃ ad formas ꝓstitutiõis.alij tñ dicũt q post q3 cõsiliũ eoꝝ obtinuer̃t ð certa ꝑsona:tũc illũ elegerit p vnam de formis. (Causa dele.)hanc metã nõ redarguim⁹(sociorum).ſz ⁊ si ipsius abbat] sancti benigni cõsiliũ req̃rere debuerũt scõm formã l̃raꝝ dñi pape.cõsiliũ aũt si regrerẽt nulla esset postea electio.s.e. cuz post.alij tñ dicũt non eẽ requirẽdũ ꝓsiliũ abbatis sancti bẽigni quẽ itelligere itẽ debãt.(ꝓponẽte).⁊ bñ.(vno) pro se ⁊ p alijs.vl̃ p se tñ. nã ⁊si alij vellent consentire qð eorũ cõsiliũ ī tractatu ñ req̃r̃et:tñ terti⁹ nõ tenet̃ stare eorũ voluntati:cuz quilibet tenea tur implere mãdatum pape.etiã si alij uolunt:vt no.s.de rescp. eã te.(festinant)⁊ bñ.ff.de ãmi.tu.tutor.qui re.ff.ð vsuf̃.sciẽduz. (Reqsitũ). ꝓpetẽti tpe etiã rñsũ iterp̃taꝫ:vt.j.seq̃.(in tractatu) insti.ð au.tu.§.tutor.xij.q.ij.sine exceptõe.(nõ ꝓpetẽti).nõ cõpe tẽs tps appellat oẽ qð ẽ ita breue q cũ deliberatõe ꝓsiliũ daꝫ ñ põt vl̃ nõ cõpetẽs eẽ dicit oẽ qð ẽ exꝫ tractatũ vl̃ q ẽ dũ durat ptãs p uidẽdi.sed req̃r̃ taliter tpe q deluſoriũ vr̃.s. postq3 ꝓcordarunt⁊ de certa persona eligenda statuerunt.

Congregatio. q.s.cãtor.(in eũ).s. cãto rẽ.(aliũ).s.decanũ.(post modũ).añ q3 diuerterẽt ad alios act⁹ ꝓcedẽtes tñ ex eodẽ scrutinio:⁊ durãte eodẽ ꝓtextu electõis: als nõ deberet fieri scõa:ꝑma ñ caffata:vt.s.e.ꝓsideranim⁹.⁊ no.ð ħ s.e.c.dudũ.vl̃ dicvbi p̃ma nulla ẽ ipo iure: si fiat scõa ex iterual lo tenet.(ꝑficias.).dicũt q dã ħ ptigere:q2 plures scienꝫ elegerẽt ī dignũ.s.e.itonuit.ſz nos dicim⁹ idẽ dũmõ ī eodẽ ꝓtextu fiat v tra q3 electõ ẽt si ignorãꝫ eligerẽt ī dignũ.ar.s.e.scptũ.ipo enī fcõ appet mĩorẽ ptẽ sãiorẽ.vñ ei⁹ electõ ꝑferꝫ.s.e.dud.ar.j.e.eccl̃ia nr̃a.nisi forte nũer⁹ ī duplo excedẽt.tũc ei ñ ꝓfirmaꝫ electio mi

noris partis nisi probaretur eos sciēter elegisse indignum: vt ꝛ. eo. scriptum. ⁊ no. de hoc. ꝛ. e. dudum.

Duz ecclesia rothomageñ. (procuratoze). no. electozes petere ꝓfirmationē. sic. ꝛ. eo. cū inter dilec. ⁊ c. cū dilecti ꝟ ⁊ ipe electus potest petere. ꝛ. e. cum inter. R. (electionē). no. illos qui se opponūt electozibus posse excipere vl agē. etiam nullo agēte pro electo siue postulando confirmationē siue consecrationē. ħ enim null⁹ agebat vl aliquid ꝓ electo petebat. sed cōtradictozes tm̄ se opposuerūt: qō ex eo apparet: quia non dicit ħ q aliquid opponerent contra petitionem confirmatōis vl consecrationis. ſz ꝓponebant contra electionē que iam facta erat. ⁊ quia responsio electi sequit post oppositionez contradictozum. ⁊ hoc melius apparet. j. in. e. decre. quia ibi dederunt libellum. ad idē facit. ꝛ. e. cū dilecti. j. de appel. constitut. lxiij. di. nullus inuitus. ⁊ pōt eē ratio quare hoc fit. ſ. piculum vacationis ecclesiarum. ar. j. de ap. oblate. ē enim contra generalē rationē. cum exceptio tantum competit contra actionē: vl intētionē ff. ō excep. l. j. C. de non nu. pe. si quasi. de ħ no. ꝛ. e. cuz dilecti. j. Itē potest dici q ħ non excipiebant: ſz agebant. nam ex eadem decre. habes q libellum dederunt contra electum eundem in quo ex certis causis electionē cassari petierunt. ⁊ ē quasi popularis ħ actio que tuetur ius populi ⁊ ecclesie dei. ff. ō ac. populari. l. j. nec tamen vere popularis dici potest. cum in ea procurator constituatur. j. de accu. sup his. ⁊ pretextu criminis vl infamie non repellit: vt no. in prealleg. decre. super his: qō nō fieret si popularis esset. ff. de populari. ac. popul. ⁊ potest dici a noma la scōm hunc modum agēdi a canonib⁹ introductum. qui autē ad hec admittatur: no. j. de accu. sup. ⁊ vt nobis videt eque bonū est hoc modo vltimo petere vl agere q̄ ꝛimo modo excipē. cum nihil per exceptionē consequi possit q non consequetur per hanc actionē. ⁊ nulla exceptione potest repelli ab agēdo: q̄ non repellatur ab excipiēdo. nec aliquo onere grauatur agēs quo nō grauetur excipiens. ꝛ. e. cum dilecti. j. ō excep. de niqz. ⁊. j. de accu. in. c. sup his. ħ enim exceptio quasi vim actionis obtinet. ꝛ. ō postu. c. j. aliqui tamen dicunt non esse admittēdum excipientē nisi ex parte electi petat aliquid. ⁊ semp qui excipit cōtestationē vel exceptionē suam oz dare i script. ar. i. aut. de tem. non so. §. cū testatiōe. Item pōt cōtra eum agi i modū denunciationis: vt no. j. de desponsa. impu. ad dissoluēdū. Ad. hec sunt vera q̄ electozes petunt confirmationē: nō tū sunt vera q̄ petūt ordinationē vl ꝓsecrationem electi. nam tūc nulla exceptio vl actio vl denūciatio admittēda ē cōtra petitionē eligentiū: nisi vocetur electus cū per confirmationem iam sit mr̄imoniū confirmatum. ⁊ iam nō ab obtinēdo repelleretur: sed non obtēto. Et ideo ē necessaria inscriptio ad penā. j. de accu. sup his. ⁊. j. ō trāsla. epi. c. licet. B. (dimisso). ñ ē vis siue añ electōez archidya. dimisit siue post. (an eodē cōcilio). j. ō preben. de multa. (cupiditatis). j. de p̄ ben. cū iā dudū. (furtū). ff. de furt. l. j. §. vl. (decepte). potest dici animas nō deceptas cū ab oībus habeat prelat⁹ ⁊ valet pnīa ab eis recepta. veniā enim meruit: q̄ ignorans delīquit. vij. dist. in. consuetudo. ſz si sciat anteq̄ moriatur credim⁹ q ꝛ de nouo oz ire ad verū sacerdotē ⁊ ab eo absolui. j. de penitētijs. oīs. i pn. ⁊ idē dicim⁹ in pnīa qō in ordinante diximus. j. de simo. ꝓ tuas. vel pōt dici q vere absoluit q̄ndiu toleratur a superiore. viij. q. iij. nonne. (per cōcessionē). soli enim sedi aplice ħ est reseruatū. ſ. dispēsare. j. de preben. de multa. cōmendare aūt pōt epūs. xxj. q. j. q plures. j. de accu. si constiterit. vbi no. nam tūc non hz in eccīa ille cui cōmēdat: nec in fructibus nisi ad colligendū gubernandū ⁊ erogandū ꝓ vtilitate eccīe ⁊ ad custodiēdū clericos. ħ etiam dicit visitator. ar. lxj. di. obitū. ⁊ in. c. cathineñ. ⁊. c. vl. xij. q. j. qm̄ velim. lxx. di. c. ij. vij. q. j. qz. ⁊. c. ꝓstitutū. ⁊. c. remoto. ⁊ pōt reuocare hanc cōmendationē q̄ vult. ff. depositi: lucius. (excusationē). ſ. de ar. cōcessione als autē excusationes. ſ. de dispēsatione pape: ⁊ qō archidya. ambianeñ. nō habebat curā aīarū nō excusauit ħ. (nullatenus). q ħ excusatio nō erat de iure: iō tā q̄ de notorio iuris stati fert sn̄iam. de ħ no. ꝛ. de cōsue. cū inter. (retinēt) tā q̄ titulatas. (dispensatū). quidam dicunt q ex quo cōrā iudice aliquo ordinario vel del. admittit. vl exceptio vel probatio alicui⁹ qui dicit se tenere canonice duas curas vel etiā si admittat ꝯ eū exceptio q̄ iniuste tenet ex tūc non licet illi ad quem ptinet collatio alij cōferre: ⁊ si conferat non valet: arg. j. de arbi. c. ex pte. alij dicūt q lis mota vl receptio probationū nō impedit quī ille ad quē ptinet collatio ꝓme ecclie possit eā ꝓferre cōmotio litis ñ auferat sibi ius snū. ⁊ hoc dicūt ē verū etiā si ille ad quē ptinet collatio prime ecclie sit ille q mouet litem q iniuste detinet duas curas. ſz hi dicūt q si ab alterutrum ptiū appellet ad papā q ex tūc non pōt eam conferre q̄ iā vī cā huius ecclie ad se. apl. relata. ar. ꝛ. de postu. bone me. circa fi. j. de offi. le. licet. ⁊ no. j. de preben. int cetera. alij dicunt q etiam si appelleretur siue ab ipo ad quem pertinet collatio siue ab alio etiā ex iusta cā: puta q partib⁹ non assignabat locū tutuz q semper tenet collatio ab eo facta ad quē ptiet nec obstat decre. de ar. expte vt tibi dicem⁹. nec obstat q ibi dī de appellatione. q̄ per appellationē cā defertur ad papam ⁊ nō potestas ꝓferendi ei defert. vel alij defertur: vl alij aufert. Item nō valet si dicit q cassandū est quicqd fit post appellationem legit. q illud intelligitur de his q̄ ptinent ad iudiciū vel ad cause processum. vnde bene dicim⁹ q si post talē appellationez recepisset testes vl sentētiam protulisset: vel interlo. vl diffi. q illa bene cassarētur. sed collatio ecclie non: quia non ptinet ad processuz cause. quia non cōfert eccliam quasi litigans: sed quasi alius: quia sepe contingit q alius q̄ ille ad quē ptiet collatio obijcit q habet iniuste plures curas. Item bn̄ cōcedim⁹ q pēdente causa ⁊ maxime appellationis non auferetur sib i possessio: qa illud. ſ. auferre possessionez ptinet ad iudicem: ⁊ ē de processu iudicij: sed conferre ius pbē de habet quis ratione iuris sui tantū. ⁊ iudex nemī debet tollere ius suū etiam pendēte lite. j. vt lite pēden. a memoria. ij. q. j. quia ea. (partibus). Si agat contra electores quia sunt priuati potestate eligendi: quia indignū eligerunt non est necesse vocari electū. si aūt electozes petant confirmationem electi q possunt: vt ħ. j. de ea. po. cum ecclesia. si obijciatur q propter crimen electi nō sit confirmanda electio non est pceden dū cū ex hoc maximū preiudicium possit generari electo: si ē ineligibilis. ꝛ. e. super eo. nisi vocato electo: vt no. j. de procura. in pn̄tia. vel nisi sciret cām agi ⁊ non curaret interesse. ff. de re iudi. sepe. j. de re. iu. q̄uis. alij tamen dicūt idem ⁊ si sciat causam suā agi. tamen in hoc casu non credimus sufficere eius sciam immo tota sentētia reuocabitur de facto que tn̄ de iure nulla est: vt nec electo noceat nec electozibus. ⁊ ħ propter connexitatem. ff. quē admodum serui. a. si cōmunionē. Si tamē citat⁹ noluit cōparere nec se defendere: tūc hz locū decre. sup eo. ⁊ hec vera sunt ⁊ si cōsenserit electioni: qz timore pbationū videt resurgere iudiciuz. iij. q. ix. decreuim⁹. sed si non cōsensisset q maxime cōtigere posset in postulatōe nec vocari dz nec sibi p̄iudicat si postulatio nō admittitur. ar. j. de dolo. ⁊ cōtu. cū dilecti. Si vero propter peccatū processus tantū: petat cassari electio: qz ꝓnexa sunt iura eligentium ⁊ electi pōt procedi etiam nō vocato electo. ⁊ quia alias nullū sibi fit preiudicium. ar. decre. superius allegate sup eo. ar. ꝛ. e. cum inter dilectos. quidam tn̄ dicūt q in hoc casu electus ignorās causam suā agi iterum causam reuocare pōt nisi citetur. j. vt lite nō contesta. qm̄. qō non credimus. ⁊ ħ q dixim⁹ satis in ħ de cre. minuitur nisi a principio procedebat cū fine electo. sed obiectus criminibus electus fuit cause. illud aūt constat: quia electozes ꝓmittere non possunt super facto electozis vel renuncia re. ꝛ. e. cū inter canonicos. q aūt diximus q quando opponitur in persona electi q debet vocari: videtur habere locū quando cōtradicens nō expressit in appellatione de crimine q electo obijcere intendebat: qō si expressisset non est necesse vlterius eū vocari. j. e. statuimus. q dam tamen idem dicunt ⁊ si nō expressit q ꝯ personam aliqd decrē vellet. nos dicim⁹ q licet predicta sint vera quando electozes petunt confirmationē: non tn̄ vera sunt q̄ petunt confirmationem ⁊ ꝓsecrationē electi. nam tūc nulla exceptio vel accusatio vl denūciatio est admittēda ꝯ petitionem cligentium nisi vocetur electus cum per confirmationē iam sit matrimoniū cōsummatum: ⁊ iam non ab obtinendo repellatur ſz ab obtento. ⁊ ideo est necessaria inscriptio ad penam. ar. j. ō accu. super his. j. de transla. epi. licet. (iuramento). no. in causa spirituali iurari de veritate dicenda. de hoc no. ꝛ. e. cum dilectus. (cōtestatione). no. contestationem litis necessariam super exceptionem factam contra electum. super ipsa aūt electione: puta si electus petat confirmari vel si de gratia pape vl alterius quis petat beneficium non ē necessaria litis cōtestatio nec libellus. j. vt lite non contesta. quoniam. §. j. vl dic semper idem in vtroq. ſ. quando agit de electione facta vel exceptione: quia si presentes sunt faciēda est litis contestatio. sed si sunt absentes cōtumaciter lite non contestata proceditur. j. vt lite non ꝓtesta. quoniam. §. j. secus autem quando auctozitate litterarū pape petit beneficiū: qz cū tunc sit potius executor q̄ cognitor: licet exceptiones aliq̄s admittere debeat. ꝛ. de rescriptis ꝓstitutis. ⁊. c. cap̄lm: lite nō cōtestata proceditur. Item q nihil pōt petere nisi q ꝓtinet in rescripto pape: nec ex alia causa. et ideo illō sufficit pro libello. ar. j. de dilatio. preterea. ⁊ cōtradictio est. ꝓ responsione tamen se curius est dare libelluz. Item quando petitur confirmatio nec habet aduersarium: sed tn̄ superioris officium implorat non

est necessaria litis cõtestatio: nisi cũ in alijs vbicũq; implorat officiũ iudicis nec aduersarius se opponit. cũ enĩ non possit esse lis nisi inter plures non potest esse litis cõtestatio vbi lis nõ est. Item in confitentẽ nulle sunt partes iudicis. ff. ad le. acquil. p me. cõfiteri aũt intelliguntur illi ad quos pertinet cõtradicere si moniti tacẽt. ff. ð inter. ac. de etate. §. vl. interest. (proposita). C. de lite cõtesta. in. l. j. (tandem). si post cassationez pcessus predicti decidenda. (danda). super processu electiõis ꝛ sup oĩbus que non sunt criminis: puta si esset irregularis. sed super crimĩb⁹ nõ debet iurare de veritate dicẽda cũ si a quolibet inqretur de suis crimĩbus occultis vix quisq; sine criminib⁹ reperiret. l. di. quia Item nemini dicẽdũ ẽ vt se prodat in publicum. ij. q. j. si peccauerit. sed cõtradicere videtur littera sequẽs vbi habes q requirebat ab ħ electo an haberet plures curas q cõstat esse peccatũ vt probatur. s. in hac eadem decre. ad ħ respondent quidam q licet sit peccatum plures curas habere sine dispensatione nõ tm plures curas habere simpliciter ẽ peccatũ. ꝛ sic de alijs que sequntur. Non enim peccatum est excõmunicare interdicere visitare ꝛ similia de quibus iuquirebat. sed certe ħ responsio ñ placet: q; licet hec non sint crimina inducũtur tamen ad pbandum id. vnde remouet tanq; criminosus. nam modus agẽdi vel excipiẽdi diligenter attẽdendus est. nam cũ isti intẽderent remouere electum propter crimen: quia plures curas aĩarũ habebat ꝛ ad pbandũ q dignitas curam aĩarum habebat faceret positionem q excõmunicabat interdicebat ꝛ similia sicut non tenet respondere an sit criminosus: sic nec illis positionibus per quas peruenitur ad illud. sed si non deberet dignitatem hẽ curaz q̃si esset crimen sed agit contra aliquem q non sit ei ius excõmunicandi interdicẽdi ꝛ similiũ. tunc bene interrogabitur. ad hanc aũt decre. respondemus: quia non coactus sz volõtarius respondendũ. Item de his iuste debuit interrogare cũ essent talia que non possunt esse nisi notoria. j. de transla. q̃nato. qualitate autez facti talia notoria sunt. dicimus tamen cum cogẽdũ respondere an sit infamatus de aliquo crimine vl condemnatus. peccaret enĩ si grauaret aduersarium in ħ probationibus. ꝛ si confessus fuerit se diffamatũ vl etiam probatum sit inquiretur ab eo an crimen commiserit: quia si negauerit bonũ est cũ famam suam clarificauerit. si vero confessus fuerit ꝛ hoc simlit bonũ ẽ vt ifamatus non promoueat. C. de digni. l. iij. li. xij. Item dicũt quidam ꝛ nõ male q de oĩbus que impediunt executionez officij post actã penitentiam interrogari debent cũ sic bonũ eius procuretur ar. xxiij. q. v. prodest. Item nec iste prodet se in publicum: quia tm̃ de his que nota sunt quare. s. infamia ꝛ condemnatione non de crimine occulto nec etiam dicitur q manifestet crimen. sed si verum est q cedat iuri ꝛ liti ꝛ non respondebit nisi velit. secus autem in testibus: q; nec de his respondere cogũtur: quia accepta pnĩa non peccant testificãdo. idem credo etiã q principales pso ne non cogunt respondere si ad aliaz penam q̃z spũalem agat. (electionis tpe): q electionis tempore tenuit nihil facit ad rez cura. ꝛ si ante tenuisset cũ peccauerit sufficeret ad cassationez ð rigore iuris. xxv. di. primũ. nec videtur obesse si dicas q si ante habuisset ꝛ dimisisset: quia psumit penituisse. quia idem dicit. debes etiam si post electionẽ habuit sed resignauit cum propter ħ q elect⁹ est peccator non min⁹ valet electio: vt no. j. e. ecclesia. vl dic q ideo dicit tpe electionis: quia si tunc vel ante etiam. s. quando electio imminẽbat faciẽda vl etiam post electionem renũciaret psumit simulatã ꝛ fictam facere penitẽtiam. vl propt honorem que primo desiderabit. ꝛ ideo non pdest ei tũc tpis facta resignatio sed si cõstaret verã pnĩaz eũ agere ꝛ nõ affectõe honoris eũ resignasse siue añ siue post resignauit dicũt non admitendam exceptionẽ de officijs iudicis in criminibus vbi est necessaria dispensatio licet de rigore iuris posset admitti. ar. ad ħ. ij. q. vij. querendum. nã appareat eos mala intẽtione accusare euz q veraz pnĩam egit nisi prosequretur suaz iniuriam. iij. q. vj. omnibus. vtrũ aũt necessaria ẽ dispẽsatio nec ne: ꝛ in q̃bus criminib⁹ hoc locuz habet: dic vt no. j. de tpib⁹ ordinã. ex tenore. alij dicũt q semper vbi excipit vl accusat cõtra aliquẽ: semp sit necessaria dispẽsatio siue sit enorme crimen siue mediocre siue modicũ cuz illa distinctio quaz possum⁹ sup illa decre. ex tenore habet locum. q̃n nõ accusat⁹ petit ordiari vel etiã ille q̃ quẽ nõ excipit. ꝛ per ħ ptz q8 delegatio admitteret oẽz exceptionẽ cuiuslibet criminis cũ dispensare nõ possit tm̃ añ q̃z pcedat prudẽter faciat si retulerit deleganti vt per eũ dispẽset. sed alia rõe videt hoc non posse stare. Sicut enĩ pẽdente lite non valet impetratũ pulegiũ. j. vt lite pen. c. vl. j. de testi. causaz. eadẽ rõe nec dispẽsatio pẽdẽte accusatiõe vl exceptõe sed ħ fateor verũ esse si ex dispẽsatione alteri fieret piudiciũ sicut ex pulegio. nã ꝛ si ex pulegio nemĩ fieret p̃ iudicium valet lite pendẽte impetratũ. Item non mireris si dispẽsetur cuz eo cũ quo crimen probatũ non est. sic. j. de cle. excõmi. apostolice. ar. j. de exceptio. aplice. j. ð sen. ex. c. venerabili. ꝛ hec vera sunt si obijciatur crimen preteritum de quo pnĩam egerit electus. si aũt crimẽ in quo pseuerat elect⁹. s. de quo pnĩam nõ egit elect⁹: semper admittitur exceptio. lj. di. absit. xxiij. dist. c. j. xxv. di. c. vlti. Item prudens iudex attendit dignitatem ad quã vocat: quia facilius dispẽsabit in minori q̃z in maiori. Item facilius cũ illo qui alias plures gratias habet: q; litteratus eloq̃ns prudens: ꝛ sic de alijs q̃z cum minus gracioso. Item facilius ab obtinendo repelleret q̃z ab obtento. Item licet dispenset cũ accusato de crimine vel cũ eo cõtra quez excipitur vt repellatur a promotione non tm̃ dispensatur cũ eo ꝓ quẽ excipitur vt repellatur a pmotione ab accusatione vl testimonio in causa criminali: q; illius illaudabilis intẽtio est. ij. q. vij. si quis eps. quia ficret i eis piudiciũ contra quem testis inducit vl accusator. Item in huiusmodi exceptionibus semper probationes ꝛ dicta testũ in meliorem partẽ interpretari debemus. verbi gra: si dicat cl̃icum venatorẽ debemus interpretari q causa scilicet recreationis hec agat. Item si dicit eũ irascibilẽ vl indignantis nature interpretabitur q ex iusta causa hoc faciat: ꝛ sic de alijs. j. de re iudi. c. ij. ꝛ no. s. de rescriptis cãm. j. q. vij. sancimus. j. de cle. ex. mi. ppositi j. de scrutinio. c. vno. nisi in contrariuz alie probabiles psumptiones promouerẽt que colligũtur ex personis ꝛ ex multi circũstãcijs. j. de presumptione: q; verisile: vbi no. ħ aũt interpretatio latior fiat q̃n excipit contra aliquẽ q̃z quando accusatur vbi vtraq; patitur equale supplicium. ꝛ vbi quis psequitur suaz iniuriã vel suorũ ꝛ non videt q in excipiẽdo plus sit admittẽdus ille q prosequitur suam iniuriaz q̃z alius q non prosequitur: quia non agitur ad vindictã illius iniurie sed vteraq; agit ad eum repellẽdum vl dignitate in testimonio vl quouis alio: immo plus dicimus q ecclesiasticus iudex etiã accusando non debz admittere illuz qui libidine vindicte accusat: q; peccat. xxiij. q. iij. lex. ꝛ. c. seq̃nti ꝛ. q. iij. in prin. cũ si libidine vindicte non facit omĩb⁹ ẽ pferendus: quia melius ꝛ fidelius prosequitur negacionẽ: q; melĩ⁹ scit iij. q. vj. oĩb⁹. ij. q. j. si peccauerit. Item dicunt aliqui ꝛ forte nõ male q etiaz si in modũ exceptionis probatũ fuit crimẽ de quo egit vl presumitur egisse pnĩam nõ semper cassabit electionem. sed aliam penã imponet ei: puta si modicũ est crimẽ. nec ẽ tm̃ idescãdalum ortũ. s. co. q sicut. lxiij. di. salonitane. (archidya). ideo vim constituit in archiđ. ambianeñ. nõ propter ipz quẽ ante renũciauit: sed quia quantuncũq; illum receperit post concilium cũ prius haberet plures curas aĩarũ videtur priorib⁹ ecclesijs renunciasse. ꝛ sic per consequẽs fur ꝛ ambitiosus probatur illas retinendo. illas aũt cuz retineret tempore electiõis sibi obesse debuit. (suspendit). ħ tamẽ videt plus spectare ad iuris ordinẽ q̃z ad curã aĩarum quevidet in secreta confectione consistere. de ħ no. j. de offi. or. cũ satis. (de personalib⁹). j. de pbẽ. de multa. ꝛ repete que dixim⁹. (inualidam). no. indulgẽtiaz sicut rescriptũ iuualidam esse propter exp̃ssionẽ falsitatis vl suppressionẽ veritatis. ar. ff. de natalibus resti. l. ij. de hoc no. s. de rescript. cum dilecta. (inualidam reputam⁹). ħ intellige verũ vbi falsitas est expressa vel ẏtas tacita de his que sunt circa dispẽsationẽ obtinẽdaz q; bus tacitis vl expressis non habuisset dispensationẽ qualia sũt que ħ ponunt. s. q habebat ecclias super quibus dispẽsabat canonice. si enim dixisset q non canonice haberet nunq̃z dispensationem obtinuisset sicut si non dixisset q exiles prouentus haberet non habuisset dispensationem. sed si simpliciter dispensasset non habita mentione de exilitate bñficiorũ: satis videt q valet dispẽsatio dũmodo non esset nimia pluralitas: quia tunc videt talis veritas tacita quã si expressisset ñ habuisset dispẽsationẽ q̃z uis videatur posse dici q nec tunc videatur dispensatio propt multitudinez bñficiorũ. sed in veritate peccat multiplicando beneficia ꝛ propter multitudinem beneficiorũ procedetur ad depositionez eius vl cassabitur eius electio ꝛ non propter hoc q plura beneficia receperit habentia curam. ꝛ hoc ex eo apparet: quia si dimitteret priora beneficia ꝛ esset cõtentus tantũ vno q prius habuerat ꝛ altero q de nouo post dispẽsationez receperit nullo modo peccat ꝛ ea licite tenet. idẽ videtur q si iste qui habebat plura beneficia minus canonice impetrauit dispẽsationẽ q sibi liceat habere plura beneficia: ꝛ non exprimat de obtentis q dispẽsatio valet licet dispensatio nihil sibi prosit quo ad plura beneficia. Sed valet quo ad futura si ea licite quesierit. ꝛ videtur ꝛ si dispensator dicit: indulgemus vt tibi liceat personatum vnũ recipere ꝛ simul cũ obtentis retinere. naz si prius vnũ bñficiũ habebat canonice ꝛ alia: non bona est dispẽsatio ꝛ poterit retinere prius licite cum de nouo quesito. idẽ videt q si idul-

gentia dicit: ⁊ liceat tibi plures personatus recipere: si tibi canonice offerantur ⁊ postea receperit ea non canonice. licet enim iste peccet ⁊ posset cōtra eū ꝓcedi: quia male tenet prædictos psonatus nō tamē peccat: quia plures tenet. idem si indulgentia continetur dūmodo personatū in quo non resideat faciat idonee seruiri: licet postea non obseruet conditionē nihilominus tamē valet dispensatio ⁊ personatuū receptio ⁊ collatio. sed debet illis ꝑuari. conditio enim non fuit apposita neq; dationi indulgentie neq; receptioni personatuū sed fuit monitio vel mandatū q; p° receptionē personarū seruire debet. sic. ff. de tute. muto. Item et si papa mādat alicui q; dispenset cum aliquo non valet dispensatio nisi sit sublimis vel litterata persona: quia mandatum pape ⁊ potestas data referenda est ad ius. j. de præben. de multa. sec° si papa dispenset: quia de factis eius nō licet iudicare. xvij. q. iiij nemini. ⁊. §. precedenti. Item si quis habet dispensationez super duobus beneficijs cū cura obtinēdis bene dispensatū intelligit super duobus beneficijs que primo obtinuit. sed si illa vel aliqd illoꝝ amiserit non licebit ei alia vel aliud recipere sine noua dispensatione. ar. ff. de le. iij. fideicōmissa. §. si quis. x. ⁊. ff. de condi. ⁊ demon. h ꝓditio. l. ꝓditio. si. ff. de ꝟbo. sig. boues. §. j. in fi. argu. q; indulgentie ambitiose restringende sunt. C. de senacon. l. j. j. q. j. principatus. alij aliter dicunt. (assecutus) quia nec ante concilium lateraneñ. vel tantū fuit licitū habere plures curam aiaꝝ habentes. j. de cleri. non resi. quia non nulli. ⁊. c. relatum. Sz ante ꝓstitutionē de multa: poterant episcopi dispensare: postea nō h aūt electus nec dispensationē ꝓbabat: nec allegabat per ples. j. de etate. eam te. lxx. di. sanctoꝝ. xxj. q. j. qui plures. de h no. j. de præben. cum iamdudum. (haberet.) vel ex dispensatione. (beneficijs.) no. ar. q; rescripta super beneficijs debent facere mentionem: non tm̄ de vno beneficio vel maiori: sed de oībus ⁊ etiā de minoribus. Item non solum de beneficijs sed etiā de redditibus ecclesiasticis tamē posset responderi aliud esse in dispensationibus que sunt restringende j. de ꝓsan. ⁊ affini. q; dilecto. aliud in rescriptis beneficialibus que sunt amplianda. ff. de man. ꝓn. bene. (de nouo). i. non intēdebamus dispensando cum eo super eo quaslibet sibi nomīatas ecclesias retinere ō nouo sibi cōcedere aliquod ius in ipsis ecclesijs ⁊c̄. q. d. dispensatio nostra facit q; non obsit sibi q; plures curas haberet sed non operatur q; alias eas canonice possideat. non enim eas concedere intendebamus cum prioribus ar. sunt. ff. ō annu. lega. l. seio. §. vxori. so. dispensationes restringende sunt ⁊ vltime voluntates ampliande. ⁊ sic obtinuit a lug. ꝯ propositū argētinū qui habebat dispēsationem q; preter obtenta posset aliud beneficiū curā habēs recipere libere ac licite retinere. fuit enim iudicatū q; p h in obtentis non erat dispēsatum. ⁊ pōt responderi ad illā. l. seio. §. vxor. q; ibi testator decimationis causa deserat a nō vxori annū a seviuo ꝟm aliam litteram percipiendum vnde cū in testamento preterea dixit post annū ⁊ a meviuo: ⁊ etiam pōt aperte intelligivolentis addiscere ad liberalitatē non aūt detrahaf intendētis sz adhuc obstat. ff. de procu. sed ab he persone. §. preter satisdatione. Sed ibi cōstat q; tenetur ꝓcurator de iure ad illā satisdatōez prestādi. vñ nō potest intelligi h dictio preter excludere satisdationē q̄uis includat. ⁊ idem rñdit ad. l. emptj. pomponi°. §. sed si his. vbi a partibus apparet ista solutio. alias aūt hec dictio ꝑter de sui natura semp habet excludere. ⁊ ideo caute videf lex dixisse q; qui obligauit eis pignori affirmās auꝝ esse tenef ꝓpignoratitia preter stellionatū ⁊ subijcif in littera quē fecit ⁊ superfluo tenetur si nō de natura sui h dictio preter excluderet. ⁊ ē ad idē. ff. ō diuoꝝ. nullū. ar. tm̄ ꝯ. C. de ser. fu. l. iiij. §. q; si ad prædictā. sz ibi potest eodē modo respōderi vt. s. dictū est. ⁊ hec dispensatio fuit q; liceret ei archidi. ad quem vocatus erat licite retinere non vt liceret ei alia accipere.

In geneſi. cum. h ꝓstitutio suspendif vsq; ad finē. (ibi nos bis.) ⁊c̄. (in cōcilio). s. e. quia. (plene.) sz pfunctorie vl studiose semiplene. (plene.) collatio in omi electōe est necessaria. s. e. quia. sed si fiat electio in discordia siue duo eligāt siue vnus solus sed alijs ꝓtradicētibus tūc adhibēda ē plena collatio. s. matrimonij ad matrimoniū: zeli ad zelum: in quo intelligimus etiā venire collationē ⁊ de sanitate ⁊ meriti ad meritum q̄ qualr fiat no. s. e. dubū: ⁊ si omittaf collatio alicuius boꝝ. dicūt quidā nullā esse electionē. ar. ff. de transac. cū hi. §. si prætori. alij tm̄ dicūt sufficere talē qualē collationē ⁊ solius vni° ad hec vt forma seruata videaf. Item dicim° q; in tantū plene faciēda ē collatio q; si de aliquo articulo oriaf dubiū de illo tractandū erit et discutiendū: vt h. nō vt diffiniāt aliquid vel ꝓbatōes recipiāt vel tanq̄ iurisditionē hītes. sed ad veritatē inueniendā. sic. s. ō re scrip. cū ꝓtingat. sed quicqd fiat postq̄ discussum ē hac occasione. s. q; q; venit in collatōe nō sit seruatū non est cassanda electio Sed si notū dubiū sufficit q; collatio fiat in genere: puta nos habemus. x. vos habetis. v. nos habem° zelum q; eligimus virum religiosum vel simile: vos non qui elegistis clericū secularem: electus noster hz sciam: vester nō. sed si dicaf ex aduerso: lz tu° habeat numer: noster habet sciam: vester non. vel in tuo numero sūt excōicati vel infames: de his erit plene discutiendū: vt ar. h arg. C. de fal. falsi. sed obstare videf q; hic dicif. s. q; nō fuit hic tractatū ⁊ tm̄ videf innuere q; debuit discuti. sed dic nō fuit tractatū cōferēdo in collatōe vel plene: alias bñ fuit dictū q; ex eo apparet q; vnus eis emisit ꝓtestationē. sed qd si notoriū esset aliqd vnō videref tractandū aliquo absente? videf q; nihilomim° valz electio: etiā si nō tractaretur. j. e. ecclesia. q̄uis posset dici ꝓtrarium nec obstat decr. q; ibi nō dicit nō habitā collationē de abñte: melius videf q; licet oīs discussio ⁊ tractatus omittaf nihilominus valet electio. Sed si vnus sol° in ꝓcordia sit elect°: tm̄ de necessitate ē collatio nō matrimonij: q; patet: sed zeli ⁊ meriti. (collatio) lz collatio ⁊ cōis electio sit de substātia electionis nō tm̄ est de substātia q; singuli faciāt collationē vel exꝑssum ꝓsensum dent in collatione vel cōmuni electōe cū sufficiat tacit°: nō ꝓtradictio enim ꝓ ꝓsensu habetur vbicunq; exꝑressus ꝓsensus nō requirif. l. dist. si seruus. ff. de pigno. fideiusso. §. pater. C. de dona. præsens ⁊ l. si censura. ff. de decu. honoꝝ. §. fi. C. ad vell. si sum. ⁊ maxīe in re ꝓcupiscibili ⁊ meritoria sicut est q; p canonicā electionē ꝓuidetur ecclesie. secus aūt esset si res onerosa esset: q; tūc necessari° est exꝑssus ꝓsensus sicut est q; quis assumat officiū ꝓcuratōis vl q; res sua fuiat. ff. de procura. filius. §. inuitus. ff. de fui. vz. ꝑ. inuitū. §. item si collatio. vel ꝓmunis electio fit in absentia aliquoꝝ possunt eā ratā habere: q; ius nō dicit q; in ea alicuius presentia vel solēnitas requiraf ⁊ ió pōt haberi ratū. instītu. de actio. præ. §. prætor. ff. de acqui. pos. si quis mihi. §. iussus. C. de ꝓdi. inde. l. indebiti. ff. ad ma. l. tibi. secus aūt in scrutinio vbi requiritur exꝑressus ꝓsensus ⁊ pñtia saltē maioris ptis. s. eo. q; ꝓpter. ibi singuloꝝ vota exquirant. ⁊ vbi dicit pñtibus oībus ⁊c̄. vbi dicitur vel saltē aliquib° ⁊c̄. ⁊ idem dicūt quidā in publicatōe electōis q; fit in capitulo: q; null° debet eā publicare nisi prius ꝓmittaf sibi ab alijs. ⁊ h videf hoc mō faciendū: q; si non est certa psona ad quā ex officio pertinet hec prōnūciatio a singulis debet requiri ꝙ quē volunt hanc ꝓnunciationē fieri. vel si est ꝑsona ad quam h ꝑtineat ex officio nō debet prorūpere ad hanc ꝓcurationez electionis nisi cum ordinatum fuerit q; fiat electio cōis. ar. h. sz primo dictum magis placet. item videf q; si ī scrutinio vec compromisso vota eligentium inueniantur diuersa q; neutra pars debet requirere illos qui cōsenserunt in alium vt consentiat publicationi electionis sue. vel etiam si contingat vnam partē post scrutiniū apertum ⁊ post electionem ab vna parte publicatam velle, nouū scrutinium vel compromissum facere non debet alios requirere vt intersint scrutinio vel compromisso cum non possint a prioribus suis votis recedere nisi cōmuniter omnes vl maior pars recederent. s. ō postu. bone. ⁊ no. j. e. publicato. (tractatū.) in collatione. sed alias perfunctorie tractatum erat. s. q; nō computaretur in numero ⁊ esset indiffinitum. sed noluerunt: immo contēpserunt attendere vel inquirere rationes quare expellēdi non essent. (cōmuniter). i. ab vno vice oīum vel ad minus viee ꝑtis que bene eligit vel canonice singuli qui consenserant in eum consensissent in scrutinio. (singularis electio.) vt quilibet diceret ego eligo talē in ēpm vel etiā in plurali dicendo nos eligim° nisi esset talis q; hz hoc ex officio vel q; sit ei collata ꝓtās. ⁊ tunc siue dicat in plurali siue in singulari: semp intelligif cōis. sed quid si alig hāc ptātem nemini dare velit? rñdem° q; cū sit tale qō pvnū exerceri necesse sit, stabif maiori pti. j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. c. vlti. ⁊ no. s. de ꝓsti. cū venisset. item lz h assignef. hec ratio ē que ē in decre. melior tm̄ ⁊ verior est: q; si liceret cuilibet ꝓrumpere in eligendo: quilibet etiā mal° vt acquireret sibi grām electi fistinarz eligere. ⁊ ita locū auferret collatōi. (singularis) sicut etiā qñ sunt iudicis si ꝓcordantur q; vnus ꝓ oībus debeat ferre sententiam sufficit q; oēs sunt pñtes. ff. de re iudi. l. nō tantū. ⁊. l. sicut autem nec est ꝯ. C. de sen. ex pi. re. l. ij. q; nō lz p aliū ferre q; pvnū ex se ferūt cū censeanf vnū corpus vel vn° iudex iure negem° q; oēs simul ferre possint licet si non ꝓcordent ambo sententiare debēt. ī auc̄. vt iudi. nō ex sa. iuf. §. j. coll. ix. Si aūt aliquis ex eis non concordat vel discordat sed dubitat si iurauerit q; sibi nō liqueat eo quiescēte alij iudicabunt. ff. de re iudi. si vni. (idem). sz cōsensus scrutiniū. (numero.) licet h subtilitas satis inutilis seruetur in electionibus ēpoꝝ ⁊ alioꝝ in quibus est forma seruanda quam habes. s. e. quia propter. nō tm̄ leruabitur in alijs electionib° nisi

forma non requiratur.nam ibi sufficit dicere cuilibet separatim consentio in talem vel eligo:quia sicut ī matrimonio carnali mutuus ꝓsensus ꝓtrahentiū vel ꝑ verba expressus sufficit.j.de spō. tue.sic ⁊ eadē ratione in matrimonio spirituali idē ꝓsensus etiā separatim prestitus sufficere videt.j.de transla.epō.inter corpalia.⁊ si querat quis consensus facit electionē canonicā vel ꝑmꝰ vel vltimus.Respōdemus q illius consensus qui vltimo cōsentit siue cuius consensus nō valeret electio precedens:ꝓsensus confirmat.ar.ff.si serui.ven.receptū.ff.de serui.rusti.p.per fundum hoc nō placet:qr simul ꝓsentire debet nō diuisim:qr vt collegiū ꝓsentiunt non vt singuli.alij tñ dicunt q̄ num q̄ valet electio etiā eoꝝ qui sine solēnitate forme eligendi sunt nisi post habitus cōsensus fiat cōmunis electio vt hic dicitur.(vel cōmunis)in capitulo.(sue partis).i.q ipse eligit vel q pars ipa eligat aliquē.(excludi.)ab eo q ꝓputaret in matrimonio vel ab electione.publicato enim scrutinio dixerūt ⁊ diffinierunt q duo nō debebāt ꝓputari inter electores.⁊ ideo nō dici electionē vniuersaliū a minore pte factā. Item nō intelligas q electio cassarē licet duo cōtenti eēnt nisi illi prosequerēt suū ꝓtēptum:vt no.s.e.q sicut.sed ideo cassatur h:qr ō eorum ex cōclusione vel abītia nō habuerunt plenā collationē.⁊ intelligimus nō plenam dūmodo ex studio vel ꝑcurata negligētia aliqua manifestationibus omittāt.vel dic verius q ideo vim facit in exclusione hoꝝ duoꝝ:qr si in veritate exclusi essent ⁊ iuste tunc bene haberet presens electus maiorem ptem totius cause.sed istis computatis non habebat maiorem totius cause.⁊ ideo etiam non prosequentibus suū contemptū cassanda erat electio tanq̄ a minore parte facta.nam propter subsequentē eoꝝ ꝓsensum non ratificatur electio.s.e.auditis.⁊.c.qr propter.⁊ est notandū q etiā ad matrimoniū computantur absentes qui deberent citari ⁊ fuerunt contempti. propter omissaz autē collationem absentie eorum nō videtur cassanda electio cū pari ratione de omnibus que circa electionem ⁊ electum agunt deberet habere parem tractatum.⁊ h:quia.xxx.erant canonici computato cum protestatione admisso ⁊ absente qui debuit vocari.xv.elegerunt Guil.⁊ dic fiat a maiori pte ca.electus:sicut ꝑ testatione admissus iuste fuisset exclusus absens non debeat cōputari:⁊ quia nec iuste fuit exclusus ⁊ absens nō debuit cōputari:ideo nō habuit maiorem partem.(protestationē) q eius vox valeret quantū de iure valere deberet.⁊ tunc deberet valere vox dūmodo sit in possessione.secus nisi dixisset valeat vox eiꝰ si de iure interesse debet.s.e.cumana.(absentes.)de hoc no.s.e. cōā. (ꝯcilij.)qr omissa collatōe ⁊ qr nō habuit maiorē nec saniorē ptē ⁊ quia nō fuit cōmunis electio.

QSsana.per laicos. s.e.quisquis vbi de h no. (mlto)fortiꝰ qñ ipi soli ꝓhibent.s. e.q sicut. vbi no.

QEcclesia nostra. interesse. scz termino statuē do cū licet canonicus noluerit interesse(canonicus) nihilominꝰ tñ vocare deberet postea ad electionē dūmodo nescierit terminū assignatū forte qr ante exiuit terram q̄ terminus statueretur.vel alia de causa qui eum ꝓtempsit interesse statuendo termino quo ad termini assignationē tenz illud qō factū est ab eo absente.sed electōni interesse nō ꝓtempsit cum de ea tractatus non haberetur.⁊ est h ar.qō licet aliquis citetur ad testes recipiendos vel aliud capitulū spirituale. nihilominus postea ad illos articulos vel ad sententiā vocandus est: licet primo contumax fuerit ar.C.quomō ⁊ qñ.in ea que.⁊ h dicimus esse verū nisi ideo recesserit a capitulo vbi assignabat terminus ⁊ ignoraret diē electionis ⁊ nō notificaret ei in illo capitulo.nam in hoc casu fingitur procurasse nescire.vnde dz sibi iputari.xxxvij.di.§.vt ita qz.si procurasset ne ad eū pueniret citatio.j.vt lit.non ꝓtest.qñ.secus si pro alia necessitate sua recessisset etiā fraudulenter non tamen in fraudē citationis.ff.ex quibus causis in pos.e.l.fulcimus.§.quid sit.sed videtur q etiaz succesſit ne diem sciret tamē reuocari deberet:nam si primo fuerit malicia eius inuitando scire terminū modo ē malicia capituli quod non citat ⁊ vltima malicia preponderat.ff.de periculo ⁊ cōmo. rei vendi.l.illud.sed nos negamus maliciā siue negligentiā capituli cum certum sit de malitia absentis quā semper durare presumo quousqz veniat.sed si veniret ⁊ nō admitteret nisi priuaretur per sententiā:tunc esset malitia causa vltima ⁊ imputaretur ca.etiā sic loquitur.ff.de pericu.⁊ cōmo.rei vē.illud. cū enim certa sit malicia absentis in hoc articulo.s.vitandam electōis scientiam nō est locus cōiecturis super malicia.ff.de re iudi. ⁊ ꝓtumacia.secus si in vno articulo fuisset ꝓtumax:qr nihilominus i alio citaret. De hoc aūt scias:qr hi qui pñtes sunt q̄ñ assignat terminus alijs nō deberet postea vocari si se absentauerit:qr q scit cetiorari non debet.ff de ac.emp.⁊ vendi.l.j.secus est in illo qui scit ecclesiā vacare q bñ citandus ē.s.e.cū interviuer sas(asserē te)⁊ male licet enim ꝓtēpserit capitulum in termini assignatione non tñ consensit quin vellet interesse electioni:vt no.s.e. cum nobis.(adiacere.)⁊ dicit male consensus enim contempti qui de iure vocandus erat etiam post scrutinium ⁊ post electionem valz in hoc vt decetero non possit cassare electionē.s.e.q sicut.nō autem in hoc vt aliquod suffragium sibi auferat eius vox cum tantum ex priori scrutinio sit procedendum ⁊ ex votis in primo scrutinio habitis electio iudicetur canonica vel non:absurdū.n.esset si ex superuenientibus votis hoc penderet cum incontinenti facto scrutinio ⁊ collatione debeat eligi ille in quem omnis vl'ma ior vel sanior ⁊c.s.e.auditis.⁊.c.quia propter.⁊ preterea in electionibus tpe electionis spectandū.s.e.dudū.roborare tñ potest maiorē partē.si aūt aperto scrutinio veniret ⁊ ꝓtemptus ⁊ peteret scrutinium de nouo fieri exaudiēdus est cū notoriū iuris q ē male factum vel ꝓcessum.ar.s.e.cum terra.ipsi autem per se vl' alius h petens non sunt exaudiendi perfecta autem electōe hoc non posset esse contempto petente cum electio teneat ipso iure licet possit cassari:vt no.s.e.dudum.sed si scrutinio facto veniret aliquis qui necesse haberet in electione: ⁊ tamen nō fuit in eo loco vnde vocandus esset non crederem consensum huius aliqd afferre:cum publicato legittimo scrutinio procedendum sit ad electionem.j.e.publicato.s.e.quia propter.Sed ad collationez admitteretur ⁊ idem dicimus etiā si oibus legitime vocatis cōpromissum esset in aliquos ab his qui presentes sunt ⁊ postea veniret aliquis de canonicis absentibus āteqū publicaretur electio ille superueniens nisi adhuc rem integrā inuenerit non poterit reuocare compromissum.ar.s.e.in causis.ar.vij.q.j.factus.sed nunquid si presentes elegerunt dignum:absentes in locis vnde vocari debent.necesse debent habere ratum?ar.q sic: quia vtiliter gestum est negocium eorum.ff.de nego.ges.pomponius. et l.sed an vltro.sed ꝓtra verū est.⁊ hoc est ea ratione: quia nullus dari debet inuitis.lxj.di.nullus.⁊ quia in electionibus vocari debent oēs qui volūt ⁊ possunt cōmode interesse.s.e.quia ꝑpter. ⁊ quia non est absentis negocium sed ecclesie. Item nota q quis ratum habet etiam nō suo nomīe gestum qō etiam est in oībus spiritualibus.ij.q.j.in primis.ix.q.iij.lugdunū.j. ō iurepa.cura alias forte secus.ff.de procura.si seruus.(deniqz.)h potest incipere responsio pape vel est allegatio electoꝝ magistri ber.(ad contemptum.)immo plus dicimus q etiam si presentes aliqui non vocentur ad scrutiniū nihilominus tenet electio ar.h:sufficit enī seruare formā.s.q scrutiniū fiat.sed ibi vota duaꝝ partiū de presentibus vl' de his q vocari debent ⁊ interesse volunt ⁊ scrutarē tur non tenētur.ff.q cuiusqz vniuer.plane.⁊ possunt variare illi qui primo elegissent ⁊ alium eligere.⁊ sic intelligitur.lxiij. dist. quāto.sicut enim ibi dicitur q oportet duas partes esse ꝑsentes ⁊ sic oportet eosdem duas partes scrutari.Sed quid si omēs volunt ratam habere electionem a paucis factaz nunquid possunt vel adminus canonicam?rñdeo cū forma sit de substantia et electio a paucioribus q̄z a duabus partibus celebrata vel alias minus canonica sit nulla: necesse est eos eligere ō nouo.ar.predicti c.quāto. Item h no. q ille cuiꝰ noīe gestū nō ē ratū hz.ꝯ.ff.de precario.si seruꝰ.sed dic q ille qui ꝓsentit ratū hz noīe eccle ⁊ ꝑ eccla ratū habet.⁊ ille qui eligit ⁊ si non nomine contempti:tamē nomine ecclesie elegit.vnde hanc electionem contēptus potest ratum habere ex quo nomine eius procurator cuius fingitur facta est. Item nota q computande sunt due partes:ita q in pare absentium non computentur illi qui vocari non debent sed nec ex pte absentium vident eē ꝓputandi illi qui nolunt ⁊ ꝓtēnunt eē in illo termino assignato.ꝓtumacia enim repūtat absentes nec malicia eoꝝ hz eis prodesse.s.de rescriptis:ex tenore nisi maior ps eoꝝ q vocandi erāt ⁊ interesse volebāt ad electionē abessent:qr tūc minor pars procedere non posset ad electionē ⁊ ē ea rō:qr sicut p capitulū prefixus ē termiꝰ electōis:ita p capitulū pōt terminꝰ mutari.⁊ capīm dicit facere q maior pars facit.ff.ad municip.q maior.si aūt aliꝰ q̄z capitulū vacaret ad electionē faciendā qui de iure hoc facere posset tunc forte posset dici q etiā si minor pars sit pñs tñ procedit ad electionē ⁊ valebit q facient pñtes.sed nos h nō credimꝰ aliter nisi sicut.si vnꝰ canonicos citassz nec tñ negamꝰ quēlibet ꝓtēptum posse facere cassari electionez s.e.q sicut.⁊ no.in glo.h posita q̄ incipit ⁊ male. Itez h dicūtur habere locū qñ electioni terminꝰ pfixus ē añ finē termini a iure pfixi:alias.n.secꝰ est:vt no.s.e.cū nobis.(alia q ponunt ibidē.)q̄ alias penas imponebāt delinquētibus in electōe. Sz nō semper electionē irritā nūciabāt.si aūt ex oī pctō i electōne ꝓmisso irrita

bitur electio ipso iure. iam omnes alie pene ⁊ oĩa iura in eis ꝓ
dita euanescant ⁊ pauce electiões sine cassatione euaderent. vel
hoc dicit qꝛ multa alia necessaria vl̃ utilia sunt in electione q̃ tam̃
non sunt de forma sicut est q̃ eligat de eadē ecclesia. lxvj. di. nul
lus. vel q̃ sit sine crimine q̃ eligit. xxv. di. §. nũc aũt. ⁊. c. vlti. vel
q̃ sit legitime natus vel sufficientis scientie. s̃. e. cũ in cunctis. et
sic de alijs multis. (vno). C. de inof. test. si quãdo. vel his est sen
sus si tu vis dicere q̃ vocare singlos ē de forma. ⁊ ꝓ ꝓsequẽs red
dat initã electionē. ⁊ idem etiam dicas de singulis que ponũtur
in ꝓstitutõe ꝓsilij ⁊ eadē etiã ratione q̃ nihil cõsilio sit addendũ
⁊ si ꝓra fiat q̃ electio sit nulla: certe ad h̃ sequit̃ q̃ vix aliqua ele
ctio erit valida: qꝛ vix est quin aliquid addat̃ vel detrahat̃. ⁊ sic
etiã ꝓ ꝓsequẽs frustra laborauerũt summi põtifices in iurib⁹ fa
ciendis per que prouideret̃ ecclesijs q̃ ita difficile erit hanc con
stitutionē seruare ꝓsilij q̃ nunq̃ aliqua electõ erit valida. vel dic
q̃ iura que loquunt̃ de ratificatõe absentiũ. vacuatõe abutuntur
de q̃bus tamẽ nõ ꝓprie dicit̃ q̃ sint multis vigilijs excogitata
quia pauca sunt. ⁊ est h̃ allegatio cardinalis q̃ contemptus erat
cassatõe vtriusq̃ cũ nollet dimittẽ cardinalatuꝫ ꝓpt̃ episcopatũ
(publicato variare.) singullatim. s̃. e. de post. bo. me. vbi de h̃ no.
sed nec etiã in oĩbus in cõi variare licet: nisi notoriũ esset ꝑ sen
tentiã vel rei euidentiam aliquem casum vel impedimentũ sub
esse quare noĩatus eligi non potest: nam in hoc casu cũ post ele
ctionē publicatã liceret aliam facere. vt no. s̃. e. cum terra ⁊. c. du
dũ. multo melius est non publicare. sed quid si non sit nulla. sed
annullanda: puta quia aliquis contemptus est. vl̃ alia causa di
cimus q̃ procedere debet ad electionē ⁊ ad h̃ ꝓpelli. ⁊ est rõ: qꝛ
nescimus an superior velit eam cassare an non. Item nescimus
an contẽptus velit prosequi incontemptũ cũ non cogatur. s̃. e. q̃
sicut: nec aliter debet cassari nisi per superiorẽ vel ad petitionẽ
aduersarioꝝ ⁊ nõ ad petitionẽ eligentiũ. sed ad petitionẽ ꝓtem
pti poterit reincipi scrutiniũ si non sit ꝓcessum ad electionez pu
blicandã. si aũt aliquis diceret q̃ paratus est procedere ad ꝓpo
bationē alicuius impedimenti ꝓpter electũ ⁊ ideo peteret nõ pu
blicari electionē ⁊ propter h̃ etiam appellaret non audiremus
eum quousq̃ scrutiniũ eius sortiretur effectũ s. publicari electõez
vt h̃. ar. j. de ꝓcess. preben. post electionē. j. de ap. constitutus. nisi
diceret incontinenti paratas probatões: qꝛ cum tunc possit face
re notorium per probationes recipiendi sunt ne ecclesia graueꝫ
laboribus et expensius: nec vocabitur nominat⁹ in scrutinio ad
has probatõnes sed in modũ inquisitionis procedetur. ⁊ tamẽ
si non admittatur contradictio vel appellatio illius qui vult ꝓ
bare coram capitulo crimen contra nominatum vel in scrutinio
⁊ non admittitur: tamen non cassabitur electio sequens nisi pro
betur crimen. j. ỏ his que fi. a ma. par. ca. c. j. s̃. e. cũ inter ea. ⁊. c.
bone. Sed quid dices nunq̃d cũ scrutiniũ publicatũ nõ est licitũ
est alicui variare? Respondeo sic anteq̃ recedant de loco vbi in
quiruntur vota alioꝝ. sed secus postq̃ inde recedũt cũ nõ sit iaꝫ
res integra: quia cessauerunt inquirere ⁊ exiuerunt a loco inq̃
rendi ⁊ intrauerunt capitulum vt illud appareat. ar. s̃. e. in cau
sis. sed tunc dicunt quidam q̃ si capitulo totiꝫ vel maiori pti place
ret q̃ destrueretur illud scrutiniũ posset etiam sine aliqua causa
cum capitulũ illud quod fecit posset destruere. ⁊ cũ non sit alicui
factuꝫ preiudiciũ. nec etiã infamia aliqua oriatur nominato cuꝫ
clausa sint vota. q̃ alijs h̃ nõ plz imo dicũt q̃ cuilibet ỏ capitulo li
citũ est supiorẽ adire ⁊ petere caplz ad publicationē scrutinij ele
ctõis. vt h̃: sed hoc caplm̃ nõ facit ad rẽ cũ loquat̃ publicato scru
tinio ⁊ qõnes fiãt qñ nõ publicato scrutinio volũt reuocare. ñ tñ
credimus q̃ aliquis de capitulo debeat audire petens publicare
electionem nisi sit maior pars. ar. h̃. sed cum superiore agat. Itẽ
qꝛ debet esse cõis electio. s̃. e. in genesi. Item ar. a contrario sen
su q̃ añ variare possunt qõ est validissimũ. ff. de offi. eius cui mã.
est iu. l. j. huius rei. j. de presum. nõne. ar. ff. de bo. coll. nonnunq̃
⁊ intellige qõ h̃ dicit̃ si scrutiniũ est legitime factũ ⁊ ex votis ex
ceptis apparet alicui nominato ius acquisitum. si aũt secus esset
posset itez ad scrutiniũ vel ad ꝓmissum ꝓcedere. ⁊ de h̃ no.
s̃. e. cũ terra. ⁊. c. dudum in glo. h̃ habes. quid enim si nullus hz
maiorem partẽ repetant scrutiniũ. s̃. e. in genesi. sed quid si pu
blicato scrutinio electores peccẽt in communi electione vel i colla
tõne eã ꝓmittẽdo. vl̃ aliter: certũ est q̃ hec electio nõ valet. s̃. e. qꝛ
propter. sed nunquid iterum debebũt eligere eundem in quem
cõsenserunt in scrutinio. so. dixerunt quidam cum vnus actus sit
electionis. licet habeat plures partes. s. initiũ in scrutinio vel cõ
promisso ⁊ mediũ in collatione. finẽ in publicatõe electionis ⁊ i
omnibus istis actibus nihil habeat facere electus sed electores
tñ ipsoꝝ peccatũ sufficit vt cassetur quicquid factũ est ⁊ etiam fit
preiudiciũ electo ne decetero eligatur: quia cum vnus sit actus
qui in vno peccant in toto peccare videntur. alij tñ dicunt argu.
hui⁹ decre. q̃ñ lz qñ post apertionẽ scrutinij peterẽt vl̃ collatiõe
vel in cõi electiõe cassãda fit electio. tñ rẽ anebit electo saluuz ius
q̃situ ex votis publicatis. sed ꝓra: qꝛ ex nominatione non querit̃
ius. s̃. e. q̃ sicut. in ꝓin. ij. q. vj. nominationes. sed ipsi dicunt illa
locum habere quãdo nominationes non fiunt solẽniter ⁊ ꝓmu
niter ⁊ animo obligandi se. quia tunc bene queritur ius ex nomi
natione. s̃. de postu. bone. j. s̃. e. cum in iure. ⁊ h̃ hic expresse vide
tur dicere. sed non sic est si post consensum compromissariorum
faciant prouisionem quã non tenerent: qꝛ tunc ex votis compro
missarioꝝ nullum ius queritur. sed ex compromissione tñ: qꝛ nec
etiam compromissum est nisi super eo q̃ eum habeant ꝓ plato
de quo prouidebitur. sed cõtra. quomodo electio que cassatur
vel nulla est iterum reuiuiscet. so. h̃ licet: quia non est nulla nisi ꝓ
pter defectũ solẽnitatis. item contra q̃ nominatus etiam a mi
nori parte debet preferri postq̃ in eodẽ contextu fiũt ambe electio
nes. s̃. e. congregato. so. illud habet locum vbi ex prioribus votis
non est ius q̃situz electo a maiori parte. forte quia est crimiosus
licet occultus: vel quia alium defectũ occultũ habet vel qꝛ pecca
tum fuit in scrutinio ⁊ inde ex eo non est ius quesitum. item con
tra quomodo eligetur itez cũ electores sint priuati potestate eli
gendi. s̃. e. quia propter. so. ipi idem eligent si non priuentur ꝓ
sententiam. vel si priuentur. superior ⁊ maxime papa qui eligi
ret eis suspensis. j. de concess. preben. quia diuersi. eliget eũ: sicut
hoc ipsum fieret si inter scrutiniũ ⁊ electionẽ electores morerent̃
vel alias amittterent potestatem eligendi per excõmunicationẽ
vel alio modo. (compellantur.) incontinenti. s. an teq̃ diuertant
ad alium actum. ⁊ ita non est. ỹ. s̃. e. cũ post peti. vel posset dici q̃
possent compelli quando maliciose differunt publicare electõez
puta quia vellent ab electo retorquere promissiones vel pecuni
am vel aliquid simile. non enim est malicijs hoĩm indulgenduz
ff. de reiven. l. in fundo. ⁊ forte non petet h̃ nominatus cũ sibi ex
nominatione ius non acquirat̃. s̃. e. q̃ sicut. ⁊ ne notetur de am
bitione. j. q. v. sicut. C. de epi. si q̃q̃z. si aliqui de canonicis. vl̃ dic
q̃ etiaz si publicatio in capitulo differatur per multos dies non
propter hoc est nulla electio. decre. aũt Rñ. vt ibi. ⁊ h̃ credim⁹ me
lius. (ꝓpellant.) ỹ. s̃. e. cũ post petitã. vt ibi.

Si aliquis. illa vice. id ẽ i eavo
catiõe. vñ
si ad archiepm̃ deuoluat̃ electio non potest eũ illa vi
ce eligere sed alia vice potest. (epi.) nisi forte cuz epo
esset simonia perpetrata. j. q. v. presentiũ. ỹ. j. q. v. quicunq̃. sol̃.
ibi de scienter simoniaco. vel ibi vocat beneficiuz dignitatẽ. cõe
autem credimus ambob⁹ q̃ siue dignitatẽ siue offm̃ sic obtine
at ad eandem dignitatem siue beneficium reassumi non poterit
sine dispensatione. j. de renũ. post transla. §. rursus. alij tñ cõtra
dicunt. ⁊ h̃ innuit decre. q̃ aliud sit in beneficio ⁊ aliud in dignita
te. ⁊ q̃ hñ põt eps ꝓpẽsare i hñficio nõ in dignitate.

His quibus. interdicitur. forte quia priuilegiũ habent aliqui ne alij eligant ni
si eis requisitis sicut plures coges ⁊ ecclesia rauẽnas
que non eligit nisi consulto primo papa. vel etiam si per specia
le rescriptũ mãdaretur aliquibus q̃ aliquo incõsulto non elige
rent. h̃ enim impedimẽta cũ sint preter ius ⁊ quasi ex incognita
nõ preiudicãt ius sicut si electores eẽnt excõicati vel interdictiv̄
longe remoti a loco vbi celebrari debet electio. j. de ꝓcess. pbẽ. qꝛ
diuer. secus ẽ in tpe q̃ expendit̃ in vocãdis electoribus ad electio
nẽ; qꝛ illud tps hñ ꝓuidit ꝓditor canonis ⁊ ꝓ h̃ ⁊ alijs impedimẽ
tis ꝓsimilib⁹ dedit ius terminũ triũ mensiũ.

Statuimus. prouisionez. añ ꝓfirmationẽ. post ꝓfirmationẽ aũt nõ hz locũ h̃ cõ
stitutio nisi forte simul fieret prouisio ⁊ ꝓfirmatõ. nã
tũc credimus q̃ h̃ ꝓstitutio locũ hz. j. de cã pos. ⁊ pp. cũ oliz. vbi
no. (impugnat) si aũt null⁹ se opposuit electioni. tunc superior ad
quẽ ptinet ꝓfirmatio sine vlli⁹ tpis expectatõe inquiret ỏ forma
electõis ⁊ meritis electi. s̃. e. nihil. nec est necesse aliquez citari vl̃
publice edictum proponi. vñ crederem⁹ q̃ etiam si hanc ipsam
inquisitionem omitteret de qua dictum est scilz de forma electio
nis ⁊ meritis electi. nihilominus teneret ꝓfirmatõ eo saluo q̃ si
p errorẽ aliqd ferret ꝓcedet̃. sic̃ no. j. de cau. pos. cũ oliz. ⁊ idem
dicimus in ꝓsecratiõe ⁊ ordiatiõe q̃ nõ est necesse aliquẽ vocari.
sed sufficit solẽniter fieri. lxvij. di. reliqui. (in psonã.) electi vel eli
gentiũ cũ vtraq̃ reddat electionẽ nullã. s̃. de ꝓsue. cũ dilecti. h̃ nõ
plz quantũ ad eos q̃ obijciũt i psonis eligentiũ cũ h̃ singl̃ariter
loquatur. s. in personam. nec est bona ratio viciũ eligentium red

dit electionē nullā. ergo pati debēt penā huius ꝓstitutōis. naz et cū peccatū est in forma nulla est electio. s̄. e. qz ꝓpter. ꝛ tñ q obij cit in formā nō patiť penā vltime ptis hmōi ꝓstitutionis. ꝫ licet nō teneať pena hmōi ꝓstitutōis. tenet tñ ire vt agat cām appella tionis sue. ꝛ potest ħ obiectio meli⁹ dici ꝓ forma q̄z ꝓsonam. ꝛ p pter ħ bñ dicit ꝓpter ħ iustam enim cām sue appellatōis ꝓfigere debet appellās. alioquin nullū ꝓcessum siue electoꝝ siue ꝓforma toꝝ impediet appellatio nisi forte esset de electōe eꝑoꝝ ꝛ magna rū abbatiaꝝ sicut ē hodie expeditū p ꝓstitutionē alex. iiij. de ap. dilectus: qz tūc etiā sine assignatōe cause valet appellatio. et sic intelligunt quidā fmē decre. j. de ap. vt debitus. ꝛ solam causaz expressam ꝓsequi potest. j. de ap. dilecto. f. g. ꝛ c. cozdi. idēvide tur q ħ appellatio ꝛ ius hmōi decre. habet locuz in iudicio ꝛ eꝝ iudiciū. ꝛ est ħ speciale in casibus. vnde ait ħ decre. q ap. obtinet vim citationis termini sicut expresse dicit ħ decre. etiā in appel lationibus que fiunt extra iudicium. qō alias secus ē vt no. j. de ap. cū sit. post talē autem appellationē non debent dimittere ele ctozes quin ad electionē procedant nec pretextu appellationis cassabitur q postea factū erit nisi alias vera sit cā ap. s̄. e. cū inter ca. sed ꝓfirmatozes ꝛ etiā quicunqz alij ꝓcedere nō debēt rō di uersitatis: qz cā appellatōis devoluta ē ad iudicē ap. sed non ele cti. iudex aūt ap. elapsis terminis ħ statutis hoc mō ꝓcedet si al terutra ptiū fuerit abñs: nā si fuerit abñs appellās ꝛ examīata electōe ꝓfirmabit vel infirmabit vel remittet electū ad suū ozdi narīū ꝛ appellāti imponet penā hmōi ꝓstitutionis. si vo appella tus fuerit absens tūc si appellatū est extra iudiciū inquiret ō ap pellante an sua interest appellare. ij. q. vj. nō solēt. ꝛ si inuenit: q̄ sua interest q̄ret an ex iusta cā appellauerit ꝛ nō de veritate cause quā si inuenerit iustā. cassabit quicqd factū est p quoscunqz ī pri diciū huius ap. j. de ap. si duobus. nec ob. decre. j. de ap. interpo sita que dicit q nō reuocať q fit a iudice a quo appellatū est nisi ꝓbet veritatē cause. vel nisi offerat se probaturꝫ cās ex quib⁹ ap pellat: qz ibi loquiť q̄ dubiū est an reuocari debeat iurisditio a iudice a quo appellať an nō: qz si inueniať q cā ap. nō sit vera re mittiť ad priorē iudicē. at ħ certū est q ab eo ad quē appellatuz est. nec de iure num q̄z cā remittet ad priorē iudicē. ꝛ sic cū plures essent appellātes. vnus appellauit ad proximū ozdi. ali⁹ ad pa pā nihil valet qō fit ab inferiori ozdinario. j. de ap. si duobus. si aūt in iudicio appelletur bene habet locū decre. ꝓall. interposita ħ non placet: immo idē dicimus in appellationibus emissis in electionibus ꝛ in alijs appellationibus emissis alias extra iudi ciū. de quibus no. j. de his que fi. a ma. pte ca. c. j. vel etiā in iudi cio. de quibus no. j. de ap. romana. §. cū aūt. in glo. q̄ incipit si ve ro iudex. dicimus enim q nisi subsit veritas cause appellationis tenebit processus habitus ab ozdinario. sed si vera est ꝛ iusta cā appellationis nō tenebit qō fit ab electozibus nec qō fit ab ozdi nario sed tenebit qō fit a iudice appellatōis. caueat ergo appel lans ne cozā iudice appellationis petat infirmari electionez fa ctam ab appellatis: qz tunc ꝓtigeret eandē cām agi cozā duob⁹. scz cām ꝓfirmationis cozā ozdinario ꝛ cām infirmationis cozaz iudice appellationis qō esset iniquū. sed debet petere suā ap. p nūciari legitimā ꝛ cassari quicquid factū ē post suā appellatōez ꝛ p hoc obtinebit q cassabiť sentētia ꝛ totus ꝓcessus habitus co rā ozdinario. sed oppones qūo simul ageť cā principalis ꝛ appel lationis cozā diuersis iudicibus. Rñ. bñ propter ignorantiā q̄ ē an vera sit cā ap. vel nō. sed cū postea apparuerit cām verā esse ap. patebit ꝓcessum iudicis ozdi. iniquū. ꝛ si apparuerit causaz esse falsam ap. approbabiť sententia ozdi. sed quid si cozaz ozdi nario ꝓbetur falsa cā ap. ꝛ cozā iudicibus appel. probabiť vera ỹbi gra: appellatū est ne eligať petrus: qz occidit talē tali die. et postea cozā ozdinario probatū est indirecte q nō fecit illō homi cidiū. cozā iudice aūt appellatōis ꝓbatum est qō fecit. Rñ. stabi tur sentētie ꝛ probationib⁹ habitis cozā iudice ap. nec obest ei ꝓ batio vel processus habitus cozā ozdinario. nec etiā sñīa ab eo la ta cū ille processus vel sñīa nō fuerit habitus inter appellantē ꝛ appellatos: qz appellās nunq̄z debet cozā ozdinario litigare: qz sic sue ap. renūciaret. j. de ap. sollici. j. de offi. dele. gratū ꝛ relatū. sed processus appellationis vere est inter appellantē ꝛ appella tos: qz alias nō valeret ꝓcessus habitus cozā iudice ap. nisi ha bitus esset ꝓtibus ꝑtibus vel ꝑ ꝓtumaciā absentibus. appella tus aūt potest cām principalez prosequi coram iudice a quo ap pellatū est si appellatio non fuit legitima ꝛ pōt etiā ꝓsequi cām appellationis cozā iudice ap. cū coram vtroq̄z asserat appellatō nē non valere. ꝛ ideo coram vno agendo non videť renunciasse iurisditioni alterius. si aūt iudex ap. pro appellato ferat sñīaz. s. quia non valuit appellatio nec iudex a quo appellatum ē ferat sñīam in cā principali pro appellante licet absente ꝛ cōtumace quia vere apparet eum contumacem fuisse exquo iudicatum est eum iuste appellasse tenebit vtraq̄z sententia: quia si bene inspe xeris concordant. (appellari.) idem est ꝛ si alio modo q̄z per ap pellationem negociū electionis ad proximū superiorē deferať. ꝛ coram ipso aliquid obijciatur contra formā vel personā. sed ħ ideo dicit: qz q̄si semp per appellationē huiusmodi negocia elec tionū ad se. ap. deferuntur. vel ideo quia si papa non sit ꝓrim⁹ superior. ꝛ vna pars vadit ad proximū superiorē alia ad papā tunc ille prelatus procedit in causa qui prius citauerit. j. de ap. vt debitus. ħ non placet. (taz is). is igitur qui se opposuit ꝛ q̄ ap pellauit venire debet vel mittere vł prosequi appellationē. alio quin patitur penam que infra sequitur. sed nunquid alij q se op posuerunt sed non appellauerunt venire debent? Rñ. illi soli ve nire tenentur vel mittere qui appellauerunt vel quorum nomi ne appellatum est vel qui appellationē alijs interpositaz exꝑsse ratam habuerunt. ꝛ si non venerint punientur vt ħ. alij vero q se dūtaxat opponunt. non tamen appellant nec appellationē ab alijs interpositam ratam habent non tenentur venire vel mitte re sed eorum oppositio vel absentia processui nō obstabit. vidē tur autem nolle agere ꝛ quodāmodo ei q factum est consentire. vt. ff. de ap. l. scio. tunc enim appellandū est cum ozdo decretum electionis interponit. vt. ff. qñ ap. sit. l. j. §. solēt. sed fateoz q ap pellātiuz prosecutio ꝛ victoria non appellantibus vel appella tis sed non prosequentibus prodest. vt. C. si vnus ex plu. ap. l. j. ꝛ ij. ꝛ j. de ap. vna. sed quid si bis qui prosequitur vt prosequa tur ex fide: sed cum aduersario colludat. nunquid alius q appel lauit ꝛ non prosequitur vel qui se opposuit sed non appellauit cause prosecutionez assumere potest multo eo qui ficte ꝓsequiť? puto q sic. vt. ff. de ap. l. ab executione. §. alio condēnato. (intest.) alie persone quarum interest preter appellantem possunt assi stere appellantibus ꝛ etiam per se si inuenerit appellatos proce dere in causa prouisionis: qz curia cōmune fozum est. sed nō po terit ad eorum petitionem procedi contra appellatos absentes ꝛm tenorem huius constitutionis. sed si aliquis appellasset con tra electionem alicuius: quia esset facta eo contempto. vel quia esset facta in eius preiudicium cum prius esset canonice electus. ꝛ in alijs consimilibus casibus. satis videtur q ꝛ capitulū ꝛ qli bet alius debet comparere sine alia citatione vt super predicti di cant quicquid dicere potest. ꝛ si non compareat decetero nō ad mittetur ad dicendū aliquid de his sup q̄bus appellatū est: pu ta q ille qui appellauit habuit ius. vel q appellatio est iusta. sed si ex alia causa q̄z ex qua appellatum est velit ipse appellator vł etiaz alius dicere electionē non tenere vel cassandā esse bene au diretur nec imputatur ei si super his non compareat. ar. ff. de in sti. ac. habeat. j. de appel. constitutis. ꝛ c. dilecto. item si electus vellet dare petitionem suam. peto electionez meā confirmari si ne alia adiectione non debet admitti talis petitio nisi vocatj om nibus quos res tangit si fiat vt preiudicet eis. ff. de mi. etiam. c. fi. licet dicamus bene valere confirmationem si electio est cano nica: etiā si null⁹ citeť. vt no. s̄. e. cū dile. item ille idem qui appel lauit ex alia cā pōt dicere ꝓ electionē. sed si det petitionē talē pe to tali appellanti imponi silentiū sup ꝓtradictōe sua ex ea causa ex qua appellauit bene audiť. si aūt nō arripiunt iter infra men sem vel si non expectauerit p. xx. dies nō habet locū ꝓcessus bu ius ꝓstitutōis. (instructos.) instructi debent venire ꝛ principa les ꝑsone ꝛ capituli ꝓcuratozes cū decreto ꝛ cū oibus instrumē tis factis de electōe ꝛ sup ꝓtingētibus ꝛ sup appellatōe ꝛ sup eo q̄ inīscuit se administrationi ꝛ ꝓsimilibus. item dz portare in strumenta sup his que vult ꝓbare sine alterius obiectōe. ꝫ si ad obiectionē aduerse ptis expediat eū habere aliqua instrumenta que secū nō bz. ad ħ dabiť sibi dilatio. C. de tēp. in inte. resti. peté dū. j. rñ. testes aūt secū ducere nō tenenť. sed ꝛ sup instrumentis si qua iusta causa moueret iudicē itez dabit dilationē. ff. de eden. si quis ex agere. §. fi. ꝛ l. sequenti. (a die obiectionis.) hec obiectō fit extra iudicium quod ex eo apparet: quia coram nullo iudi ce agebatur. item potest habere locum hec decreta. in appella tione vel contradictōe que fit ante electionem. verbi gra. appel lo ne eligatis talem qui est morbosus. s̄. e. cū inter dilectos. vł ne eligatis sine me qui debeo interesse electioni huius. sed si electio ne facta dixit. dñe ego appello ne vos pro electo geratis: qz ele ctio vestra non valet propter talem defectum forme vł persone ꝛ ħ appellatio ꝛm hanc formā non potest habere locū in exem ptis. in non exemptis autem bene posset ħ appellatio hāc locū. etiam in iudicio: vt puta. si electus peteret cōfirmationem a suo ozdinario ꝛ tūc aliquis obijceret quicq̄z in formā vel personam ꝛ propter ħ añ sñīam vel post appellaret. locū haberet ħ decre. ꝛ tūc debet arripere iter infra. xx. dies ꝓputādos a die obiectōis

finite per ap. vel alio modo finite coram iudice coram quo ꝓpo
sita fuit.⁊ videtur q; hec obiectio possit fieri non solum ab his q
vocem habent in electione. sed etiam ab omnibus qui possunt
predicta obijcere vel ꝺtra electū excipere.de quibus no.j.ō accu.
super his.sed si facta cōmūiter ⁊ concorditer electiōe postea ali
quis appellet.nihilominus sit electus nō obstante huius appel
latione vel contradictione administrabit.ar.ō.e.nisi.§.fi.(iter.)
h̄ datur terminus ad iter incipiendum.⁊.j.de sen.⁊ re iudi. cuz
cām.alibi ad iudicem adeundū.vt.j.de ap.personas.alibi ad p
sequendū:vt.j.de ap.cum sit romana ex ratione.c.sepe cōtingit.
⁊.c.oblate.alibi ad ꝓsecutionē ꝓficiendā:⁊ in auc̄.de his qui in
gre.ad ap.§.sancim⁹.C.de appel.in auc̄.ei q appellat. ij.q. vj.
si qs appellat.nisi per iudicem steterit:vt.C.de tempo.appella.
l.cum anterioribus.§.illud etiam.quo casu vel appellanti resti
tutio indulgetur:vt.ff.ex quibus causis.l. sed ⁊ si pretorem.vel
tps ipso iure non cedit:vt in auc̄. vt spō.lar. §.hoc quoq;.⁊ ma
xime si appelletur ad summum pontificem vel ad principem in
quo casu locum habet.quod legitur.ij.q.vj.anteriorum.§.ad h̄.
in auc̄.de ap.⁊.j.q̄ tpa.§.ad h̄.sancimus.si autem non arripue
rit iter infra mensem vel si non expectauerit per.xx.dies non ha
bet locum processus huius constitutionis.item videtur q; debet
habere locum quantum ad h̄ q; veniat instructus vbicunq; a iu
dice prefigitur terminus ad prosequendum negociū prouisiōis
etiam si alterutra partium h̄ non petat propter periculum mo
re.j.de ap.oblate.⁊.c.cordi.alij aliter dicunt q; non inuenitur ex
presse cautum.(infra mensem.)quidam dicunt q; vltra terminū
istum non potest prosequi appellationem.j.de appel.personas
licet alias nō prosequēdo appel.possit ⁊ in formā ⁊ in personā
dicere q; vult.j.de appel.constitutus.etiā vltra habet terminuz
alij dicunt ⁊ vt videtur melius q; etiam vltra terminū prosequi
potest ap.dūmodo sit res integra:quia iste terminus non prefi
gitur appellationi tm̄.sed appellationi ⁊ negocij principalis ꝓ
secutioni.licet modica vel nulla differētia sit siue prosequēdo ap
pellationē siue alio modo opponat se electioni. (infra mēsez)iste
mensis computatur a die appellationis publice emisse etiā igno
rantibus appellationē emissam q; ex eo apparet:q; papa voluit
ꝓuidere cōtra vacationē ecclesiaz.credimus tm̄ q; si diceret elec
tio nulla vel irritanda propter indignitatē persone electe q; nō
preiudicaret persone electe quin adhuc eligi posset.nec ob.ō.e.
super eo:q; ibi loquitur qm̄ ipsemet tractauit cām sue electōis.vl
qm̄ sciuit ab alijs tractari.q̄uis melius videret dici q; scia sola si
bi obesse nō debet.sicut nec testi.j.de ordi.cog.cū dilec.itē hec de
cre.habet locū vbi quis publice appellat ꝺtra electionē.sed si nō
esset appellatū.sed alias aliquis iret ad superiorē propositurus
aliquid ꝺtra electionē expectari debet aduersarius ꝺ quē agit p
sex mēses ⁊ etiā amplⁱ⁹ ex iusta cā:puta si esset vltra mare: vel
etiā minⁱ⁹ longe.⁊ sic loquit.j.vt lit.non ꝓtes.qm̄.§.q; si forsitan
⁊ h̄ plus placet q̄z q; ꝓtinetur in glo.que incipit.idem est.⁊ si. et
tm̄ non multū ꝓtradicunt ad hanc materiā vide causam de elec.
(absentia)⁊ si ꝓcessum fuerit ad aliquod de illis ad quod nō pro
cedit nisi lit.ꝓtesta.puta ad receptionē testiū vel huiusmodi si po
stea veniat ⁊ petat libellum vel fieri lit.contesta.non est audien
dus:quia eius contumacia fecit vt lis habeatur ꝓtestata.⁊ si ꝺ
rm̄ diceret sequeret absurditas:q; testes recepti nō valerēt tanq̄z
aī lit.ꝓtes.recepti.qō esset absurdū cū legitime sint recepti aucto
ritate huius decre.item non est cogēdus ꝓbare mandatū ꝓcu
ratoris si p procuratorē egit.⁊ dicaf nō tenere qō factū est.q; nō
erat ꝓcurator rōne ꝓdicta.ff.de procu.pōpo.§.rati.sed dicūt qui
dam ⁊ ē securū qō dicūt q; licet de his que egit in absentia partꝭ
non sit cogēdus probare mandatū tm̄ vlterius iudex nō admit
tet eum agentē procuratorio nomīe nisi mandatū probet.tm̄ cuz h̄
videaf esse de equitate nō scripta tm̄.ar.predicte.l.pompo.satis
videf q; si in remotis partibus ageref cā.nec de facili posset pro
bari ꝓcuratio que forte amissa est.q; ⁊ tunc nō ꝓbata procura
tione procederet iudex vsq; ad finē cause.⁊ idem dicimus si pe
teret aduersarius de nouo veniens rescriptū ꝓmissionis:ꝺtuma
cia enim sua facit q; vlterius nō pōt declinare eius iurisditionez
sicut ⁊ presentia h̄ faceret ⁊ proponere negligeret:vt no.j.de re
iudi.inter.⁊ hec vera sunt vbi petit copiā registri ad declinādū
iurisditionē iudicis.sed si peteret vt videret an per ꝓmissionē si
bi factā posset cognoscere de his de quibus vult cognoscere.tūc
bn̄ eēt ei faciēda copia rescripti si illud amisisset.ff.de edē.si vn⁹.
§.fi.⁊.l.se.sed licet predicta ꝓbare non cogatur tenef tm̄ ꝓbare
exhibitionē eoz per acta.j.de proba.qm̄.vbi no.(per.xx.dies.)
infra hoc tempⁱ⁹ petet suā electionē ꝓfirmari ⁊ electionē aduer
sarij infirmari dūmodo eodē tpe facte sunt ambe electōes:q; si
diuersis tpibus facte sint transacto tpe huius prime electōes po
terit petere suā electionē ꝓfirmari ⁊ sup ꝓfirmatōe vel ꝺ potes
tnia ferri.sed non poterit petere electionez post factā infirmari
nisi transacto tpe huius constitutionis a die scōe electionis.⁊ h̄
satis probat littera presens.⁊ preiudicabit tnia ꝓdicta secūdo
electo nisi postq̄z sciuerit sententiam pro primo electo latam ap
pellet infra decē dies.⁊ nisi infra tps huius cōstitutionis ꝓsequa
tur.j.de re iudi.cum sup.(absentia)qñq; ꝓtingeret siue ab initio
q; non venit siue ex postfacto.s.quia venit.sed contumaciter re
cessit.j.de eo qui mit.in pos.c.j.j.vt lit.non ꝓtes.qm̄.§.porro.⁊.§
q; si forsitan.(absentia.)bene dicit sicut de iure procedenduz fue
rit ꝓcedatur.de iure aūt sic procedendū est:q; si appellatus fue
rit presens in optōe eius erit q; cognitio appellationis precedat
cognitionē electionis.an omissa cā ap.ꝓcedatur tm̄ in cā electio
nis.nam h̄ idem est in alijs causis:vt no.j.de ap.cordi.sed h̄ est
speciale in causa electionis:q; etiam si nō sit terminus assignatⁱ⁹
ab homine nec sit delatum appellationi cum littere impetrate
ab appellante infra terminū huius decre.non valēt ⁊ talibⁱ⁹ lit
teris nō obstantibus.nec obstante etiā absentia appellantis ꝓce
ditur in curia pape:vt h̄.si vero appellans tm̄ ⁊ non appellatus
fuerit presens non poterit procedi in curia nisi prius cognoscaf
de cā ap.que si probata fuerit iusta proceditur in curia in negō
cio electionis.⁊ si appellatio apparuerit iniusta remittef ad iu
dicem a quo appellatum est.j.de ap.cum speciali.in fi.⁊ h̄ obti
net qñ appellatur in iudicio:q; si extra iudiciū appellef semp al
teriusptis absentia non obstat.ꝓceditur in curia.(defecerit eiⁱ⁹.)
dicunt quidam q; si plura obiecit licet plura probauerit si i vno
solo obiectoz defecit.sufficit ad h̄ vt hec pena sibi imponaf.arg.
ō.de rescrip. cum a deo.⁊ alij dicunt ⁊ forte melius q; sufficit vt
vnum solum de multis obiectis probet q; sufficiat ad cassationē
⁊ h̄ ea ratione:q; cum hanc penam patiatur excipiens pref ius
cōe.j.de excep.sup his.in odiū illoz qui impediunt ordinationē
ecclesiaz.⁊ ex h̄ q; vnū de multis probauerit.patet q; nō habu it
hanc fraudem.nec est hec pena astringendus.maxime quia pe
nē sunt mitigande. de pe.di.j.pene.⁊ habet locuz hec pena siue
obijciat crimina siue defectus siue irregularitates.decre.eniz ge
neraliter loquif.item non admittif procurator super criminibⁱ⁹
nisi h̄ expresse contineatur in procuratōe.sz ⁊ bñ admittef etiā
si ibi nō exprimanf crimina.

In electionibus.oritur.

id ē legitime factis.q.d.si alⁱ⁹ scrutinia essent male fa
cta non recideret ius eligendi in alios.(ꝺditionalia)
puta ꝓsentio in a.si est legitime natus vel si nouit iura ⁊ hmōi.
vl eligo si hz maiorē numez.(alternatiā)puta eligo a.vl b.vl sic
eligo a.⁊ si.x. voluerit.eligo b.(⁊ īcerta)puta eligo illū i quē ma
ior ps consentiet.vel eligo eum in quem consentiet decanus(In
alios.)h̄ intelligitur qñ in eodē ꝓtextu fiunt due electōes.vna ab
illis qui huius vota etiam probata emittunt.⁊ alia ab illis q; bo
na vota emittunt.si.n.oēs huius mala vota emitterēt vel etiam
maior pars.sed minor pars neminē eligeret in eodez ꝓtextu.tūc
in reliquis redit eoz vox:īmo plus dicimus q; si ipsi idē eligent
anteq̄z priuarentur potestate eligendi tenet eoz electio.nisi eum
facerent suspitione pene.ar.ff.de dona.post ꝓtractū.de h̄ in simi
li casu no..ō.e.q; propter.in glo.h̄.dixerūt.itē hec decre. loquif
qñ vota eligentium sunt conditionalia.sed si electi votum ē con
ditionale:puta consentio electioni si papa dispensauerit mecū.
vel si tali placuerit:talis consensus nullus est cum electiones pu
rum consensum requirant sicut ipi in eum pure consentire tenen
tur.⁊ electus non pure.sed conditionaliter consentiat. vnde sta
tim eligere possunt nisi forte ex gratia ei velint dare aliquez mo
dicum terminū:īmo plus videf q; si electores tūc ꝓsentiāt electo
scz qui sub ꝺditōe ꝓsentiat electōi:tūc ⁊ eoz vota similiter condi
tionalia reprobata sunt.vñ ex illis votis nō debet effectum sor
tiri facta electio nisi fiat de nouo.⁊ h̄ vera videnf etiā si sub cō di
tione talis electus recipiatur ad osculum pacis.etiam si recipi
at obediētiaz a subditis vel stallum in choro vel alias administra
ret cum h̄ ⁊ similia.traditio dominij ⁊ possessionis bene possent
fieri sub conditione.ff.de acqui.pos.l.qui ab.ff.de iure do.ī dotis
fruc.§.fi.ff.de dona.l.ij.§.si pec.sed dices.nōne in his contradi
cit protestatio vel conditio eius facto:q; protestatur se non reci
pere ecclesiam nisi sub conditione.⁊ tamen facit ea que prelati
vl electi sunt.j.de appel.sollici.sol.h̄ non contradicit protestatō
facto:quia bene sic de concordantia possunt recipere aliquē ad
osculū pro ꝑlato ⁊ q; ꝑlatus recipiat obedientiā a subditis ⁊ ad
ministret etiā ius ꝑlature ⁊ nō esse ꝑlatū postq̄z placet partibus
īmo idē est ⁊ si nō ꝓsentiāt ambe partes.sed vna tm̄ dicit.⁊ tunc
illi qui eum recipiunt ad osculū nō tenenf eum habere pro ꝑlato

nec illi qui promiserunt obedientiã tenentur nisi conditio extite rit:nec ea que gessit quasi gesta a plato.ar.eius qõ dicitur de he rede qui aliqua gerit protestans q̃ non gerit pro herede.ff.õ ac qui.here.pro herede.nec ꝓtradicit.j.de ap.sollici.q; illa duo õ q bus loquitur enim simul ꝯcurrere nõ possunt.s.petere absolutio nem vel excommunicationem ⁊ non renunciare appellatõi quã inde emisit.

De translatione prelatorum. Rubrica.

Quam ex illo priuilegio. tu es petrus ⁊c̃. vsq; tibi dabo claues regni celo rum.quo priuilegio romanã ecclesiã cũctis ec clesijs pretulit ⁊ ei ligandi atq; soluẽdi potesta tem contulit.xxj.di.in nouo.⁊.c.q̃uis.q.d.pro pter illud speciale priuilegium potestatẽ habet condendi canones per quos maiores ecclesie cause referanꝰ ad eum.(dñs noster.)imperator autem habet a populo romano.insti tu.de iure na.§.sed qui.ar.j̃.C.qũo opor.epi.(canonica).xij.dis. ꝑceptis.(translationes.vij.q.j.mutatões.⁊.c.oĩs qui.⁊.c.⁊ tem poris qualitas.j̃.e.inter corpora.(archiepm.)futuꝝ vel animi de stinatione.(licuit).quantum licuit habes.s̃.de electio.tranmissã. ⁊.c.q̃ ficut.

Inter corporalia. destru untur.)secus in peculio.ff.de pecul.non statim ⁊ i pos sessione.ff.de acqui.pos.possideri.§. in admittenda. (destruanꝰ)quo ad exteriorẽ destructionẽ que fit p depositionẽ cessionẽ ⁊ similia.alꝫ per pctm facile destruunꝰ v̂tutes.xl.di.si cut.xxxij.q.j. cũ reũ.(solus.)xv.q.vij.epus solus.(a metropolita nis.)lxiij.di.c.j.ij.⁊.iij.(ꝯdẽnari.iij.q.vj.q̃uis.dudũ.(fortiº).i.di gnius.nã alꝫ cũ maiori difficultate sẽpatur carnale matrimoniũ xxxvij.q.vij.c.j.j̃.de iureiurꝰ.vbi in h̃ casu.j̃.de ꝙuer.ꝓiu.ex publi co.quasi spũale qõ separaꝰ p depositionẽ cessionẽ ⁊ alijs modis vt h̃.⁊ supiori.c.(suo).i.suis ꝓstitutõibus vel vicarij sui.(ꝓcipiẽs) xxxiij.q.ij.quos.⁊.c.antiqui.(separet.)sua auctoritate.nõ autẽ se parat hõ carnale matrimoniũ cũ epo vel etiã archidiaconº p cõ stitutiones papa dissoluit.sed iste deus cuiº auctoritate facte sũt (remoueꝰ.)cũ sit iusta ex causa.xxiiij.q.iij.si quis nõ recte.j.q. vij necesse.⁊.c.se.(tua).s.translatio.cessio.depositio.(ꝓstitutõe).i. po testatẽ dissoluẽdi matrimonia nõ habet ex auctoritate terrena sꝫ diuina.(derelinquere).vij.q.j.mutationes.j̃.de reg.⁊ transl.licet (ꝓfirmationẽ.)post ꝓsensum aũt suũ añ ꝓfirmationẽ posset cum habeat tenue ius.j̃.de accu.sup his.s̃.de elec.cũ inter ca.(eligen tiũ.)⁊ mediãtibus electoribus inter electũ ⁊ ecclesiã siue populũ sibi subditũ.)ꝓtractum.)ꝓsummata tamen consecratione.j̃.e.licꝫ (nihil.)quo ad veritatẽ matrimonij.(cum quis.)non probat hoc esse qõ ob h̃ ꝓtingit abesse.C. de proba.neq;.no. j̃.de restit.spõ. cũ ad sedem.j̃.de testi.cũ tu fili.xxxviij.di.que ipis. item.i. sicut matrimoniũ carnale nõ põt dissolui nisi auctoritate pe.vl vicarij eius.i.p ꝓstitutiones ab eo factas ⁊ in casibus ab eo concessis.sic nõ potest matrimoniniũ spirituale separi nisi auctoritate pape. ⁊ in casibus in constitutionibus ꝓtentis vel pape.(de illo).j̃. de ordinatis ab epo qui re. epatui.c.j.(electoꝝ)⁊ ita q̃ statutuꝫ erat in epis extẽditur ad electos ꝓfirmatos sic.ff.de iure do.si spõsaꝫ C.q po.in pig.l.fi.ff.de fundo do.lex iul.j̃.de iureiu.quẽadmoõ (in canone).c.di.qm̃.(quo ad quedam)ea.s.que m ysteriũ ꝓsecra tionis desiderant.s̃.de ele.trãsmissam.(inutilẽ.)de pe.di.j.scindi te.ff.q̃ cuiusq; vniuer.l.j.§.pe.ff.qui satisda.co.quoꝺ.xij.q.ij.ñ li ceat(ad penã).ff.de excep.rei iudi.euidẽter.ff.de iterdi. ⁊ releg. l.relegatoꝝ.§.vl.⁊.l.se.(⁊ de translatõe).j̃.de deci.ad audientiã. j̃.e.licet.(prohibitum).j̃.e.licet.ar.ff.de v̂bo.ob.quisq̃s.ff.de ar bi.sed cũ dies.§.plane.j̃.de arbi.cũ dilecta.j̃.õ.ꝺcimis.ad audiẽ tiã.j̃.e.lꝫ.j̃.de priuile.sane.⁊.c.parentibus.ar.j̃.j̃.õ cau.poss.cũ ecclesia.ff.de iudi.solemº.ff.depo.lutiº.s̃.de rescrip.cum adeo.⁊ c.cãm.j̃.de offi.dele.preterea.j̃.de sen.ex.nup.(maiores).xl.dist. hõ xpianus.ff.õ re mili.omne.§.qui manet.(ꝓsensu.xliij.di.quã to.s̃.de elec.cũ inter dilec.(pduraẽte.)forte nõ peccauerãt postulã tes in recipiẽdo epm.⁊ iõ seruaꝺ eiº ꝓsensus.alꝫ aũt secus:vt. j̃. c.pri.vel dic h̃ seruari eis de gratia.

Quanto.quos deus. xxxiij.q.ij quos deº. (retinuit).s̃.e.c.j.⁊.ij.(cui).xxv.q.j.ꝓtra statuta.xj.di. ecclesiasticaꝝ.(transeat).xxiij.q.iiij.est iniusta.(preci pimus)no.sniam ferri in notorio non citata pte.de hoeno. j̃. de coha.cle.⁊ mu.tua.(illicite)ꝓsentiendo eũ hãe epm ⁊ recipiendo sine auctoritate summi pontificis:vt.s̃.c.pri.(suspendimus).i. suspensos denũciamus.ar.s̃.de elec.bone.me.mag.melius plꝫ q̃ p sniam suspendanꝰ.(nõ debebit).xxj.q.j.clericus.(nec illis).vij q.j.si quis epus.⁊ est verꝫ qõ dicit hec decre.⁊ illud.c.q̃ sine au ctoritate superioris transit causa illius cuius erat prima ecclesia quã sua,auctoritate dimittere nõ põt.vij.q.j.nõ oportet.si q̃ vo. q̃ etiã illius cuius ecclesia ad quã transit quã occupare nõ potest sua auctoritate.s̃.de elec.qualiter.⁊ h̃.(preuit.)dixerunt quidam ar.huius decre.q̃ qꝫ ꝓsensit electioni amõ ad aliã ecclesiam sine auctoritate pape trãsire nõ põt.ar.s̃.de elec.cũ inter.alij dicũt j̃. ar.s̃.e.inter corporalia.

Licet in tantum. nõ tñ propter hoc i telligas mꝛmoniuꝫ habere partes siue principiũ.mediũ ⁊ finẽ cũ sit res simplex ⁊ incorporea vnde diuidi non potest.sꝫ refe ras hec verba ad processum facti ⁊ solẽnitatem ⁊ potestatẽ quã consequitur p confirmationem.p consensum enim eligentiuꝫ et electi ⁊ confirmantis quo ad substantiã plenũ est matrimoniuꝫ siue sacramentum.substantie enim nihil adicit consecratio. s̃.e. inter cor.(postulatio.)h̃ enim quasi expressum q̃ licet dispenseꝰ cũ aliquo ineligibili.tamen debet postulari q̃ intelligunt q̃dam verꝫ vbi remanet impedimentũ sicut h̃.vbi etiam post dispensa tionem remanet episcopº qõ impedit ne transire possit.sed si pe nitus toleretur veritas vel impedimentum: vt illegitimo satis videtur q̃ posset eligi.s̃.de elec.cum vintoni. alij tamen dicunt j̃.sed quicquid dicatur h̃ est notabile q̃ consentire potest postꝛa tioni de se facte.⁊ superior etiam minor papa poterit approba re postulationẽ:vt h̃ totũ hic colligitur.est autem ea ratio quare magis tolliꝰ impedimentũ in irregularitate q̃s in honore episco pali vl alio mõ:q; fauorabile est illud ita tolli q̃ nihil remaneat nec etiã vlla memoria sed honor epalis.vere etiã bonũ ẽ q̃ rẽa neat.sicut etiã dicitur in pacto q̃ tollit ipso iure actionẽ ex delicto sed nõ actionẽ ex ꝓtractu.item videꝰ q̃ exquo consentire potest q̃ eligi debet:q; ex eius arbitrio pendet initiare matrimoniũ.itẽ ex h̃ q̃ consentire potest.videꝰ q̃ persona sit eligibilis. ⁊ videꝰ q̃ tutius sit hunc eligere postulandum.s̃.de elec.in causis.licꝫ h̃ iure niti videantur.tutius tamen est q̃ omnia per ipsum fiant.s. q̃ anteq̃s consentiat licentiam pape habeat: ⁊ q̃ postuletur vt eligatur.nam.⁊ h̃ sonare videtur littera indulgentie vbi dic̃. dũ tamen nihil obstet de ea.nam h̃ cognoscere.s.an aliquid sibi ob stet.non est ipsius postulati sed superioris.item cognitio oꝫ pre cedere adeptionem, episcopatus cum sit conditio.item quia tur piº eijcitur ⁊c̃.j̃.de iureiuran.quemadmodũ.ergo per se sine su perioris licentia consentire non potest.(reseruasse.)sed quare v̂ ba priuilegij non interpretantur large.j̃.de verbo.sig.olim.Rñ deo.quia forma verboꝝ non patitur.j̃.de priuil.porro.itẽ quia per tale priuilegium noluit peruertere consuetas examinatiões postulationũ.C.de inoffi.testa.si q̃n.sed quero quam vtilitatẽ consequatur p istam interpretationẽ cum potius sit interpretã duꝫ vt res valeat q̃s q̃ pereat.j̃.de v̂bo.sig.abbatẽ.ff.de re. du. quoꝺ.ad idem.ff.ad munici.l.j.ff.de le.j.si q̃n.ff.cõmo.i ꝓmoda to.§.pe.Rñ.ideo attenuat vires huiº priuilegij:q; per ambitõeꝫ fiunt obtentũ.j.q.j.principatus.C.de se.con.l.j.si enim cõtra ius aliquid obtinetur presumitur esse ambitiose obtentuꝫ .ff. de mi no.l.iij.in prin.vel h̃ est ideo quia ẽ dispensatio vnde est restrin genda.j̃. de consanguini.⁊ affinita.q̃ dilecto.⁊ no.de h̃. s̃.de re scrip.cãꝫ.vel dic q̃ super examinatione non dabitur ei aliqua in dulgentia sicut ex verbis indulgentie colligiꝰ.sed in hoc valet ei indulgentia si vocetur per postulationem vl ad maiorem digni tatem potest consentire ⁊ per mutuũ eius consensum ⁊ eligẽtiũ initiatur spirituale coniugiũ qõ non essꝫ si indulgentiã nõ habe ret.s̃.e.inter.in fi.⁊ dicimus q̃ eo presentante ꝓsensum secũde va cat prima de iure.s̃.c.prori.j̃.de ꝓcess.preben.nõ vacan.litteras. nisi seruaret formã indulgentie.tunc enim non vacaret nisi post tres menses infra quos debet confirmari ⁊ ꝓsecrari.ar.c.di.c.j. s̃.de elec.cũ in cunctis. honores enim gradatim sunt deferẽdi. ff.de mu.⁊ hono.vt gradatim.xciij.di.legimus.(examĩata)exa minatio ista fiet extra iudiciũ sicut cũ mandatur alicui q̃ ꝓuideꝰ at si ẽ idoneus.nam propter hanc clausulam non credimº q̃ sit necessarium q̃ hmõi iudices vel executores debeãt aliquẽ voca re ad sciendũ si velit dicere illũ p quo scribeꝰ non esse idoneũ: vt no.j̃.de ꝓcess.ec.non vacan.proposuit.licet tam illi q̃ auctoritate dele.cũ hac clausula si est idoneus procedũt q̃s qui ordinãt sem per anteq̃s prouideant de aliquo beneficio examinare debeant an sit idoneus necne.vt no.s̃.de postu.c.j.

De auctoritate ⁊ vsu pallij. Rubrica.

QUam super. prouincie. j. de vb. sig. cũ clerici. ptra. (pmisse) cũ inf missarum solẽnia tñ. c. di. ptra morẽ.

AD hoc. sepeliri. de con. di. j. nemo clericus. ar. cõtra si habuit duo pallia noie duaꝝ eccle siarum quaꝝ archiepꝰ fuit cum ambobus dz sepeliri. ar. s. ꝺ postula.. bonc. ij. in fi. tamẽ palliũ vltime eccleſie erit desup. aliꝺ. n. intelligiſ sepultũ ab eo die quo prioꝛi eccleſie ceſſit: imo quidam dicũt q primũ palliũ nõ induetur in sepultura sed tñ serui ꝛ primũ ponet sup eo vel sub capite eiꝰ. ꝛ ꝺ eodẽ mõ dz fieri si aliquã do ptingit alicui dari duo pallia.

NIsi specialis. plenitudo. c. di. qñ quidẽ. i. plena executio in his q̃ ordinis sunt ꝛ etiã in his que sunt iurisditõis si maxia negocia sũt vt est concilij conuocare. s. de elec. q sicut. §. pe. (te pfundi). xxiij q. v. si non licet.

AD honorem. (in patre.) ij. q. vj. decreto.

EX tuoꝛum. coꝛruptela. ff. de of. pcu. l. j. xxj. di. cleros. xxvj. di. §. ecce. (dũmodo his epꝰ) alij dicũt q in hac licẽtia dãda necessaria ẽ auctoꝛitas archiepiscopi cum de suis insignis agatur. (permittat.) nulli enĩ licet in aliena pꝛouincia vel dicere celebꝛare vel pꝛedicare. vij. q. j. epi. ix. q. ij. nullus pꝛimas. vj. q. iij. scriptum. ꝛ noꝛ q licet papa det pꝛiuilegium. vult tamen q pꝛiuilegiuz intelligatur sine pꝛe iudicio alicuius. j. ꝺ offi. oꝛdi. licet. j. de offi. dele. super eo. si tamẽ papa hanc clausulam non adiecisset crederem q sine licentia eiꝰ vti pallio non posset: vel verius non dicitur ħ q habeat licentiã vtendi pallio sed oꝛdines faciendi vel conſecrandi super q̃ nullũ pꝛiuilegiũ habebit. item dic q epꝰ sine auctoꝛitate sua nõ potest dare licentiã alij archiepo q vtatur pallio in sua eccleſia cum sit signum pꝛelationis. s. e. vbi. ꝛ. c. se. vñ non credẽ q etiã epus qui habet palliuz nisi esset exemptus hanc licentiam possit dare alij archiepo. idem etiam dicunt quidam de ar. nisi ille cui dat licentiam. pꝛiuilegiũ habeat sicut ħ habebat. ar. ad ħ: q nõ habz potestatem vtendi pallio nisi intra eccl'am. itẽ ar. q pꝛiuilegium ambitiosum restringendũ ẽ. de quo no. s. de trãsla. epi. c. fi.

QUam sis vbicunqz intra tuã pꝛouinciã. vel suit pꝛiuilegium speciale.

QUianos. in alia. dũmodo intra pꝛouinciã vel etiã i alia de licẽtia epi dicere vel etiã sacerdotis dũmõ ibi celebꝛet sine pontificalibus. (soluta.) quia exquo non potest nisi i solẽnitatibus pꝛiuil. apparet q̃ nõ potest qñ celebꝛat pꝛo defunctis cũ non sit solẽnitas.

De renunciatione. Rubꝛica.

LIteras. QUam iter. p. beneficio). i. iure rõne bñficij ptingẽte (nõ petẽdo. j. de iureiur. si vo ꝺ. so. dicũt quidam q ħ ideo ẽ: q ħ iuramentũ pstitit spoliatus. j. ꝺ resti. spo. sollicite. sed ħ vez nõ est. nec decre. ħ dicit nã spoliatꝰ dũmodo sponte renũciaret tenet seruare iuramẽtũ suũ sicut eadẽ decre. sonat. alij dixerũt q pstitit nõ suo iudici. ꝛ ideo nõ tenetur ar. vj. q. iij. deniqz. sed nec hoc vez est: q etiã temerariũ iuramẽtũ seruandũ est quousqz absoluat. j. de iureiu. cũ quidã. in fi. s. ꝺ elec. venerabilẽ. alij dicũt q iurauit nõ petere ex pꝛioꝛi iure vl fato. q hic nõ faciebat. sed ex posteꝛioꝛi inuestitura petebat cui petitioni iuramẽti exceptio nõ obstabat. ff. de vul. sub. ex facto. §. j. ff. de exce. rei iudi. si mr. §. eadẽ. ꝛ. l. cũ querit. cũ. l. se. ꝛ an eadẽ. ff. de instit. ac. l. habebat. vel q melius est cũ iurauit capitulo non petere non fecit ptra iuramentũ recipiẽdo ex canonica electione canonicoꝝ qui potuerũt eũ absoluere a iuramẽto q̃ eis fecerat. nec facit ptra iuramentũ si accipiat ex inuestitura pape. ff. ꝺ vul. sub ex facto. §. j. ar. j. q me. cã ad audiẽtiã. ꝛ no. q lz nõ possz petere bñficiũ tñ exquo canonice adeptus est beneficiũ potest petere ea que spectãt ad bñficiũ: puta stallũ in choꝛo ꝛ similia. vl me liꝰ ꝺic q etiam beneficium posset petere ꝛ de eo litigare ꝛ ptra capitulum q de nouo eum elegit ꝛ ptra aliquos litigatoꝛes. si autem solus papa dedisset sine pꝛsensu capituli adhuc credo q non posset petere agẽdo ptra capitulũ nisi papa expꝛesse de iuramẽto rettulisz. ar. s. de rescrip. pstitutus. sed si de iuramẽto pape referret ꝛ necessitas vel vtilitas subesset posset recipe ꝛ etiã cõtra capitulũ agere ppter potestatẽ dispẽsandi. sed si non subesset iusta cã qñcũqz dispẽsaret papa nõ pꝛsulerẽ clerico q agẽt ꝺ capl'z

EX transmissa. abbatis. secta ris. clericus est. (clericus.) eiusdẽ eccleſie. (habitũ.) probatõnis qui tñ non fuit sibi datus: q ibi nõ erat. expone ergo sic. i. dixit q volebat apud sanctũ saluatoꝛem habitũ accipe ꝛ postea iuit ꝛ accepit. (gratia complendi). i. vt staret in pbatõne eo animo q si sibi placeret religio. remaneret ꝛ votũ suũ pfessionẽ faceret. nõ tñ fecit q ex sequentibus apparet (restitui.) ꝺ. xij. q. ij. nulli. xvij. q. iiij. sunt qui opes. ptra sol. ħ nõ poterat repetere. sz res eccleſia sancti saluatoꝛis potuit eis restituẽ. sed fozte debuit de iure poli. licet non iure fozi. xvij. q. iiij. c. vl. in auc. de mona. §. si vero. ad idem. xvj. q. vj. de lapsis. vel res iste erant date sub pditõe vel ea intentõe vt eo ide recedẽtes res sibi redderent j. de cle. piu. q a te (receptionẽ) arg. q eoipso q assumit habitum pꝛobationis intelligiſ renũciare pꝛioꝛibus bñficijs. de ħ no. j. ꝺ reg. postulasti. ꝛ ħ plus pꝛesumit. s. q pꝛo derelicto habuit pmã eccleſiam tam ppter ħ: q ꝛo ia bona de eccleſia abstulit: q̃z propt susceptionẽ habitus pꝛobationis. (accepano.) populo. (recipiãt) cũ non fuerit pꝛofessus nec apparet eũ q̃ñ q voluisse seculo renũciare. nã si ħ appareret. oporteret eũ aliã religionẽ intrare. j. de regula. pśul. ꝛ. c. statuimus.

SUper hoc. vtrum. pꝛima q̃stio est: q. s. q̃rit an exquo pstat aliquẽ bñficiũ resignasse vel adiurasse si dicat spoliatus q coactus fecit. an sit audiendus. ꝛ videbaꝝ q non. maxime quãdo abiurauit de qua abiuratione tñ pꝛtinet in questiõe cũ iuramentũ semp sit fuandũ. j. de iureiuran. si vero sane. quero cuius pꝛobationes sint pꝛimo admittende vel actoꝛis spoliati vel rei. vel verius. pꝛima questio est an exceptio spontanee resignatõis simpliciter sine adiectõe iuste cause sit admittẽda. ꝛ ñdet q nõ. vt. j. de appel. pstitutus (repoſcẽtibus.) ħ vlt dicẽ. ħ decr. q si aliqs repetit bñficiũ suũ ꝛ reꝰ opponat exceptionẽ spontanee adiurationis nõ est audiendus excipiens nisi pꝛobabilem cãm assignet resignationis. ꝛ q testes sunt admittẽdi actoꝛis nõ rei si actoꝛ velit replicare q coactus resignauit non sponte. nec obstat. j. de resti. spo. accepta: q ibi nõ coactã renunciationẽ sed spoliationẽ pꝛobare volebat. ꝛ intelligiſ ħ decre. q̃ agebaꝝ petitoꝛio siue possessoꝛio siue pinterdictũ siue pꝺitionẽ ex. l. siue canone siue p officiũ iudicis siue per act. q me. cã. siue p act. ꝺ dolo. q̃ oĩa remedia ppetũt spoliatis. iij. q. j in fũma. sed reꝰ negabat spoliationẽ ꝛ metũ vel dolũ ꝛ dicebat spontaneã resignationẽ ꝛ oporꝛet istos qui tenent hanc oppositionẽ pfiteri q nullo tpe sunt admittẽde pꝛobatões rei si intẽtet petitoꝛiũ: q ꝛ non sunt admittende demũ de hac cã cognoscit. ſm q intelligũt hanc decre. nec post cũ post sniam nõ sint ꝓponẽde pemptoꝛie excep. C. sen. rescin. nõ pos. l. ij. nec de nouo põt petere eccleſiã cũ lata sit sniã ptra eũ. ff. de exce. rei iudi. si mater. §. ea ꝺ. alij aliter dicũt ꝛ melius: vt no. j. q me. cã. sup eo. si aũt pmo egisset possessoꝛio nõ obstaret exceptio rei iudi. in petitoꝛio. s. ꝺ elec. q̃relã. inducũt aũt p se q nõ sit audiẽdꝰ reꝰ excipiẽs. nec pbationes eiꝰ admittẽde: q ꝓsumptio ẽ ꝺ eũ vt ħ: q si spoliatus p duos testes pꝛobet violentiam spoliationem nõ valet aduersario aliqua pbatio super spontanea volũtate. etiã si per. c. testes pꝛobaret. cũ reddãt testimoniũ de intentõe que soli deo cognita est. ꝛ ideo eius testimõiũ nõ valet. at ille q̃ pbat vizvl metũ vl dolũ pꝛobat q oculo vidit. ar ad ħ. j. q me. cã. c. j. ꝛ sic hoc testimoniũ ꝓualere debet. nec obstat q ꝓbijcitur. s. quia ſm ħ nunqz admittetur ad pbandã spontaneam renunciationem. sed ptra. j. de resti. spo. accepta. sed dic ſm eos eam pꝛobationem. s. de spõtaneã renunciatione nunqz habere locum vbi aduersarius vult pbare eam p vim vel metum extoꝛtã. sed vbi ħ pꝛobare nolet locum haberz pꝛobatio spontanee renunciationis. nec per hoc remouetur quin reus possit pꝛobare indirecte nullã violentiã interuenisse. j. de testi. series. ex tenoꝛe. itẽ si pꝛsumeret cõtra eũ qui dicit sibi violentiam illatam: puta: q potentioꝛ sit eo qui vim intulisse dicit: vel q talis pꝛsona ẽ que dicit vim intulisse: q nõ pꝛsumit vim intulisse. vel ppter religionẽ vel ppter fidelitatẽ suã. tunc nullo mõ admitterent etiã pꝛobationes actoꝛis vel si admitterentur: admitterentur etiam ꝛ cũ eis pbatões rei: ꝛ pꝛo eis magis pꝛsu

mik.ar.ff.q me.cā nō est.ꝛ sic sonat finis hui⁹ decre.ibi habito ħ ꝛc̄.vel dic q finis huius decre nō dicit q probatōes rei qui dicit spoliasse nō admittenk.sed de probatōmbus spoliati tm̄ dicit q sunt admittēde:q de eis tm̄ dubitabat ꝛ nō de probatōib⁹ rei. alij dicunt hāc decre.loqui tm̄ vbi agit possessorio.ꝛ tūc obtinet qđ dicitur.ꝛ sic loquit decr.j.de resti.spo.sollicite.ſ dices ad qd prodest reū dicere cām? Rñ.q si reus possessor dicat:tu nō fuisti spoliat⁹ sed anteq̄ te non admitterē vel iura ecclesie subtraherē sponte renūciaueras ex tali cā audiēdus ē.j.ō resti.spo.accepta. nisi spoliat⁹ vel magis qui non est in possessione ꝓbare velit q p vim fecit renunciationē que precessit spoliationē.vt ħ:ꝛ no.j.ō resti.spo.sollicite.renunciationē aūt factam eo existente spoliato sibi obijcere nō posset.j.de resti.spo.sollicite.nisi primo restituatur vt ibidem:vel dic etiā q renunciatōe facta post talē spoliatō nem potest excipere.sed tm̄ testes exspoliati petētis restitutionē primo recipientur.ꝛ sic loquit decre.j.ō resti.spo.sollicite.ꝛ ſm hoc nulla ē differentia siue renūciatio precesserit spoliationē siue subsequatur.sed ħ non placet:q littera huius decre.ħ non patitur que dicit q nulla probatio rei admittēda est.sed tm̄ probata facta spoliatōe fieri restitutionē.vnde dicūt alij q siue renūciatio precedat spoliationē siue sequat.nunq̄ impedit restitutōez ꝛ ħ decre.non contradicit:quia reus nō negabat spoliationem esse.sed dicebat eā spontaneā resignationē.ꝛ ideo sibi licuit sua iura subtrahere.ꝛ ideo admittit excipiēs de spontanea relignatione.lz in probatōibus preponatur spoliatus.si aūt alias vellet dicere.tu sponte post spoliationē renunciasti nō iuri tuo sed petitioni restitutōis p pactū bene posset.ff.de pac.si vnus.§.pacta.secus aūt si alia cā diceret q nō deberet ei restitui ecclesia.ſ.q propter peccatū vt simonie vel aliud hmōi priuatus esset sn̄a plati iure qđ in ea habebat.vel etiam quia post spoliationē vel añ ſm alios renūciauit sponte ecclesie.nam his non obstantibus potest agere inēdictoñ ad rē quā renūciauit spōte si ꝓfitek.sec⁹ aūt si negaret vt ħ.nec ad rē quā alias legitime propt̄ petm̄.ſ.amisit.sed ad damnū ꝛ aliam cām.ff.vnde vi idem q.§.vsuz.ꝛ.l.si plures §.vlti.ſ dices nōne eoipo q sponte renunciat videk esse sublata proxima cā turpitudīs.ſ.ius.ar.C.q me.cā.l.ij.ff.de cō.ob tur. cau.si ob turpem.ꝛ ita non posset vlterius etiā ad damna agere. sed dicit non esse simile:q sponte renūciando nō approbo inde mihi factam nec video? negligere cum possint esse alie cāe renūciationis preter metū.ſ.propt conscīam vel religionē vel hmōi. sed solūmodo q p dolum vel ob turpem cām promisi video? approbare metū qđ pertuli.item promissio ꝛ datio sunt multū sibi vicine.nō autem sic spoliatio ꝛ renūciatio:imo plus etiā:q qui metu vendidit recipiēdo preciū nō videk renūciare actōi q me.cā.C.q me.cā si vi.sed nunquid dices idem q in possessorio si agatur q me.cā ꝛ de dolo.ſ.q debeat exprimere cām ꝓbabilem ꝛ q testes tm̄ sup vi vel dolo sint recipiendi cū illa sint restitutoria.ff.de do.arbitrio.§.ideo.ꝛ respondēt quidā sed male q sic. alij autem secus.nam si aliquis agat q me.cā ad rescindenduz contractum acceptilationis vel aliaꝝ liberationem ꝛ aduersarius dicat non metu renūciasti vel ꝓtraxisti:audiende sunt vtriusq̄ ꝓbationes.nam nisi mō audiak ꝛ referak suā ꝓ eo reus decetero non potest agere ex illa venditōe obstante exceptōe rei iudi. vel magis recisione ꝓtractus.ar.ff.q me.cā metū.§.si putat.ꝛ.§ fi.l.illud.qđ non est qñ agitur possessorio.ff.de excep.rei iudi.et an.§.fi.ꝛ eodē mō dicit q reus poterit opponere ꝑ metū tradentem ꝛ agentē acē.q metus cā ad restitutionē ipius rei tradite renunciationē post metū secutā:q cū sua.ſ.eius q se dicit passuz metum non intersit neq̄ ratione possessionis neq̄ ratione proprietatis cum renunciauerit agere non potest sed noticia iste excipiōt.ar.ff.q me.cā.sicut.satis.ꝛ.§.qui pos.idem dicimus in aliis actōibus restitutorijs.littera aūt que sequit nō videk hoc seruare nōvi nec metu cū nō dicat q qñ agit q metus cā.tūc dēat exprime cām remotā a metu.sed qñ petit restitutio possessionis beneficij ꝛ ipe excipit q nō fuit spoliat⁹ sed renūciauit sponte deberet adijcere iustā cām ꝛ probabilē talem.ſ.q sit remota a vi vel metu ꝛ omni malicia q si nō esset tanq̄ excipiēs de sua turpitudīe esset repellēdus q̄uis ꝛ de ħ dici possit q si ꝓsumptio est ꝑ eū cogit dicere cām resignatōis.ar.ſ.de elec.ꝓstitutis.j.vt ec.bene.c.j item qđ ħ dicit nō videk hīe locū nisi qñ agit cōtra violentiā.vel alios ꝑ quos petitio restitutiōis possessiōis ꝓpetit.sed q̄res ſm primā opinionē quare reus pōt excipe de renūciatōne p̄cedente spoliatione vel potius non admissione.vel etiam que fuit similis cū exspoliatōe ꝛ nō de sequēti.Rñ.q exquo renūciauit amō amisit possessionē quā p̄mo habebat.ꝛ ita desinit possidek.vñ si esset seruitus ꝛ esset remissa alicui vel esset p̄missum alicui edificare extūc tanq̄ q q si possidet:incipit p̄scribē q nō currit nisi posside̊tiv k q si possidēti.ff.ō vsuca.l.iij.ff.ō ser.vr.prē.si edes.ff.qđ ad.ser.amit.si stillicidij.ff.de acq.pos.peregre.§.quibus.cū ḡ ħ nō possideat exquo renūciauit ꝛ ad ħ q ꝓpetat sibi beneficiū restitutionis possessionis oportet eū ꝓbare q possidebat tpe spoliatōis q ħ renunciās nō faciebat apparet q debet admitti eius exceptio nisi spoliatus velit ꝓbare coactā renunciationē vt ħ.ſ oppones nōne ꝛ si metu coactus renūciauit.tm̄ possessionē amisit.ff.q me.cā.metus in p̄in.ꝛ.§.fi.Rñ.licz possessionē amiserit ꝛ in veritate nō darek sibi interdictū si ꝓstaret tm̄ p hāc exceptionem que continet turpitudinem proponentis non repellik:quia de ea excipiens non auditur.vel dic q ille qui vi cogitur renunciare iuri propio q in aliqua re habet ius vel dominiū qđ in ea habet amittit.sed non possessionem:quia non creditur animuz habere dimittendi possessionem ꝛ leges predicte loquunk quādo sponte renunciauit.sed in renunciatione que sequitur spoliationem secus.illa enim non impedit petitionē restitutionis possessionis cum in veritate tūc possideret cū fuerit spoliatus.sed q̄ res quare quando agitur possessorio non admittuntur probationes rei.sed quando petitorio sic.Rñ.quia in possessione fit ei modicum preiudiciū cum statim possit de proprietate agere petitorio.C.ſi de mo.poss.l.j.si autem quando agitur petitorio nō admitterenk probatōes fieret sibi magnū preiudiciū:quia semper sibi obstaret exceptio rei iudi.ff.de excep.rei iudi.si mater.§.eādem.qđ aūt dixi renunciationē precedentē spoliationem vl nō admissionem posse obijci contra petentē restitutionē possessionis.intelligo nisi spoliatus primo post renunciationē inceperit de nouo possidere de qua non sit incontinenti eiectus vel etiā ex interuallo:quia tunc etiam non posset petere restitutionē possessionis ratione prime spoliationis.ff.de vi ꝛ vi ar.l.iij.§.cū ergo C.vnde vi si quis.ff.de excep.rei iudi.si rem.ꝛ.l.si quis ad.item qđ dictū est in renunciatione ecclesie dicendum videtur in renunciatione iuris alterius.sed nonne dices idem in donatione.vbi gratia:peto restitutionem possessionis alicuius rei.excipis tu mihi ante eandem rem donasti.nunquid admittenda est talis exceptio? Rñ.non:quia potest esse q donaui ꝛ tamen verum est eum postea fuisse in possessione ꝛ tunc spoliatum esse.sed si velet dicere eum non possidere quādo dicitur fuisse spoliatus.sed ipse reus possidebat.dicunt quidam admittendum ad probandum.ar.ff.de proba.circa.alij autez.ar.ħ decreta.dñt si actor q se dicit spoliatū agit iterdicto ꝛ velit ꝓbare possessionē ꝛ spoliationem:probationes rei super donatione vel renunciatione non precedente non esse admittēdas.alias aūt videk sequi inconueniens.qđ enim sic vterq̄ probauerit se possidere:ħ alij rñdent et bene q fertur sententia pro melius probante.ſ.ō elec.cum ecclesia vultera.j.de ꝓba.ex lris.si aūt pariter probāt absoluit reus j.de fi.instru.inter dilectos.in fi.huic aūt decre.respondent.naz ħ q nō admittunk probatōes rei super spontanea renunciatiōe spoliato volente probare coactā renunciationē:q presumptio ē contra eum.secus autem si vterq̄ dicit se possidere quādo dicit spoliatio facta:quia ibi pro nullo est presumptio.item ħ decre.locum habet in interdicto vnde vi.secus si agatur vti possidet.ibi enīparit vtriusq̄ testes admittunk.j.ō proba.licet.(obiecta).ſ.a reo.(exceptio.potest autē reus clericus vel ei canonicē subſtitut⁹ qui dicitur spoliasse ꝛ propter hoc agitur contra eum de recuperanda possessione excipere ꝛ se defendere:q actorem exspoliauit auctoritate episcopi in cuius manibus sponte renunciauerat ꝛ spoliatus potest replicare q ep̄s vk metu vel dolo eum ad renunciandū induxit.ij.q.j.notū.itē potest reus p̄dictus vel ali⁹ in locū eius canonice electus excipere de renūciatione coā quolibet facta cōtra agentē interdicto vnde vi vel iudicis officio vt restituak sibi ecclesia ad quam reuertens non est admissus.sed secus esset si expelleretur:quia licet sponte renunciando in manibus etiam non sui prelati ius non admittit possessionem:tamen amittit vñ alius cui canonice cōfertur eā occupare pōt.ſ ꝛ si ipe dum vacat ipsa possessio eam capiat non debet tamen expelli sine iudice.(cognitione.)ideni anteq̄ cognoscant de spoliatione vel melius nisi adijciat iustam causam de qua cognoscitur(ꝛ an) secunda questio.(actoris.)spoliati petentis restitutionem.ſi.ff.ō pac.si vnus.§.pacta.(q ħ.)respondet prime questioni.(veri.)cōtra hanc tamen presumptionem admittitur probatio in contrarium.(inquiri.)a reo dicto spoliatore.forte enim dicit eū ideo resignasse:quia plura beneficia habebat que non poterat salua cōscientia retinere.j.de eta.ꝛ qua.eam te.vk q simoniace adeptus fuit ad beneficiū vel aliud simile.ꝛ huiusmodi causis propositis super eis audiende sunt probatōes rei.j.de resti.spo.c.j.ꝛ.c.sollicite.contra so.ibi questio erat de spoliato resignante.hic autem non dicitur q spoliatus resignauerat.(quā) resignationis causa

(pecunie).nos credimus ꝫ casu non obstante assignatione talis cause.ſ.q̃ data pecunia resignauit reũ repellẽdũ ab exceptione ⁊ actori faciendã restitutionẽ.q̃ sententia turpitudinez allegat nisi forte diceret eũ ab alio ꝓ resignatione pecuniam recepisse. sec⁹ autẽ si cũ peteretur res ꝓpꝫana exciperet q̃ renunciasset data pecunia.nam vt resignaret non licuit aliquid ei dare etiaꝫ ꝓ expensis.ĵ.de pac.cũ pridẽ.ĵ.de ꝓb̃.nisi.ĵ.de re.permu.ad questiones. hoc aũt probato ⁊ qui beneficiũ resignauit non põt repetere ⁊ ille qui dedit pecuniam nõ põt retinere sine dispensatione.ĵ.de transac.constitutj.(extortam).ſ.resignationẽ.(inuenerit).ꝑ dictum excipiẽtis.(iuramẽtuz).si enim interuenerit presumitur inuitus iurasse.⁊ ꝫ ẽ qđ sequitur.(a malo est).nõ credẽtis. xxij.q.j.ita ergo.de elec.significasti.ĵ.de iureiur.⁊ si x̃ps.i.rñ.vi. presumitur nõ sine iusta cã ꝓstitũ.q̃ nõ presumit volũtarie iurasse.(replicatio). qualis ẽ q̃ coactus resignauit ⁊ q̃ coact⁹ iustã renũciationis cãm cõfessus ẽ.(admittẽ).ꝑbatões sunt cã resignationis postq̃z enĩ cãm a reo dicto spoliatore allatam iudex approbauerit probatiões super ea recipere debet nisi a spoliato fuerit replicatũ.ſz nos supplem⁹ admittere nõ postponat exceptiões spõtanee resignatiõis.ſ. postq̃z inustã cãz ⁊ ꝓbabilẽ assignauerit.⁊ statim subdit q̃s ĩ hoc casu preferat in ꝓbationib⁹ dãdis. ⁊ dicit q̃ actor spoliat⁹.(porro) ꝫ rñdet secunde q̃stioni.(negantis).ſ.spoliati q̃ negat simpliciter se resignasse. qui cũ nullã hẽat implicitã affirmatiuã ꝓbare nõ põt.⁊ ideo eẽntiei⁹ ꝓbatões admittẽde.(replicatio).dicẽdo se coactũ ad resignationẽ ⁊ causarũ cõfessionẽ. ꝫ negatio habet affirmationẽ implicitã quã ꝓbare põt.ver.gra.negata ẽ cũ se negat sponte resignasse.ſz illa habet hãc implicitã metu coact⁹ resignaui.⁊ hoc ꝓbabis.(assertionẽ) i.q̃ coact⁹ resignauit ⁊ coactus causas ꝓfessus ẽ.(ad dignitatez). quia si esset hõ magne dignitatis ⁊ opinionis preclare non crederetur metũ intellxisse vl̃ptulxisse.⁊ iõ magis aperte ꝓbatões requirẽtur ab eo.ff.q̃ me.cã.nõ ẽ.(admittẽdas).spoliati.ſ.⁊ nõ spoliatoris.nam sequeretur magnũ piculũ si simul admitterent testes de spõtanea renunciatiõe ⁊ violẽtia cũ posset contigere q̃ pauci essent qui scirẽt violẽtiã ⁊ mlti essent supueniẽtes q̃ spõtaneam cõfessionẽ audirent.ĵ.q̃ me.cau.c.j.est ergo bñ statutũ vt tñ ꝓbatões actoris sup violentia recipiant.ſz nõne possz eẽ q̃ ꝑmo fuit coactus.ſz post alio tpe fuit spontane⁹.videt ergo q̃ si reus de posteriori tpe probare velit q̃ sit audiẽdus. C.q̃ me.cã l.ij.ff.de cõ.ob tur.cau.si ob turpẽ.rñ.non tũc admittẽdas ꝓbationes:quia cũ agitur possessorio vt ꝫ ñ sunt admittende ꝓbationes q̃ post spoliationẽ spõte resignauit.ĵ.de resti.spol.solicite. ꝫ si petitorio agek sit admittẽk vtriusq̃z allegatões.vt i.l.allega.

Admonetor ordinationem. i.ad te.l.dioc.ptinentes.(intrare).licet vt ꝫ dicit clericus ĩ psonatu cõstitutus de q̃b⁹ ꝫloqu.ꝫ nõ possit dimittere eccliam sinz sine licẽtia superiozis.tamen põt consentire electioni de se facte vel potius translationi.⁊ si aliqui de aliqua eccl̃ia eũ eligunt non peccant.q̃ hoc nõ est ꝓhibitũ.ē.ð elec. cũ inter.⁊ c.dudũ.(dimittere).nisi velit ad religionẽ trãsire.xix. q.ij.due.ĵ.de regu.lz.hinc apparet q̃ quãdo ꝑlat⁹ transit de vna eccl̃ia ad aliã eccliam licitũ sit eꝑo vel alij ꝑlato ad quez pertiet ꝑma eccl̃ia eã alij ꝓferre.si ad eꝑm vl̃ aliũ ꝑlatũ ptinet ꝓuisio vl̃ electio in ꝑma eccl̃ia vl̃ alij ad q̃ hoc ptinet mandare q̃ cõferat.est tamẽ licitũ eꝑo vel alij prelato ad quez põtinet ꝑma eccl̃ia pleno iure quo ad substitutionẽ ⁊ alia spũalia ipm ꝑlatũ qui trãsiuit reuocare ad primã eccliam vl̃ prelatũ potius nõ licentiare eũ sed retinere in prima ecclesia.cui non preiudicat su⁹ transitus ĵ.e.q̃ in dubijs.⁊ sic etiam apparet q̃ si ad alium ptinet electio vel p̃sentatio in ꝑma eccl̃ia ⁊ ad alium pertinet eccl̃ia quo ad institutionem:q̃ põtator vel elector non statim debet eligere vl̃ p̃sentare.sed requirere debet prelatum si ratũ habet trãsitũ prelati.qñ si ratũ habet secure eligat alioquin differat:q̃ nũq̃z dicit elector esse in mora q̃dũ alius prelat⁹ non hz ecclesiã ꝓ vacãte.alij dicunt et forte non male q̃ nisi prelatus ad quem pertinet ecclesia in spũalibus infra sex menses faciat illũ qui transiuit redire ad propriã eccliam.vl̃ hoc ipm incipiat ꝓsequi infra sex mẽses vl̃ proceedendo cõtra eum vl̃ coã superiore petendo q̃ compellatur ad primã redire q̃ elector põt aliũ eligere circa finẽ.vj. mens.ſ.quia tacite videt ratificare transitum eius.⁊ idẽ dicũt si etiam ad eundem prelatum pertineat eccl̃ia in spũalibus ⁊ quo ad electionẽ.quia nisi infra sex mẽses vl̃ eligat vel contra transeuntem procedat q̃ ad primuz superiorem deuoluitur potestas eligẽdi.quia ex quo non potest dispensare expresse q̃ teneat ⁊ trãq̃z nec tacite potest impedire quin potestas eligẽdi ad eum trãseat ad quem de iure pertinet.argu.ĵ.de preben.de multa.ꝫ bñ fatemur q̃ potest consentire electioni de se facte.sed nisi.ĵ.modicum tempus prefigẽdum a prelato obtineat licentiam a primo p̃lato q̃ eccl̃esia secũda alij confertur.ĵ.de cleri.non resi.c.fi.⁊ no. ē.de elec.cum in cunctis.nec videtur q̃z̃uis teneat electio q̃ teneat collatio de secunda ecclesia facta quousq̃z absolutus fuerit a ꝑ ma.lxxj.⁊ lxxij.dist.per totum.vbi enim dicitur q̃ irrita erit tal̃ ordinatio.secus aũt esset si talia beneficia essent que simul haberi possunt.de hoc no.ĵ.de cleri.non resi.c.fi.cõtra.ĵ.de preben.ð multa.vbi dicitur q̃ recipiendo secũdã ẽ ipo iure priuatus prima. ſo.illa intelligitur quando recepit secundam de licẽtia prop̃rij episcopi vel dic q̃ non est priuatus quo ad se.ſ.q̃ non possit eam repetere.sed non est priuatus quin primus possit eam retinere.sed ad huc magis contradicit plt.§.eiusdem decreta.vbi dicitur q̃ ex quo recipit secundam ecclesiam non facit fructus suos.ſo.illud intelligitur vt dictum est quando de licentia propꝛij episcopi transiuit.⁊ tunc nihil iuris sibi retinuit in prima vl̃ q̃ de licentia eius transiuit.sed tamen sustinet episcopus q̃ vtrãq̃z teneat.vel dic q̃ sicut quando sine licentia primi eꝑi transiuit. vtrũq̃z tenet.priuatur quo ad se.prima eccle.sic etiam fructib⁹ vl̃ eos non faciat vlterius suos.

In presentia ad vnam. ff. de testi. ob carmẽ.§.vlti.ĵ.de re iudi.cum inter causam.(presumi).ĵ.ð proba.post cessionẽ.ĵ.de re iudi.cũ iter nos ⁊ c.sicut.ff.de sta.ho. ingenuuz.ff.si pen.ap.l.j.ff.de re iudi.res iudicata.(si tu).qui agebas q̃ quidam abbas qui resignanit abbatiam eam de facto dimitteret.(sentẽtie).dulmeñ.⁊ cum iudice a qua non erat appellatum si in rem transierat iudicatã. de hoc no.ē.de elec.bone memo.ma.si autem esset appellatum vl̃ alias ante sniam non creditur iudici nisi quantum legitimis constiterit documentis.ĵ.de proba.quoniã.quere que dixim⁹. ĵ.de offi. dele.cũ in iure.ĵ.de proba.qm̃.(preter ista).no.q̃ licet false cause subijciantur in sentẽtia tamen sententia tenet:quia non est cõtra ius scriptum. sed contra ius litigatoris.sed multo melius valet si iusta causa subesset que expressa non est vt hic.instj.qui manu. non pos.§.eadem.ij.q.vj.item si sentẽtiã.versi.si vero cõtra ius litigatoris.sed contra.ff.de excu.tu.qui testamento.ſo.ibi loquitur quando causa expressa erat contra ius scriptum.ſ.quia habẽti legitimum tutorem non potest dari testamentarius.vel ibi loquitur quando sententia data fuit sub conditiõe que non extitit. item si exprimat vnã contra ius ⁊ aliã que nõ ẽ ℈ ius. tenet sniа vt pot⁹ res valeat q̃z̃ peat.ĵ.de v.sig.abbate.(quasdã eꝑozũ). semiplena ꝓbatio ĩ q̃rũ pñtia idẽ abbas renũciauit.(cõfessionẽ) plena ꝓbatio.C.de confes.l.j.ff.e.certum.

Sane litteras. cõcessiõis p̃bẽde.(admittat).pl⁹ nitit̃ ꝫ decre.eq̃tati q̃z̃ iuri.alij dicũt eã niti iuri.q̃ tñ se iuri submisit vt dicemus.ĵ.e.veniens.

Quod in dubiis sponte. sec⁹ si coacte.ĵ.q̃ me.cau.ad audientiã(.resignares).resignatio enĩ nõ valet nisi ĩ manu ei⁹ a quo q̃s hz bñficiuz. ſ.eꝑi q̃ cõferk.ē.e.admonet.xviij.q.ij.abbas.ff.de ori.iur.l.ij.§. cũ placuisset.ff.ð offi.pre.legatis.⁊ intelligat] ꝫ verũ q̃ nõ tenet resignatio quin eccl̃ia possit eũ repetere.vij.q.j.nõ oportet.⁊ supior.xxxiij.q.v.mulier.ipe tñ nõ põt repetẽ eccliam:q̃ ⁊ si inutilis sit renũciatio.tñ obtinet vim pacti sicut iutilis acceptilatio.ff. de pac.si vn⁹.§.pe.ff.ð acceptila.l.si acceptil.vij.q.j.eos.vl̃ veri⁹ põt ꝓuari eccl̃ia:q̃ peccauit renũciãdo in manib⁹ laici.⁊ ꝫ sonat lr̃a ꝫ.cui.licet enĩ in manu laici resignauerit,tñ nõ amittit p̃bendẽ sue ꝓprietatẽ cũ non possit resignare sine eꝑo nisi p̃mit⁹ per sententiã supiozis spolier̃.xvij.q.ij.cõsaldus sec⁹ de possessione. vt no.ē.e.sup ꝫ/⁊ ꝫ vera sunt in beneficijs iam preceptis.secus ĩ iuribus acq̃rẽdis q̃bus bene renũciare licet.ĵ.e.veniẽs.item dicimus q̃ in renũciatõe nõ soluz dz interuẽire auctoritas ꝑlati recipientis resignationem sed etiam consensus canonicorum ecclesie quam resignat.xix.q.ij.statuimus.lviij.dist.si quis capli autem maioris ecclesie consensum non credimus requirendum. nisi forte renunciaret magne dignitati vl̃ nisi talis esset persona de qua magnus honor vel periculum eccl̃ie ĩmineret. tũc enim quia magnum negociũ est eius ẽ assensus requirẽdus .ĵ.de his que fiunt a prela.quanto.item non potest prelatus renũciare in manibus subditorum vl̃ etiam canonicus in manibus fratrum vl̃ etiam in manibus sui prepositi.ĵ.e.c.vlti.sed necessaria est auctoritas eꝑi vel confirmatoris.ē.e.admonet.nisi prepositi esset cõfirmatio ⁊ institutio.tunc enim satis dici posset q̃ renũciationez eius recipere posset.sicut ĩ monacho.vt no.ĵ.e.c.vlt.videt tamẽ

et ideo improbabiliter dici q̄ necessariū sit ad ħ vt valeat licentia alicuius super renunciatione q̄ posset etiam ī iudicio eum in uitum destituere.(susceperunt).ꝑpter hoc suspensi sunt a cōmunione sacramentorum.xvj.q.vij.si quis deinceps.de hoc nota. s̄.de electi. quisquis.

AD supplicationem.

IJsi cum pride frugem. i. si credis vitam cōtemplatiuā meliorem q̄ actiuam.(sanctificato).hieremia.s.qui vitaꝫ actiuā habuit ⁊ predicatiōi īsti tit.ille.hieremias.(cuius verbi).recusabat verbum predicatiōis baiulare dicens.a.a.a.nescio loqui ⁊c̄.⁊ tamen postea predicauit.viij.q.j.in scripturis.(cedendi.videtur q̄ pro nulla cā possit episcopus renūciare sine licētia pape siue irregularis siue criminosus.j.e.c.proxi.vj.q.iij.deniq̄.ff.ō admi.tu.tutores.§.qui se. quidem tamen dicunt cōtra in simoniaco ⁊ intruso.quia sūt fures.j.q.j.ordinationes nec habent tituluꝫ.vnde quanto magis tenet rem furtiuā magis peccat.xiiij.q.vj.si res.ff.de condi.fur. si ꝑ fure.sed nobis videtur q̄ nec hi debent dimittere eam possessionez facti quam habent sine licētia.sed de rebus ecclesie abstinere debent.j.e.c.proxi.§.rursus.⁊ idem in oībus suspensis siue ab homine siue a iure dici potest.(forsitan).xxxiij.q.ij.admonere.de pe.di.i.q̄s obrem.ff.de rei ven.item si.§.i.illius.quale est simonia.j.q.j.erga simoniacos.i.de simo.tanta.vbi de hoc no. ⁊.c.pe.⁊ apostata.j.ō apost.c.fi.⁊ scisma.j.ō scisma.c.j.vbi no. vij.q.j.factꝰ. ⁊.c.se.intrusio.vt.xvij.q.vij.si qs deiceps.⁊ si ñ sit ſuata forma ī electione.s̄.de elec.quia ꝓpter.⁊ ħ non est ea ratione:quia nō sunt prelati sed fures qui nō intrauerunt per hostium.j.q.j.ordinationes.⁊.c.si quis.neq̄ ħ q̄ dictū est de forma non placet.vt no.s̄.ō elec.q̄ sicut.inter ħ crimina computāt quidaꝫ homicidium.j.de tem.or.c.vlt.ar.l.di.miror. sed alij rñdent ⁊ male.id ideo factuꝫ quia homicidiuꝫ erat mānifestū.alias si esset occultū licet sibi bene consuleret si abstineret post penitentiam.non tamen ei precipit.l.dist.de cleri.inter ħ cōputant etiaꝫ qdā q̄libet crimē q̄ ipso iure irrogat infamiaꝫ.ff.de his q no. infa.ait.arg.iij.q.vij.§.porro.C.de infa.l.j.quia talis infamia ꝑ pnīam aboliri non potest.ij.q.iij.§.hinc colligitur.pōt.n.petere resignationem quicūq̄ cōmisit publice enorme crimen propter scandalū.l.distinc.sacerdotes.vbi no.⁊.c.de his vero.si autē alꝰ fuit criminosus quocunq̄ crimine quātuncunq̄ enormi:preter p̄dicta ⁊ cōsimilia de quibus no.j.de tem.or.ex tenore.si tamē crimen sit occultū post peractam penitentiaꝫ nō potest petere resignationem iuste vel ad minꝰ ei cōcedi nō debet.l.di. q: tua.⁊.c. domino sancto.item licentiam cedēdi petere debet ⁊ oīs qui nō potest remanere in dignitate sine dispensatōe.de quibus no.j.ō tem.ordi.ex tenore.de falsarijs occultis litterarū dñi pape.videtur q̄ post absolutionē ⁊ pnīaꝫ actam sine peccato ordinaꝫ. nec potest ꝑ etere cessionez.quia non est infamis ipo facto.quia nullo iure inuenio eū infamē.(impotens).ff.de ver.si.morbus.ff.de re iudi.quesitum.(pastoralis).s.in spiritualibus. nam licet in tēporalibus non possit exercere officiū suuꝫ non debet cedere:quia potest habere coadiutorez.vij.q.j.quia frater.⁊ quidez infirmꝰ non est cogendus cedere.sed si petat ei ꝓsentiendum est.j.c.pri. (defectū).ignorantia ꝑm q̄ dicitur defectus scientie nō peccatuꝫ sed pena.xv.q.j.§.j.sed scōm q̄ dicit negligentia dicendi aliquibus est peccatū.vt puta illoꝝ qui sunt ī aliquo officio si negligāt discere ea que ptinent ad officiū suū.xxxviij.dist.c.j.⁊.se.itē no. q̄ nullus tenetur ad scire sed tenetur ad operari.scōm cōscientiā. ad credere aūt bene tenetur aliquis.vt no.s̄.ō sū.tri.⁊ fi.ca.ī ꝑn cipio.(spūalium).xxxviij.di.per totum.(tpaliū).xxxix.dist.petrꝰ. lxxxvj.di.fratrē.(competens).s̄.de elec.cū nobis.(maliciaꝫ).vij. q.j.seruandū.⁊.c.vl.in hoc.§.distinguitur quid turis sit in extrī seca vl intrinseca persecutione.extrinseca persecutio cōsistit ī manifestis ⁊ precip inimicis ecclie qui nos psequntur. intrinseca in subditis qui ad huc non sunt precisi nec corrigi volunt.in exteriori psecutōe distinguitur an solus prelatus queritur an totus clerus aut tota ecclesia.si solus ꝑlatus:aut eo recedente tuta est salꝰ ecclie ⁊ tūc fugiet.si non:tunc ponet aīam suā pro ouibꝰ suis si totus clerus queritur:si alias potest consuli ecclie:totus clerus fugiet cum prelato si non potest consuli remaneret cuꝫ prelato vel omnes vel quidaꝫ ex his.si est altercatio inter eos de remansuris res forte dirimatur.xxvj.q.ij.sors.si aūt tota ecclesia queritur et fides impugnatur. tūc non dꝫ fugere.sed oīs exaduerso consurgere ꝑ domo israhel.si.xliij.di.sit rector.circa intrinsecam distinguit:aut omnes sunt mali aut quidā si boni sunt admixti malis eos non deseret.xxiij.q.iij.cū bonis.si mali oēs sunt:aut spes est de correctione aut non.si est spes non sunt deserendi.si non est spes sunt deserēdi.vt.j.c. vlti.nos dicimus q̄ si solus episcopus queritur vel alius prelatus vel predicator vl etiam socius.si aūt est alius per quem esse possit tuta salus ecclesie vl populi cedat si vult. ⁊ etiam si nollet si periculū est destructionis ecclie vl magni scādali ⁊ picli ⁊ ī tpalibꝰ ⁊ī spūalibꝰ assignabit ei superior bonū concābiū sue prelature vel dignitatis.arg.j.e.c.§.pro graui.⁊ ar.ad hoc.quia publica vtilitas prefertur priuate.si.vij.q.j.mutationes scias.⁊.c.se.alij contra.j.de regu.iur.qui scandalizauerit.⁊.arg.ꝯ.q̄ si non preferetur publica vtilitas in furiosis ⁊ in alijs infirmis.vt.vij.q.j.q̄uis.qu aliter est percussio.⁊.c.j.q̄re hic prefertur.sed dic q̄ in. c.predictis non prefertur priuata vtilitas publice.immo vtraq̄ vtilitas ibi seruatur priuata in eo q̄ infirmus remanet in dignitate.⁊ publica in eo q̄ infirmo datur coadiutor:nec credimus q̄ propter scandalū dimittatur veritas iustitie naturalis qđ esset si furi non preciperetur q̄ emendaret furtum. vel si adulter cum adultera dimitteretur p sententiam. ⁊ sic de alijs que contra nouum ⁊ vetus testamētum ꝓciperent secus autē dicendum est in his q̄ sunt de iustitia positiua.nam in his ex iusta causa ille qui legem vl canonē condidit propter scandalū vel aliam iustā causam contrarium mandare potest.⁊ etiā in certis casibus cōtrarium statuitur vt no.j.de statu mona.cuꝫ ad monasteriū.⁊.s̄.de consti.cū.m.⁊ ideo q̄ diximus ō vno plato vl socio.idem intelligimus de multis dūmodo scandalū non timeatur.sed si scandalū periculosum timeretur vl de vno prelato vel de vno clerico si cogeretur ad accipiendum aliam ecclesiam sua dimissa vel q̄ magis est populo.tunc magis eligerem vitare scandalum q̄ quis iuste moueret ō iure positiuo q̄ scandalū p secutorum q̄ iniuste moueretur.si aūt queritur tota ecclesia.i.clerus ⁊ populus siue ab infidelibus impugnetur siue a fidelibus item siue queritur vt fidem dimittant siue vt eis infidelibꝰ subijciantur et seruiant qui liberi hactenus fuerūt.tunc opponere se debet prelatus ecclesie.xxiij.q.vij.igitur.⁊.c.se. dixerunt tamen aliqui q̄ etiam tūc suadendi essent omnes.s. clerus ⁊ populꝰ q̄ inde recederent.sed ħ non credimus dummodo spes sit q̄ se defendere possint. tum quia patriam defendit ille. tum quia periculosum est q̄ multꝰ populus marium ⁊ mulierū vagek p mūdū.⁊ idem etiā intelligerē de clericis si multi essent clerici ⁊ de eis periculuꝫ īmineret q̄uis erga clericos tāq̄ sapientiores minus periculū timeatur. sed si nō sit spes q̄ totus populꝰ se defendere possit ab impugnantibꝰ. vel fugiendum est vt maius malum euitetur vl serui fierent impugnantiū fidelium ⁊ etiaꝫ infidelium si aliter euadere non possint.ita tamen conueniant q̄ fidem ⁊ ritus suos non dimittant.vij.q.j.scisciteris. sic enī videmus in veteri testamento sepe factū.immo etiaꝫ q̄ ipsi clerici serui essent principis infidelis in pactū deduci potest si aliter euadere non possunt.si autem clerus queritur vniuersus.puta quia illi qui persequntur ciuitatez.dicunt si vultis repellere clericos: nos parcemus vobis. nūq̄ sine populo cū prelati vl clerici possunt recedere debent.quia perdere clericos est perdere sacramēta ⁊ doctores fidei.sed si illi de populo nollent vl nō possent eos tenere vel defendere licite possent ab eis recedere ⁊ expectare tēporis tranquillitatem. vij.q.j.scisciteris.⁊ debent secum ducer quos possunt ne in tanto discrimine remaneāt sine sacerdotibꝰ ⁊ sacramentis ⁊ si qui parati essent ad martyriū ⁊ deus inspiraret eis:benefacerent si sustinerent.vij.q.j.in.§.cum vero prelatorum .itez licet idem dicendum sit ⁊ in maioribus ⁊ in minoribus prelatis.iudex tamen prudens diligenter attendet q̄ si rēoueret vnum sacerdotez de ecclesia.quia ab aliquo de populo q̄ritur ad mortē. vile esset statim eius cessionez admittere.sed dꝫ interdicere ecclesiam vel claudere.vl reliquias extrahere.arg.j. de iurepa.c.j.⁊.ij.⁊.iij.ħ autem.j.de facili nō fieret ab ēpatu.essꝫ enīꝫ nimis difficile q̄ totus ēpatus sine his,que ad ēpalez dignitatez pertinent remaneret.sed propter defectum sacerdotis vel alterius prelati non sit cum eius populus de licentia superioris si iustam causaꝫ videat ab alio valeat de facili obtinere.item inquiret an sit alius modus prouidendi episcopo per recessionē. puta quia habet secum armatos quibus defendatur vl tutuꝫ locum vbi moretur.sic ⁊ de multis alijs circunstantijs queret.itez credimus q̄ in murum se debet opponere prelatus si querant possessiones vel libertates ecclesie quia sine corporalibus nō cōsistit ecclesia.si.j.q.iij.si quis ob.beatus thomas ꝑ his martyrizatus est.de intrinseca autem persecutione seruandum est q̄ nūq̄ bonos propter malos dimittet.vt in.§.hoc.cum.vij.q.j. nisi alius magis proficere posset.quia tunc superior eum trāsferre posset ⁊ ipe non male faceret si desideraret ħ.quia maiꝰ bonuꝫ minori preferetur.argu.vij.q.j.omnes.xj.q.iij. si quis dixerit.

si aũt omnes sint mali.tunc constat q̃ potest recedere. vij.q.j. ℏ ergo.et appello extrinsecã psecutionẽ esse qõ fit alicui siue in publico siue i priuato. itrinsecã q̃ cõtingit ex penis aliorũ.ꝛ tamen prelatus non oditur. vij.q.j.§.ℏ tunc.(adherere).vt nõ predices vl nõ fructificet tua predicatio.(exasperans).propter malos.(culpa).subditorũ.(sanguinem).iij.dist.deniq̃.iiij.q.vij.§. bis.ita.xxiij.q.iiij.non potest.(distiguẽdus).grego.distinxit sup ezechielẽ.debemus enĩ vitare scandalũ quantũcũq̃ possumus sine peccato.alioquin vtilius scandalum nasci permittitur q̃ vt veritas relinquatur. j.de regu.iur.qui scãdalizauerit.veritas ergo bone vite vl iustitie propter scandalũ nunq̃ deserẽda est.veritas autem discipline deseri potest propter multitudinem peccantiũ.l.distinc.vt cõstitueretur.ꝛ ℏ intelligimus vbi nõ defendunt errorem.xliij.distic.cõmessationes.si enĩ defenderẽt vl excusarẽt.tunc nullo modo parcendũ essẽ multitudini.de pe.di.vj c.j.in fi.lxxiij.distinc.plurimos(irregularitatis).irregularitas persone dicitur pluribus modis.primo enĩ siue pro defectib⁹ q̃ sunt in aliquo sine peccato.vt quia est bigamus vl vidue maritus vt ℏ. vel de illegitimo matrimonio natus.alios etiam defectus habetis.l.distic.nõ cõfidat.ꝛ si.liij.distic. per totum.item secundo modo dicitur irregularitas persone vbi generaliter omnis homo prohibetur ordinari sine dispẽsatiõe pape vl etiã celebrare in ordine iam suscepto siue patiat defectũ sine peccato siue grãde peccatũ cõmiserit.ꝛ qui sunt hij.no. j.de tem.or.dilec.fi.nõ ergo ℏ dicitur irregularis:quia scõm regulã apostoli ordinari prohibetur.sed q̃ est extra regulam aliorum. nam cum generaliter episcopi possint cum omnibus dispẽsare nisi eis specialiter prohibeatur.vt no. j.de tem.ordi.dilec.cuz predictis specialiter dispensare prohibentur.papa autem in omnibus irregularitatib⁹ dispensat:quia ipse.s.irregularitates ꝛ pene harum de iure positiuo sunt.alio etiaz mõ dicuntur irregulares omnes illi qui non possunt nec remanere in susceptis ordinibus nec promoueri ad maiores etiam post paractaz penitẽtiã sine dispẽsatiõe pape vl inferiorum prelatorũ.de quibus no. j.de tem.or.dilec. de defectibus sacramentorũ videtur q̃ tñ excõicatione ecclesie inducant irregularitatem quo ad ordinationem i ℏ q̃ cũ eis nõ possit dispẽsari nisi per papã.sed cõtrarium videtur:quia vnũ de capitulis applice regule est.oportet episcopũ vnius vxoris esse virũ.xxvj.dist.c.j.ꝛ ij.sed potest respõderi q̃ hoc nõ est ex defectu sacramenti q̃ prohibetur ordinari.sed quia nõ posset esse oratoꝛ viduitatis:quia coniugia frequentauit.ꝛ hoc satis videtur expresse dicere.xxvj.dist.vna.in fi.vl potes dicere q̃ licet p nouũ testamẽtum inducatur huiusmodi irregularitas quo ad hoc q̃ promoueri nõ possit.nõ tamen quo ad hoc q̃ per aliuz q̃z per papã non possit dispensari.capitula tamen.xxvj.dist.acutius.ꝛ j.de bigamia.debitũ.videtur dicere q̃ defectus sacramenti est causa quare promoueri nõ possunt.sed respõdeo est causa coadiuuãs vel alias vt diximus:in veteri autem testamẽto erant irregularitates tẽporales ꝛ non perpetue.quia eijciebãt extra castra vt quando quis tãgebat mortuum.de vna tamẽ videtur q̃ fuerit ppetua.s.q̃ summus sacerdos debz habere virginẽ ꝛ nõ repudiatã.sed nec tñc erat propter defectuz sacramẽti:sed propter causas predictas. item etiã videtur in corpore viciatis qui tñ de iure positiuo sũt irregulares.ꝛ idẽ de filijs illegitimis.ꝛ idem de obligatis ad ratiocinia. item no.q̃ suspẽsi ab officio si celebrant sunt irregulares.vt i prealle.c.xj.q.iij.si quis eps.sed suspẽsus a beneficio.si celebrat nõ est irregularis:quia i iure nõ inuenitur. (irregulariter).ꝛ bñ in temporalib⁹ ꝛ spiritualibus ſm q̃ canones iubent ꝛ regule ecclesiastice. j.de accu.qualiter.(indulgeri). ipse enim semp petere debet cũ sine dispẽsatione nõ habeat executionem officij.superior autem penes quem est potestas dispẽsandi.dispẽsationẽ impẽdet etiaz non vocatis istis ad quos pertinet electio vl confirmatio vl quicquid aliud iuris. sed cõtra ℏ videtur quia iste prelatus non intrauit per hostium:quia tempore quo fuit electus ꝛ confirmatus ꝛ consecrat⁹ malũ habuit ingressum propter defectũ dispensationis.ꝛ tempore quo dispẽsatum fuit similiter non videtur habere bonum ingressum: qa non habuit consensum nec electorum nec confirmatorũ nec consecratorũ.sz dic q̃ iste per dispẽsationẽ obtinet canonicẽ ingressũ ꝛ predicti.s.electores ꝛ cõfirmatores ꝛ consecratores nõ possũt resilire dũmodo ille qui potest velit dispensare.ar.s.ð elec. cum inter canonicos in fi.s. de postu.bone.ij.circa fi.(potuerit).de iure.s.cum examinantur.(culpa).taciturnitatis in examinatione.(ꝛ causa).defectus nataliuz.(dispẽsari).per papam cũ episcopis ꝛ inferioribus prelatis ꝛ cum alijs clericis per episcopos scõm quosdam.sed contra. j.de fi.pres.c.pe.(zelotes).i.zelans ꝛ vlciscens peccata vel exactor castitatis.j.q.iiij.§.eq̃.xxiij.q.j.§.j.(nothos sicut legitur in historijs.manzer est de scorto natus.spurius ð cõ cubina sic dicta a spurcicia incontinẽtie. nothus de adultera q̃ quasi videtur filius' ꝛ non est.sicut nota febris que videtur aliq̃ ꝛ non est illa.ecclesia autem oĩs illegitimos ab ordinib⁹ repellit.s.de elec.cũ in cunctis.(otiositas).de con.di.v.nunq̃.(qui vero.xix.q.ij.due. j.de regu.licet.(pontifex).martinus.(illius).pauli.apostoli.(plus ceteris).xxiij.q.iiij.quis nos.(ꝛ meritor⁹.xliij. distinc.ephesis.ff.ad .l.acquil.li seruus.§.si calicem.xlvij.dist.c. vlti.ff.de neg.ge.sed an vtro.(secura).ꝛ ideo eligenda.de peni. di.vij.c.vl.ff.de ri.nup.adoptiuus.(infecunditate).lia enim habuit quattuor filios.rachel tñ duos.(latoris).moysi.xxxvj.dist. si quis vult.(indulget).xviij.q.j.c.j.vij.q.j.hoc nequaq̃.

Post translationem postu

lanð).nihil enim aliud est eligere postulandũ q̃z postulare:si enim elegisset euz ad episcopatũ cassaretur electiõ:quia regularis est qui non potest consentire cum non habeat propriũ velle vl nolle.xij.q.j.non dicatis:qz ẽps consentire non potest qui similiter sine superioris licentia se nõ potest transferre .s.de transla.episco.inter.in fi.ꝛ s.de postu.per totũ.ar. j. j.de voto.p tuas.sed expone ibi electionẽ.i. postulationẽ. ꝛ no. de hoc.s.de elec.in causis.vl non est eligendus simpliciter.sz cũ determinatiõe hac.s.in postulando.vt ℏ.ꝛ prealĺ.c.alij dicunt et forte melius q̃ etiam monachus eligitur ad episcopatũ.ar. j.de voto.per tuas.(prioze).et etiam alio conuẽtu.soli⁹ enĩ priorꝭ cõsensus non sufficit.xix.q.iij.statuim⁹.ar.xij.q.j.precipim⁹. si tñ sine causa nollet consentire cogeretur per superiorez. j. de iure patro. nullus.sed si iustam causam haberet non deberet cõpelli ꝛ sic intelligo.lxxiij.dist.litteras.ꝛ lxxj.di.c.j.ꝛ ij.ꝛ no.regulare requirendũ ab abbate ꝛ conuẽtu si est exemptus vt ℏ. si vero ñ sit exemptus deberet requiri ab eisdem abbate ꝛ conuẽtu.xix.q. iij.statuim⁹.ꝛ ab episcopo similiter.xvj.q.j.qui vere.melius credo episcopi consensum nõ esse necessariũ in postulatiõe.s. vt ab epõ postuletur quasi a prestante auctoritatem postulanti.sz bn⁹ epõ postuletur quasi a prestante auctoritatem postulanti.sz bn⁹ episcopi requisitio ẽ necessaria siue fiat postulatio siue electio:qz eius clericus est.lxiij.dist.lras.lxxij.di.c.j.ꝛ ij. ꝛ eadem ratione si sit clericus pluriũ epõrũ ab omnibus est requirendus. requisitio enim pape necessaria est propter dispẽsationẽ.ar.s.de elec.in notuit.lviij.dist.cenomañ.vl melius ℏ requiritur:quia fuit eps ꝛ non qz fuit monach⁹.ar.s.ð transla.c.j.licentiã aũt sui ppositi vel archipbyteri vl cõsimiliũ prelatorum seculariuz nõ exẽptorum nõ credimus requirẽdam. sed solius episcopi consensum sufficit requirere.ar. j.de cle.pcus.c.vlt.lxxj.ꝛ lxxij.dist.per totũ. eps tamẽ non dz eũ licentiare sine cõsilio fratrũ electi.vt no.s.e. q̃ in dubijs.ℏ aũt dicũt quidã q̃ monach⁹ non põt consentire postulationi de se facte siue i epm siue ad quãtãcũq̃z aliã dignitatẽ eligat nisi prius hẽat cõsensum abbatis ꝛ conuentus:quia non hz velle vl nolle.xij.q.j.nõ dicat].sed istorũ consensu obtento añ q̃z habeat ꝓsensum epi potest cõsentire postulationi ad quãtãcũq̃z dignitatẽ ꝛ etiã electioni ad minores dignitates ð se facte. sed ñ põt deserere ꝑmã ecclesiã nisi habita licentia sui epi sicut nec ali⁹ clericus.ut.s.e.admonet.licet in monacho q̃daz dicant sec⁹.lxiij di.lras.ꝛ lxxj.ꝛ lxxij.di.ꝛ dicim⁹ q̃ quo ad hoc q̃ teneat postulatio de monacho ad minores dignitates sui ordinis nõ ẽ necessaria auctas pape.ꝛ etiã cuz postulari debet si male contigat de eo fieri electionẽ consentientibus abbate ꝛ quentu credimus p episcopũ posse dispensari sicut in alijs dignitatibus.lv.dist.priscis.cũ papa sibi nõ reseruauerit. j.de senten.ex.nuper. abbates autẽ possent eligi in episcopos .s.de elec.cũ i veteri.i abbatẽ aũt prioratij monasterij credim⁹ monacũ eligendũ nõ postulãdum. ar.s.ð elec.cũ dilecta.s. de cõsue.cum dilectus.(capitul).vij.q.j.ℏ nequaq̃.(pontificatum).multofortius ad minores dignitates. argu.s.de transla.c.vlti.vij.q.j.mutationes.officium tamen aliquod in quo nõ sit dignitas satis credẽ q̃ posset habere:quia plus est ad onus q̃z ad emolumentuz. C.de infa.l.j.q̃uis posset dici q̃ licet ex hac causa repellatur ab episcopatu ꝛ difficile dispẽsetur contra cõsiliũ cũ eo.tñ si postuletur a papa ad abbatiaz vl prioratuz facili⁹ cũ eo dispensabitur:quia nõ est cõtra cõciliuz ꝛ licet sit indignus maiori:nõ est indignus minori.ar.ff. de inter. ꝛ rele.l.relegatorum.§.vlti.ꝛ.l.se.item hoc capitulum non habz locum si aliam dignitatem dimiserit ꝛ fuerit factus monachus. bene enim poterit ad epatum postulari nisi probatum fuerit ei crimen:si aũt fuerit probatuz.tunc non ꝓpter cõcilium q̃ de his mentionem non facit.sed propter crimen repellitur.xxv.di.primũ.nec mireris:qz difficilior inquisitio fit in epo q̃z i alijs dignitatibus:quia epatum nõ licet dimittere propter monachatum. sed alias dignitates licet dimittere.vnde ibi non fit tãta inq̃sitio

quare illam dignitatem dimiserit.argu.ĵ.de regu.licet.(ex quat tuor).xv.di.sicut.(comperto). statim siue infra modicum temp⁹ j.q.j.constat.ĵ.de regu.c.j.alioquin ratum habere videtur ⁊ rati habitio retrotrahitur in maleficio.ĵ.de simo.sicut est nobis.ff.ō vi ⁊ vi.ar.l.j.§.quotiens.xxxiij.q.ij.si virgo.C.de transac.quā uis.C.quomodo ⁊ quādo.iu.si ab eo.(dimittens).ar.q̄ etiam si monachus non potest cedere sine licentia pape.(redire). quādo episcopus potest dispensare cum huiusmodi simoniaco.habes.s̄.de elec.c.penulti.secus est in alijs dignitatibus.quia ad easdē ī alia vocatione reassumi valet.s̄.de elec.c.pe.(q̄ in eo).hec est vera interpretatio illius.c.(dixerunt).⁊ bene.sed non sufficit siue enim fuerit cōuictus ⁊ confessus siue non. sed tamen quia commisit crimen.licet occulte amplius ad episcopatum non resurget.⁊ ħ innuit fi.huius decre.vbi dicit.alioquin ⁊c̄.sed potes meliorem rationez assignare:quia superior non daret ei licentiam cedendi propter crimen nisi de eo conuictus esset vel confessus. vel nisi crimen esset tale q̄ executionem post paractam penitentiā impediret sine dispensatione.vt.s̄.e.c.proxi.bene dicitur. hos tamen casus supponit ⁊ tamen crederem q̄ si auctoritas superioris pro occulto ⁊ leui crimine in quo perseverabat cessisset. vel etiam in quo non perseverabat.sed de facto cum de iure non deberit cesserit iterū ad episcopatum poterit reassumi. alijs non est reprobus intellectus sed superior est vtilior.(⁊ non ordinez). ĵ.de ordi.ab episcopo qui re. epis.c.j.(ordinem).i. ordinis executionem.caracteri enim renunciare non potest.j.q.j.q̄ quidā xxxij.q. vij.licite. hanc autem executionem recuperabit de speciali mandato pape.(constiterit).probante electo.presumitur.n. prima facie q̄ non sine causa resignauerit.arg.ħ.⁊.ĵ.c.proxi.vij q.j.ħ nequaq̄.alij dicunt q̄ nūq̄ debet aliquaz ex predictis causis probare nisi esset presumptio contra eū que esset si ordini renunciasset ⁊ tunc posset probare q̄ ex aliqua predictarum causaruz resignauit.vt sic cesset presūptio ⁊ admittatur postulatio. primo dicto magis consonat littera.(tūc). s.quando cessit dignitati.(antea).non existens prelatus aliquando potest celebrare pter scandalū:⁊ tunc prelatus non prohibetur.vij.distin.testim. (alioquin).i.si non resignauit ex predictis causis que sūt sine peccato.sed si ex alia.i.propter peccatuz non distiguo. si sit ex eo cōuictus vl̄ non.vel distinguendū est vt dixi ī illa glosa.⁊ bene.vel alioquin.i. si episcopus non probauit predicta.vl̄ si alias ei non cōstiterit.(durum).sed nō impossibile.dispēsat enim papa contra quattuor cōcilia.⁊ aplm.xxv.q.j.sunt quidam.xxxiij.dist.lector lxxxij.dist.prelb.⁊ p̄ verba euangelij.licet non ꝓtra mentē.nam in euangelio dicitur.in ore duū.vl̄ tri.con.o.ver.ĵ.de testi.in omī. tamen postea ecclesia statuit in causis cardinalis.plures requirendos.ij.q.iiij.c.j.⁊.ij.

Quidam siue episcopi. siue alij prelati siue simplices clerici.(instantia).quia enī ita perseverāt presumitur cōtra eos vt hic.de pe di.j.diuortiū.C.ad vel̄ si mulier.in fi.ff.de questi.l.j.§.diuus.est etiam hoc ideo ne illudat papa sicut in postulatōe postq̄ ē p̄sentata pape. s̄. de postu.bone.ij.ar.cōtra.ff.ō cessi.bo.is qui.si tamen anteq̄ superior sciat reuocet petitionem suam siue mandatū. vl̄ etiam postq̄ sciūt añq̄ licētiā cōcedat vel litteras super ea valet reuocatio.ĵ.e.lecte.nec est simile in postulatiōe cuz hec reuocatio nullius interfit sicut illa.sed ⁊ quia non fit publice ⁊ solēniter interest postulati.si aūt reuocet anteq̄ superior admittat cessionem ⁊ superiore ħ nesciente det licentiam.videtur q̄ teneat licentia.ar. ff.ō ꝓcu.si p̄curatorē.quāuis possit distingui.an per ꝓcuratorem vel litteras vel per nūciuz petat cessionē.(compellendos.ħ videtur intelligēdū si postq̄ papa intellexerit voluntatē eorum velint resilire anteq̄ papa consentiat. nam si papa consensisset anteq̄ reuocetur petitio licētie non est cogendus cedere cum satisfaciat petitio episcopi ⁊ assensus pape.⁊ iam non sit episcopus illius ecclie.s̄.e.q̄ in dubijs.ħ placet si cessionē obtulisset pape.sed vbi non obtulit cessionem pape.sed tantū licentiam cedē di petijt in futurū in eius manibus q̄q̄ domin⁹ papa deputauerit secus est.⁊ tunc obtinet q̄ hic dicitur.

Quiens canonici. etiam si exp̄ssa esset renūciatō litterarum vl̄ iurĵ q̄ habebat vl̄ habiturus erat iste subdiaconus.tamen ex illa renunciatione non posset excipere nisi capitulum cui facta fuit renunciatio. vnde videtur q̄ isti canonici de quibus non dicitur hic q̄ nomīe capituli excīperent.nō essent admittendi.so.vere nō sunt admittendi ad excipiendum de renunciatione que non est eis facta.sed excipiūt vt quilibet de capitulo q̄ non intrudant eum per litteras quib⁹ renunciauit sicut posset excipere q̄ alias non intrudent eum: quia littere eius false sunt.sed si capitulum vellet eum recipere vel remittere renunciationem factam bene posset.⁊ extunc nō admitterentur canonici ad excipiendum ō ea.sed si capitulum mandaret his canonice q̄ non proponerent de renunciatione non obedirent ei.quia ipsi principaliter non proponunt de renunciatōe. sed de intrusione quam suo nomine proponunt ⁊ nō nomine capituli.plus placet q̄ ex quo quis aliquid renūciauit libera voluntate ⁊ eo animo q̄ dn̄ium illius rei vlterius habere non vult etiā absente illo cui predicta renunciatio prodest illa renūtiatio omnino valz ⁊ sibi preiudicat ⁊ cuilibet parit exceptionē̄g.ar.C.de accu.accusationez.vij.q.j.q̄ periculosum.⁊.ĵ.de p̄scrip.c.pe.ff. de acqui.here.is potest.⁊.l.ij.⁊ fit hec renunciatio non tm̄ exp̄sse sed etiam tacite quolibet iudicio.C.ō resti.in inte.l.j.§.de acq̄. heredi.recusari.⁊ hocip̄o q̄ renunciat aliquaz rem concedit occupanti.multo fortius q̄q̄ si habētur pro derelicto.ff. pro derelicto.insti.de re.diui.in fi.fatemur tamen q̄ non amittit dn̄iuz rei per renunciationez dū tenet illam rem.licet amittat possessionem.ff.de acqui.pos.si quis.§.j.si autē renunciat iuri vl̄ seruituti quam habet in aliqua re etiā absente domino rei statim fit res libera.et eodēmodo si renūciat.liti. C.de pac.l.post q̄q̄.ſ.ꝓtra.C. de repu.here.sicut.so.ibi dicit q̄ valet renunciatio in auxiliuz renunciantis.nam non potest alij per suaz renūciationē facere preiudicium.sed in suū damnū bene preiudicat renūcianti.(videretur).sed non erat ⁊ ideo retractatur sentētia.(iudiciuz).ħ potuit esse in vna causa retractationis sentētie cū tertio non cōmittēte nec recusante duo male ꝓcesserint.ĵ.de offi.deleg.prudētiaz.(segr̄e).q̄ idem est ac si litteris renūciasset cū idez sit tacite renunciare q̄ ex presse.ĵ.de offi.dele.gratū.C.de iure do.l.ij.ĵ.ō preben. pro illorū.(cassauit).quicquid dicant glo.hic posite credim⁹ hāc sententiā iustam ⁊ sniam dele.iniustā.nam aliud est renunciare litteris siue iuri suo q̄ periculosum ē.ff.ō pac.l.ij.vij.q.j.q̄q̄ periculosum.aliud ē submittere se gr̄e que submissio ꝓtestatōez cōtinet q̄ gratiam expectent.⁊ iō ea non secuta ius primū recuperat C.de transac.siue.ff.ō dona.hoc iure.§.vlti.⁊.ff.⁊. C.de cōdict. causa data.per to.idē si submisisset se mīe.s̄.eo.sane.idem si submisisset se voluntati.nā ⁊ tunc ⁊ in alijs precedētibus casib⁹ fm q̄ bonus vir arbitretur debet ei prouidere.ff.ō ope.liber.si libertus.si autē talia non expressisset licet ad gratiaz aspiraret. secus dicerē.C.ō condic.cā da.si non repetēdi.ff.de cōdi. ob.cau.l.dedi.§.si q̄s. sed ꝓtra.ĵ.de pac.cū pridē.sed dicim⁹ ibi gr̄az ꝓtineri

Recte absoluit. talis autem absolutio vim resignationis nō obtinet.itē resignatio debet precedere absolutionem ff.de offi.pre.l.pe.⁊ resignatio nō potest fieri sine auctoritate illius a quo recipit vt no.s̄.eo.q̄ in dubijs.(saniori).de hoc nota.s̄.eo.quidam.(resignare). ita q̄ teneat ⁊ q̄ monachi sint absoluti.

Olecti insufficientem. in isto fuit defectus scientie.(abbate)(monachus autez de licentia solius abbatis pōt dimittere monasteriū dummodo ad aliud artius transeat.xix.q.iij.statuimus.ĵ.ō regula.licet naz ⁊ ei soli facit obedientiā.xij.q.j.non dicatis.ſz queres nunquid potest fieri monachus alterius monasterij sine licētia episcopi? Rn̄.non.si est paris vel minoris religionis. sed auctoritate ep̄i potest fieri dispensatio.arg.ĵ.de regu.significatum.sed artioris potest.alij tamē dicunt necessariuz esse cōsensum conuentus etiā si ad artiorē religionē transeat.⁊ hoc citius.⁊.lviij.dist.c.ij.⁊ p̄alleg.c.statuim⁹.alij etiā dicūt necessariū esse episcopi.ar.xvj.q.j.qui vere quod credo verū esse quantū ad hoc vt ali⁹ episcopus eū non ordinet sine licētia eius nisi primo fieret monach⁹ alicui⁹ monasterij artioris secūdi ep̄i.item no.q̄ vnus abbas non debet dare licentiaz monacho suo intrandi religionē artiorē nisi p̄mo eaz inueniat ⁊ paratus sit eā recipere.⁊ si aliter recedit fugitiu⁹ est ⁊ apostata cū nō sit in alicui⁹ obedientia.ħ aūt forte posset facere prior eius q̄ daret licentiam monacho volenti intrare religionez q̄ sub sua obedientia iret quereret locum religiosum qui sibi placeret.tamen non consulo priori q̄ ħ faciat nisi forte vt citet maius malus.s. quia si non daret hanc licentiaz ipe sua auctoritate recederet.(abbas).p̄sbyter aūt institutus per episcopuz ⁊ p̄ntatus per abbatem in manibus episcopi renūciare debet:q̄a ab eo institutus est.sed nō debet fieri nisi requisito abbate: quia sua interest.ĵ.de preben.in laſ.ar.ĵ.de offi.archi.ad ħ.§.vl.item non valet si dicit.ego volo renunciare tpalia coraz abbate vl̄ spiritualia tm̄ corā episcopo.q̄z ista cōiūcta sunt q̄ vnum sine altero dimittere non possit.j.q.iij.si quis obiecerit.

De supplenda negligẽtia prelatoz.

Statuim⁹ substitu. confirmatos .s. de elect. nosti. vel dic q etiam sine confirmatione expressa datur h benedictio. per hanc benedictionem intelligitur data cura monasterij q succedit in locum confirmationis. nec est facienda aliqua examinatio vel inquisitio in hac benedictione: sicut qñ confirmatur tutor datus a patre filio emancipato. ff. de testa. tu. pater. ⁊ plus dicim⁹ q etiã sine bñdictõe auctoritate huius canonis habet h abbas plenaz administrationẽ exquo epõs sibi benedictionẽ denegat. sed si episcop⁹ diceret verisimilr. ego volo coram supiore aliqd ꝓbare contra euz quare benedici non debet. tũc non credere q deberet administrare sine supioris auctoritate nõ premissa cognitõe. j. de regu. licet. tamẽ si maliciose proponit q probari nõ potest puniet scõm cõstitutionẽ. s. ō elec. statuim⁹. ⁊ facit ad hoc qō no. j. de regu. licet. alij tamẽ dicunt q etiam si iusta causa subesset quare epõs eum benedicere nollet ⁊ etiaz si iusta causa expressa appellaret. tñ tenet qō fit ab eo. quia papa eius facta tuetur per istam constitutionem quaz hic ponit h decre. ⁊ ō hoc no. s. de elec. nihil. alij intelligunt hanc cõstitutionem habere locuz quando nullã veraz causam sue contradictionis assignat. (renuerit): sine causa alioquin si iusta causa subsit tñ ei licebunt que subsequuntur: vt no. j. ō regu. licet. (benedicere). argu. q aliquis dare potest qō nõ habet. ar. C. ō testa. ma. cum constitutio. §. vlt. C. de iure emphy. l. vlt. ar. ꝓtra. j. q. vij. dayber tũ. (⁊ alia). s. cõferre lectoratũ. lxix. di. c. j. forte melius dicitur q cũ conferret lectoratum non sit officij tantũ sed ordinis. j. ō etate cũ contingat. nõ poterit ordinem conferre nisi sit benedictus. vt. j. e. c. nec tamen dicimus q tñ ex ordine habeat hanc potestatem cõferẽdi lectoratum sed ex ordine ⁊ benedictione vt in predictis. dicitur. ⁊ idem intelligo de ordinibus minoribus lectoratu sic̃ est hostiorat⁹ ⁊ psalmistatus. j. de etate. cũ cõtingat. exorcizatus autem ⁊ accolitat⁹ cõferre nõ poterit nisi priuilegiũ habeat. ar. ō de eo qui fur. or. re. c. j. sz eps qui renũciauit etiã executiõi ordinis maius habet priuilegium qz abbas bñdictus. ⁊ idẽ q ĩ abbatibus diximus est in corepis. lxviij. di. c. j. in fi. illi autem qui dicũt q abbas exquo per euz nõ stat quin recipiat benedictionẽ potest cõferre lectoratum. intelligũt q bñdictio nihil facit ad collationem ordinis. sed priuilegiũ generale h facit qō concessuz est abbatibus benedictis q possint lectoratuz cõferre. qō priuilegiũ per decre. istã extẽsum est ĩ abbatibus cisterciẽ. vt etiaz si nõ receperint possint illũ cõferre ⁊ alia facere q ad officiũ pertinent. plalmistatũ aũt quilibet sacerdos conferre potest.

Sicut nobis personas. j. ō officiãt. archipr. vt singule. xxv. q. j. q ad perpetuã. ff. ꝓ socio. actione. §. labeo. (epoz). cõcessio enĩ q ecclam conuertat in proprios vsus vel fructuũ alicuius ecclesie facta ab epo sine cõsensu ca. nõ valet. j. de dona. pastoralis. (instituit). qō nõ debent facere epi etiam cũ cõsensu ca. nisi capelle ad eos pertineãt pleno iure. tunc enĩ posset si causa subesset. j. de pscrip. cuz olim. xvj. q. vij. c. j. alꝫ tm̃ ad epm̃ spectant capelle. j. de capel. mo. c. j. (ita pẽsionibus). nouis ⁊ male. j. de cẽsi. phibemus. (in epalib⁹. s. in curatoz. x. q. iij. cauendũ. relatuz ⁊ ĩ cathedratico. x. q. iij. illud. ⁊ sic in hospitalitate. xlij. di. §. j. (exempte). j. de priuil. cũ ⁊ plantare. §. (in ecclijs. in lat). j. de concess. prebẽ. c. ij. (generetur). q. d. hac vice tm̃ prius abũtur. s. ō elec. cũ ĩ cũctis.

Licet ad archiepiscopuz. ad quẽ primo de ꝓsuetudĩe ptinet collatio pbẽdarũ. ad capitulũ aũt ptinet ex negligẽtia epi. j. de cõcess ꝓben. qz diuersi. ⁊ ita no. q nec ei ad quẽ pmo. nec ei ad quẽ ex negligentia ptinet electio nõ currit tps nisi a notitia. (a notitia). j. de concess. prebẽ. qz. ⁊ c. ex pte. ff. de peti. here. itẽ veniũt. §. petitõ ar. ℨ. C. qs or. in bo. bo. ff. l. vlti.

Litteras de patientia. nõ ō iur cõi. s. ca. pri. vtrũ aũt ipi possint sine peccato tenere? dic q nõ sine noua collatõe. vt h: ⁊ no. s. ō elec. q ficut ⁊ c. eccle sia. cl. ij. ⁊. s. de renunci. nisi.

Oblecto impedire. no. electionez q nulla est aliam nõ impedire. s. de elec. cũ vĩtoñ. de hoc no. s. ō elec. dudũ. (dicto. g.) electo ab archiepo in cantorem

Romana edictum. archiepus remẽsis excõmunicauit suffraganeos suos: qz euz visitãtẽ nõ recipiebant ⁊ tunc archiepus fecit fieri edictũ p totã prouinciaz q oñs subditi suffraganeorũ licite etiaz in pncipalib⁹ causis irent ad curiã remeñ. ⁊ hoc edictum h reuocatur. (culpis). si. j. de preben. ex parte asteñ. ⁊. s. ō elec. cum ecclesia vult. in fi. no. j. de cõcess. pbẽ. quia diuersi.

Grãdi non imerito. regni speciale est in regno q reges non possunt priuare nedũ filios sed nec fratres vl alios cõsanguineos ex stirpe paterna descedentes a regno sola voluntate lz ex cã papa vel alius supioz rege possit eũ priuare. j. de uoto. licet. ⁊ hoc est verũ vbi reges deferunt per successionẽ. sed si per electionẽ defertur secus est. s. ō ele. venerabilem. (generalẽ). per hãc solam generalẽ ⁊ liberã administrationẽ non licet ei donare. ff. de pac. cõtra. §. fi. nisi ĩ regib⁹ ⁊ eorũ curatoribus spãle quis dicat cuz speciale ⁊ proprium sit eis donare. (vtilitatẽ). no. causas iustas dandi curatorẽ regibus. s. si nesciunt suũ regnum defendere vel in eo iusticiam ⁊ pacem seruare ⁊ maxime religiosis psonis locis ⁊ pauperibus. ⁊ etiam q plus est si nesciunt perdita recuperare. ⁊ idẽ qō diximus in regibus seruã dũ est in ducibus comitibus ⁊ alijs qui habent iurisdictionẽ sup alios. alijs autẽ priuatis non datur curator nisi sint furiosi vl prodigi. C. de cur. fur. iul. (assumptus). benedicit sit assumptus. q. p alios. est enim hoc ordinariũ q curatorez regibus ⁊ similibus psonis petant subditi ⁊ superior primus debet ipsum concedere. ⁊ si non habet aliũ superiorẽ. papa hoc facere debet. ar. j. qui fi. sint le. per venerabilem. ff. de tu. ⁊ cu. da. ab his. §. diuus. ⁊ h. curator aũt iste satisdare debet rem eius cui curator datur saluam fore ⁊ debet facere inuentarium. nec debet dari nisi causa cognita. ff. de cur. fur. obseruare. ⁊ l. se. C. de cur. furi. l. fi. §. cũ antigras item sciendũ est q in furiosis ipso iure aggrauati sunt curatores ⁊ prodigis postq̃z interdictuz est eis bonis. ff. de curato. fur. iul scribit

De tẽporibus ordinationum ⁊ qualitate ordinandorũ. Rubrica.

Sabdiaconos deo. dedicatis). xx. q. j. deuotis. contra. so. q ibi minus dicitur h supletur. velum consecrationis a solis episcopis ⁊ solis virginibus ⁊ solis solennibus festiuitatibus ⁊ diebus domicis datur nisi ingruat necessitas. quia tunc sicut baptismus omni die dari potest. xx. q. j. deuotis. de conse. distinc. iij. venerabilis. ⁊ c. baptizandus. velum aute professionis nullus pontifex dat viduis vt alleg. c. deuotis. in fi. sed ipsimet sibi assumãt de altari. xxvij. q. j. viduas. ⁊ capitibus suis imponant. xxvij. q. j. vidue. nec est contra. j. q me. cau. perlatum: quia ibi non imposuit velum consecrationis sed imponere simulauit. vestem autem religiosam accipit vidua a sacerdote vel ministro eius. xx. q. j. vidua. j. qui cleri. vel vo. consuluit. quod enĩ ibi dicitur q accepit velum a sacerdote intelligitur religionis. velum professionis suscipit a virgine ⁊ corrupta cum profitetur. nec est vis an per se sumat de altari an a sacerdote. ⁊ si non recipit ante. xij. an. xx. q. j. c. j. ⁊ q. ij. puella. velum consecrationis in. xxv. an. nisi ex dispensatione aliter fiat. xx. q. j. placuit. ⁊ lxxvij. di. placuit. velum ordinationis qō olim dabatur diaconisse. ⁊ in. xl. an. xxvij. q. j. diaconissaz. xx. q. j. sanctimonialis. velum prelationis olim dabatur abbatissis in. xl. an. xx. q. j. iuuenculas.

Vlne multitudo. l. distinc. vt constitueretur. j. q. vij. quotiens. xliij. distinc. commessationes. in omnibus bis parcitur multitudini. illis tamen qui fuerit causa excessus non parcitur de facili. j. de cleri. excom. mi. latoz. es. (cõsuetudo). h excusat a pena. si. xxxij. q. iij. obijciuntur. iij. distinc. deniqz. j. de si. ñ sat. j. de eo qui dux. in matri. cum haberet. a culpa autem vel pena eterna non excusat.

Oeo duos. ⁊ etiam plures dum tamen generalem ordinationẽ nõ faciat. (ad minoz). quos omnes simul vni conferre potest. argu. j. de eo qui fur. or. re. cum. h. latoz. ⁊ argu. lxxij. distinc. quicunqz. nisi cõsuetudo repugnaret. lxxv. distinc. ordinationes.

Ex tenore deliquit. forte enormit vt qz ꝓmisit ĩ

cessum. tamen dispensationem non requirit vel vsuram quam tamen restituit.(non ascendat).arg.q crimiosus acta penitētia pōt ꝓmoueri:ꝛ in suscepti ordinib⁹ mīstrare.xxxiij.di. fraternitatis.l.di.ponderet.qꝫ tua.ꝛ.c.dño sancto.ꝛ in multi alijs.c.ar. ꝓtra.xxv.di.ꝑmū.j.q.vij.si qs oēz.xlviij.di.qm̄.So.dicūt quidā q si non ē ꝓmotus ꝓmoueri nō pōt qō graue videf cū fere sit ꝫ naturā vt quis sit sine crimīe.xxv.di.§.crimis.nos dicim⁹ idē ī promouendis qō ī ꝓmotis licet facili⁹ īpediaf promouēdus qꝫ deijciaf iā promot⁹.xv.q.j.§.vl.ꝛ dicimus q̄ttuor mīstri cōsiderandi circa h.ꝑmū quātitas crimis.s.sit modicum mediocre vl enorme vl tale qō etiā post pactā pn̄iam īpediat executionē officij.secūdū qualitatē crimis an.s.sit occultū vel manifestū.tertiuz modū publicationis vl ꝑ euidētiaz opis vel per sn̄iam vl cōfessionē spontaneā.quartū satisfactionez verā pn̄iaz nō similataz.ꝛ si quidē crimē enorme ꝛ manifestū ē deponitur nec ꝓmouetur nisi ex dispensatione ordinarij epi.l.di.miror.ꝛ.c.de his vero. si enorme ꝛ occultū parte pn̄ie peracta poterit ministrare ī susceptis ordinibus ꝛ monēdus est vt abstineat a susceptōe ordinum vt h.tn̄ si voluerit nō est ꝓhibēd⁹ vt h.ꝛ credo q promoueri possit sine peccato.j.de apo.c.ij.in fi.j.e.quesitū.ꝛ nō credo necessariā dispēsationē ordinarij.sed sufficit sacerdotis absolutio ex potestate clauiū.ar.vj.q.j.illi.q̄ quāuis meritoria sit hūilitas si abstineat.ꝛ h sunt vera nisi sit tale crimē qō impediat executionem officij p⁹ pn̄iaz.de quo plene no.s.de renūci.nisi cū prīdez.§.j.talis enim licet ꝓhiberi nō possit ministrare in susceptis ordinib⁹ ꝛ etiā promoueri ad maiores:qꝫ pctm̄ est occultū.vt.j.de simo.extue.ꝛ ar.vj.q.ij.c.j.ꝛ.ij.si tamē facit peccat.vt.j.q.j.erga fi.si vero est modicū siue mediocre ꝛ occultū:forte nō est monēd⁹ vt abstineat a susceptione ordinū.si vero ē mediocre ꝛ manifestū si cōuictus est ī iudicio vl timore pro bonis cōfessus deponif.xv.q.vij.si quis.lxxx.di.c.j.si vero operis publicatiōe vel spontanea cōfessione acta pn̄ia cū eo poterit misericorditer agi q̄ꝫ pl⁹ q̄ꝫ minus inspecta probitate psone ꝛ alijs circūstantijs.xv.q.vl. si quis p̄sbyter.l.di.presbrum.ꝛ h oīa intelligas si veraz pn̄iam egit.secus si simulatam.l.di.vt cōstitueretur.q aūt sint enormia que mediocria.collige.j.de iudi.at si clerici.ar.cōtra.lxxxj.di.c.j. item de hac materia tractaf.l.di.sacerdotes.h glo.bona est. sed melior est illa.j.si vis ꝛ plus cōtinet qꝫ h.itē nō h ideo precipit q peccat ordines recipiendo.sed quia monet eā ad hūilitatez vt sic magis mereaf.ꝛ idē dicim⁹ q nō peccat statim facta cōfessione celebrando.sed bonū est cōsiliū q ꝑ parte satisfaciat.itē si ius naturale q̄rim⁹ qō cōtinetur in.l.ꝛ euangelio.nullus criminosus ī crimīe mortali existens debet celebrare vl deo offerre.nā iudiciū sibi māducat ꝛ sacrificiū īdigne bibit qui indigne sumit.si.xlix. di.c.vl.j.q.j.sicut papa odit.itez cū his qui dispiceret tē.si.xlix. di.§.j.ité fm idez ius naturale oīs qui est sine peccato ꝛ deo placens secure ꝛ sine vlla dispensatōe offert deo sacrificiū siue fuerit criminosus siue nō.qō probatur exēplo ihu summi sacerdotis.ꝛ dauid.si.l.di.pōderet.ꝛ idez si.l.di.quid est.ꝛ.c.cū exaudiero. ꝛ c.dño sancto.ité in no.de exemplo petri ꝛ pauli.vt.l.di.ponderet qꝫ ad idē.§.ecōuerso.sed huic iuri naturali sancti patres succedētibus tpalibus subsequentes experti simulatas pn̄ias multoꝝ addiderūt sua statuta per que illō restrinxerunt qō lz. s.restrīgē j.de biga.c.ij.videlicet q nullus crimīosus quātūcūqz de crimīe cōuictus de iure cōi si non penituerit nō deberet ꝓmoueri ꝛ ꝓmotus deberet deijci et deiect⁹ nō debet restitui.si.l.di.p̄sbyterū.ꝛ.c. ꝓuenit.si post.vt constitueretur sed per h statuta nō auferf prās prelatis dispēsandi cū vere penitētib⁹ ꝛ maxime vbi nō ē scandalū.l.di.vt constitueretur.ꝛ.c.dño sancto.discret⁹ tamē sit plat⁹ in dispēsando vt attēdat scandalū ꝛ puritatē penitētie ꝛ multa alia que deus ꝛ discretio prelati sibi administrauerit.cū cause autē cognitōe summaria danda est dispensatio.j.q.vij.dispensationes.ꝛ.c.exigunt.ꝛ in multi alijs.c.e.q. nā si capti vel depheēsi fuerit ī aliq̄ mortali crimīe ꝓpter scandaluz qō est in pplo ō oblatōe taliū statutū est vt nō celebrent.l. di.de his vero.idē dicim⁹ si cōuicti vel confessi fuerīt.s.e.si quis dica.si eps.ꝛ h idē est.ꝛ si alr sit notoriū.ꝓtra.j.e.q̄stū.nisi dispēsef cū eo.lxxxj.di.mīstri ꝛ.lxxxij di.presbr.qō fieri debet cū vere penitentib⁹.s.e.si quis diacon⁹. a bñficio tn̄ nō credim⁹ eum debere abstinere nisi sibi precipiaf cū tn̄ in ꝓstitutionib⁹ predictis de officio dicatur ꝛ non de beneficio.ar.simile.xl.di.disciplina.sed tamen per sententiam priuabitur beneficio.lxxxj.distinc.c.si quis a mō.ꝛ.c.sequen.ꝛ.c. si quis eos.ꝛ concordant h constitutiones iuri naturali vbi dicunt nihil cuz scandalo alteri⁹ faciendū est.j.de no.ope.nunci.c.ij.scandalizanf enī cū viderēt eos qui deprehensi sunt in crimine vl cōfessi vel cōuicti celebraf.j.c.ꝓri.xj.q.iij abstit.xxv.di.ꝑmū.sed dices nonne idez scandalū remanet si dispensatur. Rn̄.nno catholicis qui credunt claues ecclesie.sez q prelati habent potestatem ligandi ꝛ soluendi ꝛ dispensandi.l.di.ponderet. vt cōstitueref. de hereticis autē si eis scandalū generet non est curandū.xj.q.iij inter verba.sed dices vbi non cognoscitur vl vbi nescif deprehēsio ista nō est h scandalū.ergo licite offerret. Rn̄.non poterit maxime ille qui cōdemnat⁹ est:quia iura ad ea que frequenti⁹ accidunt aptari solent.ff.de legi.nam ab ea.ꝛ nō posset oīs articulos diffiniri de iure.ff.de legi.non possunt.itez potest dici ꝛ si scādalū cesset qō semel ortū est.ꝛ h vera sūt ī capitalib⁹ criminib⁹ ꝛ in predictis casibus cū vix aut nunq̄ꝫ possit deprehendi vel confiteri vl condēnari quin sit in scandalū et ifamiā.sed si aliter sit notoriū:puta per rei euidentiam ꝛ sunt talia que facile habere possunt excusationē ꝛ inde oriri magnū scandalum non consueuit:sicut tenere plures ecclesias habentes curā animarū satis dici potest q post pn̄iam licite celebrabit.ar.s.ō elec.dudū ro. vbi requiritur q tn̄ tempore electiōis nō habuerit plures curas ad h vt electio valeat.idem si fecit tumultū in consilio.v.q.iiij.ī loco vel si fuit excōicatus.iiij.q.j.c.j.vl cōtumax h enī multotiens excusationem habet.alij tamen dicunt q qualitercunqz manifest⁹ sit excessus maxime si scandalū est postea nō celebrabit etiā acta penitentia.ar.h.subditi.tamen eius officium audiēt quousqz similiter condēnetur.viij.q.vlti.nonne.si.xxviij.di. cōsulendum. ꝛ sicut h non potest celebrare. ita nec eligi. qꝫ ad hoc vt valeat electio necesse est vt possit celebrare. j.de cleri.excō. mini. si celebrat.ꝛ habes expressum de cōuicto.s.de elec.super eo.ꝛ de cōfes. j.de ꝓfes.cū super.ꝛ eadē ratione idē potest dici de deprehenso. ꝛ sicut non potest eligi ad ep̄atū: ita nec ad alias dignitates.s.ō elec.per inquisitionez. si autē crimē sit occultū q̄ꝫtūcunqz sit grue acta penitentia vel parte eius celebrat.vt.j.c.ꝓri.j.de apo.c. ij.ꝛ h sine vlla dispensatione nisi sit crimē qō post pn̄iam impediat executionē sine dispensatione vt homicidium ꝛ alia de quo no.s.ō renūci.nisi cū prīdem.§.i.irregularitatis autez nō obtenta dispēsatōe non celebrabit.l.di. ex penitētibus. tamen cū eo si occultū est dispensare debet.s.de renūci.nisi cū prīdem.§.psone.

Audires debitam. arg.ꝫ.s.e.c. ꝓxi.so.h de regulari loquitur qui nō hz velle nec nolle.xij.q.j.nolo.ꝛ.c.non dicatis.ita de seculari q nō ē ita astrictus in obediētia vel hoc factū est propter scandalū qō ibi non erat. vel is de quo loquitur in decre. supiori habebat ius petendi ordinem ratione tituli vl dignitatis quaz habebat.vnde non poterat sine causa prohiberi ad hoc ñ erat ita vñ absqz cause cognitione poterit prohiberi.ar.j.ō spon.preterea.ij.vl dic q ordinator ꝛ prelatus su⁹ eū prohibere potest vt h.sed alius nō.vt in cōtrario scz penitentiari⁹.ꝛ sic loqtur proxi.c.vt.(tutius).ar.ꝑ obediē tia.c.di.contra morē.viij.q.j faciendum.ff.de re.mi.in bello.ꝛ.l. iij.xj.q.iij.absit.ar.contra.xij.q.ij.non liceat.xv.q.vj.iuratores. xj.q.iij.non semp.C.ō decur.oīs.so.in sentētia excōicationis ꝛ suspensionis a suo iudice lata semper est obediendum.xj.q.iij. sententia pastoris.ꝛ.c. si epūs forte.nisi in casibus. j.de sententia excō.per tuas.ꝛ.c.inquisitiōi.ī sentētia diffinitiua ꝛ interlocutoria dummodo seruetur in eis ordo necesse est vel obedire vl appellare.C.vt pen.causa.l.vlti.precepto autem qō fit extra iudicium ꝛ sine cause cognitione si non spectat ad officium suum non tenetur ei parere.viij.q.j. quia super.ꝛ h.si vero precipit qō est malum non parebit.xj.q.iij.qui resistit.ꝛ.c.si dominus. ꝛ caiuf.sed si dubitatur parebit ꝛ excusatur a peccato propter bonuz obedientie.xxiij.q.j. quid culpatur.ab hac sententia mandati si quis senserit se grauari bonum est appellare infra. x. dies. j. de appella.ad audientiam.de prioze proposuit.C. de appella. si a sententia.ꝛ.l. hi qui. sed necesse est assignare iustam causam ap. ar.j.de offi.ordi.licet.j.de appel.ad nostram.causē autem cognitio non est necessaria.vani enim capitis esset qui diceret prelatū non posse precipere sine cause cognitione ꝛ maxime de his que pertinent ad suum officium.viij.q.j.quia super.hic autem dicūt quidaz q si prelatus aliqua deberet facere cū capitulo sicut sunt magna negocia:licet securius sit appellare:tamē ꝛ si non appellet nō tenetur illo precepto sicut si preciperet episcopus q aliqs aliquod officiuz acciperet.puta economatuz vl vicedominatuz vel cōsimilia.ij.q.vj.ei qui.v.noīationes.lxxiij.di.gesta.vbi bonoratus non obediēs episcopo suo in suscepti one ordinis etiam citra appellationem auditur.de hoc no.j.ō bis que fiunt a maiori par.ca.c.j.(ministerio).xxiij.q.iiij.sicut ex cel.(scandalo).liij. di.generalis.xxviij.q.j.vbi.xij.di.illa.ar.cōtra.xx.q.j.iam nūc xj.q.iij.inter verba.j.de regu.iur.qui scandalizauerit.So.prouidendo scādalo rigor iustitie cōmittitur sed peccatū nō perpetratur.xj.q.iij.quid ergo.(esse potest).no.aliquid faciendus vel ob-

mittẽduz ad cautelam eoꝝ que fieri possunt. xxxij. q. j. dixit dñs ff. de neg. ge. diuortij. ff. de his qui deie. vel effu. l. si vero. §. pretor ff. de dam. infec. q bõa. §. qui stipulat⁹. j. de ser. nõ ordi. istruẽdi.

Si archiepiscop⁹ ordinan dũ). i. conſecranduz. (omibus). ff. de aqua plu. ar. eñ concedendo. viij. q. j. licet. lxvj. dist. c. j. C. de auto. p̃s. l. vlti. C. de oĩ agro deferto. l. quicunq; li. xj. (ordinetur). i. conſecretur. (iuſſu). ſi archiep̃s viuit: nã ſi mortu⁹ eſſet ipi ſua auctori tate poſſent. lxiij. di. quia. (ordinari). i. cõſecrari. ſed meli⁹. iij. q. vij. accuſatio. j. (ſed ipe) archiep̃s. cuz oĩbus ſuffraganeis. (eum) ep̃m. (elegerit). ſi ad ep̃m ptinet electio. (vel). i. examĩauerit ⁊ examĩationẽ approbauerit.

Nec episcopi maiori. lxv. di. c. j. ⁊ ij. ⁊ ij. ff. de pac. maiorez. ff. ad munic. q maior. (nũero). forte quia ſi proponaf aliud cõtra eũ ⁊ etiam probatum maiori parti videtur cõtra eũ tale crimen q eũ a promotiõe repellit in veritate ſtare debet archiep̃s ſententie maioris partiſ. ſed ⁊ ſi eã nõ ſequetur ſed minorẽ tenebit ſnĩa archiep̃i. nõ eniz requiritur hic cõſenſus ſuffraganeoꝝ tanq̃z eoꝝ qui ius ei tribuant in ep̃atu: ſed tanq̃z conſiliatoꝝ. ſed quid ſi non vocentur omnes ſed tres tantũ? dicimus q neceſſe eſt vocare duas partes ff. de dec̃. ab or. fa. l. j. ⁊ no. s̃. de elec. cũ nobis. ⁊ c. eccl̃ia veſtra. lz alij aliter dicãt. nec mirerijs: quia ſunt cõſiliarij neceſſitatis ſicut illi de quibus habes. s̃. de elec. cũ in veteri: in conſecratione autez archiep̃i ſi contingat ei aliquid obijci non audient ſuffraganei q̃ conuenerunt ad conſecrationẽ cũ ipſe ſuper eos ſit ⁊ in eis iuriſdictionem habeat ex confirmatione. s̃. de elec. ſuffraganeis. ⁊ c. transmiſſam. xxj. diſtinc. inferior. ⁊ eſt. q. expreſſum. ar. j. de p̃bẽ. graue. ſed ad papam vel aliũ ſuperiorẽ remittetur negociũ. lz qs vocabit ſuffraganeos ad conſecrationẽ archiep̃i vl etiaz ep̃oruz mortuo archiepiſcopo. quidã dicũt capitulũ archiepiſcopalis eccleſie. ar. j. de here. ad abolendam. ſed melius credim⁹ conſiliuz ſuffraganeoꝝ. lxv. di. ſi forte. item credimus q primatiſ aſſenſus requirendus eſt in cõſecratione epiſcopoꝝ ſubditoꝝ archiep̃o. ſed ⁊ ſi ſine aſſenſu eius fiat recipit executionẽ cum nullã iuriſdictionẽ ſuper eos habeat. nec plus iuris in eis habet q̃z in canonibus cõceditur. ix. q. iij. cõqueſti. nec obſtat. lxv. di. placuit. vbi dicitur q primas requiri debet. ſed dicunt quidam illud. c. loquitur in ſubditis primatis. alij tamen dicunt ⁊ forte bene q etiam cõſecratio aliorũ non tenet ſine primate: quia cuz hoc factũ magnũ ſit ⁊ q totam prouinciã tãgit ⁊ ipſe ſit caput prouincie ſine eo executionẽ nõ recipit conſecratus. ⁊ ſic videtur loqui. c. preallegato placuit. itẽ credimus q ſi aliquis ep̃oruz condemnatur in cõſecratione archiepiſcopi vl ep̃orum q poterit agere vt priuet executione officij ſicut in electione agit vt caſſetur. s̃. de elec. q ſi cut. ⁊ c. cũ in veteri. j. de arbi. cũ olim. lxv. diſtinc. nõ debet. ⁊ etiã grauior penitentia poterit ſibi imponi. de hac materia ſatis habetur. xviij. ⁊ lxv. diſtincti.

Quam quidam expertes. per ſentẽtiã. non ipo iure. (apud nos). ipe enĩ qui dereliquit eos ordinádo eos reſtituere nõ põt vel cuz eis diſpẽſare. ſed alius. ſ. ſucceſſor eius bene poſſet cũ eis diſpẽſare vl archiep̃s. j. e. conſuluit. cũ cõdemnatis autẽ a ſe bñ poteſt diſpenſare. ar. j. de cleri. coniu. diuerſis. j. q. j. c. ij. vel dic melius q auctoritate deleg. proceſſit archiepiſcop⁹. ⁊ dic q nec ordinator nec ſucceſſor poſſet cũ eo diſpenſare: vt hic. ar. p̃. j. e. ꝑſuluit. ſo. ibi

Quam ſecundũ ⁊c. inſtituti onis). Greci enĩ ep̃i extra quattuor tẽporã cõferũt ſacros ordines grecis clericis: ſed latinis nõ cõferebãt niſi in quattuor tẽporibus. ⁊ eodem modo faciebant epiſcopi latini: ⁊ h̃ prohibet. vult enim q quiſq; vnam ſolã ⁊ propriam cõſuetudinem obſeruet. (nolumus). j. e. q translationi. contra. ſo. h̃ non prohibet ordinari grecos a latinis vel econuerſo. ſed prohibet cõmixtiones ⁊ conſuetudines rituũ obſeruari in ordinibus. i. q ep̃s grecus ſcõm ritus ſuos: puta extra quattuor tempora vl alios conſimiles ordinat clericum latinum. ⁊ eodem modo nec latinus debet ordinare grecũ contra ritos ſuos approbatos. et ita quotienſcunq; ritus ſunt contrarij nunq̃z debet ordies dare: quia ſi ordinat contra ſuum rituz peccat. ſi vero ſeruat ritũ ſuuz ⁊ facit cõtra ritum ordinandoꝝ nec h̃ licet. vel dic q licet prohibeatur facere vt h̃. tamen factũ tollatur vt in contrario. ⁊ no. q ordinatus a greco ⁊ vtens matrimonio contracto ſcõm grecos in ſacris ordinibus ſi breuem moram tracturus ſit apud latinos tolerandũ eſt vtens contracto matrimonio. ſi vero longam moram traheret non eſſet toleranduz propter ſcandalum. ⁊ nunq̃z debet ſibi dari eccleſia latinoꝝ: niſi primo cõtinentiam p̃mittat. latinus autem nec apud grecos nec apud latinos matrimonio⁹ vtetur contracto.

Ex parte dubitaſti. cauſa dubitationis fuit: quia h̃ clericus videbatur apoſtata. ⁊ ideo non admittendus ad legitimos actus. iij. q. iiij. beatus. ⁊ ſic multo fortius videtur a ſpiritualibus ſuſpenſus. j. qui ſi. ſint le. per venerabilem. nec abbas poteſt diſpenſare cũ ſuſpẽſis. ar. s̃. de elec. cum inter. R. j. de cle. exco. mi. poſtulaſti. ſed dic q proprie nõ dicũtur apoſtatare: niſi qui legem xp̃ianaz dimittũt. iij. q. iiij. beatus. xxvj. q. vlti. non obſeruetis. ⁊ qui relicta profectione quam dimittere non licet dimittunt ſine cauſa. l. diſtinc. c. vl. ſed coronã dimittere licet. j. de cleri. cõiu. iohannes. ⁊ ita apparet non eſſe de ſubſtantia ordinis. (exequi). ſi monaſterium ad quod tranſiit erat artius q̃z primum non peccauit ⁊ ſine diſpenſatione põt promoueri. j. de regu. licet alioquin cum peccaret non poſſet eẽ niſi manifeſtum peccato. s̃. de tranſla. quanto. ſine diſpẽſatione non poteſt promoueri. nobis bene videtur q potuit eſſe occultũ q monachus albus fuerit ⁊ q idem mox fecerit in monaſterijs nigroruz. ⁊ non eſt ſimile de epiſcopo qui cum multis tranſit ⁊ in turba ⁊ i monacho q ſtat occulte ⁊ habitu mutato incedit.

Quod translationi ordina tur). ix. q. ij. c. lugduneñ. lxxj. diſtinc. c. j. ij. ⁊ iij. (vl licentia). cũ ex hoc loco appareat tolerari latinũ ordinatum a greco nõ attendam quantũ ad hoc vt poſſit matrimonio contracto vti q ordinator fuerit grecus vel latin⁹. ſz eccleſia ad quam ordinatur cuius morem ſeruare debet. viij. diſtin. que contra. ⁊ euz qui ordines dari mandat: vt h̃. ſi aũt non ordinat ad certam eccleſiaz ritũ ordinationis ſeruabit. j. de preben. cum ſcõm. (clericos). etiaz grecos. (toleratur). ⁊ hec eſt toleratio ratione ſcandali vel multitudinis. xxiij. q. iij. non poteſt. s̃. e. ſane. vel aliter: vt ibi.

Quam in diſtribuẽdis ſub diac̃.) priuilegia ſubs̃. papa ſunt. ij. q. iiij. preſul. j. de maio. ⁊ obe. per tuas. ff. de albo. ſcri. l. vl. in alijs autẽ ordinationibus nõ eſt neceſſe q ordinatus ab vno obtineat ab eo licentiaz vt ordinetur ab alio. immo ſine licentia poteſt ab alio ordinari dummodo ſit clericus eius ⁊ aliud non ſit impedimentuz: vt no. j. de cle. pere. c. j. ⁊ j. de prebẽ. cũ iam dudũ. ⁊ bñ fatemur q ex ordinum collatione queritur iuriſdictio in ordinato. vnde alius nõ poteſt eum ordinare ſine licẽtia eius. lxxiij. di. c. vlti. niſi primo fieret de iuriſdictione eius: puta quia ſub eo beneficium quereret: quia tunc ratione beneficij poſſet eũ ordinare Jtez h̃ colligitur q nõ poteſt deponi niſi per papam ſicut nec p alium ordinari. ar. ix. q. ij. nullus primas. ⁊ c. ſe. ⁊ ſcõm quoſdã nec perpetuo ſuſpendi. (mandaremus). h̃ fit per excellentiaz cõferentis ordinem. fallit hec regula que eſt. ix. q. ij. nullus primas. arg. de cõſe. di. ij. c. vltimo.

Litteras recepim⁹ ieiunio continuato ieiunio ab ordinatore ⁊ ordinato. vnde ſi celebrat in die ſabbati nihil ſumat niſi corpus ⁊ ſanguinem. (cõtinuato). ordinationes faciende ſunt in ſex temporibus anni. lxxvj. di. c. iij. ⁊ ſunt faciende in ſabbato nõ alio die. s̃. e. de eo. vl dominica ſequenti cõtinuato ieiunio. lxxv. di. q a patribus. ⁊ p̃t in nocte paſcali ordinationes fieri. in alijs autẽ noctibus nõ poſſunt cũ nec miſſa ibi debeat celebrari in p̃dicto. c. q a patribus. itẽ qui fiunt i die dñico eſt ea rõe: quia mane diei dominice fictione canonica trahitur ad veſperam diei ſabbati vl ad diem ſabbati. has tamen ordinationes dixit faciẽdas die dominica ⁊ que fiunt in ſabbato fiũt i nocte fictione canonica: quia veſpere diei ſabbati trahitur ad mane diei dominice. ſed pr⁹ dictum magis placet. ſi enĩ ordinatiões die dñico faciẽde eſſent q̃ re cõtinuaret ieiuniũ cũ bene reputandus eſſet ieiunus ſi die dominica nõ comediſſet et iam ſine aliqua cõtinuatione diei ſabbati. conſecrationes aũt tm̃ dieb⁹ dñicj fieri debent. lxxv. di. c. j. ⁊ c. q die. hoc dixerunt aliqui q eadẽ dñica poſſet recipere ordinationem ⁊ cõſecrationẽ epalẽ. ſed certe hoc de noſtro cõſilio non facit. nec valet rõ eoꝝ. ſ. qz cũ dies dñicus ⁊ dies ſabbati fingantur vnus dies ⁊ die ſabbati poſſit ordinẽ ſacerdotis recipere ⁊ die dñica cõſecrationẽ. eadẽ rõe in die dominica vtrũq; recipere p̃t. ideo non valet predicta argumẽtatio: quia nec ordinem nec cõ

secrationem debet recipere sine missa. sed in die dominico non potest quis duas missas celebrare. vel dic ꝛ melius q̄ non fingitur vnus dies propter cōsecrationē. vnde dicim⁹ q̄ bene licz ordinato in die sabbati in sacerdoté aliquid comedere ꝛ sequenti dñica consecrationē recipere. (necessitatis). q.d. nō expedit sic cōtinnare ieiuniū ꝛ die dominica cōferre ordinē: nisi necessitas adsit: forte quia sabbato eum inuasit infirmitas vl tarde venit: ita q̄ sabbato non potuit ordines conferre.

Hel non est cōpos sui. epi

scopus cōuent. sacroz. lxxvij. di. placuit. epūs. inuenit. (ad etatē). sic ergo etas nō est de substantia: ſz si otra dixit statum post susceptionē ordinis ꝛ pseuerauerit in otra dictione vsq̄ ad finē. xiij. an. vl si contra dixit stati post finē. xiij. anni cōtrahere pōt matrimoniū. ar. xx. q. j. illud. j. de regula. ad audiētiā. quia virginitas res est voti ꝛ non precepti. xxxij. q. j. integritas. item h ex eo sa tis probatur: quia etiā si vellet ante legitimā etatē non posset se astringere voto expresso ad cōtinētiā. xx. q. j. c. j. ergo multofortius nec voto non expſso ſz per susceptionem ordinis. nec tñ videf aliquib⁹ q̄ h necessariū sit interrogare ordinatū sicut necesse est interrogare ingressum i monasteriū vt no. j. de regu. c. j. ꝛ est rō diuersitatis: qz h licet minoz iaz ordinem hz: vt h. ꝛ ideo facit expresse ꝛ tacite votū ordini ex cōstituti one annexū introducit. sed ingressus monasteriū non est monachus ante xiij. annos. ꝛ ideo non introducitur votū sine expſsa interrogatione vl alia ratificatione. ꝛ idē ē i mrimonio. j. de despon. impu. attestatōes. (iniuriā). lxx. di. c. j. xvj. q. vij. decernim⁹

Dilectus filius guil. cano

nic⁹. h pōt colligi pena quā papa iponit electo sic ordinato: quia ipz suspēdit ab ēpatu illo perpetuo q̄ ex eo apparet. quia h cū simplicē canonicū ꝛ non episcopuz vl etiā electū appellat. (eligerūt). ꝛ male cum esset postulandꝰ. archiepiscopus. no. q̄ archiepiscopus postulatiōes episcoporū admittit. itē q̄ archiepūs potest dispēsare tacite ꝛ expresse cū clerico electo qui debuit postulari. nam h cū papa hoc sciret non ex hac cā venit cōtra electionē. sed posset respōderi q̄ in nullo venitur cōtra electionē vel electū: sed tñ cōtra ordinatorē. ꝛ ideo de eo mētionē nō fecit. (treceñ). suo suffraganco. (perfecit). non dicebat treceñ. (constiterit). partis assertione. s. treceñ. epi. (episcopū). treceñ (cōfessus). imiliceñ. tamē dicebat cōtrariū. (dispensatio). no. nō licere dispēsare episcopo nisi vbi inuenif concessum. ar. contra. j. de sen. ex. nuper. sed potest dici epo non licere dispēsare in his q̄ pertinent ad generale m statū eccl'ie nisi vbi inuenitur expressuz vt h. ar. s. e. sane. in crimibus aūt licet semper epo dispensare nisi prohibeatur. ꝛ sic loquif contra. vel dic nō licere episcopo dispensare sup faciēdo. s. vt aliquid fiat contra canones nisi vbi pmittitur a iure. vt h. s. de cōsti. c. j. nisi cōtraria consuetudine ꝛ prescripta esset eis derogatū. s. de consue. c. vlti. super eo autē qō factuz est semper dispensare potest vt tolerēf nisi prohibeatur: vt in contrario. ar. ad hoc. xxij. q. v. videtur. ꝛ dicit ꝛ forte melius q̄ vbi ius concedit dispensationē simplicif episcopꝰ dispensare potest. ꝛ sic loquitur. j. de sentētia excō. nuper. j. de cleri. ex. mi. postulastis. si autem dispēsatio non cōcedif a canone nunq̄z episcopus potest dispensare: vt h. etiam si in canone inueniatur q̄ papa dispenset. j. de consan. ꝛ affi. q̄ dilectio. xxxv. q. vj. qō scripsi. ar. ad hoc. qz cum episcopi debeant seruare canones nō debent contra facere nisi expresse concedatur. xxv. q. j. c. j. ij. ꝛ iij. ꝛ iiij ꝛ se. (dispensatio). dispensatio permittitur episcopo cum his qui accipiunt ordines extra quattuor tempora. j. e. cōsultationi. qō non placet: vt no. in glo. j. e. prohibetur. ꝛc. itez q̄ quis hēat duas ecclesias intitulatas. lxx. di. sanctorum. aliqui tamē dicunt q̄ in hoc nō est necessaria dispēsatio: vt no. j. de preben. cuz iamdudum. quia de cōmuni iure possunt eas habere. nec predictū. c. dicit q̄ necessaria sit dispēsatio sed dispositio. item cū ordinato ab alieno episcopo. lxxj. di. c. j. ij. ꝛ iij. ꝛ ix. q. ij. lugduneñ. itē cū eo q̄ suscepit ordinem ignoranter ab eo qui renūciauit dignitati epali. j. de eo qui re. or. epi. c. j. item cū eo qui suscepit ignoranter ordinem ab excommunicato. j. de eo qui re. or. c. ij. itē dispensat cū eo qui est. xiij. an. ad dignitates. j. de eta. indecorum. item dispensat cum eo qui est in minoribus ad dignitates. j. de eta. preterea item cuz adultero ꝛ minoribus criminibus irretito post pniaz. j. de iudi. at si clerici. §. de adulteriis. item cū eo qui facit duelluz j. de cor. vici. c. j. itez cū apostatis. j. de apo. c. ij. item cū eo qui plures concubinas habuit. j. de biga. quia. item cuz eo qui institutꝰ est in ecclesia ab eo qui instituere non poterat. j. de cleric. pere. c. vlt. itē cū his qui in sacris ordinibus constituti matrimonia cōtrahunt. j. de cleri. cōiu. sane. sacerdos. itē cū regularibus vt possint in secularib⁹ ecclīs ministrare. j. de sta. mo. q̄ dei timorem. item cū diacono qui verberauit clericū ꝛ sponsalia contraxit. j. q. cleri. vel vo. c. j. ꝛ cū pugnantibus in duello. j. de cleri. pug. in duc. j. ꝛ si tamen inde nō pueniat homicidiū vel diminutio membrorum: sed ꝛ tunc potest dispēsare in beneficio. j. de cle. pug. in duc. ij. item in beneficio cū clerico excōicato ministrante i beneficio. j. de cleri. ex. mini. postulastis in prin. ꝛ c. ij. item cū clerico per saltum promoto. j. de cleri. per sal. pro. c. j. itē cū clerico non ordinato ministrante. j. de cle. non or. c. j. item cū clerico furtiue susceptē ordines. j. de eo qui fur. or. su. c. j. ꝛ vlti. salua distinctiōe ibi posita. item q̄ religiosus ad mitiorē ordinē transeat. j. de regu. significatum. itē in cōmutatione prebendarū. de re. pmu. quesitū. item cū eo qui bigamū ordinauit. j. de biga. c. ij. ꝛ idem intelligo si alios irregulares ordinent. Adde ꝛ aliū casum. j. de presbytero vel diacono in casu non concesso libruz vel calicem ecclesia alienante. vt. l. di. si quis presbyter. vbi dicitur q̄ talis ab administratione ecclesie debet remoueri: in iudicio tñ episcopi dimittif si cū eo voluerit dispensare. (dispensatio). dispēsatio est iuris communis relaxatio facta cū cause cognitione ab eo qui potestatem habet dispensandi. ꝛ no. q̄ episcopi non possunt dispensare nisi vbi est concessa a iure dispensatio. nec solum non possunt dispensare contra iura condita a papa nec alijs superioribus: sed nec ꝙ iura que ipsi ijdem fecerunt. addc: nec contra approbatas consuetudines licet ipsi possint tollere ꝛ interpretari: exquo eniz leges fecit eps vel consuetudinē ꝛ ius alicui est quesitū ex illo iure nō pōt ei ius q̄sitū tollere ꝛ q̄ ꝙ sqz iur] in aliuz ꝛc. ꝛ patere legez quā tuipe tuleris. s. d consti. cū oēs. nec etiā anteq̄z queratur ius ex ea potest eps dispēsare q̄ quis in eā nō incidat cum non facta sit speciali cōmodo alicuius. sed pro communi. q. di. crit. i penis aūt iponēdis licet in eis qualitas personarū ꝛ honestas attēdēda sit. ff. de pe. aut facta. ꝛ illis inspectis aliqñ grauior aliqñ minor pena imponēda sit: nō tamē dicif ibi dispensare: qz de iure cōi inferunf. ff. de his qui no. infa. q ergo. §. pena. C. e. ti. si pos. ꝛ hoc etiā inde apparet q̄ post sniaz non pōt eā diminuere. iij. q. iij. §. notandū. ꝟ. pene aliquādo

prohibetur epo dispēsare q̄ aliqs vno die recipiat plures sacros ordines vt hic. sed primo susceptos cū suscipiente dispēsare posset cū non ꝓhibeatur. itē cū eo qui ordinauit ꝛ q̄ ordinatus est in die quo nō debuit. s. e. cū quidā. ꝛ ar. h⁹. c. dilec. ꝛ pall. c. cū gdā. videf meliꝰ dici qō dicit i precedēti casu. s. qñ plures sacros ordines eodē die accepit q̄ eps nō possit dispēsare. item cum minore xiiij. an. ad dignitates. j. de eta. idecorū. itē cum homicidia. l. di. miror. item cū filijs illegitimis ad dignitates personatus ꝛ bñficia habentia curā aiarum. j. de fil. presb. c. vl. ꝛ penul. itē cū corpore vitiatis. l. di. nemo. lv. distin. si quis. ar. contra. j. de cor. vici. significauit. itez cū bigamis ꝛ viduarum meritis. j. de biga. c. ij. xxiij. di. lectoz. item cū eo qui duas vxores duxit de facto vl secundas nuptias de facto cōtraxit. j. de biga. nuper. item cū his q̄ duellū fecerunt vnde secutum est homicidiū vl diminutio membroruz. j. de cle. pug. in du. c. ij. ꝛ non solū non dispēsatur cuz his qui faciūt duellum. sed nec cū his qui faciūt fieri. j. de cle. pug. in du. c. ij. item cū his qui scient in excōmunicatione positi se fecerīt ad ordinem promoueri siue scribāt ius q̄ tales denūciat excōicatos siue ignorabant ius. immo plus dicimus q̄ si suū factuz ignorabant quādo se promoueri fecerunt: puta se verberasse clericū quia in culpa sunt non potest episcopus cum eis dispensare. j. de senten. excom. cum illoruz. itez cum eo qui de iusta excommunicatione conqueritur in iudicio seculari. xxj. q. vlti. c. penul. item cum simoniacis in ordine. j. de simo. de simoniacis. item cum infamibus. ij. q. iij. §. hinc colligitur: vt hic. ibi nota. ꝛ in. §. notandum. item cum nouicio vel cū homine alterius professionis vt fiat abbas. s. de elec. officij. item vt quis in vna ecclesia habeat duas prebendas. j. de concess. preben. litteras. item cum penitus illitteratis vt sunt clerici ꝛ cum solenniter penitentibus. l. distinc. non confidat. item cum seruis ꝛ obligatis certis conditionibus tātum vt in eodem. c. nō confidat. ꝛ. luij. distinc. per totum. tamē seruata distinctione que est. j. de ser. non or. c. ij. item nec cum obligatis ad ratiocinia. j. de obliga. ad ratioci. c. j. seruata tamen distinctione ibi posita. item non potest dispensare vt sine aliquo interuallo temporis quis maiores ordines assumat: vt in precalle. c. non cōfidat: ꝛ h. minores autem ordines ꝛ simul ꝛ sine interuallo dispensantium cōferre potest. s. de tempo. ordi. de eo. (suspēdimus). quia non fuit actum contra episcopū: ideo tam modica penitentia imponitur ei. ꝛ no. de hoc. s. de elec. per inquisitionem. vel misericorditer egit cum eo dominus papa. fuit ei spōte confessus. xv. q. vlti. c. j. ꝛ c. si quis.

QOnsultatōi.sustinere. bic hēs q archi epūs pōt dispēsare cū eo q̄ accepit or. ex q̄ttuor tpa. q̄dam tñ dicunt q̄ h̄ fecit ex spāli mandato pape: arg. s̄.e.cum quidam.

QVesitū est notoria. No. ppt scandalū cessare. l. di. de his v̄o. (Impediri) licite. n. isti ministrant post pniam: sz añ pniaz nō ministrāt sine pctō. Itē videt q̄ in quolibet pctō mortali vel notorio lz sūbditus abstinere ab hoz officijs: vbi nullū inde ꝓuenit scandalū. sz ob hoc facit vt peccatoz confusus pniam agat. sz si scandalū inde ꝓuentuz timeret: vel si crederet sacramenta minoris efficacie: h̄ non liceret. j. de coha. cler. ⁊ mulie. vestra.

¶ De scrutinio in ordine faciēdo. Rubrica.

EXpte tua dioce. xxiiij. dis. qñ. (Et sciet) ecce mirabilis rñ. cum eū non nouerit. Rñ. ex quo videt eū a bonis pñtari: ⁊ nihil mali scit de eo recte sic testificat. j. de ꝓsumpt. dudū. (Dignum) j. de ꝓsump. dudū. lxxxvj. di. siqs v̄o. ff. de reg. iur. si infirmus. ff. de manu. testa. huos. ff. de leg. ij. cū pl. §. rogo. arg. cōtra. C. de his qui ve. eta. impe. l. iij. C. de ꝓba. ex ꝓsona. ff. de magistra. conue. l. j. §. magistratus. j. de sen. ex. cū desideres. §. scde. xxx. q. v. aliter. de ꝓse. di. iiij. paruulos. lvij. di. c. j. j. de spō. iuuenis. (Nūciare). sz si metropolitanus voluerit desistere ꝓpter eius dictū dz obtinere a metropoli. q̄ se absente faciet p̄dictā ordinationē. sz si nō pōt obtinere dz p̄dicta v̄ba dicere: arg. j. de offi. deleg. pastoralis. §. pe. vñ credimus q̄ si sui absentiā obtinere nō pōt de facto vel sine scādalo q̄ p̄dicta v̄ba dicere dz. agit enim bic vt minister: nō vt ipe. xxiij. q. v. cū minister. ⁊ eccl̄ia q̄ nihil dz scire de occultis p eū loquit̄ ⁊ testificari dicit̄ nō ipe. si aut̄ pñs esset nō ꝓsulere ē sibi q̄ aliquo mō postponeret sup̄dicta v̄ba dicere cū sit obmittendū: lz tacite publicaret crimē fratris.

¶ De ordinatis ab epo q̄ resignauit epatui. Rubrica.

REsiuit dignitati. Idez q̄ h̄ appellat renūciare dignitati. s̄. de renū. post trāslationē. vel appellauit renūciare ordini. i. executōni ordinis vel dignitatis. ⁊ sic hoc ꝓtinet collatio ordinū sacramētoz vbi ei renūciasse videat: q̄z nō pōt ꝓferre sacros ordines q̄ dignitati vel ordini renunciauit. (Epis). lxix. di. q̄m videmus. (Executionem) sz characterem sic. (Erassa). ff. de iur. ⁊ fac. ig. regula. §. j. (Dispēsare). est necessaria dispēsatio lz nullo mō culpabilis fuerit ordinatus ꝓpter executionē quā dare non potuit: q̄z non hēbat. j. q. j. statuimus. ij. q. vij. dalbertū. hoc nō placet. sz ideo ē necessaria dispēsatio: q̄z nō poterat esse sine suspitione scie. vel dic q̄ h̄ ordinatus ignoraēter patit penā sine culpa: sz nō sine cā vt hoies sint cauti a q̄bus recipiunt ordines ⁊ in vituperiū ordinantium. de hoc no. j. de scisma. c. j. plus placet q̄ in his necessaria ē dispēsatio: q̄z sp̄ suspecti sunt de scia si certū esset de ignoātia nō est necessaria dispēsatio. ix. q. j. ordinatōes. j. de cle. ex. mi. aplice. vel dic q̄ h̄ nō statuit̄ sine cā lz sine culpa ordinati. cā est: vt cauti sint clerici a q̄bus ordinant̄ ⁊ in vituperiū ordinantiū: ⁊ etiā dispēsatio est facilis.

QVam clericis. dispēsari) repete q̄ dixi in fi. pri. decre.

¶ De etate ⁊ q̄litate ⁊ ordine ꝓficiendorū. Rubrica.

ETabbates. boc est hodie regulare: q̄z bñdicunt̄. s̄. de sup. negli. pla. c. j. ⁊ ꝓferūt ordines. lxix. di. c. j. olim tñ erat secus. xcij. di. c. a sūdiaco. ⁊ hodie etiam ꝓpter necessitatē pōt in minoribus ordinibus assumi. j. e. tuā. (Justa). s̄. de elect. cū in cunctis. contra. ibi so. (Justā) contra. j. de cle. egro. c. j. lv. di. ꝑcepta. ff. de sta. ho. l. q furere. ff. de postu. l. j. §. cā. Sol. h̄ loquit̄ q̄ñ culpa sua ꝓuenit ad casum q̄ ꝓmoueri nō pōt. vel q̄ñ añ electōez hēbit impedimētū. s̄. de renū. nisi. §. j. ⁊. §. plone. ꝑia loquunt̄ q̄ñ sine culpa sua q̄ñ ꝓsecutus electionē post impedimēta.

EXrōue. pueris. sz nunqd habebāt vocē in electōibus. ar. q̄ nō. ff. de decu. spurij. §. minores. ar. C. de fal. mo. l. j. ar. C. de re mili. l. vlt. aliq̄ tamen dicūt consuetudinē seruandā: ⁊ si nō appareat cōsuetudo dicunt eos recipiēdos: licet voces maiorū credantur saniores. s̄. de elec. dudum. i. pueri autē nutriti in monasterio ⁊ oblati ⁊ recepti non habent vocē anteq̄z ꝓfiteantur ⁊ anteq̄z cōpleant tēpus quo ꝓfiteri possunt. j. de sta. mo. ea que. §. fi. item videt q̄ ep̄s teneat de administratione puerorū. ff. ad muni. lucius. §. imperatores. ff. de mag. con. l. j. in ꝓin. ⁊ per totum. (Concessit.) Ar. q̄ archidi. nō instituūt. si xvj. q. vij. nullus. ꝓtra. j. (Ecclesias.) idest personatus ecclesiaruz. (Tolerari). ff. de iure immu. l. ij. (Clericis.) no. tñ clericis cōmittendā generalē administrationē ecclesiarū. s. ita q̄ sup omnes dominent̄: specialē autē procurationē aliquarū rerum temporaliū possunt recipere laici. lxxxix. di. indicatū. xvj. q. vij. in noua. ita q̄ alijs superioribꝰ ⁊ generalibus ꝓcuratoribꝰ respondeāt: ⁊ isti sunt quasi vicarij alioz ⁊ agere possunt ⁊ respodere de his que sibi committunt̄. j. de ꝓcura. c. petitio. (Cōmittas.) no. de officio archiep̄i qui dispēsat cū male institutis a suffraganeis. s̄. de tempo. or. consultationi. ⁊ ꝓ si inuenit suffraganeū circa aliquā rem deliquisse: q̄ id emendat ⁊ circa illam rem suam facit ordinationē. ix. q. iij. cum scimus. ⁊ hoc ideo quia epūs qui deliquerat tales instituēdo hoc facere nō debebat: vel dic q̄ hoc facit ex delatione pape. (Etatem) de dispēsatione nostra vel potius archiepi tolerando eos. (Ecclesias) beneficium autē habere possunt ⁊ ordinari supra septenniū. lxxvij. di. in singulis. ⁊ ordinari nō debent sine titulo. lxx. di. c. j. ⁊ ratiōe tituli ⁊ ordinis habebit beneficiuz. ar. ff. de decur. spurij. §. minores. j. de ꝓbeb. relatum. ⁊. c. cum secundū. (Etatem.) xxv. an. s̄. de elect. cum in cunctis.

IIdeorum. ff. de excu. tu. l. mīores. C. de le. t. l. vlt. ff. de adult. sic eueniet. (Nouerunt.) videt ergo q̄ quilibet ꝓlatus ⁊ clericus nō debeat esse in potestate p̄is. arg. ff. ad trebell. nam q̄ ad ius. ar. cōtra. ff. de adop. si pater. ⁊. l. per adop. immo ꝓsbyter in potestate patris est. C. de epi. auf. ꝓsbyteros. j. q. j. pueri. ⁊. c. estote. ff. de adult. sic eue. insti. de adopt. §. vlti. alijs videtur q̄ quilibet facer ordo liberet a patria potestate: liberat enī a dominio q̄ō est fortius. liij. di. si seruus sciente. ⁊. c. ex antiquis. ⁊. c. seq. ꝓterea cuz ꝓncipatus liberet: vt insti. qui. mo. ius pa. po. §. filius. multo fortius facer ordo. xcvj. di. duo. j. ō ma. ⁊ obe. solite. de episcopali q̄ liberet. habes. liij. di. si seruus sciēte. nobis videt q̄ ꝓlatura inferior ep̄atu vel facer ordo nō eximat ⁊ patria potestate in rebus paternis ⁊ in omnibꝰ secularibus cum in iure cautū non inueniat̄. vnde si clericus iste velit agere de patrimonio seu cōueniri vel si velit adire hereditatē vel etiaz si super beneficio suo velit agere vel cōueniri auctoritate patris in cuius potestate est aget sicut in castrensibꝰ. C. de bo. que liber. non solū vsq̄z ad medium. nos tamē dixim⁹ contrariū in beneficio ⁊ in omnibus spūalibus. ar. de resti. spol. ex pte. xcvj. di. bene quidez. j. de iudi. c. causam. in his enī que ratione ordinis vel dignitatis agit nil ad patrem. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. vlti. ⁊. l. se. in ꝓin. mmo auctoritate ꝓlati pupillo dabit̄ curator liti. s̄. c. j. xij. q. j. c. j. C. de cura. fu. l. fi. in ꝓin. C. de bo. que li. l. fi. §. si a patre. si autem maior est aget vt alius. ff. ad mace. l. ij. si autē nomine ecclie aget certum est q̄ nō requiret̄ auctoritas patris: sed ꝓlati. s̄. c. ꝓx. j. de ꝓcur. c. j. de iudi. cām. C. de epi. l. oēs. §. hic' nihilomin⁹. ⁊ ꝓ ꝓlati sui auctoritatē administrabit ⁊ eius defectū supplebit vt hic: ⁊ licet auē C. de epi. ꝓsbyteros. dicat q̄ legitimam habebit pater in bonis: hoc fateōr in bonis ꝓphanis: in ecclesiasticis autē nec ꝓ successionez nec alio modo cōmercium habebit cum nō possit de eis testari: sed omnia debent ecclie remanere. j. de test. cum in offi cijs. ⁊. c. ad hoc. j. de pecu. cleri. c. j. ⁊. iij. xij. q. iij. ⁊. iiij. ⁊. v. ꝓ totū. nec alio modo debet dispensare res ecclesie nisi in suas necessitates ⁊ eoz̄ qui seruiunt sibi: cuilibet tamē inter vivos donare licet ꝓ remuneratione seruicij. j. de testa. relatum. ⁊ licet etiā in pauperes dispēsare. j. q. ij. pastora. ⁊. c. clericos. xvj. q. j. q̄ñ. (xiij.). s̄. de elect. cum in cunctis. contra. so. id ius cōmune: hic de dispensatione. nam. j. xiij. an. ꝓhibet dispēsatio quod est hic notabile. s̄. autem dispensare pōt cum non sit ꝓhibitum. j. de sen. excō. nuper. sed adhuc est contra. s̄. c. ꝓxi. vbi archiepūs dispensat in decennio si corrigitur per istam.

DAm te litterarū. Non enīz semp litteris pape obediēdum est: quia decipi pōt papa. s̄. de rescrip. si q̄ñ. ⁊. c. cum adeo. sunt enī littere aliquā do cōtra ius vel publicam vtilitatē. vnde nō valent. C. si cōtra ius. rescripta. nisi ex certa scientia facta inde mētione q̄ ꝓ minus litterato vel minore scriberet. xvij. q. iij. §. qui vero. (Scientia). s̄. de elec. cū in cun-

etis.(Ex vna)q8 fit per vnionem.j.de reli.do.quia monasteriū. ff.ar.fur.ce.l.si gemina.item si vna parrochialis ecclesia alij sub sit:licite enim prelatus est ambax:⁊ tamen in subiecta erit alius presbyter.item si aliqua ecclesia in fundo suo ꝑstruat aliaz eccle siam vtriusqz ꝑlatus erit.vicarius tamē sub ꝑlato erit in noua.⁊ sic potest intelligi qꝫ epi dispēsatione aliquis preest diuersis eccle sijs.lxx.di.sanctoꝝ.(Ad vnam.) olim itaqz nō erat statutū qꝫ ca reat prima recipiēdo secundā.sic.j.de preben.referēte.ff.de coll. ⁊ co.l.j.C.qui mi.po.eis.hodie autē prima vacat: nec pōt eligere quā velit.j.de prebē.de multa.(Tenues).x.q.iij.vnio.xxj.q.j. per totū.tertiā causam habes.s.raritatē clericoꝝ.xxj.q.j.c.j.po test etiam habere vnā titulatam ⁊ plures cōmendatas.xxj.q.j. qui pluribus.sed hoc ex dispensatione epi.lxx.di.sanctoꝝ.de hoc no.s.de elec.dudum.⁊.j.de accu.si constiterit.

PRetereа.licet Ad psonatus autez nō habentes curā aiarum bene eligi possunt vt in minoꝝib⁹ ordinib⁹ cōstituti. ar.hic a cōtrario sensu.s.de elect.cum in cūctis.§.infe rioza.⁊.j.e.tuā.item si psonatus nullam habet curā quare com pellatur ad ordines.sed contra.s.de elec.dudum.ro.vbi dicit qꝫ idem iudiciū habēdum est de beneficijs habētibus curā anima rum ⁊ de psonantibus:sed ibi loquit allegando:vel ibi speciali ter statutum est equale iudiciū in dispensatione illa de pluralitate beneficiorū que est omnino restringēda: nō autē sic est in electiōe que fit ad huiusmōi:honores qui curaz nō habent vt esset inutile habere sacros ordines:sed adhuc videt contrariū.lx.di.innouamus.vbi dicit qꝫ honores ecclesie nō debent habere nisi in sacris ordinibus cōstituti:sed ibi loquit tm̄ de honoꝝib⁹ qui habent cu ram sicut ex textu eiusdem.c.⁊ alijs eiusdem questionis habet. de etate autem nō inuenit cautuz quante etatis debet esse qui eligitur ad dignitatem curā animarū non habētem. ⁊ ideo videt qꝫ quilibet qui scit ⁊ potest regere dignitatē illam recte eligit etiā si requiratur etas:sufficit maioꝝ.xiij.an.cum exinde possit etiam suas facultates ministrare ⁊ cesset tutoꝝ.item post.xiij.annū po test esse ordinarius iudex.ff.de iudi.cum pretoꝝ.immo etiam pu pillus potest esse in dignitate.C.de re mili.l.fi.item etiā in patiē te defectum in etate ⁊ sciētia videt sufficere:quia nō est statutū cō trarium.ff.de ꝓba.ab ea.(Assumi.) per epm̄ a quo postulari de bet:⁊ nō est eligibilis.s.de elec.dudū.ij.aliqui dicunt ar.qꝫ hic di citur qꝫ epꝰ per dispensationē suam potest aliquē in minoꝝib⁹ or dinibus constitutū facere eligibilem:alij cōtra.(Breue).C.annū. nam cū infra annū ⁊ dimidiū ex necessitate dispensatiue qs posit ꝓmoueri ad sacerdotiū.lxxvij.di.monachus.dimidiū enī sub trabim⁹ ꝓpter ordines minoꝝes:vel dic infra annū ⁊ dimidiuz.

QUeris a nobis.beneficiis Que tamen ordines certos nō requirunt: quia si re quirerent tunc eis ꝑcise auferunt beneficia ⁊ alijs cō ferunt.s.e.c.j.(Salua)xxxiij.di.habuisse.j.q.j.sacerdotes.(Or dinari.) ⁊ tm̄ deponi nō debent vt si est peccatū occultū qꝫ dispen sationem nō requirit:sed nec tunc deponēdi sunt:sed sub intermi natione diuini iudicij obtestandi vt non ministrent.s.de tem.or. quesituz.(Minime).lxxiij.di.si qui clerici.placuit.⁊.c.gesta.⁊.c. honoratus.⁊.c.cōsuluit.(Contrariuz).j.q.vj.sicut.xxij.q.iij.dis plicet.viij.q.j.in scripturis.(Preferant) in stallo ⁊ honore.(Vti les).lxxiij.di.consuluit.forte quia sunt prudētes in tēporalibus. l.di.accedens.(Auferuntur.) qualiter cogendi sunt si necessitas vel vtilitas sit eos ꝓmoueri ad ordines vl dignitates.no.lxxiij. di.in prin.(Auferātur.) si noluerint promoueri:quia si voluerint promoueri: cum crimen sit occultū nō poterant eis auferri bene ficia:si queras an possint ꝓhiberi ab ordinib⁹.Rñ.vt dixi.s.de temp.ordi.ad aures.superior autē licet dicat subdit⁹ qꝫ lesam ha beat conscientiā nō debet ei credere:⁊ pōt ordinare eum vel alij cōmittere ordinandū.j.de offi.deleg.pastoralis.§.penūlt.j.de si mo.per tuas.iij.nō autem credimus qꝫ nolens promoueri possit excōmunicari cum nemo ꝑcise cogendus sit crescere.lxxiij.di.ge sta.⁊.c.vbi.item sequit hic incōueniens: excōmunicatus in se no uit impedimentū irregularitatis vel aliud quare promoueri nō potest ⁊ ex alia parte:cum ꝓ offensam manifestā inobedientie sit excōmunicatus nō est absoluēdus nisi satisfaciat.sic nunqꝫ absol uitur.j.de ver.sig.ex parte.item hec decre.⁊c.videt dicere qꝫ tm̄ per subtractionē beneficiorū cogendus sit.lxxiij.di.c.j.ij.⁊.c.vl. sed contra.c.di.c.j.solue vt tibi.(Compellas.) hic colligit differē tia inter hunc casum siue hanc penam ⁊ superiorem: quia hic co gitur per subtractionē promoueri:cum nō dixerit se criminosum superior nō cogit ꝓmoueri:licet auferat ei beneficiū.(Per amis sionem.) ad tempus.in hoc enī casu nō ex toto auferunt sibi loc⁹ ⁊ beneficium ⁊ alijs conferunt: sed tm̄ ad tempus quousqz ordi nes recipiat.⁊ hoc innuit verbū: compellas. si enī auferant sibi ex toto nō compelleret vlterius ꝓmoueri. in supiori aūt casu sibi perpetuo auferet beneficiū statim cum ꝓmoueri recusat.

AUres nostras.vt pu tabas.nam si in veritate esses perit⁹:ita munit⁹ esses regulis qꝫ in singulis egritudinibus ꝑterita ꝑsentia ⁊ futura cognosceres:vt dicit hypo.(Remordet) qꝫ imperite ege ris.als euentus mortalitatis non imputat medico.ff.de offi.ꝑsi. illicitas.§.sicuti..ff.ad.l.acquil' qua actione.§.vlt.ff.de var.⁊ ex tra.co.si medic.vel etiam si remordet conscientia qꝫ egeris negli genter.ff.manda.si fideiussor.de hoc no.j.de homi.tua.

QUam bone suspensionis. Ab officio ⁊ beneficio:si quis suspēditur simpliciter non addito ꝑpetuo:tamen ꝑpetuo intelligitur suspē sus si fit cum causę cognitione.s.sententiando ⁊ diffinitiue: si pro cessum est criminaliter agendo vel inquirēdo vel alias ciuiliter agendo de crimine.ar.j.de act.inquisitiōis:⁊ tunc statiz possunt eius beneficia ꝓferri alijs cum sit dānatus per sniam: vt no.j.de concess.preben.lras.si non sententiādo diffinitiue:sed interloquē do vel cum ad hoc nō ageretur suspensus sit aliquis simpliciter nō intelligo eum suspensum perpetuo.s.de cōsti.ex litteris.sed si esset temporalis iudex ⁊ nō exprimit causam suspensionis qui su spendit intelligat suspendisse toto tempore sue administratiōis. ff.de pe.l.vlt.hoc non credo:immo semp erit suspensus quousqz absoluatur ne rumpat neruus ecclesiastice discipline.xxiij.q.vj. excōicatoꝝ.s.de consue.cum inter vos.si vero exprimit offen sam vel euidenter apparet vel ꝓpter contumaciā suspendit que forte pendente lite cōtingunt:intelligitur suspendisse quousqz sa tisfaciat de cōtumacia vel offensa ꝓ qua suspēsus est.ij.q.v.ꝑsbr. lxxxj.di.si qui sunt.⁊ idez intelligimus in statutis factis: sic.s.vt si aliquis in aliquo negocio fuerit inobediens qꝫ sit suspensus.s. de consti.ex litteris.vbi no.⁊ horū beneficia nō debent alijs con ferri nisi primo ab eis sentētialiter remouent.⁊ idem etiaz intel ligimus si sint excōmunicati.si enī ꝑ suspensiones tēporales vel excōmunicatiōes intelligunt priuari ecclesijs:nisi super eis fera tur sententia:vt no.in glo.omnibus.vbi autē.s.ad tempus suspen ditur statim finito tēpore redit ad ecclesiā ⁊ cessat suspēsio.ff.de postu.puto.secus est si sit suspensus quoscqz satisfaciat: quia tunc necessaria est specialis absolutio etiam post satisfactionem .ij.q. v.ꝑsbyter.Ratio autem diuersitatis ea esse potest: quia cū certuz tempus habet suspensionis:nec aliud exigit nulla potest esse du bitatio de eius absolutione.sed quando dicit:quousqz satisfaciat multe possent esse dubitationes:quia vnus diceret plene satisfa ctum ⁊ alter negaret.alij cōtradicunt.(Habuerat.) omnibus enī beneficijs tam habitis ante excōicationem qꝫ postea acquisitis debet spoliari per sententiā si p annū in excōicatione vel inter dicto ꝑmanserit: ⁊ sic intelligimus hoc.c.⁊.xj.q.iij.rursus.ꝓ quod c.mitigatus est rigor capituli qō precedit in.c.q.si quis ꝑsbyter. vbi dicitur qꝫ statim post excōicationem locuz amittit nisi statim docuerit de iniusticia sententie:⁊ post talem sententiā lataz post annum sup amissione beneficiorū nō audietur vlterius sup eis: vt in dicto.c.rursus.sed tm̄ sup crimine ꝓ quo bi fuerint excōi cati audient'.C.de requi.re.l.ij.⁊ posset etiam dici qꝫ solus lapsus anni sine sentētia amotionis a beneficijs sufficit vt vlterius non audiatur sup beneficijs.⁊ ita videt loqui.c.rursus.que autem di cuntur in excōicatione eadem intelligo in suspensione.ar.hic.⁊ li cet hic dicat de triennio idez est in anno.j.de cleri.nō resi.ex tue. contra.s.vbi non expectat nisi per sex mēses: sed illa in alio casu loquit.s.quādo latitans possit spoliari ecclesia etiaz sine delicto. hic autē loquit in ꝑsente excōicato.(Postmodū.) hic habes qꝫ su spensi eligi nō possunt.de hoc no.s.de cōsue.cum dilectus.

ADultis.decreuit lx.di.nullus in episcopū.(Ha buisse.) supple sacros.nam primitiua ecclesia subō.ha buit.xxj.di.in.§.j.⁊.xxv.di.c.j.(In quib⁹) ꝟba inno. sunt.(Haban⁹).xxxij.di.erubescāt.(Et iterū).xxxij.di.nemo.(Sy nodo).xxxij.di.si q eorū.(Statuisse).xxxij.di.aūt.xxvij.di.nulluz.

QUam in domō. respectū).j.q.j.q. busdam.laici for te habebāt.(Laici.) dicunt quidā indistincte qꝫ si quis suis ꝑcibus ordinet qꝫ simonia committit ⁊ inducit pro se ar.j.q.j.ordinationes.viij.q.j.in scripturis.j.de iurepa.p tuas.sed certe nō sunt illa violenta.ar.quidā tamē hoc concedit si est indignus.sed si est dignus:licite porrigit ꝑces supiori ꝑ se.

j.q.j.§.nunc itaq3.⁊ etiā canonicis vt exp̄ssē habes.j.de simo. tua.nōne licitum est cuiq3 desi derare ꝓ deo ⁊ rogare vt sorti dominice assc̄ribaf vt sacramēta sibi liceat in sacerdotali ordine ministrare:ꝓterea papa ad multorū petitiōes petētibus confert beneficia.s.de rescrip.capitulū.⁊.c.seq.si quis autē rogat electores vt eligaf ad curam animaꝝ vel in p̄latū tanq3 abbatosus honoris illicite sunt p̄ces.j.q.j.nullus itaq3.⁊.q.vj.sicut.C.de epi.⁊ cle.si quanq3.si autē p̄cibus alienis ordinaf vel p̄moueatur quis:⁊ sunt p̄ces carnales ⁊ ꝓ indigno simonia ꝓmittitur.j.q.j. de ordinationib⁹.⁊.c.sunt nōnulli.si vero sunt ꝓ digno licet sint carnales dūmodo nō habeant respectū ad p̄ces vel ad meritum eligēdi vel ꝓmouēdi vel ordinandi non cōmittit simonia:vt h̄. j.q.j.quibusdam.si aūt sunt spirituales iuste sunt p̄ces:⁊ non cōmittit simonia.j.q.j.latore.Forte melius dici posset q3 si quis ue ꝓ se siue ꝓ alio reget siue electores siue quoscūq3 alios etiam ꝓ indigno siue ꝓ dignitate siue ꝓ bñficio non dicit habē bñficiū simoniacum:si3 peccet in iustas p̄ces fundēdo:nisi faceret intendens obligari collatori bñficij ex p̄cibus vel exhonorare illū quē rogat ab aliquo fuitio quod ei fecerat ꝓ exauditione p̄cum.Jdē enim reputo remittē quod dare ⁊ bñ ē remittē cum remittit obligationē naturalē q̄ est antidota:ar.ff.de calum.l.ij.in p̄in.⁊.iij. in p̄n.ff.de peti.here.si3 si.§.ꝓsuluit.j.q.j.siqs neq3.Et p̄ōt ea esse rō:q3 ad hoc q3 sit simonia oportet mun⁹ interuenire.j.q.j.sunt nonnulli.he aūt p̄ces non ꝓ munere danf vt diximus:quia si ꝓ munere danf ⁊ offerenf:tunc secus esset.si3 ꝓ ꝓsilio si3 sepe inhonesto q̄n a se porrigunt ⁊ etiam ab alijs aliq̄n:si3 tamē non semp puta si solum deum in sua ꝓmotione attēdit ⁊ non potētiam vel diuitias seculares:si3 tamē si3 ipe simoniacus sit q3 ita male rogat j.de simo.tua.non tamē ille qui rogaf est simoniacus:nisi dans bñficium vel dignitatē p̄ces secutus ꝓpter p̄ces dederit:vt h̄ colligif a contrario sensu.immo ⁊ si p̄ces ꝓ indigno secutus eēt nō tamē renunciare tenef nisi forte exp̄ssisset q3 ꝓpter p̄ces facit.j.ō simo.c.vlt.⁊ idē est etiam si pecuniam daret:argu.eiusdē decr.si3 quid si dedit alij vel p̄ces porrexit alij ex pacto.s.q3 ꝓpter dataꝝ pecuniam vel p̄ces porrectas det opam q3 habeat bñficiū.Rñ. idē ac si dedisset collatori bñficij.j.q.v.p̄ntiū.nec distinguo vtrū fiant p̄ces ꝓ digno vel ꝓ indigno.Jtē carnaliter an spiritualiter fiant cum hocipo sit indignus:⁊ hocipo sint p̄ces carnales q3 ex pacto ꝓpter p̄ces vult habere bñficium. si aūt faciat adulationem vt bñficium habeat p̄ōt dici munus ab obsequio ⁊ reputandus ē simoniacus ſm p̄dictam distinctionē.j.q.j.ordinationes. ⁊.iij.c.sequē.tamē non tenef illud bñficium resignare:arg.j.de simo.c.fi.(Non ascēdat)forte erat irregularis qui tamē p̄ōt esse abbas:arg.l.di.accedēs.⁊ non sacerdos:vt ibidē:arg.C. de his qui imple.sti.l.j.vel.xj.abbas.n.potius ē nomē sollicitudinis q3 ordinis vel honoris.xviij.q.ij.hoc tantū.

Quam contingat statutum.

lxviij.di.qñ.(Jmpositio)q3 idem ē q3 bñdictio.j.q.j. manus.de hoc no.s.de sup.negli.pla.c.j.(Ordo)qui appellaf psalmistatus.⁊ sic apparet psalmistatum esse ordinē. xviij.di.psalmista.arg.contra.xciij.di.a subdiaco.lxxvij.di.illud ⁊ bunc ordinē ꝓfert q3libet sacerdos.xxiij.di.psalmista. arg.contra:quia non d3 ordinari sine titulo.lxx.di.c.j.⁊ titulum conferre non p̄ōt.xvj.q.vij.nullus omnino.S3 rñdeo illud capm dicere q3 non p̄ōt sacerdos dare p̄bendas de nouo in locis vbi dare nō ꝓsueuerunt.sic.s.q3 vbicunq3 sit hēat eas ⁊ non residēs in ecclia sine licētia epi:si3 in bñficijs quasi vñ viuat dare p̄ōt. vel dic q3 illud.c.ē locale:vel loquif de p̄bendis bñtibus curam animarum vel dic q3 si3 sacerdos non haberet bñficia que conferat ordinato d3 tamē potestatē conferēdi psalmistatum vel ad suū patrimonium.j.de p̄ben.tuis.vel si ab alio sibi ꝓferaf bñficiū. de hoc tamen ordine credimus q3 si obmittaf ⁊ ꝓferaf vel lectoratus vel hostiariatus q3 non ē repetēdum.si3 si aliqs alioꝝ ordinū omittatur recipiēdus est. Ratio diuersitatis ē:quia in hoc ordine nullum officiū speciale cōcedif.si3 in alijs sic ⁊ recipiēdo quemlibet alioꝝ ordinum videf recepisse potestatē faciēdi omnia q̄ ad hūc ordinem ptinent.immo aliq dixerunt q3 iste ordo abijt in dissuetudinē.si3 nos hoc non credimus.

Intellexim⁹.s.ad monasteriū)ordinis sancti bñdicti.(Canone).xix.q.iij.mādamus.(Reuertaf)si monasteriū eum petierit. vij. q.j.non oportet.ipe tamē repetere non p̄ōt:vel de nouo spolianduſ ē:arg.s.de renun.q3 in dubijs.non.n. melioris ꝓditionis d3 esse delinquēs q3 non delinquēs.(Lucullam)si tamē erat monachus.arg.xciij.di.p̄cipimus.xxxiij.q.v.q3 deo(Exercere).j.de regula.l3 contra.So.illud intelligif cum licētia petita transiuit.⁊ ideo redire nō p̄ōt ad canoniam priorē h̄ cum licētia non petita si3 ptra.j.de regu.sane.vbi dicit q3 si locus ad quē transiuit est arctior q3 ibi manere p̄ōt.si3 ibi fuit pmissio siue dispensatio. vel hic strictioris vite erat canonici regularis q3 monasteriū monachorum.arg.j.de regu.sane.S3 oppones si licētia non petita h̄ trāsiuit:ergo fuit apostata:⁊ sic nō d3 ꝓmoueri.iij.q.iij.btūs.Rñ. si3 fuerit apostata:non tamē impedit eius ꝓmotio post pnīaz.s de tem.or.c.vlt.⁊ no.e.ti.ex tenore.nisi ordinē in apostasia susce pisset.j.de apo.c.vlt.vel dic q3 licite trāsiuit ⁊ licite rediit:quia ibi nō inuenit religionē q̄ ibi credebaf.vel dic q3 si transisset etiā ad minorē religionē nō est tñ apostata:quia in nullo venit ptra ea q̄ sunt de substātia ordinis cum semp in alicuius obediētia fuerit.

Accepimus te infestāter.

Supple ⁊ conquerēte de nobis q3 sup eoꝝ ꝓuisione tibi scribimus cū sint indigni:⁊ his papa respondet. (Acideo.)sed si hanc diligētiam obmiseris:sed quia hāc diligētiam habere noluisti.⁊ ideo tibi est imputandū vt de cetero ptra eum nō audiaris.(Contra illos.)petentes beneficiū.nam cū sint connexa ⁊ ordo ⁊ titulus.vt.lxx.di.c.j. vno dato: reliquū dare tenetur.j.de p̄eben.cum scōm.⁊ ideo de mero iure nō debet cōtra eum admitti exceptio ordinatiōis de crimine.ad idem.iiij.q.iij. si quis testib⁹.nisi deliquerit vt hic:vel nisi de nouo ad eius notitiam puenerit ⁊ sup hoc fidem faciat.j.de excep.pasto. sed certe nec de eo q3 post ad eius notitiā ꝓuenit p̄ōt excipere:tunc.s.si eu3 teneref examinare examinationē nō fecit:quia tunc non ꝓdest ei ignorātia.ar.op.de clan.despon.cum inhibitio.§.si quis.nec l'a ista dicit q3 audiaf ordinator de crimine ordinati:licz dicat papa q3 faciat eum examinari ⁊ qui alios p̄ter ordinatorē audit.p̄ōt tñ verius dici de equitate q3 exceptio criminis siue p̄cedentis siue sequētis ordinationē semp habet locū:quia beneficia nō debent conferri nisi dignis.s.de rescrip.cum a deo.j.de p̄sump.dudum. ipse tñ qui talem ordinauit puniēdus est.j.c.ꝓi.sed si obijceref illiteratura vel irregularitas siue p̄cedens ordinē d3 tñ nō esset in culpa siue sequēs nō audif quin teneaf sibi dare necessaria.s. de tem.or.vel nō est cōpos.xxiij.di.si quis.⁊ facile talis dispēsationem habet.j.de fil.p̄sby.veniens.ꝓposuit.si aūt a p̄decessore eius esset ordinatus non idoneitatis de mero iure admittit exceptio:sed h̄ l'a cōtra dicit.sed expone nō poteris ꝓtextu exceptionis q̄ tu ordinasti:vel dic speciale in hoc casu vt successor teneaf nisi alius p̄sentauerit:quia tūc habet exceptionē q3 p̄sentator primo cogaf in necessarijs ꝓuidere.j.de p̄bē.cū scōm.⁊ si p̄sentator nō posset ꝓuidere:nec in mēsa habere ordinatū tenebit eps cuius culpa fuerit aliquē ordinādo sine titulo.lxx.di.c.j.vel nisi alius sit sicut archid⁹.ad quē spectat de officio.j.de offi.archidi.ad hoc qui ipm examinauerit ⁊ ordinandū p̄sentauerit:tunc aūt q3 iuste potuit ignorare p̄ōt excipe de idoneitate:⁊ in his casib⁹ intelligif finis huius decre.⁊.j.de p̄bē.cum scōm. vbi dicit q3 p̄ōt excipe de idoneitate ⁊ archidi. examinator punit ⁊ forte in ꝓuisione ordinati.xxiij.di.q̄ñ.de examinatione tñ dic vt no.j.c.ꝓi.de quāti tate aūt ⁊ qualitate bñficij semp p̄ōt excipere.est tñ dignū no. q3 licet eps nō possit de crimine excipere:iudex tñ de suo officio inqret.vnde habes q3 hic papa mādat tales examinari:vt h̄.⁊.j.de p̄bē.cū scōm.ar.ij.q.vij.querendū.ff.de postu.quos phibet.de ap.constitutis.ff.de adul.l.j.§.si publico.de peti.here.l.vlt.si aūt alius eps mādet alij q3 ordinet:tūc ⁊ si mādās nō esset sufficiēs: tamē ordinator ad p̄uidendū ordinato nō tenef.ix.q.iij.epm. (Predecessoribus.) no.successorē teneri nō dico de delicto:sed de facto defuncti.de hoc no.j.de p̄bē.cū scōm.(Reputare).xxviij. di.diaconi.viij.q.ij.dilectissimi.j.de cleri.cōiu.diuersis.j de actj. nulli.j de sen.exc.in p̄sentia.ff.de libe.cau.si qs sciens.lxxiij.di.c. gesta.(Prouidere)vbi tñ p̄uisio ad epm ptinet.ar.j.de offi.or. licet in corrigēdis.⁊.s.de rescrip.abbatem.

Quam sit ars artiū.instruāt.

No.q3 nō loquif de examinatione q̄ qñq3 spectat ad archidi.j.de offi.archi.ad hoc.sed de quadaꝝ instructione sacerdotū tñ quā necesse h3 eps facere.⁊ ex hoc satis colligitur q3 ꝓpter examinationē archidi.non excusaf eps:cum ⁊ ipi instrudēo cognoscere possunt an sint digni.q3uis posset dici h̄ locum h3e q̄ nō est archi.q3 examinet.⁊ est no.q3 vbi nō ex officio: sed de speciali mādato aliqs examinat nō teneſ ꝓuidere examinator:sed mādans.secus si ex officio mādaret:vt no.s.ꝓ.c.Rñ. melius dicit q3 hec distinctio nō h3 locū quo ad ꝓuisionez ecclie: quia a neutro debet ei ꝓuideri nisi sit dignus.s.c.ꝓi.sed h3 locū quo ad penā ordinātis ⁊ examinātis ⁊ prouisionē necessariorum

vt ħ.(Ordinatos) ex mala ordinatiõe indignº apparet ordinatoꝛ.lxxxj.di.tantis.ar.j.de reg.iur.q̃uis.C.de rescin.vẽ.q̃q̃s.ꝛ intelligo hoc qñ p scipsuz examinauit.si enī p alios ipi tñ puniẽ tur.xxiij.di.qñ.nisi sit ei imputandũ q malos ad hoc officiũ destinauit.ff.nau.ca.sta.l.vlt.§.hac.ꝛ.§.seqn.qđ melius videf.

Quamuis multa tolerare.

Substantiã enī sacerdotij ꝛ saltem in epis ꝛ diuinit9 tradita eloquia ꝛ diuinaruz scripturarum doctrina. xxxviij.di.omnes psallentes.

De sacra vnctione. Rubꝛica.

Quam venisset.

(Apud nos.) Bꝛecos scribit eniz patriarche constantinopol.latino.sed ꝓmus añ euz fuerat ibi patriarcha grecus a quo iste epꝰ erat ꝓsecratus.(Suppleri).j.q.j.§.ecce.(Coꝛ).i. anima q̃ hic iõ dicit coꝛ: qa in aīa nõ fructificat vnctio vbi de coꝛde ꝛ volũtate ꝓcedat.(Infirmat).xcv.di.§.sed istud.(Fidei).i.fideles pbyteri.vel.i.fm fidez scãm.(Infirmũ) idest infirmo ꝓderit ꝓtra infirmitatẽ coꝛporis:vt vel eam minuat vel vt patientius tolleret ꝛ etiã ꝓficiet ad saluté eternã.(Vnctionẽ).i.vnctio.i.gꝛa spũs sancti inuisibilis q̃ fiet in aīa coꝛpoze exterius vncto.(Signum.)vt ꝓter id qđ ingerit sensibº hoīum.s. ipam vnctionẽ ꝛ caracterẽ aīe infixũ ꝛ aliud faciat venire in noticiã hoīum.s.gꝛam aīe infusam:sed ipse caracter ante sit impꝛessus sacꝛm est dum efficit qđ designat:quia infusiõis gꝛa in aīa cã est ꝛ idipm designat vt post id qđ ingerit sensibº hoīum.s.ipam vnctionẽ ꝛ caracterẽ ante infixũ aliud faciat venire ad noticiaz hoīum.s.gꝛam aīe infusam.hic etiaz caracter aīe impssus est sacramentũ:quia facit qđ significauit:qz ꝓter id qđ designat.s.gꝛe infusionẽ ꝛ etiaz ipsius gꝛe infusionis cã est vnde sequit q si di(q designat).s.salutẽ.(q designat) qđ designet vnctio.quid oleũ. quid balsamũ inferius dicit.(Catheciminoꝝ.).i.quo vnguntur cathecumini ꝛ infirmi.l(Et cõficit) supple ad exhibẽdũ extremã vnctionẽ.(Conficit.) ꝛc̃.nam ꝛ de crismate fiunt exteꝛiores vnctiones vt sequit.(Mistica).i.significatiua.i.ꝓpter significationem.(Abintus.)ꝓcedit.i.de ꝓscientia.(Moꝛtis) supple ducẽtis. (Coꝛtina).i.fidelis vnº aliũ ad fidẽ p bona opa trahat.(Vnguẽto.s.crismate.(Vnge).i.mentẽ humilia vel.i.mentẽ misericoꝛdie habe.(Et fac.).i.mũda opa fac.(Distillauerint).i.opa mea dederunt bonũ odoꝛẽ alijs.(Oleo).i.crismate in cuius confectione est oleũ.(Balsamo).i.crismate in cuiº ꝓfectione est balsamũ.(Sicut) ad id qđ seipsuz.s.ad salutẽ.(Illiº).s.xpi.(Cap̃.).xxxiij.q.v.cum cap̃.(Vnxerit).i.mihi gꝛam infundit.(Euãgelizare).i.ꝓdicare. (Annũ).j.q.j.iudices.(Delibutio.).i.vnctio.(Capitis).i.xpi.(Differentia).xcvj.di.duo.(Nos).i.oẽs xpianos.(Vos) xpiani.(Benus).i.electi generis hoīum.(Regali).i.estis reges.i.bene vos regentes ꝛ estis sacerdotes.i.scã exempla exhibẽtes.(In pectoꝛe.) xcv.di.puenit.de cõse.di.vj.de his.(Manº) de cõse.di.iiij.de hic. c.pbyteri.ꝛ.c.nouissime.vbi istaz vnctionũ significatio habef. (Per cap.)q hic intelligit idẽ qđ verteꝛ.(Oculi).i.intellectº.(In capite).i.mẽte.(Cuiº)mẽtis.(Odoꝛẽ).i.ad eiº famosissimã mĩa coꝛdiã.(Nomẽ).i.cuius fama est de infinita mĩa.(Simplex.) de conse.di.iiij.pꝛesbꝛi.(Idem).xcv.di.puenit.ꝛ.so.illud ad tps' p scãdalo fuit tolleratum:sed hodie si sacerdos simplex crisma nihil ageret.s.de ꝓsue.quãto.ij.q.vij.accusatio.(Vicarij).lxviij.di. quoꝝ.(Venerat.)ad robur.sed p baptismũ bñ erant absoluti a pctis.(Catheciſmo).i.diluuio.(Inducat.)hic colligit aperte aliũ oꝛdinẽ in substãtia habuisse diacoñ.in veteri testamento.aliũ in nouo.als iudaizare videf ecclia in idẽtitate.(Baculo.) de conse. di.j.nullus.xlv.di.disciplina.(Per histoꝛiã.)no.q cũ petrus misisset marchialẽ ꝛ collegã in germanias: moꝛtuus est marchialis ꝛ collega redijt ad petrũ ꝛ petrus dedit ei baculuz ꝛ pꝛecepit ei q̃tangeret moꝛtuuz ꝛ diceret ei surge in nomine dñi: ꝛ q̃iret ad pꝛedicandũ:qui cũ.xl.die a tẽpoꝛe moꝛtis redijsset ad euz tetigit moꝛtuũ ꝛ surrexit:ꝛ ne qz post nõ recuperauit baculũ nõ vtif eo. hec est hystoꝛia mistica:ratio est:qz baculus in summitate habet recuruationẽ quasi ad trahendũ qđ pape hic nõ est necesse:quiã nullus ab eo diuertere põt.item p baculum designaf cohertio.accipiunt ergo reliqui pꝛelati baculum a superioꝛibus in signuz q̃ accipiunt cohertionẽ:sed cũ papa a solo deo habet potestatez nõ debet habere baculum.xxj.di.in nouo.ꝛ.c.q̃uis.

De sacramentis iterandis vel non. Rubꝛica.

Postoralis.

ꝛ.j.cõsulere.) Iz nõ respõdeat.tu dic q nõ dz ministrare anteq̃z suppleaf.lij.di.sollicitudo.j.eo.c. vlt.alij dicũt q manº impositio nõ est de sba oꝛdinis ꝛ iõ celebꝛare põt.(Manuuz).i.bñdictionem.j.q.j.manº.ꝛ h manº impositio fit nõ solũ subdiacono:sed in minoꝛibº oꝛdinibº cõstitutis.lxix.di.c.j.(Cõsecratoꝛia.)manº impositio autẽ nõ fit nisi diacono ꝛ superioꝛibº. j.e.c.vlt.xxiij.di.subdiaconº.tu dic q he impositiões nõ sunt necessarie:qz vꝫ lꝛa est diaconatº.(Delinitº).i.vnctº fm verã lꝛam q̃ est diaconatº nõ est necessaria ista glo.qz diaconº bñ recipit manus impositionẽ.(Supplẽdus).s.ti.ꝓi.cũ venisset.in ꝓn.j.q.j. §.ecce.j.e.c.vlt.(Supplendũ)qz sibi fiet manº impositio:ꝛ dicef oꝛo q̃ dicit qñ fit manº impositio.j.c.vlt.sed in scõo casu vbi oleo vnctº est non credim9 balsamo vngendũ de quo oleo ꝛ balsamo fit crisma.s.ꝛ de crismate vngendũ est.s.ti.ꝓ.c.j.circa ꝓin.erat ergo crismate vngẽdus ꝛ oꝛo dicenda q̃ dici ꝓsueuit cũ crismate vngit:lz dicta fuerit nec hz ī hoc sacꝛo vbi nõ sũt diuersi actº locũ qđ omissuz est caute supplendũ:sz q̃si totũ est iterandũ nisi forte ꝓpter aliquas solẽnitates q̃ nõ reiterabunt si ꝑmo facte fuerũt.

Dobis humiliter exhumã

dos.) qz nõ sunt in culpa qdqd de coꝛpoꝛibº eoruz fit post moꝛtẽ:sz si elegissent scíẽter ab eis sepeliri crederem exhumãdos cum grauiter deliquerint.lxxxviij.di.c.fi.

Presbyter ꝛ diaconꝰ ritu.

De ritu aplico inuenit in epla ad titum alꝰ thimo.q manº ꝑponebat oꝛdinãdis ꝛ q̃ oꝛones fundebat supeos:aliã aũt formã nõ inuenim9 ab eis seruatã.vñ credim9 q̃ milt essent forme postea inuẽte sufficeret oꝛdinatoꝛi dicere:sum sacerdos vel alia eq̃pollentia vba:sz subsequentibº tpibus formas q̃ seruanf ecclia oꝛdinauit ꝛ sunt tante necessitatis dicte forme q si eis nõ seruatis aliqs fuerit oꝛdinatº supplendũ est qđ omissuz ẽ: ꝛ si forme seruanf caracter infigit aīe.i.figura ītellectualis ꝛ indeficibilis oñdens oꝛdinẽ collatũ ipsi cõsecrato: nec mireris si p istitutionẽ ecclie infigit caracter in aīa cũ aīe sint de iurisdictiõe pape ꝛ spũalium patruz:vñ sup eis cõstitutiones suas facere põt dũmodo nõ sunt ꝓtrarie ꝓstitutionibº dei.ar.x.di.suscipitis.xcv. di.cuz ad verũ.j.de ma.ꝛ obe.solite.ꝛ ar.ad hoc.j.q.j.q deo.vbi dicit q impatoꝛ facit p suas cõstitutiones q caracter militaris indiuisibiliter affigit militi:ꝛ posset dici q ille caracterq infigit ex cõstitutione impatoꝛis nõ infigit intuitu aīe principaliꝛ sz coꝛpis qđ ex eo apparet:qz moꝛtuo milite aīa nihil ex illo caractere cõsequit:in monachatu aũt nõ videf q infigaf caracter:qz papa facere posset q nõ esset monachus q oꝛdinez cõstituit monachoꝛũ. ar.j.de sta.mo.cũ ad mo.(Omissuz.)manº impositio.(Iterãdũ) oꝛdo.(Statuto.) no.hysdẽ tpibus supplendũ q̃bus cõferendũ.s. in q̃ttuoꝛ tpibus.s.de tẽp.oꝛ.c.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ se.(Supplendi.)in sabbato enī quattuoꝛ tempoꝝ vocabif h sacerdos ꝛ manº impositio q̃ defuit in oꝛdinatiõe modo supplebif ꝛ dicenf oꝛones q̃ ꝑcipiunf dici qñ fit manus impositio:qz ipse manº impositiõi adherent ꝛ de manus impositione fit mẽtio in oꝛonibus:forte ꝛ idem dicim9 si omissa fuerit vnctio.s.ti.j.c.j.ꝛ est verũ q nõ est iterandum:sz supplendũ vbi diuisi ꝛ diuersi sunt actº sicut est in oꝛdiatione sacerdotis vbi alius actus est tenere manº sup caput:aliud dare ei calicẽ:aliud patenã:aliud inungẽ.quoꝝ si aliqđ fuerit legitimũ factũ:nõ erit postea reiterandũ vt h.quidã tñ dicũt q hec duo.s.de patena ꝛ calice nõ sunt supplẽda:qz non sunt de sba:tñ securi9 est supplere:sz si parte dixisset oꝛonis ꝛ nõ totã: nunquid esset tñ medietas oꝛonis dicẽda? ꝛ dicim9 q a capite dicẽda est: tñ in oꝛdinib9 multe oꝛones possunt esse q̃ nõ sunt de sba oꝛdis. vnde si alꝛ oꝛdo legitime collatº erit ꝓpter h non iteraref:sed si aliqua deessent de his q̃ sunt de sba oꝛdinis vel de q̃bus dubitaf an sint de sba vel etiã de solennib9 cũ post moduz illa que sunt de substãtia supplenf ꝛ alia oꝛa omissa suppleri debẽt:sed qđ si vixisset tñ vnã manũ?nunq̃d postea tñ altera manº vngef? ꝛ ẽ dicendũ q sic.ar.h.qz iterari nõ debet:qz iam cõstat vnã manũ vnctam:ꝛ vbi in oꝛonibus dicit manº in plurali diceref manum in singulari ꝛc̃.in oꝛonibus si nesciaf q̃d sit de sba si facta esset vnctio in aliquo ꝛ nõ dicta oꝛo dicẽda erit oꝛo ꝛ nõ facienda vnctio sed nõ ecõuerso:qz oꝛo adhererе dicit vnctioni ꝛ nõ ecõuerso q ex ipsis oꝛonibus apparet q̃ de vnctiõe faciũt mentionẽ: sed nos ꝓtra credim9 :qz ex quo actº nõ sunt diuisi q etiã si oꝛones dimiserit.iterũ faciẽda est vnctio.quomõ enī diceret sacerdos:sacrificare dignare p hãc vnctionẽ.s.ti.ꝓi.c.j.ꝛ in baptismo exꝑssius apparet:qũo enī diceret:ego te bap.nisi īmergeret:lz ꝓius etiã

imersus esset.ar.j.de bap.c.j.sed si nō posset suppleri p eundē q ordinauit:pōt p aliū suppleri:ꝛ nunqz debet p aliuz suppleri si p primū ꝓfici pōt.vij.q.j.nihil.qō etiā obtinet in officijs vesptinis ꝛ alijs.vij.q.j.illud.sed si comsparsisset oleū sup man⁹ ordinādi ꝛ inuasisset eū infirmitas anteqz vnxisset:alius supplens:vel ipe alia vice oleū fundet ꝛ a capite incipiet:qz lz actus diuisi nō sint iterādi:si tñ vnus act⁹ nō ꝓficiaꝭ a capite incipieꝭ.vñ si qs inter conficiendū sacrm eucharistie dū est in verbis illis.hoc est corp⁹ meū.deficiat.alius incipiat a capite.s.ibi q pridie.idem dicimus in baptismo.sed si celebrato sacramēto eucharistie vel corporis deficiat:alius nō incipiat a sacramēto corporis lz sanguinis.(Jm positio.)falsa lr̄a est impositio ꝛ vera est suspensio extracta de registro.(Effunditur).i.dicit cū deuotione.

De filijs presbyterorū ordinādis vel non. Rubrica.

ET filii presbyterorum.

vt statuim⁹.sup̄. (Ex fornicatiōe.) ꝓpter honorem sacrorum ꝛ ꝓpter detestationē paterni criminis prohibent tales ab ordinib⁹.secus in secularibus dignitatibus.ff.de decur.spurij.l.ij.§. nullū.(Ex fornicatiōe).s̄.de elec.cū in cunctis.xxxv.q.iij.de incestis.(Ad sacros.) hic vī q ad minores ordines ꝛ p ꝓsequens ad beneficiū sine dispēsatione valeat pmoueri.ar.lv.di.c.j.cōtra credimus p id qō legiꝭ.j.e.lr̄as.q̄zuis id possit itelligi speciale in filijs sacerdotū cū pene sint moliēde.de peñ.di.j.pene.(monach⁹) tūc in mōasterio vel canonia regulari pōt pmoueri etiā sine dispēsatione.alibi nō.sed nec in monasterio vel alibi prelationē habebit.j.e.c.si.nec ecclesiā secularē.xvj.q.j.legi.

HD presentiā nostrā. (vitas erat. sed nō exp̄sit.(Genit⁹) maxīe idez enī esset etiā si nō esset in sacerdotio genit⁹.vel etiaz si in eadē ecclia nō mīstrasset: sufficit enī ad ei⁹ electionē q sit fili⁹ sacerdotis.(Admoueas.)qz p obreptionē habeꝭ.de hoc no.s̄.de rescrip.cū dilecta.

DResentiū in paternis. maxīe.

Onquerēte nobis notorium.) ꝛ si est: nō pōt esse nisi notoriū.si.de transla.p̄la.quāto.ꝛ no.j.de coha.cle.ꝛ mulie.tua.

QUiens spoliasti. Primo iniquū videꝭ qō dicit h̄ decr.qz si sciuit eū filiū sacerdotis illi⁹ ecclie:nō pōt eū remouere:sz debet eū restituere.sed p̄.nā licitū est ei p̄ factū suū venire.lv.di.penitētes.xij.q.ij.nō liceat.j.de p̄ben.cum nō ignōres.s̄.de elec.nosti.vbi de hoc no.ꝛ multuz fuit iniqui⁹ si ignorauit eū filiū sacerdotis q ei ecclīam restituat:ꝛ tñ hoc statiz sequiꝭ in eadē decr.tertio videꝭ iniquū q̄ instituꝭ post amotionē legitimā istius debeat reuocari:sed primā ꝛ scōam iniquitatē solvit verbū positū in decre.s.spoliasti.qz enī spoliat⁹ fuit:restitui dz anteqz̄ cognoscaꝭ de canonico igressu.ij.q.j.notū.j.de resti.spol. in lr̄is.ꝛ.c.item cū qs.sz dices ex quo notū erat q esset fili⁹ sacerdotis nō dz fuari ordo nec etiā restitui.j.s̄ diuor.significasti.j.e. qm̄.sed rñdeo imo seruandū erat:qz forte de dispēsatione cōtendebat.ar.s̄.de elec.dudū.ij.vel potes dicere.s.q si sciuit credi⁹ secum dispēsasse:pōt enī esse regula generalis q vbicūqz ep̄s facit sciēter q est p̄ ius cōe ꝛ est tale factū in quo pōt dispēsare q̄ ꝓ dispensatione habebiꝭ.maxīe si nullus ex dispensatione ledi⁹.j.de biga.sup eo.ad idē.j.de cleri.cōiu.diuersis.cū enī ep̄s nō ꝓhibeatur dispēsare cū illegitime natis nisi in psonatibus ꝛ beneficijs curā aiarum habentib⁹.j.e.c.vlt.ergo licitū est dispēsare in alijs. j.de sen.excō.nup.q̄zuis sit ar.p̄.j.e.c.pe.ꝛ s̄.c.pri.alij dicūt ꝛ securius.ꝛ sic fieri cōsulo q ad hoc q intelligaꝭ dispēsare opz q p̄cedant ea q̄ hunc processū faciāt.s.q ꝑcesserit cognitio sūmaria super causis dispēsatiōis:puta an sit necessitas vel vtilitas vel alia iusta cā.ff.de in ius vo.libertus.j.q.vij.§.nisi rigor.cuz multis.c. se.imo plus dicūt quidā q necessaria est sīa dispēsantis vel potius decretū est necessariū sup dispēsatione ꝓcessa.s.dicēdo decernimus eum idoneum ad ordinē ꝛc̄.ꝛ forte vocabunt h̄ quorū interest.j.q.vij.qm̄ quicqd.qō nō credo alr̄ p̄sumitur temerariū factū epi nec dispēsatio habeꝭ.imo ep̄s puniet q nō fleret si dispēsasset sicut deberet in casu sibi dispēsabili.lj.di.q in aliquo.lxxxj. di.qōcunqz.de hoc no.j.de cle.pīu.diuersis.aliqui tñ dicūt hanc decre.p totū gr̄am cōtinere.tertia aūt iniq̄tas soluiꝭ in glo.q̄ incipit.ordie.nunqd si audit ep̄s missaz illegitime nati:vel si recipit ab eo ꝓcuratione visitatiōis:vel si alꝭ vtiꝭ eius ministerio intelligiꝭ dispēsare.Rñ.nō:qz p̄dicta regula intelligiꝭ qñ illud factum qō facit supior tale ē vbi req̄riꝭ cāe cognitio vel diligēs examinatio sic̄ ordinatio ꝛ ꝓfirmatio.s̄.de elec.nihil.ꝛ no.s̄.de postu.c.j sz nō ē tale audire missam alicuius.nā exq̄ dz ingrere de ordinando vel ꝓfirmādo ꝛ ep̄s talē ordinat vel ꝓfirmat vī de hoc ingsi uisse ꝛ ex certa scīa dispēsare.sz nō idez videꝭ si dicit ei q celebret missam:qz ꝛ h̄ lz aliqs debeat attendē a q̄ audiat.xliij.di.confessationes.tñ nō est talis cognitio vel examinatio q videaꝭ dispēsatio. Jtē nō sufficit patiētia vt videaꝭ dispēsare:sz exigiꝭ factum solēne vt est in ordinatōe ꝛ ꝓfirmatōe.qō nō est qñ recipit ꝓcuratione rōne visitatōis:qz recipe ꝓcuratōez nō est solēnis actus.ꝛ pati eū remanere in ecclīa post visitatōz nō est agē sz pati. Jtem nō est idē in excōmunicatōe:qz ordinādo excōmunicatū a se sciēter nō videꝭ ip̄m absoluē.ꝛ hoc ē iō:qz in absolutiōe ab excōicatione necessaria ē certa forma.j.s̄ sen.ex.cū desideres.j.rñ.(Jnotuerit)maxīe.nā ꝛ si nō innotuisset tñ spoliatus restitui dz per eius ordinādi ꝓfessionē.xxij.q.v.hoc videꝭ.alij dicunt q sufficit innotuisse quōcunqz.ff.de admi.tu.si p̄.§.vl.sz qs ꝓbabit innotuisse.Rñ.q dicit sciaz.ff.de ꝓba.veris.lxxxij.di.ꝓposuisti.q̄daz tñ dicūt p̄sumendū ꝑ ep̄m ex eo q examinauit vel examinare debuit.xxiiij.di.qñ ep̄s.ꝛ p̄sumiꝭ nihil de ꝓtingētibus obmisisse.xj q.iij.absit.s̄.de eta.accepimus.sz pōt ep̄s bñ rñdere lz examinauerit tñ p examinationē nō patuit.(Amoto)ordine iuris seruato puta qz vocabiꝭ institutus vt p̄dicat petitioni restōnis.iij.q.vj. hoc q̄ppe.vel dic cū factū esset notoriū.s.spoliatio ꝛ institutio huius spoli.iccirco nō erat necessarius ordo iuris: vt no.j.de coha. cle.ꝛ mu.tua.h̄ nō placet.vel dic q cū peteretur ab ep̄o restitutio ecclie cū institutus ab eo scit eam peti sibi p̄iudicat nisi defendat ius suū.ff.de re iudi.sepe.ꝛ no.s̄.de rescrip.ex pte decani.j.de re iudi.cū sup.ꝛ.c.q̄zuis.ꝛ idē si ageret ad cassationē snī p̄ se late occasione cuius alius institutus ē.j.de ꝓcu.ex insinuatōe.de his alꝭ no.plenius.(Restituas) p̄m eos q dicūt q nō intelligiꝭ dispēsare ordinādo nisi exp̄sse dicat. nō videꝭ q h̄ vltimū possit sustineri.s.q ecclīa anferaꝭ instituto sacerdoti cū ꝓstet eū canonice institutū.s.in locū eius q ē filius sacerdotis. sz pōt rñderi hoc ideo esse:qz sine ordine fuit spoliatus.vel dic q in hoc casu nō dicit detentorē amouendū: immo si alius detineret.nō.n. esset iste restituēdus.nec obstat qō p̄cedit in lr̄a amoto:alꝭ di.qz ibi subaudiꝭ si quē instituisti.ꝛ ita nō ponit p ꝓstanti aliquē institutum.ꝛ illa clausula.s.amoto ꝛ c̄.nō referet ad illū casum.s.qñ ignorās fecit: qz tūc nunqz ē sibi restitutio faciēda cū alius canonice eā h̄eat.sz ad p̄mū tm̄.s.qñ sciēs fecit. Jtē pōt intelligi q ep̄s amoueret eū si pōt vel qñ pōt si pōt sua ꝓpria volūtate:qz iste clericus expoliatus extūc nō hēbit cāz agendi p̄ eū.sz si hoc nō fecerit multiplr̄ p̄ eū agi pōt.nec mireris q iste filius sacerdotis restituiꝭ:qz hoc est ex dispēsatōe.vl dic q fili⁹ sacerdotis pōt iuste tenē ecclīaz q̄lsqz eā legitie dimittat.s̄.de renū.nisi cū p̄dē.§. p̄sone.ꝛ eadez rōne iste q male erat destitutus erat restituēdus.(Donec)in h̄ ē gr̄a sive dispēsatio q nō pōt eū remouē donec alibi sibi ꝓuideat cū alꝭ statī remoueri dz.s̄.e.c.ij.ꝛ.iij.cā aūt dispēsatiōis est:qz indignū est ꝛc̄.vt.j.c.pri.(Donec)nūqd p lr̄as ad vnū ep̄m impetratas cum hac clausula intelligis secum dispensari:vt quilibet possit ei in ecclīa p̄uidere.

DRoposuisti nobis.cōmittere.s.ꝛ bñ de gr̄a est qō sequiꝭ ꝓpter cāz h̄ positā:qz indignus ē ꝛc̄.(Assensū) sz q̄riꝭ nūc de assensu p̄zioni arg.lxiij.di.p̄ncipali.ꝛ viij.q.vlt.eleutherius. Quidā dicūt solus p̄zionū p̄latū debē eligē:ꝛ ipe hūc sbdiaco.ēliget q erit p̄latus:argu.j.de iure pa.postulasti. Alij dicūt nō negari h̄ qn ꝛ p̄zioni consensus regraꝭ. Melius dicas q sacerdos assumēd⁹ nō erit clericus ecclie sz tm̄ fuitor vt h̄ dic̄ exp̄sse.vel vicari⁹ tpalis q̄ supplebit q ille nō pōt.vij.q.j.pōtifices. Sz dices q̄re non p̄ntando indignū deuoluiꝭ ptās ad ep̄m:ar.s̄.de elec.cū in cūctis. Rñ.q̄daz aliud in clericis aliud i laicis vbi nō est tāta discretio in negocijs ecclīasticis:vñ laico ꝓcediꝭ variare ꝛ nō clericis.j. de iure pa.cū aūt.ꝛ.c.pastoralis.nos credimus ad supiorē deuolui ꝓuisionez p̄ziono p̄ntare indignū.in auc̄.de sanc.epi.sigs oratorū.lz ep̄us bñ faciat si reddat p̄uisionē p̄ziono:qz nō sunt ita instituti in ecclīasticis negocijs.(Eidē.ecclie.Sol.)vij.q.j.nulli.ꝛ.c.illud.

EX trāsmissa.distulisti. ꝛ bñ vbidispēsatiōez hēbat:ꝛ qō sequiꝭ dispēsatio fuit. (Admittē) ex dispēsatōe via:alꝭ ē p̄.s̄.e.q̄rēte.(Decreto).viij. q.j.applica.nā cū media fuerit p̄sona inter patrē ꝛ filiū nō pōt dici hīe locū hereditaria successio:q etiā si succederet p̄i nō ꝓprie

dī hereditaria succeſſio eū nō tāq̄ heres hēat eccl̄iaz cū alius fuerit medius.ſz ex electōe etiā noua inſtitutōne.ſz ꝛ ſic ꝓpter ꝓnicem excōmunicationis ꝓhibetur.

QUONSTITUTUS SPOLIAUIT. qō de iure nō potuit.xv.q.vij.laici.ar.xxiij.q.viij.ſcire.(Querelā)agēdo petitorio:ſi enī actū eſſet poſſeſſorio nō requirerētur ꝓbationes ſup ꝓſonatu vel vicaria pīs.j.de reſti.ſpo.i lr̄is.ꝛ.c.item cū qs.iij.q.j.ꝓ totuz.ſed ſi agebaf petitorio:nō tñ debet ei adiudicari eccl̄ia ſicut hic mandaf cū nō ſit de legitimo mr̄imonio nec ꝓbaſſet canonicā inſtitutionē.ſed dicim⁹ hanc decre.loq̄ de diſpēſatione vel nō mouebaf q̄ſtio de canonica inſtitutōe:fuerunt tñ q dixerūt nō eſſe faciendā reſtitutionē etiā ſi agaf poſſeſſorio cū notoria eſt cā quare eccl̄iam hīe nō pōt:niſi alleget aliqd cōtra notoriū.ar.ff.quo.le.l.j.§.redigunf.ff.de dolo ex dolo.ff.de car.edic.l.iij.§.cauſe.q̄uis poſſit dici illaz loqui in petitorio:ſm aūt oēs hoc eſt verū: qz ſi iam ꝓſtaret vel ꝓ confeſſionē ei⁹ vel ꝓbationes admiſſas q̄ eſſet talis q̄ ei de iure nō eſſet faciēda reſtitutio:puta qz eſſet illegitim⁹ vel q̄ eandē poſſeſſionē occupaſſet nec diſpenſationē haberet denegareſ ſibi reſtitutio.j.de diuor.ſignificaſti.cū eā ſine pctō retinere nō poſſet:ſed ſi nō cōſtet ad hoc ſed ſit res dubia pōt dicere ſpoliatus:nō r̄ndebo niſi de poſſeſſione mea vel de iure meo:ꝛ tu nō es audiēdus niſi ꝑmo facta reſtitutione.j.de reſti.ſpo.in lr̄is.j.de ordi.cog.cū dilec.ꝛ.c.vlt.

EXTUA NOBIS SUSTINERE. diſpēſatiue tñ vel p:ꝛ alⁱs enī male diceref.ſ.q̄ etiaz ſi ſint male vite dūmodo lōgo tpe tenuerint q̄ cū eis debet diſpēſare.(Quidā.)aduerſarij quozūdam ex ipſis.(Eos).ſ. quoſdaz aduerſarios ſuos cū q̄bus litigabāt ꝛ cū qb⁹ archiep̄s iam diſpēſauerat auctozitate litterarū pape.(Eis)aduerſarijs ſuis filijs ſacerdotū.(Jpſis)impetratozib⁹ lr̄arum.(Oſtēdere)hoc de ſpeciali gr̄a.(Jrritari)auct.cōſti.q̄ de digni.§.illū.de pe.di.ij.q̄ſtūlibet.xxiij.q.iiij.ſi illic.(Jnſtitui).ſ.de elec.quiſqs.vbi no.

QUONIĀ SACRIS. manifeſtum).q.d.ſi ibi ſtetit ꝓ prelato cuz hoc vix eſſe poſſit quin ſit notozium ꝛ ad tale notoziuz q̄ inficiari nō poſſit nō eſt neceſſe teſtes req̄rere.(Deducatur).ij.q.j.de manifeſta.ꝛ.c.que lotharius.niſi ꝓbabiliter dubites de ei⁹ ꝓlatione de q̄ tñ nō videf poſſe dubitari cū fām ſit ſuinā tale qō de facili nō pōt eſſe niſi notoriū.ſ.de trāſla.epi.quāto.

ADEXTIRPĀDAS FILII. Idē in nepotibus ꝛ alijs deſcendentib⁹.inſti.de here.qua.§.ſui.ꝛ idē in collateralib⁹ ſi iure ſucceſſionis petāt.viij.q.j.aplica.(Filij.)ſiue legitimi ſiue illegitimi.ar.ſ.c.ex trāſmiſſa.vel.ſ.e.cōſtitutus.(Vicarij.)ꝑpetui.ſ.e.cōſtitutus.(Media).ſ.maxime.

ADHOC EX TUA. j.c.ad abolendaz.j.ibi ſo.(Bñficiū.)ꝛ ꝓlatura patris aliquo mediāte.ſ.ꝓi.c.ꝛ.c.ex trāſmiſſa.

MICHAEL PRESBYTER. qui.ſ.antoni⁹ (Vicariā)ꝑpetuam.ſ.e.cōſtitutus.(Cōſtiterit.)filiū.ille eſt fili⁹ quē legitime nuptie demōſtrant.ff.de in ius.vo.qz ſemp vel legitim⁹ ꝓcubinatus.in auc̄.qui.mo.na.effi.le.§.ſi vero effuſam.alⁱs ſm leges talis nō reputaf fili⁹.ſ.quantū ad ſucceſſionez vel paternā ptātem vl̄quo ad alia ꝓuilegia vel iura ſclaria.ſed ſm canones quantū ad hoc vt repellaf a ꝓmotione etiā ex indicijs alijs ꝓbaf fili⁹.j.qui fi.ſint le.trāmiſſe.in fi.q̄d enī ſi certū eſt ſacerdōtē peccaſſe cū muliere ꝛ poſt filiū q̄ ex ea nat⁹ eſt ab ea nutritū vel filiū noīabat:vel alⁱs ſicut filiū tractabat vere preſumaz eū filiū.j.de ꝓſump.c.ij.C.de ꝓba.nō nudis.C.ō teſta.neq̄z ꝓfeſ.ff.de inoffi.teſta.ſi inſtitutus.§.j.tñ ꝓbatio in ōnium admittit:vt in p̄dictis.ll.dicif.ad idē.ff.dele.j.ſi ſeruus pluriū.§.vlti.ꝛ multo fort⁹ ſi pater ꝛ mater hos filios ꝓfiteanf:vt in decre.trāſmiſſe.īmo plus dico ſi aliq̄ habuerūt eū vt filiū.ſz poſt dicāt nō filiū.tñ filius reputaf intm̄ q̄ prohibeaf ōhere cū cōſanguineis patris.j.de ꝓba.ꝓ tuas.īmo ſola affectiōe ꝓſumif fili⁹.j.de ꝓſū.aſſerte.ſz nō eſt ſufficiēs ꝓbatio.(Habuit.)maxīe.

LITTERAS NAT⁹ Tñ poſtq̄z fuit ſacerdos q̄ non licuit.xxxj.di.ante.(Permittim⁹.)diſpēſatione.alij ō.(Jn clericū.)hic ꝓmouebif ad ſacros ordines:qz ꝓmiſſio in genere mediocritatez reſpicit.ff.de ope.ſuo.tria.ꝛ.l.vlt.j.rñ.C.de do.ſi qs.ar.ſic etiaz diſpēſatio.ff.dele.iij.nūmis.ſ.de trāſl.c.vlti.

QUAM DECORĒ FILIIS. illegitimis.(Victimātur.)idest ꝓro victima offertur.

AD ABOLENDĀ FILII. illegitimi.vnde bñ ſequif maxīe ſpurij.idē eſt enī in oībus illegitimis.in legitimis aūt ſecus.ſ.e.adhoc q̄ ſignaf ꝓ cōtraria.(Suſpendaf.)ſi aūt ad epatus vel dignitatez tales aſſumeret ipſo iure ſuſpēſus eſſet a bñficijs.ſ.de elec.cum in cūctis.

DIL.FI.G.AP.SE.LE. Nō intelligif emanare a ſe.ap.q̄ a legato ei⁹ emanat niſi a papa emanet.(Canonicū) eſt aūt canonicū q̄ amoueaf ab eccl̄ia.ſ.e.michael.xv.di.ꝓ totuz.

QUIMUS IN TUA SE.AP. alⁱs autem ſimplex epūs diſpēſare pōt cū ſibi nō ſit ꝓhibitū.j.de ſen.excō.nup.ꝛ in eccl̄ia paterna vt ſit ibi clericus poſt mortez p̄is aliq̄ medio.ar.ſ.e.veniēs.viuo aūt p̄e nō poſſet diſpēſare.ſ.co.ad abolendā.nec etiā poſt mortē in p̄rebendā p̄is nullo medio.ſ.e.ad extirpan.alij tñ dicūt q̄ ſolus papa cū filijs illegitimis diſpēſare pōt.nam nō inuenif q̄ diſpenſet epūs.de hoc no.ſ.de tēp.ordi.dilectus.de ordinib⁹ aūt nō inuenif exp̄ſſum q̄ in maiozib⁹ vel i minozib⁹ liceat epō diſpēſare:ꝛ q̄ hic innuif q̄ epīs liceat diſpēſare in alijs eccleſijs q̄z in dignitatib⁹ vel ꝓſonatibus vel habētibus curā nō cōtradicit:qz loquif q̄ epīs lz eccl̄ias ſine cura ꝓferre bis cū q̄bus diſpēſatū eſt ſolūmodo q̄ ꝓmoueri poſſunt ad ordines:ſed eccl̄ias cū cura nō lz cōferre talib⁹ niſi in diſpēſatione cōtineatur exp̄ſſe q̄ eis liceat hīe curā aīarum:ꝛ ſic de cōſuetudine obtinere videf.(Amotis.)ſine ordine iudiciario.ſ.e.q̄m ſacris.ſi eſt notoriū:ſ.de temp.ordi.ad aures.

De ſeruis nō ordinadis ꝛ eoꝝ manumiſſione. Rubrica.

INSTRUENDI. Jngenuitatis).i.liber tatis.nam ingenu⁹ eſt qui liber naſcif.inſti.de inge.in p̄in.(Jngenuitatis).liij.di.quicq̄z.(Precaueri.).ſ.de tempo.ordi.ad aures.

QUE SERUORUM OR.FUGIENS. Seruus fugitiu⁹ de cui⁹ fuga cōſtat ſi de ſtatu ſuo voluerit litigare dicēs ſe liberū excipiēs remittendus eſt ad iudicē dñi vñ fugit.C.vbi ō ſta.l.j.hoc enī ipo q̄ fugit ꝓſumif dolo eſſe in poſſeſſiōe libertaf ꝛ reducif in poſſeſſionē ſeruitutis.C.de ꝓba.l.ius.q̄ ſic ꝓ terminos diſtinguo:aliquis ꝓ vim cepit aliquē vt ſeruū ꝛ tenet.ſ.vt ſeruuz.nō tñ de iure eſt in poſſeſſione ſeruitutis.ff.de ꝓba.ſi qs.l.j.ff.ō acq̄.poſ.cū heredes.§.vlti.ff.de libe.cau.eā.ſi tñ fugiat in poſſeſſionē ſeruitutis reducif.vt.C.de ꝓba.vis ei⁹:q̄uis illa lex poſſit intelligi vt ꝓmo q̄z reſtituaf inq̄raf an ſit in poſſeſſiōe libertatis:ꝛ in illa inq̄ſitione venict an dolo vel violēter detinef:q̄ ſi tūc fugit cū violēter vel fraude detinebaf:nō videf dolo eſſe in poſſeſſione libertatis.ar.l.cōtrariaꝝ.ꝛ hoc verū eſt inter actozes de libertate ꝛ ſuitute petitorio:qz non pōt cōſtare cui onus ꝓbationis incūbat:ꝛ qs ſit actoꝛ ꝛ qs reus.primo inquirendū eſt quis ſit bona fide in poſſeſſione.ff.de libe.cau.l.liberis.§.vlt.ſecus aūt ſi agaf poſſeſſorio:qz tūc nō admiſſa exceptione violētie reſtituif res.vt no.ſ.de poſtu.bo.me.i glo.ꝛ ideo.ꝛ.ſ.de elec.querelā.vel dic bāc diuerſitatē nō tñ cōtingere:qz agaf poſſeſſorio vel petitorio:ſed qz eſt ſpeciale q̄ nō acquiret qs poſſeſſionē ſeruitutis vel alicui⁹ iuris in aliquo boīe ſi dolo malo incepit poſſidere vel tenere.ff.de ꝓba.ſi qs liber.ꝛ quōdē modo nō acq̄rit poſſeſſionē libertatis ſi dolo malo cepit.ff.ō lib.cau.igif.§.ij.ſecus enī eſt ſi agaf de poſſeſſione alicui⁹ rei corꝑoralis vel de iure aliquo q̄ō poſſidere cepit.naz ibi bñ querif poſſeſſio lz dolo ceperit poſſidere vl̄ tenere:vt no.ſ.de poſtu.bone.ꝛ hec vera ſunt ſi dolo boīem liberū tenet.ſecus.ſi ſeruū alteri⁹:qz tunc acq̄ret poſſeſſionez iuris alteri⁹ ſiue vi ſiue dolo faciat ſicut ꝛ alteri⁹ rei acq̄ret:ſed ſi in poſſeſſionē libertatis bona fide cozā iudice ei⁹ agif.C.vbi ca.ſta.l.iij.vt aūt ſcias q̄n dñs admittit poſſeſſi.ſerui.eo q̄ mitteref in poſſeſſionē libertatis.diſtingue.nā ſi bona fide oīno ſe gerit ꝓ libero ſtatim admittif poſſeſſio ei⁹.on⁹ ꝓbandi incūbit dño eū ſeruū ꝛ cozā iudice ſeruū intelligo euz eſſe in poſſeſſiōe libertatis ſi iuſtis rōnibus vel etiā iniuſtis dūmodo ſine fraude ꝛ calliditate ſe gerat ꝓ libero.ff.de libe.cau.libertis.in fi.ꝛ.l.igif.§.pōt.q̄ ꝓbatio dño nō incūbet ſi poſſideret.inſti.ō inter.§.retinēde.quidā tñ leges allegatas de li.ca.intelligūt ſi ꝓ decenniū fuerit in poſſeſſione libertatis.ar.ff.de acq̄rē.poſ.poſſideri.§.ſi ſuus.ſed certe ſm hoc in ꝓſcriptione libertatis eſſet neceſſariū bienniū cū tñ cōſtet aliq̄n ſufficere decenniū.ff.quē ꝛ a q.

§.ariſto.& iõ nõ placet.ſi vo mala fide ſit in poſſeſſione libertatis deſijt dñs hẽ animũ poſſidẽdi ſtatim admittit poſſeſſio ſicut & aliarũ rerũ.ff.de acqui.poſ.ſi qs.§.differẽtia.& dño petẽti nõ reſtituitur poſſeſſio ſeruitutis.& ſz mala fide ſit in poſſeſſiõe libertatis:puta q; ſcit ſe ſeruũ:tñ onus ꝓbationis q; ſit ſeruꝰ ſuus incũbit dño:debet enĩ ſibi imputare qui poſſeſſionẽ adiecit:ſed melꝰ credo q; in hoc caſu debet ei reſtitui poſſeſſio:q; generaliꝫ loquuntur leges ſuperiꝰ aſſignate.ff.de li.ca.& ipſi ſeruo onus ꝓbãdi incũbit vt ibidẽ dicit:ſi vo mala fide eſt in poſſeſſione libertatis & certũ eſt q; dñs nõ deſijt hẽ animuz poſſidendi.diſtingue.aut dñs nõ amiſit cuſtodiã ſui aut amiſit:ſed nõ amiſit etiã ſi centũ annis fuerit in poſſeſſione libertatis:tñ eaz poſſidet:quia nec ab alio poſſidet nec ipe ſuã poſſeſſionẽ interuertere põt.ff.de acqui.poſ.& cui.in fi.nã hoc idẽ eſt in poſſeſſiõe cuiuslibet rei mobilis. naz q̃dũ ab alio nõ poſſidet nec omitto cuſtodiã & animũ poſſidendi habeo & poſſeſſionẽ retineo.alꝰ enĩ ſequeret abſurditas: quia ſi ſuus meus.x.vel.xx.an.ſe defenderet in arte q; amitterez poſſeſſionẽ eiꝰ:ſi vo amiſerit cuſtodiã eius:q; neſciebat dñs quo fugiſſet vl vbi eſſet ſi ſuus habebat animũ reuertẽdi retinet poſ. alꝰ nõ.ff.de acq.poſ.ſi rem mobilẽ:ſz ſz in eo caſu vbi habuit animũ reuertẽdi admittat poſſeſſio:q̃ tñ mala fide eſt i poſſeſſiõe libertatis reſtituit dño poſſ.ſerui.& ſeruo incũbit onus ꝓbandi. ff.de lib.cau.ſi liberis.§.vlt.&.l.igit.§.põt.& ad iudicẽ dñi remittetur:prius tñ coꝛã iudice ſerui ꝓſtabit q; ſit in poſſeſſione ma.fi. ſi vo dubitat an deſierit hẽ animũ poſſidẽdi nec ne: tunc diſtinguo an ſuus fuerit in poſſeſſiõe libertatis decẽnio an minoꝛi tpe: ſi minoꝛi nõ preſumit deſijſſe hẽ animũ poſ.ſecus ſi decẽnio.& ſic loquit lex.ff.de acqr.poſ.poſſideri.§.ſi ſeruus.h autẽ vtrũ ſit ſeruus in poſ.libe.vel nõ.an ſit fugitiuus vel nõ:& an bona fide vel mala:& alia q̃ dixim⁹.ſ.q̃ri examinari & terminari debẽt anteq̃z agat de ꝓprietate ſerui.vt.ff.ꝺ libe.cau.libertis.§.vlt.&.l.igit.§. põt.& queret h ſub iudice ſerui rõne dubietatis.ſi.j.ꝺ ap.ſi duobus.ff.de iudi.ſi q̃s er.ſ.de reſcrip.ſup lr̃is.& multũ iſta valẽt:q; ſimlia fere requirunt q̃n platus dicit aliq̃ ſuũ clericũ vel monachuz vel dñs dicit aliq̃ ſuũ libertũ vel aſſcripticiũ vl originariũ vel officialez.de ſimilibꝰ enĩ ad ſilia eſt procedendũ.vt.ff.de leg. nõ poſſunt.(Recipiat.) & nõ ordinat ſeruus ſciẽter dño cõtradicẽte:& tunc dicunt quidã q; remanet ſeruus & reſtituit dño etiã ſi ſit factus ſacerdos.ar.liij.di.ſi ſeruꝰ ſciẽte.alij ꝓtradicunt & melius forte.ſ.q; nõ eſt reddendus dño.liij.di.ex antiq̃s.& c.frequẽs.ſi vero ſciente & nõ ꝓtradicẽte ſtatim efficit liber.liij.di.ſi ſuus ſci. ſi autẽ ignoraãte dño:ſed epo vel pſentatore ſciẽte q; ſit ſeruus:tũc efficit liber:ſed epꝰ vel pſentator debit duos eque bonos.liij.di. ſi ſeruus.ab.ſi vo nõ habeat vñ ſoluat & de nõ ignoraãte eſt ordinatus ſuus reſtituet dño:ſz cũ diſtinctione hac.ſ.ſi enĩ dño ignorante & epo pſentatore ſit ordinatꝰ ſi eſt in minoꝛibꝰ ordinibus deponit & reſtituit dño.liij.di.nulli.frequẽs.& c.ex antiq̃s.diaconus vo & ſubdi.dant ꝓ ſe vicarios vel pcium & remanẽt liberi.liij.di.ex antiq̃s.j.e.miramur.ſi autẽ nõ habẽt vicarios vel pcia:deponunt & reſtituunt dñis.liij.di.ex antiq̃s.ſi vo factus eſt ſacerdos liber eſt:ſz auferet ei peculiũ & dabit dño vl ſeruit ei in officijs liij.di.frequẽs.& c.ex antiq̃s.ſi efficiat monachus vſq; ad trienniũ põt repeti & nõ vltra.liij.di.ſeruꝰ ſci.& etiã ſi ignorante dño factꝰ ſit monachus:ſz in clerico etiã ſi ignoraãte dño factꝰ ſit clericꝰ vltra an.repetere nõ põt.vt in.e.l.ſi ſeruꝰ ſci.& eſt rõ diuerſitatis in clerico & monacho: q; clericꝰ publice manet:monachꝰ ſecreto:nõ tñ licebit dño manus in hũc clericũ inijcere.xvij.q.iij. ſi quis ſua.nec põt cõtrahere matrimoniũ ꝓpter votum qõ votum fingit feciſſe in ſuſceptione ordinis q; potuit.j.de con.cõiu. quidã.lxxxiij.di.cum in ꝓterito.& cogẽdus erit p epm.ar.xcvj. di.ſi impator.in alijs autẽ priuilegijs nõ gaudebit.j.de cle.cõiu. ioannes.& c.ſe.idem dicimus in originarijs aſſcripticijs & in oĩbus qui conditione ſeruili vel ratiocinio ſunt obligati.liij.di.frequens.quis autẽ generalis ſi quis & in libertis & alijs ſi aliquod obſequiũ patronus ſibi retinuit.liij.di.quicũq;.vel in obligatis functionibꝰ.li.di.ꝓterea.j.de obla.ad ro.c.j.

DE famulis eccleſie.(pro/chias.) ſubditas illi eccle cuius ſerui ſunt.(Trãſmittere.) in teſtamẽto.alij idem etiam inter viuos qõ nõ credimus.(Pertinere) hoc eſt ſpeciale in libertis eccliarum que omnia ab eis quocũq; modo acquiſita debẽt eſſe eccle.nam in libertis ſecus.xij.q.iij.c.j.& in multis.c.eiuſdez.q.& ſequentis.in libertis autez priuatorũ ſecus eſt.nam ibi ſi liberti ſunt minores centenarijs nihil tenent relinquere patronis laicis ſz abinteſtato ſi non habeat liberos in totũ ſuccedit patronus:ſed ſi liberos habet in nihilum ſemp ſuccedit:ſi autẽ ſunt maiores centenarijs ſi habeant liberos niſi exheredatos nihil tenẽtur relinquere patronis.ſi vero non habeant liberos tenentur eis relinquere tertiam partẽ.& ſi non relinquẽt ad totam tertiã vel eius ſupplemẽtum agẽt patroni bonoꝝ poſſeſſione ꝓtra tabu. ſi vero ſine liberis & inteſtati decedant in totum ſuccederẽt patroni.inſti.ꝺ ſuc. li.ſz noſtra.& §.ſequẽ.& hoc intelligim⁹ tã in libertis eccliaruz q; manumiſſi ſunt vt ſunt ꝓbyteri q̃z in alijs dummõ liberti legitimos liberos nõ habeãt.nam ſi haberent crederem q; non tenerẽt relinq̃re eccle:vt.§.ſz cum noſtra.& quia parẽtes theſauri zant &c̃.xvj.q.j.ꝓdicatoꝛ.laici aũt nec hoc ius nec aliquid habere poterunt in libertis eccle:alꝰ clericis.(Accuſandi).i.agendi. nam nullus libertus abſq; venia põt in ius vocare patronũ.ff. de in ius vo.qq̃z.§.j.xij.q.ij.§.q̃ ma.nam cum ſit vniuerſitas nõ põt vocari.ff.de dolo.ſi ex dolo.xiiij.q.iij.ſi h. vel dic q; excipiendo vel inquirendo non poterit agere de crimine etiam ſi conſenſu capituli deliquiſſe dicitur.j.de ſimo.veniens.xvj.q.vj.placuit.ff.qõ me.cau.c.metu.§.j.(Accuſari).xij.q.ij.epꝰ q; mancipium (Teſtificandi).C.de teſti.libertoꝝ.ff.de teſti.l.iij.§.lege.(Libertatis)ꝓpter iniuriam etiam leuem dominus ſponte manumittens ſeruum reuocat in ſeruitutem:vt hic.xij.q.ij.octaua.C.ꝺ libe.& e.li.ſi manumiſſus.niſi remiſiſſet patronatum.ꝓpter obſequium aũt impoſitum & non põſtitum non redigetur libertus in ſeruitutẽ.C.de li.cau.ſolo.niſi nimis eſſet neceſſarium obſequiũ: puta q; negauit alimenta.ff.de li.agno.alimenta.tunc.n.reuocabitur in ſeruitutẽ ex ijſdem cauſis quibus reuocantur donatões: auc̃.vt liber.decetero.§.illꝺ.ſi vero ex neceſſitate ſit factus liber eadem eſt diſtinctio:ſed diuerſe pene.ff.de iure pa.l.j.& his modis reuocantur in ſeruitutem laicoꝝ patronoꝝ liberti laici.ſed liberti clerici non reuocantur in ſeruitutem laicoꝝ.naz non debẽt ꝓmoueri niſi directe & ſine obſequio ſint manumiſſi.liij.di.quicunq;.& ſi aliter ꝓmoti ſunt reuocantur ſm diſtinctionem quaz no.ſ.pri.c.ſpãle igitur eſt in libertis eccle qui ꝓpter obſequiũ impoſitum non põſtitum rediguntur in ſeruitutez.& ſic intelligo xij.q.ij.diaco.nam ſi non eſſet impoſitum non tenet.j.e.eo.& eſt aliud ſpeciale in libertis eccle:quia filij eoꝝ aſtricti ſunt eccle vt ſemper ſint liberti.xij.q.ij.de libertis.ſecus in libertis priuatoꝝ. C.de li.& e.li.l.j.&.ij.niſi q̃ztũ ad hoc & ꝓpter ſuã ingratitudinẽ filij libertoꝝ viuẽtibus parẽtibus rediguñ in ſeruitutẽ.alꝰ.n. in ti.C.fruſtra adderet & eoꝝ liberis.& fit ꝓdicta reuocatio ꝓpoſita accuſatõe & iudicis officio implorato.

QUllus donauerit.(h ea ꝓditione vt ſibi ſeruiret in horis canonicis:alꝰ tñ põt ad aliã eccliaz tranſire j.e.eo.& no.h patronũ opas ſpũales imponere.ſz ꝺz imponẽ incõtinẽti poſt manumiſſionem.ff.de ope.li.vt inuitis. ff.de libe.cau.l.vlt.§.ideo.vel incõtinenti:quia que fiũt incõtinẽti ineſſe vident.C.de pac.petẽs.ff.ſi cer.pe.lecta.alꝰ que agunt cũ ſeruo in ſuitute eũ nõ obligãt.C.an ſer.ex.ſ.f.p totũ. Jté alias opas ꝓter h as.ſ. ſpũales in libertoclerico non poterit retinere.

QOnſuluit.& infra.cõditionis.exiſtẽte ſeruum.

EOlibẽtius.& infra.dominoꝝ.ſ.clericoꝝ.(Eccliecuius ſerui fuerũt(Tenore).i. intuitu vel mõ.ar.ff.de tu.muto.§.ſub ꝓditõe.ꝓditio eius in ſpũalibus eẽt illicita.j.q.ij.q̃ꝑio. vel dic q; ſicut in matrimonio põt apponi ꝓditio vt fidẽ accipiat.xxviij.q.j.iã nũc.& ita in ordine apponit ꝓditio libertatis:vt h.j.de ꝓdi.appo.c.ij.nam cum libertas ſit res ſpũalis põt venire in ꝓditione & cõmutatione.j.de reꝝ ꝑmu.ad q̃ſtiones.de hoc no.ſ.ꝺ elec.ſignificaſti.melius dicas q; nõ fuit appoſita in ordiatõe ꝓditio.ſz in manumiſſione retinuit ſibi opas ſpũales q; potuit:vt no.ſ.e.nullus.(Ad aliã)de legitia tñ epi:alꝰ nõ lz.lxxij.di.p totũ.lxx.di.ſcõꝝ.xxj.q.j. c.j.& ij.ſz tũc nõ liceret ſi patrona eccla ꝓditeret cũ qcq̃d ſibi acq̃rit ei acqrit.ſ.e.de famł.hoc nõ plz.imo credimus hãc diſtictionẽ locũ hẽ ſicut iacet:& in clericis & in laicis.

MIramur nõ modicũ.& infra gaudet).ſ.de eta.& q̃.a multis.(Primitiua) lx.di. nullus in epm.(Brego.)xxxj.di.aũt.xxviij.di.nullũ. (Vrbani).xxxij.di.erubeſcãt.& c.nemo.

DIlectus ſi.g.libera.qõ ſuffic̃.inſti.ꝺ inge.§. ſuffic̃.niſi in caſu.C.de inuti.ſti.q; aũt.

De obligatis ad rõcinia ordinãdis vel nõ. Rubrica

OBligatis. Pone aliquē obligatuz ēt iuramento alicui curie vel alij ad seruiendū vel in ppria psona vel ad scribendū libzū vel ad regimē ciuitatis:nunqd potuerit ingredi religionē? Rñ.si nulla fraude ducitur.s.vt fugiat laborē vel expēsas: sed sola caritate dei secure ingrediat: qa q lege dei ducit tč.xix.q.ij.due.j. de regu.t transl.lz tñ de bonis eiº q̄ hz vel etiā q̄ obueniēt post ingressum monasterij satisfiet illis q̄bus obligatº erat.xix.q.vlti.si qua.C.de epi.t cle.deo nobis.§.j.vel etiā si scribere scit vel aliud opus facere qō possit exercere salua regula t officio nō neglecto de illo satisfaciet.ar.xcj.di.clericus.primo tñ deducet expēsas ne sit monasterio onerosus.ar.xvj.q.vj.de lapsis.sz illud loquit de missis in monasteriū ad agendā pniam.in alijs autē dicūt nō deducendas expēsas: quia qui altario seruit tč.xij.q.ij.ad ratiocinia.(Debitores.)ex cā mutui vl alia huiusmōi pmoueri possunt. ff.de mu.t ho.reos.item curiales q̄ seua exercent vt tabelliones in ciuilibº causis.lx.di.ofius.

MAgnus episcopus dixit. i.q̄ siuit.(Procuratores.actores.executores.seu curatores.)gnālis tam pcu.q̄z ac.exe.t cu.(Pupillozᵉ.)ꝝ administratozes pupillozū t maiozū absentiū si eligant vel postulant in clericos qlibet de eccl̄ia excipiēs ꝝ eos admittit:sz si eēnt admīstratozes maiozū pſentiū nō admitterent: alij ꝝ eos pter quozuz admīstratozes fuerūt:nec ipsi infra tps statutū.s.de elec.statuimº. (Ordinarij.) hec decre.dicit:q̄ laici q̄ sunt generales administratozes nō debēt fieri clerici nisi prius rediderīt rationez sue administrationis:sed ħ nō dicit q̄ clerici qui gerūt generales administratiōes etiā laicozū phibeant eligi ad dignitates:t est ratio diuersitatis:q̄z in primo casu illi quozū negocia gerūt grauant: qa sui administratozes foꝛ mutāt.in scō aūt casu nō mutāt: sed ꝝ. xxj.q.iij.c.j.t.ij.vbi dicit q̄ clerici debent tales administratozes suscipere:t si acciperēt aut dimittāt aut deponant: sed certe si recte inspicias nō ꝝdicunt:q̄z ibi nō phibet q̄n possit eligi dū tolleraī. (Dixit).i.rñdit.(Honoza) pdictozuz officiozū.(Postulasti) no.q̄ laicus si dz assumi in canonicū debet postulari t maxīe q̄ fuit raciocinijs obligatº:t dicimº eū postulandū a iudice sub quo debet reddere rōcinia.C.de epi.officiales.vocatis his quozū negocia acta sunt t q̄ ledi possunt tali cōcessione.ff.de adop.nam dicimª etiā solū pcessum ad liberationē illius sufficere cui obligatus est. liiij.di.si qs.quicūq̄z.(Mirari.) obligat rōcinijs nō eccl̄iastice sed secularis psone:vel q̄z sint t pseuerent pcuratozes generales vel domozū vel actozes causarū vel executozes negociozū seu curatores pupillozū t multo foꝛtiº aliozū. alij etiā officiales generales nō debent pmoueri vt ħ:imo si pmoti fuerint aut dimittēt officiuz aut remouebunt.xxj.q.iij.c.j.t.ij.j.ne cleri.vel mo.c.j.t no. q̄ nō noīat tutozes.nā si tutelā vel curā egerit vel q̄ necessaria sūt a legibº imposita aliqs gerat:nō credo q̄ impediat eiº pmotio cū etiaz pmotus possit eā suscipe.lxxxvj.di.puenit.sed t si aliarū psonarū miserabiliū pcurationes t administratiōes suscepit: tñ auctozitate epi eius pmotio nō impedit:q̄z etiā pmotus suscipit.lxxxvj.di.puenit. si mulier t eccl̄iarū.lxxxix.di.indicatū.xvj. q.vij.noua.t sunt hec vera eo in officio pmanente: si autē deposuit administrationē:adhuc tñ obligatº est ex ea:t si quidez sunt publica rōcinia non debet pmoueri añ ea reddita: imo reuocari debet si pmoueaī.C.de epi.officiaī.lj.di.pterea.si vo sunt priuata rōcinia si in ipa pmotione mouet sibi q̄stio aut pmo mota est: distinguo.aut cōuenit de dolo t pfidia aut de culpa:si cōuenit de dolo t pfidia añ finitā litem pmoueri nō debet.ar.lxxxj.di.tātis. xxiij.di.illud.t sic etiā pōt intelligi ħ.c.si de culpa tñ conuenit pmoueri indistincte pōt:si aūt nō sit cōuentus eodē mō pmoueri pōt nisi infamia sit eū de dolo teneri:tūc enī ex officio iudicis inqret.vj.q.j.infamis alij nō distinguūt inter publica rōcinia t pua ta:nec q̄n cōueniaī de dolo an de culpa cū hec distinctio nullo iure nitaī:imo oīa iura in ꝝrium sonāt.s.q̄ p q̄buscūq̄z rōcinijs siue publicis siue priuatis astringaī:pmoueri nō pōt nisi prius sint rōcinia reddita:vt ħ: qō aūt dixi nō possunt esse pcuratozes causarum.s.vel actionuz intelligo cozā iudice seculari:nisi pro eccl̄ia vel miserabilibº psonis t cōsanguineis t his quozū negocia de iure gerit.ff.de postu.l.j.§.j.t.l.se.t idē videt dicendū in pcuratoze qō in aduocato.no.j.ō postu.c.j.cozā eccl̄iastico enī possunt t p laicis.ar.eius qō dicit de aduocato a ꝝrio sensu.j.de postul. c.j.ij.t.iij.item clerici nō possunt esse conductozes.xxj.q.iij.c.ij.t intelligo publicozū vectigaliū:vel vbi cōducant vilius vt locent carius qō nō lz.C.loca.milites.aīs vnā possessionē pro ope manuū suarū licitū est cōducere miserabilibº psonis t psanguineis quozū negocia de iure gerunt.auc̄.de san.epi.§.si aūt.xcj.di.clericus victū.sz nō credo q̄ possit conducere villarū reddit. sed tm̄ solūmō q̄ p suis manib operet:alr aūt cadit in vitiū q̄stus t cupiditatis.j.ne cleri.c.j.ar.cōtra.j.ne pla.ui.s.c.vlti.sed ibi loquit de eccl̄ia a qua nō est phibitū ꝓducere: vel dic q̄ vbicūq̄z inuenit q̄ clerici nō possunt esse pcuratozes vel hec officia exercē intelligendū est generalr.nā vbi negociū clericoz vl laicoz ē pcurare vel admīstrare nō phibent.

De corpore viciatis ordinādis vel non. Rubrica.

UT presbytero campa. Si dubitaī an scandalū generet recurrit ad arbitriū epi.j.e.c.pri.itez an possit ei pmittere celebrare in puato nō publico.vt ar.j.e.significauit.j.de cleri.pere.tue.(Permittere) cōtra.j.de pug.in du.c.j.ꝝ.lj.di.si q̄s primo.so.hic dispensatio ibi ius cōe t habes hic ar.q̄ in multū enormi crimine t notorio dispēsat epūs. ad idem.j.de apposta.c.ij.si autē esset corpore viciatus non posset dispēsare cū eo.l.di.nemo.

QUm de tua in oculo. ff.de edil. edi.q̄ clauum.§.bosus.(Canonici.) t pcubine.(Cōsilio.) puta si generat scandalū nō cōfirmat electionē:si aūt nō generat cōfirmat.s.c.pri.(In quo).i.in qua cōfirmatione.(Eurauimº) solus enī papa dispēsare pōt in hoc.s.de fil.pbyt.c.vlt.l.di.nemo. vel dic q̄ cum electo in epm nō pōt dispēsare nisi papa in pdictis:vel dic q̄ archiepūs pōt dispēsare. t hoc nō negaī ħ sed potius dicit: sed cōtra est verum.s.de elec.innotuit.

EX parte ba. in cunabulis.)corpore viciatº spōte nulla causa interueniēte repellit ab ordinibus:quia repellit iam pmotus. xxxiij.di.maritū.lv.di.q̄ partem.si q̄s a me:si autē iusta causa subesset:puta timoꝛ lepre nō phibetur incidi.j.e.ex pte. nisi generet deformitatē:tūc enī in oī casu repellet.lv.di.latoz.si cuā.j.e.c.vlt.t idem est si casu vt eisdē.c.(Niceñ.cōcilij).lv.di.si quis a me.t.c.si quis peregre.(In canonibus.) lv.di.eunuchus.

SIgnificauit nobis. virilia.) quōcūq̄z se secauerit quis vel secari mādauit sponte siue vt obsequiū pstet deo vt ħ:siue ex indignatōe siue nimio doloꝛe moꝛbi pmoueri nō pōt.xxxiij.di.maritū.s.e.c.pri.secus aūt si a medicis vel a seipō.cōsilio tñ medicoz vel a dñis vel a barbaris vl casu foꝛtuito:secus fit in mēbris q̄ nō generāt deformitatē.l.di si qs eunuchº pcepta:sic enī seruādū est ſm qō distinxim.s.c.pr. t intellige q̄ ad hoc vt sit irregularis etiā q̄ ex indignatiōe se secat opz q̄ amiserit aliqō mēbrū:lz sufficiat quātūlibet vile.xxxiij. di.maritū.idē est t si nō amisit mēbrū totū sz partē:sz tñ est talis pars q̄ deformitatē generet vñ generet scandalū.s.e.c.j.vel enā inhabilē reddit ad officiū exequēdū.j.e.thomas.vñ lz ī dignās extraxerit sibi dentē vel quātuncūq̄z grauiter se secauerit nisi mēbrū amiserit nō est irregularis vl etiā potiº corpe viciatº.alij dicūt sufficere ad irregularitatē si nōdū mēbrū: sz etiā si partē mēbri etiā q̄ nō generat deformitatē abscidat ex indignatiōe.lv.di. si partē: ħ enī lz nō possit repelli:q̄z corpe viciatº:pt tñ repelli q̄z spōte se abscidit:sed nec retinē pōt sine dispēsatione si īfamia inde sit vl notoziū.s.ō tēp.oz.c.fi.alij aūt nō credūt q̄ illi q̄ sibi manº injciūt nō possūt pmoueri sine dispēsatiōe.ar.ꝝ.lv.di.q̄ prē. sz illud intelligo q̄ exquo notoziū est q̄ ex indignatiōe partē digiti sibi ā putauit nō dz pmoueri sine dispēsatione:sz alīs secº si amisset casu vel etiā si vere esset notoziū q̄ ex indignatiōe feciſſet:q̄z tūc exquo nō generaret deformitatē:nō impediret pmotio: si āt ita secuerit q̄ claudicaret repellit tm̄:q̄z corpe viciatº.(Et tua) auctozitas archiepi in hoc valet q̄ auct.pape poterit plus q̄z minº vel saltē in minoribº criminib dispēsare:vel spāle est q̄ qñ abscidit virilia ppter deū pōt.lz stulte possit eōs dispēsare:sine dispensatione aūt nō poterat pmoueri vel in susceptis remanere:vl dic q̄ iō sinā auctozitatē papa addidit vt securiº faceret cū tñ necesse nō esset:hoc tñ nō credo.item nō distinguo vtrū instabat operi licito nec ne qñ viciatus est quantū ad hoc vt irregularis fiat si ad hoc pdest q̄ facilius dispensabit.(Cōcedas.) ex dispēsatiōe.aīs cōtra.lv.di. si quis a me. Innocentius.

EX parte.m. xxxiij.q.ij.bocipm.j.de cleri. egro.tua nos.

EXposuisti nobis. ordines.) bñ dicit ordines:ipōs enim suscipiendo t tacendo irregularitatez peccauit

lv.di. ex penitẽtibus. ⁊.s. de renũ. nisi cũ ꝑdẽ. §. pſone. lvj. di. qz liij. di. si ꝟuus sciẽs. nã ab abbatia nõ remouet ꝓpter irregularitatẽ. l. di. accedẽs. xvj. q. j. legi. s. de eta. ⁊ q̃li. tuam. ſz ꝓpter pctã taciturnitatis. lv. di. ex penitẽtibus. ⁊ ꝓpter hãc taciturnitatẽ nõ facit executionẽ sic suscepti ordinis. s. de renũ. nisi cũ ꝑdẽ. §. pſone. tenet etiã ꝓfiteri crimia de q̃bus ẽ quictus ꝓfessus vel depheñ sus vel alis notoria. l. di. si ille. alia aũt crimia ꝓfiteri non tenet: ſz si ꝓfiteat ⁊ dispẽſet securus ẽ vt vlterius nõ accuſet: aliter aũt secus. xxxiij. di. c. vlti. vel dic q̃ ħ abbatia talis erat que q̃rebat sacerdotem abbatem.

Thomas pollicem. s.e.c.j.

De bigamis. Rubrica.

ET bigami penitentes.

QUper eo q̃. c. fili.

ħ hẽs arg. q̃ hoc ꝑpo q̃ aliqs epͣs ꝓ mouerit aliquẽ cum quo dispensare põt dispensaſſe intelligit: ⁊ no. s. de fil. ꝓſbyt. veniẽs. ſz tu dic q̃ ħ apparebat q̃ nolebat dispẽſare epͣs. (Dispẽſare) no. q̃ nõ ſz dispensare cũ bigamo q̃ fateor in ẽpo: papa aũt põt vſq; ad ſbdia. xxxiij. di. lector. si aũt ꝓmoueat characterẽ recipit. qdã tñ dicũt q̃ characterẽ non recipiunt. Sz contra videt q̃ nec etiam pape liceat: quia est contra apoſtolũ. xxv. q. j. sunt quidam. Sed dicendum est q̃ non dispensat papa contra apoſtolum in his que ptinent ad articulos fidei. ⁊ forte in his que ptinent ad generalem statum ecclie. sed in alijs dispensat: quia licet apoſtolus dicat: vouete ⁊ reddite domino iuramenta vestra. tamẽ in iuramẽto seu voto dispensat. xv. q. vj. iuratos. j. de voto: ꝓ totum. q̃uis posset dici q̃ non videtur dispensare in voto q̃ in melius cõmutat. j. de iureiurã. puenit. Item interꝓtari ⁊ addere põt euangelio: vt colligitur. j. de testi. in omni. vij. q. iij. ꝓſul. Item maior est papa q̃z paulus in administratione.

DE bigamis. qdam laici mortuis vxoribus suis ꝓmoti fuerunt in

sacerdotes q̃ postmodum contrahebant cum alijs ꝺ facto q̃dam sacerdotes qui nunq̃ habuerũt vxores cum viduis contraxerunt.

SUp a nobis. ⁊ infra. iuris

sic. ff. de his q̃ no. infa. quid ĝ. §. ij. q̃ñq; attendit magis affectus q̃z effectus vel q̃z factũ ipm. de pe. di. j. § ħ aũt. j. de cler. non resi. relatũ. j. de concess. ꝑben. ⁊ eccle. non vallas. ff. de ꝺi. insti. mulier. §. j. j. de spon. iuuenis. (Juris) vñ exigit quod de iure valeat matrimonium. (Destinatio). i. tm̃ q̃re aut animo habendi eam ꝓ vxore eam accepit. (Duas (. C. de adult. eum q̃. (Partim) quia vnam tm̃ põt habere de iure: aliam ꝺ facto. (In canone). xxviij. di. ꝓſbyterũ. nam ꝓſbyter de iure nullam habere põt: alis cum nulla contrahere põt. necesse est ergo q̃ de facto intelligatur. (Reputandi) ħ habes q̃ opinio ꝓiudicat veritati. j. de sponsa. iuuenis. iij. q. vij. tria. ff. de offi. ꝓto. barbarius C. de testa. l. j. xxij. q. ij. hoies. ff. ad mace. l. iij. contra. j. q̃ fi. sint legi. ꝓ tuas. viij. di. veritate. lxxxj. di. quicunq;. ⁊. C. plus, va. q̃ a. l. j. ⁊. ij. ⁊. iij. ⁊ ẽ verum q̃ veritas ꝑualet opinioni contraria casualia sunt. ꝓfertur. n. opinio in fauorem contrahentium ⁊ odiũ decipientium. ff. ad mace. l. iij. vel in fauorem ꝓlis ⁊ testamentoꝝ. j. q̃ fi. sint legi. cum inter. C. de testa. l. j. vel aliqua cõmunis opinio ꝓfertur veritati. ff. de offi. ꝓto. barbarius. (Reputandũ) q̃ fatemur. ħ. n. propter intentionem quo ad dispensationẽ bigamus dicitur. (Questione) questio talis fuit an episcopus possit dispẽſare cum aliquo in sacris ordinibus cõstituto: qui ante sacros ordines aliquam habuit vxorem: ⁊ post sacros ordines aliquam sibi copulauit ꝓ vxore. Et erat causa dubitationis: quia scõm matrimonium non tenebat. ⁊ ideo non videbatur bigamus reputãdus. (Clericus) in maleficijs spectat volũtas nõ exitꝰ. xlviij di. c. vlt. ff. ad l. coꝛ. de sic. diuus. C. e. ꝟuo. (Clericis) idẽ dicerẽ in monacho. xxvij. q. j. qõcũq;. idẽ in eo q̃ duas vxores habuit ꝺ facto. (Clericis) in sacris ordinibus ꝓstitutis.

DEbitũ pastoralis officii.

⁊. j. ꝓiugio ꝓfirmato. (Vnus). i. idẽ volẽs. vel. i. eum amãs. (Juſta q̃). i. ad oñdẽdũ q̃ carnalis copula est sacrm̃ incarnatõis xpi. ⁊ q̃ tm̃ inter duos ꝓiuges est sacrm̃ illud qõ in matrimonio signat. i. vna eccla vni viro xpo sbdita. nõ ẽ aũt sacrm̃ ħ vbi aliter ꝓiugũ carnẽ suã in plures diuisit. (Prothoplaustus). i. adã ꝑmo plasmatus. (Sacrm̃) ſz nõne ⁊ q̃ nulla habuit ħ signare nõ põt: g̃ nec ꝓmoueri. Rñ. nõ req̃ri sacrm̃ ſz phiberi defectũ q̃ defectus nõ ẽ in eo q̃ nõ ꝓfitẽ cũ ea: auctoritas oportet epm̃ esse vi. vnius vxo. exponit negatiue. i. nõ pluriũ. ħ aũt ẽ sacrm̃. epͣs. n. vnius vxoris vir significat eccliaz ex oĩbus gẽtibus collectã vni viro xpo sbditã. xxvj. di. c. acutius. q̃ aũt pͤles vxores habuit vel q̃ maritus est vidue ħ significare nõ põt. Sz quares quõ ex hac auctoritate sumit ħ sacrm̃. Rñ. ex eo q̃ in singulari numero posuit os caro carne vxoꝛi. ⁊ ex ꝟbo vltimo: erũt duo in carne vna. q̃si nõ diuidẽt carnes suas in plures. (Sacrm̃) illius scz q̃ mrimoniũ inter duos tm̃ signat vnã eccliam vni viro xpo sbditã. In scõo aũt ꝓiugio nõ ẽ hoc sacrm̃ nec esse põt: ĩmo potius posset significare plures ecclias vni viro sbditas. ministeriũ aũt incarnatõis bñ põt signare in scõo matrimonio. (Promoueri). xxxiij. di. maritũ. ⁊. c. si qs. (Carnẽ) ſz q̃re magis exigit ĩ vxore q̃z in viro. nã maritus corrupte ꝓmoueri non põt. xxxiij. d. curã dũ. ꝑcipimus. sicut si vir. ille aũt q̃ post vxorẽ habuit ꝓcubinã' ꝓmoueri põt. xxxiij. di. fraternitat]. vg. dicit q̃ vir significat eccliam q̃ sepe adulterat orbitãdo a fide. ⁊ ita nõ deest significatio sacrm̃: ſz vir adulteret. vxor aũt significat xpm̃ q̃ nunq̃z eccla dimisit. ipe. n. ẽ fons viuus cui nõ cõicat alienus. ego credo q̃ vir significat xpm̃ q̃ sibi copulauit synagogã ⁊ post eccliam. ⁊ ideo nõ nocet si vir diuidit carnẽ suã in plures. vxor ãt eccla q̃ semp ꝟgo pmãsit saltẽ mẽte. vñ dispõdi. n. vos vni viro tẽ. xxvij. q. j nuptiaꝝ. vñ si vxor ĩ plures carnẽ suã diuidat deficit in ea sacrm̃ (Ad sacerdotiũ). xxxiij. di. valẽtino.

QUia circa minima. ⁊ ifra.

habentes) non affectu matrimoniali: alis contra. s.e. nuper. Inno.

NObis ꝛc.

De clericis peregrinis. Rubrica.

QUa nos. ⁊ infra. de cle,

ricis). No. q̃ alie sunt lr̃e cõmẽdaticie ⁊ alie dimissorie. Cõmẽdaticie dicunt ꝓ q̃s cõmẽdat ꝺ vita ⁊ moꝛibus: ex ꝓmunt etiã ordies ibi quos hz. ar. lxxij. d. c. pe. ⁊ vl. Lr̃e aũt dimissorie dicũtur ꝓ q̃s dimittit a iurisdictõe ꝓlati. lxxiij. di. c. vlt. has aũt nõ cõcedẽ põt ꝓlatus minor episcopo. j. de offi. archi. significasti. Cõmẽdaticias credo posse concedere quoslibet bonos ꝓlatos: arg. j. e. inter. nam ibi innuit q̃ non solum ꝓ lr̃as epi ſz etiam ꝓ alia. argu. põt constare de ipis ordinibus vt licite possit promoueri ⁊ celebrare. ⁊ ħ etiam non dicitur q̃ nullus istoꝝ. v. eum ordinauit Quidam tamen dicunt q̃ quo ad ordines. s. vt recipiantur in ordine suo ad celebrandum. solus epus qui ordinat põt concedere cõmendaticias: argu. lxxij. di. c. vlt. ſz tunc tm̃ potest ab alio epo ordinari quando ꝓ lr̃as sui episcopi sit dimissus: vel alius casus concurrat in quo licite de iure ab alio epo ordinetur. ⁊ ideo no. q̃ nullus epͣs ꝺz ordinare clericum alterius epi. ⁊ si fecerit irrita tã ẽ eius ordinatio' quo ad executores. sile. ix. q. iij. epm̃. nisi alius epͣs daret ei bñficium. nam tunc cum ratione bñficij fiat de iurisdictione secundi epi bñ põt ordinare eum cum' etiam possit' eum iudicare. ix. q. iij. c. j. ⁊. ij. j. ꝺ poch̃. c. nullꝰ. sed remanet de iurisdictione primi episcopi ꝓpter bñficium quod ab eo habet nec amittit. ſz contra. lxxj. di. c. j. ⁊ p totum. ⁊. lxxij. di. ꝑ totum. So. illa. c. loquuntur q̃n clericus a iurisdictione epi secundi ex toto eximebatur a primo: puta q̃ habeat tale bñficium a primo epo vel quod de iure vel consuetudine cum alio bñficio possidere nõ poterat. ⁊ idẽ ẽ si bñficiuz quod de scõo sibi datur eo modo tale sit q̃ eum ꝑmo possidere non possit. nam ⁊ ħ fuit intentio canonũ illoꝝ qui clericum alterius epi sine eius voluntate sibi ex toto auferre non possit. sed si detur ei pbenda in sua iurisdictione cum ei ħ liceat non tolerando eum ꝑmo epo: vt no. j. de pben. cum tã. ⁊ p consequens ex quo dat ei prebendam poterit eum ordinare: licet sit curialius non ordinare, sine licentia primi ordinatoris. ꝺ abbatibus autem an possint lr̃as dimissorias dare. dic vt no. s. ꝺ renum. §. fi. ſz quid dices de abbatibus exemptis ⁊ alijs. Rñ. q̃ ⁊ ipi litteras dimissorias possunt concedere si ita sunt exempti q̃ diocesani non habent in clericis eoꝝ ordinatorem q̃ rarissime conceditur alicui. nam ⁊ tunc cum in omnibus quo ad ordines ⁊ quo ad iurisdictionẽ ptinẽt ad exemptos. ⁊ p consequẽs litteras dimissorias ꝓcederẽt.

Quanos durit statuta. xcviij. di. p totū. (Quiqz). iō plura requrunt: qz sunt igta. nā si esset vni notū ipi soli crederet. j. de pba. post cessi. lxxxix. di. qūis. lxxj. di. eūneo. lxxij. di. p totū. t idē etiā si p testes: t crederē duos sufficē. j. e. tue. t credimus sufficē. v. sigilla epoz igta oportet tñ aliquā noticiā hāi de sigillis vel de clericis saltē p famā. Jtē ħ hz locū in his vbi nullū aut modicū ꝓiudiciū alij gnāt si aūt aliqz tulū ꝓiudiciū magnū gnāt nō credit eis nisi p collationē sigilloz: vel alis legitīe ꝓbet: ar. in auc. de instru. cau. j. de fi. instru. c. ij. (Epoz) nō alioz inferioz platoz. (Alijs) etiā citramarinis clericis. (Obſuāde). ħ. c. loquit in his q postulāt recipi vt clerici in ordīe suo. nā si tāqz viatores petāt recipi nō sunt ita ſbtilit examinādi. xlij. di. qescamus. t pmittēdi sunt secreto celebrare. j. e. tue. de ꝓse. di. ij. nō ꝓhibeāt. vij. q. j. epi. (In suspēsiōe). i. ī ꝓbatōe. nō. n. suspēsi sūt neqz ab hoīe neqz a iure: imo sine petō possent celebrare dūmō in loco cēnt vbi celebrare possent. sz plebes suspēse. i. ꝓhibite sunt audire eoz officia. si āt diceret ipe suspēsus vl a iudice vel a iure t celebret eēt irregularis t sol⁹ papa posset dispēsare cū eo. xj. q. iij. si qs epūs dā. in ħ. n. casu pōt dispensare epūs. j. e. c. fi. dicim⁹ g̃ g cū eo ħ casu poterit dispēsare epūs etiam si celebrauerit ppo: nō debuerit celebrare sine dispēsatōe. sike dicim⁹ hz qs deꝓhēsus in publico crimīe nō debeat celebrare nisi cū eo dispēsef. tñ si celebrauerit nō ꝓcedēte dispēsatōe etiam epūs poterit sup ħ dispēsare cū ei ꝓhibitū nō inueniāt. posset etiā dici q si ħ suspēsus eēt a iure q epūs dispēsare posset. t. c. siqs epūs dā. loquit tñ de suspēsis ab hoīe nō a iure: de ħ tñ alibi plenius notabimus. j. de cle. ex. mi. si cele. (De actibus). ff. nau. cau. sta. l. vl. §. ac. (Inferioz⁹) no. nō sufficē oñdē lr̄as q ordiatus sit in sacerdotē nisi hēat lr̄as de q̄libet ordīe: nisi forte q ordiauit in sacerdotē sit tāte discretōis q ꝓsumēdū sit de eo q nō ordiasset eū nisi habuisset lr̄as ab eo q̄ ordiauit in diaconū t ad alios ordies t tūc nō g̃rā lr̄as sup diaconatū: ar. j. c. px. nec in alijs ordinib⁹: (Dispēsari). i. puiderit celebrēt in ordīe suo. t fit ħ sine dispēsatione solēni. de q̄ dixi. s. de fi. ꝓl. veniēs. vl dic q dispēsatio necessaria ē ꝓpter ħ q clericus ē igtus t testionales lr̄e igte. t hāc dispēsationē nō pōt facē nisi epūs. j. e. c. vl. t ħ magis placet.

Inter quatuor. t infra. ar\ gumēta) sigilla. no. ordiator: vel p testes. j. c. vl p alia ꝓbabilia ī dicia vt q̄dā dicūt: ar. ij. q. vj. §. diffinitiua §. nulli hoī. j. de ꝓsump. lr̄as, xxij. q. j. dixit. xxvij. q. ij. nō aliq̄. t C. ō rei vē. iudicia. nā cū ħ nō q̄rat alter⁹ ꝓximū: t in spūalibus sufficiat credē t als sit bone vite t habeat. v. sigilla epoz: lz igta sint sigilla si aliq̄ noticia habeāt p famaz. vel alio mō vel de epis vl terris eoz: lz als nō sit sufficiēs ꝓbatio: tñ pñti casu tales credere posse admitti. (Cōuersatio) imo vtrūqz ē necessariū testimoniū ordinū susceptoz t ꝓbatio vite. s. c. px.

Que fra. t infra. canonica. de ꝓse. di. ij. trib⁹. (Ad oēs ordies) de ħ. s. e. c. j.

Qui nobis ppo. clericos. t male igtos t etiā p notos. sz ad celebrādū bñ possz eos admittē etiā sine licētia epi si eos plene nosceret nō plr̄as: qz solis epis ē suata ħ cognitio (Instituere) ħ eis nō lz imo nec epo nisi hēat licētiā eius epi cui⁹ clericus ē. lxx. di. p totū. inferioribus āt platis etiā cū licētia poris plati hō ē licitū aliquē instituere in ecclia sua nisi pmo epo diocesan⁹ approbet t dispēset vt ħ exꝑsse hēs. t. lxxij. di. hortamur. t ħ ē ea rōe: qz alteri crederet aliqs lr̄as sufficiētes q̄ nō eēnt. vl posset ille cleric⁹ hāe alia impedimēta: sz nec admittē pñt ad celebrādū ppo. lxxj. di. extraneo. sic nec eis lz dimissorias dare lr̄as: sz epo tñ. lxxj. di. exīneo. j. de of. ar. significasti. q̄d dices ō exēptis an possint in suis ecclijs aliqs recipe. Rñ. q epūs in ꝓsona sacerdotis recepti ab exemptis pōt aīaduertē cū in sua dioc. delinq̄t celebrādo. vj. q. iij. placuit. C. vbi de cri. agi. auc. q̄ in ꝓuīcia. nisi forte t familiares exēptoz sint exēpti: qz tenor ꝓuilegij diligēter ē obſuādus. j. de ꝓui. porro. nō erit g̃ exēptis licitū aliquē clicū recipe sine licētia epi dioc. sz si ipe epūs malicioſe differret suū dare assensum ageret ad ħ corā supiore: ar. j. de iure pa. pastoral. t potes dicē q non ē necesse epm suū ꝓstare assensum: sz tñ cogīcē de lr̄is dimissoriis. postq̄ āt ꝓnūciauerit eū plene dimissum: licitū ē exēptis eū accipe. t ħ ē vez vbi loca exēptoz ꝓpm hñt: als. n. ꝓ se t suis locis exēptis sine licētia epi lz eis accipe clericos dūmō habeāt lr̄as dimissorias. nec ob. qđ dz q rōne delicti possint in eos aīaduertē interimit ei ꝓma: qz nō deliq̄t. vel dic q illud intelligit de nō exēptis spāli ꝓuilegio. (Ex dispēsatōe) nō pōt epūs dispēsare in hoc q si nō hz lr̄as dimissorias remaneat in eccla. sz in ħ dispēsat: qz exq̄ male institutus ē in eccliā dz eici: sz dispēsat cuz eo q remaneat. sz nūqd ē etiā necessaria dispēsatio in his q̄ aliq̄ mō ꝓtēpto sunt electi vl post ap. Rñ. nō: qz ibi electio ē cānonica: sz posset cassari: sz ħ secus ar. s. de elec. q sic. vbi de ħ no. vl dic q ħ nō recipit executionē institutōnis sue nisi fuerit cū eo dispēsatū. ix. q. ij. lugduñ. t ħ fere cum ꝓmo idē est. vel melius q necessaria ē dispēsatio: quia ignotus ē: vt no. s. e. c. j. Inno.

De officio archidia. Rubrica.

Et archidia. vicarium decr. hui⁹ti. ꝓcedūt multa archiō. q̄ alibi ꝓcedūtur alijs dignitatib⁹ t ecōuerso. gre dicēdū ē. c. istoz ti. iccirco aliqñ ꝓcedē aliq̄ officia vni dignitati q̄ meli⁹ cōpeteret alij: qz illa dignitas ibi nō ē cui meli⁹ cōpeteret. vel loquit ꝑm diuersas ꝓstōnes t ꝓsuetudines t diuersa loca q̄ multū valēt: imo ꝓualēt in officijs. s. ō ꝓsuecū oli. j. de excess. pla. ad ħ. ħ gl. valet ad pñtē ti. t sequē. ō officijs vbi āt ꝛria nō ꝓbaret ꝓstō vel ꝓsuetudo ꝓscripta staret his. c. j. e. vt nr̄m. (Vicari⁹) qz vicarius ē t cognitionē t iurisdictionē ordinariā hz. C. ō of. iudi. l. j. j. de of. vica. qz. xxv. di. plectis. Jtē qz ē vicarius p simplicē q̄rimoniā audit epūs cās ſbditoz archiō. t absoluit excōicatos ab eo: vt no. j. de of. archi. cū ab. q nō pōt facere archiepūs in ſbditis suoz suffraganeoz. ij. q. iij. nullus ꝓpus. (Honore). i. si gnāt ab alijs indebite. t etiā forte ab epis: qz nō sunt tñ vicarij sz certa dignitate potiunt: vt p totū ti. ħ apparet. nec remoueri pñt ad libitū epi nec p velle eoz offīm exercē t de ħ no. j. de of. or. cū ab. sz ideo dicunt archi. t etiā alij in dignitatib⁹ ꝓstituti vicarij: qz oīa q̄ exercēt ad epos ptinēt. sz ꝓstituēdo dignitates ħ trāseūt nisi aliq̄ recipiāt tūc q credimus eos posse vñ apparet q custodiā vacantiū dignitatū tñ hñt epi q̄ ad ħ iura. t q epi hñt eoz electionē: ar. j. de instī. c. cū venissent. j. vt eccl. bñ. vt nr̄m. j. e. ad ħ. §. vlt. vel potius electio haz dignitatū vel pñtatio ptinet ad eū q dotauit dignitatē. (Ecclīasticoz) viroz vl officioz (Delinquētiū) ar. q archiō. hz curā aīaz: ar. ō. j. eo. cū satis. (Circūeat) epūs si sanus ē semel in anno visitet ecclias. x. q. j. epūs decernimus. sz si fuerit infirmus mittet p se archiō. vel aliuz: vt s. eijsdē. c. t hoc ē vez vbi epūs hz de ꝓsuetudīe mittē quē velit. vl vbi nō ē archiō. vel archiō. hz de offō vt p epo visitet: vt ħ. q aūt dicit ħ de tertio in tertiū visitationē faciēdā intelligo vbi nō ē necessitas. nā si necessitas eēt lz in ꝛriū ꝓsuetudo se hāet non obstaret ꝓscriptio vel ꝓsuetūdo. j. de ꝓscrip. cum ex offi. t si necessitas eēt pluries in anno visitare pōt illā eccliam q̄ visitatōe indiget non aliā. j. e. mandamus. xvij. q. vlt. visitandi nō semel. vel dic q de iure archiō. non hz visitationē nisi quādo epūs ē impotēs vt pdictum ē. t tūc non nisi de tertio in tertium annum: vt ħ. nec ē ꝓtra. j. e. mandamus. qz ibi erat cōsuetudo spālis illius archiō. q omni anno visitaret. monasteria aūt duplicē visitatōez hñt quolibet anno: vnam ab epo. xvij. q. vlt. non semel. t aliaz visitationē gnalium. j. de sta. mona. in singulis. t. c. seq. Jtē dicunt qdam t in alijs ecclijs vnam visitationē habeat ordinariā archiō. aliam dioc. (Corrigat.) maiora. maiora autem referat ad epm. j. eo. ad ħ. t ē argu. q exquo hz cohertionē q possit excommunicare vel ad minus interdicē. j. de offi. deleg. ex lr̄is. arg. cōtra. j. eo. cum satis.

Officii vero. Ad que contra. t. j. q̄ collecta forte ad custodiēdū. nā qz eccla vñ erat archiō. securiorē sacristiā hēbat. alia ecclesia ibi sua ciminilia vl thesauros deposuere. t de custodia eoz oīuz archiō. dz reddē rōnē. vl ad offīm archiō. ptinet vt diligētē curā hēat sup oēs platos eccl̄as q̄liter ħ custodiāt. t si archiō. in ħ inueniāt negligēs in ħ ipe tenet. (Negligētia.) platus eni q sup ħ hz offīm. s. sup custodia depositoz ꝓstat dolum latam culpam t leuē. C. ō pi. tu. si res. C. ar. tu. q̄cq̄d. sz etiam de leuissima videt q teneatur. sz contra: qz depositarius non tenetur nisi de dolo t lata. ff. depo. l. j. §. j. t. l. q nerua. nisi in certis casibus q̄ noīantur. j. depo. c. vlt. sz dic q sicut ille q̄ accepit ꝓcium pro deposito ꝑuando vt in ea dē decr. dī tenetur de culpa: ita t q̄ dignitatem hz cui ħ offīm est annexum: vt ħ. cum plus sit hāe dignitatem q̄z ꝓcium. vel potes dicere q ħ ciminilia nō erāt deposita sz in cām pignoris. vel alio modo erāt accepta ab eccliā vel epo t apud archiō. gubernata.

QUam satis sit. cõsuetudis. nõ ꝓscripte cũ eps hz in ꝓuilegio q nullus ꝓlatus suedioc. instituere dz ꝓter ipm. vel ħ eps hẽbat de ꝓsuetudine ꝓscripta. ħ expositio necessaria ẽ ꝑm. B. q dicit q archidia. de suo iure hz institutionẽ clericoꝝ ⁊ curã aiarꝝ. sz Hug. ħ negat. ⁊ tũc nõ ẽ necessariũ ħ exponi. s. nõ ꝓscripte: qz plana est lr̃a vt iacet. (Curã) qz nec hz nisi demãdet ab epo. xvj. q. vij. nullus. gr. ℈. s. e. c. j. sz. B. dixit q archiđ. hz curã aiarꝝ. j. de of. dele. sup. in fi. de ꝑbẽ. referẽte. ⁊ rñdit huic. c. q ħ erat ℊria spãlis ꝓsuetudo q maxie in iuribus archidia. fuãda ẽ. (Curã meliº distingui tur sic: cura aiarꝝ dz stricte ptãs ligãdi ⁊ soluẽdi. s. in foro pñali. ⁊ ħ in nullo ꝓlato ẽ nisi sit sacerdos: vt ꝓbat. xxj. di. in nouo. j. ℈ pe. ⁊ re. ois. quã curã alius dare nõ põt q̃ sacerdos vel sacerdotis auctoritate gñali ⁊ spãli: vt ħ. xvj. q. vij. nullus. de auctoritate gñali intelligo. j. de of. dele. sup eo. xxv. di. plectis. ⁊ tũc nõ dicuntur ipi dare: sz illi quoꝝ auctoritas dat. ff. ℈ admi. tu. ita. §. gessisse. q̃uis dici posset q archi. ⁊ electi ꝓfirmati ⁊ alij hmõi. q q̃uis nõ sint sacerdotes tñ põt dare ecclias sacerdotibus: nec dãt curã aiarꝝ. sz his cui dãt qñ fuit factus sacerdos simul cũ ordie hãc ptãtẽ ligãdi ⁊ soluẽdi accepit: lz non in hos subditos q̃s mõ dat archidiac. vel alius ꝓlatus ptãtẽ hẽt añ q̃z ꝑ ipm instituerẽt in ecclia q curã hz: sz officiũ huius ptãtis quã nõ hẽbat ꝓcedit. xvj. q. j. ecclie. silr ⁊ supiori. j. q. j. §. ex his ẽbis augu. large dicit cura ptãs ejiciẽdi ⁊ recipiẽdi in ecclias corrigẽdi ⁊ puniẽdi excessus. xxj. di. §. j. sub hac cura ẽ excõicare interdicere visitare ⁊c. talia q̃ sunt ad correptionẽ moꝝ. ℈. de elec. dudũ. ecclia romana. ℈. e. c. j. hanc curã põt hẽ archiđ. ⁊ inferiores ꝓlati: vt ibi dz de vtraq̃z istarꝝ curarꝝ intelligit. j. de ꝑbẽ. de multa. ecclias aũt vel ꝓbendas ꝓferre archiđ. nõ põt. vel alius ꝓlatus ꝓter epm. xvj. q. vij. nullº nisi ħ ex ꝓsuetudie vl ꝓuilegio hẽat: tũc facit tãq̃z vicariº. j. ℈ of. dele. sup eo. j. de insti. cũ venissent. ℈. e. c. j.

ARchidia. sententiã. excõicatõis ⁊ ħ ẽ ius cõmune in oĩbus archiđ. ⁊ oĩbus ꝓlatis: argu. xvj. q. ij. visis. xxiij. q. iij. corripiant. ℈. ij. q. j. nemo. j. de of. ordi. cum ab ecclia. j. de ap. reꝑhẽsibilis. sz ista ⁊ oĩa alia ℊria intellige vbi ℊria obtinet ꝓsuetudo ꝓscripta. melius credo ius cõe q omnes hi ꝓlati habentes iurisdictionem ab epis sint ordinarij. j. de excess. pla. ad ħ. ⁊ põt excõicare subditos. j. de of. ordi. cũ ab. nisi sint mulieres. j. de pe. nouã. ⁊ c. q̃ dicũt ꝓlatos non posse excõicare. intellige vbi ℊria est ꝓsuetudo q̃ iurisdictionem tollit ⁊ tribuit. j. de excess. pla. ad ħ. C. de emã. ꝑ. l. j. vel dic q nõ dz excõicare cũ solẽnitate q̃ est. xj. q. iij. dz. cũ. c. seq. de ħ aũt nõ dubitat ab aliq̃ qn minori excõicatõe possit excõicare vel interdicẽ sic̃ intelligũt ꝓma. c. q̃ dicunt inferiores ꝓlatos posse excõicare. Jtẽ dicimus q ꝓlati q̃ hñt tñ iurisdictõez a collegijs vel alijs q̃z epis nõ põt excõicare: qz hãc ptãtẽ nõ põt ꝓcedẽ nisi eps. xxiij. q. iij. corripiant. lz alꝰ iurisdictõez habeãt: vt no. j. de of. ordi. cũ ab. nã q nõ hñt dare nõ põt. j. q. vij. dabertuz. nisi forte collegiũ eligeret aucte epi ⁊ de iuribus epalibus aliq̃ bẽt: vel ab eo ꝓfirmaret. de ħ no. j. de offi. ordi. q̃to.

QUidam quantũ sepi. no. ℈ pri. ħ hoc nos dicim. statuta). xxv. di. plectis. (Jmpat.) q̃lit sua officia expleant. (Parochias). i. eoꝝ q p parochias morant. ℈. eo. c. j. (Audire) dicũt q dã nõ tñ diffinire cũ ei ꝓcessum nõ sit. alij ℊ dicũt sz ⁊ q diffinire debẽt. ⁊ ħ magis placet: ar. ff. ℈ iudi. de q̃. Jtẽ q dã ħ intelligũt tñ de parochialibº clicis: alij de ciuitatẽsibº. ar. ℈ e. c. j. (Jurgia) ciuilia: ⁊ si ℈ crimĩe agit ciuiliter. (Lonstõnẽ). ℈. e. c. j (Vicarius). j. de of. vica. c. ij. (Llemẽtis) xciij. di. diaconi (Perspiciẽs). i. ingrẽs nõ vlr visitãdo: sz tñ loca vel ꝑsonas de q̃bus est infamia. de ħ no. ℈. e. c. j. (Lorrigat) ẽbis monitõibus ⁊ ꝓceptis. penã aũt ꝓ delicto nõ põt imponẽ sine epo. j. de of. custo. c. j. ar. j de of. archi. c. ij. ⁊ vl. siq̃s tñ diceret q modicã penã sibi imponẽ posset vel suspẽsionẽ ad modicũ tps forte nõ peccaret. (Ardua) vt si exigat depositõez clerici vel etiã suspẽsionẽ ꝑpetuã vel etiaz multũ diutinã: cũ. n. ħ sine capło facẽ nõ possit eps. j. de excess. ꝓla. c. j. absurdũ ẽ dicẽ q archiđ. ea possit. idẽ est ⁊ si expediret facere vnionẽ ecclias vel diuisionẽ. s. qz nõ fieret sine epo. j. de excess. pla. sic̃. ij. imo oẽs accusatões criminales nõ solũ clericoꝝ in sacris positoꝝ. sz in minoribº ordinibº audirẽt epi nõ archiđ. xv. q. iij. fel. si aũt eps nullus ⁊ etiã laicoꝝ. j. de of. or. c. j. Jtẽ cãs mriviales. j. de ꝓsang. ⁊ affi. ex lr̃is. §. vl. Jtẽ oĩa negocia vbi exigit dispẽsatio: vt no. j. de eo q fur. or. c. ij. Jtẽ ea q̃ nõlz epo facẽ sine ꝓsensu capli: vel capl'm sine ꝓsensu epi vt ẽ collatio ꝓbendarũ ⁊ multa alia q̃ ꝓtinent. j. ℈ ti. de his q̃ fiũt ab epi. sine ꝓsen. c. ea. ⁊. C. de his q̃ fi. a ma. par. ca. c. ij. ⁊ vbi spãlis auctoritas epi reqrit sicut in alienationibus. xij. q. ij. sine exceptõe. x. q. ij. ħ ius. xvj. q. iiij. in vẽditõibus. Jtẽ in mouasterijs nõ hñt iurisdictõez correptõez vel reformatõez nisi ꝓsuetudo ħ eis tribuat. j. e. dilecto. vel posset etiã dici q cõpandus sit defensori ciuitatis vt vsq̃z ad. ccc. aureos audiat cás ciuiles etiã de minoribº ⁊ in maioribº crimibº possit clicũ reũ capere ⁊ eũ ad epm mittẽ ⁊ modicã multã indicẽ. ⁊ etiã clericis q sunt de sua iurisdictõe põt pstare auctoritatẽ in adop. emãci. ⁊ testamẽtoꝝ ⁊ donationũ insinuatõibus ⁊ manumissionibus q̃s faciũt nõ noĩe ecclie sz ꝓprio. in auẽ. de defen. ciui. §. iudicare. vsq̃z in fi. in eo tñ nõ cõpat ei vt q̃ dã dicũt q rõne delicti vel ℈ctus ſ̃ eo aliqs ꝓueniat cũ nõ hñt territorium: vt no. j. de fo. cõpe. cũ ꝓtingat. eadẽ ⁊ q̃ ħ dico in archiđ. intelligo ⁊ in alijs minoribus ꝓlatis ordinarijs q vel de iure suo vl de ꝓsuetudine hñt iurisdictõez. ħ nõ placet nec sunt cõpandi defensoribus ciuitatũ: qz nõ sunt ordinate dignitates eccliastice ꝑm iura ciuilia. sz ꝑm ꝓstõnes eccliasticas ⁊ ꝑm illas debẽt exercere iurisdictionem ⁊ non ꝑm ciuiles. (Alia) vt. j. e. vt nostrum. (Bñficijs) collatis ab epo vel ꝓfirmatis. si. n. ad alium ptinet collatio vel ꝓfirmatio tunc non ptinet ad archiđ. institutio. (Archidia.) non ergo videt puniendus eps si ꝓmotus sit indignus: ar. liij. di. si seruus. Sz ħ ideo est: qz eps tenet de facto archidia. sicut exercitor de facto magistri. ff. de exerci. l. j. §. magistrum. nisi cõmunis opinio esset ꝓ bonitate archiđ. j. de pig. significante. (Omnibus). lxv. di. eps. C. de auc. ꝑ. l. vlt. Jtem ħ habes q de consensu archiđ. debent instituí ⁊ destituí decani rurales. ⁊ ħ est ea rõe: quia cum archiđ. debeat hẽ curã pochie. ℈. c. j. ⁊ decanus qui ħ suppleat vices eius. j. de of. archipſ. c. vl. nõ dz absq̃z eius ꝓsensu instituí vel destituí. ⁊ idẽ in epo. ⁊ loquit ħ. c. ꝑm ꝓsuetudinẽ: qa vbi nõ esset ꝓsuetudo secus esset. (Ab oĩbus). melius intelligit ħ decr. de q̃busdã decimis q̃ in aliq̃bus partibus francie ꝓstituunt ad faciendum q̃dam officia q̃ cõmuniter ptinent ad epm ⁊ archidia. nec instituuntur in aliqua ecclia nec ꝓfirmantur: sz quasi ministeriales ⁊ officiales sunt vtriusq̃z ⁊ p. o magna parte non ꝓstituunt ꝑpetuo: ⁊ ideo dicit ħ p tempe. i. ad tempus. (Eligendus) omnia que circa electionem hmõi ꝑsonarum vel confirmationem aget eps faciet cõmuniter cũ archiđ. sz si discrepant cum maioꝝ ⁊ principalioꝝ sit auctoritas epi ⁊ archiđ. tñ vicariam dignitatem habet: credimus valere quod facit eps. si tñ archiđ. videret indignum instituí posset ꝓ iure suo appellare: vel alꝰ cõtendere. alij tamen contra dicunt sz q nõ valeret quod facit episcopus siue archidiaconus vel econuerso: nisi consuetudo se in contrarium habeat.

SIgnificasti. ⁊ infra. archidia.) lxviij. di. q̃uis. lxij. di. exẽneo. ℈ ꝓse. di. v. nõ oporet. (Lras). s. q ab alio epo ordinet. (Eis) clericis.

TE nostrũ. ex officio. i. ꝓstitutione. (Officium). ℈. e. ad hoc.

DIlectus filius. ⁊ ĩfra. quedã alia) no. q facta mẽtione de ꝓcuratoribus ſ̃ clausula gñali adiecta cõꝓhendunt iurisdictio correptio ⁊ ꝓfirmatio tanq̃z paria: qz cũ vnũ debeat ⁊ aliud. vel dic nõ cõꝓhendi tanq̃z paria: qz paria nõ sunt sz maiora. sz comꝓhendunt tanq̃z exꝑssa p illã adiectõez. ⁊ q̃ dã alia adipm rõne archiđ. spectantia. ꝓpter hanc. n. clausulam de omnibus siue minoribus siue maioribus agere põt dummõ de iure ad archiđ. spectẽt. etiam idem dicerem si diceret ⁊ rebus alijs ad eum ratione hereditatis spectantibus quasi de maioribus q̃z exꝑssa sunt agere potest dummodo ad hereditatem spectent. posset tñ rñderi his decre. si quis vellet dicere contrarium q ideo fuit admissa hec petitio: quia non fuit contra eum exceptum: alꝰ secus. ℈. de rescrip. sedes. (Ex rõne) ꝑm petitionem istam videtur q etiam si de ꝓsuetudine hec iura habere debent in predicto monasterio: nihilominus absoluendum erat monasterium: quia non ratione archidiaco. sed consuetudine debebantur. ⁊ non debet quis condemnari nisi actoꝝ ꝓbet ex ea causa sibi deberi ex qua petijt: vt no. j. de offi. ordina. conquerente. Sed respondeo sub his verbis ratione archidia. vel ad eius archidia. spectantibus comꝓhenduntur non solum iura que debẽtur ex iure vel priuilegio: sed etiam que debentur ex consuetudine. j. de ꝓscrip. auditis. (Petijt) confessoriam intentando. (Si tamen) p ħ videbatur sibi licet errare q suam intentionem fundasset. j. de religio. domi. cum ve

nerabilis.ĵ.de capel.mo.dilectus.xvj.q.vij.oēs.nā lz mōasteria quo ad legē iuris sb̄sint epō q̄ ꝓsistit in institutiōe pſonar̄:in cohertōe crīnosoꝝ:in collatōe sacroꝝ.xviij.q.ij. hoc iure.cogui/mus.xvj.q.j.monasteria.nō tñ archidia.sz sicut ex hoc capīo ap paret qō est no.dignū h̄ nō extēdit ad archidiac.q: nisi ꝓbauerit ꝓsuetudinē archidia.nō exercebit legē iurisdictōis in mōaste rijs.soli.n.epi hoc hñt in monasterijs.(Videlz).ecce iurisdictio. (Et eius)ecce coꝛreptio.(Solēt)nā ꝓsuetudo in iurisdictiōe valet C.de emā.l.iij.ĵ.de excel'.pla.ad hoc.(Salue) lz epō teneant obe dire in multis ꝑ regulā.tñ p sedē aplicā nunq̄ confirmatā:vt hic. xvj.q.j.q pure.als no.ꝛ.c.cū p vtili.secus si sedes aplica eā non approbasset.(Lōueniri)iniusta videt petitio:q: epūs pōt etiā inuito sb̄dito aliq̄ cognoscere de causis ad eius iurisdictionē spectātibus:vt no.ĵ.ō offi.ordi.cū ab.īmo qdam dicūt q̄ pōt ab eis aduocare iurisdictionē:arg.ff.de iudi.iudiciū.h̄ nō credo vt ex pſe videt dicere auc̄.de defen.ciui.§.interī.in fi.col.iij.l.iudiciū loquit q̄ in ea iurisdictōne quā exercet minor iudex superior iudex hz maius impiū:q: tm̄ in defectū superioris iudicis devoluit iurisdictio ad inferiorē.C. de iudi.l.cū spāli.C. de fabri.l.siqs.q: tūc si inferior vellet cognoscē superior posset ꝓhibere.vel pōt intelligi ꝓallegata.l.iudiciū q̄ superior q̄ hz maius impiū in ipa iurisdictione pōt ꝓhibere inferioribus ne ꝓcedāt si sunt sui officiales vl' vicarij.ꝛ fm hoc cū archidiacono ꝛ archipb̄i dicant vicarij epōrum:ꝛ epi dicant in eos sua onera partiri.s.e.c.j.ꝛ.ĵ.de offi.archipſ.c.fi.eis poterit ꝓhiberi p epōs.archiepi aūt ꝛ etiā pſides ꝓuinciar̄ vel etiā legati nō poterūt ꝓhibere inferioribus epīs vl' alijs qn habeāt ita plenā iurisdictionē in suos sb̄ditos sicut ipi legati:lz ipi legati maiori dignitate ꝓeminēt qn suā iurisdictionez exerceāt.illud bñ fatemur q̄ pñt audire q̄rimonias omniū q̄ ad eos vadūt.ĵ.de offi.lega.c.j.(Lōueniri).ad hāc q̄stionē nō rñ.ꝛ hoc ideo:q: petitio fuit iniusta cū licitū sit inter partes ꝓuenire vt sub nō suo iudice litigaret.ff.de iurisdic.om.iudi.si ꝓuenerit.immo etiā sufficit si nō excipiāt:ꝛ hoc ipo ꝓsentire videt ꝛ tenet q̄ facit alius iudex.ff.de iudi.l.j.ꝛ.ij.in pn. Quidā tñ rñdent h̄ nō esse admittendā petitionē ꝓpter fraudē:fiebat.n.vt sic sb̄trahere iurisdictio eius.s.archidiaconi:arg.ff.de dolo:cū gs.ff.de aq̄ plu.arcē.l.j.ꝛ.l.deniq;.vel ꝓpter ꝓsuetudinē.alij dicūt q̄ ꝓpter hoc nō rñdēt huic q̄stioni:q: in h̄ monasteriū nō peccabat.alij tñ dicūt q̄ sub illo ⁊bo q̄ sequit in responsione pape scilicet iurisdictione aliqua ꝛc̄.omnia comprehendit scilicet visitationem:coꝛrectionem:ꝛ iurisdictionem.ꝛ etiam q̄ prius debeant sub archidiacono conuenire q̄z sub archiepo:ꝛ ideo nō rñ.(Specialibus) q.d.causas que tangunt archiepiscopum ꝛ homines eius ꝛ familiam:non peto vt coram me primo agat.(Canonicos).ff.ō lega.iij.si coꝛpus.§.j.iiij.q.iij.si testes.ꝛ.ĵ.de testi.veniens.C.ō repu.consensu.§.seruis.C.de questio.interrogasti.(Constiterit).p ꝓbationes archidiaco.(Pacifica)ad hoc enim vt currat ꝓscriptio necesse est q̄ fiat pacifica.ĵ.de ꝓscrip.sanctorum.(Jurisdictionem)no.archidiaconum vel plebanum vel alium minorem epōr̄ in monasterio non habere coꝛrectionē visitationem vel iurisdictionē.ꝛ ita p consequēs nec ꝓcurationē q̄ ratione visitationis debeāt.ĵ.de ꝓscrip.ex officij.xviij.q.ij.dudum ꝓuenit.ĵ.de capel.mona.c.ij.Sz nunquid in ꝓiꝛatibus qui sunt ꝓvillas habebit ꝑdicta.Rñ.si sint monasteria vbi sit conuentus mona.vel etiam ad hoc instituta p episcopum vt ibi sit conuentus:tūc nec archi.ibi habebit iura arch̄.Sed si ad hoc non fuerint instituta tunc arch̄.ibi sua iura habebit:nec ꝓuilegio monasterioꝝ gaudebit.x.q.j.c.j. nam ꝛ in capitulis monachorum cōstat q̄ archidiaconus habet ius:quia exempti ab hoc iure non inueniuntur. Jtē dicunt qdam q̄ si monasteria habent ꝓuilegium q̄ archidiaco.habet ibi iura archidia.arg.q̄ epūs etiam in exemptis abbatibus ꝓpter sb̄ditos habet ius.ĵ.de ꝓuil. extra.in fi. Jtē dicūt q̄ tunc tenetur abbas ꝓcurationem ratione visitationis facere archidia.quia ꝛ si monachus visitare non debet populum ei tñ subiectum visitare debet.x.q.j.placuit episcopo.tamē posset dici q̄ archidiaconus vel alij ꝓlati ꝓter epōs nihil iurisdictōis hñt in monasterijs neq; in populos eoꝝ:sz parrochialia iura hēbūt puta decimas ꝛ hmōi infra totam suam parochiam.xvj.q.j.decimas.q̄cunq;.nisi ipis monasterijs datus sit populus cum iuribus parrochialibus.sz ꝑus dictum magis placet.qdam tamē dicunt sz non placet q̄ archidiaconus in monasterijs hz coꝛrectionem ꝛ visitationē q̄ h̄ non negat:sz iurisdictionē non. nec ob. xvj.q.j.alia.quia illud intelligit q̄ possit sacerdos vel inferior ꝓlatus non cogere:sz facere p superiorem cogi monachos ad soluēdas decimas.(Jn huiusmodi).i.consimilibus puta eiusdem ordinis ꝛ infra easdem metas constitutis:ꝛ non magis ꝓuilegiatis:sz secum sunt eiusdem conditionis.(Jn huiusmodi).s.de cōsue.cum olim.(De ꝓmissis).s.q̄ archidiaconus pacifice consueuit exercere iurisdictionē in dicto monasterio.vel in alijs eiusdez ordinis ꝛ conditionis.(Superadicto)no.q̄ vbi consuetudo est ꝓfius vel onerosa non est extendenda:vt.ĵ.de deci.c.tua.cum contingat.neq; ad alia iura.ĵ.de capel.mona.c.ij.ĵ.de ꝓscrip.auditis.nec ad alias ecclesias vel pſonas.xij.di.omnia.xj.di.catholica.Si vero sit laudabilis consuetudo ꝛ que iuuetur ratione ꝛ q̄ fit sup re concessibili quale est in archidiaco.in monasterijs q̄ de facili debet epūs archidia.concedere vt in alios sua onera partiatur.ĵ.ti.ꝓxi.c.fi.ꝛ de qua vel contra quā nihil' sit statutuz.illa seruanda est ꝛ extendenda ad alias eccl̄ias non ad alia iura: vt h̄.s.de elect. cum eccl̄ia vulterana.xj.di. in his.xij.di.consuetudo. viij.di.q̄ contra.ĵ.de censi.sopite.ꝛ dicimus sufficere si maior ꝑs eccl̄iarum vel pſonarum eiusdē conditionis seruet illam.ff.de iusti.ꝛ iur.l.penul.ĵ.de cēsi.sopite.ꝛ h̄ nō solū intelligimus de eccl̄ijs eiusdem dioc̄.sz etiam eiusdem ꝓuincie.ꝛ in tantum hoc est verum:quia si certum sit eas nō seruare ꝓsuetudinem tamen cogi debēt eam seruare.q̄ ex eo apparet:quia eccl̄ie de nouo edificate ad illum tenent.ĵ.de cēsi.sup eo.s.de ꝓsue.cum olim.ꝛ talia sunt q̄ habeant vnū modum in officijs.xij.di.c.pe.ꝛ vlt.ꝛ q̄ seruet mēsura cōmunis.ĵ.de censi.ex pte.ꝛ q̄ certas dignitates habeat aliq̄s ꝓlatus.s.de ꝓsue.cum olim.ꝛ hoc verum q̄ alij coguntur seruare nisi habeāt ꝓriā ꝓsuetudinē ꝛ ꝓscriptā.s.de consue.c.vl.ĵ.de ꝓscrip.auditis.vel nisi ꝓ illa aliam habeat.s.q: alius h̄ iura in hoc monasterio exercet.ꝛ tale ē:puta q: vna eccl̄ia ieiunat die sabbati: alia die mercurij.xij.di.illa.h̄.n. minor pars non cogit sequi maiorem.Alij dicunt in his q̄ sunt iurisdictionis vel iurisdictioni annexa fieri ꝓrogationē de pſonis ad pſonas: dummodo pars maior vtatur.ff.de iusti.ꝛ iur.l.pe.ff.ad munici.q̄ maior.ff.de testi.ad testium.nisi esset cōsuetudo introducta ꝓtra rationē.ff.de lega.q̄ nō rōne. Jn alijs aūt q̄ ꝓsistūt in ꝓstationibus ꝛ ꝓsilibus nō est extendēda ꝓsuetudo vt h̄:arg.contra ff.cōia p.vēditor.§.si constat.Sz ibi non dicit extēsio que est circa vnam rem tm̄.ĵ.de cēsi.sopite.cum suis ꝓcor.non ob. quia ea ꝓter consuetudinē debita erant:de iure nunq̄z tamē est restringēda ita consuetudo vel ꝓuilegiū vt vna res diuerso iure censeatur ĵ.de deci.cum in tua dioc̄.xij.q.ij.cognouimus. Jtem facilius fit extensio in his q̄ non ptinēt ad alium de iure cōmuni.ĵ.de relig. do.c.j.sz mirum videtur q̄ negligētia vnius obest diligēti q̄ non pmisit contra se ꝓsuetudinē induci vel ꝓscribi cōtra illud.nā res inter alios ꝛc̄.vbi in.C.p totum ti.Rñ.hoc q̄ h̄ dicit nō obest vl' modicū obesset monasterio sancti.p.q: iura q̄ hic petebant.vel epūs exercebit in dicto monasterio vel archidiaco.vel alius loco epi:ꝛ sic nihil monasterio ꝓiudicat vel modicum.sz episcopo dignum est vt ꝓiudicet:q: tacite consentire videt q̄ archidiaco.iurisdictionē archidiaconalem habeat in monasterijs cum videt:ꝛ nō ꝓdicit:argu.s.de ꝓsue.c.ij.ff.de lega.de q̄bus.nam exp̄sse si vellet posset cōcedere ipi archidiacono vt ꝓpetuo illā iurisdictionē in monasterijs faceret.nam cum ipe epūs iurisdictionē archidiaconi habeat ꝓmissam.vel melius.s.q̄z archidia.petebat tanquā archidiaconalē eā alij ꝓcedē posse salua solennitate debita: cum eā ꝓferre non ꝓhibeat.ꝛ cum omia monasteria q̄ sunt eiusdē ꝓditionis debeant eodē iure censeri.vel potius iurisdictio q̄ ē in monasterijs eiusdem cōditionis.ĵ.de deci. cum in tua.xij.q.ij. cognouimus.satis p ꝓsequens videt q̄ ex quo epūs concedit tacite q̄ habeat ꝑdictam iurisdictionez in alijs abbatijs q̄ etiā h̄eat ꝛ in ista sancti.p.arg.ꝑdictoꝝ.c. Sz h̄ intelligo vera si ipe epūs vel abbas vel quiuis alius in hoc monasterio nullum de ꝑdictis iuribus ibi exercuit:quia sic interrupta est prescriptio:vt no.als. Jtem q: si exercuit tunc videt ꝛ ꝓsumit q̄ nolit epūs in hoc monasterio sancti.p.ꝑdictam iurisdictionem.s.eoꝝ q̄ interdum exercuit ꝓcedere archidiaco.ꝛ ꝓpter hanc rōnē dicerē q̄ si epūs nesciēte ꝑdictam iurisdictionē exercēt q̄ nō induceretur ꝓsuetudo. arg.s.de consue.c.j. Sed oppones: nōne ꝛ si sustinuit q̄ in vno monasterio tm̄ exercet ꝑdictam iurisdictionez videtur tacite cōsentire q̄ eam habeat etiam in alijs monasterijs.Rñ. non:quia tunc rōne ꝓscriptionis pōt in illo monasterio ꝑdictam iurisdictionem vendicare etiā si epūs ꝓsentit tacite:ꝛ etiā si nesciuit. ꝛ non rōne ꝓsuetudinis ꝓscripte nec imposite nec in ipo nec in alijs.sed q̄ in pluribus tacite ꝓsentit tunc etiā videt ꝓsentire in alijs vbi non exercuit:q̄ tamē eodē iure cēsent:arg.ꝑ.c.ꝛ hac rōne.q: nō tm̄ rōne ꝓscriptionis sed consuetudinis ꝓscripte h̄ innitit.posset aūt dici q̄ h̄ consuetudo extenditur ad noua monasteria.s.q̄ archidia.in eis habeat iurisdictionē:arg.ĵ.de censi.sup eo.s.de cōsue.cū olim.Si aūt sola ꝓscriptōe niteretur:tunc ad noua monasteria non extenderet.Quidam tm̄ nullā dīam faciētes inter cōsuetudinē ꝓscriptā ꝛ ꝓscriptionē.dicūt q̄ etiā si in oībus mona/

sterijs exercuit ꝓdictã:nõ tñ exercebit in nouis monasterijs.i.de nouo edificatis:ar.ꝓ.dcc.j.ꝺ deci.cũ ꝙtingat.nec ob.q legiť.xij.q ij.coguimus. vbi ꝺz q etiã noui redditus iure veteri censenť: qz nõ statuiť ibi q eps de nouis redditibꝰ ptẽ suã soluat clericis:qz de veteribꝰ sic soluit:sz qz de cõi iure solui ꝺz. Jtẽ nõ est ꝯ.j.de cẽ si.sup eo.t.s.de ꝓsue.cũ oli. qz ibi loquiť de bis iuribus de q̃bus nihil ẽ certũ in iure statutũ. vñ dignũ est q in eis ꝺuet ꝓsuetudo antiq̃ eccl̃iaꝝ eius ꝓuicie vel etiã vicine:ar.xij.di.diuturni.oĩa t.c.seq.sz q archidia.ꝓdicta in mõasterio exerceat ꝯ ius ẽ.sz ea dẽ q̃ diximus de archidia.intelligimus etiã de decano:vel quoli bet q ꝓdicta iura exercet:cũ neuter iure cõi vtať. Jtẽ ꝓdictis rõ nibus dicimus q si in ħ mõasterio scĩ pauli decanus ex ꝓuilegio vel ꝓsuetudine ꝓscripta ꝓdicta iura exercuerat.in alijs aũt archi dia.sz in oĩbus alijs exercuerit archiꝺ.ꝓsentiẽte epo: tñ nõ exer cebit in ħ mõasterio scĩ pauli etiã si toto tpe q̃ archiꝺ.ꝓscripsit ꝓ dicta iura in alijs mõasterijs:decanꝰ in mõasterio scĩ.p. nõ exer cuit.t ħ satis ꝓbať ex hac lr̃a vbi ꝺz in hmõi abbatijs cũ nõ sint silles si ad diuersos ibi iurisdictio ptiebat. Jtẽ dicimꝰ q si ageret de alijs iuribꝰ videlz q ab oĩbus alijs mõasterijs ꝓsueuit hẽre.x. sol.ãnuati:vel certã ptẽ oblationũ:nõ tñ ꝓpter ħ hẽbit in mona sterio scĩ.p.qz diligẽs fuit.t ħ ẽ ꝓsuetudo onerosa t ꝓter ius. Sz obijcies:si de iuribus tñ archiepi agebať q̃re absoluiť vel ꝓdẽ nať mõasteriũ. Jtẽ q̃re nõ vocať t agit ꝯ archiepm Rñ.vt no. j.de ma.t obe.inter. Jtẽ q̃riť vñ est ħ:qz si eps archidiac.in oĩ bus alijs ħ exꝑsse ꝓcessisset:nõ tñ ꝓpter ħ hẽt in mõasterio scĩ p. tñ ꝓpter ꝓsuetudinẽ ħ obtinet.Rñ.qz qñ ꝓcessit de aliq̃bus spãli ter de alijs ꝓhibuisse videť.xlv.di.disciplina.j.de deci.ad audi entiã.ex pte.sz in ꝓsuetudine de oĩbus tacite ꝓsentire videť. Sed nũqd ꝺz sufficẽ si ipe abbas scĩ p.ħ iura ĩ ipo mõasterio exercuit. Rñ.si exercuisset tãq̃ alia ꝑsona t vicarius epi crederẽ sufficere nec extẽderet tũc ꝓsuetudo ad ħ mõasteriũ.sz si tãq̃ abbas fecit cũ ħ sit alia iurisdictio.s. archidiaconalis alia abbatialis bñ fiet extẽsio de q̃ ħ ꝺz.s.vt in mõasterio scĩ p.exerceat iurisdictionẽ vt in alijs. Sz nũqd de iuribus ad iura fit extẽsio.t dicũt qdam q vbi q̃s vtiť iure cõi vtendo vno iure alia oĩa iura q̃ eodẽ iure de benť:puta epali vel archidiaconali retinẽ videť nisi aliud ꝯ eũ ꝓ scriberet.imo plus dicimus fieri hãc extẽsionẽ de iuribus ad iu ra nisi ea exercet aliq̃s eps vel archiꝺ. q nõ ꝓstet esse de alterius iurisdictõne.nã tũc bocipo q aliq̃ iura ibi exercet videť acq̃rere locũ vt sit eius iurisdictionis:t vt ibi oĩa iura exerceat decetero. j.de reli.do.c.j.t ħ maxime obtinẽt in his iuribus vbi ꝓsuetudo ꝑualet:sicut ẽ in iuribus archidiaconalibus t ꝓsilibus.(Quaz) põt.n.esse q in vno iure obtinebit:nõ in alio.j.de capel.mo.c.ij. (Eiusdem).i.ꝓsilibus.

¶ De officio archipsbyteri. Rubrica.

Ut archipresbyter. t.j.vo lumus ꝑbesse)vt ẽ de ꝓsuetudine. t intellige q̃ ad mini strationẽ:nõ q̃ ad ordinẽ ꝑbeť archiꝺi.ij.q.vij. puto.C.de offi.iudi.l.j.in his q̃ spectãt ad offiũ archiꝺ.vel de iure vel ꝓsuetudine.(Et qꝺ)volu mus q archipsbr sciat q ꝑliter tc̃.(Collectam).i.missam.lxix. di.qm̃.(Jniuxerit).xxv.di.plectis.

Ministeriũ archidia.cardi nalis).i.ꝓncipaliũ.vij.q.j.pastoralis (Jn cõicatõe).i. in missaꝝ celebratõe.t p totã septimanã faciẽda q̃ in cipit die dnico.(Obtempando).q.ꝺ.nõ eos puniat sua auctori tate sz epo referať si in aliq̃ male viuũt t ꝯ eos mandatũ sui epi faciat.(Ledat)qñ debẽt officijs interesse.(Prohibita)si q̃ ad or dinatõez ptinent epalem.xviij.di.q̃uis corepi.(Consulto)t pñ tem.sz t si ẽ absens t necessitas vrget etiam eo incõsulto põt ab soluere.xxvj.q.vj.c.vlt.intelligitur hoc de solenniter penitente. sed in hoc casu etiam simplex sacerdos eum absoluere põt:argu. xvij.q.iij.si qs sua.t etiam laicus vt qdam dicunt. de ꝓse.di.iiij sanctũ est baptisma.

Officiũ archipresbyteri fo ris).i.ex ciuitatem.t ita hẽs q oẽs foranei sacra t se pulturas in maiori ecclia recipiẽt:nisi forte eligerẽt alibi sepeliri Sz certe ħ tñ videť loq de ġuiter peccãtibꝰ:ar.l.di.in capi.xxvj. q.vi.c.fi.(Cũ oĩbus).i.omniũ sacerdotũ:qz ipi archipsbr ꝓfite ri debẽt.(Exinde).i.post q̃ audiũt ꝓfessionẽ.(Jllis)pegrinis t sacerdotibus.(Cura).vt oĩa sacra recipiãt pegrini plus ceteris indigent: quia ibi notos nõ hñt.de sacerdotibus aũt ꝓsunderet ecclia si sine sacramentis decederẽt.

Et singule. hoc capm loquiť ꝺ archiepo rurali: t supius de ciuitateñ. (Titulos).i.ecclias.lxx.di.c.ij.(Sue)arg.q solus eps est ordinarius.xj.q.j.de psona.lxxx.di. non debere. (Parciať).j.de ꝓsumpt.mandata.(Decretũ).i.ꝯ ordinationes epoꝝ.ꝑm eoꝝ aũt statuta pñt minora negocia diffinire cũ sint or dinarij:vt no.j.de offi.ordi.cũ ab.

¶ De officio primicerij. Rubrica.

Ut primicerius.rõnez. si non bñ monuerit t docuerit:vel etiã punierit delinquentes:vel saltẽ epo nũciaret. hz.n.ordi nariam iurisdictionẽ in his q̃ sibi cõmissa sunt j.de offi.ordi.cum ab.

¶ De officio sacriste. Rubrica.

Et sciat sacrista.

¶ De officio custodis. Rubrica.

Custos ecclesie.ĩdomi tus)exq̃.n.incorrigibilis est sine accusatõne re moueri põt:qz notoriũ est eius crumen.xvij.di. non licuit.xj.q.j.si qs sa.ij.q.vij.q̃ ꝓpter.lxxxj. di.maximianus.xxiij.di.c.vlt.j.q fi.sint legi.p venerabilẽ.j.de iureiur.q̃relã.bñ ꝺicit indomitus: qz ꝓuisq̃ de ponať t alius sbstituať ꝺz sus pẽdi ab offo.s. de eta.t.q̃. q̃ris.t idẽ est in silibus:vt si nõ portet coronã.

Custos sollicitus.

¶ De officio vicarij. Rubrica.

Ad audiẽtiã nostrã.ad eptus)t sic amisit ius quod habebat in vicaria j.de ꝓcess.ꝑben.vel ec. nõ va.lr̃as.xxj.q.ij.si qs iam.(A petitione).no.q vbi apparet ineptitu do libelli rumpetur libellus: arg.ff. si men.fal. mo.di.l.j.t quod notabilius est non solum si in libello contineať ineptitudo.sed etiam si alꝰ sit notum.nam ħ non ꝺicebat se ha bere ꝑsonatus:sed tñ petebat vicariam.t tamen sufficit q noto rium est q habebat alios ꝑsonatus q̃ nõ põt esse occultum.s. de trãsac.q̃to.lacerãdus est libellus.

Prouideas attẽtius. vicaria nõ ꝺz locũ ni si vbi q̃s plures habeat ecclias ex dispensatõe:vl̃ ab sens ex dispẽsatõe. vel in casibus in q̃bus licitũ ẽ hẽre plures ecclias cũ ꝑsona ꝓtinuã residẽtiã ibi facẽ teneať.s.ꝺ eta. t q̃li.eã te.s. de elec.cũ inter.j.de ꝑben.extirpande. hñt etiã locũ vicarie illoꝝ q̃ nõ hñt curã aiarꝝ.j.e.c.vlt.

Ad hoc si ꝑsona. epi t patroni.lxiiij ꝺi.principa.xvj.q. vij.dedimus.C.de auc.prẽ.l.vlti. Si consensus eius non affuit post mortem persone non duret prouisio: vt no.s.de fi.ꝑby.ꝓposuit.

Clericos in presbyteratu quas). C.de iudi.a iudice.§. vicarios.

Qua nobis litteras. ipetrate erant forte super cõ missione aliq̃ de iusticia:vel beneficio vel hmõi.(Ju risdictio) vicarius autem iurisdictionem ordinariaz habet.q sic ꝓbo:potest decretum alienationibus minorum da re t emãcipationibus:t oĩa facta q̃ ad iurisdictionẽ ptinẽt facẽ C.de offi.eius q vi.a.l.ij. Sz ꝓdicta cũ cãe cognitõez regrãt dele gari nõ pñt.ff.de offi.pcõ.nec qcq̃.§.j.g̃ apparet q ꝓdicta facit vicarius iurisdictiõe ordinaria non delegatus. de iurisdictione aũt delegati non ordinaria vel vicaria loquiť.ff. de offi. eius cui mã.est iurisdic.p totũ.(Reuocatis).tãq̃ a nõ suo iudice factũ.xj. q.j.c.vlt.C.si a non cõpe.iudi.p totũ.

EX parte tua fuit. ROmana eccl̃ia.ꝛ ĩfra.cũ remeñ.archiep̃us rõnabili)forte qꝛ crimino ſus ẽ vel alia ꝓſili.(Vices).ſ.officialitatis.(Jpius).i.officialis qui officiũ ꝓſuevit exercere:q̃ tñ huic vicario cõmiſſa ſunt ab ep̃o non vicario:q cuꝫ ſit excõmunicatus cõmittere non p̃ot.Sꝫ ꝛ ſi aũt excõmunicationẽ cõmiſiſſet idem dicendũ videt.nam etiam iudicis ordinarij officialis non p̃ot exercere iuriſdictionẽ ſuam poſt excõmunicationẽ eius cuius officialis ẽ:ſicut nec poſt mortẽ:arg.ff.de offi.vica.diẽ.vel dic q hec decre.loquit qñ officialis non ep̃s cõmiſerat vices quo caſu ꝛ ſi nõ valeat q facit hmõi vicarius.tñ nõ eſt excõmunicatus:qꝛ officialis.(Officiũ).i.officialitaté.nã ꝛ ſi ob h̃ eſſet excõmunicatus officialis:qꝛ officialitatem exercet ille q̃ in eodẽ officio ſibi deſeruit ſiue ſtãdo iuri coram eo: ſiue ſuſcipiendo cõmiſſionẽ cauſaꝝ ab eo excõmunicatus ẽ.Sed ſi ſuſcipiat cõmiſſionẽ cauſaꝝ vel vicariã officialis:vel etiã eandẽ officialitatẽ ab ep̃o nõ eſt excõmunicatus.(Jpi)vicarij officialiũ.(Aliter).i.ꝓpter aliã cãz ꝛ nõ ꝓpter officialitatẽ quã exercet (Eodẽ)de facto:qꝛ de iure h̃ officialis etiã nõ excõmunicati alios vicarios facẽ nõ p̃ñt:arg.j.e.clericos. Sꝫ bñ credo q cãs aliq̃s aliq̃bus cõmittere p̃ñt.

¶ De officio ꝛ ptãte iudicis delegati. Rubꝛica.

QUia queſitũ.minis. Jdeꝫ ẽ ſi violẽtia. Jtẽ idẽ ſi dolo quocũq; mõ illato:cum ꝛ bis modis iuriſdictio turbet.ſi.C.ne li.pẽ.l.j. j de ĩmu.cc.nõ minus.xj.q.iij.q̃tuoꝛ.arg.ꝓtra.ij. q.j.legũ.xxiij.di.quoꝛũdã.C.de arbi.in auẽ.de cernimus.ii.de poſtu.quoꝛundã.(Pena) Quadruplex eſt ꝓſenſus. Primus ẽ ꝓſenſus negligẽtie:vbi minus peccat ꝓſentiẽs q̃ faciẽs:niſi forte nimis craſſa eſſet ignoꝛãtia in plato.j.q.j.gcq̃d lxxxiij.di.ꝓſentire.nihil.Secũs ẽ ꝓſenſus ꝓſilij:vbi ſic minus peccat ꝓſentiẽs q̃ faciẽs:ſꝫ magis q̃ ꝑmus.lxxxvj.di.tanta.Tertiꝰ eſt ꝓſenſus coopationis:vbi equaliter punit ꝓſentiens ꝛ faciens vt h̃.ij.q.j.votũ. Quartus ẽ ꝓſenſus auctoꝛitatis ſiue defenſionis:vbi plus peccat ꝓſentiens q̃ faciens: ꝛ magis punit.xxiij. q.iij.qui alioq̃.xj.q.iij. q ꝓſentit.(Eccl̃iaſtica).j.eo.ſignificaſti. (Eccl̃iaſtica)ſpãle eſt in ſñia excõmunicationis vt ferat in eos:q impediunt iuriſdictionem eius etiam ſi non ſit eius iuriſdictioni ſubiectus:ſed alia pena non imponitur extraneis:ſꝫ ꝛ mulctam p̃ot partibus indicere.ff.ſi quis ius di.nõ obtẽ.l.j.ff.de mo.mul. p totum.C.de ſpoꝛ.l.ij.nam ꝛ ſi delinquãt partes etiam in aliq̃ q̃ cõmiſſa ſunt iudici dummõ impediat iuriſdictio eius:puta impetrando lr̃as.vel alꝫ puniet eos etiam delegatus in expẽſis: ꝛ etiam aliam eis penam imponit.j.e. paſtoꝛalis. in fi.ſ.de reſcrip.ceterum.plus etiam placet nobis q delegatus pape ꝛ ſb̃ delegatus omnes turbantes etiam extraneos iuriſdictionẽ eius excõmunicabit:ꝛ pena pecunia mulctabit:ſi alꝫ non p̃ot ſuam iuriſdictionem defendere.j.e.p̃terea.ex litteris.ꝛ.c. de cauſis.j.ẽ pe.licet.nam cum papa dedit eis iuriſdictionem dedit omnia ſine quibus iuriſdictio explicari non p̃ot.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.ij j.e.ſane.quia cum autem omnes ſint de iuriſdictione pape:omnes puniet delegatus.ſecus autẽ dicerẽ in alio delegato alterius iudicis:quia non puniet alios niſi eos q ſunt de iuriſdictõe delegantis ep̃i.niſi forte aliq extranei in loco vbi ẽ iuriſdictio ep̃i delegantis turbaret:hunc iudicẽ delegatũ ab eo. nã tunc rõne delicti ibi cõmiſſi punire poſſet eos ſicut ipe delegans.vj.q.vj.placuit.C.vbi de cri.agi opoꝛ.auẽ.qua in ꝑuincia. Sꝫ q̃d ſi q̃s veniens coram iudice delegato:non in derogatione iuriſdictionis delegati:ſꝫ quia eius inimicus ẽ illum ꝟberauit:cecidit:vel incarcerauit:vel alꝫ leſit eum.nunq̃d iudex delegatus in talẽ iudicabit.Rñ.q̃dam q nõ:arg.ex q.cau.in poſ.ea. fulcinius.ſ.j.ꝛ.ij.ꝛ ff.de his q̃ in frau.cre.p̃toꝛ.ſ.ij.ff.ſolu.ma.ſ.j. vbi innuit q non aliter punit nisi in dolum in iniuriam eius fecit.Alij aũt dicũt illas.l.loq vbi ſolummodo alicui cõmiſſum ẽ dolum punire.Sed h̃ cum gerat generaliter vicẽ ſupioꝛis in omnes eius ſb̃ditos turbantes eũ iudicabit.Sꝫ tũc tm̃ ſi dolo malo vel ꝓtumaciter aliq̃d faciat:puta qꝛ ſciebat eũ venire ad vocationẽ:delegatus puniet ex captione vel ſpoliatione in via facta: arg.xxiij.q.iij. ſi q̃s roꝛ.p̃naꝝ.illi q.Si aũt ignoꝛans eũ venire ad iudicẽ expoliabit ſine cã.h̃ p̃ot delegatus mãdare ꝛ cogẽ q hominẽ reſtituat ꝛ ſpolia reſtituat. Nam aliter nõ bñ defendit iuriſdictionẽ penali iudicio:niſi p̃dicta reſtitui faciat. Jdẽ ẽ ad h̃.j.e.ſane.ij.Sꝫ ſ iniuria cũ nõ fuerit facta iniuria delegato nõ puniet.Alij dicunt q ſp ꝓcedet ꝓtra tales etiã ſi ignoꝛabant q ad iudicẽ venirẽ t:arg.c. p̃dictoꝝ decr.ꝛ arg.ff.ſiq̃s ius di.nõ ob.l.j.ſꝫ etiã dicũt illa loqui non tm̃ de partibus nõ obtempantibus:ſꝫ etiã in alijs:vt.j.ẽ teſti.cum cãm. Jtẽ multũ facit ad p̃dicta q ꝓſtat iudici ex p̃dictis fieri iniuriã cũ eis diminuat dignitas iudicis:ergo tenet iniuriarũ.ff.de iniur.l.j.ſ.j.ꝛ.l.iniuriaꝝ.ſ.q̃dã.ꝛ.l.itẽ.ſ.ſiq̃s vg̃ines. ꝛ.ſ.cõmittẽ.iniuriã aũt ſuã ab extraneis irrogatã bñ p̃ot vindicare.ij.q.vj.ſiq̃s ab ep̃o.xxiij.q.iij.ſꝫ illic virilis.j.e.ſane.qꝛ excõmunicabit iniuriatoꝛẽ:nec abſoluet niſi ꝑmo ſatiſfaciat de iniuria.j.e.ex lr̃is.ꝛ q etiã iniuriatoꝛẽ partiũ eodẽ mõ poſſit punire videt ꝓſili rõne.de hoc no.j.de pe.dilectus.ꝛ ſunt h̃ vera.ſ.q ſic puniat extraneos ꝛ alios ꝑter litigatoꝛes q̃ notoꝛia ſunt:quia ſi ſint occulta cũ ſup eos nõ habeat iuriſdictionẽ vel cognitionem rñdere nõ tenent coꝛã eo. nec ipe iudex p̃ot eos ad hoc cogere:ſꝫ coꝛã iudicibus ordinarijs ꝓuenient:vt no.ſ.eo. paſtoꝛalis.in fi. Jdẽ etiã dicimus de litigatoꝛibus: qꝛ de occultis iniurijs nõ cognoſcet nec puniret eos:cũ ſup his nõ ſit datus iudex. Quidam tm̃ dicũt ꝛ forte nõ male q ſi occulte ſint iniurie ſummati inq̃ret iudex vt mulctã infligat nõ penã legalẽ vel ordinariã:qꝛ nec certa actio vel accuſatio intentabit coꝛã eo:arg.C.de teſti.nullum. Jtẽ credimus q ſi alius ꝑter litigatoꝛes ſuſpectus ſit q eos qui vocant ad cãz velit offendere q iudex cogetẽ ꝑſtare cautionez ſup eoꝝ ſecuritate:arg.j.de reſti.ſpo.lr̃as.in fi. Jtẽ ad hoc facit: qꝛ iudex partibus locũ tutũ ꝓuidere dꝫ.Sꝫ pone:qꝛ nõ dolo malo ꝓhibeat eum ſtare iuri: ſꝫ quia credit eum contra ius vocari: puta qꝛ non credit eum delegatum. Jn hoc caſu dicunt quidam q non p̃ot eſſe ſine dolo malo: ex quo non ꝓtendit reus vel actoꝛ de iuriſdictione q idẽ eſt in vtroq;:vel etiam ſi ꝓtenderet:ſed lata eſt ſñia a qua non eſt appellatum:arg.j.e.ſi q̃.vbi etiam no. vel ſi non eſt ſñia lata eam expectare dꝫ.ff.de iudi.ſiqs ex.Si autem poſt appellationem legittimam vellet aliquã partem ad aliq̃d iniuſte cogere:ſecus dicendũ eſt:vt no.j.de ap.dilectus.(Lobercere).ff.ſi q̃s ius di.l.j.

ANe opponunt ad eoſdẽ iudices impetrare: ꝛ ſub eadem data:ſed in diuerſis formis.ꝛ ita non eſt contra.ſ.de reſcrip.ceteꝝ.(Jnnotuit)expone vt diximus ſ.de reſcrip.cũ ꝓtingat.

JP debilitate.cõmittere vel partibus ꝓtradicentibus cum hinc appareat hãc poteſtatẽ ſibi ꝓceſſam.j.e.q̃uis.ꝛ.ff.de iudi.a iudice.ꝛ q̃ poteſtate ſua vtit nemini iniuriam facit.ſ.de elect.cum eccl̃ia.ff.de iniur.iniuriarum.ſ.j.malicioſe tm̃ ſe exhonoꝛare non p̃ot.j.e.paſtoꝛalis.ſ.j.arg.ꝓtra.j.e.ſup q̃ſtione.(Conſulere.) tanq̃ virum diſcretum:non tanq̃ iudicem.nos dicimus q poſſit ꝛ tenet ſibi regrere ꝓſilium:ꝛ ſi non requiſierit non tenet ſñia.ff.manda.diligenter.q̃uis ſi requiſitum conſilium non ſequatur tenet ſñia.j de arbi.cum olim.ſ.de elect.cum in veteri.ff.de admi.tu.decreto alij tm̃ dicũt q tenet ſeq ꝓſiliũ:ar.j.de of.leg.lꝫ.ij.q.j.nomẽ.iij.q. vj.multũ.ff.de iudi.cũ quẽ.ſ.j.ẽ hoc etiã no.j.e.ſup.in gl. nũq̃d ſi iudex.ꝛ ſicut poſuit in lr̃is cõmiſſionis de ſuo ꝓſilio regrendo: ita potuit ponẽ q reqreret ꝓſiliũ alterius:qꝛ qñ cõmittit ptãtem hꝫ certã legẽ ꝛ ꝓditõez ſue cõmiſſioni dare:ſicut ꝑmus delegans cũ nõ ꝓhibeat:arg.j.e.c.j.hãc aũt ꝓditõez apponẽ nõ p̃ot vt ſententiã ferat ſm q ipe mãdat.ff.de arbi. itẽ ſi vnus.ſ. itẽ p̃po.ꝛ hꝫ locum hec decr.vbi totam cãm cõmittit.nam ſi p partẽ tm̃ cõmiſiſſet tũc non tm̃ regreret ꝓſilium ꝑmi delegati:ſꝫ idẽ ipe diffiniet.j.e.ſup q̃ſtionum.ſ.poꝛro.Sꝫ nunq̃d hãc ꝓditõez p̃ot apponere:cõmitto tibi cãz q̃diu reuocauero. Rñ.ſic: qꝛ p hãc cõmiſſionem non intendit cõmittere ſñiaꝫ.hec.n.clauſula:q̃diu reuocauero reſtringit cõmiſſionem ad alia ꝑter ſententiã.nam ſi ſententiam cõmiſiſſet iuriſdictionem reuocare non poſſet: arg.j.e.ſup q̃ſtionum.Sed q d ſi dixerint:cõmitto tibi cauſam vt ſententiaꝫ feras niſi reuocauero.Rñ.h̃ ſententiam ferre non poterit.ꝛ quã do voluerit potuerit reuocare:quia cum clauſula ſit ꝓtra ſb̃ſtantiam cõmiſſionis:non tenet cõmiſſio quo ad ſententiam.j.de cõdi.ap.c.vlt.xxij.q.ij.aliquando ſolet.ſed nec quo ad alia dicunt quidam tenere cõmiſſionem. vel p̃ot dici q hec conditio non eſt contra ſubſtantiam cõmiſſionis:ſed eſt tm̃ contra ius.ꝛ ideo cõmiſſio tenet ꝛ ſententiam ferre poterit:ꝛ conditio eſt reꝛiciẽda. j.de condi.ap.c.j.ꝛ poteſt has conditiones in ꝓncipio ponere ſcz quando facit cõmiſſionem.executionem autem poſt ſententiam ſibi retinere non p̃ot:cum extunc tm̃ ꝓmus delegatus appellare poſſit ꝛ alia exercere.j.eo.ſup queſtionum. omnibus inſpectis nobis videtur q ille delegatus pape qui dixit hec verba

non transtulit omnē iurisdictionē a se in aliū: quia sub ꝓditōe cō-
misisse videt. vñ añ ꝓditionē extantē nō cedit eius dies. ff. de v.
sig. cedere dīē. vñ videt nobis ꝙ si appellet ab hmōi sbdelega-
to: nō papa sz delegatus pape ē appellandus. Jtē a sbdelegato
pōt si vult reuocare iurisdictionē. ⁊ ꝙ non tenet sñia sbdelegati
nisi requirat ꝓsiliū delegati. ⁊ tūc req̄sito ꝓsilio si placuerit dele-
gato ꝙ sbdelegatus ferat sñiaz: feret. ⁊ si ꝓhibuerit: non feret. ⁊
idē videt si delegatus cōmittat vices suas q̄diu reuocauerit. vl
si nō reuocauerit vel vt ferat sñiam si placuerit partibus. ⁊ si nō
placuerit ꝙ cām remittat ad delegatū. Nā in oībus ꝑdictis casi
bus videt ꝙ delegatus añ q̄z ferat sñia p subdelegatum ꝙ possit
reuocare iurisdictionē: ⁊ ar. huius de
cre. ⁊ ꝓpter rōnē supradictā: q: nō trāstulit totā iurisdictionē in
aliū. j. e. sup q̄stionū. §. porro. ⁊ tñ si subdelegatus ferat sñiam in
casibus in ḡbus pōt tenebit sñia. ⁊ nō appellat delegatus sz pa-
pa: quia res venit ad eū casum ꝙ totam iurisdictionē videt in se
trāstulisse. Alij tñ ꝙtradicunt. (Graues) puta ingsitio vēl ꝓuisio
alicuius ecclie de ep̄o vel alio ministro. ⁊ hoc tunc tantum modo
cum ei dictum ē ꝙ psonaliter intersit. j. eo. c. vlt. §. j. als aūt ⁊ si ħ
dictum non sit: pōt alij cōmittere de consensu partium. j. eo. qm̄.
§. j. vel aliter: vt ibi no.

DE causis. certū qd si. j. xiiij. d. cā decidēda mā
dat: nunqd. xx. diex gaudebit indutijs: ar. ꝙ sic. iij. q
iij. §. spacium. in auc. de exi. ⁊ intro. §. illud. j. de resti.
spo. ex ꝙstione. ff. de reg. iu. l. iij. §. vehemēs. ar. C. de tē. in inte.
resti. petēdum. Sz cōtra videt ꝙ hic dicit ꝙ expirat iurisdictio:
nisi ꝓroget. So. credimus: dilationes in q̄stione pñti nō sblatas
sz artandas: arg. nā lz als cause criminales infra biēniū sint ter-
minande: q̄nq̄z tñ. l. dies statuunt. C. vt oēs cau. tam ciui. q̄z cri. l.
j. ⁊ tūc silr minui oportet dilationes. (Cōsensus) progat iurisdi-
ctio de tpe ad tēpus: vt hic. j. e. consul. ff. de iudi. l. ij. §. si iudex. ⁊
eodē modo pōt etiā diminui vt si alicui mandet ꝙ infra. vj. mē
ses mittat cām instructam de consensu partiū: hoc tps pōt dimi-
nui de re ad rē. ff. de iudi. de qua re. §. j. ita tamē ꝙ non. prorogat
ad causas q̄ propter sui excellētiam eis delegari non pnt. C. vbi
cau. fi. l. j. C. de pe. iudi. placet. ff. ō offi. eius cui man. ē iurisdi. l. j.
⁊ in his ꝓgatur iurisdictio tam ordinarij q̄z delegati. fit etiaz
ꝓgatio de psonis ad psonas: videlz q̄n aliqui qui non sunt de
iurisdictione alicuius eligant eū in suum iudicē: siue pñt tribu-
nali siue non. i. siue habeat merum impium siue non. C. de iurisd.
om. iudi. l. j. ff. de iurisdic. om. iudi. si conuenerit. de psonis ad p-
sonas non pōt ꝓgari delegato iurisdictio. j. e. p. ⁊. g. maxime
cum delegati iurisdictio non debeat fines excedē mandati. j. eo.
cum olim. clerici etiā non pñt ꝓgare iurisdictionē iudicis lai-
ci: etiam consentiente ep̄o: sz nec iudicis ecclīastici non sui ordina
rij sine licētia sui ep̄i. j. de fo. compe. si diligēti. ⁊. c. significasti. fi.
et ⁊ alia ꝓgatio de iure vbi non requirit consensus partium.
j. e. quoniam abbas. ⁊. j. de ali. iudi. mu. cau. fac. c. j. de iudi. qz. v
procurator etiam sine spāli mandato ꝓgare non pōt. j. e. cū olim
abbas. nisi esset procurator hñs liberam administrationē. ff. de p
cura. procuratoꝛ cui. ff. de pac. rescriptum. §. vl. ⁊. l. sequē. quia tūc
satis concederē ꝙ de tpe ad tēpus: ⁊ de re ad rē ꝓgaret. Quī-
dam etiam dicūt fieri ꝓgationē de casu in casum: arg. j. de ap.
ordi. Sz certe si bñ attēdas ibi potius ē omissio legittime expo-
sitionis q̄z ꝓgatio iurisdictionis: vt no. j. e. prudētiam. in glo.
q̄ incipit: supuenientis. Jdē nobis videt verum: tamē si bñ attē-
das potius dicitur omissio legittime exceptionis q̄z ꝓgatio iu-
risdictionis. s. omittē causam appellationis: ⁊ procedē in principa
li. Jtē dicunt quidam prorogationē locum hre in causis crimi-
nalibus ⁊ spiritualibus: ⁊ quo ad penā sanguinis: ⁊ quo ad pe-
nam depositionis ⁊ excōmunicationis: dūmodo iudices tales
sint qui merum impium habeant: ⁊ etiam bñt potestatē talia in
dicandi ⁊ puniēdi: lz non hos qui prorogant: arg. pro eis: quia
p reconuentionem lz prorogare: ergo ⁊ p consensum: vt no. j. de
mu. peti. c. j. Alij tamē dicunt in ꝑdictis omnibus contrarium: ⁊
maxime in sñia excōmunicatiōis: ⁊ in alijs penis spiritualibus
quarum potestas ⁊ iurisdictio ad nullum puenit: nisi a solo deo
vel eius vicario. alia aūt potestas ⁊ iurisdictio puenit ad princi
pes a populo. insti. de iur. natura. §. sz ⁊ quod. Jllud etiam cer-
tum ē ꝙ in foro penitentiali nullus habet potestatē prorogandi
potestatem absoluēdi: nisi de consensu proprij plati. j. ō pe. ⁊ re.
omnes. Jtem non est simile de reconuentione vbi a lege iurisdi-
ctio prorogatur ad prorogationē que fit solo consensu. Alij dicūt
⁊ forte melius ꝙ iurisdictio tam criminalium causarum q̄z spiri
tualium pōt prorogari p solum consensum partium: dummodo
iudices sint tales ꝙ de his pñt cognoscē. sz ptātē excōmunicandi
vel absoluēdi non pōt p partes ꝓgari: cum sup ea nulla hēat
ptātē. Sz bñ pñt ptes dare alicui iurisdictionē cognoscēdi ⁊ diffi
niēdi: an excōmunicatio sit iusta vl iniusta: ⁊ ideo puniēdus sit ex
cōmunicator. Jtē non ē sile: q: de ꝑdictis nō pōt iri ad arbitros:
ergo nec ꝓgari iurisdictio: q: hoc ē ꝓpter vtilitatē arbitroꝛ qō
non ē in iudicibus ꝓgatis. Jtē videt ꝙ sicut iurisdictio pōt p
rogari de tpe ad tps: ita pōt ⁊ diminui vt si mandet ꝙ infra. vj.
mēses mittat cāz instructā de ꝓsensu partiū pōt infra minus tps
remittē. qdā tñ cōmunē ꝓsensum dicūt necessariū in ꝓgatione
hac: vbi līe impetrant de cōmuni ꝓsensu: vel etiā sine cōmuni. sz
est cōmunis negligētia ꝙ non ꝓcedit infra terminū ꝑfixum: vel
etiā cōmunis stulticia: quia nimis breuē terminū ꝑfixere. als. n.
si p maliciā partis contra quā impetrate sunt līe ꝓtelaret cā vl-
tra terminū: nō finiret terminus: arg. C. de resti. in inte. petē. nos
cōtradicimus. s. ꝙ si p maliciā alterius partiū ꝓgret cā: tñ ter-
minus nō ꝓgabit nisi de ꝓsensu partiū. legi aūt petēde rñde-
mus: ꝙ illa hz locū vbi terminus ꝑfigit parti vt ꝓbet aliqd infra
certū tps: q: tūc esset graue ꝙ pars q̄ nō fuit in mora puniret. hic
aūt loquit qñ terminus ꝑfigit iudici vbi nullū parat ꝓiudiciuz
partibus si ab eo ad superiorē deuoluit iurisdictio: arg. C. vt infra
cer. tē. cri. q̄. ter. p totū. de hoc no. j. de sen. ex. solet. (Cōsensu) arg.
iuris solēnitates remitti de ꝓsensu partiū. j. de resti. spo. lz. j. e. cō
sulta. ff. de fer. l. j. ⁊ intelligo hoc de solēnitatibus in fauorē ptiuz
introductis: secus vbi in his q̄ p publica vtilitate introducte sunt
iij. q. v. accusatores. xxiij. di. quorundā. C. de li. cau. nec si volēs.
C. de arbi. in auē. decernimus. C. de li. cā. l. vl. §. sancimus. (Judi-
cio). i. sñie. (Pena) sicut ē in vsurarijs. j. de vsu. q: in oībus. ⁊ hoc
intelligas a ꝓncipio. si. n. pseueret in ꝓtumacia crescē pōt pena. j
vt li. nō ꝓtesta. qm̄ frequēter. j. de iusti. ⁊ iur. debitores. ad nīaz.
j. de vsur. ꝓterea. ꝙ si due inueniant pene in eodē delicto mino-
rē eliget. de pe. di. j. pene. l. di. siqs sponte. si qua fe. vel ex hoc vi-
det arbitraria. vbi vō non imponitur certa pena infligi debet q̄
magis timetur. j. vt li. non contesta. quoniam frequēter. Jtē ci-
tatis autem ⁊ cōtumacibus nulla certa pena inuenit: sz tñ in cō-
dēnatis ⁊ cōtumacibus. (Punire) ħ hēs ꝙ iudex delegatus pōt
mulctare. si. C. de spor. l. ij.

PRETEREA sup hoc. ordina-
rio). j. de spō. ex līis. (Nō habeāt) a delegāte. (Plena
riā) nā ꝓcesso ꝓncipali ꝓcedit accessoriū. viij. di. quo
iure. xvj. q. j. si monachus. ff. de iurisd. om. iudi. l. ij. ff. de re iudi. q
dā. C. vbi ⁊ apud quos. l. vl. contra. xxj. q. iij. ꝓstituit. ff. de po. l. j.
§. q depositos. ff. de vsu. idē si fundus. ij. q. vij. q̄sqs. (Plenariā)
Jtē ꝓhibito aliquo ꝓhibet omne id p q̄ venit ad id. ff. de spō.
oīno. arg. contra. ff. de liber. ⁊ posthu. si ita. §. pe. Jtē quod iure
est in vno connexoꝛ idem in altero. s. de consti. translato. j. q. iij.
si quis obie. viij. di. quo iure. ff. de appella. si quisq̄. contra. j. de
eo q̄ dux. iu ma. quā pol. p adul. ꝓpositum. C. de fideiusso. l. ij. j.
de sponsa. de illis.

QUANUIS si vnus. ⁊ infra.
Jgnificasti nobis ordina
rius). ħ videt ꝙ executor delegati ꝓmo ptinet ad or-
dinariū. ij. q. vj. q̄sqs. ff. de re iudi. admo. nos credi-
mus delegatū posse p se vel p alū sicut mauult executioni man-
dare. j. e. querenti. ⁊. c. pastoralis. §. quia vero. ordinarius etiaz
si sciat iniustam sñiam: necesse habet executioni mandare. j. e. pa
storalis. §. quia vero. (Non vult) Sed quid si nolit mandare ex
ecutioni ordinarius: nunquid delegatus potest eum ad hoc co-
gere. argu. ꝙ non: vt hic. Jtem quia sup eam nullam habet iurisdictionem: cum de ipo in līis nulla mentio habeat: argu: contra:
quia pōt alios cogere vt delegationē eius suscipiant. j. e. pastora
lis. ⁊. c. vlt. ⁊ pōt excōmunicare illos qui impediūt executionem
eius. j. e. ex līis. ⁊ oēs turbatores iurisdictionis sue. s. eo. c. j. imo
ꝙ plus ē pōt cogere seculares ptātes vt exequant. xxiij. q. v. ad-
ministratores. ⁊. c. ꝓncipes. j. de offi. ordi. c. j. ⁊ hoc videt verius
quia delegatus delegantis vicem obtinet in causa sibi cōmissa ⁊
in omnibus ptinentibus ad causam. inter que est executio. xciij.
di. c. vlti. argu. s. de rescrip. sup līis. cum contingat. ⁊ exp̄sse ha-
bes. j. eo. pastoralis. §. quia vero. (Executioni) non autem in di
cere potest bellum contra eum: hoc enim est ꝓncipis. xxiij. q. iij
c. j. ⁊. ij. cum autem sibi liceat exequi sententiam: vt hic. j. e. in lit-
teris: poterit dare corporalem possessionem: nō solum causa cu-
stodie: sed etiam veram: arg. j. de re iudi. cum aliquibus. C. ō iu-
di. ꝓperandum. ff. ad municip. ea. sed est hoc verum sine armis
⁊ sine contentione defensionis dare potest. nam ipe per se vel a

se vocatos milites ipam rē nō poterit aduocare: ſz ordinario iu
dici mādabit vt manu militari faciat. xxiij. q. v. admīstratores:
ff. de rei vē. q re. ff. de re iudi. admo. §. j. ff. de iuriſ. om. iudi. iube
re. Jtē ſecus in delega. ab alijs q in poſſeſſionē corpalē mittere
nō pōt: ſz decernere tm̄: ⁊ ordinarius mittet. ff. de dā. infec. l. iiij.
§. j. Jtē nō credimus q delegatus pape in rebus q̄ nō ſunt eius
iuriſdictōis: puta in poſſeſſionibus laicalibus poſſit dare poſſeſ
ſionē corpalē: puta ſi cognoſcat de dote: vt. j. de dona. inter vi. ⁊
vxo. de prudētia. vbi no. vel de alijs ꝓſilibus. ſz laico iudici pan
dā mādabit. ff. de re iudi. admo. §. j. xcv. di. cū ad veſtruz. xj. q. j.
de ꝓſona. in fi. ſecus aūt in poſſeſſionibus eccl'ax: q in illis dabit
corporalē poſſeſſionē: vt eſt dictū. Alij tm̄ dicūt q exquo cā eſt de
iuriſdictione eccle: ſz poſſeſſiones ſint laicales: tm̄ iudex eccle ſi
ue ordinarius ſiue delegatus etiam in poſſeſſione laicali ſenten
tiam exequetur. Jnno.

Si quando prelatos. minor ecclia) vt plebanos ꝓpoſitos ⁊ hmōi. (Traxerit)
quia plīas pape: als canonice dicāt ſe ibi canonicos
vel canonicādos (Trāſactōe). i. amicabili cōpoſitōe. j. de trāſac.
ſtatuimus. j. de pbē. niſi eſſet. non intelligas p hoc qō dicit. hic ō
tranſactione q iudex delegatus ad iuſticiā faciendā debeat trāſ
actionē executioni mādare. hoc. n. dicere eſſet abſurdum cū non
ſit ei cōmiſſum. ſz hoc ideo dicit: quia cū hic iudex delegatus eſſet
ſup bñficio ⁊ ꝓſonis de qbus agit h: ⁊ dicat ꝓdicta facta eſſe au
ctoritate delegati: inferiores iudices ei reſiſtere nō debēt niſi ap
pellando. Si aūt non ꝓtendēt ſe auctoritate delegati facere: tunc
credo q eis reſiſtere poſſet ſine appellatōne. Jtē credimus ſi in
dicto ſuo exꝑmeret errorē. ſ. q̄ diceret ad me ꝑtinet executiōi mā
dare trāſactionē partiū: ſz ſola inſtitutio ſit mihi cōmiſſa: arg. j.
de ſen. ex. p tuas. non obſtat. j. de pbē. niſi eſſet. quia iudex ibi ni
hilominus mandauit executioni: ſed papa confirmauit ibi q fa
ctum fuit ratione delegātis: ⁊ q factum fuit ratione cōpromiſſi.
iudicibus. n. male procedētibus. ſ. ad ea que non ſunt ſibi cōmiſ
ſa reſiſtere poſſumus: ⁊ contra eos competit interdictum vnde
vi: argu. ff. de iure fiſ. prohiberi. Sed ſi aliter circa ea que ſibi cō
miſſa ſunt male agant: ſz hoc certum ſit. tamen eis reſiſtendum
non eſt niſi p appellationem: vt hic. (Canonicam que ſola ꝑtet
cauſam poſſidendi ⁊ iuſtum titulum. j. de inſti. ex frequentibus.
C. de mānci. l. iij. arg. contra. j. de iure patr. cura paſtoralis. (Re
ſiſtere) ſed appellare debet. j. eo. ſup eo. ff. de appel. a ſententia. ⁊
exquo p appellationē delegati fuit iuriſdictio reuocata non de
bet mandare ſententiā executioni: ſed ſupſedere. j. eo. paſtoralis
§. ꝓterea. vbi no. ⁊ ſic extunc poteſt reſiſtere violenter cum nō ſit
eius iudex: arg. j. de appel. bone. ⁊. c. dilectus. Hoc autem ſic in
telligo verum. ſ. q̄ non poſſit reſiſtere ſi poſſidebat rem: vel ius
illud in cuius poſſeſſione mittitur is de quo agit: vel in quo fit ex
ecutio ſententie. Sed ſi non poſſidet: ſz eum aliter res tangat nō
reſiſteret violenter. ⁊ ſic loquitur decre. pñs. Sed obijcies: non
ne hic ordinarius quaſi poſſidebat ius inſtituendi: ergo reſiſte
re poteſt? Rñ. ſi peteretur ius inſtituendi locum haberet qō dici
tur. ſ. q̄ iure reſiſtere poſſet. ⁊ ſi non appellaſſet cum ſecum actuz
non eſſet: argu. ꝓdictarum decre. ff. de re iudi. admo. niſi ſibi ali
ud imputare poſſet. ſed h̄ non negabatur ius inſtituēdi ad eꝑm
ptinere: nec ſibi eius poſſeſſio auferetur: licet clericus mittatur in
poſſeſſionē canonicatus ⁊ prebēde. cap̄lm aūt ſi appellaret ꝓdi
ctā reſiſtentiā facere poſſet: qr eius iuri detrahit.

In litteris precepit. ſupple etiaz mandata ē.
Verba. n. cum effectu recipiēda ſunt. j. de cler. non reſi.
relatum. de pe. di. j. h aūt exꝑſſe. ō. eo. ſignificaſti. ⁊ h
pōt vſqz ad annum a die late ſentētie. j. eo. q̄renti. Jn iudi. ordi.
⁊ delega. obtinet q ſi tulit ſententiam q̄ teneat q eam vlterius re
uocare non pōt. ⁊ hoc ſatis patet q ſi non eſt appellatum tranſit
in rē iudicatam. ⁊ ē appellatum a iudice appellationis ptinet cō
firmare vel infirmare primam ſnīam: ⁊ non ad iudicē a quo ap
pellatum eſt. Jtē ſi appellans renunciat appellationi: bocipō fir
ma manet ſnīa: nec iudex poſt renunciationē appellationis pōt
mutare ſnīam. j. de re iudi. q ad conſultationē. ff. ō re iudi. q iuſ
ſit. Si aūt ſnīa lata nulla ſit ipō iure: tunc diſtinguēdum eſt inter
iudicē ordinarium ⁊ delegatum. Nam iudex ordinarius iteruz
cognoſcit non obſtante ſnīa q̄ nulla ē. Jtē cauſam incipiet a capi
te. C. quomō ⁊ qñ iudi. ſi pſes. Si aūt ſit delegatus non incipiet
cauſam a capite: quia functus ē officio ſuo: ⁊ non remanet iudex
C. quomō ⁊ qñ: ſi vt proponis. quia iam deſijt eſſe iudex. ff. de ar
bi. qualem. in fi. ſecus autem eſt in factis ⁊ in omnibus alijs pre
terq̄z in ſententijs. nam in illis. ſ. in factis ⁊ in alijs preter ſenten
tias ſiue ſit ordinarius ſiue delegatus ſi non tenet quōd fecerit
vel ſi tenet ⁊ non eſt bene factum: vel als effectum non habet de
iure: tunc illud poteſt recte facere. ⁊ de ordinario quidē conſtat.
ō. de elect. cum terra. de delegato autem conſtat. ō. e. ſignificaſti.
⁊ videtur hec diſtinctio probari. ff. de arbi. qualem. §. finali. j. de
preben. relatum. Ex predictis colligitur q ſi alicui mandatum ē
q faciat alicui prouideri. ⁊ ſcripſit in vna eccleſia pro prouiſione
q ante eaz ibi recipiatur poteſt mandare q in alia recipiatur. nec
obſtat. ō. de reſcrip. in noſtra. quia loquitur quando plures litte
re ſuper vnius prouiſione impetrantur in fraudem. Si autem
per primas litteras ſit receptus: tunc vlterius non habet prouiſo
rem quid faciat: quia plene executus ē mandatum apoſtolicum:
⁊ ideo non tenet ſecunda prouiſio: arg. h. j. eo. venerabili. Jtem
videtur ſi mandatum ē alicui q prouideat alicui. nam ſi proui
dit ita q prouiſio teneat de iure: licet de facto non habeat poſſeſ
ſionē vlterius non tenet ſecunda prouiſio: quia ſi contrarium di
citur ſequitur abſurdum. ſ. q p vnum mandatum conſequatur:
non ſolum duas ſz multas prouiſiones ⁊ omnes valebunt. Alij
qui tamē contradicunt. Jdē etiam in comprommiſſarijs: quia ſi
prouideat ignoranter de aliquo cui prouideri non pōt ꝓpter de
fectum natalis: vel ꝓpter alium defectum. vel ſi electus nolit ſue
electioni conſentire: iterum alium eligēt: niſi renocetur poteſtas
ei data qō facē poſſunt: vt no. ō. de elect. in cauſis. Jn delegatis
etiam idē dicimus: quia ⁊ ſi totam cauſam cōmittant: tūc ſi ſub
delega. non recipiant: vel etiam ſi recipiant añ tamē eaz incipiat
vti iuriſdictione pōt reuocare iuriſdictionē alij delegatam ⁊ alij
cōmittere: vt no. j. e. venerabili. in fi.

Conſultationib⁹. ſpoliatū.
oportet. n. eū ꝓbare ⁊ poſſeſſionē ⁊ deiectionē. j. de
reſti. ſpo. olim cauſam. ff. qō me. cau. ſi cum exceptōe.
(Contumaciam) ſi aūt eſſet contumax fieret miſſio in poſſeſſionē
vel ſi eſſet lis conteſtata, ꝓcederetur ad ſnīam. C. de iudi. ꝓperā
dum. j. vt lite non conteſta. quoniam frequēter. ⁊ no. de hoc. j. ō
qui mit. in poſ. ſi aduerſus.

Sine rebellis. qualiter iudex pōt iudi
care turbantes iuriſdi
ctionē ſuam: no. ō. e. c. j. Sz hic q̄ro an poſſit vindica
re impediētes executionē ſnīe. Rñ. ſic ſi minis vl do
lo impediāt eum. Si vō de iure ſe opponant executioni: tunc or
dine iudiciario ſuato iudex contra impedientes pōt procedē. ſ.
ſummaria cognitione. ff. de re iudi. a diuo. §. ſi ſup. Sz ſi ꝓter exe
cutionē extra iudicium quis prohibeat aliquē ſoluē alij: quia du
cat ſibi nomē legatum. arg. eius q̄ eſt. C. de lega. l. iij. non pōt ab
hac prohibitione prohiberi: quia iure ſuo vtitur. ō. ō electio. cum
eccliā. argu. C. de rei vē. l. ſi fundum. C. debi. vē. pig. l. j. Sz nun
quid competit actio contra prohibētē vt remittat prohibitionē.
arg. q̄ ſic. ff. ō no. oper. nun. l. j. in prin. ⁊ l. de pupillo. §. ſi is. qui
dam tamē dicunt q contra eum pōt debitor agere vt remittatur
p iudicē. i. vt ei detur poteſtas ſoluēdi cui vult. ff. de dam. infect.
depu. §. qui rē is. ⁊. §. ſi is. ⁊. l. ꝓpor. §. ij. vſqz in fi. argu. ff. ō inge.
manu. diffamari. videtur tamē aliud. ſ. quia debitor non poſſit
agē ad remiſſionē prohibitionis cum habeat alia remedia. ſ. q
pōt cautionē petē ab eo cui ſoluit q̄ ſuabit eum indemnē contra
alium. C. ō peti. heredi. l. vlt. §. ſi autē. ff. ō rei vēdi. is a quo. ⁊. l.
ſequē. ſz in noui opis nuncia. ſecus: qui non pōt procedē ad edi
ficandum quin demoliatur: niſi facta remiſſione p iudicem: vt
ff. de no. oper. nuncia. l. j. in princi. per hanc tamen remiſſionem
non fit eis ꝓiudicium: quin etiam iterum poſſit petere demoliri
opus alia ratione. non tamē ꝓpter hoc quod edificatum ſit poſt
nūciationē. alius autē creditor contra creditorē ꝓhibentē debi
torem debitoris agere non pōt: cum ex mera prohibitione nullū
ſibi ꝓiudicium fiat: quia eo prohibēte petere poteſt: arg. ff. de re
iudi. ſepe. nec ē prohibitio modus auferēdi actionē vel impedi
di. C. ō rei vēdi. ſi fundus. (Vices). xciij. di. c. vl. ff. ō offi. eius cui
man. l. j. (Epiſcopus,) cuius cauſa delegato ē cōmiſſa: vel non eſt
cauſa huius epiſcopi delegato commiſſa: ſz aliter impediunt exe
cutionem delegati.

Ex pte vacare. talis conceſſio bñficij fa
cta a papa valet. j. de cō
ceſ. pbē. ꝓpoſuit. ab alio non. j. de conceſſ. pbē. nulla.
(Archiaco.) vel qué tenebat auūculus. R. (Oino). i.
pure ⁊ ſine omni ꝓditōe: als cēt ſimonia. viij. q. iij. talia. j. ō teſti
veniēs. (Poſterioribus) q̄ exceptōes elidunt: qr in eis tacita fuit
ea vītas: q̄ ſi exꝑſſa fuiſſet lr̄as non habuiſſet. ſ. de ꝓximis lr̄is.
ō. de reſcrip. ſup lr̄is. ⁊ ita nō ꝓcedit oppoſitio q̄ gñale derogat.
de quo no. ō. de reſcrp. c. j.

Ex pte tua. ⁊ infra. pcede re. ſ. de reſcrip. cām. Sz contra. ar. e. ti. cum dilectus. (Nulle) ⁊ ſpāliter enumerate. ff. ſi qs cau. ſz ⁊ ſi. §. q̄ ſitū. alſ gr̄iate v̄bum non ſufficeret. j. de reſti. ſpoli. audita. (Aſſ ceſſores). ij. q. viij. lator. xxj. q. ij. placuit. xxv ij. q. j. ſi homo. Sz expone eos non ſic exp̄eſſiſſe vt in factis ſibi notis qualia erant q̄ dicunt in contrarijs.

Quoniam p̄fixum. Cum altero ſocio q adhuc viuebat. nos idez dicimus ⁊ ſi ſine altero termiuz p̄fixum: imo plus ⁊ ſi neuter citaſſet ⁊ ambo eſſent mortui: tñ ſucceſſores p̄cederēt in cauſa cum ſit iuriſdictio penes loca ⁊ dignitates ⁊ nō penes p̄ſonas. ⁊ ex hoc apparet q̄ ſi taliter delegatus ad aliquā tranſeat dignitatē tales delegatiōes dimittet ſuo ſucceſſori. imo q̄ plus ē etiam ſi incepiſſet p̄cedere: ar. C. de iudi. p̄perādum. §. ſi aūt in medio. j. e. paſtoralis. §. vlt. auč. vt nulli iudi. §. ⁊ hec v̄o. ff. de iudi. mortuo. q̄uis illa in ordinario loquat. ſz in delegato exp̄ſſe loquit. j. de offi. ordi. paſtoralis. (Illi). ſ. abbati ciſter. ſ̄bſtituto loco mortui. (Sociū) arg. ſucceſſore tenēri ad id quod p̄deceſſor. j. de ſolu. c. j. de offi. dele. paſtoralis. circa fi. xj. q. ij. ſi eps. xij. q. ij. lz hmōi. xviij. q. ij. dudū. ff. de iudi. mor. C. de ſer. cor. l. furti.

Super eo vero. aliquos. q ſe dicūt patronos vel q̄ ſunt. (Jus). ſ. p̄ntatōe. (Ordinet) q̄rit in quo p̄ſit adiectio iſta. ſ. q̄ ordinet eccleſiam cum ad eū nō ptineat inſtitutio: nec ſibi fieri debeat p̄ntatio: vt h. Rñ. q̄dam nihil aliud ptinet ad hūc delegatū niſi ferre ſnīam ad quē ptinet p̄ntatio. ⁊ exponunt (Ordinet). i. ordinandas decernat ⁊ ordinari faciat. ſ. vt eps eligat vel capl̄m vel q̄s alius ad quē ptinet archid. in ſtalk. §. de offi. archi. vt noſtrū. alij tñ dixerunt q̄ h plus hz quare ſi ordinatio deuoluta eſſet ad papam q̄ auctoritate baz lr̄as ordinare poſſet. h aūt conſtat q̄ per tales lr̄as nunq̄z fit p̄iudiciū alijs vt h. ⁊ hec vera ſunt vbi cām inter partes cōmittat: q̄ tunc non intendit facere alicui gratiam vel p̄iudiciū. Si aūt de plenitudine ptātis vel intēdēs alicui gratiam facere vel penam irrogare: omitteret ordinationem alicui alicuius eccl̄ie vel p̄ſone poſſet ſuſtineri q̄ poſſet canonicos facē ⁊ eius canonicatus dare. arg. §. de reſcrip. abbatē. j. de p̄ben. p illoz. ⁊ ſtallum aſſignare: ⁊ omnia alia facē que ſunt facienda: ſi factū reſpiciat ſiue ius. Alij tñ dicunt q̄ nob non placet q̄ dz mādare ei ad quē de iure ptinet vt ſtallum aſſignet ⁊ alia faciat q̄ d iure vel de facto maxime faciēda ſunt. j. de p̄uil. paſtoralis. C. p qbus cau. ſer. ac. li. l. j. Si aūt ipa facē renunciet ſine cauſa ⁊ tunc ipe poſſet inſtituere ⁊ alia ſingula facē. arg. p eis quod dicit. §. d reſcrip. abbatē. ⁊. §. e. ſignificaſti. h. n. ē ordinata ordinatio. ⁊ q̄dam ſic gr̄aliter intelligunt etiam ſi inter partes cōmittat cauſa cum hac eadē clauſula. Sz q̄res ſm iſtos: nūquid examinabit p̄ſentatum exquo approbatum ē p delegatum: arg. q̄ ſic. §. d elec. venerabilē. R. non dz approbari p delegatū ſz p ordinariū q̄ examinabit eum. ſz ſi quid dubij fuerit decidetur p delegatum. intelligitur. n. fieri ordinatio tūc demum quando fit cū effectu. nec intelligitur ſuo officio functus: quouſq̄z ordinata ſit eccl̄ia. j. de cleri. non reſi. relatum. Sz quid ſi non appellat ordinarius tenere quod fit a delegato: imputetur. n. ſibi q̄ ſciuerit ⁊ non contradixit cum diſtinctione tamē: vt no. j. de re iudi. cum ſup. contra. §. de reſcrip. ex parte. ſm nos non bñt locum iſte obiectōes. (Ordinet). Jtē videtur q̄ ſi papa mandat vel ſimpliciter rogat aliq̄d capl̄m q̄ aliquē faciat canonicū ſola electio babeť p cōfirmatione: quia auctoritate pape hoc faciēt: argu. j. de p̄ben. p illoz. niſi p̄ces potius inducerent: alſ minuerēt conſilium q̄z mandatum: argu. ff. man. l. j. ⁊. ij. §. fi. ⁊ p hoc videtur q̄ ſi papa ſcribit patronis clericis q̄ nemini p̄ntabunt: ſz ipi tantū inſtituent auctoritate pape: ſz ſecus in patronis laicis: arg. §. de reſcrip. abbatē. j. de iure patro. cum aūt. ⁊ hec vera ſunt ſiue ſit merus executor datus ſiue ſit datus ad compellēdum tantū executor. ⁊ idem eſt etiam ſit nullus ſit datus executor: quia auctoritate pape fingunt non tñ executores: ſz etiam illi quibus mandatur de recipiēdo. (Archidia.). §. de offi. archidia. c. j. contra. j. e. cum ſatis. ibi no. (Jntētionis). j. de deci. ex multiplici. j. de reſti. ſpo. audita. ff. de tranſla. cum aqliana. ff. de pact. tres fratres. xxij. q. ij. ne qs. (Cōmiſſa). j. de fi. inſtru. inter dilectos. C. qbus re. in. l. j. ⁊. ij q. v. interrogaſti. ff. de li. cau. ſi vſufruc. xvj. q. iij. ne qs. C. res inter ali. ac. ſi cū fratrē. argu. contra. xxiij. q. j. ſ̄bdiaconus. lxxj. di. tātis. j. de iudi. ac ſi clerici. ff. de regu. iur. ſepe. lvj. di. c. j. ff. depo. l. ij. in p̄n. xj. q. iij. cū multe. ⁊ ſunt caſus vbi nō hz locū illa regula inter ali. ⁊ c̄. ff. de inoffi. teſta. l. pap̄. §. memiſſe. ff. de ſta. ho. ingenuū. ff. de lib. agno. l. ij. §. ſi parēs. ff. ſi ſer. ven. locū. §. ſi fundus. ff. quēadmo. ſer. amit. ſi cōe. C. de co. rerum. alſ. l. ij.

Quia z matrimonij. adeo affecit.) ⁊ iō non nocet. xxxj. q. ij. lotharij. xv. q. vj. c. j. imo mr̄imoniū nō dico tm̄ ſtandū cōfeſſioni vn̄ſ ſed nec ambor̄ū. j. de eo qui cog. con. vx. ſue. ſup eo. xxxv. q. vj. §. vlti. niſi fama ambor̄ū cōfeſſioni cōſentiret. xxxv. q. vj. ſi duo. q̄uis q dam alr illud intelligūt. (Cōfeſſa eſt.) forte in abſentia iudicis. ⁊ idem forte in p̄ſentia ſi ſtāta erat ſeuitia ſiue potentia viri q̄ mulier timebat q̄ ſi coā iudice negaret q̄ eam fortius affligeret: vel potes dicere q̄ cuilibet viro tāta poteſtas eſt q̄ cū mulier ſibi ſubiecta ſit. Sed hac rōne poſſes dicere q̄ cōfeſſio nullius vxoris teneret: nec ſibi p̄iudicaret cuz quelibet hocip̄m iuſte timere poſſet. Rñ. q̄ ſemp p̄iudicat cōfeſſio niſi qñ p̄ceſſit metus. ⁊ hoc ideo: q̄ nō p̄ſumitur metu feciſſe: niſi qñ metus vel verba p̄ceſſerunt. (Ad iudicem.) no. q̄ hic licet ad mādatū iudicis amiſſa ſit vxor: tñ agere p̄ōt. ⁊ ſi nō ſit violenter eiecta: ſufficit eni q̄ temere eam dimiſit. j. de reſti. ſpol. litteras. in p̄in. ⁊ hoc eſt veruz vbi nulla ſentētia eſt vt hic: vel eſt aliqua ſed eſt appellatione ſuſpenſa: cuz oīa facta poſt appellationē legitimā debēt in ſtatum p̄riſtinū reuocari. j. de ap. bo. me. (Vnius.) no. q̄ ſi plures ſunt iudices vno abſente ſiue iuſta de cauſa ſiue p cōtumaciā niſi ſe excuſauerit: vel delegauerit vices ſuas nō tenet qō fit a pluribus p̄ſentibus. ff. de arbi. item ſi vnus. §. vlti. ⁊. l. ſe. j. de offi. dele. p̄udentiaz. ff. de re iudi. duo. ex. ⁊ hoc in del̄. ſed p̄mittere p̄ōt etiam ſi in lr̄is hoc nō continet. §. e. q̄uē ius. nec ſufficit alteri⁹ excuſatio niſi committat ordi. aūtē bene fuerūt ſn̄iam ſepati. ff. de offi. con. l. j. in p̄n. ar. C. de auct. p̄e. l. vlt. Sed nec hoc ſemp nec in oībus ordinarijs obtinet: ſi vo oēs ſunt p̄ſentes ⁊ diſcrepant teneret ſn̄ia plurimoruz. lxiij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. Si vero equaliter diſcrepant. ſ. q̄ duo abſoluunt reuz. duo condēnant. diſtinguo aut ſunt arbitri aut ordinarij: aut delegati: ſi arbitri nulla ſn̄ia tenet. ff. de ar. diē. §. ſi plures. ſi delegati ſn̄ia pēdet quouſq̄z alterā delegās cōfirmet. ff. de re iudi. duo. ſi aūtē ſunt ordinarij tenet p reo ſentētia. j. de p̄ba. ex literis. ff. de re iudi. inter pares niſi in libertate vbi ſiue cōtra reuz ſiue actorē ſemp tenet ſn̄ia p libertate: ⁊ querela. inoffi. teſt. vbi ſemp tenet p teſtamēto: ⁊ in matrimonio vbi tenet ſn̄ia ſemp p matrimonio. xxxiij. q. v. ſi q̄s accepit. xxij. q. iiij. intercetera. ff. de inoffi. teſta. ſi pars. alſ pares. iudi. ff. de re iudi. inter pares. p̄ro hac diſtinctione eſt. j. de re iudi. c. vlt.

Quasamq z interdicimus. iij. q. v. accuſatores. xj. q. iij. quattuor. j. de offi. del̄. inſinuante. ſimiliter ſi vaſallus. xxij. q. v. de forma. iiij. q. iij. idonei. j. vt li. nō cōteſt. accedens.

Quam te vni. Si vnus tm̄ eſt delegat⁹ pape bene p̄ōt vni vel pluribus ſubdelegare cām vt hic. Jtem dicimus q̄ ſi ſunt duo vel plures: ſimul oēs poſſunt vni vel plurib⁹ delegare cauſam. Si vero vnus delegat⁹ velit cauſaz plurib⁹ delegare alijs ſuis ſocijs nō delegātibus hoc p̄ōt. ar. h. Jtem q̄ nō eſt p̄hibitū intellige cōceſſum. Alij tamē dicunt q̄ vni tm̄ debet cōmittere p̄pter abſurditatē que ſequereť ſi cōtraria vellēt ⁊ ar. ad hoc. §. e. q̄uis. (Jnterpoſita.) ad p̄imū delegantē. q̄ nō tenet. vt no. j. e. ſuper. (Jndiffinitā). j. e. ſup q̄ſtionum etiam ſi eſt appellatū ad papam: quia tunc ad delegatū debuit appellari. j. e. ſuper.

Elatum li. con. Et citationē legiſte hīc dicūt ſimpliciter in auct. de litigio. §. oēs. decretiſte ſolā citationē ſufficere dicunt ad ꝓpetuitatem. j. e. c. p̄ri. j. de offi. dele. lz ff. de iuriſdi. om. iu. ⁊ quia. C. quādo li. p̄in. ob. l. j. ⁊. ij. ⁊. ij. q. vj. anterioruū. auč. de litig. in p̄in.

Gratum obitum. Sed qd ſi p̄latus impetrās ſit mortuus. Rñ de. ſi nō nomine eccleſie: ſed ꝓp̄rio nomine impetrauit ⁊ impetrans ante mortem incepit agere heres: vel ſucceſſor poterit ſupplere dūmodo tale ſit ius q̄ poſſit tranſire ad ſucceſſores. ff. de inoffi. teſta ſi pater. ſed ſi nō incepiſſet ſecus. Si aūtē impetrauit nomine eccleſie etiam ſi nō citauit: vel cepit ante mortē tamē ſucceſſor aget. ar. §. e. qñ. ⁊ eſt hoc verum etiam ſi exp̄eſſum eſſet nomē p̄ſone: ⁊ etiam ſi nullo modo reus erat citatus: tamen conueniēť ſucceſſor. j. de ſo. compe. dilectus. (Jnducias.) vtrūq̄z iſtorū. ſ. inducie petite ⁊ renunciatio p̄ductioni ſiue allegationi ſufficit ad hoc vt renūciaſſe videať appellatio. (Certus.) idem eſt ⁊ ſi incertus ſit.

Prudentiam tuã quinto.

ñs.de rescrip.sciscitat⁹.(Teneat.) dixerũt quidã papã non respõdere huiusmõi q̃stioni:sed ipsi de suo sacco respondẽt:q; ad citationẽ duoꝝ citatus venire debet.ar.C.de act.pre.l.fi.saltem allegatur⁹ forũ.j.de ap.ꝙparati.s.de rescrip. super.litteris.ff.de iudi.si quis.sed hoc nõ dicim⁹ etiam in respõsione sua credimus eum satisfeciſſe vtriq; q̃stioni.nam cuꝝ dicat duos nõ posse ꝓcedere ad cause cognitionẽ tertio nõ legitime excusato:ꝛ in dilatione dãda requirat cause cognitio.iij.q.iij.§. spacium.ergo nõ poterit dari dilatio absq; tertio:ꝓmissa vera sunt. Sed hec ratio nõ placet:qꝛ ibi nõ loquit de citatione que bene fit sine cause cognitione:sed de dilatione dãda ad testes recipiẽdos ꝓterea isti tres nõ habẽt separatim iurisdictionẽ exercitiũ sed oẽs tres simul ergo nõ possunt mulctare vl iudicare excõicare vel in possess.mittere:quãuis dicãt ꝓpter odiũ ꝓtumacie posse ꝓcedere ꝛ male.ff.de re iudi.duo ex.quãuis intelligat illud qñ non est ibi clausula:q; si nõ oẽs ꝛc̃.ꝓterea citatus est certus q; duo tm̃ citãt. ꝛ ideo ad illoꝝ citationẽ ire nõ tenet nisi forte ipsi dicãt q; iõ tm̃ duo citant: qꝛ tertius excusauit se.naꝫ tunc crederẽ q; deberet ire vbi veritatẽ sciat ꝛ ius suum alleget.ar.j.de dila.ꝓterea.ff.de in ius.vo.l.ij.nã si dixerim⁹ q; vbicũq; est vel esse põt dubiũ debet ire ergo semp:qꝛ semp posset esse q; faceret dele.a papa.vel impatore qõ esset absurdũ:tunc ergo tm̃ tenet ille ire quẽ certũ est non esse de iurisdictione sua qñ ipse in citatione sua ponit cãm citationis ꝛ iurisdictiõis:puta quia dele.sit vel cũ tres sint dicãt q; se tertius excusauit.nã sic ex dictis suis fit res dubia ꝛ saltẽ aliquã cãm dubietatis hꝫ.ff.q̃bus ad li.pro.nõ licet.l.iij.vel qñ alꝫ est iudex citati:lꝫ citatus possit elidere iurisdictionẽ eius p priuilegiũ.ff.de iudi.si quis ex.certuꝫ a iudicib⁹ ad hoc deputatis:vt si dicat q̃o aliquis fuerit impedit⁹.ar.ff.cõmo.eum q̃.§.vlt.ꝛ.l.se.ff.de re.e. qui sub tu.l.magis.§.illud.melius est enĩ ad euꝫ nunciũ mittere q̃ cum periculo reuocationis in lite ꝓcedere.s.e.sane.vel ad hoc sufficit vt credatur sibi:qꝛ licet probate fidei.xcvij.distĩ.nobilissimus.ꝛ etiã forte seruiẽs notus ꝛ discretus.nam cuꝝ nõ sit magis periculũ in absentia vnius iudicis in vno termino leuior pbatio sufficit.ꝛ forte tm̃ argumẽta pbabilia sufficiũt.s.de cleri.p.c.i.ꝛ ij.Sed quid si ꝓbet alia pte nõ fuisse suũ nunciũ.Rñ.cuꝫ sit negatum pbari nõ pot.ff.de pba.ei qui.tñ si indirecte pbauerit nõ ꝓcederet.(Nunciũ.) mirũ videt quare hic requirunt vel certi nũcij:vel excusatores litterati: vel alie pbationes.cum exquo nõ est ꝑsens ꝓstat:quia vel nõ pot:vel nõ vult interesse.ꝛ sic videt etiã q; sine pbationib⁹ ꝓcedere possit.ꝛ verbũ nequiuerit sub se cõtinet etiaꝫ verbũ voluerit.j.e.§.addicim⁹.ꝛ si sunt certi certiorari nõ debẽt.ff.de act.emp.l.j.Rñ.lꝫ sciat tñ nũtiari debet.ff.de adul. denũciasse.circa prin.ff.qñ di.le.ce.legatuꝫ.vel dic melius vt no. illa glo.ex hoc loco.(Canonice.) p testes qui deponãt eum infirmum:vel captiuũ:vel missũꝫ vltra mare:vel in aliã longã pegrinationem:vel infamem:vel alꝫ in potestatẽ de iure vel facto.s.ð rescrip.sciscitatus.ff.de procu.aut lon.nec ob.iudicis absentia in hac cognitione dũmodo ptes sint ꝑsentes:q; si vere nõ põt interesse sed ipsi nesciũt ꝛ ꝓcedunt.quidã dicũt q; nõ valet eorũ ꝓcessus.ar.s.e.cum sup.qꝛ nõ seruato ordine ꝓcesserunt.ij.q.vj.§.diffinitiua.alij cõtra dicũt.nam cũ ipsi sint iudices sicut apparet mihi ex cõditione apposita.s.q; si nõ omnes interesse nõ possunt tenebit ꝓcessus duoꝝ.(Cõstare.) q̃ro cui debet cõstare de hac excusatione.Rñ.bis duobus citatoꝝib⁹.ar.ff.rem.ra.ha.ne satis.j.ð ver.sig.cum olim qui periculosum esset hoc ex ꝑsona rei mẽtiri.ff.ð iudi.solemus.Sed si de hoc.s.an se excusauerit postea lit.pendẽte fuerit dubiũ.tunc oportet q; ꝓbet verã excusationẽ.j.e.cũ in iure.j.de ꝓba.quoniã ꝓtra.nisi de hoc fuerit dubiũ ante.ꝛ tũc diffinitur a q̃bus si nõ fuerit appellatũ cum trãsierit in rem iudicatã de eo amplius querendũ nõ est.j.de re iudi.q; ad consul.trãsiunt enĩ in rem iudicatã vt ibi dicit.Idem credim⁹ ꝛ si nõ fuisset obiectum nec iudicatũ:sed vtraq; pars sciens nõ legitimã excusationem coꝝ eis litigare cõsentit.ar.ad hoc quia etiam penes duos tm̃ est iurisdictio:sicut apparet ex tenore rescripti.lꝫ elidi possit p exceptionẽ.sed si nesciens vel credens cum legitime excusatũ cuꝫ in veritate nõ esset:tũc adhuc possunt obijcere de nõ legitima excusatione tertij.ꝛ iõ nõ valet q; fecerũt duo.cũ tam error iuris q̃ facti impediat iurisdictionẽ.ff.de iudi.ꝑsentire.vel vt alij dicũt ꝫ error nõ impedit iurisdictionẽ horũ duoꝝ:qꝛ semp eaꝫ habebãt. etiam si nõ expresse vel tacite ꝑsentirent:lꝫ cũ primo sciuerint poterunt petere illud reuocari:ꝛ appellare etiaꝫ si nõ reuocet.ar.j.e.cum olim.ꝛ diffinient sup hoc ipsi ijdẽ duo.ar.s.de rescrip.sup litteris.j.de ap.cõparati.q̃uis videret q; per arbitros esset diffinienduꝫ.j.de ap.cum speciali:sed spãle est in suspitione.nam nil gratius ꝛc̃.iij.q.v.qꝛ suspitio.ꝛ qui est suspect⁹ est in accessorio ꝛ in principali.j.e.suspectus.alij dicũt sñiam.b.s.q; absens est legitime excusat⁹:vel q; ipsi possunt:ꝛ ꝓcedere nihil facere in hoc casu.nam si nõ cõstat de eius legitimo impedimento nulla est sñia tanq̃ lata ab his qui iudicandi potestatẽ sine tertio nõ habebãt ar.j.de offi.iudi.c.penul.Item debẽt omnes tres cognoscere nõ duo tm̃.vt no.j.e.cum super.Sed primi respõdent ꝛ bene q; ipsi duo tm̃ habẽt iurisdictionẽ de hoc cognoscendi.s.an legitime sit excusat⁹ absens cũ aliter nõ possunt ꝓcedere in principali causa. j.§.pri.nisi prius de emergenti diffiniat:vt no.s.de elec.cũ interdum ob.q; dicit ipsos tres cognoscere debere cum illud loquat q̃ omnes sunt vel possunt esse ꝑsentes:sed hec sunt impossibilia vt tanq̃ absentis admittat excusatio:ꝛ tanq̃ ꝑsens cognoscat. Si aũt duo iudicarẽt q; tertius absens decetero admittẽdus nõ esset nõ ꝓiudicaret:cũ hoc nõ esset neq; principale neq; accessoriũ:sed si tale q̃d obijciat ꝓpter q; perpetuo remoueri a iurisdictione debeat:fiet vt no.s.e.cum sup.(Nihil.) sed q̃d si iudex absens velit hẽ ratum q; duo fecerunt nunq̃d põt parte inuita.ar.q; sic.s.de rescrip.pastoralis.xj.q.ij.lugð.iij.q.vj.hoc quippe.j.e.cuꝫ olim. s.de elec.q; sicut.ff.de iudi.lꝫ.ff.rem.ra.ha.l.iij.§.vlt.ff.de adop. l.adoptio.insti.de testa.milĩ.§.sed si quis.j.s.de cõsue.ad nr̃am. s.de elec.auditis.x.q.ij.c.j.§.j.q; aũt in hac ratihabitione nõ sit necessarius cõsensus partis:videt ar.j.e.cõsuluit.j.de sen.excõ. sacro. Sed cõtra : quia nõ debet parti factũ iudicis ꝓiudicare. Sol.dicimus id q; duo fecerũt tertio non excusato:nec partib⁹ in eos tacite vel expresse cõsentiẽtibus nõ tenere etiã si fecerũt noie tertij:quia lꝫ duob⁹ det tm̃ iurisdictio in casu.s.si tertius noluerit interesse:nõ tm̃ possunt exercere eam nec tenet q; faciunt si vult interesse vt hic dicit:lꝫ enĩ ipsi iudices sint.ligata tm̃ est eoꝝ iurisdictio mãdato:ꝛ cõditione apposita intm̃ vt si ꝓtrafaciãt nõ valet. si.s.de rescrip.dilectus.ꝛ qꝛ nõ tenet.ideo nec ratificiari pot.s.de elec.auditis.nec.ob.c.lugð.qꝛ ibi quod factũ erat tenebat.s.ordinis collatio vel cõsecratio. Item nõ ob.s.de elec.q; sicut.qꝛ ibi bene tenebat electio:lꝫ cassari posset. Itẽ nõ ob.iij.q.vj.hoc q̃ppe. quia ibi sñia que nulla est nõ habet rata : sed ꝓpter scandaluꝫ vitandum:electio ipsoꝝ inordinate facta tollat: vel illud facit papa ex plenitudine ptãtis:ꝛ sic etiam põt respõderi legi cõtrarie. ff.de adop.adoptio.saluis alijs solutionib⁹ ibi positis. Item nõ ob.l.ff.de iudi.licet.ꝛ.ff.rem.ra.l.iij.quia ibi iudiciuꝫ factũ inter falsum procuratorẽ ꝛ aliuꝫ tenet.ꝛ ideo tenet ipse ꝓcurator siue rei siue actoris si dñs ratũ nõ habet tacite vel expresse:vt in palle. l.ff.de ꝓcur.in cause.ꝛ.l.seqn. Item nõ est cõtra.insti.de te.mi.§. sed si qs.imo est quasi solutio multoꝝ contrarioꝝ.nam sicut ibi innuit omnia illa q̃ solennitatẽ nõ requirunt:ita q; solennitates sint de eorũ substantia:sed tm̃ ex aliquorũ sola voluntate dependunt rata haberi possunt:vel potius quasi de noua facta valent. Idez dicimus in sñia excõ.noie alterius lata.s.q; nõ põt haberi rata:nec ob.ff.de neg.gest.si pu.§.si lego.quia licet sit necesse ad hoc vt ratum possit haberi q; sit meo noie gestuꝫ:non tm̃ semper q; nomine meo gerit ratum haberi põt: qꝛ si nõ egit q̃o ratum habebit. Sed posset dubitari si aliquis nomĩe alteri⁹ iudicis faciat iurisdictionez in terra ipsius:an possit iudex hẽ ratum.Rñ. q; nõ.qꝛ ea que facta sunt:ꝛ q̃ solennitatẽ nõ requirũt possunt haberi rata:sed cuꝫ sñia a nõ suo iudice lata nõ teneat.s.de offi.iudi. tua.ꝛ cum alie solẽnitates requirant quas si ipsemet qui ratũ habere vult omittere nõ teneret:ergo nõ põt haberi rata si ab alio omittat:omittunt aũt oĩa:qꝛ nõ ꝓ facto habet q̃ fit a nõ suo iudice:nobis plus placet q̃ no.j.e.c.in glo.nobis videt.(Reputabuntur.)duo bene habẽt iurisdictionẽ sine tertio:sed est ligata vt ꝓcedere nõ possunt sine tertio nec tenet ꝓcessus eorũ nisi in casibus.s.vbi prius recipiat siue verã siue falsam excusationẽ tertij: vel nisi aliter cõstet de eius impotẽtia.sed ptes bene possunt eoꝝ iurisdictionẽ ꝓrogare de casib⁹ in q̃bus possunt ꝓcedere seu cognoscere ad casus in quib⁹ nõ possunt.vt no.j.de ap.coꝛdi.quia exquo iurisdictionẽ habet que ratio est q; possit ꝓrogare de re ad rem vt no.s.e.de causis.ꝛ nõ de casu in casum.imo plus videt q; hocipso q; partes ꝓcedunt neglectis ꝓbationibus vel exceptionibus absentie tertij q; tacite videt duoꝝ iurisdictionẽ ꝓrogare sicut est in alijs declinatorijs foꝛi.vt no.j.de re iudi.inter.ar.j.ð excep.pastoralis.ꝓrogare autez nõ intelligit si nũcius vel littere excusatorie fuerint false. Item si duo iudices falsuꝫ asserebãt nõ tamen interloquẽdo sibi cõstare debet de legitima excusatiõe tertij:vel etiam si ꝓtestata fuerit vna pars consentiente altera q; nõ intendebat ꝓrogare nisi q̃tum forma litteraꝝ sibi dabat. Item ꝓrogatio ꝓcura.non obest.j.e.cum olim.ꝛ ꝫm hoc debent intelligi glo.hic posite.s.sed quero. Sed quidaz loquunt de ratificatione tam ante sententiã q̃ post.(In inte.resti.).xx.di.ð quibus.

lxiij.di.extra.ar.cōtra.ff.de arbi.item si vn⁹.§.vlt.⁊.§.si plures. (Possint) absq; piculo rei familiaris.(Noluerit.) ex hoc loco videtur q; nō plus imp⁹tet illa clausula q; si nō omnes potueritis aut nequiueritis interesse q̄z illa vbi tm̄ ponit si non potueritis. Rn̄.imo differētia est q̄ colligit.s̄.de rescrip.sciscitat⁹.quia in p̄mo casu q; sola volūtate nō vult interesse nō redarguit.secus in scūdo casu.ad idem.s̄.de rescrip.sciscitat⁹.alij aūt dicūt aliā differentiam q; vbi est tm̄ nequiuerit nō possunt p̄cedere duo nisi absens se excusauerit p nunciū vel per lr̄as de volūtaria vel necessaria causa absentie vel p testes nec sufficit p̄bari p testes volūtaria que satis p̄sumitur violēter.ex quo non est:sed tm̄ necessaria: sed in necessaria est faciēda distinctio:quia si p̄bet eum pati dolorez capitis vel aliquā infirmitatē vel tertianā vel modicā p̄fectionem vel similia nō sufficit:q; ⁊ si hodie nō possunt interesse eras poterunt.vt.s̄.e.ti.§.pri.ff.de iudi.si longius.ff.de va.l.pe.j.de vo.⁊ vo.re.q; sup.Sed si esset in vtrūq;.s.nō poteritis ⁊ nolueritis etiam tertio se nō excusante.nec etiam receptis p̄bationibus sup longa necessitate vel b̄reui poterunt p̄cedere.nam ex quo nō interest certū est q; aut nō vult aut nō pōt interesse: ⁊ habēt ar.p se.s̄.de rescrip.sciscitatus. Quidā tm̄ dicūt q; cū vtrūq; sit positū tm̄ nō est p̄cedendū nisi tertio excusato:quia pōt esse q; interesse posset ⁊ vellet.sed terminū oblitioni tradidit:⁊ sic cum vtrobiq; idem dicūt:⁊ sic credim⁹ de facto tenere. (Reus.) q8 si nō apponitur:sed ipse sue conscīētie timēs petat absolui: vel ideo quia cū p̄cessum fuerit vsq; ad sn̄iam: tunc primo obijciat ⁊ reuocet tota.j.de excep.exceptionē.s̄.de rescrip.dilectus filius abbas. Jtē quid si iudex nō pars opponat:quia pōt vt in eadē decr.Rn̄.ad hoc vult.q; ⁊ tunc absoluet dele.q: non est ratio diuersitatis.s̄.de consti.transla.C.de diuer.rescrip.si libellū.ff.de le.neq;.⁊.l.non possunt ad primū.rn̄deo idem.imo fortius quia maiorē favorez debet inuenire sponte ꝓfessus q̄z conuictus.xv.q.viij.c.j.⁊ p̄ hoc etiam facit ratio posita in decre.s.cum cōmittitur p̄n.⁊ ac.(Excōi cationis.) maioris.minor enī nō sufficeret ad excō.j.8 excō.a nobis.(Excōicationis.) supuenientis impetrationi lr̄arum.secus si p̄cederet.s̄.de eta.cum bone.j.de p̄ba.post cessionez.ar.C.de p̄. imp.offe.vniuersas.vbi videt q; qñ scribit plurib⁹ iudicib⁹ siue cum clausula hac.q; si non oēs.siue sine clausula.tm̄ oēs ⁊ singuli iurisdictionē habēt:quia res indiuisibilis est iurisdictio:sicut seruitus:vsufructus:iuspatronat⁹:⁊ reliqua iura.ff.ō rcli.⁊ sumfu.si sepulcr̄ū.ff.ad.l.fal.l.j.§.si vsuf.⁊.ff.de ſerui.vie.vsus etiaz p̄dictorū ⁊ fruct⁹ est indiuisibilis nisi aliud ꝓtineat forma māda ti:sicut est hic qñ mandat q; si non oēs possunt exequi mandatū q; duo exequant:vel nisi postea ptes inter se diuidāt vsum q; eis lz:qñ tm̄ eorū vtilitas attendit.ff.de arbi. Jtem si.§.fi.⁊.l.se.ff.ō re iudi.ex.ff.de ſerui.via.ff.de vsufr.quotiēs.§.j.j.de iurepa.q̄rimoniam.vbi no.nō tm̄ sicut in iurisdictiōe ⁊ alijs iurib⁹ vniuersitatis:quia illa nō est penes singulos:sed penes collationē tm̄.xij.q.ij.§.qui manumittit.⁊ ideo dicimus q; si cora duob⁹ procedat qñ scriptū est trib⁹ cum p̄dicta clausula q; tenet p̄cessus coraz eis habit⁹.etiā si tertius nullo modo sit excusat⁹.⁊ si nihil cognouerint alij duo de excusatiōe eius etiā si volebat ⁊ poterat interesse. ⁊ etiā si ambe ptes vel altera tm̄ ignorabat ius.s.q; duo ī p̄dictis casib⁹ possunt p̄cedere etiam tertio nō excusato ⁊ volente interesse.⁊ idem dicim⁹ si ignorabat factū.s.q: credebat tertiū iudicē esse excusatū legitime q; tm̄ nō erat.⁊ h̄ dicim⁹ ea rōne:q: isti duo ex tenore mādati habebāt sine cōsensu ptium iurisdictionē in negocio sibi cōmisso:⁊ etiam vsum ⁊ exercitiū iurisdictionis in aliquo casu vel sub cōditione.s.si tertius nō pōt interesse: ⁊ ipsi alias inordinate p̄cesserunt:tenet p̄cessus eorū si nihil fuit exceptū ꝑ eos⁹ ⁊ etiā appellatū:quia talis poterat esse p̄cessus p̄m tenorem mādati:⁊ nō est cōtra ius scriptū sed ꝓtra ius litigatoris tm̄.⁊ iō tenet qcquid faciūt.ij.q.vj.§.diffinitiua.nec est ꝑ.s̄.de rescrip.cuz dilectus.q: ille ordo erat de sba mādati ⁊ studiose seruari mādabatur:nō in favorē ptium:sed in favorē ecclie.vnde remiti nō poterat.at h̄ iste ordo q; inquirat de excusatiōe sua nō studiose mandatur:nec attendit ibi favor nisi ptium. Jtem nō obest.ff.de ver. sig.cedere.vbi dicit q; qñ aliqd sub cōditione debet q; non cedit dies debiti:nisi extāte cōditione:ergo ⁊ eadē rōne hic:q: bis duobus delega.nō cedunt dies exercendi iurisdictionē suaz nisi post extiterit ꝓditio.s.q; tertius nō pōt interesse:cū h̄ exercitiuz eis sub cōditione mandatū sit.Sol.l.illa loquit in his q̄ fiunt extra iudicium: sed in iudicio si mandat aliqd fieri sub cōditione etiā non extāte ꝓditione tenet q8 fit dūmodo ptes nō ꝓtradicant sicut apparet in iudicio appellationis emisse ante sn̄iam q; nō debet cognoscere de cā principali nisi iusta p̄betur cā ap.⁊ tm̄ ptes si volunt omittere cām ap.⁊ p̄cedere in principali possunt.j.de ap. cor̄di.⁊ si ꝑium diceret absurditas intolerabilis sequeret:puta mandat iudici q; si talis p̄bauit talez rem sibi deberi condēnes reum:nunqd dices talē sn̄iam nō tenere.sed ꝑ ius litigatoris feretur:puta si nō p̄bato debito condēnet.abstit.ij.q.vj.§.diffi.sed forte secus esset ⁊ si nō exercitiū iurisdictionis:sed ipa iurisdictio mandat sub ꝓditione:tūc enī satis dici pōt q; nō h̄z iurisdictionē nisi cōditio existeret:q: cōmissio talis vel dele.nō est in iudicio sz extra.sed p̄m hoc idē videt dicendū si vn⁹ solus de tribus p̄cedit cū penes vnūquēq; sit iurisdictio in p̄sonas litigantes:⁊ certe q̄dam h̄ verū dicūt:sz in hoc est differētia: q: qñ vn⁹ solus p̄cedit pōt excipi q; nō p̄cedat.etiā si vnus vel ambo detineant legitimo ip̄ediment̄o:q8 nō est qñ duo p̄cedunt.alij aūt dicūt ꝑ ⁊ bn̄.s. q; nō valet p̄cessus cor̄ā vno habit⁹:nisi ex sciētia certa p̄rogauerit iurisdictionē:q: lz singuli sint iudices ⁊ singuli habeāt iurisdictionem nō tm̄ singuli habēt sup has p̄sonas:sed tm̄ tres vel duo. qñ est ibi clausula:nisi det eis de cōsensu partiuz tacito vel exp̄sso nō ignorātib⁹ ius vel factū. Jtem ille solus in nullo casu h̄z exercitium iurisdictiōis. Jtem nō ob.ff.de iu.o.iu.si p errorē.ff.de iudi. l.ij.§.j.⁊.ij.vbi dicit q; nō tenet p̄cessus iudicis in quē ꝓsensuz est p errorē vel facti vel iuris:sz tm̄ q; h̄ iam dixi.ꝑ.so.ille.l.loquunt qñ ignorās ius vel factū nō facit euz iudicē alicui⁹ p̄sone q; nō est suus iudex: sed quidā dicunt ⁊ bene hos duos imo singulos hic iurisdictionē.sed oppo.sed h̄ fit p̄rogatio iurisdictiōis de casu in casum:q: vsus iurisdictionis q; erat cōditionalis quo ad exequēdum mandatuz erit purus:ergo h̄ erit cōsensus ex certa sciētia ⁊ nō p ignorantiā sicut est in alijs p̄rogatiōibus. Sol.dicūt quidā q; vbi fit p̄rogatio de p̄sona ad p̄sonaz q; necesse est q; ex certa scientia ⁊ sine errore iuris vel facti fiat p̄rogatio ⁊ h̄ rōne p̄alle.q: qui primo nō erat suus iudex mō fit suus.sed si fit p̄rogatio de tēpore in tēpus:vel de casu in casuz:vel de re in rem:tūc valet totus p̄cessus si ignorās ius vel factū etiā tacite p̄rogauerit:vel etiam si nō excepit:sicut est exp̄resse videre:q: si cora excōicato litigetur tunc qcquid fit cora eo dūmodo nō sit publice excōicatus: q: tūc secus.j.de re iudi.ad p̄bandū. Jtem q̄cquid fit cora iudice qui pōt recusari.j.de ex.c.fi.j.e.cū olim. Jtem tenet q; fit cū p̄curatore militē antē q̄z excipiat.ff.de p̄cu.filius.§.veterani.fatemur tm̄ q; si post lit.ꝓtest.qñcunqz puenerit ad partē:cā quare poterit iurisdictio declinari q; bn̄ poterit p̄ponere:sed tm̄ nō reuocabūtur prius facta.j.de excep.pastoralis.c.fi.alij dicūt ⁊ forte melius q; p̄rogatio iurisdictiōis nunq̄z valet sine cōsensu tacito vel exp̄sso q̄ ꝓsensus nunq̄z pōt esse vbi est error iuris vel facti.ff.de iurisd.o. iu.si p errorez.ff.de iudi.l.ij.§.j.⁊.ij.nec est p̄rogatio nisi augeat iurisdictio p cōsensum ptium tm̄ sicut est videre qñ auget iurisdictio sup p̄sonas sup quas primo non habebat iurisdi.⁊ idem qñ auget sup re vel q̄stitate sup quā p̄mo nō habebat iurisdi.⁊ idez qñ auget in tp̄s iurisdi.in quo primo non habebat iurisdi.a iure vel ex tenore mādati sibi directi:sed solūmodo p vocē partiū augetur: volūtas aūt nō est vbi error:vt p̄dictū est.sed in p̄nti casu vbi scribit cū p̄dicta clausula duo habēt iurisdi.in negocio commisso p vim rescripti etiā si ptes nō ꝓsentiant.Sed dices imo nō habēt iurisdi.nisi in casu qñ nō pōt interesse.Rn̄.falsum est:q: bn̄ habēt iurisdi.etiā si tertius velit interesse ex quo est ibi clausula.sz nō habēt iurisdi.in qua p̄rogando nō est necessarius partiū ꝓsensus.sed sufficit sola omissio vel negligētia p̄ponēdi hāc exceptionem.vos duo nō poteritis p̄cedere qñ tertius pōt ⁊ vult interesse.lz in p̄rogando iurisdi.quā nō habēt sit necessarius ꝓsensus partiū sine ignorātia iuris vel facti:piculosius enī est p̄rogare iurisdi.q̄z vsum.⁊ iō plus ibi exigit.⁊ sic nō ob.s̄.e.cām.ff.de re iu. duo.q: ibi nō erat p̄sens clausula.iō nō valebat sn̄ia duoz nisi scienter ptes p̄rogarent iurisdi.eoz.in isto ergo casu nō debēt ptes p̄rogare iurisdi.sed sufficit sciēter vel negligēter hāc exceptionez omittere sibi cōpetentē.⁊ h̄ idē dicit in alijs casib⁹ suprādictis.s. vbi omittit exceptio recusationis vel excōicationis: q: iudex qui pōt recusari ita h̄z iurisdi.sup recusantē nisi excipiat ꝑ aliū. Jtez per exceptionē excōicationis ptis:vel per exceptionē p̄curatoris militis nō auget vel diminuit iurisdi.iudicis ꝑ quē nihil p̄ponitur sed ꝓtra partē tm̄ h̄ plus placet q̄z q8 dictū est in glo.sed qd. (Vinculo excōicationis) lr̄e ab excōicato impetrate valēt.lz possit p̄cessus habit⁹ elidi p eas per excep.vel p̄hibitionē iudicis ꝑ.de ex.c.fi.imo plus videt q; si sint tales lr̄e p quas ille ꝓtra quē impetrate sunt possit aliqd vtilitatis cōsequi etiā inuito impetrāte vtet eis:vt est qñ petijt sn̄iam confirmari: vel qñ petit aliquid iuris vt seruitutē.nam dignū esset: q: sua excōicatio sibi p̄desset. ꝑ.de sen.excō.si vere.ꝑ.de ap.oblate.si aūt sunt impetrate de ꝓsensu partiū lr̄e ⁊ scientiū de excōicatione adhuc videt q; ante q̄z ici piat litem semp pōt nō excōicatus refutare ⁊ p̄cedere p hmōi literas:q: cōsensu vel etiā pacto nedū tacito sed nec exp̄resso nō potuit astringi cōicare excōicato ad eius vtilitatez: non quia lr̄e sint

male.imo bene valent:lz p excõicatum vel nõ excõicatuz sint impetrate.t io post appellationẽ suaz excõicatus etiã nõ excõicato inuito poterit p eas psequi ius suũ.alij tñ dicunt ꝯrium q lz valeant ad pfectũ nõ excõicati:tñ nõ valebũt ad pfectũ excõicati: sicut nõ min⁹ valet testamentũ:lz aliqd relinquaf capaci t nõ capaci.post lit.etiã con.põt reus obijcere excõicationẽ actori semp t maxie si de nouo fuerit excõicatus:vel si de nouo venit ad eius noticiã.j.de ex.c.fi.h tñ bene fatemur q si reus pẽdente iudicio excipiat ꝯ actorẽ excõicatuz.t impediat psequi cãm suã nõ fit ei pciudiciũ qn postqz fuerit absolut⁹ oĩa possit sicut poterat añqz exciperef:qz p iudicẽ vel aduersariũ stetit quomin⁹ exequeref.j. de ap.ex rõne.vbi no.lz in reo q põt cãm suã psequi cũ excõicato bene piudicatur:qz cũ excõicatus pscribat si facit copiã sui q ꝙueniri possit:t nõ dabif alicui ptra quẽ pscribat restitutio a filꝛ eius q tenef in vinculis.ff.ex qui.cau.ma.l.j.t idẽ videf in iudicio.q si dato termino ad producendũ testes aliqua pars excipiat ỗ excõicatione:t ppter hoc nõ pducat testes suos infra terminũ assignatũ pscribaf ꝯ eum vt vlterius pducere nõ possit.t idẽ videf in oĩbus alijs.lz possit obijcere exceptionẽ excõicationis si vult. lz sibi sepe nõ expediat qñcunqz sit publice excõicatus actor tenet pcessus cũ eo habit⁹:etiã si appellationẽ vergebat in ei⁹ vtilitatem pcessus iudicialis.lz secus sit in iudice cuius sñia nõ tenet si erat publice excõicatus.j.de re iudi.ad pban.pdictis videf ꝯ.j. de pcess.pben.t eccl.nõ va.qz diuersitatẽ.vbi dicit q cõtra excõicatũ nõ currit pscriptio.ergo multofortiꝰ nõ pscribebat ꝯ alium: nec dabif in inte.resti.ff.ex qui.cau.l.j.so.ibi ptra archiepm iõ nõ currit pscriptio:qz nunqz ad psonã illius ptinuit collatio pbendẽ. vacantũ tpe excõicationis.iõ nõ erit ꝯ eccliam:nec ꝯ archiepm: qz nunqz fuerũt negligẽtes.t hec pscriptio nõ currit nisi ꝯ negligentes.j.de pcess.pben.t eccle.nõva.c.ij.t.c.qz di.meliꝰ tñ videf q reo nõ excõicato nõ currit tps nec termin⁹ si nõ pduxit testes: qz nec pducere debebat si actorẽ sciebat excõicatũ. q̃uis si pduxisset valerẽt attestatiões eoꝝ t nõ solũ ei⁹: sed etiã excõicati.j.ỗ ex.c.fi.tñ exq̃ est reo meritoriũ nõ tenef pducere testes nec stare ĩ iudicio cũ actore excõicato. Item qz p ꝯrium eneruaf eccliastice discipline neru⁹:iustũ est q ei nõ currit nec termin⁹ nec tps:secus aũt extra iudiciuz:qz pscribit ibi excõicatus ꝯ nõ excõicatum:nec daf in inte.resti.ar.ff.ex qui.cau.ma.l.j.qz bñ põt eũ ꝙuenire: nec est meritoriũ nõ cõuenire eũ.j.de iudi.intellexim⁹.ꝯ.j.de ex.cum inter.vbi dicif q in iudicio equalitas seruãda est excõicati t non excõicati.vñ videf q post iudiciũ ceptũ non obstat excõicatio cũ sit in oĩbus admittẽdus excõicatus.Sol.illa decre.loquif qñ re⁹ erat excõicatus.t tñ idẽ dicim⁹ in reo:qz si expediat ei pducere testes:t forte ſm tenorẽ ipsius decre.j.de testi.significauit.t.j. vt lit.nõ ꝙtest.qm̃.qz vocabif actor excõicatus:t in oĩbus seruabif pitas inter eos. (Probauerit) qd si pbationes sup exceptiõe sua pduxit:sed eas dicit se casu amisisse:nunqd itez admittẽdus erit ad probandũ de amissione.t sic ex litib⁹ lites orianf:vel etiã ad pbandũ iterũ exceptiones.ar.q sit admittẽdus ad iterũ probandũ.ff.de eden.si qs ex.§.vlt.t.l.se.q̃uis in hoc casu t in alijs nõ fit piudiciũ alicui pti in re petita: sed tñ ppter eũ repellendũ agif:posset dici q nisi in termino statuto cõpareat cũ oĩbus pbationib⁹ suis vlteri⁹ nõ audief.ppter hoc enĩ prefigif termin⁹ nisi ꝯrium esset notoriũ vel quasi:hoc enĩ arbitrio boni iudicis relinquendũ dicũt. Item hec pbatio nõ hz locũ in cã ap.vbi admittif excõicatus.j.de ex.excep.t hic est rõ quare nõ absolueret reuz.s. quia põt stare in iudicio.lz sit excõicatus.j.de iudi.intelleximus. (Astrictũ.) ipo facto vel iure:puta qz sit falsarius.j.de cri.fal.ad falsariorũ.vel etiã si sit occult⁹ heretic⁹.xxiiij.q.j.c.ij.iij.t.iiij.sed hoc aliquib⁹ nõ placet:qz exquo opponif sibi crimẽ heresis siue cõfiteaf siue probef:necesse est q cũ solẽnitate recipiaf tanqz hereticus.j.q.vij.si q no.quotiẽs cordis.t.c.si qs.eps.j.ỗ heref.ad abolendã.vel põt dici q tñ hec receptio etiaz ab epo fieri possit. vel si iuit habẽs curã aiarum ad legẽ.j.ne cle.vel mo.sup specula.t idẽ est in oĩbus alijs vbi papa absolutionẽ sibi nõ refuauit. idẽ est etiã si nõ ipo iure sit excõicatus:sed a iudice alio vl ordinario siue dele.si notoriũ sit mandatũ excõicationis indiscretuz esse vel iniustũ.si aũt iustũ sit mandatũ vel an sit iniustũ est dubiũ:tũc mittet eũ ad excõicatorem vt statim sequif. (Delegatis.) idez q hic dicif in dele.pape intelligendum puto in oĩbus ordinarijs t dele.etiã aliorũ ordinandoꝝ q excõicandi t absoluendi ptãtem habẽt:q̃tum ad hoc vt possint absoluere ab excõicationib⁹ contingentib⁹ ipo iure:sed in absolutione aliarũ excõicationũ est distinguendũ:qz archiepus vel epus vel eoꝝ delegat⁹ nõ poterũt absoluere a sentẽtijs ab alijs archiepis vl epis latis: sed bñ poterũt absoluere a sentẽtijs a suis subditis latis.ar.ad hoc.qz ad eũ pertinet absoluere ad quẽ ptinet ligare.de pe.di.j.verbuz.ar.xxj.di. inferior:Si aũt actor velit absoluere a sentẽtijs subditorũ suffraganeorũ suoꝝ nõ poterit facere:nisi prius moneat suffrag.q vel ipsi absoluãt:vel subditos absolui faciãt.ar.j.de offi.or.q̃sto.hoc autẽ certũ est q nullus delef excõicatuz a suo delegãte absoluet.ar. h.vbi dicit q del.a papa nõ absoluet illos quorũ absolutionẽ sibi reseruauit:ergo eadẽ rõne t in alijs. Sed dele.vni⁹ epi bñ absoluet excõicatos ab alijs dele.eiusdẽ epi ſm formã hic cõprehẽsaz. alij tñ aliter dicũt. (Formã).j.de ver.sig.ex pte.(Absolui.) nisi in casu.j.de sen.excõ.nup. (Excõicatus.) siue noĩatim sub generali clausula:vel etiã sine clausula illa q participãtes similiter sint excõicati. (Excõicatorem) q si fuerit dele.infra annũ tñ ipse vel successor eius absoluet.etiã si dele.fuit non exp̃sso noĩe dignitatis.j.e.c. querẽti.s.e.qñ abbas.j.de offi.or.pastoralis.sed post an.absoluet psens dele.de quo hic dicif.s.in alia cã.t inter alios dat⁹.ar. hic.(Excõicatorez).s.de elec.venerabilẽ.(Malitiã.) alr nõ videf absolutio hui⁹ del.tenere.xj.q.iij.c.pe.C.si a nõ cõ.iu.p totũ.s.de offi.iudi.c.qz.j.e.cũ olim dilectus.ff.de re.iur.factũ a iudice.ꝙtrarium tñ q̃dam dicũt.s.q habef p absoluto.t est ad h ar.s.de rescrip.ab excõicato:malitia autẽ hoc mõ apparebit.del.mittet ad excõicatorem q absoluat iuxta formã ecclie excõicatum.q si absoluerit hz propositũ.si aũt nõ absoluerit dele.vocabit ordinariũ vel dele.corã se t cãm excõicationis ingret:t si dixerit p offensa manifesta t pbauerit:vel aduersarius pfessus fuerit del.non absoluet sine emẽda.Si aũt neget excõicatus offensaz hz eaz excõicator pbare corã huiusmõi del.q sup hoc cognitionẽ habet rõne accessorij vt hic.ratio aũt quare debet h defendere est.j.de sentẽ. excõ.sacro.§.pe.Si vo dixerit p ꝙtumacia pcipit q absoluat euz recepta cautiõe.j.de ver.sig.ex parte.t.c.se. Si vero sine cã pcipiet q absoluat sine difficultate.s.de rescript.ab excõicato.j.de sen.ex.sacro. Sed nõne vocabif t ille p quo est excõicatus. Rñ. nõ:q etiã si sine vocatione venerit nõ audief appellãs ne in suuz preiudiciuz absoluaf:dũmodo cautio recipiaf.j.de sen.ex.sacro. circa fi.post q̃z autẽ fuerit absolut⁹:de nullo cognoscet.s.de cã poris excõicationis.cũ id nõ sit accessoriũ q sine tali cognitione põt suã iurisdictionẽ explicare: sed si aliqs viderit se grauari redeat ad cõmune presidiũ appellationis.j.de ap.cũ sit ro. Alij dicũt q ille vocef pro quo excõicatus est:vt alleget manifestã offensam si voluerit:nec erit necesse hec solẽnitas iudicioꝝ. Sed si non fuerit offensa notoria vel p sñiam vel per cõfessionẽ vel facti euidentiã ipm absoluet.j.de ver.sig.ex pte.t.c.se.fatemur tñ q si non esset notoria iuẽ.sed pars diceret vel vellet pbare eam notoriã q admitteref:sed nõ audienf testes si velint dicere q sit facta offensa: nisi t dicãt q sit notoria.iudex etiam p se inqrere posset an esset notoria per bonas psonas etiaz sine testib⁹.alij dicũt t melius q nec iudicẽ vocabit nec partẽ:nisi forte ad videndũ cautiões quas pstabit:qz nullã sup eos iurisdictionẽ habet:sed sic pcedet: quia mittet ad iuẽ. qui excõicauit q absoluat eũ cũ sit paratus cauere qñ pro ꝙtumacia excõicatus est:vel si offensã satisfacerz q si excõmunicans renuerit facere sine causa:tunc absoluet euz hic iudex. si vero causam iustã assignet quare id non faciat:qz forte excõmunicans dicit manifestũ: q excõmunicatus negat manifestũ: tunc iudex nec absoluet eum nec cognoscet qs verum dicat:sed supsedere debet donec legitime absoluatur: nisi notoriũ esset excõmunicatorẽ falsum dicere: t caueat hic iudex ne dicat dubium quod est manifestũ:vel ecõuerso.s.de rescrip.cum contingat.h autẽ faciet qñcunqz obijcit excõ.siue ante li.ꝙtest.siue post.t est specialis gra quã papa pcessit suis dele.quã non habet ordinarius vel alꝭ dele.(Ritu).i.iuxta formã ecclie absoluãt.(Reseruat⁹).xvij.q.iij. si quis suadẽte.j.ỗ sen.excõ.significauit.tua nobis.ꝙquesti.(principale).i. principalis cã.s.e.quesitũ.t.c.pterea.ff.de iurisdom.iu. l.ij.hec decre.loquif qñ nulle lre sunt impetrate sup excõicatione. sed dele.tanqz sup accessorio pcedit.sed.s.de rescrip.ab excõicato.loquif qñ sup excõicationẽ lras impetrauit.(Accessoriũ).i.absolutio ab his dele.(Excõicatoribus) nisi fuisset appellatũ:qz tũc ad eũ remittẽdus nõ esset.xij.q.vj.si epus.t.§.vlt.t.C.de ap.eos qui.vel nisi exceptionẽ recusationis vel aliã legitimã habeat.j.e. insinuãte.(Mandatũ) iustũ vel ap.j.de ap.ad hec.de hoc enĩ nihil ad dele.cũ pter hoc possit suã iurisdictionẽ cũ si absolut⁹ exercere.(Delegatũ) qõ tñ nõ debet fieri sine speciali cã vel gra:cum exquo citat⁹ est corã iudice:coram eo vsqz ad finẽ stare debet nisi appellaref.j.de ap.vt debitus.vel nisi esset cã excõicantis: puta quia aliqs platus eũ pro suo iure excõicauerit:t tũc excõicatores nõ de cã cognoscãt:sed absoluãt.imo illorũ qbus cõmissa est causa est cognitio:nisi t ipsi excõicatores malitiose absolutionẽ differant:qz tunc auctoritate huius canonis possent absoluere:sicut h sequif.(In principali.)hic vocat principalez cãm delegatã exp̃sse his iudi.qbus vltimũ est cõmissum accessoriũ cãm p qua actor

ab alijs iudicib⁹ fuit excōicatus de hac causa cognoscet ħ vltim⁹ delegat⁹: si in cā ꝓ qua fuit excōicatus idem fuit actor ⁊ reus qui in ista ⁊ hoc rōne recōuentionis: poterit tunc facere ille in cui⁹ fauorem excōicationis sñia lata fuit. j. de mu. pe. c. j. secus si alius esset actor ⁊ reus in vna cā q̄ in alia cū ibi nulla rōne iurisditionem habeat nisi inq̄tum sua iurisdictio impedit. alij tñ dixerūt q̄ etiā si extraneus. i. is qui mō nō agit hoc petit. s. q̄ procedat in causa principali ꝓ qua aduersarius eius modo absolut⁹ fuit: qui erat ab alijs iudicib⁹ excōicatus: q̄ ipse iudex qui absoluit actorē: ⁊ de alia causa ꝓ qua primo fuit excōicatus cognoscet. ⁊ ħ ea ratione: q⁹ excōicator in fauorē aduersarij quē primo excōicauerat nolit ꝓcedere: nec mirū si hoc facit in fauorē istius cuius iurisdictio sibi cōmissa nō est: cū in eius damnū absoluit aduersariū: vel dic q̄ ħ dicit delegatos illos debere ꝓcedere q̄bus delegata erat causa q̄ vertebat inter aduersariū ⁊ excōicatū corā excōicatore a quo fuerat appellatū: ⁊ nō loquit de dec. vnde loquit hec decr. ⁊ fm hoc dicit principalē cām illā: ⁊ accessoriū cām excōicationis.

Quam causa ī quor duor.

Scz panor. ⁊ capuañ. nam si modo oēs tres adessent licet soli duo citassent tñ rñdere debet. ar. ff. de fer. l. j. (Tribus.) de hoc no. s. c. prī. in prin. (Nunciū). j. de ap. meminimus. ad hoc. suggestū. ꝑtra. j. de ap. vt debitus. ij. q. vj. nō solent. (Protulere) ⁊ male. (Admisisse.) cū eps offerret se probaturꝫ alias nō sufficeret ꝓbare exceptiōes nō admissas nisi ꝓbaret veritatē causarū. j. de ap. interposita. ad reuocandū que facta essent post ap. (Eo.) forte q̄ duo iudices ꝓcesserūt post ap. ad diffinitiuā sententiā: vel ad missionē in possessionē: vel aliquod huiusmōi. (Eo postq̄.) iō nō dicit exquo ꝓposuit q̄ corā duob⁹ nō tenet rñdere tertio nō excusato: q⁹ lz ꝓposuerit nō sunt tñ cassanda que fiunt post: nisi appellet ex ea cā q̄ hic nō ꝓtingat. i. q̄ nō appellauerat hac causa: sed itineris arreptio vim ap. hz. de hoc no. j. de ap. vt debitus. nam hodie nō videt hāe vim ap. missio nuncij: vel dic ⁊ melius q̄ bene tenet appellare ex vtraq̄ cā ⁊ exꝑsse ħ innuit lr̄a. vbi dicit exceptiones ꝓdictas: ⁊ hic vult addere q̄ etiā si añ ap. de qua fecit mentionē hec decr. fuerit spoliatus q̄ debet restitui dūmodo spoliatio facta fuerit post missionē nūcij. (Precipue) q⁹ idem est ⁊ si nō essent ꝓfirmate. (Judices) no. nō impediri restitutionez mis. in pos. vel dationē post factā p iudi. post ap. sic nec ea que fit ab aduersario vel ab altero iudi. s. e. causam.

Quam super abbatia.

Lasus. cōuētus chochis obtinuit abbatē suū sñialiter amoueri: ⁊ aliū loco ei⁹ substituerūt. abbas aūt amot⁹ ꝑ falsi suggestione vel veri suppressione obtinuit lr̄as de iustitia sup restitutione sua ad lexioñ. cp̄m ⁊ quendā abbatē corā q̄bus cōparens cōuentus iustas causas recusationis ꝓposuit quas obtulit se probaturꝫ corā iudice. s. abbate quē nō dicebat suspectū vel corā arbitris: sed ipe abbas ħ admittere recusauit: ⁊ tūc ꝙuentus ante litis ingressuꝫ ab ambob⁹ appellauit: post hoc aūt ꝑdictus abbas cū ep̄o interlocutus fuit ap. ip̄am nō tenuisse: ⁊ decreuerūt abbatē amotū restituenduꝫ: ⁊ substituto perpetuū silentiū imposuerūt. papa edoctus ab auditore dato partib⁹ ex certis causis q̄ continent in regestro ppetuū silentiū imposuit abbati amoto. ⁊ rñdit tacite obiectioni quasi dicat aduersari⁹ in omnez casum sñia tenere debet: q⁹ ⁊ si nō valet vt lata ab ambob⁹ debet tenere vt lata ab abbate solo: q⁹ nō dicebat suspect⁹ cū in lr̄is esset q⁹ si ambo ⁊c. ⁊ dicit q⁹ non valet hec obiectio: q⁹ bñ fatet q⁹ si abbas ꝓcessisset anteq̄ appellaret ab eis ambob⁹ sup. vel anteq̄ diffinirēt q⁹ ap. nō tenebat: vel q⁹ ambo simul ꝓcedere debebāt: tenebat ꝓcessus solius abbatis: dūmodo placeret illi ꝑ quo ambo tulerūt sñiam: q⁹ ille q̄ dicebat eū suspectū nō poterat negare q̄n abbas solus q̄ nō dicebat suspect⁹ ꝓcederet. sed si postq̄ appellatū est ab ambobus vel postq̄ diffinierūt simul q⁹ appellatio nō tenebat: vel q⁹ ambo simul ꝓcedere debebāt: ꝓcesserunt simul nō valet hmōi ꝓcessus ptāte ⁊ volūtate sibi adinuicē ꝓtradicētib⁹. nō nūc post appellationē tm̄: nec ante appellationē tm̄: q⁹ ante appellationē poterat solus ꝓcedere si volebat: ⁊ post appellationē nō poterat solus ꝓcedere ét si vellet. est ergo intelligēda hec aduersatio fm diuersa tpa: si q̄a ante ap. q̄ñ poterat solus ꝓcedere noluit. ⁊ post appellationē non potuit solus ꝓcedere etiā si voluisset. ⁊ nō est in regestro q⁹ bis fuerit appellatū: sicut falso continet in glo. vna. ⁊ per hanc casus verā positionē tolunt fere oēs obiectiones. (Abbatē) scz ⁊ ep̄o. vt. j. sequit. vel ab ipso ep̄o tm̄. ⁊ hic sonare videt lr̄a. Item hic habes ar. q⁹ si plures iudices dati sunt cū clausula q⁹ si nō oēs ⁊c. ⁊ vn⁹ recuset suspectus ab eo tm̄. debet appellari non ab alijs. (Formā). s. illā q⁹ si nō ābo ⁊c. (Pro eo.) no. q⁹ hec decr. videt innuere q⁹ solus ep̄s audiebat cām recusationis sue. ⁊ solus sñiauit. ⁊ ab ep̄o appellatū fuit ⁊ male: q⁹ corā ambob⁹ ꝓponende erāt cause suspēsionis cū ambo adhuc essent iudices quousq̄ transferat iurisditio in arbitros: ⁊ post recusator cū aduersario vel iudice debet eligere arbitros: q̄ de causis suspitionis cognoscant ⁊ diffiniāt. j. de ap. cū speciali. Sed dices q̄d ad nō recusatū: vbi corā eo debeat recusatio ꝓponi: vel ab ambob⁹ debeat appellari. Rñ. q⁹ accessoriū est nisi hic ꝓcedat vt ꝓcedat eorū iurisdictio sup ꝑncipali. ar. s. e. ꝑterea. ⁊. c. prudentiā. §. sexta. ⁊ ipi ambo ptes cogēt ꝙuenire in arbitros. j. e. suspitiōis. vel dic q⁹ q̄ñ causa suspitionis ꝓtra vnū tm̄ ꝓponit. lz melius sit sicut dictuꝫ est q⁹ corā oībus ꝓponat tm̄. sufficit si corā vno tm̄ ꝓpohat. ⁊ est ħ ea ratione: q⁹ nec ipse nec cōiudices sñiare debent sup illo sed arbiter. j. de ap. cū spāli. Sed q̄res nonne appellatio sufficiebat ad cassationē hui⁹ ꝓcessus ⁊ sñie: quia facta erat post ap. ⁊ si sufficiebāt: quare tm̄ allegat de ꝓtrarietate potētie ⁊ volūtatis. ꝑterea falsum est q⁹ potuit solus ꝓcedere: q⁹ falsuꝫ est eū potuisse ꝓcedere post appellationē. s. c. prī. Rñ. q⁹ bene sufficiebat appellatio ad cassationē: lz papa ꝓposita q̄stione assumpsit disputationem ac si ꝓcessum esset ante ap. ⁊ etiā q̄ñ primo interlocuti sunt simul nondū erat appellatū: vel ħ q⁹ hic dicit vt ostēdat iustā ap. factā a duob⁹. ⁊ etiaꝫ iustā sñiam ipsorū: vel dic q⁹ nunq̄ fuit appellatū ab abbate: sed tm̄ ꝓtra ꝓcessum ei⁹ obijciebat q⁹ cū suspecto ꝓcesserat: ⁊ sic iō papa rñ. ⁊ habes hic q⁹ nō solū si sñia ferat ꝓtra suspectū. sed etiā si cōiudex velit eligere arbitros vel alia facere q̄ debet ⁊ pōt cōiudex solus ꝓcedere. Sed q̄d si dum cognoscitur de cā suspitionis alr ꝓcedet. nūquid tenet talis ꝓcessus. videtur q⁹ sic: q⁹ tūc interesse nō pōt impedimēto iuris q⁹ ꝓcepit eū supsedere quousq̄ cognoscat de suspitiōe. j. de ap. cū speciali. Sz poteris dicere ꝑium: q⁹ dūmodo etiā cā suspitionis pōt ⁊ vult interesse: dūmodo nō sit vera cā suspitiōis: nec est verū eū tūc impediria iure. imo ius ꝓcedit sed differt ꝓpter exceptionē ꝓpositam a pte. Item dicimus q⁹ si iudici obijciat aliq̄d: quare possit elidi iurisdictio ei⁹: tm̄ ipse cognoscet. C. si cōtra ius ⁊ si nō. Item dicūt quidā si iudici obijciat q⁹ nō possit esse iudex: q⁹ sit infamis. vl ꝑpter aliud impedimentū iuris. nam ⁊ tūc ipse de sua iurisdictiōe cognoscet. nec ꝓnunciabit se nō esse infamē: sz suā esse iurisdō. non obstat exceptio ꝓdicti. ⁊ sic ꝙcordat sñia petitioni. alij dicūt sz nō placet q⁹ de hac exceptione tm̄ supior cognoscet. als cogemur dicere q⁹ qs suū pctm̄ debet publicare cōtra id q̄ō est. ij. q. j. si pctā. ⁊ in sua cā iudicare. ꝑ id q̄ō est. C. ne quis in sua cā. alij tñ dicūt sz nō placet q⁹ si obijciat iudici ifamia: vel aliquod aliud ꝓpter q̄ō nulla esset sñia ꝓpter ꝑsonam iudicantē: puta q⁹ sit impubes: vl femina vel infamis. de quib⁹ habes. ff. ad. l. iul. de vi. pri. l. j. ff. de iudi. l. ꝑtor. q⁹ pars nō tenet cōparere corā tali. ff. de iudi. nō videtur: ⁊ si ꝙuenerit nō tenet corā eo ꝓbare: sed corā superiore. est ergo melius q⁹ ꝓponat factū corā eis ⁊ nec de facto ꝓcedant ad ap. j. de test. dilec. fil. Item lz corā duob⁹ vel oībus debeāt ꝓponere ꝑdictas exceptiones ꝑtra iudicē tm̄. tñ ab illis penes quos remanet iurisdictio pōt petere vt ipsi ꝓcedant sine alio qui reprobet. Item corā oībus oportet q⁹ ꝓbationes inducant ⁊ corāz oībus ꝓponant: ⁊ ad oēs dirigat sermonē: ⁊ corā oībus ꝓponat exceptionē ꝑ illū iudicē quē vult reprobare: q̄ō si noluerit admittere appellet: ⁊ si eā admiserit corā oībus ꝓbet eā. ⁊ ea ꝓbata petat q⁹ alij sine reprobato ꝓcedant. hoc nō credim⁹ imo oēs simul ꝓcedēt ⁊ simul sententiabūt: q⁹ oēs sunt simul iudices quousq̄ aduocet ab eis iurisditio ꝑ ap. vl alio modo legitimo: nec pōt ab vno appellari nisi appellet ab oībus: q⁹ cum nō sit licitū appellare nisi a grauamine. ⁊ vn⁹ nō possit aliū grauare: q⁹ solus iurisdō. nō hz: ergo nec ab vno sed ab oībus simul ap. est recusari autem vnus solus pōt vt hic: ⁊ pōt dici q⁹ sñia infamiū ⁊ aliorū q̄ a lege prohibent vt iudi. fiāt tenet. vt no. s. de rescrip. scisitatus. aliud tñ videt in sentētia excōicati vt no. j. de ex. exceptionē: est enī hec exceptio anormala. Si aūt ꝓponat talis exceptio q̄ nullā reddet sñiam ex alia cā: puta q⁹ nō pōt cognoscere de tanta summa. in auct. de defen. ciui. §. audiēt. vel de cā liberali. naz tunc debet eā ꝓponere ac ꝓbare corā ipso: ⁊ tenebit sñia nisi exprimeres errorem in sñia. ff. de re iudi. ꝑses. q⁹ tñ vir pōt esse q⁹ nō exprimat. alij dicūt sed nō placet q⁹ de impedimētis iuris est p arbitros cognoscere sicut de causa suspitionis. ar. j. de ap. cū speciali: q⁹ de similibus ad similia procedēdū est. ff. de leg. nō possunt. ⁊ hoc locū habet in delegatis. s. de rescrip. scisitatus. Tu dic indubitāter q⁹ q̄ñ aliquis litigās habet talē exceptionē ꝑ quā dicat eū corā quo litigatur nullā hāe iurisdictionē sup eo de quo agit: vel nō tenere q̄ō fit corā eo in optione ei⁹ est: vel hoc dicere corā iudice ⁊ probare ⁊ audire sñiam q̄ si ꝓ eo lata fuerit prodest: q⁹ extunc cessabit aduersarij vexatio: sed obesse nō pōt si ferat ꝓtra eum: q⁹ cōten-

ditur retro iudiciū nullū.j.de pba.in pſentia.vel pōt nō ire cōz iudice qui ſi procedat ꝓtra eū nō valet pdicta ratione: qz contēdi tur retro iudiciū nulluz.credo tñ q contumaciā huius poſſet pu nire iudex ſi alſs habebat iuriſdictionē in eū: vl ſi de hoc dubitaſ ar.ſ.de reſcrip.ſup lr̄is: qz non vult allegare priuilegiū ſuū: ſed ſi ſciſ q nullā hz iuriſdi.ſup eū.nullā penam pōt imponere: ſi vero aliquā iuriſdi.habet ſup re de qua agiſ: ⁊ talis ſit iudex q teneat qcquid factū erat cōrā eo.tunc ſiue ꝓponaſ exceptio etiaz cōtra perſonā eius.ſ.q ſit infamis vel excōicatus: vel quecūqz alia: ſi ue ꝓtra reſcriptū: ſiue quecunqz alia poſſit dici p̄ter cām recuſa tionis ſemp hic ꝓponere debet cōrā iudi.⁊ ſi iudex annuit excep tionib⁹ recedet liber.ſi vero nō annuat tūc eſt in optione litigā tis: vel ꝓbare exceptionez ⁊ audire ſup ea ſn̄iam: vel ſtatim aſſi gnata cā hac.ſ.qz iudex eſt infamis appell.ī.de ap.interpoſita. ⁊ h̄ ſic ꝓbo.qz cū hic ſit iudex nō licet litigatorib⁹ ab eo recedere niſi appellēt.ī.de ap.vt debitus.in ordinarijs aūt nō eſt admit tenda talis exceptio.tu es ſeruus vel infamis cuz q̄zdiu tolleraſ. omēs ſentētie eius tenent.ff.de offi.pre.barbarius.niſi obijciaſ exceptio: q amotus ſit ꝓpetuo: vel ſuſpenſus a ſenatu.ff.de iudi. cum ꝓtor.vel niſi dicaſ excōicatus: qz tunc audiſ.ꝓpter periculū cōuerſationis.⁊ eſt ratio diuerſitatis: qz abſurdū eſſet q ordina rio ſemel amoto a iudicādo vel aliquo alio qō rōne officij facere teneſ.poſtea in dignitate remaneret.ſecus aūt in dele.qui vult il lam cām tñ q̄ in delega.contineſ ratione illi⁹ cōmiſſionis facere quod nō debet.eſt ergo prius agendū cum ꝑlato vt remoueaſ a dignitate.item alia ratio eſt: qz p̄dicti.ſ.ſerui ⁊ infames nō prohi bentur expreſſe iudicare: ſed ꝓ cōſequens: quia prohibenſ ne iu dices fiant.ff.de re iudi.l.j.ff.de iudi.cū prētor.qñ ergo fiunt iu dices pōt excipi q nō fiant: qz infames ſunt.ſed ſi fiant licet infa mes vel ſerui ſint: tñ iudices erunt.ff.de offi.prēto.barbarius.ꝓ cōſequens ergo oīa facient que ad iudicem ptinent: nec obſtabit exceptio infamie vel ſeruitutis volēti iudicare cū hec exceptio nō impediat iudicare: ſed tñ iudicē fieri vt dictū eſt.⁊ ideo licitū eſt opponere eam circa delegatuz anteq̄z iudex fiat.i.anteq̄z ſit in eo ſtatu q iuriſdictio eius elidi nō poſſit vel anteq̄z partes in ip̄m cō ſentiant: vt no.ſ.de reſcrip.ſcilcitatus.ſed poſtq̄z iudex fuerit nō habet locū hec exceptio infamie vel ſeruitutis que non opponiſ ne iudiceſ: ſed ne iudex fiat: vel dic vt no.ſ.de elec.nihil.ſi autem obyciaſ exceptio homicidij vel cuiuſcūqz alterius criminis nō re pelletur etiā iudex deleg.vt no.ſ.de reſcrip.ſup lr̄is contra.iij.q. vj.q ſine iudi.⁊ ſe.c.ſed illa loquunſ in his q̄ ſunt extra iudiciū. licet ſint pcōres alios pcōres conten̄unt: ſed ſe omittētes in pec cato manētes iudicant alios: vel dic q rectus ordo eſt q a ſeipſo iudicādo incipiat: tamē nō peccat iudicādo etiaz ſi in alijs ſit.iij. q.vj.§.vlt.vel illa.c.loquunſ quādo agiſ denūciando.item qui buſdam ex illis caſibus poniſ iudiciū p̄o actione. (Ab eodem.) vna enī pars ep̄m certis ex cauſis reculauerat vt ſuſpectuz: ⁊ qa nec ep̄s a cauſa ceſſabat: tunc arbitros ſup cauſis ſuſpitiōis eligebat eadem pars ab ep̄o appellauit quā appellatione poſtea am bo iudices interlocuti ſunt nō tenuiſſe de iure: ⁊ tunc eadez pars ab ambob⁹ appellauit: ſed iudices a quib⁹ appellatū nō deferē tes parti appellanti ſilentiū impoſuerūt aduerſarium reſtituere vt continet in integra. (Per conſequentiā).ff.de ar.celſus.§.j.xj. q.iij.exiſtimant.⁊ c.ſeq̄n.ff.q me.cau.l.j.(Aduerſantibus).ſ.de trāſla.epi.inter coz.in fi.ff.de admi.tu.l.iij.de re du.in ambiguo. ff.de here.inſti.quoī.cōtra.ī.de p̄ebē.inter cetera.⁊ c.dilec.ī.de ver.ſig.abbate.ff.de cōtra.emp.qui tabernas.ff.de libe.cau.l.j.⁊ l.nō ſolum.inſti.de adopt.§.vlt.(Aduerſantib⁹).ff.q cuz fal.tu. l.j.ꝓtra.ſo.dicunt quidā illud in fauorē pupilli ſpeciale. alij dicūt q ibi verus tutor ſciebat ſe ſolū tutorē ⁊ ideo nō cōtradicebat vo luntas peccanti: ſed hic ſecus.alij dicunt q ſi ſint plures tutores tamen quilibet ſolus miniſtrare pōt.C.de auct.pre.l.vlt.ar.ff.de ar.pedius.ī.de re iudi.ad probandū cū aūt hoc certū debeat eſſe cuilibet tutori voluntas nō cōtradicit poteſtati.ſed deleg.certus debet eſſe q ſine cōdeleg.non pōt facere dūmodo cauſe intereſſe poſſit ⁊ ecōuerſo ſi intereſſe nō pōt de iure ⁊ eum admittit: cōtra dicit voluntas poteſtati.vnde non tenet qō fit ab eis.⁊ idem qō in tutoribus dico in iudicibus ordinarijs.ff.de offi.con.l.j.vel dic q hic potens ⁊ impotens vnā ſn̄iam p̄tulerūt que non pōt p̄o parte tenere ⁊ p̄o parte nulla eſſe.ar.in.l.cōtraria.verus tutor p ſtitit ſuā auctoritatē que tenuit ⁊ falſus tutor ſimiliter ſed ſepara tim p̄eſtitit ſuā que nō tenuit.⁊ hoc nō eſt contra ius q de duab⁹ actionibus vna teneat ⁊ altera non.

Conſuluit citandū. q circūducatur edictū ⁊ abſol/ uatur ab inſtantia iudicij.idem videſ nec lex videſ in hoc facere differentiā.ff.de iudi.⁊ poſt edictū cū legi/ bus ſe. vbi dicit q ſi reus citatus ſolenniter ad ſn̄iam audiendā vel teſtes recipiendos venit actore non veniente abſoluet ab in/ ſtantia edicti niſi ex geſtis liq̄ret cām poſſe decidi.ſz hodie cuz p ptumaciā actoris ſicut rei contrabaſ hermodiciū poterit ad dif/ finitiuā ꝓcedi.tñ ſi potius velit ab inſtantia iudicij abſolui audi etur cū p ius nouū quo ad hoc nō tollaſ ius vetus.ſ. niſi liqueat ſn̄iam ꝓactore ferendā.vel dic q aliud eſt abſolui ab inſtātia iu dicij: ⁊ aliud pemptoriū circūduci. nā dicit circūduci.i. deleri.⁊ tunc nō dz abſolui ab inſtātia iudicij vel litis.ſz inſtātia edicti per emptorij vt ſic deleaſ tanq̄z nō fuiſſet emiſſum.ſz lis.i.litis inſtā tia ſalua ex integro manet.⁊ ita bñ dicit hic citādus. videbaſ.n. q circūductum eſſet peremptoriū.ff.de iudi.l.⁊ poſt pemptoriū ſed certe ſicut ex loco iſto apparet nō eſt vez. lex.n. loquiſ qñ reꝰ citatus eſt pñs: ⁊ qui citari fecit eſt abſens.⁊ tunc circūduciſ edi ctum.h̄ aūt ecōuerſo.nec etiam circūducit edictum ſi non fuit ci tatus in termīo.vel melius ſemper ſi is qui pñs eſt ſiue ſit actor ſiue reus petat circūduci edictum circūduciſ: quia qui pñs eſt ſi vult abſoluiſ in vltimo termino aſſignato. pōt etiam abſolui ab inſtantia iudicij: ſed dz fieri cum maiori ſolennitate: qz tūc pereūt omnia acta iudicij.C.de iudi.ꝑpādum.§.j.ff.de iudi.⁊ poſt.⁊ credimus q p̄dicta abſolutio ab inſtantia iudicij pōt peti ante li teſta.C.quō ⁊ qñ iudi.auc̄.q ſemel.⁊ melius.iij.q.iij.qō fieri.⁊ facta p̄dicta abſolutione irritata erunt acta omnia ante habita ⁊ p̄demnabiſ ad expenſas.tñ credimus neceſſe eum citari vt p̄di cta abſolutio fiat.arg.p̄dictaꝝ.l.⁊ quia nunq̄z ſup hoc vt abſolua tur aduerſarius ab inſtantia iudicij citatus fuit.abſolutio autem que fit a termino fiet ſine vlla citatione. Jtē non credimus revo cari iuriſdictionem datam iudici ſiue ſit delegatus ſiue ordinari us per hanc abſolutionē: quia nō eſt de actis iudi.⁊ credimus q ſtatim in ꝑma abſentia pōt petere citari aduerſariū vt ab inſtan tia iudicij abſoluaſ. nec ob. leges p̄dicte que dicunt q dz expecta re circa finem triennij vel alterius termini: quia loquunſ in eo ca ſu qñ pñs vult teſtes inducere ſuper p̄ncipali ⁊ ſn̄iam ferri ſi cō ſtaret: ⁊ h̄ locum hz in ciuilibus.in criminalibus autem quid fie ri debeat abſente accuſatore.no.ī.de accu.ſz.poſt li.autem conte ſta.conſtat quod peti pōt.⁊ ſic loquiſ.C.de iudi.ꝑperandum.§. j.alio etiam mō perit inſtantia iudicij lapſu triennij.C.de iudi.ꝑ perandum.ſed h̄ non tenet ſm canones.de atteſtationibus aūt ⁊ confeſſionibus an pereant alibi notaſ.ī.de teſti.cauſam q̄ (Ex pectare) h̄ colligiſ q pars comparens etiam ſi aduerſarius non compareat non dz recedere termino finito ſine licētia iudicis.ar gu.xj.q.iij.certum.quia cum de iudice dicaſ q poteſt in ſequentē diem expectare.⁊ ſic pars expectare teneſ.⁊ h̄ quidā intelligūt verum quo ad hoc q poſſit petere expenſas quas petere poſſet ſi ad voluntatem iudicis expectaſſet.C. de iudi.ſancimus.ſz q̄/ tum ad hoc q aliquam penam ſubeat. non quia etiam ſi non ve niſſet aduerſario non aduenīente non puniret in expenſis vel a/ lio mō.ff.de arbi.arbiter.§.fi.ſecus tamen dicendum videſ ſi vo ceſ quis ad electionem faciendam.nam ⁊ ſi tunc aliquem cano nicum abſentem expectarent aliquibus diebus non liceret alicui de canonicis pñtibus recedere.⁊ ſi recederent pñtes eo non cita to pñt ꝓcedere ad electionem: ſicut dicit in vocatis ad ſynodum xviij.di.ſi quis autem.xj.q.iij.certum. quia non licet eis recede re niſi finito conſilio: ita nec vocatis ad electionem niſi facta ele ctione vel ad alium terminum p̄rogata. Jtem lz ſint aliqui ab ſentes tamen qui pñtes ſunt pñt ꝓcedere ad electionem. vnde lz ſicut in cauſis ita ⁊ in electionibus circūduceret edictum q non fatemur.tamen non poſſet dici h̄ edictum circumductum cum a liqui ſunt abſentes cum tñ circa pñtes alijs legitime vocatis po teſtas remaneat eligendi.extra de elec.qz.⁊ in cauſis etiā dicunt omnes q nunq̄z partibus pñtibus circumduciſ edictum q̄zuis ſine aliqua ſpeciali ꝓrogatione per plures dies poſt terminum aſſignatum expectent partes: nec licet alicui recedere ſine licētia ī.de iudi.c.j.ſup eo autem q primo dictum eſt videtur melius q neq̄z actor neq̄z reus debet ſine licentia recedere.arg.xj.q.iij.cer tum.xviij.di.ſi quis autem.⁊ ſi receſſit pars que fuit in termino ſine licentia altera parte poſtea veniente ⁊ oſtendēte q iuſta cā abfuit ⁊ neceſſaria iuſte omnes expenſas petat.arg.l.ſancimus. C.de iudi.⁊ eſt ea ratio: quia duo mandaſſe videtur.ſ. q compa reat ⁊ q in termino compareat.vnde q̄zuis vnum facere nō poſ ſit.ſ.in termino comparere: tamen ad alterum tenetur.ſ.compa rere.arg.ff.de arbi.celſus.⁊ l.prētor.§.vlt.arg.ī.de dolo: cū dile ctus.in fi.credimus.n. q ad hoc quod pereat inſtantia termini aſſignati q circūducaſ edictum.de quo habes.ff.de iudi.⁊ poſt q per iudicem circumducaſ ⁊ licentieſ.ſi autem iudex abeſſet a loco vbi debuit ius reddere: tunc vtraq̄z pars libere pōt recede re cum non teneaſ alibi eū querere.ij.q.vj.biduū. nec expectare

nisi in subsequentē diē vt hic. si aūt infirmus esset expectare tenetur vel q̄ ꝓcederet vel q̄ terminū assignaret si posset.ar.ff.de arbi.l.si qua.§.j.⁊ si nō posset bis intēdere possent partes recedere etiā sine licētia ⁊ aliā citationē expectare.ff.de arbi.arbiter.⁊ l.vlt.(Gratiaꝫ) hic videt q̄ iudex etiā in ꝓcessu iudiciū partis: parti possit ꝓcere ꝓtumaci.C.qūo ⁊ qñ iu.l.j.j.de sen.excō.ex sacro.ff. de ar.diem.§.si quis litigatorꝫ.ff.de iudi.nunq̄d.hoc aūt est certū q̄ licet possit absenti ꝓcere in sñia differenda:nō tamē pōt ꝓcere in expēsis q̄ eum nō condēnet in ꝑsenti.C.de iudi.sancimus.sed videt q̄ iudex debeat expectare in sequentē diez de mero iure.ff. de ver.obli.q̄ aūt.⁊ ad minus vsq̄ in suprēmā diei assignate boram.ij.q.vj.biduū.autē.de iudi.§.sedebūt.cōtra.ff.de ori.iur.l.ij. §.sed quia.vbi dicit incongruū esse iudices vespere iudicare.sed ibi dicit vespe iudicabūt expone.i.suprema hora ante tenebras. ⁊ credere q̄ si sñiam ferret in nocte diffinitiuā vel interlocutoriā nō teneret:nec etiā litis ꝓtestatio tunc fiet.vnde bene dixit lex.nō iudicabūt. allegationes aūt audient ⁊ testes recipe possunt. vñ autē dicit bene:vespere sedebūt.item si stans det sñiam: non valet.ar.ꝑdicte.aut.j.de his que fi.a ma.par.ca.ex ore.iij.q.ij.§.iudi.(Citanda.) nisi ex gratia ad superandā eius maliciā.j.de do. ⁊ contu.ꝓout.ff.de iudi.post edictū.C.e.auc̄.iubemus.(Jd)no. sufficere horā qua possit pficere illud ad qō terminus assignat⁹ est:quia in absentia partiū ꝓcedere non pōt ad alia.ar.j.de testi. c.cum olim.secus si nō sit citatus ad aliq̄ē terminū certum assignatū:quia tūc ad oīa ꝓcedere pōt ⁊ etiam ad sñiam eo amplius nō citato.C.de iudi.ꝓperandū.(Jn tenebris).xviij.q.ij.pncio sam.j.vt ecc.be.vt nostrū.xix.di.anastasius.ff.de ritu nup.palā. ff.de ven.inspi.l.j.§.mulier.ff.de admi.tu.nō existimo.C.de trās. nō mino.ar.ꝓtra.ff.de testa.ad testamentū.§.vlt. (Cōstitutiōes) ff.de feri.more romano.(Medietate)quo ad ꝓtractus.secus quo ad iudicia vt hic.scribeꝫ enī tali die factū contractū etiam si in no cte fiat.(Agaꝫ)quo ad quedā.s.cōtractus ⁊ huiusmōi.(Procedē dum.)ad sententiādū in causis.

Jnsinuāte admisit. Exceptio enīz de nouo cōpetens ⁊ post lit.cōtest.admittit.ff.de ar.nō distin.§.cū quidā.ff.de interro.ac.l.de etate.§.ex cā.(Literis)vbi erat q̄ si non oēs tu frater episcope. (Poterat.)no.familiaritatē dominicā⁊ socialē facere iudic̄.suspectū. ar. iij.q.v.accusatores. ⁊ nō solū dñs suspectus reddit ex cohabitatione sed ⁊ tota familia dñi.ar.ℏ sed nō sic in familia consangui.vel alterius suspecti. ⁊ est ratio diuersitatis.quia nō est suspecta tm̄ familia eo q̄ sit familia domini.sed qr inuicez sunt.als cōfamiliares ⁊ tota familia contēplatione dñi eximit a iurisdictiōe suspecti iudicis.C.si quacunq̄ ꝓe.po.l.j.q̄ forte non est verū nisi in casu legis illius.⁊ distinguendū est etiaꝫ inter familiā que est in potestate cōstituta ⁊ alios familiares.modica tm̄ familiaritas nō sufficie sic.ff.de ver. sig.late.j.de ap.ex insinuatione.j.vt lit.nō cōtest.accedētes.s.de rescrip.ad hoc.ff.de ꝓcur.aut affinitate.⁊ ℏ scias q̄ minor causa remouet iudicē q̄z testez.nam quelibet ꝓsanguinitas remouet iudicem non tm̄ testem:qr nec etiā frater repellit q̄ ex eo apparet: quia nō ꝓhibeꝫ ⁊ edictū de testibus est ꝓhibitoriū:⁊ est ratio quia multi inueniūtur iudices.pauci vero testes.ar.j.de testi.delec.que loquit de comitissa flandrensi.vnde pater in cā ciuili filij pōt esse iudex ordinari⁹.iij.q.vij.tua.in fi. ⁊ tm̄ nō pōt esse testis. Jtem crimino si possunt esse iudices.iij.q.vij.§.vlt.⁊ non testes. (Recusari.) no.nō solū ꝓuidēda que ꝓ se faciūt:sed etiam que cōtra se.xj.q.j.de ꝑsona.ff.loca.si quis domū.§.j.j.de ꝓcur.c.j. (Valebāt)melius ⁊ magis ordinatū fuisset q̄ ꝓius essent recusati ⁊ sñia lata sup recreatiōe ⁊ etiā q̄ aduersa pars ℏ petijsset: sed gratia fuit ⁊ forte ad hoc facta que ꝓpter hoc nō cogereꝫ itez ad sedem apostolicā laborare:⁊ maxime quia ex rescripto aduersarij iuri nihil detrahebaꝫ.(Perijt) quos cōcessit de gratia licet peterint iudices nō petijt aliquos notatim:vel si petijsset nominatim concessit ꝓpter verecundiā petiti iudicis.ff.de iudi.obseruādum.ff.de ꝓcu.aut affinitate.ff.de his qui ad eccl.cōfu.l.vlt.ff. de ac.tu.q̄ dominis.ij.q.v.c.iij.⁊ c.statuimus.(Postq̄ꝫ).s.c.gratuꝫ.ff.de iur.om.iu.recepī.(Consenserit.)supple pars aduersa vt ad ho cconsentire velit.nā aduersario volēte nō pōt eos recusare.iij.q.ij.§.si quis testibus.iij.q.ij.offeraī.j.e.sup q̄stionuꝫ.ar. ꝓtra.ff.de ar.si cū dies.§.si arbiter.in fi.ff.q̄ quisq̄ iu.l.j.

Querenti que per cen.ecc. ⁊ j.functus.) .s.e.in litteris.ff.de re iudi.si cū iudex. (Parcatur) cū effectu.s.e.significasti.j.de cle.nō resi. relatū.(Equitatis).ff.de acqui.re.do.adeo.§.cū quis.(Quadrimestre.) tps quadrimestre locū habet in actiōe psonali tm̄.C.de vsur.rei.iu.l.ij.⁊.iij.ff.de iudi.si debitor.in reali actione statim post.x.dies locū habet executio exquo.s.trāsiuit in rem iudicatā si res tū restitui possit.alioquin daī tēpus ad restituendū ⁊ condemnat⁹ dat cautionē de prestāda estimatiōe si nō restituaī res. insti.de offi.iudi.§.⁊ si in rem.nō ob.q̄ leg.ff.de vsur.in fideicō. quia ibi agebaī actione ex testamēto que est psonalis nō rei ven. similiter nō ob.ff.q̄ me.cau.siue exceptiōe.§.q̄ si homo. quia ibi agebaī actione q̄ me.cau.q̄ est psonalis.similiter in criminalib⁹ nō habet locuz quadrimestre tēpus.de pe.di.j.fleat.C.de penis. cū eis.sed statim mandaī executioni nisi in quattuor casib⁹.primus.xj.q.iij.cū apud.C.de pe.si vindicare.secūdus est.ff.de pe. pregnātis.tertius est.C.de bo.proscri.l.iij.quartus est.ij.q.vj.biduū.§.si quis insulā.currit aūt hic quadrimestre tēpus a die late sentētie si nō est appellatū:vel si est appellatū a die cōfirmationis sentetie.C.de vsur.rei.iu.l.j.currit etiaꝫ cōfessio a die cōfessionis. ff.de confes.certū.in criminali aūt licet quis confiteaī nō mandaī executioni sñia nisi feraī.ff.de custo.ex.l.si cōfessus.ij.q.j nos in quē q̄ꝫ.iudex aūt ꝓrogat quadrimestre tēpus ꝓ qualitate.cen.vt si condēnatus actione reali ⁊ rem restituere: tunc nō possit ad ꝑsens: ⁊ ꝓ quātitate vt si in magna quātitate sit condēnatus. ⁊ ꝓ obsequio personaꝫ vt si pater vel patronus condēnatus sit filio vel liberto vel cōtumacia vt si vincens in aliquo sit ꝓtumax ff.de re iudi.l.ij.artatio aūt fit perraro veluti si aliā cōstituā tur vni minori ꝓ restitutionē in integ.subueniaī.ff.de re iudi.l.ij. ⁊ si arteī a iudice p.l.supplef. ff.de re iudi.l.iiij.§.si qs.(Annuz) hic locū habet vbi nō est appellatū:quia si est appellatū etiā post annū:licet iudici exequi sñiam a se lataz si nō fuerit ꝓsecutus appellationē.j.de ap.ꝑsonas.j.e.pasto.§.ꝓterea.(Obseruatur) hic vult dicere qr sicut cōtumax in actione reali ante lit.ꝓtest.vsq̄ ad annū ꝑstita cautione recuperare pōt possessionē ⁊ post an.nō protest.sic deleg.post sñiam diffinitiuā vsq̄ ad annuz pōt absoluere excōicatum.⁊ als siā sñiam exequi post an.nec pōt. nam extunc suam potestatē pdidit:vel sicut cōtumax.j.an. excōicationis auditur ante lit.cōtest.sup principalicā ⁊ post an.nō audiī.xj.q.iij. rursus.⁊.c.quicūq̄z.sic etiā hic cōtumax audiet.j.an.petēs absolutionem ⁊ nō post an.sed queres quare dicit ante lit.cōtest. Rñ. quia si post lit.ꝓtest.liqueret de cā:nō esset necesse excōicare cōtumacem:sed diffinitiua sñia feret.C.de iudi.ꝓperandū.§. siquidem.iij.q.viij.decernimus. sed si nō liqret de causa: fit missio in pos.irreuocabilis.C.qūo ⁊ qñ.consentaneū.sed tūc in neutro casu esset locus vt cōtumax audiret si ante sñiam diffinitiuā excōicet semp vsq̄ ad diffinitiuā sñiam ⁊ post diffinitiuā infra annuz absoluat:q̄ ꝓpetuata est iurisditio sua.s.e.grataz.j.e.licet. qr rescripta sunt ꝓpetua.C.de diuer.rescrip.falso.ℏ habēt locū in del. nam ordinarij:quia semp habent iurisdictionē nec aspirat semp absoluūt ⁊ eis amotis ab ordinaria iurisdictiōe quā exercebāt et infra annū absoluere nō possunt cū hec iurisdictio ad superiorez vel successorē transeat.C.de iudi.ꝓperanduz.circa finem.

Super questionuz articulis constitutionē.)quā nō habem⁹ in hac compilatiōe sm̄ tenorē eius ponit in ista.(Alex).s.e.cum te consulente.(Sed illa.) alex.(Per istam.) quā non habemus. (Jn illa.) alex.(Jpse.) alex.(Jnterposita) ad papaz nō teneī:quia ad ipm̄ nō ad papam est appellandū.(Nos autē) in hoc loco ponit verba cōstitutionis siue quā nō habemus.⁊ expone statum⁹ in cōstitutione quā nō habemus:est enī ꝑteriti tēporis.(Ꝑ.re.) quantū ad hanc ar.vel dubitationē nihil facit hodie remotio appellationis:quia nunq̄ꝫ licet appellare nisi graueī ;⁊ tunc semꝑ q̄ꝫ sm̄ antiqua iura fuerit differētia.(Prouocationis.) nullus enim nisi impator cām ap.remittit.ff.qui.ap.nō licet.l.j.in fi.⁊ papa. j.de ap.pasto.⁊ in multis.c.eiusdē ti.nisi in casib⁹ quos no.j.co. pasto.in fine.(Quicūq̄z)ordinarius.(Certū.)de medijs puta exceptiones examinādas testes recipiēdos vel allegationes audiēdas vel similia ita q̄ nullā iurisdictionez habeat:sed tm̄ exequaī mandatū ⁊ audiat qō iniunctū est:sed quid dubij si nō diffiniat: sed ad superiorē referat.nā si cōmissa sit ei iurisdictio vel aliqua diffinire cum eis possit grauare partē ⁊ licituz sit a quolibet grauamine appellare.j.de ap.cū sit ro.⁊.c.vt debit⁹.certe ab isto auditore licet ꝓuocare q̄ꝫ tm̄ medie cause sint ei ꝓmisse sed cum iurisdictione vel diffinitione:quia sm̄ ℏ nulla est differētia inter hūc auditorē ⁊ iudicē quo ad appellationē:vl dic q̄ sicut a dele. primo appellaī ad principē.ita a subdeleg. siue auditore: qr bñ a subdelegato appellaī.licet ℏ diuersimode accipiaī appellatur ad delegantē:sed de subdelegato vel auditore videbaī q̄ etiam sine causa posset ab eis appellari deleg.cuz nō possit sibi delegari cā ap.re.qō hic negaī.vel dic ⁊ melius q̄ hic auditor etiā si iu-

risdictionē siue cohertionē habēret.j.e.extris.tñ ab eo appellari nō pōt sine grauamine vt hic.ꝛ est h̄ hodie generale in oi subdeleg.ꝛ iudice ordinario ꝛ deleg.ꝛ etiā auditore.ar.j.de ap.vt debitus.in auditorib⁹ autē nihil mutat̄ p decre.cū nec olim nec hodie liceret appellare vt h̄.ꝛ dicū⁹ q̄ quo ad hoc q̄ possit appellari vel nō possit appellari.hodie nulla est differētia inter auditorem ꝛ iudicem siue ordinariū siue deleg.q̄ a nullo pōt appellari sine grauamine.ꝛ ab oībus pōt appellari si grauetur.j.de ap.vt debitus.olim aūt erat inter eos differētia q̄ hic no.ꝛ quia sublata est nō oportet circa eaz laborare.ꝛ plus quidā dicūt q̄ nō placet:quia etiā hodie si quis appellat ab his auditorib⁹ quib⁹ tñ cōmittunt̄ media etiā si assignet iustā cām ꝛ offerat se eam pbaturum nō tenebit appel.nisi in veritate subsit grauamen:ꝛ iudex ad quē appellabit̄ nō reuocabit ꝓcessum habitū post ap.nisi in veritate als probet̄ grauamē etiā si probet̄ appellat̄ signata iusta cā.ꝛ h̄ probat̄ sic.q̄ hic dicit non posse appellari nisi grauet̄. ergo nec sufficit iustaz cām ꝓponere nisi ꝛ subsit.nec ob.j.de ap.vt debitus.vbi innuit q̄ sufficit iustā cām assignare.s.quia ibi intendit nouū ius cōdere in odiū frustratorie appellantiū:sed non intēdit remouere sic nisi p antiqua aliqd districtius sit statutum quale h̄ erat in auditorib⁹ datis ad media:sed secus in auditoribus datis ad lit.ꝓtes.vel ad alia maiora.(Excedit) modū excedit qui fines mādati nō seruat.j.e.c.§.porro.vel si iniuriā facit.C.de ap.si quis prouo.vel si als grauat.naz q̄cunq̄z grauet semp appellare licet.j.de ap.vt debit⁹.ꝛ cū in aliquib⁹ decre. inueniat̄ nisi modū excedat vt h̄.ꝛ alibi inueniat̄ nisi fines mādati excedat. j.e.c.§.verū.ꝛ alibi inueniat̄ nisi excedat regulā.j.de offi.ordi.in refra.§.j.ꝛ alibi inueniat̄ etiā q̄ nulli appellent ꝑ regulārē discipliną oēs eniz iste clausule ꝓna ponunt̄ ꝛ oēs equipollēt illi gra uet̄.(Exordiū)litis exordiū quo ad perpetuandā iurisdictionē ē citatio.s.e.gratū.ꝛ eodē mō quo ad interrūpendaz ꝓscriptionē. C.de ꝓscrip.xxx.an.sicut.ꝛ.l.cū notissimi.ꝛ quo ad rem litigiosaz cōstituendā in auc̄.de litigi.§.j.ꝛ.C.e.litigi.ꝓprie vero exordiū litis est ꝓtes.lit.ff.de in ius vo.q̄zuis.C.ex def.deleg.l.j.ff.rem rabā.quo enī amplius.ꝛ sic etiā h̄ accipit̄.tūc enī prestat̄ iuramētū calūnie q̄ in exordio litis precipit̄ p̄stari.C.de iura.calū.cum ꝛ iudex.ꝛ tunc tenet̄ bo.fi.pos.de fructib⁹.C.de rei ven.certū ꝛ tūc p̄stantur cautiōes.ff.de ꝓcur.pōpo.§.ratū.C.de sat.tu.l.j. Item libellus principi oblātus ꝛ ad eū rescripta litis est exordiū quo ad annales exceptiones perpetuādas.C.qñ li.prin.off. per totum. (Finez)in sniam diffinitiuā.(A iudice).q.d.ex q̄ h̄ maiora cōmittunt̄ ei.iudex auditor nō est vel executor tm̄.ꝛ iō pōt ab eo appellari.lz largeꝝ iuocē sumat̄ auditor ꝛ subdel⁹.ꝛ q̄ i veritate iudex ē q̄ ex eo appet: q̄ coā eo fit lit.ꝓtes.q̄ non lz facē nisi coā iudice: sz q̄res:nunq̄d magis licitū est appellari a iudice q̄z ab auditore. Rñ.de tali auditore sic.s.subdeleg.vel alio cui cā cōmissa nō erat ap.re.ꝛ dicūt quidā ꝛ bene hoc verū esse ſm antiqua iura:q̄ hodie pariter a nullo licet appellare sine cā.alij tñ dicūt q̄ h̄ etiā hodie obtinet in subdeleg.q̄ ab eis appellat̄ ꝛ decre.vt debitus.loquitur tm̄ in deleg.ꝛ ordi.vbi est graue h̄z recursum ad superiorem in delega.a papa vel deleg.aliorū facile est haberi recursus ad superiorē:vel dic plenius vt no.in glo.de medijs.(Prouocat̄) hic videbat̄ obuiare decre.alex.sed nō ꝓtradicit:q̄ licet h̄ ꝓcedat appellare semp debet tm̄ appellari ad deleg.nō ad papaz nisi sit deleg.ad totā cām vt sequit̄.ꝛ sic intelligit̄ decre.alex. Item appellari pōt aliq̄n ad delegantē:aliq̄n ad primū delegatū: vt infra sequit̄.ꝛ exꝑssius determinatū.(Insti.) q̄n hāc constitutionē edidimus.(Diuisim)vnā partē vni:alteraz alteri diuersis tēporib⁹ nam si simul vni principiū ꝛ alij finē ciusdē cause cōmitteret iurisdictionē nō careret.(Delegare).q.d.nō intendebam⁹ in cōstitutione nostra statuere q̄n esset appellandū ꝛ q̄n nō. Item q̄n esset appellandū ad papā ꝛ q̄n ad deleg.pape.sed vtrū debeam⁹ ampliare iudicialē ptātem.s.vt nō solū media: sed etiā principiū ꝛ finem posset cōmittere q̄ ante constitutionē istā facere nō poterat cum lex ciuilis h̄ ꝓhibeat cui standū erat nisi hec decre.id reuocaret.x.di.c.j.ꝛ.c.q̄n.itē q̄n ciuiliter agit̄.secus si criminaliter. naz tunc delegare nō pōt.ff.de offi.eius cui man.est iu.l.ij.ix.q.iij.saluo.nisi a princi.delega.xxiij.q.iij.illud.ff.de testi.l.iij.§.item dicimus.j.de resti.spo.sup nec iudex appellationis ſm legem pōt delegare.C.de iudi.auc̄.ad hoc.secus ſm canones.q̄ dicit̄.C.de iudi.auc̄.ad hoc.cui derogatū est p hāc decre.q̄ bene licet ſm canones vt h̄ dicit̄ cōmittere principiū ꝛ finē.(Cū ante.)nō est h̄ de auc̄. sed est additio pape.ꝛ rñdit tacite obiectioni qua q̄ri posset q̄o deleg.a papa.ferret sniaz diffinitiuā si alijs cōmisit principiū ꝛ mediū:vel etiā si nihil de meritis cause cognouit:sed papa hic rñdit q̄ summatiz dz oīa acta iudicis a capite recēsere.(Inuestigare) q̄n cōmittit principiū ꝛ mediū:si enī finē cōmittit:tūc delegās h̄ nō ingret.(Nec)oñso q̄ ꝓdicte ꝓstōnes sibi adinuicē ꝓdicūt.(Prelibat).i. ꝓmittit diffinitionez q̄ sequit̄ p quā soluit̄ q̄stio ꝓposita. Item h̄ dic̄ q̄n licitū sit appellare a sbdele.in sequē.aūt.§ distinguit̄ ad quē sit appellādū.(Prouocari) aliq̄n ad dñm pā:aliq̄n ad dele.vt.j.in se.§.sequit̄.ꝛ plenio determinat.(Prouocari)nisi in casu.j.e.pasto.in fi.(Cōmissis)cū ista vniuersitate nō trāsit ptās dādi iudicē:lz sit de iurisdictōe.ff.ō iurisdi.om.iu.l.j.in fi.ꝛ ē h̄ ea rōne:q̄ h̄ nō hz ex cōmissiōe:sz a lege.C.ō iudi.a iudi. j.e.pasto.§.j.(Statuim⁹)exq̄.n.semel ꝓsenserūt nō pñt vlterio appellare vel dissentire.s.e.insinnāte.iij.q.iij.offerat̄.xxx.q.v.horrendū.ff.ō ap.ex ꝓsensu.ff.q̄ satisda.co.arbitrio.arg.ꝗ.j.de re iudi.cāz.ij.q.vj.a iudice.vbi dz q̄ etiā si ḡuet̄ a talib⁹ q̄ nō lz appellari ꝛ nō pñt recusari vt suspecti.sz illud loquit̄ de arbitris ꝓpromissarijs a q̄bus appellari nō pōt.C.ō arbi.l.j.etiā si ḡuet̄.secus ät pōt dici de auditoribus. Item h̄ colligit̄ q̄ assessor dz eligi de cōi volūtate:q̄ ꝑticipat exēplaminatōi cāe.ff.ō of.asser.l.j.arg.ij.q. vj.placuit.xj.q.j.c.iij.q̄ qdā ꝓcedūt.sz si ptes nō pñt ꝓcordare iudex dabit:nā iudiciū reddit̄ in inuitū.ff.ō v.ob.int̄ stipu.nos credim⁹ q̄ iudex dz eligē quē vult. q̄ ex eo appet:q̄ ex eoz facto teneat̄.C.ō of.asser.l.j.ꝛ.l.null⁹ iudicū.(Tota) ſm.l.dele.a ꝓncipe si delegat alij cāz ad eū nō ad ꝓncipē appellabit̄.sz si deleg.ab alio delegat nō appellabit̄ dele.sz ꝓmus delegās.ff.q̄ ꝛ a q̄.l.j.ſm canones secus q̄ ad ꝓmū articulū.sz nūq̄d si iudex dele.totā cāz cōmiserit poterit se vlterio de illa cā intromittē.ar.q̄ sic.s.e.c.pr.ꝛ q̄ sbdele.noīe ꝓmi dele.iudicat.ff.ō of.ei⁹ cui mā.ē iu.l.j.§.vl.ff. de iurisdi.om.iu.more.§.q̄.s.e.sane.ar.ꝗ.s.e. sup.Rñ.si sbdeleg. delegationē suscipit delegati nō poterit se vlterio intromittē:alioqn poterit cū ỽba accipiēda sint cū effectu.ff.q̄ q̄sq̄z iu.l.j.§.h̄.j. de cle.nō resi.relatū.ꝛ h̄ q̄dē in dele.nā ordinari⁹ reuocabit dele gatōez q̄n volet nō h̄ita distinctōe an totū cōmisit vel ptē.ff.ō iudi.iudi.s.ō rescrip.pasto.ff.ō of.pcō.solēt.§.j.alij dicūt q̄ nō plz q̄ lz cōmittat alicui etiā sine ꝓplationē.tñ pōt sibi retinē executionē cōpulsione ptiū ꝛ suū ꝓsiliū req̄rēdū.arg.s.e.si p debili.ꝛ pōt reuocare iurisdictōez.ff.ō iudi.iudi.imo pl⁹ dicūt q̄ lz dicat ꝓmitto etiā sniaz ferendā ꝛ nihil dixit q̄ sibi aliquā reſuauerit.tñ dele.pōt exeq̄ sniaz.sbdele.n.nūq̄z pōt eā exeq̄.ꝛ iō vī q̄ semp sibi retineat executionē.sec⁹ ät q̄n dic̄ simplr cōmitto tibi vices meas q̄ tūc nec reuocare pōt nec exeq̄:nec dz ad eū appellari: q̄ totū ꝛ nihil certū cōmisisse vī. Sz oppones nūq̄d sbdele.iudex ē:ꝛ si ē iudex ꝛ dele.ē iudex:ḡ sunt ꝓiudices:ḡ simul dz ferre sniaz.s.e. cāz.Rñ.ābo sunt iudices ꝛ ābo h̄nt iurisdictionē, sz nō sunt ꝓiudices:q̄ sbdele.hz iurisdictionē a dele.ꝛ sb eo.imo pl⁹ dicūt q̄ dā q̄ etiā si abdicauit totā iurisdictionē ꝛ a se eā remouerit. tñ pōt reuocare mādatū q̄ nō credo.j.e.venerabili.(Appellari)q̄ nihil sibi retinuit desijt esse iudex ad minus q̄ ad ptātē exercēdi iurisdictionē.(Aliq̄)diffinitiuā sniaz.sz nūq̄d pōt exequtōez sibi retinere.Rñ.nō:sz pōt sibi retinē ꝓsiliū.s.e. si p.de h̄ no.ibi.vt dic vt in glo.nūq̄z.(Ap.re.) idē ē hodie si nō sit appositū in lris appre.cū nō liceat appellare nisi a ḡuamine.j.de ap.vt debit⁹.vt dic sz nō plz q̄ aliud esset si nō esset in lris appositū ap.re.vt h̄ colligit̄ ar.a ꝗrio sensu.ꝛ nō ob.decr.vt debitus.ꝓhibet.n. tm̄ appellari añ sniaz nisi ex rōnabili cā.sz nō remouet:q̄ si ap.re.ē in lris q̄ appellaret̄ dele.ꝛ si nō ē remota q̄ ap.papa.ꝛ h̄ ē vna dīa si ē ibi ap.re.vel nō.(Cognitor)ī ꝓpone:q̄ h̄ appellat̄ cognitor q̄ sine vlla iurisdictōe ꝛ diffinitōe ē.vel dic vt in glo.q̄ incipit:de medijs(Cōsultatōez).s.e.ti.cū te.(Coā eo)dele.ꝛ ē casus spālis vbi cā recusatōis agit̄ coā iudice dele.cū als agat̄ coā arbitris.j.de ap.cū tpali.(Si vo duo)qd si tres sunt dele. ꝛ duo subdelegauerūt curtertio dele.ꝓcesserint ꝛ fuit appellatū.nūq̄d appellabit̄ ꝓmus delegās vel delegat⁹.qdā dicūt ꝓmū delegātē ꝓpter absurditatē q̄ occurreret.s.q̄ tertius dele.a q̄ appellatū ē esset iudex in cā ap.alij dicūt q̄ tm̄ dele.appellabit̄ ꝛ ꝓdicta absurditas euitatur:q̄ cū in lris sit q̄ si nō oēs ꝛ cū deleg. tertius nō pōt interesse cāe ap.ꝓpter impotentiā iuris q̄ ꝓcipit eū a q̄ appellat̄ nō posse esse iudicē in cā ap.ar.s.de rescrip.sciscitatus.j.de ap.accepta. Item q̄ pōt recusari vt suspectus.j.de ap.ad h̄.si aūt non esset ibi clausula illa q̄ si nō oēs.tūc rōne supdicta ꝓmus dele.ē appellādus vices suas sup tota cā: nam simplr cōmittēs vices suas totū cōmittere videt̄.s.e.ꝓterea.j. de do.pasto.de iure pa.ex lris. ff.de tute.l.iij.in fi.ꝛ melius.j.e.venerabilis.sz nūq̄d deleg.cum clausula q̄ si nō omnes vult recipe subdele.dele.vel delegationē eius nunq̄d pōt parte ꝗdicente.Rñ.sic: q̄ nemini facit iniuriaz qui vtit̄ bñficio iuris:vt h̄.ꝛ.c.pri.s.de elec.cū eccl̄ia vulte. Item si tres sunt dele.cū clau.ꝛ vn⁹ subdeleget ipm subdele.vn⁹ ex dele.velut admittē ꝛ ali⁹ non:potior erit ꝓditio ꝓhibētis.ff.cōidi. sabinus. Item q̄ plus hz iurisdictōis sine subdele.q̄z cū eo: vt hic apparet.melius ē q̄ si ille q̄ ꝓsentit recipe subdeleg.nolit apposi

ro resilire q̄ ille cū subdele. pcedet. vel si eis tm̄. s. cū iudicibus cō
miserat. sz insolidū ille solus q̄ ꝓsentit recipe subdele. pcedet fun
gens vice sua ⁊ alterius q̄ cōmisit. sz si nolēs admittē subdele. ⁊
volēs simul pcedat. nolēs recipe subdeleg. bñ subdelegabit alij
vices suas: sz alius nō. Jtē si ad totā cāz subdele. sit ⁊ in vno ter
mino interfuerit semp admittere tenet: q̄ ppetuauit iurisdictio
nem suam. s̄. e. gratū. j. c. lz vndiq̄. melior rō est: q̄ ꝓsensisse vi
ex q̄ admittūt ad cog̃scendū dūmō in facto vel iure nō errēt. ff. de
iudi. l. j. ⁊. ij. in ꝑn. §. j. nā lz ille leges loquant de ꝓsensu ptiū non
videmus q̄re nō sit idē in ꝓsensu ꝓiudi. si aūt ad vnū terminum
tm̄ esset deleg. nō esset ppter h̄ in alio admittēdus: cum alia esset
subdelegatio. Sz q̄ro: tres erant dele. vnus erat pñs in loco vbi
cā agi debebat ꝑ alio cōparuit subdele. tertius se excusauit: nun
qd est in ptāte dele. admittere subdele. Jtē nunqd fit ꝓiudicium
absenti ⁊ excōicato q̄n in alio termino possit eū repellere. Jtē qd
si ambo absentes mittāt subdele. nūqd pñs dele. pōt ābos repel
lere. Jtē si dele. nolit pcedē: nūqd subdele. poterit pcedē. Rñ. ad
h̄: q̄ vbi sunt duo dele. tenet admittē subdele. tertij vt h̄. sz si vnus
sit dele. tm̄ pñs nō ē in opinione eo⁹ repellē subdele. sic nō posset
si nō esset ibi illa clau. nā de iure lz cuiq̄ vices suas cōmittē. j. eo.
pasto. in ꝑn. ⁊. c. lz. in ꝑn. ⁊. c. vl. in ꝑn. ⁊ idē multo forti⁹ dicim⁹
sicū vno dele. duo ad sunt subdel. nā cla dic̄ q̄ si nō oēs. vn⁹ vr̄m
⁊c̄. q̄ tūc secus dicerē vt h̄. sz si postea ꝓtingat duos deleg. pñtes
adesse nō tenet admittē subdele. tertij. lz aliq̄n eo absente audiūt
q̄ tā cāz interesse iure subdelegatōis semp poterit q̄n duo deleg. nō
fuerūt pñtes. nā tūc ꝑpter cla⁹ pñt excludi. lz qdā dicāt q̄ exq̄ se
mel admissus ē vlterius eū repellere nō pñt. imputet. n. sibi q̄ ali
q̄n defuerūt. Sz qd si cū esset q̄stio eū nō esse admittendū: duo ꝑ
nunciarūt eū admittendum. Rñ. si exp̄serūt errorē: puta hunc
subdele. inuito dele. absente q̄n erūt duo pñtes admittēdi: nō te
net. ff. de ap. si exp̄ssum. sz si nō exp̄ssit standū est sñie. ij. q. vj. dif.
si aūt dele. cū subdele. nolit pcedē soli subdelegati pcedēt auc̄te
clausule q̄ sic ē intelligēda vt duo pcedāt siue p se siue p subdele.
cū habeat ptātē subdelegādi. j. c. pri. in ꝑn. ⁊ ipi vident facere
q̄ subdele. faciūt. ff. de admi. tu. ita. §. gessisse. ff. d̄ of. eius cui mā.
est. l. j. §. ij. (Ap. re. (q̄stū ad hūc ar. nisi facit ap. re. q̄ nō lz appel
lare nisi grauet. (Delegare) q̄ a iudice iudex ⁊c̄. C. de iudi. a iu
di. j. c. pri. nisi sit dele. ad vniuersitatē cāz. ff. de iudi. cū ꝑ. §. j. ar.
ꝑ. j. de re iudi. cū ber. (A ꝓdele.). j. c. lz. (Vndiq̄). s̄. eo. cū sup. eo
ni ipo q̄ dele. suscipit iurisdictionē suā diminuit. C. d̄ pcu. mari
tus. ar. q̄ minus dignū trahit ad se magis dignū. s̄. de tē. or. lr̄as
ar. ꝑ. C. de pe. he. heredi. C. d̄ ap. ꝑcipimus. §. vlt. s̄. de renū. q̄ in
dubijs. (Principiū) Lau. dixit: q̄ si vn⁹ ex dele. tm̄ ꝓnci. cāe cōmi
sit appellabit ad papā nō ad ꝓdeleg. tū q̄ par ē: tū q̄ nec solus
posset pcedē nec cū socio a q̄ iā ap. ē. ar. ꝑ. ff. q̄n ap. sit. l. j. §. sed si
pñs ē. T. dixit q̄ ad ꝓdeleg. ap. q̄si ad maiorē. ar. ij. q. vj. oīs op
pūs. xvij. di. de multis. ꝓmo dictū eligo. (Rēne). s. q̄ ex q̄ totum
cōmittit iurisdictionē a se remouet: vñ ad eū nō ē ap. sz ad supio
rē rōnē. dic illud q̄ colligit: arg. a ꝑrio sensu. ex illo. §. postro. vbi
dicit q̄ si ap. re. ē cōmissa cā alicui: ⁊ ille alij cōmittat ꝓnci. vel me
dia eiusdē cāe q̄ nō dz ap. ad papā: sz del. ⁊ sic ē a ꝑrio sensu si nō
erat re. ap. ap. ad papā nō dele. a silli g̃ ⁊ h̄ ar. cū h̄ cui iudex vices
suas cōmisit nō possit pcedē ap. re. vt h̄ dic̄: nō cū dele. ꝓmus. sz
dele. s. papa ē ap. sz certe si qs subtiliter intuet h̄ rō potius facē ꝑ
q̄s ꝑ. potius. n. seq̄ret q̄ ex q̄ ap. re. erat vter eor duor pcedēt re
liq̄ nolēte pcedē ⁊ h̄ ꝓdele. q recipit cōmissionē socij nō possit int
esse cāe ap. a se emisse q̄ solus alius sit ap. ⁊ h̄ verius videret q̄
busdā sz nō nob q̄ solus socius sit ap. q̄n nō cōmisit oēs vices su
as. ⁊ h̄ intelligit q̄n oēs vices suas cōmisit. ⁊ ꝑm h̄ bōa est rō po
sita in pri. in. hui⁹ gl. (Cōstōnis) quā nō habem⁹ (Audiētiā). i. pri
cipiū ⁊ mediū. si. n. finē cōmisisset ñ h̄ent locū seq̄ntia q̄ del. pos
set eā postea expedire (Audiētiā) nō vices suas: q̄ tūc sec⁹. s̄. e. §.
pri. (Lauē) vt in. §. j. (Auditorē) fec̄ (Dele.). j. e. cū spāli. ꝑ. sz hoc
spāle ē: vt supꝫ diximus. (Auditores) sec⁹ si esset eis ꝓmissuz q̄
corā eis fieret li. ꝓtes. tūc. n. q̄ sunt iudi. vt no. s̄. e. c. nō āt dicim⁹
corā eis debē ꝓponi cāz recreatōis ⁊ ꝓbari corā arbitris. j. d̄ ap.
cū spāli. alij dicūt veri⁹ q̄ sp corā prio dele. ē ꝓponēda ⁊ ꝓbāda
cā recusatōis etiā si sñiaz diffinitiaz vltotā cāz ꝓmittat q̄uscz cū
effectu. s. p citationē iurisdictio sit apud subdel. semp ē apud pri
mū delega. cā recreationis ꝓponēda. j. se. lz alij aliter dixerunt.

Postoralis officii. ⁊ infra a

lege) C. de iudi. a iudice. ff. d̄ of. p. sepe. s̄. c. pr. (Exo
nerate) hic vī q̄ dele. nō possit cōmittē cāz nisi iusta cā subsit: ar.
s̄. e. si p. s̄. de rescrip. scisciatus. ff. d̄ iudi. l. vl. j. de testi. in noie. q̄
falsum ē: q̄ cū de iure bñficio h̄ hēat cōmittē pōt. ff. d̄ of. eius cui
mā. l. j. s̄. e. c. pri. ⁊. j. c. fi. nec vī stati credendū ei cū dic̄ nō se pos
se intesse. ff. d̄ va. mu. l. j. ⁊. l. ꝓtor. ꝓterea semp ꝓsumēdū ē bonū
⁊ eū vez dicē nisi ꝓbet ꝯrū. j. de reg. iu. infirm⁹. ⁊. c. estote. ff. de
reg. iu. semp in dubijs. s̄. de scruti. c. j. j. de v. sig. dudū. ff. d̄ ꝓba.
q̄tiēs. q dolū. ar. ꝯ. s̄. d̄ re iudi. cū sup. Jtē hoc est dignū nō. q̄ de
le. nō pōt cogere subdeleg. q̄n malicioſe se exonerat: ⁊ si velit co
gere iusta ē appellatio ei⁹: ⁊ h̄ vbi ꝓstat de malicia. si nō ꝓstat nō
ꝓsumit: vt supꝫ dixi in glo. hinc. (Renitentē) etiā si sit alterius fori
C. q ꝑ sua iurisd. l. j. ff. de mu. ⁊ ho. munere. §. iudicādi. nisi a duo
catus q̄ alibi q̄z in foro suo nō pōt cogi dele. C. de aduo. di. iu. san
cimus. in fi. ⁊ h̄ in deleg. ordinarius aūt nō pōt ad h̄ cogere ho
minē alterius fori. ff. de iurisd. om. iudi. l. vl. ff. de tu. ⁊ cu. dā. l. j. d̄
of. ordi. pasto. in prin. (Cohortionē) ff. de of. eius cui mā. l. vl. j. c.
pri. (Dignitati). s̄. e. sane. l. di. ꝓtumaces. xvj. di. cū beatus. j. de
ma. ⁊ obe. ꝑ tuas. (Supior). s̄. c. pri. (Punire) no. q̄ delega. pōt
mulctare. j. c. vl. s̄. e. ꝓterea. ff. de iudi. longius. (Appellatū). i. si
ne cā. h̄ nō placet: quia etiā sine cā h̄ pōt: vt diximus in glo. hic vi
detur. sed necessariū ad h̄ est vt cōmittere nō possit eius maliciā
apparere: puta quia alij subdele. timent pcedere ꝯ aliquē potē
tem: vel alij iudices nō sunt periti. (Ad mandatū.) ad h̄ respon
dendū est q̄ non: quia nō hz imperiū par in parē. s̄. de elec. inno
tuit. sed ipe mandato iuris abstinere dz ne in causa pcedat: vt h̄.
alij tm̄ dicunt q̄ mandare pñt secundi primis q̄ nō exequant. ar
gu. s̄. de rescrip. dilectus filius. J. Sed q̄res quō g̃ pcedet iudex
ap. ꝑm primā. Rñ. citabit ⁊ cognoscet de meritis ap. vt no. in gl.
q̄ incipit mixt. sed dicas eadē rōne ⁊ iudex a quo appellatū est ci
tabit. Rñ. falsum est: q̄ eor iurisdictio revocata est: vt h̄. C. de ex.
tu. sed si vt ꝓponis. (Suspendat) mixt videt q̄ hic dicit cū si ap.
interposita est a sñia diffinitiua nedum q̄ aduenientibus lr̄is de
beat cessare ab executione. sed nec debet incipere exequi sentētiā
etiā anteq̄z veniant lr̄e ap. ij. q. vj. appellatione. ff. nihil inno. ap.
pen. l. j. C. de ap. appellationē. immo plus videt q̄ hocipo q̄ nō
est recepta a iudice a quo appellat etiā si aliter recipienda a iudi
ce ap. nō erat recipit. ff. de ap. re. si cuius. arg. C. de ap. si appella
tionem. pōt tm̄ dici q̄ nō dicit recepta: q̄ nō dedit apl̄os. vl q̄ fe
cit aliquid in ꝓiudiciuz appellationis ipam exequendo vel alio
modo. immo plus videt q̄ si etiam nō fuerit accepta ap. i. appro
bata a iudice a quo appellat: oīa tm̄ debent stare in eodem statu.
⁊ iudex scribet supiorib⁹ q̄re nō recepit. ff. de ap. re. sciendū. ꝓte
rea qd est q̄ hic dicit ex certa scientia cōmittimus. si intelligis q̄
vere cognouit eum bñ appellasse: quare postea sequit donec ap
pellationis merita plenius sint discussa. ⁊ ꝓterea quare nō sentē
tiaret ⁊ daret laborē ptibus ꝯ illud q̄ ē. ff. de iudi. de q̄ re. j. d̄ do.
⁊ ꝓtu. finē. Ad h̄ ita rñ. q̄ siue iudex recipiat appellationē siue nō
semp tm̄ supsedere dz executioni si certum est q̄ tenet ap. vel du
bium est de iure vel de facto sit iusta ap. necne. ⁊ ita intelligit. ff.
de ap. re. sciēdum. ⁊ oēs alie leges q̄ dicunt nihil inno. ap. pen. ⁊
sic pōt intelligi. l. illa si cuius. ⁊ sic intellige. C. de ap. a ꝓconsuli
bus. ⁊. l. q̄n iudex. vbi dicit q̄ puniūtur iudices qui non deferūt
ap. sed si nō sit dubiū sed certū ap. esse iniustā exequet suā iu
dex. qd. n. si q̄s ꝓfessus ⁊ quietus sit de crimine: qd si sit insignis
latro sedicioſus. q̄d si sine vlla cā appellaret ne scriptus heres in
possessionē mittat. vel testamentum aperiat ⁊ nullam cām assi
gnat siue ap. vel si appellauerit in casibus in q̄bus ꝓhibite sunt
ap. vel añ sñiaz: nec cāz ap. ꝓsupposuerit. ff. de iniusto rup. te. si qs
§. hi q. ⁊. §. q tm̄. ff. de ap. ꝓstōnes. C. quo. ap. nō re. ꝓ totū. auc̄. vt
nulli iu. §. illas. ⁊. §. sup h̄. Sed dices cū cognitio ista an ap. sit re
cipienda necne ptineat ad iudicem appellationis quem ō pōt es
se certum eam non recipiēdam. ff. de admi. tu. cirographis. in fi.
ff. de ap. a ꝓcon. ff. nihil inno. l. j. Rñ. non fieri notum per cause
cognitionem: sed per euidentiam facti super quo iudicatū est. vl
quia ibi ap. ꝓhibet a iure vt dictū est. vel q̄ cāz nō assignat ante
mit cām ap. in casibus in q̄bus ꝓhibita ē ap. ⁊ istis casibus pōt
loq̄ iste. §. vel dic q̄ hec decr. obtinet vbi est ap. re. secus si non est
re. ap. ⁊ pōt h̄ esse effectus illius clausule ap. re. quia poterit exeq
sñiam licet sit appellatum sine metu pene. secus autem si nō eēt
ibi clausula illa vez tm̄ ⁊ ꝑm primā opinionē. ⁊ ꝑm scdaz si ex cer
ta scia dñs papa scripserit super ap. ⁊ fecerit mentionē quō ap
pellauit in casibus in q̄bus ius ꝓhibet ap. nec cām assignauit. vl
ꝑm alios fecit mentionem qualiter remota erat ap. ⁊ tm̄ papa ex
certa scia contulit ei lr̄as forte aliquid secretū sciens q̄ ne sciebat
iudex. s̄. de eta. ⁊ quali. ad aures. in hoc casu iudex delegatus a q̄
appellatur supsedebit executioni: vt hic. vel dic melius sufficere
mentionē fieri de ap. interposita. ⁊ postq̄z tales lr̄e fuerūt indici
ptāte siue notorium sit ap. non tenere siue nō: iudex tm̄ a q̄ ap
pellatum est nō ꝓcedet. s̄. de rescrip. dilec. fi. J. j. de testi. spo. au-

dita.in fi.supdicta aūt h.s.in hac glo.hñt locū añqz appellatiōis lre iudici pñtenk.t hz hoc locū in ap.qlitercunqz ap.recepta est Jn alio aūt inferiori ordinario secus:qz ppter eius rescriptionē inferior ordinarius nō dimittet exequi sñiaz vbi notū est nullaz esse ap.nā cum superior iudex non hz iurisdictionē in subditos suffraganei nisi qñ est appellatū.t h appellatio sit nulla in h casu nullā hēbit iurisdictionē.sz h plenio no.j.de ap. romana.eedē obiectões t rñsiones debēt fieri t si appellatū sit ante sñiam a grauamine.t debes scire qz h cognitio an sit recipienda ap.nec ne pcedit cognitionē illā.s.si sit iusta vel iniusta ap.t pōt fieri h cognitio etiā pte absente.ff.de admi.tu.cirogra.§.vl.ff.de ap.re. si cuius.ff.nihil inno.ap.pē.l.j.(Suspēdak)si aūt obijciak ab aduersario vel iudice contra lras sup ap.impetratas qz nō fuit appellatū:tñ supsedere dz executioni.t h pbo:qz als incōueniēs seqrek.vbi gratia:pnūciabik appellatū:ergo totū.t etiā executio cassabik in dubio:gēuentus litis nihil innouabik:arg.ff.ap.pē. ni.inno.l.j. Jtē h q mādat sñiaz executioni impedit iurisdictōez iudicis ap.si.n.iudicauerit ap.iustam t sñiam iniustaz inueniet t sñia sua effectu frustrabik tanqz que est executioni mandata t videk qz possit pcipe pmo iudici qz nō procedak:t si pcesserit potest eū punire:qz impedit iurisdictionē suā.ff.si qs ius di.l.j.s.e.c.j ar.s.de rescrip.dilectus.t idem videk t si dicek nō appellatum infra.x.dies. Jtē si dz qnullā cāz exp̄ssit sue ap.t hec t psimilia sunt que vtunk in questionē qñ querik an sit recipiēda ap.necne pōt dici qz hec qstio cognosci pōt p iudicem a quo appellak.t nō fit mentio cum solennitate hec cognitio.sz ex ipis actis iudex cognoscit t recipit ap.vel respuit.t videk etiā qz sup h possit interloq dicēdo nō ē tua ap.recipiēda:sz de hoc ipo qret iudex appellationis si tñ dubitak inter ptes.nec obstabit inflocutio facta a pmo iudice a quo ē appellatū cu ex quo appellatū erat ab eo nō piudicat appellāti.t quicqd facit in piudicium appellātis.vl potes dicere qz si interloquik sup h partibus vocatis t pñtibus hñ piudicat nisi iterum appellet cū sup h habeat cognoscere.Sz obijcies nōne sic stando coram iudice a quo appellauit videk renūciare pōti appellationi.Rñ.nō:quia psecutiuum est pōtis ap.sic recipe terminū ad pseqndā ap.t apostolos.t multa alia talia sunt p que non renunciak ap.j.de app.psonas.t.c.sepe.ij.q.vj. ap.quidam tñ dicunt hec oīa tñ inqrenda a iudice ap.alijs videtur melius qz qñcunqz pdictarum exceptionum proponak.vl alia psimilis.s.p quā dicik cām non delatam ad supiorē p ap.iudex a quo appellatū est ppter hoc nō tardabit executionem nec iudex ap.iudici vel pti pcipiet qz non exequak sñiam: quia quousqz pstat eū esse iudicem de alijs nihil pcipe dz.s.de rescrip.dilectus.in fi.nec ob.ff.ni.inno.ap.pen.l.j.als.ij.vbi dicik qz qdiu dubitak vel qrik ap.sint recipiēde vel nō nil innouandū:quia hic nō qrik an ap.sit recipiēda vel nō:sed an cā sit delata p ap.qz idē est ac si quererek an sit appellatum.ad hoc.j. de ap. vt debitus. vbi dicik qz iudex ap.tūc demum pcedet ad cognoscendū de ap. si coram iudice a quo appellatū est pposita fuerit iusta causa ap.q si dicat pmo cognoscendum est an ap.valeat.de hoc.n.hñ est sua cognitio.ff.de iudi.si quis ex.bene tamen fatemur qz hec cognitio an iusta vel probabilis sit causa ap.necne venit in illam cognitionem an recipienda sit illa ap. non illa an sit iudex in causa ap.t tunc fortebñ interim phibebit executionē.ff.ap.pē.l.j.sed illa exceptio qz nullā causam pfixit sue ap.ptinet ad aliam cognitionez an sit iudex in causa ap.alij ꝛ.t breuiter dicimus qz iudex ap.nō dz vetari por iudici executionē nisi ptibꝰ vocatis t pmissa summaria cognitione qō ex eo pbak qz in multis causis pōt exeq.ff. de ap.re.l.ij.t p totū.C.quo.ap.nō re.p totū. iudex tñ a quo appellatū est bñ facit si abstinet semp ex quo incipit cognoscere an ap.sit recipiēda.ff.ap.pē.l.j.nisi in casibus exp̄ssis.ff.de ap.re.l. fi.t h vera sunt siue ad papam appellek siue ad alium. Jtē siue coram delega.a papa siue coram alio hec pponank.in cognitōe autē illius qstionis vtz sit iusta ap.necne pdicta nō querenk:sz tñ in ap.ante sñiam an iusta sit cā ap.t vera q est pposita.j.de ap.vt debitus.in ap.post sñiam an sit iniusta sñia.ij.q.vj.§.vlt.t de h non cognoscik nisi a iudice ap. Jtem no.qz aliqñ potest iudex a q appellatur sine culpa t pena nō recipere ap.t tamen tunc non exequik sñiaz:tūc.s.qñ nō est certū iniustam ap.esse: iudex tñ vehemēter credat eā iniustā.t sm hoc intelligik.ff.de ap.re.l.sciendum.t in isto casu tñ non exequek sñiam:lz ap.nō recipiat:qz in pdicto casu nihil interī innouadum est.Sed op.nonne eo ipo qz inferior non recipit ap.supior dz admittere.j.de ap.c.sicut.Rñ.t hoc vez est si iudex a quo appellak nullam sui excusationem assignat quare ap.nō recipit.nec est certū eā ap.iniustā dz iudici ad quē appellatum est certā excusationē scribere quare non recipit ff.de ap.re.sciendū.vel h qz pōt esse qz nō recipit ap.i.nō appellabit:t tñ eā exequik sñiaz:t sic intelligik.vel pōt esse qz eā nō recipit:qz eā exequik.h plenius hēs in tex.t in glo.j.de ap.romana §.si vo vocat].(Donec)Lau.dixit qz pmi iudices exequēk sñiaz si a iudicibus ap.eoz sñia fuerit confirmata:ar.ff.de admi.tu.ebrogra.s.e.insinuāte.in fi.j.de ap.cū in eccla.vt debitus.in fi.t Jo.t Vin.ōriū dixerūt.s.qz scōi mandabūt executioni:qz certa sciētia pncipis facit expirare iurisdictionē.s.de rescrip.ceterum. pterea si iudices cassarēt pmā sñiam possent cognoscere ō novo vel a pn.C.de re.cū generaliter.§.t si iudex. pterea pñt addere sñie t corrigere eā.j.de testa.raynutius.auc.de sanc.epis.§.si qs ꝯ aliquē.ff.ad tre.si qs pmo.C.de epi.au.si qs liti.j.de in integ. resti.ex lris.in fi.ff.ō his q no.infa.furti.in pn. g opoꝛtz p scōos sñiaz mādari executioni:qz pmi in eo qz additū ē quō executioni mandabūt cū ipi non iudicauerint de eo.(Cognitio).s. vtz sit iusta eius sñia.ff.de iudi.si ptor.sz de veritate pcum inqret.xxv.q. ij.pscriptionē.sz etiā si pponeret p falsa instra lata.alij ꝯ.de hoc no.j.e.cū in iure.t de re iudi.decetero.(Jniustā)in executoribus criminaliū cāz si sciret qzqz iniuste dānatū nō psulerē ei qz in pso nā odemnati penā imponeret:lz alij ꝯdicāt:arg.xxiij.q.v.cū minister.(Jniustā).vel ex cā vel ex aio.sz tñ est iusta ex ordine:t in rem transit iudicata.nā lz mandatū sit iniquū est tñ iustū.i.de rigore iuris introductū vt executioni mandek.C.vt li.pē.l.vl.spōtanea.n.omissio ap.purgat turpitudinem sñe.Sed op.appellauit iterum t itez t semp iniquam portauit sententiā.h non pōt dici qz omissio ap.purgauerit turpitudinem sñe:qz libenter appellasset:nisi quia non lz itez appellare.C.ne li.inu.l.j.sz certe t h de rigore iuris introductum est vt sit aliquis litium finis.pōt tñ poqueri de iudice.insti.de ob.q ex quasi delic.in pnci.sic est t pscriptio iniq t tñ iusta:qz a iure inducta.arg. tñ ōria sunt.l.oi.si si qs ppo.xj.q.iij.nō semp.xxiij.q.j.quid culpak.sed illa hñt locū extra iudiciū in pceptis iniquis t iniustis. si aūt sñia sit iniusta: qz lata a nō suo iudice.vel si p falsas lras vel alias sbiaceat retractationi p ap.in integ.resti.vel supplicatione non exequek superior vel per sñiaz.ff.de iudi.si ptor.ff.de cō.c.d.l.ij.j.de re iudi.te nor.C.ap.pē.ni.inno.p totum.C.pen.c.ma.l.j.C.de pci. imper. of.auc.que suppli.attenta tñ distinctione illius auc.j.c.pxi.h ad de que no.j.e.cum in iure.(A rege).xviij.di.si epōs.(Puniat)ad interesse si agak ex edictis:ne vis fi.ei q ad iu.ve.t de eo p quez fa.l.vl.ff.ne qs eū vi ex.si p alium.sed certe hoc modo non puniet:quia iste actiones intētabunk coram iudice ordi. non.n.sunt delegato cōmisse.j.e.cum olim.dilectus.sz id facit sine quo non pōt suā iurisdictionē pficere:quia hūc dolosum mulctabit.C. de spor.l.ij.s.e.pterea.t no.s.e.c.j.tu dic t melius qz istis edictis nō tenek pars que pcurat maliciose absentiā iudicis.sed que vi eximit partem.vel cuius dolo factum est qz pars non fistat.(Ap.re.) Sed nōne hoc pōt.s.cōmittere ap.re.ex supiori decr.cum sit auditor.Rñ.nisi esset datū de cōi ꝯsensu. vel iste potius dicēdus est iudex qz auditor.qz a iure hz.vñ als nisi in h casu licitū non esset appellare:t nō ibi.aliū casum hēs.j.e.cū.R.

Ex litteris patriarche gratia.t.j. (exp̄ssaz).s.de rescrip.cetez.j.de ꝯfir. vt bōe. ff.ō li.t post h.notati.ff.si cer.pe.certū.ff.ō ap.si exp̄ssiz.ff.ō ꝯdi. t de.notati.(Coherce).s.e.pasto.sup qstionū.ff.ō of.eius cui mā da.l.vl.(Exp̄ssam).s.de tenore lraz pmaz t pcessus si qs hītus é p eas.j.de coha.cle.sup eo.j.de re iudi.inter mōasteriū.necesse é.n.in h casu exp̄ssissimā fieri mentionē.s.qñ poz iudicū revocak iurisdictio.j.e.significātibus.j.de fo.cōpe.ex te.t ē h ea rōne:qz cū revocatio lraz dñi pape sit odiosa t ꝯ ius.j.ō ap. vt debitus. nisi p ap.fieret psumik dñm papā si h ei notificata eēnt.s.téor lrā rū t pcessus p eas lras nō pcessisse:t ió lras nō valē.s.de rescp. sup lris.sz vbi sup pncipali qstione pme lre ipetrank:lz i eis falsitas exp̄mak vl vitas taceak nihilominus valēt lre:t pcedet iudex nō fm'tenorē lraz:sz fm iuris ordinē fuata tñ distinctōe illiꝰ decr.q est.s.de rescrip.sup lris.ad idem.C.ō diuer.rescrip.pscriptionē.j.e.significātibus.j.de fo.cōpe.ex te.t h.s.q nō ita exp̄sse mētio de oībus h ē necessaria sicut in supiori casu est ea ratiōe: quia actoribus fauendum est in pn.ff.de iudi.si quis intentionē t intelligo verum si lre cōmittunt iurisdictionem.si vero faceret executorem vel etiā lre essent de grā vel etiā de alijs negocijs nō valent nisi faciant mentionē de multis.s.de rescrip.constitutus. j.de coha.cle.sup eo.puta de his quibus dictis in tali forma litteras non habuisset.idem dico in lris etiaz sup appel.impetratis quia in eis non tenetur facere mentionem nisi de causa appellationis si ante sñiam appellauit.si post de sola ap.quia psumendū dñm papā lras ꝯcessisse.t si scivisset nisi manifesta ratio esset in contrariū cuz tales lre nō sunt odiose:sz notorie.imo plus videk

q; ⁊ si nō fecerūt mētionē de ap. valēt lr̄e. j. de ap. oblate. (Inter dilec). nūq̄d excōicare poterit. Rn. sic: q: cū iurisdictionē hēat delegās ⁊ ad sb̄dele. trāsmittit cū nō excepit. (Impediēs). s. e. si qñ ꝫ vbi dic̄ q; nunq̄ ē resistēdū dele. So. illud hz locū vbi ꝓstat aliquē esse iudicē. h ät vbi dic̄ executorē. vel eū q se fingit iudicē nō esse iudicē. ad idē. C. ō iure fis. prohibitū ē. li. x. vl dic vt ibi no. ⁊ tñ videt q; h archi. nō teneat iniuriaꝝ exq̄ igrāter fecit. ff. vi bo. rap. l. ij. §. si publicanus. q̄uis teneat ex q̄si mal. insti. de ob. q̄ ex mal. in pn. h nō fateor. vt no. s. e. c. j. (Reuocatas) no. qdā intelligūt istā decr. qñ excipiebat ꝫ ꝑmos iudices cāz alijs delegatā. ⁊ ideo bñ fecit archi. q nō fuit executus mādatuz p ꝑmas lr̄as facētū: q: iā sibi innotuerat ꝓtrouersiā esse de reuocatōne lr̄aꝝ. s. de rescrip. cū con. imo iuste ꝑediuit si ad mādatū sc̄dor iudicū h fecit dūmō bñ coguerit p sc̄das lr̄as ꝑmas reuocatas: vt in ꝑalleg. decr. dicit. nisi. n. exceptū esset lz in vitate reuocata eēt iurisdictio tñ teneret q; fit ab eo: sic̄ de procuratore diximus. s. de rescrip. ex pte de. vel dic vt no. s. de rescrip. cū ꝓtingat. vbi no. q; talis iudex de cuius iurisdictōe lis ē inter litigātes possit iurisdictōez exercē: ⁊ qñ inter alios. alijs placet q; hec decr. loquit qñ nulla q̄stio vel ambiguitas agitabat. vel inter ptes vel int iudices de reuocatione lr̄aꝝ: sz iudices vtriusq; rescripti procedebāt. nā tūc q̄ꝝ processus tenuerat necne pēdet ex reuocatōe lr̄aꝝ: vt h dz. ⁊ vā h verū in processu q̄ habet ꝫ alios nō ꝫ ptes. ⁊ q̄le ē hoc q; h dic̄. s. sb̄delegatio alij facta: ⁊ a sb̄dele. excō. in rebelles alios nō ptes promulgata. nā si ptes ꝓtumaces essent ⁊ nollēt cōparere corā q̄uis iudice ꝑdictoꝝ snīa excōicatōis in eas ptes lata teneret rōne dubij: ar. s. de rescrip. sup lr̄is. j. de ap. cū pati. si duobus. sz exnei q̄ nō sunt ptes cū nō sint de iurisdictōe eoꝝ cōparere: vel eis obedire nō tenent nisi in certis casibus. sz in ꝓncipali tenet processus ꝓꝝ iudicū q̄uscq; lr̄e reuocatorie ꝑtenet. j. de resti. spo. audita. sz extūc facta oīsīone lr̄aꝝ siue appellet siue nō ex reuocatōe lr̄aꝝ pēdet q̄ꝝ processus valeat: vt h innuere videt. Alij tñ dicūt ꝫ. s. q; tenet processus hītus ꝫ ptes corā reuocatis nisi appellet. sz ꝫ alios nō tenet etiā si nō appellet: vt dictū est.

Licet vndiqz. ⁊ īfra. sublatus) Idē dicēdū est si cōmisit cāz q̄tiēs ꝓtingeret eum abesse: q: si moriat delegās ichoata iurisdictōe nihilominus delegatus snīaz feret: ar. op. ff. de v. sig. mulieris. §. fi. s. ō rescrip. scisitatus. ar. ꝫ. ff. de le. iij. fideicō. §. sic fidei. (Morte) nō solū mādatū procuratoriū sz ⁊ mādatū iurisdictōis perit morte mādatoris ⁊ morte mādatarij: vt h. insti. mā. §. recte. ⁊ sil̄r morte litigatoris. ff. q satisda. co. si decesserit. Cōtra arg. j. de iudi. q; v. ff. de fideicō. liber. cū vo. als cū q̄si. nisi sit mādatū q; tñ post morte impleat. ff. mā. si nō remu. §. vl. lx. di. hadrianꝰ. i synodo (Expirauit) si subdelegatus fuerit sup duobus articulis. ⁊ ante morte delegātis citauerit sup vno tñ an sup alio sit ꝑpetuata iurisdictio an expirauerit mādatū. Rn. qdā q; si in vna lr̄a ꝓtinent plures articuli ꝫ vnā pson̄a: ⁊ illa pson̄a citet sup vno tantū cuz iurisdictio sit res indiuisibilis sup oībus intelligit ꝑpetuata ꝫ pson̄ā citatam. arg. s. de rescrip. pastoralis. §. j. sed multi dicunt q; non perpetuat nisi in eo sup quo citatus est: quia subdeleg. in citando sup vno tantū videt diuisisse suā iurisdictionē: ⁊ citatus non tenet rn̄dere nisi sup eo in quo citatus est. Si autem simpliciter citatus esset q; veniret rēsponsurus: tunc secus videtur. argu. ff. de ap. cum in vna. ff. de nego. gest. nam ⁊ serui. §. sed si in vno. ff. de mino. etiam. hoc autem crederem q; lz citaret vna persona in rescripto: quia ꝓpter hoc non ꝑpetuat ꝫ aliā pson̄ā in eodē rescripto exꝑssam: arg. s. e. relatum. De hoc aūt non dubitat si delegans moriat ante declarationem generalitatis. s. q; ꝑerit iurisdictio super non declaratis. s. de rescrip. pastoralis. §. ij. arg. ꝫ. j. de offi. leg. nouit. Sed quid si deponit vel transfert delegatus añq̄ subdeleg. citet perit iurisdictio. s. qñ abbas. Alijs aūt videt ⁊ forte bene. argu. huius decr. q; durat subdeleg. ⁊ erit subdeleg. successoris. ⁊ intelligo q; iurisdictio subdele. perit morte mandatoris: non ipo iure sed ope exceptionis. Jurisdictio autem legatorum apostolice sedis ⁊ etiam aliorum credimus durare ꝓdictis rōnibus etiam post mortem eius qui eum legatum fecit. Si aūt excōmunicet delegās qui totā cām delegauit ꝓpter hoc nō expirat iurisdictio delegati. ⁊ idē dicit etiā si partē cause tantū cōmisisset. nā ⁊ tūc lz excōmunicet delegās: tñ delegat⁹ ꝑcedet in articulis sibi cōmissis. ar. ad h: q: delegato cōmissa ē iurisdictio q̄ per executionē delegantis non perit: lz secus diceret si tñ ministerium esset sibi cōmissum: argu. j. e. qñ. ff. de offi. eius cui man. l. j. §. fi. nec obstant contraria: quia delegās pōt soluere iudicū delegati qñ vult. ff. de iudi. iudicium. ⁊ quia appellari dz delegans. s. e. cum sup. §. j. quia illa locum bñt si nō excōmunicaret delegās: sz vbi delegās excōmunicat iā nec pōt soluere iudicū delegati nisi ad eum appellabit. sz iudex q; est supior delegantis pōt hoc facere. secus aūt dicerem in vicarijs ⁊ officialibus. illi. n. exquo dñi eoꝝ sunt excōmunicati vlterius: nec ipi de suo officio debēt se intromittere. s. de offi. vica. romana. Rō diuersitatis est: q: vnum auditorium est dñi ⁊ officialis vel vicarij. j. de ap. romana. (Jurisdictionē) saltē citando. s. e. gratum. (Demādata) nā si tñ suo noīe citasset: secus dicerē.

Quam in iure pītus. ⁊ infra

Desitāti) idē est si ptes hesitēt. ⁊ lz h nō cogat exequi mandatū: nisi videat lr̄as pape. ipe tñ pōt ⁊ prudēter agit si exequat. etiā si lr̄as nō videat dūmō ꝓbata pson̄a sit q̄ hoc dicit. revj. di. nobilissimus. ⁊ si pars appellet nō exequat nisi videat lr̄as pōt nō audire. nam he appellationes coram dele. nō coram hmōi executoribus sunt faciende. s. eo. sup. in minoribus tñ forte parere debet etiā si non videat rescriptū: puta vt cōpareat. j. de dila. c. ij. nīsi esset nimis remotus. ⁊ vilis pson̄a iudex. alij contra. (De mandato) ⁊ si ꝓpter hoc snīa excōmunicationis ferret in eum nō teneret: quia non hz iurisdictionem in euz nisi sit ꝓtumax vel rebellis cū sup eū nō habeat iurisdictionē nisi ꝓpter accessorium: vt no. s. e. c. j. ⁊ c. si quando. nec tamen iste cui mādat execution cognitionē hz. j. e. pastoralis. §. quia vero. ⁊ pōt petere mandatū apostolicum etiā si pars aduersa nihil dicat ex officio suo. sed si als dicat snīa nulla vel etiam retractanda: vt no. s. eo. pastoralis. tunc superior iudex non mandabit sententiā executioni nisi prius de his cognoscat. ff. de iudi. pretor. C. ō mā. da. prin. l. j. C. nil. inno. ap. pē. p totuz. alij dicunt ⁊ forte melius q; propter hanc exceptionem q; sententia non tenet. vel q: vult implorare officium iudicis sup snīa irritanda non differt executor executionē nisi qñ ex probabili ⁊ necessaria causa fuit absens condemnatus. ⁊ sic loquitur. ff. de iudi. si pretor. arg. pro his: q: si collatione vel institutione facta non est differenda executio. j. ō ap. ꝓsu. j. de concess. ꝑben. post electionem. C. de fal. l. ij. j. de resti. in integ. suscitata. multo minus differēda est executio sentētie nisi sup hoc esset infamia. j. de accu. accedens. Jtē vbi est hoc ius q; lis mota impediat executionē snīe: immo nulla talis exceptio impedit executionez snīe. j. de in integ. resti. suscitata. C. de fal. l. ij. lex aūt. ff. de re iudi. si pretor. in fi. non contradicit: quia illud intelligit qñ absens ex cā ꝓbabili appellauit a snīa ꝫ eū q̄si contra ꝓtumacem lata. ⁊ sic cōmuni iure snīa mandari non dz executioni nisi ꝑus cognoscat sup appellatione. vel expone aliter vt no. de re iudi. de cetero. Si autem sb̄dito mandet siue sit ordinari⁹ siue delegatus cui q̄tum ad executionē snīe omnes sb̄diti delegātis intelligunt subditi dz obedire quousq; superior cāz vel negocium audiat vel cōmittat. s. e. pastoralis. §. ꝑterea. si tamē verisimiliter ꝑponeret nulla vel retractanda snīa debent ꝓsulere illum q; tulit snīaz ⁊ expectare scām mandatū: arg. ꝫ. s. e. ex lr̄is. s. de rescrip. cū ꝓtingat. vbi dicitur q; non semper exequenda sunt mādata delegati a sb̄ditis. sed illa loquunt qñ ē dubitatio de fundamento. s. an habuit iurisdictionem: quia tunc supsedere debet. arg. h. secus aūt si ꝓstaret de iurisdictione. sed dubitatio esset de alijs: puta quia nulla vel iniqua dicit snīa: quia tunc semp sb̄diti illam exequi debent. idē est si sit appellatum: sz nondū est a supiore recepta appellatio: nec sup ea rescriptum. nam tūc ꝓpter dubium nec est alius q; inhibeat mandari dz executioni. sed secus dicunt aliqui si appellatio recepta est a supiore: quia tunc nō mandabūt sb̄diti executioni. arg. s. de rescrip. dilec. fi. T. ⁊ quia maiori potius ē obediendū. xj. q. iij. si re. s. de rescrip. dilecta. ff. mā. da. diligenter. Si aūt vnus ordinarius pari ordinario mandet executionem snīe quod pōt. j. de fo. compe. postulasti. ff. de re iudi. a diuo. §. j. si sciret eā iniustā vel vehemēter ⁊ ꝓbabiliter suspicaret nō mandabit executioni. argu. j. de offi. ordi. c. j. vbi no. (De mandato) hinc videt q; nullius dele. snīe credit. nec aliq̄ executioni mandabitur nisi ostendat litteras cōmissionis. ⁊ eodem mō nō ꝓbet totum ꝓcessum maxime eum qui est de sb̄stātia litis sicut ē citatio litis ꝓtesta. oblatio libelli. ⁊ q; q litem egit fuerit ꝓcurator ⁊ filia: vt h. j. de ꝓba. qñ contra. j. de fide instru. c. j. C. ō manda. prin. l. j. C. de arbi. l. ne in arbitris. §. sin autem. ⁊ h quidam dicunt ꝓsulētes ita custodiri lr̄as cōmissionis li. ꝓtesta. ⁊ similia sicut ipam snīam. ⁊ h in dele. ordinarij aūt snīa semper executioni mandabit: quia de eius iurisdictione ꝓstat. j. de re iudi. sicut no. b. ij. q. vj. hoc etiā. sed certe hoc q̄busdā non placet q; semper quis teneat omnia acta pristina recensere. dicunt ergo q; si ostendit snīam ⁊ in snīa dicit q; pars q̄ executioni ꝫ dicit fuerit ꝑsens in snīa. vel si instrm snīe non dicat: ipe tamē cōsiteat. dicunt non audiēdū sup his. s. q; nō fuit facta litis ꝓtesta. vel alijs h mōi

eũ qui execution̄i ꝑ̄ dicit nisi onus ꝓbationis sibi assumat. Sz op
ponas ꝓtendit retro iudiciũ nullũ: ḡ etiã post sñiaz dz audiri. j. ō
ꝓcu. in pñtia. C. ō ꝓcu. lz. Rñ. eũ audiendũ post sñiaz si velit re
tro ꝓbare cõmissionẽ factã nõ fuisse nisi li. nõ ꝓtesta. Sz dices ne
gãtis factũ nulla ẽ ꝓbatio. C. ō ꝓba. actoꝝ. Rñ. ħ vez esse nisi p̄
sumptio sit ꝑ̄ neganté. j. vt ec. bñ. sicut dig. con. vt nr̄m. C. de co
dicil. nec ꝺi. C. ō do. inter vi. ⁊ vxo. l. etiã. j. de ꝓba. post cessionẽ
ff. de ꝓbat. cũ de indebito. iij. q. j. iudicas. Jn his oĩbus apparet
ꝓpter p̄sumptionẽ trãsferri onus ꝓbatõis in neganté: at ħ cum
pñs fuerit in sñie ꝓlatõe. nec ꝑ̄ dixerit ꝓpter defectũ p̄dictoꝝ nec
appellauerit onus ꝓbatõis in eũ transfundẽ dz qõ dicimus eẽ ve
rum. sz ad maiorẽ securitatẽ faciat eũ iurare q̄ cõmissionẽ vl alia
que aduersarius q̄rit hẽ nõ p̄t: arg. ff. de fur. actione. C. de fide
instru. cum q̄dam. sz si instrumentũ sñie non diceret qui contra
dicunt sententie pñtes sed contumaces vt dicebat iudex. vel nul
lam mẽtionem faciebat de eo instrumentum sñie possunt petere
lr̄as cõmissionis ⁊ li. contesta. nec incumbit ei onus ꝓbationis:
quia omnia sint legitime acta. sed actori eodem modo si p̄ ꝓcu
ratorem litigatum esset. ⁊ negaret qui egit suum fuisse ꝓcurato
rem. nam tunc non sufficit lr̄as cõmissionis oñdere nisi ostẽde
ret ꝓcurationem. vel dño sciente ꝓcuratorẽ noĩe eius agẽ: vt no.
ō. de rescrip. ex parte decani. nam in his casibus cum nõ sit in ali
qua culpa: nec sit aliqua p̄sumptio ꝑ̄ eum ꝓbatio incumbit acto
ri. C. ō ꝓba. actoꝝ. Si vo ꝓstet de ꝓcuratione eadẽ q̄ram ⁊ dicaz
in ꝓcuratore q̄ dixi in domino nõ obstat. j. de ꝓba. qñ ꝑ̄. quia il
la hñt tantũ locum ante q̄z sñia transeat in rẽ iudicatã. Alij autẽ
dicunt q̄ si in sñia scriptum é: ꝓdẽnamus talem ꝓcuratorẽ omni
mõ credẽdum est eum. s. ꝓcuratorem pñtem fuisse nisi euidẽtis
simis rationibus ꝓrium ꝓbetur: arg. C. de ꝺben. stip. optimam
⁊ no. j. de testi. albericus. dummodo acta scripta sint fm formaz
quam habemus. j. de ꝓoba. quoniam contra. sed potest rñderi
illam. l. optimam spãles casus cõtinere ꝓpter rationem ibi as
signatam. Jtẽ hz locum. l. illa q̄ p̄sumit verum esse quod dicit in
instrumẽto de ꝑsonis q̄ instrumẽto nominant q̄ sunt pñtes. Et
est aggrauamẽ eius non honorẽ: vt si dicat stipulãs seruus. Jtẽ
necesse est q̄ sint de ꝓncipaliter contrahẽtibus. nam si de teste di
ceretur aliq̄d graue nulla fides ei adhiberetur: arg. ff. de pig. ⁊
hipo. fideiussores. §. fi. Jtẽ si falsos ponat ꝓfines alioꝝ non eis p̄
iudicat. ⁊ sic de omnibus aliis q̄ incidẽter in instr̄o dicuntur nisi
sint talia de quibus ipe tabellio ferat testimonium de visu. sicut
quando dicit actum in tali loco ⁊ talibus ꝑsonis pñtibus ex tali
die. nam si in his inueniretur aliquod contrarium cassaret totũ
instrumẽtum tanq̄z cui admixta ẽ falsitas. ix. di. si ad. iij. q. ix. pu
ra. ⁊ fm hoc loquit. l. optimam. Alij dicũt q̄ si nõ diceret in sñia
dñm vel ꝓcuratorem pñtes siue absentes dummodo in ꝓma fa
cie nõ appareat viciata postq̄z transit in rẽ iudicatam semp ꝓo
ea standũ est: nisi ꝓbet aliq̄s omissum q̄ sñiam faciat nullam. ff.
de ꝓcu. in pñtia. vel falsam. C. de fide instru. si nostris. Alij tamẽ
dicunt q̄ securius est. s. q̄ necesse est p̄dicta q̄ de substantia iudi
cioꝝ sunt vel originalia vel publicata ostendi. nec sufficit habere
exemplatas in actis litteras pape. s. q̄ talis fuit ꝓcurator: vel
alia hmõi. sed oportet dicere notarium quõ fuerunt exhibita iu
dici ⁊ parti. ⁊ tũc si postea pars dicat nunq̄z fuisse iudicẽ vel ꝓco
curatorẽ non crederet ⁊ si originalia sint amissa dũmõ p̄stet iu
ramẽtum. de quo dicit. C. de fide instru. l. vl. acta aũt q̄ fiũt in iu
dicio sufficit in actis inueniri si dicat talis libellũ porrexit: ⁊ talis
litẽ ꝓtesta. ẽ ⁊ diẽ apponat sicut in instr̄is. in auc̃. de fide instru. §
vl. ⁊ hec omnia in sñia iudex ad maiorẽ cautelam scribi poterit.
⁊ si p̄ alium notarium sñia fiat q̄z p̄ quem facta sunt acta iudex
p̄cipiet illa acta asscribi sententie ⁊ publicationi auctoritatem p̄
stabit. si aũt idem esset notarius qui fecit acta ⁊ sententiã sine ali
qua solennitate publicationis sñie acta subscribet. Et nota q̄ qñ
offertur in iudic̃o instrumentum ꝓcurationis: vel aliud simi
le: licet oblatio sit de actis: non tamen teneor instrumenti. vnde
nisi alr̄s solenniter publicetur semp oportet ostẽdi originale. alij
tamen aliter dicunt ⁊ maxime post litẽ ꝓtestatam: arg. ff. de ꝓcu.
pomponius. §. rati.

QUm oli abbas ⁊ cõuẽtus nitebat) miꝝ vi q̄ talis petitio fuerit admissa vbi nõ
dic̃ nec agit de obligatõe antea ꝓtingẽte sz de futura
⁊ sic ẽ ꝑ̄. ff. de iudi. nũqd. quẽad. ff. de vsur. l. j. §. j. Sol. ħ nõ agit
nec dic̃ agẽdum de obligatõe futura: sz daf ex gr̄a iudex q̄ pote
rit cogscẽ de obligatõe futura. ⁊ vi ħ cõmittẽ p̄ has lr̄as q̄ si edi
ficauerit isti dele. cos sic̃ de iure fuerit ab edificãdo ⁊ molestãdo
phibeãt: ⁊ coram eis poterit agi denũciatõe cui opis. ⁊ etiã aliis
modis sup p̄dictis rebus. nec absurdũ ẽ ad futuras lites dari iu
dicẽ ⁊ sub ꝓditõe. s. si edificãt vel alia. nã cũ paria sint mandata
iurisdictõis ⁊ ꝓcuratõis. ff. ō iurisdict. om. iudi. ⁊ q̄z. sz mãdatũ ꝓcu
ratoris põt fieri ad futuras lites ⁊ sb̄ ꝓditõe. ff. ō ꝓcu. l. iij. ergoꝝ
mãdatum iurisdictionis similiter: arg. ꝑ̄. s. de rescrip. significa
uit. posset etiã dici q̄ añq̄z edificẽt possum agere negatoria: vt di
cam. nego tibi esse ius p̄dicta in tali loco edificare. Quidam ta
mẽ q̄ nõ fateor dixerũt q̄ exquo facit apparatum ad edificiuz. q̄
põt contra eum agere: arg. ff. de polli. l. j. (Deponere) occasione
enim vnius articuli ad alium obrepe non debent. C. qui leg. per.
l. vlt. ff. de iureiur. si duo. §. idẽ iul. j. de testi. de testibus. (De dã
nis mentio) nobis videtur q̄ modica vis est in accessorijs vl nõ
accessorijs. sed in eo tñ vis est an id quod petitur possit compre
hendi sub verbis rescripti. immo plus videtur q̄ si aliquis im
petrauerit rescriptum q̄ alius iniuriatur ei sup fundo simul põt
agere rei vendicatione ad fundum ⁊ conditõe sine causa ad fru
ctus ꝓceptos ex fundo ante litis contestationem. ⁊ etiã dicunt q
dam q̄ ex eodẽ rescripto põt accusare criminaliter. s. l. iul. de vi.
vel alia hmõi: q̄ hec v̄ba bñ patiuntur: ⁊ si exp̄sisset nihilomi
nus lr̄as habuisset. ō. de rescrip. sup lr̄is. alij ꝑ̄. argu. p̄ eis. ō. de re
scrip. sedes. ⁊ dicunt quidã q̄ p̄ talia rescripta non potest agi ad
vindictam sed ad rem familiarem p̄sequendam tñ: nisi aliud
exp̄sse ꝓtineaf in rescripto. nec ob. fm primos. ō. de rescrip. sedes
vbi dicitur q̄ de leuioribus negocijs non est p̄cedẽdũ ad grauia
quia illud intelligif quum grauia leuia exp̄sit. verbi gratia: con
questus ẽ de aliquo q̄ fecit ei furtum ⁊ quasdaz alias iniurias p̄
hoc rescriptum nõ poterit accusare de homicidio. (Mentio) Ju
dices. n. de leg. de alijs cognoscere non debent: nisi de his que in
lr̄is ꝓtinent vel sb̄ eis comp̄hendi possunt. v̄bi gratia: si petijsset
restitutionẽ possessionis potuisset ⁊ de dãnis occasiõe illius spo
liationis agere. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. qui nõ solum. ⁊ si de contra
ctu fiat mẽtio in lr̄is petet interesse. imo plus dicimus q̄ si in lr̄is
appositum ẽ q̄ sup nemoribus iniuriaf ei posset agere de dãnis
datis ⁊ possessorio ⁊ petitorio: arg. j. de cau. pos. cum eccl̃ia. ff. de
iudi. solemus. ⁊ l. si qs in. de his aũt damnis q̄ post li. ꝓtesta. da
ta essent sup rebus de quibus agebatur iudex semp suũ offiñ ex
ercebit: vt ħ. ff. de edi. ac. ediles. §. itẽ sciẽdum. si aũt in aliis rebꝰ
⁊ post li. ꝓtesta. dãnũ daret ps pti nõ hz se intromittere iudex ni
si impediret iurisdictio iudicis: vt no. ō. c. j. vel iniuria iudi. fieret
ij. q. vij. si quis ab. (Jnterlocuti) ⁊ male. (Ad ap.) videtur q̄ hic
dñs appellãs nõ esset audiẽdus: q̄z ꝓcurator p̄ quẽ litigauit de
buit appellare. ij. q. vj. biduum. Rñ. ideo eum ħ audiri appellan
tem: q̄z ꝓcurator non tenebatur appellare: q̄z non oberat dño si
ꝓcurator nõ appellabat: q̄ p̄ omissionẽ ꝓcuratoris appellatõis
non põt tacite prorogari iurisdictio iudicis deleg. de re ad rem:
quia non exp̄sse posset: vt no. ō. c. de causis. sed si dñs cũ sciuit ap
pellationem omississe: tũc ipe tacite ꝓrogare videt. ⁊ ħ innuit hic
(Cõuolauit) ⁊ prudẽter: nisi. n. appellasset tacite videretur ꝓro
gare iurisdictionẽ de re ad rem q̄ pñt. ff. de iudi. de qua re. in. §.
j. ⁊ no. ō. e. de causis. ⁊ appellationis omissio turpitudinem sñie
tollit. ff. de ꝺi. ob turp. cãm. l. si ob turpem. (Comparentem) ⁊ re
cte: q̄z tutus erat appellatione. (Jntelligatur) non. n. credit de il
lis cogitatum. ff. de auro lega. si ita. ff. de transac. l. cum acq̄. ff. de
ꝺben. emp. rutilia. xxij. q. ij. ne quis. de tempore ad tempus dixe
runt quidam procuratorem posse facere ꝓrogare. Alij ꝑ̄ q̄ ma
gis videt. (Protinus) factũ. n. ꝓcuratoris non nocet dño. C. de p
cur. si procurator. nisi exp̄sse ꝓsentiat. vel p̄ taciturnitatẽ eum sci
at ⁊ non ꝓtradicat. j. e. coz̃a. ff. q̄ cũ eo q̄ in aliũ. l. vl. ff. de insti. sed
si. in princi. ff. ad macedo. si filius. C. de inoffi. testa. l. ij. j. de his
que fiunt a ꝑla. sine consensu ca. c. ij. j. de re iudi. causam que. C.
quomõ ⁊ quando iu. l. ij. vel nisi in eo quod sibi cõmissum est. ff.
de pac. rescriptum. ⁊. l. sequentibus. vel nisi sit generalis. ff. ō tri
butoria. procuratorijs. specialis. n. procurator ad totam litẽ po
test renunciare probationi sup exceptionibus dila. solutionis si
aliquam vtilitatẽ inde sentiat dñs: puta quia si p̄stitisset esset cõ
dẽnatus in expẽsis. ⁊ idẽ credimus etiaz si possit renũciare pro
bationi etiã sup emptorijs: q̄z exquo cã cõmissa est sibi ⁊ c̃. arg.
ff. de iurisdic. om. iudi. l. ij. sed non põt renunciare exp̄sse exceptio
ni: quia sibi cõmissum non est. nec est contra. ff. de pac. l. contra. §
fi. quia ibi loquit de hñte liberam administrationẽ. ⁊ intelligo
q̄ p̄dicta sint vera etiam si dominus sciuit exceptionẽ propositã
vel etiaz si ipemet proposuit. imputet. n. sibi si malum elegit. ff.
nau. cau. sta. l. fi. §. seruorum. alij dicunt q̄ renunciare non põt ex
p̄sse: sed debitas probationes põt omittere. (Ligatum) no. q̄ de
lega. si ferat sñiaz excõmunicationis ex his causis que sibi cõmis
se nõ sunt: nõ tenet excõicatio. secus in ordinarijs. xj. q. iij. non tñ
hoc probatur hic: quia non ꝓtingit: quia hanc exceptionem p̄ces
serat legitima appellatio.

QAm oli magiſter.s.dele, gāti).ij.q.vij.accuſatio.iiij.q.j.nulli.(Apire)no.nō lī/cere apire lr̄as clauſas.(Apuit)⁊ peccauit.ſz mīn⁹ q̄ſ ſi ſigillū falſaſſet:q⁊ tūc ḡuius puniret.j.de cri.fal.ad audientiā ⁊ ḡuius ſi raſurā feciſſet in lr̄is.s̄.de reſcrip.oli.(Suſpecta).ij.q. vj.biduū.in fi.C.s̄ rela.l.j.⁊.ij.(Lām) lz.n.nō poſſet reꝓbare inſtr̄m qđ ꝓduxiſſet:ſic nec teſtes.iiij.q.ij.§.ſi q̄s te.ꝯ tm̄ relatōz dicē pōt.ij.q.vj.biduū.circa fi.⁊ ſi ꝑ oīdiſſet bn̄ appebat eū ſuſ/pectū imo falſariū ⁊ doloſum.(Eligēdū) quē nō pōt recuſare.s̄. e.ſup q̄ſtionū.iij.q.viij.cuius in agēdo.(Acta) iſte nō pōt dicē q⁊ ille lr̄e q̄s portabāt nō eēnt vere lr̄e lz ſigilla eſſent violata.ſz bn̄ poterat dicē q⁊ ea q̄ erāt ſcripta ī lr̄is nō eēnt vera:ſic ē ſatis ꝓbaſ ex eo q⁊ ꝑmittit:vbi dic̄ q⁊ etiā ſi lr̄as integras exhibuiſſet tm̄ po terat ꝓbare cāz ſuſpitōis.i.falſum in lr̄is ꝓtineri.

QRam dilect. fi. ratihabi. C.s̄ ꝓcu.l.j.(De rato)ſine q̄ cautōe audiēdus nō erit j.de ꝓcu.c.j.(Lauerat)hac cautōe nō pōt agi ad inter eſſe:q⁊ eccl̄ia vel ſ̄biectio eſtimatōez nō recipit.⁊ h̄ petebaſ h̄.ſed agiſ ad expēſas litis.ff.rē ra.ba.ſi ſine.§.cū aūt ꝓcu.⁊ ita patet q⁊ aliq̄n melius ē b⁊e cautionē ꝺ rato q̄z lr̄as:q⁊ ꝑ cautionē ſemp ꝓſequeſ expēſas.vl certa pena ꝓmiſſa fuit ad quā ageſ:ar.j.de arbi.ꝑ tuas.īmo ⁊ ad intereſſe:ar.eiuſdē decr.(Fideiuſſoꝛia)no. in cautōe de rato noīe cautōis intelligi fideiuſſionē.ff.s̄ ꝓcu.fuū §.ait ꝓtoꝛ.(Sn̄iaz)ſup ſ̄biectōe eccl̄ie.(Ea dē cā).i.ꝓfirmatōe ſn̄ie (Noluit)ſic nec tenebaſ lz poſſet.s̄.e.ſup q̄ſtionū.§.ſi duo.⁊ hoc vez dicimus. alij dixer̄t q⁊ ſi hz ꝓpetuā ipotētiā delegare nō pōt ſi tpalē pōt.ff.s̄ va.mu.l.vlt.alij dicūt q⁊ ſi impotētia facti teneaſ pōt cōmittē:ſz impotētia iuris nō.ſz ceſſante ipotentia iuris ꝑ in integ.reſti.vl alio mō renaſciſ potētia cōmittēdi.C.s̄ cu.furio.l. ij.cū aliis.⁊ h̄ q̄dē ꝓfitemur q⁊ cōmittē pōt:ſz ꝓdeleg.nō tenet re/cipe ſ̄ dele.(Per alios)h̄ hz locū vbi tm̄ duo deleg.ſunt ⁊ cū clau ſula ꝓdicta.ſ.q⁊ ſi ābo ⁊c.nā ſi tres eēnt delega.tūc poſſet interue nire caſus vbi ſic exponēdū ē:nō poteſtis intereſſe ꝑ vos vel ꝑ a lios.nā ſi tertius ſit mortuus vel alſ excuſatus legitīe: vnus ex duobus etiā alio inuito poterit cōmittē vices ſuas.s̄.c.lz.j.e.c.fi. §.j.⁊ fictūc intelligiſ nō poteſtis inteſſe ꝑ vos vl ſ̄ deleg. Rō aūt diuerſitatis ſatis pz:q⁊ cū tm̄ duo ſunt ſ̄ deleg. nūq̄z pōt venire ad eū caſum q⁊ alter ꝑ aliū poſſit cogſcē de cā dele.ſz vbi ſunt tres pōt euenire:vt in caſu ꝓdicto.tm̄ nec tunc ſemp ꝑ aliū pōt cogſcē: ſz tūc tm̄ qn̄ tertius excuſaſ:⁊ tm̄ penes duos remāet iuriſdictio (Cōfirmauit)q⁊ ex pte eccl̄ie.ſ.M.h̄ petita erāt.⁊ ꝯriū ex pte ec/cleſie ſcē agethe:aſs.n.ſn̄iare nō potuiſſet:vt no.j.eo.cū ꝓtingat. (Confirmamus)ꝯ hmōi ꝓfirmationes dn̄i pape q̄ fiūt cum cau/ſe cognitione non eſt aliqs audiēdus.nec pōt aliqs iudex cogno ſcere ſine ſpāli māḋato pape.j.de ꝓfir.c.j.⁊.ij.

QAm.R.cano.genuen.ſo cij)h̄ hēs q⁊ ſi canonicus ꝑ cānico deſ iudex recuſaſ vt ſuſpectus.s̄.e.inſinuāte.iij.q.v.accuſatoꝛes.(Ap. re.)no.ſpāle q⁊ deleg.cāz cōmittit ap.re.ſi le.s̄.e. paſtoꝛalis.in fi. ſz h̄ decr.ꝓtinet gr̄az.ius.n.eccl̄ie eſſet q⁊ hāc exceptionē inimiciti arū ꝓpoſuiſſet coꝛā dele.⁊ niſi admiſiſſet appellaſſet.j.de ap.vt debitus.ſz tanq̄z vir prouidus in vno ꝓuidit laico.ſ.q⁊ reuocare/tur iuriſdictio hmōi.⁊ in alio canonico q⁊ ad eius voluntatem fi eret commiſſio. Inno.

QAm cōtingat. interdum vel alſ) Jn vna lr̄a nō admitteret aliqs q̄ vtrūq⁊ di/ceret.ſ.⁊ ſe poſt ap.excōicatū: vel alſ iniuſte cū debe/at ꝓponē certū ⁊ nō ſ̄ diſiūctōe niſi forte iḡraret tp̄s excōicatio nis quā forte excōicatoꝛ fecit ꝓuate ⁊ ſcire nō pōt an ap.ꝓceſſerit excōicationē vel ecōuerſo:q⁊ tūc admitteret.ff.q̄z leg.l.j.de in in teg.reſti.ꝓſtitut⁹.(Jmpēdāt)h̄ hz locū qn̄ iniuſte excōicauit.(De nunciēt)h̄ hz locū qn̄ poſt ap.excōicatus ē.(Poſt ap.)ſupfluū vī recipe teſtes ſup h̄ an appellauerit añ ſn̄iaz excōicatōis vel poſt: q⁊ ſemp teſtes ad ꝓcoꝛdiā reuocādi ſunt.ſ.vt ap.ꝓceſſerit:⁊ ſecu ta ſit excōicatio:vt.j.de teſti.cū tu. Sz rn̄.nō eſſe ſupfluū: q⁊ forte teſtes ep̄i dicēt excōicationē ꝓceſſiſſe ap.nec ex pte excōicati appe būt aliq̄ ꝓbatōes q⁊ ꝓceſſit ap. Sz dices ſic inter teſtes vtriuſq⁊ ptis faciēda ē ꝓcoꝛdia:ita int teſtes vnius ptis ⁊ ꝓfeſſionē alteri us qđ nō fateoꝛ:q⁊ ꝓfeſſio ptis valet ꝯ ſe:ſz ꝑ ſe nō.ff.s̄ inter.act. de etate.vel potes dicē illā ꝓcoꝛdiā nō eſſe faciēdā niſi vbi pares ſunt ꝓbatōes.vel dicas nō eſſe recipiēdas vtraſq⁊ ꝓbatiōes ſup h̄ an ꝓceſſerit excōicatio ſn̄iaz vel ecōuerſo.ſz ſup h̄ an ſit appella tio legitīa necne.(Juſte).i.ex iuſta ⁊ vera cā. ſz nō tūc manifeſta excōicatoꝛi qn̄ ipm̄ excōicauit. ſz mō coꝛā ſupioꝛe iudice a q̄ petiſ abſolutio excōicatoꝛ vult oīdere q⁊ ꝑ vera ⁊ iuſta cā ipm̄ excōica uit q⁊ nō ſuffic̄:q⁊ oporteat q⁊ ad h̄ q⁊ plene iuſta ſit excōicatio ⁊ qđ differaſ abſolutio excōicati q⁊ cā abſolutōis nō ſolū ſit rōnabilis: ſz etiā q⁊ fuerit manifeſta excōicatoꝛi.j.ō ſen.ex.ſacro.§.j. ⁊ de v. ſig.cū oli.ſi āt ꝯriū dicē velles.ſ.q⁊ exceptio manifeſte offenſe nō ꝑpedit abſolutionē exp̄ſſe ē ꝯriū.s̄.de reſcrip.ab excō.in fi.vbi di cit q⁊ h̄ cognitio.ſ.an offenſa ſit manifeſta necne relinquiſ illi a q̄ petiſ abſolutio.(Jndigeat)tā q̄z excōicatus vel añ legitīaz ap.vl poſt ap.illegitimā.ſz dicūt aliq̄ q⁊ obtēta forma libelli q̄ h̄ ponit ſcz peto ſn̄iaz excōicatōnis in me poſt ap.legitimā latā ꝓnūciari nullā.nō poterit iudex ꝓnūciare ſup iniuſta excōicatōe ſi eā iniu/ſtā inueniat vel ꝯ.ſz tm̄ ad eū ſpectat vt ꝓnūciet ſn̄iaz eſſe nullaz ex ea cā.ſ.q⁊ lata ē poſt ap.legitimā.vel ſi h̄ nō fuerit ꝓbatū non iudicabit eū excōicatū iuſte ſiue iniuſte:q⁊ nō fuit petit ū ſz tm̄ iudi cabit nō ꝓbaſti ap.q̄re nō ꝓnūciam⁹ excōicatōz nō teneē.ſz ſi age reſ ꝯ aliquē petēdo eū denūciari excōicatū ſi nō ꝓbet excōicatōz abſoluet reū ab ipetitōe actoꝛis.ff.s̄ ex.rei iu.ſi mſ.§.eadē.⁊.§.⁊ an eadē.§.actoꝛes.j.de ſimo.lz heli.q⁊ ꝓmo diximus ⁊ ſm h̄ ex/ponēs appebit ꝓſumptiue vtr̄ ſit excōicatus an nō.nō in iudicio vt ſnieſ ſup h̄.vel potes dicē q⁊ nō ꝓſumptiue tm̄ ſz vere appebit an indigeat abſolutōe necne.nā cū h̄.ſ.in ꝓmo libello ꝓfiteaſ ſe eſ ſe excōicatū:lz adīciat poſt ap.⁊ h̄ nō ꝓbet reſtat exꝑſſiōe eius q⁊ abſolutōe indiget ſaltē q̄ ad foꝛ eccl̄ie.h̄ tm̄ ſcias:q⁊ ſi poſt peti erit abſolutionē iuꝛ forma eccl̄ie nō negabiſ:vt.j.ſequiſ. Jdē di/cūt q̄dā ſz nō placet:q⁊ ſi ſolūmō petiſ ſn̄iaz etiā alia ꝑter ſn̄iaz ex/cōicationis ꝓfirmari nō poterit ſn̄iaz infirmari. Eſt ḡ ſanū ꝓſili/um vt ſi vnus petat ꝓfirmari alius petat infirmari. h̄ nō vī mi/hi ſanū ꝓſiliū:imo ſi ab vna ꝑte deſ libellus in q̄ petit ſn̄iaz vl ele ctionē ꝓfirmari vel infirmari iudex de facili nō dz admittē libel lū alterius ptis in q̄ petat ꝯriū ꝑme petitōis:q⁊ pōt obeſſe ſi con trarie ſn̄ie ferrenſ ſup diuerſis libell⁹ q⁊ poſſet de facili fieri.⁊ ma xime ſi poſt litē ꝓteſta.⁊ maxīe poſt q̄z multū ꝓceſſum erat in cā ⁊ iā de ea ꝓſtaret recipeſ ꝓdictus libellus ꝑmo ꝯdictoꝛius.ꝑdeſ ſe aūt alicui nunq̄z pōt:q⁊ in cā q̄ ageſ ꝑ ꝑmū libellū poterit ꝓba/re qcq̄d poſſet ꝓbare ſi contradictoꝛiū libellū daret.ff.de ꝓba. certa.⁊ h̄.j.no. Sz quid dices ſm eos ſi ſine cauſe adiectione pe tīt infirmari ſn̄iam.nam omnē cauſam ⁊ omne ius in iudicium deduxiſſe videſ.C.de an.excep.l.vlt.⁊ ſic videſ q⁊ tunc ex quo nō ſeruaſ ei aliquod remediū q⁊ poſſet ſn̄ia ferri ſup confirmatione. ſz ipi rn̄dent licet h̄ totum ius ſimul deduxerit in iudicium.tamē ſi vnam tm̄ cām fuerit ꝓſecutus non ꝓiudicat ſibi quin ex aliis cauſis agere poſſit.C.de iudi.licet.ff.de inſti.habebat. Vel po/namus q⁊ vlterius agere non poſſit ex aliqua cauſa: tamē poteſt eſſe verum q⁊ vt dicebat ille qui petebat infirmari ſn̄iam licet in ꝓbationibus defecerit.ij.q.vj.pleriq⁊.⁊ nō bene faceret iudex qui ſup eo.ſ.ꝓfirmatione ſn̄iam ferret:⁊ maxime cū non ſit petita decr.aūt iſta non ꝯdicit:q⁊ nō dicit ꝓbatōes recipiēdas ſup ꝓfir matione q̄ nō fuit petita:ſz ſup infirmatōe q̄ petita ē. Jtē nō ob. j.de ap.oblate.vbi dī q⁊ ipetratis lr̄is ſup ꝓfirmatōe ſn̄ie pōt ad/uerſarius agē de infirmatōe. Rn̄.q⁊ illa decr.melius facit ꝑ q̄z ꝯ. nam ⁊ ipi fateneſ q⁊ impetratis hmōi lr̄is etiam aduerſarius pōt agere de infirmatione q⁊ illa decr.dicit.alij dicunt melius q⁊ peti ta confirmatione ſn̄ie excōmunicationis aduerſarius ꝑ ſe in con trarium nulla petitione data pōt inducere ꝓbationes ſuas ⁊ fer tur ſn̄ia ꝓ eo ſi ꝓbauerit cām q̄re infirmanda ſit.⁊ dicet iu/dex infirmamus talem ſn̄iam.Si ꝓ nihil ꝓbaret reus de iure ſuo nec etiā actoꝛ tūc non infirmabit iudex ſn̄iam:ſed tm̄ abſol/uet reū ab impetitione actoꝛis.⁊ h̄ ſatis hic exp̄ſſe dicit.arg.ff.de iureiur.ſed ⁊ ſi po.§.j.ff. de ꝓbatio.cura.plus placet q⁊ ſiue ſi quis petat ſn̄iam ꝑ ſe latam ꝓfirmari:ſiue petat ſn̄iam ꝯ ſe latā infirmari. Jtem ſiue ſit ſn̄ia abſolutionis rei ſiue ꝓdēnationis rei ſi liquet iudici ad plenum de veritate:ſiue ꝑ cōfeſſionem: ſiue alio modo ſecure ꝓfirmet eam iudex vel infirmet. ſed ſi nō ꝓſtet ſibi melius eſt q⁊ eum tm̄ abſoluat tā ab obſeruatiōe iudicij q̄z ab impetitione rei.de hoc no.j.de ꝓfir.c.ij. Jtem dicimus argu.ꝑdi etarum legū q⁊ qn̄ petiſ ſn̄ia nulla nunciari ex certa cā:puta quia lata ſit poſt ap.lega.ſi aduerſarius vult ſn̄iam ꝓbare teneaſ:q⁊ nulla appellatio ꝓceſſit.vel ꝓceſſerit illegitima admittendus eſt ſed ſi ex alia cauſa vellet ꝓbare eā non tenere:puta q⁊ nō fuit iu/dex qui tulit ſn̄iam:non eſt admittēdus.q⁊ ſic ꝓbo:quia etiā ipe qui dedit libellum ad h̄ ꝓbādum.ſ.q⁊ ex alia cā eſt iniuſta excōi/catio non eſſet admittēdus:imo ſi ferreſ ſn̄ia ꝯ eū vel ꝑ eo h̄ nō obſtante q⁊ ſup hoc ſentētia tum iterum poſſet ex alia cauſa agere ⁊ multo foꝛtius non pōt inducere ꝓbationes ſup iuſta vel in/iuſta excōmunicatione niſi ſup hoc in modū reconuētōis poꝛ/geret libellum:q⁊ ſibi de iure negari non poſſet. Sed op.ſm hoc

videf q̄ nunq̄ sit faciēda dīa in sñia p reo ferēda: q̄ semp fit/ gif pbauisse: q̄ negatiua aliter pbari nō pōt nisi q̄ fingif pba/ ta exquo actor nō pbat affirmatiuā. Rñ. q̄ magna ē dīa in pla/ tione sñie vt dictū ē. q̄ lz sufficiat reo q̄ actor nō pbauit q̄stū ad hoc q̄ absoluaf p̄m q̄ pdictū ē non tñ sufficit q̄ ad hoc vt iudicef p̄riū. s. sñiaz confirmandā vel rē suā esse nisi hoc pbauerit. de h̄ etiā no. j. de resti. spo. ex q̄stione. vel potes dicere q̄ in cā appel/ lationis vbi nō est necesse dare libellū ⁊ vbi ex p̄rioribus actis p ceditur petita confirmatione sententie ꝓceditur etiam ad infir/ mationē. ⁊ h̄ satis exp̄sse habetur auc. de his qui ad in. §. volu/ mus. ⁊ dicūt quidam idē vbicūq̄ implorat officium iudicis si/ ue sit in integ. resti. siue petitio absolutionis. nā si petatur in in/ teg. resti. etiam si danda non sit in integ. resti. quia nō tenuit ipo iure gestum sup quo petitur restitutio. tamen iudex a quo hic pe/ titur aliter ꝓuidebit non sñiando: quia de hoc actum non est. sed ꝓuidendo etiam q̄ gestum est sup quo petebatur restitutio non obsit agenti ⁊ non p̄sit reo: ⁊ ita p̄cipiat reo agere ac si illud ge/ stum non intertueniſſet. ff. de mino. verum. §. ex facto. nam offiñ iudicis latissime patet. sed hoc nō placet rationibus sup̄adictis (Eius) excōmunicatoris vel excōmunicati simpliciter. i. ita q̄ nō obijciatur sibi q̄ intollerabili errore exp̄sso sit excōmunicat⁹. nō enī ꝓsequitur hic tertium casum. (Audiendū). nisi vellet pbare se p̄ manifesta offensa. vel quia nō paret rei iudicate excōicatio/ nis sñiam ꝓtuliſſe. j. de v. sig. ex parte. ⁊ c. seq. (Impendi) dum modo satisfecerit. (Absoluendum) ab ipo delega. vel potius re/ mittēdus est ad excōmunicatorē etiā si in l̄r̄is contineaf iuxta for/ mam eccl̄ie absoluas. nec ad excōmunicatorē remitti p̄cipiatur. ⁊ hoc ea ratione: quia delega. ea rōne qua delegans ꝓcedere dz s̄. de rescrip. sup l̄r̄is. Nota q̄ post absolutionē excōmunicatus aget ꝓditione ex hac decr. q̄ decernat excōmunicationē iniustaz ⁊ excōmunicator etiā agere pōt vt decernaf excōicatio iusta vt h̄ apparet. ⁊ hoc ipm satis colligif. j. de sen. excō. sacro. vel sup hoc ipm implorabit offiñ iudicis.

¶ Ener. fra. n. archiepiſco/ po. plenarie) ad mobilia ⁊ imobilia ⁊ etiā fructus. iij q. ij. c. ij. ⁊. iij. j. de resti. spo. grauis. (Suspectus) hoc ē meri impij: ⁊ tñ cōmittif. p̄m. l. aūt secus ē. ff. ō of. eius cui man. l. j. qō aūt ē mixti impij cōmittif. s̄. e. ex l̄r̄is. silr ⁊ qō ē iurisdictio/ nis. j. e. c. vlt. (Coadiutorē). vij. q. j. scripsit. q̄uis ⁊ hoc qō daf hic coadiutor ex ꝓuisione fuit forte: quia h̄ epūs p laicalē potētiā erat electus. vñ etiā post pbationē suspitōis nō dz amoueri peni/ tus ab administratōe. alīs aūt de iure cōmuni ē q̄ suspectus ō di/ lapidatōe amoueri dz penitus ab administratōe. j. de simo. lz. iij q. ij. q. (Vices) sola cōmissio dele. etiā si p̄sentiat exp̄resse recipe delegationē tñ si res ē integra: puta q̄ p̄ deleg. nō ꝓcessit ad citationē vel ad aliqō aliud dele. si vult pōt reuocare delega/ tionē. ⁊ si moriſ p̄ dele. re integra delega. reassumeret cāz. ar. s̄. eo. lz. ⁊ sic iudicauit papa Inno. iiij. (Cōsilio) ⁊ p̄sensu. ad offiñ enī eius ptinet p̄rohibere malam administrationē ⁊ curam ad/ hibere vt bona fiat. vij. q. j. quia sup. secus esset si nō daref ei offi cīū coadiutoris: quia tūc sufficeret eius p̄silium requiri. ff. de ad/ mi. tuto. pater tu. ⁊ no. s̄. de electio. cum in veteri. j. de accu. c. vl. (Alienationis) No. coadiutori interdici omnem alienationem ⁊ idem intelligo de visitatore ⁊ eo cui cōmēdaf eccl̄a. de qua no. s̄. de elec. dudum. ecclia romana. (Vices) no. simpliciter cōmit/ tēdo vices suas in totū cōmittere videf. de hoc no. s̄. e. sup q̄stio num. §. si duo. (Cōtra mādatū) Itē no. si ordo nō ꝓuaf cassari p ces/ sum. s̄. de rescript. cū dilecta. ⁊ intelligif de ordine q̄ studiose seruari mādaf. ff. māda. diligē. (Ad ingrēdum) No. sicut expo liatus nō pōt accusari añ restōnē: ita nec de eius criminib⁹ inq̄ri iij. q. ij. c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. ⁊ p̄ totū. (Suspectus) q̄uis rñderi posset nō cassatā q̄ iniustā: lz quia ꝓtra formā mādati. silr. s̄. de rescrip. cū dilecta. (Functus). s̄. e. in l̄r̄is.

¶ Ignificātib⁹. m. mētiēs. nō fraudulēter sz simplicitate ducta: alīs. n. si fraudez fecisset etiā si dñs nollet de ea facē iusticiam. tñ ille l̄re possent elidi p exceptionē doli in impetratōe cōmissi. s̄. de rescp. sup l̄r̄is. vbi aūt simplicitate facit q̄uis in hac forma nō habuis/ set l̄r̄as: lz illa q̄ p̄us dñs req̄reref tñ dño req̄sito ꝓcedēt iudices dele. vt h̄. j. de fo. compe. ex tenore. ⁊ no. de h̄. s̄. e. ex l̄r̄is. vel po/ tes dicē q̄ l̄re nō valēt nisi dñs eor fuerit req̄situs. nā non ē iudi/ cis hmōi dele. dicē: vade ⁊ p̄mo p̄sequere ius tuū cora iudice secu/ lari: ⁊ si ipe nō fecerit ego faciā: lz ipa p se p̄rius dz instare ⁊ post instātiam ⁊ denegationē ad auxilium eccl̄ie veniet. (Jurisdictio ne) No. viduas nō esse de foro eccl̄ie. j. de fo. com pe. ex tenore. ni si q̄stū ad hoc q̄ p̄p̄rijs iudicibus nō faciētibus eis iusticie com plementū eccl̄iasticus iudex faciet. j. de fo. compe. ex teno/ re. ar. lxxxvj. di. desolatos. ⁊. c. j. lxxxviij. di. epūs gu. ⁊ si suus iudex inci pit ei iusticiā facē non ē iudicis eccl̄iastici dicē. da breuiores ter/ minos vel sñiam p̄ muliere. sz tūc pōt ꝓcedē ad cognoscēdū iu/ dex eccl̄iasticus q̄n p̄mus dñs exp̄sse dicit se iusticiā ei nō reddi/ turū: vl̄ alīs ē notoriū: arg. j. e. statuimus. lz si suspectus esset ō iu/ sticia dicūt quidā q̄ sibi posset p̄figi terminus infra quē ꝓcedat ar. j. e. q fi. sint leg. cāz. latos. j. de resti. spo. frequēs. vl̄ ad minus vt incipiat ꝓcedē. alij tñ ꝓtradicunt: sz si vidue eēnt paupes si/ cut ceteri paupes etiā nō negligētibus dñis vl̄ iudicib⁹ suis nō tñ de oppssione eor: sz etiā de alior iuribus p̄nt q̄ri eccl̄e. xxiij q. iij. si q̄s de potētibus. j. de v. sig. sup quibusdā. imo de expoli/ atione p̄nt q̄ri etiā si sint diuites alijs iudicib⁹ ordinarijs omis/ sis. j. de fo. compe. ex parte. idē intelligimus ō pegrinis oībus q̄ sunt de foro eccl̄e quo ad res q̄s ferunt ⁊ iniurias ⁊ p̄ctus q̄ in pe regrinatione fiunt. xxiij. q. vij. si q̄s ro. ⁊. c. sequēti. idē etiam de mercatoribus si in theoloneis grauenf: vt in eisdē. c. idē in liber/ tis in eccl̄ia manumissis vl̄ eccl̄ie cōmendatis: ⁊ ꝓfugiētibus ad eccl̄iaz. C. ō his q̄ ad ec. ꝓfu. lxxxvij. di. eos q. ⁊. c. seq. idē in peni tētibus. xj. q. j. aliud. idē de officialibus suis ⁊ rusticis ⁊ filijs ⁊ libertis ⁊ vxore ⁊ fuiētibus. ff. ad municip. ad sup̄. xij. q. ij. eccl̄a rum. ff. ō iurisdic. om. iudi. cū q̄dam. C. ō epis. l. j. ⁊. ij. lxxxix. dis. iudicatum. pupillor aūt ⁊ orphanor causas audiet eccl̄ia negli gēte iudice seculari eis facē iusticiam: etiam si sint diuites: sicut de viduis diximus. lxxxvij. di. desolatis. in religi. idē in senibus. lxxxvij. di. c. j. idē de quibuslibet libertis ⁊ non eccl̄ie commēda/ tis. lxxxvij. di. liberti. nam omnes hi miserabiles p̄sone dicuntur quor omnium curam eccl̄ia habē dz. lxxxvij. di. c. vlti. idē de ex/ positis. lxxxvij. di. c. vlti. idē in cecis ⁊ mutilatis mēbris ⁊ lepro sis ⁊ captiuis ⁊ debilibus: ⁊ diutino morbo fatigatis. C. quādo inter pu. l. j. j. de cēsi. licet. ⁊ furiosi. j. ō resti. spo. c. j. C. ō epis. au. iudices. nam miserabiles p̄sone sunt. p̄ro maiori aūt parte p̄dic/ te p̄sone si sint diuites cogūtur sub iudicibus suis ordinarijs rñ dere si volunt sibi facere iusticie complemētum. j. de fo. compe. ex parte. ¶ Item dicunt quidam q̄ si quis vult tales miserabi les personas conuenire sub iudice seculari vel ordinario q̄ nun/ quam possunt excipere q̄ debeat sub eccl̄esia esse. sed si in iudi/ cio vel extra iudicium grauentur iniuste: tunc possent appella/ re ad eccl̄esias vel etiam suos aduersarios per simplicem queri moniam conuenire coram eccl̄esia. lxxxvij. dist. libertos. §. liber/ tis. ⁊ nos quo ad appellationem non credimus eos verum di/ cere: quia si est appellandum gradatim fieri debet vt a seculari iudice ad p̄rximum secularem iudicem superiorem appelletur ij. q. vj. anteriorum. ¶ Sed obijcies quid est speciale in misera/ bilibus p̄sonis: cum etiam omnibus eccl̄esia debeat reddere iusticiam si iudices seculares sunt negligentes. j. de fo. competē. licet. Respon. horum simplicem querimoniam aliquando eccle sia audit etiam non requisitis dominis. ⁊ semper audit quādo p̄rores domini renuunt eis facere iusticiam. nec dicitur eis: ite ad alium p̄rximum superiorem. sed in alijs non intromittet se eccl̄esia quousq̄ aliquem superiorem habet ad quem recurrere possit. ⁊ hoc etiam dicit p̄allegata decr. sed miserabilibus per sonis statim iudice ordinario negligente facere iusticiam p̄roce det. ⁊ sic intelligo capm ex tenore. ⁊. c. lxxxvij. dist̄. ⁊ hoc ideo: ne diu p̄ro iusticia laborarent. ¶ Item dicimus q̄ etiam p̄dic/ te persone si habito respectu ad ea que possident sint pauperes sed magnas hereditates vel castra petant non venietur ad ec/ clesiasticum iudicem: nisi p̄rius deficiat secularis: quia causa ces/ sat p̄ro qua tolleratum est q̄ iudex eccl̄esiasticus cognoscat etiaz non negligente seculari scilicet quia de modica re agit. Alij aūt dicunt q̄ nunquā p̄ro miserabilibus cognoscet iudex eccl̄esiasti cus: nisi p̄rius eis seculari iudice deficiente. sed si quis p violētiā eis bona auferat tūc defendet eos eccl̄ia: ⁊ a suis etiam supplica tionibus ⁊ bñficijs iuuabit eos. ⁊ sic intelliguntur. c. p̄ro eis faci entia. ⁊. j. c. fi. cruce signati etiam ab eccl̄a defendunt. Item no. q̄ vidue pupilli ⁊ oēs miserabiles p̄sone possunt alios trahere ad curiam impatoris: ⁊ impator vt eos citet dz eis esse fauorabilis ⁊ benignus. ⁊ si aliquod rescriptū impetref contra eos nisi exp̄s se ō miseria eor faceret mētionē nō valet. C. q̄ñ inter pu. l. j. (De bere) ⁊ male: q̄ debebāt dicē nisi p̄rius dñs negauit sibi iusticiaz facē. alij ō. (Presumpserunt) ⁊ male. nā talis contētio vel pactū nō p̄reiudicat in tātum q̄ redire cogātur ad eos qui antequam adherētur potest eorum volūtas imitari: vt. ff. de iurisd. om. iu. si cōuenit. solum. n. hoc pōt petē penam vl̄ ad interesse agere si est compromissum ⁊ quenitur cōtra illud. ⁊ nō potest p̄hibere litē coram suo iudice agi. ff. de arb. si rē. C. ō arbi. l. j. sed contra. C. de

pac.si qs in conſeri.ſup hoc dixerunt q̄dam illam.l.intelligi vbi pactum fuit in ſcriptis indictum.hec decre.quando ſine ſcriptis pactū interceſſit.ſed h̄ reprobatur.C.de pact.pactū.q̄ bo.ſi.alij dixerunt.l.loqui de reo.hanc decr.in actore.ſed h̄ ex lr̄a falſuz eſſe apparet.⁊ ꝓterea non debet licere reo quod non licet actori.ff de regu.iur.non debet.alij dixerūt ideo ex eo pacto agi:quia veſtitus non fuit ꝓtractus coherentia.ff.de iudi.heres.§.ꝓmo.Tu dic illam.l.loqui qñ pactum paratur ad declinādam iuriſdictionem.vel verius qñ ponitur pactum ad vnum certum iudicē bēdum.ſ.qñ quis habet plures iudices ordinarios:ſicut ē bononie vbi ſcholares habent eꝑm poteſtatē ⁊ magiſtrum ſuū ſi faciat ſcholaris pactum de litigādo ſ̄b vno tenet.ſed ſi velint ꝓrogare ex pacto iuriſdictionē ad eū cuius iuris ſ̄b̄ſunt nō ꝓiudicat ſi coganť inuiti corā eo litigare:vt h̄.ff.de iuriſdic.om.iudi.ſi cōuenerint.Jtē cum iſti delegati interlocuti ſint plr̄as hmōi ſe procedere non delega.⁊ alſ nō eſſent iudices ordinarij eoꝝ iuriſdictio ꝓrogari nō poterat.C.de iuriſdic.om.iudi.ꝑuatoꝝ.Jtem ⁊ ſi alſ eſſent ordinarij:quia tamē iſti nō videbanť intēdere ad prorogationē p̄dictaz:ſz quaſi ꝑori cōmiſſioni innitebanť q̄ſi ex debito cū nō tenenť:⁊ ita errabāt vel in factū vel in iure q̄ꝝ vtrūq̄z ꝓrogationē impedit.ff.de iur.⁊ fac.igno.l.j.in ꝑn.ff.de iuriſdic.om.iudi.nulli.in ꝑnci.⁊.§.j. ideo iuſtum ē qđ hic papa diffinit. Vel dic qđ non fuit compromiſſum q̄ redirent ad iudicē deleg. niſi ſicut erat de iure. Jnno.

ⓈUſpitionis cauſa.faciunt ſ̄.e.ꝓterea.(Ad hoc).ſ.ad ꝓbandū cās ſuſpitōis. vl ad inducendū teſtes ad illas ꝓbādas. vel ad teſtes reprobādos vel ad ſn̄iam ferendā ⁊ hmōi.(Ab ipo)q̄ vt ſuſpectus recuſatur.(Sine q̄bus)h̄ dicunt q̄dam hos arbitros delegatā iuriſdictionē habere.⁊ ex eo quod ē.j.de ap.cū ſpāli. in prin. vbi innuiť q̄ ex delegato pape ꝓcedant:arg.ſ.e.ex lr̄is.⁊ ſi fuerit appellandum appellabiť ad papam non ad delegatuz:qz ſi hoc diceret.ſ.q̄ appellareť a delegato ſeq̄reť abſurditas.ſ.q̄ vlterius recuſari nō poſſent quos in vno negocio.ſ.appellationis ꝑ ſe iudicē eligunt.iiij.q.ij.ſi qs re.delegare aūt quia ſunt arbitri non ꝑn̄t.Sz contra ſi iuriſdictionē h̄nt:ergo eam ꝑn̄t alij delegare.ſ.e.paſtoralis.in ꝑn.j.e.qñ.in ꝑn.¶Jtē ab eis poterit appellari q̄ ſatis ſunt abſurda.ꝓpter hoc dicūt alij hos arbitros iuriſdictionē non habere.Et dicunt q̄ ad eos ptinēt oīa q̄ facūt ad hūc articulum.ſ.terminos aſſignare:ꝓbationes recipe:⁊ arbitrium promulgare ⁊ ſimilia que puri arbitri ꝑn̄t.ff.de arbi.ſz ⁊ inter.§.ij.nec decr.cum ſpāli dicit hos delegatos:ſz ex mandato pape teneri ad q̄dam q̄ nō faciunt eos habere iuriſdictionē: vt ꝓbať.ſ̄.de reſcrip.cum ꝓtingat.⁊ decr. aūt ex lr̄is non loquiť in arbitris ſz in iudicibus.¶Sz dices ſi non h̄nt iuriſdictionem quis coget partes ſi non fuerint in terminis:vel ſi non pareant ſn̄ie cum recuſatus ſup hoc poteſtatē non habeat vt h̄.nā in omnibus ei ſuſpectus ē vt h̄.¶ Jtē pena nō eſt appoſita ad quam agi poſſit.Rñ.lz pena non ſit ꝓmiſſa:tamē arbitriū hoc mō implebitur:qz niſi infra terminum ſibi datum ꝓbet cās recuſatōis ꝓcedet recuſatus.j.de ap.cum ſpāli.⁊ lz in termino ad aliq̄ certum aſſignatū abeſſet aliqua pars:lz aliq ꝓtradicant: nō credere recuſatum debere ꝓcedere niſi totus efluxerit terminus arbitris deputatus:vt in ꝑallega.decr.cum ſpāli. Poſſet mī dici ſed non bñ q̄ ſi in terminis vel alijs ꝓtumax fuerit q̄ ſtatim recuſatus reſumet iuriſdictionē ſuam ⁊ ſi adhuc reſtet de termino deputato arbitris ſicut in alijs arbitris dicit.ff.ō arbi.arbiter.⁊.l. ſicut dies.§.pe.⁊.l.nō ex oībus.C.de arbi.l.ij.(Logēdi) ⁊ ſm.l. cogunt ꝑ delegantē ſi eſt pñs in ꝓuincia. vel ſi ipe eſt abſens ꝑ alios ordinarios iudices pñtes.C.de iudi.cum ſpāli.ꝑ ſuſpenſionē vel excōmunicationē.xxxiij.di.quorūdam.lxxiij.di.bonoratus.ſ̄.e.ſane.vel indicta mulcta.ff.ſi qs ius di.l.j.vel captis pignoribus.inſti.de ſatiſda.tu.§.vl.inſti.de excu.tu.j.rñ.ff.ō libe. ag.ſi q̄s.§.ſi q̄s ex bis.(Alter.)ſi tertius diſſentiat. nos idē dicimus etiā ſi ſit abſens.ſemp.n.a iure intelligiť illa clauſula adiecta:q̄ ſi nō oēs duo veſtrū.arg.h̄.

QEt.B.ꝑ litteras apoſtolicas.tuam)delegatam q̄ eſt alia ab ordinaria.naz ex delegatione poſſet vbiq̄z ſn̄iam executioni mādare. ſ̄.e.ſignificaſti.ſi quādo. ſed extraordinaria tantū in ſubditos. ¶Jtem ſi delegata poſſet extendi poſſet ſubditos quoſlibet delegantis excōmunicare.ordinaria autem prorogata licet poſſet ſuos ſubditos excōmunicare non tamen alios:ſed poteſt omēs iudicare ſed non alias punire.alij cōtradicunt(Vt ſi infra)Nō credimus interdictum vel excommunicationem poſſe venire in pactum vel conditionem cum tantum contra contumaces ſint iſte ſententie promulgande ⁊ incorrigibiles.xj.q.iij.nemo eporum.xxiij.q.iij.tam ſacerdos.ecce. quantūcunq̄z ergo preceſſit pactum de excommunicando ſi non ſoluerit in termino: qz poſſet eſſe q̄ tunc contumax non eſt: quia libenter ſolueret: ſed non poteſt non debet excommunicari.ff.de pact.ſi vnus.§.ſi pact.ꝓterea neceſſaria eſt monitio.j.de ſen.ex.ſacro.Sed dices hoc verum eſſe vbi poſt pactum nunquā potuit ſoluere:ſed vbi potuit cum culpa ſua omiſit non debet ei prodeſſe.ff.cōmoda.ſi vt certo.§.ſed interdum.ff.locati.videamus.§.ſed hoc.cum ſuis concordantijs. Sed rñ. quia licet fuerit tunc culpabilis modo non eſt.nec eſt ſimile de actio.commodati ⁊ alijs que dantur contra eum qui eſt in culpa ⁊ excommunicatione que non datur niſi cōtra contumacem ⁊ incorrigibilem.vt in.c.ꝑallega.ſicut iuſiurādum in litem.ff.de in li.iur.videamus.§.vlti. ⁊.l.in actionibus. niſi in caſu.C.eo.alio.ſed hac ratione videtur q̄ nec ſic ferri poſſet:te excomunico niſi ſolueris vſq̄z ad talem diem. Sed contra.j.de ap.ꝓterea.argu.j.de re iudi.q̄ ad conſultationem.⁊ videtur q̄ ꝑ omnia ſimile.nam ⁊ ſi hoc non ſoluit infra terminuz cum tamē poſſet lz fuerit in culpa: non tamen debet incidere in excōmunicationem ex ceſſatione ſolutionis que ē ante terminuz quod ex eo apparet q̄ ſi poſt ſoluat vſq̄z ad terminum non indiget abſolutione.⁊ quia vſq̄z ad vltimum inſtans liberatur ſoluēdo.ff.de v̄.obliga.qui con.j.de ſen.ex.nuper. ſed nec in fine termini eſt contumax:quia ſolueret libenter ſi haberet. vnde ⁊ inde eſt q̄ non eſt quod imputetur ei.ff.de do. nam in his. Rñ.ſupradicta non eſſe ſimilia.nam vbi ſtatim fertur ſententia:ſz ſuſpenditur effectus licet non debeat fieri.ij.q.vj.biduum.ſi tamē feratur tenet ⁊ eſt iuſta.v.q.j.q̄dam.vnde non ſolum regritur a condemnato q̄ non ſit negligens ſed oportet eum eſſe diligētem in adimplēdo quod ſentētialiter iudex mandauit.ff. de rei vendicatiōz.⁊ inde ē q̄ ſi negligens ſit medio tempore inter ſententiaz ⁊ terminum ſolutionis cōgregare pecuniā excōmunicatio ſuum ſortiť effectū:immo q̄ plus ē ſi medio tēpe incipet labi facultatibus ſi tūc nō faceret dicerē adueniēte termino excōicationē ſuuz ſortiri effectū.arg.op.ff.ō admi.tu.quotiēs.§.nequaq̄z.⁊.§.q̄ ſi in diē.⁊ eodē mō ſi ꝺēnatus ſum dare hominē ⁊ is mortuus ē culpa mea:vel ſeruus q̄ cuſtodiēdus erat fugit teneť ꝺēnatus ff.qđ me.cau.ſicut ex.§.q̄ ſi homo.⁊.§.ſe.ff.de rei vē.ſi ab hoie. ⁊.l.ſequē.nō tamē ageť ex ſn̄ia nec incurrēt excōmunicationem: niſi finito termino.ff.de v̄.obli.nulla.contra.ff.de v̄.obli.hoc iure.ſecus ſi ſine culpa ſua.vel ſubito facultatibus laberetur: quia tūc nullo tēpe ageretur ex ſn̄ia. poteſt intelligi durante impedimento.nam impedimento ceſſante ſi nō ſolueret etiam poſt terminum cum poſſet ſoluere:tūc videtur q̄ excōmunicatio ſortiať effectum ſm quod no.j.de pignō.ſignificante.in glo.penul.facit ff.de lega.ij.ticia.§.vſuras.⁊ q̄ ibi no.⁊.ff.q̄ ſatiſda.cogū.l.ſciendum.§.ſi.⁊.C.de ſer.pig.da.ma.l.ſi creditoribus. in contra.no. C.in q.cau.in integ.re.nō.l.j.⁊ ibi vide ꝑ Ly.⁊ de bis que no.in l.minoribus.⁊ etiam videtur q̄ in termino quo non poſſet ſolvere debeat proteſtari:vt ibi no.in gl.antepenult.nec incurreret excōmunicationes:vt dictis legibus ꝓbatur.ff. de admi.tu.etiā ꝓtu.niſi eſſet male fidei poſſeſſor ab initio nec cauſam litigandi haberet.ff.ō rei ven.itē ſi ver.§.vlt.ff.ō leg.j.cum reus.ff. ſi certa.q̄ te.ff. qđ me.cau.ſup ſecu. ſz ⁊ tunc quando fuit male fidei poſſeſſor. nec habuit cauſam litigandi ſi poſt ſn̄iam moriať ſeruus vel equus.vel fugiat antequā ſit in aliqua mora poſt ſententiam licet teneatur ad eſtimationem rei amiſſe: vt in p̄dictis legibus:non tamē incidet in excōmunicationem. Ratio diuerſitatis:quia de interitu rei tenetur ꝓpter moraꝫ in qua ſemp fuit ex quo cepit eſſe male fidei poſſeſſor.nec cauſam litigandi habuit.ſed de excōmunicatione non tenet niſi ꝓpter ſn̄iam que nō ligat niſi ꝓpter moraꝫ vel culpā poſt ſn̄iaz.⁊ ꝓtra tenorē ſn̄ie ꝓtingentē:⁊ poſt terminū in ſn̄ia poſitū.vbi ergo iſta non ꝓtigerunt non tenebiť excōmunicatōe. Jntelligo igiť ſic:excōmunico te niſi ſolueris vſq̄z ad paſcha:cū poſſis tūc ſoluere:vel nō poſſis tūc ſz culpa tua cōmiſſa poſt ſn̄iam ⁊ cōtra tenorē eius redditus es impotens alioquin ſi intelligerem ſiue poſſis ſiue non poſſis ſine culpa tua intolerabilem errorem exprimeret:vnde nulla eſſz ſententia.j.de ſenten.excōmu.ꝑ tuas.ſ̄.eo.cum contingat. Alij tamen dicunt ſemper eum cadere in excōmunicationem etiam ſi in nulla mora fuit vel culpa. non obſtat quod dicitur:quia caderet intellectus eius in ſimilem intellectum ac ſi exprimeret errorem:quia licet in id cadat vel inde error ſequatur:tamen quia non exprimit nihilominus teneret ſententia.ij.q.vj.ſi ſententia ſed tamen iudex poſtquam hec cognouerit ſine vlla difficultate abſoluere debet. hec habent locum vbi ſententia lata eſt ſub

conditione q̄ aliquod fiat in futuꝝ alioqn sit excōmunicatus: secus aūt esset vbi sñia ferri dꝫ pure q̄ nō posset ferri iusta nisi in i cꝛrigibilē vt dictū est. sꝫ lꝫ dixerim qō nō lꝫ pacisci de sñia ferē da: neqꝫ cozā ozdinario: neqꝫ cozā delegato intelligo sine cāe cognitōe. ij. q. j. nemo. Nā alꝫs si sit ozdinarius alioꝝ non litigan tiū pñt ꝓrogare iurisdictionē suā sic possis me excōmunicare si fuerit iustū. vel si ꝓbata fuerit cā excōmunicatōis: vt in. c. nemo. ar. ff. de iudi. l. j. (Jurisdictioni) deleg. vel ozdinarie: nō tñ ozdia riā sꝫ dele. ꝓrogare intēdebāt. de ẽ no. s̄. e. de causis.

Quam vicesimum annum.

mino. xx. an. dūmodo sit pubes iudicare pōt q̄si ozdinarius: vt ẽ. ar. ff. de iudi. cū ꝓtoꝛ. in medio. maioꝛ aūt. xx. an. a quolibet delegari pōt ⁊ cogi ꝓferre sñiaꝫ. minoꝛ āt xx. an. sꝫ maioꝛ. xviij. vtraqꝫ parte ꝓsentiēte pōt esse delegatus: alꝫs nō nisi a ꝑncipe. sꝫ non cogit ꝓferre sñiam. ¶ Jtē si minoꝛ xviij. deleg. a quolibet ozdinario etiā vtraqꝫ parte ꝓsentiēte ē dele ga. non tenet eius sñia: secus si a ꝑncipe. qꝛ tunc ⁊ tenet sñia ⁊ cogit ꝓferre cum dubitandū non sit de his quos ꝑnceps elegit. xvij. q. iij. §. cōmittunt. arbiter aūt cōpꝛomissarius etiaꝫ vtraqꝫ parte pñte ⁊ ꝓsentiēte non pōt esse minoꝛ. xx. an. nec cogit ꝓfer re sñiam: nec lata tenet: arg. ff. de arbi. cū lege. C. de aduo. di. san cimus. ff. de re iudi. qdā. (Dari) a q̄libet q delegādi hꝫ ptātē nō tantū a ꝑncipe. (quā a ꝑncipe) sꝫ a ꝑncipe facta etiā minoꝛi. xviij. an. tenet delega. ff. ō re iudi. qdam.'

Quo delegatoꝝ.

Si delegatio facta est psone nō loco. s̄. eo. qñ abbas. vbi de hoc no. s̄. eo. lꝫ. (Exempto). ⁊ si essent tres vel plures: qꝛ vez est penes oēs iurisdicti onē esse ⁊ non penes remanētes tm̄: vñ coꝝ sñia nō tenet. ff. ō re gu. iur. duo ex. ff. ō arbi. itē si. §. vlt. ⁊. l. se. ⁊ no. de ẽ. s̄. e. cāꝫ. (Ex ꝓssum) vbi gꝛa: q̄ si nō oēs. ⁊. s̄. e. ꝓrudētiam.

Quoniā apostolica. cōsen

tiāt). s̄. e. ꝓrudētiam. vbi de hoc no. (Consentiāt) se cus si partes nō ꝓsentiāt. Jtē secus si nō sint ibi par tes: sꝫ ex offo suo mādet. (Preterq̄ꝫ). q. d. vbi inter partes agitur pōt alys delegare: sꝫ vbi inter partes nō agit sꝫ papa ex offō suo sine partibus inq̄sitionē vel ꝓuisionē committit vel q̄cq̄d aliud tūc si, mādat papa q̄ ꝓsonaliter interſit delegare nō pōt. Ratio diuersitatis ē: qꝛ in ꝓmo casu partes pñt renūciare his q̄ ꝑ se in troducta sunt: non aūt eis q̄ ꝑ publica vtilitate vel ex officio suo. ff. de ꝓpact. iuſ. §. penul. ⁊ vlt. j. de fo. compe. si diligēti. (Eligere) vbi magis cōmittunt. ⁊ eodē mō intelligit q̄ in sequēti. §. dicit. sꝫ q̄ certū ministeriū delegari nō pōt: dꝫ. n. sic intelligi ō magnis ministerijs sicut ē ꝑdicare ⁊ alia ẽ ꝓtēta ⁊ ꝓsikta. ⁊ hoc relinquē dum ē arbitrio iudicis q̄ magna sunt vel parua. in minoꝛib⁹ āt ministerijs bñ fit subdelegatio nisi in rescripto ꝓtineret q̄ ei cō mittēdo elegit fidē vel industriā eius: qꝛ in hoc casu nō subdele gabit vt ẽ. (Cōmissum) ꝓtra. j. de sen. ex. mulieres. ff. ō admi. tu. ita. §. gessisse. ff. de ꝓcu. seruum. j. rñ. So. illud hꝫ locū in ꝑticularibus ministerijs: ẽ in ꝑticularibus ⁊ his q̄ fiunt in iudicio sine iurisdicti one tñ. ff. māda. si ꝓcuratoꝛē. §. si qs. si. n. hꝫ et iurisdictionē de legare posset. s̄. e. c. in ꝑn. ⁊. c. pastoꝛalis. vel illud gñale ē: ẽ ꝑti cule. vel melius qñ aliqs sua auctoꝛitate pōt aliqd facere tunc non est vis siue p se siue p aliū faciat nisi ꝑticulariter ꝓhibeat: vt in con trarijs. sꝫ vbi sua auctoꝛitate non pōt facere sꝫ alterius tunc locū hꝫ quod ẽ dicit. s. q̄ non pōt alij cōmittere. Sꝫ q̄ro si succesſoꝛ qñ est scriptum non exꝑsso nomīe ꝓsone sꝫ dignitatis tm̄ vel loci ẽ possit ꝓficere: arg. q̄ sic. s̄. e. qñ abbas. q. dam rñdent ad hoc vt sciat q̄ transeāt ad successoꝛē inspiciēda esse ꝓceptionē vꝺoꝝ in quibus forte designabit se certā ꝓsonam ad hoc tm̄ eligere. vel etiā designabit q̄ ad successoꝛē transeat ⁊ inspiciēda ē inde fa cti natura ꝑmo vel potius ministerij: puta vtꝝ ministerium dele gari possit cōmuniter ⁊ p alios in plurali vel nō. nā si non possit cōmuniter p alios in plurali sine vlla iurisdictōe vt ē ministeriū recipiēdi testes excōmunicādi vel absoluēdi transit ad successoꝛē: arg. op. auc̄. vt nulli iudi. §. hoc vo. iubemus. C. ō ca du. tol. l. j. §. ꝓscōo. si vo tale sit ministeriū qō cōmuniter ab alijs nō im pleat: sicut ē ꝑdicare crucē vbi exigit ꝓsona lr̄ata ⁊ q̄ ꝑdicet ope ⁊ sermone. ⁊ idē in ministerio iniungēdi pn̄iam. Jn ministerio aūt dispēsandi cū irregulari eligat homo q nō speret in pecunie thesauris: ⁊ qꝛ pauci sunt nō ideo transmittunt ad successoꝛes. arg. op. C. ō ca du. tol. l. j. §. ne aūt. ozdinarius aūt ẽ licite cōmit tit. j. de of. ozdi. inter cetera. ⁊. c. vlt. alijs aūt videt melius q̄ꝫ ꝑ dicta distinctio locū habeat in legatis, ꝓpter ꝓsumptā volūtatē testatoꝛis: nō tñ hꝫ locum in alijs vbi certū ministeriū demādat quia si mandet ministeriū recipiēdi testes siue absoluēdi excō municatū siue quodcūq̄ aliud: tūc nec p aliū exercē pōt nec trā sit ad successoꝛē. Et ē ratio: qꝛ nō ille cui mandat ministeriū vi det facē sꝫ ille q̄ mandat. ⁊ ideo p aliū facē non pōt. secus aūt in delegato: qꝛ ille hꝫ iurisdictionē. ⁊ ideo eā delegare pōt. s̄. e. c. in ꝑn. ⁊ p se facē dicit q̄ꝫ de successoꝛe posset ꝓbabilius dubitari Alij dicūt ⁊ vt videt bñ q̄ q̄cunq̄ pars iudicioꝝ cōmittat iurisdictionē hꝫ ille cui cōmittit siue sit receptoꝛ testū siue citatoꝛ si ue auditoꝛ allegationū: arg. op. s̄. e. ex lr̄is. ⁊ si dicas in q̄bus po terit exercere iurisdictionē in ꝑdictis. Rñ. receptoꝛ testiū vt et iu risdictōe ad testes cogēdos ⁊ a falso compescēdos ⁊ ad alia hu iusmōi. citatoꝛ vt et iurisdictōe ad terminū ꝓrogandū vel minu endum si supioꝛ nō ꝑfixit. ⁊ etiā vt ꝑcipiat citato q̄ cozā citatoꝛe compeat citationē recepturus ⁊ alia hmōi. dicimus etiā q̄ cita toꝛ pōt eū citare p cursoꝛē q̄ solam opam exhibet vel etiā p lr̄as. ⁊ idē videndum ē in alijs partibus iudicij psonis delegatis. ⁊ ō ẽ no. j. de re iudi. cū bertoldus. q̄ aūt ẽ dicit de excōmunicatōne ⁊ dispēsatione intelligit q̄ñ ẽ mandat sine cāe cognitōe fieri: sꝫ gñaliter nisi cā sit debeat cum cāe cognitōe fieri ⁊ mediāte iu risdictōe. sunt tñ q̄dam alia q̄ de sui natura non req̄rūt cognitio nē vel iurisdictionē sicut ē ꝑdicare: pn̄as iniūgere: aliꝫs bñficiū dare ⁊ hmōi q̄ alijs cōmitti nō pñt. sꝫ ⁊ his aliq̄ñ addicit iuris dictio. s. vt ꝓtradictoꝛes vel impedientes cōpellat. ⁊ in his ⁊ in ꝓsilibus sꝫ possit cōmittere iurisdictionē adiectam. s. q̄ alias cō pescat ꝓtradictoꝛes. non tñ pōt cōmittere illud ministeriū quod ex sui natura nō habet admixtam cognitionē ⁊ iurisdictionē: si cut ē ꝑdicare. Sꝫ obijcies de excōmunicatōe ⁊ dispēsatione q̄ sui natura hñt admixtam cognitionē ⁊ iurisdictionem. Sꝫ rñ. illud esse vez nisi exꝑsse mandaret q̄ sine cāe cognitōe excōmunica rēt vel dispēsarent: sicut ẽ intelligit. nec ob. quod in supioꝛi. §. di citur de inq̄sitione q̄ ꝓcedit ex officio: ⁊ q̄ sui natura hꝫ cognitio nem vel iurisdictionem annexam ⁊ tñ cōmitti non pōt. illud. n. ideo est: qꝛ ibi eligit industriā ꝓsone: nec etiā esset malum in inq sitione. s. q̄ si etiam cōmittat cum cāe cognitōe tñ cōmitti nō pōt qꝛ ibi industriam ꝓsone elegisse videt. (Excōmunicare). i. denū ciare aliquos excōmunicatos vel absolutos. nā si mandaret pa pa alicui q̄ sñiam excōmunicationis in aliquē ferat nō dꝫ eā fer re nisi cum cāe cognitōe ⁊ monitōe ꝑmissa. ij. q. j. nemo. j. ō sen. ex. sacro. Sꝫ dices papa cognouit ⁊ nō cognouit eum de quo agi tur sñia excōmunicatōis innouādū: certe tunc ⁊ ipe ferre sñiam dꝫ. ff. de iudi. de q̄. ẽ casu si dñs papa vel alius q̄ de iure pōt ferre sñiam ꝑ aliū vt sunt illustres mādet alicui q̄ eā ferat non ē neces saria eius cāe cognitio. sꝫ tūc etiā fateoꝛ hāc decr. locū hꝫe vt eam nō debeat alij delegare. (Mysteriū) hac rōne dicimus q̄ si alicui cōmissum ē q̄ ꝑ videat alicui de aliquo bñficio qō ẽ alij deman dare non pōt: qꝛ siue certū offiñ siue ministeriū demandet q̄ ꝑ se exercere debeat delegās. s. ꝓuisionē clerici vel collationē ꝑbēde alij demādauit. ⁊ idē videt si in lr̄is dicit exq̄ris. sꝫ secus ē si di cat compellas vel facias ꝑ videri.

Statum⁹. vt cōseruares.

No. ꝓseruatoꝛes aliq̄ñ dant vt defendāt aliq̄s ꝓtra raptoꝛes ⁊ ꝑdones. alij dant ꝯ eos q̄ aliquoꝝ ꝑuile gia infringūt. aliq̄ñ gñalius dant. s. vt defendāt aliq̄s ab oībus iniurijs ⁊ offensis. ⁊ in nullo ꝑdictoꝝ casuū aliquā hñt indagi nē ꝓꝛuatoꝛes nisi in ẽ vt vocetur eos q̄ molestatoꝛes ⁊ iniuriato res dicunt: ⁊ si vocati venerīt interrogabunt an ꝑdictas mole stias ⁊ iniurias irrogarīt: ⁊ si eas ꝓfessi fuerīt tāq̄ꝫ ꝯ manifestos iniuriatoꝛes ꝓcedēt: vt ẽ. si vo negēt cum p negationē facta sit res dubia. C. q̄bus ad li. ꝑcla. nō li. l. iij. nō ꝓcedēt. ⁊ si ꝓcesserit nō valet tanq̄ꝫ excedēs fines mādati: qꝛ nō sunt manifesti iniuri atoꝛes ⁊ iurisdictio ꝓꝛuatoꝝ limitata est tm̄ ꝯ manifestos: arg. op. ff. mā. diligēter. s̄. de rescrip. cū dilecti. nisi forte adeo de facto vel de iure esset coꝝ maleficiū notoziū q̄ inficiationi locus nō es set: qꝛ tūc valeret ꝓcessus ꝯ tales. j. de coha. cle. ⁊ mu. tua. ⁊. c. ve stra. ij. q. j. manifesta. imo ⁊ sic añ q̄ꝫ limitaret videt ideꝫ debere fieri. lxxxvij. di. desolatis. ⁊. c. libertos. Sꝫ q̄d si p testes vellet ꝑ bare maleficium notoziū. Rñ. q̄ p testes male ꝓbat maleficium notoziū: sꝫ p qualitatē facti. s̄. de trāsla. epis. q̄ꝫto. de hoc no. j. de coha. cle. ⁊ mul. tua. Jtē si confiteat maleficiū factum: sꝫ dicat se iure id fecisse nō intromittet se ulterius ꝓseruatoꝛ. Sꝫ q̄ res po ne fert sñiaꝫ excōmunicationis: qꝛ aliā ferre non pōt ꝯ ꝓtumacē ⁊ postea ꝓstat eū esse iniuriatoꝛē: sꝫ nō manifestū nunq̄d in ꝑti cule est excōicatus. dicūt q̄dā q̄ sic lꝫ iniuste: qꝛ iurisdictio ei datur sup oēs iniuriatoꝛes q̄lis ē iste: lꝫ occultus. alij dicūt ꝯ vt ꝑmo di ctum ē eodē iure vt isti cēsent ꝑuilegiati q̄ suos iniuriatoꝛes vel malefactoꝛes excōicare pñt. nā non intelligit nisi de manifestis

ficut ꝛ illud intelligitur qđ sequit. liceat tibi alienata male revocare. nā nō intelligit nisi de his de quib⁹ ꝓstet p ꝓfessionē vel rei evidentiā. de ẖ no. s. de elec. nosti. j. de reb. ec. nō alie. epi q. et hec vera intelligo in ꝓseruatoꝛib⁹. nā iudices ecclīastici ordinarij bñ cognoscēt etiā de occultis violētijs. vt no. j. de fo. ꝓpe. cū sit gnāle ité illđ dicit circa mediū hui⁹ glo. v. s. q. q ꝓfitet factū sz dicit se ire fecisse nō est vlteri⁹ cogēdus a ꝓbuatoꝛe nō est semp vex. vt. j. de coha. cle. ꝛ mu. tua. in gl. illud. ité no. q isti ꝓbuatoꝛes ꝛ alij q bus dat iurisditio in certas psonas vt qñ mādat q ꝓpescāt ꝯ di etoꝛes p cen. eccle. ꝛ hmōi. semp vocare debēt illos q dicunt deli quisse alias nō tz qđ fit ꝯ eos. ij. q. j. c. j. ꝛ. q. vj. plată. nisi eēt sñia excōicatōis q̄ forte tz si factū eēt notoꝛiū: qꝛ sñia excōicatōis tz ét nō ꝑuato ordine sz tanq̄z iniusta eēt absq; difficultate relaxanda ĩmo ꝓlatoꝛ ipsi⁹ puniēdus ē. j. de sen. ex. sacro. sz nec ꝯ hos ma lefactoꝛes valet sñia nisi sint manifesti: vt ẖ de ẖ no. j. de ꝓbē. p illoꝝ. ꝛ de ꝓcess. ꝓben. ꝓposuit. si aūt vocati ꝓtumaces fuerīt tunc ꝓseruatoꝛ ꝛ alij ꝓsikes p ꝓtumacia pñt ꝓcedere ꝯ eos. sz si ferrēt aliquā sñiam excōicatōis vel aliā p violētia vel alio delicto non tenet nisi eēt manifesta vt ẖ. vel nisi ꝑus sñiaret q eēt manifesta iuria: qꝛ extūc etiā si nō eēt manifesta iniuria tñ tz sñia si nō appel laret ab ea. sz ꝯ. s. de rescrip. pastoral. §. fi. vbi dicit q iudex p ex ꝑsionē ꝑsonaꝝ ẖz iurisditionē sup eos. so. hui⁹ ꝛij colligit ex te noꝛe rescriptoꝝ: qꝛ ibi dicit q ꝑtib⁹ vocatis audiat ꝓquestiones notoꝛatoꝝ ꝛ ét notandoꝝ. sz ẖ dic q tñ ꝯ manifestos violētos ꝓce dat. vel dic q hi ꝓbuatoꝛes nihil possunt nisi ꝓhibere q nihil fiat bis quoꝝ cōseruatoꝛes sunt sine ordine iudiciario. ar. j. ō si. querelā. (manifestis.) ex ẖ apparet q recusari nō pñt ꝓbuatoꝛes ar. j. de appel. puenit. ꝛ. c. ꝓposuit. ꝛ q ꝓcedere pñt absente pte p ꝓtumaciā: vt no. j. de coha. cle. ꝛ mu. c. vĩa. (ad alia.) ꝑterq̄z in notoꝛijs: qꝛ in notoꝛijs bñ hēbūt indaginē. arg. qꝛ ꝓmittit ꝓbua toꝛib⁹ iurisditio ĩ eis. ergo ꝛ oĩa sine qb⁹ illa nō pñt explicare. ff de iurisd. om. iu. l. ij. sz nō pōt venire ad puniendū aliq̄s ō notoꝛijs malefactis nisi eos citet ꝛ nisi citatos ꝛ ꝓtūaces puniet ĩ expēs. ꝛ als. s. e. de causis. ff. si qs ius di. nō ob. l. j. item si maleficiū é no toꝛiū alīs sz nō iudicio optet q sup hoc regrat ꝓbatōes. ꝛ etiam cogat aliqñ testes qbus interesse debēt ptes. ij. q. j. in pmis. ĵ. de testi. c. ij. ité in notoꝛijs aliqs oꝛdo necessari⁹ ē. j. de iureiu. ad no strā. sz ille q fecit illud qđ dicit maleficiū. sz dicit q illđ nō é male ficiū sz illud faciēdo vsus ē iure suo videt q in ẖ casu admittet p batōes vtriusq; qꝛ alr nō pōt expellē iurisditionē sibi ꝓmissam ité qꝛ re⁹ nō actoꝛ offensus parat viā iudici cognoscendi de his dū ꝓponit exceptionē talē q nō dēret ꝓcedi ꝯ eū si vera eēt ꝛ se pe qs ẖz ex bñficio alteri⁹ qđ ex se ẖze nō pōt. s. de tẽp. ord. c. pe. ẖ aūt satis vī q nō pōt ꝓseruatoꝛ ingrere de maleficio ex of. suo. qꝛ nō est iste mod⁹ ꝓcedēdi ĩ notoꝛio nisi forte ꝓcedat ad ingrē dū an factū sit notoꝛiū ꝛ etiā in hoc casu. s. si maleficiū é notoꝛiū sz nō malefactoꝛ. sz si p testes ꝓbat de aliq̄ q fecit illđ malefactū sz nō ꝓbat q sit notoꝛiū nec nocebit sibi talis ꝓbatio. ꝛ ẖ ideo vī qꝛ nō pōt ꝓbuatoꝛ ꝓcedere nisi ꝯ notoꝛios q̄lis nō é iste: qꝛ lz de occultj circūstātijs possit ingrere ꝓbuatoꝛ q̄ sunt accessoꝛia noto rio nō pōt tñ ingrere de occulto facto vel de occultj ꝑsonis q̄ sunt ꝑncipalia. de oꝛdinario aūt vtq; p has ꝓbatiōes possit ꝓcedere ꝯ eū. dic vt no. s. de elec. bone me. si aūt ille q fecit maleficiū bñ cō fitet illud sz dicit illud nō notoꝛiū bñ pōt ꝓtra eū ꝓcedere ꝓseruatoꝛ: qꝛ lz illud maleficiū nō fuerit notoꝛiū facti evidētia é tñ notoriū p ꝓfessionē suā quib⁹ plib⁹ modis fit notoꝛiū. ĵ. de coha. cleri. ꝛ mu. c. vĩa. ꝛ dicūt quidā q testes q̄ inducunt sup notorio debēt dicē factū eē notoꝛiū. ꝛ si queraf qūo scit pōt dicē q ego fui ꝑsens ꝛ vidi qñ publice in platea mltis pñtib⁹ fecit illud: imo pl⁹ videtur q etiā si dicat ego nō vidi qñ fecit maleficiū sz vidi q duct⁹ fu it coꝛā iudi. ꝛ interrogat⁹ de maleficio nō negauit vel ꝓfessus fu it. s. q sic publice fecerat. quidā aūt dicūt idē etiā si coꝛā multj ꝓfi tef. ité si dicit ego nō vidi qñ fecit maleficiū sz vidi eū fugientem vel ibi latentē. ꝛ ꝑpter ẖ nullo mō se excusantē ꝛ nō suberat cau sa q̄re se nō excusaret: vl qꝛ ō ẖ cū aliq⁹ trāsegit. ff. ex. q. cau. ifa mia. l. athletas. §. fi. ꝛ. l. se. ꝛ sic ē mlta talia iuenīt. alij tñ dicūt ꝯ iurisditio aūt hoꝛ est q̄si mer impiū ꝛ sup̄emū inf alias iurisdi tōes. ité ex ẖ apparet q iurisditionē ẖz ꝛ etiā cognitionē aliquā qꝛ sñiā excōicatōis ferri nō pt sine cāe cognitōe. ij. q. j. néo. expōe g sic lfam: qꝛ nō hēbit iudicialē indaginē supple in notoꝛijs. ité nō ẖz iudicialē indaginē cū effectu: qꝛ sup ea nō iudicat sz tñ se in struit vt iuste possit excōicare. ité nō dicit hẽ iudicialē indaginē ex vi lr̄e. sz ex ꝓsensu ptiū: qꝛ ē inculpat⁹. dicit ego feci vtēs mre meo ꝛ ẖ parat⁹ sum ꝓbare ꝛ quertit q iudex de ẖ cognoscat: qꝛ alr cū factū sit notoꝛiū excōicabit ꝓbuatoꝛ tūc aut inculpās ꝓsen tiat q recipiant ꝓbatōes. ꝛ sic cōi ꝓsensu ꝓrogaf iurisditio. aut nō ꝓsentit q recipiant⁹ ei⁹ ꝓbatōes sup ẖ. ꝛ sic iudex nō excōica bit cā non cognita. ĵ. de sen. ex. sacro. ité ex quo iurisditionē ẖz vī q vsq; ad annū possit revocare sñiam suā. s. e. queréti. ité ꝑdicta rōne videt q si notoꝛi⁹ offensoꝛ excōicat⁹ veniat infra annū ꝛ di cat cognoscite de quātitate dāni: qꝛ volo satisfacē q de ẖ debz co gnoscē ꝑ testes ꝛ āmodo ad sui instructionē ptib⁹ pñtib⁹ ꝛ si nol let actoꝛ q cognoscēt ꝓseruatoꝛ eū absoluet.

De officio legati. Rubrica.

Quam non ignoretis. ꝑ ap. etiam in alijs casib⁹ quos dicim⁹ ifra. (audire.) q̄d pos sit legatus colligendū ē ex lr̄is legati. ĵ. de ꝑuil. poꝛro. ꝛ nō est ꝯ. xxv. q. x. ꝑuatis. quedā tñ pōt etiā si nō exꝑmā tur vt ẖ. (studuisti cognitionē). i. anteq̄z incipiat cognoscē delega tus. (deroget). s. de rescp. cū sit ro. (impedire). xj. q. j. c. puenit. et xcv. di. ecclie. C. de dona. in ẖ. xciij. di. ꝑcipimus. (mandatū). C. si aduer. re. iu. aduersus. ff. ad trebell. ille a q̄. §. tẽpestiue. (cōfirma re). in cōi forma q̄ modicū valet ꝓfirmam⁹ sicut lata ē. j. de ꝓces. ꝑ ben. ꝛ eccle. nō va. qꝛ diversi. cū cāe aūt cognitōe nō pōt: qꝛ p ꝓns posset infirmare. xxj. di. inferioꝛ. ff. de re iudi. q ꝓdē. de pe. distī. j. verbū. ff. de reg. iur. eius.

Qui specialis. illa dilectio. no. iuđ. amo re remittē penā. l. di. cleri co. xxxv. q. ix. veniā. ꝑcio aūt nō pōt. j. q. j. null⁹. ité ex quo sñia lata ē nō pōt amoze remittē penā. ij. q. iij. §. notandum ité si alio agēte ꝓdēnat⁹ sit nō pōt remitti pena sine ꝓsensu ei⁹ ꝑ q̄ lata est sñia si ei interessz pecuniaꝛ idē videt q bus dā si suaz ꝑ sequaf iniuriā. alij tñ ꝓtradicūt.

Quod translationē. ꝛ. j. (spāli) que dā sūt que ne cesse ē spāl r demādari. ff. q̄ ĩ frau. cred. si pī. ff. ō pac. iuregentiū. §. vl. ff. de ꝑcu. pōponi⁹. ꝛ. l. mādato. (ꝓuilegij.) imo ꝛ quedā alia. nō eñ pōt absoluē excōicatū a dño papa ꝛ q pl⁹ ē a delegato ei⁹. s. e. studuisti. nec vacaturā ꝓcedē. j. de ꝓben. dik. ꝛ si id ē q̄ꝛuis. (ex ipso.) nō solū ipsos de ꝑuicia sed etiā alios ex ꝑuin ciā decretā pōt legat⁹ absoluē. j. e. excōicat]. ꝛ sic qđ de facto ap ꝓbat eccla ro. sufficit vt habeaf ꝑiure. ff. de legi. de quibus. ff. de adop. emācipatū. ꝛ hoc intellige vex in legato q̄ a latere pa pe mittit. f. cardinal. j. de sen. ex. ad eminentiā. c. ea noscit. alij au té legati q̄ nō sunt cardinales ꝛ q ex ꝑuilegio sunt legati nō plus hñt ptātis q̄z in ꝑuilegio ꝓtinet. j. e. c. pe. j. de ꝑuil. poꝛro. Sz qđ dices de indulgētijs q̄s dedere durāt ne finita legatōe eoꝝ ꝛ qđ de sñijs q̄ ferūt sic. quicunq̄z fecerit furtū sit excōicat⁹. Rñ. q ꝑsic. legat⁹. n. ē iudex oꝛdi. C. de offi. rec. puin. q oꝛ. qꝛ ẖz impiū. ff. ō offi. ꝑcō. l. ꝛ tō legatū. n. si ē ex cardinalib⁹ similē dicim⁹ ꝑcōsuli ar. ff. de offi. ꝑcō. l. j. ꝛ vl. alios aūt legatos singlos silēs dicimus ꝑcōsuli. ar. ff. de offi. ꝑcō. l. j. ꝛ vl. alios aūt legatos singlos simi les dicim⁹ ꝑsidibus. ar. ff. de offi. ꝑsi. l. j. ꝑterea apparet eū oꝛdīa riū: qꝛ vniuersē cāe crimīales ꝛ ciuiles ꝑuincie ad eū deferunt. s. e. c. j. cū aūt ẖ possint alij oꝛdinarij. ĵ. de sen. ex. a nobis. ĵ. de pe. ꝛ re. nr̄o. multoforti⁹ legati. hñt. n. mai⁹ imperiū oīb⁹ iudicib⁹ in ꝑuincia post ꝑncipē. ff. de offi. ꝑcō. si in aliq̄. §. pe. ꝛ. l. nec quicq̄z item ꝑfect⁹ ad tps ꝛ in ꝑpetuū pōt aliquē ꝓhibere. ff. de offi. ꝑsi. vt. l. j. §. pe. ar. ꝯ. ff. de pe. l. vl. ff. de ꝑuil. l. puto. §. vl. ité videt q̄si determīatū q̄ possz ferre sñiaz sub ꝓditōe: puta si qs sic fecerit vt talē penā patiet q̄ duret ꝛ indulgētias dare. j. c. vl. q nos credi mus. nec ob. l. de penis ꝛ de ꝑuil. q̄ loquunt̄ vbi iudex absq; cāe cognitōe penā infert sine ꝑfinitōe tpis q̄ pena tñ sue admīstra tōis tpe durare intelligit. sec⁹ vbi cū cāe cognitōe. ité sec⁹ ĩ indul gētijs q̄ sunt extendēde. ff. de ꝓsti. ꝑn. c. vl. nunqd dispēsare pōt. Rñ. sic. ĵ. de trās. ex parte. alij aūt legati q nō sunt cardi. pñt ab soluē excōicatos ꝺm tenoꝛē decre. ĵ. e. excōicatis.

Licet tamen. ad nr̄e. ẖ multū delingt. ij. q. j. nomē. ꝛ. iij. q. vj.. mltū. ij. q. iij. deniq;. C. de reli. l. ij. ar. ꝯ. j. de appel. ꝓstitut⁹ so. ibi. (malitiose). ff. nau. cau. sta. lz. §. ij.

Dilectus fi. R. in ꝓcessiōe. ex pñtatōe. n. pa troni nō querit plenū ius sicut ex ꝓcessiōe epi si discoꝛdātib⁹ ꝓmonis post. iiij. mēses ꝓferat. ĵ. de iurepa. qñ in qbusdā. ꝛ. c. qꝛ ppt. vl meli⁹ pl⁹ ẖz ĩ cō cessiōe plat⁹ q̄z in pñtatōe patron⁹ supple i ecclesijs vbi hz collationē: qꝛ ex collatōe oīa ꝓsequit institut⁹. sz ex pñtatōe nō sequit ius in re. lz ꝓsequaf ad rē petendā ꝛ psonalē actionē ꝯ epm. ĵ. de iurepa. cū aūt. ꝛ. c. pastoraf. ꝛ. c. cū dilec.

Quit ille. q̄ nihil ignoꝛat. ꝛ. j. (pmulgatū.) egressus ꝑuinciā nō pōt absoluē

ab excõmunicatione quã tulit exñs in ea.ff.de of.p̃si.l.iij. sed de legati ab eo p̃nt absoluere post egressum ei⁹ ⁊ ligare ⁊ de causis cognoscere si ceperũt uti iurisditõe anteq̃z egrederent: q̃z ꝓpetua uerit iurisditionẽ suã.ar.s̃.de offi.del.lz.j.c.c.vl.⁊ ab his appel labit ad papã vel successo⁹ legati sed anteq̃z ingrediat ꝑuinciã nõ põt exercẽ ꝓtẽtiosam iurisditionẽ.ff.de of.ꝓcõsul. obseruare cãm aũt quã inchoauit legat⁹ nõ pficiet post suũ egressum ſz ali⁹ legat⁹ q̃ succedet ei vel dñs papa q̃ intelligit ei succedẽ exq̃ aliũ nõ dat.ff.de iudi.mortuo.C.ō iudi.ꝑperandũ.§.sin aũt i metu. ff.ō iudi.mortuo.hinc ẽ q̃ infra annũ nõ exequit sniaz suã nec ꝓ s̃.ō of.del.q̃rẽti.q̃ loquit.i delegato legat⁹ aũt ẽ ordinari⁹.alij di cũt sed nõ plz idẽ in delegato ⁊ legato.ar.j.de of.or.pastoral.§.j est ergo vex fm eos id qõ dic̃ decre.querẽti q̃ etiã post snĩam re tinet iurisditionẽ.j.annũ legat⁹ ⁊ del.h aũt postq̃z exit ꝑuinciaz sibi deputatã vel delegãtis nullã iurisditionẽ hz. Quid si exierit ꝑuinciã nõ aio deserẽdi delegatõez ſz item reuersur⁹ nũ qd potit ex ꝑuinciã excõicare.vã q̃ nõ: q̃z excõicatio regrit cognitionẽ cãe ij.q.j.nẽo.ſz ō cã nõ põt cognoscẽ nisi sedẽ do ꝑ tribunali.ij.q.iij abolitio.sed h in aliã ꝑuinciã facere nõ põt.ix.q.ij.epm.⁊ in pl̃i bus.c.ciusdẽ.idẽ vo fatemur nisi hẽat licentiã epi dioc̃.vt in eis dẽ.c.dz.credere tñ q̃ posset absoluẽ vbi suũ errorẽ recognoscit si ne cãe cognitõe ꝓpt̃ periculũ excõicatõis.ar.j.de sen.ex.sacro.cir ca fi.s̃.e.c.ij.delegare aũt cãs põt ex ꝑuinciã cũ nõ eã deduerit: q̃z h nõ exigit cãe cognitionẽ.ff.ō of.ꝓcon.aliq̃n.⁊ h olim tñ q̃n ne cessariã morã faciebat ex ꝑuinciã hodie aũt deleg.põt si p̃ solã vo luntatẽ morã trahat auc̃.de coll.§.anteq̃z v.in ꝑuincia credimus etiã q̃ possit dare ꝓbẽdas ex ꝑuinciã.ar.j.de appel.q̃ fronte.et hẽs hẽ exꝑssum q̃ si q̃s ẽ legat⁹ in pl̃ib⁹ ꝑuincijs facta vni⁹ ꝑuin cie põt in alia exercẽ.s.ō postu.ad h in fi.

Olentes. ⁊ j.(q̃diu).C.de cur.furi.cũ alijs

Excõmunicatis. platere.lat⁹ prin cipis siue pape sũt cardi.ff.ad.l.iul.ma.si q̃s cũ ⁊ bi.s.cardinales ex ꝑ uinciã hoĩes alteri⁹ ꝑuincie absoluere p̃nt.(aliũde.)q̃ a ꝓrio sen su suus ꝓuincialib⁹ p̃nt mun⁹ absolutõis impẽdere legati q̃ nõ sunt de latẽ ⁊ q̃ non sibi vẽdicãt ex ꝑuil.legationẽ si aũt ex ꝑriui legio sibi vẽdicarẽt nec ẽt ꝑuinciales absoluẽ p̃nt vt hic sequitur

Demini dubiũ esse volu, mus statuta.⁊ ita hẽs q̃ legat⁹ põt odẽ leges gnãles non tñ ꝓrias legib⁹ ⁊ ꝓstitutionib⁹ gnãlib⁹. C.ō of. ꝓe.alle.l.forma.⁊ credo q̃ in ꝓdẽdo talia statuta dz regrere ꝓsi liũ ꝑlatoꝝ ꝓuincie.ix.q.iij.p totũ.⁊ maxie i.c.j.iij.iiij.⁊.v.⁊ ali q̃n regrere dz ꝑpt̃m.de ꝓse.di.iij.c.j.ſz credo q̃ etiã eis irregsitis teneãt statuta q̃ facit legat⁹ de his q̃ ptinẽt ad iurisditionẽ suam ar.ꝑalle.l.formã.sed de alijs secus.

De officio ordinarij. Rubrica.

Sernitiosam. ⁊ j.(inquirerez.)sa ma ꝑcedẽte.j.ō si. lz.⁊ cũ generalr loquit̃ h decre. credimus q̃ h possit tam in clericis q̃z in laicis.j.ō iudi.nouit. vbi de hac mã no.dũ tñ sint spũalia.vel alias ptineãt ad suã iu risditionẽ ea de quib⁹ in grit.(auxiliũ).i.secularẽ ptãtem ad ꝑiu dicandũ pla⁹ aũt ecclĩastic⁹ eodẽ mõ teneãt mãdare snĩaz exe cutõi iudi.secular̃.ar.xcvj.di.cũ ad vex.sed in h ẽ diuersitas: q̃z ꝑlat⁹ exeq nõ cogit̃ ꝑ suũ ꝑlatũ.ar.j.e.ad re.itẽ h ẽ diuersuz: quia nunq̃z ad petitionẽ scl̃ar̃ excõicabit nisi canonica monitõe ꝓe missa quã hẽs.j.de sen.ex.sacro.⁊ si volucrit excõicat⁹ ⁊ põt ali qd ꝓ snĩam dicẽ audiet.ij.q.j.nẽo nobis.vi q̃ quantũ ad h vlti mũ nulla sit differẽtia: q̃z nec iudex eccl̃iastic⁹ ferret snĩam ex.in ꝓscript̃ iudicib⁹ scl̃arib⁹ nec iudex scl̃aris snĩam ꝓscriptõis fie ret in excõicatos ab eccl̃ia ſz iudex eccl̃iastic⁹ i ſua terra ꝓscriptos iuō.scl̃aris vitabit.⁊ etiã in ꝑdicatõe ꝑplo vitãdos suadebit.et h multofort⁹ faciet scl̃aris de excõicat̃ ab eccl̃ia.itẽ ꝓ ꝓscriptos põt ferri snĩa excõicatõis si habitẽt in terra ꝓ snĩam iudic̃.põt tñ dici q̃ scl̃aris iudex ꝓpellet oẽs subditos vitare excõicatos et ꝑlat⁹ eccl̃ie excõicabit subditos scl̃aris ptãt̃ si mõiti ei nõ obedi ãt.ar.xcvj.di.cũ ad.itẽ si nosceret rex rẽ in quã agi suũ auxiliũ de negaret.xj.q.iij.q̃ resistit.ꝓ.s̃.ō of.del.pastoral.§.pe.sed si log̃ alr q̃ subditi debẽt exeq snĩas suoꝝ maioꝝ.etiã iniustas.h aũt lo quit̃ de scl̃arib⁹ ptãtibus q̃ nõ sunt subdite imo pares.xcvj.dist. duo cũ ad vzum.itẽ etiã in alijs epis si vn⁹ epus ferret snĩam ali⁹ nõ exequaf̃ si scit eã iniustã: q̃z in bono tñ debẽt suũ auxiliũ ꝑpen dere.x.di.c.pe.⁊vl.⁊ intellr h q̃n sine iudicio petit aliquẽ ledi ꝑ re gẽ ⁊ iniuste.nã si i iudicio ꝓdẽnatũ petat castigari ꝑ regẽ facere dz h.⁊ ẽ excõicãdus nisi faciat.xxiij.q.v.administratores nec est ei⁹ ingrere an sit iusta snĩa necne.⁊ ꝑ oĩa idẽ dicã in rege qõ i ſ̃ ditis.de h no.s̃.de of.del.pastoral.§.vl.⁊.c.cũ i iure.vl̃ dic nõ ad ꝑiudicandũ.i.nõ ꝓpt̃ h fit ꝑiudiciũ scl̃arib⁹ ptãtibus q̃n ipi etiã inde possint facẽ iusticiã. vl̃is est sensus: q̃z ꝑ h auxiliũ qõ ipedit ꝑlat̃ nõ debẽt sibi aliq̃d iurisditõis vẽdicare scl̃ares ptãtes nisi ad libitũ epi.itẽ no.q̃ si q̃s cleric⁹ vl̃ laic⁹ ꝓfitef̃ se subiectũ ingrẽ ti ⁊ snĩe nõ pareat ingrẽt̃ nec corã supioze appel.supplicatõnis ꝓsequit̃ eccl̃iastic⁹ iudex suã cẽsurã exercebit.xcvj.di.cũ ad.si vo talis sit q̃ nõ hẽat supiorẽ vt tẽplarij ⁊ hospitalarij ⁊ alij exẽpti nõ valeat qõ fit a ꝑlat̃ ꝓ eos ſz tñ dicim⁹ q̃ rex vl̃ impator sp post monitionẽ canonicã excõicabit ꝑ notorijs excessibus nisi pareat lxj.di.valẽti.nisi esset nimis seuer⁹ vl̃ iniuriosus.tũc eni papa vi cari⁹ summi regis cognoscet etiã de nõ notorijs ⁊ inqret si sit infa mia vl̃ si accusaf̃.insti.ō his q̃ sũt sui vl̃ alie.iuris.§.vl.

Si sacerdos. sciat indeterminate.no.q̃ lz i genere qõ nõ licet in spẽ viij.q.j.q̃ aũt.ff.de q̃ni.l.j.§.q̃ q̃nem.s̃.de of.delc. q̃n abbas.ff.de pe.l.minoris.ar.ꝓ.xxiij.di.q̃n.ff.si qs cau.sed ⁊ si.§.quesitũ.j.de ap.inf cetera.sol.q̃ licet in genere licet in specie ⁊ econuerso nisi ꝑlitas vl̃ generalitas occasionem mali ꝓbeat.ar.C.q̃ res pig.ob.l.j.§.j.⁊ de h no.j.de sen.ex.rõa. §.caueãt.(iusticiã.)nõ de aliq̃ ꝑsona spãli sz vt cõicetur in genere q̃cunq̃z fecit nisi emẽdauerit.⁊ ita hẽs h q̃ de iure ẽ gnãlis excõi catio.v.q.j.quidã.(rẽouere.vij.q.ij.c.ij.⁊.iiij.(admonere.)in se creto.j.de sen.ex.cũ nõ ab hoĩe.(christus).j.q.j.christus.de cõ.di. ij.non ꝓhibeãt.

Im ab ecclesia. ꝑlat̃.illos aũt ꝑ latos vl̃ rectores dicim⁹ ordinariã iurisdi.hẽe q̃ eligunt in ꝑlatos ab vniuersitate ⁊ ꝓfirmationẽ recipiũt sup̃ioris auc̃.de defen.ci.§.i teri⁹.j.⁊.§.si eodẽ.itẽ q̃ eligunt ab his q̃ sunt alicui⁹ ꝓfessionis vel negociatõis i rectores ordinariã iurisditionẽ hñt in tñ q̃ hi q̃ de ipa negõne vel ꝓfessione sunt nõ p̃nt exẽ eoꝝ iurisditionẽ de clingre.C.ō iurisdi.om.iudi.l.vl.vbi dicitur q̃ tã de publicis cau sis societatis q̃z etiam ꝓuatis quas habent occasione societa tis socij int se cogitẽt rñdere sub eis si ibi ꝓueniant.sz nec socij nec alij cogunt eos sub illis ꝓuenire ⁊ hũc intellectũ illi⁹.l.approbat ꝓsuetudo.vt.e.l.dic̃ ⁊ sub alijs iuō.ordinarijs ꝓueniri põt ⁊ nõ ob stãte fori exceptõe.rñdere cogit̃ singlos aũt ꝓsensus: puta vnius duoꝝ triũ vel etiã multoꝝ dũmõ non nõ faciãt vniuersitatẽ ciui tatis castri burge vel ville vel collegij alicui⁹ ecclie vel gr̃a pro fessionis vel negõnis nõ dat iurisditionẽ ordinariã. C.ō iurisdi. om.iu. ꝑuatoꝝ.⁊ intellige de illa vniuersitate q̃ ꝓstituta ẽ ꝑ supio res sic q̃ sit vniuersitas.nã si tot hoĩes essent sil̃ collecti q̃ sũt ro me ⁊ nõ haberẽt tacitũ vl̃ exꝑssum ꝓsensum a supioze q̃ esset vni uersitas nõ possent sibi iudicẽ facere nisi haberẽt alia iura ⁊ ꝑ uil̃.vniuersitat̃.ar.ff.de colle.illi.l.ij.sed credim⁹ sufficẽ si ille cu ius hoĩes sunt sic ꝓgregati ꝓstituat locũ vbi hĩtat esse ciuitatẽ vel castrũ burgũ vl̃ villam.alij aũt dicũt q̃ nulli hoĩes q̃tũcũq̃z sint liberi nõ tñ p̃nt ꝓstituẽ vniuersitatẽ burgi vel ville sine ꝓsensu ta cito vl̃ exꝑsso ei⁹ q̃ ius dic̃ in illa tra.in ꝑfessiõib⁹ aũt ⁊ negocia tionib⁹ sufficẽ vl̃ q̃ magri vl̃ scholares sint grãmatice dial̃.phy si ce ⁊ sic de alijs negõib⁹ q̃ sint pistoꝝ vel cerdones ⁊ sic de alijs hi.n. nullo ꝑuilegio indigẽt. vl̃ ꝓsensu supioris vt sũt collegia ap probata a lege.ff.q̃ cu. vni.l.j.⁊ hi oĩes vl̃ maioꝝ ps si volũt p̃nt ꝓstituẽ iudi.sibi ⁊ alia vniuersitat̃ iura exercẽ.⁊ cũ sit vniuersi tas q̃ fit a maiori pte ratũ est.ff.de decẽ.q̃ maioꝝ.j.ō his que fi.a ma.p.ca.c.vl.⁊ cũ sit tñ vna vniuersitas oĩum eoꝝ q̃ sũt eiusdẽ ꝓfessionis vl̃ negõnis q̃ morant in eodẽ castro vel ciuitate nõ vi q̃ possint se diuidẽ vt faciãt ꝑtes vniuersitates.vel etiã q̃ ho mines eius ꝑfessionis vl̃ negõnis q̃ sunt ō diuersis ciuitatib⁹ p̃nt ꝓuenire vt vnam faciant vniuersitate: posset tñ dici q̃ oĩs illi q̃ subsunt vni⁹ defensiõi ciuitat̃ etiam si morant ꝑ mancipia p̃nt ꝓuenire i vniuersitatẽ vl̃ ꝑtes fm q̃ hñt plures municipales ma gistrat⁹ fm q̃ eis meli⁹ plz ⁊ optet q̃ ad h q̃ facẽ possint sint ad min⁹ tres.vt no.s̃.de elec.c.j.põt tñ dici ⁊ forte nõ male q̃ nõ at tendit̃ in collegijs istis pistoꝝ vl̃ cerdonũ ⁊ hmõi faciẽdis q̃ sint de vna prouincia vel diuersis vel q̃ oĩs de vna ciuitate sint i vno collegio vel pluribus sed tñ hic attenditur q̃ tres sunt stel plu res qui conueniant vt vniuersitatem faciant pro iusticia cuiq̃z conseruanda.item hocipso q̃ ꝓnceps' exꝑsse vel tacite ꝓsentit ex certa tñ scia nõ errans non i iure nec i facto q̃ aliq̃ faciant vt col legiũ.s.q̃z scribit vt vniuersitati ex certa scia.vl̃ q̃z sin dicũ coꝝ ad mittit ius vniuersitat̃ conseq̃ vi. q̃ dixim⁹ de vniuersitate negotiatiõis ⁊ ꝓfessionis.idẽ intelligo de vniuersitate collegij alicui⁹

ecclie vel monasterij. j. e. quáto. & a sñi de collegio ꝓoratus. s. de sta. mo. c. ij. ar. j. de ma. & obe. cũ in ecclesia. & ad h vt habeat iurisditione ī clericos & ordinariá prelat⁹ ī predict⁹ loc⁹ vl ecclesijs elect⁹ optet q; & vniuersitas q̃ elegit sit clericoꝝ & religiosoꝝ vl alis idẽ prelat⁹ iurisditionẽ ab ecclesiastico ꝑlato recipiat. et qz elect⁹ sit cleric⁹ vel religiosus cũ alr nõ dare nec recipe pñt spũa lẽ iurisditionẽ. s. excõicẽdi interdicẽdi & ꝓsimilũ. j. de iudi. c. ij. ŏ arbi. ꝓtingit. itẽ optet q; nõ sit mulier. j. de ma. & obe. dilecta. itez ad h vt hẽat ordinariã iurisditionẽ elect⁹ ab vniuersitate optet vt eligaf in prelatũ. ná si eligeref ad aliquã dignitatẽ in ecclesia puta ꝑmiceriatũ archiꝑresbyteratũ maioris ecclesie vel custodiam nõ hz ordinariã iurisditionẽ. s. de of. ar. ꝑmicer. & custodis nisi ꝓsuetudo ei⁹ tribuat iurisditionẽ. qõ põt. C. de emáci. l. iij. §. vl. & de excel. pla. c. ij. vel dic q; hi etiã hñt iurisditionẽ ordinariaz ex electõe in eo mysterio cui ꝑponunf. ar. ꝑdictaꝝ decre. dat etiã ordinariã iurisdi. vel papa vel impator: puta si alicui dat dignitatẽ: puta legationẽ in ꝓuincia vel ꝑfectura vel archiẽ. vel hmõi. ꝑpe aũt ꝑnce ps dat iurisditionẽ qñ ꝓcedit iurisdi. in oĩb⁹ causis ꝙs moueri ꝓtingit in aliq̃ villa vel castro. idẽ & de papa. ff. ŏ off. ꝑsi. vz. l. j. §. cũ vrbẽ. in auc̃. de ꝓsulib⁹. §. vl. ff. de iurisdi. om. iu. & qz lex etiã tribuit iurisditionẽ ordi. ff. de of. ei⁹ cui má. l. j. j. rñ. rex etiam dicitur dare iurisditionem ordinariaz hocĩpo q; vocat alios ordinarios. C. de offi. rec prouin. qui ordi. C. ŏ mo. mulc. a canone autem habent episcopi ordinariaz iurisditionem. xvj. q. ij. c. j. & & q. vij. omnes. xxv. di. plectj. & archiẽ. hñt iurisditionẽ a canone etiã si nõ eligant in ꝑlatos ab vniuersitate & etiam sñi ꝓfirmatõe. s. de off. ar. c. j. & c. ad h. de h plene no. s. e. q̃sto et dñs ī vasallos & pares sup dñm & vasallũ a ꝓstõne federici. j. ŏ foꝛpe. ex trãsmissa. c. vez. j. de sta. mo. in singulis. j. de ap. cũ spe cial. meli⁹ credo q; hñt iurisditionẽ archiẽ. & alij ꝑlati q; sic eligũtur ab epis vel a lege qz cẽsenf vacari. sile de of. ord. c. j. & de of. archi. c. j. & lex dat iurisditionẽ vicarijs. vt no. s. de of. vica. c. penl. (sñia pñt enī plebani cognoscẽ de causis. & sunt iudices ordinarij. j. de iudi. c. ij. xv. q. iij. c. j. ar. in auc̃. de defen. ci. §. ij. C. de iurisdi. om. iu. l. vl. repete q̃ dixim⁹. s. de of. archi. cũ satj. & c. se. (rõnabiliter.) bñ dicit rõnabiliter. ná si irrõnabiliter nõ solũ nõ dz satisfacẽ excõicatus: imo excõicator dz satisfacẽ ei & insup puniri. j. de sen. ex. sacro. & iõ dicit q; epus nõ põt cognoscẽ de causis subditoꝝ ꝑtermissis inferioribus ꝑlatis. ar. j. de excel. pla. c. ad h. xviij. q. iij cognouim⁹. ij. q. vij. anterioꝝ. sz h ñ plz nisi hẽt h ꝓsuetudo pre scriptã. itẽ ꝑtermissis his prelatj dicim⁹ epm cognoscẽ de causis subditoꝝ prelatoꝝ: qz ordinari⁹ ẽ toti⁹ dioc. s. c. j. C. ŏ iurisdi. om. iu. l. fi. xj. q. j. de ꝑsona. ix. q. iij. c. j. & ij. auc̃. de defen. ciui. in prin. vbi dicit q; defensores ciuitatũ ꝑtermissis mgr̃atibus municip. põt cognoscẽ de cãis subditoꝝ suoꝝ. itẽ qz vicarij dicũtur epi ozz s. de of. archi. c. j. lxxx. di. nec debere. & h est: qz si epus absoluat nõ ꝑmissa satisfactõe sz male tz absolutio epi ꝑtñ male fecit & dz corripi: qz iurisditionẽ suã nõ ſuat subdit⁹ suis. j. de excel. ꝑla. c. ij. j. e. quáto. si aũt ꝓsuetudo hẽt q; archiꝑresbr ꝑmo cognoscẽt vl alius inferior prelat⁹ & nõ epus ꝓsuetudo ſuáda eẽt & nõ teneret qõ ab epo fieret. s. de of. archi. dil. (obſuari. no. supiores teneri exeq sñias subditoꝝ. C. de iudi. ꝑperandũ. §. si aũt re⁹. & forte ipsi minores ꝑlati exequũtur excõicãdo interdicẽdo. ar. s. de of. dele. ex lr̃is. qõ quidã nõ credũt lata. n. sñia functi sunt officio suo. s. e. in lr̃is. & ꝑ maiores iudices ẽ faciẽda executio. C. de arbi. cũ antea. j. rñ. ff. de re iudi. a diuo. in ꝑn. nec ob. h decre. alleg. q̃ introducit ad defẽsionẽ iurisditõis & nõ executõez ꝓcedit. sz meli⁹ plz qõ dictũ ẽ. q̃libet siue miores ordinarios siue delegatos a ꝓncipe si ue a quocũq; alio siue etiã subdelegatos posse exeq suas sñias ꝑ iurisditõem quã hñt. s. excõicatõem vel interdictũ vl silia ſm q; lex exꝑsse dicit. C. de iudi. ꝑperandũ. §. si aũt re⁹. ar. s. de of. del. significasti. & c. ex lr̃is. si aũt aliq̃ sunt q̃ nõ pñt facẽ subdel. vel ét miores iudices sicut in corꝑalẽ possel. mittẽ. ff. ad mu. ea q̃. ff de iurisdi. om. iudi. iubere. nõ pñt etiã maiores iudices. s. eẽ fines sue iurisditõis mãdare sñias executõi & in his nõ ipsi q; iudicaue rũt sz alij exequenf. & sic loquit. l. ff. de re iudi. a diuo.

Quamnos. plerumq; minus. & tunc possent si vellẽt aliũ eligẽ. auc̃. de sanc. epi. §. si qs ora toriũ. j. de iurepa. cã. & c. cũ ꝑpter. sz h dimittebat ꝑpter scandalũ vl dic q; sz ꝓnos laic⁹ põtet min⁹ idoneũ nõ tñ trãsferf ptãs ꝑ uidẽdi ad epm. nec h decre. preal. dicũt. sed si nõ eligit infra tem pus autẽticũ qõ h exꝑsse dic nõ ꝓiudicat ī foro ecclesiastico. vel dic q; ꝓnos q elegerat dicebat se bonũ elegisse & ideo dũ super h questio erat nõ poterat prelat⁹ de ꝑsona ꝑpetua ordinare ecclesiam sed de economo tñ. (radix.) qz ꝑlati ad se dicebãt ius patrõa. ptinere & laici ecõuerso. alij ītelligũt de alia dissensiõe. ná ꝑpter qs libet scandalũ dz ꝑponẽ prelat⁹ ordinationẽ eccle. ar. j. de iurepa. c. iij. (ecclesiastica.) nã si laicus ẽ patron⁹ nõ hz ipe laic⁹ se ītromittere de reb⁹ ecclie nisi q̃ ad defensionẽ. x. q. j. c. j. ij. iij. & v. xvij. q. vij. decernim⁹. idẽ multo fortiꝰ vbi null⁹ ẽ patronus. sz epus eccl̃a tali vacãte hz custodiã ꝑ ea aget. ar. xvj. q. vij. oĩs ecclesie. x. q. j. c. j. & ij. j. de suc. ab intesta. cũ dilect⁹. vbi aũt ecclesiastica ꝑsona ẽ ꝑson⁹ cũ ibi debeat de tꝑalib⁹ rñderi. xiij. q. ij. c. ij. j. de capel. mo. c. j. ergo ea vacãte dz cap'm hẽ custodiã de ea nõ epus. ar. j. de ap. bo. me. res aũt epalis ecclesie mortuo epo gubernabit econom⁹. lxxv. di. qñquidem. vel q; meli⁹ ẽ economus et clerici tꝑalis eccle. xij. q. ij. charitatẽ. & si nõ hz economũ soli canonici. & si nõ hz canonicos archiepus. xij. q. ij. nõ lz alicui. & q. v. sicubi. C. ŏ admi. tu. l. lex q̃. de cã. s. qz ꝓtroversia sup iure patro. ī ter vos & eos vtil. vñ eẽt indignũ q; nulla ps ī preiudiciũ alteri us iuris litigiosa aliqd ꝑpetuo ferret vel inouaret. xj. q. j. qz res. j. vt lit. pen. p totũ. idẽ est si sup alijs graub⁹ discordia eẽt inf patronũ & prelatũ graue esset q; prelat⁹ in sua ecclesia restitueret p sonã ꝑpetuã q̃ sibi vel male vel nullo mõ ŏ suis iurib⁹ rñdet (econom⁹. lxxv. di. qñ. (ꝑsonis. xij. q. ij. h ius charitatẽ.

Ex parte tua. & j. (excessib⁹). q̃re nõ tenz absolutio ex falsa cã sẽ excõicatio. xj. q. iij. c. j. Si epus. Rñ. h q absoluit ñ exꝑssa vel adiecta vã cã excõicatõis nõ intẽdit absoluẽ a vã excõicatiõe sed ille q excõicabit ex falsa cã. i. eũ q̃ nõ deliqt excõicare intendebat. itẽ qz interpretandũ est in tutiorẽ ptẽ. j. de spõ. iuuenis. item ne rumpaf neru⁹ ecclesiastice disciplineꝝ. xxij. q. v. excõicatoꝝ. alij idẽ dicũt in vtroq; ná si nõ intẽderet absoluere ex illa cã ex q̃ excõicat⁹ ẽ nequaq̃ absoluef. & si nõ excõicaret aliquẽ ex falsa causa. puta ꝑpter hõicidiũ qõ nõ ꝑpetrasset nõ eẽt excõicat⁹. ar. C. si ex fal. in. p totũ. ff. de vb. sig. paul. C. de ꝑmi. & si ꝑses. j. ŏ pur. vulga. significantib⁹. h aũt ita ẽ vez si dicat excõico te ꝑpter tale homicidiũ qõ nõ feciſti. nec ẽ tũc necessaria absolutio. alij dicũt q; necessaria ẽ absolutio & tenet excõicatio q̃ ad eccl̃iam militantẽ. ar. j. de resti. spo. ex lr̃is. j. de vb. sig. ingressiõni. ne neru⁹ eccle. disrũpaf. s. ŏ ꝓsue. cũ int vos. xxiij. q. v. excõicatoꝝ. illõ aũt nõ est dubiũ q; lz iniusta cã sit excõicatõis: puta qz comederit vl si tz tñ x. q. iij. c. j. ff. ex q. cau. ma. l. j. §. eodẽ. (redire.) ꝑpt h apparet rñsio facte qõnis. an. s. q; nõ tenet absolutio. (purgatõe.) no. epus ad purgationẽ sibi suspectos cogit. ij. q. v. oĩb⁹. & h fateor qñ ingẽs ꝑsumptio ẽ ꝓ eos. alias nõ purgabũt se nisi infamati vbi infamati sunt. tũc apud bonos & graues. j. de pur. cano. cũ in iuuẽtute. & dic vt no. j. de accu. cũ oporteat.

Significauit nobis. t. f. ŏ parroch. Quero vtrũ isti prochiani sint excõicati ꝑ ptũacia qõ nõ vz cũ lr̃a dicat an ꝑ ptumacia an ꝑ delicto qõ sic̃r nõ vz: qz aut fecit ordine iudiciario. scilicz actor ꝑsequẽte accusationẽ vel ordinario ꝓcedẽte in modũ inq sitõis. & tũc añq̃ excõicaref necessaria fuit illa sñia sup diuortio & tũc si nõ fuit appellatũ sz incorrigibilis fuit q; nõ pareat sentẽtie iuste excõicaf. ij. q. j. nẽo. xj. q. iij. nẽo. nec valẽt tũc lr̃e ĝos impetrat. itẽ si nõ fuit appellatũ a sñia diuortij trãsit ī rẽ iudi. sup q̃ nõ põt hẽ lr̃as si dixerit vitatẽ & ea nõ dicta nec iudex dz absoluere nec ordinari⁹ tardabit exetutionẽ. s. de of. del. pastoral. §. ꝑterea si aũt fuit appellatũ a sñia diuortij qũo iudex a q̃ appellatũ est põt se intromittẽ. C. de ap. ex illo. nec etiã tũc iudex appel. absoluet: imo cognoscet de appellatõe si sit iusta necne vt si appareat ŏ sen. ex. vtz teneat necne. s. de of. del. cũ ꝓtigat. ꝑterea appellãtes certũ tꝑs hñt ad ꝑsequendã appel. C. de tẽp. ap. auc̃. ei q. & j. id tẽpus pñt ꝑseq vl etiã tacẽ. vt ī ꝓdicta auc̃. ei q. si aũt notoriũ esset crimẽ nõ erat appel. deferendũ nec executio vl excõicatio denunciatio retractãda. j. de ap. ꝓsuluit. itẽ si iuste fuit excõicat⁹ qũo nõ remittunf parochiañ. añ ad ordinariũ q̃ tulit sñiam. & qz iuste excõicauit. & cũ h dicaf q; dele. peccabat: qz testes nõ decipiebat. itẽ post diffi. sñiam vel q; min⁹ ẽ post publicationẽ testiũ testes recipi iubenf. ꝯ auc̃. de testi. §. qz ꝙ. ar. j. de fi. instru. cũ to. rñ. hãc decre. hẽ locũ vbi qs ẽ excõicat⁹ a ꝑlato ingrẽte ꝑ manifesto cõtubernio cũ nollet mãdato ipsi⁹ obedire sup tali ꝓtubernio diuidẽdo & tũc excõicatus appellãs & ad supiorẽ accedens lr̃as ipetrauit ad eundẽ excõicatorẽ sub hac forma falso suggerẽs q; cũ ordine nõ ſuato & nulla cl'pa vl cã ꝯ eũ ꝓbata eũ excõicauit q; eum infra certũ dié absoluat aliogn h faciat ŏle. & audiat si qd remãserit qõnis. & tũc qz ꝑlat⁹ nõ absoluit delegati absoluũt. sz p⁹ absolutionẽ nõ ꝓcedebat ī cognitõe illa. s. an eẽt licita copla necne cũ tñ excõicator pat⁹ eẽt sup h inducẽ testes sz nõ erat q; eos cogẽt vl recipet. & iõ ꝓuisum ẽ q; excõicator eũ in excõicatione reducat nec ob. qõ dz q; ordinari⁹ nõ dz retardare denũciationẽ excõicationis exq̃ manifestũ ẽ crimẽ: imo dicim⁹ q; dz retardare exq̃ ab

solut⁹ ē.q: delega.hñt iurisditionē lz potuerit eligi per excep.vt no.s.de rescrip.cetex.itē nō debuit ꝓcedē in executōe sñie exquo lre appel. impetrate fuerūt:vt no.s.de offi.del.pastoral.§. pterea.itē hec decre.locū hz vbi fuit excōicat⁹ post sñiam nec fuit appel.nec ob.q trāsijt in rē iudi.t iō decetero nō ē querēdū nec testes ꝓducēdi cū si sñia ꝯria ꝓme ferat nō tz.ij.q.j.§.diffinitiua. q: h nō hz locū in mrimonio vl sñia diuortij de re.iu.tenor ꝓsanguiñ.vbi aūt ē appellatū nō vī h decre.locū hīe cā.n.appellationis dz currē suo marte.j.de appel.sepē oblate.t tpib⁹ certis:q: si appellatū eēt nō foret necesse eū reducē in sñia excōicatōis nec testes ꝓducē sup ꝑncipali q: lapso tpe ꝑfixo a appellatōi ꝓsequendo trāsiret in rē iudi.lz certe si qs diligēter inspiciat etiā tunc qñ appellatū ē ꝑt hīe locū q excōicat⁹ dicēt q nō currit sibi tps ap. cū mora ꝓpt iudicē t nō ꝓpter ipz ꝓtingēt.vt no.j.de appel. exrōe.posset enim dicē eē spāle in cā mrimonij vbi nō currit tpus appel.vel forte t ipm tps appel.q tam longū ē sustinē vel expectare eis ꝓmorātib⁹ in illicita copula nō ratū est cū mora sit periculosa.j.de appel.oblate.t iō illud ꝑbreuiare pōt.lz nō hz locū nisi ꝓstet ꝓiorē sñiam fuisse iniustā vel nullā cū nō eēt iniusta vel nullā sñia reducēdū.lz si nō ꝓstat hz locū.intelligim⁹ hāc decre. hīe locū si ꝓcessit eps ingrēdo t nō hz locū si inuenerit accusator.nā tūc ꝓcedet iudex ōleg.q absoluet ptes ꝓut volet t si grauauerit ptē vel min⁹ ꝓtelet appel.t intelligim⁹ h non solū si sit excōicat⁹ ꝑ illicito ꝓcubinatu.lz idē ꝑ q̄cunq; alio crimīe notorio.itē pōt dici hāc decre.hīe locū qñcūq; appellat etiā añ sñiaz vel ex ꝓtumacia.nā h vī intētio fuisse decre.q vbicūq; agitur de crimīe si altera ptiū malitiose ꝓtrahit q̄ min⁹ in ingsitōe ꝓceda tur siue ꝑm⁹ iudex ꝓcesserit ad excōicationē siue nō ꝑm⁹ iudex pōt ꝓcedē ad excōicationē appel.vel alr ingsitionē deferētj.t ē inductū in odiū pseuerātiū in crimīe:nec per h turbat iurisditio dele.īmo ꝙ h iuuat q: citi⁹ ꝓcedet in cā.(remotiores)idē si ad ꝓpinq̄s.lz de remotioribus magis credit q ignorēt . idē credim⁹ t si nō impetrauit lras lz supior tm̄ absoluit lz male:q: remittere eum debeat ad excōmunicatorem.j.e.ad reprimendam.(ad locū).j.de testi.si qui te.C.de testi.si quando.ff.de testi.l.nij.t vlti. (desideria.) qūo excōicatur hic litigator ꝑ clpa.iuō.rñ. q: ex ei⁹ culpa ꝑsumit cū ei⁹ crimē est notoriū vel nō ꝓsequit retractatio nē sñie a q̄ appellauit vt dictū ē.(ea).vel filia.ff.de le.alr nō pōt t iō.(in pstinā.)q: in ea cā sūt q: manēt in crimīe.

QUāto deuotio, religioso⁹.t.j.(i clau stro).xvj.q.j.si cupis placuit.ꝓcutias.j.ne cle.vel mo.sacerdotib⁹.(inueneris).j.de accu.euidētia.j.de si.de reglarib⁹.(ꝓpriū).xviij. q. ij. abbates.(plato⁹).i.abbatū.alij vo plati vbi epi nō hñt custodiaz neq; admīstratiōē pecunie monacho⁹.t iō in eo⁹ manib⁹ resignāda nō est.(arbitrij.)h ē vera lra extracta de registro.falsa lra est abbatis.(ꝓsiliū.)h iuste ꝓcipit papa exq̄.n.archieps diligens erat in ꝓsequēdo vagos monachos t abbas negligēs qō cōsiliū archiepi req̄rerēt ꝑ honore t vt fraus abbatj euitēt q de facili mōacho ꝓpriū dimittēt. t potes dicē q h ex spāli ꝓuidētia ꝓcessum fuit archiepo huic.(si plati).i.abbates q monachos. et maxīe vagos ꝓpescē debēt.vel expone plato⁹.i.abbates vel epi nā cū ambo sint negligētes t ābo hēant iurisditionē ambo monēdi sunt.(ꝓmotōe.)t sic vī cohertio monachi q ꝑmo loco pīcipat ad abbatē.j.de appel.reprehen.xviij.q.iij.corripiant.t per h etiā faciūt oīa.ar.q̄ innuūt q sit iudex ordi.de q̄ no.s.e.cū ab.t ō of.archi.t dixit.h.solū epm posse corripe in figura iudicij abbatē nō sz regulā claustralē.ar.xij.q.j.de ꝑsona.C.de pa.po.l.iij. alij dicūt q si recepit abbas man⁹ ipo.i.bñdictionē possit monachū cohercē sīc glubet plat⁹ collegiate ecclie.si vo nō recipit manus impo.sz ē mīster tm̄ vbi olim erat nō possz cohercē.ar.xciij. di.absurdū.xc.di.h tm̄.s.de eta.tuā.l.di.accedēs.t ad h bñ facit lxix.di.c.j.vbi dic q pōt ꝓferre ordines si recepit man⁹ ipo. fm mo.p.t sine dicta ma.ipo.nō bñdic monach⁹ nec portabit baculū pastora.alij dicūt i miorib⁹ delict corripiet ipm abbas vel ꝓr in maiorib⁹ eps tm̄.ar.xc.di.si qs monach⁹.j.de sta.mo.ea q̄. h aūt bñ credim⁹ q abbas semp in his q̄ regule sūt emēdatis p̄cedet epm cū etiā in eis magj dēat obedire abbati q̄z epo.sz si aliter peccaret monach⁹ abbas ad reuocandū eū t puniendū intēdet fm regulā a supiori approbatā.t si fm eā fuerit eijciēd⁹ monach⁹ eijcit eū:q: exq̄ supior ꝓfirmauit regulā vī eis dedisse potestatē faciēdi ea q̄ in regula ꝓtinent:vt no.j.de trās.c.ij. t q̄sita a malo monacho abbas hēbit.sz si abbas p se h facere nō possit eps suū auxiliū imp̄dēt abbati.xviij.q.iij.abbates.si aūt i iudicio accusaret sb epo dz fieri:q: mior epo cās crimīales non agit xviij.q.ij.mōasteria.cū aūt mōachi nō pōt ciuiliꝝ q̄erigī non hz locū qō an possint sb abbate q̄eri:īmo ēt silr super mutuo q̄ in schol⁹ ꝑbat vl sup alio ꝯctu q̄ licite fac nō q̄reret ipe sz eccliavl mōasteriū.t tñ sil iudex eē nō pōt t re⁹.si aūt clericos scl'ares sb se haberet.vel etiā mōachos sub se in alijs mōasterijs ab alio monasterio diuisis a suo mona.etiā si sit in alijs dioc.cās ciuiles illoꝝ hñ posset audire cū sit ordinarius eoꝝ t h si qs apud eu⁹ vlt querimoniā deponē.vt no.s.e.cū ab.etiā si nō habuit man⁹ impo.dūmodo quis eos sub abbate q̄enire velit sed nō cogit quis q̄enire eos sub abbate:īmo pōt conuenire eos sub epo t aliis ordinarijs nec possunt recipere de foro.s.q primo sint q̄eniendi sub abbate sicut diximus de illis rectoribus qui eligunt ab vniuersitatibus.s.e.cū ab.t h qō dicim⁹ in abbatib⁹ dicim⁹ i plebanis t in oībus alijs q nihil iurisditōis hñt nisi id qō hñt ex eo q ab vniuersitatibus eliguntur.sed pro magna parte hodie omēs dignitates instituunt t ꝓfirmant ab epis t q pōt interdicere t excōicare.s.e.cum ab.j.de ma.t obe.cū ॐ.nam ꝓfirmādo iurisditionē dare videt excōicandi ptātem.vnde meli⁹ dicit q iurisditionē excōicādi habz a ꝓfirmatore q̄z ab vniuersitate eligūt q: excōicatio ꝓprie ē mucro epālis.xxiij.q.iij.corrumpuntur xvj.q.ij.c.j.sed aliā hñt ab vniuersitate vel lege:q: ex electōe vniuersitatj nō hīet ptātē aliquā nisi iudicandi t forte iudicādi modicā mulctā.item hodie ex ꝓsuetudine plus iurisditionis habēt in diuersis partibus.(negligentē)hunc ordinē seruabit archieps quia primo monebit abbatem q reuocet monachos vagos suis ꝓprijs t si abbas negligens fuerit in eoꝝ reuocatōe t per se t per aliū facienda tunc archieps monebit monachos vagos super eodem.t si redierīt monachi vagi debent resignare sua ꝓpria in manibus abbatis q̄uertenda in vtilitatē monasterij ꝑm ꝓsiliū archiepi.si autē monachi ad ꝓsilium archiepi nollent hoc facere archiepiscopus compellet ad hoc per suspensionem officij t beneficij.

HDreprimēdam malicia pene degradatio t curie seculari tradi.j. ad cri.fal.c de fal.depositio in monasteriū.l.di.si eps.depositio. t detrusio in monasteriū.l.di.si eps depositio tm̄.l.di.si qs vidu az .suspēsio.ij.q.v.si mala.xxij.di.null⁹ ꝓter h.excōicatio.xvij. q.iiij.si quis sua.ꝓriuatio offi.t bñficij.perpetuo.lxxxj.di.si quis ammodo.ꝓriuatō officij aīs beneficij ad tempus.lxxxij.di.ꝑbri xxj.q.ij.placuit.ꝓriuatio bñficij tm̄ . vij.q.j.si qs de or. ꝓriuatio ꝑmissionis tm̄.xxxv.di.añ oīa.lv.di.null⁹.itē t alie pene. lxviij. di.sicut.xviij.di.placuit.(alijs.)ij.q.vj.quiescit.(sb ditis.)no.q vicini epi sunt cogēdi seruare sñias epoꝝ.ar.xc.di.c.pe.t vl.xj.q. iij.cure.s.e.cū ab.(suspēdat).j.de appel.pastoralis.nec lapsu decēnij trāsit i rē iudi.vñ etiā si post decēniū appellaretur superior absoluet eū sine cause cognitione.io.nō credo.j.de sen.ex.p tuas. (ꝙquestus.)ideo dicit ꝙquestus:q: per simplicē querimoniā.q.d etiā si appellat post sñiam nō tamē est petenda absolutio sic.scz prosequendo eam in modū appella.s.vt dicat excōicationē non tenere: q: a sententia excōicationis appellatū fuit. sed simpliciter petēda est absolutio ac si appellatū nō esset.tm̄ in hoc valet iusta appellatio etiā post excōicationē:q: si iusta cā assignata appellasset non eū remitteret absoluendum ad excōicato: nisi de gratia.j.de sen.ex.p tuas.h aūt ex necessitate t de iure dicit eū remittendum.item de iuris necessitate remittitur absoluend⁹ si manifeste iusta esset sñia excōicatōis.melius videt q siue appellauit post sñiam excō.siue nō.semp est mittendū ad excōicatorē.vt hic j.de sen.ex.p tuas.in fi.vbi videt loq de appellāte.t.j.ō sen.ex. sacro.§.j.vbi loqui videt de nō appellāte.t h idē aīs dicendū vī siue certū sit excōicationē iustā siue h ipm dubiū sit.sz si certū esset appellationē iustā nō eēt remittēdū si ē appellatū.j.ō ap.solliciti tudinē.idē ēt vī si ñ sit appellatū dūmō certū sit excōicationē iustā.t sic pōt loqui.j.de sen.ex.p tuas.ī fi.(suspendat.)quominus sit excōicatus:nā siue male excōicat⁹ sit siue bñ ꝓdest appellatio q̄z ad hoc q ea transferetur ad supiorem.sed credimus q necesse sit q iustā cām appellationis assignet alioquin nō cessabit procedere in causa excōicato: t partes post appellationē super principali ad nos remittuntur.j.de appel.vt debitus.cum partibus pñtibus.xv.q.iij.excōicatos.t h ēs h ar.q̄ presumendū ē ꝑ sñia iudicis.de h no.s.de elec.bone. me.mag.t no.q̄ h ō iusta excōicatōe cognoscet archieps:q: ē iudex epi excōicantis de q̄ h querimoniā deponebat excōicatus.Sed qd dices de alio iudice subdelegato an ipso q̄ com ꝓmissa est ei absolutio alicuius poterit ipse absolutus agere de iniusta excōicatione t videtur q nō nisi h ei sit ꝓmissum.sed nec excōicans poterit petere satisfactionē:q: excōicatus sibi ꝓtumaciter renuit obedire.ar.s. de offi. dele.prudentiā.in fi.h aūt.c.t.j.de sen.ex.sacro.vbi boꝝ cognitio concedi videtur absoluenti:loquunt in ordinarijs.sed certe h nō placet īmo dicimus q de iure ordinario archieps non debet cognoscere si epus vellet q̄enire excōicatum vt eius mandata

reciperet qđ hic dicit: qz subditũ suũ epc̃s coram arbitris nõ coram archiepo ꝙuenire dz. xj. q. j. si clericus. h ergo q archidi. hic facit est rõne ꝙnexitatis cãrum: qz hoc ipo q ad archiepm deuoluit ptãs absoluẽdi t p consequẽs oĩa q̃ ei ꝙnexa sunt faciẽda. cũ aũt quilibet excõicatus iuret parere mãdatis ecclie vel ipsi⁹ absoluẽtis t insup ipse absoluẽs cognoscẽ debebat an ipse debeat facẽ mãdata an remittere ad excõicatorẽ: t si ipse facere dz. debet cũ cãe cognitione facẽ vt h dicit. ergo ex p̃missis sequit q dz cognoscẽ de iniusta vel iusta excõicatiõe. t hoc ipm dicim⁹ in oĩbus deleg. qb⁹ simplr cõmittit q absoluãt illa enĩ clausula si quid ref. q. nõ ferk ad cognitionẽ iuste vel iniuste excõicationis: sz ad cognitionẽ cãe ꝑncipalis de qua deleg. nõ cognoscet nisi illa clausula vel silis fuerit apposita. (Reducere). j. de appella. qm̃ solicitudinẽ.

Quo simul. t. j. in canonib⁹). ix. q. iij. ꝙque stus vel diuersa sunt noia sz eadem dignitas. xcviij. di. c. j. t. c. ij. (Cõsuetudo) approbata t pscripta. s. de cõsue. c. vlti. t no. j. e. c. j. (Ecclesiam) priuilegiũ datũ ecclie est ppetuũ. xxv. q. j. c. j. t. ij. (Persona lia) cũ psona pereũt. ff. de censi. de etate. vij. q. j. petisti. item ar. q papa detrahere põt de iure alioꝝ. xvj. q. j. sup. ix. q. iij. nũc vero. tc̃. p priu. xxv. q. j. c. vlt. s. de vsu. pal. c. j. (Cora te.) no. hic sumit ar. a ꝙrio sensu: qz etiã si voluit parere coram ipsis epis ordinarijs nõ tñ ꝓpter h ar. iurisdictionez hz in eos vt audiat cãs eorũ: sz vt pstet auxiliũ ordinarijs ad cõpescendũ eos. (Lõpelli). ij. q. j. ꝓuenit. sed si spõte velit bñ possunt iurisdictionẽ ꝓrogare. vt no. s. de offi. delega. de causis. no. ptra. nisi adsit ꝙsensus epi. j de iudi. significauit. item no. ordinariũ agere si subditi grauenk. ad idẽ. s. de offi. archi. dilec. sed certe plus prosequek cãm suã. s. subtractionem iuris sui q̃z iniuriã subditorũ.

Quod sedes ap. t. j. cõmittit.) lxiij. di. ✦ cũ puinciales. xv. di. nõ dz. t. c. si quis. (Debet). s. de offi. deleg. pastoral. in prin. t. c. vlt. t h habes q epc̃s cõmittit ea q̃ sunt ordinis. s. de electio. trãsmissa. vij. q. j. põtifices. tc̃.

Postoralis offi. exceptis.) h dicũt q̃daz ✦ archiepm nõ esse iudi. ordinariũ totius puincie nos aũtẽ ꝙrium credim⁹. s. q hz archiepc̃s ordinariã iurisdictionẽ archiepalem nõ aũt ordinariã epalem nec simul occurrẽ de iure. nã in tota puincia hz pcuratiõez t visitationẽ. j. de pscrip. cũ ex offi. ad idẽ. vij. q. j. i apibus t nõ sequit est iudex totius puincie: ergo cuiuslibet qđ patet etiã in epo q licet sit iudex totius dioc̃. nõ tñ est exemptoꝝ q̃zuis dici possit q t cuiuslibet iudex est: qz in plurib⁹ casib⁹ hz iurisdictionẽ sup qualibet lz in oĩbus: qz nec etiã in sna ꝑpria dioc̃. hz iurisdictionẽ in oĩbus. ponam⁹ enĩ q aliqs sit ita bon⁹ q nihil cõmittit qđ iuris indigeat correctõe sup hoc i. qbus hz iurisdictionẽ sed ligatã. ar. xxij. di. de ꝙstanti. t sic epc̃s hz iurisdi. sz ligatã quousqz cõueniat ꝑs in casib⁹ exceptis. ar. s. de rescrip. pasto. §. qm̃. sz si tulerit sñiaz excõicationis nunqđ tenet. dixerũt quidã q sic. vt in aut. de defen. ciui. §. t ꝙsequenter. sz nos ꝓrium credim⁹. ar. iij. q. vj. pegrina. vj. q. iij. scitote. ix. q. iij. nullus. t eodẽ mõ tenet absolutio si absoluat excõicatos. secus tñ est dicendũ in epo q iurisdictionẽ nõ ligatã hz in tota dioc̃. vt no. s. e. cũ ab. (Alicui) suo ordinario plato. (Articulo). j. de sen. excõ. q de his. xxvij. q. iij. si qs suadẽte. (Succedat) t ita habes q si als transferank ad alias dignitates t scriptũ sit loco q succesꝛ ꝓcedet in cã de hoc no. s. de offi. dele. qm̃. t de rescrip. ei⁹ te. (Verus) no. aliquẽ fieri verũz possessorẽ etiã sine scõo decreto post an. vt no. vt lite. nõ pte. qm̃. §. vlt. in fi. t de eo qui mit. in pos. cau. rei. ser. c. j. (Monestus). C. de anna. excep. vt pfectius. xvj. q. ij. §. pe. t vlt.

Licet in corrigẽdis intercluſuz.) j. de app. ad nostrã. reprehẽsibil. de ꝓre. t intelligo hoc verũ nisi excedat modũ. j. de sen. exc. vniuersitate. t. c. p. t vbi est notoriũ. j. de ver. sig. ex pte cũ olim. idẽ est etiaz si als grauek. vt. j. seqnit derogare. s. de of. dele. sup eo. ix. q. iij. nũc vo. (Faciẽdis) sicut he erãt lz enĩ ibi esset ap. re. nõ ob. qz h fuit ibi appositũ q de iure est vt dictũ est t sic ꝓcedere dz taz ordinari⁹ q̃z dele. secus si dixisset aucte nra sic enĩ tanq̃z deleg. ꝓcedere potuisset. itez credẽ t si mandarek ei q in aliq̃ cã ꝓcederet ap. re. vel in aliqbus negocijs vbi appellatio a iure nõ ꝓhibek. item a ꝓrio si ordinario mãdet q audiat generalr cãs aliquoꝝ subditoꝝ suoꝝ nec ponak in lris ap. re. vel aucte nra vel aliqđ sup ordinariã iurisdictionẽ ꝓcedak tũc vt ordinari⁹ cognoscet nõ vt dele. t est rõ: qz videk ei suasisse executionẽ sui officij. itẽ qz ꝓ ius sũt hui⁹ gñales ꝓmissiones. s. đ rescrip. ad hoc. secus si inter aliq̃s psonas specialr mãdaret ordinario cãe cognitionẽ: qz tũc dele. ꝓsumik. j. de pscrip. cũ ex officij. (Lasus). j. đ sen. t re iu. cũ. i. t. a. t. c. p. j. de accu. cũ oporteat. t. j. de sy. lz hely. vel si in aliquo ꝓ formã datã. j. de accu. inqsitiõis q̃liter t qñ. (Mãdati.) quo nõ dele. ꝓstituit sed vt ordi. instruxit.

Irrefragabili. consti. formaz.) j. đ accu. inqsitionis. qualr t qñ. t de hoc no. j. de ap. c. iij. (Cõsueuerũt.) als. n. nisi esset ꝙsuetudo eis ptermissis epc̃s conuiget. vt no. s. e. cũ ab. (Per ipz) t si caplm est iudex t penes ipm est iurisdictio t nõ penes singulos canonicos. nam de nullo põt dici h est iudex vel cõiudex. sz vba resonantia actũ de eis dici possunt. s. h canonic⁹ iudicat sicut electio est penes caplm t nõ singulos t tñ singuli coeligũt sz cũ epc̃s sit đ caplo vt pote cap. capli. ar. j. de v. sig. cuz clerici. ff. de his qui no. infa. l. ij. insti. de iure naturali. plebs. qũo ad eũ ptãs deuoluit iudicãdi. naz si oẽs fuerũt negligentes paria delicta pari pena puniri debẽt. s. de sup. neg. pla. di lecto. s. de ele. bo. mẽo. in fi. si nõ oẽs sũt negligẽtes penes nõ negligẽtes erit ptãs iudicãdi. ar. s. de postu. gratũ. bo. s. de elec. bo. me. ma. eadẽ qõ est qũo. s. deuoluat electio a caplo in epm. q dam dicũt q vbicũq̃z epc̃s est de caplo. nã aliq̃ nõ est de caplo. s. de rescrip. eã. t tũc si epc̃s est negligẽs cũ alijs ptãs eligẽdi vel iudicãdi vel q̃libet deuoluit ad supioꝛez nõ ad epm. t intelligũt. l. ff. qñ appel. sit. l. j. in fi. qñ ꝑsens debebat in ordine suo nõ iudicãs sz cõsulens. sz ꝓ h esset. C. de accu. l. vlt. vel qñ sedit iudicans. sz ꝓdicit nos dicim⁹ q si epc̃s interest caplo nõ tanq̃z epc̃s: sz q̃dam iure segregando tanq̃z canonic⁹: puta qz papa de gra sibi reseruauit canonicatũ vel etiã epatus hz speciale priuilegiũ q quicũq̃z est epc̃s sit canonic⁹. ita q̃z fingit gerere duas psonas: tũc si oẽs fuerũt negligẽtes t ẽt epc̃s nihilomin⁹ ptãs eligẽdi vel iudicãdi deuoluit ad eundẽ epm nisi dolus ei⁹ interuenisset: vt ob h ꝓcurasset elec. nõ fieri ad eũ deuoluere k ptãs. j. de ꝓcess. prẽbẽ. nõ va. postulasti. s. de elec. cũ inter dilec. xvij. di. multis. ij. q. vj. oẽs. ff. de suc. edi. l. j. §. q dicim⁹. C. de adul. iur. ff. de adop. si pater. §. j. Sz dices nõne tenek cõmittẽ vices suas. ar. ff. de iurisd. om. iu. ptoꝛ. rñ. nõ illud. n. iõ est: qz ꝙsulens suaz voluntatẽ ꝓpalauit. vñ suspect⁹ haberek si iudicaret. sz secus in negligẽte q suaz voluntatẽ nõ manifestauit. si vo epc̃s in electiõe canonicoꝝ tñ interfit: qz epc̃s puta qz ad hoc hz priuilegiũ t perpẽdik h: qz rõne dignitatis plus valet vox epi q̃z canonici: nõ qz canonic⁹: qz nec canonic⁹ ẽ tũc nõ põt dici gerẽ psonam canonici sz epi tñ: t tũc nõ deuoluunk ptãtes ad epm sz ad archiepm. sz ꝓ dicit. l. ff. qñ appel. sit. l. j. in fi. sz apprebo rñsionem pdictaz. Sed q̃res q̃d si epc̃s nõ fuit negligẽs: sz sicut potuit ꝓcurauit electionẽ fieri sed nõ potuit obtinẽ. rñ. nõ põt se excusare epc̃s: qz ipse solus põt cõuocare alios canonicos q̃zuis nõ veniant t ipse nihilomin⁹ circa finẽ vltimi diei ꝙuocato caplo eliget t iudicabit. s. de offi. dele. ꝙsuluit. t no. s. de elec. cũ nobis. tc̃. ecclesia via. ar. s. de postu. bone. ij. t est h: qz certũ tps a iure habuit infra qđ ꝓcedere deberet. j. de cõces. ꝓre. nõ va. nulla. vel a plato vt h. vñ si aliq ad tps velint effugẽ eoꝝ malitia vel negligẽtia nõ nocebit diligẽtibus. ff. ex qui. cau. ma. nõ enĩ sz vbi nõ est prefixũ tps nõ põt vn⁹ solus ꝓcedere in negocio qđ oĩbus iminebat: vel meli⁹. s. in decr. bone. me. s. de postu. ꝓcesserũt. lz forte iniuste. vñ nec poterat ꝓcedẽ vn⁹ solus ꝓ sniam pluriũ secus vbi sunt negligentes vt h t hoc est verũ: qz vn⁹ solus eliget vel iudicabit: qz ius vniuersitatis residet in vnũ. ff. q cuiusq̃z vniuer. sicut. §. vlti. ar. xij. q. ij. nõ liceat. secus si nõ esset collegiũ: qz essent plures dele. vel ordinarij. nã tũc in vnũ nõ recideret ius reliqs negligentib⁹ vt no. s. de of. dele. cãm. vel dic t meli⁹ q hec decre. loquit qñ ad solũ caplm ptinet hec correctio t nõ ad epm t sic nõ hẽt locũ pdicte obiectiões. (Manifesta). i. notoria. nã als nulla ꝙditio ꝓdesset q caplm in cã sua ptra epm iudex esset. nã esset ꝓ bonos mores t grauamẽ adduceret ecclijs: t iõ nõ esset tolerabilis. s. de con. c. j. t. c. cũ venerabil. sz si factũ esset notoriũ: tũc põt valẽ ei ꝙsuetudo nec erit iudex in fco suo: qz nõ iudicabit: sz tñ cessat ꝑ manifesta offensa qđ qđ fieri põt. j. de v. sig. ex pte. vbi no. t. c. se. nam si interdixerit re existẽte dubia puniret vt h. t. j. đ ap. dilecto. si ergo manifesta t rõnabil cã subsit t ẽ ꝙsuetudo pñt cessare. nã t solus decan⁹ põt interdicẽ ecclam. j. de appel. dilec. sz ꝓ qũo seipm suspẽdet. itẽ qũo erit iudex i fco suo ꝓ id qđ est. C. ne gs in ꝓpria cã. ꝑ totũ. j. de ꝓcess. ꝓre. post ele. itẽ legẽ dicẽ sibi nõ pñt nec impare. ff. de ar. l. pe. xxj. di. nũc ãt. itẽ interdictũ đ ꝙsensu epi t canonicoꝝ ponendũ ẽ. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. q̃siuit. nõ ĝ a solis canonicj rñ. de iure esse q epc̃s t caplm sile interdictũ ꝓponant: sz si ꝙsuetudo hz q canonici vl solus decan⁹ h faciat valebit interdictũ vt h nec ex h sequit q aliqs sibi impet vel puniat: sz caplm impat singulis canonicis t eodẽ mõ punit. ar. xj. q. ij. q. manumittit. itẽ lz platus de iniuria ecclie vel cã cognoscat nõ dz iudex in ꝓpria cã. ar. C. vbi cau. fis. l. j. ff. de his q̃ in test. delen. ꝓri. ij. q. vij. si qs ab

epo.vel dic q nō est interdictū iuris:sz est q̄dam cessatio ꝛ inde ē q epūs vel aliº etiā ipse q̄ posuit interdictū celebrādo in illa eccliā nō sit irregularis.imo nec est canonicº sic interdictº i ea dē eccliā vel alicui celebrando fit irregularis:sz ī poneret interdictū iuris: tūc irregularis esset:vt no.j.ō ex.p.tāta.(Dele).i.datus si enī eēt dele.expiraret iurisdictio reintegra morte mādatoris ꝛ h ē vnº casus vbi archiepūs hz iurisdictionē in subditos suffraganeorū vl si dixeris ꝓprie deleg.dic h spāle q nō perit hec iurisdictio morte mādatoris.Sz q̄re epūs nō corrigit excessus canonicorū suoꝝ.rñ. qa sic placuit pape ꝛ nō sine cā:qz videret esse iudex in ꝓpria cā q̄uis nō sit:ꝛ qz ardua cā ꝑ capl̄z vñ ñ dz eā audire nisi cū capło suo.xv.q.vij.epūs nulli.sz cū eis audire nō posset:qz idē iuris eēt q̄uis nō sint rei.ꝛ iuō.sed vī q deberet esse sub arbitris.xj.q.j.si cleric.aduersus.sz illud loquit in ciuilibº casibº h in delictis.vel sufficit sic statutū esse.ff.q ꝛ a q.pspexit primo rñ.(Canonica)si ne manifesta ꝛ rōnabili cā cessauerit.

Quoniā ī plerisqz pplīs sarraceni latini ꝛ greci q inꝛ nos habitant.(q̄uideant)suis expēsis.j.c.pr.ar.auf.vt nul.iud.§.nulli auf.de mā.p̄n.illud.tñ secº in legatj pape.j.de pscrip.accedētes.vel vt no.j.c.pri.nā legatis soli epi ꝓuidere nō tenenf ī mo cū alijs clericis.(Necessitatis) h appet hocip̄m de dispensatiōe esse.ar.vij.q.j.nō aūt.j.q.vij.q ꝑ remedio.ad idē.s. de renū.ad sup.ꝛ h ex vbo apparet ibi cui cōcessim ꝛ h intelligo nisi p̄mo epūs in dioc.alterº ad aliqō offīm cui rōne illi debebant subesse secº si alīs vocaret ad supplendū defectū suū.vij.q.j.pōtifices.(Per cursuz.) no.canonē late sīe.

Inter cetera indiguerint.) puta qz sine scādalo a clericis vel laicis expēsas hīe nō possūt xij.q.j.illud q̄daz.j.q.ij.placui.aliogn ab eis possunt exigere:qz nō est magnū si metem tēpo.vbi seruiam spi.j.de pscrip.cū ex officij.(Coadiutores.) secus in dele.s.e.c.vlt.

Conquerēte.no.abbatē posse agere ꝓ capellis suis ne in debitis onerib grauenf.ar.s.de of.ar.c.j.sz si plati ipsaꝝ eccliaꝝ velint agere ipsi ꝓponunf.vt no.s.ō rescrip.edoceri. posset tū dici h esse iō:qz tpalia earū dē eccleliaꝝ mōasteriū possi debat.ar.j.de ex.cū venera.vel h abbas iura epalia ad se ptinē dicebat vl ēt vbi agit generalr de grauamīe cōi oiuz tū epūs aget sz h nō inuenif ī iure cautū.de hoc no.j.de ap.dilec(nō cōtēptus) hec petitio nō fulcif iuf q nō liceat epo exigē ꝓcurationē a capell q̄ nō sufficiūt ad ꝓcurationē vel q̄ eā nō dñt:qz possessoriū nō sonat:sz dicē iuf fulciri:qz negatoria ꝑ his iurib ꝓpetebat.vt no. j.de v.sig.si abbate.ꝛ s.de of.del.cū olī.q̄dam tñ dicūt nō ꝓpetē negatoriaz:sz sufficē dz ecclie denegare si epūs petit ab eo q̄ nō dz ꝛ actio nō ꝓpetit ꝑ epm sua iura petentē ob h solū q petit nec iuitus agē cogit.C.vt ne.iui.dic ēt ī hoc loco recte īplorari a monasterio of.iud.nā cū gladiū ī manu gestet epūs.s.excōicatiōis.xxiij. q.iij.corripiant.ꝛ possit timere ne iuste eū excōicet.itē qz eū diffamat asserēdo eū ī q̄busdā iurib sibi debitorē iō recte petit q ces set ab hac diffamatiōe:sz iudex dabit epo tpūs.j.q̄ doceat de iure suo alīs iubebit eū cessare a diffamatiōe.C.ō inge.ma.diffamari. j.q fil.sint le.latoꝝ.iuste āt petit abbas.s.q nō cogeret ad ꝓcurationē q̄ sufficiētes nō erāt.sz debebat petē q plus petē nō cogerēt ꝛ soluē ī ꝓcuratiōe nisi q̄ztū pensatj facultatib moderate soluē pñt ꝑm q ī sniaꝫ ptinet.sz lz sic petat nō tñ ē inepta petitio ꝛ iō cōdēnatio sequit.vt.j.sequit ibi.ita q cū ad eas ꝛc.itē pōt dici dari iuō.of.ꝑ hūc epm:qz vltra q̄ dz exigit sic censit ꝛ colon ꝑ dñz: qz vltra debitū exigit.C.de co.ꝛ cē.l.pe.ꝛ vlti.ꝛ C.in q.cau.co.ꝛ cen.l.j.auf.de q̄sto.itē si petat collectā vltra vires.ff.de va.mu.l. j.ꝛ ꝑm h abbas ē actoꝝ.ꝛ nō erit gñalis h petitio.(In ecclīs)no. abbas vl aliº supioꝝ nō pōt agē noīe suo vel mōasterij negatoria vel q̄si ꝑ illos q ī capell suis regrūt aliq̄ iura ꝛ h ea rōne.qz nō est dñs ecclie lz habeat ibi aliq̄:sz rector capelle vl ēt ipe abbas ñ suo noīe nec noīe monasterij sui:sz noīe ipsi capelle pōt agē negatoria vel q̄si cū enī capella distincta hz iura sua a iurib monasterij ꝛ ipsa capella dña sit suoꝝ iuriū ipsa ꝛ ipsi noīe agēdū est ꝛ nō alteri nisi forte capella ꝓcessa esset ī ꝓprios vsus:qz tūc cū sit q̄si dñs sicut vsufructuari agē pōt negatoria:sz tuti est eā intētare noīe capelle ꝓfessoriā iuste intētat abbas noīe sui monasterij ꝑ iurib q hz ī capella:vt si aliº occupauit ipsa iura recte cōpetit ꝑ ꝓfessoria p̄quā adiudicabunf sibi p̄dicta iura ꝛ auferenf ab epo possessore. Itē pōt intētare interdictū vti po.j.ō pscrip.veniēs. Item si in libello simplr petit abbas ī poni silentiū epo ꝛ casum nūciari q ꝑ epm factū:ꝛ etiā decerni q nullū ius sup p̄dictis iuribus ptineat ad epm.lz h vba sonare videanf ī negatoriā tm quā dixim nō ꝓpetere abbati ꝑ p̄dictis iurib:sed capelle tñ vt potiº valeat q̄ peat q actū est:ꝛ qz intelligit oē suū ius deduciſſe in iudiciū.ꝛ quocunqz mō ꝓduci pōt dūmō h vbis positis in libello cōphēdi possit.dicā sniaz ferendā ꝑ abbate dūmō ꝓbet iura ꝺ q bus agit ad se ptinē:non qz intelligit actionē ꝓfessoriā intētasse ad quā nullaten cōpetūt vba libelli.neqz negatoriā q nō competit abbati:sz capelle.sz intelligo eū īploraſſe offīm iudi. qō bñ cadit h p̄dictis vbis.ꝛ qō cōpetit vbicūqz qs iusticiā hz.ꝛ non hz aliquā certā actionē:est.n.latissimū offīm iudi.ff.ō iurisdom.iu.l. j.ar.ad p̄dicta.j.de cau.pos.cū ecclia.C.ō an.excep.l.vl.sz an bu ic abbati cōpetit alia actio.s.ꝓfessoria:g nō hēbit offīm iudi.ar.ff. de mino.in cāe.So.q̄ñ offīm iudi.ē exordinariū:sic est q̄ñ dat in integꝝ restituēdis:qz ꝑ ius ē q iudex p̄stet suū auxiliū ꝑ sniaz vl ꝑctū vel scripturā.tūc nō dat nisi in defectū aliaꝝ actionū.sz alīs nihil ꝓhibet offīm iudi.ꝓcurrē cū alijs actiōib cū sit latissimū.ff. de iurisdom.iu.l.j.de capella aūt certū est ecōuerso q ei ꝑ epm ꝑ p̄dictis iurib cōpetit negatoria ꝛ nō ꝓfessoria.de his no.j.de v. sig.c.abbate.(Specificantes)epūs.n.petebat iura epalia de facto nō in iudicio.abbas aūt agē nolēs ꝑ epm negatoria vel alio mō vt no.in glo.q̄ incipit:h pacto.oīa iura specificari petijt ad qō nō tenebat epūs.sic nec in alijs gnālibus actionib tenerēt:vt no.in glo.q̄ incipit:no.q̄sdā.ꝛ h etiā ex eo appet:qz nec h oīa specificauit.posset etiā dici q ideo cogit q̄licūqz specificare iura:qz forte erāt aliq̄ iura de q bus ꝓcordabāt vel q essent dāda vel q non essent dāda.ꝛ ideo nō erat bonū ptes supfluis ꝓbatiōib guari.ff. de inter.ac.vbicūqz. Jtē añ li.pte.pōt q̄ri ab epo an h iura possideret.ff.de in re.ac.q buū.§.iniure.(Canonicā)q est.xxiij.d.q̄q̄ quā etiā alius hīe pōt.sic archiō. vel archipsbr.s.de of.ar.c.j.ꝛ vl.idē etiā dicimus de sequētib iurib.s.visitatōe.s.de of.ar.cj ꝛ c.mādamus.ꝛ s.de offi.dele.c.sup eo.ꝛ cēsura ecclie.vt no.s. de offi.ar.cū satis ꝛ iurisdi.vt no.s.de offi.ordi.cū ab.ꝛ sic ō alijs ꝑ magna pte.sz afr ptinēt ad inferiores plātos:qz q̄si sb alijs aliter ad maiores.inferiores aūt plati q̄ sunt cōia tā eis q̄z epis tā quā epi.ꝛ nō sb epis exercē videnf:si nō admittit appellatio ab eis ad epm:sz nō archiepm.ꝛ si nō epi nō pmittunf cogscere de causis ptinētib ad sbditos vel p̄dicta facē.ꝛ alijs modis. vel si maiores p̄cipiūt in negocijs aliqd ad septinētibus ꝛ maiores minoribus tm intendūt in eis.ꝛ vt plene intelligas de hac mā q tractaf in glo.ista no.q nō currit p̄scriptio sine possessiōe.j.de p̄scp. cāz. Jtē postq̄z aliqs p se tenet nō admittit sine scīa ꝛ aio possidētis.ff.de acq.pos.pegre.§.q bus. necesse ē.n.q expellaf de illa possessiōe vel reuertens nō admittaf vel suspicef seposse repelli ff.de acq.pos.l.iij.§.in admittēda.ꝛ.§.se.ꝛ.§.q si duus.ꝛ l.clam possidē.§.fi.ex his aūt colligo q si aliqs hz gnālē iurisdictōez in aliq re.sic epūs in dioc.sua.j.de excep.venera.j.de relig.do.ꝓstitutus.tūc nullº hō vel epūs vel alius pōt p̄scribē ꝓstituere:alīs p̄scribē de nouo.vel totā iurisdictōez epālē.vel etiā aliqō capłm iurisdi. sz q̄ visitet aliquā eccłaz eiº dioc.vel q̄ vocet aliquā ad synodū. vl cogscat ō aliq cā dioc.nisi epūs sciat p aliquē p̄dictoꝝ triū mōꝝ possessionē amittat sic p p̄dicta iura apte appet. sz si non nouuz ius p̄scribat nec ius q̄ pscripto ledaf epūs.puta si aliqs archiepūs in dioc.huius epi p̄scriberet ius archiepale bñ valeret p̄scriptio etiā ig̃rāte epo dūmō ꝑ archiepm legitīa p̄cesserit p̄scriptio:qz nihil h p̄scriptio tāgit hūc epm.ꝛ idē vī si qs pleban eiusdē dioce.p̄scriberēt ius plebanat in capella alteri plebani ciusdē dio. nā h sufficē q legitīe ꝓcedat p̄scriptio ꝑ plebanū.i.eo sciēte ꝛ possessionē aliq̄ p̄dictoꝝ mōꝝ amittat etiā si epūs nihil sciat:qz nihil interest epi:qz ita bñ pōt hīe ius epale in hac capella alieno plebano ibi hīte iurisdictōz sub epo:sic si pmus pleban eā hīet forte idē vī etiā si plebani sunt diuersaꝝ dioc.ꝛ intelligo h va,nō solū si p̄scribanf iura statuta a iure q̄lia sunt p̄dicta iura.s.archiepale plebanale.sz etiā idē vī si p̄scribanf iura q̄ aliqs hz in ea dē dioc.ex p̄uilegio vel p̄scriptōe:sic ē videē in epo papiē.q ex p̄uilegio,vel ex p̄scriptōe hz multa iura in q busdā ecclīs placētine dioc.q̄. n.iura p̄scribē possz epūs parmeñ.ꝑ epz papiē.etiā ig̃rāte epo plz:qz nihil p̄scribit de iure q̄ possidet epūs placētinus.nā de iure possessa ab episcopo placētino nihil p̄scribēt pmeñ.nisi placētinus h sciat ꝛ nisi p̄us de possessione expellatur: vt ex p̄cal.iurib appet.ꝛ dicim q ꝺ p̄scribere iurisdictionez archiepiscopalē:qz archiepiscopus eā amittit tanqz de ea expulsus eo sciēte ꝛ alius eā occupat.ꝛ idē dico in plebanali ꝛ in alijs hmōi.si aūt p̄scribat iurisdictionē talez q̄lez archiepiscopi hīnt in dioce.sbditoꝝ.sz tñ archiepiscopus suā nō amittit in hac p̄scriptōe necessaria est scīa episcopi q eā possidebat ꝛ nō archiepiscopi cui nihil interest q̄ possessionē sue iurisdictōis nō amisit. h q̄ dictū est q̄ñ aliqs hz generalē iurisdictionē.idē intelligo etiam si in multis capłis nō habeat iurisdictiōez dūmmō in oībus habeat nisi in exēptis:vel p iura vl p p̄uilegia vel p p̄scriptio.

De arnoib⁹ et iudicijs {vnius ab⁹ / Generalib⁹ / Singulor⁹ ꝛc

vel alio mõ.ſz ſi aliqs hz tñ i certis articulis iuriſdi.vt archieps. ſ.c.duo.in hoc caſu nõ eſt neceſſaria ſcia hui⁹ q̃ in certis tñ hz iuriſdi.dũmodo de iuriſdi.quam poſſidet nihil præſcribaſ: qa nõ dicit̃ hꝫ pſcribi iuriſdi.archiepo paſ.cũ archieps nihil de ſua amittit:ſed extraordi.iuriſdi.pſcribi dicit̃.videſ tñ q̃ etiã alius archieps ſine ſcientia ꝓmi archiepi nõ poſſet pſcribere q̃ portaret crucem vel vteret pallio ꝛ alijs ꝯſimilib⁹ vt in dioc̃.ſui ſuffraganei: q̃ ipſe archieps hoc ius vel poti⁹ honorẽ poſſidet i ꝓuincia ſua. vñ nullus tũc põt hũc honorẽ præſcribẽ:niſi pri⁹ prim⁹ archieps amittat poſſeſſionẽ quã amittere nõ põt niſi inde expellaſ vt dictũ eſt.ſz op.q̃ põt hẽ hec iura ex ꝓuilegio: ꝛ tũc archieps tenet ſuã poſſeſſionẽ:q̃ non eodẽ mõ ex pſcriptione põt q̃rere. Rñ.q̃ aliud eſt in ꝓuilegio vbi nouũ ius ꝯſtituit̃ aũcte ei⁹ qui põt nouũ ius ſtatuere ꝛ q̃ põt iuriſdictio.alteri dare.vt papa.aliud in pſcriptione q̃ nunq̃ ꝓcedere põt:q̃ ſi dicãt ſe hẽ titulũ forte ex collatione alicui⁹ q̃ nõ habebat ptãtem ꝯferẽdi illud ꝯſtat q̃ hꝫ nõ põt ꝓcedere pſcriptio cũ habuit iniuſtũ titulũ.j.de.deci.dudũ. Item p talẽ titulũ nõ habuit nec hẽ potuit poſſeſſionẽ apud aliũ cõſtitutũ niſi ſciret ille apud quẽ erat poſſeſſio ꝛ multoforti⁹ ſi nullus allegat titulũ:niſi p reſcriptũ ꝛ vſuꝫ pſcribere nõ põt niſi poſſeſſor ſciat ꝛ de poſſeſſione expellaſ.c.di.q̃ morẽ.xciij.di.illud.illud tñ hñ videſ q̃ etiã ſi hui⁹ honorẽ exor.puta.exprimit̃ ꝯſtitutum ali⁹ q̃ꝫ prinilegiat⁹ poſſideret ſi bonã fidẽ haberet: puta q̃ crederet q̃ licite eſſet tranſlatũ in euꝫ aũcte ei⁹ q̃ hoc facẽ poſſet ꝛ alia interuenirẽt q̃ in præſcriptiõe ſunt neceſſaria q̃ tũc illud ius extraordinariũ præſcribẽ põt.(Subiectionẽ)eccliaruꝫ in ſpũalib⁹ xvj.q.v.c.ij.(Inſtitutionẽ)ſacerdotũ.j.de cap.mona.c.j.(Cenſuram).i.qõ poſſit excõicare.(Iuriſdictionẽ) de hoc no.ſ.c.c.j.(penitẽtias) de enormib⁹ ꝛ vulgarib⁹ criminib⁹.xxvj.q.vj.c.vlti.ꝛ ptinet hoc ꝛ ſequẽs ad laicos.ꝛ no.qõ petendo iura epalia ꝓtra abbatẽ pſequor non ſolum ea in q̃bus monaſteriũ tenet̃ mihi.ſz etiã ea in q̃bus clerici ꝛ laici ſuaꝫ capellarũ.ſ.de offi.ar.dilecto. j.de præſcriptiõe auditis. ꝛ eſt hiõ q̃ abbas hec iura poſſidebat. ꝛ in clericis ꝛ laicis. ꝛ ſup his clerici vel laici cõuenianť noĩ abũt dñm in iudicio.vt no.j.de maio.ꝛ obe.inter.(Sacrorum) ſubito ꝓtinenť ordo.de dicatio eccliarũ ꝯſecratio virginũ. ꝛ generaliter oĩa ſacra.(Ab ipſo)epo.(Synodũ)ar.q̃ clerici tenẽť ire ad ſynoduꝫ.(Et ſynodatici) ꝓ eodẽ ſupponit.ſed dicit̃ ſyno.q̃ in ſynodo danť.j.de.cenſib⁹ olim.(Cathedra.) q̃ dat̃ ꝓ honore cathedre. x.q.iij.placuit.(Recepit)duos ſolidos a q̃libet eccliа niſi a monaſterijs.x.q.iij.inter.(Decimationũ).x.q.iij.vino.xij.q.ij.vultera. ꝛ c.nono.nobis.ꝛ c.ꝯceſſo.ꝛ c.de reddit̃ib⁹.(Mortuariorꝫ).j.ð ſepul.certificari.(Viſitatiõe)de hoc no.j.de offi.ar.c.j.(Peſatis) a pauperib⁹ nihil petat.ar.j.q.ij.placuit.x.q.iij.cauendũ.alij dicũt q̃ etiã a pauperib⁹ aliq̃d petit.ſed plures ꝯgregabunť ad ſoluendũ cathedraticũ.ar.j.de cenſi.cũ inſtantia.ſed rñdeo põt illa loq in ꝓcuratorib⁹ at in cathedratico ſecus. (Honorent) ꝛ ita diꝛerũt q̃dam q̃ oĩa q̃ hꝫ ꝓtinenť.ꝛ ita de iure ptinent ad epm qõ ſi ꝓpoſita generali petitione.ſ.peto ius epale in tali eccliа. ꝛ ſecuta condẽnatiõe in oĩbus his mandabiť ſnĩa executiõi.ꝛ idẽ de his q̃ continenť.j.de pſcrip.auditis.ſz nos hoc nõ fatemur.nã ꝛ hꝫ ꝛ ibi q̃dam continenť q̃ nõ ſunt de iure epali niſi rõne ꝯſuetudinis ſicut eſt de quarta decimarꝫ ꝛ mortuariorꝫ q̃ ex eo apparet: q̃ alicubi dať tertia.alicubi medietas.alij nihil.x.q.j.de his.ꝛ c.antiquos.ꝛ q.iij.vnio.j.ð ſepul.certificari.idẽ i cathedratico.x.q.iij. nec numer⁹.ꝛ exꝑſſius apparet.in.dec̃.auditis.q̃ petijt ibi iter iura epalia.dñi ſci petri.ꝛ ꝓcuratio archidiaconi q̃ ꝯſtat nõ eſſe de iure epali niſi rõne ꝯſuetudinis.ꝛ iõ papa hꝫ fecit ſpecificari capitula ꝛ ſup eis litẽ ꝓteſtari. ꝛ ſup his inducte fuerũt ꝓbationes hꝫ enĩ multa ex his ꝓtentis adiudicaſſet ſine ꝓbatione. nõ tñ oĩa ꝛ illa ad min⁹ ſpecificari dꝫ in ſnĩa de q̃bus ius dicit q̃ ꝯſuetudo ſeruanda eſt:ſicut eſt in tertia mortuorꝫ ꝛ hmõi.j.de ſepul.certificari.ꝛ idẽ dicit̃ in his q̃ rõne ꝯſuetudinis debenť. nã in his q̃ de iure debenť niſi ps aduerſa ꝓbaret præſcriptiõez vl̃ priuilegiũ cõdemnaret.j.de pſcrip.auditis.ꝛ de hoc etiã no.j.de ca.mo.ꝯſti. (Honorãt)itẽ no.quaſdã actiones eſſe vniuerſas.ſ.q̃ttuor q̃ oẽs cõpetunt p hereditate tñ.cui⁹ noĩe cõprehendit̃ vniuerſum ius defuncti.ff.de.v.ſig.hẽditas.ꝛ iõ vniuerſales dicunť.ſ.petiõe heredi.fami.herci.actione ex teſtamento q̃ dať ꝓ hereditate ex trebella.reſtituẽda ꝛ actio ex empto q̃ dať quotiẽs tota hereditas emit̃. Et no.q̃ qñ his actionib⁹ agit̃ exprimit̃ cã agendi. ꝛ res vniuerſaliter.verbi gra.peto a b.hereditatẽ totã vel ptem vel bona q̃ fuerũt pris mei.petitiõe hereditatis:q̃ me inſtituit heredẽ vel q̃ ab inteſtato ſucceſſi:ꝛ q̃ cã ſit exprimẽda probať.ff.de peti.here.l.j.ij.ꝛ.iij.q̃ res vniuerſaliter nõ ſingl̃ariter ſint exprimẽ de probať.ff.de peti.here.an.nam.l.dicũt.q̃ ſi intẽta pet.here.tẽ poſſe ſnĩe inueniantur plura poſſidere q̃ꝫ tpe litis ꝓteſt.dꝫ ad oĩa condẽnari.ff.de peti.here.l.iiij.ꝛ.l.ſi.exquo apparet q̃ vniuerſalis petitio fuit.naꝫ alꝫ in plurib⁹ principalib⁹ reb⁹ q̃ petite ſunt condẽnari non poſſet.lꝫ in acceſſorijs poſſet ꝛ in bone fidei iudicijs ꝛ ſtricti iuris:ſicut ſunt fruct⁹ ꝛ vſure.ff.de vſuris.videam⁹. C.de peti.here.l.j.ꝛ.l.ſnĩa ferť.condẽno te ad reſtituendã hereditatẽ.ff.de peti.here.l.j.ꝛ ſi pars here.pe.l.j.ꝛ.l.nõ poſſimus. ſed dices:q̃d ꝓdeſt talis ſentẽtia? Rñdeo multũ: q̃ ſi ꝓbaui res a te poſſeſſas fuiſſe in bonis pris mei cõdemnaberis ad illa ꝛ in eis mandabiť ſnĩa executioni.ꝛ ſi ideo non ꝓbaui pendente lite. ſed poſt ſnĩam ꝓbo quodã extraordinario mõ.ſ.petam ſnĩam executioni mãdari in his rebus.ꝛ ſi illas negauerit:ego ꝓbo eas fuiſſe in bonis patris mei.af.ff.de re iudi.a diuo.§.ſed ſi ſup.ſicut aũt vniuerſalẽ nõ dicaꝫ petitionẽ iuris epalis:q̃ nõ petit vniuerſa iura eccl̃ie. Item no.alꝫ.ac.eſſe generales ſicut ꝓſunt: ſi ſocietas cõtracta eſt oĩum bonorꝫ vel maioris ptis:ꝛ negocijs geſtis. oĩa negocia vel plura geſta ſunt.ff.p ſo.arbiter.ꝛ alie multe q̃ generales dicunť:q̃ plura ſub ſe capl̃a ꝯtinent adminiſtrationẽ panis vini olei ꝛc̃.nõ tñ vniuerſum ius q̃ habuit defunctus:multa enĩ põt habere pater q̃ non pueniũt ad filiũ q̃ in his actionibus exprimũť ac. ꝛ cuꝫ.ꝛ res generalr:ſed in proſecutiõe cauſe oportet q̃ exprimat ſpecialia.C.de iuriſdi.lꝫ ſic.ſ.peto a te rationẽ ad miniſtratiõis negotiorꝫ meorꝫ q̃ geſſiſti ſine mãdato actiõe negoꝝ geſtorũ ꝛ hꝫ dicim⁹ ſimilẽ petitionẽ iuris epalis.ꝛ dicim⁹ q̃ lꝫ ſpecificata ſint iura ab iſto epo in princi.no tñ tenebatur. Item no. alias actiões ſingulares eſſe q̃ ſi ſint reales neceſſe eſt exprimere actionẽ ꝛ rem ꝛ vtrũ totũ vel ꝓ quota ꝑte petat ꝛ cõfines ꝛ colores ꝛ alia.ff.de rei ven.cuꝫ in rem in prin.ff.de cen.forma in pn. idem in hypotecaria ꝛ ſimilibus.nec eſt neceſſe ꝓponi cãm actionis cuius nulla alia eſt cã niſi dñium q̃ aſſerit ſuũ eſſe ꝛ id totũ in iudicium deducit qualecunq̃ ſit.ff.de excep.rei.iudi.ſi mater.§. eadẽ.ſed cõtra videť.ff.de rei ven.l.j.vbi dicit̃ q̃ vendicare põt adiecta cauſa.ſed rñdeo ibi ideo addici cãm:q̃ res petita.ſ.liber homo nunq̃ põt eſſe noſtri dñij.ꝛ ideo nõ vendicari:ſi aũt ſunt ꝓſonales vt cõditio certi ꝛ ſimiles nõ ſolum rem ꝛ actionẽ exprimet:ſed etiam cãm.ſ.q̃ tibi mutuaui vel indotem ꝓmiſiſti vel ſimilia:q̃ aliter deliberare nõ põt cũ poſſit vna res ex plurib⁹ cauſis deberi.ff.de excep.rei iudi.l.ꝛ an cadẽ.§.actiões.j.de li.ob.c. vlt.(Exigas) ſup capellis ſpecificatis.videť tñ q̃ adhuc poſſit petere alia iura nõ obſtante exceptiõe rei iudicate vel exceptiõe eliſa p replicationẽ huius:q̃ de his q̃bus modo agit̃ in pmo iudicio actũ nõ fuit q̃ apparet ex eo q̃ in primo iudicio ſpecificata fuerit iura ſine generali clauſula.C.de iudi.lꝫ.C.de trãſac.ſi de certa.ff.de pactis.tres.emptor.§.vlt.ſed vbi nihil eſt ſpecificatũ:ſed tñ generalis eſt petitio:vl̃ ſi poſt multa ſpecificata ſuppoſuit generalẽ clauſulã.ſ.ꝛ oĩa alia iura ꝛ tũc exquo ſup tam generali petitione generalis ferť ſnĩa:amplius nihil petere põt:vt hic.C.de tranſac.ſub ꝓtextu niſi dolus interuenerit:quia tunc ageret.ff.de pact.tres.alij tñ aliter dicũt: in liberatiõe enĩ vt ſi plura ſufficiũt verba generalia.ff.de pact.emptor.§.vlt.ſed in tranſactio. ſecus que reſtringitur tñ ad ea de quibus actuꝫ eſt. (Auctoritate.) ſiõ. cen.cum apud.

ET iuxta.ꝛ infra. ĩtroducet. hoc ius commune ꝛ equum eſt.

OBlectus ſi.abbas. ab ãtiquo.) no. petitionem fundari.ſup cõſuetudine de hoc no.j.de ver.ſig.abbate. (Dictus epꝰ) contra quẽ abbas agebat dioceſanam. licet hꝫ videať appⁿobari diſtinctio antiquã.ſ.q̃ duplicem legeꝫ habẽt epi in eccl̃ijs ſibi ſubiectis.ſ.dioceſanã ꝛ iuriſditionẽ.tamẽ mirabile videť q̃ delega.iuriſdi.dicitur collatio ſacramentorũ. prius enim videtur dici epiſcopos tñ vnam.l.habere.ſ.dioce.ꝛ ſub hoc compⁿehẽderet totũ ius epiſcopale q̃ in dioceſim habet epiſcopus.ꝛ etiam lex iuriſdictionis de his legibus not.j.de ſtatu mona.c.j.

DIſcrauerimus. nullam. Non eſt ꝓtraria decretalis iſta his q̃ dixim⁹ .ſ.e.c.j. ꝛ c.quãto.(Paratus)nam idem eſſet:ꝛ ſi nõ eſſet paratus corrigere(Relaxes)de facto:q̃ de iure nõ teneť.ꝛ ideo non indigent relaxatiõe ſententie.ff.de fer.l.j.

DIs quibus ex officio. delegando cum iuriſdi.ſ.de offi.delega.c.vlti.vel ordinario. (Laſibus).j.de ſen.excõ.c.j.decetero ꝓuenit.ſ.de offi. ordi.paſtoralis.§.vlt.(Cõmittere)ſecus ſi miniſteriũ tñ mandatum fit.ſ.de offi.delega.c.vlt.

Romana ecclesia. idest foraneos.) foraneos. officiales dicit quosdã mĩstros quos archiepi ponebãt in dioc. suffraganeorũ q̃ iz nõ cognoscũt de causis appellationum emissarũ ad archiepm: tñ phibebãt ne pẽdente ap. pcederent iudi. a quib⁹ appellatũ fuerat. ⁊ q̃dam alia minora circa iurisdi. faciebãt ⁊ dicebãt foranei ad diam illoz quos in sua curia cõstituebat archiepus. iz videt qõ male fecerit papa: qz in cõstitutiõe taliũ foraneoz officij alioz vtilitas procurabat: qz p̃ laborẽ litigantiũ ꝓuidebat: ⁊ expẽsis pcebatur. iz rñdem⁹ iz esse posset ibi aliq̃ vtilitas: tñ plus inde incõmoditatis poterat ꝓuenire p turbatio iurisdi. ⁊ ptentio q̃ ptinue esset in ianuis inter officiales istos ⁊ ordinarios. Itez iz nõ posset seq alia vtilitas: erat tñ ptra ius ſm q̃ in lra huius decre. ondit tñ h̃ fatemur q archiepus in sua dioc. ⁊ etiã qlibet epus poterit hui⁹ foraneos vel minores ꝓstituere officiales p prochias: iz qres quis appellabit ab hmõi officialib⁹ foraneis quos ꝓstituunt epi: vel epus q ꝓstituit vl supior. s. archiepus. Rñ. quidã q̃ si iõ officiũ hñt q̃ habẽt minores officiales de quib⁹ loquit decre. j. de ap. romana. in prin. q̃ appellabit archiepus non epus ab illis officialib⁹: nec obstat si dicas ergo idẽ archiepus habebit plura ꝓsistoria: qz hoc nõ est phibituz. iz posset dicere qõ nõ dicant plura ꝓsistoria: sed vnũ tñ iz plures habeat iurisdi. ⁊ in plurib⁹ locis. alij dicũt ⁊ forte melio⁹: qz hi officiales q circa minora cõstituunt nõ sunt ordinarij iz delegati. illi aũt qui ꝓstituunt in curia ꝑncipali sunt ordinarij: vt no. j. de app. ro. ⁊ iõ ab istis. q. a delega. appellandũ est: ipse epus delegãs: ⁊ nõ archiepus. ff. de app. impatores. iz a principalib⁹ offi. q̃ sunt ordinarij: ⁊ fingunt idem auditoriũ hẽ cum epo: tñ archiepus appellãdus est. (Institutа). ix. q. ij. nullus ꝑmas. ⁊ q. iij. salvo. ⁊ c. nullus primas. Debent) qz tractus futuri tẽporis non per. ad iu. ff. de vsuris. l. j. §. j. (Aliquibus) officialib⁹ foraneis. (Jubemus.) hoc eniz nec ipsi officiales archiepi phibere possunt nisi pte no. ⁊ cum cause cognitione. j. de appel. ro. vbi no.

De officio iudicis. Rubrica.

Ex litteris. Nostri mo. q̃ immediate in tẽporalib⁹ ⁊ spũalibus ad monasteriũ fosse noue ptinebant. (Officiuz) hoc enĩ ad officiũ iudicis ptinet. ff. ō offi. procõ. nequa q̃z aduocatos. ff. de postu. l. j. §. ait pre. C. de postu. puidendũ. (Nõ obstãte) nec est ꝯ. j. de ap. ex insinuatiõe. qz ibi nõ dicit ex hac cã recusationẽ admissaz.

Iudicis officium. pro acto.) pone casuz. j. de in integrũ resti. c. penult. (Veluti) dixit mar. q̃ offi. iudi. est actio. ar. ff. de act. ⁊ obli. verborũ. sed io. ⁊ azo. cõtra. vt. ff. de mino. q̃ si minor. §. vlt. sed dicis q̃ vis est si sit actio. nec ne. Rñ. quia qñ implorabat offi. iudi. sed nõ vt actio intentat in optione iudi. est denegare vel pcedere at cũ ꝓpono actionẽ ꝓpono auxiliũ mihi nõ aliũde cõpetens: sed ex pson mea. vñ siue velit siue nõ oportet euz tanq̃z mercenariũ siue dñe seruire. s. ac mee. C. de po. l. iiij. ff. de rei ven. officiũ. ff. q̃ metus ca. metum. §. ex hoc ⁊ sic sequeret absurdũ q̃ aliquis sibi seruiret. (Principaliter) nã si nõ principalr: sed incidẽter veluti sup articulis q̃ post litẽ ptest. incidũt vel sup ipso pcessu iudicij petit restitutio sine ordine iudiciario pcedi põt. als aũt officiũ iudicis hz locũ in petitione alimẽ torum siue a minore siue a maiore petat. ff. de liberis agno. si q̃s a liber. in auct. qui. mo. na effi. sui. §. discretis. ⁊. §. si qs aũt. ⁊ C. ad se. con. ortfi. si qua aũt. vt li. ma. ⁊ a. §. illud quoq̃z. ff. ō libe. agno. l. penul. ⁊ l. alimẽta. ff. de liber. agno. l. vlt. ff. vbi pu. e. de. p totuz. ff. de al. pu. prel. l. j. ff. so. ma. si cũ do. §. sicut. auc̃. de iure do. dotis. C. de iure do. ꝓ heredi. ff. familia her. si filia. §. si filius. ⁊ l. si maritus. xvj. q. vij. quicũq̃z. Item si minor petat resti. ff. de mino. in cause. cũ legib⁹ se. vsq̃z ad. l. vicẽ. item si petat cautio de dãno infec. ff. de dam. infec. l. j. ⁊ l. dies. ⁊ l. ꝓtor. §. j. ff. de pręto. stipul. l. j. item cum petit satisdatio noie legis. ff. vt legi. vel si. no. e. l. j. ⁊ l. etiã. item cum pater petit filiũ in ptãte. ff. de rei ven. l. j. §. ꝓ hanc. Item si dñs exigat vltra debitũ a censito vel vassalo. C. li. xj. in q bus. c. colla. l. j. auten. de questore. C. de colla. ⁊ cen. l. penul. ⁊ vlt. Item si imponat collecta vltra vires patrimonij. Item si habiles vocent ad munera vel alij q̃ vocari nõ debent. ff. de vaca. mune. sextum decimuz. §. vlti. C. quẽadmodum ad ci. munc. l. j. iij. ⁊ iiij. ⁊. vj. li. x. item pro exigendis redditibus ad colla. asscrip. ⁊ si ipsi eos denegent ea ratione: quia dubitant an sint dñi qui redditus exigunt. C. de agricolis ⁊ cen. litibus. §. j. li. xj. item si petat salarium grãmaticus. geometricus. medicus. rethoricus. aduocatus obstetrix ⁊ nutrix. ff. ō va. ⁊ exẽ. co. l. j. §. j. ⁊ pto. ti. Itẽ si petant fructꝰ a posterioze. C. ō rei vẽ. certã. §. bõa. ff. ō rei vẽ. §. ꝓterea. ⁊ l. si vnus. §. vlt. insti. de offi. iudi. §. iz. ff. de vsur. neq̃z. ff. de pe. he. iz ⁊ si. §. si aũt li. ⁊. §. ꝓsuluit. ff. si ser. ven. l. loci. §. postu. C. de fruc. ⁊ li. expẽ. l. ij. ff. de pe. her. illud. §. ꝑdo. ⁊. §. ad offi. Itẽ si petant impẽse siue de nouo facte siue in refectõe. C. ō rei ven. domũ. ff. de peti. he. plene. ⁊ l. illud. C. ad offiñ. Itẽ si petunt vsure in bone fidei iudicij. ⁊ his q̃ bone fidei iudicij nãz imitant. C. de in integ. resti. nũero. C. de vsur. l. ij. ⁊. iij. ff. de vsur. vsure. ff. ō nege. qz timendũ. Itẽ si repetat res a medico ꝓpter mala medicamẽta. ff. de va. ⁊ exor. cog. medicus. Itẽ si petat vsus aq̃ inciuliter instituit. ff. de serui. quotiẽs. ff. si ser. vẽ. sicut. §. aristo. Item si petat riuus iusti. vici. ff. si ser. ven. l. ij. ff. ō publi. si ego. §. si ō vsufructu. Itẽ si petat eq̃ ⁊ partus eius q̃ penes te pepit. C. ō rei vẽ. l. partũ. ff. de publi. si ego. Item si mittant aĩalia in fundo meo. Itẽ si multi hoies erãt distribuẽdi p plura ꝑdia: ⁊ plures q̃z debeant mittant. imo bẽs ꝓ illis. v. casibus vnã. l. ff. de va. ⁊ exor. de vsu. Itẽ si petat neqd fiat i via publica vrbana p quã qs ire nõ possit. ⁊ si factũ sit q̃ tollat. ⁊ vt vie repent ⁊ neqd immundum ꝓiciat. ff. ne qd in lo. pu. fi. l. ij. §. interdictum. ff. de vi. ⁊ lo. pu. l. ij. ⁊. iij. ⁊ vlt. Itẽ si agat contra eũ q̃ missum in possessionẽz deijcit vel mitti iussum ire nõ ꝓmittit. ff. ne vis fi. ei q̃ in pos. le. si qs missus. Itẽ si petat filius a pre emancipari. ff. de ꝓdi. ⁊ de. sic lege. ff. si qs a pa. fue. ma. l. vlt. Itẽ si creditor petat possidere bona debitoris. ff. ex q̃bus cau. in pos. itẽ ait ptor. ⁊ l. igit bona. ⁊ l. cũ ꝓponas. ⁊ l. vlti. argu. C. de pscrip. xxx. an. si qs cause. §. vlti. Item si petant separi bona. ff. eo. l. vlt. Item si petat curator bonis. ff. de cura. bo. da. l. j. ⁊ vlt. Item si petat snia pnũciari nulla vel pcessus. j. de pcura. in pscrip. s. de offi. delega. cũ ꝓtingat. ff. de fer. l. j. (Alias ante) sicut implorat offiñ iudicis vt det sibi aduocatũ. s. c. pri. vel vt ꝓdemnet aduersariũ in expẽsis ꝓ ꝓtumacia. vel fiat missio in possessionẽ. vel q̃ repellat miles a pcuratõe ⁊ ꝓsilia. in his. n. nõ est necesse li. ꝓtesta. fieri: vel ordinẽ iudiciarium suarı. ⁊ dicit incidenter peti officiuz iudicis: quia illud nõ peto ꝓpter se sed ꝓpter aliud: sicut aduocatus petit ꝓpter cãm: nõ ꝓpter se. vel qñ implorat li. pen. vt in palt. iuribus. ⁊ ibi etiaz aliqd p se petit. iz rõne rei postea heredi. vel litj ꝓponẽde: ⁊ ex sua petitõe nihil ꝓsequit: nec aliquid iuris sibi in re: q̃re. C. vt in pos. le. l. j. ⁊ idẽ vbicũq̃z imponẽda est summaria cognitio. (Ad hoc) iudi. offi. ff. de rei ven. nõ solũ. ⁊ l. item si ỹberatũ. §. j. C. de rei ven. certũ. insti. de offi. iudi. §. post inchoatũ.

De maiozitate ⁊ obedientia. Rubrica.

Cum certuz. ⁊ infra pri or). in cessione: subscriptione: ⁊ rñsione. xvij. di. hinc igit. vltra me. ⁊ vt pferat in dignitate vacantiũ collatõe. lxxiiij. d. epoz. ⁊ etiã in pceptõe bñficij. s. de ꝓsti. c. vlt. in ordinatis tñ a papa est spãle. j. e. p tuas. ⁊ hz hoc locum in equaliter meritis. nã digniores etiã post ordinati in electiõibus pferent. viij. q. j. iz. Item in his q̃ eiusdẽ ordis sunt ⁊ dignitatis: als aũt secus. s. de eta. q̃ris lxxiij. di. ꝓsuluit. j. c. statutũ. Itẽ iz debeat pferri in dignitatibus tñ hoc nõ petes ne in vitiũ ambitiõis incidat. j. q. vj. sicut. Itẽ in his ꝓualet ꝓsuetudo. s. de ꝓsue. cũ olim. (Maiori) ⁊ hac etiã rõne. s. q̃ maiori bonore fungi dz. dicimus q̃ ille q̃ maioris dignitatis est in ecclia. vel si nõ est ibi dignitas q̃ maioris est ordinis. vl si sunt eq̃lis ordinis ille q̃ prius ordinatus est dz noiare vel solẽniter eligere psonã nominatã in scrutinio. nisi forte alius de iure ꝓsuetudinario vel ex priuilegio hoc hz. tñ tutius est q̃ ille q̃ nominabit potestatẽ nominãdi a ceteris accipiat. Similiter dz vacãte ecclia ꝓpositos vel abbates vel alios quos iure vel de ꝓsuetudie consueuit vocare capellanos: ipe prior vocabit. ⁊ alij debẽt ei intendere. ff. de fide instru. l. vlti. C. de prefec. pre. l. j. ⁊. ij. li. xij. C. ō pri. sacro. scri. l. vbicũq̃z. ⁊. C. de tuto. l. ij. C. de offi. mag. l. nemo ff. de al. scri. l. j. xciij. di. a subdiaco. xviij. di. §. fi. nam ex quo p alios nominari debent: ⁊ onus similiter debent subire. tamen causas ecclie non agent: sed syndicus ꝓcuentus: vt no. s. de rescript. edoceri: tamen nullam iurisdictionem exercebit sup minores si non compareant in capitulo: vel als ei non obediãt. sed hunc effectũ hz ptãs hmõi: qz nõ obstãte absentia vocatoz valebit qõ pntes facient. nec ꝯctus faciet nomine ecclie: quia nõ est platus ecclie. sed h̃ minora sibi a iure pcedunt. ⁊ credimus q̃ si nollet ꝓuocare cap̃lm q̃ posset cogi p ordinariũ vel delegatũ iudicẽ si p causa citet. ⁊ h̃ sunt vera ⁊ obtinẽt: nisi alia ꝓsuetudo ꝓbet. (Unitatis) id est canonice ⁊ concorditer.

Si quis decretum. pstōnē vel mā datuz repete q̄ diximus.s.de tē.oz.ad aures.(Principi)papa.si.de cō se.di.j.corpa.sic ecōuerso.x.di.de caplis.Sz q̄res q̄s eximit clicos de iure impatoris cū pus ei sbessent re.q papa cō sentiēte impatore.xj.q.iij.c.iij.auc̄.de sanc.epis.§.si qs p̄.auc̄.vt cle.apud ppios epos.§.vl.j.de iura.ca.c.j.sz h nō plene eximūt vñ dicim⁹ q̄ exēpti sunt a deo.xcv.di.si impator.vel dic q papa etiā sine p̄sensu impatoris bñ potuit eos eximē a iurisdictōe ipa toris p suas pstōnes:q2 cū clerici spūales res sint t ex toto corp⁹ t aīam dederūt in fruitiū t sortē xpi.xij.q.j.c.iij.p̄sequēs pape in iudicio t pstōnibus sbsunt.x.di.impium suscipitis.t.c.solite. (Moriant)hic hēs q̄ papa suis pstōnibus penas imponit cor porales quas tñ non infligit:vt.v.q.vl.delator.xxvij.q.j.c.si qs. in p̄in.xxiiij.q.vl.bis a qbus.

Legebatur.conscripserat pōt legi ita q frater artic⁹ pscripserat chartā quō alⁱ pmittat obedientiā in q̄ carthula notabaf iniuria illius q voca baf ad pmittendū obedientiā q̄ sine pmissiōe obediēs erat.vel pōt dici q ipe frater articus pscripserat chartulā de sua obedien tia in q̄ lz ad petitionē req̄rētis obedientiā fecerit vocabaf sua in iuria cū absq; spōsione obediēs esset.(Scriptis)ar.j.de reg.iu.c. vlt.p̄.xxiij.di.quā q̄z. So.illud in plato:h in clerico.t tā plati q̄z clerici q̄ñ sunt ppter porē inobedientiā suspecti debēt iurare obe dientiā.t multo forti⁹ inde fiet scriptura.j.e.cū in eccla.ad manu alē aūt obedientiā oēs clerici teneri videnf.j.e.bis.vbi no.

Odnes clerici.obedire. reges.n.illi epo obediēt in casibus spūalibus.t illi p̄ soluēt psonales decīas in cui⁹ dioc.pncipalē larē hīt arg.C.vbi se.t cla.l.ij.t si in duabus dioc.hītat pncipalit nullis t illi duo inf se dividēt.ff.ad munici.t assūptio.§.vl'iur] prudē.

Illud dicim⁹ in btō petro t.j.(Digniora).xxvj.di.duo.(Victime).lxxxj.dist.q̄ sunt presbyteri.xxxij.di.§.vez.t.viij.q.j.sciēdū.(Et ascultare).mandatum implere.

Nolite benignitatis.increpare).q.d.tantā impatoribus reuerentiā exhibē debes.q nō debes audere nos increpare.v.q.v.nō ois.s.de resc̄p. si q̄ñ.(In tpalibus)t sic videf q ab epo appellādus ē rex.t credere vez in rebus feudalibus:q2 tunc cogīscit epus q̄si ciuilis in dex.j.de fo.compe.vez.arg.j.de ap.si duobus.xvij.di.si qs me tropol.si aūt als sint ditate ecclie nō spectat ad regē:t sup bonis illis nō appellabif rex.v.q.j.inuenerit.xx.q.ij.nulli.t.c.se.xxiij. q.iij.si qs depo.(Propter deū)ex quo videf q ō libero arbitrio fit.xiij.q.j.c.vlt.(Sine cā)vt innuat q in vitate non pcellit:lz ex humilitate meritoz sit reputare eū pcellere.(Sacerdoti)iterum (Euellas)vicia(Edifices)vtutes(Dei)spūalibus.(Nocti)car nalibus siue secularibus.(Assurgāt).lxij.di.valerianū.(Nob). q.d.vere potuimus increpare ppter auctoritatē quā in btō pe tro accepimus.(Oues).s.de elect.significasti.(Quicunq;).xxiij q.j.quicunq;.Inno.

Dertuas nobis litteras.t j.Deferaf)argu.p honore exemptoz.ff.q cū eo q in ali.po.l.iij.ff.de albo scri.l.vl.(Obediētia)repete q̄ diximus.s.d tēpo.ordi.cū idē. Jtē nō credo q eps debeat eū deponē.ar.ij.q. iij.c.ij.C.vbi se.vel cla.l.iij.iij.q.iij.quāuis.

Inter quatuor.t īfra iure Prima rō(Preiudiciū)no.q quāuis epi aliq̄z eccl'az cū toto pplo labanf in berelim vel scisma: nihilomi nus tñ ecclie ille honores suos retinēt.t ecclias sibi sbiectas t q̄ ad possessi onē t quo ad pprietatē.s.de elect.q diligen.Melius videf q possessionē omnino amittat.ff.ex qbus cau. in integ.de niq;.(Subi ecte)t sunt in possessione ea.z.possessio.n.sine cāe cognitione nemini est auferēda.xij.q.v.c.j.xvj.q.vj.placuit.C.vñ vi.si qs in.C.si p vim.l.vlt. hoc aūt bñ fatemur q postquā ptes fuerūt pñtes si p̄stiterit q̄ q̄ñ scisma cepit possidebat restitueret ei facta vel petita restōne.ff.ex qbus cau.in integ.ait ptor.§.item ei.vel iure postliminij.(Absentēt).Secā rō in registro t iūctura q̄ sic incipit:idē etiā mō fieri prudentia dissuasit ne pisani ac veneti aliquē q̄z plures apud pstantinopoli hmōi bñtes ecclias p̄ impiū puocaf.(Obediētia)sicut ex lra appet p̄iarcha sbiectōez q̄rundā ecclia⁹ petebat q realis petitio erat.s. q̄si pfessoria.dice bat.n.se ius hīe in re.p qō apparet eā realem.in fi.de ac.§.j.t.§ se. Item t scā petitio q̄ petijt obedientiā infra ius sibi esse q p̄ dicti sibi pstent obedientiā.sil'r est realis t q̄si pfessio.ad hoc est arg.s.de offi.ordi.pq̄rente.ff.de rei ven.l.j.§.p hāc.C.de colla.fu gi.p totū.C.in q.ca.col.vel cen.l.ij.t no.q q̄ñ petif ius in aliq̄ re debent vocari illi q̄s res tangit:vt hic.nec fit absentibus nō vō catis p̄iudiciū p processum habitū p̄. p̄terea q̄ petif obedientia: vt.s.fiat verus possessor q agit nisi forte illud imputef ei q scit su am cām agi t tacet.de q̄ no.j.de re iudi.quāuis.arg.a p̄rio sen su ff.de re iudi.sepe.§.nā t sup.t quāuis si als sup corpalibus reb⁹ agaf in rem ille q possidet vel etiā detinet.vel q̄cunq; mō restitu ende rei facultatē hz p̄iudiciū faciet dño nisi noīet dñz i iudicio vel etiā si noīet t nō cōpareat.j.vt li.nō pte.q̄ñ.C.vbi in rē ac.l. ij.in iuribus aūt incorpalibus lz locuz aliq̄ hēat noīatio:t ad h terminus dādus est vt veniat docturus de iure suo:vt h.ff. de li ber.cō.si piter.nō tñ si venerit p̄cedef fm formā.l.C.vbi in rem act.l.ij.s.vt fiat verus possessor cū nō habeat facultatē rei restitu ende his q̄ occurrunt.t tñ nō debeat subtrahere obedientiā ei q ē in possessione eius:q2 peccaret nisi pus ab eius obediētia absoluaf q̄ hic nō fiet: cū nō sit pñs ille cui mō obedit.t q2 nō etiā p̄ eum actū est.arg.viij.q.vlt.nōne.imo plus est:q2 etiā si p̄ aliquē fera tur sīa:t tpe executōis appeat aliqs q̄ de iure suo dicat:sum ma tim cognoscet iudex.ff.de re iudi.a diuo.§.si sup. imo q plus est videf q obedientiā quā alius hz ab eo petere nō debeo:cum ipe eā possidere nō possit.vt no.j.de pscrip.auditis.t dicta noīatio t processus nō hīet locū:nisi cū res alieno noīe possidenf.t si petā ab eo ipe rñdeat t p̄demnef p̄cedef p̄. eū t nō in p̄iudicium al terius. vt no.ff.de rei ven.is q se.t.l.se.ff. de re iudi.sepe. Alij tñ dixerūt q̄ p̄cederef p̄. eū in quo dicif ius hīe t obedire compelle tur actori vincenti.t habent arg.p se:quia si quis hz auctoritatē ad rem sibi obligatam cuius alius.q.post habet.C.que res pig. obli.pos.nomen.C.de here.vel act.ven.postq̄z.multo fortius hz quis habere actionē in iuribus que quis sibi de iure competere dicit.sed pōt rñderi in p̄dictis legibus affuisse voluntatem obli gantis t vendentis:t ideo habent actionem t q̄ eius noīe agit qui cessit:q2 act.cessa. Alij dicunt q si petaf eccl'ia habet locū no minatio t processus p̄dic.l.si autem obedientiam secus.sed certe hoc non videf verum cū eccl'ia non possit possideri:nec eius do minium haberi.ff.de rer di.l.j.sed tñ ratione iuriuin episcopa lium vel alioz competat quasi possessio t petitio rei.ff.de p̄. emp.qui tabernam.ff.de leg.j.si domus.§.vlt.alij dicunt t forte melius q si aliquis nomine alterius possideat vel detineat iura alterius:puta quasi vicarius vel quasi coadiutor: vt.s.de of.or. q̄ñ.tunc hz locū noīatio t processus.l.p̄dicte:quia facultatem ha bet tempalium restituendoz que de facto tenet.ff.de rei vē.offiñ a clericis autem obedientiam quā alius in eos possidet.puta epa lem vel archidiaco. petere non possum: quia nec t si ipi clerici t sponte exhiberi vellent non debeo recipere. t si recipio pecco t puniendus sum.xvj.q.iij.placuit. Item quia eadem obedientia in eisdem pluribus deberi non potest.ff.de acqui.pos.possideri. §.econuerso.sed si ego peto obedientiam quasi sub alio sicut sup̄ archi.siue abbas vel certi prelati sub episcopo petant obedienti am archidiaconalem.vel abbatis volentis preiudicare obedē tie episcopali vel episcopi vel pape. non differtur ppter aliquaz nominationem petitio actoris: quia ius debitum sibi non peto: sed meum quod est alienum a suo.argu.j.de excess.prela.ad hoc. xiij.di.quāuis.t op.x.q.iij. qui resistit.t.c.se. t hec vera sunt q̄ñ peto obedientiam prestari ratione loci vel rei. si autem ratione persone:puta quia promisit mihi obedire hic. vel nullo mō no minabit alium in iudicio.nominatio enim tñ in realibus petiti onibus locum habet:vt in.l.prealleg.sed h petitio personalis tñ si ergo vult prudenter agere ille qui petit iura episcopalia primo in grat quis possideat.t si inuenerit iura episcopalia nulli p̄stari:sed clericos vel ecclias p liberis se gerere implorabūt officium iudicis contra eos.j.de cau.pos.cum olim.j.de re iudi.cum ma ter.ff.de rei ven.l.j.§.p hanc.ff.de li.ho.ex.l.deinde.§. hoc inter dictum.pōt etiam contra clericos qui se gerunt p liberis intenta re in rem p̄iudicialē dicens t petens eos tanq̄z episcopus in su os clericos.insti.de ac.§.preiudiciales.t in casu aget de lib.exhi. ff.de li.ho.exhi.l.penult.t vlt.si vero ab alio detineantur h iura. vel nisi clerici qui non contēdat se platum eor:nec etiam inuitos detineat idem dicimus.si vero detinens p̄tendat se platum eorū etiam si voluntas detineat petes eos exhiberi.ff.de li. exhi.l.vlt. Item dicimus t se non contendant se ius habere:sed inuitos detinet.ff.de liber.exhi.l.j potest etiam eos t iura predicta ven dicare de iure canoni.vij.q.j.non oportet.arg.ff.de rei ven.l.j.§.

j.t.lxxij.di.p to. t no.q ꝑiudicialis in rē cōpetit tm̄ ꝯ filiū vel si ꝑsonalis alis q̄ sui ꝓtrouersiā faciūt. Jtē in ea tm̄ q̄rit an sit filius meus.t p sīle an sit clericus meus.in rci vē.aūt de iur.cano.q̄rit an sit in in ptāte mea vel nō. Jtē dak rōne possessionis quā alius hz t ꝓtrouersie quē fecit.t bn̄ nob videk q si plures dicāt se hīe ius in aliq̄ ecclia siue ep̄ale siue aliō q ꝑñt inter se ꝓtēdere.j.de ꝑ script.auditis.vbi no.t facit ad h:q: ꝓfessoria cōpetit nō solū ꝯ possidentē rē in q̄ petit ꝟuitus vel ius. sz etiā ꝯ q̄slibet turbātes ius vel ꝟuitutē.ff.si ser.vē.si qs di.sz t ꝑñt ābo agere ꝯ illū q rez possidet q ꝟuitutē vel ius dz.j.de sen.t re iudi.cū sup.nā nō ē ꝓhibitū plures ꝯ eundē agere sup eadē re.ff.de pet.he.cū idē.ff.ō rei ven.is a q̄.t.l.se.ff.de nox.ac.si qs a multis.nec obstat si dicas:q: nō hz facultatē rei restituēde cū alius illud possideat:q: illi nō fit ꝑiudiciū nisi sit in culpa p taciturnitatē vel alio mō.j.de re iudi.cū sup.tū si ꝓcēdēter h̄ ꝓcedere vis voc̄ clericos ad iudiciū quos petis tibi ſbditos. vel in q̄bus petj iura ep̄alia:t da eis libellū:q: si ꝓfessi fuerint tibi deberi petita.sed se nō hīe ptātē ea ꝑstādi:q: alius eos possidet vel illa iura in eis.tūc ferak diffiniti na sn̄ia ꝯ eos q̄ faciet ius inter ptes vt decetero nō ꝑñt sup petitis in libello ꝯdicere.sz obedire nō cogunk:q: absentibus nō ꝓtumacibus nō dz aliq̄ō ꝑiudiciū gnāri:vt ꝑdictū est.si vo negēt petita in libello vel etiā dubitare de eis se dicāt ea forte rōne:q: forte alius hos possidet:q: p eodē reputak.ff.de peti.he.si debitor. tūc sui ꝓtrouersiā facere videnk.t tūc ꝓcedere ꝟm modū h̄ superius dictū.sz nunq̄ sup obedientiā vel alijs ab alijs possessis alij cuiq̄ fiet ꝑiudiciū:vt tā dictū est.(Lū t tipi)scōa rō.(Rebellis).ſ. de elec.q: diligentiā.ar.ꝯ.ff.de bo.pos.etiam fidē.

Quod sup his. t infra dio

cesanus).xvj.q.j.cum p vtilitate.So.abbates q bn̄t pplm̄ epō.i.dioc̄.astringunk:t ideo ad synodū ire cogunk.t viij.q.ij.§.vl.xviij.di.epōs.t q plus ē ꝓpt pplm̄ etiā exēpti cogunk ire ad synodū.j.de puīk.ex ore.alij aūt q nō bn̄t pplm̄ nō tenenk lege dioc̄.nec ire ad synodū. q aūt pplm̄ bn̄t in nullo videnk a lege dioc̄.exēpti.exq̄.n. pplm̄ bn̄t dz hēre cathedrā in ecclia vt ibi ꝓdicet.t si dāt decias partē eax oblationū hēbit epōs.j.de sepul.in pñtia.de h̄ pleniº no.j.de sta.mo.c.j.(Statuendū).q.d.si in citatoe exꝑmerek iniusta cā nō dz venire.t idem si scirent consilium ꝙuocari ꝓpter malam cām.t esset talis cā cui ꝯ dicere non auderēt si pñtes essent:puta si esset sup fauorem ꝓstando ꝓncipi excōmunicato.

Cum in ecclesiis sci victo,

ris ꝙr) No.ꝙres excōicatōis ferre sn̄iaz in canonicos.nā ordinarius est.t de h̄ no.de offi.archidi.cū ab eccliax.t c.q̄to.(Prescripturis).t sic vī q ꝑlās ꝓbek alicuius crimē.si. v.q.vl.epiphaniū.sz ꝯ.ij.q.vl.p scripturā.Sol.h̄ nō reputat ꝓbatū crimē q̄tū ad depositōez:sed q̄tū ad absolutōez. Jtem nō agebak criminaliter.(Juramentū) No.regularis de inobediētia suspectus cogit ad iurandū obedientiā.arg.ſ.e.legebak.ff.ō iudi.in oībus.(Supbe)cā q̄re cogank iurare t parere mandatis ꝓioris h̄ assignak.ſ.q: ꝓmo ꝓtumaciter boc renūciauerat:alioq̄n cū absoluti essent a supiore ꝑstito iuramēto aliud vlteriº ꝑstare nō debent.sz vel remittēdº ē ad excōicatorē vt faciat māndata. ſ.de offi.dele.prudentiā.§.vl.vel cogendus satisfacere excōicatori.ſ. de offi.ordi.ad repri.

Ius que ꝑ ecclesia vel cle,

rici)h̄ hēs q simplices clerici manualē obediētiā suo ꝑlato debēt exhibē.qdā tū dicūt ꝯ etiā h̄ dicūt ꝺbtinuisse ꝓpt cōsuetudinē:vel esse spāle in cardi.(Capellā) epō.n.mortuo ptās iurisdictōis trāsferk in caplm̄.j.eo.cū oli.j.de here.ad abol.lxv. di.c.vl.ar.t.xxiij.di.in noīe.vij.q.j.pōtifices.ea aūt q̄ sunt ordis deuoluenk ad supiorē.vel vt faciat:vl visitatorē sup his ꝓstituat vt.lxj.di.obitū catiñ.de h̄ no.j.de here.ad abol.(Excepta) no.q alio iure cēseank ista q̄z illa ꝑter excōicatōz q̄ nō spectat ad caplm̄ nisi de ꝙsuetudīe.sz q ꝑ ꝓbatōes ꝙstat aliud obtētū in his q̄z in illis.vel q: ꝓpt scādalū vel aliā cām alter volebat ꝓuidē in his. nā de iure matrix ecclia h̄ pōt in ſbditas ecclias q̄ h̄ p hāc decr.refuank cardi. Alij alit t forte melio dicūt q h̄ q̄ cardi. fuank non bn̄t de iure in suis ecclijs.sz cardi.vel alio ꝑlatº h̄ recipit a papa vel alio ꝓfirmatore:vt no.ſ.de offi.or.q̄to.t h̄ ex eo appet:q: cū excōicatio sit mucro ep̄al.xxiij.q.iij.corripiank. caplm̄ h̄ hīe nō pōt p se nec cardi.h̄ bn̄t ab eo.t ideo papa sibi h̄ refuauit.t de h̄ no.ſ.de here.ad abol.sz dic̄ q̄re nō exꝑsse h̄ detmīauit:sz tm̄ sue ꝓuidētie refuauit.Rñ.q: ꝙsuetudo vrb ꝯria allegabak.ſ.q: caplm̄ excōicaret t corrigeret etiā vacāte eccla.de correctōe etiā dicum̄ q̄ caplm̄ vel titulus eā facere nō pōt de iure suo puniēdo de crimine vel sn̄iam ferēdo:lz posset facē caplm̄ q eis ꝓcedit in q̄ plº monitōib⁹ intēdūt quā directe cogīscēdo.ar.ſ.de of.archipſ.c.ſi.

Dilecta in christo filia.cāo

nicos)q̄ nō sunt ꝓfesse t ꝑñt hīe ꝓpriū t mr̄imoniū ꝯhere.vt.xij.q.v.c.vl.t tales multe sunt in alemania (Suspēdat) No.h̄ q abbatissa pōt suspēdē clericos suos ab offō t bñficio. Et h̄ ē ea rōne:q: ex ꝙsuetudīe iurisdictōez hz ordinariā.j.de arbi.dilecti.als.n.ē ꝯ ius cōe.C. de arbi.l.vlti.excōicare aūt nō ꝑñt vt h:nec absoluē.j.de sen.ex.de monialibº rōnē inuenies.j.de pe.noua.vel potes dicē:q: ex ꝙsuetudīe induci nō pōt vt interdictum de iure ponere possit:sicut nec excōicationem nec hic dicit abbatisse interdictū tenere.

Dilecti filii archidi.capitu

lū) No.caplm̄ ꝓseq̄ iura ep̄atus q̄n epūs in ꝑiudiciū ep̄atus aliqd faciat.t idē intelligik si sit negligēs.ar.xij.q.ij.nō liceat.t est multū no.dignū q caplm̄ nō solū appellabat ꝓ iuribus ep̄atus.sed etiā sup his cām ꝓsequik.t etiā eis ꝓsequētibus epūs absoluik.t hoc ē ea rōne:q: h̄ absolutio nō ꝓsonā sed rē tāgit cuius noīe caplm̄ appellauit t egit. t q: h̄ spūalia t dignitates ecclie sunt cōia t cōiter tenenk ab epō:t sic lz epūs sit captus.j.de v.sig.cū clerici.(Exigentes)cū effectu.ſ. q: ꝑstitit vt in fi.innuik. vel dic q appellatio ꝓcessit iuramentū:sed postea iurauit.(Appellauerūt)ad qd valet appellatio post ꝑstitū iuramentum.Rñ. ad hoc appellak ne exigeret aliqd occasione ꝑstiti iuramenti ꝛsoliti t ꝯ ꝙsuetudinē alioꝝ ꝓstiti.cū hic appellatio esset ex ꝓbabili t verisīli cā interposita.nā nō est verisīle q aliud iuramentū ꝛsolitus esset ꝑstare ille epūs q̄z alij. Dicūt q dā q nō dz ꝑziarcha exigere aliq̄ occasione illius iuramenti citra appellationē.t si exigeret t epō ꝑstaret añq̄z sup ꝓncipali ꝓcedak reuocak q nō placet. de hoc no.j.de ap.bo.me.nō tñ credo q tales appellatōes q̄ fūt extra iudiciū aggrauamine sufficiūt ad citationē nisi itez citet a iudice.nec ad hoc q appellatus debeat cōpere in termīo quē appellās extra iudiciū ꝑfixit in electionibus.ſ.de elec.statuimus.si aūt vult in termino cōpere pōt etiā:t hz bñficiū ꝓstōnis q̄ est.j. de ap.cor.di.t illius decr.oblate.q: si appellās termīnū quē ꝓfixit appellatōi ꝓueniat.vel als malicioſe supplātaret appellationis lre nō valebūt.si.n.ꝯ diceret seq̄ret q: qs posset citare aduersariū qñ vellet:t alia absurda.arg.ꝯ.j.de ap.cū sit. qdā tñ dicūt q hoc iuramentū ꝓstitū fuit post appellationē ex ꝓbabili t verisīli cā emissa.t ideo post talē appellationem nec ꝓstandū nec recipiendū fuerat iuramentū. t si post appellationē ꝓbabilem ꝓstek añq̄z illud iuramentū aliqd fiat dz reuocari iniqua adiectio iuramenti.vt in ꝓallega.decr.h̄ nō placet qbusdā p oīa. nō.n.credūt q ꝓpter appellationē emissam qs debeat dimittere vti iure suo.sicut nec papa ꝓpter ꝓhibitionē.C.debi.vē.pignu.nō.p.l.j.C.de rescin.vē.si maior.ff.p empt.l.pe.nec obloquit decr.bone me.nā ideo sibi restituit:q: erat in possessiōe.t fructus reddunt:q: rōne possessionis debent. Jté boc petierunt ibi.ſ.se reduci in eū statū q̄ erāt tpe appellatōis emisse:t erāt in possessione.t ideo in ea reducti fuerūt.sed hi q appellabāt ne ꝑstek iuramentū.vel ne occasione iuramenti ꝑstiti aliud exigak nō sunt in possessione hoꝝ:q: nō soluē t nō exigi iuramentū possidēdi non ꝑñt nec sunt talia q̄ ꝑñt possideri vel q̄si.vñ nō pōt restitui in hūsmōi possessione.sed si als appellat ex iudiciū ad hoc valet appellatio:q: nouū possessorē puta eū q emit post ap.fac̄ ma.fi.possessorē qō ex eo appet:q: si post ꝓbauit rē suā esse restituet fructº medij tpis.C.ō rei vē.si fundū.nō aūt idē dico in veteri possessore.arg.ff.p emp.l.pe.cōpant.n.appellationē ex iudiciū inhibitioni siue denūciatōi:cū forte etiā posset dici q idē est si appellet ex iudiciū sine cā ꝓbabili vel verisīli.ſ. ne molestes eū q in pos.ē sed hoc non placet:quia dz ꝓbare possessionem.t possessione restituek possessorꝝ cū fructibus. t idē si appellat vt emas fundū. q: suus est:q: oportet eū ꝓbare fundū suū t post restituek. Jtem si aliquis appellet extra iudicium ꝓsumitur contra eum nisi ꝑ sequatur.j. de dolo cum dilecti. t pōt dici q vbi appellak etiam extra iudicium implorabit reuocationez eoꝝ que facta sunt post appellationem offīo iudicis petendo reduci in statū q̄ erant tpe appellatōis emisse:cū als si nō appellasset oportet eū intētare interdictū recuperande possessionis:arg.p̄di.decr.bo.me.t q̄ ibi diximus hic repete vbi.ſ.interdicto necesse est ꝓbare se possedisse t spoliatum esse.sed hic.ſ.vbi appellat non habet necesse ꝓbare possessionem vel spoliationem sed solūmō statū in q̄ erat.vel dic q qñ sic appellak extra iudiciū appellans pōt petere reduci in eū statum in quo erat tpe appellatōis emisse. t hāc petitionē recte

intentabat etiã ꝙ nõ spoliantẽ: nec recipientẽ sciẽter a spoliatore: vt in pal. decre. bõe me. ꝙ qs nõ hz locũ interdictũ. j. de resti. spo. cũ ad nos. sz ꝑditio ex decr. sepe. alij tñ dicũt nec ꝙ talẽ. s. nõ spoliantẽ ꝑdictã petitionẽ admittẽdã. Jtẽ ad aliud valet ꝑdicta ap. q: qcqd post ap. talem fit dũmõ ꝓbet ꝟitas cãe ap. etiã a iudice puta sñia excõicatõis vel alia nulla ẽ. j. de ap. dilec. & c. ad audiẽ tiã. cũ als sñia excõicatõis & etiã alie tenerẽt: lz essent iniuste. est & aliꝰ magnꝰ effectꝰ huius ap. q: nõ obstabit ei ꝓsequẽti ap. h exceptio excõicatõis. j. de excep. cũ inter. si aũt nõ appellasset: sz tñ ꝑ simplicẽ ꝙrimoniã iret ad supiorẽ obstaret sibi dicta exceptio. caueat igit sibi ꝙ ap. hãc vult ꝓseq vt dicat: peto reuocari qcqd factũ ẽ post ap. als. n. si omissa cã ap. ageret obstaret exceptio excõicatõis. & hãc ap. etiã ex iudiciũ factã vltra annũ ꝓseq nõ põt. j. de ap. ꝟstitutꝰ. & credo ꝙ etiã possint ꝑfigere terminũ ap. sue: ar. de ap. sepe. lz aduersariꝰ cõpere nõ teneat: vt iã dictũ ẽ. Jtẽ vbi nõ ꝓsequat appellãs ap. suã punit in expẽsis. s. ꝟ rescrip. ex pte si. j. de ap. cũ sit ro. Jtẽ reuocat cãz ad supiorẽ ꝙ ꝙlit fiat. no. j. ꝟ bis ꝙ si. a ma. par. ca. cũ in cũctis. Jtẽ nõ valẽt lre sup eodẽ de ꝙ appellatũ est: nisi de ap. faciãt mẽtionẽ vt in pal. decr. ex pte. s. & q: sic ꝓcedit in hac ap. ex iudiciũ facta sic in ea ꝙ fit in iudicio pz qcq nõ obstat excep. excõicatõis. nec distinguo appellet gs a iudice suo vel aduersario. j. de ap. bo. me. ꝙuis aliq distinguant. & h adde qꝫ no. j. de ap. ad audiẽtiã. Jtẽ ap. ex iudiciũ nõ suspẽdit effectũ etiã eoz ꝙ ꝓcedũt ap. sz eoz ꝙ sequunt tñ. j. de ap. ꝟstitutus. vbi no. sz illa ꝙ fit in iudicio suspẽdit effectũ etiam eoz ꝙ ꝓcedũt ap. ff. ad turpil. l. j. §. fi. (Cõsuetudis)h vult dicẽ ꝙ lz epꝰ iurauerit ꝟuare oẽs ꝟsuetudies ꝙs alterius epi castellani exhibere ꝟsueuerũt ꝑiarche gradeñ. tñ ptextu ꝑdicti iuramẽti ꝟsuetudies nõ laudabiles vl etiã laudabiles: sz nõ ꝑscriptas ꝟuare nõ tenet sz p h ꝓbat ꝙ dicit h nõ tollit ꝙn als legitie ꝟsuetudies ꝟuent. sz de laudabilibus & ꝑscriptis dicendũ ẽ ꝙ lz ꝟuãde sint: als nõ. tñ ꝓpter tenorẽ huius iuramẽti. (Ad alios) puta q: est ibi aliqꝺ capitulũ de ꝟuãda ꝟsuetudie: & erat ꝟsuetudo de soluẽdis aliqbus iuribus annuati ꝙ nõ est licitũ a nouo ꝑlato exigẽ ꝙuis licitũ sit iurare ꝓ obediẽtia. s. de elec. significasti. iuramẽto. n. soluto nihil addendũ est: q: si ꝑmitterent aliqd addere aliqd cupidi dignitatis aliqñ insolita & indebita adderẽt ꝙ. j. de cens. significasti. vbi aliqꝺ nouũ addit iuramẽto. s. de nolio cẽsu soluẽdo. So. h hz locũ in iuramẽtis ꝙ a iure vel ꝟsuetudie gnãlia dicta sunt ꝙle est h iuramentũ qꝺ ꝓstaret eꝓs ordinatꝰ suis ꝑlatis. j. de iureiu. ego sz illud iuramentũ de ꝙ illa decr. loquit nullo iure inducit. & ideo licitũ est cuiqz sibi ꝓuidere ꝓ ꝙscũqz cautões vult & põt dummõ nõ sint ꝙrie iuri. (Teneri) & bñ: q: in ꝑiudiciũ eccl'ie ꝑstitũ iuramẽtũ nõ potuit eũ ligare. j. de iudi. c. ij. h aũt solũ qꝺ post ap. ꝑstituꝫ est vel ante valet quo minus obseruet: dummõ sine interitu salutis eterue ꝟuari possit. j. de iureiur. si vero.

Quamolitã. & j. ꝟuati) forte q: scienter eligerant indignũ. s. de elect. scriptum. (Vacet) repete ꝙ diximus. s. e. bis ꝙ.

Statuim° ordine. de h no. s. eo. c. j. (In portõe) hic decr. ꝟsonare videt. j. de iure pa. postulasti. h decr. loquit ꝟm ꝟsuetudinẽ vbis ꝙ talis est ꝙ fere in oĩb° ecclijs sunt minores clerici ꝙ bñ recepti in clericos ecclie & ius canonicat° in eis hñt. & hi faciũt inferiora ꝟuitia. s. purgãt ecclas accendũt lãpades: pulsant cãpanas. & in his ꝟuitys exhibendis sunt ꝓ tres vel ꝙtuor annos añ ꝙz ꝓcipiãt bñficia ꝙ h portões ꝙ pellant. & lz añ ꝟstõnem istã obtineret ꝙ ꝙ ꝓus recipiebat ꝓmo portionẽ recipet ꝓpt hãc ꝟsuetudinẽ remouet & statuit ꝙ ꝙ sunt in maioribus ordinib° aljs ꝑferunt. sz bis ꝙ dicẽ videt. s. de rescrip. caplm. vbi dicit ꝙ nõ solũ ꝓmo recepti° dz aljs ꝑferri: sed etiã bis ꝓ ꝙbus ꝓmo scriptũ. sz dic illud loq vbi nõ est h ꝟsuetudo vel ꝑbẽde nisi sint distincte. nã vbi ꝑbẽde sunt distincte ꝙzcito receptus est hz ius in oĩbus cõibus. s. de ꝟsti. cũ. M. j. de ꝑben. dilectus. Jtẽ ibi nõ dicit ꝙ plures hẽant ius & vnus esset ꝑferẽdus: ĩmo vnus solus tñ. s. ille ꝓ quo scriptũ fuerit ius hẽbat. Jtẽ no. ꝙ ꝓuil. huius ꝟstõnis nõ hñt clerici in maioribus ordinibus cõstituti. si añ eos alij in minoribus ordinibus ꝟstituti ius hẽant ꝓ quos petẽ possent futuras ꝑbẽdas vel portões: puta q: recepta eẽnt auctoritate pape. & ita ꝙ deberet hẽre ꝓmas vacaturas ꝑbẽdas. nam iniustũ esset ꝙ ꝓmo recepti ꝓ receptiõez scõoz ius suũ amitterẽt: lz secº sit in alio casu vbi recepti in canonicos nihil iurj hñt nec in ꝑbendis vacaturis neqz in portiõibus: cũ tales vacature sint ꝓhibite. j. de ꝓcef. ꝑ. vel ecc. nõ va. c. j. & dicimus ꝙnãlit qꝺ lz hmõi electoribus de ꝑdictis canonicis sic receptis eligere quos volũt. & ꝓ hãc ꝟstõnẽ tenent ꝑferre in maiorib° ordinibus ꝟstitutos: & etiã nisi ꝟsuetudo ꝙriũ teneret etiã si eliget extraneũ teneret electio & hẽret ꝑbendã: ꝙuis in penã eoz tenent sibi interim intrñ ꝓuidere. j. de ꝑben. dilectus. Sz ꝙres qd si recepti sint auctoritate pape ad ꝑben. cũ se facultas obtulerit. nam h videt aliud dicendũ ꝙ qñ recepti sunt ad ꝓximas vacaturas: q: posset intelligi ꝙ tũc tm offerret se facultas qñ nõ essent aliq maiores ꝙ essent minoribus ꝑferendi. sz nos idẽ dicimus in vtroqz casu: q: cũ ꝓximis ꝓmo sit ius ꝙ situ: lz sint minores ꝙz scdo recepti facultas se offerret ꝓmo in ꝓma vacatiõe: & scõo in scda: & sic de aljs. (Potiorẽ). i. ꝓrẽ: als bñficia debẽt cẽ eqlia: vt no. s. ꝟ ꝟsti. cũ venissent. vel hic attendit spãlem ꝟsuetudinem.

Quam inferior. Hoc sic dicim° esse ꝙ epꝰ archiepus suũ in sua diocesi delinquentẽ nõ excõicabit. nec ꝙ eũ excõicationez vel accusationẽ ciuilẽ audiet: sed coram dño ꝓiarcha vel papa ꝙueniẽdus est. xxj. dis. si cõmittit. & c. fi. xvj. q. j. sup. & ẽ ad hoc rõ: q: ita est archiepus intra terrã sue iurisdictõis. s. inter suã ꝓuinciã sicut epus: vt no. s. de offi. ordi. pastoralis. in ꝑn. Jtẽ melius dz iudicare archiepus suũ suffraganeũ ꝙz suffraganeus rõne crimis metropol. ĩmo plus videt ꝙ etiã si epus hẽret aliũ epatũ ex dispensatõe extra ꝓuinciã ꝙ suũ metropolitanũ rõne criminis vel ꝙctus nõ posset ꝙdẽnare ꝓpter ꝑdictã rõnẽ: argu. ꝑdicti capli. Alij tñ hic dicũt ꝙ. arg. ꝑ his. xvj. q. j. c. j. j. de ꝓuil. cũ capella. ꝙuis posset dici & bñ ꝙ aliud est in epo ꝙ vlr est subiectus archiepo. aliud est si rõne alicuius possessionis sortiat eius foz. ex delegatõe aũt supiorꝭ põt bñ eũ iudicare. (Inferior). xxj. di. inferior. (Exercens) exquo. n. legitime epatus ꝟstitutus est in aliq loco: ipe ibi sup oẽs hz dispositiõez. & si ille archidi. fuerit infra diocẽ. designatã sibi. n. ſberit nisi ꝓuiuit. defendat. xj. q. j. regenda. & c. se. s. de offi. ordi. ꝙrẽte. sz si nõ esset ibi epꝰ & excõicasset eum ꝓpter delictũ in ea cõmissum teneret excõicatio. arg. vj. q. iij. placuit. C. vbi de cri. agi opor. auc. ꝙ in ꝓuincia. ꝙuis alij dicãt h. q. de maioribus ad epm referẽdã. s. de offi. archidia. c. j. & c. ad h. q: nec sup abbates iurisdictionẽ hñt. s. ꝟ offi. archidi. c. vl. ꝙ multo minus supẽ epos infra eius archidia. sitos. sz posset rñderi illi decr. ꝙloquit qñ nõ hz iurisdictionẽ ordinariã sup mona. sui archidia. sz rõne criminis bñ hz vbi cessat cõe ꝓuile. C. vbi de cri. agi opor. auc. ꝙ in ꝓuicia. vel dic vt. j. de fo. cõpe. cũ ꝟtingat. (Judeis) h ad arbi. boni viri referendũ est. ff. ꝓ socio. si societatem.

Familis doctrĩa prelatorꝫ omniũ ꝙ ordinariã iurisdictõz hñt. s. de offi. archiđ. cũ ab. melius videt ꝙ ꝑlatos vocet epos ꝓ id qꝺ sequtur & cathedralis capitoꝝ: q: si de minoribus ꝑlatis intellexisset: bñ sh eis cathedralis cõphendisset. Sz ꝙres ꝙre nõ eedẽ ꝓsone regrunt de bituricen. ꝓuincia: ꝙ reqrunt de burg. Rñ. q: eoz intererat quũ in visitatione primatis tenerent soluere ꝓcuratiões. j. de ꝑscrip. cũ ex officio. bituricen. aũt ꝓpter cõpositõez tenentur soluere ꝓcuratiões. sz quare regrit caplm bituricen. Rñ. quia si in magnis negocijs sunt regrendi. j. de his ꝙ si. a ꝑla. c. nouit. & c. ꝙzto. Jtẽ oppones quare non omnes singulariter requirunt quos res tangit. lxvj. di. c. j. C. de ac. l. fi. Rñ. sufficit in rebus & negocijs vniuersitatũ regri rectores vel idoneoz ꝑtẽ. C. de iur. cal. l. ij. §. si aũt. vel dignitas etiã. ff. de ꝓdi. & de. munici. in rebus aũt singularium sunt vocandi. s. de ꝟsti. cum omnes. ff. de ser. vr. prẽ. p fundum. Et h est etiã ꝙ rõ quare sufficit vocari pñtes. & nõ est necesse vocari absentes. nam als contra eos non licet ꝓcedi: nisi specialiter vocarentur sz si contra eos singulariter & nõ nomine vniuersitatis ageretur. (Requiritis) No. non solum epos sed alios ꝑlatos: & saltẽ caput forẽ requirendos in arduis negocijs ꝓuincie ꝙuis canones antiqui dicũt tñ de episcopis. ix. q. iij. c. j. & ij. ꝓ totum. j. de ꝓben. graue. vbi no. & no. ꝙ super ꝓuisione requirit eos dominus papa. quando. n. aliquis aliqd facit ex officio suo etiam si in modum actionis officium intentet. & maxime in compositione requiri debent omnes quos res tãgit. ff. de adopt. nam ita. ff. de mino. in cause. §. causa. sed si non vocet non minus tenet ꝙ factum est: sed absentibus non ꝓiudicat. ff. de mino. etiam ii. §. vlt. Alij tamen dicũt arg. eiusdẽ. l. quod non tenet ꝙ factum est. & põt dici nõ tenere sñiaz latam nisi ꝑ edictũ solenniter euocent. ff. que sen. sine ap. l. j. §. item cum ex. sed bene tenet etiam si non vocentur singulariter. sed non ꝓiudicat his qui non audierunt edictum: vel als non sint in culpa. j. qui ma. accu. posf. cum in tua. vbi aũtẽ non implorat officium iudicis: sed actionem ꝓpriam hz contra reum: non tenetur iudex alium vocare nisi in libello fieret de alio mentio. & tali modo ꝙ ipsum absentẽ vel ratiõe ꝓprietatis vel possessionis vel alio modo ꝟstaret causam contradictionis habere: vt. s. eo. inter. sz reus põt nominare dominuz in iudicio. C. vbi in rem act. l. ij. j. vt lite

nō ꝓte.qñ fre. Jtē ipe cuí⁹ inſt ē pōt aliqñ ꝓhibere actoꝛē ⁊ reū litigare.ſ.qñ ꝓmo loco ad cū ꝓtinet deſēſio.ff.ō re iudi.ſepe.ſz ſi noīeſ in iudicio nec ipe ſe offerat iudex nō teneſ vocare eū cuius inſt:qz ī ꝑdicto caſu.ſ.qñ ſciuit ⁊ potuit ꝓuidē ꝓuidicaſ ei ꝓpꝛ culpā ſuā vel negligētiā ſuā:vt in ꝑdic.l.⁊.j.de re iudi.q̄uis.vbi no.ſi aūt neſciuit ſibi nō ꝓuidicaſ.ſz ille q̄ ſe obtulit liti cū nō deꝛ beret vel cū nō poſſideret teneſ ad eſtimationē.ff.ō rei vē.ſi is q. §.ſi aūt.⁊ duab⁹.l.ꝑce.(Voluerīt) aſſīgta iuſta cā:alꝫ nō differꝛ q̄ a maioꝛi vel ſanioꝛi pte fit.j.de his q̄ ſi.a ma.par.ca.cū in cunctis.vel dic q̄ iſti ꝓlati nō ꝓueniebāt nec ꝓſenciebāt vt capl'm vel vniuerſitas:lz q̄ ad aliq̄ negocia vniuerſitatis ſint. ſi.n.vt vniꝛ uerſitas ꝓſentirēt ſimul ꝓuenirēt ⁊ ſimul tractatū hīent.⁊ inde ē ſcz q̄ hūc ꝓſenſum nō ꝓſtāt vt vniuerſitas q̄ cuiuſlibet ꝓditio admittēda ē etiā ſine cā.ſz poſtea coꝛā papa exꝑmēt ⁊ ꝓbabūt ideo etiā ſingularit ſinguloꝝ req̄rit ꝓſenſus:qz h negociū nō neceſſiꝛ tātis ſz volūtatis cātū ē.(Supſedētes)no.ex trāſuerſo veniētē reꝛ tardare ꝓuiſionē pape ſic retardat'ad'executionē ſnie.j.de re iuꝛ di.cū ſup ꝓtrouer.⁊ ē h:qz ius ſuū ꝓſequit:vel aliā iuſtā cāz ꝓpoꝛ nebat.⁊ no.q̄ hi veniētes ex trāſuerſo ſp remittēdi ſunt ad iudiꝛ cē q̄ cogſcit inter alios.ff.ō libe.cau.ſi pit.⁊ h intelligo veꝝ qñ lis cepta ꝓ ꝑte tāgebat de nouo veniētes:⁊ interī ꝓoꝝ cognitio difꝛ ferꝛ:ſecꝰ aūt dicendū ē ſi erat aliꝰ archieꝑs q̄ eadē iura ꝓmitte peꝛ teret:qz tūc nō eſſet remittēdus ad eundem.(Jus).i.q̄ ipi nō coꝛ gunt ꝓſtare hmōi ꝓcuratōes de q̄bus ꝓſtādis in cōpoſitōe dicebanꝛ etiā alia q̄ in ipa cōpoſitōe ꝓtinebanꝛ.(Jn expenſis)exq̄.n. archieꝑi ꝓuenerant ꝺ dictoꝛes ꝓſumenꝛ temē ꝺ dicē.⁊ ideo ꝓdēꝛ nanꝛ in expenſis.ar.ff.ō iudi.cū g.ſecꝰ ſi ꝓbabiliter ꝺ diceret.ff. de lega.ij.qui ſolidum.§.etiam.

¶ De treuga ⁊ pace. Rubꝛica.

Treugas. Dec treuga canonica ꝓuēti onal'ſemp ſuāda ē.xxij.q.j noli.ff.ō pac.q̄uēdonū.⁊ intelligo h de iuſto belꝛ lo q̄ lz oī tpe licite poſſit fieri: tñ his tpibus eſt ceſſandū niſi vꝛgeat neceſſitas.xxiij.q.vl.ſi nulꝛ la.vel loquit de bello iniuſto a q̄ lz ſit ſemp abꝛ ſtinendū:qz tñ de facto nō ſemp pñt ꝓhiberi.tñ his diebꝰ fozꝛtiꝰ inſtabūt ꝓlati ꝓ treugis nec peccāt hodie ꝓlati q nō ſuāt iſtā cō̄ ſtitutionē:qz nō fuit mozibꝰ vtentiū appꝛobata.iij.diſt.§.leges. pōt etiā dici h loq̄ qñ eſt dubiū an ſit iuſtū vel iniuſtū bellū.xxiij. q.iij.illi q.(Cōfirmet).i.publice denūciet.ſ.de offi.leg.ſtuduiſti. vbi de hoc no.(Triplex.)Primus ē ꝓꝛij epi excōicatio. Scōus eꝑoꝝ vicinoꝝ ꝓfirmatio. Tertiꝰ auxilij coꝛrūdē adiectio rūpiſ.ff. de ſuc.aute.itaq̄z.ff.ō lib.le.l.iij.in fi.(Prebeant).xc.di.c.pe.⁊ ſꝛvl.

Jnouamus. vt ꝓhīt) xxiij.q.iij.ſi ꝙs romipetas.(Exiſtētes)ſi agricultura.n.tñ exiſtētes gaudent ꝓuil.C.q̄bus nō ob.lō.tē.p.l.vl. aliam aūt ſp.ar.C.q̄ res pig.pignoꝝ.

¶ De pactis. Rubꝛica.

Aſtigonus epꝰ.q̄uentus)coꝛā eccla ſtico iudice ille q̄ pactuz nō ſuat.(Lolꝛibuerit).i.niſi pacta ſuet excōicabiſ.(Pacta). legitima.xx.q.j.puelle.xviij.q.ij. eleuberiꝰ.ff.ō pac.iuꝛegen.§.ait ꝓtoꝛ.

Quod in cōuētionibꝰ eccl'ijs.)⁊ loquit de eccl'ijs exēptis vel etiā alijs ſi q̄ oꝛdinarij denegant ꝓ bēre aſſēnſum.(Solidare).i.ꝓfirmare.⁊ intelligē h ō ꝓfirmatōe q̄ fit cū cāe cognitōe.j.de ꝓfir.vti.c.j.⁊.ij.alꝫ nec dubiꝛ tatiue auferret:nec ius tribuet.j.de ꝓfir.vti.cum dilꝛ ectus.⁊ no.ſ.de offi.dele.ſtuduiſti.

Qualiter fit.⁊ infra.

Quidē ꝓ cauſis)iſti.n.frēs agebāt ꝺ monaſteriū ⁊ petebant reſtōꝛ nē cuiuſdā eccl'ie:qz ſp ſe ꝓ ipos monachos ſpoliatos dicebant.(Eos)monachos.(Liti)h nō fuit licitū.ſ.reꝛ nūciare iura q̄ habebāt in eccl'ia ꝓ pecunia(Prauā).j.de trāſac. ſtatuimꝰ.ꝺ.So.h erat ſuſpicio turpis pcti.ibi no.q̄ ſp ꝓſumiſ niſi ꝓ aliā ꝓſumptionē tollaſ.(Prauā).j.de ꝑben.niſi.ꝺ.So.ibi diꝛ cit licitū tuſſione iudi.ſine vllo pacto aliq̄d dare. h aūt illicitū exꝛ pacto.caueant tñ:qz nec h ipm vt in intentōe gerē dz.j.de ſimo. tua nos.(Facte).C.de ꝓcu.mandato.C.de transac.in trāſactioꝛ ni.(Renūcians)pure ⁊ ſine pacto.(Reſignauit)⁊ ſic ius reſignaſ ſe videſ q̄ in illis inſtris hēbat.ff.ō pac.l.labeo.⁊ no.ſ. de rehū. veniens.ſz quō ꝓdeſt h reſignatio niſi ꝓſonis inter q̄s ꝓfecta eſt ff.de pac.ſi vnus.§.pacta.Rñ.qz publica ꝓſona ē papa.ff.rē puꝛ ſal.fo.l.ij.in fi.⁊.l.nō q̄ſi.⁊ qz ſingularit ⁊ vl'r ſup oēs eccl'ias hz plenitudinē ptātis.ij.q.vj.decetero.multo fozꝛtius alij ꝓlati ſinꝛ gulis eccl'ijs acgrere poterūt.ar.C.ō trāſac.pñs.⁊.ff.qō cuiuſq̄ vni.l.fi.vel cū negociū h fit in ratihabitōe monaſterij de act.raꝛ tam hīndo receptionē inſtroꝝ ſibi ꝓdeſt.ff.de nego.ge.ſi pu.§.ſz ſi ego.⁊.§.itē q̄re dummō noīe monaſterij ſit'geſtū:alꝫ nō ꝓdeꝛ ſet.ff.de ꝓto.ſti.ſi ſuus.⁊ h vera ſunt niſi renūciauerit l'ris.ſz renꝛ nunciatio litis pōt fieri etiā parte abſente.C.de pac.poſtq̄.⁊ fit h in odiū litis:ſic ⁊ hic.(Reſtituī).ſ.de elec.cū inter.R.ꝯ.So.ibi reſtituī rigoꝛe iuris inſpecto nō videſ q̄ dz reſtitui ad interdictū cum ei renūciauerit.ff.de pac.ſumus.§.pact.⁊ ideo dicimus log de gr̄a:vñ ſi alꝫ eſſet inſtitutus non remoueꝛeſ.vij.q.j. pñtium.

Accepimꝰ noīatī. .C.de pac.l.vlt.ſ. pandam.q̄ſtum.(Et inanes)ipo iure.

Quam clerici. ex ipis eccl'ijs eccl'ie ſunt obꝛ ligate ꝓ penſionibꝰ.ff.de iuꝛ di.fideicō.§.fi.ff.de vſu.bactenus.ꝯ.ff.de ꝺ hē.empꝛ l.fi.§.fi.ſed ibi interuenit tñ ꝑſonalis obligatio ⁊ nō fuerꝛt res obligate(Deteſtabile).j.de cenſi.ꝓhibemus.j.de ꝑbē. auaricie.ſuo ſacr'm ſup h ꝓſtitū nō tenet.j. de cenſi.grauis.

Qleriqz. ſicut accepimus repꝛobamus).hoc eſt nō ſuandū decernimus:qz ꝯ caꝛ nones.xvj.q.j.ſi qs laicꝰ.⁊.c.decias.⁊.c.q̄ſti.⁊ ideo ſi pena pacto adiungaſ:nec pactū tenet:nec penaꝫ nec iuſiurandū ſup hoc ꝓſtitū.ff.de pac.l.iuregen.§.vl.⁊.l.ſeq.ff.de v̄.ob.ſi ſtipuleſ.⁊.l.ſi ſtipu.hoc mō.ſi vero pactū eſt ꝓter legem pactū nō valet:⁊ pena valet.ff.de v̄.ob.ſtipulatio iſta.§.alteri.ſi v̄o pactū eſt ſm leges ⁊ pactū tenet ⁊ pena:ita tñ q̄ altex tñ peꝛ tat q̄ velit.ff.de pac.reſcriptū.§.ſi pacto.C.de pac. ſi pacto.

Actiōes facte ſpūalibus) ſiue bñficijs de q̄bus no.ſ.de elec.ſiꝛ gnificaſti.ſiue q̄buſcūq̄z alijs:niſi forte ſpūale veniꝛ ret in pactū ꝓmutatōnis.j.de rex ꝓmu. ad q̄ſtiones. oīs.j.q.ij.q̄ſpio.(De alijs)ꝓuentionibꝰ.(Vergūt).j.de iureiu.ſi v̄o.(Turpe).i.turpe factum.ſ.dolo vel ſimoniace.(Turpe).ff.de pact.iuꝛ.§.dolo.C.de inuti.ſtipu.dolo.(Vel rei turpis).ſ.de factꝛ endo homicidio vel ꝓſili.(Jure).ff.de pac.iuꝛ.§.ꝓtoꝛ.q̄ ſanguiꝛ neam duceret in vxoꝛem.(De facto).ff.de re.iuꝛ.impoſſibiliū.vt q̄ celum ꝑdibus coꝛporeis aſcendet.

¶ De tranſactionibus. Rubꝛica.

Sicut graue. ⁊.j. de tranſac.)tranſꝛ actio ſpālis nō obeſt alijs ſpēbus.C.de tranſac.age.trāſactio gnālis reſtringiſ ad ea de q̄bus tractatū eſt.ff.e.q̄ ꝓtu. §.j.gnālis tranſactio nō reſcindiſ ꝑtextu noueꝛ ꝓbatōis.C.e.ſub ꝑtextu.ſpālis tranſactio in vꝛ no capl'o nō impedit agi in alio.C.e.l.pe.gnālis tranſactio tenet de rigoꝛe iuris in oībus.c.⁊ parit excep.ſed replicatōe doli reſciꝛ diſ.ff.de admi.tu.lutius.§.tutoꝛ.indefinita vel ſpālis in alijs nō obeſt niſi in his de q̄bus actū eſt.C.de iudi.lz.melius dz vbi gnāꝛ lis ē petitio ⁊ gnālis trāſactio obſtat exceptio in oībus.C.ō pac. ſub ꝑtextu.ff.e.nō eſt.niſi reus fraudulēter occultauerit ſpēm in q̄ deceptus ſit actoꝛ.ff.de pac.tres.vbi gnālis eſt petitio ⁊ ſpālis tranſactio obſtat exceptio in ea ſpē tm̄.idē eſt ſi ſpālis eſt petitio vel gnālis q̄ſtū ad v̄ba tranſact.C.e.ſi decreta.⁊.l.age.ff.eo.cū acq.⁊.l.qui cū tu.§.vl.C.ad vell'.l.iubemus.ſi aūt vtrum q̄z ſpāle multo magis idē.ff.de pact.ſi vnus.§.pacta.(Deciſione) in his oībus ſi ſupuenerit tranſactio ceſſant h auxilia ꝯ eū cū q̄ interueꝛ nit tranſactio:⁊ ſup eo de quo tranſactū eſt niſi dolo feciſſet trāſꝛ actionē.ff.de pac.tres frēs.ꝯ alios.n.nō ſunt irrita inſtra.⁊ intelꝛ ligo hec vera vbi vtraq̄z pfecta ē cōpoſitio:alꝫ vtiq̄ inſtris:qz ſiꝛ dem nō ſer.⁊c.C.de pact.cū ꝓponas. Jtē hoc hz locū vbi nō ꝓꝛ hibenꝛ tranſactio.(Deciſionē).i.trāſactionē.(Preſcriptionē).i. qz ꝓſcripſiſſet.j.de ꝓſcript.ꝓtotū.(De lege)falcidia:q̄ inſtituto vel heredi ſiue eccl'ie ſiue alij tribuit falcidiā in bonis teſtatoꝛis. ff.de.l.fal.l.j.in ꝓn.⁊ in multis legibus idē.l.q̄ eſt.C. de dona.ſi qs.⁊ in multis alijs.(Priuilegio)qz erat vxoꝛ q̄ hēbat ꝓuileg.in bonis mariti.C.q̄ po.in pig.ba.aſſiduis.vl'fiſcus in ceteros creꝛ ditoꝛes.⁊ eccl'ia hz ꝓuilegiū q̄ tm̄ certis modis admittiſ eccl'iaꝛ ſtice rei alienatio.x.q.ij.hoc ius.(Cui tranſactōi)firmitatis:quo ad ſolennitatē.C.de teſtq.oīum. imo ⁊ q̄ ad ſbſtantiā.nā ⁊ ſi ex

certa cōscia papa aliqd approbet necdū q confirmet. sz solum modo suo priuilegio inferat qđ ō iure nō valet firmuz erit sic̄ statutū laicoꝝ super ecclesijs valet ꝛ p confirmato hēt̄ur. si papa illō in suis lr̄is approbet. arg. ff. de pig. fideiusso. §. vl. (aucte). q̄ imposita fuit cum cause cognitione. j. de confir. vtili. c. j. ꝛ. ij. alij cō tra. j. de concess. pre. non va. post electionem.

DAtuim⁹ archiepiscopi. sine consensu aūt eoꝝ non ē licitū inferioribus clericis alienare res immobiles vel reddit⁹ annuos. ī auten. de aliena ꝛ emphy. in pn. xvij. q. iiij. in vēditionib⁹. (compositio) q̄dā dicūt q in spūalibus potest ī teruenire ꝓpositio. sz trāsactio nūq̄z. j. e. sup eo. nos dicim⁹ licitā esse trāsacti. ꝛ pmutationē in spiritualib⁹ dummodo ex vtraq̄ parte tm̄ spūalis ꝛ nihil tpale interueniat vt hic. ꝛ. j. e. de cetero. j. ō decimis ex multiplici. ꝛ. c. suggestū. j. de re. pmu. ad questiones. ꝛ h̄ idē dicim⁹ ī beneficijs si petant iure ꝓprietatis. puta q̄ vna ecclesia petat ab alia prebendā quā dicit ad suam collationē ptinere. sed si aliq̄s clericus petat beneficium non ē licita trāsactio. etiā si vtrinq̄z detur spūale. j. e. constitut⁹. nisi scōm modū q ponit. j. de prebē. nisi essent. cōpositio autem īteruenire potest. j. e. sup eo talis. s. q̄ ille cleric⁹ qui ius non habet vel hāe credit penitus renūtiet iuri suo sine aliqua datione. vel q̄ alius ius hns recipiat in canonicuz sine data tione. j. e. sup eo. siue aute īterueniat ꝓpositio siue pulsio in casu concesso per quā clericus actor aliqd debeat hāe ī ecclesia. s. redditum vel censuz nō trāscēdit psonā paciscētis. j. e. sup. ꝛ. c. veniens. ꝛ. c. decetero. j. de prebē. nisi essent. sin aute ex pactione ius aliquod tribuerent illi q petit bñficiū ī ecclia hoc nō pūt etiā tpe vite sue. i. illoꝝ q̄ eū recipiant ī canonicā vl aliud ius vel officiuz qz ex pactiōe nō possunt tribuere ius cui⁹ collatōez nō bñt. nā in trāsactiōe volūtaria. sicut ī cōpositōe necessari⁹ ē cōsēsus oīz illoꝝ quos res tāgit. s. de maio. ꝛ obe. c. fi. ꝑdicta aūt sunt vā nisi forte illi q receperunt aliquē ī canonicū ex cōpositōe hāent ius eligendi. nam tūc bene possunt successorib⁹ ꝑiudicare. i censu āt vel reddītu assignato cuilibet clerico vel etiā i q̄cūq̄z alia cōpositione vel trāsactiōe īter ecclias initas ex̄ iudiciū maxīe ad hoc vt ꝑiudicet successorib⁹ optz supiorīs auctoritatē īteruenire. vt h ꝛ. s. de offi. iudi. ad hoc. j. e. veniēs. ꝛ. c. sup eo. xij. q. ij. abbatibus. xvij. q. vl. in venditiōib⁹. itē ad hoc vt sine pcō teneat opor tet q̄ credat se iustā cām habere. alⁱs sine peccato non tenebit. j. de instī. c. iij. j. q. j. si quis neq̄z. immo scōm. l. quantū ad dolosum actorē non tenet talis trāsactio. ff. de con. inde. ī summa in p̄n. sed si ex parte rei īterueniat calumnia tenet trāsactio. sed datur actio de dolo si dolo induxit actorē ad trāsigēdū. C. de trāsac. sub prētextu. promissio aūt de beneficio cum se facultas obtulerit licita est. j. de con. preben. accedēs. (compositio). distributiue lege vt q subsunt episcopis eoꝝ consensu vendant vl cōponāt. ꝛ qui subsunt archiepis vendant eorū consensu ꝛ est aliqua cause cognitio ꝛ decretū necessariū in alienatione hac. xij. q. ij. abbatibus. ꝛ. c. si qua ꝛ. c. se. abbates etiam cū consensu prelatorū suorū alienare debent. xvij. q. iiij. in vēditionib⁹. epi aūt si volunt alienare debent habere consensuz sui capituli si hūt capitulum. ꝛ si non habēt sui presbyteri. xij. q. ij. placuit. ꝛ olim etiam necessaria erat auctoritas cōcilij prouintialis vel trium epoꝝ q deputabāt epo ab archiepo. x. q. ij. casellas. sz si pōt cōmittē multo forti⁹ officio ei⁹ pōt ꝛ sufficit ei⁹ auctas archiō. vl abbatū vl alioꝝ miorū iudicū auctas nō sufficit in alienatōe ecclia rū sue iurisdi. cum capla predicta. s. abbatib⁹ ꝛ seqntib⁹. hoc tm̄ epis ꝓcedēvideāt de abbatib⁹ aūt q hūt ecclias ad se pertinentes pleno iure. ab aliqbus dr̄ q possunt in eis prestare auctoritatē archiepi. auctoritate patriarcharum vl pape, hoc faciet.

QOntingit ꝛ interdum habuerit). alⁱs nō valz trāsactio iur. j. ō re. ec. nō nulli. sec⁹ ī iudicio. ff. q/cuiusq̄z vni. l. vl. ꝛ no. s. ō rescp. edoceri (habuerit) no. q̄ lz abbas siue poꝛ siue capitulū possit agē ō reb⁹ cōiter ptinētib⁹ ad eū ꝛ ad capl̄z sine eoꝝ pt̄ trāsigē. (aliqō). maxime. nā idē eēt si fuata non eēt vl si. iiij. an. stetit q̄ nō petijt restitutionē ī itegrū vlteri⁹ cōpetere nō poterit. sz an̄ legē cōpetere bñ poterat si lesa eēt ecclia etiā si cōcessisset.

QEniens. ad apo. excollūt p colonos. (necessaria). j. q. j. §. si ergo. (sacramēta). p diales. n. decime nō rōe sacramētoꝝ. sz territorij dāt. xvj. q. j. decimas. ꝛ. c. si qs laic⁹. ꝛ iō supficiat cā vī ista. sz sufficiens cā erat. qz p̄dia erāt ī eius prochia sita. (sacerdotem). qz sine aucte epi trāsigendi ex̄ iudiciū ptāt̄ non bz ultra tp̄s vite sue vl alicui ius tribuere ī ecclia. sic̄ nec alienādi. xvij. q. iiij. in vēditiōibus. j. de censi. significauit. s. e. decetero. ꝛ repete q̄ dixim⁹. s. e. de cetero. (tertiā). tantū. q. diceret. de alijs suis terris nihil soluāt (confirmatū. cū cāe cognitōe ꝛ non ī cōi forma q̄ nihil iuris addit ꝛ prerogatiuā de tpali ī perpetuā. hec certa sn̄ia. s. qz auctas p̄ncipis siue legis ex nudo pacto dat actionē. ff. ō pac. legitimuz ꝛ que confirmat̄ dat̄. ff. ō v̄. sig. obuenire etiā p̄nceps duas res deducit ī vnā naturā. C. cōi dele. l. iij. §. j. de. cōse. di. ij. reuera. C. de rei vxo. act. l. j. in pr̄i. (cōfirmatum). xvj. q. j. c. vl. (ipsos). nam monachi de parte sua. ꝛ agricole de sua soluere decimas debent ꝛ vbicūq̄z interueniant decime corporales vēdicari possunt. j. de deci. pasto. sz si abbas ꝓsueuit percipere decimas corporales. ꝛ aliquis nō decias corpales. sz ius pcipiēdi petat cū hoc sit tm̄ apō abbatē abbas tm̄ q̄ēiat̄. ō hoc no. s. ō q̄ma. ꝛ obe. iter.

COnstitutus in presentia. i fi. C. ō le. nō dubiū. ff. de pac. iur. §. sed ꝛ si q̄s. (audi atis). qūo cū hi sunt simoniaci. post modū audiūt̄ super iur̄ quod habēt in ecclia cuz pp simo. ꝛ si alⁱs ius hāent repellendi essent. j. de simo. insinuatū. R̄n. q̄ non dr̄ hic q̄ trāsactiōes tales contineant simo. sed speciem simo. s. p̄r̄i. cū p̄idem. sz dices q̄re ergo ꝓhibentur. R̄n. non solū a malo. sz a specie mali cessandum. xj. q. j. aliū. j. ō vita ꝛ ho. cleri. cū ab oī. itē no. q̄ nō solū trāsz etiā inramtū sup hoc prestitū reuocatur.

DEcetero noueris ordinariū). ordinari⁹ enī si cōcessisset. ecclam censualē constituisset. vt no. s. c. ij. (aduersario). no. q̄ si clic⁹ bñficium vacās petit dicens se ius hāe ex electōe. ꝛ ideo petit suā electionē vel pulsionē confirmari iudex coraz quo hoc petit debet vocare illos ad q̄s pertinet electio vel presentatio vt de iure contendant si volunt. episcop⁹ autem qui instituit non est vocādus. quia non contēdit q̄ ex suo facto agēti clic⁹ posset ius queri. nec obest si dicis q̄ necessaria est confirmatio epi. vel etiaz īstitutio: qz hoc nō ē pp ius qđ hēat in electōe. sed qa iurisdictionē habet eps ex qua dependet confirmatio ꝛ institutio. ꝛ iudex non debz vocari vt defendat ea q̄ ratione iurisdic. facit. ij. q. vl. hoc etiam confitemur tm̄ q̄ tā eps q̄z etiam clerici eiusdem ecclie possunt se opponere ei propter vicium persone. j. de accu. accedens. item episcop saluum est ius. vt in institutione vel confirmatione vel ordinatione vel etiam ex officio suo ratione sue iurisdictio. inquirat contra eum: si vero petat prebendam quam alius tenet. tunc ille debet vocari ad respondendum qui detinet. qz confessoria ē quam intentat que est in rem ꝛ non datur nisi contra possidentē vel detinentem. ff. si vsufruc. pe. l. iiij. ꝛ. l. vlti. quia locum habet officium iudic. sed ꝛ in primo casu sz quando vacans beneficiū petit ꝛ constat q̄ electus est non credimus electores vocandos vel presentatores. quia ante confirmationem hoc facere debuit iudex. qui electionem examinauit. sed post confirmationem nō debuit impediri effectus confirmationis per aliquem quin habeat possessionem. j. de appellatio. constitutus. hoc non placet quando nullis vocatis fit electio ꝛ confirmatio. vt no. s. de elec. cum dilec. j. de causa po. cum olim. sed hoc est verum quando fit confirmatio vocatis qui sunt vocandi. sed si de prebenda esset contentio. quia capitulum vellet vnam prebendam assignare ꝛ confirmatus petere aliam. tunc contra capitulum quod prebendas vacantes possidet est agendum. j. de testamētis relatū. ij. quia in hoc casu habet locum offi. iudi. sed ꝛ in hoc casu ipsi electores vel presentatores possunt opponere contra confirmatum ne adipiscatur possessionem. si per obreptionem eam obtinuisset. j. de dolo cum olim. sed ꝛ post q̄z adepti fuerint pacificam pos. pactioni. vel electores possunt contra eos implorare offici. iudic. vt inde remoueantur: quia ab eis electi vel presentati non sunt. j. de iure patro. cum dilec. ꝛ. c. ex insinuatione. j. de re iudic. cum. b. quando autem confirmatio petitur super electores vel presentatores requirendi sunt. ꝛ si non requirantur potest dici nulla confirmatio. sicut restitutio in integrum. ff. de mino. etiam. §. fi. alij tamen dicunt q̄ tenet confirmatio sed potest cassari. quia alijs absentibus facta est etiam si alias canonica sit. hodie contra. quia omnes se volunt opponere. ꝛ sine citatione debent comparere. s. de elect. statuim⁹. ꝛ no. q̄ licet sem per quando offi. iudic. petitur tutius sit petere suam electionem confirmari. tamen si hoc non petitur. sed tm̄ offi. iudic. implorā tur vt sua electio pronuncietur canonica valet talis petitio. ꝛ tunc confirmatio reseruabitur illi ad quez de iure communi pertinet. s. de offi. dele. super eo. s. de electio. cum in veteri. immo q̄ plus est peti potest quod publicetur electio. s. de elec. publicato

ꝛ breuiter sic procedeꝝ hic. sicut procedeꝝ qñ qs petit se pronũti ari legitimũ de q̃ no. j. q fi. sint le. cãz q̃ inf. ꝛ ꝑt hoc mõ agere. qñ nõ ẽ ci⁹ electio cõfirmata. nã tũc nõ ꝑt agere cõfeſ. vl negatoria ꝑ ꝑdictores suos vel turbatores siue de iure siue de facto cum ad huc nõ hz ius i re. s̃. de elec. q̃lr. C. de pact̃ traditiõibus. C. ỡ rei ven. seruũ emptor. sz ꝓtra. j. de excep. dilecti. solu. ibi sin aũt esset electio confirmata. tũc hz locũ negatoria ꝛ confessoria. qz tã plenus ius hz. s̃. de elec. trãsmissam ꝛ sic etiaz est i seruitutibus legatis vbi statĩ hz. ff. quẽad. ser. am. si ptẽ. §. si p fundũ. (cõposuerit) ſm formam q̃ ẽ. j. ỡ ꝑben. nili esset. alꝫ clerico non lz pacisci sup bñficio. vel loqꝝ qñ petebat clericus ius i ecclesia non noĩe suo. sed noĩe alterius ecclesie. posset tñ dici q̃ etiã snp beneficio q̃ sibi petit clericꝰ ꝑt i de ꝙuenire cõpositio talis. s. si petebas certũ bñficiũ bona fide ꝛ tu illũ retines ꝛ deꝝ tibi aliud. ar. s̃. e. ti. c. statuimus. j. de re. pmu. ad q̃stiões. vel qỡ aliquẽ reddituꝫ recipias ꝛ erit ille reddit⁹ ius spũale. sed nõ placet qz i acq̃sitõe bñficij ỡz cessari oĩs pac. j. de re. pmu. quesitũ. meli⁹ aũt ỡ q̃ loqꝝ simplr qñ petebat i aliq̃ eccl̃a canonicari: qz tũc põt interuenire cõpositio ꝙsentiẽtib⁹ illis ad quos ptinet electio. vt no. s̃. i. e. c. (ius aliquod). p uta qz clĩcũ receꝑt i canonicũ. vl qz tota eccl̃a ad actorem trãslata est. vl ps eius ꝛ ẽ hoc verũ. si vtilitas ecclesie agaꝝ exipa trãsactõe. alꝫ enĩ nõ tenet sine ꝙsensu capli eꝑi. j. e. veniẽs. aliꝫ tñ dicũt q̃ sicut in iudicio ꝑt facere ꝓiudiciũ eccl̃ie sue ita ꝛ per transac. q̃ fit in iudicio timore deteriorꝫ snĩe nõ obstat decre. j. e. veniẽs. qz illa cõpositio fuit facta ex̃ iudiciũ vl dic q̃ tunc tñ ꝑñt sup hoc cõponere qñ ex suo cõsensu ꝑñt ius tribuere. s. qz ad eos ptinet electio. (ꝯzia). s̃. ti. pri. cũ clerici. s̃. de offi. del. si qñ. j. ỡ collatõe audiuim⁹. (sed sensus). ꝛ h̃ est rõ qz si ꝙstituaꝝ cẽsus ecclesie ꝑpetuo soluẽd⁹. hoc nõ ꝑñt sine aũcte eꝑi. itẽ si clĩco soluẽ dus census ẽ. nec hoc lz ex pacto: qz ỡz cessare oĩs pact. s̃. ti. prox. c. vl. nec obstat. j. de ꝑben. nisi essent. vbi ꝓrat⁹ daꝝ toto tpe vite vnius psone. sz illỡ de gr̃a ẽ tollerandũ. ꝛ q̃a licitũ ẽ cuilz ecclesie sine aũcte superioris clerici pauplb⁹ ꝛ benignis in vita iporum clĩcoꝝ prouidere. xvj. q. j. possessiões clerici. (pest). q̃ petebat bñficiũ obtinuit per cõpositionẽ. (solutus). hoc vult dicere q̃ si iste clĩcus q̃ bñficiũ vl ecclesiã petebat ex cã ꝙpositiõis ꝓmisit dare aliquẽ cẽsuz ei cũ quo litigabat nõ teneꝝ succesꝛ. ꝛ si opponas q̃ eẽt simo. rñ. ꝑt aliq̃n eẽ sine simonia. j. de ꝑben. c. nisi. itẽ nõ approbaꝝ h̃ iste ꝓtract⁹ si cẽsus negaꝝ soluendus ei q̃ cõtẽdebat cũ hoc clĩco q̃ ꝑ ꝙpositionẽ obtinuit bñficiũ. (ei⁹ clĩci). q̃ obtinuit p cõpositionẽ sz alij debẽt soluere cẽsum.

EX litteris vestris aũcte). i. ad procuratiõez (patrocinabaꝝ. ff. de ioffi. te. l. vl. ꝓtra. C. de re. ven. tua. ff. de reiven. inf officiũ. C. ỡ ꝑs. x. vl. xx. an. nec petẽti. (inscꝑt⁹). istr̃o trãsac. nã i iudicio nõ posset eẽ testis q̃ fuit aduocat⁹. ij. q. vij. statuẽdũ rõez q̃re. C. de here. qñ. ego non facio vim vtrũ iste aduocat⁹ fuerit testis in istr̃o an in cã. nã firmiter dicit q̃ si aliqs fuit testis i aliquo cõtractu ꝛ scripto⁹ i istr̃o alicui⁹ cõtract⁹ ꝛ postea agit ex eo ꝓtractu vel aliquo mõvbi necessariũ sit ipm istr̃m. ꝛ ille q̃ est scꝑt⁹ testis i istr̃o sit aduocat⁹ in cã ista. nihilomin⁹ p illỡ instr̃m ꝑbaꝝ contractus. dũmõ instr̃m falsum nõ ꝑbeꝝ. sin aũt istr̃m suspectũ eẽt ad dãdũ fidẽ instr̃o nõ sufficit vl nõ valebit dcñ ei⁹ nisi cũ qõnibus. itẽ dicim⁹ q̃ iste i scꝑt⁹ testis i cã vl ẽt ñ iscript⁹ test̃ in cã i q̃ est aduocat⁹ nũq̃z poterit eẽ test̃. j. de testi. roma. nec ista decre. roma. q̃ hic aduocat⁹ fuerit ꝓduct⁹ in testem. sz narrat factũ q̃lr testis i instr̃o trãsactiõis iscꝑt⁹ erat. ꝛ no. q̃ sola subscriptio non auferret ei ius suũ. si qỡ hẽbat i re vbi aduocabat. ff. de pig. act. Lasus. ꝯ. ff. de pig. fideiusso. sed in h̃ ꝓiudicabaꝝ. qz non ꝑt eaz cãm vbi aduocabat dicere iustã vl se nescire. ꝛ tỡ nõ valet lr̃e super ipa eccl̃ia ipetrãte ab ipso q̃ sciuit ꝛ auctem ꝓstauit. (notandũ). quasi nõ idẽ. si post. s̃. de rescrip. cũ adeo. ar. j. q. j. ꝓcipat⁹ ff. ad mac. si tũ. ff. de or. iu. l. j. ff. de regu. iu. q̃ ab initio. (tõsorat⁹) no. nõ valere. lr̃as sup bñficio a nõ clĩco ipetratas. (dixim⁹). iste. guil. impetrauit lr̃as sup q̃dã eccl̃ia tãq̃z vacãte obiectũ fuit q̃ ali⁹ possidebat illã eccl̃iaz. dict⁹. B. Rñ. tenẽtẽ eccl̃iam ꝑ si. ꝛ nullo iusto titulo eã hz̃e. ꝛ tỡ ꝑ nõ h̃nte reputãd⁹ erat. possessor ãt triplicauit ipz. B. trãsactõi p quã dicebat cõmissã simo. aũctate ꝑstetisse. qz ꝛ ipe ꝓfitebaꝝ. vñ dñs papa nõ audit eũ sup ipsa eccl̃ia qz si ali⁹ hz eã iuste i locũ viuẽt̃ nõ intrabit. j. ỡ cõ. ꝓpe. ꝛ ec. ñ va. qz in vuoꝛ. si simoniace hoc nõ ꝑt cõtẽdẽ etiã cũ sua aũcte sit factũ. sic enĩ allegat turpitudinẽ suã. vñ nõ audiť. s̃. de donat. inter dilec. ꝛ no. s̃. de elec. nosti. si enĩ ali⁹ ipetrasset nõ faciẽs mentionem de trãsac. lr̃e valerent: quia nõ erat talis vitas tacita qua ex ꝑssa lr̃as non bũisset. imo melius hz si possidentẽ vellet expellere quã si super vacãte eccl̃ia vellet ipetrare. s̃. de rescꝑ. ex parte conuen. ꝛ c. inter ceteras olim. itẽ ex sñia apparet q̃ non excipiebaꝝ hic cõtra lr̃as sed sup eccl̃ia tm̃ agebaꝝ. vel aliter dz hoc eẽ verũ qñ null⁹ possidebat beneficiũ q̃ petebat. B. si enĩ possideret nõ valent lr̃e. qz sup bñficio non vacãte. i petrate. j. de concess. pre. nõ vacan. lr̃as. vbi no. vl forte iste. B. impetrauit lr̃as q̃ si ꝑ baret possessionẽ bñficij. simoniacũ q̃ sibi suũ bñficiũ daret̃. cũ ãt post ea diceret eũ simoniacũ pp ꝓdcãm trãsac. sua aũcte factã replꝰ est. ꝛ sibi i ꝓsitũ ẽ licẽtiũ sup eccl̃iã nõ sup lr̃is tm̃.

SUper eo q̃ quesiuisti non ꝑt) si agebat qs petẽdo bñficiũ vl etiã si ỡ ꝓpetate ageret. nõ lz aliqỡ spũale ꝑ tpali dare. (retentio). C. ỡ trãsactio. trãsactõe. (amicabiliter). puta qz vn⁹ libaꝝ bñficiũ resignet tãq̃z iuris carẽs ꝛ alius hẽat tanq̃z ius habẽs. vel si agitur de ꝓpeta te beneficij lz spũale pro spirituali dare ꝛ repete q̃ diximus. s̃. e. statuimus. ꝛ c. cõstitutus.

DEterca ꝛ quãdo inter. pcipiãt). laic̃. s. tacẽtib⁹ cõsentiẽtib⁹ q̃ maiorẽ portionẽ recipiãt sicut dico cõferẽtib⁹. nã dãdi res eccl̃ie nullã hz ptãtez. x. q. j. c. j. ꝛ c. se. (simoniaca). qz ipe reddit pure tpalisẽ exq̃ nou⁹ ẽ ꝛ tñ ius constituiť vt ius patronatus hẽat. si aũt laici haberent cẽsum de eccl̃ia ab ãtiquo. xviij. q. vl. eleutheri⁹. ꝛ pro eo recipere iuspatro. possent forte. s̃. e. statuim⁹. vbi no. bene facit ad hanc decre. j. e. pro xi. (non tenet). nec quo ad trãferendũ iuspa. in laicos nec quo ad censum dandum monachis.

DEterca quarta loco teneba/tur). sup ple ꝛ vt eximẽt cẽsum bene reddẽ ꝓmisit. (trãsactõe) no. q̃ lz cẽsus recognitio sit debite subiectiõis in aliq̃. j. de cẽsi. oĩs aia. xviij. q. ij. eleuth̃. q̃q̃z tamẽ daꝝ i signũ exẽptionis vt hic fiebat. sed male. qa sicut. s̃. pri. c. dixim⁹ non lz nouũ redditũ dare vt se eximeret lz bñ licebat se eximere ꝛ i signuz q̃ aliquãdo fuit sua ꝛ q̃ exemptionis beneficium recepit a beo aliquãdo in censum ꝑponere. ar. xviij. q. vl. eleutheri⁹. j. de reli. do. constitut⁹. ꝛ c. cũ venerabilis. j. de cẽsi. cũ vene. veterũ aurẽ cẽsũ cum sit ius spũale bene posset hec cella remittere matrici ecclesie vt se eximeret. q̃uis non sit verisimile q̃ cella de matrice ecclesia censum recipiat. (eatenus). i. eo pacto. (sñã). s. q̃ sint subiecti matrici ecclesie. (inquitatẽ). dic vt no. s̃. c. pri. nam non valet trãsactio facta de re spũali aliquo tpali dato.

EX parte tua ꝛ infra componẽdũ) inf latinos in roma habitãtes vel iter grecos ꝛ latinos. (detrahe). in pñjs ꝛ penis ꝑponẽdis. vel dispensando cũ eis. (coniugis). s. q̃ qs possit vxorem legitimã dimitteť vel supinducere alienã alias sup ãfinitate ꝛ cõsanguinitate lz dispẽsare. xxxv. q. iij. q̃dã q̃ prescꝑsi. j. de con. sue. ꝛ etiã legato. j. de con. ꝛ affi. q̃ dilectio. hodie tamẽ potest dici q̃ nec legato lz dispẽsare sup consanguinitate. j. de cõsan. non dz. (assecueritate). i. non licet super illo dispẽsare. (expressum). s. q̃ non possit componi vel dispẽsare. (ꝑcedas). dispẽsando vel componẽdo vel per eas mitigãdo. (hũanionẽ). ff. de penis respiciendũ. s̃. ỡ tpe or. vel non est.

De postulando. Rubrica.

CLerici in subdiacona/tum sustẽtẽť). si aũt ñ sint beneficiati ꝛ i seriorib⁹ ordinibus constituti possunt coram seculari iudice litigare. ꝛ in sacris autez ordinibus constituti ꝛ beneficiati non ꝓhibẽť cora ecclia/stico iudi. litigare. ꝛ nihil tamẽ q̃renť ꝑ salario sz ablutũ sponte recipiẽt mõachi ꝛ ꝑores nũq̃z aduocãt. j. ne clĩci. nõ magno. xvj. q. j. alia. ꝛ c. se. nisi p mo. ꝛ abbate i pante vt. j. e. c. pr. sacerdotes ãt nisi p sẽz ecclesia sua ꝓiũct⁹ ꝛ miꝝabilib⁹ p/sonis aduocabũt. j. e. c. vl. etiã cora eccl̃iastico iu. vt ibi dicit. (aduocati). aduocat⁹ multa remedia hz ad agẽdũ vt no. in sũma. C. de suffra. ꝛ di. q̃ si aduocat⁹ vel medicus ab initio ꝙuencẽrt cũ aliquo de salario toti⁹ litis vel totius morbi q̃ extunc si faciunt aliquã cõuẽtionẽ non valet sed si ab initio nõ fecerit aliquã cõuentionẽ de tota lite vel infirmitate licet a cliẽculo vel ifirmo receperit aliqd ꝑ ꝓsilio vni⁹ diei. nihilomin⁹ pẽdẽte lite vel ifirmitate põt pacisci cũ eo. C. de postu. qb⁹. §. preterea. ff. ỡ va. ꝛ ex. c. l. j. §. si cui. aliť dicere absurdũ est ꝛ non est̃ cõtra. C. de ꝑfes. ꝛ me. li. x. l. antepenul. qz ibi loquitur de medicis qui recipiunt salariũ ỡ publico qui a nullo ifirmo possunt exigere salariũ: siue in princi. infirmitatis siue postea. sed a sanis possunt recipere salariuz.

siue in princi.infirmitatis siue in fi.⁊ hoc est ea ratione:qz pro sanis non recipiunt salarium de publico tamen quãdocunqz plus debito exigunt reducẽtur ad formã iuris.ff.ꝺ var.⁊ extraor. co. l.j.i pri.⁊.§.si cui. (negotijs).no. pro eccliastic] negotijs bñ lz coram sclari iudi.aduocare.(pro miserabilib⁹).idẽ credim⁹ ꝺ alijs q̃ continenꝁ.ff.de postu.l.j.q.vl.⁊.v.⁊.l.sequenti.

EX parte tua fuit ꝓpositũ susceptores) . i. aduocati.(executores).i.procuratores

QUm sacerdotis miserabilib⁹).idez dicim⁹ ꝺ aliꝯ q cõtinẽ tur.ff.de postu.l.j.v.⁊.l.se.(postulare).etiã corã ecclia stico iudice.alij aũt non prohibenꝁ.(pro exercis). sec⁹ si pro alia ecclia vt sibe beneficiũ habeat.(ꝑsumpserit).iij.q.j.nulli.xxvj.di.ipatoz.j.q.vij.nisi.C.loca.milites.(ꝑsumit).nisi necessario officio fungaꝁ vt tutoz.⁊.ff.de postu.peto.⁊.l.vl.vl̃ platus ecclie q mktofozti⁹ qm̃ tutoz bene ꝑt agere ꝓtra eccliam a q̃ bñficiũ hz. Item ⁊ pro priori ecclia põt agere ꝓtra secũdã.ar.j.ꝺ matua.⁊.c.itellecto.(si clicus).ar.q; si alias hẽat beneficiũ de ecclia lz sit clicus eius vl̃ etiã si sit laic⁹ q ꝺz priuari bñficio si ꝯ ecclias aduocasset.

De ꝓcuratoribus Rubrica.

ILia quidem.⁊.j.(non miser]).i. ꝓcuratores nõ ꝓsti tueris q tm̃ se ꝓcuratores fingebãt.(sed ⁊).c.hic forte nũti⁹ erat pape.(⁊ ꝑbyteroz).repete q̃ dixim⁹.s.ꝺ rescrip.edoceri hi nõ prãnt auctozitatẽ ꝓcurationi.sed tãq̃ testes fidez faciũt i istrumẽto vl̃ dic q; magnũ negotiũ erat vñ illꝺ cũ cõsilio sui capituli facere debuit.j.ꝺ his q̃ fi.a p̃.quanto.s.de ma.⁊ obe.bũilis.(gestisqz).gesta q̃qz dicũꝁ aliq̃ facta q̃ nullo mõ sẽpta sunt sed sicut gesta sunt.sunt in mẽtes hoim ⁊ hec gesta aliqñ publicãꝁ.j.ꝺ testis significauit.⁊.c.albricus.j.vt lite nõ ꝓte.qm̃.§. sunt ⁊ alij contra.C.de rei vẽ.l.gesta.C.ꝺ testa.publicati.itẽ dicũ tur gesta q̃dã facta i scriptj redacta vl̃ potiꝰ ipe scripture i q̃b⁹ gesta referũꝁ.⁊ iste scripture apꝺ sedẽ aplicã dicunꝁ registra.⁊ ista gesta si sunt bñ custodita ⁊ iuenienꝁ i archiuis autẽticarũ psonarũ.puta eoz q̃ bñt ptãtez autenticas scripturas faciendi fidẽ faciunt vt h̃.j.ꝺ pscrip.ad audientiã cũ suis ꝓcor.ẽs ibi no. si autẽ non essent bene custodita vl̃ psone non essent autẽtice non credere eis ar.p̃dcẽ decr.(transmitte).i.auctc habente superiozis vt sic ea habita inter gesta publica cõputetur.

QUerelam a clici g̃uib⁹).ꝓtrariũ dicere vi. ꝺ.de mio.pap̃.vbi ꝺz q; si qs sit i loco.s.i exilio q; non possit agere.tm̃ si facultatẽ hũit agendi per ꝓcuratorẽ currũt ei tpa petendi restitutionem i integrũ.sed hoc nõ est ꝓtrariũ:qz itelligiꝁ i mioribus cautis vbi qs cogiꝁ p ꝓcuratorẽ litigare.secus i g̃uib⁹ vt h̃.vl̃ illꝺ est qz propter delictũ fuit missus i exiliũ. ⁊ delictum non ꝺz ei pstare imunitatem.(grauib⁹).de hoc no.s.de rescript. sedes aliq dicũt graues cãs.i.itricatas.(procuratorẽ).dicunt q̃dã hoc obtinere qm̃ simplr est citatus q; p se rñ deat secus si citatus esset vt h̃ p se vl̃ p. ꝓcura.j.ꝺ dolo ⁊ con. cũ dilec.sed certe h̃ lra vi ꝓtrariũ sonare q̃ dic q; nõ ꝑt cogi ꝓstituer ꝓcuratorẽ: ergo nec citari vt p procuratorem rñ deat i g̃uibus ⁊ ideirco ꝑt respõderi decre.cũ dilec.q; est ibi spãle pp periculũ vacatiõis eccl̃arũ.j. vt lit.nõ cõ. qm̃ ad idem.j.ꝺ ap.cõstitutus.s.de elec.bo.me.vl̃ ibi nõ hẽbat iustã cãm absentie.idẽ dicendũ si diuturno morbo laborauerat.bñ fatemur tm̃ q; si simplr citat⁹ sit ⁊ nõ ꝑt p se cõparere q; per ꝓcuratorẽ cõparere debet dũmõ non sit g̃uis cã.(destinauerit).nũtij missio ⁊ excusatio ad hoc facit:qz nisi nũtius iret ⁊ offerat se probaturũ legitimã cãm absentie ⁊ ad hoc hẽat sufficiens mãdatuz posset excõicari ⁊ i expenꝁ ꝺenari cũ iuste posset ꝑsumi ꝓtũ ax. iij.q.v.c.j.v.q.iij.Si egrotãs.sed non est de necessitate h̃ missio ad excusandũ quãtum ad hoc vt procedaꝁ i ꝑncipali cã.sed si vocatus ad cõciliũ vl̃ ad elec.vl̃ ca.ꝺz mittere excõicatorẽ ⁊ nisi mittat tenet excõicatio ꝯ eũ lata ⁊ q; pñtes faciũt hẽbit robur.ar.op. xviij.di.placuit.lxv.di.c.vl.ar.s.ꝺ elec.bone me.ma.etiã si iustã cãm absentie hz.h̃ aũt vi q; si ꝓbauerit iustas cãs absentie nihilomin⁹ i ciuili cã fit missio in pos.cũ etiã fiat ꝯ absentẽ rei pu.C. de resti.mi.ignozarẽ ⁊ ꝓtra pupillũ.ff.ex qb⁹.c.i pos.e.h̃ iura.in ꝑn.Sz tm̃ nõ festinauit ad mittẽdũ i pos.ff.de dam.ifec.si fi.§.si fozũ nec fiat venditio.ꝺ h̃ no.j.de co q; mit.i pos. sigd .(destinauerit).idẽ ẽ si nullũ misisset.qz postea repatefacta reuocabiꝁ cõdemnatio i ꝑncipali.⁊ de exꝑẽ p i inte.re. vl̃ ꝓnunciabiꝁ nulla sñia etiã diffinitia ꝑm diuersas opiones.vij.q.j.ꝑsentiũ. j.ꝺ re. iudi.cũ bertold⁹.ff.ꝺ re iu.q̃situ ⁊ si ꝓmisisset sub pena sistere iudi.darek exceptio.ff.si qs caut.l.ij.ff.de arbi.l.si cũ dic.§ .ex li.alij dicũt ꝓtra i aliqb⁹ vt no.in.vi.q̃ icipit nũtij .(absoluẽ)' reuocãdo primã sñiam leuiter ⁊ sine cognitõe.q. ifflocutoziã si i ite.re. lz solũmõ iplozãdo officiũ iudicj deseruiẽs actozivt eũ reuocz.ff. de re iu. q; iussit vl̃ petẽdo restitutionẽ de plano.ff.de iudi.si ꝓtor i fi.C.de ꝓcu.qz absente.sed vi q; debẽt sibi iputari nisi appellauerit exquo sciuit se cõdemnatũ i exꝑẽ.C.qũo ⁊ qñ iu.l.ij. lz nõ extat q; h̃ logꝁ qñ ex pbabili ⁊ necessaria,cã abfuit.⁊ iõ sine appellatõe restituiꝁ ad,totã cãm minus legitie defensus ⁊ illa.l. logꝁ qñ nullo mõ defensus aberat ꝓbabili cã ⁊ fuit legitie citat⁹ ad domũ.nã tũc si ifra.x.dies cõputãdos a tpe quo sciuit sñiam ꝓtra se latã nõ econtra dixit petẽdo restitui ad ap.stabit sñie .C. qũo ⁊ qñ iudex.l.iij.lz meli⁹ ꝺz q; qlibet sine bñficio restitutiõis nullo modo vl̃ min⁹ legitie defensus cõi iure appellat.ifra.x.dies a tpe sñie.⁊ sic itelligiꝁ.l.C.qũo ⁊ qñ iu.l.ij.⁊.ff.qñ ap.l.j.§. vl.ff.ex q.cau.i integrũ.re.necnõ.vbi forte nullũ relinq̃re potuit procuratorẽ.vl̃ reliq̃t ⁊ mortu⁹ ẽ tũc enim restituiꝁ i totuz non tm̃ ad ap.siue ꝓnũciatũ sit contra eũ.siue iuri siue actioni eius sit ꝓscriptũ ⁊ h̃ innuit.l.nec nõ.sin aũt legitie defensus esset ad nihilum restitueret idẽ dicim⁹ si necessaria cã tm̃ absit puta rõe delicti i carcerem vl̃ exiliũ missus q; nõ restituiꝁ si cõdemnet vl̃ eius iuribus vl̃ actionib⁹ ꝑscribaꝁ nisi cuz nõ ꝓterat relinquere pro curatorẽ vl̃ reliq̃t sed mortu⁹ est.ff.ex q.cau.ma.l.lz ⁊ si.§.j. ff.ꝺ mino.pap̃.qui aũt volũtarie siue cõtumaciter abest nullo mõ restituiꝁ contra iura vl̃ acti.ꝑscꝑtas sed si venerit iudex adhuc sedente pro tribunali restituet de eqtate forte ad ap.vl̃ cõi iure appellat.ff.de in ite.re.l.penꝁ.vbi aũt probabiꝁ necessaria cã detinetur vt h̃ legitime defensus restituiꝁ ad app.min⁹ aũt legitie vel nullomodo ad totã cãm vt hic.⁊.ff.de i ite.re.l.vl.ff.de iudi.si ꝓtor.ff.ex qbus.c.i inte.resti.ab hostib⁹.Rñ.i.C.e.l.j.C.ꝺ pcu. q absente.q̃r aĩ ꝓtra iura vl̃ ac.hui⁹ ꝑscribaꝁ.als no.et h̃. ⁊. j.de re iu.cũ bertoldus.⁊ no.q; h̃ restit.nõ solũ hz locũ contra sñiam diffinitiuã.lz etiã ꝯ interlocutoziã de exꝑẽ.vt h̃.iij.q.v.c.j.vl̃ dic i iterlocutoziis nõ hze locũ hãc distic.vt no.j.ꝺ sen.ex.sacro.c.fi. sed vbi idem q̃ tulit iterlocutoziã vult reuocarc.sed' sec⁹ si coraz alio petaꝁ reuocatio ⁊ h̃.sunt va vbi legitime est citat⁹.si enim legitima citatio nõ ꝓcessisset ipo iure nulla eẽt sñia.ff.q̃ sñie sine ap. re.l.ij.§.item enim.vl̃ dic q; iterlocutoria de exꝑẽ.⁊ hui⁹ tenet etiã si ozdo non seruet.s.de offi.iu.c.fi.ꝑdict] aũt non obstat.ij.q.vj. si aduersus.qz ibi dicit q; vbi qs p ꝓcuratorẽ agit difficile auditꝁ appellãs.⁊ ve difficile auditꝁ qz non auditꝁ nisi i ꝑdict] casib⁹ qs in hac glo.no.vbi aute dolo alicui⁹ factũ est quominus qs cõparet ⁊ feratur sñia cõtra ipm i cã q̃ nõ recipit itereſſe restituiꝁ ad id q; occasione huius absentie sibi contingit.j.ꝺ i ite.re.ex lr̃is.si aute ad itereẽ possz agere cõtra dolosum tm̃ daret ei actio ex edicto qꝺ est.ff.ꝺ eo per quẽ fa.l.vl.

EX insinuatione archidi. ⁊ pñtibus ⁊ aduersario ẽt notificauerit. als tenet q; cũ ipo fieret.ff.ꝺ procu.si procuratorẽ.ff.ꝺ istit.lz ⁊ si §.j.⁊.ij.⁊ melius.j.e.mãdato.vl̃ añqz procurator istitutus agẽ incipiat.sufficit sola reuocatio.etiã si illꝺ nõ significat iudi.vl̃ aduersario.⁊ no.j.e.c.proxi.(sñia).q̃ ẽt fuit executioni mãdata siẽ ex seqntibus apparet.vl̃ dic q; etiã ⁊ in ꝑma cã ⁊ mõ archiꝺ.petebat restitutionẽ ecclie.nec fuit persñiam spoliat⁹.ipius ar.vni testi credendũ.j.de testi.in oĩ.viij.q.iij.talia.xxviij.di.de sira.cõtra.iiij.q.iij.iuris.itẽ ar.q; qs testi.testificaꝁ i ꝓpa cã. j.ꝺ testi. c.puenit.contra.j.de testi.veniẽs.iij.q.iij.§. nullus. fol.h̃ spãle propter ꝑsumptionẽ q̃ ẽ pro eo.⁊ etiã qz ẽ reus.vñ fauorabilior. iõ q; delatũ ẽ sibi iuramẽtuz.C.ꝺ re.cre.i bone.ff.ꝺ iureiu.admonendi.j.de probat.sic ꝓsuetudo.⁊ qz modicũ ꝑiudicaꝁ aduersario cũ sit salua ei actio sua'⁊ vterqz ius suũ sit saluũ sñia cassata.restitutioni.forte h̃ petet restitutionem ecclie q̃ spoliatus per iudi. erat ⁊ si obijciaꝁ ei q; auctore ꝓtore spoliatus sit.ar.C.vnde vi.si qs i tãtã.replicabit sñiam nõ tenere.qz procurator nõ erat. vel dic q; patz ⁊ dicet sñiam nõ tenẽ ex ea cã.s.qz non cũ procuratore actũ est.⁊ iõ pronũtiari nullã:qz cũ nõ procuratore actũ est.j. c.proxi.qz sñia pronũtiata nlla irrita erit possessio.⁊ qcqd ex ea secutũ est.C.de legi.non dubiuz.j.e.audit].simlẽ petitionẽ hẽs. s.de ma.⁊ obe.c.vlti.ff.de ferijs.l.j.⁊ competit ad hoc officium iudi.vl̃ potes dicere q; nõ dicit h̃ petendã restitutionẽ post sñiaz sed sententia lata super cassatiõe processus restituet possessio ecclesie quam petit si ei nihil de iure obstat.h̃ non placet.sententia enim non ꝓiudicat absentibus.ff.de mino.etiã.§.fi.⁊ tm̃ sñia cõtra euz lata forte sibi preiudicat quo ad omnes vt notatur .j. de fo. compe.postulasti.j.de accusatio.qualiter. sed hec ideo est. quia ipse fuit presens ⁊ habuit copiam se defendendi. vt no .j.de ac-

ęusat.sup̄ his.(institutione).ptra.vj.q.vl.actor.ff. de proba.l. ij.solu. hic voluit sponte onus probationis assumere.si.j.de re/ sti.spo.c.j.ff.de probati.circa.vel fuit imposita ei probatio. ideo quia cōtra eū erat p̄sumptio.vt.C.de ꝓbat.siue.nā cū eēt archi. nō poterat hīe aliā eccliam nisi ꝓbaret secū dispēsatū vl agebat petitorio ꝯ archidi.vñ oportet eū ꝓbare de iure suo.sz certe hoc nō credim⁹ imo ex quo ē i pos.nō remouebit nisi ꝯ eū probatum fuerit crimē vl q nō sit canonice istitut⁹.j.de cō.prebē.q2 di.lvj di.satis.xvj.q.vl.iuētū.nec enī titulū sue pos.cogit dicē.ff. de pe/ ti.here.cogi.hicaūt cogit idcirco ꝓbare q2 petebat suā istitutio nē ratā decerni vt exp̄sse in lr̄a dī.sz t si q̄s ꝓbaret ad se ptinere dationē alicui⁹ bñficiū t se esse i possessiōe.t ali⁹ illud bñficiū pos sideret bñ deberet possidēs ꝓbare se canonice istitutum p eū ad quē ptinet.ar.ij.q.j.legū.j.vt ec.bñ.vt nr̄m.vbi tacite iussus fu/ isset cōsensisse i eū.j.de his q̄ fi.a ma.pte.c.exore.sed t si ꝓsentit tacite vel exp̄sse.pōt tñ ille ad quē ptinet.(dicere).si vult ꝓbare istitutionē cōtra ius factā.j.de ꝓben.dilecto.(ratā).si vo nō pote/ rit ꝓbare istitutionē canonicā iudex pnūciabit eā nō canonicaz t eā nō debere pmanere ratā.t si q̄s petebat suā electionē cōfir/ mari iudex poterit pnūciare electionē ꝓfirmādā ꝺ iure.itē si po nam⁹ qꝺ tm̄ pnūtiet nō cōfirmo.tñ postea ꝓfirmationē petē nō poterit obstāte sibi excep. rei iu.cū de eadē inter easdē psonas iu dicatū sit.ff.ꝺ excep.rei iudi.cōq̄rit.t.l.sequē.t est hoc verū vbi sit generalr petitū.sic.C.de ar.ex.l.vl.sed si vnā cām exp̄ssisz.s. q̄a elect⁹ fuisset p eos quoz erat electio.si fuisset sibi i hoc ꝓposi/ tuz silētiū.nihilomin⁹ possz ex alia cā petere.s.q2 ex pape collati one haberet.cū enī officiū iudic.sit psonalis actio q̄ in p̄dict̄ lo/ cuz hz.succūbēs i vna cā nihilomin⁹ ex alia poterit agere.vt no. s.de offi.or.conq̄rēte.idē dicim⁹ si petat̄ sua ifirmari vl electio sed vno agēte ali⁹ admittēd⁹ ē.sic no.s.ꝺ elec.cum dilec.

In nostra presētia p̄sbyteros).no.q ꝺ dat duos pcuratores.qūo ergo agēt. q si vn⁹ cōfiteat̄ alī neget.Rñ.si eodē tpe qs ꝓstituit duos pcuratores t insolidū occupāt̄ melior ē ꝓditō i eo q̄ pcep.ff.de pcura.plib⁹.vñ si sup plib⁹ causis dati eēnt in vno istrumēto t vn⁹ occuparet vnū negociū nihilomin⁹ alius posset aliud negociū occupare.arg.op.s.de resc̄p.pasto.si vo nō fuer̄t dati insolidū. sed simplicit diuidēt inf se vt vn⁹ vnū negociū psequat̄ t ali⁹ aliud.ff.de neg.ges.cū alicui t est ad ꝺ arg.q2 cū sile sit mādatū iur.t procur.ff.de iuꝺ.o.iu.t q2.sic̄ iudex.alij dele gat vices suas ita t pcu.delegare pōt hoc arg.reprobat̄.ff.man. si procurator.§.si quis.hec aūt facere posse nōvī q vn⁹ vnā ptē negotij pseq̄t̄.t ali⁹ aliā ptē eiusdē negotij cū facta lit.con.fact⁹ sit dñs litis.vī tñ q;siue insolidū siue simplicit plures cōstituant q iudex dz eligere t posc̄t idoneoz̄.ff.de popul.ac.si plures.sed hoc ibi iō verū ē.q2 ibi pl⁹ tāgit vniuersitas quā spāl psona. vñ mgr̄at⁹ cōis elegit idoneoz̄.nā si spāl psona propū intereē pro seq̄ret̄.pferet̄ alijs.ff.de popul.ac.l.ij.vbi aūt spālis psona tā gīt ipius spāl psone ē electio vl ipoz ꝓcuratoz ē electio qs ex eis agat.vī tñ q dñs q duos ꝓstituit procuratores eligēdo eos simł agē voluerit.t iō ñ sit neqz iudic̄ nec procurator electio.q2 etiā si vellēt non possent sociū vl aliū facē procuratorē.C.de procur. neqz.sz sil agē debēt.sz lite con.vn⁹ aliū si voluerit cōstituet pro/ curatorē.q2 ex tūc possūt facē alterū procuratorē.vt i pal.l.neqz sed exneū nō pōt vnus sol⁹ facere procuratorē cū etiā post lit.cō. pariter sint dñi lit̄.sz qd si vn⁹ moriat̄ aī diuisionē nō credim⁹ q supstes posset agere.ar.ff.ꝺ re iu.duo ex.t.s.de offi.dele.cām. in tutoz ib⁹ de benignitate sec⁹ receptū est.ff.de ad.tu.l.cuz decre/ to.§.vl.t.l.tutores.§.curatores.t.l.luci⁹.§.j.nec obstat.ff.man. creditor.§.duob⁹.q2 id logī qñ dati erāt i solidū.sic intelligit q dī vnū procuratorē posse aliū cōuenire.ff.e.q ꝓpo.§.vl.t.l.q ad nos.§.vlt.alij aūt dicūt q t si simpliciter dati sunt tñ occupā tis melior ē ꝓditio etiā si nō diuidāt iter se administrationē.vl et si alter moriat̄.j.e.nō iuste.si aūt diuersis tpib⁹ dati sunt poste/ riorē dando p̄mū reuocat.ff.e.si quis.§.vl.hanc distinctionē pro magna parte firmat.j.e.ñ iuste.vbi aūt duo procuratores con/ stituūtur simpliciter i aliqua cā ad defendēdū.si vn⁹ ꝓfiteat̄.t al ter negat.dixerūt qdā q recte facta ē lit̄ con.t stabit̄ dicto eius q ꝓfessus ē.arg.pro his q p̄ncipalis psona ꝓfiteret̄ t negaret stare ꝓfessiōi sue q̄ sibi ꝓsta ē.ff.de,iter.act.ꝺ etate.eadē rōe t si de duob⁹ procuratorib⁹ vn⁹ ꝓfiteat̄ alter neget stādū ē dicto cō/ fitēt̄.q2 cōfessio sua sibi nocere ꝺz.alij dixerūt q p taliū ꝓfessionē t negationē bñ fit lit̄ cō.sed i pēdēti ē cui⁹ dicto stari debeat do/ nec p̄ncipalis dñs eligat cuius dictio stet̄.ar.ff.de re iudi. duo iu/ di.j.de re.iu.c.duob⁹.§.j.alij dicūt t forte meli⁹ q p talē respōsi onē nō fit lit.cō.sz procedit̄ ꝓtra dñm q̄si ꝯ cōtumacē q nō misit sufficiēt̄ instructuz procuratorē.j.ꝺ iur.ca.i ptractādis.si autem tres vl plures procuratores ꝓstituūt̄ in eadē cā simplicit tūc om nes adesse debent.sed stabit̄ dicto maior̄ part̄ sicut i iudicibus t i arbitris.ff.de re iudi.duo ex trib⁹.ff.ꝺ ar.itē si vn⁹.§.p̄cipa liter.t.l.sicuti nec est ius si vn⁹ anticipet respōsionē alteri⁹ dum modo oīs respondeāt ante eq̄z ad alios act⁹ diuertāt.nec ē silē ꝺ electione quā necesse est fieri per vnū.s.ꝺ elec.in genesi.q2 i elec tiōe spāle ē ꝓpt̄ cās ibi notatas.itē si duo dati sūt insoliduz t am bo sunt litē conte.non vī q ēt post lit.cōte.insoliduz durat eoz po testas.sz si vn⁹.Rñ.petitioni vl pduxit testes ali⁹ sup eodē non audiret̄.ar.pal.l.plib⁹.itē vī q auctē ptāt̄ sibi date a dño q̄ iso/ lidum eos ꝓstituit q vn⁹ sol⁹ pōt facere aliū procuratorē tñ sem per durat etiā ptās alteri⁹ q nō cōstituit vt siue cuz pncipali p/ curatore siue ꝓstituto sp admittat̄ t etiā si alterū pdcōz puēiat valebit qꝺ ab eo factū erit.ar.ad ꝺ.s.de offi.dele.sup t.c.coraz. mādata.n.iurisdic.t pcurator̄ mltum silia sunt.ff.ꝺ iurisdic.o. iudi.t q2.alij dicūt q ꝺ ptās non durat nisi añ li.con.t p⁹ li.con. sil factā vn⁹ sine alio nihil facē pt t illi duo vice vni⁹ psone tñ fū gunt̄.ar.p eis.q2 si dñs ꝺ nō pt post lit.pte.a duob⁹ q non essent pcuratores insoliduz q̄re possz ante li.con.itē puata volūtas non mutat generalē ꝓstitutionē.j.ꝺ testa.req̄sita.ff.ad tre.qꝺ de.sz p mi rñdent q bona rō eqꝺ ꝺ lz a pri.sed nō p⁹ li.con.q2 a p̄ncipio vidit tenorē mādati q exq̄ acceptauit illꝺ seruet.ff.mā.diligēter t sibi iputet si q ē graue.itē lz priuata voluntas nō possit aliq̄d facere ꝯ leges i alteri⁹ p̄iudicium.tñ i p̄iudiciuz partiū pōt.C.ꝺ pac.si qs.t no.j.de fo.cōpe.si diligēti.(destinādos)ꝺ apparz qꝺ i q̄rēdo vl denunciādo pcedebat̄ als non ageret̄ p procuratorē. v.q.iij.etiā crimīali.(reuocauit).q potuit ante lit.con. t sine cā. ff.de procu.āte li.con.t.l.se.post li.con. aūt nō pt sine cāe cogni tione.ff.e.ti.itē si suspect⁹ p⁹ li.con.t.l.se.(reuocauit).aduersario sciente vt no.s.pro.c.vel dic q ēt aduersario nesciēte pt reuocare nisi lr̄as misit aduersario añ li.con.j.e.mādato.vl dic q si fiat re uocatio ēt ante li.con.t aduersario nesciente.si post seq̄t̄ lit.con. vz.ar.ff.de pcu.si pcuratorē.sed si nō seq̄t̄ li.con.alia q̄ fec̄ p⁹ re uocationē nō valēt vt ꝺ.t.c.mādato.ꝺ aūt nō erat lis con.vt.j. seq̄t̄.p̄i⁹ dcm̄ placet.(lr̄as).q2 nō tenuit processus nec lr̄e ex illo processu descendētes.(iudiciū).nō li.con.sz cū eo.t.c.p ꝓñs.(iudiciū).nisi li.contestādo tē.(iducias).iducias petē est partis. C.de dila.l.a pcedente.sed offerre probationē non est pt̄ sed est ex supabundanti.ar.ff.q̄.bo.l.ij.§.j.sufficit enī exceptionē t cāz legitimā ꝓponē q̄re nō debeāt procedere iudices.sed si iudex ad mittit exceptionē t nō grauet eā probationib⁹ q forte scit eā esse verā. t ideo vlteri⁹ non procedit bene ē.sed si iudex dubitat de bet dicere proponenti exceptionez q eā admittit vt infra certum tps probet si vult.s.de offi.dele.prudentiā.§.sexta.j. de testi. ve/ niens.xxx.q.v.iudicātē.t si noluit excipiens terminū oblatū ad probādum recipere sed appellet q̄cq̄d fit contra eū tenet.non q̄ non teneat appellatio nisi a iusto grauamīe.j.ꝺ ap.vt debit⁹.ita non ḡuet̄ ei⁹ appella.nil ei prodest etiā si eā postea verā probet excipiens.s.e.ex parte.sed si iudex proposita exceptione cā re/ pudiet vel negligat admittet̄ tacite vl exp̄sse.s. procedēdo i ne/ gocio.t iō appellat̄ tūc non reuocat̄ qꝺ fac̄ iudex ante eq̄z cā ap/ pellatōis admittat̄.nisi postea coram iudice appellationis proba/ uerit verā cām ex q̄ appellauit.j.ꝺ excep.oli.t sic logt̄ ḥ. Sz di/ ces nonne ḡuauit eū iudex q non admisit exceptionē si vā esset. Rñ.non fuit ḡuamen i non admittendo exceptionez si fālsa cēt imo fuit t p̄sumitur iō nō reuocat̄ qꝺ fit ab isto iudice a quo ap pellat̄.sed si probaret coram iudice appellatōis esse verā cām propositam cassat̄ q̄cq̄d post appellationē fecit:q2 p̄sumit̄ t ap paret eū maliciose etiā refutasse exceptionem vl non admisisse. Sed ꝯ.j.ꝺ appella.ex pte.el.iij.t.c.significauit.vbi dī q̄cq̄d fit post talē appellationē reuocat̄.Sed expone illas vt huic ꝯsonet vl dic eas reuocatas p istā decre.sed si p̄dict⁹ appellator propo/ nit cām legitimā si vā esset t eam offerat se probaturū coram iu/ dice a q̄ appellat̄.si ipse iudex nolit excipiēt̄ probatōes admit/ tere etiā si falsa sit exceptio vl cā.tñ q̄cq̄d iudex post talē appel/ lationē facit cassat̄.q2 vē ḡuat⁹ fuit i eo q eius probationes ad/ misse non fuer̄t.t sic itelligit ḥ t hoc itelligimus etiā si sic dcm̄ sit appello ne procedas vltra i hoc negocio;q2 habem⁹ certū nu merum negocioz.hac exceptiōe omissa vl etiā super his vlteri⁹ vbis dūmō expectet si negligat exceptionē admittere. vt i decr. ex parte.ij.sed si sil̄iter dicat appello ne vltra procedas t recedat credēs hoc sibi sufficē pro appel.nō vz ar.j.ꝺ ap.dilecto.est ḡ di ligenter nōndus ordo. p̄mo.n.ꝺz proponere exceptionez t p̄se/ quenter iudex ꝺz refutare eā vl admittere.t si iudex admittit ex ceptionem ei⁹ ip̄i⁹ iudic̄ est q̄rere an probare velit an non.xxx. q.v.iudicantez.q2 rei ē fugere.iiij.q.iij.c.j.t.ij.t q2 iudiciū red ditur in inuitum.ff.ꝺ verbo.ob.inter.stipulantem.§.continuus.

ꝛ si quid offert ex supabundãti est. ꝛ si iudex exp̃resse repudiat vel admittat vel admittere negligat iuste appellaf ab eo. s. e. di lectus. ꝛ. j. de appel. ex pte. iij. B. (litẽ) in inquisitionibus enim li cet non sit necessaria lit. ꝓtes. si sunt absentes: vt. j. vt lit. nõ ꝓtest. qñ. §. sunt ꝛ alij. tñ in eis si sunt pñtes ordo requirit q habef. j. de accu. qualr. ij. ꝛ ali⁹ ordo in denũciatõibus seruaf vt eadẽ de/ cre. ꝛ. ij. q. j. si peccauerit. ꝛ h bñ apparet q cũ ꝓcuratoribus nõ fuit lit. ꝓtes. (mẽtionẽ.) quã facere debuerũt. j. de re iudi. inf mo. C. de rela. p totũ. ff. nil no. ap. pen. l. j. ff. de ap. re. l. pe. (plenã) q̃lr recipiunf isti testes pte altera abñte tñ iurare debeãt testes ptib⁹ pñtibus. ij. q. j. in ꝑmis. j. de testi. c. ij. rñdeo in cã ap. est spãle vt absente pte ꝓcedaf. C. de temp. ap. l. vl. §. illud. j. de ap. sepe. ꝛ. c interposita. vel dicas q h iõ recepti sunt testes absente pte: quia mortu⁹ erat accusator: vt dicif in integra. ꝛ sic pierat ac. ff. de ac. diui. C. si ac. mor. l. iij. vñ papa ex officõ suo ꝓcessit i terminãda i quisi tõe vel denũciatõe. xxiij. q. ij. eccleſie. j. de collu. crimina. et hac rõe tenz sñia absente pte lata. h nõ plz: q: hi testes nõ recipie bant sup principali sed sup ap. tñ. sed potes in hac materia sub tilius q̃rere. nã petitio archiepi qua petebaf sñiam ꝛ ꝓcessuz de le. reuocari ꝫ neminẽ ꝓpetẽ videf: q: nõ est ꝫ iudices cũ ipoꝝ in terfit. ij. q. vj. hec etiã. ꝛ eadẽ rõe nec ꝫ ministrũ inquisitõis eaõ rõne. item actio nõ ꝓpetet nisi ꝫ obligatũ: q: ex obligatõe nascif actio sed neuter ꝑdictoꝝ est obligat⁹ huic epo. g ꝫ eos act. nõ hz sed forte dices q: iudices pñt esse obligati ex. q. mal. q: p imperi tiã iudicarũt. vl etiã ex maleficio: q: p dolũ. sed rñ. q si ageretur ex malefi. nõ ageref ad reformationẽ sñie. sed ad penã q̃ a. l. in fligif. C. de pen. iudi. q ma. iudi. l. j. ꝛ. ij. auc̃. ibi posita ꝛ eodem mõ si ex. q. maleficio ageref vt puniref inq̃stũ visuz iudici equũ esset. insti. de obli. que ex q̃si male. in prin. item si h diceref q iu/ dices debẽt defendere suas sñias iam fraudulẽto cometo solẽt q recta via nõ possunt. s. reuocare suas sñias. C. seté. resci. nõ pos. l j. dic ꝫ petitõnẽ istã dandã iudi. ab epo ꝛ sup ea iplorãdũ offi. iu di. Judex ergo suo officio implorato soleniter trib⁹ edictꝫ faciet citari oẽs q le dunf ifirmatiõe dicte sñie ar. C. si ab bere. se absti ne. auc̃. si oẽs. C. qũo ꝛ qñ. auc̃. q semel. ff. de adop. nã etiã ꝛ si ñ opponaf edictũ soleniter nõ ꝓiudicat sñia gn agere possint qui volũt. ff. q̃ sen. si ap. l. j. §. itẽ cũ. ff. de mino. etiã. §. vl. ꝛ. l. in cãe. § cã. nec sufficit scia nisi ꝓcedat citatio ꝑdicto mõ facta. ar. ff. ꝺ mi no. in cãe. §. cã. sola aũt scia sine citatõe sufficit in casib⁹ notatis. j. de re iudi. q̃zuis. ꝛ etiã facto edicto eis ad quos nõ puenit edi ctũ nec debuit puenire nõ ꝓiudicat quin ius suũ ꝓsequi possint. ar. lxxxj. di. ꝓposuisti. ꝛ si null⁹ ꝓparuerit q velit defendere sen / tentiã iudex recipiat testes hui⁹ epi ꝛ sñiam feret vt h. si aũt nul lus ꝓparuerit an sñiaz sed postea cõpareat. vl etiã tũc nõ audiet sup reuocatõe q̃ facta erat. nisi ꝑm tenorẽ q no. s. de ꝓcu. q̃relaz q̃zuis aliq dicãt eos nullaten⁹ audiẽdos. Si vo aliq ꝓpareant q velint defendere sñiaz dabif eis petitio ꝛ lit. cõtest. fiet ꝛ ꝓcedet lis suo marte. ꝛ quilibet de se ꝛ p se rñdebit. alij tñ dicũt q vnuz ꝓstituẽt ꝓcuratorẽ q p:o oĩbus aget. ff. de exer. l. j. §. vlti. ꝛ. l. se. si aũt feref sñia ꝑ actore sup reuocatõe prioris sñie ꝛ ꝓcessus vbi/ cunq̃z inueniet alq̃d esse factũ occasione illius sñie data pos. siue aliud reuocabif nõ solũ in q̃stuz ꝓdest illis q fuerũt vel eẽ debue rũt: vt no. s. de fil. ꝑs. veniẽs. ꝛ. s. c. pri. vbi etiã no. vt h. C. ꝺ leg. nõ dubiũ. vij. q. j. ꝓsentiũ. sed etiã i quantũ ꝓdest alijs. nã ex quo sñia ꝑ te lata reuocata ẽ ad petitionẽ cuiuscunq̃z etiã eius q̃daz iure admitti nõ dz. tñ ex illa sñia. vbi petere potes etiã ab alijs q nõ fuerũt in iudicio. ar. ad h. ff. de inoffi. te. postu. §. j. ꝛ sñia te/ neret etiã inter eos quoꝝ nõ interest. ff. fa. here. ꝛ puta ꝛ no. q lz ꝓiudicet isti quo ad oẽs si feraf sñia ꝫ eũ nõ tñ ꝓiudicat alijs si ꝓfmaref sñia ei⁹ rõ diuersitatis: q: sñia ei⁹ facit ius inter ptes ꝛ ista fuit pars ꝓtra quã lata ẽ sñia. ꝛ ideo ꝓiudicat q̃ ad oẽs. sed alijs nõ ꝓiudicat q nõ fuerunt in iudicio si sñia feraf ꝑ eo: q: ipi nõ fuerũt in iudicio si sñia feraf ꝑ eo: q: ipsi nõ fuerũt ptes. h au tẽ credim⁹ q illi ꝓtra quos lata ẽ sñia. vel q possidẽt res ex sñia vel de quibus certũ est. alias qõ ex reuocatõe ꝓiudiciũ paterẽtur noiatim citãdi sunt si sunt in ea dẽ ꝓuincia. iij. q. vij. h q̃ppe. j. ꝺ eo q mit. in pos. si aduersa. iudicẽ aũt q̃ tulit sñiam nõ vocabit ni si expedierit. vbi ferat testimoniũ de his q̃ acta sunt cor̃ eo. j. de ar. nõ sine. ar. s. de elec. cũ dilec. vel ex dictis eoꝝ instruaf iudex. j de accu. cũ dilec. de h etiã no. s. de ma. ꝛ obe. humilis. iudex aũt q tulit sñiam in cã inquisitõnis vbi ex offi. suo ꝓcedaf qualr h erat bñ vocabif qñ petif sñia reuocari. j. de ap. cũ spãli. §. fi. sz i alijs iudi: q nec etiã vocari debẽt nõ bñt locũ ꝑdicte citatões. ij. q. vj. statuendũ. sz bz locũ in his q citãdi sunt in ꝓfirmatõe elec. ꝛ i ma trimonio ꝓtrahẽdo ꝛ in alijs similib⁹. vbi qlibet de pplo admit tif vel saltẽ multi. j. q matri. ac. po. cum in tua. auc̃. qũo. op. epi. §. si q: añ. auc̃. de sanctiſ. epiſ. §. si gs aũt. vl dic q nunq̃z petebat iſte eps cassari ꝓcessum ꝑpter iudiciariũ ordinẽ nõ seruatũ. naz tũc bene haberẽt loca ꝑdicta. sed q: facta erãt post ap. ꝛ tũc nõ ẽ necessaria aliqua citatio: q: termin⁹ est ꝓfixus a iudice vel a iure ꝓpemptoria citatõe. sicut ꝑdictũ est in ꝑn hui⁹ glo. vel dic q nũ q̃z dicif h q ambe ptes nõ fuerũt ꝓsentes. (postea.) duplex ẽ exce ptio ꝓcuratoria. ꝓma q: qs nõ põt esse ꝓcurator ꝛ h nõ ꝓponaf nisi añ lit ꝓtest. ff. de ꝓcu. filiusfa. §. veterani. ꝛ. l. papi. §. ij. ꝺa q nõ fuit ꝓstitutus ꝓcur. ꝛ h ꝓponif etiã post lit. ꝓtest. C. de ꝓcur. lz. ꝛ vbi tacite vel exꝑsse ratũ hꝫet factũ ꝓcuratoris. s. de rescrip. ex pte. vbi no. (null⁹.) nisi dñs ratũ hẽat q vez est tam i ꝓcurato re actoris q̃z rei. ff. de rei iudi. lz. C. de procura. licet.

QUam super. ꝛ. j. (ad penã.) q. s. mulierez ꝑ ✦leges veteres puniebat capi te. C. de adul. castitati ꝛ p legẽ moysi. xxiij. q. v. hec imago. hodie aũt retrudef in monasterio. C. ꝺ adul. auc̃. sed hodie. ꝛ vt ibi dicif marit⁹ põt eã retinere ꝛ liberare a pena. vnde si cor̃ ecclesiastico iudice accusef aliq̃ que sit de foro ꝛ iurisditõe ecclesie. hãc penã retrusionis in mõasterio poterit i ponere mulieri ꝛ etiã viro. vel ẽt aliã q̃ sibi placuerit. vel dic q has cãs criminales debẽt seculares iudices institui a ꝑlatis au dire. si aũt mulier nõ sit de iurisdictione ecclesie nõ debet de adl/ terio cor̃ ecclesiastico iudice ꝓueniri. sed dz petere alter ꝓiuguz matrimonij separationẽ propter adulterij. (nomẽ.) adulteriũ (ad locũ.) vbi adulteriũ est perpetratũ. (tempus). annũ diẽ vel mẽsez (ꝛ oĩa). ff. ad. l. iul. de adul. l. iij. (mixta). ff. de inoffi. te. pompo. §. j C. qui accu. non. pos. si ea.

QUam pro causa. (que inter. g.) iste g. ✦erat ꝓcur. cap. ꝫ ar/ chi. q petebat q̃ sdã expẽsas a capitulo quas dicebat se fecisse in negocijs q̃ de mãdato capituli egerat. C. man. l. etiã. ꝛ ꝑpter h. i. pro negocijs que tractãda suscepat. naz si ali⁹ ꝓstitutus ẽ ꝓcur. in aliquo negocio ꝛ in illo negocio appel/ lauerit ꝛ in cã appellationis expẽsas fecerit etiã illas expensas repetat vt h. vl dic q h appellauerat archidi. q: sñia lata erat cõ tra eũ super expen. s. q: absolutũ erat capi. mõ h mãdaf iudi. ap. q ꝺẽnet capm archi. ad expẽsas.

QUia in causis. que ꝓtra nos. (prouisio ✦ne) causa est dubitatõis q: cum nõ haberẽt priuilegiũ vniuersitatis a princi/ pe nõ videbatur q ꝓstituere vniuersitatẽ. ꝛ sic etiaz non possent ꝓstituere procura. ff. q euiusq vniuersi. l. j. ff. ꝺ coll. l. j. §. vl. sed ꝓtra verũ est: q: cũ sit laudabilis possessionis congregatio vniuersitatem faciunt ꝛ ea possunt que vniuersitas potest ar. C. de iurisdi. om. iudi. l. vlti.

HAditis. mandati. qõ ei fecerat de ✦litigãdo cor̃ am papa. (ꝓclusum). C. qũo ꝛ qñ. ii. l. ea que. ꝓtra. ff. que sen. si. ap. l. j. §. itẽ cũ ex. so. idẽ i suis dic. que tñ ptib⁹ presentib⁹ vel p ꝓtumaciã absentib⁹ ꝛ cũ multis solẽnitatib⁹ ferri debẽt. ꝛ si aliter feraf sñia nõ tenet. C. de iudi. properandum. §. j. ij. ꝛ. ij. ꝛ in auc̃. ibi posita. in interlocutorijs. secus q̃ possunt ferri etiã ptibus non presentib⁹ ꝛ etiam absentibus p ꝓtumaciam lz ab eis possit appellari. vbi quidã dicũt. ff. de re iudi. q: iuſ/ sit. cũ ergo iudici ꝓstaret. s. processus reuocãdos potuit reuocare ꝛ maxime pte absente p ꝓtumaciã. ꝛ nõ põt excusari eps a cõtu/ macia cũ citatus p se vel procur. pseuerare debeat vsqz in fi. imo in diffinitiuis diceres idẽ. s. vbi absens est per ꝓtumaciã. ꝛ h sen tentia sup processibus satis posset dici diffini. dicimus ergo q ex quocoliberiensi generalr mandatũ fuit q ad cãm suã agendam veniret si p se vel procur. nõ fuit vel fuit aliquã do. sed recessit il licẽtiat⁹ sicut h fecit reuocãdo procu. ꝛ nullũ aliũ ꝓstituẽdo. etiã ad sñiaz diffi. ꝓcedẽt vt h. xj. q. iij. certũ. ꝛ ẽ h vez vbi erat citat⁹ nõ solũ ad certũ articulũ sed ad totã cãm ꝛ ñ solũ ad cãz. i. vl ad cause processum sed etiã principalẽ. sed fuisset citatus ad aliquẽ specialẽ articulũ. nõ procedef ad aliquos alios speciales articu/ los. ne dũ ad sñiam nisi iterꝫ citaretur. ꝛ ita loquũtur contraria. ar. s. de offi. dele. ꝓsuluit. sed obijcies si ad principalẽ cãm fuerat citatus. quare nõ processit sup eo? Rñ. q: lit. nõ ꝓtest. procedẽdũ nõ erat. Jtẽ lz hic ꝑcessum fit sup ꝓcessib⁹: q: ꝓclusum erat. ꝛ plene ꝓstabat. ꝛ q: nõ magnũ preiudiciũ ptibus generabaf vbi tñ ꝑdicta nõ essent. melio⁹ esset expectare ptes ꝛ de nouo vocare. ff. ꝺ vac. m. l. penul. in fi. j. de vo. ꝛ vo. re. q: sup his. q̃z eis absentib⁹ ꝓcedere. (ꝛ facies.) ꝓtra. ff. de vsur. l. j. (vsqz.) ꝓmo videf iniquũ q dicit hec decre. q: ꝺem. in expẽ. nec exꝑssa certa q̃ztitate determinat ꝓtra id qõ legif. C. de sen. qõ si cer. quan. l. pe. ꝛ vl. itẽ pri us dz fieri taxatio expẽsarz. post dz pstari iusiurandum. ꝛ postea ꝺẽnari. C. de iudicijs. sancim⁹. ꝛ auc̃. sed hodie. Rñ. h. q hic dz

hz locũ in interlocutorijs vbi si q̃d minus plene denũciatum est post põt plenius determinari: aliud in diffinitiuis vbi post q̃z eaz tulerit q; funct° ẽ offi. suo: vt no. s. de offi. dele. in litter. nihil po terit imutare. ꝛ iõ ad nihil esset vtil nisi certã q̃ztitatẽ ꝓtineret. sz ꝓpter h nõ rñ. ad auẽ. de iudi. q̃ expſſi° loquit in interlocutorijs. ꝛ ideo dixerũt alij. ꝛ tũc nõ valere sñiaz sine certa quãtitate quã do certa quãtitas petita fuit. sed si incerta fuit ꝛ tũc sñia dz fieri sine certa quãtitate. C. de sen. q̃ sine cer. quã. l. j. ꝛ. ij. ꝛ postea nõ querit an déat ꝓdénari in expẽsis necne. sz tm̃ taxatio fiat ꝛ ius iurã. pſtabit ꝛ ꝓdénatio vel poti° solutio fm taxatõez fiet ꝛ é rõ q: h nõ poterit fieri ꝓdénatio certaꝝ expẽsaꝝ vel etiã petitio: q: fm varias caristias tpm ꝛ maiores expectatões aduersarij. ma iores vl minores soluet expẽsas ꝛ diuersa fiet taxatio: cũ g̃ ó debi to expẽsaꝝ pstaret. bñfecit q; eos ad debendũ ꝓdénauerit. sed q: q̃ztitas erat incerta taxatiõez refuauit. vel dic dñm papã h pos se sed nõ esse trahendũ ad ꝓsequentiã. sc̃o occurrit iniquũ: q: cõ dénat in futuris expẽsis cũ ꝓtract° futuri tpis nõ ptinet ad iudi. ff. de vsur. l. j. Rñ. illud locũ hñe in vsur. q̃ sunt odiose. alr. n. proui det in futuro. ff. de iudi. in bo. fi. ff. de peti. here. q; si in diẽ. in pn. ꝛ aliméta decernunt in futuꝝ. sed liberti vel patroni facultates. ff. ó liber. ag. si quis ali. §. aliméta. vl alr ẽctus futuri tpis nõ pti net ad iudicẽ. veꝝ est si nõ est obligat° sicut ille q erat ꝓdénatus q nõ erat obligat° ad vsuras nisi pr° quadrimestice tps efflue ret. C. de vsur. re. iudi. l. j. ꝛ. l. eos. si aũt incõtinẽti est obligat° vt h: q: ex ꝓtumacia sua pñti erat obligat° ad pñtes ꝛ ad futuras expensas bene fit condemnatio ꝛ pertinet ad iudi. contractus futuri te, vt hic.

Petitio vestra, actores. actor cõstituit a non dño auctoritate iudi. ad pñtes litẽ tm̃. isti. de cur. §. vl. ff. q; cuiusq; vniuer. item eoꝝ. ꝛ h iõ. q: in teruenit decretũ q; nõ extẽdat ad futura. ff. de vsur. l. j. procur. sp a dño ab initio ꝛ ad vnã litem ꝛ ad plures presentes ꝛ ad futu ras. ff. de ꝓcu. l. iij. ꝛ. C. de ꝓcu. neq; j. c. nõ in ite. sindic° ꝓstitui tur ab vniuersitate ꝛ ad ea ad q̃ ꝓcura. ff. q; cuiusq; vniuersi. l. j j. ó sindi. c. j. ꝛ vniuersitas: q: dña ẽ ꝛ possidere põt. ff. ó aq. pos. l. j. §. vl. ꝛ. l. se. ꝓcura. ꝓstituit: vt. C. de iureiu. §. h. vbi de sindico vel actore loqui nõ põt: q: iurat de calũnia. ꝛ q: tũc licite iurarẽt de calũnia. vt no. j. de iura. ca. impator. canones aũt omẽs tales vocãt ꝓcuratores. i. q. iij. saluator. ꝛ fm canones ꝓlati eccleſiaꝝ ꝛ añ. litez cõ. ꝛ post ꝓstituũt. ꝓcu. j. de iura. ca. ꝛ cãm. itez no. q; lz epͣ non sit dñs. tm̃ ꝓcura. ꝓprie sumpto vocabulo: q: si velles ex ponere procura. i. actorẽ nõ est veꝝ: q: fm h necesse esset interue nire decretũ supiorꝭ q; h nõ interuenit. sed sec° dicim° in tutore nam si ꝓstituat actorẽ vel ꝓcu. añ lit. ꝓte, nõ valebit nisi auctori tate faciat iudi. supiorꝭ. nã maior ẽ auctoritas epi q̃z tutoris. sz idem q; dicim° in epo dicem° in rectoribus locoꝝ ꝛ in singulis ꝛ in dignitate ꝓstitutj dũmodo hẽant admĩstrationẽ. curator etiã siue generalis siue ad litẽ tm̃ dari auctoritate ordinarij iudi. nõ delegati debet: q: mixti est im pij. insti. de atilia tu. §. ij. ff. ó tutel. muto. §. tutoris. ff. de tuto. ꝛ cu. da. ab his. l. neq; mãdare. nec dz ꝓcurator satisfdare rem ra. dñm habiturũ vel de indicato soluen do. C. de admi. tu. l. fi. §. defensiõe. sufficit q; satisfdet rem. pu. sal. fo. vel adulti. (intentio) si ꝓstitut° est ꝓcu. simplr. i. sine illa clau. q̃ tiens dñm abesse ꝓtigerit. dicũt quidã q; si dñs postea venit ad cãm ꝛ p se eam prosequit aliquãdo q; si postea abfuit in aliq̃ ter mino citãdus est dñs ad domũ vbi degit ꝛ si nõ inuenit admit titur procu. ar. insti. de pupi. sub. in pr. in. ibi qua rõne. ꝛ §. ergo i pupillari. ꝛ. C. de cu. fu. cũ alijs. alij tñ prababdi° dicũt q; siue añ lit. ꝓtest. siue post incipiat tractare litẽ reuocare videt primũ ꝓ cu. j. c. c. j. ff. de ꝓcu. pluribus. ff. man. qui mutuo. §. nõ ideo. et h veꝝ est nisi dño post lit. ꝓte. otradicta fuisset assum ptio litis. ff. ó procu. que oĩa. item cũ ex sola ꝓsumptione dicam° factã reuoca tionẽ istaz. si alia ꝓsumptio sit q; nõ intẽdebat reuocare. sed pro pter aliã iustã cãm resumpsit agere litẽ nõ dicam reuocatũ mã. puta q: procu. est infirmus vel absens. vel q: in aliquib° dñs me lius nouit cãm. C. de ꝓcu. l. fi. ff. de procu. actor. ꝛ ita no. q; lz pro prie sumptis vocabulis differẽtia sit inter actorẽ procu. ꝛ sindi cũ: tamẽ vnũ sepe ponit pro alio. j. de iura. ca. cũ cãm. sufficit enĩ q; appareat intentio instituẽtis. xxij. q. v. hũane. item queritf si ꝓ cura. ꝓstitutus ad lit. ꝓtest. ꝛ ad ꝓstituendũ aliũ procu. sup alijs q̃ in eadẽ causa fuerũt faciẽda possit p se auctoritate predicti man dati totã cãm agere an teneat aliũ procura. ꝓstituere auctoritate mãdati predicti. ꝛ ipse vltra lit. ꝓtest. nõ agere possit. fol. Rñ. q; totam cãm p se agere põt auctoritate predicti man. q: volũtas ẽ ꝓstituẽtis que potissime attendẽda est. vt h videt fuisse q; potius sic per seipsum q̃z p aliũ ageret si vellet. ar. ff. de procu. ad lega-

tam. ff. iudi. sol. iam tamen. ꝛ q; adiecit q; aliũ faciet procu. adie cisse videtur ad exoneratiõẽ eius. illud aũt non placet q; possit agere ea que post lit. ꝓtest. facienda sunt. etiã si expſſe prohibitũ est a dño: q: alias post lit. ꝓtest. factus est dñs: q: tamen manda tũ receperit sub certo tenore. s. q; vsq; ad lit. ꝓtest. procurator vlte rius procedere nõ dz. ff. man. diligẽter. dũmodo expſſe appare at voluntas ꝓstituentis. s. q; voluit vltra lit. ꝓtest. procurare. sz ipse dñs p se vel per aliũ litem ceptã perficiet ꝛ ꝓstituet procu. ab eo qui litẽ ꝓtest. est. item si quis ꝓstitutus ẽ procura. quotiẽs domi nũ ꝓtingerit abesse iste procur. sic ꝓstitutus poterit resumere ne gotiũ. etiã multis vicibus domĩo se absentante. ar. curatoris fu rioſi qui cessantibus dilucidis intervallis curaz furioſi resumit C. de cur. fu. cum alijs. ff. man. qui mutuã. §. nõ ideo (reprobam° licet scribat his duobus procuratorib°. tamẽ q: de iure. Respõ. ꝓsultatõi ab eis facte inter eos ius facit ꝛ maxie cũ ó iure sineret

Accedens ad apostolicã. procuratorẽ. q̃ causa esset sup quã procur. ei° require bat hic non dicit. (suam). i. filie sue cuius tutrix erat. vel alr suã que tamẽ h non exprimit. (tu ergo.) pater enim in cã filij existẽtis in potestate per se agit vl ꝓstituit procuratorẽ: quia legitimã habet administrationẽ in bonis eius. C. ó bo. ma. l. j. C de bo. que li. cũ opor. §. nõ aũt. ꝛ. l. cum nõ solũ. §. patre. ꝛ. §. h p cul. in castreñ. aũt peculio tm̃ filius auctoritate patris constituit procuratorẽ. ar. ff. ad macedo. l. j. §. vl. ꝛ. l. se. ꝛ intelligo q; pater faciat predicta adhibito ꝓsensu filioꝝ si sunt maiores infantia ꝛ sunt presentes nec attendẽdo cui° sunt etatis quantũcũq; maioris. C. de bo. que li. cũ non. §. vbi aũt volũtas. itez h intelligim° vbi concordant volũtates patrj ꝛ filij. si enim discordarẽt pater filio cogit pstare ꝓsensum si maior est. xxv. anno. nisi in casibus. auẽ. de equali. do. §. j. ꝛ vl. si aũt sit minor. xxv. anno. debet adire iudicẽ qui dabit ei curatorẽ ꝛ eius ꝓsilio aget vl cessabit. vt in. l. prealle. §. ꝛ si fili°. similiter auctoritatẽ predictã prestabit pater filio famil. facto militi. vt in. e. l. si in eo. §. ꝛ similiter etiã clerico ꝛ sicut militi prestat pater auctoritatẽ in rebus que sibi occasiõe castroꝝ obueniunt: vt in. e. l. §. si aũt dicit. ꝛ. ff. de cap. l. v. ita cleri co in his que sibi obueniũt de ecclesia h nõ placet. nõ enĩ similitu do ẽ inter bona tẽporalia ꝛ ecclesiastica q̃ sunt diuersi iurj ꝛ di uersi fori principalis: q: tẽporalia sunt de foro impatoris vel scla ri. ꝛ spiritualia sunt de foro pape vel spũali vel ecclesie. ꝛ quia i his nullũ ꝓmerciũ habẽt laici. vt no. s. de eta. in decoꝝ. sed põt re quiri auctoritas sui prelati vt no. in cã aũt mr̃imoniali h habes expſſuz q; pr̃ p filio ꝓstituit procur. q̃ cã ẽ spũalis nec ꝑdicẽ decr. j ó resti. spo. ex pte: q: illa minor nõ habebat aliquẽ in cui° ptãte esset. ꝛ h intelligo vera in filijſſa. minoribº. xxv. an. nam si sunt maiores ad castrensia ꝛ eccl'iastica ꝛ spũalia forte posz dici q; ñ reqrit auctoritas ptis in cui° ptãte existit nec ꝓlati. ff. ad mace. l. j. §. vl. ꝛ. l. se. ꝛ hec vera sunt in patribus ꝛ filijſſa. in tutoribº autẽ dicimus q; tutor põt ꝓstituere actorẽ suo periculo. ff. de ad. tu. de cetero ꝛ procu. etiã facere pñt post lit. ꝓtest. sicut ꝛ quilibet ꝓcu. factº dñs lit. non ꝓtest. C. de procu. l. tutores. actorẽ aũt ꝓdictum põt facere tutor. ꝛ iudex pstabit auctoritatẽ. C. ó auc. tu. vl cu. l. j. vel iudex faciet quẽ tutor eligeret. insti. de cur. §. vl. in optõe aũt tutoris ꝛ curatoris vt ipe agat vel pupill. vel adultj agentibus assistant ꝛ auctoritatẽ prestent. ff. de admi. tu. l. j. si sint infantes vel absentes vel furioſi vt ibidem: q: tũc p se tm̃ curator ꝛ tutor agere dz. pupill. etiã procu. facit auctoritate tutoris. C. de procu. neq; ꝛ si nõ interueniat auctoritas tutoris ꝛ ferat sñia ꝓ eo ne q; cõ eũ mime. C. de procu. nõ eo. Inno.

Dilectus filius. magister. ꝛ. j. (iudici bus) nã si ad causaz q̃ ꝓmissa ẽ procuratori vt mea defendat citet procura. huic nõ dz iudex dare inducias: q: ꝑsumit q; dñs in struxerit eũ. (citato.) ad domũ nõ psonalr: q: tũc nõ haberet locũ q; dicit decre. s. q; daret ꝓcuratori termin° vel dilatio ad dñm cõ sulendũ cũ dñs citatus esset sup certo capitulo sup illo ꝓcura. de buerit instruere. ꝛ fm h videt q; sufficiat ad domũ missa citatio ei°. sed potes rñdere q; h nõ sufficit citari ad domũ sed citat° fuit generalr. procu. ꝛ si ille rñdere nõ põt hẽbit dilationẽ. vt dic̃ hec decre. tm̃ p hoc nõ dicimus q; generalr procu. teneat rñdere nisi velit. ff. ó ꝓcu. sed h. §. ꝓtor. ꝛ. l. mutus. §. vl. ꝛ. l. nõ cogẽdo. pos set etiã loqui hec decre. q; si hic de q̃ h agit citat° fuisset bononie nõ expſſo articlo sup q̃ citabat q; ꝓcu. ei° siue gnãlis siue spãlis i tantũ hz dilationẽ vt ad eũ mittat. ꝛ p eũ instruat. ꝓsulet. arg. q; si quis citatus nõ expſſo sũ per quo ẽ citat° ꝓstituit ꝓcura. ꝓcur. dz hñe inducias vt ꝓsulat dñm Innocen.

Constitutis.in pre. no.T.q potuit etiã sine mãdato.C.de pcu.maritus.(ad agendũ).iuste ꝓstituit pro u.in iudicijs ꝛ añ lit.ꝓte.ad ꝓponendũ cãs absentie mee.ꝛ probandũ.s.e.querelã.ꝛ no.j.de accu.venies.itez ad agẽ dũ ꝛ defendendũ vt h.item ad ꝓducendũ testes ꝛ ad appellan dũ ꝛ ad cetera hmõi q̃ post lit.con.ꝓponẽda occurrerint.sed si añ libelli receptionẽ ꝓstituat ꝓcuratoꝛ ad ꝓponnedas cãs recu satiõs vl dilatorias vl declinatorias forivl alia hmõi nõ ẽ idoneꝰ ꝓcu.nisi ꝓius dñs recipiat libellũ.q sic ꝓboꝛ q̃ sp̃i ꝑn.reo mit tẽdꝰ ẽ vl offerẽdꝰ ẽ libellꝰ.iij.q.iij.§.spaciũ.ꝛ auc̃.offerat.sz iste ꝺ q̃ dictũ ẽ nõ hz potestatẽ recipiẽdi libellũ p talẽ ꝓcuratoꝛez.er go nec recusandi nec recipiẽdi.itẽ reo nõ ꝓpeteret exceptio nisi aliqs ꝓtra eũ ageret.sed principiũ agẽdi est edere actionẽ.ff.de eden.l.j.si ergo nullꝰ ꝓpareat qui hanc potestatẽ recipiẽdi libel lum vel editionez accusatõis hẽat nõ est in ea cã aliquis reꝰ.ꝛ sic nec cãs recusatõis nec dilatorias nec pemptorias exceptões po terit ꝓponere cũ non sit ꝓtra quẽ ꝓponat.item probaꝯ alia rõne qꝛ iste ꝓcu.q ꝓstitutus est ad excipiendũ aut dicet dñs meus non tenet ꝓparere coꝛã te:qꝛ pars aduersa vel iudex ẽ excõicatus.et tũc nõ est audiẽdus:qꝛ etiã tunc ꝓparere debet.j.de ap.si duobꝰ si aũt dicit nõ teneoꝛ rñdere nisi in principali cã.ꝛ h nõ oꝑtet eũ dicere:qꝛ hoc certũ est q̃ ꝓcura.nõ est sed articulũ de excõica tione ꝓponere põt nisi forte excusando.excusare aũt absentiã potest.sed si esset ꝓcu.ꝓstitutus ad recipiendũ libellũ vl edictũ accusatõis.tũc bñ posset ꝓponere accusationẽ ꝛ exceptionem.et tũc bñ valet ꝓcuratio alias recusatio sup his:qꝛ h aliqs est reus vel ꝓcu.rei.ad ea q̃ sufficiũt in p̃nti.lz nõ sufficiãt ad totã causaz item prudẽter attẽdãt iudices.vt qñ assignãt terminũ ad ꝓdu cendũ testes.vel aliud ꝓsimile qõ semp adꝺiciãt ꝛ ad oĩa alia q̃ faciẽda occurrerint:qꝛ nisi adꝺicianꝯ h sufficit dño ꝓstituere pro cu.ad producendũ testes ꝛ ille ꝓcu.ad aliquid nõ tenebit.nisi ad testes producẽdos ꝛ ad ea q̃ tunc productõi testiũ sunt neces saria:vt si ex aliqua cã obmittaꝯ ꝓductio testiũ nõ procedaꝯ ad alia:qꝛ nõ est in eis ꝓcu.ad h aũt tenet quilibet ꝓcu. quantũcũ qz districte ad aliquẽ certũ articulũ ꝓstitutꝰ sit.q ad alia q̃ sequũ tur faciẽda ĩ iudicio recipiat terminũ nec certũ daꝯ edictũ.xj.q. iij.c.certũ.alij dicũt q ꝓcu.ꝓstitutꝰ ad excipiendũ tñ admittẽdꝰ est ꝛ excipere poterit.etiã si nõ hz procurationẽ ad defendendẽ dũ vel recipiendũ libellũ.nã in hac cã reus ẽ dñs.lz sit abñs.(suf ficientẽ.)nisi eo ꝑmo agẽte ꝓ pro ꝓpo recõueniaꝯ in modũ recon uẽtionis.ff.de ꝓcu.sed he ꝓsone.§.defenden.C.de defen.c.inter auc̃.ꝛ ꝓsequẽter.sed videt q male ꝓdẽnaꝯ ex ea cã:qꝛ procu.ad defendendũ nõ instituerat:qꝛ si satisdare vult quilibet etiã sine mãdato admittit.C.de satisda.l.j.C.ꝺ ꝓcu.exigẽdi.ꝛ si satisda re nõ vult etiã cũ mãdato nõ est idoneꝰ defensoꝛ:vt.ff.de procu. sed be.§.ij.C.de satisda.l.j.§.vl.Rñ.ĩmo multũ facit:qꝛ si man dauisset ei de defendendo mandaret sñia executõi in bonis eius alias aũt si se sponte obtulerit cũ nõ haberet mãdatũ nec recõue nire nisi mandaret sñia executoni in bonis dñi.ff.de procu.si ꝓ cu.ff.ꝺ instit.si qd ĩ ꝑn.ff.ꝺ act̃ emp.mul.§.si ꝓcu.ff.ꝺ re iudi.si se ob.ĩ ꝑn.itẽ h ꝓcu. nõ offerebat satisdationẽ ꝛ sic nullũ remane bat actoꝛi auxiliũ. sed qd si vellet satisdare ꝺz admitti nec ꝓtoꝛ ꝺẽnabit.C.ꝺ ꝓcu.exigẽdi ꝛ ꝑt dici q lz lex exigẽdi loquit q fit audiendus defensoꝛ sup cã ꝓncipali.cũ aũt ꝓtumacia apparet re cedẽtis ꝛ p ipm̃ possit multa bñficia ꝓsequi si ꝓcu.ꝓstitutꝰ sz vt di ctũ est in expẽsis poterit ꝺẽnari.in h aũt nõ facimus vim q nõ solũ post lit.ꝓtest.audiẽdus ẽ qui iura absentis dicit.sed etiaz añ lit.con.ex necessitate iudex admittere tenet defensoꝛẽ.ff.de solu. solutionẽ.sed quid si ad defendendũ procu.ꝓstituisset.sed ꝓcu. nollet defendere nũq̃d ꝺẽnaret in expẽsis.nos dicimꝰ q sic im putet enĩ sibi q vocatꝰ nõ ꝓparet vt ꝺz.ꝛ q minꝰ idoneũ elegit. ff.na.ca.l.vl.§.in hac.ꝛ.§.se.h aũt scias qõ procu.siue spãlis si ue generalis nõ cogit defendere nisi velit etiã si satisdedit de de fendẽdo ꝛ iudicato sol.ff.de ꝓcu.l.mutꝰ.§.vl.ꝛ.l.se.nisi dñs pro pr̃te ꝓcur.ꝛ nõ ꝓtradicente satisdediſſet.ff.de ꝓcu.filiꝰ.§.vlti.et idem ẽ etiã si pro absente.sed ꝓcur.id tacite vel expresse ratũ ha buerit aliꝰ casus ẽ si agat qꝛ tũc ꝛ defendere cogit.ff.de procuꝝ. sed be.§.p satisdationẽ.itẽ fm quosdã si susceꝑit ꝓcurationez et lis esset peritura tpe cogit litez ꝓtestari.ar.ff.de ꝓcu.sed etiaz ex his.ꝛ.l.mutꝰ.§.vl.post q̃z satisdedit ꝓcu.de defen.cõmittit satis datio ob rem nõ defensam.ff.de ꝓcu.nõ cogendũ ꝛ dño tenetur ad interesse.insti.man.§.mandatum quod.

Mandato.procuratoris.

post litẽ.idẽ est ꝛ si añ lit.cõ.fz quosdã.fz ꝑ cũ tẽdit retro iudiciũ nullũ.s.e.in presentia.fz ipi.Rñ.iudex non admittet probatões super reuocatione mandati facta ante lit.ꝓtest.nisi adꝺiciat ꝛ q notificauerit aduersario.ꝛ est h propt maliciã vel negligentiã eius.vel licet reuocauerit videt a revo catõe recedere nisi alteri predictoꝛ notificaret.plus plz qõ no.s e.in p̃tia.(ignoraãte).ff.de procu.si procu.ar.ꝑ.s.e.ex insinuatõ ne.in ꝑn.so.ibi notificatũ fuit aduersario vel alij.vt ibi. Inno.

Non iniuste.filiusfa.

ff.de procu.si quis filius.§ ipse(ad futuras).ff.de procu.l.ij.ꝛ.iiij(prius).ff.de p procu.pluribus tpibus.ff.de pcu.si quis cum de his no.s.e.in presentia.(his.)procu.mandati tenet nisi faciat cõtra ipm.appellari enim põt ab vno capitulo sentẽtie ꝛ non ab alijs ff.de mino.etiã.§.ex cã.(appellare).C.ꝺ ꝓcur.inuitus.(iusta cã) ignoraãtia vel pauptas.ff.man.si procu.§.ignoraãtis(licet a pel la.C.de ap.si actoꝛ.ar.ꝑ.ff.e.qui proprio.§.item queriꝭ.ff. si tu. vel cu.ap.l.vl.obtinet h in procuratoꝛe actoꝛis negocioꝝ gestoꝛ ibus ꝛ in fideiussoꝛibus.sed aliud in emptoꝛibus ꝛ heredibus vindicantibꝰ necẽ defuncti:qꝛ hi prosequi ap.tenenꝯ.ff.ad sill. propter ne.§.vl.ff.de euic.hereñi.§.j.idẽ credimus in tutoꝛibꝰ ꝛ cura.ar.ff.si tu.vel cu.l.ij.C.de ap.si actoꝛ.ꝛ idem diceꝝ in ge stoꝛe qui accessit animo gerẽdi oĩa qui cũ teneaꝯ de alijs omissis multofoꝛtius si omisit ap.prosequi.ff.de neg.gest.si pu.§.vlti.q̃z uis posset dici cuz tñ prosequ:qꝛ sicut alioꝝ negotioꝝ ꝓsecutiõez nõ põt omittẽ sic nec ꝓsecutionẽ ap.ſz nũq̃d appellationem ab interlocutoria vel grauamine interposita tenetur prosequi pro cu.rñ.si in eadẽ ciuitate sit vel in loco vbi non oꝑteat eũ sua ne gotia postponere.tamen nõ dimittet executionẽ ap.ante lit.cõ. emisse nisi auctoꝛitate iudicis.arg hic.ff.e.postli.in prin.ꝛ.l.aut longa.nos tñ credimus q licet securius sit a iudi.hẽ absol.tamẽ sua auctoꝛitate possit cũ sibi a lege cõcedaꝯ. Inno.

Consulti.sententia.

bñ dicit q hi q erant innodati p sententiã:qꝛ si non eẽnt per sñiam innodati sed a canone siue h esset occultũ siue notoꝛiũ tñ ꝓstitutio ꝓ curatoꝛis ab eis facta teneret nec posset hmõi procur.p excep.re pelli cum tolleretur in officio eius cuius auctoꝛitate procur. con stitutus est.vij.q.iij.si tñ.ar.viij.q.iiij.nõne.sed q̃n per sententi tiam sunt dãnati siue occultũ siue manifestũ sit non possunt cõsti tuere procu.si autẽ non pro vniuersitate sed pro se quis ꝓstituat procur.tunc bene repellit exceptione.etiaz si tñ a canone est ex cõicatus ꝛ etiam si sit occultum:ꝛ est ea ratio diuersi:qꝛ ibi tole rantur que fecit ratione publice vtilitat] ꝛ publici officij quod ex ercet.at in alio casu vbi publicũ officiũ non exercet nõ expedit ex ception ẽ non admitti.sed si nõ excipiatur tenet q facit.j.de ex cep.pia.alij tamẽ dicunt ꝛ forte melius q hi consensus siue suf fragia iura personalia sunt ꝛ nõ publica.ꝛ ideo si ꝑsone consen tientes vel facientes procura.sint excõmunicate nõ p sententiaz vel etiam si noie vniuersitatis faciant elidi põt per exceptionem hmõi procuratio.vl dic q.alit est circa illos qui sunt in publicis officijs aliter in ꝓtractibus qui celebrant cũ alijs vel in negocijs que alios tangũt vt sunt instrumenta ꝛ testimonia cuiusłibet iu risditionis voluntarie ꝛ contentiose exercitiũ vbi propter publi cam ignoraãtiã ꝛ propter publicum officiũ aliqua valent ꝛ ha bent effectum que aliter non haberent.ff.de offi.pre.l.barbariꝰ C.de testa.l j.sed ea que tñ aliqui faciunt cum alijs cõiter ꝛ non auctoꝛitatẽ prestando licet publicum officiũ habeant sicut pro curatoꝛes elec.ꝛ consti.ꝛ cõsimilia que potius respiciunt bono rem facientiũ q̃z vtilitatẽ alioꝝ bene possunt elidi per exceptio nem:puta qꝛ qui eligit vel procu.fecit erat excõicatus:nõ tamen p sñiam ꝛ etiã potest agi offi.iudi.vbi cassaret.tñ satis videtur nõ excipere ꝑ procu.excõicatoꝝ.q̃z diu tolerant procuratoꝛes excõicatoꝝ que facta sunt ab eis teneant.ꝛ si procu.excõicati nõ p sñiam ꝓdẽnatus egerit tenet:qꝛ iaz ibi adest alia ratio.s.q tene at propter cõem ignoraãtiam ꝛ publicũ officiũ ꝛ etiã que fiũt cũ talibus excõicatis non p sñiam nõ cassaret propt eoꝝ p̃tiam lz vo ces eoꝝ nõ prestaret suffragiũ.ꝛ posset adhiberi hic illa distin ctio q̃ posita ẽ in electõe.s.de elec.illa.ꝛ no.q dixim elidi procu rationẽ excõicati p exceptionez:dicimꝰ enĩ q tenet ꝓcuratio ipo iure qõ ex eo probaꝯ:qꝛ etiã reꝰ dũ est excõicatꝰ põt cõstituere ꝓ cu.j.de iudi.intellexim.ꝛ etiã actoꝛ in cã appel.j.de excep.signi ficauerunt.meliꝰ.n.est q p ꝓcu.agat q̃z p se vt post se non inge rat cõtioni.j.de excess.pre.illud.ꝛ h procu.ab excõicato ꝓstitutus si minꝰ bñ agat in casibus vbi agere põt tenet ei mãdari.sed que ris rõem quare exq̃ tz ꝓstitutio procu.q̃re admin post absolu tionẽ nõ tenet exequi mandatũ.Rñ.excõicatus nõ hz exercitiuz litis.ꝛ ideo illud mãdare nõ põt.ar.j.q.ij.daybertũ.sz qõ habz mãdat.s.q teneat qõ cũ eo factum fuerat sicut teneat si cũ excõi

cato de nouo actū esset ⁊ pp cōez a ignorantiā ⁊ publicā ℌbētiuz vtilitatē ⁊ ħ būt locū si nō est p sniam excōicatus: qz si per sniaz excōicatus esset non valēt q factū esset in iudicio vel in spiritualibus etiaz si non exciperet. j. de re iudi. ad ꝓbandū. alios autē ℌctus etiā excōicat⁹ ⁊ p sniam celebrare pōt. vt no. j. de dolo. veritatj illi. soli; etiā si deberēt tale cōe. s. p. ⁊ m. ⁊ alijs oīb⁹ noiatj ⁊ ēt ipis maiozib⁹ excōicatj valeret ꝓstitutō ꝓcu. si ignāter eēnt admissi. (illi.) puta qz siue dictū sit maioz ⁊ iurati fecerint procura. talē. sed si dicerent rōne talis loci fecit talē procu. bñ valet q̄uis maioz ⁊ iurati essent excōicati cū ꝓmune mozt̄uis eoz rectozib⁹ vel alias factis impotētibus possint ꝓstituere ꝓcuratorē. ff. q cuiusqz vniuer. l. j. §. vl. item licet vt testes inscripti sint nullomodo valet ꝓcuratio. (octo.) etiā si in hoc instrumēto nō diceret. s. q eo rū auctozitas fecisset. vel qz diceret tali tatione fecit talē actozem ⁊ maioz ⁊ iurati tā q̄z iudices interposuere decretū. ff. q cuiusqz vniuersi. item eoz. ⁊ hoc ē ea rōe: qz actozis ꝓstitutio vim capit ex auctozitate decre. sed hoc stare nō pōt: qz vniuersitas cum sit dña. ff. de re iudi. in tantū nō facit actorē sed sindicū. ff. q cuiusqz vniuer. l. j. vbi nō credim⁹ necessariū decretū. sed ℌ est in eadem l. vbi dicit qđ licitū est vniuersitati habere actorē. sz dic illaz. l. loqui alias qñ vniuersitas actorē ꝓstituit ad negocia vel loqui de actore ꝓstituto ab administratōe vniuersitatis vel etiam ab vniuersitate in negotijs vbi nō est differētia ⁊ hoc generaliter dicim⁹ vez q nō valet ꝓcuratio facta auctozitate excōicatoz siue auctoritas sit de substantia procuratōis siue nō: puta qz ꝓcuratio valeret etiā sine auctozitate maioz. ⁊ est spāle statutū in odiū excōicatoz ⁊ idem dicimus in oībus vbi decretū eoz interponeret: quia qđ minus ē etiā si nō vt auc. prestātes. sed tanq̄z alios amisērūt sciēter excōicatos nō valet ꝓcu. secus si ignozāter vt ħ. item sec⁹ si alios excōicatos nō sciēter admisissent cū protestatōe. de ħ no. s. de elec illa con. q̄z q̄uis aliud posset dici in spūalibus. aliud in cōstitutōe ꝓcura. vel alijs tpalibus. item si procu. esset añ ꝓstitutus ab excōicatis noīe vniuersitatis tñ eis postea absolutis non poterit inchoare litē. ⁊ etiā si inchoasset litē anteqūz excōicaret instituēs nihilominus eo postea absoluto remouebit a prosecutione cāe sicut ⁊ ipse ꝓstituēs remouerēt. ⁊ ħ intelligo vez vbi ad ipm excōicatū ⁊ ꝓstituentē ptinet exercitiū actozis sz alio noīe agatur sicut est in prelato ad quē ptinet agere sed nō noīe suo sed ecclie vt no. s. de rescrip. edoceri. Nā cū iste ꝓcurator necesse habeat agere noīe ꝓlati ad quē ptinet agere si ipse repellit. ergo ⁊ cōstitutus ab eo. sed si esset talis psona que posset noīe ecclesie agere nō noīatis excōicatis vt est in vicedño qui ptātem agēdi hz ⁊ in risditionē a canone. lxxxix. di (nolum⁹ (econom⁹). economus enī ⁊ visitator ⁊ etiā sindicus ⁊ actor vniuersitatis nō alteri⁹ priuate psone q administrationē habēt a lege. ff. q cuiusqz vni. l. j. §. q bus. ⁊. l. itē. §. pe. vij. q. j. qz frater. lxj. di. obtinet. lxxxix. di. q ī q busdā. nō repellunt ab agēdo noīe vniuersitatj ēt si singli essent excōicati: qz vniuersitas cui⁹ noīe agit excōicari nō pōt. xxij. q. iij si hēs. si aūt tūc eēnt excōicati p sniam qñ ꝑdictas psonas cōstituerūt bñ repellerent: qz tūc nō tenet ꝓstitutio vel datio sindi. vl ꝑdictoz officioz ab excōicatis facta. Itē dicūt quidā ⁊ non ꝓbabit q in sindicj ⁊ actozib⁹ ⁊ hmōi officijs tpalib⁹ ⁊ q ad libituz reuocant aliud ē q̄z in vicedño ⁊ alijs officialib⁹ ppetuis. ō ħ no. s. de offi. dele. lz. ⁊ ō off.. iu. romana. Itē aliud ē in tpalibus officijs q agūt noīe ꝓstituentiū vt sindici. aliud ī alijs tpalib⁹ q noīe ꝓstituentiū nō agūt vt visitator vel coadiutor q nō noīe dantiuz agūt. sz noīe ecclie cui⁹ ē visitator vl coadiutor hmōi. n. officialibus non nocet si is cuius adiutor ē sit excōicatus cū ab eo nō fuerit ꝓstitut⁹ nec noīe ei⁹ agat sed noīe ecclesie. ⁊ idem dico etiaz si ꝓstituens esset excōicatus.

De sindico. Rubrica.

Sicut studii. sindic⁹ ē q ꝓ vniuersitate agit. ⁊ iurabit de calūnia cū bēat liberā administrationē. C. de iu ca. l. ij. §. j. (a litigio.) dicūt quidā ħ esse ꝓsiliū vñ monachus ō mādato abbatis dz cās tractare. xvj. q. j. monachi. ⁊. c. qui vere.

De his que vi metusue causa fiunt. Rubrica

Actio. q metus causa ⁊ de dolo ⁊ furti et alie consimiles requirunt dānum cum enim condēnatio facienda sit ad interesse ff. q me. cā. si cū ex. §. quadruplicat. ⁊. §. iuk. sed si nullū est damnū nulla fiet ꝓdēnatio. ⁊ ideo bñ licet ꝙuēto actione q me. cā excipere nō interest tua rōne dominij qđ meū est. ⁊ ħ ꝓbo. s. q suū sit dominiū ℓcumbit metū inferenti licet sit in possessiōe: qz ꝓstat q possessio est mala. vnde nō exonerat eū appzobatōe. fatemur tn q si rōne possessionis interesset eius q etiā illud iuteresse estimatū restituere dz vel possessionē rei ablate. sed etiā si elidatur actō q me. cā p excep. hz tñ alia bñficia ꝓtra metū inferentē. l. l. iuk. de vi. ⁊ edictū diui marci. ħ oīa ꝓbant. ff. q me. cā. sed ⁊ partus cū duobus. l. se. ff. de fur. creditozi. sed ⁊ si reus metū inferēs nō excipiat de dñio suo. ⁊ sic rē restituat. nihilomin⁹ post sniam lataz ꝓtra eū in actj. q me. cā vēdicabit eandē rem. nec ob. ei exceptio rei iudi: qz ℓz eedem sint psone ⁊ res in vtraqz cā. cā tñ petendi est alia. s. de offi. dele. cām mrimonij. si aūt exceptionē dñij opposuisset ⁊ ea nō obstante lata esset snia restitutionis pro actore. tūc forte posset dici q bñ obstat exceptio rei iudi. ff. de ꝓpē q in diez. ⁊ no. de ħ. j. de cā pos. cum ecclesia. nō ob. C. loca. si quis ꝙducet. vbi dicit q ꝙductor nō pōt referre questionē de dominio locatori: qz illud ideo est qz ab eo cām hz voluntariā sed metū inferens nō hz cām a metū passo saltē voluntariā.

Delatum est. ad audientiā eiz patefaciēs. de ꝓtestatiōe no. s. de ꝓsti. cū. ad. s. de elec. cuma. reli. (velū). i. hītū religiosū. ne sit ℌ. xxv. q j. vidua. (vellū). s. quersiōis. nō ꝓsecratiōis. xx. q. j. de votj. (simulauit). xij. q. j. vtilē. (sozoz.) ⁊ prioriſſe: qz ipe sine ꝓuisa non possent agere. sed ipsā sine eis posset. vt no. s. de rescrip. edoceri. (cū timore.) qz iuuenis erat ⁊ paruuz filiū hēbat. ⁊ qz de volūtate ꝓtestata ē qñ intrauit. ideo transfundit onus ꝓbatōis in negantē de hoc no. s. de offi. dele. cū in iuk. vel dic moniales videnk ꝓbare eā nō timore mortis intrasse hipso q nō ꝓbabk ꝓtra. C. q mili. nō pos. sup seruis. li. xij. vel sponte assumpserint sibi onus. pro batōis. xxix. q. ij. cui⁹. (ratū.) no. metū mortis nō tm imminere. qñ gladij erāt pñtes. sed toto tpe quo vixit maritus: qz ptātē necis habebat sup eā. si. ff. q me. cā si impssi. ⁊ intelligo hunc metū pñtem cū semp possit occidi p maritū: qz ita potēs erat q nō poterat habere locū ad quē ꝓfugeret sine timore mortis. ff. q me. cā. metū. in prin. vñ toto tpe vite ei⁹ nō pſumik ratificare. sed eo mortuo si post remāeret. tūc pſumeret habere ratū. Si queras infra quantū tps post mortē vel post q̄z fuit secura. dicūt quidaz p mēsem. ar. j. q. j. ꝓstat. nos dicim⁹ ħ relinquendū arbitrio iudicis. ff. de vb. obli. continuis. §. cū ita. Itē ħ idem ē in mrimonio. q licet pcesserit metus si post sequak ꝓsensus ratificak matrimoniū. ℌ. de spon. ad id qđ. Item ħ mulier que solēniter velum accepit de manibus epoz ⁊ monasteriū ingrediēdo vouisse videt. ħ votum tacite ratificare videt si cessante timore in monasterio pseueret. si aūt sine solēnitate accepisset nec vbo vouisset nō intelligeret ratificare: vt no. ℌ. de reg. ⁊ transl. ex pte. vel si in eodez monasterio essent nō ꝓfesse habitum nō portantes. item differētia est inter votum ⁊ habit⁹ susceptionē: qz votum tenet seruare nisi metus interuenit q in viz ꝓstantē caderet. nec valebit ei protestatio nisi ex tali. s. iusto metu interuenit cū nō ꝓsit nisi vbi iusta cā interuenerit. vt no. s. de elec. cumana. non ē aūt iusta cā nisi ⁊ metus sit talis q̄ caderet in ꝓstantē viz. sed in susceptōe habitus sufficit q qualiscūq̄z metus vel etiā alia pſumptio vel ꝓtestatio sup hoc habita appareat q habitū inuitus suscipiebat. vñ si patris ꝓminatōibus habitū susciperet illū pōt dimittere. xx. q. j. ꝑsens. sec⁹ si vouisset rō diuersitat(: qz in voto cū exꝑssa sit volūtas ei standū est nisi aliqđ exꝑssum appareat in cōtrariū. sed cū suscipiēdo habitū nihil exꝑsse voueat sed pſumptiue tm. talis pſumptio facile p aliam pſumptionē elidit.

Abbas sancti. vniuersa. not. iustū metū oīm rez. (reuocari). licz peccauerit renūciando tū in odiū metū inferētis restituit.

Daures nostras. iuramēto. hic habes q iuramentū metu extoztū est ſuandū. ar. xxij. q. v. q cōpulsus si q̄s coact⁹. j. de re. spo. accepta. j. de iureiurā. si vo. ar. ℌ. s. e ꝓri. c. ⁊. j. e. c. ꝓri. j. ō re. spo. solicite. xv. q. vj. auc. Sol. b. dixit q iuramētū metu extoztū nō obligat. ⁊ idē dixit ptoz que vi me. cā si. ratū nō habebo. ff. q me. cā. l. j. alij dicūt q si is q iurat hz animū obligādi se obligat als nō. ar. j. de bap. maiozes. alij dicūt q ℓz metu extoztū sit iuramētū tñ ſuari dz q ℓz met⁹ intuēit als metu intuenerit. tñ noluit. xv. q. j. ⁊ merito. nos distīguim⁹ int iuramētuz qđ sui nā ē malū ⁊ turpit ꝓstitū. qđ nō obligat: vt no. s. ō elec. venerabilē. ⁊ illud qđ nō ē malū de natura sui ℓz turpit ꝓstitum. i. dolo vel metu extoztum. ⁊ tale obligat. ħ aūt tantū de turpiter. l. dolo vel metu extoztis iuramētis agim⁹ ⁊ dicim⁹ q iramentū metu extoztū sup reb⁹ suis nō repetēdis obligatoziū ē q̄z

tum ad ħ qđ dz iudex seruare quousq; absoluaf p eꝑm. sz absolui dz ⁊ postea petere ⁊ sic loquunf decre. j. de iureiu. si vero. ⁊ cognoscet eꝑs anteq; absoluat an fuerit met⁹ q̄ caderet in ꝓstantē viz. ff. q̄ me. cā metū. ħ aūt decre. pōt intelligi q̄n talis met⁹ non interuenit. Sed oppones si talis nō interuenit quare dicif q̄ nō obstāte tali renūciatōe pficiaf? Rn̄. q̄ ecclesia nō tenef hāc ratā eius renūciationē illicitā si nō vult: q̄uis renunciās nō possit petere: vt no. s. de renū. q̄ in dubijs: vel dic q̄ ħ me. cā fuit tant⁹ q̄ in ꝓstantē viz. caderet. sed tn̄ nō pōt ꝓtrauenire nisi prius obtenta absolutōe a suo eꝑo. sed si iuramentū vel fides nō interueniſſz sua auctoritate posset ꝓtrauenire: vt ħ dicit semp tn̄ iudex quantūcunq; pōt caueat vt directe nō veniat ꝯ iuramentū. s. vt si iurauerat soluere vsuras soluat. sed postea repetat. j. de iureiuf. de bitoꝛes. c. ad nf̄am. ⁊ etiā si iurasset non repetere posset iudex ex suo officio deceptoꝛē ꝓpellere ad restituendū. j. de iureiuf. ad nostrā. posset etiā denūciare ad pn̄iam. ⁊ si iurasset non denūciare nō dz ꝑuare: q̄ est ꝓtra regulā euāgelicā. ij. q. j. si peccauerit. quousq; aūt alf̄ ꝓuidere pōt ꝓmode eꝑs nō veniat ad absolutionez a iuramēto q̄uis ꝓtra ius nō reputē si alijs obmissis absoluat. (iuramēto.) facto sup libꝛo vel reliquijs vel alia re sancta. (fide.) ꝓmissione facta p deū vel fidē suā (ꝓfirmata) sic q̄ ceteꝛo non esset plebanus illi⁹ ecclesie. nā si ħ iurasset suo iure repetere non posset. j. c. pꝛi sed papa remittere posset ⁊ dz iuramentū. j. de iureiu. si vero. (perficiatur.) non obstante predicta renūciatōne ex primo iure vel ex nouo.

HAudientiam. enī manibus. alꝭ nō teneret resignatio. s. de renū. q̄ in dubijs vt no. vj. q. j. deniq;. (repetenduz.) si aūt iurasset nō repetere. nō petet. C. si aduersus ven. l. j. nisi primo absolueref ex officio restitueref sibi: vt no. s. c. pꝛoꝛi. (restitui.) act]. q̄ me. cā eo intētāte.

SAcris est. contractus. l. disti. pbꝛos j. q. j. ꝓstat. xlv. di. de iudeis. ff. qui te. fa. pos. q. ff. đ ac. pos. l. j. in fi. (p nullo.) quidā ħ intelligūt de metu qui nō caderet in constātē viz. alij intelligūt ħ q̄n p metū cōicat excōicato in crimine. secꝰ si in mēsa vel hospi. ar. j. de sen. ex. nup. sed littera sonare videf de metu q̄ cadere dz in ꝓstantē virum et de eo qui cōicat in crimine.

**QUam dilectus filius. translationē in veteri ꝓpilatōe ē ordinationē: vt est ħ trāslationē. (ī pediret.) subaudi legitime faciendā p eos ad quos spectat. Jtē istud pactū siue ꝓmissio sine ꝓsensu eꝑi nō tenet. j. đ ex. pre. sicut. vel etiā nō tenet ꝓtra alios sed his pmittētibus obstat. j. de dona. inter dilectos. q̄n aūt aliquis ꝓtra factuz suum venire possit. no. s. de elec. nosti. vel dic ⁊ meli⁹: qꝛ isti canonici bn̄ potuerūt ordinē cisti]. ꝓfiteri tanq; artioꝛē. j. de re. transl. licz. Jtem potuerūt ꝓmittere nō impedire translationē. ipsi aūt p se transferre nō possent. nec hoc ħ dicif. (eterne.) idem ē si coꝛpoꝛalis. xxij. q. iij. si aliud. ff. de iureiur. vex. C. si aduer. ven. l. j. (violētia. (foꝛte tali nisi faciēs volūtate necessitate cogemī. s. auctoꝛitate domini pape. vel alia ꝓsimili que nō caderet in ꝓstantē viz. (moꝛti.) iustus ē metus moꝛtis ⁊ cruciat⁹ coꝛpis vt ħ. C. de transl. inter posi tas. C. q̄ me. cā metū. Jtē fame stupꝛi. ff. q̄ me. cā. isti quidē. itez oim rex foꝛte maioꝛis pt]. s. e. ti. abbas. C. q̄ me. cā. l. pe. C. si iusu pꝛin. l. j. item verboꝝ. ⁊ si neget iustus met⁹ arbitrio iudicis relinquif. ff. e. nō est verisimile. c. j. ff. de edil. edi. querif. §. vlt. ff. ex qui. cau. in. l. iij. (fatuitatē). ff. de iur. ⁊ fac. igno. nec supple. ff. de edil. edi. querif. §. vl. Jtē ad fatuitatē ptinet oīs ꝓmissio ⁊ iuramentū ⁊ inductio q̄ est supꝛa cursum inferioꝝ cāꝝ. vt si ꝓmittāt q̄ a iuuene amoueāt stimulos carnis. vel qđ est ꝓtra ius naturale vel ciuile vel pretoriū. vel ꝓtra ꝓstitutionē vel regulā alicui⁹ oꝛdinis. j. de quer. ꝓiu. dudū. ⁊ ħ. ⁊ his lz ratū tn̄ aliq̄n ꝓmissio infringi posset tali dolo extoꝛta. sed iuramentū nunq̄. si aūt dolus talis eēt q̄ peritioꝛes falleret sicut si in facto alieno qđ de facili cognosci pōt decipiant tunc iuramentū auctoꝛitate supioꝛis remitti posset: qꝛ dolus ⁊ fraus alij ꝛc̄. s. de rescrip. ex tenoꝛe. ⁊. ff. đ iuris. ⁊ fa. igno. regula. ⁊ qꝛ malitijs ē obuiandū. ff. de rei vē. ī fundo. ar. ꝯ. xxij. q. iij. §. sed cū bis. vbi bēs q̄ gabeonite deceperūt iosue in facto alieno. ⁊ tn̄ cogif seruare iuramentū. sed rn̄. qꝛ ibi ad fatuitatē alias facilitatē iosue ptinuit ille dol⁹: qꝛ de facili crediderūt q̄ nō debuerūt vel dic illū factū ne aliq̄z infamiā piurij incurreret iosue ⁊ seniozes birlm. nā sicut met⁹ nō excusat nisi sit talis qui caderet in ꝓstantē. ita ⁊ dolus nō excusat nisi sit talis q̄ caderet in pꝛudētissimū. alij dicūt q̄ nunq̄z remittendū est iuramentū dolo extoꝛtū. sed dices fm pꝛimos quare nō semp punif dolus etiā si sit magn⁹. rn̄. puniendū est in penā dolosi sed nō in lucrū fatui. qđ esset si remittaf sibi iuramentū. imo sicut dictū est q̄ dolus dolo ꝓpensef. ff. de dolo. si duo. ⁊ culpa cū culpa. ff. de eo p quē fa. ē. l. fi. sic fatuitas cū dolo ꝓpēsef: qꝛ lata culpa dolo ꝓpaf ff. de le. qđ nerua. ⁊. ff. si me. fa. mo. di. l. j. §. hec actio restitutoꝛie. ē enī actio q̄ me. cā vel dolo: qꝛ ħ agif restitutoꝛia. qua petif rescisa obligatio p dolū vel metū factū in pꝛistino statu restitui. ff. de dolo arbitrio. §. j. ff. q̄ me. cā. putet. §. ex ħ.

**SUper eo q̄ aduersarius. p violentiā. quid si nō p violentiā sed p dolū fecit. ⁊ bi gꝛa. saccū cū pecunia penes se depositū aliquis aperuit postea cū actōe depositi repetif saccus cū pecunia depositꝰ dispositari⁹ reddit saccū resignatū. depositū apud se confitetur id ē saccū ꝓsignatū apud se depositū sed negat ibi pecuniā fuisse sed lapides fuisse tantū. vl negat tantā pecuniā fuisse quantā deposituꝛ dicit. ꝓbatōes deficiūt tn̄ sacc⁹ fuit signat⁹. dicūt quidam q̄ cū in actōe depositi venit dol⁹ vel pfidia depositarij in depo. c. j. q̄ sic ꝓcedendū est ꝓtra hūc depositariū si de dolo ⁊ pfidia agaf. ⁊ ꝓbaf sicut ꝓtra illū de quo loquif ħ decre. s. q̄ iuret đ q̄n titate q̄ in sacco erat. ar. ij. q. j. ī pmis. ff. ꝺpo. l. j. §. si cista signata secus si nec de dolo nec violētia sed ex ꝓtractu ꝓueniref. s. depositi vel alia. nec redarguif de dolo: qꝛ tūc necessarie sunt legitīe ꝓbatōes sup q̄ntitate pecunie ꝓsignate. ar. ff. de edil. edi. ediles. §. pedi⁹. Jtē alij dicūt q̄ furti agi dz ⁊ ꝓdēnabif vt restituat saccuz sigillatū. ⁊ si nō restituerit deferef depositario iusiurandū in litē ff. de iureiu. in li. l. ij. ⁊. iij. ff. de rei vē. q̄ resti. p eodē enī habēd⁹ ē q̄ nō restituit cū dolo fecerit quo min⁹ possit restituere ⁊ ꝓtumaciter renuat restituere. ff. q̄ vi aut clam semp. §. eū. nisi certū eēt q̄ sacc⁹ esset resignat⁹ ab eo: qꝛ tūc nō ꝓdēnaref ad redditionez sacci signati. sed statim deferaf iusiurā. in litē. ff. de dolo arbitrio. § nō tn̄. ff. depo. l. j. §. idem pō. ⁊. §. si pe. ff. de pe. here. q̄ se. ff. de cōdi. fur. an re. Jtē vex est enī furtū ꝓmisisse cū aperuit. ff. depo. si sacculū. dz ei ergo deferri iusiurandū in litē quantū sacc⁹ signat⁹ valebit q̄n furtū factū est ⁊ sacc⁹ apt⁹. ff. de in li. iurā. cū furti. nec mireris: qꝛ etiā noīe hoīs moꝛtui in cui⁹ restōne moꝛs interuenit deferf iusiurandū in litē. ff. de in li. iurā. l. in hac. §. vl. ⁊ hec vera sunt vbi dol⁹ iteruenit in apertōe sacci. ff. de in li. iuran. l. in hac. sed si dicat non interueniſſe dolū cū fecerit ꝯ ꝓhibitionē legi nō credif ei nisi ꝓbet cū sit ꝓsumptio ꝯ eum. ar. j. de pręsūmp. c. j. et no. de ħ. s. de elec. cū in iure. Sz qđ si neget se soluisse saccū cū cōstat q̄ fuit sibi dat⁹ signat⁹ nō credif ei nisi alter ꝓsumptōib⁹ verisimilibus vel alijs ꝓbatōibus ꝓbet illđ. ar. ff. de le. q̄ nerua. ⁊ ī l. s. alf̄. posset dici q̄ ꝯ hūc depositariū agif ad exhibēdū ⁊ si nō exhibuerit signatū sicut sibi datus ē dabif actoꝛi iusiuran. in litē ff. ad exhiben celsus scribit. j. responso. ⁊. §. j. et. §. sed ⁊ si quis. ⁊ l. iij. §. j. ⁊ l. non facimus. vim de eo. quod hic dicitur de violentia siue violentia fuit expulsiua ꝓpter quam datur interdictū. vnde vi. siue fuit ablatiua ꝓpter quā daf vi bo. rap. in his enim duab⁹ ꝓstat q̄ ꝓdictū iuramentū deferf. C. vñ vi. si q̄n. ⁊ idē videf si vis sit ꝓpulsiua vt ħ. nā frustra poneref in ħ ti. decre. vbi agif de vi expulsiua. nisi p eo defereret ħ iuramentū. ⁊ iō videf in vi etiā inquietatiua. ff. q̄ vi aut clam. semp. §. pe. īmo pl⁹ videtur q̄ etiā in turbatiua hz locū delatio huī⁹ iuramēti: qꝛ gnāliter loquunf ⁊ hec decr. ⁊ lex. C. vñ vi si q̄n. §. j. Jtē nobis vī q̄ si alī q̄s rex vl dn̄s tre īuste bānierit vl diffamauerit vl diffidauerit aliquē q̄ mīta mobilia ⁊ īmobilia ī ei⁹ dīstrictu hēbat q̄ sūt p alios occupata q̄ dn̄s ei tenef de oīb⁹ amissis actī. q̄ me. causa. ff. e. sicut. §. pedi⁹: quia metus eius fuit occasio omissionis. ff. e. si qđ §. in hac actī. ⁊. §. ħ aūt ac. ⁊. §. quadruplicabif. ⁊. §. iul. Sz ꝯ. ff. e metū in ꝑn. vbi dicit q̄ me. cā nō hz locū vbi dicit armatos audiui venire sed ego fugi ⁊ occupat⁹ sit fund⁹ me⁹. Sol. illud loquif q̄n van⁹ fuit timoꝛ nec pn̄s sicut exꝑsse apparet ex textu: qꝛ temerari⁹ alias van⁹ timoꝛ ē fugere q̄z cito audit armatos venire: qꝛ foꝛte nō vadunt ꝯ eum. ff. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. si quis. sed si armati dicerēt vel mitterēt ei q̄ ꝯ euz irent vel alio ꝓbabili mō ħ suspicari deberet. tunc bn̄ hāet locum actio q̄ me. cā ⁊ tenerenf armati de omni dāno q̄ eoꝝ occasiōe iuraret sibi ꝓtigisse. ar. đictarū l. ⁊ ħ. ⁊. ij. q. j. in pmis. sed tn̄ ꝓpter ħ nō teneref interdicto vnde vi. nisi occupparēt. ff. vñ vi. l. iij. §. si qs aūt. ibi. n. vis necessaria ē incē. na. l. iij. § nō solum. (spoliatum.) agendo interdicto vnde vi. vl q̄ me. cā. (singula. mobilia q̄ erāt in domo vel alia re īmobili q̄ fuerit spoliat⁹. Jtē credim⁹ ⁊ si nulla re īmobili sit spoliat⁹ sed tn̄ pson̄ā inuasit vel reb⁹ mobilib⁹ spoliat⁹ vt ħ ar. C. vnde vi. si q̄n. vbi potuit de reb⁹ arreptis tpe impet⁹ ⁊ nō dicit tpe spoliatōis. sed in furto quidā nō credunt vex. sed ego nō video q̄re nō idē. (taxatōe.) taxatōe autē facta ⁊ iuramēto ꝑstito in taxatōe nō

lz p̄sidi alias iudici aliquid diminuere de summa taxata ⁊ iurata.⁊ si diminuit nō valet sn̄ia.in auc̄.de iudi.§.oportet. Item q̄n ille ꝓtra quē fit taxatio audit taxationē fieri.p̄udēter facit si appellet ꝓpter grauamē taxatōis si in nullo credit se teneri.sz si credit se teneri in aliquo.sz nō in tātū quantū fit taxatio tunc tm̄ quantū sit grauamē excusse taxatōis appellet:tamen si ꝓpter hoc non appellet h̄ oīa veniēt in cognitionē appellatōis q̄ fiet a iuramēto vel sn̄ia.C.de iureiur.generalr.§.sibi aūt cui.a quo iuramēto vel sn̄ia si credit eum pl⁹ iurasse q̄z dz oīno appellet infra .x.dies.nec seruet se ad appellationē que fiet a sn̄ia que forte nō ferr̄ infra.x.dies vel etiam si fertur infra.x.dies non ꝓderit sibi qō sic ꝓbo:q2 ex iureiu.oriř actio in factū.ff.de iureiu.sed ⁊ si.⁊ C.de re.cre.l.actori.q̄ nō admittet etiā si cassaret sn̄ia.⁊ etiaz si pnunciaret̄ appellatio iusta.Quidā tñ dicūt ⁊ forte nō male q̄ sufficit appellare a sn̄ia ⁊ cassata sn̄ia admittetur ius ⁊ actio q̄ si ta ex iureiu.q2 sn̄ia ꝓcedit ex iureiuř.auc̄.de iudi.§.oportet. C.ō duo.reis.l.pe.⁊ totū est vnuz factū.ff.de mino.l.iij.§.j.tñ tuti⁹ est appellare etiā a iureiu.q2 si postea nō sequeret̄ sn̄ia nō ꝓuideret̄ ei postea ꝓtra'grauamē illatū ex iureiu.nisi in casib⁹.ff.de iurei u. a mo.C.ō iureiuran.l.j.⁊ fi.nec mirer] si dixi appellādō a iurin. cū tale iusiurandū sn̄ie ꝓparet̄ in eo qō ex eo oriř actio ⁊ exceptō sicut ex sn̄ia.⁊ p̄dicta h̄nt locū q̄n qs iurat esse suū vel nō esse.vel sibi deberi vel ꝓtra.sec⁹ est vbi iurat se tantū exp̄dīsse.h̄ autē iuramentum nō ꝓparaţ sn̄ie sed ꝓbationi.⁊ iō extali iuramēto nō oriř actio vel exceptio.⁊ ideo nec ē vtile a tali iuramēto appellare nō licet sed sufficit appellare a sn̄ia que sequiř.auc̄. de iudi.§. oz.C.vñ vi.si q̄n. Jt̄ē no.q̄ lz iudici nō liceat min⁹ iudicare q̄z iuratū est:tamen si iudex cognoscat etiam post p̄stituz iusiuran. se male taxasse expensas potest reuocare taxationem suā ⁊ non ꝓcedere ad sn̄iam ex v̄tute iurisiurādi.ff.de re.iu.q̄ iussit.ob.nō auc̄.p̄dicta de iudi.§.oportet:q2 loquiř vbi taxatio est legitima. nec reuocaţ.sed vbi nō est bona.⁊ reuocaţ secus. Jt̄ē sec⁹ credere in iuramētis ex quibus daţ actio:q2 ibi non lz iudici reuocare post p̄stinū iuramētum nisi ī casu.ff.de iureiu.admodum sicut nec lz iudici reuocare suā sn̄iam post q̄z eā tulit.§.de offi.del.i litteris.(p̄dēnare.C.vñ vi.l.si quādo.

De restitutione in integrum. Rubrica.

REquisiuit tua fraternitas.ꝓcessum ab epō vel ecclesia (ꝓcessus.) intellige h̄ vex vbi ꝓtract⁹ tenuit.alias nō daret̄ in integrū restitutio.ff.de mino.ī cause.xij.q.ij.sine ex.aplīcis alienationē.C.de sacrosan.ec.iubem⁹.C.si aduersus do.l.ij. si vero ꝓtractus sit legitim⁹ sed ad dānum ecclesie tūc restituiř vt h̄.(minoris.)no.differentiā inter minorez ⁊ eccl̄siā ⁊ ciuitatē et rempublicā in inte.resti.licet leges dicant q̄ ecclia fungiř vice minoris.C.qui.ex ca.ma.ī inter.resti.l.petēde.C.de iure fi.rempu. C.de sacrosan.ec.l.fi.q2 pupillo ⁊ minori hodie nō currit vsucapio vel rescriptio decendij.vl.xx.an.in rebus q̄ seruādo seruari possunt siue sint mobiles siue īmobiles.C.de admi.tu.lex.⁊ iō sup his nō est eis necessaria in inte.resti.C.ex quib⁹ cau. in inte. restituiř.l.vl.lz aūt tpe h̄ legis ꝓtra minorē sed nō ꝓtra pupillus currerer vsucapio ⁊ p̄scriptio.x.vel.xx.an.ff.ō aqui.re.do.bo.fi. ep̄.sed ꝓtra ecclesiā rēpublicā ⁊ ciuitatē bñ currit vsucapio ⁊ p̄scriptio ⁊ alie tpales ⁊ ppetue p̄scriptōes.sed daţ eis restitutio sicut in minori.⁊ pōt hoc esse ea ratōne:q2 predicte fingunt̄ esse in vltimo instanti minoris etatis.de p̄scriptōe aūt.xxx.vl.xl. an. certū est q̄ currit ꝓtra oēs dictos sed daţ eis restitutio ex v̄bis generalibus edicti.que sunt si qd cū minore gestū erit pupillus tam̄ ab his p̄scriptionibus seruaţ illesus.ff.de p̄scrip.xxx.vel.xl.an. sicut. Jt̄ē nō placet q̄ ciuitati deţ resti.ī inte.ar.ff.ad mace. nihil semp.i.in oīi ꝓtractu.(seruari.)p beneficiū restitutōis in integz (redire.)etiā eodē qui locaunt petēte restitutionē in inte.(sumptibus).C.de repu.l.j.ff.de mīo.minor.§.restitutio.(sumptib⁹). id ē nō cogunt̄ eos reddere nisi eis refundant̄ expēse necessarie ⁊ vtiles quas p:o eis fecerūt.sed ⁊ si illas expēsas restituere velit nō recuperabūt rē locatā nisi in ipso ꝓtractu locatōis decepta fuerit eccla:putā q2 etiā sine hmōi melioratōe pl⁹ locari poterat.

QUam veniad ap.sc. sez p se electō (sed tñ.) v̄ba sunt ꝑcuratoris epi q̄ cozā cardinali ꝓsequiř h̄monē suū.vt ex eis suā petitionē formaret.(facta.)p monachos.⁊ ita nihil.s.electōe amisit pos.epūs.q̄z diu em̄ est ibi abbas institutus p ep̄m in possessione ē epūs instituēdi etiā si quent⁹ dicat v̄bis ⁊ neget eū esse in possessione.⁊ idē est si instituī⁹ p ep̄m velit interuertere possessionē epi ⁊ noīe monachoz dicere se electū vel institutū:q2 nemo pōt sibi mutare cām pos.C.de acq.pos. nemo.ad idem.j.de reli.do.cū olec. Jdē etiā post mortez q̄z diu alius per monachos sit electus ⁊ cōfirmatus per aliū q̄z p ep̄m de h̄ dic vt no.§.de elec.querelam.⁊ ideo non confirmatur hec electio ab eis facta cū non constet cos esse in possessione eligendi sed de h̄ quēstio pendet.nos dicimus q̄ viuēte abbate instituto p ep̄m vel electo potest amittere pos.si eā ē.alias eā renūciet epūs ⁊ in aliā verbo transferat.vel si per sn̄iaz alij detur potestas īgrediēdi possessionē eligendi.de h̄ no.j.de concess.preben.cū nostri] nā sicut ille p:o quo fertur sentētia videř habere animū possidē di licet nihil co:pore faciat:q2 nec potest cū non offerat se casus aliquid faciēdi ⁊ alius essz ꝓtra quē sentētiatur animo videtur desinere possidere:q2 debet suspicari q̄ reuertens non admittet̄ possessione autem subiectionis potest p:iuari viuente abbate si alij epō ceperint rñdere:q2 cū extunc epūs aliūs incipiat p̄scribere j.c.p:oxi.ergo ⁊ possidere.sine possessione enī nō currit p̄scriptō Jtem nec semp amittit pos.elec.licet alius eligat.nisi expellaţ ō pos.eli.quod non video alio modo posse fieri nisi q2 habz timorē vel iur]:q2 non credit ad se ptinere ius illud q̄ possidebat.et ideo de illo se intromittere non intendit vel timore facti:puta q2 non sit ausus eligere de facto contra voluntatē eoz qui dicunt se ius habere eligendi.vel qui de facto non de iure pos.nacti sunt. sic enim vel expellitur vel suspicatur se posse repelli qui est modus amittendi pos.ff.de acqui.pos.si id quod.§.vlti.vnde si possessor iuf eli.vel alterius nesciat alium ab alio electum ⁊ etiam īstitutū ⁊ confirmatū non amittit pos.que sine animo non amittitur vel co:pozali expulsione que p iuribus fieri potest.ff.de acqui.pos.quēadmodum.⁊ l.clam. vnde stulte facit qui ꝯ hunc intentat interdictū recup.pos.q2 sic se amisisse confitet̄ ⁊ in aduersarium transferret possessionē.sed interdictū retinende pos. intentare debet.videtur enim turbare pos.eius qui eligit vel īstituit alium eo in pos.existente fateor tamē q̄ si videt electū ab alio esse in pos.ecclesie ⁊ ipse qui p:ius possidebat ius eligendi non eligit infra tempus statutū a canone.s.infra tres menses.j. de elec.ne p:o de.vel non implorat officiū iudic] q̄z cito potest qō arbitrio boni viri relinquendū est vt remoueaţ de ecclesia cū nō sit per eum electus.vel interdict retinende pos. non agat contra electorē qō videtur suspicari se posse repelli.⁊ ideo amittit pos.⁊ bene facit p:o his.ff.si serui ven.⁊ si forte.§.j.⁊ generaliter dicimus q̄ non p̄sumitur amittere pos.quā animo tenet ep̄s si infirmitate teneretur.vel copiam iudicis cozam quo ageret nō haberet.vel quālibet aliam iustam causam siue de iure siue ō facto haberet.hoc tamen intelligo verum nisi per aliquem actum exteriorem apparet eum expoliatum:quia tunc secus esset.v̄bi gratia.veluti si cum venisset ad eligendū electus est extra capitulū. vel cū vellet ire per agrum debentē seruitutē p:ohibitus ē.nam in his casibus nō p:odest dicere ego animo retinui pos.q̄n amittat pos.nisi forte incontinenti eligeret.posset tamen incontinēti per vim pos.amissam recuperare.C.vnde vi.l.j.in iudicio autez non p:odest ei litigare interdicto retinēde pos.quia iam eā amisit.tunc autem p:odesset agere huiusmodi interdictis retinende pos.q̄n nō amisit possessionē:q2 sic agēdo videř habere animū retinēde pos.sed q̄n est amissa p vim tūc non ꝓdest. alij dicūt q̄ si sit mortuus ⁊ neget q̄etus ep̄m possidere.q̄etus fungiř iure possessoris.ar.si serui.ven.sicut.§.dist.quidā tñ dicūt q̄ pos.eligendi amittit ep̄s si vacāte monasterio q̄etus elegisset.etiaz si nō habeat possessionē electus nec sit cōfirmatus. nisi ep̄us faciat aliquod de p:emissis quare videaţ tenere possessionē.hoc enim ipso q̄ q̄etus eligit est in pos.eligēdi.⁊ p q̄s ep̄s eā amittit.hoc tñ non credo.vt no.j.de resti.spo.ex litteris.Sed dices si sunt in pos.mōachi quare dicit in fi.q̄ nō cōfirmaţ elect⁹ pendēte controuersia.tñ electio eius qui possidet:q2 cōmodo possessionis vti debet cōfirmari deberet.j.de iure pa.consul.j.de re iudi.cum bertoldus.Sol.illud obtinet q̄n quis ab eo qui bona fide est in pacifica possessione p̄tatus institutus est q̄ a pos.nō dz remoueri.h̄ aūt eligentis vitiosa pos.dicit.vñ nō debz cōfirmari elec.nisi p:ius habeat tps ad ꝓbandū vel de violentia vel de alio illicito modo possidēdi.⁊ ideo nō facit fructⁿ suos.vt no.in pālt.decre.cuz bertoldus.sed h̄.s.q̄ differaţ cōfirmatio vt h̄ dicit in fi. videř tñc tantūmodo habere locū cū certū est eū habere possessionē violentā.vel q̄n ignoraţ an possideat.sed quādiu de violētia dubiū est. ⁊ certū q̄ alⁱ possidet videtur q̄ ille ad quē ptinet cōfirmatio statim cognito q̄ possideat debet cōfirmari.ar.§.de elec.querelam. ar.j.de causa pos.⁊ ppri.cū ecclesia. Jnimo pl⁹ videř q̄ etiā violenta pos.ꝓbata nō reuocabiř electⁿ p violentū pos.ar.j.de iure pa.ex litteris.sed certe h̄ nō est vex īmo sufficit p:otra electionē exponere q̄ facta ē a male fidei possessore.vt h̄ illa decre.nō logtur

in pñtato a violẽto possessore sed bone fidei. lz ver⁹ nõ fuerit patron⁹. lz nos dicim⁹ eũ remouendũ: qz quicqd fit p violentũ possessorẽ reuocari dz. vel dic q nunqz dz ꝓfirmari electio hmõi qui licet ex hac electione si ꝓfirmaret acquireretur possessio. ⁊ sic deceto tenerẽt electões ab eis facte q̃ a possidẽtib⁹ tñ h electio ñ fuit facta a possessoribus iure eli. qz tũc cũ elegerũt nondũ erant in pos. vel dic ⁊ melius ⁊ videt q̃ qz̃uis ꝓstet esse in pos. quentuz iure eli. ⁊ lz etiã presumat de facto sicut ⁊ de iure presumit q̃ iuste possideat. tñ nunqz supior pcedit ad ꝓfirmationẽ electõis. Si opponitur q electores sint in violenta possessione sicut ⁊ queli/bet alia audire dz que electionẽ reddũt minus canonicã. nec valet electio facta ab his q erãt in pos. eli. ergo debz ꝓfirmari electio qz tantũ tũc habet locũ vbi nihil ꝓtra elec. obijcit. sed si obijcitur aliquid ꝓtra elec. ⁊ pbatur qõ debet cassari cassabit. sicut ꝓtingit in elec de qua loquit decre. j. de cã pos. cũ ecclesia. item decre. consultationibus nõ obstat cũ ibi añ ꝓfirmationẽ nec fuerit obiectũ ⁊ q̃ petit electionẽ ꝓfirmari nõ agit possessorio tñ sed etiã petitorio. vel potius de iure elec. i. vtz elec. sit legitime facta. vel dic q ꝓfirmatio electionis ideo nõ fit: qz ꝓtroversia erat an electõ teneret: qz dicebat facta ab excõicat] ab epõ veneten. ordinaria protestate. sed ecõuerso monachi dicebãt nõ tenere excõicationẽ: qz erãt exempti. ⁊ sic p ꝓñs ipa excõicatio nullũ pstabat impedimẽtũ electioni. cũ aũt hec questio ꝑambula esset ad ꝓfirmationẽ electionis nõ poterat ꝓfirmari electio nisi h primo expediret. Sz qd si epõs q est in possessione subiectõis monasterij excõicat vl interdicit hos monachos. Rñ. si epõs pbauerit de iure suo pu. excõmunicatio. h enĩ rõne ꝓpietatis ꝓpetũt. vñ ille q in vtitate plat⁹ est pdicta ⁊ ꝓsimilia facere poterit nõ ille q est in pos. ar. xj. q. iij. c. j. s. de offi. dele. ex litteris. de h no. j. de reli. do. cũ dilec. ⁊ melius no. j. de resti. spo. olim. miz videt q dicit in hac glo. p mõachos sz q̃ vero possessori iur eli. dat interdictũ vti pos. ꝯ eum q̃ eligit etiã si nõ sit electio ei⁹ ꝓfirmata. videt enĩ q eadẽ rõem dz dari idẽ interdictũ si inter amicos suos diceret ad me ptinet electio in tali loco qõ absurdũ videt q ex solis verbis det hoc interdictũ. ⁊ idẽ videt in snĩa excõicatõis late ab illo q nõ est in pos. s. q cõtra eũ nõ ꝓpetit hmõi interdictũ. ⁊ idez etiã videt de interdicto vnde vi. Jtẽ adhuc plus videt q etiã si nõ hmõi elect⁹ a nõ possessore sit malitiose p errorẽ ꝓfirmatus. etiã si sit in possessiõe nõ ꝓpetit interdictũ ꝓtra electorẽ: imo videt q dz ꝓpetere ꝯ electuz vel ꝓtra ꝓfirmatorẽ. Sol. vere ꝓtra pdictuz electorẽ ꝓpetit interdictũ vti pos. qz ipse ẽ qui turbat pos. sup iure eligẽdi. ipe. n. est q ꝓtẽdit esse in pos. hmõi videt: qz si h nõ ꝓtẽdat tũc nõ hz locũ h interdictũ: imo si alio iure nõ inuenit punit de iniuria quã fecit et cassabit quicqd secutũ est ex eo q electus ab eo nõ remouebit dũmodo sciuerit qñ elector fuit ꝓstitutus ⁊ passus fuit eũ agere. j. de re iu. cuius. secus aũt esset si elector extra iudiciũ ꝓiteret se nõ fuisse in pos. etiam si renũciaret oi possessioni: qz tũc nõ piudicaret electio. nec ẽ simile de eo qui inter amicos dixit ad se ptinere electionẽ: qz ille p pdicta vba nõ turbat possessionẽ: qz nihil facit vl dicit vñ turbatio posset puenire. sed ex electõe lz solis vbis fiat facile posset puenire magna turbatio. ⁊ idẽ videt dicendũ de excõmunicatione contra confirmationem vel electũ vel ꝓtra excõicatũ vel seruãtes excõicationẽ nunqz datur h interdictũ: qz licet ipi turbẽt vez possessorẽ tñ nõ turbãt eũ sup pos. iure eligẽdi vel excõicãdi: qz nec se esse in eoz possessiõe dicũt. lz alias puniẽdi sint si maliciose faciũt. vel si plures successiue eligant. p hmõi vo possessorẽ imo obtinebit ĩ interdicto ⁊ ꝓiterent vl etiã administrẽt tñ p h nõ amittit verus possessor possessionẽ: imo obtinebit ĩ interdicto ⁊ ille q tũc inueniret possidere remouebit. ff. vti possi. l. pe. ⁊ fi. Sed queres qõ querit pos. eli. qz si dicis q̃ sola electõne h stare nõ põt: qz si quis eligit ⁊ nõ habuit eius effectũ electio: puta qz nõ est ꝓfirmata nec etiã habuit possessionẽ dignitatis qõ põt dici eũ quesiuisse possessionẽ iure eligẽdi p sola vba q̃ ptulit. ergo eligo talẽ h dicere est absurdũ. Jtẽ si dicas quare possessio pdicti iuris qñ ꝓfirmat vel qñ ꝓfirmatio habuit eũ p electo. ⁊ h similiter videt absurdũ q ex alieno facto maxie qõ in eo nõ fac ⁊ p qõ nihil mihi querere intẽdit querat mihi possessio. Tu rñde ⁊ dic q possessio eli. quesita ẽ electori ex suo facto. s. qñ eligit ex facto alioz. s. qñ electũ ab eo illi qui prius possidebãt eum pro electo habuerũt vel passi sunt eũ agere q̃ plati facere debẽt ĩ possessione ei⁹ iurũ querẽda necessarius ẽ ꝓsensus expressus illorũ qui prius possidebãt vel saltẽ patiẽtia. vt no. s. de postu. bone. ⁊ videt q etiã prima electio que facta ẽ ab eo q prius nõ erat ĩ possessione. sed postea accepta ẽ vel expsso ꝓsensu vel patiẽtia illorũ q̃z inter est tenerat rõem possessionis: qz lz qñ eligit nõ cẽt ĩ pos. tñ mõ est qñ forte agit ad amotionẽ electi. vel dic q qñ ipse elegit erat in possessione. electio. n. hz plures ptes. prima ps ẽ factũ electoris. scda est patiẽtia eoz quoz interest. tertia est ꝓfirmatio. vt no. s. e. de cõsu. cũ dilec. tũc ergo dicendũ est aliquẽ elegisse vl electionẽ factã esse quantũ ad effectũ qñ predicta oĩa interuenerũt bñ erat ĩ pos. ⁊ ideo recte dicit facta pdicta electio a possessore iure eligẽdi. ⁊ ideo nõ põt cassari. ⁊ forte põt dici q ꝓsensus vl impatiẽtia primo possidentiũ trahit ad tẽpus electõis lz nõ multuz sit necesse h dicere. itẽ no. q nõ sufficit q sit in pos. eli. ad hoc q cõfirmet electio vel q ꝓfirmata nõ irritet: ĩmo oportet q bona fide sit in hac possessione: vt no. j. de iure patro. ꝓsult. Jtẽ no. q lz quilibet presumat bonus nisi pbet malus. j. de ꝓsump. dudum s. de scruti. c. j. nõ tñ est sic in bona fide: qz oportet ad h vt ꝓsumatur bona q̃ habeat iustũ titulũ vel q pbabilibus rõnib⁹ quesiuerit pos. ff. de libe. cau. igit. §. ij. ⁊. l. liberis. §. fi. vel q longo tempe fuit in possessiõe. ff. de aqui. pos. l. possideri. §. si seruuz. ⁊ qõ dicatur longũ tps arbitrio boni iudicis relinquit. ff. de iudi. l. j. §. fi. vñ si ali⁹ q̃z capitulũ maioris ecclesie sit in pos. eli. ⁊ petit ꝓfirmari suã electionẽ succũbet in petitõe sua: qz nõ presumit bo. fi. ĩ hac pos. qz ꝓtra ius est. ⁊ idẽ videtur etiã in ꝓsimilib⁹. sed si agitur interdicto vñ vi. vel vti possi. tũc sufficit sola possessio sine bo. fi. C. vñ vi. l. j. j. de resti. spo. ex litteris. ⁊ idẽ est etiã q̃ pendente lite ille q erat in pos. mea tuẽdus est. nec querit ibi de bo. fi. j. de insti. cũ venissent. eadẽ que diximus in electione dicẽda sunt in possessione iuris excõicãdi. ⁊ in multis alijs. (renunciauit.) satis videt q̃ añ ꝓfirmationẽ possint resignare in manũ eligentiũ etiã si cõsensit. ar. qz cũ solo ꝓsensu eligentiũ sit initiatũ cũ eoz dissensu retractat. j. de reg. iur. oẽs. cũ enĩ nõ sit ꝓfirmat⁹ ab aliquo ⁊ nihil habeat in eius renunciatõe ei⁹ ꝓsensum requirere nõ debz. (imõ xerũt). ⁊ bene: qz licet nõ sint ibi abbates remanet quẽtus qui p sindicũ agere põt ⁊ conueniri. ⁊ intelligo h de iuribus q̃ ptinẽt ad cõuentum vel simul ad vtrũq̃z si aũt segregatim ptineret ad abbatẽ se. ua. non valereret qõ fieret contra eũ. j. ne se. va. c. vlti. (procuratore). ⁊ sic vniuersitas põt constituere ꝓcuratorẽ. s h no. s. de procu. petitio. (in causis.) his videlicet omissis. (inhibẽtes) videt q bñ ꝓhibebant cũ res cẽt litigiosa. vnde si eã in aliũ electũ transferebant inviciũ litigij incidebãt. C. de litig. l. vl. ⁊ in auc. e. ti. j. rñso. ⁊ videt q edictũ de litigi. locũ hz in coꝛpalibus sicut in incoꝛporalibus. C. de litigi. l. ij. ⁊. l. vl. ⁊ ad minus actio ven. vel ius dubitatũ in alium transferre nõ debuerunt. j. s a li. iudi. muca. fa. ex pte. sed rñdeo q h nec in rẽ litig. nec ius dubitatũ in aliũ transferret. nam epõs non ptẽdebat h se esse abbatẽ. ⁊ ideo trãsferẽdo abbatiã in alium vero transferebat litigiosam. ius aũt eligẽdi abbatiã qõ in lite erat ⁊ q epõs ad se ptinere dicebat in neminẽ transtulit. si aũt de abbatia ageret nõ licet aliũ postea eligere. j. de arbi. ex pte. ⁊ dic vt ibi no. (inhibẽtes.) ⁊ male: qz lite pen. non debz priuari pos. xj. q. j. c. fi. xvij. q. vj. nolumus. xij. q. v. c. j. de h no. s. de elec. cũana. ⁊ qz male phibuerat idcirco nõ fuit cassata electio incontinenti. (inhibitõe.) videt tñ ꝓtra: qz si male phibuerũt transiuit tunc in rẽ iudi. qz non fuit ꝓtra ius scriptum ij. q. vj. diffi. ⁊. ca. ppellasset. sed rñdeo nullã esse talẽ phibitionẽ cũ nihil esset eis mandatũ de ea re. ⁊ etiã si ordinarius mãdaret non teneretur obedire. vij. q. j. qz. ar. s. de offi. dele. cum olim. dil. Sed dices. nonne eoipso q non appellauit videtur prorogasse iurisditionẽ. ar. s. de offi. del. cum olim. Sed forte possz dici ⁊ nõ male q in prorogatione expressus consensus sit necessarius. ff. de iude. l. j. ⁊. ij. vel dic ⁊ melius talia mãdata que non fiunt cũ cause cognitione sed ex arrupto ⁊ maxime cũ ad hoc non agitur. iij. q. vij. hoc quippe. non tenere vim sentẽtie diffi. vel interlocutorie. ⁊ ideo non trãsiret in rẽ iudi. etiã si no appellet. ar. C. cõmi. ⁊ proꝛ gra. l. iij. ⁊ pe. ⁊ vl. tñ si qd p tale mandatũ soluit non repetitur condic. in integrũ. ff. q: me. cã. l. vl. in fi. sed si cognitio precederet sup h. s. an talis prohibitio fieri deberet ⁊ postea ĩtra logt prohibitionẽ fieri debere. tunc nisi appellaretur satis crederem transire in rem iudi. h non plz. Jtẽ si p peccato manifesto penitẽtia imponatur siue tempalis siue spũalis siue ordine iudiciario tenet. ff. de penis. l. vl. ⁊. l. moꝛis. ij. q. vij. sigs abepo. Jtẽ preceptum de his que pertinent ad officiũ valet sine cause cognitione. vij. q. j. quia. ⁊ no. s. de tẽpo. ord. ad audientiã. (infirmari) ex ea causa q: dicebat se in possessione eligendi ⁊ monasteriũ non esse in pos. vel qz ab excommunicatj facta erat. ⁊ h petitio facta fuit coram delegato. (possessionẽ.) eiusdẽ monasterij iuris epalis in eodẽ monasterio tanqz subiecto. vt ex prin. huius decr. apparet nõ iure eligẽdi: qz si iure eligẽdi fateret se spoliatũ epõs p monachos p ꝓñs fateret eos presidere. ⁊ ideo ꝓfirmationẽ electi impedire non posset nisi hoc in libello errans in iure diceret credẽs se spoliatũ p solã electionẽ sine ꝓfirmatione cũ non esset. ar. C. de erro. adulto. l. ij. nos tñ ꝓtradixim⁹. s. in glo. q̃ incipit p mõachos (ptulerut.) p quã forte restituere. epõ possessionẽ iurj episcopal

vel subiectionis monasterij vel melius lata fuit sñia sup cassatõe electionis de qua plus ħ prosequit.(petijt.)ħ est libell⁹ epi porrectus cardinali.ꝛ hucusqꝫ durat petitio vel sermo ꝓcuratoris epi (ptineret.)quoad ꝓprietatẽ ꝛ pos.ꝛ ita cũ diceret monasteriũ papa se possidere ꝛ in monasterijs iura epalia nõ ꝓpetebat contra eos ista petitio sed ꝓtra papã.vt no.s.de maio.ꝛ obe. Jtez ꝛ si ħ inueniret epm dixisse.i.qz nõ papa sed monasterium petita possideret pinde deberet ei tolli possessio ꝛ daretur ꝓactori. ff. de reiven.l.vl.sed ſm ħ videt q sit nulla sentẽtia tanqꝫ lata ꝓtra eũ qui nõ possidet. Rñ. licet sic dixerit monasteriũ nõ tñ cõstabat.sz si constiterit tollerabit vel dic q bñ ꝓtra vtrũqꝫ ꝓpetit actio et ꝫ vtrũqꝫ ferẽt sñia.vt no.s.de ma.ꝛ obe.inter.(ceperũt.)ꝛ ꝓtemptis ꝑdictis priuilegijs electionẽ factã a monachis tanqꝫ ab excõicatis cassarunt.ꝛ sic lesa ẽ ecclesia.tũc ideo daf restitutio ī integꝫ ad petitionẽ monachoꝝ.(priuilegiũ.)no.summariã cognitionẽ.ꝛ in inte.resti.fieri. Jtẽ talia ꝓuilegia nõ debuerũt impedire ꝓfirmationẽ late sñiẽ ꝑ epõ cũ sic erat exemptũ monasteriũ ꝛ nõ erat epi electio.ar.j.de testi.veniẽs.j.de re iudi.cũ sup. nec sibi subiectũ esse debebat.ꝛ ideo nõ tenebat eius excõicatio.ꝛ sic ꝑ q ꝓpter excõicationẽ iudicis nõ erat cassanda electio(protestatus.)idem esset ꝛ si nõ essꝫ ptestatus.nã qñcunqꝫ inueniatur monasteriũ lesuꝫ siue p negligentiã monachoꝝ siue ꝓiustã ignorantiã.s.qz tũc nihil sciebãt de priuilegijs suis sed postea inuenirent semp debet in integrũ restitui.(redundaret.) male vꝫ dicere hec decre.q mõasteriũ sit lesum:qz nõ exhibuit ꝓuilegiũ qñ subiect⁹ erat papa cũ priuil.q respiciũt petitoriũ etiã si exhibita fuissent nihil ꝓfuissent in cã pos.qualis erat ħ vt ex littera apparet nam electio tñ ꝓfirmari vel infirmari petebaf:qz electores erãt vel nõ erãt in pos. Jtẽ videf male dicere in eo qõ dicit graue ꝓiudiciũ monasterio:qz lꝫ sñia lata sit ꝓtra illud in cã pos.nõ obstante ex.rei iudi.põt tñ agere de ꝓprietate.j.de cã pos.c.vl.s. ħ elec. querelã.ſ itẽ nec pape fit ꝓiudiciũ cũ ipse nõ interfuit cãe tanqꝫ nec vocatus nec citat⁹ ꝛ res inter alios acta ꝛc̃. C. res inter alios acta.p totũ.s.de maio.ꝛ obe.inter. Jtẽ male videf dicere ī eo qõ dicit pendẽte ꝓtrouersia ex qua pẽdet electio nec ꝓfirmari diximus nec infirmandã tñ pen.ꝓtrouersia recupera. pos.quã epus intẽtabat.ꝛ exquo etiã apparet monachos possidere.insti.de inter.§.recup.interim debẽt monachi q possidebãt eligere:vt no. in glo.p monachos.v.licet. Sed forte dices lꝫ sup subiectõe monasterij ageret possessorio tñ electio petebaf infirmari offi.iudi.ꝛ ex oi iure qõ sibi ꝓpetere posset.ar.j.de cã pos.cũ ecclia.sed certe nec ħ impediret ꝓfirmationẽ electois facte ab his q ī pos.erãt nihil enī plus poterat epꝰ petere q̃ꝫ peto electionẽ quã fecerunt monachi cassari:qz ipsi me exspoliauerũt vñ eoꝝ electõ facta q̃si a spoliatoribus nõ tenet.ꝛ qz ad me de iure vel cõi vel speciali pertinet que petitio de iure nõ impedit quin electio a possessoribus facta ꝓfirmeſ rõnibus supradictis.tu aũt vt plen⁹ intelligas rõnem ad ꝑdicta.dic petitionẽ fuisse talẽ.vel ꝓfitẽm petit epꝰ cassari electionẽ de tali a talibus monachis factã:qz in monasterio interdicto ab epõ ꝛ monachis excõicatis ab epõ facta est ꝑdicta electio.vel qz erat in pos.eli.vel qz ad eũ ptinet electio vel etiã nõ fuit assignata ꝑdicta cã sed postea eã ꝑ se alegabat.ꝛ sic petitionẽ nõ pos.sup iure eli.intentabat epꝰ vel petebat.sz tñ offi.iudi. implorabat sup cassatõe electõis ꝛ contra ħ pars monasterij ꝓtestata fuit de suis ꝓuilegijs ꝑ q apparebat epm nõ posse excõicare vel interdicere cũ essent exempti ꝛ negant epm esse in pos.eli. vel ius eli.habere.q̃ qz nõ exhibuit lesa fuit cũ vlteri⁹ exhibẽ nõ possit post sñiam a qua nõ est appellatũ.ꝛ ideo quantũ ad ħ fuit necessariũ in inte.resti.p ħ etiã rñdetur sc̃ẽ obiectõni.apparz.n. q ꝓiudiciũ fiebat monasterio si ab eis ꝓcordiſ elect⁹ cassabaf. vel maxime ex ea cã:qz nõ ptinebat electio vel magis:qz nõ tenebat electio ab eis facta tanqꝫ ab interdictis vel excõicatis vl̃ ab eis qui in pos.nõ erãt.ꝛ sic etiã fiebat ꝓiudiciũ pape:qz ali⁹ in loco sui iuris sibi aliquid vel in ꝓprietate vel possessione vẽdicabat.ꝛ licet posset directe agere de iure suo tãqꝫ ille ꝓtra quẽ nihil iudicatũ erat tñ damnũ eius erat q auctoritate suoꝝ ꝓuilegiorũ electio eis nõ obstantibus cassabaf ꝛ nõ credim⁹ restitutionẽ datã de iure pape cui nõ fit ꝓiudiciũ directe.sed ꝑ iure mõasterij cui fiebat ꝓiudiciũ directe p hãc restitutionẽ releuaf grauamẽ vtriusqꝫ ꝓpter ꝓcuritatẽ.ar.ff.quẽadmodũ ser.amit.si ꝓcuni.p ħ ipm etiã rñdeſ tertie obiectõi.nã cũ esset monasteriũ restitutũ vt ꝓbaret p priuilegiũ exceptionẽ.excõicationẽ non tenere si postea apparet q ꝓtrouersia ista pendẽte.s.excõicatõne non erat confirmãda electio vel infirmãda sed postea de ħ cognoscẽdũ erat.s.de ꝓsue.cũ dilec.j.de ap.ꝓstitutis.s.de elec.cũ in er. vl̃ dic q pen.ꝓtrouersia ꝑmi qui renũciauit.sed prosequebaf controuersiã contra eum propositam.non debet confirmari electio secundi vel infirmari.vel dicvt in glo.licꝫ per monachos restituimus vt.s.exhibeant priuile.que exhibere non poterant nisi per beneficiũ in inte.resti.ea rõne que est.j.de re iudi.inter mo.in fi.ꝛ oẽs ꝓbationes quas sñia induci ꝓhiberet non obstãte sententia que p hanc in inte.resti.reuocaf.cũ ꝓpter sñiam lesus fuerit.j.e.ex litteris. Jtẽ ħ restitutio que fit ad ħ vt audiaf impropedicif in inte.resti.qz p eã nõ fit restitutio rei nec p eã rescindif sententia vel cõtractus vel prescriptio.est enim ħ restitutio ꝑ ambula ad verã restitutionẽ nec in hac restitutõe necessarius est libellus seu litis ꝓtesta.sed sufficit q aliquẽ colorẽ habeat petendi ī inte.resti.qz incolorate peti non debet.ff.de mino.minor.ħ non est recipiendus libellus sup resti.in inte.nisi petẽs aliquẽ colorẽ sue petitionis dicat.(pendente).ſ.an epõ sit subiectũ ipm monasteriũ.ꝛ sic tenuit excõicatio.ꝛ p q̃s sit cassanda electio an non sit subiectũ.alij dicũt ꝓtrouersiã fuisse:qz vterqꝫ dicebat se ī pos. eligẽdi esse.(nec ꝓfirmandã.)ꝓtra.j.de no.ope.nũ.c.j.j.de despon. impu.ad dissoluendã.ꝑ que ꝑbaf q ante oĩa cassandũ erat gequid fit ꝓtra prohibitionẽ.sed ħ ideo est:qz interdictuꝫ non fuit iustum.non enim debebãt prohiberi eligere illi qui erant ī pos. vel nulla potius ẽ prohibitio.j.de re iudi.c.vl.j.de iurepa.ꝓfulẽ. in no.aũt o.nun.ꝛ in mr̃imonio est speciale.q lite pen.interdicti valet.cum ergo vterqꝫ contendit se in pos.vterqꝫ eliget si volet. sed superior a quo petitur confirmatio in qua de iure non tantũ possessionis sed ꝓprietatis queritur vel electionẽ cognoscet ad quẽ ptinet electio.ꝛ quis sit in pos.ꝛ electio illius confirmabitur vt ħ.ꝛ ar.ff.vti pos.l.j.§.hui⁹.ad arma tñ venire prohibebit. ff. de vsuris.si cui⁹.§.sed ꝛ si iuf.quidã dicũt q vbi cõtrouersia est de pos.eli.q tũc iudex vtrũqꝫ dꝫ ꝓhibere eligere.arg.ff.de aqua quo.l.pe.sed q sic dicũt illã legẽ nõ intelligũt.

Additis ꝛ itellect] liberati.ar.q reges dãt ecclesijs libertatẽ.lxiij.di.ī sinodo.põt dici q dãt libertatẽ reges ī tpalib⁹ q̃ hũt ab eis:vt no.s.ħ ma.ꝛ obe.solite.ī spũalib⁹ mr̃ime.ħ aũt ñ dicẽ q libertas a regib⁹ data valẽt.sz libertas data a papa valebat q de libertate regũ ī tpalibus data mentionẽ faciebat(probationẽ.)quã post conclusionẽ inducere non potest preter beneficium restitutionis in integrũ. (minoris.)non pupilli:qz tunc non curreret prescriptio.C.ħ prescrip.xxx.an.sicut.sed ponitur in.xxv.an.sed in vltimo instanti ꝛ impetrat in inte.resti.infra quadrienniũ si probauerit se iustã causa prepeditum.iij.q.v.c.j.ff.de mi.ait pretor.C.de temp.ap. l.vlti.§.illud. Jtem bene dicit q vterqꝫ fungebatur.nam si vnus tñ fungeretur vice minoris licꝫ minor impetret in inte.re.ī vno articulo:puta contra ꝓfessionẽ suã ꝓpter ħ nõ restituef maiorcõtra suã cõfessionẽ sed ad ea tñ restitueref que coheret confessioni minoris.ff.de minori.ex causa.ꝛ l.cum minor. ff.de confes.certũ §.fi.secus aũt est si minor impetret in inte.resti.in his q extra iudiciũ sunt:qz tũc si minor impetret ī inte.resti.ꝛ maior sil̃iter restituef.C.si aduer.transac.l.j.ꝛ ij.(reliqua.ff.ħ mino.verũ.ff.ex qui.cau.ma.l.vl.(rõem.)no.ad ꝓbandũ rõem omissam admittitur post publicationẽ attestationũ per beneficium in inte. resti. ꝛ ħ idem dicit lex.ff.de mino.minor autẽ ꝛ l.minor aũt.xxv.an. (omissam.)pro eodem enim accipiſ ratio ꝛ ibi allegatio siue enī sit exceptio omissa siue alius articulus cum probatio vtilis esset semper restitutio danda est.ꝛ ħ credimus:quia si aliqua ecclesia obtulisset se ad probandã prescriptionez ꝛ omisisset probare titulum restituendus est:quia in omissione huius articuli lesa est. ꝛ ex quacunqꝫ causa ledatur restituendus est.ff.de mi.non omia Jtem non videtur vsus iure cõmuni:quia per ius commune bene esset admissus ad probãdũ vel si petijsset nihil ergo lesus est quia non petijt.C.de in inte.resti.non videtur. sed dices eadem ratione danda esset ei resti. si super vno articulo testes induxisset ꝛ non probasset.q iterum alios testes meliores produceret per quos eundem articulum probaret.ar.ad ħ.ff.de mino.prętor ait.§.hodie.Sed contra ħ facit quicunqꝫ ħ fecisset.ergo nõ ẽ restituendus.tñ respõde q in primo casu restituitur de facili: qz euidens est causa lesionis.ſ.nullas probationes adducere super illo articulo necessario:sed in secundo articulo non est euidens ratio pro restitutione concedenda sed est presumptio contra eum quia si aliquis induxit presumitur q meliores probationes induxit.item presumiſ q velit subordinare testes q facilius potest fieri quãdo sup eodẽ articulo producti sunt q̃ꝫ si se alio tñ si ꝑmissa cognitõne iudex cognosceret:quia sua facilitate lesus esset etiam adhuc restituetur:quia etiam super eodem articulo produceret propter generalẽ rationem:quia minoribus ꝛ ecclesijs semper subuenitur.s.e.ti.c.j.ff.de mino. nõ oĩa.nec ob.lex prealligata non videtur:quia ibi exponiſ nõ videf.i.presumiſ.ſz ħ premissa cognitione constat contrariũ. Jtem videf q si post publica

tas actiões repellerent omnes testes propt excõicationẽ vl aliã causam iustam q̃ iudex ex eadẽ generali clausula si nullã culpã inuenerit i producẽte q restituet eũ vt alios testes. vl etiam eos dẽ producat si cã repellẽdi eos cesset. ⁊ idem fiet in similibus

EX litteris abbatis con. ⁊ iuste. q̃ in cã ap. licitũ ẽ pcedẽ pte rei absente. C. ō tpe app. l. vl. §. illud. ⁊ dicũt q̃dã secus si actor sit absens ⁊ sic intelligunt. C. quõ ⁊ q̃n. autẽ. qui semel. ō hoc no. j. ō ap. sepe. (firmauit). extra confessionẽ. aut nullus põt resti. i inte. petẽ vt cõfessio sua sibi nõ preiudicet dũmodo viciũ non fit in facienda confessione: q̃ cum vsus sit iure cõi nõ põt dici circũscript⁹. ff. ō iureiu. nã postea. §. si mior. ⁊ l. tutor. C. ō i ite. resti. l. fi. sed si confessus esset eo tpe quo nõ tenebat confiteri aliqd tũc bñ potest petẽ i inte. resti. q̃ non ẽ vsus iure cõi. Itẽ bñ fatemur q iure cõi potest dicẽ ⁊ pbare falsum qõ confessus fuit. sed ħ fit per bñficiũ in ite. resti. vt ibi no. (fraudulenter). si damnũ mulieris esset tale quod estimationẽ reciperet. tñ extra fraudulẽtũ ageret ad interesse. sed quia mr̃imoniũ non recipit estimationẽ dat actio ⁊ restituitur contra primum. ff. ō eo per quẽ. f. est. l. j. ⁊ vl. (appellat). ħ appellatio non tenuit propter eius cõtũaciã: q̃ de fraude non pstabat. (supplicauit). ad audiẽtiam pro matrimonio ipm restituerem⁹. Itẽ supplicatio dr̃ large quelibet pcum' porrectio. dicit autẽ stricte q̃dã benignitas superioris ad remouendũ q̃ male acta credit. s. q̃n interponit a suã prefec. pre. cognoscentis principalr̃ ō hac cã ap. si per appellationẽ ad eum sit delata non licet supplicare. i rubrica. C. ne liceat in vno ⁊c. ⁊ semel tñ supplicat. ⁊ quidam libellus supplicationẽ continens porrigit referẽdũ. ⁊ causis itroducẽtib⁹ aut deferẽdis. solus aũt priceps vl pfectus cognoscet de supplicatione. ⁊ sic tñ eis supplicabit. sz si supplicet infra. x. dies nihilomin⁹ mandabit suã executioni dũmodo caueat victor q̃ tãtũdem restituet si resoluat suã. si vo post. x. dies. infra bien. supplicet. nihilomin⁹ mandabit suã executioni. nec dabit fideiussorẽ victor. ⁊ computat hic bienniũ ex quo imperator successit in cognitione prefecti. C. ō suã pre. p. l. j. ⁊ ita videt q̃ supplicare licet ab eo a quo nõ licet appellare. s. prefecto pretorio ⁊ principe. C. de pci. imp. of. si quis aduersus. ff. ō mi. pfec. Itẽ seruus condẽnatus non põt appellare. ⁊ tñ põt supplicare. ff. ō ap. serui. Itẽ pẽdẽte ap. nihil no. oportz. ff. nihil. no. ap. l. j. secus pẽdẽte supplicatione. vt dictũ est. vt. C. ō pci. impe. of. i auten. q̃ sup. Itẽ ap. tñ fit infra. x. dies. supplicatio infra biẽniũ. quidam intelligũt hoc verũ si fiat supplicatio superiori. si vo ipi iudici infra x. dies tñ. C. de sen prefec. p. l. ij. q. vj. annor. Itez ħ habes q̃ etiã a iudice delegato supplicat. ⁊ nõ credo habere locũ hãc supplicationem ab inferiori iudice si potest muari per ap. qua ħ iuuari non põt cũ cõtumax esset. ff. de in integ. re. diuus. nã contumacia nõ excusat ħ sufficienter cũ non probet sufficienter cãm absentie. Itẽ ⁊ aliquã psumptionẽ oz ħze iudex vt admittat supplicationẽ. ar. ff. ō mino. minor aũt ma. vl fauor mr̃imonij subesse oz. vt ħ. Itẽ solius pncipis est hãc supplicationẽ admittẽ: ⁊ non inferiorũ ordinarior. (restituimus). ħ pater vl mater nõ põt restitui in integrũ cõi iurecũ sit maior. Item neq̃ ex generali clausula illa. s. qua iusta cã vi. nulla enĩ iusta cã ħ pbata erat quare restitueretur in integrũ. restat igit vt soli gratuite supplicationi locus esset ipi aũt supplicationi causam pstabat fauor mr̃imonij ⁊ semiplena probatio iuranti. (minor). videt q̃ faciat gr̃am matrimonio ō nihilo cũ potuit pseq̃ ap. quã iterposuit. rñ. i ħ facit gratiã: q̃ ñ poterat pseq̃ ap. nisi p⁹ oñderet legitie cãz absentie quã nõ oñdit. nã iuramẽtũ ipi⁹ ad ħ ñ erat sufficiẽs pbatio. ⁊ ptũaces nõ adiuuant appellãtes. ff. de ĩ ite. resti. diu⁹. sed supplicationez audit vno iuramẽto tñ met⁹ ⁊ restituit ad audiẽtiã. sil̃e. j. ō re iu. cũ bertol. ⁊ hac eadẽ rõe bñficio restitutõis iuuari nõ põt. (mr̃imonio). dicũt q̃dã hanc supplicationẽ nõ solũ i cã mr̃imoniali sz in q̃libet alia cã fauorabili. nisi similẽ psũptionẽ mouẽt pnceps ad supplicationẽ mittẽdã. ar. j. de re iu. cũ bertol. ⁊ ar. j. de cõ. ⁊ affi. tua ad fi. ⁊ nõ credũt p aliũ posse admitti hmõi supplicationẽ nisi p pncipẽ vl p scm̃ p. cũ sit ꝯ ius ⁊ ĩ piudiciũ alteri⁹. ar. C. sen. rescin. nõ pos. l. ij. C. ō p. of. autẽ. q̃ supplicatio.

QUam ex litteris tpibus). etiam añq̃ esset papa. (lesam). ⁊ iõ pro in ite. resti. supplicabãt. (controuersia). s. an ecclia illerdeñ. esset lesa vl i inte. restituẽda. (cui). legato. obstat. C. ō item. i ite. re. l. vl. cõtra. vt oz q̃ tm̃ vsq̃ ad q̃driẽniũ dat rest. i integrũ. sz ħ ela psi erãt circa. xl. an. a die sniẽ late. solutõis tẽpore anastasij q̃ fuit prim⁹ successor eugenij fuit petita restitutio i integrũ. nec stetit ppt dilatiões actor q̃n ifra q̃driẽniũ termiaretur cã i ite. resti. sz p iudicẽ vl aduersariũ vñ sibi nocẽ ñ oz. C. ō tem. i inte. re. petẽte. ar. ij. q. vj. annor. autẽ. vt spõ. lar. §. ħ. q̃q̃z ff. ex q. ca. i ite. re. ait ptor. §. vl. ⁊ trib⁹. l. seq̃ntib⁹. sz ñ vz: q̃ euge. vixit octo annis ⁊ snĩa fuit lata pmo ãno sue ordinationis. ergo a tpe date snĩe vsq̃ ad tps anastasij fuerũt pl⁹ q̃z q̃ttuor ãni. rubrica de pscrip. subduci tps euge. male iudicant ꝯ ei⁹ snĩaz agebat. xvj. q. iij. ⁊ si sacerdotes. (obstãte). ħ nõ vz se cõpati cũ eo q̃ ꝯ. segt. vbi dicit q deliberatio recedit in ħ an data sit restitutio cũ nõ essz dubitandũ ō data. ex quo ispectis priuil. nõ ob. snĩa euge. ad diffi. snĩam procedi mandabat. ar. s. ō offi. dele. pastoral. §. ij. Rñ. q̃ bene se cõpatiunt. q̃ lz sic diceret cõmissum negociũ ñ tñ cõstabat nec constare poterat in absentia partiũ. j. ō re. iu. cũ bertoldus. C. si p vim vel ali. l. vl. Sed si ō ħ pstaret dicũt q̃dã resti. in ite. dãdã. vl potes dicẽ q p lras tales destinãdas vl mãdatũ viua voce factũ nisi fiat cũ cãe cognitõe non hz vi snie. ⁊ iconcedẽda restitutõe i integruz necessari⁹ ẽ ordo iur. s. de offi. iudi. c. ij. ar. ad pdicta. C. cõmi. vl epi. ⁊ pro gra. l. ij. ⁊ iij. §. pe. ⁊ vl. (canonic⁹). tãq̃ procurator. vl vt no. j. ō testi. cũ oli. (per officiũ). non enĩ ac. sz iudi. offi. cõpetit prestitutionẽ i integrũ. s. ō offi. iu. c. j. ff. de mino. q̃ si minor. §. vl. ⁊ vz q̃ i ħ officio nõ sit lit⁹ ptes. necessaria. cũ ex eo nihil lucret restitut⁹ sz tñ deseruit actioni. i. viã pparat principali questioni. vt. j. sequit. secus vbi loco est actiõis sed tutius ẽ dicere q̃ semp fiat lit⁹ con. ⁊ ħ sat⁹ dicit decre. pall. ō offi. iu. (reformari). i. snĩa euge. reuocata alia cũ meliori forma ferri. i. magis iustitie consona. Itẽ no. libellũ istum ptinere duo capita. vnũ in quo petit restitutionẽ ⁊ per qõ restituet ad audiendum ⁊ per qõ petit snĩam. ħ enĩ omnia pmo ingrenda sunt añq̃ fiat in inte. resti. vt. j. e. decr. in fi. secundũ caput est. s. q̃ ecclie sibi redderent. vl potes dicere q rescisa snĩa p bñficium resti. ⁊ p cõsequns ista occasione snie facta reuocabantur. s. de procura. ex insi. i pn. prudens ergo aduocatus diligent attendat quid i libello petat. quia ꝑm petitionẽ formabit snĩa. j. de si. lz bely. posset etiã petet in libello si vellet ecclias sibi adiudicari si rõe snie reuocate non essent sibi restituende. forte q̃ non erat in possessione ecclarũ illarum pmo lz ius in eis habeat. ⁊ si omnia ħ petat non semper ẽ faciẽda lit⁹ contest. super oĩbus a pncipi. nisi ꝑm tenorem glo. que incipit no. q̃ prius. (indulsisse). bene dicebant dũmodo cõstaret pape sic mandasse. vl dic vt no. in glo. ħ nõ videtur. (supplicatione). bñ dicit supplicatione: quia contra snĩam pncipis venire nõ lz nisi per supplicationẽ. vt no. s. e. ex lris. (sentẽtia). simile. xxxv q. ix. veniaz. (surreptum). de hoc no. s. de rescrip. c. cũ dilecta. (cõtra res). ff. de mi. minor. etiam ma. C. si sepius in inte re. pos. l. ij. ⁊ iij. (primo). xlviij. distinc. §. j. de pe. di. iij. §. hec que de charitate. arg. contra. lxvij. dist. monachus. C. de his qui ve. l. ij. (producti). quod faciebat pro illerdeñ. ecclia. vl non inducit quod pro eo faceret. sed vt ostendat q̃ tunc bene instructus non erat. data per litteras cel. (danda). sub. propter lesionem ecclie illec. (pñtibus). danda est enĩ cum cause cognitione. ff. de mino. in cause. nisi vocatus per tres menses non comparuit. autẽ. vt spõ. lar. §. ad ħ. (assertionẽ). C. si per vim. l. vl. (potueritis). ⁊ nolẽtis. petẽtibus. n. in inte. re. incumbit onus probandi se lesos. ff. de iureiu. nam postea. §. si minor. ff. ō mino. sicut. minor etiam. xxv. an. videtur ledi quinq̃ modis. ff. de mino. l. non omnia. ⁊ l. q̃ si mior §. nõ semper. (principij). no. q̃ prius diffinietur negociũ in inte. resti. q̃z incipiatur principale negocium. ad idem. ff. de procura. qui propio. §. itẽ. ff. de iureiur. nam postea. §. si minor. Sed contra videtur quia iura tolerent hunc circuitum ⁊ hanc procurationem habent cum vna probatio ad vtrunq̃ sufficiat ad beneficiũ in inte. resti. arg. ff. de mĩo. l. vlt. ff. de con. ca. da. siqs ac. ⁊ l. si mulier. ff. de his q̃ ĩ frau. cre. ait ptor. §. si creditor. Sol. tu dic q̃ si dominus est qui petit restitu. in inte. ⁊ de ħ constat non solum iudex restituet in integrum. sed ⁊ rem restitui faciet. si vero non p̃bauerit se dominuz. sed tamen se lesum probat dabit tñ restitu. in inte. vt venditio vel huiusmodi cõtractus qui impediebat rei venditionem decetero non impediat. ⁊ ꝑm hoc soluit predictaz contrarietatem. Sed nobis videtur q̃ in contractibus minor sive ecclesia implorabit in inte. resti. contra eum cum quo celebrauit contractum. non contra eum ad quem res peruenit. nisi ⁊ ille sciret rem ita gestam. vel nisi contrahens non esset soluendo. ⁊ in hoc casu scilicet quando agit contra eum cum quo cõtraxit siue sit dom⁹ siue non. non solũ restituitur in integrũ. sed ⁊ restituitur ei res. ⁊ ille qui petit restitutionem caueat sibi in conceptione libelli. vt si est dñs dicat cum sit lesus in tali venditione peto ĩ inte. resti. ⁊ rem mihi reddi cũ sim dñs. vl si non est dñs dicat peto ex officio vestro reduci in eum statum ĩ quo erã. ⁊ sic intelligimus. ff. de mino. in cause. §. interdum. ⁊. §. vl. ⁊ l. se. sz ga lex illa. ff. de procu. qui ppio. fortt contradicit. rñ. q̃ illa hz diuersos casus. ⁊ scõm quorundam positionem nõ cõtradicit. sed

ꝛ secūdū casum scōm quē videt loqui. rñ. qꝫ ibi minor vendidit iura q̄ in re aliqua hēbat ꝛ rem nō tradidit. qꝛ nō possidebat eā sed emptor possidebat. ꝛ iō iudex ꝓ officiū suū non potuit ei restituere rē cuꝫ non possederit tpe ꝓtractus. si vō in iudicio petat in inte. re. vl̄ qꝛ omisit allegatōes vl̄ alias ꝓbatōes vl̄ ꝓtra sñiaꝫ tunc dicim⁹ sic procedēdū. actor petet i ite. resti. ꝛ iudex q̄ret causam in inte. s. lesionē ꝛ cām lesionis. s. q̄re nō dixit hoc añ sñiam. ꝛ si dixerit iustā ꝛ verā cām q̄ mouet iudicē sine alijs ꝓbatiōib⁹. audita tñ parte alteri⁹ i summaria cognitōe ꝛ breui ꝓmissa sine li. con. vt. s̄. e. c. ij. ꝛ li. cō. s̄. de offi. iu. c. j. ꝛ ij. restitutionē dabit in integrū vt audiat. s̄. e. c. ij. si vō intricate petat puta qꝛ non assignet aliquā cām q̄ moueat iudicē z denegabit ꝛ iudex resti. pe. ꝛ sic data in integrū restitutōe scōm ꝓmū casum omissas probationes recipiet. ff. de iureiu. nā. §. si minor. ff. de mi. minor aūt tua. ꝛ h. ꝛ pri. decre. ꝛ dicūt q̄dam q⁹ q̄ petit in inte. resti. i iudicijs nō est necessaria litis con. sed ꝓtia partiuꝫ sic vt refrenet a falso dicēdo. vt h. q̄ aūt i contractib⁹ petit in inte. resti. necessaria est litis con. ar. ad vtrūq; z. s̄. de offi. iudi. c. ij. ꝛ no. q⁹ vbi maiores petunt offi. iudi. in ite. resti. vt absentes causas reipu. cōtra ꝓscrip. q̄ sibi currerat in absentia facta litꝫ cōtes. primo fertur sñia super resti. ꝛ post ꝓcedit in cā principali. C. ex q. ca. in ite. re. l. j. ꝛ l. ab hostib⁹. ꝛ l. ait ꝓtor. ꝛ p totū. ff. de cap. ꝛ post. re. l. ab hostib⁹. idē est si petit resti. in ite. cōtra sñiam diffiniti. vl̄ interlocu. vl̄ alis super ꝓcessum iudiciorū vt hic. ꝛ. s̄. e. auditis. ꝛ. c. cū venissent. rō diuersitatis est qꝛ i ꝓmis casib⁹ ei restitutionē non i pediebat. nisi cōtractus vel ius traditū ex ꝓtractu. reciso ergo cōtractu cōstat eū ꝓtra quē petitur resti. nihil iurꝫ hāt. ꝛ iō simul data resti. i ite. ad restituēdū cōtractū ꝛ ei restitutio fiet q̄ ex ipo cōtractu pēdet. ꝛ etiā posset dici in hoc casu q⁹ nō sufficit petere in libello restitutionē in ite. cōtra cōtractū ꝛ restit. rei fiet. q. accessoriū sed tutius in libello ē etiā restitutionē petere. ꝛ etiā simul litꝫ con. sup ambobus. sed vbi petit resti. in inte. ꝯ sñiam sup iurib⁹ vl̄ alijs rebus latā vl̄ cōtra ꝓscriptionē vl̄ sñia. tunc licet rescindat sñia vl̄ rescriptio q̄ ꝓmo i pediebat agere sed modo eis rescisis pōt. nō sequit q⁹ ipa iura vl̄ res sit restitueuda cū sñia nō dederit ei ius ꝙ decessit tñ. ff. ō resti. here. §. siqdē. de cetero tollitur p in ite. resti. ℑ dē est etiā i vsucaptiōe. qꝛ si rescindat vsucapio nō tñ p h ꝓstat sublatam vsuc. vl̄ ꝓscriptiōe qō ō iur hāet iste q̄ i ite. resti. petit. vnde idē dicerē etiā si cōtra cōtractū peteret restitutio in integrū. ꝛ ex illo cōtractu nō cōstaret qd iuris trāslatū esset in eū cōtra quē petitur i ite. resti. qꝛ ꝙ nō dare⁹ in ite. re. ad rescindēdū ꝓtractū non tñ fieret rei restitutio. vt ꝓdictū est. ꝛ sic ītelligit. l. q ꝓmo. q̄uis sic raro contīgere possit. ꝛ idē etiā videt dicēdū q⁹ in eodē libello posset qs petere rescisionē sñie vl̄ ꝓscrip. ꝛ rē sibi restitui. (prīcipali). i. super ecclīas sicut agebat a prīn. retractabit enī ꝓmo sentētia si de iure fuerit ꝛ p bñficiū i inte. resti. ꝙ hāc retractationē ꝓcedere dz aliqua sūmaria cognitio. s. vtrū colorate petat nec ne. ꝛ insuper probationē recipiet ꝛ sufficiat si videat ꝓuilegiuꝫ. vl̄ q⁹ recipiat instrumētū q̄ aīuꝫ suū mouere debeāt nō audita disputatōe super eis. s̄. c. ij. vel iuramētū partis. s̄. e. c. pri. ff. ō mino. minor. ℑ tē pro in inte. re. duo sunt remedia. vnū cognitionis ꝓtorie. i. offi. iud. ꝛ aliud rescisorie. ff. de mino. ī cause. §. interdū. ꝓmo auxilio. i. officio iudicis prudenter agit q̄n res sup qua petitur in ite. re. est apud actorē. puta qꝛ rem vēdidit vl̄ sñia contra aliquem lata ē q⁹ rē alij tradat. sed ipe neq; ex ꝓtractu neq; ex sententia trāstulit rem. sed offi. iud. īplorauit petēdo i inte. re. cōtra ven. vl̄ contractū vl̄ ꝯ sñiam. h enī nihil aliud necessariū est possessori nisi vt ꝓtract⁹ vl̄ sñia rescidat. ꝛ remanet possessor tutus. ꝛ idē dicēduꝫ est si ab actore in reū translata est possessio ex ꝓtractu vl̄ sñia ꝛ post trāslationē possessionis imploret offi. iudi. contra cōtractū vl̄ sñiam. quid si probauerit in h iudicio in ite. resti. se lesum in ꝓtractu ven. puta qꝛ pl⁹ res valebat. nec oportet eum ꝓbare dñium rei vl̄ si probauit se lesum ex sñia. puta qꝛ cū ꝓmo ageret ꝓtra eum q̄ modo i ite. re. petit rei ven. ꝛ lata ē sñia cōtra cū. ꝛ mō actor i cā resti. i inte. probat exactis receptis sñiam iniustā. vl̄ per nouas ꝓbatiōes probat suā rem ee. vl̄ cuꝫ ageretur cōmodati ꝛ succubuit modo i causa i inte. re. ꝓbat sñiam iniustā vl̄ nō fuisse cōmodatā. vl̄ alis se nō teneri. nā i his casib⁹ ꝛ silib⁹ alijs cū nō trāfferant a petente i inte. resti. i aliū sufficit solū offi. iu. implorare per in ite. re. ꝛ p h officiū nō tārū obtinebit q⁹ rescidatur talis sentētia. sed p cōsequēs etiā res ipe sibi restituet. ff. ō admi. tu. si i here. §. interposito. ff. de mino. l. fi. sz i isto casu dicūt q̄dā q⁹ etiā si actor nō ꝓbet exp̄ssam lesionem sz summarie tñ tñ dabitur ei i integrū restitutio nō vt sibi restituat res sed vt tollatur cōtract⁹ vl̄ sententia. qua sublata postea aget causa a capite ar. ff. de procu. qui prohib. §. itē queritur. C. si aduer. rem iu. l. j. sufficit. n. q⁹ aliquē dolore vl̄ iurisimilitudinē hēat ad h soluꝫ. vt sñia rescindat. ff. de mino. minor. an. s̄. e. cum venissent. in fi. alij tñ aliter dicūt. ar. pro eis. ff. de iureiu. nā post. §. si mi. ego nō credo q⁹ in ꝓdict⁹ casib⁹ sufficiat semiplena cause cognitio. nec vīo q⁹ i aliquo casu alique probationes sufficiant ad dandā resti. i inte. vt vl̄ rescidat cōtract⁹ vl̄ sñia q⁹ eedē ꝓbatiōes nō sufficiāt ad condēnandū ad restitutionē. īmo q⁹ plus est videt q⁹ solūmodo data i inte. resti. cōtra contractū vl̄ sñiam etiam res que trāslate sunt per cōtractū vl̄ sñiam restituētur. ꝛ si de eis restituendō nihil dixerit iudex. ff. ō mino. l. fi. ff. ō admi. tu. si i here. §. item posito. ℑ oppones quō iudex i h adiudicabit eis res cūn fuerit petite Rn. iudex nihil adiudicabit. qꝛ ex edicto ō mrimonio nulla ꝓducit actio. sed offi. iudi. infueniet qō late patet vt qcqd hinc ꝛ inde datū est restituatur. ff. ō mino. q⁹ si minor. §. fi. C. de repu. j. si ât ille q modo petit resti. in ite. nō ē in pos. rei super qua petit resti. in inte. nec ē etiā translata possessio ab actore in reū. v. gra. idē q⁹ modo petit re. i inte. contra sñiam etiā primo egit sed re⁹ fuit absolutus ab eo. in hoc enī casu prudent agit iste ꝓtra quē lata ē sententia si intentat rescisoriā. i. pristinā actionem i rē vtilem. ꝛ dicet sic cū talis per sñiam sit absolutus a petitione mea cuꝫ res ad me ptineat iure dñij. vl̄ quasi peto quaten⁹ rescisa ipsa sñia p officium vīm o iudex a quo peto resti. in ite. mihi rem adiudicetis ꝛ restitui faciatis. ꝛ h dicit lex prealī. ff. de mino. in cāc. §. interdictū. ꝛ idem dicēduꝫ est in cōtractib⁹. v. gra. petebam a te rē quā possidebas si transegisti super re quam a te petebam ita q⁹ res petita apud te debeat permanere. nā prudent ago si ago rescisoriam petēs q⁹ rescisa transactiōe res mihi adiudicetur. ꝛ idē i ꝓscriptione. vt si tu ꝓscripsisti rē meā quā alius tibi vendidit non ego. nā prudenter agam si rescisoriā intētabo. s. vt rescisa ꝓscrip. res mihi adiudicetur. h tñ raro locum habet in mīore ꝓtra quez non currūt prescriptiones tpales. C. i qui. ca. nō est ne. res. l. fi. sz hz locum in maiorib⁹ q absunt cā reipu. sed si qs cōtra hmōi sententiā vl̄ transactionē vl̄ cōtractū vl̄ ꝓscriptionē nō ītētet rescisoriam sed tñ offi. iudi. licet obtineat per sñiam iudi. q⁹ sñia vl̄ trāsactio vl̄ prescriptio rescindatur. nō tñ obtinebit q⁹ res q̄ nō est ab eo trāslata i reū cui adiudicet vl̄ sibi restituatur. sed noua actiōe agit ad restituendā. nec obstabit sñia q̄ sublata est p i inte. re. p⁹ datā. ꝛ alie probationes sunt necessarie ad h vt tñ restituat i integrum. ꝛ alie ad hoc vt obtineat rē sibi adiudicatam. qꝛ i ꝓmo casu sufficit quocūq; modo probet sñiam iniustā. i secūdo oportz q⁹ probet dñium rei. tñ videtur q⁹ contra sñiam nunq̄z interpretatur rescisoria. sz tñ per offi. iudi. petitur resti. in inte. ꝛ per illō obtinebit nō tñ q⁹ rescindat sñia sed etiam res sibi adiudicetur si ex probationibus preteritis vl̄ nouis probauit de iure suo. si aūt nō ō iure suo probasset sed probare intenderet reponetur i statū in quo erat ante sñiam. que interscisa est. si ex quibuscūq; causis probauerit eam iniustā. ꝛ postea recept⁹ probationib⁹ sup ꝓncipali iudicabit de eo sine noua libelli oblatione li. con. ꝛ alijs actꝫ ℨ q̄ nō ē data i inte. re. i suo robore durātib⁹. (procederem⁹). naz si per tres menses venire distulerit procedet ad dandam resti. si danda sit. aūtē. vt spon. lar. §. ad h.

ꞒUscitata procur. habet spāle mandatum ad petēdū in inte. resti. ff. de mino. illud. vl̄ potes dicere q⁹ si idē procurator petit restitutionem ℨ quā lata ē sñia. poterit etiā sine spāli mandato vl̄ alias vbicūq; incideret petere. ar. eius qō dz de iudi. j. eo. c. pe. cū sīle lit mandatū iurisdictionis mandato procuratoris. ff. ō iurisdi. o. iu. ꝛ qꝛ. ꝛ etiā alia rōe. qꝛ exquo cōmittit ei principale ꝛ accessoriū. s̄. de offi. dele. ꝓterea. ꝛ c. prudentiā. §. pe. ꝛ vlti. vl̄ dic q⁹ tūc tñ sine speciali mādato pōt petere in ite. restitutionē. cum p litꝫ con. factus est domin⁹ litꝫ. nā tunc constat q⁹ potest petere cum dñs ad h non pōt alium procuratorem cōstituere. ff. de procura. que oīa. ꝛ qō dictum est i ꝓncipio huius glo. tenet ō fac to. s. q⁹ nullus procurator potest petē resti. in integrū. alij dicunt q⁹ procurator minoris vl̄ ecclie si in prosecutione cause male agat negocium dñi resti. nō hēbit. īmo ipi dño tenet actione mandati si fuit in culpa. sed ꝛ si non fuit in culpa. non ipse sed dñs resti. in ite. postulabit. Sed queritur quid sit i sindico ꝛ actore. ꝛ est dicendum q⁹ predicti omnes qui legitimā habēt administrationem in inte. resti. petere possunt sine speciali mandato. sec⁹ in generali ꝓcuratore. qui petere non pōt. ff. ō mino. illō. §. vl. pater autem pro filio q̄uis inuito restituit. alij aūt cōsanguinei sine spāli mādato non admittunt. ff. ō mino. l. illud cum duab⁹ legib⁹ sequētib⁹. procurator aūt eius ℨ quē petitur in ite. resti. sine spāli mādato admittit. ff. de mio. q⁹ si de. (ipediri). no. vtile ius nimium. s. q⁹ vbi ꝓsumptiones sunt contra petentem restitutionē mandanda est sñia execution. alis cōtra. C. i ite. re. pos. nihil si. l. j. vl̄ dic h petebat in inte. resti. aduersus sñiaꝫ

pncipis q nõ dat nisi p supplicationẽ peteret ⁊ supplicatio nõ impedit executionẽ si post .x. dies petat. vt no. s. e. ex lris. ⁊ sic intelligit. ff. de mi. minor an. ar. s. c. pri. vl dic spale in sentẽtijs latis a pncipe. vt in eis pretextu resti. in inte. nõ impediat executio sine. (cautioni). talẽ cautione pstat q supplicauit. (cautionẽ). C. de leg. si in frau. C. õ peti. here. l. vl. ff. õ rei vend. is a q. ⁊ l. se. ff. vt le. no. ca. l. post q. §. j. ff. õ dam. infec. pretor. in pncin.

Quam felicis. a fine aũt termi computat q driẽniũ in re. in ite. ⁊ nõ a die interlocutorie late. ⁊ ẽ rõ. q finito termio cõpleta est lesio ei⁹. qõ ex eo apparet. q ẽt si sinia nõ seqret tñ talẽ lesionẽ daret restitutio. s. e. audit. ⁊ c. cũ venissent. ⁊ ideo prudent fac si lesus ẽ qs in sinia ⁊ omissione probationũ q expsse petit resti. in ite. ⁊ q sniam ⁊ amissas probatões recipiẽdas. alij tñ dicũt q tñ a die sñe computat q driẽniũ. ⁊ q suffic sola sinia petẽ resti. in ite. pro eis. ff. õ mio. l. iij. §. j. sz pri⁹ dictũ magis placet. (assignatus). ad comparẽduz cũ oib⁹ actis suis. (interlocuti). dilatõez denegãdã. nã ex quo ad causaz instruẽdã ẽ termin⁹ pemptori⁹ assignat⁹ cũ oib⁹ actis q portari pñt petẽ debẽt. (interlocuti). iustũ fuit q braca. non daretur in ite. resti. vt non obstaret eis terminus pemptori⁹. qn plene suã cam instrueret: q sine h bñficio obstaret termin⁹ nec ad probãdũ vltra terminũ admitteret. ⁊ si non admitteret ad probãdũ possz grauit ledi eccliã brac. ⁊ propter hoc ptrariã sniam reportaret. ⁊ ideo iuste dat in inte. re. s. e. c. i. ⁊ hoc locũ hz in omissione probationis cãe principalis. sz si iniusticia p interlocutoriã fieret in aliqua cã eccle. puta q non admitterent ei⁹ exceptiones excõicationis vl expoliationis vl õ falsi suggestione ⁊ hmõi declinatorie iudicij ⁊ maxie q inducũt in odiuz aduersarij ⁊ non in fauorẽ petẽtis resti. ⁊ non appellaret. q hoc sibi licitũ ẽ infra. x. dies. si postea velit hre in ite. re. ptra illas interlocutorias ñ potest. ar. op. ff. õ vsu. cum qdã. §. si a pupillo. ⁊ h ea rõe q restitutio non dat nisi non modice leso. ff. õ in ite. resti. scio. oportet enim q ad h vt detur restitutio q aliqd admittat nisi det q alis qõ acgrẽ potest non acgrat. vl q oneri qõ non expedit se subijciat. ff. õ mi. non oia. ⁊ iõ iudici cõmittat vt sup his iudicet. ff. de nũo. q si minor. §. j. at isti q hmõi exceptiões declinatorias fori proponunt. nihil vl parum psequãt. ⁊ si obtineant ⁊ si repellunt ex hoc nihil admittunt. q sic remanẽt ⁊ ciuiliter ⁊ naturaliter debitores si obtineat in huiusmodi exceptionib⁹ sic si succũbãt. ⁊ ita nullo pdictoz modoz lesi sunt. ⁊ sic non ẽ dãda re. in ite. Si dices. imo lucrat: q si exceptio admittat modo non cogit soluere vl litis discrimen subire. sed certe hoc non ẽ verum. imo semp soluẽ dz nec sup hoc dz litj discrimẽ expectare sz statiz soluere. vl etiã si vult se iuuare exceptionib⁹ prudent prosequatur. ⁊ si ferant interlocutorie contra eos appellet: quia cum per pdictas interlocutorias non incurrant nec admittãt lucrum nec hmõi malo se subijciant non dabitur restitutio. vt dictum est. Sed iteruz opponeres nonne per rei eiectionẽ exceptionis expoliationis incurrit damnũ: qa non recuperat rem qua spoliatus erat ⁊ oneri graui subijcitur: quia oportebat eum a capite agere contra spoliatorem. Respõ. eum non incurrere damnuz: q p aliam ac. ius suum psequi põt. ⁊ etiã ptalem exceptionẽ non sequit suuz mãdato iudicij misi re⁹ dare velit. j. õ or. cog. cum dilec. si idẽ respon. ad aliud. s. q oneri graui se subijcit q̃uis dici posset q in hoc casu iudex aliquãdo inspectis circunstantijs posset dari in inte. resti. ar. l. predicte. ff. de mino. q si mior. §. j. Sed dices qd si post tales interlocutorias declinatorias iudicij ⁊ moduz aduersarioz introductas fiat missio in possessionem vl forte in casib⁹ i qb⁹ snia diffi. feratur. ⁊ hoc maxie contingere põt. s. q fiat missio vl q snia diffinitiua feratur si petat resti. in ite. ab eo q tulit interlocutorias. ⁊ q denegat appellet ⁊ recedet ptumaciter. ⁊ tũc iudex exigẽte ei⁹ ptũacia misit in pos. vel sniam tulit diffinitiuã. Sed sic rñ. q nõ ẽ lesus ea lesione q sufficiat ad in ite. resti. p interlo. sicut dictũ est. nec p denegati onẽ resti. in casib⁹ h dictj q iusta fuit. ⁊ iõ ab eo appellare non lz. j. õ ap. vt debit⁹. ⁊ c. se. ⁊ nec occasiõe hui⁹ snie vl interlocutoria. rñdeo. data ẽ q̃ eũ missio in pos. vl ẽt snia diffi. sz p cõtumaciã ei⁹. ⁊ hoc ex eo apparet: q tũc q̃ interlocutorie late sunt vl restitutio denegata ẽ nullo modo lesus est ppter ptumaciã ⁊ tps late snie interlocutorie. vl denegare in ite. resti. ispiciẽdũ ẽ q cuẽtus seqns nõ dat in inte. re. ff. de mino. verũ. Jtẽ si postea nõ fuisset cõtumax pdicta damna nõ incurrisset. ⁊ iõ pt q ptra interlo. vl denegatõe restitutionis non dat restitutio. q ex eis nõ seqt dãnũ. sz ex cõtumacia subsequẽti. ⁊ idẽ qõ dixim⁹ in exceptionib⁹ declinatorijs potest dici ⁊ in dilatorijs solutõis. ar. C. õ p. imp. of. q̃uis. ibi tñ sepi⁹ iudici poterit videri equũ dare resti. in ite. ar. l. pdicte. ff. de mio. q sinni. §. j. sz ⁊ si interlocutũ sit q aplicũ rescriptũ sit verũ cũ dicat falsum. nũ qd ad hoc dabitur in ite. re. rñdeo si in eo cõtineat grauamen vl aliõ vñ possit grauari eccliã dabit in inte. resti. sed si sit tñ sup iusticia exhibẽda nõ quia nõ incurrit aliqõ de pcul pdictis. ar. l. p. sz cõtra interlocutoriã sup instrumẽto debiti nõ ẽ dubiũ dari rest. cũ ex eo magnũ piudiciũ paretur. ⁊ ideo necessaria est restitutio. sz ñ habẽt ptra quẽ facta ẽ missio in pos. vl etiã diffini. snia lata prudent facerent si cõtra interlocu. dimittẽdo in pos vel etiã diffini. petat in inte. resti. arg. s. e. c. ij. ⁊ c. sciscitata. ⁊ c. si adrem. nã sup declinatorijs fori denegat] nõ est bonũ petere in inte. resti. sicut dictũ est. vl si p lapsum anni fact⁹ cẽt aduersari⁹ ver⁹ possessor petat resti. ptra tpalẽ pscriptionẽ. õ quo no. s. e. c. j. (spale). nõ enim sufficit generale in casibus sequẽtib⁹. ff. õ mino. illõ. §. si in ite. ff. de pcu. nõ solũ. §. vl. ⁊. §. iij. ff. de pcura. qui duo. §. iij. ff. de procu. pomponi⁹. in pn. §. v. ff. de pcu. mãdato. gdã assignãt in mrimonio. (indulgẽdũ). pmissa tñ aliq̃ summaria cognitiõe in qua quesiuit an alia munimẽta hãret ⁊ an omiserit multa que iudici occurrere possunt ingrenda. Jtẽ pl⁹ pcedit q̃ debeat sz ad dandã dilationẽ certam dierũ cũ tñ ad dilationẽ hñdaz esset restituẽdus. sed dic cũ non excessisse. q id qõ petitur est in arbitrio iudicis. s. dare inducias quantas vult.

Quonstitutus in pri). magister. p. pater. n. i bonis matris hz vsufruc. nec tenet aliẽatio rerũ mrnarũ facta a pre. C. de bo. ma. l. j. auten. de nup. §. si vero sit. ⁊ iõ emancipauit vt firmus esset contract⁹. p ipos factus: q non poterat eẽ firm⁹ p patrẽ. (vtriq̃). patri ⁊ matri quondam. (nulla). nã nulla essz nũciãda siue ipsi cũ essent minores alienassent siue decreto. siue parentes eorũ i quorũ ptãte sunt ⁊ si essent maiores. C. de bo. ma. l. j. auten. de nup. §. si vero. C. õ pdijs mino. si pdiũ. Jtẽ no. formaz libelli in quo petitur venditio pronũciari nulla offi. iudi. xij. q. ij. aplica. vl rescindi p bñficiũ restitutiõis. ptra. ff. de mi. i cãe. vbi dicitur q vsq quo cõi auxilio iuuatur ad extraordiariũ recurrẽ non debet. Sol. illud logf quando certũ ẽ quẽ iuuari cõi auxilio qõ h certũ non erat sed dubium poterat. n. esse q petitio pma. s. qua dicebat pnũciari nulla. vl nõ iuuabat iure. vl poterat eludi excep. aduersarij. ⁊ idcirco vt lites iuuant fiml ad vtrãq̃ admittet sub disiunctiõe. ar. ff. quorũ le. l. j. §. q ait. ⁊. §. nõnũq̃. j. õ prescrip. auditis. j. de priuil. ex ore. tñ alij dicũt q h non fuit recept⁹ libell⁹ sed cõmissio sic facta fuit. ⁊ postea cogetur eligere. Nos dicimus q vbicũq̃ quis probabiliter errat vel suo facto vl alie no põt in eodem libello plures proponere actiones. ⁊ non cogit ex eis aliquã eligere etiã si non cõpatiant se adinuicẽ vt h. ⁊. j. õ prescrip. auditis. ff. quorũ. le. li. j. §. q aũt. si aũt error eius non est probabilis. tunc cogitur eligere. ff. de tribu. q in here. §. eligere. ff. õ re. iu. l. nemo. §. fi. ff. de le. ij. cum filius. §. varijs. Quidã autẽ dixerunt q vbicũq̃ certum est me habere aliquã ac. sed de alijs est incertũ: q tunc non cogor eligere. ⁊ dixerunt q̃dã q sz nõ cogat eligere accu. ⁊ vnã solã exponere in libello tñ si plures proponit protestari dz pro vna sola prosequenda ⁊ vnã solã prosequi dz. ⁊ super vna sola producere testes ⁊ alias probationes. ff. quoz le. l. j. §. q autẽ. Sed certe nos contrariũ dicimus. s. q sup vtrũq̃ poterit inducẽ probationes. ⁊ h in fi. expsse dr. ⁊ j. de pscrip. auditis. ⁊ protestatio palꝛ. l. non sic ẽ facienda q tñ alterã actionẽ prosequatur. sed sic protestetur q sufficiat ad victoriam cause super quacũq̃ actione probet intentionẽ suã. ⁊ predicta rõne dicimus recipiendũ libellũ vẽdico talẽ rẽ rõe dñij vl quasi. alij dicũt q semp inuit⁹ cogit eligere actionem. C. de cõd. l. fi. lex aũt quoz vel non cõtradicũt: q qõ ibi dr factũ fuit propter odiũ rei: q no lebat expmere an possidebat pro hereditate an pro pos. ad qõ tenebatur. ff. de inter. ac. l. j. i. rñ. ⁊. §. j. ⁊ h vera sunt si actões cõpetũt ad idẽ. nã si ad diuersa vtraq̃ itentat. C. õ fur. anell. vbi essent cõtrarie. C. de fur. l. j. (portionẽ). pris. (cõsuetudinẽ). s. õ cõsue. in pri. no. de his. (q offerre). pro parte pris. (vtroq̃). i. sup revocanda alienatione rerũ suarũ a patre facta ⁊ cui prestiterũt cõsensum cũ ipm consensuz pstãdo lesi fuerũt ⁊ eo nõ obstãte restituendum. Jtẽ petebat resti. in inte. vt liceret ei offerre pro parte pris emptorib⁹ pciũ. quod offerre. j. p an. per negligentiã omiserunt. (offerre). etiam in lucro subuenitur minorib⁹. ff. de mino. ait pretor. §. hodie. (veritate). s. q sunt minores ⁊ lesi. (ad partez). q vindicta erat sine decreto cum essent minores. vl si maiores erãt in potestate constituti a patre vt dictum est in casibus non licitj. (solennitas). decretum presidis in immobilibus ⁊ in casibus licitis. ff. de bo. que li. l. vlti. §. vbi alias. vsq ad. §. filiam. (interuenit). debita solennitas. (ea). que fuerit patris. (residua). que fuit matris. (residua) male videtur petere in inte. resti. contra temporalem prescrip. vnius anni ⁊ dici. C. in qui. ca. non est in inte. re. l. vlti. Respõ. illud loquitur in temporalibus prescrip. in cõi iure contentis in quibus tanq̃ a se introductis voluit prouidere de

iure cõi super bñficio resti. secus de his que non a iure sed a consuetudine introducũtur

Quia resti. delegatis). C. vbi ⁊ apd quez l. vl. (delegat). q̃ d offi. pcõ. nec qcq̃. §. vbi in glo. Sol. h spāle. ⁊ ita vz q̃ ī ite. resti. cõpetat mgr̃atib⁹ mũicip. ff. de offi. eius. cui. m. c. i. l. j. sz q̃. ff. de municip. ea que. Sol. nõ est q̃. q; lz oia q̃ cõpetũt iure magistrat⁹ possunt delegari. nõ segr̃ q; oia q̃ delegank̃ spāl̃r cõpetant iure mgr̃at⁹. sicut etiã apparet ī mero ī pio. ff. de of. eius cui m. l. j. vel potes dicere q; hodie ex quo iure ꝓmissionis trãsit ⁊ iure mgr̃atus cõpetit. (incidere). qñ aũt incident cognoscit nõ est necessaria litis contes. qñ aũt ꝓncipal̃r sec⁹. ⁊ sic põt intelligi. s. d offi. iu. c. ij. ité no. q; vbi pr̃icipal̃r petit in ite. re. tũc nõ hz locũ sũmaria cognitio iudic⁹ sup eo an admittẽda sit petitio resti. q; oio admittẽda est. sed vbi ī cident petit in iudicijs tũc hz locũ offi. iudi. mercenarij añq̃ admittank̃ ꝓbatões sup lesione. vt no. s. eo. auditis. (administratione). i. nõ hñt iurisdictione ordiariã sup aliquos vel regimen alicui⁹ ville. vel aliquoz hoīm. (facultate). general̃r sibi a pr̃icipe datã. (seu arbiter). ꝓtra sn̄iam arbitri põtim petrare restitutionẽ. lz nomẽ sn̄ie nõ mereat hãe. ff. de his q no. infa. l. quid ergo. §. ex cõpromisso. ⁊ est rõ. q; per hãc ī inte. resti. puidet leso. nõ tm̃ cõtra sn̄iam arbitri immo ꝓtra obligationem ꝓtractã ex sn̄ia ad penã. i. si sn̄ie nõ pareat. ar. ff. de condi. insti. si sub cõditõe. §. si qs. ff. de acq. here. si pupil. tm̃ meli⁹ ẽ vba cõcipit si dicat peto ī ite. resti. ꝓtra sn̄iam. ff. de mino. si minor. §. mĩores. si aũt coraz arbitris ledat̃ qs in testib⁹ vl̃ ducẽdis vl̃ alijs non dak̃ icident ī ite. resti. q; nihil eũ ligat nisi obligatio pene. ⁊ iõ si petit restitutõ q̃ sn̄iam nõ restituitur ī eũ statũ ī quo erat añ sn̄iam. sed totũ rescidit ⁊ etiã ipsuz cõpromissũ. Jté cora iudice ordiario lite cõte. sup restitutione nõ debẽt admitti ꝓbationes hui⁹ lesi ad ꝓbandũ d iure suo sup ꝓnci. ad hũc finẽ q; petita sibi a diudicek̃. q; hic iudex q cognoscit de resti. in ite. nõ succedit arbitrio ī cãe ꝓncipal̃ cognitõe. Jté q; litis cõtes. cora arbitris facta non sufficit ad procedendũ cora iudice. C. d arbi. l. pe. §. fi. (cognoscere). q; ordiarij qui administrationẽ nõ hñt nõ possũt dare restitutionẽ ī integrũ. nisi cũ incident petit. C. vbi ⁊ apd quẽ. l. fi. multofort⁹ nec del. ab eis. q; nõ possũt delegare cãm restitutõis quã ipi dare nõ pñt (incidenter). sed ⁊ tũc arbit̃ nõ resti. in inte. C. vbi ⁊ apd quẽ. l. j. Jté q; est mixti imperij. ff. ad munici. ca q̃. ff. de offi. ci⁹. cui m. est l. mgr̃a. tm̃ nõ lz ī modũ resti. si tm̃ arbit̃ viderit ꝓsonã q̃ bẽat ꝓuile. resti. ī aliq̃ lesam. puta q; ifra terminũ non ꝓduxit testes vl̃ instrumẽta iterũ ei terminũ nõ assignabit. (liberali. ij. q. vj. si qñ. ff. de arbi. non dixi. §. iul. ⁊ §. liberali. vbi agitur de libertate. secus si de statu eccl̃ie agerek̃. j. d arbi. cũ tpe.

Beneficio in alio. i. ꝓmo cum puta pos. peteret ī inte. resti., pnũciatũ fuit nõ dandã. vnde si idem iterũ petat sup eodẽ articlo nõ põt. Jté credim⁹ ⁊ si petat cõtra sn̄iam. quia denegata ẽ sibi in inte. re. ar. quod sic hic dicit q̃ eã tm̃ ad appell. restituik̃. (denegato). secus si concesso. ver. gr̃a. petij in inte. re. aduersus sn̄iam ⁊ ꝓcessa est mihi ⁊ post iterũ lata sn̄ia diffinitiua cõtra me in principali iterum dabit̃ in inte. resti. ⁊ non cõtra ꝓmã sn̄iam sed cõtra secũdam. ⁊ sic potest intelligi. C. si se. in ite. l. j. ad appellationẽ). C. in q. ca. nõ est ne. ī inte. resti. sancimus. ꝓtra vbi dr̃q; in tpalib⁹ actõib⁹ nõ currit prescriptio. ergo nec in ap. q̃ ifra. x. dies tm̃ admittit̃. sol. illa regula non hz locũ ī eccl̃ijs. vt no. s. e. c. j. Sed cõtra minores tm̃. sed ī mĩorib⁹ fallit in cõfectione inuẽtarij ⁊ triẽnio iudicij finiendi. ⁊ in decendio ap. vt h. C. si se. l. j. auten. de hẽ. ⁊ fal. §. pupil. ⁊. C. d iudic. ꝓperãdũ. ī fi. Sz dices q̃ dr̃ia est si restituat̃ cõtra sn̄iam vl̃ ap. Rñ magna: q; qñ ad appellationẽ tm̃ restituit̃ nisi exeq̃k̃ ifra an. cãz appel. rata manet sn̄ia. auten. de his q ingre. ad ap. §. j. ⁊. ij. Jté cõputatur pro vna ap. vt nõ possint tertio appellare. C. ne in v. c. l. j. quod nõ esset si cõtra sn̄iam restitueretur. restituek̃ enim vt possit appellare a sn̄ia lata super denegatõe in inte. resti. ⁊ istaz resti. petet tm̃ infra. x. dies. ex quo cõi iure non potest appel. quia extunc lesus est. ⁊ ad prosequendam ap. dabitur ei tm̃ annus cũ non debeat ei maius tps ī dulgeri ꝓ in inte. resti. q̃z fuerit illud q̃ lesus fuit. qd nõ fuit nisi infra. x. dies. ar. ff. de mi. iterdũ. §. plane. sile. ff. qñ de pecu. est. ac. an. l. post mortem. (nouis). i. de nouo ꝓpositis non de nouo cõtigentibus tm̃. qñ enī omisit aliquas rõnes proponere etiam si per sn̄iam sibi sit denegatum beneficiũ resti. iterum petet. vl̃ si petijt resti. in inte. quia priuilegium omiserat et ẽ sibi denegata. poterit iterũ vt ꝑscriptionẽ probet

De alienatione iudicij mutãdi causa facta.

Ex quorundam. relatione citẽtur. Nec decꝛ. non loquit̃ de ap. facta post citationẽ. quia ī rẽ pore in quo loq̃tur hec decre. post citationez admittebantur omnes ap. nisi notorie essent frustratorie. j. de appel. cũ sit. sed hodie secus. (prorumpunt). ⁊ male. j. de ap. suggestum. sed ⁊ si olim fuisset concessum frustratorie appellare hodie non licet. j. d appel. vt debit⁹. dicendo iudici intellexi q; littere impetrate sunt ad vos cõtra me ⁊ ideo appello. (pro euacuando). ⁊ sine iusta cã cos. alij dicunt ⁊ forte melius tm̃ loqui quãdo fraus interuenerit. naz si fraus nõ interuenisset non posset ꝓcedi nisi citaretur. s. de offi. dele. cõsultat̃. (eos). hec decr. non tãgit edictũ de ali. iu. mu. ca. fa. qd̃ tm̃ cõ petit contra eũ qui transtulit dñiũ vel pos. in aliũ dolo malo siue potẽtiorẽ siue non futuri iudicij mutandi. i. a se ⁊ in aliuz transferendi. ⁊ ad interesse. ff. e. ti. l. j. ij. ⁊. iij. in ꝓncipio. ⁊ l. nõ solum in prin. h ãt loq̃tur de cõueniẽdo eũ in quẽ trãslata ẽ possessio. etiaz si nullam fraudẽ admisit. ⁊ ẽ speciale ī hoc. q; psona nõ ꝓtẽta in rescripto cõueuit̃. ar. ꝓtra. s. de rescrip. sedes pasto. (in possessione). ⁊ per hoc rñ. secũde ⁊ tertie questiõi. (in possessione). ⁊ etiaz si naturaliter possideant sed dñm poterunt in iudicio noĩare. C. vbi ī rem ac. l. ij. idẽ tm̃ dico ⁊ si possideant. C. e. l. j. (appell. cessa). per h rñ. ꝑme dubitationi qd̃ non credo: q; nõ loq̃tur d appellatione absentis sed pñtis. dicas ergo q; non rñdet.

Ex parte scabinorum ypaneñ). fuit (propositũ trahant). logk̃ ꝑm ꝓsuetudinem frãcie. vbi siue agãt, siue conueniank̃ clerici sub iudice eccl̃iastico agit̃. (illicitas). aliud enī est in licitis. vt in glo. se. dicit̃ (cessiones). cessio actionis si fit in vltima voluntate tenet. nisi sit actio litigiosa. nam tũc nõ legatari⁹ sed heres agit ⁊ q; fuerit cõsecutus restituet legatario. ff. de le. iij. nomẽ. C. man. l. pe. ff. de le. l. legato. C. de litis. quicunq;. n. auten. nũc si heres si cessio est ex pacto ⁊ potentiori cessio nulla ẽ. nec agit ille qui cessit. C. ne licet potẽ. l. j. sic potẽtior rõne officij potest dici tutor. vnde si ceditur tutoriactio in pupillum amittitur. C. qui da. tu. auten. minoris. si vero fiat cessio actionis non potentiori. sed sit actio dubitata. i. in iudicium deducta non tenet cessio. sed nõ admittitur actio qn agat ille qui cessit. sed in qbusdam casib⁹ tenet etiam lite cõtes. l. ex cã dotis donate et diuisiõis. C. d litis. l. vl. ⁊. ij. si aute cessio sit actionis indubitate. ⁊ constat cessio vera tenet. vt per totum ti. de here. vel act̃. vendita. si aute constet eam simulatã non tenet. vt per totũ ti. pl̃. va. q; agit̃ ⁊ dicitur simulata: q; simulatur lucꝛ actionis esse eius cui ceditur. cum sit cedẽtis. vbi aũt ẽ dubiũ an sit actio simulata nec ne ꝓsumitur simulata ex eo q; actio ꝑ tẽ est vendita pro parte donata. C. mandati. l. vl. ⁊ h nõ agit is cui cedit̃. nec is q; cessit vbi idem. silr̃ ꝓsumit̃ simulata si pro modico põio vendidit actionẽ. nam tunc nõ agit emptor nisi in quã tũ dedit. is aute qui cessit agit in residuo vt quidã dicunt. Jtem ꝓsumitur simulata ex eo q; instrumento nõ continek̃ nomẽ cessionis nec dr̃ ex quo contractu. vl̃ si in ꝓn. istrumenti ponitur cessio ⁊ circa mediũ vl̃ fi. dicitur ex quo contractu. in casibus tm̃ non ꝓsumitur simulata si fiat inter coheredes ⁊ si fiat creditori ꝑ debito vel possessori pro munimĩe rerũ ⁊ legatarijs ab heredibus quib⁹ res vl̃ ac. sunt legate. C. man. l. pe. (emptiones). idem appellat emptiões ⁊ redẽptiones ⁊ est sciẽdũ q; redẽptiões vt emptiones litiuz inter laicos nõ potẽtiores satis licite sunt. ⁊ eis datur actio vsq; ad quantitatẽ datam. C. man. l. pe. ⁊ vl. ⁊ no. in glo. hic posita. Sed cõtra. ff. de pact̃. sumptus. ff. de va. ⁊ extraor. cog. l. j. §. si titia. C. d procu. lit̃. C. man. si contra. lz illa intelliguntur quãdo redemit lite h modo qeã exerceat. ⁊ postea certã partem litis magnã vl̃ paruã inde habeat qd̃ penitus non valz ⁊ h idẽ ẽ in aduocato. C. d postu. si quis. secus aute esset si d certa pecunia conueniret. qd̃ ẽ licitum. ff. man. salarium. Jtem no. q; si quis cõuentus imo etiã ⁊ heredes eius vl̃ reiven. vl̃ confessoria siue q̃ztumcũq; alia siue reali siue personali transferat in aliũ rez de qua conuenitur ⁊ in casibus ī qbus licita est alienatio. vt no. in glo. h posita que incipit cessio. tm̃ ipe qui cepit litem illã pficiet. ff. de aq̃ plu. ar. quanq̃z. §. j. ⁊. l. post vẽditionẽ. immo etiã heres eius. ar. C. d litig. auten. nũc si heres. ad idẽ. ar. ff. d rei vẽ. is a q. ⁊ l. si. Jté si procurator essz institutus a vẽditore ipse idẽ prosequerctur lite re translata in emptorẽ quare non multo magis si ipe vẽditor cepit litẽ ipsã prosequatur. nec ẽ contrarium si dicas preiudicium fiet absenti ⁊ ignoranti quod eẽ non debet. ff. d exhi. re iu. si a te. §. fi. ff. de pig. si super. in ꝓnci. q; aut emptor sciuit cãm agi cũ venditore. ⁊ tunc sibi imputet: q; res cum onere suo empta vz̃ q; magis ẽ euẽtus lit̃. si autem ignorasset de euictione

ageret.ꝛ ibidē.C.de cuic.si fundum.ff.de pig.si sup̄. §.fi.ff.de
lc.iij.nomē.vl'dic ꝛ meli⁹ q nullū sit p̄ceudiciū illi in quem res
trāslata est.q2 sn̄ia non mādabit execution̄i in re trāslata sed ad
interesse tenet cōuent⁹ sicut bis q̄ se liti cū nō possidet obtulit.ff.
de rei ven.si is q̄.ff.ō pe.here.qui se.nō ē cōtra.ff.ō rei ven.si aūt
§.j.vbi dicitur q si nō dolo desijt possidere.q ad soluēdū est:qa ħ
nō fuit sine culpa q̄ sufficit ī eo saltē q̄ cautionē nō exegit.ff.ō rei
ven.is a quo.qui peti.Sz no.q qñ res litigiose vni⁹ p̄bēde;vel
administratōis trāfferunt in aliū q ille q cepit litē eā pficiet.qa
dñs litis est.sed si ē mortu⁹ tūc nec successor eius ī p̄bēda nec be
res perficiet litem.sz ille ad quē res trāslate sunt.q2 mors ē iusta
cā q̄re ad dñm revocat p̄secutio cāe.Sz q̄res qūo ħ est q ad sin
gularē successorez qualē ħ administrator ad quē he' singulares
deuenerunt tranfferunt actiones contra id qō no.s̄.de iudi.qa
enī.Sol.illud verū est vbi cōtra defunctū agebat noīe suo.sed ħ
logtur qñ cōtra defunctū agebatur noīe eccl̄ie.ꝛ eiusdē noīe etiā
conuenitur successor.ꝛ ita nō agit tanq̄z successor sed tā q̄z mīstra
tor. Itē eadē rōe dicēdū est q in hoc casu mādabit sn̄ia execution̄i
ni in re petita etiā ad aliū trāslata.q2 lz ei⁹ administratio ad aliuz
sit trāslata.res tn̄ penes eūdē remanet.s.penes eccl̄iam cui⁹ no
mine p̄ncipal' actū est.(sanctōes).C.ne li.pen.l.j. (potētiorū). si
quis in errorē aduersarij aduocabit sibi potētiores q̄z sit aduer
sari⁹ patrociniū.puta faciēdo cū p̄curatorē vl'ducēdo eū ī aduo
catū cām admittit ꝛ potētior seuere punit.C.ne li.po.l.j.ꝛ ap
pello potētiorē eū qui rōe mgr̄at⁹ pōt oīdē minacē vel terrorez
aduersariorū.C. si q̄cūq;.p.p.l.j.ꝛ.C.si re.p2o.l.j.C.q me.cau.
fi p vim.ꝛ forte nō idē si als sit terribil'.cū possit hēe justitiā. nec
sit verisile eū pati violentiā in terra iustitie.ff.q me.ca.l. vl. ꝛ si
vellet ita posset facere sine p̄curatōe sicut cū p̄curatōe.intelligit
ergo ħ potentior q̄ rōe officij est terribil'.ī alia significatōe sumit
ff.si ex nox.c.l.j.§.si designat.ff.de ali.iu.mu.ca.f.l.iij.q aūt dico
rum patrociniū inuocet ī penā hui⁹ decr. vl'illi⁹ legis ne li.po.nō
incidit nisi ptātē hēt sup̄ laicos cū qb⁹ clerici agūt.ħ aūt repro
bat cessio ac.facta ī eos nō q2 sunt potētiores sz q2 qñcūq;z fiat si
mulate nō valet.vt no.in glo.cessio.circa bos laicos etiā cōpetit
ac.ex edicto de ali.iu.mu.c.f.e.ti.l.j.ꝛ.l.non solū.§.j.

De arbitris.

Sine ꝛ.j.eligat).sane est cōsiliū.sed tn̄ si ī duos cōpromittat.tenet ꝓpromissū.
ff.de arbi.inf si.§.sed si ī duos.j.c.pri.

Non sine multa necessitate).i. paupta
te.(per manū).i.aucte.
nā ad ipm rōe archid⁹.vl'q2 psona erat ptinebat īsti
tutio vl'p̄ntatio ī eadē eccl̄ia cath̄.(eius dicti).archid⁹.
(ordinauit).i.obtinuit ordiari.vl'ipemet ordinauit cū ad ipz spe
ctaret.(extorū).ꝛ male.C.de arbi.auten.decernim⁹.vel pōt dicē
quia autētica nō p̄hibet iuramētū partiū.sed arbitrorū tātuz.
(exinde).i.ō q̄stione quā inuicē habebāt.petebat enim idē facer
dos q cū esset legitimus ꝛ canonic⁹ capellan⁹ ipsi⁹ eccl̄ie q sibi
de bn̄ficio rn̄deret ꝛ eū vt cappellanū tractaret.ꝛ sic petitorium
intētabat vl'petebat bn̄ficiū ipsi⁹ eccl̄ie in absentia cū sine culpa
sua necesse hēat exulare.vl'petebat restitutionē cappellanie ad
quā reuertēs missus nō erat agens possessorio.(fauētes).ꝛ ma
le.cū arbitriū pergr̄am datū nō teneat.C.e.arbitrorū.(clerici).i.
per gr̄am ꝛ fauorē:q2 in hoc de facili nō p̄nt alie īuenīri ꝓbatio
nes īō ipi arbitri recipiūt.si.C.ō here.qm̄.iij.q.ij.§.ī crīali.itē
ȳ.itē sēm.ꝛ recipiūt vt testes nūc vt iudices.si.s̄.de elec.cū di
lec.ar.cōtra.ij.q.vj.statuendū.vbi no.vl'in hoc fuit nequitia:qa
p̄recipiūt p pecunia litis spāli cedi.vt no.s̄.de trāsac.statuimus.
Item q̄ dā credūt q spāle sit ī iudice ꝛ arbitris ꝛ qbuscūq;z alijs
ꝛ aliud ex officio faciētib⁹ vt nō obstante q turpitudinē suaz al
legāt ꝛ q de suo crimīe cōfitent possunt testificari.si de irritatōe
sui facti agit.vt ħ no.ꝛ.s̄.de clec.cū dilec.nec ex ipo testimonio si
at aliq̄ p̄iudiciū.j.de testi.sicut.nec etiam p̄optet ħ aliquos ex ip
sis q̄ nō cōfitentur esset p̄cedēdū ad penā.j.ō testi.veniēs.xv.
q.iiij.veni.nisi subijciatur q̄stiōib⁹ tūc enī posset iterrogari etiā
ad penā.C.ad.l.iul.ma.l.iij.ꝛ.C.ō q̄sti.plēs interrogati ꝛ ad hoc
etiā vt de facto suo eis credat oportet esse duos.vt ħ.ꝛ si plēs fue
rint.ꝛ duo ꝓfiteant sufficit.s̄.ō elec.cū dilec. Sed p hoc nō rn̄det
huic decre.cū p hoc alteri fiat p̄iudiciuz illi.s.p quo lata est sn̄ia
siue arbitriū.dicim⁹ ergo hos nō recipi sicut testes cū iudex ad
uocatus assessor ꝛ executor nō p̄nt eē testes.C.ad alb.nemo.ff.ō
testi.l.vlt.ij.q.vj.statuendū.sz ꝓsulēdi sunt ō facto suo.j. de acc.
cū dilec.ff.de ap.sciendū.ꝛ sil'r credim⁹ q si ꝓfitēt turpitudinez
suā ꝓpt hoc nō revocaret arbitriū eorū.ar.j.ō resti.sic ꝛ veniēs.
xv.q.vj.nemī.ħ aūt licet cōfitenť illud q arbitriū reddebat ini
quum.s.p̄cessisse q pecunia cederet liti spūali nō tn̄ dicit ħ suaz
turpitudinē cū potuerit bona fide fecisse sed errasse. nō.n. est si
monia qñcūq;z renūciať ius spūale si daret aliud tp̄ale forte qa
p2o bono pacis datur vl'cā pietat.j.de p̄bendis nisi essent. s.ō
pac.cū p̄idē.sed tn̄ q2 speciē continet simonie ꝛ nō obstāte iura
mēto lz p̄trauenire.vt ħ.ꝛ no.s̄.de trās.cōstitut.J tem nec iudex
his semp adhibebit fidē.lz eos īterroget cū sepe suū factuz tuea
tur ꝛ ex gr̄a loquať.ff.de iudi.eū q ex varijs aūt circūstātijs colli
get qd credat.ff.de custo.ꝛ exhi.l.diu⁹.ar.j.de accu.īgsitiōis.§.
vl.ꝛ habēt ħ locū in iudicib⁹ arbitrijs ꝛ officialib⁹ publicis.sec⁹
autē ī electorib⁹ qui bn̄ admittūtur ad testimoniū.s̄.ō elec.cum
dilec.vel dic ideo eos interrogari vt excuseť arbitriū qō cuz ī sui
natura esset illicitum p̄ceptuz p pecunia renūciare spūali iuri.
nisi excusaretur ꝓpter discretionē p̄cipiēt⁹.j.ō p̄bendis.nisi re
uocaret arbitriū p̄opter spem simonie.vl'etiā sufficiet q eorum
discretio non appareret.ꝛ ħ est causa quare cassatur arbitrium
p̄opter hoc arbitri,requiruntur vt dicant intentionē suā ꝛ cām
quare hoc fecerunt.vt p hoc p̄obet vel imp̄obet arbitriuz.(ab
soluas).ꝛ restituas.vel meli⁹ non restituet.sed tn̄ vinculum iura
menti tollet.vt non obstante iuramēto possint agere sicut p̄ius.
non enī timore iuramēti debet illicitum facere nec extendiť iu
ramētum ad ea de quibus cogitatū non est.vel que sunt contra
ius.j.de iureiuran.veniēs ad nostrā.(subiunxit).j.de p̄bē.nisi
essent.s̄.de elec.inter dilec.ꝛ no.s̄.de transl.statuim⁹.quia vel tē
porales dabat p2o spūali.vel si daretur iusta causa dādi suberat.
(obseruātiā).ħ ideo ē q2 spūale est ꝛ q2 iuramentū interceſſit.

Peruenit decimas. i.fruct⁹ deci
max.j.ō loc.
vestra.p̄tra.Sol.ħ nō videť illicitum p̄trahē sup̄ fru
ctibus decimarū.sed sic dare p̄opter periculum solū
p̄hibeť ꝛ cassať.qō non est dignum.iij.q.vij.tria.(mulierem).
xxxiij.q.v.

Dimittat de facto. q2 de iur̄ ñ tenet.

Dilecti filius vsurario).i.vsū.q̄d autez sit
vsus habes insti.ō vsu ꝛ ha.
(publicis).iij.q.vij.tria.xxxiij.q.v.mulierem. ff.de re
iudicata.l.ij.ar.cōtra.ij.q.v.mēnam.xiij.q.ij.si quos
xij.q.ij.cū de vio.ff.de re iudi.quidā.xv.q.iij.§.j.autēti.de here.
que ab inte.§.de his.(dicať).C.de arbi.l.vlti.(patrone).ar.q pa
troni iurisdictionez ordinariā bn̄t inter libertos.ꝛ pōt dici q ħ
decre.sumpta ē.C.de arbi.l.vl.loquiť tn̄ qñ p̄promissuz;itur ad
patronū.ꝛ ħ inuiť ī seq̄ntib⁹.vbi dicit nulla pēa. ꝛ ē ar.ad ħ.ff.
de penis respiciendum.§.tutor.s̄.de con.ex l'r̄is.C.de decu.l.j.im
mo de iure ē q si bn̄t regimen vel comitatuz q̄ iudicare possūt.
xij.q.ij.cum deuotissimā.(ep̄orum).idē esset si p̄sentes nō essent.
(penam).adiudicať.aut agi non pōt si fuit cōp̄romissum.siue cū
pena siue sine pena.ar.ff.de arbi.diem.§.vlt.ff.si quis in ius vo.
l.vl.j.e.per tuas.si vero non sit comp̄romissum sed tn̄ simpliciť
electi:quia als auxilio deficiunt eis agunt ad rem iudicatā.ff.ō
arbi.l.pe.ꝛ sic intelligitur.j.e.cū olim per tuas. vl'potes dicere
q etiam si sit comp̄romissuz siue cū pena siue sine pena nisi ra
tam habeant sn̄iaz pōt cogi ad eā obseruandā. ꝛ sic intelligitur
j.e.cum olim per tuas.ꝛ.s̄.e.c.ij.alij dicunt in spūalibus locū ha
bere p̄dictā ratificationē que nō recipiunt interesse.ꝛ etiam si ne
ratificatione exquo in casibus concessis latum est arbitrium
tenetur ratū habere ꝛ mādabit sn̄ia execution̄i.s̄.e.c.ij.vel idem
si iuramētum interuenisset.vel fides data esset.j.e.c.p2ori.s̄.e.c.
ij.alij tamē dicūt q nunq̄z cōpetit actio ex arbitrio nisi emologa
tum sit taciturnitate.x.dierum.C.de arbi.cū anā.(penā).xij.q.ij.
eps q mā.xxiij.di.q̄z q̄z.arg.p̄tra.j.de pe.suam.xij.q.ij.fraterni
tas.Sol.penam a iure p̄missam siue cōuentionalē siue legalem
possunt accipere clici.xvj.q.j.statuimus.j.q.fi.quotiens.x.q.vl.
c.vlti.tamen si lucri causa non faciant.j.de spon.nemo. vel dic
q possunt petere penam quāti sua interest.ff.de ac.emp.p̄edia.
pena autē in fraudem vsurarum apposita peti non potest.ff.de
ac.emp.iul.§.idem pom.j.de emptio.ad nostraz.

Quam tempore aliam causam). habe
bat cum episcopo aliaz
cum monac̄.(fide).quia p̄miserunt in fide sua.(ob
seruādū).metu pene.s̄.e.c.p2ori.vl'iuramēti. quāuis
ñ debuit infuēire.xij.q.ij.oīe.vj.q.vj.q bn̄.vl'cōp̄romissi pena
q2 tūc ñ agit ad infēē.ff.de arbi.diē.§.vl.ꝛ.l.se.p tuas.vl'executi
onis cū simpl'r electi sint arbitri sine pēa ꝛ emologatū ē arbitriū
exp̄sse vl'taciť nitate.x.dierū.C.ō arbi.cū anā.(exceptj).ħ hēs q
arbitriū p2o parte tenet ꝛ p2o parte non.ar.j.de p̄ben.dilec.nisi

esset quia de iure ro.eccle.nō potuit ꝓmittere.ſz ſi ō plīb⁹ capitulū iuꝝ ſuo cōꝓmiſiſſet aliqs ita q̄ de oīb⁹ ſiḷ ſnīaret ⁊ ſnīauit de vno ⁊ nō i plīb⁹ nō valet.ff.de arbi.q̄ tñ.in ꝓncī.ff.famil.berc̄.in h̄ iudicio.(libertatē).nō vr̄ q̄ ō libāli cā potuit ꝓmittere.ff.de arb.nō diſti.§.ſi.s̄.de ī inte.reſti.c.vl.j.j.ō ꝓſcrip.cū olī.ſo.dico q̄ poſſit excepta eccleſia ꝓmittē de iurib⁹ nō cōtigentib⁹ ius pape vl̄ alteri⁹ qō exemit.vl̄ et ñ exemit.ſz ius hz in ea.⁊ ſi fac nō ē ei ꝓiudiciū:q̄.n.ſi exp̄ſſe ꝓmittaf ō illo nō vz ꝓmiſſū q̄ntū ad ius alteri⁹:q̄ nec renūciare ꝑt ꝓuilegijs libtaf nec iuri alti⁹ qō pl⁹ eſt.vt h.⁊.C.rcs iter ali.ac.p to.⁊ qbus res iudi.nō obeſt.ff.ō offi.p̄ſi.leg.ōcre.autē ō p̄ſcp.nō obſtat. q̄ ibi nō tm̄ fuit iudicatū ō iuꝝ q̄ aliū.ſz tm̄ tāgebat eccliaz agētem. ſup libtatib⁹ aūt alicui⁹ ecclie ꝑt qs ꝓmittē ⁊ litigare. puta ſi ꝓuil.hēat ātiq̄ eccl̄ia ſup decīas vl̄ ſup p̄ochialib⁹ iuꝝ ñ reddēō vl̄ ab alijs ecclijs excipiēdū vl̄ nō. nā ſup eis ⁊ ꝓmittit ⁊ litigat.j.ō deci.ex mltiplici.s̄.de ī ite.re.auditj.⁊ ī decre.p̄all.ō p̄ſcrip.cū olī.h aūt decre.nō ꝯdicit:q̄ ō libtate logf q̄ aliū tangebat.nā h mōaſteriū nō ſolū erat liberū ab epo ſz etiā erat ſubiectū pape īmediate.⁊ idcirco p ſuū ꝓmiſſū nō pōt ꝓiudicare pape.qdā tm̄ dicūt q̄ nō ꝑt ꝓmittē de his q̄ tāgūt libtatē: q̄ nec iudicare qs ꝑt niſi de ſpāli mādato pape.j.ō iudi.cū veniſſet.ſi aūt nō eēt ꝓmiſſū ō libtate.ſz ō alijs q̄ p idulgētias ſe.ap.ꝓcedūf.⁊ vbi alteri⁹ ius nō tāgif tenet cōꝓmiſſū.z.pmo dictū magis placet.īmo dico q̄ ſup his q̄ depēdēt a libtate ꝓmiſſū vz. v.gra.ſi facta ſit electio ꝯ tenorē ꝓuil.libtaf ſup electōe ⁊ īſtitutione faciēda p epm̄ valet cōꝓmiſſuz.j.e.cū a nob.s̄.de ī ite.reſti.ex lr̄is.ar.vbi dr̄ q̄ delegatorū ſnīa ſup his tenet.niſi p ī inte.re.ſubuēiaf ſibi.eadē rōe arbitroꝝ.⁊ meli⁹.j.e.c.pe.ſed lz fm ſecūdā opīonē dato q̄ ipa ſit va nō poſſit ꝓmittē eccl̄ia ſup ſtatu ſuo.ſi tm̄ due ecclie litigant ſup tertia eccl̄ia cui ſubeſſent licite poſſet cōꝓmittē lite pen.lz ⁊ agaf de ſtatu tertie eccl̄ie.j.e.per tuas. Sed obijcies q̄re ergo non tenuit h cōꝓmiſſū in epm̄ ⁊ abbatē ſup duab⁹ capell̄. Rñ.ſ.q̄ tenuit nec ꝯdicif.ſed arbitriū nō valet ī his q̄ ſunt cōtraria libertati. J dē dicūt q̄ñ cōꝓmittitur ō his q̄ depēdēt a libtate.ſ.q̄ nō tenēt ſi factura ſūt ꝓiudiciū libertati. alij dicūt ī diſtincte q̄ ſup ſtatu ⁊ libtate ē et ſi ſit alij ꝑ iudiciū cōꝓmitti pōt a partib⁹ q̄ obligare p̄ūt.ſed nō ſit ꝓiudiciū alijs ſed cōꝓmittēti bñ ꝓiudicat.⁊ fm h ſoluūf ꝯrietates. ar.op.j.ō cap.mo.c.ij.ī fi.⁊ nō reꝓbam⁹ qō hi dicūt ⁊ q̄.ꝓcordant p̄me opinioni.(capellarū).q̄ ſimḷ cū mōaſterio erāt exempte ab epi iuriſdictōe ⁊ pape ſubiecte.ita q̄ papa de eis iura epalia recipiebat.vl̄ abbas noīe pape ⁊ ei⁹ vice recipiebat ius epale ⁊ iura epalia p ſevl̄ p aliū reddebat.ſed tm̄ nihil iuris hēbat in ecclijs abbas:q̄ ō ſuo iuꝝ bñ poſſz ꝓmittē.vl̄ dic q̄ bñ ītereat bn⁹ abbatis defendere ⁊ ꝓmittere p̄o ecclijs ſibi ſubiectis pleno iure.i.tpalibus ⁊ ſpūalibus q̄ non ſint ſubiecte niſi pape. arg.j.de reli.do.conſtitutus.cū .ve.

Q Vm dilectus.filī⁹ ⁊ ī recōuenīf. ꝺno.q̄ ī hoc diſcrepat arbitriū ī iuditio. Jtē ī ſatiſdatōe.auten.ō lit. §.exhibēdū.itē ī pēa cōtumac̄.ff. ō arbi.nō ex oīb⁹. itē ī p̄nūciatōe facta aliq̄ parte abſente.ff.e. ſi q̄s li.itē ī purgatione moze.ff.e.l. celſus.ff.ſi q̄s cau.⁊ ſi poſt q̄b⁹.⁊ eis coherētibus nā ꝑt diē ſolutionꝝ p̄figere.ff.e.ſi cū dies.§.vl.⁊.l.celſus. Sz nūq̄d de pēa vl̄ inteē ꝓmiſſi cognoſcet.ar.q̄ ſic.ff.ad.l.acq̄l. īde neratī⁹.§.pe.ſz credo ꝯ.ff.ō arbi.q̄ tñ.§.vlti.

Q Vm olim ſuper familia). perpetua ⁊ religioſa.puta cōuerſis ⁊ ſiḷib⁹.ar. cōtra.ff.de publica.l.j.§.famil̄.ff.de vi⁊ vi.ar.l.j.§.famil̄.vbi innuitur q̄ nomīne familie ⁊ mercennarij intelliguntur.(irrita).quia non eſt forma ſeruata eligere .no. arbitrium ſeruari. dic vt no.s̄.e.dilec. in glo.ſi. adiudicatum.(eligē).j.de re.⁊ trāſ.c.licz.ff.ō admi.tu.l.q̄dā.§.pape.⁊.ff.vbi pu. e.de.l.j.⁊ ſic īterꝑtaf.c.lxij.di.obeūtib⁹.nec reputes ſuꝑfluū ꝓſiliū:q̄ cōſiliū familie poſſet trahere ꝓſiliū dñi ī ſua opīone.xxxij di.nicena.ff.de arbi.itē ſi vn⁹.§.vlt.ar.ꝓtra.ff. de ꝓbationibus ad ꝓbationem.

Q Ontingit interdū reb⁹ ſpūalib⁹. ꝺno.q̄ ſuper ſpūalib⁹ nō pōt compromitti ī laicū niſi hoc fiat aucte iudicis q̄ de cā ſpūali cognoſcat ſed ei⁹ aucte fieri pōt.ſiue ex delegatiōe ſiue iuꝝ ordinario cognoſcat.īmo q̄ plus ē nec iudicio laicorum diſponef.j.de iudi.c.ij.q̄ nec laic⁹ iudicare pōt de cā ſpūali etiā ſi incidat alij queſtioni de qua cognoſcere poterat.j.q̄ ſi. ſint legiti.latoꝝ.de mandato tamē pape poſſent laici iudicare ō cauſa ſpūali.xxxij.di.§.verū.ſed alteri⁹ mādato nō credo.ſuper rebus aūt tpalibus clerici nō poſſunt ire ad iudiciū ſeculare etiā conſentientib⁹ ſuis p̄latis.j.de foro cōpe.ſi dili.ſed cōꝓmittef in arbitros poſſunt.s̄.e.dilec.in iudicē aūt clericū cōſentiētib⁹ p̄latis ſuis poſſunt conſentire vt in iudicib⁹ ⁊ non aliter. vt hēat eoꝝ cōſenſum.j.de fo.cōpe.c.vlt.ſignificaſti.qō aūt diximus q̄ aucte delegati pōt cōꝓmitti in laicū de ſpūalib⁹. Jdem intelligo q̄ ꝑt aucte ordiari.lz forte nec aucte delegati vl̄ ordiarij ꝑt. niſi ſit lis cepta.(reb⁹ ſpūalib⁹).nūq̄d ꝑt ꝓmitti ī laicū ſup electione ſacerdotſ vl̄ clici vel abbatis.nō videtur.

D Er tuas litteras. ſpitali i. ſup iure quod hēbat ī hoſpitali.ſile ff.ō ꝺtrabē.emp.l. q tabnas.⁊.de le.i.l.ſi domus.§.pe.(generale).licet ent hē at generale mādatū nō pōt trāſi gere niſi forte ſup fructib⁹ pucis.ff.de procu.māda.ꝓcurator.ſi aūt generalis ꝓcurator ſit et habeat liberā adminiſtrationē als generalē trāſigere pōt.⁊ iuſ iurā.deferre.ff.ō ꝓcu.ꝓcurator.ff.de iureiurā.iuſiurandū.§.vlt. ⁊ ſi male tranſegerit īputet ſibi dñs q̄ talē elegit.minor tamē vl̄ ecclia reſtituef ī inte.ſi tutor vel p̄latus p amicitiā trāſegit . ſile. C.de trāſ.preſes.C.ō pactj.pactū.ff.ō mi.tutor.(aſſenſu).ō h nō. s̄.de reſcrip.edoceri.h enī allegatio nō valet.īmo ſolus plebanꝰ pōt ꝓſtituere procuratorē.ff.q̄ cuiuſq̄ vni.l.vl.⁊ h etiā ex eo p batur q̄ ſolus plebanꝰ poteſt ratū hre q̄ō factū eſt per talem ꝓcuratorē.ergo ſolus pōt conſtituere ꝓcuratorē.vl̄ dic ad agēdū poterat cōſtituere procuratorē.ſecꝰ ad trāſigēdū:q̄ forte ſoli ꝑlato ñ licet.j.de his q̄ fi.a prela.quāto.vl̄ dic q̄ forte als magnū negociū erat.vnde ſine cōſenſu capituli non potuit ſine eo cōſtituere procuratorē./(ex parte plebani).appello parte plebani plebanū cum canonicis.als ſicut non poſſet ſup h.ſ.tranſactōe conſtituere procuratorē ita nec ratū habere vel alif.vt no.ī glo.de h (ratū).dic vt no.s̄.e.dilec.glo.ad audi.(executioni).per abſolutionē pene ⁊ alijs modis q̄b⁹ dixim⁹.s̄.e.cū tem.c.dilec.als nō datur actio ex re iudi.C.e.l.j.ar.ꝓtra.C.de iude.l.iudei.(executio). meli⁹ dr̄ q̄ ſi qs ſubſcripſerit ſententie arbitri.dicēdo ꝓfirmo ſententiā arbitri.vel non cōtradico q̄ ex tali ſentētia oritur actio ⁊ executio.C.de arbi.nemini.§.ſi.⁊ expone hāc litterā receptum fuit.i.ſubſcriptū.nō enī ſufficit verbo emologare arbitriū cū pena niſi ſubſcribaf.C.ō arbi.cū ānā.q̄dā tñ dicūt q̄ ſufficit ſola emologatio ſine ſubſcriptione ſcōm canones.(de obſeruādo).videtur q̄ licet ex ſententia arbitri ex cōmiſſo electi non detur actio vel exceptio rei iudi.C.de arbi.l.j.tamen debet dari exceptio pacti:quia hoc ꝓpo q̄ ꝓmiſit ſtare ſnīe arbitri ſi poſtea facit cōtrariū venit contra pactum.⁊ ſic videtur q̄ debet obſtare exceptio pacti.quod tamē non eſt verum.ff.de arbi.l.ij.⁊.l.ſi. Jtē ad hoc q̄dam ſic rñdent q̄ in cōꝓmiſſis oīa verba que ibi ponūtur intelligenda ſunt conditione tali.ſ.ego ꝓmitto q̄ ſtabo ſnīe vl̄ penā ſolam.⁊ iſte intellectus datus eſt ſibi a iure quia niſi iura ſic ſtatuiſſent bene debet ſeruare compromiſſum ſuū.ſ.ſtare ſnīe.⁊ ex quo pacto bene daretur exceptio.⁊ idem dicif de iureiurādo. ſ.quia non obſtante iureiurādo poterit agere.qō ſic eſt intelligēdum iureiurā.vl̄ q̄ ſeruabit ſnīam arbitri ſicut iurauit vl̄ penaz ſoluet.⁊ eodēmodo eſt intelligenduz q̄ñ partes ſtipulanf ſtare ſnīe arbitri ſine adiectione pene.ſ.q̄ ſufficit condemnato.vel ſeruare ſentētiam vl̄ p̄eſtare intereſſe.ff.ō arbi.diem. §.fi.⁊ q̄ iſti bene dicant ex eo apparet:quia ſi non interuēiſſet ſtipulatio oli ſemper dabatur exceptio pacti.hodie etiā daf nō tm̄ exceptio ſz etiam actio ſi fuerit emologatū.C.de arbi.cum anā.immo ⁊ vbi actor ſtipulatus eſt ſtare ſnīe ſub pena reo non ſtipulante datur exceptio.ff.de arbi.ſi de meis.⁊ bñt h locum vbi ſtipulatur ſine dicto vel arbitrio ſtari.ſiue cum pena ſiue ſine pena.nam ſi exp̄ſſe ſtipularetur rem de qua agitur vel dari vl̄ fieri ſcōm ſnīam arbitri ad rem ipſam vl̄ factū agi poſſet ſi p̄o eo ſnīaretur.⁊ idez eſt in reo ſi exp̄reſſe ſtipularetur rem que ab eo petif amplⁱ nō peti ſi p̄o eo fuerit arbitriū bene habebit exceptionem.īmo ꝓ videtur q̄ ſi etiam p̄edicta nō exp̄reſſe ſtipuletur.ſed ſoluz pactum ō eis dandis vel faciendis vel nō faciendis incontinenti poſt ſtipulationem emiſſam ō parendo ſentētie q̄ ⁊ tunc tale pactum informat.ac.ex ſtipul̄.⁊ pit exceptio.C.de pactis.petens.⁊ ff.ſi cer.peta.lecta.immo plus videf q̄ etiam tacite partes videtur intellectui p̄edicto renūciare.vt ſi partes ſtipulentur ſtare ſententie ſub pena vt ea ſoluta vel non ſoluta manet ratuz pactū. in h agi poteſt ex ſtipulatu.vt fiat qō iudicatum eſt. ff. de tranſ. q̄ fide.īmo plus q̄ ſi condēnatus fuerit in moza agetur ⁊ ad penam ⁊ poſt ad rem iudica.nec eſt contra.ff.de ex.doli apud.§.labeo.q̄ illa lex loqtur quando non erat adiectū in compromiſſo q̄ ſoluta pena ratum eſſet arbitrium.alij tamen dicunt non agi ad rem iudicatam ſed ad intereſſe tantū in p̄edicto caſu. ratio autez quare p̄edictus intellect⁹ fuit accomodat⁹ p̄dicte ſtipula

tioni in cõpromisso ea fuit.quia cũ arbiter sine timore retractationis possit ferre iniquã sententiã.iustũ fuit q̃ in aliquo eius potestas restringeret.s.vt nũq̃ post sniam arbiter res suas sibi auferet. sed sufficit sibi auferri vl penã vel interesse.alias enĩ nõ datur actio vel exceptio ex re iudi.C.de eden.l.j.ar.cõtra.C.de iude.l.in dei.(agi).ꝯtra cõpromittẽtes ⁊ nõ contra plebanũ.(procuratorẽ) ⁊ nõ dicum⁹ q̃ nõ mãdauit de transla.ff.de re iudi.si se.in pri.ff. de procu.plautius.nec obest q̃ aduersari⁹ eũ sibi obligare non intẽdebat.sed plebanũ:q̃ sepe extra id qõ agit tacita obligatio ꝯtrahit.ff.cõmo.si his.in.fi.ff.sicut pe.ciuitas.C.man.si lr̃as.vl dic exquo ab eo stipulat creditꝝ intẽdebat cũ sibi obligare vbi contrariũ dicat.nã tunc secus diceres.(ad interesse).q̃ ñ videt aliõ posse nisi expẽse quas fecit i li.cozã cõpromissarijs.res gũt i qua ꝑdẽnat⁹ est re⁹ nõ est interesse vicentj.ñ sua ẽ etiaꝫ post sniaꝫ arbitri sua manet ⁊ eã nõ obstãte snĩa arbitri petere potest.ff.de arbi.sirẽ.⁊ si nõ erat sua vl sibi debita nõ interest sua.nec tũc etiaꝫ sua interest.(archiepi).no.i laicũ auẽte iud.del.sup respirituali fieri cõpromissum.ar.xxxij.di.§.verũ.sed tñ nedũ auẽte delegati.ſz nec ordinarij põt clicus ꝑsentire vt bẽat iudicẽ ordinariũ

Ex parte partes i.electi.(snĩam).i.arbitrũ.(prefixisti).si pars ĩ termio nõ cõparet statuto cozã arbitrio pena cõmittat.C.de arbi.l.ij.ff.de.ar.diẽ.§.si qs.sed non semper sed tũc qñ p partj absentiã fit quo min⁹ arbitret.vt qa termin⁹ pemptori⁹ assignat ad dãdã snĩam.s.de offi.del.c.cõstituit.vl etiã si añ li.con.fit termin⁹ assignat⁹ ad ꝑarẽdũ:q̃ si nũq̃ cõparerẽt nũq̃ posset arbitrari cũ nõ possit snĩare nisi ptib⁹ põtib⁹.ff.de arbi.diẽ.§.j.⁊.ij.nã si citat⁹ sed nõ pemptorie absit añ li.con.nõ ꝑmittit pena.imo pl⁹ q̃dã dicũt q⁹ si post li.con.citet pemptorie ad testes recipiẽdos vl alia cõsilia q̃ põt fieri etiã pte absente:q̃ nõ cõmittit pena.q̃ per ei⁹ absentiã nõ ĩpedit arbitrari.ar.ff.e.l.j.Sed dices qũo ergo puniet hmõi cõtumatia. Rñ.in snĩa ꝑdẽnabit eũ ĩ expensis:q̃ lz exp̃sse nõ venerit icõpromissuz est tñ cõtiguũ.⁊ idẽ dã de fructib⁹ vl termio solutionis.ff. e.ti.q tñ.§.so.ar.ff.iudi.solui.an tamẽ.§.in hac.ff.de pcu.ad rez l.ff.ꝺ re iudi.paul⁹.idẽ dã q̃ stati cõmittit penã etiã si in termio nõ peremptorio diceret se nolle ire.ff.de re iudicata ꝯtũacia. Quidã tñ dicũt ⁊ forte nõ male q⁹ arbit⁹ dz absolvere p̃tem ab instãtia arbitri ꝓpter cõtumaciã aduersarij.⁊ ex tũc põt petere penã q̃ id dicit ꝓpt qꝺ aliter discedit.arg.ff.de arbi.qualẽ. Jtẽ q̃ arbitraria ad istar ⁊c̃.(sublato).⁊ iõ si de cetero cõtra eũ snĩa ferat nõ tenet.ff.de re iu.in summa.q̃ situ.ff.q̃ satisda.co.si decesserit.ſz ꝓpter adiacẽtia.s.vt sciat q̃ sint priuati eligẽdi ptãte.etiaꝫ post mortẽ ferẽt snĩa.ff.de rei vin.vtiq̃.C.si.ap.pen.moris.q̃uis.ſz certe nõ vi q̃ in lite q̃ vertẽt int electos possit iudicari.⁊ si vterq̃ iuraret de priuatione canonicorũ cũ res inter alios ⁊c̃.C.res inter alios.⁊ p totũ.ꝑtere a quia dã q⁹ post mortẽ litigatoris põt iudicare.intelligẽdũ vi de iudicib⁹ nõ de arbitris q̃ nõ possunt iudicare post mortẽ litigatoris.ff.ꝺ arbi.sed⁊ si.§.vl.nec i absentia partj etiã si sit cõtumax.ff.de arbi.q̃d tñ.§.vlt.q̃uis pena cõmittat.ff.de arbi.diẽ.§.si qs li.acta bĩta int viuũ ⁊ mortuũ.puta attestatiões ⁊ silia nõ valebũt si egerit ꝯtra substitutũ.nec i litis ꝓsecutiõe succedat successor:q̃ nõ est hui⁹ heres nec vniuersalis successor:q̃ neuter agit noĩe ecclie.sed vterq̃ ius suũ ꝓsequitur.itẽ heres eius non ꝓsequit cãm defuncti q̃a cũ real'esset actio q̃ erat int eos.s.quis ius haberet in ipa platura.⁊ heres ipaꝫ nõ possideat nec dñs desijt possidere ius qꝺ defunct⁹ se habẽ ꝓponebat nõ dabit ꝯtra ipm actio nec snĩa.ff.de rei vend.l.sin autẽ. qd ergo faciet iste q̃ supuixit.si sit ei nou⁹ aduersari⁹ ĩchoabit litem cũ illo.si aũt nõ fieret sibi nou⁹ aduersari⁹ tũe petet cõfirmationẽ ab ordinario ⁊ ꝓcedet in petitiõe sua.sicut no.s.de trãsac. de cetero.Sed qd si fuerat cõfirmat⁹ ⁊ habuit platurã in pace ſz postea amisit possessionẽ ei⁹ ꝓ desidiã.ħ videt q⁹ si inueniat possessionẽ suã vacuã que nũq̃ fuit ꝓ aliquẽ occupata q⁹ eã accipiet etiã si fuerit ꝓ aliquẽ occupata dicũt idẽ dũ tñ modo vacet siue p mortẽ noui occupatoris siue alio mõ.arg.ꝓo eis.j.de or.cog.cũ dilec.xxj.q.iij.potest.vbi dicit q⁹ si pos.licite ad cuz redijt q⁹ debet habere cõmodũ retẽtoris. Jtez quecã est q⁹ nõ recuperet ecclesiã suã quãdocunq̃ potest cũ nõ sit ea ꝑuat⁹ nec p sentẽtiam iur̃ nec bois.arg. vij.q.j. pastora.⁊ possessio facile debet redire ad dñm.arg.ff.de pactis. si vn⁹.§.pacta.nec obstat.C.vndevi. cõquerebat.q̃ videt habẽ locũ quãdo nõ est dñs vel quasi occupat possessionẽ vacuaꝫ.Sed opponet q⁹ non potest inueniri vacans platura.q̃ mortuo vel cedẽte prelato statim ei⁹ custodiam habet vl epc̃s.vl archiꝺ.vl capitulũ.vel patron⁹ vl econom⁹. vel q̃is ali⁹.j.de instit.cũ ve.j.de ap.bone memo.de testa.relatũ.lxj dist.si improbe.istis rñdet.q̃ licet custodiãt bone plature.tamẽ non possident platurã.ħ tãt umfirmiter tenẽdũ ẽ:q̃a si inueniat resistẽtes in recuperãda pos.nõ debet violẽtiã inferre.arg.C.ꝺ edi.di.adri.l.iij.⁊ arg.ff.q̃ me.cau.extat.C.vnde.vi.si q̃s. ff.ad l.iul.de vi.priua.creditores.C.ne quis i sua causa.per totũ.posſz tamẽ dici q⁹ noua acq̃sitio possessionis quã fecit ꝓpria auctoritate nõ extẽdenda est sicut extẽdit quãdo p euz ad quẽ pertinet inuestitur de prelatura vl installat.de ħ autẽ alibi no.Sed qd si ali⁹ q̃ medio tpe possedit fuit institut⁹ per eum ad quẽ pertinet. Respõdeo q⁹ si fuit sic institut⁹ sua ĩstitutio nõ tenuit de iure.puta quia fuit institut⁹ ita q⁹ ꝑm⁹ non fuit admot⁹ per sentẽtiã vel iur̃ vl hois.vel etiã snĩa lata fuit.sed nõ tenuit ipo iure.puta qa lata fuit post legitimã causaz appellatiõis vl re⁹ non citato vl alio consiliꝺ modo ptz q⁹ secũda institutio nõ tenuit.j.de concess.ꝑbẽda.c.j.⁊ extunc simil̃ licz occupare possessionẽ prelature si eã inuenit vacantez.sed si tenuit ĩstitutio ſz iniuste sit processuz contra primũ.puta qa pars per snĩam q̃uis iniquã a qua nemo appellauit amot⁹ fuerit nõ tamẽ video q⁹ postea etiaꝫ vacãtez prelaturã possit occupare.licet enĩ post sentẽtiã iustaz mãeat dñs. ff.de con.in.iuk.qa tamẽ ex sentẽtia q̃ lata est nascit̃ ac.⁊ ex.vt.j. de re iudi.c.cõiter.§.vlti.vlteri⁹ pos. eius recuperare nõ licet.Si autẽ vis securi⁹ procedere vade ad iudicẽ ⁊ implora officiũ eius vt cognoscat an prelatura ad te pertineat.⁊ si inuenerit ad te pertinere det tibi possessionẽ eius.C.de bo.va.l.pe.⁊ fi. (inhibere). ⁊ male:quia nõ cõstabat ei q⁹ pars aduersa nõ esset priuata potestate eligẽdi.nec q⁹ alia electio.s.viuẽtis nulla esset ipso iure.qz si esset verũ sez q⁹ electio viuẽtj esset nulla ipo iure.tamẽ pars sua ꝓhiberi nõ poterat ab eligendo.s.de elec.dudum.⁊.c. auditis. vbi de ħ no.⁊ ħ est ratio quare in hac decre.non diffinit q⁹ electio facta post mortẽ.b.nõ teneat.q̃uis dicat q⁹ ordinariũ erat vt ꝑmo de electiõe viui cognosceret q̃z ad aliã electionẽ procederet. sed nec tunc poterãt ꝓcedere nisi vocatis etiaꝫ alijs qui si credi derunt suã electionẽ nullã esse debent.s.de elec.cuz trã.Sed certe videtur alijs q⁹ etiã si electio viuẽtis nulla esset tamen illi qui adherebãt non debuerũt procedere iterato ad aliam electionẽ. exquo adhuc erat lis de electiõe viuẽtis.⁊ predicta iura.s.duduz audi tñ videt habere locum ante q̃z incipiat litigari ꝑ electionẽ. quia postea re litigi.facta non videtur licitũ prelaturã vl aliq̃ ius in aliũ tranferre.vnde dicunt q⁹ bene prohibuit sicut ex sequentib⁹ apparet.vt dicit prius tamen. ⁊c̃. non valet ratio apposita superius.s.q⁹ non debent prohiberi eligere nisi constaret q⁹ prima electio esset aliqua eius sez qui adhuc viuebat.quia illꝺ haberet locum vbi prius nullã electionẽ fecissent hi qui ꝓhibentur.secus vbi fecerunt sed eorũ electus mortu⁹ est. Jtem alia ratione prohibuit:quia cuz dubiũ esset an prima electio teneret nõ debuit procedi ad secundam.argu.s. de elec.duduz.sed certe dubietas electionis prime nõ debuit secũdam electionez facere nullam sed prima nulla est ipo iure.vt no.s.de elec.considerauim⁹. sed melior ratio videtur aliquib⁹ q⁹ res litigiosa non debet in alium trãsferri.C.de li.l.fi.qꝺ scõm quosdaz locũ habet etiã in incorporalibus.C.ꝺ li.l.ij.⁊.l.fina.sed ⁊ si in corporalib⁹ non haberet locũ q⁹ etiam incurrerẽt in penã litigiosi. incurret tamen ĩ penam translate ac.vel translati iur̃.dubitati.de quo no.s.ꝺ all. iu.c.fi.ex parte. hanc prohibitionez facit vt ordinarius.sicut arbiter enim processit vsq̃ ad mortez extũc autem vt ordinarius. nihil autem constat eum male ꝓcessisse quãdo ꝓcepit q⁹ pend. snĩa non ꝓcederet ad electionem.cum morte litigatoris pereat compromissuz vt ħ ⁊ instantia cõpromissi.nisi forte intellexisseꝫ q⁹ non procederet pen.sentẽtia q̃z iur̃ ordinario ⁊ vt ordinarius facere intendebat.(elegerunt).⁊ male dupliciratione. tum qa post iustaz ordinarij inhibitionem.tum quia facta fuit priori nõ cassata. (inhibere).non videtur posse dici q⁹ isti eligẽtes in viciũ liti.incidant vel eius pena teneantur:quia ħ non agebatur inter electores qui contra prohibitionẽ elegerunt⁊ sic nullaz rem liti. transtulerũt in alios cũ nulla lis esset inter eos. Jtem ħ non petebatur dñium hui⁹ prelature.sed tñ agebatur quis haberet ius ĩ electiõe.sicut ibi apparet vbi dicit cum q̃ postmodum contracta super elect.⁊c̃. Jtem electores nunq̃ debent tranferre dñium ꝑlature.licet decernant per qꝺ potest peti prelatura.arg.ad ħ.C. de li.autẽ.de li. Jtez electi iuste petunt ab electoribus si sunt subditi q⁹ eis obediant vt prelatis non tamẽ ab eis petunt platuraz quia eam non haberẽt nec etiam eã possunt dare. immo ipsam prelaturã videnꝫ recipere a confirmatore qui eis confert plenitudinẽ sui officij.s.de elec.nihil.⁊.c.trãsiuit.licet ius petẽdi oĩa ista ortũ habeat ex elec.immo ⁊ si idẽ esset electo⁊ ⁊ cõfirmator non tamen teneretur pena li.si alij confert platurã que ab eo petitur in iudicio quia prelaturã non possidet.sed ius cõferẽdi ꝑlaturã.vnde si hoc ius peteret ab aliquo si alienaret ĩ aliũ bñ ha

beret locū pena liti. scōm illos qui dicūt q̄ in ī cor̄ pal̄ib⁹ hz locuz pena liti. ⁊ eodē mō si aliqs posset. C. de tranſ. iterpositas. (obsidū). q̄ exquo nō tenet cōpromissum vl̄ arbitriū igit̄ nec ob sidū datio nec q̄ seq̄nt̄ ex eo. C. de le. ⁊ cōsti. ñ dubiū. ⁊ nō dubites ħ ptinē ad iudicem eccl̄ie. xij. q. ij. aplicos. xxiij. q. iij. si qs depo.

Innotuit nobis laic⁹ ħ causa erat int laicos coz̄ eccl̄iastico iudice: q̄ forte erat cā spūalis. puta quia de pecunia vl̄ cēsu q debebat̄ rōne iurispatronat⁹ vl̄ ꝯsimilib⁹. vel als erat de foro eccl̄ie. vt no. s. de offi. de leg. significātib⁹. (retēta. ħ nō potuere ex iur̄ sibi dele. cū nihil de ħ a papa esset eis cōmissum. s. de exeq̄ndo arbitrio. sed ptes prorogauerāt iurisdictionē q̄ possunt de negotio ad negotiū. vt no. s. de offi. dele. de causis. in negocio tñ cōmisso etiā si nō protestarent de retinēdo iur̄ dele. per quā in eos cōpromittit̄ tñ retinēt. q̄re enī aspiraret cū iurisdi. ⁊ rescripta sint ppetua. C. de diuer. rescrip. rescripta. s. de offi. del. significātib⁹. arg. ī. de preben. nisi essent. sed ⁊ q̄ idē sit ⁊ si ī laicos cōpromittit̄ sat̄ expresse inuit illa decre. cū nō indicet iustā appel. ex eo q̄ exeq̄tur sentētia arbitrij. sed quia male fuerūt electi arbi. sed potest dici q̄ nō suffeciss iurisdictiōis retētio nisi partes cōsensissent q̄ztū ad executionez arbitrij. licet forte sufficiant ad retētionez iurisdictiōis del. ⁊ potest rn̄deri rationib⁹ sentētijs in cōtrariū assignatis. quia snia arbitrozū nō debet mādari executōi sua auc̄te si ptes consenserunt. vñ ex vi cōpromissi ⁊ propt̄ cōsensuz partiū ⁊ iudicis poterit executioni mandari. nec etiā est verū q̄ ptes cōmittāt executionem arbitrij. sed papa iurisdic̄. dedit per quā exequi pōt sed tū ñ posset nisi ordine iudiciario seruato partes possunt prorogare iurisdictionē vt possint etiā super arbitrio executionē facere. vl̄ potiꝰ intelligunt renūciare ne possint excipere vel iurare executionem sicut renūciare possunt appellationi. ⁊ reliquo ordini iudiciorꝫ. C. de tem. ap. l. vlti. §. vlt. nec valet si obijcias q̄ pactū partiū qō eos tñ obligat nō debet hanc iurisdictionē dare iudex. sed respō deo vt dixi: quia pactū partiūt qō inter se faciūt iurisdi. nō dat iurisdic. sed expresse eam prorogat ⁊ etiā ipsi iudici ſm pacta ⁊ alia iura partiū inter ipas iudicare debet vt prealeg̃t. l. C. de ap. l. fi. Quidam tñ dicūt q̄ nec etiā ptes possunt prorogare iurisdictionez alicui⁹ delegati ī eo q̄ arbitriū exequat̄ primo ea rōe q̄ arbitriū nō dz executioni mādari. C. de arbi. l. j. secūdo ea ratōe: quia ħ non pñt. s. exequi snīam nisi ordiarij ⁊ delegati a principe. ff. ħ re iudi. a diuo. ī pn. multo ergo meli⁹ ħ possunt ꝯmittere partes nec fuit ħ sola cā q̄re tenuit appellatio. s. q̄ incert⁹ fuerit tertiꝰ arbiter. sed quia exequi nō poterat. (altero). si tertiꝰ non erat pñs ħ erat sufficiēs cā q̄ nō tenebat̄ arbitrio. sed si erat presens statur maiori parti. ff. de arbi. item. si. §. vlt. ⁊. l. se. (obseruātiā). nō. q̄ cā generalis assignata. s. q̄ ad obseruātiam hui⁹ arbitrij me cogit̄ sub se cōprehendit etiā oīs cās ex qb⁹ arbitriū pōt dici iniquū vel nullū ꝓpter iniqtatē snie. vl̄ q̄ male ordiati sūt als arbitri. (statutū). ff. de arbi. item si. §. si in duos. ⁊ no. q̄ hz q̄ ibi dz. s. q̄ si cōpromittit̄ in duos. ita q̄ possunt eligere tertiū in determinate ñ valet. sed secus si certā personā puta io. ⁊ ħ hodie oñdit̄ per hāc decre. q̄ etiā in arbitriū aliozū nō possit cōferri electio tertij. ⁊ ħ intelligo q̄ in pactū nō potest deuenire ab initio: q̄ sicut fundamētū ē malū. s. quod incipit a dissensu. et ita nullū pōt stare sup edificiū. j. q. j. principat⁹. ff. de ordi. iur. l. j. sed si tñ ī duos esset compromissum teneret. ⁊ si post dissentirēt p iudicē cogerent eligēt tertiū. ff. de arbi. item si. §. principal̄ nā ħ iustū fuit fundamētuz licet ī edificādo interueniat impedimentū qō p iudicē remouetur item qñ dicit a prin. q̄ vel partes vel iudices possunt eligere tertiū. nō possunt cogi arbitri eligere istū tertiū per iudicē cū fungatur in electione tertij auc̄te partiū q̄ de iure non cogūtur in arbitrū cōsentire. itē quia ipi q eligere debēt tertiū siue sint iudices siue alij. ⁊ siue vn⁹ siue plures presumūtur sequi nulle volūtates eoz̄ q̄ eū elegerunt. ⁊ cū eoz̄ volūtates sint discordes: quia vterqz presumit̄ velle talem q̄ p se sentētiā ferat. ⁊ q̄ faueat ⁊ cōsentiat cū illo arbitrio qui pro se sentētiaz ferre volebat. iuste. puidit lex q̄ hanc ptātem sic factā eligendi ꝓhibuit in aliū transferri a ptib⁹. sed q̄ iudex ipsos arbitros cogat eligere tertiū ⁊ bonū ē: quia iudex bene ꝓsumitur procedē cū nō auctoritate partiuz sed a iure funganꝫ. ⁊ ipi arbitri presumūtur ⁊ bñ eligere ex quo non auc̄te partiū sed a iudice vl̄ a iure coacti faciūt ħ. ⁊ iō q̄ñ nihil est dictū a iure habeat̄ q̄ cogatur p iudicem. seq̄ns aūt decre. nō contradicit. quia ibi mediatores fuerūt iudices del̄. arbitri non arbitri nec legat⁹ iurisdictionē ordinariam amisit hz ꝓmittēt in eū ⁊ q̄ fuerunt del̄. ex eo apparet q̄ eoz̄ snīam confirmat papa q̄ nō faceret si arbitri essent. C. de arbi. l. j. Si obijcias q̄ pēa ꝓmissa probat eos arbitros. Rñ. hoc nō ē verū ī ordiarijs vl̄ del. in q̄s cōpromittit̄. q̄ semp tenēt iurisdictionē suā quousq̄z renocet̄. ff. de offi. p̄si. legat⁹. ī. de pben. nisi essent. sed ħ obtinet in his qui nullā iurisdictionē hñt sup litigātes hz alr̄ sint ordiarij. tunc enī si ꝓmittat̄ pena vel tractat⁹ sit hīt⁹ de eligendo eo ī arbitrū ꝓsumat̄ eū arbitrū tñ. ar. ff. de arbit. l. j. si seruus pluriū. §. vlti. ff. de arbi. litigatores. §. j. ⁊. ij. ff. de diuor. l. vl. als si pena nō ꝓmittatur tunc nec metu pene nec alio mō tenet snīa vt res valeat potius q̄z pereat. ī. de v̄. sig. c. abbas. presumam eū elec. iudi. ff. de re. du. quotiēs. vl̄ dic bene licitū esse a principio cōmittere alicui q̄ aliquos eligat arbitros. ⁊ sic intelligitur pri. c. ⁊. s. de elec. in causis. hz q̄ a ptib⁹ duob⁹ electis termin⁹ addit̄ p iudicē vl̄ p alios ħ ñ hz rōe supdicta. s. q̄ malū ē fundamētū cōpromissi. sed q̄ñ partes suā ptātē dāt arbitris vl̄ alijs vt alios arbitros eligāt. nō q̄ dissentiāt ipi arbitri. hz q̄ ptes ī eis plene cōfidūt. nec fundamentū hz maluz nec aliq̄ aliud malum. iō valet.

Quamobis petitur. ⁊. ī. (exigebāt). nō agebatur ō statu mōacho rum. sed de causis als capellis dependētibus. ⁊ q̄ ē no. quasi ex causa petebatur: quia mon̄. non esset liberum. ⁊ tamen compromittitur. de ħ no. s. e. cū a te. (mediatozū). ⁊ isti mediatores exquo receperunt recte arbitri sunt. ⁊ sunt cogendi arbitrarij. ff. de arbi. l. iij. §. j. ⁊. l. item. si. §. pomponi⁹. melius dicitur q̄ sunt̄ del̄. vt no. s. proxi. decre. (mediatoz. s. e. c. pr. contra. fol. ibi. (confirmamus). de voluntate partium alioquin non cogetur quis ei stare nisi pene metu. C. de arbit. l. j. immo ⁊ sine voluntate partium: quia iudi. delegati sunt vnde eoz̄ sententia tenet.

Compromissuz. caueatur immo ēt si caueatur ⁊ de heredibus vnius partis non alterius non valet. ff. e. sed interpellatur. §. si ab altera.

Explicit liber pmus. Incipit secundus.

Incipit Liber scōs De iudicijs. Rubrica.

Equultdeo.

sup. ita statutū est. Eū. s. q̄ult deū. introduci. i. a duocari vbi accusarek. Interrogatus. ad hoc valet interrogatio ne post eū. s. ꝓsiliū corā quo accusabak recuset. iij. q. iij. offerak. s. de of. dele. sup q̄stionū. vl ex abū dāti fuit h̄ introgatio. Promi serat. idē est si nō ꝓmisisset ei epales sibi auferri debēt. j. de ap. pastoralis. in fi. Exitū. qñ nō erat lis ꝓtes. j. vt li. nō ꝓtes. qñ accedēs. j. nisi p annū duraret in excōicatōe. xj. q. iij. rursus. ⁊ no. s. de eta. ⁊ quali. cū bone.

Decernimꝰ vt laici tracta

re. s. suo noīe tanq̄z ius hñtes in eis. x. q. j. c. j. ij. ⁊. iij noīe aūt eccīe tractare pñt. s. de syn. c. vno. sz nec generalē administrationē ⁊ ꝓncipalē hīe pñt laici: ⁊ maxīe de spiritualibus vel de iurisdictōe sup clericos. Prelati. ar. q̄ plati sūt iudices ordinarij. de hoc no. s. de offi. or. cū ab eccliar. ⁊. c. q̄sto. Judicio. i. auctoritate. consiliū auté requirere possunt.

Quanto cōnera

causa iurispatronatus nō dicīt mere spiritualis: qz a laicis possidek: silr ⁊ ius funerādi. ff. de mor. infer. l. j. tamen dominiū sepulchror nō pertinet ad eos: in sti. de rer diui. §. nullius.

Ot si clerici iudice

nisi sup h̄ eēnt infamia respsi: tūc enī nisi se purgarēt possent puniri. ij. q. j. mlti. vel ibi loquīt de laicis. Confessio. que exigank vt ꝓfessio ꝓiudicet: no. in sum. C. de ꝓfes. Judice. repete q̄ diximus. s. de elec. p inq̄sitionē. Deponi. tñ distingue in mō agēdi. j. de simo. dilectus. ij. Minora. minora dicimus oīa in q̄bus nō est eis ꝓhibita dispēsatio: nā in alijs oībus dispēsare pōt. j. de sen. ex. nup. nā ⁊ in hereti dispēsat. l. di. ꝓb̄ra. os. dic vt no. s. de tem. or. dilectꝰ Peractā. vl partē. lxxxij. ꝓb̄r. Cōtritione. sufficiēti: als secꝰ. xxj q. v. si qs cuiuslibet. xvij. q. iij. attēdēdū. ⁊. c. siqs deīceps. Secularī. nisi sit īcorrigibil. j. e. cū ab noīe. iij. q. iij. clicꝰ. xj. q. j. siqs.

Otex ꝓmulgak

ab ordinarijs alijs petētibus eas pos. vt feudū. Parati. si q̄stio feudi inter dñm ⁊ vasallū vertik ꝓfitētē feudalē rē ad quā agik. s. vt de ea reddat tributū: vel aliud sike corā paribꝰ curie agik. h̄ saluo q̄ si pares grauarēt eccliam posset appellare ad ꝓximū supiorē vel ad papā. ij. q. vj. romana. si qs nr̄m. Alij ꝯdicūt dicētes q̄ tñ ꝓximus supior appellabik etiā si sit laicus. Sz qd si dñs nō expectato iudicio pariū expoliauit vasallū: si fuerit vasallus laicus ꝓuenik dñs corā paribus curie īterdicto vñ vi: si vis armata fuerit ꝓpter honorē dñi ac. in factū: vel alia actōe. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictū h̄ etiā. si aūt fuerit clericus expoliatus statī spoliator ꝓiudicē eccliasticū ē cogēdus restituere clerico qđ rapuit: qz sacrilegus ē qđ crimē eccliasticū est. xvj. q. j. in canonibus. ⁊ etiā si dubiū sit de expoliatōe: tñ cognoscat eccīa: arg. xxiij. q. iij. si qs depo. Alij dicūt corā ordinario rei nō corā dño sp agendū ad restitutionē interdicto etiā si laicus sit expoliatus. j. ti. ꝓx. ex pte. ⁊ forte h̄ est melius q̄uis pōt dici illā decre. hīe locuz qñ alius q̄z dñs spoliauit. vel dic vt in glo. q̄dā. si ỹo inter duos vasallos sit ꝓtroversia: qz vnus vēdicat ab alio rē: qz dicit q̄ in feudo succedere dz: vel als dicit ad se ꝓtinere. alius aūt negat vel dicit se habere ius in re feudali quā alius tenet: qđ ius ē sibi ꝓstitutū de cōsensu tā dñi q̄z feudatarij q̄z ꝓsensus requrik: qz vtriusq̄z interest tūc etiā si vterq̄z dicē se hīe ius suū feud. siue ius ab eodē dño: corā dño feudi agendū est vt h̄. si aūt actor vel reus dicit se nō hīe ius in re illa ab eo quē aduersarius dicit dñm: tñ ipe cognoscet an res sit feudalis corā quo citatio facta ē: sz nō diffiniet sup h̄. s. an sit feudū vel nō: sz an sua sit iurisdictio. ff. de iudi. siq̄s ex. alij tñ dicūt q̄ nō dz esse iudex qz dicik dñs. C. ne qs in rē sū. l. j. ff. famik. her. l. si p. sz corā ordinario rei agek: ⁊ fallit h̄ regula. ff. ō iudi. siqs ex. sz reus pōt excipe corā suo ordinario si ibi ꝓueniak: qz iurisdictio ptinet ad dñm: ⁊ si voluerit ꝓbare poterit q̄ ab eo tenet in feudū: qđ si ꝓbauerit remittek ad eū. j. ti. pri. ex trāsmissa ⁊. c. vez: ⁊ hoc intelligo vez vbi vēdicat rē nulla exīssa cā: qz qñ in genere petit oē dñiū q̄lecunq̄z sit etiā si feudatariū sit in iudicū deducit. ff. de excep. rei iu. l. si mk. §. eadē. sz si diceret vēdico talem rē: qz q̄siui dñiū p ꝓscriptiōez vtile ⁊ directū: vel p ēptionē a dño: tūc forte nō posset reus excipe de feudo corā ordinario: qz nec pōt iudicare nisi ex cā q̄ petik: ⁊ ita nō iudicabit de feudo ar. ff. de iurisdom. iu. l. pe. §. vl. C. ad. l. cor. de sic. l. j. q̄uis dicāt q dā q̄ etiā si exꝑmat vēditionē vel ꝓscriptionē q̄ etiā tūc ius feudatariū deducit in iudiciū: sz hoc nō patik illud verbū directum vel etiā qz qñ agik actōe in rē exꝑssa cā: dñiū ex sola cā exꝑssa venit in iudiciū. ff. de excep. rei iu. si mk. ⁊ ideo si exꝑmak cā recte opponik exceptio corā ordinario: qz res nō est feudalis. ⁊ idē dico. s. agēdū corā dño feudi si ꝓsonali actōe agik ad rē quā vterq̄z feudalem ꝓfitek. ⁊ eodē mō si reus quētus corā dño neget rem feudalē esse nō agek h̄ q̄stio vsq̄z dñs vel actor ꝓbet corā iudice ordinario eā feudalē: qz ꝓiudicialis ē. ar. j. ti. ꝓx. si clericus. ar. īsti. de act. §. ꝓiudiciū. Sz q̄d dices si feudatarius alij ꝓcessit aliquā ptē feudi vel aliqđ ius in feudo? Rñdeo si ꝓcessit in feuduz fiet sub eo qđ faciendū diximus sub ꝓmo feudatario: vt. s. si aūt nō in feudo dicit se hīe: corā iudice ordinario agi dz. Sz q̄ro ad quē appellabik? Rñdeo dñm in casu suo: ⁊ pares i casu suo ordinariā iurisdictōez hīe sibi ꝓcessam a lege frederici in ꝓcessiōe feudorz: de feu. nō alie. impialē. ⁊ ideo ab eis appellabik ꝓximus superior dñs feudi. ⁊ si nō sit ibi dñs ꝓximus supior dñs feudi: appellek iudex ordinarius in cuiꝰ territorio ē res feudalis de q̄ agik C. de iudi. l. vl. Si aūt agek de iniuria quā passus ē circa fidelitatē vel capta fidelitatis vasallus a dño vl ecōuerso: appellabik iudex ordinarius rei: ar. qz appellatōes q̄dati sunt faciē de. ij. q. vj. annoz. vel dic q̄ sp appellabik iudex ordinarius sb cuius iurisdictōe res sita ē etiā si agak de iniuria facta in re feudali: puta interdicto vñ vi vel alio ꝓsili. si aūt agāt de iniurijs nō in reb feudalib factis sz exī nō agēt sub dño sz corā ordinarijs. ⁊ eodē mō si agak q̄ dñm de iniuria facta extra rē feudalē vl nō tāgentē fidelitatē quā dño ꝓmisit: vel ecōuerso nō agek corā dño nisi agant inter se ad amissionē feudi. ⁊ h̄ in libello dz ꝓtineri. tūc enī corā paribꝰ agik: qz agik in rē. s. ad rē feudalē recupandā. vel ad ius qđ ibi hz dñs penitus admittendū: ⁊ si appellabik: ad ordinariū dñi appellabik: ar. ff. ad muni. municipes. §. vl. nec pñt litigātes etiā vtriusq̄z ꝓsensu dñm dimittere. ar. j. c. pri. ex trāsmissa. dñs aūt ⁊ vasallus licite pñt iudiciū pariū dimittere: qz ibi nulli fit p iudiciū: qz si dñs nō hz pares succedēt arbitri ad sike iudiciū suspectorz. j. de ap. cū spāli. ⁊. xj. q. j. si clericus aduersus. Jtē nō credimus oēs vasallos vocādos vt iudicēt: sz ex paribus vasallis dñs vuū eliget ⁊ vasallus altez. ar. ij. q. vj. placuit. alij dicūt q̄ ipsi pares tñ eligēt ex se duos vel quē voluerint: qz ipoz ē iurisdictio a lege data ⁊ eā pñt q̄bus volūt mādare. ar. lxiij. di. c. ij. ⁊. iij ⁊ in multis alijs. c. eiusdē di. ⁊ se. ⁊ dicunk pares: qz oēs sunt vasalli: vel qz silū est cā: cōitates debēt esse pares: vel q̄ silia feuda hñt. Jtē ordinē iudiciariū seruabūt cū sint ordinarij: si aūt inter dñm ⁊ vasallū vel int vasallos agik ꝓsonali actōe q̄ nō sit de iure feudali: sed agik circa rē feudalē puta pigraticia vel depositi vel als etiā de re in feudo ꝓcesso: sp corā ordinario agik: alij ꝯ. sed dicūt q̄dā ⁊ si ad rē feudalem agik: ⁊ h̄ sunt vera vbi tñ ē dñs feudi ⁊ nō ē iudex. vel vbi certa res ē infeudata ⁊ nō iurisdictio qz si iurisdictio sit infeudata tūc ipe cogīscet de oībus causis etiā ordinario iure. Jtē ab eo appellabik iste supior q̄ iurisdictiōez infeudauit: ⁊ tales sunt epi: abbates: duces: comites: ⁊ barones: ⁊ oēs alij q̄ iurisdictōez hñt ab impatore ⁊ alijs. Jtē q̄ždiu pati. q dā dicūt ⁊ forte nō male q̄ qñcūq̄z agik de iure vel de feudo in dñm vel aliū cōmissis si agim iure feudali vel ꝓdi. ex. l. feudorz agendū est corā dño vel paribꝰ. nā cū alio iure dñs feudi nō habeat iurisdictōez sup vasallū nisi lex feudorz ꝓcedat: nisi ex illa. l. agak sub eo: aliter agi nō pōt. si aūt talis sit casus q̄ nō possit agi ꝓditōe ex. l. feudorz: corā ordinario agendū est nisi ābo nitank iure feudi. Et nō q̄ nunq̄z vel raro si agak ꝓditōe ex. l. feudorz ipo nik pena alia nisi amissionis feudi vel alia sup re feudali. si autē corā ordinario agik ⁊ iure cōi: ⁊ pena. l. siue corpalis siue alia ī ponik. Jtē vbicūq̄z agik de re feudali siue vē. siue interdicto vel alias īter duos intēdentes tñ iure feudi: tñ corā dño agik vt h̄. ⁊ illa decr. j. ti. ꝓx. ex pte. nō obstat: qz dña ibi nō iure feudi sz dotalitij iuuabak. Jtē dicūt q̄dā q̄ hec q̄stio an sit res feudalis dz ꝓcedere vbi agik reiué. vel alia actōe p quā ius feudi pōt venire in iudiciū ⁊ ꝓpus hec lis terminabik: ⁊ hoc ipo q̄ negat se non in feudo tenere si qđ ius feudi habebat amittit. ar. viij. di. quo iure. ff. de rei vendi. l. fi. Quādiu parati. si enī dñs malitiose differat ꝓcedere: tūc coram ordinario agek.

Dilecti fi. subtili

ter. Nō ſbtilitates fm canones repobari: ⁊ idē qñq̄z fm leges. ff. ad. l. aeq. ita vul. §. vlti. ff.

qui.mo.pi.vel hipo.sol.sicut.§.si debitori.ff.ō regul.sunt pſone ff.mā.si fide.§.quedā actio.ar.actōes nō ꝓponēdas ſm canōes j.de do.t ꝓtu.c.j.t.C.si pvim vel a.mo.l.j.j.de mu.pe.c.j.xj. q.j.expientie.j.depo.grauis.sol.ſm canones dicim⁹ nō esse ꝓponendā actionē:ſz si ꝓponat t inepta nō obtinet qō petit.j.e. examinata.ſm legē semp ꝓponēda est.ff.de admi.tu.quotiēs. §.j.instī.ō actio.in ꝓn.

Intellexim⁹. per alium j.de ꝓbatj.post cessionē.j. sol.h spāle ē in reo ꝓpter cām que h ponit.idē etiā videt in actore qō in cā absolutōis vel vbi aget de iniusta excōicatōe.ō.de offi.dele.cū ꝓtigat:t in alijs causis quas agere pmittit possit ꝓstituere ꝓcuratorē:melius ē enim q causam agat per alium q̄ per se. per alium:si potest t vult alioquin per seipsum.

Clerici t infra.dicant. Autē. vt clerici apud ꝓprios.§.vlti.j.de iura.calum.inherentes t.c.qñ tradit.xj.q.j.c.j.t.ij.(ꝓsuetudis) ō hoc no. ō.de consuetu.in princi.t.c.fi.

Clusū fratres mōachos. Scz dulmeñ.t q monast in eccliā cathedrali ingrediant.de hoc no.ō.de rescrip.edoceri.valeat et iuste q̄ cū esset negociū ꝓuētui ꝯmune t epō nō licuit ꝓuētui sine epō agere.vel dic q erat grāde negociū.vñ sine auctoritate epi agere nō poterāt.j.de his que fi.a pre.quanto.

Cam nō abhoīe.deponē dū est.ar.ō.e.at si clerici.C.vt se.l.vlt.t.C. de spor.l. ij.(deponēdū ē) vbi clericus ꝺponit ꝓ crimīe suffi cit depositio.ō.e.at si clerici.nisi enormitas crimis aliud induc at.j.de fal.ad fal.iij.q.iiij.cleric⁹.xj.q.j.si qs satj.vel nisi sit incorrigibilis in quo casu ē ꝓcedendū:vt hic dicit.ꝓtumax vo primo excōicatur:post si ē incorrigibilis anathematizat t post ponit.lxxiiij.di.honorat⁹.xxxiij.di.quorūdā. Excōicari.s.minori excōicatōe.Anathematis.i.maioris excōicationis.

Via.U.secundū formaz scz q mediante iusticia ꝓcedant.R.ō.de rescrip.caz. Sicut nō tm tenebit in dicto.ff.de vi t vi.ar.cū a te. j.ō resti.spo.cū ad sedē.Terminet.aucte pntium lraz nō prete ritaz cū de hac psona nō faciant mentionē.quidā tm dicūt q auctoritate ꝓcedentiū litteraz ꝓcedēt in odiū rapine.silē.ō.de aliu.mu.fa.c.j.h aūt nunq̄ intelligas q in cā cepta ꝯ spoliatorez etiā si lis sit ꝓtes.t etiam in cā ꝓclusum q sola snia ferēda restet ita sententia ferat ꝯ successorē.cū h interdictū.s.vñ vi:psonale sit ff.de vi t vi ar.l.j.§.pe.imo si reali actōe ageret oporteret q nouā actio intentaret ꝓtra nouū possessorez.ar.op.ff.de peti.here. l.pe.t de rei ven.is a quo.t.l.se.ff.de re.iu.in sum.§.fi.nisi forte esset heres in quē bn daret actio post lit.ꝓtes.ff.de rei vē.si is q. t.l.si aūt.§.j.t hāc decre.intelligim⁹ ita q oportet eū a capite incipere agere ꝯ successorē.t nō aget ꝓtra successorem interdicto vñ vi:nisi sciēter accepisset a spoliatore.j.de resti.spo.sepe.t forma prioz lraz talis erat q possessorio t petitorio agi potrat si ue peti:imo t si i lris nō ꝓtieret ō vtroq;:tm agi de vtroq; potat j.de ca.pos.c.j.j.de sequest.pos.c.j.vbi no.q̄dā tm dixerūt q si alius agat petitorio ꝯ aliquē supra aliq̄ ecclia petēdo eam q sic cessor dz litē ceptā psequi.t si nō hz successorē ꝓpter litē vel propter timorē tūceps vel ali⁹ ad quē ptinet psequat litē:vt no.j. de resti.spo.olim.sz nobis hoc nō placet:q illud haberet locuz si noīe ecclie ageret vel defenderet:puta si peteret aliqua pos. ecclie t alius noīe eiusdē ecclie ipam ecclīaz t possessionē defenderet.sed hic neuter noīe eccle agit.nō enī transfert psecutio litis de psona in psonā nisi in heredib⁹ vel vniuersalib⁹ successoribus.C.de acqui.here.l.fi.ff.de acq.pos.pōponi⁹.§.cū qd. vel in dñis q p procuratorē agūt.ff.de procura.in cause.vel a filio i patre. Jdē videt si re⁹ morit post litē ceptā.etiā si ꝓstaret ō meritis cause.nō est ꝯ.C.de adul.q̄uis:q ibi loquit vbi absente accusatore ꝓstabat de crimīe p confessionē accusati q̄ nō dz relinqui ipunitū etiā si accusator nollet.j.ō collu.ōte.crimina.imo plus vi q si snia lata eēt p aliq̄.t post sniam moreret re⁹ q ꝓdēnat⁹ ad restōem eēt post mortē nō mādabit snia executōi nisi pmissa sūmaria cognitōe si sit aliqs q velit aliqd dicere ꝯ eū.ff.de re studi.a diuo.§.si itez.t.§.se.j.de testi.veniēs.ij.

Quvenissent. per alios q̄z p nos. ꝓdētis enīz est interpretari.j.de sen.excō.inter.ff.ō p. sti.in pto. Judicari.directe.nā i directe pōt:si querat an sint vera vel falsa priuil.incidēter.itē si querat an iuuet cām pōt cogi scere iudex.t eis nō obstātib⁹ iudicare sup questione sibi ꝓposita ita q de priuil. nō faciāt mentionē.ar.C.ō iudi.quotiēs.C.ō or.iudi.l.j.vel dic nemo pōt iudicare sup priuil.se.ap.i. vbi agit de iure se.ap.vel de exemptōe vel interpretatōe tantū prohibet: scz cum de ipsorum verbis dubitatur.

Quitille.si peccauerit. ij.q.j. si peccauerit.regulā.s.admonēdo.quedā denūciatio ē euāgelica de qua h loquit.t.ij.q.j.si pec.t i ista hoc mō ꝓcedendū est.q si qd priuatim scit peccatū alicui⁹ priuatim ꝯ illū debet psequi mandatū euāgelij.t tandē in priuato debet eum hre ꝓ ethnico.t pu. t bn hēs in palle.c.si pec.t.xlv.di.sz illō nō otiose.Si aūt pctm̄ est manifestū tūc manifeste dz psequi mādatū euāgelij.denūciando crimē eius iudici t pbando per testes. t tandē post sniam ecclie dz eū hre ꝓ ethnī.t pu. publice etiaz si nō esset excōicatus.s.vt nō hēat familiaritatē cū eo:sz nō teneat eū vitare in ore nec in mēsa nec in alijs hmōi.t hanc denūciationē potest psequi etiā ille cui⁹ interest rōne rei familiaris vt h t etiā petere q sua interest t dicere.vt cū nō possit agere pniam nisi satisfaciat q reddat ei qō sibi debet.xviij.q.vj.si res.t hanc denūciationē debet pcedere monitio.vt h.t videt q in hac denūciatōe nō sit necessari⁹ ordo iuris.j.de do.c.j. Quidā tm dicūt et forte nō male q vbi quis p denūciationē suū interesse dz cōsequi q tūc ordo iudicari⁹ est seruādus.t hoc ē tuti⁹.q illud seruare nō pōt nocere.ad istā denūciationē nō credimus aliquē teneri nisi sicut tenet ad alia opera caritatis:nisi sit talis ad quē rōe offi.t cure h ptineret.xxiij.q.iiij.duo.ad denunciationē hāc oēs infames t minores t mulieres credim⁹ admittēdos nisi pmaneat in crimine.ad testimoniū aūt in denūciatōe dicūt quidā q ijdem admittunt.t hoc satis dici pōt vbi sola pnia de crimine querit t nō aliqd tpale neq; directe neq; incidēter:q tunc tm alij legitimi testes admittēdi sunt. Jtē dicim⁹ q iste mod⁹ agendi habet locū vbi aliqd tpale in quo ē reus naturaliter obligat⁹ debet dari vel fieri:etiā si ad illud petendū nulla ꝓpetat actio ciuilis vel canonica:vt qñ quis iurauit dare vel facere sine stipulatione locū habet denūciatio:vt hic.t ē idē in oībus alijs q debēt dari vel fieri.t peccat q promisit nisi pmissum impleat: vt hic.vbi dicit q ad papā ptinet de omni pctō mortali quemlibet corripere. ad idē.xxij.q.ij.ne qs.t.q.v.aīa.t.j.de insti.cum venissent.est t alia denūciatio q̄ dicit canonica. sed tm ortū habet a lege ve.testa.que ē de crimīe nō ꝓmittēdo.s.vt ab eo desistat. t de hac denūciatōe loquit.j.de despō.impu.ad dissoluendum xxij.q.v.aīa.hec aūt denūciatio canonica dz locū nō solū super criminib⁹ ꝓpetratis sed etiā ꝓpetrādis. si crimīa ꝓpetrāda recipiūt augmentū ꝓpter multiplicationē actuū.vt ꝓpter continuā iniurie:sicut est qñ aliquis psistit in illicito ꝓtubernio:vel qñ psistit in iniuria t rapina.t de hac denūciatōe loquit.j.ō iureiurā.quēadmodū.in fi.t in hac eadē dicim⁹ que in supiori nisi q ad hāc dicim⁹ quoslibet teneri si credūt ꝓficere suā denunciationē t denūciantib⁹ nō est nimis graue eos denūciare.t sic loquit.xxij.q.ij.ne quis.t.q.v.hoc videt.t. c.preal.aīa.nimis aūt graue esset denūciantib⁹ si ꝓpter hoc deberent a suis negociis desistere.vel si ꝓpt hoc deberēt vel inimicitias vel periclā aliq̄ incurrere.sz enim denūciare bonū opus sit.nō tm tenemur ad idē ꝓcise sicut nec ad alia bona opa nisi in casu pdicto t quādo sic offert se oportunitas.sicut dictū est.q̄ qñ sic offert se oportunitas esset peccatū negligētie nisi denūciaret crimē ꝓmittēdū sed nō ita esset crimē negligētie imputandū si ꝓmissum crimen qō iterationē nō recipet nō denūciaret:q̄uis t de illo dici possit q tāta posset esse denunciandi oportunitas t tanta credulitas ꝓficiēdi q aliqō peccatū esset nō denūciare: licz nō tm sicut ē tacere in denunciando crimē cōmittendū.de alia etiā denūciatiōe mentionē faciūt canones t leges que nō est modus agēdi.sed p cedit actionē vel denūciationē.t de hac denūciatione loquitur ij.q.vij.qua propter.z.c.se.t.c.accusatio.t.j.de accusa.c.fi.et de calū.c.fi.t in multis alijs ē facile inuenire exemplū de tali denūciatione q tam in decre.q̄z in decreta.t in autē.vt iudi.si q̄.suf. §.si qs.§.necessitatē.t.§.se.t ō hac modicū agim⁹.q nō ē p se mod⁹ agēdi.§.sufficientē.vide q non pcessit legitima monitio vel q denunciator sit criminosus iij.q.vij.iudicet.vel alia cā iusta.t ex hoc colligitur q in fine non mandat cognosci de cā principali.sed an denūciatio sit admittenda de feudo:directe.secus indirecte:quia non potest agere penitentiā si nō restituat.vj.q.j illi qui.xxij.q.ij.predicandū.xxiij.q.iiij.eoz ecce.xiiij.q.v.si rex.

Spectat.ꝑm distinctionē quā.nō.s.e.Letex iuri.illi. ſ.quo caue tur q̄ dñs vel pares debēt eſſe iudices.vt nō.s.e.cetex. Priuil. forte enī rex anglie hēbat priuil.a rege frācie q̄ non iudicaret ꝑ ipm tanq̄ ꝑ dñm:ſz ꝑ cōes eox iudices:vel p alias certas pſōas cōiter electas idē eſſet ſi ſup hoc ſpecialē ꝓſuetudinē hēret.Lon ſuetudinē.nō ꝑ acificari ꝓſue.ꝛ priuil.ix.q.iij.ꝓqueſt⁹.lxiiij.di. quia. Jtē nō ꝓſuetudinē dare iuriſditionē.s.ō arbi.dilec. Valē tinian⁹.lxij.di.valētinian⁹.Theodoſius.xj.q.j. quicūq3.in de Theodoſius.quo legē abrogatā inducit cū deberet puniri.C.ō ve.iu.e.l.vl.Rn.licet ius ciuile ſit ſublatū:tn̄ neceſſe eſt ſcire.vij. di.fuerunt.ꝛ inſup rō remanet.ff.de ca.mi.eas. Jtē eccleſia pōt ꝑ ſe inducere legē q̄uis nō valeat ꝓtra ſe.vel meli⁹ priuil.fuit ec cleſie ꝓceſſum.vñ h̄ adhuc hodie durat.Petitor.de quo minus videt q̄ de reo cū fauorabiliores ſint rei q̄ actores.ff.de re.iu. fauorabiliores. Jn initio litis.añ litē ꝓteſt.Decurſis poſt lit.con teſt.añ ꝓclusionē.Perorat.i.cū allegat.Sermone.i.rōib⁹ vtriuſ q3 ꝑtis vel religione.Ex deo.dicēte petro:quodcūq3 ligaueri ꝛc̄. s.de ma.ꝛ obe.ſolite.Mortali.directe vel indirecte.ij.q.j.in vl ti.ff.de peti.here.hereditas.Pacē.s.de treu.c.j.xxiiij.q.iij.ſi q̄s romipetas.Juramēti.nō crimē pacis fracte ꝛ piurij directe pti nere ad iudiciū eccle:vt h̄.idē in crimine ſimonie: ſacril.vſurax bereſcos:ſepatōis matrimonij ad thox ꝓpter adulteriū.xxij.q j.nulli liceat.De plano.in modū denūciationis. Querimonia. an ſit denūciatio admittēda.Exceptio. Cōtra denūciationem enī admittit exceptio crimis ſiue ꝓſequat ſuā iniuriā ſiue non q2 qui agit ad penā oēm maculā dimittere dz.ar.iij.q.vij. iudi cet.qui ſine.xxv.di.c.vl.xxxv.q.vj. eps.infames tn̄ admittūtur ad denūciationē dūmodo egerint pniam.Omittāt. quidam di cūt ꝛ forte nō male q̄ nō ſolū iſti iudices cognoſcēt an ſit denun ciatio admittēda:ſed etiā de ꝑncipali h̄ mō.dicet enī rex anglie rex francie tenet comitatū pictauie in periculū aīe ſue cū ad me ꝓtineat.vel ꝓtra ꝓſciam:vt peto officiū veſtrū q̄ cogatis eum ad pniam.ſi ipſe rn̄derit nō ꝓtinet ad te cognoſcere vtx iuſte vl in iuſte teneam.h̄ aūt ſcio q̄ nō teneo ꝓtra ꝓſciam.ꝛ hāc nō aliam teneor apud te excuſationē facere ſi rex anglie voluerit ꝑbare q̄ ſua fuerit nō admittet eccleſia ſup hoc ꝑbationes: q2 forte licet fuerit ſua pōt eē q̄ ꝑ iudiciū ꝑpriū vel alio iuſto mō facta ē regis frācie:vel adminus obtinet probabilr. ꝛ ſic ē ſine pctō.ar. C.ō reiven.l.ſi.Sz ſi velit ꝑbare q̄ ꝯ ꝓſciam teneat vel iuſte admit tēdus ē:ſed h̄ ꝑbatio valde difficilis ē:q2 ꝛ ſi probet rex āglie eā ſuā fuiſſe nō tn̄ probat q̄ ꝓtra ꝓſciam vel iniuſte ſicut ſupra dictū eſt.ſi aūt ageret directe ſufficeret q̄ probaret ſuū fuiſſe dominiū niſi poſſeſſor legitimā exceptionē haberet.C.de proba.l.ſiue. h̄ tn̄ videt q̄ ſemp debet proponere excuſationē q̄n in modum de nunciationis agit.ſ.ꝑbabiliter:vbi grā:ſi fuit ſua amiſit eā:vel pignori ē mihi obligata:ſed probare id nō tenet imo credit di cere ver̄ niſi probet ꝓtrariū:q2 h̄ p denūciationē ſufficit ſi ſue cō ſciētie ſatiſfaciat ꝛ nō neceſſe hz ſuū ius ꝑbare:ſed ſi aduerſarius vellet ꝑbare admittit:vt h̄ circa id ꝑn. Jdē eſt vbi é ſcandalū vel publicū peccatū:q2 tūc ſi de peccato ꝓſtat ſic de ſatiſfactione ꝓſtare debet.lxv.di.ſed illud.

Dāſtoralis.indiſcrete Nō q̄ ſimpli ces ꝛ indiſcreti p aliū pñt factū ꝓponere:ꝛ nō ē ma lū ſi etiā cogāt factū ſuū ꝛ p aliū rn̄dere. Jtē vniuer ſitas p aliū ꝓponit.xij.q.ij.q manu.ff.q̄ cuiuſq3 vni.l.j.itē excōi catus.s.e.intellexim⁹.itē eps.x.q.iij.q2.itē illuſtres.C.ō ꝓcu. l.vl.itē minores.s.de eta.ex rōne.inſti.de cura.§.itē inuiti. C.de auc.ꝓe.clax.itē furioſi ꝓdigi ꝛ mulier luxurioſa.C.ō cura.fu.l. mulieri.aliter aūt nō licet:vt h̄.ꝛ.ff.de inter.ac. ſi ſine.ꝛ.l. ſi ꝓuū §.vl.C.de iura.calum.auē.principales(indiſcrete)nō intēdit di cere quin quilibet p procuratorē poſſit narrare ꝛ rn̄dere cū poſ ſit p eū litē ꝓteſtari que p narrationē ꝛ rn̄ſioué fit.j.de lit. cōteſt. c.j.ſed intēdit dicere q̄ ille qui cām agere debet ſiue procurator ſiue dñs p ſe narrare debet nō p aduocatū vel aliū: vniuerſitas aūt ſicut p ſe agere nō pōt ita nec narrare.xij.q.ij.quimanumit tit.et arg.ad hoc:q2 cū vniuerſitas ſit vnū aliq̄ō q̄n omnia ꝛ di uerſa capita eiuſdē vniuerſitat agēt ſimul vel defendēt.ar. eti am ad hoc q̄ dicit in pluribus fideiuſſoribus vel heredib⁹ vni us.ff.iudi.ſol.iam tn̄.§.vl.ꝛ in plurib⁹ exercitatoribus eiuſdem nauis.ff.de exer.l.j.§.vl.ꝛ.l.ſe.Sed ꝓtra.C.de iura.calū.l.ij.§.h licet.vbi dicit q̄ vniuerſitas vitare dz de calūnia.ergo p ſe agere pōt.ſed veritas ē:q2 nō agit.ꝛ eſt rō vniuerſitatis quare iurare debet de calūnia:q2 timore iuramēti ſi prius litigabat calūnioſe extūc iuramēto prestito litē omittet cū h̄ ſit vnū iuramentum ca lum.ſ.q̄ lis ſibi iuſta videt:ſed poſtea procurator in aīa vniuer ſitatis iurare debet nō aūtē quiſq3 p ſe rn̄debit:ꝛ q̄uis nō oēs ꝓſentiant reſpōſioni procuratoris ſufficit ſi maior pars ꝓſentiat s.de ꝓcu.c.ſi.vel dic tuti⁹ q̄ vniuerſitas p ſe non iurabit:ſed per illū qui litē ꝓteſ.eſt vel quēuis aliū.nō ob.lex prealk.C.de iura.ca lum.q2 dicitur vere iurare maior pars vniuerſitatis q̄ per aliū in aīa vniuerſitatis iurat.ff.de admi.tu.ita.§.geſſiſſe. Jn vniuer ſitate autem religioſorum non eſt dubiū q̄ per alium iurare po teſt. infra de iura.calum.c.j.ipſe reſpondebit ſm q̄ maiori par ti placuerit.nec mirum ſi per alium q̄z qui litem conteſtatus eſt iurat ꝛ reſpondet:cum hoc generaliter obtineat q̄ procurator li tem cōteſtatur ꝛ tn̄ ꝑncipalis pſona iurat ꝛ rn̄det.C. de iura. calum.auē.principalis.ar.e.ti.pñtium.

Examinata.eam eccleſiā i.iuſpatronatus eccleſie eiuſdem ſuper quo agebat. interim enim vicedñs preſentabit:q2 debet interim fructus rei diſpoſite percipere etiā ſi poſt fuerit poſſeſſor (ſequeſtrata)nō depoſitū fieri nō ſolū in corporalibus ſed etiā in ico rporalibus ꝛ in ſpūalibus:ꝛ idē videtur de miſſione in poſſeſſio nē.de hoc no.j.de eo q̄ mit.in poſ.c.rei ſer.c.j.(accepit)a te.ꝛ tūc planū eſt:q2 ſicut poſſidebat q̄n tradidit:ꝛ ita poteſt niſi ea mē te depoſuiſſet q̄ poſſeſſionē in depoſitariū tranſferret.ff.de acq̄. poſ.intereſſe puto.ꝛ ſic cum poſſideret ipe actor non dabatur ei rei vendicatio.inſti.de act.§.j.ꝛ.C.de ali.iu.mu.ca.fa.l.j. q̄nq3 tn̄ reiven. datur poſſidēti ꝓtra depoſitariū vel ꝓmodatariū ꝑ pter detentationē quā habent.ff.de rei ven.officiū.ff.de pec.de poſui.in prin. Jtem ꝓfeſſoria dat poſſidēti.ff.ſi ſerui.ven.forte. §.j.ꝛ.l.ſe.ſz h̄ nō agebat ꝯ depoſitarium ꝯ quē agere poſſet:vt dictū ē ſi poſſeſſor poſſeſſionē iteruertiſſet.ff.devi ꝛ vi ar.l. colo n⁹.ſed cōtra milites cap̄.ꝛ nō q̄ reiven.datur ꝯ poſſidentē rem ratione iuris q̄ habeo īre.ſimile.ff.de ꝓtraben.emp.qui taber nas.ff.de le.j.ſi domus:ꝛ ꝑm hoc fic fecit libellū:vendico talē ec cleſiam a talibus militibus:quia in ea habeo iuſpatronatus vel dic q̄ alia ratione male intentabat reiven. q2 reiven. non com petit niſi pro iuribus incorporalibus.ff.de rei ven.l.j.§.p hanc. ꝛ.l.vendicatio.Sed h̄ littera īuit ꝓtrariū.ſ.q̄ pro iurib⁹ incor poralibus competit reiven.licet h̄ inepte proponeretur: q2 poſ ſidenti nō ꝓpetit.ff.de alie.iu.mu.ca.fa.l.j. Sz rn̄deo h̄ large ſu mi reiven. ꝑ actiōe īrem. h̄ nō placet:q2 cū ꝓfeſſore etiā poſſidē ti ꝓpetat nō eſſet propter hoc iudicata petitio inepta:potes er go dicere q̄ iſte.M.petebat ab ipſis militibus iuſpatronat⁹ q̄ſi a poſſeſſoribus.ꝛ h̄ eſt ac.in rem.nō tn̄ p oīa imitatur naturam rei:vñ q2 datur pro incorporalibus nec naturā ꝓfeſſorie que tan tum dat̄ non poſſidenti ꝛ cōtra poſſidentē tn̄.de hac loquit.ff. ſi vſufr.pe.vti.§.vl.inſti.de act.§.j.ꝛ hac actiōe agit.j.de excep. cum venerabilis.s.de maio.inter.vel dic q̄ non reprehenditur M. quia ineptā actionez nominauit.ſ.reiven. que hic ſumitur procōfeſſoria quia bene datur poſſidenti:ſed quia intentionem habebat ineptam.ſ.q̄ poſſidens peteret poſſeſſionez quā habe bat: vnde bene hic pronūciauit ſuam intentionem nō tenere:ꝛ ſic pronunciat.l.ff.ſi menſor.f.mo.d.l.j.§.j.ꝛ propter hoc dici tur actio ineptа quia intentio eſt ineptа qō ex ipſis actis que in ipſo iudicio fiunt apparet.immo plus videtur q̄ ſi quis rectaz haberet intentionem ſi eſſet actio ineptа: vt ſi quis diceret peto talē fundum a te:quia ad me ptinet iure dominij: ꝛ propono ad h̄ actionē ex locato q̄ bn̄ teneret intētio:ꝛ ꝑbato dnio ferēda eſt ſnia ꝑ me:ſz actio oīno ſit ineptа:bn̄ igit ꝓpetit ꝓfeſſoria ei q̄ nō eſt īpoſſeſſione iur̄pa.ſed tn̄ de iure iuſpatronat⁹ hz:ꝓpetit dico ꝯ eū q̄ eū ꝑhibet vti iurepa.vl̄ſe liti obtulit.ff.ſi ſui.vē.l.ij.§.h aūt.ff.ſi vſuf.pe.l.vl.ff.ſi ſer.ven.loci.§.ſi qs mihi.ꝛ.l.ſi q̄s diu turno:ſed cū iſte.M.nō tn̄ ius hzet:ſz etiā poſſeſſionē vt ꝑbaue rat.ideo male intētauit reiven. vel ꝓfeſ.ac.in rē: ſz huic ſatis bn̄ poſſet ꝓpetere negatoria:q2 iuſpatronat⁹ poſſidebat in eccleſia. ꝛ bn̄ ꝓpeteret ei:q2 iuſpatronat⁹ hēbat ꝓtra eū q̄ poſſidet ius in re.de q̄ agit ſi ſer.ven.l.ij.ff.de vſuca.naturalr.vel meli⁹: q2 hic hēbat poſſeſſionē ꝛ ſilr dicebat ſe hze ꝑprietatē ꝓpetebat inf dictū vti poſ.p moleſtijs:ꝛ ineptа dz h̄ petitio:q2 nec abſoluere nec ꝓdēnare pōt cū effectu:q2 ſi abſoluat reū nō ꝓdeſt ei:q2 nō poſſi det.q2 tūc nihil lucrat.ꝛ ſi poſtea poſſidere ceperit eidē agēti nō obſtabit exceptio rei iudi.ꝑpter nouā poſſeſſionē. Jtē eā ꝓdem nare nō pōt cū ſit impoſſibile ꝛ contra ius q̄ rem reſtituat quaz non poſſidet nec poſſedit:vel ad minus non deſijt poſſidere do lo.j.de excep.c.aduerſario(tenere)nō q̄ ſi in principio noſcit in eptitudo actionis ſtatim iudex vel aſſeſſor libellum lacerare de bet.ff.de aſſ.l.j.ſi autem ob initio neſcit ſed ex poſt facto perpen dit ex probationibus vel aliter decernit intentionem non tenere tur.vt h̄.ff.ſi menſor fa.mo.d.l.j.in prin.j.de reſti.ſpo.cum ad ſe dem.ꝛ dummodo tolerabilis ſit petitio admittēda ē: vt ibi dz

M° de actiōe ineptа

q; semp interp;etandū est ſm actor̄. ff. de iudi. si qs intētione ; ineptā autē non iudicarē si nec ipse possideret nec reus vt no. j. vt li. nō ꝓtes. qm̄. §. q; si sup. Nō tenere. melⁱ dicit actio ineptа si ex his q̄ ꝓponuntur in libello appareat ineptitudo. ff. si mē. fa. mo. di. l. j. §. j. Idē est si ex his q̄ postea ꝓponit appareat ineptitudo actōis vt ff. Idē est si notoria ē ineptitudo etiā si nō ꝓpōat tam. j. de offi. iudi. c. j. falsitas aūt ꝓpolite actōis nunq̄ reddit eam ineptam.

Quam deputati. p;eceptores. ar. q; administratores sine alterⁱ licētia possunt agere: de ff no. s. de rescrip. edoceri. Preceptores. hos comparo institutoribus q p;eponūtur negocio dn̄ico qō hz locum vbi domus q̄ hz supior̄ ꝑceptor̄ q̄ instituit inferior̄ est dn̄a nō tm̄ domus inferioris sed etiā res eius: alias secus. ff. de instito. l. iij ; l. cuicūq; §. j. ; §. sed si fullo. sed etiā ꝓparo eos custodibⁱ vel ꝓmēdatarijs vel visitatoribⁱ vel vicarijs q curare debēt ; visitare loca sibi p magistrū ꝓmēdata maior̄: hoc officium habes lxj. di. obitū. ; c. se. lxiij. di. c. plebib⁹. lxx. di. sanctor̄. viij. q. j. quivos. vij. q. j. s. de offi. vica. p totū. Cōstituti. xij. q. j. quātūue. ; ij. q. de laicis.. ; c. se. ; videt q; qm̄ hmōi ꝑceptores pñt rēoueri ad arbitriū supioris q; nō solū hi ꝑceptores ; alij ꝑdicti agere pñt ; q̄ueniri p loco eis ꝓmisso sz etiā singuli supiores etiam si plures sint q;pñt eos rēouere. ff. de instit. cuicunq;. §. fi. ; l. se. j. ō restitu. spo. olim. C. de sacrosan. ec. sancimⁱ. ff. de tribu. procu. §. j. ar. ff. de exerci. l. j. §. magistrū. ; §. est aūt nobis: q; vt ibi dicitur electio ē agētis vt; aliquē predictorum conueniat: sed in agendo p;efertur maior: quia cum possit subditum remouere ab administratione in totū multo fortius a ꝓsecutione cause. Si autez sit ꝓpetuus ꝑceptor. i. q nō possit sine cā rēoueri tūc nō potit agē de reb⁹ ad hūc locū ptinētib⁹ nisi i defectu ꝑceptoris: vt no. j. ō resti. spo. oli. ; ō testi. oli. nec ēvis q; supior nō pōt amouē iferiorē sine ꝓsilio ; sine ꝓsensu aliquor̄: q; nec etiā plat⁹ alia maiora negocia dz facē sine ꝓsilio capituli. j. ō his que fiūt a pla. si. cō. c. quanto. ; tm̄ agere ; q̄ueniri pōt sine alicuius ꝓsilio. s. ō rescrip. edoceri vbi no. Item non est vis etiā si oīa bona huius loci oīno sint distincta a bonis maior̄ domor̄ dummodo remotio sit ad velle supioris: ; ei obedire teneat de stando ibi ; de recedendo ; q̄ō ꝓstet: q; qm̄ inde amouet⁹ minor minister, supior aministrat licet separata sint bona intantū q; nō possit portare ad maiorē domū: tm̄ administratio nō est diuisa q̄ bn̄ potest esse penes plures ꝑsci ptores sicut ; penes plures tutores vel alios administratores: de hoc no. s. de rescrip. edoceri. alij dicūt ; forte melⁱ q; nō est vis vt; ꝑceptor sit temporalis an ꝑpetuus. Item nō est vis q; possit remoueri sine causa vel nō. Item an vacāte domo: veniat administratio ad superiorē an non. Sed i ff tm̄ ēvis an ambo simul possint libere ministrare ; quis sit maior in administratione: ; tunc ambo poterunt cōueniri ; maior in agendo p;eferetur: ; sic est in excitatoribus. ff. de exer. l. j. §. est autem ; i patre ; filiofa. C. de bo. que li. cū non so. ; idem in institutoribus. ff. de insti. actj. quicūq; ; sepe in p;eposito ; canonico quā do agitur de p;ebenda: vt no. j. de ꝓbatio: ex litteris. ; i vicarijs. xciij. di. c. fi. ; xciij. di. c. j. Item nō est vis si totū lucrum vel damnū ad aliquē spectat dummodo alterius sit administratio vt no. s. de rescrip. edoceri. fatemur tm̄ q; p;o his locis religiosis multi agere possunt ; rndere etiā si nō habeāt administratōem sed non cogūtur: de quibus no. j. de testi. cū olim. plus placet q; no. j. de reli. do. venerabilis. in glo. ita eps. ex dolo aūt istor̄ p;eceptorū vel ꝓmēdatarior̄ etiā in ꝓtractibus admissoⁱ nō tenetur locus nisi sit factus locupletior. ff. qm̄ ex facto tu. l. dolū. C. qm̄ ex fa. tu. si in re. ff. de tribu. sed ; si. §. j. de ff no. j. depo. grauis. ff. de actj. emp. ; vē. inf dicto. de clⁱpa aūt ꝑceptor̄ tenet insolidū locⁱ si potest seruari indemnis a ꝑceptore aliter nō. ff. ō āmi. tu. l. fi. i ꝓin. Si aūt bona fide ꝓtraxit ꝑceptor tenet insolidum: etiam si sit inde pauperior. j. de ꝑca. c. ij. ff. de mi. pa. §. si pe. ff. de euic. illō §. j. sed potest in integrū restitui si exinde grauiter sit lesus. ff. de mino. ait p;etor. ; l. q; si maior. §. j. executio aūt rei iudi. semp fit ꝓtra locū sicut ꝓtra pupillū. ff. de re iudi. si se. §. j. ff. de āmi. tuto. l. ij. alij aliter dicūt in aliquibus predictorū: dicit aūt dolo tutoris vel p;eceptoris factū si accepit vel tenuit scienter plus q̄z deberet. ff. de tribu. sed ; si. §. si seruus. ; idē est si nō retinuit qō debet retineri. ff. de tribu. q; in herede. §. fi. si aūt ignorāter: secⁿ dūmodo restituat q̄zcito pōt. ff. de tribu. illud. §. si cuⁱ⁹. Admittant. ; male. Allegātes. ; male.

Qualiter et quando. Qualem. pene Nota cām suspitionis si forte similē cām habeat iudex: bn̄ enim diximus pene: vis enim omnino similis inueniretur: qn̄ aūt sit similis boni iudicⁱ arbitrio relinquat. Surrogantes. ytraq; pars p;esens erat vel h notū erat pape et modicū p;eiudiciū partibus fiebat.

Exhibita nobis. contingē tibus. Puta de studijs eligentiū ; meritis elector̄ Interlocuti. ; male q; iudices erant ; nō inquisitores. itē male q; exceptiones iste ante ingressum negocij ponēde ; probāde sunt: vtpote que sunt dilatorie vel peremptorie fori. dicit enī aduersariū fore repellendū a foro: q; excōicatus est vel conspirator. ar. C. de exer. l. vl. probatio aūt aliquar̄ exceptionū faciēda est ſm q; lex docet. C. de exer. siquidem. Inquirerent. huius erroris causam p;estitit verbū qō in litteris pape ꝓtinebatur. s. inquirerent. Inquisitores. ex hoc videtur q; si quis p;ocedit inq rendo q; simul pōt cognoscere de p;incipali ; de exceptione sed hoc nō est vez: q; siue p;oponatur exceptio ꝓtra id de q̄ fit inquisitio ſm q; loquit. j. de pur. ca. cū dilect⁹. s. de fi. p;es. veniēs siue excipiatur ꝓtra pson̄ā iudicis inquirētis siue ꝓtra pson̄am ministri inquisitionis: vt j. de accu. veniēs. ; c. cū oporteⁱ: semper ꝑmo cognoscendū est de exceptionibus. C. de ex. siquidem. quando tm̄ iudex ex p;opio iudicio p;ocedit vel ex officio ministrū inquisitionis ꝓstituit: tunc etiā si ꝓtra istū ministrū ꝓponat exceptio: tm̄ ex officio suo p;ocedet illo ministro remoto: ; sic intelligitur qō hic dicit: licet bi iudices cogitarēt de iure eē q; si essent inquisitores q; liceret eis ꝑcedere simul sup exceptionibus ; principali: tm̄ nō erat vez. Contestata. ; male. q; tunc demū i electōe ꝑcedit lit. nō ꝓtes. cū pars ē ꝓtumax. alias secⁿ. j. vt lit. nō ꝓtes. qm̄. §. p;o. ro. immo q; plus ē si excipiat contra electū faciēda est litis ꝓtes. sup exceptionibus: aliter non tenet quod agitur s. de elec. dudum. ro. ec. ij. alij aliter dicūt ; forte nō male. s. q; ibi nō fuit facta litis ꝓtes. sup exceptionibus: sed sup p;incipali actiō ne: si verum est q; lapsum sit trienniū: in hoc enim errabant cremoñ. q: licet sit trienniū elapsum ; sic perierit instantia iudicij nō tm̄ perijt iurisdictio que ē perpetua. C. de iudi. p;operandū. C. de consti. pe. l. ij. C. de p;escrip. xxx. an. vel. xl. l. vl. ; de diuer. rescrip. l. falsa. vel dic q; ſm canones lapsu termini nō perijt instantia iudicij: vt h. vel dic h obtinere vbi p cauillationes aduersarij p;otrahitur negociū vltra terminū: alias secus. ar. C. de ꝓpo. in inte. resti. l. petende.

Venerabilis frater vester. perijsse. C. de iudi. p;operandum.

Significauerunt. Rectorē. ville nō eccle sie. Coegit. videtur q; pene. C. de iudi. nulli. j. de cā pos. c. j. sz ē q̄ō sequit. sol. illa loquit qn̄ sit agit possessorio ; petitorio. h aūt qn̄ iā finita lite intēdit ō ꝓpetate. Postea. siue ab initio mōasterij egit intēdicto vñ vi: ; adhuc expoliatio manet siue a ꝓn. egit vti pos. ; post sn̄iam spoliatū est ō nouo negādo admittere electū ab eis in rectorē semp legitima exceptio ē nō rndebo de ꝓpetate nisi restitutⁿ fuero. j. de or. cog. cū dilec. idē etiā esset si petitorio egisset. ar. j. de ap. ꝓstituti. Rndere. petitōi mōasterij q̄ō petebat electū suū p rectore hāi. Obstāte. ō. C. de ferijs oēs. ff. ō ferijs. l. j. sol. illa locū hnt qn̄ singulares pson̄e q̄ueniunt q̄s gue ē ab ope rustico aduocare: sz in vniuersitate q̄ p vnū syndicū litigat: secus. vel h ideo ē q; piculū est i mora si trāsit sine regimine vel potⁱ ipse ex hoc q; electū eoz nō admiserūt itez possessionē admittere vident. Item in ferijs tractantur publice cause. C. de ferijs. omnes iudi.

Uris esse ambiguū. sic nec posset ei p;eceꝑere q; iret ad sctm̄ Jacobū. ea enī sola mādare pōt sine gbⁿ implere mādatū delegāti nō pōt. s. de offi. dele. ꝓterea C. de iura. calū. l. ij. Crimiał. nā in criminali n̄ cōstituit ꝑcurator. iij. q. ix. p totū. ff. de pu. iu. l. pe. §. j. sz nec i oibⁿ crimialibⁿ cogit p sonaꝝ ꝓpere. ff. an p aliū. c. ap. l. j. h aūt crimialit intelligelarge vt ꝓphēdat etiā popularē. ff. de ꝑcu. lz. Pro vitate. ff. de ꝑcu. si actor. C. ō ꝑcu. l. fi. Calūnie. q; p̄ncipales psōas pstandū ē. C. de iura. calū. auc̄. p̄ncipales. ; nō. j. de iura. calum. c. j.

De foro competenti. Rubrica.

Si quis clericⁿ. ꝑtiū Et si fecerit siue in criminali siue in ciuili indicio vel negocio punitur. xj. q. j. inolita. placuit. Consilio. aliter non licet: vt no. s. de arbi. c. contingit. alios quibus episcopus delegabit causam vel etiam sine delegatione.

Dullus iudicum. secularium vel eccle siaticoꝝ taliū tñ q in eos iurisditionē nō hñt.(iuniores).ꝙuersos obla tos.(sine ꝓmissu).maxime qꝝ nec cū permissu si sint seculares. Londēnare.nisi in cā recōuentionis.j.de mu.peti.c. j.t.ij.Sequestratus.per sententiam.

Dane si episcopi.locus No. de re scrip.dil.filius.j.

Quis contra.executor. id ē delegat⁹ q de tota cā cognoscat. Actor.s.q epūs del.totā cām. Lōpellat.h̄ videt correctū.j.de ap.cū spale.j.e.lz. vbi dicit q si iudex ō recusatoris assēsu nō potuerit delegare cāz ad superiorē remittat.vel dic illā log de del.hāc de ordinario. ſm l.aūt etiā debebat dare iudicē q de toto negocio cognoscet.C.de iudi.cū spālis.h̄ pri⁹ edictū magis plz in ordinario ſm canones Ipsi⁹.epi.Lege.q̄ loquit de executōe.C.t.ff.de re iudi.l.ij.t.iij §.si quis.C.de exe.rei iudi.l.vl.t de vsufru.rei iudi.l.vl.

Quis clericus laicum. suas. ō ideo dicit:qꝝ si ꝓstaret res eē eccie q̄s laic⁹ possideret coram iudice eccliastico agi dz:puta si ageret ex legato vel ex locato vel ꝓsilib⁹.Trahi: nisi agat ō spoliatōe:vel q̄ libet oppressione.xvj.q.j.in canonibus.xxiij.q.iij.si quis de potētibus.de h̄ no.j.cum sit.

Ex transmissa. Tue.ex hac ōcr.apparz q dñs possit eē del.iudex inter boies suos:sz ar.j.j.vt lit.nō ꝓtes.accedens.ij. solz papa dño hoz militū ꝓmiserit cām ex certa ꝓscia nihilominus tñ nō pōt recusari.nō enī videm⁹ cām vel rōem qꝝ papa velit auferre pari suā exceptionē.nisi diceret nō obstāte exceptōne recusatōis.vel dic q ad hūc cui scribat ptinebat cognoscere ordinarie de hac cā:qꝝ ipse erat supior dñs a quo tenebat feuduz:et ideo vel in defectū medij dñi:qꝝ appellatū eēt ad eū nō ad ordinariū ptinebat cognitio:vt no.s.de iudi.ceteruz. Imponas.nō de hoc.s.de iudi.ceterum.

Rerum consecratus. Ita mādat de facto qꝝ ꝓsecratio imminebat alias sufficē q ꝓfirmat⁹ eēt 3.de elec.nosti.vel etiā sine ꝓfirmatōe si esset in ptib⁹ rēotis.s.ō elec.c.nihil ē. De feudis.quilibet dñs quantūcunqꝝ vilis etiam rustic⁹ super reb⁹ feudalib⁹ iurisditionē hz p.l.federici.vt no.s. de iudi.ceteꝝ. Itē videt q cū quilibet dñs sit iudex ordinari⁹ q suas sñias exequat:t etiā laicus clericos vassallos:nec incidit in excōicationē si eos resistētes ꝓpellat.ar.j.de re.spo.cū oliz.h̄ aūt dicim⁹ si ꝓncipatus vel comitat⁹ vel castellania vel alia huiusmodi ꝓcedant in feudo:qꝝ si de eis agit inter aliquos coram dño feudi agendū est:t si coram vasallo clerico inter subditos agatur comitat⁹ dñs feudi ē appellādus non papa.j.de ma.t obe. solite. Itē vi aliq̄b⁹ q̄ si de istis feudis agit int aliq̄s ecclias t i casibus in quibus sub dño feudi agendū est inter laicos t inter ecclesias agat:qꝝ in fauorez dñoꝝ h̄ iurisditio ē eis ꝓuata. vñ pñt ad se cās hmōi reuocare etiā iuitis litigatorib⁹.s.c.pri. t subditi clerici coram dñis suis clericis:vasallus tñ supioꝝ dñoꝝ laicoruz ad dños laicos appellare debēt.alij j. Si aūt baronie ꝓdicte nō ꝓcedant in feudo:sz simplr tūc in nullo tenet donatori etiā ō aliis munerib⁹ q pri⁹ subibat baronia.j.de dona.cū dilec. si autez retinuit sibi munera illa prestabūtur dūmodo sint honesta: vt no.j.de imu. ec.nō minus.dicūt aūt quidā q si baronie vel que cūqz alia bona dent eccle sub ꝓditōe vel cū eo tenore q si ecclesia nō subierit onera imposita q lz laico sua auctoritate capere.q possit capere sua auctoritate.ar.j.de ꝓdi.ap.vez. C.de pig.ac. pignoris cā. C.de pigno.l.ij.ff.de pig.ac.qui rati. Sz nos cōtra credim⁹ t maxie ea rōe:qꝝ cū rex istaꝝ dñium sit ecclesie quesitū sanctū sanctoꝝ ē dño.t ideo p nullū pōt capi nisi auctoritate iudicis ecclesiastici:qꝝ sacrilegiū in eis ꝓmittit.xij.q.ij.nulli liceat t.c.se.t no.j.c.pri. Si aūt nō ē de reb⁹ feudalib⁹ qꝝ eoꝝ domini um nō est sanctū sanctoꝝ dño:tūc illud remaneat penes dominū licet fruct⁹ t alia vtilitas sit vasalli.ad h̄ faciūt.x.q.j.c.ij.t.c. se. t videt ex ꝓmissis q fruct⁹ rei feudalis post cāz pcepti sunt q dñs nihil in eis possit cū iā sit sanctū sanctoꝝ dño.lz diximus q contra clericū possit agi ciuilr t coram dño t coram paribus ad amissionē feudi:nō tñ pōt agi ad h̄ idē criminalr nec etiā ciuilr ꝓpter crimē.sed remittēda ē cognitio ad ꝓlatū suū etiā si feudū sit paternū. Sz si fuerit condēnatus p prelatū suū de ꝓditione vel de alio crimie ꝓpter qō debebat feudū amittere:tūc domin⁹ aufert feudū ꝓ velle suo.t si fuerit absolut⁹ tūc vlterius dñs nō poterit ei ꝓpter crimē feudū auferre:de crimine enim clericoꝝ nec directe vel icidēter pōt laicus cognoscere sicut nec de legitimitate.ar.s.e.pri.at si.j.de or.cogni.tuā.j.q fi.sint le.latoz.j.e.postulasti.nec obstat si dicas:qꝝ cōtra clericū ꝓductū in testē coram laico obiicitur crimē t ꝓbat vt a testimonio repellat.j.de testi. testimoniū.ff.de testi.testiū:qꝝ nō ꝓpe obiicit crim̄ clerico vl cōtra clericū:sed ꝑ laycū q eū ꝓduxit. t qꝝ ipse ex eius repulsione penā patiet t nō clericus:qꝝ ei⁹ testimonio nō credit. si autem feudū nō essz paternū sed ecclesie: tūc ꝓstat:qꝝ pro delicto psone nō est ecclesia priuāda feudo.xvj.q.vj.si epm. Pertineat.i.si sit feudū ecclesie. Imperiali.i.si sit feudū impatoris.

Quam sit generale. xj.q.j.expientie C.deiu.o.iu.iurisditionē. C.vbi et apud q̄s in integ.resti.po.l. qm̄. Judices.nā ptātes seculares cogēdi sunt p cēsuram ecclesiasticā iusticiā absqz negligētia facere t male facta corrigere.xviij.q.v.administratoz. Sacrilegij.no.raptores rez ecclesie esse sacrilegos.sile.xvij.q.iiij.c.iij.t.c.sicut.qui ex legato vel.t i alijs.c.eiusdē.t idcirco ptinet ad iudiciū eccle.xij.q.j.nulli liceat predia.t.c.de laicis.imo etiā dubiū sit:puta qꝝ negat rapina:tñ cognoscet eccla.xvj.q.j.in canonib⁹.xxiij.q.iij.si qs depo. vbi etiā dicit q nō solū de rapina sed de qualibet etiā oppressione: t nō solū clericoꝝ sed omniū paupeꝝ cognoscet.imo si ō fraude habita in ꝓtractu ecclesie agat:vel etiā sine fraude ꝑtus initus nullus dicat: ecclesia cognoscet.xij.q.ij.apostolicos.imo quocūqz mō de re ecclastica agat cognoscat ecclesia.xij.q.ij.qcūqz milia oportet tñ q̄ semp in petitōe mentionē faciat de oppressione vel fraude vel minus legitimo ꝓtractu:t sup cā illa fundet petitionē suā.t si pars aduersa neget nihilomin⁹ ꝓcedet in cā ꝓncipali:t si nō ꝓbauerit fraudē vel illicitū ꝓtractū absoluet reus ex illa causa:sed itez poterit agere ex alia.ff.ō ex.re.iu.t an eadē Si aūt velit ꝓponere i libello qō nō ptineat alias contieat ad fraudē vel oppressionē:vel q̄ sit min⁹ licitus cōtractus.puta qꝝ nō fuit presentia clericoꝝ aliquoꝝ nō auditur nisi coram iudice ordinario rei.s.e.si cleric⁹.tñ quidā dicūt t nō male q etiā si dicat cōtractus aliquis tenere si petat restitutionē coram ecclesia agat. t idē si dicat alicui⁹ canonici nō interuenisse ꝓsensum.ar.predictoꝝ.c.t.c.si clericus nō ꝓtra dicit:qꝝ loquit vbi agit rei ven.vel depositi vel cōsimilibus in quibus nullo speciali iure iuuatur ecclesia.de talibus enī bñ cognoscet iudex secularis.

Quod clericis.

Licet ex suscepto. irritas.

cū enī papa in eis iurisditionē non habeat iurisditio vel littere date ꝓtra eos nō valent nec q̄ ō per eas fit. ar.C.ne de sta.defun.l.pe.t videtur mirꝝ q̄ post subiungit dūmō ꝛc.qꝝ si irrite sunt qūo p negligentiam ꝓualescunt Itē quid si iudex negligēs erat tempore impetrati rescripti.sed rescriptū de negligētia nō facit mentionē. Itē quid si tempore ꝑpetratōis nō erat negligēs sz mō est negligēs. Item quid si fuit sollicit⁹ in incipiēdo cām sed negligēs in terminando. Ad h̄ sic rñdeo:q̄ littere hmōi nulle sunt sicut hic dicit textus. nec tractu tpis ꝓualescūt:qꝝ qñ querit de iurib⁹ rescripti: tps date inspiciē dū est.s.de rescrip.cū a te.t iō si tpe date nō erat negligēs iudex secularis quātumcūqz postea fiat negligēs nō ideo ꝓualescūt lre cla aūt q h̄ adducit.s.dūmō ꝛc.ꝓtra dicit qꝝ ñ ē is sensus ei⁹ littere vt lre prius impetrate valeāt si ptingit iudicē secularez fieri negligentē.sz h̄ vult dicere:qꝝ cū fuerit negligēs q̄ ab eo possit appellari ad papā.t sup appellatione licite alie littere ꝑpetrari. Ad tuā.hoc ius hz eps in terra q̄ ad eū appellat:sed ad papaz iure impij appellat. Vacāte.h̄ est ꝓpter defectū imperij.in iure enī tñ imperij papa succedit.vñ si alius rector alij supiori q̄s imperatori subdit⁹ negligēs esset in reddēda rōe:vel nō essz rector in aliq̄ terra tūc nō devoluet iurisditio ad papā:sed ad primuz supiorē:nā spālis ꝙiunctio ē int papā t impatorē:qꝝ papa eum ꝓsecrat t examinat.t ē impator ei⁹ aduocat⁹ t iurat ei:et ab eo impiū tenet.s.de elec.venerabilē.lxiij.di.ego.t.c.tibi dño.t ide est q̄ in iur.q̄ ab eccle.ro.tenet succedit papa impio vacāte. Sed qd si nō sit negligens sed subditi sunt sic inobediētes q̄ non pñt facere iusticiā:tūc nō credo q̄ succedat in iurisditōe ei⁹:sz dz eum iuuare t domare rebellionē subditoꝝ.ar.xcvj.di.cū ad vez. Sz qd si ali⁹ rex ē negligēs vel ali⁹ ꝓnceps q̄ supiorē nō hz.dicim⁹ idē.s.q̄ succedit in iurisditōe ei⁹.ar.xv.q.vj.itē ali⁹.t.s.de elec. cū inf vniuersas.in fi.sz hoc nō facit q̄ ab eo teneat regnū sed ō plenitudine potestat] quā hz:qꝝ vicari⁹ ē x̄pi.s.ti. pri.nouit.v.

nō enī. vel dic q̄ vacātib⁹ regnis nō poterit se intromittere nisi q̄n̄ peteret in modū denūciatōnis: vt p̄dicto. c. nouit impio. ħ est vnus casus in quo iudex eccl̄iasticus pōt se imiscere seculari iurisditioni. s. cū impiū vacat: tn̄ de iurisditōe tm̄ q̄ ad impiū pertinet. j. e. c. pxi. scōs q̄n̄ iudex negligit facer̄ iusticiā viduis vl̄ etiā diuitib⁹. j. e. ex tenore. ⁊ no. s̄. de offi. del. significātibus. tertius xxiij. q. v. administratores. quart⁹. xxiiij. q. iij. sigs depo. ⁊ c. soligntus q̄n̄ ꝓpter difficultatē variatur quēstio inf iudices. j. q̄ fi. sint le. p venerabilē. sextus. j. de ap. si duob⁹. septim⁹ in denūciatōe. s̄. ti. pxi. nouit. octau⁹ cū iudex secularis ē suspect⁹: vt ħ. ⁊ in auc̄. vt dif. iudi. fi. §. ij. ⁊ vlti. coll. ix. nonus rōne ꝓnexitat̄ q̄ ex q̄ de matrimonio cognoscit ⁊ de dote. j. de dona. inf vir ⁊ vxo. ħ p̄udētia. decim⁹ in casib⁹ quos no. s̄. e. cū sit. ⁊. s̄. de iudi. nouit. i gl. nota crimē. vndecim⁹. lxxxix. di. iudicāt. x. q. ij. eccl̄ia ꝙ. xj. q. j. illō ħ vere ⁊ vtilit̄ h̄ sunt notata. Sz dicet aliqs ħ sūmi pontifices statuere ꝓ se. vñ cū nō sine culpa sacrilegij loquat̄ nō est sibi tāta fides adhibēda. ff. de inf. ac. l. de etate. §. j. sz hī si diligēter attēdūt q̄ dicūt veri sacrilegij culpā incurrūt. q̄ vt melī⁹ intelligas ꝓnoīata no. q̄ de⁹ creauit in ꝓncipio celū ⁊ terrā ⁊ oīa q̄ i eis sūt angelicā ⁊ hūanā naturā: spūalia ⁊ tpalia: ipsaq̄ ꝓ seipsum rexit sic̄ factor suā rē gubernat ⁊ hoī quē fecit p̄cepta dedit ⁊ trāsgredīēti penā imposuit: vt Gen̄. ij. exomī ligno ⁊c. ipis etiā pec cātib⁹ penā imposuit ꝓ seipm. s. ade ⁊ eue. Gen̄. iij. mulieri quoq̄ dixit ⁊c. ⁊ ibi ade vero dixit ⁊c. Qualr aūt chain ꝓ seipm puniuerit ⁊ lamech ⁊ cham ⁊ quosdā alios in c. li. gen̄. iij. ⁊. v. c. legit. ⁊ sic recto mūdo ꝓ ipm deū vsq̄ ad noe. ex tpe noe cepit de⁹ creaturas suas regere per ministros quor̄ ꝓmus fuit noe: ħ quo q̄ fuerit rector populi ex eo apparet q̄ sibi dñs gubernatōnē arche per quā eccl̄a significat ꝓmisit. gen̄. v. ⁊. vj. c. Jtē q̄ retiā dñs noe ⁊ filijs rectoriā ⁊ legē sibi dedit. gen̄. ix. de noe etiā licet non legat̄ sacerdos fuisse: officiū tn̄ exercuit sacerdotis statim post ingressum arche añ q̄z leges populo daret. gen̄. viij. edificauit aūt noe: q̄ officiū sacerdotis simul abel ⁊ chain ꝓmo fecerant. Jn hac aūt vicaria succesſerūt p̄iarche: iudices: reges: sacerdotes: ⁊ alij q̄ ꝓ tēpore fuerūt in regimīe ppl̄i iudeor̄. ⁊ sic durauit vsq̄ ad xp̄m q̄ fuit naturalis dñs ⁊ rex nr̄. de quo dicit̄ in ps̄. Deus iudiciū tuū regi da. ⁊c. ⁊ ipe xp̄s ihesus vicariū suū cōstituit petrū ⁊ successores suos q̄n̄ ei dedit claues regni celor̄. ⁊ q̄n̄ dixit ei: pasce oues meas. lz in multo distincta sint officia ⁊ regimīa mundi: tn̄ q̄ncunq̄ necesse ē ad papā recurrendū ē siue sit necessitas iur̄ q̄ iudex dubi⁹ est quā sn̄iam de iure ꝓferre dēat: vl̄ necessitas facti q̄ alius nō sit iudex superior: siue facti puta q̄ de facto minores iudices nō possunt suas sentētias exequi vel nolūt vt debent iusticiā exercere. j. q̄ fi. sint le. per venerabilē. De iudeis autē saracenis ⁊ gētilib⁹ ⁊ scismaticis q̄ō ad papē iurisditionē pertinēt nō. j. de voto ⁊ vo. re. q̄ super his. Ad te. ħ ius hz ēps in terra si nō possunt cōuenire de aliq̄ cui recusatus deleget totā cām. j. de ap. cū spāli. ⁊ no. s̄. e. ex trāsmissa. vel hoc ē ver̄ si placet partib⁹ aliter ipe recusatus posset cogere ptes ad eligendū arbitros q̄ de tota cā cognoscerent. de hoc no. s̄. e. si quis. Ad nos. ꝓpt̄ defectum imperij vt dictum est.

Ex tenore. viduis. De hoc no. s̄. de offi. dele. significātib⁹. (eccl̄iasticū). s̄. ħ iudi. quanto. Termie tis. auctoritate pn̄tium l̄r̄ar̄. melius credo q̄ auctoritate ꝓteriar̄: nec ē ꝓtrariū ei q̄ nō. s̄. e. c. vbi dixim⁹ q̄ l̄re pape impetrate añ q̄z iudex secularis sit negligēs sunt nulle nec lapsu tpis cōualescūt. ħ aūt ꝓtrariū dicim⁹. s. q̄ l̄re valēt ⁊ q̄ tractu tpis ꝓcedat̄ p eas: sz illō est ea rōe q̄ ibi papa nullā hz iurisditionē nisi p appellationē ad eū cāe deferant̄. ħ aūt secus ē: q̄ papa iurisditionē hz sup viduās: sed de gr̄a defert iudicib⁹ secularib⁹ vt nō ꝓcedat iudex eccl̄iastic⁹ nisi ꝓpter negligētiā laici iudicis.

Si diligenti. ⁊ infra (renūciare). innitēs iurī quod est. C. de pactis. si quis in conscri. Publico. ff. de pac. publicum. C. de iurisdi. om. iu. l. iij. j. de testa. reqsi. ff. de procu. filius §. veterani. ff. de postu. quos phibet. C. de iu. calū. l. vl. j. ff. de arbi. diē. §. si qs. j. de re. ⁊ transl. ad aplicam. ff. ħ pac. iur̄. §. itē. j. de p̄iuil. accidēti. ff. a q. ap. nō lz. l. j. §. j. ff. de pac. paciſci. ff. de mi. o. si iudex. C. ħ temp. ap. l. vl. in fi. ff. de fer̄. l. j. ꝓtrasol. iuri p̄iuato q̄ō tn̄ in alicui⁹ fauorē introductū est renūciari pōt: secus in iure publico q̄ est introductū in fauorē ordinis et odiū quale ē ħ. q̄ō in fauorē clericor̄ ⁊ odiū laicor̄ est introductū: sunt enī laici clericis opido infesti. ij. q. vij. laicos. Jnde ē q̄ mulier renūciat fauorabili bn̄ficio velleiano. ff. ad vell̄. l. vl. C. e l. iubem⁹. sz filiussa nō pōt renūciare maced⁹. ⁊ itegra resti. odiosis. ff. de mi. si iudex. vel pōt dici q̄ iuri publico actoritate ⁊ vtilitate nō pōt renūciare. publico aūt tn̄ auctoritate pōt. ff. de pac. paciſci. ⁊ ideo iuri publico q̄ ꝓsistit in sacris sac̄. ⁊ ma. renūciari nō lz. j. di. ius puatū. Jn mllacuitañ ꝓcilijs. xj. q. j. inolita. placuit ꝓtrahāt. no. sufficit trahere ⁊ si nō persistat vsq̄ ad sententiam. Jtē q̄ ħ loquit̄ de actore. x. q. j. inolita. in sequētibus autem loquit̄ in reo ⁊ in ciuili ⁊ in criminali. xj. q. j. placuit. q̄ō tn̄ intellige vbi inuit⁹ trahit̄. Purgare. i. suā cām examinare. Perdāt. p sn̄iaz n̄ ipo iure. ar. s̄. ħ elec. bone memo. C. ħ asser. l. j. i fi.

Quum contingat. cohabitatione. nisi p̄o leuib⁹ crimib⁹ ⁊ sine iudicio. ff. de pe. l. respiciendū. (ex indulgētia) lz enī dñi eor̄ sint iudices ordinarij nō sunt tn̄ iudices sup subditos q̄ eos eligunt in p̄latos. ⁊ sic nō sunt iudices seruientiū. nō enim ratione territorij vel fori cū nō habeat territoriū iurisditionē nō querit. vñ archidi. nō pōt excōicare delinquentē in suo archidiaconatu nisi alias sit de subditus eius. ēps aūt hz for̄ siue territoriū in tota dioc̄esi sua. ar. s̄. e. sane. ar. s̄. de of. or. c. j. vel potes dicere et melius archiē. ⁊ multos alios p̄latos q̄ hn̄t p̄relatōes sup certas parochias vel certa loca hīe territoriū ⁊ ibi posse exercere iurisditionē suā: in certis tn̄ capitulis: vt no. s̄. de of. or. ad ħ. capellani aūt ⁊ alij de quib⁹ ħ loquit̄ lz sup aliquos habeāt iurisditionē nullū territoriū hn̄t: ⁊ sic intelligo. lxxxix. di. iudicatū. nō enī rusticos eccl̄e iudicabit p̄relatus ipsi⁹ sed ēps. neq̄ officiales suos iudicabūt clerici nisi ipi clerici sup ipam villas quorum officiales sunt iurisditionē haberēt: ⁊ dicūt quidā q̄ vbicūq̄ poterūt cognoscere sicut arbiter ⁊ diffinire cās eor̄ q̄ sue iurisditōis sunt sed non pn̄t eos mādare executōi. C. de iu. om. iu. l. fi. alij dicūt q̄ nō pn̄t exercere iurisditionē nisi in locis vbi ꝓsuetudo vel p̄uil̄. eis dat iurisditionē vel in locis vbi morant̄. nā capitulū beluacēn. extra terminos capituli sup suos fuētes nō hēbit iurisditionē.

Postulasti. sententiam. sup crimie de quo accusat̄ q̄ erit talis: odēno te ħ tali crimie ⁊ post modū pene executio fit ħm canones q̄ p̄cipiūt criminosos ⁊ dānatos deponēdos. xxv. di. pmū. nisi ex dispēsatione tolerent̄. s̄. de iudi. at si clerici. interdū enī erat pena dispositionis. C. vbi de cri. agi oportet. auc̄. qua in puincia. ⁊ excōicatōis j. de rap. c. j. idē credo q̄ possit suspēdere ꝑpetuo ab eccl̄ia q̄ in alia dioc̄esi sita ē: ⁊ si ciuil̄r ageret nō solū cor̄ iudice vbi res sita ē: sed etiā vbi hz domiciliū valet ꝙueniri. ar. ff. de iudi. q̄ legatur. §. j. sed sn̄ia mādabit̄ de facto tn̄ executōi ꝓ eū in cui⁹ territorio res ē. ff. de re iudi. a diuo. §. ij. in psona aūt ei⁹ in maioribus criminib⁹ is in cuius puincia deliquit exequat̄. ff. de re mili. de sertorē in p̄in. auc̄. vt nulli iu. §. si qs vero ꝓtraben. Si aūt aliquis hz possessionē in iurisditōe alicui⁹ dñi: sed nō habz ibi domiciliū ⁊ offendat dñm vel aliquē subditū eiusdē dñi ipe per se nō pōt facē indevidictā etiā i possessionib⁹ q̄s hz i suo districtu sz iudicē vbi hz domiciliū adire dz: sz si ille iudex ñ facēt iusticiā ꝓseqūret iusticiā suā ħm tenorē canōis. xxiij. q. iij. dñs. sz si possessiones deberēt aliqua mūera realia siue ordinaria siue alia: bene eū ꝓ occupationē possessionū quas hz in iurisditōe sua distringeret. C. de sacrosan. ec. placz. iubem⁹. nullā nauē. Sz ad rñdendū cor̄ se in iudicio nō coget eū. nec ħ pōt induci ꝓsuetudine vel statuto q̄ nō valet nisi sup psonis sue iurisditōis quale nō ē ħ q̄ ille q̄ nō hz sb eo domiciliū cor̄ eo rñdeat. Sz ħ forte possz statui q̄ bona cuiuscūq̄ q̄ ꝓmitteret talē offensam ꝓfiscarent̄ vel offenso applicarētur: q̄ in reb⁹ valet statutū vel ꝓsuetudo: q̄ sūt de ei⁹ iurisditōe. ar. C. de sacrosan. ec. iubem⁹. nullā nauē. nec dz talis ꝓsuetudo rumpi p extraneos. viij. di. q̄ ꝓtra. tn̄ ⁊ in ħ casu videt q̄ añ occupationē bonor̄ dz p suū iudicē ꝙdēnari: sz i ħ casu cum agit in rē cor̄ iudice rei de qua agit̄ ꝙueniet̄. C. vbi de poss. agi l. vna. C. vbi i rem act̄. l. j. C. vbi de fideicō. l. vl. ff. de iudi. q̄ legat̄. §. si inter. ⁊ idē est si creditor agit hypo. vel vti pos. q̄ in re est: sed secus ē si debitor agit pignoratitia. q̄ ps̄oalis est: vt no. j. de pigno. cum contra.

Ex parte. b. dotalicii. i. donationis ꝓpter nup. nō habuit necesse ħ dicere: q̄ etiā violētus p̄edo restituēdus ē. j. de resti. spo. in litter̄ (spoliata) agebat enim interdicto vnde vi. Replicatū. ⁊ bene. nā domicilium pōt haberi in pluribus locis si vtrobiq̄ plene institutus sit ff. ad munic̄. l. assumptio. §. ver̄. ⁊. l. filij. §. senatores. ff. de senatoribus. l. senatores. Jdē est si haberet ibi magnā partē bonor̄ suorum: vel si larem. i. familiā vel si nihil ibi haberet assidue tamen conuersatur ibi. C. vbi se. l. ij. tamen sola domus non constituit domicilium. ff. ad munic̄. libertus. Jtem ħ fuit ratione

rei que erat sita in dioceſi andagaueñ.nam licet ageretur inter/
dicto vnde vi:quod eſt perſonale tamen quia in rem ſcriptum
eſt a loco vbi res ẽ debẽt ꝓputari due diete.s̃.de reſcrip.dilec. ij.
vbi de hoc no.alij aũt dicũt ꝙ nunq̃ a dioceſi vbi caſtrũ ſitum ẽ
debent cõputari diete cũ tñ ꝓſonali actione agatur quantũcũq̃
in rem ſcripta ſit.(feudi)de hoc no.s̃.de iudi.ceterũ (negligens)
nõ eſt ſufficiens exceptio ad irritandas litteras:vt no.s̃.e.ex te/
nore(aſſignãt)no.ar.ꝙ ſi peremptorie exceptões cõtra litteras ꝓ
ponãtur nõ eſt audiẽdus obijciẽs:debet enim in directo iudicio
differri.ar.ff.ad exhi.l.iij.§.ibidẽ.Sed quidã dicũt ꝙ nõ ẽ verũ
ꝛ eſt rõ diuerſitatis inter exceptões hmõi que ꝓponũtur ĩ poſ
ſeſſorio : ꝛ illas que ꝓponũtur ꝓtra litteras:nã qñ agit poſſeſ
ſorio peremptorie exceptões nõ admittunt: ſed in petitorio diffe/
rũtur . idcirco differũtur ĩ petitorio q̃ etiam ſi ꝓbarẽtur tñ re
ſtitutio fieri dz:vt patet in eo qõ legit ꝛ no.j.de ordi.cog.c.ſi. ſz
ſecus eſt in ſuggeſtione falſitatis ꝛ ſuppreſſione veritatis.ſcz qñ
tacetur exceptio peremptoria vel etiã falſum exprimit qui bñ iu/
riſditionẽ per tales litteras datã impedit.Sed certe ſi quis bñ
inſpicit.h diſtinctio nõ habet locũ.naz h nõ opponebatur hec ex
ceptio de dotalitio contra interdictũ de ſpoliatione.ſed cõtra lit
teras tñ.(rñſum).minus plene ꝑm qõ no.s̃.de offi.dele. ſignifi/
cãtibus.vel dic ꝙ bona ẽ hec rñſio.(máſione).h ſolũ ſufficit.ff.de
iudi.cũ legatur.§.j.quidã tñ dicũt ꝙ lz ibi ꝙueniri poſſit vbi mo/
ratur de rebus in alterius iuriſditione ꝓſtitutis:tñ qñ cõuenitur
coꝛã delegato tñ diete ꝓputant tñ ad dioceſim vbi res de q̃ agit
ſita ẽ.ꝛ no.s̃.de reſcrip.dilec.j.qñ coꝛã delegato agit(cõmorari)
nõ tranſire:vt no.in glo.ꝛ bene(rẽ)h ſolũ ſufficit.s̃.e.ſan.C.vbi
in rem ac.l.actor:vt quidã dicũt alij ꝓtra(exceptõibus)ſcz ő feu/
do ꝛ ꝙ res ſibi date nõ erãt in dotaliciũ lz h inuere videatur ꝙ
de reſtitutõe feudi faciẽda ꝑ inter dictũ vnde vi etiã inter homi
nes alios nedũ a vidua poſſit agi coꝛã ordinario omiſſo domi/
no: tamẽ nõ eſt verũ:imo tñ coꝛã dño ad reſtitutionẽ rei agẽdũ
eſt:vt no.s̃.ti.ꝓor i.cetez.ſed h ideo dicit ꝙ defenſio viduaruz
de ſpeciali gratia ꝛ fauore viduaꝝ adeo eſt eccleſie reſeruata cõ
tra ſpoliatores ꝛ in ipſoꝝ odiũ etiã ſi ſint diuites vidue.ꝛ iõ per
ius cõmune feudũ nõ reuocatur:vt no.s̃.de reſcrip .c.j. ꝛ maxie
ꝓuiſ. dei.lxxxvij. di.c.j.ꝛ.ij.Sed obijcies nõne ꝛ clerici qui de
gratia ſeruãtur foro eccleſie poſſunt cõueniri coꝛã dño feudi : vt
s̃.de iudi.ceterum. Rñdeo iuriſditõ clericoꝝ nõ ſeruatur eccleſie
quãdo de poſſeſſionibus agitur de ꝓuiſ.ſpeciali:ſed de iure cõi
eſt ab imperatoribus cõdito:ꝛ ideo ꝑ ius cõmune ab impatori/
bus factum ſup rebus vel feudis ſuis reuocaſ. vel ideo valet cõ
tra clericos:qz ab eccleſia eſt receptũ ius illud. vel dic ꝙ licet als
inter ꝓuatos ad ſolum dominũ pertineat.h cognitio etiam ſi
agatur de ſpoliatione tamẽ ſi vidua eccleſia vel miſerabilis per
ſona de ſpoliatione agat bene cognoſcet eccleſia:ꝛ h ea ratiõe qz
eſt crimen ſacrilegij cuius cognitio pertinet ad eccleſiã . lxxxvij.
di.c.j.ꝛ.ij.xvj.q.j.in canonibus.nec eſt neceſſe ꝙ in hoc caſu req
ratur dñs ſup iuriſditione ei reddenda:vt dicitur.s̃.e.ex tenore
qz ibi loquit vbi agebat de ꝓprietate:ꝛ tũc exercitiũ actionis ꝑ
tinebat primo ad dñm:ſcõo ad eccleſiam.ſed hec cognitio ſacri/
legij pertinet ad eccleſiam primo.

Conqueſtus.ꝑ violentiã. nõ dicimus eccleſiam ſpoliatã:qz tũc nõ diceret ſe eẽ
in poſſeſſione:expone ergo qz damna aliquãdo faciebat hoibus
qz coꝛã cõi nõ reſpõdebat.ꝛ h inuit finis vbi dicit ꝛ de damnis
tẽ.ꝛ ꝑm qõ h ſonat intẽtabat vti poſ.exquo h ponit ĩ libello.ſcz
de violẽtia.ꝛ ꝓ ꝓſequẽs de ſacrilegio debet eſſe q̃ſtio coꝛã eccſia
ſed ſentẽtia nõ ferꝛ ꝑ epõ niſi probauerit violentiã:debet enim ꝑ
bare cãm ex qua petit.ff.de ex.rei iu.ſi mater.§.eandẽ ſacrilegij
de hoc no.s̃.e.cum ſit.

Dilec.filii. cõtra.nam ita videtur ꝙ lr̃e ex/
tendũtur ad ſucceſſores etiam ſi
exꝓreſſo noie interpretãtur.ſed dic ꝙ de rebus eccle
agebatur ꝛ ꝓtra hũc quaſi prelatũ.ꝛ noie eccle erat impetratũ
reſcriptũ:ꝛ ideo ſucceſſor cõuenitur.ar.ff.de an.l.annua.§.ãnua
ꝛ qz citatus fuit predeceſſor vnde ſucceſſor tenetur ꝓſequi:q̃z
uis idem facere poſſet dici:ꝛ ſi citatus nõ eſſet ꝑdeceſſor de h tñ
no.plenius.s̃.de reſcrip.cã.ꝛ.c.ſignificauit:ſingularis aũt ſuc
ceſſor nunq̃ ꝑ tales litteras cõueniendus ẽ.ar.cõtra.s̃.de iudi.
qz.v.ſol.ibi idẽ dicimus ꝙ procurator conſtitutus ab vno ꝑlato
pro eccleſia ſua poſt mortẽ ſuã poteſt agere cãm ſiue ceperit age
re viuo ꝓſtituẽte ſiue poſt mortẽ.ar.h.item cũ ꝓſtat eũ vez ꝓcu/
ratorẽ ꝛ ꝓſtitutũ ab illo qui conſtituere potuit etiã ſine capitulo
vt no.s̃.de reſcrip.c.edoceri.quare ꝓhibetur agere cãm ſibi cõ/
miſſam:alij tamẽ dicũt ꝙ ſi cepiſſet agere tũc eã poſſet ꝓſequi
ſed ſecus eſt ſi non cepiſſet agere:qz ſic eſt in iuriſditõe.ſimile.s̃
de offi.dele.c.ſi.nam in his ſimilia ſunt mandata iuriſditionis
ꝛ procurationis.ff.de iuriſdi.om.iu.l.ꝛ quia.ſed primi rñdẽt ꝙ
nõ eſt ſimile mandatũ iuriſditionis ꝛ procurationis in hoc caſu
ꝛ eſt rõ diuerſitatis:qz iuriſditio delegat tñ a iudice delegante
ꝛ ideo finito officio delegantis finitur officiũ delegati:niſi ꝑ ci/
tationẽ ad minus ſuã perpetuaſſet iuriſditionẽ.s̃.de offi.deleg.
gratũ.ſed ꝓcurator nõ ꝓſtituit nomine conſtituẽtis ſed nomine
eccleſie:ꝛ ideo qz eccleſia nõ definit mortuo ꝑlato qz nunq̃ mo/
ritur.xij.q.ij.liberti.nec procuratio. Jtẽ qõ dicim⁹ in procurato
ribus ꝓſtitutis a prelatis:idẽ dicimus de procuratoribus conſti
tutis a rectoribus ciuitatũ ſiue ſint annales ſiue perpetui. Jn ꝑ
curatoribus aũt ꝓſtitutis ad negocia ſatis poſſet dici ꝙ cuius ge
neraliter ꝓſtituti ſint tamẽ poſt mortẽ ꝓſtituẽtis nõ debẽt incipe
noua negocia.ar.ff.de neg.ge.nã ꝛ ſciendũ.§.ſi viuo.alij tamen
dicũt cõtra.(prodeſſet.)videtur male dicere: qz ſi exꝑſſe voluiſſz
in aliũ nõ ſuũ iudicẽ ꝓſentire nõ poſſet. j.e.c.ꝓri.Sol.h nõ ꝓſen
tit in aliũ iudicẽ niſi ſuũ qz papa iudex ordinari⁹ eſt oĩum. ix.q.
iij.cũcta .qui h per del. cognoſcit.imo plus dico qz etiã in aliũ iu
dicem tacite ꝓſentire poteſt:vt h.l.ꝓtrahẽdo in alteri⁹ territorio
vel ꝓmittendo alij ſoluere.(reſpõdere.)nõ exꝓmit ſub quo iu/
dice nec ꝑ hanc ꝓmiſſionẽ tenet reſpõdere ſub ordinario iudice
illius loci vbi ſoluere ꝛ reſpõdere promiſit cũ exꝓreſſe hec pro/
mittere non poſſet. j.c.proxi.ſed tñ coram papa vel ei⁹ delega/
to ibi reſpõdere cogẽt. Quidam tamẽ dicũt ꝛ nõ male ꝙ ſi nõ
promiſit ibi reſpondere ſed ſoluere tñ ꝙ ibi reſpondere tenet
ſicut ſi ibi ꝓtraxiſſet:vt no.in glo.j.coꝛã.qz h non exꝓreſſe eliget
ſibi alium iudicem ſed tacite:alij autẽ contradicũt.(reſpondere)
id ẽ coꝛaz iudice illius loci vbi promiſit ſoluere.ff.de eo qõ cer.
lo.pro.l.j.ꝛ coram iudice coꝛã q̃ ꝓmiſit reſpondere cum ibi con/
traxiſſet:alias enim ſi non contraxiſſet ſed reſpondere ꝓmiſiſſz
nõ cogeretur ibi reſpondere.ff.de iuriſdi.om.iu.ſi conuenerit.ꝛ
no.de h.s̃.de offi.dele.ſignificantibus.debet enĩ coꝛã iudice illi
us loci reſpondere vbi contraxit.ff.de iudi.hec res.§.omne inf/
dictũ.ꝛ.§.ſi.ꝛ intelligo h ſi ibi inueniatur ꝛ etiã ſi alibi q̃z ĩ ſua
ꝓuincia latitet ibi tranſmittendũ eſt:ſicut dicit in criminibus q̃
per auc̃.contractibus equiparantur.in auc̃.vt oẽs obe.iu. §.ij.
coll.v.ꝛ auc̃.vt nulli iu.§.ſi quis vero.ſed rõ h inducta ſup foro
contrahendo vbi ſoluere vel reſpondere promiſit ſuperficialiꝫ
inducta videt cũ loquatur de ordinaria iuriſditione quã ſubire
cogitur qui in alieno territorio contrahit vel ſoluere vel reſpõde
re promiſit.reſcriptũ aũt h pape de delegata iuriſditione loquit
ad qõ nunq̃ nec tacite nec exꝓreſſe obligauerat ſe eẽs ꝛ que ꝑm
voluntatẽ pape extenditur de anglia in franciã.ꝛ etiã reſtringi
tur ſicut in ꝓuiſ.h allegato reſtring⟨bat.Sed dic imo faciunt
ad propoſitũ:qz exquo in alterius territorio contrahit nõ ſoluz
vi ꝓſentire ꝙ ibi coꝛã iudice ordinario ꝙueniat.ſed ꝛ coꝛã iudi/
ce delegato qõ eſt notabile:qz hinc ſumit.ar.ꝙ a loco ꝙct⁹ vel cõ
miſſi delicti ſunt ꝓputãde due diete:ſz tñ hoc nõ credo eẽ verũ ſz
tñ h facit ꝓmiſſio ꝓdicta.ſ.de ſoluẽdo certo loco ꝙ renũciaſſe ĩ
telligit ꝓuiſ.in oĩbus iudicijs.i.ſiue coꝛã ordinario ſiue coꝛã de
legato iudice ꝙueniat:nã tale ꝓuil.facile ꝛ tacite ꝛ exꝑſſe renun
ciat. Jtẽ ꝛ ſicut ꝑ ꝙctũ renũciat foro ordinario ꝛ ita ꝓuil.qõ ha
bẽt ſup foro. Jtẽ no.ꝙ ꝓuil.nõ extẽdit nisi ad caſus vbi ꝑ lr̃as
aplicas.ſ.ſpãli ꝛ nõ cõi iure ꝙbit foꝛ:ſz qr vbi de iure cõi ꝙbit fo
rũ nõ obeſt ꝓuilegiũ q̃ qs ẽ ꝙuẽiẽdus extra angliã vt ſic iuri cõi
nõ ꝙdicat:qz faciendũ eſt vt no.s̃.e.lz.ꝛ.s̃.ő reſcrip.cãm. Quid
eni ſi domiciliũ hz ĩ ãglia ꝛ ĩ frãcia qõ eẽ põt.ff.ad munic.aſſũ/
ptio.§.ſi.nũqd qz anglic⁹ ẽ nõ poſit ꝙuẽiri per litteras apoſtoli
cas in francia abſit.

Significaſti nobis .priua toꝛ.C.ő iu.om.iu.priuatorum.(dioceſani).de hoc no
ta.s̃.de arbi.contingit.

Propoſuiſti foꝛum. ff ő iu.o.iu. l. pe.ff.ő iu dicijs:vbi preuẽtus in quo litigare cepit.

Licet ratione delicti. s̃.e.poſtu laſti.vj.q
r.placuit.C.vbi de cri.agi optet.auc̃.q̃ ĩ puĩcia.(con
tract⁹).ff.de iudi.heres.§.j.ꝛ.l.oẽm.ꝛ.l.interdũ.§.vl.s̃.e.dilec.
Quidã dicũt ſolũ domiciliũ ordinariũ iudicẽ ꝓpriũ facẽ poſſe.
vñ ſi alibi ꝙbat põt ibi ꝙuẽiri:ſz pſõa non põt ibi cogi venire: vt
no.s̃.e.dilect⁹.ꝛ eodẽ mõ ſi alibi delinq̃t.imo pl⁹ dicũt ꝙ lz ſint
iudices ex cãis ꝑdict ſi ibi ĩueniant ꝛ tũc ꝓcedi poſſit ꝙ eos ex
cõicãdo ꝛ mittẽdo ĩ poſſeſſionẽ tñ ſi nõ ſint ibi ſz de extra vocẽt
põt ꝓcedi ĩ res ei⁹ admiſſ ĩ poſſeſſionẽ rer̃ q̃s ibi hz:ſz nõ ꝙ pſo

nam ad excõicationẽ.ar.ad ħ q2 si nõ deberet cogi ire ad eos ergo nõ deberet excõicari rõne ꝓtumacie que nõ est.xj.q.iij.nemo cp̃or.t.c.sc.nec ẽ ꝓtra.s̃.e.sane:q2 ibi loquit qñ rõe rei soztit qs foz:quia ibi in re habet iurisditionẽ:ideo in ea potest dicere ius t missionis in possessionẽ t quodlibet aliud sicut quilibet ordinarius:sed in psonam non potest ius dicere. Quidã tamen dicunt q in psona talis iurisditionẽ habet sed p iura limitatã. alij dicunt q exquo habẽt iurisditionẽ etiã pñt citari extra territozium.t si sunt ꝓtumaces q possunt excõicare.j.vt lit.non ꝓtest.tue t.c.qñ.Sed primi rñdent q non possunt citari extra territoziũ sed si etiã possent non tamen possent eos excõicare q2 nõ sunt cõtumaces q2 ire nõ tenẽtur.t sufficit si res possideri patiat.ar.ff. de procu.sed be.§.vl.t.l.se.nec mireris q dixi eos nõ cõtumaces t fieri missionẽ ꝓtra eos.ħ enĩ fit in absente cã reipublice t ĩ pupillo q nõ sunt ꝓtumaces.ff.ex q.cã.in pos.§.j.ff.de puil.cũ pupill.vel etiã si sint ꝓtumaces tñ ꝓcedere non possunt nisi p missionẽ in possessionẽ.ar.j.vt lit.non ꝓtest.tue.bñ facit ad hãc materiã.j.e.romana.§.ꝓtrahẽtes(domicilij).s̃.e.ex pte.C.de incol. l.ciues.ff.ap munici.placet.non vtiqz.labeo assumptio.§.si eius qs.§.celsus(re).s̃.e.sane ex pte.C.vbi in rem ac.actoz(rei)siue sit mobilis siue ĩmobilis.ff.ꝺ iudi.quod legat(pro alia).ff. de iudi. l.ij.§.j.t.ij. Jtẽ quidã dicũt q in causis electionũ t in alijs q celeritatẽ desiderãt t que sunt tempoze periture non habet locum ius reuocandi domũ.ar.ff.de iudi.l.ij.§.j.t.l.sed t si.§.edictuz. j.de ap.oblate.quod potest intelligi vez in electionibus prelatoz:sed secus in electionibus canonicoz (pro alia).item qua rõe ne vel alibi expleuit legationẽ suã ita q de ea,habet nihil. potest vlterius facere vel respondere nihilominus tñ habet ius reuocãdi domũ quousqz in suã domũ redeat vel redire possit. Jtem si ex necessitate reuerteretur vltra tempus legationis vel infirmitate vl carcẽ iuitꝰ cogit alij ius rñdere:vl q2 expectat in locum toziã an hẽat ius reuocãdi domũ: oẽs enĩ isti hñt ius reuocãdi domũ.ff.ex q.cã maio.q mittit.§.si. t.l.si cui.§.j.t sufficit ad ħ vt amittat hoc ius q finita sua legatione venerit ad quãuis domũ suã etiam si non sit illa vnde missus est in legationẽ,vbi non est tñ periculũ in moza.legati aũt lz in aliquibus casibus habeant priuil.reuocandi domũ tñ si vltra tempus legationis morẽtur pro ipsis causis amittũt priuil.q2 iam volũtate mozantur t sola volũtate causam ceperũt. Jtem no.q licz hi q pro causis t alijs necessarijs vocant ad curiã t multi alij qui habẽt ius reuocandi domũ non possunt in vrbe conuenirí:possunt tñ cõueniri in propria domo alioquin fiet missio in pos.si non sit q defendat plenarie sup quo anteqz fiat missio cognati sunt interrogandi t amici.ff.ex q.cau.in inte.resti.itez ait pretoz t.l.se.ff.ex q.cau.in pos.e.ħ aũt.C.de resti.mi.l.ignozare.Si aũt tpe legationis contrahat t etiam si p gulam in curia teneat nunqz tñ conueniet nisi de his que ibi contraxit.ar.ff.de iudi.l.ij.§.si legationis. t.l.ꝺ eo:secus si agitur contra vnũ:q2 contra omnes se debet defendere.ff.de iudi.l.ij.§.sed si agant.legatus etiã potest ꝙueniri ab omnibus si ipe aliquẽ conueniat maxime dũ ꝙuenit alios:nam tũc impeditur eis legatio ex cõuentione quã facit t ideo est ei imputandũ.ff.de iudi.l.ij.§.sed t si agant.t.l.sed t si restituat.j.rñso t.l.non alias.t.l.q non cogitur.Sed ꝓtrariũ videt.auẽ.de sanctis.epi.§.reuerẽdissim.t extra de dolo actoz.Sed illa auẽ.non loquitur quãdo legatus sit conueniẽdus pro sua ꝑsõa sed dicit illũ legatũ procuratozẽ constitutũ ad cãm cogendũ subire recõuentionẽ illoz tñ cõtra quos agitur.si aũt ꝙueniat t rñdet licet voluntarie tñ propter hoc non amittit quo ad alios ius reuocandi domũ.ar.C.de excu.tu.l.volũtarie.cũ suis ꝓcoz.t non solũ legati ab alijs missi hñt ius reuocãdi domũ:sed etiã si qs propter legationẽ suã venerit:puta ꝑlatꝰ ꝓpter negocia eccle suevl ciuitatj in auẽ.de san.e. §.si vero epi.coll.ix.nisi p cã quã alij mouẽt irẽt ad curiã:tunc enĩ non gauderent priuil.vt dictũ est. sed si vocatus sit reus a papa vbi alij rñdeat ius habet reuocãdi domuz in alia cã.ff.de iudi.l.ij.§.ij.vbi dicit q vocatus causa vnius tutele in alia rñdere nõ tenet.ar.v.q.ij.vacatio:sed quidã dicũt illõ loqui in criminalibꝰ.põt etiã dici q ꝑlati t alij qui habẽt ius reuocandi domũ siue sint appellãtes siue appellati siue actozes siue rei gaudebũt priuil.põt tñ eis prefigi terminꝰ quo possint redire domũ t põt reuerti ad curiã cautione recepta q ad diẽ certaz sibi assignatã reuertat ad curiã t ibi se defendat.ar.j.de dil.exposuit.ff.de iudi.l.ij.§.sed si dubitet.t ad hoc facit: q2 pretoz et etiã ille in cuius territozio ꝓtrahit:vel etiã legatus põt cogẽ simplicẽ cautionem prestare q veniẽte die ꝓpareat cozã suo iudice iuri pturus.ff.de iudicijs.l.ij.§.sed si dubitetur. quod intelligo vez t de his q in legatõe contraxit: de t alijs nobis plus plz q nunqz dz dare cautioné q post reuersionẽ suã reuertet ad curiã ibi cãm acturus:sed q cozã suo iudice ordinario rñdebit.ar.ff.de iudi.l.ij.§.legatis. Jtẽ legatus non cogitur audire sniam sup litem quam conntestatus erat ante legationem:sed si vult põt audire.ff.de arbi.non dixti.§.item si quis rome. Jtem ħ beneficiuz habent prelati q̃ diu ex necessitate non voluntate sua morãtur. ff.de iudi.l.ij.§.legatis.ff.ex qui.ca.in inte.re. Jtem si in legatione contraxerit cogitur ibi respondere.ar.ff.de iudi.cum furi.§. vlti.ff.de arbi.non dixti.§.item si quis rome. Jtem si quis ad curiam alias vadit pro necessaria causa habet ius reuocandi domũ.ff.ex qui.ca.in inte.re.qui mi.§.fi.legatum aute appello etiam procuratozem ad causam constitutum ab his qui habent potestatem imperandi ei:vt tunc.ſ.de suis causis nõ conueniatur.i auẽ.de sã.e.§.reuerendissimi.coll.ix.,pcuratozes aute vl alij nũ cij voluntarij non gaudent hoc iure reuocandi domum.ar.ff.ex qui.ca.in inte.l.qui muttuntur.§.fi.t.l.se.j.responso.t.l.non vero. Jtem qui pro suis negocijs spiritualibus venerint ad se.ap. ħ priuil.non gaudent.ff.ex qui.ca.ma.non enim. Jtem differentia est inter legatos t alios qui ex probabili causa vel necessaria veniunt ad se.ap.quia alij preter legatos vt qui causa testimonij vel consimili veniunt tenentur respondere apud se.ap.ꝺ omnibus contractibus celebratis extra locum sue iurisditionis etiã ante legationem:nam in eis solis que in ciuitate sua vel intra suam prouinciam contraxerunt hoc priuilegium habent. ff.de iudi.l.ij.§.item si extra. Jtem priuilegio legatoruz credimus gaudere peregrinos.ar.j.de cle.pere.c.j.(causa).idem intelligo i probabili.ff.ex qui.ca.ma.in inte.re.nec non.in prin.cum lex generaliter ponat causam non adiecto necessaria.ff.de iudi.l.ij.§.j.ñ tamen videtur probabilis sufficere nisi sit.q.necessaria: puta prosecutio appellationis quam licet ex necessitate prosequi non teneantur quia tamẽ rata maneret sentẽtia'nisi prosequatur:ideo dicitur.q.necessaria. Jdem est in reo vocato ad causam:vt in.e. l.non autem.reputo quasi necessariam si veniret vt peteret in inte.resti.quia tũc bene cogitur alijs respondere:q2 agitur de nouo t non.q.ex necessitate:appellationẽ prioris t principalis cãe prosequitur(si tunc).alioquin preiudicatur .exceptio enim fori initio proponenda est.C.de ex.l,fi.

Romana ec.ab eo. scz officiali:puta quia male sentẽtiauit vel alias in suo officio deliquit(malã sentẽtiã) sunt enĩ certi modi qbus qs soztit foz alicuiꝰ.qꝺ no. in sum.C.de iu.om.iu.inf quos nõ est iste.sz forte objcies:nõne si aliqs malã sniam ferat in territozio alteriꝰ vel p sozdes vl alio illicito mõ:nõne de ħ tenebitur respondere cozã iudice illiꝰ territozij vbi iniustã sniam tulit? Rñdeo sic:q2 ibi soztit foz rõne delicti vel q̃si vel ꝓtractꝰ vel q̃si quẽ in alteriꝰ territozio ꝓmisit.sz iste officialis q in suo territozio deliqt nõ deliqt ĩ territozio archiepi sz suffraganei(inquirere).ſ.qñ crimẽ officialis ẽ notoziũ vel qñ de eo ẽ diffamatꝰ.j.de accu.qualiter(cognoscere)qñ de hoc q̃rit ab eo cuius interest negligat fm ħ loquit.l.j.cũ suis cõcoz.C.ad l.iul.repe. Jtẽ bene fatemur q tenet aliqñ t dñs t epi si in culpa fuerint male eligendo.ff.na.cau.l.vl.§.ac.t.§.se. (maleficij). epi qꝺ est q negligit facere iusticiã de suo officiali.(inquirendũ). ff.mau.cau.l.licet.§.fi.(appellari.)a parte extranea sententia: q2 tũc si agat ad reuocationẽ huiꝰ sentẽtie nõ iudex sz ille p q̃ lata ẽ sentẽtia ꝙueniẽdus ẽ(iudices).s̃.e.significasti.repete q̃ no.s̃. de arbi.ꝓtingit.(ꝙsentiat).licet licita esset progatio de casu ĩ casum ħ tamen prohibetur.quia clerici non possunt prorogare iurisditionẽ sine cõsensu suoz epoz.sic nec ab initio possunt ĩ alios q̃ ĩ suos ordinarios consentire.s̃.e.significasti.cozam del aũt pape bene licet prorogare.j.de ap.cozdi.(prohibere).sed epos ordinarios super his compellendis requirant.auẽ.de testi.§.t qñ simus.C.de fi.instru.iuꝺ.(contractibus).repete que diximus.s̃.e cum dile.t.c.licet.sed t si ibi inueniatur t neget se ibi cõtraxisse non cogetur ibi respondere libello sup principali questione prorecto nisi prius summarie queratur t probetur eum ibi contraxisse.t si probatum fuerit iudicabit iudex suam esse iurisditionẽ cognoscẽdi de principali.ff.de iudi.si quis super.s̃.de rescrip.ex litteris in fi.t tunc cogetur respondere libello super principali t vterqz tunc vtetur iuribus suis.ſ.pacto de non petendo vel ꝑscriptione t alijs huiusmodi.sed incidẽti non queruntur ħ(alibi).i. in dioc.suis nõ remeñ. quia tũc cũ ibi inueniatur bene possz ibi conueniri.ħ ideo dicit q2 videbit q exquo in sua dioceſi morabatur vbi habebat ordinariũ iudicem sub quo poterant conueniri q iudex vbi contractus fuit celebratus nõ deberet mittere ĩ possessionem etiã eoz que in sua iurisditione habebãt. sed ibi cõtrarium statuitur t iuste:q2 huiusmodi forus fozti est ꝓpter cõtractum quem ibi celebrauit(occasione),quia licet cozam officiali

bꝰ ipſis vꝫ etiã corã archiepis fierẽt ipſius ꝑtꝰ niſi fierẽt ĩ dioce ſi ſua nõ ſup tales ꝫhẽtes ſortirẽt foꝝ ⁊ corã q̃cũq; fiãt ĩ ſua dio ceſi ſortiẽ foꝝ. (officiales.) ná lꝫ vnũ ſit auditoriũ eꝑoꝝ ⁊ officia liũ: ⁊ ꝓpter hoc ad eꝑm appellãdũ. ĵ. de ap.ro. nõ tñ officialium ꝑſone ſicut nec alĳ ſubditi eꝑoꝝ ſunt de iuriſdictiõe archiepoꝝ.

¶ De libelli oblatione. Rubꝛica.

¶ De tali libello conſueuit queri: peto a te tradi vacuã poſſeſſionẽ talis domus etiã amotis inde pẽſionarijs: an ſi pẽſionariꝰ rñdeat litẽ cõteſtando valeat. ⁊ nobis videt q; nõ: qꝛ non eſt ei oblatus libellus ꝓtra id qõ eſt. iĳ. q. iĳ. offerant. Jtẽ qꝛ in vno libello nõ debẽt cõueniri duo niſi penſionarius conduxiſſet ab eo domũ: qꝛ tũc ſi vult cõparere ⁊ cauſam ſuaꝫ iuuare audiet. ff. de ap. ab ex. C. de litĵ. auc̃. nunc ſi heres. ⁊ no. ĵ. de re iudi. cũ ſuper. imo ſi nõ defendit cauſam ſi ſcit eã agi ſibi ꝑiudicat. ĵ. de re iudi. cũ bertoldus. ⁊ ſic intelligit. s̃. de fi. ꝓz. veniens.

¶ Ignarus epiſcopus dixit. libellũ. Niſi libellus deꝫ nõ valet litĵ ꝓteſt. ĩ auc̃. de tpe nõ ſo. p. §. ꝓteſtatione. iĳ. q. iĳ. §. ſpaciũ. in fi. lꝫ enĩ narret factũ corã iudice p qõ fit litis cõteſt. tñ talis narratio non hꝫ vim libelli vel litis cõteſtatiõis. vñ dicit bene in auc̃. de litig. §. ſi vero. lꝫ videat quedã litis cõteſt. Jtẽ nõ tenet litis cõteſt. ſi denegent iudicie deliberatorie ſicut ſi denegarent ꝓparatorie: lꝫ enĩ iudici ſit cõmiſſum q; inducias poſſit augere ⁊ mĩnuere. nõ tñ denegare. iĳ. q. iĳ. §. ſpaciuꝫ. ⁊ ſic intelligit. ĳ. q. vj. §. diffinitiua. Jtẽ ſi ſnĩa cõtraria q̃cuis poſſit his dilatoriis renũciare tacite ⁊ exꝑſſe. ff. s̃ dit. l. j. C. de epi. ⁊ cle. auc̃. generaliter. alĳ dicũt q; litis conteſta. valet ſine libelli oblatiõe dũmodo ptes cõſentiãt tacite vel exꝑſſe. C. de epiſ. ⁊ cle. auc̃. generaliter. ⁊ rñdẽt cõtrario qõ eſt. iĳ. q. iĳ. §. offerat. vbi dicit q; litis conteſt. citra hoc indultũ habita ꝑ nihilo eſt habẽda. dicũt enĩ litis ꝓteſt. factã ſine libello eẽ ꝑ nihilo quo ad hoc vt nihil poſſit iudex recuſari: denegatis etiaꝫ inducijs dicũt tenere litis cõteſt. ⁊ oẽꝫ ꝓceſſum niſi appellet. (libellum.) libellus in oĩ cã ciuili ⁊ criminali inq̃ſitiõis ⁊ denũciatiõis vtilis ⁊ neceſſarius eſt vt ſciat reus vtrũ cedat vel ꝓtẽdat. iĳ. q. iĳ. offerat. alĳ tñ cõtra dicũt in denũciatiõe ⁊ inq̃ſitione niſi in leuibus cauſis: ⁊ qñ epꝰ audit cauſas inter clericos ſuos. xj. q. j. ſiqs cum clerico. ⁊ nõ extẽdit hoc ad deꝫm quoſdã alĳ cõtra: qꝛ nõ inueniunt cãꝫ diuerſitatis. ⁊ ideo ideꝫ eſt vtrobiq; s̃. de cõſti. trãſlato. vel niſi fiat de ꝓſenſu ptium. C. de puĩl. ſchol. quotiẽs. li. xij. C. de epi. ⁊ cle. auc̃. generaliter. ⁊ niſi ꝑſes ꝓuincie infra. l. dies cõueniatur: vt in auc̃. vt iu. ſi. quo. ſũ. §. neceſſitatem. Breuiter ſemp qñ agit inter ptes regrit libellus: niſi lex dicat nõ dandum ipm. in auc̃. de exhi. re. §. ſancimus igit. coll. v. ⁊ hoc eſt enĩ neceſſarius in interdictĵ: qꝛ ſicut verbũ ſonat inter duos agũt. ff. de interdict. §. ſunt aũt q. ⁊ qñ ꝓncipaliter ĩplorat officiuꝫ iudicis. s̃. de offi. iudi. c. fi. ⁊ etiã vbi petit cautio de dãno infecto. ff. de dã. infec. l. v. §. hoc quoꝺ lꝫ aliq cõtradicãt: qꝛ hec res celeritatez deſiderat. ff. de dã. infec. l. j. ⁊ etiã vbi agit de poſſeſſiõe niſi in caſu q̃ no. ĵ. de ꝓba. in pñtia. Jtẽ qñ agit cõtra aſſcriptitiũ q; dicit fugiſſe. Jtez qñ ĩpedit aliqs ꝺ ſua iuriſdictõe. ar. ff. ad munic. de iur. non autẽ eſt neceſſariũ q; iuſſus mitti in poſſeſſionẽ non admittat. ff. ne vis ſi. ei qui in poſ. l. iĳ. j. rñſo. Jdẽ videt ſi confirmatus vl̃ inueſtitus de aliqua eccleſia ꝓhibet poſſeſſionẽ nãciſci. ĵ. de ap. cõſtitutĵ. ĵ. de cõceſ. ꝓbẽ. poſt electionẽ. Jtẽ videt q; ſi petit ſnĩa mandari executiõi manu militari. alꝫ nõ eẽt litiũ finis. ⁊ finis vnius litis eẽt alterius ꝓncipiuꝫ. C. de fruc. ⁊ li. ex. termi. C. de re. cre. ſi qs. Jtẽ ſi cõſuetudo eſt q; libellus nõ deꝫ: qꝛ conſuetudo valet in his; que circa iudicia ſunt. C. de puĩl. ſcho. l. ſi. in ꝓn. Jtẽ in denunciatiõe noui opis: qꝛ fit ex verbo ⁊ facto ⁊ nedũ in ꝓſentia: ſed in abſentia ptis: ſed in ꝓſecutione bene eſt neceſſarius libellus. ſ. qñ petit remiſſio nũciatiõis ⁊ in alijs. Jdẽ in cauſis mere ſpũalibꝰ j. de dolo. c. j. Jdẽ in caſibus vbi reqrit ſummaria cognitio qui ſunt. ff. ad exhi. l. iĳ. §. ibidez. ff. vt in poſ. le. ſi is a quo. ff. de car. edic. l. iĳ. §. cauſe. ff. de vẽ. in poſ. mit. l. j. §. ſi eaꝫ. ff. de lib. agno. ſi qs a liberis. §. hoc. vel parẽs. Dubitat aũt qñ ĩplorat officiũ iudicis an ſit offerẽdus libellus: vt qñ petit cõfirmari electio vel aliquẽ mitti in poſſeſſionẽ ex edicto diui adriani vel noĩe vẽtris vel carboniañ. vel ſibi dari bonoꝝ poſſ. contra cu. vel apiri teſtamẽtũ vel ne aliud fiet in loco publico. Sol. in oĩbus his ⁊ ſimilibus qñ cõtra neminẽ ſpãliter agit nec etiã in libello aliqs ſpãliter tãgit poteſt ꝓcedi ſine libello ſi nullus eſt cõtradictoꝛ: qꝛ nec cui offerat. ar. iĳ. q. iĳ. offerat. ſi aũt aliqs eſt contradictoꝛ dabit ei libellus. s̃. de elec. dudũ. ro. ĵ. de teſti. cũ oliz. ff. de ap. re. l. fi. ff. quẽ admo. te. ap. l. iĳ. §. fi. C. quẽ admodũ te. ap. l. j. C. de edic. di. adri. l. fi. miſſio aũt in poſſeſſionez que fit ex ꝓmo decreto fit ſine libello: qꝛ fit offi. iudicis ſeruiẽti actiõi lꝫ nondũ ꝓpoſite ſed ꝓponẽde: vel qꝛ eſt ad defenſionẽ ſue iuriſdictiõis cõtra cõtumacem que eſt notoria. Jn notoriis nõ eſt neceſſarius libellus. ij. q. j. manifeſta. ĵ. de iureiurã. ad noſtrã. Olim aũt nõ dabaꝫ libellus niſi illuſtribus ꝑſonis. C. de digni. l. quocũq; ff. de ꝓbatĵ. de. l. fi. Jn libello aũt dꝫ cõtineri cã vel actio ex qua agit: vt no. s̃. de offi. oꝛ. cõqueréte. ipaꝫ aũt nõ põt dimittere: ſed ex quo libellũ obtulit neceſſar ... ipm ꝓteq; nec põt penitere nec ſe retrahere quin reo ꝺ intereſſe ſuo ſatiſfacere teneat niſi ⁊ reus cõſentiat: vt no. ĵ. vt li. nõ cõteſt. c. j. nec etiã cãꝫ mutare niſi ꝓmã dimittat: ſed bene põt vtrãq; ꝓſeq. ſ. ſimul ⁊ veterẽ ⁊ nouã. niſi vetus actio in qua ꝑſiſtere dꝫ ſit talis q; pareret ec exceptionẽ rei iudicate cõtra ſecundã ff. de ex. rei iudi. ſi mater. §. eãdẽ. ⁊ l. cõquerit. ⁊ ff. de iureiurã. ſi duobus. §. exceptio. vel niſi ſit talis que electiõe tollit. ff. ꝺ tribu. q; in here. §. eligere. ſi aũt nõ vult immutare ſed emẽdare: vt qꝛ minus petit mõ plus vult petere vel ecõuerſo: dicũt q; dã hoc fieri poſſe q̃cũq; ante ſniaꝫ inſti. de act. §. ſi minus. nos credimꝰ q; hoc emẽdatio poſſit fieri vniuerſali ⁊ generali actione tm̃. ff. de peti. here. l. iiij. ſi quo. C. de iudi. licet. ⁊ ſic intelligit. C. de app. l. vlt. C. de an. ex. l. fi. in ſingularibus aũt hoc lꝫ vſq; ad litis cõteſt. ⁊ iuſiurã. de calũ. ꝑſtitũ ⁊ nõ vltra. naꝫ extũc noua interpellatione opus eſt. ff. de ex. rei iudi. cõque. ⁊ l. egi. ff. de iudi. non põt. Sed cõtra. ff. de noxa. ac. in delictis. §. ſi decreta. Sol. nõ cõtradicit: qꝛ ibi eedẽ ꝑſone ⁊ eadẽ cã. ſ. de dãno dato a ſeruo ⁊ ad idẽ agebatur. ſ. ad emẽdationẽ totius dãni. ff. de re iudi. miles. §. j. q; autẽ noxã dare poteſt hoc eſt ex quodam beneficio qõ dñs habet per l. ibi enĩ ſemp agit actiõe. l. aquil. vel noxali. nec dicit in libello q; totũ dãnũ petet ꝓ eo q; ſeruus dño ſciente damnum dediſſet vel minus ꝓ eo q; domino neſciẽte: qꝛ ſi hoc dixiſſet poſtea mutare nõ poteſt: vt dictũ eſt: ſed poſt libellũ datũ generalẽ ꝓſecutus eſt alterũ tm̃ mẽbroꝝ: ⁊ ideo nõ minus poteſt ꝓſequi alterũ cũ ambo cõꝓrehendant ſub actiõe ꝓpoſita: ſed ſi reus vellet eum a prĩcipio cogere q; de illis duobus vnũ eligeret. ſ. vel agere in ſolidum vel ad dictũ beneficiũ: forte poſſit. arg. ꝓz. l. q; in here. §. eligere. q̃cuis poſſet bene aſſignari diuerſitas inter illos caſus: qꝛ quando agit ex contractu de pecul. lꝫ ſemp agat eadẽ actione cum altera adiectiõe: ſiue de tribu. ſiue de pecu. tamen aliud debet petere ſi agat tribu. aliud ſi de pecu. ⁊ aliud in vna q̃ in alia ſententia: ſed quando agit. l. aquil. noxali: ſemper in ſolidũ eſt actio ⁊ condem. q̃cuis reus liberetur preſtando alterũ. ſ. noxam vel dãnũ: vt in preallĩ. l. miles. (reclamationis.) in ciuilibus eſt libellus accuſationis. in criminalibus. ij. q. viij. quiſquis libellorum. (manibus). i. noſtra ſubſcriptione. ⁊ eſt no. dignum q; libellus debet eẽ ſubſcriptus. in auc̃. de exhi. ⁊ intro. §. ſancimus. (ſynodo.) no libellum porrigendũ ſynodo: ⁊ ita eſt ar. q; ſynodus nõ archiepiſcopus eſt iudex. ſimile. xj. q. iĳ. ſiqs ꝑſbyter. ſiqs epꝰ. et no. q; libellus porrigẽdus eſt iudici ne poſt negare poſſit ſe non recepiſſe: ſed non eſt de neceſſitate ſz cautela: qꝛ aduerſario poteſt offerri. iĳ. q. iĳ. offerat. (conſcribẽtes.) non enĩ ſolus libellus: ſed oĩa acta ſcribi neceſſe eſt. ĵ. de ꝓba. qñ.

¶ Significantibus. oſtenderet. Debet enĩ ille qui fundũ petit certis finibus diſtiguere. ar. ff. de cẽ. forma. ff. de reivẽ. ſi in rẽ. ⁊ ſi ſit neceſſe oculis iudicis vel aduerſarij ſubijcere. ff. ſi. regũ. ſi ĩ rup. §. vlt. ar. ff. de feꝛ. eadẽ. ⁊ hoc ſiue ꝑſonalis ſiue realis agat. ꝺz enĩ exꝓmere re ꝑ qua ꝓte petat rẽ ⁊ qualitatez ⁊ colorẽ ⁊ alia per q̃ bene cognoſcat res petita. ff. de reivẽ. ſi in rẽ. ſed ſi neſciret dicere ꝑ q̃ ꝓte peteret ex aliqua iuſta cã admittit ĩcerte ptĵ petitio. ff. ſi cer. ps bere. peta. l. j. §. fi. ff. de rei ven. q̃ de to. ff. de cõdi. ⁊ ſi nõ. §. j. ⁊ idẽ dicimꝰ etiã de alijs ſignis ſi iuret ſe ea neſcire. ff. de furti. actiõe. ⁊ habẽt hoc locũ ſiue ꝑſonali actione ſiue reali agat. ff. de rei vẽ. ſi in rẽ. ſemp tamẽ oportet eũ ſic exꝓmere q; aduerſarius ⁊ ſi nõ plene tamen aliquo mõ ſciat qd petat: qꝛ ſi penitus neſciret nõ cogeꝫ reſpõdere. ff. de edẽ. l. j. nec mirꝝ ſi libellus ſit generalis ex cã recipit: qꝛ etiã ſnĩa ſic generalis valet que tamẽ debet eſſe clarioꝛ q̃ libellus. inſti. de act. §. curare. ff. de re iu. ait prꝛtoꝛ. §. j. C. de ſen. que ſine cer. quan. l. ij. ⁊ ideo ſufficit petere fructus ꝓceptos de tali fundo ſine alia exꝑſſione. ⁊ poteſt adijcere quando res petite nõ extant quas eſtimo tantũ. hoc tamẽ ſcias q; aliqua exꝑſſio neceſſaria eſt in ſnĩa que non eſt neceſſaria in libello. nam in ſnĩa ꝺz exꝓmere rẽ ipam vel quantitatẽ vel in actis debet cõtineri. ff. de re iu. ait prꝛtoꝛ. ⁊ ſm hoc intelligit. C. de ſen. que ſine cer. quan. l. ij. vnde nõ valet ſnĩa condẽnote ad res que tibi obuenere, a tali fundo: ſed ſecus dicit in libello.

DIlecti filii. quare sibi. No. cāz exprimē dā in libello in personali actiōe. ff. de ex. rei iudi. ⁊ an eadē. §. actiōes. sed si nō exprimat q̄uis nō cogat recipere tñ si rñderet valet. C. de an. ex. l. vlt. ⁊ hoc no. s̄. de offi. or. cōquerēte. ⁊ debet causa eē talis que ex sui natura inferat iustuz eē qđ petit: vt hic. cēt enī iusta cā: peto talē pecuniaz: qz eam sibi mutuaui: ⁊ si reus dicat exprimas q̄ conuersa sit in vtilitatē ecclesie: vel q̄ cōtractus sit factus legitime. s. cōsentientibus his quoz cōsensus requirit. vel exprme q̄ nō est tibi facta solutio vel hmōi q̄ oīno tollāt intentionē actoris si vera eēnt nō cogit h̄ in libello exprmere: qz hec nō sunt de natura actiōis: sed post litis cōtest. h̄ seruant p̄ pbatiōibus. C. de pba. exceptionē. eo enī ipo q̄ diximus: qz mutuaui intelligit legitime ⁊ in casuvnde cōpetit mihi ius petēdi. Sed si eps peteret aliqđ ius epale ab ecclesia quam cōfiteret exemptā nō admitteret huiusmodi libellus nisi adjceret talē cāz que sufficeret ad hoc q̄ etiā ecclesia exempta illud deberet: puta qz illud ius cōtra exceptionē prescripsit: vel qz illud capitulū fuit exceptū in exemptōe ⁊ huiusmodi. Sed si tale diceret tñ: peto ius epale: qz ecclesia est ī mea dioceſi bene admitteret libellus nō obstāte exceptiōe que dicit: nō est admittēdus huiusmodi libellus: quia paratus sum p̄bare incontinenti q̄ ego sum exemptus: nisi malitia actoris sit notoria: quia tunc non est malicijs hominū indulgendum. ⁊ h̄ probatio est in p̄ncipali differenda. s̄. de foro compe. ex parte.

De mutuis petitionibus. Rubrica.

EX litteris. ⁊ j. (Proponūt.) ī modū actiōis. si enī in modū exceptiōis p̄poneret tūc p̄cederet: vt. C. de ex. si q̄dē. ⁊ l. vlt. ⁊ l. exceptione. j. de or. cog. c. j. (rñdere.) recōuētio nō habet locū in criminalibus: qz nō relatiōe criminis sed purgatiōe desinit esse ī nocēs. ff. de pub. iudi. qui. iij. q. ix. neganda. q̄uis ex illis. ll. dici possit locū habere recōuentionē cū ibi dicat q̄ deponere debet īscriptionē. Jtē q̄ de maiori potest reaccusare vel si suā p̄sequat ī iuriā. sed hoc satis verū est q̄ simul ambe accusatiōes nō procedūt: vt ibidē no. Jtē nō habet locū recōuentio vbicūq̄ iudex sb̄ quo fit cōuentio de recōuentiōe iudicare non pōt: vt si coza laico fiat reconuentio de spūalibus: vel sub inferiori iudice de libertate. s̄. de iudi. quāto. C. de or. iudi. l. j. Jtē cū generaliter dicat lex cuius in agendo ⁊c̄. C. de sen. ⁊ interlo. om. iu. cū pap̄. in fi. iij. q. viij. cuius. nō videt iniquū si conuentus ciuiliter reaccusasset criminaliter dūmodo cōpetēs iudex sit vel ecōuerso. nā ⁊ idē ciuiliter potest cōueniri ⁊ criminaliter: ⁊ potest contra aliū agere cū nō inueniat p̄hibitū sup diuersis rebus. sup eodē aūt non pōt simul ⁊ ciuiliter ⁊ criminaliter agi. C. de iu. p̄ri. l. siqs aliqd. sz finita vna questiōe vel ciuili vel criminali bene trāsibit ad aliam: vt in eadē. l. C. de inoffi. testa. cū q. insti. de ex. tu. §. qui aūt. sed q̄ de vno crimine agēs ꝓdēnatus est de calūnia vlterius accusare nō poterit: nec p̄oz accusatū nec aliū: qz infamis est. iij. q. iiij. nulli. ⁊ q. ix. c. j. Jtē dicūt q̄ exceptaz accusationē p̄oseq nō pōt. sed melius dicit q̄ possit p̄oseq. nam de qua re cognoscit ⁊c̄. ff. de iudi. de qua re. ar. j. de cal. t. ij. ar. ad hoc q̄ etiā ꝓdēnatus q̄ inscriptionē deposuit: ⁊ si ꝓdēnet pōt p̄oseq accusationez. iij. q. ix. negāda. alij dicūt q̄ nunq̄ in p̄dictis admittit reaccusatio. Jtē cōtra agentē possessoꝛio bene agit petitoꝛio: sed pōt repelli p exceptionē spoliatiōis. ⁊ sic intelligit. j. de or. cog. sup. contra agentē aūt criminaliter nō pōt recōuenīē do agi ciuiliter. qđ sic p̄obat qz qđ plus est etiā si aliqs p̄us mouisset actionē ciuilē ⁊ cōuētus cōtra actorē moueret criminalē supsedendū eēt ciuili ⁊ tñ in criminali p̄cedēdū est. C. de or. iu. l. vlt. quidā tñ dicūt illā legē loqui q̄n criminalis accusatio simul ꝓtingebat p̄opositā actionē: vt si qs petebat. c. ⁊ reus accusabat actorē de violentia facta ī p̄missiōe illoz cētū. Jtē hāc accusationē nō videt posse p̄oponere nisi ante litis ꝓtest. in ciuili actiōe factā. nā litis cōtest. nō videtur q̄ iudex īpediri debeat q̄n diffiniat de re ꝺ qua cognouit. ar. ff. de iudi. de qua re. cozā iudice appellatiōis nō hz locū recōuentio. ff. de iudi. l. ij. §. legatū. ff. de eo q̄ appellauit in p̄ouincia. l. j. (delegatis.) no. cozā delegatis fieri recōuentionem: sed cozā arbitris nō. j. de arbi. cū dilec. (actiōe.) sic fit litis ꝓtestatio. C. de litis ꝓtest. l. j. eo. c. fi. aīs. j. (rñsiōe facta p̄us.) nā q̄ p̄us ⁊c̄. ff. de iudi. q̄ p̄oz. j. de or. cog. cū dilec. (incōtinēti). i. anteq̄z ad alia p̄ceda-tur ⁊ debet p̄otestari de cōuentiōe ante litis ꝓtest. vt qdā dicūt. ⁊ sic intelligo auc̄. de ex. tu. §. sancimus. alij dicūt idē ⁊ si ante nō fuerit p̄otestatus: dūmodo incōtinēti post litis contest. i. anteq̄z terminus ad alia assignet recōueniat. ar. ff. si cer. pe. lecta. alij tñ dicūt q̄ vsq̄z ad finiam etiā sine p̄otestatiōe sup p̄ncipali questione lata pōt recōuenire. sed tūc nō simul p̄cedet vtraq̄z lis. nā si aliter diceret sequeret absurditas: qz sub nullo iudice pēdēte lite ⁊ ea p̄test. poterat cōueniri actoz qđ absurdū est. Jtē qđ si de iniuria que lite pēdēte cōtingit vel alia actiōe eū recōueniat nūquid potest? ⁊ certe vtiq̄z: qz que de nouo emergūt auxilio indigēt. s̄. de offi. del. insinuāte. j. de iura. calū. ceteruz. Jtē que causa īmo verius insania fozet abstulisse huic reo iudices oꝛdinarios actoꝛis coꝛā quibus reus actorē cōuenire poterat nisi aliū illū coꝛā quo conueniē subrogasset. Jtē in antiquo iure. C. de sen. ⁊ interlo. iu. cū pap̄. dicit indistincte cuius in agēdo ius sequit. ar. e. p̄tra se. i. se habere nō dedignet: ita q̄ nō facit mētionē de litis cōtest. si aūt p̄otestet nihil facit p̄otestatio: nisi qz indubitāter est vex: q̄ post litis ꝓtest. incōtinēti possit reconuenire. ⁊ ꝟm p̄dicta patet q̄ etiā vbi intentat officiū iudicis locū hz reconuentio. qđ intelligo si p̄ncipaliter intentet. secus si incidēter: qz tūc non habet locū reconuētio. ar. s̄. de offi. iudi. c. vlt. Jtē non hz locum reconuentio vbicūq̄ locū habet summaria cognitio. qđ sic p̄obat: qz de iure vtraq̄z lis simul tractāda est: sed cū in vna sit summaria cognitio habenda: in alia plena questio: vtraq̄z tractabitur. Jtē vna exigit accelerationē alia nō. Sed oppones: leue est cuilibet facere q̄ nullus possit conueniri nisi sub iudice quē malit: cū sit leue īpetrare litteras ad aliquē legatū. ⁊ facta citatione vlterius sub alio iudice non poterit conueniri cū sub eodē iudice debeat fieri conuentio ⁊ reconuentio: vt. s̄. de rescrip. dispendia. Rñ. sub alio iudice recōueniri nō potest nisi lata fuerit sniа vel nisi fuerit appellatū: vel nisi faciat se absolui ab instātia iudicij: vt no. s̄. de offi. del. con suluit. ⁊ sic contra hanc fraudem altero p̄dictoꝛ modoꝛum p̄ouideri potest.

DRudentiam.

De litis contestatione. Rubrica.

OLim. inter episcopuz. Non p̄ positiones. s̄. de elec. c. dudum. ad hoc enim vt teneat litis ꝓtestatio opoꝛtet q̄ animo contestandi litez fiat: sed vbi sunt verba apta constitutioni p̄sumitur animus contestādi nisi ꝓtra appareat p̄ p̄otestationē: vt no. s̄. de consti. cū. M. Jtē intētio animi non sufficit nisi sint verba apta: vt hic: ⁊ ē ea ratiōe: qz in positiōib⁹ nō fit aliqua petitio q̄ ē necessaria. nā quō posset ferri snīa absolutiōis a petitiōe ⁊ condēnatiōe ad petita si nihil eēt petitū. s̄. de iudi. examina. snīa enī rñdere ꝺz petitiōi. j. de symo. lz hely. nisi cā coꝛā papa ageretur. tūc enī sine petitiōe crede rē sufficere narratiōes ptiū sine petitiōe aliqua. j. de insti. cū venissent. ⁊ ar. q̄ p̄sentia pape supplet has solēnitates. C. de testa. omniū. s̄. de trāl. c. j. Jtē lz aliqd ponas factū vel dictuz p̄opter h̄ nō testoꝛ vel ꝓtestoꝛ me velle litigare: ergo attēta verbi significatiōe nō est litis ꝓtestatio facta: a qua nisi aliud appareat credere nō oportet. ff. de le. iij. nō aliter. Jtē ipm h̄ manifeste apparet q̄ quedā positiōes ⁊ rñsiones fiūt añ litis ꝓtest. ff. de interro. act. p̄ totū. Jtē no. q̄ ad h̄ vt lis ꝓtestetur sufficit q̄ respondeat de iure libello vel petitioni. verbi gīa: peto a te fundū quē mihi p̄omisisti vel vēdidisti. nā recte respondet non cōpetit tibi petitio p̄dicti fundi: vel non ꝺz tibi dari p̄dict⁹ fundus quē tu petis. nā cū actio sit ius petēdi qđ debet actoꝛi. s. de iure. insti. de act. ī p̄n. eadē ratio ⁊ defensio siue respōsio rei legitima est: qđ petis tibi nō debet de iure. Jtē dicūt aliq nō sufficere respōdere ad causaz nisi respōdeat petitiōi. verbi gīa: peto. c. qz mutuaui. respondet reus nō mutuasti. ar. qz cū petitio sit necessaria: ⁊ responsio petitiōi necessaria ē. Jtē cā nō ē actio sz vinculū. Nos dicim⁹ sufficere rñdere cause. nā cū cā talis debeat eē q̄ necessario inferret ius petēdi quam necessarie ē p̄obari: qz nec petēti p̄odest si ex alia cā sibi debeat. ⁊ eodē mō nec sibi obest si alia vice ex alia cā agat vt no. s̄. de offi. oꝛ. cōquerēte. q̄ respōdet nō verā eē cāz. s. mutuū interueniſſe necessario dicit se ex mutuo non teneri: ⁊ ita per cōsequens petitioni respondet. Jtem attendere verba litem contestari nihil aliud est nisi testari: qz vult cum aduersario litigare. sufficit ergo si animo litigandi petitioni aduersarij contradicat. C. de iudi. rem non no. tamen si diceret volo litigare cum aduersario ⁊ non cōtradiceret petitioni nō sufficeret. ar. p̄e. l. ⁊ qz nesciretur an confiteretur vel negaret petita. Quidam tamen dicunt ⁊ forte non male q̄ si etiam in libello nō fiat petitio: sed tñ narretur factū ⁊ reus oīno litem contestando rñdeat q̄ bona est

vel saltē tolerāda huiusmodi litis ꝓtest. vt res magis valeat q̄z pereat. j. de ver. signi. abbaté. ar. ad hoc. j. de instī. cū venissent. j. de causa pos. cū ecclesia. s. de cōsue. cū dilect. ⁊ videt maxime ꝫ posse tolerari vbi de iuribus agit. s. negociū vel cōfessio intentatur. ff. si vsufru. pe. l. vti. in ꝑn. ⁊ l. j. in decre. ꝑall. tutius est tñ in omnibus aliq̄d petere. (⁊ rñsionē.) C. de iureiur. l. ij. C. de iudi. rē nō no. C. de litis cōtest. l. j. s. ti. ꝑri. c. j.

Exceptiōis pemptorie. cō

tingentis causam. Hoc ideo dico: q̄r si exceptio talis eēt que pariter afficeret ⁊ litteras ⁊ q̄ō in eis cōcedi/tur: tūc illa exceptio cōpeteret etiā cōtra rescriptū ante litis ꝓtest. vt si habēs beneficiū ꝑeteret sup alio beneficio: nā cū vitiū taciturnitatis hic simul afficerit ⁊ rescriptū ⁊ gratiā in rescripto cōtentā iustū est q̄ cōtra vtrūq̄z cōpetat. s. de rescrip. ad aures. cō stitutus. secus eēt si gr̄a simul cū litteris data non eēt: vt si ꝑmo donaret beneficiū papa ⁊ postea mādaret q̄ in possessiōe induceret: nā hoc nō crederē q̄ ꝓtra huiusmodi litteras posset obijci q̄ obreptitie obtinuerit: lz gr̄a collationis obreptitie obtinuerit: q̄r habebat aliud beneficiū vel alia cā suberat: quam si papa sciuisset beneficiū nō dedisset. ⁊ cōtra hāc bene cōpetit exceptio. j. de re iudi. olim. j. de accu. accedēs. alij tñ aliter dicunt. (cōtingētis.) i. ad ꝑncipale negociū ptinētis. sicut est exceptio pacti de nō petēdo vel debiti soluti cōtra eū qui pecuniā petit. de hoc plene no. s. de rescrip. sup litteris. negociū aūt ꝑncipale nō tāgūt que sunt de ꝓcessu: vt q̄r nō fecit mentionē de ꝓcessu. j. de re iudi. int̄. (obiectus.) i. exceptio pemptoria. (de re iudicata.) nā exceptio rei iudicate ꝓtra rescriptū opponit. C. sn̄ia re. nō pos. l. vlt. (trāsacta.) q̄r exceptio trāsactiōis ante litis cōtest. admittitur. ff. de cō. inde eleganter. §. siquis. (finita.) sed quō potest finiri lis nisi vel sn̄ia. vel trāsactiōe. potes rñdere q̄ hec dictio seu nō notat hic diuersitatē: sed multiplicatis verbis idē repetit. vl dic q̄ hic dicit remanere finitā de qua nō est trāsactū neq̄z iudicatuz. sed tñ lis finita dicit/puta q̄r iurauit se in ꝑpetuū nō acturū: nā tūc nisi ex cā noua vl/terius agere nō potest. ff. de iureiur. admodū. C. de pact. postq̄z ff. de cōdi. ob cau. l. ij. ar. s. de rescript. cōstitutus. Idem videtur etiā si solū pactū fecisset de nō agēdo vlterius de aliquo debito. nā huiusmodi exceptio cōtra rescriptū recte opponit ⁊ litis contestationē retardat: q̄r si hoc exꝓressisset nullas l̄ras habuisz. secus aūt si pactū de nō petēdo fecisset: q̄r tūc nō retardaret lit̄ cōtestatio. Iuramētū aūt de nō petēdo an tardat litis contest. Respōdemus q̄ sic vt ꝑpediatur ꝓiuriū: quare aūt aliud sit quando paciscit de nō petēdo ⁊ aliud q̄n paciscitur de nō agēdo. rñdeo q̄n paciscit de nō agēdo nihilominus extra iudicium petere potest ⁊ nihilominus debitor manet obligatus ex promisso: lz agere nō possit ⁊ ecōuerso. ff. de condi. inde. naturaliter. ff. de iudi. ius. ⁊ ita si ꝑmitteret cōtra se lite cōtestari nō opposita cōtra litteras ꝑdicta exceptiōe post lite cōtest. opponere non posset cum sit declinatoria fori. sed vbi paciscit de nō petēdo nullo modo remanet obligatus. ⁊ ita post litis ꝓtest. poterit excipe.

Vt lite nō ꝓtestata nō ꝓcedat ad testiū receptionē. Rubrica.

Ad hoc deus. ⁊. j.

Licet hic ponant quidam casus speciales in quibus ꝓcedit lite nō cōtestata tñ generaliter est sciēdum q̄ etiā in causis vbi requirit lis contest. siue actor siue reus absentet se ante litis cōtest. q̄ citari debet p̄ interualla. x. dieꝝ semel bis ter quater: ꝑut iudex moderabit ex diuersis causis. ar. ff. de iudi. ad p. ⁊. l. seq. que legit: lz loquant de citatione post litis cōtest. tñ similitudinarie idez dici potest ⁊ ante litis cōtest. hodie aūt actor vocat ꝑ interualla. xxx. dierū ter. C. quō ⁊ q̄n. auc. qui semel. ⁊ si infra hos terminos non venerit actor exꝑectabit ꝑ annū infra quē si nō venerit: extunc iudex ꝓcedet ad recipiendū ꝓbationes rei ⁊ ad diffinitiuā sn̄iaz. auc. de liti. §. oēz. ff. de ꝓba. circa. si aūt reus nō potest aliquid ꝓbare absoluet ab instantia iudicij tm̄. ⁊ actor cōdēnabit in expensis. C. de iudi. ꝑerandū. §. j. si aūt infra annū actor venerit saluo ꝓcessu habito ⁊ restitutis expēsis recipient ꝓbationes eius ⁊ audietur de iure suo. ⁊ si postea iterū recesserit: dicūt quidā q̄ expectabit ꝑ aliuz annū ⁊ post iteratas easdem citatiōes: ⁊ si nec tūc venerit cadit ab omni actiōe. Melius nobis videt q̄ nō expectato actore per aliū annū ꝓcedetur cōtra iꝑm. ⁊ sic loquit auc. ꝓrall. Si autem reus se absentet ꝑ eadē interualla citandus ē: sed nō est ad diffinitiuā sententiā ꝓcedendū. sed ad missionez in possessionem: vt no. j. de dolo. ꝑut. j. eo. qn̄ cōtra. in auc. vt oēs obe. iu. §. si vero. So. ibi erat lis quasi cōtest. cū alio ꝑ eo ꝑ se conuento. vel dic q̄ lz nō feratur sn̄ia cōtra reū cōtumacē: tn̄ actori satisfit quantū ad expensas ⁊ interesse suū de rebus eius ꝑpter cōtumaciā sn̄iā. Si vero post litis cōtest. absentet se actor vel reus eodē modo citabit ⁊ p annū expectabit: vt ꝑdictū est ante litis cōtest. nisi ex cā. tūc iudex duxerit tēpus breuianduz. Melius videt q̄ eo vocato legitime ad ꝓbatiōes dandas ⁊ ad sn̄iaz audiendā q̄ non expectato anno ex quo lis cōtestata est terminabit causa. j. de dolo. ꝑut. C. quō ⁊ qn̄ iudex. consentaneū. In criminalibus aūt q̄d obtineat. no alibi. (procurator.) qō lz. s. ō procu. tue. No. accusationē de dote ⁊ adulterij ptinere ad iudicē ecclesiasticum. (dote.) ⁊ donationē ꝓpter nuptias petet hec mulier. C. de repu. consensu. §. siue. sicut ⁊ vir dotē. j. de dona. inter vi. ⁊ vxo. plerūq̄z. (aduocatus.) lz enī ꝓpter aduocatos querēdos dande sint dilationes: vt. ff. ex qui. ca. ma. in integ. resti. l. ab hostib⁹. §. si q̄. ⁊. l. ait ꝓtor. ⁊. l. vlt. ⁊ ar. C. de iudi. ꝓperādum. §. pe. ff. de postu. l. j. §. ait ꝓtor. tñ ꝓpter absentiā aduocati habiti non sunt dāde. j. ō dolo: ꝓout. C. de postu. velamēto. nisi in causa fisci que retractatur ꝓpter absentiā aduocati. ff. de iure fisci: si fiscus. Judex tn̄ discretus attēdet diligēter vtrū magno incōmodo afficiat pars que habet aduocatū si dē dilatio vt tūc ꝓcedat vel faciat sibi de expēsis satisfieri an modico tpe: ⁊ tūc ꝓcedet sic: vtz iusta causa teneatur aduocatus an minus iusta an ī breui possit habere an nō. ar. ff. de vaca. mu. ait ꝓre. nā ꝫ maxime ptinet ad officium iudicis. ff. de edi. edicto. ediles. §. pe. (sepe). i. multis vicib⁹. postulauit.) iusta erat hic ꝓcuratoris petitio dūmodo mulieri securitatem ꝓstitisset. (de mulieris.) j. de resti. spo. litteras. in fi. (cauere.) requisitus: q̄r ipe ex officio procuratoris ꝑse non tenetur offerre cautionē. (ꝓsentare.) sed illicentiatus recessit. (defendere.) q̄r tūc secus. j. eo. qn̄. §. porro. (diffinitiuā.) q̄r totus ꝓcessus est censendus irritus: vbi litis cōtestatio nō precessit. (sciens.) ex hoc colligit q̄ dn̄s non dicit contumax vel malitiosus: lz ꝓcurator sit: ⁊ ideo videt q̄ etiaz q̄n ꝓcurator est contumax nō potest appellare. dicimus tn̄ q̄ q̄n nō est contumax potest appellare infra legitimū tempus. x. dierū. cū ergo tantum ꝓpter suā maliciā ꝓhibeat ꝓcurator appellare quare dn̄o qui ꝑ hibet potestatē appellādi auferet sua potestas. nec obstat. ij. q. vj. biduū. §. si aduersus. vbi dicit q̄ siquis ꝑ ꝓcuratorem egit difficile audit appellās: q̄r illud intelligit post. x. dies. quare infra ꝫ tēpus appellare potest: nō tn̄ ꝓcurator: sed etiā dn̄s: vt no. s. de procu. c. pe. post. x. aūt dies: lz dn̄s nō vere cōtumax sed ꝓsumptiue ꝓssit appellare. C. quō ⁊ qn̄ iudex. l. j. tāmen ꝫ quādo ꝑ ꝓcuratorē actū est nō potest appellare: q̄r nec vere nec ꝓsumptiue ē dn̄s cōtumax sz ꝓcurator. ⁊ ideo nō pōt appellari. ij. q. vj. §. si ad. Jtē dicūt aliq̄ q̄ ꝫ qn̄ ꝓtra ꝓcuratorē ꝓtumacē actū est trāsit sn̄ia in rē iudicatā saltē post. x. dies. sed qn̄ contra dn̄m ꝓtumacē ꝓsumptiuū ferf sn̄ia nō transit in rē iudicatā: nisi post. x. dies a die quo sciuit sn̄iaz cōtra se latā cōputandos. no. q̄ nisi dn̄s sciēs purget ꝓtumaciā ꝓcuratoris punit. sec⁹ si nesciret. ff. q̄ō quisq̄z iu. l. iij. §. si procura. Jtē no. q̄ lz sn̄ia excōicationis nō possit ferri in absentē ꝓpter cōtumaciam ꝓcuratoris nec mulcta in dici. ff. si quis ius di. non ob. l. j. §. si procu. tamen fit missio causa rei seruāde: ⁊ etiā in verā bene fiet. ff. de procur. sed ⁊ he. §. vlt. ⁊. l. se. C. de digni. quotiens. li. xij. naz culpa sua est q̄ malū ꝓcuratorē elegit. ff. nau. ca. sta. l. vlti. §. hac ac. ar. ff. ex q̄/bus cau. l. hoc aūt. Jtē ex hoc videt q̄ si ꝓcurator institut⁹ nō ꝓsentet se iudici siue ꝑma vice qn̄ mittit siue aliis vicibus q̄z diu procuratio eius durat q̄ nō solū procurator sed etiā domin⁹ pōt cōdēnari in expēsis. ar. ff. cōmo. l. eū qui. §. vlt. ⁊. l. seq. vbi exꝑsse dicit q̄ dominus tenet de culpa ꝓcuratoris si minus idoneuz elegit. Jtē videt exꝑssum. ff. de procura. nō cogendū. ⁊. l. sequē. vbi dicit q̄ procurator nō cogit ꝓsequi litē ante litis ꝓtest. sed dominus tenetur ob rē nō defensam post litis ꝓtest. tamē posset magis dubitari: sed ⁊ tūc videt q̄ dominus teneat de culpa ei⁹. ar. ꝑdictaꝝ. ll. nec mireris si alius tenet de culpa vl pena alteri⁹ s. procuratori. q̄r he expēse non sunt tn̄ pena sed etiam interesse. Jdē etiā videtur ⁊ de diffinitiua sn̄ia. s. q̄ ferri potest cōtra dominū ꝓpter procuratoris cōtumaciā cū post litis ꝓtest. factus sit domin⁹ litis. vnde mutari nō potest. ff. de procura. post litē. ⁊ sn̄ia in eū dictari potest. C. de sen. ex peri. re. l. j. ⁊ exꝑssium videt ff. quādo ap. sit. l. j. §. fi. C. quō ⁊ quādo. l. iij. Jdez etiā dicimus in casibus in quibus ad sn̄iam diffinitiuam ꝓceditur lite non contestata ꝓpter generalē rationē que dicta est: quia culpa sua ē q̄ nō instituit bonū ꝓcuratorē: sed ipsi domino datur actio mandati cōtra ꝓcuratorē. ⁊ si nō sit soluendo restituitur actio contra eū qui vicit. ff. de dolo. ⁊ eliganter. §. pe. Idem etiam dicendum videtur in sententia suspensionis ⁊ interdicti. sed posset dici se

cus.lz enim contumacia ꝓcuratoris generet ꝓiudiciū domino in re vbi est ꝓcurator ⁊ in ptinētibus nō tamē i alijs: sicut est q̄ suspēdatur vel interdicatur q̄ nō debet fieri nisi causa suspensionis legitime ꝓbetur.ij.q.j. nomē. ꝑdictis ratiōibus videtur q̄ si ꝓcurator ecclesie ꝓpter cōtumaciā suaz cōdēnetur in expensis q̄ mādabitur sentētia executioni in bonis ecclesie: quia ipe in culpa ⁊ cōtumax fuit cum ipe vel alius eius nomine comparere debuerit. ⁊ idē videtur si alia mādata iudicis nō impleat: puta q̄ nō exhibet acta vel alia instrumenta: ⁊ idem in similibus. secus autem eēt si falsa instrumenta ꝓduceret procurator vel aliam fraudē faceret. ⁊ est ratio diuersitatis: q̄ ad hoc nō tenebaꝝ dominus: vnde nec sibi imputatur si fiat a procuratore quare non cōmissa videtur: sed ad cōparendū ⁊ ad exhibendū instrumēta ⁊ ad similia tenebatur per se vel per aliū. sed etiam in his subuenitur ecclesie aliquādo: vt ꝓdiximus per in integ.resti.ff.de mino. minor etiā. nec est cōtra .xvi.q.vi.si episcopū. quia in ꝑdictis nō punitur ecclesia ꝓp delicto procuratoris: sed ꝓp sua culpa in qua fuit q̄ nō eligit ⁊ in fide ⁊ in facultatibus bonum procuratorē: vt ꝓdictuz est. ⁊ hac ratione videtur q̄ si procurator habet potestatē constituendi aliū procuratorem: puta q̄ iaz est lis cum eo contestata ⁊ detinetur infirmitate vel alio iusto impedimēto: quia debet aliū procuratorē constituere suis expēsis. ⁊ nisi faciat nō solum punietur procurator: sed etiā dñs adinteresse q̄ in culpa fuit q̄ inobedientē procuratorē ⁊ indiscretū elegit. secus autē videtur si ideo tenebatur aliū procuratorē constituere: q̄ habet super hoc. ſ. super constituendo procuratorem speciale mandatū. nam tūc q̄ hoc fuit tm̄ de gratia ⁊ ex supabundāti prouisiōe: q̄ nō tenebatur dñs prouidere casus fortuitos: nec ipsi procuratori nec domino imputatur si non constituat aliū procuratorem. ar. s̄. de elec. cum inter vniuer. no. alij tamen contradicūt: domino tamen bene daretur actio mādati contra procuratorem si sibi expedisset alium procuratorē cōstitutū fuisse. de hac materia no. s̄. de iudi. cum deputati. Quidam etiā dicūt q̄ etiam ex dolo cōmisso ⁊ a ministro ⁊ a tutore ⁊ a procuratore in negocio sibi cōmisso non teneretur ecclesia vel pupillus nisi vbi a delinquentibus possūt se seruare indemnes: ⁊ tunc sufficit si cedant actiones. ff. quando ex offi. tu. l. j. ff. de admini. tuto. l. fi. quando autem procuratores aliarū personarū delinquunt quid iuris sit: no. j. de fi. instru. c. pe.

Accedens. ⁊ j. Restitutiōis iuris parrochialis ⁊ quorūdā aliorz iuriū vel in integ. resti. vel melius vtrusq̄ ꝓncipaliter. vt potes melius dicere q̄ petebat archiepus restitutionē possessiōis iuris parrochialis: ⁊ cum iudices viderent q̄ archiepus forte de iure parrochiali fidē fecisset nolebat illud sibi restituere: sed cōtra eū pronūciare. ⁊ ideo tunc idē archiepus petijt restitutionē i integrū ⁊ ipsi dedere . vel dic q̄ ex quo discreti sunt iudices ꝑsumendū est pro ipsis ꝓma facie. ar. s̄. de procu. i fi. §. fi. ⁊ quātū ad ipoz protextū decetero non debet sibi assumere onus excusandi indiscretos iudices. (appellauit.) ⁊ bene cū causis assignatis. vt. j. qui erāt suspecti: ⁊ q̄ nō admittebāt exceptionē illā: q̄ littere erāt ꝓ veri suppressionē obtente. nā veneti habebāt ꝓuilegiū a papa q̄ sup ecclesia illa cōueniri nō possent ante recuperationē terre oriētalis. ⁊ sic ꝓtinet in registro. (Admonitus.) sed grauamē nō reuocabāt: q̄ si reuocassent tūc secꝰ eēt j. de ap. cū causa. (Nō tenebat.) falsum dicebant. (Nolui.) ⁊ bene q̄ iuste appellauit. (Cōtumacia.) nō e vez q̄ dicit archiepus. (receperūt.) ⁊ male lite nō contest. ⁊ q̄ post appellationē legitimā. (excōicationis.) nō tenuit h excōicatio: q̄ ab ipsis iudicibus legitime appellauerat. (parrochialis.) iste archiepus forte petierat sibi restitui: vt dictū est ius parrochiale in quibusdā locis vt domibus quas possidebat archiepus: ius aūt epale nō ab eo peteret: sed ab eo qui possideret. de hoc no. s̄. de ma. ⁊ obe. inter. (restituētes.) ad alia iura petita ꝓter possessionē iuris parrochialis. ad illud enī petendū nō potuit dare in integ. resti. cū iā restitutio data eēt. vel dic q̄ simul restituit possessionē iur̄ parrochialis petitā ⁊ in integ. resti. dedit q̄ fieri pōt: vt no. s̄. de in integ. resti. cū ex litteris. (possessionē.) iur̄ parrochialis. (cōtestata.) ⁊ ideo male recepti sunt super possessione iur̄ parrochialis testes s̄. de offi. iudi. c. ij. ff. de mino. vez. §. sciendū. ⁊ l. cause. §. causa. sed nec super restitutione in integruz debuerūt recipi nisi ꝓ tres menses contumax perseueraret. in auē. vt spon. lar. §. ad h. coll. ix. (manifestū.) ⁊ ideo non fuit necesse sup hoc ꝓbationes recipere. de hoc no. j. de. coha. cle. ⁊ mu. tua. (in quē.) plebanū. (vniuersa.) instrumēta. C. de cō. ex. l. dissolute.

Que fraternitatis nequeat. Puta q̄ est causa crimi nalis vel spiritualis vel aliter . vt nota. j. de eo qui mit. in poss. cau. rei. c. j. (per censuram.) debet enim condemnari etiā in expēsis. j. eo. qm̄. potest etiā manu militari eijci. ff. ne vis fiat ei qui i pos. si quis missum. ff. de rei vē. q̄ restituere. nec faciēt missionez corporalē nisi q̄ habēt merū imperiū. ff. de iurisdi. om. iu. l. iubere. ff. de offi. procon. l. nec q̄ q̄z. §. vbi decretuz. possunt tamen iudices minores decernere possessionem cum aliqua causē cognitione. ff. de dam. infect. l. iiij. §. j. ⁊. ij. ⁊. l. si finita. §. j. ff. de iurisdi. omni. iudicum. l. iubere.

Accedēs ad appostolicā cōsopiteñ. iudex in cā que vertebaꝝ inter vicecomitē ⁊ vxorē eius. (attingebat.) ⁊ ideo iudex potest recusari vt suspectꝰ. j. de ap. postremo. (⁊ archiē.) qui similiter erat iudex cū epo ⁊ magister. p. tertius iudex. (locuz.) j. de ap. ex pte. iij. q. ix. hortamur. ff. de iudi. si locus. ff. de arbi. si cū dies. §. arbiter. (credere.) s̄. de elec. bone me. magū. si capitali odio eū odiat j. de resti. spo. ex trāsmissa. ff. ad tre. qui ita. §. j. (tertius.) ordo iuris eēt q̄ ex quo ceperat lis sub delegato ꝓmo deberēt vsq̄ ad finē cognoscere nisi ꝓ appellationē ⁊ recusationē reuocaretur ab eis iurisdictio. j. de ap. vt debitus. ⁊. c. cū specialis. ⁊. c. interposita. sed lz hic sit ordo seruādus quātū ad litigantes: potestas tm̄ remanet penes delegātē: vt siue cōmisit totā cāz siue partē dūmodo sit ordinarius vel si sit delegatus ⁊ cōmisit partē q̄cūq̄s vult reuocat cōmissam iurisdictionē. ff. de iudi. iudiciū. ⁊ marie vbi honestas ⁊ verisimiles causas attēdit ⁊ modicū fit ꝓiudicium. vt hic. Quidā tm̄ dixerūt ⁊ vt videt nō bene q̄ hec cōmissio facta erat ꝓ appellationē. sed hoc nō videt posse stare: q̄ si iuste in cā appellatiōis procederet cōmissum eēt eis: vt si vere essent cause appellatiōis procederēt alioquin remitterēt causam ad ꝓmos iudices a quibus fuerit appellatū: cōdēnata parte appellata in expēsis. vt. j. de ap. vt debitus. q̄ hic non fuit factū: sed si ne cause cognitiōe reuocauit iurisdictionē. vel dic q̄ hic de appellatiōe iusta cōstitit pape. Sed nūqd hac cōmissiōe emanente debebant cessare ꝓmi iudices. Rn̄deo si vicecomes innitaꝝ appellatiōi semp ꝓmi iudices supsedebūt. vt no. s̄. de offi. deleg. pastoralis. sed si appellatiōi nō insistet vicecomes: tunc pōt lis procedere ꝓm tenorē decre. s̄. de rescrip. pastoralis. in ꝓn. (vel post appellationē.) etiā si lis eēt cōtestata. (absq̄ culpa.) hz respōdet tm̄ ꝓmo mēbro. ſ. q̄n̄ lite nō ꝓtest. processum ē. (inconsulte.) no. incōsultā dimissionē adducere restitutionē. simile. s̄. de elect. causaz. (quā terre.) no. fieri restitutionē nō solū vxoris sed etiam terre i dotē date anteq̄z de federe matrimonij cognoscaꝝ cū defensio ꝓmo loco ptineat ad maritū. ff. de reiudi. sepe.

Quoniā frequenter. procedēdū. Nouē sunt casus excepti in quibus fallit h regula vbi timeꝝ de morte vel absentia testiū ⁊ vbi agitur de matrimonio vel electiōe ⁊ inqsitiōe ⁊ publicatiōe testiuz: vt hic: fallit ⁊ in cā appellatōis. C. de ꝑscrip. xxx. an. cū notissimi §. pe. C. de tē. ap. l. vlt. Jtē fallit vbi qs iurauit non repetere vsuras: ⁊ vbi idē vsurarius in testamēto reddi mādauit. nam tunc testes recipienꝝ sup vsuris lite nō cōtest. j. de iureiur. ad nostrā. ⁊ idē dicūt q̄dā vbicūq̄z qs iurauit aliq̄ tale illicitū: puta nō repetere rē raptā etiā sine testamento fallit etiā vbi aliq̄d petitur offi. iudi. seruiēte actiōi: vt in expēsis pē. lite fact̄. secus si nō seruiret actiōi sed actio ei. s̄. de offi. iudi. c. ij. C. de iudi. sancimus. ⁊ in cā in integ. resti. vt in auē. vt spō. lar. §. ad h. Sed q̄dā dicunt illā auē. loqui tm̄ q̄n̄ petit restitui: vt ab hereditate se abstineat. Jtē vbi cā ē mere spūalis ⁊ sine alicui⁹ cōmodo: vt est crimē heresis. xxiij. q. ij. sane. in ꝓn. Jtē fallit vbi offendiꝝ publicū cōmodū: vt i dilapidatione ⁊ officiali. iij. q. ij. q̄z ea. iiij. q. iiij. §. aliq̄n̄. C. de penis: ne diu. dicūt q̄dā idē vbi agiꝝ de statu eccle. j. de testi. cū olī. ⁊ idē pōt dici vbicūq̄z agiꝝ de iurib⁹: lz sup his raro debeat procedi ingrēdo nisi iusta cā subsit. fallit in denūciatiōe. s̄. de iudi. nouit. Jtez fallit in reo ꝑsente ⁊ actore absente. C. quō ⁊ q̄n̄. auē. q semel. Jtē in causa appellatiōis interposita a grauamine. j. de ap. interposita. §. vlt. ⁊ idē forte dicīt in omnib⁹ emergentibus. (absentia.) morte aūt vel absentiā estimabit iudex varie ꝑm qualitatē negociorz. nā si debitū de quo agi speratur sit in longū diē debitū vel sub cōditiōe que potest multū differre non reputabo absentem etiaz si diu abfuturus sit cuz credibile sit q̄ possit redire anteq̄z dies vel conditio extet. ⁊ ideo nō recipietur testis: sed expectabitur in hoc casu ⁊ econuerso si iam citatus eēt aduersarius ⁊ differret litis cōtest. quia posset esse q̄ in primo fiet litis contest. ⁊ sic presumiꝝ etiā si breui via vel tempore sit abfuturus testis nō recipiēꝝ ad testimonium eius: ⁊ h arbitrio di-

ſtreti iudicꝫ ꝓmittunt.(ciuiliꝫ)etiā de crimīe cū ciuiliꝫ agit:ſecus ſi crimialiꝫ vbi nō lꝫ ꝓcedere niſi pñs ſit accuſatorꝫ ⁊ accuſatꝰ.et ꝓ pñs teſtes aliter nō recipiunt niſi accuſatorꝫ ꝓcedat.ij.q.viij.c.ij. ⁊.c.ꝓſcripta.ij.q.j.in primis.v.q.vj.epiphaniū.(occultet).xxiij q.ij.quāq̄ꝫ. Fortuitꝰ.ff.de teſti.curet.j.de teſti.ſi qui teſti. ff.ad.l acquil.in lege.§.ſecus. Senex.ħ dicunt ſenes q̄ ſunt in.lxx. annis:de illis enī qui iam ꝓpleuerūt.lxx.annos nō pōt intelligi cū ipi ⁊ſi volētes poſſent:inuiti tñ nō cogunt ferre teſtimoniū.ff.ō teſti.inuiti:qꝛ poſt.lxx.an.non coguntur ad munera publica au ctoꝛitate tñ. C.qui eta.l.j.inſti.de excu.tut.§.itē maioꝛ. ff. de iuſ ītmu.l.iij.a muneribus autē perſonalibus publicis auctoꝛitate ⁊ vtilitate excuſatur quis poſt.lx.an. C.qui eta.l.j.li.x. pōt tñ di ci q̄ ad teſtimoniū ferendū in hoc caſu qui dicūtur ſenes relinq tur arbitrio iudicis:nā quādoq̄ꝫ eſt aliquis ſenioꝛ in.l.an.q̄ꝫ ali⁹ in.lx.an. ⁊ ſatis ꝓbabiliter poteſt timere de moꝛte cuiuſcunq̄ꝫ ſm naturā inferioꝛ cauſaꝫ poſtq̄ꝫ peruenīſſet ad.l.an.⁊ leges q̄ dicūt q̄ ſeptuagenariꝰ tñ excuſationē habēt a muneribus nihil faciūt ad rem:qꝛ ibi nihil fit timoꝛe moꝛtis:ħ autē aliquid ſpāle occurrit. ħ enim teſtes recipiūtur timoꝛe moꝛtis tñ ne cum eis pariter pereat ꝓbatio veritatis. Et valitudinariꝰ.i.infirmi ꝓ pter debilitatē coꝛporis ⁊ nature defectū nō ꝓpter febꝛes acu tas. vbi enim timet ō moꝛte teſtiū:de qua dixi.ō.ibi.ſ.de moꝛte ħ vult dicere q̄ etiā in p̄dictis caſibus.i.cū de moꝛte vel abſentia timet nō ſunt recipiēdi niſi ꝓbabiliter timeatur:puta qꝛ ſūt ſe nes ⁊c̄. vel dic q̄ vbi de moꝛte vel abſentia timet omēs recipiū tur:ſed ſenes ⁊ hmōi recipiūtur etiā ſi de moꝛte vel abſentia diu turna nō timeatur. Rōnabili.qꝛ cito moꝛituri ſunt vel diu abſu turi foꝛte qꝛ iturus ē ad bellū vel alijs hmōi cauſis que ſunt.ff.ō do.cā.moꝛ.l.ij.⁊ ſe. Abſens.idē eſt ſi preſens ſꝫ ſi debitum ſit cō ditōale vl̄i diē vel ſi alteriꝰ ex arbitrio pēdeat intētio actoꝛ. j.ō teſti.ſignificauit.ff.ad.l.acql.i.l.acql. Jtē ſi ipediat litē ꝓteſtari p ſuas exceptiones idē eſt ⁊ ſi dignitas vacaret.ar.ꝓtra.j.ne ſe. va.c.vl.ibi ſo. Denūciauerit.ħ intelligo q̄ñ fuit abſens:qꝛ ſi fuiſ ſet preſens ipſe debuiſſet intereſſe exceptioni teſtiū ⁊ iuramento ab eis pſtito.ij.q.j.in pmis.j.de teſti.c.ij.⁊ dicit pñs q̄ eſt i eadē ciuitate in aut̄.de teſti.§.⁊ ħ. Nō valerēt.illi qui ꝓduxit eos et q̄ fuit in culpa:ſed ſemp valebūt abſenti q̄ nō fuit in culpa.ar. p hoc qꝛ teſtes ꝑ vtraq̄ꝫ ꝑte ferūt teſtimoniū. j.de teſti.veniēs.in fi.iij.q.v.nō ſane.hoc occultatōe atteſtationū. Legitime.a legi bus ⁊ mere introducte'vt vell.⁊ mace. vel qꝛ nō eſt verſa pecūia in vtilitatē eccle ⁊ hmōi qꝛ expectarēt tēpus quo moꝛtui eēnt illi ꝑ quos poſſent reꝓbari teſtes:nō aūt nego quin poſt moꝛtem dicere poſſit in dicta ⁊ pſonas teſtiū. C.de teſti.l.vlti. qꝛ expecta uit tempꝰ quo moꝛtui ſunt illiꝑ quos ꝓbaret exceptionē pacti vel ꝓſimiles ſup ꝓncipali cā ab oībus vel ſpōte interpoſitevt pa cti ⁊ hmōi. Caſualiter.ſ.qꝛ teſtes lite nō ꝓteſ.recipiūtur. Alicuiꝰ electi nō ꝓfirmati ⁊ ꝓſecrati. vel dic q̄ cuilſlibet electi ⁊ etiā cōfir mati ⁊ cōſecrati:puta ſi aliquis ē in pacifica poſſeſſione ep̄atus ⁊ etiā foꝛte fuit iā p multos ānos ꝓſecratꝰ mō dicat nō electus ſꝫ i truſus būiſſe introitū vl̄ ꝑ potētiā ab initio vel ꝑ ſimoniā vel ꝑ dolū:nā ħ ſi nō fuerit ꝓtumax ꝓcedet ꝓtra eū lit.nō ꝓteſ.ad teſti um receptionē ⁊ ſniaꝫ.⁊ ħ ſatis ꝓbat ꝑ id q̄ dicit de mrimo nio carnali de q̄ etiā ſi ſit ꝓſūmatū agit lite nō ꝓteſ.ſecus autē ſi dicat electionē tenuiſſe ⁊ eū ſponſum fuiſſe:ſed tñ ad depoſitōēꝫ agatur ꝓpter crimē poſtea ꝓmiſſum:qꝛ tunc quantūcunq̄ꝫ ſit ꝓtumax ſup crimine nō debēt teſtes recipi nec in abſentē ferꝛ ſen tentia.iij.q.ix.decernimus:ſicut in matrimonio carnali dicitur q̄ñ nō agitur de fedēre matrimonij.ō.e.c.j.ꝑ ꝓtumacia.tñ poſſꝫ ꝓtra eū ꝓcedi.ō.e.c.j.ar. j.de dolo.cū olim.iſte.§.pōt intelligi eti am ō ꝓfirmato ⁊ ꝓſecrato:ſed ꝓtumaci.ſequēs.§.q incipit ibi: ſi vero:aliter loquitur q̄ñ electus ⁊ ꝓfirmatꝰ eſt abſens nō ꝑ ꝓtuma ciā:tertius aūt.§.q incipit:q̄ ſi foꝛſan:loquit de nō ꝓfirmato:⁊ i telligo ħ vera nō ſolū i ep̄is ſed etiā i alijs ꝓlatis q̄ ſunt ſpōſi:vl̄ q̄ bñt curā aiaꝝ cū ibi cā hic aſſignata:ſubſit.ſ.periculū in ſpūa libus:in alijs clericis aūt nō idē ſed ē ꝓcedendū ꝓtra eos:vt bēs j.de cle.nō reſi.ex tue.alij aūt dicūt ⁊ meliꝰ idē de cuiuſcunq̄ꝫ ele ctione clerici agat:qꝛ ⁊ ꝑ longā moꝛā clericoꝝ in ſpiritualibꝰ de fectū patit eccla. j.de eo qui mit.in poſ.eū q.ō.de elec. ſtatuimꝰ. Alicuius electio.i.q̄ electio nō ſit canonica vel ꝓlatus ſit crimi noſus. Prohibitus.idē etiā ſi nō opponit gradus lege diuina pro hibitus.j.de reſti.ſpo.litteras. Cōtumax. ꝓtra nō ꝓtumacē in ħ caſu nullo mō procedatur.vt.ō.c.ꝑri. Malitioſe.j.de cleri.nō re ſi.ex tue.ff.de euic.ſi dictū.§.fi.ꝓtra tales enī credimus publice ꝓponi edictū vel ad domū.j.de cleri.nō reſi.ex tue.(aliter).i.nō ꝑ ꝓtumaciā.(q̄ ſi foꝛſan)iſte.§.ſicut ſupioꝛ loquit de abſente per ꝓtumaciā.(ſinautē)iſte.§.loquitur ſicut ꝓmi duo loquunt q̄ñ eſt abſens ⁊ nō ꝑ ꝓtumaciā.(alij)preter ſenes ⁊ valitudinarios.q. d.teſtes alias legitimi recipiēdi.(ſpūali)id ē q̄ electio nō ſit cano nica vel etiā q̄ prelatus ſit criminoſus.(Diffinitū).ſ.q̄ ſit abſēs ex neceſſaria cauſa puta infirmitatis ſemp expectandū eſt.vij.q j.preſentiū.ſi vero ſit abſens p annū ſine rationabili cā ⁊ ſine li cētia ſubtrahant ei exp̄ēſe auctoꝛitate ſupioꝛis ⁊ monet p ſubdi tos:vel archiep̄m vt redeat:⁊ ſi non redierit alius ponitur loco auctoꝛitate ſupioꝛis.aut̄.q̄ñ op.c.§.⁊ illud.⁊ aut̄.de ſanctiſ.epi. §.interdicimus.ille aūt qui fraudulēter ſe abſentauit ſi ꝓpoſito edicto citationis infra ſex mēſes nō venerit ſpoliabitur ſua eccle ſia:⁊ aliter etiā puniet lite nō ꝓteſtata. j.de cle.nō reſi.ex tue.vel dic ſtatutū eſſe q̄ nullaten⁹ ꝓcedat ſup accuſatōe ſua vbi accuſa tur de crimīe criminaliꝫ niſi ſentētiet de crimine niſi li.nō conteſ. iij.q.ix.decernim⁹.ō.de iudi.c.j.⁊ ſic bñ rñdet lectioni quaꝫ feci mus in ꝓxi.§.⁊ facit etiā ꝓpter hoc q̄ ſequit de matrimonio carnali ſup quo nō recipiūtur teſtes lite nō ꝓteſ.ꝓtra abſentez nō ꝑ ꝓtumaciā. j.e.c.§.ſi aūt.poſſet tñ dici ⁊ nō ꝓbabiliter q̄ niſi cā ꝓbabili ſit abſens ep̄s iam ꝓſecratus vocabit ꝑ edicta.⁊ niſi cō paruerit ꝓcedet ꝓtra eū nō ſup criminalibus ſꝫ ſup impedimē to quo dicit electionē nō valere ad ſentētiā diffinitiuā.ar. eiꝰ q̄ō dicit in matrimonio carnali. j.q ſi.ſint le.platum.⁊ no.in.§.ſe.ſi aūt.vel dic q̄ is ē ſenſus.§.huiꝰ.q̄ ſi ꝓtra ꝓfirmatū ⁊ nō cōſecra tū vel nō ordinatū ꝓponit aliq̄ō ꝓtra pſonā vel ꝓtra formā elec tionis tūc nō dꝫ expectari niſi ꝑ tñ tempꝰ inquantū dꝫ ꝓſecrari vel ordinari.⁊ de his tꝑibꝰ no.ō.de elec.cū in cūctis.§.j.⁊.ij.et ē ratio q̄ tñ expectāt:qꝛ ſi tūc venerit quiſq̄ obijcere poterit quod volet aliogn remoueri deberet:vt in pall.decre.cū in cūctis.⁊ ſic etiā pōt intelligi.§.ſequēs.(expectet).q.d.nō eſt neceſſe q̄ electus citet vt veniat petiturus ꝓfirmationē:ſed tñ p ſex menſes expe ctat poſt electionē q̄ hic ſatis exp̄ſſe inuit:vel dic q̄ loquit q̄ñ ꝯ electū aliqd obijcit ⁊ citat vt reſpōdeat:nam in hoc caſu ſi per ſex menſes comparere diſtulerit:procedetur non obſtante q̄nō ſit lis conteſtata: non obſtante q̄ eſt abſens non per contumaci am(preſumatur). C.de repu.aut̄.hodie.j.de ſpon.in preſentia. xxiij.q.j.cū p bellicā.(ꝑpria).j.q ſi.ſint le.platum.ꝓtra.Sol.di xerūt quidā ibi nō ſentētiari de matrimonio ſꝫ de legitimatōe p lis.vel dic q̄ ibi recipit legitimas ꝓſumptōes ſup moꝛte viri eo moꝛtuo alius aduerſarius ꝓſtitui nō pōt.vel pōt dici q̄ ille q̄ ibi fuit citatus fuit ꝓtumax.vel dic q̄ ibi loquit q̄ñ malitioſe aberat vñ ſufficiebat ꝓponi edictū ad domū eiꝰ.j.de cleri.non reſi.ex tue.ſecus vbi nō malicioſe:vt hic.⁊ preſumit malitia ſi vxoꝛ ne ſcit vbi ſit.j.qui matri.ac.poſ.c.j.⁊ intelligo hoc vltimū verum ſcz q̄ ꝓponitur edictum ad domum vbi ex malitia eſt abſens vel vbi contumax eſt quo ad hoc q̄ ꝓcedatur a ſententiaꝫ diffinitiuam:nam quo ad miſſionem in poſſeſſionem procederet ad edictum ꝓponendum:etiam ſi non eſſet malitioſus vel cō tumax:vt nota.j.de eo qui mit.in poſ.ſi aduerſarius.dummo do non eſſet in prouincia.(multi).xxxij.q.vij.illi qui.⁊.c.neq̄ꝫ.et c.furioſi.infra de ſponſali.in preſentia.(exceſſum).ſub hoc nomi ne exceſſum comprehendit iuriſditionem ſuper iuribus alicuiꝰ que male occupata vel detenta dicuntur.infra de teſti.cum olim ij.q.vij.quapropter.⁊.c.ſequē.j.de ſimo.licet.j.de accu.qualiſ.⁊ quando.(publicatio).i.redactio in publicam formam ad eter nam rei memoriam.j.de teſti.ſignificauit.aut̄.de teſti.§.penul. Jdem foꝛte in publicatione teſtium.ar.C.de teſtamen.publica ti.⁊.l.inſtar.⁊ fit hoc modo:quia idem teſtes dicunt qualiter in terfuere contractui ⁊ poſt iudex decernit dicta coꝝ perpetuo valere.j.de teſti.albericus.(vt tedio)nunquid miſſio in poſſeſ ſionem in actj.reali percipiet fructus.reſpondeo ſic.ſed non lu cratur niſi in petitione heredum.⁊ ſi ſit filiuſſa.nepos neptis et vxoꝛ ⁊ non habeant aliud vnde valeant ſuſtentari.ff.ex.qui.ca. in poſſeſſio.l.fulcinius.§.penulti.ff.vt in poſ.le.que legit.venie ti enim infra annum reſtituit etiam miſſus in poſſeſſio.reali.C. de preſcrip.xxx.an.ſi quis epiſcopus.§.penulti. ſimiliter qꝛ qs percipit fructus ⁊ tamen computat in ſoꝛtem.C. de pignoꝛi.ac. l.j.C.de pac.pi.l.j.⁊.ij.quia ipſe reus terram colit ⁊ fructus col ligit:⁊ alius.ſ.miſſus in poſſeſſio.eos cuſtodiet.ff.vt ſpon.lar.is qui.⁊ hoc iure perſonali:in reali autem tedio afficitur q̄ aliꝰ poſ ſidet.C.de preſcrip.xxx.an.ſi quis epiſcopus.Sed contra.j.c.§ vbi dicit:conſtituetur poſt an.verus poſſeſſoꝝ.ſed expone id eſt incom mutabiliter:et ſcias non eſſe neceſſarium ſm decretum: ſed ſufficere ſolum excurſum temporis.ſi tamē petat dari poteſt infra de eo qui mitti.in poſſeſſio.c.j.ſed in perſonalibus neceſſa rium eſt ſm decretum vt fiat verus poſſeſſoꝝ hoc modo:quia ad iudicabit vere poſſidere res illas de q̄bꝰ fuerat miſſus i poſſeſ ſionē p menſa declarati debiti:⁊ extūc faciat fructus ſuos ⁊ per ſcribet.ar.ff.de damno infecto:ſi finita.§. ſi quis.alij dicunt q̄ i perſonalibus actio.nunq̄ habet locuꝫ ſecundū decretum:ſed p

cedetur ad vendicationem vel ad impetrationē dominij scōm q̄ no. C. de bo. au. iu. pos. cum ꝓponas. ꝛ scōm hos non habet locū ſm decretū niſi q̄ fit miſſio i poſſeſſionē ex cā noxali vel ex cā dāni infecti. i cā tñ noxali ꝛ dāni infecti ſm decretū ꝓſtituit eū dñm ſi reus erat dñs. ſi aūt nō erat dñs dat cām p̄ſcribēdi. ff. ō dam. infec. ſi finita. §. iul. ff. de noxa. ac. generalr. pl⁹ placet q̄ō no. circa hāc materiā. j. de ūb. ſig. dilecto. in glo. q̄ tñ (imobilibus) ſecus in mobilib⁹. nā ꝓtra talē poſſeſſionē ꝓcedēt non admiſſa noiatione dñi imo tenēs vel poſſidens reꝛ ſe defendere cogitur. ff. de rei ven. officiū. xij. q. ij. de reb⁹. xvj. q. j. in canonib⁹. ſi autez petātur inco: ꝓzalia iura hz locū noiatio: vt no. ſ. de ma. ꝛ obe. inter. Noiare. ſi aūt nō noiaret ſed liti tanq̄ poſſideret ſe offerat ſi poſtea vel añ litis ꝓteſtationē vel poſt ꝓtumax ſit ꝛ ꝓpꝛ hoc decernaꝝ poſſeſſio actoꝛi: nō nocet dño q vere poſſidet q̄ ad poſſeſſionē vl ꝓpꝛietatē. C. ſi p vim vl. a. mō. l. vl. Sz ille q̄ litē ſuſcepit tenebiꝝ ad intereſſe añ lit. ꝓteſ. p actionē de dolo: et poſt lit. ꝓteſ. ꝺēnabitur ad ipam rē cū habeatur p poſſeſſoꝛe ſi ille q agebat reū nō poſſidere ignoꝛabat: vel meli⁹ ad litis eſtimationē: vel ſm quoſdā quantū in litē iuratū fuerit vel ad intereſſe. ff de rei vē. is qui ſe ob. ꝛ. l. ſe. ff. ſi vſufru. petaꝝ. l. fi. ff. de peti. here. q ſe liti. ff. de dolo. l. pe. Sz oppōes cū abſēs poſſedit p colonūcolono. eiecto dñs amittit ciuilē poſſeſſionē: vt. ff. de acq. poſ. poſſideri. §. q ſi ſeru⁹: quare nō eodē mō amittit dñs poſſeſſionē ſi p iudicē ablata ē poſſeſſio illi q alieno noīe poſſidebat ꝛ alij data ſcz illi q miſſus ē in poſſeſſionē: et tūc dñs abſens debz amittere poſſeſſionē. Sz rñdem⁹ tunc tm̄ dñm amittere ciuilē q̄ violenter eijcitur colon⁹ vt idē. §. dicit: ſecus aūt q̄ p iudicē q nō intendit poſſeſſionē vel ius alterius dare: ꝛ ſi intēderet non poſſeſſionē. C. ſi p vim. l. vlti. alij dicunt etiam tūc poſſeſſionē amitti: ſed iudi. offi. recuperari vel condi. ex. l. ꝑall. c. ſi p vim. l. vl. ideo iſte ſpecialis ꝓceſſus ē inuētus in hoc caſu vt caueatur cōtra fraudes quas poſſent machinari dñs, ꝛ ille qui poſſidet noīe alieno qꝛ dñs diceret ego nō poſſideo ꝛ alius diceret ſimiliter. Jtez qꝛ multa benignitas fit poſſidenti in eo q̄ alij denūciat ꝛ in eo q̄ ñ cogitur reſpōdere. Jtē qꝛ mltiplex ē ꝓtūacia. ſ. tā dñi q̄z ei⁹ q ei⁹ noīe poſſidet: ꝓmodatarius autē ꝛ depoſitarius ꝛ alij qui ſolā detētionē habēt ꝓueniri pñt reiven. vt ꝓcedāt ſm tenoꝛē iſti⁹ decre. ꝛ vt ſimplicē tenutā dent ſolā ſine poſſeſſione q̄ ignoꝛaꝝ an in veritate poſſideāt: qꝛ ſi añ iudiciū vel in ꝓceſſu iudicij cōſtet q nō poſſideat nō habebit locū reiven. ꝛ ſic itelligitur finis l. ff. de rei ven. officiū. ſi enim ꝓdicti nolint rñdere vel ſimpliciter dicāt nolumus defendere abſentē etiā ſm tenoꝛē iſti⁹ decre. abſoluēdi ſunt ab inſtantia iudicij niſi vellēt actoꝛes ꝓbare q poſſideant vt ſi tranſferetur in eis paſſeſſio. ff. de rei ven. l. pe. ꝛ fi. atteſtationes aūt ſi que ſunt ꝛ ꝓfeſſiones ꝛ alia acta iudicij inter ꝓmodatariū ꝛ actoꝛē ꝓeter tenoꝛē huius decre. non ꝓeiudicat ꝓmodatoꝛi: quia int̄ alias ꝑſonas ꝛ i alio iudicio habita ſūt. j. de teſti. veniēs. Poſſidet. dicunt quidam ſiue ius habeat i re: vt emphiteotarius ſiue nō: vt inquilinus ꝛ huiuſmodi. ff. de rei ven. officium. alij intelligunt de his tm̄ qui ius in re non habēt nam illi qui habēt ius in rē licet habeant temp⁹ ad denunciandū dño tm̄ ipſi non pñt ſe excuſare quin reſpondeāt: imo plus ē: qꝛ ipſi iam nō noīe alieno poſſidēt ſed ſuo. imo agere poteſt int̄ dictoy̆nde vi ſi tali re ſpolietur emphiteotarius: habet autem h̄ locū h̄ nominatio etiā ſi ſup obediētia quis conueniatur: vt no. ſ. de maio. ꝛ obe. inter. qꝛ de facto vidimus quare ſi ꝓcuratoꝛ ad admīiſtrandū datus vel ad negocia: vt. ſ. ō procura. petitio poſſit dñm noīare. ꝛ dicimus q̄ ſic. ꝛ procedeꝝ contra eum ſcōz tenoꝛē huius. §. ar. qꝛ defendere videtur. ꝛ ſi patiatur actoꝛē in poſſeſſionē mitti. ff. de ꝓcura. l. j. §. vl. ꝛ l. ſe. Jtē ꝓcuratoꝛ i terrogari debet an reus. ſ. dñs ſuus poſſideat. ff. de procu. nō ſolum. ergo a ſimili poteſt dicere ſe alieno noīe poſſidere: ꝓcuratoꝛ vero ad cauſas h̄ bñficium non hz. Producēdo. p detentoꝛē Diſpoſitum. ſ. ꝓeſtare ſe iudici. Tanq̄z. h̄ vult dicere quia ſicut p litis ꝓteſ. interrumpiꝝ p̄ſcriptioꝛ: ita per hanc citationē. Dñm q. d. ꝑmo dabiꝝ termin⁹ colono vt dñm ꝑducat: ꝛ poſtea colon⁹ ip̄m dñm vocabit (volūtate) ꝓtūacie. Sūmatī. p iuramētū calūnie ſ. de elec. cū dilecti. j. de reſti. ſpo. litteras. Principali. que ē de p ꝓpꝛietate. ꝛ ſup. maxime: qꝛ ꝛ ſup poſſeſſione ſeruaꝝ infra annū alij dicunt h̄ habere locū vbi lite nō ꝓteſ. fit miſſio in poſ. C. ō p ſcrip. xxx. an. ſi quis eꝑs. ſed vbi lis ē quaſi cōteſtata: vt h̄: ſecus j. e. §. vl. quouſq̄z p̄ſcribat: p̄ſcribit enim. x. an. inter p̄ſētes ꝛ. xx. inter abſentes: nam cum poſſideat auctoꝛitate iudicis bona fide poſſidet. ff. de acqui. poſ. iuſte. vnde vſucapit ſciens alienū. ff. de noxa. ac. ꝛ generaliter. Poſſeſſionē. nō tm̄ poſſidet ciuiliter ſed nec ꝛ naturaliter: qꝛ ꝓioꝛ poſſeſſoꝛ nō depellitur ō poſſeſſione. ff. de dam. infec. finita. §. ſi quis ante. ff. vt in poſ. le. l. is cui. §. qui legata. ſolūmodo enim cuſtos ē: vt nō. ſ. e. §. in alijs. ꝛ ex h̄ apparet q̄ ille qui miſſus ē in poſſeſſionē cauſa rei ſeruande poteſt vēdicare rē. Et dicunt quidam q̄ etiam ipſe tenēt rei ven. quia facultatē reſtituēdi habet. ff. de reiven. officium. ff. ad exhi. celſus. §. j. ſed poteſt dici q̄ facultatē reſtituēdi non habet: quia tm̄ cuſtodit ꝛ tanq̄z cuſtos eſt non tanq̄z detentoꝛ. argum̄. contra. ff. vt in poſ. l. is cui. §. miſſus Sed exponeꝛ quod ibi dicit ducēdus ē. i. in cuſtodia. Vel in ꝓtumacē. ſcōm quoſdam h̄ eſt §. ꝛ reſpōdet hic vel toti ei quod dictū ē de miſſione in poſſeſſionē ſiue reali ſiue perſonali actione. q. d. ꝛ in reali ꝛ in perſonali facienda eſt miſſio in poſſeſſionē vel in ꝓtumacē ꝛc̄. ꝛ ſcōm h̄ bñ ſequitur hic q̄ veniēs infra annū vel poſt annū audietur iuxta diſtinctionē in alio caſu ꝛc̄. Alio caſu. videlicet in quo agebatur de remedio miſſionis in poſſeſſionē vbi dicebaur q̄ re⁹ auditur ſi cauerit iudicio ſiſti: ꝛ reſtituerit exp̄ēſas: aliter autem ſi velles intelligere q̄ miſſus in poſ. in perſonali actione ex ſecūdo decreto vlterius. ſ. poſt annū reddere non teneatur rem i cuius poſſeſſionē miſſus eſt: contrarium videtur. C. ſi de diſtra. pig. ſi ꝓius. vbi dicitur q̄ debitoꝛ ſemper recuperat pignoꝛa ni ſi ſint diſtracta. ff. de vſuca. nō ſolū. §. qui pignoꝛi. vbi dicitur q̄ nullo tēpoꝛe p̄ſcribitur pignus. ad idem. ff. qui ſatiſ. co. l. ſciendum. §. creditoꝛ. alij dicunt h̄ eſſe. §. ꝛ dicunt q̄ creditoꝛ etiaz in perſonali actione poſt annū ſit verus poſſeſſoꝛ: quia vlteri⁹ non recuperat pignus ꝛ creditoꝛ non tenetur ꝓbare debituz poſt annū: ſed tm̄ is q̄ dicitur debitoꝛ poteſt ꝓbare indebitū. alij dicunt q̄ ſi miſſus ſit in poſſeſſionē ex ſcō decreto vlterius nō recuperat debitoꝛ pignus niſi ſoluat debitū q̄ō ꝓbauerit creditoꝛ ſaltē per iuramētum ſuum alias vſq̄z ad. xxx. an. recuperat. ſcz ſi nō eſt miſſus ex ſcō decreto vel ſi vis intelligere q̄ totus §. loquatur de ꝑſonalib⁹ tm̄: alias dicere potes q̄ inter realem ꝛ ꝑſonalē actionē infra annū ꝛ poſt annū diſſimilitudo ꝛ ſimilitudo notari poteſt: diſſimilitudo in h̄ no. qꝛ infra annū incipit i reali poſſideri ꝛ p̄ſcribere rē in cuius poſſeſſionē miſſus ē: qꝛ habet iuſtū titulū. ff. de acqui. poſ. l. iuſte ꝛ bo. fi. qꝛ dicit ꝛ creditꝛ ſe habere ius in re q̄ō tm̄ nō eſt in ꝓtoꝛio pignoꝛe q̄ō ꝓ debito aſſignaꝝ. ff. qui ſatiſda. co ſciendū. §. creditoꝛ. ff. de vſuca. non ſolū. Jtē poſt annū no. diſſimilitudo: qꝛ in reali miſſione in poſſeſſionem fit incōmutabilis poſſeſſoꝛ: ſecus ē de miſſo in poſſeſſionē in ꝑſonali: ſed ꝛ ſilitudo no. añ annū. ꝛ poſt annū. añ ānū qꝛ ꝓeſtita cautione ꝛ reſtitutꝫ exp̄ēſis vterqz recupat poſſeſſionē ſuā ſiue reali ſiue perſonali actione ſit actū. ſ. e. §. in alijs. Jtē ꝛ poſt annū: qꝛ ſicut miſſio in poſſeſſionē i reali poſſidet donec conſtet de ꝓpꝛietate: ſic ꝛ in perſonali eſt in poſſeſſi. donec de debito liqueat: ꝛ poſtq̄z liquebit ō debito ipſam rē in cuius poſſeſſionē miſſus ē poſſidebit donec de debito ſatiſfaciat. ff. ō fur. creditoꝛis. §. ſi eū. ff. ꝑmo. in rebus. §. vl. ff. de le. j. filiuſfa. §. diui. ff. ſi ſer. ven. is cui. ff. de le. ij. filius. §. diui.

De iuramento calumnie. Rubꝛica.

Haerentes veſtigiis Lautū. C. de epi. ꝛ cle. cuz clerici. que loquiꝝ ō iuramēto iudicio ſiſti. Scriptū. C. e. ti. auc. ꝑncipales. Juſiurandū. de calūnia: nā alias cauſa purgationis vel ſi iuret ſeruare ꝓtractuz aliquē non eſt malum. j. de pur. ca. per totū. j. de iureiurā. tua. que/relā. ex reſcripto: ꝛ i purgatōe. ij. q. iij. ſi legitimi. ꝛ gnāliꝝ dicūt quidā q̄ vbicūq̄z iueneris ꝓhibitū clericꝫ iurare intelligiꝝ coraz ſeculari foꝛo: nā ibi nec iurare de calūnia nec teſtificari pñt ſiue ſint rei ſiue ſint actoꝛes ſine licētia eꝑi. xj. q. j. teſtimoniū. Si dicas quare licitū ſit clericis iurare coꝛā laicꝫ in ꝛctib⁹ ſine auctoꝛitate eꝑi ꝛ nō i iudicio. Rñdeo q: i iudicio ſepe ꝙs ꝓcitat⁹ ab aduerſario falſum iuraret. ꝛ iō fit cū maioꝛi deliberatōe ꝛ tarditate. ꝛ ne ſecularia iudicia aſſueſcāt in q̄bus nō pñt aliquatenus ꝓueniri. x. q. j. ꝓtinua. ꝛ. c. null⁹: ſz in ꝓtractib⁹ vbi ſola libera volūtate q̄s ducitur ſecus. Vex coꝛā eccleſiaſtico iudice ſemp ſz iurare ſine ſupioꝛis auctē. alij aūt dicūt q̄ nec in ſcl̄ari iudicio vl ec cleſiaſtico nec in ꝛctib⁹ licitū ē iurare ſine auctē eꝑi vl ſupioꝛis: ſed vbicunq̄z eſt clericus ſiue ſit iudex oꝛdinarius vel delegatus ſi iuret coꝛam eo intelligitur eius auctoꝛitate facere. ꝛ quilibet qui iudicare poteſt hocipſo eſt ſupioꝛ quantum ad cauſam illam quam audit: etiam actoꝛis qui de alterius iuriſditione eſt. ar. xxxj. di. i. ferioꝛ. vel dic q̄ clericus nō poteſt eſſe ꝓcuratoꝛ ſine licētia ſui ꝑlati coꝛam ſeculari iudice: vt nō. ſ. de ob. ad ra. maximus. ſed exquo licentiam habet vt ſit ꝓcuratoꝛ: ꝑ ꝙſequens et omnia faciendi ſine quibus ꝓcurationem facere non po-

test vel que pcurationi sunt vtilia.ar. s. de offi. dele. preterea. Edictuz. C. de epi. cū clericis Ei⁹. marchi. vel alicui⁹ alterius q interpretat⁹ quedā fuerat que hic nō habemus ꝛ ei⁹ interpreta tionē ꝓfirmat. h. H incipiūt ẏba. h. impatoris. H possunt esse ver ba pape. Lanonib⁹. ij. q. v. c. iij. xxij. q. j. in nouo. ꝛ. e. cā. q. v. c. j. ꝛ vlt. Principis. march. Dignoscit. vt p̄dictū ē. s. q̄ null⁹ iurare p̄sumat. nobis meli⁹ videt q H incipiāt ẏba pape ꝛ expono ẏ bū q8 sequit principali auctoritate. i. volūtate. q2 hoc statutum q8 fecit honori⁹ impatori placuit. Jn quacūq; cā. quidā dicunt in cā appellatōis iurandū cū in qualibet cā iurari debeat. Jdez etiā dicunt si subroget pcurator post iramentū de calūnia p̄sti tū cū calūniose possit inducere probatōes ꝛ rīndere positōibus ꝛ malicijs hoīm obuiandū est. ff. de rei ven. in fundo. Jtē q2 la borandū est ad elijciendā veritatē. insti. de act. §. curare. ꝛ ad ex tenuēdas lites. j. de dolo. finē. q̄ oia remouētur in iuramento ca lūnie. auten. vt liti. iu. §. j. alij dicūt vez esse q8 dicūt isti q̄ ille q iurauit subrogato pcuratori aliq8 certū nō iniūxit si enim certū q̄ iniūxisset sub suo iuramēto ꝓhenderet vī iurare non dz sub rogat⁹. q2 ipsemet q iurauit illud rīndere vel facere videret. ff. 8 āministra. tu. ita. §. gessisse. si vero nihil certū mādauit subroga to q̄cunq; habebit eum suspectū q calūniose agat faciat eum iurare de calūnia. ar. q ip̄m eundē q primo iurauit ex cā aliq̄ sc8o iurare facit. j. de testi. (p̄tiuz). j. 8 ap. significauerūt. autē. de testi. §. q2 vez. coll. vj. alij aūt dicūt tales nūq̄ iurare. Crimi nali. tali. s. q̄ p pcuratorē agi possz. ff. an p aliū ca. ap. l. ij. vel ibi vbi 8 crīne agit ciuiliter. j. de testi. testioniū. bñ dic ꝓpellant. azo i crimīali dic iurari 8 calūnia. ar. C. e. l. j. ar. ō insti. de pu. iu. i p̄n. C. de fi. instru. l. vl. in p̄in. Lōpellātur. nā si vult p se agere pōt. ꝛ tūc cogēt iurare calūnia. j. e. c. vlti. Sue. no. q loquit q̄n noīe ecclesie agit. secus si noīe suo. alij tñ dicūt q ꝛ clerici ꝛ laici etiaz si ꝓprio noīe agāt pcuratores eoꝝ iurabūt de calūnia dūmodo ad hoc habeāt speciale mandatū. ff. de iureiu. iusiurandū q8. ẕ in p̄sonis ecclesiasticis ē speciale vt iurēt de calūnia p pcurato res eoꝝ etiā sine speciali mādato iurandi. j. e. c. pe. ꝛ fi. veruz di cūt quidā hec verba esse pape. alij dicūt q ibi incipiūt. nam cum impator. Respōsio pon. cū ei subest imediate. secus si archiepz vel patriarchā habet. alij tñ vtrobiq; idez dicūt. Prelato. nō so lum de prelato tm̄ epo sed quolibet inferiore.

Litteras ꝛ īfra. calumnie bona ē ista rō quare nō iurēt de calūnia q̄ agitur 8 reb⁹ spūalib⁹. q2 in causis spūalib⁹ nō requiritur ri gor iuris. j. de dolo. c. j. Jtē ꝛ est alia rō melior. q2 ẕ iuramentū nō sit peccatū tñ sepe ex frequēti ꝛ incauta iuratōe peccatū na scitur. j. de iureiurā. ꝛ si x̄ps. in fi. vī si prestat hic iuramentum iurās ad quālibet interrogationē debet rīndere quid credit cuz circa multa vertat credulitas ex iuramēto ꝛ ex rīsionib⁹ prebe tur multotiēs occasio deierādi. ꝛ ideo nō prestat in spūalib⁹ de calūnia iramentū. iuratur tñ in eis ex veritate: q2 veritas respi cit sciam veritatis. sed veritas scīe ad pauca restringit. ꝛ iō faci lius ē ad illa p iuramentū rīndere. Jtē q2 H iramentū requirit a malo ē nō credētis. s. de elec. significasti. sed in spūalib⁹ causis oia debent pcedere a bono ꝛ nō a malo. in spūalibus aūt causis licet iuretur aliq̄ de veritate dicēda nunq̄z tñ p iramentū inf rogat de crudelitate. j. de testi. ad H. q2 necde ipsa iurat sz de ve ritate sicut ꝛ testi. j. de testi. c. de testi. sed lz ptes nō debeāt i spū alib⁹ causis iurare de calūnia: tñ rīndere debent quid sciant vel credāt. Jtē videt q quācito in causis spūalib⁹ lis ꝓtestata est q statim fiat iramentū de veritate dicēda. q2 iramentū de veri tate succedit causis spiritualibus in locū iuraméti de calumnia vt sicut illud generaliter fit statim lite ꝓtestata: vt. C. e. ti. l. ij. sic istud q2 nō est vez q in causis spūalib⁹ generaliter aliq8 prestetur iramentū. sed ad officiū iudicis ptinet vt si aliqua iusta cā mo uerit eū cogat. eū iurare de veritate dicēda velin articulo de quo dubitat vel de quo queritur. vel etiā in tota cā si iudex aliq̄ ꝓba bilit suspicat q cōtra cōsciam in multis veritatē negat. ꝛ sic loq tur. j. de iureiurā. ex litteris. s. 8 elec. dudū ro. j. de testi. ad H. ma xime aūt in causis electōis vtile ē. H iramentū p̄stari sepe gnāli ter sup oibus articulis ꝓpter periculum q8 est in mora. j. de ap. oblate. in fi. ꝛ lz de hoc iuraméto a ptibus prestādo nō inueniā tur expressum iure ciuili: tñ doctores dicūt H iramentū aliquā do prestandū ab aliquib⁹ alijs p̄sonis. ar. C. de testi. seruos. ff. 8 ꝓba. etiā. ff. de ꝓbat. certū. §. fi. Jtē iudex nitit ad veritatē ingrē dā modis omnibus quibus potest. ergo ꝛ per iramentum de veritate dicenda. ff. de eden. l. ij. Lalūnie. sz 8 veritate dicēda iu ramentū prestatur. s. de elec. dudum ro. Super exceptionibus autem bene iuratur de calumnia etiam in causis spiritualibus

supra de elec. cum dilecti. vbi de hoc nota.

In ptractādis causis cāe. si sit criminalis nec ne. ij. q. viij. prescripta. s. de pcu ra. item si sit vehemens causa vel vil. ꝛ circa perso nas si sint iustitiores an non. C. de procura. in pecuniarijs. nesci ant q2 talem constituere tenentur q si interrogetur in lite de fa cili respōdeat. quia nisi iusta causa appareat nō hēbit terminū ad dīm ꝓsulēdū. C. 8 pcu. l. vl. ff. 8 pcu. si actor. Jtē dicimus q si pcurator dicit se nescire ea de qb⁹ interrogat. ꝛ ptinēt ad pri cipale negociū q ꝓdēnabit in expēsis q̄ ppter hoc fient: vt H.

Operatoꝝ ꝛ infra coge re. cuius possint si velint illud prestare. Decidant. j e. c. vlti. Economū. economi eniz syndici: actores: tu tores: curatores: parentes orphanatrofi ꝛ omnes alij qui legis administratōez hñt a lege vel a iudiciali auctoritate iurāt de calū nia. C. de iura. calum. l. ij. §. j. ꝛ ij. C. de bo. ma. j. C. de episco. et cleri. orphanbtrophos. ꝛ auten. sed hodie. insti. de cur. §. vl. p curatores autem simpliciter constituti nō iurabunt de calumnia nisi sint procuratores ecclesiaꝝ. vt. s. e. c. j. ē. e. cum causam. C. de iura. calum. anten. principalis: qui proprio vocabulo iurāt. alio rum enim procuratores non iurant licet aliquando procurato res vniuersitatis iurāt ī proprie supto vocablo. j. e. cū cāz. vt ibi no. Statuas. ex hoc spāli mandato als quēt⁹ facere dz: vt ī hoc c. ix. q. iij. cū serui. alias scim⁹. eps aūt ꝓfirmabit. C. de epi. om nes. §. H nihil. īmo etiā ꝛ sine ꝓfirmatione episcopi.

Qeterum. ꝛ j. tenet cōstitutio syndici. ff. q cuiusq; vni. l. j.

Qum causaz pcuratorib⁹ no. prelatum ante litis contes. constituere procurato rem. secus in tutore qui non procuratorem sed acto rē facit ante litis contes. C. de procu. neq;. non enim tāta nec tā libera est tutoris administratio sicut prelati. Jnterrogationib⁹ nam quedā interrogationes fiunt ante litis contes. vt. ff. 8 inter. ac. per totum. Juramentum calumnie. olim intrabant procura tores indifferenter de calumnia. ff. 8 dam. infec. qui bona. §. pe. sed postea quidem statutum ē q principales persone iurēt. C. de iura. calū. l. ij. ꝛ auten. principalis. quod intelligitur verū nisi eis mandetur specialiter q iurent. ar. ff. de iureiurā. iusiurandū quod. Sed in causis ecclesiasticis iurant procuratores sine spā li mandato iurandi. alij dicūt tñ q procurator in causis laicorū non iurat de calūnia. etiā si mādatū hz iurādi pcuratorib⁹. no. q pcurator iurare de calūnia pōt. pcurator ꝓstitut⁹ ab vniuersi tate nō ꝑpe dī pcurator sz syndic⁹. sz nō facim⁹ viz ī noīe: sed ī mō ꝓstōnis cām ꝓditōe siue q̄litate ꝓstituēt]. vt si ab vniuersita te ꝓstituit syndic⁹ sit siue appellet pcurator siue syndic⁹. ꝛ eodē mō si a nō dño ꝛ cū decreto ꝓstituat actor ex quocūq; noīe cēsea tur. verūtñ hoc ē nota dignū q ep̄s ꝛ plati ꝛ si nō sint dñi: vt. j. de dona. c. ij. tñ ꝑꝓstituūt pcuratorē etiā sine decreto supiozis q litē ꝓsequit: vt H. q ī alijs nō dicerē. no. 8 hoc. s. 8 pcu. petitio vniuersitas etiā ꝑpe dī ꝓstituere pcuratorē ī re ꝑpa vniuersita tis. C. 8 iurisiur. pp cal. l. ij. §. H. Jtē actorē ꝓstituit vniuersitas in reb⁹ nō suis. ff. q cuiusq; vni. ite. §. actor.

Qum ī causa. syndicū. id est p curator syndic⁹ enī ab vniuersitate ꝓstituit. ff. q cuiusq; vni uer. l. j. Sz H ẏba pcurator: syndic⁹: actor: econom⁹ indifferēter accipiunt. vt no. s. c. pri. ꝛ de pcu. petitio. Sed nōne ī cā spūali vbi exigit iramentū de veritate dicēda: vt. s. de elec. dudū. si sēp p aliū egit potit p aliū p̄stare iramentū de veritate dicēda. Rn dēt] qdē q ñ. ꝛ ē rō diuersitat]: q2 vbi de calūnia iurat de credu litate iurat. ꝛ q̄sq; de suo ꝛ 8 alio facto credere p̄t. sz ī iuraméto de veritate dicēda vbi nō excusat credulitas nisi assit veritas q̄sq; p se iuret ꝛ rīndeat. pōt. n. eē q illō de q̄ ego q̄ro sit dñs ꝛ nō pcu rator vī diuersa rīndebūt. ar. ff. 8 ī li. iur. videam⁹. ī p̄n. Sz tñ ꝑ vī q idē dī q tutor iurat si vult. ꝛ ita vī q pcurator iurat si vult Sz rīndeo H eē ppt defectū dñi q iurare nō pōt: q2 ē pupill⁹ īmo q pl⁹ ē fm antiq tpa p̄stito iuraméto de calūnia a pcuratore ni bilomin⁹ iurat dñs de veritate dicēda. C. de pcu. l. vl. ff. de pcu. si actor. q̄uis illō intelligat etiā 8 iuraméto calūnie. Jtē ad hoc ē xj. q. j. testioniū. ꝛ. q. iij. intelligēdū. xvj. q. iij. dic. bñ tñ p̄t ꝓmit tere alicui q ī eoꝝ aīas iuret. ꝛ tūc ille q iurat nō rīndebit p se ali qd sz q mādabūt illi in q̄ aīas iurabit. j. de testi. p̄tiū. ij. tñ sa tis videtur q syndici ꝛ actores ꝛ etiā procuratores possūt iu rare de veritate dicenda. ar. C. de iudi. properandum. §. j. C. de

re.cre.l.pe.§.pe.C.de iura.cal.l.ij.§.qđ obseruari.ff.de noxa.ac. quotiēs.§.eos.ꝛ.§.ꝓtoꝛ ait.ꝛ intelligo ħ vera q̄ ꝑñt ꝑdicti ꝑsta re iuramēta q̄ respiciūt solā credulitatē:vel q̄ ꝓtinēt veritatē:vt sacr̄m de q̄stitate expēsaꝝ ꝛ qđ deferr̄ ꝓlite decidēda ꝛ hmōi. de iuramēto decisiuo vel de veritate itellige veꝝ esse q̄ iuret ꝓ curatoꝛ dūmō ei mandatū sit vel liberā hēat administratōez vl ꝓstitutus sit in rē suā.ff.de iureiu.iusiurandū qđ.ff.de ꝓcu.ꝓcu/ratoꝛ cui.ꝛ.l.se.quāuis ille leges loquant̄ tm̄ in deferēte iusiurā dū nō in recipiēte.si aūt sit iuramētū qđ solā volūtatē respiciat vel affectōez:vt ē iusiurandū in litē illud a ꝑdictis nō ꝑstat nisi in casu.ff.de iureiu.in litē.videam⁹:in ꝑn.vsqꝫ ad.§.deferre.illō aūt iuramentū lz dar̄ de veritate dicēda:nō tn̄ est tantū de his q̄ ꝙs vidit:sz etiā de his q̄ indubitāter nouit.nā nō vidi xp̄m cruci figi:tn̄ ħ firmit̄ noui. Jtē nō vidi ꝓstātinū vel iuliū impatoꝛes:ꝛ ħ ipos bn̄ noui.ad hoc.xcvj.dis.ꝓstātinus.ꝛ.xj.q.iij.iul.ar.j.de testi.ad hoc.ff.de in li.iur.videam⁹.ad ħ facit qđ dic̄ augustinus qꝛ spes ē certa expectatio future btītudinis:qꝛ de futura btītudi ne nō pōt esse certitudo scīe:sz credulitatis tm̄.sic ē in iuramēto de veritate dicēda:qꝛ iurat vera esse de q̄bus nō dubitat lz ea nō viderit.ꝛ lex dic̄ sciri ꝛ indubitatū ē qđ cōi auditu pcipit̄ de an/tiq̄s.ff.de aq̄ plu.ar.in summa.§.idē labeo.sic ꝛ ꝓcuratoꝛ iurat inaīaz ꝓstituēt̄is de veritate dicēda.ꝛ etiā de ꝙsuetudine romāe curie in aīaz suā:ꝛ cū bona ꝙscia rñdere pōt vera esse ea q̄ scit vl ab alijs in quoꝝ aīas iurauit intelligere vera esse.j.de testi.ad ħ als p̄ñtiū.Sz testis nō tantū iurat de veritate:sz de his q̄ in eius p̄ñtia facta sunt.C.de testi.testiū. Pena.C.de iura.cal.l.ij.§.q̄ si actoꝛ.ꝛ.§.q̄ si aūt reus. Actōe.p sñiaz. Sz nunq̄d si iudex nolit ferre sñiaz ꝑ recusantē iusiurandū:ꝛ ita peat instātia iudicij:nū qđ hēbit aliquā actionē ille q̄ ꝓtēdebat cū recusante iurare ꝛ in sup si adhuc incipiat agere q̄ recusauit:nunq̄d poterit ꝑ eū excipi:tu debes cadere a lite:g̃ nō dz audiri agēs.ar.ff.de inof.testa. papꝑ.§.si filiꝰ ? Rñdeo q̄ nō credimus eū posse agere vel excipe de recusatōe iuramēti:qꝛ ea q̄ eueniūt post li.ꝓtest. valde ptinēt ad officiū iudicis.ff.de edi.edic.ediles.§.itē sciendū.ꝛ nephas ē ex materia litis litē oriri.C.de fruc.ꝛ li.ex.l.ij. iudex tn̄ tenet̄ ex hoc.C.de iudi.sancimus.insti.de obli.q̄ ex q̄si deli.in ꝑn. qđ dic̄ ħ glo.nō debere ħ litē ex lite oriri p sñiaz locū hz q̄n negociū ꝑn cipale terminatū ē vel trāsactū.C.de fruc.ꝛ li.ex.termi.ꝛ si non dū determinatū sit negociū p iusticiā:sz forte perijt ꝑncipale ne/gociū ꝓpter interitū rei vel alia sili causa:tūc bn̄ ferr̄ sñia ꝓpter accessoriū.ff.de rei vē.itē siue.ꝛ.l.vtiq̄. Jtē nō hz locū hec gl.s. p sñiaz in his q̄ fiūt ex̄ iudiciū qđ est videre.nā decre.dic̄ q̄ si q̄ elegerūt ꝑ formā ꝑuenr̄ ptāte eligendi:ad istā enī penā agi pōt semper.s̄.de elec.quia ꝓpter.vbi no.Alij tamen dicūt q̄ etiaz in iudicijs vt hic sem per poterit agi vt cadat a lite.

De Dilationibus. Rubrica.

Dilecti filii.breuē ꝛ ꝑem ptoriū. ħ fecit iustā ap.ꝛ an sit nimis breuis ar bitrio iudicis supioris relinquit̄.ff.de ỽ.ob.cō/tinuus.solius enī emptorij assignatio ꝓma vice nō sufficit ad ap.ff.de iudi.nōnunq̄.xxiij q.iij.de illicita.iudex tn̄ pōt id moderari.s̄.de off.del.ꝓsuluit.ff. ħ iudi.ad pēptoriū.sz si male moderet licite appellaī ab eo vt ħ Maturare.i.ita abreuiare.vl.i.ita festiare vt ꝓma vice ꝓpōat.

Retera rescriptū in q̄ plene ꝓti/net tēoꝛ q̄onis Trāsmisso. Nō q̄ inducie citatorie dant̄ sine cāe co/gnitiōe:qꝛ ꝓte abñte dant̄.ff.de offi.pcō.nec q̄q̄ž.§. vbi decretū. Jdē credimus de deliberatorijs sicut ħ appet. Sz ꝑ paratorie ꝛ instructorie nō dant̄ sine cāe cognitiōe.iij.q.iij.spa/ciū. Jtē credimus q̄ sine causę cognitōe possit agere ꝛ diminue re. Vlterius.ħ habes ar.q̄ lz iudex delegatus nō mittat rescr̄tū aplicū bullatū citato mittat tn̄ nō bullatū:tn̄ cōpere dz.de ħ nō. s̄.de offi.delē.cū in iure.qꝛ plus ē rñdere ad qđ tenet̄ vt ħ exq̄ ta lem cāz exꝑimit in citatorio q̄ si vera est tenet̄ rñdere.ꝛ cōpere dz ꝛ si nō cōpareat ꝛ in veritate ē iudex delegatus iusta est sñia eius vel excōicatōis vel missionis in possessionē vel q̄uis alia.sz si nulla delegatio sibi facta esset ꝛ sine causa citasset ꝛ falsum te/noꝛē rescripti misisset:tūc nihil valeret qđ faceret ꝑ nō cōparētē sed saluū erit ꝛ ius suū etiā si cōpeat:qꝛ nō coget̄ rñdere nisi post quā venerit habeat copiā rescripti aplici.ꝛ als ꝓuit̄.fori pōt al/legare ꝛ libellū recipe de nouo.s̄.de libel.ob.c.j.s̄.de offi.dele.cū in iure.s̄.de rescrip.sup lr̄is.c.cū ꝓtingat.s̄.de iudi.c.j.ff.de iuri. om.iu.si qs ex.Si aūt in citatorio nullā cām assignet q̄re hz sup eū iurisdictionē:nec tenoꝛē rescripti inserat:nec als ē iudex ordi narius etiā si in veritate iurisdictionē habeat ex aliq̄ cā occulta nō tenet̄ se ꝑñtare iudici.ar.ff.si qs cau.quotiēs seruus.C.ne de sta.de.l.pe.ff.de in ius vo.l.ij.Si vo citatoriū misit iudex ordi rius alicui q̄ nō sit de iurisdictōe eius in quo exꝑmebat cām q̄ si vera esset coꝝ eo rñdere deberet:puta qꝛ ibi ꝑrit vel deligt:vel qꝛ agit̄ de re quā ibi hz:sed tn̄ causa falsa erat vel nō ſberat:tūc si cōparuerit coꝝ eo idē est ac si sine citatōe ibi inueniat̄.s̄.in ter ra q̄ sit de iurisdictōe citātis:pōt enī eū tūc tenere ħm quosdam quousq̄z cautionē ꝑstet de stādo iuri vel litē ꝓtestet̄.ff. de iudi.l. ij.§.pe.male dicūt isti:qꝛ lex illa loquit̄ tn̄ cū cōparet coꝝ iudice q̄ sup eū hz iurisdictionē:sz tūc nō pōt exercere eā:qꝛ reus hz pri uilegiū reuocādi domū.si vo nō sit ibi nō cogit̄ venire:imo siue veniat siue nō veniat nulla pena pōt sibi imponi:vel in cā pce/dit̄:ꝛ sic pōt intelligi.ff.de iudi.nō videt̄.nisi vbi agit̄ actiōe in rē:nā tūc ꝓcedit vt fiat missio in possessionē bonoꝝ q̄ hz in iuris dictione citātis:ꝛ forte secus ē si agit̄ ꝑsonali:nisi forte latitaret ꝛ de maleficio ibi cōmisso ꝓstet:ꝛ tūc ꝑ eū non ꝓcedit̄:sed iudex vbi latitat ſħ fida custodia dz eū mittere ad citantē.auc̄. vt nulli iu.§.si vo qs.ꝛ i auc̄.vt oēs obe.iu.§.ij.col.v.ꝛ si nō fecerit supe rior eū puniet vt ibi.Si aūt vocatus venit ꝛ litē ꝓtestatus fuerit nō errās neqꝫ in facto neqꝫ in iure poterit ferri sñia diffinitiua ꝑ eū:ꝛ suus iudex ſħ quo hz domiciliū ꝓposita actōe ex re iudicata exequet̄ eā.ff.de re iudi.miles.§.vl.ff.de re.cre.actoꝛi.Sz si post quā venisset coꝝ iudice vel etiā si inuētus in sua iurisdictōe ꝛ ci/tatus vt coꝝ eo cōperet ꝛ ꝓtumaciter recessit vel nō cōparuit te net pene ipositio sibi facta ꝛ excōicatio:ꝛ etiā si causa talis erat q̄ li.nō ꝓtest.nō poterat ꝓcedi tenebit eius ꝓcessus.s̄. vt li. non ꝓtesta.tue.ꝛ.c.qm̄.nec obstat si dicas q̄ nō fuit veꝝ q̄ ibi ꝑrit:lz forte sic credere⁹:qꝛ de iure ħ citatoꝛē ē iudex vt cogīscere⁹ an sua esset iurisdictio.s̄.de rescript.sup lr̄is.ff.de iudi.si qs ex.g̃ ꝓpter hāc ꝓtumaciā poterit puniri.ff.si qs iu.di.nō obtē.l.j.sz tn̄ cogīsce re de ꝑncipali causa nō poterit etiā si talis esset vbi ꝓcedi posset li.nō ꝓtest.nisi ꝓmo cogn̄erit an sua sit iurisdictio:ꝛ si ꝓcesserit sup ꝑncipali nō tenebit ꝓcessus ei⁹ nisi in veritate iurisdictionē ħze ꝓstaret.sz ꝓnūciato q̄ sit sua iurisdictio ꝓcedet in ꝑncipa li: nec postea poterit obijcere q̄ sñia sit lata a nō suo iudice cū sit sup ħ iudex.s.q̄ cogīscat si sua ē iurisdictio ꝛ cogn̄it ꝛ sñiauit ꝛ nō fuit appellatū:sic nec appellari potuit cū esset ꝓtumaꝝ.ij.q.vj.§ sunt quoꝝ.ꝛ hec oīa intelligas q̄n ꝓstat q̄ ciuitas hz iurisdictio/nē ordinariā.Sz obijcies ārē nō eodē mō tenet qđ facit iudex de legatus q̄ dicit se delegatū cū nō sit? Rñdeo qꝛ det̄.iurisdictio cer tos ꝛ limitatos hz fines quos trāsgredi nō licet:sz ordinarius in suo territorio ꝛ in incolis eius ꝛ in alijs generalē ꝛ liberā hz iu/risdictionē vel āministrationē.ꝛ ideo quicqd facit ꝑ euz vel eos quos in suo territorio inuenit siue sint ibi incole:siue extranei to/tū tenet.hoc aūt fatemur q̄ si lr̄e etiā falsē ꝑpetrate essent ad euz q̄ adhuc posset cogīscere an sua sit iurisdictio.ꝛ eodē mō si ille q̄ ꝓuenit ꝓuilegiū hz q̄ ibi ꝓueniri nō possit:siue spāle siue ꝓpter delegationē:ꝛ de hoc ipo cogīscet delegatus.s̄.de rescrip.sup lr̄is Jdē dicimus.s.q̄ nō cōparere tenet̄ si qs horez sue iurisdictionis citet sup causa q̄ nō possit esse sue iurisdictōis:vt si laicus citet sup rebus spūalibus causa exp̄ssa nulla ē citatio.ar.j.de or.cog.tuā. s̄.de iudi.decernimus.s̄.de arbi.ꝓtingit. Jdē si exꝑmat q̄ veni at respōsurus seruo vel excōicato vel spoliatoꝛi suo vel cuicunq̄ alij pson̄e q̄ nō hñt pson̄ā stādi in iudicio.ff.si qs cau.quotiēs ser uus.ff.de ꝓcu.feminas.s̄.de iudi.intelleximus. Jdē si citat ad diē feriatū. Jdē si citat sup eo de quo q̄stio esse nō pōt: vt de sole vel luna.ff.de iudi.nunq̄ž.C.de sta.li.l.j.li.xj.ꝛ insti.de inuti.sti.§.j. Jdē si exꝑmat locū inhonestū vel locū nō tutū vbi citat euz.ff. de arbi.si cū dies.§.si arbiter.ꝛ generalē regulā tradere possum vbicūq̄ in citatōe aliqd ponit̄ iniustū vel inhonestū: vel etiā si nō sit turpe vel iniustū:est tn̄ tale qđ exꝑmit̄:qꝛ certū est q̄ ꝑ eū q̄ agit cōpetit exceptio declinatoria iudicij: vt si vocet̄ spoliatus q̄ rñdeat spoliatoꝛi in causa ciuili vel etiā alij in cā criminali:vel vt rñdeat militi alterius negocia ꝓcurāti:ire nō tenet̄.ar.iij.q.ij c.fi.j.de ordi.cog.cū dilectus.j.de resti.spo.frequēs.s̄.ꝺ rescrip. p̄ñti.C.de ꝓcu.q̄ stipēdia.qꝛ errorē exꝑmit.j.de sen.ex.p tuas si aūt nō exꝑmet sz esset notoriū:als etiā citanti ꝛ aduersario q̄ iniustū ꝓtinet citatio.vbi gr̄a:qꝛ citauit eū ad locū qđ notoriuz est esse nō tutū.dicūt q̄dā q̄ cōparere nō tenet̄.ꝛ sic intelligit̄.l.ꝓ dicta.ff.de iudi.nō videt̄:tn̄ tūc prudēter faciet si miserit excusa/torē.v.q.iij.si egrotās.sz ꝛ si nō miserit tutus est exceptiōe ꝑ ad/uersariū q̄ dolose eū citari obtinuit.ar.ff.de eo p qđ fac.e.l.j.§.si reus.Sz si iudex vl aduersarius nesciuit tūc dabit̄ sibi in integꝝ restitutio.ar.ff.si qs cau.l.ij.p totū.si ꝑ eū ꝓcedat̄.Si aūt nil tur pe exp̄ssum ē in citatōe:nec apparet de fraude aduersarij nec ſħ

est causa quare ꝓsentiã iudicis adire nõ possit tunc ire debebit allegaturus iura vel ꝓuilegiũ suũ alꝫ nisi iuerit poterit mulctari: q̃uis si iuisset se exceptiõe legitima tueret. ff. siqs ius di. l. j. ⁊ excoicari. j. de appel. si duob⁹. ad idẽ. ff. de iudi. siqs ex. ⁊ mit. in pos. cã custodie. ff. ex qui. cau. in pos. eat. l. in possessione. nisi cuꝫ ipse q̃ obtinuit se mitti in possessiõe sciebat aduersario exceptionẽ cõpetere ⁊ dolo obtinuit se mitti in pos. ⁊ sic loquit. ff. de pec. eo tpe. in ꝓn. sed petet ⁊ tũc si volet is qui absens fuit reuocari possessionẽ in sua absentia datã ⁊ si missus excipiat tu ꝓtumacit affuisti. ⁊ alius replicabit: ⁊ tu dolose excipis de dolo vel ꝓtumacia mãdati. cũ ⁊ tu dolose circa eãdẽ rẽ egeris sciẽs me exceptione tutũ. vel die melius vbicunq̃ qs tutus est exceptiõe nõ valet missio in possessionẽ facta ꝓtra eũ adeo q̃ si expellat missus nõ dat actio ex eo edicto. ff. ne vis fi. ei qui in pos. mit. q̃ nõ interest actoris mitti in possessiõe bonorũ eius q̃ tut⁹ est. ff. ne vis fi. ei. l. j. ℌ. hec verba. ⁊ sic loquit. ff. de pec. eo tpe. nec obstat. l. ff. ex q̃. cau. in pos. e. l. in possessione. q̃ intelligit q̃ creditores sunt i possessione mittẽdi ꝑ debito ꝓditionali quousq̃ caueat de soluendo debito existẽte ꝓditione. si aũt sit causa appellationis vl̃ alia in qua possit ꝓcedi lite nõ ꝓtestata ⁊ tñ reo cõpetit exceptio declinatoria iudicij si ꝓtumaciter se absentauerit reus vel potius nõ ꝓparuerit postq̃ in tali negocio inceperit ꝓcedi: vlterius nõ poterit exceptionẽ declinatoriaꝫ ꝓponere. ℌ ꝑbo q̃ si ꝓsens essꝫ ⁊ tacuisset vlterius ꝓponere nõ posset ergo nec si ꝓtumaciter absens sit cũ ꝓtumacia ꝓ ꝓsentia reputet. C. de iudi. ꝓperãdũ. ⁊. j. de dolo: veritatis. nec absens ꝓtumaciter melior ꝓsente putatur. auten. vt oẽs obe. iu. §. si aũt ille q̃ colla. v. Jtẽ ℌ iudex bene fecit q̃ processit ergo vlterius reuocari nõ dꝫ: vt. j. de resti. spol. audita. lꝫ reuocaret si declinatorie iudicij ꝓadmitterent. ⁊ idẽ q̃ dixim⁹ in declinatorijs iudicij intelligimus in dilatorijs ⁊ pemptorijs vt tãdiu eis gaudeat q̃ affuit ꝓtumaciter q̃ꝫdiu eis gaudere posset si cõtumax nõ fuisset ſꝫ postea nõ: ⁊ ℌ rõnibus suprã dictis. ⁊ q̃ nõ dꝫ esse melioris ꝓditiõis ꝓtumax q̃ꝫ obediens: nec queret vlterius an actor sciuerit exceptionẽ reo cõpetere: quia si erat pemptoria hec queréda sunt ante ſnã. si vo dilatoria añ litꝭ ꝓtesta. alꝫs aũt. ſ. si nõ ꝓponat ante litis ꝓte. renunciasse videt. j. ℌ re iudi. inter mo. Semper tñ si ꝓtrariũ apparuerit. ſ. eũ nõ ꝓtumacez fuisse restituet ex generali clausula. simile. ff. ex quibus ca. ma. in inte. resti. sed ⁊ si p. §. vlt. Sed ad ea que primo diximus potes opponere q̃ vix aut nunq̃ poterit ꝓtinere citatio aliq̃d ita iniustũ q̃ nõ possit habere excusationẽ vel dubitationẽ. verbi gratia citasti dñm vt rñderet seruo: potest esse. ſ. si sup intolerabili iniuria de eo conquerat. insti. de his qui. sui vel ali. iu. ⁊ idẽ etiam in oĩbus alijs potest inueniri. Sed respondeo q̃ ex quo illicitum ⁊ iniustũ posuit in citatione nisi adijciat cãm, ⁊ executionẽ illius iniusti prima facie ire non tenet.

QJttere tuc. ac petitio et vltra. ⁊ iõ petebat sibi de ſbtracta pensiõe satisfieri vel ipsos milites cadere a iure pẽsionis. Petẽtibus. ff. ſ. ver. sig. ℌ adiectio. Adiectioni. ⁊ male cũ adiectio essꝫ ex superabundãti. nam tres anni sufficiunt cuilibet ad admittendum ius pensionis vel possessiõis si cesset in solutiõe pensiõis: in ecclesia aũt duo. C. de iure emphi. l. j. ꝛ. q. ij. ℌ ius. §. q̃ rẽ. q̃ꝫ etiã sufficit ꝯ colonũ si cessauerint in solutione pensionis. ff. loca. quero. §. ĩter loca. Jn re aũt fisci statim cadit. ff. de pu. ⁊ vec. vectigali. §. nõ solutis. nisi essent in perpetuũ locata tunc enim nõ reuocaret sine auctoritate principis. ff. de pu. ⁊ vec. l. coté ferro. §. agi. alij idem dicunt in fisco q̃ꝫ in ecclesia ⁊ est vez q̃ in hac decre. dicit vbi in libello dicebat cecidisse a iure emphiteotico. si aũt peteret pẽsionẽ subtractã quia augeret quantitatẽ secus esset. ff. de ex. rei iudi. quãtitas. nã tunc bene daret noua dilatio. vel dic etiaꝫ nec tunc dandã quia ⁊ super pensione ꝓueniebat ⁊ super ℌ habuerat inducias. vnde sup toto debuit deliberare. Procedas. no. remittu causam appellationis vbi male appellatur ad euꝫ a quo appellatũ est. j. de ap. cũ in ecclesia: ⁊. c. vt debitus.

EXposuit nobis. puintia No. q̃ꝫ alia sint iura archiepi q̃ꝫ ꝓmatꝭ: ĩ puicia tñ archiepꝰ põt defendere ꝓuintiaꝫ ꝓtra aliuꝫ petentez iura primatie in ꝓuincia sua: q̃ eius interest ne sua ꝓuintia pluribus aggrauet: illa aũt nõ est sufficiens ratio. ſ. q̃ oĩa iura ꝑmatis cadant in archiepm cassante primate. nã hoc falsuꝫ est: nã si appellet ab archiepo appellari dꝫ ad primatum ⁊ tũc cassante primate nõ appellabit ipse archiepꝰ sed papa. Jtẽ ꝓcuratiões primatis non recipiet archiepꝰ sed archiepales tñ. Vocatus. ℌ fuit probabilis ⁊ necessaria cã ⁊ ideo ℌ ius reuocandi domũ. ff. de iudi. l. ij. §. ij. ſ. de foro cõpe. c. vlti. Postulauit. ⁊ male. Tenet. quare nõ cogit respondere ex quo erat in curia ⁊ si forsan adueniendo excusationẽ haberet. ff. de fer. l. j. §. sed si prꝛetor. cõtra. Rñdeo. l. prꝛeall. q̃ꝛ ubi ꝓsentiebat litigare: ℌ aũt ꝯdicebat. Jtem quare nõ imputat ei ex quo dimisit procuratorẽ ad alia negocia ⁊ nõ dimisit ad istud. ar. j. de dolo: cũ dilecti. Rñdeo q̃ nõ potest imputari ei cũ haberet ius reuocãdi domũ. ſ. de foro cõpe. c. vlt. Jtem q̃ꝛ ardua erat causa nõ debebat cogi agere ꝑ procuratorẽ. ſ. de procu. querelã. etiã si nõ haberet ius reuocandi domũ: tñ debet procurator habere inducias ad ꝓsulendũ dñm. ſ. de ꝑcura. dilec. fil. ma. Jtem q̃ꝛ cã totã prouintiã tangebat nõ poterat plene deliberare vel ꝓtenderet an recederet nisi habito ꝓsilio cũ eis ff. de eden. l. j. nõ tñ dico q̃ necesse sit eos vocare. ff. de libe. causa: si pariter. Rñdit: ⁊ male. Prius. sed quare derogat primo mandato secũdũ de quo nõ facit mẽtionẽ ꝓtra id q̃ꝫ est. ſ. de rescrip. ceterũ. Rñdemus q̃ꝛ fortius est secundũ mandatũ ⁊ etiã si nõ ꝑpter secundũ mandatũ sed solũ ſponte venisset ad seruitiũ eccle credẽdẽ eũ excusatũ q̃ꝛ causa subuentionis est necessaria ⁊ ex necessitate iuramenti tenet. j. de iureiuran. ego. ꝓterea decre. cetez nõ tangit istã decre. illa enim loquit q̃ñ super eodẽ facto vel eadẽ re plura rescripta impetrant: ista aũt mãdata super diuersis negocijs ĩpetrata sunt: quare si potest dꝫ ambo mandatarius ĩplere alioq̃n id q̃ꝫ maiorẽ festinationẽ exigit ⁊ vbi est maius periculũ. ar. ff. de fer. l. iij. xlij. di. quiescamus. ff. ad sil. siqs in graui. §. si cui oẽs: nõ est causa vera quare non ĩputat archiepo burdegal. q̃ꝛ nõ prosequebat cãm in termino assignato q̃ꝛ cã ꝓbabili ⁊ necessaria venerat ad curiã vbi eius causa agebat. ſ. causa subueniendi ecclesie q̃ꝛ etiã ille qui ex ꝓbabili ⁊ necessaria cã abest vbi cunq̃ pars citata in foro cõpetẽti mouet sibi lis: tenet per aliuꝫ rñdere. ff. de resti. mino. ignorare. ff. eũ q̃ appellatiõis ĩ pro. de. l. j. ⁊. ij. ergo multo fortius ceptã litẽ prosequi tenet saltẽ per aliũ ⁊ deterior dolus eius cognoscit q̃ꝛ interruptã litẽ deserit itez q̃ꝫ q̃ semel ceptã litẽ dereliq̃t: in auten. de litig. §. si vero: in fi. coll. vij. ⁊ lꝫ dixerimus q̃ in foro ordinario se defendere debebat tñ in curia lꝫ sit cõmune forũ quantũ ad hoc vt nullus illud forũ valeat declinare tñ tũc. ſ. tpe legationis vel quo hꝫ ius reuocandi domũ de nouo rñdere nõ cogit. ff. de iudi. l. ij. §. legatis. Sed vera causa fuit quare nõ fuit coactus tunc rñdere q̃ꝛ negociũ subsidij ita fuit graue q̃ nõ potuit declinare alꝫs deliberare sup cã cepta. Tempo ris. fallum allegat q̃ꝛ si vez esset nec ius reuocandi domũ haberet nec iterata dilatione ad ꝓsulendũ suffraganeos: alij ꝓtra. ff. de arb. nõ distin. §. item siqs rome. ℌ aũt ꝓstat q̃ si nõ fuisset presens in termino ⁊ ꝓcederet ꝓtra eũ restitueret: vt no. ſ. de ꝑcura. que relã. Jtẽ ar. ad hoc q̃ hꝫ restitutionẽ si prescribat circa iura vel actiones eius. C. de in integ. resti. mi. l. j. melius est ergo ei sine circuitu in integ. resti. prorogare terminũ eis: sꝫ nõ videt eis hoc ℌ locum habere cum illa iura intelligunt q̃ñ procedit vel prescribit ꝓtra eũ qui abest causa reipublice pendẽte adhuc publico negocio pro quo vocatus erat q̃ꝛ ℌ ꝓstat iam factuꝫ fuisse finitũ q̃ꝛ tantũ finito negocio recessit vel recedere debuit ergo ℌ beneficio iuuari nõ potuit. ar. ff. ex qui. cau. maio. si cui. §. j. Sꝫ dic q̃ simul vterq̃ꝫ terminus currit. ſ. ⁊ subueniẽdi ecclesie ⁊ respondẽdi primati: ⁊ ideo per negociũ maius derogat minori non ecõtra. ar. ff. de in inte. resti. l. scio. alij dicunt q̃ si personaliter esset vocatus ipse haberet ius reuocandi domũ: sed si citatus esset vt per se vel per ꝑcuratorẽ cõpararet ⁊ tẽpus sufficiẽs habuisset ad vtrũq̃ꝫ: bene imputaret ei puta q̃ꝛ ꝓdemnaret in expensis nisi haberet aliquã legitimã excusationẽ puta de magnitudine cause vl̃ aliã. ſ. de procura. querelã. alij dicunt ⁊ forte melius: q̃ vbi se inuicez cõpatiunt vtraq̃ꝫ mandata: ambo sunt iplenda. vbi aũt sibi cõtradicũt vt ℌ: maiori dño obediẽdũ est ⁊ in re magis necessaria: vt no. ſ. e. c. in glo. prꝛecedenti. ℌ aũt vtraq̃ꝫ iplere nõ poterat q̃ꝛ dum erat in curia oportebat eũ intendere circa militiã ⁊ auxiliuꝫ ecclesie ⁊ iterum eandẽ militiam reducere oportebat: ⁊ sic loq̃tur. l. non distinguemus. ⁊ ideo ius reuocandi domũ habuit etiã officio publico finito.

De Ferijs Rubrica.

OMnes dies domini cos. qdã ℌ. c. dicunt loqui de consilio vel esse locale vel abrogatum per tacitum consensuꝫ. alij dicunt q̃ hodie seruandũ est. C. eo. omnes. xv. q. iiij. placita. xxxij. q. iiij. non oportet.

QUoniam coꝛ. festiuitatũ. nam non solũ in die resurrectionis sed alicubi tribꝰ diebus post: alicubi octo feriamur

Precipim⁹, de constitu. di. iij. c. j. Flexio, ex edicto ecclesie. lxxvj. di. scire. contra. xx. di. c. vlti.

LIcet tamen veteris de putatos dies natiuitatis circūcisionis ⁊ alios. C. de fer. oēs Martyr. q epi p̄cordantib⁹ ppls in suis ep̄atib⁹ celebrāda statuerit. de p̄se. di. iij. c. j. Necessitate. ff. ō ferijs. lz. ⁊. l. pe.

QApellanus tuꝰ frater epi scop⁹. statuta. xxxiij. q. iij. nō oportet. ij. Cōtinuādaz. ipi festo. Interuallū. hic vult dicere qz licz interuallū sit iter tres septimanas dictas ⁊ festū beati iob. puta quia alique septimane intermedie in trib⁹ illis septimanis nō celebrabūtur nuptie sed in alijs q̄ sunt in interuallo licet celebrare. Cōtrahā/tur. i. p̄trahi liceat. Nō sinūtur. de facto ⁊ de p̄suetudine ecclesie. Celebrātur. de cōsuetudine ecclesie ⁊ sine eius p̄hibitione.

QOnquestus ē nobis. et infra. Strepitus. C. e. oēs. ⁊. l. vlt. Conquiescere. nō solū in diebus solennibus ad honorē dei dedicatis sed etiā in alijs ferijs nō debet iudex p̄cedere in causis nec etiam citare ad illuz diem. ff. de fer. l. j. vnde iudices p̄udēter faciunt si quādo citant dicunt cōpareas tali die coram nobis vt extunc p̄cedamus in questiōe tali: quia si die feriata nō potest iudicare: comparere tamen potest pars citata: tamen nobis nō multa videt differentia in hoc. hic autē attendendū est q licet teneat citatio quādo exp/mit errorē p̄ro termino assignādo: puta quia sic dicit ad cōparēdum coram nobis in tali causa tibi assignamus diem dominicū ita q nec in dominica nec in sequēti cōparere tenet. si tamen nō exp̄rimat errorē sed tamen in die solenni occurrat dies termini puta decima die venias respōsurus ⁊ decima die veniat dies solennis non tenet cōparere in solenni die: sed sequēti die sic quia duo vident mandata ⁊ q ad diem cōpareat ⁊ q cōpareat. ff. de arbi. celsus. licet ergo habeat excusationez in die solēni tñ in sequenti die nō habet excusationē ⁊ datio termini bñ tenet. Idez dicimus si per. x. aut. xx. dies duret dies feriati. Item melius videtur q etiā si in die feriato exp̄resse termin⁹ assignet q teneat ⁊ q cōparere debeāt partes licet nō die feriato tñ post illum. s. ti. p̄xi. exposuit. s. de in īte. resti. cum ex litteris. Coram. j. de dolo. cū dilecti. j. de accu. veniens. Solēniter. possunt enī constituere aliquē sanctū solenniter venerari. sed nō possunt aliquem scm̄ sanctorū collegio sine auctoritate pape ascribere. Necessitas. quia si res sit tēpore pitura. s. e. licet. ff. de fer. licz. ff. de dam. infec. l. j. ⁊. l. fiet missio. ff. quēad. te. a. l. j. ff. e. l. ij. Pietas. de alimē tis pupillor. causas autē spirituales vt electionū inquisitionū ⁊ huiusmōi etiā diebus feriatis exerceri possunt qz ⁊ pietas ⁊ necessitas eas audiri suadet. ⁊ ar. xv. q. iij. placita. Consentiētib⁹ ff. de arbi. si feriatis. in fi. ⁊. ff. de postu. quos. Ob necessitates. talis casus contigit ꝓpter causam que vertebat inter conuentū rofen. ⁊ epm eiusdē loci cōmisit iudici examinandū ⁊ vt instructā remitteret ad se. ap. Ipsi autē iudices i iunio p̄fixere terminū partibus vbi in medio augusti ꝓ causa ipsa essent coram papa. parte autē ꝓuentus in termino cōparente ⁊ auditorē impetrāte pars episcopi nō cōparuit. vnde auditor datus condēnauit euz in expensis. postmodū autē vltra medietatē octobris cōparuit ꝓcurator p̄ro epo petēs reuocari sententiaz expēsarum allegās q in medio augusti ꝓparere nō debuit quia tūc sunt ferie messiū in anglia. Item in mēse septēbris cōparere nō debuit quia tunc sunt ferie in curia pape. vnde ⁊ si p̄sens fuisset respōdere nō cogeretur: ergo nō debet ꝓtumax reputari: vt patet. ff. de iudi. l. nō videtur. post finitas autē vtraqz ferias venit cōtinuatis gressi bus q̄cito potuit. ⁊ ideo cuz nō fuerit episcop⁹ nec i mora nec in culpa iniusta fuit sentētia ⁊ ideo reuocāda. dicit enim lex q tpe messiuz ⁊ vindemiarū nemo cogēdus est ire ad forū. Item occupati circa rem rusticā nō sunt cogendi ire ad forū. ff. de fer. l. j. Item cū ferie plus inducte sunt in fauorē litigātium nec tūc abstineatur a re rustica q̄z in fauorē iudicis potius sunt attendēde ferie litigatorū q̄z iudicis. C. de legi. q fa. Itez causa quare facta est cōstitutio in istis litigatorib⁹ est: quia si in medio augusti cōparuissent abstracti fuissent a re rustica. i. a messib⁹ ergo ⁊ beneficium cōstitutionis durare debet. ff. de pac. q dictū. C. qui ad li. ve. nō pos. l. ij. Item licet hic nō dicat ius exp̄resse tñ interp̄tatione p̄ncipis vel iurisdictione iudicis leges q̄ similē habent equitatem ⁊ vtilitatē ad hūc casum sunt retrahēde. ff. de legi. ⁊ ideo cum duab⁹. l. sequētibus. Item p̄ro epo facit. s. ti. p̄xi. exposuit. In cōtrarium autē pars cōuentus dicebat q ille qui assignauit terminū nō tenebat vitare aliquod tēpus nec ferias curie romane. sed illas cauere vel vitare debebat quia si tēpore feriato i curia comparerēt frustra hoc esset. nam nulli⁹ peregrini lite nō cōtes. ⁊ c̄. viij. di. quepꝛa. Nec obest quod obiciť q ferie iste inducte sunt in fauorē rusticorū quod nō fateor: immo iducte sunt ob requiem laboris inter fauores estiuos. C. de fer. omnes. tamen hoc dato nō sequiť q nō debeat alicui assignari terminus eo tpe quo intēdit circa rem rusticā quia si hoc diceret sequeret absurditas q nunq̄z possunt vocari in ius cū quasi semp fere omnes hoīes circa opa sua insistāt. nam iste casus nō numeratur inter illos quos habes. no. C. ⁊. ff. de in ius vo. nō enī fuit intentio cōditoris legis: eos in totū excusare sed voluit quedā tēpora anni que ad h̄ videntur idonea ad has ferias statuere licet sepe cōtingere possit q aliquib⁹ esset vtilius q alijs tēporibus haberet ferias. lex enī nō potuit nec expediuit q oēs casus exp̄imeret ⁊ singulorū vtilitates p̄caueret. ff. de legi. iura. ⁊. l. se. ⁊. l. nō possunt. ⁊. l. se. ff. de p̄e. l. iiij. ⁊ qz lex debet esse generalis. iiij. di. erit autē. Item nec interp̄retatiōe imperatoris nec iurisdictiōe iudicis trahende sunt iste ferie ad oēs occupatos circa opa sua quia nō esset ipsis ⁊ alijs qui eos in ius vocare vellent vel quos ipsi vocarent nec equū nec vtile. Item nō obest. ff. de fere. l. j. vbi dicitur: occupati circa rem rusticā nō sunt vocādi in ius: qz subintelligendum est q nō sunt vocādi diebus feriatis sed in alijs secus. papa autē sententētiam tulit p cōuentu dicens q in assignatiōe termini nō sunt attendende ferie nisi iudicis cozā quo agi debet. nec est curandū si ferie sunt quādo illi impouiť terminus ⁊ incipit viā eundi ad iudicē vel etiaz si in via incidāt. ar. ff. de adulte. miles. §. quadragin. ff. ex qui. ca. ma. sed ⁊ si. §. pe. p̄ncipes enim rati sunt tēpora ferijs in legib⁹ deputata moderata esse ita q iudici nō licet ea mutare nec augere nec diminuere lz sepe occurrāt casus in quibus vtile esset aliud facere. ff. qui ⁊ a qui. ma. li. l. p̄ro spexit. ⁊ vides sic: lex moderata est tēpus ad postulandum. xvij. an. ⁊ tamen lz multi minores. xvij. an. inueniant idoneos ad postulandū q̄z maiores. tamen hic nō licet mutare. ff. de postu. l. j. §. pueritiam. Item tūc dixit papa q si aliqui de remotis partibus essent in curia p se vel per procuratores ⁊ dum ageret cā eorū occurrerent ferie si nullaten⁹ lederent q cogeret eos litigare. qz malitijs hominū nō est indulgēdum. ff. de rei. ven. in fundo. Idē dixit q bene faciet ille qui statuit terminū si in eo statuēdo attendatur quantū potest q litigatores etiam ferijs suę patrie ponātur nisi aliqua ratio moueat in cōtrarium. tñ si iudex non faciet ꝓpter hoc nō poterit aliqua pars appellare p̄sumiť enī p̄dictum. s. de elec. bo. me. ma. s. de renun. in p̄sentia. Item cuz hoc arbitrio iudicis relinquať non poterit aliqua pars appellari sive in ferijs patrie sue extra terminū assignet. ar. s. de offi. dele. cōsuluit. §. j. Si autē diceret q p ferie litigātium sunt obseruāde ⁊ cōstat q etiam ferie curie romane sunt obseruande. ergo duplices sunt obseruāde qđ est absurdū cum hoc nō inueniať lege cautū. Item dicim⁹ q etiam si a iudice nō inducātur generalr ferie: tñ iudex siue ordinari⁹ siue delegatus eas seruare debet: eo. s. tempore quo cōmuniter messes fiunt: sicut in. l. p̄realk. apparet. In terris autē vbi nō bibiť vinū cōiter sicut in hybernia nō dantur indutie ꝓ vindemijs: sed in terris vbi cōmuniter bibiť vinum lz ibi non sint vinee dande sunt indutie ꝓ vindemijs: ⁊ vbicūq̄z ꝓ messibus quia lz ex suis terris nō colligātur grana: oportet tñ q p̄ro aliquo tēpore ānī p̄ordinet de vino ⁊ grano quo ꝓ totū annū vti debeant. Partium. C. de fer. l. j. ff. e. l. j.

C De ordine cognitionum. Rubrica.

TEstellerimus. Peteret. in tentans petitorium: secus si possessorū: vt lite nō contes. accedens. ij. s. de offi. dele. cām. j. de resti. spo. litteras. Puniať. iij. q. ij. aliqñ. ⁊. l. se. C. de or. cog. l. j. ⁊. ij. Ad diffinitionis. testes aūt ⁊ alie ꝓbationes si placuerit actori ex vtraqz parte recipientur si reus intentionē actoris neget. vt si reus defecerit in ꝓbatōe exceptōis ferať sn̄a ꝓ actore si ꝓbauerit intentionē suā.

QUam dilect⁹ fil. Dominis. certis nominibus exp̄mendis quia certa debet esse p̄sona rei ⁊ certa p̄sona actoris. iiij. q. iiij. c. j. ⁊. ij. cum nō liceat ei vagari in discrimīe alterius estimatiōis. ff. de iniuť. p̄tor edixit. nec ipsi dñi essent tanq̄z vniuersitas quia tunc nō esset necesse exp̄mi nom̄a eorum. Animaliū. quia aīalia monasterij erāt vel etiaz aliorū dūmodo custodiank in castris captis ⁊ custodie monasterij cēnt cōmissa. nam ⁊ ipsa veniūt in interdictuz vnde vi qđ ꝓ recuperāda possessione castrorum intētabatur ab abbate. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. q

autē ait. Et alijs.no.nō esse necesse in libello exprimere oia in q/
bus dānum datū est sed sufficere q generali clausula cōtinetur.s.
alijs.tñ cōtrariū ꝫ verū est nisi dāna petant tanqꝫ accessoria vt ħ
vbi petebat restitui castrū cū dānis ibi datis.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.
qō vi.j.de resti.spo.cū ad sedem.vl dic q etiā si principaliꝫ agat
tñ pro rebus ablatis restituēdis sicut hic videt actuꝫ fuisse non
enī dicit hic lra q castra monasterij,capta eēnt vel q pro eis age
retur sed p rebus ablatis tñ nō tenetur tūc in libello exprimere
res quib⁹ spoliatus est.quod sic pbo:ipse nō tenet eas probare.
C.vnde vi:si qñ.s.q me.causa:sup eo.ergo nec exprimere in li/
bello.Sed dices īmo exprmere debet vt deliberet:ātecedat vel cō
tendat.ff.de eden.l.j.iij.q.iij.offerat.Rñdeo nō debet delibera/
re nisi sup hoc an rapina facta sit vl vis illata ⁊ hic:cū patefacta
sit ex eius cōfessione statim taxatiōe prmissa ⁊ iuramēto pstito fa
cienda est condēnatio vt in.l.prealī.Si autē negauerit vim tunc
tñ vis de necessitate probanda est ⁊ nō res ablate. vel dic q hic
libellus nō fuit recept⁹ qō ex eo apparet quia reus forū declina/
bat. Justiciaꝫ.cum p his q dicūt ħ cōpetere possit interdictū vñ
vi si castra ceperūt.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.illud vtiqꝫ.⁊ actio vi bo
norum raptorū:⁊ furti:vt in eodē.§.dicit.⁊ actio.l.acquil.si dā/
num datū est in rebus ablatis.ff.ad.l.acquil.si seru⁹ seruū.§.iij.
pter id q accusari pōt de vi publica vel priuata.C.de vi pu.p to/
tum.quomō dicem⁹ fieri cōdemnationē cū ſm diuersos modos
agendi aliꝫ debeat iudicari ⁊ ħ ppter generale verbū.s.hic iusti/
tiam sibi fieri postu.nō possit ppendi quomō egerit.Rñdeo stul
tum esse q tanī generalē libellū recepit cū deberet exprmere actio
nem vel cām agendi ex qua causa colligi poterat intētio ei⁹.ff.de
rei ven.si in rem.ff.de ex.rei iudi.⁊ an eadē.§.actiōes.s.de libel.
obla.c.vlt.ſꝫ si recept⁹ est valet.C.de an.ex.l.vlt.⁊ fiet condēna/
tio ſm actionē q minorē cōdemnationeꝫ requirit.ar.ff.de re.iu.
semp.⁊ l.fauorabiliores.⁊ l.ea.j.de fi.instru.īter dilectos.in fi.
nisi in medio litis ex pbationibus vel qa dixit exp̄sse appareat
qualiter agere velit qꝫ tūc ſm hoc ferēda est sīa:ar.ff.de iudi.si
quis.ff.quoꝫ le.l.j.§.q autem.Lōtestationem.ante:post enī nō
licet nisi de nouo cōtigisset vel de nouo ad eius notitiā pueniſſet.
C.de exc.l.vlt.j.de excep.pastoralis.s.de offi.dele.insinuāte.alij
cōtra.Pro ipsius.ideo tenet monasteriū ad ipius restitutionemꝫ.
vel melius iō excipit cōtra mōnasteriū qꝫ abbas ⁊ totus cōuent⁹
cōsensit spoliationi q̄uis videret q nec tunc monasterio obesse
debet.quia delictū ⁊c.xvj.q.vj.si ep̄m.vnde dicūt alij q nō pōt
excipi cōtra monasteriū: nisi duo interuenerint ⁊ q noie mona/
sterij facta sit rapina ⁊ q ad monasteriū peruenerit.⁊ de eo solo
quod pueniт pōt excipi cōtra illud.ff.de vi ⁊ vi ar.si me deie. nec
sufficit dolus sine violentia vel ecōuerso vt hic.si enī incōtinenti
post vim sibi illatā vim faceret vel auctoritate iudicis nō cōpete
ret cōtra eum exceptio sicut nec interdictū.ff.de vi ⁊ vi ar.l.iij.§.
cum igit.C.vnde vi:si quis in.j.de resti.spo.olim.⁊ eodem mō
quantūcunqꝫ dolose rem alterius occupent nisi spolatio interue
nerit vel nisi aliqué spoliari mādauerit vel ratū habuit contra
eum nō cōpetit exceptio.⁊ generaliꝫ dicimus hāc exceptionē cō/
petere nisi vbi cōpeteret interdictū licet ei possit cōpetere actio ō
dolo:vt no.j.de resti.spo.cum ad sedem. Incōtinenti.vel infra
terminū competentē.s.de offi.dele.prudentiā.§.sexta. Spolia/
tor.immo sufficit si ad eū puenit vel mādauit vel ratū habuit.j.
de resti.spo.cū ad.⁊.c.sepe.quasi dicat abbati cōtra monasteriū
nullo mō pōt ppetere interdictū recuperāde possessiōis qꝫ nūqꝫ
abbas vel cōuentus exspoliatiōi interfuit lꝫ castrū quo se milites
spoliatos dicūt ipi monachi modo possideāt.sꝫ nō bene dicit vt
no.in glo.ħ posita.īmo. Verus.xv.q.iij.§.pe.tñ nō facit p mo/
nasterio cū ibi loquat qñ sine vitio ad dñm redijt.hic autē cū vi
tio redijt ad monasteriū. Item interdictū cōpetit etiā pdoni.j.
de resti.spo.in lris.⁊.c.item cū qs.⁊ eodē mō exceptio cōtra.j.ō
resti.spo.cū ad sedem.ff.de vi ⁊ vi ar.cū a te.Regulā.ff.de iudi.
q prior. Tractāda.qꝫ in ꝑma primo fiet lit.cōtes.⁊ post fiet lit.
contes.in scōa.⁊ sic cōsequēter fiēt positiōes in ꝑma ⁊ post in se
cunda. Vicissim.s.de mutu.pe.c.j.bñ dicit vicissim tractare qꝫ
si nō vicissim tractet quia de vna facile ⁊ cito liqat de alia nō fa
cile bñ diuisim ferent suīe.ar.C.de compē.l.vlt.īmo nec auferi/
mus agēti exceptionē excōicationis cōtra rēcōuenientē.j.de ex
cep.cū inter.⁊ idē dicim⁹ si obijciat exceptio spol.siue enī ppter
exceptiōes impediat agere siue ppter difficultatē pbationū p/
sequi litē ⁊ sīe sibi diuident. Eadem.i.duabus q̄ tñ dicunt vna
ppter ptinuationē tēporis.ar.ff.de mino.l.etiā.§.j. Exceptiōis.
hanc exceptionē credim⁹ bīe locū siue sit ita spoliat⁹ q cōpetat
interdictū siue cōpetat cōdictio ex decre.j.de resti.spo.sepe.s.de
elec.querelā.siue cōdictione ex legib⁹ q̄ sunt.C.vñ vi.l.si quis ī.
⁊ l.si quādo. siue ex iurib⁹ alijs quibuscūqꝫ q possessionis resti/
tutionē pcipiant. Secus aūt dicit si excipere⁊ de metu vel de do
lo vel alie q̄libet exceptiōes ꝓponant⁊ p quas possessio nō recu/
perat.⁊ est ad ħ ꝑma ratio:qꝫ hoc nō inuenit in iure cautū nec ē
talis exceptio attēdenda. Item si plātus agat noīe eccīe nō ob/
stat sibi exceptio de spoliatione q noīe suo tantū fecit ⁊ nō noīe
eccīe.ar.ff.de in ius vo.quesitū.j.de resti.spo.c.fi.Sꝫ si noīe suo
ageret audiret excipiēs etiā de spoliatiōe quā nō tñ suo noīe sꝫ
etiā noīe eccīe fecisset infra annū:nā nō solū tenet hac exceptiōe
qui ꝓpio noīe deiecit sed etiā q alieno quēadmodū etiā in īter
dicto dicit.ff.vnde vi.l.j.§.quotiēs. Item hāc exceptionē ꝓponet
in perpetuū de eo qō ad eū puenit q deiecit.de eo autē qō ad eū
nō puenit vsqꝫ ad annū tñ sicut dicitur in īterdicto.C.vnde vi.
l.iij.nā ⁊.j.idē tps ꝓponi dꝫ exceptio infra qō agi pōt.ff.ex q.ca.
ma.in inte.resti.nec non.§.vlt.ff.de inoffi.testa.pap.§.si qs filī⁹.
Item nō cōpetit hec exceptio cōtra heredē spoliatoris nisi de eo
qō ad eū puenit:aut dolo ei⁹ factuꝫ est quo min⁹ pueniret.ff. vñ
vi.l.j.§.ħ interdictuꝫ.⁊ heredi.§.vlt.⁊.l.iij.rñso.j. In successore
autē i dignitate videt q semp dari debeat etiā si nihil ad eū pue
niat qꝫ dignitas nunqꝫ moritꝫ⁊ est dilatoria hec exceptio.no.j.
ij.q.ij.ātiquit⁹:vñ post lit.cōtes.ꝓponi nō pōt etiā si post fiat ex/
poliatio cū aliud auxiliū habeat.s.interdictū ar.j.de excep.pa
storalis.⁊ multo fortiꝫ nō poterit ꝓponi cōtra ꝓsequentē appel
lationē cū a ꝑncipio obmiserit:alij cōtra dicūt.s.q si de nouo fiat
ꝓponi pōt:vt no.s.e.c.in glo.⁊ autē. Item hec exceptio nō bꝫ lo
cum qñ actio vel officio iudicis nō dirigit specialiꝫ ꝓtra aliquē sꝫ
tñ multis alijs licitū est ꝓtra ei⁹ actionē vl petitionē se opponere
sicut est qñ petit electio ꝓfirmari.j.de cā pos.cū eccīa.⁊ est ratio
qꝫ hec exceptio tñ cōpetit vbi aliquis cōuenitur vt actor remo/
ueat a cōueniēdo reū ħ autē qui implorat officiū iudicis eum nō
cōuenit īmo ipe ꝓpria volūtate ei se oponit. Item ħ exceptio nō
bꝫ locū in cā mr̄imoniali.j.de resti.spoli.ex parte. Sed nec ꝓtra
excipientē ꝯ electū bꝫ locū exceptio spoliationis:qꝫ hec exceptio
tñ cōtra actorē bꝫ locū.⁊ ħ excipiēs nō p oīa dicit actor nec pro
prie qꝫ nō agit sꝫ excipit:sic intellige.C.de ex.in ex.ap.ff.de ex.l.
j.ar.cōtra.s.de iudi.exibita. Primitus.C.de excep.l.vlt. Nō co
gerentur.sic enī ferē sīa ꝓbata exceptiōe spoliationis nō te au/
dimus nisi ꝑmo aduersario tuo restituas talē rem ⁊ iste idē reus
q de spoliatiōe excepit poterit agere directe si voluerit ad resti/
tutionē eiusdē rei sibi faciendā ⁊ ad ħ poterit inducere ꝓtes te
stes.sꝫ priores attestatiōes nō valebunt sibi in hoc iudicio qꝫ ad
aliud agebat in ꝑmo iudicio.s.ad repellēdū aduersariū ab agē
do:⁊ aliud in scōo.s.vt cōsequeret rem qua spoliat⁹ erat ⁊ eodeꝫ
mō sīa habit.⁊ eodē mō procedet si excipiat de excōicatione ⁊ di
ximus q si iste q repulsus est ab agēdo sup aliqua re ppter exce
ptionē si postea cōtra eundē vel aliū agat de alia re nō obstabit
ei sīa ꝑdicta nec ꝓbationes in alio iudicio recepte nisi de nouo
probet exceptio etiā in hoc iudicio.ar.ff.de excep.rei iudi.l.con/
querit.⁊.l.se. Idē etiā est ī iure ciuili quia lꝫ aliqui repellant ab
accusatione ppter aliquas cās.ij.q.j.phibētur:nō tñ alꝫ puniē/
tur nisi directe agat ꝓtra eos.ff.ex.qui.ca.l.ij.quia ad hoc nō est
actum vt sequit. Item dicimus q si aliquis petit absolutionē ⁊
probetur cōtra eum q ꝑ manifesta offensa excōmunicatus fuit
nō admittetur iterū ad petēdum absolutionē nisi prius satisfe/
cerit de manifesta offensa.vt.j.de sen.ex.solet.§.in persona.Sed
nec p has ꝓbationes nec p istaꝫ sententiā obtinebit q ab alio iu/
dicio repellat:nisi de nouo iterum ꝙincatur:vel q aggrauetur
cōtra eum manus iudicis:vel q denūcietur excōmunicatus:vel
q subtrahātur sibi beneficia quia ad hoc actū nō est:sed ad hoc
tñ directo vt repellat a petitiōe absolutiōis quod etiā cōsecut⁹
est. Si vero exceptio excōmunicatiōis nō tñ proponit ad repel/
lendum actorēꝫ ab agēdo vel petēdo:sed directo ꝓponitur q a
iure suo cadat.verbigratia aliquis petit se absolui vel q denūcie
tur absolutus ab excōmunicatiōe in se potest appellare legitime
lata:⁊ aduersari⁹ respondet dñe nulla ꝑcessit appellatio excōmu
nicationis vel iniusta:tūc si iste excipiēs vel potius se defendens
probabit nullā vel iniustā appellationē fert ꝑ eo sententia ⁊ iudi
cabitur legitime excōmunicatus.s.de offi.deleg.cum cōtingat:
vbi de hoc plene no.⁊ tūc si in cōtumacia ꝑmaneat poterit denū
ciari excōmunicatus ⁊ aggrauari cōtra eum man⁹:⁊ potest sibi
subtrahi beneficiū quia hic nō intēdebat tñ repellere actorēꝫ sꝫ
principaliter defendere sententiam suā ⁊ de iure suo ꝓbare. Sed
dices nōne sufficit ad hoc q denūcietur excōmunicatus ⁊ q aliꝫ
modis cōtra eum ꝓcedatur quia cōstat de excōmunicatione ei⁹
per id q absolutionē petit. Respōdeo non:quia potest esse q ex
superabūdanti cautela petit:quia bonaꝫ mentiū est ⁊c.v.di.ad
eius.fatemur tamē q ille qui tulit sententiā excōmunicatiōis po
test eam facere publicari.xj.q.iij.cure.j.de appell.pastoralis:in

fi. Sed non auctoritate huius sentētie qua petens absolutionez repulsus est ab absolutione: sed auctoritate prioris sentētie qua excōmunicauit eum. Vllatenus. etiā in causa depositi cū h adeo generaliter loquatur. ar. cōtra. C. depo. l. vlt. nec credimus p exceptionez propositā interrumpi prescriptionē cum pscriptio sit inducta in odium petentiū. vt. j. de prescrip. vigilanti. ⁊ qui excipit nō petit. nec p exceptionez aliquid sibi debeat adiudicari: vt hic. ar. j. de prescrip. vigilanti. Jn ciuili hoc planū est sed in criminali multo fortius. ar. iij. q. iij. audiuim⁹. Sed quid si iste abbas succumbit in hac exceptione postea obtineat militib⁹ agentibus directo interdicto cōtra abbatem puta q absoluat abbas ab impetitione eorū: nūquid si abbas reincipiat eādem questionem instabit exceptio spoliatiōis' vel pdicte sentētie. Respōdeo non ppter auctoritatē supuenientis sentētie vel casus. sile. ff. de condi. sine cā. l. ij. ff. comodati: in como. §. fi. ff. depo. bona fides. j. de pur. vul. c. ij. Jtem q; interlocutorias sententias qualis est ista licet mutare. ff. de re iudi. q iussit. Jtem huic reo absoluto in interdicto daretur exceptio si iteruz cōueniret: ergo ⁊ replicatio si victus excipiat de spoliatione de qua victus est in interdicto. Per hoc. j. de simo. licet. ff. cōmunidi. vt fundū. j. de concel. pben. ex parte. ptra. ſ. de elec. per inquisitionē. vbi no. nec testes inducti sup exceptione valebunt si postea agāt interdicto nisi partes consentiāt. j. de testi. veniens. ij. ⁊ forte quia semiplene pbauit: secus si cōfessus est. ſ. de elec. p inquisitionē. vbi no. ⁊ si feret sententia cōtra eum. s. q respōderet quia nō pbauit spoliationē adhuc tamen potest agere interdicto nō obstante. l. ff. de excep. rei iudi. si quis cum eo. §. fi. quia sentētia lata in exceptiōe spoliationis nō parit exceptionē rei iudicare in interdicto: secus antez in exemplis positis in. l. pdicta. Jtem si primo egit criminaliꝛ nihilominus potest ciuiliter contēplatione rei familiaris. C. quando ci. ac pre. cri. l. j. est ⁊ alia ratio quia p exceptionez agit tm ad repellandū ab actione: sed p actionē intēdit ad restitutionē sibi faciendā: secus autē si primo succubuit interdicto: quia tunc postea nō potest excipere. ff. de bis qui no. infa. lutius.

Quam non credim⁹. Natalius. causa natalium nō solū si principaliꝛ agat sed etiā si incidenter vel etiā si excipiēdo cora ecclīastico iudice tm tractāda est. j. qui fi. sint le. lator. ⁊ etiā si post mortē ppter questionē hereditatis q agit cora seculari iudice queraf de legitimitate natalium semp cora ecclīastico iudice agendū est. j. qui fi. sint legit. causam. ij. ar. cōtra. C. de ordi. iu. l. j. ff. de iudi. l. qui nō cogit. C. de iudi. quotiēs. de iur. om. iu. si idē. Sed hic potest esse ea ratione: quia scriptū est: quos de⁹ ꝓiunxit homo nō separat. ſ. de trāſ. epi. inter. ⁊ ita nō fuisse matrimoniū inter eos. matrimoniū non homo sed solus dei vicarius potest iudicare: vt in eadē decre. dicitur. vel dic generale laicū iudicē de nullo spūali nec principaliꝛ nec incidēter nec reconueniēdo potest cognoscere. ſ. de iudi. decernimus: quāto. j. qui fi. sint legit. lator. causam. Sed certus pfigetur terminus a papa vel alio superiore infra quē nataliū q̄stionem psequatur: ⁊ de hereditate nullaten⁹ se intromittat sed regi dimittet vt in predictis decre. potest ergo dici bāc questionem tanq̄z preiudicialē primo tractandā. ar. insti. de actj. § piudiciales: ⁊ forte potest sic formari libellus cū pater meus nō fuerit maritus talis dñe de qua genuit talem peto q iudicetis eam non legitimā filiaz eius. ar. j. qui fi. sint le. causam. ij. C. ne de sta. de. l. pe. vel dic hanc dilationē cognitionis de hereditate nō ideo esse quia causa matrimonialis est preiudicialis: sed quia cā matrimoniolis nō poterit esse nisi cora iudice ecclesiastico: ſz rex nō patiebatur causam hereditariā esse nisi cora se: ⁊ sic coraz diuersis iudicibus cause pdicte simul agerētur cū se inuicē ptingant: ⁊ cōtingeret ecclesiam iudicare illam illegitimā: ⁊ rex adiudicaret ei hereditatez absurditas sequeref ⁊ cōtrarietas intolerabilis. Sed si cora eodē iudice ageref puta coram papa: forte posset vtraq̄z causa simul agi: nec propzie dicenda est causa natiuitis preiudicialis.

Super spoliatione. Spol. i. interdicto vnde vi. Restitutione. per interdictum vnde vi. Recōueniat. no. cōtra agētez ciuiliter de crimine obstare exceptionem spol. ⁊ etiaz cōtra agētem criminaliter: vt no. ſ. de rescrip. ex parte. hoc vult dicere q si. p. agat cōtra. j. interdicto vnde vi: io. nō potest cōueniri vel reconenire p rei ven. vel mādati vel cō simili alia actione: sed si vult euz recōuenire interdicto vnde vi sup alia re potest: etiam intelligo hoc. ſ. q nō potest eum reconuenire mādati vel simili actione si iudex qui cognoscit nō sit iudex ordinarius actoris: nam tunc quādo nō est ordinarius si recō-

ueniat nō est audiēdus. nec tenet sentētia nisi scienter ꝓrogaret iurisdictionē eius de re ad rem: nam cū nō sit ordinarius ei⁹ nec reconuentio locū habet vt hic coram eo ꝓueniri nō potest: ergo nec sentētia a non suo iudice lata tenet. ſ. de offi. iudi. c. pe. Sed potest dici q tacite videf prorogare iurisdictionē. Jdem est etiā si esset iudex ordinarius vtriusq̄z nō tamē est audiēdus recōueniens mādati vel simili sup. si proponaf cōtra ipsum agentē expoliatio in modū exceptionis: vt. ſ. e. cum dilec. Sed dices etiaz ab interdicto remouef recōueniens si ei obijciaf exceptio spoliationis: vt in fi. decre. Respondeo vere remouef sed ⁊ ipse p exceptionem spoliationis siue remouet aliū simili ratiōe ⁊ sic in hoc est audiēdus: ⁊ nō credat aliquis maluz vel nullū effectū habere huiusmodi exceptiones cum itaq̄z re alterius restituta possit agere vterq̄z coram ordinario vel saltē ille qui restituet. Si autez dicaf q nō possit ꝓueniri etiā coram ordinario exquo agit interdicto sequereſ absurditas quia is qui timet moueri sibi questionem semp preueniēdo ppetuo ageretur cōtra eum interdicto vt qui ppetuo remoueret eum a petitione maxime pecunie si eā debet: nec videf malū etiam si coram delegato fiet recōuentio ptra agentez interdicto nisi excipiaf de expoliatione vel a iudice vel a parte q tenebit sīa ab eo lata sup q̄stione pecuniaria: aliꝫ dicūt ⁊ meli⁹ q nec cora ordiario nec cora delegato ꝓuenief vt recōuenietur de re pecuniaria expol. vel agens interdicto vnde vi: etiā si nō in modū exceptionis obijciaf spoliatio sed sufficit dicere nō es audiēdus quia cōtra te agitur interdicto: cōtra absurditatez autem predictā sic preuideri debet q pſignatur terminus agēti vel petenti restitutionē infra quem nisi ꝓbauerit quod debebit extunc procedef in petitione alterius. j. qui fil. sint legit. lator. ⁊ j. de resti. spo. frequens. §. solet. Si exceptionē spol. opponat cōtra alios actores alioquin quare nō audiaf nō video cōtra agētem vti pos. videf obstare exceptio spol. ⁊ si magis placeat expoliato vtrūq̄z simul agere potest ⁊ possessorio vti pos. ⁊ interdicto vnde vi. dic q lata sentētia absolutionis pro. b. qui cōuenie batur ab. a. interdicto vnde vi super fundo semp̄ tamen si postea idem. b. agat cōtra eundem. a. ⁊ ipe. a. excipiat de spoliatiōe sup qua lata est sentētia absolutionis nō potest: nec obstat si dicit q ad aliud excipit. ſ. vt remoueat ab agendo ⁊ ad aliud agit. ſ. vt restituatur: quia si agens interdicto vincit ⁊ reus absoluitur ab expoliatione de qua agitur ppetuo debet obstare actori agēti vel excipienti de spoliatione exceptio rei iudicate in quocūq̄z iudicio siue modo agēdi quia eedem sunt psone in vtroq̄z iudicio ⁊ eadem causa agendi ⁊ excipiēdi. ſ. spoliatio sed excipiēdo licet nihil petatur ⁊ ideo nō sit necesse q eadem res petaf tamē indirecto ⁊ effectualiter eadem res est pro qua actū est ⁊ pro qua excipitur. ſ. vt restituaf quia quādocūq̄z voluerit rem restituere nō obstante exceptione agitur. ſ. e. cum dilectus. Jtem superius est agere q̄z excipere ⁊ ideo qui succumbit in actiōe bene debet succumbere in exceptione: ⁊ ex eadē causa descendente tanq̄z in minori. ff. de excep. rei iudi. ⁊ an eadez. j. respōso. ⁊. §. j. ⁊. ij. ⁊. l. egitecum. ⁊. l. cōqueritur. ⁊. l. ſe. ⁊. l. iuf. ⁊ ſe. ⁊. l. si quis: per totū. Sz secus est si qs prius succubuisset in exceptione spoliationis quia nihilominus posset agere interdicto: quia sicut dictū est excipiēdo nihil petebat ⁊ ideo absolutio facta in eo non parit exceptionem rei iudi. quia directo agif. Jtem si. a. egit cōtra. b. ad centū. ⁊. b. excipiens de spoliatione obtinuit absolui ab obseruatiōe iudicij vt nō teneref soluere centum nisi primo solueret centū: sed si. a. idez postea petet fundū nō obstat sibi exceptio rei iudicate: quia modo aliud petitur q̄z primo: ⁊ idem é si cōtra excipientem esset iudicatū. ſ. q nō obstante exceptione spoliationis respōderet quia si postea idem excipiēs ⁊ succumbens excipiat de eadez spoliatione cōtra eūdem actorē agentem: sed sup re alia nō obstabit sibi exceptio rei iudicate: quia ad alia agit modo q̄z primo ⁊ ab alia actione volo modo liberari p meam exceptionem q̄z primo. Et huiusmodi diuersitatis vel dicti ea est cā: quia ex spoliatione plures oriūtur obligationes ciuiles: quarū vna est q possessio reddatur passo violentiā etiam si nō esset ꝓprietas sua. j. de resti. spo. in litteris. Jtem etiam orief alia obligatio. ſ. q possumus repellere spoliatorē ne super alia reconueniat spoliatum quousq̄z restituaf. ſ. e. cum dilectus. huiusmodi autem obligationes ⁊ aliꝫ ꝓsimiles que ex eadem causa oriuntur per quas eadē questio in iudicio resumitur vel repetitur tollūtur per sententiā super possessorio latum. ff. de ꝓdi. inde. iulia. insti. de excep. §. itē si que iudicio. Sed naturales obligationes vt est q faciat le so non tolluntur per huiusmodi sententiā. ff. rem ra. ha. ꝓcuratoz. §. j. ⁊ in. l. pālleg. ⁊ quod dictū est quando fertur sententia super actione: idem si feratur sup exceptōe. verbi gra: tutori ex gestatione sua est orta exceptio cōpensatōis si qua expendit: ⁊ etiā

orta est cōtraria tutele tamen si cōtra agentē tutele obijciat compensationem ⁊ ea reiecta vel post ꝓhibita ferat sententia cōtra eum postea nō poterit agere cōtra eum de illis reb⁹ quas volūt cōpensare nec poterit ꝓponere contrariā tutele. ff. de cōtra tab. l. j. §. quid si iudex. ad idem est. ff. de nego. gest. si autem. §. fi. s̄. de elec. cum dilect⁹. ff. de cōpen. q̄ in diem. Sed cōtra: ponam⁹ q̄ cōtra petentē centū ex causa vēditionis reus obijcit cōpensationē in. l. que sibi mutuauit. ⁊ ideo nō obstāte hac exceptiōe condēnatur in tota centū: modo querit an modo post prædictā sententiā possit petere ꝑdicta quinquaginta ex causa mutui? ⁊ videt q̄ sic quia primo ꝓposuit compensationē excipiēdo: modo intētat directam actionē ex mutuo. j. de testi. veniens. s̄. e. cuz dilectus. sed contrariū verū est vt ꝓbatur p prædictā. l. ff. de cōpen. q̄ in diem. cum suis cōcor. nec est verum quod dictū est q̄ ad aliud actū fuit primo q̄n excepit de cōpensatiōe ⁊ aliud agit modo quādo agitur directo ex mutuo quia vtrobiq̄ ad idem agit ⁊ eandē quātitatem petit ⁊ eandē questionē repetit licet alio modo agendi qō licet ⁊ ideo nō audit. ff. de excep. rei iu. l. iut. ⁊. l. de eadem re. ⁊. l. si quis cū totū. ⁊ maxime vltra medietatē. ⁊. l. duabus. ⁊ no. q̄ licet omittat hec exceptio cōpensationis ante sententiā tamen post sententiā si agit actione sibi cōpetente nō obstabit sibi exceptio rei iudicate: nec est cōtra. C. de excep. exceptionē. vbi dicit q̄ exceptiōes peremptorie ꝓponende sunt ante sententiā: quia ibi loquit de exceptionibus quarū ius tollit p sententiā quod nō est in exceptiōe cōpensationis quia eius ius remanet saluū etiā post sententiā: vt in prealk. l. ff. de compen. l. q̄ i diem. (dicit.) ⁊ idē est in exceptionib⁹ criminū que opponūtur cōtra electū: vt no. j. de dolo. cum olim. Idem est in hypothecaria quo ad ius prelationis. s. vt ipsaz ꝓponēs alijs creditoribus preferat. ff. de excep. rei iudi. duob⁹. Idem est in excep. rei iudi. j. de re iudi. iter. Itez in prædictis non tollit actio p sententiā licet omittat exceptio vt in prealk. iurib⁹ apparet. ar. ad ꝑdicta. ff. ō excep. rei iudi. ex sex. §. latinus. Secus est si ferē sententia cōtra excipientē de re iudicata vel de iureiurādo: tunc enim omne ius tollit: ⁊ id potest dici in omnibus exceptionib⁹ perēptoriis que habent exceptiones vel actiones que ex eodē ꝓcedunt facto ⁊ vbi idem querit. ff. de iureiuran. si duo. §. idem iuk. ⁊. l. si duobus. §. exceptio. ⁊. §. seq. ī su prædictis ex quo quis contrariā sententiā reportauit i exceptiōe non audit agens obstāte sententia rei iudicate. Secus autē est in exceptionibus declinatorijs fori solutiōis vel alijs extraordinarijs vt sunt que ꝓponūtur cōtra agentes vt repellant vel alijs cōsimilibus. in his enī per sententiā super his latam nō tollitur quin adhuc directe agi possit. s̄. e. cū dilec. §. fi. j. de testi. veniēs. ij. ⁊ est hic bona ratio quia summarie in his ꝓcedit: nec ita plene ꝓbationes requirūtur sicut in premissis perēptorijs. ff. de re iudi. a diuo. §. si sup. tamen ne in ꝑdictis erres: no. q̄ vbi in libello nō pono originē. i. causam petitiōis sed indistincte ago nec in prosecutione nec verbo nec probatione restrinxi ad aliquā cām obstabit mihi exceptio in omnib⁹ vbi eadem est questio quia nō inuenio rationē quare de vna magis q̄z de alia egisse intelligar. C. de an. excep. l. fi. Si vero originē petitionis. i. causaz in libello posui vel etiam a principio nō posui sed in ꝓsecutione eam exꝓsi vel super vno tm̄ probaui sed postea ago ex alia causa nō obstabit mihi exceptio efficaciter. ff. de tribu. habebat. ff. de excep. rei iudi. l. si ex testamēto. ⁊. l. si mater. in prin. C. de iudi. l. ij. ex su peruenienti tamen causa semp agi potest: nisi illa fingat a ꝓncipio esse. ff. de exc. rei iudi. si mater. §. ea. idez. si a te. si rem. si quis ad. ⁊ hoc obtinet siue reali siue ꝓsonali actione agat: licet in aliquibus subtilitatib⁹ sit diuersitas. Ipsam. petitionē restitutiōis ꝓpositā. Respōdere. super alijs nisi sup expoliatione in modū reconuentionis ꝓposita. Ab agendo. etiam interdicto quia de hoc loquit decre. s. lite contes. sup interdicto vñ vi. Si aūt añ litj. contes. sup interdicto lis esset cōtestata super ꝓprietate vel alia actione bene procederet vtraq̄z simul. s̄. e. cū dilectus. agens enī interdicto vnde vi nō repellitur ab agendo neq̄z exceptione criminis neq̄z exceptione ꝓprietatis: neq̄z post litj. contes. in interdicto. sed simul cōcurrunt. j. de testi. spo. in litteris. ⁊. c. frequēs. ff. de iudi. si de vi. Ab eis. spoliatorib⁹ repellant actor intētans interdictū vnde vi: dicim⁹ etiā eidem obstare exceptionē pacti. ff. de pactj. si vnus. §. pacta.

De plus petitionibus. Rubrica.

QOnsilium. Prouidentie persistenduz. quousq̄z damnū vel expensas patiatur aduersari⁹. insti. de actj. §. tripli. Re. vbi autem sup maiori quātitate quaz sibi deberet fecit sibi creditor caueri sciēter ⁊ dolose a debitore si postea plus petat ⁊ pseueret vsq̄z ad litem contestatā totū debitum amittat. C. e. l. j. In expensis. ꝑm leges olim amittebat totum quocūq̄z modo quisq̄z plus peteret. insti. de excep. §. temporal. hodie ꝑm leges qui plus petit vel causa vel loco si aliqō dānum in datione sportularū ex hoc senserit triplū reddit: ⁊ nihilominus expensas ꝓpter regulā generalē: q̄ victus victori condēnatur in expensis. C. de iudi. properādum. §. sinautē. Cum aūt in foro ecclīastico he sportule nō accipiātur. j. de vita ⁊ hone. cle. cum ab omni. nō condēnatur ꝑm canones ad hoc triplū: sed ad expensas tm̄ vt hic: quas. s. fecit occasione petitionis plus continentis. Loco. hic potest cōueniri vbi soluere tenet si inueniatur ibi. s̄. de foro compe. dilecti. ⁊ etiā alibi vbi de iure cōmuni habet forum nō autem vbi fecit promissionē. ff. de iudi. heres. ff. de eo quod cer. lo. l. j. C. de bo. auc. iu. possi. l. iij. Petitur. hic littera habet duplicē intellectū: pōt enim legi q̄ debitor nō cogetur incipe litem sup principali debito nisi post finitas duplicatas inducias ⁊ expensas solutas: ⁊ habet hoc locū quādo debitor a principio ante litj contes. opposuit ⁊ probauit declinatoriā fori. s. pactuz q̄ nō possit ante certū tempus cōueniri: ⁊ sic loquit insti. de excep. §. tēporales. vel quādo ante lit. cōtes. opposuit ⁊ probauit parte consentiēte dilatoriā solutiōis. s. q̄ nō tenebat soluere ante certum tempus: ⁊ etiā iudex ex officio suo debitori duplicaut inducias ⁊ expensas adiudicauit: nam in his casibus nō cogēt debitor litem inchoare nisi ꝑdictis pfectis. insti. de actj. §. hodie. Itē potest intelligi q̄ debitor nō cogēt suscipere litem de re iudicata vel officio iudicis sup executione sentētie late sup ꝓncipali debito nisi ꝑdictis impletis: aliqui etiam intellexerūt q̄ etiam litem ceptam per lit. cōtes. nō tenet debitor exequi nec ad sentētiam ꝓcedetur nisi ꝑdictis pfectis: immo aliqui dixerūt q̄ statiz post q̄z apparuit debitū ante tempus petitū absoluet debitorē ab instātia iudicij. ar. pro eis. ff. de peti. here. q̄ si in die. sed hic nō videt q̄ cū ꝓstet de debito in diem q̄ cōdemnari debeat ꝑdictis penis pro sua temeritate impositis. ff. de iudi. de qua. ar. ff. ad. l. acquit. l. in lege. ff. de fur. quidā. nec. l. prealk. q̄ si i diem. cōtradicit quia ibi nō agebat ad debitum in die soluēdo sed ad cautionē prestādam ad quam bene fuit condēnatus. ff. de iudi. in omnibus. vel dic illud ideo est quia petitio hereditatis nō competit cōtra debitorem in diem: quia nō possidet pro herede vel possessore: sed actio ex mutuo vel cōsimiles bene cōpetunt cōtra debitorē in diē licet male agat. ff. qnando di. le. ce. l. j. in fi. Item no. q̄ pena ista tenetur nō tm̄ qui contra pactum factū petit ante tēpus sed etiā qui petit ante temp⁹ a lege ꝑfixum. insti. de excep. §. hodie. ⁊ pone exempla in dote. C. de reivxo. ac. §. cuz autem. ⁊ in cōstituta. ff. de cōsti. pmissor. §. si fine. ⁊ in condēnatione. ff. de iudi. si debitori. ⁊ in multis alijs.

De causa possessionis vel proprietatis. Rubrica.

SUsceptis. ⁊. j. Moueti. idest possessionis que parata est p momentum durare. no. q̄ iura ꝓprie nō dicūtur possideri nec quasi possideri nec ab his q̄ ea ī veritate hñt puta vt iura episcopalia vel huiusmōi: vel ius eligendi vel iudicandi vel huiusmodi: vel ius seruitutis vel huiusmodi: qō sic probo quia nō sunt nec quasi possideri possunt ab eis qui in ea nō habent. Item possessio vel quasi nō cadit in iure nisi ratione exercitij: sed ꝓprie dicit quasi possideri rōne actus: verbigra talis est in possessione exercendi iura episcopalia vel est in possessione eligēdi vel iudicādi vel est in possessione eundi. vel potes dicere talis est in possessione vtendi vel iure eligendi vel iudicādi vel vtendi iure seruitutis vie vel huiusmodi ⁊ cōsimilibus: possessio enī aliquem actū requirit vel exercitium ⁊ si aliquādo inuenis q̄ aliquis sit in possessione iuris expone. idest exercendi ius vel ea que pertinēt ad illud ius. alij dicunt ⁊ forte melius q̄ proprius dicit q̄ aliquis est in possessione iuris eligendi vel eūdi q̄z q̄ aliquis est in possessiōe exercēdi hec iura: bene enim quis potest habere possessionē alicuius iuris licet ipse non habeat illud ius: quia licet ipe nō habeat: alius tamen habet vel etiam si nullus habet est tamen in re vel actu vel habitu. Vno. non habet locuz hec decre. quādo a diuersis partibus intētatur possessorio ⁊ petitorio quia tūc nō ratione cōnexitatis sed rōne reconuentiōis sub vno iudice est agendū. C. de sen. ⁊ interlo. iuc. ⁊ consequēter. s̄. de rescrip. dispēdia: habet ergo locum vbi quis ad aliquos iudices impetrat sup possessorio ⁊ ad alios sup petitorio: qō nō licet. ⁊ credim⁹ nō vallere litteras. s̄. de rescrip. ex tenore. Item hec decre. habet locum durāte eo de quo primo actum est iudicio alꝫ secus: vt no. s̄. de iudi. c. vlt.

AD vltimum. Interrogati prius audiant. nihilominus tamen incõtinenti post audiãt attestationes sup petitorio. s. de ordi. cogni. cum dilec. vel dic vt in glo. se. Prius audiẽt. idest aperiãt vel approbent attestatiões ⁊ sm eas procedant ⁊ erat hic dubiũ decre. si post apertionẽ testiuz ⁊ allegationes factas licet ꝓcedere in possessorio pendẽte petitorio. ⁊ respondeꝝ q sic. j. e. pastoralis. in fi. vbi de hoc no. ⁊ intelligo hoc verum. s. q licet dimittere petitoriũ ⁊ procedere ad possessionez recuperandã vel ad adipiscẽdam: nõ autem retinendaz. j. e. pastoralis. alij dicũt idez in interdicto retinẽde ⁊ bene. Licite. hoc est verum vbi vna pars, intentat petitoriũ ⁊ possessoriũ recuperande possessionis vel adipiscẽde. j. e. c. j. ⁊. ij. j. ti. proxi. cum ad sedem. secus si retinẽde. s. de iudi. examinata. insti. de inter. §. retinende. ar. ꝙtra. ff. de acqui. pos. naturaliter. §. j. Idem est si a diuersis partibus. s. q vnus proponat interdictũ retinẽde possessionis ⁊ aduersarius petitoriũ alꝫs ordinarij iurꝫ est vt prius de possessione q̃z de ꝓprietate agaꝝ. C. de reiuen. ordinarij. C. quo. bo. l. vlt. C. de inter. incerti. C. de edi. di. a. l. ij. Si aũt actor interdictũ recuperãde possessionis vel adipiscende ⁊ aduersarius velit agere de proprietate eiusdem rei vel etiã de crimine nõ potest. j. ti. proxi. in litteris. ⁊. c. item cum. nisi forte vt quidaz dicũt velit statim de ꝓprietate probare. ff. ad exhi. l. ij. §. ibidez. ar. ff. de re iudi. in cõdem. §. vlt. q̃ nos nõ credimus. s. de ordi. cogni. sup. Item no. q si spoliator in matrimonio intẽtauit peti. ⁊ lis sit contest. tamen spoliatus potest de nouo intẽtare possessorio super quo procedetur ⁊ differetur peti. j. de resti spo. ex conquestione. ⁊ idem est etiã in alijs. j. e. pastoralis.

QUam ecclesia sutrina. Lõsueuerit. not. q per talem libellũ cum cõsueuerimus interesse electionibus episcopoꝝ petimus talem electionẽ nobis absentibus factam cassari intẽtatur possessoriũ ⁊ petitoriuz: vel q melius dicitur omne ius. s. ⁊ possessionis ⁊ proprietatis deducitur in iudiciũ vt tam possessionis q̃z proprietatis iure se iuuent: quia non tm̃ dicitur quis prosequi possessionẽ quãdo petit restitutionem possessionis sed etiã quãdo se iuuat possessione vt hic: ⁊ potest hic esse propter verba posita in predicto libello ibi. s. cõsueuimus interesse vbi possessio ꝓpter factuz interessendi ⁊ ius propter consuetudinẽ notant. Idem dicenduz videret si tm̃ petijsset electionẽ infirmari ꝓpter regulam que hic ponitur id venire in iudiciũ ⁊c. Idem si diceret quia ad me ptinet. ff. de verb. signi. verbũ illud per. Secus autẽ diceremus si peteret cõfirmari quia ad nos pertinet electio de iure quia tunc tm̃ petitoriũ intentatur: vel potius ratione proprietatis iure eligendi dicit cassanda electio ⁊ nõ ratione possessionis. Idem si diceret q de cõsuetudine ptinet: quia cõsuetudo ius est. j. di. cõsuetudo. insti. de iure na. §. constat. ⁊. §. ex nõscripto. Item no. q nõ solum fertur sentẽtia sup eodem quod petitũ fuit. s. electionẽ ꝓfirmari sed sup causis. s. quia cõsueuimus interesse: ⁊ est hocipsuz propter regulam que sequitur id venire in iudiciũ ⁊c. Idem etiam dicitur: dicunt quidã si tm̃ electionẽ petijsset cõfirmari: tamen quidã hoc negant ⁊ bene dicunt q hic: alꝫs bij. s. clerici expresse petiere sibi adiudicari ius eligẽdi ⁊ in possessione remitti. Si quis aũt vult diligenter intueri satis cognoscere potest q per illa verba peto electionem factã de tali cõfirmari nec petitorium nec possessoriũ intentatur: qz taliter nihil iuris in electõe petit: nec rõne possessionis: sz ꝓpter verba in libello adiecta. s. cum ꝓsueuerimus interesse: ⁊ nobis exclusis ⁊ alijs ꝓsilibus videt possessorium ⁊ petitorium intentare cum rõne sui iuris dicat electionẽ ꝓfirmandaz vel infirmandã: q̃uis posset dici q hocipso q petit electionẽ cõfirmari vel infirmari: videt ħ petere omni iure quo electio fit cõfirmãda vel infirmanda. ar. ħ in fi. ⁊. C. de an. excep. l. fi. ⁊ si cõtendatur de iure petitorio vel possessorio poterit sñia ferri de iure illo. Sed si non contendatur de iure petitorio vel possessorio licet ꝓfirmet electio vel cassetur ꝓpter formam vel alias causas hmõi sñia forte nec in possessorio nec in petitorio fecit ꝓiudiciuz cum de eo nõ fuerit actum nec exꝑsse. s. qz hec petitio nõ ꝓtinebat nec tacite. s. inducendo in ꝓcessũ litis ꝓbationes super iure suo. (Postulabant) petitorium ⁊ possessoriũ intentantes: ⁊ cum intẽtarent possessorium recuperande possessionis clerici tunc canonici nõ erant admittendi super eodem petitorio. s. e. sup. ⁊. s. de ordi. cogni. inter. ⁊ q hic admissi fuerunt ad petendam ꝓfirmationem: fuit: quia placuit clericis nec voluerunt excipe de spoliatõe: vel hoc ideo fuit: quia ꝑmo canonici petierant ꝓfirmationem: ⁊ postea ratione hmõi principalis petitionis admissi fuerũt clerici ad reconueniendum de possessione: quia nõ posset locum habere recõuentio nisi ꝑius ꝓcedat conuentio: ⁊ licet ꝓposito possessorio nõ admittatur recõuentio nisi super possessorio: secus autem est si ꝑmo agatur petitorio: nam tunc sup alia re reconuenit possessorio ⁊ petitorio. Secus autem si incepissent agere clerici possessorio: ⁊ postea canonici peterent ꝓfirmationem. vel dicco ram iudice ordinario vel etiã delegato cui ꝑncipaliter eẽt vtrũq̃z cõmissum bñ posset agi de vtroq̃z nõ in modũ recõuentionis: sz ꝑncipalis cõuentionis: vt no. s. de or. cog. sup. cum bñ sese inuicem cõpatiantur petitões iste: peto electionem meã ꝓfirmari: ex aduerso peto electionẽ talem infirmari: qz est facta nobis absentibus qui eramus in possessione eligendi ⁊ ad quos de iure spectabat. Secus autem si ꝑmi peterẽt ius eligendi cum eẽnt in possessione: nã tunc nõ audirent secũdi: ar. ff. si vsufru. peta. l. vl. s. ꝑ iudi. examinata. Melius placet q ħ nõ hz locum exceptio spoliationis ꝫ hos petentes ꝓfirmationẽ. Item nõ impediunt petere ꝓfirmationẽ licet etiam ꝑmo cõueniant interdicto: quia petitio ꝓfirmationis nõ dirigitur specialiter ꝫ aliquẽ: sed officio iudicis petitur: vt no. s. de or. cog. cum dilectus. (Absuisse) petens restitui ad ius incorpale dz ꝓbare se possidere tunc q̃n fuit deiectus de possessione. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictum. ⁊. j. de resti. spo. olum inter. ꝓbat autem se possidere si ꝓbat sibi esse cautũ de non impediẽdo vti iure de quo agit: vel si ꝓbat se vsum salte vna vice dño ad quẽ ptinet sciente ⁊ patiente qõ tanq̃z iure suo vtebat nõ facimus vim si dñs sit coactus vt caueat vel vt patiat vti dũmodo de hoc in iudicio ꝓstet de quo nõ põt ei referri q̃stio donec fuerit restitutus: cum ⁊ ꝑdo restituẽdus sit. j. de resti. spo. in lris ⁊. c. se. Sed ꝫ hoc videtur. ff. de iti. actuq̃z pri. l. fi. ⁊ de aq̃ quo. ⁊ esti. l. j. §. aristo. vbi dicit q nõ credat vti suo iure nisi agat ex illis interdictis: sz qui p violentiam vtit nõ creditur vti iure suo: ꝫ nõ habet interdictum vñ vi. Solu. in interdictis que competũt possessoribus ad possessionem tuẽdam: vt sunt ꝑdicta interdicta sz de iti. actuq̃z ꝑua. ⁊ de aqua quo. ⁊ esti. ⁊ vti pos. locuz habet q dz credere se vti iure suo ad ħ vt illa ei cõpetant interdicta. ff. vti pos. l. j. §. fi. ⁊. l. se. ⁊ in ꝑallega. l. Sed q̃n agitur interdicto recupande possessionis obtinebit etiam si nõ credat se vti iure suo: ⁊ eodẽ mõ dicam si agit vti pos. ꝫ alium q̃z ꝫ eũ qui male habuit possessionẽ. s. vi: clam: vel ꝓcario: qz nõ oportet q credat se vti iure suo. ff. vti pos. l. j. §. fi. ⁊. l. se. Sed dices nunqd eoipso q ꝑmittit aliquẽ semel electioni interesse: videt ei ꝓcessisse qõ decetero interfit? Rñdeo nõ: sz possessionẽ interessendi electioni q̃rit ⁊ dicimus hoc esse in electõe: vt patiẽdo aliquos interesse electõi possidere videant vt ħ: qz nulli ꝓsueuere admitti ad electionẽ tãq̃z habẽtes vocẽ nisi illi ad quos de iure ptinet vel de cõsuetudine: ar. ad ħ. ff. de aqua quo. ⁊ esti. l. j. §. itẽ q̃situm. vbi dicit sufficere si vna die duxit aquã ꝑ fundũ tuum: qz nõ ꝑsumit q ꝑmitteres eũ sic ducere: si crederes eum nõ vti iure suo. In itinere autẽ vel actu vel via oportet ad ħ vt cõpetat interdictum de iti. actuq̃z ꝑ. vel vbi credatur possessionem ademptus q trigiuta vicibus iuerit dño sciente ⁊ credente q iure suo vtatur ⁊ patiente. ff. de itine. actuq̃z priua. l. j. §. j. vnde crederem q si vnus epc̃s in domo alterius epi vel miles in domo alterius militis mille vicibus hospitaret nõ ꝑsumeret q̃sita possessio prandẽdi vel hospitãdi: quia nõ credit q ille q hospitẽ recipit patiat eũ prãdere vel hospitiũ recipe tanq̃z vtentẽ iure suo nisi exꝑsse ꝓbet q tãq̃z ex debito petebat: ⁊ sic fuit admissus. Et ẽ rõ: qz potius cõiter ꝓsueuerunt talia fieri ex gr̃a q̃z ex debito. ar. ff. de flu. l. j. j. rñso. ⁊. ff. de fun. instruc. l. cum delationis. §. asinam. discretus g̃ iudex vel ex varijs circunstantijs ⁊ maxime iure approbatis ꝑsumeret agentẽ possidere ius incorpale dño sciente ⁊ patiente eum vti tanq̃z iure suo: vel coget eum ꝓbare q dñs patiebatur eum vti iure suo sciens q tanq̃z iure suo vtebat. (Varios) ħ sufficit ad repulsionez eor. (Vacillasse) hoc sufficit ad repellendum eos. iij. q. ix. pura. iij. q. iij. itẽ qui falso. j. de accu. sup bis. ff. de q̃stio. de minor. ⁊. l. ex libero. (Negatiuam) ħ sufficit ad repellendum eos nisi indirecto ꝓbasset: indirecto enim bñ ꝓbatur negatiua. ⁊ nota testes reprobari nõ solum qui ꝓbant exꝑssam negatiuam: sed etiaz q ꝓbant implicatam. s. q ad canonicos tm̃ ptinet electio (Presentes) no. hinc q hic libellus nõ est admittẽdus: peto talem electionem cassari: qz apud me est ius eligendi. sz talis causa est adijciẽda: quia apud me est possessio iuris eligẽdi: ar. j. de iurepa. ꝑsultationibus. c. ex lris. nõ est enim sufficiens causa cassationis vel ꝓfirmationis electionis ꝓprietas in eligendo: sz possessio vt ħ: ⁊ c. ꝓsultationibus. (Decernimus) repete quod diximus. s. ꝫ elec. cumana. s. de in integ. resti. cũ veniret. Dirum est q electio ista cassatur cum fuerit facta ab oĩbus illis qui potestatẽ habuerunt eligendi eum? Rñdeo ħ esse ideo: qz otenti fuerunt illi qui erant in possessione eligendi: ⁊ sola possessio sufficit vt vocari debeãt:

⁊ hiſi voleñ ꝙ caſſet: vt hic:ar.s̄.de elec.cumana.non enī licuit eis.ſ.canonicis licet in veritate tñ ad eos pertineret ius eligendi ius ſibi dicere ⁊ alios ꝓiuare qui in poſſeſſione tuēdi erant.j.de inſti.cum veniſſent.C.ne quis in ſua ca.ius.ſi.di.p totuz. Sed ſi nihil in iniuriā alterius feciſſet ſed tñ iure ſuo vſus eſſet qđ eſſe poſſet ſi clerici conuentuales ecclesiarū per ſe tñ eſſent in poſſeſſione eligēdi ⁊ canonici qui de iure eligere debebāt licet non eſſent in poſſeſſione nec p ſe nec cum alijs eligendi p ſe tñ elegerūt nā in hoc caſu videtur ꝙ horū canonicorū electio eſt cōfirmanda tā q̄z facta ab his q̄ vere poteſtatē habent eligendi: quia ille a quo petitur cōfirmatio vel ille qui debet iudicare de electione nō inq rit tñ de poſſeſſione ſi poteſt ei cōſtare de veritate nec facit vim vtrū clerici qui erāt ſoli in poſſeſſione eligendi aliū eligerent vel non. Item nec eſt vis ſiue elegerint ante electionē canonicorum ſiue poſt: dicūt tamen ꝙ ſi clerici tanto tēpore bona fide fuiſſent in hac poſ. eligendi ꝙ ꝓſcripſiſſent: ꝙ extunc nō teneret electio canonicorū quia iam i alios legitimo modo eſt eligēdi poteſtas tranſlata: vt hic.j.⁊ ꝑm ſtatuta: ⁊ hoc quidā concedūt. alij dicūt contrariū ⁊ melius vt nobis videtur ſcz ꝙ electio canonicorū caſſanda eſt ⁊ electio clericorū confirmāda: quia exquo poſſeſſionē amiſerunt poſtea ſua auctoritate reſumere non poſſunt. C. vnde vi: ſi quis in. ⁊ b. Sed primi reſpondēt obtinere hoc in iuribus incorporalibus que inſepabiliter adherēt oſſibus hominū: ⁊ ꝓ bis facit.s̄.de elec.dudum. vbi dicit ꝙ abſolutiones facte ab his qui nō iure poſſidēt nō valent. Sed hec decre. reſpōdet alij: illud ideo fuiſſe quia in mala poſſeſſione erāt ſicut ex littera ibi appa ret: nos hic tñ loquimur de bona fide ⁊ legitimis poſſeſſoribꝰ. Idem quod dictū eſt in electione dicit ⁊ in ſnīa que fert ab his qui ius habent ſed non poſſeſſionē: ⁊ idem in alijs ſimilibus: de hoc no. aliqua.j.de reſti.ſpo. olim.⁊.s̄.de in inte. reſti.i.c.ij. (reducentes) ſolo verbo. (iure) ff. de iudi. ſolemꝓ. (ſed id) dūmodo ſub petitione porrecta cōcludi poſſit. (ſtatuta) lxiij. di.c.ij.⁊.§. ab his s̄.de elec.c.j.⁊.c.cum terra. (tertio) idem eſt ſi bis.j.e.cum olim: immo idem ſi ſemel dūmodo crederet vti iure ſuo hoc fecit. ff. de aqua cotidi.⁊ eſti.l.j.§.ariſto.⁊.§.hec interdicta. ff. de iti.actuq̄ pu.l.iul.⁊ ſi ſemel tñ in.xl.an.elegiſſent dūmodo alia interueniſſent q̄ in ꝓſcriptione alicuius iuris requirunt ſufficit quantū ad ius ꝓprietatis querendū ſed lz poſſidēs iuuetur ꝓſcriptione nō tñ conſuetudine in qua ad minus binus actus requirit. C. de epi. au.li.l.iij.j.de ꝓſcrip.c.ſi diligēti. Sed in ꝓſcriptione iuris requritur iuſtꝰ titulus q̄ nō requirit in cōſuetudine: ſz ⁊ cōſuetudine ⁊ iura oportet eſſe ꝓſcripta vt in ꝓprietate ꝓiudicēt. (actore). C. de ꝓba. actor. (faciēdis) hic apparet ꝙ noīatim petitū fuit a clericis ꝙ de cetero canonici nō facerēt electionē ſine eis: nam ſi nō eſſet petitū nunq̄z ſic abſolueret nec ſilētiuz imponeret cū tñ ſupplicatorio debuit iudicare.j.de ſimo. lz.⁊ quantuncūq̄z exꝑſſa cā iudicaſſet de cōfirmatione vel infirmatione electōis: puta caſſo electionē quia nihil iuris hz in electione vel cōfirmo quia apud eos eſt ius elegēdi: p hoc tñ ſup iure nō intelligit iudicatū ⁊ ſi poſtea lz eedē ꝑſone agant. ſ. clerici de iure nō obſtat exceptio rei iudicate quia de alia re modo agit. ſ. de iure eligēdi ⁊ de alia ꝑmo actū eſt. ſ. de cōfirmatione vel infirmatione. cuius ꝑſone lz eadē cauſa vtrobiq̄z agat. ff. de excep. rei iudi. cuz querit. ⁊.l.ſe. ſecus ſi ꝑmo ꝓnunciatū eſſet de iure eligēdi ⁊ poſtea fieret electio quā is qui in ꝑterito iudicio ſuccubuit nūc in ſcō iudicio ea ratione quia in in electione ius habet ⁊ ꝓtentus eſt petere infirmari: tali enī obſtaret exceptio rei iudicate. ar. ff. de excep. rei iudi. l. ſi cum argentū. §. ſi fundū. ⁊ ꝑm hoc intelligit. j. de ver. ſig. abbate. ⁊. z. de cōſue. cū dilec. ⁊.s̄.de elec. querelā. nā in oibus fuit petitū q̄ ſup iure etiam iudicaret ſicut in tenore lre apparet in omnibus. Item ſi cōtra diceret ſequeret abſurditas ꝙ ſi aliqs peteret fructus alicuiꝰ fundi vel ꝓtium ancille ⁊ reus negaret ⁊ ꝓ ſue negationis cā aſſignaret quia fundus vel ancilla nō eſt actoris ⁊ poſtea abſolueret a petitione fructꝰ vel partus ꝙ poſtea nō poſſet petere fundū vel ancillā. ſ. qui ſuccubuiſſet qđ falſum eſt vt colligitur. ff. de excep. rei iudi. l. ſi quis cū totū. §. item ſi quis fundū ⁊ ſequēti. ⁊. l. an eadē. §. qui cū parte. ⁊.§.ſi. ſic ⁊ dicēdum eſt in ꝑmiſſo caſu: ſicut enī poma ſunt fructꝰ agri ſic eligere eſt fructus iuris eligēdi: vt no.j.de iurepa. conſul. ⁊ aliud ē petere vſumfructum formalē ⁊ aliud ꝓprietatē rei. ff. de excep. rei iudi. ſi cum argentum. §. ſi fundū. ℣. ſed ſi vſufructꝰ. nec eſt cōtra. ff. de cōpen. qui in diē. cū ſuis ꝓcordantijs: q̄ reus opponēdo cōpenſationē actori ita petit debitū ſicut ſi directā actionē intētaret nulla enim differētia eſt ſiue ꝓpenſet pecuniā ſiue eā accipiet. ff. de calum. l. ij. hic autē clerici conuentualiū eccleſiarum nihil petebāt ſibi adiudicari ſed ſolā electionē factā a canonicis petebāt caſſari lz cām aſſignarēt quare electio eſſet caſſanda: imo ⁊ ſi petijſſent ſic: petimus nobis adiudicari ius eligēdi niſi ſup hoc fieret litis ꝓteſtatiō tñ ꝓhibētur iſti clerici ō nouo agere ꝓceſſoria ꝓ iure eligēdi: nec obſtat eis exceptio rei iudicate q̄ nunq̄z ō iure eligēdi actū fuit. nec obſtat ꝑ illꝝ. l. de cōpen. q̄ in diem. q̄ ibi excipiēdo de compēſatione poterā cōſequi debitū meum ſaltē compēſando: ſz iſti clerici nullo m̄ō poterāt conſequi aliud excipiēdo ſup iure electionis q̄ eligē. ꝙ eſſet caſſanda q̄ ipſi de iure vl̄ de cōſuetudie intereſſe debebāt. ſz hoc tñ poterāt obtinere ꝙ electio facta caſſaret. Item nō eſt cōtra. ff. de excep. rei iudi. ſi qs cum. §. ſi ancillā. imo potiꝰ concordāt ibi enī dicit ꝙ vbicūq̄z eadē q̄ſtio repetit in iudicio obſtat exceptio rei iudi. alīs. ſz in caſu ꝑmiſſo nunq̄z repetit eadē q̄ſtio q̄ primo nō eſt actū niſi de cōfirmatione vel caſſatione ꝑſentis electiōis: repete q̄ no.s̄.de or. cog. ſup. imo plus videt ꝙ ſi anno vel mēſe ꝓterito iſti clerici conuētuales egiſſent ꝓtra capitulū ⁊ petijſſent caſſari electionē eis contētis factam de. a. ⁊ lata eſſet ſnīa abſolutionis ꝓ capitulo etiā exꝑſſa cā: ea. ſ. ꝙ nō deberēt clerici conuētuales intereſſe electioni: ⁊ mō facta alia electiōe de. b. idem clerici petāt electionē de. b. factaz caſſari ex eadē cā: ex qua ꝑma electio fuit caſſata nō obſtabit exceptio rei iudi. quia de alia re agit modo. ſ. de electione. b. ⁊ de alia primo ſcilicet de electiōe a. ff. de excep. rei iudi. ⁊ an eadē. ⁊.l.ſe.

QUam ſuper electiōe. Confirmatus. ſatis videtur ꝙ ꝑ ſolam confirmationē poſſit adminiſtrare. s̄.de elec. quaſr. noſti. trāſmiſſa. i contrariū videt ꝙ ſi hoc ē: fruſtra videt inſtallationē fieri de qua habemꝰ. s̄. de offi. ar. vt noſtrū: ⁊ fruſtra videt eſſe cōceſſum pape ꝙ ſi nō poſſit intronizari qđ poſſit āminiſtrare. xxiij. di. in noīe. imo ꝙ plus ē expreſſum habes ꝙ etiā ſi ſint cōſecrati nedū cōfirmati tñ ꝙ non debēt ſe intromittere de rebus eccl̄ie. xcij. di. ſi quis ordinatꝰ. ⁊.c. ſeq Sz quidā his ꝓtrarijs rñdent dicētes tūc ante inſtallationē nō poſſe miniſtrare cū h̄ habet ꝓſuetudo. ſ. ꝙ nō amminiſtrāt añ inſtallationē vt ſicut ꝑ conſuetudinē fingit aliquis poſſeſſionez nactus qui nō ē. s̄. de cōſuetu. c.ij. ſic ⁊ ꝑ conſuetudinē inſtallādi vt eſt cōſuetudo ꝙ poſt confirmationē inſtallet etiā poſt confirmationē fingit nō h̄e iura cōfirmationis. vel dic inſtallationez ad ſolam ſolennitatē facere. pōt ⁊ illud dici ꝙ vbi eſt cōſuetudo inſtallādi ꝑ aliquē: ſeruāda eſt ꝓſuetudo vt in ꝓcall. decre. vt noſtrum. ſz nihilominꝰ ante inſtallationē āminiſtrabit niſi ꝓſuetudo cōtraria operet: quā etiā diceret ꝑualere: nec capitulū in noīe: cōtra dicit nō enī colligit ibi ar. a ꝓtrario ſenſu: q̄ etiā āminiſtrare poſſunt ſine inſtallatiōe facta in vrbe: ⁊ vidimus ꝙ papa āminiſtrauit ante q̄z vrbē ingrederet: ⁊ tñ libere vrbē ingredi poterat: nec ꝓtradicit. c. xcij. di. q̄ ibi contēdebāt eos nō eſſe epos ⁊ ꝑ obreptionē obtinuiſſe cōſecrationē. j. de dolo. cū olim. vel nō negat ibi q̄ eccl̄ia ad quā ꝓfecratꝰ ē bona miniſtrat: ſz eccl̄ie ad quā diuertit. (reſtituendū) q̄ rā poſſeſſionē habuerat. i. i cā reſtitutiōis eſſe niſi ꝓ eū de vitate electiōis ꝙ mala eēt cōſtitiſſet ⁊ ſtat i ſolo ℣bo h̄ reſtitutio vt hic in fi. ⁊.s̄.c. pri. ꝑ ſolā autē cōfirmationē nō poſſet repetē reſtitutionē poſſeſſiōis: lz quidā ꝓdicant. ſz vi cōtra. ff. de acqui. poſ. cū hēdes. vbi dicit ꝙ adita hēditate iura trāſeūt ſz nō poſſeſſio niſi corpe fiūt apphenſa: de hac autē materia pōt notari ꝙ nō ꝓfuit ſz xp̄s dñium ⁊ poſſeſſionē rex eccl̄ie h̄z: vñ quecūq̄z hoies offerūt eccl̄ijs dicunt eſſe oblata deo. xij. q. ij. nulli liceat ꝓdia. ⁊.c.q abſtulerit. ⁊.q.j. res.c. videtes. vl̄ eccl̄ie h̄z poſſeſſionē ⁊ ꝓprietatez: vt colligit. xij. q. iij. pōtifices. ⁊.j. de cen. reg ſiui. i. aggregatio fideliū q̄ eſt corꝓ xp̄i capitis. s̄. ō ſacra vnc. c. vnico añ mediuz. ⁊ ſi aliqñ iueniant hec bona deo oblata eē ꝓprioz vel ꝓlatoz vel capl̄oz: dic eſſe eoz q̄ ad gubernatōez. Dicunt etiā eſſe paupez quo ad ſuſtentationē, hoc aūt ꝓpter vtilitatē cōem diuerſa ſiunt ꝑ eccl̄ias diuerſorū locorū auctoritate ſūmorū pontificū ⁊ epis ⁊ alijs ꝓlatis ꝓceſſa ē miniſtratio eoz. xij. q.j. videtes. ex his rebꝰ epo ꝓcipimꝰ ⁊ ꝓpter hoc dicimꝰ ꝙ quātuncūq̄z moriat ꝓlatus ⁊ oēs clerici eccl̄ie tñ ꝓprietas ⁊ poſſeſſio remanet penes xp̄m q̄ viuit in eternuz: vel penes vniuerſalē vel ſingularē eccl̄iam q̄ nunq̄z morit nec ē vnq̄z nulla. xij. q. ij. liberti. xxiij. q.j. nō turbatur. ⁊.c. loquit. ⁊ ꝓlati ſiue diſpēſatores habita cōfirmatiōe ſtatim poſſūt āminiſtrare: ſicut ſi pupillo daretur tutor vl̄ adulto curator ⁊ noīe eccl̄ie actiōes intētare: ⁊ etiā ſi ſpolieꝰ eccl̄ia aliq̄bus rebꝰ anteq̄z eoz poſſeſſio adipiſcit: ꝓlatꝰ h̄z interdictū vñ vi: ſicut tutor noīe pupilli vel quilibet adminiſtrator noīe eccl̄ie nō ſuo: ⁊ ſic nō ē cōtra. ff. de acq. here. cū hēdes. cū ibi ſuo noīe tñ agere poſſit. h̄ tñ bñ fatemur ꝙ ſi aliqs epus peteret reſtitutionē ſuo noīe epatus quo eſſet ſpoliatus ſicut h̄ faciebat bñ reſtitueret ad ſtatū quo ſpoliatꝰ eſſet: ⁊ ſi libere miniſtrabat ad liberā adminiſtrationē reſtitueret ⁊ ſi minꝰ libere ad minus liberā. ar. j. de reſti. ſpo. piſanis. ⁊.j. de ap. bone me. h̄ etiaz

cū oīs causa restituenda sit: ⁊ res q̄ simul cū ep̄atu ablate sunt restituenť. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. q̄ iuō. §. si fundū. nā lz h̄ interdictū nō cōpetat nisi possessori: ⁊ ip̄e ꝓfirmatus p̄dictas res nō possideat: ſz ecclia tm̄ ad quā ꝓfirmatus est non videť cōpetere interdictū: ſz dic dari siue venire in interdictū si quoq̄ mō habuerit: siue depositas siue recōmēdatas siue pignoratas. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. in pn̄. ⁊. §. q̄ aūt ait. lz enī de eis nō dať interdictū p̄cipaliter si eis tm̄ spoliaretur: q: ea nō possidet ciuiliť vel naturaliť. ff. e. l. j. §. deijciť. ⁊. §. interdictū aūt. tū rōne accessorij veniūt: ⁊ eodē mō h̄ p̄cipaliter enī cōpetit vtile interdictū vel iudicis officiū ꝓ recuperādo statu suo: ista aūt sibi competūt noīe suo vt dictuz est. ad res aūt ablatas rōne accessorij. ſ. q: accedūt ep̄atui ad quē restitutus ē. ff. e. l. j. §. rectissime. ⁊. §. ex die. ⁊ l. merito. §. ⁊ illud. Sz dices cum interdictuz vñ vi tm̄ ad interesse cōpetat: vt. ff. e. l. interdicto. h̄ aūt nō intersit suo noīe: ſz ecclie tm̄ inanis erat restitutio Rñdeo interdictū vel officiū iudicis sp̄ cōpetere ad rē ablatā vel eius estimatōez etiā si nihil intersit eius q ea spoliatus ē: vt pbatur. ff. e. l. j. §. q̄ aūt. cū ad ea q̄ ibi dicunť nō agať rōne interesse: cteni quantū ad rē locatā si vis fiat nō interest locantis. ff. loca. si merces. ⁊. l. se. nihilominus tm̄ estimatio rei locate venit in interdicto: vt colligiť in p̄dicto. §. q̄ aūt. ⁊ insup. ſ. vltra estimationē teneť ad interesse. ⁊ sic loquiť. l. palleg. interdicto. Jdē in plato dici p̄t q̄ sua interest cum eaz dispensatōez habeat. xij. q. j. eps. Jtem rōne accessorij teneť ad oēs fructus dāna ⁊ expensas. j. ō resti. spo. grauis. j. de ap. bone mēo. restitutiōez aūt earū rez suo noīe non petet cum eas nō habuerit nec possederit suo noīe: sed eccle. plus placet q̄ no. j. de resti. spo. in lris. ⁊ posset dici in p̄ma obiectōe q̄ etiā vbi ꝓsuetudo est installādi p aliquē seruanda ē cō suetudo: vt in decr. vt nostrum. ſz nihilominus etiā añ instillatio nem ministrabit: nisi ꝓsuetudo ꝟria opeť: quā etiā dicerem pualere. Siue aūt dicas xp̄m siue eccliaz generalem siue specialem siue ep̄m vel alium platum: siue papam vicariuz xp̄i possidere: dicas ſm̄ p̄dictum modum p̄cedendum. heres autem secularis si añ aditā hereditatē: vel etiaz si post q̄z adierit spolietur castro fundo vel alia re hereditaria: non p̄t tm̄ agere interdicto recuperande possessionis ad rem qua spoliatus ē: nisi p̄ius habuerit p se vel per alium illius rei possessionem: q: duo hz p̄bare ille qui intentat hoc interdictum que iste p̄bare nō p̄t. ſ. possessionem ⁊ spoliationem. Petitoriuz. petierat enim se restitui ad ep̄atū quo fuerat spoliat⁹: ⁊ ad quē fuerat canonice electus. ⁊ sic possessorium ⁊ petitoriū intentabat. De q̄. ff. de iudi. de qua re.

Dastoralis of. possessorio.

ff. de acq̄. pos. naturaliter. §. h̄ nihilominus. Recuperanda. interdicto vñ vi: insti. de interdic. §. retinēde. ⁊. §. se. Adipiscenda. quoz bonoz: quoz leg. Jdem videť in retinenda si errauit. ff. de acq̄. pos. naturaliter. Renunciatum: renūciari p̄prie dicitur de p̄bationibus facti. videtur autez h̄ q̄ post aperitionem testium ⁊ etiam disputationem factam sup eis q̄ redire potest ad possessorium: q: cum nō renunciauerit adhuc p̄t inducere instrumenta ⁊ p̄fessiones ⁊ p̄batiōes. alś. j. de fide instru. cū dilectus. ⁊ sic non potest dici liquere de causa. nec valet si dicas q̄ etiam post renunciationem ⁊ ꝯclusionem p̄nt silr induci p̄bationes p bñficium in integ. resti. nam non dicitur posse fieri q̄ per auxiliū extraordinarium fit quale est in integrū restitutio. Conclusum. ꝯclusum p̄prie dicitur q̄n sic ꝯcluditur q̄ vlterius nec de facto nec de iure quicquā dicatur. Statutum. ff. de vi ⁊ vi ar. cum fundum. §. vl. Pendente. i. simul potest agere vtroq̄z: potest etiam suspendere questionem p̄prietatis quousq̄z possessionem recupat: vt sit onus p̄bationis sup p̄prietate transferat in spoliatorem. quod intelligo verum cum nihil p̄batum est de p̄prietate: sed ex ea causa tm̄: quia actor idem q̄z spoliatus nihil p̄bauit dicit reus: idem q̄z spoliator p̄o se sententiam ferendam. Si autem alś constaret de p̄prietate quod esset spoliatoris non suspenderetur sententia. ⁊ habet locum hec suspensio q̄cunq̄z vult ante ꝯclusionem. sed post ꝯclusionem non habet locum nisi vel malitia spoliatoris vel casus vel alia iusta causa iudicem mouerit vt suspenso petitorio p̄cedatur in possessorio. renunciare autem non potest quin aduersarius vel etiā ip̄e possit petere ferri super eo sententiam: vt no. in glo. sed q̄d. Jntentare. h̄ non videtur posse stare cum ex quo cepit agere petitorio siue ante litis ꝯtesta. siue post cogendus est p̄sequi litem ceptam vsq̄z ad finem. vel ad minus reus potest petere vt p̄ceda tur in lite cepta ⁊ terminetur. C. quomō ⁊ q̄n iudex. auc̄. qui semel. Jdeo dixit q̄ q̄ agit petitorio si vult transire ad possessoriū non p̄t nisi renūciet p̄cessui sup petitorio. ⁊ glosauit h̄ pendēte iudicio. i. ꝯcluso vel renūciato. Alij dicunt q̄ bñficiū iuris ē q̄ de petitorio possit transire ad possessoriū: vñ p̄t etiā si nō renūciet ne q̄ in eius fauoze ē ⁊c̄. C. de legi. q̄ fauoze. illa auc̄. loquiť q̄n est ꝯtumax. h̄ aūt nō est ꝯtumax: q: facit q̄ lex p̄mittit. ⁊ h̄ decr. ⁊. j. de testi. significauit. ⁊ estť h̄ spāle q̄ spoliatus dz dimittere petitoriū ⁊ trāsire ad possessoriū p̄ter odiū spoliatiōis. nec cogiť renunciare p̄mo iudicio nec p̄cedere: ſz pendebit negociū tm̄ si postea volet p̄cedere p̄cedet: ⁊ si nō omittet. ſz nec p̄dest h̄ suspensio q̄n finaliť possessorio expedito reo instāte in p̄ma instātia p̄cedať saltē q̄usq̄z reus absoluať ab ip̄a instantia. ⁊ actor sibi ad expēsas factas p̄pter h̄ p̄dēneť: vt in p̄alle. auc̄. q semel. ⁊. C. de iudi. p̄operādū. §. j. Possessorijs. vt ē vti pos. q̄ p̄o procedit sui natura: reiv̄ē. q: q p̄oponit vti pos. dicit se possidere: q̄ aūt vēdicat aliū possidere dicit. s̄. de iudi. examinata. C. de alie. iu. mu. cā fa. l. j. nec redit qs ad tale possessoriū si cepit agere petitorio iuz. ē. ff. de acq̄. pos. naturaliter. §. h̄ nihil. Sol. illud intelligiť vbi q̄s ign̄ās se possidere egit petitorio: q: tūc p̄t redire ad possessoriū si se inuenerit possidere. Jt ē p̄us oportet sciri qs sit possessor q̄z petitor. ⁊ ita naturaliť p̄cedit rei vē. insti. de interdic. §. retinē de. vel h̄ intelligas de interdictis q̄ h̄nt mixtā cāz: sic ē in interdicto de iti. actuq̄z p̄. vbi nō solū oportet me p̄obare dñiū seruitutis sed etiā possessionē. ſ. iuisse trigīta vicibus in anno. ff. ō iti. actuq̄z p̄. l. ij. §. ait p̄tor. ⁊. §. h̄ aūt. ibiq̄z iuenies cāz diuersitatis. Jdē ō interdicto de aq̄ ex castellis ducēda. ff. de aq̄ quo. ⁊ esti. l. j. §. ait p̄tor. Sz certe h̄ interdictū nō p̄cedit verā cām p̄oprietatis: q: simul ⁊ de possessione ⁊ de p̄prietate agiť. vel loquiť h̄ de interdictis p̄patorijs rei vē. vt ē de libe. ho. exhi. ⁊ de libe. ex hi. vt in eis dē ti. nā p̄us apparet qs possideat ⁊ postea dať rei vē. vel dic si agendū ē vti pos. ⁊ de vi: p̄us agendū ē vti pos. ⁊ postea de vi. C. de ap. l. ij. ff. de iudi. si de vi. Jniqtas. sola iniqtas spoliatoris nō sufficit etiā si de ea ꝯstet nisi dimittat vel suspēdat petitoriū ⁊ recurrat ad possessoriū nisi appareat subtractio p̄bationū vel malitia aduersarij: vel casus vel alia iusta cā. dicimus enī q̄ post ꝯclusum ē nō p̄t suspēdere petitoriū. ſz sn̄a diffinitiua ferť p̄o reo etiā si nihil p̄batū sit p alterutra ptiū cū sufficiat reo eidēq̄z spoliatori si actor idēq̄z spoliatus nihil p̄bauit: vt. s̄. e. cū ecclia. nisi aliq̄ cā in ꝟriū iudicē moueat: vt h̄ dicit. Sz obijcies: sic g̃ de sua im̄probitate ꝯsequeť fauorē spoliatoz. Rñdeo h̄ esse vez: ſz h̄ ideo ꝯtigit: q: h̄ videť voluisse spoliatus vtrūq̄z intentādo: ⁊ utroq̄z ꝯcludēdo. vel dic vt no. in glo. j. simul. ⁊ glo. ſz qd. v. q̄dā. Casus. mortis testiū vel absentie vel furoris vel alia hmōi. Agi. sed q̄d p̄derit ei si agat possessorio cum sup utroq̄z ferri dz sn̄a: cū vtrūq̄z sit deductū in iudiciū. s̄. e. c. ij. iij. ⁊ iiij. Jn executione enī p̄ualebit petitoriū. j. c. p̄ri. Rñdeo valz q̄ ad fructus: h̄ nō videť stare posse: q: post q̄z obtinuit in possessioe oēs fructus restituet cū succūberet in petitorio sup q̄ iaz lis ꝯtestata fuerat cū post litis ꝯtesta. oēs fiāt ma. fi. pos. q̄ ad fructus restituēdos. ff. de peti. he. sed si legi. §. ſz si aūt litis. Sz p̄t rñderi q̄ diuersis tēporibus facte sunt litis ꝯtesta. ⁊ primo sup possessorio vñ ab eo tpe vsq̄z ad li. ꝯtesta. sup petitorio hēbit fructus. Jtem q: si obtinuit in possessorio possidebit q̄usq̄z aduersarius p̄bet suā esse. C. de rei vē. res alś. Sz dices ad minus petēte aduersario cogetur iudex p̄nūciare sup petitorio si primo fuit p̄positū non obstāte q̄ actor ad possessionem habuit recursum: ar. ff. de iudi. de q̄ re. Sz nos rñdemus nō cogeť p̄pter rōnem assignatā in glo. q̄ incipit: h̄ nō videť. ⁊ p̄pter iniqtatē rei q̄ subtrahit p̄batiōes actori vel p̄pter casum q̄ abstulit ei p̄obationes. nec sine causa hoc statutum est. ō auc̄. qui semel. immo iusta causa est illa. ſ. q̄ cum hoc p̄spicue cōstet de malitia spoliationis: ⁊ spoliator deterior sit q̄z ignorans: vel q̄ qui inepte p̄cessit in causa. iustum ergo fuit q̄ h̄ papa contra spoliatorem p̄uideret: vt nihil p suam malitiā vel rapinam lucraretur: licet spoliatus inepte ⁊ stulte primo petitorio intētaret. multum autez lucrareť spoliator si p̄opter hoc q̄ possessionē habet non oneretur p̄obatione: immo obtinere debet sup p̄prietate: ⁊ si nihil p̄obauerit. s̄. e. cum ecclia. ⁊ econuerso si spoliator aduersarium non spoliasset nihil posset obtinere nisi p̄obaret de iure suo. Jdem ⁊ in spoliato si non fuisset spoliatus nullum onus p̄obationis incumberet. q̄ autem hoc esset penitus iniquum q̄ ip̄e sine culpa sua sic grauiter lederet ⁊ aduersarius p̄o sua culpa sic magnifice numeraret: alś iuuaretur ideo statutum est q̄ nullo mō super petitorio quo egit spoliatus teneatur iudex ferre sententiam etiā si constet q̄ sententia esset ferenda p̄o spoliatore ex ea causa: quia nihil de p̄prietate p̄bauerit spoliatus. Quidā tamen dicunt q̄ spoliator restituto si spoliator voluerit agere de p̄prietate q̄ō poterit de nouo: sed non poterit p̄osequi litem ceptā p spoliatum: vel sup ea petere ferri sententiā etiam eo restituto. nec habeas o aduocate ꝯsciaz lesam cum q̄ dederis cām peccandi spoliato ⁊ retinendi rem alienam

quia ꝑ̄ esse q̄ vere sua sit: lz eam nō ꝓbet suā. Jtem est ⁊ alia ratio quare spoliator nō ꝑ̄ ꝓsequi ceptā actionē a spoliato sup petitorio: q̄ cum spoliator ꝯ spoliatum nō possit intētare aliquā actōez nisi interdictū. s̄. de ordi. cog. c. fi. ⁊ eadē rōne nō poterit petere q̄ incepta actōe petitorij procedaꝯ. Plus placet nobis q̄ facta restōne spoliator poterit petere q̄ sup petitorio de q̄ actuz est sn̄a feraꝯ. ⁊ h̄ expssum videꝯ. j. de testi. significauerūt. in fi. Sed tn̄ q̄ spoliatus ē restitutus in possessione sn̄a feraꝯ pro eo etiā sup ꝓprietate nisi forte fuisset ꝓbatū ꝑ reo ꝯ. s. q̄ sua esset ꝓprietas: q̄ tunc bn̄ ꝯ possessorē ferꝯ sn̄a. j. de fide instru. inter dilectos. in fi. ⁊ habes sic̄ q̄n agiꝯ reali actiōe: ⁊ reus ē ꝓtumax: q̄ tunc actor mittiꝯ in verā possessionē rei petite cuius ꝑ lapsum anni verus possessor efficiꝯ in tantū q̄ reus postea nō nisi de ꝓprietate audiꝯ: ⁊ cum prius sibi imminueret onus ꝓbatōis: decetero exquo possidet ꝑ annum nō imminet ei ꝓbatōis onus. j. de do. ⁊ ꝓtu. put. C. de iudi. ꝑ̄ādum. (Possessio) si a principio p̄ōt incipe agere possessorio sus̄pēdo petitorio: multo fortius ē dicēduz q̄ simul egit vtroq̄z q̄ possit dimittere petitoriuz: ⁊ prosequi tn̄ possessorium.

QUam dilect⁹ petitorio. De hac materia ✦no. s̄. e. c. ij (Proprietas). ff depo. bo. fi. ff. de pig. act. si rē. (In executōe) h̄ q̄ dicit h̄ de ꝑtermittēda executōe in ꝓprietate locū hz siue vna pars tantū egerit possessorio ⁊ petitorio: siue vna ps tantū egerit possessorio ⁊ alia petitorio: siue simul ceperūt agere siue diuersis temporibus dū tn̄ sn̄a sup vtroq̄z simul occurrerit ferēda. Si autez primo ferꝯ sn̄a sup petitorio decetero nō est ferēda sup possessorio: q̄ nō ꝓdesset. Si aūt prius ferꝯ sup possessorio bn̄ postea ferri pōt sup petitorio. j. de testi. significaueꝯ. hac rōe videꝯ q̄ post sn̄az latā in petitorio nō possit sup eodē agi possessorio de spoliatione facta añ li. ꝓtesta. vel etiā post in petitorio. lz de spoliatione facta post sn̄az in petitorio bn̄ agiꝯ: quia non obstat exceptio rei iudicate in petitorio.

QUam olim questio. ✦Archidiaconus petebat suam electōez ꝯfirmari: archipb̄r ⁊ canonici ꝯ. vl' melius archidiaconus petijt archidiaconatū ad quē lz electus fuisset ꝑ ep̄m: tn̄ eū nō possidebat vel q̄si q̄ idē credimus. s. petere archidiaconatū ac si peteret sibi tanq̄z archidiacono obediri vl' rn̄deri. Sed q̄m h̄ videꝯ q̄ exquo ꝯfirmatus erat ꝑ ep̄m q̄ ꝯfirmasse eū intelligiꝯ hoc ipso q̄ ipm elegerat q̄ nō debuisset inquiri an ep̄s fuerit in possessione eligendi nec ne: sed statim debuisset papa ꝓcipe sibi tanq̄z archidiacono rn̄deri. j. de appel. ꝓstitut⁹. cum post ꝯfirmationem statim habeat administratōez etiam si ꝯfirmatus est ab illo qui non habet potestatē eligendi: vt no. s̄. e. cū sup. Jtem h̄ archidiaconus habet officiū iudicis vt restituatur vel vt archidiaconus admittatur. s̄. de offi. iudi. c. ij. q̄ cōpetit non solum contra eum qui spoliat: sed etiam contra eum q̄ debitum non soluit. s̄. de elec. querelam. vbi no. ⁊ hi nō soluūt debitum archidiacono: q̄ sibi non rn̄dent vt debent. Ad h̄ rn̄deo sic q̄ si ꝯfirmatio fiat ita q̄ ⁊ tempus ⁊ potestatē habeat excipiēdi aduersarius ante ꝯfirmationem decetero nō ꝑ̄ aliquid excipiendo obijci quo minus ꝯfirmatio suum habeat effectum: nec de peccato in electione habito neq̄z de vitio persone. j. de appel. constitutis. ij. Si tamen restaret consecratio facienda vel ordinatio omissa in confirmatione exciperetur contra consecrationem vel ordinationē. s̄. de elec. cum dilectus. j. de accu. c. sup his ⁊ vere non potest postea agere nisi peteret restitutio in integrū vel nisi supplicaretur: vt no. s̄. de offi. dele. pastoralis. §. pe. quā do autem tempus excipiendi non habuit is qui se opponit ante ꝯfirmationem: sicut fit in eo qui eligendo ꝯfirmat: valet quidez ꝯfirmatio siue collatio. tamen dici potest q̄ contra electionem ⁊ ꝯfirmationem ⁊ impedietur eius effectus: vt h̄. ⁊ contra personam etiam cum sit diffamatus. j. de accu. accedens. quia non ē in culpa qui confirmationi subire ⁊ ignorare non dixit vel electioni. decre. autem. s̄. e. c. cum super. non obest. quia ibi petebat restitutionem cum fuerit spoliatus. hic autem licet habuerit ius ex confirmatione: quia tamen non habuit possessionem non petebat nec potest petere restitutionem. ff. de acq. pos. cum heredes. nec obstat quod dicitur q̄ etiam pro iuribus denegatis competit restitutio. s̄. de elec. querelam. quia intelligitur de iuribus denegatis que prius possidebat: argu. hic cum nnnq̄z possessionē habuit non competit interdictum vel officium iudicis. ff. de vi ⁊ vi arma. idem est. §. vnde vi. cum nomine persone ageret nō ecclesie. supra autem in decre. cum super: loquitur quando agit possessorio ad restitutionem possessionis episcopatus. Si autē clandestine fiat confirmatio similiter impeditur effectus confirmationis. j. vt eccle. benefi. c. j. ⁊ j. de appel. vt nostrum. Jtem si fiat aliquo precurrente vbi supplantaret aduersarium: intelligo eam clandestinam: ⁊ impediri tunc posse effectum confirmationis. j. de appel. oblate. j. de dolo: cum olim. Jdem si dicatur confirmationem non tenere: dic vt no. in decre. cum olim. Jtem si fiat in absentia illorum qui contradicunt ⁊ contradicere possunt. j. de accu. accedens. ⁊ argu. j. qui matri. accu. pos. c. fi. nam his imputandum non est si non exceperunt cum absentes fuerint: nec aliquid sciuerint. hoc non credimus verum: licet enim postea possit contra electum ⁊ confirmatum agere: non tamen propter suam absentiam poterit impediri effectus confirmationis. ⁊ etiam in illa decre. accedens: impeditus fuit propter infamiam confirmari. Jdem si dicatur eum qui semel elegit ⁊ confirmauit ius eligendi non habuisse: vt hic. Secus tamen dicerem si alius elegisset ⁊ tempus excipiendi habuisset antequam confirmator confirmasset. tunc enim quantūcunq̄z electionem solam nullā ⁊ non confirmationē dicat non impediꝯ effectus cōfirmationis vt dictum est: quia exceptio minus canonice electionis non sus̄pendit effectum cōfirmationis. j. de appell. constitutis. j. licet appellatio impediret ⁊ in integrum restitutio: ⁊ sic loquitur. l. C. si quis ex fal. in. l. vlt. Si autez cōfirmatio dicetur nō valere ipso iure tunc bene impediretur effectus cōfirmationis. Sed oppones: nōne imputādum est predictis quia non appellant q̄cito sciunt. ij. q. vj. biduum. §. si aduersus. Respondeo nō quia illud locum habet in iudicijs extra iudiciuz autem si quid fiat non est necesse appellare. vt no. j. de his que fi. a maio. par. ca. cum in cunctis: tamen potest appellari. j. de appell. ad audiētiam. constitutis. ij. ⁊ in multis alijs. c. Jtem licet predicti nō possint per exceptionem impedire officiū confirmationis: possunt tamen post cōfirmationem agere in modum denūciationis vel accusationis vt remoueatur vel cassetur quod factū est. j. de appell. constitutis. Jtem ⁊ alijs modis: vt no. s̄. de elec. dudum. ij. (reclamatione) nam si reclamassent ⁊ lis penderet super possessorio ⁊ ideo nōdum fuisset aliqua electio per episcopū facta confirmata ⁊ per superiorem approbata non fuisset lata sentētia ꝑ archidiacono: sed finis litis super possessorio expectanda esset: vt no. s̄. de testi. in inte. cum venissent. hec decre. nihil facit ad. c. (canonici) canonici enim ⁊ archipresbyter constituti coram papa ⁊ videntes ipsum papam motuz ex attestationibus receptis ad ferendam sententiam pro archidiacono: exceperunt contra ipsas attestationes: q̄ non valebant quia recepte erāt a iudicibus recusatis propter sus̄pitionem. sed dominus papa respōdet attestationes propter hoc non minus valere ⁊ ꝑm eas iudicandum quia non valuit recusatio eoruz cum essent electi de consensu procuratorum vtriusq̄z partis: ⁊ non facias vim siue canonici ⁊ archipresbyter recesserint appellantes a presentia horum iudicum: quia etiam tunc valent attestationes cum ab eis non liceat appellare. ij. q. vj. a iuō. ⁊ eodē modo multo minus possunt infringere attestationem si non appellarunt. Sed obponeꝯ: nōne hoc solum sufficiebat vt non valerent attestationes: quia recepte fuerunt lite non contesta. Respondeo non: quia cum de beneficio ecclesie agereꝯ potuit procedi contumaciter absentātibꝰ se aduersarijs pretextu forte recusationis vel appellationis que non valebat. in registro contineꝯ q̄ facta litꝫ cōtes̄. in causa apud sedem apostolicam de consensu procuratoruz partium fuit causa commissa tribus iudicibus de quibus canonici vnum recusabant propter cōsanguinitatem archidiaconi memorati. (procuratorum) multo fortius si de partium volūtate. s̄. de offi. dele. super questionum. arg. contra. s̄. de offi. del. cum olim dilec. j. de re iudi. suborta. s̄. de postu. ad hoc. ij. q. vj. biduū. §. si aduersus. j. de ap. sepe. s̄. de in inte. resti. cum venissent. C. de roga. mi. an. in exceptione. li. xij. ff. de tribu. procuratoris. s̄. vt lite nō contes. ad hoc. ff. de procu. ignoratis. ff. si quis ius di. l. j. §. si procurator. ff. q̄ quisq̄z iuris. l. iij. §. si procurator. ff. de libe. causa. in secūdo. in auc. de ec. ti. §. si quis in suo. coll. ix. ff. de exce. si procurator. Sol. si procurator male faciat negocium domini sui tenetur si procurator est obligatus domino actione mandati. C. de procura. si procurator. ff. de procura. cum mandato: nam ⁊ ei prodest licet iniuste obtinuerit procurator. ff. de procura. qui propio. §. procurator ar. contra. ff. de dolo. ⁊ eleganter. §. p. vbi dicitur q̄ si dominus non potest habere recursum contra procuratorem: quia non sit soluendo integrum manet p̄stinuz ius. cunq̄z ergo hic non possit habere recursum cōtra procuratorē quia hic factum non capit estimationem debet ei manere saluum ius primū: sed illud obtinet vbi dolose versatus est. sed si negligenter secus. s̄. de ī inte. resti. cum venissent (curauimus). s̄. de resti. in inte. cum venissent. s̄. de elect. cumana. vbi de hoc not. (Jmponentes.)

ſuper contradicendo ipi archidiacono. j. de ꝓcef. ꝓben. poſt elec. contra. Sol. ibi. Inno.

In cauſa. que inter patriarchā. petierat ſub iectionē monaſterij ꝑtiarcha. ⁊ ꝫ ideo dicebat: qꝫ ſolitus erat ſoluere. l. ſoliꝫ. in ſignū ſꝫ iectionis: lata aūt ſnīa abſolutionis ꝑ abbate dicit ꝫ q nō admittit ꝑtiarche ptās petēdi eoſdē. l. ſoliꝫ. ſi alio iure peterevoluerit hec decr. nihil facit ad titulū (Synodū). xviij. q. vl. §. vl. (Si alio) cū enī ex vna cā petierit itez pōt ex alia petere nō obſtāte excepti one rei iudicate: qꝫ ſup ꝑma cā lata ē ſnīa p̄ eū. ff. de excep. rei iu. ⁊ an eadē. §. actōes. ⁊ no. s̄. de fo. cōpe. cū ſit generale. vel melꝰ cum ꝑmo non petierit. l. ſoliꝫ. ſed ſubiectioni monaſterij ſnīa lata ſuper ſubiectione non ꝓeiudicat ſuper. l. ſoliꝫ.

De Reſtitutione ſpoliatoꝝ. Rubꝛica.

Licet. multū ⁊ j. Tñ duo ſūt ꝫ p̄ ius. Primū q ꝑmo ſpoliatꝰ nō reſtituit. ⁊ ſcōm q poſſeſſori incūbat ꝓbatio. j. e. in lr̄is. j. de fide inſtru. inf dilectos. in fi. Sol. ꝫ ꝓtingit ꝑ pter voluntatē ptiū q̄ in hoc ꝓuenerunt.

Solicite cures. ſpoliatū ꝑncipium huius capli videt p̄ dicere fini. nā in ꝑncipio dicit q ingrit an reſignās tpe reſignatōis fuerit ſpoliatus vt ſic aduerſarij teſtes nō recipiant ſup ſpōtanea renūciatōne. ⁊ in fine dic̄ q it ꝝ recipiat teſtes ſup violēta ſpoliatōe. Sol. dicūt gdā q a ꝑncipio dz inq̄rere ſup ſpoliatōe de plano: puta p famā ⁊ p ꝫ dz repellere ꝓbatōes de ſpōtanea renūciatōne. ⁊ poſtea dz recipe teſtes ⁊ alias ꝓbatōes expoliati q agit ſup ſua ſpoliatiōe: vt ſi ipaz ꝓbauerit habeat reſtitutōez. ꝫ nō placet: qꝫ nunq̄ pōt tantū fama vt ꝓdictā ꝓbatōez auferat poſſeſſori. Alij dicūt melius q ꝑmo dz inq̄rere an fuerit ſpoliatus q̄ reſignauit. i. an eo tpe fuerit in poſſeſſione: ⁊ ſi inuenerit eū exiſtentē in poſſeſſione reſignaſſe cū ſit p̄ſumptio q nō volūtarie fecit ꝑmo recipet p̄o bationes de violēta expoliatōe. nec ſequēs decr. p̄ dicit cū ibi nō dicat q exiſtēs in poſſeſſione reſignauit. Itē ibi p̄ſumptio eſt p̄ reſignantē q nō violēter fecerit: qꝫ reſignauit coram archiepō: ar. ff. q me. cā. nō eſt veriſile. vel dic ibi volebat ꝓbare coactōez. vel ibi intētabat petitoriū: ꝫ aūt poſſeſſoriū recupande poſſeſſio nis agebat. Si enī petitorio egiſſet vt rei vē. tūc tñ ſup renūcia tione recipent teſtes. Itē ⁊ ſi poſt recuperatōez poſſeſſiōis egiſ ſet: bñ admitteret exceptio renūciatōis p̄cedētis: ⁊ excipet de re nunciatōe p̄cedēte ſpoliationē talē. ſ. qꝫ veniēs ad eccliaz nō fuit admiſſus. vel qꝫ eiectus fuit p eaz ad quē ꝑtinebat eccliа. in tali enī caſu bñ admitteret hmōi exceptio: qꝫ renūciādo videt amiſiſſe poſſeſſionem: vt no. s̄. de renun. ſuper hoc.

Accepta cōqueſtione. Intellectum iſtius decr. hēs. s̄. de renū. ſup h. hec decr. nullo mō ē ōria ſupiori decr. qꝫ nec etiā in ꝓſili caſu loquit. dubitatio enī huius decr. erat qd iuris eēt ſi ſpoliatus eccliа auctē ordinarij peteret reſtitutionē. ⁊ aduerſarius ſuus obijceret ſibi nō potes petere reſtitutionē: qꝫ ſpōte reſignaſti eccliaz. ⁊ itez ſpoliatus vellet inducere ꝓbatōes ſup ſpoliatōe violēta: ⁊ poſſidens eccliaz diceret: nō eſt neceſſe q te graues hmōi ꝓbatiōe: qꝫ ꝑmo reſignaſti ſponte hāc eccliam. vñ bñ ſpoliari potuiſti auctē epi. vel vt qdā dicunt per eū cui epūs eā ꝓtulerat. ſed h nobis nō placet. Querebat q̄ hic retēto caſu p̄miſſo cuius ꝓbationes ꝑmo eſſent admittende. Et rñdeo q ꝑmo ſunt admittēde ꝓbatōes poſſidentis eccliaz ſpontanea renunciatōe: qꝫ h ꝓbato nihil valerēt ꝓbatōes ſuper ſpoliatione: quia licita fuit ſpoliatio auctoritate epi facta ſi violēter volebat detinere eccliaz quā ſponte renunciarat. ſz ſi ſuper coacta voluntate vellet inducere teſtes: tunc haberet locū decr. s̄. de renun. ſuper hoc. (Conſtiterit) s̄. c. pri. p̄ ibi. Sol. ibi ſi q̄s renunciet eccliе ſue ſtatim lz epo in cuius manibus renūciauit dare illā eccliaz alij ſi ad eū pertinet collatio: ⁊ ſi ad alium ptinet mādabit q eam cōferat vel q ad eā p̄ſentet q̄ ſola p̄ſtatio ad eū pertinet: imo plus eſt: qꝫ poſtq̄z aliq renunciauit in manibus eius ad quē ptinet recipe renunciationē etiā ſine alia licētia: ille ad quē ptinet ꝓferre vel p̄ſtare ſtatim faciet q ad eū ptinet. nec p̄ eū ferēt aliq̄ ſnīa: qꝫ ex renūciatōe iam amiſit omne ius qō in ea habebat. vij. q. j. q̄ per. ⁊ idē qdā dicūt faciendū q̄ ad mandatū epi clerici ꝓtemnūt ꝓmoueri ad ordines. s̄. de elec. cū in cūctis. §. inferiora. s̄. de eta. ⁊ q̄li. q̄ris. alijs tñ videt ⁊ forte melius q ibi neceſſaria ē ſnīa ꝑuatōis cū adhuc retineāt ius in eccliа quouſq̄z ꝑuenīt p ſnīaz cū nō ſint ꝑuati p ſnīaz iuris. ⁊ ſic etiā ꝓdicte decr. dicere vident. s̄. de eta. ⁊ q̄li. c. j. Itē in ꝑmo caſu ⁊ in oībus alijs vbi ius pdit ille q̄ eccliaz poſſidebat lz epo ſine alia cauſe cognitōe ei auferre poſſeſſionē: qꝫ m̄ exeq tur ſuū offiū vt h. ⁊. j. de inſti. c. iij. ⁊. s̄. de pac. acceptim. ⁊. c. cuz clerici. Sz nō ſic ē in ſcō caſu: qꝫ ibi nūq̄z lz auferre poſſeſſionez poſſeſſori: niſi poſt ſnīaz. j. e. conq̄rēte. C. de iure fiſci. l. fi.

Audita. querela molestaret. ⁊ ita intētabat iſte interdictū vti poſ. in q̄ vterq̄z ē actor ⁊ reus: ſic in fa. ber. cōi diuidū. ⁊ finiū regū. iudicijs. ff. de iudi. l. in tribus. q̄ re vterq̄z ipetrare poterat ⁊ agere ꝑpter molestias ⁊ turbatōes q̄ ei fiebant. ſ. qꝫ de ipa eccliа bñficiū petebat. ⁊ in alijs volebat hīe vt clericus eiuſdē eccliе ⁊ ſic ſe gerebat: alꝰ enī poſſeſſori nō lz ipetrare lr̄as in fraudē: vt ſi poſt aduerſarius alias lr̄as impetrauerit ei nō valeāt tanq̄z ꝑus ipetrate. ⁊ ſi impetrauerit ita fraudulēter nō valet: qꝫ falſum exp̄ſſit in lr̄is cū dixit q alius iniuriabat ei cū nō intelligat iniuriari ſi ꝑſequet ius ſuū coꝝ iudice. ff. de iniur. iniuriaꝝ. §. j. ⁊ hēs exp̄ſſe hoc nō licē. s̄. de reſcrip. c. vl. ⁊. c. ſignificauit. potes etiā dicere q bñ: lz clericis eccliе agē contra clericū q aliā eccliam recepit vt ꝑpetuo ꝑuet ꝑma. vij. q. j. ſi q̄s epūs. ſi qs de. ⁊. xx. q. ij. ſi quis iam. (Si nobis). ſ. epo vide mē. ⁊ archidiacono eligen. (Compeſcētis). s̄. e. ſolicite. contra. Solu. h nō allegabat a parte altera de violētia. ibi fic: immo etiam cum ageret vti poſ. ꝓtinebat ſe poſſidere. Ex p̄dictis aūt apparet q nō de iure: ſz de iniuria aliq̄d in p̄dicta eccliа regrebat: qꝫ ingerebat ſe tanq̄z canonicus in ꝓcipiēdo bñficiū vel ad alia negocia eccliе: competit ḡ contra ipm interdictū: vt no. in glo. ⁊ ita. vel dic q hmōi lr̄e contra ius reſpiciūt futura ⁊ appellantur ꝑſeruatorie ⁊ iudices ꝑſeruatores: qui habēt impetrantē a futuris ⁊ manifeſtis iniurijs ⁊ violētijs defenſare. s̄. de offi. dele. ſtatuimus. vel aliter vt no. in glo. ⁊ ita. (Vobis pleniꝰ) archidiacono helye. ⁊ epo vigoꝛieñ. (Conſtitiſſet) lite ꝓteſta. coram ꝫ: vel etiā nō ꝓteſtata. quia in his parte exiſtēte ꝓtumace pōt ſpoliari eccliа. j. de cleri. nō reſi. ex tue. (Prohibuiſti) litis ꝓteſtatiōe p̄miſſa. h vero ſnīa ſatis cōgruit interdicto vti poſ. (Nuncius) ſi arreptio itineris vim obtinuit appellationis: nec potuit legitime fieri vnde omnia reuocanda ſunt. s̄. de offi. deleg. cum cauſa. Si aūt vim appellationis non obtinēt lr̄e ab alio nuncio impetrate non valēt nec debent reuocari: nec etiam impediri ꝓceſſus ꝓioꝝ iudicum. Rñdemus q non obtinuit vim appellatiōis: qꝫ quando miſit nunciū iam ſciuerat de lr̄is contra ſe impetratis. j. de appel. ſuggeſtum. vel ſi iudices ꝓmo cognoſcere inceperāt ⁊ de miſſione nuncij nihil ſciuerūt: ſp tamē exquo ſcē lr̄e emanarant de certa ſciētia dñi pape reuocantes iuriſdictōes ꝓioꝝ iudicum ꝓcedere vlterius non debuerūt. s̄. de offi. dele. paſtoralis §. ij. ⁊ ideo ſi poſtea aliquid fecerūt reuocat (Impetrauerit) ad eoſdē. ſ. vigoꝛeñ. epm ⁊ eundē archidiaconum. (Formam). ſ. q non audiretis teſtes ſup ſpontanea ſua renunciatione: ſed ſuper ſua ſpoliatione. ⁊ erat iuſta hec lra: quia intelligebat vel etiā expōſſe dixerat q ſibi obijciebat renūciatio facta q̄ non erat in poſſeſſione. quod tñ falſum erat. vel etiā ſi vez erat nō oppoſuit coram iudice de ſpoliatōe. ⁊ ideo tenuit qcqd contra eū factum ē. vel forte alias ꝓtumax fuit vnde non potuit contradicere ꝓceſſui ꝑ ſe habito nec appellare. ij. q. vj. §. ſunt quoꝝ. vel forma ſecundaꝝ litteraꝝ erat que hic ſequitur. ſ. q non ob. ⁊c. hoc non ē verū ꝓpter id quod ſequitur in fine. ſ. q ſnīa non obſtante ꝓcedant ꝑm tenoꝛem ſecundarum litterarum. exquo videt q ſcē litte re habebant certum tenoꝛē. Sed ipi exponunt ⁊ forte non male q reuocarēt de facto que de facto ꝓceſſerant. ſ. occaſione p̄dicte ſnīe eo non obſtante. (Reuocari) p vigoꝛeñ. epm ⁊ archidiacoꝝ num belꝛelſeñ. (Nuncius) hic ſubintelligēdum ē ſi iudex ſciuit q nuncius mittebatur ad ſedē apoſtolicam: ⁊ eo ꝑpoſito vt ei⁹ miſſio p̄ appellatione eēt. nam ſi neſciret iudex vel ex alia cauſa mitteretur h miſſio vim appellationis non obtineret. Itē h miſſio locum habebat ꝑm iura h quando licebat appellare nulla cā exp̄ſſa. ſed hodie locum non habet cum cauſa appellationis exp̄imi oporteat que mittēdo nuncium ſiue verbis nullo mō exp̄mi poſſet. de h plenius. j. de appel. vt debitus. vel pōt dici q p̄imo nuncium miſerat q̄z lis cepiſſet agi ſub iudice: ſed tñ bene faciebat litteras contra ſe impetratas ante nuncij miſſionē. ⁊ ideo non impediebat ꝓceſſum eoꝝ: immo alꝰ non valebat. j. de appmeminimus. (Per vos). ſ. p epiſcopum vigoꝛeñ. ⁊ londeñ. ⁊ eūdem archidiaconum (Factum eſſet). xcix. di. ecclie. ⁊. c. nullus. C de emā. nec auus. C. s̄ ap. l. ij. C. ſen. reſci. nō poſ. l. ipetrata. ⁊. C de teſta. ſi teſtiū (Aūcte). ſ. ſi neſciuiſtis nūcij miſſionē: qꝫ tūc medio tpe legitie ꝓcedē debuiſtj. vl ſi fraudulēt nūciū miſit. ſ. p q̄

de litteris impetratis sciuit: vel nõ est reuocanda ꝓuatio ecclesie quã fecerũt iudices ꝓpter renunciationẽ quã fecerat: vel qz aliũ paratũ habebat etiã si esset spoliatus cũ ea nõ opposuerit. Presumptionem iudicis. puta si ꝓcessisset sciẽs nũcij missionem bona fide. Violentia. ptis vel iudicis. Protulistis. s. tu archidiac. cũ epõ vigozeñ. Litteraꝫ. impetrataꝫ ad vigozeñ. epm ⁊ helye leñ. archidiaconũ. Reuocare. qz si eẽt iusta nõ posset reuocari cũ nõ sit lata sñia contra intellectum ꝓdictaꝫ lr̃aꝫ. ⁊ eodem mõ si iniusta cũ transierit in rem iudicatã nec sit appellatũ. s̃. de elec. cum dilecti. Tenetis. vos posteriozes iudi. vigozeñ. epi ⁊ helyẽ. archidiaconi si nesciebatis nũcij missionẽ: alꝫ secus. vel si alias malitiose misit nunciũ. in receptõe enim lr̃aꝫ ꝑm antiq̃ iura nõ erat vis: ꝛ in missione nũcij: nisi in hoc q̃ post receptionẽ scdaꝫ lr̃aꝫ nõ debebat ꝓcedi ꝑ ꝓmas nisi ꝓus scirent ⁊ diffiniret ꝑ arbitros q̃ q̃bus ꝓiudicaret ꝑm tenozẽ decre. s̃. de rescrip. pastoralis. ⁊. c. cũ ꝓtingat. ⁊ est ꝫ notandũ q̃ nõ solũ tenoz ꝓdicte decre. est seruãdus qñ diuerse lr̃e ad diuersos iudices impetrant: sed etiã qñ ad eosdẽ. nã ꝫ ad eosdẽ iudices vtreq̃ lr̃e impetrate fuerũt. Alij tñ hoc negãt. s. qz qñ ad eosdẽ iudices impetrant nũq̃ ꝫ est seruãda forma ꝓdictaꝫ decre. Statuistis. tu archidia. cũ epõ vigozeñ. reuocando de facto q̃ feceratis auctozitate sñie. Procedatis. s. vos epõs vigozeñ. ⁊ a archidia. helye.

In litteris. Nota q̃ qcq̃d fit ꝑ violentum possessozẽ reuocari dz: ⁊ electiones facte a male fidei possessozibus cassabunt etiã si sint ꝓfirmate. Qꝺ sic ꝓbo: male fidei possessoz nõ facẽ fructus suos: imo tenet de extãtibus rei ven. ⁊ ꝓsumptis ꝓdi. sine cã. C. de ꝓdi. ex lege. l. mala. ff. de rei ven. si nauis. §. fi. insti. de of. iudi. §. ꝫ si in rem. ⁊. §. illoꝫ. ⁊ ita a simili si male fidei possessoz eligat cũ nõ faciat fructus suos: ⁊ fructus possessionis eligendi est eligere cum nõ facit electionem suã: ⁊ ꝓsequens si electio nõ ẽ sua neq̃ rõne ꝓprietatis neq̃ ratione possessionis non valebit electio ab alijs facta: sed officio iudicis implozato cassabit: ar. s̃. de resti. in integ. c. ij. ꝫ ibi loquat de electõe ꝓfirmanda ⁊ nõ de ꝓfirmata: tñ eadem ratio videt vtrobiq̃. Si aũt eẽt bone fidei possessoz faceret industriales fructus suos siue habeat ius siue non ff. q̃bus mo. vsufru. amit. l. si vsufructuarius. ff. fi. reg. l. iij. §. post litem. ⁊. sed an. alꝫ est. §. insti. de re. diui. §. siqs a nõ dño. ff. de acqui. re. do. bone fidei. ff. de vsufru. q̃d fit. §. in alieno. cũ aũt eligere sit fructus industriales possessionis eligendi: qz ex industria ⁊ opa bois ꝓuenit fructus ꝫ. s. electio erit ius possessionis eligendi: quãuis dicendũ sit q̃ si aliq̃d de fructu remãserit penes ipm postq̃ ꝓstiterit q̃ ꝓprietas ad alium ptinet qõ officio iudicis id restituendum sit. C. de rei ven. certum. §. bona. ⁊ eodẽ mõ ꝓlatꝰ vel electus ĩstitutus a bone fidei possessoze: iura q̃ prius reddebat possessozi mõ reddet vero dño. ĩ. de iurepatro. ex lr̃is. Sed ⁊ si electio diceret fructus naturalis: tamen bone fidei possessoz nõ tenet de fructibus ex quo ꝓsumpti sunt: nisi inquantũ factus est locupletioz. ff. si cer. peta. si me. Sed ꝓstat q̃ ex quo electio facta est: ꝓsumptus est fructus hmõi possessionis: qz nihil potest in ea vlterius facere. viij. q. iij. dilecti. Si autem in aliquo factus est locupletioz: puta quia adhuc hz in horreo fructus ꝑbende quã possidebat illud restituet: vt in ꝑallega. decre. de iurepatro. ex litteris. nec contra electos hmõi agi põt ad depositionem: cuz electus sit ab eo penes quẽ est potestas eligendi: vt dictũ est. ⁊ habes expsse. s̃. de cã pos. cum eccl̃ia. quia ibi cassata fuit electio facta a canonicis: quia facta fuit absentibus bone fidei possessozibus. ergo si interfuissent electio tenuisset: ⁊ hoc ipm est dicẽdum in sententijs q̃ fiunt a bone fidei possessozibus iurisdictionis. ⁊ idem dicitur in alijs actibus incozpalibus. Item nota q̃ si qs ẽ in possessione etiam violenta: tñ ipe eliget ⁊ non ille apud quem est de iure eligendi potestas. ⁊ tenebit hmõi electio: ꝫ cum ꝓstiterit de iniqua possessione casset: ar. quia etiã ꝓdo defendendus ẽ in sua possessione quousq̃ ꝓstiterit de iniqua possessione eius: ⁊ ille puniet qui eum spoliat vel molestat. C. vnde vi: siquis. xvj. q. vj. placuit. ĩ. de insti. cũ venissent. Sz quero quid facient subditi ⁊ debitozes hmõi violenti possessozis? Respondeo nõ respondebunt de iuribus ptinentibus ad dignitatem quã violẽter possidet: nec potest conqueri ꝫ violentus ꝓlatus de eis qui spoliauerunt eum nõ reddendo sibi debitam obedientiam vel alia debita: ar. s̃. de elec. querelam. quia ipi non spoliant eum cum nõ fuerit in possessione recipiendi hmõi ab eis: licet fuerit in violenta possessione dignitatis cui hec debentur: quia huiusmodi violenta possessio non extenditur nisi ad ea de quibus fuit in possessione: arg. ad hoc. C. de peti. herc. l. fi. Electo autem a violento possessoze ⁊ ꝓfirmato: omnes respondebunt ꝓpter vim confirmationis. s̃. de elec. transmissa. ⁊ argu. ff. de acquirẽ. pos. l. iuste possidet. ff. q̃ cum fal. tu. l. j. Alij non approbant quod dicitur in fi. huius glo. que incipit: nõ. ⁊ dicunt q̃ subditi ⁊ debitozes dignitatis debent respondere male fidei possessozi dignitatis de omnibus debitis non obstante exceptione de iniqua possessione ꝓlati argu. ĩ. de insti. cum venissent. Sed ꝑmi respondẽt q̃ iudex cui certum est q̃ ẽ in possessione bene debet eum defendere in possessione quousq̃ de iniustitia possessionis constet vel de ꝓprietate vt ibi: immo nec subditi per violentiam debẽt male fidei possessozem expellere de possessione q̃ sic incurrerent penam constitutionis: si quis in tantantam. C. vnde vi. xvj. q. vj. placuit. Sz denegare possunt sine violentia: tamen ea in quoꝫ mala possessione erat possessoz: quod sic ꝓbatur: qz si spõte soluat pstat male fidei possessozi causam peccandi. Item nõ liberatur subditus debitoz per talem solutionem quin dignitati teneatur cum nõ ei sed dignitati sit obligatus: argu. ĩ. de iureiuran. eam te. nisi forte cum ipo male fidei possessoze contraxisset: quia tunc ex cõtractu teneretur. ff. de cõdi. insti. si vrbana. Et est ratio quare iudex aliter ꝓcedere debet q̃z pars: quia iudex procedit ꝑm probata: sed pars ꝑm conscientiam. vnde dicũt quidam q̃ secure poterit tolerare excõmunicationem: antequã faciat contra conscientiam. ĩ. e. litteras. ĩ. de sen. excom. inquisitioni. Fatemur tamẽ q̃ possessoz contra hunc denegantem habet interdictum vnde vi: vel condi. ex decre. s̃. de elec. querelam. nec valebit debitozi reddituũ si offerat se probaturum q̃ aduersarius est male fidei possessoz. quia etiam predo restituendus est: vt hic. Sed si possessoz non agat contra hos debitozes reddituum possessozio: sed officiũ iudicis implozet: vt cogantur sibi satisfacere: ⁊ si hoc probent tunc debitozes dignitatis possunt excipere q̃ possessoz est male fidei possessoz vt repellent eum: vel etiam si esset bone fidei possessoz non teneretur de fructibus naturalibus vel debitis: nec etiaz de industrialibus qui licet fiant bone fidei possessozi: tamen si extãt restituerere tenentur: insti. de rerum diui. §. si quis autem. ff. quibus mo. vsufruc. amit. si vsus. ff. fini. regun. l. iij. §. autem. C. de condi. ex lege. l. mala. C. de rei vendica. certum. ⁊ idem videtur in eo qui est in possessione eligendi: quia si illi ad quos de iure electio pertinere videtur: eligant eo expulso ab ea possessione duplicem viam habet procedendi contra eos. Vnam vt intentet petitoziũ: petendo cassari electionem factam ab eis: ⁊ tunc hz locũ non debuisti vocari nec eligere: immo nos: quia mala fide eras in possessione. Sed si agat possessozio petens se restitui ad possessionem eligendi qua spoliatus est non admittetur exceptio ꝓdicta: argu. hic: sicut nec de proprietate. s̃. de ordi. cogni. c. vlti. immo ad suam possessionem restituetur. ⁊ si talis eligat contra electum petentem confirmationem: excipietur q̃ non debet eius electio confirmari: cum facta sit a mala fide possessozibus: vt. ĩ. de iurepatrona. consulta. Item si primus electus ab his qui ius habent petat confirmationem: ⁊ excipiatur contra eum q̃ nõ debet confirmari: quia facta est a non possessoze replicabitur: quia ab eo fieri non debet cum esset male fidei possessoz. nec est verũ q̃ per restitutionem datam possessozi prime electio facta ab his qui ius habent sit irrita nec irritanda. Sufficit enim possessozi q̃ in pristinam possessionem est restitutus. ff. de vi ⁊ vi arma. l. j. §. qui vi. ⁊. §. sequẽti. Alij tamen contradicunt. ⁊ idem videtur si non erat in possessione eligendi solus: sed interessendi electioni ⁊ eligendi vna cum his qui elegerant. Nam ⁊ ꝫ etiam si agatur possessozio non cassabitur prima electio que non debet cassari nisi de iure electi inquiratur: ⁊ possessoz tñ restituetur ad possessionem iuris: alias electozes punientur in expensis ⁊ ad interesse: ⁊ etiam alꝫ officium iudicis. Sed in hoc multi contradicunt. Item nota q̃ si possessoz alicuius administratõis agat nomine siue administrationis siue petitozio siue possessozio semper potest excipi contra eum: licet tu sis in possessione: tamen non es canonice institutus. Quod sic probatur: sententia lata ꝓ reo in hoc casu non parit ei exceptionem rei iudicate cõtra verum prelatum si postea agetur: ergo cum eo non debet procedere actoz. nec est contra. ff. de peti. heredi. q̃ si pos. quia ibi possessoz nihil soluit ad quod heres non teneretur: vnde nõ habet de quo queratur: quia etiam inuitus potest liberari. ff. de nego. gest. soluendo. secus autem in confirmatis: vt no. s̃. de elec. nihil. Item nota q̃ licet dicatur quis possessoz actionum. ff. de peti. heredi. q̃ in diem. §. finali. nunquã tamen potest possidere quis actionem nisi ille cui de iure competit: quia aliter non agitur suo nomine: ⁊ si alieno nomine agit non possidet. C. de rei vendicatio. ordinarij. C. de interdic. incerti. Si vero agatur de proprietate ⁊ violentia prius de crimine agetur. ff. de iudi. si de vi. ff. de pu. iudi. q̃ te. §. j. Si vero de possessione ⁊ de crimine agatur: prius de possessione q̃ de crimine queretur. ĩ. c. ꝓri. de possessione rei corporalis

q̄lit acq̄rat̄ satis plene no. in summa de acq. pos. possessio autez iurū incorporaliū fere eodē mō acq̄rit sicut corporaliū. s. corpe ⁊ aio ff. de acq. pos. l. j. j. rñ. ⁊ l. possideri. j. rñ. §. qbus. ⁊ sepe fit missio in possessionē iur̄ incorpalis inducēdo in rē corpalē. ff. de vsuf. l. iij. in pn. nā si q̄s vult dare illi possessionē decimaꝝ dz eū inducere in possessionē fundi decimal: ⁊ ap̄hēsa vna gleba fūdi decimalis in possessiōe decime totiꝰ fūdi inductꝰ vī dūmō sit glebe ap̄hēse ptiguus: ⁊ nullꝰ aliꝰ ptē eiusdē fundi possideat. ff. de acq. pos. possideri. §. j. q̄dā tñ iura incorpalia sunt in qbus dī acq̄ri generalit̄ possessio: ⁊ si cuiuslibet ptis etiā diuisē possessio non ap̄hēdat̄: sic̄ est in iure canonicali cū possessio ap̄hēdat̄ si cui det̄ stallū in choro ⁊ locꝰ in capło. ⁊ h̄ satis inuit̄. s. de renū. cū inter. ⁊. j. de p̄bē. dilec. j. ⁊. c. dilecto. ⁊ possessio iur̄ p̄hēdat̄ appre hēdit̄ si assignet̄ p̄beda ei etiā vbo solo: vel do vel assigno tibi talē p̄bendā: ar. p̄dictaꝝ decr. dilectꝰ ⁊ dilecto. ⁊. s. de rescp. eā te. ⁊ in multis alijs. c. sz siq̄s bñ attēdat nō inueniet ibi q̄ p talē assignationē tradat̄ possessio. fatemur tñ q̄ si alicui eēt p̄suetudo q̄ in signū p̄cessiōis alīs receptōis: possessionis iur̄ p̄hēdat̄ daret̄ aliq̄d ei cui dz assignari p̄bēda siue pecunia: siue aliq̄d aliud q̄ bñ fic acq̄rit̄ possessio: ar. s. de p̄sue. c. ij. nā si p tales fictōes p̄cedit̄ possessio iuris corpal: vt ibi dī ex vi p̄suetudis. multo fortiꝰ iur̄ incorpalis. credim⁹ āt q̄ hodie de gñali p̄suetudie q̄ p iure ē seruāda obtinet q̄ possessio generalit̄ iur̄ ep̄alis vel archidiaconatꝰ vel cuiuslq̄ alteriꝰ dignitatis acq̄rit̄ p installatōez eiꝰ factā: ⁊ in sede vī loco deputata dignitati eiꝰ: ar. p̄dictaꝝ decr. dilectꝰ dilecto. ⁊. c. iter. Si āt nō sunt deputata aliq̄ loca vel stalla ist̄ dñis q̄ p hmōi installatōes nō acq̄ret̄ possessio. Jtē si sint deputata: sz loca illa p̄hibent̄ eis assignari: lz alia loca illoꝝ assignent̄ eis nō credim⁹ possessionē acq̄ri: nisi alit̄ se hꝫet spālis p̄suetudo. nā cū hec sint inducta p̄ter ius nō sunt extēdēda. ff. de leg. ⁊ p̄sue. q̄ ō. alij ꝑdicūt Jtē h̄ intelligo vez q̄ acq̄rit̄ possessio p hmōi installatōes vt fiūt p p̄sonas ad hmōi deputatas. s. de of. archi. vt nr̄m. j. de p̄bē. dilecto. Jtē gñaliter q̄rit̄ possessionē iur̄ canonicalis vī cuiuslibet alteriꝰ si vtat̄ aliq̄ iure canonici intēdēs vti gñaliter: ⁊ h̄ sciat aduersarius: vt no. j. de capel. mo. dilec. in glo. s. recu. ⁊ de postu. bone. B. q̄re cū. Jtē dicūt q̄dā eū acq̄rere possessionē iur̄ cānonical̄ ⁊ p̄bēdalis: si ap̄hēdat corpaliter possessionē castroꝝ villaꝝ ⁊ fundoꝝ ptinētiū ad p̄bendā: ⁊ si legit ⁊ cātat sic̄ canonici alij faciūt vel facere debēt. alij idē dicūt de ap̄hensiōe iur̄ ep̄alis vel cuiuscūq̄ dignitatis: sz in h̄ casu nō intelligūt possessionē ad alia extēdi nisi ad ea q̄ occupauit: vt si occupauit hūc fundū de p̄benda hūc fundū possideat ⁊ nō alios: ⁊ p lectōez suā ⁊ cātū sit ī possessione legēdi ⁊ cātādi: ⁊ nō alioꝝ iuriū canonicat⁹: nec p h̄ erit in possessiōe iur̄ canonicalis simplr̄: sz cū adiectōne poterit dici ipm eē in possessiōe iur̄ dñicalis q̄ ad possessa spāliter. ⁊ idē dicūt de alijs iuribꝰ vt ep̄alibus ⁊ hmōi: bñ si talis spoliet̄ nō petēt restōnē possessiōis: nisi q̄ztū ad illos actꝰ q̄s possedit. h̄ nō placet q̄z nō credim⁹ q̄ rōne possessionis iur̄ cānonical̄: vel cuiuscunq̄z alteriꝰ possit aliq̄s petere restōnē alicuiꝰ rei: nisi p̄mo p̄bet se aliq̄ p̄dictoꝝ mōꝝ fuisse in possessione illiꝰ iuris: sic̄ dixim⁹ in vroz. j. c. ex pte. credim⁹ tñ q̄ si aliq̄s vtit̄ gñaliter in his q̄ occurrunt faciēda sm̄ morē sue dignitatis iure ep̄ali vel canonicali vī p̄sili: q̄ illi q̄ cū eis ꝑhūt vel soluūt debita eis q̄ liberant̄ ⁊ excusant̄. ff ad mac̄. l. iij. s. de iudi. cū deputati. alij tñ ꝑdicūt. Jsti q̄ztiu sunt in possessiōe tuēdi sunt in ea. j. de instī. cū venissent. Jtē eis reddēdi sunt fructꝰ castroꝝ ⁊ villaꝝ q̄s possidēt: q̄ cōmodū possessionis ē hꝫe fructꝰ. Sz si a possessiōe caderēt nō hñt aliud remediū vel ad minꝰ eq̄ bonū nisi petere restōnē dictaꝝ rex dūmō nō sint sacre vel spūales: ⁊ agat̄ p̄pzio noīe tā q̄ spoliati possessiōe iuris cānonici vel alteriꝰ tal̄: ⁊ nō iuris cānonicalis in p̄dictis spāliꝫ ⁊ sic p̄ōt intelligi h. j. de resti. spo. in lr̄is. nā de iure p̄petatis agere nō p̄ōt nisi p̄baret titulū. s. se legitīe institutū in canonicū. nā cū nō sit in possessiōe: ⁊ sit actor habet incūbit p̄batio: q̄ ei q̄ dicit incūbit p̄batio. C. de p̄ba. actoꝝ. Sz alijs q̄ nitunt̄ aucte superi ⁊ ius hñt in dignitate: vt sunt p̄firmati nō ē vtile p̄ponere interdictū recu. pos. suo noīe ad recupandā possessionē reꝝ ablataꝝ q̄ ad dignitatē ptinēt: q̄ nō possidēt ptinētiā ad dignitatē nomīe suo: sz noīe dignitatis. noīe ḡ dignitatis q̄ ē expoliata intēdet possessoriū vel petitoriū. Si tñ vellet suo noīe petere restōnē possessionis in genere iuris cānonicalis ep̄alis gñaliter: ⁊ in genere bñ faceret: q̄ illud in genere possidet nomīe suo tñ: ⁊ q̄ spoliatoꝝ ipm spoliare intēdebat nō eccl̄az. s. de cā pos. cū sup. tñ ad hoc vt possit petere restōnē possessiōis gñaliter optet q̄ superioris aucte eiꝰ. s. ad quē ptinet ex offō habuit possessionē generalē dignitatis sz p installatōez vel aliū modū p̄suetudinariū vel etiā sniam: vt h ⁊. j. sequit̄. ⁊ no. j. e. ex pte. ⁊. s. de postu. bone. Alij aūt missiū possessionē generalē aucte superioris sz nō p̄firmati petūt restōnē generalē iuris ptinētis ad dignitatē suā noīe suo: q̄ illud in genere suo noīe possidēt. sz restōnē spūaliū iuriū isti suo noīe petere nō p̄ōt: cū illa noīe eccl̄ie possideat. possessio aūt eligendi nō vī posse q̄ri nisi eligat: ⁊ ab eo electꝰ habeat̄ p electo ab his q̄ ptātem hñt eligendi: vel ad minus eis scientibus patiant̄ eū esse in possessione eligēdi sustinendo electū ab eis: vel ad minus nō ꝓdicendo alteroꝝ illoꝝ modoꝝ q̄s. s. no. de in inte. resti. c. ij. Si enī alijs possidētibus sed nescientibus eligāt vel alteriꝰ iuris possessionem acq̄rāt vel aliud faciāt nō acq̄rūt possessionem q̄ nō admittit̄ nisi eis scientibus: ⁊ de recupatōe desperātibus. ff. de acq. pos. clā. §. q ad nūdinas. Cōtra alios aūt q̄ fortē hñt eū p electo nullā possessionem acq̄runt: cū nullus actus corpalis interueniat in hoc: q̄ seruāt suā excōicationem: ⁊ actus corpalis necessarius est in acq̄sitione possessionis. ff. de acq̄r. pos. l. j. §. j. rñso. j. ⁊. l. possideri. ⁊. l. quemadmodū. C. de acq. pos. licet. Jdem dicimus in multis alijs iuribus vbi nō est facile sub. spē vel forma corpalium reꝝ acq̄rere possessionē incorpaliū. possessio aūt istoꝝ iuriū amittit̄ vt q̄dam dicūt eisdem modis q̄bus acq̄rit̄: puta si deinstallet̄ ⁊ alijs similibus modis q̄bus acq̄rit̄ ⁊ eoꝝ ꝓprijs. ⁊ nos hec fatemur dūmodo deinstallet̄ p eum q̄ sup hoc auctoritatem hꝫ: vt. j. de p̄ben. in lateraneñ. vt fit q̄n̄ sacerdos degradat̄ vel miles. ff. de his q̄. no. infa. l. ij. §. ignominie. arg. ad hoc. q̄ q̄n̄ sacerdotes ⁊ alij clerici deponunt̄ eadem eis auferunt̄ in depositiōe q̄ dant̄ in ordinatione. xxij. di. subdia. ⁊. c. se. xj. q. iij. ep̄i. Sz si alius ad quem nō ptinet ex officio suo eū deinstallaret vel q̄d simile faceret: nō crederem eū amittere generalem possessionē iure dignitatis: sed tm̄ illius loci vñ fuit deinstallat⁹: ⁊ illius loci tm̄ petere ꝺz restitutionē: ar. s. de renū. cū inter. ⁊. c. supplicationem nec obstat si dicas q̄ p vnū actuz corpalem auctoritate superioris habitū: intelligat̄ acq̄sita possessio oīuz alioꝝ. magis enī extendi ꝺz possessio data legitime q̄z expoliatio facta iniuste. ⁊ credimus q̄ in oībus alijs nisi in illis in q̄bus expoliatus est possessionē retinebit. ⁊ credimus q̄ hoc p̄cipo q̄ inductuz est p̄suetudine q̄ possessio auctoritate superioris facta extendat̄ hoc p̄cipo eadē consuetudine inductū: videt̄ q̄ spoliatio legitime facta auctoritate superioris sil̄r extendat̄. De possidentibus aūt sine auctoritate superioris certū est q̄ eodem mō amittūt possessionem q̄ acq̄runt ar. j. de reg. iu. oīs. Juris aūt canonicalis ⁊ alioꝝ incorpaliū possessio q̄rit̄ si qs eis vtat̄ generaliter patientibus his q̄ possidēt: vel q̄bus p̄iudiciū generat̄. ff. de pub. si ego. §. j. ⁊. ff. de fimo. q̄tiens. Sed in aliquo ei ꝓdicit̄ nō acq̄rit possessionē iuris canonicalis: sed alicuius iuris spālis possessionem q̄rere possit. Illō aūt nō placet q̄ intrādo possessionem fundi decimalis possessionem decime q̄ erat nisi vtat̄: ar. ff. de acq. re. do. seruus. §. incorporalis. ff. de act. emp. ratio. §. si inter. nec ꝓdicit. ff. de vsufr. l. iij in p̄n. q̄ ibi ex p̄sse ponit q̄ vti ꝺz. Jtem vsufructuarius naturaliter possidet fundū. ff. de acq. pos. naturalit̄. ⁊. l. possessio. in p̄n. nō aūt sic possidet decimarius vel hñs seruitutē. ep̄i aūt ⁊ alij p̄lati ⁊ etiā alij clerici suo noīe naturaliter possident suaꝝ dignitatū vel p̄bendaꝝ possessiones ⁊ castroꝝ: q̄z corpalem possessionē habuerūt: ⁊ p iure quod in eis habent p̄pzio noīe tm̄: ⁊ inde est q̄ vnus clericus contra alium clericum agit noīe suo de possessionibus quas vterq̄z confitetur eiusdem eccl̄esie esse: sed quisq̄z dicit ad se ratione sue p̄bende vel dignitatis ptinere. j. de p̄ba. ex lr̄is. s. de cā pos. ⁊ p̄pzie. cum sup. noīe aūt eccl̄iaꝝ suaꝝ idem p̄lati ⁊ clerici easdem possessiones possident ciuiliter ⁊ naturalit̄. Dicunt etiam aliqui q̄ iuris decimalis ⁊ omnium iuriū corpalium possessionem quis acquirit si ille qui p̄us illa iura incorpalia possidebat interuertat possessionem: vt quod p̄us suo nomīe possidebat: incipiat alieno nomine possidere. ff. de acq̄r. pos. q̄ in eo. ⁊ in hoc forte valeret si induceret quis in possessionē fundi decimalis: ⁊ aliquid nomine decime inde acciperet: quia sic vti videretur ⁊ etiam suum ministerium exhiberet̄ intrando vel immiscendo possessioni. Jtem quia quilibet p̄firmatus ex virtute p̄firmationis etiam si non possideat rectoriam: tamen cōtra omnes etiam contra possessoreꝫ rectorie potest̄ agere nomine ecclesie ⁊ petitorio ⁊ possessorio. s. de elec. trāsmissa. Sed ⁊ noīe suo potest̄ agere ⁊ peti. ⁊ pos. ad rectoriā: sed non ad rem vel ad res. s. de cā pos. ⁊ p̄pzie. cum super. res autem rectorie oportet q̄ petat nomine ecclesie. s. de fide instru. inter dilectos. Ꝓdo. quia non admittitur contra spoliatorem expoliatum eadem' re exceptio spoliationis: sed si constaret p eius confessionem q̄ p̄do fuerit: ⁊ ad restitutionem ip̄ius rei ageret: dicunt quidam denegandam restitutionem: arg. ff. de dolo: ex dolo. ⁊ idem dicunt si constaret de p̄pzietate. Alij tamen dicūt semp faciendam restitutionem: ar. j. de matrimo. contrac. ꝓ interd. ec. c. j. primū tenet. s. de fil. p̄sb̄roꝝ. c. constitutus. B.

ITem violẽter intentãs interdictuz ✦vñ vi. Clã. intentãs interdictũ q̃ vi aut clã: qõ hz locũ vbi qs in solo edificat vi aut clã. ff. q̃ vi aut clã. l. j. Crimẽ. directe forte homicidiũ vel hmõi. Jnimic⁹. q̃ nõ admittit ad accusandũ etiã in excepto crimie. j. de simo. lz heli. ꝛ. j. de accu. q̃lit. j. de accu. cũ oporteat: nisi pseq̃r suam iniuriam vel suoz.

QOnquerẽte Spoliare. de facto ꝛ sine sẽ ✦tẽtia. si enĩ sñia lit̃ puasset: ꝛ ordie puato nõ restitueret nisi post ap. fecisset. Vo lueris. sup p̃dictis excessib⁹ vel causis: sup futuris ãt nõ lz: vt no. ẽ. e. audita. decetero enĩ nõ dz eẽ actor ꝛ iudex. j. de ꝓcess. pb. post electionẽ. C. ne qs in ꝓpa cã. l. j. Expiri. dicũt q̃dã q̃ si eps nõ restituit eccl'az ꝓpa volũtate huic clerico q̃ dele. de q̃ ꝟ dicit nõ dz ptãtẽ cogẽdi epm ad restõnẽ: q̃ sẽ ꝓditõe vel in die. s. cũ restõ facta fuerit del. videt. Alij dicũt q̃ cũ vba intẽtioni debeãt deseruire. j. de ꝟ. sig. intelligẽtia. ꝛ. c. pterea. ꝛ. c. ĩ his. q̃ intẽtio pape vi fuisse vt cõis iudex del. sit vter q̃z. ar. j. e. ex p̃q̃stj. vbi no. ino.

EX transmissa Legitie. vel dic vt no. j. ✦e. ex pte. q̃ petitorio agebat. alij dicũt q̃ possessorio: ꝛ tñ nõ fit restõ nisi pbet legitie despõsata. i. p vba de p̃nti ꝛ insup cognita. ꝛ hoc ẽ ꝑm eos spãle ꝓpter piculũ corruptõis: ar. j. de spõ. cũ locũ cũ alĩs stati ex q̃ cogĩceret ꝛ eẽt pbatũ de spoliatõe fieret restõ: nisi obijceret. q̃dus diuĩa lege ꝓhibitus. j. e. lĩras. Si vo p̃dicta ꝓbent lz obijciat ꝓsanguĩtas nõ ipedit restõ. j. e. ex p̃q̃stione. s. õ of. dele. cãz. vel dic q̃ ex q̃ petebat sibi tãq̃ vxorẽ restitui: oportuz eũ pbare legitie spõsalia: ar. ff. de libe. exhi. l. j. sic no. j. de spõ. cũ locũ. ꝛ. s. de cã pos. cũ sup. Sufficiẽti. pigraticia vel iuratoria: vt fideiussoria. ff. mã. mãdato titij. ꝛ dz illa ĩponi q̃ magis timet. xxij. q. v. pdest. ꝛ. s. vt li. nõ ꝓtes. qm. alĩs sufficẽ nuda pmissio. C de ꝟ. sig. sancimus. Odio. s. vt li. nõ ꝓtes. accedens. vbi no.

QUam venisset. idẽ B. coz noie possidẽs ꝛ iõ nõ ẽ p̃. j. de p̃uil. veniẽs. ꝛ. c. pastoral. q̃ ibi nõ fuit licitũ possessionẽ nũq̃z habitã intrare sua auc̃te. B aũt iã bẽbat possessionẽ p clericũ q̃ ei⁹ noie possidebat. Sz p̃. ff de acq. pos. quẽadmodũ. vbi dz q̃ sine corpe nõ acq̃rit̃ possessio Tu dic q̃ b ẽ corpus: ꝛ si nõ canonicor: tñ clericor coz noie possidentiũ: ꝛ si sine q̃stione vult facere abijciat a se ꝑmã possessionẽ q̃ solo aĩo abijcit̃ ꝛ amittit̃. C. de acq. pos. l. licet. ꝛ icipiat possidere noie canonicor. vel dic spãle in eccl'a ex q̃ aliq̃d recipit nomine possessionis q̃ possessionẽ hz. sic. s. de ꝓsue. c. ij. Aucte. possessionẽ eccl'e vacãtj. B vult dicere q̃ q̃uis post mortẽ clerici possidẽtis siue auc̃te ꝓpria siue archiepi eccl'ie scẽ trinitatis possessionẽ intrauerit: tñ licite eã hz cũ eã habuerit etiã prius p clericum suum. Possidet. j. de p̃scrip. si diligenti. s. vt lite nõ ꝓtest. quoniã. ff. de acq. pos. q̃ in eo. ꝛ. l. generaliter.

EX cõquestione. Ob b. q̃ forte epa restituere negligebat. Et post. b hẽs q̃ si marito intentãte petitorij lis ꝓtes. facta ẽ si mulier postea petat restõnẽ tũc sola petitio restõnis ꝓcedit. s. de cã pos. ꝛ ꝓpe. pastoral. Jtẽ nõ q̃ si maritus impetrat lĩras sup petitorio: tñ vxor põt agere sup possessorio. q̃d ẽ nõbile: q̃ in modũ recõuentõis nõ fiet: q̃ maritus nõ admittet ad agendũ peti nisi pus expedita sit q̃stio possessionis: vt no. s. de cã pos. c. ij. Sz b ea rõne ẽ: q̃ ꝓprie sunt he cãe. possessionis ꝛ ꝓpetatis: ꝛ iõ etiã aduersario impetrãte põt agere. Melius põt dici q̃ generaliter obtinet q̃ nõ solũ q̃ ipetrauit lĩras: sz etiã ille p̃. q̃ ẽ ipetrate sunt põt petere q̃ ꝓcedat̃ p illas lĩras. q̃d sic pbamus: q̃ iudex sup ꝓsonas ꝛ res in rescripto ꝓtẽtas iurisdictionẽ hz: vt no. s. de rescrip. pastoral. §. fi. Jtẽ q̃ iudiciũ reddit̃ in iuitũ. ff. de ꝟ. ob. ꝓtinuus. Jtẽ q̃ iudex cõis dz esse: ꝛ piter p vtroq̃. Si aũt nõ p̃tasset lĩras iudici dicũt q̃dã q̃ nullã iurisdictionem hz iudex: ar. j. de ap. vt debit⁹. ꝛ añ p̃tationẽ dicũt esse lĩras ipe trãtis. ꝛ q̃ in optõe sua ẽ p̃tare vel nõ: vel etiã lacerare. Alij dicũt q̃ iudices p̃t eos cogere exhibere has lĩras cũ sint cões ꝛ vtriusq̃ ptis iterfit. ff. ad exhi. l. iij. §. j. ꝛ. ij. Jn puilegijs ãt alicui ꝓcessis si ibi ꝓtinet̃ etiã ius alteri⁹ vt si eccl'e metropol. ad ip⁹ solius instãtiã ꝓcedat̃ q̃ caplm eligat metropolitanũ cũ suffraganeis: tũc caplm añq̃z vtat̃ puilegio põt illi renũciare. C. de pac. si qs in ꝓscri. Sz ex q̃ vsus ẽ puilegio: vel etiã sine vsu illud p̃tauit suffraganeis vlteri⁹ renũciare nõ põt sine suffraganeor ꝓsensu. ar. ff. de acq. pos. q̃ ab. Jdẽ etiã dicim⁹ q̃ si qs dedit libellũ in q̃ petijt rẽ aliquã vel iura aliq̃: vel aliq̃d dixit sibi obligatũ q̃ ille p̃. q̃ẽ agit̃ etiã de suo iure pbare põt. ff. de pba. circa. ꝛ ita sñia p eo ferri põt: ac si ipe p eisdez rebus vel iurib⁹ egisset. ar. ff. de iureiurã. sz ꝛ si post. nã sicut ibi ozit̃ reo actio ex iureiurando q̃ iurat rẽ sñã eẽ: ita ozieť ꝛ si p reo sñaret̃ rẽ suã eẽ. sz si nõ pbauerit de iure suo: nihil sibi adiudicabit̃: sz tñ absoluet̃ ab impetitõe aduersarij: cũ ipe aduersari⁹ nihil de iure suo pbauerit. C. de rei vẽ. l. vl. j. de pba. ex lĩris. meli⁹ facit p h. s. de of. dele. cũ ꝓtingat. Restitutionẽ. i. petitionẽ porrectã sup petita restõne. Qõ fieri. naz q̃ñ agit̃ possessorio nõ sunt audiẽde exceptões añ restõnem. j. de diuor. porro. j. e. lĩras. nisi in casib⁹. Primus ẽ si obijciat̃ agenti possessorio fornicatio notoria q̃ p euidẽtiã pz. l. q̃: hz filios de adultrio. j. de diuor. significasti. Scõs ẽ si obijciat̃ ꝓsanguinitas diuina lege ꝓhibita quã obijciẽs incõtinẽti ẽ patus pbare. j. e. lĩras circa fi. ꝛ in h casu lz denegẽt̃ restõ q̃ ad carnalẽ copulaz: in alijs aũt fit restõ vt ibidẽ. Tertio ẽ si obijciat̃ exceptio rei iudi. sup eadẽ petitõe. s. de of. dele. cãz matri. Quartus ẽ q̃ñ vir ẽ adeo seuerus q̃ ei de viri seuitia ꝓuideri nõ põt: vel q̃: eã ꝓsequit̃ odio capitali. s. e. ex trãsmissa. j. e. lĩras. h aũt solũ spoliatã pbare oportet q̃ sine iur̃ ordie sit spoliata: ꝛ eã viri possessionẽ habuisse. s. de of. dele. ꝓsultatõibus. j. q̃ fi. sint leg. cãz vo. Sz si sua auc̃te recesserit nõ cõpetit ei restõ: sz sibi ĩputet. xxij. q. j. de bñdicto. alicq̃ ꝛ q̃ dic vt ibi late dz. ꝛ Ber. vt tenere cũ illis. j. de adul. c. intellexi mus. Jn p̃ncipali. vt. s. cogĩceret an teneret mrimoniũ impedire ꝓsanguinitate. s. e. ex trãsmissa. s. de or. cog. c. j. ꝛ q. s. ꝛ singularia: secus si sẽ generalitate petita comphẽdebant̃. qõ dic vt plene no. j. de sen. ꝛ re iudi. c. cũ inter. in vltima glo.

DRauis. premissis sez q̃ archiepus spoliauerit monasteriũ. Dãna. nõ q̃ in actõibus bo. fi. ꝛ etiã in actionibus stricti iuris vbi peto qõ meũ ẽ veniũt fruct⁹ ꝛ part⁹ ꝛ oĩs cã a tpe more. ff. de vsur. videamus. ꝛ. l. mora. §. in bone. ff. de pos. l. ij. §. hãc ac. Sz lz veniãt si petant̃: si tñ expẽsse nõ petant̃ in libello iudex nõ põt de eis pdẽnare. ff. de edi. edic. itẽ sciendum. ff. de vsu. partũ. nisi q̃ agit̃ de vi cõpulsiua: vt q̃ me. cã. vel expulsiua vt interdicto vñ vi: vel ꝓsti. siqs in tantã. nã tũc venit oĩs cã etiã si nõ petat̃. ff. q̃ me. cã. sz ꝛ ptus. ff. de vi ꝛ vi ar. l. uj. §. rectissime. ꝛ. l. idẽ est. §. vl. ꝛ. l. si plures. C. vñ vi. siqs in tãtã. ꝛ. s. q̃ me. cã. c. pe. Jtẽ si agit̃ petitõe heredũ vbi etiã rõne vniuersitatis veniũt. ff. de pe. here. itẽ ve. §. fruct⁹. ff. de vi ꝛ vi ar. l. j. §. rectissime ꝛ nõ q̃ si nõ petant̃ ea q̃ veniũt accessorie: vt fruct⁹ dãna ꝛ interesse: vel etiã si petant̃: sz tñ sñia ferẽt̃ sup p̃ncipali nõ habita mentiõe accessorioz deceto ꝺ eis agi nõ põt: nec põt peti ferri sñia. q. sup omisso. C. de po. l. iiij. C. de vsu. eos in bone. ff. de acti. ép. q̃ p col. §. fi. ff. de eo qõ cer. lo. l. certũ. Si ãt plura petant̃ nõ q̃si accessoria sz q̃si principalia: tũc secus ẽ vt in pall'. l. certũ. nec ẽ p̃. ff. de excep. rei iudi. si in iudicio. vbi dz q̃ exceptio rei iudi. iã late non obstãte ad accessoria põt agi bõe fidei iudicio. sz certe. l. illa potius ẽ p nob: q̃ intelligit̃ q̃ male agebat: ꝛ iõ absolutus fuit reus. Jnterdicto vñ vi bñ agit̃ ad accessoria sine pricipali. ff. de vi ꝛ vi ar. l. idẽ. §. fi. ꝛ. l. si plures. Jniurijs. si iniuriã monasterij fecit ff. de ac. emp. q̃ pen. Compellatis. oĩa p̃dicta veniũt in interdicto vñ vi p̃ter satisfactionem de iuꝛ. ff. e. l. j. §. qõ aũt. ꝛ. §. rectissime. ꝛ. §. ex inter. ꝛ. §. ex die. ꝛ. l. si vi metu. ꝛ. l. vicino. C. vñ vi: si depost. Precessisset. ff. de rei ven. si nauis. §. generaliter. ff. de vi ꝛ vi ar. l. j. §. ex die. C. de pe. here. l. j. in fi. C. vñ vi. l. iij. ff. de pig. act. l. ij. ff. de peti. here. sed etiam. si legit. contra.

OLim cãz inter vos. Simul agãt q̃ cõiter locus de q̃ agit̃ ad epm ꝛ caplm ptinebat: vel securius ẽ q̃ñcũq̃z simul agũt. s. de iudi. cãz. ꝛ de iurib⁹ ꝓprijs cuiusq̃: lz de iure q̃sq̃ p suis iurib⁹ agere possit. s. de rescrip. edoceri. Et magistrũ. si ꝺ iurib⁹ ad aliquã domũ ptinẽtib⁹ agit̃ suffit̃ si agat magister illi⁹ dom⁹. s. de iudi. cũ deputati. Si vo de sbiectõe alicuius dom⁹ agit̃ vel restõne dz agere miꝛ supior vel puitie vl ciuitatis vt h posset etiã dici q̃ maior sp põt agere si vult: ꝛ quia magna cã ẽ: regrunt̃ frẽs: vel sine req̃sitõe se obtulerit: cũ tñ minister dom⁹ de cal. citatus eẽt vel citari fecisset: imo plus vz q̃ p domibus istis q̃ sic subiecte sunt alijs q̃ de rebus eoz faciũt ꝛ disponũt ad suũ libitũ: ꝛ ꝓceptoz ẽ remouẽt q̃ñ volunt omnes illi q̃ hmõi potestatẽ hñt imediate sup domos illas pñt agere ꝛ etiaz ꝓueniri: vt in pall'. decre. cũ deputati. ꝛ erit sp in optõe maioris: vt ipe ceteris ꝓferat̃ si voluerit: ar. h. ꝛ h ratio regrit vt si potest minor ẽ remouere ab admiꝛstratiõe dom⁹: multo forti⁹ posset eũ remouere a lite agenda: ꝛ etiã quia magis sua interest: q̃ maiorem potestatẽ hz in domo: ar. ij. q. vij. §. ꝓpriã. tñ si maior minorem remouet ipe tenetur vel p se vel per alium litem agere: aliquin contra domum tanq̃z contra contumacẽ ꝓcedet̃. Si vo nõ sint sic oĩno sbiecte: tñ sunt aliquo mõ subiecte. nã aliq̃ñ sunt de archidiaconatu alicui⁹: aliq̃ñ de archipsbratu. aliq̃ñ rñdẽt ab-

batibus de tempalibus vel alijs ecclĩasticis pſonis rõne iuriſpa
tronatus: ⁊ aliqñ etiã laicis: vt nõ. de pbẽ. in lateran. ⁊. j. de pri
uile. cũ ⁊ plãtare. §. in ecclijs. in oĩbus enĩ iſtis caſibus ⁊ ſilibus
ꝑmo loco lz agere ⁊ rñdere admiſtratoribus illaꝝ domoꝝ: et ſi
negligẽtia vel alia iuſta cauſa ſ3ſit ꝑmiſſa aliq̃ ſummaria cogni
tione ꝓ iudicẽ q dz de cauſa cognoſcere. ⁊ oẽs ꝓdicti ⁊ alij ꝓſiles
agere poterũt. xvj. q. ij. ꝓſtitutũ. ⁊. q. iiij. filijs. xij. q. ij. nõ licet. ar.
j. de re. eccle. nõ alie. ſi qs ꝓ. ⁊ plus videt q eps agere ⁊ rñde
re ſp in defectũ adminiſtratoꝝ poſſit ꝓ eccljs ſibi ſubiectis. j. ð
ſuc. ab inteſta. c. fi. ⁊ melius. C. de ſacroſan. ec. ſancimus. vbi di
cit q eps ⁊ econom⁹ ⁊ cuſtos vaſoꝝ agere poſſit. ipe enĩ ẽ ꝓor
dinator in cunctis. xxv. di. plectis. ⁊ ipius eſt oĩs cura. x. q. j. c. ij.
⁊. c. ſe. xvj. q. vij. oẽs. xij. q. ij. nobis. ⁊. c. ſe. ⁊ videt ꝓ ꝑmiſſa. c. q
eps in agẽdo ⁊ ĩdefendẽdo dz aljs ꝓferri: tñ nobis videt q iu
dex q dz cognoſcere ſummarie videre poterit qs ꝓferat: ⁊ ma
xime attẽdit in cauſe cognitõe: q: quo ad tpalia ꝓor eſt tã inferi
oris miniſtri q̃z epi. x. q. ij. q: eo. j. de re. eccle. c. j. ⁊ in ſpũalibus
ſaltẽ que epm tãgunt ꝓor eſt eps q̃z inferiores miniſtri. nã ⁊ oẽs
alij ſ3 eo ipius vice ⁊ noĩe curã gerũt: vt. §. de of. archidi. c. j. de
offi. archiꝑſ. c. j. ⁊ vl. ⁊ his ⁊ aljs autẽticis: ⁊ circa ꝑſonaꝝ diſcre
tionẽ ⁊ fidẽ: ⁊ circa intereſſe cuiuſcũq; eliget idonioꝛẽ: arg. ff. de
popu. ac. l. ij. de canonicis aũt ẽliter agere ꝑñt no. j. de teſti. cuz
olim. Jtẽ nota q in oĩbus ꝓdictis ſi illi quoꝝ intereſt volũt aſſi
ſtere: vel q̃ agunt nõ ꝓhibenf: ⁊ etiã ꝑñt appellare. j. de re iudi.
cũ ſup. vbi de hoc no. Sz ꝯ ꝓdicta. §. de reſcrip. edoceri. vbi dicit
q ſi adminiſtratões ſunt diuiſe q ille ſolus ꝑõt agere q̃ miſtrat.
So. illa decre. hz locũ vbi nulla cauſa ſ3eſt q̃re alius agat: h̃ ſec⁹.
Jtẽ illa loquit vbi ſunt diuiſe adminiſtratões penitus: ſed inter
epm ⁊ ſ3ditos miniſtros nõ ſunt diuiſe: imo ambo ſunt admi ini
ſtratoꝛes: ſed vnus ſ3 alio. ⁊ idẽ dicimus de aljs. ſ. q̃ remouẽt mi
noꝛes miniſtros qñ volũt: vt ſunt templarij ⁊ alij hmõi. ⁊ lz ſu
periores ad quos imediate nõ ꝓtinẽt tẽpalia nec eccle adminiſ
tratio poſſint agere vt dictũ eſt: ⁊ etiã aliqñ ꝓferanf aljs: tñ di
cimus eas eſſe ſine legittimo defenſore ⁊ imediato: ⁊ ideo non
currit interim ꝓſcriptio ꝯ eum: quia nec ceſſat cauſa ꝓſtitutionis
ſcz nõ eſt qui ſpũalem curã eius agat. Conditionẽ. nõ fuit ſimo
nia: q: nõ dedit poſſeſſionẽ eo pacto vt faceret ibi eccl̃az: ſed cõ
ceſſerit q faceret ibi eccl̃az: ſed noĩe tercoñ. epi. i. ei ſ3iectam: ad
quod alſ de iure tenebanf: vñ nõ fuit ſimonia. j. de reli. do. ꝓſti
tutus. ⁊ no. §. de electi. ſignificaſti. nos dicimus plus q etiam ſi
eo pacto ꝓceſſiſſet q ibi faceret eccl̃az nõ eẽt ſimonia: rem enĩ ꝑ
phanã dat vt fiat ſacra: q8 eſt meritoꝛiũ. ſicut ſi qs daret aur̃ vt
inde fieret calix: ſibi enĩ nihil acqrat: q: talia in nullius bonis
ſunt: inſti. de rer̃ diui. nullius. Cõſtrueret. auctoꝛitate tñ epi. eps
enĩ ꝑ ſe vel ꝑ aliũ intereſſe dz ꝓſtructioni eccl̃aꝝ: de ꝓſe. di. j. ne
mo eccl̃az. ⁊. c. ſi qs ꝑſ3. ⁊. xxx. di. ſi qs extra. Et aljs. hec obe
dientia nõ obligat alios niſi de eoꝝ mãdato ꝓmitteref: ſicut nec
votũ nec iuramentũ: ſed ideo ꝓ aljs ꝑſtari dicit: q: eſt ſignũ q
alij debẽt obedire. vel dic capl̃m ꝓ eo iuramẽto vel obediẽtia ſit
ꝑſtita obligari. C. de iura. calũ. l. ij. §. ſin aũt. ⁊. §. ſe. ⁊ hoc ideo ẽ
q: ꝓpter hoc ſciũt ꝑſtari cõpatiunf. ſ. vt obediãt. Dominiũ. quõ
ſibi retinuerũt dominiũ cũ in nullius bonis ſint eccle: inſti. de re.
diui. §. nullius. Solu. retinuit ſibi dominiũ quouſq; eccl̃a ſit edi
ficata: vel retinet dominiũ quantũ ad ius epale. x. q. j. c. j. ij. ⁊
iiij. xvj. q. iij. inter. ⁊ ꝓpter hoc iure ꝑõt agere rei ven. arg. ff. de
moꝛ. infe. l. j. ⁊. ff. de reli. ⁊ ſump. fu. ſi ſepulchra. C. de ſacro ſanc.
eccle. ſancimus. ipaz tñ eccl̃az. i. coꝛpus eccl̃e vendicare nõ poſſz
cũ nec dominiũ ipius haberi poſſit. ar. ff. de rer̃ diui. in tantũ. §.
ſacre res. ar. ff. de rei ven. in rẽ actio. niſi vtiliter. C. de ſacro ſanc.
eccle. ſancimus. Et ſua. q: nõ renunciauerat ꝓprijs: alioqn nihil
ſub hoc verbo ꝓtinef. xij. q. j. nõ dicatis. nec eccl̃az quã dare non
ꝑñt. Conditione. h ꝓditio facit q ſi factũ diſpliceat epo ⁊ capto
q talis traditio nõ nocet. Humiliatis. alſ aũt noceret eis q nõ
poſſet repetere. ſ. de renũ. q indubijs. ſed alijs nõ noceret: de do
na. inter dilectos. ſ. q metus cau. cũ dilectus j. de ſen. ⁊ re iudi.
cũ ſup. ſ. de arbi. cum tpe. vbi no. ⁊ bñ poterũt ſe dare cum arti
oꝛ ſit religio. j. de relig. lz. Jntelligentes. nos papa. Domũ. i. do
minũ domus. hoc placet: q: illud nõ habebãt. ſed expone domũ
id eſt poſſeſſionẽ domus. ⁊ videt hoc ex ſequenti lr̃a. Sed con
tra: poſſeſſio ſub ꝓditione dari nõ poteſt: imo videt q dari non
poſſit: quia plurimũ facti habet poſſeſſio: vt. j. de ꝓſti. ꝑn. cũ no
ſtris. vñ vez eſt q poſſideret ſiue extet ꝓditio ſiue nõ: ſemꝑ verũ
eſt eum poſſidere cui tradit. Vel expone prędictã domum ſub
conditione traditã fuiſſe. i. ꝓtractũ factum de ꝓdicta domo dan
da fuiſſe conditionalem. Prędiudicium. quo ad ꝓprietatez: quo
ad poſſeſſionem ſecus. nam qui poſſidet ꝑ colonũ vel aliũ quem
cunq; ſi ille dimiſerit poſſeſſionem alio occupãte violenter: vel
alio modo etiam dñs ignorans amittit poſſeſſionẽ. ff. de acqui.
poſ. poſſideri. §. quod ſi ſeruus. ſecus ſi ꝑ ſeipm poſſideret: quia
tunc nõ amitteret poſſeſſionẽ: niſi expulſus eẽt: vel reuertẽs nõ
eẽt admiſſus: vel ſuſpicaref ſe poſſe repelli. ff. de acqr. poſ. l. j. §.
dicit. ⁊. l. ſe. §. vl. ⁊. l. clam poſſidere. §. fi. ſed lz vlterius poſſeſſio
nem quã ꝑ me poſſideo me ignorante clam pnſſideas: poſſides
naturaliter ⁊ ego ciuiliter quouſq; ſuſpicer me poſſe repelli: et
tunc poſſides ciuiliter. ff. de acq. poſ. clam poſſidere. §. vlti. ſed ſi
reuertes nõ admittaf: quãuis velis congregare extra citum ⁊ eã
recuperare: tunc poſſeſſionẽ amiſit: vt in. e. l. dicit. ſed nihilomi
nus ꝓtinue ⁊ ſine mora eſt ſibi licitũ amiſſam poſſeſſionem per
vim recuperare. C. vnde vi. l. j. Ex eo. maxime: idem etiam eẽt
⁊ ſi neſcirẽt niſi quo ad vſucapionẽ quoniã bene facit: quia bo
na fide ⁊ titulo donationis poſſidet. ⁊ eodem mõ exponimus ſe
quẽtia. ſ. q ſua temeritate ⁊ cẽ. h ꝓpter ꝓſcientiã. Jtem quos ſibi
queſtionẽ moturos ſuſpicari debuit. idez enim eẽt ſi ꝓbabiliter
occupaſſet: ⁊ idem ſi cũ ſcientia epi. ⁊ idem ſi nõ crederet eos li
tem ſibi moturos: idcirco ergo h dicit: quia ſunt aliqui qui dicũt
q ſi occupãs non poſſet redargui q ſciuerit rem alienam eẽ vel
q temere ipaz occupauerit ⁊ q debuit ſuſpicari ſe repelli debere
etiã in continenti nõ eſt violenter repellendus. cum. C. vñ vi. l. j.
dicaf vim illatam ꝓpulſare: licet ergo vis non ſit illata: ſicut eti
am hic ſi ꝓter violentiam poſſeſſionẽ habuiſſent templarij non
debuiſſet eps eos expellere. Alij tamen dicunt ⁊ forte melius q
etiã ſi ignoranter accepiſſent poſſeſſionẽ epi: tñ ſi moniti nõ red
didiſſent licite eis vis fieret: quia incipiũt eẽ vitioſi: ar. xxiij. q. j.
§. j. ꝓ totum. j. q. ij. c. j. ⁊. ij. Jnnotuit. vim enim rebus illatã licet
vindicare: ⁊ poſt iniuriam factã in rebus auferendis res abla
tas recuperare vt hic. ſed poſt iniuriam factã perſone nõ eſt lici
tum vindicare vel alium ꝓcutere. ff. ad. l. acqui. ſed ⁊ ſi q̃cunq;
j. rñſo. ⁊. l. ſcientiã. §. qui eum. quia ſcriptũ eſt: non vos vindican
tes niſi forte terminet geminata ꝓcuſſio. Dim. quomõ hoc licu
it cum eẽnt ꝑſone religioſe eps ⁊ canonici ⁊ templarij vix potu
it hoc fieri ſine pena canonica. xvij. q. iij. ſi quis ſuadente. Jtem
cũ non ſit eis licitum mouere bellũ. xxiij. q. iij. c. j. ar. ff. de capti. ⁊
poſt. hoſtes. ⁊ ſi aljs liceret: clericis tamen nõ liceret. xxiij. q. viij
clerici. ⁊. c. his a quibus. ⁊. j. de homici. ſuſcepimus. Reſpon de
mus oĩbus eẽ licitũ mouere bellum ꝓ defenſione ſua ⁊ reꝝ ſuaꝝ
nec dicit ꝓprie bellũ ſed defenſio: ⁊ quãdo quis eſt iectus incõ
tinenti. i. antequã ad aliena negotia diuertat: licitum eſt ſibi im
pugnare. ff. de v. ob. l. ꝓtinuus. rñ. j. ff. de duo. reis. duo. §. vlt. C.
vñ vi. l. j. ff. de vi ⁊ vi ar. l. ij. §. cũ igit. ⁊ cũ hoc a iure ſit ꝓceſſum:
nec ẽ auctoꝛitas ꝓncipis neceſſaria. ar. xxviij. di. de his. ad fi. ff.
de ꝓdi. inſti. l. q̃ ſub ꝓditõe. §. vl. nec incidũt in excõicationẽ niſi i
ꝑſonas miſerũt manus. lz nec tũc ſi ſine violẽtia noluerunt exire
domũ qõ ex loco iſto ſatis euidẽter colligif. ⁊. j. de homici. ſignifi
caſti. vel niſi modũ exceſſerit: vt h in fi. Jtẽ vbicũq; p aliũ rem
ſuã ⁊ ius ſuũ ꝓſeq̃ nõ ꝑõt: licitũ ẽ auctoꝛitate ſupioꝛis arma mo
uere ⁊ bellũ indicere ad recupandũ ſua: ⁊ etiã furtiue accipe. xx
iij. q. ij. c. ij. C. de iudi. nullius. tñ ſi ꝓncipẽ ſup ſe hz eius auctoꝛita
te h faciat: ⁊ nõ aliter. xxiij. q. ij. c. j. ⁊ h videt iuſtũ: q: nulli lz iu
ra temerare ſine auctoꝛitate cõditoꝛis iurũ. in iure aũt ꝓtinef q
etiã ſuã poſſeſſionẽ nullus occupare poſſit. C. vñ vi. l. ſiqs in tan
tam. ipi aũt ꝓncipi q ſolutus eſt aꝛſtitutionibus ciuilibus lz hoc
ſine auctoꝛitate. ar. C. de leg. digna. Jtem plus dicimus q ſi fur
to vel violẽtia rapta habere nõ poſſit: põt recipe equalẽs aucto
ritate ſupioꝛis. xxiij. q. ij. dñs. caueat tamẽ ne ſine auctoꝛitate iu
dicis per mendacium: vel fraudem: vel ꝑ calumniã ſuam reꝝ re
cuperet: quia tunc reſtitueref. xiiij. q. v. non ſatis. q dam tamen
dicunt ⁊ nõ male q etiam ſua auctoꝛitate poteſt accipere furtiue
dummodo ex tali furto nec malũ nec ſcandalum valeat genera
ri: quia ſi inde oꝛiref ſcandalum: vel contra vxoꝛem: vel contra
familiarem alium: vel quẽcunq; aliũ: tũc debet rem in prĩſtinũ
ſtatum reſtituere. ſatis etiã credimus q ꝑlatus eccl̃e ꝓ iure ipi
poſſit indicere bellum ⁊ ei intereſſe: ſed nõ debet pugnare: ſz po
teſt ꝓſeq̃ donec aliena dimittãt: ⁊ põt clamare: capite ⁊ pugna
te: ſed non occidite. nec obſtat ei de homicidio. c. pe. quia ibi ali
quos ꝓcuſſerat: ſed neſciebat vtz aliquem occidiſſet: ⁊ ideo fuit
ſue ꝓſciẽtie relinquẽdum. Jtẽ qlibet ꝑlatus ſi hz iuriſdictionez
tempoꝛalẽ contra ſubditos inobedientes licite moueret arma.
xv. q. vj. c. auctoꝛitatẽ. ⁊. c. nos ſanctoꝝ. ar. xxiij. q. viij. ſcire igit.
⁊. c. hoꝛtatu. ⁊. c. diſpar. dũmodo iuriſdictionẽ indicẽdi bellum
habet: vel in caſibus ſupꝛadictis: ⁊ etiam ſi nõ habeat ius indi
cendi bellum dummodo iuriſdictionem habeat: quia his caſi
bus non ꝓpꝛie dicitur fieri bellum: ſed melius executio iuriſdi
ctionis vel iuſticia. ff. de rei vẽdi. qui re. nec in his caſibus capti
fient ſerui, bellum autem ſerui quod ꝓpꝛie dicit ſolus ꝓnceps

qui superiorẽ nõ habet indicere põt. ⁊ potest illud indicere contra eos cõtra quos nõ cõpeteret executio iurisdictiõis. verbi gra cõtra illos qui essent in possessione alicui⁹ iure alicuius alterius principis. item ꝓ defensione legum paternarũ ⁊ ꝓ his. xxiij. q. viij. scire. omi. ⁊ multis alijs cõcor. Sed quid etiã si clericus sit in prelio cõtra raptores vel ad defensionẽ suam vel aliorũ: licet ibi pugnet ⁊ lapides iaceat dũmodo de suis ictibus neminẽ occidat nõ est irregularis. j. de cleri. pcus. c. pe. ⁊ vlt. ⁊. j. de homi. c. pe. item qui iustũ preliũ cõtra aliquẽ mouet nõ solum ab hoste sz etiam a vassallis ⁊ subditis eius eum iniuste iuuãtibus põt spolia capere ⁊ psonas earũ. alij dicunt q̃ nec psonas nec res auxiliatorum põt capere: nisi in bello. nisi forte lederẽtur de rebus eor: puta castris vel alijs edificijs. si autẽ nõ est indictũ bellum cõtra aliquez: sed aliquo predictorũ modorũ ꝓcedebat puta ratione siue iurisdictionis volebat aliquez punire vel res eius deuastare vel sentẽtiam executioni mãdare: in hoc casu videt q̃ possit capere res vel psonas auxiliator eius: nisi ꝑmo sententiã proferãt contra eos. ij. q. j. nos in quẽquam. ⁊ si nõ est de sua iurisdictione sed alteri⁹ debet coram suo iudice de eo iusticiã petere. xxiij. q. iij. dñs. C. vt nemin liceat sine iu. se vin. l. j. ⁊. ij. vbi no. si vero non haberet iudicẽ corã quo posset suam iusticiaz obtinere. tũc sibi sz sua auctoritate recuperare sua. C. ỗ iudeis. iudei. ⁊. l. nullus hoc autem certũ est q̃ si psonas vel res eorũ capit in bello dũmodo suam iurisdictionẽ exercet q̃ potest psonas punire ⁊ res tenere. quia in suo territorio deliquerũt. C. vbi de crimĩe agi opor. auc̃. qua in ꝓuintia. ⁊ alia ratio quia suam iurisdictionẽ impediunt. de hoc no. s̃. de offi. dele. c. j. j. de penis: dilectus. ⁊. l. j. ỗ sen. exco. nuper. Decernẽtes. i. reseruãtes. nisi enim reseruasset eis q̃ post sententiã istam possent agere si modũ excessissent nõ potuissent postea agere cũ agẽtes interdicto vnde vi: oĩa hec induxissent in dicium. s̃. proximo. c. C. de fruct. ⁊ lit. expen. terminato. Decernentes. dic q̃ hoc decretum nõ fuit sentẽtia sed iuris declaratio. Excessistis. nõ enĩ sz modũ excedere. ⁊ si excesserit incurrit excõi cationẽ ⁊ penã tẽporalẽ ⁊ irregularitatẽ. arg. hic. j. de sen. ex. cũ nõ ab hoĩe. ⁊. c. ppendimus. j. de homicidio significasti. ij. §. vlt.

Litteras tuas. matrimonialis. No. q̃ archid⁹. cognoscit de causa matrimoniali ⁊ ꝓpter consuetudinẽ. Jn remotis. cõsuetudinez narrat quia iure nõ est cautũ q̃ epo absente archidiacon⁹ agnoscat. Postulabat. intẽtando petitorũ. Postulabat restitui. ỗ intentabat possessoriũ. Interdum. quãdo nõ ꝓponit gradus diuina lege ꝓhibitus. Per decretalem. s̃. eo. ex ꝙquestione. Et mãdatis lucij. Oraculum. s̃. de ordi. cogni. c. j. Gregorius. xxxv. q. iij. quedam. Alij. j. de cõsang. q̃ dilectus. Porro. hic incipit impugnare ⁊ quasi reprobare tertiam opinionez rationibus. ⁊ loquitur tñ allegãdo q̃ãjus allegationes verisimiles sint. Preserti. i. tantũ. vel dic ⁊ melius q̃ proprie dicit ⁊ idez est si opponit consanguinitas cõstitutione ꝓhibita. Probationes. satis colligitur hinc q̃ in possessorio si aliter q̃z de matrimonio restituẽdo agatur etiã si ꝓbationes vtriusq̃z partis parate sint de proprietate tñ amitti nõ debẽt. nec obstat. ff. ad exhibẽ. l. iij. §. ibidem. ff. vt in pos. le. si is a quo. quia ibi nõ intentabat possessoriũ. Jn ceteris. i. vt cetera obsequia tanq̃z vxor sibi exhibeat. Juramẽto. vero in spiritualibus sup exceptiõe iurari de calũnia. s̃. de elect. cum dilectus. vbi no. Quantũ. excõmunionẽ. Mandatum. pro eo q̃ fuit contumax. quia nõ redierat ad maritum. Procedet. s. q̃ in alijs fiat restitutio preterq̃z ad carnalẽ copulaz. Seuicia. s̃. e. ex transmissa. s̃. vt lite non cõte. accedens. Alioquin. si nõ est seuerus maritus ⁊ nõ obijcit cõsanguinitas diuina lege ꝓhibita. sic legit ꝑm illos q̃ faciũt differentiã inter gradũ diuina lege ꝓhibitum ⁊ alium. sed ꝑm alios qui nõ faciũt differẽtiam expone. i. si non habeat paratas probationrs.

Expte. nondum. ⁊ ita nihil egit. j. ỗ despõsa. impube. litteras. Postulant. ex abundãti cum sua auctoritate hoc potuit facere q̃n nõ tenẽt spõsalia. j. ỗ despõ. impu. accessit. ⁊. c. litteris. secus autẽ si spõsalia teneret. j. de despõ. impu. de illis. sed dices cursu tẽporis sponsalia que nõ tenebant ante. vij. annos sola taciturnitate ratificari. ar. j. de despon. ĩpu. duo. Sol. hec mulier decessit anteq̃z puer haberet. vij. annos. ⁊ ideo nõ potest puer petere restitutionẽ: cuz nullo reperiat⁹ possessionis cõmodo destitutus. vt. j. sequitur. s̃. de ꝓcura. tue. vel dic q̃ nõ tenuerũt sponsalia nec ratificantur nisi appareat cõsensus puelle vel a principio vel expost facto: etiam si per patrez essent sponsalia cõtracta: quia cum eo patruus pro nepte cõtrahere nõ potuit: vt no. j. de matri. ꝓtrac. cõtra. inter. eccliẽ. c. j. ⁊ de despõ. impu. c. j. vel quia infra tempus legitimũ decessit. Minor. in causa mrimoniali. s. vt eam agere possit minor censẽ maior: vt hic. sic etiam in castrẽsibus ⁊ in ecclesiasticis. facit. ar. ff. ad macedo. l. j. §. fi. ⁊. l. ij. ⁊ in voto. xx. q. ij. c. j. ⁊. ij. Jtem cum exequeret⁹ mor tem patris ⁊ cum agit⁹ de testamẽto patris. xv. q. iij. de crimine. Jtem cum agit de recuperãda possessione. C. qui legi. psonam. l. vlt. Jtem cũ agit de thoro violato. ff. de adul. l. si maritus. §. lex iulia. Jtem cum agit de libero homĩe exhibendo. ff. e. l. iij. §. pe. Jtem impetrãdo veniam etatis. ff. de his qui ve. eta. impe. l. iij. Jtem potest esse ꝓcurator in negotijs ꝑm quosdã ⁊ in iudicijs. ff. de mino. l. minor. ⁊. l. cum mãdato. ⁊ in eisdẽ casib⁹ in quibus agens admittit⁹ potest procuratorẽ cõstituere: vt hic. vt autẽ consultius agatur semp faceremus q̃ procuratorẽ ꝓstituat auctoritate iudicis: ⁊ erit quasi curator ad litem. C. de bonis q̃ liberis. l. nõ solũ. insti. de cura. §. item inuitus. de hoc no. s̃. de eta. ⁊ qua. ⁊ or. prefi. in decorum. s̃. de ꝓcura. accedẽs. hec mulier petabat licentiam nubendi cũ alio corã seneñ. epo. sed vir dicebat partez mulieris esse cõtumacem cum nullus pro ea ꝓpareret: nisi quidã ꝓcurator qui dicebat se a muliere constitutũ procuratorẽ. sed ps viri dicebat eum nõ posse esse procuratorẽ: cum minor ꝓcuratorem ꝓstituere nõ possit. Jtem ante omnia restitutionẽ sponse petebat. sed papa eos male dicere respõdet: quia minor in cã matrimoniali bene ꝓstituit procuratorẽ: sicut ⁊ procuratorẽ facere põt in castrẽsibus. ff. ad macedo. l. j. §. fi. ⁊. l. se. item dicit q̃ restitutio sibi facienda nõ est cum possessionez non habuit. Vt pote nullo. hoc vult dicere vt quidã dicunt. sed nobis nõ placet: quia vir nõ potest petere restitutionẽ mulieris cum de iure nõ fuit vxor eius. ⁊ ita vir cõmodo destitutus nõ est: nec etiam possessionis cũ nunq̃z in possessione eius fuerit: puta quia nunq̃z fuit cuz ea vt vxor: quia nõ portabat annulum vt sponsa: nec eã vt spõsam vocabat: nec in ceteris. vt sponsa agebat. secus autẽ si vt sponsam eam habuisset: vt hic a sensu cõtrario colligit. ⁊ sic loquitur. s̃. e. litteras. ⁊. c. ex cõquestione. habita autẽ distinctione nõ esset in possessioe eius tanq̃z sponse tñ adhuc nõ restitueret⁹ ad carnalẽ copulaz cũ nõ in eius possessione esset: sed esset potius sequestrãda. j. de spõ salibus: cuz locũ. sed secus si esset in possessione carnalis copule. vt. s̃. e. c. prori. in fi. Sed ⁊ videt⁹ hic a cõtrario sensu q̃ etiã si nõ habuit possessionez sed ius tñ q̃ possit petere restitutionem per id q̃ dicit cõmodo iuris. sed dic eum non posse petere restitutionem: sed posse eam vẽdicare adiecta causa de iure canonico etiã si sit sponsa de futuro. ar. ff. de rei ven. l. j. vel posset agendo ad hoc vt sibi adiudicaret⁹ officiũ iudicis implorare. j. de spon. ex litteris. ij. ⁊ q̃ deberet causaz adijcere est ar. q̃ si quis diceret possidebam hanc mulierẽ vt ancillam: pbato q̃ vt ancillã possideret fiet ei restitutio vt ancille ⁊ nõ vxori. primo enĩ oportet euz ꝓbare in qua possessione esset q̃z fiet restitutio: quia ꝑm modũ ⁊ speciem possessionis fit restitutio. j. e. pisanis. ar. ff. de libe. ag. l. liberis. §. vlt. dũmodo non apparet eum malitiose vel dolose fuisse in possessione eius. ff. de libe. agno. l. igit. §. ij. vel aliter vt not. s̃. de seruis nõ ordi. c. ij. si autẽ tenuisset eam vt comcubinã ⁊ peteret eam sibi restitui nõ esset audiẽdus: immo libellus esset lacerandus si peteret restitutionẽ mulieris q̃ fuit in possessione eius tenendi eam in lecto: sicut si hereticus peteret restitutionẽ rerum ecclie. xxiij. q. vij. c. j. ij. ⁊. iij. ar. j. de ꝓscriptio. causam. ad idez. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. deijcit. ⁊. l. colonus. ⁊. l. vlt. vel dic idcirco hic nõ fieri restitutionem: quia cõstabat q̃ infra. vij. annos spõsalia cõtraxerat. ⁊ q̃ patruus ꝓ ea sponsalia cõtrahere nõ potuit. secꝰ si esset dubiũ an sponsalia tenuissent: quia tũc forte restitueretur. vel dic etiam si esset dubiũ: immo quod plus est si esset certum q̃ fuissent sponsalia tñ nõ potuisset petere restitutionẽ: quia sponsalia ex sola voluntate vtriusq̃z minoris pendebãt. nam qñcũq̃z alterutri eorũ placet a sponsalibus potest recedere. j. de despon. impu. de illis. ⁊. c. se. secus autẽ si essent maiores. j. de spon. ex litteris. ij. ⁊ distingue melius q̃ si vir petebat restitutionẽ mulieris tanquã vxoris nõ dabit⁹ ei aliter: nisi probet aliquod genus spõsalium interuenisse ⁊ se cognouisse eam. ⁊ hoc est quod dicit littera ista: q̃ hic nõ potuit petere restitutionẽ: quia nõ erat destitut⁹ cõmodo iuris aut possessionis. ⁊ hanc nostrã opinionẽ sic ꝓbamus: quia ⁊ si sponsalia cõtracta sint: immo q̃ plus est matrimonium nõ restituit⁹ nisi carnalis copula interuenerit: sed agit⁹ officio iudicis vt faciat eum exhibere ea que sponsa debet exhibere viro suo. j. de spon. ex litteris. ij. ⁊ cõtra hanc vltimã petitionem obijcie⁹ q̃ ꝓpter consanguinitatẽ vel aliam rationẽ nõ potest esse eius vxor que examinabit⁹ anteq̃z diffinitiue pronũcietur. s̃. de or. cogni. c. j. hic tñ nõ fieret si possessorio posset agi ⁊ agere⁹ possessorio. s̃. e. ex cõquestione. ⁊. c. ex transmissa. ⁊ etiã impedimentum supueniens. j. de iureiur. quẽadmodũ. item potest di-

cere q̄ potest si velit ingredi monasteriū. ī. de conuer. cōiu. ex publico. item oportet eū ꝓbare cōtracta sponsalia. ⁊ in hac petitiōe ⁊ in prima siue petat eam sibi restitui q̄ cognouit siue imploret officium iudicis q̄ ei vxor intēdat. vel vt sponsa q̄ eam nō cognouit. non autē sufficit probare q̄ eā vocabat spōsam. ⁊ cetera similia. licet forte sufficeret ad hoc q̄ filij essent legittimi. ar. qui filij sint legittimi. trāsmisse. c. per tuas. ratio diuersitatis est: qa ibi est fauor legitimationis: hic periculū anime. item hic vn⁹ diffitetur sponsalia: ibi nullus diffitebat. nec obstat. ī. de p̄sumptio. illud. quia ibi p̄ instrumentū dotale probata fuerūt sponsalia cōtracta: vt ibi apparet. si autē probauerit spōsalia cōtracta ⁊ carnalem copulam ⁊ petat restitutionez admittit exceptio q̄ nō tenet matrimonium: nisi p̄m q̄ cōtinetur. s̄. c. proxi. in fi. tamen ħ que diximus q̄ nō debet restitui nisi interuenerit carnalis copula. intelligendū est qnādo vter q̄z confitet nō interuenisse carnalem copulā. sed si fuerūt simul ⁊ alter tm̄ dicat: p̄sumptio est ꝑ eo ⁊ standū est verbo eius. ī. de. fri. ⁊ ma. c. j. ⁊ de despon. impu. continebat. ī. de p̄sumptio. tertio. sed videt q̄ hac ratione similiter debet probare aliquis q̄ petit restitutionez ancille quomō vel quale ⁊ quomodo ius ancille quesiuit in ea. ⁊ eodē modo si petatur restitutio ecclesie vel possessionis canonicat⁹. q̄ debeat probare legitimā electionē ⁊ institutionē p̄cessisse. ar. ī. de preben. dilecto. ī. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. respōdemus nō est sic in his ⁊ in causa matrimoniali vel potius in actib⁹ matrimonialibus nulla forma vel actus sunt deputata matrimonio q̄ nō eque bene competāt adulterio nisi sit cōsensus mr̄imonialis vel sponsalia: nec valet si dicat q̄ vocabat vxorē: quia p talē possessionem non querit possessio matrimonialis: ⁊ quia sepe adulteri vt cooperiāt peccatū dicunt vel vocāt se coniuges. sed secus est in actibus canonicat⁹. quedā enim sic conueniūt canonicis q̄ non alijs: sicut interesse electionib⁹ ⁊ cōmunibus tractatib⁹ ⁊ p̄ bendam recipe. de quibus habet. ī. de preben. dilecto. ⁊ ideo horum possessione habita que tantū canonicis competūt ⁊ in possessione canonicat⁹ esse vident. ⁊ secus dicerēmus si in his actibus etiam alij p̄ter canonicos interueniēt in eis. vt. s̄. de electio. cum causam. ī. de regul. ⁊ transeūti. c. ij. ⁊ idem est in actib⁹ seruitutis. licet enī in multis cōueniat ancilla cum mercenaria non tamen in omnib⁹ non est potestas necis vel vite sup mercenariā sed sup ancillaz tm̄: insti. de his qui sui vel alie. iu. sunt. j. respōso. ad finem. item mercenaria audit̄ querens de dño non ancilla. ff. de iudi. vix certis. §. ad ħ ergo. vbi cōpetit sibi restitutio ancille oportet q̄ probet aliquos de his actibus qui tm̄ contra seruos competant. vel dic ⁊ forte melius q̄ possessio canonicatus ⁊ seruitutis bene ꝓbatur etiam si nō probet aliquē de illis actibus q̄ tm̄ canonico vel ancille competūt. sed sufficit probare q̄ aliquid fecerit vt canonic⁹ vel vt dñs intēdens sibi querere possessionez canonicatus vel ancille. ⁊ hoc bene sciant illi quorū interest q̄ intendit sibi querere possessionē canonicat⁹ vel ancille. vt. no. ī. de ca. mo. dilectus. in glo. ſ. recu. s̄. de postu. bone. ij. in glo. querit. ſz in matrimonio secus est: quia quantūcunq̄z intēdat sibi querere possessionē vxoris etiam si vxor hoc sciat q̄ maritus hoc intēdit non tamē querit possessionez vxoris. alij dicūt q̄ bene obtinebit actor in possessorio restitutionē vxoris etiā si non ꝓbet cōtracta sponsalia. sed solūmodo sufficit probare q̄ volens acquirere possessionem iuris vel vinculi cōiugalis iacuit cum ea vel aliuz actū fecit. quod specialiter fit inter cōiuges ⁊ alter coniunx hoc sciebat quod aliter intēdebat possessionē iuris cōiugalis acquirere Item q̄ in fi. eiusdē glo. dicitur de canonico plus placet q̄ quod dictum est. s̄. e. ti. in litteris. in glo. C. de rei ven. circa fi. vbi dicit q̄ canonicus nō potest petere generaliter restitutionē iuris canonicalis nisi probet sibi datā possessionē auctoritate superioris. Traditionem. ff. de ritu nupti. mulierem. ff. de spon. quesitū. Sponsalia. ī. de spon. ex litteris. ⁊ erant p pactum cōtracta que non tenerent ante. vij. annos. oportet enī q̄ sine dolo ma. ⁊ calliditate sit in possessione iuris: cuz restitutionē petit. ar. ff. de libe. cā: igit. §. ij. hoc vltimuz forte verum nō est: vt no. s̄. de seruis nō or. c. ij. Exceptionibus. ſ. q̄ procurator minoris nō sit admittendus. ⁊ q̄ restitutionis causa precedere debet.

QUam ad se. vtraq̄z pars tamē que possidebat non poterat intētare petitoriū: vt no. s̄. de causa pos. c. ij. sed ex quo actor intētabat ipse poterat inducere probationes sup iure suo: sicut hic apparet. ⁊ no. s̄. e. ex cōquestione. Et pertinētijs. no. libellū incertum admitti vt hic. sed hoc est q̄ hic pertinētie petūtur tanq̄z accessoria. vt no. s̄. de or. cog. cum dilecto. ⁊ mandabit sentētia executioni super omnib⁹ que probauerit ad rem petitam, principaliter, vel accessorio pertinere. etiā sine litis contes. ar. ī. de p̄scriptio. auditis. s̄. e. grauis. ⁊ dic q̄ pertinentiaruz nomine tantū intelligent̄ que statuto vel cōsuetudine vel lege deputata sunt vt accedāt vt i interdicto vnde vi: statutuz est q̄ accedant etiam mobilia ⁊ damna. s̄. e. grauis. ff. e. l. j. §. aūt ⁊. §. rectissime. ⁊ multa alia. Item hereditati accedūt omnia q̄ in hereditate inueniunt̄ etiam si nō fuerint testatoris. ff. de petit. here. item ne ⁊ legibus sequētibus. Item petitioni ecclesie accedunt omnia que ad eam ptinent de iure vel cōsuetudine vt statuto vt sunt dos primitus instituta. ⁊ de cens ib⁹. c. j. iura cui parrochialia decime ⁊ hmōi. ī. de decimis. cum ptingat. ⁊. c. cum in tua. ⁊. ī. de his que fi. a pre. pastoralis. castro autē nihil corporale nouimus deputatū a iure q̄ sit eius pertinēs. sed tamen ab hominibus ⁊ eorū statutis consueuit ⁊ castro, certuz territorij assignari q̄ sibi in iurisdictione ⁊ dote debeat respondere. hospitali autem sicut ⁊ ecclesijs certa dos assignari debet. cum ergo petit ecclesia vel castruz vel alia cōsimilia cum pertinētijs suis p̄dicta sicut eis deputata: siue sint corporalia siue spiritualia peti intelliguntur. ⁊ plus dicimus q̄ si ecclesia habeat certa aliqua corporalia deputata: sed ⁊ habet alia speciali iure acq̄sita: tūc si hec ecclesia cum suis ptinentijs petit̄: nomine pertinētiarū nō veniēt speciali iure quesita. sed tm̄ ea que a iure vel cōsuetudine seu statuto deputata sunt ei. licet quidā contra dicāt: ar. s̄. de causa pos. ⁊ p. prie. cum ecclesia. vbi dicit̄ q̄ omnia venerint i iudiciū nisi de eis quibus specialiter actū est ne venirēt. respōdemus q̄ illud intelligitur de his que sub petitione cōprehendūtur quod nō est hic. petitio autē hospitalis cum ptinentijs intelligit̄. i. cum dote. Sz quid dices si addat̄ in libello causa possessionis sicut hic additū fuit? rn̄ demus q̄ aduersarius coget̄ exp̄mere si velit cōfines possessionum. s̄. de libel. ob. c. q. ff. de cē. forma. nomine aūt pertinētiarum non intelligūtur alie possessiones nisi que primo in dote fuerunt assignate. Item si aliquis petit omnia bona alicuius nō est audiēdus nisi ea exprimat. ⁊ est hec ratio quia cū ad hoc singularibus actionibus agat̄ nō posset ferri sentētia certa que ferri debet in singularib⁹ ⁊ generalibus actionib⁹. secus tamē pōt dici in vniuersalibus actionib⁹. certa autez dicit̄ sentētia quādo certum quid accedit petitioni: sicut est in dote statuta ⁊ in iurib⁹ parrochialibus. in his etiam debes diligēter attēdere personā petitoris. qa si episcop⁹ petat ius epāle in aliqua ecclia sibi subiecta cum omnibus ptinentijs: vel etiam si dicat illaz ecclesiā ad se ptinere in tēporalibus ⁊ spiritualib⁹ cum omnib⁹ ptinentijs suis ⁊ possessionib⁹ bene admittit̄. ī. de reli. do. cum venerabilis. nec veniet in hac petitione tantū dos: sed omnia etiā post quesita. ⁊ est ratio quia ius episcopale habeat tam in post quesitis q̄ in his que tempore sue fundationis habebat cum iuri epāli hec omnia accedāt. ⁊ eodē modo si petat tēporalia. i. rationē de tēporalibus tanq̄z patronus: quia ratione iurispatronat⁹ rationē de omnib⁹ audire debet. sed vbi neq̄z petitioni neq̄z rei accedit tunc est necesse exprimere. ħ habent locum vbi agit̄ petitorio. si enim ageret̄ possessorio tūc nō habet locuz: vt no. s̄. e. in litteris. Nec scire. C. de exceptio. si quidem. ff. de peti. heredi. si debitor. Nuncius. vnde p̄sumebatur de volūtate epi factū. j. q. iij. quia p̄sul. ff. de mino. l. iij. ī. de restitj. constitutis. Recensentes. in p̄ batione cause appellationis quā emiserat epūs. Ratam. ī. de sen. ex. mulieres. ff. de iu. do. l. j. §. quotiens. Interdictum. cū nec etiā fuerit expoliator vniuersalis successor. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. vlt. ⁊ l. iij. §. fi. cōtra singularē enim successorē puta emptorē vt similē interdictum nō datur. ff. de vi ⁊ vi ar. cum a te. licet quidā dixerint actionem in factū dari maxime si cām habeat adiectorem. in rebus autē ecclesiasticis dixerūt quidā cōtra quēlibet agi posse p interdictum vnde vi: vel ad minus cōditione ex canone. iij. q. j. reintegrāda. ⁊ p̄o eis est. s̄. de iudi. quia. v. ⁊. xij. q. ij. quicūq̄z. xvj. q. vj. si epūs. s̄. de trāsactio. veniens. sed nos hoc nō dicimus. ⁊ intelligimus hoc. c. reintegrāda: ⁊ alia iura que p eis facere vident̄ q̄ omnia sunt spoliatis restituēda nō conditione ex canone vel interdicto vnde vi: sed alijs cōpetentibus actionib⁹. puta si dolo contraxit actionē de dolo. si metu: actionē q̄ metus: causa. ⁊ sic de alijs. sed nōne quia familia eius fecit tenetur de eo quod ad eum puenit. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. si filius. solu. dixerunt quidam nō sufficit ad dñm pueniſſe rem qua familiaris aliquē spoliauit nisi ex facto familiaris peruenit. at hic ex facto familiaris nō puenit. sed quia vacātez possessionē accepit tanq̄z diocesi. vel dic licet dicat̄ q̄ videtur esse ꝓbatum q̄ nuncius episcopi abstulit cruces ⁊c. nō tamen erat probatū. Item ⁊ quia nō probāt se possedisse tēpore deiectionis quod est necesse. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictū. nec etiam erat probatum q̄ ex illa ablatiōe crucium hospitalarij p̄diderit possessionē: immo si p̄didisset nisi occupassent cōseruatores non vident̄ vi eiecti. ff. de vi ⁊ vi ar. l. iij.

§.si quis autẽ.ar.contrariũ.ff.e.l.j.§.idem labeo. vel dic q̃ idcirco pnũciatur interdictũ locũ nõ habere quia stulte intentauit directum interdictũ quod locũ nõ habet. sed vtile quãdo libera persona familiaris cõmittit violentiã: vt hic fuit: tũc tm̃ vtile cõpetit interdictuꝫ. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. si filius. nec est contra. s̃. de iudi. dilecti. ⁊. c. examinata. respõdemus enĩ q̃ nõ tenebatur expmere interrogatus. sed exquo expressit tenet si apte nõ pposuit: vt. j. e. decre. s̃. de iudi. examinata. hoc autẽ scias q̃ si qs scienter a spoliatore rem acceperit: tenetur restituere conditione ex decre. que est. j. e. sepe. vel dic q̃ hic nunq̃ poterit habere locũ interdictũ vnde vi directũ vel vtile quod nõ habet locũ nisi cũ expellitur de possessione vel reuertẽs non admittit ⁊ cum alius sit in possessione qui venire prohibet. ff. de vi ⁊ vi ar. idem est. §. si quis autẽ. ⁊. l. j. §. idem labeo. at hic hospitalarij possessionem amiserũt solo animo. ff. de acqui. pos. peregre. §. quibus. non tm̃ fuerunt expulsi cum tm̃ propter solam vim expulsiuã detur hoc interdictũ. sed quidã dicunt ⁊ nõ male: q̃ etiam si nec ipsi metuꝫ inferentes nec alij intrarẽt possessionẽ tamen contra eos cõpetit interdictuꝫ ad dãna que hac occasione passus est: qõ ex eo apparet quia aliquãdo interdicto tenet etiaꝫ qui nihil habuit de violentia sed tm̃ auxiliũ dedit. C. vnde vi. l. j. ⁊. ff. e. ti. l. j. §. deiecisse. sed cõtra. ff. de vsuris: nõ solũ. §. sed dicimus. vbi dicitur q̃ talis res potest vsucapi quod esse nõ posset si rapta esset sed respõdet illam legem loqui quãdo illi quozũ timoze fugit quis de possessione sua malo animo puta inferẽdi vim nõ ibãt. sed ipe sic voluit recedere quia timuit: vnde res non est vitiosa ⁊ ideo prescribit. Item nõ obstãt leges p̃dicte. §. idem labeo. ⁊. §. si quis: quia ibi nõ sumit: ar. a cõtrario sensu. licet enĩ ibi dicant teneri vim inferentes si occupauerint possessionẽ nõ negant quin teneant etiã si nõ occupauerint: sed illi tenẽtur maxime quia tenẽtur restituere fundũ occupatũ. immo ex illis legib⁹ pbatur q̃ ex tali violentia oritur interdictũ: quia si ex violẽtia nõ oriret sed ex occupatione sequẽti pstat nõ oriri. absurditas enim sequeret: quid enĩ si post violentiã per vnũ annũ vel. x. vel plures occuparet an tũc incipit teneri interdicto cum iam violẽtia trãsiuerit in obliuionez ⁊ nõ cõpetit in hoc casu hoc interdictũ quia sit expulsus sz quia suspicatus est se posse repelli. ⁊ ideo ad fundũ ire non audet: tenet ergo violentus: nam ex facto violẽto amittit fundũ vel alia damna patit: q̃ metus causa autẽ non cõpetit quia cõpulsus nõ sum aliquid facere: sed nec q̃ vi aut clam. quod licet cõpetit quando aliquis prohibetur ab aliquo opere in solo faciẽdo: at hic nullũ opus prohibetur.

Olim. nobis restitutionẽ.

a tẽpore litis contes. vsq̃ ad sententiã si erat bone fidei possessor. C. de rei vẽ. l. certuꝫ. ⁊ si erat male fidei possessor omnes restituat ab initio. (inanis). ff. de dolo nam his. (restitutus) erat enĩ taliter spoliatus ab alio siue ẽpatu siue ẽpalibus reb⁹ q̃ satisfacere posset nõ potuit: hoc autẽ ei nõ ꝓdesset q̃ rebus ab alio ablatis sit spoliat⁹ p aliuꝫ: quia de ꝓpꝛio resarcire tenetur. ff. de vi ⁊ vi ar. cum a te. C. de furtis: subtracto.

Olim inter possessionem.

petebat enĩ episcopus se restitui ad possessionẽ iuris parrochialis ecclesie de mõte quo fuerat spoliatus p abbatem: sed quia nõ ꝓbauit q̃ possessionẽ habuisset cuꝫ effectu nõ potuit audiri. hic autem iure spoliatus est ẽps qñ sciuit aliuꝫ ẽpm hec iura exercere ⁊ populũ obedire vel eius sententias seruare passus est in tantũ q̃ parrochianos alteri ẽpo obedientes non puniuit neq̃ tẽporaliter neq̃ spũaliter: puta quia nec cepit parrochianos qui seruabãt sententias alterius ẽpi: vel alias puniuit nec excõicauit: sic enĩ aĩo pusillamini videt deseruisse suã possessionẽ ⁊ sic est in aliũ trãslata. ar. ff. si ꝟui. ven. ⁊ si fo. §. j. ⁊. ff. de publi. si ego. §. j. ⁊ sic de cetero nõ dz ꝟm quosdã in hmõi. parrochianos sniãs ferre. q̃uis posset dici ꝟm quosdã q̃ quãuis amiserit possessionẽ tm̃ eius sententia valet: quia in inquisitiõe sententie an valeat vel nõ valeat plus inquirit veritas q̃ possessio: vnde quãdocũq̃ pstiterit verũ ius excõicandi ad alium ptinere ei adiudicabitur ⁊ sententie ab eo late confirmabũtur ⁊ late ab eo qui possidet infirmabũtur ꝓpter ignorantiã tm̃ tuendus est in possessione quousq̃ de ꝓprietate vel potius de iure vere cõstet. j. de insti. cum venissent. sed cõtra. s̃. de causa pos. ⁊ ꝓprie. cum ecclia. ⁊ tu dic hoc nõ placet nobis. ⁊ dic vt no. s̃. e. in litteris ĩ glo. ij. si autẽ nõ est passus suũ populũ alterius ẽpi seruare sententiã sine pena: puta quia tẽporaliter parrochianos puniuit qui seruabãt sententias alteri⁹ ẽpi in tantũ q̃ eas vilipẽderunt vel saltẽ excõicauit eos licet nõ posset facere q̃ priores sniãs nõ seruarẽt vel alio modo ꝓcessisset ꝓtra eos ita q̃ bene appareret q̃ possessionẽ animo nõ dimittẽdo diximus q̃ nõ amisit possessionẽ que nõ admititur nisi aĩo. C. de acqui. pos. licet. ⁊ iste nullo modo videt habẽ animũ dimittẽdi. ⁊ ideo intelligo si aliꝫ puta vel mulctando vel eius bona occupãdo cõtra parrochianos huiusmodi ꝓcessisset: hec in iuribus incoꝛporalib⁹ obtinẽt: in coꝛporalib⁹ autez secus crederem: quia bene amittit quis possessionez rei coꝛporalis aliꝫ quantũcunq̃ excõicetur vel alia sententia ferat contra euꝫ. sed si alius ẽps sniam excõicationis fert in parrochianos alicuius ẽpi ⁊ ipi nõ seruãt nec ẽpo parrochianoꝝ eam ratam habet: tũc ẽps excõicatoꝛ nõ acquirit possessionẽ excõicandi cum sic excõicãdo nihil possederit nisi labia sua quibus ꝓtulit sniam in alios q̃ seruant sententias huius ẽpi: puta quia excõicati ab eo habẽtur ꝓ excõicatis in hoc iur] vel possessionis acquirit: quia ipi nõ seruãt sententias eius quasi ab eo possideãtur: sed obediẽtes iuri q̃ mãdat excõicatos ab omnib⁹ artius euitari. xij. q. iij. cure. potest ꝓtũ dici q̃ licet hoc habeat locũ in alijs sententijs ⁊ iuribus incoꝛporalibus q̃ sic acquiraꝫ eius possessio nõ tamẽ sic indistincte habet locum iu sententijs excõicationis: nam in eisdẽ idem dicendũ est q̃ in alijs sententijs: sed hi qui se tuent possessione aliꝫ habẽt potestatem oꝛdinariã excõicandi licet nõ habeãt expressos in eos in quos ratione possessionis tulerũt sententiã: quia tũc super alios possunt p̃dictis modis acquirere possessionẽ ⁊ prescribere. j. de prescriptio. auditis. ⁊. c. cum olim. sed si nullã oꝛdinariã ptãtem habent tũc nõ possunt sup aliquos acquirẽ possessionẽ excõicandi cũ ipi nõ sunt pone abiles ad essendũ in possessione huius. iuris: qõ nõ potest haberi nec possideri nisi ab his q̃ habẽt hoc ab eo vel eius vicario cum ipi tm̃ dictũ sit: quodcũq̃ ligaueris ⁊c. sicut nec laicus posset esse in possessione absoluẽdi animas in foro penitentiali: sic nec potest alia spũalia possidere. s̃. de iudi. decernimus. j. de rescript]: causaꝫ. adhuc plus placet q̃ quilibet clericus potest possidere ⁊ pscribere ius excõicandi: ⁊ cetera ꝓsimilia etiam si aliꝫ nõ habeat ius excõicandi dũmodo sit persona in qua hoc ius cadere possit. j. de his que fi. a ma. pte. ca. c. ij. Item sicut ẽpi quia a iure habẽt potestatẽ excõicandi. xiij. q. iij. coꝛripiantur. possunt aliis expresse dare eandẽ potestatẽ: vt no. s̃. de offi. oꝛ. cum ab ecclesiarũ. sic per patientiã ⁊ p tacitum ꝓsensum clerici in quibus cadere potest hec potestas dũmodo bona fide vtatur ipa potestate bene possident ⁊ bene prescribũt. ar. j. de rescrip. cum olim. j. de his que fi. a ma. parte. ca. c. ij. (abstinuit) ar. ff. de acqui. pos. possideri. §. si quis nũciat. Item qui paret mandatis ⁊ agit ea que agãt subditi psumitur subditus. xxx. q. j. q̃z progenitoꝛes. sol. si animo obediẽdi seruassent interdictũ: possessionem nactus fuisset ẽps sed quia hoc animo nõ fecerunt sed causa deliberãdi nõ nanciscit possessionẽ. ar. ff. de acqui. here. p herede. ff. de ꝓdi. ca. da. l. j. Item si ex deuotione bonaꝝ mentiũ. v. di. ad eius. ⁊ quia in tutioꝛẽ partez ⁊c. ⁊ ne rumpat numer⁹ ecclesiastice disciplineꝛ. xxiij. q. v. excõicatoꝛum. ⁊ no. q̃ sicut in acquirente possessionẽ iuris in psonis est ei⁹ intentio necessaria: ita ⁊ eius in cui⁹ psona ius acquirit in rebus. Idez etiã intelligim⁹ vbi seruitus acquirit: sed credim⁹ necessariã protestationẽ quia semp psumim⁹ euꝫ aĩo obediẽdi facere nisi ꝓbetur cõtrariũ. ar. j. de his que fi. a ma. pte ca. ex oꝛe. q̃uis quidã distinguãt an ꝓsistit obediẽtia in faciẽdo: puta q̃ posuit man⁹ in man ũ in signũ obediẽtie. ⁊ sic loquit. c. ex oꝛe. an ꝓsistit in non faciẽdo sicut ħ ⁊ tunc nõ dat possessionẽ obediẽtie. ⁊ p̃dicta ratione dicimus q̃ si ille cõtra quẽ fertur snia excõicationis post appellationẽ seruat aliquãdo sniam nõ ꝓpter hoc videt renũciare appellationi: nec ꝓpter hoc sententia ratificabit maxime si protestet se appellatõi non renũciare: ⁊ quia timet ⁊ dubitat sententiã vult eam seruare ⁊ tamen nõ credit q̃ teneat.

Sepe cõtingit. possessoꝛẽ

Illum. s. in que res est trãslata. (restitutionis). i. p interdictum vnde vi: qõ est de recuperãda possessiõe. (effectuꝫ) idest vsum rei sue cũ ꝓprietas apud eũ remaneat lz alter possideat: vera lra est effectu: ⁊ est sensus si spoliat⁹ non põt possessoꝛio agere cõtra eũ q̃ possidet rem suã qua spoliat⁹ est: sequitur q̃ proꝑietatẽ amittit. effectu. i. quo ad vtilitatẽ: naꝫ quo ad veritatẽ nõ amittit quia iure ꝓprietatis sicut ⁊ alia iura inherẽt ossibus. ff. de peculio: quis igit. ⁊ vere amittit ius ꝓprietatis effectu: qz min⁹ difficile est ꝓbare proꝑietatẽ ciuilis. ff. de vi ⁊ vi ar. cum a te. ego autẽ intelligo hãc decre. plane sicut iacet: vt quicunq̃ rem raptã sciẽs eam raptã a quocũq̃ ceperit ꝓditione ex hac decretali tenet etiã si p multas man⁹ res rapta fuerit. ar. ff. de peti. here. fz ⁊ si. §. si aũt. dũmodo vicium rapine purgatũ nesciert: qz si sciret vel ꝓbabiliter crederet vitiũ purgatũ tunc nõ hz

lecū hec decre.sicut bñ apparet ex ỹbis q̄ sequunt dctinē:tūc cnī detinerēt iuste si bonā fidē haberēt.nec est ℨ.ij.q.j.in ꝑmis: qz ibi q̄ scōo successerūt nescierūt ꝓmos iniuste electos:vt illud fit ex dispēsatione.si autez res rapta vacās ab aliquo accepta esset: tūc raptoz ꝓpter possessionē suā licet iniustā haberet cōditionez ex lege cōquerebaf dūmodo dolo malo eā vacātē accepisset nec esset accipiētis.C.vñ vi:cōquerebaf. Item videf q̄ passus violentiā ⁊ interdictū vnde vi:hz contra actoꝛē conditionē ex hac decre.cōtra eū qui sciēter accepit. Item videf q̄ si ille q̄ rem raptam sciēter accepit in aliū possessionē trāstulerit dolo q̄ hac cōstitutione teneaf.qz qui dolo desijt possidere ꝓ possessoꝛe habeaf. ff.de ali.mu.iu.ca.facta.l.j.ff.de rei ven.si autē.§.ij.⁊.§.sz ⁊ his. Item videf q̄ cōditio ex hac decre.cōpetit vim passo cōtra eū q̄ a nemine accepit:sz ipe sciens talē rem esse occupauit vacantē.⁊ videf dici posse dici generaliꝛ q̄ oīs possessoꝛ siue bone fidei siue male auxiliū hz cōtra omnē immediatū possessoꝛiū q̄ dolo possessionē habuit siue interdicti siue cōstitutionū: puta q̄ sunt i titulo.C.vnde vi.l.j.⁊ ꝓ totū de acqui.pos.l.ex liberis.imo idē videtur q̄ etiā cōtra mediatos possessoꝛes p quotcūq; manus iuerit deb auxiliū dūmodo mala fide oēs quesiuerūt possessionē:vt ℌ. ij.q.j.in ꝑmis.⁊.ff.de do.l.j.§.j.ff.de vi ⁊ vi ar.l.j.§.familie.⁊.§. si filius.si autē vnus de mediis possessoꝛib⁹ bona fide q̄ siuisset possessionē:tūc ipe solus haberet actionem cōtra alios sequētes male fidei possessoꝛes.imo plus videf q̄ si aliq̄s possidebat bona fide:⁊ alius eandē possessionē occupet bona fide nisi cōstiterit ꝓxiozē bone fidei possessoꝛē iuste possessionē amisisse fiet ei restitutio possessionis:⁊ nō ꝓbata spoliatione:vt.C.de agri.⁊ cen. si coloni.auē.de man.ꝓin.§.q̄ si.iij.q.j.reintegranda.⁊ sūt hec notāda p possessoꝛib⁹ ecclesiarū q̄ amittūt earū possessionē.nec possunt ꝓbare suam canonicā institutionē: possessionē aūt ecclesiarū ⁊ aliarū rerū videnf ꝓtinuare possessiones quousq; exide expellanf vel alius occupet ⁊ ipe suspicatur se posse repelli.ff.de acqui.pos.clam possidere.§.vlt.⁊.l.si id qō.§.vlti.⁊ ō vsuca.naturaliꝛ ⁊.l.possessoꝛ.vel quousq; alijs suaz possessionē negligat. ff.de acqui.pos.l.si rem mobilē.⁊.no.s.de elec.querelā.(in vitiū) C.de acqui.pos.vitia.bñ dicit si sciēter accepit q̄ tenef restituere p conditionē ex hac cōstitutione.naz si ignoꝛāter accepisset sec⁹ esset.ff.de vi ⁊ vi ar.l.cū a te.nec cōtradicit.c.iij.q.j.reintegrāda. qō loquif q̄n ille q̄ rem tenet de qua agif interdictū dolū vl violētiam fecit circa rem ipam ar.s.de oꝛ.cog.cū dilect⁹.vel dic si quis daret libellū sub quo posset cōpꝛehendi actio q̄ metus cā:ꝓ quā aduocaf res ab eo qui metū nō intulit.ff.q̄ met⁹ cā:si cuz ex.§.ij. puta peto restitutionē possessionis talis rei q̄ mihi p metum est ablata crederemus posse fieri sñiam ꝓtra possidentē:q̄uis non spoliasset nec rem sciēter a spoliatoꝛe recepisset.⁊ sic intelligif.c. reintegrāda.C.de an.excep.l.vlt.C.vnde vi:iuasoꝛ.(restitutōis) cōditione ex hac decre.repete q̄ dixim⁹.s.c.cū ad sedem.

S Isanis castris. Nec castra pisani occupauerant.⁊ ꝓpter hoc erāt excōicati.(mote).i.occupationis castrozū facte:vel a pisanis sibi ꝓpsi fuerūt ꝓimi iniusti occupatoꝛes:vel etiā ab alijs quib⁹ ipi mutuo successerūt.s.c.ꝓi.naz lz a tpe mote guerre eps plura i castris habuerit.sz postea p alios q̄z pisanos spoliat⁹ fuerit:lz postea pisani ꝓmos spoliatos respoliauerūt nō tenenf pisani interdicto vñ vi.ff.de vi ⁊ vi ar.cū a te sed pōt dici q̄uis nō tenenf interdicto tñ iuste fuerūt excōicati p detētione rerū ecclie.xj.q.ij.quicūq;.iiij.a qua excōicatione cum essent p manifesta offensa vel re iudi.excōicati:nō debēt absolui sine satisfactiōe.ℨ.de ver.signi.ex parte.j.⁊.c.cū olim.(castrozū) idest iuriū q̄ eps in ipsis castris habebat.(asserentib⁹)coꝛā delegato pape.(restitutio)⁊ iuriū epi.(impugnaturus)post appellationē debuit audiri ℌ eps cū diceret ꝓcessum nullū:sicut ex fi.decre.apparet.(primū).s.restitutio.(alterū).s.q̄ ꝓmitteref possidere.s.plene ⁊ libere.(cōstabat) q̄ eps habuit.(mote)expone vt.s. (nō poterat)sz nōne etiā si alij q̄z pisani ea dē castra tenerēt idem esset? vtiq;:qz nō haberet libere cū in eoꝛū esset ptāte epm repellere.pōt rñderi q̄ lucrū habebāt q̄ pisani occupauerūt.⁊ tūc liberius ⁊ plenius ecclia affictus ⁊ pēsiones possidebat q̄z pisani q̄ nō solū lucano ppło sz etiaz clero molesti erāt.⁊ ratio q̄ sequif nō sufficiēter rñdet.vel dic q̄ ⁊ si eps nō ꝓbauit se possedisse castra q̄n pisani ea occupauerūt qz tñ constabat q̄ ea possederat.⁊ eodē mō qz cōstabat q̄ pisani de nouo occupauerāt sicut ex multis verbis hui⁹ decre.apparet.ꝓstabat etiā q̄ eps tpe occupationis castroꝛū affict⁹ pēsiones possidebat.⁊ ideo debebat deb.pape ꝑsumere q̄ possidebat eps plene ⁊ libē.hoc est q̄ nullus esset in castroꝛ q̄ epm repellere vellet vel posset:cū de pisanis ꝓstaret q̄ de nouo occupauerāt.nec de alijs etiā ꝓbatū erat q̄ castra possiderēt.qō ⁊ si ꝓbatū esset nō noceret cū de ipis pisanis indubitā ter ꝓstaret q̄ de nouo occupauerāt ꝓmo lucan.eccliā possidēte ꝓ dicta.vñ lz nō ꝓbaref lucana ecclia spoliata ita q̄ cōpeteret interdictū:vel q̄ ꝓm tenoꝛē lr̄aꝝ haꝝ ei esset ꝓmo restō faciēda:⁊ tñ relinquitur q̄ eps possidebat affictus libere ⁊ plene nullo in castris existēte.vel q̄ melius ē relinquif q̄ ista ecclia possidebat aīa quā occuparenf a pisanis vel alijs: ita peccauit dcī.q̄ absolut⁹ pisanos añ q̄z exirēt de castris.⁊ sic libere affict⁹ ⁊ pēsionē dimitteret ē po sic bēbat añ q̄z castra occuparenf a pisanis vel alijs.si ꝓ pisani ꝓbauissent q̄ alij iuste tpe q̄ occupauerūt possiderēt non tenerenf dimittere castra cū sufficeret q̄ plene ⁊ libere ꝓmitteret epm ꝑdictos affictus ⁊ pēsiones pcipe sicut bēbat tpe occupationis.nō aūt est credendū papā ita supinū esse q̄ voluerit intelligere oīa castra destruēda vbi ecclie affict⁹ ⁊ pensiones recipiebanf.⁊ bñ facit ad intellectū hui⁹.j.de ꝓba.licet.circa fi. vbi fere idē habef q̄ ℌ dī.ibi enī qz ecclia rauēnas plenū ius habuerat: ⁊ plene possiderat ponif silentiū fauētinis sup postea possessis nisi iuste se possidere oñderēt.ℌ tñ pōt esse iustū vt sicut nō lz noua castra facere cū iniuria vel emulatōe alteri⁹.⁊ ita nec in castellare vetera q̄ nō ꝓbanf habitata.C.de edi.ꝓua.l.iij.⁊.C.de fundis limi.l.j.⁊.ij.⁊.iij.li.xj.ar.ff.de ope.pub.l.iij.ff.ex q̄.cau.ifa. ir.atletbas.⁊ ad ℌ poterit agere eps lucanus.s.vt destruerenf i nouata castra vel i ꝓstinā formā reducerenf ℨditōe ex ꝑmissis.ll. vel offō iudicis:ar.ad ℌ.j.de iudeis:ꝓsuluit.⁊ nō solū posset ad ℌ agere eps sz etiā q̄libet q̄ ibi redditus hz̄et.nec ē hec popularis actio:sz verius p vitāda diminutōe sui ꝑimonij q̄z agit.maxime aūt eps debebat agere:qz de toto castro vel terra possessionē habebat(Irritū)⁊ ita p ꝓsequēs apparet pisanos nō esse absolutos. Et ē rō:qz formā mādati nō seruāt:vt.s.de rescrip.cū dilecta.vbi no.vel dic q̄ ℌ ꝓcessus fuit ipugnatus:qz post appellationē habitus fuit.⁊ appellatio ꝓbaf legitima ex eo:qz appellatio nō fuit ne fieret absolutio nisi ꝓcederet restō libera ⁊c.

F Requens ⁊ assidua.ab alio)verbi grā:tius agit ꝓtra meuiū: meuius exercipit q̄ nō debeat rñdere: qz seius eū spoliauit male(Post diē)j.de excep.pia.(Maioꝛē)insti.de excu.tu.§. iteꝝ ꝓpe. ff.de excu.tu.ppli.ar.ℨ.auē.vt bi q̄ obli.p se.§.j.ij.iij.⁊.iiij.(Accusatoꝛē)in criminali.

¶ De Dolo ⁊ contumacia. Rubꝛica.

A D hec nanciscī Debet enī iudex ei coꝛporalem possessionē.i.custodiā tradere.j.de rei di.cū aliqbus.⁊ tueri dz inductū.ff. ne vis fi.cī q̄ in pos.mit.l.j.§.j.⁊ dic vt no.s. vt li.nō ꝓtest. q̄ñ fre.nihilomin⁹ tñ post annū fiet verus possessoꝛ.j.e.ꝓtingit.ff.de bo.auc.iu.pos.q̄z uis. si aūt p exīneū impedit possidere:tenef ad interesse.ff.ex q.cau.in pos.ea. si q̄s credit oꝛē(Rigoꝛ).s.q̄ ponat ei mulctā ⁊ etiā penā coꝛpalē quā iudex secularis ponet.ff.si q̄s ius di.nō ob.l.j.⁊ intellige ℌ de ꝓsilioꝛ. ⁊ si ꝓpter ℌ nō periclitaf iusticia vt ℌ sequif:alꝛs mulctā ponet. j.de pe.dilectus.⁊.c.vl.s.de offi.dele.ꝓterea.(Astrinxit).⁊ nulla alia pena ei imponaf nisi q̄ soluat expensas.

E X litteris.absentauerit Vicecōtumacia in nō veniēdo.j.e.cū dilecti.q̄ñq̄z ētiā in nō restituēdo.ff.de rei vē.q̄ resti.q̄ñq̄z in nō rñdēdo:vt.j.e.put.vt obscure rñdēdo.ff.de inter.ac.de etate.§.q̄ tacuit.⁊.§.nihil.q̄ñz in nō iurādo.ff.de iureiu.manifeste.q̄ñz in nō exhibēdo.ff.s ap. creditoꝛ.§.iussus.q̄ñz in recedēdo infecto negocio.xj.q.iij.certū xviij.di.si q̄s aūt(Religionis).xij.q.ij.religiosam.ff.de relig.sūt pſone.(Seq̄strari)no.fieri seq̄stratoēz ꝑpf ꝓtumaciā.⁊ tunc ita fit restō expēsaꝝ fiē si data eēt possessio cā custodie:vt ℌ. q̄ñz ꝓpter dilapidatōez.ij.q.vj.q̄tiēs.q̄ñz ꝓpter rē litigiosaz.xj.q.j.qz q̄ñz ꝓpter scādalū.j.de seq̄stra.c.ij.nō cōmutatiōez cautionum. (Eccl̄as)seq̄stratas(Restitui).i.assignari post lapsuz annū.sz bñ nō petebāt cū ℌ iure cautū nō sit:vt post lapsum anni q̄s debeat fieri verus possessoꝛ rex seq̄stratas(In posteriozib⁹)de ℌ no.s. de of.dele.ex lr̄is(Noīa)⁊ ideo q̄ ad exp̄ssa:vel in lr̄is:vel coꝛaz iudicibus non possunt secunde de pꝛioꝛibus derogare.s.de rescrip.pastoꝛalis.§.quoniā.⁊.§.nos igitur.

Q Uasam que. natiuitate).i.an mf ei⁹.a. fuit legitima filia an nō:⁊ ita p ꝓsequēs poterit sic.a.ipa sit legitima filia an nō:⁊ ita p ꝓsequēs poterit coḡsci vtz.s.filius ipius.i.ex pſona ipi⁹.a.sit admittēdus ad petendā hereditatē.nā agebaf ℌ de hereditate quita.s.ō hereditā

te patris ipius agathe.(denũciationib⁹) de hoc no.j.de e.q mit. in pos.cã rei ser.si ad.(receptis) erat enĩ lis cõtes.sicut in integra apparet.⁊ iõ ad testiũ receptionẽ ⁊ ad pbationez sniẽ pcedit.⁊ ideo etiam fit citatio ad domum.

Prout nobis aduocat De h no.s. vt lite nõ contes.c.ad hoc.C.quozũ.ap.l.vlti. rñdet h habes q lz aliqs nõ teneat rñdere aduersario nisi de mandato iudicis: si tñ rñdet sibi ꝓiudicat.ff.de inter.ac.si sine.§.j.⁊.j.de etate.§.qui interrogat⁹.ff.de adul.si postula.§.qstioni.hẽs etiã q p indirectã rñsionem siue ꝓponẽdo exceptionẽ peremptoziã siue p confessionez fit litis contes. Sed ꝓtra.s.de lit⁊ contes.c.j.⁊ de elect⁊.dudũ.rothom. Sol.dicimus hic litẽ cõtestari ⁊ nõ excepisse tñ:nec possitioni rñ disse:sz narrationi ⁊ petitioni:⁊ q per exceptionẽ nõ fiat lit⁊ contes.probat.ff.de cõdi.inde.elegãter.§. pe.vbi dicit q volẽti litẽ cõtestari ꝓponẽda est exceptio ex quo sequit ergo excipiẽdo nõ facta est lit⁊ cõtes.sed si nõ fit litis cõtes. p exceptionẽ peremptȝ.erit ne ante lit⁊ contes.ỽ ea cognoscendũ ⁊ ꝓnunciandũ ar.q sic.C.de except⁊.si quidẽ.vbi dicit q exceptione perẽptoria tñ cognosci oportet. Sed contrariũ vez ẽ.s. q nõ debet de ea cognosci nisi prius lite contes.qz nõ posset fieri absolutio neqz condẽnatio nisi lite contes.s.de elect⁊.dudũ.⁊.l. si quidẽ.nõ dicit litẽ nõ contes.sed naturali ordine cognitionẽ exceptionis pcedere cognitionẽ ꝓncipalis petitionis: licet cã breuiandi lites sepe semel de vtraqz congnoscat:nec est cõtra ius.⁊ sunt hec vera,vbi ꝓponit exceptio vt perẽptoria petitionis actoris:si autẽ ꝓponeret ad reũ repellendũ puta q esset excõicatus: vel vt declinatoria tũc añ lit⁊ contes.est ꝓbanda: vt no.j.ỽ excep. pasto.(pcepisset)⁊ iõ dicebat se nõ teneri ad earũ ꝓtestationẽ:⁊ sic legittime facta fuit lit⁊ contes.(ad ꝙincendã).C.de iudi.auc. iubem⁹.(terminetis)si liquet vel liqre põt.C.de iudicijs: ꝓperãdum.§.si aut reus.iij.q.iij. decernim⁹.(possessionez).i.p sniam detis verã possessionez.C.qũo⁊ qñ:consentaneũ.C.vbi in rem ac.l.ij.⁊ hoc qñ nõ liquet vt.C.de iudi.ꝓperandũ.§.sinautẽ.⁊ ẽ hec possessio irreuocabilis nisi ꝓtra eũ iudicet de ꝓprietate:vt h habes.⁊ in.l.ꝓeall⁊.reuocabilis est.si al's añ lit⁊ ꝓtes.fiat missio in possessionẽ:vt no.s.vt lite nõ contes. Sz qñ dices semp liqre quia aut liquet p ꝓbationes:⁊ tunc fert sniam diffinitiua: aut nõ liquet p probatiões:⁊ tũc simil⁹ sententia diffinitiua ferri debet: qz actore nõ ꝓbante:reus ⁊ si nihil ꝓstiterit obtinebit.s.ỽ causa pos.⁊ ꝓprie.cuz ecclia in fi.rñdemus hec decrc.loquit qñ re⁹ est absens p cõtumaciã qz si esset ꝑsens posset esse p confessionẽ suã vel alio modo actor ꝓbaret de suo iure qõ in ei⁹ absentia fieri nõ põt.⁊ iõ in eius odiũ est inductũ vt mittat in verã possessionez. Secus autẽ dicerem⁹ si actor cõtumax esset. tũc enĩ dicerem⁹ q iudex debet ferre sententiam: ⁊ si nulla alia causa sit nisi qz actor nõ probauerit p se:⁊ ita p consequẽs ꝓstat q reus sit absoluendus: ⁊ si diligenter attendas vtrobiqz inuenies fauorez presentis ⁊ odium contumacis.

Finem litibus. C.de agri.⁊ cen.l. litibus.li.xj.(dispẽdio).l. di.postqz.s.de elec.cũ inter vniuersas.(intentionẽ) p testes vel p instrumẽta.C.de except⁊.si quidẽ.vel per confessionẽ.C.de erro.aduo.l.ij.vel p ꝑsumptionẽ.C.de ꝓbat⁊. sine.Sed obijcies qz publicatis attestationib⁹ nõ lz inducere testes.auc̃.de testi.§.qz ỽo:colĺ.vij.ergo nec ꝓponere exceptionez q̃ p testes ꝓbari debeat. Sol.põt esse q fundata erat intẽtio alz q̃z p testes:vnde post talẽ fundationẽ bñ inducũtur.⁊ eodẽ mõ põt esse q fini data erat intẽtio p testes ⁊ prius petijt dilationẽ at exceptionẽ vult p̃instrumẽta ꝓbare:vt.j.de fide instru.cũ dilectus.,vel etiaz si publicate essent attestationes indirecte posset alios testes inducẽ sup alijs articulis ex prozib⁹ pẽdentib⁹.j.de testib⁹ ex tenore.j.de fide instru.cũ iohs.(ad soluẽdas)expẽse.n. soluũtur añ finẽ litis vbicũqz calũnia alicui⁹ deprehendit vel ẽt violenter presumit:vt hic.⁊.s.de rescript⁊:cetez.s.e.c.ij.j.de testi.significauerũt. ℑ tez nõ solũ in diffinitiua sz etiã si qs absoluit ab instãtia iudicij statim fit condẽnatio in expẽsis.C.de iudi.ꝓperandũ.§.j.auc̃.de litigioſ.§.oẽm. als regulare est q tñ i fine lit⁊ fiat condẽnatio.j.de penis.calumniã.C.de epis.autẽ.generaliter.⁊ no.q in expẽsis q̃ prestant in medio litis nõ attendit an is q condẽnatur iuste vel iniuste litigauit sup ꝓncipali ⁊ sup exceptionẽ tñ.j.de seq̃stra.ad hoc.j.ỽ ap.significauerũt.⁊.j.e.sepe. ij.q.iij.§.spaciũ.in fi.in expẽsis autẽ q̃ in fine lit⁊ prestant attenditur an iustã habuit cãm litigãdi vel ꝓbabilẽ tñ.⁊ sic nõ fit condemnatio in expẽdis.j.ti.pri.c.ij.j.de sen.ex.sacro.ff.de leg.ij.q solidũ.§.etiã.ar.ff.de peti.here.illud.⁊ maxime si iuratũ est ỽ calumniã ꝑsumim⁹ enĩ bona fide litigare.j.q.vij.sancim⁹. si autẽ temere litigauit cõdemnat in expẽsis.C.de iudi.eũ q.quidaz tñ dicũt q bocipso q succũbit cõdemnandus est.ar.ij.q.iij.q nõ ꝓbat.C.de aduo.di.iudi.l.j.alij cõtra in cã appellatiõis idistincte semp fit cõdemnatio in expẽsis.ij.q.vj.oino.j.de ap. vt debit⁹. ⁊ est rõ diuersitatis:qz in cã ꝓncipali ꝓducunt ꝓbationes facti in quo ꝓbabilis est ignorantia.sz in cã appellatiõis ꝓ magna p te nõ inducũtur ꝓbationes facti: sed tñ allegationes iuris vbi improbabilis est ignorãtia.ff.de iuris ⁊ facti igno.regula.vñ dicimus q nõ semp in cã appellationis indistincte condẽnandus sit:nã si in ea inducerent noue ꝓbationes facti qõ licet aliqñ: vt no.j.de testib⁹.veniẽs.fraternitatis.in quo cãu nõ solũ parti sed nec iudici põt aliquid ĩputari.j.de fide instru.cũ iohs.in fi. tunc nõ esset condẽnandus in expẽsis. ℑtem no.q si in sniã cõtinebãtur plures articuli ⁊ in vno est iusta snia ⁊ in alio iniusta: ⁊ pars a tota snia appellet fiet hincinde cõpensatio expensaz:debebat diuidere articuluz iustũ ab iniusto ⁊ sup illo solo appellare.j. de testa.raynaldus.si ỽo vnũ soluz articulũ cõtinebat snia:vt quia condemnauit in.c.cum deberet nil cõdemnare tunc nõ debet distinguere:sed licet appellare a sentẽtia ⁊ nõ fiet hincinde cõpensatio:quia nõ est partis distinguere tantũ debeo ⁊ tãtum nõ.ar. tamen cõtra.ff.si certũ petat⁊.quidam. ℑtem nõ videtur differẽtia vtruz obtineat in causa appellationis appellatus vel appellans ratione ꝓallegata: qz vterqz p ꝓbationes inductas in cã principali satis posset instrui q futurũ sit in cã appellatiõis.alijs tñ videt⁊ q appellatus nõ dz cõdemnari in expẽsis in cã appellationis:qz iustã cãm litigãdi hz cũ in cã ꝓncipali lata sit p eo snia: nisi als de iniusta snia appareret manifeste.⁊ intelligim⁹ condẽnationẽ in necessarijs expẽsis nõ vtilib⁹.j.c.pri.⁊ q p cãm facte sunt.j.de seq̃stra.ad hoc.⁊ in eũdo ⁊ redeũdo ⁊ aduocat⁊.C.de iudicijs:sancim⁹.deducent aũt expẽse quas domi faceret.ff.ad exhiben.sz ⁊ si.§.pe.ff.de peti.here.sed ⁊ si.§.q autẽ.⁊.§.se.⁊ in auten.de mã.prin.§.illud.colĺ.iij.ff.de rei ven.si res. siliter deducentur expẽse q casu vel facto facte sunt.ff.mã.inter.§.non oĩa.⁊ erũt expẽse mediocres nõ delicate.ff.de pig.ac si ỽuos.ff.ỽ dam. infec.inter quos.§.si.⁊.l.se.nõ autez queritur si minozes potuit facere.ff.man.si quis alicui.§.impẽdia.ff.de procura.qui propo §.litis impẽdia.⁊ veniũt expense que fiunt post lit⁊ contes.ex officio iudicis que vero iure actionis.ff.de edil.edi.ediles.§.item sciendũ.§.j.⁊ si tpe snie nõ sit cõdemnat⁹ vlteri⁹ peti nõ possũt: vt.C.de fruc.⁊ li.ex.l.iij.in fi.nisi in cã appellatiõis:vt.C.qñ ꝓcurare non est necesse.l.fi.in hoc aũt casu in quo loquit hec decre. incõtinẽti ꝓposita exceptione condẽnabit excipiẽs ad expẽsas faciẽdas tñ sub cõditione si in ꝓbatione defecerit.sic.s.ỽ procura. auditis.⁊ ita videt hec snia ỽm hoc ꝓtinere multiplicẽ iniquitatem:ꝓmo qz fert snia sine certa quãtitate:qz nõ põt esse certo tẽpore date snie cũ nõdum sunt facte.C.de sen.q̃ sine certa quã.p totũ.Sed rñdemus hoc speciale in odiũ tam tarde ꝓponentis exceptionẽ.vel dic posse ferri sniam incertam qñ expẽse non veniunt principaliter:sed accessorie:accedũt enim expẽse ꝑsumptemalitie.imo dicim⁹ q semp sup expẽsis incerta põt ferri snia talis:condẽnamus talẽ tali ad expẽsas quas fecit vel quas ꝓbauit se fecisse.C.de fruc.⁊.li.ex.terminato.s.de ꝓcura.auditis. nã sic loquit ꝓdicta lex qñ sic cõdemnauit.nam si tu velles praue intelligere pre.l.s.q nõ condẽnauit in expẽsis:sz tñ potestatez agẽdi de expẽsis parti ỽuasse:nõ posset huiusmõi intellect⁹ sustineri: qz necesse esset q epense tñ officio iudicis petant vel iure actionis. sed officio iudicis peti nõ possunt:vt in.l.ꝑalle.terminato: qz iã terminato negocio ỽm qõ ibi loquit nõ hz locũ tale officiũ iudicis.insti.de offi.iudi.§.preterea fructũ.s.ỽ offi.iudi.c.fi.restat q necesse sit petieas iure actionis.sz nulla actio ad eas cõpetit nisi sit ad eas cõdemnat⁹:qz tũc cõpetit actio in factũ ex re iudi.⁊ sic apparet q.l.ꝑall⁊.terminato.loquit qñ iudex expsse condẽnauit ꝓtem ad expensas lz incertas:⁊ q si iudex ỽuauit ei q posset agere de expensis factis in lite q nihil valet.illud aũt bñ fatemur q iudex post sententiã tota illa die suũ officiũ exercere põt cõdemnando in expensis.ff.de re iudi.paulus. alij tñ dicunt q bene valet reseruatio expensaruz.⁊ sic intelligo.l.preall⁊.⁊ aget ad illas cõditiões ex.l.illa.primũ dictũ magis placet. vel dic vt no.s. de procura. auditis.secũda iniquitas est q intromittit se de tractu futuri tẽporis.sed respõ.vt.s.de ꝓcura.auditis.tertia iniquitas est quia fert sententia sub cõditione sed respõde hoc nõ est contra ius sed ꝓter ius.j.q.vij.biduũ.⁊ est ita statutuz ꝓpter breuiãdas lites.quidã aũt dicũt condemnationẽ hanc tñ in fine litis fieri: quod littera bene p omnia nõ patit.alij vero dicũt q eo deficiẽte in ꝓbatione.⁊ hoc est speciale ỽm eos: quia etiã si als obtineret in ꝓncipali causa ⁊ per alias exceptiones tamẽ cõdemnabit in expensis factis in illa exceptione.

Quam dilectus. Contra eundē. Dic satis apte patet q̄ in modum exceptionis agit contra electuz etiā si cōfirmationem vel ordinē nō petat. nam hic nec electus nec nuncij eius cōfirmationē petebāt: quia cōfirmatus erat. nam aliter nō nominaret electus: nec ordinē nec cōfirmationē petebat que ipsi absenti p̄stari nō poterat. Item dici nō potest q̄ ageret cōtra electū accusando eum p̄ p̄curatores agat: nec in querēdo nec denūciando: sicut ex ipso cōtextu littere euidēter apparet. Item nō pōt dici q̄ sint amissi ad p̄ponenda hec crimina quasi p̄sequēdo appellationē: quia ipsi nō appellauerāt nec electus suam appellationē fuit p̄secutus. (appellauerit) de appellatione que fit extra iudiciū: no. s. de. ma. & obe. cum dilectus. j. de ap. cū sit'ro. & c. cōsuluit. & c. ad audientiam. & c. cōstitutis. ij. & c. bone mēo. (respōsalem) de hoc no. s. de p̄cura. querelā. (p̄sentare) hoc allegādo dicit: vel tūc habet hic locū cuz aduersariū scit coram iudice p̄manere: etiam maxime in causa electionis vbi periculū est in mora: vt. s. de elec. cum inter vniuersas. si enī nesciret eum coram iudice p̄seuerare quare iret. nā si fuit legitimo impedimēto detētus circunducit peremptoriū. ff. de iudi. l. & post. & sic frustra cogeret circūducto peremptorio se fatigare laborib⁹ & expensis cum ius reddat eum liberū. ff. si qs caut. l. ij. si autē legitimā excusationez nō habebat: tunc similr p̄cise venire nō tenet: quia siue post veniat siue non semp tenet ad expēsas legitimas: vt h. & hoc sufficere debet: nec ꝓtra facit. l. illa: iducit tū. ff. de arbitris. celsus. cū aliud sit in solutiōe de qua ibi loquit que semp liberat debitorē. ff. de solut. si p me. & ad q̄ semp tenet post terminum: aliud in cōparendo coram iudice a quo nō liberet si tēpore non idoneo ꝓpareat & etiam ad q̄ non tenet: alij tū dicūt q̄ semp & etiam post terminū cōparere debet ad minus vt dicat excusationem absentie. ar. iij. q. v. c. j. & v. q. iij. c. j. & etiam vt litiget si aduersariuz inuenerit: vt hic. (elapso). ff. de arbi. celsus. (& insidias) q̄z huis hoc sufficeret si citatus esset p̄sonaliter. nō tū valet qñ citatus est p̄ p̄curatorē: nec p̄curatores insidias timēt: quod hic apparet: quia si nō timent nūcij' nec p̄curatores. (moderatas) de hoc no. s. ti. p̄ri. (tempore) no. expēsas cōputandas a tēpore citationis: & nō tūm tempore contumacie.

Quam olim. asseret ff. s cu. & exi. re. diuus. (ipendi) non est trahendū ad consequentiā cum nō debeat accedere ad apostolicā sedem vel metropolitanū electus vel consecrādus nisi habeat decretū subscriptionib⁹ roboratū & litteras testimoniales. lxj. di. eps. hoc tamen satis posse concedi illam confirmationē fieri cum debita solēnitate vel cause cognitione que fit p̄dicto modo etiaz cum nullus citetur cum illi qui volūt aliquid obijcere pati debeāt p̄pter periculū q̄ est in mora. ar. j. de ap. oblate. Item q̄ terminū habent a iure infra quē debēt habere ep̄m consecratū: vt no. s. de electi. cū in cunctis. & c. statuimus. & infra illū terminū si vnus malitiose alium p̄ueniret: cassaret q̄ fieret. ar. p̄call. decr. oblate. papa aūt posset hic excusari quia p falsas litteras iste. d. circūuenit eum. (canonice) videt q̄ nō deberet sic cōducere: sed sic si inueniretis eū p falsas litteras consecratū imponatis sibi silentiū nihilominus faciatis eum pacifica possessione gaudere: cū ex quo ꝓfirmatus est talib⁹ exceptionib⁹ nō obstātibus effectus cōfirmationis nō sit impediendus. j. de ap. ꝓstitutis. ij. imo bene dicit q̄ clādestine vel obrepticie obtinuit confirmationē: vt hic. & anteq̄z habeat effectū confirmationis examinari debet an electio sit canonica vel non: vt & no. s. de causa pos. cum olim. vel pōt dici q̄ nunq̄z debuit habere possessionē rērū ep̄atus: quia nō cōstabat de confirmatione cuius effect⁹ est possessio rerū ep̄atus: vt. s. de elec. cū in cunct. sz tūm de cōsecratione nec consecrādo ꝓfirmare videt: cum hoc nō intenderit: & diuersi sint actus: argu. s. de electio. cum inter vniuersas. in fi. sed si negaret clādestine vel obrepticie facta cōsecratio vel cōfirmatio nihil innouabit quousq̄z de hoc cōstet: cum ad hoc dicendū non admittat quis nisi ex officio iudicis: siue dicat confirmationē nullam vel beneficiū restitui. in integrū petat: & si vtroq̄z istorū modorū agat lite pendēte nihil inuocari debet. ff. de iudi. si p̄tor. C. de in inte. restitu. l. j. j. vt lite pēdente. c. j. fatemur tūm q̄ post confirmationē & consecrationē pōt cōtra aliquez agi & criminalr & ciuiliter sup eo q̄ nō sit canonice institutus vel p̄ simoniā: vel quia omissa sit forma vel alio modo nisi dum petebatur confirmatio vel cōsecratio de eo q̄ modo obijcit fuisset exceptū & iudicatū. s. de elec. cuz dilecti. vel etiā exceptū tūm: & nō obstāte exceptione facta fuisset cōfirmatio: nam in his casib⁹ forte postea agi posset. C. de fide instru. l. fi. ar. C. de fal. ipse. hic tamen est differētia inter eū q̄ post confirmationē obijcit & eum q̄ ante confirmationē obijcit nihil p̄bare debet ea ratione quia negantis factū. s. in electōe nō canonica nulla ē p̄batio: sz electionē canonicā esse p̄bare dz: vt no. s. de postu. c. j. vbi aūt post confirmationē dz electōez minus canonicā: nō p̄bare dz. nemo enī cogit dicere titulū siue possessionis: vt no. de hoc. s. de p̄cu. ex insinuatione. vel dic vt no. j. de accu. c. sup. si aūt crimē obijciat siue qñ cōfirmationē siue post sp qui obijcit p̄bare dz: nisi iudex ex officio suo velit inqrere: de hoc no. s. de postu. c. j. quare nō simul audiuntur cause omniū triuz. s. d. f. & g. hoc q̄. s. in hac glo. dz videt q̄ etiam. s. post ꝓfirmatōez & electōez itez pōt dici q̄ ꝓfirmatōez & electionē. & de forma electionis & de delicto p̄sone locū hz quādo ꝓfirmatio data ē sine cause cognitōne. & idē videt etiā si sine vlla inquisitione vel cognitōe data sit: sicut ē qñ idē electo⁹ & cōfirmato⁹. & hoc p̄bat. s. de elec. q̄ sicut. j. de ap. ꝓstitutis. & c. cōstitutus. & in his casibus si apparuerit electionē minus canonice factā cassabit electionē. Item si inuenerit ꝓfirmatōez nō rite factā: puta q̄ ꝓfirmato⁹ noluit admittere q̄ dictores vel legitimas exceptiones. vel quia electionē nō examinatā ꝓfirmauit siue appellatum fuerit siue non cassabit ꝓfirmationē: ar. j. de ap. ꝓstitutis. & c. cōstitutus. si vero ꝓfirmatio quantū ad oppositionem iudicij fuerit rite facta: sed electio non. sed tū ꝓfirmato⁹ nō innotuit tota veritas: tunc dicūt q̄dam q̄ eodē mō (Irritanda) est ꝓfirmatio: q̄ inspecta veritate mala fuit lz iudex bñ p̄cesserit. C. de ap. eos. j. de fide instru. cū ioānes. j. de p̄uile. cum olim. ij. in fi. sz certe quicqd dicant hoc videt habere locū vbi fuit appellatum: quia p̄pter remediū appellationis irritat quod factū est: vt in eisdē iuribus apparet. sed vbi non est appellatum quō irritabit quod legitime factū est nō videtur bene. sed tū nō reuocarē sine maturiori ꝓsilio q̄ sic factum est: sed vbi inueniet superior electionem minus canonicam p̄cessisse: & ꝓfirmationē sine examinatione secutam fuisse: melius dicet si sic dicat q̄ ꝓfirmatio p errorē fuit obtenta eam reuoco: & quia electionem inueni minus canonicam eam casso: ar. ff. de re iudi. q̄ iussit. C. cōmi. & p̄gra. interlocutio. & l. se. C. si per vim. l. fi. Si autem electionis ꝓfirmatio fieret cum solenni examinatiōe: puta p̄tibus ꝓstitutis in iudicio & lite ꝓtesta. s. de elec. dudū ro. & sīa tali mō lata. s. ꝓfirmo electionem: & tūc de cetero nullus admittet neq̄z ꝑ electōez neq̄z ꝑ cōfirmationē a qua nō est appellatū ad hoc vt ipa casset. nec p̄pter formā nec p̄pter crimē: q̄ sīa transit in rē iudicatam. C. cōmi. & p̄gra. l. iij. nō negamus q̄n possit p̄cedi ꝑ hūc ꝓfirmatum. & p̄pter crimē q̄ aī electionē cōmiserat. & etiā p̄pter defectum forme vt q̄dā dicunt. sed pluribus melius: vt. s. dicit. nō ad electionē vel ꝓfirmationē cassandā. sed ad h vt deponat vel suspendat vel alia pena imponat. sed pluribus alijs videt ꝑ. & melius etiā q̄ de p̄missis nō possit accusari post ꝓfirmationem solēniter obtentā: q̄ transit in rem iudicatā vt dictū est vt aliq̄s sit litium finis. C. de fide instru. l. vl. ad fi. & idē videt dicendū etiā si p̄tes nō fuerint in p̄cessu ꝓfirmatōis nec li. ꝓtesta. facta fuerit: sed tū solenniter p̄cesserit ꝓfirmato⁹ inq̄rēdo de forma electionis in loco vbi facta ē electio: & de scia & de moribus & vita electi in loco ꝓuersatus est. s. de elec. scriptū. nā in hoc casu credimus sīaz cōfirmationis transire in rē iudicatā nisi forte de obreptione p̄ponerēt. nisi forte ex p̄uisione & de gra & nō de mero iure audiret. nō tū multo tpe post ꝓfirmationē. s. de elec. cū dilecti (Alioq̄n) si p̄dictus. d. nō esset canonice electus (Citatus) sic referebant iudices: vel pars. f. & g. s. q̄ ꝓtumaciter abfuerat. d. sed non ꝓstabat. q̄ si ꝓstaret eū fuisse ꝓtumacem sic nō posset appellare viua voce. ff. de in integ. resti. diuus. ita nec eius itineris arreptio vim appellationis obtinet. & h iustificat sīa eo absente latā. s. vt li. nō ꝓtesta. quoniā. nec fuit necesse q̄ aliqua sīa ferr ꝑ hūc. d. cum de facto in eadē eccl̄ia de qua agit nihil possideat nec etiam de iure Item q̄ nec ipe agebat ꝑ alios electos nec alij ꝑ eum nec se eis opponebat (Confirmare) huic facto. g. acqeuit vel ad minus nō dixit. nec postea eū inuenimus p̄secutū hmōi negotiū quāuis sola testimonia nō sufficerēt vbi de plurium agit electionibus. hec aūt ideo sufficiūt: q̄ ambo electi inter quos erat ꝓtētio videntur his esse ꝓtenti. sed. d. etiam huic ꝓfirmationi se opponere nō posset nisi appellasset: q̄ ꝓfirmationi solenniter facte a qua non est appellatum contradicere nō licet nisi de gratia: quia ꝓfirmatio sīa est & vim & formam sententie tenet: & ideo transit in rem iudicatam ex quo non est appellatum (Litteras) que non valuerūt cum de p̄missis litteris & eoz que in eis continebatur non fecerent mentionem. s. e. c. ij. (Misericorditer.) vera fuit misericordia: quia ex quo alius legitime confirmatus fuit non erat vlterius audiendus nisi p̄sequendo appellationē de qua papa erat incertus. (Juuentus). q. d. citatus tertio contumax fuit: ideo p̄ceditur contra eum etiam si non inueniat termino vnius anni si

bi dato: cum alꝰ semper deberet expectari si contumax nõ esset: ar. a contrario sensu. s̃. vt lite nõ cõtes. c. qñ. §. porro. ⁊. §. se. Sed dices quare daꝫ annꝰ cũ in decre. prealk. nõ dẽtur nisi. vj. mẽses. Rñ. ibi agebaꝫ de electione nõ cõfirmata ⁊ ẽpo nõ cõsecrato. hic vero loquiꝫ de iam ꝓsecrato: ⁊ hoc est speciale ꝑpter reuerentiã cõsecrationis. vel dic hoc esse speciale ꝑpter consecrationẽ quia iterũ tractaꝫ de eius iure post sententiã iuste latã: ⁊ qꝫ expectaꝫ p annuꝫ: ⁊ sic etiam hoc exabundanti: vt auferet oĩs exceptio ipsi d. qui dicebat ⁊ dicere poterat ꝓ itineris arreptionez appellasse: quod tñ nõ cõstabat: nõ enĩ esset bonũ ĩmo pessimuꝫ qꝫ si de iure esset eꝑs qꝫ alius in locũ eius intraret. iij. q. vj. hic quippe. ⁊. j̃. de concess. preben. c. j. ⁊ est hic ar. qꝫ sentẽtia sup electione nõ transit in rem. iudi. simile in mr̃imonio carnali. j̃. de re iudi. consanguinei. ⁊. c. tenor. alij dicũt ⁊ melius qꝫ si veruꝫ esset qꝫ. d. dicebat. s. qꝫ iter arripuerit ad se. ap. veniẽdi iniquus erat ꝓcessus iudicũ. j̃. de ap. suggestũ. ⁊. c. meminim⁹. ⁊ ideo de iure est qꝫ iteruꝫ inquiratur de eo: ⁊ si iniunctuꝫ fuerit reuocet ꝓcessus. s̃. de offi. deleg. cum cã. Sed oppones quare ergo ad eosdẽ remittitur negociũ. Rñ. nõ remittiꝫ hoc ius cõmune est si quis infra annũ nõ prosequitur appellationẽ: primus iudex potest ꝓsequi ap. vt no. s̃. de offi. del. pastoralis. §. ꝑterea. vel melius ꝑpter ꝑsumptiones que erant cõtra eundẽ. d. hoc speciale factũ fuit cõtra ius. hodie autẽ dicũt quidã hoc qꝺ diximus de arreptione itineris esse correctuꝫ: vt no. j̃. de ap. vt debitus. (verbo) quia nõ dixit ego appello: sed dixit vel pro certo habeaꝫ qꝫ ad se. ap. veniebat vt de ꝓcessu contra se habito conqueretur: nec hoc sufficit si copiaꝫ iudicis a quo vult appellare potest habere infra. x. dies exquo scit cõtra se habitum ꝓcessum: coꝛã eo eniꝫ appellare tenetur. ij. q. vj. §. siquis ipsius. ⁊. §. biduum.

¶ Veritatis. canonicis ⁊ quia volebat canonicis eũ accusantibꝰ respõdere ordine iudiciario seruato: ideo dñs papa ne de sua ꝓtumacia cõmodũ reportaret mãdat cõtra ipm ꝓcedi in modũ inq̃sitionis. (audientiam) in modũ inquisitionis aliꝰ nõ liceret cõtra eum recipere testes lite nõ contes. vt. s̃. lite nõ contes. qñ fre. alij dicũt qꝫ semper cõtra quẽlibet prelatũ ⁊ etiã clericũ contumacẽ ad depositionẽ ꝓcedetur lite nõ contes. vt h. j̃. de cleri. nõ re. in ec. vel pre. ex tue. ꝑm. l. autẽ secus. ff. de peñ. absente. (Deponis) no. qꝫ non fert hic sententiã sup crimen. sed tm̃ deponit euꝫ. (inhibitionẽ). j̃. de no. oper. nun. cũ ex iniuncto. j̃. de despõ. impu. ad dissoluendũ. s̃. de in inte. resti. cũ venissent. (excõmunicationẽ) excõicatus enĩ cũ suspensus sit: ⁊ administrare nõ possit: alienare res ecclie nõ põt: quod intelligendum videt de notoriis excõicatis ⁊ publice. ar. j̃. de re iudi. ad probandũ. idem etiam si nõ notoriis: sed tm̃ p sententiam vel canonẽ in qua certũ est euꝫ incidisse. j̃. de excessi. pla. c. si. Item res suas vẽdere donare ⁊ aliꝰ emere põt. i. teneret cõtractus si faciat. xj. q. iij. qñ mul. in fi. ⁊ expressius. j̃. de sen. excõ. si vero: vbi dicit qꝫ etiam nouos ꝓtractus cũ eis inire licet ⁊ forte si cõstituat procuratorẽ ad negocia ordiꝫ inter eos actio mãdati: non enĩ inuenimꝰ huiusmodi cõtractus cẽseri nullos a iure: in iudicijs autẽ admittẽdus nõ est quãdo est actor excõicatus. j̃. de sen. excõ. ꝓ tuas. j̃. de sen. ⁊ re iudi. ad probandũ. j̃. de proba. post cessionem. si. C. de here. l. pe. ĩmo ⁊ si in iudicio constituit qñ excõicatus est reus ordiꝫ obligatio qꝺ apparet quia reus excõicatus constituit procuratorẽ. s̃. de iudi. intellexim⁹: sed exceptione actor remouetur: de hoc no. s̃. de ꝓcura. cõsul. nec i spiritualibꝰ valet qꝺ fit ab excõicatis. j̃. de ap. cõstitutis. j. sed in his spiritualibus valent que facti sunt tm̃: quasi dicat nõ que iuris. ar. j̃. de ꝑben. pro illorũ. s̃. de rescriptꝭ. capitulũ. dicunt tamen aliqui ⁊ forte nõ male qꝫ si aliqui ꝓlati sunt excõicati ⁊ ratione sui officij faceret aliqꝺ spirituale: puta quia prouideret alicui ecclesie de ꝓlatura vel canonicatu vel confirmaret alicuius electionez qꝫ bene valet qꝺ fit ab eis quãdiu tolerantꝫ. viij. q. iij. nõne. vj. q. iij. c. j. ⁊. ij. nisi forte esset notoriũ vel aliꝰ ꝓbari posset qꝫ essent publice excõicati: qz tunc hec spiritualia vel etiã alia ab eis recipe non debent: sed cũ superiore agere ⁊ ab eo appellare. ar. ff. de mino. ait põtor. §. pmittitur. nec cõtra dicit decre. cõstitutis: quia ibi non ratione publici officij eligebãt sed speciale ius prosequebantꝫ qꝺ quilibet habet ratione sui canonicatus vel specialis fraternitatis: vel ibi vt excõmunicati fecerũt ratiõe publici officij quod nõ habebãt: quia publicum officiũ eligendi in nõ excõicatos tm̃ reciderat: ⁊ dicim⁹ generaliter qꝫ cõtractus initi cũ excõicato non solũ ignoranter sed etiam sciẽter ⁊ durãte excõicatione tenerẽt ⁊ ex eis agiꝫ ꝓtra excõmunicatos si conueniantꝫ etiã durãte excõicatione: ipe autẽ excõmunicatus licet ⁊ agere nõ posset durãte excõicatione tm̃ post absolutionẽ poterit agere de ꝓtractu inito: ⁊ dum erat excõicatꝰ obligaꝫ enim aliꝰ ⁊ obligãt sibi alios dum sint excõicati. xv. q. iij. qñ multi. in fi. j̃. de sen. ex. si vere. ⁊ tẽpore durãt obligatiões licet agi nõ posset ex eis dum sunt excõicati. j̃. de exceptj. cũ inter. j̃. de sen. ex. ꝓ tuas. Item pendẽte excõicatione suspendiꝫ effectꝰ debiti puta fidelitatis: ⁊ videtur qꝫ iuramẽto fidelitatis astricti sunt absoluti a iuramẽto. xv. q. vj. nos. ⁊. c. iuratos. ar. cõtra. xj. q. iij. iuk. sed ibi potius narrat factũ qz̃ ius: vt ex eodem. c. colligi potest: sed post absolutionẽ bene agerẽt excõicati de cõtractu in excõicatione inito rationibꝰ ꝑdictis quia cõtractus tenet: licet excõmunicatus agere nõ possit. Item si existens in excõicatione exspolietur post absolutionẽ aget interdicto vnde vi: quia non licet alicui excõicato sua auferre: ⁊ si quis cũ iuramẽto vel sine iuramẽto ꝓmisit aliquid alij excõicato dare ꝓsulimus ei qꝫ det: nam hoc iuramentũ vel ꝓmissio absqz interitu salutis seruari põt. j̃. de iureiurã. si vero maxime. si aliꝰ seruari debet. Sed dices nõ põt seruari sine pctõ cum ego ei in nullo cõmunicare debeaz. xj. q. iij. cũ excõicatis: ⁊ si cõmunico pecco mortaliter. s̃. de his que vi me. cã fiunt. sacris. Sed rñdemus cum licitũ sit ab eis emere vẽdere ⁊ cõtrahere ꝓ vtilitate nostra vel necessitate. j̃. de sen. exco. si vere. ⁊. c. ĩter alia. ⁊ etiã ex pietate aliquid põt dari excõicato. xj. q. iij. qñ mk. in fi. ⁊ p consequẽs ea facere que in contractibꝰ ꝓueniũt: ⁊ quia aliter sequeret qꝫ ecclesia machinaret fraudes vel mẽdacium qꝺ esset absurdum. xxij. q. ij. cũ humilitatis ⁊. c. primũ. ⁊. c. nec artificioso quia nec videt fuisse intẽtio condẽtis canonem qꝫ alius puniret qz̃ excõicatus. Item si seruiẽs tenet ei seruire vt ꝓmisit. xj. q. iij. qñ mk. quare eadẽ ratione debita non soluet: ⁊ ad hoc bñ faciet. xj. q. iij. iuk. ⁊. c. impatores. vbi satis innuiꝫ qꝫ apostatis debemus de omnibꝰ iuribus suis rñdere: nam possunt cõprehendi sub patrefamilias. ar. j̃. de sen. ex. si vere. nec est reuocata ratio predictorũ. p. c. xv. q. vj. nos. ⁊. c. iuratos. quia illa. c. specialiter loquunt in absolutione ⁊ fidelitate ⁊ iuramẽto fidelitatis vel idcirco specialr statuiꝫ ⁊ reuocaꝫ canõ. iuk. quia valde magnum fomẽtum excõicationis ⁊ excõicatorũ erat qñ se videbãt concomitãtes magna caterua vasallorũ. vel dic qꝫ sicut ibi factum fuit ꝑpter multã malitiã excõicati ⁊ modo fieri potest: sed nisi sententialr absoluantꝫ ipso iure absoluti non sunt: hic tñ fatemur qꝫ nõ est cum eis cõicandum nec contrahendũ si supbiores inde fierẽt vel si apud illos eque bene vel etiã aliquantulũ minꝰ ꝓtrahere possent. plus dicimus exquo inquisitio fit cõtra aliquẽ extunc nõ licet sibi alienare. j̃. de accusa. c. fi. vbi no.

¶ Contingit potẽtiam. Nunquid si appellat euꝫ cõpetit ei interdictũ vnde vi? ar. qꝫ nõ. ff. vti pos. si duo. §. creditores. j̃. de sequest. pos. ad hoc cõtrariuꝫ tamen credim⁹. ar. C. de preto. pi. l. vlt. (numerus) cõtra hũc plura prodita sunt auxilia: primũ qꝫ prestet cautionez iudicio sisti. s̃. c. j. ⁊ ꝑm qꝫ condẽnetur in expẽsis. j̃. de sequest. pos. ad hoc. tertiũ ad inrereisse. ff. vti pos. si duo. §. vl. ff. ne vis fi. ei qui in pos. in du. l. j. in prin. quantũ manus militaris. ff. ne vis. fi. ei qui in pos. ĩ du. si quis missus. quintũ beneficiũ huius constitutionis: sextuꝫ ex cõstitutione. s̃. vt lite nõ contes. qñ: in fi. septimũ est: vt in pos. le. is cuius. §. missus. sed nũquid idem est si clericus de beneficijs ecclesiasticis agat vel de alijs spiritualibꝰ? ar. qꝫ non. quia nõ est sufficiens titulus ꝓscriptio. sed necessaria est legitima electio vel ordinatio. lxij. di. c. j. ⁊. ij. q. j. legũ. nec est cõtra. j̃. de iurepa cura. quia ibi nõ prescribiꝫ ecclesia vt beneficiũ sed vt ꝓprietas quod esse põt. j̃. de ꝓscri. auditis. s̃. de in inte. resti. auditis. tm̃ dices ad quid ꝓdest ꝑm decretũ in beneficijs cum nullus posset possidere sine bona fide: ⁊ hic nõ posset habere bonã fidem qui consciẽtiam haberet rei aliene. j̃. de ꝓscriptꝭ. qñ. rñdemus valet vt fructibus vtaꝫ. Item põt dici eũ possidere bona fide quia sic credit vel quia auctore ꝓtore possidet ex secũdo decreto: ⁊ sic ꝓscribet vt nihil ei obijci possit p aduersarium semp tamen si habet conscientiam rei aliene ⁊ quãdocunqz habuerit nõ confidat qꝫ a ratione huius missionis possit retinere beneficiuꝫ: sed videt hanc qstionem nõ de facili posse sic ꝓcedere: nam aut ille qui agit sup beneficio est confirmatꝰ aut non: si est ꝓfirmatus soluꝫ officiũ iudicis implorare potest vt cõfirmet. ⁊ si illi contra quos agit de hoc ⁊ qui sibi se opponũt contumaces sint: nunqz fiet missio in pos. cã custodie: nam ante confirmationẽ nõ potest suũ beneficiũ ministrare. s̃. de elec qualiter. ergo multo fortius nõ ꝓpetit ei actio ad beneficiuꝫ vel res beneficij petẽdas: nec est hic necessaria missio in possessione cum lite nõ contes. procedi possit. s̃. vt lite nõ ꝓtes. qñ. si autez est cõfirmatus non debet petere ius quod habet in beneficio: quia illud habet nec amisit cũ iura inseparabilia sunt: sed debet petere vt pacifica possessione gaudeat. j̃. de ap. cõstitutis. ⁊ petat res ad beneficiũ pertinẽtes. item ⁊ tunc cõtra contu-

macem datur missio in pos.sicut in alijs realibus.ff.ex.qui.ca.in pos.ea.fulcinius.§.item videam⁹.sed in hoc vltimo casu nō multum ꝓcedit bene:quia potest esse q̄ nullā certā rem petit sed beneficium sicut alij canonici ꝛ locū in choro ꝛc̄.huiusmodi: vnde in hoc satis videt q̄ licite fit missio in possessionē:ꝛ etiaꝫ ꝑm decretum huic dabit:sed tamen iudex ꝑmo summatim cognoscat. s̄.vt lite nō contes.q̄n.§.pe.ꝛ licet alꝫ sufficiat ꝓ summaria cognitione:vt.s̄.lite non ꝓtes.q̄n.§.pe.ꝛ licet alꝫ sufficiat ꝓ summaria cognitione iuramētum calūnie hic aliquātulum maiores probationes requiret:hodie tamen statutū est q̄ cum agit de bene.icio obtinēdo q̄ nō est faciēda missio in pos.j.ti.ꝓri.c.fi.vbi notatur ꝛ ex hac ratione.s.quia.l.ista fulcinius dicit generaliꝫ in actione in rem fieri missionē in pos.rei petite. dicēdum videt q̄ si episcopus petat ius epāle in aliqua eccl̄ia vel aliquid aliud incorporale q̄ reo ꝓtumace existēte dabit missio in pos.causa custodie illius eccl̄ie ꝛ exercitiū iurium.s.vt possit iniūgere penitētias vngere infirmos ꝛ iurisdictionē ꝛ iura episcopalia exercere: non obest obiectio:ergo aliquis qui nunq̄ habuit curā habebit exercitium:ad quod rēspōdemus potest esse: sed hoc est ꝓpter ignorantiam possessoris:nā hec eadē argumētatio est in sentētia diffinitiua que nō tribuit ei curam ꝑ quo datur sentētia nisi de iure haberet.ff.de condi.inde.l.iul.ꝛ j.de re iudi.cum inter vos.ꝛ tñ exercitiū haberet. Item hoc idem poterat si simplr nomine suo mittatur in pos.ex secūdo decreto ꝓlationis sue.vel dic vt no.j.ti.ꝓxi.c.j.(Constituatur) hec decre.pōt loqui in psonali actiōe ꝛ ꝑm hoc ꝓprie ponitur hoc verbū cōstituatur:quia post annuꝫ ex secūdo decreto constituet verus possessor sicut si etiam ꝑmansisset in custodia necessariū est ꝑm decretū:vel potest loqui in reali:ꝛ ꝑm hoc illud verbum constituatur ponitur improprie: vt sit sensus quasi decernat verus possessor:quia sicut non esset sibi necessariū scōm decretū si semp in possessione ꝑmansisset:ſ solo lapsu temporis fiet verus possessor:sic ꝛ si ꝓpter potentiam vel dolum aduersarij nō potuit nanciscī possessionē.

Generabilis.ac prouincia

Quāuis causa hec tangat prouinciales nō tñ necesse est eos citari:sed nec eis iudicat ꝑm quosdā.ff.de libe.causa.si pariter.C.res inter alios ac.ne.prę.p totum. hoc nō placet:immo bene iudicat.de hoc no.s̄.de arbi. cum tēpore.s̄. de ma.ꝛ obe.inter.ꝛ.c.vlt.s̄.de dil. exposuit.ꝛ j.de re iudi.cum super.ꝛ.c.penl.(Archidiaconus)citatio horū iudicū nō est necessaria: si he littere puenerūt ad archiep̄m:ideo ista mandat fieri quia posset esse q̄ he littere ad archiep̄m puenire nō possent.

Etor qui cauerit iudici.

s̄.de offi.deleg.pastoralis.iij.q.iij.§.spaciū. tamē ꝛ si nō esset qui reciperet nihil esset sibi imputāduꝫ.ff.de le.j.si fundū.j.de appell.ex ratione.hic cautio hec de nouo introducitur:licet enī alie pene ꝑ antiqua iura huic decipiēti aduersarium imponātur.s.q̄ punit in expensis.C.quomō ꝛ quādo iudex.auc̄.qui.semel.ꝛ hic q̄ hic cautionē prestaret nullo iure cauebitur credimus sufficere solam verbalē cautionē cum pena.

De eo qui mittit in possessionem causa rei seruāde

Constitutis. Possessionem.) forte petebat sibi restitui possessiōez eiusdem ecclesie agendo possessorio ex interdicto vnde vi:vnde est notādum q̄ in interdictis in rez scriptis fit missio in pos.cā rei seruāde:sic vt hic videtur fuisse factū:ꝛ super hac possessione causa data rei seruāde reuocāda modo ꝫ agebat:ꝛ ex hac decre.patet q̄ partib⁹ ꝓsentibus etiam scōm decretū est dādum qō satis,dici potest cū pars contra quaꝫ dari petitur multa possit dicere ꝛ iura sua allegare. Item non est ferre sententiā nisi in cōfessum vel convictū.ij.q.j. nos. Item iudicantē oportet ꝛc̄.xxx.q.v.iudicātez:ꝛ melius ad hoc facit.C.qūo ꝛ q̄n̄ iudex:ea que.vel dic q̄ hic nō petebat ꝑm decre.q̄ nō erat necessariū quia solus lapsus anni sufficiebat: vt no.s̄.ti.ꝓxi.cōtingit:sed aduersarius petebat sibi restitui possessionem nō obstante lapsu anni cū nō fuit in mora:melius dicit quia sic sup possessione agebat quia vna pars petebat eā reuocari ꝛ alia petebat eam cōfirmari.(Ecclesie)querit qualiter cōsulantur actori ꝓquerenti de aliquo auferēte vel turbāte iura ꝛ seruitutes ꝛ nō ꝑmittenti vti eis nec etiaꝫ comparēte ad respondēdum:ꝛ primo quidē excōicari potest.s̄.vt lite nō contes.tue.ꝛ.c. q̄n̄.potest etiā indici mulcta.ff.si quis ius.di.nō.ob.l.j.pōt etiaꝫ taxari interesse ꝑm q̄ exigit natura īterdicti vel actionis de qua agitur ꝛ fiet missio in pos.ꝑm mensuram debiti declarati ad instar alterius psonalis actionis:auc̄.de exi.re.sed melius iudex q̄n̄ aget ꝓfessoria mittet in pos.seruitutis vel alterius iuris peti acto rē ꝛ erit verus possessor nō causa custodie.ꝛ ꝓhibebit reo ne turbet ip̄m actorem vti seruituti illa quādiu de iure suo ꝓbet ꝛ ꝑcipit ei q̄ super hoc ipe caueat ꝛ faciat interim quasi possessiōe pacifica seruitutis vel alterius iuris petiti gaudere possessorē.ff.de no.ope.nun.si pusq̄.ff.si ser.vendi.l.is cuius famil.ff. de vsufr. cuiusq̄.ff.de op.leg.mancipioꝝ.ff.de inge.ma. diffamari.C. de re.pig.si eo.ff.de vsufruc.si vsufructus.ff.vt in pos.leg.l.si pecunie.§.j.ꝛ.l.si inutiles.ꝛ de col.bo.l.j.§.pe. si autem agitur negatoria non fit missio in possessionem:quia non pōt. sed cauebit ō non molestando vt in ꝓdictis iuribus.hic eodē modo agatur si ꝙsulitur siue agat interdicto vti possi.siue interdicto vnde vi: ꝑ incorporalibus siue quocunq̄ alio modo agatur ꝑ corporalibus vt ꝓdicta iura sonant.ꝛ j.de seque.pos.c.j.licet enim agens interdicto vti pos.non possit mitti in possessionē cū dicat se possidere.tamen ꝑcipietur reo q̄ non impediat actorez quouisq̄ de iure suo ꝓbet:vt in ꝓallega.l.si ꝓius.ff.de iti.actu q̄ ꝓri.l.fi. ꝓ via.ꝛ.l.j.ij.ꝛ.iij.sententia diffinitiua non feretur cum non sit lis contesta.s̄. vt lite non contesta. quoniā.j.rūso. est autem hoc verum siue petatur eccl̄ia rōne iuris epāalis quod epūs in ea habet:siue iure parochialis quod archipb̄yteri in ea habent.nam eccl̄esia cū non possit esse in alicuius dominio vel possessione.ff.ō rei vendi.in rem.j.rūso.ꝛ.§.j.ꝛ instī.de reꝝ diui.§. nullius. non pōt de ea agi nisi ratione iuris quod in ea habetur.ff. de contra. emp.qui tabernas.ꝛ.ff.de mino.l.pe.ꝛ ratione eius iuris proceditur ꝓdictis modis. Et dicunt quidam ꝛ forte bñ q̄ anteq̄z det superior possessionem q̄ est ita grauiter ꝓiudicialis,q̄ incipiet ab excōmunicatione vel sequestratione vel missione in pos.cā custodie:ar.s̄.de dolo.c.ij.nec obstat.l.ꝓalleg.si ꝓius. vbi dicit q̄ nō sunt alie iudicis partes nisi vt procedat ꝓri modo:quia non remouet quin procedat mꝰioribus modis sine penis. sed hoc vult dicere q̄ ad diffinitiuam sententiam ꝓcedere non pōt:ꝛ si infra annum venerit restitutis expensis:ꝛ ꝑstita cautōe recuperabat possessionē ꝓdictam.vel relaxabitur mandatum factum de non molestando:ꝛ cautio sup hec ꝑstita.ꝓprie aūt dicit fieri ꝫ missio ꝛ reuocari:qz sicut ꝑ incorpalibus damus interdicta quasi pos. ff.de ser.quotiēs.ꝛ no.s̄.de elec.querelam.s̄.de cā pos.cū eccl̄ia. ꝛ ita etiā fieri pōt missio in pos.vt ꝫ.ꝛ.j.de sequest.pos.c.ij.s̄.de dolo.c.j.s̄.vt li.nō ꝓtest.accedēs.ꝛ si infra annū nō venerit rēꝰ poterit iudex decernere actori quasi possessio vera dicti iur.ꝛ vl ꝛerius nō reuocabit mandatum factū nisi reus ꝓbauerit de iure suo:non tñ sine decreto scōario ꝫ ius hēbit.alij dicūt q̄ statim fit verus possessor lapsu anni si sine scōo decreto sicut ꝛ in reali actione legit:ꝛ no.s̄.vt li.nō ꝓtesta.§.in alijs. ꝛ ꝫ satis inuit hec decre.alij aūt dicūt corpa eccl̄iaꝝ possideri ab epīs vel caplis vel ꝑlatis eaꝝ.ꝛ sic fiet missio in pos.corpaliū eccl̄iaꝝ:ſ iuriū nō.Alij dixerūt:vt no.s̄.ti.ꝓri.ꝓtingit.in fi.si aūt q̄sq̄ in psonali actione mittēdus sit in pos.cā custodie:ꝛ nō inueniant res corpales in q̄ rū possessione mitti possit mittet in possessionē nominū ita q̄ possit exigere debita.ꝛ vero creditori denegabunt actiones.ff.vt in pos.le.l.si inutiles.cum tñ si infra annū vel ꝑm alios q̄cūq̄z obtulerit cautionē sistēdi iuri recupabit collecta ab eo q̄ missus est in possessionē exinde agit vt ꝓius.ff.de colla.bo.l.j.§.iubet. ꝛ ꝑ simile eodē modo dicendū est fieri missionem in pos.alioꝝ incorporaliū tam tempaliū q̄z etiā spūaliū cum auctore iudice. ꝫ fiat ar.ff.de acq.pos.iuste.q̄zuis alij dicant ꝙ q̄n̄ interdicto vñ vi vel actione exempto agit vel alia psonali actōne vbi missio fuit ꝓ mensura debiti declarati.competēs est q̄ fiat ꝑmo missio in possessionem illius rei de qua agit. ꝛ si rōne interesse aliquid deest vel plus debetur tunc suppleatur: ꝛ vsq̄z ad supplementum cuꝫ fiet missio in possessionem aliarum rerum: sed licet hoc sit congruum ex causa:tamen ꝛ si videatur iudici aliud fieri pōt. Itez dicimus q̄ si agatur personalibus actionibus ꝓ tpalibus non est procedēdum ad missionem in pos.spūaliū ꝑ mensura debiti declarati.ꝛ hoc duplici ratōe. Prima est:quia spiritualia estimationem non recipiunt. ꝛ ideo cōmensurari debito non possunt. Secunda ratio est:quia cum eis permutari non possunt.j. de rerum permu.ad questiones.sed si ageretur personali actione ꝓ spiritualibus: puta ex permutatione vel donatione rerū spiritualium:tunc bene in alijs rebus spiritualibus crederemus fieri missionem:ꝛ etiam forte in temporalibus.ꝛ maxime in spiritualibus quibus sunt annexe temporales prestationes(Volūtatem)non tamē adeo studiosaꝫ: vt debuit.s̄.de offi.ordi.pastoralis.in fi.(Et nos)ꝛ ita habes hic cautionem prestandam aduersario.ꝛ si aduersarius non est presens,sufficit si iudici preste-

tur vel coram alijs publicis psonis prestetur. s. de offi. ordi. pastoralis. iij. q. iij. §. spacium. & si nō esset qui recipet nō reputaret ei. ar. ff. de le. j. si funduz. §. si titio. als est. l. antepenul. j. de ap. ex ratione. j. e. cum sicut. (Possessionē) etiā sine secūdo decreto immo a pncipio sicut post annū licet diuersimode est possessor: vt no. s. vt lite nō contes. qm̄. decretū idez est q̄ iussus. ff. de dam. infec. l. iiij. §. j. & §. duas & l. si finita. §. iuk. & dicunt quidaz sic fieri primū decretū decerno hunc presentē mittēdum in pos. talis rei exigēte ꝓtumacia aduersarij eius. sed nō videt q̄ bene dicāt isti: quia per hec verba potius videt ferre sententiā cōtra se vel sibi legem dicere q̄z cōtra aliū: pterea nihil aliud videt dictū: discerno talem mittendū in pos. q̄z si diceret q̄ talis de iure mitendus est. alij dicūt sic: mitto talez in possessionē rei cā custodie. sed certe iste falsum dicere videt nisi actualiter mittat: nobis videtur q̄ melius sic fiant hec decre. primū sic: decerno vel cōstituo te vel iubeo te esse verū possessorē ac si in possessionē missus esset: & eodez modo secūdum decretū sic fiet: cōstituo vel decerno vel iubeo te esse verum possessorē talis rei: & iste licet nō possideat in veritate tñ iura possessionis habebit puta quia fructus illius possessionis eius erūt. ff. de acqui. re. do. bone fidei. & prescribet ac si possideret: vel primum decretū sic fiet: iubeo tali absenti & cōtumaci habito vel cōdemno eum vt talem recipiāt secū in possessionē talem cā custodie. secundū autē decretū sic: iubeo tali cōtumaci vel condēno eū vt tibi tradat possessionē talis rei. & si noluerit obedire manu militari auferet sibi possessio & missio corporaliter sibi assignabit. ff. de rei ven. qui restituere. ff. ne vis fi. ei: sicut missus.

Quam sicut. & offerēs. Nec oblatio cautionis facta coram archiē. valet ad interrūpendā prescriptionem sicut si fieret coraz alia publica psona. s. de offi. ordi. pastoralis. q̄z cautionē tanq̄z iudex recipe nō posset: nisi vbi essent oēs quoz intererat. s. de offi. dele. prudentiā (stete rit) puta da idoneā personā habere nō potuit corā qua caueret.

Quam venissent sm ius tñ. & male cuz psuetudo comparetur iuri. ff. de legi. de quibus. insti. de iure na. §. ex nō scripto. (Appellauit.) & bene si cōsuetudo erit bona. (Decreuerūt) & male si cōsuetudo erat bona. cum p consequēs appellatio esset bona. (xxx. libras) hic omnib⁹ modis peccauerit cū faciendas expēsas taxare nō potuerint nisi forte hec taxatio fuerit pro expensis tñ faciēdis. & hoc fuit cū querit in fine bui⁹ decre. nō dicit q̄ restituat. xxx. libz. pro expensis sed tñ necessarias corā eo. & sic appellationi nō renūciabat sed potius prosequebat cuz paruerit corā rectore marchie qui semp de appellationibus ad se. ap. emissis priuus cognoscit sicut in cuiuslibet rectoris marchie speciali priuilegio continet. als cum idem intelligat successor cū predecessore offerendo cautionē corā successore legati vel rectoris a quo appellauerat renunciare appellationi intelligeret. ar. in auē. vt nulli iudi. §. & hoc vero iubem⁹. coll. ix. vel dic q̄ nō intelligitur renūciasse appellationi etiā si coram eo tanq̄z corā successore cōparuerit & cautionē obtulit: quia nō fuit appellatū a pdecessore sed a delegato pdecessoris. q̄ autē cautionē & expēsas obtulit nō est signū renūciationis appellationis cū nō fecerit coram eo a quo appellauerit. & si corā iudice a quo appell. fuit vult plus offerre q̄z teneat: gerendus est ei mos: nec deberet ei imputari. ff. de proba. circa. ff. de redibi. act. j. q̄ si nolit. C. de inoffi. test. liberi. (Cautione) cōtra hoc sic objcim⁹: si fuit appellatio legitima nec cationē nec expensas debuit pstare nec tenebat: qz quicquid fit post ap. legitimā reuocat. s. de dil. dilecti. si vero nō fuerit appellatio legitima nō debuit restitui nisi refusis expensis. s. vt lite nō contes. qm̄. respondem⁹ q̄ quilibet iudex ad quē est appellatum de iure cōmuni si reus appellās voluerit & petierit statim etiam anteq̄z ꝓstet an sit legitima appellatio restituet ei possessio pstita cautione & refusis expēsis si certe sunt aut de facili taxati p iudicem possunt: alioquin si longiores pbationes requireret missus in possessionē nō tardaret restitutio possessionis sola cautione prestita. nec ob. decre. pdicta cunq̄z in fauorē alicui⁹ & c̄. & C. dele. q̄ fauore. & dic q̄ semp pstita cautione iudex appellationis restituit rē de qua facta fuit missio in pos. & post cognoscet de appellatione: & si inueniet eā legitimā faciat refundi expēsas als nō: & sic intelligit quod hic dicit. & hoc est ea ratione: quia parum amittit qui possessionē causa custodie assignatā restituit: & quia factū fuit post appellationē qua pendēte nihil debuit innouari. & j. de ap. dilecti. j. in fi. & c. dilectis. §. quia vero. in fi. & ideo nec missio in pos. fieri debuit. expensarū autē refusio ideo retardatur quia incerte sunt nec de facili potest fieri taxatio vt dictum est: & quia ibi maius periculū & dānum posset esse: si indebite solueret & p hanc restitutionē remouet periculū: quia si nō restitueretur & pronūciaret legitima appellatio missus in pos. remaneret verus possessor qō malum esset: quia ppter appell. pbabilit dubitabat. (Necessitas). ff. de ver. signi. si impense. ff. de pigno. acti. si necessarias in lite. in missione in pos. est speciale vt ei contumax nō solū teneat de expēsis factis in lite sed circa rem: & nō soluz de vtilibus sed etiā de his quas credit vtiles. ff. de bo. auc. iu. pos. pretor ait. §. q̄ agit. als secus. ff. de neg. gest. si autez vltro. §. j. in fine.

Si aduersarius. citatiōis. Item dicūt quidam etiam si nō sit citatus: alij ꝓtra. (Remota) idem est & si nō ad remota: in ciuitate autē existende bonū est vocare psonaliter. ar. auten. de exhi. & intro. re. §. si vero coll. v. quidaz tñ dicunt quicquid dicat in in glo. est enim semp citādus aduersarius psonaliter siue faciēda sit missio in pos. siue diffinitiua sententia ferenda: si scit vbi est quantunq̄z sit remotus: si autē nescit vbi sit: tunc p magna parte habent locum iura inducta in glo. pdicta. nos p totū & in toto huic glo. inheremus. (Publice) est enī necessariū vt vocet reus quanq̄z fiat missio in pos. siue in reali siue in personali: vt hic. ff. ex. qui. cau. in pos. ea. hec que. auten de exhi. & intro. §. si vero. coll. v. ff. ex qui. ca. ma. in inte. resti. item ait. §. vlt. & duabus. l. sequē. & si nō est pens necesse est q̄ vocētur agnati & cognati & affines & amici: & hec sunt vera siue sit citat⁹ minor siue pupillus. ff. ex qui. ca. ma. in inte. resti. item ait ptor. & l. ergo. ff. ex qui. ca. in pos. ea. hoc autem. Idem est etiā in absente reipublice cā. C. de resti. in inte. mili. & eoz qui reipub. cā abfuerūt. (ignorare) ar. ꝓtra. ff. eū qui ap. in pro. se. de. l. vlt. ff. de priuil. credi. eū qui. respōdemus absentē reipublice cā cogi se defendere causatiue. s. p missionem in pos. & nō precise. sed dices hoc idez est in quolibet absente: dicim⁹ ergo in hoc esse priuilegiū eius quia allegata eius absentia non debet iudex ꝓperare ad missionē in pos. & si fecerit dat restitutio: vel i hoc est priuilegiata quia in cā appellationis procedet ꝓtra aliū qui nō esset absens causa reipublice: vt. j. sequit sed cōtra absentem cā reipublice nō debet: sed nō dicit ibi q̄ habeat priuilegiuz q̄ in bonis eius nō fiat missio in pos. si fuerit absens qō dicit lex. ff. de priuil. credi. cū idem. nō contrahit pignus in rebus taliū: & intellige tale quale in alijs: nam res alioz absentiū venduntur: sed istorum nō. C. de resti. in inte. ignorare. als autē nō sufficit citatio ad domū. s. vt procedat ad diffi. sententiā cōtra aliquē etiā in casibus in quibus procedit lite nō contes. s. vt lite nō contes. qm̄. §. si autē de. vel vt etiam excōicetur cum eam ꝓcedere debeat monitio. j. de sen. excō. sacramēto. & hec intelligo vera nisi fraude se absentasset ante citationē postq̄z ꝓmisit iudicio sisti: vel etiā sine ꝓmissione postq̄z semel cōparuit vel citat⁹ est vel alio modo malitiose se absentat: & ꝓsumitur malitiosa absentatio vbicūq̄z teneat aliquis aliquid facere & abest: puta clericus teneat residere in ecclesia. & maritus cum vxore: & ideo si absunt alibi sine iusta cā contra eos ꝓceditur lite nō contes. & sufficit citationē fieri ad domuz j. qui ma. ac. pos. c. j. s. de dolo & contu. cām. ff. vbi pu. edu. debet l. vlt. j. de cleri. nō resi. in ec. vel pre. ex tue. j. de ap. suggestuz. j. q fi. sint le. platum: & in decre. sepe allegata. qm̄. §. j. Item no. q̄ lz aliquādo sufficiat citatio ad domū facta qm̄ vxor agit cōtra maritum: vel ecclesia cōtra clericū. j. qui ma. ac. pos. c. j. j. de cleri. non resi. in. ec. vel pre. ex tue. tñ nō sufficit: si alius aliqua alia actione psonali vel reali vellet agere cōtra eum: vel vbi etiā procedit cōtra aliquem in modū inquisitionis de crimine vbi ꝓceditur lite nō contes. & est ratio diuersitatis: quia quantū ad illa nō videtur esse absens causa malicie cum ad illa nō teneat psens esse nisi citaretur: sed hac ratione videt q̄ si aliquis tenet soluere aliquid certo loco & tempore: q̄ videt malitiose absens si tūc abfuit & sic procedendū sit cōtra huius. ad missionē in pos. & ad sententiaz: sed hoc nō obstaret quia in illis non pōt procedi nisi ad missionē in. pos. q̄ licet etiā si sine malitia absens sit: tenetur nō ita pcise tenetur ad soluendū sicut marit⁹ ad debitū vxori reddendū: & clericus ad ecclie seruiendū. in casibus autē in quibus procedit lite nō contes. ideo dixim⁹ qz in alijs etiā citato reo vel absente cōtumaciter nō ꝓcedet nisi lite contes. ad diffi. sniam. s. de elec. duduz ro. s. vt lite nō cōtes. qm̄. sed tūc in alijs casib⁹ vbi necessaria fuit litis cōtes. si actor fuerit absens ante litis contes. vocabit tribus edictis ad domū ꝓpositis: & si nō ꝓparuerit procedet ad diffinitiuā sententiam reo instāte. C. quō & qn̄ iu. auē. qui semel. in auē. de iud. §. omnē. lz quidā aliter intelligāt pdictas leges. & dicūt non

posse ꝓcedi ad diffi. siñiam. sed certuꝫ hoc est fieri posse: ⁊ sufficit citationē facere ad domū: vt ī ꝓcall'. iurib⁹ i auc. de exhi. ⁊ itro. reis. §. si vero. ⁊. s̄. ti. ꝓxi. c. vlt. post litē aūt contes. pōt semp fieri citatio ad domū: ⁊ si nō venerit ferek ei siñia diffinitia. s̄. de dolo ⁊ contu. cām. C. de iudi. ꝓperandū. §. j. ⁊ hec intelligim⁹ vera nisi reus absolueret ab instātia iudicij extūc enī cum litj cōtes. perierit ⁊ oīa acta iudicij eodē modo debet citari sicut ⁊ si nūq̄ facta fuisset litj contes. secus si dicerem⁹ circunductū esse edictū qđ nō est tante efficacie: cum p hoc litj contes. vel alia que ꝓcesserunt nō intelligank perempta: sed edictū tm̄. ff. de iudi. etiā ⁊ post. ad hoc autē vt fiat missio ⁊ vēditio in bonis defuncti nō sufficit citari ad domū nisi latitet. ff. ex qui. ca. in pos. ea. fulcinius. §. illud. ⁊ est hic vehemēs ar. q̄ si nō sufficit citatio ad domū vt fiat vēditio nisi latitet: ergo multo fort⁹ nō sufficit quantū ad hoc vt possit ferri diffinitiua siñia in casibus in quib⁹ nō nisi litj contes. ꝓcedi pōt: fit autem hec citatio ad domū suā vbi habitat vel ꝓcurator⁹ vel cōsanguineis vel ad ꝓdium: ⁊ si nullus inueniat suspendi pōt charta in edibus. ff. de dam. infec. l. iiij. §. ꝓtor. ⁊ sē. ff. q̄ vi aut clam. qui aliter. §. j. hoc autez scias q̄ licet tanq̄ verus possessor sit missus in pos. tm̄ postea ꝓbato q̄ ex iusta cā aberat restituitur ei possessio. ff. de dam. infec. si finita. §. si forte. ⁊ idem videtur ī pupillo: nec videk q̄ debeat restituere expēsas quas missus fecerat sup obtinēda missione vel eūdo ad iudiciū vel in aduocatis vel in alijs: nam cū nō soluank nisi ratione cōtumacie: vt C. de iudi. sancimus. ⁊ ipse cōtumax dici nō possit expensas non soluet. missio autē in pos. nō fit tm̄ causa cōtumacie: sed etiā rōne iuris sui: vnde etiā ꝓpter hoc fit summaria cognitio. s̄. vt lite nō contes. qm̄. in fi. ⁊ ideo credimus eū cogendū ꝑstare cautionē iudicio sisti anteq̄ pos. recuperet. expesas autē quas fecit possessor circa fruct⁹ restituet. ff. de peti. here. si dño. §. vlt. (Domi) in qua degit nō vbi domiciliū vel beneficiū habet: quia etiaz si in aliena domo degit ibi requirendus est. ff. de dam. infec. l. iiij. §. abesse. si autē sit vagabūdus tūc requirēdus est in loco vbi habet domiciliū vel beneficiū ⁊ maxime illud de q̄ agit. j. de cleri. non resi. extue. ⁊ si nusq̄ habet domiciliū vbi habitet debēt moueri agnati vel amici eius vt eū defendāt. ff. ex qui. ca. in pos. ea. Ḥ autez ītno ⁊ si haberet domū in agro vel in alio loco deserto nec ibi iuenire tur nō solum in domo illa citādus esset: sed alia diligētia esset adhibenda in citatione eius. s. quia requirēdi essent eius amici. ff. de libe. agno. l. j. §. j. qui ma. ac. nō pos. c. j.

Quam obtinendis. Secus si ageret de ꝓprietate ecclesiarū: quia tūc bñ fit missio in pos. vt no. s̄. de dolo ⁊ contu. cōtingit. quidā intelligūt hāc decre. tm̄ in eo casu loqui q̄n ille agit qui nunq̄ fuit confirmatus vel nunq̄ habuit possessionē beneficij: quia si cōfirmatus esset iaz nō agit de otinēdo sed obtento. ⁊ decre. statuere, videk certā sententiā in cōfirmato que hic nō reuocak. s̄. vt lite nō cōtes. qm̄. §. si vero aliter. vbi no. ⁊ dicūt hi q̄ siue petat aliqs beneficiū aliquod qz fit cōfirmatus siue petitoria fuit. s̄. de cā pos. cum olim. siue postq̄ fuit in possessiōe ⁊ eam amisit eā repetat. sicut loquit decre. s̄. de procura. ex insinua. in fi. siue petat vt cōfirmatio suuz consequak effectū: sicut loquit decre. j. de ap. cōstitutis. siue agat interdicto vnde vi: siue ꝓ constitutionē conquerebak siue quocūq̄ alio mōdo agat: siue peti. siue pos. semp poterit fieri missio in pos. ⁊ non habet locū hec decre. alij autē dicūt q̄ hec decre. habet locū in oībus predictis casibus: quia causa ꝓpter quā facta est hec constitutio ita habet locum in oībus his casibus sicut in primo. (Possessionem) ⁊ idem videk si vacet beneficiū: si autez nō agat cōtra possessorem quia forte nullus possidet: sed agit cōtra clericos q̄ obediant ei: tunc nō videk habere locum hec constitutio.

¶ Vt lite pendente nihil innouetur. Rubrica.

Ademoria. Hoc verbuz est rubrice. (innouek) idest nullū ius nouū impetrek: ⁊ sic loquit. C. ne lite pen. ꝓ totuz. j. de testi. causam. ij. possessione autē sua pōt vti: q̄ illud non est innouare sed veteri iure vti: īmo plus dicimus q̄ aliqua noua pōt facere ⁊ ante litj cōtes. ⁊ post: dūmodo nō faciat in preiudiciū iurk aduersarij. j. de ap. significāte. vbi no. (Preiudiciū) forte mādauerat ei q̄ crucez nō deferret ante se extra suā prouintiā: q̄ rescriptū priuilegio eboracen. q̄ consuetudini approbate nō potuit iudicare: vt. s̄. de rescriptj. cū ordinez. C. si ꝓtra ius: ꝑscriptione. s̄. de consuetu. c. vlt. ⁊ interpretatio rescripto: uz iuri cōmuni cōcordare dz. s̄. de translatj. epi vel electi. c. lz. s̄. de rescriptj. cām. (Cōsueuistis) etiā si consuetudo ꝑscripta nō esset. nam lite pen. nō debet exui possessione. Audabilez. probatā s̄. de offi. dele. cau. sam. j. de diuor. porro.

Ecclesia sancte marie. Successerunt.) Intellexerat enim papa q̄ monasteriū sci libani possederat ⁊ trāstulerat in aliū titulū pmutatiōis possessionis de q̄bus ecclie sancte marie mouerat litē contra ioannē de artheia ⁊ quas easdē possessiones idem ioānes trāstulerat ad monasteriū sancti siluestri post lit. cōtes. sz nō erat verū: sed locauerūt tm̄ vt ī sequēti ti. dicit: ⁊ ī hoc qđ intellexerat mandat. s. q̄ nō alienet possessiones quas intellexit monasteriū recepisse ꝓ pmutatione illarū quaꝝ litigiū acceperat a ioāne de artheia. Sz dices quō potuit agere eccla sancte marie de vitio litigij cōtra monasteriū cū nunq̄ fuit actū cōtra illud? Rñdemus si monasteriū possideret posset ꝓtra eū agi si sciēter recepisset. C. de litig. l. vlt. eodē modo si dolo fecit quo min⁹ possideret: posset cōtra id agi si sciēter recepisset. ff. de peti. here. nec vllā. §. itez si quis dolo. C. de ali. iu. mu. cā. fac. l. j. ⁊ monasteriū in fraudē alienasse dicebak: vnde teneb⁹ tur de vitio litigiosi ⁊ rei vēdicatione: silr vt eisdē legib⁹ ꝓbak. Sed dices quare ꝓhibeat alienare tm̄ res q̄ successerāt in ius litig. cū de alijs etiā sit satisfaciendū: vt in se. c. sequit: nec ille plus q̄z alie sint obligate? Rñdemus q̄ monasteriuz erat pape spāle, vnde dz ei cauere quantūcūq̄ pōt ne sua īmobilia alienet. alij dicunt q̄ sicut ꝓ re litig. date sunt ita iure illarū censek. j. de vsuris: cuz tu. xciij. di. c. vlt. ff. de le. iij. fideicōmissa. §. si rē. ff. de furtj: quivas. §. vlt. Sz oppones nōne ex cā trāsactionis lz rem litig. alienare. C. de litig. l. vlt. Rñdemus verū esse nisi in fraudē fieret sicut ħ fiebat. Jtez lz sup eis trāsigere liceat nō tm̄ eas pmutare lz. Jtem papa in talibus negocijs quasi semp ex puisione ꝓcedet. (Laborauerat) quo ad rem litigiosaz recuperandā siue de iure. s. litigādo: siue de facto ꝓpter potentiā detētoris quo ad ecclesiam siue monasteriū: tm̄ nunq̄ in vanū laborauit: vt in se. c. apparet. vt quia eccla sancti siluestri nō sentiret lucrū ꝓpter ꝑlati contractū nō debet sustinere dānum. xvj. q. vj. si epm.

Ecclesiā sancte marie. restituj) agendo cōtra monasteriū cōdictj. ex decre. que est. s̄. de restispo. sepe. dicebak enī monasteriū sciēter recepisse res de quibus agit a io. de artheia spoliatore vel agēdo de vitio litig. siue de eisdem possessionibus ageret in hac decre. ⁊ in prece. siue de alijs. Jtez q̄ ꝓcesserit vel hoc vel illud: ⁊ etiā quot ꝓcessus habiti fuerint dicere nō expedit: sufficit enī intellectū ex decre. habere lz plene nō sciam⁹ qualr factū fuit. (Et mane) cū cā verteret inter clericos ⁊ laicos forte multi ꝓcessus habiti fuerūt ꝑ laicos iudices ⁊ etiā forte eccliasticos de quib⁹ hic nō dicit: sz opponebak contra ecclesiā scē marie q̄ restitutionē cuiusdā possessiōis petebat a monachis sancti siluestri: ⁊ hāc possessionē io. in dictū monasteriuz trāstulerat: postq̄ sup eandē possessionē ꝓtra eū lis mota fuerit.

Dicetus filiꝰ Contendūt) ⁊ male. C. vt lite pen. l. j. ⁊. ij. s̄. e. a meo ria. ⁊ idē est ī iure qđ in priuil. s. vt nouū ius nō ꝓiudicet. auc. vt cū de ap. cogn. prin. ⁊ auc. in medio litj. ꝑ totū. ⁊ intelligo hoc verū. s. q̄ nō valet priuil. sup nouo iure cōcessum: qz nō ꝓsumik papa vel q̄libet aliꝰ superiorz vel equalis vel etiā inferiorz ħ ius cōcedere pēdente lite. sz cōstaret ꝟrium tūc bñ valeret: vt ħ apparet: vbi dicit q̄ iō nō valet qz nō fecit mentionē de lite. vñ appet q̄ si de lite mentionē fecisset q̄ bñ valet priuilegiū. (mētio) no. q̄ priuilegiū nō pōt q̄s ī petrare lite pen. a cōi dño vel ꝓlato: tm̄ ius alterius bñ pōt q̄s acq̄rere lite pē. ꝑ vsuca. ⁊ alijs modis. ff. de reiven. si post acceptā. ⁊. l. si aūt. §. j. ff. de peti. he. si nō mortis. §. fi. ff. ꝺ pig. ac. si rē. §. fi. ff. depo. l. j. §. idē trebati⁹. ff. mā. l. si mādauero. Jtē cōis dñs etiā lite pen. vel iure suo de nouo alicui dat aliqd iuris. j. de cōfir. vti. cuz dilec. §. vlt. de alio aūt q̄z de cōi dño vl ꝓlato nō est ꝓsumendū q̄ pp litē pen. alicui dare puik. vel ius suū ⁊ a tali priuil. datū bñ valet etiā lite pen. ⁊ no. q̄ lis dz pēdere ēt si sola citatio ꝓcessit vbi cōtinebank pncipi oblate vl libellus etiā añ litj cōtes. in auc. vt in medio nō fi. sa. iuf. circa fi. ⁊ ē vez q̄ nulla īnouatio īpedit q̄n siñia fz iura q̄ obtinebāt tpe litj mote. vñ si priuil. impetrek lite pen. ⁊ postea peat īstātia iudicij vel ēt siñia ferak ꝑ impetrāte priuil. bñ valebit priuilegiū. si antē sola citatio interuenit opz ad hoc vt valeat priuilegiū postea īpetratum q̄ siñia ferak diffinitiua vel q̄ absoluak an instātia iudicij etiā si nondū sit lis cōtes. vel q̄ renūciet liti cepte exꝑsse vel saltez tacite: puta qz alios iudices impetrat sup eadē lite: nō q̄ eis succedant in causē priozis cognitionē: sed q̄ de nouo ꝓcedant.

De sequestratione possessionum t fructuum. Rubrica.

HD hoc asserens t male q3 ex eo apparz q missio in possessionē rata manet: vt habef in fine: q2 ꝺemnaf archiepꝰ in expensis t in cautione ꝑstanda. Jtem t hoc ex eo apparet q pa pa reducit negocium in eum statuz in quo erat tempoze cōmissiois facte mutiñ. t regiñ. epis. t sic apparet veroneñ. epm bene pꝛocessisse. t intelligimus hoc verum quando petitoꝛium t possessoꝛium erant sibi cōmissa vel causa simpliciter: quia tunc vtrūq3 cōmissum intelligitur. Et nota hic q si causa cōmittitur simpliciter t finita lite super possessione poterit cognoscere de petitoꝛio. sed ꝙuersus casus non pōt habere locum: quia si petitoꝛium pꝛimo finitur non est amplius de possessione querendum. s. de causa pos. t ꝓpꝛie. cum dilectus. si aūt tm̄ possessoꝛium vel petitoꝛium esset cōmissum pendente lite sup cōmisso pōt vtraq3 pars agere de nō cōmisso ꝑm quosdam ꝓpter connexitatem. C. de iudi. nulli. s. de cā pos. t ꝓpꝛie. c. ij. hoc nō placet vt no. in glo. illa: in quo. sed de hoc ꝙcoꝛdāt omnes finito iudicio sup cōmisso nō pōt inchoare aliqua ps sup nō cōmisso: nisi recōueniendo p̄missa ꝓtestatione. C. de sen. t interlo. om. iudi. auē. t ꝙsequenter. Et est ea rō: quia de nō cōmisso non agitur nisi ratione connexitatis vel accessoꝛij. sed pꝛincipale iam effugit cognitionem eius per sententiam: ergo t connexum vel accessoꝛium. (Functus). s. de offi. deleg. in litteris. (Actoꝛem) abbatem t monachos (Decreuit) t bene (Eiecit) t male. s. de dolo t contu. contingit. ff. de bo. auc. iu. pos. quāuis. (Rescriptum) in quo continebatur q causam que vertebatur inter archiepiscopū mediolañ. t abbatez de stregula audiret t diffiniret. t sic per hec verba intelligebatur cōmitti tam causa possessionis q̄z pꝛopꝛietatis: vt h̄ dicit. sed si tm̄ in litteris cōmissionis diceres audias causam possessionis vel pꝛopꝛietatis nō posset delegatus cognoscere nisi de eo q3 cōmissum sibi fuit: nisi ille cōtra quem impetrate essent litere super altero tm̄: vellet super altero reconuenire actoꝛē. Alij tamen aliter dicunt. s. q facta cōmissione super vno super alio cognoscet: ar. C. si a non cōpe. iudi. l. iij. (Continentiam). C. de iudi. nulli. (Sequestrari) fit sequestratio. C. quoꝛ ap. non re. ab executoꝛe. ff. qui satisda. co. si fideiussoꝛ. §. vl. ff. de ap. impatoꝛ. in fi. C. de asser. tol. l. j. C. de agri. t cen. l. vl. li. xj. ff. solu. ma. si cum dotē. auē. de equa. do. §. illud quoq3. s. de dolo t contu. ex litteris. vbi no. ff. de dolo: t eleganter. s. de resti. spo. litteras. in fi. t. c. transmissa. ff. de offi. p̄. senatus. (Arbitrio) quasi non de iure. nā cum legitime fuerit missus in possessionem sequestratā non debebat ab ea sine causa sequestrari (Possessionem) sequestratam (Pꝛopꝛietate). s. de causa pos. ad vltimum. (Reducimus) hoc fecit innocentius: quia celesti. male fecerat qui possessionem datam per veroneñ. epm male reuocauit (Reuocato) reuocatur sequestratio quia generaliter est ꝓhibita nisi in casibus: vt. C. de ꝓhi. seque. l. j. nec erat hic aliquis de casibus illis. Primus casus est si de voluntate partiū ꝓcedat. ff. de solu. si soluturus. t. ff. de ver. sig. sequef. ff. de po. licet. j. rñso. t. §. j. Et secundus vbi sit controuersia de re mobili t suspectus possidens q cum ea fugiat. ff. de offi. p̄. senatus. §. vlt. ff. qui satisda. co. si fideiussoꝛ. §. vl. C. de agri. t cēsi. litibus. li. xj. Tertius est si suspectus sit possessoꝛ de dilapidatione fructuum: vel q sit rem dissipaturus. ff. sol. ma. si cum dotē §. sin autem. ff. de ap. imperatoꝛes. xj. q. j. quia res. Quartus si nolit cauere de collatione facienda. ff. de col. bo. l. j. §. si sup. t idē intelligo etiam si contumax sit in parendo vel sistendo iudicio. s. de dolo. c. ij. t quando est sic sequestrata causa custodie nō auferetur possessio possessoꝛi. ff. de acqui. pos. interesse. alꝰ secus. ff. de po. licet. §. j. Si dicas ār̄e ergo fuit reuocata sequestratio? Rñdemus q cum missio in pos. esset legitime facta nō debebat missio in pos. auferri possessio t sequestrari. Sed videtur ſm̄ hoc q possessio sequestrata debuisset reddi misso in pos. non domino. Rñ. hoc verum esset nisi dominus paratus esset cauere de stando iuri t reficere expensas. Quintus est cum de conditione persone agitur vbi si ꝓclamet quis in libertatem t contra eius dominum ꝓnunciatum est: fit enim sequestratio eaꝝ rerum de quibus dubitatur an sint dominiꝰ an eius qui dicit se liberum. C. quibus ad li. puo. nō licet. l. vl. C. de asser. tol. l. j. §. sup peculio (Moderatas) ꝓpter hoc intelligo q ꝓcessit taxatio.

DIlectus filius. distrahūt. non agebatur de ꝓpꝛietate eccle: sed de pꝛebenda. t ideo nō erat verus possessoꝛ. melius videf q de ꝓpetate tm̄ agebaf: sed nō fuit verus possessoꝛ: q2 nō erat lapsus annus nec faciebat fructus suos: imo si in rem ageref tm̄ infra annum nō faciet fructus suos: vt no. s. vt li. nō ꝓtesta. qm̄ frequent.

HBeo reo t possessoꝛe (Dissipent) dissipari dicunf si eos in suos vsus ꝙuertat. vel etiā si distrabat. s. c. pꝛ. nisi essent fructꝰ q nō pñt seruari q3 tūc liceret distrahere: ar. ff. de pe. here. diuus.

De Confessis. Rubrica.

QUam monasterium pene) nisi q2 forte indiceref purgatio si magna oꝛiref infamia vt h̄. t no. s. de elec. p inqsitionem (Excepto) t in crimine simonie. lxxviij. di. siqs papa xv. q. iij. sane. ar. ℨ. j. de testi. veniens. ex quo. c. q ꝺam dixerunt q in crimine simonie nō admittif socius: nisi t ibi sit crimē le. maie. t sic loquif. c. siqs papa. Jtē ꝓfessio vnius latronis ℨ aliū valet ad ꝑsumptōez. C. de fer. puinciaꝝ. falsarius aūt ℨ falsariū non valet ad ꝓbationē. C. de fal. mo. l. j. t vbi admittif: alꝰ nō sine ꝑsumptōe admittenf. ff. de cu. t ex. re. diuus. nec sine toꝛmēto. C. ad. l. iul. ma. l. iij. t. iiij. q. ij. item si ea.

QUam super. confessus. repete q̄ diximus. s. de elec. p inqsitionem. fuit enim interrogatus an simoniā de q̄ erat infamatus cōmisisset. Sz videtur ℨ. ij. q. j. si peccata. vbi dicit: nō tibi dico vt te ꝓdas in publicū. Sol. vbicūq3 in positione ponif q publice fuit deꝑhēsus vel ꝙuictus vel ꝙfessus rñdere ꝺz: ar. j. de coha. cle. c. vestra. Jꝺē etiā si certū esset q qs infamatus est: etiā si in positōne nō apponaf publice poterit interrogari. Si agif ℨ eū accusando vel ingrendo vel excipiēdo ℨ oꝛdinandū vel ꝙsecrandū vt ab oꝛdine vl cōsecratione repellatur: vt. j. de accu. super his. vel etiam alio modo criminaliter vel ciuiliter. Quod ꝓbo sic: pōt ei indici purgatio vbi p iuramentū suū t purgatoꝝ oportet negare se crimē cōmisisse. ij. q. v. oībus. multo foꝛtius añq3 indicaf purgatio pōt ab eo q̄rere an crimē cōmiserit. Sz tm̄ nō p̄cise cogā eū rñdere sicut nec pꝛecise cogitur purgare. sed si nō responderit sicut si se purgauerit suspendetur vel alꝰ ꝓcedetur contra eum: q2 videf vanū purgare se simplici ꝟbo qui se purgari ꝺz etiam cū multoꝝ in raméto. si ꝟo non sit diffamatus nec ꝙuictus nec ꝙfessus nec deprehensus: tunc non coget eum iudex rñdere. cum enim he confessiones non sint faciende de iure: nisi vbi equitas mouerit iudicem. h̄ vbi crimen opponitur non cogam eum rñdere. nec se ꝑdere: de pe. di. j. §. his auctoꝛitatibus. t quantum pꝛima facie videtur vbicunq3 cogitur testis reddere testimoniū ſm canones de quo no. ℨ. de testi. cogē. c. j. ibi iudex interrogabit eum. Si vero contra eum directo nō agatur: sed cum inducaf in testem vel accuset excipif contra eum vel aduersarium q nō pōt eum inducere in testem: vel nō pōt esse accusatoꝛ: quia criminosus est non est interrogandum de crimine q3 ipe qui accusat vel testificaf dicif cōmisisse etiam in p̄missis casibus. s. si queraf an sit conuictus t̄c. non enim de hoc agitur: nec super hoc iurauit. ℨ. de testi. c. de testi. nec etiam si ꝓdere debet. ij. q. j. in pꝛimis. nec valet argu. superius: quia cōtra hoc agitur vt repellaf a testimonio vel accusatione. nō vbi denuncietur boni testimonij ꝑ quo indicitur purgatio. ℨ. de purg. ca. ex tuaꝝ. ei autem q3 dicit h̄. c. rñ. quia sic voluit citatus rñdere t non fuit coactus. t silr rñdit. ℨ. de accu. inqui. vel dic q vbi de suo facto agitur vt hic vbi inquirebatur de simonia cum ea cōmissa bene requirif ab eo veritas t respondere tenetur cum de eo est infamatus. nec valet eius dictū vt testis sed ꝑsumptionem facit: vt no. ℨ. de accu. cū dilectus. sed pꝛiꝰ dictum magis placet. Quidam tm̄ dicunt: sed nō placet q bene possunt testes interrogari an sint de crimine condemnati: quia condemnatio non est crimen: t est notoꝛium iuf. t idem dicūt querendum. s. vtrum sit irregularis vel coꝛpoꝛe viciatus: tm̄ de irregularitate ꝓtrarium crederem cum possit esse occultum t sine peccato tolerari. s. de renū. nisi. §. persone. illud tamē nō fatemur iustam rationem. s. q non iurauerit sup his dicere veritatē cum qui iurat super pꝛincipali t super oībus contingentibus iurare intelligif. s. de offi. dele. ꝓterea. ff. de iurisꝺ. om. iudi. l. ij. (Deponendum). Nō q h̄ canonicus: t si contra eum non ageretur deponitur. t dicimus h̄ de iure esse: in confidentē enī nulle sunt partes iudicis nisi vt condemnet. ff. ad. l. aqui. ꝓinde. t q dicitur non agebatur ad hoc nec contra eum: ergo non debet ei nocere confessio nō valet: quia sola confessio: t maxime vbi crimē quod obijcif tangit causaz de qua agif sicut h̄. electio enī de qua agit hic petebatur cassari pꝛopter simoniam cum hoc canonico

celebrata. si ergo ipe ꝓfitebaf bñ debuit ex ea ꝓdemnari. j. de excep. deniqz. s. de elec. p inqsitiõez. ff. de adul. l. j. §. si pu. imo plus videf qbusdã: sz nõ placet q etiã si nõ ꝓfiteaf crime simonie sz ꝑ bef ꝑ testes alios ⁊ ꝙincaf electus ꝓdenãdus ẽ canonicus cum crimina sint ita ꝓnexa. s. q agebaf de simonia cõmissa cũ canonico: ĩ possibile ẽ q dãs ex pacto sine accipiẽte sit simoniacus: imo necesse ẽ q ambo sint simoniaci. si g̃ ꝯ alter agaf ⁊ alter sciẽs de simonia secũ cõmissa agi nõ ꝓcesserit ⁊ defenderit cãm suã iputaf ei. ⁊ sic videf loq. j. de excep. deniqz. ar. iij. q. vij. b̃ q ꝓpe. ij. q. v. interrogatũ. c. statutũ. est enĩ indignũ exq̃ de vtroqz crimie cõstat q vnus puniaf ⁊ alter remaneat ĩpunitus. ⁊ maxie exq̃ scit de crimine agi q ignorare nõ põt exq̃ de eo interrogaf vel ꝑ teste ꝓducit sicut b̃. sz tñ b̃ nõ fatef in ꝓbatõne que fit ꝑ testes vel instrã. cztũcũqz enĩ sic ꝓbaref eũ simoniacũ: tñ nõ imponeref ei pena cũ de b̃ nõ sit accusatus: vt ꝓbaf. ff. de adul. denũciasse. nisi forte ex offi. iudi. eĩ ordinẽ: ar. xxiiij. q. iij. ecce. sz in ꝓfessiõe bñ fateor posse penã ꝓpetuã imponi vbi tãgit crimẽ de quo agit. aliꝫ nõ nisi de nouo agaf: vt no. s. de elec. p inqsitõz. decr. aũt deniqz nõ obstat: vt ibi no. ff. de adul. l. j. nec ob. q: ibi ꝓncipaliter fuit accusatus. ⁊ est spãl⁹ q vxor accusata de adulterio põt accusare accusatorẽ maritũ de lenocinio. ⁊ credimus q nõ solũ ordinarius: sz etiã delegatus hũc ꝓfitentẽ põt punire.

EX parte. abbatis nõdum C. vt q̃ desunt ad. par. l. iij. (Fũcto) errorẽ suũ ⁊ a multomagis ꝓcuratoris ⁊ aduocati dñs corrigere vsqz ad finem negocij põt: si ꝓbet ꝯriũ veritati suã ꝓfessionẽ tenere. C. de iur. ⁊ fa. ig. error. ff. de ꝓfes. nõ fatef. C. de er. aduo. l. j. j. de cẽsi. cũ oli. ꝑsinitũ aũt negociũ a q̃ appellatũ nõ est nõ sz corrigere. C. de transl. b̃ p. j. de re iudi. inter mo. argu. contra. C. de er. aduo. l. vl. (Do)tere) directe vel indirecte: ar. j. de testi. ex tenore.

TAcuimus. positõnes). ⁊ q̃ ponit nõ sp dz dicere qõ scit. sed sufficit dicere qõ credit: vt no. j. de testi. pñtium.

De Probationibus. Rubrica.

EX epistole. ⁊c. temetipm) Omissis oĩbus alijs oppositõib⁹ dicimus rõnes sp etiã cũ die ⁊ ꝓsule exhibẽdas ab argẽtarijs. ff. e. l. j. §. rõnes. ⁊ l. ꝓtor. in ꝓrin. alia aũt instrã si sint cõia idẽ vt sunt here ditaria. C. de edẽ. ꝓcurator. ff. fa. her. si q̃. j. de fide instru. B. ꝓpetuus. Nec enĩ sunt cõia ⁊ exhibenda inter cobere des. ⁊ testã sunt cõia ⁊ exhibẽda inter heredes ⁊ legatarios. ff. ẽ fide instru. l. fi. ⁊ instrã tutoris curatoris ꝓcuratoris ⁊ negotioz gestoz ꝑ actio. tutele neg. ge. ⁊ mãdati edunt. ff. de eden. q̃dam idẽ in actis. C. de edẽ. l. ij. Nec enĩ instrã dicunt esse cõia q̃ cõiter fiunt ꝑ cautõe pluriũ. ff. de edẽ. l. ꝓtor. §. j. itẽ dicunt cõia instrã q̃ cõiter pluribus assignant a tabellione vel a q̃cũqz alio cui⁹ sunt sz si in instro ꝓtineat oĩs cautio: duoz videlicet q ego vẽdidi tibi domũ ⁊ caui de euictõe: ⁊ tu ꝓmisisti mihi soluere pecuniam ad certũ terminũ. si ego redemi instrm a tabellione nõ cogor tibi de eo facere copiã: ar. b̃. sz tabellio q facit instrm ad ꝑces vtriusqz cogit illud exhibere. Jtẽ idẽ credo si haberẽ ꝓthocollũ notarij cũ illud sit cõe: q: ita factũ est ꝑ aduersarie sic ꝑ me vñ cogor illud exhibere: ar. ff. de edẽ. l. ꝓtor. §. j. j. de fide instru. c. j. ⁊ idez videf in actis ⁊ in hereditarijs ⁊ in alijs q si vnus redemerit exẽplaria a tabellione q illa exhibere nõ tenef: sz originalia tñ q̃ sunt cõia ⁊ inuicẽ exhibẽda. Alij tñ dicũt ⁊ bñ q acta ⁊ rõnes ⁊ instrã tutoris ⁊ curatoris ⁊ negocioz gestoris etiã ꝓpria q̃sqz exhibere cogit: ar. ꝑ. l. C. de edẽ. l. ij. ⁊ maxie offi. iudi. b̃ exhibent: vbi alꝫ nisi iusta cã moueret iudicẽ: forte q: actor amisit sua instrã ⁊ etiã originalia sunt ꝓdita. C. de eden. l. j. ff. de eden. l. siqs. §. ꝓhibet. Jtẽ acta forẽsia vel iudicialia cõputãt aliq cõia q̃ fiũt corã iudice vel alijs publicis ꝑsonis: vt emãcipatões ꝓtestatões ⁊ hmõi s. de offi. ordi. pastoralis. §. fi. C. de an. ꝑ. vt ꝑfectius. ⁊ ẽ exꝑssuz C. de iudi. cũ spãlis. s. de ꝓcu. c. j. alij tñ dicũt ꝯ. sz qcqd dicaf tñ ex cã iudex ex suo offõ ea ꝓcipiet exhiberi. C. de edẽ. l. j. vel actõis in factũ. ff. ad exhi. l. iij. §. pe. b̃ aũt potissime attẽdet iudex vt aduersariũ nõ cogat exhibere sua instrã nisi ex magna cã: vt b̃. sed alius facilius cogef ad exhibẽdũ: ⁊ sic loquit lex ꝓallegata. ff. ad exhi. l. iij. §. pe. si aũt instrm petaf alterius. s. rei vt instruar nõ sz: q: nõ sz intentõez alicuius ex alterius instris fundari: vt b̃. C. de edẽ. l. vl. ⁊ ar. C. de testi. nimis gũe. si aũt nõ vt instruar ad ꝓbationẽ sz vt videã postq̃z ꝓductũ est si sit vez vel falsum faciẽda est editio etiã in ꝓncipio cause sine die ⁊ ꝙsule. ff. de eden. l. j. §. rõnes. ⁊. §. edẽda. nisi cũ noĩe fisci agaf. ff. de iure fis. nec qcqz. Jtez si qs in libello vel positõibus facit mentõez de aliq̃ instro suo nõ alterius satis põt dici ad[soffi. iudi. ꝓtinere vt illud etiã añ li. ꝓtes. vel rñsionẽ faciat exhiberi: ar. bo. C. de eden. l. fi. ar. ad b̃: q: sine eoz inspectõe nõ põt plene deliberare: ar. ff. de eden. l. j. in ꝓn. ⁊ b̃ intelligo vez si ea hz in pñti: alioqn nõ obstãte q nõ exhibet ꝑ cedef in causa. Et nõ q si pen. lite petunt exhiberi instrã ad ipsam litẽ ꝓtinẽtia ⁊ cõia iudex in oĩbus causis mediãte suo officio pedissequo iubebit exhiberi: sicut si nulla lite mota petaf editio: iuberet ea exhiberi ꝑ actionem ad b̃ congruã: vel ꝑ officiũ qõ vicem actionis obtinet. s. de offi. iudi. c. ij. ⁊ no. q actio ad exhi. hz locũ vbicũqz mea interest exhiberi rõne iuris qõ in ea habeo vl in ea peto siue vt vendicẽ siue vt pstem. ff. ad exhi. l. iij. §. sciẽdũ. sed editio instroz que etiã est ad ꝓbandũ intentõez meã nõ fit q̃cũqz mea intẽtio est ad ꝓbandũ: q: graue esset ꝓbatões suas apud aduersariũ suũ reqrere. ff. ad exhi. l. pe. ⁊ l. si liber homo.

SIcut cõsuetudo. cõsuetudinẽ) vtpote onerosam (Consuetudinẽ) fallit in eo q accusaf õ eo q accepit aliqd vt sniaz feret. ĩ auc. vt li. in. col. ix. j. rñso. Jtem vbicũqz aliquis etiã postq̃z nihil ꝓbatuz est ꝯ eũ: tñ ipe remanet infamatus. j. de testi. tã litteris. j. de purica. constitutis. ⁊ per totum. Jtem vbi semiplene ꝓbatum est. s. de procu. ex insinuatione.

EX litteris. cõtroversiam. Nõ clericos ꝑ ꝓbendis suis posse agere ⁊ cõueniri. nã vsufructuarij sunt q̃ agere pñt. ff. fi. re. l. iiij. §. finiũ ⁊ b̃ intelligo si habeat ex ꝓsuetudine vel ex ꝓstõne vel ab epõ vl alio iudice ordinario potestatẽ ministrãdi. ⁊ hãc reputo legis administratõez. C. de iu. i. ca. l. ij. §. ij. immo plus dicimus q si generalem administratiõez tñ a dño qs habeat rẽ in iudicium deducere põt. ff. de pac. nã ⁊ necesse. (Fundi) nõ poterat agere interdicto vti pos. q: alius occupauerat vt b̃ dicit. ⁊ ideo agẽs possessionem amiserat q̃re interdictũ vti pos. sibi cõpetere nõ poterat ex quo nõ possidebat. ff. vti pos. ꝑ totũ. nec vñ vi: cũ nõ fuerit spoliatus: sz forte a ꝓncipio sine violentia infra terminos alterius prebende fundũ occupauerat nec rei ven. cũ nõ esset sua ꝓprietas sz ecclie: sed nec noĩe ecclie agere poterat cuz ipa possideret eẽliter õẽs ꝑbendas. ⁊ b̃ rõ sufficiens est q̃re etiã interdictis supioribus nõ eget: vt no. j. de testa. relatũ. in ꝓn. tñ forte posset dici q ꝓsset agere noĩe ꝑbende sue sicut abbas agit tñ nomĩe sue dignitatis cum habet bona discreta a quentu suo. s. de rescrip. edoceri. ⁊ ꝓpedit tñ agere nomine ꝑbende sue qñ agit ꝯ canonicos vel alios qui nomine ecclesie se dicunt possidere vel ius habere. ꝯ alios autem extraneos qui non vtuntur iure ecclesie melius videf agẽdum nomine ecclesie. sed tunc si dicit se nomĩe ecclesie velle agere oportet q̃ habeant procurationem canonicoz vel ꝑpositi q̃ nomine agitur. Sed dices quõ aget nomine prebende cum prebenda nihil habeat vel possideat. Rñdeo: immo hec prebenda potest habet iura sua ⁊ possessiones sicut epatus: abbatia: hospitale vel quecunqz alia domus vel dignitas vel administratio: ⁊ si simul concurrerent ⁊ procurator ecclesie ⁊ ipe prebẽdarius videtur q ꝓferendus est prebendarius in agendo. de hoc no. s. de resti. spo. olim causam. (Fundi). scz tibi in ꝑbẽdam assignati. in actione enim fi. regun. venit vt termini antiquitus positi vt de nouo ab eo qui partem habuit obseruentur. ff. fi. reg. in finalibus eos. ⁊ satis dicimus posse dari inter prebendarios ad similitudinem vsufructuarioz. ff. fi. reg. l. iiij. §. finium. ar. ff. cõidiui. l. cõmunidiuidũdo. §. cum de vsu. sed ⁊ ꝓprietati hec questio coheret. C. cõidi. siquis super. si ergo quando petunt termini positi dubitetur quis possideat vel cuius sit ꝓprietas super eo recipient probationes: vt hic ⁊ in legibus predictis (Ytraqz). ff. de iudi. in tribus. ⁊. l. sed cum ambo. (Sibi) no. iudici faciendam fidem. j. de testi. in nostra. (Promptiora). ff. de act. ⁊ obliga. arrianus. l. di. ponderet. ff. de penis: respiciendum. xxvj. q. vij. tempora pe. ar. ꝯ. ff. de offi. ꝑ. obseruãdnm. xxviij. di. quia. lxxxj. di. tantis. (Jn liberali) ⁊ in querela inofficiosi. ff. de inoffi. testa. si pars ⁊ in causa matrimoniali. xxxiij. q. j. siquis ac. (Lautum sit). ff. de

ꝓba. in excep. C. de ꝑscrip. xxx. an. male.

PRoposuisti. aspectũ. ẽm canones non ẽ melior ꝓbatio. xxvij. q. j. nec aliqua.

TErtio loco. dixerũt) Nõ indirectã ꝓbationẽ. si. j. ꝺ testi. ex tẽore. s. ꝺ elec. bõe me. vj. q. vl. actor. s. ꝺ renũ. sup b̃ (Jnstrẽ) j. ꝺ testi. veniẽs (Vnanimis) nõ ꝓbari negatiuã. potes dicẽ nõ ꝑ

bari directo:sed in directo sic. vel dic nō ꝓbari negatiuā:sz ꝑsum ptiones esse ꝓ negatiua qbus stat nisi ꝓbet ꝛ. vt alʒ no. ꝛ ꝓbabiliter pōt dici q vbicūqz agit de falsitate instri ꝓ eos q̄ inscripti sunt in instro ꝓbat vel improbat fides eius:arg. ĵ. de fide instru.cū ioānes. C. de fal. vbi. imo idē dicimus ꝛ si non sint inscripti:sed nomine aliquoꝝ non inscriptoꝝ dicit falsum instrm:vt h ꝛ. ĵ. de testi.tam litteris.in fi.

¶ Trauit prior. ꝛ. ĵ. de re iudic. tenor. So. h qñ agit de ꝛben do qō facilius dissoluit:ibi de ꝛcto qō facilius sepat ĵ.ti.j.licet ex q̄dam.ꝛ. ĵ. de eo q̄ cog.ꝓsang.vxo.sue:sup eo. tamē vtrobiqz discretus iudex stabit melioribus probationibus.auc. de testi.§.quia vero.col.vj.

¶ Post cessionē. standum est Nō credi lris epoꝝ.xj.q.iij.cure.xvij.q.iij. statuim⁹ .xviij.di.de ꝓcil.ĵ. de fide instru.scripta.ĵ. de fideiuss. puenit.ĵ. de ap.ꝓsonas.xx.q.j.vidua. imo videt q alieno sigillo possint sigillare lras suas:insti. de testa.§.pñt aūt.ꝛ nō solū lris epoꝝ sz ꝛ alioꝝ ꝓncipū credit.ꝛ si h hz ꝓsuetudo.ĵ. de fide instru.cū dilec. Sed ꝛ vide voci eoꝝ nō credit.vj.q.ij.si tñ.quō g̃ lris:arg.ĵ. de testi.cū tu fili.ar.ff. de custo.ꝛ ex.reo.diuus. nec scripturis testiū alʒ tabellionū credit nisi habeāt ſbscriptōez testiū.auc. de here. ꝛ fal.§.sancimus.ar.s. de ꝓcu.c.j.auc. de instru.cau.§.sed neqz. ꝛ.§.sed qr.h dixit sigillū epi obtinere vicē publici instri vñ est ei credendū. Alij dicūt q nō credit chartis epoꝝ:nisi redacte sint in publicā formā:ar.auc. vt nulli iudi.§. si vo. C. de dona. in donatio.nisi in locis vbi nō est vsus tabellionū vbi credit si habēt subscriptōez testiū.xvj.q.iij.§.pōt.ꝛ hec vera sunt extra iudicia. in iudicijs aūt nō credit nisi scripta sint facta ꝓ notariū. vel ꝑ duos scriptores nō notarios. ĵ. e. qm̃.ꝛ est spāle q in iudicio credit notario sine subscriptiōe testiū:cum sit alʒ secus. auc. de here.ꝛ fal.§.sancimus. ¶ Itē h scias q scripta publica manu facta vel auctentico sigillo sigillata etiā moꝛtuis subscriptis testibus valent. secus aūt de alijs. ĵ. de fide instru.scripta(¶ Per lras)dicūt q̄dam q bodie nō credit talibus lris intantū q vitet in iudicio. ĵ. e. qm̃ nec est ꝛ. xj. q. iij. cure. qr ibi nō dicit q vitet in iudicio:sz in ecclia qō nō est ei iudiciale sz medicinale. ij. q. j. multi.(¶ Procuratorē) h qcqd tñ ꝓcurator iudicio fecit añ q̄z ꝓbaret ꝓstituentē excōicatū fuisse tenet:qr teneret qcqd ipe añ excōicatus fecisset. ĵ. ō excep.pia.extra iudiciū aūt nō tenet qō facit excōicatus ꝛ añ q̄z ꝓbet sibi excōicatio nisi sicut postq̄z est sibi ꝓbatum. de h no. s. de ꝓcu.ꝓsulti. s. de do.ꝛ ꝓtu. veritatis. ĵ. de ap.ex ap.(Admittēdū) ꝛ hoc ea rōne:qr ꝑ exceptionē elidi pōt illa ꝓcuratio.

¶ In presentia. bona. qcqd diceret testator:nō potuit filiū grauare post pubertatē in debito bonoꝝ ſbsidio vñ male petebāt patrui eius: qr omīa petebāt. (Et petebāt)petitionem hereditatis intētabāt. sz nituntr ex testō pris q̄ instituit eos heredes filij sui impuberis ꝛ eū impuberē decessisse dicūt. vel melius dic q agebat actōe ex testō:vt no. ĵ. de testa.rainaldus(¶ Petebat)Nō q licet vnus heres adierit hereditatē ꝓ toto vel ꝑ pte:ꝛ hz ꝑ multos dies vel annos se gesserit ꝓ herede:nihilominus tñ alius pōt adire etiā sola volūtate ꝓ toto vel ꝑ eadē pte eādē hereditatē. ff. de acq.here.l.ꝓ herede.ꝛ oēs res hereditarias q̄ nō sunt ꝓ alioz occupate pōt accipe. veruntñ siue ꝓmus siue sēcūs nō habeat ius ꝛ nō habentē ius ad recuperandā possessionē reꝝ male occupataꝝ interdictū cōpetit de adipiscēda possessione. s. q̄ꝛ bonoꝝ. ff. q̄ꝛ bonoꝝ:ꝓ totū. vel edictuz diui hadri. C. de edic.di.l.fi. vel actōe in factū ad similitudinē actionis expilate hereditatis. ff. de cri.expi.he.ꝓ totū. vel ꝓditōe ex.l. ꝙquerebat. C. vñ vi:sm quosdā. ad ꝓprietatē aūt recuperandā cōpetet petitio hereditatis. ff. de peti.regulariter. nec videt transire possessio reꝝ hereditariaꝝ ad heredem:nisi cū singulaꝝ possessionē nactus fuerit ꝑ se vel ꝑ aliū. ff. de acq.pos.heredes. nec ē ĵ. ff. ad tre.restitutio.ꝛ.l.ex facto.in ꝓn.qr ius non dicit transire possessionē sed dominiū.ꝛ si vnus dicit se esse in possessione ꝛ alius dicit eū nō possidere:si nō est timor armoꝝ ꝓmittatur vterqz ire ad occupandā possessionē vacantē.ꝛ q̄ ꝓuenerit ille in ea defendet de iur. alius de iure suo ꝓbet:si aūt est ibi timor armoꝝ cōpescat eos iudex ꝛ inhibeat ne aliqs eā ꝓriuatī intret. ff. de vsu fruc.si cuius.§.sz si.ꝛ onus ꝓbādi illi incūbet q dicit se possidere ff. de ꝓba.l.ij.ꝛ eodē mō ꝓhibebit iudex si neuter dicit se possidere.sz si vterqz cū armis festinat accipe possessionē:ꝛ tunc fructus haꝝ reꝝ a nemine possessoꝝ tenebunt ꝛ seruabunt:sicut fructus tacētis hereditatis.ꝛ h verꝝ est qñ dubitabit ne simul ꝙcurrant. sz qñ certū est q vnus aliū ꝓuenire pōt nunq̄z est impediendus: vel etiā ꝓhibēdus ingredi possessionē. sed alius est ꝓhibēdus a molestatōe ꝓmo ingressi. postq̄z aūt semel ꝓhibitus fuerit vel verbo vel facto nō videt q ꝓstea liceat alicui istaꝝ partiū vel etiam alij cū isti fuerint ꝓmo ingressi illā possessionez nec publice nec ꝓuatim q̄libz lis sup possessione siue sup ꝓprietate hereditatis dirimat ꝑ iudicē:dirimet autez hoc mō:qr iudex q ꝓhibuit ingressum illius possessionis ex officio suo de plano ꝛ sine libello cognoscet q̄s possidet qñ vterqz dicit se possidere. ff. de libe.cā.liberis.§.fi. h dixit. D. alij tñ dicūt q ordinarie tñ audiendi sunt sup interdicto. ff. vti pos. l. j. §. hmōi. sed si neuter dicit se possidere:sz tñ vterqz ꝓmo adire vult:tunc ꝓmo dz cognscere inspecto testamento q̄s hz potiora iura. C. de edi. di. adri. l. fi. ¶ In ꝓbendis tñ secus é:qr lz vacēt possessore:nō tñ qlibet volēs eas occupare omittendū est:qr lz ꝓbēde ius vacet:res tñ ꝛ iura ptinētia ad ꝓbendā nō vacāt. imo possidenť ab eccliā etiā dū innuit ꝓbendarius:qr possidet illa noīe ecclie:de hoc no. s. e. ex lris. ¶ Itē ꝓbēde nō sunt occupāde:sed auctoritate supioꝝ legitime ꝙferēde(¶ Molestatione) ¶ Itē de ea molestatōe agit que fit extra iudiciū:nō de ea que fit in iudicio. s. de elec. cū eccliā. ĵ. c. ꝓri. in fi.(¶ Petebat.) ¶ hos competūt actiones eedē que cōpeterēt puero q̄ ingressus fuit monasteriū:cū ingressu monasterij oīa iura sint in mōasterio translata. xix. q. vl. si qua. Sed sic postq̄z in monasterio trāslata sunt iura ingressi:ꝛ tunc etiam hz ordinarias actōnes. s. rei ven. vel publicianā. vel si qua alia de hereditate iusto ti. possiderent. vel interdictum quoꝝ bonoꝝ vel petitionem hereditatis si qua possiderent de bonis de qua agitur sine iusto titu. sed tñ ꝓ here de vel ꝓ possessore. sed nō placet h. non enī dicit monasteriū heres pueri. sed in monasteria oīa iura eius translata sunt: sz aget rei ven. si puer erat dñs ꝛ publiciana. si nō erat dñs ꝛ hac publiciana aget etiā si nondū ad monasteriuz eoꝝ possessio puenerit: quia spāle est in ecclia vbi ex sola donatiōe vel obligatione agat etiam sine adeptione possessionis. C. de sacro san. eccle. vbi interdicimus. tamen credimus q hic oportet monasteriuz ꝓbare q puer per traditionem ipaz petita acceperit vel alio mō quo sine traditione dominium transfertur: vt in legatis. ff. de fur. a titio. ꝛ in arrogatione:insti. de adop. §. per arroga. in ꝓn. ꝛ in bonoꝝ possessione. ff. de bo. ꝓti. l. j. ꝛ in herede instituto. ff. de acqui. pol. l. cum heredes. ad trebell. facta. ꝛ in adiectione causa libe. cōser. insti. de eo. cui. §. libertus.(¶ Minor annis.)hic habes exꝓsse q minor. xxv. an. ingrediendo monasterium alienat sua bona etiā sine curatore ꝛ sine decreto. Secus autem videtur si in alias causas etiam pias alienaret:ar. ff. de polī. l. j. §. voto. ꝛ feudalia trā seunt si debeant talia seruitia que monasterium honeste possit exhibere per se vel per alium:argu. C. de epi. ꝛ cle. ad summam ꝛ. l. quisquis. alias redibit ad dominū. C. de cadu. tol. l. j. §. ne autem. ff. de sol. inter ar. emphiteoses etiam transeunt:ar. ff. de le. ij peto. §. j. argu. contra. auc. de alie. emphi. §. j. vsufructus transit ꝛ durat in vita eius:insti. de acq. ꝑ arroga. §. vsus etenī. ꝛ §. se. ꝛ de vsufruc. §. finit. ¶ Itē si aliqua sibi data sunt ne alienare possit tamen transeunt:arg. de fun. do. l. j. ꝛ de leg. iij. l. pater. arg. ĵ. ff. de leg. ij. peto. §. fi. ¶ Item monasterium tenet inquātum ad ipsum peruenit. ff. de capi. dimi. tutelas. ff. de ap. in arroga. insti. s. acqui. per arroga. §. fi. ꝛ idem est vbicunqz alicuius patrimoniū ad aliquem peruenit. C. de vi pu. l. ij. ff. de fideiusso. inter eos. si autem in sua obligatione monachus mandauit aliqd expendi ꝛ maxime in pias causas implenda est voluntas eius. ff. de pac. inter. in fi. C. de pac. legem. ꝛ idem si mādat ne aliquid alienetur de his que secum transferuntur:auc. de ali. in emphi. §. sanctissimas. licet aūt monasterio ꝓ hoc:nō q hoc obseruando:vel cōtra monasteriū competat actio:tamen ꝓlati eius ꝙm ad hoc cogent ex offi. C. de liber. cau. cum affirmes. Si autem ingredit monasterium cui non licet habere ꝓprium. dicūt q̄dam q̄ bona eius debent haberi ꝓ derelicto. ꝛ sic occupanti ꝙcedunt. ff. ꝓo derelic. l. j. ij. ꝛ iij. ꝛ per totum. vel in causa caduci sunt. C. de ca. tol. l. j. Alij dicunt q debent ꝓuenire ad succedētes ab intestato: quia ex quo ꝓfessus est moꝛtuus fingit. C. de epi. deo. Alij dicunt q non sit tñ monachus monasterij quod ingreditur:sed etiam epi quando monasterium non potest bona eius habere perueniunt ad epm:argu. xvj. q. j. qui rem. xviij. q. j. c. j. xxvij. q. j. de puellis. in hoc autez non cēset monasteriū vice heredū:quia statim cum factus est monachus monasterij hz dominium ꝛ possessionem omniū bonoꝝ monachi sicut ipe habebat:ar. ff. de ꝓcar. si adoptauero. secus in herede alio. ff. de acquir. poss. cum heredes. hoc autem sic intelligimus q licet ꝓdicta perueniant ad monasterium tñ legitimam debit descendētibus. xix. q. fi. in fi. ꝛ xvij. q. vlt. c. vlt. ꝛ idem videtur in ascendentibus. ff. de inoffi. testa. nā ꝛ si. nec exheredari possunt sine causa:in auc. vt cū de appel. cog.

§.ij.C.de epi.auc̃.p̃sbros. Jt̃ quantũcunq; monachus q monasteriũ ingredi᷑ ascendẽtes vel descẽdẽtes nõ habeat:ꝛ testm̃ ꝑdiderit in quo ꝓtereat monasteriũ ꝛ alios instituat rumpere᷑ testm̃ q̃si agnatõe posthumi:ar.h̃ ꝛ in auc̃.de sanctis.epis. sed h̃ in p̃nti.ff.de iniusto irri.te.filio. Jt̃ rũpi᷑:q; capi.mi.ff.de capi.mi.l.amissione.§.fi.ꝛ duabus.l.se.ꝛ.l.vl. Alij dicũt q; tm̃ legitimã hẽbit monasteriũ:ar.xix.q.fi.auc̃.si q̃.h̃ aũt certũ est q; hereditates ꝛ legata ꝛ ab intestato ꝛ ex testõ melius capiet mõasteriũ q̃z mõachus cepisset si in seculo remãsisset.xix.q.fi.in fi.(Oblationẽ)quã fecerat nõ tm̃ de psona:sz etiã in rebus(Juramẽto) C.si aduer.do.l.j.ꝛ.C.si aduer.vẽ.l.j.(Jnstituit.)ingressus monasteriũ fingi᷑ nõ solũ decedere cũ herede:sz etiã cũ liberis.auc̃. de sanc.epis.§.sz ꝛ h̃ in p̃nti.sz si rogatus esset monasterio vel ecclesie vel alias in pias causas exp̃dere si decederet sine liber] ingrediẽdo monasteriũ nõ intelligeret satisfactũ ꝑditiõi vt in eadẽ auc̃.si aũt fiat clericus alicui⁹ secularis eccle nõ euanescit fideicõmissum nisi sic fiat vt ꝓpetuo pseueret clericus.ꝛ insup i pias causas exp̃dat᷑ ip̃m relictũ:vt in p̃di.auc̃.Si ãt testator dixisset volumus talẽ ptẽ hereditatis dare patruis si decesserit sine liberis etiã si fiat monach⁹ satisfactũ vꝫ ꝑditõi:ar.h̃(Veruntñ)no.ambiguũ vbũ testis p reo.vel mag] p eo q̃ quẽ pducunt interp̃tãdũ:ar.s̃.de pba.ex lr̃is.ꝛ ad ꝓcordiã reducẽdũ ẽ.j. ꝺ testi.cũ tu.

Jcet cãz.spectare. intentãdo possessoriuz tm̃:vt in fine sequi᷑.(Proponebat)ꝛ in q̃z possessiõe se esse dicebat.ꝛ ꝑ a sua molestatiõe cõpescendũ publicatis sup p̃ncipali(Jn psonas)h̃ enĩ añ apertiõez ꝓtestat⁹ fuit:q; als sine alijs rõnibus repelle᷑.j.de testi.p̃tiũ(Decernimus)Nõ in emergẽti ferri sniaz(Lõp̃hensum)ꝛ ad h̃ assignatũ.(Potuit) q; h̃ exp̃sse sibi cõmissum fuit:als aũt ille cui cõmissum ẽ q; recipiat testes.sup p̃ncipali nõ recipiet testes sup reprobatiõe:q; nõ ẽ sibi cõmissum:sz ꝓtestatõez sup reprobatiõe recipe dz:q; sine illa nõ põt bñ fieri receptio testiũ:ar.ff.de iuri.om.iudi.l.ij.(Post sniaz)h̃ verꝫ est si nũq̃z in iudicio fuit obiectũ de falso.nã tũc vsq; ad.xx.an.põt opponere.C.de fal.q̃relã.j.de fide instru.cuz Jo. Secus aũt si esset mota q̃stio falsi in iudicio:q; tũc nunq̃z p̃textu falsi retractare᷑ sniã.C. si ex falsis in.l.j.ꝛ.ij.nisi esset appellatũ C.de fide instru.l.vl.ar.C.de tem.ap.l.p hãc.h̃ etiã no.q; nõ sufficit ꝓbare testes falsa dixisse nisi ꝓbe᷑ q; corrupti falsa dixerint ff.de re iudi.diuus. alij dicũt q; sic sufficit ꝓbare falsum instr̃m: ita ꝛ testes falsa dixisse.C.si ex falsis in.l.pe.ꝛ vl.cũ eq̃lis sit virtus testiũ ꝛ instr̃oꝝ.C.de fide instru.in exercẽdis.ar.ff.de excep. q agi᷑.C.de trãs.si ex falsis.Satis vꝫ posse dici q; indirecte sufficiat ꝓbare testes falsum dixisse añ sniaz.j.de testi.ex tenore .non post.sz directe vel post sniaz nõ nisi ꝓbet de corruptione vel alio mõ dolose.s.odio vel amore falsuz testimoniũ dixisse.C.de falsis nec exemplũ.ꝛ est validũ ar.q; post publicatõez testiũ nõ p̃nt testes induci.auc̃.de testi.§.q; vero.Sz nũq̃d sufficit ꝓbare testes corruptos nisi ꝓbatũ sit eos falsum dixisse:ar.q; sic.ij.q.vj.§.diffinitiua.v.venales.ar.ꝑ.j.de re iu.cũ.i.ꝛ.a.C.si ex fal.in.falsaz j.de testi.sic̃.ꝛ h̃ vltra mediũ.ꝛ h̃ magis placet(Post sniaz)no. sniaz ꝓlatã p falsos testes vel instr̃a tenere: sz debere retractari. ff.de re iudi.diuus.ꝛ fit h̃ p in inte.resti.petitã ꝑ sniam vsq; ad quadrienniũ.C.si ex fal.instru.l.j.ꝛ.ij.vel p ac.in factũ intẽtatã ad interesse ad sniam retractãdã.ff.de fal.q nomĩe.ꝛ sic vsq; ad xxx.an.vel crimĩaliter accusando vtentẽ falso instr̃o vsq; ad.xx. an.C.de fal.q̃relã.q dã dicũt q; p hãc accusatõez directã de falso nunq̃z retractabi᷑ sniã.sz punie᷑ pena.l.coz.ꝺ falsis(Post sniaz) Jtez nõ sufficit ꝓbare falsos testes vel instr̃m nisi ꝓbet q; iudex secutus fuit dictũ eius.j.de re iudi.cũ.i.ꝛ.a.j.de test.sicut.C.si ex fal.in.falsam.ꝛ.l.j.ꝛ.ij.(Circunstantijs).iiij.q.ix.nihilominus.ꝛ iiij.q.j.itẽ nihil.ꝛ.§.q falso.j.de ap.solicitudinẽ.C.de li. ꝓhibita. cũ ꝓter.(Produxit)nõ mõ coram istis iudicibus q̃bus nihil cõmissum erat de negocio p̃ncipali:sed p̃mo coram alijs.(Jnuicẽ)qdaz dicũt ex loco isto q; si testes eiusdẽ ptis sibi inuicẽ ꝑ dicũt qõ neutris est credendũ:arg.C.de fide instru.in exercẽdis.diuerse.nos aũt ꝑ ar.auc̃.de testi.Si vo apte nec ob. q; h̃ dz.hec enĩ lr̃a nõ dicit q; vnus testis alij vel alijs ꝑ diceret.ꝛ ideo nõ valeret dictum eius.sed q; vnus testis sibiipi ꝑ dicebat.(Male)hinc habes q; q recipit testes dz iudici rescribere cuius auctoritatis ꝛ fame sint. ꝛ de alijs circũstantijs:ar.j.de fideius.ꝓstitutis.j.de testi.cũ cãz. (Nulla)hoc aũt arbitrio iudicis relinqui᷑ q; h̃ magis scire põt.ff de testi.l.iij.§.tu.magis(Aliqd dicere)sed nõne sufficiebat cõtra hos vbi coꝝ dictũ reprobare᷑:q; criminosi fuere.Rñdeo sufficere si ad hoc ageret.sed ad h̃ nõ agebat:imo repulsi fuerũt fauẽtini ab hac exceptõe p interlocutoriã pap. sed agebat᷑ vt testimoniũ illoꝝ quasi falsum cassare᷑(Plures)q̃d ad rẽ si melius ꝑba uit eccl̃ia cũ se inuicem nõ ꝓtingant iste ꝓbationes.poterat enim eccl̃ia hic omnẽ honorem districtũ ꝛ iurisdictõez in locis de quibus agi᷑.ꝛ cõe etiã poterat habere ibidẽ aliqua seruitia.nõ q̃ ꝺicunt sibi testes cũ sepe ad ꝓcordiã sit laborandũ.j. de testi.cuz tu.Rñdeo multum ad rem:quia si eccl̃ia ꝓbauit omnem iurisdictionem ho.ꝛ dis.se possedisse.ergo alius non potuit ibi possidere seruitia.q enim omnia dixit nihil ꝓtermisit.xix.di. si romano rum.ꝛ hoc innuit lr̃a vbi dicit:q; duo insimul tẽ.sed sic testes eccl̃ie viden᷑ suspecti cũ negatiuã astruere videan᷑.s. q; sic pertineant ad eccl̃iaz q; nõ ad cõe.s̃.de cã poss. cũ eccl̃ia. Sed rñdeo aliud est si dicat test] cõe nõ possidere: vel eccl̃az tm̃ possidere cuius dictũ vere esset suspectũ.ꝛ sic loquit decr. ꝺ̃zia. aliud si dicat omnẽ honorem tẽ.pertinere ad eccl̃iaz quoꝝ dictũ in nullo suspectum dici põt.Sed oppones nisi ex illis vbis omnem honorem tẽ.colligas illũ intellectũ q; fauentini nihil ibi habebãt.virem tẽ.colligas illũ intellectũ q; fauentini nihil ibi habebãt.videtur vez q; p̃mo dictũ est q; vtriq; testes saluari possunt.dicergo testimonium testium eccl̃ie sic intelligendum nisi vt fauentinos vel alios excludat:q; sic esset suspectum.sed q; iurisdictionẽ ho.ꝛ dis.omnis generis ibi exercuerat eccl̃ia tam in ciuilibus q̃z in criminalibus causis:puta iurisdictiõez in cognitione causaꝝ: in puniendo maleficos:insuper eam honorabant vocando eam ꝺn̄az occurrendo nuncijs eius:ꝛ obediendo mandatis eius etiã extra iudicium.distinguebat etiam eos eccl̃ia exigendo cautões fideiussorias ne ad illicita ꝓrumperent que omĩa ꝛ bis silia possent sub iurisdictione comprehendi.Sed oppones.sic ḡ nihil ꝑ deest eccl̃ie q; plures vel meliores ꝛ antiquiores habuit ꝓbationes:cum per testes eccl̃ie non tangantur fauentini. Jtem fm̃ h̃ nihil faceret ad ꝓpositum q; sequitur:quia duo tẽ.nam cum eisdem seruitijs nõ dixerint vterq; debet habere qõ ꝓbat.ad hoc potes rñdere q; meliozitas vel antiquiozitas testium:vt ita loquar non valet quo ad hoc qõ fauentini non habeant seruitia: dummodo tm̃ per duos testes ꝓbarent seruitia ꝓcepisse.Sed ad hoc q; fauentini seruitia non habeant facit ꝓbatio antiquiozis temꝓoris recepta ꝓ eccl̃ia.s̃.de elect. cum eccl̃ia. vel quia fundata est intentio eccl̃ie.si ergo cõmune post ꝓbat se in eisdẽ locis aliqua seruitia percepisse ꝓsumitur q; possederit clam nisi ꝓbet q; eccl̃ia sciuerit cõmune possidere:ꝛ etiam forte intenderet possidere:arg.ff.de aqua quo.ꝛ esti.l.j.§.aristo. Nam qui scientiam allegat eam ꝓbare debet.lxxxij.di.ꝓpoſuiſti.ff.de ꝓba.verius.ff. de admi.tu. h̃.nisi forte violente ꝓsumptiones essent q; sciret:quia tunc oportet q; ꝓbet ignorantiam:ar.xxj. di.q; dicitis.s̃.de postu.c.j.sed ꝛ si ꝓbauerit scientiam eccl̃ie:ꝛ eccl̃ia ꝑ ꝓbet q; statim post q̃z sciuerit verbo vel alio modo cõtra dixit vi ab eo possidere videtur.ff.q; vi aut clam.l.j.§.q̃d sit. ꝛ.§.se.vtroq; ergo istoꝝ modoꝝ siue clam siue vi ab eo possideat succumbet in interdicto:insti.de interdic.§. retinendum.ecclesie autem adminiculum afferunt ꝓuilegium:licet sola ꝓbatio antiquiozis temꝓoris sufficeret. Sed oppones: immo obtinere debet cõmune cum cõmune possideat seruitia ꝛ non eccl̃ia. ff.vti possi.§.h̃ autem. ꝛ sufficere debet si tempore litis ꝓtesta.se possidere ꝓbat:insti.de interdic.§.retinende.Ad hoc sic respõdeo non est simile verum eccl̃iaz non possidere.erat enim eccl̃ia in possessione recipienda illa ꝛ alia seruitia quãdo volebat que licet vel ꝓ similia cõmune se ꝓbet possidere tempore li. ꝓtesta. quia tamen vi vel clam possidet ab eccl̃ia succumbet vt dictum est.meliozitas autem testium tunc ꝑcipue valeret si de eodẽ tempore tm̃ deberet. h̃ aũt h̃ ideo posuit:q; forte vterq; testes ꝓbãt q; tpe li. ꝓtesta. eadẽ seruitia recipiebãt eccl̃ia ꝛ cõe.sed eccl̃ia melius ꝛ p meliozes testes. ꝛ ad h̃ bñ sequi᷑:cũ duo tẽ. Sz dices ꝛ si vi vel clã possiderat cõe:tñ q; possidet nõ dz hẽ locũ vti possi. ꝑ ip̃m:quia tunc locum tm̃ habere videtur quando se tm̃ ꝛ non aduersarium dicit possidere.ff.vti possi.l.j.§.est igitur.ꝛ ꝑcedẽ. Jtem in hoc casu cõpetere debẽt q; vi aut clã:aut vñ vi.ff.q; vi.l. j.ij.ꝛ.iij.in p̃n.ꝛ.ff.vnde vi.l.j.in p̃in. Respondeo:immo locum habet tm̃ vti possi. quia actoz non dicit se expulsum: sed turbari tm̃.ꝛ interdictum vnde vi locum hz quando quis expulsus é. ff.de vi ꝛ vi arma.l.j.§.interdictum.hic autem hz locum quãdo turbatur possidens:quãuis ꝛ ille qui turbat possideat dummodo vi aut clam aut precario ab aduersario. Si autem expulsus esset competeret interdictum vnde vi:vel offi.iudi.vel conditio ex decre.vt no.s̃.de elec.querelam.s̃.de causa pos.cum eccl̃a. sed dices nonne eo ipso q; alius est in possessione eccl̃esia amisit possessionem. Respondeo non potest enim esse q; possessionem iuris.ho.ꝛ dis.ꝛ etiam ipsorum seruitiorum retinuit eccl̃esia ꝛ possessionem nihilominus seruitiorũ quesiuit cõmune. ꝛ ita vterq; habet possessionem sui iuris:licet cõmune male habeat ꝛ posset h̃ dici.licet iure non prohibetur ꝛ addici his que superius dicta

sunt q̄ hic cōpeteret interdictū vñ vi: vel officiū iudicis: vel conditio ex decr. ad recuperandū ius illud seruitioꝝ q̄ possidebat cōe ⁊ interdictū vti pos. rōe vis turbatiue quā sibi facit cōe sup iur. ⁊c̄. que possidebat eccl̄ia. Sz dices ꝑpter hoc nō esset imponendū silentiū cōi: cū p hoc interdictū nō esset ei auferēda possessio seruitioꝝ q̄z bēbat. tu aūt potes rñdere q̄ etiā agēdo interdicto vti pos. exquo ꝓstat q̄ vi vel clā possidet ab aduersario imponitur sibi silētium: quia aliter nō cessaret a turbatōe vt dicūt q̄daz lz non ꝓbēt illud iure q̄ si seruitia possit recipe cōe sine turbatione iurium eccl̄esie q̄ non imponeret eis silētiū q̄ ius vi vel clā possideret cum ad hoc nō ageret. nullā aūt possessionē retinenti nō dat interdictū cum tueat possessorē. ff. vti possi. l. j. §. j. ⁊. ij. nec pōt turbari nisi qui possidet. ⁊ ex sola vi turbatiua competit hoc interdictū vt hic. ⁊ hic habent locum vbi petit in libello q̄ cōe cessaret ab inquietatione eccl̄e in seruitijs exigendis in p̄dictis locis. ⁊ cōe tantū de seruitijs questionem referebat. vl' dic ⁊ planius petitum in libello cōe cessare a turbatione eccl̄ie super iur. ho. ⁊ dis. ⁊ cōe non seruitioꝝ: sed iur. ho. ⁊ dis. questionē mouebat. ⁊ ideo meliores ꝓbationes ⁊ de antiquiore tempe prevaluere. ⁊ bene sequitur: cum duo ⁊c̄. ⁊ expositione eadez. s. ho. iur. ⁊ dis. ⁊ sic plana sunt omnia. ⁊ quia de seruitijs p̄ncipaliter non agebatur. si. s. de elec. cum eccl̄a. ff. vti pos. si duo. §. ij. si autē cōe retulisset tm̄ questionem alicuius iuris q̄ dicit se habere in iurisdictione q̄ posse videtur: argu. ff. vti pos. l. vlt. Sicut enim referre potest questionem iur. que iur. habet. ff. vti pos. si duo. §. si vicinus. sic etiam dicitur de iure quod habet in iurisdictione: ar. p̄dicte. l. vlt. ff. vti possi. puta: quia aliqua seruitia quasi seruitutē habent in iurisdictione: sed iurisdictionem bene confitetur eccl̄esie tunc si non male in possessione esset cōmune illius iuris: intentabat eccl̄esia negatoriam. ff. si vsufruc. pe. vti. §. vtrum. sed interdicto succumbet eccl̄esia quia tuetur possessorem. ff. e. l. j. §. interdictum autem. Si autem cōmune non esset in possessione seruitutis competeret contra eum interdictum q̄ non tm̄ competit quādo est contentio quis possidet: arg. ff. vti pos. l. j. §. hoc autem. sed etiam contra eū qui non possidet. ff. e. si duo. §. si vi. si turbat possidentem vel non permittendo eum vti iuri suo. ff. si ser. ven. l. si cut. §. aristo. ff. vti pos. si duo. §. h̄ inter. ⁊. §. cum in aquilian̄. vel etiam de suo auferendo. ff. vti pos. si duo. §. item videamus: sed actor. Illi autem q̄ est in possessione talis iuris vel seruitutis dat vtile interdictum contra conturbantes eum. ff. de iniu. iniuriaꝝ §. vl. ⁊. l. se. Si vero cōe neq̄z iurisdictionis neq̄z iuris q̄ in iurisdictione haberet faceret ꝓtroversiam: sed ꝓpria temeritate cōtroversiam faceret tenetur actione iniuriaꝝ. ff. de ac. emp. qui pēdentē. §. j. ff. de iniur. l. j. in p̄n. sz ⁊ hoc interdicto turbet q̄ nō tm̄ ꝑ possidentē competit vt dictū est. ei aut q̄ dictū ē q̄ idcirco īponif silētium cōi: nec in sn̄a excipit de seruitijs: q̄z actū nō fuit: videf esse ꝑ id quod no. in glo. q̄ incipit: vt inter. vt diximus q̄ vbi ambos inuenit possidere dz modos possidēdi distinguere. Sed rñdet illud obtinere vbi neuter ab altero male possidebat. s. vi' vl' clam vel p̄ca. h̄ aūt sola eccl̄ia agebat. vñ q̄z̄uis cōe postea ageret ⁊ ꝓbaret receptōez seruitioꝝ nō fieret adiudicatio sup illis q̄ petitū nō erat: ar. j. de simo. lz. posset tm̄ dici q̄ si cōe bñ ꝓbasset seruitia q̄ potuisset absolui q̄ ad seruitia ab impetitione eccl̄ie. s. de elec. c. vl. sz nō fieret adiudicatio q̄ sup seruitijs nō molestaret. h̄ autem ideo quo ad seruitia nō fuit absolutuz cōmune: q̄z p̄sumebaf vel vi vel claz possidere: vt supra ē dictū. ad hoc ḡ vt nō possint he dubietates euenire sp dz actor exprimere modos turbationis. si enī non exprimant ⁊ ferat sn̄a q̄ nō vexet: in nullo vlterius vexare poterit: etiam si erat in possessione aliquoꝝ seruitiorum ipa amplius vti nō poterit: ar. C. de an. excep. l. vlt. Jtē nō facimus vim q̄ questionē referat tractus in iudicio in interdicto vti pos. q̄z sup eo q̄ ꝑponit ille q̄ trahit aliū in iudiciū recipiētur ꝓbationes vtriusq̄z: cum vterq̄z in interdicto vti pos. actor sit ⁊ reus ⁊ pariter ꝓ vtroq̄z: ⁊ ꝓtra vtrunq̄z ꝓnunciabit. (Eodem) h̄ verbū soluit ꝑriū. ff. vti pos. si duo. nam alio mō possidet vsufruc. vel superficiarius. s. naturaliter: aliter proprietarius. s. ciuiliter. (Ex priuilegijs) malus titulus fauētini vel p̄uil. ec. modicū faciunt ad interdictū vti pos. ſm q̄ diximꝰ in glo. que incipit: qd ad rē. vel potes dicere q̄ facit p̄uilegiū: q̄z cōe ꝓbatōes induxit sup seruitijs: ⁊ eccl̄a sup omni iurisdictione ho. ⁊ dis. ⁊ q̄ dixit omne nihil cōi reliq̄t. prudenter ḡ fecit eccl̄ia que h̄ p̄uilegia induxit ⁊ q̄z̄ū potuit suam causam iustificauit: vt ⁊ sue probationes cōmunis ꝓbationibus ꝓferant. imo plus dicimus: q̄z si cōe probasset se seruitia possedisse anteq̄z eccl̄ia posset in p̄dictis castris in rildictionē ⁊c̄. non teneret cōe ꝓbare aliquē iustū titulū siue possessionis: q̄z nulla esset p̄sumptio ꝑ eū. sz qñ in re alterius dicit se aliq̄s ius q̄siuisse cū omnis res p̄sumat libera p̄sumit vi vel claz possidere nisi ꝑriū ꝓbet. ⁊ sic loquit decr. s. de resti. spo. pisanis nā bñ fatemur q̄ si cōe h̄ ꝓbasset aliquē titulū p quē ꝑriā p̄sumptionē remouisset obtinuisset in interdicto (Vti possidetis) vt interdictū vti pos. interp̄tat ꝑ eū qui inuenit nō possidere vel male possidere ab aduersario. i. cū aduersarijs p̄us bñ possederit ⁊ is ꝑ quē agit incipit postmodū eandē rē vi vel clā possidere vel p̄cario nunq̄z dz sententiari vti pos. ita possideatis: sz dz p̄dēnare molestatorē ⁊ imponere ei silentiū vt h̄. C. vti pos. l. j. ff. vti poss. §. vl. si aūt q̄ egit vti pos. inueniat nō possidere. vel reus melio ꝓbet se possidere absolui. reus. s. de elec. cū ab eccl̄ia. vel etiā forte adiudicabitur sibi res de qua agit si de suo iure ꝓbauerit. vbi autem intentat ꝑ possessorem a possessore iudex in sn̄a dz discernere quā possessionē vnus hz. s. naturalem: quia vsufructuarius ⁊ quā possessionem alius. s. ciuilem: quia proprietarius ⁊ tūc pnunciabit: q̄z inueni vos sic distinctas possessiones habere ideo p̄cipio vti tu. io. ciuilem: ⁊ tu petitionem naturalem vti possidetis ita possideatis: ar. in sti. de act. §. curare. ⁊ si secus factū fuerit non tenet sn̄a: q̄z certum non ꝓtinet. C. de sen. que sine. cō. ⁊ semper iudex in sn̄a dz adijcere vim fieri contra mandatum meuz prohibeo. C. vti pos. l. j. in p̄n. vbi autem vterq̄z probat se ciuiliter ⁊ naturaliter possidere: ⁊ p omnes sunt equales probatōes ⁊ p̄sumptiones: dicunt quidam pronunciādum vti pos. ita pos. quasi ꝓnunciet q̄ ꝑ medietate possideant ꝑ indiuiso. ⁊ sic inter eos diuidetur: ar. ff. de vsufru. si cui. §. inter duos. Sed hoc nūq̄z fuit petitum: ergo non debet sententiari. j. de simo. lz. Alij autez dicūt abstinēdum a sn̄a vt sic affecti tedio cōponāt vel arbitros eligant vtrobiq̄z. tñ prohibebit vim fieri vel diuidendam rē: vt dictū est. vl' exquo vnus recipit aliquid: alius ꝓhibetur illud idē accipere vel etiam occupare (Fauentiñ.) quidam dicunt q̄ ꝑ hāc accusationem directam de falso nunq̄z retractabit sententia sed punief pena. l. cor. ō falsis. C. de sen. ⁊ inter. l. j. ꝑ so. vt. §. de elec. querelam. (Super hoc) que sequunt non determinant vbum p̄cedens. s. ꝺemnamus: sed participium sequēs. s. silentium imponentes. (Et alijs) bene dicit ⁊ alijs. nam cum verba libelli sint large intelligenda. ff. de iudi. si quis. auc̄. solemus. §. de cā pos. c. ij. non solum petita in libello adiudicabuntur: sed etiam alia pertinentia: argu. j. e. cum causam.

Per tuas. ⁊c̄. recognouit). C. de la. li. tol. l. j. §. de fi. p̄by. michael (Infirmare) §. ō elec. ꝑ inq̄sitōz

Quoniam contra. ⁊c̄. iudicis) secus si essent plures. ⁊ sic seruat eccl̄a romana: ar. j. de ex. p̄la. inf dilec. j. de accu. cū dilec. Alij ꝑ ⁊ soluūt vt ibi diximus. nō q̄ exquo credit duobus iudicibus ⁊ duobus scriptoribus. ḡ eadē rōne vni iudici ⁊ vni scriptori (Ex ordinario). i. dele. (Publicā) repete q̄ diximus. §. e. post cessionē. nō intelligas q̄ duobus clericis vel soli notario credat de scriptura ꝓcessus: puta si dic̄ talis: sic ꝓfessus fuit. vel talis sic dixit nisi h̄ fiant corā iudice vel corā alio ad h̄ deputato. Sed satis videf q̄ iudex ip̄m notariuz vel duos clericos possit deputare ꝑ vtroq̄z officio. s. ⁊ receptoris testiuz: ⁊ scriptoris. ⁊ sic hz ꝓsuetudo que est optima. l. inter p̄res. ⁊. §. de cō sue. cū dilectus. ff. de leg. minime. diuturna. ⁊. l. sz ⁊ ea. ⁊. l. si de interp̄tatione. Jtem receptio testium siue ꝓfessio vbicūq̄z fiat siue in p̄tia iudicis siue non dummō de mandato iudicis fiat interacta iudicij computabif: q̄z auctoritate iudicis factū ē ac si ip̄e iudex p̄s fuisset. ⁊ q̄ ē de his que ad iudicium pertinēt ⁊ acta iudicij ⁊ forensia instrumenta valent: si solummodo per iudicem scribanf vel p quēcunq̄z alium: ⁊ non notarii sine subscriptōne testium. C. de dona. in dona. j. de p̄script. ad audientiam. Alij ꝑ ⁊ melius: vt no. j. de testi. cū a nobis. (Conscribant.) per se: quia vterq̄z manu sua idem scribet. vel dic q̄ hi duo possunt acta per vnum ex seipis scribere: vel penit° per extraneum. sed ille q̄ manu p̄opria non scribit p sigillum autenticum vel subscriptionez suam: vel alio mō legitime notum faciet q̄ sua auctoritate factuz est: ar. ff. de admi. tu. l. tutor. §. gessisse. ⁊ etiā qlibet tabellio chartis p aliū factis auctoritatē p̄stat. auc̄. de tabel. coll. iij. Jdem est in electoribus: quia vnus solus pronunciat electionē. s. de elect. in genesi. ⁊ in iudicibus ferentibus sententiam: ar. ff. de re iudi. duo (Citationes) mix est q̄ creditur simplici nuncio: ⁊ non iudici. j. de app. cum parati. ff. de rebus eoꝝ qui sb̄ tu. magis. §. illud. s. de elect. bone. j. lxj. di. si forte. Solu. dicunt quidam hodie non credi nuncio. vel dic ei credi: quia eius officium est: sed non iudicis: quia iudex semp niteretur defendere factum suum. ⁊ quia nimie expense fierent si nuncij secum' ducerent notarios. vnde sic debet exponi qō h̄ dicit: citationem. i. responsionem nuncij citāti] lra etiam ꝑ quā datur' potestas citādi dz scribi in actis nisi esset

nuncius publicus q esset generaliter ꝓstitutus ad oēs citatiōes faciēdas.lr̄az aūt citationis sufficit esse sigillatā sigillo iudicis: qr nō est de actis iudicij ꝓprie sz añ iudiciū(Instr̄oꝝ) nō.qr exq̄ ꝓducta sunt instr̄a coꝝā iudice vel etiā coꝝā alio de eius mādato ⁊ exemplara:vt de h no.s.de of.dele.cū in iure.extūc nō agit ad editiōez instr̄oꝝ prioꝝ ad quē nisi raro agi pōt. sz agit ad editionem actoꝝ ad quā sp agi pōt:vt no.s.c.c.j.ꝑma enī instr̄a trāslata sunt in acta.⁊ idē est etiā si nō sunt exemplata sz tm̄ scriptuz est in actis:talis ꝓduxit instr̄m cuius ꝓncipiū est tale ⁊ finis tal: qr extūc illud instr̄m vel eius tenor in instr̄is vel in actis cōputā dū est.s.p h dicūt q̄dam q etiā rescriptū cōmissionis ⁊ ꝓcurationes inserēde sunt in actis hmōi.⁊hos q̄dem dicimus h ratū esse sz ⁊ si nō inseranť postli.ꝓtest.nō oportet ꝓcuratorē ꝑbare mādatū exq̄ eū vsqz ad li.ꝓtesta.amisit.ff.de ꝓcur.pōpo.§.rati.nec iudex cōmissionē sibi factā:vt ⁊ no.s.de elect.statuimus.vel dic ⁊ melius q h̄ dz ꝑbare rescriptū cōmissionis:⁊ ꝓcurationē exhibeā in iudicio ⁊ scriptā in actis:sz nō teneť mōstare ipa originalia nec eoꝝ tenorē ꝑbare.sz si nō sunt in actis scripta oportet euz ꝑbare cōmissionē ⁊ ꝓcuratōez p ipoꝝ originaliū exhibitōez:sic h satis innuit exp̄sse.sufficit enī in his actis ꝓtineri:talis exhibuit rescriptū aplicū vel ꝓcuratōez suā:⁊ nō ē necesse inseri tenorē eoꝝ.delegatōes aūt ⁊ sbdeleg.etiā debēt scripte esse vbi h dicit ⁊ sufficit ibi dici.hec sbdelegatio scripta fuit p tales:dz etiā ponere in actis illis:ille q̄ recipit testes q̄ta fides sit ei adhibēda.iiij.q.ij.§.itē.j.de fideiuſ.ꝓstitutis.⁊ de testi.ꝓstitutis cāz.⁊ nisi ponat h periculū inde accedit:qr sz ipe q̄ recipit testes ⁊ ferat bonā sententiā ꝯ dicta testiū.qr nouit testes vacillasse in suis testimonijs: tm̄ supioꝝ ad quē appellat vel alio mō causa deferť vacillationez ig̃rās fert sn̄iaz ꝑm dicta testiū.⁊ videť q ille q recipit testes dz dicere ⁊ facere scribi in actis pn̄te teste ⁊ audiente q iudex reputat eū vacillare.⁊ etiā dat ptās ꝯdicēdi testibꝰ.pte aūt nō oportet esse pn̄tē nec aliq̄d scire q̄sq̄z fuerit publicatū: alioqn nimis impediret ꝓcessus cāz.nec mireris si in h regrit testis ⁊ audiet ꝯdicēs:qr eius interesse:⁊ ꝓpter hoc punire dz.j.de pe.sup his vbi no.nec est ꝯ.s.de or.cog.cū dilec.in fi.qr ibi nulla pena infertur testi:qr iudici nō est manifestū de malitia testis p testes:qr eo absente testificati sunt.sz h ipe videt malitiā testiū:videť tm̄ q tabellio q̄ scribit attestatōes nō dz scribere vel dicere in actis vl interserere in depositionibus testiū:nisi ipe bn̄ videat ⁊ cogłscat q vacillēt.Alīq tm̄ dicūt q si solus iudex dic tūc.s.in receptōe testiū q vacillat testis q̄ei credendū est:⁊ qō tabellio illud scribere dz etiā si nihil videat titubatōis vel vacillatōis.qr tabellio nullam hz auctoritatē in receptōe testis:sz in scribēdo tm̄.iudex aūt q dz ingrere ⁊ pōt capere ⁊ vinculare testē.C.de testi.nullū.j.de penis sup his.⁊.c.dilec.ille hz auctoritatē:⁊ sic tabellio dz fideliter scribere q dicit testis ⁊ nō aliud:ita fideliter dz scribere ea q̄ ptinent ad officiū iudicis.s.de qbus interrogauit ⁊ inter cetera etiā scribet sicut dictū est q iudex q̄ recipiebat testes mihi tabellioni dixit q testis vacillabat:⁊ plus valebit ⁊ maioris auctis erit si tabellio adijciat mihi videbať q vacillaret si tm̄ veritas sic se hz et qr nec mētiri dz nec aliquā scribere falsitatez. ⁊ videť q iudex ⁊ tabellio q̄ztūcūq; pn̄t magis debēt exp̄mere modū vacillatōis.s. qr dubitādo vel tremēdo vel retinēdo vel sudādo p̄ nimio loq̄bať:vel alꝭ hmōi.plus etiā videť aliqbus ⁊ forte nō male: quia etiā nō intelligēte h teste possit h facere scribi. Illud bn̄ videť q nisi ꝑdicta inſerat vel scribi faciat dū dicit testimoniū q postea nō faciet scribi:nec sup h credereť ei vt h.(Et psonas)iudicū ⁊ litigatoꝝ ⁊ alioꝝ de qbus fiūt ⁊ loquunť acta.testiū aūt noīa que intersunt actis non dz ibi scribi:argu.a ꝯrio sensu.auc. de here. ⁊ fal.§.nec absunt.C.de do.in dona.(Et psonas) p h satis patet q lz multa ꝓtineant in instr̄o.tabellio tm̄ qui dicit se his interfuisse non intelligit dicere nisi de his q̄ in eodē loco ⁊ die acta sunt. vn̄ si iudex in sn̄ia sua narrat quō in lite quā diffiniuit lit.ꝓtesta. facta est ꝑtiū ꝓfessiones facte testes recepti ⁊c.hmōi:nō tamē ista ꝑbant p instr̄a:qr nō sunt facta ea die vel loco q̄ instr̄m sn̄ie est factū. Sz tm̄ p h instr̄m ꝑbať sn̄ie ꝓlatio:qr eodē die ⁊ loco ē ꝓlata quo rogatū est instr̄m de aliis:vt puta de li.ꝓtesta.vel de cōfessionibus huius facti narratio est.imo plus videť q etiā si diceret tabellio tali die ⁊ loco facte fuere li.ꝓtest.⁊ ꝓfessiones tm̄ nō valet sup his instr̄m.sz q̄ztū ad h testimoniales lr̄e sunt. Alij dicunt ⁊ sic etiā papa iudicauit q delegationes ⁊ subdelegationes ꝑbant p sola sigilla delegantiū.non enī dicunť esse acta iudicij: cū fiāt sine cāe cognitione ⁊ ptibus absentibus.⁊ eodē mō probať ꝓcuratio p instr̄m exinde ꝓfectū: qr tā cōmissio q̄z ꝓcuratio ⁊ añ li.ꝓtesta.⁊ post p ipa originalia sunt ꝑbāda.(Instr̄oꝝ)lex aūt q̄ est.ff.de ꝓcu.pōpo.§.rati.nō ꝯdicit. ibi enī dicit q post li. ꝓtesta.nō exigit cautio de rato ⁊ bn̄:qr cautio h non hz locū nisi vbi dubium ē an sit ꝓcuratoꝝ q̄ est semp qn̄ ꝓcuratoꝝ verisimiliter dicit se hīe mādatum etiā si non hz vel ꝑbet:argu.C.de ꝓcu. l.j.ff.de iureiu.plusq̄z.§.fi.⁊ ideo ē:qr non lz reo dicere post li.cōtesta.dubito an habeas mādatum satisdationis.nec etiā pōt dicere p̄cise q ꝑbet mādatum:sicut nec añ li.ꝓtesta.h bonus ei incūbebat vt dictū est.Sz si reus vult ꝑbare q ille q dicit se ꝓcuratorē nō hz mādatum pōt.⁊ sic etiā non exigeť cautio de rato ab eo q dicebat se ꝓcuratorē:sz absolueť reus ab obseruatōe iudicij Item etiā si non offerat se ꝑbaturꝫ q nō sit ꝓcuratoꝝ:sz tm̄ dicit eū non admittendū vlterius nisi oñdat ꝓcurationē originalem vel actū iudicij in quo ꝓtineat q eius ꝓcuratio exhibita fuit:vel q post dubitationē istā.s.an esset ꝓcuratoꝝ ⁊ inq̄sitionē factā suꝑ h admissus fuit tanq̄ ꝓcuratoꝝ:arg.s.de elec.cū dilectus.nō admittit q̄si ꝓcuratoꝝ nisi satisdet.nā lz cogať satisdare post li. ꝓtesta.vt in.§.p.ff.de ꝓcur.pōpo.§.rati.pōt tm̄ si vult sic ⁊ nouus ꝓcuratoꝝ satisdare dz.C.de ꝓcur.eiusdem li.l.ij.(Animaduersione)qr de suo resarciret.j.de sen.exc.sacro.C.de iudi.sancimus.⁊.C.de testi.si qn̄.in fi.alꝭ etiā puniet ꝑm suū arbitriuz.institi.de obli.q̄ ex qua.de.in pn̄.(Processu.)repete q̄ diximus.s.de offi.dele.cū in iure.⁊ de elec.bone me.añ sn̄iaz tm̄ vel post sn̄iam a qua fit appellatū:post sn̄iaz aūt a qua nō est appellatū ꝓsumit ꝑ eo vt no.s.de offi.dele.cū in iure. Itē attēde diligēter: qr dicit non esse credenduz iudici sup ꝓcessu iudicij.i.sup actis iudicij: nec ꝓ eo ꝓsumēdum in ꝑdictis.⁊ de hoc no.s.de offi.deleg.cū in iure.Sed de alijs que sunt extra ꝓcessum est iudici credendum ⁊ ꝓ iudice ꝓsumendū.vn̄ si iudex tulit sententiā ⁊ ꝓdem nauit aliquē in.c.⁊ nō est appellatū non poterit postea dicere q sententia non sit iusta.⁊ si ꝓpter hoc petit exhiberi acta.s.attestationes vel alias vt ex illis appareat iniustā sn̄iaz esse non est audiēdus.⁊ etiā si ꝓducta fuerint de facto:lz ex eis non ꝓbetur iusta sn̄ia:non tm̄ ꝓpter hoc reuocabiť sn̄ia. Immo plꝰ videť q si dixisset:quia p.a.⁊.b. testes sic ꝓbatū est: sic sententio ⁊ ꝓ illos testes nihil ꝑbať:nihilominus ꝓsumiť ꝓ sn̄ia iudicis s.de renun.in pn̄tia.j.de re iudi.cām.arg.ff.de re iudi. cum ꝓlatis.arg.ꝯ.j.de re iudi.cum bertoldus.vbi no. Idem videtur dicendum in sententia excōmunicationis interdicti ⁊ consimilibus.s.quia si ꝙquerať quis de iniusta excōmunicatione a q̄ non sit appellatum ꝓsumitur ꝓ iudice. Si vero sit appellatū vt h: cum enī ordo iudiciarius ita sit seruandū in sn̄ia excōicationis sicut in alijs.ij.q.j.nemo.j.de sen.exc. cum medicinalis. idem ius seruadum est(Documentis)nam lz non scribanť p tabellionem vel per plures:alꝭ tm̄ valent acta.demū possint ꝓbari p ꝓfessionem partiū:vel p testes vel alio mō.

A D nostram. ⁊c̄.legi) Nec lex q̄ est ꝯ ius inducta de certa ꝓscia eius q pōt ibi ꝓcedere legem ⁊ immutare.ff.dele.de qbus.vel pōt dici hāc ꝓsuetudinē esse ꝯ ius naturale.vj.q.v.actoꝝ.vel pōt dici q est contra bonos mores vn̄ non valet.xij.di.illa.⁊ ideo consensus ꝓncipis nullum tam iniq̄ legi robur tribueret(Purgare)purgatio enim tm̄ deficientibus ꝓbationibus admittenda est.xv.q.v.c.j.⁊.ij.q.v.omnibus.j. de testi.tam litteris.j.de purga.ca.ex tuarum.(Audiatis)altero volente affirmatiuā ꝓbare non admisso.nam si cū alio ꝑbare velit eis mos gerendū est.ff.de ꝓba.circa.

Q Uamcausam. ⁊c̄.(liberos).j.de ꝓscript. ad audiētiā.xxx.q.j.punit.C.de fide instru.auc̄.ad h.ff.de ꝑba.cēsus.C.artu.l.vl.C.q po.in pig.ha.scripturas.xxviij.q.ij.sane iij.q.vij.ꝓsulatus.ff.de instru.sz ⁊ si pu.§.ꝓscribere.ff.de iurisd.o. iudi.si q̄s id.ff.de albo scri.l.j.⁊.ij.(Famā)q̄ lz nō ꝑbet:est tm̄ in adminiculū.iiij.q.iij.itē sepe.ff.de testi.l.iij.§.q̄ arg. Si etiā non ꝓbareť factū dareť materia pape diuidendi de nouo ꝑm antiquā famā.⁊ sic expone q sequiť adminicula. ⁊ sic.xvj.q.ij.inf. ⁊ pōt intelligi h decr.habere locum vbi nullus est in possessione quod potest esse.j.de deci.c.qn̄. vel si est in possessione constat tamen q eam habet si non assignatione pape vel diuisione.cum enī certū sit eum possidere sine titulo:vn̄ pōt iuste iudi.offi.iplorari vt diuidatur.⁊ ad hanc diuisionem faciendā opaniť adminicula hic posita:arg.j.de reli.do.c.j.Sed oppones q sufficit q possideat:arg.s.e.ex lr̄is.nec cogiť dicere titulū sue pos.C.de peti.here.cogi.⁊ ꝓsumiť bn̄ possidere nisi ꝓbetur ꝯ.j.de ꝓsump. dudum. Rn̄dit hec vera esse vbi nescitur veritas:⁊ vbi non est ꝓsumptio contraria:arg.h.Secus cum h terra a suis temporibus ad cultum xp̄i redient. vn̄ satis poterat constare q nō erat diuisa vel ꝓsumptio vehemēs erat in ꝯriū. sed adhuc oppones hāc dubitationē non posse esse.cum prouincie ⁊ ēpatus sint diuisi añ aduētum xp̄i.⁊ ꝑm illam diuisionē postea apli statuerunt ꝑma-

res.archiepos ⁊ epos.lxj.di.c.j.⁊.ij.⁊.ix.di.c.j. Sed dic lz apli oz dinauerũt vbi epi essent:nõ tñ dixerũt epatũ fines. itẽ lz alicubi: nõ tñ vbiqz. Jtẽ põt esse q̃ succedẽtib⁹ tpibus variant ꝯditiões locoꝝ:⁊ aliqs locus q̃ ꝑmo tenebat epatũ:mõ teneri nõ põt.non ob.c.xvj.q.j.plures.qz illud loquit qñ erat limitate parochie.sz de aliq̃ loco dubitabat inter cuius fines h nõ videt ꝓcedere:qz testis ibi dicit si ꝓtẽtio fuerit de terminatõe duaꝝ matricũ ⁊c.sic erat q̃stio de termis esset ⁊ vterqz se possidẽ dicebat. nã tũc ꝑm tenoꝛẽ illius capli è ꝓcedẽdũ. Sz melio⁹ videt inter eos interdictũ vti pos.intentãdũ. vl dic illud.c.loq̃ in casu in q̃ istud ⁊ iste ꝑ sumptões illis addent:⁊ h videt ibi rõne archi.in addi.xij.q.ij. vel illud coꝛreptũ ẽ. itẽ fallit h regula q̃ in nullius bonis è ⁊c.in sti.de re.di.§.fere igit. Jtẽ illa q̃sita ab hostibus nr̃a fiũt:insti.d re.di.§.itẽ ea.q̃ enĩ spũalia sunt ea occupãda nõ sunt:nisi sic xp̃s ⁊ spiritus ⁊ eius vicarius dant:auctoꝛitate tñ canonis fateoꝛ ali

Quisam matrimonii (Mulier)res)foꝛte qz coꝛrupte testificate erãt.vel q̃ discrete ⁊ honeste ñ erãt.ff.de vẽ.inspi.l.j.circa ꝑn.(Adhuc)nõdũ erat sñia lata:ĩmo ⁊ si sñia lata erat itez audient.j.de fri.⁊ ma.c.fraternitatẽ.j.d sẽ.⁊ re iu.latoꝛ ꝓsan.(ꝓuilegio)auc.q̃.o.e.§.neqz.auc.d leno.§.sãcim⁹

Cum bone memorie ⁊c(regreres)qñ mãdat alicui q̃ faciat sibi exhiberi oẽs ꝓcessus alicuius cause:hec lr̃e nõ elidunt ꝑ exceptões niſi aliqs tũc de ista cã cogñoscat:nisi de h in ipis lr̃is mẽtio habeat.sz tũc hmõi lr̃e bñ valẽt qñ ꝑ appellatões ad se.ap.cã devoluta è nec alicui commissa:vel qñ nullus cogñscit de ipa cã:⁊ ptes ab observantia iudicij sunt absoluta(ꝓponenda)p̃ ipa acta iudicij.vel etiã alia puta qz melius velint ꝓbare(Aliogn).i.si nõ poteris habere acta.

De Testibus ⁊ attestationibus. Rubꝛica

Placuit ⁊c.q̃cunqz edictũ de testib⁹ ꝓhibitoꝛiũ(ieiunijs)ꝓfilium est. xxiij.q.v.honestum.

Ista noie domini. vilissimi Cõditio:sexus:etas:discretio:fama. Et foꝛtuna fides in testibus ista reqres. Rex ꝑsona g̃dus:h sunt ꝓsona tẽpus. De diuersitates ꝓsonãt derogãt fidei testiũ.(Constõnis) legis dico.s.ꝓsti.auc.de testi.§.⁊ h.(Obijciat)h.s.q̃ dicta testiuz p̃ se nõ vocatũ receptoꝝ nõ valẽt(Eis).s.testibus(Illo)p̃ quẽ testes ꝓducunt(Defensoꝛe).i.nũcio.(Testes)iurãtes dicta,q̃t nõ audiet:tñ si audiret post posset ꝑ se testes inducere:qz timent h̃ ꝓmatõe.auc.de testi.§.qz vo(Jn euitabili)sz ⁊ tũc vocari dz p Pcuratoꝛẽ:nisi esset nimis grauis cã.s.de ꝓcu.q̃relã.vt de h no. ff.de mino.l.vez.(Valere).C.de testi.si qñ.ij.q.j.in ꝑmis.C.de fide instru.iudices.(Ex vna).i.vna parte ꝓnte tñ.(Jpo)p̃ quez ꝓducuntur testes(Eccl̃ie)verba Lꝛego.

Quoniã aliqua nobis. mulieres) Nic nõ mulieres criminosas:⁊ socios crimis admitti ad testimoniũ in cã criminali.p̃.vj.q.j.q̃ crimẽ.C.h̃ testi. qñ. Sz dic nõ agi h criminaliter directo:sz denũciãdo vel excipiendo.qz ad aliquã dignitatẽ erat electꝰ vbi bñ admittunt mulieres dũmõ idonee.j.e.tã lr̃is.⁊ iste mulieres penitẽtiã egerãt:⁊ sic nõ est p̃.xv.q.iij.§.j.xxxiij.q.v.mulierẽ. vel dic q̃ he socie criminis admittunt nõ q̃dẽ ad ꝓbatõez sz ꝑsumptõez.iiij.q.iij.itez serui.⁊ sic nõ est p̃.j.e.veniẽs.xv.q.iij.nemĩni. Socij etiã crimis in aliq̃bus casibus admittunt.ff.de custo.re.diuus.C.de malefi. l.j.ff.de re.mi.nõ oẽs.§.vl.q̃uis illi nõ essent socij.C. de fal. mo. l.j.C.de fer.puinciaꝝ.als etiã ꝓticipes criminis nõ admittunt: nec in criminali nec in ciuili cã.C.de testi.qñ.⁊ qz ẽ eadem rõ re mouẽdi.h aũt tñ ad ꝑsumptõez admissi sunt. vel dic q̃ ibi fuerũt admissi cũ q̃stionibus ꝓpter infamiã q̃ p̃ eum ⁊ p̃ testes ꝓcesserat:ar.iiij.q.iij.§.si ea.gls.itẽ in criminali cã nõ admitterent. Jn p̃tibus aũt vel alijs rebus socij nõ admittunt si sunt socij oĩum bonoꝝ.C.de testi.oĩbus.vel etiã sc̃ario interest eius: vt si ẽptoꝛ ꝓ venditoꝛe inducit in testẽ.nã emptoꝛis sc̃ario interest q̃ res nõ euincant⁊ ecõuersoꝛ:ar.ad h.qz altero victo alter appellat.ff. de appel.ab executoꝛe.§.j.⁊.l.a sñia.ff.de reg.iu.sepe.§.j.⁊ si cã sua nõ esset appellare nõ posset.ij.q.vj.§.viũ.ff.qñ ap.l.ij.§.sz si alius.l.j.§.in ꝓpria. Alij dicũt p̃ ar.ff.fi.re.als de feriis.l.pe. Jtẽ nobis non obstat q̃ legatarius admittit in causa testiũ: insti.de testa.§.legatarius.qz causa testamẽti nõ est ꝓpria.nã ⁊ si valeat testamentũ non sequit q̃ valeat legatũ. Sed ar.p̃.C.de fideicõ. l.vl.sed impꝛopꝛie sumit nomen testamenti. Jure aũt cõmuni ꝑ parte socij socius bñ admittitur: quia licet ille vincat non sibi lucrat.ff.si pars here.l.j.§.quoniam.(Peregisse)foꝛnicationẽ vel facinoꝛa.vel dic q̃ dicit peregisse cum eis.i.eis scientibus.

Si omni negotio coꝛreptionis sive monitionis q̃ qs alterius crimẽ denunciare intendẽs facit:⁊ nisi p̃ moneat repellet.ij.q.vij.accusatio.si q̃s erga.j. de simo.licet. Si ergo monitus ea exceptione:qz non monuisset vellet repellere monitoꝛẽ in ꝓbatione monitionis: monitoꝛ ꝑ vno teste reputat.in ꝓncipali autem secus.iiij.q.iij.§.itẽ nullus.(De re).i.monitione.(Si peccauerit).ij.q.j. si peccauerit.

Quotiens. cõsanguinitate spãle est in mr̃imonio q̃ tales ꝓferunt.xxxv.q.vj.cõsanguineos(Consang.)j.e.licet ex q̃dã.(Duplici).i. iuramento duos articulos ꝓtinens(Jurent)ꝓmum(Amicitia) xxxv.q.vj.de parentela.(Sicut)secundum ⁊c.

Si super ⁊c(Eccl̃ie)j.e.cũ nũcius.vbi vero ◆(Jnstituant)duo instituunt:vt vnus in aliq̃bus negotijs sit ꝓcuratoꝛ ⁊ alius in alijs: ⁊ vnus poterit esse test̃ vbi alius fuerit ꝓcuratoꝛ: vt h innuit.⁊ si fuerit institutus in aliq̃ spãli causa ꝓcuratoꝛis:procurationem tamen non recepit bñ poterit esse testis:ar.j.e.dilecto Jdẽ etiã videt ⁊ si cepit ⁊ postea renũciauerit.qõ enĩ h dicit intelligit qñ agere cepit:qz etiã inter laicos non repelleret ꝓcuratoꝛ institutus ad causaz si procurationẽ non exercet ad qõ ꝓbandũ sufficit:qz nõ inuenit ꝓhibitũ.ex qbus infero si laicus admitteret in cã ꝓuati:g̃ ⁊ clericus in cã eccl̃ie. Sz videt absurdũ q̃ ꝓcuratoꝛ meꝰ repellit ⁊ nõ ego canonicus. Rñ.q̃ ꝓcuratoꝛ est vniuersitatis nõ singuloꝝ.xij.q.ij.§.q̃ manu.sz cãonici testimoniuz reddũt vt singli nõ vt vniuersitas.de epõ aũt credimꝰ q̃ si agat vicedñs eius vel ꝓcuratoꝛ q̃ nõ possit testificari: qz eius noĩe intentat actio.sz alio agẽte iconomus vel vicedñs bñ testificat qõ ꝓbo.nã abbas noĩe sui monasterij põt agere:vt no.s.de rescripto.docerí.⁊ tñ alio agente testificari põt vt hic.j.de iureiu.⁊ si p̃ps in fi.multo foꝛtius iconomus vel vicedominus.

Ex parte tacito ⁊ideo lr̃e nõ valuerũt ◆qz laicus ꝑsõz accusare nõ põt.ij.q.vij.c.j.⁊.ij.⁊.iij.⁊.c.se.nec valet q̃ accusabat eũ de foꝛnicatiõe ꝓ q̃ lz laico ꝑsõz dimittere.xxxij.di. ad h nullus.qz nõ sequit si põt vitare:g̃ accusare.nec admittam paro chianos.ij.q.vij.c.j. Sz patronũ sic.xvj.q.vl.filius.alij tñ negãt h tñ laicus è admissus:qz nõ fuit q̃ obijceret vel in obiectõne ꝑsueraret.vel dic lr̃as valuisse: qz agebat ciuiliter.s. denũciãdo q̃ ex eo colligit:qz ꝑ interpositã ꝑsonã aliq̃ egit vel erat p̃onus. (Per interpositã).i.ꝓcuratoꝛẽ.p̃.v.q.iij. in criminalibus. Sol. nõ agebat h criminaliter sz ciuiliter rõne alicuius sui interesse.s.qz forte eius eccl̃ie p̃onus erat.vel etiã ingrẽdo p̃ eũ:⁊ tũc interuenit ꝓcuratoꝛ ad litẽ.j.de simo.cũ esset.vel denũciãdo.j.de ꝑsũp. lũ puta testes recipiẽdos.C.de accu.reos.j.de accu.veniẽs.v.q. iij.reos.(Produxisse)⁊ male(Probatuꝝ)⁊ ne p̃ fieret appellatiõ set:vbi patet ex sequẽtibus nõ est h iusta appellatio.s.appellatio ne isti tres recipiant q̃s volo ꝓbare criminosos nisi stati velit h ꝓbare q̃ iste nõ offerebat.s.se statĩ ꝓbaturꝝ.auc.de testi.§.si vo. ⁊.§.se.imo idẽ.§.videt dicere q̃ etiã si paratas haberẽt ꝓbationes testiũ in ꝓtinenti q̃ nõ sunt audiẽdi nisi qñ volũt testẽ remouere ꝓpter odiũ qõ p̃ eũ habebat ex motõe criminalis accusationis qõ de facili nõ põt esse occultũ cũ tales actões in publico agãtur:qz si aliud odiũ vellet p testes ꝓbare q̃ longioꝛẽ mozẽ trahere vel in se vel ꝓpter repꝛobatõez eoꝝundẽ testiũ nõ esset audiẽdus.qz etiã ꝓbatio instrumẽti sup repulsione testiũ nõ è admittenda añ receptõez testiũ si longioꝛem mozã reqrat vbi hec oĩa p eosdẽ.§.ꝓbant.post receptõez aũt eoꝝ sp admittenda est repꝛobatio testium.j.e.pũtiũ.j.e.sup eo.⁊.c.seq.s.de ꝓba. licet. Jtem nec est semper iusta appellatio ex illa causa: quia denegat sibi ꝓbatio testium aliquoꝝum.quia potest esse q̃ illis testibus iudex non inuitetur.j.de regu.iu.c.j.licet h sint vera ꝑm moderna iura.ꝑm antiqua tñ bñ tenebat h appellatio. ⁊ ideo mandat q̃ si constiterit de veritate appellationis q̃ cassetur sentẽtia.(Receptis)⁊ male vt quidam dicunt:sed nõ placet.(Absenti)iste p̃sbyter fuit absens ex causa ꝓbabili. alia tamen q̃z causa appellationis p̃cedentis sententiam que non erat iusta: sed potuit cõstituere ꝓcuratoꝛem tpe absentie:vt no.in glo.non ẽ. Judex tñ credebat eum contumacẽ cũ legitime citasset eum ad domum ⁊

ideo subuenit per beneficiū restitutionis in integ: vt no. s. de p cu. querelā. & ppter illud retractat sntia lata eo absente: & restitu itur in pristinum statū. & cā cepta suo marte decurret vt h seqūtur. tñ ad h vt restituat in pristinū statum oport̄ q̄ pbet se lesum: qđ bñ pbabit si pbauerit testes fuisse criminosos: p quos dicta lata est sntia ꝺ eū: cum nulla alia esset pbatio. posset etiā dici meli us: q̄ ille pſb̄ absens ex causa pbabili pfecutus fuit appellatio nem quā post sntiaz emisit qñ sciuit sententiā contra eū latam q̄ potuit. C. quō & qñ. l. j. (Adiudicauerit) hec sntia redarguit per malos testes receptos: sed hoc ptestari dz ante publicatiōez te stium. j. eo. pñtiū. Jté quia recepte sunt pte absente. ff. q̄ sen. sine ap. re. l. j. Item q̄ post appellatiōez legitimā. (Lōstiterit) cogno scendo de appellatiōe lata post sntiaz: vl etiā ante sntiaz dūmodo postea nō ꝓuenerit (Legitime) & vere nō est legitime ꝓdēnatus p testes idoneos siue ipi testes nō sint legitimi siue post appella tionē sint recepti (Restituatis) nō videt posse stare q̄ hic dicit: q̄ si fuit appellatū reuocari debebat q̄cq̄d factū est post appellatio nem. Sed si nō erat appellatū tali velamēto nō dz sntia retracta ri. j. e. series. Rñ. pſb̄ iste facta appellatiōe recessit: & vt dicebat iudex post abiudicasse ei eccliaz. vñ papa mādat cognosci de cau sa appellationis dicēdo: vt si est iniusta sntia restituat: si iusta mi nime: & h vsq̄ ad locum illū. Si vero rex: & tunc ponit q̄d iuris sit si nō esset sententiatū: vel si nō essent testes mali recepti: quia tūc debent cognoscere & terminare cāz vel principalē vel appe lationē: vt ꝓdixi in alijs glo. (Nō ꝑmittatis) h no. q̄dem q̄ dele. datā possessionem tenere dz: & nos q̄dem hoc fatemur vsq̄ ad an. s. de offi. dele. q̄renti. alij dicunt eū functū officio suo: & nō de bere tueri. s. de offi. dele. in lr̄is. nisi spāliter ei hoc ipm mandat. Jdem dicendū si in lr̄is dñi pape dicit: mittas in possessionem & tuearis inductū: ar. ff. ne vis fi. ei q̄ mit. in pos. l. j. in pn. §. j. & ij & l. siquis mil. q̄d aūt iuris sit si in lr̄is dicit ꝺ dic. & c̄. no. j. de p scrip. p illoꝝ (Aliter). i. q̄ nō sit sententiatū vel testes mali recepti. Sz oppones: si testes non fuerūt mali: ergo sntia erat ꝓfirmā da: vel nō erat causa vlterius examināda. Sol. pmo mādat inq̄ ri in causa appellatōis de malis testibus: q̄ de illis fuerat excep tio. & illud solū sufficiebat ad cassatiōez sntie. sed si illud nō ꝓba ret poterat tñ alia ponere. j. de ap. ꝓstitutis. q̄ appellatum erat a sntia: vt no. in glo. iste. (Causam) appellatōis emisse aut sniam vel etiā principalē sup crimibus obiectis qñ sententiatū nō fuit: si fuit potuit pseq̄ cāz. i. petere p offi. iudi. q̄ sntia que erat lata eo absente irritaret vel pſequeret cāz in inte. resti. vt dictū ē in glo. iste (Monere) no. q̄ vbi ageret de crimine monendi sunt testes licet nō sint cogendi ferre testimonium.

Qui testium. valitudinarij. i. infirmi. (Idoneas) auc. de test. §. multe. ff. de iureiu. ad psonas. ij. q. ij. c. vl. vel ad iu dicē loci vt eos recipiat. & h in ciuili: nō in criminali. C. de fide instru. auc. apud. iij. q. ix. §. testes. & ff. de testi. l. iij. §. diuus.

Quia quod si vir. M. dixit q̄ ex q̄ alter ꝓiugū tran siisset ad scōa vota nō pōt queri de ꝑma sntia vel cau sa. Sed ꝺ. xxxv. q. ix. §. q̄ vero. cum. c. se. vñ dicūt alij q̄ si ꝑbari poterit de corruptōe testiū & dicti falsitate: etiam post transitū ad scōa ꝓiugia reuocabit primū matrimoniū: imo plus dicūt aliqui & si nō ꝑbet corruptio: sz tñ q̄ falsum fuit q̄ dixerūt reuocabit dicta sententia: arg. j. de re iudi. tenor. & c. ꝓsanguinei. immo plus h dicere videt etiā q̄ si nō ꝑbent falsa dixisse: sed tñ corrupti reuocabit sententia: & aget ista causa ꝺ sepatos. & per bñficiū resti. in integ. vel p ꝓdi. ex h canone petere sntiaz reuoca ri & matrimoniū reintegrari. (Migrauerint.) sub. maxime: idez enim ē & si nō migrauerint: sed tunc q̄ migrauerunt cū maiori discussione testes recipiet: & ad retractatōez sententie ꝑcedet (Re uocanda) si iudex eoꝝ testimoniū secutus est. j. de re iudi. cū. i. & a

Tenēs. & cum altero. Videt q̄ saltez in exceptis criminibus infames & pticipes criminis admittēdi sunt ad testimoniū. lxxxix. di. si papa. ix. q iij. nemini sane. dicūt q̄dam ad accusandū eos admittēdos: sed ad testimoniū nō. Nos aūt credimus nō admittēdos: nec ad te stimoniū: nec ad accusatōez nisi accusatus sit male fame: tūc enī admittunt. ij. q. j. in ꝑmis. j. de simo. p tuas. & h est vez in accu satōe. i. denūciatōe & exceptōe aūt sec⁹ vt no. s. e. q̄m (Judicasti) absoluēdo ipm (Credēdū) ad ꝓdēnatōz: credit tñ q̄ ad ꝑsuptōz.

Qausam que cc̄ (iudicibus) q̄bus vos suc cessistis. C. de iudi. ꝑperā dum. §. si aūt. iij. & obtinet q̄ hic dicit si non perijt in stantia iudicij: tūc enim omnia acta forte pereunt. C de iudi. ꝑperādum. §. j. nos melius dicimus q̄ ꝓfessiones: atte stationes & omnia in factū respiciēt ꝑpetuo valent inter easdē psonas & cozā eisdem iudicibus. C. de arbi. cum aūt. §. vlti. si ad idem agit ne sit ꝺ. j. e. veniens. vel etiā ad aliud q̄ tñ ex illo pen deat quale est si attestationes sint de matrimonio. nam & valēt ꝑ filijs legitimādis: ar. j. e. albr̄ic⁹. Alij tñ dicunt q̄ valent ad p̄ sumptōez non ad ꝑbatōez. nec obstat qđ dicit. C. de iudi. ꝑperā dum. vbi dicit q̄ qñ quis absoluit ab instantia iudicij tunc acta iudicij pereūt: quia intelligit de his que sunt tantū acta iudicij & ex ipo iudicio orientia siue pendētia: vt citatōes: satisdatiōes & ꝓsimilia que vere pereūt: ar. ff. iudi. sol. l. pe. sed attestationes & ꝓfessiones potius sunt acta litis q̄z iudicij. & etiā in factum respi ciunt vt dictū est. imo ea que sunt acta p̄ncipaliter iudicij si factū respiciūt ꝑpetua sunt & valet vt vides in citatōe q̄ ꝑpetuo valet ad interruptionē. C. de ꝑscrip. l. vl. C. de anna. excep. l. j. §. j. Jté in vitium litigiosi dicunt q̄dam durare. & hec vera sunt de his que fiūt coram iudice siue ordinario siue dele. C. de re iudi. gesta s. c. pri. quoniā. & c. vl. vbi h est expſſuz dūmodo repiri possint: alias enī recipient de nouo vt ibi. Si autem attestationes & alia acta cozā arbitris sint recepta q̄d iuris sit: habes. j. e. pñtata. C. de testi. l. vl. C. de arbi. l. pe. & §. pe. Sed obijcies quō valēt atte stationes ante li. ꝓtesta. recepte cum h lis noua sit & alia perierit. Rñ. lz ante ꝓtestatōez litis huius sint recepte: tñ nō sunt recepte ante litis ꝓtesta. illius ꝺ quē tunc agebat. & h sufficit: ar. h. & ꝓdi cta. l. de testi. l. vl. & j. e. pñtata. Jté attestationes & ꝓfessiones in ter easdem psonas & eoꝝ heredes valēt qñ ad idem agit. j. e. al br̄icus. C. de libe. cā: iubemus. ꝺ. j. e. veniens. Sol. vt ibi. Salus tur tñ ei q̄ in psonas & dicta obijcere possit. C. de testi. l. vl. Jm mo plus videt q̄ attestatōes & omnia acta ad factū respiciētia: etiā si sententia non ferat valerēt oībus q̄bus valet res iudicata ꝟbi gra: als cum ꝓueniret sup fundo induxit testes sup iure suo postea illū fundum vendidit: ille attestatōes valebunt emptori sicut sntia valeret si p ipo venditore lata esset. ff. de excep. rei iu di. si a te. §. fi. & idem videt in oībus casibus vbi res inter alios iu dicata alijs ꝓiudicat: vel ꝑdest: q̄z eodem mō & acta inter eosdē ha bita etiā si non sit res iudi. ꝑsunt eis & obsunt quibus res iudica ta ꝑdesset vel obesset. de his no. j. de re iudi. quāuis.

Quamnuncius ecclesie. s. e. in iiij. q. ij. sup prudentiā. ff. de rex di. in tantū. ar. ꝺ. in sti. de testa. §. licet. C. de testi. oībus. iiij. q. iij. §. nullo. So. vt ibi (Repellēdi) & non solū credimus non repellēdos sz co gendos tā p ecclesia sua q̄z ꝺ eā deficientibus alijs ꝑbatiōibus: ar. xj. q. iij. quisqs metu. j. c. pri. ar. ꝺ. xcvj. di. impatorez (Repel lendi) in ciuili causa: secus in criminali. xiiij. q. ij. sup prudentiam iij. q. v. accusatoribus. & c. accusatores. j. de accu. repellant. nisi forte aliquis de vniuersitate accusaret ꝑlatum: tunc q̄libet de vni uersitate recipitur in testimonium. ij. q. vij. latoz. s. de elec. inqui sitionem. quia par affectio tollit causam suspitionis.

Super eo testamentū. iiij. q. iij §. item. iust. ꝺ. ff. de his q̄ no. infa. athletas. §. calumniator. ꝺ So. h ꝼm canones: illud ꝼm leges vbi nullus repelli tur nisi sit ꝓdemnatus de crimine q̄ infamiā irrogat: vel sit infa mis ipo iure. distingue tñ inter infamiā canonicā & ciuilē: vt. vj. q. j. in ꝑn. & distingue: vt. j. e. testimonium.

Decetero. admittendos nisi criminibus exceptis.

In causis ecclesiasticis (ꝑduc tionē) q̄dam intelligūt hanc decre. vt iacet asserētes q̄ si iu dex admittat quartā ꝑductiōez sine hac solennitate nō valent hmōi attestatōes: ar. j. c. vl. & x. di. c. iudex. Alij dicunt q̄ valēt attestatōes nisi fuerit appellatū. j. e. significauerit. Alij dicunt q̄ iudex etiā ꝺ dicente pte & appellante pōt dare quartaz ꝑductōez & quintā etiam sine hac solennitate. & hi innituntur in tellectui. l. vñ iste decre. exacte sunt. auc. de testi. §. quia vero. qui dicit hāc solennitatē habere locū vbi ꝓclusum erat in causa vl re nunciatū testibus. & dicta testium iam alteri pte edita erant. alias enī obseruatio huius solennitatis locū non hz: & hoc videt me lius. sed iudici est securius q̄ sp quartā ꝑductionē det cum hac solennitate. Jsti aūt vltimi dicunt idē q̄ in tertia & scōa dilatiōe vel ꝑductione. s. si renunciatū est testibus vel ꝓclusum: vel alteri pti editi sunt attestationes. s. q̄ tūc non est admittēda tertia vel scōa dilatio vel ꝑductio sine solēnitate: alioqn sp sine hac solēni tate dari pñt. nā vbi eadē est ratio & idē ius. s. de ꝓsti. translato.

auč. tamen nō videtur facere vim in renūciatione: nec in cōclusione: sed tm̄ in editiōe facta parti alteri. nam tunc tm̄ videt q dāda sit dilatio cum solēnitate a ꝓncipio statutū fuit q tm̄ vna dilatio daret ꝓ singulis causis ꝓbādis. ff. de fer. in pecuniarys. nec ista dilatio prima dāda erat sine omni cause cognitione. C. de fer. l. j. ⁊ l. aperte. ⁊ sine grādi cognitione hoc eni ipo q petebat debebat dari nisi euidēs esset calūnia. Sed post causa vtilitatis statutū fuit vt plures darent dilationes vt h. ff. de fer. ex ratione ff. de iudi. l. interdictū. auč. de testi. §. si vero decedēs. ⁊ si dande fuerint dilationes secūda vel tertia: nō dabunt sine grādi cognitione cause: puta q ꝓbabiliter ostēdat iudici se fuisse impeditu q testes vel instrumēta ꝓducere nō potuit. ff. de eden. si qs ex. §. penul. ⁊ vlt. ⁊ l. vlt. In criminalib⁹ autē sine grādi cause cognitione dabunt due vel tres. ff. de fer. l. vlt. Quartā autē dilationē etiā in ciuilib⁹ nō habebit nisi cū solennitate que est auč. de testi. §. quia vero. nec quartā semp cōcedit iudex. j. de ap. significauit. alij adiberēt littere: ⁊ dicūt vnā solā dilationē dandā. l. intra illaz dilationē posse fieri tres ꝓductiones ⁊ quartā cum solennitate. nec istam intelligim⁹ sup dilationib⁹ citatoriis: sed dilationibus ad probationes recipiēdas: que dicūt ꝓparatorie. Item scias q omnes dilatiōes ita sunt tēporande ⁊ restringēde a iudice q nō transcendāt tpa que statuūtur siue a lege siue ab hoīe. s. de offi. dele. de causis. iij. q. iij. §. spaciuz. quia illa tēpora nisi ex magna ⁊ euidenti cā ⁊ probata excedere nō lz: vt in eodez. §. dicit. ⁊. ff. de eden. si quis ex. §. penul. ⁊ l. se. Item dicim⁹ q post terminū peremptoriuz nō dabit quarta ꝓductio: cum tam leui solennitate sicut in auč. ꝓcipitur. Sed si alias oñderet se legitime impeditū bene admitteret cū maioris ꝓbationib⁹. ar. predictarū. l. ff. de eden. si qs ex. §. vlt. (In legib⁹) auč. de testi. §. q vero. j. e. c. penl.

QUam tu filii benigne. ff. de reg. iur. semp in dubijs. ff. de leg. i ambigua. ⁊ l. benign⁹. (Periuri de facto). ff. de obse. li. l. ij. vj. q. j. sunt plurimi. de iure autē non notant. ff. de bis qui no. infa. l. lutius. s. de or. cog. cum dilec. (Periuri) hec interꝓtatio benigna habet locuz in iudicijs. secus autē cura ⁊ anime. j. de sen. ex. p tuas.

FRaternitatis. recipiendi. In cā appellatiōis prima q̄stio fuit si liceat in cā appel. recipe testes si fuit eis renunciatū in cā ꝓncipali siue in prin. fuerint testes ꝓducti recepti siue nō: alij vero intelligunt primā questionē tm̄: quādo in principali nō fuerunt testes producti. Secūda questio est si testib⁹ in causa ꝓncipali recept liceat in causa appellationis aliquid noui ꝓponere ⁊ eosdem vel alios sup nouis capitulis ꝓducere in eade causa ⁊ ambab⁹ bis questionib⁹ simul respōdet. (Vterq̄z) hec questio questionez nō habet: quia ex quo renunciatū est testibus: nō licet in causa appellationis sup eisdez articulis testes ꝓducere īmo idem est ⁊ si nō esset renūciatum dūmodo in ꝓncipali ꝓdicti sint testes ⁊ publice attestationes: de hoc no. plenius. j. e. cū venisset. (An testibus) hic incipit scda q̄stio: ⁊ prima durat a principio. c. vsq̄z huc. (Receptis) hinc collige eūdem testem contra eundē ⁊ eadē cā posse pluries induci. ar. j. eo. cum cām. ar. cōtra. iij. q. iij. §. item in crimini. Sed exponē ibi reū. i. falsum. Item no. q si idez testis pluries recipiat pluries iurare debet qō est exaudiendū in diuersis articulis: nam sup eisdē secus. (Nouus) quidā dñi dicunt q post publicatas attestationes nec in cā ꝓncipali nec appellatiōis possūt ꝓduci testes. auč. de testi. §. illud. nec sup veterib⁹ nec sup nouis articulis. Instrumēta autē ꝓduci possunt nō solū in ꝓncipali sed etiā in cā appellationis: esto q in prima cā ꝓncipali nō fuissent ꝓducta si ꝓus nō essent in ꝓncipali cā testes ꝓducti: posset licite ꝓduci ī cā appellatiōis ⁊ sic nō intelligūt. C. de ap. eos. §. j. ⁊ ij. C. de tem. ap. p hāc. Jo. ⁊ azo. dicūt q in ꝓncipali cā post publicationē testiū: nec in nouis articulis nec in veterib⁹: licet testes inducere: ī cā autē appellationis tā sup veterib⁹ q̄z nouis licz testes inducere. Nos dicim⁹ q tam ꝓncipali q̄z appellatiōis pōt inducere de nouo testes sup nouis tm̄ articulis ex veterib⁹ pendētibus. j. de fi. in. cū io. beremi. j. e. ex lr̄is ⁊ c. ex tenore. series. causam. pōt etiā inducere sup penitus diuersis dūmodo tangāt causam de qua agit. j. e. tam litteris cām. Sup veterib⁹ autē nō posset. h tamen q̄d diximus de nouis sic intelligim⁹ verum si articuli noui nō comprehendunt sub primis sed si dependeant ex ꝓmis sicut loquunt ꝓdicte decre. Sed quidā dicūt secus si cōprehēderentur sub ꝓmis. verbi gr̄a. induxit aliquis testes ad probandā prescriptionē: nō ꝓbauit titulū. post publicatas attestationes nō admittet ad titulū probandū: quia sup eodē articulo videt ꝓducere: cū ad probationē ꝓscriptionis necesse sit tituluz ꝓbare. ⁊ q ad probandū prescriptionē admittit pōt bene producere testes sup titulo: quia titulus in ꝓscriptione exigit. j. de ꝓscrip. si diligēte. ⁊ quia si ꝓcederet h. s. q in articulis nouis q comphendunt sb̄ ꝓmis liceret nouos testes producere videret ꝓstari via sb̄ornationi cōtra id q est in auč. de testi. §. q vero. Sed videt sm h q nec in integz restō danda ē in casu. sed in h nos ꝓtrariū no. s. ō in inte. resti. auditis. q in inte. restō ⁊ appellatio cōparant. ff. ō mino. pñs. Sz rñdeo: q lz in multis eq perent: nō tm̄ in oībus. ⁊ hoc ē vnū de illis: quia nō oēs grauati ap. pñt. ij. q. vj. §. sunt q̄z nam restō sp oībus lesis ecclijs dat. s. de in integ. restit. c. j. Sed isti bñ fatent q sup his articulis testes recipiēdi sunt: vt no. j. e. p tuas. ⁊ idē dicūt si testes iurauerunt de tota causa: ⁊ postea deposuerūt q sup nullo capto q̄ō ꝓtineat sb̄ petitiōe recipiēdi sunt testes: q a ꝓncipio sup toto ⁊ sup nouis articulis dicere debuerunt totam veritatem. j. de accu. cū dilectus. Illud aūt capm̄ de quo loquunt decre. series: ex tenore: pstat nō comphendi sb̄ petitione: quia nihil cōmunionis ⁊ ꝓunctionis habent locus ⁊ ꝓtractus. ⁊ idē pōt rñdeī ad illaz decre. cū Jo. quia ꝓditio extranea apposita ꝓtractui nihil hz cōmune naturaliter cum ꝓtractu. sed bñ fatemur q h capla pendēt ⁊ annexa sunt ꝓtractui. ⁊ ideo testes in causa appellationis recipiunt sup eis. Alij aūt ꝓtra dicūt ⁊ asserunt q sup nouis caplis recipiendi sunt testes etiam si cōphendunt sub primis ⁊ inducūt ꝓ se verba. l. C. de tempo. ap. p hanc. vbi dicit q testes pñt produci sup nouis caplis que oriuntur ex primis vel que ei annexa sunt. Videt enim q exq̄ ex primis oriunt q sub eis comphendunt. Sed primi retinēt ⁊ vt vī bñ q lz oriant nō sub eis comphendunt: sicut ē videre in ꝓditione apposita venditioni. nam lz ꝓditio oriat ex venditōe: q venditio fuit cā quare adiecta fuit ꝓditio. nō tm̄ ꝓditio sb̄ venditōne comphendit de natura ꝓtractus cū multe fiāt venditōes sine cōditione de natura ꝓtractus. sed hac rōne videret q etiam sb̄ prescriptione nō comphenderet titulus: q aliq̄ ꝓscriptiones sunt vbi nō est necesse probare titulum: vt no. j. de ꝓscript. si diligenti. sed ꝓmi rñdent q iudex q̄ examinat testes ex petitōe cognoscet an sit necesse probari talē ꝓscriptionē vbi sit necesse ꝓus probare titulū: ⁊ tūc q titulus comphendit sb̄ ꝓscriptione obiecta. ⁊ testes interrogabit de titulo ⁊ econuerso si obijciat ꝓscriptio vbi nō sit titulus necessarius nec de illo examinabit. Sed querit q̄d si testes aliq̄ deposuerūt sup articulis nouis q̄ pendēt ex primis sed nō includunt in illis vt in ꝓditione que pendet ex venditione nunq̄d ex quo aliqui deposuerūt poteris alios induci sup codē? videtur q nō propter periculū subornationis. Rñ. q adhuc super eodem poterūt induci noui testes: q lz aliqui de capto dependente aliq̄d dixerint: nō tm̄ ad hoc spāliter fuerūt inducti nec idē sciuerūt aliq̄d partes nec scire debuerūt. ⁊ ideo non imputat eis q sup eodē articulo ꝓductis alios inducere possit. Sed si pars dedisset sup hoc articulū: quia tūc in culpa esset ulterius sup eodem non pōt testes producere. ⁊ tūc iusta esset ꝓsumptio de subornatione. Jtē q̄d dices aliq̄s cum ageret rei ven. voluit probare q a petro emit: nō probauit in causa appellationis: vult pbare q emit a martino: nūq̄d est admittendus? Rñ. nō: q h variat ⁊ sibi ꝓtrarius vī. ⁊ ideo repellit. s. de ap. solicitudinem.

ITatimauit. eius. V. vel. R. (Illex) ꝓductex. s. a partibus. (Recipe) ad probandam corruptionē vel violentiā ꝓdictā q probato amitteret cāz: q copiā probationū aduersario subtrahere voluit. iij. q. vij. §. tria. j. ti. ꝓxi. c. puenit. Nos dicimus super ꝓncipali. j. e. ꝓstitutis. quos diceremus etiā post publicatōez testiū recipiēdos p bñficiū restōnis ex clausula generali si q̄ mihi iusta cā tē. ff. ex qbus cau. l. j. ⁊ dic q post peractā penitentiam nō repellit a testimonio: q venit ꝓtra illicitū iuramētum: vt no. j. e. testimoniū. ⁊ h dicimus propter iudices q p se etiam nullo excipiēte indignas psonas a testimonio repellere debēt vt notatū est. ff. de postu. l. quos ꝓ. Nā excipiēs de h iuramento vel periurio facile repellit replicatiōe doli: vt no. j. de adulte. c. ij. ⁊ penulti.

QAusam ⁊c. priuilegium. bñ ē post publicatōez testiū pñt produci instra (alijs) repete q̄ diximus. s. e. fraternitatis. (Impedimentū) repete que diximus: vt lite pen. dilectus.

DErsonas ecclesiarū. iij. q. iij. liberi. s. e. veniens. xv. q. iij. nemini.

IUdei siue saraceni. presumit. de facto: q de iure nō lz infidelē ꝓtra fidelē ad

mitti.j.e.lz.viij.di.ij.q.vij.si hereti.xxiij.q.iij.pap. (In hac pte) idest in testimonio ferendo.(Subiacere)h inducit scrut⁹ de iure canonico.si.j.de arbi.oibus.xv.q.vl.cū multis.

Super eo.superior. Et est spāle i hoc casu q: lz alias pater filio nō sit idoneus testis.iiij.q.ij.idem⁹. tñ in mrimonio si agit an sit contractum nec ne: nō soluz sup cōsanguinitate pōt ferre testimoniū sed etiā sup mrimonio si nō sit suspectus ꝓpter diuitias vel po.vel ho.iurī.quia pater ꝛ cōsanguinei plusq3 alij intersunt matrimonijs filiorū.j.qui matrimonium.ac.posſ.videt.ar.s.de pba.tertio.j.e.veniens.(Firmatū) cōsensu de psenti interuenīēte.j.de spon.duorū.lz de.sol.sponsalibus etiā cum iuramēto: de consang.ꝛ af.sup eo.(Presumptio) j.de consang.ꝛ af.sup eo.

Licet vniuersi. Et.j.(Fideles)s.e.iu dei.

In litteris Et.j.(familia).i.seruos vel in potestate patria cōstitutos.ff.e.t.l. penul.iij.q.v.c.j.ij.ꝛ.iij.alij autē familiares possunt licite reddere testimoniū.xiij.q.iij.sup prudētia.s.e.cū nunci⁹. Sed tñ diligēter iudex attēdat honestatē personarū vt nisi honeste sint nullaten⁹ eis credat: vt h.s.de proba.licet. (Aliquos) etiam non familiares.

Quz venissent. terminādū Et ibidē iudices eū diffinierūt lz fuit ab eis appellatuz: q: dicebaſ nō tenere q fecerāt illi iudices in eo q processerāt post mortē delegātis.sed statiz rñdet hoc nō esse verū. (Mortē) hic dicūt quidā q iudices del.etiā post mortē delegantis iurisdictionem habēt lz possint p exceptionē elidi ꝛ si nō excipiaſ ꝓtra ipsos iudices tenet q faciūt ꝛ est ad h ar.q: tps date iuspiciendū est.s.de rescrip.eam. Item q: sola pñtatione rescripti iurisdictio ppetuatur vbi pena nō valeat rescriptū impetratū ꝓtra illud vt no.s.de rescrip.plerūq3. ꝛ quia sup psonis ꝛ rebus in rescripto exp̄ssis statim iurisditionē habet dele.s.de rescrip.pasto.§.j. alij tñ dicūt q nunq3 habēt talē iurisdictionē.ar.s.de offi.dele.gratū significātibus lz.nec ob.q hic legit: q: h pcesserat citatio. Illud autē cōstat: q: possent eoz iurisdictionē ꝓgare p suos ꝓsensus: vt hic no.ꝛ no.s.de offi.dele.sane.(Egerit).s.de offi.dele.gratū. j.de ap.solicitudinē.(Renunciatū)no.q post renūciationē testiū factā in pncipali iterū admittet aliqua exceptio:ꝛ iteruz sup illa exceptione admittunt testes.exquo eni quis admittit ad excipiendum ꝛ p cōsequēs ad probandū exceptionē:siue p testes siue alio modo.ar.h.ꝛ.s.e.cām.ij.Si vero in aliquo spāli articulo sit renunciatuz sup illo vlterius cōi iure nō sunt recipiēdi testes. j.e.de testi.s.e.intimauit.Credimus tñ q etiā sup illo articulo si aliqua iusta cā mouet iudicē maxime pstito a partib⁹ iuramento q h q malitiose nō petit q: iteꝛ sup eodē articulo posset testes p̄ducere:ar.auc̄.de testi.§.qñ multi.vbi dicit q admittaſ post cōclusionem q magis impedire debet q3 renūciatio. Item ar.ff.de eden.si qs exco.§.fi.ꝛ.l.se.alij tñ dicunt h pmitti p beneficiuz in inte.resti.spālis de quo legit ꝛ tractaſ.s.de in īte.resti.c.j.ꝛ p totum.lz primū dictū magis placet. In cā aūt ap.cōstat q qñ generaliter est renunciatū possunt sup nouis articulis dependentibus ex primis testes ꝓducere.s.e.fraternitatis.Sed si in aliquo articulo specialr renunciasset quis in cā pncipali tūc nec sup illo in cā appellationis cōi iure testes ꝓducere posset sicut colligit a cōtrario cōsensu.j.e.constitut⁹.in fi.ꝛ sic videt q quātum ad hoc nulla vel modica diuersitas sit īter cām principalē ꝛ cāz appellationis. renūciatio aūt ꝛ ꝓclusio facta in causa pncipali nō extendit ad cām appellationis q est alia a prima:ꝛ hoc ideo q: nō credūtur partes de hoc intellexisse.sed si illi intelligerēt vel expresse dicerent nos renūciamus vel concludimus q de cetero nec de iure nec de facto in causa principali vel appellatiōis dicemus aliqd hec renūciatio semp p̄iudicaret.(Receptis)ꝛ ita q nulle alie recipiantur.ꝛ no.de h.s.e.fraternitatis.

Series tui rescripti. In pmo hic habes q nō ē necesse ponere stipitē:lz sufficit ponē primū gradū. xxv.q.j.c.j.j.de consang.ꝛ aff.ꝛ credim⁹ duos testes posse pbare ꝓsanguinitatē ab vno latere.s.viri ꝛ alios testes ab alio.s.mulieris. Immo qō plus est duo testes possunt ꝓbare primū gradum ꝛ alij duo scōm ꝛ sic de alijs.(Sororē)no.ad reprobādum cōsanguinitatē.sufficere destructionē vnius gradus.(Cōtraria) nec introducta de certa sciētia cōditoris legis,(Testes) est enim nouos articulus pendēs ex prioribus.vt no.s.e.fraternitatis.ꝛ nō credimus q duobus testib⁹ h probātib⁹ preiudicet plurib⁹ qui aliud probauerūt sed habebit cōsideratio quis melio⁹ ꝓbet. s.de proba.ex litteris.xxxiij.q.v.si quis acc.

Preterea. In hac decre.querit: an si qñ accusaſ matrimoniū.s.q inchoatū nō possit pfici p affinitatē vel aliam causaz necessarij sunt testes de visu ꝛ an sufficiāt de auditu si testimonium de auditu sufficit fama ꝛ alijs amminiculis: ꝛ an sufficiat testimoniū aliquoꝝ q dicūt se cōscios de carnali copula īter eos habita.Rñ.q si testimoniū de visu alias est cōueniens: q:.s.rediderūt cām dicti sui:puta q: pñtes erant ꝛ videbāt qñ ꝓsanguinei simul commiscebank bene valet vt separet mrimoniuz. ꝛ ꝑs pars respōsionis nullā dubitationē recipit. Ad scōam questionem rñ deo.idem.s.q si de auditu tñ testificentur dūmodo sibi cōsentiat fama ꝛ alia adminicula. Sed cōtra hoc videtur: quia violentam p̄sumptionez nō adducit.j.de eo.qui co.con.super eo.iiij.q.ij.§.item sepe. Rñ.h speciale est vbi agitur ad mrimuz impediendū:quia consanguineus viri eam cognouit: vel q: ipse vir consanguineā mulieris cognouit. nam minores ꝓbationes sufficiūt ad impediendū matrimoniū de clan.despon.cū vi.s.e. sup eo.j.j.de spon.ꝑterea.ij. Potest etiā intelligi q fama cū alijs amminiculis defendit matrimoniū:maxime si nō sit p̄iudiciū alij.j.de psump.c.illud.alij dicunt spāle esse cū agit de adulterio vt p p̄sumptiones cū fama probet adulteriū.ar.xxxij.q.j. dixit. in auc̄.vt li.ma.ꝛ a.§.h quoq3.ꝛ.§.q: vero.tertie autē questioni cui non rñdet papa tu rñde q si interrogatus de causa sui testimonij nō reddidit nō valet.Si vero nō fuit interrogatus valet. iiij.q.iij.item sola.xxiij.q.iij.si habes.(Visu)ita q visus sufficiat. (Sufficiat)sine visu.(Conscios)quia ab eis.s.ab his qui se dicunt cognouisse audierūt.xxij.q.v.h videt.ibant q3 cū eis qñ p̄o hoc ibāt.s.vt se inuicē cognoscerēt.(De visu)ꝛ hoc indubitāter est.s. q eos cōmisceri viderint.(De auditu)scz q audiuerint ab aliq3 bus q ꝓmiscebank ad inuicē. alij dicunt q testificātur q audiunt eos simul coeuntes.s.quia tenui pariete separabank. (Submin⁹ stret)supple testimoniū de auditu.(Legitima)puta q: aliquādo simul loquebaſ quādo possunt captare opoꝛtunitatē.

Quam a nobis. Et.j. hinc colligit q: iudex qui cognoscit de causa potest ipse idem scribere acta p se ꝛ fm antiqua iura videt q credebaſ soli iudici sine subscriptiōe testiū dūmodo p testes vel p cōparationē litterarū cōstaret q: esset sua scriptura. ar.ad hoc: q: si credit soli tabellioni.C.s de don.i dona. ꝛ in auc̄.de fi.instru.§.si vero neq3.C.de falsis:si qs decurio.mꝛ to fortius credit iudi.ꝛ certe hodie contrariū est.s.s proba.qñ. Immo plus videt q etiā fm antiqua iura nō credebaſ iudici sine subscriptiōe testiū vt hic exp̄sse dicit:nec est sile de tabellioe q ad hoc habet publicū officiū: ꝛ de iudice qui lz habeat publicuz officium in iudicādo nō tñ habet publicū officiū in scribēdo etiā acta cui etiaz minor fides habet: q: de suo facto testificat. Item scias q talis scriptura iudi.ꝛ alia forēsia instrumēta ꝓpriate scripture sunt: ꝛ ideo p se tm̄ nō faciūt fidem nisi p testes vel cōparationē litterarū probet vera esse scriptura.C.de proba.instrumēta.ꝛ duab⁹.l.se.nos dicim⁹ q nun q3 scripture iudicis credit: nec cū subscriptiōe testiū nec sine: q: nullo iure hoc repit. nec h hoc dicit.sequēs eni lr̄a sic exponit: nec scriptū eoꝝ ꝛc̄.i.tabellionū.nō eni refert ad dictionē suprapositā.s.iudicis q est singularis numeri.vel dic q in partib⁹ illis notarij dicunt iudices.ꝛ hec ē veritas.ꝛ ꝓmune noīe appellant iudices ꝛ notarij.(Et canonica) vj.q.ij.placuit tm̄.(Et ciuilia)C.de arbi.nemo.(In causis)coꝝā eo habit.s.de proba.qñ.ꝛ multomagis si reddāt testimonium de causis habit coꝝā alijs.vel etiā de alijs factis.xj.q.j. nec hoꝛ noꝛe.(Siue) sup.nec etiā extra cās.(Iure sup te).i.si faciant testimoniales lr̄as vel etiā si aliqñ testimoniū reddāt. (Testium).s. de procura.c.j.xvj.q.iij.§.

Et testib⁹. ꝛ.j.cogi.quia exceptio dilatorie semp añ li.conte.ꝓponit ꝛ ꝓbat ꝛ testes sup pncipali nō recipiunt añ li.cōtest.regulariter.s.vt lite nō ꝓtest.c.qñ.iō testes sup dilatoria recepti:sup pncipali nō testificant sed in perētoriis secus.quia post li.cōtest.ꝓbantur dummodo sup principali iurauerint.

Constitutus. ꝛ.j. (Cōcilij).j.de con.pre. non va.c.ij.ppriy.j.de con. pre.nō va.qñ.post electio.(Ad iudices) ꝛ ab istis iudicib⁹ appellauit ho.ꝛ sup appellatiōe suas lr̄as revocatorias impetrauit ꝛ hoc totū videm⁹ in registro.(Impetrauit)sup appellatiōe quā emisit a iudicib⁹ obtent ab.R.(Postulabat)coꝝā papa.(Testiū)coꝝā q̄bus inducti fuerūt hi testes non habem⁹ nec ē ius.(Procurator)magr̄i.R.(dicebat)ꝛ bñ.(archiepz)

archiepus.n.petijt remoueri. R.cū nō esset p eū cōstitut⁹. R. ante suā electionē petijt confirmari cū canonice esset institut⁹ p capitulū ⁊ sup hoc vterq; testes īduxit quos ho.apiri petebat ⁊ fuit h ei⁹ petitio reprobata.(cām) nō hāc.s.an esset apitio testiuz faciēda sz cām principalē eis cōmisit.(Aperire)testes.n.ꝯ vnā inducti p/sonā ꝯ aliā nō valēt sz inter eas dē: sic ēt in cā appellatiōis ⁊ si re cepti fūt corā arbitro valēt corā alio iudice. C. de test.l.vl. C. ō ar/bi.l.penul. ita denegata aūt sibi petitiōe sup testib⁹ ab archiepo pductis ꝓcessit ad aliā petitionē.s.q; liceret ei pducere alios te/stes:⁊ sue petitiōi cū dinstinctiōe. Rñ.pa.ho. vidēs.n.ho. causaz agi inter archiepm ⁊ R. sup canonica institutiōe. R. timēs sibi iudiciū gnāri. etiā ipse p se.i. suo agēdo noīe de sua institutione egit: dicēs eā canonicā ⁊ electionē. R. min⁹ canonicā ⁊ iō nō confir mandā: ⁊ testes pduxit. Cū aūt eandē cām corā aliis iudicib⁹ p/sequeret ad quos ptās deuoluta erat siue p appellationem siue alio mō voluit eosdē testes pducere quos pduxerat pmo. R. aūt dicebat q; cū pmo reddidissent testimoniū: nō erāt denuo admit tendi. papa autē rñdit q; sunt admittēdi si īueniant pme at/testatiōes vel etiā si inueniant sz suspecte: sed si inueniant apud ipm ho. deposite nō pōt hīe eas suspectas. R. aūt bñ posset forte suspectas hīe nisi forte depositiōi ꝓsensisset: ⁊ h vult dicere papa: qz si attestatiōes recepte in cā q̄ verbat inf magfm. R. ⁊ ho. fue/runt deposite apud ho. ⁊ postea sup eadē cā velit alios testes ipe ho. pducere. vel qz dicat se min⁹ sufficiēter pbasse. vel qz dicat se pdictas attestationes amisisse nō est audiēdus qz suspect⁹ est ne dicerit testificata. Si vo nō fuissent apud eū deposite ipe atte/stationes: sed cū adhuc clause essent vellet pleni⁹ pbare: vel si a/misse essent vellet ex integro pbare posset. s. de pba. c. vlt. s. eo. cām. nec mireris si dicit q; apud eū fuerūt deposite attestatiōes. sepe enī accidit vt apud ābas ptes attestatiōes deponant: qz eas diligenti⁹ custodiūt. (Delegatis) sic ē in regiſtro ap. scī marcelli pBro. carō. ap. sed. le. (attestationib⁹) quātuz ad illos testes quos pduxit p se. q. o. illis attestationib⁹ quas semel pduxit vtat: qz eosdē testes pducere nō poterit nec pbibet qn vtat attestationi bus aliorū testiū q̄ postea pducent: bñ enī licebat ei adhuc alios testes pducere cū adhuc nō essent apte attestationes. (Eū). s. ho. meli⁹ placet q; referat ad legatū. nā lz testes recepti fuerūt corāz dele. a le. tñ attestatiōes ō posite fuerūt apud legatū: iustū. n. fuit q; exquo p se induxerat testes corā pdictis delegatis q; eosdez te/stes sup eodē nō īducat corā aliis: ⁊ sm hoc plan⁹ ē intellect⁹ nec sunt necessarie glo. h posite. (Depositis) qz timet ne dicerit te stificata q̄ apō eū deposita erāt ⁊ iō otent⁹ dz eē illis nec āpliūs te stes illos pducere vel alios: si p se nō pduxit. (alioqn). i. si nō sint apud eū depositi. (pducti) in cā q̄ erat inf archiepz ⁊ mgfm. R.

De Testiū. (Testiū.) secus in instrumētis ꝯ q̄ agit: alias obijcit vsqz ad fi. j. de pſump. illud. C. de edic. di. a. l. vlt. (Cū iuramēto) dicūt quidā tūc demū hoc iuramētū pstandū cū a prin ciplo nō ē iuratū de calūnia vel in causis vbi nō iurat de calūnia vt in spūalibus. s. de elec. cū dilect⁹. Nos tñ dicim⁹ idē ⁊ si sit iu ratū. (Forsan) nā in hoc casu. s. q̄ fuit pteſtat⁹ sine illo iuramēto poterit dicere in psonas testiū. Sz contra. j. e. psentiuz. vbi dicit q; pteſtatio nō excusat a iuramento. So. illud loquit de illo q; testes induxit q̄ vult reprobare testes sup alioz reprobatiōe iductos. ⁊ iō magis psumit cōtra eū. ⁊ iō etiā cū pteſtatione exigit ab eo iuramentū: vel ibi aliqua suspitio mouet iudicē. hic autē obtinet generalit. (Jd fuerit). s. q; velit dicere i psonas testiū. (protestat⁹) lz sufficiat sola pteſtatio vt h: tñ iudex prudēter facit si añ publi/cationē facit exprimi: qd cuiq; obijciat. ⁊ etiā sup hoc añ aptio/nem testiū sup principali product⁹ recipiēdi sunt testes. s. sup re probatione testiū. s. de pba. lz. ⁊. j. e. psentiū. (ostendere) p legiti/mas pbationes: vel p pbabiles psumptiōes. aliq tñ dicūt ad hoc sufficere soluz iuramentū ipsius. (Repellere). C. de falſ. q̄ falsas. C. de re. cre. si q̄s ius. j. de cen. cū olim. (Protestat⁹) hec interpta tio q; liceat dicere in psonas testiū nō est admittēda: nisi iudex in hoc aduersario psentiat. qō sic pbo post publicationē testiū nō ē ei licitū dicere ꝯ testes si nō fuerit pteſtat⁹ vel sine iuramēto. g̃ ⁊ si fuerit protestat⁹ idē dicendū erit nisi pdictoz cōsensus adsit. vel iusta cā pteſtationis oñdatur pteſtatio enī cōtra ius cōe vel pter voluntatē aduersarij vl iudicis nō valz nisi ex iusta cā fiat: vt no. s. de consti. cū. m. ⁊ de elec. cumana. ⁊ in hoc casu si admit taf pteſtatio si testes p eo aliqd dicant bñ valet ei: qz nō dixit te/stes malos. lz ⁊ protestat⁹ sit q; hoc sibi liceret: nec de oībus dixit q; vellet eos reprobare: ⁊ si protestef expſse q; dicere vult i testes vel excipiat sic: testes volo repellere q; sunt crimiosi: bñ admittē dum est ēt si nō hz patas pbatōnes sz recipient postea: vt no. j. e. cū cām. ⁊ postmodū anteq̄z testes recipient sup exceptōe opoz tet eos crimina exprimere. j. e. pñtiū. ⁊ tūc de facili nō credere eis si q̄d pipo dixerint: vt h (De facili). i. nullo mō: ar. C. de fal. q; fal/sas. C. de re. cre. si q̄s iu. j. de cēsi. cū oli. Vel dic q; iudex aliquaz habebit psumptōez ex dicto eius si als videat eā psonare vtati vel dic q; q̄diu pseuerat in pposito dicēdi ꝯ testes nō credit si/bi pipo: sz si recedit ab hac sua pteſtatiōe tūc credit ei: qz penite/re pōt. ff. de ap. si qs li. ff. de inoffi. testa. nā ⁊ si. vel dic q; nō crede ret huic testi pipo q; sic ē pteſtatus si aduersari⁹ ratā vult hīe p testatōez eius ⁊ nō vti testimonio eius: alioqn si vult vti testimo nio eius p se ⁊ ꝯ se admittere tenet. iij. q. vij. cū in. nec dz eadem res duplici iure cēseri. xij. q. ij. cognimus. Sz dicūt q̄dā q; hāc pteſta tionē pōt revocare sicut appellatōez. ij. q. vj. siqs libellos. nisi int esset aduersarij propt expēsas ⁊ laborē. ff. de regu. iu. nemo. nisi illud interesse vellet remouere satisfaciēdo de expēsis ⁊ alijs vt dz: h aūt fixe tenendū est q; post q̄z induxerit testes ad reprobati/onē testiū a pte altera productoz vlteri⁹ nō pōt penitere. nā cum testes p vtraq; pte iurēt. xiij. q. v. nō sane. pōt esse q; testes ipi re probatorij ea dicerēt q̄ potius facerēt ad confirmatōez suoz testiū q̄z ad reprobatōez. Si aūt p instra vellet reprobare etiā post p/ductōez pōt desistere. Alij tñ dicunt q; exq̄ corā iudice obtulit se probatuz exceptiōez ꝯ testes vlterius revocare nō pōt: q̄n super hac exceptōe iudex cū de q̄ re cognuit iudex ⁊ c̄. ff. de iud. de q̄. ⁊ q̄ia exceptōe tua proposita ꝯ testē q̄stitū ē eius vt sibi pro te nō credat. tacite aūt huic exceptōi. s. q; possit dicere in psonas testiū renunciat si mādet eū interrogari de caplis suis: ar. p. ll. iij. q. iij. siqs re. qdā tñ dicūt q; inuito eo q̄ producit sup cap. protestantis ꝯ eos audiēdi nō sunt: cū ⁊ si diceret pro eo nō esset eis credēdū h. Secus si mādet examinari sup caplis aduersarij: qz tūc tantū ad eos reprobādos intēdo. Sz melius ē dicē q; sp sunt recipien di: qz si nō faciūt ad plenā pbatōez: faciūt tñ ad psumptōez: vt. s. dictū est. Si vo ex dictis testiū q̄s ꝯ pteſtatus ē faciat rubricas ꝯ aduersariū nō vt tacite renūciare: cū licitū sit alioz auctibus vti ad eos quincēdos. xxxvij. di. si qd. Sz si p se vel iure suo faciant rubricas sm opinionē eoz q; dicūt ad nihilū valet eoz testimoniū renūciare vī. sm opinionē aūt alioz secus: cū ad aliqd valeat eis dictuz illoz. tñ h q; p se vel iure suo possint facē rubricas: non vī hīe locū nisi cū testes generaliter iurauerūt sup tota cā dicere te/stimonium. alij ptra: ⁊ no. s. e. fraternitatis.

In presentia vestra. ⁊. j. (Nonestatis). s. de elec. dudum. vbi no. (Preferenda) vel adequāda cuz sint rei. s. de proba. c. iij.

Dum litteris vestris. (lucaū.) cū enī ꝓsecra/tionē peteret exceptū fuit ꝯ eū de multis. (Infamia.) propt h indicit ei purgatio. (Tales). s. crimiosi q; repellunt q; te/stimonio sz nō ab excipiēdo. alij dicūt crimiosos nō esse repellen/dos a testimonio in cā exceptōis. hi aūt repellunt: qz erāt ꝓspirato res vel inimici vel aduersarij in cā. pus dictū magis plz (Quia) nō q; si testes producti sunt ⁊ apte attestatōes: tñ posit sup alijs articulis penit⁹ diuersis pñt produci testes: ar. s. e. cām q̄. ⁊ est h ea rōne: qz gñaliter de oībus excipe pōt. Jdē etiā dicerē in vlibus ⁊ gñalib⁹ petitōib⁹ qz lz sup vno articulo essent apte attestatōes tñ sup alio admitterent: nā q; plus ē etiā post sniaz audiret. C. ō iudi. l. ij. Jdē ē etiā in singularib⁹ actionib⁹ dūmō articuli sint di uersi. s. e. cāz. Jtē no. q; h spāliter admissi fuert postea testes sup h articulo lz terminū habuit ad probādū q̄cq̄d voluit de iure suo qz propter ei⁹ culpā. i. illegitimā appellatiōez sup irregularitate eius nō fuerūt testes recepti (Ferie) s. e. qñ. vbi no. (Leas) ⁊ iō fuerūt false. s. de proba. tertio. j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. q̄to. C. ō falsis: q̄ veluti. (Constat) ⁊ pōt ꝓstare directo. s. de proba. tertio. ⁊ indirecto. j. de his que fi. a pre. q̄to. j. e. ex tenore.

Quam olim (archidi. meneñ.) q̄ alio noīe dī sancti dō. dicebat enī hoc archi dia. hāc eccliaz esse archiepalē: ⁊ sup h obtinuit fieri inq̄sitōem p dūm papā. Sz obijcit aut vacabat eccliа: aut nō. Si vacabat vacāte sede nō erat de statu eccliе agēdū. j. ne se. va. c. j. si nō vacabat epus dz agere nō archidi. Jtē quō pōt archidiaco/nus agere sine mādato. Rñ. q; eccliа nō vacabat ⁊ epus erat ne/gligēs hipo q; ius eccliе sue nō prosequit: vel als de negligentia summaria cognitōe pmissa ꝓstitit pape. vñ archid. ⁊ glibet ali⁹ de eccliа pōt prosequ cām etiā ꝯdicētibus epo ⁊ alijs. xij. q. ij. non licet. j. de re. ec. nō ali. c. siqs pBroz. ij. q. vij. q̄ propter. ⁊ ꝓficiet libellū noīe eccliе ⁊ petet fieri restōnē noīe eccliе vel iudicari pro eccliа: ar. s. de in inte. re. c. ij. ⁊. iij. ⁊. c. tū ex lris. ⁊ licet agat noīe eccliе nō ē necesse q; hēat mādatū: ⁊ habet hāc ptātē agēdi a iu/ribus q̄ fūt de re. ec. nō. siqs. xij. q. ij. nō licet. ⁊ nō ē h procurator

sed p̄curās. sic̄ si p̄ agat p̄o filia. C. de bo. q̄ li. l. cū oportet. & l. cum nō solū. vel cōsanguineus p̄ cōsanguinea & in multis alijs casib⁹ vbi aliqs p̄o alio agit & noīe alteri⁹ Iz nō habeat mandatum. ff. iu. sol. l. iij. §. j. ff. de p̄ocur. sed he. tñ si iudex nō cogat eu3 exp̄imere cui⁹ noīe agit p̄udenter faceret si nec ipse exp̄imat. Si aut̄ ecclia vacaret nō posset agere archidi. cuz nō esset negligens ep̄s q nō esset nec pōt currere tp̄s vacāte ecclia. j. de p̄scrip. auditis. & c. de quarta. alij tñ dicūt q etiā vacāte ecclia pōt agere archidi. Sed nunqd si vno agente ferat sn̄ia cōtra eum postea pōt alius agere. Rñ. nō: etiā p̄curato: ab ecclia legitime ꝓstitut⁹ nisi forte ignorasset qñ alius agebat ar. ff. de ac. is cui. §. idez. vel nisi posterio: doceat de collusione p̄iozis. ff. de iu. l. eū. §. in plurabus: & si plures simul agere velit eligēdus est idoneo: post illū cuius interest. ff. de po. ac. l. ij. & . ij. qñ aut̄ ille cui⁹ interest singulariter agit suo noīe cōficiet libellū & post eū si alius agat siue p̄curato: ecclie siue quicūq3 alius nō obstat exceptio rei iudi. q: est alius q primo egit & alius q modo & aliud ar. ff. de ex. rei iu. & eadē. & c. conquerit. Item res inter alios ac. & c̄. h̄ licet p̄o pte sint vera. in eo tamen q̄ dicit q cuiq3 licitum est agere nomine ecclesie p̄o iuribus ecclie: vbicunq3 episcop⁹ vel capitulū fuerit negligens. ar. c. nō li. si qs ep̄oꝝ. nō fatent quidā hoc esse verū: nec concedit q̄ hic scriptū est. illa enī capla tñ in reuocatione alienatoꝝ loquunt vbi est spāle & ex spāli cā cōcessum est singulis clericis eiusdē ecclie cui⁹ bona sunt alienata ꝓtra ius cōe & suo noīe aget sicut in actione populari & nō ecclie. Capitula aūt q̄ sunt. ij. q. vij. quapropter. & c. se. vere nō loquunt in reuocationib⁹ alienatoꝝ tñ: sed etiā vbicūq3 viderit ep̄m excedere rationē vel alīs ecclam ledi. Sed dicūt q ibi nō agit singlaris p̄sona noīe ecclie intētando actionē sed denūciando vel inquirēdo vel excipiēdo vel accusando agere pōt ꝓtra eū vel eos q̄ neglexerūt eccl̄am & sic intelligit. xvj. q. vij. fili⁹. xxij. di. illud. istud etiā. c. nō obest: qr hic nō admittit archidi. iure cōi: sed ad p̄cedendū in inquisitione. C. si de mo. pos. l. j. & quē papa faciebat. Naz cū papa multa audisset de statu ecclie hui⁹ tandē ad instantiā archidy. & eodez p̄osequēte papa cōmisit inquisitionē & qō in forma inq̄sitionis p̄cederet ex eo apparet q lit. nō cōtest. recipiunt testes & ferē diffinitiua sn̄ia qō nō Iz si directo ageret. §. vt li. nō cōtes. qm̄ in p̄n. h̄ autez forte posset dici anteq̄z celebraret aliqs contract⁹ p ep̄m vel capitulū q si aliquis ꝓtra diceret certa cā assignata si postea vellet dicere cōtra eu3 & petere illud retractari noīe ecclie ꝓbata cā cozā iudice supiore posset etiā sine appellatione expediri. j. de his que fi. a ma. p. c. cū i cūctis. & ar. xj. q. j. si qs cū clerico. etiā patronus. xvj. q. j. constitut⁹. alij tñ cōtra dicūt sed cōtra p̄ius dicta Iz q h̄ procedit inquirēdo videt dicere lr̄a: vbi dicit q archidi. posset repelli. vnde dicitur q hic non agitur in forma inquisitionis cuz in cā inquisitionis fama est p̄ accusatoze & q̄ ex quo vera est nulla exceptiōe repelli pōt. j. de acc. qualr. ij. Item tez qr dicit hic q p̄ procuratorē pōt agere executo: hui⁹ inq̄sitiōis. Item qr hic dicit q in inq̄sitione ꝑm h̄ necessaria est li. cōtest. dūmodo partes nō sint cōtumaces: sed respōdemus h̄ nō esse cōtra iura. s. q cōstituat p̄curatorē & q possit repelli ab inq̄sitione & q fiat litis ꝓtest. qñ aliqs executo: admittit ad inquisitionē p̄osequendā vt h̄ & maxime vbi agit de iure alicui dādo vel accrescēdo. Secus autez diceret si inquirēt de crimine. Item & secus est vbi papa ex suo officio p̄cedit. (Per exceptionē) forte qr mandatū nō habet h̄ non placet. (Per exceptionē) excōicationis vel rei iudi. vt. §. de lit. cōtest. excep. & j. de excep. exceptionē. vl qr expoliauerat archiep̄m custodia vacantiū ecclesiaruz: vt. §. de re. spo. item cū qs. & in. c. cū in bonis. (Sententiā) p̄missa tñ li. cōtest. ne sit cōtra. §. vt li. nō contest. qm̄. vel potes dicere decre. loqui qñ archiep̄s diffamauerat eccl̄am memoñ. q ei suberat. vñ p̄figendus terminus archiep̄o. j. quē p̄cedat. alioq̄n p̄cipiendū est ne vltra eccl̄az inquietet. C. de ingen. ma. diffamari. sed h̄ nō videt. s. q archiep̄s diffamauerit cuz esset in possessiōe. alij dixerūt generale esse vt in cā stat⁹ procedat li. nō ꝓtest. vel dic q h̄ in modū inquisitionis processuz fuit & ideo p̄cedi potuit li. nō cōtest. §. vt li. nō ꝓtest. qm̄. Item no. h̄ contumacē in processu negotij citandū ad sentētiā audiendam. de hoc no. §. de offi. dele. consuluit.

EX tenoze vestrarū festuz. Dic nō dixit ante productionē testiuz. s. de loco & tpe quib⁹ cū alia ꝓrerat: qr si dixisset post publicationez eoz nō fuissent alij testes admissi cū & p̄ius de h̄ pars instructa fuerit: hic aūt iō admittunt: qr sic ex dictis testiū post publicationē apparuit. (admittēdus). de h̄. no. §. e. fraternitat.

SIgnificauerūt nobis. & j. (p̄ prietate) de hoc no. §. de sequest. poss. ad hoc. (Suspensio) de hoc no. §. causa pos. pasto. (Successerant) interdictū enim vnde vi dat hereditatem & bonoꝝ possessio. ff. de vi & vi ar. l. j. §. hoc interdictuz & in hēre. de hoc no. §. de resti. spo. cum ad sedē. & eodez modo successoꝝ & in successorē de eo q ad eū p̄uenit. (Debēt) nisi monachi q̄rtam p̄ductionē petijssent. (quartā) quicūq3 quartā p̄ductionē petit dz petere tū ea adiectione. s. cū solēnitate iuris & si h̄ nō adhibeat & offerat & deneget: iusta ē interlocutoria & iniusta appellatio: qō sic ꝓbo: quarta p̄ductio testiū siue solēnitate simplr loquēdo nō est de iure imo est cōtra ius vel p̄ter ius. g̃ qui eā denegat bñ facit. Item no. q si petat quarta p̄ductio legitime. i. cuz solēnitate & iudex simplr deneget vel nō assignat cā vel nō p̄mittit cognitiōe sup ea. s. vt refrenet multitudinē testiū vel aliā: etiaz si illa cā denegatiōis subsit: in veritate tñ sn̄ia est iniusta & appellatio si cōtingat eā fieri erit iusta. & hoc sic ꝓbo: petitio quarte p̄ductionis de iure est qñ fit cū solēnitate: denegatio est ꝓtra ius. g̃ si nō assignat cām sue denegationis gravat patē & sic p̄ osequēs legitima appellatio: vt. j. de ap. cū in ecclia. & c. vt debit⁹. Iz si cāz assignet iustā & nō examinet ipam adhuc facit ꝓtra ius & p̄ cōsequens gravat: quia h̄ quarta p̄ductio cū cāe cognitiōe dari dz vel negari: vt no. §. e. in causis. Si ergo h̄ nō p̄cedat grauamen est. alij aut̄ dicūt ꝯ. (Et propter hoc) qr quartā p̄ductionē denegabant. (Interlocutoriā). §. de elec. cū dilect⁹. (Appellasse) no. q ab interlocutoria appellat q̄ refert in iudicio possessoꝝ. si. §. de elec. cū dilec. & tñ i possessoꝝ siue retinēde siue recu. siue adipis. possessiōis nō appellat. C. si de mo. pos. l. j. & . ij. q. vij. si de possessione. quidā tñ dicūt q dicit illa. l. nō obtinere ꝑm canones Iz ꝑm leges tñ de h̄ als bene. no. j. de noui. o. nun. c. penult. vñ dicit q monachi appellarēt post interlocutoriā latā cōtra eos sup denegata eis quarta p̄ductione testiuz: quia p talem denegationē fuerunt grauati. Sed si monachi petijssent quartā p̄ductionē & ante denegatā petitionē dixissent: & appellam⁹ si denegaueritis eam: tūc talis appellatio nō impedit quin valeat quicq̄d fit post talē appellationē: etiā si postea deneget p sn̄iam admittere quartam p̄ductionē nisi post denegationē iteꝝ appellet: ar. ad hoc qr nulla cā vel grauamē suberat tpe p̄me appellatiōis. j. de ap. vt debit⁹ honoꝝ. & c. dilec. fil. g. Sed si añ simplr denegasset q̄rtam p̄ductionē & monachi appellarēt nisi reuocaret h̄ grauamen bñ valeret huiusmōi appellatio: qr nō est a futuro grauamine sed p̄ūti ar. j. de ap. ex pte. nec valet si obijciat appellat⁹ q̄ videtur a futuro grauamīe appellatū cū dicāt appellam⁹: nisi reuocaueritis qō verbū ostēsiuum est. ff. ad tertul. filij mater. ad finem. & futurū subiunctiui modi qr reuocatio q̄ petit q̄ est de futuro: nō est gruamen sed est releuatio grauaminis: grauamē aut̄ fuit denegatio quarte p̄ductionis: q̄ bene p̄cessit & a qua appellatuz fuit & bñ appellare Iz. (Quartā) & de hoc no. §. e. in causis. (Effrenatā). §. de p̄ba. Iz. ff. de testi. l. j. j. c. p̄ori. (Legali) auc̄. de testi. §. qr vero. (In p̄batione) hac. s. q petiere quartā p̄ductionem cū solēnitate: & q qr eis hoc denegabit. j. decēniū appellasse. (In expēsis) de hoc no. §. de dolo & con. finē. (Liquere qō est post ꝯclusionē. añ. n. cū posset nouas exceptiōes p̄ponere & sup eis testes p̄ducere & in oī causa instrumēta de cā liquere nō pōt. §. e. cām. tam lr̄is. §. de elec. dudū. j. j. de fide. in. cū dilec. (Processuri) & si voluerint moniales als nō de hoc no. de cā pos. & p̄p̄t. pasto. alij cōtra si voluerūt moniales dūmodo monachi velint. (Alioquin) idest si est ꝯclusum. & ita habes h̄: q si ꝯclusum est in petitorio qō pōt trāsire ad possessoriū. Sed tunc iudex vtrunq3 simul determinabit vt h̄ dicit. (Simul). §. de cā pos. cū dilectus.

QUam cāz tam sup p̄ncipali.) Idcirco a p̄n cipio simul mandant recipi testes sup p̄ncipali & dici in p̄sonas testiū: qr p̄sumptio erat q̄ fauētini vellent p̄rogare cām. §. de p̄ba. Iz. Idē vbi a p̄ncipio fit tm̄ p̄testatio de dicēdo in p̄sonas: ar. §. e. p̄sentium. Idem vbi dicit odiosus ex leui cā: & idē vbi dicit seruilis ꝯditionis in p̄nti nō habet certā manumissionis. i auc̄. e. §. si vo dicat: nā in his casib⁹ admittit & recipit testis vbi testificet sup eo ad qō inducit nō obstātibus p̄dictis exceptionib⁹ sup quib⁹ vel simul cū eis recipiunt p̄batiōes vel differt in aliud tēpus. alias aut̄ ꝓposito aliquo cōtra testē statim sup exceptione recipietur p̄batio anteq̄z testis admittat ad ferēdū testimoniū. §. e. ex pte. C. de p̄ba. p̄obationē. C. e. si qñ & h̄ si sunt pate alias non differt receptio testiū: vt in auc̄. p̄. (De causis) Iz an lucri cā fecerit vel odij. ff. e. l. iij. vl an reddiderit cām sui testimonij. auc̄. e. §. ij. iiij. q. iij. §. sola. Si tñ iudex de cā nō q̄sierit nec testis reddiderit nō min⁹ valet testimoniū. ff. de no. o. nū. de pupillo. §. q ep̄m. j. de re iu. sic̄. xxiiij. q. iij. si habes. Hoc intelligo vez si nō queratur de causis scientie & sic loquit auc̄. de test. §. licet. Sed si omittitur

querere de capitulis p̄incipalib⁹ cause: puta si egit rei ven. ⁊ testis q̄ iurauit sup̄ tota causa dicit: scio quia talis est dñs rei petite nisi aliud p̄bet ferk sentētia ꝓtra eum: fert enim testimoniū de iure non de facto quod non licet: ⁊ debet interrogari ⁊ rn̄dere ex qua causa habuit ⁊ si testis respōdet q̄ ex cā emptionis iterū interrogabit a quo dño emit ⁊ sic de alijs: sine quibus dominiū haberi nō potest: ⁊ que cōp̄hendunk sub petitiōe de qua agitur. Item nō dicimus querendū indifferēter de odio ⁊ lucro: vt no. j. de accu. inquisitiōis. sed de causis p̄incipalis negotij inquiri mādat ⁊ appellat h causas circūstantias ipius negotij sicut hic apparet videlicet loco t̄c. (De causis) dic q̄ officiū testis est p̄opr̄ie dicere veritatē de his que p̄cipit. v. sensib⁹ corpis. iij. q. ix. testis. Si enī questio est inter aliquos an aliquis tenuerit aliquam rem de facto nec ne: vel aliqua res fuerit alba vel nigra h debet peribere testimoniū de visu: ⁊ pōt reddere testimoniū ego vidi q̄ de facto tenebat rem talē: ⁊ hic nō est necesse nec vtile querere cām sciētie: quia iam dixit eā quādo dixit q̄ vidit q̄ tenebat eaz: quia nulla alia cā pōt esse sui dicti nisi q̄ vidit nec nego quin vtile tūc sit querere de alijs circūstantijs videlz vbi eras tu quādo vidisti: ⁊ que erāt ⁊ qn̄ vidisti ⁊ de ꝓsimilibus. Sed certe hec nō sunt causa dicti sed sunt circūstantie ad veritatē indagandā. Sz ⁊ si testis dicit simplr talis tenuit talē rem de facto ⁊ nō dicit ego vidi bonū est ei⁹ testimoniū. C. de testi. testimoniū. ⁊ tūc est vtile ab eo q̄rere cām sui testimonij: quia si dicit: ego scio quia nullus dubitat vel ego scio: quia sic oēs dicūt nō valet eius testimoniuz quia malā ⁊ insufficientē cām reddit sui testimonij. sz si dicit ego scio quia vidi: tunc bonū est eius testimoniū. Item in hoc cāu dicimus q̄ si nō querak de causa q̄ nihilominus valet testimoniuz eius. Item dicim⁹ si questio est an cantet alte vel plane bene vel male: hic querik testimoniū de auditu. Itez si querak de qua materia cōditionatus est ⁊ si scit q̄ talis res est ei obligata ⁊ idem ē ei in similibus. Idem est qn̄ querik de aliqua re an sit dulcis vel amara hic valet testimoniū de gustu: ⁊ debet queri quomō scit q̄ sit talis sapōris: ⁊ nō est nisi vna causa quia ego gustaui. ⁊ idem est si querik de aliqua re an sit aspera vel suauis: querendū est testimoniū de tactu. ⁊ h est vtile querere cām que simlr nō est nisi vna sz quia ego tetigi eaz: ⁊ idem est si questio est de aliqua re: an sit bom odōris vel fetidi. nam h non potest alia cā reddi quia ego odōratus fui eaz: bene tn̄ pōt p̄cedere iudex vt dicat quomō scis q̄ sit mali odōris: an erāt ibi alie res vicine de quibus possit venire odōr malus: vel an ip̄e esset fastidit⁹ vino vel cibo: vnde potius ex se exalabat malū odōrē q̄z ex speciebus haberet: ⁊ hoc idem est q̄rere in alijs. Sed si omitak nō min⁹ valet testimoniū: aliqui tamē quādoqz querūt an est talis dñs rei: vel an est talis iracūdus vel ebriosus. Sed ad has q̄stiones nō tenek respōdere quia nullo sensu corpis pōt apprehendere q̄ sit dñs vel ebriosus vel iracūdus: sed oculis mētis. s. ratione hoc apprehēdit: ipa enim ratio ex his que apprehēdit sensib⁹ corpis bene pōt iudicare eum dñm vel ebriosum vel iracundū: sed ipse nō adducik in iudicē sed in testē: ⁊ ideo testimoniū eius nō p̄iudicat nisi causam assignet. Sz si assignat iustas causas testimonij puta scio eū dñm: quia fui pñs vbi emit lanā de qua fecit pannū: tūc valet testimoniū nō ratione p̄me partis qua dixit eū dñm q̄ videre nō potuit sed iudicare: sed ratione secūde partis qua assignauit causam iustā sui testimonij: ⁊ nō est malū si testis vel ratio bene iudicat ex his q̄ sensibus corpis apprehēdit q̄ iudex cōcordet cuz eo tn̄ nisi sufficiētes causas assignet p quas apparet eū dñm: nō valet testimoniū eius. ⁊ idem videk si dicit eū ebriosuz vel iracūdum: quod potius videk iudiciuz rationis q̄z dictum testis. Videtur q̄ si testis dicit vidi eum gerere se p̄o dño talis rei tāto tēpore q̄ p̄scripsit: q̄ bene p̄bat vtile dñium: etiā si non dicit causam quia non querik ab eo. quedā tn̄ sunt q̄ possunt trahi ad iudicium ratiōis ⁊ ad testimoniū sensuū corpis: sicut est si dicit: ego dico q̄ talis tali tpe possidebat vel iuste possidebat. nam possessio maxime quādo iungik iuste aliquid iuris habet: vt no. j. de concess. p̄e. cum nostris. vnde intelligo dictū hui⁹ testis q̄ possidebat. i. de facto tenebat: sic enī est cōmunis intelligentia huius verbi quā sequi debem⁹ ar. j. de spon. ex lr̄is. nec pōt dici q̄ eadē ratione ad iudiciū rationis spectat iudicare an bene vel male cānet: ⁊ an sit multū odoriferū ⁊ idem de sūbus: quia nō est verū: quia hic tn̄ sensibus corpis apprehendik licet vnus in his cognoscat melius q̄z alius. ⁊ ideo ei magis vel minus credik. Idē est ⁊ in visu: quia vnus habet clariorez visum q̄z alius: ⁊ ideo ei minus credik de visu ad remota ⁊ magis de visu ad ꝓpinqua. Idem est in testimonio sensuū: quia sepe ratio iuuat apprehēsionem sensuuz corpis sicut est videre in inspectorib⁹ corpis. s. an quis sit frigidus vel nō: vel an aliqua sit arta vel nō: quia aliqua in his sunt alijs peritiones. j. de frigi. fraternitatis: ⁊ tn̄ hic sufficit dicere: vidi eā artam vel frigidā: quia solo sensu corporis apprehendik: sz solo sensu corporeo nō apprehēdik aliquē esse dñm ⁊ ideo nō valet dictū eius: ego scio ip̄m esse dñm. nec bn̄ dz ego vidi ip̄m esse dñm: ar. ff. de interro. act. q̄ plerūq̄z. (Loco). iij. q. ix. nihilominus. (Tēpe). s. celebrati ꝯctus. iiij. q. iij. in testibus. iij. q. ix. nihilominus. de q̄litate aūt tpis si fuerit serenū vel nubilū nō q̄rik. ij. q. viij. libellor. ff. de pba. si arbiter. nisi ⁊ testes essent suspecti: tūc laborare dz iudex oībus modis vt eū intercipiat p aliq̄s ꝓprietates: ar. xxx. q. v. iudicantē. C. de eden. his apud quem. (Presumptōez) etiā q̄nz attēdat iudex. nā q̄nz attestatiōes q̄ nō valēt ratificank p̄sensum partiū nō solū expssum sz etiā tacitū. ar. iiij. q. iij. siqs testibus. ⁊. j. e. ti. c. ꝓstitutis. ⁊ c. pñtata. ⁊ c. tuis Secus in litis ꝓtesta. vel re iudi. ⁊ his q̄ sunt de sbstātia iudiciorū: q̄ illa nō pñt ratificari: vt no. s. de offi. dele. p̄udentiā. in gl. sed qd si iudex: lz. n. talis receptio iuribus suis nō valeat: q̄ non est in iudicio tn̄ futura ps pōt ꝯdicere sibi obstāte exceptōe pacti vt patet in iuribus supius allegatis. ⁊. ff. de re iudi. si quenerit. ⁊ ff. cōidi. iudicē. ff. de no. ope. nun. l. j. §. ⁊ post opis. ⁊. §. se. ⁊ patet in eo q̄ legik. s. c. j. ⁊. ij. Hac eadē rōne vī q̄ si ille cui ē cōmissa receptio testiū ⁊ de ꝓsensu partiū etiā tacito cōmittat receptiōez alijs q̄ valet dūmodo nō erret in facto vel in iure: lz alās nō possit alijs cōmittere cū sit ministeriū industriale: vt no. j. de re iudi. cū bertoldus. ar. s. de offi. dele. qn̄. §. de his aūt. Quidā dicūt ⁊ forte bn̄ q̄ nō sufficit tacitus ꝓsensus: q̄ potius vī ꝓsentire q̄ iudex rōne sue iurisdictōnis facit q̄z velit se obligare ex pacto. Judex aūt rōne iurisdictōis sue solus hoc facere nō pōt. ⁊ ideo p solum tacitū ꝓsensum ptinet attestatōes q̄ de iure nō valent ratificari non pñt. Sz alij dicūt q̄ iudex rōne sue iurisdictiōis h facere pōt dūmodo ptes ꝓsentiāt saltē tacite: ar. s. de offi. dele. p̄udentiā. §. sexta. (Multitudine.) Itē ⁊ alio mō refrenabat multitudinem testiū: q̄ iudex cū suis assessoribus dz videre dicta testiū: ⁊ si viderit q̄ bn̄ ꝓbent articulos sup̄ q̄bus inducunk ꝓhibebit vlterius testes ꝓduci. non tn̄ dicet pti q̄ h faciat: q̄ bn̄ ꝓbauit qō intēdit: q̄ interlocutōe dz iudicare qd sentiat. C. de fallis. sz vbi. sed dicet q̄ h facit: q̄ ad officiū eius ptinet effrenatā multitudinē refrenare vt h. ⁊ diminuere lites. s. de do. ⁊ ꝓtu. finē. ⁊ dilationes amputare. C. de temp. ap. l. ij. in ꝓn. ⁊ eas nō dz dare ad testes sine cause cognitōe. iij. q. iij. §. spaciū. Sz tn̄ p̄udēter ꝓcedit iudex vt nō ꝓcedat ad refrenatōez huius quā facit ex sua secreta inspectōe nisi p̄ius faciat renūciare ptē ꝯ quā ꝓcedik q̄ nihil dicet in testes: vel ea admissa ad dicendū appareat testes nō reprobatos p testes reprobatorios quos ꝯ p̄mos p̄oduxit qō iudex bn̄ pōt facere: vt. s. de ꝓba. lz. ⁊. j. e. ad h. Itē nunquā ꝓcedit iudex ad hāc refrenatōez nisi vbi ꝓstat q̄ dicta ꝓdictor testiū non pñt retractari. Effrenata aūt multitudo dī ꝑm estimationē iudicis: q̄ si aliq̄n sup̄ vno articulo req̄rek vltra. xl. ⁊ in alio sufficient pauciores. ff. de testi. l. j. §. fi. (Presumptōe). j. e. ꝓstitutus. s. e. intimauit. (Depositiones) que forte non valebant: quia erant recepte post ap. vel ex alia causa.

Quiens ad ap. se. post appella.) iusta erat h exceptio sz ꝓcuratoꝛ repellebak nō q̄ esset ꝓstitutus ab excōicatis q̄ bn̄ pñt ꝓstituere ꝓcuratorem in cā appellationis ⁊ etiā p se ꝓseq. j. de excep. cū inter. ⁊. c. venerabilē. ⁊. s. de iudi. intelleximus. sed forte q̄ ꝓcuratoꝛ erat excōicatus vel alās illegitīe ꝓstitutus. (Voluerit) aliq̄ oppositā exceptionē legitimā. (Incontinenti) hoc relinquik arbitrio boni viri forte vsq̄z ad. viij. dies. vel forte plures donec requiret testes de vltra montes: arg. s. de resti. spo. lr̄as. circa fi. vbi dī incontinēti p bandū: h tn̄ pars iudicis arbitrio relinquik. dz aūt fundare suaz intentionem. i. q̄ sua interesset: puta quia sit electus. nec queram quantū ad h q̄ admittak ad ꝯdicendū q̄ ꝑbet se canonice electū sed electū tn̄. nec ꝓbak per hoc q̄ etiam ꝯ ꝓfirmandū vel consecrandū nō admittak aliq̄s nisi cuius interest: quia h nō petebak ꝓfirmatio vel ꝓsecratio: sed executio sn̄ie quam nullus impedire pōt nisi cuius interest. (Incontinēti) Nō sn̄iaz executioni mandandaz nisi is q̄ ꝯdicūt sn̄ie incontinenti ꝓbet sua interesse. Et hoc intelligo verum quando petitur res vacans que a nemine possidetur quemadmodum erat hic decanatus qui vacabat. Si autem peteretur res ab alio. s. victo per sententiaz possessa: non obstante q̄ alius diceret se habere ius in re vel sua interesse statī mandatur sententia executioni: p̄stita cautiōe ab illo q̄ in sententia obtinuit illi contra quem lata est sententia q̄ seruetur indemnis contra alium petitorem. ff. de rei vendi. is a quo. ⁊. l. se. ff. de re iudi. sepe. in fi. Et est ratio diuersitatis hic: quia vbi res vacans transfertur in alium: deteriorat̄ conditio petentis: le-

uius enim petitur res vacans q̃z possessa: ideoq̃z non mandatur sententia executioni si contradictor probet q̃ sua interest. Sed vbi de vno possidente in alium possessorem transfertur: nec pôt dici deteriorari quantũ ad possessionem conditio petitoris. Jtẽ vbi res vacans est non est qui recipiat cautionem p̃dictam de indemni seruando. vel potest dicere q̃ illa lex habet locum tm̃ vbi duo contra eundem agunt. Sed h̃ decre. habet locum quãdo nõ contra tertium sed inter se tm̃ de re aliqua agunt. Sed contra vi q̃ sp̃ summaria cognitio sit necessaria. ff. de re iudi. a diuo. §. si super. ⁊. §. se. So. ibi loquit q̃n nõ in rebus petitis fiebat executio: sed ĩ alijs q̃ capiebant in cãz pignoris. ⁊ tũc q̃cunq̃z allegãte se hãe ius in re fit summaria cognitio: vt ibi dz. secus aũt vbi in ipa re petita fit executio: nã tũc hz locũ distinctio supior. Jtez in illis q̃ in cã pignoris capiunt sufficit summaria cognitio: sed in reb⁹ vacãtibus nõ sufficiet summaria vt h̃. (Opponere) h̃ dz q̃ iste. p. pôt se opponere ꝑ eũ p̃ quo sniã lata erat. sz nõ dz q̃ possit impedire executoez sniẽ. sed lz nõ dicat: vi tm̃ q̃ ex quo ꝓstitit q̃ sua int̃est q̃ nõ mandet executioni q̃ eius executio impediri dz: q̃ per sniaz nõ dz fieri p̃iudiciũ absenti ⁊ igñati. ff. de mi. etiã. §. fi. Sed ꝑ. j. de re iudi. cũ sup. vbi dicit q̃ p̃iudicat sibi nisi appellet. So. ibi loquit vbi pñs erat tpe late sniẽ ille q̃ ex eo ledebat: sed h̃ loq tur de absente ⁊ igñãte. Alij intelligũt q̃ hic dicit esse spãle in bn ficijs in quoz collatõe maior diligẽtia est adhibẽda q̃z in alijs rebus. ⁊ h̃ sola solutio videt posse tolerari p̃m iura: alijs videt q̃ in executõe sniẽ si appareat ꝓtradictor q̃ summaria cognitio est admittẽda. ff. de re iudi. l. a diuo. §. si rex. ⁊. §. se. (Electiõe) super electõe vtriusq̃z. (Sniã) lata inter capl̃m ⁊ decanũ: forte dicebat ipam sententiã nõ p̃iudicare sibi: vel q̃ nõ est vocatus: vel quia nulla est. (Super p̃ncipali) bona allegatio. j. e. cum in tua. (Jncidenti). i. q̃ sua intererat. (Eosdem) miz videt si ijdem testes que dixerũt in exceptione: itez testificent sup eodem p̃ncipali. videt enim ꝓtra. s. e. cãm. j. vt no. C. de testi. l. fi. Jtem hi testes aut inducunt q̃ dicãt idem qd̃ in primo testimonio dixerũt: ⁊ ideo est superuacuum. Aut aliud contrariũ: ⁊ tunc nõ esset eis credendũ immo puniendi essent tanq̃z ꝓtraria dicentes: arg. C. de non nu. pecu. generaliter. Jtẽ quõ post publicatas attestationes admitteret: ꝓtra. s. e. ti. in timauit. iiij. q. ij. c. sunt incerti. in p̃n. Ad hoc sic rñdeo q̃ si inter diuersas personas fit de eisdem rebus consimilis questio: sicut est cum vnus coheres p̃ pte sui debiti egit vel ꝓtra eum actũ est nihilominus alius coheres eget ⁊ contra eum aget. ff. de ap. a sententia ab exe. ⁊ a simili testes super eodẽ capitulo inducti in cã vnius inducerentur ⁊ in cã alterius super eodẽ capitulo. Et idem dicimus si etiã sup eisdem articulis inter easdem personas vtrobiq̃z agebatur. sed ad aliud puta: quia p̃mo fuit ad interesse actum: secundo ad vindictã. vl̃ primo agebatur ad repellendum aliquem a litigando: vel ad probandũ q̃ sua. s. agentis intererat. ⁊ sic admittatur ad agendum. Secundo aũtẽ inducunt super p̃ncipali. s. vt res petite sibi adiudicentur sicut hic satis probant. C. ad. l. iul. de vi pu. si quis ad. §. de elect. cũ dilectus. Si enim sententia nõ obstat inter alios lata: vel q̃n ad aliud agit etiam inter eosdem. j. de re iudi. cum super. ꝓtra. ⁊ no. j. de purga. ca. cum dilectus. multo fortius nec testium receptio habita ad vnum ⁊ ad aliud nunc productio eorundẽ vel attestationes alibi recepte: obiectioni autem sic? Rñ. q̃ testes non inducũtur vt idem dicãt qd̃ p̃mo vel ꝓtra: sed vt veritatez dicant testes ꝑ vtraq̃z pte inducunt. ⁊ quisq̃z capitula ꝑ velle dabit ⁊ testes suum testimonium dicent: ⁊ quisq̃z habebit licẽtiam testimoniũ redarguendi put poterit. ⁊ bene fateor q̃ si ꝓtra dixerit p̃iori testimonio nõ valebit scõm nisi se legitime excuset: sz potest se excusare: quia aliter ⁊ in alio sensu intelligebat: ar. p̃. l. de non nu. pe. generaliter. j. de accu. dilecti. Sz oppones si priores attestationes naturaliter valẽt vt reprobent secundas: quare non valent ad probationem faciendam in principali in hoc secũdo iudicio. Rñ. ad probationem non valent: quia ad hoc nõ fuerũt inducti cum nec ad hoc aget: nec ante potest instrui causa q̃z incipiat. ad reprobationem autem suam non obstant attestationes ꝓius recepte: quia per eas notoriũ iuris est eum esse mendacem ⁊ falsum vnde repellit a testimonio. s. e. super eo. Ad scdam autem obiectionem occasione publicationis testium factam Rñ. q̃ hi testes non recipiuntur post publicatas attestationes in eodem iudicio quia modo agitur ad aliud: ⁊ sic est aliud iudicium. Jstud autẽ non nocet si in alio iudicio sunt publicate: nec in iure prohibitum inuenitur. Quando autem inter easdem personas ⁊ ad idẽ agitur quid iuris sit: no. s. eo. cãm. Respondendum minus bene. (Sententia.) qua forte sentẽtia eo ignorante lata erat vnde sibi non faciebat p̃iudicium. ff. de re iudi. sepe. alꝰ enim sibi p̃iudiciuz fieret (Electõi). s. petri subdiaconi (Vsus) bona videt h̃ allegatio iiij. q. iij. si qs testi. xix. di. si romanoz. ⁊ tm̃ nõ est bona: quia ad h̃ vt valeãt nõ sufficit cõsensus vnius ptis sed ambarũ partiũ cõsensus interuenire necesse est. Jtem pôt allegari aliq̃d ex illis attestationib⁹ nõ vt plene ꝓbet sz ad p̃sumptionẽ faciendã: vel pôt dicere q̃z archidia. dicebat falsuz: quia de eis. pe. nũq̃z in p̃cipali allegauit. (Recipiẽdi) quia nisi ptes cõsentiãt nemo tenet stare testib⁹ in alio negotio ĩductis vel etiã in eodẽ dũmodo ad id nõ ageret sed ad aliud vt h̃. C. de test. l. vlt. (Sup p̃ncipali) sup electione incidẽti sup sentẽtia. (Agunt). C. de repu. cõsensu: circa finẽ. C. de q̃stio. interrogati. ff. ad sil. si qs in graui. (Absoluatis) nõ mireris q̃ nõ mittunt absoluẽdi ad excõicatoreż: vt. s. de offi. dele. prudentiã. §. sexta. quia aliud obtinet q̃n nõ negabat tenere excõicatio: hic aũt negabat quia dicebat lata post appellationez ⁊ ideo nõ erat mittẽdus ad eũ a quo appellauerat. j. de sen. ex. p tuas. ⁊. j. de ap. vt debitus. Jtem nõ intelligas h̃ generale q̃ gli bet excõicatus ad testimoniũ vocatus absoluat: sed hoc iõ est: q̃z erant excõicati post appel. sicut continet in regiſtro: ⁊ ecclesia rotalis cõsueuit absoluere ad cautelã: vocatis tm̃ his ꝑ quibus sunt excõicati. ⁊ audiẽtur si dicat excõicatuz ꝑ manifesta offensa. j. de sen. ex. solet. p tuas. vel fuit specialis gr̃a vel ꝓuidentia. Alij dicũt hoc tm̃ tunc obtinere q̃n alie probationes deficiunt.

QUis questõibus. Et. j. (Apte). C. de fideicõ. l. vlti. (Remittatur) hec remissio fieri nõ pôt in causa matrimoniali. ar. de eo qui cog. con. vx. iu. sup eo.

QJlecto filio. testimoniuz. Quã cito autẽ quis dixerit se vele iudicẽ in testẽ adducere statim exaudiẽdus nõ est sed ꝓcedet sumaria cognitio. oportet enim eum ostẽdere aliquẽ verisimilẽ cãm ꝑ quã p̃sumat q̃ sup re de qua agitur nouit veritatẽ. ar. quia si nulla dilatio est dãda ad testes recipiẽdos sine causę cognitiõe: vt no. s. e. in causis. multo forti⁹ h̃ necesse est cause cognitio vbi nõ pôt esse testis sine p̃iudicio ⁊ multis expensis ⁊ videt ideo dicẽdum q̃ vbicunq̃z h̃ iudex qui euocat ad testimoniũ voluerit iurare se nihil scire de re sup qua petit testis dimittẽdus est. nam qui eius fidei cõmittit vt testimoniũ dicat de p̃ncipali negotio ⁊ ei credere tenetur q̃n dicit se nescire. C. de te. l. pe. ar. iiij. q. ij. si quis testibus. Et est faciẽda hec petitio anteq̃z lis inchoet in p̃ncipali. nã postea nõ pôt esse testis iudex etiã si de nouo sciat. ij. q. vj. statuendum: aliqui tm̃ contradicũt. Jtem in casib⁹ in quibus quis cogit ferre testimoniũ habet locũ hec decre. alias aũtẽ si nõ vult nõ dimittet litẽ ⁊ si vult dimittere dimittet ⁊ fiet testis. Et cum cã huius cõstitutionis sit naturalis equitas ne probationũ copia minuatur: credo q̃ h̃ decr. videlicet simili ratione ad ordinarios extendẽda est. ar. ff. ad exhi. si ad exhibẽdũ. ⁊. C. ad exhi. si res. ar. iiij. q. ij. si res. (Per ipm) sed nũquid pôt alijs cãm delegare totã ⁊ sic esse testis. Rñ. nõ: quia dele. vice delegãtis fungit. ff. de offi. eius cui. man. est iu. l. j. §. vlt. Et sufficit q̃ fuit iudex vt repellat a testimonio in cã p̃cipali. ij. q. vj. statuendũ. nisi de eo qd̃ factũ est coram eo. (Per ipsum) idem credẽ etiã si plures haberet quia forteh̃ melio⁹ scit veritatẽ ⁊ forte alij obliti sunt. (Exclusio) hec petitio erat iusta si ĩ lr̃is erat: q̃ si nõ oẽs duo ⁊c. hinc enim intelligit impedimentũ iuris quia iudicãdo cã testimoniũ reddẽdi educitur. s. de rescrip. scisciat⁹. Alia aũt petitio q̃ expectaret substitutio alterius iudicis iniusta erat si dicta clausula ibi erat: sed si nõ erat ibi p̃dicta clausula erat iusta. ⁊ idem credẽ si vnus solus testis iudex esset. (Suspẽdistis) ⁊ male ꝑpter rõnez hic assignatã. alꝰ enim bene cõpetit ita ꝓcedere: ꝓtra ꝓtumaces agit de incorporalibus. s. de eo qui mit. in pos. c. j. (Testis) nũquid ꝓtra hũc postea productũ in testem poterat comitissa dicere in psonam cũ eũ elgerit in iudicem ar. q̃ nõ. iij. q. iij. offerat. xxxij. q. v. horrẽdus. (Suspẽsione) quat. de facto ꝓcessit. ff. de ferijs. l. j. j. de ap. ad p̃sentiã. ij. q. vj. arguta. (Procedatis) de volũtate partiũ ꝓcessit q̃ cã remitteret ad eos alias enim nõ liceret. ij. q. vij. si quis epꝰ.

SJgnificauit. Forma ista in qua recipiũtur testes nõ tm̃ senes ⁊ valitudinarij sed etiam oẽs: ⁊ vbi fit statim publicatio testiũ nõ expectato anno: locũ habet vbi qs est in possessione iuris q̃ dicit suũ sed dubitat q̃ morientib⁹ aliquib⁹ testibus qui sunt huius iuris ꝓscij: aliqs possit sibi mouere litẽ ⁊ obtinere quia sue ꝓbationes deficerẽt ⁊ est iustũ q̃ hic statuit: q̃z nisi inuẽtus esset iste modus ꝓuisionis deperire posset ius taliũ psonarum possidentiũ quia ipe agere nõ posset cũ possideat nec alꝰ posset cogere ad agendũ. C. vt ne. inui. ag. co. l. j. est ergo statutũ q̃ testes recipiant ⁊ publicent ꝑpetuo valituri: vt h̃ ⁊. j. e. albericus. Vnde videt q̃ etiã si esset aliquis in possessiõe tm̃ haberet

actionē cōtra aliū: vt in interdicto vti pos. vel cōfessoria q tūc nō habet locū forma hui⁹ decre. sed illius q̄ est. s̄. vt lit. nō ꝓtest. qm̄ in ꝓin. nec est cōtra. ff. ad. l. aquil. in lege aq. quia in illa. l. dico ꝓcedi ſm tenorē ꝑdicte decre. s̄. vt li. nō cōtes. qm̄. Item dicim⁹ q solēnior cognitio summaria est necessaria in formā ꝑdicte decre. qm̄. quā in forma hui⁹ decr. ar. ff. ad. l. aquil. in. l. aquil. Item videtur q hec attestatiōes nō valēt ſm formā hui⁹ pñtis decr. recepte si ille q ꝑduxit agit cōtra aliū: sed si ali⁹ agit cōtra eū vt patet ex pmissis. Item videt q etiā si testes recipient ſm tenorē ꝑdicte decre. qm̄. ⁊ aperiant attestatiōes añ lit. ꝓtes. dūmodo apiantur de volūtate partiū q valēt ad eternā rei memoriā: ⁊ valēt sive ille agat qui eos ꝑduxit: siue ille cōtra quē ꝑducunt: qr in isto casu forma illius decr. conuertit ad istā: ſz si aperiant pte altera nesciente tūc nō valent nisi postea accedat cōsensus ei⁹: ⁊ h videt tm̄ obtinere vbi receptio tenet: puta qr recepti sunt ex cā ⁊ in cāu a iure pmisso: quia si receptio testiū nō teneret ⁊ alij testes sine cā reciperent lit. nō cōtes. tūc quātumcūq ptes cōsentirent publicationi vel attestationi eor ꝑpter hoc nō valeret ad eternā rei memoriā. C. de iu. ca. l. ij. §. sed quia. aliqui tm̄ cōtra dicūt. (Volētes) idest spōtanei. (Publica) potes etiā cogere fundatores vt chartam libertatis tibi faciāt. C. de fi. inst. plures. C. de li. cā. sicut datā C. de cōdi. ex. l. l. ij. (Denūciando). s̄. vt lit. non cōtest. qm̄. §. j. ⁊ si sint absentes expectabunt. sed ꝓtra. j. de cleri. non resi. tue. ff. de dam. ifec. l. iiij. §. ait ꝓtor. vbi dicit q sufficit denūtiare ad domū. So. ibi sunt spāles casus de hoc no. s̄. de eo q mit. in pos. si aduersarius. Videt tm̄ q vbi sine periculo expectari possunt expectari debēt quousq ipis psonaliter denūciatio ista fiat. ar. ff. q sentētie si. ap. re. l. j. §. item cū ex edicto. Si vero sine piculo expectari nō possūt tūc debēt recipi etiā absentib⁹ ptibus. ar. j. de cōfir. vti. cū dilecta. ⁊ ꝓcedi ſm tenorē decre. s̄. vt li. nō cōtes. qm̄. j. Rñ.

Quam causa. Que talis erat petebat enim monasteriū rem quā vēdiderat restitui sibi refuso a se ꝓcio q̄ de re vēdita recipat vel si nollent ciues rem restituere suppleret legitimū ꝓciū. (Articulū) scz quātitatē valoris forte. n. valet. ccc. q̄ est q̄ druplū p̄cij. (Ad aliud). s. deceptiōis excessuz qui plāle ꝑbat⁹ fuit sicut si res vēdita esset p. c. ꝑbauit valorē. cc. q̄bus. cc. abbas nō vult nec debet esse cōtent⁹ cuz valeat. cccc. (Recipe). s̄. e. cām que. (Ad aliud) hec autē ambo eū ꝑbare oportet: quia si emptor nolit integrare p̄cium ⁊ nō restituere rem nō poterit super hec certa sentētia ferri nisi sciat quātitas illius p̄cij ⁊c.

Clericus miles. inscrip. No. sn̄az mr̄imonij tenere etiā si nō ferat in script. si. ij. q. j. in primis. xj. q. j. si qs cū clerico. recipi vocat quos res tangit. s̄. e. significant. Si autē reciperent quia timeretur de festinata morte vel recessu testiū nō expectatis his quos res tangit si essent absentes valet eorū testimoniū. s̄. vt lit. nō cōtest. qm̄. imo ⁊ si ꝓtumaciter absint poterit iudex ꝓcedere in publicatione testiū. s̄. vt li. nō contes. qm̄. (Publicatio) sed qd si cōtra publicationē factaz diu obijciat nūquid nō valet eo q nō fuerunt vocati quorū intererat. dicūt quidaz ꝑsumi ꝑ publicationē nisi aliud ꝑbatur ⁊ oīa solēniter facta: ar. cōtra. C. de. ē. sti. l. j. ⁊ l. optimā. C. de re iudi. l. j. C. de ap. qui ad ci. insti. de fideius. §. fi. alij dicūt q si in publicatiōe contineat eos vocatos sic ꝑsumitur vt in. l. p̄calk. alioquin. ꝓtra. ar. ff. de ver. ob. titia. §. p. C. de ꝑba. l. pe. C. de falsis. l. fi. ⁊. ff. de public. l. quicūq. §. vlt. ⁊ pōt fieri publicatio vel in eadē charta antiqua totū ꝓcessum ꝓtinente vel in alia nō solū in p̄sentia iudicis sed etiā p tabellionē in absentia iudicis dūmodo appareat potestas p̄stita p iudicē. aliter enī non valet: vt. j. ō si. instru. c. pe. ⁊ vl. (Publicā) hec publicatio attestationū ita fiat iudice ordinario sedēte ꝑ tribunali ⁊ vocat quoz interest si adesse volunt: ⁊ in auc̄. de instru. cau. §. sed ⁊ si instrumēta. ⁊. §. se. ⁊. §. ⁊ h dicimus. col. vj. ff. de adopt. nā ⁊ ita. C. de accu. l. vlt. s̄. eo. significauit. ⁊ vocabit notariū qui scripsit testes qñ attestationes publicā de sunt quos solus tabellio receperat ⁊ nō adhibeat ei fides sine subscriptiōe testium coram alio iudice nisi coram illo cuius auctoritate recepte fuerunt. auc̄. de here. ⁊ fal. §. sancimus. Est enim priuata scriptura ſm. quosdam sed ex quo sic facta est publicatio fides sibi adhibitur nos contrariū dicimus. nam ex quo acta scripta sunt p tabellionē creditur eis inter easdem personas sine alia publicatiōe. alijs autē nec prosunt nec obsunt: ar. C. de dona. in dona. s̄. de proba. qm̄. ff. de iureius. sed ⁊ si possessori. §. vl. ⁊. l. se. Si autē inuenirent apud iudicē sz nō autēticata p tabellionē necesse ē hec publicatio. Item hec ꝑa sunt q ꝓtextu defectus solēnitatis testium nō pōt dicere non esse actis credendū vel etiā instrumēto exinde p manus tabellionis ꝓfecto: sed si neget ea acta audiet: eodē mō fit publicatio lite ꝓtes. nō vt valeat vltra triennū ad procedendū in cām: sed valet ad interrūpendā prescriptionē. C. de ꝑscrip. xxx. an. cū notissimi. de hoc pleni⁹ no. s̄. e. cām. sic ⁊ fiet publicatio instrumentoz q̄ cōfecerat tabellio defunct⁹. j. de fide instr. cū. p. ⁊ similiter instrumētoz vetustate cōsumptorū vel alio modo. j. de fi. instr. c. vl. ⁊ pōt hāc publicationē facere nō solū ordinari⁹ sed etiā delegat⁹. j. de fi. instr. c. vlt. ⁊ hec vera sunt vbi attestationes vel alie scripture min⁹ solennes publicari ⁊ autēticari petunt: ſz vbi scriptura facta nō est de eo q publicari petit sicut hic nulla scriptura erat de sn̄ia sic fi et iudex vocabit testes q sentētie interfuerunt. vel qñ testator testamentuz cōdebat vel qñ aliqs cōficiebat aliquē contractū ⁊ tñ nō fuit inde facta aliqua scriptura ꝑ publicā psonā redigi faciet in publicā ⁊ autenticā formā qō prius erat in mēte testiū tm̄ vel etiā in charta nō publicata vl nō autenticata: ⁊ sufficit si iudicis auctoritate factū cōstet vel poterit ad maiorē securitatē ibi contineri: quia iudex decernit fidē adhibendā illi scripture. ad hoc facit. ff. de iudi. ō qua re. C. de re iudi. gesta. C de testa. publicati. ff. ad. l. aquil. l. in lege aq. si. de elec. s̄. e. significauit. Sili modo faci mus aliqñ fieri qñ vn⁹ ꝓcurator cōtra multos agit ⁊ hz vnā solam ꝓcurationē: eā enī exēplari fecim⁹ ⁊ redigi in publicā formam ⁊ decernim⁹ ptibus p̄ntibus ⁊ nō cōtradicentib⁹ eandē fidem illi adhibendā illi sumpto ⁊ autētico sine originali ⁊ q̄ possit fieri ꝑbatio: qr quoddā gestū fuit ꝓstituere procuratorē: ergo pōt redigi in publicaz formā ⁊ plura instra possunt inde fieri ⁊ ꝓfici cū vnū nō sufficiat oībus. ar. in pall. l. gesta. ⁊ auc̄. vt fratrū filij. §. illud. Sed posset obijcere ſz illud obtineat q̄ possit iteruenire publicatio in factis vbi nō confectū est instrumentū. tm̄ sec⁹ est hic vbi est ꝓcuratoris instrumentū confectū. ⁊ iō nec publicatione eget. Item qūo fiet publicatio huius ꝓcuratoris absente dño ⁊ nō vocato. Rñ. nil ꝓhibere fieri publicationē alicui⁹ gesti ⁊ plura instrumēta sumi ⁊ cōfici ſz enī sit inde instrumētū omnibus nō sufficit: immo satis exp̄ssuz videt. ff. de eden. si quis ex. in prin. ⁊. s̄. veluti instru. de testimonijs. §. penul. ff. de testi. l. vnū testamentū exēplata nō seruata fidē nō facīt: in auc̄. vt spon. largitas. §. ⁊ hoc insup. col. ix. ff. de bo. pos. ſm ta. l. ij. §. sed tādiu. ff. de fideius. l. quicūq. ⁊ ſz aliqui his verbis vtant i hoc casu q publicatur gestū: meli⁹ tm̄ dici videt publicari vel instrumētū edi. s̄. qñ sumpto fides adhibēda decernit. Ad aliud aūt respōdeo q exquo ꝓcuratori ꝓcessum est q agat cōtra plures ⁊ p consequēs quā ꝓcurationē faciat publicari ⁊ multiplicari cū sine hoc mandatuz suū cōmodū explere nō possit: ar. ff. de procu. l. ad rem mobilem. ⁊. l. ad legatū. ⁊. s̄. ō offi. dele. c. ꝓterea. Quidā tm̄ dicūt q bee publicatiōes de gestis. s. sine scriptura habitis possunt fieri etiā ptibus nō vocatis ꝑ se allegātes: qr nunq̄z inuenit exp̄ssum q aliqui vocari debeāt: sed primo dictū est securi⁹: hoc aūt est certum quos si illi quos res tāgit vocati non veniāt q pōt fieri hec publicatio. ar. auc̄. vt spon. lar. §. ad hoc. Et si sit instrm q aliuz non tāgit specialr vt priuilegiū vel indulgētia generalis tūc vocari debēt hi quos res tāgit vel ad min⁹ solēne edictū emitti. ar. optimū. j. de clan. despon. cū inhibitio. j. qui mr̄imoniū ac. pos. cum in tua. ⁊. j. de sn̄ia excōicationis. c. statuim⁹. alr nō valebit ꝑ uile. publicatio nisi fieret p illum q cōcessit priuilegiū. tūc enī satis posset dici q valz publicatio etiā nullo edicto emisso: quia ipe de nouo eidē cōcedere posset. Sed cōtra videt. j. de ꝓfir. vtilita. cū dilecta. sed potes dicere q ibi nō fuit emissuz aliqō edictum: ſz aduersari⁹ cōparuit ⁊ fuit audit⁹. Sed si ꝓtrariū diceret in istrumentis magni fraudes ⁊ ꝓiudicia possent puenire cū vlteri⁹ de falsitate primoz vel suspitione nil posset dici: sed in publicatiōe eorū que nondū sunt in publicā formā redacta nō pōt tm̄ fieri ꝑ iudicium licet ⁊ ibi multū fieri possit.

Quam in tua dioce. ⁊. j. (eozundez.) iij. vel. iiij. (xj. vl xij. isti. xj. vel. xij. recepti fuerūt añ contractū mr̄imonij qñ inquirit an sint cōsanguinei ſm tenorē cōstitutionis q̄ est. j. de clan. despon. c. ij. (Primi.) xj. vel. xij. (Posteriorib⁹.) tribus vel quattuor. (Preferant.) licet exp̄sse nō rñdeat hui⁹ q̄stioni: tm̄ innuit hanc rationē. s. q ſm dicta ꝓteritorū testiū est ꝓcedendū. (Preferant) nunqd si mortui sint ꝑmi valebit dictuz qō in ꝑmo iudicio dixerit: videt q sic. j. e. pñtata. C. ō testi. l. vlt. Sed nos dicimus cōtra: qr ꝑ nulla est vox eoz ⁊ illa iura nō tangūt hic: quia ibi iudex ordinari⁹ vel delegat⁹ succedit in locū arbitri vñ de iur esset q si primus esset iudex q decetero nō ꝑducent idem testes ex quo ꝑducti fuerūt corā eo cui successit. s̄. e. cām. j. C. de iudi. ꝑrandū. §. sed si autē: in medio sed si in ꝑmis q̄ testes recepit arbiter fuit q nō est tāte auctoritatis sicut iudex. C. de arbitris. l. j. sta tutum fuit his cōtra quē testes ꝑducti fuerāt ratas habere ⁊ atte

stationes coꝝ arbitris receptas: vel de nouo ijdem reciperent sup eadē cā. at hic cā nō est eadē cū ꝓma. ꝓma enī fuit ingsitiōis hec est actiōis. Item ad aliud in ꝓma agebat: ad aliud in scḋa. ꝛ iō ꝓducti in ꝓma nō valent in scḋa. s. e. ventēs. (Ad aliud.) ad cōiungendū matrimoniū. (Ob aliud) ne filij sint illegitimi. vl. j. vt satisfaciat sacerdoti ingsitori de ꝙsanguinitate iter eos. (Qñ isti.) iij. vel. iiij. q̄ iurāt ad separandū ꝛ vere maneāt in illicita copula. (Priores). xj. vl. xij. (Testimonia.) ꝛ etiā si tot essent nūero ꝛ nō plures. s. de pba. ex lr̄is. (Lapsū). i. cū agit de mr̄imonio coniungēdo vel sepando. s. e. series. sicut ex tenore: qz nec sn̄ia trās it in rem iudi. j. de re iudi. cōsanguinei. tamen quāto circa maiora periculū ꝙtitur tanto diligētius inquirere debet iudex.

QOnstitutis in pn̄tia nostra non teneri) no. temerariuz piurium nō repelle a testimonio: sed dic hoc in odiuz archiepi esse qui hic credit ꝓcurasse: vel ad min⁹ in ei⁹ fauorē procuratuz est: alꝫ autē secus esset. xj. q. iij. quisqs metu. ff. de iureiuran. eū qui. (Juuito) de hoc no. s. e. c. intimauit.

QOnstitutis in pn̄tiam̄a ad ipsum epm eiusdē) principis vel epi. (Testificata) ℔ habes q̄ post publicatas attestatiōes sup ꝓcessu in cā mr̄imoniali non lz testes inducere. s. vt lit. nō contes. ad hoc. secus si sup cōsanguinitate vel alio impedimēto. s. e. cū in tua senes. (Judicū) posterioꝝ forte post sn̄iam prageñ. epi. ꝓnceps sup cōfirmatione sn̄ie lr̄as ipetrauit: ꝛ itez sup cassatione vtriusq̄ ꝓcessus. s. epi ꝛ aliorū delegatoꝝ fuerūt iudices impetrati ꝛ sup eis ꝓcessibus testes ꝓducti fuerūt ꝛ añq̄z aperirent dicta obtēte fuerūt he lr̄e ad eosdē iudices vel etiā ad alios qz nō est ibi vis ad quos sint lr̄e obtente quib⁹ eis mādat q̄d sup eis ꝓcessibus iterū testes recipent si ptes velint cū ꝓtes attestatiōes nō sint publicate. (Quos) si iudex forte cognouerit q̄ in ꝓmo testimonio aliqua omisit: vel aliā iustaz cām attēderit alias enī nō lz vt aut. eadē. §. qñ vo multi. ff. de q̄stio. repeti. nisi sup alio articulo vel ad aliud ageret.

LIcz ex quadā graues.) senes q⁹ magis credit in ꝙsanguinitate ex. v. q. xxvj. c. j. ar. ff. ō fi. instr. l. j. vl dic ḡues eē q̄ nō sūt leues maiorib⁹ filiis expositio. ff. dele. ij. cū pat. s. ō scru. c. j. (duobus.) nō est necesse q̄ glibet a duob⁹ audiuerit sz necesse ē q̄ plures sint ꝓncipiū hui⁹ auditiōis ꝛ est ꝑm hoc ar. q̄ si volo ꝓbare iurisdictionē de vsu vel ꝑtitute aliqua ꝛ vn⁹ dicat de vno alius de alio actu q̄ ꝓbatur tutius credim⁹ dicendū q̄ glibet testis ab eisdē duobus ꝛ eodē tpe audire dz alꝫ in suis dictis crūt singulares. s. de ele. cū dilecti. de hoc no. j. de act. qualiter. ij. demonstratione. ff. si cum pe. certum.

DEr tuas nobis litteras audiendū.) Judex tñ ex officio suo pōt facere ar. ff. de q̄sto. l. repeti. j. e. cū clamor. (audiendum) vel nisi obscure dixisset. j. eo. cū clamor. (Laplis) no. q̄ caplorūz vel articulorū ꝓbandorū expedit copiā fieri ptibus vt postea nō ita de facili audiat si diceret q̄ sup illis articlis deponē nō debuerūt sz si nō fiat nihilomin⁹ valet eorū receptio sz libere audiet ꝓtradicēs si dixerit sup articulis inptinēbus. Interrogationū aūt q̄ fiunt sup circūstantijs nō est faciēda copia ptibus qz ipse tñ dant ad instructionē examinatorū ꝛ si interrogauerūt de alio q̄z deberet nō fit p iudiciū ptibus: arg. ff. de iur. act. l. fi. Sed si vult dare copiā nō peccat ꝛ no. q̄ ꝓducenti testes ꝓ maiori pte est vtile dare articulos sup q̄bus vult ꝓducere testes: qz nec iudices nec testes sūt semp instructi ꝛ de facto ꝛ de iure q̄ de oībus necessarijs scirēt interrogare. Sz illi ꝯ quē ꝓducunt nō est vtile nisi ad hoc q̄ sup caplis meli⁹ sciret facere interrogatiōes. Itez no. q̄ hic nec iudex nec ptes dñt sustinē q̄ testes iurēt dicere veritatē tñ sup articulis datis: qz sic nō valeret testimoniū eorū sup alijs q̄ contingūt ꝛc. sz sup illis articulis tñ sed dz iurare sup illis articulis datis ꝛ etiā sup cā. ꝛ sic valebit eorū testimoniū sup oībus q̄ faciunt ad cāz. s. e. de test. iiij. q. ix. hortamur. j. de accu. cū dilec. (Negligēter.) si. n. ex certa sc̄ia vel cā omisisset interrogare. s. qz nō deberet tūc etiā si a ꝓncipio capla sup q̄bus interrogari petijsset dedisset nō tñ iterare interrogatio. sz si capla sup quib⁹ interrogari debeant essent a iudice approbata ptibus pn̄tibus ꝛ postea essent aliqua omissa sup illis bñ iterare interrogatio. Item no. q̄ hic nō loquit de interrogationib⁹ q̄ fiūt a testib⁹ sup circūstantijs nō cōtingentib⁹ ꝓncipalr negotiū ꝓncipale quales sūt de loco vbi sunt celebrat⁹ ꝯctus ꝛ de tpe ꝛ huius. s. consilibus. ō his enī querit vt discernat eorū fides de q̄bus no. s. e. cū cām. Sz loquit de caplis q̄ sunt circa ꝓncipale negotiū. vel ei ānexa vel potius sub eis cōprehēdunt sicut est qñ intēdit ꝓbare ꝓscriptionē q̄ q̄rat de titulo vel de cōtinuatione tpis ꝛ de bona fide. Et dicimus q̄ de his q̄rere dz siue ps dederit de hoc articulo siue nō. Sz si nō q̄rat iudex de his repetēdi crūt testes nā in culpa erit iudex ꝛ nō pars. de hoc q̄ sup articlis his nō rñdet. ipe enī eos examinare dz. s. e. cū cām. ꝛ. s. de pba. c. lz. ꝛ nō ps: qz p eos suborare nō dz. s. e. c. cām de pba. lz. Nec etiā ipis testib⁹ nō est ꝑputandū si nesciūt omnia capitula que sunt necessaria ad probandū ꝓscriptionem. Sed dices ꝑm hoc videt q̄ iudex suppleat de facto qđ nō lz: vt no. s. de postu. c. bone. j. Sz rñdeo hoc esse tale factū licet supplere: quia colligit ex actis. s. qz ex q̄ admissus est ad ꝙbandū ꝓscriptionē ꝛ sub ꝓscriptione cōprehendat titulus p cōsequens admissus intelligit ꝛ ad titulū probandū.

LIcet dilect⁹ fi. M. Partes) qz am bo forte ptes ꝙ duxerūt testes sup ꝓncipali ꝛ iō vtraq̄z ps cōtra se ꝙductos reprobare volebat q̄ poterat. Et idē dicim⁹ i scḋa reprobatione. s. q̄ vtraq̄z ps poterit testes inducere ad reprobationē suoꝝ testiū. ar. ff. dele. iij. fideicō. §. si decē. arbitrū. (Quartos.) lz q̄libet dilatio ad instruendaz cām nō sit dāda sine cāe cognitiōe. iij. q. iij. §. spaciū. ꝛ in ꝓma dilatiōe modica aut nulla cognitio requirat. vt no. s. e. c. in causis. tñ ad reprobanduz testes nō dabit dilatio sine grādiori cause cognitiōe tñ semp dabunt dilationes nō ē ratio quare quarte ꝛ vlteriores nō darent ad reprobationē testiū. Jnnocē. quartus.

DResentata ecclesia. sancti petri. (Ab ciuez.) partib⁹. (Solo. dño etiā arbitri nō valebāt ō hoc no. s. de offi. dele. cām. (Solo.) ℔ videt expirare arbitriū si multū ab scedat arbiter tñ ℔ nō ē vsqueq̄z qz. vez. nā lz nō possit citare ptes ad remotas ptes pōt tñ si ℔ exp̄sse actū est. s. q̄ a remotis citet illud facere: si aūt nō sit appositū in cōpromisso nō poterit eū citari nec cām agē ex̄ territoriū rei: sz ibi sic qz arbitria ad instar iudicis redacta sūt. ff. de arbitris. l. j. alij dicūt q̄ p duas dietas citari possūt. ar. s. de rescrip. nō nulli. Meli⁹ dicit q̄ nisi alias exp̄ssum sit semp in loco vbi ꝓmissum factū est. vel etiā in secessib⁹ si arbit talis sit q̄ cōsueuit in secessib⁹ agere ꝛ iuxta vbē vel locū cōpromissi dūmodo sit sine grauamīe alicui⁹ partis citare ptē. ff. de ar. si cū dies. §. si arbiter. (Videat.) sicut in vitate expirauit. (acta.) no. cōfessiones ꝛ alia acta factū respiciētia coꝝ arbitris valere i iudicio ordinario. C. de arbi. l. pe. §. penū. Jn testib⁹ tñ aliqđ spāle statuit hic. ꝛ no. de hoc. s. e. cū in tua. Sz an li. cōtest. facta coꝝ arbitris sufficiat coꝝ iudice. ar. est ℔ ar. ℨ. qz sn̄ia non hz vigorē multomin⁹ li. cōtest. nisi quo ad interrūpendā ꝓscriptionē. C. de arbi. l. pe. §. vlt. (Optione) iō autez seruat hec optio caplo soli. ꝛ nō archi. qz archidi. eos ꝓdurerat vñ nō potat eos recusare. iij. q. iij. si qs testib⁹. (Recipiāt) ℔ vult dicere q̄ iudices ꝓcedant per acta habita coꝝ arbitris ita tñ q̄ si soluerūt ratas hāe attestationes coꝝ arbitris receptas possint alias ijdē testes iterū recipere ꝛ hoc verū esse si testes viuant alioquin necesse habet eas habere ratas ꝛ hoc est tractuz. de. C. de te. l. vlt. C. de ar. l. penul. in fi. (Supsunt) .i. viuūt. Jnno. quartus.

SUp nobis. Nobis iurat⁹.) nisi q̄ ad ꝓscriptionē. xxviij. di. de syracusane. viij. q. iij. c. j. xx. q. iij. pn̄s. lxxxvj. di. tāta. (iurat⁹) ℨ. xj. q. j. qcūqz. v. oēs. So. illi derogatū ē vel illud ē spāle ꝓuilegiū qđ cōcessit ipator epis i causis q̄ mouent in iudicio sclarit: qz in causis q̄ coꝝ ecclīastico iudice mouent nō pōt ꝓcedē ꝓuilegiū. (iurat⁹). s. e. tuis. C. de te. iureiu. xxxiij. q. ij. admonē.

GEnerabili Filio. N. (ꝙgregatis) supplicarūt ꝙ canonicance. M. abbatis sancti martini.

QUm clamor Jterū.) spāle ē in ingsitōe q̄ ex puro ꝛ mero off. fit vt nō attēdat ibi publicatio testiū q̄ztuz ad ℔ q̄n sp testes ꝓducant. ꝛ ē rō nā iō ꝓhibēt testes post publicationē ꝓducti: qz timet sꝛboꝛnatio testiū. ℨ aut. de te. §. si vo. Sz ℔. l. in ingsitōe nō timet sꝛboꝛnatio testiū ex pte ꝓducētis cū nullus ali⁹ sit ibi ps nisi fama ꝛ iudex. Jtē ipe iudex semp habuit apud se publicata dēa testiū siue p se recepit siue p tabellionē. sz forte oppōes q̄ si qs spāle deputat⁹ ē ad ministeriū ingsitiōis ꝛ illi sūt publicate attestatiōes nunq̄d ī pediet alios ꝓducere, credim⁹ idē q̄. s. dixim⁹ nā si sit mīster ingsitionis nō tñ hz ius in inquisitione sicut ꝓcurator q̄ nō pōt remoueri post li. cōtest. nisi cā cognita. ff. de ꝓcur. post lit. ꝙtest. ꝛ l. s. at iste semp mutari pōt. j. de accu. olim. ꝛ j. de re iudi. cū. i. ꝛ a. Jtē nō videt q̄ possit appellare nā nō videt sua interesse nisi forte appellarēt noīe superioris q̄ inquiri mandauit ꝛ ad inquisitionē ꝓsequendaz ipm deputauerūt vt in ꝓcal-

lega.c.oli. Alij tñ dicũt q ħ inq̃sitor ius hz in inq̃sitõe: ita q mutari nõ põt exq̃ cepit ⁊ poterit appellare sic̃ q̃ agit populari actione. ⁊ post q̃z sibi publicate fuerũt attestatões nõ poterũt ꝓduci testes nisi ꝓbaret collusio. j. de col. c. vl. ff. de iureiu. cũ g. § in popularibus. ff. de ap. ac. l. ij. ff. de accu. si cui. §. j. ⁊. ij. Et ñdet huic decr. q ħ nõ erat ſpalis executor inq̃sitõis. vel q: nõ dz ħ q de nouo interrogent antiq̃ vel noui inducant ꝓpt̃ ſpalitatẽ cause inq̃sitõis: ſz ꝓpter obſcuritatẽ ipor ꝓtinet eni ad offiñ iudicis vt ipe se sic exponãt. ⁊ forte ħ dilucidatio nõ est faciẽda ad petitõez ptis ſz ex officio iudicis: vt no. j. de accu. cũ dilectus. Sz dices quõ iterũ introducerent alij cũ sup ħ eodẽ articulo ꝓducti sunt aliqui. Rñ. post apertõez nõ lz ꝓducere aliq̃s vt mutent q dictũ est. vel etiã ad dãt: vt in ꝑ. auc̃. §. si vo. idẽ videret ⁊ si nihil dixerũt. nã tũc nõ ꝓñt itez ꝓduci cũ sibi suſpicio ſbornationis sit. lz secus sit vbi obſcure dicũt cũ obſcure ñdere nõ poſsit idẽ sit q nõ ñdere Jtẽ ⁊ vbi volũt ꝓor dicta cõprobare p testes etiã pt̃ publicatõz puta p testes tuos ꝓbaui me emisse die tali. alius ꝓbat ea die me alibi fuisse. possum etiã post publicatas attestatões alios ꝓducere ad ꝓfirmandũ ꝓor dicta. ſ. q eadẽ die fui pñs ⁊ emi: arg. ꝑdicte auc̃. ⁊. ſ. e. ex tenore. nec ad ꝓfirmandũ ꝓor dicta ſp admittẽdus sum. nã cũ habuit dilationẽ ad testes ꝓducẽdos nõ ẽ mihi dãda alia dilatio nisi cũ cause cognitõe: vt no. ſ. e. in causis. vt in casu pñti vocari põt. ⁊ nã in isto casu satis apparet q̃ ſbueniendũ est mihi ⁊ nõ sacro credendũ q malicioſe ħ nõ peto. ꝓbabiliter eni credere potuit q sufficerẽt mihi duo testes ad ꝓbandũ ꝑctũ: ſz supueniẽtibus ꝓbationibus aduersarij cogſcit ꝑriũ. Sz si aliq̃ ꝓmo dixiſſent obſcure alij minus obſcure: tũc lz q̃ obſcure dixerũt esſent interrogandi sup expoſitione dictor suor. tñ alij ad hãc obſcuritatẽ declarandã nõ essent admittẽdi nisi sicut dictuz est ad ꝓfirmandũ ꝓor dicta. Alij tñ ꝑdictis dicentes q idẽ testes nõ sunt itez repetẽdi ad declarandũ q obſcure dixerũt nisi q̃ñ adeo est obſcur q nullũ hz intellectũ si aũt põt intelligi: ſz diuerſis modis tũc si q dictũ est ex ꝓsuetudine recipiat aliquã interp̃tationẽ illã habebit: ar. ff. de le. minime. alioq̃n in benigniorẽ partẽ interp̃tabit. ff. de le. benignus. j. de ſpõ. iuueni. als vbor ſignificationi ſtat. ff. de ꝓdi. ⁊ de. l. j. §. j. vel ꝓtra introductorẽ tunc interp̃tandũ est. ſ. de proba. in pñtia.

TEſtimoniũ. eius crimen

de q̃ nõ est ꝓdẽnatus nõ irrogat infamiã ipo iure vtz hor fuerit repellit etiã poſt ſnĩaz in cã ciuili infamiã eni canonicã tollit pnĩa. vj. q. j. illi. ſz infamiã ciuilẽ nõ. ij. q. iij. §. hinc colligit. lz alij aliter dicãt. (Reprobat). vj. q. j. illi q crimẽ. ſ. e. ſup eo. j. (Emẽdatus) emẽdatio apparebit ſi occultũ est crimẽ p ſacerdotẽ q dicat eũ sibi ꝓfessum: vel vt q̃dã dicũt eius ſimplici vbo credendũ est. ſufficit aũt occultã pnĩaz agere vbi crimẽ occultũ est. Si vo crimẽ eius est manifeſtũ dz manifesta eſſe pnĩa: lz nõ ſolennis. ij. q. j. ſi peccauerit. xlv. di. ſz illud. l. di. in capite. j. de ſimo. nemo. (Periurij). v. q. j. q cunq̃z. Et intelligit ħ vez vbi falſum iurauit ⁊ ꝑ licitũ iuramentũ venit. Sz si nõ falſum ſz tñ temerarie iuramẽtũ iurauit: vel etiã ꝑ illicitũ iuramẽtũ venit q nõ est piurus: q: facit ꝑ iuramẽtũ: ſz q: temere iurauit. xxij. q. iij ſi aliq̃d. nõ est repellẽdus a teſtionio. ſ. e. cõſtitutis. Sz tñ q̃libet temere iurãs mortaliter peccat. xxij. q. ij. c. ij. ⁊. q. iij. neceſſe. ⁊. j. de iureiur. c. ⁊ ſi xps. Sz põt dici ħ ideo eſſe: q: exq̃ tale iuramentũ nõ ſeruat ſeipm: pſumit de talib⁹ penituiſſe. vel põt dici q etiã temere iurãs repellit: nec obſunt ꝑria q̃ loquunt q pñt reddere teſtioniũ ꝑ eũ q̃ alias coegit vel induxit ad pſtãdũ temeraria iuramẽta q̃ð in eor odiũ factũ est: temerariũ etiã iuramentũ nõ repellit a dignitate. j. de iureiu. ſicut nr̃is. alij tñ ꝑ dicũt (Periurijs) xxij. q. v. ſigs quictus. puuli. (Jn crimĩali). ij. q. vij. apli. ipi testes (De crimĩe) niſi ſecũ ſit diſpenſatũ: vel niſi ſit in inte. pſtõ: vt no. j. de re iudi. cũ te. (De crimine) publico de q̃ ꝓdẽnatus ſp fit infamis. ff. ex q. cau. infa. irro. athletas. §. calũniator. vel etiã in ꝑuato ſi deſcẽdit ex ea actõe q̃ etiã dãnato in ꝑuato iudicio infamiaz irrogaret: vt furti: ⁊ vi bo. rap. ff. de his q̃ no. infa. athletas. §. ſi. ⁊ duabus. ll. ſe. ⁊. ff. de pu. iudi. infa. ff. de cri. ſtell. l. ij. ⁊. iij. ⁊ idẽ etiã ſi de crimine ꝑuato q̃ð etiã ꝓdẽnato nõ irrogat infamiã. naz cũ nõ poſſit ꝓmoueri nõ poterit ſacerdotẽ accuſare: ſed laicũ põt accuſare ⁊ teſtificari in eũ. Jdẽ etiã dicimus ⁊ ſi accipiat de crimine q nõ infamat vt hic: ⁊ ſiue ſit ꝓdẽnatus ſiue nõ. (Per exceptionẽ) de crimine in quo pſeueret. Si aũt egiſſet pnĩam: tũc ita audiet aliq̃s excipiẽs ꝑ eũ de crimĩe: ſicut audit excipiẽs ꝑ electũ petentẽ ꝓfirmari. de quo no. ſ. de elec. dudum ro. ⁊. j. de accu. ſuper his. vel dic ħ exceptõez ꝓdemnatiõis de crimine factã. (Per exceptionẽ) ſed q̃d dices in excõicato: ſed nũc abſoluto nũq̃d põt ferri teſtimoniũ? arg. q nõ. iij. q. j. c. j. ⁊. ij. vbi multũ de hac materia notatũ est. vel dic aliter q̃z ſit ibi notatũ q nunq̃z obſtat teſti q fuit excõicatus dũmõ nũc ſit abſolutus. Sed neceſſe ẽ crimẽ ꝓbari ꝓpter q̃ð excõicatus fuit ad ħ vt repellat. nec obſtant rõnes q̃ ibi ſunt notate: puta quia nõ ferẽ excõmunicatio niſi ꝓ magnis criminibus. xj. q. iij. certũ est. Et aſſignamus talẽ rõnẽ: excõmunicatio nõ est culpa: ſed est medicina vel pnĩa. ij. q. j. multi ⁊ ideo ea ceſſante nõ dz aliqua infamia remanere. ff. de his q̃ no. infa. ictus. Sed dices lz pena excõicationis nõ ſit pctũ pene: tñ impoſitio per iudicẽ facta est ꝓbatio culpe q̃ non niſi ꝓbata culpa irrogat. ij. q. j. nemo. Rñ. q̃ ſepe ſine manifeſta ⁊ ſolẽni ꝓbatione q̃s excõicat hoc ipo q pñs nõ est in termino: ⁊ tñ põt eſſe q legitimo impedimẽto detẽtus est: ⁊ ſic ẽ iuſta excõicatio: ſz tñ cauſa vel culpa nõ ſbest. vñ poſtea ꝓbato impedimẽto ſine difficultate abſoluit. iiij. q. v. c. j. ꝑ. de re iudi. cũ bertoldus. Jtem ſnĩa excõicationis etiã iniuſta tenet. xj. q. iij. c. j. graue ergo eſſet q per petuã ſibi infamiã irrogaret. ad hoc ergo vt nũc obſit ei ſnĩa excõmunicationis oportet q ꝓbet etiã culpã ꝓ q̃ excõicatus ẽ: ar. ff. de his q̃ no. infa. ictus. Alij tñ dicũt q vbi q̃s ꝓtumax eſſet in parẽdo ſuper crimine de quo ꝓdẽnatus eſſet: ⁊ hac cã exp̃ſſe aſſignata excõicaret: q: talis excõicatus bene repellet etiã nõ ꝓbato crimine. ⁊ idẽ dicunt ſi etiã amoueret ab officio vel ordine ꝓpter inobedientiã ſiue excõicationẽ: arg. iij. q. j. c. j. ⁊. ij. ff. de his qui no. infa. l. ij. §. ignominie. ⁊. ff. de iudi. cũ ꝓtor. ⁊ idẽ videt dicendũ ſi nõ eſſet ꝓdẽnatus: ſed tñ crimẽ eſſet notoriũ: vel etiam nõ eſſet notorium: ſed tamẽ iudex exprimit in ſnĩa q̃ nõ vult de tali crimine penitere q̃ð cõmiſit: ideo excõmunico eũ: arg. ꝑdictarum. l. Sed ſi tamẽ bene attẽdas in oĩbus his non est cauſa eum repellendi excõmunicatio: ſed ſnĩa ſup crimine lata vel crimẽ cõmiſſum. Et ideo melius videt dicendũ q nõ ſufficit ad repellendum quenq̃z a teſtimonio ꝓbare q fuerit excõicatus exp̃ſſa cauſa criminis in excõicatione niſi tale fuerit crimẽ exp̃ſſum in ſnĩa q ipo facto infamaret cũ acta penitẽtia de alijs criminibus emẽ datus ſit: ⁊ infamia canonica ceſſet: nec est ſic̃ de remiſſo cauſa ignominie vel exauctorato cũ neutrũ hor interuenerit in excõicato. Et ñdeo obiectõibus. ſ. ff. de his q̃ no. infa. l. ij. §. ignominie. ⁊ alijs q: exauctorare militẽ vel remouere ab exercitu vel ordie vel iudicẽ remouere a senatu de q̃bus ibi loquit est ꝓxima cauſa ⁊ pena delicti. ſed excõicatio vel ꝑuatio a cõmunione fideliũ vel ſacramentor nõ est ꝓxima pena delicti: imo aliq̃ð est mediuz. ſ. ꝓtumacia ꝓ q̃ ferẽ tñ excõicatio ⁊ nunq̃z ꝓ crimine q̃z tũcũq̃z ſit graue. ix. q. iij. certũ. nec hac rõne dicendũ est q ſi ipo facto incidit in excõmunicationẽ vt in violenta manuum iniectione q repellendus ſit perpetuo quãuis ſit ꝓxima pena delicti: quia ħ pena excõmunicationis non infertur ab homĩe ſed a iure. vn de nõ amplius repelletur ꝓpter excõmunicationẽ q̃z ꝓpter crimẽ tñ ſcz durante excõmunicatione vel quouſq̃z penitentiam agat. ſed in ꝑdictis legibus dicit q miles vel iudex ꝓ iudicẽ fuit remotus ⁊ mitius agit ius q̃z iudex. (Brauata) nã cum hic repellatur ab electõe ⁊ ſimili modo ab ordinatione. ſ. de elec. ſuper eo. eodem mõ etiã repellendus est ab accuſatione ⁊ teſtimonio. ij. q. vij. ipi. ⁊. c. teſtes. (Ciuili.) in cauſa enim ciuili non repellet ſiue crimen publicũ ſiue priuatũ cõmiſiſſet ſi pnĩaz egiſſet ⁊ nõ eſſet ꝓdẽnatus nec infamatus ipo iure. Jtem ſi ꝓdemnatus eſſet de priuato q nõ infamaret. ff. de crimi. ſtellio. l. ij. (A teſtimonio.) idem etiã in accuſatione cum ordo ⁊ teſtimoniũ ⁊ accuſatio: cum de accuſatione criminali clerico r agit eq̃parant. ſ. vt quicunq̃z ad vnũ admittit ⁊ ad aliud. ij. q. vij. ipi teſtes.

ALtra tertiã ꝓductionem

(ꝑſtito) ĩ auc̃. e. §. q: vero. ſ. e. ſignificaverit. ĩ cauſis. vbi de ħ no. (Subtraxerit) ħ satis credo q ad q̃rtã ꝓductionẽ nunq̃z dz gs admitti vt q̃dã dicũt quãtũcũq̃z viderit teſtificata dũmodo plene illa inſpexerit. ⁊ hoc ſonat illud verbũ pcunctatus fuerit. i. cum diligentia inſpexerit. ex hoc enim q diligenter inſpexit ⁊ p oĩa ſcrutatus est pſumitur fraus quando poſt vult producere teſtes: immo ſi a teſtibus qui depoſuerunt q̃ ſiuiſſent diligenter quid dixiſſent non crederem q ꝓpter ħ poſſet ꝓhiberi iterum producere teſtes: quia nec iure ꝓhibetur: nec etiã rõne: q: p vnã vocẽ de facili inſtrui non poſſet. nam ſi alleg. nõ furtiue ſed caſu ꝓtigiſſet q attestationes vidiſſet: nõ tamẽ plene: nec notãdo circa illa que notanda ſunt vnde põt ſup eiſdem articulis teſtes producere: ar. ff. de rei ven. officiũ. C. de ꝓba. exceptiõe. Sed ꝑ: ĩ auc̃. de teſti. §. quia vero. vbi exp̃ſſe inuitur q poſtquã didicit teſtificata nunquã vlterius teſtes producere poteſt. Sed illud poteſt intelligi vbi renunciauit teſtibus ⁊ vidit teſtificata. ambo enim iſta vt q̃daz dicũt ſimul neceſſaria ſunt: ⁊ idem est vbi ſubtraxit: q: etiã ſi non tunc ꝓſtaret q diligenter vi.

disset testificata: tñ q2 ꝓsumit ꝺ cũ ꝓpter furtũ vltertus testes ꝓ ducere nõ põt. Jté qñ attestatões apte sunt p iudicẽ vlterius ꝓ ducere nõ pót. ⁊ in his casibus vi loq̃ ꝑdicta auẽ. ⁊ nõ dicimus tñ denegandã ꝓductõez testiũ postq̃z didicisset plene testificata vltra, tertiã ꝓductõez: sz etiã post ꝑmã vel scõaz. ⁊ h innuit fi. §. ꝑ alleg. q2 vo. nisi in casibus ꝑdictis. Jté dicimus q̃ siue plene sua testificata videat sui ptis aduersẽ q̃ vlterius testes ꝓducere non põt: q2 lex sic gñaliter loquit post q̃z didicit testificata. aliq tñ dicũt q̃ visio testificatoꝝ ptis aduersẽ nõ impedit ꝓductõez testiũ ⁊ hñt ar. ꝑ se. ff. de iudi. iudices. ꝑmo dictũ magis placet. (Neq uerũt) siqs petat q̃ nõ apiant testes: vel q̃ nõ ferat sñia q̃uisq̃z tales q̃ sunt in captiuitate vel in pegrinatõne vel alijs ex ꝓsilibus causis sunt absentes vel morbo vel furore tenent reuertant: q2 ipi sunt q̃ sue cause varietatẽ nouerit: vel q2 ipi hñt instra sue cause nõ est audiẽdus vltra tps q̃ sunt. iij. q. iij. §. spaciũ. sz p bñficiuz in integ. resti. sibi poterit subueniri etiã post aptõez testiũ ⁊ post sñiaz ꝑmissa summaria cognitõe vt itez audiant: ar. s. ō in integ. resti. c. ij. ⁊. iij. vbi no. Sz dices nõne melius erat differre q̃z post publicatõez vl sñiaz subuenire. Rñ. nõ: q2 si differt q̃libet posset inuenire viã q̃ nũq̃z alia cã finiret q̃ esset valde iniustũ ⁊ ecõtra sez si ꝓcedat nullũ vel modicũ fit ꝓiudiciũ: q2 p bñficiũ restõnis sibi subuenit. nec negamus q̃n iudex ex magna cã vltra tpa statuta posset ꝓrogare dilatõez. ff. de reg. iu. l. ij. sz nõ ĩmoderate. ff. de iudi. si lõ. ff. de va. mu. l. fi. vbi de h no. Et vi q̃ q̃rta ꝓductio de q̃ h loquit nõ põt peti nisi ĩtra tpa statuta nisi p bñficiũ restõnis. Si aũt p iudicẽ vel receptiõez testiũ vel instroꝝ steterit p tñ tps q̃ in residuo ps suas instões ꝓducere nõ potuit nõ imputat sibi: ar. ij. q. vj. anteriorꝝ. Si aũt ꝓpter picula viaꝝ vel tempestates q̃z ire impediant q̃ nulla pte tpis põt ps suã ꝓductiõez ⁊ ꝓbationẽ ꝑficere. põt dici q̃ est h magna cã q̃re ꝓrogare põt ꝓ dictũ tps: ar. ff. de edẽ. si qs ex. §. fi. ⁊. l. se. ĩ auẽ. de his q ĩgre. ad appel. §. ij. tñ si multo tpe deberẽt durare ꝑdicta pericula ꝓcedi poterit ad sñiaz: sz saluũ erit pti p bñficiũ restõnis post q̃z cessauerint pericula: vt dictũ est. Prudẽter g̃ faciet ps ꝺ quã ꝓducuntur testes si ꝑsentit q̃ aduersarius habeat nouem mẽses q̃ñ summaria cognitõe ꝑmissa ordinatũ est q̃ institutionẽ suã habeat de ptibus vltra marinis: nec petat articulos q̃ p examinatõez articuloꝝ magis instruit ꝓducẽs. sz pmittit eũ sup tota cã ꝓducere instra sua: q2 si etiã super mille articulis ꝓduceret nõ hẽt nisi ꝑdictos nouẽ mẽses. ⁊ idẽ dz si petat instra exꝑtinẽtibus ꝓuincijs vna vel pluribus: q2 nõ dz hẽ nisi sex mẽses: vel ex eadẽ ꝓuincia tres: ⁊ bñ faciat disgri ab initio an velit de vltra mare ꝓducere: vel de ꝓtingẽtibus ꝓuincijs: q2 si nõ bñ disgsierũt a ꝓncipio ⁊ habuit tres mẽses ꝓ instris eiusdẽ ꝓuincie. Jtẽ habebit sex ꝓ ꝓtingẽtibus ꝓuincijs: ⁊ itez. ix. mẽses ꝓ vltra mare: sic ex vi lre colligit. Jtẽ si fecerit dare minorẽ terminũ q̃z triũ mẽsium ⁊ postea desiderauerit aliã dilationẽ de leui dabit ei dũmõ nõ extendãt inter ambas dilatões tres mẽses. Sz in istis tribus mẽsibus nõ cõputabit mediũ tps qđ est a fine ꝓme receptõis vsq̃z ad ꝓncipiũ scẽe receptõis siue fuit impeditus ꝓducẽs siue negligens fuerit in ꝓsequẽdo cãz in medio tẽpore: q2 si fuit vtile q̃ neglexerit ⁊ aduersario dãnosum sibi imputet: q2 vigilãtibus nõ negligẽtibꝰ iura sũbueniũt. ff. ex q. cau. in integ. re. nõ ẽ. iiij. q. iiij. c. j. ⁊. ij Nec negamus q̃n vtile sit aliq̃n istas dilatões breuiare: sz tñ sepe ex breuiatõe magne dubitatões occurrũt: vt dictũ est. Jncipit aũt currere h exq̃ dilatio assignata ẽ ⁊ infra dilatõez dz impetrare lras ⁊ ire p testibus vel mittere ad vnã ꝓuinciã vl etiã ad diuersas. nec debẽt deduci de isto tpe solẽnes dies nec recreationes receptoꝝ vl iudiciũ dũmõ nõ sint maliciose: vel tales p q̃s impeditus ẽ ꝓducẽs pficere ꝓductionẽ suã. Lontinẽtes añ ꝓuincias nõ appellatio archiepatus sz sic exponit. ff. de v. sig. notõez. §. j. vltra aũt hos termios ⁊ añ ⁊ post ꝓfessiões poterit instrui cã.

On dz qs in criminibus.

secus si agit ciuiliter (Forsitã) forsitã ideo dicit: q2 in exceptoꝝ crimĩe accusatus nõ admittit ꝺ eũ q̃ bone fame ẽ. ij. q. j. in ꝑmis. (Exceptis). C. ad. l. iul. ma. null. ff. ō q̃stio. de miore. (Accusatõe) idẽ dicũt q̃dã pen. inq̃sitõe vl denũciatõe (Accusatõe). C. de ꝓcu. reũ. (Susceptiõe). lxxxj. di. tãtis.

Resentiũ tibi auctoritatẽ

Lasus: examĩata q̃dã cã apud se. ap. tãdẽ ps de spaldug. obiecit q̃dã in ꝓsonas testiũ sci mich. vtraq̃z etiã ps plenius suã intẽtionẽ ꝓbare voluit p ꝓfessionẽ ptis alterius sup h g̃ h scribit ⁊ certa forma ponit fm quã facere debeant. (Abbatẽ) bñ dz ꝓ abbate a q̃uẽtu ⁊ ꝺ ꝓnẽ ⁊ q̃uẽtũ: q2 ꝓ mĩstris agit ⁊ ꝺ mĩstros q̃si noĩe alieno: ipi enĩ sunt ꝓcuratores nõ dñi. xij. q. j. si ꝓuatũ. sz ꝑ q̃uẽtibus ⁊ ꝺ q̃uẽtũ in q̃bus cõprehenduntur etiã ministri. j. de ꝓcess. ꝑ. post electionẽ. ff. de v. sig. familie. insti. de iure na. §. plebs. agit ꝓpo noĩe: q2 ipi dñi sunt. ij. q. vj. biduũ. v. palã. ff. q̃n ap. sit. l. j. §. impoꝓa. tñ idẽ vi si etiã ministri actionũ nõ sunt de q̃uẽtu: vt sepe accidit in vicedñis. ⁊ sufficit ꝺ alterꝝ fieri sñiaz vel etiã ꝺ abbates ambos noĩe q̃uẽtus: vel etiã ꝺ ipm cõuentũ ꝓpo noĩe. ⁊ põt abbas q̃ ex officio hz exercitiũ actionis reuocare mãdatũ a q̃uẽtu datũ ꝓcuratori q̃cũq̃z vult añ li. ꝓtesta. post li. aũt ꝓtesta. nõ lz: sic nec alij dño liceret. Sz si ambo simul sint li. ꝓtesta. tũc ⁊ simul ⁊ diuisim possent in cã ꝓcedere: sicut si ambo essent insolidũ ꝓcuratores. de h no. s. ō ꝓcu. in ꝑtia. Jmmo plus vi q̃ si libellus dic agit: talis abbas agit ⁊ talis ꝓcurator ꝓstitutus a q̃uẽtu noĩe q̃uẽtus: sicut q̃ ad vba videat diuersis noĩbus agere. tñ q2 ꝓstat q̃ eiusdẽ noĩe agit. s. noĩe monasterij ⁊ q̃uẽtus ad quẽ res ptinet de q̃ agit. eodẽ mõ ꝓcederet h abbas ⁊ ꝓcurator q̃uẽtus: sicut. s. dictũ est. Secus aũt si spaliter cã tãgeret abbatẽ suo ꝓꝓio noĩe. ⁊ idẽ est si ageret dñs rei de q̃ agit cũ ꝓcuratore quẽ ipe idẽ ꝓstituit. (Possidere). Nõ q̃ lz possessorio agit ad restõnẽ possessionis: de rebus tñ spũalibus nõ iurat de calũnia sed de veritate dicẽda sicut q̃n petitorio agit. s. de iura. calũ. lras. (Lũ possessione) sup spũalibus (Ab eisdem) ideo h abbas ⁊ q̃uẽtus sci mich. requnt tanq̃z honestiores ⁊ vehemẽtiores causas. C. de ꝓcu. l. fi. q̃ simul egerãt: vt patet ex ipa lra: q2 si solus abbas egisset ipe solus tã q̃z honestior requi posset. Sz in h casu dicũt gdã q̃ q̃uẽtus cõputato in ipo abbate requi posset: q2 honestior ⁊ veracior reputat totus q̃uẽtus ex abbate ⁊ mõachis cõputatis q̃z solus abbas. Jté nõ q̃ qñ abbas ꝓstituit ꝓcuratorẽ in cã monasterij: in ipa cã nõ poterit esse testis: lz alꝰ possit. j. de iureiur. ⁊ si xps. in fi. Sz si q̃uentus agit p ꝓcuratorẽ etiam si tanq̃z honestior ꝑsona iuret q̃uẽtus de veritate dicẽda: tñ idẽ illi monachi q̃ iurãt de veritate dicẽda recipient in testes: ⁊ ꝑ vtra q̃z ptẽ valebit eoꝝ testimoniuz. sz qñ iurauit vt honestior ꝑsona tũc dictũ eoꝝ valet ꝺ se t'nõ ꝑ se. Sz q̃res nõne eodẽ mõ recipiet abbas ad vtrũq̃z sicut mõachus. Rñ. nõ: q2 abbas q̃si legitimus defensor est. ⁊ ideo duplicẽ ꝑsonã gerere nõ dz: sz agentis ⁊ testis sed in alio casu nullus monachorum est defensor: sed conuentus tñ. ⁊ ideo singuli monachi ⁊ etiam ipe abbas potest esse testis: quia licet instrumentum dicat: abbas ⁊ conuentus constituũt talem procuratorem: tamen ipe abbas vt pars vel membrũ q̃uentus videt loqui: ⁊ non quasi ꝓncipalis defensor. (Abbatem.) bi nõ erant syndici per quos facta fuerat li. ꝓtesta. sed ꝓtibus placuit q̃ per hos iurarẽt: ⁊ alꝰ etiam equitati ⁊ iuri consonabit cũ essent capita q̃uentuũ: posset tñ ⁊ alijs cõmitti hoc iusiurandũ. arg. s. de iureiur. c. j. (Nomine suo) quia de conuentu erat: ⁊ ideo iurat nomine suo. ⁊ inde est q̃ inter rñdentes faciet numerũ: sed ipe aliud crederet q̃z q̃ maior pars conuentus sciret cum tanq̃z ꝓcuratore vniuersitate sit iuratum: respondebit fm placitũ maioris ptis non fm suũ. Lrederem tñ q̃ si abbas non tanq̃z pars vniuersitatis vel tanq̃z vnus de vniuersitate sed tanq̃z principalis: quia forte alia habebat diuisa. sed h iura de quibus agitur cõmunia habebant ꝑ indiuiso: tunc ipe ꝓ se suũ placitũ nõ tanq̃z syndicus: sed tanq̃z principalis ꝑsona rñdet ꝓ cõuentu autez rñ. placitum maioris partis q̃uentus. si autem hoc de conuentu nõ esset non in anima sua vel nomine suo: sed conuentus tñ iuraret ⁊ respondebit. vel dic vt in glo. s. totius. (In animas). Vic iurat in animas eoꝝ quoꝝ ꝓcurationem agit: quia non est ꝓcurator nec aliquid habet facere in cã: sed ministeriuz tñ habet ⁊ organum est eoꝝ in quoꝝ animas iurauit. Si autem esset ꝓcurator vel syndicus: tunc in talibus in q̃bus licet ꝓcuratoribus iurare de veritate dicenda. s. quando sibi est mandatum. ff. de iureiur. iusiurandũ. de hoc no. s. de iura. ca. c. fi. tũc nõ iurat in anima alterius: sed in suã q̃ satis h apparet vbi dicit q̃ a syndico inq̃rat qđ credat. vel vt sciat vñ apparet q̃ de sua scia vel credulitate dz rñdere non de alterius. Jtem cum in decisiuo iuramento tutor ⁊ ꝓcurator iurare debeat in anima sua. nam illusoꝝium esset q̃ in anima infantis iuraret: cur non idem in iuramento qđ fit in ꝓsecutione causẽ. Jtem h admittuntur isti q̃uentus vt faciãt alios iurare in animas suas: quia placuit ptibus. s. de testibus. vel dic q̃ autore huius decre. hodie licitum est omnibus collegijs per alium iurare. ⁊ hoc ideo: quia cum collegium in causa vniuersitatis fungatur vna persona dignum est q̃ p vnũ iurent licet p se iurare possint si velint. C. de iur. ca. l. ij. §. hoc etiã. ⁊ etiã ꝓpter facilitatem ponendi ⁊ rñdendi: alꝰ aũt q̃libet p se in animam suam iurare dz. s. de iura. ca. c. fi. ⁊. c. in pertractandis. imperator etiam per alium iurat. lxiij. di. tibi dño. (Partis ibidez) residentium. x. q. ij. hoc ius. ante me. (Jpoꝝ) eoꝝ. s. quia mandabant q̃ in animas eoꝝ iurent. (Veritatem) Nõ q̃ vbi iurat

de veritate dicēda tā ponens ꝙz rñdens non ꝙ credit sz qꝫ nouit dicere dz:ar.iij.q.ix.hortamur.sz cū iurat de calūnia ibi ꝙ credit ponit ⁊ rñdet.C.de iura.ca.l.ij.§.j. Jtē si esset cā ciuilis vbi iuratur de calūnia nō esset necesse ꝙ in aīas ꝙuētus iuraret:sz in aīaz suā tm̄:⁊ ꝑm suū placitū positionibus rñderet.s̄.de iura.ca.cum cāz(Jpi)abbas ⁊ ꝓor(Jllos)ꝙuētus.s.(Jn quoꝝ).s.totius vl'ma ioris ptis ꝙuētus ibidē resi dētis.nec sufficeret ꝙ in aliq̄ positiōe maior ps ꝙsentiret iurantiū:nisi esset maior ps ꝙuentus ibi residentis. Et est ꝫ ea rōne:qz minoris partis ꝙuētus ꝓfessio nō pōt ꝑiudicari toti ꝙuētui. Et est nō dignū ꝙ q iurat in aīaz alteri⁹ nō qꝫ sibi vz:sz qꝫ dz ab his in quoꝝ aīas iurauit dicere tenetur.⁊ dz sic cōponi iuramentū: Nos iuramus p talē ꝙ veritatē dicemus si.lxiij.di.tibi dño. Vel si nō essent pñtes illi in quoꝝ aīas iurant si p lr̄as vel aliter certū est ꝙ ꝓcurator pñs pōt in aīas iurantiuz iurare.⁊ tūc dz iurare sic:ego in aīas taliū iuro dicere veritatem quā sciuerit.vel melius iuro in aīas eoꝝ ꝙ ipi p me veritatē quā sciūt dicēt. Jtem nō ꝙ si abbas q̄ iurauit in aīas alioꝝ sciret aliq̄ ⁊ illi q̄ in quoꝝ aīas iurauit aliq̄ nescirēt vel ecōtra nō dz rñdere veritatē:nec aliqs ꝑ singulis de ꝙuētu q̄ dicerēt se aliqd scire ni si de eo ꝙ maior ps sit:sz ꝑ se si aliqd scit alijs etiā nesciētibus rñ dere tenet. Jdcirco enim ꝫ dz ꝙ suo noīe iurat.s. vt de his q̄ sciunt veritatē dicāt etiā si alij nesciant.melius vz ꝙ etiā de his que soli sciūt nihil dicere debeāt nisi de suo facto cū dictū eoꝝ nō ꝑiudicaret:neqz.q.ꝓcuratoris:qz ꝓcurator nō est:neqz.q.testis.⁊ non est alia cā ꝝre ꝑ se spāliter iuret nisi vt astringant dicere cū alijs veritatē.⁊ eodē mō a quolibet q̄ret de facto suo si ab alia pte q̄situ esset ⁊ cōpelleret iurare.sz ꝫ bñ dicimus ꝙ lz aduersa ps peteret aduersariū iurare de veritate dicēda sup his q̄ scit nō super his q̄ fecit vel de facto suo nō audiret.lex enī loquit tm̄ qñ de facto suo interrogat.C.de q̄stio.interrogari. Qñ enim interrogatur de alieno facto tāqz testis recipit nō eo mō quo hic dz. Jtem nō ꝙ si nō ꝑ se sz tm̄ in aīas alioꝝ iurasset ⁊ ipe veritatē sciret.illi aūt nō nihil dicet:qz de se nō iurauit. Jtē si illi dicāt ꝙ aliꝫ dicat qꝫ se habeat veritas quā ipe scit nō rñdebit:qz ꝑ nullo homīe dz falsum dicere nec deberet facere ꝯ sciaz: imo vocatis ꝙ prodesse pñt dz eos monere vt a falso testimonio vel dicto abstineāt.xxij.q.v.hoc vz. Jtē si volūt rñdere ꝑ ꝓcuratorē:sz ꝑ se nō video q̄re ꝑ hibent. Sz qd si velit p aliū nō iuratū rñdere(Sup q̄libet)no.nō sufficere gn̄aliter negare positōez nisi ad singula in possessione ꝓtēta rñdeat.(Sine iuramēto.)⁊ bñ ꝑiudicat ꝫ ꝓfessio ac si facta esset cū iuramēto sicut ⁊ ꝓfessio ꝓncipalis ꝙsone:ar.ꝯ.ff. de ꝓfes. certū.§.pe. Sz ista lex loquit de ꝓfessione ꝓcuratoris minoris q̄ nō ꝑiudicat cū effectu:qz dat restō in integz(Al syndico)q litē fuerat ꝓtesta.q nec de calū.iurauerat:qz de rebus spūalibus agebatur nec de veritate dicēda.hoc enī iuramentū abbas ⁊ ꝓor ꝑsta re debēt. Et est nō dignū ꝙ etiā in causis spūalibus ꝙ credat vl' nouerint a syndicis sine iuramento req̄rit.fatemur tm̄ ꝙ syndici pñt iurare de veritate dicenda tā sup diffinitōe cause q̄z sup q̄stitate expensaz:⁊ etiam super toto negocio.C.de iudi.ꝓperandū in fi.C.de re.cre.l.pe.§.pe.ar.C.de iura.ca.l.vl.§.j.⁊ tunc lz sine iuramento possint inq̄ri de credulitate.per iuramenta tamen q̄ri non debet vt ꝫ.q dam tamen in iuramento de veritate dicēda adijciunt ꝙ etiam per iuramentū rñdebit de credulitate. De ꝓcuratore autem an possit iurare de veritate dicenda:no.s̄.de iura.ca.c.vl.⁊ si scit dz rñdere scio id de quo ĩterrogas.vel credo⁊ si dubitaret dz rñdere ego dubito.ff.de pe.bere.si debitor.⁊ tūc debet ei dari tempus ad liberandū.ff.de interro.ac.q interrogatus.ff.de iureiu.iusiu.j.rñ.Sed⁊ aliq̄n congrua responsio videtur si dicat ego nescio.vbicunqz enim titubat inter duo quoꝝ alterum est necessarium:⁊ est facile vtrunqz esse verum.vt si queraꝫ ab aliquo an modo viuat aliquis an mortuus sit vel an sit in tali ciuitate an non vel extra.circa hoc non versaꝫ cogitatus ei⁹ ⁊ ideo bene respondet si dicit nescio.posset etiam dicere non credo eum viuere vel non credo eum esse in ciuitate:⁊ tamen nō sequiꝫ ex hoc:ergo credit eum esse mortuum vel eum esse extra ciuitatem:quia per suam responsionem nihil ponit sed negat tm̄. in auc̄.de his q̄ ingre.ad appel.§.fi.(Primo).i.ante q̄z admittā tur testes ꝓtoris ⁊ ꝙuentus ad reprobationem testium abbatis ⁊ ꝙuentus.(Singilatim). Nō non sufficere dicenti contra testes ego obijcio testibus adulterium periurium ⁊ hmōi. sed oportet eum dicere quid contra quēcunqz testem obijciat:locum autez⁊ tempus quo adulterium vel periuriū cōmisit an dicere tenetur alibi no.(Specificatiōē)ꝫ est nō dignū ꝙ licitum est indici ante publicationem testium p̄figere partibus terminū infra quem q̄ velint testibus obijciāt:arg.ad idem.s̄.de ꝓba.licet.qđ sic ꝓbaꝫ ex loco isto.nam istis iudicibus non cōmittebatur cause cognitio sed tm̄ certa forma eis super certis articulis dabatur.⁊ ita coram eis nō erat facienda apertio testium q̄s ex eo maxime apparet quia non precipit copiam attestationum partibus concedi:sz sibi sigillata fideliter transmitti.⁊ valet ꝫ cautela ꝯ eos q̄ malicio se testes sibi ꝯrios reprobant.⁊ ꝑ se dicentes approbant. nō negamus tamen qn̄ post apertionem testium possint dicere in psonas testiū:nisi aūt fuerit eis terminus p̄fixus infra quez dicant. (Juramento).s̄.e.pñtiū. ꝯ.So.vt ibi.

Romana ecclesia. ⁊ j.(Procura.)ff. de testi.l.fi.⁊ ij.q. vij.statuendū.C.de ꝓcu.ad negocia.vz q̄ si placet ptibus in negocio q̄ ꝓcurator pōt esse testis sic̄ media tor.arg.auc̄.de testi.§.qz vo.auc̄.de fide instru.§.si vo. Jn alijs aūt negocijs sp admittit: qz nō ꝓhibet.ff.de testi.l.j. Jtē arg.qz etiā iudex admittit in alijs causis.ff. de testi.ob carmē.§.j. dicut tñ aliq̄ ꝙ contra dñm bene admittit ⁊ cogitur procurator in testem ⁊ etiam in negocio ⁊ causam quā procurauit:sicut compromissarij contra electum a se ⁊ arbiter.s̄.de elec.cum dilecti.s̄.de arbi.non sine.(Presumptione).ff.quēadmo.testa.aper.l.j.in fi. ff.de do.pres.l.theopompus.s̄.de procurato.c. ex insinuatione. xxiij.q.iij.si habes.

¶ De testibus cogendis. Rubrica.

Causaz matrimonii.occultēt)sb̄trahēdo se a ferēdo testimonio.(Odio) ⁊ intelligo eos sp se taliter sb̄trahere q̄n nō pōt veritas aliter apparere:⁊ de ꝫ in ciuilibus vbi sz quis proprium interesse prosequitur cū ibi sit peccatum in damnum proximi veritatem celare.xj.q.iij.quisquis metu. Et hoc est verum nisi hanc p̄sumptionē alia elidat. puta quia sit religiosus quare magis iurare veretur vel alia consimili causa. Jn criminalibus autem ⁊ vbi non est peccatum celare veritatem non p̄sumo eum qui nō vult reddere testimoniū taliter se sb̄trahere:⁊ idcirco non est cogēdus nisi manifeste apparet malicia.j.eo.puenit.ij. Jtem dicimus ꝙ in ciuilibus ⁊ criminalibus: in talibus tamen causis in quibus non coguntur testes etiam si non sb̄traherent se gratia odio vel timore:tamen si deficiant alie probationes cogende sunt.j.e.peruenit.ij.(Lōpellas)q̄dam dicunt omnes indifferenter cogendos ad ferendum testimonium.C.de testi.si quando. Alij dicunt ꝙ illi soli q̄ iactāt se scire veritatem:alij eos qui tm̄ compellent quando ꝓpter defectum ꝓbationum perit veritas quā celare mortale peccatū est. xiiij.q.ij.quenq̄.j.e.puenit.ij.xj.q.iij.q̄sqs. Jn criminali autem causa non coguntur testes.j.e.c.pe.sed si ciuiliter agitur de crimīe coguntur.j.e.peruenit.⁊.c.vl.⁊.c.super his.⁊.c.cuz igit. Scōm leges autem in omni casu coguntur.j.e.super eo. Quedam tñ p̄sone non coguntur etiam p̄m leges nisi magna causa sb̄sit:vt sunt senes valitudinarij.⁊ alij q̄ otinent.ff.de testi.inuiti.⁊.l.ij. Jn causa autem inq̄sitiōis compelluntur testes.j.e.super his.⁊ in causis spiritualibus:vt ꝫ.j.e.c.cetum.in causa etiam denunciatiōis coguntur.j.de simo.licet heli. Vel dic generaliter ꝙ vbicunqz celare veritatem est peccatum mortale ibi cogendi sunt testes.qđ sic ꝓbatur:iste inductus in testimonium peccat mortaliter nisi reddat testimonium:ergo est cogendus.arg.ij.q.j.si peccauerit.xxij q.v.ꝫ videt.⁊ hac ratione:quia peccatum esset si ageretur in q̄rendo contra aliquē diffamatū de aliquo crimine cogendi essent testes.j.e.sb̄trahens.quia peccatum est sustinere infamem personam in aliqua dignitate.xxv.di.primum. Jdem crederez ⁊ si dicerē falsum instrumentum ciuiliter: vel aliter agatur:ciuiliꝫ nō ad penam:sed ad pecuniarium cōmodum consequendū vel vitandum.C.de falsis.l.pe.j.e.cum ꝯ. Jdem si sb̄trahant testes siue ciuiliter siue criminaliter agit cogendi sunt testes: vt dictū est supra. Jdem est ⁊ si idem testes maliciose se subtrahant.j.e.p̄uenit.ij.⁊ sic est ꝯ.vbi aūt celare veritatem non est peccatū vt qñ agit criminaliter vel etiam ciuiliter sz excipiēdo vel alio modo ad penam tm̄ non dicimus cogendos: quia celare veritatē non est peccatum sed meritorium.s.celare crimen fratris: arg.ij.q.j. si peccauerit.nisi p̄seueraret in crimine:quia essent ibi cogēdi testes vt sic eum a malo reuocaret penam quam dei timor non reuocabat:vt.j.de vita ⁊ honesta.clerico.vt clericorum.§.j.⁊ arg. xxij.q.v. hoc videtur. nisi esset crimen de quo esset periculum q̄ esset occultum :sicut heresis:dilapidatio. Nam in his dicimus testes cogendos etiam si sit occultum:quia nequeūt sine periculo dissimulari.j.de accu.qualiter.ij.xxij.q.j.siquis per capillum. Jtem super fama vel infamia credimus cogendos.j.e.super eo his.item si dicatur condemnatus de crimine credimus cogen-

dos:qz cũ crimẽ iam sit notoziũ p sñiaz pctm̃ esset illud celare.j. de coha.cle.tua.t.c.vña. Jtẽ si dicaf sñia excõicatõis lata in eũ co gẽdi sunt testes:qz h nõ est crimẽ cũ excõicari possit qs sine cã.j. de sen.ex.in qsitõis.t h eadẽ rõ est in sentẽtijs de crimibus latis. Si vo diceref excõicatus qs sit ipo iure:puta ppter manuũ iniectionẽ:vt.xvij.q.iiij.siqs suadẽte.qz ibi oportet pbare crimẽ:nõ sunt cogẽdi testes nisi in casu q est.j.e.puenit.ij.vel in alijs casib⁹ vbi esset pctm̃ celare veritatẽ:vt dictũ est.s.t idẽ dicendũ est si sñia excõicatõis sic lata sit:excõico te nisi solueris.x.t hac ratiõe supzadicta:qz nõ sufficit pbare sñiaz nisi pbef crimẽ.s.eũ cessasse in solutõe q̃zuis possit rñderi q sufficit pbare sñiaz nisi aduersari⁹ pbet ꝯriũ.de h pleni⁹ no.j.de accu.in qsitio.c. super his.

Cum sup cã que vertif.t c.

Super eo.

t.j.(Factũ).i.crimẽ(Timoze)nõ etiã in crimiali cã testẽ cogẽdũ si ps aduersa maliciose testes phibeat:ar.j.c.pzi.

Peruenit ad audientiam.

(Oñdit)psumptiue.(Lalliditatis)h dixerũt qdã hũc vim passum nõ ferre testimoniũ sup pncipali:sz sup coactõe:de hoc no.s.ti.pzi.c.intimauit.

Peruenit ad nos.de reb⁹.

Nõh appellari rẽ eccliasticã psecutiõez iniurie. Jtẽ nõ q qñ agif de iniuria cõpellenf testes t intelligẽdo cũ de iniuria agif ciuiliter ad suũ interesse.vel h est introductum,in fauorẽ ecclie t clericoz:t ne culpa laicoz remancat impunita.

Eterũ. quod sup consanguinitate)no.in causis spũalib⁹ cogi testes.s.e.c.j.

Preterea.si testes

(synodales)xxxv q.vj.cps.in fi.(testimoniũ)in h testimonio reddẽdo nõ pñtat pzopzie officiũ testis:sed officialis vel denũciatozis(Lõpelli) h vult dicere q si testes synodales semel denũciauerũt q ꝯ xpianitatẽ sicut iurauerat fieri intellexerit ꝑm q iurauerãt siue in matrimonio siue in alijs nõ debẽt cõpelli in publico dicere testimoniũ sup eodẽ negocio nisi qñ alij nõ inuenirenf sup eodẽ negocio testes. Et est rõ h nõ ppter reditionẽ testimonij plures sibi acqrãt inimicos.vl dic q testimoniũ pstabũt:sed nõ iurabũt(Articulis) noue:talis forte q nõ ptinet ad officiũ suũ:tũc enim pcise coguntf reddere testimoniũ vt si forte querat de dote vl de adulterio.nã quia de eo in primo iuramẽto nõ fuit facta mentio de nouo iurare dz t testificari.s.ti.pzi.fraternitatis.t.c.de testibus(Publici)q synodales dicunf (Postq̃z.)ꝯ vz q non.ij.q.j.si peccauerit. vbi patet q illud mandatũ denũciãdo pctm̃ primi oĩbus tã infamibus q̃z alijs factũ est. Jtẽ magis videnf remouẽdi q añ ofʃficiũ erãt infames q̃z q postea. Rñ.infames vere pñt denũciare nisi postq̃z hoc officiuz assumpserint facti sunt infames: qz si añ erãt infames hocipo q assumpti sunt videf cũ eis dispensatum. vel exquo deliq̃runt in officio grauius delinquũt q̃z si extra officiũ.xj.q.iij.pcipue.j.de vo.t vo.re.magne.t idcirco fortius postea q̃z antea repellunf.vel dic q ideo nõ vult q valeat testimoniũ testis synodalis si postea incurrat famã:qz cũ h testimoniuz reddat rõe officij t ei plus q̃z alij testi credaf indignũ esset vt t infames officiales hzet eccl̃ia. vel dic q infamis possit reddere testimoniũ sicut qlibet alius:sed nõ põt sicut testis synodalis. vl dic q infamis admittif ad denũciandũ:sed nõ ad testificanduz vt h:t.ij.q.j.in pmis.t.s.ti.pzi.ex pte.(Jncõtinẽti)añ q̃z partibus loquanf vel alicui psone:alʒ enĩ psumif ꝯ eos nec valet correctio:sed tm̃ pmo dicto stabif:arg.s.de testi.sicut.quãuis illud loquaf post publicatõez testiũ t etiã post sñiaz.sed eadẽ rõ videtur etiã añ publicatõez.t lz stef dicto primo vbi testis scdo ꝯriuz dicit:tñ erit minoz ei fides adhibẽda:qz ppter scdm dictũ debilitaf primũ. Si aũt añ q̃z exeat a pspectu iudicis se corrigat dz prudenter iudex attendere modũ t causam correctionis.j.de accu. cum dilectus.t nisi cognoscat eum pbabiliter se corrigere incidet in suspitionem vel vacillationem.ff.de testi.l.in testibus.vel variationis.ff.de testi.qui falsa. Si autem non corrigat sz addat si hoc faciat añ q̃z exeat pñtiam iudicis constat licitũ esse. Si aũt postea:si hoc facit postq̃z potuit loqui partibus audiendus est: sed minoz fides ei adhibetur:argu.hic t auc̃.de testi.§.quoniã. t.§.quia vero. Et no.q varians dz q primo dixit aliqd:t postea eius ꝯriũ nullã cãm variatõis assignãs ꝯdicẽs sibi.i.qui primo dixit duo impossibilia:vt q dixit se sciuisse ꝯctũ celebzatũ.t in tali loco t tali die interrogatus vbi illa die fuit dic̃ se alibi fuisse vacillãs dz:qz dubitãdo t timendo loquif. Jtẽ t q varie loquif.ff. de fal.eos q.ff.de testi.l.ij.t.l.q falso.hoz aũt testimoniũ non valet:immo puniunf.C.de test.nullum. Jnno.

Super his.

t.j.(Lras)sup his lris pcedenf testes cũ talĩ lraz cõmissio caderet sup crimine falsi.vel põt dicere q cũ etiã de crimĩe inculpef aliqs q lite pendẽte dicif cõmisisse q testes sup eo cogẽdi sunt in fauorẽ iudicis t elidi possit eoz iurisdictio:vt.ff.de iudi.si pto.(Logatis) Nõ in cã inqsitõis cogi testes ad phibendũ testimonium qz ex officio suo pcedit papa:t nõ nisi pcedẽte infamia.t ita eẽt pctm̃ tacere veritatẽ vbi videt eligi in epm t assumi i quo papa scandalũ pateref:ar.lxxxj.di.tãtis.t.j.de accu.omps.

Quam cõtra.cõpellere

Vic hẽs in crimĩe cogi debere testes.t dicũt qdam hoc esse ppter enormitatẽ criminis:vñ t in maioribus crimibus dicũt cogendos testes:vt in hereli:symonia:homicidio:t in ꝓsilibus qz de silibus idem est iudiciũ. Alij dicũt hoc ideo esse:qz h plecbaf suum interesse iste q agebat de falso.s.ne p falsas lras fatigaref:t ita pctm̃ esset celare veritatẽ.xj.q.iij.quisquis metu.Sz nõ ne dices idem si in modum exceptiõis obijceret falsitatis crimẽ testibus.Rñ.si velit pbare post sñiaz eos corruptos falsa dixisse cogendi sunt:quia peccarẽt mortaliter si veritatẽ taceret cum ex illa sñia aliqs dãnaref iniuste:ad hoc.s.de pba.lz.Secus aũt si non dicat eos falsum dixisse sed criminosos.h enĩ non credimus cogendos:quia in nullius ꝓiudicium tacetur veritas:sed tm̃ in eis pena imponeref si crimina probarenf.vl dic qõ plus placet q vbicunqz ex probatione criminis quis consecuturus est sñiaz lucrosam vel vitaturus damnosam:semper cogendi sunt testes: quia tunc peccatum esset in alterius preiudicium tacere veritatem:vt sepe dictum est.

Olectoz filioz.criminib⁹

si criminaliter agif:qdã dicũt idẽ si ciuiliter:ar.h.nã h dicũt agi ciuiliter:arg.eius qõ h dz qñ p pcuratozes agebant. sed p h nõ pbaf cũ multe criminales cause p pcuratozẽ agant.ff an p ali.cause ap.l.j. vel pcuratoz ad certũ articulũ in medio accusatõis pstitut⁹ fuit:de h no.s.e.c.j.t.s.c.pz.vel erat tm̃ pcuratoz ad impetrandas lras de qbus hic agif.

Venerabilis frater N.sup

(his).s.sup cõmutatõe facta t iuramento pstito de occultãda ꝓiuratõe pdicta.(Absoluãt)q si nõ fecerint: qz sunt qblentes vel ptinaces tu facias.

De fide instrumentoz. Rubzica

Jscripturã. auctẽticã.

Auctentica scriptura est que fit iudicis auctozitate p quoscũq vt acta iudicioz.s. de pba.qm̃ vt qdã dicũt. Alij tñ in ꝯriũ vel que fit p publicã psonam t sine auctozitate iudicis cũ subscriptione duoz vel trium testiũ:ĩ auc̃.de instr.ca.§.sed instra.t.C. de tabel.l.iij.li.x.C.de dona.in donationibus.s.de testi.cũ a nobis. vel que auctenticũ sigillũ hz cũ totidez subscriptionibus.s.de pcura.c.j.j.c.pzi.s.de testi.cũ a nobis. vt in leuibus vbi creditf etiam sine subscriptione testium cũ non sint multum ꝓiudicialia qualia sunt.xj.q.iij.cure.xcviij.di.c.j.ij.t.iij.lxxij.di.p totum.t lxxiij.di.per totum.argu.xcvij.di.nobilissimus. Jtem non ẽ necessaria subscriptio testium in instrumento puato q quis de facto suo facit.ff.de procura.si procuratoz.dummodo cõstet suam esse scripturam.C.de non nu.pecu.q fidem.t auc̃.contra q priam. Jdem etiam vbi cõsuetudo est q sine subscriptione testium credatur.j.e.cum dilectus. Quidam etiam dicunt auctenticam quã priuatus cum subscriptõe testium.C.q po.in pig.habe. scripturas.ĩ auc̃.de instru.ca.§.si tamẽ quisq̃z. Sed verius est q priuata est. Jtem publicam scripturam appello generaliter omnem scripturam cui creditur sine alio adminiculo de iure vel cõsuetudine speciali.j.eo.cum dilectus.si autem ce esset specialis cõsuetudo preter scripturas tabellionum t acta iudiciozũ omnes scripturas reputo priuatas:quum ad hoc officium non spãliter sint deputate persone per quas facte sunt. t appello publicam scripturam que sine adminiculo viue vocis alicuius notarij qui forte mortuus est:vel testium qui similiter mortui sunt auctozitatẽ hz. in auc̃. de fide instru.§. sed t si.t.§. si vero. coll.vj.opor-

tet:tñ si negeꝯ illū qui instr̄m ꝓfecit fuisse notariū q; ꝓstet eū fuisse notariū p testes vel p publicū instr̄m crederē aūt q; sufficeret si p testes ꝓbareꝯ q; publice officio notarij fungebaꝯ.ff.ad macedo.l.iij.in pr̄in.ff.de offi.p̄.l.barbarius.C.de testi.l.j. Jdē fortē ꝛ si appareāt instr̄a p eos facta inter multos sup ꝯctibus legitimis que firma maneāt ꝛ sine ꝺditōe.nec credūt aliq in hoc casu sufficere duo instr̄a:īmo tot q; bñ appareat eū cōmune officiū ꝓ oībus gerere. Priuatā aūt dicimus q̄ fit a nō publicis ꝑsonis ꝛ nō hz per se auctoritatē nisi aduersarius h̄ ꝓfiteaꝯ:vel nisi per collu.alterius scripture subscriptōis eiusdēq; aduersarij ꝛ testiū qui subscripserūt ꝓbeꝯ ꝯriū.C.de ꝓba.instr̄a. Ad h̄ aūt vt valeat per compatōez ꝓbari instr̄m oportet in illa scriptura in q̄ fit compatio.iij.testes esse subscriptos:auc̄.de fide instru.§.siquis igit. Jdē dicimus q; si subscribanꝯ testes in instr̄o vel lr̄is eꝑor vel nō subscribanꝯ. Jtem q; credaꝯ lr̄is abbatū vel archidy.vel alioꝝ ꝑlatoꝝ de his q̄ fiūt extra iudiciū.ꝛ q̄stū credaꝯ eis.s.vsq; ad quā summā ꝛ inter q̄s gentes totū relinquiꝯ ꝓsuetudini: ꝛ cō suetudo talis scripturas publicas facit:ar.ī.e.cū dilectus.ar.C. de emā.l.j.ix.q.iij.ꝙquestus.Sed obijcies:nonne ius statuit credendū lr̄is eꝑoꝝ.xj.q.iij.cure.s̄.de ꝓba.post cessionē.ꝛ.s̄.ō treuga ꝛ pa.c.j.Sed pōt dici in excōicatione spāle ꝓpter periculum ꝑticipatōis.ī.de rap.c.j.alꝭ aūt ꝓstat q; si eꝑs vel alius dicit talē sn̄iaz dedi:vel sic citaui non est credendū nisi sn̄iaz oñdat vel citatōez.s̄.de ꝓba.qm̄.C.de arbi.ne in arbitris.in auc̄.de here.ꝛ fal.§.si vō absunt:in ꝑn.j.col.ꝛ sic de ceteris que in iudicio ꝓtinguntin quibus nō crediꝯ lr̄e eꝑi sigillate:sz tabellioni tñ vel duabus ꝑsonis ad hoc deputatis.ꝛ sic intelligo dictā decre.s̄.de ꝓba.qm̄.in alijs aūt instr̄is que extra iudiciū fiūt:vt de ꝯctibus ꝛ ꝑsimilibus.caueāt illi qui sigillare debent ne aliq̄d in lr̄is apponāt nisi q̄ iniunctū est eis apponere.nō enī credimus q; de his que videt facere ꝑñt lr̄as nisi iniungaꝯ eis:auc̄.de tabell.§.nos aūt.vel ab ambobus ꝯbentibus:vel ab altero tñ:vel etiā a quolibet altero si forte ei ꝑdesse poterit.sz instr̄m nō ꝓderit nisi ei q mādauit:ar.q; res inter.ali.ac.a nō ꝑ.C.res inter alios acta.per totū,ꝛ sic etiā pōt intelligi.C.de ꝓba.ad ꝓbationē. Jtem non ꝺz cōpelli lr̄a.i. sigillū apponi nisi in pūtia ꝑlati: vt in ꝑdic.§.in auc̄.de tabellio.§.nos aūt. Jtem ꝺz ꝑlatus certe ꝑsone sigillum cōmittere.vez tñ si p aliuz sigillari faciat nihilominus valet instrumentū:sed puniēdus ē ꝑlatus:in auc̄.de tabellio.§.p tabell. Jtē ꝑtineri ꝺz lr̄a tps rogati instr̄i:in auc̄.de tabellio.§.illud q̄z. col.iij.qō ꝺz esse idē cū tpe celebrati ꝯctus. Si enī aliud esset sez q; ferret testimoniū de ꝑteritis nō valeret.ī.de coha.cle.tua alij tñ dicunt q; instr̄m ꝓceptū ab vno oībus ꝑiudicat:vel potius est oībus sufficiēs ꝓbatio:q; seruus publicus ē. Obligatōes enī ꝓ desse ꝛ obesse dicunt ꝑtibus nō instr̄m qō nō est obligatio nec ex quo oriꝯ obligatio:sz est tñ ꝓbatio obligatōis vel cuiuscūq; alterius facti.ad hoc.ff.rem pu.sal.fo.l.ij.ꝛ.iij. ꝛ.iiij.j.rñ. vel potes dicere instr̄m nō nocere nisi his inter quos fit.ꝛ hoc etiā alijs nō nocet.dicīꝯ enim fieri inter ꝯbentes:sz nō ambo sed alter tñ:vel etiā quisq; extraneus cuius tñ interfit:ꝛ iudex ꝓcipiat instr̄m.q; dam tñ dicūt ꝛ bene non posse ꝓcipi instr̄m ab extraneo immo nec ab vno ꝓtrahentiū nisi ambo ꝓsenserint ar.ꝑeis.quia nec aliter est ꝓtractus vel distractus vt patet.ff.de pac.l.j.§.ꝛ hoc patum.ꝛ.l.ab emptione.C.de ac.ꝛ ob.sicut ī initio. Quid enī interesse cuiusq; extranei quantū ad ius ꝓtrahentiū percipere instrumentū de alterius facto.ꝛ hoc vez est in ꝓtractibus qui fiūt de voluntate partiū. Jn alijs aūt que non fiunt etiā de consensu partiū vt testimoniū:sentētia:ꝑtestatio:exceptio:ꝓtra dictio:appellatio ꝛ similia:sufficit mandatū illius q illud fieri facit ꝛ q; h̄ sit obtineat.satis ꝓbaꝯ ex tenore iuramenti qō ꝑstant notarij in susceptione sui officij.s.de his que videbūt ꝛ audient fideliter conficient instrumentum ſm q; eis a partibus vel a iudice iniūgeꝯ:tamen contrariū videmus de facto obseruari: quia q̄cunq; tabellioni ꝓcipit q; faciat instrumentum ip̄m conficit:sed non fit bene.ꝛ pōt esse ea ratio ꝓ bis qui sic indifferenter faciūt:q; non rōne pñtis interesse fiunt instrumenta: sed quia poterit inesse ꝛ vix est aliquid de quo non possit cuiusq; interesse habere instrumentum de eo q; agitur.omnibus inspectis plus videꝯ initi rōne:quia siue ab vno contrahentiū tñ siue ab eo etiam cui⁹ nihil interest possit ꝓcipi fieri instrumentum.ꝛ q; tamen valet instrumentum a publica persona sic factum:quia hoc non ꝓhibeꝯ a iure.ff.de ꝓba.ab ea parte. Jtem ꝓ bis est.ff.de iure fisci.l.in fraudem.§.ex his.ꝛ.§.se.tamen ille qui nō ꝑcipit nō potest agere vt sibi edaꝯ nisi ꝓcurator suus h̄ ꝑcipit.ff.de eden.sigs §.ex hoc edicto.interest ergo cuiuslibet vt ꝑcipiat fieri instrumē tum vt sic possit editionem ip̄ius petere que aliter sibi denegare tur. Jtem no.vtile esse q; tabellio semper scribat in instrumento se rogatum:quia si mortuus esset notarius :vel non recordareꝯ de rogatōe instrumenti ꝓ nihilo esset instr̄m. Si aūt viueret tabellio credendū est sufficere solū ip̄ius testimoniū:ar.auc̄. de tabel.in pr̄in.auc̄.de fide instru.§.si vo neqz. Alij tñ dicūt q; ꝓsumiꝯ sp rogatus:ar.C.de ꝯhen.ꝛ cō.sti.l.j.insti.de pos.§.fi. Jtez no.q; cū officiū tabellionis sit publicū ꝛ cōe qñ rogaꝯ nō debet secreto manere:sz bñ ꝺz querere oīa vt sciāt q; agaꝯ:in auc̄.de tabellio.§.nos aūt.Sed si ꝯriū fiat nihilominus credimus instrumentū valere:sz magna ē suspitio ꝯ illud:q; si occulte rogatū est ꝛ notarius puniēdus est:arg.ī. vt ecclē.be.vt nostrū. Sed obijcies suspectū est instr̄m:q̄ obijciendū nisi ꝓducēs illud p alias p batōes approbauerit.C.de ꝓba.iubemus.C.eo.ti.l.fi.ꝛ.ff.e.l.j. So.ibi loquiꝯ qñ scriptura viciata ē vel alꝭ suspecta ex sui forma vel rasura.C.de edic.di.adri.tol.l.fi.ꝛ.ī.e.ex lr̄is.ꝛ.c.inf dilectos alias aūt secus:quia si alique suspitiones adsint tñ durat ꝛ valet nisi alꝭ contra illud ꝓbetur: nec ꝓpter suspitionem cassandum est:arg.ij.q.j.primo. Jtem nō q; si priuata scriptura introducitur contra eum qui eam fecit nec ip̄e negat ei stabitur.ff.depo.l.pu.§.fi.C.de non nu.pecu.generaliter.nisi in mutuo vbi hz excipiens biennium antequā valet valeat.C.de non nu.pecu.in ꝓtractibus.in pr̄in.Si autem negat esse suam scripturā h̄ oportet ꝓbari ꝛ postea ꝓcedaꝯ sicut legiꝯ.C.de nō nu.pe.cū fidem ꝛ auc̄.ꝓtra qui ꝓpriā.Si vero de alio agaꝯ instrumento q; alius fecerit si negatur scriptura esse eius cui ascribitur hoc ip̄m ꝓbari oportet.Si vero certum sit eam suam esse scripturam ꝑ sigillum vel alio modo.sed si dicaꝯ non ei credendum seruanduz est q; dictum est.s̄.s.q; non credendum ei nisi sit tabellio:vel nisi a consuetudine introductum sit q; credatur nisi in casibus:quia actis cuiuslibet iudicis creditur.s̄.de ꝓba.quoniam. Jtem creditur lr̄is cuiuslibet de his que facere debet vel potest rōne officij:vt si archiep̄s ad concilium citet.xviij.di.siquis me.vel de cōsuetudine alꝭ ad consecrationem eꝑoꝝ.lxv.di. non debet.ꝛ per lr̄as etiam eꝑos aliene ꝓuincie vocabit etiam simpliciter eꝑs vel si cum citet canonicos ad electionem faciendam.s̄.de elec.cū inter.vel si ꝙētus licentiat aliquē monachum.xviij.q.iij.statuimus.vel si episcopus mandat vitari excommunicatos.xj.q.iij. cure.ꝛ idem est in lr̄is cōmendaticijs.lxvij.di.per totum. Jtem ꝛ de his que ratione officij facere non debent aliquando crediꝯ vt in episcopis qui dant lr̄as testimoniales de ordinibus vel moribus alicuius.s̄.de cleri.pere.c.j.ꝛ.ij. Et idem dicerem in ꝓcuratore ad imperandum ꝛ contradicendum ꝓstituto.s̄. de rescrip.c.nonnulli.ꝛ in omnibus alijs vbi nullum vel modicū ꝓe iudicium alij generaꝯ.nam in ꝑdictis casibus ꝛ si non constet sigilla eoꝝ esse que scribunt. vel etiam si modice auctoritatis homines scribat creditur eis vt de consuetudine generali ꝛ potissime spāli romane curie obſuaꝯ(Ad exēplaria)nisi sint publicata vt no.s̄.de testi.alberic⁹.repete q̄ diximus.ī.de v.sig.abbate.

Scriptura vero auctētica

Nunc nō illas scripturas dici publicas que hñt sigillum vel q̄ fiūt ꝑ tabellionē etiā si nō sit eis fides adhibenda:ꝛ alia auctentica qualia sunt omnia quibus fides adhibetur:ꝛ possunt dici omnia auctentica publica sed nō ecōuerso.vel melius se habent vt excedētia ꝛ excessa:vel auctentica scriptura hec dicit originalia siue manu publica scripta sint siue nō vel scriptura auctentica dicit acta iudi.vel h̄ dicit scripturam auctenticam que habet subscriptionem testium ꝛ contrahentium. (Publica). Nō q; exquo scriptura est facta manu publica vel sigillum auctenticū habet mortuis testibus ibidē in scriptis creditur illi scripture vt h̄ dicit dummodo nō sit in aliquo viciata vel impetrata vel suspecta vel calumniosa.C.de edic.diui adriani. tol.l.fi.auc̄.e.ti.§.si vero moriatur. ille tamen contra quem ꝓducitur instrumentum potest illud dicere falsum.C.e.si veteris ꝛ.l.fina.Si vero scriptura est aliquo modo viciata vel suspecta vel calumniosa qui ꝓducit eam debet eam probare veram.C. de ꝓba.iubemus.ff.e.l.ij.ꝛ ſm hoc intelligi potest.ī.e.cum inter dilec.scripture autem priuate non crediꝯ nisi testibus vel cōparatione lr̄aꝝ adiuueꝯ.e.§.si vero.C.de ꝓbati.instr̄a. Jdem forte dicendum est in forensi instrumento: arg.ꝓtra.ff. de dona. in dona.(Sigillum.)non sufficit sigillum apponere charte nisi ille qui apposuit sigillum dicat se illud apposuisse.ff.de testi.l.penulti.C.de testi.l.si vnus.ꝛ.l.hac ꝓsultissima. ꝛ.l.in testamētis. ꝛ.l.iubemus.ꝛ.ī.de reg.iur.cum inter.videtur etiam sufficere si loquentiū in charta vel contrahentiū ꝓtentoꝝ instrumentoꝝ sigilla apponanꝯ etiam si non dicant sigilla nostra apposuimus: arg.C.arbi.tu.l.fi.ꝛ.ī.e.ti.inter dilectus. qualia sunt sigilla eporū ꝛ alioꝝ ꝑlatoꝝ vt quidam dicunt. ꝛ.c.xj.q.iij. cure.xxix.q.iij.

statuimus.xcvij.di.nobilissimus.s.de eo q mit.in pos.cū sicut.s de elec.cū inter.ff.de custo.re.diuus.s.de pba.tertio. Nos tñ di cimus q sigillis inferioꝝ platoꝝ ab eo nō credit nisi h bzet cō suetudo.j.e.cū dilectus.nisi forte héat iurisdictiōez:q: tūc in his q̄ sunt iurisdictois sue instra cuiuslibet iudicis ordinarij vel del. reputarē auctética:ar.s.de testi.cū a nobis.t no.q dz q̄s sigillare ꝓpo sigillo si bz:t tunc nō valet si alieno sigillat nisi ex cā fiat vt sequit:q: nec etiā ꝓdest suo sigillare qđ ē ad aliud,offiñ deputatū.j.de ap.significauit.Si aūt nullū sigillū nūq̄ bzet vel saltē tūc cū sigillare oportet nō bzet sigillū poterit alieno sigillo sigillare:sz tūc etiā necesse ē hoc ipm dicere.s.cuius sigillo signet t q̄re alterius sigillo signet.t ē rō in.l.q: turbatuz esset sigillū.ff.de testi.ad testiū.Est t alia rō q̄ efficacioꝝ vī.s.vbi t a quo t ex q̄ cā signatū ē instrm discerni possit:q: sigillū t subscriptio ex multis causis apponunt lris.Vbi gī a:in signū ꝓsensus.xij.q.ij. sine exceptōe.s.de ꝓcu.c.j.ff.de pig.fideiussor.§.fi.t.l.se.Qñq̄z etiam apponunt in signū testimonij.ff.de pig.act.l.gaius.Et in signū pstātis auctē.xij.q.ij.cū redēptor sacroꝝ.Qñq̄z in signū ꝓfirmationis.j.e.c.inter.Et multis alijs causis pōt sigillū vel subscptio apponi:vñ apparet q sp in lra dz exprimi ad qd sigillum apponat t cuius sit t a q̄ apponit:ar.s.de trāsact.c.fi.xxviij.di.c.j.t ij.s.de libel.obla.c.fi.Sz si in lris nō dr:q̄liter cūq̄z dūmō hoc scire possit vī sufficere.immo si in alia auctética scriptura t etiam alterius hois ꝓtineat aliqd p qđ possit sciri ad qd t a q̄ appositum ē sigillū sufficit.j.de ꝓfir.vti.cū dilectus.j.de fideiuss.puenit nec q̄ro q̄lis sit ille qui scripturā facit:puta res vel infirmus hō: sed q: eius noīe lra mitterēt dūmodo sigillū sit psone auctētice: cū sigillū sit qđ auctoritatē pstat scripture. vñ si esset talis psona que nō pncipaliter sz secūdario auctoritatē pstat scripture vt ē testis:ꝓtractus ꝓtēti in illa charta q̄ nō pncipaliter sed secundario testimonio auctoritatē pstat.non ē tūc necesse sigillum appositum esse auctenticū:sz sufficit q̄lemcūq̄z dūmodo characteres habeat:vt in ea.l.ad testiū.§.pe.nec exigit q: sint ibi lre dūmō alias certū sit de sigillo:sz si sint oportet q: possint legi vel in totuz vel in tāta pte q indubitāter intelligant q: velit dicere.j.e.inf.cū corrigia aūt vel alia re q̄ nō sit sculpta ad signandū sigillari nō poterit:vt in ea.l.ad testiū.ff.de au.t arg.leg.l.argēto.§.oznaméta Eps aūt nō intelligit alieno sigillo sigillare qñ signat sigillo ecclesie.lxxiij.di.in noīe dñi.argu.vij.q.j.scire. Jté nō q: ius ciuile appellat annulū t nos sigillū. Jté non ē vis an in lra loquat ille q se obligat vel aliqd aliud facit:vel ille q sigillat.de his autez quos ꝓstat in cedulis vacuis aliqd scribere credere nō esse falsarios.vñ exquo cedulā sigillatā eius fidei cōmisit t prima facie quicqd in ea dicit credit cōmisisse:arg.ff.cōmo.cū q̄s.§.fi.credere enī q illud mādauit qđ scriptuz ē dummō tale sit q ibi scribit ad qđ ꝓcuratoꝝ ꝓstitui possit. Si tñ ꝓbaret q aliud scripsit q̄z q mandatū fuerit q̄re vt falsari⁹ puniret.Ally tñ dicunt q in eisdē cedulis nihil poterit ponere qđ aliū obliget nisi illū cuius ē sigillū.alijs aūt ꝓtrariū videt.s.q nūq̄z lz cedulas vacuas scribere.nā ille cuius ē sigillū dat auctoritatē sigillo:t sigillū dz dare fidem scripture:t scriptura ꝓtractui.Sz qñ ꝛcipiet dare vel quō pōt dare cūq̄z scriptura nō fuerit facta qñ sigillū apponit:sz postea.ei aūt qđ non ē fidē dare nō pōt:arg.s.de ꝓsti.cū accessissent cū suis ꝓcur.t.ff.de ꝛhen.emp.l.fundi.t.l.ruptilia.sz nec decretū vel auctoritas nō interponit de futuris.ff. qđ cuiusq̄z vni.itē. §.j. Jtem auctoritatē quō pstabit ei q ignorat q tñ cū cause cognitōe pstari dz.ff.de offi.pcō.nec quicq̄z.§. vbi decretū.t.iij.q. ij.spacium.Sed dices bñ pstat auctoritatē rei pñtis.nam mandatū qđ fecit portāti cedulas pñs fuit. Sed rñ.sigillū non pstat auctoritatē mandato vel ꝓtractui:sed scripture. vñ bñ dicit hec scriptura auctética non tñ de ꝓtractu q ꝓtinet fidē facit:immo t cum h ꝓcurator possit scribere quicqd vult in hac cedula:non sigillū ei pstat auctoritatē sed ipe scribēs. Jté ad hoc q nō valeat ꝓbare aliquid contra h instrm vī sufficere q dicit:auc.de tabel. nos aūt credimus.t.§.seq.vbi dr q tabellio q dat auctoritatem instro dz interesse qñ complet:t dz audire totū negociuz vt sciat rñdere si interrogabit.ad idem aūt de tabel.§.ꝓpter tales.eodē modo dicendū est t de illo cuius est sigillū cū h duo h equipent. Jtem multe absurditates pñt seq de talibus cedulis.qđ enim si moriat ille cuius est sigillū añq̄z sigillū apponat.t etiā forte eo ignorāte fuit sigillū appositū. Jtem quid si inimicitie oriuntur. Jtem q pdicte lre nō iudicent ꝓbatio ꝓstat q is cuius nomine ꝓfecte sunt lre:vel sciuit de eo qđ in eis scribit.Si enī ꝓstaret euz scire vel mādasse de certo scribēdo:tūc forte secus dicendū esset. sz forsan de presumptōe iuuabis te puta quia dando chartā vacuā videt dedisse potestatē qcqd vult scribendi:ar.ff.de penis l.ij.ff.de ꝓtrahē.emp.clausibus.cum multis ꝓcur.quos habes.s. de ꝓsue.c.ij. Sed certe si diligenter dictas leges inspiceres nō sic presumeres:qui vt in eisdem legibus euidenter apparet quādo ex datione alicuius rei etiam aliud vel ratione loci vel temporis vel ꝓtractus dedisse intelligor.vnde si dedi claues iurta horreuz video dedisse que in horreo sunt.ff. de ꝛh.emp.clauibus.vel si obligo instrumenta video obligasse nomina in instrumenta cōtenta.C.que res pig.oblig.pos.l.j. Jtem si reddo debitori instrumentū in quo ꝓtinent substantia debiti debitū remisisse videor. ff.de pact.l.ij.Secus si pignus reddere.ff.de pact.postquā.at h nihil tale est.vnde non videtur magis presumendū de vno mādato q̄z de alio:maxime cum ex multis causis sigilletur:vt dictū est.t sic apparet h q̄ non potest iuuare presumptione. Lonfitemur tamen q eps pōt cōmittere fideli persone sigillum suum:t ꝑm potestatem sibi datam poterit illo sigillo sigillare scripturas de his que pertinent ad epm:puta faceret cōmissiones causarū citationes ꝓfirmationes:t generaliter de omnibus alijs q̄ commissa sunt ei poterit scripturas sigillare:etiā si ꝑlatus ille nō videat lras sicut papa t alios prelatos t pncipes suis cancellarijs h cōmittere videmus.j.de crimi.fal.dura. Sed in contractibus alioꝝ non poterit nomine episcopi sigillum testimoniale apponere nisi viderit cum testimonium sit tñ de visu vel de his que plene nouerunt.iij.q.ix.testes. t per totum. t sic loquit auc. de tabel.§.nos autem tē.posset tamen dici q etiam testimoniale sigillum apponere potest:vbi hoc de ꝓsuetudine est non q̄ ẽctus intelligat habere testimonium ab episcopo:sed ab eo.s.cancellario qui apponit.fungit enī eius sigillū sicut t sigillū eccle episcopi fingit.lxxiij.di.in noīe.tñ bñ debent exprimere in lra cui⁹ nomine apponit.s.an epi vel officialis.

Ex litteris.iudicati. mus.j.e.inter repete q dixi in glo.que incipit:secus satis(Judica)bñ dicit t si cū erratū esset in facto:t nulla esset ibi abrasio vel correctio facta:tamen p eas ꝓcedendū esset lz nō ꝑm eas.s.de resc.p. sup lris.(Et ꝓuileg.)secus de alijs rescriptis ꝓtentis sic: vel etiaz gratiosis cū ibi posset esse fraus:vt pōt colligi.s.de rescrip. super lris.sedes.t.c.ad aures.t.c.pastor.t.c.cum adeo.t.c.ꝓstitutus t.c.significante.t.c.rodulphus(Ꝓuiuilegium)ꝓfirmatoriis.secus autem de originalibus:ibi enim si inuenerent rasure in possessionibus suspectum esset ꝓuiuilegium sicut instrumenta ꝓtractuum donationum t huiusmodi.ex eadem causa redderet suspectum.(Abradi.)per cancellarium t alios officiales curie.si.n. per alios fieret falsarij essent

Accepimus.litteras. fortē p sigas lras petebat ipe abbas q̄ non cogeret portare sua ꝓuilegia ad vrbē:t etiā q̄dā alia sup q̄bus papa h scribit(Argui).j.e.c.pr.C.de fide instru.l.vl.xcvj.di.bñ q̄dē.(Venerit)archieps(Arguēdi)iiij.q.v.c.j.C.ō inge.ma.diffamari.j.q̄ fi.sint leg.latoꝝ.C.q̄ accu.pos.qui ea.(Vacillare.)ꝓpter h q̄ archieps ea arguit falsitatis:sed si ex alia causa appareāt suspecta h,bñ lz. (Obseruari)q̄liter agat de falso no.s.de ꝓba.licet.in ꝑn.

Contingit.interdū recitet scz totus tenor.ideo aūt totus recitari ꝓcipit vt audiētes totū intelligāt an in alijs caplis ꝓtineat aliqd ꝑre vel sb ꝓditōe:t si in totū vel in ptez id caplm sit revocatū: vel aliq̄ pacta adiecta sint circa.c.de quo agit.ff.de eden.l.j.§.edenda.(Solūmodo) C.quēad.testa.ape.l.iij.§.ij.

Inter dilectos.petebat. petitorio agit:q: nec possessionē nec expoliatiōz allegabat q ē necesse in indicto.ff.de vi t vi ar.l.j.in ꝑn.t.§.interdictū aūt.Sz nō vī hoc posse stare q petitoriū intentaret seu vēdicaret rem quā obtinuerat in iudicio possessorio per sententiā eꝑi veroñ.s.de seque.pos.c.ad hoc.Ꝯ id q̄ est.C.de ali.in.in.c.fi. l.j.t insti.de ac.§.j.t.s.de iudi.examinata.So.lz obtinuerit per sniaz:non tamen habuit possessionē corporalem.t ideo quantū ad hoc parum profuit talis sententia.j.de re iudi.cum aliqbus. vel dic q habuit:sed post archieps monasterium eiecit: vt dicit decre.ꝑallega.ad h.t inde est.s.q: possessionem non habebat q petitoriū intentare potuit.vel dic q a pncipio monasteriū intentauit peti.t pos.t re.pos.t h etiā dicit decre.ꝑalleg.s.de sequest. c.j.ideoq̄z nihil impedit quo minus spoliatus possit res vendicare vel petitorium ꝓsequi iam inceptū.(Procuratore)Nota cōcipi libellum Ꝯ ꝓcuratorem.no.q ꝓcu.eꝑi petit nomīe ecclesie. (Obtinuerat)s.de seq̄stra.pos.ad h.(Saluo)nihil opat h clausula.(Molestabit.)quasi ad ipsum pertinerent iure sue cessionis.

bic tñ ſnīa paꝛ poterat obeſſe mediol.eccl̄ia: niſi forſan ex dona
tione nepotibus ipſius ſe defendere vellet.ff.de ap.a ſnīa. Jtē ex
ꝟ q dic̄ molestabat vī q vti poſ.ꝛ ſic tñ poſſeſſoꝛiū intēt̄abat q̄
re nō obſtat ſucceſſoꝛi archiepi q̄ minus agat de petitoꝛio: vt no.
j.e.in glo.ſz nōne ꝛc̄.(Cōfirmabat.)tā q̄ dñs donationē factā a
vaſallo vtilis dominij: q donatio vtilis dominij nō tenet ſine li
cētia dñi facta: ꝛ ꝟfirmat. ꝓfert aūt dñiū directū q penes dñm
remanet: vt in ꝓſtōnibus Frederici: impialē: ar. C. de iur. ēphi. l.
vl. j. de dona. paſtoral. j. de do. inter vi. ꝛ vx. nup. alit tñ. j. expo
nit ꝛ melio. nō enī credimus q a ſe dñs voluerit p ꝟ vba directū
dñiū abdicare(Teſtes)de alijs teſtibus loquit ꝟ q̄ j.e. vbi dicit:
nec atteſtatōes ꝛc̄.cū ꝟ loquit de teſtib⁹ inductis coꝛā dele. ab in
noc̄. ꝛ pductis ad pbandū ꝓſcriptiōez ꝛ famā. ibi aūt de pdu
ctis coꝛā archiepo cogſcēte ex delegatōne impatoꝛis: ꝛ pductis
ad pbādū legitimā donatiōez factā fuiſſe: vt ibi dicit(.Jx.an.)ꝛ
ita nō poſſedit niſi.x.annis q nō pdeſt.xvj.q.iij. q̄s ac. vel dic q
vult dicere q aliq teſtes dixerūt q poſſideat a.lx.an. citra. ꝛ itel
ligo ꝓtinuo. Alij teſtes dicūt q poſſedit a.l.an. ꝛ. ſ. intelligo p mo
dicū tp̄s vltra.l.an.ſz ſm ꝟ vī tutus ꝓſcriptōe. ſz dic q lz viſus fu
erit ꝓſcriptiōez pbare: nō tñ pbauit.(Cōſumptū).i. ſbtiliatū vel
coꝛroſum pergamenū ꝓpter raſurā vel alio mō(Annotatōe)ſa
tis in loco ſuſpecto: ar. ff. quēad. teſta. ape. l. ij. C. de ē. ſti. optimā
Siſſ ſuſpectū ē ſi ſit raſura in noīb⁹ vel iudi. vel actoꝛis vel rei
vel reꝝ ſup q̄bus ē litigiū: vel in data vel in narratōe ſiue ꝓclusio
ne iuris vel in remotōe ap. vel in coactōe teſtū vel in aſſignatōe
termini: ꝛ in multis alijs q̄ diſcretus iudex intuebit. ꝛ ſi ē bas
ſuſpitōes apparēt alie in ōriū iudex ea attēdat. Jtē magis vide
tur ſuſpectū ꝓpter raſurā q̄ ꝓpter ꝓſumptiōez(Retētioꝛ)ſuſpi
tionē aducit nō pbatōez cū in charta vetuſta poſſit ſcribi nouus
ē̄tus. ꝛ ſup ꝟ cū alijs q̄ tangunt ꝟ ꝓſcriptiōe aduerſariū bonoꝛ
rat pbatōe q ſic valet(Sigillū)ꝟ ſufficiebat.(Cū mitra inducta
ſceptrū integra cera)vehemētiſſime ſunt ꝓſumptōes niſi ſufficiē
tes pbatiōes vñ ſtatī ſequit: ꝓſumebat: nō pbat. vel lz etiā ſin
gule p ſe nō ſufficerēt: tñ oēs ſimul ſufficiebāt vel aduerſariū p
batōe bonoꝛabāt. ſ. ꝓuilegiū eſſe vtꝛ(Nulle alie)ſufficit ad pba
tionē(Sz cū)ꝟ ſufficiebat ad pbatōez(Due)ꝛ ita nō pbabat lui
tardū dediſſe cū nullū ꝓuilegiū ḧret abbas q ipſius mona. exꝓi
meret: ꝛ ſic nō poterat eius donatōez allegare(Ab interioꝛ)vix
poſſit ꝟ ſufficere ad pbatōez: ſz ad ꝓſumptōez faciūt(Sigillū)q̄ō
nō erat pendēs: ſz q charte adherebat: ꝛ ꝟ ſufficit ad pbatiōez.
(Sed ꝛ ipm)ꝟ ſufficit ad pbatōez(Publica)ſi enī tpe donatōis
fuiſſet donatio p manū tabellionis ſcripta. ꝛ eidē charte ſigillū
appoſitū dūmō ſubſcriptiōez teſtiū ḧret etiā amiſſo ſigillo vali
dū remanet inſtr̄m(Autētice)q: nō erāt ibi lr̄e legibiles: nec etiā
erat integꝝ(Media)nō ſufficit ad pbatiōez cū in hac medietate
poſſit ꝓtineri nomē ꝛ dignitas(Medietas)ꝟ ſufficit ad pbatio
nē(Lr̄e)ſubſcriptio(Recētioꝛ videbat)ꝟ ſuſpicio nō ſufficiebat
ad caſſatōez ſz ad pbatōez trāſferendā in aduerſariū (Mentio)
nō eſt ſufficiēs pbatio caſſatiōis: ſz p̄ſumendū eſt q ſi habuiſſet
q ꝓuilegiū inſeri feciſſet(Jnter alios)ſz nōne q: ſciebat cāz ſuam
agi: imo q: ipe iudex erat ꝛ p monaſterio iudicabat ſibi ꝓiudi
ciū fecit. ff. de re iudi. ſepe. ff. de pig. fideiuſſoꝛ. Rñ. nō. j. de ſen. ꝛ
re iudi. ſ̄Boꝛta. nec obſtat lex ſepe q̄ loquit q̄ñ me ſciēte agebat il
le quē de iure poterā ꝓhibere: vt ſi creditoꝛ agere patiat debito
rē ꝛ in alijs exemplis poſitis in.l. ꝓdicta. vel ſiq̄s noīe meo agat
ꝛ eū nō ꝓhibeo cū valeā ꝓhibere. at ꝟ archiepus nec ſciebat
rē ſuā q̄ñ cāz diffiniuit: ꝛ etiā ſi ſciret ꝓhibere nō valebit. q̄ mi
nus iure ſuo: vel q ſit ſaltē credebat ſuū vtereť ſi vellēt: vt in.e.l.
ſepe dī in fi. nec obſtat lex ſi fideiuſſoꝛ q loquit q̄ñ ps ſciēs rē ſuā
obligari ſubſcribit inſtr̄o auctē ꝓtās obligatōi. Secus aūt ſi fa
ciat tā q̄z iudex vel tā q̄z teſtis vel alius q̄libet officiał: cū nulli de
beat officiū ſuū eſſe dānoſum: ꝛ ex ſnīa nō ḧz ille ius nec ex teſtio
nio: ſz tñ declarał ius ꝓſtinū. ff. de pig. ac. gaius. ff. ſi ſer. vē. l. ſic̄
§. ſ. ſi q̄rit. Jtē ſicut apparet in hac decr. in ꝓn. archiepus tñ tule
rat ſnīaz ſup poſſeſſio. vñ non fit ei poſtea ꝓiudiciū in petitoꝛio.
vel dic q ex nouo iure puenerat ad eccl̄az mediol. ſ. poſt ſnīam.
(Et in alio)ꝟ nō noceret ſm quoſdam ſi eſſent publicate falſum
dicit ꝟ glo. immo idem eſſe dz ꝛ ſi publicate eſſet. publicatio enī
nihil facit nisi q ꝓius non erat auctenticum: modo eſt auctenti
cum: ꝛ valet inter ꝓſonas inter quas eſt actū. ꝛ q̄ñ ad idem agit
(Vnde)ex quo ꝓiuilegio(Petitionis)que forte talis erat vel cō
ſimilis petijt tale monaſterium vt ſibi donata a tali comite con
firmare dignaremur.(Jntelligatur). ff. de re. du. quotiens. j. de
ver. ſig. abbate.(Confirmari). ff. de iuriſ. om. iudi. ꝛ quia. arg. ē̄
lxiij. di. in ſynodo. xxiij. di. in noīe. ſ̄. de elec. cum inter canonicos
vbi de ꝟ in glo. ſed nonne ꝛc̄.(Quod in eū eſt)ſed dices cum nō
eſſet ſuum: quia falſum eſt ꝓiuilegiū luitardi: dz tenere donatio

arg. ſ̄. de in integ. reſti. ꝓſtitutus. Rñ. ideo non tenerent donatio
nes illoꝝ que ſecuta eſt ex ꝓiuilegio luitardi: quia non intende
bat imperatoꝛ eam donare vt crederet eſſe ea monaſterij ex do
natione lui. ꝛ intentio eſt neceſſaria: inſti. de dona. §. ſunt etiam.
ꝛ ſe. Jtem ſicut ſententia lata ex falſo inſtrumento nō tenet: ita
nec ꝓiuilegium conceſſum ex falſa cauſa vel ex falſo inſtrumen
to non tenet. C. ſi ex falſis inſtrumentis. l. j. ꝛ. ij. Si autem nō ap
paruiſſet falſitas in ꝓimo ꝓiuilegio nec ei imperatoꝛ niteretur
ſed diceret impera. ꝓcedimus ꝛ ꝓfirmamus non quererem que
ſunt ꝓfirmata que ꝓceſſa: quia in quibus non valet ꝓfirmatio va
let per conſequens ꝓceſſio. q. d. imperatoꝛ in oēm euentū volumus
eccl̄ia habere ſiue vt donatōez ſiue vt ꝓfirmatōez niſi p obꝛepti
onem obtineret: no. ꝟ ꝛ. j. c. ꝓi. vt potius res valeat q̄ pereat.
j. de ṽ. ſi g. abbate. ff. de re. du. quotiēs. xij. q. ij. ſiq̄s. ſ̄. de in inte
reſti. ꝓſtitutus(Alia)bñ dicit. ꝛ no. ꝟ diligēter ꝑpule. ꝓfirmatoꝛia
melioꝛa ſunt q̄z illa q̄ ſunt ad inſtar: qꝛ in ꝓfirmatoꝛijs dī de aliq̄
re q̄ ſit donata vel vēdita p donata vel vēdita habeť: ꝛ ſic de ſi
milibus. nec intelligit p ꝑdicta vba donatio ꝓfirmata lz in ꝑui
legijs ꝓtineat in ꝑn. ꝓfirmamus oīa habita ꝛ hñda niſi ea q̄ dā
tur ꝛ ſtatuunt ꝑncipaliter mutant ꝓfirmationi ita q ꝓfirmatio
eſt ꝑncipalis cauſa q̄re ſit donatum vel ſtatutū. ꝛ nō ponit ꝓfir
matio narratiue tñ. ꝛ repete que no. in ſum. C. de fal. ca. adiec. l.
j. Secus aūt q̄ñ in ꝓiuilegijs ꝓtinet ꝓcedimus ꝟ ꝓiuilegiū ad
inſtar: quia tunc omnia q̄ ſecunt intelligunt ꝓceſſa ad inſtar. vñ
ſi ſequeret in eodem ꝓiuileg. ꝛ donamus vobis talem eccl̄iam
ſubintelligendū eſt ad inſtar. ꝛ eodem mō ſi dicit decernimus
vel ſtatuimus: immo idem ē ſi dicat adijcimus: etiā q habeatis
ius in tali eccl̄ia vel etiam eam eximimus. nam ſemper intelligē
dum ē ad inſtar adijcimus: ꝛ ſic de alijs tunc no. q̄ñ in ꝓiuileg.
dicit: eximimus omnes eccl̄as vīas q̄ per vos ſumpſerūt regu
lam beati Augu. in q̄bus has diximus exꝑmēdas. ꝟ verba po
nunt narratiue: ar. iij. q. iij. ꝟ q ꝑpe. ꝛ ideo nulla eccl̄ia expreſſa
probatur exempta niſi probetur q ꝓ eo ſumpſit regulam bea
ti Augu. (Principale)ꝓiuilegium luitardi(Acceſſoꝛium)ꝓiui
legium ꝟ Henrici (Propꝛietas)C. loc̄. ad probationem(Poſſeſ
ſio). ff. de acq. poſ. ſi qui añ. ꝛ. l. ſi aliquem(Sufficiat)fatemur tñ
q ille qui rem locatam accepit non pōt queſtionem referre de p
ꝓꝛietate vel de poſſeſſione(Obſcura). ſ̄. de proba. ex lr̄is. iij. q. ix
iudicas. ff. de ac. ꝛ ob. arrianus.

Quod ſuper his. ꝛ. j.(Suppreſſio
nem). ꝟ pōt colligi ar. a ōrio ſenſu q ſi nō p ſuppreſſionem veritatis vel
exꝑſſionē falſitatis ſint obtente lr̄e cardinaliū etiam
ſi ſint ignota coꝝ ſigilla q credendū eſt eis q referas ad caſum
de quo ꝟ loquit decre. arg. j. de cri. fal. c. pe. Sed videtur q tunc
eſſent neceſſaria. v. ſigilla. de cle. per. e. c. j. Sed illud. c. loquit q̄ñ
nō ſolum ſigilla ſunt ignota: ſed etiam nomina epatuū ꝛ epoꝛū.
vel dic vbi ē maius periculum q̄z hic(Veritatis)quia tacuerunt
ea per q̄ vtiles erāt terre ſancte.(Falſitatis)exꝑſſerūt ſe debiles
cū ſint foꝛtes: ꝛ ideo nō valent littere: quia ſi exꝑſſiſſent non ha
buiſſent. ſ̄. de reſcrip. ſuper lr̄is.(Cōpelli)qꝛ nō teneret abſolu
tio. ff. de nata. reſti. l. j. §. ſi q̄ras. quare nō tenet abſolutio ex fal
ſa cā ſicut tenet excōicatio. Rñ. qꝛ nō intēdit abſoluere: ſz excōica
re intēdit. de ꝟ no. ſ̄. de offi. oꝛ. ex parte.

Paſtoralis. ꝛ. j.(Dec̄.)q̄ nō ē poſita in coꝝ
pore decre. ſz tñ aduocati cā ꝑ
decre. allegāt. vel loquit de illis decr. q̄ lz olī erāt poſi
te in coꝛpe decr. q̄ñ nullū coꝛpus erat auctēticū ꝑter cō
pilatōez Jnno. iij. vel loquit q̄ñ bulla depēdet in lr̄a q̄ ideo ſtatī
ꝑ iure nō eſt hñda. C. de le. l. ij.(Cōſulat)no. decr. ōria iuri nō ſta
tī reijci: ſz papā ꝓſuli. eſt enī aliq̄ ꝑſumptio ꝑ ea: qꝛ poſita ē inter
alias decr. vel etiā aduocati in iudicio eā allegāt: reſcrip. tñ ſtatī
abijceretur. xxv. q. ij. reſcripta. Jnno. iiij.

Cum dilectus. ꝛ. j.(Cōcluſum)dicunt
q dā q etiā poſt ꝓcluſi
onē pñt ꝓduci ar. qꝛ cū in cā ap. poſſint ꝓduci. melio
eſt ḡ añ vulneratā cāz ſ̄buenire. C. in q̄bus ca. in inte
re. nō ē ne. l. ſancimus. plus placet q in eadē cā poſt ꝓcluſionem
nō lz vt ꝟ: ſz in cā appellatōis in qua non ē ꝓcluſum. ꝛ q̄ alia cā ē
bñ lz ꝓducere inſtrumenta ꝓfeſſionis ꝛ alias ꝑbatōes. qō dic vt
le. ꝛ no. ſ̄. de teſti. fraternitatis. Alij dicūt q nec etiā poſt appel
latōez lz ea ꝓducere poſt q̄z ꝓcluſum ē: ar. j. c. ꝓi. in fi. vbi dic̄ q
iudex ex officio ſuo poſt ꝓcluſionē pōt interrogare partes. ꝛ loq
tur in cā ap. ꝛ ita a ōrio ſenſu pti nō lz in cā ap. interrogare aduer
ſariū: ḡ a ſili. nec inſtr̄m ꝓducere(Cōſuetudo) ſ̄. de arbi. cū dile.
(Cōſuetudo)etiā ſine ſubſcriptiōe teſtiū ſi ꝟ habeat ꝓſuetudo q
ſine ea credit. de hoc no. ſ̄. c. c. ij.

Quam iohannes heremita (condemnauerit) ⁊ male cum debis. ſ. de traditione domus nihil actum ē. vel dic q̄ petijt etiaꝫ ſibi domū tradi act. ex empto. ⁊ idcirco bene iudicauit iudex ꝑm p̄bata ſed iudex appellationis coram quo p̄batum fuit. ſ. de conditione contrarium ſententiat. ⁊ ita habes hic arg. q̄ partes poſſunt ſuper nouis articulis in cauſa appellationis p̄ducere teſtes licet illud ſciuerunt in cauſa p̄ncipali. bene enim ſcire potuit Jo. q̄ ex quo petebat traditionem rei vendite ſibi fieri q̄ ſententiare tur p̄ actore niſi p̄obaret reus conditionem. Alij tamen dicūt q̄ ex quo ſcire potuit ante apertionem teſtium articulum ſibi neceſſarium niſi p̄obet ante apertionem teſtium poſt ꝓbare non poteſt. nec ħ decre. contradicit: quia p̄mo non fuerunt teſtes ꝓducti ſuper venditione: ſed inſtrumentū. Sed nos non facimus magnam vim vtrum ſciuerunt vel potuerunt ſcire quando agebaꝭ p̄ncipalis cauſa illum articulum quem vult ꝓbare in cauſa appellationis an non. Sed in hoc caſu eſt vis ſi fuit oblatus articulus ille p̄bandus in cauſa p̄ncipali. vel an comp̄hēderetur ſub articulis in cauſa p̄ncipali datis: quia tunc ſi p̄mo ꝓbauit per teſtes poſt apertas atteſtationes iterum teſtes p̄ducere non poterit: vt no. ſ. de teſti. fraternitatis. (Nouum) de hoc no. ſ. de teſti. fraternitatis. (Jnhabitares) ⁊ ideo nō debebāt cōdēnare. p. ad vacuā poſſeſſionē tradēdā. (Anni) nec ꝑpter ħ minus valet eoꝝ teſtimoniū. (Tabellioni) ſi oēs teſtes viuūt ⁊ ꝯdicūt inſtr̄o in q̄ inſcripti ſunt vires ſuas amittit inſtr̄m ⁊ ſtaꝭ teſtibus. ſ. de p̄ba. tertio. ff. quēad. teſt. ape. l. j. §. vl. ⁊ auč. de fideiuſ. §. ſi vo fideiuſſor. col. vj. Si vo vnus diceret nō interfuiſſe ꝯctui vl inſtr̄o in quo ſcriptus ſum debilitat fidē inſtrumenti ita q̄ reddit ſuſpectum. ff. quēad. teſt. api. l. j. in fi. ⁊ ideo nō valet ad p̄obandū. C. de p̄ba. iubemus. Et dicūt q̄dā ħ eſſe adeo verum q̄ ſi. x. teſtes inſcripti ſunt inſtr̄o: ⁊ vnus ſolus de ſcriptis neget ſe interfuiſſe relīq̄s mortuis vel nihil dicētibus ſuſpectum reddit inſtr̄m. Alij dicūt q̄ licet vnus teſtis dicat ſe nō interfuiſſe inſtrumento dūmodo alij tot remaneant inſcripti: q̄lꝫ ꝯ teſtenꝭ vel ad minus nihil dicāt vel mortui ſint q̄ ſufficiunt ad p̄obationē cōtractus in ſcriptis redacti nō debilitaꝭ virtus inſtrumēti. ⁊ lex p̄allega. ff. quēad. teſt. api. l. j. §. ſi. loquiꝭ q̄n vnus ex ſeptē teſtib⁹ in teſtamēto ſcriptis negabat ſe interfuiſſe ꝯctui quo ſblato ꝑpter defectū teſtiū inualidū remanet teſtamentū. C. de teſti. l. ſi vnus. Secus aūt eſſet ſi illo educto cōpletus remanet nūerus teſtium. vel vt dicit Jo. illud eſt ſpāle in teſtō ꝑpter ſolennitates q̄ ibi requirunꝭ. verum tamē ſi per duos vel tres inſcriptos teſtes vel alios ꝓberēt eū interfuiſſe q̄ dicit ſe nō interfuiſſe ſtabitur dicto duoꝝ. ſ. de elec. cū dilectus. Jmmo idē videt ⁊ ſi dicat ſe nō interfuiſſe: nec etiā ꝓbareꝭ eū affuiſſe: arg. q̄ in actis. Si teſtis negaret ſe teſtificatum vt ſcriptū eſt: vel ꝑs negaret ſe ꝓfeſſaꝫ vel aliq̄d aliud q̄ ſcriptū ē: ſoli tabellioni crederēt vel ſcripture tabellionibus. ſ. de ꝓbaꝭ. q̄m. Si aūt plures negarēt ſe interfuiſſe inſtrumēto tūc ſuſpectum reddiꝭ inſtrumentū vñ nihil ex illo ꝓbatur. ſ. de teſti. tā in lr̄is. ſ. de p̄ba. tertio. ⁊ intū ħ vez eſt q̄ etiā ſi p. c. teſtes ꝓbarēt ꝯctū in q̄ inſtr̄o ꝓtineꝭ niſi p̄ eos ꝓbaret eos interfuiſſe q̄ negāt ſe interfuiſſe inſtr̄m inualidū eſt: quia ei eſt ħ falſitas admixta. ſ. hos duos interfuiſſe. ix. di. ſi ad ſacras. iij. q. ix. pura. nō negant tamē ꝓtractū poſſe ꝓbari p̄ teſtes etiā inſcriptos in falſo inſtrumēto cum ipi nō fuerūt participes falſitatis Sed oppones: nōne ambe ſunt in dictis ſuis ſingulares cū vterq̄ tū de ſe neget interfuiſſe: vt patet. ſ. de elect. bone mēo. Rñ. ſi ageret ad ꝓbandū q̄ alter abſens fuerit tempe ꝓfecti inſtrumēti nō ſufficeret teſtimonia eoꝝ quoꝝ vterq̄ diceret ſe nō interfuiſſe. ſed cum agaꝭ ad ꝓbandū inſtr̄m falſum ſufficiunt hi duo qui ꝓbant idem. ſ. inſtrumentū falſum ⁊ abſentiā hoꝝ duoꝝ ⁊ maxime cū ſimul eos adfuiſſe ſcriptū ſit in inſtrumēto ⁊ quaſi ſimul ⁊ piter teſtificari videreꝭ. quia nec ipi nec alij interfuere cū ſi interfuerūt ſimul pariter ſe vidiſſent ꝑm quoſdā. Nos ꝯriū credimus. nā ſi. c. teſtes dicerēt q̄libet de ſe ego nō interfui. ⁊ duo tantū dicerent fui: vbi inſtrumentum fuit p̄ceptum vel vbi contractus fuit celebꝛatus validum erit inſtrumentum: quia ſinguli teſtes in ſuis dictis ſingulares ſunt. ſ. de elect. cum dilecti. nec obſtat. ſ. de p̄ba. tertio. quia ibi p̄ nullum teſtem repꝛobaꝭ fides inſtrumenti. vel dic q̄ ibi nō fuerūt ſingulares: imo bñ ⁊ plene: lꝫ indirecte ꝓbauerūt falſum inſtr̄m: ⁊ ſic etiā rñdetur ad. c. tā lr̄is vel dic q̄ ꝯdicit. ſ. de teſti. tam lr̄is. q̄ ibi exp̄ſſe ꝓbatū fuit inſtrumentū falſum ꝓtinere. ⁊ q̄ dixim⁹ ō duobus teſtibus: intellige vez in ꝯctibus vbi duo teſtes req̄runꝭ. Si aūt req̄ranꝭ. v. vt in codicill. vel. vij. vt in teſtamētis nō ſufficeret alijs negantibus ſe interfuiſſe ꝓbare p̄ duos teſtes ꝯctum initū alꝭ vez: vel inſtr̄m ꝑceptū quantū ad ħ q̄ p̄ inſtrumentū ꝓbareꝭ vel codicillum vl teſtamentū. aliq̄ tñ dicūt q̄ nō minus q̄ꝫ alij rōne nituꝭ q̄ etiam ſi oēs inſcripti negent ſe directo interfuiſſe ꝯctui vel inſtrūmēti ꝓfectioni: nihilominus valet inſtr̄m publicū q̄ p̄ ſe hꝫ auctoꝛitatē. ⁊ hi teſtes ſingulares ſunt: nec p̄ñt directo ꝓbare negatiuaꝫ. vj. q. v. actoꝛ. nō obſtat q̄ dictū ē. ſ. e. glo. v. Rñ. q̄ꝛ q̄ dicē ſe nō interfuiſſe ꝑiter dicit ⁊ de alijs q̄ adeſſe nō p̄ñt niſi vidiſſent eos cū hoc nō ſit vez. nec ob. ſ. de ꝓba. tertio: q̄ꝛ ibi indirecte ꝓbauit ꝯrium. ⁊ eodē modo rñdeo ad decre. tam lr̄is. Si autem aliquis de inſcrip. teſti. p̄ duos teſtes tñ ꝓbaret ſe alibi eſſe tempe ꝯctus celebꝛati etiam cētum ꝓbātibus ſe interfuiſſe tempe inſtrumēti celebꝛati: vel inſtrumenti p̄cepti: nihilominus falſum erit inſtr̄m nō q̄ꝛ ꝯctus nō ꝓbaꝭ ꝑ teſtes: ſed q̄ꝛ addidit teſtē interfuiſſe qui nō interfuit: vt. j. de his que fi. a p̄la. q̄ſto. ſed ſi teſtes inſcripti in ſtrumento: vel alij dicerent eum interfuiſſe in celebꝛatione ꝯctus vel tpe inſtrumenti p̄cepti niſi p̄ luce clariꝰes ꝓbationes ꝓbet ſe abfuiſſe ꝓualebit inſtr̄m. C. de ꝯhen. ſti. optimā. dicūt tñ q̄dā ⁊ foꝛte nō male q̄ ſi vnus ſolus nedū plures negaret ſe interfuiſſe contractui vel inſtr̄o reliquis tacentibus vel mortuis: etiam ſi. c. eſſent debilitaꝭ fides inſtrumenti. ff. quemad. teſta. aper. l. j. §. vlt. nam cum nullam fidem haberet ħ inſtrumentū niſi ex officio notarij bene ꝑ ꝓtradictionē teſtis ſuſpectū reddiꝭ teſtiū: ſiue inſtr̄m niſi ꝑ collationē ſubſcriptoꝝ teſtium vel ꝯhentiū inuaret inſtr̄m: auč. de fide inſtru. §. ſi vero moꝛiaꝭ. ⁊. §. q̄ ſi tabellio. Et in his vbi negant ſe interfuiſſe eſt faciēda optima indagatio. C. de falſis: vbi. C. de ꝓba. iubemus. Jta tñ q̄ ſemper iudex magis ꝑſumat vt inſtr̄m valeat q̄ꝫ pereat. j. de v. ſig. abbate. nec tanti valoꝛis eſt dicta ſuſpitio q̄ oꝛiꝛ ex negatione eoꝝ qui ſe interfuiſſe negant vt inſtr̄m annihilet niſi in directo ꝯrium ꝓbareꝭ. ſ. de teſti. tā lr̄is. ſ. de ꝓba. tertio. C. de ꝓba. cum p̄cibus. niſi in aliqua rima inquiſitione aliud appareret. Sed Jo. hic. quantū ad hūc arti. fuit in ꝓma opinione. Si aūt teſtes dicerent ſe nō recoꝛdari an inſtrumento vel ꝓtractui interfuerint: ſed nō firmiter aſſereꝛent tunc ſtandū eſſet inſtr̄o ꝯ q̄ nihil aſſeriꝭ lꝫ dubiteꝭ: non. n. tanta vim hꝫ dubitatio eius vt ſuſpectū poſſit facere inſtrumentū: immo ex quo dubitat in tuitioꝛē ⁊ benigniꝰez ptē declinare dꝫ. ſ. vt p̄coꝛdet inſtrumento: ar. ſ. de teſti. cum tu fili. j. de ſpon. iuuenis. j. de reiudi. c. ij. Si vero teſtes ꝓtradicāt inſtrumēto alij quā in quo inſcripti ſunt. dicūt q̄dā q̄ ſi factū ē remotū magis creditꝭ inſtrumentis. ff. de ꝓba. ſi arbiter. ff. de car. l. iij. §. due. ff. de dam. in fec. qui bona. §. vl. alꝭ eſt lex ⁊ incipit: cauſe. Alij dicūt q̄ ꝯ q̄libet inſtr̄m admittiꝭ ꝓbatio teſtiū. j. de p̄ſcript. ad audientiā. ſ. de teſta. cauſam. C. de ꝓba. cū p̄cibus. Sed dicūt neceſſarios. iij. teſtes ad minus cum inſtr̄m vim duoꝝ teſtiū teneat: ⁊ notarius maioꝛ ſit vno teſte. ⁊ negāt magis credēdū eſſe viue voci q̄ꝫ mortui. nec obſtat auč. de fide inſtru. §. ſi vo aliq̄d tale. quia ibi erat viua voꝝ ⁊ inſtr̄m ex vna pte: ⁊ ex alia pte erat tñ collatio lr̄aꝝ. Jtem dicunt q̄lꝫ ꝓuata ſcriptura ſuccūbat teſtibus. C. de ꝯ. ſti. op. nō tñ publica que eandē vim hꝫ vt teſtes. C. de fide inſtru. in exercendis. nos tñ dicimus q̄ inſtrumēto q̄ztūcunq̄ꝫ publice cōfecto ⁊ q̄ztūcunq̄ꝫ inſcriptos habeat teſtes derogaꝭ ꝑ duos teſtes vel ad plus ꝑ tres qui ꝓbent eū ꝯctū de quo inſtrumentum eſt p̄ceptū nō fuiſſe celebꝛatū. vel illos qui dicūt ꝓtraxiſſe ibi non fuiſſe p̄ñtes p̄dicta rōne: q̄ꝛ p̄dictū inſtr̄m nō habuit auctoꝛitatē niſi a notario. ⁊ huic auctoꝛi p̄ferri iuſtū eſt dictū duoꝝ teſtium. Et hec vera ſunt niſi teſtes ſuperſint qui aſſerant verum eſſe q̄ in iuſtrumento ꝓtineꝭ vel collatione teſtiū vel ꝯhentium ꝓbari poſſit q̄ vere teſtes inſcripti inſtr̄o ꝯctui interfuerūt: ar. auč. de fide inſtru. §. ſi tñ. ⁊. §. ſi vero moꝛianꝭ. ⁊. §. ſeq. Sed oppones nonne inſtrumēto inſcripti ſunt. x. teſtes vel plures credendum eſt eos affuiſſe ꝓtractui cū notarius fidem faciat omibus que in ſtrumento ꝓtineꝭ ꝓpter publicū officiū q̄ hꝫ: ⁊ ſic credenduꝫ eſt eos affuiſſe: ergo nō pauciꝰes teſtes p̄iudicabūt inſtrumēto q̄ꝫ ſint qui inſtr̄o inſcripti ſunt. Rñ. vez eſt q̄ dicīꝭ q̄ꝫdiu nō debilitaꝭ fides inſtrumenti: ſed ex quo p̄obatū eſt falſum ſcriptum eſſe in inſtrumēto: debilitaꝭ tota vis inſtr̄i. ix. di. ſi ad ſacras. alꝭs ſi ad ſcripturas. vñ decetero nō credam q̄ teſtes fuerint p̄ñtes ꝓbata enī q̄libetcūq̄ falſitate tollīꝭ auctoꝛitas ſcriptoꝛis inſtrumenti: ⁊ ita alijs q̄ in inſtr̄o ꝓtineꝭ auctoꝛitatē p̄ſtare nō p̄ōt: vt in p̄alleg. c. ſi ad ſacras. Fallit aūt ħ q̄ p̄ teſtes ꝓbeꝭ ꝓtra inſtr̄m vbi ē p̄ſumptio iuris ⁊ de iure. C. ad vell. antique. ⁊. C. arbi. tu. l. vlt. Sed lꝫ vt ibi dicīꝭ nō poſſit ꝓbare ꝓtra inſtr̄m q̄ verum fateretur: p̄ōt tñ illud dicere falſum. Jtem nō obſtāt p̄dictis. C. ſi mi. ſe ma. dix. ſi alterius. C. de nō nu. pec. gñaliū. C. de teſti. teſtiū. ⁊ auč. rogati. C. de ſuffra. l. j. ⁊. ff. de ꝓba. cenſus. C. q̄ teſta. face. poſ. hac con. vbi dicīꝭ q̄ melioꝛ ē ꝓbatio inſtrumētoꝝ q̄ꝫ teſtium q̄: bñ fateoꝛ q̄ vbi inſtr̄m non negaꝭ verum: q̄ magis ſecura ⁊

indubitata est probatio scripture q̄ imutari nō pōt quin appeat Sed lingua testiū satis mutabilis ⁊ labil̄ est: vt. C. q̄ tes. fa. pos. hac con. §. at cū natura. sed h̄ securitas atq; prerogatiua tamdiu tñ durat donec ꝯ instrumentū aliquid rationabiliter sit probatum. Secus aūt est vbi instrumentū dicit̄ falsum: ⁊ probet̄ tunc scz qñ pflictus ē inter eos qui inscripti sunt qui dicūt contractuz celebratū ⁊ alios qui negāt: sed si queritur qui vel quib⁹ testib⁹ alijs prepōderare debēt distingue vt magister Jo. no. iiij. q. iij. §. si testes. in glo. circa contrarietatē (eandē). C. de fi. instru. in ex. (moēti). s̄. de testib⁹ cū a nobis. (intentionē). h̄ satis apparet q̄ petebat principal̄r vacuā possessionē domus (venditionē). sa/tis ē bona allegatō q̄ iudex hāc viā eligere debebat vt fieret cō/cordia instrumēti ⁊ testiū. ar. s̄. de testi. cū tu. ⁊ propter hoc etiā scz vt appareat pcordia testiū vtilis fuit introgatio facta a papa scz an vna tñ venditio facta fuisset. potest etiā dici si interroga/tio facta non fuisset tñ cōcordia testiū ⁊ instrumēti eodē mō faciē da erat sicut h̄ fit in hac decre. q̄ lz instrumentū diceret q̄ petr⁹ vēdidit domū ioāni nō negat venditionē fuisse pditionalē. et iō probatio sup h̄ inducta postea q̄ vēditio pditionalis esset erat admittēd. a. q̄ nō ptradicebat instrumēto sed addebat: nā iudex cuncta dz rimari. xxx. q. v. iudicantē. ff. de inf. ac. vbicūq;. (obli/gatū). in pditionalib⁹ aūt cōtractibus nō cedit dies ante euentū pditionis. ff. de vb. sig. cedere diē. (alias). i. fm probatōes ñ fm veritatē. C. de ap. eos (cōclusum). bñ dicit q̄ iudex ex officio suo post q̄z est in cā pclusum pōt interrogare a ptibus ō his que sunt dubia ratione eoꝝ que acta sunt añ conclusionē: nā de alijs non possunt querere alij tñ dicūt pro h̄. s̄. e. cum dilectus.

Ex parte. caris. in figura. o idē forte posset dici ⁊ dictio esset min⁹ vel oratio dū modo ꝯprehēderet intellect⁹ pape. alij aūt dicūt q̄ ⁊ si aliqñ intolerabilis essz error in lra vel cōditione. iudex tñ nisi occultū sit vitiū suspectas hēbit lras cū multi sint officiales in cu ria q̄ examināt vitia lraꝝ. pmū dictū magis placet: nā p bullā sa tis tollit suspitio ⁊ oculus sepe fallit officialiū.

§ Perpetuus. cōmunium id ē cōi pcio redemptoꝝ vel al̄r: vt no. s̄. de proba. c. j. Querit̄ aliqs petit sniam latā ⁊tra se pro petro sup tali fundo cassari: vel q̄ nulla ē vel q̄ iniusta: ⁊ ab ea ē appella tū. petrus rñdit exhibe sniam. actor rñdit ego nō habeo scriptu rā: q̄ iudex noluit mihi copiā ex ea facere. vel q̄ amisi: sed tu ex hibe: q̄ ipam hēs an reus cogēdus sit eā exhibere. So. sic vt h̄. C. de edēdo. is ap. imo si re⁹ nō diceret sniam latā interroga/bit̄ an talis snia p eo lata sit. ff. ō int. ac. l. pe. ⁊ si negauerit coge tur cedere siue renūciare snie. vel iudex pronūciabit si qua sentē tia apparuerit p petro lata nullas vires hēat. ar. ff. de inf. act. ñ alienū. Jtē q̄ pfessus p iudicato haberet̄. ff. ad. l. acq. proinde. Et si nolit rñdere p pfesso hz. ff. de int. ac. de etate. §. qui tacuit. Succurrit̄ tñ illi q̄ probabiliter deceptus falsum rñdisset satisfa cto tamē aduersario de interesse suo. ff. de inter. ac. de etate. §. ex cā. Jtē cōtra istū q̄ dicit nullā sniam prolatā dabit̄ actori confes sio sua auctētica q̄ perpetuo ipi reo piudicabit etiā in alio iudicō C. de lib. cā: iubem⁹. ij. q. j. multi. vez tñ si poterit pbare ꝯriū re integra in h̄ casu p ostensionē snie vel alio mō: probatio preiudi cabit pfessioni. C. de iur. ⁊ facti. igno. error. Jnnoc.

Reputari. Quidā ponūt casum isti⁹ de/cre. in eo q̄ producit duo in/strumēta vnū in quo ꝯtinet̄ q̄d sit pprietari⁹ rei: aliō in quo ꝯtinet̄ q̄d sit vsufructuari⁹. scz h̄ nō potest sta/re q̄z pōt esse q̄ primo fuit pprietarius ⁊ postea vsufructuarius vel ecōtra: ⁊ sic nō discrepāt sed pcordāt. alij ponūt casum sic. ali quis pduxit instrumentū q̄ promisit ei tali die. c. bononie. Jtē pduxit aliud instrumētū q̄ ipe ea dē die pmisit tibi. c. rome. he enī scripture aduerse sunt ⁊ si nō dicit̄ te sed p mediū vel indire cto: impossibile ē enī h̄ duo instrumēta simul vera esse: vt pz. s̄. de testib⁹ ex tenore. vel pone casum sic. primo pduxi primū instrumē tū in quo continet̄ q̄ ego p eccla mea emi fundō a te p. x. tali die ⁊ cor̄ talib⁹ testibus postea pduco aliud instrumentū in quo cō tinet̄ q̄ eundē fundū emi rome noīe meo cor̄ alijs testib⁹ eadē die. h̄ enī nō sunt pcraria nec per se nec p aliū mediū: q̄z vtrūq; esse potuit: sed ita diuersa sunt q̄ nō est verisile rē ita pcessisse et fidē sibi iuicē derogaret. Nesciūt enī cui instrumēto magis cre dendū sit: scz si a diuersis ptib⁹ producerentur hmōi instrumēta tūc iudex inspicere dz q̄ magis ē sine suspitōe ⁊ ei credet vt vt dz est par. p eo psumet. s̄. e. int dilec. s̄. ō pba. ex lris. C. de ꝯ. sti. optimā. ff. de test. ob. carmē. §. si. (cōtrarias). C. de instr. diuerse. (cōtrarias). sec⁹ i testib⁹ quoꝝ dicta nō potuit puidere sic̄ instra.

Scriptura cautio et ifra. publica vl̄ priuata: talis. s. pfiteat talis tñ se recepisse ab a. vel se tñ debere. sec⁹ aūt si diceret: a. tñ accepit a. b. ar. ꝯtrariū. C. de do. ca. nō nu. l. vl. scz dic ibi nō fuisse publicū instrm. Jtē no. spāle. s. in dote vl̄ i mutuo vbi lz i instro he cause exprmant̄ nō tñ sufficiāt. C. ō nō nu. pe. si ex cau. generalr. auē ō tpe nō solu. pec. sup do. col. vij. (indeterminate). i. nō exprssa cau/sa (in ea). etiā sine script̄. C. de nō nu. pe. generalr. si cām). puta vēditōis donatōis vel psimilis (probaueris). puta q̄ pfessus es te debere. x. io. p domo vēdita ⁊ tu pbas mō q̄ eanē domū hēs q̄z aliā rē pmutasti p ea. C. ō re. pmu. ex placito. ⁊. l. cū pctb⁹. vl̄ pbas eū alibi fuisse tpe cautōis emisse: vt. s̄. de test. ex tenore. vl̄ pbat q̄ cā fuit fraudulēter adiecta cū tñ nulla cā subesset vel er rando subiecit causam.

Qm. p. tabellio. De tabellionibus dicūt quidā q̄ qui libet pōt facere tabellionē q̄ pōt dare vel facere iudi cē ordinariū siue sit impator siue rex vniuersitas siue collegium siue pscetudo siue q̄cūq; ali⁹. Qui aūt iudices facere pñt no. s̄. ō offi. or. cū ab eccl̄a. in fūma. C. de iu. om. iu. alij dicūt q̄ q̄ potest dare tutores pōt facere tabelliones. q̄ aūt tutores facere pñt nō in fūma. C. q̄ da. tu. pos. nobis aūt vī alr. s. q̄ null⁹ pōt facere ta bellionē preter papā ⁊ impatorē q̄ hoc vsum approbarūt ⁊ in uenerūt nisi forte pscetudo vel spāle pulegiū pape vl̄ impator alicui h̄ pcesserit spāl̄r. ar. C. de emā. l. j. ⁊ vl. ⁊. j. de excessi. pla. accedētib⁹. in fi. Et h̄ sic pbo: certū est q̄ ꝯ ius ē officiū tabellio nis q̄z carte aīalis mortui creditur sine adminiclo alio: vt no. s̄. e. c. ij. Sz ꝯ ius naturale nulli venire lz sua auctoritate sz potiꝰ te meritate ppria nisi pncipi qui. s̄. ius ē. vt pz. ff. de le. princeps. ⁊. j. de pcel. pben. c. pposuit. sicut dixim⁹ in dispsatōe q̄ est ꝯ ius s̄. de tēp. or. c. dilec. Sic̄ nec lz restituere infamē nec legitimare il legitimos nec arrogare nisi pncipi ⁊ paucis alijs qbus ē spāliꝰ pcessum. vt no. j. q. fi. sint le. vel ille. p venerabilē. ff. de postu. l. j. §. de qua. ff. de adop. l. j. ⁊. ij. j. de re. iu. cū te. vbi no. Sūt enī hu/iusmōi q̄si ꝯ naturā. ⁊ miraculose de infame facē bone fame. ⁊ ō illegitimo legitimuz ⁊ hoiem sui iuris subijcere alij: ⁊ hmōi. de tabellionib⁹ aūt hābem⁹. C. de tabell. p totū. ⁊ auē de tabelli. tñ nunq̄ dz q̄ ali⁹ q̄z papa vel impator possit h̄ facere cām h̄ fate/mur q̄ si aliquis hz de pscetudine q̄ possit facere tabelliones h̄ pscetudo seruāda ē. ar. C. de emā. l. j. Jtē fatemur q̄ si alicubi est pscetudo q̄ credat̄ aliquoꝝ scriptur̄ q̄ pscetudo h̄ seruan/da ē. s̄. e. cū dilec. Et lz hi q̄b⁹ pscetudo cōcedit possint dici nota rij q̄z in notas redigūt q̄ cor̄ eis agūtur vel tabelliones. q̄z i ta bell. scribūt nō tñ ptātē hñt ⁊ officiū publicū q̄ō tabellionibus a legib⁹ dat̄: scz tñ illud hñt q̄ō pscetudo eis tribuit q̄z tum eis tri/buit nō credim⁹ q̄ ali⁹ subdit⁹ ecclesie vel impio possit facē ta/bellionē pter papā vel impatorē vel statuere vel etiaz pacto nu do se ligare q̄ credat̄ instrumētis alicui⁹ puate pson̄e cū eis nō liceat ꝯ leges publicas ⁊ ꝯ ius sic naturale aliq̄d statuē: sic̄ etiā dicim⁹ i tutorib⁹ ⁊ iuō. q̄ nisi impator vel lex vel pscetudo cōce/deret psonis certis q̄ possent iudicare ⁊ tutores dare q̄ null⁹ nisi papa vl̄ impator eos posset dare. Null⁹ enī pter pdictas psonas possit cōstituere q̄ libera pson̄a p aliū iudicaret̄ vel obligaretur credim⁹ tñ q̄ alij reges q̄ hñt supremū ⁊ mer̄ imp̄iū possent idē statuere de tabell. si vellēt: nec etiā mirer̄ q̄ p cōsuetudinē pōt i/duci q̄ aliqs inferior pncipe posset facere notarios nō tñ pōt cō stituere qō faciat ipe notarios vel alij cōcedere q̄ faciat. ⁊ est rō q̄z in cōsuetudie ad h̄ vt valeat optet q̄ infueniat cōsensus supio ris pncipis tacit⁹ vel exprssus: vt no. s̄. de cōsue. in pn. Sz i cōsti/tutōe sec⁹ qō aūt pnceps supior approbat ipse facere vī. C. ō ve. iu. enu. l. j. §. oīb⁹ (ordinarij). repete q̄ dixi s̄. de testi. albericus.

Jnstrumenta. Testamēta autez sic sunt publicāda. in p mis faciet iurare illū q̄ petijt publicationē q̄ cā nō pe tit cā calūnie. C. quē ad. tes. ap. ei⁹ ar. ff. ad exhi. thea trū. Jtē p his oīb⁹ vocabant̄ hi quos res tāgit. ar. s̄. de testi. sig/nificauit. ff. ō adop. nā ita. Jtē vocabūtur testes inscripti in te stamēto ⁊ sig sūt abūtes vel etiā oēs si cōmode venire non pñt mittet̄ ad eos testū vt cognoscāt si testō interfuerit ⁊ si cōsense/rint oēs publicabit illō. ⁊ hec oīa debēt publice expedire. pbāt h̄. C. quē ad. tes. ap. l. j. ff. quē ad. tes. api. l. j. ⁊. l. cū ab inimici. ⁊. l. se. nec reqrēd⁹ ē tabellio. nā pdicte. l. nō faciūt mētionē de tabel lione: q̄z i eis loquit̄ de testō qō nō erat scriptū p tabellionē. C. ō testa. cū anti. §. fi. ⁊ eodē mō faciēda ē publicatio si nō appareat testū: q̄z nō fuit exinde facta scriptura. vel si facta fuit exusta vel

subtracta ē.ff.quēad.tes.ap.si in du.§.fi.ħ aūt publicatio q̄ in mīs tis legib⁹ dicīt apitio testamēti dz fieri apud certos iudices ⁊ ge sta interuenire debēt.C.ð testa.ꝓsulta.⁊ publicati.⁊ extūc sūt au tētica instrumenta.Et sīc est ꝓcedendū in publicatōe testiū ēpo rū de aliq̄ ꝯctu nō redacto in publicā formā de q̄ loquīt.§. de te sti.significauit.qz tūc ꝯctus vel aliud actū qđ erat tm̄ in mēte ho mīnū redigīt in publicā formā.⁊ iō maioꝛ solēnitas ibi adhibē da est q̄z si instrumentū publicū deberet ꝓpter ꝓsumptionē vel aliā iustā cām publicari.Sic etiā est in testō qđ nō est auctēticū nec publica scꝛiptura nisi scripta fuerit ꝓ tabellionē.Si enī per ta bellionē scꝛiptū est cū sit autētica scꝛiptura nō optet in aliam pu blicā scꝛipturā exēplari nisi aliq̄ cā subesset:vt ħ.⁊ qz testm̄ qđ a testatoꝛe vel alia ꝓsona ꝓuata scꝛibīt qđ fieri lz.C. de testa.cum antiqtas.§.fi.⁊ auc̄.ibi signata.Et q̄ nō sit autēntica scꝛiptura ex eo pz q̄ ibi nō est man⁹ publica nec sigillum autēticū.ð.e.c.ij. hui⁹ aūt autēticatōis siue publicatōis ē effect⁹.qz p illi⁹ testam̄ti siue instr̄i sic publicati oñsionē fit missio in ipam hereditatē per edictū diui adriani.C.de.e.di.adri.l.fi.Est ⁊ effectus vt fidez p petuā sp faciat.C.de testa.l.ij.alias aūt lz sigilla numer⁹ testiz ⁊ alie solēnitates valeāt ad ħ q̄ testatoꝛ volūtas valeat q̄ ꝑm le ges si vnū ex his deficeret nō valeret vt.C.ð testīs.l.si vn⁹.nihil aūt ꝓbāt nisi scripta sint p publicā ꝓsonā vel sigillo autentico si gillata:lz in exemplatōe publicoꝝ instroꝝ ħ non sunt necessaria cū illa autēticatione suā retineāt ex sigillo vel signo ꝓlati vel ta bellionis:vt no.ð.e.c.j. qđ ex eo apparet:qz etiā post mortē ꝓla ti vel tabellionis fidē faciūt.lz ħ sat] vz q̄ ptib⁹ pñtib⁹ vl ꝓtūa ciā abñtibus dēat fieri ħ publicatio.ī.de ꝓfir.vtili:cū dilecta.ī.ð ꝓuīt.ex pte.⁊ ad ħ bñ facit.C.de fi.instru.l.fi.Jtē etiā si ptes exē plificatōi ꝓsentiāt sine iudice nō valet:vt ħ.lz ptiū ꝓsensus suffice ret sine iudicce ad faciendū instr̄m de ꝯctu vel sup ꝓfessione ð cō tractu iā facto.Jmmo pl⁹ vz q̄ q̄ntūcūq̄z autēticatū sit instr̄m ñ ꝓiudicat aljs nisi pñtib⁹ vel ꝓtumaciā abñtib⁹ ⁊ q̄d ꝯ illud dici pōt ꝑm tenorē ꝓdicte.l.C.de fi.instr.l.fi.vbi dz q̄ ñ suffic̄ instr̄m exhiberi i iudicio nisi ⁊ ei fides īponat q̄n sp illō exhibē teneat nec est ꝯ.ð.vt lit.nō ꝓtes.q̄ñ.in ꝑn.qz ibi ē spāle.nec dz ꝓpe pu blicatio lz exēplatio vel trāscriptio:supioza aūt dicunt publicari ꝓpe:qz cū ꝑus nō eēnt publicata ī publicā formā transcribūtur posset tñ dici q̄ si aliq̄ instr̄a sunt ī casū pditōis ꝓpt vetustatē vl aliā cām ꝓsilem:qz tūc ēt abñtib⁹ ptibus possent trāscribi instr̄a si vocari ⁊ expectari non pñt.ar.j.de ꝓfir.vtili:cū dilec.§.j.⁊.ð. vt lit.nō ꝓtes.q̄ñ.in ꝑn.attestat.ones aūt ⁊ alia acta p tabellio nē solū sine testib⁹ scꝛipte nō sūt publica scꝛiptura nec faciūt fidē cozā alio iudice nisi sint publicate.Et no.q̄ ꝓprie autētica exē plant ⁊ nō autētica publicant.(inspecta.)ħ faciēda sunt vacatis his quos res tāgit.ð.de testi.significauit.Sz quidā dicūt ⁊ fo rte nō male q̄ si de vbo ad vbū exemplent.⁊ si iudex diligenter inspiciat sigilla ⁊ oīa alia q̄ necesse sunt inspici q̄ bñ valebunt ta lia exēplaria:lz si vnū instr̄m breuiter facit mētionē:puta qz dic̄ sniam latā sicut in publico instro p manū talis notarij ꝓfecto cō tinet:nō vz q̄ p ei⁹ mentionē ꝓbet sniа lata.Jmmo idē videt sicut in publico instro vidim⁹ ꝓtineri:nā in ħ casu poti⁹ vz testi moniū reddere q̄z vetusta exēplare ⁊ autēticare.⁊ ħ sat] innuit hec decre.de hoc etiā no.ī.de vb.sig.c.abbas.ac.Jnno.

De ꝓsumptionibus. Rubꝛica.

Sicut. noxius mittit manifeste mortem .id est vt occidat.ff.ad.l.acq. nā lu dus(ludens)malum enim ⁊ damnū semper ꝓ sumitur fieri malo aīo nisi contraria ꝓsumptio valeat.vt.ff.ad.l.acql.dotē si obstetrix.§.fi.⁊.l nam ludus.⁊.l.itē mela.in pīn.

Offerte mihi.diuidite. nō sua dēdo sz tentando loquitur ⁊ ꝓbando ꝓsumptiue vt videlicet ex hoc ꝓsumptionem possit habere ⁊ iudices sumant in de exemplum(commota).interpositio est.i. ꝓsumitur quia di ligit.ī.c.pri.⁊.xxvj.q.iiij.ea vindicta.circa pīn.

Ex studiis suis ⁊cc.

Nullus dubitat.cōfitetur. ꝓfitet q̄s interꝓtatiue.xj.q.iij.rursus.iij.q.ix. decer nim⁹.⁊ ħ ꝛe.xv.q.vj.c.j.⁊ rei euidētia.xxviij.di. pri usq̄z.(cōfitet).i.ꝓsumit ꝯ eū nō tñ condēnat sz punit in expēsis. ⁊ aliq̄n grauī⁹.ð.de iudi.c.j.C.de iudi.sancim⁹.xj.q.iij.rursus.

Nonne bene dicimus. qz erat veritatis q̄ esset samaritanus aliqua ꝓsumptio est:sz nō ꝓbatio tacere.

Mandata. celestia ⁊cc.

Quosdam. xxvj.di.quod dicitis.

Quanto.⁊cetera.

Scribam. ironice quasi nō scribā sed sup ple plene.⁊ est ar.inducias con cedendas malitiose petenti.ff.de vbo.signi.si in sulam.

Quia verisimile. ð.de renū.sup eo.ð. ff.de ꝓba.l.de indebito.(ꝓcessit).i.p ordinariū ꝓcedi fecit.(verisimile).no.q̄ vbi aliq̄s vult ꝓbare aliquid qđ nō ē verisimile nō ē sup ħ ei⁹ admittēda ꝓbatio nisi aliqđ sit q̄ hui⁹ ꝓsumptionē elidat:puta fama loci vel bōitas testiū vl alia rōnabilis circūstantia.ad idē.ð.de ꝓcurato.in nostra.ī.de no.op.nun.c.ij.de ꝓsūptōib⁹.no.qz si ē temeraria reꝓbaī.ij. q.j.ꝓmo.ī.de sen.ex.ingsitionis.violēta est sufficiēs ad senten tiandū.xxxij.q.j.dixit.ī.e.lr̄as.ff.de his qui sui vel ali.iu.sūt filiū Circa ħ tñ distigue qz alia ē iur] ⁊ nō de iure.⁊ ħ admittit ꝓba tionē in ꝯrium.xxxiij.q.ij.extraoꝛdinaria.xvij.q.j.nec aliq̄.ð.ð ꝓba.ꝓposuisti. C.ð epi.⁊ cleri.auc̄.legitimā.xij.q.v.nulli.ī.ð test.regsisti.ff.de do.int vi.⁊ vxo.qntus.C.e.ti.etiā. Est aūt ꝓe sumptio iuris ⁊ de iure.s.q̄ñ qs aliqđ statuit sup certo facto et ꝯ hāc nō admittīt ꝓbatio.ī.de spō.ad id.⁊.c.is q.ī.ð cōdi.appo. ꝓ tuas.⁊.c.de illis.ī.q mr̄imoniū accu.pos.in sup.⁊ de spō.com missum.liij.di.fraternitatē.xxvij.di.qđ inꝛogasti.xxvij.q.j.vi due.ī.de regu.vidua.C.de re.vx.ac.l.j.in ꝑn.ff.de statu ho.q in vtero.insti.de excu.tu.§.filij.ff.de lib.⁊ post.titi⁹ testō.§.luti⁹.ff. de vb.sig.q̄ mortu.ꝓbabilis q̄ñq̄z semiplenā ꝓbationē inducit ī.de sen.ex.ingsitōis.ð.de restī.spo.solicite. Qñq̄z sufficit ad inv ducendā purgationē.ī.ð pur.c.si q̄s de gra.ij.q.v.ꝓebyt. Jtē qñq̄z regrit ꝓbatōes ꝯ.ff.q̄ me.c.nō est verisimile. C.de ꝯben. stī.optimā. Qñq̄z nullas admittit nisi sit fama vel alia circūstā tia cōra eā:vt ħ. Qñq̄z infundit ꝓbationē in reū.ī. vt ec.bñ. vt nr̄m.vbi no.C.de ꝓba.siue. Qñq̄z etiā adducit secū sniam.ī.c. illud.lr̄as.ð.c.afferte.de stipula.ꝟuo.l.q̄ si ꝟuus.nō tñ q̄ vbi ex ꝓsumptōib⁹ ꝓcedīt multū dz iudex tempare sniam.⁊ maxie ne condēnet nisi raro ⁊ modice ad penā nec pecuniariā nec corꝑa lem qđ potes bñ colligere ex snīa salomonis.ð.c.afferte.vbi licz ex ꝓsumptōe voluit adiudicare vni mulieri filiū nō tñ voluit ali am condēnare ad mortē ad quā iustissime erat condēnanda si legitime eēt ꝓbatū ꝯ eā q̄ filiuz alteri⁹ clā subripuisset.quidā tñ has ꝓsumptiones quas diximus ꝓbabiles dicūt violētas.lz ħ nō est ius nisi in vbo q̄ ē ptinacib⁹ relinquēda(fama).fama enī sup2adictam p2esumptionem diminuit.

Illud quoq3 vendicans adiecta cā de iure canonico sicut ⁊ filiꝰ petit ꝑ rei vē dicatōe adiecta cā de iure quiritū.ar.ff. de rei vē.l.j. §.j.(instr̄m) Jnstro aūt soli nō stat qz cōfectū ē sup dote ⁊ nō sup mr̄imonio.(noīat).q̄ noīatio ꝓsumptionē inducit.xxxij.q.iiij.di cat.ff.de ꝓba.l.vl.sz nō sufficientē ꝓbationē.C.de ꝓba.nō nud⁹ (donatōe).qđ solis liberis cōuenit ⁊ ñ ꝟuis.C.ð la.li.tol.l.j.§.sz ⁊ si q̄s.ff.de iure do.si mulier.§.ei⁹ noīe.(vitiosum).i.ad ħ confe ctū vt dñs videṡ ⁊ tacēs ꝟuū nupsisse cōsensisse q̄ eēt liber vide atur.C.de la.li.tol.auc̄ ad ħ ⁊ si negaret dñs eū nupsisse appēti strumētū. Jlle ꝟus mꝛier](moꝛe).ꝓsumptio elidēs ꝓsumptionez. (attēdi).ad cōfuationē mr̄imonij vbi nō fit ꝑiudiciū alij mr̄imo nio.de ħ no.ð.de test.preterea cū qs. Et lz fama plurimū adiuuet tñ p eā nō adiudicarūt mr̄imoniū sz p instr̄m q̄ cōtinet donatio ꝓpt nuptias ⁊ q̄ se cōiuges noīabant.dōatio enī ꝓpt nuptias ñ hz locū nisi vbi ē mr̄imoniū.ī.de do.⁊ si.⁊ qđ obijciebat contra iustr̄m qđ fraudulent erat cōfectū nō ꝓbabat nec ꝓsumebatur si notari⁹ cōsueuit fidelr suū officiū exerceri.ī.e.c.i fi. Et tñ dicūt q dā ⁊ nō male q̄ lz ꝓduceret instr̄m dōatōis ꝓpt nuptias vel ēt dot] pp ħ ñ ꝓbaret mr̄imoniū si aljs mr̄imonio ꝓmo ꝯcto fieret ꝑiudiciū:i mr̄imonio.n.necesse ē intuenire vba si loq ꝑñt ꝯben tes.ī.de despō.tue. Jt] talia vba sūt necessaria q̄ mutuū cōsensuz de ꝑñti exꝑmant.ī.ð spō.c.pe.⁊.ī.ð spō.duo.c.j. Jtē ħ diligen ter attendendū ē q̄ si aliqs petit aliquā ī vxoꝛē ⁊ ꝓbat q̄ ꝑ.x. an nos sic cohabitauerūt ⁊ fama vicinie hz q̄ eā tenuit ī vxoꝛē q̄ sn̄ia lic obtiebit.nulla ei eque ē ꝓbatiobōa ī his sic fama vicinie.Et vz mlto fortius q̄ si agat possessoꝛio ad restitutionē possessiōis vxoꝛis ⁊ ꝓbat tenuisse eā ⁊ famā eē q̄ tenebat eā vt vxoꝛem qđ obtiebit ī possessoꝛio.imo pl⁹ vz q̄ etiā si nō ꝓbaret de fama vi

einie sz tñ pbaret p duos vel tres testes q̄ vir cū vxore iacuit vl stetit volēs ⁊ intēdens in ea querere vel tuare iuris possessionē vel vinculi vxoris ⁊ ipa mulier hiꝑm sciebat q̄ h intēdebat vir qđ iudicabiť mťimoniū inter tales. ⁊ erit si spoliatio interuenerit vxor viro restituēda. imo forte eedē pbatōes sufficerent in petitorio ad pbādū matrimoniū vex. Jtē a siłi ei⁹ qđ h dicit đ mťimonio carnali vł idem in spūali: q̄ si aliqs diu steterit ī aliqua eccła vt clericꝰ vel vt rector ⁊ pbat p famā vicinie q̄ ita sit q̄ nō solū i possessorio sz etiā in petitorio iudicabiť p clerico. ar. s.e. q̄ verisimile. Et si ꝯriū dicať seq̄ť magna absurditas q̄ oppet semp quasc̄uq̄z hīe pbatōes patas de sua institutiōe canonica. nobis vł q̄ lz aliqs pbet se multo tpe stetisse in eccīa vel cum vxore ⁊ famā vicinie sic se hīe q̄ eccłiam tenebat p sua ⁊ mulierē p vxore sua nō tñ valet sibi intñ q̄ sīa ferať p actore: nā cuz vtrobiq̄z petat eccłiam ⁊ mulierē quasi suā nisi pbet de iure suo reꝰ absolueť. C. de pba. actor. ⁊ h nisi q̄uētus pbeť in mala possessione fuisse tūc enī ipsi q̄uēto incūbit pbatio: vt no. p eūdē. s. de his q̄ vi met. cā. fiūt: in rubrica. nec sequiť absurditas: quia vix aut nunq̄z pōt ꝓtingere q̄n petēs eccłam vel vxorē hēat aliquid auxiłiū ad recuperandā possessionē. de quo ꝯrio aūt sequeretur absurditas q̄ eadē rōe si aliqs pbaret q̄ domū vel possessionez aliquā possedisset aliq̄to tpe p sua ⁊ sup hoc hīet famā vicinie deberet obtinere etiā in petitorio qđ ꝓstat eē falsuz: q̄ dz pbare legitimū titulū atq̄z dñium. ff. de rei vē. in rē ac. alioq̄n reꝰ absoluetur. C. de rei vē. l. fi(ꝓditū). i. fi nihil ꝯ instťm obijciatur.

Jtteras tue fraternitati. (locis ⁊ latebris). talia enī loca vitare debēt suspecti. xxx. q. vj. ab isto: ⁊ nisi iurauerint imponiť eis pena. j. de coha. cleri. si q̄s̄q̄. auc̄. vt li. ma. ⁊ aui. §. is quoq̄. coll. viij. (violēta). xxxij. q. j. dixit.

Ertio loco proponebat. h nō sufficit ad pbationē sz psumptionē. (pponebat) allegat turpitudinē suā ⁊ audiť si. xxxv. q. iij. exor. ꝯ. j. de do. inť dilectos. ⁊ ē h pp periclm aīe (credere). ñ sufficit ad pbationē sz p sūptionē. (i via). hāc credo violētiā psūptionē p quā iudicādꝰ ē. ē. c. pri. xxxv. q. vj. ab isto. alij dixeřt nihil eē ī hac decre. sufficiēs ad pbationē sz oīa siť. ff. ex q ca. ma. necnō. §. si qs. iij. q. ix. testes xxxv. q. vj. si duo viri. ff. đ testib⁹. ob carmē. §. si testes. (ꝓfessi sūt) dicūt quidā h sufficeř cū fama: vt h. ⁊ xxxv. q. vj. si duo. sz ꝯ. j. đ eo q cog. ꝓsan. vxo. sup eo. c. lz. Sz rñ. ibi ꝓfessionē eē ⁊ rumorez q̄ nō sufficit: vt ibi. q̄ aliud ē rumor ⁊ minꝰ q̄z fama. ⁊ h plz. alij dicūt q̄ nō sufficit ꝓfessio cū fama: vt. j. de eo q cog. sup eo. nō ꝯ. dicit hec decre. q̄ h erat ꝓfessio ptiū cū fama ⁊ vagatio p nemora. ⁊ intelligūt illđ. c. xxxv. q. vj. si duo: loq tñ q̄n ꝓfitētur ambo ꝓiuges ꝓsanguinitatē ⁊ fama adiuuat ī quo casu talis probatio sufficiēs reputať. Secꝰ aūt q̄n ꝓfitereť turpitudinē suā sicut hic ⁊ in decre. ꝑalle. sup eo. vel aliud ē q̄n ptes ꝓfitētur: vt maritꝰ ⁊ vxor. vt. j. c. si duo. aliđ si adultera q̄ est vltra: vt. j. in decre. sup eo. (separari). ⁊ ob hoc degenerari nō presumitur.

Jtteras impetrabat. Denunciauerat enī crimē eoꝝ pape vel petebat bona eoꝝ q̄ hereticus erat (Reseruata) q̄ nō tolliť p hiꝑm q̄ arbitri eligūtur. etiā si hetiā nō exꝑmeret q̄ sibi eā reseruasset (fres). xxxiij q. viij. leges. (vehementē). nō tñ violentē q̄ bñ tūc p ea ꝓdēnareť. xxxij. q. j. dixit. ff. de re. du. si mulier. ⁊ ꝯ violentē admittiť p batio in cotrariū. §. de pba. ꝓposuisti. xxxv. q. iij. exor dinaria. (ꝑter). i. omisso iurīurādo exquo semel deierauit. xxij. q. v. puuli. iij q. viij. ñ ꝑt. vł dic q̄ iurabis ⁊ supaddet alias cautōes. Jnno. iiij

Quam in iuuentute. naturale. C. de epi. eū qui. (detulisset). i. denūciasz. ⁊ nota q̄ denūciare q̄s pōt p procuratorē ⁊ etiā proseq̄ denunciationē. §. de test. ex pte. a. Jnno. iiij.

Dadum archidia. nequaq̄ nō erat exceptio h ad declinandū examē sz in pncipali negocio differēdo. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidē. §. de so. ope. c. ex pte b. ⁊ tūc si proponereť erat legitima. j. de insti. c. j. ⁊. c. aucte (idonco) h ꝙba nō sonāt ꝓditionē sz admonitionē vt faciat ea ad q̄ alias đ iure teneť. si. §. đ ele. significasti. ff. đ testa. tu. muto. §. j. ff. de ꝙb. ob. si. x. Jtē h ꝙba nō prestāt nouā formā mādato sz instruūt executorē vbi sciat q̄lis dz eē is pro q̄ scribiť si. §. de elec. ecclia vīa. ⁊ propter hoc vł etiā q̄ si min⁹ idoneus fit nihil teneret prouisio ⁊ sīa excōicatōis ⁊ quecunq̄z alia lata ꝯ rebelles lz sit iniusta q̄ bñ hz iurisditionē in his. sz sec⁹ esset si talis eēt ecła q̄ ꝓditionē adduceret. ꝙbi gra: prouideat] tali de tali eccła: si ē de illo vico oriūdus. q̄ h bñ ē ꝓditio ⁊ certa forma adicta mādato. ⁊ iō si aliūde sit oriūdꝰ nō valet prouisio nec sīa excōicatōis propť h lata: q̄ sup his iurisditionē nō hēbat quia erat certa forma ⁊ ꝓditionē limitatā quā delegato egredi ñ lz. §. đ rescrip. cū dilec. Jtē si huic petēti q̄ sua prouisio añ oīa sortiatur effectū. j. de ap. ꝓstitut]. ij. obijciať q̄ h nō dz fieri: q̄ ille q̄ prouidit ei nō būit ptātem sup h. audiēdus ē aūt q̄ ei deť effectꝰ prouisionis. ⁊ hec ē rō diuersitat]. q̄ h ptēdiť de fundamēto iurisditionis. i. an būit ptātem ei puidēdi. ⁊ ideo đ h inquirēdū est añq̄z puisio q̄ iurisditio accessoria est sortiať effectū. ar. §. de offi. dele. cū in iure. §. de fide instru. cū dilec. §. ceteꝝ. cū suis ꝓcor. sz ibi. §. in decre. ꝓstitut]. nō ꝓtēdebať de fundamēto. q̄ ꝓstabat q̄ eps ptā tē hēbat ꝓfirmādi: sz dicebať q̄ ꝓfirmatio erat iniusta. secꝰ est ḡ ī qōne ꝓposita. Jtē iurisditio data nulla ē nisi ꝓditio sit vera. ff. de verbo. signifi. credere. vnde h constat q̄ prouisio a tali executore facta est ipso facto nulla: et ex hoc q̄ nō obstāte tali prouisione tenet electio facta ab illis ad quos alias pertinet đ iure ꝓmuni. vel ex delegatione superioris eligere. sed si alias nulla sit electio: puta quia facta est scienter de indigno dūmodo facta sit ab illis q̄ iurisditionē vel ptātem hñt puidēdi nō trāsferť ptās eligēdi neq̄z ad ꝑmos ad quos iure cōi ptinebat: neq̄z ad illos delegatos q̄ silez ptātē puidēdi hēbant. imo tñ ad delegātē redit ptās h: vt no. j. de excel. ꝑla. inter. Jtez sup huiꝰ mādat] no. q̄ si vtroq̄z ꝑdictoꝝ modoꝝ scribať merus executor est si vult. vñ sine nulle cause cognitione statim de vacāte prebēda puidere pōt Jtem licet mere pōt assumere officiū iudicis vt inquirat an p q̄ scribiť sit idoneus vel sit de loco oriūdus. ⁊ hanc inqsitionem p se pōt facere sine ptibus vel etiā ꝙocatis ptibus vel his quos res tangit dūmodo ille q̄ prouisiōz cōmittit iurisditionē habeat q̄ cōmissa prouisione videť etiā cōmisisse ea sine quibus prouisio nō pōt fieri cōmode vel recte. §. de offi. dele. preterea. ff. de iu iu. om. iu. l. ij. Jtem cū ipse delegās vtroq̄z ꝑdictoꝝ modoꝝ poterit procedere eodē mō ⁊ delegatus. ar. xciij. di. c. fi. xciiij. di. c. j. Sed si processisset ꝑmo mō. §. prouidendo sine cāe cognitōe etiā sine appellatōe. ⁊ post. x. dies poterit obijci ꝯ huiꝰ prouisionē. j. de ap. ꝓstitutꝰ. ⁊ no. §. de cau. possef. ⁊ pro. cū olim. Si aūt pces sit ꝑm modū secundū. §. inqrēdo de merit] psone ⁊ postea puidendo sine cause ꝓgnitione tūc nisi illi quos res tāgit appellent a puisiōe infra. x. dies fit sibi ꝑiudiciū: vt sup his de qb⁹ inqsitū ē vlteriꝰ dicere nō possint. §. de elec. cū dilecti. vbi vero. Jtē videtur q̄ eodē mō possit sibi assumere inde officiū: etiā si simplr sic mādatū sit puideat] tali de tali ꝑbēda: etiā si nō sit ibi de aliqua clausula. talis. §. si ē idoneꝰ vł cōsilis. ⁊ h rōne supradicta. §. ⁊ cui cōmittiť ꝑncipale ⁊ accessoriū. §. de offi. deleg. prū. §. vj. ī fi. Secus aūt ē si tātū misteriū eēt ei cōmissū vel executio mera: vt pz §. de offi. dele. pastoralis. §. q̄ ꝙo. ⁊ c. q̄n aplica. alij melioꝰ distīguūt ī secūdo casu. §. vbi verba nō sonāt ī monitiōe: sz ī ꝓditione vt ibi puideas tali si ē de tali loco oriūdus: vel si docuit ī theologia: nā si p huius. lr̄as tolliť ius alicui⁹ vel fit ꝑiudicium: vt puta q̄ ad eꝑm vł capitulū ptinebat puisio nō valet puisio ab huius. executore facta nisi vocatis ptibus siue his quos res tāgit precedat cognitio sup ꝓditiōe. xxv. q. ij. ⁊ si nō. ⁊ de rescrip. cū dilecta. ⁊ idē videť dicēdū vbi aliqs mādat alicui aliquē citari ad eꝝ ordinariū iudicē vł vltra duas dietas: q̄ eo q̄ cora ordinario iudice timet litigare, ppť potētiā aduersarij: ⁊ idē est vbi mādať fieri inqsitio si ꝑcedat ī famia. j. de accusa. cū oz. Et idē est in silib⁹ nisi forte eēt notoria ꝓditio: q̄ tūc nō est seruādus ordo: sz h iꝑm dz exꝑmere vel ī relatiōe vel ī terlocutoria vt si ꝑsentib⁹ tpib⁹ expedita si vlterius nō sit ei facultas ꝯdicendi: nisi appellaret. ij. q. vj. biduū. Sed si per huius. lr̄as nō tolliť ius alteriꝰ nec fit alij ꝑiudiciū: vt si ille ad quem ptinet puisio mandet alicui puideas tali si est de tali loco oriūdus bene tenet puisio: etiā si nō precesserit vlla inquisitio sup ꝓditione ⁊ etiā si partes nō vocent: q̄ nec ptes in hoc esse pñt cū nullus cotendat ad se pertinere puisionē Et si dicat imo fit preiudicium ecclesie cui magr expediebat habere ortum de loco q̄z aliunde. Rñ. q̄ h non ptinet dicere aduersarijs se opponētibus ꝯ puisionē delegati sicut nō licet eis opponere ꝯ puisionē delegātis. vel dicit q̄ nos nō negam⁹ q̄n nulla sit prouisio si nō sit ꝙuata forma mādati. sed illud tñ negamus q̄ nō est necesse vocari ptes. Jtem dicim⁹ etiā in ꝑmisso casu. §. q̄n ptes vocādi sunt q̄ tñ de plano ꝓcederet in examinatōe conditōis vel clausule nec dabiť libellus nec aliꝰ ordo ꝙuabiť. j. de spon. cū ī tua dyoc. Tu dic q̄ siue ꝙba sonēt in monitōe siue ī cōditione semp tenet prouisio facta a dele. etiā cognitōe nulla premissa q̄ nō fungiť in prouisione vice iudicis sz prouisoris. §. de

elec.c.venerabilē.§.obiectōi ⁊ idē est in citatore cui mādat q ci tet aliquē:si propter pontentiā aduersarij nō pōt coā ordiario iusticiā hre h.n.poti⁹ fungit officio citatoris qz iudicis. Et idez est in ceteris sīlib⁹.⁊ ideo nullū ordinē iudiciariū seruare tenet tñ si ꝑditio vel monitio nō est vera cassabit vel casum denūciabitur qō ꝓ huius.prouisionē factū est tanqz ꝓ obreptionē obtentū:vt pz.j.de re iudi.c.cū olim.§.fi. Jté vz q si iste ꝓuisor assūat sibi ptes iudicis q pōt:vt no.j.ō ꝓcess.p̄ben ꝓpositum.tūc si ꝓposita hac exceptōe q ꝑditio vel monitio nō est vera:ñ audiat accipiens ⁊ iuste poterit appellari ex ea cā:qz cū ꝓcedat vt iudex ⁊ nō admittat q admittere dz nō ꝑuat iurj ordinē.alij aūt ꝑiū dicūt scz q ex ea cā nō pōt appellari qz nō ꝑuat ordinē cū nō dēat ꝑua re:qz hāc examinationē tm̄ ad suā instructionē facit.⁊ qz tm̄ summarie cognoscit.ff.de re iudi.a diuo.§.si sup.⁊ iō etiā nō est ibi necessaria sñia ꝑ id qō est.ff.de iudi.de qua re.⁊.ō.de cā pos.cuz sup.in fi.Si aūt in lra diceret si tibi ꝓstiterit q sit de tali loco ori undus tūc qz nō pōt ꝓstare nisi ptib⁹ p̄ntibus vbi p ꝓuisionē detrabit ꝑuri alteri⁹.⁊ qz vice iudicis fungit nō valebit q fiet nisi p̄missa cognitōe lz aliq ꝑdicāt.Si aūt p ꝓuisionē nullus iuri detrabit ꝑ puta qz ad eū q̄ mādat ptinebat ꝓuisio tūc valet q facit: etiā si nulla ꝓcedat cognitio:qz predictā cognitionē videt ei cōmittere nō tanqz iudici sed tanqz viro discreto.qñ aūt iudex velut inquisitor ꝓcedit cui debeat seruare ordinē iudiciariū. p̄mo ō ꝑditione ingrere dz qz ꝓcedat in cā p̄ncipalr ꝓmissa.j.ō accu.cū oportet.ō.de rescrip.c.cū dilecta.⁊ idē est in sīlib⁹. aliq cōtradicūt.ī cla q aūt ī lris ꝓsueuit appōi.s.q si ñ cēs ⁊c.certa forma ꝑditiōis data intelligit.ō.de rescrip.scisciat⁹.ō.de offi.dele.prudentiā.(probandū).j.de vb.sig.dudū.ō.de scru.c.j.

De iureiurando. Rubrica.

EX administrationis. (cogatis).ō.de testib⁹ cogēdis venerabilis.

DEcernit. rebus suis).nō solū si reb⁹ eccle p vim spoliat:sed etiā suis proprijs.⁊ de eis nō repetēdis iurauerit absoluet ab iuramēto ⁊ eas repetet:vt h j.e.si vez. Si vero sine violētia vel dolo adiurauerit res ecclesie supior vel faciet prelatū q abiurauit actorē ꝓstituere q petat vel dabit curatorē ecclesie bonis vel alio mō ꝓuidebit sicut melius poterit q res ecclesie recupenr:sēdo iurans q non directe venit ꝑ proprīū iuramentū sed tñ res ecclesie recuperent.ar.ff. de nego.gest.at q.§.cū me.ō.de ꝓsti.cū veniss̄et.in fi.j.e.c.ad nostram c.j.⁊.c.ij.⁊.c.debitores.⁊.c.quēad.§.fi. Etiā si p aliū non pōt recuperari ipsi dabit licētia ꝓueniēdi ⁊ res ecclesie repetēdi.qō ꝓboga nō pōt iuramētū ꝑuari sine interitu salutis sue:ꝑ ꝓueniri debet.ō eo. si vo.ar.ꝑ.e.tuā.⁊ ita decendū est si tutor iurauit de rebus pupilli nō repetēdis.si aūt res suas abiurasset illud bñ seruare tenet.ō.q me.cā.c.ad audientiā.ad fi. Et no.q nulli ꝑ iuramentū suū ꝓprīū dat restitutio in integrum sed absolutio tm̄ Cōtra iuramentū aūt ab alio prestitū bñ dat in integ.resti.ff. ō iureiu.nā postea.§.si mino⁹.(iuramēti). Jste nulla rōe teneri potest qn res ecclesie retineret.sed de hac materia dixim⁹.ō q me.cā:ad aures.(absoluim⁹)de facto ⁊ est si.xxiij.q.j.audiuim⁹.xj.q.iij.excellentissimus.vel adsoluitur a peccato non obseruatione ad quam non tenebantur.

DEcernit melius. ff.q satisdare cogunt.l.vl.xxij.q iij.mulieri.⁊.q.ij.beatus.(cōmittat.)auctoritate superioris.j.de voto:ex multa.in p̄in.(minime).no.si duo aliquid sibi adinuicē iurauerūt:si vn⁹ nō seruauit iuramentū nec ali⁹ tenet ꝑuare.j.e.sicut duo.(minime).xxviij.q.ij. si infidelis.ff.de inoffi.test.si instituta.C.de pac.cū ꝓponas.

EGo episcopus petro. i.fiō quā beat⁹ petr⁹ tenuit ⁊ docuit fidelr obseruādo.(sctēqz) qz eā mr̄em ⁊ magistrā ⁊ oīb⁹ alijs p̄cellentē ⁊ dñaz tenebo.(ad eoz).i.in diminutōe fidei beati petri ⁊ in derogatōe honoris ecclesie vel in lesionē p̄sone pape.(papatū).i.p̄ncipatū tam in spūalib⁹ qz in tpalib⁹.(⁊ regulas).i.canones suoz pontificū ⁊ etiā alioz scoz patz p ro.ec.approbatos.iij.di.canon.xvj di.sancta.xvj.di.p totū.⁊.xj.di.p totū.(ordine).exponevt.j.ō sy.ne de.(aploz).s.petri ⁊ pauli.aploz aūt limita ibi eē itelligūtur vbi papa ē.q sic exponi dēat pz ex eo qō sequit nisi eoz absoluat licētia qō de necessitate optet exponi.i.nisi absoluat p papā q illis liminibus presest ⁊ q eoz vices gerit ⁊ auctoritate fungitur.

DAllus episcopus. iurare bi enī iurant ei obedientiā.vt no.ō.de ma.⁊ obe.legebat. Homagiū aūt facere nō debent. j.de re.iu.c. vltimo.vbi nota.

DEbitores restituendas. p̄mo cogēdi sunt creditores relaxare iuramēta sup soluēdis sibi a debitorib⁹.ō.c.j.⁊.j.de vsuris tuas. Si aūt nullo mō possint induci ad relaxandū iudex ipse relaxabit.ar.j.e.cū quidā.§.vl.vbi dz q iudex relaxat iuramēta illicita.ad idē.ō.de testib⁹:ꝓstitutis.j.xv.q.vj.aucte. Si vo nō sit ꝓsens creditor ⁊ iō induci nō possit nec iudici cōstet q sit ꝓpuisum ex cā vsuraria ⁊ iō nō possit absoluere:qz absolutōis terminꝰ instet vt ꝑm iuramātū soluat.(soluet).sed postea repetet vt h:ꝑ.qz si sciēter soluit etiā indebitū.ḡ nō poterit repetere:vt.ff.de re iudi.cuius.p.ff.de ꝓdi.inde.l.j.ar.ꝑ.ff.de solu.q soluit sic.⁊.l.q homine.§.vl.ff.de re.iu.inuit⁹.§.j.ff.de supfi.l.j.§.plane.ff.de dolo ex dolo.So.ad oīa ꝑdicta:qz si spāle ē h ꝓpter fauorē obseruantie iurisiurā. si vero iurauerit nō repetere denūciabit ecclesie.⁊ ecclesia ꝓpellet eū ad pnīaz quā nō pōt agere nisi soluat vl reddat vsuras.vel etiā iudex sine aliq denūciatōe p̄cipiet ⁊ sub pena excōicatōis q qcunqz scit dicat veritatē ⁊ sic coget vsurariū ad restitutionē.j.e.ad nr̄am. Si vero iurauit nō denūciare:tale iuramentū seruandū nō est:qz ē cōtra regulā euāgelij j.c.quēad.i fi. q.j.si peccauerit. Credim⁹ tm̄ q in aliquib⁹ hūc ordinē imutari possint.⁊ p h apparet q eps in iuramēto disp̄sat si fuit dolo vel metu vel vi extorta.xv.q.vj.c.j.⁊.ij.⁊.j.e.cū ꝓtingit. Jmmo dispēsare pōt ex cā in iuramētis licite p̄stit.xv.q.vj.nos fetōres iuratos)qnīmo nā si iurasset certo die gladiū redditurꝫ alicui et tūc ꝓtingeret eū esse furiosum nō deberē sibi gladiū reddē.xxv. q.ij.ne quis.quāuis possit dici:qz tūc nō necessaria ē dispēsatio, qz ꝑ poti⁹ est dicendū q iramentū nō extēdit ad hūc casum de q̄ nō p̄sumit cogitatū.ar.ff.de trāsac.q cū tutorib⁹ ad fi. vel itel ligit ibi ꝓditio si deo placuerit: deo aūt nō plz q furioso redd̄az Sicut etiā licitū est p̄ncipi seculari aliqd statuere vel facē ex cā ī p̄iudicii ū iuris alteri⁹.vt no.ō.de ꝓsti.q in ecclesiaꝝ. Jtem credimus q in meli⁹ possit ꝓmutare.nāqz si qs iurasset ire ad sanctū Jacobū ⁊ magis vtile esset q iret vltra mare ⁊ nō video q̄re sic nō possit sicut in voto.j.de voto ⁊ vo.re.c.j.⁊.ij.⁊.c.scripture

AD nostrā.astrinxisti Jdcirco remittit cā ad eos q excōicauerūt ⁊ sñias ꝓtulerūt qz nō fuit appellatū.⁊ sic nō est ꝑ.j.de ap.interposita.§.alle de niqz.nec constabat de iniusta excōicatione.⁊ quia non constabat ideo p̄statur cautio que alias non p̄staretur sup:a ō rescripto ab excōicato ꝑm quosdā pl⁹ plz nobis q nō fuit appellatuꝫ ⁊ q excōicatus fuit ꝓtumacia ⁊ h fuit iustū ⁊ idcirco non absoluet nisi p̄stita cautōe ⁊ iuramēto. Sñia aūt sup restitutione rei fuit iusta ⁊ iō ꝑ eā mādat q res restituant creditorib⁹.qz tm̄ iudex mādauit de reb⁹ occupādis excusat debitor a pena ꝓstitutionis si qs in tantū.(Astrinxisti). p̄cepat enī creditori q possessiones restitueret ⁊ qz restituebat excōicauit:postea tm̄ debitores possessiones pignoratas subtraxerūt auctoritate iudicis. ⁊ iō excusantur ne admittāt ius ⁊ ꝓprietatē quā in re inuasa hēbat p cōstitutionē si qs in tantā.⁊ ad idē ē.xvj.q.vj.placuit. Quidam tm̄ dicūt cōstitutionē nō hre locū in cāis ecclīasticj.ō.ō do.⁊ ꝓtu.c.j.vt nō fuit h actū ꝑditōne ex illa ꝓstōne. Edictū aūt di.adri.nō tāgit hūc locū qō locū hz cū creditor pignus sua auctē occupat.ff.q me cā:extat.(restituāt)sz nōne potant hi debitores ꝓpēsare debi tū cū fructib⁹ tar.q sic.C.de ꝓpē.l.ꝓpēsatōes.ff.so.ma.diuor.§. donatj.ff.ad.l.fal.q de bonis.§.q aūt. Rñ.nō fieri ꝓpēsationes nisi ī pecunia.ff.de pig.grege.in pn.nisi fruct⁹ eēnt ꝓsumpti ī q casu nō fit ꝓpēsatio de pecunia ad fructus:quia iā ꝓsumpti sunt tm̄ cū p̄cio eoz fit ꝓpēsatio:vt in.l.p̄dictj.h aūt qz sumpti nō erāt qz fiebat ꝓpēsatio de eis:vel iō nō audit sup ꝓpēsatōe debitoris:qz creditor nihil petebat nec agebat imo tm̄ debitor agebat.primo qz petebat restitutionē coā archie.nā petebat sibi res pignorata restitui. Jté etiā si creditor ageret tm̄: debitor nō posset fructus ꝓpēsare cū iurauerit nō molestare eū nisi forte p̄mo soluēt ñ ꝓputatj fructib⁹ ad h ei actū erat vl h ñ liqbat q de fructib⁹ eēt sibi satisfactū sz de debito liqbat.ō liqdo aūt ad dubium non est compensatio admittenda.vel dic vt.j.ō deposi.bona fides.

EJ vero aliquis metu. que dimus.ō.q me.cau.ad aures(venite).sine auctoritate superioris.ō.ō elec.venerabilē cū aucte aūt supio-

ris lz vt statim sequit (vel aliqñ) ꝛc. alij aũt aliter dicũt: vt in gl. in si. posita q̃ incipit: qz nulla ꝛc. (eterne) vel tẽporalis. xxij. q. iiij §. vl. (veniẽdi). ꝓpria auctoritate. (auctores). C. si aduer. ven. l. ij (ꝓmissum) qz nulla pn̄a eis ꝑposita ẽ vel imponet si administrauerit: lz tñ nõ diceꝫ eis post absolutionẽ q̄ ministrẽtur. j. e. c. verũ. plus plz q̄ dicitur in glosa sine aucto.

QX rescripto taliter. scz q̄ certis locis ꝛ die recedent (super his). i. ꝑ conuentionibus adimplendis. (obsides) contra. C. que res pigno. ob. pos. qui filios lz ħ rñsio reprobat. xxiij. q. viij. c. vt prędẽ. ff. q̄ testa. fa. pos. obsides. ff. de iure fis. diuus. vbi obsidũ datio ꝓcedit. Ro. nõ tz obligatio ꝑ libero hoĩe vt ius ꝓstituat in eo tñ detineri põt q̃litercũq; vt fiat qđ ꝓuenit vl̄ ꝑ pecunia obligari nõ põt: sed ꝑ pacto in eunde pacis põt ꝛ alio ꝓsimili. vel dic q̄ obsides vocat eos q̄ iurant q̄ nõ recedãt de certo loco quousq; eis fuerit satisfactũ. ꝛ ħ notat aduerbiũ qđ sequit silr. nã si detineret̄ inuiti excõicati esset detẽtores. xvij. q. iiij. si qs suadẽte. etiã si de eoꝝ volũtate detinẽt. j. de sen. ex. ꝓtingit. (qui.) s. monchi. (vt ħ) vt nõ determinãt v̄bũ iurarũt sed verbũ dedit. (vxorẽ). renũciãte bñficio velleiani et oim legũ auxilio. C q̃ñ mulier tu. officio fun. l. vl. ꝛ auc̃ maſ. ꝛ alias ꝫ. ff. ꝛ. C. ad vell̄. ꝑ totum.

QUerelam. biennĩ ħ solũ sufficit ad prĩuandũ emphiteoticare. x. q. ij. §. ħ ius. (ꝓstiterit) i modũ ingsitõis ꝓcedẽdũ ꝫ eũ. (necessitatẽ). xxij. q. viij. si nll̄a. l. di. presbyteros. ff. cõ. di. j. sicut. ff. ex q. cau. nõ enĩ. ff. locati: cũ in plures. §. vestimẽta. ff. si qs cau. l. ij. §. j. ff. qui satis co. l. vl.

QUa nos iureiurandi. primuz iusiurãdũ (iurat̄). lz iusiurandũ ꝛ lateran̄. j. de cẽ. ꝓhibem⁹ (Preiudicat) si ꝺ gr̃a tolerent̄ in eccl̃ys. nã expelli debẽt ꝺ eis. s. ꝺ pac. cũ cle. j. de cẽsi. ꝓhibem⁹. gũis (piurio). i. temerario iuramẽto ꝑdicto. s. xvij. q. ij. aĩa duertẽdũ. (q̄ iurat̄) qz pplexi sũt inf duo iuramẽta: ita ꝫria q̄ si vnũ ſuãt alterꝫ ſuare ñ pñt.

QUam quidaz. absoluendi repete q̃ dixim⁹. s. de elec. venerabilẽ. (absoluẽdi) alii q̃ dicũt ꝺ facto. (absoluẽdi) nõ logt̄ ħ papa nisi necessitas adesſz añꝫ a supiore sit absolut⁹: qz ħ pt ſuaſ absq; iteritu salutis etne s. e. si vero. Sz post absolutionẽ libere loquit̄ sibi: manach⁹ aũt de q̃ loquit̄. j. c. pri. ꝑtextu iuramẽti nõ põt ingredi monasteriũ sine licentia superiozis.

SIcut ex litteris. temerarium. nõ dz ħ ꝑtextu iuramẽti monasteriũ exire: qz non põt sine mortali pctõ. xxix. q. iiij. c. j. Quidã dicũt q̄ lz ħ iuramẽtum non ꝓiudicet monasterio quin eum possit repetere ipsi tamẽ bñ ꝓiudicat vt nõ possit repetere locũ ꝓstitũ i monasterio argu. s. q̄ me. causa: ad aures. c. ad audientiam. ar. s. de renun. q̄ in dubijs. alijs aũt videt̄ ꝫriũ ꝛ dicũt q̄ ꝑdicta. c. loquunt̄ in clericis secularib⁹ qb⁹ lz eẽ sine aliq̃ eccl̃a: lz sec⁹ est in monachis quib⁹ nõ lz eẽ sine claustro. xvj. q. j. si cupis. placuit. vñ nunq̄z abbas dz dare lr̄as absolutõis suo monacho nisi pr⁹ bẽat aliũ monasteriũ vel aliã eccl̃iam ad quã vadat lz tũc bñ lz extũc nihil hz facere in ꝓmo mõasterio. lviij. dist. c. ij. ꝛ iij. xix. q. iij. statuimus. xvj. q. j. si quos. ꝛ multis alijs. c. eiusdẽ. q. Jtẽ ꝓpt̄ delictũ bñ imponit̄ pn̄a mõacho per quam ejicitur a monasterio. j. de simo. veniẽs. ꝺ dilect⁹. ꝛ. c. qz simoniaca.

CEritatis. compellantur. ꝫriũ vz in liberto q. j. annũ dz facere pfessionẽ ꝓnno. xij. q. ij. sepe longinquitate. ꝫriũ etiã in feudatario vt in ꝓstõe de feudo nõ ali. sine ꝓsensu maiozis dñi. impialẽ. §. ꝑterea. j. dicũt quidã hãc spãlem ꝓcessionẽ. vel dic q̄ iurare quis põt sine cessozib⁹ lz nõ cogit̄: qz iuramentũ reale ẽ ex pte ei⁹ cui iurat̄: qz nõ solũ pſone iurat sed ecclesie. s. e. ego. lxiij. di. tibi. licet sit personale ex parte iurantis.

CErum antecessozes. s. gelasi⁹ gregoriꝰ ꝛ vrbanus. xv. q. vj. alius. ꝛ. c. nos sanctoꝝ iuratos. (attenderint). ꝛ hec v̄ba dicẽdo intelligit̄ sibi dare lr̄iam veniẽdi ꝫ ꝑpriũ iuramẽtũ lz nõ ꝓcipit veniẽdi ꝫ illud. ꝛ tñ nisi huius. v̄ba vl ex pss̄iora dicere nõ lz sibi venire ꝫ illõ.

ENiens. vt ħ enĩ iuramẽtũ loco satisfactionis succedit. j. e. qntauallis. nisi esset tanta iniuria q̄ merito cum iuramento non compẽsaretur (mãdato). ff. de arbi. si de re. ꝫ. So. ꝓpromissum factũ i aduersariũ tenet non vt ꝓcedat sicut arbiter: vt in. l. ꝓtraria: lz vt tanq̄z arbitrator põt: ꝛ nisi bñ arbitret̄ ad arbitriũ boni viri reducit̄. vt ħ. ff. de opis li. si libert⁹ (precepistis). ꝛ male iuramentũ nõ extẽdit̄ nisi ad ea de qb⁹ cogitatũ est: vel debuit merito cogitari. j. e. qntauall̄. j. de deci. ex multipli. s. de re. spo. audita. xxij. q. ij. negs. ar. ff. de transac. cũ acql̄. ff. de pec. q̄ peculi. ꝛ exq̄ sit̄ precepit vlteri⁹ ꝑcipere nõ põt. ff. ꝺ adop. l. q liberat⁹. ꝛ. l. se. ff. ꝺ adop. le. l. cũ apꝺ. alij dicũt ꝛ nõ male q̄ nõ sufficit cũ dicat ego ñ cogitaui q̄ ħ mihi ꝑcipes dũmõ pena nõ accedat culpã: vt no. in gl. q̄ incipit. ff. ꝛ. imo oĩa põt ei ꝑcipe nisi sint ꝓtra ius. j. e. qntauall̄. vel ꝓtrariũ ꝑmo iuramẽto vt ħ: vel nisi eẽt tale preceptũ quod ẽ contra ꝓsumptionẽ ꝓmunẽ q̄ si ħ crederet mãdari nunq̄z iurasset. ar. j. e. petitio. C. q̄ res pig. ob pos. l. vl. ff. de pig. ob. gnãli. l. deniq̄z. Si aũt ꝑceptũ factum ꝑ iuramentũ obuiaret priori ꝓmisso ħ uari dz iuramentũ ꝛ als satisfacere de ꝓmisso. ꝛ ħ satis colligit̄ ex hac decre. q: dicit priori iuramẽto ꝛ nõ ꝓmisso cũ tñ intentionẽ fecisset de vtroq̄z. ar. s. de ꝓsump nõne. ꝛ ħ vera sunt q̃ñ iurat parere mãdatis. Si aũt iurat aliqd determinate tũc iuramẽtuz in ꝓsilio aĩe ꝺm intentionẽ iurãtis recipit interpretationẽ. j. eo. quãto. ad nostrã. ij. Sz i iudicio recipiet interp̃tationẽ ꝺm ius. j. e. veniẽtes (licite). facto duci ꝛ eccl̃esijs sec⁹ si illicite. s. e. tua nos.

REni. ille vt vasallus vl̄ canoic⁹. (excusat) appellatio eni nõ tenet nisi a gravamine. j. e. de appel. vt debit⁹. ꝛ qđ ꝓuisuz est ad remediũ nõ dz tẽdere ad ꝺfensionẽ inigtat̄ ꝛ. j. ꝺ app. reprehẽsibilis. ꝛ. c. iij. ꝛ. c. cũ spãli. §. pozro (difficultas). s. e. que relam ego. ff. qui satisda. co. l. vl.

QUanto. personam assẽsu legitimo põdere defraudari dicit̄ q̃ ordinatũ fuit a ꝓncipio vt certũ ꝑdus auri vel argẽti apponeret̄ in q̃libet moneta. sz possessio min⁹ auri vel argẽti apponi mãdauit ꝛ tñ monetã expẽdi mãdauit ac si ciusdẽ põder̄ esset: ꝛ ħ idẽ credimus etiã si ab initio fecit multo maiozis põderis vel valozis q̃z valeat metallũ vel materia vñ fit fabrozꝝ ꝛ alijs expensis necessarijs ꝛ vtilib⁹ exinde deduct̄. credim⁹ tñ q̄ ꝓpter iurisditionẽ ꝛ ꝓpt̄ ħ etiã q̄ a ꝑsona vel a caractere regis aliquã auctoritatẽ ꝛ ꝓmunẽ recipit aliquãtulũ sz multũ minozis valozis possit eã facer̄ q̃z sit metallũ vel materia vñ fit. s. Jn ꝓmo aũt casu. l. q̃ñ facta est si vult minuere nõ credim⁹ q̄ ħ possit sine ꝓsensu ppli: sed cũ ei⁹ assensu credim⁹ q̄ possit cũ licitũ sit cuicũq; renunciare iuri suo viij. q. j. q̃z prepo. ꝛ qz negocium regis negociũ vniuersitatis reputat̄: ꝛ iõ sufficit ꝓsensus maiozis ꝑtis maiozis regni. C. ꝺ iu. cal. l. ij. §. sin aũt. ff. de con. ꝛ demon. l. ciuib⁹. ff. ad municip. l. q̄ maioz. Jtẽ nõ credim⁹ sufficere ꝓsensum pap. vt illa moneta cõiter expẽdat̄ ex regnũ. (absolui) quidã dicũt q̄ papa põt dispẽsare ꝛ soluere a iuramẽto aliquẽ ꝓpter graue scandalũ vel malũ exemplũ ꝓcedẽte tñ clauę discretõis. h. tñ dicit ꝓtra nisi iuramentũ sit illicitũ cũ iuramenta ꝛ vota sint de iure naturali. tu dic ꝓut no. s. de elec. venerabilẽ (iniq̃tatis) xxij. q. iij. si aliq̃d. (inter cetera. satisfactõe). xxij. q. iij. q̄ in sacro. Jnno. quart⁹.

TEnentes et leges. ij. q. vj. ñ ita. ꝛ. c. anteriorũ (i plagiarijs). i. fideiussoribꝰ (aggrauare) q̄ iõ vtrobiq̃z appellatõis remediũ ẽ necessariũ (exceptionẽ) sz dices nõne pñt sup ħ ꝺere legẽ municipalẽ cõtra ius? Rñ. pñt ꝺere legem ꝓtra ius cõe q̃ in alterꝰ tñ nõ fit ꝓiudiciũ: vt ħ. ꝛ. s. de ꝓsti. q̃ in ec. vbi de ħ plene no. spãlr tñ ꝓcedẽdo legẽ bñ pñt litigãtes renunciare appellatõi. C. de temp. ap. l. illud. §. vl. (exceptionẽ). s. de rescrip. ꝓstitut⁹. j. e. etate. ff. ad municip. impatozes (executioni). et male. ff. ad tur. l. j. §. vl. ij. q. vj. §. appellare (ĩtroducentes). ꝺ boc no. s. de of. dele. pasto. §. ij.

D nostram. condiderit ꝓ hoc dixerũt quidam debitozes posse nõ obstãte iuramẽto ꝓcedere ad repetitionẽ debiti q̄ nõ credim⁹. qz nihil est eis relictũ vel remissum ꝛ de hoc no. s. e. debitozes. (proponi) cõtrariũ. s. vt lit. nõ ꝓtes. qm̃. So. ħ ꝓcedit in modũ ingsitõis vel denũciatiõis q̄ lz ẽ ħ ea ratione: quia ad ecclesiam ꝑtinet tuitio testamẽtoꝝ. C. de epis nulli. §. si qs ad dedi. ff. de peti. here. hereditatis. j. ꝺ testa. si heredis. Et magis restitutio vsuraꝝ q̄ licz sz ꝓtra tales ꝓcedere in modũ inquisitõis vel denũciatõis non solũ papa sed etiã alijs etiã delegatis nisi forsan forma ꝓmissionis ꝓtradiceret lz aliq ꝓtradicãt. Sz nõ sic extra ordinẽ ꝓcedit̄ i alijs crimib⁹ nec in alio casu nisi q̃ñ iurãt nõ repetere. nõ enĩ sup

iurib⁹ singulariū psonaꝝ ꝓcedendū est ingrendo vl extra ordinē ſz in tētatis actiōib⁹ & ordinario iudicio ſm iura de statu tñ & iurib⁹ eccle qñ papa ꝓcedit ingrēdo: vt de testi. cū olim. Sed ħ credim⁹ eū facere de plenitudine ptātis vñ nō lz epis & alijs inferioribus sic ingrere q̄ tenētur iura ſuare: bñ fatemur tñ q epi scop⁹ ꝓtra aliquē quē ſuſpectū hēret posſet ingrere de vſura sic de alijs criminib⁹ ad imponendū eis pnām canonicā & non ad vtilitatē vel alicui⁹ ſuate pſone interesſe ꝓſequendū. de ꝓſāguinitate aūt non est dubiū q ingrere pōt inter ꝓiuges. j. de diuor. porro. xxxv. q. vj. si duo. Et idē forte dicendū est si de alio canonico alꝫ legitimo impedimēto ingrere vellet. de illo aūt nō ē dubiū q de iurib⁹ ꝑncipis ingri pōt. C. ō bo. va. l. j. & pe. & fi. li. x.

AD nostrā. per extorſionē i. ꝑ ꝓciliū ſuū vel. i. desideriū. ħ hēs q̄ iuramentū licitū etiā si p vim sit extorſū est ſuadendū. j. e. petitio et si xp̄s. Quāuis posſet dici ſuandū in q̄ztum est licitū ſz nō incurrere piuriū si nō obſuat: vel dicas etiā si nō sit licitū nō teneri ad abſuationē. nisi essz ꝓceptū: alias nec tūc ex vtute iuramēti tenerīſz ex vi ꝓcepti: q̄uis dēat absolui a supiori ſuata diffinitione quā posuim⁹. ſ. q̄ me. cā ad aures. nō tñ vera extorſione. (ordo iudicis). ij. q. j. manifeſta. j. ō acc. euidētia. (ordo iudicis) ex toto nā aliquib⁹ ſuaſ: nā q̄z citari dz notari⁹ criminosus. ij. q. j. deus & in eū ferſ sñia. j. de diuor. porro.

AB te huius. ſ. fidelitatis (p̄stitis) iura (fidelitat̄) archiepo pisano. (debitū). ſ. e. tua nos. (p̄stitū) pisano archiepo. puta q̄ p alio feudo vel alia cā iurasti q̄z nobis iurandū est.

QUintauallis. mandatis. no. ſ. e. veniēs. (exheredaret). q̄ nō lz nisi ingratitudīs cām cōmittat: ī auc. vt cū de ap. co. §. causis. col. viij. (iuramētū). i. ſatiſſactionē iurie. ſ. c. veniēs. vbi no. cū iuramentū interuenerit in tali casū bñ pōt ille p quo ferſ sñia petere officium iudicis vt ſoluat ꝓdēnatus id in quo ꝓdēnatus ē dū mō id equū sit & licitū: secus si illicitū & iniquū: vt ħ. & ħ idē dico si fuerit iniquū dūmō p eū ad quē ptīet reductū sit ad equitatē. ar. ff. de reg. iu. in ſonā. ff. p ſo. si ſocietatē. & l. si ſocietatē metu. §. arbitror & l. ſe. Sz si nō iuratū ē de ſtādo arbitrio talis arbitratoris tūc ex sñia ei⁹ nō oriſ actio nec ꝓpie dicīſ dictū ei⁹ sñia vel arbitriū. Immo io. cre. notauit in auc. vt diff. iud. §. j. q̄ poterat dici q̄ p talē arbitratorē poti⁹ trāſactionē deberi fieri & idurit in ar. C. de ꝺben. emp. l. si. & insti. de ꝺben. emp. §. p̄ciū. Sed oppōes ſm hoc ergo ad nihil vtili⁹ ē arbitratio sine iuramento Rñ. vtili⁹ ē: q̄z si p̄cessit stipulatio ex stipulatōe ageſ: vt si electus ē arbitrator in aliquo ꝺctu: puta q̄z arbitrareſ de p̄cio alicui⁹ rei vēdite tūc ageſ ad arbitratū actōne ex vēdito vel ex aliquo ꝺſili ꝺctu sicut dicit. l. prealk. insti. de ꝺben. emp. §. preciū. Et ħ intelligetur vera: vbi incōtinēti post ꝺctū vel stipulationē ꝓuenit ō stādo dicto arbitratoris: q̄z si ex iteruallo tunc nō datur ex dicto talis arbitratoris actio: sicut nec ex pacto sed exceptio tm̄: vt. ff. de pac. iuregen. §. q̄nimo. ff. si cer. pe. lecta. C. de pac. petēs. Jtē coram huius. arbitratorib⁹ null⁹ ordo iudiciari⁹ ē seruādus: imo nec iudiciale dz eē q̄ coram tali agiſ. ipe tñ arbitrator ad sui istructōez quasi extra iudiciū laborabit ad veritatē inquirendā vt plen⁹ instruaſ: & q̄ ipe arbitrator nō sit iudex nec arbiter & q̄ non sit dicēdū iudiciū q̄ cū eo sit satꝫ pbaſ ex eo q̄ ħ dī: q̄z ħ ꝓmittiſ in ꝓncipalē aduersariū ad rōem. ſ. e. veniēs. ff. de opis lib. si libertus. null⁹ aūt in iure suo pōt esse arbiter vl iudex. ff. de arbi. l. si de se. C. ne q̄s in sua cā p totū. Jn actōe aūt iniuriarū sicut hic erat q̄ itur ad arbitratorē quidā dixerūt q̄ cogēde sunt partes stare dicto arbitratoris ꝓposita actōe iniuriaꝝ. Sz ꝺ actio iniuriaꝝ nō ꝓpetit ad interesse ſz ad vindictā nō est enī in nris bōis ff. de iniurijs. iniuſ. ac. q̄o ergo dabiſ actio ad. c. vel ad aliqd in q̄bus ꝺdēnatus ē? Sz rñdent alij: q̄z ista. c. petunt nōvt interesse ſz vt vindicta. alij dicūt q̄ arbitrator iste incōtinēti post iniuriaz assumpt⁹ nō fuit imo etiā si incontinēti assumpt⁹ fuiſſz tñ ex edicto ei⁹ si nō interueniſſet iuramentū nō dabiſ actio ſed exceptio reo quasi trāſactōis vel pacti modificati: actori aūt p̄staſ p̄stina actio. C. de pac. cū ꝓponas: vt si illa non supaſſet dabiſ actio ob cām vt se reponat in p̄stinā obligationē vtz si dedit rē vt rem reddat. C. de reꝝ pmu. l. j. & l. q̄m. ff. de ꝺdi. ob cām si q̄s vel prescrip. vbis: ad interesse. C. ō reꝝ pmu. cū p̄cib⁹. & l. reb⁹. ff. de cō. cā da. silr & de iure do. si p̄. & l. quēad. vel offi. iudi. ff. de p̄scrip. vb. ob cām. Jtē no. differentiā inter arbitꝝ & arbitratorē. de q̄ ħ loquiſ: q̄z arbiter dicīſ q̄ eligiſ vt iudex. ſ. vt ꝓcedat in substantia alib⁹ ſuato ordīe iudiciali & litē dirimat coram ſceptā vel coraz alio ſm ordinē iudicij ſuato. lz possit eā dirimere si vult. & etiaz inique. ff. de arbi. l. j. & l. qualē. & l. diē. §. stari. vñ arbitriū diffiniſ. Trib⁹ actus pſonaꝝ sicut in iudicio ꝓfligentiū in cā indicē do iure volūtarie posita. nec ē ius si sit ꝓpromiſſum cū pena vel sine pena vel etiā sine vlla stipulatōe elect⁹ simpliciter cui⁹ arbitrium emologaſ vel taciturnitate. xi. dez vel exp̄ſſe. C. de arbi. l. penul. Oēs enī iſti ordinē ſuari debēt & ad obſuantiā ageret arbitriū sine stipulatōne sine ꝺditione ex. l. vtno. ſ. de arbi. dilecti. Arbitrator aūt est q̄ eligiſ vt aliquid estimet p̄reciū vel operas vel ptes societatis vel qd sibi videaſ de aliqua re sine ordine iudiciario dicat vel sup eo arbitreſ insti. ō emp. §. preciū. ff. p̄ro ſo. ſi societatē. & l. inter posita. ff. de ver. ob. si quis arbitratu. & ff. de le. iij. fideicō. §. si fideicōmiſſum. nec facio vim an ptes iurauerint stare dicto hui⁹ arbitratoris vel nō. Jtē an sint stipulate ō stādo dicto ei⁹ an nō: q̄z semp redigendū est ad arbitriū boni viri. ff. de opi li. si libertus. de vb. ob. si q̄s. ar. C. de dotis pmiſſōe l. fi. quidā dicūt idē etiā si sub pena stipulate sunt stare arbitrio hui⁹ arbitratoris. ſ. q̄z nunq̄z pōt exigere penā nisi cessauerit soluere id q̄ p arbitriū boni viri redactū est dictū arbitratoris. ar. p his q̄ nō obstāte iuramēto & stipulatōe sine pena possint petere q̄ dictū ei⁹ redigaſ ad arbitriū boni viri ea dē rōne qua potest si cū pena ꝓmiſit. alij tñ ꝓtrariū dicūt. itē nō facio vim vtr̄ iſte arbitrator fecerit litē ꝓtes. inter ptes: vel etiā si sñiam in scriptis p nūciauerit vel simplr nudo vbo q̄ sibi visum ē dixit: q̄z coram eo nō est iudiciū vel quasi iudiciū ſz totū in sua positū est volūtate & p̄dictaꝝ solēnitatū obseruatio nō est nisi coram iudice vel arbitro: & ita nō pōt dici litis ꝓtes. vel sñia. Sz q̄d dices si ꝓpromiſſum factū est vt possit ꝓcedere ſuato ordine iudiciario & nō seruato. Rñ. vec vba sic sunt interp̄etāda q̄ ꝓpromittaſ in eū tanq̄z in arbitrū. & bo cinnuūt verba illa: seruato ordine &c. & tanq̄z in arbitratorē q̄ & vba illa etiā inuunt nō seruato & si p̄ceſſerit vt arbiter ſed seruato ordine nō redigeſ dictū eius ad arbitriū boni viri. Si aūt p̄cessit vt arbitrator. i. nō seruato ordine tūc redigiſ ad arbitriū boni viri. Jtē no. q̄ si dicūt ptes eligim⁹ eū in arbitꝝ simplr nō intelligiſ elect⁹ vt arbitrator nisi ex alijs vbis appareat de ꝓtraria intētione: puta q̄z dixit q̄ possit ꝓcedere ſuato ordine iudiciario. Jtē si dicāt eligim⁹ in arbitratorē virū bonū viz q̄ determinet questiones nr̄as nō intelligiſ elect⁹ vt arbiter nisi ex alijs vbis appareat aliud. Jtē no. q̄ dictū arbitris nunq̄z emologaſ taciturnitate. x. dicrum: sed si exp̄ſſe illō cōfirmaſ p ptes parit exceptionem quasi transactionis vel pacti. dictum autē arbitri procedentis ordine iudiciario sine pena electi emologatur. C. de ab. l. penul. nec vnq̄z. & si iniquum sit reditgitur ad arbitrium boni viri. Jtem non mutatur dictum arbitratoris nisi modice ledat. ff. de opi. lib. si libertus. Jtem dictum arbitri non mutatur: etiam si grauiter ledat immo si pena fuit promiſſa agitur ad ipſam. C. de arbi. l. j. si vero non fuit ꝓmiſſa cum stipulatio interceſſit agitur ad interesse. ff. de arbi. diem p/ ferre. §. fi. & duabus legibus sequentibus & l. ita demū. & si simpliciter cōpromiſſum sit & sentētia exp̄ressa per partes emologata fuerit: vl infra decē dies nulla ps ꝓtradixerit oriſ ex sententia actio & exceptio. C. ō ar. l. i. arbi. i fi. & tūc agiſ ꝺditōe ex le. illa.

QUa nos. & infra iurauit. temerariū fuit ħ iuramentū & imponiſ pna tanq̄z p mortali. xxij. q. iiij. p sacrm (ꝓpellas). temeritas iuramēti facit q̄ coguntur ad cohabitationē redire sicut cā seruandi ꝓtinentiā: & p ꝓs nō temerarie iurassent sed nō inuicē petitur⁹ alteri⁹ petere nō possent. ar. xxxiij. q. v. q̄ deo. (vtrūq̄z) & ideo si bi inuicē obijcere adulteriū nō pñt. j. ō reg. & trāſ. veniēs. j. ō diuor. significasti. j. de excep. cū eccliaſtice. ff. de ꝓpen. si ambo. sec⁹ si alteri⁹ pte tm̄. j. de ꝓuer. ꝓiug. veniens.

QUemadmoduz cōtrarit. p vba de pñti (ꝺditio). no. quasdā ꝺditiones subintelligēdas vt saluo iure alterius. ſ. e. veniens. & auctoritate supioris. ſ. de re. constitutis: si deo placuerit. xxij. q. ij. ne q̄s beatus. & §. j. Jtem ħ si res in eodem statu permanserit. xxij. q. ij. c. ne quis. ff. de solu. cum quis. Jtem si seruetur mihi ꝓmiſſum. ſ. e. peruenit. Jtem q̄ non p̄recipiatur contra ius. ſ. e. quintauallis. ali. vt. C. de non nu. pe. indubitanti. ff. de iure do. stipulationi. ff. ō adop. lib. si libertus. ſ. e. breui. ff. quarum rerum ac. non da. l. j. §. que bonorandū. xxxij. q. vl. c. fi. C. de condi. ob. tur. causaz. si repetende (legem) C. de pactis inter emptorem & ven. cum te. ſ. e. peruenit. j. de transac. constitutis. & ff. loc. quero. §. i ter locatorem (Jta) sicut q̄ dictum est obtinet in ſpōſalibus de p̄ſenti ita & in ſponſalibus de futuro ſm q̄ sequitur (ducturum) in

sponsam de futuro non dimitti pretextu precedentis fornicatio/nis.(alioquī).i.si dicas q̄ fornicatio sequens sponsalia nō impe/ditur: eadem ratione ergo nec publicum meritricium(fortᵒ)ff. de reg.iur.in integ.ꝛ.§.cui damus.ff.de superficieb⁹.l.j.§. q̄ ait prętor. Quandoq̄ tamen consequimur accipiendo q̄d agēdo petere non possumus:vt.ff.de nego.gest.l.iij.§.pupillus.quādo q̄ quedam cōsequimur agendo que non cōsequmiur excipiēdo s.q̄ me.cā.c.ad audientiam.s.e.debitores.(sponsam).cōtra spō/sam enim competit accusatio de adulterio.C.de adulte.l.propt. nisi in casu.ff.ō adul.miles.§.querebatur.nam etiam iniuria ei facta est.ff.de iniuriis:item apud.§.sponsam.ad idem.ff.ō adul/te.si vxor.§.duus.j.(alterutro).casū in vxore dimissa ꝛ spōsa ad/missa.(si quidem)iuramentum(conditionem).s.si in legē matri/monij non peccauerit(ad vtrumq̄).i.ad ducendū vel ad dimit/tendum vxorem(eam)sponsam.ꝛ respondeq̄ non(profecto)hic vult dicere q̄ vxorem iam ductam per verba de presenti non po/test dimittere propter aliquam causam vel deformitatem super/uenientem:sed sponsam de futuro etiam interposito iuramento nō tenet ducere.s.e.si vero.ꝑ So.nō venit in hoc casu ꝑ iuramē/tū:q̄ illud iuramentū hꝫ conditionē tacitā annexam: hāc.s. si per/māserit i eodem statu sed nō manet in eodem statu cum non sit apta facere illud propter quod ducitur.s.tollere viro occasionē fornicandi quia ad eam tam deformē accedere non vult tenere/tur respon. minime(nō dirimit).l.di.quia te.(accusabit)ff.ō pac. si vnus.§.pacta.ꝛ.§.illud.(canonicas).xxviij.q.j.c.si infidelis.j ō diuor.quāto(adulterio)perpetrato.(testeť)xxxij.q.j.c.j.ff.ad.l. iuł.ō adul.l.ij.§.ij.ff.ō fur.q̄ vas.§.j.(respicē).i.penitentiā agere sed opponit contra(in hoc)vbi iurauit non accusare vxorē ō adul/terio(diuortio)in eo enim q̄ rem familiarem vel iniuriam eius tangit in hꝫ vlti.q̄ iuramentum ꝛ etiam pactum de non accusan/do de adulterio preterito obsit. Jn his autē que ad animaꝫ spe/ctant minime.ꝛ ideo potest adulterium cōmissum denūciare ta/men per hanc denunciationem iudex precipiet marito q̄ vxori non cohabitet nisi se correxerit quia non iurauit non cohabitare sed non accusare. Si autem vxori adultere non corrupte coha/bitare iurasset non esset huius iuramentum seruandum.ar.xxxij. q.j.c.j. Jmmo credimus plus q̄ si nec per preces nec per moni/tionem vellet mulier cessare ab eius cohabitatione nec per denū/ciationem nec per iudicem posset induci ad penitentiam.posset eā accusare de adulterio nō obstāte predicto iuramento.

Et si christus. procedat. q̄ noluit in geminatione notarij.(prohibuisse).j.vbi dicit nolite iurare(creaturā)vt in auc̄.vt non luxu.cō/tra naturam.j.rū.§.j.xxij.q.j.clericus.si aliqua.v.q.v.qui perue/nerat.j.q.vij.quot.ff.de iureiuř. qui per sal.ꝛ.l.iij.§. vl.ʒ i om/nibus sicut proxime sequitur potius attribuit̄ diuinitas deo et non creaturis (album) naturaliter:accidentaliter forte (iuran/dū).xxij.q.j.mouet.ff.de iuřiuř.non erit.§.vl.arg.xxvij.di.si vir xxvij.q.ij.nos nouimus. Jtem no.q̄ peccatū est xp̄iano p deos alienos iurare:sed si iurauit implere debet quod iurauit. Jtē xp̄i/anus recipiens huius.iuramenta ab infidelibus non peccat.ar. xxij.q.j.mouet.(nolite).i.non habeatis voluntatem iurandi.(ne/cessitas)supple ꝛ vtilitas.xxij.q.j.tu malum.ita ergo(comites.) xxij.q.ij.anima duertendum(veritate)conscientie(iudicio) id est discretione siue deliberatione(iusticia)q̄ fiat de re licita cuⁱ⁹ ob/seruatio sit iusta(per quodcunqꝫ aliud) hinc colligē q̄ vel nulla vel modica est differentia siue iurent super sancta dei euangelia siue super reliquas creaturas siue tm̄ dicant:promitto hoc in fi/de mea.quia non solum per creata sed etiam per increata iura/re vetat nisi necessitas vel vtilitas hoc exposcat.arg.s.q̄ me.cā ad aures.s.de arb.cum tempo.maior tamen contemptus ꝛ ma/ius peccatum est fallere iuramentum factum per incerta vł per sanctiores creaturas q̄ꝫ per minus sanctas. Jtem verum iura/mentum est quādo diceret veritatem ꝛ asserit in periculo ani/me sue.j.de fri.ꝛ ma.fraternitatis.tamē semp quādo quis par/ti iuramentū defert iurandum est ſm q̄ placet ambabus par/tibus.ff.de iureiuř.l.iij.§.vl.ꝛ.l.iiij.ꝛ.v. Jn iuramentis tamē q̄ in iure precipiuntur vt est iuramentū testis ꝛ calumnie semp in/randum est super sancta dei euange.s.de iura.ca.c.vl.xj.q.j.te/stimoniū ꝛ idem intelligas in omnibus alijs iuramentis que a iure vel a iudice vel a partibus ex necessitate deferuntur.ꝛ idez est etiam si partes promiserunt aliquid iurare nulla forma di/stincta(finis).ff.de iureiurando.non erat.§.vltimo.xxij.q.j.mo/uetur.(testis)sic iurabant antiqui.xxij.q.j.si peccatum.(per.glo/riam).xxij.q.j.vt noueris.si peccatum(quedam)hꝫ enim illicita sunt ſm sui naturam.quedam autē ciuiliter.i.iure positiu o vel consuetudinario.ff.de verb.sig.probrum.ff.de adult.si adulte/rium(sequūtur)nota aliquid prohiberi propter mala que sequi possunt.xxij.di.deniq̄.xxxvij.di.c.ideo.xj.q.iij.nolite.ar.ꝑ. ff.ō pac.si vnus.§.istud.ff.qui ꝛ a qui.l.vl.in fi.(idulgemus).i.idul/tū de iure cōmuni.significamus.

Sicut nostris. vacante quando ni/hil licet imutari.j.ne se.va.per totum(iuramēta)no. in mortali peccato constitutum ꝛ ad episcopatū pro/motū non deponi.ad idem.s.de renun.nisi cum pridem.§.pro/pter conscientiam.et.§.persone.ꝛ dicunt quidaꝫ hꝫ fieri propter peccatum qd̄ est leue q̄.s.non dejcit iam promotū.lxviij.di.c.j.l di.quicunqꝫ. Quod autem incauta iuratio sit peccatū leue ap/paret ex penitentia leui.xxij.q.iiij.cum iuramento. Si autē esset magna crimina ꝛ publica bene dicerent:vt.s.de renun.nisi cuꝫ pridem.§.persone.xxiiij.di.c.vl.l.di.ex penitentibus.lxxxj.di.si quis sine.ꝛ.c.quicunqꝫ.que autē crimina inducant depositionē ꝛ que nō:no.s.de tempo.or.ex tenore.

Cum cōtingat. legitimas ff.ō fun.do.l.iuli.fuare ſm canōes: ſm leges secⁿ⁹.C. de legib⁹:nō dubiū.(alteriⁿ).puta creditorum.si eni in eorū preiudiciū vergeret secus:vel si vergeret in p̄iudiciū ec/clesie.s.e.c.ij.idē si v̄geret in p̄iudiciū regis.j.e.intellecto. Jdē si v̄geret in preiudiciū cuiuscūq̄ alterius.s.e.venientes.

Sicut et infra. iniuste secus si iu/ste.xxij.q v.dicat.ō hoc no.j.ō homicidio:sicut. quod sit iustū bellum ꝛ quando liceat alicui alium iuste impugna/re:nota.s.de resti.spo.olim. Et no.q̄ nunq̄ vocati ad iniustuꝫ bellum habent actionem mandati vel aliam contra vocantem ad impendia vel damna contingentia sibi occasione vocatiōis vel mandati:quia in re turpi obligatio nō contrahitur: institu. man.§.illud quoqꝫ.ff.manda.si remunerandi.§.rei turpis.et.l. si manda.§.qui eodem. Vocati autem ad iustum bellum actio/nem mandati habent contra vocantem nisi ex debito teneātur. vel nisi causa pietatis vel humanitatis vel parentele.faciāt.xx/iij.q.iij.non inferenda.ꝛ in alijs.c.eiusdem.q.xj.q.iij.si domino ꝛ.c.iulia. Et videtur q̄ illi qui ex debito faciunt excusantur nisi bellum esset malum manifeste.xj.q.iij.quid ergo.xxiij.q.j.quid culpatur. Jtem videtur q̄ de iure est q̄ vasalli licet teneantur es/se in consilio ꝛ auxilio q̄ dñi non ledantur.xxj.q.v.de forma. non tamen milites debent ire cum armis in seruitio eorum nec aduocati tenentur pro eis aduocare vel alia seruitia eis exhibe/re nisi ex pactis ad hꝫ teneantur cum non teneantur ad munera psōalia cum sumptu vel sine sumptu nisi ex pacto. de hoc no.j. de imu.ec.non minus.vel nisi in casibus qui ponuntur in vsib⁹ feudorum:vel nisi ex consuetudine vel alio iure speciali debeant teneri. Sed cōtra predicta videtur.s.q̄ dñs vocans alios non de/bet teneri de damnis datis in bello:quia casus fortuiti nō debēt imputari sibi.j.de homicidio.c.ioannes. Sed rñ.q̄ hic non fuit casus fortuitus qui de facili potuit preiudicari auctoritate.s.q̄ si iret ad bellum q̄ de facili debet expoliari ꝛ capi:qr dubiⁿ⁹ ē euen/tus belli. Secus tñ est in ꝓmodatione.qr si ꝓmodat equū vel ar/ma ad bellū:ꝛ ibi amittantur nō competit actio ad ea repetēda ff.ꝓmo.si vt certo.§.sed interdū.ꝛ hoc erit ea ratione:qr non ex/cessit fines ꝓtractus:qr ad eū vsum vsus ē ad quē accōmodatuꝫ accepit:idem est in locatione equoꝝ vel armoꝝ:qr si ibi capian/tur conductor nō tenetur ad emendā:qr sic ea conduxit.ff.loca.l videamus.§.si hꝫ.ꝛ ꝓmo.l.fi. Mādatarius autē qui vocatur ad bellum:licꝫ p̄escire potuit qd̄ equū ōfacili amittere poterat:scie/bat tñ q̄ pactione mādati ꝓseq̄ poſat a mādatore ipēdia sua ꝛ dāna.ff.mādati.itē casus.§.ipēdia.ꝛ.l.q mutuā.§.fi. Sʒ locator dʒ esse ꝓtêⁿ⁹ mercede sua.vñ nec tenetur conductor dūmodo do/lū vel culpā non ꝓmisit vbi ꝓductor ꝓmodatariⁿ⁹ etiā nō teneť ni/si de dolo ꝛ lata culpa vel leui ꝛ leuissima. sed constat q̄ ille qui vtitur equo ad eum vsum ad quem ei cōmodatus est.nec etiam in minima culpa est.hꝫ autem in mandatario non attenduntur immo quando mandatarius melius implet mandatum: tunc habꝫ actionem mādati ad impendia ꝛ damna dūmodo absint dolus ꝛ culpa. Jn isto autem bello quod fit ex edicto p̄incipis dicimus q̄ res occupate sunt capientium ꝛ liberi homines ca/pti fiunt serui.ff.de capt.ꝛ post li. re. ho.ff.de verbo.sig.hostes. Si vero non sit bellum ex edicto p̄incipis:sed alias sit iustū:pu/ta quia est ad defensionem rerum suarum vel pro executione iu/ris sui.tunc distingue:quia si ille qui bellum tale gerit habet iu/risditionem potest statuere q̄ quicunqꝫ inuaserit aliquem lice/

at inuaſo bona inuaſoris capere ⁊ ſua facere ⁊ etiam inuaſorem detinere quousq; eum dño aſſignet: vt no. j. de ſen. ex. a nobis. Item ſi ſuper hoc non fecerit aliquam conſtitutionem poteſt tamen damnare de inuaſione facta infra fines ſue iuriſdiñois. C. vbi de cri. agi oportet. auč. qua in prouintia. Si auté ille qui tale bellum iuſte agit nullam habet iuriſditionem ſup eo ꝓ quo bellum agitur: ⁊ tamen quia iuſte pugnat puta quia alius inuadit ipm ⁊ ipe ſe ⁊ res ſuas defendit: tunc licet vim vi repellere: ⁊ etiam in repellédo homines percutere ⁊ etiam occidere ſed cũ moderamine inculpate tutele: vt no. s. ꝺ re. ſpo. olim. in fi. tũc nõ lz ei bona eius capere nec capiendo ea ſua fatere: nec licet inuaſorẽ detinere: ⁊ tunc non competit inuaſori contra hunc ſpoliatorem actio vi bo. rap. nec actio iniuriarum: quia obſtat ei exceptio paris criminis. j. de adul. intelleximus. vbi no. ſed bene competit ei rei vin. quia dominium remanet penes eum ſicut prius. ff. de rei vin. l. in rem act. Sed queres ſi mihi repetenti meum reddere denegas ⁊ ego meũ violent aufero. nunqd tibi ꝓpetit actio vi bo. rap. ar. q; ſic. ff. q; me. cã. l. extat. Sz ex ꝓdicti vi q; dz tibi obſtare exceptio parꝫ delicti: qz delinqs ita tu denegãdo qꝺ meuz ẽ ſicẽ ego qui rapio. So. circa diuerſa ſũt ꝟ delicta. ⁊ iõ nõ ꝓpẽſantur. ꝟ tñ conſtat q; exceptio culpe nõ impedit proſecutionẽ actõnis de dolo vel criminis. ff. ſo. ma. ſi mora. alij dicũt in predicto caſu ⁊ videtur melius. ſ. quando ſpoliatus ſpoliauit ſuuz ſpoliatorem: vterq; contra alterum: competit actio vi bo. rap. ⁊ etiam iniuriarum. Sed bene competit alij ſpoliatori exceptio compenſationis in tñ quantũ eſtimabitur ſpolium vel iniuria alterius ſicut enim intelligitur q; dolus dolo compenſatur. ff. de dolo ſi duo. ⁊ paria crimina mu. cõ. tol. j. de adulte. intelleximus. Jtez fit compenſatio inter delinquentes quo ad mutua paria debita etiam ſi non ſint pecuniaria: vt in redditione debiti coniugalis. ⁊ in receptione dotis ⁊ donationis propter nuptias. ⁊ ſic intelligitur. j. ꝺ adul. intelleximus. ff. ſo. ma. viro. Quo ad penas aũt temporales vel etiam ſpirituales: vel etiam quo ad pecuniarias que applicantur fiſco nulla fit compenſatio immo omẽs qui delinquunt: ⁊ illi tantũ punientur: vt patet. C. de mõ. mul. p totum. j. de his que fi. a ma. par. c. queſiuit. Jtẽ videtur q; iſte mãdator qui vocauit alios ad exercitum qui amiſerunt equos et arma habet actionem vi bo. rap. contra roptorem pro reb⁹ ablatis vocatis licet ſua interſit. quia actio mandati tenetur eis ad ſatiſſactionem. tu tamen dicas contrarium. ⁊ ꝟ ea ratione: quia res ablate non erant in bonis mandatoris nec de bonis eius ꝓ ceſſerant. ff. vi bo. rap. l. ij. §. i hac actione. actio enim fur. vel bo. rap. non competit niſi ei qui habuit dominiũ vel poſſeſſionem: vel detentionem vel aliquod ius vt eſt ille cui res obligata eſt pignoris: ſed nondum tradita. ff de preſcrip. vbis: ſi rem. §. ſi quis. ff. de fur. ſi is qui rem. ⁊ l. homines. ergo expoliati ſinguli agere debent. Sed cõtra. j. de iureiurã. c. pe. So. ibi idez videt ſi etiam mandator eis promiſiſſet q; ſeruaret eos indemnes. ff. locati. l. quero. Jn his autem caſibus ⁊ ſimilibus expediens eſt conſiliũ vt mandator ſatiſfaciat ſpoliatis: ſed ante ſatiſfactionem ſibi cedi faciat actionem: ſi enim agere poterit ꝓtra ſpoliatores. C. mã. l. pe. ⁊ vl. poſt ſolutionem autem non prodeſſet facta ceſſio niſi ⁊ de ipſa facienda antea conueniſſet. ff. de ſolution. l. modeſtin⁹ quid ſi ego mandaui alicui q; faceret mihi edificiũ in inſula circundata mari ⁊ mandatarius volens adimplere mandatũ accepit ſeruos ⁊ pecuniã ⁊ calcem ⁊ aliã materiam edificij quã prius habebat non ob hanc cauſam ſed ob aliaz ⁊ ea omia mittat per mare pro mandato edificij implẽdo ⁊ oĩa naufragio pereant: nullo modo de hoc damno tenetur mandator: quia caſui imputandũ ẽ ⁊ non mandato. ff. man. inter cauſas. §. ñ oĩa. Sicut enim oĩa poterant perire caſu fortuito domi remanendo: ſicẽ pierunt eundo per mare: licet pluribus caſibus ⁊ frequentius ſubiaceant eundo per mare qz remanendo domi. non enim caſus fortuiti eſtimandi ſunt: iſte enim propter mandatũ nihil amiſit ſed propter caſum tñ: vt dicit lex prealle. Et ſi aliud dicitur ſequitur magna abſurditas. ſ. q; ſi per vnum ſolũ paſſum ꝓdicta portata eſſent: vel etiã ſolũmodo portari deſtinata ⁊ fulgure vl alio fortuito caſu perijſſent q; mandator teneretur. quod abſurdum eſt dicere vel ſentire. Sed ſi ſeruos vel materiã edificij emiſſz pter edificiũ vel pecuniã mutuo accepiſſet vel propter edificiuz alienare omiſiſſet ⁊ ꝟ caſu fortuito perijſſet bñ tenetur mãdato mandati: etiam ſi eodem modo apud mandatarium perijſſent probatur ꝟ. ff. de con. ob cauſã: ſi pecuniã. ff. mand. ſi procuratorem. §. vl. ⁊ l. ſe. §. item paꝑ. ⁊. §. item labeo. ⁊ l. ſi quis alicui. et l. inter cauſas. §. impendia. ⁊ l. qui mutuam. §. fi. ff. de neg. geſt. ſed an vltro. Jſte enim non propter caſum fortuitũ tñ hoc amiſit ſed propter mandatum: quia nunqz hic emiſſet vel mutuo accepiſſet niſi propter mandatum implendum hoc feciſſet. ⁊ ideo de eo tenendus eſt. Sed dices eodem modo nunqz amiſiſſet ꝓdicta niſi mandatum preceſſiſſet quia nunqz mari expoſuiſſet. Rñ. neſcis ſi alio caſu fortuito periſſent etiã ſi domi ſtetiſſent cũ infiniti ſint caſus qui preuideri non poſſunt. C. de vſu. l. pe. circa medium. C. de preſcrip. xxx. an. l. fi. ante finem. Jn ſocietate tamẽ ſecus eſt: quia ſocius tenetur ſocio ſi aliqua amittat caſu fortuito ſi ea ſecum non tuliſſet niſi ad negociandum iuiſſet. ff. pro ſoc. cũ duobus. §. quidam. ⁊ eſt ratio diuerſitatis: quia ſocietas eſt quaſi quedam fraternitas: ⁊ ideo magis debet cõmunicare damna ⁊ lucra. Jtem quia ſocietas fit cauſa lucri ⁊ ob vberiorem queſtũ ⁊ quaſi fratres participant ſibi lucra vnde damna participare debent. ff. pro ſo. l. chori ſocietatem. ⁊ l. ſe. ⁊ l. cũ duobus. §. paꝑ. alias eſt lex ⁊ incipit: ſi fratres. ⁊. §. ſe. equum enim eſt vt q patitur lucrum patiatur ⁊ damnũ. ⁊. ff. de re. iu. l. fin naturam. Quidam dicunt idem ſeruandum inter mandatorem et mandatarium ⁊ ꝟ certum eſt: quia ſi ſic ſeruetur vbanum eſt certe ⁊ de iure. idem videtur ſiue prius ſuas ſiue de nouo emptas caſu fortuito amiſit dũmodo caſus talis ſit quem non incurriſſet niſi mandatum accepiſſet: vt in. l. prealleg. ff. de con. ob. c. ſi pecuniã §. fi. ff. p ſo. cũ duob⁹. §. quidã. ff. mã. inſ cãs. §. ipẽdia. ff. de neg. geſt. Sz an. Si aũt nõ eẽt talis caſus q; pp mãdatũ ꝓtigit ſed etiã alias contigiſſet tunc nõ haberet actionem mandati: ⁊ ſic intelligitur. ff. mã. inter. §. nõ oĩa (ipſum). ꝟ. (negligit). s. e. peruenit ſ. de ma. ⁊ obe.

Jus temporale. ſolite.

Petitio. extorſit. precibus importunis vel etiã metu q; caderet in cõſtantẽ viz. alias enim ſec⁹: vt no. s. e. ad noſtrã (ipſum) ꝟ vba ſequentẽ inter pretationẽ recipiunt: q; agebatur ꝟ inter eos qꝺ ex illis verbis apparet: ꝓſpiratio nes ⁊c. alias ſi generaliter ageretur q; in nullo negotio eſſent ꝺ tũc enĩ in negocijs eccleſie aſtringeret: vt. s. e. c. ij. lz in ſuis prijs dẽret obtinere abſolutionẽ ſi iuſte erat met⁹ vel alia cã rõnabilis quare fuit iuramentũ extortũ: vt no. s. in. c. q; me. cã: ad aures (ſpãlib⁹) ff. locati. l. q; inſulã. §. vl. C. ꝺ ſo. inq; ſitio. ar. ff. ꝺ pac. cũ eo. ĩ auč. vt dif. iud. §. ſi vo re. fu. ff. ſi fuit⁹ vẽ. alit⁹

Ex litteris. ꝺ. debitorẽ. E. creditorẽ (a ptibus) p quas pot melio⁹ veritas hꝫ vñ ⁊ ad eas ẽ recurrendũ. ff. de pcu. l. ſi actor. C. de pcu. l. fi. s. de iura. cal. cũ in cã. vbi no. Jſtud aũt iuramentuz lz dicaf de vitate dicẽda nõ tñ eſt tñ de bis q; quis vidit: lz ẽ tñ de bis q; quis indubitãter nouit. nã nõ vidi xp̃m crucifigi et tñ firmiter ꝟ noui. Jtẽ nõ vidi ꝓſtantinũ nec iuſtinianũ imperatorez ſed ipm bñ noui. ar. s. de teſti. ad ꝟ. ff. de iureiuſ. videam⁹ ad ꝟ facit qꝺ dic̃ aug. q; ſpes ẽ certa expectatio future btitudis: qz de futura btitudine nõ pot hꝫ certitudo ſcie lz credulitas tñ. ſic eſt in iuramẽto de vitate dicẽda: qz iurat vera eẽ ea de q⁹ non dubitat lz ea nõ viderit: lz teſtis nõ tñ iurat de vitate lz ꝺ bis q; ĩ ei⁹ pñtia ſunt facta. C. de teſta. l. teſtiũ. Jn no. iij.

Intellecto illibata. ꝟ decre. intelligit q; ñ fcẽ alienatões pp q; grauit ledit dignitas regalis. nõ enĩ pp ꝟ interdicit ſibi dõare vl alr alienare. ar. s. e. tua nos. ij.

Malieri. ꝟ. l. ꝓbere (ꝓſcie) qdã dicunt ꝟ ſpãle in mrimonio pp periclz qꝺ eẽt ſi ꝓtineꝛ cogeret. ar. j. de eo q; cog. ꝓſan. vx. ſue tordane. vel dic q; plus plz. ſ. q; poſtſiniam cuilibet licet contra ſuã cõfeſſionẽ venire. de ꝟ no. j. de except. cum venerabilis.

Clericus. idez. ꝟ intelligo q; ñ poſtea facto nouo ſtatuto dixit ſe velle teneri ad ei⁹ obſeruãtiã ex debito pus pſtiti iuramẽti. Secus aũt ſi iuraret ſuare ſtatuta pñtia ⁊ futura. ar. s. e. cũ vitatj. ⁊. s. de teſtib⁹ cogẽdis: ꝓterea. nã tũc ex vtute iuramti teneret ad ſtatuta facta p⁹ iuſiurãdũ dũmõ bõa ⁊ canõica eẽnt. ar. s. e. vẽiens

Juramẽtũ. a te iudice ⁊ appellaf ꝟ iuſiurãdũ necariũ (ꝺ cã) ff. ꝺ in lit. iu. l. vl. C. ꝺ iuſ iuſ. gñalr. §. ſin aũt (recuſare) C. ꝺ iuſiu. delata. ⁊ l. gnãli. §. ſin aũt is cui. ⁊ appellaf ꝟ iuramentũ iudiciale (famoſa). ff. reꝛ amo. marcell⁹. ⁊. l. ſe. (actor) C. ꝺ edẽ. q; accuſare (actor) niſi qñ iudex accuſaf q; accipit pecuniã ꝓ diffimulẽda cã in q; caſu ⁊ ſi nihil ꝓbet ꝺ eũ tñ iurare dz ſe nihil accepiſſe ĩ auč. vt liti. iuſ col. viij. ⁊ ꝟ ĩ alio caſu qũo ipe põet ⁊ no. s. ꝺ ꝓba. c. ij. (ꝓſuptocz) vn⁹ teſt] (ꝓ illo) actore ꝓbãte obtineat. ſi vo nil ꝓbat re⁹ abſoluit. ſi aũt ſemiplene puta q; p vnũ teſtẽ deferf iuſiurãdũ: vt ꝟ. C. de edẽdo q; accuſaf. C. ꝺ iuꝺ. ꝓperãdũ (ꝓ illo) actore. ff. ꝺ iuſ iu. amonẽdi (differendũ). C. de iuſ iu. in bone. C. de iudi. ꝓperãdũ. ff. qué

ad.testi.ap.l.j.in fi.ff.de do.pre.theopomp.

De exceptionibus. Rubrica.

Emq; hacten⁹. repete que diximus. ⁊.ſ.de teſt.ſup eo.⁊.c.teſtimoni/ um.(obijciunt.)⁊ ſufficit ſententia tūc cōtra eos lata.ſ.ō teſt.teſtimoniū.⁊ idē dicimus ſi qō cri men cōfeſſi ſunt.(ſtephanus).iij.q.ix. negāda. ij.q.vij. criminatiōes.(pbauerint.)qō fit ex eo ipo q; nō pbetur cōtrariū.ſ.de preſump.dudū.(cōfeſſi.)cōtra.ſ. de elec.per inquiſitionē.ſ.de cōfeſſis.cū ſup.So. ex cōfeſſiōe ſua dāmari nō poſſunt: vt hic: niſi crimē de quo teſtificant tangat cri mē de quo agit qō in decre.cōtrarijs cōtingebat: vel ibi imponi/ tur extraordinaria pena qō hic nō negat. Sed nec extraordina ria pena infligēda ē niſi cōfeſſis ⁊ ſi loquunt premiſſa cōtraria. ⁊ ar.C.de teſt.nullū.⁊ nō eſt imponēda illis quibus in modū ex ceptiōis pbatur eſt crimē per alios teſtes: vt hic.⁊.ſ.de or.cog. cum dilectus.in fi.(preſertim.)maxime.ideo enim eſt ⁊ ſi contin gat cauſam quantū ad pbationē teſtiū ⁊ inſtrumētor: vt no.ſ. de cōfeſ.cū ſup.ſed in cōfeſſiōe ſecus: vt no.ſ.de confeſſ.c.ij. ⁊.ſ. eo.c.in glo.pce.(de qua.)vt ſi aliquis accuſetur ō ſimonia: ⁊ ipe accuſatus p ſe inducat teſtem.ſ.q; nō erat in terra qñ cū eo dicitur ſimonia cōmiſſa: vel q; nō ipe accuſatus ſed alius pſcius ⁊ actor fuit huius ſimonie.nam in his caſibus ⁊ ſimilibus ſi ipſe teſtis cōfiteatur ſe ſimoniace aliquid dediſſe vel recepiſſe vere pecca/ tum qō cōfitetur.i. ſimonia tangit crimē de quo agit.ſ. ſimonia q; de ſymonia accuſatur ⁊ tūc bene punitur.(cōtingere.)ff.de ad uite.l.ij.§.ſi publico.iiij.q.iij.§.item qui falſo.ſ. de cōfeſſ.cū ſup. ſ.de elect.per inquiſitionem.

Nobis queſitum. Cauſa dubita tiōis eſt: q; nō videbat q; cōmunicās poſſit obijcere excōmunicatio nē excōmunicato cui cōmunicauerat.ar.j.de act.nul li.iij.q.vlt.ſicut.ff.de adult.ſi vxor.ſ.de iureiur. quēad.iiij.q.ij. ſiquis teſtib⁹.viij.q.ij.dilectiſſimi.j.de his que fi.a ma.par.c.ex ore.j.de pſcrip.c.p illor.j.c.pri.j.de ap.an ſit.So.nō nullos ſu ſtinemus quos inuiti toleramus.xxiij.q.ij. quisqs.no.igit q; ac cuſator excōicatus repellit ab accuſattōe: nec poteſt replicare de cōmunione ſecū habita ab excipiēte.idē dico ⁊ ſi actor ſimplici ⁊ minori excōicatiōe ligatus ſit nō repellit: etiā ſi accuſatus ſit ma iori excōicatiōe excōmunicatus cū ſibi legitima defenſio reſerue tur.j.eo.cū inter.⁊.c. dilecti. Qō itelligo vez etiam ſi de ipa ex/ cōmunicatiōe ipetrat: de qua impeti nō poteſt ab his qui ei com municauerūt.j.de ſen.ex.in pſentia.⁊ eſt rario q; eſt crimino ſus ſ.qō me.cau.ſacris.⁊ criminoſi nō admittunt ad accuſationem ij.q.vij.ipſi apli.niſi ſuā pſequant iniuriaz.iij.q.vj.oībus. ⁊ in epo.ij.q.vij.cuz paſtoris.⁊ in excepti criminibus.ij.q.vij.in pn. beneficiū aūt abſolutiōis nō pōt tollere aliqō crimē.j.eo.cum in ter.(is).ſ.reus vel accuſatus.(excōmunicato.)actori vel accuſato ri.(ipm.)agentē vel accuſantē.(repellere.)excipiēdo.(ille.)accuſa tor.(cū.)cōtra accuſatū. (pmus.) accuſator.(ſecūdus.) accuſatus. (pticipationē.)maxime.idē enī eēt ſi vter q; eēt maiori excōmuni catiōe excōmunicatus.j.eo.dilecte.ar.xxxij.q.vij.nihil.iij.q.vij. in idem.C.de adulte.quoniam.alex.

Quam eccleſiaſtica poſſit). Mirū vi deſ q; noie eccle ſie hāc exceptionē apponere nō poſſunt.lau.rñ.ſ. ſol/ uat q; poteſt.vincētius dixit: q; ⁊ q; plura habet bene ficia ⁊ qui noie eccleſie opponere nō poſſunt: ſed h nō admittū tur: q; de certa ſcīa dñi pape ei habēti plura beneficia pceſſerant lſe.ar.ſ.de offi.dele.paſtoralis.j.de reli.do.cōſtitutis.alij dicunt q; nec noie eccleſie poſſunt opponere cū eccleſia ſeruitoz nume/ roz ampliari expediat.ſ.de cōſti.c.pe.nec noie ſuo: q; q; q; ſq; iuſ in alterū ſtatuit eo dē iure vti debeat.ſ.de conſti. cū oēs.xxxij.q. vj.nihil iniquius. Sed quid ſi recipiāt aliquos beneficiatos plu ribus beneficijs nūq d poſſunt excipere cōtra alios? quidā dicūt q; nō.ar.j.de prebē.p illor.ff.de adul.ſi vxor. Dic pmū q; verū ⁊ mez ius eſt: q; h de quo h agit erat canonicus eccleſie: vtpote q; inueſtitus erat p papā ⁊ agebat contra eū q; repelleretur vel cū peteret poſſeſſionē excipiebatur q; non erat admittendus: q; alīs beneficiū habebat bene ergo poterat eis rñdere fruſtra auxi/ liū.l.inuocat ⁊c̄. vt no.j.de adul.c.penul. Et ſi querit ſi qui ſunt qui habent plura beneficia ⁊ alij nō dico q; noie eccleſie non po/ teſt pponi cū damnū eccleſie nō vertitur. Si autem verteretur ſe cus: puta q; ppter paupertatē pbendaz eccleſia deferet. nā qui libet etiā habēs plura beneficia ageret: tūc etiā alijs inuitis vt i ter dicto de lib.ho.exhi. Jtē qlibet admittit ſi ſuū intereſſe ⁊ ius ſpuale pſequit ⁊ ceteris inuitis.ff.de pcura.licet. Secus ſi cōmu ne: puta q; diceret minorē pbēdā habeo ſi iſte ſupaddat: ſz ſi de ſua pbēda ſpāli diminuerē tūc eēt ſpāle itereſſe. Exceptio āt q; pcurator plura bñficia hz nō obſtat cū etiā ifamis poſſit eē pcu/ rator. inſti.de ex.§.vl. Sed oppones ſi h erat canonicus quare i pedit cū nō habeat poſſeſſionē etiā ab his q; nō hñt plura bene ficia: ⁊ etiā ſi noie eccleſie accipiāt.j.j.de ap.inſtitutus.j.de acc. accedēs. Sed hīō fit: q; dicebat p obreptionē ipetraſſe de h no. ſ.de dolo: olim.hoc aūt bñ fatemur q; ille q; plura bñficia hz bñ excipiet.j.rñ.ſup bñficio ipetratū. hoc mō.ſ.tu non potes p hoc reſcrip.petere beneficiū cū ſit ipetratuz p veri ſuppreſſionē. hec igit exceptio ppria j reſcriptū ponit ⁊ nō extra pſonā: ſed h cū receptus eēt exceptio h nō obſtabat: q; ei nō obſtaret: ſi alīs cano nicus eius eccleſie eēt electus: cū nō ſit crimē plura beneficia ha/ bere: vt no.j.de pbē.cū iā dudū. Sed dices quare cōtra reſcriptū cōpetit exceptio beneficioz plurimū ſi nō eſt peccatū? Rñ. reſcri/ ptū vires accipit ex intellectu ſcribētis.j.de ver.ſig.dilecto. Sed q; hñs beneficiū quātūcūq; modicū etiā inſufficiēs ſi reſcrip. im petret ſup alio nō valet: q; pſumit j pape volūtatē ipetratū.ſ. de reſcrip.ſi pponēte. electio aūt vires accipit a iure. clericus aūt beneficiatus nō pbibet eligi: niſi forte tāta eſſet multitudo q; in ambitioz vel auaritiā trāſiret.j.de pbē.cū iā dudū. vbi no. ſed h videt cōtra id qō h dicit: q; ideo nō admittit j inſtitutū: q; bene ficia plura habebāt. nā pm ea q̄ prime dicta ſunt exquo nō extra reſcriptū: ſed cōtra inſtitutionē obijciebat iam pm iura iudicari debebat que nō pbibēt canonicū in vna inſtitui in alia: ⁊ ſic etiā ⁊ ſi illi nō haberent plura beneficia: tñ tūc h opponere non debe/ bat. ad hoc quidā reſpōderēt: vt ſicut exceptio obreptiōis oppo nit cōtra reſcriptū ſic poteſt opponi cōtra collationē.ſ. de dolo: cū olim.j.de accuſa.accedēs.ff.de na.re.l.j. Illud aūt non vide/ mus ſibi aliquo mō obijci poſſe q; plura beneficia habebat: q; ñ ſi alīs ei de iure exceptio legitima cōpeteret eā opponere poſſz cū paria crimina ñ mutuo ſe tollāt circa diuerſa cōmiſſa: vt no.j.de adult.c.pe. Rñdeo q; hec crimina circa idē cōmittebant.ſ. circa negligētiā hmōi beneficij: de quo agit. vel dic ⁊ melius q; h non ſumit ar.a cōtrario ſenſu: ſicut enī repulſi fuerūt q; habebāt plu ra beneficia ſic repellent qui nō habēt plura in caſu in quo logt decre. vt dictū eſt.(opponere).j.de vſuris: q; fruſtra.iij.q.vj. in grauibus.ff.de do.excep.apud celſum.§.marcellus.

Dilatoz̄is. dilatoz̄ia exceptōe ſolutōis dic ſic: q; ſi ex pfeſſiōe actoris vl alio mō cōſtaret q; ſolutio debiti deferenda ſit repellit ab agēdo: q; male agit.ff.qñ di.vſuf.le.ce.l.j.§.fi.ff.de ver.ob.l.con tinuus.§.ij.ff.de eo qō cer.lo.l.ij.§.ſigs ita ſti.⁊ inducie duplicā tur: vt.ſ.de plus petitiōibus.c.j. Sed ſi nō conſtat ppoſita excep tiōe dilatoria ſolutiōis faciēda eſt litis conteſtatio ſup pncipali queſtiōe ⁊ pbatio exceptiōi differēda eſt poſt litj pteſt. C.de pba nō.exceptionē.ſ.de litj pteſt.exceptiōis.⁊.ſ.de fo.cōpe.ex pte.⁊ no.q.l.pal.exceptiōz. dicit exceptionē dilatoriā pponēdā nō añ litis pteſt. ſed initio litj.⁊ appello initiū litis etiā ſi pponit in litj pteſt. vel parū poſt: puta anteqū ad alios actus iudicij pcedatur C.de iura.calū.l.ij.in pn. Ratio aūt quare oportet in initio vl ante initiū pponi ⁊ nō poſt h eſt: q; ſi reus poſt litj pteſt. ipam oppo nat p ipſaz nō impediet pceſſus iudicij: ⁊ dilationū materia am putanda eſt. C.de tem.ap.l.ij.i pn. ⁊ h curare debet iudex ⁊ ius vt lites cito decidant.ff.ſi cert.pe.quidā.ſ.de dolo.finē. in pnci. cum ſimilibus. nec reus poteſt ex hoc multum conqueri ſi poſt li tis cōteſta. nō poſſet hāc opponere: q; cū tempozale tñ modicuz generat preiudicium. C. de preci.impe.of.l.ij. Jtem quia ſi ante litis conteſta. tacuit: ⁊ poſtea eam pponat pſumitur cauſa diffe rendi facere. vnde videtur q; ſi de nouo q̄ncūq; etiā poſt litj con teſta. veniret ad notitiā eius: pnta q; pactū de nō petendo factū fuit cū peuratore ſuo in remotis partibus tūc agente ⁊ poſtea ei ſignificante.ff.de verbo.obli.l.ſi.§.ſi inter eos.in tali caſu vide/ tur q; etiam poſt litis cōteſta. pponi poſſit: multo magis q̄ j de/ clinatoria fori de qua h concedit.j.eo.c.⁊.ſ.de offi.dele. inſinuā te. aliqui tamē dicūt q; ſemper etiā poſt litis cōteſta. admittenda eſt huiuſmodi exceptio. ⁊ intelligunt legē pall. exceptionez non imponere neceſſitatē. omnes aūt fatentur q; ſi p atteſtatiōes vel inſtrumēta apparet debitū in diem qō bene proderit reo: quia li cet ad h nō fuerint producti teſtes tñ contingit principale nego cium: vt no.j.de accu.inquiſitiōis. in ſententia autem ſemp quā/ do conſtat de debito ⁊ de dilatione iudex condemnabit reum ad debitum ſoluendum: lz male egerit: quia de qua re cognouit iu/ dex ⁊c̄.ff.de iudicijs: de qua.de hoc nota.ſ.de plus peti.c.j. decli/ natoria iudicij inter ipſa litis auſpitia proponenda eſt ⁊ probā/ da.j.de re iudi.inter monaſteriū.C.de excep.l.penul. ⁊ niſi tunc

ꝓponat ī ꝑsonā iudicis cōsentire videt. C. de iudi. sancimus. ī fi. nisi sibi possit cōpetere incipiat. s. de offi. deleg. insinuāte. vel ad eius noticiā de nouo pueniat: vt ħ. dilatoria solutiōis ante litis ꝯtest. ꝓponit sed post ꝓbat fundata intentiōe actoris. C. de ꝓba. exceptionem. ꝛ. C. de excep. siqdem. sed itelligo ante publicatas attestatiōes. auc. de testi. §. qz vero. pemptoria vo ante litis cōtest. ꝛ post pōt opponi ꝛ ꝓbari. C. sniaz rescin. nō pos. pemptorias. ꝛ. j. de ꝑscrip. auditj. si aūt eadem sit pemptoria solutiōis ꝛ declinatoria iudicij nō in ꝓncipio ꝓbat. Sed in ꝓsecutiōe ꝓncipalis questiōis differt. s. de foro cōpe. ex pte. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidem. nisi talis sit ꝑ quā diceret sniā nulla esse ipso iure: vt ē exceptio rei iudicate. ij. q. vj. §. diffinitiua. vel nisi sit talis exceptio que elisis lr̄is elidit etiā ꝓncipalem questionem q̄ tm̄ ex lr̄is nititur: vt si papa scribat ꝓ aliquo recipiendo in aliqua ecclesia: nā tūc vtile est ꝛ cautū ad elidendū lr̄as ꝛ declinandus iudicium: exceptionem ꝓponere q; lr̄e nō valent: qz nō dixit se sufficienter beneficiatū. s. de rescrip. si ꝓpo. s. de transac. ex lr̄is. vel q; nō esset clericus: vl̄ q; erat condemnatus de crimine ꝛ non differre in ꝓncipalem questionem. ꝛ est rō diuersitatis: qz tunc ad lesionem totius questiōis sufficiat elidere lr̄as: ꝛ sic ꝓpter breuiādas lites vtile est in ꝓn. ꝓponere. secus aūt esset ī alijs pemptorijs que ꝛz elidāt iurisdictionem tm̄ questio remanet. vnde interim esset necesse eādem exceptionem replicare. tm̄ non negamus si iudex tolerare vult ꝛ ps etiā nō cōtradicit q; talis pemptoria etiā post litis ꝯtest. ad vtrāqz ꝓpositā ꝓpom ꝛ ꝓbari possit: qz ꝓpter ħ nō vitiat processus. (tempus.) ħ terminus ꝑfigendus est ad petitionem eius cōtra quem excipit. s. si excipiēs hodie ꝓponat vnā cras aliā. nā ad cōfundendā eius maliciā iudex hūc terminū ꝑfigat. si aūt reus dicit se velle ꝓponere exceptiōes ꝛ ad hoc petebat terminū: nō debet specialem habere terminū: sed habet illuz q a iure dat vt declinatorias iudicij ꝓponat infra. xx. dies nisi abbreuiet. iij. q. iij. offerat. ꝛ dilatorias vsqz ad litis cōtest. Item debet venire instructus nec debet ei dare materiā malignādi. cōtrariū tm̄. s. q; possit peti hec dilatio videt expressum. j. de ap. cū causam. ꝛ credo hunc terminū posse ꝑfigi etiā ī pemptorijs: ꝛ post lapsū terminū nō videt q; possit ꝓponi exceptio excōicatiōis q̄zis si terminus ꝑfixus nō cēt q; semp vsqz ad sententiā ꝓponere posset: vt. j. eo. exceptionem. ar. ꝑ ꝑdictis ħ: qz eadem ratio est in pemptorijs que ī dilatorijs. s. vt finis litiū festinet. Item ar. ad ħ: qz etiaz ad agendū quandoqz terminus ꝑfigit. C. de inge. manu. diffamari. ꝛ qui. si. sint legit. latoz. cū suis concoz. (ad illius.) exceptionis.

QUam inter ꝓiorez. vinculo excōicatiōis). Circa hanc materiā sic credimus q; excōicatus nullo modo potest agere: qz ꝑsonā stādi in iudicio nō habet. j. eo. dilecti. ꝛ. c. exceptionē. excipe q̄ habetur. s. de offi. ordi. significauit. in fi. accusari aūt ꝛ cōueniri potest nominatim. ꝛ tunc ei oīs legitima defensio reseruat: vt. s. de iudi. intelleximus: puta recusare iudicē appellare ꝛ excipere appellationē ꝑsequi: vt hic no. ꝛ. j. eo. significauit. ꝛ. c. vlti. recōuenire aūt nō potest: vt hic. Jdē etiā dicūt quidā q; cōpensare non possit. Jtē per id q̄ ħ dicit in fi. q; defensionis remediū non debet trahi ad materiā ī pugnatiōis, dicit q; si electus petat confirmationē q; excōicatus nō est admittēdus ad excipiēdū cōtra electū: qz sic trahit defensio ad ī pugnatiōis materiā. Jtē qui est ex ecclesiā etiā cuz sua non interfit quō alij obijciet excōicationem vel aliquod crimē. ar. xxv. di. ꝑmū. xxxj. di. vna. ꝛ quomodo auferret festucā de oculo fratris ꝛc. iij. q. vij. §. tria. in fi. ꝛ. c. sequēti. ꝛ si obiciantur paria crimina ꝛc. solue vt nota. j. de adulte. c. pe. Sed cōtra. j. eo. dilecti. vbi cōtra excipientē de excōicatione cōtra electū nō datur replicatio. So. illa loquit in necessario reo: hic aūt in volūtario. vnde hic ꝑmo reus volūtarius firmare debet personā suā in iudicio q̄ facere nō potest excōicatus sed necessarius reus hocipo q; vocat firmauit personā suā in iudicio. s. de iudi. intelleximus. vnde ꝛ dicitur q; iudiciuz redditur in inuitū. ff. de verbo. obli. inter stipulantē. §. j. ꝛ idem dicimus. s. ad cōtradicendū non admittant excōmunicati vbicūqz officiū iudicis implorat generaliter nullo expresso vt si quis restitutionem peteret aduersus additionē hereditatis: vbi vocari debent generaliter omnes quoz interest. C. vt ab here. se ab. tūc si excōmunicatur se offerat ad cōtradicendū in integ. resti. nō est audiēdus. nam q̄ dicit q; reo seruatur defensio: intellige verū quando ex necessitate est reus: qz vocatur. sed si ex necessitate nō est reus: ſz ex volūtate: vt in casibus predictis: nō credimus q; se opponere possit: ꝛ sic intelligitur decre. s. de iudi. intelleximus. satis tamē crederemus q; si in libello exprimeret aliquā personam puta peto in integ. resti. aduersus sententiā ꝑ Jo. cōtra me latā audiet: vel quia damnosa ē hereditas ꝓpter debita Jo. vel legata ei facta. nam ħ ex necessitate videtur reus cōstitui. alij tamē dicunt q; nec hic admittetur ad contradicendū. ꝛ dicūt quidā q; si nō fuerit admissus: quia excōmunicatus erat postea tanq̄z absolut⁹ admitteret vt petat restitutionē in integrū ad appellandū ꝑ eoz; nec per se nec per aliū, curatorē potuit ius suum defendere. ff. ex qui. ca. ma. sed ꝛ si. ff. de mi. paꝑ. exuli. vl̄ nō currit ei tempus vn de post obtentā absolutionē a sententia resti. in integ. poterit appellare infra. x. dies. ar. ꝑ. quia illo tempore nō currit ei tempus appellatiōis. ar. j. de cōces. prebē. nō va. qz di. tamē q̄ō factuz est cōtra eū tenet nec potest retractari: quia vocatus nō fuit vel admissus. q̄zis alius nō excōmunicatus ob ħ posset dicere nullum vt no. s. de ꝑcura. in presentia. ꝑus dictum magis placet ꝛ valet restitutio ad appellandū quādo aliter sibi super iure suo subueniri nō potest. Sed si allegatur agere potest: vt in cōfirmato patet cōtra quem obijciendo crimina auditus nō fuit. hic enim nō est restituendus: quia per aliam viā ordinariam sibi ꝓuideri potest. s. quia contra eū de crimibus potest agere directo. j. de appel. constitutj. ꝛ ideo non restituetur ad appellandum. ff. ex qui. ca. ma. in integ. resti. l. j. ij. ꝛ. iiij. nam ꝛ q̄zdiu cōpetit via ordinaria extraordinaria denegat. ff. de mino. in cause. j. rnſo ꝛ sequenti. sed secus forte dicendū est de pacto in factum: vt alibi no. Jtē no. q; excōmunicatus appellans extra iudiciū nō auditur. nam cum illa appellatio sit quasi ad causam prouocatio. j. de appel. cum sit ro. sicut non potest prouocare. Jtem nec appellare nec ꝑ eam negociuz ad superiorem defertur. Jtem si ille excōmunicatus cuius interest coram iudice vadat cum causa inter alios vertitur vel cum implorat officium iudicis: vt in casibus superioribus: ꝛ appellaret nō poterit eam ꝑsequi: quia nō potuit appellare etiam in iudicio cum non esset necessarius reus imo nec recus. alⁱs autem in iudicio vbi necessarius reus est licite appellat. ꝛ si ex alijs causis sit excōmunicatus ꝛ ante iudiciū ceptum. j. eo. c. vlti. Si autem aliquis appellasset extra iudiciuz ante excōmunicationem crederem q; appellationē suam ꝑsequi posset si negocium sit ad superiorem relatum: puta qz post appellationem grauauit eū in eo super quo appellauit ante q̄z excōmunicetur. ꝛ multo fortius si tūc arripuit iter veniendi ad sedē apostolicam. ar. iij. q. ix. reuera. ꝛ ar. quia generaliter dicitur q; appellationez prosequi potest excōmunicatus. j. eo. venerabilem. ꝛ qz videtur iudiciū iam ceptum vl̄ causa appellationis: crederem tamen q; ſz appellans si nondū grauatus esset cū nōdū appellatio effectū habeat nec adhuc ad superiorem sit translatū negociū q; nō admittitur, ꝑsequens appellationem obstante sibi exceptione excōmunicationis. alij tamē contrarium dicūt dicētes q; extra appellationē suam potest ꝑsequi indistincte. Jtem his que dixim⁹ ꝓius videt cōtra. s. de offi. deleg. prudentiam. §. sexta. vbi dicit q; excōmunicatio superueniēs impetrationi litterarū impedit processum per eas. Jtē cōtra. j. eo. exceptione. vbi dicit q; exceptio quacūqz parte litis rite opponit: ergo apparet q; contra ipsū: appellationē ꝑsequentē rite excōmunicatio opponit etiā pus q̄ negociū fuerit ad superiorē relatū. tu dic q; ħ spāle est in appellatione vt excōmunicatus ipsam ꝑsequēs admittat: vt. j. eo. significauerūt. ꝛ. c. fi. secus aūt qñ nō agit in modum appellatiōis. (defensionis). s. in seruo. ff. de accusa. seruus. ꝛ in patro. ff. de bo. lib. q; cū minoz. §. si libertus. (cōdēnet.) appellatiōis etiā cāz ꝑsequi poterit. j. eo. c. vlt. (recōuentōe.) recōpēsare aūt nō potest. ar. contra. ff. de compē. quicūqz. Innocētius. iiij.

QUam venerabilis. possessiōibus.) Jste epūs intēdebat petere possessiōes ꝛ pertinētias vt de eis ꝑ libito disponeret. j. e. c. sepenit. sed hāc petitionē reputāt quidā satis cōgruā etiā si tm̄ rationē sibi debere reddi petere intēderet ꝛ eēt patronus clericus: vt j. de ꝓuis. c. iij. §. in ecclesijs. īmo plus dicūt alij q; ē sufficiens ꝛ cōgruus talis libellus etiā si patronus laicus sit. ꝑ hec enim verba ecclesia ꝛ suis ptinētijs ꝛ possessionibus nihil intelligit petere nisi iuspatronatus. ar. s. de iudi. examinata. sed certe in laico ħ nō admittimus nisi tm̄ ius patronatus petāt: qz nihil habēt ī possessiōibus. j. de iurepa. q; aūt decetero. x. q. j. c. ij. ꝛ se. Jn clericis aūt ad quos ex fundatiōe sua ptinet iuspatronatus amittunt hūc libellū. xv. q. ij. c. ij. sed si donatione laicoz obtineret idem dicunt. s. q; laicis. sed tutius est vbi est patronus clericus est ex fundatiōe q; nō petat ecclesiā cū possessiōibus ptinētijs: vbi intendit tm̄ petere iuspatronatus: petat ꝛ rationē administrationis sibi reddi. hec enī petitio cōpetit nō solū illi qui habēt iuspatronatus: ſz etiā illi q; habet administrationē in tpalib⁹. (rndit.) lite

contestando:ꝛ sic apparet ꝓ exceptionem peremptoziaz litis ꝓtest. fieri.ar.s̄.de dolo.put.ar.p̄.s̄.de lit̄ contesta.c.j.Sol.siue excipiendo siue rñdēdo als rñdeat petitioni aīo ꝓtestādi litē lis ꝓtesta ta erit.ar.h̄: qz hocip̄o q̄ hic appellaf rñsio: ifra appellabaf exceptio:vt dicit q̄ exceptionē obijciēs ꝛc̄.(cābiū).j.de re.pmu.ad q̄stiones.(ꝓposuit.)ꝛ male.ar.tñ p̄ziū.s̄.de transl.ꝓterea.ij.(crede re.)nō ē vez q̄ sp q excipit ꝓfiteaf.ar.ff.de excep.nō vtiqz.ar.ad idē.ff.de ex.ne.mo.p̄.s̄.de trāsl.ꝓterea. Jté cū in iuramēto talē cla ꝓtineaf q̄ nullā ꝓbationē regret nisi quā credat necessariā.C.de iura.ca.auc̄.i isto.ĝ monasteriū qō hāc exceptiōz ꝓposuit credebat eā eē verā ꝛ se iuuari illa ꝑmutatiōe:ꝛ sic p ꝓsequēs videtur ꝓfiteri rē fuisse ep̄i:aut credebat eē falsaz exceptionē ꝛ se nō iuuari ꝛ ea sic faciebat p̄ iuramētū cal̄.ꝛ etiā si nō iurauerat:tñ p̄ ius nō erat audiēdus allegās turpitudinē suā.j.de dona. inter dilectos.ad h̄ sic rñdeo q̄ siue excipiendo siue alio mō qs ꝓfiteaf ex ꝑte i iudicio intētionē aduersarij:tūc bene sibi ꝑiudicat cōfessio ꝑdicta adeo vt ante sniaz dicere nō possit ꝓtra cōfessionē suā:nisi ostenderet errorē.ar.j.de accu.cū dilect⁹.C.de iur.ꝛ fac.igno.error.s̄.de trāsl.ꝓterea.C.de pba.l.j.Si vo nō ꝓfiteaf exp̄sse sz excipiendo tñ ꝑponat:vt h̄ fuit nō pōt dici q̄ ꝓfiteaf:nec etiā credit qō plus ē q excipit nō credit sz nō discredit:imo dubitat ꝛ q̄si inter duo verisimilia agit.C.de excep.siq̄dez.ff.de acq.here.q putat. §.q bona.ꝛ.§.vl.C.de ꝓdi.īde.l.vlt.nec ob.dicta auc̄.q:sz nō credat q excipit:q:tñ nō discredit necessaria ē sibi dilatio ad ꝓbationē:vt sciat an vez sit nec ne id de q̄ dubitat: imo idē vz dicēduz i actore vt si inducat aliqō ꝑuilegiū ꝑ se:ꝛ postea illud ꝑuilegiū ꝓbet falsū:sz tacite visus sit ꝓfiteri q̄cūq; i instrō ꝓtinent etiā si q̄ i eodē instrō erāt p̄ eū.tñ reprobato ꝑuilegio sibi nō oberit ꝓpt h̄ q visus ē h̄ fecisse īnitēs ꝑuilegio suo qō sine dolo vez putabat j.ō sen.ꝛ re iu.cū.i.ꝛ.a.ar.imo idē dicēdū videf si exp̄sse ꝓfessus fuisset vera eē q̄ i ꝑuilegio ꝓtinent:qz sp ꝑuilegio inniti dz q̄ sublato ꝛ oīa q̄ ex illo sequunt tolli videnf.Sz sec⁹ dicēduz videf si exp̄resse aliquid ꝓfessus fuisset nō habita mētiōe de ꝑuilegio: qz tūc ei stare tenef etiā ꝑuilegio cessato vel reprobato.sec⁹ aūt si nō ꝓnūciaref falsū:sz als defectū hāet puta ꝓsensū canonicoz vel cōsilia:vt no.j.de cē.cū oli.vel chartā nō eē sufficiētē ad ꝓbādū id ad qō iducif:vt no.j.e.i gl.q.d.sz si ꝓfiteaf i genere vera eē que ꝓtinent i charta ꝑdicta q̄ iducif ad ꝓbādū ꝛ nō ꝓbat vel q̄ als defectū patif credim⁹ q̄ sz postea ꝓnūciet illā chartā nō sufficere ad ꝓbationē:tñ ꝓpt cōfessionē rata hāi debēt oīa q̄ ibi dicunt.ꝛ rō diuersitatis ē:qz ꝓbato falso instrō tollif fundamētū cui inhe rebat cōfessio:ꝛ ita p ꝓsequēs totū tollif edificiū ei coherēs.s.ipa cōfessio.ar.j.q.j.cū paulus.ꝛ.j.de p̄b̄ro nō bap.veniēs. sz i alio casu vbi nō ꝓbaf falsū remanet instrm i suo vigore:sz nō habeat tñ vigorē vt credebat q illud ꝑducebat.arg.op.C.de libe.ꝓter. vel exhere.auc̄.ex cā. Jté ꝑdicta locū habēt vbi sniā lata est sup falsitate istrumēti:vel alia.q.incidenti. sz sec⁹ ē vbi sup p̄ncipali q̄stiōe ferf diffinitiua sniā:qz tūc lata sniā nō obstāte poze ꝓfessione pōt seq sniā is p quo lata ē ꝛ ei innitieā p̄ ꝓrorē dicere contra confessionē.s̄.de iureur.mulieri.(cōtracto.)insti.de act.§.accusatiōnē.(dño.)nā dās rē alienā nō p̄ bit p̄mutationē.ff.de re.pmu.l.j. i fi.(diutius.)sz nō vsqz ad p̄scriptionē.(itellexim⁹.)incipit sniā. (itelligif).ff.ō ex.nō vtiqz.Sz p̄:qz exā aliqd ꝓfitef ꝛ qcqd seqf ex illo videf eē cōfessus.viij.di.q̄ iure. Rñdeo sz excipiat de ꝑmutatiōe nō tñ cōfitef rē fuisse ꝑmutātis:sz ꝑmutātē nō posse venire p̄ ꝑmutationē:vel repetere rē quā ꝑmutauit: cum als ꝑmutatio licite facta sit.nā si nō eēt licite facta ꝛ exp̄sse ꝓfiteref rē fuisse ep̄i quocūqz mō:siue excipiēdo vel alio mō bñ ꝑiudicaret monasterio ꝛ ꝑdesset ep̄o.s̄.de trāsac.ꝓterea.ij.ar.s̄.de testi.veniens. j.itē sz excipiaf nō cōfitef tacite: qz etiā dubitās excipit.C.de ex. si qs.q̄zuis tuti⁹ sit vt ibidē dī h̄ mō ꝑtestari:nō ē vel fuit res tua sz ꝛ si tua fuisset ex cā ꝑmutatiōis i nos trāstulisti.C.de except.si qdē.(instrm).q.d.instrm nō ꝑdest ep̄o:qz ibi nō dī q̄ ep̄s sabiñ. ꝑmutationē fecerit:sz theodosius ep̄s:tñ si ep̄s replicet q̄ ꝑcurator hoc excipe nō possit:cū falso adiecerit in trāscripto sab. male dicit cū dilect⁹ ꝛc̄.sz dices si vez eēt instrm q̄re ꝑponif silētiū ep̄o: cū necesse hāet stare ꝑmutatōi. Rñdeo forte nō ꝑiudicabat istrumētū cū i ꝑmutatiōe nō iteruenisset auctas supiozis:nec alia q̄ i teruenire debēt.x.q.ij.h̄ ius.xvij.q.iij.i vēditiōib⁹.itē sz ꝑducēs instrm de falso p̄ illud dicere nō possit.j.de cen.cū oli.ar.xix.di.si romanoz.sicut nec p̄ testes.iij.q.iij.itē siqs testib⁹.iij.q.vj.siqs i agēdo.pōt tñ dicere illud p̄ se nō facere:vt hic.nā sz monasteriū ꝑduxerit instrm ad ꝓbādū q̄ ep̄s sabiñ. fecerit ꝑmutationē. tñ postea admittif ad dicēdū qō nō cōtinef in instrō autētico sabiñ. veritas rerū erroꝛ⁹ gestoz nō vitiaf.ff.de offi.pre.illicitas. §.veritas.ff.ad munic̄.assūp.ff.de neg.gest.l.sz sicut.§.vlt.item sz nō posset direre p̄ ea q̄ cōtinef in instrō qō ꝑduxit:qz ab initio videre diligēter debui qō i eo contineref.possū tñ dicere p̄ dicta testiū quos ꝑduxi:ꝛ ipsa de ipsis depositiōib⁹ testiū reprobare. iiij.q.iij.§.siqs testibus.ꝛ etiā cōtra testem possum opponere q̄ corrupt⁹ sit vel de noua inimicitia.j.e.§.dī.ꝛ de noua ifamia.s̄. de testi.cogē.ꝓterea.imo ꝛ dicta meoz testiū p alios testes possū īdirecte reprobare:vt.s̄.de testi.p̄sentiū.i p̄n.i his enī nihil sibi īputaf:qz scire nō potuit qd testes dicerent.itē siqs male intelligēs legē allegat eā ꝑ se vel instrm vel chartaz simplicē dicit sibi fouere i sua cā:cū i veritate de iure nō foueat:qz nō est autentica charta vel ē testimonialis.tñ si postea p aliquē articulū q̄ in eadē charta cōtinef īducaf p̄ eā:nō facit sibi ꝑiudicium ꝓcedēti rōne:qz veritas ꝛc̄.ff.de offi.p̄.allicitas.§.veritas.ꝛ qz q errāt i iure q̄les sunt ꝓcedētes nō solū se corrigere p̄nt ꝛ suū errorē etiā revocare ꝛ sibi nō ꝑiudicant:īmo ꝛ iudex corrigere ꝛ supplere dz: vt no.i summa de errore aduo.C.q̄ de.aduo.iu.su.Sz oppones hic ꝑducēs hāc chartā credit ꝓbare p eā id qō p eo facit.eadem rōne ꝛ qō p̄ eū facit.ar.iij.q.viij.cui⁹ i agēdo.ĝ videf q̄ dz haberi p cōfesso:maxime si exp̄sse cōfitenf esse ꝓbata q̄ i eadē charta cōtinenf.Rñdeo sz credat ꝛ cōfiteaf p ipsam chartā oīa q̄ continenf i ea eē ꝓbata:sed nō sunt:cū erret in iure:sibi nō ꝑiudicat.sicus si cōfitef se credere ea q̄ i ea cōtinenf eē vera:vt no.s̄.e.in gl. nō ē.hoc tñ fatemur q̄ ꝛ p talē ius vel p talē chartā min⁹ autentica aliqd iudicatū eēt:tam iudex q̄z assessor q̄z etiā litigator:ean dē chartā vel ꝓsilem vel idē ius cōdēnato agēte p̄ eos ad interesse p̄ se admittere tenenf:vt no.i sūma azo.q̄ q̄sqz iuf. sz qō dictū ē p̄ dicta testiū a me ꝑductoz possum obijcere vidē p̄.xxxij. di.si qd.So.aliqd ē i ꝓphis ꝛ auctorib⁹ vbi locus ē ab auēte:ꝛ q̄cq̄d dicūt īdubitāter credēdū ꝛ tenēdū ē:vt.ix.di.ego.ꝛ.c.seq. ꝛ.xv.di.c.fi.aliud in testibus ꝛ instrīs: q̄ ꝛ si auctoritatē habent vt eis credatur q̄diu nō probetur cōtra ꝓbationē:tñ cōtrarium admittitur.C.de fi.instru.l.fi.s̄.de te.p̄sentiuz.ꝛ tales ꝓphē vel auctores si haberenf infideles vel heretici: vel aliqd dicūt cōtra eos:ex eoz auctoritatibus cōtra eos argumētari possum⁹:vt i p̄dicto.c.si q̄d veri.sed bene fateor sz ipsi infideles de iure nō sunt audiēdi si velint admittere auctes eoz ꝛ pphetarum ꝛ spūaliū auctoz.nos de iure possumus auctoritatibus eoz vti cōtra illos quoz auctes nō sunt vel pphē:cū eos nō reprobem⁹.s̄. de testi.p̄sentiū.C.de falsis:q falsas.C.de rebus cre.siqs. Jtem no.q testes p me inductos nō solū in eadē cā sed etiā alijs:ꝛ non solū si p̄sona cōtra quā p̄mo produxi mō contra me ꝑducat:sed etiā si quecūqz alia:nō possum reprobare.ar.iiij.q.ij.§.itez siqs testibus.ꝛ idē dicimus i iudice.ar.iij.q.viij.cuius in agendo.ꝛ hoc intelligo verū q̄ nō possum reprobare testē vel iudicem ex cā que ex ꝑte mea ꝓcedat:sed ex cā q̄ ab alio ꝓcedere possit.verbi gra:patrē tuū induxi in testē vel habui iudicē cōtra aliquem. mō tu inducis eū cōtra me bene reprobabo eū ꝛ etiam recusabo eū:ex te enī procedit cā quare recuso eū.s.qz pater tuus est. Jtez si admitto aliqué ad vnū officiū nō possum euz repellere ab alio officio vbi consilēs p̄sone requiranf vel reputanf. si aūt dissilis tūc secus.itē si ī petraui aliqué in iudicē pōt eē criminosus:ꝛ idez in testē cōtra me inducaf:eundē bene repello a testimonio mō ꝑ textu criminis:sed ꝑtextu infamie ciuilis non possum eū repellere:qué nō reputaui infamē ad iudicādū:nō debeo reputare infamē ad testimoniū:cuz infamia vtrūqz repellat.ar.ad hoc ꝛ oīa ꝑdicta.j.de accu.nulli.s̄.de eta.accepim⁹.ff.de adulte.si vxor.§. vlt.iiij.q.iij.§.siqs.vtrū aūt eū qué ordinaui exceptione repellere possim a beneficio: no.s̄.de eta.ꝛ qua.c.accepimus.an aūt cōtra factū suū cuiqz venire liceat no.s̄.de elec.nosti. (delictū).xvj. q.vj.si ep̄m.nō videf h̄ spāle fuisse i fauore ecclesie: qz quicūqz ꝑuatus inducat falsum instrm eo ꝓbato falso nō ꝓdēnabif ꝑductor instrumēti ad id in quo falsum instrm dicebat eū teneri:cū i veritate nō teneref:qz si ꝓtradiceret sequeref q̄ deberemus iniustā sniaz ferre.fatemur tñ q̄ puniaf falso.ar.s̄.de cā poss.cū simper.itē alia rōne non debet ꝓdemnari ad id qō ꝓtinef in instrō: qz h̄ excipiendo ꝓponit:ꝛ iō nō ꝓfitef:vt supra dicif.alij dicūt q̄ si affirmatiue ꝓponat exceptionez:ꝛ sciebat instrm p qō ꝑbare volebat exceptionez esse falsuz proferenda est sniā ꝓtra eū. sed si nesciebat falsuz:secus est propter rōnes assignatas in glo. hic positis.in ecclesia tñ spāle est etiam si sciebant.(ad.xx.)dic vt no.s̄.de proba.lz.(episcopale).s̄.de offi.ordi.cōquerente.(autentica.)nō est incerta sniā cum aliqua parte actoz contineantur capitula excepta.C.ō sen.que sine cer.quan.pro.l.pe.intelligo enī q̄ certis noibus vel p̄circūlocutionem instrā distinxit: vel intelligif de ꝑductis i illo iudicio q̄ publicata erāt i actis.nam ꝑtextu alioz instroz nō posset iuuari.C.de transl.fb̄ ꝑtextu.fm q̄sdā nobis videf q̄ bñ ē certa h̄ sniā:etiā si i nulla ꝑte actoz exp̄mant illa cap̄la:qz scripta autētica certa ꝛ idubitata sūt q̄re eis fides est

adhibēda:qđ dic vt legit ⁊ no.ſ.de fi.inſtr.c.j.⁊.ij.vñ p:udēter facit ille a q̄ petit ius ep̄ale ſi facit illū exp̄mere qd petit:vt no.ſ. de of.o:.q̄uerēte.nā ſi iudex adiudicet alicui ius ep̄ale nulla exceptiōe facta:decetero oīa iura ep̄alia exhibere ꝑdēnat⁹ tenet q̄z uis ꝓuilegiū vl ꝓſcriptionē vellet exhibere ſup aliqb⁹ capl̄is i q bus diceret ſe exemptū añ ꝓſcriptionē.j.de ꝓſcrip.cū oli.iudex ꝑ p:udēter facit ſi qñ ei ꝓſtat q ꝺs hz i aliq̄ eccl̄ia ius ep̄ale:ſed de aliqb⁹ capl̄is dubitat.ſi dicit:adiudicam⁹ tali ius ep̄le except] talib⁹ capl̄is de qb⁹ nō plene ꝓſtat nobis:vt h.⁊.j.de reli.do.cōſtitut⁹.⁊.c.cū venerabilis.⁊.j.ti.p:.auditis.⁊.c.cū oli.⁊.c.veniēs. (munitū ſe.)no.vēdicātē vēdicare ex ꝓſcriptiōe.de h no.j.de ꝓſcrip.ad aures.(tpalia.)no.hiꝑo q ſita ē eccl̄ia in dioc̄.tempo:a lia ptinēt ad ep̄z:vt h.vñ ea nullaten⁹ alienare valet.:.q.ij.c.vlt. tñ vacātē eccl̄ia aliq̄ ep̄s noīe eccl̄ie aget.j.ō ſuc.ab ite.cū dilect⁹. ⁊ ſi nō appeat qs ſit patron⁹ intelligā eā liberā:ſz ep̄s hēbat ius ep̄ale ibi:vt h ⁊ iuriſdictiōez.:.q.iij.c.j.ij.⁊.iij.⁊ ſequē.vt.xvj.q. vij.oēs.⁊ tūc ēt ſi nō ē collegiata ⁊ nō ē i parrochia alteri⁹ eccl̄ie ipe ponet ibi miſtz:lz aliq dicāt q nō ep̄s ſz pp̄s p̄ntabit ibi ministrū:ſz nō video q̄re h dicāt:cū iure nō caueat.admiſtratiōis aūt rōnē i oīb⁹ eccleſijs petet ep̄s:niſi vbi patron⁹ eſt clericus.

OLim treuerē. Dic treuerē.archiepo cōmittebat cā q̄ erat int guil.⁊ aduerſariū.(idē).ſ.guil.(dietas.)a ſuo dioc.cō putādas ad locū vbi citabat:nō ad locū vbi iudices habebāt domiciliū.(curetis.)⁊ ſicut cōtinet in integra pmittant ꝓcedere abbatē ſci lauꝛ.⁊ cōiuō.ſuos ad quos ps aduerſa lr̄as ab app.facta ab archiepo obtinuerat.alioqn iſti ꝓcederēt ad quos iſte lr̄e de conſenſu partiū ſub hac fo:ma ip̄etrantur.

OBlecti filii electionē. Forte petebat ab eis obediētiā q̄ē ipſi denegabāt: ⁊ ſup h ip̄etrabant.ſ. p.e.⁊.g. vl ipſi appellarūt aut ap.nō ꝓſeq̄bant.vñ elect⁹ p̄t petere q ꝓcederet in cā.j.de ap.oblate.§.pe.vl q eis iponat ſilētiū.⁊ etiā alꝭ puniat ſ.de elec.ſtatuim⁹.videt tñ q hodie nō p̄t ip̄etrare lr̄as:ſz ap̄ō iudicē ap.expectare.⁊ ibi ꝓſeq cāz ſuā:vt i pāll.decr.ſtatuim⁹.ſz aliqñ papa vel ali⁹ ſupio:r lr̄as ꝓcedit ex certa ſcia:⁊ tūc valēt:aliter nō.Sz oppones nō videt bene dicere.q:ꝺ hunc ſic agētē admittit exceptio excōicationis:ſicut ꝺ illos nō admittit replicatio ſ.eo.cū inf.Sz rñdeo h nō ē ver:q:cā appellatiōis agebat quā ꝓſeq p̄t excōicat⁹.ſ.e.cū inf.j.e. venerabil.aliqñ mādat papa vel quis ali⁹ citari q volūt opponere alicui.⁊ tūc citato:r publice dz ꝓponere edictū:vt q̄cūq vult ſe opponere facto ſup q̄ agit tali die cōpareat.j.q ma.ac.poſ.cuz i tua.⁊ q talis citatio opet ibi no.p̄t etiā iſte citato:r quos vult noīatim citare vt cōpareāt ad opponēdū ſe ꝺ factū de q̄ agit ſi volūt:⁊ ſi nō cōparuerint q ꝑ iudiciū eis fiat ex p̄all.decr.colligit.h aūt ꝓſtat q i hoc caſu nullū p̄ciſe citare p̄t ſub mō tñ.ſ.ſi vult.aliqñ aūt mādat alicui q citet oēs q ſe opponūt tali ſup electiōe ſua:vel ſup allo facto.⁊ h dixerūt quidā ſz male q citato:ris ē aliq̄ cognitio:dz enī eos vocare q̄s acto:r petit citari:⁊ q̄rere ab eis ſi voluerūt ſe opponere vel nō.⁊ ſi rñderīt q velint ſe opponere:citet eos.ſi vo dicāt q nolūt ſe opponere abſoluet eos a citatōe.ar.p eis:q:oīa iudicia ſūt abſolutoria.iſti.de offi.iudi.§.ſi.ſz h nobis nō placet: q:cū h cl'a citet oēs qui opponūt ſit itelligēda:de eis qui ante datā l'aꝝ ſe oppoſuerūt:⁊ ſua iterſit eos ſe nō expoſuiſſe: nō ſūt abſoluēdi a citatiōe illi q ſe oppoſuerūt:nulī ſatis faciāt de itereſſe.an aūt p tales lr̄as poſſit citare illos qui poſt lr̄aꝝ dataz:vel qui de nouo volūt ſe opponere.dixerūt quidā q nō.ar.ſ.de reſcrip.ſignificauit.alij dicūt q h oēs ꝺdictoꝛes ⁊ ante datā ⁊ poſt datā:⁊ cum mō p̄dicto ſi volūt ⁊ ſine mō citari poterit:q:ꝓ p̄ns ꝓfuſuz p̄ſent] nō tz vſū.Sz oppones ꝺ id qđ dictū ē.ſ. q:ſi citato:r dz citare q̄s vult acto:r multi poterūt fatigari iniuſte:ſz certe h tz:q:etiā papa ſi noīaſſet ei multos citaſſet eos.itē ſi cōparuerint cora iudice:⁊ nō ſubſit cā citatiōis dānabit acto:rē ad expēſas.⁊ etiā ſi nō comparuerint nō ꝺdēnabunt ſtatim citati neq; ad expēſas neq; ad aliud:īmo ſūmaria cognitiōe p̄miſſa ⁊ i iuramēto calūnie ꝓtra ipſos ⁊ nō alit ſicut iuſtū fuerit,p̄cedet:alꝭ non.itē lz dixerim⁹ q citabit oēs ad nutuz acto:ris:tñ ⁊ moderabit citato:r ſicut ⁊ delegās moderet.ſ.ō reſcri.ſup.lr̄is.i ſi.(ipſo).m.(ijdē).p.⁊.g.(exceptionē.)quā ꝓponebat ꝺ ꝓfirmatiōz ⁊ melius.m. volebat elidere exceptionē.ſ.p.⁊.g.q̄ dixerāt.m.excōicatū replicādo.de ex.⁊ iō nō ē audiēdus ſup petitionē obedientie quā fecerat:vel ſup p̄cedēdo i p̄ncipali:⁊ i opponēdo eis penā:vt no.i gl.forte.(q:⁊ ſi.),p̄batio enī ſupflua nō ē admittēda.C.de p̄ba.ad p̄batiōes. ſ.de offi.dele.cūcōtingat.(ſue.)denegare enī tali obediētiā erat defendere eccleſiā:ſicut nec a ſua:īmo etiā piuri agere p̄t.⁊ p:o ſeq cās ſuas actiōes ſuas ⁊ ſuoꝛ.iij.q.vj.oībus.⁊ ſic etiā actiones ꝓſequi p̄t a ſili noīe eccleſie.ar.ſ.de iureiur.petitio.D.de ctio cui obijciebat excōicatio.(a defendendo.)⁊ ita h habes q ꝺ exceptionē maioꝛis excōicatiōis nō admittit replicatio maioꝛis excōicatōis,de h no.ſ.eo.c.ij.(deferendo).ſ.eo.cū inter dilec.

APoſtolice Vobis.qui itereſſe debeat] elect.celebꝛare.(amotionis.)tēpoꝛalis que idem dici poteſt q ſuſpēſio:⁊ quia he pene ſine oꝛdine poſſūt iſtigi ſine magna ſolēnitate poſſūt reuocari.iſtigi dico ex culpa q̄ fit coꝛā iudice.ar.ff.de penis.l.vl.⁊.l.moꝛis.(amotiōis.)⁊ ita exq̄ erāt amoti a beneficijs īfra tp̄s amotiōis nec cōib⁹ ecclie actibus:nec negocijs itererūt:qđ ē no.qd aūt iuris ſit ō iterdicto ab officio no.j.de ap.ad h qm̄.⁊.j.de cleri.ex.mi.ſi celebꝛat.⁊.j.de exceſſi.p.c.vlt.(i modū).i.ad repellēdū vos ab electiōe.(eē.)ex h dicūt qdā ⁊ forte meli⁹ q alij quoꝛ opinionē viſi ſum⁹ p̄ferre.j. de ſen.ex.ſolet.gl.qꝛ q qñcūq; qs petat abſolui ad cautelā a ſnia quā dicit nullā:ſiue ꝓfiteat eū q̄ tulit eā ſiue alꝭ eē iudicē:ſz ali q̄ cā dicit nō tenē:ſiue dicat eā i nullo caſu ſuuz iudicē eē:īmo ⁊ ſi dicat ſniaz nullā ꝺ ſe latā:ſz tñ vult abſolui ad cautelā:vt alij ſecure ei cōcēt.ſp ē ſibi dāda.ſ.ō of.oꝛ.graue.niſi opponat q manifeſta ē offenſa.j.de ſen.ex.ſolet.Et no.q h abſolutio qñq; fit ad cautelā ei⁹ q dꝛ excōicat⁹:vt puta ſi ipſe dubitat an ſnia teneat.ſz tñ p:obabili⁹ credit ꝺ iū.nā huic nō ē dicēdū.dimitte ius tuuz ⁊ fac te abſolui.ar.ff.de pe.here.illud.īmo exq̄ nec p ſniaz nec per ꝓfeſſionē nec p rei euidētiā ꝓſtat:cū nō ſit manifeſta offenſa abſoluēdus ē ſine ſatiſfactiōe ad cautelā:⁊ poſtea ius ſuū ꝓſequat ar.j.de ſen.ex.ſacro.§.j.⁊.ij.Jtē qñ fit ad cautelam alioꝛ.ſ.vt ei cōcēt ſecure ⁊ i ſacr̄is ⁊ i alijs.qñq; etiaz ad cautelā opinionis ei⁹:ne.ſ.ledat papa īfamia excōicatōis p̄lati.itē fit qñq; etiā ad cautelā futuroꝛ.ſ.ne i poſteꝛ ei⁹ facta irritent:vt h.⁊ ſic multas ꝓſiles īuenire potes.(ad cautelaz).i.ita q nō fiat i p̄iudiciū ip̄ſis amot] ex nr̄a relaxatione:ſi forte interim tp̄aliū ⁊ ſpūaliū admiſtratiōi ſe īmiſcuiſſent,alij dicūt.i.ſine p̄iudicio alteri⁹.i. ita q nec amot] fiat p̄iudiciū nec aduerſarijs q̄n facta electiōe poſſint obijci ꝺ eos ⁊ de amotiōe ⁊ de alijs dicere qđ volūt:vel dicō dici relaxari ſnias ad cautelā:q: p hāc relaxationē p:ouideꝛ eccl̄e ne diu vacet:⁊ ē eq̄ p:ouiſio.⁊ iō p̄ferēda iuꝛ vigoꝛis p quā pus de ip̄is ſentētijs ⁊ ſniaꝝ cauſis ꝓſtare debēt q̄z iſti ad electiōz admitterent:⁊ h faceret qlibet alit de ſnijs q̄ ipſi⁹ aucte late eēnt. nō tñ aucte h⁹ decr.credim⁹ q poſſit relaxare ſnias alioꝝ.

SJa cōſideratiōe opponat.Contra agentē.(ſpēm.)an maioꝛi vel minoꝛi excōicatione ſit ligat⁹:q: ſi maioꝛi tūc repellit a litigādo.ſi minoꝛi nequaq̄z.(nomē.)vt ſic ip̄ediat negari.ff.de iniur.p̄to:r.ff.de do.itē exigit.⁊.l. ſi ex dolo.§.fi.(octo.)iō tā bꝛeuis termin⁹ ſtatuit h: q: nullū p̄iudiciuz fit actoꝛib⁹ i p̄ncipali.q.nō enī min⁹ bñ ꝓſeqt iuſticiā ſuā i p̄ncipali ab excōicato q̄z ab alio nō excōicato.idē dicēdū eſt i termino aſſignato ad ip̄ediēdū ſolutionē ad cautelā.j.ō ſen.ex.c.ſolet.⁊ idē i termio aſſignato ꝺ ſpoliatoꝛē.ſ.ō reſt.ſpo.frequēs.ad idē.ſ. ō of.del.p:udētiā.§. ſexta. nō aūt obtinet bꝛeuitas t̄mini ſi fieret ſibi magnū p̄iudiciū:vt ſi dꝛ nō tenē electiōz vel ſcripturā vel ꝺctū vel aliud hmōi:q: ab excōicat] vl excōicate.ſ.ō ꝓſuc.cū dilec. de etat.cū bone.iij.q.iiij.ꝓſanguineoꝝ.itē ſi p iudicē vl teſtes vl firmitate ꝓponēte exceptiōe vel p fraudē aduerſarij vel alia iuſta cā ſtaret q̄min⁹ ifra tā bꝛeuē terminū p̄bare poſſet exceptiōz iudex p:ogaret terminū vt p̄bare poſſit excep. alꝭ ñ curreret.ar. ff.ō reiu.l.ij.auc.ō his q ingre.ad ap.§.j.ij.⁊.iij.⁊ no.de h.j.de ap.ex rōne.j.de ſen.ex.ſolet.alij tñ ꝺdicunt.(cōputato.)ſic dies i q̄ cautio p̄mittit i vno vicēnario nō cōputat:vt.ff.ſi quis caut.l. j.ſz ſec⁹ i tpe ap.i q̄ dies recitatiōis ſnie i biduo vl tribuo cōputatur:vel altera die vel tertia erat appellādū ſm vetera iura.ij.q. vj.§.biduū.⁊.§.ſi aduerſus.ff.qñ ap.ſit.l.j.§.biduū.⁊.§.vl.⁊ h idē alꝭ ꝓtigit vt p̄m⁹ dies ꝓnumeret i numero alioꝝ: vt.ij.q.vj. p̄p.⁊.iij.q.v.q̄ſqs.Sz nūqd i octauo die poterit q̄s p̄bare:cū dicat h:ifra octo dieꝝ ſpaciū.rñdeo ſic.nā ⁊ lex dicit maritū poſſe accuſare vxoꝛē iure mariti ifra.lx.dies:vt.ff.ad.l.iul'.de adul. l.is cui⁹.§.ex ſenatuſcō.⁊ tñ ſerageſim⁹ ē i nūero illoꝝ: vt.ff.e.ti. l.p̄.§.ſexagīta.ſic ⁊ bo.poſ.ifra centeſimū die peti p̄t:⁊ codē nūero cēteſim⁹ cōputat:vt.ff.ō ſuc.edic.l.j.§.q dicim⁹.⁊.ff.ō v. ob.l.q añ.(reū.)excipiēte ō excōicatiōe ⁊ nō p̄bāte.(bis).i.bis q i iudicio acta erāt ante p̄bationē excōicatiōis.(duraturis.)ſz q̄re valet q cū excōicatio fit i iudicio cū alꝭ excōicat⁹ reſcriptum ipetrare nō poſſit ſuo noīe:vt.ſ.de reſcrip.dilec.nec p:ocurare i iudicio etiā abſoluto ex mādato ſibi facto tēpoꝛe excōicatiōis:vt ſ.de p̄ba.poſt ceſſionez.nec ſnia ab excōicato lata valet:vt.j.de ſen.⁊ re iudi.ad p̄bādū.Rñdeo ad ſingula excōicatus agere nō

pōt si excipiaf. ⁊ sic nec lr̄as impetrare: vt. C. de nupt. ex rescript. pe. l. ij. itē ꝓcurare nō pōt: qz ꝓ hoc assumit negociū alienū: ⁊ sententia ab eo lata nō valet: qz sn̄ia vtiq; auctē iudicis: ⁊ h̄ eadē rō ē qz scriptura ab excōicato cōfecta nō valet. iij. q. uij. nullus. quia scriptura sumit auctē ex psona scribētis: sec⁹ aūt statutū est in excōicato q in iudicio petit q ei forsitā debeaf: nec fuit exceptum: ⁊ hoc ideo: qz in culpa fuit q nō excepit: ⁊ ppt̄ fauorē rei iudicata rū ⁊ vim iudicioz: ⁊ qz modicū ꝓdest excōicato sn̄ia ⁊ modicū i terest rei: qz ⁊ si excipiaf ⁊ ꝓbef absoluef reus ab obseruatiōe iudicij: nō ab eo qđ petebaf: vt. ff. de iudi. l. nō iccirco. §. cū postea. aliq tn̄ dicūt q hodie auctē hui⁹ decre. tenebit qcqd fit i iudicio: siue actor sit excōicatus: siue rescriptū: cui⁹ auctē ꝓcessuz est sit p excōicatū i petratū: siue etiā iudex excōicatus sit: ⁊ dicūt iura que ꝯdicūt p hāc decre. sublata. vez tn̄ alij dicūt q nō ē ꝓsumendū q papa tot iura voluerit vno verbo tollere. itē q non reuocaf qua re stare ꝓbibef. C. de inoffi. test. l. si qñ. C. de te. oīuz. (duraturis.) i iudicijs ꝓstat q qcqd facit excōicatus anteq̄z ꝓbef excōicat⁹ valet: vt hic. idē dicim⁹ ex iudiciuz: nā si sit notari⁹ excōicatus nō tn̄ sn̄ialit dānat⁹ ⁊ faciat instr̄m valebit: lz alij dicāt ꝯ. ar. ꝓ eis. s. de pcu. ꝓsulti. Sz alij rn̄dēt illā decr. loq de illis q ꝓstāt. s. auctem bis q̄ dicunf i instr̄is. h̄ aūt loqf de illis q ꝓstāt auctē i instr̄o. s. q sit autēticū: ⁊ nō i his q̄ dicunf vel fiūt i instr̄o. item ꝓ eis ē. iij. q. iij. nullus. Sz ipsi rn̄dēt q ibidē loqf ō rescriptj q̄s faciūt excōicati: nō rōne publici officij lz ꝓpio motu. itē loqf ibi i ꝓdēnatis: hic loqf de collegiatj. dicim⁹ etiā q instr̄m valebit etiā si testis excōicat⁹ sit ibi i script⁹. dūmodo instr̄m nō sit suspectū: lz suspectū nō daref fides instr̄o ꝓ testē nūc suspectū vel excōicatū: lz satis dici possit q si nūc esset absolut⁹ q̄z⁹ eo tpe quo fuit inscriptus eēt excōicat⁹ qđ bene nūc ꝓ suū testimoniū dat fidē instr̄o: lz nō ecōtra. s. si nūc excōicatus eēt: lz tpe i scriptiōis erat absolutus: qz tūc ꝓ suū dictū nō dat fidē instr̄o ⁊ ea q̄ agūt i iudicio: lz suspectū ē: qz excōicat⁹ ē. aliq tn̄ ꝯdicūt. Sz h̄ ē dūia inf ea q̄ agūf ex iudiciū ⁊ ea q̄ agunf i iudicio: qz ea q̄ agunf i iudicio valēt: ⁊ ea q̄ agunf ex iudiciū nō valēt: vt instr̄a ⁊ hmōi q̄ fiunt ex officio publico: si ē sn̄ialit dānat⁹: lz aliq ꝯdicāt. si aūt sint talia q̄ nō cogūtur ex officio publico: vt emptio ꝯct⁹ ⁊ hmōi. illa valēt etiā si publice ⁊ solēnit sit excōicat⁹: vt no. ō. de do. veritatj. ⁊. j. eo. excep. ea aūt q̄ agunf i iudicio silr valēt: lz actor sit sn̄ialit excōicatus. dūmodo sibi i ꝓsenti actiōe excōicatio nō obijciaf: nec iudex eum repellet. sec⁹ tn̄ videf si iudex sn̄ialit esset vel alias publice excōicatus: qz tūc etiā si nō obijciaf iudici excōicatio: nō valet qđ agitf. j. de re iudi. ad ꝓbādum. rō diuersitatis ē: qz magis verenf ptes obijcere iudici q̄z aduersarijs: qz magis afficit sn̄ia excōicatione iudicis q̄z ptiū i spūalib⁹: aut quid obtineat: vt i electiōe ⁊ hmōi. no. de ele. cū vinto. c. illa. ⁊. c. nihil. (ꝓponaf.) siue ex eisdē causis siue ex diuersis dū tamen precedentibus.

Dilecte conuenēbatur. ℔ Do. mai. (ipse.) moniales. (ꝓtulerunt.) ⁊ male. cū eēt legittime appellatū. (excōicatiōis.) repete que dixim⁹. ō. de off. del. pastoraf. §. ij. (mētōe.) sicut nec tenebanf. ar. ō. de reseri. sup lr̄is. (aduersa.) monachoz. (iudices.) ꝓz de angl. ⁊ coniudices. (ab ea). s. pte monachoz. (lr̄as.) he lr̄e elidebanf ꝓ exceptionē: qz si dixisset quō sn̄ia excōicatiōis lata fuit post ap. a sufficienti ⁊ gratuamine iterposita. ⁊ q cāz appellationis ꝓsequebanf: ⁊ q qz iudex ꝓximam ⁊ moniales admittebat i ꝓsecutiōe appellationis nō admissa exceptiōe excōicatōis appellauit nūq̄z lr̄as babuisz ar. ō. c. cū inf. j. c. pr. nā h̄ tacuit ⁊ in genere tn̄ dixit q iudex exceptionē excōicatiōis nō admittit: ⁊ iccirco appellauit: sed forma lr̄az bona erat. (ꝓpositū.) ⁊ bene. (memorati.) iudic. ꝓz de angl. ⁊ ꝓiudices. (degraueñ.) ⁊ bene dicit: nam papa cōmiserat ꝓ illas lr̄as cāz appellatiōis emisse a monachis ⁊ sb canonica fieri: ⁊ lz ibi dicef supꝑsaz veritatē h̄ tn̄ nō ꝓstabat. ⁊ iō bn̄ dicet si ita ē q ꝓmo dz inq̄ri an ꝓz de anglia ⁊ ꝓiudices negauerūt monachuz admittere exceptionē excōicatiōis ab eis ꝓpositā i cā ꝓncipali. ⁊ ita iusta erat appło: an i cā appellatiōis ⁊ ita iniusta erat appło q̄ i lr̄is obtēt] ad ꝓzē de gerneome ⁊ ꝓiudices ꝓtinebaf. (reuocatio.) ⁊ no. q̄ statī añq̄z icipiat cā ap. reuocaf qcqd fit post ap. vt h̄. ⁊. j. de ap. ex pte. m. ⁊. e. ⁊. ff. ap. pē. nihil ino. ꝓ totū. ⁊ idem dicē dū ē de his que fiūt medio tpe inf sn̄iaz ⁊ ap. qz appellatiōe extinguif ꝓnunciatū. ff. ad tur. l. j. §. fi. ⁊ faciet sic petitionē suaz iste appellās: dñe iudex peto reuocare qcqd factū ē post sn̄iaz a q̄ ego appellaui: ⁊ q̄ iterdicatj sibi ne aliq̄d ꝯ sn̄iaz attētet quousq̄z mihi cōpetit ꝓsecutio appłonis'. q aūt hec petitio legitima sit ⁊ admittēda: ꝓz ex illo cū etiā iudex hoc facere ipm teneaf ex officio suo: vt hic. lz ꝯ id ad iudicē ap. nō ptinet iudicare nisi vtz bn̄ vl male ap. sit nec ne. C. de ap. eos. quō g̃ admittet ꝓdictā petitionē. itē ꝯ id qđ dictū ē videf q si diceref illō sequeref absurditas h̄. s. q si postea nō ꝓsequeref appellationē fingeref nō appellatū: ⁊ sic restaurādū eēt qđ ꝓus fuocatū erat: qđ eēt iniquū. ar. ō. de resti. spo. audita. itē expłsse ꝯdicit lex. ff. de ap. cum excā: vbi dī q tūc reuocabif qđ factū ē post ap. cū melioꝛē meruerit sn̄iaz. g̃ a ꝯrio sensu possū ꝓcludere q nō an. Sol. ad h̄ sic rn̄dem⁹ q ad iudicē appellatiōis ptinet ꝓncipalif cognoscē ⁊ diffinire de ap. an sit iusta vl iniusta: lz ex rōne accessoꝛij ad officiū ei⁹ ptinet etiā predictā petitionē admittere ⁊ exaudire. ad scām qđ dixi de absurditate dicim⁹ q nō obstat: quia nō ē absurditas si id qđ male actū ē reuocef: ⁊ postea illud idē legitime fiat. lex etiā de ap. cuz excā nō ꝯdicit: qz lz vt ibi dicit cū obtinuerit appellās reuocādū sit qđ post ap. fit: nō negaf q̄n ⁊ ante possit reuocari qđ ꝓcedif p aliā legē. ff. ap. pen. nil inouari. in rubꝛo ⁊ nigro: ⁊ p alia supioꝛa iura. lz aūt ap. pē. nihil sit inouādū: tn̄ si agaf psonali actiōe: vt ex empto vel ꝓsili: vt res q̄ petif alienef: tenet alienatio: nec ē ꝯ. ff. ap. pen. l. j. ⁊. ff. de iniusto rup. ⁊ irri. testō: siq̄s exheredato. §. hi aūt oēs. C. de ap. appellationē. vbi dī q status cause mutari nō dz pē. ap. qz nō mutaf nec ꝓiudicaf appellatiōi: qz ita condēnabif psona si res petite alienenf: sicut si nō alienenf. itē nō ē ꝯ auc. vt nulli iudices. §. sup hoc. qz ꝓhibet q possessio rei petite nō trāsferaf ab vno litigantiū in aliū p iudicē: ⁊ nō ꝓhibet per litigantes transferri in extraneū. ⁊ videf q in hac regula ap. pen. nihil est innouandū supplēdū est per iudicē. si aūt agif reali actione de dn̄io: tūc fateoꝛ q nō tenet alienatio: nō ea rōne: qz appellatione pendente factū est: sed qz res est litigiosa.

Significauerunt. Ipsis capitul' de conarsl. (ptē). s. archiepi. (absoluit.) forte capitulū egerat ꝯ tēplū super fructib⁹ q̄s dicebaf ꝓcepisse ō eccl̄ia: vl qz se passus fuerat i eadē eccl̄ia intrudi. (altera.) zepi. (i iudicio). ō. e. c. ꝓi. cū inf. (pperā.) no. q. c. ꝓmo egit coz̄ archiepo ꝓ firmationē petēdo petri quē i suū archipsbyteꝛ eligerūt a q̄ etiā archiepo appellarūt itē sca vice agebāt ⁊ appellationē pseq̄banf coz̄ ꝓpositō sācti stephani. itē tertio agebāt coz̄ abbate sci saluatoꝛis ⁊ iudices: qz petebat coz̄ vltimis iudicib⁹ sn̄iaz absolutionis p epō latā reuocari: qz i eo q ꝓ se lata erat nō poterat ipz copitulū appellationē ꝓseq: qz nec ab eo appellauerat. fatuū enī eēt appellare a sn̄ia ꝓ se lata: ⁊ ita ex hoc ē argumētū q etiā actoꝛ cāz appellatiōis ꝓseq pōt: nec obstat ei exceptio excōicatiōis. aliq tn̄ ꝯriū dicūt. ar. j. c. ꝓi. vbi dī q exceptio excōicatiōis i q̄libet pte litj opponif. g̃ ⁊ post appellationē. lz nos ide excipim⁹ nisi in cā ap. ar. hui⁹ de cre. ⁊ est mirabile q actoꝛ excōicat⁹ si vsq̄z ad sn̄iaz ꝓcessisset pōt repelli ⁊ excipi q sit excōicat⁹ ne ad sn̄iaz ꝓcedaf. ⁊ tn̄ nō pōt repelli a ꝓsecutiōe ap. lz hoc iō ē qz añ sn̄iaz ꝓtra iꝑm latā si repellaf nullū dānū hz ꝓ iudicē occasiōe sn̄ie q̄ adhuc lata nō ē. vnde ibi nō ledif eq̄tas iudicātj: lz postēq̄z ꝓ sn̄iaz iudicis q̄sitū ē ius alteri pti ⁊ dānū irrogatū nisi appellari possit ⁊ ap. ꝓseq̄ lederef eq̄tas iudicātj: ⁊ absurdū eēt si reo vincēte defendēdi se p appellationē actoꝛ victo⁹ facultatē hz̄e non posset. ō. e. cū inf dilec. itē dicūt q dā q ꝓcuratoꝛ excōicat⁹ possit ꝓseq cāz appellationis q̄n ꝓncipalē cāz egit: qz aliter lederef eq̄tas iudicātis: nec obstat q posset opponi q q appellauit nō cogif ꝓseq appellationē. C. de procur. inuitus. ⁊. ō. de procur. non iniuste: ergo peccat si se ingerat familiaritati hoiuz. j. de cleri. excō. mini. c. illud. ergo ⁊ iudex peccat si pōt eū ꝓhibere a peccato ⁊ nō ꝓhibet. ij. q. vj. negligere. Rn̄deo nō peccat ingerendo se cōioni hominū ꝓsequēdo ap. qz excōicatus fidē seruare dz ei cui promisit. alij tn̄ cō tradicunt. Si aūt appellat aliq⁹ noīe alteri⁹ ex iudiciū ⁊ si rata habeaf ab eo cui⁹ noīe appellatū est ei⁹ ap. tz: tn̄ appellationē ꝓseq nō pōt: qz taf ap. obtinet vim actiōis. itē q appellauit si excōicatus nō sit ea ꝓseq nō pōt: nisi fiat procu. ō nouo. (procedatj.) remittif ad eosdē iudices: qz ptes ꝓsenserūt: ⁊ qz appellans iniuste appellauerat: vnde remittif ad eū a quo appellauit.

Exceptionem in q̄libet. Hoc locū hz i cā ꝓncipali: i cā aut̄ appellatiōis etiā actoꝛi nō obstat exceptio excōicatiōis: vt no. ō. c. ꝓ. (ꝓhibef.) ꝯ. ar. q excōicatio opponif actoꝛi: nō solū q̄ ꝓcessit litē: lz q̄ seqf litj ꝓte. cū possit i q̄libet pte litj opponi: tn̄ q̄ncūq̄z opponaf ēt coz̄ delegato absolui pōt ⁊ i absolutiōe ei⁹ ꝓcedet ꝑm tenoꝛē dec. ō. 8 offi. del. prudētiā. §. sexta. sn̄ia aūt nō retractaf: lz ꝓbef fuisse iudex excōicat⁹ tpe late sn̄ie. j. de iudi. ad ꝓbādū. nisi forte eēt publice denūciat⁹ excōicatus: vt ibi. alij dicūt q post sn̄iam nō pōt excipi contra eandē excōicationē iudicis ꝓpter vtilitatē earū dē qui apud eū egerunt. ff. de offi. ꝓe. barbarius. sed de excōicatione actoꝛis secus inquātū ad hoc vt sn̄ia nō valeat: sed quantū ad hoc vt mandetur exe-

cutioni potest excipi: vt. s. eo. pia. de excõicatiõe autẽ rei cõstat q̃ nunq̃ potest excipi cõtra sñiam p eo latã. s. eo. cũ inter. j. e. c. venerabilẽ. ĩmo plus dicũt quidã: ꝛ forte nõ male: q̃ oĩa que fiunt excõicato occulto siue in iudicio siue ex̃ nõ retractant̃ etiam ante sñiaz. ꝛ rñdẽt decre. s. de pba. post cessionẽ. ꝛ. s. de pcur. c. vlt. q̃ publice excõicati erãt: vel loquit̃ de his que extra iudicium acta sunt ꝛ male: q̃ tñ in fauorẽ excõicatorum facta sunt: nec peccat actor q̃ rẽ suã petẽdo pticipat excõicato. s. de iudi. intelleximus. j. de sñia ex. si vero. itẽ nec reus q̃ mãdato iudicis cũ excõicato litigat: q̃ si actori ꝟ lz excõicato cõicare vt ius suũ p̃sequat̃: multo fortius lz reo vt dãnũ causẽ ꝛ penã iudicis euitet. ar. xj. q. iij. q̃n mul. j. de sen. ex. si vere. (fatigent̃.) nã si ex iusta cã etiam scienter omittat nõ cõdẽnabit̃ ad expẽsas: forte q̃ tũc nõ habebat pbationes: sed modo hz. (legitimus.) legitimas aũt expẽsas dicim⁹ si pbauerat excõicationẽ in oĩbus vt cõdẽnet̃ expẽsis quas fecit ipse actor siue reus inducẽdo pbationes sup alijs exceptiõib⁹: vel sup p̃ncipali vel quolibet alio mõ vsq̃ ad tempus quo exceptionẽ ꝓponit: q̃ illas fecit ꝓpter maliciã ꝓponẽtis mõ ꝛ nõ ante exceptionẽ excõicatiõis. C. de iudi. sancimus. Sed ad expensas q̃s fecit actor durãte pbatiõe exceptiõis excõicatiõis dũmodo reus ipsaz pbauerit: sup pbãda excõicatiõe nõ credim⁹ q̃ debeat condẽnari: cũ p̃ncipalit̃ eas fecerit: sicut apparet ex sñia: q̃ repellit̃ ab agẽdo iã excõicatus. ar. C. de iudi. rẽ nõ nouã. sed si p̃riũ pbetur ꝛ sentẽtiet̃. s. q̃ nõ sit excõicatus: tũc apparet q̃ expensas q̃s fecit sup alijs exceptiõibus: vel super p̃ncipali nõ fecit: q̃ tarda uit reus ꝓponere exceptiões excõicatiõis: ĩmo fecit eas propt̃ suã vtilitatẽ: q̃ bñ valebũt sibi ac si nõ eẽt proposita exceptio excõicatiõis: ꝛ io reus ñ ꝺẽnabit̃ ad illas. Sz si appareat eũ hãc exceptionẽ maliciose proponere mõ cõdẽnabit̃ in expẽsis: nõ in p̃ncipio. s. q̃ñ proponit: sz lata sñia sup excõicatiõe. (ꝺẽnãdus.) cũ enĩ sñia sup expẽsis ferẽda sit si appareat fraus nõ excõicati cõtra excõicatũ: pro ipso excõicato ferẽda ẽ sñia etiã diffinitiua: q̃ in hoc nõ attendit̃ fauor excõicati sed equitas iudicãtis. s. eo. cũ inter. (iudicis). ff. de postu. quos prohibet. (repellẽdus.) nisi ꝓtradiceret reus ꝛ peteret procedi in lite cepta: qõ põt reus petere post q̃z ꝓuentus est p iudicẽ vel p executorem. C. quõ ꝛ q̃n iu. auc. qui semel. idẽ videt̃ dicẽdũ vbi nõ est cõuentus reus. cogit tamẽ aliquis agere: vt. s. de te. significauit. ꝛ no. j. q fi. sint le. latores. q̃nimo ꝛ idẽ videt̃ dicendũ etiã si reus adhuc ab excõmunicato cõuentus non fuerit: sed ab eo timet cõueniri. ar. C. de ingenu. manu. diffamari. j. qui fi. sint leg. latores. nam si contradiceretur sequeretur absurditas. s. q̃ excõicatio prodesset excõicato: et noceret aduersario non excõicato: qõ esse non debet. s. de iudi. intelleximus. C. de leg. q̃ fauore.

Aduersario tuo. tẽpore.

Maxime enĩ idẽ est ꝛ si tpe mote litis possidebat: sz postea sine dolo desijt possidere. ff. de excep. rei iud. si aũt. ꝛ. l. si in rẽ. ꝛ. l. siquis. ꝛ. C. de exi. l. neq̃.

Venerabilez. ex

causis alijs. Nota excõicatũ non solũ posse prosequi appellationẽ cause pro q̃ excõicatus ẽ: sed etiã penitus diuersam. (impetrare.) sed nõne põt peteri executionẽ sñie vel officiũ iudicis vel actionẽ in factũ? Rñ deo nõ: q̃ nec ei dz solui debitũ. xv. q. vj. auctoritatẽ. nos iuratos ꝺm quosdã. nos tñ dicimus ꝓriũ. s. de dolo. veritatis. ẽ ergo melior rõ: quare nõ mãdat̃ executioni: q̃ noua actio cõpetit pro executiõe rei iu. s. offi. iu. qõ pro actione ponit̃. s. de offi. iudi. c. ij. vel actio ĩ factũ ex sñia. C. de reb⁹ cre. actori. excõicat⁹ aũt has actiones vel alias intẽtare nõ põt q̃uis valeat conuenire. s. de iudi. itelleximus. cũ igit̃ hec petitio locũ nõ habeat sine actiõe ꝛ excõicatus aliquã actionẽ nequeat intẽtare sequit̃ q̃ nec sñia executioni mãdare põt petere. itẽ ꝛ q̃ nõ ledit̃ equitas iudicantis: q̃ rectuz iudicauit: ꝛ si sñia executioni nõ mãdat̃ que multotiẽs per aliũ executioni mandatur. ff. de re iu. a diuo. in p̃n. s. de offi. dele. significasti. ꝛ quia vsq̃ ad. xxx. annos potest facere se absolui: ꝛ tunc executioni mandabitur. alij tamen dicunt sententiaz pro excomunicato latam executioni mandandam.

De prescriptionibus. Rubrica.

Dlacuit. triennuz.

xvj. q. iij. placuit. ij. cõtra. so. hoc q̃n nõ fuit premonitus: ibi cõtra. vel ponit̃ ibi tẽpus post q̃z licet alijs episcopis populũ hereticuz lucrari. hic aũt post q̃z nõ põt repetere: ꝛ currit tã breuis p̃scriptio contra ecclesiã i fauorẽ fidei. (si aũt.) ꝺ. nõne põt ꝓueniri economus ec. vacãt̃. xij. q. v. vltiõe. ĝ ea dẽ rõne currit p̃scriptio. ff. q. ex ca. i in. re. is q rei. j. Rñ. so. nõ seq̃t̃: põt agere ꝛ ꝓueniri p procu. vel aliũ: ergo currit ꝺ eũ p̃scriptio. istãtia in pupillo minore. C. de p̃scrip. xxx. an. sicut in rẽ. ꝛ minori eccl̃ia cõparat̃. (fuerit.) p̃dicta hñt locũ vbi eps remãsit catholicus: ꝛ locus fact⁹ ẽ hereticus. h aũt loquit̃ quãdo eps factus ẽ hereticus ꝛ aliq̃s locus dioc. eius eodẽ mõ: nã tũc nõ currit p̃scriptio illi epo in heresi permanẽte: sed post q̃z conuersus fuit incipit currere ꝓtra ipm.

Dihil prodest. formali.

i. cõtentio iudicio. (scripsisse.) ꝛ hoc facit ex supabũdãti iusticia: q̃ si taceret nõ peccaret: (p̃iudicium.) nisi eẽt taciturnitatis. c. annoꝝ. xvj. q. iij. §. potest. j. eo. cũ nobis. auc. vt ro. ecclesia. vel die q̃ loquit̃ in re inuasa vbi non currit p̃scriptio. xvj. q. iij. licet. vel dic q̃ vnus p̃ceps cõtra aliũ p tales protestationes interrũpit p̃scriptio: cũ nõ sit alius cozã quo conueniatur. ar. C. de an. excep. vt perfectius.

Danctorũ.

Vt oẽs possessiões. i. oĩa iura p̃uicialia. (singulas). i. ad singlos archiepos rõne prouincie sue. (a qb⁹.) fratrib⁹. (xxx.) cõtra laicos: q̃ vnus archieps in alterius prouincia aliquãdo etiã ꝺ laicos aliq̃ p̃scribat: nã si vna eccl̃ia ꝺ aliã p̃scribat necessarij sunt. xl. anni. j. e. de quarta. sz meli⁹ videt̃ dicere q̃ vn⁹ archieps ꝺ aliũ spacio. xxx. ãnoꝝ iura prouincialia p̃scribat ꝛ loquit̃ ꝺm antiqua tpa. (synodali.) synodalis enĩ proclamatio ad interruptionẽ sufficit. ar. C. de an. excep. vt pfectius.

De quarta

clericus. Quia bona fide possidet: puta ĩ alteri⁹ locuz succesſit ff. de re iu. q̃ in alteri⁹. vel alio legitimo mõ. (q̃dragenaria.) ꝺm legẽ seruit⁹ rustica q̃ nõ hz ĩteruallũ: vl hz modicũ: puta horaꝝ vl̃ diez amittit̃ p̃scriptio. x. an. int̃ p̃sentes. ꝛ. xx. inter absentes. Si aũt hz ĩteruallũ annoꝝ vl̃ mẽsiũ: tũc duplicat̃ tps: videlicet vt ĩter p̃sentes necessarij sint. xx. anni. inter absentes. xl. ar. ff. quẽad. ser. amit. si sit. C. de ser. l. fi. alij tñ dicũt q̃ nõ sũt necessarij etiã ĩter absentes nisi. xx. anni. J dẽ etiã ĩtelligim⁹ si hz ĩterualla septimanaꝝ: q̃ odia sũt restrigẽda. ff. ꝺ leg. ꝛ pos. cũ q̃dã. Quidã aũt dicũt q̃ hec distictio nõ hz locũ ꝺm canones. ar. h. vbi apparet: q̃ tps ĩ hac p̃scriptõe decimarũ nõ duplicat̃: ꝛ tñ hoc iuz. s. p̃ceptiõis decimarum hz ĩteruallũ magni tpis. sz certe nobis ꝺriũ vi: ꝛ hocius nõ hz ĩteruallũ horarũ aliq̃: ĩmo ẽ si ꝓtinuã ita hz: cũ quottidie possint ꝛ debeãt recipi decime: nõ solũ psonales: sz ꝛ p̃diales: cũ ꝛ p̃dia quottidie aliquos fructus ꝓducere pñ ꝛ quottidie q̃rta epis ẽ soluẽda: ꝛ idẽ dicimus de iure eligẽdi: q̃ quottidie pata est vacare eccl̃ia. ar. ei⁹ q̃ꝺ dz de stillicidio. ff. de ser. vr. p. l. foramẽ. ꝛ io sufficiunt. xl. anni: vt h. ꝛ. s. de cã pos. cũ eccl̃ia. ꝛ. c. cũ oli. ꝛ. s. de elec. cumana. Si aũt eẽt ius q̃ꝺ ĩteruallũ ærtũ ꝛ deputatũ ab hoĩe vl̃ a iure recipet: q̃ le ẽ q̃ oĩ anno pt̃é obligationũ ĩ die dedicatiõis vl̃ festiuitat̃ recipiat. xviij. q. fi. eleutheri⁹. x. q. iij. nec numeros. vl̃ q̃ annuati aliud seruitiũ recipiat ĵ. de cẽ. cũ venerabil̃. ꝛ hoc ꝺm eos q̃ dicunt tps ad duplicẽ dũ necessarij sũt. lxxx. an. seruitutes etiã vrbanorũ p̃diorũ amittunt̃ tpe si id interueniat q̃ꝺ dicit̃. ff. de ser. vr. p. hec aũt iura. Circa acq̃sitionẽ aũt seruitutũ vel etiã hmõi iuriũ no. q̃ si seruit⁹ vl̃ius de q̃ agit̃ hz ppetuã cãz atq̃ cõtinuã: vt aq̃ duct⁹: cũ aq̃ ducit̃ sine ĩtermissiõe: vel quasi ppetuã: vt i casibus supradictis currit p̃scriptio. x. an. ĩter p̃sentes. ꝛ. xx. inter absentes ad similitudinẽ rerũ ĩmobiliũ. C. de ser. l. ij. C. de p̃scrip. lõ. tẽ. l. vlt. sz h ẽ dzia: q̃ ĩ reb⁹ ĩmobilib⁹ req̃rit̃ titulus: vt ibi: sz ĩ seruitutib⁹ siue urb⁹ nõ ẽ necessari⁹ titulus. ff. si ser. vẽ. si q̃s diu. ꝛ not. j. e. si dili. ꝛ ĩcipit currere hoc tps ex̃q̃ cepit vti illo iure nõ vi nõ clã nõ pcario: sciente videlicet illo cui fiebat p̃iudiciũ ꝛ nõ ꝓtradicente sz tacente: ꝛ hoc ip̃m pbare dz: vt q̃ꝺã dicũt. ff. quemad. serui. amit. l. fi. ff. de iti. ac. q̃ p. l. j. §. iul. Si aũt non hz ppetuã cãm ꝛ ꝓtinuã vt est via: ꝛ seruitia ex̃ordinaria q̃ ab alijs recipiuntur nõ p̃scribunt̃ nisi tanto tpe cui⁹ nõ extat memoria. x. q. iij. q̃ q̃. ꝛ c. d. cõtra morem. ff. de aqua plu. arc. l. j. §. ij. ꝛ. l. ij. §. antepe. ff. de aqua quotti. ꝛ esti. l. h iure. §. ductus. vel ibi q̃ ducit̃ de flumine publico exigit̃ tam lõga p̃scriptio: ius aũt pcipiendi decimas de fructibus fundi ꝓtinuã cãz hz: sed ius pcipiendi decimas de grano vel vino tñ de oĩbus minutis tñ: vel ꝓsimilium tñ: non habet perpetuã causaz: q̃ hec ceteris temporibus pcipiunt̃: ꝛ alijs temporib⁹ possunt alie percipi: vt hic. ꝛ no. j. eo. ad aures. (quadragenaria.) vt. xvj. q. iij. quas actiones.

Vigilanti. dieruz.

ff. de act. ꝛ obli. obligationũ. §. placz. (malefidei.) ꝛ ꝺ q̃libet bone fidei: nisi pbet cõ

tra.ff.de mi.inter.§.vltimo.C.de euic.l.penul.⁊ ꝑm.l.secus.C. de prescrip.xxx.an.siquis emptionis.xvj.q.iij.prescriptiõe.(cognitis).C.de an.excep.l.vl.ipsi vero dño scienti q; ab alio possi deank.vel.i.q; cognoscit possessor eas eẽ alienas.(latẽtibus.)ipsi vero dño ignozãti q; ab alio possideank.vel.i.q̃s possessor ignorauit alienas:⁊ supple quandocũq; ante cõpletã prescriptionẽ. (nõ habetur.)ingre.si mala fide possident.

HDaures.decimis. Et ita habemus q; ꝑscriptio.xl.an.currit ī decimis cũ videreť q; tps duplicari dz ex eo q; put frequẽtᵒ semel tm̃ ī anno colligunť ff.quẽad.ser.amit.si sit ꝓsti.Sz tu rñ deas q; lz hoc vex sit ð grano ⁊ vino tm̃ ius ꝓcipiẽdi decimas ⁊ cã ꝓtinuata ẽ.(possidẽtis.) ⁊ bmõi.s.q ꝑscripserat:nã ⁊si hic cadit a possessiõe ⁊ alᵒ q̃z dños vel verus diocesanus possideret haberet vtilẽ vẽdicationẽ decimarũ exquo bona fide possidebat.C.de ꝑscrip.xxx.an.l. vlti.ibi ita tm̃.mo plus ꝑm leges:q; etiã si mala fide ꝑscrip.xxx.annoz haberet exceptionẽ:⁊ etiã in aliqbus casibus actionem.s.cõtra raptorẽ furẽ ⁊ eũ q; ob suã ꝓtumaciã passus est missionez in possessionẽ.C.de prescrip.xxx.an.figs.

QAusaz que inter.concessi onẽ.Ita q; ī eis habeat titulũ sicut clericus:in alimoniã aũt ꝓcedi pñt paupibᵒ.x.q.j.c.j.⁊ vlt.(decimas.) hec sũt q̃ ꝑscribi nõ pñt decime a laico: vt hic.xvj.q.iij.§. potest. ecclesia a laico.limes.xvj.q.iij.licet.itẽ tributũ vel cuislibet ꝑstatio.C.de ꝑscrip.xxx.an.cõpetit.itẽ ꝓcuratio debita rõne visitationis.j.eo.cũ ex offi.itẽ obediẽtia cõtra maiorẽ.j.eo. cũ nõ liceat. itẽ prebẽda vel beneficiũ.xvj.q.iij.cleri. itẽ liber hõ.xvj.q.iij.§. potest etiã.⁊ aliter ỽ.nam liber homo.C.de prescrip.ꝓ li.l.vlti. (detinere.)civiliter.(prescribere.)quã nemo obijcit nisi possessor ś.de ꝓba.ex litteris.ff.de vsucap.l.iij.

HLud.quadraginta. ś.e.de q̃rta.xvj.q. iij.q̃s actiões.(tricẽnales).xvj.q.iij.ꝓ singulas.ś.e. sanctoꝝ.(interruptionẽ).ẽ enī interruptio nãlis ꝓ inundatione fluminis ⁊ ꝓ deiectionẽ ⁊ expulsionẽ fluminis:⁊ forte aliis modis.ff.de acq.pos.q vniuersas.§.j.⁊.ff.de vsucap.nãlis.itẽ ẽ interruptio ciuil ꝓ libellũ ꝓncipi oblatũ ī annalibᵒ actoibᵒ ar.C.q̃n li.ꝑ.ob.l.j.itẽ ꝓ li.cõ.xvj.q.iij.§.pe.ỽ.is aũt.itẽ ꝓ rescriptũ a ꝓncipe datũ ⁊ reo īsinuatũ.C.de ꝑscrip.xxx.an.sicut. item ꝓptestationẽ.xvj.q.iij.prescriptio.ỽ.is aũt.C. de anna. excep.l. vt p.ś.eo:nihil.itẽ per solutionẽ vsurarũ.C. de ꝑscript.xxx.an.l. figs.itẽ per synodalẽ ꝓclamationẽ.ś.eo. sanctoꝝ. itẽ per secũdã cautionẽ factã a debitore.C.de prescrip.xxx.an.cũ notissimi. itez ꝓ denunciationẽ factã colono.C.vbi in rem act.l.ij.⁊ in istis casibus oportet de nouo cautionẽ incipere.

QVia finibus. No.ꝑscribi fines agrorũ .xvj.q.iij.volumus.⁊ prebẽdarũ.ś.de ꝓba.ex litteris.secus aũt in finibus parrochiarũ ⁊ prouinciarũ.j.de parrochi.c.pe.(presentia).ff.finiũ regũ.si irrup.C.fi.re.l.figs.

EX transmissa.parrochia ni.i.parrochialia iura sibi reddẽ debẽt: vt decimas oblatiões eccle de cañ.rõne. (hostilitatis.) siue vna die tm̃ siue plurib̃ annis fuerit hmõi hostilitas locũ habz ꝺ dormitio prescriptiõis. itẽ locũ hz nõ tm̃ ꝑm canones ⁊ in ecclesijs: sz etiã ꝑm leges ⁊ ī laicis. (hostilitatis.) talis.s. q; reddebať ius ī terra ꝓpť hostiũ ipetũ:⁊ iõ nõ potuit petere decimas ⁊ oblationes:⁊ ideo ꝑscriptio ĩterrupta erat nãliter.ff.de acq poss.q vni. §.j.⁊.ij.⁊ de vsuc.nãliť. alij dicũt ⁊ forte melius: q; nec in isto casu nec ī sequẽtibᵒ q notanť ī hac eadẽ gl. ĩterrũpiť ꝑscriptio:q; sic oportet q; de nouo finita hostilitate p.xl.an.ꝑscriberet:vt not.ś. e.illud.ī gl.ẽ ĩterru.sz dicũt q; hoc tpe dormit ꝑscriptio: ita q; nõ currit:sz finita hostilitate tẽpus sequẽs hostilitatẽ ꝓtinuabiť cuz ꝓcedẽte:⁊ sic fiet pfecta ꝑscriptio.xl.an.subducto tpe medio.j.e. audiť.secᵒ aũt si ꝓpť vsitatas ferias solẽnes.s.ĩductas vel repẽtinas q; plus ẽ nõ reddať ius:q; tũc tpis bene currit ꝑscriptio:lz dari posset restitutio tãti tpis quanti fuit cã rcipublice absens:si tpe feriarũ repẽtinarũ cõpleta eẽt ꝑscriptio. ī vsitatis aũt secus: q; ꝓuideri poterunt.idẽ ẽ.s.q; nõ currit ꝑscriptio si ius nõ reddiť ꝓpť defectũ iudicis vel rei.ff.ex q.cau.via iter.sz ⁊ si.ꝓ totũ.s.vsq; ad.§.q̃ ỽo.necesse tm̃ ẽ q; doceat se voluisse agere: sz ꝓpť cãs ꝓdictas nõ potuisse.ff.ex qbᵒ.c.in inte.sz ⁊si.§.si ferie.vñ sibi vtile ẽ q; sup hoc ꝓtestek.C.de an.ex.vt ꝓ.de offi.oꝛ.pastoꝛalis. no. q; totũ tps male alienatꝫ ⁊ dilapidatꝫ ꝛ̃bducik de ꝑscriptiõe.xvj. q.iij.si sacerdotes.itẽ tps hostilitatꝫ ⁊ captiuitatis:vt ħ.xvj.q.ij. pia.⁊.c.porro.itẽ tps puerilis etatꝫ.C.q̃bᵒca.ī ite.re.nõ ẽ.l. vlti. C.de ꝑscri.xxx.an.sicut.itẽ tps vacatiõis ⁊ hereſis ꝓlati.ś.e.c.j. j.e.auditꝫ.itẽ tpe vite ꝓis.C.de bo.q; li.q̃cũq;. itẽ tps vite mariti.C.de iure do.ī rebᵒ.itẽ tpe scismatꝫ.j.e.cũ nobis. itẽ ī rebᵒ q̃ ꝛ̃bditiõe debenť:nõ currit ꝑscriptio nisi a die extãtꝫ ꝓditõis.C. de ꝑscri.xxx.an.cũ notiſ.§.illõ.itẽ tps suspẽsiõis excõicatõis.j.de cõ.ꝓ.⁊ ec.nõ va.q; diuersi.Cõsueuit ħ q̃ri si in medio.xl.an.fuerit scisma vel hostilitas vel aliq̃ de causis ꝓcedẽtibᵒ an id tẽpus ipso iure ꝛ̃bducať.ar.q; nõ ꝛ̃bducať sz deť restõ.C.de resti.mi.l.ij. ⁊.l.ignorare.ff.ex q.ca.ma.ab hostibᵒ.⁊.§.vl.⁊.l.seq. Nos tm̃ dicimᵒ ꝯ.s.q; ꝓdicta tpa ꝛ̃bducunť ipso iure sine ī iteg.re.vt patet ī suis ꝓcordãtijs.s. assignatꝫ : ⁊ ille leges nõ ꝯdicũt q̃ loquunť ī ite. re.dãda absenti cã reipu.vbi bñ currit ꝑscriptio:sz dať restitutio tpis absentie si cõpleta sit ꝑscriptio ī eiᵒ absentia tm̃:vel in modico tpe post reuersionẽ:⁊ nõ alit:q; beneficiũ ī iteg.re.cũ sit exor. ẽ restringẽdũ:vt pz.C.de mino.ī causis.⁊ silr ꝑscriptio ẽ odiosa vt pz.ś.e.vigilãti.⁊ iccirco quãtũ fieri põt restringẽda.ar.ff.de li be.⁊ post.cũ qdã.bñ ĝ est in causis supradictꝫ retardať vsuc.ne currat:⁊ iõ nõ ẽ necessaria restitutio:⁊ iustũ ẽ ī absente cã reipu. exq̃ currit ꝑscriptio ꝯ ipz ⁊ p bñficiũ ī iteg.re. iuuari dz exquo ei mederi aliť nõ põt:adiuuabiť aũt quãtumiᵒ põt saluo iure ī integ.rest.⁊ iõ si nõ post modicũ sz post magnũ tps post reuersionẽ cõputãdũ cõpleta sit ꝑscriptio non restituetť.melior rõ videť: q; qñ nõ fuit cõpleta ꝑscriptio ī absentia:nec ī modico post non fuit lesus ꝓpť absentiã:⁊ iccirco nõ dať restitutio q̃ nõ dať nisi leso.C.de ī iteg.re.minoꝛibᵒ.ff.de vi ⁊ vi ar.nã postea.§.si minor. sed ī casibᵒ supradictis nõ ẽ necessaria in integ.restitutio: q; non currit prescriptio sz dormitat: ⁊ iõ sine restitutione aliq̃ in integ. subducik ð prescriptiõe illud tẽpus.Si aũt vis opi.Bul. tenere nõ oꝛ diuersificare inť ī ite.re.⁊ deductionẽ tpis. ⁊ no.q; ī ꝓdictꝫ casibᵒ vbi dicit dormire siue nõ currere prescriptionẽ si vult licitũ ẽ interrũpe prescriptionẽ sine litis ꝓtest. vbi agere põt seu ꝓtestãdo ī casibᵒ vbi sola ꝓtestatio sufficit:vt.ś.de of.oꝛ. pastoꝛal. ī fi.C.de an.ex.vt pfectius.illud enī ẽ beneficiũ a iure concessum q; in aliquibus casibus nõ currit prescriptio ⁊ non tollit maius beneficiũ.s.q; interrũpat prescriptionẽ.

HEcedẽtes.ī talibus. ś.ī ꝓcuratoribᵒ legatoꝝ se ap.⁊ q̃ rõne visitatiõis debenť:in alijs aũt secus.xviij.q.vlti.c.pe.⁊ vltimo.

QUm nõ liceat.a capite. xij.di. nõlz. (ꝑscriptiõe.)itelligo q̃n nõ diffidenť archiepm suũ eẽ ꝓlatũ:sz tm̃ nolũt ei obedire:⁊ sic non est ꝯ.j.de priuil.cũ olim. vel dic q; ipsi clerici nõ possunt prescribere iura hic posita:q; ea possidere in seipsis nõ possunt:vt no.j.eo.audits.

HDaudiẽtiã.castellanus. Qui ⁊ dñs.(ꝓbãdũ).ad ꝓbãdũ ꝓcessionẽ sibi factã ī ducebat ꝓuilegiũ.ad ꝓbãdũ ỽo iura q̃ ibi debebant eẽ ro.ec.q̃ sibi ꝓcessa erãt ī ducebãt cẽsualẽ libz ⁊ alia. (cẽsualẽ.) no.credi cẽsuali libro.sic.C.de fi.ī.auc.ad hec.xxx.q.j. puenit.ff. de iure fi.ī fraudẽ.§.q̃tiẽs.ff.de ꝓba.census.C.ad ter.l. vlt.(credẽtes.)dicebať q; notariᵒ falsauerat dicta testiũ q̃s mathefeloni ꝓduxerat:⁊ qbᵒ dicebat se multũ inniti:sz spãle est ī actis: vt soli notario credať nisi ꝓbeť ꝯ:vt no.ś.de ꝓbat.post cessionem.⁊.c. q̃n.(ꝓncipali.)q; ecclia hz directũ dñiuz vasallus vtile: ⁊ intelligo ħ verũ vbi agať de iure.ec.ro.diminuẽdo. secus aũt si vter q; ꝓfiteretť ius ro. eẽ ecclesie quo ad directũ dominiuz:seu etiã q̃ ad vtile ⁊ nõ aduersarij.⁊ ẽ no.q; lz ꝯ mathefelonẽ curreret prescriptio.xxx.an.q; tamen cõiter ꝓiudicaretť ⁊ ipsi ⁊ ec.ro. necessaria ẽ prescriptio.c.annoꝛũ.ff.quẽad.ser.amit.si cõmunẽ.

QUm a nobis.

HAditis abbatẽ. Nic no. q; cum agiť de subiectiõe aliquoꝝ agiť cõtra eos qui dicũt eos sibi subiectos.j.eo.cuz olim.xvj.q.iij.inter.ś.de elec.querelã.j.de cen.cũ instantia.ff.de lib.ex.l.vlt.ff.de serui.l.vlt.item dicũt quidam q; potest cõueniri subditus.j.de ap.ad audientiam.ś.vt lite non contest.quoniã.xij.q.ij.quicũq; militũ.ff.de vsu.l.hactenus. sed sententia cõtra vnum lata non ꝓiudicat alij.j. de re iudi.cũ super controuersia.⁊.c.suboꝛta.ff.de libe.cau.si pariter. vez est q̃ hic dicit in hac glo.s. sñia cõtra vnũ lata alij nõ ꝓiudicat q̃n contra eũ agiť ad quẽ secũdo loco pertinet actio vel defensio.j.de re iudi.cũ sup cõtrouersia:sed si lata est sñia cõtra eũ ad quem primo

loco ptinet defensio ꝓiudicat ei etiã ad quẽ secũdo loco ptinet defensio si sciat causam agi ⁊ nõ aliter. ff. de re iudi. sepe. j. de re. iu. q̃zuis. ⁊ dicũt quidã q ꝑmo loco ptinet defensio ad ꝓlatũ cui sb̃iecta est ecclesia qñ agit de ipsius libertate: vel q alij sit subiecta q̃z ad ministrũ ecclesie: secus si agit de possessionibus. alij dicunt ⁊ forte melius q hic nõ dicit ꝑmo loco ptinere ad vnũ ⁊ secũdo ad aliũ: sed plene ad vtrũq; ⁊ equaliter ptinet defensio. C. de li. cã: ꝑncipaliter. nec vnius sniã alij ꝓiudicat: nisi sciuerit ⁊ defenderit: q; tũc ꝓiudicat. j. de re iudi. q̃uis. ff. de re iudi. sepe. §. pe. ĩ cõpositiõe tñ ⁊ transactiõe videt q etiã si vtroq; sciente facta ẽ trãsactio nõ ꝓiudicat. ar. s̃. de trãsact. cõtingit. ⁊ bene dicit cõpetere actio ista solum cõtra illos qui detinẽt subditos: sed ⁊ cõtra subditos qui nõ obediũt. j. de re. iudi. cũ sup. de cõfir. vtili vel inutili. cũ dilecta: q; qua rõne faciũt quominus possedeam cũ non obediũt: eadẽ rõne possidere videt iura que in eis petunt: sicut dicit in cõfessoria. ff. si ser. vẽ. siquis. ⁊. l. sicuti. §. sed si querit. ff. si vsuf. pe. l. j. in ꝑn. Cõtra possidẽtes autẽ cõstat q recte contra eos agit: vt hic. Jtẽ no. q aliqñ aliquis possidet iura aliqua: vt cũ aliquis possidet iurisdictionẽ in aliquos vel cũ possideat aliquã libertatẽ. verbi gratia: q nõ teneat ire ad cõciliũ: vel q possit ordinari ⁊ benedici a quo maluerit epõ: ⁊ consimilia iura: vt j. eo. veniẽs. aliquãdo aũt nullũ ius possidet aliquis: sed alius ĩ eo possidet aliqua iura: sicut monasteriũ de quo hic agit dicebat se possidere ⁊ habere aliqua iura in quibusdã ec. ⁊ tñ ecclesie ille nõ possidebãt in se illa iura: q; nullus potest in se habere seruitutẽ vel ius: nec mirũ: q; nec iure ꝓprio. ff. de ser. vrb. prę. in re cõmuni. ⁊ ĩ hoc casu vltimo hoc habet locũ qõ diximus hic. s. q cõpetit actio ad ħ iura sic possessa cõtra vtrũq;. s. cõtra possidentẽ q; possidet: ⁊ cõtra nõ possidentẽ: sed inique possidentẽ iura: q; actorẽ nõ patit iure suovti: ⁊ hic vterq; admittit ad defendẽdũ litẽ ⁊ ad sistendũ defendenti ⁊ ad appellandũ: vt no. j. de re iudi. cũ sup. q; nõ tñ ꝓlatoꝝ interest nõ perdere iura que habent in subditis: sed subditoꝝ interest etiã nõ mutare dños. Sed in primo casu. s. qñ agit cõtra aliquẽ tanq̃z cõtra possidẽtẽ iura ĩ alio vel defendentẽ libertatẽ suã: tũc ꝓlatus talis actoris vel rei non potest cõuenire vel cõueniri nec assistere cõueniẽti vel conuento nec appellare: q; eius nõ interest. ij. q. vj. nõ solẽt. Quid enim interest epi dioc. si suus clericus vadat ad consiliũ alterius dũmodo sibi nihil detrabat: vel si euincit ab eo iurisdictio quaz dioc. eps nõ cõtendat suam nec ad se teneri: ⁊ si de hoc agi posset alia via ageret: vt no. j. de ap. dilectus. (prescripsisse.) illud. s. q possidere potest: et institutio ⁊ destitutio: ⁊ alia de quibus hic est supra. de offi. ord. cõquerẽte. illa aũt que possidere nõ potest: vt ordinare clericos illius monasterij: ⁊ cõsecrare ecclesias: ⁊ huiusmodi ꝓscribere nõ potest. s̃. eo. causam. (libertate.) ab exactiõe iuriũ regaliũ. (p illa.) Celestinus enim exemerat ab epali iurisdictiõe loca que Hen. ⁊ of. reges libertati donauerunt: cũ aũt dubitaret an valĩ de ueiscan: in qua eps ius epale petebat eẽt de illis locis donatis libertati p reges: mãdat papa inspici ꝓuilegiuz regũ. ⁊ si de illis fuerit apparet q etiã p papã illa vallis exempta ẽ: hec ꝓbant per hãc decr. ⁊. s̃. de in integ. resti. audit. (defecerit). s. exceptionẽ. (p ꝓuilegiũ.) ⁊ sic remaneat sola ꝓscriptiõis probatio. no. hic ꝓponi in vno facto duas cõtrarias defensiões. s. ꝓuilegium ⁊ ꝓscriptionẽ. (huius rõne.) no. s̃. de ex. cũ ve. j. eo. cũ olim. cõtra. s̃. de fi. inst. inter dilectos. ⁊ intelligit ꝓponere sub dissiũctiõe: q; si vnũ nõ poterit ꝓbare aliud ꝓbet. C. de excep. si quidem. ar. C. de ex. nemo. ff. de inoffi. testa. contra veterani. §. sed nec ĩpuberis. quidã dicũt q simul ꝓponere nõ potest: sed de vna ad aliam trãsire potest. ar. s̃. de test. ex tenore. xxiij. q. j. qsqs. s̃. de ex. cum venerabi. s̃. de iu. examinata. C. de transl. interpositas. ff. de acq. pos. naturaliter. ff. de reg. iur. nemo. ff. de bo. pos. cõtra ta. simpliciter. ar. cõtra. C. de nõ nu. pe. auc. cõtra qui ꝓpriaz. (sup tẽpus.) no. abbatem ꝓscribere posse iura epalia in aliquibus suis capellis. ⁊ dicũt quidã abbatẽ nõ aliter prescribere nisi ipse tempore prescriptiõis alij de illis iuribus rndit: vel alij subfuerit. j. de ꝓuil. cũ olim. C. de fun. patri. l. vlt. si enim nõ supfuisset nõ prescriberet. s̃. eo. cũ nõ liceat. accedẽs. sed nos non dicimus necesse esse abbatẽ alij subesse: sed capellas in quibus fit prescriptio: vt hic: ⁊. j. eo. cũ oliz. ĩmo plus dicimus q etiã capelle si nõ subsint alij ea que possidere possent prescribere possunt: puta quartã decimarũ ⁊ mortuarioꝝ: ⁊ cõsimilia. s̃. eo. de quarta. ex transmissa. ar. j. de sep. certificari. cõtra obediẽtiã aũt vel cõtra visitationez nõ possunt prescribere: nec capelle per se: nec abbas nisi alij obediant: q; in se nõ possunt ea possidere: nemo enim sibi ex necessitate obedit vel se visitat: ⁊ sic de cõsimilibus. j. eo. pr. ff. de arbi. l. pe. ff. ad tre. ille a quo. §. tempestiuũ. ⁊ ideo requirit q nõ noie suo: sed noie alterius cui exinde rndẽt ⁊ ei subiacẽt ħ prescribãt: vt. j. eo. c. pr. ⁊. s̃. eo. c. in ꝑn. (exceptionẽ). s. interruptionem per vacationẽ sedis: vl potius deductionẽ tpis: q; dormit ꝓscriptio. (exemptionẽ.) hinc colligũt quidã q si abbas ꝓbauit se generaliter prescripsisse ius epale in aliquibus ecclesijs etiã nõ expressis capellis exemptionis: si eps dicit medio tpe se aliqua exercuisse ⁊ sic in aliquibus interrupisse prescriptionẽ illã: interruptiones ꝓbare debet: sed cõtrariũ videt: q; si ꝓ abbate facit ꝓscriptio ꝓ epo facit ius cõmune qõ plus est ⁊ fauorabilius: vnde videtur q semp iudicandũ sit ꝓ epo: nisi in capellis de quibus abbas ꝓbauerit spãliter. ar. in fi. huius decre. ⁊. j. e. cũ olim. Sobas ꝓbauerit spãliter. ar. in fi. huius decre. ⁊. j. e. cũ olim. Si testes vel probatiões epi dicerẽt ipm exercuisse iura epalia: ⁊ testes abbatis illud idẽ dicunt de abbate: ꝓferent testes epi q verisimiliora dicũt: q; iuri cõi cõsonãt. ar. s̃. de proba. lz. dũmodo ĩ alijs sit paritas. Si vo testes abbatis generaliter dicerẽt abbatẽ exercuisse oĩa iura: ⁊ testes epi tm̃ probarẽt ecclesias sitas in dioc. epi: ⁊ q exercuit epalia: nec dicerẽt oĩa: tũc oĩa epalia adiudicabunt abbati: nisi de aliquibus spãliter eps probauerit: vel nisi in aliquo probauerit interruptionẽ quã forte sufficit probare ꝑ duos testes: lz abbas generaliter probauerit p plures. ar. s̃. eo. illud. hoc nõ placet: prudẽter tñ faciet examinator testiũ si de singulis capellis iuris epalis interroget testes abbatis: ⁊ tunc nõ valebit abbati prescriptio nisi in capellis probatis: vt hic in fi. j. eo. c. cũ olim. potes etiã dicere epm probare interruptionẽ ĩ capellis hic positis: q; lz abbas probauerit se exercuisse cadez p xl. an. tñ eps probauit interruptionẽ eoipso q infra idẽ tempus pluries exercuit: de hoc no. plenius. j. de reli. do. cũ dilect⁹. (xl). i. anteq̃z cõpleret prescriptio an. xl. (interruptionẽ.) hec interruptio in iuribus huiusmodi ⁊ in alijs incorporalibus fit eodẽ mõ quo in corporalibus. s. per litꝭ cõtest. C. de prę. lon. tem. nec bona. ⁊ ĩ alijs modis qui no. s̃. eo. illud. ⁊ in sum. C. de an. ex. itẽ fit interruptio in his spũalibus si eps etiaz vna vice tm̃ visus fuisset istis iuribus anteq̃z abbas tempus prescriptiõis cõpleuisset. C. de ꝓscrip. xxx. an. cũ notis. §. ĩmo. ⁊ illud idẽ credo q si epus abbatẽ volentẽ exercere iurisdictionẽ quã prescribebat per violentiam ꝓhibuisset: ita q; dimisisset timore exercẽ iurisdictionẽ q sic interrupta est prescriptio: q; cũ possessio solo animo amittat multo fortius interrũpit. ff. de acq. pos. possideri. §. in admittenda. ⁊. l. quẽadmodũ. Jtẽ q; deiectus videt abbas qui ideo iure deiectionẽ nõ vtit: q; suspicat se posse repelli. ff. de acq. poss. si id q. §. vlt. sed nõ videt q hoc. c. stare possit: q; lz abbas exercuit iura epalia: nõ tñ minus cũ eo eps etiã ea dẽ iura possidere potest: sicut apparet in visitatiõe ecclesie ⁊ alijs similibus que nõ ꝓhibent simul ẽ apud plures: nã archidiaconus plebanus epus ⁊ archieps eos dẽ subditos excõicare ⁊ visitare possunt. s̃. de offi. archi. c. j. ⁊. c. satis. ⁊. c. mãdamus. ⁊ de offi. archiepi. c. j. ij. ⁊ ij. j. eo. c. j. j. de cen. romana. Et sic apparet q etiã eodem mõ ⁊ abbas eadẽ iura cum epis ⁊ archiepis ⁊ alijs possidere posset: nec vnus prescribit ius alterius: lz sibi prescribat illud cõsimile ius Jtẽ absurditas videt sequi si aliud dicit: q; qua rõne prescribere ipse ius epi ⁊ archi. vel alterius nõ video. Sol. dicimus q; abbas bene prescribit cõtra singulos ⁊ contra omnes: nã quicũq; fuerit ille qui. xl. an. nõ fuerit visus iure excõicãdi vel visitãdi vl quolibet alio: siue archieps siue eps siue quicũq; alius cõtra eũ vel eos oẽs prescriberet abbas qui illo iure p idem tempus exercuit: secus si prescriptio fuerit interrupta aliquo modorum si ꝓdictoꝝ ꝑ eũ: q; postea nõ proficiet ꝓscriptio: ⁊ hoc bene probatur ex hoc. c. ⁊. j. eo. cũ olim. q enĩ petit ius aliq̃ in aliq̃bus ecclesijs dz dicere q̃ ius petit ⁊ ex qua cã petit.

Quam ex offi. necesse. Nõ necessitate longitudinis diete quasi nõ possit petere alibi cõmode declinare: q; tũc nõ posset petere procuratiõz de necessitate iuris: sed de gratia tm̃: sed necessitas fuit in hoc: q; visitatiõe indigebãt. dicimus etiam q si ex gratia petat procurari: ⁊ negetur sibi q; dioceſanus nõ archieps dz eũ punire: q; inhumaniter se habuit cõtra suũ archiepz. (prescribi.) ĩmo nec expresse remitti. j. de cen. cũ venerabilis. ar. j. de do. pastoralis. posset tamẽ cõuenire q certa summa daret ꝓ procuratiõe. x. q. iij. relatuz. ita tamẽ q nõ fiat cõuentio in fraudẽ. ar. C. de trãs. preses. quidam sopite. qõ nõ placet: ĩmo dicim⁹ q expresse tm̃ potest remittere procura. sibi debitã rõne visitatiõis: q; cuiq̃z licet suo iuri ꝓuato renũciare. vij. q. j. q̃z periculosuz. hoc aũt ꝓuatũ est q̃ in sola pecunia vel tempore ali lucro consistit: sed tacite. s. multo tpe nõ reciendo procuratiõz nõ prescribatur cõtra eã nec ipsaz amittit: vt hic. ⁊ est rõ: q; ipsa procuratio nõ debetur ꝓnci paliter sed accessorie. s. rõne visitatiõis: ⁊ ideo retẽta visitatiõe retinetur ⁊ ac

cessoꝛium.ſ.ꝓcuratio.ar.ff.quēad.ꝟ.amit.ſi is qui.ꝛ in ꝓall.c. cū venerabilē.ſecus aūt eſſet ſi vellet renūciare expꝛeſſim iuri viſitādi:qꝛ illud nō poſſet cū ſit ius publicum viſitare ꝛ coꝛrigere. ar.s̄.de ſo.ꝓpe.ſi dili.īmo q̄ plus ē alicui non licet paciſci q̄ non aget vel accuſabit aliquē de crimine.ff.de pa.ſi vn⁹.§.illud.(viſitationē)ſed cōtra nōne ſicut per ꝓſuetudinē archiepūs acquiſierat hoc ius:ita ꝓtrariā ꝓſuetudinē poteſt amittere.j.de re.iuꝛ. c.j.ff.de leg.de quibus.Rñdeo vniuerſalis ꝓuīcia poſſet ꝓſcribere:ſed ſingularis dioceſ vel eccleſia nō:qꝛ turpis eſt oīs pars ꝛc̄.viij.di.que cōtra.vel dic q̄ q̄libet dioc̄.vel eccleſia poteſt ꝓſcribere cōtra viſitationē de ſola ꝓſuetudine introductā:ꝛ qō ꝟ dicit nō pōt ꝓſcribi cōtra viſitationē intelligo debitā ō iure cōi nō ꝓſuetudine.ꝛ talis viſitatio eſt archiepi.j.de cē.romana(ꝓſcribi)eo nihilomin⁹ durāte ꝓlato(auctoꝛitate).no.q̄ ſimꝛ ꝓcedit vtraq; auctoꝛitate ſi.s̄.de coꝛ.vi.ſignificauit.j.de ꝓben.niſi. ꝛ tūc q̄ ſimul ꝓſequiꝛ vtraq; auctoꝛitate ad papā tñ non ad patriarchā eſt appellandū:licet enī patriarcha rōne auctoꝛitatꝭ metropol.poſſet cognoſcere ō ap.qꝛ tñ metropol admixta erat auctoꝛitas patriarcha.nō pōt ō ea cognoſcere:min⁹ enim cedit maioꝛi in hoc caſu:ſicut ꝛ alias.j.de ꝓſe.ecc.vel altaris:q̄ in dubijs:licet ſit ar.ꝯ.s̄.de offi.dele.ſup queſtionū.§.ſi vero. Ꝯtez ex hoc loco no.q̄ qui duab⁹ auctoꝛitatib⁹ poteſt ꝓcedere nō cogiꝛ alterā eligere:ſed ſi eligat valet electio.ꝛ illa auctoꝛitate vtetur ar.s̄.offi.dele.ſignificātib⁹ Ꝯtē poſſet eligere q̄ in vna ꝑte cauſe vtetur oꝛdinaria in alia dec̄.s̄.de ar.īnotuit.ꝛ ꝟ ſunt vera vbi q̄s habet duas auctoꝛitates:ſed vbi credit ſe hꝫe duas auctoꝛitates ꝛ nō habet niſi vnā oꝛdinariā qō facile accidere pōt.s̄.de off.de le.Iz tūc videꝛ aliquib⁹ q̄ licet eligeret ꝛ ꝓteſtaꝛeꝛ q̄ tñ pape auctoꝛitate ꝓcedere vellet:tñ ꝓceſſus habitus cū tali eꝛꝛoꝛe valet:qꝛ certū eſt q̄ ꝓcedere volebat licet nō oꝛdinaria auctoꝛitate:ꝛ ita qō principale ē tenet.ſ.ꝓceſſus.ar.op.ff.de iureiuꝛ.eū §.ſi iniuriā.ff.ad.l.aquil.ſciam.ff.ſami.herē.cū puta.itez iſte eſt eꝛꝛoꝛ iuris ꝛ eꝛꝛoꝛ iuris nō debet impedire veꝝ ꝓceſſuz.ar.viij. di.veritate.ff.de offi.ꝓſi.illicitas.§.veritas reꝝ.īmo pl⁹ credunt q̄ diceret:ego volo ꝓcedere auctoꝛitate oꝛdinaria:tñ valet ꝓceſſus auctoꝛitate oꝛdinaria p̄dictis rōnibus.itē qꝛ vt dictuz eſt ꝓteſtatio ſua ē ꝓtraria ſuo facto vñ factū ꝓeualere debet.j.de ap.ſollicitudinē.in fi.itē qꝛ nemo poteſt abdicare a ſe imperiuz. ff.de of.ꝓſi.legatis.alij dicūt cōtra in duob⁹ caſibus ꝓximis ꝛ al legāt ꝑ ſe:qꝛ qō volunt non poſſunt.ꝛ qō poſſunt nolūt.s̄.de offi.dele.cum ſup.itē qꝛ nihil eſt ſic ꝓtrariū ſenſui ſicut eꝛꝛoꝛ.ff. de iuriſ.om.iu.ſi per eꝛꝛoꝛē.ar.ꝓo eis.ff.de ar.l.ſed ſi in ſeruuz:nec ob.l.de iureiu.l.eū:qꝛ ꝟ eſt ꝓncipalis auctoꝛitas ex qua ꝓcedit ſiue aplica ſiue oꝛdinaria.vñ exquo de ꝓncipali deficit ꝓceſſus nō aūt eſſet ꝓncipalis ſi eꝛꝛaret in ſenſu legū vel indulgētiarū. vel ꝓuiuiꝛ.vel hmōi.ff.de reiudi.cū ꝓlatis.ꝛ no.j.de ꝓuuiꝛ.ex ꝑte ab.(ꝓſuetudinē)nō enī viſitatio eiꝰ impediret viſitationē epi q̄n cōgruis tpib⁹ viſitet.ſed ſi eodē tpe ꝛcurrāt magis obediet archiepō.ar.xj.q.iij.qui reſiſtit(allegaꝛ).ſup ꝓcuꝛ.non debita vel viſitatione nō faciēda:nā ſup excōicatōe an iuſte lata ſit nec ne vlterius nō audieꝛ:cū ſup illo iam diffluierit.itē nec eſſet iuſtū q̄ ſnīa ferꝛetur per vnā rōem ꝛ poſtmodū lata ſnīa alia rōne reſcideꝛeꝛ.j.ti.ꝓri.inter mo.cuius ſatis dici talē rōem vel exceptionē vel ius non impediꝛe quo minus ſententia ꝓ aliquo lata: vel contra aliquem ferꝛatur.

Ꝯdiligenti.ꝓꝓꝛietatez directā:nā vtilis ꝓꝓꝛietas penes vaſallū eſt.ſup hoc fundaꝛ ius huiꝰ decre(ꝓto te).i.noīe tuo vel eccleſie tue:ſed noīe eccleſie ro.tanq̄z miniſter poteꝛat(fidelitatis).rōne vel ꝓtextu q̄ iudicatꝰ talis ad te ꝓtineꝛet(exigeꝛ])noīe noſtro(ꝑ ſe.ap.) id ē noīe ſe.ap.(ꝓo ea).ſ.ro.eccleſia(violatū)a te vel alijs q̄ ſciētes ꝟ eſſe ius ec.ro.illud exigiſtis(bona fides).ſ.qꝛ credit tradentē ius habere tradēdi licet in facto eꝛꝛet.ff.de vb.ſig.bone fidei.q̄ bōa fides ſemp ꝓſumiꝛ niſi ꝓbeꝛ ꝓtrariū.ff.de ꝓbatio.veriꝰ.ni ſi in caſib⁹.C.de reiven.ſi fundū.C.de agri.ꝛ cen.q̄ēadmodū ff.ꝑ empt.qui fundū.§.qꝛ ſue.ꝛ.l.ſi qs(titulus).s̄.e.vigilanti.ff. depo.ſi quis inficiatus.ff.de vſuc̄.ceſſus.C.de ꝓſcrip.x.an.l.diuturna(titulus)miꝛ videꝛ q̄ in ꝓſcriptōe canonica q̄ eſt ad minus.xl.an.neceſſariꝰ eſt titulus.itē ſi habuerit iuſtū titulū non eſt neceſſaria ꝓſcriptio:nec etiā pōt hꝫe locū cum nemo rē ſuā ꝓſcribat:qꝛ ex diuerſis cauſis res ad eū ptinere nō potuit.s̄.de fiō inſtru.inter dilec.circa fi.ꝛ.ff.de acquirē.poſ.poſſideri.§.ex plibus.Ad hoc rñdent quidā neceſſariū eſſe titulū ſed ſufficere minus iuſtū vt ꝓeſtet cām ꝓſcribēdi.ar.j.de emp.puenit.s̄.de ꝓſue.cū dilec.nā errone⁹ titulus dat cām ꝓſcribēdi.ff.ꝑ emp.q̄ vulgo.ꝛ ſic intelligiꝫ.j.de iurepa.c.cura.vel dic ꝛ meliꝰ q̄ ſemp in coꝛporalib⁹ reb⁹ eccleſia q̄ neceſſarius eſt iuſtus titulus et hoc ſatis expꝛeſſe dicit.xvj.q.iij.ſi ſacerdotes:ꝛ ar.etiā in eadē q̄ſtione.c.placuit.ſed poſſet rñderi q̄ ibi loquiꝫ ꝟm antiqua tpa q̄n ꝯ eccleſias currebat ꝓſcriptio.x.vel.xx.vel.xxx.an.ſed hodie cum ſola ꝓſcriptio.xl.an.currit cōtra eccleiam.ꝛ ꝟm.l.in ꝓſcriptōe.xl. an.nō ſit neceſſariꝰ titulus:ꝑ ſimile videꝫ q̄ ꝯ eccleſiā ꝓſcribatur ſine titulo.Sed certe ſiqs bñ attēdat ꝓdictā rōnem ex ea primo colligiꝫ ꝓtrariū.ſ.qꝛ exquo ꝓſcriptio.xl.annoꝝ ſucceſſit loco ꝓſcrip.x.an.ſicut in illa exigebaꝫ iuſtus titulꝰ ꝟm leges:vt.C.de ꝓſcrip.lon.tpis:nec bona fide:ſic etiā in iſta:xl.an.arg.ff.ſi quis cau.ſi eū.§.q̄ iuriaꝝ.itē ar.ad ꝟ:qꝛ ſi i incoꝛporalib⁹ exigiꝫ:vt ꝟ multo foꝛtius in coꝛporalib⁹:vt.j.de deci.dudū.ꝛ.s̄.ō elc.conſtitutis.Cōtra laicos aūt ſatis pōt dici q̄ ſufficiat in ꝓſcriptio.xxx. vel.xl.an.ſola bona fides cū curſus tpis cū ꝟ iure ciuili cautum ſit nec ꝓtrariū in canonib⁹ habeaꝫ īmo videꝫ colligi ex vltīo.c. huius tituli q̄ nō ſit titulus requirēdus cū ibi de ſola fide fiat mentio:ſed iuſtus titulus ꝓeſtaꝫ etiā ab eo q̄ nō hꝫ ius tradēdi dñiū nō tñ ſufficiēs.ꝛ īō huic neceſſaria ē ꝓſcriptio:vt.j.de iurepa. cura.nos etiā circa incoꝛporalia q̄ hñt ꝓtinuā cām vel quaſi nō credim⁹ neceſſe allegare titulū:ſed bo.fi.ſufficere ꝛ tꝑs.s̄.e.auditis.ff.ſi ſeruitus vē.ſi q̄s diutur.ff.de iti.ac.l.j.§.interdicto.ꝛ §.realiter.ar.C.de ſeruit.l.j.§.j.C.de ꝑ.que ꝓlo.s̄.de cā poſ.cū eccleſia.C.de ag.ꝛ cen.litibus.niſi ꝓſcriptio eſſet ꝓtra poſſidē tē:vt hic.s̄.de ꝓoba.licet.C.de ꝓbatio.ſiue.s̄.e.cū nō liceat:ſed dices hac rōne attēta ſemp oꝛtet ꝓbari titulū cum ꝓſcriptio ſemp ſit ꝓtra ius.ꝛ ideo ſep ꝓtra ꝓſcribentez ꝓeſumendum eſt Rñdeo nō eſt vez:nō enim ē ꝓtra ius q̄ alius ſeruitutē hēat i fūdo tuo:ſed ē ꝓtra eū cui⁹ eſt fund⁹:ꝛ eſt ꝓeter ius:ꝛ ſic nō ē ꝓtra ius q̄ vnus epūs iura epālia hēat in alio epātu:ſed q̄ archidia.iura epālia exerceat ē ꝓtra ius:vñ ꝟ neceſſe eſſet ꝓbare titulū.ſi.c. di.ꝓtra moꝛē.pōt tñ dici q̄ ē ꝓtra ius.ſ.q̄ vnus epūs iura epālia ī alteriꝰ dioce.exerceat:qꝛ canōes exꝓſſe ꝓhibēt vnū epm i altiꝰ dioce.exercere epālia:ſz nō ꝓhibēt in alterius fundo habere ius ſuituꝫ.iij.q.vj. vnaqueq; nemīe.vj.q.iij.c.j.ꝛ.ij.ix.q.ij.c.j.ꝛ.ij ideoq; ꝛ titulus requiꝛiꝫ in hoc caſu:ſed etiā plus dicim⁹ q̄ licet aliq̄d nō ſit ꝓtra ius ſi tñ ꝓeſumptio ē ꝓtra ꝓſcribētez neceſſe hꝫ titulū ꝓobare.x.q.iij.qꝛ cognouim⁹:ꝛ ꝟ.ꝛ.C.de ꝓoba.ſiue. aliud aūt ius eſt cēſendū in dioce.eccleſia.ꝛ eccleſia ſticis:qꝛ occupari ꝓhibenꝫ.ꝛ nō niſi iuſto ti.acquiruntꝫ:vt ptz in ꝓdicꝭ iuribus.ꝛ.s̄.de cle.pegri.c.vlt.ꝛ de offi.archiē.cū ſatis.ꝛ.j.de ī ſti.c.iij.ꝛ aliud ē in fundis ſeu ꝓedijs ꝓiuatoꝝ in q̄bus non impēditur acq̄ſitio ſuituti:ſed potius ꝓcediꝫ in ſuo tractatu de ſuitutibus.C.ꝛ.ff.ſi aūt ſuitus:vel ius nō eſt ꝓtra iura.itē nec hꝫ ꝑpetuā cām vel quaſi.ſed hꝫ intermiſſionē tpis vel ſeruitutꝭ vie ꝛ ius ſuitoꝝ extraoꝛdinarioꝝ de quib⁹ diximus.s̄.e.de quarta. tunc ſimiliter ē neceſſe hꝫe ꝛ allegare titulū:ſz nō eſt neceſſe illuz ꝓbare:ſed ſufficit ꝓbare q̄ ꝑ longū tēpus.ſ.p.x.an.inter ꝓſentes: ꝛ.xx.inter abſentes:vel inter eccleſias p.xl.vſus ſit dñō ſciēte et nō ꝓtradicente.ꝓeſumiꝫ enī debitū hoc ius ex ea cā q̄ ꝓetendiꝫ ꝓeceſſiſſe.ff.de vſuris:cū de in.ff.de aqua plu.ar.l.j.§.pe.ſed ꝟ videꝫ ꝯ.j.de deci.dudū.ſo.ibi.ꝛ.xiij.di.illud.vbi hēs q̄ clerici rauēnates etiā in cc.ro.vſi erāt manipulis.ꝛ tñ nō ꝓfuit eis ꝓeſcriptio.ſed ſemp vſurpaſſe intelliguntꝫ.Sz rñdem⁹ q̄ illud fuit ꝯ ius:qꝛ ſz vſi fuerint in eccleſia ro.tñ papa ignoꝛauit:qꝛ multotiens potuit vti q̄ papa ignoꝛauit:ꝛ ſic intelligiꝫ.c.di.ꝯ moꝛem vel qꝛ papa ignoꝛabat vſum archiepi.Ꝯtē no.q̄ cū tm̄ ꝓiectuꝛas ꝛ ꝓſumptōes iuueꝫ vtēs iure extraoꝛdinario.ſ.collectis:ſi in ꝓtrariū ſint alie ꝓeſumptōes violētioꝛes nō iuuabiꝫ ꝓbatōe curſus tpis:niſi ꝛ titulū ꝓbet q̄ō eſt videre in ꝓlatis:q̄ ſeruilia ḡuamina exigūt a ſubditis.ꝓſumiꝫ enim q̄ potiꝰ ſubditi ex timoꝛe ꝓſtent q̄z debito.ꝛ ideo nō currit ꝓſcriptio.j.q.j. nullꝰ.x.q.iij.qꝛ cognouim⁹.ꝛ idē ſi credaꝫ cā curialitatis ꝓeſtitū vel hoſpitalitatis:vt ſi ſepe aliquē in hoſpitio recepit.ff.de acq.poſ.q̄ iure.ſecꝰ ſi eſſent talia q̄ nō ꝓſumeꝛētur ex timoꝛe ꝓeſtita:qꝛ ad illa cogeꝛētur.ix.q.iij.ꝓqueſtus.ff.cō.ꝓe.vēditoꝛ.§.j.ꝓſiſtat:ſed ſuffiē ſi poſtea pōt ꝓbare ꝓſcriptionē cui⁹ nō extet mēoria q̄ in talibus eſt neceſſaria.ſ.in incoꝛporalib⁹:vt no.s̄.e.ō quarta.q̄ ꝓbatio qūo fiat no.j.de vb.ſig.qd ꝑ nouale:nec ē neceſſe ꝓbare titulū nec allegari:ſed ſi ſit ꝓſūptio ꝯ petitoꝛē tūc ē neceſſe.ff.ō aqua plu.ar. l.j.§.ſi.c.di.ꝯ moꝛē.alij tn̄ dicūt q̄ aliq̄ pōt agi ex ꝓſcriptōe.xvj q.iij.§.pōt.C.de ꝓſcrip.xxx.an.ſi q̄s.ꝛ tūc neceſſe hꝫ ꝓobare titulū.s̄.de ꝓbatio.lz.itē q̄n q̄z opponiꝫ ꝓſcriptio excipiendo.s̄.ō ꝓba.ex lr̄is:ꝛ tūc nō hꝫ neceſſe ꝓbare titulū:qꝛ poſſidet.C.ō peti.hereditatis.cogi ꝛ actoꝛe ꝛc̄.C.ō ꝓba.actoꝛ.alij dicūt q̄ ſemper tenetur ꝓbare titulū ſiue agat ſiue excipiat.ꝛ ad.l.ō pe.here.cogi: rñdent q̄ illa loquiꝫ q̄n ꝓuētus actōne reali ſimplr negat ꝛ non excipit:ſecꝰ aūt ſi excipiat:qꝛ tūc neceſſe habet ꝓobare titulum.

Jn rebus aũt coꝛpalib⁹ neceſſe eſt ꝓbari ⁊ allegari titulũ: vñ qñ allegat titulũ nõ debet dicere tm̃ talis res vel ius puenit ad me titulo emptõis vel alio ꝓſimili: ſed dz plene narrare factũ. ſ. talez rẽ de qua agit in me: vel eũ cui ſucceſſi talis trãſtulit titulo ẽptionis: aliogn p̃ſumit ficticiũ qõ dicit ar. j. de deci. dudũ. vbi coactus fuit dicere p quẽ ad hoſpitale decime puenerit. Jn p̃ſcriptõne aũt cui⁹ nõ extat mẽoria ſufficit tã magnũ tp̃s exp̃rimere. et ſi queraſ ab eo ỏ titulo ſufficit dicere neſcio q̃ titulo h̃ res ad p̃decẽſſoꝛes meos ꝓvenit: ſed credo vel credere dẽo q̃ iuſto titulo exq̃ tãto tp̃e ſine ꝓtradictõe poſſederũt. ar. bona. rj. di. eccleſiaſticaꝝ. ⁊ c. palã ⁊ c. quis neſciat.

Quam olim. plebs. no. agi cũ eo qui ꝓtẽdit plebẽ h̃i eſſe ſubiectã. ſ. e. auditis. vbi de hoc (eccleſie) xvj. q. vij. oĉs. ar. ſ. e. cũ nõ liceat (arbitriũ). q̃ nõ tãgebat capitula in q̃bus mõ ferſ ſnĩa p̃ abbate: alias oꝛtuiſſet abbatẽ nouũ titulũ habuiſſe ⁊ probaſſe ſup articulis in quibus ferſ ſnĩa pro eoꝛum p̃ſumptio fuerit ꝓtra eũ ex ſnĩa arbitroꝝ. nec ſufficeret pro titulo p̃uilegiũ greg. cũ illi p arbitriũ ſit derogatũ: vt no. ſ. c. proꝛ. (preceſſiſſe) ⁊ ideo p̃tetextu inſtrumẽtoꝝ de nouo reptoꝝ non retractaſ ſnĩa arbitroꝝ. qõ h̃ in fi. cui⁹ decre. apparet. j. ti proꝛ. inter monaſteriũ. C. de trãſ. ſub p̃textu. q̃ etiã ſi poſtea obtentum fuiſſet nõ vitiaret ꝓpoſitionẽ precedentẽ. ar. j. de deci. ex multiplici. j. e. c. proꝛi. ⁊ ideo ius p̃uilegioꝝ alioꝝ ro. pontificiꝝ poſt arbitriũ obtẽtoꝝ ſibi nõ profuerũt. ⁊ intelligas q̃ hi arbitri fuerunt electi tangz̃ iudices ⁊ ſine pena ⁊ ꝓpromiſſo. alias non obſtãte arbitrio agere poſſet abbas. ff. de ar. l. ſi rẽ. C. de ar. cũ ãtea (preceſſiſſe) ⁊ ideo ei derogaſ p arbitriũ in his q̃ tm̃ monaſteriũ tangũt: nõ ro. ec. vt no. ſ. ỏ ar. cũ tpe. alias aũt p̃uilegia nihil ire tribuebant cũ eſſent tm̃ ꝓfirmatoria. j. de ꝓfir. vti. vel inutili: cũ dilec (donare) quantũ ad ep̃m. nam plebes ſuberant abbati cũ capellis. (inſtitutionib⁹). nõ abbatẽ p̃ſcribere iura ep̃alia ſi. ſ. e. auditis. ea. ſ. que poſſideri põt. ar. j. ti. proꝛi. inter mona. ar. ꝯ ſ. e. cũ ex of. Sed rñdeo eũ nõ poſſe p̃ſcribere in ſe. ſ. q̃ nõ obediat dũ eſt ſubditus: ſed exquo aly ſubeſt⁹ bñ deſcribit obedienti am in ſe nõ noĩe ſuo ſed noĩe illi⁹ cui ſubeſt: vt in p̃dicta decre. cũ ex officy. itẽ etiã dũ ẽ ſubditus bñ p̃ſcribit i alijs eccleſijs ius ep̃ale (celebrãdas). i. q̃ in p̃dictis capellis poſſit celebrare (ep̃ale) nomã ſnĩe de iure ep̃ali cũ agiſ contra eũ qui poſſidet eccleſias i quibus dicunt ſe iura ep̃alia p̃ſcripſiſſe.

Veniens. petit. agendo inſdicto vti poſ. ⁊ ỹba illa q̃ ponũtur in libello ſunt ex ſupabundãti. ſ. ſicut in p̃uil. ⁊ c̃. vel dic q̃ bene egit abbas hoc modo confeſſoria pro iure de cimaruz. ff. ſi ſeruit⁹ vẽ. egi. ⁊ l. locus. §. ꝓpetit. ⁊ ſup libellis hic poſitis nulla ferſ ſnĩa: ſed alius libellus dat⁹ fuit de quo h̃ nulla mẽtio habeſ. in q̃ petit ep̃s q̃ abbas omia ſacra eccleſiaſtica ab ep̃o recipet. ⁊ ſup illo fertur ſnĩa (regis) mix. videſ q̃ in libello omiſſa fuit mẽtio regalis p̃uilegij ſup decimis. ꝯ id qõ eſt. ff. de aſ. l. j. Rñdeo rex ſtephanus fuit ſcõs ⁊ fuit legat⁹ aplice ſedis. ⁊ idcirco admittiſ mẽtio p̃uilegij ei⁹ (niſi aliquo). iſte ep̃us agit ꝓfeſ. ⁊ ideo bñ poniſ hec clauſula. ſ. niſi aliq̃ c̃. vel ſi vis dicere q̃ agebat poſſeſſorio recuperãde poſ. tũc hec clauſula ẽ ſupabundans: vt ſit ſenſus lz oĩbus decimis quas primo poſſidebã ſim ſpoliat⁹ tm̃ volo reſtitui ad illas quas aliquo iure oñderet ſe aduerſarius poſſidere. ſed ſcõm hoc videſ q̃ poſſeſſoꝛ eodẽ tpe: et ſup hiſdẽ rebus poſſit vti poſſidetis poſſ. intentare ꝯ aduerſarium. ⁊ aduerſari⁹ eodẽ tpe ⁊ ſup eiſdẽ reb⁹ intẽtabit ꝓtra eũ inſdictũ vñ vi: ⁊ eodẽ mõ q̃ vi aut clam vel de p̃cario. qõ fateoꝝ niſi excipiaſ ꝯ agentẽ de ſpoliatõe. ſ. de ordi. cog. c. ſup. ⁊ ꝓcedeſ ſic: q̃ fertur ſnĩa ſup vtroqz: ſi de vtroqz ꝓſtet: lz executoꝛi nõ mãdabiſ ſnĩa niſi ſup interdicto vñ vi. ar. ſ. de cã poſ. cũ dilectus. ⁊ ſi p̃mo liqueat de turbatõe q̃z ſpoliatõe p̃mo ferſ ſnĩa ſup inſdicto vti poſ. ⁊ ꝓpeſceſ re⁹ ſup moleſtatõe quouſqz ſententiet ſuper interdicto vnde vi: vt no. in p̃alle. decre. cũ dilect⁹. ar. ſ. de inſti. cũ veniſſet. vel dic q̃ qñ ſimul liquet q̃ re⁹ turbet actoꝛem ⁊ q̃ actoꝛ ſpoliauit reũ nulla ſententia tunc ferſ ſup interdicto vti poſ. ⁊ ſic intelligũt quidã. ff. vti poſ. l. j. §. fi. vbi dicit q̃ ſi aliquis vi vel clam vel p̃cario poſſidet ab aduerſario q̃ nõ debet vincere interdicto vti poſ. qõ ſic exponũt. i. nulla ſnĩa ſup iſto inſdicto fieri dz. primi tm̃ qui tenẽt primã opinionẽ ſcz q̃ ſup vtroqz ferẽda ẽ ſnĩa ⁊ q̃ eſt tutius: exponũt verba legis q̃ dicũt q̃ poſſeſſoꝛ nõ dz vincere ſupple cũ effectu: q̃ illa ſnĩa nõ mãdabiſ executoꝛi ⁊ ſic paꝛ ꝓdeſt. ar. j. ti. j. cũ aliquib⁹. qõ tm̃ tunc tm̃ obtinet quando ꝓuẽtus vti poſ. ꝓueniebat actoꝛẽ interdicto vnde vi. Si aliter velis intelligere p̃dictã. l. ſ. q̃ interdictũ vti poſ. non competit ꝯ ſpoliatoꝛẽ cũ effectu q̃ reus poſſit excipere de exꝑpoliatõe ſua ſequitur abſurditas h̃. ſ. quia nulla ſententia fieri poteſt ſuper inſdicto vti poſ. probata ſpoliatione: q̃ ſi ferat ſententiã q̃ re⁹ qui probauerit ſpoliationem ceſſet a moleſtia exp̃reſſe contradicit. § p̃dictus. Si vero abſoluat reum ſpoliatũ ab impetitione actoris: nec hoc poteſt ſtare quia per conſequẽs concedit q̃ moleſtet poſſeſſoꝛem. ſed hoc eſt falſum: q̃ etiã p̃edo eſt reſtituendus. ſ. de re. ſpo. in litteris. multo fortius ergo eſt defendendũ. ff. de ſuperfi. l. j. §. q̃ ait p̃etoꝛ. ad fi. item ſi liceret huic ſpoliato probare ergo eadẽ ratõne ⁊ ſpoliare: quod falſum ẽ: q̃ ipſi poſſeſſoꝛi ſpoliatoꝛi competit iterdictũ ꝓtra ſcõm ſpoliatoꝛẽ q̃uis ab alio ſpoliatũ. ff. de vi ⁊ vi ar. cũ a te. ⁊ no. in p̃alle. decre. in litteris. item per p̃dictũ modũ agendi. ſ. agendo vti poſ. ⁊ excipiẽdo de exꝑpoliatione non fieret ei reſtitutio ſpoliato: q̃ nec actum eſt nec vti poſ. eſt inſtitutũ ad poſſeſſionẽ recuperandã. ſed tm̃ retinendã: vt inſti. de interdi. §. reſtituendũ. item ſi conſtat q̃ male facit iſte ſpoliatus q̃ turbat poſſeſſionẽ. ergo debet puniri. lz diuices foꝛte ſicut aliqui manifeſte ſomniarunt: puniẽtur p alias actiones. ſ. per actionẽ iniuriaꝝ. vl p of. iu. ſed certe hoc non ꝓcedit: q̃ actio iniuꝛ. eſt tm̃ p̃odita ad vindictã. vñ p hoc nõ proſequitur poſſeſſoꝛ q̃ ceſſetur ab eius moleſtatione. ſed nec officium iudicis quod extraoꝛdinarium eſt. vbi auxiliũ oꝛdinarium ſupereſt habet locum. ff. de mi. in cauſe. ij. item cum interdictũ vti poſſidetis: ad hoc ſit ſpecialiter inſtitutum vt defendat poſſeſſoꝛes contra moleſtatoꝛes. ff. vti poſ. l. j. quare excipietur iſte ſpoliatus. et maxime cum dicas ad mẽdicata remedia recurrendũ. breuiter ergo dicimus illa verba que ſunt. ff. vti poſ. l. j. in p̃in. ⁊ in fi. vbi dicitur q̃ poſſeſſoꝛ nõ obtinebit interdicto vti poſ. cõtra illũ qui ſpoliauit. ſic eſt intelligẽda. ſ. ſi añ li. p̃teꝛ. quẽtus excipiat agẽte inſdicto vti poſ. nõ eẽ audiẽdũ niſi p⁹ reſtituat rẽ de q̃ agit: q̃ actoꝛ reũ eadẽ re ſpoliauit. ⁊ h̃ exp̃ſſe dic̃ decre. ſ. de cã poſ. cum ſunt: vel ſi directe proponat interdictũ. vndevi cõtra agentẽ vti poſ. ⁊ lz azo in ſum. vti poſ. magnas difficultates faciat in expoſitione illoꝝ verboꝝ: quõ quis poſſideat a me vel ab alio vi vl clã vel p̃cario: ego ſic ſimpliciter expono: poſſideo a te vi. i. violenter tibi abſtuli. ⁊ ſic de alijs. Jſta aũtẽ que dixi lz ſint noua tamẽ a nullo neganſ eſſe vera. ⁊ ideo ſecurum eſt hoc dicere. Jllõ aũt ſatis indubitatũ videſ q̃ ſnĩa lata inſdicto vti poſ. p poſſeſſoꝛe nõ parit exceptionẽ rei iudi. ſuſ. ꝯ quẽ iudicatũ ẽ agiſ interdicto vñ vi p eiſdẽ rebus: q̃ ⁊ alia ẽ actio ⁊ ad aliud agiſ nũc q̃z ꝓpus ff. de excep. re. iu. cũ queriſ. ⁊ l. ſe. ⁊ ſ. de teſ. cũ cãm q̃ inſdico. itẽ ſnĩam iuꝺ. nõ p̃hibuerit moleſtationẽ iuris lz facto. itẽ nõ p̃hibuit moleſtationẽ niſi q̃z diu poſſidẽt. ſed re evicta ab eo tam nõ poſſidet. itẽ quare nõ eodẽ mõ põt agere alio interdicto ſicut revẽdi. ſi aũt nõ agit interdicto vti poſ. lz ꝓfeſ. petit aduerſarium a ſua moleſtia ꝓeſci. ⁊ feratur ſnĩa p̃o actoꝛe: tunc vlterius non põt agere interdicto vñ vi nec alio: q̃ primo actũ eſt de p̃oprietate que p̃eiudicat oĩbus poſſeſſoꝛibus. ſ. de cã poſ. cũ dilec. Jtez no. q̃ lz aliquis coꝛporalẽ poſſeſſionẽ habeat alicui⁹ rei q̃z diu tm̃ ille qui poſſidet nõ expellit de poſſeſſione nõ habet interdictum vti poſ. neq̃z ꝓtra ipm̃ vez poſſeſſoꝛẽ neq̃z ꝯ alium. ff. vti poſ. ſi duo. §. ij. in p̃in. (chriſma). hic incipit ſnĩa (cleri) de mãdato boꝝ clericoꝝ egerat abbas: alias qõ ferek ſnĩa ꝯ eos. C. de ſen. ⁊ interl. j. C. res inter alios ac. p totũ. vel dic q̃ clerici poſtulabũt c̃. ſupple nõ obſtãte ꝯdictõe abbatis. ⁊ ſic ferſ ſnĩa contra abbatẽ q̃ dixerat i libello q̃ clerici nõ poterãt hmõi quedã ſacra ab ep̃o petere ſine eius licẽtia. ⁊ ep̃s exp̃reſſe petierat q̃ clerici iſti q̃ ptinebãt ad monaſteriũ peterent ab eo ſacra eccleſiaſtica. ⁊ ſic eſt i regiſtro ro. (p̃iuilegiũ celeſtini) qõ indultũ erat monaſterio p̃dicto ſup p̃dictis articulis. ſ. q̃ in nullo caſu pro eis ad ep̃m recurrere deberent vel ſimpliciter q̃ eccleſiaſtica ſacra reciperent a quo vellent ep̃o (mentionẽ). ſ. de offi. dele. ex pte (mentionem) ſed hoc eſt vez: quia ſi ſuũ p̃uilegium in quo plus conceditur non faciat mentionem alterius ſui p̃uilegij in quo minus concedi tur non valet cum ⁊ ſi nullum p̃ius habuiſſet teneret. ꝯ. C. õ le. q̃ fauoꝛe. Rñdeo hoc p̃uilegium ideo non valere quia ſuppꝑſſa veritate fuit obtẽtum: ea. ſ. q̃ ep̃s ſibi ꝓſueuerat ꝓferre eccleſiaſtica ſacra. ⁊ etiã q̃ ꝯria p̃uilegia oſtendebat. C. de fi. inſtru. ſcripture. plus placet q̃ñ vbicũq̃z aliqua iuriſdictio vſus vel libertas vl quicquid conſimile ex p̃uilegio alicui conceditur in caſu: ⁊ in alio caſu ille idem vſus vel iuriſdictio vl aliud relinquiſ illi cui debebaſ de iure cõi ſacroꝝ: ſicut hic erat de perceptione ſacramẽtorum que in caſu libere concedebatur monaſterio. ⁊ in caſu alio relinquebatur ep̃o ad quẽ ſpectat collatio de iure cõmuni. nam in hoc caſu ſi poſtea velit ꝓcedere p̃uilegiatoꝝ vſum vel libertatem que in aliquo caſu remãſerat iure cõi. at ep̃o eidez ſiue etiam alij vt quidam dicunt non valet ꝓceſſio niſi faciat mentionẽ de p̃oꝛi ꝓceſſione vel p̃uilegio. ⁊ hoc eſt ea rõne: q̃ ſi ꝓcedẽs cõm p̃uile

gium sciuisset se vel predecessorē suū alias moderatuz priuilegiū dedisse.s.q̄ i casu haberet libertatē vel vsum ⁊ i casu nō mutasset priꝰ moderatū ꝑuilegiū ꝑ ſm imoderatū.ar. ſ.ō fo.cō.ex pte.⁊ j.de deci.ex multiplici. Et ex hoc vī q̄ si ꝑmo ꝓcessit ptē alicuiꝰ rei vt ōcinaz ex priuil. ⁊ ptē reliq̄t iuri cōi si postea ptē relictā iuri ꝓmuni eidē vel alij cōcedat non valebit nisi de priori concessione fecerit mentionē: vt h̄.secus tñ esset si a principio in oēm casuz concederet vsum vel libertatē in rem integram: q̄ tunc non tenetur facere mentionē de iure cōi: vt no.ſ.ō rescrip.c.j. (scriptio) sup eo q̄ ab alijs reciperet sacramēta ecclesiastica.(priuilegiuz). de quo dictū est.ſ.e.q̄ sacramēta ea ecclesia reciperet ab epō(cōtradicit)q̄ dicebat sibi licere a quouis epō sacramēta ecclesiastica recipere.⁊ priuilegiū aliud ꝓtradicebat.nā dicebat q̄ tñ ab epō reciperet: ⁊ ita bēs q̄ ꝓtrariū priuilegiū impetrando renūcio iuri mihi quesito p primū priuilegiū vel p prescriptionē.⁊ q̄ nō possum prescribere ꝯ id qđ in eo ꝑuilegio ꝓtinetur: ⁊ hoc satz possz ꝓcedi: q̄uis possz rñderi hoc contingere ꝓpter hoc q̄ hoc priuilegio vsus fuit in iudicio: secus enim essz si nō fuisset eo vsus vel dic q̄ cū epūs sit in quasi possessione ꝓferēdi sacrā ⁊ esset qua si verus dñs: q̄ diocesanus prescribenti cōtra eū non dat vēdicatio vel publiciana: vt no.ſ.e.ad aures. Nec enim ē veritas: q̄ impetrando ꝓtrarium priuilegiū primo renūciere videt: renūciatio enim fit nō tñ expresse sed etiā tacite.C.de re mili.l.j.⁊ ſi . et etiā quocūq̄z iudicio.ff.ō ac. here.recusari. secus aūt esset si ſm ꝑuilegiū esset ad corroborationē primi priuilegij vel prime ꝑscriptionis vel iuris: q̄ tūc vtrūq̄z valet.ſ.de ſi.in.inter dilec.j.de priuil.ex ore.cum olim.ſ.e.quditis. Item no.q̄ hec renunciatio de tam parua libertate.ſ.q̄ a quocunq̄z vult accipiant clerici ecclesiastica sacra. etiā si cōuentus cām ignorasset.j.de donatio.cetrum. vel potes dicere q̄ hic interuenit consensus ꝓuentus q̄ semꝑ presumitur.j.de his que fi.a p̄. sine ꝓsen.ca.ca.nō obstat.ff.ō pac.ꝯ iuſ.de transl.preses.j.de dona.c.ij.ff.de dona.fi.fa. vbi dz q̄ si ꝓcessa libera administratio nō intelligiē ꝓcessa ptās donandi vel dilapidādi.vel pact.gratuitū faciēdi. So.maioꝛ ⁊ liberioꝛ est potestas prelatoꝝ q̄z alioꝝ ministroꝝ sicut apparet ex decre.prealle.de dona.ceterum. hoc tñ fatemur q̄ si lesum ē monasteriū enormiter dabitur in inte.resti.ſ.de in inte.resti.c.j. Item potest dici q̄ ideo tenuit h̄ renunciatio: q̄z ex causa facta fuit.ſ.vt fugeret abbas indignationē dioce.c.di.ꝯ morē.ff.de sepul.l.j.§. illud.ſi.ff.ō mi.in cause.in ꝑn.ff.ad muni.l.j.ff.dele.j.ſi q̄ñ.C.ō thesau.l.j.ſ.de ꝓsti.cām.accel.de ꝑuil.ſi de certa.C.de iu.om.iu.l.ij.ar.ꝯ.ſ.de ꝓsue.cū dilec.ff.de re mi.l.iij.⁊ xxiij di.q̄q̄z.C.ō ꝑ uil.scbo.l.pe.C.de excu.tu.volutāt.C. de epa.audi presbyteros xcv.di.olim.j.de cē.sopite.ſ.de ſi.in.inter.C.de inoffi.test.ꝯ maiores.⁊.ff.de excep.nemo.ſ.e.auditis.ff.de inoffi.test. papinianus.§.sed si impuberis.

Quoniam omne. ciuilis.

sed quid ad papā de prescriptione inter laicos? Rñdeo ratione peccati hoc statuit.ſ.de iudi nouit. quid si prelatus habet lesam conscīam reliqua aūt ecclesia bonaz fidem habet. rñdeo ſm cautelā.l.que est.ff.de neg.gest.acq.§.cum me.ff.mā. quintus. prelatus autem caueat ne quid faciat contra ꝓsciam vl etiam fieri procuret(temporis)quo prescribit: secus si post incipiat habere conscientiā rei aliene: sed quid si tempore prescripti onis habeat conscientiā rei aliene: sed post per dicta aliquorum vel alijs iudicijs deposuit illam conscientiā rei aliene: nunquid p illum errorem est interrupta prescriptio? Rñdeo nō: ex quo eam deposuit.j.de simo.per tuas.ij.⁊.xj.q.iij. cui ē illata. item quid si dubitat rem suam esse an non: nunquid eam retinebit an restituet? Respondeo recipiet fructus: vt.ff.de vsuris: quis sit.⁊ eadem ratione prescribet.

De sententia ⁊ re iudicata. Rubrica.

Quia sepe dubitaſ qualiter debeat procedi ⁊ sñiari ꝯ illū reū q̄ cadit a possessione rei sup qua est conuētus. ideo no. q̄ si ante lit contes. cadit voluntarie causa iudicij mulctandi locum habet ꝓtra eum actio ex illo edicto. de ali.iu.mu.ca.fa.ff.de ali.iu.mu. causa fa. per totum.⁊.ſ.e.ti.c.vlti. Item si erat in possessiōe mala fide ⁊ si erat in mora restituendi tenetur etiam si pereat.ff. si certum pe. qui te.ff.de condi.fur. si profun.§.penul.⁊.l.se.itez si se liti obtulit cum non possideret.ff.de pe.here.qui se. Si autem post lit.ꝓtes. cadit a possessione reus: tunc in personalibus actionibus nulla vis est si culpa vel sine culpa cadat: quia semper procedit ad sententiam: quia res non est obligata sed psona. Sed in realibus distingue: quia si culpa sua amisit possessionez post lit.contes. vel alias promissum seruare nō potest: procedit cōtra eum ⁊ condemnabitur mediante iusticicia in litis estimatione vel ad interesse.ff.ad exhi.de eo.§.si post.ff.de euic.si seruus. §.fi.in prin. si autem sine culpa desijt possidere: tunc ⁊ actor inuito reo: ⁊ econuerso reus inuito actore poterit petere q̄ procedatur ad diffinitiuā sententiam propter fructus ⁊ prouentus ⁊ expensas ⁊ interesse post lit.contes. obueniendo ⁊ stipulatione de euictione si interfit.ff.de re iu.vtiq̄.ff.iu.sol.si seruus.C.quomō ⁊ qñ: auc. qui semel.⁊ tunc si iudicabit iudex: quia inuenimꝰ q̄ reus erat in causa condēnationis si possideret. ideo condemnamus eum ad fructus ⁊ ad expensas. sed q̄ non possidet nec culpa sua nec dolo desijt possidere absoluimus eum ab impetitione rei: prius tamen faciet ipsum reum prestare cautionem actori ō re restituēda si ad eum peruenerit.ff.de rei ven.si vero.ff.ō euic. si seruus.§.fi.in fi.de edil.edi.redibere.§.fi.⁊ per hanc sententiam licet reus sit absolutus ex predicta causa habet regressum de euictione contra venditorem.j.de emp.c.fi.⁊ si ferenda est sententia pro reo dicet iudex: absoluimus reum ab impetitione actoris ⁊ condēnamus actorem ad expensas.⁊ per hanc sententiaz habet actor regressum de euictione contra eum qui vendidit sibi rem in qua succubuit: si sine culpa sua cecidit a possessione.ff. de euic.si rem.§.j.⁊.l.euicta.⁊.l.quidam.in prin.alij tñ dicunt q̄ iudex in primo casu sententiabit semper super re que petitur: nō q̄ dicat condēnamus reum ad restitutionem rei simpliciter: sed sic.ſ.quando eam habuerit: vel sic: quia iudicabit rem petitam esse actoris.ar.pro eis in prealle.l.si seruus.ff.iudi. sol. prius dictum magis placet. non negamus etiam q̄ aliquando iudex ex causa possit differre huiusmodi diffinitiuam sententiam: q̄z forte speratur q̄ cito possit rem recuperare.⁊ tūc tantū absoluet a tmino assignato.⁊ sic postea cum reus recuperauerit rem incipit iudiciū de nouo ⁊ procedetur in causa cepta iustitia mediante. et aliquando potest iudex absoluere non ab impetitione rei sed ab instantia iudicij: ⁊ tunc si postea recuperauerit rem incipiet iudicium de nouo.ſ.de excep.c.penul. sed quando absoluitur ab impetitione rei: tunc prouidetur actori per cautionem de re restituē dav t.ſ.dictum est.ꝟ.prius. nomine autem fructuum debet restituere quicquid obuenit sibi de re petita vel occasione ipsius. vnde videtur q̄ debet cedere actiones quas habet occasione illius rei: sicut est actio legis aquilie: interdictum vnde vi: ⁊ actio furti ⁊c̄. consimilia.ar.ff.de rei vendi. iulianus. cum tribus legibꝰ seq̄ē.ff.de petitio.heredi. iulianus.§. scribit actiones.ff.q̄ si i diē §. iulianus.⁊.§.fi.ff.de edil.edic.bouem.§. si quis seruum.ff.ō pigno.acti. si pignore.ar. contra.ff.de petitio.heredi. vtrum.⁊.l.sequenti.ff.loca. is qui rem. C.de fur. manifestissimi.§.pe. sed certe predicte leges loquuntur in eo casu quando cōmodum possessionis pertinebat ad aliquem.⁊ ideo si fraudetur possessione rei iustum est q̄ habeat penam furti vel consimilium. non autez sic interdicto qō ex re tñ prouenit. ar.ff.ō pe.here. q̄ si iudex.§. vlti. vel dic q̄ si bone fidei possessor predicta obtinuit anteq̄z res euinceretur ab eo non restituet ea: vt in contrarijs. sed nondum obtinuerat cedet actiones vt in primis concordantijs. hec autez habent locum in fructibus ⁊ expensis ⁊ que contingunt post litem contestatam: ⁊ ideo veniunt in condēnationem of.iu.mercenarij.ff.de edil.edic.ediles.§. sciendum. predicta autem si obuenerūt ante lit.contes. specialiter petenda sunt: vt in pall.l.edil. §. sciendum.⁊.ff.de vsur. per totum. licet confiteamur q̄ ex natura actionum ⁊ bo.fi.⁊ stricti iuris in condēnatione predicta veniunt. sed non nisi petantur.ff.de act.emp.l.iul.§. ex vendito. et l.ratio.⁊.C.de act.emp.l.iiij.⁊.l.fructꝰ.⁊.l.de interesse: alias nō.

Sententia. cōtra leges.

Puta q̄ error exp̄ssus ē i ea.ff.q̄ sñie si.ap. re. l.j. (ipo iure) si iudex ordinariꝰ fert sñiam q̄ ipo iure sit nulla ipemet ipa ꝑ nulla habita pōt aliā ferre. C.qūo ⁊ qñ iu.p̄ses. C.de ac.l.iij. si aūt ē delegatus quia semel functus est suo officio eam vlterius mutare non pōt. C.qūo ⁊ qñ iu. si vt ꝓponis: ⁊ idē videt in electoribꝰ nisi essent ꝑuati ipo iure ptāte eligendi. ar.ſ.de elec.cuz terra. et no.ſ.de elec.consideraūimus.⁊ idem videtur in alijs consimilibus actibus. ar.ſ.de rescrip.inter.cum suis concor. in del. tam ē videtur q̄ si probabili errore ducatur: si ipso iure non tenet q̄ō facit tamen iterum faciet qō sibi mandatū est. verbi gratia: delegatus cui mandata est prouisio prouidit alicui de prebenda nō vacante ignoranter: credens eam probabiliter vacare. certe itez poterit ei ꝓuideri. ar. C.de iuſ.⁊ fac.igno.error.secꝰ aūt si ignorātia facti: vt si ꝓuidit ei de p̄benda q̄ in veritate vacabat ō iure

tamen alius eam tenebat de facto. ⁊ ideo non vult eã acceptare execrãs lites: tũc nõ põt eivlteri⁹ ꝓuidere: qz funct⁹ est officio suo ⁊ bñ. nec ꝓdest ignorãtia facti: qz ignorabat alij ibi ꝓsum de facto cũ illud factũ nõ impediret sũã ꝓsionẽ: si aũt errauit i iure alterius ei non poterit ꝓuidere.

Argantium.

Non potest.

Aque.

Cetero. fraus. vel questio fraudis ꝓ falsa instrã. vel q alias circa ꝓncipale negocium adhibita fraus dicaf: secus si circa executionẽ interuenerit. i. interuenisse dicaf nego. C. de exec. rei iu. si vt ꝓponas. ℈. C. si vt ℈ ius vel vtilitatẽ publicã: ⁊ siue cognitio. q̃ est ℈. xxv. q. ij. ⁊ si non cog. So. hoc. c. locũ hz cũ snĩa lata ẽ a ꝓncipe. ℈ auc. loquif ꝺ sententia ab alio lata iudice: nã tã tũc hz executori de q̃stione falsi cognoscere. C. de ex. rei iu. si longi⁹. C. si ex fal. instrã. l. vl. si obijcias de inconueniẽte qꝺ sequif q quilibet posset executionẽ impedire. Rñdeo q exquo hoc apparuit: qz sũ in probatiõe defecerit etiã de hac sua malitia punif: vt in ꝓdicta. l. si longi⁹: ⁊. j. de pe. calũnia. alij dicũt q etiã si a minori iudice snĩa feraf. tñ executor de falso nõ cognoscet: nec ꝓtextu falsi snĩe executio impediaf. executionẽ enim sola appellatio impedit. in auc. vt iudi. nõ expecf. sac. iussi. coll. ix. ꝓ quã auc. correcta ẽ lex. C. si ℈ ius ⁊ si ñ cognit. auf. exponẽda ẽ vt ei non ℈ dicat. ad ℏ facit. C. de fal. l. ij. vñ alij soluũt sic ℈. qz est executio mera ⁊ mixta. mera ẽ q̃ nullã habz cognitionẽ ad mixtã: puta qñ ille idem q tulit snĩam mãdat de ea exequẽda. tũc enim cũ de suo facto scribat nõ est credendũ q falsum sit ei suggestũ: ⁊ iõ sup hec falsa suggestione nõ est probatio alicuius ad retractationẽ executionis sententie recipiẽda in contrariũ. ⁊ sic intelligũt qꝺ ℏ dicif ⁊ in ꝓcor. Si aũt alius q̃ q scribit de snĩa exequẽda tulit snĩam ꝓ qua exequẽda scribif: tũc admittif ꝓbatio in ℈rium sup suggestione falsi. xxv. q. ij. ⁊ si nõ. et dicif ℏ admixta executio. qz quodãmodo cognitõ admiscetur ei. Illud aũt incũctãter dici potest. q si ñ ꝓ suggestionẽ falsitatj sententia dicif lata: sz q snĩa lata sit ꝓ falsa instrã vel falsos testes illa cognitio seruaf illi q delegauit. nõ enĩ sup hoc intendebat causam delegare: vt ℏ ⁊ in leg. C. de execu. rei iu. si vt ꝓponis. item ẽ ⁊ alia executio ꝓ parte mera ⁊ ꝓ parte mixta: vt si mandef alicui de aliqua prebẽda si vacat: nã cognitionẽ hz in hoc vt cognoscat an vacet: sed postq̃ ꝓstitit q vacat ꝓuisio nõ hz cognitionẽ vñ si vellet aliquis obijcere in psonã iudicis vel illius cui ꝓuidendũ est nõ audiref: vt no. j. ꝺ ꝓcess. ꝑben. ꝓposuit. ar. a ℏ. xxv. q. ij. ⁊ si nõ cog. ℈. de rescrip. cũ dilec. Dis que hic dicunf in lra ⁊ in glo. videnf ℈. ff. de iudi. si ꝑtor. vbi dicif q corã executore debet probari dolus illius q obtinuit in sentẽtia. ⁊ corã eodẽ ꝓbari falsitas instrorꝝ ꝓ que lata est snĩa. So. veritas est q nunq̃ executor dz aliquas probationes recipere sup principali vt sup illos iudicet nec etiam vt decernat snĩam mandandã executõi vel nõ qz si talis snĩa feref preiudicaret in principali: qz postea sententia remaneret inutilis: q̃ nõ posset mãdari executõi obstãte exceptione rei iudi. sed ad sui instructionẽ posset recipe aliquas ꝓbatõnes. vt si inueniret aliqd qꝺ eũ moueret supsederet ⁊ remitteret ad superiorẽ negociũ: sz tñ nunq̃ indicare dz. ⁊ hoc exꝑse sonare videf hec lra etiã lex ꝓalle. si ꝑtor. Sed quare si papa confirmauit aliquẽ prelatũ vtꝝ postea possit accusari iste ꝓlatus q simoniã cũ aliquo familiari pape ꝓmisit corã metropolitano suo de hac simonia? ⁊ videf q sic si agitur ad penã depositõis. ⁊ nihil tãgif de ꝓfirmatõe pape. qz ageref q ꝓfirmatio iniusta esset. ⁊ hoc nõ põt nisi corã superiore ⁊ nisi ꝓ modũ ap. si aũt velit dicere snĩam nullã ℏ etiã tñ corã eodẽ iudice q tulit snĩam dicẽ potest: quod obtineret etiaz si ille qui tulit sententiam sit iferior iudex a papa. C. de. ac. l. iij. xxxv. q. ix. c. penitẽtia.

Qam aliquibus. possessio i. res aliqua. (pignora). sic. ff. de ꝓsti. pe. ꝓmissor. §. de consti. ff. de acqni. pos. l. iij. ⁊ l. possideri. in princi.

Ator presentiũ. permanere. no. snĩam mrimonij nõ transire in rẽ iudicatam. ar. j. e. consanguinei.

Qam causa. que vos. ca. sacte anasta / sie a quo laici hic noiati petebãt domũ de qua agitur ex cã venditõis. (archipsbytero). solo sine ꝓsensu capituli. (fil. t.) ℏ forte erat ꝓcurator vl syndic⁹ capituli. (snĩam.) iuste legat⁹ iste poterat ferre snĩam nõ obstãte appone quã capm infra terminũ ꝓstitutũ nõ prosequebaf. j. de ap. ꝓlo. sed queres quare hic ℈ retractaf snĩa ei⁹ ℈. Rñdeo qz fuit iniqua. s. q vẽditio teneneret ⁊ ex hac cã capm appellauit. ⁊ hãc ap. ℏ ꝓsecut⁹ fuit. sed ⁊ sine. ap. ℏ fuerit ⁊ snĩa retractata: qz ℈ ius scriptũ est q vẽditio facta a ꝑlato solo teneat. xij. q. ij. c. alienatõe ec. ⁊ de his q̃ fiunt a ꝑlato c. j. (ꝓsuetudo). q̃ erat q vẽditiones facte a ꝑlatis sine ꝓsensu capituli valeant. que nõ tenet. cũ grauamẽ inducat ecclesijs. ℈. ꝺ cõ siue. c. j. (ꝓappl.) ꝓcurator eniz capituli scꝺo appellauit alegato post sententiam ꝓ laicis latam

Inter ceteras. iniquitatẽ. qz quidẽ sic lata sit ℈ ius scriptũ: sz etiã si lata sit sententia cõtra ius litigatoris licet appellare q̃uis sit remota a papa in rescripto.

Enor litterarũ. mulier. c. ⁊ si ℏ mulier nõ erat absens ꝑ otumaciã iniusta ẽ sententia. si ꝑ otumaciã erat absens snĩa iusta ex ordine: sed qz põt iniusta esse cã itez audif etiã sine appellatõe. qꝺ i in cã mrimonij spãle. ℈. e. lator. nec intelligas hoc ita gñaliter vez q indifferenter sit admittẽda ℈ snĩam mrimonij nisi iusta cã moueat iudicẽ q ipaz audiat. sic ℏ mouit iudicẽ abñtia mlierj: sz si ps ℈ quã lata fuit snĩa pñs fuisset nõ vi q fuisset admittẽda ℈ snĩam. qz eadẽ rõne ⁊ tertio ⁊ quarto ⁊ in infinitũ esset admittẽda. qꝺ satj esset absurdũ. in decre. aũt sequẽ. mouit iudicẽ. q illa ea dẽ pars ꝓ q erat snĩa petebat ℈ snĩam ꝓcedi. ⁊ hẽmus exꝑssum q sine cã fa cere nõ dz. ℈. de in inte. resti. ex lris. credo tñ q hãc causẽ cognitõ nẽ possit facere sine pñtia partiũ: ⁊ hoc ideo dico qz de iure ẽ q vterqz viugũ ℈ snĩam matrimonij audiaf. tñ iudex in hoc nõ dz esse facilis. (ꝓsumpsit): ⁊ ideo excusationem dictam friuolam reputans ⁊ ipsum per consequens cõtumacẽ ⁊ male (excõicatõis) exquo contraxerat debebat eum excõicare: qz ꝓtraxerat. sed si li. pẽ. cõicaret eidẽ: vt in fi. hui⁹ decre ꝓtmef. vel si non satisfaceret de facto tunc posset excõicari. ar. ad hoc qz non dz excõicari nisi monitõe ꝓmissa. j. de sen. ex. sacro: sed nõ põt moueri sup facto. scz q nõ fiat cũ neçiat ꝓ infecto hñ. ff. de cap. ⁊ p⁹ li. re. i bello. §. facte. restat g̃ tñ vt sup emẽdatõe malefacti moneaf. (iter dicẽs) hoc ẽ vez vbi mrimoniũ interdicif exꝑsse: vt. j. de despõ. impu. ad dissoluendã. vl tacite: vt ℏ. nã eoipso q aliqs petif in virum ℏ ipso interdibif ei nubere alias pendẽte cã nõ debẽt vti iure suo. ℈. vt li. pen. laudabilẽ. xviij. q. vlti. nõne.

Qonsanguinei.

Qam olim. duplici. qz forte pluriũ psonarũ vicẽ gerebat: puta ꝓpositi ⁊ simplices canonici. ℈. de elec. cũ inf. ij. vel qz aliqs absens sibi ꝓmiserat vices suas. ℈. ꝺ elec. in causis. ⁊ c. qz ppf: vbi ꝺ hoc no. (diaconat⁹). ad hũc ordinẽ ꝓuebi dz q ad archidiaconatũ eligif. ℈. de ele cũ icũctis. sz exñs in minorib⁹ ordinib⁹ eligi põt ad hãc dignitatẽ dispẽsatiue. ℈. de etate ꝓterea. (circũuent⁹). ℈. ꝺ in integ. resti. c. tum ex lris. ⁊ hoc ita violẽter ꝓsumim⁹ q in ℈rium ꝓbationẽ nõ admittim⁹. (ꝑdicto) nõ lras dici subrepticias: qz i petrate sũt aduersario absente q erat i curia. (nõ obstãte). no. nõ teneri qꝺ factũ ẽ ꝓ obreptionẽ etiã si aduersari⁹ ꝓsentiat. (nõ obstãte do). qz forte iõ fecit sibi ꝓcedi ab eꝓ vt q̃si ab eꝓo nõ q̃si a papa hzet archidiaconatũ. (absenti). lit. nõ ꝓtes. ꝓcedif: qz ꝺ elec. agif. ℈. vt lit. nõ ꝓtes. qñ. alij dicũt q lis erat ꝓtes. vel qz de obreptõe ꝓstabat cuz ꝓmissis factis p celestinũ habitis interfuerit innocẽti⁹ cardinal cũ alijs cardinalib⁹. vñ eos latere nõ poterat.

Qam inter subiectõne. nõ. ℏ agi ℈ clericos. qz nẽo i eis ℏ ius qꝺ petebant isti monachi possidere. aꝺ ℈ posset agere: vt no. ℈. de ma. ⁊ obe. inf. ⁊. ℈. de prescri. auditj. ⁊. c. cũ olim. (subiectõe). no. subiectõis petitionẽ ẽ generalẽ. iõ lz i libello dicaf in gnẽ. ago sup subiectõe taliũ clericorꝝ tñ post dz ꝓbare in qb⁹ articlis fuit subiecta illa eccl̃ia. ⁊ i illis dz ferri snĩa tñ: vt ℏ in fi. ⁊ no. ℈. de offi. or. ꝓquerẽte. (pleno iure). in tpalib⁹ ⁊ spũalib⁹. xvj. q. ij. visis. (institutõe destitutõe inuestitura). nõ tñ singula q̃ ℏ ponunf sũt indicia plene subiectõis sicut sũt letanie ⁊ quedã alia sz oĩa sik ⁊ quedã etiã singularit sũt indicia: vt institutio i spũalib⁹: ⁊ fidelitas in tpalib⁹. non sic de alijs: nãlz abbas ibi hzet q̃ dã epalia. i ordinatõne tñ ⁊ visitatõe: iudicio ꝓsecratõe altariũ et ꝓsilib⁹ semꝑ ptineret epis ius suũ. ar. ix. q.

iij.p singlas.⁊ hoc qñ eps dat eccleſiã aliquã alicui pleno iure ſz etiã ſi ali⁹ q̃ eps ibi hẽat inſtitutionẽ ⁊ deſtitutionẽ ⁊ fidelitatẽ pleno iure ptinet ad eũ.ar.xvj.q.ij.c.j.⁊.ij.alij dicũt q tũc demũ ad aliquẽ pleno iure ptinet eccleſia cu oĩa ep̃alia hẽat ibi:nec ſufficit dicere ſingularia ad ħ vt plene ſit ex̃pta niſi dicat eximo te vl̃ ꝓſiñia licet facta exemptione poſſit aliqua excipere de quibus no.ĵ.de priuil.accepim⁹.⁊.c.cũ capella.⁊.c.cũ ⁊ plãtare.(fidelitate).ħ eſt de tpalib⁹.(obediẽtia correctõe:repũtatõe letanijs).ħ ſpectãt ad ſpũalia(.⁊ alijs ſilib⁹.)tã de ſpũalib⁹ puta q̃ de tpalibus redd at rõem.xvj.q.ij.c.ij.(ad qđ).i.q in p̃dict̃ dz eccl̃ia ſibi eſſe ſubiecta.(ꝓuilegia).etiã ꝓfirmatoria.ſz dices nõ idez ſuppõit ꝓuilegiũ qđ ꝓfirmatões. Rñdeo:dñia eſt int̃ ꝓuilegiũ vbi ponũt ſubſcriptões canonicor̃ ⁊ vbi multa alia p̃ter ꝓfirmata ponũtur ⁊ ꝓfirmatões vbi ñ fit ſubſcriptio canonicor̃ ⁊ nulla alia ponũt p̃ter ꝓfirmata.(clericor̃.)p̃iarchar̃.(teſtionia).i.in p̃ntia.aliter enĩ nõ valet ꝓfirmatio p̃iarche.ff.đ admi.tuto.ita.§. geſſiſſe.ĵ. de excel.p̃.ſicut vnire.(eccleſia).ſctĩ ꝑculi.(eo)ꝓuilegio(vite).ff.đ admi.ita.§.geſſiſſe:ar.ꝯ.C.de te.ac.cõ.ĩ p̃n.(a q̃ agit̃).ħ corrigit̃ text⁹ decre.q: iſta ẽ lr̃a regiſtri.(a quo)fuerat iudicatũ q archip̃ſbyter eccl̃iam dimitteret:aut abbati obediẽtiaz repromitteret credẽs etiã q teſtes ꝟa depoſuerãt coram eo q̃ de fidelitate manifeſtũ ꝓtulerũt teſtimoniũ idẽ ipe ſniam lr̃ diffiniuit.ħ glo.iſtor̃ ꝟborz.(a quo idẽ).i.ſniam ꝓdẽnatõis ſub eadẽ diſtrictõe dedit: ſcz q archip̃ſbyter vl̃ obedientiã ꝓmitteret abbati vel eccl̃iam dimitteret.ĩ ħ ꝓcordauit cũ ſnĩa cardinal̃.ſz ĩ eo diſcordauit: quia cardinalis nõ ꝓdẽnauit niſi ad obedientiã.eps aũt ꝓdẽnauit et ad obedientiã ⁊ ad fidelitatẽ.⁊ ex ħ apparet q in ħ iudicio actũ ad vtrũq; fuit:⁊ q: teſtes ad ħ depoſuerũt apparet ex eo qđ ſequitur q: papa buic ſnie innitẽs ad vtrũq; ꝓdẽnauit archip̃ſbyter̃ (iudicatũ)⁊ forte appellatũ.(ad obediẽtiã).ſupple:⁊ fidelitatẽ vt quidã dicũt.(donatõis.)q̃ forte erat nimia.xij.q.ij.bone rei.vel aliq̃ alia iuris ſolẽnitas deficiebat ibidẽ.(originẽ).C.de leg.non dubiũ.§.đ fi.inſt.int̃ dil.(ꝑualẽte)ff.đ of.p̃.illicitas.ĵ.e.ſic̃.§.đ renũ.in nr̃a.(ꝑualẽte).q: forte res alr̃ fuit narrata q̃ geſta:vt.ff.đ reiu.actor̃.ħ vult dicẽ q ſnĩa q̃ p vitate accipit̃ ꝓferr̃ ħmonib⁹ q dicũtur ꝯ ſniaz ⁊ qcqd ꝯ ſniaz dz reputar̃ ħmo.i.vanũ.(fidelitatẽ).no.ꝑpter ſniam in q̃ nihil de fidelitate dz ꝓtineri. vl̃ dic q ĩ ſnĩa etiã de fidelitate ꝓtinebat̃ q ex eo p̃ſumit̃:q: in libello petitũ fuit.q dic vt no.§.e.i gl.i.ſnĩa.(fidelitatẽ).ſup alijs ĩ libello cõtẽtis nihil dicit.vñ p̃t dici q ĩ alijs intelligit̃ abſolut⁹ cũ nõ eẽnt ſpãlr̃ petita ſz ſub gnãli petitõe quam fecerat.ſ.q: petebat ſubiectionẽ ipſi⁹ mõaſterij ꝓcludebat̃.ſi aũt pl̃a capl̃a ſingl̃arit̃ ⁊ p̃cipalr̃ petita eẽnt.⁊ ſup vno ferre hodie ſup alio cras ferre poſſz ar.ff.de mino.etiã.ĵ.e.cũ.j.⁊ a.⁊ tandẽ ſi nullo tpe iudex coram q̃ p̃dicta petita ſũt ſpãlr̃ nihil dixerit petit inſtantia iudicij.C.de iudi.ꝓperandũ.Si aũt vnã magnã ſnĩam peteret vel magnaz rẽ ⁊ in pte ꝓdẽnaret̃ nõ videret̃ obſolut⁹ nec ꝓdẽnat⁹ in alia pte ff.ſi certum petatur. quidam.

Quſam que inter .atteſtationes. ĩ cã p̃ncipali inductas.(probare).ſz nõ probat:q: forte teſtes lz dicerẽtur teſtari ꝑclerico forte iudex q eos recepit cognouit ſubornationẽ ⁊ alios defect⁹ in eis.q̃re nõ fuit ſecut⁹ dicta eor̃.ff.de te.l.iij.§.tuipſe.in p̃n.forte erat mãdatũ iudici q̃ſi cleric⁹ ꝓbaret ſe electũ a maiori pte q ferret ſnĩam ꝑ eo qđ cũ ꝓbaſſz p duos vel tres teſtes ſuboꝛnatos vel alr̃ viles. q: iudex ꝓ eo nõ ſniabat dicebat ꝯ forma mãdati ſnĩam promulgatã.qđ falſuz ẽ:vt ħ dr̃.iudex tñ q ferret ſnĩam hoc ipm dz ſignificare iudici applonis aĩ ſui motũ.§.de te.cãm q̃ vtit̃ in fi. (⁊ idẽ).iſta ⁊ ſeq̃ntes rõnes ſunt ſupficiales ⁊ nõ ſufficiẽtes.

Quod ad conſultationem purgationẽ)in q̃ſi ciuili p̃ſumptõe faciẽte pro actore niſi re⁹ delato ſibi iuramẽto purgauerit innocentiaz ſuã.iurãdo ſe nõ debere qđ ab eo petit̃ ꝓdẽnabit̃.§.de iudi.c. vl.vel agebat̃ de crie ciuili:puta furti vel vi bo.rap.ſ.ad ꝓſeq̃ndũ duplũ vl̃ q̃druplũ.vl̃ agebat̃ in modũ ingſitõis.(p ſniaz)due fuerũt ſnie.vna ĩterlocutoria.ſ.q purgaret ſe ĩfra.xx.dies ⁊ alia diffinitia.ſ.q niſi purgauerit eẽt amot⁹ ꝺ ecclia.⁊ a neutra hax̃ ſniax̃ fuit appellatũ:q: ſi eẽt appellatũ a diffinitiua nõ p̃iudicaret ſibi interlocutoria:vt no.ĵ.e.c.ĩ gl.q̃re.ſz ſup neutra appellauit.⁊ iõ ſine ꝯ dictõe mãdat̃ ſnĩa executõi.vel dic q ſnĩa q̃ indicit̃ purgatio diffinitiua ẽ.ĵ.de purg.c.quotiẽs.(recipiẽs).q̃ſi p ħ videat̃ renũciaſſe applони.§.de offi.del.c.gratũ.C.de re iu.abſolutionẽ.ff.de pac.tale.§.j.C.de iur̃ do.in.l.ij.ego fateor q q recipit talẽ terminũ appellatõi facte vr̃ renũciare.ſz nõ faciendum: (cãm).quã neceſſe ẽ exp̃mi añ ſnĩam.ĵ.de ap.vt debit⁹.'poſt ſententiã aũt diffinitiuã ſecus.ff.de mi.pl⁹.ij.q.vj.anterior̃.§.forma C.de pe.iu.placet.ij.hec aũt ſnĩa nõ fuit diffinitiua ſz interlocutoria ſup purgatõe p̃ſtanda tm̃.diffinitiua enĩ eſſet ſi ꝓdẽnaret̃ vl̃ abſolueret̃ de crimĩe.⁊ ita hẽs ħ ar.q a ſnĩa interlocutoria nõ licz appellare niſi aſſignato grauamĩe.q etiã ver̃ ẽ vt.ĵ.e.cor̃di.aliter aũt vr̃ notari.ĵ.e.c.ĩ gl.ar.đ tali(ꝓbatõe).no.decendiũ appellatõi p̃fixũ nõ a die ꝓbatõis purgatonis p̃fixo.ſz a die interlocutorie computando(decendium).nota a die late ſententie computari decendium appellationis:⁊ no. a die termini aſſignati vel conditionis extãtis.ſi.ij.q.vij.biduũ.in p̃n.ſec⁹ tñ ẽ in alijs p̃ſcriptõib⁹ vbi nõ currit tps niſi a die ꝓditõis extãtis.ff.q̃ ac.peten. auc̃.l.j.§.ann⁹.C.de p̃ſcri.xxx.an.cũ notiſſi.§.illud.⁊ ẽ rõ diuerſitatĩ:q: lata ſnĩa ꝯ aliquẽ etiã ſub ꝓditõe.ſtatim ex ipa ſnĩa grauat̃.vñ ſtatĩ p̃t ꝑſeq ap.etiã añ ꝓditionẽ extantẽ.g̃ multo fortius poterit appellare.cũ ⁊ ſtatĩ ꝑlata ſnĩa hec p̃ſcriptio.x. dierũ currere incipiat:ſec⁹ aũt in alijs p̃ſcriptõib⁹ q̃ nõ incipiũt currer̃ añ diẽ ꝓditõis extãtis.nec añ ledũt.nec etiã ꝓpetit aliqua actio. vñ nõ ſunt in mora añ ꝓditionẽ extantẽ.(trãſeat).§.de elec.cũ dilec.(iudicare).querit̃ de tali q̃one facti.aliqs in aliq̃ cã excep. de pacto de nõ petẽdo vel de p̃ſcriptõib⁹ vel ꝓſilib⁹ lata ẽ ſententia ꝓtra eũ.ſ.q hec exceptio nõ admittat̃.itẽ poſtea ferr̃ diffinitiua ꝯ eundẽ.⁊ appellat ⁊ ab hac diffinitiua:ſed ab interlocutoria ñ appellauit.mõ querit̃ an ĩ cã appellatõis poſſit easdẽ exceptiones repetere.⁊ diſtinxerũt quidã q ſi a die interlocutorie late ñ nõ effluxerãt.x.dies q bñ p̃t in cã ap.repetere easdẽ exceptiones:q: appellatio nõ tm̃ releuat in p̃n.nego.ſz etiã in interlocutoria ⁊ ſup vtra q; ſnĩa ĩtelligit̃ appellatũ.Sz ꝯ ħ vr̃.ſ.q nũq; appellatio emiſſa in p̃n.extẽdit̃ ad interlocutoriã.q: alio mõ ẽ appellandũ ab interlo.ſ.cã aſſignata:vt ħ.alr̃ in diffinitiua.ſ.nulla cã exp̃ſſa.vñ ſufficit q ap.facta dicat applo.ff.de ap.l.ij.⁊.l.a ſnĩa.§. ſi. Itẽ ſi ĩ diffinitiua ptineãt plẽs articuli p̃t appellare ĩ vno articlo:⁊ ĩ alio nõ.quare eodẽ mõ vr̃ q p̃t appellari a diffinitiua.⁊ ſup interlocutoria hẽ ſnĩam ratã ac ipam ratificare vr̃ ex̃q non appellauit.alijs alr̃ videt̃ q meli⁹.ſ.vt nobis vr̃ q ex̃q ap.a diffinitiua oẽs exceptões omiſſas ⁊ etiã ꝓpoſitas ſup qb⁹ ꝯ ꝓponẽtẽ ꝓnũciatũ eſt ꝓponere p̃t:etiã ſi a die late interlocutorie effluxerũt.x.dies vl̃ plẽs qñ appellauit.⁊ ħ ſatis vr̃ q̃ſi exp̃ſſum.ff.đ ap.l.j.§.qñ ap.ſit.l.j.circa p̃n.⁊ ar.C.đ iur̃iur̃.l.gnãliter.§.ſi autẽ cui.itẽ ad ħ facit.ff.de mi.l.iij.§.j.nã totũ negociũ inſtructuz ẽ in q̃ leſus ẽ ⁊ a q̃ appellatũ eſt.ad rõnes aũt ꝯrias rñdemus q directe nõ admittit̃ aliqs ad dicẽdũ ꝯ interlocutoriã q̃ trãſiit in rẽ iudicatã.ſed expone q ſi admittit̃ ad dicendũ ſup p̃incipali vel ꝯ diffinitiuã.q: vitas ſemp ẽ iuuãda nec ẽ in ꝓbatõibus reſtringẽda bñ admitteret̃ ꝯ interlocutoriã.fatemur tñ q ſi talis eſt interlocutoria q̃ nõ ꝓdeſſet ĩ p̃ncipali:vt ſi qs ꝓdẽnatus eſſz in exp̃ſis ⁊ nõ appellaſſet p appellationẽ emiſſam a diffinitiua nõ iuuabit̃ ſup exp̃ſis:q: p̃ſecutio exp̃ſar̃ nihil facit ad p̃incipale negociũ.imo poſſet p̃ſeq ap.emiſſam ſup interlocutoria exp̃ſar̃:⁊ nihilomin⁹ tñ ſup p̃ncipali agere a quo nõ eſt appellatũ.ĵ.de ap.ſup eo.ſz dices interlocutoria lata ſup exceptõe non admiſſa a q̃ nõ eſt appellatũ trãſijt ĩ rẽ iu.g̃ ad idẽ decetero agẽ nõ p̃t.nec de eo excipit:vt.ff.de excep.rei iu.cũ querit̃.⁊.l. ſeq̃ntib⁹.⁊ ar.ff.ex q̃b⁹.cã.ma.necnõ.§.exceptio. Rñdeo q trãſit ĩ rẽ iu.q̃tum ad ħ:vt vlteri⁹ appellari nõ poſſit ſup illa exceptõe nõ admiſſa.ſz nõ trãſit ĩ rẽ iu.qn iudex in cã ap.poſſit dare licentiã repetẽdi easdẽ exceptões nõ obſtãte a q̃ appellatũ eſt.nec mirũ q: iudex q ĩ p̃ncipali hãc interlocutoriã dedit ħ idẽ facere poſſz nã q iuſſit ꝛc.ff.e.ti.q iuſſit.imo ar.eiuſdẽ.l.vr̃ q in cã p̃ncipali idẽ iudex q dedit interlocutoriã p̃t dare lnĩam ei ꝯ quẽ lata eſt eas exceptões repetẽ.bñ ẽt facit ad ħ.ĵ.de ap.cũ ceſſante.⁊ de accu.qualr̃.j.§.de reſti.ſpo.audita.circa fi.vbi dr̃ iudici q reuocet q iuſte fecit.vel dic q nunq̃ ſnĩa interlocutoria trãſit ĩ rem iu. nec decre.iſta ꝯ dicit:q: ħ nõ fuit lata ſnĩa interlocutoria ſz diffinitiua.⁊ eodẽ mõ rñdeo decre.§.de elec.cũ dilecti.q: ⁊ ibi facta fuit ꝓfirmatio q̃vim ſnie diffinitiue obtinet.itẽ nec etiã ħ nec ibi cã appellatõis p̃ſequebat̃.ħ enĩ nõ p̃ſequit̃ cãm ap.a diffinitia q: ab eo nõ appellauit infra decẽ dies.ĩ decre.aũt cũ dilect⁹:nullo mõ appellauit(p̃ſertim).i.maxie.nã idẽ eſſet ſi cãm reddderet (ſnie).de purgatõe p̃eſtãda:vl̃ q: p̃uer̃ eccl̃ia.(agendũ).ſ.ad executões ſniax̃.(quadrimeſtre)repete q̃ dixim⁹.§.de of.del.c.q̃rẽti forte p̃t dici q ſic̃ in p̃ſonalib⁹ ſic ⁊ in p̃riuatõe eccl̃ie ſi nõ purget ſe neceſſe ſit tps q̃drimeſtre.alij ꝯ dicũt. (artari) ħ reprobat̃ ſnĩa dñor̃ dicentiũ q ſi min⁹ quadrimeſtri tẽpore aſſignet iudex ꝓdẽnatio ad ſoluendũ tz ꝓdẽnatio ſz nihil hẽbit tps q̃drimeſtre ad ſoluendum.ar.ff.đ re.iu.l.iiij.§.ſi qs cõ. tu g̃ intelligas q p̃t decurtare tps q̃drimeſtre cũ cãe cognitõe:vt ħ.ff.de re.iu.l.ij.ſed ſine cãe cognitione mĩme:vt.ff.de re iu.l.iiij.§.ſi qs cũ.(recepit)

ꝛ recepisse vꝫ exq̃ sibi pfigebat terminus nec appellabat: qꝛ nec
ſuffeciſſꝫ ſibi ꝺicere ſine appellatõe. (amplꝰ). i. maiozis tpis q̃
ad executionem interlocutozie faciendã.

Sicut nobis quod. ſ. q ecẽt ſnĩa ſr absolutꝰ non
exprimant. idem eſſet ꝛ ſi exprimãtur: nã illud eſſet
cã ſententie non teſtimonij. cã enim teſtimonij eſt qꝛ pñs fuit qñ
lata fuit ſententia. ꝛ qꝛ eam legi audiuit.

Quam ſup cõtrouerſia. late ꝛ ſp cuenteñ
epꝰ appellauit a ſentẽtijs ꝺ monaſterium latis: alio
quin ſi nõ appellaſſet fieret ſibi pꝛeiudiciũ. ar. eius q
de liberto dicit. ff. de re iu. ſepe. vbi dicit q defenſio liberti ꝑmo
ſpectat ad patronũ ſecũdario ad libertũ. vel põt dici ꝛ meliꝰ: q
ſi nõ appellauit in pꝛoceſſu negocij ſꝫ illud ad finẽ pꝛoduci per-
miſit: vel etiã ſi nõ appellauerit a pꝛima ſnĩa lata in cã pꝛincipa
li. ſed mõ in cã appellatõis appellet. ſufficit cũ nõdum ſnĩa trãſie
rit in rẽ iudicatã. etiã ſi pſens ſit is cuiꝰ intereſt ꝛ cãm ſuã agi ſi-
nat. ff. de ap. ab executoꝛe. §. alio. ibi enim ꝓſtat q ipe ſciebat cau
ſam ſuã agi: qꝛ loquit de ꝺño ꝛ eiꝰ ꝓcuratoꝛe. ad idem. C. ꝺ euic.
ſi parentes. ff. qñ ap. ſit. l. ſi ꝓcuratoꝛio. ꝛ. ff. de ap. reci. l. j. ff. ꝺ
pi. ſi ſuperaf. ꝛ oñdet in cã ap. iniquã ſnĩam p quã pꝛonũciatũ
eſt monaſteriũ q ad ſe pertinet ad aurieñ. epm pertinere ꝛ iuꝺx
appellatõis pꝛonũciabit ſic: cũ monaſteriũ celle noue nõ aurien
ſem epm ſed oueteñ. pertineat. iõ monaſteriũ ab epi aurieñ. im-
petione abſoluꝰ. ꝛ latã pꝛo ipſo ſnĩam reuocamꝰ. alij dicũt q
tñ pꝛonũciabit ſnĩam pꝛo epo aurieñ. ꝓtra monaſteriũ latã nõ
pꝛeiudicare epo eueteñ. ff. de ap. a ſnĩa. j. §. rñ. ꝛ. §. idẽ reſcrip.
nos credimꝰ primã ſnĩam pꝛoferendã vbi ſibi fieret pꝛeiudiciũ
ex prima ſnĩa ſicut eſt qñ ad eũ ꝑmo loco pertinet defenſio. ĵ. e.
c. pe. vbi no. h caſus. ar. ff. de ap. l. a ſnĩa. ſꝫ ſi nõ fiebat ei pꝛeiudi
ciũ niſi quo ad pꝛeſumptionẽ: qꝛ exquo lata eſſet ſentẽtia p epo
aurieñ. ꝓtra monaſteriũ pꝛeſumptio eſſet q ipſe haberet ius ĩ ip
ſum potiꝰ q̃ꝫ oueteñ. ſed tũc hac pſumptõe nõ obſtante iuxta fm
modũ ferek ſententia. ſ. ſententia contra monaſteriũ latam p au
rieñ. non pꝛeiudicare epiſcopo ouet. ꝛ interim pendente cã ap.
cũ per eam extictũ ſit pronũciatum inquantum oueteñ. pꝛeiudi
cat. ff. ad tur. l. j. §. vl. ſuſpendek executio oueteñ. in alijs aũt q̃ nõ
tangunt epm ouetẽſem non differek ſnĩa: vt h. ſꝫ qd ſi abbas ap
pellauit bis nunqd a tertia ſententia ꝓtra abbatem lata licebit
epo oueteñ. appellare? Rñdeo nõ: imputek enim ſibi qui ſciebat
cauſam ſuã agi ꝛ non pꝛohibuit vel nõ appellauit. ff. de re iudi.
ſepe. C. de euic. ſi parẽtes. ꝛ qꝛ in vna cã nõ licet tertio appellare
C. ne in vna eadẽq̃ꝫ cã li. ter. pꝛouo. in rubꝛo ꝛ nigro. ꝛ. j. de ap.
directe. tñ poſſet dici q in duabꝰ appellationibꝰ ꝺẽnatum eſſet
monaſteriũ tñ ſi neſciũt cãm ſuã agi añ ſnĩam latã epꝰ tñ appel
lare põt iuſra decẽ dies cũ ſua interſit. cũ ex ipſa ſnĩa poſſit quale
quale pꝛeiudiciũ fieri. ff. de ap. a ſnĩa. in ꝑn. Si aũt añ vltimam
ſnĩam ſciuiſſet cãm ſuã agi debebat aſſiſtere monaſterio. q ſi nõ
fecit poſt duas ap. a monaſterio factas non poterit appellare q̃ꝫ
uis põt dici q in h caſu etiã poſt duas appellatões emiſſas a mo
naſterio poterit epꝰ appellare ſi tñ antevltimã ſnĩam ſciuit cãꝫ
ſuã agi cũ alias ſine culpa ſua poſſet ſibi magnũ pꝛeiudiciũ gnã
ri q eſſe non debet. ar. ſ. de conſti. c. ij. ſed pꝛopter appellationẽ
ſuam in nullo releuabik cã quo ad monaſteriũ. imo quantũ ad
ipꝫ mandabik ſententia executioni: vt infra ſequik. Sed oppões
quo ſententia ad pꝛeiudiciũ vniꝰ eſt executioni mãdanda ꝛ nõ
alterius? Reſpondeo nõ dicik hic q executioni mandak in pꝛeiu
diciũ vniꝰ ꝛ nõ alterius ſed bene ꝓfirmak in pꝛeiudiciũ vnius et
nõ alterius. ꝛ etiam ſi ſup multis articulis lata eſſꝫ ſentẽtia quo
rũ aliqui non tangerẽt epm ſuper illis poſſꝫ fieri executio. ſuper
illis qui tangũt epm nõ. ꝛ videk hoc ea rõe q nõ ꝺz fieri pꝛeiudi
ciũ his qui non ſunt in cã. ff. de ap. l. iiij. §. j. ꝛ. ij. ff. qñ ap. ſit. l. j. §.
dies autẽ. ꝛ ſe. imo plus dicimꝰ q etiã ſi ſnĩa ſit talis exqua fiat
ius ſicut q̃rela inof. teſta. tñ abſentibus nõ ꝑiudicat. ff. de inoffi.
te. §. ſi ex cã. ff. de appel. ſi per collu. ꝛ poſſunt agere abſentes p
ſequẽde cãm ap. etiã nõ proſequẽdo. ff. de appel. a ſnĩa. §. ſi he-
res. §. idem. ꝛ de iuriuꝝ. l. ſi duo. Sed dices coheres poteſt ap-
pellare a ſnĩa ꝺ coherẽdẽ lata. vbi nullũ fit ei pꝛeiudiciũ niſi qꝛ
preſũptio eſt ꝺ cum. ff. de ap. a ſnĩa. in ꝑin. quo fertur ſentẽtia
pꝛo hoc coherede in cã ap. Reſpõdeo dicet iudex: pronũcio pꝛe-
iudiciũ nullũ ei fieri ex hac ſentẽtia ꝺ ſuũ coherẽdẽ lata. nec etiaꝫ
quo ad pꝛeſumptionẽ. ar. predicte. l. ff. de iuriuꝝ. ſi duo. in princi.
(cum) incipit a ſnĩa. (quantũ ad monaſteriũ) C. de teſtis: hac con-
ſul. §. ex imperfecto. ĵ. de dona. inter vilec. ĵ. e. ti. ſuborta. ſ. q vlte-
rius ꝺ ipſam nihil valeat obijcere. Quidã dicũt ad ꝓſequẽdũꝫ
appellationẽ poſt ſnĩam tertia pſona que nõ fuit in iudicio ſem-
per admittitur ſi ſua intereſt q ſententia ſic lata eſt. ff. de ap. ab
executoꝛe. §. ab alio. ꝛ. l. ſi per collu. ff. de pi. ſi ſup. ꝛ iuder ap. fer
ret ſnĩam iudicando ſententiã iuſtam vel iniuſtam que lata fuit
a pꝛimo iudice ꝛ non abſoluet reum ab impetitione actoꝛis. alij
tamen diſtinguũt: vt no. in glo. ꝛ ſemp. ꝛ vt videk mituntur rõe
ꝛ eodẽ modo quilibet cuius intereſt non ſolum in cauſa appella
tionis ſed etiam quo ad pꝛincipale cãm admittik. ꝛ añ ſnĩam ꝛ
ante lit. ꝓteſta. ꝛ poſt lit. ꝓteſ. ff. de moffi. teſta. ſi ſuſpecta. ff. de re
iu. ſepe. vbi ꝺ liberto loquik ꝛ hoc caſu ꝓbato iure tertie perſone
iudex abſoluet reũ ab impetitõe actoꝛis. ſed nõ ꝺẽnabit eũ ter-
tie perſone qua ſe ĩmiſcuit ad defendendũ reũ: qꝛ ad hoc nõ egit
ꝛ h quidã intelligunt eſſe vera vbi tertia perſona erat in poſſeſ-
ſione iuriũ petitoꝝ. alij tñ intelligũt idẽ etiã ſi nõ ſit in poſſeſſiõe
ſꝫ de iure ſibi ꝓpetãt. ſꝫ ꝺ hos ẽ. ff. de reivẽ. is a quo. ꝛ. l. ſe. ff. ꝺ pe
ti. heꝛ. l. pe. vbi ñ obſtãte ꝺictõe tertie pſone mãdak ſnĩa execu-
tioni. tu rñde q ibi nõ intererat nec poterat intereſſe ipſiꝰ tertie
pſone quo ad pꝛincipale cãm. nec etiã quo ad poſſeſſionẽ ipſius
ſꝫ poſſit intereſſe quo ad inſtantiã iudicij: qꝛ ibi nõ poſſidebat. ꝛ
ideo ſibi nõ pꝛeiudicabak ſi in aliũ poſ. tranſferak quã nõ habe-
bat. item ſup pꝛoprietate non fieret ſibi pꝛeiudicium: qꝛ ita ferk
ſnĩa iuſta. pe o ꝛ ꝺ eũ cũ q̃ lis ꝓteſ. ẽ ac ſi poſſideꝛz: vt ĩ pal. l. is a
q̃. ſꝫ ꝺ vꝫ qꝛ ſi quẽt cũ q̃ lis fuerat ꝓteſ. ſine dolo deſijt poſſidere
vlteriꝰ nõ teneꝛ. ff. de reivẽ. ſi autẽ. §. j. So. ibi in illis. l. ſ. is a quo
ꝛ ſe. in cꝫpa fuit ꝺẽnatꝰ ex eo q trãſtulit poſſeſſionem in pꝛemu
nitoꝛe cauſe ſue cautione que ibi cõtineꝛ. ſ. q reũ ꝺẽnatuꝫ ſerua
bit indẽnem ꝺ alium agentem. ff. ad. l. fal. dolo. ff. ſi cui plꝰ q̃ꝫ p
l. fal. hoc aũt. §. hec cautio. q enim cautionẽ predictã habet ꝛ reꝫ
ipſam bñe vꝫ q̃ztũ ad hoc vt pꝛo eo rñdere cogak. ar. pꝛeall. l. ff.
ad. l. fal. dolo. ff. ſi cui pluſq̃ꝫ p. l. h aũt. licet ſecus ſit quãdo agit
noxaliter. ff. de noxalibus. ac. ſi plerumq̃ꝫ. ꝛ. l. ſi quis a multis
Credimꝰ tñ q ſi pꝛioꝛ victoꝛ velit ſuſcipere defenſionẽ cauſe q
pꝛeferẽdus ẽ illi cui nũc de nouo aliꝰ mouẽ cepit eã ſic̃ emptoꝛ
poꝛ pꝛeferk vẽditoꝛi. ff. de re. iudi. ſepe. ꝛ põt etiã appellare ſi ſe
tẽtia ferak ꝓtra eũ a quo habuit poſſeſſionẽ: vt h. ꝛ. ff. de app. ab
executoꝛe. ꝛ. l. ſe. ſꝫ ſi nõ offerat ſe defenſioni ſꝫ pꝛioꝛẽ reũ permit
tat agere ꝛ ferak ſnĩa ꝺ ipm reũ ſufficit ſi ipe pꝛimꝰ reꝰ cedat ei
qui de nouo obtinuit actionẽ er ſtipulatione quã habet ꝓtra eus
q pꝛimo obtinuit ꝛ p eã. ſ. ceſſionẽ actionis obtinebit q reſtitu-
at ſibi rẽ pꝛo qua cauit. ꝛ ſi velit ꝓbare de iure ſuo nõ audiek: qꝛ
in cꝫpa fuit ſi ꝓfidebat de iure ſuo quare nõ aſſumpſerit defen-
ſionẽ cauſe vel q nõ appellauerit ꝛ q nõ fuit proſecutꝰ appella-
tione noie ipſius ꝺẽnati nõ ſuo. ſi vo pꝛimꝰ reus ambobꝰ con-
demneꝁ ante q̃ꝫ ꝑmo preſteꝁ predicta cautio tũc ipe ꝺẽnatus
rem reſtituat ei qui pꝛimo cauebit de indẽnitate eius ꝛ alij cedet
actionẽ ꝓtra cauentẽ. alij tñ aſr dicũt. Jtẽ ibi. ſ. ff. ꝺ reiven. is a q
ꝛ. l. ſe. nõ dicit q aliquis ĩmiſceret ſe cãe alteriꝰ ĩmo ibi vterq; ꝑn
cipaliter agebat ꝺ eundẽ. ſ. eiſdẽ rebꝰ. q̃ꝫuis bñ fatẽamur ibi q
ſi vellet ſe in ius immiſcere ad iuuandũ reũ ꝓtra alteꝝ actoꝛez q
non admitteretur pꝛemiſſa rõne. ſi vero ante lit. ꝓteſ. tertia per-
ſona velit ĩmiſcere ſe ꝛ impedire ne lis cũ reo incepta pꝛocedat
nõ põt dũmodo alteri q pꝛimo reũ ꝓuenit ꝓpetat actio. ꝛ eodem
mõ dicimꝰ ꝓcedendũ in cã mrimoniali qñ tres pſone vꝫ plures
ſunt in cã: vt no. ĵ. de ſpõ. veniẽs. tertia tñ pſona ꝛ ſi nõ ad impe-
diendũ ꝓceſſum admittak ad auxiliandũ ſaltim admittek ꝛ non
ſolum q tertia perſona poſſit interuenire in auxilium rei: ſed in
auxilium actoꝛis dummodo ſua interſit: vt ſi aliqua eccla pꝛouo
cet in libertatem ꝛ dicat ſoli pape ſubeſſe. nã papa tũc poterit ei
aſſiſtere. ar. ĵ. de ꝓſcr. vti. vel iuti. cũ dik. in fi. ſꝫ ſiue appellet ſiue
nõ cãm ſuam ſup pꝛincipali de nouo incipe ꝛ pſequẽdo poterit non p
modũ appellatõis ſꝫ incipiẽdo a capite ꝛ pſequẽdo ſicut ſi nun
q̃ꝫ appellaſſet niſi in caſibꝰ: vt no. ĵ. e. q̃ꝫuis. in glo. q̃ incipit. vbi
gꝛa. (ꝓſtiterit.) q̃ro aũt quo aget oueteñ. cũ nõ ſit lis ꝓteſt. Rñdeo
ſufficit li. ꝓteſt. facta cũ monaſterio cũ appellãdo videaf appro-
bare qcqd factũ eſt p monaſteriũ vſq; ad appellationẽ. ff. rẽ ra-
ha. l. iij. §. vl. ſed h ſtare nõ põt: qꝛ monaſteriũ nõ egit nomĩe epi
oueteñ. vel defendit vñ ipe epꝰ ratificare vel approbare nõ põt
qõ ſuo noĩe nõ eſt actũ. tu dic meliꝰ q nõ ferk ſnĩa ſup pncipali p
hmõi pſecutoꝛe appellatõis ſꝫ pnũciandũ eſt p iudicẽ. ꝛ ita non
refert ſi nõ fuit lis ꝓteſt. nec fit pꝛeiudiciũ epo. Sꝫ q̃ro de hac ap
pellatõe fm hãc opinionẽ vltimã vtq; obtineat vim appellatõis
emiſſe ĩ iudicio vel emiſſe eẍ iudiciũ. ꝛ vꝫ emiſſe eẍ iudiciũ. qꝛ po
rẽ cãm nõ pſequik ſꝫ nouã tñ: qꝛ petit pnũciari q nullũ fiat ſibi
pꝛeiudiciũ ex hac ſnĩa lata ꝺ monaſteriũ de qua nihil in pmoiu-
dicio actũ eſt qõ ſi ẽ ita. ſ. q ſit puocatio eẍ iudiciũ appellatꝰ non
teneꝁ ꝓpere coꝛã iudice appellatõis niſi citeꝁ appellatꝰ: vt no. ĵ.
de ap. cũ ſit ro. imo cũ ſit alſ h pncipalis cã tñ coꝛã pncipali oꝛ-
dinario agẽda ẽ nõ coꝛã ſupioꝛe iudice appellatõis. Reſpõdeo

ℏ appellatio censenda est iure appellationis emisse in iudicio et superior ad quẽ appellabiℓ debet de ipsa cognoscere ⁊ nõ ipse q tulit sniam. qõ ex eo apparet q3 fit in iudicio ⁊ ab iniuria facta sibi in iudicio: q3 p sniam latã ꝓtra aliũ dicit sibi iniuriã factam. ⁊ nisi appellat⁹ infra annũ ꝓparuerit eodẽ modo procedetur ĩ hac cã appellatõis ⁊ sine lit. ꝓtest. ⁊ pte absente sicut ĩ causa ap. emisse in iudicio. ⁊ q3 agiℓ inter partes. j. de ap. sepe. ⁊. c. oblate ⁊. c. p tuas. Et no. q cũ tertia psona vult defendere cãm q̃ eũ tangit si est añ sniam nõ dz dare nouũ libellũ sed tm̃ cãm ceptã debet psequi vel iuuãdo eũ qui eã cepit vel assistẽdo ei. C. õ lit. auc̃. nũc si heres. vel eũ remouẽdo si ꝑmo ptinet ad eũ defensio. vℓ si suspectus est. ff. de re iudi. sepe. ff. de ap. ab executore. ff. de inoffi. test. si suspecta. ⁊ p ꝓsequẽs videℓ q3 eedem defesiones ꝓpetãt hu ic tertie psone q̃ ꝓpetũt ipsi reo si nõ remoueret: ⁊ eodẽ mõ ℨ eũ Si aũt post sniam prosequi vult ap. ab ipso reo emissam idez facier. ⁊ videℓ q3 etiã eo inuito eam prosequi possit. Si aũt ap. a se emissam velit ꝓsequi cũ principalis reus nolit appellare: tũc potest formare libellũ in hac forma eps oueten̄. cũ eps aurien̄. obtinuerit sniaz surreptõis ꝑ se ferri ℨ monasteriũ celle noue ⁊ ego sum in possessione subiectõis ipsius. ⁊ propter hoc vidẽs mihi p iudiciũ generari appellauerim a sniã lata ℨ monasteriũ peto a vobis dñe iudex appellatõis q3 vos ꝓnũcietis sniam iniustaz. ⁊ appellt. legitimã ⁊ q3 absoluatis monasteriũ ab impetitione epi aurien̄. ꝑ se aũt nihil petet. Sed oportebit eũ ꝓbare q3 sit in possessione subiectionis ⁊ insup de iure mõasterij. ⁊ si publicate sũt attestationes in ꝑma cã qñ agebat monasteriũ modo epus oueten̄. in cã appellationis quã prosequiℓ nõ poterit alios testes ꝑducere sup eisdẽ articulis: sicut nec monasteriũ posset si appellasset. ℨ. de test. fraternitatis. nã ℏ cã prime succedit. ⁊ iõ eandẽ naturã assumit. vt pz. j. de vo ⁊ vo. redẽ. magne. §. cũ igiℓ. Sz si eps oueten̄. omissa cã ap. velit cãm incipere a capite in casu i quo potest puta si ignorauit primã cãm agi vel eã nõ defendit vel aliis ꝓmulibus tũc si translata est possessio in aurien̄. ordinabit cãm sicut si nunq̃ actũ fuisset ℨ monasteriũ. si vero nondũ translata esset possessio in aurien̄. ⁊ ignorauit ꝓcessum ℨ monasteriũ habitũ tunc dicet executoribus sniẽ ꝓ aurien̄. late nõ debebat] mihi auferre possessionẽ meã sine causẽ cognitõe. ff. de re iudi. a diuo. §. si rex. alias incipit: si sup obereñ. C. si pervim. l. fi. ĩmo plꝰ videℓ q3 si nõ esset in possessione subiectionis sed tm̃ habet ius ĩ re. ⁊ ignorasset cãm agi tũc posset impedire executionẽ. ℨ. de test. veniẽs. Sed quidã intelligunt ℏ speciale qñ sniã ferℓ in beneficijs vacãtibus: vt ibi plen⁹ no. alij dicunt ⁊ forte melꝰ q3 añ sniam in principali cã latã ⁊ post sniam in cã ap. taz a se q̃z proprio reo emisse tertia psona cuiꝰ interℓ pót ius suũ tam sup proprietate q̃z sup possessione proponere si vult: dũmodo ius tertie persone illud idem iusℓit qõ deductũ erat in iudiciũ a primo actore ⁊ reo ff. de re iu. sepe. §. j. ⁊. ij. ff. de ap. ab executore. §. alio. ℨ. de ma. et obe. inter. vbi de ℏ. ⁊ dũmodo primꝰ reus nõ possideret ius qõ ab eo petebaℓ. sed alius in eo possidebat illus ius sicut libertus non possidet in se iuspatronatus sed patronꝰ. sicut ecclesia vel clerici non possident in se ius subiectionis sed prelatus cũ nulla res sibi seruiat nec etiam proprio dño. ff. si vsufru. pe. l. vti. i ꝑn. ff. ℨ serui. vr. pre. l. iuℓ cõi. ⁊ tm̃ ꝓueniri pñt bmõi psone: vt ipalℓ. iurisꝰ ꝓtineℓ. ⁊ no. ℨ. de ꝓscrip. auditj. in ꝑn. Si aũt hec tertia persona velit proponere de iure sup proprietate nullũ fit sibi preiudiciũ quantuncũq̃ sciat cãm agi: vt in fi. hui⁹ decre. dicitℓ: sed sup possessorio bñ ꝓiudicaℓ sibi si sciret ⁊ nõ defendat primũ reũ vel eũ a defendendo nõ repellat: vt ℏ. ibi alioquin illud etiã bene admittitℓ q3 si primus reus ꝑ iure suo ꝓduxit testes ⁊ si postea tertia persona que sibi astitit velit publicatis attestationibꝰ ꝓducere testes sup eodẽ iure suo distingnendũ est an sup eisdem articulis ꝓducat an sup diuersis. sicut si ꝑmus reus post publicatas attestationes ꝓducere alios testes vellet: vt no. ℨ. de test. fraternitatis ⁊ ℏ ea rõe probaℓ q3 si ꝓiudicat tertie psone. sniã ℨ ꝑmũ Lata tenz nõ tm̃ super possessione sed etiã super proprietate quãdo astitit ei quare non eodẽ modo preiudicaret sibi processus ℨ eum habitus vtiq̃ immo ei ꝓiudicare debet. ar. ff. de iudi. que õ tota. ⁊ in eo colligitur ⁊ no. ℨ. de offi. dele. pasto. Si enim volebat ius suũ prosequi nõ debebat proprio reo assistere nec in prin. nec in fi. nec in medio. ⁊ videtur ℏ papa reprobare opi. R. q̃ dixit q3 si aliq̃s petat aliquod ius in re aliqua quã ego possideo ⁊ ego ℏ sciam cõtra possessorẽ sniam latam mihi preiudicat. ⁊ sic intelligimus legẽ. ff. de re. iu. sepe. ibi: nã ⁊ si libertus meꝰ me interueniẽte seruus vel libertus alterius iudicetur mihi preiudicat. glosabat enim ibi. Rãdem est me interueniente ⁊ si me sciente alias nesciẽte. ar. pro eo. C. de liberali cã: ꝓncipaℓ. Jtẽ si res aliqua vẽdiceℓ ab aliq̃ q nõ possidet eã sed tm̃ tenet: naz tũc ego si mea interℓ debeo offerre me defensioni eius ⁊ nisi offeram si scio fit mihi preiudicium quo ad possessionem. ar. ff. de acq. pos. l. bõa fides. secus autem si eam possideat quia tunc nec admittor ad defensionem nec mihi fit preiudiciũ: vt no. ℨ. vt lit. non ꝓtes. qñ. §. fi. sed vbi ipse conuentus tenet ⁊ ego possideo tunc etiã eo inuito admittor. Et si queras quid obtinebo ego tertia persona possidens aliquã rem? Respondeo q3 repellitur a defendendo reꝰ conuentus si añ litis contesℓ. ego velim defendere eam. nec ẽ contra. ff. de reiven. l. officium. vbi dicitur q3 rei vẽdicatio competit etiaz ꝓtra nõ possidentẽ: quia illud loquitur quãdo nullus possidens offerebat se defensioni. Si aũt post lit. ꝓtes. offerebat se possidens probaturꝫ q3 rem possideret tunc obtinebit q3 reus qui obtulit se defensioni cum non possideret nõ condẽnabitur ad rem vendicatam dandã sed ad rei estimationẽ. ar. ad predicta. ff. de peti. here. nec vllam. §. si quis absentis noĩe. ⁊. §. item si quis. ff. de reiven. si is qui. ⁊ duabus. l. sequẽtibus. Super ꝓprietate aũt videtur q3 nullum preiudicium sibi fieri possit etiam si sciat rez quam possidet ab alio vendicari etiam si non contradicit. ff. õ regu. iu. sepe. §. vl. Si super proprietate post lit. contesℓ. velit sibi assumere defensionem cause non videtur q3 possit: quia cũ ille qui tm̃ tenebat litem sic contesℓ. non potest inducere super proprietate probationes que ipsi prosint quantũ ad sententiã pro se ferẽdam cum nihil petierit nec liteℓ fuerit ꝓtestatus ⁊ cũ dicat eũ non habere proprietateℓ illius rei. Jo. tamen dixit ⁊ bene q3 si qs iura petat que ego possideo in re aliqua me sciente ⁊ obtineat non tm̃ mihi preiudicat nisi eum defendam. ⁊ exponit verbum dicte l. sepe. ſ. me interueniente ⁊ defendente: sed ⁊ ſm eum apparet q3 si offerat se defensioni q3 debet probare de suo iure aliter fierz sibi preiudicium. Jtem no. q3 etiam illis inuitis in quibꝰ ius petitur ⁊ confitentibus iura petita in mei preiudicium ego admittar ad defendendum ius meum. C. de liberali causa: principaliℓ in fi. ⁊ feretur sententia pro eo ⁊ contra eum qui litem contestatus est non nominato me qui superueni ⁊ defendi in condẽnatione vel absolutione nisi narrando factum. ⁊ tamen exquo defendi per consequens proderit mihi sententia vel nocebit. Sed contra predicta ⁊ ea que hic dicuntur: hic opponitur: quomodo sententia lata contra monasterium ⁊ per papam confirmata et que transit in rem iudicatam reuocabitur per appellationẽ oueten̄. epi vel alterius? Respondeo certum est q3 is cuius interest appellare potest. ij. q. vj. non solent. Jtem certum est q3 iudex appellationis debet pronũciare sententiam a quo non est appellatum iniustam si eam inuenerit iniustam. ij. q. vj. §. si ego. vnõ si inuenit primũ reũ qui litem contestatus est iniuste condẽnatum absoluet eum propter appellationem emissam ab eo cuius interest: quia per aliũ habebit qõ ꝑ se non potest habere. ff. quẽadmodũ serui. si ꝓmune. ff. õ li. le. siquidẽ. alij tm̃ dicũt q3 eps oueten̄. nõ debet petere in cã appellatõis q3 sniã ℨ primũ reũ lata irritetur que incontinenti per papã fuit confirmata: vt hic ꝓtinetur. Sed ℏ debet esse petitio eius qõ cum ipse oueten̄. possideat iura alij ad iudicata q3 iudex pronunciet q3 per illam sententiam non fiat sibi preiudicium ⁊ q3 decernatur q3 executio sententie non ẽ facienda in iuribus ab eo possessis. ⁊ sic etiam fertur sententia si ꝑbauerit se possidere. ille autem contra quem lata est sentẽtia nõ impediet eũ qui vicit super proprietate: nec etiaz super possessione si tertia persona appellans non probauerit aliquid de possessione. superiores autẽ non negant libellũ esse bonũ. sed dicunt etiaz ⁊ superiorem bonũ esse. per istã aũt decre. satis patet q3 si oueten̄ eps non prosequẽdo appellationẽ sed alio modo vellet se opponere quo minus sententia mandaretur executõi: puta dicendo ⁊ offerendo probationem q3 res sit sua vℓ q3 est in possessione q3 nõ est audiẽdus. tm̃ semp saluũ manet ius eius in proprietate. ſz nõ in possessione quã amittit ꝑ executionẽ sententie: vt ℏ. ⁊ est ℏ iustũ: exquo enim iura voluerunt q3 contra istũ ratione huius detentionis detur actio: rationabile fuit q3 etiam fiat executio sentẽtie super ℏ late ne actor alias illusoriũ videatur egisse. imo plus videtur q3 etiam si in alijs rebus q̃z que adiudicate sunt mandetur executioni sententia q3 non pertinet ad executorem cognoscere nisi de proprietate. ff. de re iudi. a diuo. §. sed si super. ⁊. §. q3 si res. Sed opponeꝭ: quia si videtur q3 tm̃ detentio ⁊ non possessio transfertur in vincentem: ⁊ sic prior possessor possideret iura in re petita ⁊ alijs adiudicata ⁊ etiam per executorem tradita si non possidebat ante sententiam vel executionem? Respondeo non ita est: quia possessio per alium detenta amittitur q̃citõ ab alio occupatur etiam ignorante eo qui per alium possidet. ff. de acqui. pos. peregre. §. pe. alij tamen dicunt de equitate q3 si statiz haberet paratas probationes super sua possessione q3 differenda est executio. ar. ff. de re iudi. a diuo. §. si sup. ff. ad exhi. l. ij. §.

sciendum.⁊.§.ibidem(appellationem).si eps oueten̄.esset ī pos sessione monasterij siue appellauerit siue nō:dūmō nesciret cau sem suam agi non est mandanda sententia executioni.C.si per vim vel alio modo.l.vlti.Si vero sciuerit ⁊ appellauerit ratiōa biliter nec alias fuerit contra ius pendente causa appellationis non mandabitur sentētia executioni:vt hic.si vero sciuerit ⁊ nō appellauerit vel appellauit ⁊ iniuste:sententia mandabitur exe cutioni.ff.de re iudi.sepe.j̄.e.q̄zuis.Si vero oueten̄. non erat in possessione siue appellauerit siue non semper mandatur senten tia executioni:⁊ non fit p̄iudiciuz ei in p̄prietate.ff.ō reiv̄. is qui a quo ⁊.l.sequenti.nec est contra.s̄.de testi.veniens.q̄ loq tur quando ecclesia vacāte data est sententia vbi secus est: vt ibi no.vel dic ⁊ melius q̄ etiam tunc si non sciret absens:nullum ab senti p̄iudicium fieret ⁊ sententie executio impediretur:⁊ sic ī telligitur decre.veniens.ħ autem loquitur quando sciebat cām agi.(rōnabl̄r).s.infra dcē dies vl'añ q̄z tertie sñ̄ referen̄.C. ne li. ī vna.l.j.vel.i.ex causa rōnabili.is autē cuius interest pōt a p̄nci pio intesse ne colludatur.C.de litig.auc̄.nunc si.C.de libera.cau sa:principaliter.ff.de inoffi.te.si suspectam.ff.de leg.j.si ꝑ⁹ plu rium.immo plus dicimus q̄ ille cuius interest potest repellē ab agendo illum ad quem p̄mo loco pertinet defensio si sit suspe ctus.ff.de appel.ab executore.§.alio.(legitimū).j̄.de appel. cuz sit.(alioquin).i.si non fuit rationabiliter appellatum vel fuit sed non misit nuncium ⁊ nesciuit causam suam agi.alias secus.j̄.e. q̄zuis.(p̄iudicio).quo ad p̄prietatem.simile.s̄.vt lite non cō test.quoniaz.§.pe.C.de libe.cā.iubemus.⁊ accedit ad legatum ⁊ no.s̄.de in inte.resti.suscitata.⁊.j̄.e.suborta.Sed contra.ff.de re iudi.a diuo.§.si super rebus.vbi dicitur q̄ si sup rebus capiē dis in causam pignoris p̄propter rem iudicatam fiat controuersia q̄ facienda est summaria cognitio.Sol.aliud est vbi petitur sentē tia mandari executioni in alijs q̄z in illis que adiudicate sunt:vt ibi.aliud vbi non in alijs rebus sed in his que adiudicate sunt vt ħ.ibi enim nulla summaria cognitio adhibetur.(alijs)sz ignō rantibus q nō ratione potestatis vel societatis vel cōtractus vl̄ officij vel p̄procurationis illi agenti astricti sunt.alias contra.ff.ō iureiuran.l.si duo.§.is qui.⁊.l.seruus.⁊.l.iusiuſ.§.fi.verū q̄ res inter alios acta regulariter alijs non nocet. sed res acta inter easdem personas in vno iudicio bene nocet quandoq̄z in alio:q̄ illi ꝫ vterq̄z illorū qui agunt inter se ⁊ ī vna causa si postea agūt separatim in alia causa vel si cum alio agant vel agat alteri eoz nocet.verbi gratia:si condēnatus de furto vel publico crimīe in quacunq̄z causa ⁊ cum quocunq̄z agat tanq̄z infamis a testimo nio ⁊ a iudicatu repelli potest p̄rima in omni causa.iij̄.q.vj.c.j. s̄.de testi.testimonium.⁊ in mirabilibus casibus ē inuenire. qō intelligas verum in his que consecutoria sunt p̄riorum sententia rum vel aliorum actuum.non autem in alia causa p̄iudicat: vt si sententia lata est super furto cum agitur ciuiliter non p̄iudi cat quando agitur criminaliter.C.de iu.p̄riua.l.si quis ad se fū dum.⁊ argu.sup̄a de elec.cum dilectus.⁊ no.j̄.de purga.cano. cum dilectus.

QUam bertoldus.asserens

⁊ male:quia nullam vtilitatem de illo pignore conse qui potuisset:quia cum inter ceteros eius fructus sit p̄sentare illum fructum non posset sibi computare in sortem:cum nullo dato vel recepto debeat p̄sentari.j.q.ij. q̄zpio.Item iuribus fundi non vtitur creditor.ff.de pig.sed an vie.Item sequeretur absurdum q̄ soluto debito remouere ē p̄se sentatus.ff.qui.mo.pi.vel hy̆.sol.l.j.C.si pign⁹ pi.da.sit.l.j.⁊.ij quod esset ꝓtra.xv.q.vl.inuentū.alios aūt fructus in sortē ꝓpu tat postq̄z sunt ꝓsumpti.ff.de pig.ac.l.j.⁊.ij.ff.de pig.creditorē. secus aūt in emptore ⁊ feudatario qui cū habeant directū domi niū vel vtile possunt pñtare sicut alios fructus licite hñt.ff.ō cō traben.emp.in modicis.⁊.l.si aqueduct⁹.⁊. l.se.⁊.l.'dolia.ff. de fun.dota.l.j.(p̄sentauerit.)⁊ licite ex quo p̄rimus electo⁊ siue p̄sentato⁊ ius eligēdi nō habeant q̄zuis tunc nō constaret.sz p⁹ ꝓstet.⁊ sic nō est ꝯ de elec.ꝓsideranimus.q̄ illi ius eligēdi habe bant.licet p̄riuari possent vel p̄riuādi essent p̄propter delictū suuz ⁊ no.s̄.de elec.dudū.⁊.c.auditis.ar.hic q̄ pign⁹ habebat nullū ius eligēdi habere.⁊.s̄.no.(sed ipsum).patronus enim ex q̄ ali quem p̄sentat superiori sicut ħ fecerat sine licentia superioris variare non potest sicut dicimus in postulati.j̄.de iurepa.pasto ralis.⁊.c.bone me.ij̄.cum ergo variare non possit. p̄sentatus ius habet saltem implorandi officium iudicis vt ecclesiam vacā tem sibi conferat ad quam est canonice p̄sentatus maxime cū ecclesia est vacans vel p̄o vacante habenda.quando scilicet in stitutus in ea non est canonice institutus:vt hic.secus autem di cerem si alius ad p̄sentationem patroni esset institutus eti am cum iniuria p̄imo p̄sentati.j̄.de iurepatrona.pastoralis: quia tunc non vacet ec.non potest implorare officiuz iudicis.nec valet q̄ quidam opponunt patronus potest mutare p̄sentati ergo p̄sentatus non potest petere ecclesiam. Non enim dici mus sicut sup̄adictum est q̄ p̄sentatum possit mutare nisi epi scopo mandante.⁊ etiam eps nō admittendo idoneum peccat. ⁊ contra eum competit actio:vt in decre.pastoralis.quod etiam si mutare posset non tamen sequitur: ergo non potest agere si cut iudex in venditione qui rem vni venditam alij vendere po test.⁊ tamen anteq̄z alij vendat ipsā petere potest.siue enim ven ditor peniteat ipsam vendēdo ⁊ tradendo alij. C. de reiven.l. quotiens.siue non semper tamē emptor contra ipsum actionez habet.ff.de actio.emp.l.exempto. Sed quid dices si episcopus instituit alium q̄z p̄sentatum a patrono? Respondeo cassabit institutus ab epo.xvj.q.vij.decernimus.non obstat.j̄.ō iurepa. pastoralis.quia loquitur ibi quando p̄sentatum a patrono in stituit licet patronus variauerit quod licet:vt ibi.nec obstat.s̄.ō offi.leg.dilectus:vt ibi no.alij dicunt q̄ agit tanq̄z p̄curator in rem suam.⁊ habes hic exp̄essum q̄ si eps aliquez instituat sine patrono q̄ cassatur factum epi.j̄.de iurepa.illud.vel dic hoc cō tigisse:quia constat institutorē errasse vel in facto vel in iure:q̄ habens rem obligatam non potest p̄sentare:vt.s̄.no.in glo.j. instituor aūt contrarium credebat:⁊ ideo eius p̄sentatum ad misit.(deposuerit)secus dicerem in postulato.s.q̄ non possit age re quia eius consensus non valet cum ab altero dependeat.s̄.de postu.c.pe.sed post q̄z consensum eius haberet a quo dependet: crederem q̄ posset implorare officium iudicis.(ostenderet)data restitutione in integrum.ff.si quis cau.l.ij̄.⁊ no.s̄.de p̄ocu.que relam.(alijs).⁊ male.C.de iudi.a iudice.j̄.de ap.cum vnam.vel forte licet post litē p̄testatā.ar.C.ō p̄ocu.nullam.⁊ intelligo hoc verum q̄ subdelegatus pape alium subdelegare non potest:pu ta vt det ei aliquam iurisditionem.sed si cōmittat ei ministeriuz tm̄:puta q̄ recipiat testes sine aliqua iurisditione valet ꝓmissio: quia ipse facere videtur q̄ per alium facit.vel dic vt videtur meli us q̄ aliud est recipere testes:aliud scribere attestationes.ille au tem cui ꝓmissum est q̄ recipiet testes receptionē alij ꝓmittere nō potest:quia in hoc eius industria electa ē. s̄.de offi.dele.q̄m ab. vbi de hoc.sed scribere attestationes bñ ꝓmittit alij:q̄z hic pote eligit opera q̄z industria.ar.j̄.de ap.cū cām.ad officiū aūt rece ptōis testiū ptinet discernere quāta fides adhibēda ē testibus.⁊ ħ ipm scribere iudici.ff.de testi.l.iij̄.⁊.j̄.de fideicō.p̄stitutus.i fi. s̄.de p̄ba.lz ⁊ reseruare effrenatā multitudinē.ff.de testi.l.j.⁊ te stē vacillantē capere ⁊ punire:vt.C.ō testi.nullū.⁊ examiare ar ticulos ⁊ interrogatoria ⁊ alia hmōi ad receptionē testiū necessa ria.ex quibus oīb⁹ potest colligi q̄ industria p̄sone illius cui hic committitur est electa.⁊ ideo hoc nulli committere potest.ta bellio aūt hoc ꝑm interrogabit testes ⁊ alias mādatum recepto ris exequatur ⁊ etiam in absentia receptoris ⁊ etiam si aliq̄ adij ciat contingentia factum ⁊ respōdeatur bene valebit. ¶ Vel dic q̄ q̄zuis iudex possit cōmittere tabellioni receptionem testiū q̄z tum ad scribendum non tamen q̄z tum ad examinandum.j̄.de consangui.⁊ affini.c.j.(ad nos) ordinarium esset q̄ ad p̄ceptos delegatos appellet:sed ⁊ appellatio facta ad papam tenet. Sz si coram papa exceptum esset q̄ ad inferiores delegatos causaz remisisset obtinuisset.de offi.dele.sup̄ questionū.Sz q̄ nō fuit ex ceptū:vl̄ q̄ ex certa scia sic fec̄ papa tenet q̄ factū est. vl̄ dic tm̄ ad papā appellandū fuisse:q̄ tota cā eis ꝓmissa fuit.s̄. de offi. dele.super questionū.(p̄cessimus).no.post diffinitiuā sñiam que est nulla legitima appellatione suspensa itez cognoscitur q̄ ē spā le cū de bñficijs agit̄:vt no.s̄.de rescrip.p̄stitutus.vel dic hoc tūc vez esse cū in tenore sñie ei⁹ deprehenditur iniquitas:vt ħ.nam falsum reperiebaf in eo q̄ dicebat attestatōes fuisse p̄batū.a.fu isse in possessione iurispatronatus.¶ Item falsum reperiebaf in eo q̄ dicebaf q̄ dict⁹.t.in p̄batōe defeciss̄ vt.j̄.sequit̄.ar.ad ħ.j̄. de pur.vul.c.ij̄.vel ē hoc ea rōe:quia cū circūuentus fuerit iudex ab aduersario dolose sicut hic dicitur.bene pnterat sentētia tra ctari.ff.de iudi.si p̄tor. ¶ Vel dic q̄ hic sufficit ad causatio nem sententie q̄ ordo iudiciarius non fuit hic seruatus:scilz quia iudex p̄bationes ꝓdēnati non iudicat.C.de sen.⁊ intel.l.p̄ola tam.¶. Vel dic vt nota.s̄.de rescrip.cum dilecti. ¶ Vel dic q̄ licet a p̄incipio posset repelli ⁊ deberet:si tamen admissus est de facto ⁊ apparet sententiaz nō bene latam reuocabitur.⁊ ē ratio q̄ ex quo iudex cognouit p̄nunciare debet.ff.de iudi.l. de qua re ⁊ iuste ⁊ ꝑm allegata ⁊ p̄bata.ff.de offi.p̄si.illicitas.§. veri

tas rerũ.x.q.iij.illa.⁊.c.summope.⁊.c.tunc vero.⁊ h iurat iudex in auc̃.iusiu.q; ꝑus tc̃.§.⁊ equus ero.col.ij. ¶ Si ergo ex allegatis apparet eam rescindendam siue reuocandam: ipam reuocabit.ar.ff.que sen.sine ap.re.l.j.§.j. ¶ Vel dic q; h admissus fuit beneficio restitutionis: vel potius supplicatiõis cõtra sentẽtiam ꝓpter absentiã que lz minus sufficienter sit ꝓbata: tamen ex illa minus sufficiẽti ꝓbatiõe datur sibi restitutio ad audiẽtiaz cause. §.de resti.in inte.ex lr̃is.(x.sol.)propter hoc nõ erat in possessiõe iurꝫ patro.cũ hoc nõ sit de fructibus iurepa.q̃zuis ex pacto aliq̃ habeatur.xviij.q.vl.eleutherius.(memorato.t.) miruz videt q; dicit hec decre.in ꝑn.vbi dicit q;.t.cuius electio vel ꝑsentatio confirmata nõ erat egit cõtra.t.qui possidebat: ⁊ cuius ꝓsentatio admissa erat: hic dicit q; papa adiudicauit ecclesiam huic.t. ⁊ tñ nullus potest ministrare nisi ꝑmo cius electio cõfirmata sit.§. ꝺ elec.qualiter.post so.dicimus hunc.t.hoc modo processisse: quia petijt confirmationẽ siue ꝑsentationis a suo dioc. ⁊ qz ille noluit eã impẽdere iuit ad legatũ a quo petijt cõfirmationẽ ꝓpter defectũ dioc̃.legatus procedẽs discrete vocauit possessore ecclesie qui possessor excepit q; sua ꝑsentatio erat canonica. ⁊ ideo erat legitime cõfirmata: ⁊.t.tunc mouit questionẽ dicẽ do q; non erat canonica q; cum probasset bene facit papa q̃ adiudicauit ei ecclesiam: qz sic adiudicando videt cõfirmare cũ nõ sit vis i verbis: vel potest dicere q; ab initio.t.petijt suam electionez cõfirmari a legato nõ obstante confirmatiõe ⁊ ꝑsentatiõe facta de posteriore que non tenebat: ⁊ in hoc casu bene admittentur probationes huius.t.sup canonica sua ꝑsentatione: ⁊ sup non canonica ꝑsentatione possessoris: sed quantũcũq; probatiões clare sint super mala ꝑsentatiõe possessoris: nisi probet suam canonicã ꝑsentationẽ: tñ sentẽtiabitur ꝓ possessore: qz potior ẽ possessor.ff. si ser. ven.vti.in ꝑnci.⁊ in eo qõ legit ⁊ no.§.de proba.ex lr̃is. Jtẽ qz probationes.t.nõ sunt admisse super mala ꝓsentatiõe possessoris: nisi ad hoc q; iustificetur ꝓsentatio.t. vnde si.t. non iustificasset suã ꝑsentationẽ.i.si nõ ꝓbasset suã canonicã ꝑsentationem nõ ꝓcedet ad cassandã ꝑsentationẽ possessoris ad qõ inducte nõ fuerũt: ⁊ ideo videt q; male petũt isti qui petũt suas ꝑsentatiões vel electiões cõfirmari qñ petũt electionẽ aduersarij cassari: videtur enĩ q; cũ hic ꝓncipaliter petat cassatio: q; etiã si nihil ꝓbet actor de iustitia siue electiõis dũmodo ꝓbet aliquid p qõ cassari debeat electio aduersarij q; cassanda est: licet forte actor alꝫ non fuisset admissus ad hãc petitionẽ nisi rõne iurꝫ sui: qz ⁊ mlti inqui repellũt: vt no.j.de accu.sup his.quidã tñ dicũt q; ⁊ talis petitio admittẽda est: lz tñ iudex nõ sentẽtiabit sup cassatõe electionis nisi actor ꝓbet de iure suo: lz quicqd dicat hic dicẽdũ est.j.de iurepa.cũ dilect⁹.dicit q; qñ dat talis libellus: peto electionẽ cõfirmari ⁊ electionẽ aduersarij infirmari statim cõtra dictor: pot petere quo iure petit hoc. ⁊ si dicit: qz ẽ canonica statim subijciet multi sunt ꝺmodi canonice electionis.s.per cõpromissum vel scrutinium. Jtẽ qñq; eligit quis iure suo qñq; iure deuoluto: sed tñ in hoc modica est vis.s.an exprimat modum canonice electionis: vel dicat tñ peto eam confirmari: quia est canonica: sed in secunda parte libelli vbi petit electionẽ cõtradictoris infirmari ẽ vtilitas magna vt querat causa infirmatõis: qz si dicit cãm que vergat in ꝓiudiciũ actoris: puta qz facta est de hoie illitterato irregulari vel criminoso: ⁊ ideo nõ potuit eligi: nec ꝑi cõsequẽs suã electionem que secuta est impedire audiendus est. si aũt diceret causam de qua nihil interesset sua vt si dicet eum ineligibilẽ: vel iam electũ cassandum ꝓpter crimen vel irregularitatem: sed non subijcit in quo sibi prosit vel obsit cassatio: non recipiet huius libelli pars: sed si reciperet forte restringet sententia tñ ad ꝓiudicium vel vtilitatẽ actoris vt predictũ est si esse potest: si autez ad illa nõ potest toqueri: ⁊ inueniat electio iaz cõfirmata cassanda cassabit: imputet enĩ sibi reus qui nõ repulit actorẽ ante litez cõtestatã. C. de excep.l.fi.insti.de excep.§.penl. quidã tñ dicũt q; nõ sunt recipiendi huiusmodi libelli.s.peto cõfirmari electionez meã vel ꝓcessuz meũ nõ obstante electione alteri⁹ vel ꝓcessu: vel peto idẽ: ⁊ etiã peto cassari electionẽ aduersarij ⁊ ponũt exẽplũ in similib⁹: qz nec talis libellus esset admittẽdus: peto talẽ fũduz nõ obstante aliqua venditiõe a trãditione facta aduersario vel peto.c.ex causa mutui nõ obstãte pacto de nõ petendo: vel nõ obstãte sententia cõtra me lata sup h. sed certe isti nõ bene dicũt. nã omnes isti libelli sunt recipiendi sicut satis apparet. ff. de ꝓbate. credi.impatores. ff. qõ me. cau. metũ. §. volẽti. ⁊.l. si mulier. §. fi. ⁊.l.se. qz ⁊ veteres actiões extincte vtiliter cõpetũt. ff. si ex noxa. cau.l.ij.§.fi.ff.de capi.di.tutelas.§.si libertate.C.si aduer.trãsac. l.ij.⁊ de acceptil.l.fi.⁊ hoc idem est in inte.resti.vt no.§.de in integ.resti.tum ex lr̃is in glo.idẽ sup v.itẽ p restitutionẽ. tamen satis videtur q; debet subijcere cãz in libello quare nulla sit electio: vel ꝓcessus: vel venditio: vel pactuz: vel sñia: qz causa semper est exꝑmẽda in libello: vt.§.de libel.ob.c.vl. quantũcũq; ad hoc imꝓret officium iudicis q; ipe in predictis impendere non debet nisi iusta causa exꝓssa de qua est cognoscendum: vt apparet.ff. de mi.l.j.§.pretor.⁊.l.in causa.j.ij.⁊ dicunt quidam q; primo debet cognoscere de vltima petitione q̃z de ꝓma: sed nos credimus q; simul cognoscet de vtraq; sicut no. in restitutione in integrum §.de resti.in integ.tum ex lr̃is.in glo.idem super v.itẽ p restitutionẽ. ar.C.loca.⁊ cõ.l.si conditionis.⁊.l.ne cui.⁊.l. conductores. Jtem predicta habẽt locum nisi aliquid actum sit actori ex ꝓdicta adiectione: ⁊ hoc etiam in libello debet exꝓmere. sed si in libello nõ dicit q; sibi accrescat nunq̃z reciperet libellus cũ adiectione que aduersario obest ⁊ sibi nõ prodest. ar. ff. de rei vẽ. in fundo. ⁊ hoc ibi dicit de positionibus ⁊ probationibus sup eisdẽ faciẽdis: ⁊ si de eis nihil cõtineat in libello.

In causis continentur. Si ipe cognouit ⁊ diffiniuit partibus presentib⁹. C. de leg. si impialis. secus si ad cõsultationẽ rñderet. C. de legi. leges. in fi. Jtẽ secus in interlocutorijs. C. de legi. l. leges. in fi. ni si interlocutoria corpe iuris clauderet. ff. qõ me. cau. metũ. §. qõ agit. xvj. q. iij. lz dispẽsatiue. ff. de mãda. ꝑn. l. fi.

Inter monasterium. Factum sic fuit cũ duo monasteria. s. sancte anne: ⁊ sancti leodij litigarent coram iudice delegato super modo eligẽdi abbatẽ in monasterio sancti leodij processum fuit vsqz ad litẽ contestatã: ⁊ testium ꝓductionẽ. tũc monasteriũ sancte anne ꝓposuit causas suspitiõis cõtra delegatũ: ⁊ qz delegati nõ admiserunt eos appellauerũt: vel etiã sine appellatione recesserũt ab eis. iudices aũt eoz absentia vilipensa sñiaz diffinitiuã ꝓ monasterio sancti leodij tulerũt. pars aũt sancte anne lr̃as impetrauit q; cuz appellasset a ꝓpijs iudicibus: qz legitimas suspitionis causas nõ admiserunt secũdi iudices cognoscerẽt ꝓmo reuocato qcqd factum eẽt post appellationẽ tc̃. ⁊ nõ fiebat mentio in ipsis lr̃is quantum ꝓcessum erat in ipso negocio quando recipit recusare nec exꝓssit causas suspitionis que continebant in eis quas hodie necesse haberẽt exꝓmere: ⁊ hodie nullus impetret lr̃as sup appellatiõe ante sñiam emissa nisi exꝓmat grauamẽ. j. de ap. vt debitus. olim autẽ nõ tenebatur exꝓmere. j. de ap. cũ sit ro. vel impetrauerat lr̃as super ꝓncipali negocio nulla facta mentione de appellatione ꝺm illos qui dicunt q; recessit a iudicibus nulla appellatione emissa. eum autẽ quocũq; modo vis h negociũ eẽt ad sedẽ apostolicã relatũ. papa decernit per secũdas lr̃as ꝓmas nõ reuocatas. cõtra sñiaz aũt opponebat q; nõ tenebat: qz lata erat cõtra res ꝓs iudicatas: ⁊ super hoc instrumentũ sñie ꝓducebatur: sed papa rñdet q; ꝑsumendũ est q; si coram ꝓmis iudicibus ꝓduxisset istud post habuissent. i. ꝓducentibus non ꝓfuisset: vel si appareat tale eẽ qõ ꝓfuturum eẽt iputet sibi qui nõ ꝓduxerũt ante sententiã. bis ergo attentis ratam habet sñiam ꝓz iudicũ: ⁊ electio munus tribuit benedictionis super modo eligendi. dicebant enim monachi sancte anne ad se pertinere vel in totuz vel in partẽ electionẽ abbatis ĩ monasterio sancti leodij: ⁊ ideo electionẽ factã absentibus ipsis dicebãt esse cassandã. (ingressũ) C. de iudi. sancimus. ĩ fi. C. de excep. l. penul. iij. q. vj. §. exceptj. §. de except. pastoralis. vbi no. (iudicium.) si alicui cõpetunt plures exceptiones declinatorie iudicij: puta de suspecto excõmunicatiõis q; falsum sit rescriptũ vel cõsimiles: semp in ꝓncipio ꝓponat exceptionẽ suspitiõis. nam si ꝓmo aliã ꝓponeret sibi faceret ꝓiudiciũ: vt hic. iij. q. ix. cuius in agẽdo. iiij. q. iij. siquis. ff. de iudi. sed ⁊ si. Jtem facit ad h: qz si semp vsqz ad litẽ cõtestataz ꝓponi posset frustra prefigeret tempus. xx. dierũ. iij. q. iij. offerat. Jtem frustra cõsuleret ꝓtestato tempore absentie iudicis si vsqz ad litem contestatã posset recusari. C. de iudi. cuz spãlis. Sed dices nõne naturaliter exceptj. falsi ⁊ excõicationis ꝓcedit cũ si nullũ eẽt rescriptũ nõ sit iudex? Rñ. quando dico nullũ rescriptuz: qz falsum: vel qz ab excõmunicato impetratũ elido iudiciũ eius: qz de hocipo iudicabit ⁊ eius sententia faciet ius inter partes. §. de rescrip. sup lr̃is. quẽ exquo in vno eligit nõ potest in alijs recusare. iij. q. ix. cuius in agendo. quando aũt dicit eũ suspectum nõ elegit eius iudiciũ: qz nõ ipe sententiabit sed arbitri. j. de ap. cũ speciali. Jtem si nõ recusat iudex valet qcqd facit. j. de ap. ad h. sed ⁊ si aduersarius cõsentiat nõ tenet sñia p falsum rescriptum vel ab excõmunicato lata. j. e. ad ꝓbandũ. alij dicũt q; simul potest ꝓponere cum ad idem tendant. s. ad remouendũ cum. ar. ff. de excep. nemo. ff. de iudi. nõ videtur. alij dicũt q; etiam separatim dũmodo recusatio ꝓponat infra. xx. dies. ar. C. de inoffi. testa. cõ

tra maiores.alij dicũt q; si ptestet potest: als nõ.ꝑmi aũt rñdent sic ad has leges.nã lex illa nemo nõ contradicit:q; ꝓponẽdo diuersas exceptiões nullã videt cõsiteri.naz qui dubitat excipit:vt no.s.de excep.cũ venerabilis.nã hic intẽdit intentionẽ aduersarij elidere:sicut qñ excipit aliquẽ exemptũ per ꝓuilegiuz vel per ꝓscriptionẽ.s.de ꝓscrip.auditis.ſz tñ facit sibi ꝓiudiciũ in hoc:q; in iudicẽ cõsentire videt litigãdo cozã eo cozã quo litigare nõ tenet.Similiter lex nõ videt nõ obest:q; maius est: t maius signũ cõsensus litigare sub aliquo qz petere sibi edi gen⁹ actionis. Jtẽ q; ibi nulla sñiam petit ad auc.offerat.Rñ.verũ cẽ exceptionẽ recusationis posse ꝓponi vsqz ad.xx.dies si tacite vl ex ꝓsse nõ renũciauit:nec ꝓpt hoc q; dedit spoztulas vel fideiussionẽ videtur cõsensisse in iudicẽ:cũ talis cautio.s.iudicio sisti ꝓsteret cozã illo iudice qui nõ cognoscit de causa.ff. de iudi.l.ij.§.pe. t ħ satisdatio t spoztule ex necessitate ꝓstantur:t ideo nõ ꝓeiudicat.hac igitur opinione ꝓma retẽta videtur q; aliquis simul non possit recusare iudicẽ t repellere ꝓcuratozem aduersarij sui cum super ꝓcuratione opozteat eũ audire sñiam:t sic videt in iudicem cõsentire:sed si actoz ꝓponit contra ꝓcuratozẽ rei: t procuratoz recuset iudicẽ bene procedũt he due questiones simul:q; ille qui recusat non elegit arbitriũ huiusmodi iudicis super ꝓcuratione:sed aduersarius t iudiciũ redditur in inuitũ.ff.de verb. obli.inter stipulantẽ.§.i.(renũciasse).de offi.delega.gratum.(de ꝓuilegijs).quo forte ei.s.conuẽtui sancti leodij libera electio cõcedebat:t nihil facit hoc ad rem.(non obstãte).que forte erat q; vel in totum vel in partẽ monasterij sancte anne esset electio. ſz contra.ij.q.vj.§.diffinitiua.hoc intelligit vbi opposita fuit exceptio rei iudicate:sed instrumentũ non fuit productũ vel alia probatio.contrariũ aũt loquit vbi nec ꝓposita nec probata fuit exceptio rei iudi.vt.ff.de compẽ.q; in diem. Jtem in alijs casibus valet sententia contra res ꝓius latas vel iudicatas.s. si sit appellatum.s.de fide instru.cuz iohãnes. Jtẽ si in integ. resti.benficio subueniat.s.de in integ.resti.c.ij. Jtẽ si questio esset an sit iudicatum necne t ꝓnunciatũ est nõ iudicatũ sententia primo lata cõtra res ꝓius iudicatas teneret.ff. que sen. sine ap.l.j.in ꝓin. sunt et alij casus.s.in negocio publico.ff.de re iudi.imperatozes. Jtẽ in casu quem habes.ff. de iureiuran.admonendi. Jtez intelligunt quidã ꝑm canones vbicunqz vertit periculũ anime.s.e.latoz.s. de testi.ex parte.(prolata).primo alio tẽpoze.(stat uissent). vt ꝓsumit:quia exquo ipsam vidissent ad hãc cognitionẽ venire nõ debet.(alioqn).i.sibi validũ erat instrumẽtũ:t ideo nõ erãt post habituri ꝑputet eis q; mõ obijciũt q; tũc nõ obiecerunt.(nouoz).i. de nouo reptoz.C.de trãsac.sub ꝓtextu.

Aborta litigantibus. sup possessozio (habuisse.)no.sufficere epõ ꝓbare quasi possessionẽ: nec opozteret ꝓbare spoliationẽ vel subtractionem: hoc enim ipso q; subditus ꝓ eum requisitus nõ exhibet obediẽtiã constat q; eam is subtraxit t inde cõpetit illi interdictum vl officiũ iudicis vel conditio: vt no.s.de elec.querelam. t.s.de restit.spo.sepe.(decernimus.)agebat enim epus possessozio recuperande possessionis t petitozio:sed q; constabat de possessiõe statim sententẽtia super eo dilata questiõe ꝓprietatis qõ est no. dignũ:t forte nõ haberet locũ nisi ꝓ cõfessionẽ cõstaret:imo locuz habet:q; licitũ est dimisso petitozio possessoziũ ꝓsequi.s.de cau. poss.pastoralis.(efficaciozes.)q; habebat sñiam alex.(ꝓiudiciũ.) q; res inter alios tc̃.C.res inter.ꝓ totũ.t intelligas papã ignorasse ius qõ in eo habebat:als ꝓiudicaret.ff.de reiuẽd.sepe.(sententiã).s. q; monasterium subesset epo.(repzobasse.C. si ex fal.i.l. j.(reperti.)de hoc no.c.ꝓi.

Quam.i.t.a.ex parte. No.q; canonici regulares nõ solũ nomine ecclesie:sed suo cõstituunt ꝓcura. aliũ canonicũ regulare.ar. cõtra.xvj.q.j. qui vere.t c.monachi.j.de accusa.c.pe.lxxxvij.di.puenit.ad ħ rñdet q; monasteriũ indubitanter ꝓcuratozẽ cõstituit.s.de cõsue.cũ dilectus. t in alijs infinitis iuribus. Jtẽ monachi in causis quas habent cõstituũt ꝓcuratozẽ.videlicet.si fiat inquisitio cõtra eos: vt hic. vel si ipsi inquisitionẽ cõtra aliũ impetrent vel inquisitionẽ ꝓsequunt:vt hic.t.j.de accusa.olim.t idẽ si de electione sua agãt.j. eo.ad ꝓbandũ.s.de rescrip.cũ dilecta. Jtẽ in accusatiõe t in quolibet negocio vbi licitũ est monachis agere: licitũ est etiaz eis super eo litteras impetrare p aliũ.s.de excep.cũ dilecti.in ꝑn.vbi dicit trãsmissa nobis petitione tc̃.t etiaz agere p ꝓcuratozẽ.ex quo a iure sibi ꝓcedit agere: multo melius est q; p aliũ agat qz p seipm s.de syndi.c.j. Jtẽ quilibet regularis potest cõstitui ꝓcurator ab abbate i negocijs monasterij.xvj.q.j.qui vere.t.c.monachi.nõ aũt in suis ꝓprijs abbatijs si sua ꝓpria sibi aliqua negocia cõtra iura fingant:etiã si fieret inquisitio cõtra eũ ꝑm quosdam cuz ꝓdicta.c. dicant q; ad hoc vt possit procurare alioz negocia oportet duo interuenire:t mãdatũ abbatis t vtilitas monasterij:sed nos credimus q; etiã in inquisitione monasterij t alijs negocijs abbatis potest eẽ ꝓcurator monachus:t est admittendus:vt in electiõe t in alijs.t in hoc vertitur vtilitas monasterij bonus abbas ei defendat vel ꝓficiat:imo hac eadẽ rõne.s.q; vtilitas monasterij vertitur.credimus q; etiã ꝑ laico patrono vel ꝓncipe vl magno defensore siue vtili inimico monasterij vertit.credim⁹ q; etiã ꝑ laico patrono vel ꝓncipe:vel magno defensore siue vtili amico possit eẽ ꝓcurator.naz t archiepus hoc potest.j.qui fi.sint leg.ꝓ venerabilẽ.t si cõtra ꝓcuratozẽ constitutũ obijceret nõ est admittendus:q; nõ vertitur vtilitas monastrij nõ audiret.non enim est huius litigantis querere vtilitatem monasterij.t forte eedẽ vtilitates occulte sunt quas aduersarionõ cõpetit eẽ notas: sed conuentus ad quẽ ꝓtinet scire t tractare vtilitates monasterij ꝓsset cõtradicere:t etiã ipse monachus. si certũ eẽt q; nõ eẽt vtilitas monasterij. Jtem de mandato enim epi vbi est vtilitas monasterij possunt eẽ ꝓcuratozes.xvj.q.j.qui vere. sed sine mãdato epi vel abbatis:imo q; plus est cõtra voluntatẽ eoz debẽt denũciare malũ prelatum:t ad hoc possunt etiam constituere t ꝓcuratozes constituit:vt hic.ij.q.vij.quapropter. Jtem credim⁹ q; in ꝓsecutione cuiuslibet negocij vbi plures monachi admittũtur t cõueniunt in idem vnus ex eis ꝓ alijs potest constitui ꝓcurator:vt.j.de accusa.c.cũ olim. t ħ. sed ctra hoc.xij.q.j. non dicatis.vbi dicit q; litteras nõ potest recipe sine licẽtia superioris.ergo multo fortius nõ potest recipe litteras ꝓcuratiõis.so.illud intelligit q; non debet etiã lras recipe ꝓ sua vtilitate:sed ꝓ vtilitate monasterij:potest t in casibus a iure cõcessis.(infamatus.) post hũc textum corrigit littera decre.ꝓ registrum sic tc̃.sup his tc̃ (alijs cum ꝓcuratoze ipsius abbatis aliquã do diu litigassent) tc̃. vt sequitur.(dilata.)hoc ea rõne:quia inquisitio nõ tñ in vno capitulo t contra vnum: sed in multis t cõtra multos erat cõmissa.ff. de do.ex.apud.§.idem.ff.de neg.gest.at qui natura.§.penul.ff.ẽ arbi.quid tñ.(predictus.)abbatis t no.in causa inquisitiõis cõstitui ꝓcurator.(lite non contestata.)hoc nõ nocet.s.vt lit. nõ cõtesta.qñ.(conspiratoz.)ħ est valida exceptio.t ideo.j.dilliguit super ea.(de positionibus.)conspiratoz.als enim forte publicauerũt.(publicatis.)ħ videtur sufficiens ratio.j.de accu. qualiter. §.debet.t.c.olim.so.si nõ publicauit deliquit.sed non ꝓpter hoc reuocat sñia cum ob hoc nõ fuerit appellatũ.vel dic q; ħ pars abbatis nõ negabat publicatas attestationes nisi conspiratoz. aliorum enim bene fuerunt publicata quozũ dicta fuisse publicata bene colligit ex hac decre.vel papa precipit publicãda dicta conspiratoz:t mandat inquiri an iudices dicta eoz fuerunt secuti: t alioz dicta dictis cõspiratoz concozdant ꝓbare.debuit enim ꝓ testari q; in personas testiũ dicere volebat alioquin sibi ꝓeiudicat.s.de testi.presentiuz.imo qõ plus est debet ꝓbare statim: vel terminũ ad ꝓbandum recipere.ar.ħ.s.de testi causam.(alioz.) nõ enim retractatur sñia ꝓ falsos testes lata:nisi iudex eoz dicta fuerit secutus:vt no.s.de ꝓba.licet.cuius aliud posset dici in conspirationibus:t aliud in corruptis testibus.(fides.)sed dices nõne tanqz peccatores poterũt in totũ repelli a testimonio? Rñdeo sic si obijceretur ab alijs:etiam hic nullus cõtra eos de conspiratione obijciebat:nisi solus abbas a cuius nocumento bene excludunt:vel dic q; in causa inquisitionis etiam criminosi recipiunt cũ inquisitio nõ fiat nisi cõtra diffamatos.j.de accu.qualiter.vel dic hoz testimoniũ ꝓsumptionem t modicam fidem facere t non plenam sicut alij testes:vel dic q; inimici nõ solũ dicunt quo ad repellendum a testimonio qui odiuz in mente habent:ſz etiã qui inimicitie causas habẽt vel habere ꝑsumitur:etiam sine mentis odio.ar.iij.q.v.c.ij.t se.t idez potest dici in conspiratoze qui ꝓ bono ecclesie conspirare potest contra prelatum t non peccat t tamen repellitur a testimonio.

Quam te notaret. Nã cõdẽnatus iniuriaz fit infamis siue ciuiliter siue criminaliter agat.ff.de his qui no. infa. athletas.§.vl.(volum⁹.)restituẽ do tpale.(infamia.) no.papã restit.in inte.s.fame bonozi patrie.t oibus hmõi.ij.q. iij.§.vl.circa fi.t.C.de sen.pas.l.j.t vl. iure autez ciuili soli ꝓncipes t senatus.ff.de postul.l.j.§. de qua. nam ſz alij magistratus possint restituere alios minozes t etiã maiozes de iurisdictione sua:t quãtũ ad iurisdictionẽ suã.tñ fame restituere nõ ꝓnt: vt.e. §.oz.sic etiã epi ſz minozes t maiozes restituere ꝓnt t dispẽsare in multis casibus:vt no.s.de temp.ordi.dilect⁹.t absoluere a iuramẽtis t votis t fidelitatibus.s.de iureiurã.cũ quidã.j.de vo

to.c.j.xv.q.vj.§.auctoritatẽ.c.nos.tñ in integꝝ restituere nõ pñt quãtũ ad honores ꝛ similia:nec infamiã remittere cũ hoc nullo iure cautũ habeaꝯ. collegiũ tñ cardinaliũ q auctoritatẽ senatorũ hꝫ restituere posset.ar.xcvj.di.cõstãtinus.ꝛ sic potest itelligi qõ dicit.c.q ecclesia senatũ hꝫ.xvj.q.j.ecclesia.ꝛ ꝓpter hoc dicimus q lꝫ sustineat epõs infamẽ ipõ iure:vel p sñiam ꝯdẽnatũ:vel etiã dispẽsasset cũ dispẽsare nõ possit:vt patet.ij.q.iij.§.hinc. tñ non admitteret ad accusatiões vel testimoniũ cuꝫ sint infames.ij.q. j.ꝓhibenꝯ.§.de testi.testimoniũ.si cũ alio q̃ꝫ cuꝫ infami dispẽset bene admittit ad testimoniũ ꝛ ad accusationẽ ꝛ alios actus legitimos:ꝛ in ciuili cã ꝛ criminali:ꝛ cõtra clericos ꝛ laicos. nã cuꝫ rõne dispẽsationis possit eẽ in ordinibus susceptis:vel ꝓmoueri ad maiores.ergo ea rõne nõ poterit accusari ꝛ testificari i sacerdotes.ij.q.vij.ipsi testes.ar.cõtra.§.de testi.testimoniũ.vbi dicitur q ꝯdẽnatus de crimine nõ admittit ad testimoniũ in criminali:sed illud intelligo vbi dispẽsatũ nõ est: sed queriꝯ an papa possit restituere in integrũ laicũ nõ subditũ sue iurisdictiõi:ꝛ dic q nõ.ij.q.iij.hinc.nisi forte eẽt sibi necessarius i clericatu.tũc enĩ forte posset dici q ad hoc papa tñ ꝛ nõ alius posset eũ in integ. restituere.ar.qꝛ etiã seruũ alterius possꝫ ecclesia assumere dummodo ius suũ serui dñi recõpẽset.ar.liij.di.multoꝝ. ex antiqs cõsuetudo ea ꝓ que alia iura seruoꝝ suoꝝ amittũt: sꝫ nec reges pñt restituere in integrũ cuꝫ oẽs teneanꝯ legibus imperatoꝝ obedire que eis hanc ptãtẽ nõ cõcedũt.ar.vj.q.j.in apibus. alia etiaꝫ rõne eis obedire tenenꝯ:qꝛ ab ecclesia sunt approbate. nã nulla lege cauetꝯ q aliqs possit in integruꝫ restituere nisi solus ꝓceps i.imperatoꝛ vl senatꝰ:vt.§.dicitꝯ.alij tñ dicunt q reges oẽs in integrũ restituũt:qꝛ nõ sunt sic i peratoribus subditi:sed pape soli in dubijs ꝛ grauibus articulis si.j.q fi.sint legi.per venerabilẽ.papa aũt in integrũ restituit illos de patrimonio suo: ꝛ etiã illos q aliorꝝ iurisdictiõi nõ subsunt.j.qui fi.sint legit.per venerabilẽ.ꝛ oẽs clericos. (nõ notari.) no.ecclesiasticũ iudicẽ restituere fame. xv.q.vj.auctoritate.sed ƀ sunt in terra ecclesie.

HD probandum. ff.eo.l.super.(cu stodis.)facte i abbatissam:vel potes dicere q ꝫ cõtẽdere de aliquo minori officio monialibus ad qõ per electionẽ vocanꝯ. j.de testa.mo.c.ij.(eã).s.sñiam.(vnius.§.de pcu.c.vl.ℨ sol.aliud est in cõstitutiõe pcuratoris.aliud in sñe platione:sed nõne duo poterant pcedere tertio impotẽtiã iuris incurrẽte.§.de rescript. scisciatus?rñ.poterãt.sed qꝛ admiserũt impotẽtẽ q noluerũt nõ potuerũt.§.de offi.dele.cũ sup ab.(infirmandã.)p exceptionẽ opposităcõtra petentẽ executionẽ sñe.aliter enĩ admittẽdã sñiam ab excõicato latã agi nõ põt ƀm quosdam ƀ nõ placet: ĩmo bene agiꝯ si publice fuit denũciatus:vt no.§.de excep.exceptionẽ.

QUãuis regulare. ff.ꝺ re iudi. sepe.vera est ƀ regꝶ: qꝛ nõ ꝓiudicat res iudicata alijs in boc.s.q cõtra alios pariat actionẽ vel exceptionẽ:sed bene ꝓiudicat in hoc q possessio quẽ ꝓpus erat apud alios trãsferꝯ apud victores.§.eo.cũ sup.nisi appellatũ eẽt:vt ibi dicit:ꝛ tũc forte difficilius eẽt eis cõtra alios agere q̃ꝫ cõtra ꝓmos.ar.ff. de ali.iudi.mutau.fa.l.iij.sed si aliqs epus ꝓ possidet iura epalia in monasterio alterius dioc.secus est:vt no.hic in gl.v.gra.(nõ noceat.) fallit ƀ regula vbicũq fit ius ex sñia: vt in querela inofficiosi testamẽti. ꝛ in cã filiatiõis.ff.de inoffi.testa.põponius.§.si ex cã.ff. de libe. agnos.l.j.§.fi.ꝛ.l.ij.ꝛ.iij.in ꝓn. Jdẽ in cã ingenuitatis nisi detecta fuerit collusio.ff.de sta.ho.ingenuũ.criminali etiã accusatiõe spãle est:qꝛ accusatus ab vno nõ poterit ab alio accusari nisi doceat de ꝓuaricatiõe ꝓioris.ff.de ꝓuarica.l.iij.vel nisi dolorẽ suũ ꝓ sequaꝯ doceatq se ignorasse accusationẽ ab alio institutaꝫ.ff. de accusa.l. si cui.§.j. idem est in populari actiõe. si bona fide agẽte actore absolutus sit reus.ff.de iureiurã. eũ q.§. in popularibus. Jtẽ spãle est in crimine adulterij vt absolutio adulteri ꝓficiat ad ultere.ff.de adulte.denũciasse. Jtẽ spãle est q vniꝰ ex appellatoribus victoria ꝓdest alij.C.si vnus ex ap.l.j.ꝛ.ij. Jtẽ in seruitutibus ꝓdialibus.ff.si ser.ven.loci.§.si fundus. Jtẽ extraneo agẽte ꝛ rũpẽte testm̃ ꝓ querelã alijs ꝓficit.ff.de inoffi.testa.posthumus.als aũt res iudi.nõ ꝓdest nec nocet nisi illis contra quos lata est:vel illis qui fingunꝯ idẽ cum illis:puta qꝛ eis singulari vel vniuersali iure successerũt.ff.de except.rei iudi.si a te.§.fi.ꝛ.l. an eadeꝫ.j.rñ.ꝛ.l.exceptio rei iudi. Jtẽ no. q in his casibus sufficit sola scia sine citatiõe. (actio.) secus si diuersis iuribus agãt: puta qꝛ ꝓprietarius patiaꝯ vsufructuariũ nõ agere de fructibꝰ vel ecõuerso. Jtẽ secus si ille q̃ partẽ hꝫ in re patiaꝯ aliũ q similiter partem hꝫ agere.ff.de lib.cau.si pariter. Sed qd si hi quos res tangit videãt aliũ agere ꝛ taceãt nunq̃d fit eis ꝓiudiciũ.s.tũc quando officiũ iudicis ĩploraꝯ super restitutiõe in integrũ vel hmõi? Rñ.non:nisi citenꝯ noĩatim:vel per edictum:vt no.§. de ma.ꝛ obe.c.fi.§.de ꝓcura.in ꝑsentia.alꝫ aũt bene nocet eis: nec obstat regula hic posita: res inter alios ꝛc̃.qꝛ in casu posito exquo citatio facta ẽ intelligiꝯ cõtra oẽs iudicatũ q sciuerũt vel scire debuerũt cãꝫ agi:qꝛ in eis no noĩatur aliqs spãliter:sed in genere ferꝯ sñia sic.s.restituimus te in integꝝ:ꝓsto auctoritatẽ tue adoptioni.ꝛ sic in similibus est dicendũ.(actio.)ver.gra.creditor habꝫ hypothecariaꝫ cõtra quẽlibet detẽtorem pignoris ꝛ debitoris rei ven.ꝛ ꝓferꝯ creditor debitori:idẽ est in his in quibus nõ competit actio.tñ illi q̃bus cõpetit actio ius habẽt ex persona illoꝝ qui agũt tacẽt.tũc si eos sciẽter agere permittũt: lꝫ male agãt fit eis ꝓiudiciũ: vt est videre in marito ꝛ vxore. nã marito cõpetit rei vẽ.ad rẽ dotalẽ:vxori vo nõ.C.de rei ven.doce.ꝛ tñ si vxor vendicet rẽ dotalẽ:lꝫ male ꝓiudicat marito scienti ꝛ toleranti. idem est etiã videre in emptore cui cõpetit actio ꝛ venditore cui nõ cõpetit ꝛ ꝓprietario:ꝛ in emphiteoticario cui cõpetit actio:ꝛ ꝓprietario cui nõ cõpetit.ff.de re iudi.sepe.in his enĩ casibus ꝛ si agere nõ potuerũt hi q̃bus nõ cõpetit actio.si tñ agũt lꝫ male ꝓiudicãt tñ eis:qꝛ eos ꝓhibere potuerũt quominus ageret:ꝛ qꝛ volũtate eoꝝ iudicãt videꝯ de iure qõ habuit ex ꝑsona agẽtis:ꝛ sufficit in his casibus sola scia:nec exigiꝯ q citẽꝯ:ꝛ sic intellige qõ hic dicit.ꝛ.ff.eo.ti.l.sepe. quidã tñ dicunt q in solo ꝓmo casu.s.in creditore ꝛ debitore locũ hꝫ qõ dicitꝯ de actore.in alijs aũt tribus casibus locũ hꝫ qõ dicitꝯ ꝺ defensore:ꝛ vbicũq in ꝑll.ponitꝯ experiri quo ad ꝓdictos tres casus ponitꝯ ꝓ defendere.naturaliter aũt ꝓmo actio ꝛ defensio eis cõpetit q suis auctoribus ꝓ euictionis periculo denũciãt. potest etiã dici q lꝫ defensio cõpetat tam ei qui possidet noĩe alieno q̃ꝫ ei cuius noĩe possideꝯ.tñ in defensione ꝓferꝯ ille cuius noĩe possideꝯ:vt lit.nõ ꝓtest.qm̃.§.q dispar. nã ꝛ cõtra vtrũq daꝯ actio.ꝓtra vnũ rõne detentiõis. cõtra aliũ rõne ciuilis possessionis.bene enim cõpetit rei vẽ. rõne vtriusq possessionis.ff.de rei ven.l.officiũ ꝛ interdictum. vnde vi ratiõe vtriusq possessionis:ꝛ vtriusq possessiõis potest fieri restitutio sepatim.nã dño possessori ciuiliter fieri potest restitutio eius ciuilis possessionis ꝛ vsufructuario possidẽti naturaliter fiet restitutio possessiõis hmõi fructus vel alterius sue naturalis. ꝛ hoc casu videꝯ q sñia lata sup naturali possessione ꝓiudicet ciuiliꝫ possidenti:vt possit denegare vsumfructũ ei q obtinuit:ꝛ eodẽ mõ si ferꝯ sñia super ciuili possessione:puta alij adiudicata est ciuilis possessio fundi vsufructus q̃ꝫ ei q cõstituit vsumfructũ bene ꝓiudicat possessori naturali:qꝛ sibi poterit denegari vel auferri:vsufructus:deberet enim suas exceptiões ꝓtẽdere ꝛ causaꝫ defendere.alij tñ cõtra dicũt:vel potes dicere q ꝓferꝯ ille q detinet naturaliter.detentor aũt nũciat dño sicut creditor debitori.ꝛ ideo aũ tẽ diximus ꝓiudicari ei qui ex ꝑsona alterius ius habet si pmittat eũ agere ex cuius ꝑsona ius habet:qꝛ potest ipm ꝓhibere ceterũ si nõ ex eius ꝑsona ius haberet quantũcũq agereꝯ etiã suo nomine vel alieno nunq̃ꝫ sibi ꝓiudicaret etiã si eẽt de ꝑsonis que agũt sine mandato nisi ꝓcederet:vel sequereꝯ eius volũtas tacita vel expressa.C.q̃bus res iudi.nõ no.l.j.ij.ꝛ.iij.ff.de ꝓcura.sed hec.j.rñ.ff.iudi.sol.l.iij.§.j.hac etiaꝫ rõne imputaꝯ patrono si libertum non defendat.ff.de re iudi. sepe.qꝛ ꝓmo ad eum spectat defensio liberti.postea ad libertũ. Jtem no.q in his casibus sufficit sola scientia sine citatiõe.ar.eius qõ dictum est de liberto: dicẽdũ videꝯ q summus epõs agit cõtra aliquod monasteriũ petendo epalia si ille qui ꝓmo ibi exercebat epalia nõ defendat monasteriũ:ꝛ feratur sñia cõtra monasteriũ q ꝓiudicat epõ qui prius habebat ibi epalia quo ad possessionẽ.ar.ad hoc q si epõs ꝓmus potest agere cõtra secundũ:si possidet q nõ eẽt ei ius ibi exercere epalia multo fortius qñ ea petebanꝯ debet excipe.secus autem si egisset secundus epõs cõtra monasteriũ interdicto vnde vi:vl vti possessione rõne ꝓdictoꝝ iuriũ quibus se spoliatuꝫ diceret:vel in quibus diceret se turbari:qꝛ tũc ꝓmus epõs nõ debet suscipere defensionẽ eius:nec sibi aliquod ꝓiudiciũ generaꝯ:qꝛ contra personas tñ agiꝯ:ꝛ personale est interdictũ.nõ negamus tñ q etiã si agitur de personali interdicto quin aliquãdo fiat alijs ꝓiudicium.s.qñ ꝓiudicium sequitur ex vi interdicti.ver.gra.si egisset aliquis cõtra aliquẽ:qꝛ spoliasset euꝫ possessione iurꝫ instituendi clericos in aliqua ecclesia.vnde petebat restitui ad ꝓdicta iura ꝛ cassari quicquid fecerat spoliatõe pẽdẽte. in hoc enim casu bene fit ꝓiudiciũ clericis institutis ꝓ spoliationẽ si ferꝯ sñia cõtra eũ: qꝛ eijcienꝯ de ecclesia.§. de fil. ꝓs.veniens.ff. de vi ꝛ vi ar.l.j.§. si fundus.ꝛ.§.se.secus aũt si nõ interdicto:sed negatoria egisset.s. q nõ erat ei ius restituendi:ꝛ petẽdo sibi adiudicari ibi instituendi cum ad ipm pertineret.nam hic ex sentẽtia lata contra institutem nullum fit ꝓiudicium institutis que institutio valet ꝓpter

possessionē. j. de iurepa. consultatiōibus. (a quo causaz.) vt si electus patiaf electores de electione: an sit canonica agere vel ordinatus ordinatorē. s. de elec. duduz ro. lxxxj. di. tātis. iij. q. vj. hoc qppe. nā sniā cōtra electores vel ordinatores lata sup eo q̄ eēnt publice delinquētes p̄iudicat electis ⁊ ordinatoribus in p̄. capitulis. idē ⁊ si ille p̄ quo iudicatū est patiaf iudicē deferre sniam: q̄ ab eo causam habuit: hoc nō potest habere locū nisi qñ iudex p̄cessit ex officio suo inquirēdo: ⁊ si sic remouit aliquē cuius p̄ebendā alij contulit. nam si inquisitor hic defendit causam p̄iudicabit illi cui collatū est beneficiū si sciuit: vt hic. idem tñ si egisset petrus ⁊ ego modo agerē ad idē de iure mihi a petro cōcesso. tamē q̄ dictū est de ordinato ⁊ ordinatore nō videf ita indistincte verum. nā quantūcūq̄z cōdēnef de crimine ordinatus nunq̄z p̄iudicat ordinatori. nā cū ex vi accusatiōis ordinati nō sequaf cōdēnatio ordinatoris nulla ratio est quare cōdēnatio eius sequeref: vel quare p̄iudicaret eo. nā ex vi accusatiōis sequif aliqñ bonorū ademptio: infamia: ⁊ huiusmodi. C. de bo. dā. l. j. ij. ⁊ iij. p totū. ff. de his qui no. infa. athletas. §. vl. ⁊ l. sequētib⁹. ff. de furt. nō potest. sed q̄ alius nō accusatus ex vi accusatiōis alterius patiaf penaz nō inuenimus nisi in certis casibus: vt in crimine lese maiestatis. vj. q. j. §. verū. ⁊ hereseos. j. de hereticis. c. vergētis. ⁊ alīs cōsimilia capitula intelligunf qñ notoria erāt delicta ordinatoz vel institutoz: q̄ etiā si nō eēt actū cōtra ordinatores: tñ si in ordine iudiciario poterāt puniri ordinatores qui scienter malos ordinauerāt: vt. s. de iureiur. ad nostrā. iij. ⁊. j. de accusa. euidētia. sed si accusaref ordinatus q̄ extra quattuor tpa ordinat⁹ fuisset: vel q̄ minus canonice electus vel translatus fuisset que ⁊ publica notoria sunt bene p̄iudicaret sniā lata cōtra ordinatum ordinatori. s. de trās. epi. inter. ⁊ de temp. ordi. fas. hiceni ista sūt ita cōnexa que separari nō possunt. si enī male fecit recipiēdo ordinē tali die deterius fecit ordinator cōferēdo. ar. s. de trāsla. epi. inter. circa fi. sed bene potuit ordinatus male recipe ordinem: q̄ erat criminosus: sed ordinator bene cōtulit: q̄ hoc ignorauit. s. de cor. vici. exposuisti. ⁊ hoc quidā de plano concedūt. melius videf q̄ quantūcūq̄z crimen sit notoriū ordinati: vel q̄ ordinator celebrauit extra. iij. tpa. nunq̄z tñ agif vt cassetur ordinatio quā habet ab ordinatore: sed tm̄ agere potest vt puniaf: vel penitentiā agat quā nō habet ab ordinatore. ⁊ ideo nunq̄z vni p̄iudicat sniā cōtra aliū lata. secus autem est in electis ⁊ electoribus. nam in illis obtinet qō superius est notatū. hoc aūt videf cē indubitatū q̄ si aliquis egit cōtra capitulū alicuius ecclesie: ⁊ petit p̄bendā que mihi debebaf vel mea erat nō p̄iudicat mihi sniā lata ꝺ capitulū alicuius: q̄ si possidebā p̄bendā: tūc cōstat q̄ nō p̄iudicat: q̄ cōtra capitulū nō cōpetebat actio: sed cōtra me. ff. de alie. iu. mu. cau. fac. l. penul. ff. de rei ven. officiuz. ⁊. s. de iudi. examinata. ⁊ si nō possidebā nō p̄iudicat: quia nō potui actorem phibere ab agendo. ff. de re iudi. sepe. §. vl. ff. de iureiurā. nā postea. §. fi. ⁊ l. sed ⁊ si possessori. hoc iuref falsum: q̄ si quis ageret contra capitulū super p̄benda quā dicit vacare de iure: lz alius eam teneat de facto: vel si quis dicit eam sibi deberi quā alius etiā dicit sibi deberi ⁊ eodem iure. s. per electionez capituli satis videf locum habere hec decre.

Abbate ⁊ infra cōmendatori. Et hic no. q̄ quādo ad plures ptinet actio de aliqua re: ita q̄ ad vnū ptinet quasi sub alio sicut cōmēdator ē sub p̄ceptore q̄ simul ambo ⁊ oēs agere possunt: de hoc no. s. de iudi. cū deputati. j. de reli. do. cū venerabilis. (vl quasi.) no. libellū sub diuisiōctiōe: vt no. s. de in inte. resti. c. cōstitut⁹. (finibus). s. de resti. spo. cū ad sedē. (sub conditiōe.) hec rñsio p̄baf. ff. de leg. j. cetera igif in p̄n. ff. de act. emp. l. vl. ff. de leg. j. ab oībus. ⁊ l. si seruus. alīs verū est q̄ rei cuius cōmerciū quis nō habet p̄pter naturā ipsius rei nec legatū nec donatio nec stipulatio fieri potest. ff. de leg. j. filiuffa. §. siqnis. ff. de leg. ij. boue. §. j. ff. de leg. iij. fideicōmissa. §. in seruo. ⁊ est exp̄ssum de re que est apud hostes. ff. de ver. ob. liber homo. (mox). C. de sacro san. eccle. vt inf. (intētio.) satis bene dicit q̄ ex nullo verbo posito in donatione facta monasterio de populeto apparet volūtas donatoris q̄ loc⁹ de rosel. daref monasterio de benefac. ar. C. de do. p̄mis. l. j. Jtez p̄ hoc facit: q̄ verbū donatoris nō dirigebaf ad monasteriū de benefac. sed ad monasteriū de populeto. ⁊ ideo nō videf ius q̄si tū in re sed in psona. ff. de annu. le. Laius. ff. de leg. j. q̄dam testaméto. ff. de otrahē. emp. l. fi. alīs aūt si appareret ex aliquibus p̄sumptiōibus de volūtate donatoris q̄ ad monasterium de benefac. p̄ueniret res donata posset dici q̄ aliter p̄uideret monasterium de benefac. ar. ff. de leg. ij. ticius. §. patre. ff. de rei vē. emptor. §. ancilla. ff. de leg. ij. ticia. cū testō. §. ticia. cū mi. j. de testi. nos q̄ dem. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. sulpitius. (donatio). j. de ec. edi. ad audiētiū. sed cōtra. ff. de ser. vr. p̄edi. si seruus. §. fi. ff. si seruus. vē. l. fi. ff. de admi. le. seruos. ff. de lib. cau. suos. ff. de lib. ⁊ post. placet. ⁊ l. se. insti. de lega. §. posthumus. sed ibi nō querif ius in re: sed psonalis obligatio. (q̄ iudei.). j. de iude. non pōt: solem⁹: nunq̄z. ff. ad exhi. l. tigni. §. fi. C. de in litem iurā. l. j. nec obstat de pignoraticia act. si rē. §. fi. q̄ ibi loquif in pignoraticia que stati orif ex cōuentiōe. ⁊ sic rñdē. l. ff. de pig. act. l. si rē. (dicebaf.) bene allegat iste si res donate nullo mō ptinebāt ad regnū: q̄ p̄m hoc nihil ptinuit ad regē de eis disponere: sed si ad regnū ptinebant lz ea nō possideret bene ius qō in eis habebat dare potuit ⁊ ad hoc obligare successorē: ⁊ p̄m hoc bona etiā erat rñsio ptj aduersē. (superueniēti). ff. de rei vē. si aūt. in p̄n. ff. ad exhi. tigni. in p̄n. (spāli cā.) puta ex cā venditiōis inite cū. p. tali die ⁊ loco dicere si bi deberi ⁊ non est vex. (⁊ postea.) q̄z lis cepta ex p̄dicta causa. (si tē cōtestatā. ex causa donatiōis que penitus aliena est a causa vēditiōis. similis aūt causa vēditiōis secūda eēt p̄me si ex cā alterius vēditiōis alio loco ⁊ tpe facta sibi post lit. contest. debef. ⁊ tm̄ q̄ ex ea actū nō est nō veniet in iudiciū. ⁊ ideo de eo nō sententiabit: ⁊ hoc est qō hic dicit. (obnoxium.) hec petitio generalis raro admittif in psonalibus actionibus in realibus sepe. (indebite). s. q̄ tūc nō debeaf. (iudiciū.) iudiciū enī nō minus valet qñ quis iniuste agit q̄z qñ iuste: qō satis patet: q̄ sniā cōtra eū lata tenet: immo etiā p̄ eo: lz sit cōtra ius litigatoris. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊ idē videf de actis ⁊ gestis. (libera cōscientia.) q̄ cum in genere dixit eū sibi obnoxiū: ⁊ eū inuenerit tpe sniē obnoxiū cōtra cōscientiā iudicaret si eū obnoxiū sniaret. Jtē ex hac scia p̄petua ⁊ ex omni causa pararef exceptio rei iudi. absoluto: sed sic non est qui excerta scia petijt: q̄ tūc tm̄ paf exceptio ex illa cā. (iudicio.) q̄ p̄batio nes ⁊ acta inter eas dē psonas p̄iudicant: etiā in alio iudicio si ad idē agaf: ⁊ hic ad idē agef: q̄ sub generalibus verbis oīs tpis ius. s. ante litē contest. ⁊ post deduxit in iudiciū. (⁊ tūc). s. tpe litis cōtest. (fundauisse.) nō habita distinctiōe inter psonales ⁊ actiones reales: nisi q̄ psonales raro admittunt non exp̄essa causa: sed reales fere semp nō exp̄essa causa admittunt: sed etiā in eis si exp̄essa sit causa certa: nisi causa sit p̄posita tpe litis cōtest. nō p̄dest si postea alia supueniat. ar. ff. de excep. rei iud. si mater. §. siquis vero. (donationis.) puta q̄ dixit peto talē fundū ex causa vēditiōis: lz enim nō adiecerit de tpe ⁊ loco venditionis: q̄ tamen venditionē necessario comitaf locus ⁊ tempus nō p̄desset petitori: si post litē contestatam eandē rē emat cum de certa venditione intelligi oporteat ⁊ certis loco ⁊ tpe facta: vt hic dicit. secus autem si dicat: dico hanc rem ad me pertinere iure dominij vel quasi. hic etiam si post litē contest. nouū ius acquirif ferē sententia p̄ eo. ff. de rei ven. si aūt. ar. ff. de except. rei iudi. si mater. §. eandē. cum enim nullas causas dominij exp̄essit nō habet cōcomitantias loci certi ⁊ temporis. ⁊ ideo nō est vis quo loco ⁊ tpe dominiū ad ip̄m pueniat. (causam). s. emptionis ⁊ venditionis ⁊ donatiōis vel simile. (vacua). i. impossibilis. certa enim venditio nō pōt fieri nisi certis loco ⁊ tpe. fatemur tamen q̄ nec actor debet exp̄mere in libello diem vel locum facti ꝓtractus: sicut nec testis. s. de fide instru. cum iohānes. nisi iudex hoc ex certis causis faciat fieri. ar. s. de fide instru. cum iohānes. circa fi. instit. de act. §. curare. (cōcomitantias). s. tempus ⁊ locus. sed sufficit quo uis loco vel tpe illud factum fuisse. (licet). q. d. ⁊ si h̄ quedaz dicta sunt nō possunt tolerari. de iure tm̄ sic seruandum est: q̄ equum est. ff. ad. l. aquil. ita vul. §. fi.

Apublice sedis. Et. j. (concilio). p̄sentia concilij est ad solēnitatē tm̄: q̄ etiam sine cōcilio solius pape sniā sufficeret ad dānatioē impatoris. xv. q. v. alius. ix. q. vl. patet. ⁊. c. seq. ip̄e solus hz plenitudinē ptātis. ij. q. vj. decreto. (sempiternā.) supple sic p̄nuncio ⁊ diffinio. oīs enī sniā ad eternā rei memoriā est ferēda: q̄ ppetuo est seruāda ⁊ ius facit inter ptes. spāliter tm̄ ppetua memorāda est sniā dispositionis q̄ ferf cōtra iniquos p̄ncipes: ⁊ maxime cōtra impatorē. est enim memorādū de hac sniā depositionis que non debet ferri nisi vr gēte multa necessitate ⁊ multis causis ⁊ criminibus ⁊ infamijs manifestis cōtra impatorē clamātibus. Jtē memoranda est talis sniā: vt sciant omnes quot ⁊ quātis periculis se opponit romana ecclesia vt pacez p̄cureт subditoz: ⁊ vt exemplū det ceteris p̄latis omnia pericula subeundi p̄ defensione suarū ecclesiarū: quot enim periculis ⁊ maris ⁊ terre ⁊ p̄ditionū ⁊ assassinoz ⁊ aliis infirmitis subiecit papa qui hanc tulit sentētiam vix homo enarrare posset. quedam tamē scripta sunt in cronicis ro. eccle. hic debent sumere exemplū iudices qualiter suas sentētias debent p̄mulga

re.debet enim sic dicere:ego ⁊ nos talis iudex ordinarius vł delegatus p̄sentibus partibus talē sn̄iaz p̄ferimus ad eternā rei memoriā:vel ad honorē ih̄u xp̄i:vel ad honorē ⁊ obseruationē iuris litigantiū vel alia cōsimilia verba debet dicere.nam quidā iudices malefaciūt qui dictant suas sn̄ias alijs scribēdo siue partibus siue vniuersi.huius enim scripture potius sunt testimoniales scripture p̄teritoꝝ q̄z assertorie p̄sentium. Item illud nō videtur fieri debere q̄ alicui scribat sententiā ⁊ loquaꝫ in p̄senti: lz in decre.factum inueniatur:vt.s̄.de sequest.pos.c.j.de re iudi.inter.q̄ q̄z sit absurduz cuilibet diligenter intuenti ipas decre.liqdo apparebit.(p pacē.)no.q ecclesia omnes inimicos suos debz vocare ad pacē:⁊ tn̄ eis publice offerre q̄ ⁊ conscientiā habeat securā ⁊ illesam si contra eos p̄cedere debet ⁊ q̄ ora obstruat detractoꝝ:imo ⁊ si ecclesia ⁊ cōtra inimicos suos p̄cedat siue spiritualibus siue materialibus armis totū fieri debet vt ad pacē veniat.xxiij.q.iij.noli.(reuocare.)no.ex hoc loco ⁊ ex his que p̄oximе dicta sunt q̄ p̄pter sn̄iam suam vel facta sua nunq̄z suppositi correctiōi vel emēdationi cōcilij vel alioꝝ:sed sue emendatiōi tn̄ seruauit.hoc tamē dixit q̄ sup emendatiōe sua consiliū consilij q̄reret ⁊ bene fecit.ix.q.iij.patet.⁊.c.sequē.(adherētes.)no.fidelitatē ecclesie romane:q̄z nunq̄z voluit habere pacē nec pacis tractatū:nisi p̄us ex p̄meret ⁊ p̄mitteret de pace sibi adherentiuz ⁊ de p̄petua securitate eoꝝ.(grauissima.)bene fecit papa q̄ nō solū multa crimina:sed etiā multa genera peccatorū subiecit sententie dispositionis imperatoris. magna enim causa subesse debet depositiōi imperatoris nō est simile eius ad depositionē clericoruz qui p quolibet peccato deponi possunt.xxv.di.p̄mū.l.di. vt constituerē:q̄z imperatores ⁊ alij p̄ncipes deponi nō possunt absq̄z magnis ⁊ multis periculis:⁊ periculū est causa quare aliq̄d detrahit rigori.j.de cle.exco.mi.latores. Item imperatores ⁊ p̄ncipes nō ministrāt sacrameꝫ ecclesie:sed clerici sic.⁊ ideo oportet eos sine peccato eē.lxxxj.di.tenere.(deierauit.) piuriū lz in oibus sit graue crimē:in p̄ncipibus tamē ⁊ p̄latis est grauissimū: quoꝝ verbū debet esse firmissimū etiā sine iuramento. ar.xxij.q.iij.innocēs.⁊.§.p̄e.(⁊ cetera.)⁊.j.sub verbis istis cōtinentur in textu sn̄ie p̄mo multa piuria:secūdo multoꝝ pactoꝝ fractiones: tertio multa sacrilegia:quarto multe suspitiones heretice p̄uitatis.(pacē.)nō est heres ex testamēto xp̄i qui pacē nō seruat. cum testamentū eius fuerit:pacē meā do vobis: pacem relinquo vobis.⁊ p̄ncipes maxime ad pacē seruandā tenent.ff.de pac. conuentionū.(sacrilegiū.)de sacrilegio no.j.de sen.excō.cuz p causa. (nō dubijs.)cū hereticoꝝ vocabulo cōtineri debeant ⁊ etiā puniri qui ex leui arguméto a tramite fidei deuiare noscāt.C.de hereti. l.j.idez videtur in simonia.j.de simo.sicut si. Item suspectus de heresi si se non purgauerit excōmunicari debet:⁊ si p annū in excōmunicatiōe steterit sicut hereticus condēnari debet.s̄.de hereti.excōmunicamus.§.j. Item sine vlla dānatiōe ipo facto est infamis ⁊ alias penas incurrit.s̄.de hereti.excōmunicamus.§. credentes.(ex inanitionez.)lz enim feudatarius habeat vtile dominiū:⁊ sibi liceat vti frui feudataria:dissipare tamē nō debet:imo nec deteriorare sicut vsufructuarius.(reprehendi.) no.q lz papa posset eam p̄uare regno:quia debitam pensionē per biennium nō soluit.s̄. de loc.c.fi. tamen ex causa que tn̄ interesse sedis apostolice tangit nō p̄uat:sed tn̄ ipsum reprehēdit.(imperaret) forma huiusmodi sententie sumpta est ex eo q̄ legitur.j.reg.xv. di.vulterane.(p̄uamus.)no.q papa deponit imperatorē.si.xv. q.vj.alius. ⁊ est hoc de iure. nam cum xp̄s filius dei dum fuit in hoc seculo:⁊ etiam ab eterno dn̄s naturalis fuit.⁊ de iure naturali in imperatores ⁊ quoscūq̄z alios sn̄ias depositiōis ferre potuisset ⁊ dānatiōis ⁊ quascūq̄z alias:vt pute in p̄sonas quas creauerat:⁊ donis naturalibus ⁊ gratuitis donauerat ⁊ in esse conseruauerat:eadem ratione ⁊ vicarius eius potest hoc. nam non videt discretus dn̄s fuisse vt cū reuerentia eius loquitur:nisi vnicum post se talem vicariuz reliquisset qui h̄ omnia posset.fuit autem iste vicarius eius petrus.math̄.xvj.vltra mediū.⁊ idem dicendū est de successoribus petri.cum eadem absurditas sequeretur si post moꝝtē petri humanā naturā a se creatam sine regimine vnius persone reliquisset.⁊ ar.ad hoc.s̄.qui fi.sint legit.p venerabilē vltra me.de hoc no.s̄.de fo.cōpe.licet.

QAm eterni tribunal se suspēsum.)Nic fit infamis.C.de peñ.iu.qui ma. iudi.l. vl.(diuinis.)ī officio suo.xj.q.iij.siqs epūs.(irregulari tas.)hic colligitur q̄ cū irregularibus solus papa dispēsat.⁊ idē videt de coꝝpore vitiatis:⁊ illegitime natis:⁊ penitētibus:⁊ bigamis:⁊ idē seruat ecclesia romana.(in tot.)in quattuoꝝ p̄dictis.

Innocentius papa quartus.

DVobus iudicibus p reo).s̄. de pba.ex lr̄is. (p reo.)de hac materia no.s̄.de offi.dele.causam.

De appellationibus. Rubrica.

DIlecti filii. ad se.)repete que dixim⁹ s̄.de offi.le.qō ad consultationē.(factas.)tempore suspensionis ⁊ excōicatiōis interdicti p̄oris ad ip̄m archiep̄m.(malitiose).j.de p̄ces.p̄bē.vł ec.nōva.nulla.(initiū.) nā nō noceret si post ap.late sunt.

ITer cetera generalez. Nic nouū ius mutaꝫ.(postea.)subsecutū p̄m q̄ non licet appellare nisi ab instāte grauamine vel cōminato.j.eo.cū causam.⁊.c.vt debitus.⁊.c.cū cessante.⁊.c.dilecto. vel posset dici q̄ hec decre.p̄esagiebat ius illud.

HDnostram ap. Hodie non videtur differētia inter regulares ⁊ alios: ⁊ inter correctionē ⁊ aliū p̄cessum cum semp liceat appellare:si excedat qō idem est ac si grauet.s̄.de offi.or.licet.(incōmoda).j.ō accusa.c.inquisitiōis. olim aūt poterat eē differentia:q̄z clerici sepius audiebaꝫ appellantes regulares rarius.p̄terea cōtra disciplinā clerici non appellabāt nisi grauarenꝫ in alijs audiebaꝫ appellantes etiā sine grauamine.regulares vero vix vel nunq̄z audiebaꝫ. hodie etiam posset habere locū hoc post sn̄iam regulares p̄m regulā latā: q̄z tūc nō differret iudex appellationi.in alijs autem secus.⁊ q̄ dicimus in corrigendis excessibus regulariū:idem intelligim⁹ etiaz de excessibus alioꝝ subditorum.s̄.de offi.ordi.irrefragabili.§.j. ⁊ ex officio condēnati appellauerit ⁊ appellationis litteras impetrent etiā post sn̄iam ⁊ etiam facientes mentionē de appellatiōe nō valent nisi faciāt mentionē de causa condēnatiōis.s̄. de rescrip.dilectus filius abbas.j.de coha.cle.⁊ mu.super eo. Item in hoc est differentia inter correctionē excessuū ⁊ alias causas:vł alia iura:q̄z correctio excessuū nulla consuetudine etiam p̄scriptа impediri poteris.de offi.ordi.irrefragabili.§.j. sed alia iura ⁊ iurisdictio bene tollunꝫ p̄script.vt.j.de p̄scrip.p totū.⁊ contraria cōsuetudine:vt.s̄.de cōsue.c.fi.

DErsonas ecclesiarū.bis. Nō enī vlterius audieꝫ appellās in articulo quē nō p̄seqꝫ:vt hic.⁊.j.eo.sepe.in alijs secus.j.eo. directe. (si aūt.)p̄ma p̄s loquiꝫ qñ p̄s p̄fixit nimis magnū terminū:lz postea iudex p̄fixit terminū minorē.scōa qñ ip̄e appellās p̄fixit terminū cōpetētē.(sn̄ie).i.iurisdictiōi tue.nā lz appellās nō p̄sequatur appellationē a diffinitiua sn̄ia interposita ifra terminum ab hoie p̄fixū:p̄pt hoc nō manet sn̄ia rata nisi labiꝫ terminus iuꝝ. nec ꝯdicit.c.se.j.eo.sepe.q̄z oīa illa capla intelligunꝫ de termino iuꝝ.alij tn̄ intelligūt idē in termino iuris ⁊ in termino hois.s̄.q̄ semp manet sn̄ia rata.⁊ hoc videt veri⁹:qō sic p̄baꝫ:q̄z vltra terminū p̄fixū appellatiōi p̄sequende siue a se siue a iudice siue a iure p̄figaꝫ:a appellationē p̄sequi nō p̄ōt. Item nec de nouo appellare potest:q̄z nec grauari potest:q̄z nec iudex q̄ sententiando fructus est officio suo nō hz vlterius qd faciat.s̄.de offi.dele.in litteris nisi q̄ exequatur.s̄.de offi.dele.significasti.

QAm sit romana.⁊ euidē, ti causa.)ij.q.vj.ei q̄ ap.C.de temp.ap.auc̄.ei qui.aliter enī nō cōcedit bienniū.vnde oportet eū necessitatē p̄bare.j.eo.constitutus.⁊ ex necessitate dareꝫ trienniū.j.eo.ex rōne.vbi no.(p̄secutus).s̄.c.p̄ri.(si vero.) interposita est vt patet a rñsio alij mēbroꝝ.s̄.q̄ñ appellaꝫ ante sn̄iam.(p̄uocationes.)de hoc no.s̄.de maio.⁊ obe.dilecti.nā fere p oīa censenꝫ iure appellationū.est tn̄ differētia:q̄z p̄p̄rie ⁊ stricto mō loquendo appellatio dicit illa que fit in iudicio.p̄uocatio vero dicit illa que fit extra iudiciū:sed ideo p̄p̄rius dicunꝫ ad causam p̄uocatiōis:quia tunc fiet inceptio cause.⁊ appellatio pure ⁊ stricte dicit in causa iam cepta. Item si in iudicio appellasset lapso termino nō audietur vlterius sup eo de quo appellauit:vt patet in eo qō le.⁊ no. s̄.c.p̄ri.sed quando extra iudicium appellat etiaz lapso termino audietur appellans:q̄z h̄ appellatio non p̄p̄rie dicit appellatio:sed ad causaz p̄uocatio: nec potest impediri quin alio iure se iuuet appellans. (si autem.) modo loquitur quādo appellatur ī iudicio:sed ante sententiā.(cogitur.)elapso termino appellationis p̄sequende assignato.(si raptor.)sicut dicitur ab aduersario:sed

ipe nō confitetur.(irrequisituz.)hic no ar.q in notorio:nec vocatione ad causam:nec admonitione opus est.ij.q.j.de manifesta. xj.q.j.statuimus.ar.cōtra.xij.q.ij.idigne.ij.q.vij.accusatio.Sodicimus citationē necessariā:ꝛ verbū hic positū.ſ.requisitum expone illa vice:sed ꝑ⁹ requisitus erat.vel dic q nō fuit requisit⁹ ꝑ paulū sed appollinē discipulū eius.

AD hoc si ī vna. vitare. Nimis graue videt q ī ista decre.dicit q si aliquis semel appellauit ab aliquo q in alijs possit euz recusare vt suspectū.tamē quidā sic plane intelligunt hoc habere locū in delegatis nō in ordinarijs. Item omnes dicunt q si reprobata fuit appellatio q postmodū nō potest eū recusare:qz nō grauauit eū vnde nō debet ei eē suspectus:sed nūquid poterit euz tñ durāte causa appellationis recusare an etiā postea puta ꝑpetuo.alij dicūt q hic nō dicit q hec nō sit sufficiēs causa recusationis: qz appellauit: sed dicit q nisi habeat iustā causaz recusatiōis oportet q sub eo rñ deat ꝛ erat causa dubitatiōis: vt ipsi dicūt: qz exquo in vno appellauerat in omnibus suspect⁹ videbatur. sed respōdēt nō esse ita:nihil loquit ſm antiqua iura quādo licebat etiam sine causa appellare:ꝛ etiā ita recusare:qz paribus passibus ambulāt appellatio ꝛ recusatio. j.eo.ti.sup eo.§.j.hodie autē secus. ſ.qz nō poterit hic appellans recusare iudicem nisi subfuerit iusta causa:vt.j.e.vt debitus.ꝛ.c.cū speciali.(vitare.)nisi cōmittat graue crimē ꝛ manifestum.j.eo. ꝓposuit.vel nisi sit contumax. ad ꝓsequendā appellationē.nā tunc sicut non potest appellare ita nec recusare.s̄.eo.psonas.j.e.sup eo. (vitare.) ex aliqua iusta cā:nō aūt eo q in alia cā ab eo appellauit.

IN duobus. Nec decre.habet locū quando ex sententia lata vtriqz reputet se grauatū.j. de testa.rainaldus.ꝛ.c.rainuti⁹. alꝫ nō videmus vbi locū habeat . nā nō credimus si pars grauata appellaret ad archiepm q pars nō grauata posset dicere ꝛ ego appello ad papā.ꝛ ego volo q appellatio quam tu facis agatur coꝝ papa:qz cū ipe nō sit grauatus nō audietur appellās.j.eo.vt debitus. nec est appellari iudicem appellationis sed appellātis ſm antiqua iura quādo poterat appellari sine grauamine.forte habebat locū hec decre.etiā ī alijs casibus. (veniens.)coꝝ suo iudice.(iudice.)puta epō. (iudicis).i. ꝓximis superioribꝰ suo iudici:coꝝ quo litigabat.ſ. archiepi.(citatus.) is qui ad papā appellauit. (veniat.)coꝝ minori iudice.ff. de iudi. siquis ex.ff.de in ius vo.l.ij.(ꝓmulgata.)a minori iudice.(cognouit).ff.de in ius vo.nomine.l.ij.ar.ff.de ac.emp.ꝛ vē.l.j.in fi. nā vt ibi dicit exquo ordinarius certus est certiorari nō debet.ergo si iudex certus est:tūc non tenet excōmunicatio. si aūt aduersarius sit certus ꝛ nō iudex:dicūt quidam q multa est excōmunicatio imposita cōtumaci tenet:ꝛ ꝓcessus in causa appellationis irritabitur.alij dicunt contra.ſ.q non irritabitur:ꝛ quia si peteret cassari sententiā oportet eum causam assignare:ꝛ si eā assignet: quia tu sciebas me ad papā appellasse.similiter ꝛ pape respondebitur:ꝛ ego ad archiepm appellaui coꝝ quo bene poterā ꝓsequi appellationem:q̄ꝫ appellatio ad papaz ꝓferetur si coram eo inciperet ꝓsequi vel sibi ab aduersario peteret. sed tamē archieps nō debet eū exaudire in citatione si ei innotuerit q ad papā appellatum est: nec etiā potest nisi partes consentiant. cum exquo hoc nouit iurisdictionē ad superiorem sentiat devolutā.ꝛ ideo nō tenet citatio.ꝛ per cōsequēs nec eius sententia.ar.C. de sta.defun.l.penul.si autem ignorauit cū iurisdictionē habeat teuet citatio ꝛ sniā excōmunicationis:ꝛ etiā causa appellationis ꝓcedet lite nō cōtesta . si coram ꝑmis iudicibus erat lis cōtesta. j.eo.ti.ꝓ tuas.ꝛ etiā idē si erat de illis casibus in quibus ꝓcedit lite nō cōtesta.de quibus le.ꝛ no.s̄.vt lit. nō cōtest.qm̄. est ratio: qz ignorātia facit tolerari ea que fiūt ratione publici officij.C. de testa.l.j.ff.de offi.ꝓsi.barbarius.melior ratio est:qz iudex ordinarius est in causa appellatiōis ꝛ in alijs suis casibus:ꝛ ideo tenet qđ fit ab eo nisi appellet vel recuset.j.eo.solicitudinē. Sz dices nōne hic aduersario noceret sua scientia.rñdeo ideo non nocet:qz scientia vnius cū scientia alterius cōpēsatur sicut paria crimina ꝛc̄.j.de adul.c.penul.ꝛ dolus dolo cōpensatur.ff.de dolo. si dolo. Item cū sit pars nō tenetur dicere ius alterius partis : lz iudex nō debeat admittere petitionem eius si sciet:sed si ignorat tenet ꝓcessus eius:vt dictū est.imo plus videtur dicendū:quia si post q̄ꝫ incepit ꝓsequi lite appellatiōis veniat qui appellauit ad papā ꝛ velit impedire ꝓcessus eius non poterit sicut si ꝓsens fuisset ꝛ nō cōtradixisset:quia qui abest contumaciter non minor ē ꝑsente.ī auc̄.vt omnes obe.§.si autem ille.ꝛ no.s̄.de dila. ꝑterea.hoc tamē bene dicimus q si vna pars cum nō appellatū eēt iuisset ad superiorem ꝛ falso sciens dixisset ei q ad eū appellauerat:vel si dolo tacuerit se renunciasse appellationi.ꝛ si iudex ꝓcedat ad sententiam totū reuocabitur vel cōditione sine causa vel per in integ.resti.vel p querelā falsi.ff.de iudi.si ꝑtor.ꝛ patet in eo qō le.ꝛ no.s̄.de in integ.resti.ex litteris.ꝛ.s̄.de excep.cum venerabilis.§.intelleximus.sed non reputo eū aliquid dolo facere ſm hoc.c.de quo hec decre.loquit.ſ.ex eo q tacet appellationem ad papam factam:quia lz ꝓferatur appellatio ad papā facta. tamen etiam coram superiori potest agi si aduersarius non excipiat. Item credimus q archieps etiam si sciret appellatum ad papam hoc modo citare posset.ſ.vt cōpareat si eligat coraz se ꝓsequi causam appellationis. (tenere.) nisi in casibus de quibus no.s̄.de fo.compe.licet.

EX ratiōe in potētia. ij.q.vj.ante rioꝝ.auc̄.vt spon.lar.§.hoc quoqz.ī auc̄.vt ī me.lit.ap.ij.q.vj. biduū.§.si forte.ff. de nu.intra vtile.C. de tempo.app. auc̄.si tñ.in his casibus qui in ꝓdictis cōcor.cōtinent appellans ipo iure seruatur illesus.si aūt dolo alicuius ꝓuati fuerit circūuētus quo minus appellationez ꝓsequatur intra tempus sibi ꝓuidicat:sed habet regressum ꝓtra dolosum.ff.si quis cauf.l.ij.§. ff. de dolo:arbitrio.§.dolo eius.si sit soluendo. alꝫ restituitur ad ꝓsecutionē appellationis.ff.de eo per quē fac.est.ex hoc.§.j. Item dicimus si lapso ꝑmo anno facultate sui trahatur a ꝓsecutiōe appellatiōis.lapso ꝑmo anno ꝓudēter faciat ille qui legitimo impedimento detentus est:vt nō possit ꝓsequi appellationē si impedimentū suū ꝓtestetur coꝝ iudice a quo appellatum est petēdo ne ꝓcedat ꝛ coꝝ executore ne sententia exequatur ꝛ appellet si cōtrafecerit:sed ꝛ hoc nō fecerit ꝛ iudex exequatur sententiā anno elapso:tunc si nullū suberat iustū impedimentū tenebit executio sine vlla citatiōe facta.cum enim lapsu anni rata maneat sententia.C.de temp.ap.auc̄.ei qui. si nullo impedimēto detinetur iudex eam exequi potest ꝛ debet ꝛ si partem nō citauerit.executor enim nec in citationibus nec in alijs solutū ordinē iudiciorꝫ seruabit:ꝛ tamē bene fatemur q si pars veniat coꝝ executore ꝛ dicat sententiā nullā quando cūqz audiēdus est:ꝛ nisi audiatur q iuste appellare potest:vt no.s̄.de offi.dele.pastoralis.§.ij.ꝛ.c.cū in iure.imo plus dicimus q etiā si nō ꝓtestetur aliquid coꝝ iudice vel executore nec excipiatur tamē pendēte executione:ꝛ ea finita potest implorare officium iudicis:vt quecūqz facta sūt post appellationē eius in statum ꝑstinuz reuocentur.j.eo. bo.me.s̄. de excep.dilecte.vbi no.q enim dicit nō valere sententiā vel etiā alia extra iudicium facta non seruato ordine iudiciario vel a iure vel ab homine statuto:vt.s̄.eo.c.j.ꝛ.ij.q.j.deus.s̄.de rescript. cū dilectus.j. decensi.c.romana.lxiiij.di.c.fi.ꝛ.lxv.di.per totū. s̄.de elect.quia ꝓpter.ꝛ.s̄.de offi.dele.c.ꝓcudentiam.j.rñ. nic habet locum quando certus ordo statutus est ꝓcedenti ꝛ ille omittitur qđ hic nō est: quia executori nullus nullus ꝓfigitur ordo vt dictum est. Item no.q lz hic loquatur de anno dato a iure idē est:ꝛ eodem modo ꝓcedendum in termino dato ab homine: lz aliqui dixerint q statim elapso termino statuto a iudice etiam si habeatur legitimū impedimentum:tamē sententia transit in rē iudicataz.ar.s̄.eo.personas:cum sit.ꝛ ar.ꝓ hac differentia.s̄. de in integ.resti.constitutus. vbi no. vbi dicit q cōtra temporalē ꝓscriptionē statutā ab homine necessaria est ꝓscriptio: ꝛ tamē cōtra tēporalē ꝓscriptionē a iure statutam nō est necessaria.C.in qui.cau.non est necess.in integ.resti.l.fi. sed certe nō est similē: qz hoc tempus appellationis ꝓsequende statutum ab homine succedit loco termini statuti a iure. ꝛ ideo eodē iure cum illo censeri debet:vt.ff.si quis cau.si eum.§.qui iniuriaruz.sed illud tempus de quo loquitur.s̄.de in integ.resti. constitutus. non succedit loco alicuius temporis a iure statuti:imo illi ciues de nouo sic ordinauerant inter se qui appellat infra annum debet habere finitā causam appellationis:nisi impediatur iusto impedimento vel iudicis:quia nō potest vel nō vult ꝓcedere in causa vel aduersarij qui petit dilationē:vel ꝓpter suam infirmitatem:vel sine causa vel impedimento suiipsius.ſ.appellantis qui impeditur : vel ꝓpter suam infirmitatem:vel tempestatē:vel inopiā qđ est notabile:vel ꝓpter aliā instā cāz:vel impedimento testiū vel instrumentorꝫ quos sine culpa sua habere nō potuit. ꝛ potest etiā ipe diri a ꝓsequēdo appellationē dolo cuiusqz extranei : ꝛ sic succurritur ei ꝑ beneficiū restitutiōis:vt no.s̄.in ꝑn. colliguntē autem ꝑ dicta in auc̄.de his qui ingre. ad ap. in ꝑn.§.j.ij.iij.ꝛ.iiij. sufficit autē appellanti incipe ꝓsequi litē appellationis tali tpe q si nullū inopinatū impedimentū interueniret añ finem anni sententiā petere posset : nec imputabitur appellanti si aduersarius petat dilationem ad reprobandos testes appellantis:quia si reproba

perit eis nō obstantibus confirmabitur sententia contra appellantem lata. si ex illis solis testibus erat infirmanda. si aūt nō reprobauerit: vel si ex illis solis testibus non impendebat victoria cause apparet q̄ male petita ⁊ obtenta fuit dilatio. ⁊ ideo nō debet obesse appellāti. si vero peteret appellatus dilationem ad p̄bandum de iure suo: sicut ⁊ appellās habuit ad p̄bandum de iure suo: nec hec dilatio imputabitur appellāti. arg. C. de temp. in integ. resti. petenō. in p̄n. ⁊ videtur q̄ si tm̄ per vnū diē post q̄z appellationem cepit p̄sequi fuit impeditus quominus infra annū posset petere sententiā super causa appellatiōis q̄ totus annus ipo iure sine beneficio restitutiōis sibi indulgeatur a iure: sicut satis apparet ex p̄alk. auc̄. de his qui ingre. ad ap. sed secus ē si beneficio restitutiōis ei subuenitur: q̄ tūc nō restituat sibi tempus: nisi tātū quātū amisit. arg. ff. ex q. cau. ma. in integ. resti. ab hostibus. §. fi. Item quādo de volūtate partiū differt causa appellatiōis: vt quia itur ad arbitros vel cōsimili: tūc ipo iure recuperat tempus q̄d remāserat de āno. i auc̄. de appel. §. deinceps. coll. viij. Item videtur q̄ appellatus circa finem p̄mi anni: q̄n vnus mēsis tm̄ restat q̄ possit petere confirmationē sue sententie l̄z p̄alk. auc̄. de his qui ingre. ad app. §. iij. coll. v. videat dicere cōtra: sed rationē non video. ⁊ de hoc no. j. eo. oblate. imo plus videtur: q̄ ex quo appellans fecit citari appellatum in causa appellationis. ⁊ si hec citatio emanauerit in p̄cipio p̄mi anni: tamē extunc appellatus habet potestatē appellādi petēdi confirmationem sue sentētie nō expectato mēse iuxta finē p̄mi anni: q̄ sic obtinet in causa p̄ncipali. C. quō ⁊ q̄n̄ iudex. auc̄. qui semel. videtur enim q̄ multo fortius debet obtinere p̄cessus p̄dicte auc̄. i causa appellatiōis q̄z in causa p̄ncipali. Item exp̄esse loquitur in causa appellatiōis. C. de tem. ap. cū aūt. §. illud etiā. ⁊ h̄ quidam cōcedūt. alij vero contra. p̄mus aūt p̄dicta auc̄. de his qui ingre. ad ap. §. q̄ enī multū videt cōtradicere: vbi dicit q̄ si etiā in medijs certaminibus causam appellatiōis deseruit: tamē finē bien nij expectare debet ad hoc vt petat sniam. ⁊ dicunt isti p̄dictam auc̄. quō ⁊ q̄n̄ iudex: que loquit in p̄ncipali causa nō est trahēda in causa appellationis que habet statutum suum tempus. Item videtur q̄ si post finem p̄rimi anni vel secūdi feratur sententia confirmationis p̄me sententie: ⁊ postea appellatus petat mādari execution sententiā p̄mā tanq̄z que lapsu p̄mi vel secūdi anni trāsierit in rem iudi. obstabit exceptio rei iudi. ex secūda sententia: nec audit si dicat q̄ ante snīaz infirmatiōis snie post lapsum anni rata manet snīa: q̄ p̄textu noue defensiōis nō deberet retractari snīa secūda infirmatiōis. §. de re iudi. inter. de transact. sub p̄textu. nec obstat si dicas q̄ nō valet secūda snīa cōtra p̄mā lata: q̄ fm hoc nunq̄z valeret sententia appellatiōis p̄mā infirmās sed nec sup eodē est p̄ma snīa que est in causa p̄ncipali: ⁊ secūda q̄ est in causa appellatiōis. Item ar. predicte auc̄. de his qui ingre. ad ap. §. ij. videtur quia etiam si in tertio anno vel vltra non impediatur exequi appellationem q̄ ipo iure habebit quartuz vel vlteriorem annum: sed nobis magis videtur q̄ vltra fatalem secundā nullū fatalem habebit: sed per beneficiū restitutiōis ei succurret ⁊ restituetur ei tempus tantū quantū fuit impeditus p̄sequi appellationem: vt patet in eo q̄d no. §. e. gl. v. sed secus ē ⁊c. iudex autem appellationis non potest artare tempus nisi ex magna causa. j. eo. oblate. ff. de re iudi. l. ij. ⁊. iiij. §. siquis con. Item bene imputat appellanti si modicū tempus restat sibi de anno quo nō potuit causam p̄sequi p̄pter impedimentū si ipo impedimento cessante nō incipiat causam infra annuz: l̄z in anno nullo modo eā valeat terminare qui enim aliud dicit causam dat p̄rogatiōi litiū cōtra id. §. de dolo ⁊ con. finē.

Eminimus. citationem.

dic vt diximus. §. co. ti. vt debitus.

Super eo appellationem.

Olim etiaz frustratorie hodie a grauamine. (supersedendū est.) a iudice a quo appellatum est quousq̄z cognoscat de appellatiōe ⁊ nō ad iudicē ad quem appellatur: vel dic q̄ ideo dicit supsedendū vt p̄ hoc q̄d supsedet exceptiōi appellās renūciet appellationi: ⁊ sic p̄cedetur in causa. (fine illa.) quia lis est pacti de nō petēdo rem iudi. ⁊ consimiles emptorie. exceptio enim sine qua potest p̄ncipale terminari est exceptio que cōpetit certis psonis nec cōueniant vltra quā facere possunt. de quibus habes. ff. de re iudi. sunt quedam. ⁊ l. sequētibus. nam si negat debitū ⁊ nihilominus tales p̄ponant exceptiōes l̄z super exceptionibus appelletur nihilominus procedet in p̄ncipali. ⁊ dicunt quidam coram iudice etiam si sit delegatus. sed videt contra: q̄ p̄ appellationē suspenditur iurisditio: vt. §. de offi. deleg. pastoralis. §. p̄terea. ff. ad turpil. l. j. in fi. vnde alij dīūt q̄ hoc nō potest habere locū nisi in ordinario: nec etiam coram illo si recusetur vt suspectus. §. eo. ad hoc. sed si sane intelligitur hec decre. nō dicit q̄ cora iudice a quo appellatū est in exceptione possit agi de p̄ncipali: sed simpliciter dicit q̄ agi potest ⁊ est. supplendū coram cōpetenti iudice. ar. ff. de iudi. eū qui. ⁊. §. de auct. ⁊ vsu pal. c. penul. nō cora eo a quo appellatū est: vel potest sic poni casus: iobānes petit. c. a petro. iducit io. de p̄bando debitū testes. obiecta aūt exceptione criminis cōtra vnū. iudex enim p̄ interlocutoriā repulit a qua iobānes appellauit. dicit ergo hic q̄ si p̄obata exceptione cōtra vnū testē toti cause fiat p̄iudiciū: puta q̄z ipsius testimonio repulso nō p̄bat debitū: ⁊ p̄ cōsequēs toti cause supsedere debet quousq̄z causa appellatiōis fuerit terminata. sumitur etiā hic ar. a cōtrario sensu q̄ si p̄ repulsionē illius testis nō fiat p̄ iudicium toti cause: puta q̄z p̄ alios duos sufficienter p̄batur debitum: nō iupersedebitur p̄ncipali cause: sed nec in appellatiōis causa procedetur: q̄z nō interest eius appellationē p̄sequi cum etiam ipo teste repulso de suo iure liqueat. ar. §. ti. pri. cū. i. ⁊. a. Item tē potest dici q̄ si condemnatus in expensis p̄ cōtumacia appellet nihilominus iudex a quo appellatū est siue ordinarius siue delegatus in causa p̄ncipali p̄cedet. ar. h̄. ⁊ idem est in similib⁹: hoc tamen est difficile. Item potest habere locū q̄d h̄ dicit in dilatorijs solutionis. alij dicūt q̄ hic cessat ar. a cōtrario sensu. (de). i. p. (prorupit.) sic. s. appellatione p̄cedatis: q̄z falsum est rescriptum vel per falsi suggestionē obtentuz. deberet enim adijcere dico rescriptum falsum: ⁊ paratus sum hoc p̄bare: ⁊ si negauerit iudex appellare pōt: q̄z grauat. alij dicūt q̄ l̄z iusta sit appellatio ista: tamē decre. non loquit in isto casu: sed is est sensus decre. q̄ si aliquis appellat ne iudi. dele. p̄cedant: quia rescriptuz ad eos ipetratū est p̄ falsi suggestionē nō valet. talis appellatio: ⁊ hoc probant multis rationibus. p̄mo: q̄z nō omnis falsa suggestio impedit iurisditionez. §. de rescrip. sup litteris: quia ergo est falsi suggestio que impedit iurisdictionē: ⁊ est falsi suggestio que nō impedit nō sufficit sic in genere p̄ponere: sed ad singularia peruenire oportet. ar. ff. de iu. fis. in fraudem. Item tē est ⁊ alia ratio: quia l̄z p̄ponat quis iustā causam appellatiōis vel exceptionē non tamen appellans debet recedere quin cōpareat cora illo iudice nisi p̄us iudex vel exp̄esse vel tacite admittat vel remittat appellationē recipere. j. eo. ex parte. m. hic aūt admissa voce appellatiōis nō expectato q̄ iudex eā exceptionē admitteret vel repudiaret in cōtinēti recessit: nec vlterius coram iudice voluit comparere: ⁊ hoc est q̄d dīns papa h̄ intēdit remouere. (differenda(sed q̄z citius poterit fieri dirimēda. §. ti. pri. c. ij. j. eo. interposita. imo ferenda est snīa nō sup falsi suggestiōe sed super p̄rincipali si causa talis est in qua p̄cedit lite nō contesta. vel cōtra talē appellantē contumaciter recedentem fertur snīa excōmunicatiōis vel missio in pos. §. vt lit. nō contesta. tue.

De appellationibus. leui.

Idē fm leges. C. de ap. in minoribus. (Super eo appellandi.) dūmodo grauetur alias enim nō licet. j. e. vt debitus. (in casibus). ij. q. vj. non solent. v. ante sententiā. ⁊ in casu qui est. ff. qui satisda. cog. arbitro. q̄z̄uis quidā dicāt cōtra. ff. a qui. ap. nō licet. l. vlti. (deferendum.) nisi a grauamine iminente vel cōminato ⁊ tēpore debito. j. e. vt debit⁹. (ita.) ⁊ si iusta sit causa suspitionis recusari potest: ⁊ non aliter. j. eo. cum speciali. (certum.) quando lis mandatur decidenda infra certuz tempus si sit hoc de consensu partiū aduenīente termino iudex ad petitionē temporis alterius etiā altera p̄te cōtradicente ⁊ petente terminū ad p̄bandū de iure: ⁊ etiā p̄pter hoc appellāte nō differret snīare: hoc enīz ipo q̄ consensit in terminū reputandus est talis terminus p̄emptorius: ⁊ etiā reputādus est p̄ conclusione in causa nisi nouū ⁊ incogitatū impedimentū supueniet qualiter p̄bationes inducere posset: quia tunc vel beneficio restitutionis i integrū vel cōmuni iure subueniret ei: sicut est in termino iuris: vt no. §. eo. ex rōne. si aūt certum tempus tm̄ ad petitionez alterius partis p̄fixum est tunc ad petitionez illius partis nō differretur snīa vltra tempus statutum: q̄z sic consensisse videtur: sed alteri parti nō p̄eiudicat quin debeat habere moderatas dilationes ad p̄bandū de iure suo: tamē iudex dilatiōes iuris iure nō debet diminuere. in hoc enim videt delegans gratiā facere impetranti: sed non debet sic diminuere q̄ omnino ius partis que de iure suo īfra tam breue tempus nullatenus docere potest de iure suo tollatur. ff. de admi. tu. tuto. qui rei. §. j. ⁊ no. §. de offi. del. de causis. ⁊ de hoc casu infra dilationes datas reo impetrato. vtetur suis rationibus. C. de resti. petende. nunq̄z tamen vltra terminū p̄fixum poterit iudex in causa p̄cedere: nisi de consensu partium

ꝓcedat:vt hic.s.de offi.dele.de causis.⁊ ꝓ oĩa idē videt si negociū infra certū tēpus instruendū mandat:⁊ postea remittendū: q2 hoc tēpus ꝓ termino peremptorio est habendū ita q̄ decetero nō admittent ad ꝓbandū ⁊ cōrā iudice ad quē fit remissio:⁊ ꝓpter hoc dicūt quidā ⁊ forte bene q̄ si alicui cōmittitur vt infra certū tēpus instruat causam:⁊ extūc remittat instructā:q̄ si p2esentaui litteras hmōi iudici ipe iudex aduenīte fine termini etiam nulla recepta instructiōe in causa ⁊ etiā non cito reo infra dictū terminū potest tunc citare reū:⁊ potest ꝑfigere terminū reo q̄ cōpareat cōrā delegante in negocio ꝓcessurus:nec potest dicere reus se grauari:q2 actor decetero nō admittit ad agēdū de eo sup quo voluit institui causam:sed ibi ponet ꝓpetuū silētiū:⁊ si bi putet q̄ infra terminū nō ꝓbauit que in rescripto cōtinebant. C.de inge.ma.diffamari.nec valet si opponas q̄ ordo omissus est qui in rescripto cōtinebat ꝑm quē debuit ꝓmo causam instruere ⁊ postea remittere.s.de rescrip.cū dilecta.q2 bene instructa est:q2 sn̄ia potest ferri cōtra ī petrantē.vel dic q̄ hec duo sunt p̄ncipalia mādata:vnū de instructiōe: aliud de remissiōe: vnde vno omisso potest aliud facere.s.de do.⁊ contu.cū dilecti.alij tn̄ dicūt ⁊ forte melius quātū in hoc q̄ nisi ꝓmo citauerit partes ad ꝓcedendū sup instructiōe negocij q̄ non potest negociū remittere:q2 merus citator nō est. Jtē iudex nō est anteq̄ incipiat vti iurisdictiōe.s.de off.dele.gratū relatū.post q̄ aūt citet forte potest remittere q̄ remittit negociū instructū cū sua instructione.ſ.q2 dicet quō citasset partes:⁊ q̄ actor voluit ꝓcedere. Jtez si expedit dicet quō reo dedit potestatē dicēdi q̄ vellet: ⁊ sic de alijs factj et omissis. Jtē videt q̄ iudex ad quē huiusmodi cōmissio ī petratur debet condēnare actorē in expēsis si fecerit citari reū:⁊ nullā ꝓbationē induxit sup instructiōe cause.ar.s.de rescrip.ceterum. in fi.⁊.s.de dolo ⁊ cōtu.finē.sed semp debet remittere: q2 sibi ex p2esse ħ mandatū est:lz aliqui cōtradicāt.supio2 aūt ad quem remittit cā bene examinabit oĩa ⁊ oĩbus examinatis admittet vl repellet actorē vel reū ad ꝓbandū:⁊ alīs eos puniet in expensis vel aliter ꝓut ei de iure vilum fuerit faciendū. alij tn̄ dicūt hmōi terminū vim peremptorij nō habere. si aūt mandatū est q̄ instructā vel nō instructā remittat tūc satis dici potest q̄ post remissionē poterit sibi dari noua dilatio:q2 nec exp̄sse nec tacite cōsensit hunc terminum esse peremptorium:īmo in contrarium innuit quando dicit q̄ non instructam remitteret.

PEruenit qui. ſ.ledētes. (cōpellas.)hodie non admitteretur talis appellatio.j.eo.vt debitus.(appellationis).s.eo. cum sit romana.in fi.

QOnsuluit notorium. s.c.p2ori. (deferendū.)hodie siue sit occultū siue manifestū non licet appellare nisi grauet:⁊ grauet semp licet.j.eo.vt debitus.(notoria.)dic vt diximus.j.de coba.cleri.⁊ mu.tua.(conueniens).s.eo.cum sit.(p2osequi).s.eo.c.p2i.

SUggestum repo2tasse. Ante citationē:q2 si post citationē tūc nō eēt dubium:quia si post citationem nō omitteret ꝓcedere ꝓmus iudex. s.eo.meminimus.decre.s.meminimus.

AD p2esentiam tuaz. Ebora. archiepūs cui scribit excōicatus: q2 post appellationē lata erat sn̄ia.(absolui.)ad cautelam.j.de sen.ex.p tuas.vel dic q̄ etiā siue absolueret ad cautelā:sed simpliciter tn̄ admittet ad ꝓbandū q̄ excōicatio nō tenuerit. ⁊ ideo si nō ligatus diuinis se imiscuit nō incurrit irregularitatē sicut hic apparet.(diuina.)cāuit:lz enī ab alijs sit vitādus.j.de sen.ex.p tuas.ipe tn̄ nō dz se gerere ꝓ excōicato:vt hic:si de appellatiōe sua cōfidit.

QUam tenemur liceat īfo2 mare.)Hoc locū habet in ordinario:sed forte idem ī delegato:sed aduersarius q̄ appellauit turbat.j.e.an sit. ⁊ est casus spālis vbi post appellationē a se factā iudex exercet iurisdictionē suā.alius casus est.s.eo.si duobus. alius casus ē q̄ pōt breuiare terminū p̄fixū a iure vel a ptibus p̄fixū.s.eo.ꝑsonas.alij dicūt ⁊ bene hoc spāle in archiepo cātuarien.q̄ ꝓuilegio spāli hz defensionē omniū appellātiū cantuarien. ꝓuincie.

QOnsuluit deferendū. Hoc credim⁹ cor rectū quātū ad ea que in iudicio fiūt cū non liceat appellare sine causa.j.eo.vt debitus.⁊.c. cū cā. quantū vo ad ea que extra iudiciū fiunt credimus q̄ valeat appellatio etiā nō exp̄ssa certa cā dūmodo aliquid dicat vel dicat:quare timere possit ⁊ postea sequt grauamē.aliter enim nō admittere mus appellationē extra iudiciū factaz ꝓpter multas absurditates que inde sequerent.⁊ ar.j.eo.ad audientiā.⁊.c.bone.⁊ a futuro grauamine possū appellare:ne graues me in tali facto:puta ne ꝙs molestaret euz sup possessiōe sua.j.eo.bone. Jtē si aliqs ab aliquo aliq̄d peteret extra iudiciuz:⁊ ille a quo petit appellaret ⁊ cū grauaret:q2 intelligit appellare ne eū grauet occasiōe petiti valet appellatio.j.eo.dilectis.⁊ sic intelligit.j.eo.ad audientiā.sed lz talis appellatio ꝓcesserit:sed tn̄ ex alijs causis que fa ctū sup quo appellatū est nō tangūt feratur sn̄ia:valet sn̄ia.s.e. cū teneamur.⁊.c.sup eo.ij.rn̄.⁊.c.ad hoc. Jtē extra iudiciuz valet appellatio ita generalis q̄ nulla ꝑsona exp̄mat dūmodo fa ctū sit certum.j.eo.bone.in ꝑn. Jtem no.q̄ appellans nunq̄ debet petere reuocari quicquid post appellationem factum est:sed quicquid contra appellationem factum est ⁊ eius annexa.j.eo. solicitudinē.s.de ꝓcura.auditis.

QUam parati essemus in legatiōe.) Que bene excusaret.xviij.di.si epūs.lxiij.di. salonitane. ī auc.quo.opoz.epi.§.illud.xxiij.q.viij.si autē vobis.⁊.s.de offi.dele.pastoralis.§.vl.ar.ptra.xxiij.q.viij. quo ausu.reprēhensibile.xxv.q.j.omne.xij.q.ij.quicū q̄s.nos credimus q̄ si archiepūs vocet aliquē epm vel aliū plātū ad cōcilium vel ad causam.⁊ rex siue ante siue post eum dē vocauerit licite potest ad eū venire:⁊ mandatū archiepi intermittere. est enim regi honor deferēdus:⁊ sic intelligo ꝓdicta.c.sed si archiepūs ei mādaret nō obstāte ꝓceptiōe regia debet obedire archiepo cū sit de eius iurisdictiōe ⁊ nō regis:⁊ magis est obediendū spūi q̄z carni.s.de ma.⁊ obe.solite. ⁊ idē dicimus in patriarcha si subditus sui archiepi vocauerit poti⁹ obediet archiepo q̄z patriarche:ni si in casibus in quibus deuoluit iurisdictio ad patriarchā:⁊ sic i telligo cōtraria.pape aūt semp est obediendū nulla ꝓceptiōe obstāte tam rōne honoris q̄z iurisdictiōis.xj.q.iij.qui resistit. ⁊ q̄ diximus in ordinarijs:idez intelligimus in delegatis.s.de offi. ordi.pastoralis.§.vl.tn̄ circa eos debet cōsiderari vtrū ꝓcuerit se vocari:⁊ tūc non ꝓsit:etiā no.s.de offi.dele.pastoralis.§.si. ff.siqs cau.l.ij.§.vl.⁊ an habeat regalia nec ne.xxiij.q.viij.§.ece.s.de ma.⁊ obe.solite.⁊ qui vocat diligēter attēdet quis maior necessitate ducatur:⁊ qui ꝓius mandauerit ⁊ cui ꝓius fuerit obligatus:⁊ quis maior sit:⁊ multa alia que occurrere possunt: ⁊ que multum valent ad excusationem.

AD hec q̄ eccesie.) Dic non erat appellatum nec etiā iurās petebat ab excōmunicatiōe absolui.per tale enī iuramentū nō tollit appellatio si grauet.alīs enim sine grauamine nō licet hodie appellare siue iurauerit siue nō.(iudicio.)ꝑ contumacia:secus si ꝓ offensa vel alio certo articulo.j.eo.c.p2i.(appellāt.) ex aliqua cā de nouo accidēte:vel ꝑm vetera iura etiā sine cā licebat appellare.s.e.cū sit ro.tn̄ satis videt innuere sequēs decr.q̄ in hoc casu.ſ.q̄n iurat nō licet appellare sine cā ne aliq̄d ei ꝓcipiat occasione ne ꝑstiti iuramēti vel ne ꝓceptū iniūctū faciat.j.c.p2.vel post absolutionē appellat in ꝓsecutione iudicij.(xl.dies.)vel plures vel pauciores ad arbitriū iudicis.s.eo.cū sit ro.

QUestioni. absoluere. Lū cēnt excōmunicati ꝓ maleficio:⁊ ita nō ē extra.s.c.p2i.(ante q̄z.)⁊ sic cōstat appellationē iniustā cum nihil ei mādet. si aūt ei mandaretur aliquid teneretur appellatio.s.c.p2.⁊ ita nō est cōtra nisi causa subterfugij faceret:vt hic.vl hic loquit de mā dato facto ante excōicationem:⁊ ꝓ quo fuit excōmunicatus q̄z omnino adimplere debet:nec valet appellatio sup eo interposita q̄ fugiat illud adimplere.(iuramento).q.d.ꝓ absolutionē quā petijt ⁊ iuramentū q̄z p2estitit videt acceptasse iurisdictionē ꝓioris iudicis:⁊ q̄ q̄d factū est cōrā eo:⁊ etiā renūciasse appellationi si fuerat appellatū.s.de offi.dele.gratū.j.eo.solicitudinē.s. de re iudi.q̄ ad cōsultationē. fateor tn̄ q̄ si taliter excōmunicatus ab eo peteret absolutionē cum ꝓtestatione.ſ.q̄ salua sibi esset appellatio:non videtur renunciare appellationi cum in ea sit periculum:⁊ bene tenet absolutio q̄z negocium p̄ncipale ad superiorem sit delatum per appellationem.j.de sen.exc. sacro.§.fi.j. eo.qua fronte.§.j.sed si sine ꝓtestatione peteret absolui:tūc renūciare videtur:cum iuz.appellationis sit absoluere.j.de sent.ex. per tuas.in fi. alij dicunt q̄ iudex a quo appellauit nunq̄z potest absoluere:nisi appellans tacite vel exp̄sse appellatiōi renūciet. (iuramento.)hodie non credimus differentiā siue iurauerit siue nō:cū nō liceat appellare nisi a grauamine.

Preterea.de his. ꝛc̃.de hoc dicitur ꝙ.e.ad hec.

Constitutis post appellationē interpositā a plebano ꝛ primicerio ne archidiaconus eligeret cū esset excōicatus:vel ne capitulū eligeret cū esset excōicatus:nō enī admitteret appellatio nisi rōnabili cā assignata.j.ō his q̄ fi.a ma.p.ca.cū i cūctis.vel pōt dici appellatio tenuisse etiā sine cā.ꝛ decre.nō ꝑdicit q̄ loquitur q̄n appellaf a minori pte(excōicatōis).lata in archiō.vel in cautore electū.(elegerint).in eodē ꝓtextu.ꝙ.de elec.ꝓgregato.secus si ex interuallo.ꝙ.de elec.ꝓsiderauim⁹ dudū.ꝛ.c.auditis.vbi ō h no.(appellationem)quam emisit ne alij eligerent simpliciter vl̄ sine consensu suo.

Proposuit.appellatus aliq̄ iusta cā nō ea:q: ab ea appellatū est in alia cā. ꝙ.e. ad hec. vbi no.vel dic q̄ suspect⁹ dicit ex ea cā:q: appellatū ē vt i decre. ꝑalle.no.(suspectus).ex alia iusta cā non ex ea:q: ab eo in alia cā appellauit (graui ꝛ manifesto.)no.q̄ si qs accusat⁹ ē de graui et manifesto crimine nō admittit recusatio:sec⁹ si esset graue ꝛ nō manifestū vel ecōuerso.iij.q.v.quia suspecti.(actu).i.quia est notorium facti actu permanentis.

Qua fronte.canonicū. xxiij.di. in nomine.ꝛ.j.q.ij.(preceptū debitū).ad min⁹ ꝓ tribunali sedere dz.xxiij.di.illud.xlvij.di.de petro.ꝛ lz facere i domo regis sit malū ꝓpt sequelā: factū tñ tenere credo dūmodo fiat cū cause cognitōe vel alio mō legitimo.alioquin erit nulla si oīno fiat ꝑ iuris debitū.ff.de arbi.q tñ.§.si arbiter.C.de sen.cū sniam. et l.prolatā.ꝛ.ħ.ti.pri.c.j.(iudex).q excōicauit a quo appellatū ē. j.de sen.ex.sacro.ꝛ ꝑm hoc loquit glo.vel dic q̄ loquit de iudice ad quē appellatū ē.sz ꝛ tūc remaneret eadē obiectio cū ab eo ꝙ appellationē reuocef iurisditio:vt hic dicit.(decedat).cū enī vel aduersario obsit nō est hoīm malicijs indulgendū.ff.de reiven. in fundo.(absoluere).no.q̄ lz iudex detulerit appellatōni tamen adhuc se intromittit de iurisditōe.ſ.q: absoluit:ꝛ q: cautionē recepit noie ecclie ꝛ sine mādato qō etiā est speciale. sed qd si appellās velit absolui? Rñ.ſ simplr absoluat renūciasse appellatōi videf.si vero protestef se nolle renūciare appellatōi bñ valet cū sit iusta cā ꝓtestādi ꝛ ep̄s male facit nisi eū absoluat.alij tñ ꝑdicūt:vt no.ꝙ.e.c.questioni.nec hec decre.dicit q̄ ꝑmo fuit appellatū.sed q̄ appellabaf ne absolueref.(ꝙquerūtur.) cōtra prelato excōicatoris dicim⁹ vt absoluant̄ a superiore siue a ꝑlato ei⁹ q̄ excōicauit etiā si ñ sit appellatū.(dicimus)si excōicator noluit eos absoluere.ꝑmo enī ad eū remittēdi sunt.ꝙ.de offi.ordi.ad reprimendā(ad appellandū).ſ.ne absoluant̄.

Reprehensibilis. xvij.q.iij.si quis suadente.lxxxi.di.si qs āmodo.j.ō sen.ex.tua.j.q.j.reperiunt̄.(disciplinā)de ħ.ꝙ.e.ad nr̄am.ꝛ.ꝙ.de offi.ordi.lz in cor. neglexerit.ꝙ.e.cū sit ro.p tuas.(propriū).alias nō.xiij.q.vj.c.j. xvj.q.vj.illud.(faciat).anteq̄ procedaf in negocio.j.e.sepe.C. de iudi.sancimus.(hoc q̄ sequit).ſ.ne religiosi ꝛc̃.q.d.in prin.§. dixim⁹ de oīb⁹ clericis.ꝛ hoc idē multo fortius dicim⁹ in religiosis.de eo aūt qō maxīe dictū est.ſ.de refusione expensar intelligi nō pōt cū monachi nō hēant ꝓpriū.xij.q.j.nō dicat̄.(regulare.) repete q̄ diximus.ꝙ.e.ad nr̄am.

Ad hoc pateant. ꝙ.e.cum sit ro.(prosnas)eligāt si ꝓtib⁹ placuerit vel ad supiorē remittāt.j.e.cū spāli.oli autē secus erat.ꝙ.de fo.ꝓpe.si qs ꝑ clericū.xj.q.j.puenit.ꝛ sec⁹ ꝑm leges.C.ō iudi.cū spāli.nisi vel exponere qōnem.ſ.de suspitione

Peruenit.appellasse. hoc scōm iura antiqua hodie nō audiref nisi grauaref. Item factū recitat q: ñ sufficit.ſ.infra tñ tp̄us iter arripere nisi aplico ꝓspectui se pr̄tet.ꝙ.e.cū sit romana.(ꝓmittas).pōt hoc facere iudex post appellationē: q: hec res dilationē nō capit.ff. de appreci.l.vl.ꝑm gla.vel loquit ꝑm antiq̄ iura vbi ꝓcedebaf frustratoria appellatio.hodie aūt cū non liceat appellare nisi a grauamine:secus.j.e.vt debitus.

Consuluit.a rege. hoc vult dicere q̄ rex frācie nomine iudeor appellabat vt eis mācipia xp̄iana retinē licēt vel is ē sensus:q: iudei a rege appellabāt q̄ eos nō ꝓhibēt mācipia xp̄iana retinere.(detineāt)videf.ſ.ꝛ hec ē appellatio ꝑ canonicas sanctiones.liij.di.mancipia.cum non sit admittenda nisi a grauamine.(decreti).liiij.distin.mancipia.

Ad hoc ipsum. appellantez)ꝛ hoc est qō sequit q̄ appellatōis.si.ꝙ.e.suggestū.dic vt no.j.e.vt debitus.

Qe prior enormitates. vbi gra prior recipiebat q̄ ꝓsentiret donatōib⁹ quas faciebat ꝓsanguineis vel illicitis alienatōib⁹ vel q̄ nemini diceret de ꝓcubinis quas tenebat.vñ canonicus ipse appellauit.ipse aūt prior nō deferens appellatōi eū suspēdit vel excōmunicauit.vñ de hoc precipit ad curiā satisfacturus.

Tanto excessu. q̄ iuste appellatōi nō ō tulit.ij.q.vj.decetero.

Quia nos infamia. i.publico ꝛ infami crimīe.(resp si).a qua se purgare nequeūt.ij.q.vj.ꝑbyter. vel dic spāliter i regularib⁹ vt ꝓ sola infamia possint remoueri ꝙuicti: etiā sine ordine iudiciario.alias nulla esset dubitatio.

Ad aures.

Ad audientiā. subiecerat)si autem paracipiat aliquez sub protectione parum valet.j. de priuile. ex parte tua. (subiecerat)maxime.idem enī est ꝛ si non subiecisset se.ap.p.cū sine cognitōe fuerit ꝓdēnatus:vt j.sequit̄ nusquam enim valet sententia in principali lata non ſuato ordine iudiciario.vel dic q̄ hoc obtinet extra iudiciū vbi tm̄ ꝓdest suppositio protectioni q̄tum appellatio q̄ tunc intantū valet q̄tum ab ordinario interponit̄ q̄ a tpe appellatōis cessare dz q̄ nihil ꝓtra appellantē faceret sine cognitōe ꝛ si fecerit nō tenet.ꝛ sicut olim potat appellari ꝛ añ iudiciū ꝛ post:ita poterat se supponere protectioni pape.ꝛ si post ferref sniā excōicatōis vel alia sine cause cognitōne nō valebit. In hoc aūt min⁹ habet protectio q̄ appellatio.q: protectio nō valet nisi ꝑ grauamē.ꝛ grauamine semoto procedere pōt.sed appellatio in totū transfert cām ad supiorē et non credūt quidā protectionē sublatā vl̄ mutatā.meli⁹ dicit̄ q̄ per oīa equiparatur appellatio ꝛ suppositio protectioni cognitōe.ħ colligit̄ ar.a ꝺrio sensu q̄ cū cognitōe pōt procedi ꝑ appellantē ex̄ iudiciū.ar.ꝑ.j.e.bone.nā ibi dicit̄ q̄ appellatio ex̄ iudiciū reuocat factū ad audientiā supiorīs:vt no.j.de his q̄ fi.a ma.par.ca.c.j.et ꝙ.de ma.ꝛ obe.dilecti.sz rñ.q: vbi appellatur a iudice siue in iudicio siue ex̄ nunq̄z reuocatur factū ad audientiā pape vel supioris nisi graueſ vel q: ordinez nō seruat:vt ħ.vel alio mō:vt.j.e. vt debit⁹.ꝛ sic loquit̄.j.e.cordi.sed si appellat a grauamine aduersarij sīr nō iuuat appellatō appellantē nisi sequaf grauamē sz si sequaf grauamē:tenet appellatio ad papā facta.j.eo.bone. (sententiā)siue excōicationis siue aliam.

Accepta.conquestione. cā appellatōis sed ꝓncipalis bñ remittef ad eos si decreuit i cā appellatōis imo q̄ plus ē etiā si ꝓbef cā appellatōis vera tm̄ remittit̄ ad eosdē iudices:puta si iudicauerūt nō esse suā iurisditionē:nā in hoc casu etiā ꝓbata vera cā appellatōis coram superiore.ſ.q̄ iurisditō sua ē.tm̄ ad eū remittit̄ cā:q: alit nō tollere tur grauamē:q: a grauamine appellaf.j.e. vt debit⁹.ij.q.vj.§. si.ꝛ si ꝑium diceref appellās iniustus ꝙsequeref suā voluntatē iniustā:ꝛ appellans iuste suo desiderio fraudaref

Postremo.cōsanguineus infra quartū gradū.j.ō ꝙsan.ꝛ affi.nō dz.vl̄ vsq; ad gradū vbi admittit̄ succession.insti.ō ag.suc.(eodē).secus in alio.

Ad hoc.interdicto ab officō ꝛ sacramēto.naz in his nō releuat appellatio interdictū q̄n illud fuare debeat.trahit enim secū executionē sicut excōicatō j.e.pastoralis.§.vl.in prin.ꝛ irregularis ē interdict⁹ si q̄tūcunq; appellet durāte interdicto ꝑ fiat.ar.xj.q.iij.si quis presbyter ꝛ.c.se. In spūalib⁹ in dubijs semp obediendū est ꝛ in tutiorez p tē declinandū.ꝙ.de tempo.or.ad aures.secus aūt dicerē si interdiceret ab ingressū possessionis vel cuiuscūq; alteri⁹ rei.nā ibi bene suspēderef interdictū p appellationē.ꝙ.de resti.spo.ex cōquestione.cū gnāliter nō solū diffinitiua sniа sed etiā mandatum suspēdaf.ꝙ.de re iudi.q̄ ad ꝙsultationē.j.de no.ope.nun.c.vl.idez videf dicendū q̄n qs suspēdit a bñficio ecclesiastico tantū:q: ꝓpter suspēsionē talē si appellet nō abstinebit a bñficio sicut ꝛ in tpalibus obtinet vt premissum:vñ si appellauit bñficiū percipiet sicut prius quasi a quadam temporalitate videatur suspensus

ꝛ hoc videtur ꝓbare. ĵ. de sen. ex. cum medicinalis. §. si qs aũt in ṽbo ab ingressu ecclesie ꝛ diuinis ꝛc̃. alij tamen dicunt idem in omni suspensione ecclesiastica ꝛ interdicto. s. qꝫ appellatio facta nõ suspendit interdictũ cũ hec decre. nõ distinguat. ꝛ no. qꝫ interdictũ siue suspẽsio ab officio vel beneficio habet similitudinẽ cũ excõicatõe in eo qõ hic dicitur. s. qꝛ neutrum ꝑ appellationez suspenditur vt. s. no. Jtem quia suspẽditur necesse est ꝓcedere monitionẽ in interdicto a beneficio vel officio nisi qñ fit ꝓ pena. s. e. reprehensibilis. Jtem qꝫ similis pena excõicato ꝛ interdicto ab officio celebrãti infligitur. ĵ. de cle. ex. mi. c. iij. Jtem qꝫ cũ iuratoria cautione vterqꝫ absoluitur. ĵ. de sen. ex. venerabili. super eo qꝫ mõachi. s. e. qua fronte. §. vl. Jtẽ qꝫ vtriqꝫ ꝓstaꝛ absolutio ad cautelã. s. de excep. apostolice. ij. de sen. ex. c. venerabilis. Jtem qꝫ tenet ꝛ si nullus ordo obseruet. ar. xj. q. iij. si quis ꝑsbyter. ꝛ hic. in alijs autẽ suspensionibus est ordo iuris seruandus. alias non nocet. s. de in inte. resti. c. ij. nec sunt in alijs suspẽsionibus predicta necessaria. sed ea obseruanda sunt q̃ in alijs interdictis vel penitentijs imponendis obseruari debent. ꝛ capitula que dicũt predicta in suspensione necessaria intellige i suspensione que fit ab officio ꝛ beneficio vel officio tm̃ vel a sacramentis. ꝛ hec vera sunt vbi suspensio vel interdictum ab officio fit ꝓ ꝓtumacia: nam si imponaꝛ ꝓ penitentia tunc frustra ꝑcederet monitio cum in omnẽ casum subsecuta sit suspẽsio. ꝛ no. qꝫ imponitur ꝓ pena quãdoqꝫ ꝑpetua qꝫ ab officõ ꝛ bñficio suspẽdatur. l. di. de his miror. ꝛ c. studeat. ꝛ c. accedens. quãdoqꝫ ad tempus. ĵ. de accu. inquisitionis. in ꝓin. ꝛ qñqꝫ interdicit tãtum missaꝝ celebratio. lvj. di. nullꝰ. qñqꝫ vsqꝫ ad mortẽ suspẽdit a sacramentis. ij. q. j. in primis. qñqꝫ tamẽ vsqꝫ ad tempus. l. di. eos vero. ꝛ c. se. Jtem suspenditur quis potestate eligendi. s. de elec. cum in cunctis. Jtem suspenditur quis potestate ordinãdi. l. di. ex penitentibus. s. de temp. or. litteras. Jtem ab ingressu ecclesie vel sacerdotali officio. s. de offi. delega. sane. ĵ. de sen. ex. sacro. ꝛ sic multas penas poteris inuenire circa suspensionem ab officio ꝛ sacramentis. Queri aũt potest an suspẽsio a pallio ꝛ a pontificalibus sit inter hmõi reputanda qꝫ si est per appellationẽ non releuabiꝫ. (nequeunt). no. interdictũ secũ ferre exetutionẽ sicut excõmunicatio. ĵ. e. pastoralis.

QUam in ecclesia. tui. scz archiepi grauamine hec decre. prefagit nouũ ius. ĵ. e. vt debitus.

QIrecte renũciare. secus est si per ꝓtumaciam vel negligentiã elapsum esset tempus. nam tunc nõ posset appellare. s. e. personas. nisi post sententiam vel a grauamine: qꝛ illud semper licet. vnde cũ hodie non liceat aliter appellare non credimus illam decre. personas aliquid speciale statuere circa non prosequentẽ appellationem. (iura). C. de li. i ima. c. qꝛ causa. l. j. (fecit). mulier que defendebat matrimoniũ. (quod est). scz matrimoniũ. nõ separatio matrimonij que est odiosa (. viri) ꝛ ideo non est ei fauendũ: sed mulieri que ꝓ matrimonio stat. et ꝓ illo scõo appellat. s. ti. proxi. c. vl.

QRetera. sententiam. hodie ñ licet indifferenter ferre tales sententias. ĵ. de sen. ex. romana. §. caueant. sed ordinarius si cõdẽnatus ad aliqd certũ ꝛ si illud non soluat iuxta quod mandatur tunc excõicabit eum. ꝛ no. qꝫ si quis excõicauit aliquẽ nisi vsqꝫ ad annũ soluerit vnũ tm̃ mandatũ est. vñ si vsqꝫ ad annũ appellauerit qñcunqꝫ nõ solũ releuabitur quo ad sententiã excõicationis. sz quo ad absolutionẽ faciendã: qꝛ sublato principali: scz excõicatione tollitur ꝛ accessoꝛium. s. solutio. s. de constit. translato. sed si condẽnasset eum pure ꝛ postea adiecisset: ꝛ nisi solueris vsqꝫ ad annũ sis excõicatus: si iste appellat infra decẽ dies appellet: releuatur a cõdẽnatione ꝛ a sententia excõicationis: sed si vltra decẽ dies appellet licet releuetur quo ad sententiã excõicationis non tm̃ releuatur quo ad condẽnationem que transit in rem iudi. s. de re iudi. quod ad cõsultationẽ. diuersa sunt enim ista mandata. et iõ nihil ꝓhibet in vno valere appellationẽ ꝛ i alio nõ. ĵ. de testa. raynutius ꝛ c. raynaldus. si aũt excõicatus fiat alterius iurisditionis nihilominus ligatur dũmodo nõ appellet. C. ỏ ma. testa. statuliberis. ar. ỏ. ff. de dona. inter vi. ꝛ vxo. cũ hic. §. si sponsus. ff. de penis. l. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. est receptũ. s. de offi. le. c. fi. Jtem si conditio feratur in ꝑsens vel ꝑteritũ vt excõico te si furtũ feciſti: vel si furtiuã rem apud te habes: hec sententia nõ suspendiꝫ ꝑ appellationẽ. insti. de ṽb. ob. §. ꝓditões. ff. si cer. pe. l. cũ ad pñs. ff. de ṽb. sig. l. ꝛ si stipulatꝰ fuero sine mã. Jtez si dicat extõico te si appellas: q̃ẓcito parat se ad appellandũ ẽ excõicatꝰ. nec valet appellatio. alij dicunt et forte melius ꝗ valet appellatio ꝛ idẽ est si dicas excõico te si eligꝫ talẽ: ac si dicas si elegeris talez ar. ff. de ṽbo. ob. si quis stipulatus sit. alij dicũt ꝛ male: ꝗ in hoc vltimo casu nõ valet appellatio. ꝛ dicũt quidam ꝗ bñ tenet electio sed facta electõe statim incidit in excõicationẽ nisi ꝓcesserit appellatio: qꝛ nisi teneret electio nõ teneret excõicatio. ar. C. si mãci. ita fu. ali. meuia. eo ꝗ nobis videt q̃ i his exequẽda est sententia excõicãtis que si fuit ꝗ tm̃ post electionem sint excõicati tunc obtinebit quod dictum est. si autem apparet ꝗ de intentione sit excõicantis. s. ꝗ velit ꝗ sit excõicatus simul cum electiõe faciet de facto tũc electio nõ tenebit ꝛ excõicatio tenebit. ꝛ hoc idẽ videtur si de intentione excõicãt] dubitet: qꝛ q̃ẓcito verba electionis ꝓferret excõicatus erit ꝛ electio nõ tenebit. penetrabilior enim gladius dñi. s. sententia excõicationis est q̃ẓ factum hoĩs. sez electio. ꝛ ideo excõicatio dicitur ꝓcedere electionem: sz ponęs si intelligis ꝗ excõicatio ꝓcesserit electionẽ. q̃ iniustã est excõicatio: qꝛ sine causa ꝓcedente est ꝓmulgata. ĵ. de sen. ex. sacro. so. dico ꝗ simul cũ ꝓlatione verboꝝ incurrit excõicationem: sed excõicatio ꝓcedere fingitur ꝓpter velocitatem ꝛ ꝓpter intentionẽ excõicantis que ꝓsumit esse in dubio vt electio non valeat: vt. ff. de his qui pro nõ scrip. l. j. Jtem quia ex causa fit. s. ꝓpter inobedientiã que statim fuit q̃ẓcito deliberato cõcilio ꝓponit electionẽ ꝓcedere. videtur tm̃ ꝗ non debet incidere in excõicationẽ: qꝛ electio non tenet. ar. C. si mã. ita fu. ali. l. fi. sed dic aliud esse in penis spiritualibus que medicinales sunt. ij. q. j. multi: vbi sufficit mala voluntas ꝛ inobediẽtia. aliud ẽ in penis cõuentionalibus ꝛ alijs iudicialibus que odiose sunt. ꝛ ideo restringẽde: vt in ꝑ. ỹ etiã de pe. di. j. pene. ꝛ. ff. de penis. l. ꝓses ꝛ. l. interꝓtationẽ. ꝛ probatur vtrũqꝫ mẽbrum. ff. de libe. ꝛ posthu. cum quidã. Jtem eligendo ꝓtrahit peccatũ inobedientie. vnde vere dicitur ꝗ talis electio infecta est peccato inobedientie quare non eodẽ modo dicetur infecta pena excõicationis q̃ per inobedientiã irrogatur Jtem probo ꝗ eligendo ꝛ non post electionẽ tm̃ contrahit excõicationẽ: qꝛ si post ꝓtraheret iniusta essz excõicatio: qꝛ si hoc diceretur idem esset hoc dicẽ excõico te si elegeris ac si diceret excõico te postq̃ẓ elegeris. ꝛ hoc esset iniquum excõicare eũ ꝓ ꝓterito facto vel electione iam facta nisi noua monitio ꝓcederet nobis videtur ꝗ in sententia excõicationis ẽ spãle: qꝛ semp possit appellare añ diẽ statutã: etiã si vsqꝫ ad ãnũ duraret. ꝛ hoc hic exꝓsse dicit. in alijs aũt sententijs est ꝓtrariũ. s. de re iudi. qõ ad ꝓsultationẽ. ij. q. vj. biduũ. rõ aũt diuersitatis ẽ qꝛ sniа excõicationis semp trahit a die ꝓditõis. qõ ꝓbo qꝛ ante nõ tenet sniа: qꝛ si sniа teneret esset excõicatus. ꝛ si esset excõicatus deberet vitari: sed excõicati appellatio eũ non releuaret: qꝛ hec sniа secũ trahit executionẽ. ĵ. e. pastoralis. Jtem licet ꝑlati ex toto possint tollere snias excõicationis ꝑ absolutionem tamẽ suspẽdere nõ pñt eas hoc modo. s. ꝗ excõicati sint ꝛ nõ vitentur alias nõ peccẽt cõicando sacramẽtis vel ingerẽdo se cõmunioni alioꝝ. ĵ. de cle. ex. c. illud. ꝛ c. si celebrat. vel ꝗ ab alijs nõ vitẽtur qꝛ nec in hoc ꝓdest ꝓuilegiũ ap. se. ĵ. de sen. ex. c. nulli. ꝛ idẽ videtur in interdicto hoĩs: vt no. ĵ. ỏ ꝓuile. vt ꝓuile. nec facim differentiã siue excõicator dicat: excõico te exnũc siue dicat tũc sis excõicatus: qꝛ semp sniа trahit ad diẽ ꝓditõis. in alijs aũt sententijs quas suspẽdere licet est ꝓrium: qꝛ sniа statim tenet lz suspendat ꝑ ꝓditionẽ. ꝛ ideo a ꝓlatõe eiꝰ infra decẽ dies ẽ appellãdũ ꝛ hec vera sũt in sententijs q̃ ferunt cũ cãe cognitõe: qꝛ si aliter ferũtur ꝛ cũ appellatõe ꝛ sine appellatõe lz ꝓuenire. C. comínia. epistolas ꝓgra. l. interlocutio ꝛ duabꝰ. l. se (medio tpe.) infra decem dies a die late sniе. ꝛ ita nõ est ỹ. s. de re iudi. qõ ad ꝓsultationez ỹ. ij. q. vj. biduũ. in ꝑn. so. illud vez ẽ vt dictũ ẽ. s. in ꝓe. gl. ỹ. no bis vi ꝛc̃. si aũt sempꝛoniꝰ ꝓrogauerit terminũ nõ incidit excõicationẽ. ar. ff. de ꝑca. latã. qꝛ nõ est ꝓtumax. xj. q. iij. certũ. Jtez si aduenięte termio ꝓrogato nõ soluit incidit i excõicationẽ. ar. ff. de ꝑca. sz si manẽte. ꝛ qꝛ terminꝰ vi ꝓrogatꝰ cũ suis accessoꝛijs ꝛ põt ỹ facere: qꝛ excõicatio pars iurisditõis ẽ quã ꝓrogaꝫ potest. s. de of. del. de cãis. ꝛ ar. ff. si qs cau. l. ij. in ꝑn. ff. de arbi. cessus. s. de do. cũ dilecti. alij tm̃ ỹ dicũt dicẽtes eũ excõicatũ ꝑ eo ꝗ satisfecerat in termio ꝓrogatõis recepte. tũ etiã qꝛ ꝓrogationez apte nõ a iudice recipit cuiꝰ. s. iudicis ẽ ꝓrogãdi iurisditionẽ. et sic ipm ꝓtẽpsisse vi ꝛ ex ꝓtẽptu iudicꝫ qs ligaꝫ. tũ etiã qꝛ qñ excõicatio fertur ab habente iurisditionem. in duobus tamen casibus non debet tenere. s. quando post ap. legitimã: ꝛ quando intolerabilem errorem exꝓessum continet. ĵ. de sen. ex. per tuas. in fi. si tm̃ ps i termio reputauit sibi satisfactũ tũc nõ ẽ excõicatꝰ: qꝛ satisfacere ẽ quẽadmodũ voluit creditor. ff. ỏ pig. act. si ré. §. oẽs.

SEcundo requiris ĵ. e. ing sitõnis ỹ. so. ibi (cogi)

ꝟ.8 of.del.ſuſpitõis.(q̃ ſi cozã).j.e.ti.c.cũ ſpeciali.

Hꝛ ſit deferendum. casus. alberi
cus conuenie
bat.b.ſup fundo:albericus actoꝛ appellauit añ ſnĩaz
ex iuſta cã.poſtea idẽ albericus ſpoliauit.b.reum fun
do petito:dicit ꝟ q̃ reus ſpoliatꝰ poterat petere q̃ iudex a q̃ ap
pellatũ eſt faciat reſtitui ſibi dictã poſſeſſionẽ: ⁊ q̃ procedat i cã
q̃ exquo ſue appellationi nõ detulit: expoliãdo aduerſariũ non
poteſt ſe iuuare q̃nin teneatur cozã iudice rñdere a quo appella
uit.ſ.e.cũ teneamur.ſ.de reſcrip.ex pte.s.alias enĩ nõ bñ iudico
q̃ appellatio hmõi decre.in reo appellãte hẽat locũ i iudicio.ex
tra aũt iudiciũ poſſet habere locũ ſicut hẽs.ſ.ꝺ elec bõe me.ma.
vbi no.(interpoſita)ab actoꝛe qui expoliauit reũ neglexit expoli
ando reum fundo petito:vt.ſ.in caſu dicitur.⁊.ſ.e.conſtitutus.
de reſcrip.ex parte.s.

Quit ille.interdicti. ꝯ legatum
app.ſe.rex
frãcie in quodã negocio in quo ipſe legatus volebat
procedere ꝯ eũ propoſuit q̃ habebat eũ ſuſpectũ ⁊ appellauit ab
eo.legatus aũt nihilominus proceſſit:ꝙmẽdatur hic proceſſus
cũ eſſet merus executoꝛ in illo negocio.(poſſit).ij.q.vj. ab execu
toꝛe.⁊ intellige de mero executoꝛe.ſecus ſi habet admixtã cogni
tionẽ.ſ.de offi.dele.paſtoꝛalis.(excederet)idẽ eſt ſi diminuerẽt.
C.de excep.rei iudi.ſi vt.vel ſi dolo aliquid facit.ff.de neg.geſt.
l.iij.§.ſi executoꝛ.vel ſi obijciaꝫ excõicatio iudici q̃jus eiꝰ ſnĩa ñ
ſemp retractet.ſ.ti.proꝛi.ad probandũ vel aduerſarij.ſ. de ex
cep.exceptionẽ.xj.q.iij.cũ excõicato. vel ſi ſit facta nouatio.ff.de
re iudi.l.iiij.§.ſi quis ex quẽtione.vl̃ ſi preuenit quadrimeſtre tẽ
pus.C.de ap.ſi quis.vel ſi male interpretet ſnĩam.ff.de ap.exe.
vel ſi obijciaꝫ queſtio falſi.C.ſi ex falſis.l.iudicati.vel ſi nõ con
ſtat ibi quare debet executioni mãdari.ſ.de preſcrip.audit. vel
ſi obijciatur exceptio p quã ꝓtendit retro iudiciũ nullũ.ſ.de pro
cu.in pñtia.C.de procu.lz.expoliationẽ aũt nõ credimus retar
dare executionẽ(fuiſſet)no.me executoꝛẽ nõ licere recuſare.

Epe cõtigit.alterius. ſiue ap
pellãs
ſiue appellati.(occultãtis.)no.ſi procuratoꝛ occultat
mandatũ a pncipio ꝙdẽnatur dñs:vt ꝟ.ſecus ſi poſt
q̃cepit agere procuratoꝛ ⁊ factus ẽ dñs litis vel ꝓtumax vel ali
quid malicioſe agat.tunc enĩ tm̃ procuratoꝛ punit de dolo. ff.ſi
ſi quis ius di.l.j.⁊ no.ſ.vt lit.nõ ꝓteſ.ad hoc(lateraneñ.con).ſ.e
reprehẽſibilis.q̃ tñ ſoli appellãti nõ proſequẽti appellationez
penã imponit nõ appellato.(a parte)ꝓtra quã appellat.(expen
ſarũ)⁊ etiã ſi appellatus nõ venerit.ſed alias p appellationem
oꝓtuit ipſum facere expẽſas tenet ad alias actiones de dolo:
ſi doloſe appellauit vel etiã actione in factũ ſi temerarie.arg.ad
hoc q̃ iuſtũ eſt q̃ in expẽſis hmõi puniat: vel officio iudicis. et
q̃ actiones alie nõ ſunt:iuſtũ eſt has dari.ar.ſ.de reſcrip.ex pte.
ſ.de dolo in prin.⁊.§.j.ff.de diuer.⁊ temp.preſcrip.l.quotiẽs.ex
penſe aũt que fiũt in cã appellatõis emiſſe in iudicio:etiaz omẽs
que facte ſunt poſt ſnĩam etiã ante q̃z appellaret:⁊ que facte ſũt
in cauſa principali a qua appellatũ eſt cũ iudex appellaitõis ſuc
cedit iudici principalis cauſe ei liceat addere ⁊ diminuere.j.ꝺ te
ſta.raynutius.in fi.C.de ſen.que ſine cer.q̃n.l.j.ff.de vſur. tutoꝛ.
⁊ q̃ ei licet reuocare ꝙdẽnationẽ expenſaꝝ factã in principali ea
dẽ rõne ⁊ ſupplere licet veniũt iudic̃.of. C. de ſen.que ſine cer.
q̃n.l.j.ff. de vſur.tutoꝛ.⁊ habet locũ qꝺ hic dicit ꝑm quoſdã etiã
ſi appellet extra iudiciũ.⁊ habet hoc locũ qꝺ hic dicit de expen
ſis ꝓpetẽtibus iure actionis ⁊ de expẽſis que fiunt extra iudiciũ
pro expẽſis aũt que fiunt in iudicio nõ ꝓpetit aliqua actio niſi ꝺ
illis iudex pronũciet in ſnĩa. C.de fruc.⁊ li.ex. terminato. C.ꝺ po
ſtu.l.iiij.vel eodẽ die.ff.de re iudi.paulus.in fi. Et no.q̃ nõ ſolũ
expenſe que fiunt in iudicio ⁊ que veniũt ex officio iudicis: ſz eti
am que ſunt extra iudiciũ ⁊ que veniũt iure actionis taxari de
bent officio iudicis.⁊ poſtea p iuramentũ petẽtis probãde ſunt
C.de iudi.ſancimus. C.vnde vi.ſi q̃:auc̃.ꝺ iudi.§.oꝓtet.que
generaliter loquitur de oĩbus expẽſis . Jtẽ ad expẽſas que fiũt
añ lit.ꝓteſ.iudex ꝙdẽnabit ex officio ſuo ⁊ etiã mulctabit iudicez
ff.ſi quis ius di.non ob.l.j.etiã delegatus.ff.de offi.eius cui mã.
eſt iuriſ.l.ſi. Jtẽ no.q̃ licet iudex a prin.nõ ꝙdẽnet ꝓtumacẽ ad
expẽſas.tm̃ poſt lit.ꝓteſ.⁊ ſemp vſq̃z ad ſnĩam ⁊ etiã in ſnĩa pote
rit ꝙdẽnare ad expẽſas etiã ſi ſnĩam ferret p ꝓtumace ⁊ non tm̃
tpe ſententie:ſed etiã eadẽ die vt dictũ eſt:cũ enim officiũ iudicis
ſemp duret a prima citatione vſq̃z ad finẽ litis:non video quare
q̃cunq̃ velit nõ poſſet ꝙdẽnare ꝓtumacẽ ſiue ante litez cõ. ſiue
poſt.imo plꝰ q̃ etiã ſi añ lit.ꝓteſt.iudex pnũciauit nõ obſtãte ex
ceptõe militie ꝓcuratoꝛẽ admittẽdũ vel nõ obſtãte exceptione
ſpoliatõis vl̃ excõicatõnis procedendum in cauſa.⁊ nihil dixit ꝺ
expenſis:nihilominus poſtea lit.pen.vel in fine litis poterit ad
expenſas occaſionẽ predicte exceptionis reprobare factas illuz
qui fruſtratoꝛie exceperat condẽnare.imo dicunt quidã q̃ i his
caſibus non poterit appellari a condẽnatione expenſarum cuz
decem dies effluxerint a die prime ſententie.⁊ iſta ſententia ex
penſarum fit executio prime ſententie.ff.quod me.cã:ſi cũ exce
ptione.§.aliquãꝺo.ff.de dolo:arbitrio.niſi excederet in taxatiõe
expenſarum.vel niſi proponens exceptionẽ poſſet excuſari q̃ p
babiliter propoſuit excep.licet ſuccubuerit.ff.de le.ij.qui q̃ ſolidũ
§.etiam.⁊ in predi.§.in auc̃.de iudi.§.oportet. Jtem videtur q̃
iudex poteſt poſt litem ꝓteſt.reuocare predictas latas interlocu
toꝛias.ff.de re iudi.q̃ iuſſit.alias tamẽ ratũ manet quod per eos
factum eſt.ſ.de excep.pia.(a parte.)cõtra quã appellatur(appro
bata.)nam ſi appellatio non reciperetur neq̃z a iudice neq̃z a p
te non habet locum hec conſtitutio.j.e.interpoſita.§.j.(abſentẽ)
ſiue appellantem(procederetur)per iudicẽ appellatõis.(perem
ptoꝛie)no.non eſſe vocari appellantẽ exquo prefixus terminus
appellationis vel a iudice vel a partibus:⁊ tunc neceſſe eſt expe
ctari finem termini vt vel procedatur ſi appellauit ante ſenten
tiam.ſ.e.reprehenſibilis.(perſonas)vel vt rata maneat ſenten
tia ſi appellatum eſt a ſententia.ſ.e.cum ſit ro.terminũ autem a
iure ſtatutum poteſt prevenire appellatus per modicum tẽpus
ſi vult q̃ cognoſcatur de iuſticia prioris ſentẽtie vel ꝺ vult expe
ctare finem legalis termini rata manet ſententia.ij.q.vj. appel
latoꝛe ceſ.appellatoꝛ autem non habet neceſſe expectare prope
finem anni.ſed ſtatim poteſt proſequi ne labatur annus ci.j.e.
oblate.⁊ generaliter diximus q̃ vbi terminus prefixus eſt a iu
re tm̃ q̃ ſiue appellatus ſiue appellans ſit abſens ad hoc q̃ pro
cedatur:neceſſe eſt eum vocari.C.ꝺ ap.auc̃.appellatoꝛe.j.e. per
tuas.⁊.c.nicholao.⁊.j.de priuile.cum olim.ſed ratam bene ba
bebit ſine citatione ſolo lapſu anni:vt dictum eſt.ſed nunq̃d idẽ
dices in ſententia excõicationis vt lapſu temporis anni ſi nõ pro
ſequatur appellatoꝛ q̃ ſententia tranſit in rem iudi.⁊ quidã di
cũt q̃ ſi excõicatio preceſſit appellationem hec queſtio queſtio
nem non habet:quia ſententia excõmunicationis ſemper tenet
ſiue proſequatur appellatio ſiue non.ſ.de offi.ordi.ad reprimẽ
dam.j.e.paſtoꝛalis.in fi.ſi vero appellatio procedat excõicatio
nem tunc queſtio locum habet.⁊ eſt dicendum q̃ ſi infra tẽpus
ſtatutum appella.non proſequatur eſt retro excõicatus a die ex
cõmunicationis late.ff.ex qui.cau.infa.l.furti.in prin.C.de tẽp.
ap.l.penul.§.illud etiam.⁊ ſi queratur an ea teneãt que medio
tempoꝛe geſſit.ſ.inter excõicationem ⁊ tempus finitũ ꝓſequen
de appellationis.reſpõdeo q̃ interim vitandũ eſt in iudicijs ⁊ i
alijs niſi in cauſa appellationis proſequende.j.de ſen.ex.per tu
as.ſed nunquid poteſt poſt tempus appellationis proſequẽde
prefixum implorare officiũ iudicis vt petat ſnĩam excõicationis
nullã pronũtiari:vtpote per appellationẽ latã?ar.q̃ ſic.ff.ꝺ ap.
ſi expreſſum.ſed videt ꝓtra q̃ exquo tẽpus appellatõis ꝓſequen
de elapſum ẽ renũtiaſſe videtur appellationi:vt iudex ea nõ ob
ſtante procedere poſſit ⁊ ratũ ſit quicquid fecit.ſ.e.cũ ſit ro.pſo
nas. Jtem quia hoc dicere non poteſt niſi proſequendo appel
lationem.ſed ſi ex alia cauſa q̃z ex qua appellatum eſt vellet dice
re ſententiam excõicationis nullam poſt tempus elapſum : pu
ta quia excõicatoꝛ non eſſet iudex ſuus bene poſſet.⁊ hoc ipſum
ſcz q̃ poſt tempus appellationis proſequende prefixum poſſit
dicere ex alia cauſa ſententiam nullam:vel quicquid aliud factũ
eſt obtinet etiam in ſententijs alijs ⁊ etiaz in negocijs ⁊ extra iu
dicium habitis obtinet:vt.j.c.proꝛi.⁊.j.e.ſolicitudinẽ.ar.cõtra
pro prima parte.ff.de inoffi.teſta.q̃ veterani.§.ſi quis filius.ff.
ex qui.cau.ma.necnon.§.penl.vbi dicitur q̃ infra idem tempus
locũ habet exceptio inoffi.teſta.⁊ reſti.in inte.infra qꝺ habet lo
cum ipſa querela ⁊ petitio reſtitutionis in integrum.nec miruz:
quia que tempoꝛalia ſunt ad agendum perpetua ſunt ad excipi
endum.ff.de do.excep.pure.ergo eadem ratione ſi due actõnes
ad idem competunt ſicut hic competunt: proſecutio apppella
tionis ⁊ officium iudicis ad dicendum ſententiam nullam etiaz
ex alia cauſa q̃z q̃ poſt appellationem lata eſt:puta quia iudex
non erat:infra idem tempus conſtringuntur.hic facilis ẽ reſpõ
ſio:quia ſemper infra idem tempus ⁊ actio ⁊ exceptio tollunt
ſi excipiens: fuit in moꝛa.ſi enim in moꝛa nõ eſſet perpetue ſunt
exceptiones:ſicut patet ſi aliquis fuit exheredatus qui ⁊ dum
poſſidet eſt in moꝛa:quia habet querelam que non daf directo
contra eum poſſidentem.ſed contra teſtamentũ. idem dicimꝰ ꝺ
reſtitutione.ſed in actionibus conſtat eſſe contrarium : quia ad
maius tempus competit vna q̃z alia etiam vno ⁊ eodem facto
ad maiorem quantitatem . ⁊ hic non ſunt diuerſi modi. vnus

agendi:ꝛ alius excipiendi. sed vterqꝫ est modus agendi:vnus quo prosequatur appellatio:alter quo directo intentat officium iudicis ad rescindendam sententiam ex alia causa:vt no.s.ō of. dele.cum contingat.vel dic quia quod dicitur q infra idem tempus restringuntur ꝛ actio vel exceptio vel due actiones.ꝛ tūc verum est vbi simul ex eadem causa oriuntur ꝛ ad idem tendant. ad ħ non nascitur ex eadem causa sed ex diuersis:nam ex alia cā nascitur petitio quando petitur sententia nulla pronūciari p eo q post appellationem lata est que infra tempus tm̄ appellationi prosequende prefixum locum habet. ꝛ ex alia causa puta qꝛ expressit errorem vel quia non fuit iudex in electionibus:qꝛ non fuerunt vocati qui fuerant euocandi quod licitum est.ꝛ sic non obstat.ff.de his qui no.infa.furti.in prin.vbi dicitur q condēnatus furti non prosequens appellationem fingitur infamis a die late sententie:quia pretextu appellationis prosecute non hꝫ auxilium.sed si alias dicere posset sententiam nullam bene audietur nec fieret infamis.ħ autem vt premissum est aliud auxilium competit super quo auditur:ꝛ quo probato apparet ipsum excōicatum non esse.nec facimus differentiam:an in iudicio vel extra iudicium appellatum sit.Sed oppones contra id quod dictum ē.s. q post translatum tempore appellationis prosequende non potest dicere sententiam nullam ex ea causa q post appellationem lata est quomodo id quod non tenuit:puta q est post appellatōez potest fieri ratū alias omissionem prosecutionis ap. respondemus bene:vt.ff.ō iudi.licet.ff.rem ra.ba.l.ij.§.fallus:ꝛ.l.penl. §.vlti.quidam tamen dicunt q contra sententiam precedentez ap.non possum aliquid dicere nisi ap.prosequatur infra annuꝫ. ꝛ sic intelligitur furti actio.sed contra seutentiam sequentem appellationem etiam post annū potest dicere etiam de ap.sed prīo dictum magis placet.in sententia tamē excōicationis dicunt aliqui q etiam post annū possit dici propter ap.precedentem nō tenuisse, quia non capit effectum ex taciturnitate vel tempore ſz ex intentione ꝛ potestate excōicantis que nulla erit post appella.ꝛ quia secum trahit executionem.j.e.pastoralis. Sed nunquid iudex qui non detulit ap.in alijs qꝫ in excōicatione poterit conuerti ab eo qui non est prosecutus appellationem suam:quia litem:suam fecit:vel quia per imprudentiam iudicauit.ar.q sic:insti.de ob.que ex qua.de.na.in prin.ar.q non:quia clꝑabilis fuit q nō prosecutus fuit appellationē.ergo agere nō potest ista actione.ff de euic.berennius.§.vl.ꝛ quia nō potest prosequi causam appellationis quia annus elapsus est:nec ea que pendent ex ea.s.q fecerit litem suam vel alia huiusmodi quasi eis videatur tacite renunciasse.j.e.solicitudinem.ff.si quis cau.si eum.§.vlti.tamē satis credimus q ex causis predictis possit conueniri ꝛ ad minus ꝓdēnari pōt ī.xx.pondo auri.C.de ap.qm̄ iuō.(eā)appellatōnē. (vigorem.)hꝫ in isto casu si appellans nō mittat ꝓcuratorē ad ꝓsecutionem ap.sed ad impetrandum litteras tm̄ nō imputatur ei.j.e.interposita.§.j.ꝛ idem etiam credo de appellato cum non sit in culpa:quia iudex appellationi nō detulit(appellationē) huiusmodi.i.terminū ap.prefixum:ei enim potest apponi q legitimo impedimento detentus sit is qui debuit ipsaꝫ appellationē ꝓsequi.ff.si qs cau.l.ij.ꝛ p totū(terminū)si de termīo prefixo aboīe loqueris illū:nec vna die hꝫ ꝓuenire nec ī petrando lras nec procedendo in causa appellationis:si loqueris de terminoprefixo a iure illum licet preuenire. sed modico.i.per mensem ab appellato petente confirmationem sententie:vt non videatur malicioſe preuenisse aduersariuꝫ:vt.ij.q.vj.appellatore.cel.litteras autem impetrare quandocunqꝫ potest dūmodo cessat malicia.j e.oblate.appellator autem potest prosequi quandocunqꝫ vult dōmodo non malicioſe preueniat ꝛ impetrando litteras ꝛ prosequendo ap.si oportebit citari appellatum.ꝛ estimabitur hoc ſm arbitrium iudicis.

Constitutus.transtulerūt.

Hec translatio votorum hodie non admitteretur nisi ſm tenorem decre.s.de elec.quia propter. in fi.scꝫ si esset absens in loco vnde vocari debet ꝛc̄.vt ibi.(quibusdam)q non transtulerunt votum:sed in eum consentiebant expresse per se:quia expresse consenserant non collata voce in epm.(epo).sic̄ illi qui cōmiserāt vocem episcopo.sed vt dicunt quidā hoc specialе in legatis qui de latere se.ap.transmittuntur.sed contra est.j. de accu.ad petitionem.vel dic non fuisse de iure.sed quia partes non contradixerunt papa stat tali institutioni.alij dicunt q propter moram que periculosa est in electionibus in eis specialiter concessum est.ar.s.e.qua fronte.§.j.ꝛ.j.e.oblate.§.vl.vel potest dicere q hic dicitur esse ius cōmune:qꝛ si appelletur ab aliq iudice ꝛ maxime extra iudicium:ꝛ postea ille qui dicitur appellatus coram eodem a quo dicitur appellatum vel coram superiore vel quocunqꝫ alio prosequatur ius suū sup eo de quo dicit appellatum.ꝛ aduersarius dicet:dñe nō debes te intromittere de hoc negocio:qꝛ super eo appellaui ad papam:si aduersarius neget appellationem vel confitetur eam: sed dicit q per eum non transfertur iurisditio ad iudicem ap.qꝛ nihil factum est ꝓtra appellationē.vel dicit tempus appellationis prosequende effluxū bene audiet huius.replicationes ꝛ probationes super eis: et sic erat hic ar.op.j.e.ro.§.si vero vo.nisi forte superior incepisſz cognoscere:quia tunc causam a iudice ap. attentatam nullomodo inferior tangere debet.s.de offi.dele.pastoralis.§.ij.vbi no. sed his contradicere videtur littera vbi dicit q intromisit se de causa ista.non vt derogaret appellationi sed vt causam instructam remitteret.sed dic q bene legatus iure legationis poterit cognoscere,ꝛ poterat super huius. probationes recipere:sicut quilibet alius ordinarius.ꝛ hoc non faciebat vt derogaret appellationi si appellatio tenebat:sed de hoc volebat cognoscere vt dictuꝫ est an ad superiorem per appellationē esset iurisditio devoluta:an apud se remansisſz: ꝛ sententia super hoc lata preiudicabit partibus nisi appellent.ff.de iudi.si quis ex.j.e.solicitudinē.(assensu).no q per appellationem extra iudicium tenetur quis prosequi infra annū quod fateor verum esse computato anno a die q̄ fit contra appellationem.nam tunc incipit appel.tenere ꝛ nō ante diem grauaminis currit annus.C.de prescrip.xxx.an l.fi.§.illud autem.ꝛ.§.fi.ꝛ sunt hec vera nisi recedatur ab appellatōne vel quia appellans renuncier:vel quia causa est iniusta quaꝫ appellatio cesset.j.e.solicitudinem.vel quia ille a quo appellaꝫ removeat grauamen.j.e.cum cessante(ne tamen).q.d.ꝛ fi.xj.non sunt admittendi ad prosequendam appellationem tamen si volunt excipere non tanqꝫ appellantes audiendi sunt.ſz nec cogūt excipere nisi velint:ꝛ ideo non excipientibus eis mandat inquiri de sequentibus ħ in littera.vl reiecta appellatiōe procedit papa ex officio(exceptiones)propositas contra electum in decanum petentem confirmationem. sed littera videtur contradicere in prin.vbi dicit q episcopus contulit ei decanatum.ergo erat confirmatus:non ergo eam petebat.sed expone ibi contulit decanatum.i.ius in decanatu petendo per electionem quam de eo fecit non enim eligendo confirmare intelligitur:vt no.s.de elec.cū in ter ca.vel dic q hic vocat exceptiones causas quas proponebat contra electionem petendo eam cassari.sepe enim hec exceptio vocatur actio.j.de accusa.super his.vbi dicitur q tribus modis agitur de crimine.ꝛ no.s.de postu.prela.c.j.vel dic q etiam si p confirmato debet haberi tamen excipitur:no.s.de cau.pos.cum olim.(facto epo).s.iuri sibi quesito p collationē epi.(nitiſ.) modo (pretermissis).i.ꝓceptis(ꝑdictis).xj.(translatōe)illi q ꝓmiserunt vices suas epo tali tenore ꝓmiserūt si illi.xj.secū ꝓueniret(nomiatione).xv.enī elegerāt vl noīauerāt aliū de quo ħ nō fit mētio.

Constitutis.duobus.

Quidā dicunt q hodie essꝫ ꝯ formā si se astringerēt ad duos tm̄ qō esset ꝯ formā.s.de elec.qꝛ ppt.Tu dic tm̄ de duob⁹ posset fieri scrutiniū ꝛ ꝓmissum cū nō sit ꝓhibitū.imo ħ inuenit q tm̄ duo de suo collegio eligāt.si sit ibi dign⁹.lxj.di.null⁹.iij.vel idē de alia certa eccl̄ia.j.de ẏ.sig.abbate.s.de ꝓsue.cū dilect⁹(appellauerit)querit si post talē appellationē missus fuisset i possiture cācellari⁹:ꝛ postea ꝓnūciata eēt iusta appellatō:an cancellari⁹ posset recupare sua priora bñficia:ꝛ maxie si essent alijs collata? Rñ.nō si talia erāt ꝑma bñficia q̄ bñt curā aīaꝝ vl ꝑsonatus.alīs,aūt lꝫ.j.de ꝓben.de multa.ar.xxj.q.ij.si quis iā.Si dicis nec obstat qꝛ nō hꝫ pacificā possessionē ꝛ qꝛ adhuc ꝓpt appellationē pōt cassari ei⁹ electio.ar.j.de accu.sup his: intelligim⁹ enī qꝫ hꝫ ꝛ sufficiat hꝫe pacificā possessionē de facto ꝛ si de iure non hēat cū de iure ignorātia neminē ꝛ maxime ꝓlatos non excuset vt.s.de temp.or.c.vel non est. Item appellatio ei prodesse non potest cum ei non detulerit.s.e.constitutis: an sit.nec enim iuō. auctoritas excusat:vt.j.e.dilectis.circa fi.ꝛ.s.de temp.or.c.dilectus.Si autem non esset appellatum ꝛ intrasset possessionē ecclesie:siue quando intrauit mouebatur sibi lis siue nō:poꝛa beneficia non recuperat.ar.xxj.q.ij.c.si quis iam.Si vero sit cōfirmatus tm̄ nec habuit possessionem prima beneficia retinet.xiij. dist. si qui episcopi.ar.ꝯ.lxxij.di.placuit. Sed illud loquitur de adepto possessionem.de hoc etiam no.j.ō prebē.de multa(alia) ħ licet quando appellaꝫ a sententia.C.de temp.ap.p hāc.aī sententiā aūt nō(explicare)inter istū ꝛ hūc sequentē.l.(nos ergo)dicit totⁱ iste textus sequēs ſm q ꝓpertū est i regiſtro.

¶ Nec appellatio quā post ꝓfirmationē obiecerat ꝓfirmato nis factū debuit ī pedire qm̄ a maiori pte ꝯstitutionē maiorīs

ꝛ sanioris nulla rationabili causa obiecta vel ostensa interposita fuerat:qꝛ ꝛ decanus apponẽs rationabilem causam sue appellationis:nec opposuit:nec ostendit nos ergo ꝛc̃. (rationabilem.) ¶ Et idem est si rationabilem cãm appellationis exꝓssisset. Nam rationabilis causa appellationis emisse extra iudicium non cassat quod factum est ante appellationem. Nec impedit eius executionẽ vel effectũ: sicut ħ erat qꝺ confirmatio hec ō qua hic loquitur fuit facta sine soleni cause cognitione.quod factum tenet.s.e.c.proꝛi.licet melius esset si sit factum cum cause cognitione. Secus autem est in appellatione emissa in iudicio: quia illa suspendit sententiam ꝛ effectum eius.ff.ad turpil.l.j.in fi.ꝛ.s̃ de offi.dele.c.pastoralis.§. preterea. Item secus in his que fiũt post appellationem:quia illa bene impedit appellationẽ.etiã extra iudicium emissam.s.e.ad audientiã.nisi sint alia que sequũtur ex his que precedunt appellationem sicut est hic. Nam sicut appellatio non impedit precedentia:sic nec ex eis sequentia. vñ ex quo ꝓfirmatio precessit appellationẽ:appellatio non debꝫ impedire effectum confirmationis. Et intelligo vera nisi infamis esset:quia tunc bene impediretur effectus confirmationis. j. de accu.accedens.ꝛ no.s̃.de cau.pos.ꝛ proꝛi.cum olim.alij dicũt vt no.in glo.que incipit:qꝛ appellatio.fatemur tñ qꝺ talis appellatio negocium huius confirmationis transfert ad superiorem Alij dicũt ꝛ non improbabiliter qꝺ confirmatione facta etiaꝫ in forma iudicij non valet appellatio.nec est ei deferendũ nisi assignet iustam causam appellationis.ar.op.hic.ꝛ melius in additione hic proposita quã extraximus de registro.ꝛ ar.j.de his q̃ fi.a ma.par.ca.c.j. Si aũt rationabilẽ cãm subijciat suspẽdet effectũ ꝓfirmationis p̃cedẽtis.ꝛ pꝓ̃s nullũ fortietur effectum:vt ħ colligitur.ar.a ꝓtrario sensu. Si aũt appellet a ꝓfirmatõne extra iudiciũ iam facta nullo modo suspenditur ꝓfirmatio nec effectus eius:quod ex eo probatur:quia non dicitur confirmationem nõ tenere:vt plenius in glo.no.que incipit quod est ꝛc̃.v. talis: veruntamẽ appellatio valet etiam extra iudicium facta:ꝛ etiam a precedenti grauamine ad hoc qꝺ negocium transferat ad superiorem hoc modo qꝺ nullus iudex ordinarius poterit se intromittere de negocio sup quo appellatũ est nisi iudex appellationis:nisi renũcietur appellationi tacite vel exꝓsse.s̃.de elec.statuimus. appellatio enim extra iudicium proprie fit a grauamine futuro s̃.e.consuluit.j.ꝛ ij.j.e.ad audientiã.s̃.c.proꝛi.j.e.bone mẽo.in his enim omibus tantũ a futuro vel instanti grauamine appellatur ꝛ non a preterito. Secus autẽ est in iudicijs vbi non appellatur nisi a preterito grauamine. j.e.vt debitus.appellatio autẽ de qua loquitur hic que fuit facta ꝓfirmatione facta in forma iudicij sicut ex littera apparet:ideo nõ fuit admixta appellationi. (ꝓfirmatõis effectũ).qꝛ appellatio nõ fuit iusta.ꝛ ideo nõ retardaretur ꝓfirmationis effectꝰ. Si aũt esset iusta bñ retardaretur ꝛ si procederetur vltra reuocaret hocipso qꝺ factũ est postq̃ trãslatum esset negociũ ad superiorẽ per appellationẽ.j.e.vt nostruꝫ. ꝛ de accu.accedẽs.s̃.e.bo.me. Si aũt possessionem haberet ante ap.propter appellationẽ nõ omitteret cõmodo possessionis vti licet si post probaret cãm appellationis fructus restitueret. C. ō reiuẽ.si fun. C.credi.ven.pi.impe.nõ pos.l.j. Item credimus qꝺ non esset audiendus ap.si appellaret tñ ne iuestiretur:qꝛ cõfirmatio non suspenditur per appellationẽ.ergo in oĩbus dꝫ suus effectum consequi.sed appellandũ est a grauamine qꝺ fit in confirmatione:vel potius ab ipsa ꝓfirmatõe que postq̃ est sic a possessione suspensa.ff.ad turpil.l.j.in fi.ꝛ per ꝓ̃s oĩa alia suspẽdentur.ꝛ fic intelligitur. j.e.ad nostrũ:ꝛ repete que no.s̃.de cau. pos.cum olim.plus placet qꝺ dicitur in glo.que incipit:ꝛ idẽ est (effectum)quid est administratio dicvt diximus.s̃.de cau.pos.cũ olim.talis est qõ:vacante prebẽda in ecclesia parisien.intellexit capl̃m qꝺ eps volebat eam ꝓferre. a. parisien.tũc capitulũ cõparuit coꝛã epo dicẽs:iste quẽ vultis facere canonicũ parisien.est illegitimus ꝛ homicida.ꝛ hoc volumus incontinẽti probare coram vobis.vnde supplicamus qꝺ talem hoĩem non aggregetis nostro collegio.ꝛ si contra feceritis appellamus.eps tñ nihilominus dedit ei prebendam ꝛ stallũ in choꝛo ꝛ locũ in capitulo ĩ signũ possessionis:queritur an teneat talis prouisio:ꝛ an canonici ꝛ alij debeant eum habere pro canonico:ꝛ sibi de iuribus canonicalibus respondere.so.si appellatio est interposita ex predictis causis vel alijs legitimis dũmodo obtulerit se eas probaturum:ꝛ etiam si ita vere comperitur qꝺ prouisio post facta nõ valet:ĩmo plus videtur qꝺ idem est etiam si coꝛã epo nõ obtulerit se probaturũ:ꝛ etiã ex hoc est qꝺ non obstatur tali prouisioni q̃ nulla est ipso iure tenet prouisio facta ab alijs ad quos deuoluit ptãs eligendi:vt habes exꝓsse.s̃.de elec.bo.me.ma.ꝛ c.auditis. et in isto casu male fecit eps si faciat sibi responderi de iuribus canonicalibus.etiam impediendum est talis effectus prouisionis ꝛ ꝓfirmationis cum nulla sit prouisio facta ab eo.ꝛ si cum supiore agatur qꝺ faciat eis respondere sicut canonico ꝛ excipiatur cõtra eum cum nõ teneat prouisio de eo facta post talem appellationem probata appellatione in veritate causarum absoluentur rei cum per hoc prouisio facta appareat esse nulla.illud autẽ nõ sufficeret ad absolutionem eoꝝ si probaretur quod agit causa super statu eius aliquando an sit illegitimus vel homicida.ꝛ an prouisio eius teneat vel non.ĩmo hoc non ostante nisi opponant ꝛ probent sicut supꝛa diximus condẽnabuntur ad respondendum,sibi sicut canonico cum interim habendus sit pro canonico:quia prouisio habet vim non tm̃ electionis sed etiam cõfirmationis ꝛ ꝓfirmatio q̃diu toleratur etiã lite pendẽte obediẽdum est ei.viij.q.iij.nonne.s̃.de elec.transmissa. ꝛ li.pen.nihil innouandum est.xj.q.j.que res.nec obstat.ff.ō except. vl. fundõ. ꝛ.l.fundi.qꝛ sic dicitur ibi:idem non admittatur ad vendicãdum fundum ꝛ sententiam petendam eidem fundo. Item ħ non debꝫ iste canonicus dum impugnatur status eius admitti ad petẽdũ qꝺ sibi sicut canonico respondeatur.respondeo qꝺ ibi loquit quãdo idem agebat ad vtrũq;.ħ autem iste canonicus non petit canonicatum:quia per prouisionem episcopi cum habet. sed agit de hoc contra eum vt dicitur non valere ꝛ tunc non prohibetur agere vt sibi respondeant tanq̃ canonico.fatemur tamen qꝺ illi qui debent ei respondere de iuribus canonicalibus bene faciunt si sciunt veras causas appellationũ si ei non respondent.arg.j. e.dilectus.nisi cogantur:vt no.j.de sen.ex.inquisitionis. Si aũt nulla appellatio sed contradictio precesserit prouisionem vl etiam si precessit appellatio sine causa licet causa subesset:vel etiam cum causa:sed non erat vera causa appellationis:tunc episcopus propter talem contradictionem vel appellationes non debꝫ dimittere quin prouideat ꝛ sibi faciat tanq̃ canonico responderi ꝛ non impedietur effectus siue confirmationis:vt hic.immo plꝰ est:quia si post talem prouisionem fiet electio ab his ad quos ex hac causa deuoluitur potestas eligendi:non valet hec secũda electio propter hanc solam causam quia est facta post aliam q̃ erat aliqua:licet primam electionem cassari contingat propter aliquaꝫ causam:vt exꝓsse habetur.s̃.de elec.consideranimus: vbi no. Sed contra.j.e.vt nostram.so.ibi.ꝛ.s̃.de cau.pos.ꝛ proprie.cũ olim.hoc tamen bene fatemur qꝺ si epm̃ per stallum chori ꝛ locũ capituli vel alio legitimo modo dedit ei possessionem canonicatus qꝺ deferendum est in possessione sua quousq̃ constat de sua appellatione de veritate causarum.j.de instit.cum venissent sed postq̃ constiterit de eis cogetur omnia restituere que precep̃ j.e.bone me(esse):quia tũc primo incipit constare qꝺ possessio supꝛa data fuit iniusta.tamen ħ no.qꝺ postq̃ superior incepit cognoscere de appellatione episcopus vel alius non poterat dare dicte prebende possessionem:nec tenet datio nec defendendus ẽ in tali possessione:licet si data esset possessio post appellationem ante q̃ superior inciperet cognoscere defendendus esset in possessiõe sed postq̃ superior incepit cognoscere non habet se intromittere inferior quia iam ad superiorem videtur negocium reuocatum:ꝛ quia plus valet reuocatio q̃ appellatio.j.e.vt nostrum. Item dicimus qꝺ a prin.quando iste episcopꝰ dare volebat possessionem dare canonico si appellasset capitulũ.sed epus nihilominus dedisset tm̃ tuẽdus ẽ in possessione quousq̃ ꝓstat de ꝓma appellatõe ꝛ veritate cãꝫ:qꝛ hec appellatio ẽ exꝑ iudiciũ.secꝰ aũt si in forma iudicij procedet(in modũ)sed quare nõ potiꝰ admittitur ad excipiendũ q̃ ad accusandũ:vel ad denũciandũ.s̃.ō iureiur.quẽ admodũ.ff.de supfi.l.j.dicũt quidã ħ ꝓtingere ꝓpt ꝓsumptionẽ malicie q̃ erat ex pte decani:ar.s̃.ō resti.spo.lras.et qꝛ odiose sunt accusatões ꝛ cũ maiori difficultate ꝓsequent accusatões qꝛ honoraꝫ tabellio.ij.q.viij.§.vl.ꝛ.q.iij.c.j.ꝛ.ij. Item facili⁹ repellit a denũciãdo vt si ñ admonuit.ꝛ si ñ ex charitate ꝓcedit.ij.q.j.si peccauerit.ꝛ.q.vij.accusatio.tu dic qꝺ cũ exceptõ ñ sit aliud q̃ actoꝛis vl intentoꝛis exclusio.ff.de excep.l.j.ꝛ.ij.ꝛ ħ cũ iã p accusatões ꝓsecut⁹ sit suã intẽtionẽ.nõ est ꝑ qꝺ det exceptio. ar. op.j.e.pastoralis.§.vl.q̃ nõ dat nisi circa accusationẽ vel intentionẽ.ff.ō exc.l.j.sed nec appellationẽ ꝓsequẽdo põt aliã ꝓsequi cãm nisi q̃ exꝓssa ẽ.ꝛ lꝫ ꝓsiteamur sniam ꝓfirmatõis diffinitiuã.ꝛ iõ vide qꝺ posset ꝓsequi nõ solũ cãs exꝓssas sꝫ alias. C. de temp.ap.p hãc. Illud tm̃ intelligim⁹ bne locũ vbi ordine iudiciario huato sup ꝓfirmatione ꝓnũciauit.sꝫ si summatim cognosceret nec tũc põt dici diffinitiua sniã sꝫ ꝓceptũ vel factũ.ꝛ in hoc casu necesse ẽ cãm exꝑmere. j.e.vt debit⁹. Sꝫ dices cũ nõdũ lata sit sẽtẽtia sup appellatõe ꝛ adhuc sit in petẽdo ꝓfirmationẽ quare nõ interim admittit excipiẽdo ꝑ eũ? Rñ.qꝺ excipiẽdo nõ admittit qꝛ si vellet omittere appellationẽ statim trãsiret ꝓceptũ vl factũ

ꝓfirmationis in rē iudi. Si autem vtrūq; ꝓsequi vellet nō poſſet cū ſe nō patiantur: q; fieret ꝓiudiciū ꝓfirmato qui dicit ſuā ꝓfirmationē tenere: ⁊ ideo nō haberet locū exceptio. vl dic q; notoriū iuris erat q; appellatio ex ꝓdicta cā emiſſa non tenebat vñ nō poteſt dici q; in pendenti eſſet cauſa appellationis. vel dic q; ꝓfirmatio extra iudiciū facta ꝓtextu alicui⁹ appellationis ſequētis nō ſuſpēdit: vt no. in glo. idē eſt (in modū) no. poſt ꝓfirmationē nō ſunt alij modi agendi niſi accuſando vel denunciādo: nec eſt modicū ꝓpter difficultatem accuſationis: quas hēs ſ. ij. q. viij. p totū. ⁊. q. viij. ſi quis querēdus. ⁊ que in multj alijs iuribus inueniuntur. ⁊ ꝓpter modicas penas denunciatōnis vt no. j. de deſpon. impu. ad diſſoluendū. grauius enim eſſet ei ſi procederet ꝯ electū ⁊ ꝓfirmatū ſermones quos no. ſ. de elec. duū. ⁊ hoc eſt verū q; non poteſt agi niſi bis duobus mōis niſi arreſtaret agendū: puta conſecratio vel ordinatio. tunc enim bñ ageret excipiēdo. j. de accu. ſup his. ſ. de elec. cū dilecti. Sed tamē videtur q; etiā tunc non debeat impleri effectus confirmationis. ſ. q; non habeat pacificam poſſeſſionē. ſed ſi talis eſſet ꝑſona ꝓfirmata que conſecrationē vel ordinationē requiret: ⁊ ipſe interiz añ q̄z poſſeſſionē haberet conſecrationē vel ordinē peteret bñ admitteretur excipiens cōtra eū. ⁊ hoc ea ratione é: q; exceptio admittit nō ſolū ꝓtra ꝓfirmationē ſed etiā contra conſecrationē. xxiij. di. illō j. de accu. ſup his. Jtē q; videtur renūciare beneficio qō habet ne quis interim poſſit eum accuſare petēdo ordines vel conſecrationem. Jtē q; durior eſſet aduerſarius poſt conſecrationē q̄z añ. vel ordinationē q̄z añ: q; difficilius dicit iam promotus q̄z promouēdus: vt. ſ. de renū. niſi cū pridem. §. pro qua perſona. ſ. ō temp. or. ex tenore. ſed ſi non petente electo ordines vel conſecrationē ſed ſic vult manere quouſq; pacificam poſſeſſionem nanciſcat. non videtur aliquis excipiens vel accuſans contra eū admittendus: vt hic. Et ſi obijceret q; debet petere ordinationē vel conſecrationē: vt. ſ. de elec. cū in cunctis: ⁊ de tranſ. epi. c. ij. §. ſed neq; et ideo cōtra eū excipi poſſit ac ſi peteret. Rñdeo nō eſt verū q; cogatur vel teneatur petere confirmationē vl ordines niſi ꝑmo adeptus fuerit poſſeſſionē pacificā. ar. xcij. di. ō epīs aūt. ⁊. c. ſe. Alij tñ dicūt ꝓtrariū. ſ. q; exquo ꝓfirmatus eſt tenet petere ordines ⁊ conſecrationē. ⁊ videret iuſta rōne moueri: q; cū ep̄atus nō ꝓpter temporalia ſed ꝓpter deū ⁊ curā aiāz ſit recipiendus: vt in ꝑmitiua eccleſia faciebant qñ nihil habebant. xij. q. j. c. ij. ⁊. c. fuit ram. ⁊. c. vendentes. viij. q. j. ſciendū. ⁊. c. ſe. ergo nō ꝓpter vſurpationē temporalium nō debet dimittere quin ordines ⁊ conſecrationē recipiat. ⁊ ſi te per ipſos recipiat p̄ ꝓſequēs contra eos poterit excipi. nec obſtat iſta decre. vbi nullas ordines petebat nec ratione dignitatis petere tenebatur. vl dic q; his non ꝓhibentur ⁊ etiam directo accuſando ꝓcedere cōtra hunc electum vel confirmatū: quia ipſi ſoli erant qui impediebant quo min⁹ adipiſceretur poſſeſſionē pacificā. ⁊ ideo etiā ſi ordines peteret nec excipiēdo nec accuſando admitteretur: vt hic. ſed ſi alius impediret eius pacificā poſſeſſionē tūc bene admitteret ꝓtra ꝓfirmatū. etiā ſi nō haberet pacificā poſſeſſionē excipiendo ſi adhuc reſtaret vel cōſecratio vel ordinū ſuſceptio etiā forte directa accuſatio: q; nō eſt hic expoliatus licet nō ſit admiſſus: vt no. ſ. ō cau. poſ. cū olim. tñ quidā in hoc vltio caſu ꝯdicūt.

EX parte. vel tui ideo dicit tui: quia ſi poteſt ſuos procuratore mittere tenetur (niſi iudices). hic videt q; iuſta ſit appellatio eoipſo q; locus non tutus aſſignatur. et ſi non petit locū ſecuz: ſz iudex eū ſibi offerre debet.

SIgnificauit. ſigillum p hoc ſigillum q; citationibus tñ deputatū eſt nō poteſt quis ꝓſtitui procurator. ſecus ſi adeſſet alterius ſigillum. ⁊ non ē. C. de teſta. ſi vnus: ⁊ maxime ſi ſigillans aliud ſigillum non haberet (earum). ſ. ō reſcrip. ex parte olim. ⁊. ſ. de ꝓba. licet. ff. ō cō. ⁊ demon. falſa (appellatum) ⁊ etiam ſubſit veritas allegatarum: vel alteri⁹ ipaz. nā als appellare iuſta cā aſſignata niſi eā ſe offerat ꝓbatuz nō ſufficit. j. e. interpoſita: ⁊ dic vt ibi.

SIgnificantibus. hec decr. poſita ē. ſ. ō libel. obla. c. ij

EX inſinuatione. iudex. ſ. coraz quo cauſa agebat. (aduocatus). non dicitur q; hic ſit appellationis cā ſufficiens. imo cōtra. habes. ſ. ō offi. iudi. c. j. (legitimas). ij q. vj. anterioz. (legitimas) triplex eſt terminus qui prefigit appellantibus. Primus ad iter arripiendū. ſ. e. peruenit. Secūs ad repreſentandū ſe. ap. ſ. e. perſonas ſignificauit. Tertius ē ad terminandū cauſam appellationis. ſ. e. cū ſit ro. ⁊ hic terminus tm̄ a lege ⁊ non ab homine prefigitur: vt hic. Terminus autez de quo hic dicitur. ſ. q; redeat a proſecutione non a lege imponitur nec ab homine imponi poteſt. (ad terminū). i. quouſq; vn⁹ mentis tm̄ ſupereſſet de anno: q; prefixio termini etiaz a iudice facta non valebat ſuper executionē ſententie (expectato) ⁊ male. vt no. ſ. e. ſepe (mandamus) videt q; non deberet alijs cauſam ꝓmittere iudex: ſed coram primis iudicibus debebat partes remittere ꝯ. e. vt debitus. Rñ. hoc eſſet de ſpeciali gratia. vel dic hic de mero iure qñ littere impetrantur ante tempus appellatōis ꝓfixum quod etiam eſt notoriū ex actis que inſpicere ⁊ ex eis procedere pōt iudex appellationis etiaz parte abſente.

DOne me. quis. no. generalem appellatōnem admitti. ar. ꝯ. ſ. e. c. hj. ⁊. c. ꝓſuluit. Sed hic licet eſſet vaga quo ad moleſtatores erat tamen determinata quo ad eccleſiam de qua agebatur ⁊ ibi de hoc no. (eiecerunt.) vnde petebant reduci in eum ſtatuz in quo fuerunt tempore appellationis emiſſe. ⁊ fructus medij temporis ſibi reſtitui non habito reſpectu moleſtatoris vel moleſtationis. Nam ⁊ moleſtare eū dicitur ⁊ contra eius appellationē facere non tm̄ qui expoliauit ſed etiā ſi contra eius voluntatem eam tenet. nec eſt hoc ꝓtra id qō no. j. de his que fi. a ma. p. ca. c. j. ſ. q; appellans extra iudicium non tm̄ debet probare cām appellationis iuſtā ſi etiam verā: q; ⁊ hic non fuit reſtitutus niſi ad ea que probauit ſe poſſediſſe tempore emiſſe appellatōnis. probauit ergo verā cauſaz appellationis. ſ. ſe poſſediſſe: ⁊ poſtea ea que poſſidebat tempore appellationis ad archidia. peruenit ⁊ per eū moleſtatū fuiſſe ⁊ cauſa appellationis nulla erat alia hic niſi non moleſtis me ſuper cuſtodia eccleſia. nec debes me moleſtare: q; ego ſum in poſſeſſione eius pacifica ⁊ paratus ſuz ſtare iuri. Et hoc magis approbo q̄z q; dicitur in glo. probabilem. (archidiā.) ad quem deueuit iſta eccleſia dicti laici nomie dicti archidi. vel dicti laici eū eiecerūt. (vel mandato.) hic procurator nō bene reſpondit: q; eius reſponſio fit de proprietate. que licet pertineat ad archidi. non tm̄ poteſt impedire quin debeat reſtitui poſſeſſio in eo ſtatu in quo fuit tempore appellatōnis emiſſe q; abbas ſancti aug. petebat (de iure ꝓmuni). lxiij. di. ſi imple. (vſi fuerint) licet diceret ſe vſum fuiſſe non tamen probauit. ſed ſi probaſſet ſe vſum non tm̄ probabat ſe poſſediſſe tempore q̄ abbas primo intrauit. Nam tunc forte licuiſſet archidi. vim vi repellere. ſ. de reſti. ſpo. olim. C. vnde vi. l. j. ⁊ nō ab ap. (poſſedit.) licet archidi. hic preceperit nō ſequitur ꝓpter hoc q; eccleſia fuerit ſua. vel q; eius nomine poſſideretur. Nam licet eccleſia ſit alicuius monaſterij tamen datur cathedraticū epiſcopo ⁊ etiam alij centſus. j. de dona. pa. (veriſimilibus) vide que no. ſ. de maio. ⁊ obe. cum dilectis. e. ꝓſtitutis (veriſimilibus) probabilē cām dicim⁹ iuſtā veriſimilē dicimus que a iure approbatur ⁊ que de iure obtinet. vnde ⁊ veriſimile eſt q; ſi fecit quis q; ius alijs facere pcepit quod bñ fecit. vbi gratia: hic appellauit abbas ne quis eum molestaret ſuper poſſeſſione eccleſie eiuſdez que de ſuo ꝓzonatu erat cā ꝓbabili aſſignata hac. ſ. cū ego ſim in quaſi poſſeſſione cuſtodiēdi eccleſias in eas q̄ ē bñ veriſimile. i. de iure approbata veriſimile ⁊ ꝓbabile ē q; exquo monaſterij eſt eccleſia q; hēat ibi cuſtodiā tpaliū ſicut eis rō eoz reddi dz. xvj. q. ij. c. ij. j. de cap. mo. c. j. ⁊. j. de ꝓuile. cū ⁊ plātare. §. in eccleſijs. bñ facit ad hāc decre. ꝯ. e. dilecti. Nec credim⁹ q; p talē appellationē ille q; eſſet i poſſeſſione dz retardari vti poſſeſſione ſua. ar. j. de iurepa. ꝓſultatō. C. debi. ven. pi. l. j. nec ꝯdicit hec decre. q; archidia. nō poſſidebat. vel ad min⁹ incertū erat eū poſſidere cū abbas negaret qui ō facto tūc poſſeſſioni incūbebat. C. q̄bus ad li. ꝓzo. nō lz. l. iij. vñ cū negaret ⁊ appellaret ex ꝓbabili ⁊ veriſimili cā anteq̄z ꝓbet aliq; d reducendū ē in ſtatu quo erat tpe appellatōis. nec eſt ꝯ i ele. vbi videt q; ſi appellaret ex ꝓbabili ⁊ veriſimili cauſa nō tm̄ reducit ad ſtatū tpis appellatōis niſi ⁊ cā probaret. ſ. de elec. cuz inter ca. Sed certe nō eſt ꝯ: q; nō eſt veriſimile nec i iure dicit q; gs morbo caduco laboret. ⁊ no. q; iſte tenet proſeq̄ appellatōez hanc infra an. exquo factū eſt ꝯ appellationē. ſ. e. ꝓſtitutus. vbi de hoc. Sed queres ſi qs appellaret ne vēdas talē rem q̄ ſua eſt ⁊ cā iſta probabilis ē. ergo ſi vēdat añ oīa reſcindēda eſt vendi tio vt reducat in ſtatu appellatōis emiſſe. q̄ falſum ē. C. de rei ven. ſi fundus. ſed rñdeo: q; nō eſt veriſimilis hic cā. i. a iure ꝓbata: ſicut ē illa de qua loquit in hac decre. j. e. dilectis. ibi eni cōſtabat rem nō eſſe appellātis ſiue denunc. nec credendū erat hoc p ſe aſſerenti. ar. ff. de interro. ac. l. de eta. §. j. hic enim conſtabat eum eſſe patronū. nec pars archidi. hoc diffitebatur: ⁊ ita veriſimile erat q; haberet cuſtodiā. ſed dices nōne ſi appellatione hoc idez ꝓſecutū fuiſſet monaſteriū p interdictū vñ vi? rñdeo q; nō: q; in interdicto oportuiſſet monaſteriū probaſſe poſſeſſionē ⁊ ſpolia

tionē factā p eum contra quem egit. s. de resti. spo. cū ad sedez. sed ḃ. l. qñ petit reduci in statū pristinū in quo erat tpe appellationis sufficit ei probare dūmodo q; tpe appellatōis rem detinebat etiā si nihil ꝺ expoliatione probet nec impedit restitutionē expoliatio a quocūq; facta: nec etiā nocet ad quēcunq; possessio peruenerit ꝑm q; hic satis expresse patet. Sed oppones: nonne idem dicendū essz & si nō verisimili cā appellaret sz ex cā iusta. verbi gratia: si diceret monasterīū. cū igitur ego sim in possessione custodie huius ecclesie appello ne quis me molestet. naz hec causa appellationis vbi non fit mentio q; ecclesia sit de patronatu monasterij & si iustā cām hobet tñ nō est verisimilis: q; potius deberet rōne custodie ad archidi. pertinere. lxij. di. si imple. j. de insti. cū venissent. rñdeo nō esse idem vbi appellatur ex verisimili cā & iusta. & vbi ex iusta tñ. q; bñ quis petit reduci ī statū in quo erat tpe iuste appellationis: sed nō verisimile ē si illam rem tenet ille ad quē ius illud ptinet de iure cōi p hanc petitōem nō ledatur licet probet q; tpe appellationis detinebat nisi iustaz possessionē probet nō auferet ab eo qui possidet ius qō ad eū de iure pertinet vt restituat priorī. & ē ratio q; cū petit appellās se reduci in statū in quo erat tpe appellationis. nō est hoc possessoriū iudiciū in quo nihil aliud inquirat nisi ō possessione. īmo & inquiret de proprietate iuris. s. ad quē spectat de iure. vñ debēt admitti probatōes hmōi possidētis modo siue sint ō inre: vt in archiꝺ. ad qnē ptinet de iure custodia ecclesiaz: siue de facto: vt si vellet probare specialē ꝯcessionē sup custodia ecclesie de q̄ agitur: ideoq; & si ille qui nō possidet nec de iure nec de facto probauerit q; custodia ad eū pertineat obtinebit: nā cū de possessiōe et proprietate liceat queri & quesitū sit preferr probatio sup ꝓprietate. s. de cau. pos. cū ecclesia vulterana. alij dicūt q; licet verum sit q; nō fiat restitutio illius articuli qui ad nō possidentē de iure cōi ptinet tñ si de facto p testes probare velit: vel ꝙsuetudiné vel spāl cessionē: in hoc casu nō sunt probationes eius recipiēde: sz fit restitutio faciēda. ratio diuersitatis est: q; ibi est notoriū iurz hic nō. Et no. diligēter qō dixi q; p hunc modū agēdi nō fit restitutio. Sed si ageret interdicto fieret restitutio: q; ibi de sola possessione loquit. si vero alius teneret ad quē illud ius de iure non spectat bene cogeret restituere priori possessori propter vim appellationis que iubet oīa in priorē statum reponi: qō intelligendū videt vbi pro actore facit tñ possessione habita post appellationē. & p reo facit possessio modo habita & ius ꝯmune lz ḃ sint plurimū vtilia & veritati & intellectui decre. ꝙsonēt: tñ facilī pōt patere intellectus huius decre. vt dicas q; hoc archiꝺ. tenebat restituere: q; sciēter recepit rē a spoliatore. s. de resti. spo. sepe. s. de iuꝺ. q̄. vel q; mādauit fieri expoliationē vel ratā habuit. s. ō resti. spo. cū ad sedē. ff. de vi & vi ar. l. j. §. deiecisse. vel dic q; sicut lite pen. oīa q̄ dolo vel alias male fiūt a ptibꝰ ptinēt ad officiū iudicis vt ea corrigat. ff. de edili. edic. ediles. §. sciendū. ff. de aqua plu. ar. s. iter. §. offm. ff. de fur. l. ij. & de re. vē. q; petitorio. sic & si appellatōe pen. aliqd dolose agat a ptibus ad offm iudicis ptinet vt illud ī pristinū statū reformet: nā appellatōe pen. nihil innouandū ē etiā a pte. j. e. c. dilectis. & hac rōne ex officio suo ḃ papa in pristinū statū reformauit q̄ p archiꝺ. ꝛuenit ꝓcurata fraudulēter: lz p bis nō ꝙpeteret interdictū sic sententiauit papa assignādos fructꝰ ad ꝙseruandū ꝓ ecclesia nō ad ꝙseruandū in suos vsus: vt no. s. de elec. dudū. ro.

Dilecti. in eos & j. e. lz (puocatum) quo ad ḃ vt ꝙ eos procedi nō possit. de hoc no. j. e. vt debitus.

Dastoralis. officii a iure. i. q̄ nō est a grauamīe. j. e. vt debitꝰ: vel ꝙmonitione vt. j. e. cū cessante. sunt tñ alij casus expssi a iure. s. de resti. spo. ex ꝙquestione. s. e. c. significātibꝰ. & c. postremo. & c. ex pte. s. e. nouerit. & de offi. dele. sup questionū. in fi. cū oli. s. de testi. significarūt. (grauatꝰ.) nō in hoc tñ q; appellationē iustā nō admisit: lz q; post appellationē siue repudiatā siue receptaz aliqd fecit ꝙ appellantē. (emēdari.) etiā si iudex nō admittat vel ō ferat appellationi: q; ḃ obesse nō ꝺz. ij. q. vj. appellatōe. (emēdari.) p iudicē appellatōis qñ appellatū est a diffinitiua sñia & nō a grauamine. & sic ḃ decre. īnuit ꝺziam inter frustratoriā appellationē cui nunq; est deserendū: & appellationē que est a iure concessa. & huic semp ē deferēdū: & appellationē mediā q̄ est qñ qs grauet: sz tñ nō est a iure expsse ꝯcessa: vt qñ dilatōes dātur sz vel breues vel nō tot q̄t sufficiāt. & in hoc casu nō deferr appellatōi qñ est in lr̄is appellatōe remota: sed tñ qñ appellabit a diffinitiua sñia iudex appellatōis reuocabit ḃ grauamīa. C. de iureiurā. generalr. & no. s. q; me. cā. c. fi. & ḃ dicit finis huius rñsi: sz bodie remota est hec decre. per decr. j. e. vt debitus. vbi dicit q; ab oīi grauamine lz appellare etiā nō expresso in iure. (in eo). puta q; iusta de cā appellauit (denūciare pōt) ḃ potest facere ordinari, etiam q; non excōicauit ad cuiꝰ officiū ptinet facere euitari excōicatos si sunt excōicati añ appellationē. xj. q. iij. cure. sz delegatꝰ cum expirauit p appellationē eius iurisditio hoc facere nō pōt. vl ꝺz s. de offi. dele. pastoralis. §. preterea. Jtē nō videt q; ille pro quo fuit excoicatus sit audiēdus appellās si iudex appellatꝰ mādet eundē excōicatū nō denūciandū q̄ꝫuis male faciat: q; nō interest eius pro quo excōicatus ē. q; denuncienr cū certū sit q; ḃ excōicatus nō est cogēdus pen. ap. nec etiā consulēdus vt soluat nisi debitū recognoscet. ar. ij. q. vj. nō solent. Jtē ita audiēdus est excōicatus in prosecutōe appellatōis sicut nō excōicatus. s. de excep. significauerūt. Jtē denunciatio nil facit ad rē cū p ipsam excōicatus amplius nō ligetur: vt sequit. apparet ergo q; nllo modo sua interest. Si aūt precipiet per iudicem qui excōmunicauit iudici ordinario vel cuicunq; alij prelato qui denunciaret eum ab eo qui appellauit excōmunicatū non debet ei obtemperare. & si ob hoc feratur in eum aliqua sententia non tenet: quia est a non suo iudice lata: sed securius est ei appellare: non q; per appellatōnem suam reuocet iurisditionem iudicis in causa sibi commissa sed nec contra eum procedat. sed quid si pro manifesta offensa dicitur excōmunicatus: & iudex appellationis mandat ne denūcietur: nnnquid tunc tenebit appellatio aduersarij appellantis. ne prohibeatur denunciare. ar. q; sic: quia appellatio non tenet s. e. cum sit. & c. proposuit. Jtem quia pen. questione de iurisditione sz quia dicitur non tenere appellatio ō principali questione non debet se intromittere iudex ap. nisi in q̄ꝫtum pararetur sibi impedimentum si postea constaret suam iurisditionem: vt si superius procederet in cognitionem eiusdem cause. (subtrahuntur.) idem credimus si tñ ab officio suspendatur: quia vbicunq; officia & beneficia sibi denegabuntur. vij. q. j. si quis presbyter. xj. q. iij. si episcopus fozet. lxxxj. di. eos. si quis sa. secus credere z. si esset suspensus beneficio vel ingressu ecclesie alicuius specialiter. Nam licet ratione persone possit vnus episcopus condēnare clericum in beneficio quod est sue iurisditionis: tamen in alijs rebus que non sunt sue iurisditionis non potest dicere ius. ar. ff. de re iudica. a diuo pio. j. rñ. & melius. ff. de bo. auc. in pos. cū vnꝰ §. is qui. & ff. de iudi. l. si duobus iudicibus nisi per ꝙsequētiā sic̄ est in suspēso ab officio cui fit preiudiciū in beneficio qō annexū est eivt dictū est: sed & tūc vt denegef bñficiū: necessariū ē ꝓceptū superioris iudicis: vt no. j. de ꝙcess. preben. vel ec. non va. nr̄is. (subtrahunt.) secꝰ si ꝑmo appellasset. Nā tūc nō credimus q; possz denūciari excōicatus. ar. j. de sen. ex. p tuas. nec etiam bñficia sibi subtrahi debēt: cū ipse se nō debeat gerere p excōicato. & ministri prebēdaꝝ tanq̄ꝫ mercēnarij & ministri pñt eis cōicare. xj. q. iij. qm̄. j. de sen. ex. inter. alij tñ aliter dicūt q; est certū q; post absolutionē fructꝰ medij tpis poterit repetere. ij. q. v. sup cām. et. j. de concess. pben. vel eccle. nō vacā. q; di. & hoc si fuerit iuste excōicatus. secꝰ aūt si iuste. ar. C. de re mi. cū allegatis. sed dices & si ipse nō teneat se gerere p excōicato: alij tñ debēt vitare eū. qūo ergo hēbit prebendā? rñdeo ꝺz vitari tanq̄ꝫ excōicatus in cōone: spoliari nō ꝺz his in quoꝝ possessione erat. vñ forte si interessz diuinis officijs in ecclesia quā possidebat cū nō debeat spoliari pē. ap. eijci nō ꝺz. & alij canonici pñt sine culpa secū celebrare. j. e. dilectis. Tñ si spoliaret prebenda & alijs rebꝰ & petet restitutiōez repelleret. j. de sen. ex. p tuas. Hodie tamen non vitatur extra iudicium. j. ō sen. ex. solet.

Solliciludinē. post appel! lationem.) hoc ipso q; ꝙquerit de eꝓo ex eo q; post appellationē legitimā excōicatōis sñiam ꝓmulgauit in eū. oportet q; de appellatōe cognoscat: & ita appellatōi renūciat. Et erat cā dubitatōis: q; cū excōicatio sit noua iniuria videbat q; apō quē libet iudicē posset de ea deponi querela appellatōe salua remanente. ar. ff. de ex. rei iu. si mr̄. §. e. sz secꝰ est: q; & si sit noua iniuria tñ pēdet ex priori. nec pōt de ea sufficiēter cognosci nisi cognoscatur de ap. & petēs ḃ nō ab archiepo sed a papa iuste petere poterat absolutionē ad cautelā. j. de sen. ex. p tuas. Jtē iuste petit sententiā excōicatōis ꝓnūciari nullā. s. de offi. dele. cū ꝙtingat. & cassari quicqd factū est post appellationē. j. e. cū cā. ab archiepo etiam bñ pōt petere absolutionē p simplicē querimoniā. & ꝓcedere ꝑm q; hēs. s. de offi. ordi. ad reprimendā: & sic renūciat appellatōi: vt ḃ in fi. loquit. (de his). s. de excōicatōe. (de alīs). s. de excōmunicatōe. (in quo casu). s. qñ protestat q; appellatōi non renūciat. (ad appellatōis bñficiū). s. e. qua fronte. §. j. ꝙ. so. si appellat epo ne absoluat excōicatꝰ volēs satisfacē nō valet appellatio: vt

ibi.ſz ſi appellat ab archiepiſcopo q̄ cognoſcit ō iniuſta excōicatione:ſiue de nullitate excōicatiōis ⁊ appellatio que ex ſolius pape cognitione dependet cum ħ poſſit eum archiepūs punire ſi in aliquo inordinate procedat:vt .j. de ſen.ex.ſacro.licite appellare poteſt:vt ħ.olim etiam ſine grauamine:hodie autem nō ſine grauamine. .j.e.vt debitus:ſed hoc ipſo q̄ cognoſcit ſi appellans vult appellationi renūciare:vt hic in fi.vl dic idcirco admitti ad appellationem ab archiepiſcopo:quia nullam iuriſditionē habebat ſuper excōmunicatum.(notorium.) niſi per probationes receptas ab archiepiſcopo.vnde ħ quantum ad appellationem non debeat cognoſcere:vt in littera precedenti.ſed q̄ de hoc licuere poteſt extra iudiciū cū certū ſit mandatū factū:⁊ ſic certū illud iniquū. .j.c.proxi.in fi.⁊ tale a quo licite appellare pōt:ħ licuit archiepiſcopo:etiā ſi nō eſſet notoriū q̄ mandatuz erchiepi eſſet iuſtū dūmodo eſſet ita manifeſtū q̄ probari poſſet.iſte enīz archiepūs nō gerebat vicē iudicis:q̄ non erat ad eū appellatum ſed vicē denūciationis.ſ.de elec,venerabilem.⁊ extra iudiciuz bene licet cuiq̄z denūciare ⁊ notificare crimina cuiuſcunq̄z dum modo poſſit approbare ħ cū potius eſt ei ad meritū q̄z ad penā vt.j.q.j.c.j.⁊.ij.ff.ad ſill.l.lege.j.rñ.C.de epi.⁊ cle.nulli.§.fi.C.ō iureiuř.ſi vero.C.de famo.li.l.j.ff.de iuřiuř.⁊.l.cum q̄.j.rñ. Et dicimus hanc denūciationem licitam ⁊ non tm̄ coram iudice faciendā:ſed etiā alibi:dūmodo fiat ex iuſta cauſa ſicut hic erat.ſcz ne excōicatus iniuſte vitet:vel auxiliū amicoz perdat.ſed ſi gs ſine cā ad diffamationē tm̄ denūciaret crimina alicuius etiaz vera:peccaret ⁊ pena dignus eſſet.C.de poſtu.quiſquis.§.j.ſi autē non eſt notoriū neq̄z probari poteſt tūc puniř qui illū denūciat. vj.q.iij.c.j.⁊.ij.ſi aūt quaſi iudex aliquis vellet denūciare ſniam alicuius iniuſtā vel nullā:vl ſi quis vellet cogere ſubditos ad cōi cādū excōicato q̄ſi cū nō excōicato ħ nullo mō lz niſi partib⁹ pñtibus ⁊ ſeruato ordine iudiciario.et eſt rō: q̄ denunciatio poteſt fieri ⁊ in iudicio ⁊ extra.ſz iudicare vel cogere aliquē inuitū ad aliq̄d nō dz fieri ſine aliq̄ cāe cognitōe.ij.q.j.c.j.⁊ ſe.(qō mādatū epi.)a quo pars appellauerit.⁊ ideo certū ſit tenere appellationē. ⁊ iō nō valet excōicatio.⁊ ex ſola īſpectōe ipſius ſciri pōt.ſ.ō offi.del.cū ꝓtingat.ſ.de reſcrip.cū ꝓtingat.ar.ſ.de elec.venerabilē.quibus aūt mādatis ſubditus teneař obedire.no.ſ.ō temp. or.ad aures.(declarare).j.de ſen.ex.p tuas.ꝯ ſic.j.c.pri.non credimus q̄ hec declaratio tm̄ valeat q̄ alij debeāt ſibi cōicare.ſed valet vt non intelligāt ſe incidere in canonē maioris excōicationis qui ei preſtat auxiliū vel ꝓſiliū q̄ appellationē proſequatur. Jtē valet vt excōicator a multis correptis emendet q̄ maleˊfecē vt.ſ.de elec.venerabilē.(queſtionē.) niſi p̄miſſa preſtatione illa q̄ appellationi non renūciet.(queſtionē.)de iniuſta excōicatione nō de nulla:⁊ hanc abſolutionē non poteſt pars impedire. .j. de ſen.ex.ſacro.in fi. Et eadē excōicatio erat nulla ſi appellatōez ꝓ ſequeretur ⁊ iniuſta ſi omittat proſecutionē appellationis(renūciare.)ꝯ eṕm non contra aduerſarium contra quem bene proſequitur appellationem non obſtante tali renunciatione.ſ de offi. dele.gratum.licet videatur renūciare appellationi q̄ztum ad excōmunicationē.non videtur autem renunciare grauamini vel eius proſecutioni:licet poſt grauamē ante lapſum.x.di.teſtes p dnxit coz̄ iudice qui grauauit:cum ſimplr concedatur: q̄ infra decē dies appellet a die grauaminis.ar.ꝯ.C.de re iudi.ad ſolutionem.vbi dicitur q̄ ſi ꝺēnatus petat tempus ad ſoluendum id in quo condēnatus eſt q̄ videtur acquieuiſſe ſententie nec poteſt appellare.ſo.ibi quaſi expreſſe renunciauit vel potius ſentētie acquieuit.Sed ħ vt q̄ poterat ante ſuiam reuocare errorē ſuum ſed poſt ſententiam non poteſt.C.de iur.⁊ fac.igno.l.error. ſimiliter renūciaſſe grauamini videtur ſi a grauamine appellauit.⁊ poſtea appellationi renunciauit vel tacite vel expreſſe.vnde non videtur q̄ ab eodem grauamine licet iterum appellare. ⁊ infra.x.dies computandos a die grauaminis:q̄ renunciādo appellationi videtur renunciaſſe ⁊ grauamini. Jtem q̄ leges non debent eſſe ludibrio.ſ.e.cum ſit ro.in prin.licet aliqui cōtradicant.(aduerſa).i.contraria:quia proponendo querelam videtur appellationem excludere ⁊ proteſtando de appellatione videtur querele renunciaſſe. Jtem quia per modum querele poteſt dicere ſententiam iniuſtam ſed non nullam.per modum vero appellationis poteſt ſententiam nullam dicere non iniuſtam ſed ⁊ ſi per modum querele dicit archiepiſcopum iudicem:per proteſtationem vero appellationis ipſum excludit: vt patet.ſ. e.§.j.ſic ergo conquerendo ⁊ ſic proteſtando apparet ſibiꝑi cōtrarius:quia videtur velle conqueri non appellationem ꝓſequi ⁊ non ⁊ eādem ſententiam dicere iniuſtam ⁊ nullaz.⁊ archiepiſcopum poſſe cognoſcere ⁊ non poſſe.(aduerſa petentes). xxiij. q.vij.c.iij.xiij.q.ij.q̄z prepoſterum.lxxiiij.di.geſta. C. de li.cau. cum precum.C.de mu.prin.profeſſio.ꝯ.j.de re.⁊ tranſ.ad reli.ſi cut.ff.de inoffi.teſta.paꝑ.ſ.de preſcrip.audit.vbi de hec.(audiendus.)coram archiepiſcopo ſuper querelam quam depoſuit ō epō qui ipſum excōicauit.

Dilectus filius. diſpoſitio nē plenariam).xvj.q.vij.omnes.(detineri.)non propter hoc incidit in excōicationem.arg. .j.de depoſito. grauis. .j.de ſen.ex.vt fame.Si queris nunquid ħ licet laico cui⁹ negocia clericus miniſtrauit? Reſpondemus non.ar.xvij.q.iiij ſi quis ſua.ar.contra lj.di.quidam.(reſtitueret.)ſatis videtur iuſta petitio ſi verum eſt q̄ dicebat decanus.(reſtitueret.)iſte decanus male proceſſit:quia ſibi ius dixit.ſed ſi coram competenti iudice repetiſſet clericum ſuum qui detinebatur ita q̄ ſibi vel eccleſie ſue non poterat exhibere ſeruitium q̄ in prima perſona exhibere tenebatur bene auditus fuiſſet ſicut poteſtas poteſt petere ciuem ſuum ſi ita detineatur q̄ munera perſonalia preſtare non poſſit.ff.ad mu.de iuř.in prin.C.de decur.generali.ſic etiam videtur q̄ dñs poſſit aſcripticiū ſeruum petere:vt .j.de iude.c.ij.⁊ dñs poſſit vaſallum de iure feudoz dūmodo ſic detineat q̄ ſua ſeruitia impendere nō poſſit.debitoz aūt ſuū ab alio detentum nullo iure repetere pōt:q̄ nullū hz ius creditor ī persona debitoris:vt patet. .j.de pig.c.ij.ſed ſecus ē in ſupioribus.de bis no.ſ. de ma.⁊ obe.inf quatuor.(epōs metuēs.)nō appellat ab eo tāq̄z a iudice:ſz tanq̄z ab eo q̄ iuſte vl iniuſte pōt aliquid facer̄ qō vergit in iniuriā epi.⁊ poteſt potius dici prouocatio ad cauſam q̄z appellatio.ſ.eo.cum ſit ro.(ciuitatis)no.epiſcopi appellationem prodeſſe clero ⁊ populo.⁊ hoc fateor vez q̄ appellat ſuper his que commiſſa ſunt epō ⁊ cleꝛ ⁊ populū tangūt:puta ſuper interdicto officio in eccleſijs ſuis:quia niſi populus ſit catholic⁹ et bene inſtructus epūs redditurus eſt rationem.⁊ ideo intereſt eius q̄ re appellare poteſt.ar.ſ.de preſcrip.veniens.ij.q.vij.non ſolēt. Plus dicimus q̄ dñi qui iuriſditionē habent:⁊ etiam qui non habent iuriſditionem ſed tm̄ dñium villarum vel poſſeſſionū in quibus habitant coloni libere poſſunt agere de dolo ad intereſſe contra illos qui in ſui iniuriam tales ſubditos libertos moleſtat vel ſpoliant. Nam non eſt dubium equum eſſe in his caſib⁹ dari actionem mihi domino:⁊ cum alia non competat dabitur mihi actio de dolo.ff.de dolo.l.j.⁊ erit meum intereſſe q̄tumīn⁹ ille ſubditus ſolitas collationes facere poterit.vel ſi fecit inſultum ī villam meam vel domum vel poſſeſſionem intereſt mea:q̄ domus villa vel poſſeſſio dimittitur inculta quod totum contingit mihi ex inſultu facto ab iniuriatore.ar.ad hoc q̄ ſi ille tenetur de dolo qui hominibus meis ſuadet vt dimittant poſſeſſionem meam.ff.ō dolo: cum quis.multofortius ille conuenietur de dolo.q homines per ſuas iniurias de mea poſſeſſione expulit: poteſt tamen dici q̄ contra illum qui turbat cultorem agri mei vel colonos meos q̄ mihi competit interdictum vti poſſi.⁊ actio iniuř. ſi in eius iniuria ſit factum.arg.ff.de vi ⁊ vi ar.l.vim facit.ff.de actio.emp.qui pendente.ff.depoſi.l.j.§.ſi quis tabu.ſed ſi furtiz eſſet aliquid ſublatum agere non poſſet dominus:ſi bi enim imputet ſubditus qui non bene cuſtodiuit res ſuas.ſed ſi maiorivi non reſiſtit nō eſt culpa:quia nec facere poſſunt.ff.locati: ſi mercēs.§.vix.⁊ eodem modo ſi non fecit iniuriam domini: ſed propter ſpeciale odium ſubditi agit dominus ad intereſſe: quia nō licebat domino ſuam iniuriam ſua auctoritate vindicare.ſed p iudicem.alias ſic non agit dominus ō iniuria.poteſt tam ē agere ad intereſſe ſuū.ſed ⁊ ſi in iniuriam domini factum ſit non licet ipſi dño auctoritate propria iniuriam vindicare.ſed per iudicem debet petere ſibi ſatiſſieri propoſita actione iniuriarū. ff. de vi priua.l.pe.⁊ vlti. Illud enim q̄ ō dictum eſt de pauperta collatorum non placet:quia ħ intereſſe extra rem eſſet.⁊ p nimios circuitus vagaretur quod eſſe nō debet.C.de ſen.que pro eo. q̄ intereſſe.l.j.de hoc autem non eſt dubium q̄ ſi ille qui ſubdit⁹ eſt iuriſditioni mee iniuriam ab alio patitur q̄ niſi iudex iniuriātis ſatiſſieri faciat q̄ ego contra eum licite mouere poſſum bellum.xxiij.q.iij.dixit.⁊ addunt quidam q̄ in ſubditos ſingulos iniuriātis capere poſſunt:⁊ ab eis ſatiſſactionez exigere poſſūt argumentatur enim ſic:quia ſi ego ſuper dominū iniuriātis bellum faciam in quo deſtruam bona ſingulorum.quare non multofortius potero ſingl'os capere vel cogere ad ſatiſſactionē. Jtē de illo non videbitur dubitandum quo nullo modo poteſt petere q̄ dānum emendeř ſuo ſubdito cū nō ſit ſuus procurator nec ſua interſit. Nam ſi hic dñs iure ſuo poſſet petere:ergo cādē ratione ⁊ peccatum facere de non petēdo:q̄ ⁊ cuicūq̄z licet renūciare iuri ſuo.⁊ hoc eſſet abſonum dicere q̄ dñs p ſuam renūciationem auferret ius ſubditi ſui.q̄ aūt criminaliter agitur in pu

blicis iudicijs oēs admittunt pncipaliter accusando. Nam p ꝓcuratorē h expediri nō pnt. ff. de pu. inō. l. pe. §. ad crimē. (appellauit.) pmo offerēs decano: q ipsi super captiōe pbē. rōnē facere erat paratus que erat verisimilis ⁊ pbalis cā: ⁊ iccirco ista ē appellatio. (post modicū tēpus.) Quidā dicūt decanū vel aliū pla tū h nō posse: nisi hoc habeat de consuetudine vel pulegio cum turisdictionē nō habeat in supiorē. s. de ma. ⁊ obe. cum inferior. Jtē q nullus pōt sibi dicere ius in re sua. C. ne qs ius di. l. j. Alij dicūt q libet platus hoc pōt dūmodo manifesta vel potius no toria sit cā grauaminis que irrogat plato: ⁊ sic intelligitur. s. de offi. ordi. irrefragabili. §. ceteruz. ⁊. xxvj. q. v. quicūq. nec faciat ista platus tanq̄ iudex: sz tanq̄ hō habēs potestatē faciēdi vo lūtatē suā i re sua: vt ecclesia sibi cōmissa ꝑm iura tñ. ar. C. de iu di. l. nemo. ⁊. C. mā. l. in re mādata. ⁊ ꝑm istos casus alij ꝓter ca nonicos in ecclesijs ꝓdictis celebrare pnt: nec incurrunt irregu laritatē: imo forte idē ⁊ de ipsis canonicis: q h nō est interdictū iuris vt ordinariū: ⁊ iō de ipo nō intelligunt. c. que loquuntur ō interdictis celebrātibus q incurrat irregularitatē. (pmulgauerit.) ⁊ male vt sequit. (cassaret.) h intellige de spāli cōsuetudine: nā de iure cōi secus est. j. de his que fi. a ma. par. ca. quesiuit. (alle gās.) ⁊ male. (emisit.) ⁊ huic appellatiōi detulit officialis: ⁊ apostolos cōcessit: sed post hoc obligatus interdictū decani irritum denūciauit: ⁊ illud nō seruari mādauit: vt infra cōtinet: decanus appellauit q̄ facere potuit etiā sine cause cognitōe. ar. s. de offi. ⁊ po. iudi. del. sup questionū. §. nos aūt. (iudicauit.) ⁊ male cū taz appellasset decanus ⁊ appellatiōi nō detulit of. ij. q. vij. appellatiōe. (q: vero.) h incipit sntia pape. (iusticiā.) h fuit appellatio extra iudiciuz facta ex pbabili ⁊ verisimili cā ꝓpter cuius iterpositionē irritū nunciat qcqd factū fuit postea. s. eo. bone. ⁊. c. ad audientiā. vbi de hoc etiā nō inqsito de veritate appellatiōis. Nota q lz nō pōsit appellatio facta extra iudiciū nisi pbata veritate cause: vt. s. de elec. cum inter canonicos tñ vbi ex pbabili ⁊ verisimili cā appellat. i. ex cā approbata a iure vel ciuili vel cōsuetudinario bocipo pbat veritas cause: q̄ nō pbat cōtrarium: vt hic. Nā iure pbibitū est q decanus nō possit interdicere ecclesiā cōtra ipm nisi ex manifesta cā. s. de offi. ordi. irrefragabili. §. pe. ac decanus nullā cāz pbabat: ⁊ ideo eius interdictuz irritat. simile s. eo. bone memorie. Fatemur tñ q si decanus pbauisset q manifesta fuit cā interdicti tūc q̄ eū interdixit: lz illa cā fuerit cōtra ius cōmune: sed tñ de gr̄a ex speciali pulegio cōcessa interdicētis q̄ nō reuocabit: si aūt tūc q̄ lata fuit sntia nō erat manifesta cā: sed tñ in veritate bene suberat cā iusta interdicēdi absoluetur sine grauamine ⁊ puniet interdicēs sicut in excōicatiōis sntia obseruat. j. de sen. ex. sacro. in pn. si aūt ex cā verisimili ⁊ a iure approbata talis dat sntia: lz excōicatus ⁊ multis causis ante excōmunicationē allegatis quas offerret se pbaturū ⁊ coram excōicatore: ⁊ etiā ꝓpter hoc appellaret ⁊ diceret se nō excōicandū: tñ si excōicet rata manet sntia: nec valet si dicit excōicatus sine cognitione excepti. suarū se eē excōicatū: ergo est iniusta sntia. s. eo. ad audiētiā. so. illud habet locuz vbi excōicatus excōicauit aliquē post appellationē ex cā nō pbabili ⁊ verisimili vel a iure scripto vel cōsuetudinario appellata: sed vbi ex cā verisimili ⁊ pbabili fertur vt dictū est: tūc oīno tenet sntia: ⁊ si non veritas cause: ⁊ ꝑm h dices q speciale est in sntia excōicatiōis vel interdicti etiā extra iudiciū lata q nō tenet post appellationē ex causis ltīmis iterpositā: etiā si nō pbat veritas cause: cōtra id q̄ no. j. de his que fi. a ma. par. ca. c. j. Et est ratio q nunq̄ debet qs excōicari nisi cā pbet. ij. q. j. nemo. vel dic q ibi. s. eo. ad audientiā. appellās pbauit verā cāz appellatiōis: ⁊ ideo reuocat qcqd fit post appellationē legitimā: sed secus est q̄ ex cā pbabili tulit sntiam excōmunicatiōis: tūc enī nō potest īputari iudici: imo ⁊ cōmēdādus ē: q: eius prudētie ascribit q falsas exceptiōes nō admisit ꝓtra presumptionē iuris ⁊ cōtra veritatē. vel dic q ibi nō loquit de sen. ex. sed de sntia diffinitiua p quā amouerat appellantem ab ecclia de qua certū erat q sive appellaret sive nō: tñ nō tenet sntia nisi legitima cognitiōe ꝓmissa ⁊ ordine iudiciario seruato. (cuius effectu.) puta sic nisi' vsq' ad. x. dies dimiserit sacerdotem: postea seruabit interdictū: vel sic interdixit quousq̄ eps eēt in ciuitate: ⁊ ita cū non dū sntia secū traxerit execution̄ interim potest licite appellari: ita tñ q a die late sntie vel scie non defluxerit. x. di. s. de reiudi. q̄ ad cōsultationē. ij. q. vj. anterioꝝ. ⁊ ita nō est cōtra. s. eo. ad hec. q̄. ⁊. c. pastoralis. dic melius: q: appellauit ante int dictū' positū ex causis pbabilibus ⁊ verisimilibus: ideo decan⁹ non potuit procedere ad interdictū nec ad effectū interdicti. (pturbare.) ⁊ ideo iuste poterat excōicare. j. de sen. ex. veniēs. (pncipale.) sed appellatiōis sup pn. (sed accessoria). s. de pturbatiōe subsequēti: vt. s. eo. c. pxi. Et ideo epi sntia vel officialis non tenuit ea cā: q: ad papā devolutuz totū negociū fuit: quare idē papa ⁊ nō alius tā de turbatiōe q̄z interdicto etiā debuerit cognoscere. s. an iuste sit positū interdictū nec ne. (post appellationē.) ab officiali interposita. (caruisse.) mirū videt q cū non tenuerit sntia interdicti lata p decanū quō impediuit sntiam excōicatiōis latā p epz in decanū vel alios turbātes officiū: sed hoc ideo est: q: negociuz omnū interdictoꝝ fuit p appellationē delatū: pmo ad archiepz ⁊ subsequēter ab archiepo ad papā: sicut ex serie litterarū apparet. Sed oppones: nōne licebit epo renunciare appellationi. C. de ap. si quis. Rñ. sic: si non fuisset eam psecutus coram archiepo: sed ex quo ipe fuit psecutus ipam coram archiepo ⁊ decanus appellauit ab archiepo ad papā nō licuit epo renunciare maxime appellatiōi que tenebat q̄ ex eo apparet: q: cassatur quicquid fecit archiepus post appellationē decani. (de qua appellatiōe inotuerat.) maxime. idem enim est ⁊ si nō innotuisset de appellatione: cum per ap. etiā in eius absentia factā exemptus est a iurisdictione eius. ar. s. e. pastoralis. ij. q. vj. biduū. (inculpabiles.) si etiam eligatur interim: ⁊ postea pnuncietur excōmunicatio nulla: electio valebit: q: veritate tē. viij. di. veritate. ⁊ ar. h. Quidam tamē dicūt q illi qui eū eligere peccauerūt: sed non videm⁹ quare: q: ei nō cōmunicauerūt eligēdo q̄ esset peccatū: vt. s. q̄ me. cau. c. sacris. Jtem ipe consentiēdo nō peccat: q: nō tenet se gerere p excōmunicato. j. de sen. ex. p tuas. cōtra. so. ibi est consiliū in his de quibus dubiuz est an sint iuste ligati vt vitent: q: ꝓsumit p sntia iudicis. s. de renun. in pntia. Vic aūt loquit q̄n certū erat sntiam nō tenere: vel q: delatū erat appellatiōi: vel q: aduersari⁹ cum quo contendebat eū excōmunicauit: vt hic. Jdē aūt vbicūq̄z est manifestū iniustam eē sntiam. s. eo. c. pxi. ⁊ q̄ ibi dicit: sed debet in aliis euitari donec constiterit de premissis expone. i. de appellatiōe interposita ex iusta causa: vel de intolerabili errore expsso in sntia q̄n ab aduersario hoc negat. Sed si ps aduersa confiteat appellatū ex iusta causa nō debet euitari: dūmodo ⁊ ꝑma facie indubitabiliter appareat mandatum a quo appellatuz est fuisse iniustum. s. c. proxi.

Tnostrum. dicto. h. Quē archiepus fecerat cācellariū. (decernerēt.) s. eo. cōstitutus. cōtra. so. ibi erat legitime confirmatus nec tenebat appellatio emissa ab aduersario sine cā: vt ibi dicit: sicut constabat p sententiā pape: ⁊ sic in nullo debuit susp̄di effectus ꝓfirmatiōis: at hic erat clā electus ⁊ cōfirmatus. j. vt eccle. be. sine di. confer. c. j. ⁊ appellatio legitima vel potius totū negociū reuocatuz ad papā: vel ad minus dicebat: ⁊ de hoc etiā cōtrouersia erat: vnde lite pen. nō debet ei aliquid nocere. (decernerēt.) lz traditio sigilli consisteret in facto: nec possit eē q̄n facta sit post q̄z facta est. ff. de cap. ⁊ postli. re. l. in libello. §. facte. tamē dicit decerni nulla traditio. i. nihil videtur sibi fuisse collatum ex traditiōe sigilli: nec litere ab eo sigillate ex psona sigillātis habebūt aliquē vigorem: ⁊ bene fecit papa: q: cum diceret nō tenuisse collationē factam ab archiepo: nec confirmatio: vt. j. vt eccle. be. c. j. nec etiā possessionē haberet officij ptinētis ad cācellariū: cum illud consistat in sigillando: nec illud potuit habere ante q̄z haberet sigillū: bene debuit phibere q nouū ius nō cōferretur ei: nec i possessiōe: nec in ꝓprietate lit. pen. vt. C. vt lit. pen. p totū. secus aūt videt si constaret q ꝑ us collatum eēt ei ius: vel etiā si constaret q teneret cōfirmatio: vel etiā nihil diceret cōtra eam. s. q nō teneret cōfirmatio: lz diceretur iniusta: tūc satis videtur q non deberet impediri effectus confirmationis. s. eo. cōstitutus. Jdē satis videt nobis q lz alius q̄z papa ageret cū archiepo. s. q ad eum non ptinet collatio cācellarie vel confirmatio: nihilominus tñ posset conferre cācellariā pen. li. cū interim nō debeat ꝑuari possessione sua. s. vt li. pen. laudabilē. j. eo. c. significāte. Et eodē modo si ageret cuz eo vel cum cācellario suo q non teneret confirmatio ab eo facta: vnde pen. hac li. posset eidem nouā collationē facere si vacaret: ⁊ ei cui contulisset sigillū tradere etiā teneret dūmodo non fieret ꝓiudicium cuiq̄. sed hoc fiebat in preiudiciū iuris alterius vel illius. s. p quo papa scripserat: vel ad minus in ꝓiudiciuz pape q̄ dicebat ad se devolutam potestatē cōferēdi cācellariā. Jtem no est de iure cōmuni q q̄cūq̄z papa incipit cognoscere de aliquo negocio vel cā q ꝓpter hoc decernat irrituz q̄ fit a partibus: lz h mandatum fuerit isti q nō uteret sigillo: q: h fuit speciale ꝓpter suspitionē quā habebat papa contra collationē factam ab epo: ⁊ h etiā fuit causa quare papa decernit nullam datione sigilli. alo enim bene licuisset archiepo mandare effectui suaz collationem nō obstante lite que sibi mouebatur. s. eo. constitutis. Et hoc plus placet q̄z q̄ dixim⁹ in pn'. huius glo. vel dic hec specialia esse in reuocatiōe quā ex certa scientia facit papa aliud

qué est plenitudo potestatis: vt ex quo aliquod negociũ ad sere/ vocat ex certa scientia q̃ circa illud nihil licet alicui attẽtare. ar. j. de p̃script. inter cetera. vbi no.

OBlate. super obseruatio/ ne.) Ex hoc loco ⁊ ex fine huius decr. vbi dicit q̃ per istas lr̃as põt p̃cedi ad cõfirmádã vel ad infirman dã sñiaz colligit q̃ si aliquis ipetrat lr̃as sup obseruatione sñie q̃ p eas ipe ipetrato: potest petere cõfirmationé eius: ⁊ aduer/ sarius p eas potest p̃sequi suá appellationé. (a lege). s̃. eo. cuz sit ro. ij. q. vj. appellatore. (p̃uocãte). s̃. eo. psonas. (p̃ueniri). i. abbre uiari. (p̃rogari.) nisi ex cã. s̃. eo. ex rõne. (appellãte.) a ppellat⁹ añ terminú p̃figere nõ potest: idem in appellãte. s̃. eo. sepe. vbi no. (firmitaté). s̃. eo. sepe. vbi no. (ps appellata.) idé est in appellan/ te: ponit aũt de appellata spãliter: q̃ de ea magis dubitaf quasi nõ eẽt aliqua forma ꝑm quã posset aliqs appellatus idé que vi/ ctor appellationé p̃sequi. (sed nimiũ.) pluscz p mensem. ij. q. vj. appellatore. vel dic idé si p maius tẽpus dũmodo maliciose nõ faciat sãltẽ ipetrádo lr̃as. ar. cõtra. C. si nup. ex re. pe. l. ij. sed re/ spõdef ꝟ q̃ põt ⁊ bona forma ei est p quã petat sñiaz confirma/ ri qualé ipetrauit plebs de sabor: ⁊ p tales lr̃as corazz illo iudice poterit appellãs p̃sequi cãz appellatiõis. Et est ꝟ nõ dignũ q̃ i lr̃is appellatiõis nõ est necesse fieri mẽtioné de appellatiõe. de ꝟ no. s̃. de of. ⁊ po. iu. del. ex lr̃is. Alij dicũt q̃ fuit ꝟ mentio facta de ap. (p̃cedaf.) Iz autẽ appellatus ipetraret lr̃as q̃ncũq; voluerit: q̃ terminus ab hoie nõ est p̃fixus: sed a lege tñ: non tñ poterit petere cõfirmari suá sñiaz: nisi cũ vnus mẽsis de anno supest. ij. q. vj. appellatore. Sz appellator bene poterit q̃ncũq; voluerit corã eisdẽ iudicibus p̃sequi cãz appellatiõis. Nã cũ ad iudicem appellatiõis p̃pie spectet p̃nũciare sñiaz p̃mã iustam poterit: ⁊ ita cõfirmare: vel iniustã: ⁊ ita infirmare. ij. q. vj. in fi. (iuste.) igit p lr̃as ipetratas ab archiepo de sabor q̃ sua sentẽtia seruaref si cut erat iusta: ⁊ aduersarius petet q̃ cassef cũ sit iniusta: cũ cõtinẽ tia cause sub diuersis iudicibus diuidi nõ debeat. C. de iudi. nul/ li. Nec aũt bz ex sua p̃occupatiõe q̃ sue lr̃e nõ valẽt. alij tñ dicunt ⁊ nõ ipr̃obabiliter: q̃ ⁊ corã iudice appellatiõis ⁊ corã delegato eius nõ solũ appellãs: sed etiã appellatus põt p̃sequi cãz appel/ latiõis etiã nõ expectato mẽse iuxta finẽ anni: ⁊ ad hoc bene cõ/ cordare videf lr̃a que sequit vbi dicit q̃ coram hmõi iudicibus quos cõstat eẽ nimis tẽpestiue ipetratos appellatus põt p̃sequi cãz suã ⁊ legi p̃dicte appellatore: rñdet q̃ itelligit ibi ponere tẽ pus vnius mẽsis nõ q̃ non possit p̃ueniri: sed q̃ illud tẽpus cõe videf partibus: nec tũc debet p̃sumi aliqua malicia. Alij tamen intelligũt hanc decre. loqui i eo casu. s. q̃ tñ ipetrádo lr̃as possit p̃sequi causam: sepe etiã anteq̃z vnus mensis restet de vno anno sed causam p̃sequi ante illud tẽpus non poterit. (sic obtento.) ab appellatore. s. archip̃b̃ro de sabor. (noluerit.) appellator. (poste/ riores.) impetratas a plebe de riuocor. (p̃rioribus.) impetratas a plebe de sabor. (per quas.) impetratas a plebe de sabor. super confirmatione sententie ⁊ obseruatione.

QEr tuas. contumaciam. Et nõ aliter: q̃ in nulla culpa est absens cum nõ sciat hũc iudicẽ: secus aũt diceré in iudice ad quẽ appella/ tũ est: q̃ ibi termin⁹ p̃fixus ab hoie habef ꝑ pemptorio. s̃. eo. se pe. ⁊ C. de temp. ap. l. vl. §. illud. in fi. ar. contra. s̃. de rescrip. sup lr̃is. in fi. rõ diuersitatis est: q̃ semp certus est iudex appellatio/ nis: delegatus aũt sepe incertus est. ar. s̃. de rescript. sup lr̃is. i fi. (diffinire.) in hoc tñ est p̃uilegiũ appellationis: q̃ cũ alis etiã pte absente p cõtumaciã non possit p̃cedi ad diffinitiuã sñiam. s̃. vt li. nõ cõtest. q̃n. Jn cã aũt appellationis poterit p̃cedi li. nõ con test. coram iudice appellationis. C. de temp. ap. l. vl. §. illud. sed nos dicimus semper citationé necessariã. s̃. eo. sepe contingit. ⁊ melius in. c. ex insinuatiõe. in fi.

ET debitus. idoneo. Ordina/ rio vel de/ legato ⁊ in subdelegato. dicũt q̃dã etiaz idé: alij vero cõtra: vt. s̃. de of. ⁊ po. iu. del. sup. (cõueniũt.) p̃ solam citationé. s̃. de offi. del. relatũ. gratũ. (ille sñiaz.) ꝟ apparet q̃ re motio appellatiõis nihil facit ad sñiam: sed nec post sñiaz possu mus cognoscere q̃ aliq̃d valeat: q̃uis aliqui somnient ꝟ modo s. q̃: q̃ remota sit appellatio non possit quis appellare: nisi ex rõ nabili cã. i. in casibus a iure expressis. quos no. s̃. e. pastoralis. si nõ sit remota potest simpliciter appellare. alij dicunt q̃ vbi est re mota appellatio iudex qui tulit sñiam potest eã exequi nõ obstã te appellatiõe: nec incurret penã. l. C. de ap. q̃n. nec illius decre/ ti. ij. q. vj. c. decetero. dũ tñ nõ p̃cedat: ex quo sup appellatiõe lre fuere impetrate. s̃. de offi. dele. pastoralis. §. p̃terea. ante appel/ lationé aũt valet remotio appellationis in casu qui est. s̃. de offi. dele. sup questionũ. §. porro. (nunciũ.) dicũt quidã hoc vez esse si tñ dicat se nunciũ misisse ⁊ nõ ꝓbat: si enim ꝓbaret seruaref an tiqua iura. vbi dicit q̃ si quis anteq̃z aduersariũ sciat lr̃as impe/ trasse nunciũ ad se. ap. dirigat: q̃ dubiuz est quid sit impetratu/ rus: expectaf nũcius eius anteq̃z p̃cedaf. s̃. de offi. dele. cum cau sa. ⁊. s̃. eo. ti. dilecti. ⁊ c. meminimus. si aũt misit postq̃z sciuit ad uersarius lr̃as impetrasse nõ valebit ei nũcij missio. s̃. eo. sugge/ stum. ⁊ c. sup eo. sed nobis hoc non placet: simpliciter enim dici/ mus hodie nõ valere nũcij missionẽ: sed illã distinctionẽ dicim⁹ habere locũ q̃n in ꝑpria ꝑsona arripit iter: nõ quia itineris arre ptio in omnibus vim appellatiõis obtineat: sed q̃ debet eẽ sub protectione pape quicũq; ad se. ap. venit ex iusta cã: vt. j. de cle. pegri. c. j. Et etiã nuncij veniẽtes p alijs hac gaudent ĩmunitate s. vt cõtra eos p̃cedi nõ possit: ⁊ si p̃cedatur nõ tenet. s̃. eo. dile cti. nec credimus hoc p̃uilegium habere illos qui sine cã ꝓbabili ad se. ap. veniunt: vt no. in p̃ealf. decre. de cle. pegri. c. j. Jlli enim possunt citari ad domũ: ⁊ si feref sñia cõtra eos non citatos pso naliter: q̃ nõ fuere inuenti tenet. non ob. l. ff. que sen. si appel. re/ scin. l. j. §. itẽ cum ex eo edicto. que intelligi põt quando inueniri possunt: vel quãdo ad se. ap. ex cã ꝓbabili accesserũt. hoc aũt fa/ temur q̃ si lata sñia vel grauato aliquo quis venerit ad se. ap. vt ad aliũ superiorẽ iudicẽ: dũmodo certum sit q̃ ꝓpter hoc vadat vel mittit vt de grauamine conqueraf: ⁊ p̃cessum cõtra se habi/ tũ reuocari petat q̃ talis missio vim appellationis obtinet. s̃. de offi. dele. cum cã. s̃. de do. ⁊ contu. cum olim. ⁊ no. s̃. de resti. spo. audita. Jtẽ necesse est q̃ infra. x. dies vel ipe vel nuncius iter ar/ ripiat. Nã decendiũ tñ p̃fixum est: vt facto vel verbo appellet vel transit in rem iudicatã. s̃. de sen. ⁊ re iu. q̃ ad cõsultationez. s̃. de elec. cum dilectus. Jtẽ vt talis missio habeat vim appellati onis oportet q̃ nõ habeat copiam iud. a quo appellare vult: nec haberi possit de facili vt coram eo verbo appellet ⁊ aplos petat ad q̃ tenef si de facili haberi potest. ij. q. vj. biduũ. Jtẽ p̃uden/ ter faciat si corã testibus exp̃rimat oĩa grauamina quibus pua/ dit vel nũciũ mittit. (Nã si.) q̃n appellat viua voce ad hoc tenef quare nõ q̃n facto. Quidã tñ dicũt sufficere q̃n facto appellat si corã supiore exponat. Sed q̃d dices: nunq̃d reuocabit q̃cq̃d fa/ ctum est post missionẽ nuncij vl̃ post grauamẽ illatũ: vel post q̃z iudex sciuit ad se. ap. facto appellatũ: rñdemus reuocáduz q̃cq̃d factũ est post nuncij missionẽ. s̃. eo. cũ dilecti. s̃. de offi. deleg. cum cãz. ⁊ etiã ea grauamina que p̃cesserunt missionez nuncij: ꝓpter que tamẽ ⁊ nuncius missus est. Nã appellatio extinguit p̃nun/ ciatũ. ff. ad turpill. l. j. in fi. ⁊ habes exp̃ressum. j. eo. dilecto. ⁊ ita missio valet. (litteras.) de hoc no. s̃. de rescrip. plerũq;. (ꝓbabili). i. iusta. (rationaliter). i. si nõ est vera causa appellationis. (remit/ tat.) plus dicimus q̃ appellat⁹ si vult semp debet obtinere apud iudicẽ appellationis q̃ omissa causa appellationis: illa. s. an sit iusta vel contra: p̃cedat in p̃ncipali causa: q̃ó sic ꝓbo: q̃ hoc. s. q̃ cognoscat de iusticia appellationis est introductum tñ in fauo/ rem appellati. s. vt si non est iusta causa appellans condẽnetur i expensis: ⁊ ad p̃orẽ iudicem remittatur: ⁊ q̃ó in eius fauorẽ ⁊c. C. de le. q̃ fauore. ⁊ cuilibet licet renunciare iuri p̃ro se introdu/ cto. s̃. de fo. cõpe. dilecti. vij. q. j. q̃z p. nec est cõtra. j. eo. corda. vbi dicit q̃ articulis ap. de partium voluntate cõmitti potest: sed ex pone ibi. i. partis appellare. Jtem si contrariũ diceref esset ꝓtra here litem sine causa. s̃. de do. finem. (alioquin). i. si vera eẽt cau/ sa appellationis: ⁊ ita habes ꝟ expresse q̃ iudex appellatiõis ap ꝓbata appellatione cognoscet de causa p̃ncipali: etiam si ap/ pellatum sit a sentẽtia. sic. j. eo. cum speciali. ⁊ idem dico si dele/ get causam appellationis alicui: q̃ delegatus ap̃robata appel latione cognoscet de p̃ncipali. ar. s̃. de rescrip. super litteris. i fi. j. de testa. raynutius. ⁊. j. eo. c. ro. §. q̃ si obijciaf. (de maioribus.) puta de electiõibus epor ⁊ causis criminalibus. ij. q. vj. decreta. ⁊. c. v. sequẽtibus. Et de fide. ar. xvij. di. multis. ⁊ de appellatio/ nibus factis in electiõibus: ⁊ idem est in omnibus alijs que spe/ cialiter sedi ap. reseruant: ⁊ q̃ dictũ est de appellatiõibus factis in electiõibus: intelligendũ q̃n appellaf ab his qui ordinario iu re cognoscũt: secus aũt in delegatis a papa: ab eis enim non lice bit appellare: nisi exp̃ressa iusta cã appellatiõis si eis cõmissa fu erit appellatiõe remota. Jtem lz appellef etiã ad se. ap. extra iu/ diciũ in p̃cessu electionis anteq̃z sit facta electio in cã non debet retardari electio. s̃. de elect. cũ nobis. ar. j. de his q̃ fi. a ma. p. ca. c. j. sed p talem appellationẽ negocium nõ transferf ad papam: nec ordinarius si appellantes cõtradixerũt vlterius se poterit i/ tromittere de confirmatione sic electi: nec de alijs que ptinẽt ad ipam electionẽ. Tamẽ sup ꝟ vidimus plures aliq̃n sentire con/

trariũ.ſ.q̃ in electionib⁹ nõ audiet appellás: niſi iuſta cá exp̃ſſa: ⁊ hec clauſula nõ extẽdit: niſi ad ea que in ſignũ ſpecialis p̃uile. ſe.ap. reſeruatur: hoc vult dicere q̃ in maioribus cauſis valet ap pellatio etiam ſi nulla cauſa exp̃imatur: vel etiam ſi exp̃mat cá dubia facti: ſed ſi exp̃matur cá improbata a iure vel notorio vel fruſtratorio tũc nõ eſt deferendũ: ſicut nec nunq̃ deferendũ fuit ſ.eo. paſtoralis. j. rñ. vbi no. Jtez nõ defertur appellatio emiſſa ad inferiores iudices: puta ad archiep̃m vel legatum: ⁊ ſonant verba hic poſita ⁊ ibi ad ſe.ap. rof. no. tenet q̃ ſi appelletur ſine cauſa archiep̃s vel legatus in maioribus cauſis: ⁊ qui p̃ius co/ gnoſcebat non detulit ap. ⁊ ſeruus qui debuit defendere totá cáz p̃pterea: q̃ iam hic maior cauſa relata ẽ ad ſe.ap. ⁊ duo de ea ſi/ mul cognoſcere non debent.

Quam ceſſante. Puta ſi p̃cipiat ne quid faciat ſub pena excõicati onis vel cẽtũ librar̃: vel cõſimilia: ⁊ generaliter p̃ce/ ptũ factũ ſine cauſe cognitiõe: vel cũ cauſe cognitiõe ſi eſt iniquũ reddit appellationẽ iuſtá. C. cõmi. ⁊ p. p totũ. ſi aũt ep̃s vel alius iudex cõminaret alicui q̃ lederet eum: nõ credo q̃ poſſit appellare p̃pter hoc: q̃ vanus metus eſt: ⁊ nõ inſtás. ff. qõ me. cau. l. j. ⁊. ij. Sed certe melius videt q̃ tenet appellatio quan do cõminat de his que ad ſuá iuriſdictionẽ p̃tinet. ff. qõ me. cá. l. ij. ⁊. l. ſi. §. j. ſed in alijs poteſtatibus q̃ nõ habẽt iuriſdictionem obtinet dictũ p̃mo. (interloquẽdo.) no. ab interlocutoria appella ri: vt no. j. de no. ope. nũ. c. iij. nec poteſt eam reuocare qui tulit ſi ne licentia eius p̃ quo lata eſt ſi tranſit in rẽ iudicatá p̃ lapſum de/ cem dierũ ⁊ appellatũ nõ fuerit. ſ. de ſen. ⁊ re iudi. q̃ ad p̃ſul. ff. de reg. iur. l. nemo. ante aũt. x. dies vel etiá poſt. ſi ante. x. dies fu/ erit appellatũ licet reuocare. ff. de reg. iur. q̃ iuſſit. niſi appellans aliquas feciſſet expenſas. nã tũc nõ poſſet niſi ei reficeret expen/ ſas cũ eis nõ reſtitutis nõ plene remoueret grauamina. ff. de con di. ob tur. cau. ſi pecuniã. ⁊ de hoc no. j. de ſen. ex. ſacro. ⁊ melius ſ. de re iudi. qõ ad conſultationez. (deſtiterit.) reuocãdo de facto ſi ad factũ p̃ceſſum eſt vel p̃ria ſnia ſi ad factũ nõ eſt p̃ceſſum. ⁊ non ſufficit dicere paratus ſum reuocare niſi de facto reuocet: re uocaſ etiam grauamẽ tacite. verbi gr̃a: appellauit quis a iudice ne p̃cederet cõtra eũ: q̃ erat exemptus ab eius iuriſdictione: ſi iu dex dat ei terminuz ad hoc p̃bandum tacite videt reuocare gra uamẽ qõ ei intulerat mandato qõ p̃cederet in p̃n. q̃ modo man dat qõ p̃cedat in excep̃t. p̃banda q̃ non eſt grauamen: quia de exceptione. ſ. an ſua ſit iuriſdictio cognoſcere deberet. ff. de iudi. ſiquis ex aliena iuriſdictione.

Quam ſpeciali. recuſatiõis. Nos non credimus q̃ a iudice deleg. vel ordinario poſſit appellari ex ea cá: q̃ ſuſpectus eſt cũ tunc habe at certũ remediũ. ſ. recuſationis. iij. q. v. q̃ ſuſpecti. Jtẽ lz cá ſuſpi tiõis ſit cõtra eũ: nõ tñ ſequit q̃ grauaret: q̃ iudex ſuſpectus be/ ne poſſet p̃cedere in cá: ita q̃ nullã p̃tem grauaret: ⁊ appellatio nõ bz locũ niſi a grauamine. ſ. eo. vt debitus. ſed iſta decre. vide tur dicere cõtra. ſ. q̃ cõmonitus põt recuſare iudiciũ monitionis ⁊ etiã poteſt appellare ab eo: ⁊ ſic videt q̃ vtrũq̃ remediũ habe at. ſ. recuſatiõis ⁊ appellatiõis: ſed rñ de ⁊ dic q̃ ex eadẽ cá nõ po teſt recuſare ⁊ appellare. ſ. q̃ ſit ſibi ſuſpectus: ſed cõtra eundez vel eodẽ tp̃e: vel diuerſis poteſt petere: ⁊ recuſatio p̃pter ſuſpiti onẽ ⁊ appellatio p̃pter grauamen. Jtẽ dicimus q̃ ſufficit ei q̃ re cuſat iudicẽ cãs recuſatiõis legitimas p̃ponere: nec opoꝛtet q̃ pe tat iudices coꝛã q̃bus de cauſis ſuſpitionis p̃bet: q̃ ſufficit recu ſanti p̃ponere iuſtas cãs recuſationis: iudicis aũt eſt admittere cãs recuſatiõis ⁊ reqrere q̃ eas p̃bet: ſed repꝛobare non poteſt: hec enim cognitio eſt arbitroꝝ. ſ. de ſo. compe. licet veruz. q̃ ad/ miſſis p̃iudicẽ cauſis recuſationis licitũ eſt recuſanti p̃bare: vel coꝛã recuſato vel coꝛã arbitris cãs recuſationis: recuſantis eſt pe tere q̃ arbitros eligãt coꝛã q̃bus p̃bãt: vel poteſt dicere q̃ ſtatim poteſt ⁊ debet iudex cogere recuſantes ad arbitros eligendos. ar. C. de iudi. l. cũ apertiſſimi. ⁊. l. cũ ſpãli. ⁊ no. ſi. j. eo. interpoſi/ ta. (cõmonitus.) q̃cito enim quidam mouebaſ ſatiſfacere de ali quo ſtatim appellabãt vel recuſabãt iudices ſup emẽdatione ali cuius criminis vel alia ſatiſfactiõe faciẽda. (ſtatuimus.) credim⁹ q̃ iudex ordinarius non ſolũ: ſed etiã delegatus anteq̃z recuſet poteſt totá cáz alij delegare ⁊ valet delegatio: nõ obſtãte q̃ dele/ gatus eſt ſuſpectus. ff. de iuriſdi. om. iu. ait p̃toꝛ. ſed ſi partez tñ delegaſſet: tũc poſſet recuſari vt ſuſpectus. rõ diuerſitatis eſt: q̃ in p̃mo caſu vlterius cá non debet ad ip̃m redire: nec poteſt poſt cõmiſſionẽ reuocare iuriſdictionẽ: nec etiã debet cognoſcere vtr̃z ab ea ſubdelegatus ſit ſuſpectus: ſed vt in ſecũdo caſu poteſt hec oĩa facere. ſ. de offi. ⁊ po. iu. del. ſup queſtionũ. §. ij. ⁊. vlt. ff. de iu di. iudiciũ. Alij tñ dicũt q̃ etiã ſi totá cauſam cõmittat q̃ poteſt recuſari vt ſuſpectus. (iudicẽ.) ordinariũ ⁊ delegatũ: ſecus in ſub del. nã ſi ſubdelegatus recuſet vt ſuſpectus coꝛaz p̃mo delegato agetur. ſ. de offi. del. ſup queſtionuz. §. qui vero. ⁊. §. eius. (ſuſpe/ ctũ.) iſte recuſans nõ debet petere q̃ iudex recuſatus iudicet: nec an cá recuſatiõis ſit iuſta. ſ. de fo. cõpe. licet. q̃ ſic videretur a re cuſatiõe recedere ſi in h̃ eius arbitriuz eligeret. iij. q. viij. cuius. ⁊ ſ. de re. iu. inter. q̃uis poſſet dici q̃ talis petitio que tñ tẽdit ad recuſandũ ⁊ declinãdũ eius iudiciũ nõ p̃iudicat recuſatiõi. Jtez no. q̃ hec ſnia. ſ. h̃ cá recuſatiõis non eſt legitima nec tranſit in rẽ iudi. nec p̃iudicat ſi illa cá a iure decernitur legitima: q̃ eſt cõtra ius ſcriptuz. ij. q. vj. §. diffinitiua. ſecus aũt ſi diceret decernimus talẽ nõ admittẽdũ ad p̃ponendũ talẽ cáz recuſatiõis: q̃ hec ſen/ tẽtia eſt cõtra ius litigatoꝛis a qua neceſſe eſt appellari: vt in p̃al le. §. diffi. ⁊. ſ. ti. p̃ri. cũ inter. ⁊ hec vera ſunt in cá recuſationum que ſunt exp̃ſſa in iure: ſed cuz dicat ius generaliter q̃ ſuſpecti iu dices poſſunt recuſari. iij. q. v. q̃ ſuſpecti. ſ. e. poꝛro. nec genera/ liter oẽs cauſe ſint in iure exp̃ſſe: imo multe poſſunt p̃uenire cau/ ſe que iuſtiores ſunt q̃z in iure exp̃ſſe: oẽs cãs reputo legitimas q̃ ſunt difficiliores q̃z exp̃ſſe in iure: ⁊ hoc relinquit arbitrio iudi/ cis. Et ſup his dicũt q̃dã q̃ ſi iudex ſniet q̃ tranſibit in rẽ iudica tã niſi appellet a ſimili eius qõ dicit de interrogatiõibus in iure faciẽdis: quarũ alique ſunt exp̃ſſe in iure: ⁊ tñ vltra exp̃ſſas ĩ iu re lz iudici als facere vbi eq̃tas eũ mouerit. ff. de interrog. act. l. pe. Et tñ ſi iudex dicit ſe moueri eq̃tate vbi moueri nõ debet ap pellandũ eſt: ⁊ niſi appellet fit ſibi p̃iudiciũ. Quidam tñ dicũt ⁊ forte nõ male: q̃ in inferioꝛibus iudi. nõ licet neq̃z cõdere neq̃z interp̃tari iura. j. de ſen. ex. inter alia. nec etiã licet interp̃tari int ius ſcriptũ ⁊ equitatẽ: imo h̃ ſolũ p̃cipibus licet. C. de le. ⁊ con. l. ſi. fatemur tñ q̃ in cauſis quas coꝛã ſe habẽt inferioꝛes iudices bene poſſunt quãtũ ad ius litigatoꝛis p̃tinet ſup iuribus ⁊ inter/ rogationibus etiã inter ius ⁊ equitatẽ interp̃tari: vt no. ſ. de po ſtu. ad hec. ff. de legi. ĩ fi. inf ſuſpectũ in ſubdele. quidã dicũt hoc mõ p̃cedendũ: q̃ nõ dabit libellus ei recuſationis: nec coꝛã eo p̃ ponent cauſe recuſationis: ſed coꝛaz delegato tñ ſi eſt p̃ñs. ſ. de offi. dele. ſup queſtionũ. §. qõ vero. ⁊. §. fi. Et ſi delegatus eſt ab/ ſens p̃teſtabit ⁊ etiã p̃babit cãs recuſatiõis coꝛã ep̃o loci: vel ar chiẽ. vel alijs iudicibus ordinarijs loci: ⁊ bũc moduz p̃cedendi approbat. l. C. de iudi. cũ ſpãli. ſed ſm cano. quantũ ad ſecũduz mẽbꝛũ nõ inuenio approbatũ nec reprobatũ in ſubdele. vbi nõ elidunt arbitri: ⁊ ideo videt q̃ legibus ſtandũ eſſet: ex quo p̃ ca nones nõ reprobaſ: ſed in hoc caſu etiam ſm iſtos p̃ceſſus habi tus a recuſato poſtq̃z p̃ aliquem p̃dictoꝝ modoꝝ translata eẽt co gnitio ad aliũ nõ valet. ſ. de offi. dele. licet. ⁊. ſ. eo. dilecti. Alij di cũt q̃ nõ eſt eundũ ad ordines iſtos: ſed ad delegatos tñ ſi ſunt p̃ñtes: ⁊ ſi ſunt abſentes dicet ſubdelegatus q̃ habet eũ ſuſpectũ ſimpliciter nõ aſſignatis cauſis recuſatiõis: ⁊ q̃ vult ire ad dele/ gatũ vt cá recuſatiõis p̃bata obtinet cáz alijs cõmitti: ⁊ extũc ſb/ delegatus p̃cedere nõ debet: ⁊ ſi p̃ceſſerit appellari debet ab eo qui eum grauat p̃cedẽdo cõtra eũ poſtq̃z vult p̃bare eũ ſuſpectũ coꝛã delegato qui ſibi ius concedit. ſ. de offi. deleg. ſup. in fi. Et ſi nõ appellauerit cũ iuriſdictio eius nõ ſit ad alium trãſlata: neq̃z per appellationẽ: neq̃z p̃ reuocationẽ: neq̃z alio modo tenebit p̃/ ceſſus ſubdel. habitus cõtra recuſantez. Sed certe tutius eſt q̃ h̃ recuſans ſm hanc ſecũdam opinionẽ etiã cãs recuſationis p̃po nat coꝛã ſubdele. ſ. eo. ſecũdo. ⁊ etiã poſtea coꝛã del. p̃bet. Nam ſi ſubdelegatus cognouerit eas eẽ iuſtas ⁊ veras poterit eas ad mittere ⁊ partes releuare ab onere p̃batiõis. Et ſi eẽt certũ ⁊ no toriũ q̃ eẽnt falſe ⁊ iniuſte: certe nõ obſtante tali recuſatiõe: neq̃z notoria: neq̃z fruſtratoria ap. tenebit p̃ceſſus ſubdele. ⁊ no. q̃ cũ appellat a ſubdele. ex eo q̃ p̃ceſſit ẽ eũ poſt recuſationẽ: ⁊ in hoc recuſans appellet: p̃udenter facit ſi p̃ſequitur cáz appellatiõis: q̃ hocipſo q̃ p̃babit ſe p̃pter p̃dictas cãs appellaſſe caſſabit quicquid factum eſt poſt talẽ appellationẽ: ⁊ etiam ſi cauſa recu ſationis non p̃betur: vt. ſ. de offi. dele. ſup queſtionuz. §. fi. ſicut a dele. p̃mo vel ordinario legitime appellaret ſi arbitros non ele/ gerint: etiã ſi cauſe ſuſpitionis nõ p̃obarent: vt hic. finita autez cá appellationis que eſt vt caſſet quicquid factũ eſt cõtra eã nõ opoꝛtet p̃ſequi cáz recuſationis: vt recedat a ſubdele. que ſola iuſta appellatio ad hoc ſufficit. ſ. eo. accepta'. ſed ſi repꝛobaret appellatio adhuc poteſt p̃ſequi cãs recuſationis: ſi aũt poſt re cuſationẽ nõ p̃ocederet ſubdel. ſtulte faceret ſi p̃ſequit appel lationẽ cũ appellatio nõ habet locũ niſi a grauamine p̃ñti: q̃ in ſcriptis exp̃mas. j. eo. coꝛdi. ſ. eo. vt debitus. ſed p̃udẽter faciet ſi coꝛam deleg. cauſas recuſationis p̃oponat ⁊ p̃obet: vt. ſ. de offi. dele. ſup queſtionũ. §. fi. Quidã tñ dicunt q̃ a ſubdel. appel/ lari poteſt ſine vllo grauamine hoc modo. Habeo te ſuſpectum

ex talibus causis ꝛ appello ne ꝓcedas: ꝛ hoc satis sumitur. s. e. de offi. dele. sup. §. cuz vero ro. sed certe alij verisimiliter rñdent illud reuocatū per decre. s. eo. vt debitus. ꝛ. j. eo. cozdi. Illud au tē nō memini inueniſſe quin ꝓcessus subdel. ꝛ del. ꝛ ozdi. teneat etiā post recusationē habitus nisi appellerē: vel alio mō ad alterius audientiam cum effectu sit causa reuocata. (cozam eodē.) quid si plures sunt del. ꝛ vnus tm̄ recusetur: de hoc no. s. de offi. iudi. del. cum super. Item scias qꝫ ꝑm. l. nō est cā suspitionis ꝓponēda cozā recusato: sed cozam del. ꝛ si ipe absens est cozā alys iudicibus ozdinarijs ꝛ pñtibus in puincia fiat. C. de iudi. cū speciali. nec est contra. C. eo. ti. apertissimi. vbi dicit ei libello recusationis pozrecto: qz ibi sic exponēdū est. i. ad eius recusatiōis pozrectū libellū. (assignet). s. eo. secūdo. (aduersarium.) in causa inqsitionis. (iudice.) h̄ habes ar. qꝫ iudex a quo appellatur citari debet ad defendendum sentētiam ꝛ ꝓcessum suum cum h̄ admittatur iudex vt ostendat se non suspectū. ar. contra. ij. q. vj. statuē dum. viij. q. iij. artaldus. So. nos hoc credimus verum qō citari non debet nisi ꝑ iure suo ꝓpzio contēdat iudex. ij. q. vij. si quis. a. vel nisi ageretur de pena imponēda iudici. verbi gratia: si alicui quis diceret qꝫ appellauit a ꝓpzio ep̄o: qz cum sine causa ꝓfirmare renuebat. Nā si mandet alij qꝫ inqsita veritate super electione eius cum confirmet si inuenerit eam canonicā nominatim citandus est ep̄us: qz de eius pena agit. nā in eius pena mandat alij qꝫ cōfirmet: cum ipe sine cā eum cōfirmare nollet. ar. ix. q. iij. nūc. hec aūt decre. nō cōtradicit: qz aliud est i recusatiōe ꝛ aliud est in appellatiōe. Nā in recusatiōe ideo admittitur iudex ad eligendū arbitros: qz nisi sic admitteret sequeret incōueniēs illud s. qz sufficiet assignare cās suspitiōis etiā falsas cum nullus alius eēt qui eligeret arbitros qui de causis suspitionis cognosceret: ſz in cā appellationis est superior ad quē appellatur qui de causis ap. cognoscet. Item est alia ratio: qz appellatio non mutat naturā cause: vnde sicut cozā illo a quo fuit appellatū ꝓcedebat sine parte: ita ꝛ cozā superiore ad quē appellatū est ꝓcedi debet sine parte. Itē derisoziū ꝛ suspectū redderet iudicū inferioris si cozā superiore partē se faceret ꝛ cū ipo fieret li. con. ꝛ alius iudicialis ꝓcessus. Fateor tm̄ qꝫ instruere posset superiorē si spōte veniret: nō tm̄ vt pars sed vt iudex. Item mirū eēt si is eēt pars qꝫ fuit iudex in eadē causa. (causa). s. an sit iusta ꝛ legitima si nō est deexpzessis in iure. s. de fo. compe. licet. Nazexpzssas in iure potest ꝛ debet admittere recusatus: qz non est notoziū. Item arbitri cognoscent an cause suspitiōis sint vere an false: vt hic. Item arbitri cognoscent an sint recipiende: etiam si constet eas legitimas ꝛ veras: si tamē dicit renunciatuz recusationi a partibus: ꝛ de h̄ cognoscere habent ꝛ nō recusat. Nā si diceret cōtrariū. s. qꝫ hec cognitio cōpeteret del. eēt iniquum cū pariter sit sibi suspectus i hac cognitione sicut in alia: cum pars eligēdo in hoc iudicū ei⁹ in alijs non poterit recusare. iij. q. viij. cui⁹. ar. contra de cau. pos. cum olim. vbi innuit qꝫ iudex ꝛ nō arbiter fuere illi qui repulere causas recusationis. Sed rñdeo qꝫ vbi notoziū est qꝫ admitti nō debet: tunc iudex repellet causas recusationis: ꝛ sic erat ibi. Nā ibi in litteris pape cōtinebatur qꝫ de consensu partiuz erāt dati iud̄. ꝛ ideo in notozio neqz arbiter neqz alius ozdo requirendus erat. ij. q. j. de ma. s. de iureiurā. ad nostrā. (aduocēt.) de hoc no. s. de arbi. innotuit. ꝛ. c. antepenul. ꝛ hoc habet a potestate iuris alꝫ finē mandati egredi nō potest. ff. de arbi. nō distinguemus. §. vlti. Item forte partes alꝫ hāc potestatem sibi dare ab initio nō possunt: vt no. s. de arbi. c. antepenul. (cōpetentem.) arbitio boni viri ꝓfigendū. ff. de iu. del. l. j. §. aut ꝓtor. vel recusari iud̄. cū ex causa posset cos cogere ad concordandū: ꝛ eodē modo vt infra certū terminū diffiniret. s. de offi. deleg. suspitionis. Item cum constet eū iud̄. ꝛ per cōsequens constat cum debere ꝓcedere nisi recuset: ꝛ idē est nō ꝓsequi causam recusationis ac si nō recusaret ꝛ si nō ꝓsequeret recusationē infra terminū ꝓcederet ꝛ ratione incerte iurisdictionis terminū assignabit. ar. s. eo. si duobus. (de recusatoris.) de hoc no. s. de fo. cōpet. si quis. (pozro.) hucusqz dicit quando monitus recusat monitionē: ꝛ nunc ponit qñ ab eo appellat. (manifestus). s. eo. cuz sit romana. ꝛ. c. ꝓposuit. (deferendū.) nisi modū excedat in pena. s. eo. nouit. vbi no. (ex ꝓcessu.) de quo quis cōuenit. (ꝓbabilē). s. eo. vt debitus. infra terminū. s. e. cum sit ro. (iudex.) a quo appellatū est. (ꝓcedat.) in ꝑncipali. s. e. vt debitus. (aduersario). s. appellato. (cōpetentem.) cozam iudice ap. (ꝓcedat.) in ꝑncipali cum hec decre. in ꝑnci. posuerit duos casus: vnū quando agit inter partes: ꝛ aliuz quādo agit ex officio. modo h̄ loquitur in eo casu qñ iudex ex officio ꝓcedit: ꝛ h̄ est qō dicit ex suo ꝓcedit offi. ꝛ falsa littera est ꝓcedat: vt patet ex registro: nec eēt verū si causa ageret inter partes. s. qꝫ si appellatus nō cōpareret cozā iud̄. ap. qꝫ ipe possit ꝓcedere in ꝑn. cā. cū lis nō eēt contest. h̄ enim decre. loquit tm̄ quando lis nō erat contesta. sicut patet in ꝑn. decre. ꝛ tūc reo vel appellato existente cōtumace nō in ꝑn. cause est ꝓcedendū: sed ad missionē in pos. vel excōicationē. s. vt li. nō cōtesta. qm̄. ꝛ. c. tue. Sed qñ ex officio suo ꝓcedit iudex vt in causa inquisitiōis: tūc reo vel appellato contumace nō existente bene ꝓcedit in ꝑncipali causa: vt hic. s. vt lit. non contest. qm̄. §. in alys. (iurisdictionis.) super ꝑn. s. eo. vt debitus. remittatur etiā cum aduersarius nō cōpareat: hoc aūt locū habet siue iudex ex officio ꝓcedat: siue lis sit inter partes: sed iudex reꝓbare nō potest: h̄ enim cognitio est arbitroꝝ. s. de fo. cōpe. licet. (duas). i. hac pñti constit. cum speciali duo capitula continētur: de appellatione ꝛ recusatione. (speciales.) tutius vel cuiuscūqz monasterij. Nam ly possit appellare monach⁹ si excedat abbas in puniendo: si tamē puniat ꝑm obseruantias regulares nō potest appellare: recusare etiā nō potest. s. eo. reꝓbensibilis. ꝛ. c. super eo. ij. si tamē abbas iurisdic. de consue. ꝓut no. s. de offi. ozquanto. in glo. ꝛ sic videtur in fi. vel alio speciali iure ꝓcedat in forma iudicij contra monachū: monachus recusare potest eum. ar. iij. q. v. quia suspecti. ꝛ. iiij. q. iiij. contra ritum. in fi. ꝛ appellare. ar. ij. q. vj. omnis oppzessus. ꝛ. c. ad romanā. ij. ad hoc qō no. s. eo. ad nostram.

Quam causaz. inducias. s. de excoptio. c. pastoralis. (ipius.) ꝓcuratoris. ꝑoris ꝛ cōuentus de nouo loco. (licet ipe.) ꝓcurator de nouo loco aduocati errozē cozrexit: qz dixit qꝫ nolebat habere ratā eius responsionē. j. de cen. olim. C. de erro. aduo. l. iij. (contradicere.) qz cotrariū est litē cōtestari ꝛ petere dilationē ad ꝓponēdas dilatorias. (erroneā.) erronea dicit: qz errauit aduocatus cuz nō eēt verū qō dixit: vel dicit erronea: qz errozē inducebat cuz verba litis cōtest. sonarēt ꝛ intentio cōtradicebat. (credētes.) ꝛ male cū contrariū apparet: etiā qꝫ nō intendebat hāc litē contestari ex petitione dilationū ad dilatorias ꝓponendas. ar. sumētes ex eo qō est s. de do. ꝛ contu. ꝓut ibi no. (fuit). i. ꝓesumitur nō fuisse contesta tā: nā ex reuocatiōe eadē die facta ꝓsumitur qꝫ ꝓcurator noluit li. contest. vel dic ꝛ melius qꝫ cōtestatio aduocati nō habet ꝑ li. cōt. ex quo eadem die fuit reuocata: sed ꝓsumitur ex taciturnitate dñi vel ꝓcuratoris eos habuisse eam ratam si vltra vnum diē tacuere. (subdelegatoꝝ.) contra id qō est. s. de offi. deleg. super questionum. C. de iudi. a iudice. ar. contra. s. ti. ꝓri. cum bertolduus. ibi so. (expzessa.) s. eo. consti. j. c. ꝓri.

Dilecto filio qꝫ cū). s. de rescript. cōstituts. (ꝛ ne alit.) ly iusta sit hec exceptio: ꝛ ex qua nō admissa sequit legitima appellatio: hec tm̄ inepte ꝓposita fuerit. Nā debebat ꝓponere exceptionē ꝛ expectare rñsionē iud̄. de ea admittēda vel non: nā si exceptionē admisisset habebat ꝓpositum: si vero nō admisisset postea poterat legitime appellare: sed hic rñsum nō expectauit: sed appellans recessit. (ꝓpter exceptionez.) no. appellantē debere ꝓbare ꝓpositā legitimā except. ꝛ qꝫ ex ea non admissa appellatū fuit: sed hic nō ita fuit: nō enī denegauerūt iudices admittere exceptionē: sed illicētiat⁹ recessit appellās sine vllo gratumine: ꝛ ideo nō valet. (ideo). s. eo. c. ꝓri. qñ appellaf añ siñaz appellatiōis iudex non debet cognoscere: nisi de causis ex qbus appellatū est qn cognoscat an fuerint a iudice denegate: vt hic. s. c. ꝓri. j. eo. significāte. Si aūt est appellatū post siñaz diffiniti uā: tunc debet querere de oī cā ex qua dicit siña iniusta. C. de ap. eos. §. siqs. ꝛ. c. se. ij. q. vj. §. fi. cozā aūt iudice ap. nec in ꝑmo: nec in secūdo casu licet ꝓponi qꝫ siña sit nulla: vel qz iudex nō habuit iurisdictionē: vel qz eēt excōicatus: vel qz nō sit lis cōtest. vel ex q uis alia cā: qz h̄ nō venit̄ in ꝓsecutiōe appellatiōis: non tm̄ negamus qn cozā cōpetēti iudice ꝑlozato officio iudicis possit dicere siñaz nullā: nō tm̄ ꝓsequēdo appellationē: vt dictū est. Et est h̄ verū qꝫ appellās nō pōt dicere siñaz nullā qñ ipe ꝓsequit cāz appellatiōis. Sed si nō ipe sed appellatus ꝓsequitur cāz appellatiōis petēdo suā siñam cōfirmari quod pōt de iure auc. de his q ꝛgre. ad ap. coll. v. ꝛ. j. de confir. c. bone. tunc appellās bene potest sic excipere: nō debet cōfirmari siña ꝑ se lata: qz est nulla: qz iudex qui eā tulit nō habebat iurisdictionē: vel ex alia cōsimili causa: ꝛ assignant isti rationem diuersitatis: qz appellat⁹ nō innitit iuribus appellationis: ymo cōtra eam dicit. s. quia est iniusta: ꝛ ideo cum petit sententiam suaz confirmari intelligitur hoc petere nō ex vi appellationis: sed quocunqz iure potest: ꝛ ideo appellans admittitur ad excipiendum de omni suo iure. s. qꝫ siue sit iusta siue qꝫ sit nulla. Aliꝫ videtur ꝛ forte melius qꝫ si appellaret post sententiam appellans non tm̄ excipiendo: sed etiam agendo coram iudice ad quē appellauit potest dicere siñam iniustā ꝛ nul-

lam:qz quibuscūqz modis potest debet defendere ap.suaz.ff. de ap.scio.in fi. Et a sñia que nulla est appellare licet.ff.de ap.si expressum.ff. que sen.sine ap.l.j.§.fi.ꝛ l.se.ꝛ sic pōt appellare:ꝛ p cōsequēs appellationē psequi. Sed dices quō prosequit appellationē q petit sñiaz pronūciari nullā:qz nullaz mētionē facit de appellatiōe in petitiōe sua:nec aliquo mō nititr iuribus appellatiōis? Rñ.imo nititr ex vi appellatiōis:in hoc saltē q coza iudice appellatōis ꝫ petit: qz nisi appellasset tñ coram ordinario hoc petere posset:ꝛ iste est vnus effectus appellatiōis.s.cāz ad superiorē trāsferre:ꝛ eius cognitionē.s.eo.c.solicitudinē.imo dicunt q/dā q ꝫ bene appellauit cōtra pnūciationē istā: qz grauatus fuit de facto:tñ sñia lata fuit cōtra eū ꝫ nulla: pōt ergo petere sñiam nullā pnūciari:ꝛ de ap.nō faciat mētionē.alij cōtra ꝛ ꝫ etiā videre ꝛ appellato q psequit appellationē petēdo confirmari sñiaz p se latā:ꝛ tñ in sua petitiōe nō faciat mētionē de ap.nec alit nititur iuribus appellatiōis:nisi qz negociū dicit eē ad superiorem p appellationē delatū. Si aūt ante sñiam appellatt:tūc nō potest appellās agere de nullitate sñie coram iudice appellatiōis:qz si cā appellatiōis nō est vera remittēdus est ad iudicem a quo appellatū fuit.s.eo.vt debitus. Sed qñ appellatt a sñia nō remitti tur ad pmū:qz functus est officio suo. Jtē appellatus nō pōt petere cōfirmari pcessum ante sñiaz habitā:qz facile reuocatt.ff.de reg.iur.q iussit. Sed quero si appellauit in iudicio ante sñiaz sive extra iudiciū:ꝛ iterū appellet post sñiam: an p appellationez posteriorē videt renūciare pozi vel ratificare sñiam.ar.q sic.ff. rē ra.ba.cū minor.§.falsus.vbi dicit q siqs appellauit a sñia lata cōtra aliquē qui falso finxerat se pcuratorē eius q decetero nō potest dicere eū non fuisse suum pcuratorē. Sed nos dicimus cōtra:qz geminando vel multiplicando appellationes non videt ratificasse factum iuō.a quo appellauit: vel appellationi renunciare.imo potius videtur suū desideriū augmentare: vt ab eius iurisdictione recedat.arg.contra.s.de testi.cuz tu fili.s.eo.bone. xxj.q.ij.lotharius. Sed in supiori casu:ꝫ vellet recedere a iuō. videtur tamen acceptare factum pcuratoris cum p eo appellet: nec ibi sñia est nulla:imo tenet contra pcuratorē ꝛ est executioni mandanda:vt patet.ff.de reg.iu.l.iiij.j.rñ.

DIcolao sufficiente. s.c. sepe.no. (odemnetis.) ꝛ nihilomin⁹ rata manet sñia: si appellatū eēt a sententia:vel si appellatum fuit añ sñiam partes remittunt ad priores iudices.

QUanobis.obtinuit. Per veri suppressionē:nam si scisset papa tertio appellatū ſras non dedisset.C.ne li.in vna:p totū.pdicta tamē cā ad se.ap. reuocata cōmissa fuit cardinali.

DIlecti.appellatum. Ab aliq⁹ ordinario dio ce.cū omisso eo fuit ad bizoxien.archiepm appellatū:vt continet in integra.(ad quē gradatim).ij.q.vj. biduū.(sñias.)no.q aliqñ inuenimus q iudex appellatiōis sñiat latas sñias post appellatiōes nullas: vt hic:aliqñ pcessum post appellationē habitū nullū.s.eo.dilecto. aliqñ tñ sñiam excōicationis nullā.s.eo.dilecti.aliqñ q̄cq̄d fit post appellationē.s.eo. cū cā. Qñqz q̄cq̄d fit cōtra ap.s.de elec.cū nobis. Qñqz reducē dū in pmū statū.s.eo.bone.ꝛ ꝫ oēs iste sñie recipiant:qz sic erat petitū sicut sñiatur:tñ melior libellus est iste. Peto pnunciari appellatiōis materiā iustaz. Et si nō pnūciet appellatio iusta ex vi huius sñie sequit:qz ꝛ accessoriū huius sñie est non solū post appellationē factā reuocare:sed etiā sñiaz que est ante lata si fuit a sñia appellatū. C.de ap.eos.in pn.ꝛ.§.seq.ꝛ.ij.q.vj.§.fi. Sed ꝛ si fm pmos positos modos cōcipiant libelli in q̄bus nō petit p nūciari appellationē iustā:sed certū q̄d irritari: dicūt quidaz q si vnus solus articulus reuocet ptextu appellationis oēs intelligunt vel debere reuocari ꝛ appellatio intelligit pnūciata iusta: ꝛ hoc ea rōne:qz oēs articuli ea dē rōne nituntr.s.ppter appellationē:ꝛ vna sñia ad oēs extēdit.ar.j.eo.vna.ar.s.de cōsti.trāsla to. Jtē si cōtrariū diceret absurditas sequeret.s.q sñia p pte teneret.s.p ea pte ꝛ sup illis articulis q cassati nō sunt:ꝛ in quibus sñia lapsu tpis trāsiuit in rē iudicatā ꝛ p alia pte cassaret.s.in illis articulis q reuocati sunt.ar.contra id.ff.cō.di.in hoc iudicio. Jtē sequeret q si contra appellantē lata est sñia diffinitiua ꝛ excōicatiōis:ꝛ appellās tñ petat reuocari sñiam excōicationis:qz post appellationē lata est ꝛ sñia litr reuocat:ꝛ tñ in hoc casu diffinitiua sup pncipali tenet:q eis videt valde absonū: imo maior absurditas sequeret q iterū eadē sñia excōicatiōis reuerteret ꝛ adnihilaret sñiā:quare dicit pnūciatū sñiam excōicationis nullā:qz post appellationē lata fuit:qz cū appellās nō psecut⁹ appellationē infra tēpus legitimū fungit nō appellasse:vt.s.eo.cū sit.ꝛ.c.personas.ꝛ sit retro excōicat⁹.ff.de his q no.infa.l.furti. nobis nō videt sic:imo dicim⁹ q si tñ vn⁹ articulus retractet ppter iustā appellationē:nō tñ alij articuli retractabunt:ꝛ bene dicimus q sta bit firma retractatio sñie excōicatiōis quā appellās psecutus ē: ꝛ quo ad pncipale ꝛ q̄ ad alios articulos ratificabit sñia lapsu tpis:qz nō est psecut⁹ appellationē sup illis:nec valet si dicas:ergo sñia p pte valet ꝛ p pte nō:qz iste appellās p quo lata ē sñia i reuocatiōe excōicatiōis vel alteri⁹ articuli post sñiaz reuocatōis latā p eo nō iuuabit se ap.ꝫ hac sñia tñ q etiā si esset inusta.s.ꝫ ius litigatoris:tñ trāsijt in rē iudicatā postq̄z non est ap.s.de re iudi.q ad cōsultationē.ij.q.vj.§.diffinitiua. Jtē non valet q dicit q fieri dz retro excōicatio: q illud hꝫet locum si nullo mō eēt psecut⁹ appellationē suā.ꝫ ꝫ psecut⁹ ē quo ad vnū articulum: ꝫ non quo ad oēs:ꝛ sic bñ licet in vno articulo appellare ꝛ in alio nō:ꝛ eodē mō in vno articulo pseq ꝛ in alio nō.j.de testa.raynutius.circa fi.ꝛ.c.rayz.circa mediū. Jtē no.q nō solū iuuat se quis ap.psequēdo eā directe:sed etiā excipiendo de ea.vt gra:peto ne exequaris hāc sñiaz vel ne confirmes hāc electiōz.qz ego appellaui.s.de excep.dilecte.s.de elec.cū inter.R.ꝛ.c.cum inter canonicos. Sed nō pōt excipe de ap.nisi infra tñ tēpus infra quantuz pōt psequi directe.ar.ad hoc.ff.de nego.gest.l.ij.§.pupillus.ff. ex qui.cau.ma.nec non.ff.de inoffi.testa.papi.§.si filius.nec dicimus sic in his ꝛ in accessoriis:sicut dicimus in q̄busdam aliis ꝛ accessoriis:siue in q̄bus dz q nō daf actio ad accessoria sine pncipali:sicut in interdicto vnde vi:qō nō daf ad dāna ꝛ interesse q̄ sunt accessoria:nisi rōne pncipalis: nisi de ipo pncipali agaf: qz appellatio bene valet nō solū ad reuocandū sñiam:sed ad aliud pncipale sup quo appellatū est:sed etiā daf ad reuocandū omne grauamē accessoriū pmo ꝛ pncipaliter de seipo agendo: sicut ꝫ habes ꝛ in oibus decr.superius allegatis.

EX parte secunda. No.C.qñ mulitu.offi.fun.l.vlt. ꝫ enī ipo q nubit tutelā filioz admittit.auē. de nupt. §.sin aūt tutelaz.ita.s.q si nō nutrix eoz.ex hac eni cā appellasse nō sufficeret:nisi ꝛ ſ ꝫ veritas cāe.j.eo.interposita.

INstimasti relationem. In relationibus diligēter attēde: vtrū facta sit ptib⁹ cōsentiētib⁹ vel saltē nō appellātibus:ꝛ tūc ei semp stādum est:ꝛ sic pōt intelligi.j.de pur.ca.cū dilectus.§. his igit.ꝛ terminus in ea pfixus ad cōparēdū coram supiore p pemptorio habēdus est; sicut in termino assignato appellāti.s.e.sepe. Si aūt post appellationē facta est ei nō credit nisi aliis actis ?stet.C. de rela.l.j.ij. q.vj.biduū. Si aūt fiat relatio vna pte absente p ?tumaciā: nec videt tūc relatiōi cedēdū nisi alia ꝓbatio sit de his q̄ in ea ?tinēt: ꝫ termini assignatio bñ valet:ꝛ pte ?tumace amplio nō citata p cederet supior:sicut ipe q retulit poterat pcedere contumace absente. Sz si ps quā relator dixit ?tumacē coram papa:vel alio superiore dicat:dñe nunq̄z fui ?tumax. Sed appellās recessit ab eo ꝛ cāz appellatiōis obtinui a vobis alij cōmitti: tūc iudex superior si vez sit q cōmiserit vlteri⁹ nō credet relatiōi: sed ptes remittet ad iudices ipetratos sup appellatiōe q̄ cognoscēt de appellatione:ꝛ an q̄cq̄d factū est post appellationē sit reuocādū vel nō:vt etiā ipe papa vel ali⁹ iudex relatiōis cognoscet:qz ei bñ licet iurisdictionē del.sui reuocare.ff.de iudi.iudiciū.tñ totus pcessus habitus añ reuocationem erit ratus.s.de resti.spol.audita.ar. imo plus videt q ipo facto videt reuocare.s.si ex certa scia sciens alij cōmissum incipiat cognoscere de eo qō alij delegauerit.j.de consuet.pbē.vel cc.nō va.qz diuersi.§.j.ꝫ si iudex relatiōis alij cōmittat cāz remissaz q̄ iā a pte appellāte alij cōmissa erat:dicūt q daz q de iure vtriq iudices debēt ?uenire ad cognoscendū cuius sit iurisdictio fm tenorē del.s.de rescrip.pastoralē.ꝫ alijs videt melio⁹ q ad hūc iudicez cui cōmissa ē cā relata nihil aliud ptinet nisi cognoscere an cā appellatiōis pus alij fuerit cōmissa:q si sibi cōstiterit ptes ad iudicē cui cā appellatiōis cōmissa est remittit ad quē ptinet cognoscere an sua sit iurisdictio.s.de rescrip.dilect.fi. J.p. Sz q̄res q̄re nō eodē mō ꝛ iudex q cāz remisit statī cassari dz ꝛ remittere cāz ad iudicē cui cōmissa est cā appellatiōis? Rñ. q etiā ipe relator prudēt faciet si scit vel credit q vera ē cā appellatiōis si supsedeat:qz si nō supsederit ꝛ postea ?steterit verā eē cāz appellatiōis totū cassabit q̄cquid per eū factuz fuerit: vt no. j.eo.interposita.ꝛ.c.ro.§.si vero.ꝛ.§.sc.certe ꝛ eodē mō iste iudex cui causa relata cōmissa est si confidit indubitanter q appellatio ē iniusta pcedere potest ꝛ tenebit q̄cq̄d fiet ab eo: nō obstante cōmissione primo facta super appellatione: dūmodo constet

postea p sentētiā diffinitiuā q appellatio fuit iniusta: vt no. in p. decre. romana. §. si vero. ꝛ. §. se. Jtē in relationibus no. q ꝙ fit cōmissio q infra certū tempus: aliqñ sine certo tpe remittā cām instructā sufficienter: qñqz instructā vel nō instructaz: ꝛ in omnibus casibus nō est ius: q sufficit remittere cāz ea instructione: ꝛ cū illis actis que recipit iudex ꝛ que habēt ptes: ꝛ si nō est plene instructa: ꝛ etiā debet ptibus terminuz pfigere. Jtē in omnibus pdictis causis lz ptibus appellare si grauenť ꝛ lras impetrare nō facta mētiōe de remissiōe faciēda in pmis iudicibus: q nō semper ꝓcipiť remissio propter hoc q supio: de illo velit iudicare: q tūc oportet fieri mentionē. s. eo. vt nostrū. s. de offi. dele. sup questionū. §. verū. sed qñqz fit: q ptes nō cōfidūt de iuō. in diffinitione: lz confidāt in cause examinatiōe. s. de rescrip. ex pte decani. ꝛ s. de elec. dudū. Jtē qñqz expedit in vno loco inquiri de vno articulo ꝛ in alio sñiari. s. de elec. scriptū. terminum aūt assignare ptibus: vt cozā papa cōpareāt: ꝛ relationem facere decā que est eis cōmissa decidēda infra certū terminū non possunt quocūqz impedimēto teneanť iudices nisi ptibus placeat: q tenor rescripti cōtradicit: ꝛ q ꝓhibite sunt relatiōes cā iudici retractanda: vt i auc. vt nō expec. iu. sa. iuſ. §. iubemº. colꝰ. ix. auc. vt oēs obe. iudi. §. in initio. nisi in casibus. ff. de offi. pcō. solēt. ꝛ. l. siquidē. C. de fal. vbiqz. Fateor tñ q ꝛ si ante terminū assignatū liqueret ō causa ꝛ nollent audire sñiam q potest referre nō ex vi rescripti tñ: sed rōne sue iurisdictiōis: semp aūt post terminū vsqz ad infinitū potest remittere cās ꝛ terminū pfigere nisi reuocet mandatū: ꝛ hoc sonat lra: vbi dicit: alioquin remittas. ſ. si non terminaueris infra terminū. (apud acta). C. de rela. l. j.

Ignificante. ipsuz episcopū cōuenissent.) ꝛ ideo male faciebat eps vt dicebat decanus: q in stallis suis carnes vendi faciebat: vel male faciebat eps q dimittebat carnifices suos alibi carnes vēdere: ꝛ nitebať decanus de cōsuetudine vel priuilegio: vt no. j. de ver. sig. abbatē. vl forte agebat potius vti pos. erat eni molestia si in terra vbi ħ ius habebat monasteriū alius vēdebat: vel agitur cōfessoria. ff. de ser. l. quotiēs. §. fi. Nec petitio videť eē cōtra ius. C. de monopo. p totū. So. illud loquiť qñ homines fraudulēter faciūt pacta: q alijs nō liceat vēdere: vel q alios nō instituant in aliqua arte: qō nō licet. Jsti aūt nō fraudulēter faciūt: sed ex priuilegio vel cōsuetudine. vel illud nō est licitū de psonis vl rebus: sed de loco vbi fit vēditio bene licet pacisci: vt hic. alijs suis c. vel etiā alijs p suos carnifices. (reuocarēt.) restruēdo banchas carnificū. ff. de aqua plu. arce. si vsus. §. vlt. ꝛ male petebāt. non enim ꝓhibēdi sunt li. pen. etiā noua facere sine piudicio iuris aduersarij: sufficit enim q aduersarij nō interfit. ff. si ser. ven. l. loci. §. i cōfessoria. ꝛ. §. se. (cōtestata.) idē eēt si cōtestata nō fuerit. (implorato huius). ſ. sup pncipali. in multis enim ante litē cōtest. habet locū officiū iudicis: puta si quis impediat ptes psentare cozaz iudice. s. de offi. dele. c. j. vel si fuerit ps cōtumax. s. vt li. nō cōtes. tue. ꝛ multis alijs que possunt notari. insti. de offi. iudi. §. j. ꝛ seq. ꝛ in summa eo. ti. ꝛ. s. de offi. iudi. c. j. sed qcq d fit in pdictis casibus: dic q bene potest repellere iniuriā litigatoꝛ: cōcedere tñ vti alicuius iure nō potest: nec de hoc se iudex intromittet. (solutuz.) fuit enim facta hec implorātio officij pendēte termino ad deliberationē sup libello. (audiebāt.) nimis festinabāt impēdēdo officiū cū adhuc posset recusari: ꝛ exceptiones declinatorie iuō. ꝛ dila. pponi. i auc. de exhi. ꝛ intro. §. si vero quidā. ꝛ vt no. s. de excep. pastoralis. ꝛ de re iudi. inter. post litē aūt cōtest. debet suum officiū ipēdere. ff. de ediť. edic. ediles. §. illud sci. Et hec ē rō quare sequēs exceptio est valida. ſ. q pen. termino assignato nō potest pcedi. si enim lis cōtestata eēt: ꝛ aliqd noui fieret pen. termino credereē: q iudex impēderet officiū suū in pbibēdo. ar. xj. q. j. q. res. nec cōtradicit. C. de ediť. edic. siue ps. ibi loquiť q pēdēte dilatiōe nō est pducendū in pn. vel sup antiqs iniurijs: sed super nouis vel de nouo exortis satis potest: ꝛ maxime in illis casibus vbi moza est piculosa. ff. de fer. l. j. §. fi. ꝛ. l. ij. ꝛ. iij. ħ autē satis credimus q si cōtra epm cozā deť. velit monasteriū aliqd ꝓponere de his que fecit post citationē circa rem de qua agiť q poterit cognoscere: q ppetua est eius iurisdictio. s. de offi. dele. gratū. ꝛ q nō debet ad diuersos iudices ire. ar. ff. de li. cau. l. si pariter. Jmo plus dicimus q etiā si ante citationē aliqd dolo facit eps cognoscet deť. s. de ali. mu. iu. cau. fac. c. j. hoc aūt semp est verum q nō procederet ex officio suo: sed libello dato ꝛ alio ordine obseruato: de illis que ante lit. cōtest. accidūt: de his aūt que post lit. cōtest. accidūt: puta si violētiā in re petita fecit: vel damnū ibi dederit: vel p fructibus iudex suū officiū impēderit: vt in. l. palle. ff. de ediť. edic. ediles. §. illud sci. ꝛ. ff. de aqua plu. ar. si tertius. §. officium. Alij dicūt ꝛ forte melius: q lz sup nouis articulis possit: potest li. cōtest. iudex impēdere officiū suū: nō tñ in modū directi interdicti vel actiōis potest cognoscere de his que ante li. cōtest. cōtingūt: q nec cōmissum intelligiť. s. de rescrip. significauit. ff. de arbi. de his. ff. de iudi. nō potest. ꝛ est ħ verū in his que nō veniunt ex vi actiōis: sed noua actione opus est vt est in pmissis casibus: ꝛ in actiōe ex stipulatione: ꝛ in alijs stricti iuris: vt peto qō nō est meū vbi ex vi actiōis nō veniūt dāna data in re stipulata nec fructus. Secus aūt in actiōibus bo. fi. ꝛ in arbitris ꝛ alijs q. busdā: vbi veniūt p officiū iudicis nō solū dāna data: sed fructus pcepti ante impetrationē lrāz: sed etiā post: ꝛ etiā qui ꝓueniunt post citationē ante sñiaz qñcūqz. ff. de dolo. ꝛ elegāter. §. nō solū. ff. de act. emp. l. iuſ. §. offerri. ꝛ. §. ex vendito. ꝛ tñ necesse est ꝛ ꝓsse hoc peti: vt no. s. de resti. spo. grauis. (cōtra inhibitionē.) inhibitio potuit eē q ad certos iudices lras nō impetraret: sed videtur q nō valet talis inhibitio cū iudicē dare sit delegātis ꝛ nō ptiū. ff. de iudi. obseruandū. Et nos fatemur q si papa ex officio suo ꝛ motu pꝓio dedisset q piudicasset lapsus anni. Sed cuz de cōsuetudine habeatur q de cōsensu ptiū denť. s. de offi. deleg. super. §. verū. ꝛ. c. cum olim magister. ꝛ. s. de cau. pos. cū olim. Si cōtra inhibitionez faciat nō sibi piudicat si aduersario innotuit: vel dic q inhibitio fuit q plus nō instaret p cōmissione obtinenda: sed vt causa in curia ageretur: ipe aūt in contrariū instituit: ꝛ hoc sciebat aduersarius: ꝛ ideo non piudicat aduersario: ꝛ videtur q ad hoc q nō obstat lapsus anni necessaria sit restitutio i integ. de hoc no. s. eo. ex rōne. (inhibitionē.) si lre essent impetrate de cōmuni cōsensu partiū non posset dicere se inhibuisse nisi aduersario vel iudici innotuisset. ar. s. de pcura. in pn tia. ꝛ. c. ex insinuatiōe. ꝓpter inhibitionē reuocanť lre impetrate a procuratore: ꝓpter appellationē aūt nō reuocať qō factum est post eā. Tu dic melius q nisi inhibitio fuisset non eēt iusta causa quare restitueret a pſecutiōe appellationis. (causis.) q ante li. contesta. nolebat impendere officiū suū: siue in phibēdo epm vti eo iure qō si bi competere dicebat: vel etiam volebāt impendere officiū suuz in cognoscēdo an eps deberet phiberi a carnibus vendēdis alibi ꝛ male volebat: q ħ erat pncipalis questio in qua nondū lis erat contestata: vel q pendēte termino volebant pcedere super eo ad qō terminus erat assignatus.

Interposita. ex ca. Jnducias has petere. ſ. ad prō bādū exceptiōes ꝓpositas est partis. C. de dila. ad pcedendū. C. de tēp. in integ. resti. petēde. sed offerre probatiōes nō est partis: sed est ex supabūdanti. ar. ff. quo. lega. l. ij. §. j. ff. ad exhi. l. ij. ꝛ. iij. §. ibidē. Sufficit enī pti exceptiōz ꝛ cāz legitimā ꝓponere quare nō debebat pcedere iudex: ꝛ si iudex admittit exceptionē ꝛ nō grauat eū pbatiōibus: q forte scit eā esse veram: ꝛ ideo vlterius nō pcedit bene est. Sed si iudex dubitat debet dicere ꝓponenti exceptionē q eā admittit: ꝛ infra certū tēpus ꝓbet si vult. s. de offi. dele. prudentiam. §. vl. s. de testi. veniens. xxx. q. vlti. iudicantē. C. de iudi. iudices. Et si nolit excipiēs tēpus oblatū ad pbādū recipe si appellet qcq d fit cōtra eum ite net. Nā cū nō teneat appellatio nisi a iusto grauamine. s. eo. vt debitus. ꝛ si iste nō grauеť eius appellatio nihil ei pdest: etiaz si ꝓbet postea eē verā exceptionē: vt patet in eo qō legiť ꝛ no. s. e. dilecte. §. vlti. s. eo. ex pte. sed si iudex ꝓpositā exceptionē repudiet ꝛ eā negligat admittere tacite vel exꝑsse. ſ. pcedendo in negocio: ꝛ ideo appellať tūc nō reuocať qō facit iudex anteqz cāz appellatiōis cōmittat: nisi postea cozā eo iudice appellatiōis ꝓbauerit verā cāz ex qua appelllauit: vt. s. eo. dilect. ex pte. ꝛ sic logť ħ. Sed dices: nōne grauauit eū iudex q non admisit exceptionē legitimaz si vera eēt? Rñdeo nō fuit grauamē in nō admittēdo exceptionez si falsam eē credebat: imo fuit ꝛ ꝑsumiť prudētia: ꝛ ideo tūc non reuocať qō fit ab isto iudice a quo appellať: sed si ꝓbať cozā iudice appellatiōis eē verā exceptionē ꝓpositā: cassať qcq d post appellationē facit: q ꝑsumiť ꝛ apparet malitiose refutasse exceptionē vel nō admisisse: sed cōtra. s. eo. ex pte. M. ꝛ c. significauit. vbi dicit q qcq d fit post talē appellationē revocatur: sed expone illas vt cōsonēt huic. vel dic eas correctas p istā. Sed si pdictus appellator ꝓposuit cāz legitimā si vera est ꝛ eaz offert se ꝓbaturū cozā iudice a quo appellať: si ipe iudex velit excipientis ꝓbationes admittere: etiā si falsa sit exceptio vel causa tamē qcquid iudex post talem appellationē fecit cassať: q vere grauatus fuit eo q eius ꝓbationes admisse nō fuerūt: ꝛ sic intelligitur hic. Et hoc intelligimus verū: ꝛ si sic dictum sit: appellone pcedatur vltra in hoc negocio: q habemus certum canonicorū numerū: hac vestra exceptione omissa: vel etiam sine his vltimis verbis: dūmodo expectat si negligat exceptionē admittere

vt.ſ.eo.ex parte.M.ſed ſi ſimpliciter dicat appello ne vltra p̄o cedas ⁊ recedat credēs ꝫ ſibi ſufficere p̄ appellatione: non valet hec appellatio.ſ.eo.dilecto. Eſt ergo diligēter attēdēdus o2do. p̄mo enim excipiens debet p̄ponere exceptionem: ⁊ conſequenter iudex debet eā repudiare vel admittere: ⁊ ſi iudex ipaz repudiat eſt locus appellatiōi. ſi vero ipam admittit exceptioni ipius iudicis eſt querere excipientē an ipam exceptionem p̄bare velit ar.xxx.q.vlti.iudicanté. nec eſt excipientis p̄bationes offerre: q2 rei eſt fugere. iiij.q.iij.c.j.⁊.ij.⁊ iudiciū redditur in inuitū. ff. de ver.ob. inter ſtipulantez.§.ſacra.⁊ ſi offert ex ſupabūdanti eſt: ⁊ ſi iudex exp̄ſſe repudiat vel nō admittat vel admittere negligat iuſte appellaſ ab eo.ſ.eo.dilecti.⁊.c.ex pte.M.(nō doceat.)cum tātū ante ſñiam locum habeat. Nā poſt licet appellare ſine vllo grauamine. Mirū eſt qō dicere videſ. ſ.q̄ ſi coꝝ iudice a quo appellauit appellās nō obtulit ſe p̄baturum cauſaz q̄ coꝝ iudice appellationis debet p̄bare veritatē cauſe ap.⁊ cauſam p̄poſitā cum iudex a quo appellatur nō debeat in eum differre ſententiā p̄pter appellationē ex cā p̄babili interpoſitā: niſi eā ſe offerat p̄baturum.ſ.eo.ſup eo.§.vlti.⁊.c.dilecto. So.ꝫ nō dicit admittendaz talē appellationē: ſed ſi fuerat admiſſa dicit q̄ debet fieri. Sed iterū obijcit ſi iudex admiſit appellationē: non ē neceſſe poſtea iudici appellatiōis reqrere p̄bationes ſup tali queſtione appellatio: ſed ſup p̄incipali tm̄ p̄cedit? Rñ deo. imo ſi appellatus petat remitti ad iudicē a quo appellatū eſt audiendus eſt: ni ſi appellās p̄bauerit veritatē cauſe ex qua appellatum eſt: vt.ſ. eo.vt debitus.⁊ idē dicimus vbi detuliſſet appellatiōi ſine cauſa aſſignata: vel dic q̄ iudex p̄poſita cauſa appellationis p̄babili⁊ ſi nō offerat ſe p̄baturum in veritate debet p̄ponentem interrogare: an velit eā p̄bare: vel ad minus debet dicere ego admitto exceptionē tuā: ⁊ ſi nō inuitauerit vel exceptionē non admiſerit petat ⁊ tenet appellatio. Quia ſufficit ad hoc vt iuſta ſit appellatio: q̄ iudex non admittat.ſ.eo.dilecto.⁊.c.ex pte.M.⁊.c. vt debitus. Sed ſi interrogatus vellet p̄bare cauſam p̄poſitam tūc nō eēt iuſta appellatio. Item dicimus q̄ in eo caſu q̄ nō obtulit ſe p̄baturum cāz appellationis: ſed tm̄ iuſtā cāz exp̄ſſit quaz iudex admittere renuit q̄ ad eaz p̄bandā admittitur. ſed ſi poſt talē appellationē ferē ſñia diffinitiua ſup p̄incipali: ⁊ velit aliaz cauſam appellationis p̄bare: vel etiaz ſup p̄incipali aliquid dicere: vel etiā q̄ plus eſt ex actis receptis oſtendere iuſtā ſententiaz vel p̄ceſſum.ſ.eo.dilecto.nō poteſt. qō ſic p̄bamus: q2 ſequereſ inconueniēs: q2 nulla eēt differētia: ſiue offert ſe p̄baturū: ſiue non offert: cū etiā poſſit p̄bare cauſas ſup quibus p̄bationes nō obtulit. Item ⁊ eſt alia efficax ⁊ euidens ratio: q2 non admittit ad p̄bandū alias cauſas: q2 ſi p̄poſita cā appellationis etiam iuſta ⁊ nō admiſſa appellauit: ⁊ receſſit etiā cū admittebaſ iuſta cauſa: ſi illa cā p̄poſita vera nō eſt: neq; p̄baſ apparet q̄ contumaciter receſſit ab illo iudice: ⁊ ſic nulla appellatio eius fuit: nec appellatio eum potuit releuare. etiā ſi alie cauſe non p̄poſite vere ⁊ iuſte ſubeſſent. ff. de in integ.reſti.diuus.⁊.ſ.eo.c.conſtitutis.§.fi. Si aūt poſtea in iudicio appellatiōis ſteteriſſet videtur appellatiōi renūciaſſe. ſ.eo.ſolicitudinē: nec obeſt ſi dicas etiā ſi ſñia lata eſſet ⁊ ab eo appellatū fuiſſet ſine cauſa: tamen ex p̄oribus actis ⁊ nouis poſſet irritare ſententiā. ſ.de teſti.fraternitatis. ſ.de fi.inſtru. cū iohānes. q2 vbi appellatur poſt ſñiaz nō contumaciter recedi tur: ſed q̄n appellatur ante ſñiam niſi vera ſit cā exp̄reſſa fingiſ nō appellaſſe: vel verius fingiſ cōtumaciter receſſiſſe: vt p̄dictū eſt: q2 iudex non admittit cauſam falſam: lz als vera eſſet: fingiſ p̄udēs: vt no. in glo.j.(p̄baturum.) ſed etiā ſi obtulit ſe p̄baturū: ⁊ q2 nō fuit admiſſus appellauit: ⁊ nihilominus lata eſt ſententia poſt appellationē ſup p̄incipali: cōtra eū iudex appellationis appellātis recipiet p̄bationes tam ſup appellatiōe: vt caſſeſ q̄cquid factuz eſt poſtea ſup acceſſoꝝio q̄z ſup p̄incipali: vt ſuper illa ferat ſñia: etiā ſi appellatio nō valeret: nec eſt aduerſarius audiēdus qui cā dilatiōis petit p̄us inquiri de appellatiōe tm̄: cū boni iudicis ſit tēdere ad finē litis. ſ.de do.⁊ contu.finem.⁊ de p̄bat. licet. vbi ſimiles p̄bationes recipiunt ſup p̄incipali. ⁊ exceptj. Secus ſi ſñia lata nō eēt: q2 tunc pars appellata poſſet petere q̄ appellans remitteret ad iudicē a quo appellatuz eſt male: vt.ſ.e.c.vt debitus. Et hoc ſic dicimus niſi incōtinēti conſtaret ſententiā irritandā vel potius irritatā nunciandā: puta quia conſtat ex iuſta cauſa appellatū quo caſu p̄nunciaſ ſñia nulla: ⁊ habet hoc locuz in iudicijs tm̄ nō extra iudiciū etiā ſi offerret ſe p̄baturum iuſtaz cauſam: niſi p̄bet cām veram nō caſſabiſ qō fit poſt appellationē. ſ.de elec.cum inter.⁊.j.de his que fi.a ma. par.ca. cū in cunctis. Quibuſdā non placet ꝫ qō dicit ꝫ in glo. q2 vt dicunt ſi appellatio nō tenuit ſemp ſñia reuocaſ: ⁊ q̄cq̄d fit poſt appellationem: ⁊ ſi appellatio non tenuit fuit contumax appellās: ⁊ ſic nihil re-

uocabiſ: hoc habet locum in iudicijs. Nā extra iudicium nō poteſt habere locum: cum nō poſſint induci p̄bationes que etiā p̄ducte nō p̄eiudicāt neq; p̄ſunt: ſicut nec cōfeſſio. Item ſi recipet iudex cōtra quē appellaſ extra iudiciū, p̄bationes oblatas contra aliuz: puta cōtra aliquē cui vellet, p̄undere: nō p̄iudicarēt ei quē tāgūt: nec etiam iſti cui eſt, p̄undendum: q2 in iudicio nō eſt: nec eſſe poteſt: cum nondum ſit ſibi, p̄ſum. Si aūt ad ſui inſtructionē recipit nō alligatur eis: nec etiā alijs p̄iudicat: ad idē eſt videre in ſimilibus. ſi aūt alie cauſe ſint vbi nō poſſit offerri p̄batio etiaz in iudicio: vt ſi negeſ tempus ad deliberandum vel ſpaciū ad p̄producendū teſtes: vel ſi denegeſ editio ſñe vel actoꝝ vel alioꝝ cōſimiliū: videtur q̄ teneat appellatio: etiā ſi nō offerat ſe p̄baturū grauamē in p̄dictis: q2 nec p̄bari poteſt. ſ. vt li. pen.l. penul.C. eo.ti.a p̄o cōſulibus.ſ.de dil.c.j.ſ.de teſti. ſignificauerūt.⁊ ante omnia reuocanda eſt ſentētia poſt talē appellationē lata: etiā ſi non p̄obetur alia veritas grauaminis: niſi q2 fuit admiſſa ſua petitio que erat de iure: ⁊ eſt iuſta ratio huius cōſtitutionis: cum enim ſit facile p̄ponēti grauamē q̄ p̄bari poteſt offerre ſe illud p̄baturū: imputādū eſt ei ſi illud non offerat. Et hoc obtinet in exceptionibus declinatoꝝijs fori: vt ſi dicit litteras obrepti tias de quo cognoſcere debet delegatus.ſ.de reſcrip.ſup.⁊ in p̄emptoꝝijs: vt penis de nō petēdo.⁊ rei iu.⁊ cōſimilibus omnib⁹ que p̄bari poſſunt.ſ interlocutoꝝijs.no.j.de no.op.nun.c.j.⁊ pe. ſm antiqua aūt iura non videſ neceſſaria oblatio p̄probaſ.ſ. vt li.non cōteſt.accedēs.⁊ in multis alijs iuribus. Secus aūt eſt ſi grauamē p̄poſitū nō ſubiacuit p̄bationi: ſicut dictum eſt. Idem credo vbi abſente iudice in caſibus cōceſſis a iure appellatur. nā vanū eſt ibi offerre p̄bationē cū non ſit qui eā recipiat ⁊ poſſit p̄ maliciā offerri: etiam ſi falſa eēt: nō enim inueniſ q̄ debeat eē melioris cōditiōis qui appellat abſente iudice: q̄z q̄ p̄ſente: cū ſi valeret hec oblatio melioris eēt cōditiōis p̄cipue cum in odiū iudicis qui p̄bationes oblatas admittere noluit: ꝫ ſtatutū p̄probaſ ad qō inducunt iura ſupius allegata que loquunt de his appellatiōibus que fiunt extra iudiciū. (app̄robeſ.) no. non valere appellationē exquo ab aduerſario app̄probaſ: ſecus ſi nō app̄probeſ: vt.ſ.eo.ſepe. (parata.) ſed ſi ps appellās cuz nō eſt recepta appellatio ſua ab appellato velit coꝝ iudice ap.cāz ipius appellationis p̄ſequi: poteſt etiā altera pte abſente.ſ.de p̄cu. in p̄ſentia. Sed poteſt dici illā decre. loqui in eo caſu q̄n certū eſt fuiſſe appellatū: ⁊ q̄n obtulit ſe p̄baturū legitimā cāz appellationis. Sed nos dicimus idē etiā ſi nō obtulit ſe p̄baturum: q2 exquo conſtat appellatū: iudex de appellatione cognoſcet an ſit admittenda pte abſente.ſ.eo.cuz ſpeciali.§.fi. Et ſi fuerit admittenda p̄cedet quantū poterit in cā p̄incipali ſi appellatum fuit ante ſententiā: ſi poſt ſententiā rata manet poſt annū.ſ.eo. cū ſit ro. ſed ante annū non poteſt p̄cedere: nec ad cognoſcēdum de ſentētia: nec alio modo: niſi p̄tibus vocatis: vt no.ſ.eo.ſepe. (ad petitionez.) ſecus ſi nolit.ſ.eo.accepta. niſi ps appellata peteret q̄ appellatus inſtructus cum ſuis munimentis acceꝺeret ad ſe. ap.j.eo.coꝝdi. (abſentāte.) ſed opponit quō conſtabit appellatū niſi p̄tibus p̄ſentibus? Rñdemus. cum ꝫ non queraſ niſi de appellatione: nec ſup alio p̄nunciaſ: niſi decernimus appellationē iuſtā vel econuerſo: ⁊ caſſari q̄cq̄d factū eſt poſt appellationē vel ecōuerſo: nullū aūt piculū eſt ſi nō ſit appellatū: cum ſi nō ſit appellatū de alijs nō ageſ. vel dic q̄ poteſt conſtare pacta ⁊ ſufficit ſic ſi cōſtet cū ps alia ſit cōtumax. (ſe cōtumaciter.) non aūt reputamus cōtumaciter appellatū qui nō compet ſi nō eſt delatū appellationi. Et hoc p̄obaſ ex p̄mo.§. huius decre. vbi dicit q̄ appellās nō reputaſ cōtumax ſi nō venit p̄ſecuturus appellationē cui nō eſt delatū: multo minus eſt cōtumax appellatus qui nō p̄uocauit ſupius iudiciū. alij cōtra.

Inquiſitiōi. plura. ſ.eo. ſecūdo cōtra ſol.illō

bz locū q̄n negociū cōmittit plures articulos p̄tinēs: ꝫ aūt q̄n ſunt plura negocia cōmiſſa.

Una ſentētia iuri. Inco2pali re ſi ſit diuidua ſic vſuf. ſi

nō eēt nō p̄deſt vnius appellatio: ſi aūt ſint diuidua p̄odeſt. ff. ad.l.fal.l.j.§.ſi vſufru. ff. quemadmo. ſer. amit. ſi cōez. (ſi cōi.) ſecꝰ ſi p̄ bñficiū reſt. i inte. C. ſi vnus ex pluribus appellaret: ſi i vna. vbi ſit res cōis ⁊ inco2poralis ⁊ indiuidua vt ſeruit⁹ niſi victoria minoris etiā p̄ bñficiū i integ.re. etiaz p̄odeſt maioꝝi. ff. quēadmo. ſer. amit. ſi cōez. (negociū.) hoc dicit p̄opter tutoꝝes ⁊ cōſimiles: q2 ſi habeāt idē negociū. ſ. tutelam. nō eſt tm̄ res cōis: ſed ⁊ tūc ſi bñt oēs eandē cām defenſionis: puta quia res mobiles vel alis ſicut debuere alienare: vnius appellatio alijs p̄odeſt. Sed ſi vnus conuenitur: q2 illicite alienauit

alijs:q3 neglexit cõtradicere vł reuocare vni⁹ appellatio alij nõ ꝓdest.ff.de ap.siqs.§.vl.C.si vnus ex pluri.ap.l.j.

Q Justus. ni.(ꝓuocaſ.) hoc vult dicere hec decre.q3 si quis iusto metu ꝓterritus nõ appellauerit sufficit ei si cãs appellatiõis coram iudice a quo vult appellare exponat dicẽdo:dne iudex vos grauatis me in bis ex pressis illis que eẽnt iuste cause appellatiõis. Quãuis enĩ non dicat ex bis causis appello:tñ sola exꝓssio causaꝝ habeſ ꝓ appellatiõe sicut dicit lex.C.de bis qui ꝓpter me.iu.non ap.l.j.⁊.ij.⁊.C. eo.l.ij. ĩmo plus potest dici: q3 lȝ postea litiget coraȝ eodẽ iudice videſ renũciare appellatiõi facte dũmodo timor duret.ar.s̃. de bis que vi me.ve cau.fi.c.j.C.qõ me.cau.l.ij. nec est credẽdũ illi qui dicit se timuisse appellasse ab aliquo eꝑo vel alio iudice: nisi ius interuenerit:⁊ꝓbeſ.ff.de bis q̃ ꝓpter me.iudi.nõ ap.l.j.⁊.ij. C.qõ me.cau.ꝓ totũ.(copiã.)nõ negaſ ħ qn possit appellare ĩ absentia iudicis:ĩmo innuiſ qõ fieri possit si nequit hȝe copiã eius. ij.q.vj.biduum.C.quõ ⁊ qñ.l.ab eo.C.de iudi.l.vlti.s̃.de ali.iu. mu.cau.fac.c.j.Si aũt eius copiã habere possit a quo appellare vult:vel eius ad quẽ vult appellare:⁊ad eũ nõ accedat:credere q3 ei ĩputeſ.ar.ij.q.vj.biduũ.C.de an.excep.vt ꝓfectius.s̃. de offi.or.pastoralis.nisi ex timore dimittat.

Q Ordi extra. A iudice tñ: q3 extra iudiciũ appellet ẽ differẽtia que no. s̃.eo.c.audientiã.⁊ q3 loquitur in appellatiõe facta a iudice:apparet ꝓ id qõ sequiſ.s.q3 debet dare apłos quos nõ daret nisi eẽt iudex.(extra que.)etiã appellans suũ iudicẽ cõfiteſ etiã in eo sup quo appellat.sed tñ dicit q3 iniuste eũ grauat ⁊ extra iudicium: ⁊ ideo appellat. Jtem ille qui nõ est iudex sed ps tñ nõ ꝓfigeret terminũ appellatiõi q3 ħ facit:vt.j.sequiſ. alś modica est differẽtia an appellet a iudice vel ab aduersario vel in iudicio:vel extra iudiciuȝ:vt no.s̃.de ma.⁊ obe.dilecti.(interlocutoria.)No. q3 qñ appellatur ab ĩterlocutoria necesse est causam appellatiõis exꝑmi.de hoc no.j.de no.oper.nũ.c.pe.(in scripturis.)no.q3 siue in iudicio siue extra appelleſ: semp appellatio redigiſ in scriptis:⁊ siue ante sñiam siue post.nos tñ nõ intelligim⁹ sublatũ ius illud ꝓ qõ ꝓcediſ sola voce post sñiaȝ illico apud acta i scriptꝭ siue sine scriptꝭ appellare.C.de ap.litigatoribus.vł dic q3 ħ loquiſ de ap.q̃ fit añ sñiaȝ.qõ appet ex eo qõ ħ dici q3 causam appellatiõis scribat appellans.⁊ ex eo qõ sequiſ q3 iudex in apłis debet ĩserere causam appellatiõis. Jtem q3 ĩfra sequiſ: bis que appellatõibus ⁊c̃.qõ nõ eẽt necesse si post sñiaȝ appellaret.(in scriptis.)non est vis si scriptura sit auc̃.s.ꝓ manũ tabellionis siue nõ quantũ ad hoc q3 appellatio valeat:tñ ꝓbate scripture nõ crediſ:nec quo ad hoc q3 ꝓbetur appellasse: nec ad hoc q3 ꝓbetur forma appellatiõis fuisse talẽ qualẽ ista scriptura cõtinet:nisi ꝓbet aliter q̃ꝫ ꝓ ꝓbatam ⁊ nõ autenticã scripturam. (apostolos.)qui cõtinent quõ partes dimittit a sua iurisdictione ⁊ eas trãsmittit ad iudicẽ appellationis.ij.q.vj.§.forma.⁊ nisi appellator infra.xxx.dies petat apłos:ꝑsumiſ renunciare appellationi.C.de ap.q̃n.nisi ꝓ alia argumẽta appareat eũ velle ꝓsequi appellationẽ:vt si ad eã ꝓsequendã mittat. Jtem apłos debet dare iudex etiã si nõ deferat ap.ff.de ap.re.sciendũ.(appellatio nõ sit admissa).ff.de ap.re.sciendũ.(reuerẽtia.)vbi de iure fuit admittẽda:vł etiã vbi dubitabat iudex an eẽt admittẽda necne:sed tñ ꝓpter reuerẽtiã detulit.si aũt deferret appellatiõi quã sciret iniustã nõ eẽt reuerẽtia:sed malitia vel imꝓrudentia:⁊ iõ puniendus eẽt.insti.de obli.que ex quasi delict.in ꝓn.ar.s̃.de offi.dele.pastoralis.in ꝓn. Jtem ⁊ appellans remittendus est ad iudicẽ a quo appellauit:⁊ cõdẽnandus in expensis.(⁊ petierit.) ħ obtinet in omnibus casibus ꝓterq̃ꝫ in causis electionuȝ: vbi si ue appellatus exꝑmat ⁊ petat q3 aduersarius cõpareat cũ mandato siue non:tñ plene instructus cõparere debet: vt siue appellans siue appellatus ꝓcedere voluerit:⁊ altera pars ꝓcedere cogatur.s̃.de elec.c.fi.ĩmo ⁊si vtraq3 pars non curaret ꝓcedere.tamẽ superior ad quẽ appellatũ est in officio suo possit eos cogere ad ꝓcedendũ.s̃.eo.oblate.in fine.(petierit.) ante q̃ꝫ littere impetreñ sup appellatione:vel etiam nunciũ mittat ꝓ impetrãdo extunc enim cum iam non sit res integra non habebit locum petitio:nisi forte malicioſe festinasset vel ĩmittendo nunciũ:vel impetrando litteras.s̃. eo. oblate. ⁊ credimus q3 hoc possit petere etiam si iudex nullum terminuȝ appellationi ꝓfixit. Nam tunc ipe appellatus terminũ sue ꝓsecutionis ꝓfigere poteſt. si autem nec iudex nec pars terminũ ꝓfigat:tũc expectabitur terminus legitimus.ar.s̃.eo.ti.oblate.Alij tamen dicunt q3 appellãs nulluȝ terminũ poteſt ꝓfigere appellanti:nisi terminũ legitimũ:graue enim videtur q3 actor ⁊ appellans cui incũbit onus ꝓbandi mẽ tiatur terminum legis ex volũtate rei:⁊ hoc est verius.ff. qui sa tisda.cog.de die.in ꝓin. Jtem lȝ appellans possit diminuere terminũ sibi datum a iure:vel etiam iudex ex iusta causa:reus tamẽ appellatus hoc posse non debet.s. diminuere beneficium iuſ alteri parti concessum.habebit ergo locum decre.etiam vbi nõ est ꝓfixus terminus a iudice vel a parte:vt appellatus possit pete/re appellantem comparere coram iudice appellatiõis in termino assignato a iure.s.q3 cum vnus mẽsis restat de anno:⁊ etiam si ante annũ vellet appellãs ꝓsequi appellationem suam qõ potest:tamen non poterit ꝓpetrare litteras super appellatõe sua: sed oportebit eum portare acta sua ad curiam ⁊ facere citari aduersariũ.⁊ ħ satis innuit hec decre.petierit.si autem appellatus ħ nõ peteret nõ pateretur penas que sequunt: nec actor nec reus si nõ irent parati ꝓcedere sup principali causa:lȝ bene faciat si parati vadunt:sed lȝ non tenenanſ ire instructi sup ꝓncipali causa.tamẽ debent ire parati rñdere sup causa appellatiõis:⁊ si iuerint nulla alia citatiõe emissa poterit iudex appellatiõis diffinire vtrũ vera ⁊ iusta sit appellatio ante sententiã emissa:an nõ. Nam ħ nõ agiſ nisi de appellatione ante sententiã.s.ad ꝓcedẽdum li.nõ con.s̃.eo.interposita.§.fi.⁊ etiã condẽnari in expẽsis s̃.eo.nicolao.⁊ alś in causa appellatiõis ꝓcederet cõtra eũ qua/si cõtra contumacẽ.s̃.eo.vt debitus.in fi.sepe.⁊.c.cum speciali.ĩ fi.⁊.c.per tuas.⁊.s̃.de offic.dele.pastoralis.§.ꝓterea.in fi.Nanc aũt petitionẽ.s.q3 appellatus vadit instructus ꝓcedere in causa ꝓncipali nõ poteſt facere appellator. non enim ad aliud tenet appellatus:nisi vt vadat ꝓsecuturus causaȝ appellationis ⁊ nõ ꝓncipalẽ.hec aũt habent locũ si appellatio recepta est alś sufficit ⁊ appellatori ⁊ appellato q3 mittãt nunciũ ꝓ litteris ĩpetrandis.s̃.eo.interposita.§.ei quoqȝ.⁊ no.s̃.eo.sepe. Jtem ħ habent locũ vbi certus est terminus appellationi ꝓfixus.s̃. eo. nicolao. sed vbi non est ꝓfixus si aliqua partiũ vult impetrare potest ſm modũ qõ notaui.s̃.eo.oblate.⁊.c.sepe. Jtem in hoc casu.s. quãdo nõ est certus terminus ꝓfixus appellationi:tamẽ recepta est si appellatus est ꝓsens apud iudicẽ appellatiõis:sed appellator est absens:est tamẽ ꝓsens ꝓcurator eius qui vult impetrare litteras sup appellatione sua:tunc appellatus si vult semp debet obtinere q3 nulle littere ap. impetranſ: sed faciet citari aduersariuȝ vt coraȝ iudice appellationis quem appellator eligit ꝓcedatur.⁊ idẽ dicimus etiã in appellante q3 debet obtinere citari aduersarium appellatũ si vult:⁊ ꝓcedere appellatum ne aliquas litteras ap.impetret.nã ordinariũ est q3 semper iudex appellationis cognoscat de ap.nisi ex iusta causa alijs cõmittat.(appellationis articulo.)si talis erat appellatio sine qua nõ poterat terminari cã ꝓncipalis.alioquin cõtra.s̃.eo.sup eo.alij tamen dicũt aliter:ſte qui obtinuit articulũ ap.intendit renũciare ap.decetero non poterit agere ꝓ expensis si non intẽdit renũciare: sed suspẽdere articulũ ap.tunc coraȝ iudice qui ꝓcedit in causa appellatiõis poterit petere expensas:siue sit ipe iudex ad quẽ appellatũ est: siue sit alius quẽ ptes elegerunt.nam tunc cuȝ successerit loco iudicis appellationis de omnibus cognoscet:sicut iudex appellationis gnouisset.cognoscere enim si appellatum est ante sententiam si causa ap.est vera vel falsa:⁊ si post sñiam est appellatũ que erit tñ de ꝓncipali causa.C.de ap.eos.§.j. Jtem si exꝑsse dicerẽt litigatores q3 nolunt iudicem cognoscere ad pens de ap.sed tñ volunt sibi saluum eẽ:vt quando voluerint ius saluum sit eis super expensis quibus sibi dicunt deberi occasione male vel bone ap.tunc videtur q3 etiã post finitã causam ꝓncipalem vel ea pẽdente possint etiam exꝑsas petere:ꝓsequẽdo tamẽ ap. non tamen tunc peteret ꝓnunciari ap.iustam : sed petit tamẽ exꝑsas: q3 male appellauit.⁊ hoc vix poteſt locũ habere quãdo appellatur a sñia.(partium).i.partis.(partiũ voluntate.)no.q3 ħ fit prorogatio iurisdictiõis conditionalis:vel de casu in casum.nã iudex appellationis ꝓ magna parte non habet iurisdictionẽ: nisi sub conditione in casu.s.si vera est causa appellationis.sed ptes pñt extendere eius iurisdictionẽ vt simpliciter cognoscat: vt ħ. ⁊ est si.in iudice delegato cum clausula:q3 si non omnes ⁊c̃. Est tamẽ casus vbi nõ possunt ꝓrogare.s̃.de fo.compe.romana.q3 quare non possit ibi inuenies.tñ ħ imꝓrꝓrie dicitur ꝓrogatio: sed exceptionis omissio:vt no.s̃.de offi.dele.prudẽtiaȝ.(ꝓcedaſ.)⁊ debet semp ꝓcedere in causa ꝓncipali:nisi dimittat ꝓpter ꝓbationes remotas:vel alia iusta impedimẽta.(ꝓmissa).i.si ad cãm appellationis in scriptis nõ exꝑsit:⁊ apłos non petijt:⁊ si nõ venerit instructus:vt ħ dicit.(non appellans.) tunc reputaſ appellator nõ appellãs quando appellauit sine scriptis: vel quãdo nõ petijt apostolos:sed quãdo nõ poterat sua munimenta bene reputatur appellans: sed non datur ei terminus ad ea ꝓducenda ⁊ ꝓceditur eis non expectatis:etiam si appellat remittetur ad

primos iudices. Et idez videf dicendū.s.q; ꝓcedi põt nõ solū in cā appellatiõis sed etiā in cā principali sine vlla citatione qñ nõ petijt appellatus q; appellato: compareat cum ꝓbationibus:sz tñ sibi terminus pfixus est ad ꝓsequendū appel.s.de renū.veniens.s.e.cum cā.§.fi. Et no.hic in glo.si aūt.lz aliq; ꝑdicant dicentes q; licet in cā appel.possit ꝓcedi sine citatione:tñ in principali non procedif sine citatione.sed iste q non petijt q; cū munimentis aduersarius cõpareret bene dabif ei.s.aduersario terminus ad munimenta producendū.nec intelligif nomine probationum vel munimentoz testes: quia ad eos producendos bene dabif terminus. Jtẽ no.q; si iudex a quo appellaf defert appellationi:superior ad quem appellaf siue sit papa siue archiepus siue delegatus eoz procedere poterit in cā appellante inuito:licet in scriptis non appellauerit nec apl̃os petierit nec cāz assignauerit:arg.s.de fo.compe.significasti.ꝛ.c.romana.si vero iudex nõ detulit appel.expresse:sz pars appellata secuta est partē appellā te ad papā:tunc papa vel etiam eius delegatus inuito appellante procedet in cā appellationis:quia in odiū appellantis ꝛ fauore partis appellate:statutū est q; reputef nõ appellās ꝛ q; hmõi solẽnitates non requirant:vñ non debet in eius odiū retorqueri. C.de leg.q; fauore.ff.de excep.rei iudi.euidẽter. Jn archiepis autem ꝛ in alijs inferioribus a papa non sufficit ꝓsensus partium sine ꝓsensu ordinarij.s.de fo.compe.c.romana. Forte secus est: nisi prius ipi iudicent q; appellationem legitimā ad eos est iurisdictio deuoluta:tūc etiam sine scriptis vel sine causе assignatiõe est appellatū:tamen põt cognoscere:quia hec sententia etiā si sit contra ius litigatoris:tamen facit ius inter partes:vt no.s.de rescrip.sup litteris.(Contempserit)puta quia non cõparuit instructus in termino qué ipe pfixit.(Procedef)vt si appellatus sit reo ꝛ lis non fuerit cotā primo iudice contestata:cū termimus datus ad prosequendū vicem emptorij obtineat.ꝛ sic non venies in termino peremptorio ad cāz principalem:ꝛ ante li.ꝓtesta.paref mis.in pos.si locū haberet missio: vel si locū nõ haberet excõmunicaref.s.vt li.non ꝓtesta.quoniā.ꝛ.c.tue. Sivero esset actor ꝛ ad terminum peremptoriū non veniret:reo veniente absolvetur reus ab instantia iudicij nec actor audiref nisi restitutis expẽsis.ꝛ probatur h.ff.de iudi.l.ꝛ post edictū.C. de iudi.sancimus. C.quō ꝛ quando iud.auc̃.qui semel.sic fiet in causa appellationis:ꝛ probantur ista in hoc.c.ꝛ.e.ti.sepe contingit.ꝛ.c.rephensibilis. Si vero lis sit cõtesta.in primo iudicio ꝛ reus appellatus non veniat ad prosequendā appellationem:appellatore prosequente procedetur in causa appellationis: vt.C. de temp.ap.in auc̃.ei qui appellat.ꝛ.ij.q.vj.siquis appellat. Nam ꝛ in primo iudicio procedef ꝓtra eum ꝓtumaciter post li.ꝓtesta. ad diffinitiuam si liquere potest de causa:vel ad missionem incõmutabilez si liquere non posset:vt probatur hic.C. de iudi.l.ꝑperandū.§. si aūt abfuerit reus etiam.C.quō ꝛ qñ iu.l.ꝓsentaneum. Si autẽ actor appellatus non veniat reo appellante veniente.similif procedef in appellationis causa appellāte in expensis nihilominus condemnato.hoc enim est cõmune in quolibet condemnato ꝓtumace siue vincat in principali siue succũbat:vt.C.de iudi.l.ꝑperandum.§.si aūt ex gestis.

Legitima. (q; ipis)arbitris(Jn idem).i.in eadem sñia.s.vt iudicent q; legitime sup causa recusationis vel ꝓtra.

Romana ecclesia.generaliter). Hoc colligi põt q; h officialis habeat ordinariā iurisdictionem a lege ꝛ pprius appellanf iudices q̃z officiales.sic optime videf dicere auc̃.de iudi.in ꝑn.ꝛ.§.illo custodiendo.ꝛ.C.de ap.si quis diuturno.ꝛ per has leges videf h articulus determinatus fuisse.ꝛ sic nõ obstat.ff.qs ꝛ a quo ap.l. j.ꝛ.ff.de ap.impatores.vbi dicif q; a delegato tñ ad delegātem appellandū est:quia iste officialis nõ est delegatus sz ordinarius vel põt dici q; hñ appellatur vicarius q̃ similiter hz ordinariam iurisdictionem : vt no.s. de offi.vica.c.tua. ꝛ ab his vicarijs eodem mõ appellandū est quomõ appellaref ab his quoz vicarij sunt.C.de ap.ꝑcipimus.(Jpoz.)suffraganeoz.(Eoz)suffraga.(Siue auditorum)idem titatis auditorium tollit omnem contrarietatem:quia bene sit gradatim appellato ab officiali suffraganei ad archiepm:sicut dicif.ij.q.vj.biduum. quia nullum auditorium est medium inter auditoriū huius officialis:ꝛ auditoriū archiepi. Jtem non obstat.s.e.dilecti. quia ibi non loquitur de appellatione facta ab officialibus:sed de appellatione facta a sẽditis suffraganei quoz auditorium non est idem sed diuersum. ꝛ ideo ibi gradatim est appellandum.(Sit censendum)quo ad appellationem:ꝛ.s.quo ad quedam alia:licet non quo ad omia: quia credim⁹ q; ab officialis sñia possit supplicari suffraganeo. Jtem põt ꝓhibere ne iudicet.ff.de iudi.iudiciū.ꝛ idem in multj alijs.(Ad suffraganeos.)ꝓtra.j.de ꝑben.c.referẽte. solue vt ibi. vel ibi loquif de cõsuetudine speciali.ꝛ eodem modo solue.j.de no.oper.nun.significãtibus.(Nisi)nõ mireris qũo cognitio ponitur in sñia ista.hic enim fuit q; archiepus ꝛ suffraganei petiere declarari q̃d esset iuris cpalis ꝑm canones:ꝛ hoc diffiniuit papa in hac sñia.ꝛ ideo in fi.addidit q; in alijs ecclijs seruaref. (Causa)idem dicim⁹ vbicũq; aliquis iudex citat aliquẽ:quia nisi ꝓstet q; citatus sit de iurisdictiõe eius nunq̃z debet compere:nisi in literis exprimat tale quid: qõ si esset vez esset de iurisdictiõe eius. ff.qui satisda.cog.si vero.ff.de fer.l.j.ff.de iudi.nõ videf.de hoc no.s.de dila.ꝓterea.sed cõtra.s.e.si duob⁹.in prin.vbi archiepus citauit nulla causa appellatiõis exꝑssa:ꝛ cū ad papā esset appellatum:ꝛ q; nõ cõparuit tñ tenuit excõicatio lata in euz : sed solue quia tunc nondū statutū erat q; exꝑssa causa appellaref. Jtez ibi cõstat archiepm legitimū iudicẽ subditoz suffraganeoz suoz in causis appellationis:ꝛ eodẽ modo solue.ff.de iudi.si quis ex. quia ibi loquif qñ cõstabat q; erat de sua iurisdictione:puta quia erat in sue iurisdictionis territorio qñ citabat eū:licet alꝫ nõ esset de ei⁹ foro:ꝛ hoc bene innuit lr̃a legis que loquif de legatis.(ꝛ q; dicit q; nõ debebat conténere ꝓtoris dignitatẽ si enī nõ esset ī suo territorio.nec esset alꝫ de sua iurisdictione nõ video qũo videref conténere iurisdictionẽ ei⁹.(Expressa)in citatorio.(Vocatis)no. ergo hic tres gradus in ꝓsecutione appellatiõis. Primus est:q; quãdoq; proponif nõ esse appellatū.vel alꝫ iurisdictionẽ nõ pertinere ad eū ad quẽ dicif appellatū:ꝛ tūc nõ deberet ꝓhibere pmos iudices aliq̃d facere sed tñ cognoscere an sua sit iurisditio: s.de rescrip.sup lr̃is.ꝛ iste gradus no.ibi si vo vocatis ptib⁹ ꝛc̃. Secũdus gradus est qñ nõ diffidef appellatū:sed dicit ex insufficienti causa appellatū.ꝛ sic tūc distinguif:quia si sit appellatum post sententiā põt ꝓhibere primos iudices ꝓcedere.ff.ap.pen. nihil inno.l.j.in prin.si vero sit appellatū ante sñiam non põt ꝓhibere primos iudices ꝓcedere:nisi primo diffiniaf ex cā legitia appellatū esse:ꝛ iste gradus no.ibi.q; si obijciaf ex iniusta causa ꝛc̃. Tertius gradus est qñ nõ diffitetur appellatū nec etiā negat causam appellatiõis sufficiẽter:sz dicit falsaz esse cām ex qua appellatum est in hoc casu semp iudex appellationis prohibet primos iudices ꝓcedere:ꝛ sic loquif.s.de rescrip.dilecta. Rñ.j.(ptibus) que semp vocãde sunt.(Aliud simul.) quia forte renũtiauit ap.vel dixit nullã cām insertā fuisse appellationi:licet contrariū in lr̃is exꝓresserit:ꝛ sic est multa similia inuenire. (Taliter.)idest ꝓ appellationẽ:que teneret ꝛ cām ad superiorẽ transferret.licet forte falsam:sed ignoraf.(Ne in illa) causa qñ ante sñiam est appellatum.(Presumāt. quia hec cognitio an sit iudex ꝓcedere dz omne exercitiū.s.de rescrip.sup lr̃is.in fi.(Obijciaf) nõ est audiẽdus:quia cām in iure probatā dicit iniustā vel minus legitimā. vel ecõuerso.s.quia reprobatā a iure dicāt legitimā cum sit h notoria iuris:ꝛ tūc locū habet cū causa vel grauamẽ qõ ꝓponitur in iure exꝑssum nõ est tñ:ꝛ iusta causa videf.nõ enī omnes iuste cause appellatiõis in iure exꝑsse sunt.(Minus legitima) hic vult dicere q; si ante sñiam appellaf.ꝛ cotā iudice appellatiõis dicatur appellationem nõ recipiendaz:quia nõ sit sufficiens causa ex qua appellatuz est:quia q̃z diu hec questio pendet: an sit recipiẽda appellatio: non debet prohibere iudicem a quo appellatum est ꝓcedere in causa:ꝛ bene facit ad hoc.s.de offi.del.pastoralis §.ꝓterea.licet dici possit q; illa decre.nõ habet locū nisi vbi appelletur post sñiam.sed cõtra videf.s.de rescrip.dilec.fi.in.fi.vbi dicitur ad iudicẽ appellationis ptium cognitio cause.s.ad quos ptinet iurisditio.ꝛ interim ꝑmi iudices supsedere debẽt.sed respõde ꝛ expone vt ibi. (Prohibere) ex hoc loco satis apparet q; iudex a quo appellatum est ante sñiam non tenef dimittere procedere in causa anteq̃z iudex appellationis incipiat cognoscere an vera sit causa appellationis:nisi appellans obtulisset se ꝓbaturz causaz appellationis cotā iudice a quo appellauit.s.e. interposita:vbi vero.sed de hoc põt dubitari ex quo incipit iudex appellationis cognoscere de veritate cause.an iudex a quo appellatū est debeat supsedere etiā si ei nõ mãdetur a iudice appellationis. ꝛ an teneat qõ postea fecerit si postea ꝓcesserit. ꝛ videf ex hoc loco q; teneat sup principali causa anteq̃z ei mandef: quia ꝓncipalis cā nõ tangit ꝓcessum iudicis ap.qui cognoscit de veritate appellationis. Et hoc qõ dicitur hic est quoddā nouū beneficiū qõ datur per hãc constitutionẽ iudi.ap.s.vt possint prohibere primos iudices:sed si nõ ꝓhibeat vel anteq̃z perueniat ꝓhibitio ad eos tenebit q; faciet.ar.s.de re.spo.c.audita. Plures tamẽ dicũt q; exquo iudex appellatiõis incipit cognoscere de veritate cause nõ valet qõ fit per iudicẽ a quo appellatū est:quia licet mãdetur

r

iudici intelligiꝫ tamē mādare parti que p̄sens est in p̄secutiōe appellationis. ⁊ si diceres eam non p̄sentē sed absentē contumaciter: nec tūc certe sua cōtumacia debet ei p̄odesse: immo cuꝫ facit p̄sentez. ff. de re iudi. l. de vnoquoqꝫ. §. j. ⁊. l. contumacia. §. vlti. C. de iudi. l. properandū. ⁊ facit p̄o his: quia si ius dat iudicem appellationis q̄ cognoscat de veritate cause. s̄. de rescrip. dilec. fil. j. certe hoc ipso videtur abstulisse p̄ioribꝰ potestatē cognoscēdi de principali. Jtem dicit lex q̄ propter minorē causaꝫ non dꝫ fieri p̄eiudiciū minori cōditioni. ff. de iudi. p minorē: sed constat q̄ maior causa appellationis ꝓpter auctoritatē maioris iudicis est cognitio de qua cognoscit iudex appellationis q̄ꝫ illa de qua cognoscit p̄imus iudex. Jtem maior est: quia de pluribꝰ cognoscit. s. de veritate cause ap. ⁊ etiā in casu de principali: puta si p̄obetur vera causa appellatiōis. s̄. e. vt debitus. Jtem cōstat q̄ in casu posset ei fieri p̄eiudiciū si ꝓbaret veritatē cause appellationis: si p̄mus iudex cognosceret. Jtem decre. p̄reall. vt debitus. hic videt dicere expresse. i. q̄ p̄imus iudex nō debet se intromittere ex quo superior cognoscit de veritate cause cuꝫ dicat q̄ si inuenerit iniustā appellationē debet eum ad p̄iorē iudicē remittere. alioquin ipse ꝓcedat: sed queres quare in eadē ratione debet supsedere p̄imꝰ iudex: ex quo iudex appellationis incipit cognoscere an appellatio sit interposita: vel iusta appellatiōis cā expressa: cum etiā tunc si p̄rocedat p̄imus iudex fiet p̄eiudiciū in causa appellatiōis? Ad hoc respōdeo: quia licet fiat p̄eiudicium quo ad aliquid cause appellationis. nō tamē fit p̄eiudiciū maiori cognitioni: quia iudex appellatiōis de p̄dictis cognoscens nō cognoscit neq̄ de cā appellatiōis que sola est: an sit vera causa appellatiōis neq̄ de p̄inci. sed tm̄ an sua sit iurisditio: vt hic dicit: p̄imi tñ omnibꝰ his respōdent: dicētes hāc decre. habere locū post q̄ꝫ p̄imo iudici renūciantur. vel alꝫ scit q̄ secūdus iudex ap. ꝓcedit in causa appellationis. s. vt cognoscat de veritate cause: ⁊ multū facit p̄o eis decre. ꝓalle. de resti. spol. audita. sed si contrariū dicit sequit magnū incōueniēs: quia si appellatū esset in curia romana: ⁊ ibi p̄osequeret causa appellationis. s. de veritate cause. ⁊ p̄ procuratorē ꝓsequeretur causam principalē cor̄ā p̄imo iudice qui nō detulit appellatiōi qui nihil scit de p̄secutione ap. que fit in curia: iniustū est quia ꝓpter hoc soluꝫ q̄ iudex appellationis cognoscat de veritate cause licꝫ postea cōstet q̄ nō sit verū cassaret ꝓcessus p̄imi iudicis: qui in nullo peccauit cum nil sciret. Jllud autē indubitatū est q̄ siue ante mādatū iudi. ap. siue ante sn̄iam. siue ante mandatū p̄incipis ꝓcesserit si coram iudice appellationis p̄obet vera causa appellationis q̄ casset totū q̄cquid fit p̄ primū iudicē. s̄. e. ex pte. M. ⁊ etiā multis alijs decre. Nec autē habet locū q̄n appellat in iudicio: si enim extra iudiciuꝫ appellaret: certe nō minus ꝓpter hoc q̄ superior iudex ap. incipit cognoscere de ap. siue in principali siue in alio modo debet impediri officiū: vel ius p̄imi vel alterius hoīs quin illud exequeret sicut p̄mo: quia lis vel appellatio nō debet quenq̄ p̄iuate sua possessione. s̄. vt lit. pen. per ꝓtuꝫ. q̄ꝫ. cuis ⁊ hoc ipm̄ fit in iudicio. ⁊ est ratio: quia officiū vel possessor. vel aliud ius nō transfertur ad iudicē ap. sed iurisditio tm̄. Et hac ratione dicunt quidam ⁊ forte bene: q̄ si aliquis appellat ne p̄elatus instituat aliquem in aliqua eccl̄ia. ⁊ ꝑlatus nihilominꝰ instituat: ⁊ appellās super hoc ꝓsequitur appellationē: q̄ si pen. ap. iterum inueniret institutio facta: iudex appellationis nō ꝓhibebit eum instituere vt dictū est: ⁊ si vellet appellantē excōmunicare: quia cum nō habet p̄o instituto: nō valet excōmunicatio. Et hic est ea ratiō: quia iurisditio cuius pars est alꝫ excōicatio deuoluta est ad iudicem ap. ⁊ hoc est verū post q̄ꝫ iudex appellationis cognoscere cepit de principali. s. an ad p̄elatū ptineat institutio: in appellationibus autē que fiunt extra iudiciū nō queritur aliter: an vera vel iusta sit causa appellationis. Sed his videt ꝓtra. s̄. e. vt nostrū. So. hec aūt obtinēt in appellationibꝰ que fiunt aī sn̄iam. in his autē que fiunt post sententiā obtinet. q̄ no. s̄. de offi. del. pastoralis. §. j. Si autē iudex qui cognoscit de principali causa nō admissa ap. quā dicit nō valere: quia nō fuit emissa infra. x. dies vel ꝙa nulla causa annexa fuit ap. vel quia iniusta vel falsa causa est appellationis ꝓcedit ad diffinitiuā sententiā: ⁊ iudex appellatiōis similiter ꝓcedat: quia iudicauit bene ap. vel ex iusta causa: ⁊ etiā consequenter sup̄ p̄incipali iudicauit siue bene siue male tenet: quia cum cōstet eū habere iurisditionē nō est reuocāda sententia que est cōtra ius litigatoris nisi appellet. ij. q. vj. §. diffinitiua: tenebit igiꝫ sententia iudicis appellationis p quaꝫ reuocatus est ꝓcessus ⁊ sententia p̄rioris iudicis: nec obest si dicat q̄ est ꝓtra res p̄rius iudicatas: quia dicit p̄ma sententia nō valere: quia lata est post appellationē: ⁊ tūc bene valet secūda sententia cōtra res p̄ꝰ iudicatas. ff. que sen. si. ap. re. l. j. Si autē iudex appellatiōis iudicet ap. iniustā: puta quia nō fuit appellatū infra. x. dies. vel quia nō subiecit iustaꝫ causam ap. vel quia cām quā subiecit licet esset iusta nō erat tñ vera. vel ex alijs similibꝰ causis: tunc quicqd factum est per p̄imū iudicē qui nō detulit appellationi ratū manet nisi obtulisset appellans se velle ꝓbare causaꝫ appellatiōis cor̄ā p̄imo iudice: ⁊ ipe noluit recipere p̄obationes. Nam isto casu iudex appellationis nō debet aliter cognoscere de causa appellationis nisi ꝓbet appellans q̄ obtulit se p̄obaturꝫ veritatē cause: ⁊ cassabit quicquid factū est postea p primū iudicē etiam si causa appellationis esset falsa: nisi forte notoriū esset eā falsam. s̄. e. interposita. cum sit ro. Et idem dicūt quidā si p̄imus iudex ꝓcedat post inhibitionē sibi factā a iudice in casu a iure cōcesso vt h. alij dicunt cōtra: nec est cōtra. ff. ap. pen. l. j. quia illa loquit in appellationibus factis post sententiā vel post decretū cum causē cognitione interponit vt ibidem dicit: tunc enī statim anteq̄ꝫ ꝓcedatur in causa appellationis reuocat quicquid factū est post appellationē: vt no. s̄. de excep. dilecte. nisi forte notoriū esset q̄ appellatio esset iniusta. vt no. s̄. de offi. del. pastoralis. in glo. mirū. Jtem no. q̄ licet decre. ista innuat q̄ iudex p̄ima causa. vel q̄n nō debet cessare. ⁊ ideo sup̄ hoc tene: sicut no. s̄. de offi. del. pastoralis. in glo. mirū videt. (Ad iure.) tales sunt casus. ij. q. vj. §. sunt quoꝝ. ⁊. §. se. Jdeo autē ponit de istis appellationibꝰ que p̄ohibent: quia de alijs que a iure nō p̄ohibent nō erat dubium: quia ex quo iudex ap. incipit cognoscere q̄ pōt iudicē ꝓhibere a quo appellatū est. immo ⁊ qō plus est sine ꝓhibitione ꝓcedere nō potest. ff. ap. pen. nihil inno. ⁊ de ap. resti. p totū. Sed distingue a iure p̄ohibētur: quia poterat dubitari. Jdeo hic determinat. s. quia idem est. s. quia p̄ohibere pōt. immo si nō ꝓhibetur ꝓcedere possunt p̄imi iudices. ff. de ap. re. l. fi. ⁊ in p̄reall. §. sup̄ quoꝝ. (Consimilibus) puta ne testamentū aperiat. ⁊ in alijs huiusmōi. ff. de ap. re. l fi. ⁊ in p̄reall. §. sunt quoꝝ. (Inhibere.) iudex enī appellationis post sententiā emisse dum cognoscat an appellatio sit recipiēda nec ne ꝓhibere iudicē debet qui tulit sententiā a qua appellatū est. ne sententiā exequat. ⁊ hoc est expressum. ff. ap. pen. nihil inno. l. j. in p̄in. (Jn aliuꝫ). s. ab eis qui coram archi. litigāt. (Jurisdictioni) licet enim certis ex causis aliqui ad eūdem iudicē remittēdi sunt. ff. de li. cau. liberis. ⁊ vbi est cōmixtio actuū vel rerū: vt no. s̄. de rescrip. pastoralis. §. j. ⁊ etiā licet audire possint etiā eos extraneos qui se offerūt iu. ff. de re iudi. a diuo. §. si sup̄. j. de testi. veniēs. tm̄ eos ad iudiciū vocare non possunt nisi impediret iurisditionē eoꝝ. j. de spon. veniēs. ⁊ no. s̄. de offi. iu. del. c. j. (Jmpediant.) cōtra. s̄. de ap. ad hoc solue. vt ibi. (Ad eos) siue enī sint res tēporales siue spirituales ecclesiaꝫ oēs sunt in potestate ep̄orum ⁊ dispositione. x. q. j. nouerit. xvj. q. vij. oēs. lxxxix. di. iudicatū. ⁊ eodem modo si appellet sup̄ eis appellabit ad archiep̄m. (Seu in re.) sic in causis feudoꝝ. s̄. de fo. cōpe. ex trāsmissa. §. verū. s̄. de ma. ⁊ obe. solite. (Reuocēt) de hoc no. s̄. de offi. ordi. ad reprimēdā. j. de sen. ex. p tuas. (Remittere) de hoc no. s̄. de rescrip. ab excōicato. ⁊ de offi. ordi. reprimendā. cōsti. nostre. s̄. e.

Et super appellatiōe

cor̄di. ⁊ est hoc ius nouū ⁊ bonū. (Nihilominꝰ capitū tur.) tangit hic consuetudinē anglie ⁊ romane que est q̄ si quis p̄ xl. dies steterit in excōicatione q̄ capit. (Nam post). ff. ap. pen. nihil inno. per totum. ⁊ no. s̄. de excep. dilecte. (Exceptis) casibus. s̄. e. ti. ro. §. q̄ si. (Jnhibuit). s̄. e. ro. additio est in originali.

De clericis peregrinantibus. Rubrica.

Conquerente.

accedūt. (Nazcū oēs peregrini sint sub ꝓtectione dñi pape. specialius tñ venientes ad se. ap. xxiij. q. iij. si quis ro. clericis tñ nō licet peregrinari sine auctoritate sup̄ioris. de cōse. di. v. nō oportet. nec etiam ep̄is. j. de vo. ⁊ vo. re. magne. Si autē nō cā pegrinationis: sed ꝓsecutione appellationis sue. vel etiā p̄o vitanda oppressione pōt ire ad papā vel aliū superiorē inuito ep̄o vel ꝑlato suo. ij. q. vj. oīs oppressus. ⁊ trib. c. se. credim. tm̄ q̄ semp debet ad minus de honestate petere licentiā sine necessaria aūt cā. sz p aliqua vtilitate tm̄ nō lz ad papā accedere sine aūcte sui ꝑlati vt dñi pape. aut. de ep̄is. §. interdicim. ⁊ hoc intelligim. saluo qō de regib. dixit. s̄. e. cū parati. C. si p vim. l. j. C. de emā. iubem.

De confirmatione vtili vel inutili. Rubrica.

SI quis litigiose. Que res dicat litigiosa habes C. de litig. auf. litigiosa. (Cognoscere.) ꝛ ꝓsonat h̄ l. que dicit q̄ ea q̄ post. lit. cõtes. ꝛc̄. ff. de edil. edic. l. ediles. §. fi. (Causa.) iam cepta. s̄. de testi. cām que. (De questiõe.) quidā intelligũt decre. istā sicut iacet. alij dicũt q̄ nõ est post ꝓfirmationē alicui licitũ decernere de q̄stione post orta: si q̄ sit: an vera vel falsa sit cõfirmatio. s̄. de iudi. cũ venissent. secus si velit cognoscere de rebus ꝓfirmatis q̄ nõ pōt: ꝛ hoc intelligas verũ vbi ꝓfirmatio facta est sine cause cognitiõe: si enī cũ cāe cognitiõe fiat cõfirmatio siue possessionis siue ecclie siue electõis sup ipa electiõe: postea inferior iudex cognoscere nõ pōt. Cõfirmationes autē cũ cāe cognitione fiũt: de offi. del. q̄n abbas. s̄. de pac. quotiēs. s̄. de testi. veniēs. j. Planior intellectus est vt dicas q̄ si q̄s cõfirmationē ipetret alicui⁹ rei li. pen. vel ꝓpter defectũ q̄ erat in ꝓtractu. vel q̄ pape auctoritas requirebat: nihilomin⁹ iudex coꝝ quo q̄ vertebat in q̄stione ꝓcedet: nisi forte diceret nõ obstāte q̄ res est litigiosa. imo q̄ plus est dicim⁹: q̄ nõ solũ si cõfirmationē. imo ꝛ si priuilegiũ ꝓcessum a papa obtinuisset: tñ p̄mus iudex ꝓcederet. s̄. de test. cām. ij. si vo erat in pacifica possessione cũ obtinuit cõfirmationē a papa: nõ in forma cõi: sed ex certa sciētia volens supplere defectũ si q̄s erat in priori cõcessione vel alia cum causę cognitione: postq̄ sic ꝓfirmauerit solus papa vlterius cognoscere pōt. vel dic vt no. s̄. de iudi. cũ venissent. Queritur an possit peti ꝓfirmatio sentētie a qua nõ est appellatum: vel que trāsit in rem iudicatā cum causę cognitõne: puta q̄ dicit peto a vobis iudex q̄ talē sniam ꝓfirmetis p̄ me ꝓ talem latā: ꝛ vī q̄ nõ: q̄ actor ex hac petitõe nihil ꝓfeq̄ pōt: q̄ hoc ipo q̄ appellatū nõ est ꝛ trāsit in rē iudicatā rata est. ꝛ si dicas q̄ nulla erat snīa: forte q̄ nõ erat iudex q̄ eā dedit vel nõ tenebat snīa: q̄ nõ fuerat lis ꝓtesta. certe nec tūc snīa ꝓfirmatõis faceret eā tenere. Item nõ vī q̄ possessori sit actio p̄dita nisi forte alius diffamaret ꝛ detraheret iuri possessoris. j. q̄ fi. sint leg. cāz. C. de inge. ma. diffamari. cũ suis ꝓcor. sz ꝓtra. xvj. q. vj. si epm̄. j. de insti. c. ij s̄. de pcu. ex insinuatõe. ꝛ in fi. s̄. de pac. c. j. So. dicimus talē petitionē admittendā ꝛ pōt p̄desse actori: q̄ si p eo lata fuit snīa: decetero nullus pōt dicere eā nullā: neq̄ eo ptextu q̄ is q̄ tulit eā nõ erat iudex. nec p alio: q̄ si ille q̄ ꝓfirmat est iudex snīa quam fert sup ꝓfirmatõe poris snīe trāsit in rē iudicatā ꝛ dat robur prime snīe vt decetero ꝯ eā nihil possit dici. s̄. de transact. c. j. p̄dest etiā actori q̄ nullus inferior ꝓfirmatore de ea cognoscere pōt: vt h̄. vñ dicimus q̄ si archiepūs cognoscēs de cā appellatõis ꝓfirmaut snīam: ꝛ postea coram epo volēte exeq̄ snīaz ꝓfirmatā excipiat: ad h̄ q̄ nõ teneret snīa prima: ꝛ ideo nõ esse mādātā executioni nõ audiret. nec ipe cognosceret si nõ fuisset appellatū: sz si fuisset appellatū ab archiepo ad superiorē nõ cognosceret epūs cũ ibi non appellārat ab archiepo: sz differret executionē quousq̄ superior diffiniret cāz appellationis. Ad scām rñdeo: q̄ etiam his q̄ hz ius ꝛ q̄ est in eius possessione pōt agere. Nā q̄libet pōt petere h̄ pnunciari se legitimū etiā sine diffamatõe ꝓcedēte ꝛ se canonice institutū. j. q̄ fi. sint leg. p tuas. s̄. de pcu. ex insinuatõe. ꝛ. ll. ꝯrie: sz diffamari. ꝛ. c. loquunt q̄ nõ agebat directe sz cõpellere volebat aliū agere infra certū tempus. ꝛ tunc bñ est necesse q̄ ꝓcedat diffamatio. Item plus dicimus q̄ ille q̄ petet snīam ꝓfirmari hz ꝓbare snīaz tenere: puta q̄ iudex fuit q̄ tulit eā ꝛ q̄ ordinē seruauit. nõ aūt hz necesse ꝓbare q̄ iusta sit: sz si nõ peteret ꝓfirmationē sz eius executionē ꝛ alius diceret: nõ est executiõi mādāda q̄ nõ tenet: sibi incumbit ꝓbatio: q̄ omnia p̄sumunt rite facta. Rō diuersitatis: q̄ in primo casu est actor. in scō reus vñ sibi incumbit ꝓbatio. v. q. fi. actor. vix videre possum q̄ alij incumbat ꝓbatio si q̄s petit ꝓfirmationē alicuius snīe: ꝛ alij si idem petit executionē eiusdē snīe. vel si petit sententiā executiõis obseruari vsq̄ ad satisfactõez ꝓdignā ꝛ tñ bñ cauet sibi iudex: q̄ nõ plene sibi ꝓstet de iusticia prime sententie vel iniusticie. Semp tutius ē enim absoluere reū ab obseruatõe. s̄. iudicij q̄z ferre sententiā cõfirmationis vel infirmatõis. vel etiā absolutõis ab impetitione rei. de hoc no. s̄. de offi. dele. cũ ꝓtingat. Illud aūt est indubitanter verum q̄ sententia a qua est appellatum potest confirmari. C. de appel. auc. ei autem.

DE confirmationibus. ex certa sciā ꝛ cũ causę cognitõe factis: alꝫ secus est. s̄. de offi. dele. studuisti. Nõ q̄ ꝓfirmatio aliq̄ tribuit multũ iuris sicut est in ꝓfirmationibus electionũ p quas dat ptās ministrādi. s̄. de elec. trāsmissam. ꝛ. c. qualiter ꝛ q̄n. q̄n q̄z aūt ꝓfirmatio non tñ vetus ius declarat: sz illud solidum ponit: vt si quis petat confirmatõez cũ causę cognitione coꝝ que ad iurisdictionē ptinent: vt est ꝓfirmatio sententie ꝛ ꝓcessuum habitoꝝ in iudicio. Nam ꝓtra hoc post q̄z fuerit ꝓfirmata cum causę cognitiõe ptes que in iudicio nihil dicere pñt. s̄. de trāsact. c. j. Idem dicimus etiam si actus legitimi ꝓfirmentur cum causę cognitiõe ꝛ ptibus pñtibus q̄ credimus fieri posse. ff. de adop. nā etiā. Idem etiam credimus de actibus canonicis: sicut sunt cõfirmatio iustitutio q̄ pñt peti in iudicio ꝓfirmari. s̄. de pcu. ex insinuatiõe. in fi. actus autē de iuregen. introducti sunt: vt vēditio locatio ꝛ hmōi. nõ debēt peti in iudicio ꝓfirmari. Et est rō diuersitatis: quia isti ꝓtractus tñ de volũtate ptiũ nituntur etiā lite nõ ꝓtestata: ideo in eoꝝ ꝓfirmatione nihil facit iudicis auctoritas nisi esset de voluntate ptiũ. s̄. de trāsact. c. j. vel nisi talis esset supioꝝ q̄ sua auctoritate posset: vt est papa q̄ si ꝓfirmaret aliquē ꝛ ctũ alienũ factũ ex certa scia ꝯ illũ vlterius nihil dici posset: ar. s̄. de ꝓcur. pbē. ꝛ ec. nõ va. q̄n. di. sz actus legitimi q̄ a iure sunt inuēti ꝛ custoditi bñ pñt peti ꝓfirmari a supioribus. ꝛ idē dicimus de actibus canonicis: vt sunt institutio ꝓfirmatio. ꝛ idē de his q̄ a iurisdictõe coꝝ dependēt: vt snīa ꝛ hmōi. Tñ in his no. q̄ sz dicamus q̄ actuū legitimoꝝ ꝛ canonicoꝝ ꝛ eoꝝ q̄ a iurisdictõe dependēt ꝓfirmatio peti possit in iudicio ꝛ ptibus pñtibus: tñ si nullus vult se opponere ipi ꝓfirmatõi nemo cogit: sz tñ tūc iudex ꝓposito legitimo edicto ꝓcedet ꝛ cognoscet ꝛ diffiniet etiā li. nõ ꝓtest. ratū manere legitimū actū. ar. ff. de adop. nā ita. ꝛ. C. si vt he. se. ab. auc. oēs. ꝛ hac rōne pōt dici illā petitõez de iure admitti: peto me pnūciari legitimū: vī ma trimoniū pnuntiari legitimū. nā filioꝝ legitimitas q̄ mrimonio ꝓcedit. q̄ est act⁹ canonicus. sz si petat vēditio cõfirmari vī ali⁹ cōtractus pēdens ex cõsensu partiū: tūc ptes nõ cogunt rñdere: nec etiaz iudex pōt ꝓcedere ad snīam ptibus volentib⁹ rñdere. Fatemur tñ q̄ si ptes cõsentirēt q̄ etiā cũ cāe cognitione ꝓcedet in contractib⁹ pendētibus ex cõsensu ptium q̄ teneret: vt ī decre. p̄alle. ꝛ de trāsact. c. j. q̄ztum ad hoc q̄ dictū est de pnunciādo ptibus absentib⁹. plus placz q̄ nō. j. q̄ fi. sint le. cām. (Falsi) si enīz agendo vel defendēdo de falso vel excipiēdo ꝓponat cognoscet vt h̄. vel dic si ꝓponatur de falso: siue accusādo siue excipiēdo nõ audiet nisi coꝝ papa. s̄. de iudi. cũ venissent. sed si esset notoriuz vel p confessionē vel p bullam: vel alio modo secus.

BOne. mandauerunt. .s̄. de offi. del. pastoralis. vbi de hoc no. caute añ terminũ bene dz carere cõmodo illarũ: alꝫ aūt secus. s̄. de ap. oblate. hic nõ pōt: placet de termino assignato a iure. vt ibidē no. sz exponе caute. i. fraudulēter. (De facta.) sicut nõ tenebat: vt no. s̄. e. oblate. s̄. de offi. dele. ex lr̄is. (Priorib⁹.) fraudulēter impetratis. (Verũ) mutat casum. bucusq̄z enī locut⁹ est q̄n fraudulēter ꝓme lr̄e ipetrate sunt: ex nūc loquit q̄n nõ fraudulēter: ꝛ tūc si ipetrant sc̄e lr̄enõ facientes mentionē de ꝓmissis nõ valēt sc̄e: etiā si ibi sit clausula nulla. l. veritati ꝛ iusticie ꝛc̄. nõ exp̄sse dicat: non obstantib⁹ lr̄is cõfirmationis: ꝛ quasi idē videt dicere hec decre. cuz eo. q̄ dicitur. s̄. de ap. oblate. vñ eadez repetas que ibi dixit. (Dicant) in secundis litteris.

QUam dilecta innouari. tali. n. sūpto fides adhiberi debet cũ coꝝ iudice dele. ad hoc fuerit publicatū: de hoc no. s̄. de testi. albericus. (Maiorīs) no. q̄ oēs clerici possūt se opponere p iurib⁹ epi. Quidā tñ dicūt hos hīe spāle mandatuz ab epo. (Nõ dixim⁹) de suphabūdanti cautela. (Appellauit) li. prius ꝓtest. coꝝ eis q̄ ex eo apparet: q̄ post mādatū recipit ꝓbationes nulla alia facta ꝓtest. vel dic speciale vbi agit de statu posse ꝓcedi li. nõ ꝓtest. vt no. s̄. de testi. c. oliz vel dic hoc esse ius nouū. s. q̄ vbi petit innouatio priuil. admittit exceptio talis: q̄ nõ est faciēda innouatio: q̄ ego iura alia ꝑscripsi. q̄ tibi p illud priuilegiū cōcedunt. lz p innouationē nihil noui iuris tribuat. j. de priuile. q̄ iure. Sz obijcies: q̄ nõ videt talis admittenda exceptio p illud q̄ sequit: q̄ hac exceptiõe nõ obstāte fuerint priuilegia innouata. So. innouatio q̄ sequit nõ fuit facta cõi iure. sed ꝓpter periculũ cõsumptionis. sic hec rō ex ipa lr̄a appareret. idē videt q̄ admittēda esset exceptio. hic nõ sunt innouāda priuilegia: q̄ ego possideo iura q̄ petis innouari.. (Renouare.) vī det q̄ inordinate: cũ primo loco deberet ꝓstare de ap. s̄. de ap. vt debit⁹. Sz dic in optiõe esse ei⁹ ꝓtra quē appellat: vt petat ꝓcedi in appellatiõe ꝛ ad hoc vt refundant ei exp̄se. ꝛ remittant ad ꝓores iudices. s̄. de ap. vt debit⁹. an velit coꝝ iudice appellationis ꝓcedere in principali. vt h̄ cũ sit in ei⁹ fauorē inductuz. C. de legi. q̄ fauore. ꝛ dic q̄ papa bene mādat ꝓcedi in cā sup qua est appellatū ab eo loco in antea: q̄ vo ꝛc̄. sed añ ꝓpter cām necessariā ꝑcipit priuilegiū innouari. (Sic ciuilis.) aut. de testi. multe. ꝛ. §. hec vo. coll. vj. (Similitudines). s̄. de cõsti. nam ꝓcu. ff. ad. l.

aquiſ.illud.C.de fal.l.vlti.nã ſi hic ſilitudo attendiſ videſ q eadem ſilitudine eqtatis debeat vel aduersariuz infra annũ cõuenire vel ei ꝓuilegij innouatiõe nũciare. (Nouũ.) xij.q.ꝓceptis.j. de ꝓuiſ.ex pte.(Procuratiõe).ff.de ꝓcura.feminas ꝯ. ſz hoc eſt ſpeciale in mulieribꝰ cõſtitutis in dignitate.ad idẽ.ſ.de arbi.dilecti.xij.q.ij.cũ deuotiſſimã.vel ex quo eſt abbatiſſa põt eſſe ꝓcuratrix in rebꝰ monaſterij.ſic miles in rebꝰ ordinis ſui.ff.de ꝓcu.filius.vel hoc fuit de ſpãli gr̃a:qõ alias nõ lz.ff.de re iu.quidã cõſu.(Lententiariã).ſ.de ꝓuiſ.cũ nobis.(In ſua dioceſi.) nã ſi monaſteriũ nõ eſſet i ſua dioceſi cõſtitutũ nõ valeret ꝓſcriptio epi cõtra ꝓuilegiũ qz erat ſine titulo:q neceſſariꝰ ẽ ꝛ vbi eſt ꝓſcriptio cõtra aliquẽ ꝛ vere ꝓſumptio eſt ꝓtra eũ q̃ in alia dioc̃.ſubiectiõe monaſterij ꝓſcribit:de boc no.ſ.de ꝓſcrip.ſi dilec. Sz epus in cuius dioc̃ eſt bñ ſcribit cõtra hoc ꝓuilegiũ:qz maioꝛ ꝓſumptio eſt ꝓ epo q̃z cõtra eũ:qz ꝛ ſi ꝯ eũ ꝓſumiſ: qz ꝓuiſ. apparet tñ ꝓ eo ꝓſumitur,ꝛ ꝯ monaſteriũ qꝫ impetratũ ſit ꝓ falſi ſuggeſtionẽ.ꝛ ideo tãto tpe monaſteriũ vti eo ceſſauit:ꝛ ſic fatendu᷒ eſt monaſteriũ fuiſſe exemptũ.ſz fatendũ eſt epm dioc̃.ꝓtra monaſteriũ ꝛ ꝓuiſ.poſſe ꝓſcribere.(Ad iudices) hoc videſ mirabile cum tñ eſſet petitũ ꝓuilegiũ innouari.ꝛ ad impediendũ innouationez exceptionis eſt de ꝓſcriptione qũ olim.nõ cõteſt.ꝓcedeſ ad diffinitiuã ſnĩam ſuꝑ eo de quo actũ nõ eſt.ſ.ad iudicãdu᷒ monaſterio an ſit exemptũ.ꝯ.j.de ſi.licet. So.dixerũt quidã ꝟ ſup ſtatu monaſterij ꝓcedere lit.nõ ꝓteſt.ſ.de teſti.olim. Sz adhuc nõ ſatiſſit q̃ſtioni:qz nõ videſ debere ꝓnunciari niſi ad nouationẽ faciẽdã vel nõ. Tu aũtẽ ſic rñde:qz cũ iam ꝓuilegia eſſent innouata:non erat ſup innouatiõe ferẽda ſnĩa:nec ferſ ſnĩa lit.nõ ꝓteſt.qz lz papa det formã ꝓcedendi ſup ꝓncipali nõ remouet qn debeat fieri li.ꝓteſ.ſupple ergo:vbi dic recipiat teſtes li.cõteſt.ꝓmiſſa.(Eidẽ) epo.(Reſignato).i.ex vr̃a parte dato.

HDnoſtrã.regularibꝰ Etiã ſi ꝓpoꝛatꝰ ſint ꝓpetui.j.de ſta.mo.monachi.§.vlti.(Taliter) tacita veritate.ſ.de reſcrip.ſup lr̃is.j.c.c.ꝓri.ff.de cõtraben.emp. ꝛ ven.qꝫ ſepe.§.vlti.

Qꝛecta.falſitatis. Niſi ꝓbent de certa ſcĩa emanaſſe.ſi enĩ ꝓbaret ſecꝰ eſſet.ꝓſumptio.n.trãſfundit in eos onꝰ ꝓbationis.C.de ꝓbat.ſiue.ꝛ no.ſ.ꝺ offi.del.cũ i iure.

Examinata.

Venerabilis decimis ſcz quibus locis ſolui debẽt vel quo tpe:vel q̃bus ꝑſonis.alſ.n.ſup diminuẽda quãtitate decimaꝝ nõ lz paciſci.(inſertis) ad hoc fit ꝟ inſertio:qz rõne eoꝝ q̃ in ipſa ꝯpoſitione ponunt nõ põt hoc dici:qꝫ aliqs ſit ꝓtra ius ibi:ꝛ ſi eſſet papa illud voluit ſuſtinere ꝛ ſup illo diſpenſare.ar.ſ.de biga.ſup eo.ſ.de fil. ꝑbꝫte: veniens.ꝛ no.ſ.de trãſac.c.j.ipe tñ de iure ſuo cõtradicere poſſet ſi ignoꝛãs fecit.ſ.de fi.inſtru.inter dilec.§.porro.vbi no. multo fortiꝰ qlibet exneus:qz res inter alios acta ꝛc̃. Jtez ſi dolo vellet dicere ſe inductos ad cõpoſitionẽ audiunt.ff.de pac.tres ffes.§. emptoꝛ.ꝛ ꝓpter hoc ponit clauſula ſicut ſine ꝓdicio ꝛc̃.ꝛ hoc idẽ poſſet dicere etiã ſi in ꝓdicta clauſula nõ apponeret.ꝛ ıõ cuz illa clauſula nihil operet nõ dz ipediri executio ꝯpoſitionis.(Cõfirmationis)ꝛ videbat cõtra qõ ꝓius ponẽdus erat tenoꝛ ꝯpoſitionis:ꝛ poſtea ꝓſequi debebat cõfirmatio vt diceret ꝓdictaz cõpoſitionẽ cõfirmamꝰ:ꝛ nõ ꝯfirmamꝰ ꝯpoſitionẽ ſequentẽ.q. d.ſicut in iudicio future cõfirmatiões nõ poſſunt ꝯfirmari q̃ cãe cognitionẽ requirũt:ita nec ꝓiuile.dz valere ꝯfirmatio ſi verba cõfirmationis ꝓcedũt verba cõpoſitionis:ꝛ ſic ex hoc ꝟbo videbat cõditionalis cõfirmatio.vñ videbat eis q̃ ꝓmo q̃z mãdaret executioni inquirendũ eſſet de cõditione:ſed nõ eſt ita.

Ua nobis.ſpecialibꝰ papa.n. vel legatus ꝓcedẽdo vel ſupponẽdo alij eccliam nihil alieno iuri detrahere intelligiſ. ſz tñ ius ſubijciẽdo eccliẽ.i. vt extũc ei ſit ſubiecta ſibi cõcedere videſ ſaluo iure aliorũ.ar.ſ. de offi.del.ſup eo.in oĩbus ergo ſalua erũt epis ꝛ metropol.iura epalia ꝛ metropolitana.illi aũtẽ q̃bus donant poterũt tanꝫ patroni de tẽporalibꝰ exigere rationẽ. Et ꝓ his ſi male miſtrent ex cõicare:iſte etiã cui legatꝰ hoc donauit poterit ingrere:ꝛ forte ẽt ex ordinẽ nõ derogãdo iuribꝰ aliorũ:ſed ꝛ cũ ſũt negligẽtes viſitare poterũt.vel melꝰ videſ qꝫ legatꝰ nullã ꝓtãtem hz auferendi iura vniꝰ eccliẽ ꝛ dare alij:ſz papa hoc põt facere: hic aũtẽ ꝓ ſuas confirmationes nihil dediſſe intelligiſ:ſz tm̃ data legitime cõfirmaſſe:ac data talia nõ erãt legitima.verba aũt huiꝰ ꝓuilegij neſcio excuſare qn̄ plene eſſent exẽpte a ꝓtiarchis ꝛ alijs ſi legatus de eo cõferendo ptãtem haberet.(Horũdem) hec dictio refertur ad illam dictionẽ quidam

Explicit liber ſecundus. Jncipit liber tertius.

De vita ꝛ honeſtate clericorum. Rubꝛica.

Ut laici. Statuimus) de con.di.iij. ſacerdotuz.xxiij.di.ſacratas.hoc.c.loquiſ de honeſtate.nõ enĩ crederem aliquẽ peccare moꝛtaliꝛ ſi inter clericos ſtaret:maꝛie vbi nõ eſt ꝓtraria ꝓſuetudo.(Sed pars).i.chorus. (Sctã).i.maioꝛ pars eccleſie ſiue coꝛpus.

Clerici arma. xxiij.q.viij.clerici.(Poteſtates) niſi ex cauſa.xxiij. q.viij.maximianus.

Ut quiſquis. Honeſte loquiſ hoc.c.ſed nõ peccat moꝛtaliꝛ ſi cõtra faciat ꝓpter pauptatem.(Plebẽ).i.pplm.(Clericũ) no.in minoꝛibꝰ ordinibꝰ cõſtitutus legeret epłam.ꝛ hoc verũz qñ nõ eſt ibi ſubdiaconꝰ nec dz cãtare cũ ſolẽnitate in qua cãtat ſubdiaconꝰ:ꝛ oꝛnamẽtis ſubdia.xxiij.di.ſubdia.lxxiij. di.ſiqui clerici.(Scholas tenere.)docẽdo ꝓmo rudimẽta ꝛ pſalterium: q̃ aũt maioꝛes ſcholas regit de quo habes.xxxviij.di.de quibuſdã.nõ legit de officio epiſtolas vel lectiones.(Ad fidẽ).i. ſymbolũ.qꝫ eſt: credo in vnũ deum.

Si quis. relaxauerit) Niſi ex cã.j.e. clericis. (Fit) ideſt fiat.nõ enĩ ipſo iure eſt excõmunicatus.ſic.xxx.di.per totum.

Clericꝰ nutriat. .xx.q.j.pcliuis.xxiij. di.nõ liceat

Clericus ſi ſine gradu) Sacri ordinis. xxxij.di.ſi qs eoꝝ.(Traditꝰ) ſi dicto vel facto appꝛobauit:eſſe euz in monaſterio. xxj.q.j.q̃ꝑpio.alſ ſecus.j.de regu.ꝛ tranſ.ad relig.cũ ſimus.(Et litem)refert ſe ad ꝓpꝛiũ caſum de clerico vxoꝛẽ ducẽte:ꝛ habes hic qꝫ clericꝰ caniugatꝰ poꝛtare debet tonſurã.xxiij. di.de eccliaſtica.xxxij.di.ſi q ẽo.in auſ.q̃o opoꝛ.epiſ.§.q ſemel. xx.q.iij.eos.ꝛ ꝟ intellige verũ ſi ꝓcipiunt bñficiũ.j.de cle.coniu. ioannes.ꝛ ſi iterũ voluerint ad oꝛdinẽ clericalẽ redire.alſ oĩno ſunt oĩ ꝓuilegio clericali ꝓtectidivel nudãdi.lxxxiij.di.ſi qs.j.e. c.vlt.vel lege plaꝰ ꝛ veriꝰ hoc.c.ſit clericꝰ ſi tõſura dimiſſa vxorem acceꝑit q quidẽ ſit ſine gradu.i.ſi ꝑdictus clericꝰ nõ hz gradum ſacri ordinis nec a parentibꝰ monaſterio traditꝰ eſt ꝛ ſemꝑ vſq̃z ad hũc locũ lege ſuſpẽſiue:ꝛ ẽ ſenſus:ſi clericꝰ nõ hz ſacrũ ordinem neceſſ monachꝰ licite põt accipe vxoꝛẽ tamẽ tonſurã poꝛtet ſi vult gaudere ꝓtectione clericoꝝ.

Clericis. Etiã inuiſ. nec in hoc caſu incidũt in canonem.

Monaſteria ꝛ rõnabili. Ambo ꝓiuncti ſunt.ſ.rõnabili ꝛ neceſſaria.xj.q.iij.nõ ſunt.nõ tm̃ ad loquendũ cũ eis:nec domos ſuas frequẽtare qs dz.

Quoniã vt exꝑẽſis. xij.q.j. nobis C.ſ fruc. ꝛ li. exꝑẽ lis(Valeat])epis ſcribit greg. ꝛ ſic ẽ in regiſtr.

Cum ab oĩ. exꝑẽſas.)bas.n.licite accipiũt de legatis de quibꝰ ꝟ loqmur. cũ nemo cogaſ ſuis ſtipẽdijs militare:ordinarij aũtẽ ſuis exꝑẽſis cãs agere debẽt.ſecus aũt in viſitatione. vt no.j.de cen.romana.(Jn fraudẽ.) ſibi retinẽdo. ſi eſt certũ ſalariũ aſſeſſoꝛibꝰ dare facerẽt:licitũ eſt.C.de aſſeſ.l.j.ff.e.l.diez.ar. j.q.iij.nõ lz.xiiij.q.v.ſane(Reꝓbẽtur)nec teneret.ij.q.vj.venales.ſnĩa aũtẽ arbitri venalis tenet:lz ꝯ eã excipiaſ.C.ꝺ arbi.l.iij.

Deus qui.cõformetis ſic habes q in ꝓfectione circa ſolẽnitates intelligiſ exẽpta auctas pape.ſecꝰ in ſ̃balibꝰ.j.de ſta.mo.cũ ad monaſteriũ.

Cum decoꝛem.thetrales. Mimi enĩ ꝛ iſtriones nullo tpe etiã poſt pnĩam ſunt ꝓmouẽdi:niſi ꝑ diſpenſationẽ pape.lj.di.c.j.ꝛ.c.ꝑterea.iiij.q.j.c.j.ſunt enĩ infames.de conſe.di.ij.ꝓ dilectiõe.ff.de his qui no.infa.l.ij.§.ait ꝓtoꝛ.ꝛ de poſtu.l.j.ꝛ hoc ĩtelligo de his q̃ publice coꝛã populis faciũt geſticulatiões ſui coꝛpis:vt ex ꝑdi

ctis.l.apparet.si enī in occulto etiā coꝛaz pluralibꝫ alīs saltaret vel cozizaret nō ꝓhiberef a ꝓmotione post pnīam: idē etiā vi/ def si semel tm̄ vel etiā pluries feciffet cozā pplo dūmodo nō af/ fuefeciſſet:nec eſſet infamia. Infamia enī ꝛ vilitas pſonarū é cā quare ꝓmoueri ꝓhibenf ꝛ nō pctm̄:qꝛ ſine pctō hec fieri poſſēt: qꝛ dauid ꝛ plures alij ſalutauerūt ſine pctō: qui etiā hoc faceret ad cōſolationē alicuiꝰ infirmi vel ex alia iuſta cā nō peccaret: ſed aſſueſcere in his nō poſſet eſſe ſine infamia:ꝛ nota vilitaf ꝛ ma/ xime in his qui querūt inde lucrū:illud autē certuz eſt qꝫ ſi q̄s hz beneficiū alꝫ officiū iſtrionis in aliqua curia: qꝫ ille ꝓmoueri nō pōt ꝛ ſic loquiſ.lj.di.c.j.ꝛ.c.ꝓterea.(Theatrales) ſic dicti:qꝛ fiūt in theatro.i.loco ad theozandū ſiue ad ſpeculandū apto. (Lar/ uarum.) larue dicūtur deformitates hoīum ſiue ꝓpoſitiones pelliū:ſiue coloꝝ.(Ludibꝛia)nedū qꝫ monachi vel alij clerici exer ceant ludibꝛia:ſz etiā in eozū habitu exercere ꝓhibenf.in auf.de ſanc.epiſ.§.vlt.colſ.ix.C.de epiſ.au.mīme.aliqua aūt ad cōpun/ ctionez fieri nō ꝓhibenf: puta ꝑpe dñi ꝛ ſepultura ꝛ ꝑſimilia. ar.de conſecra.di.ij.ſemel.ꝛ de conſecra.di.iij.queris.

¶ Clericoꝝ.ꝛc.

¶ Crapula ꝛ ebꝛietate.

¶ Clerici officia.

Nō credimꝰ hoc.c.lo/ qui de ꝑcepto:ſed de cō ſilio ꝛ boēſtate.(Cōmertia)xcj.di.clericꝰ.de ꝑſe.di.v. nūq̄.(tabernas.)xliij.di.clerici.(taxillos)xxxv.di.c.j.

¶ Ex litteris.quibus.

Statutis pa/ trie.(Moniti) bi enī ꝓmo monēdi ſunt:vt negociatiões clꝛicis nō cōueniētes dimittāt:ꝛ ſi eas nō dimiſerint:ꝛ ſi eas foꝛ te ſine pctō facere poſſent clericatu dimiſſo ſpoliabunf bñficio ꝛ eccl̄ys ſi habēt:ꝛ dimitterenf dño ſcłari hoc mō qꝫ eccl̄ia nō defē det eos vt hic in fi.(Ab huiuſmodi).i.ſcłaribus negociationibꝰ. (Prętermiſſis.)idem etiā ſi nō ꝓtermiſſis dūmodo cōiugati ſūt ꝛ negociationibus intēdant.ar.j.de cleri.cōiu.c.pe.ꝛ.c.ioānes. (Priuilegiū) excepto ꝓuilegio canonis.xvij.q.iij.ſi qs ſua dēte. alij cōtra.de hoc no.de cleri.cōiug.c.pe.ꝛ.c.iohes.ꝛ.j.de apoſta. c.j.(Priuilegiū)qꝛ quo ad iudiciū vel foꝛū:ꝛ functiones muníci/ pales ꝓdunt.j.de cleri.cōiug.c.pe.(Dum bis.)ergo eis dimiſſis poſſunt vti ꝓuilegio clericali.

¶ De cohabitatione clericoꝝ ꝛ mulierum. Rubꝛica.

Prohibenduz.canones

xxxij.di.nullus pōt hoc.xxxij.di.interdixit.C.ō epiſ.ꝛ cle.eū q.lxxxiij.di.in oībus. ꝛ dicūt gdā hāc decre.canonibus derogare. Alij dicūt qꝫ ꝓ decr.iſtā ꝓhibenf tm̄ clerici laſciui tenere in do/ mo laſciuas cōſanguineas ſecū:ꝛ alias ſiles mulieres.

¶ Si quiſquā.fabulari

i auc̄. vt li. ma.ꝛ a.§. pe.ꝛ vl.(Judicet).i. monaſterio tradaf.xxxiij.di.fir mitas.vel in ſuiſuté redigef.xxxij.di.eos.ꝛ h intelli/ ge ſi fuerit publice ducta tāq̄ vxoꝛ.ꝛ ſic loqf.c.xv.q.vl.cū mul/ te.lxxxj.di.qdam.ſi aūt teneaf vt ꝓcubina imponiſ ei penitētia. xxvij.q.j.que xꝓo.

¶ Clericos cōcubinas.

ſecus de vxoꝛibꝰ. xxxv.q.vj.ab iſto.(Incurrāt).xxij.di.in nouo.C.ō iu di.l.vl.l.di.penitētes.(Pecuniā).i.donec reſipiſcāt.ſi.inſti.loca. §.adeo.ff.de pecu.id veſtimentū.ꝛ ſic nō eſt j.ij.q.j.multi.ꝛ dī ꝓpetua:quia nullum certū tempus ꝓfinitū hz.vel expone excōi/ cationis.i.depoſitionis

¶ Jcut in ſubdiaconatu.

Idē in mioꝛibꝰ oꝛdinibus:ſz nō ſunt ita ſeuere puniēdi.xxxij.di.lecto/ res.(Satiſfactiōez cōgruā)Satiſfactio cōgrua é ſi dimiſerit pctm̄ ꝛ pnāz egerit coꝛā deo j quē peccauerat.ꝛ ſi peccaſſet j ꝓmū oportet qꝫ ei ſatiſfaciat.ꝛ dicimus qꝫ iſte q ſuſpēſus é vſq̄z ad con gruā ſatiſfactiōez q̄cito ſatiſfecerit vt dz.ꝛ ſic dictū é ſtatim offm̄ ſuū ꝛ bñficiū recupat:ꝛ h ſatis ꝓbaf ꝓ ipa ꝛba.ná ſi vſq̄z ad cō/ gruā ſatiſfactiōez é ſuſpēſus:q̄ poſt dignā ſatiſfactiōez ꝓmū ſtatū recupꝛat:niſi aliud ſit impedimētū foꝛte qꝫ pctm̄ é manifeſtū:vel alia iuſta cā q̄re neceſſaria ſit diſpēſatio:vt no.ſ.de tēpo.oꝛ.ex te noꝛe.ꝛ idē dico ſuiſq̄z ad annū vel aliud tꝑs ſic ſuſpēſus:ꝛ idē ſi ꝓtumacia.ſ.ō ꝓſti.ex lr̄is.h enī,ſic ſuſpēſus nō amittit iura ſua ſiue tꝑalia ſiue ſpūalia nec poſſeſſionē eoꝝ: lz fructū ꝛ effectum amittat ad tꝑs:qō ex eo patet:qꝛ ad h animū nō hz ſine q̄ poſſeſ ſio nō amittiſ.ff.de acq.poſ.poſſideri.§.cū qbus. Et ideo nec eiꝰ bñficia ꝓferri pñt:tm̄ fructus q medio tꝑe colligunf nō ei reſtitu/ enf:ſz in vtilitatē eccl̄ie ꝙuertenf.ſ.de ap.paſtoꝛalis.in fi.ꝛ.j.de cle.nō reſi.cū ad hec.(Suſpēdatis)p h nō derogaf.xxxij.di.null ꝛ.c.ꝓter.vbi dꝛ qꝫ ſuſpenſus é ipo iure:qō tm̄ loquiſ de ſacerdote qꝫ tm̄ ſuſpēdit amiſſa.h aūt loqmur de aliis ſacris oꝛdinibus: ꝛ etiā penas alias iponit.nos dicimus qꝫ ab offō nō tm̄ ſacerdotū ſz etiā clericoꝝ é abſtinēdū.j.e.c.vl.ꝛ nō ſolū a miſſa:ſz etiam ab alijs officijs etiā minoꝛibus.lxxxj.di.ſi q̄ ſunt.xxxij.di.ꝓter. imo nec etiā bñficiū hēbit:nec etiā cū alijs ſedebit:ꝛ ſic nec electiōib intereꝛit.ar.ꝑdicti.c.ꝓter.ꝛ idē dicendū in oībus oꝛdinibus ſa/ cris:ꝛ qdā in mīoꝛibus idē dicūt.ar.c.ꝓter.ꝛ.j.e.c.vīa. nec tm̄ h decr.q̄ dicit ſuſpēdēdū antiq̄ iura tollit q̄ dicūt eos ſuſpēſos ipo iure cū h loquiſ qñ erat occultū añ ꝓbatōez ꝛ ſniam: vñ oporte/ bat qꝫ añ ſniaz ſuſpēderef:vel loquiſ qñ tm̄ erat ſuſpitio.ſ.e.c.ij. vel dic qꝫ lz q̄libet poſſet ſua auc̄te reddere ab officijs publice foꝛ nicatoꝛis:pōt etiā j cū ꝓcedi oꝛdine iudiciario p quē alie pnīe īponenf illi.ꝛ ꝓpterea ḡuioꝛ é pena iudicis q̄z iuris: qꝛ penā iu/ ris credimus ceſſare ſi ceſſet a pctō.ar.j.e.c.vlti.q̄ztū ad h vt alij pñt audire eiꝰ officia:ꝑ tm̄ nō dz celebꝛare ſine diſpēſatōe ꝛ ab/ ſolutōe:exq̄ notū fuit crimē eius.lxxxj.di.miſtri.ꝛ no.l.di. ſacer/ dotes.ſnīa aūt iudicis non ceſſabit niſi reſtituaf de magna gꝛa. Jtē niſi p ſnīaz ꝓueꝛ nō poterūt eiꝰ bñficia alijs ꝓferri.ꝛ ideo ne ceſſe é monitōz ꝓcedere:vt h dic̄ ꝛ ſequēs.c.Si aūt a plato ſuſpē ſus eſſet poſſent eiꝰ bñficia alijs ꝓferri:qꝛ vacat eccl̄a.ſ.de eta.cū bone.Secꝰ in bñficijs ſuſpēſoꝝ a canone vt h:ꝛ lz talis dꝛia ſit in ter ſuſpēſos a cāone ꝛ ſuſpēſos ab hoīe.in exhibitōe tm̄ ſacꝝ nō é dꝛia.vt no.j.de here.c.ij. Jtē ſi ſuſpēſus a cāone celebꝛat nō é ir regularis.ar.j.de cle.ex.mi.ſi celebꝛat.in ꝑn.ſecꝰ in ſuſpēſo a iudi ce.xj.q.iij.ſi qs ꝑſbꝛ.excōicatus aūt a cāone bñ fieret irregularis ſi celebꝛaret.j.de ſen.ex.cū illoꝝ.vel dic alif vt no.j. de ſciſ.c.j.de cle.ex.mi.ſi celebꝛat.(Suſpēſi.)p tm̄ tꝑs qꝫ ſcādalū ꝛ infamia j eū augmentaf:ꝛ relinquo h in arbitrio boni iudicis.vel nō expe ctabunf niſi q̄ſqz poſt ſuſpenſionē citenf.

¶ Upo.co.litteras

a nob)ſup reſtōe ſua: ſecus ſi ꝙrereꝛ de in iuſta ſnīa vel ſuſpēſiōe:qꝛ tūc valerēt lr̄e:ꝛ ꝓcederet ꝑ eas nō ſm̄ formā lr̄aꝝ ſz ſm̄ iuris oꝛdinē.ſ.de reſcrip.ſup lr̄is vel pōt intelligi ſpāle in hoc caſu vt teneaf facere mentionē de ſe rie ꝓceſſus.ſ.de reſcrip.dilectus filius abbas.

¶ Jaūt.liceat.

aūc̄te ſua(Poꝛtionibus).i. ꝓbendis.

¶ Eſtra duxit.nullus.

.xxxij. di. nullus ꝑ/ ter.(Legiſ).xv.q.vlt.(Letęz) ſoluit pꝛedictā ꝙtrarie tatem.(Londēnatur)dicif etiā notoꝛiū:qꝫ ita ſe exhi/ bet oculus hoīum qꝫ nō eſt inficiationi loc.(Toleraf) ſupple:ꝛ é inficiatiōi locus.(Pene occultū)lz ſit notoꝛiū ꝑ famaz:ſi enī eſſet notoꝛiū qꝫ teneret eā ī domo nihil ꝓdeſſet ſibi ſua negatio.ij.q.j. de manifeſta. Alij dicūt qꝫ ſi publice teneat eā in domo dūmodo diffiteaf ſe cognoſcere eā nō eſt vitandus a miſſa.(Abſtinere) ſic abſtinere licet etiā ſi occulta eſſet foꝛnicatio: vel etiā ſi eſſet aliud crimen q̄z foꝛnicatio a ꝓꝓꝛio ſacerdote in his officijs q̄ ab eo au/ dire nō cogiſ ꝛ in his ſacramētis q̄ ab eo recipe cogiſ qualia ſūt que habes.j.de pe.ꝛ remiſ.oīs.ꝛ etiā eſt ſic faciendū ſi ex eiꝰ ab ſtinētia cōtra talē ſacerdotē.ſ.foꝛnicatoꝛē:ꝛ toleraf ſcandalū nō generef:alꝫ aūt nō lz abſtinere:nā ꝛ dñs coꝛpꝰ ſuū dedit iudeis. de cōſe.di.ij.nō ꝓhibebat.ꝛ.c.ſe.ꝛ ar.vj.q.iij.ſi tm̄.viij.q.iij. nō/ ne.(Peccādi.)ꝛ hoc bonū. (Sit taliū)qꝛ cū ꝓtemptu:ꝛ quaſi mi/ noꝛis efficacie ꝛ hoc malū.(Opis)ꝛ hoc dicimꝰ generale:qꝫ oīuz ſuſpenſoꝝ a iure etiā ſine ſciētia hoīs ſi crimina ꝑ qbus ius eos ſuſpēdit ab officijs vel quocūq̄z alio actu ſunt notoꝛia ꝑ facti evi/ dentiaz qꝫ quicūq̄z licet eos vitare in his que eis interdicta ſunt: licet adhuc ijdem ſuſpēſi tolerētur a ſuis ꝓlatis: ꝛ idez dicendū videf ꝛ in regularibꝰ:quia ꝛ ipi ſuſpēſi a iure dici poſſunt:ſed ꝛ ſi crimina ꝑ quibꝰ a iure ſuſpendunf ſunt occulta q̄ztuncūq̄z ſint grauia:vt ſimonia homicidiū ꝛ huiuſmōi:tamē euitari nō debet in his q̄ ab eis recipi debēt de iure.ar.h de conſe.di.ij.nō ꝓhi/ bebat.ꝛ idem videf etiā dicendū in occulto excōicato.vj.q.iij. ſi tm̄.ſ.de offi.oꝛdi.ſi ſacerdos.(Euidēter.) puta quia mulierē ſu/ ſpectaz tenebat in domo.xxxij.q.j.c.j.ſ.e.ſi qs. ſed ſi clericus in/ uentus ſit coire cū muliere: ꝓpter hoc tamen vitari nō debet ab eo niſi alꝫ ſit notoꝛiū vt h.(Recipiātur) notoꝛij aūt foꝛnicatoꝛes ſuſpenſi ſunt ipſo iure vt hic.ar.a cōtrario ſenſu.xxxij.di.§.verū. lxxxj.di.ſi qui ſunt miniſtri.

Notorium facti triplex

QUanos habẽtibus. Nõ in domo: qa tũc secus. ij. q. j. c. de manifesta. (Conueniũtur) .i. interrogãtur. (Notoziũ facti puta q2 mulierẽ suspectã secũ tenebat in domo ⁊ lecto: ⁊ q2 confitet vel nõ diffitet: vel si filios habet de aliqua muliere. j. de diuo2. significasti. (Notoziũ) fama ꝓcedit ex scientia: ⁊ aliqñ ex suspitione. Item ex certo auctore: ⁊ aliqñ ex incerto. de conse. di. iiij. sanctũ. hoc adducit inquisitionẽ: nisi a certo hoie emulo vel inimico habeat oziginẽ. j. de accu. q̃liter. ij. manifestũ aut solitũ o2dinẽ iudiciariũ requiret nõ inquisitionẽ nisi sit infamat⁹. ij. q. viij. c. ij. ⁊ tñ manifestũ ex certa sciẽtia ⁊ certo auctore ꝓcedit: etiã q̃ ꝓbari põt. ff. de testa. heredes. §. ij. occultuz etiã aliqñ dicit qõ ꝓbari põt. C. de ap. eos. §. j. sepe autẽ dicit notoziũ manifestũ. ij. q. j. manifesta. Notoziũ facti triplex est. primũ est notoziũ facti actu trãseũtis qõ ita habet euidẽtiam rei q̃ negari nõ põt ꝓbabiliter: vt si epũs cepit ministrare bona ecclie. s̃. de trãslat. electi vel cp̃i: quãto. idem si qs in cõspectu ppli occideret aliquẽ. ⁊ dicũt quidã q̃ in hoc notorio lz sit occultũ iudici si deat sic petitio vel accusatio: cũ talis eps trãstulerit se ad talẽ epatum sine licẽtia pape: peto eũ amoueri vel cũ talis talẽ in pñtia multoꝝ occiderit q̃ inficiatiõi locus nõ est: peto eũ: puniri: ⁊ ex quo ita ꝓponit põt ꝓcedere tanq̃z in notorio. i. li. nõ ꝓtest. ij. q. j. manifesta. ⁊. c. de manifesta. ⁊. c. q̃ loca. s̃. ð iureiur. ad nostrã. ⁊ dicũt nõ esse necessariã lit. nõ cõtest. vbi absens est accusatus est ⁊ cõtumax. si autẽ ꝑsens esset faceret fieri li. cõtest. ⁊ opoꝛtebit hunc ꝓbare duo. s. q̃ fecerit homicidiũ: nec hoc sufficiet nisi ꝓbauerit publice factũ: aliogn nõ posset condẽnari ex quo sic formata est petitio cui debet sententia conuenire. vt. s̃. de o2. cog. cũ dilectus. §. fi. ⁊. s̃. de ꝓbat. licet. sine ꝓbatione autem nunq̃z aliquẽ condẽnabit. ij. q. j. nos in quẽq̃z. ⁊. c. deus oĩpotens. ⁊ in tali notorio nõ audit qs appellans. s̃. de ap. ꝓposuit. ⁊ sic appellatur notoziũ potius qualitate facti: puta q̃ publice factũ est: q̃z quia sit iudici notũ: ⁊ ĩ hoc notorio debet ꝓcedere aliquod de illis qui cõtinent. j. e. in glo. §. quidã gũt. ⁊ hoc notoziũ actu transiẽs satis ꝓbabiliter negat a ꝑsente. j. de sort. ex tuarũ. si autẽ sit notozium interpellatũ semiplena ꝓbatio requirit. j. de vsur. cum in dioc. si autẽ sit continuũ nullus o2do requirit: nec ꝓbatio: vt si clericus in carcere teneat. s̃. de ap. dilectis. vel si in domo publice teneret cõcubinã. ij. q. j. de manifesta. vel ꝓtra iuramentũ dñm pse/quitur continue. s̃. de elec. venerabilẽ. Item notoziũ est iuris. ff. de sta. ho. ingeniũ. j. e. c. fi. s̃. c. pxi. ⁊ si negat requirit ꝓbatio. s̃. de re iu. sicut notoziũ ꝑsumptiõis est p quod ꝑsumit filius: q2 natus est de nuptijs. ff. de in ius vo. quia habes etiã alia exempla. xxxij. q. j. c. j. s̃. de ꝑsump. tertio. ij. q. j. de manifesta. ⁊. c. quale. j. de emp. ad nostrã. j. de pig. illo. alij dicũt q̃ in his duob⁹ notorijs scz iuris. ⁊ in notorio cõtinui facti sine accusatore ⁊ teste ꝓcedit: nec põt appellari: vt in cõcordãtijs positis. s̃. vbi de eis tractaui mus/in notorio autẽ facti actu transeũtis: ⁊ interpellati nõ admittit directa accusatio: nisi cũ o2dine iudiciario: ⁊ admittẽda est appellatio: sed põt indirecte ꝓcedi in talib⁹ notorijs. s. inq̃rendo ⁊ sic põt intelligi aut. vt iudices sine quoquo suf. §. si quis aũt. ⁊ §. necessitatẽ. ⁊. C. de accusa. ea q̃dem. que q̃dem. nec obstat decr. s̃. de elec. bone me. mag. ⁊. c. venerabilẽ. s̃. de ap. cũ sit. j. de ver. sig. ex pte vt ibi no/citatio aũt semp est in q̃libet notorio necessaria: vt. s̃. de iureiur. ad nr̃am. hoc aũt lz sit securi⁹ nõ tñ negam⁹ posse sustineri qõ dictũ est. s̃. e. glo. ⁊. j. e. glo. quidã aũt dicũt. In notorijs autẽ ꝑsumptionis necessari⁹ est oĩs o2do iuris: sed sufficit ꝓbare circũstantias ⁊ ꝑsumptiões etiã si nõ ꝓbet factũ. ar. in ꝓall. decre. tertio. ⁊. xxxij. q. j. c. j. q̃dam autẽ dicũt. s. fm primã opinionẽ sufficere ⁊ etiã necesse esse ad hoc vt possit ꝓcedi in tali notorio actu transeũte q̃ lras recepit a fide dignis. ar. s̃. ð postul. c. j. ij. q. j. c. fi. in aut. vt iudi. sine quoquo suf. §. si quis aũt. ⁊. §. necessitatẽ. vel etiã ꝑ publicã famã. vel ꝑ denũciationẽ officialis. C. de accu. ea q̃dem. ⁊ q̃ faciat citari ptes: nã merita causaꝝ ⁊c. s̃. ð sen. ⁊ re iudi. inter. vt. s̃. de iureiur. ad nr̃am. iij. notoziũ vero depẽdit loco: quia fit in publico nõ in domo occulta: ⁊ ꝓpter astãtes q̃ sunt multi tot. s. q̃ nõ inueniret aliqs qui possit tot iuenire qui cõtrariuz diceret: puta tota vicinia vel maioꝛ pars: vel tot q̃ inficiari nõ potest. ꝓterea tpe puta die nõ nocte: ⁊ ex multis alijs circũstantijs quas discretus iudex videbit. ff. de insti. sed ⁊ si. §. j. ⁊. ij. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. §. j. ij. q. j. §. q̃ autez. ff. de ver. obli. cõtinuus. §. j. ⁊ tũc quãdo factũ est notoziũ: sed ꝑsona delinquens occultatur locuz vt q̃dam dicunt q̃ procedit quasi in notorio. ar. s̃. de testi. cog. c. peruenit ad nos. ⁊ no. s̃. de elec. bo. me. ma. ⁊ de tali. notorio actu trãseunte loquit. j. de ver. sig. si ex pte. in xpo. ⁊. c. se. s̃. de ap. cũ sit ro. §. vlt. ⁊. c. ꝓposuit. s̃. de fil. ꝑsby. cõ querente. s̃. de trãsla. c. vel electi: q̃z to/bi etiã si notorie delinquẽtes nõ sunt audiẽdi appellãtes. ij. q. vj. c. sunt. s̃. de ap. cuz sit ro. §. vlti. ⁊. c. ꝓposuit: sed q̃ est mirabile post latã sententiã etiã executioni mandatã ꝓtra eam poterit de nouo ꝓpendi iudiciũ idest agitari. C. de accu. ea q̃dem nõ mireris quia dixi talẽ appellare: licet possit etiam post sentẽtiam: quia alibi non licet appellare: ⁊ tñ causam agere licet: vt in supplicatiõe iudex. C. de ꝓbatio. offe. aut. que suplicatio. ⁊ retractabitur ꝓma sñia siue ꝓcessus si ꝓbauerit falsuz esse qõ obijciebat: vel etiã si notoziũ. C. de accu. ea q̃dem. q̃uis hoc difficile videat/sed ꝓtra videt q̃ nõ debeat citari in notorio actu transeũte. s̃. de elec. bo. me. mag. ⁊. c. venerabilem. ⁊ etiã q̃ nõ sunt in tali notorio recipiẽde ꝓbatiões. ij. q. j. de manifesta. ⁊. c. que lotharius. sed illa habẽt locũ in notorio qõ in ꝓspectu iudicis ꝓtingit: vel in notorio cõtinuo: vel ibi interuenit citatio vt no. s̃. de ap. cũ sit ro. vel dicas generaliter in quolibet notorio posse ꝓcedi sine citatione hoc nõ placet: ⁊ sine ꝓbationibus nõ ꝓpter hoc reuocabit sentẽtia nisi ꝓstet contrariũ. vt. s̃. dictuz est/sed melio⁹ est vt modo ꝓdicto ꝓcedat/nisi forte periculũ vel scandallũ esset in mora: ⁊ sic põt intelligi que cõtinebatur. s̃. ð elec. bo. me. mag. ⁊. c. venerabilẽ. ⁊ forte nõ. differẽtia inter notoziũ actu trãseuntis ⁊ actu interpellatuz siẽ in vsurario manifesto: q̃dam ꝓstituunt specialia manifesta: vt no. j. de vsur. cum in dioc. ⁊. c. quia. sed qd dices negatione fit res dubia: ergo vbicũq̃z negabit nõ seruabit dictus ꝓcessus. C. de inge. ma. l. iiij. respõdeo. sicut dictũ est si ꝑsentes sunt: ⁊ negat bonũ est q̃ seruetur o2do iuris ⁊ ĩ cautionib⁹ ⁊ in alijs. ff. de custo. ⁊ exi. reo. diuus. ar. ij. q. viij. c. j. ⁊. ij. ⁊ si nõ fuerit ꝑsens vel recessit tunc nõ seruatur o2do. vel dic illud habere locũ in q̃bus ꝓbabiliter põt esse inficiatio. vel dic q̃ est dubiũ ideo requirunt ꝓbatiões ⁊ quia notoziũ ideo ꝓcedit sine o2dine: ⁊ sic diuersis respectib⁹ aliqd dicitur dubiuz ⁊ notoziũ: sic etiã o2dine nõ seruato ꝓcedit si de maleficijs notorijs excipiat contra electũ vel testem: ⁊ sic loquit. s̃. de elec. bo. me. mag. ⁊. c. venerabilẽ. Jn alijs autẽ ꝓter maleficia: puta in cõtractibus nõ credimus locũ habere ꝓdictum ꝓcessum: immo in ipsis seruabit o2do iudiciarius: quia ibi tẽpoꝛe predicti cõtractus ⁊ ante ⁊ post cõtractum multa sunt ⁊ interueniunt etiam extra id qõ agitur que homines nõ audiũt vel non notant notabiliter. Jterum quia que ꝑsensu vel verbis vel re cõtrahuntur nõ possunt talia ita esse notoria. ff. cõmo. si is. §. vlt. ff. de act. ⁊ ob. l. j. ⁊. ij. Idem dicit de possessione: que licet ꝓfacto habet tñ aliquãdo aliquid iuris. ff. de acquirẽ. pos. l. j. §. acquirimus. ⁊. l. possessio. ꝓterea alia ratione reꝓbam⁹ ꝓcessum notorij in cõtractibus quia si ꝑsens esset reus forte haberet exceptiones suas: ⁊ alius est modus subueniẽdi actori. s. per excõmunicationem vel missionẽ in possessionẽ. s̃. vt li. nõ cõtest. tue. ⁊. c. q̃m. sed dices idem etiam põt dubitari in criminib⁹: quia forte ad suã defensionẽ fecit homicidiũ: vel qui trãsiuit ad episcopatũ auctoritate pape: vel q̃ est denũciatus post appellationẽ. s̃. de transla. c. vlt. s̃. de resti. spo. olim. j. de sen. ex. p tuas. Jtez remediũ aliud actoꝛ habet cõtrariuz. C. de requir. re. ⁊. ff. e. p totum. sed dicim⁹ q̃ speciale est in maleficijs: quia interest reipublice ne maleficia remaneãt impunita. j. de sen. ex. vt fame. q̃ procedit sine o2dine ⁊ tamẽ necessariũ est q̃ nõ solum ꝓbet maleficiũ sed etiam qualitatem facti. s. q̃ homicida insultũ fecerit ⁊ ceciderit: ⁊ sic de oĩbus alijs: quia alꝭ est inficiationi locus. ar. ad predicta de resti. spol. olim. ⁊. c. cum ad sedẽ. ij. q. j. que lotharius. quidã dicunt q̃ si negat notoziũ semp est negãdum notoziũ. vt. ff. qui satis. cog. fi. vero. §. vlt. ⁊ hoc in absentia partis ꝓbari potest. ar. s̃. de ap. c. interposita. §. vlti. ⁊ post q̃z ꝓbauerit notoziũ tunc admittent⁹ ꝓbationes sup principali. sed ꝓius dictuz magis placet cum hoc sit prolõgare lites ⁊ circuitus adducere. (Nulla tergi.) tale notorium facti: puta quia mulierẽ suspectam secum tenet in domo vel lecto: ⁊ quia confitetur vel nõ diffitet: vel si filios habeat de aliqua muliere. j. de diuo2. significasti. Jllud factũ vel potius maleficium dicit notoziũ vt homicidũ adulteriũm: quia pluribus notum est etiaz si circũstãtie nõ sint note que excusant vel aggrauãt maleficiuz vt puta quia iudex est qui occidit vel etiã alius: sed ad sui defensionẽ vel etiam adulter nõ tenet quia ignoꝛãter eam cognouit: vel quia suppositа: vel quia parẽtelam ignoꝛabat inter se ⁊ vxoꝛẽ suã. sed certe in hoc casu q̃n q̃s teneat aliquã ꝓvxoꝛe nõ videt habere locuz ꝓcessus notorij: q2 tunc nõ est notũ maleficium licet notoziũ sit factũ. s. q̃ tenet ⁊ cognoscit talem mulierẽ q̃ nõ est peccatũ: nec de genere pctõrum: nisi ⁊ ipa ꝓsanguinitas esset notoria: nõ dico viro sed alijs ita q̃ possit censeri notoziũ: nõ enim vt est necesse ad hoc vt ꝓcessus notorij habet locũ q̃ sit notum ptibus: sed q̃ in veritate sit notoziũ: quia si velles dicere q̃ oꝑoꝛtet omnes circũstãtias excusantes maleficiũ esse notas: sequeꝛetur q̃ nulluz maleficiũ posset esse notoziũ: quia nullum est q̃ nõ

possit habere aliquã circumstantiã que possit excusare maleficiũ. sed cõtra: nõ dicit factum notoriũ nisi quãdo nõ est inficiationi locus: etiam qñ nõ põt vlla tagiuersatione celari: vt hic. ij. q. j. de manifesta. So. nõ dicit qp maleficiũ nõ possit excusari: sed dicit qp ipsum factũ quod dicit maleficiũ nõ põt celari qui sit factum notoriũ. i. si sit notoriũ factũ hz locũ ꝓcessus sine iudiciario ordine: ꝓcessus aũt iste extraordinarius de quo loquunt canones raro locũ hz ſm canones. Jtẽ no. qp imputat accusato q̃ hz legittimas causas inficiãdi qp citatus nõ venit ⁊ ꝓcedit ad ingrendũ de circunstãtijs nõ notorijs: etiã si pñti accusato incũberet ꝓbatio habebit ꝑ ꝓbato erquo absens est: alioqn si nõ absenti ⁊ non pñti incũbebat ꝓbatio: iudex ad sui instructoz ꝓbatiões recipiet. Jtẽ ⁊ ꝓcedet ad penã huius ꝓtumacis sicut fuerit iustũ eius ꝓtumacia nõ obstãte. s. ō elec. bone mẽorie. mag. ij. q. j. de manifesta. sz si venerit audient excusatões eius. ij. q. j. deus opa. ⁊ si aliq̃ pena imponat eis: vel si aliqõ mandatũ fiat eis occasione malefacti eo nõ existente ꝓtumace. ⁊ si facta legitima inqsitõe de nõ notorijs illud vel erit nullũ vel erit reuocandũ tanqz inustũ. Jtez monitio iudicis q̃ monet reũ qp satisfaciat nõ hze ꝑ citatione: qz monitiõi nõ teneret parere si hz iustã excusationẽ. s. de ꝓsump. c. dudum. xxij. q. j. qsqs. arg. ꝓtra. s. de rescript. si qñ. vbi dicit qp plras dz se excusare. sz ibi loquit de honestate. Alij dicũt ⁊ forte bñ qp in notorijs post citationem põt ꝓcedi si citatus non mittit sufficientẽ rñsalem. arg. j. de cle. non resi. ex pte. ⁊ duobus caplis sequentibus. Jtẽ si sit factum vbi reqret purgatio. videt qp ad purgationẽ vocari dz. ar. j. de sen. ex. si vo. ⁊ idẽ vi qp ad sniam sit vocãdus. C. quõ ⁊ qñ. l. ea q̃. iij. q. ix. p totũ. ⁊ alij tñ ꝓtradicũt in ꝓtumacibus. ⁊ illa loquunt in absentibus nõ ꝓtumacibus. sed accusatoꝛi reputaret si sciret legitias excusatões accusati: ⁊ eas nõ diceret ⁊ puidet in hoc accusato ſm tenorẽ. l. ff. de iudi. l. si ꝓtor. Jtem dicimus qlicet in notorio possit ꝓcedi li. contesta. ⁊ seruato alio ordine iudiciario qñ ptes sunt pñtes. nihilominus tñ dicimus posse ꝓcedi pñtibus eisdẽ etiã li. non ꝓtesta. nec alio iudiciario ordine seruato: sicut ⁊ qñ reus absens est ⁊ ꝓtumax ꝑ ter citationem que semp est necessaria. Jtem post citationẽ necessariũ est ei exponi factum ꝑ quo citatus est. ⁊ qp audiatur defensio eius. ⁊ si ℔ non fiat satis dici potest nõ tenere sententiã super notorio latam. sic enim in alijs causis que requirunt ordinẽ iudiciariũ nõ valet snia que ferrur non cognito de causa. ⁊ sic intelligit. C. de sen. ⁊ inter. om. iudi. l. platã. ⁊. C. de accu. si accusatoribus. ⁊. l. absentẽ. Jdẽ videtur etiam in notorijs vbi ⁊ si non omnes: aliqs tñ ordo seruandus est. s. de iureiurã. ad nostram. iij. sed si audiant eius excusatiões lz sup eis nõ admittit ꝓbatio: nihilominus tñ si est notoriũ in veritate tenet sententia. ⁊ hoc si ipm ꝓbet coram illo coram quo petit snia ꝓnunciari nulla: iudicabit snia debere manere ratam. secus tñ videt in alijs iudicijs que req̃runt ordinẽ iuris: quia ibi si nulle ꝓbationes reciperent sup. q̃stione de qua agit: non teneret snia vt dictum ẽ. qdã tamẽ aliter dicũt. Jtem dz qp si accusat ẽ absens ⁊ ꝓtumax qp tenet ꝓtra eũ snia etiã nullo ordine seruato dummõ ei coram quo petit snia ꝓnunciari nulla ꝓpter defectũ ordinis ꝓbet factũ notorium. nec ex aduerso coram eodẽ iudice ꝓbabit aliq̃ excusatio: immo plus dicit qp in ℔ casu nõ est admittẽdus ille q̃ fuit ꝓtumax ad ꝓbandũ excusatõez. sz in ꝑmo casu qñ nõ fuit ꝓtumax in ꝑmo iudicio: sz si iudex ꝓtra ius litigatoris voluit admittere eo excusationes: tunc sẽus iudex q̃ cognoscet an nulla sit snia bñ admittet ꝓbationes sup eius excusationibus. melius tamẽ potuit sibi ꝑuidisse si appellasset ante sententiã qñ ꝓbationes sup suis excusationibus non admittebat: quia tunc hoc solo qp snia lata esset post talẽ appellationẽ cassaret snia lata. alig tñ aliter dicũt. Jtẽ dicimus qp etiam si iudici non sit factum verum notoriuz dũmõ vere sit notoriũ: lz iudex peccet si fert sententiã anteqz ꝓbetur factum sibi notorium: tñ eius snia irreuocabiliter tenet. Jtem dicimus qp non solum factum sed etiã possessio ⁊ ꝓtractus possessionis põt esse notoria: lz in eis raro debeat ꝓcedi ſm formam notorij: sicut ⁊ in eis raro ꝓceditur in forma inqsitionis ℔ plus placet q̃z ea que notantur in glo. fama ⁊ q̃dem. (Testis). ij. q. vj. de manifesta. (Euidentia) puta qz non secũ tenet eam in domo ⁊ in camera si cõiter dz qp eam cognoscat.

Nota ꝑtem

Dobis. naturale. s. e. c. j. cõtrariũ. ibi tamen soluit.

Quesitum. notoriũ de hoc notatur. s. e. tua. (Euidẽtiam). s. quia tenet mulierem in domo: vt filios habet.

¶ De clericis coniugatis. Rubrica.

Si qui. (Relinquẽda). xxxij. di. si q̃ vo. ō. xij. q. j. q̃. Sol. illud loquit vbi timet scãdalũ: vel illud de paupibus clerici ⁊ nõ intitulatis q̃bus nõ ex debito sz ex elemosyna ẽ bñfaciendũ. vl illud fuit dispẽsatio in nouitate gentis anglicoꝛ: vel illud vetus. hic autẽ qõ dicit hec decr. hodie seruatur

Sane. nisi forte. Licet enĩ habeãt vxores si ipe ⁊ mariti voluerint vouere castitatẽ. possunt habere beneficia.

Quod a te redire. ff. de colla. illi. l. j. in ꝓsis. ⁊. c. cognouimus. s. de renũ. ex trãmissa. xvij. q. iij. quicũq̃z. ō. xxvij. q. j. si qs rapu. xij. q. ij. nulli licet xvij. q. iij. sunt qui opes. in auc. de mona. §. si vero reliquas. j. de con. ap. verũ. So. dicũt qdam aliud est cum spõte recedit quo casu nihil recupat vt in ꝓtrarijs aliud cũ iudicis auctoꝛitate recedit quo casu oĩa recupat: vt hic ⁊ in cõcoꝛdantijs. Sed cõtra hoc videtur qp nõ debet ei ꝑdesse iudicis auctoꝛitas cũ ad hoc sua culpa deuenerit. ar. ff. cõmo. l. si vt certo: q̃z nõ possit dici culpa si in minoꝛib ꝓtrahat matrimoniũ: ꝓpter hoc dixerũt alij qp sicut in dote vel donat. ꝓpter nup. intelligit ꝓditio. s. vt duret duráte matrimonio: sic ⁊ qñ ingressu suo aliquis donat aliqd ecclie. C. de rei vxo. act. l. j. sec. si aĩs donet: qz tũc nil reuocabit nisi exp̃sse dicta sit cõditio. j. de condi. ap. verũ. alij dicũt hoc. c. cũ ꝓcoꝛdantijs intelligi de benignitate cõtraria de iure cõi. alij dicũt qp si res aliqs donat exp̃sse non põt eas reuocare. sz si tacite: ipo. s. ingressu eccliesecus. ar. C. si pen. ap. l. iij. alij vo dicũt qp si simplr facta est donatio nunq̃z est reuocãda. C. de dona. l. irritã. C. de reuo. dona. si donatione. hec autẽ facta sunt sub cõditione si ibi pmaneret.

Dane sacerdos. Nuncupãda. supple ⁊ ꝓpter hoc ꝑuati ecclesijs fuerunt. ⁊c̃.

Diuersis. cithara. idest vita cõtẽplatiua cũ ꝓiugali. (Lõtuleris) repete que dixim. s. de elec. nostri. ⁊ de fil. ꝑsby. veniens. possunt etiã alr solui ō̃ria ibi posita: qz hic intelligit dispensasse: quotiens cũqz enĩ aliqs facit aliquid ꝓtra ius ⁊ illud tale est in quo possit dispensare: dispensasse intelligit vt ℔. ⁊. s. de fil. ꝑsby. venies. s. de biga. c. ij. verũ tamen est vbi seruet ordinẽ: ⁊ cũ cause cognitione faciat dispensationẽ: vt. no. in decre. noua venies. alius põt venire ꝓtra. s. supioꝛ ⁊ successoꝛ: sed ipse nõ vt hic. ⁊. lxxxj. di. quicũq̃z. li. di. quẽ in aliquo. ⁊ credũt qp in hoc casu ꝓp inordinatũ ꝓcessuz. s. puta: qz nõ ꝑmissa cognitiõe est dispensatũ possit reuocari dispẽsatio: ⁊ puniri dispẽsatoꝛ ipe tñ sine pctõ tenet bñficiũ quousq̃z dispẽsatio reuocat: sicut ℔ ꝓbatur ⁊ tenet dispẽsatio ꝓtra est in diffinitiuis sentẽtijs: q̃ nõ reuocant. C. de sen. ⁊ inter. o. iu. ꝓlatã. Si aũt dispẽsatio nõ teneret: qz in casu indispẽsabili ordinasset vel dispẽsasset: tũc etiã ipe posset ꝓtrauenire. lv. di. penitẽtes. s. de fil. ꝑsby. veniẽs. ⁊. c. penul. Jtẽ dicas qp si criminosuz mouet eps vel regularẽ ad aliquã eccliam vel ordinẽ: eps de eo crimine vel irregularitate quã priꝰ habebat ⁊ sciebat accusare nõ põt: quia mozes eius quos approbauit reprobare nõ põt. ff. de adul. si vroꝛ. ĩ fi. ar. iij. q. iij. si quis te. Sed põt denũciare crimẽ eius: ad denuntiationẽ enĩ qlibet tenet. ⁊ nec facto suo vel pmissione põt a denũtiatiõe excludi. s. de iureiur. quẽadmodũ. ⁊. c. vlt. ij. q. j. si peccauerit. sed si cordi. s. de iureiur. quẽadmodũ. ⁊. c. vlt. ij. q. j. si peccauerit. sed si coram ordinatoꝛe de hmõi crimine vel irregularitate accuset bñ põt facere iusticiã: nulla enĩ exceptio põt eũ repellere a iudicãdo cũ si ꝓpter suspitionẽ diceret repellẽdus: nõ ab ordinato sed potius ab accusatoꝛe posset hoc dici: qz ꝑsumit velle suũ defendere factũ. sed si inquirẽdo vellet ꝓcedere: dicũt qdam qp bene posset tali exceptiõe repelli: tu crimen meũ nosti heri sicut hodie. ⁊ hoc satis videt iustũ si inqsitoꝛ hoc fateat: vt hic vel aĩs notoriũ esset qõ sciret. sed si inqsitoꝛ hoc nõ fateat: nõ videt qp aduersarius sit admittẽdus ad ꝓbationẽ exceptionis cũ nõ possit ꝓbare exceptionem nisi confiteat de crimine suo: ⁊ in confitentez nulle sunt ptes iudicis. ff. ad. l. aquil. pinde. Jtem p confessionẽ fit notoriũ crimen eius: nõ dz audiri recusatio eo: nec appellatio. s. de ap. cũ sit ro. ⁊. c. nouit. alij tñ ꝓtradicũt. s. qp semp est amittẽda exceptio. nec opponit hec exceptio cũ sit declinatoꝛia iudicij: nisi in ꝑn. vt no. s. de excep. pastoꝛalis. ar. ō. s. de fil. ꝑs. veniẽs. So. illa loquit vbi nullo ordine iudiciario seruato fuit spoliat: ⁊ erat notoriusdefect ordinati esse notũ epo. vnde cũ an spoliationẽ nõ habuit ptãtem ꝓponẽdi exceptionẽ põt ꝓponere post: secus vbi seruat ordo: ⁊ facultatez habet excipiẽdi. qñ aũt ordinatoꝛi lz excipe ō ordinatũ: dic vt no. s. de eta. ⁊ quali. in oꝛ. ꝑfi. accepimus.

QUam olim' oriẽtalis. xxxj.di.nouella.qñ iuro.(Cõsuetudo.)no.q cõsuetudo impedit & suspẽdit vsuz mrimonij & multoforti impedit ꝓtrabẽdũ. j. de cog.spi.sup eo.xxxij.di.placuit.cõtractũ aũt & ratũ licite nõ dirimit:ita q possit cũ alio cõtrabere.nec ꝓtradicit. j. de diuor.gaudemus:quia ibi nõ loquitur de rato.

IOannes.gaudere vt. j.c.pri.nisi priuilegiũ illi canonis.xvij.q.iij. si qs suadente.tñ si ter monit nõ dimiserit negociatiões & alia q clericis phibent:hoc.n.priuilegio puabit. s.de vi.& ho.cle.c.vl. j.de sen.ex.i pñtia. j.de apo.c.j.vbi no.qdam tñ intelligũt pdicta.c.s.de apo.& de sen.ex.loqui i casu spali:q clerici nõ gaudeãt priuilegio canonis si qs suadẽte:qñ violẽtias inferũt vel arma portãt:lz si alis vt laici agãt in negotiatõibus & alijs hmõi gaudẽt pdicto priuilegio canonis:sed nõ alijs.

EXpte abiectã) & nihilomin sclares negociationes exerceret. (Justicias). s.e.c.pri. s.de vi.& ho.cler.c.vlt.secus dicim in depositis:q & habitũ portare debẽt:& in omnib clericaliter viuere lxxxj.di.dictũ.& gaudẽt priuilegio.c.si quis suadente.

De clericis non residentibus. Rubrica.

NOn licceat. Transire nisi cũ auctoritate pape. s.de transla.inter corpalia (Manifesta).s.ambitio dignitatis vel diuitiarum.

EXgestis. depositꝰ).i.a dignitate remotus nam in amotione cardinalis synodũ cõgregat:& sup ipius amotione totius synodi psensuz habitũ imo papa fecit depositionẽ.

QUia nõ.inhibem pena hoz habes. j. de priui. & digni.de multa. (Ministeriũ).i.dignitas vel potes intelligere de qlibet bñficio qõ regrit residẽtiam:vel ex psuetudine vel priuilegio:vel statuto ecclie:vel alio legitio mõ (psona) nisi esset ãnexa pbẽda. j.de pben.& digni.ad extirpãdã.

RElatum in. a laterañ. s.e.c.pri.(bñficiũ).i.dignitas qõ ex eo apparet q in psilio nõ fit mẽtio nisi de dignitatib & ecclijs:vl potes intelligere de quolibet bñficio:& bene fit de eo mẽtio in pri. s.c.vbi dicit eccliasticuz ministeriũ.(cõtradicũt) qz nõ stant.l.in eis nisi caueãt.(Non admitti.) dic si psentent tales (Sciãt prelatoz).nõ inferiores platos dare licentiã eũdi ad scholas & alibi.(Pro alijs). j.e.decetero.

FRaternitati. Commẽdaticijs litteris.) lxxij.di.per totum.

QUonquerẽte.silentiũ. no. q siqs nõ residet in ecclia sua vel habet alia bñficia q põt agi cõtra eũ vt amoueatur ab illo beneficio.

QUOcetero.subtrahi Specialꝫ gratia fuit. vl dic hoc esse ius cõe vt q̃diu canonici & alij clerici dioc. vl alij subiecti suis platꝭ sive epis sive alijs q bñt sup eo ordinariã & immediatã iurisditionez q bñe dñt sua bñficia vbi forte affectarẽt.ff.si qs caut.l.ij.§.vlt. Item opz q necessitas & vtilitas epi adsit. j.e.ad audientiã.alis enĩ cũ nõ ptineret ad officiuz suũ nõ possit eis pcipe.vij.q.j.qz frater.& no.s.de tẽp.ordi. ad aures.(Victualia).x.q.iij.relata.

EXparte.vocatꝰ. j.e.ex tue.no. sufficere solã monitionẽ q redeat ad eccliam: nec est necesse eũ citari ad cãm: & hec est ratio:qz nõ põt esse nisi notoriꝰ excessus eiꝰ. j.c.j.& ij.tñ si iste iustã excusationẽ haberet quare nõ redijt:totuz revocabit. vij.q.j.presentiũ.iiij.q.v.c.j.

QUaliter revocatꝰ No.caplz revocare epm:qz per hanc revocationẽ a canonicis factã papa mãdat ad electionẽ alterius pcedi.(Eligatis)no.nullã supioris sniam esse necessariã ꝓtra hunc absentẽ.sed solã revocationẽ sufficere vt canonice pcedat ad aliũ eligendũ.ar. s. j.c.pri.nos credimꝰ q q̃z tuncũ q̃z subditi moneãt prelatũ vel sociũ de redeũdo nõ tñ possunt pcedere ad eligendũ sibi supiorez sine auctẽ illiꝰ in cuiꝰ manibus põt renũciare:vel qui iurisditionẽ habet sup eum vt eũ removeat:qz inferior &c. xxj.di.inferior.& c.se.s.de trãsac.inter.

ITer quatuor. expectati.) sm formã contentã in.c.pri.vel dic hoc tẽpus pfigi a iudice.(Impedimẽto.) no.q ẽt si sine iusta cã abfuerit: si tñ postea incipiat legitimo impedimẽto teneri nõ priuabit ecclia & est hoc ea ratione q: monitio debet pcedere.monitio autẽ cũ impeditus est cuz artare nõ põt.s.de elec.bo.me.&c.

EXtue.fraudulẽter. Semp presumit fraus cũ semp debeat eccle suire. vñ cũ sit in culpa magna iuste cõparat fraudi.ff.de ver.sig.mag.ff.man.si fideiussor.in pñ. ff.depo.q nerua.(Litatio) q̃cquid dicãt iura ãtiqua q absens clericus tm duob mẽsibus sit expectãdus.vij.q.j.psentiũ. vel tribus septimanis.vij.q.j.si qs in clero.vel.v.annis.s.e.c.ij.sive de anno.in auf. de san.epi.§.interdicim. Tu sic tene:q si qs abest pbabili & necessaria cã:sive pbabili tm:puta studiozũ: vel q: sit cum epo suo vel alia iusta cã semp expectabit.s.e.relatũ:& c.de cetero. j.e.cũ dilec.nisi citet pmo vbicunq fuerit vltra mare:sive vbicũq alibi fuerit:cũ enĩ in nulla culpa sit hic: sine cã expoliari nõ debet.lvj.di.satis.xvj.q.vij.inuentuz.hoc tñ bñ fatemur q si certũ tps haberet ad redeundũ:vel etiã q̃litas negocij certũ tps regreret:vt q mittit ad consiliũ vel ad cãm finẽ cõsilij vel cãe tacite p termino hz.vñ si clericus post finez vagat cõputatis diebꝰ ad redeundũ vagari intelligit.ff.ex qui.cau.ma.in inte.re.si cui in fi.§. j.vñ extũc licite dat eiꝰ beneficiũ:nec est necessaria citatio: nec expectatio.vj.mensiũ.de quibꝰ habet hic decre.& vij.q.j. psentiũ.tñ vt ibi dicit si pbauerit postea se legitimo impedimẽto detentũ fuisse recupabit eccliam suã:bñficio suo restit.in inte.ex generali clausula:ad idẽ.iij.q.v.quisqs.ff.q satis.cog.l.ij.& p totũ. alij aũt dicũt q postq̃z ppria volũtate icipit morari dz expectari p sex mẽses:& citatio ad domũ fieri sicut dicit hec decre.nõ enim debuit ei obesse:q bonũ initiũ habuit absentie.& c.psentiũ: logt sm antiqua iura vel tẽpora q̃ minꝰ tps assignabat:hodie autẽ designat maius vt hic. Item dicimꝰ q si ex cã pbabili sit absens põt reuocari ppter necessitates ecclesie.vnde semp dz notificare ecclie sue vbi morat q si nõ fecerit cũ sit i culpa & latitare videat sibi piudicat.si qs aũt hz aliquod officiũ in ecclia semp compere debet:nec ad eum est transmittẽda citatio post citationẽ sex mẽsiuz:& edictũ emissuz vt hic.& poterit eiꝰ beneficiũ alij assignari q ei necessitates suppleat:prefert enĩ publica vtilitas puate. vt vij.q.j.mutatiões.& multis alijs.c. Item opz q pdicti q ex pbabili cã absunt habeãt licentiã sui plati.de pse.di.v.nõ oportet:vel q cõsuetudo sit q possint abesse ex iusta cã licẽtia nõ obtẽta.bene enĩ posset hoc ex psuetudine induci:q̃uis hoc nõ posset psuetudi ne induci q sine licẽtia vagent:esset enĩ talis cõsuetudo cõtra bonos mores & in lesionẽ ecclesiaz:vñ nõ valet vt no.s.de psue.c.j. imo plus dicimꝰ q nec etiã platus põt ei licentiã dare vagãdi.& si dedit forte: lz ipse platus q ei licentiã dedit nõ possit cõtra eũ procedere tñ supioz pcederet. j.de cle.cõiug.diuersis.qõ tñ non fatemur. Item no.q hec decre.hz locũ in ecclijs requirẽtibꝰ residentiã.iterũ etiã in nõ requirentibꝰ i eo casu qñ vagamur: qz sufficit delictũ vagatiõis ad puationẽ eiꝰ.vij.q.j.nõ oportet.& c.se. Item & in eo casu qñ ex iusta cã absunt:sed moniti vbi sunt p necessitatibus vel vtilitatib ecclie sue venire recusant:qz tũc poterũt priri ecclia.ar.xj.q.iij.sicut aũt.& c.absit.si vero psumptiue habeãt primã p derelicta q ex eo vehemẽter presumit q accepit scõam que requirit residentiaz:vel qz fit minꝰ:vel qz accepit vxorẽ: vel qz agit solenne pniam.lxxxj.di.si.s.pri.ti.c.j.& ij.xxj.q.ij.si qs. iam statim vacat pma que simlr residẽtiã requirit:quãuis forte melius dicat q nunq̃z sit sic cõfitenduz beneficiũ:qz & si vacet de iure nõ tñ de facto:nisi pmo sibi sniaaliter adiudicet. j.de concess. preben.vel ec.nõ va.lras.s.e.ex pte.& satis colligit.s.ti.pri.c.j. nisi in casu. j.de pben.& dig.de multa.& no. j.de con.preben.vel ec.nõ va.cũ nostris.Si vero cã leuitatis vagat si põt de facili inueniri vel scit vbi ipse sit psonaliter est requirẽdus vel a capto suo si eps sit absens:vel ab alio q ius requirẽdi habeat:vel quẽ res tangat.& si requisitꝰ nõ venerit licet sua auctoritate nõ possit procedere ad electionẽ: obtẽta tamẽ licẽtia a supioze qui prestare debet eligeret aliũ.s.e.qualiter.si vero nesciat vbi sit vel de facilicitari nõ põt:puta quia est vltra mare: vel in remota puincia:fiet quod dicit hic.ar. j.qui ma.accu.pos.platum.interim autẽ de fructibus ecclesie faciet ecclie deseruire.s.de ap.puenit.ij. j.e.cuz ad hoc.alij dicũt q si est monitꝰ vel etiã sine monitiõe & supiozis auctoritate:si certũ est q ab ecclia abest sine causa:põt alij conferre eandem ecclesiã. j.de preben.& digni.extirpande.hic autem certum est q licet reuertatur tamen punietur de eo q absens fuit sine in diebus festiuis sive alijs vltra q̃z debuit.vij.q.j.si quis.l.di.

contumace. (Edictuz) sufficit edicta in publico ꝓponi ⁊ si nō ꝓ-
ueniāt ad citatū. s. de eo q̄ mit. in pos. cā rei ser. si aduersarius. ⁊
C. quō ⁊ qñ iu. ab eo. ar. ℨ. ff. q̄ sen. si. ap. re. l. j. §. itē cū ex edicto.
ſz ibi nō fuit solēniter ꝓpositū. (Spoliari) etiā li. nō ꝓtest. ē enī ꝟ
casus vt li. nō ꝓtesta. ꝓcedit ad ꝓpationē ecclie: sic. s. vt li. nō cō-
testa. qñ. §. ij. secus aūt si ꝓpter crimē peteret repelli: q̄z tūc non
nisi li. ꝓte. agi posset: vt no. s. vt li. nō ꝓte. qñ. (Procedat) excōicā
do ⁊ suspēdēdo pōt archiepūs ꝓcedere ℨ epōs deserētes ecclias
suas. remoueri aūt ab ep̄atu vel administratiōe nō pōt: ſz hoc ꝟ
spāliter legato ꝓcedit. (Remoueat) ꝟ vī q̄ ſz ꝑlatus sit excōicat⁹
nō tñ dz ꝓpter hoc cessare ab administratiōe ꝑlature sue. ℨ. s. de
ap. pastoralis. in fi. So. q̄dā rñdēt q̄ administrare debēt in tpa-
libus ⁊ in spūalibus ⁊ p alios: cū. n. in ꝑlatura tolerent: ⁊ ipis i-
putaret nisi administrarēt ⁊ ſbditis imputaret nisi obedirent.
viij. q. iij. nōn e. ipe tñ administraret ⁊ ſbditis imputaret si ꝑla-
tus nō vteret rebus ecclie: q̄z q̄ caret offō ꝓarere dz ⁊ bñficio: vt
no. s. de ap. pastoralis. Alij dicūt q̄ exq̄ excōicatus ē nunq̄ ſz dz
admiscere administratōi tpaliū neq̄ spūaliū: arg. ꝑalk. decr. pa-
storalis. ⁊ q̄z peccat alijs cōicādo. ⁊ intelligit q̄ ꝟ dicit: q̄z ipi ꝑ-
lati p excōicatōez ⁊ suspensionē ꝓmā ⁊ simplicē bñ ꝓuant admi
nistratōe tpaliū ⁊ spūaliū: ſz eis absolutis stati recupant ipo iure
administrationē. sed q̄ñ admonent scōo ab epatibus: tūc nō re-
stituunt ipo iure: sed post absolutionē. imo alij in locum eoz po-
nuntur: vt hic.

Que fraternitatis.

Cum decorē. dimissis ſ. digni tatibus.

Ex parte. absentando. ✠ vba. n. in iura-
mēto posita legitimā interptatōez recipiūt. j. e. ad au
dientiā. (Residēs.) residēs intelligit siue pñs sit siue
absens dummō ꝓ negocijs ecclie absit. j. c. pri. pñs aūt sp dicit
q̄ negocijs ecclie adest.

Cum dilectus. ✠ gaudere. sic. s. e. de ce-
tero.

Dudientiā. decernim⁹

Nō nō dispēsat ꝟ papa ſz decernit. nō est. n. necessa-
ria dispēsatio cū nō facerēt ℨ iuramentū q̄ō sic interꝑ
tandum est. s. e. ex parte. ij. no. s. e. decetero. (Dici) sic. s. e. ex par
te. ⁊ c. decetero.

Cum ad hos. indulgētijs

best de gr̄a. ⁊ ꝓpter cāz. s. defectū seruitioz. (Prede-
cessoz) dicūt q̄dā hoc ius cōe: q̄z sicut sine cause cognitiōe nō pōt
ꝓhibere vltra tp̄s sue administratōis. ff. de penis. l. vl. ita nec li-
centiā dare. alij dicūt q̄ hoc fuit de gr̄a spāli ⁊ ex cā.

Clericos. beneficia bñtia curaz
aīaz. vl pōt
loq̄ etiā de minoribus clericis: ⁊ de simplicibus bñfi
cijs etiā si nō habeāt curā aīaz: ſz tñ req̄rūt residētiā
vel ex statuto vel ex ꝓuilegio vel ex ꝓsuetudine approbata. hi. n.
pñt spoliari illo bñficio in quo residere tenent nisi moniti reside
ant. ⁊ de talibus bñficijs pōt intelligi. s. e. q̄z nō. ⁊. c. relatū. j. de
ꝑben. cū nō ignores. lxx. di. scōz. si aūt nō req̄rūt residentiā bñfi-
cia: tūc nisi cā ſbesset vel necessitas vl vtilitas nō cogeret in aliq̄
ecclia morari: q̄z ꝟ ꝓcipe nō ptinet ad eius offīm: ar. vij. q. j. q̄z fra
ter. clerici. n. pñt bīe plura bñficia in talibus ecclijs q̄. s. residen-
tiā nō req̄runt. arg. s. de excep. cū ecclīastice. arg. ad hoc q̄ epūs
alijs clericis ⁊ etiā pegrinis pōt ꝓcedere bñficia in talibus eccle-
sijs. xvj. q. j. possessiones. facit aūt ad hoc. s. de ꝓsti. cū omēs. nec
obstat si dicit q̄ non pōt duabus ecclijs seruire. xxvj. di. acutius.
Rñ. q̄z oēs ecclie vna ecclia sunt. xxj. di. q̄zuis. nec obstat. j. de pre
bē. cū scōm. vbi innuit a ℨrio sensū q̄ q̄ nō seruit altari nō viuet
de altari. cū tā q̄ residet q̄z q̄ nō residet seruit altari dūmō bñ vi-
uat ⁊ bñ expendat q̄ō inde ꝓcipit. Itē q̄cq̄d hz ecclia pietati de-
putatū est. xij. q. ij. auz hz. liij. di. militans. intelligo tñ omne bñ-
ficiū residentiā req̄rere nisi ℨriū ꝓstet. hoc tñ no. q̄ siue bñficiuz
req̄rat residentiā siue nō interim tñ q̄z diu ꝓuek̄ hēbit vocē in ele
ctionibus ⁊ in alijs q̄ in illa ecclia fuerunt faciēda nisi ℨria sit cō
suetudo. ſz ꝑbendā nō recipiet de bñficijs q̄ residentiā req̄runt.
⁊ sic pōt intelligi. lxx. di. scōz. vbi dicit q̄ ex dispēsatōe epi nō po
test esse canonicus ꝑbendarius. q. d. q̄ als erit cānonicus ⁊ in alijs
ſz ꝑbendā nō hēbit. ⁊ hāc interptatiōez vī ecclia recepisse de fa-
cto: ſz. n. epūs ꝓtioris ecclie dispēsare possit tacite ⁊ exꝑsse: vl susti-
nere ſm nos sine dispēsatiōe q̄ habeat canonicatū in alio ep̄atu
si placuerit scōo epō vel in suo: nō tñ valet dispēsatio eius vt ꝓtra
statutū vel ꝓsuetudinē ecclie hēbat ꝑbendā. Et est rō: q̄z si habe
ret ꝑbendā notaret cupiditati. j. c. pri. cū iā dudū. Itē diminuē
tur ꝑbēde alioz ⁊ nō debeat dispēsare cū alterius ꝓiudicio: ſz q̄
interest electōi oneris est. Itē ⁊ ecclijs ad ꝓfectū est q̄ſto plures
sunt ꝓsiliarij. lxiij. di. extra. ⁊ dicimus q̄ si sciēter scōi elegerunt
clericū bñtē aliud bñficiū sine aliq̄ ꝓditōe hac. s. si voluerit ⁊ po
terit ꝓmū bñficiū dimittere: ſz potius cū voluerit vtrunq̄ bñfi-
ciū hīe vident renūciasse ꝓuilegio vel statuto q̄ſtū in se ē q̄ ha-
beāt de residētia faciēda. ar. s. de ꝓsti. cū accessissent. ⁊. c. cū. M.
ferra. tū ſz sic pure ⁊ sine ꝓditōe elegerint: epōs si nō vult nō cogit
ꝓfirmare: q̄z sine eius auctē ꝓsuetudinē vl statutū infringere nō
pñt. s. de ꝓsue. cū ꝓsuetudinis. ſz si vult ꝓfirmabit eū ⁊ erit cano-
nicus ſz nō ꝑbēdarius nisi resideat: q̄z ſz intelligant renūciasse
ꝓuilegio vel ꝓsuetudini q̄ nō teneant facere residētiā. nō tñ re-
nunciāt iuri cōi in quo cauet q̄ nō debeāt hīe ꝑbendā nisi ei ser-
uiāt. xiij. q. j. c. ij. ⁊ maxime cū vergāt in ꝓiudicium ecclie. ⁊ forte
hac rōne. s. q̄ vergit in damnum ecclie: dici pōt q̄ nō vident nec
pñt renūciare ꝓuilegio suo. ⁊ no. q̄ qñ ꝓfirmat clericū alterius
dioc. vel epī oportet q̄ ꝓmissionē hēat a ꝓprio epo. lxxij. di. p to
tū. vel dic q̄ ſz sine licētia ꝓprioris epī nō posset clericū alterius epī
auferre vel etiā ad ordines ꝓmouere si tñ nō aufert ei vel nō ꝓ-
mouet ad ordines vt auferat: q̄z bñ vult q̄ in oībus vt ꝓrius
ꝓprioi epo seruiat: bñ pōt eū ꝓfirmare in canonicū sue eccle. si aūt
ꝓsuetudo sit ꝓme ecclie seu statutū q̄ hocipo q̄ accipit scōaz vi
deat ꝓmā hīe ꝓ derelicta: ꝓsuetudo ꝟ tāq̄ laudabilis ē seruā-
da. xij. di. illud. Si aūt electores clericū quē eligūt nescirēt bñfici
atū in ecclia q̄ residentiā req̄rit: tūc nisi ei renūciaret: possent euz
refutare. ff. de ac. emp. l. iuk. in ꝓin. Itē dīa est inter ꝓsuetudinē
q̄ est q̄ ꝓtinuā residētiā faciat ⁊ eā q̄ hz q̄ nō recipiat bñficiū ni
si residеat: q̄z ꝓmā videt ipo iure renūciare recipiēdo scōam q̄
sīlr residentiā req̄rit: vt no. s. e. ex tue. Scōaz aūt nō videt renun
ciare cum hoc ꝓsuetudo nō habeat.

De ꝓbendis ⁊ dignitatibus. Rubrica.

Ut nullus. ✠ (Consanguinitas). viij. q. j. apostolica.

Non liceat clericos

Hic collige q̄ etiā clericis i mioꝛib⁹ ordinibus ꝓstitutis dz ꝓuidere ordi
natoꝛ. ar. xxviij. di. de his. Sz romana ecclia nō cogit ꝓuideri ni
si ꝓstitutis in sacris ordinibus. j. e. cū ſm aplm. ⁊. c. epūs.

Ratio. ꝓprijs q̄ sibi tāq̄ ꝓꝓriū te-
neat vel heredib⁹ di-
mittat ꝑ ꝑbēdas: nō tñ ꝓhibent hic diuidere.

Episcopus titulo. ✠ .i. ecclia. (Sub-
ministret) ꝑ q̄li
tate ecclie ⁊ dignitate clerici. ff. de ali. ⁊ ciba. leg. l. añ-
pe. ff. de iur. do. q̄ro. (Vel pīna) Nō nō cogi ordina-
torē ordinato ꝓuidere ꝑ decr. j. e. cū scōm. si de pīmonio sustēn-
tari valeat. arg. j. q. ij. pastoꝛ. ⁊. c. clericos. tñ nō credimus q̄ q̄ hz
bñficiū viuere debeat de pīmonio: ſz de altari. j. e. cū scōm. ar. ℨ
j. q. iij. pastoꝛ. ſz ibi intēdit actoꝛ canonis ꝓhibere ne q̄s de pīmo-
nio auaro thesaurizet ⁊ bona ecclie expēdat: als aūt bñ ſz bo
na sua ꝓseruare heredibus: ⁊ bona ecclie expendere. (Paterna)
credimus aūt necessariū q̄ ordinatoꝛ ⁊ ordinatus exꝑsse ꝓsenti
at q̄ de patrimonialibus viuat. alioquin poterit petere bñficiū
ab ordinatoꝛe. ar. quia qui altari seruit ⁊c. j. e. cum scōm. Alij tñ
contrarium dicunt ar. ꝑ eis hic. ⁊. j. e. tuis. ⁊ credimus q̄ alius
epūs ꝑter ꝓpriū non poterit eum ordinare sine titulo ecclie: quia
non ſz ibi ꝓferre ordines sicut nec alia sacra. j. ō paroch. c. iij. ar.
lxxxj. di. primatus. Itē nō credimus q̄ ꝓpter hoc pīmoniuz
eius fiat ecclīasticū: ⁊ q̄ alienandū sit cū solennitate canonica: ſz
tñ si alienat ordinatoꝛ nō dz ei prouidere: ſz ipe sibi ꝓpi imputet si
tñ casu fortuito piret deberet ei sicut alij prouidere. vij. q. j. pñtiū
⁊. c. pastoralis.

Quia non multum. duas.

j. e. de multa. (De multitudie). s. ꝑbēdaz. vel ecclīaz.

Cum tenearnur. ⁊ beneficī

um) repete que dixi. s. de rescrip. mandatum. (Com-
modum). argu. a contrario sensu: ergo si non potest
commode sustentari valent littere. dic vt notatur. s. de rescript.
postulasti.

De ferente tuis. scribē o:dīario(Spo liauit)h̄ habuit de con suetudine archidia. vt no. s̄. de offi. archi. cum satis. tñ in duobus peccauit archi. q: o:dinē iudiciarū nō seruauit. nō. n. eū p sñiam spoliauit: q; si fecisset teneret sñia: nec deberet sibi restitui eccl'ia cū sñia trāsierit in rē iudicatam: q: appellatio ad archiep̄m facta nō potuit extinguere. ij. q. vj. metropol. Sc̄ō peccauit: q: ei optionē eligēdi nō dedit. (Appellauit) ꝛ male: q: de spāli ꝯsuetudine erat q; appellabāt post positi medijs ad archiep̄m ꝯ id qō est. ij. q. vj. metropol. ꝛ. ff. de ap. impatores. vel dic q; h̄ nō ꝑbāt factū archiepi: lz de facto ꝓcesserunt. (Restitutus) cū nō teneret appellatio ad eū facta: nō tenuit restō. (Venire) siue pendēte appellatiōe q; nō tenebat siue post: q: nō vult allegare suū ius: iccirco tenet excōicatio. s̄. de ap. si duobus. j. e. ad hec (Astrinxit) sc̄ō (Voluerit) de rigore iuris esset vtraq; p̄uādus. vij. q. j. si qs eps eos. sz hoc est de mia. s̄. de trāsac. c. q̄z to. hodie aūt h̄ est correctū. j. e. ō multa. sz hodie esset vtraq; priuandus de quo iure si vtrūq; ꝓtēderet retinere. j. c. ō multa. ꝛ. s̄. de et. ꝛ qua. eam te.

Dioribus diuisionem. p h̄ tñ ñ ꝓhibemus ō vna ꝑbēda si nimis magna esset aliqd inde trahere: ꝛ maiorē ptē eius si nimis excedit alias ꝑbēdis adijcere: q: nō intelligit p h̄ diuidi ꝑbēda: imo in suo statu integra manet: lz sit diminuta in pēsionibus vel redditibus: q: hoc nomen ꝑbēda nomē est iuris: ꝛ nō ꝓstituit tñ ex possessionibus: sz ex iure quodā spāli cui annexa ē ꝑbēda. sz forte sine aliquo redditu nō posset ꝓstitui ꝑbēda vel ius ꝑbēde cū nō esset ibi qō ꝑberet ꝑbendario. ꝛ hac rōne. s. q: nō pōt ꝓstitui ꝑbēda sine redditibus. patet q; in eccl'ijs vbi sunt. xij. canonici non pōt ꝓstitui numerus. x. vel paucor ꝑbēdar: q: seq̄ret q; vna ꝑbenda inter plures diuidere: sz tñ ibi pōt ꝓstitui certus numerus paucor canonicor q̄z sint pñtes canonici vel ꝑbēda: q: ibi canonicatus bñ residet etiā penes illos q mō sunt sup numer ꝛ morī cū eis. j. e. cū dilectus. Item lz ad vnā ꝑbendā nō teneat electio facta ō duobus. j. e. tue. tñ si ad vnū canonicatū vacantē: etiā vbi est distinctus nūerus canonicor duo eligant tenebit electio: q: viderent renūciare numero. arg. s̄. de ꝓsti. cū. M. ꝛ. j. e. c. relatū. ꝛ. c. dilectus. sz numero ꝑbendar nō videf renunciare: lz plures ad vnā eligant: quia vna ꝑbenda nō tm̄ ꝓsistit in iure: imo in facto ꝛ redditib⁹. vñ optet q; si dz destrui q; ipo facto ꝛ exp̄sse destruatur. ꝛ q eligit duos ad vnā ꝑbendā nō intendit eā destruere: ar. ꝑall. decr. cū. M. Alij ꝯdicūt ꝛ bñ dicētes q; nō valet electio plurīū canonicor ad vnā ꝑbendā: vt no. s̄. de ꝓsti. cū. M. ita q; vna remaneat ꝑbenda: sz vnus ex duobus electis hēat vnā mediaz: ꝛ alius aliā mediā. j. e. tue. nā si ex vna fierēt due hoc nō ꝓhibef j. e. vacante. ꝓterea non hz locum nisi vbi ꝑbende sunt distincte. j. eo. dilecto. Inno.

Elatum vacante. Nec decr. nō loquif ō iure: sed de gr̄a in eo q; dicit q; assignet sibi ꝑbendā q̄ nūc vacat: vel q̄ primo vacauerit ꝑm ꝓuisionē suā: q: certū est q; nō valet ꝓmissio de ꝑbenda vacatura. Illud aūt bñ poterat mādare de iure q; exq̄ receptus est q; def ei ꝑbēda q̄cito se facultas obtulerit. j. e. dilectus fil. Sz q̄d si post receptōez aliquā a capīo papa scribit ꝓ aliq̄ qs cui ꝓferf. Rñ. is ꝓ q̄ scribit papa si iam receptus est. qō sic ꝑbo: Primus nullū ius hz in ꝑbēda vacatura: q: cū nullū sibi ius in ea ꝓferre potuit: sz receptus in canonicū p papā hz ius: vt no. j. e. inter cetera. vtz aūt possit recept⁹ in canonicū excipe ꝯ l'ras: no. s̄. de rescrip. mādato. sz si añ receptionē retēto ꝑmo casu capīm ꝓferat ꝑbendā recepto a se tenet collatio: q: ille ꝓ q̄ scribit p l'ras executorias añ receptiōez nullū ius hz in ꝑbēda: vt. j. e. inter te. sz capīm tenef intantū ꝓuidere cānico si maliciose litigauit ꝯ eū. j. e. dilectus fil. g. Si autē non maliciose ꝯdixissent: tūc nō recuparet ꝑbendā collatā pendente lite: sz hēbit ius in alia q̄ ꝑmo vacabit post receptōez suā in canonicū. Sz oppones h̄ non posse stare: q: papa scribebat tm̄ q; sibi daref ꝑma vacatura: q̄ aliā petē nō poterit. Rñ. q: papa qñ mādauit q; recipef in cānonicū nō mādauit ō certo cānonicatu. s. ꝑmo vel sc̄ō. sz ꝑcise mādauit vt oīmode recipef in cānonicū. ꝛ sic in l'ris pape ꝑmittebaf q; recipef in cānonicū. ꝛ postea seq̄ref q; assignaref sibi ꝑbēda q̄ vacaret sꝫintelligēdū ē post receptionē in cānonicū. Item alia rōe dz hāc ꝑmā: q: h̄ ipo q; receptus ē in cānonicū dz hāc ꝑbēdā cū se facultas offerret. ꝑmā aūt hāc dz ꝛ alijs añ eū p capīm receptis ꝓferri: q: papa dispēsauit cū eo p l'ras suas q; hēat vacaturā. imo ꝛ si aliq ꝓpf papā recepti essent in cānonicos sine ꝑbēda pēdēte lite cū ꝑmo: dicim⁹ q; istis ꝓferf dūmō pñtatio suaz ꝓcesserit pñtatōez l'raz aliaz. s̄. ō rescrip. capīm. Alia rōne etiā h̄ ipm ꝓbam⁹. nā cū adhuc inuenif ꝑbēda vacās: nec adhuc aliqs in ea hēat ius: ꝛ appeat in eū alios ꝓcessisse in pñtatiōe l'raz: ꝛ debuisse etiā ꝓcedē in receptiōe i cānonicū. ꝛ q: appet recepint: merito dz eis ꝓferri ꝛ si post receptiōez suā alijs ꝓferat credim⁹ q; auferef ab eo ꝛ dabif ꝑmo pñtāti: lz posteri⁹ recepto: q: ex sua receptōe hz ipe ius in ea. ꝛ alij postea recepti ordīe pñtatōis suato hñt ius in alijs: h̄. s. q; debēt alijs ꝓferri: ꝛ si alijs ꝓferant reuocanf ab eis: vt no. j. e. inter cetera. Sz q̄rif q̄d dicēs si certū est q; aliqs receptus ē in cānonicū ꝛ p l'ras aplicas: lz nesciat pñtatōis l'raz: ꝛ ideo nescit quā ꝑbendā petiturus ē. Rñ. q: tūc dz dimittere in pace oēs q hñt ꝑbendas: q: si vellet agere ꝯ eos q habuerūt ꝑbendā añq̄z receptus esset: certū est q; h̄ nō pōt. j. e. dilectus fil. g. Sz ꝯ illos q habuerūt ꝑbendā post suā recepti one posset: lz incertū est vtrū ipe vel aliqs alioz eoz receptor ꝓ papā pus pñtauit l'ras. nec tūc pōt petere aliquā ꝛ si certuz sit q; hmōi aliq̄ habitis ꝑbēdis sibi debeaf: tñ q: nō deberet sibi aliq̄ nisi illa q̄ ꝑmo vacauit post receptiōez suā si nullus eū ꝑcedebat in pñtatōe. vel si ꝑcedebat eū alius dz aliā hāc ꝛ certā suato ordine pñtatōis. s̄. de rescrip. capīm. lz nescit quā: nec ipe ꝓbat q̄ sit la certa q̄ sibi debef suato ordine pñtatōnis. ꝯ ꝯ quecūq; agat absoluef reus: q: vbi dubia sunt iura ptiū ꝓ reo interp̄tandū est. s̄. de fide instru. inter. vj. q. v. actor. de vacaturis aūt ꝑbēdis poterit petere ꝑmā dūmō nullus sit q ꝑcedat in pñtatōe l'raz. si aūt alius ꝑcedat in vacaturā suabif ordo ꝑdictus. ꝛ h̄ de rōne pñtis decr. q̄ dicit q; ex q̄ receptus est in canonicū dz hāc ꝑbendā. j. eo. dilectus fil. g. imo dicūt q̄dā q; etiā si certū esset q; si vellet agere ꝯ certā psonā q; obtinet de vnius iure: tñ q: exercet lites ꝓ eligit ordine suo vnā de vacaturis qō pōt dūmō talis sit q; si esset in eo statu q; si nulla ei ꝑbenda delata esset oēs alios q̄ expectāt ꝑcedere debēt de iure. ꝛ h̄ ꝓbo: q: p taciturnitatē hmōi nullū fit alijs ꝓiudiciū cū etiā si aufert ꝑmo suā ꝑbendā ꝑmus ꝓferf etiā expectātibus vacaturas. Sz dices iste sic receptus hz ius in ꝑma ꝑbenda vt dictū est: ꝛ no. j. e. inter cetera. ꝛ eodem mō pōt petere sc̄dam: ꝯ hz ius in duabus. Rñ. q; vez est q; hz ius in ꝑma: lz recepta sc̄da ꝑdit illud ius ꝛ transit ad eū q; primus est post eum. nā q; prior est tpe dz esse potior in iure. s̄. de maio. ꝛ obe. c. j. ꝛ dicūt q̄dā hoc esse verū si sc̄dus sit receptus in canonicū aucte pape. ꝛ ꝓpter hoc hēat ius in sc̄da ꝑbenda. ꝛ h̄ dicūt argu. ꝑall. decre. de ma. ꝛ obe. c. j. Alij intelligunt q; si sc̄dus receptus est ꝛ p hoc est sibi ius q̄situm in sc̄da ꝑbenda: quia tunc non poterit primo recepti petere sc̄dam ꝑbēdam: quia non lz collator alterius ius in aliū transferre. sz si sc̄do non esset ius q̄situm in sc̄da ꝑbenda: puta quia non esset receptus in canonicū vel esset receptus: sz nō auctoritate pape: tunc ꝓferēda esset ꝑbenda. tm̄ primo: arg. quia si ꝑbenda inuenif vacās: ꝛ nec ꝑmus hz ius nec sc̄dus: melius est q; primo assignef ꝑbenda que est expedita: ꝛ sc̄do detur prebenda que est in lite. imo plus videf q; si aliquis habuisset ꝑbendam vnam p. x. an. ꝛ modo spoliatus eēt ea de facto vel de iure forte q; alij debebaf: si modo aliqua inuenif vacās danda ē sibi ꝛ nō alijs ꝓ quibus scriptū ē: arg. vij. q. j. pastoralis (Sc̄m ꝓmissionē) ad idē etiā sine ꝓmissiōe tenef. j. e. dil. ꝛ. s̄. de ꝓsti. cū. M. ꝓmissio. n. sola sine receptōe in canonicū reprobaf. j. de ꝓcef. ꝑbē. vel ec. nō va. c. ij. ꝛ etiā cum receptione. s̄. e. relatum. (Careat) si vacat vel alias ei pōt de cōmunibus ꝓuentibus prouidere. s̄. de cō stitu. cum. M. Inno.

Aritic. portiones Forte aliq̄s res cōes bebāt monachi cū eccl'ijs suis ꝛ ipaz eccl'iaz portiones. nē monachi abstulerāt. ꝛ is ē sensus: monachi suas portiones augebāt: ꝛ portiones vel redditus quos clerici ꝓpe ꝓsueuerūt mōachi diminuebāt. ꝛ h̄ sonat l'ra. vl portiones dicēdas q̄ ꝓsueuerūt clericis assignare. (Cōsensu) si aūt eius ꝓsensus intueniat secus: vt. j. de ec. edi. ad audiētiā. j. de excef. ꝑla. sic. xvj q. j. sic duo. ꝛ si l'r̄ platus nō pōt facere clericis non ꝓsentiētibus: vt dicta decr. ad audiētiā. ar. l vj. di. satis puersum. ꝛ si sine cā cō sentire nollēt cogēdi sunt. ar. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. c. vl.

Ignificatum. ita dicunt q̄dam ꝛ bñ: quia h̄ fuit sta tutū: ꝛ ō a simonia excusanf. de hoc no. s̄. de elec. significasti. (Dimittere) sine pctō: ꝛ nō poterat dimittē. s̄. de renū. admonet. (Prebēdam officiū) q; sibi faciēdū imminet pannū: alij delegare faciēdū cū ꝑbēda. ꝛ hoc ē qō in sequētibus ꝓfirmat. (Assidue debeat eatenus) Nō pacta inf ptes facta postea ꝓfirmari: vel interp̄tanda a iudice vel tēpanda. nā cū dictū esset inter ptes q; omni die cātaret missam de sancta maria. ꝛ in con-

firmatiõe dicit ꝙ cantaret missam simplr: nõ adiecto sancte marie. insup addit salua honestate. ſ. ⁊ deuotiõe. Jtex cũ dictũ esset ꝙ nõ liceret ei dimittere eccliaz in ꝓfirmatiõe dicit cã voluptatis siue ad aliã trãsac. nõ credimus tñ si aliqd esset in pactꝫ a iure tolerabile ꝙ illud liceret a ꝓfirmatõe cõmutari. ſz ħ immutatio nõ ꝓprie pot dici mutatio ſz interptatio. Alij tñ dicũt ꝙ si pacta respiciũt tñ religionẽ: sicut é cãtare missam de sancta maria: ꝙ ſz de supioribus eã mutare sicut ħ etiã si sint licita. ſz si respicerent tempalẽ cõmodũ nõ liceret supioribus ea mutare dummõ licita sint. (Honestate) quia forte nõ deceret eũ celebrare cũ vilibus ornamẽtis: vel in calice ereo. (Deuotionẽ) qz nõ deceret eũ celebrare si ꝑ somnũ polutus esset. vj. di. c. j. vel ꝙ bis celebraret in die. de ꝓse. di. ij. sufficit hoc illi diuinũ offm: qđ est idez ac si diceret: si non ſz ad aliam eccliam transire. (Voluptatis) cã aũt religionis põt. j. de regu. ſz.

DE mõachis. hospitalita

tem) solitã ⁊ cõgruentẽ. omnes aũt recipe nõ pñt. arlxxxv. di. florentinũ. xlij. di. §. j. ⁊ si talẽ portõez nolit assignare eps alijs ꝓferet eccliam. s̃. de sup. negli. p̃. sicut. (Assignatũ) vbi religiosi solũ ius ꝓpatus hñt: neqz cẽsum neqz pensionẽ pñt augere. s̃. e. auaricie. s̃. de pac. cũ clerici. j. de censi. phibemus. imo plus videt ꝙ si hñs solũ ius ꝓpatus nõ solũ non ꝺz augere cẽsum: ſz nec etiã hẽ q̃zuis posset rideri ꝙ ſz patrono ex pacto aliqd recipe. xviij. q. vl. eleuthe. nos credimus ꝙ abbas vel quis alius clericus ab eccliа cuius é ꝓpatus nihil accipiet nisi cẽsum solitũ. j. de cẽsi. phibemus. nã si epus ħ nõ ſz. x. q. ij. quia. ⁊. c. se. xviij. q. j. c. j. quõ licebit abbati? ⁊ hoc qđ dictũ est. hz locuz vbi possessiones pleno iure transferunt in eccliam edificatã. Si vero ꝓprietas possessionũ nõ trãsferr ſz remanet penes edificatorẽ: ita tñ ꝙ edificata eccliа habeat vtile dominiũ sb certa pẽsione quã reddat edificatori: vel etiã sine pẽsione. ⁊ sic videt sonare ħ. ⁊. xij. q. ij. bone. vbi videt dicere ꝙ eps certã ptẽ cẽsus transferat in monasteriũ: q̃zuis non egemus ⁊ ꝓprietatẽ regulariter transferri posse. j. de dona. aplice. ⁊ tunc non ſz augere pensionẽ ⁊ si fiat punit. s̃. ħ pac. cũ clerici. nisi fiat cũ auctoritate epi. ⁊ eps nunc ꝙ sentire ꝺz ꝙ redditus soliti clericoz minorẽ. s̃. e. auaricie. ⁊ nisi ita ꝓuideat ꝙ clerici hospitalitatem seruare possint: ⁊ epo de iuribus epalibus rñdere: vt hic. ⁊. j. de censi. ꝓterea. s̃. de sup. negli. ꝑla. sicut. ⁊ in hoc casu intelligunt. c. que dicunt ꝙ ꝺz rõnem reddere abbati de tempalibus. xvj. q. j. sane. j. de capel. mona. c. j. dicunt tñ qdam ⁊ non male ꝙ vbicunqz aliqui habeãt ecclesias ꝓpria fundatione possunt exigere ratione de tempalibus ⁊ etiam addunt quidam ꝙ possunt augere pẽsiones. ⁊ sic intelligunt capitulũ ħ.

AD hec (licet vel diuersis). j. c. de multa. vbi notatur.

DEterea. vteret ⁊ male. j. de relig. do. ne vi. quia etiã de volũtate abbatis ⁊ quẽtus hoc fieri nõ põt: ar. s̃. de elec. ꝓstitutus. (Altero.) de hoc no. s̃. e. referẽte. tñ id qđ ibi diximus nõ credimus locũ hẽ in religiosis ꝙ ꝓprium velle nõ hñt. xij. q. j. nõ dicatis. ⁊ ꝙ ħ sibi data é optio eligẽdi gra fuit: qz tñ vltimã quã recepat ⁊ accipe poterat aucte ꝑmi plati tenere debebat. xxj. q. ij. siqs iã. de ħ no. s̃. e. referente.

QUm non ecclesia. ⁊ ita videt ꝙ loquit de ecclijs: ſz ꝙ de ꝑbẽdis loquat apparet infra vbi dicit locũ q̃si nõ plures sunt eccle. (Vnius). j. e. de multa. nec vna eccliа ꝺz hẽ plures sacerdotes. xxj. q. ij. sacer. vij. q. j. in apibus. vnus. n. ꝺz esse sup alios ꝙ curã habeat aiaz: ⁊ si alicui ꝓtingat ꝙ in vna eccliа plures ibi sint sacerdotes ꝙ piter habeãt curam animaz totius parochie nõ est ꝑrius: quia ipi non sunt plati vel sponsi nec aliquis eoz: ſz epus vel alius supioz erit platus eoz. ⁊ ſz nõ habeat platũ tñ sunt collegiũ: quia adesse collegij non exigit ꝙ ibi sit plat⁹. ar. ff. qđ cuiusqz vni. l. j. Jtẽ bñ ſz in vna eccliа esse plures platos ꝑm diuersa. sicut in vna ecclesia potest esse archidia. q ꝑerit in his que ad iurisdictionem suam pertinẽt ⁊ archipbyter in alijs: ⁊ sic de ceteris. Jtem non est contra ius si in eadem eccliа plures sunt plati: ſz vnus sb alio: sicut apparet in epo ꝙ est platus in omnibus ecclijs: ⁊ tñ singule habent singulos platos. Sz boc est ea rõne: quia vna ptãs est sb alia. Vel dic ipm collegium dicit platus singuloz: ⁊ platus in administratione tam temporalium q̃z spiritualium: arg. s̃. de offi. ordi. irrefragabili. quã administrationem p plures sacerdotes potest facere. ⁊ si est consuetudo ꝙ capitulũ cõmittat curam istam animarũ quibus vult: ⁊ ꝙ eos mutet qñ vult: non dicunt illi sacerdotes hẽ curã animaz. si aũt ꝓpetuo darek a capło: vel etiã a quocũqz alio vel etiã hoc ipm de ꝓsuetudine est ꝙ q̃cũqz sacerdos est q curam habeat animaz populi illius eccle. nec põt ab ea remoueri sine cã: videt ꝙ cẽsendus est iste sacerdos iure sacerdotis hñtis curã animaz siue vt ꝓprius sacerdos siue vt vicarius. s̃. de fil. ꝑsbr. ꝓstitutus. C. de emã. l. j. (Locũ habere.) qđ facere non ꝺz regulariter: casualiter secus. aliqñ obtinet puta si dispẽsetur. lxx. di. sanctoz. Jtem si ecclesie sunt pauperes. x. q. iij. vnio. Jtem si nõ inueniant idonei clerici ꝑ ecclijs singulis. xxj. q. j. c. j. Jtem si vna sit intitulata alia cõmẽdata. xxj. q. j. qui plures. Jtem si vna pẽdet ex altera. s̃. de eta. ⁊ qua. eam te. (Duabus.) si vis exponere locũ ꝑ ꝑbenda: dic ꝙ tales erunt ꝑbende q residentiã regrebãt s̃. ti. pri. c. vl. (Desidẽtibus) forte iste ꝑsbr noluit ꝓsentire nisi haberet vtrũqz. postea aũt mutato ꝓposito voluit ꝓsentire: sed alij nolebant: vñ ꝺz ꝙ cũ eoz scandalo nõ petat. s̃. de elec. cum inter canonicos. vij. q. j. quem ꝑ.

QUm secũdum. ad cleros

xij. q. j. cum portio. (Irritas). lxx. di. neminẽ. §. quo ad excusationem. (Successores) tenent de facto ꝑdecessoris ꝓpter oppꝛobrium pauptatis clericoz. xciij. di. diaconi. ⁊ quia fauorabile est augere numerum clericoz. s̃. de ꝓsti. ex pte de ꝓse. di. j. vasa. xxv. q. j. que ad ꝓpetuam. ⁊. q. ij. quicunqz q̃ ap. Jtem quia pauperibus clericis in vita clericoz ꝓuidere potest. xvj. q. j. possessiones. ⁊ ordinando sine titulo tenetur: ⁊ videt cõcedere sibi vite necessaria quousqz sibi ꝓuideat. Jtem quia omnia bona clericorum sunt pauperum. xvj. q. j. quoniã. j. q. ij. c. clericos. c. pastor. dicimus tamen ꝙ si ordinator resignauit epatũ: vel depositus est ⁊ habet vnde in clericis a se ordinatis sine titulo possit dare vite necessaria ipe ad hoc compellatur ⁊ nõ successor. ⁊ sic factum fuit in ambia. ⁊ est argu. ad hoc: quia si pñtator prius teneret ꝓuidere talibus q̃z ordinator: vt hic: colligitur ar. a contrario sensu: quia non eadem ratione ꝑs non cogeret ordinator qui non solum ordinauit: ſz etiam sibi pñtauit. naz de talibus loquitur vbi non fuit alius pñtator: quia tunc pñtator tenetur. immo plus videtur ꝙ ordinator dum viuit si habeat de proprio cogi potest vt sibi constituat vnde perpetuo viuere posset. videtur etiam ꝙ heredes sui ad hoc teneantur: quia ex quasi contractu est hec obligatio inter ordinatorem ⁊ ordinatũ: ideo transit ad heredem. insti. de oblig. q̃ ex quasi contrac. Sed nunquid si ordinatus negligit petere ab ordinatore dum est potens in diuitijs ꝓprijs assignare sibi necessaria potest postea petere a successore? videtur ꝙ sic cum hec decre. concedat sibi hoc ius sine exceptione ista. (Presentationem.) secus si alius pñtasset ⁊ examinasset. liij. di. de antiquis: si seruus. xxiij. di. quando. ⁊ de hoc no. s̃. de eta. ⁊ qual. ĩ or. ꝑ. accepimus. hic apparet ꝙ pñtati ab alijs epis ⁊ exemptis non debent examinari ab ordinatore: quia eis prouidere non tenet: si tamen sciret eos criminosos peccaret sed ordinaret. (Citato) no. in hoc casu sufficere aliqđ citari legitime quo nõ comparẽte põt ꝓcedi ad examinationẽ ⁊ ꝺdẽnationẽ. (Assecutus) ꝑ te vel quẽuis alium.

ITer cetera. resignatione

nos credimus hanc resignationẽ tenere ⁊ collationẽ epi non valere: ⁊ ideo cum ex causa facta sit renũciatio ⁊ auctoritate pape non tenet quicquid contra factum fuerit: non videtur tenere talis renunciatio facta sb mõ ⁊ spe aliam consequendi ꝑbendam si postea sibi non cõfertur: sicut nec spes possessionis transit sb mõ facta nisi modum sequatur. ff. de acq. pos. ꝙ absenti. §. siquis. ⁊. l. si me. s̃. de resti. spo. olim. sed quid si postq̃z papa mãdauit alicui dari ꝑbẽdam: eps alij det? videtur ꝙ valeat collatio epi. j. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. nam ſz iudex ꝑ sententiam pignus constituat non valet nisi in possessionem iudicatur. ff. de pig. ac. non est mirum. Jtẽ ex mandato obligantur persone non res vel prebende. arg. ff. de polli. l. ij. ff. de ꝓtraben. emp. l. vl. in fi. ⁊. l. ij. arg. ꝑ. j. de dona. ꝑ tuas. j. de noui oper. nun. c. j. ff. ad. l. fal. dolo. ff. de eden. quidam. ⁊ bene dicunt quidam collationem epi tenere: ſz sit puniendus. j. e. dilectus fil. Si autem decerneret irritum quicquid contra fieret tunc non tenet collatio. ff. de leg. j. hoc mõ. C. de re. alie. non ali. l. sancimus. ſz oppones ꝓdictis quare ħ non tenet collatio epi. Rñ. quia fraudulenter facta fuit. ⁊ alias solutiones collige ex glo. s̃. coll. retractata. ſ. collatio ꝑbende facta. p. ꝓterea retractata fuit petitio ħ porrecta. p. ⁊ omnia acta ꝓtra eum habita cum nulla sibi ꝓtra eum actio competeret ex pmutatiõe tali. C. de p. re. ꝑibus. ⁊ tamen inde q̃zuis contra. p. non competet actio: tamen quia fraudulenter bñficium alterius recipit ꝓuat eo. ⁊ etiã forte si frau-

dulēter nō fecisset:q; fraus ip̄o facto interuenit.ꝛ q; talia nō recipiūt interesse ad qō agi possit ꝛ debeat ꝺ fraudulenter collatorē.C.de rex pmu.rebus. nec etiā ad bñficiū qō resignauit agere pōt:cū illud nō hēat ille p quē pmutatio impedit:ꝛ cū omne ius ħ amiserit renūciādo.ar.vij.q.j.q̄ꝫpiculosuꝫ.C.de ioffi.testa.cōmota.alꝫ oīmō ꝛ iustū sit ei succurri.pōt dici.h. ꝺ.p. actionē cōpetere de dolo.ff.de dolo:ꝛ elegāter.§.seruus. Jtē pōt dici spāle esse in bñficijs ꝛ spūalibus:vt a q̄cūq; peti pñt facta pmutatiōe ꝛ maxime aūcte pape.posset etiā dici q; in pmutatōe iuriū q̄lis ē pmutatio bñficioꝝ postq̄ꝫ interuenit aūctas supiozis statim ius bñt in iuribus pmutatis pmutātes:secus ē in rebus cozpalibꝫ pmutatis.Sꝫ q̄res quō huic.p.ablata ē pbēda.s.q̄ sibi vacās collata erat:ꝛ ab eo.s.ep̄o q̄ oferēdi ptātē hēbat.Rñ.hoc ideo esse: q; ep̄s ħ facere nō poterat nisi aūcte dñi pape.s. p mutationē p̄bēdaꝝ vñ oferēdo illā p̄bēdā alij excessit fines mādati:vñ nō tenuit.s̄.de offi.deleg.cū oli.vel dicat melius q; papa ħ negociū pmutationis ad se reuocauit:vñ in rebus illis q̄ in pmutatiōe veniebāt reuocauerat oēz iurisdictōez ab ozdinario:ꝛ ad se eā traxerat.ar.s̄.ō offi.dele.lꝫ.iij.q.vj.dubū. Jtē factū ē hoc ꝓpter causas notatas in glo.s.collatio.ꝛ ꝓpter id qō dicit hec decr. credimus q; si aliq̄s aūcte lr̄aꝝ papę receptus sit in canonicū alicuius ecclie:ꝛ capl'm postea p̄bēdā huic debitā alij assignēt non valet hmōi collatio.nā cū sit receptus in canonicū aūcte pape:ꝛ ipi ꝓpte impleuerūt mandatū eius.s.recipiēdo ip̄m in canonicū.videre ꝙ ꝓsensisse q; totū impleāt.i.q; p̄bēdā assignēt cū se facultas obtulerit:ꝛ ita vī remisisse negociū ad papaꝫ.vñ si ꝺ fieret deluderet mādatū pape ꝛ impediret remissio vel reuocatio huius bñficij quā papa fecisse vī? Rñ.exq̄ canonici ꝙsenserūt ꝛ hēbit actiōnē de dolo:vel ꝙdi.ex hac decr.vel offiñ iudicis ꝺ quēlibet pozē sicut ħ:papa.n.nō ꝺꝫ sustinere q; sibi deludat: vel q; sua reuocatio impediat.j.e.dilectus fil.s̄.de postu.bo.mēo.ij.de offi.del.lꝫ. ꝛ idē dicere vī ꝛ eadē rōne si mandatū esset eis q; recipent lꝫ etiam ipi ꝺ diceret ꝛ etiā excōicationē sustineret dūmō non appellarēt:q; ꝛ tūc vī mādatū trāsisse in rē iudicatā.s̄.de sen.ꝛ re iudi. q; ad ꝙsultationē.secus aūt si appellassent: vel si ꝙferēt bñficiuꝫ añq̄ꝫ mandatū recipent:q; tūc bñ teneret collatio huius bñficij: q; nōdū ꝙsenserūt cāonici collatiōi pape:nec ē negociū reuocatū ad papā.j.ō p̄bē.fil.g. Jtē secus ē si capl'm aliquē recepisset i canonicū sine p̄bēda.nā tūc nō credimꝰ q; ille sic receptꝰ hēat actionē ꝺ possidentē. Et ē rō diuersitatis:q; ħ nihil ad se papa reuocauit.nec cāonici aliq̄d ad eū remisisse videnť nec ꝙsensisse q; remitteret:ſꝫ tñ penes se ptātē p̄bendę ꝙferēdę renuere. Jtē etiā ipi si vellēt nō possent aliq̄ō ius ꝙferre in p̄bēda vacatura.j.ō cōcess.p̄bē.nulla.ſꝫ qñ papa scribit p aliq̄ q; ꝙferāt tūc neq; collatio iuris in futura p̄bēda.(Dedimus) ħ qō sequit de gr̄a loquit:sic̄ patet in integra.(Pōt).vij.q.j. pñtiū.ff. de pig.act. elegāter.§.si reprobos.ff.de le.j.filius.§.siq̄s. de le.iij.moztuo.§. labeo.ff.cōmo.in cōmodato.§.pe.ar.ꝺ.ff.de edi.edic.l.ad res.ff.de adimē. leg.relega. ꝛ intelligo p̄ma vera vbi recipiēs bñficiū nesciebat aly debitum:alꝫ secus.ff.ō ac.ēp.ꝛ vē.l.j.de ꝺbē.ēp.ꝛ vē.liberi.

QUam iam dudum. j.e.bitinia.iste ifra petebat cō firmationē electiōis facte de se in eccl'ia siduneñ.ſꝫ ꝺ: q; iā erat eius electio ꝙfirmata ꝛ itez ꝙfirmatio cassata vt stati sequit.So.ꝙfirmatio cassata fuit ꝓpter defectū ozdis ſcꝫ q; ꝓcessum erat nō admisso ꝺ dictoze.in aūc.de sanc.epis.§.si qs aūt.ꝛ ideo saluū remanebat ei ius q̄ sitū ex electiōe.vel dic q; ꝺ dictoz petebat ꝙfirmationē cassatōis nō obstāte ap.j. ꝛ ad iustificādū petitionē suā ꝓponebat q̄ sequunť.(Prebēdaꝝ)ħ dī q; qs plures p̄bēdas hāe nō possit sine petō.s̄. eo.cū nō igres.lxx. di.scōz.xxij.q.j.c.j lxxx.di.epi.xvj.q.j.pl'bros.j.de ꝙces.p̄bē.vel ec.nō va.lr̄is.ar.ꝺ.s̄.de excep.cū ecclīastice. Jtē ꝙsuetudo ꝺria ē So.dicūt q̄dā q; de iure cōi hodie lꝫ hāe plures p̄bēdas ꝛ plures canonicatus cū ꝙstō de multa tñ ꝓhibeat de dignitatibus ꝛ curis:ꝛ nō de p̄bēdis.Si.n.papa vtrobiq; piter idē voluisset vtrobiq; idē piter ꝓhibuisset.ꝛ dicūt.c.sctōz loq̄ fm antiq̄ tpa.ħ.c. nō ꝺ dicit:q; lꝫ p̄dicti ꝓcedāt plures p̄bedas: nō tñ multitudinē q̄ sonāt in vitiū.ꝛ sic intelligūt oīa.c. vbi ꝓhibenť plura bñficia vel de bñficijs hñtibus curā aīaꝝ alij inberēt.c.scōz dicētes q; qs plures p̄bēdas hāe pōt:ſꝫ nō erit canonicus nisi in vna.nā rōne canonicatus ꝺꝫ seruare statuta ꝓpositi ecclie:ꝛ ozdines ab ep̄o illius ecclie accipe:ꝛ electōibus ꝛ ozdinatōibus illius intesse.ꝛ ab eo iudicabit nō a scō.arg.lxxij.di.c.j.ꝛ ij.ꝛ p totum.nisi ꝓueniret sup bñficio scō:vel rōne maleficij cōmissi in scā dioc.ar.s̄. de fo.compe.sane.ꝛ c.postulasti.C.vbi de cri.agi opoz.aūc.qua in ꝓuincia.C.vbi in rē act.l.ij. Tu aūt dic q; qs ꝛ canonicus ꝛ p̄bēdarius pōt esse in pluribus ecclijs. Sꝫ contra hanc opinionē obꝫcitur de absurditate que sequitur: quia vnus ꝑlatus ꝓcipiet q; fiat sacerdos:alter q̄remaneret in diaconatu:vnus ꝓcipiet q; negocia sue ecclesie ꝓsequatur in curia regis. alius ꝓcipiet q; negocia alterius ecclie sue in curia pape ꝓsequat:vnus vocabit ad electionem faciendam:alter mandauit vt stet ad seruiendum ecclie:ꝛ nemo potest duobus dominis seruire:arg.xx. vij.di.c.ij.ꝛ xxj.q.j.c.j.Sꝫ tu dic q; ꝓimo obediendum est: quia scōs eum eligendo saluo iure ꝓimi recepisse intelligitur.argu.s̄. de confir.vti.vel inuti.c.vl.s̄.de iureiuran.tua.j. de rel.do.quia monasterium.nisi forte in scā ecclesia essent aliqua faciēda vbi esset necessarius:nec ꝓima sentit incōmodum: ſꝫ si sentit modicum sentit.nam tunc agendum esset cum superioze vt eum cogeret dare licentiam: ꝛ forte si moza esset periculosa ipemet posset venire contra mandatum.non enim est malicijs hominum indulgendum.ff.de rei ven.in fundo.ꝛ hoc intellige vez vbi neutra earum vel alterutra requirit residentiam:alꝫ si vtraq; requireret:dic vt no.s̄.de cler.non resi.in p̄.c.vl.ad illud.c. sanctozum rñ de: quia in vna ecclesia tñ debet intitulari.i. denominari:vt dicit in eadem di.c.j.ꝛ simul.in ꝓin.ꝛ non debet in pluribus intitulari.ſꝫ ex post facto bñ licet plures habere que tamē nō erunt eius. tituli:quia cum factus sit clericus vnius cp̄i ad titulum vnius non iterum fiet clericus ad titulum alterius ꝛ ozdines tñ ad titulum ꝓpozis recipiet. possit tamen dici q; vtranq; habeat intitulatam ꝛ vtriq; ep̄us poterit dare ozdines sibi.arg.contra.s̄. de elec.dudum.ij.circa fi.nec obstat q; nedum clerico: ſꝫ nec laico alterius cp̄i licet conferre ecclesiastica sacramenta.j. de pe. omnes.j.de paroch.ꝛ ali.paroch.c.ij.ꝛ iij.ꝛ iiij.So.ex quo p electionem canonicam factus est canonicus ecclesie alterius cp̄i iam factus est ei ꝑditus.ꝛ ideo non est dicēdus ozdinare clericus alterius cp̄i ſꝫ suum.pōt enim vt dictū est esse clericus pluriū ep̄oz. Jtē nec obstat.lxxj.di.primatus.vbi dicit q; nedum clericum:ſꝫ nec laicū potest recipe sine cōmēdaticijs lr̄is sui cp̄i. dic tu illud verum esse ad ozdines: ſꝫ ad p̄bēdam bñ dabit sine eius lr̄is. vt dic illud loqui de ignotis clericis vel laicis. Jn clericis autem notis ad quid frustra littere requirent:ſꝫ non prohibetur quin canonicus ꝛ iura canonicatus ꝛ p̄bēdaꝝ in vtraq; retineat qō enī in eodem capitulo.lxx.di.sanctoꝝ.sequitur q; dispensatione cp̄i non pōt fieri p̄bēdarius in diuersis ecclesijs non ob.voluit enim sibi auaros notare qui prebendam vel beneficium petebant nō ꝓpter deum sꝫ ꝓpter fructus quos cum tali intentione nec de iure cōmuni nec de dispensatione tenere possunt. Sed si quis in habendo plures canonicatus vel prebendas non attendant ꝓpriam voluntatem sed dei:ꝛ nō ꝓpriū honozem sꝫ onus hic sine dispensatione accipiet plures prebendas que non requirunt residentiam.argu.viij.q.j.inseri q; ep̄o.ꝛ ad idem facit idē capl'm qō dicit ꝛ qō potest cp̄i dispensatione fieri vt possit canonicus esse in pluribus ecclesijs. vel loquitur in ecclijs residentiā requirētibus.quod verum est vbi persona bona est ꝛ industrius ꝛ lr̄ata que melius sciret ꝛ posset regere duas ecclias vel decem q̄ alius vnam.ꝛ hoc enim ꝓpter ecclias fit non ꝓpter psonā. hic cōmunis vtilitas p̄fertur ꝑuate.vij.q.j.mutationes. sic etiā dicimus in p̄bendis vt plures ꝓpter honozem dei denť ꝛ dari possunt:non ꝓpter honozem persone: quia status ꝛc̄.lxj.di. miramur.(Ante).s̄.ō elec.qualiter.(Confirmationem) dicebat enim ille qui excipiebat q; confirmatus esset:ibi forte ab ozdinario.ꝛ postea ip̄a ꝙfirmatio cassata p superiozem forte ad quē fuerat appellatum:ꝛ ip̄e post cassationem ministrauit q; indignus erat ꝓmotione.arg.s̄.de elec.p inquisitionem. ſꝫ potes ex parte ista intelligere q; vel fuerat appellatum: vel negabat cassationez ꝙfirmationis.nam si cassatus fuisset ꝛ non appellasset vlterius nō audieť ꝛ si nō administrasset.

OJlectus filiꝰ.ꝛ ptic̄patōe id est voce in capl'o ꝛ ꝙsilibus.(Proximo.) hic videt ꝺrium ei q̄ dixim̄us.s̄.de ꝙsti.cum. ⁊⁊. ſ.quia quando vnus actus tñ interuenit: vt receptōis in canonicū ꝛ ꝓmissionis p̄bēde q; tunc viciosa est receptio ꝛ nō valet: ſꝫ hic fuit tñ vnus actus:quia simul facta fuerat ꝛ receptio ꝛ ꝓmissio:ꝛ tñ receptio tenet. So.nos nō intelligimus vnum actum: quia simul facta sint:ſꝫ quia simul deberet sortiri effectū.i. q; tūc tñ habeat ꝓ recepto ꝛ iura canonica adipiscat cū p̄benda vacabit:ꝛ cū ea sibi dabit:quia tūc non est tñ ꝓmissio p̄bēde non vacantis: ſꝫ etiam ꝓmissio canonicatus non vacantis.Sꝫ si actū esset q; statim habeat iura canonicatus: licet incontinēti dicat ꝛ ꝓtestetur exp̄sse q; tñ ꝑmo vacaturam p̄bendam habebit non est viciosa receptio:ꝛ ideo tenet. sed ꝓmissio viciosa est: ꝛ ideo non tenet vt hic ꝛ.s̄.de constitution.cum. ⁊⁊. Jtem hic habes q; licitum

est recipe canonicos sine bñficijs.⁊ simile.j.eo.dilec.j.de ꝓcess.p/ben.vel ec.nō va.cū sup.Sz ꝯ in eodē.c.vbi dicit q nō dz esse ca/nonicus sine ꝓbenda. Jtē non debēt plures clerici instituj in ec/clesijs qz de ecclijs viuere ꝑñt.j. de instit.c.j. Jtē hec receptio vī fieri in fraudē vacaturaꝝ. Sol.bñ lz recipe canonicos sine bñfi/cijs vt instruank in moribus ⁊ officijs ecclīasticis: ⁊ vt seruiant ꝓioribus canonicis ⁊ ecclijs.s̄.de maio.⁊ obe.statuimus. Sz si sine causa faciant superior cassabit ⁊ maxime si multos facient: vt.ff.de va.⁊ extraor.co.l.j.§.in honorarijs. ⁊.l.sc. ⁊.l.ij.⁊.iij.⁊ hoc etiam sic ꝓbatur q constat ꝓdictis rationibus hoc esse illi citum nisi causa ꝓbāt:ergo ad officium iudicis pertinet illud ca/sare nisi iusta causa ꝓbāt.instit.de offi.iudi.(Defraudeť)si opor/tunitas est dandi alioquin expectabit oportunitatem.s̄.eo.rela tum.s̄.de consti.cum.ℳ.j.de concess.ꝓben.vel eccle.non va.cuz sup.hec autem oportunitas nec semp est quando vacat ꝓreben/da:⁊ aliquando est sine vacatione ꝓrebende:vt no.j. de concess. ꝓreben.vel eccle.non vacan.accedens.(Prebendam.)queritur autem an hic canonicus possit petere ꝓrebendam primam que vacauerit an sit de gratia q hic dicitur?⁊ videtur q canonicus ius petendi eam non habeat:q si hoc cōcederetur ꝑ consequēs aperiretur via vacaturis. Rñ.q vbi ꝓbēde sunt distincte nul/lum ius habet in canonicatu sic receptus.ſ. non vacante ꝓreben da ad petendum eam.⁊ q hic fit de gratia est ⁊ de honesto.con tra.s̄.de consti.cum.ℳ. nam ibi dicitur q canonici recepti sine ꝓbenda habent ius ad petendum fructus super exercentes:er/go eadem ratione ⁊ ad ꝓbēdam que vacauit. Rñ.aliud in fru ctibus excrescentibus:quia illi rumpunt priuilegia:⁊ ita cū ru/ptum fit priuilegium cōmuniter ꝓbendam percipiet cum alijs: cum sit canonicus ⁊ aliud in ꝓbenda:quia ꝑ eius vacationē non rumpitur priuilegium. ⁊ idē qō dico in ꝓrebenda dico etiam in portionibus priuilegiatis:puta quia priuilegium dedit q tantū certe portiones fiant de redditibus ecclesie. nam he portiones quo ad prohibitionem vacaturarum eōdem iure censende sunt cum ꝓbenda cum decr.j.de concess.ꝓben.vel ecc.non vacan.c.ij. non tamen prohibeat ꝓrebendas vacaturas:sed etiam ministe/ria ⁊ ecclesias.⁊ idē intelligendum est de altaribus⁊ omnibus fructibus ecclīasticis.⁊ he portiones bñ possunt dici ꝓbende ⁊ redditus.lz si non essent ibi portiones priuilegiate:lz tñ conse/quentes ad numerum clericorum: tūc bñ diceret q si est electus in canonicum vltra numerum:q bene potest petere portionem ⁊ si non vacet ꝓbenda vel canonicatus vel portio: quia ex quo rumpit priuilegium in numero canonicoꝝ: eodem mō ⁊ in nu/mero portionum. Et ratio diuersitatis est:quia ꝑ hoc accessoria est portio:⁊ ideo sublato principali tollitur ⁊ accessoriū. s̄.de cō/sti.translato.cum suis concor.lz in alio casu ⁊ numerus canoni/corum est principale:⁊ numerus portionū ē principale. ⁊ qō di/ximus q vbi non sunt portiones priuilegiate q statum potest pe ti portio:intelligo nisi aliter obtineat de consuetudine sicut est in vrbe:nam cum ibi obtineat de consuetudine approbata q habe/ant canonicos sine portionibus.⁊ q non tenētur sic receptis da re portionem infra certum tempus: immo aliquando differunt aliqui vsqz ad annū:aliquando vsqz ad duos vel plures annos: ibi non possunt petere portiones quāuis moriātur canonici.⁊ de hac consuetudine loquitur.s̄.de consti.c.fi.⁊.j.de iure patro.po stulasti. Jtem dicimus ratione eiusdem consuetudinis ⁊ si non sit ibi certus numerus canonicorum vel portionuz.(Facultas) lz nonne quod irritauit confirmat.ſ.ꝓmissionē vacature? Rñ. non:illud tamen dicit qō dixerat: quia addit de quotidianis di/stributionibus dandis. vel dic q hic non mandat q si impostē/rum offerret se facultas q daretur ei ꝓbēda:lz cum tunc.ſ.quan/do papa has litteras dedit dum esset facultas q statim detur ei ⁊ sic hoc verbum obtulerit est ꝓteriti temporis.vel dic q sit futu ri temporis:⁊ tamē aliud ē q mandat.ſ. prouideri cum se facul/tas obtulerit:qō licet:⁊ q pluribus modis potest cōtingere.ſ.p/pter redditus superexcrescentes:vel propter donationē nouam de qua possit fieri noua ꝓbenda.⁊ aliud quod cessat.ſ. vacature ꝓbende expectationem: qō non licet.j.de concess.ꝓbē.vel ec.non vacan.c.ij.arg.ad hoc.j.c.allegato accedens.vel dic q hec ē in/tentio decre.prouidere ne aliquis sit canonicus ⁊ nihil tempora le habeat ꝑ bñficio.⁊ hoc videtur sonare hec littera vbi dicit q composuerunt q participationē haberet spiritualium:lz nullos fructus ꝓbende. Jtem ⁊ ibi indignum est vt sit canonicus ⁊ ꝓ/bende bñficio defraudetur.⁊ in ambobus locis sumitur ꝓbēda nō pro iure ꝓbēde distincte: lz pro qualibet re que ꝓbetur ad sus/tentationem vite.⁊ qō sic intelligere voluerit ex eo apparet q multi clerici sunt ⁊ multe ecclie que ꝓbēdas non bñt distinctas: ⁊ tamē sunt legitimi canonici ⁊ quasi idē qō dicit h.c.⁊ qō dicit s̄.eo.cum scōm.⁊.c.non licet.vbi dicit q non dz aliquis esse cleri/cus ⁊ nō habere elemosynas. Jtē no.q in aliquibus ecclijs ē cer tus numerus canonicoꝝ:lz mille sunt ꝓbēde distincte.s̄.de vi.⁊ ho.cleri.quoniam.⁊ ibi si recipiant canonicos vltra numeꝝ ha bebūt partē de victualibus q in mēsa veniunt:argu.h.s̄.de ꝓsti. cum.ℳ.lz non habebūt partē de his q diuidunk etiam si ea sint victualia:vt granum vinum ⁊ hmōi. quia lz ibi non sint ꝓbēde: tamē ꝑm numeꝝ canonicoꝝ intelligunk ibi esse portiones:ar.s̄. de ꝓsti.c.fi.lz vbi sunt ꝓbēde distincte ⁊ sine vlla detractatōne de omnibus cōmunibus hēbūt partē isti canonici vltra numeꝝ re/cepti:vt hic.s̄.de ꝓsti.cum.ℳ.j.de v̄.sig.olim. Et ē rō diuersita tis:quia ex quo distinxerunt ꝓbendas non debebāt ibi esse por/tiones ꝑm numerum canonicoꝝ:lz vbi non erant ꝓbende distin cte iustum est vt ꝑm numerum canonicoꝝ ⁊ portiones distincte esse intelligantur: nisi essent regulares q nec proprium habere possunt.xij.q.j.non di.⁊ sic etiam nec portiones distinctas. Alij contra:⁊ licet portio possit dici ꝓbenda ⁊ econtra:hic tamē dici/mus ꝓbēdam que distincta est in possessionibus vel redditibus certis.portio autem est que sic diuisa non est: lz de omnibus red ditibus cōmuniter collectis extrahitur.

De fraternitatis.eligunk

Jsta receptio non hz nisi vnum sensum.ſ. qñ ambo statim ⁊ simul sunt canonici ⁊ ꝓbēdarij qō fieri ius ꝓhibet ꝓpter sectōz ꝓbēdaꝝ.s̄.eo.maioribus.⁊ ideo cassak vt in fine huius decre.dicik. lz lra sequēs innuit q etiaz alīū sensum als pōt habere ibi.ſ.⁊ si vnus ⁊c. vbi innuit q etiam hūc sensuz possit hre.ſ.q vnus statim sit canonicus ⁊ ꝓbēdarius:⁊ alius cō sequēter esset canonicus ⁊ ꝓbēdarius. Sz certe nō est verum q iste sensus eliciatur de vbis ꝓmissis.Sz dicit q etiam iste sensus non est tolerabilis de iure.lz cōtra.s̄. de ꝓsti.cum.ℳ. vbi exꝑsse dicit q plures electi fuerunt ad vnam ꝓbendam.So.ibi.vel dic q illud intelligitur qñ exꝑsse dixerunt in receptione q vnus statim deberet esse canonicus ⁊ ꝓbendarius:⁊ alij statim essent canonici:lz ꝓbendas haberent consequenter quod ex causa licet vt no.s̄.e.c.proxi.⁊ sic loquitur decr.j.e.dilectus.vltra me.(Tu roneñ.) s̄.e.miramur.⁊.c.maioribus.vbi no.(Lateraneñ.) j.de ꝓcess.ꝓben.vel eccl.non vacan.c.ij.(Lassanda).s̄.de consti.cum ℳ.contra.Sol.ibi.

Jsi essent.iusticiam

hoc fecerūt cuidaz ex iu sticia cū esset canonice electus.ꝑ arbitriū.n.nō posset hre canonicā institutionē.j.ō instit.cū ad nostram.⁊ c.iij.s̄.de transac.sup eo.nec posset ius vnius in alium trāsferre. (Prouidentiā)⁊ intellige ⁊ priores ⁊ clericos esse canonicos se/culares:als esset ℨ.xij.q.j.nō dicatis.j.de sta.mo.cum ad mo.vl dic q istos redditus non habebit vt ꝓprium.ſ.q possit eos alijs dare vel in testamēto relinqre:lz hēbit vt dispēsator ⁊ obediētia rius.⁊ qñcunqz placebit suo abbati pōt illos sibi tollere nisi es/sent a papa ꝓfirmati.⁊ tunc papa sine iniuria quādo vult pōt sibi auferre:quia sub eius obediētia eos intelligitur tenere.(Lō promissum)ita q metu pene vel interesse stent arbitrio tam ca/pitulum qz confirmatus ⁊ cassatus qui compromiserunt.(Nos eam)ordinationem vel prouisionem.(Sectio).h est ratio quare capitulum tenek toto tempe vite cassati dare.xx.lz prior non tene tur nisi tpe sue vite:quia prior hēbat certos redditus qui diuidi non poterant contra ꝓcl.turoneñ.lz.s̄.e.maioribus. lz capitulū minime. Et ē alia ratio:quia quando factum fuit compromissuz nemo erat adhuc prior vnde per eorum compromissum nō po/terunt obligari prioratus vel successor:sed persona litigans tm. Jtem cum ageretur de iure personali non poterat obligari prio ratus vel successor cum de eius vtilitate non ageretur.ff.de pact. quo iure.§.vl.⁊.l. in ꝑsona.§.j. lz capitulum idem permanet.⁊ ideo se ꝑpetuo obligare pōt.⁊ maxime q ex causa pacis ⁊ pieta tis qz quis posset restitui in integrū si lesum esset.

Proillorum.suarum

Nō q noīe sua rum intelligunk oēs ecclie ꝓuincie etiā cathedral.ar. s̄.de vsupal.c.j. Si aūt ep̄o scribebak intelligik de ec/clesijs sue dioc.⁊ nō de dignitatibus.⁊ nō distinguimus an hēat ipe collatōez vel alius dūmō sit in sua ꝓuincia vel in sua dioc. cō stituta:⁊ ibi ius ep̄ale vel archiep̄ale hēat:qr rōne illius iuris cō ꝓhēdit sb hoc nomine suaꝝ.ff.de contrahē.empt.qui tabernas. sed si sint alique ecclie vbi nihil iurj habeat forte ibi ꝓuidere nō posset nisi diceretur in aliqua ecclesiarum tue prouincie.sed alijs videtur q etiam per hmōi lras non haberet potestatē ꝓuidēdi nisi in ecclesijs vbi ad eum spectat collatio. argu.s̄. de offi.ordi.

licet in ea.vñ dixerũt q̃dam q̃ papa ħ mãdauit auct̃e nr̃a facias nos dicimus q̃ etiã sine clausula hac põt etiã in alijs ꝓuidere:q̃ ibi est ꝯdictores tc̃.t ipe nõ põt esse executor ꝯ se.ff.de arbi.l.vl. Sz q̃d si tm̃ esset in lr̃is mãdamus q̃tenus tali ꝓuideas in aliq̃ eccliaꝝ tuaꝝ:t forte idẽ.(Mãdati)qõ fecerat ꝑ magr̃o.p.t vere illudebaf:q̃ alios sine mãdato pape recipiebãt.sz eos de q̃ bus papa mãdabat irreuerenter recusabãt.(Jnuestiuit)Nõ de legatus cui cõmissum est q̃ alicui faciat bñficiũ assignari põt illũ ꝑ quo sibi scribit de ꝓbẽda vel bñficio inuestire:ar.ꝯ.s.de regu. abbatẽ.Sz dic aliud ẽ vbi mãdaf:facias ꝓuideri.q̃ tunc nõ põt ꝓuidere cũ ħ nõ sit ei cõmissum:sz tm̃ facere ꝓuideri.aliud aũt est cũ mãdaf alicui q̃ faciat competẽs bñficiũ assignari:vt ħ.q̃ tũc cum bñficiũ sit annexũ canonicatui poterit inuestiri aliquẽ de canonicatu.t ꝓsequẽs dabit ei ꝓbẽda q̃ est ꝓnexa canonicatui.j. q.iij.sigs ob.tacite enim vr̃ dixisse:des eis ius inuestiẽdo eum t post de facto facias bñficiũ assignari qõ annexũ est canonicatui. vel põt dicere q̃ canonicatũ istũ ꝓtulerit archiepus de voluntate epi asagoneñ. ad quẽ siue de suo iure siue de iure ad eũ devoluto ꝓpter negligentiã canonicoꝝ ptinebat ptãs eligendi.t dicit q̃ sz aliq̃ñ nõ possit inuestire.s.q̃ñ mãdaf iudici q̃ faciat alicui ꝓuideri:vel aliquẽ in aliq̃ eccliа recipi.s.de offi.deleg.sup eo.põt tm̃ interdicere ne eligãt.ar.q̃ exquo ꝓuisio sibi cõmissa est t oĩa ad idem faciẽda.s.de offi.dele.ꝑterea. Jtẽ q̃uis nõ sit spãliter mãdatũ q̃ suspendat:est tm̃ affinis mãdato ꝓuisionis.ff.iudi.sol.iã tm̃.§.in hac. Jtem de cre.dicit q̃ legatus generalis sibi põt ꝑbẽdã reseruare.vt.j.de iure pa.cũ dilectus.ergo t eadẽ rõne t spãlis delegatus in ecclia vbi est mandatum sibi q̃ ꝓuideat alicui cum in ea ecclia maiorem potestatem habeat q̃z generalis legatus.s.de offi.deleg.studuisti.(Auctoritate).de excõmunicatione inuestiturã autẽ nõ potuit facere auctoritate:quia sibi cõmissum non erat.(Contradictores)ħ sententia sic a iudice lata nõ comꝑhendit nisi ptes que fuerint in iudicio:vel illos qui fuerint vocãdi:vel heredes eoꝝ:vel singulares successores:alij enim nõ sunt de iurisdictione eius.t ħ est forte ratio q̃ successores ligent:quia iudicium trãsit ad successores:sz non arbitrium.ff.de arbi.sz interpellaf.§.vl.t si sit iudicium reale transit ad singulos successores:arg.tm̃ ꝯ.s.de offi.dele.c.j. vbi dicit q̃ quoslibet turbatores põt excõmunicare.sz ibi loquit de ꝓturbatoribus iurisdictionis: vt ibi no.t.j.de ꝑben. dilect⁹.ħ autem loquit de ꝓturbatoribus ꝓtis.videtur autem q̃ in nullo casu debẽt ferre talẽ sententiã:excõmunico omnes ꝓturbatores talis clerici cum tractus futuri tẽporis nõ ptineat ad iudicem.ff.de vsur.l.j. in ꝓnci.sz rñ.vt no.s. de ꝓcu.auditis. Jtem ꝓstitutio videtur hec:excõmunico omnes qui sibi ꝯdixerunt q̃ delegato non licet.Rñ.non est ꝓstitutio.t ħ apparet ex ꝑsona ꝓstituentis t ex forma sententie que nõ est generalis nec ꝑpetua nec alia hz que in ea requirunt.iiij.di.erit.immo est sentẽtia q̃ ex eo apparet:q̃ cã cognita fertur:t si ferat nisi cã cognita licet teneat tm̃ iniusta est.xj.q.j.c.j. t si sup alio sine causse cognitione ferf: puta si ꝓcipet q̃ ei obediretur a quolibet: t qui non obediret ei talem penam pateref.nec credimus valere nec tenere ipo iure:vt no.s.de in integ.resti.c.ij.cum aũt causse cognitione legitime fertur.j.de ap.ꝑterea.Sz si dicas quare nõ expectat turbationem anteq̃z ferat sentẽtiã.Rñ.q̃ posset esse periculuz si tm̃ expectaret:t ponamus q̃ melius faceret si expectaret:tamen t hoc teneret.ij.q.vj.biduum.s.de appel.ꝑterea.ar. ff.de euict.l.ij.ff.ad.l.aquil.in.l.illa aquil.t nõ extendit hec sententia generalis t ante receptionẽ lata:vel etiã post:nisi in tempore in quo sentẽtia ferri posset. Jtem videtur q̃ auctoritate huius clausule etiam post annum imperpetuum post q̃z inuestitus est.t post q̃z mandauit de eo recipiendo possit excõmunicare rebelles:t etiã post q̃z sententia lata esset si esset negocium vbi esset sententia ferenda:licet als non posset tan q̃z ille qui functus esset officio suo infra annum.s.de offi.deleg.in lr̃is.t.c.q̃renti. Sed nobis videtur q̃ etiam post diffinitiuam non possit nisi infra annum:arg.eiusdem decre.querenti. Jn alijs autem.s.q̃ñ fertur diffinitiua sententia:sz mãdat eum recipi in canonicum poterit cõpescere ꝯdictores auctoritate huius clausule quousq̃z mãdatum pape plene sortiatur effectum.s.q̃ recipiatur in canonicũ sz exquo receptus est q̃uis postea molestetur sup canonicatu vl alijs non poterit eos compescere:quia si ꝯriuz diceretur iam videretur eius ordinarius esse:t talia scripta redarguuntur.s.de rescrip.ad hec.sz quid si aliqui receperunt t pape mãdatum impleuerunt:t aliq̃ non? Rñ demus sup illos q̃ mandatũ dñi pape impleuerint nihil vltra facere possint:etiã si molestent cum:cum in illos functus sit officio suo:in alios tm̃ põt. Jtem si illi qui receperunt t mandatũ dñi pape impleuerunt:t eum de nouo molestant sup fructibus ꝑbende:vel etiã sup ipo canonicatu:nõ tamẽ põt compesci auctoritate huius clausule:quia non videf ei commissum de futuro excessu:t tps date inspici dz.s.de rescrip.eam te. Jllud autem q̃ dictũ est q̃ non extendit hec iurisdictio: nisi ꝯ certas ꝑsonas.s.illos qui sunt vocandi t quosdam alios.nos non credimus sic verũ:immo salua meliori opinione credimus q̃ omnes contradictores possint compescere etiam quoscũq̃z extraneos dummõ de facto contradicant non de iure:quia sententia lata in illos qui de iure contradicunt non tenet:cum nullã habeat iurisdictionem nisi contineretur in lr̃is: vel exꝑsse vel tacite sub generali clausula:t postea coram delegato exꝑssisset.s.de rescrip.pastoralis.quia tuc siue iuste siue iniuste teneret sententia. Jn põti autem casu vbi non mandat de recipiendo:sz ipemet eũ inuestit:satis credimus q̃ posset contradictores suos inuestire infra annum excõmunicare:arg.ꝑalleg.decre.querenti.t.s.de re iudi.ad consultationem.(Seruasse)de hoc no.s.de cõsti.cum accessisset.(Recipiant)t sic excõmunicati recipiunt aliquem in canonicum:sz hec receptio nõ tribuit ius:quia iam canonicus erat als secus.s.de eta.cum bone.vel dic excõmunicatos teneri ad ea que fiunt in eoꝝ ꝓiudicium.s.de iudi.intelleximus.vel dic t forte melius q̃ nec receptionem nec installationem facit excõmunicatus.nec contradicit:quia ibi dicitur t expone recipiant.i.donec cautionem faciant de recipiẽdo eum in canonicum ꝓ quo excõmunicati erant.t si ꝑstita absolutione velint appellare non audiuntur:nisi nouum grauamen eis fieret.s.de appel.questioni. Sz obijcies exquo ꝓ manifesta offensa est excõmunicatus non debet absolui nisi ꝓius recipiatur.j. de ver.sig. ex parte.ij. q.j.ꝑbyter si. Sz dic illa etiam in spiritualibus non habere locum:vt no.s.de dolo t contu.veritatis.qd enim si excõmunicatus esset si se faceret ordinari deberet ne ꝓmoueri anteq̃z absoluatur? absit:quicquid dicant ꝑdicti exꝑsse dicit decre.q̃ ante absolutionem recipere debet.s.de rescrip.capitulum.(Ad canonicatum)bñ mandat dominus papa q̃ huic dentur ea que pertinent ad canonicatum t non ad ꝑbẽdam:quia licet canonici infrigissent statutum suum de certo numero:non tamẽ fractum esset istud statutuz quo ad ꝑbendas: quia licet canonici qui habẽt certum numerum eligant vltra illum numerum ꝑbende tamen distincte firme maneat.s. de consti.cum.Ad.s.eo.dilectus.t de hoc no.j.eo.dilecto.t hic executor de quo hic dicit peccauit inuestiendo eum de ꝑbenda.vel dic q̃ non peccauit inuestiendo eum de ꝑbenda:quia non erant ibi distincte ꝑbẽde:nec certus numerus earum.t ex hoc dico q̃ si etiam peterẽtur littere in aliqua ecclesia in qua canonici suum statutũ fregerunt eligendo vltra numerũ q̃ adhuc salua manet eius exceptio vt ꝑbenda nõ assignet vltra numerũ:sz nõ manet eis salua quin eũ recipiãt in canonicũ arg.ꝑalleg.decr.cum.Ad.dilec.

Alis questionibus.

Accedẽs vel alius magis

Q.d.melius est q̃ inuestitor dicat:inuestimus te pro tali absente: q̃z inuestimus talẽ absentez p te.t põt ħ intelligi vbi ꝓcurator hz mãdatũ.ff.de dona.q̃ mihi.t.ff.d acq. re.do.si ꝓcurator.q̃uis lex videat dicere q̃ etiã cuz mãdato nõ transit dominiũ.ff.de acq.re.do.res ex.Sz illud intelligimus q̃ nõ hz spãle mandatũ de aliq̃ re emẽda.Sz qd si ꝓsanguineus q̃ sine mãdato noĩe absentis recipiat inuestituraz? nõ credimus absenti acqri ꝑbendã:nam lz agere possit:vt.ff. de ꝓcu.sz he ꝑsone nõ tm̃ acq̃ret dominiũ nec etiã canonicatũ q̃ solo ꝓsensu eligentiũ t electi acqrunt.Sz queri an teneat si postea ratũ habuerit ille cuius noĩe recepta ẽ inuestitura si ꝓus alij eẽt collata.sz nec ħ credimus q̃ eis liceat a ꝓmo facto recedẽ: vt no.s.de elec. cũ inter.

Dilecto filio.p.legatus.

legato nõ fuit licitũ infringere ꝓuilegiũ cãonicoꝝ: t idcirco nõ valuit qõ factũ ẽ de celerario. sz si cãonici fecissent cũ ad eos spectaret electio teneret cãonicatus t nõ diuisio ꝑbendaꝝ: q̃ ꝓuilegiũ ꝑ se datũ ꝑt renũciare.s.de ꝓsti.cũ accessisset.vl dic q̃ idcirco fuit cassata:q̃ ábo fuerũt electi ad vnũ ius ꝑbẽdendũ.ad ħ no.s.de ꝓsti.cũ.Ad.s.c.dilec.(Generalis)cuius ꝓsensus nõ ꝓiudicat ep̃o:cũ ħ ei spãliter cõꝑmissum non fuisset.Sz plus dico q̃ nedũ ꝓcuratoris nec ep̃i ꝓsensus ꝑdesset in his q̃ ꝯ ius fiũt.ff.de ꝓdi.insti.si ꝓcurator.ff.de his q̃ in frau. cre.si pr̃ filio:(Ad osculũ)vehemẽs ẽ ꝑsumptio.ar.j.de his q̃ fi.a ma.par. ca.ex tenore.j.de ꝓuil.cũ oli.C.de acq.pos.l.j.C.s pa.po.si filiũ. xx.q.j.q̃ ꝑ.Rñ.ep̃m igraſſe eũ nõ fuisse cãonice receptũ.ff.de int̃ro.act.de etate.§.vl. Jtẽ receptio ad osculũ nõ facit cãonicũ:sz legitima electio.C.de li.cã:nõ iccirco.ff.de decu.nõ hẽrem⁹.vl dic ne

dum p̄tacitū ꝓsensum: ſz nec exp̄ſsum habet contra tenorem alterius ꝓcilij posse habere ius in p̄benda. s̄. e. tue. ⁊ ideo semp cōtra eum dicimus nō canonicam electionē. (Molestatione) intērabit ipe vti possidetis. nā eps eum vt in cāonicū nō tractabat. vel etiā alīs eum in possessione iuris canonicatus molestabat: vel super hoc implorabat auxilium iudicis. vel melius eps agebat negatoria contra electum: vel clericus p̄fessoria ꝓtra ep̄m (Turonen.) s̄. e. maioribus. (Lateranen.) j. de ꝓcess. p̄ben. vel eccle. non va. c. ij. ⁊ iste celerarius censeri deberet secūdus: quia ob hoc resignauit vt nepos archiep̄i haberet: vt in p̄in. huius decre. habet. (Nō est certus) idē est ⁊ si certus esset ibi numerus p̄bendar̄ vel etiaz canonicorum: vel vtriusqz. s̄. de consti. cum. M. nam semper eligēdo canoñ. vltra numerū valet electio: ſz p̄uilegium rumpit quantū ad certum numer̄ canonicor̄: ſz nō rūpitur ſz durat quo ad numerum p̄bendarum. ⁊ hoc bñ colligitur. s̄. e. dilectus. ⁊. s̄. de consti. cum. M. Ratio diuersitatis est: quia cum non obstante certo numero teneat electio quo ad canonicatum: rumpit̄ p̄uilegium quo ad ius canonicatus. ſz eligendo plures ad vnam p̄bendam vacantē licet etiam non vacantē vltra numerum nō tenet electio vt hic: quia ē contra concilium turoneñ. vel lateranē. nisi vellēt nouum ius p̄bende statuere. j. eo. vacante. ⁊ ideo cum non teneret electio non rumpit p̄uilegium. Jtē ratio quare tenet electio quo ad ius canonicatus non quo ad p̄bendam: quia sic statutum ē. j. de ꝓcess. p̄ben. vel ecc. non va. c. j. s̄. e. maioribus. ſz in canonicatu non sic statutum ē hoc ipo iuste constitutum est: quia cum p̄benda maxime consistit in rebus corporalibus: non poterat ius p̄bende fieri nisi possessiones alicuius ecclesie diuiderentur. ⁊ h̄ esset malum q̄ vna p̄ebenda esset pinguis ⁊ alia pauper. s̄. de consti. cum. M. non tamen dicimus malū: ſz de omnibus p̄bendis vel de vna pinguiorū alijs vellēt vnam nouam facere quin possent. j. e. vacante. ius autez canonicatus qđ incorporale vel indiuisibile est multi possunt sine aliorum damno habere: ⁊ ideo aliud fuit statutū in iure canonicatus: ⁊ aliud in p̄bendali. melius dicit̄ q̄ hic nō facit vim quin plures possunt eligere vno solo iure vacante si hoc intenderent ⁊ exp̄rimerent: ſz hic non exp̄rimebant nec hic p̄sumentur intēdere nisi exp̄rimāt nec ē contra. s̄. de consti. cum. M. quia ibi exp̄resserūt. (Desunt) ⁊ ideo licet in aliqua ecclia vbi non ē certus numerus canonicorum sint plures canonici ⁊ vnus moriatur non valerēt littere si impetrentur super canonicatu illius alicui conferēdo quasi vacet: quia non vacat immo desijt vt hic dicit: secus autem si ibi eēt certus canonicor̄ numerus: quia tūc nō desinit ſz vacat. (Jllud) id est ad p̄bēdam vacantē: ſz ad ius canonicatus vna sola p̄benda vacante possunt plures eligi. s̄. de consti. cum. M. j. e. c. p̄ri. secus als vt ibi notat̄. melius dicit̄ q̄ non possunt ad vnum ius canonicatus duo eligi. ſ. q̄ duo cāonici sint electi habeāt tm̄ vnā vocē in electionibus ⁊ in alijs: ⁊ q̄ in omnibus funganť ambo tm̄ vice vnius. ſz bene possent fieri duo canonici qui haburunt voces: licet vna tm̄ vel nulla p̄bēda vacaret. Jtem nota q̄ licet possint plures canonicos facere vna tm̄ p̄bēda vacante nō possunt plures canonicatus ius dare ad vacaturam. j. de ꝓces. p̄bē. nulla. nam canonicatus ministerium ē. (Spectat) cum ꝓsensu tamē eor̄ quor̄ interest. (Augmētatum) ordinando q̄ vbi sunt. x. p̄bēde sint. xv. (Statutum) No. q̄ si in aliqua ecclia ē certus numerus canonicorum iuramēto firmatus: ⁊ aliquis eligatur sup numerum non tenet electio. ⁊ idē si numerus sit ꝓfirmatus auctoritate pape cum clausula: ⁊ si quid factum sit contra non valet: als enim secus: vt hic ⁊. s̄. c. p illor̄. s̄. de consti. cū accessissent ⁊. c. cum. M. secus als si quis iurasset non vendere librum ⁊ postea venderet teneret venditio. ſz contra videtur. s̄. de iure iurā. c. intellecto. ſz hic loquitur de alienatione licita. alienatio enim licita non ē a principio inter dicta: ibi loquitur de alienatione illicita etiam sine iuramēto. dicunt enim speciale in spūalibus vt nō valeat q̄ in eis fit contra iuramētum. Alij dicūt q̄ etiā receptio in canonicū contra iuramētum tenet: ⁊ hec ē allegatio. si aūt ad p̄bēdam electus esset vacaturam: vel etiam plures ad vnam diuidēdam essent electi cassanda electio eēt: vt. s̄. e. tue. (Si quicq̄) ħ certum ē q̄ contra iuramētum venire non possunt si ē bonō. ecclie. immo ⁊ si esset temerarium non liceret venire contra sine superioris auctoritate: vt no. s̄. de elec. p venerabilē. Jtē nulla alia ratio videtur quare canonici non possunt venire contra p̄uilegium sibi ꝓcessum qñ ē ibi p̄ns clausula sicut qñ non ē ibi clausula. s̄. de consti. cum ac. C. de leg. ⁊ ꝓsti. q̄ fauore. in fi. nisi q̄ h̄ statuere voluit de nouo in fauorē ecclesiarum ad confutandam inconstantiam eligēdi. ⁊ p̄ōt dici quia qđ h̄ dicit̄ locum hz in omnibus p̄uilegijs ⁊ ꝓfirmationibus ꝓcessis eccl̄ys vbi p̄ns clausula ꝓtinet. h̄ clausula hic facit q̄ canonici suo facto ꝑrio nō p̄nt rumpe p̄uilegiū vt h̄ apparet. ⁊ dicunt q̄dam q̄ hoc decretum p̄ōt opponere non solum papa ſz etiam quilibet alius iudex etiā delegatus de bis q̄ ad suam iurisdictionē pertinēt. vij. q. j. quia frater. C. de iudi. ꝓperandū. §. si aūt. immo etiā p̄uatus q̄libet p̄ōt interponere h̄ decretū. ff. de leg. iij. l. q̄situm. ſz sciēdum ē q̄ hoc decretū maiores vires hz q̄ñ cū cause cognitōe fit: vt no. j. q̄ ma. accu. pos. cū in tua. (Dñ) sn̄ia pape. (Silētiū) h̄ apparet q̄ nō fuit actū vti pos. in quo nō ꝓdēnatus fuisset nisi ad cessandū ab ingetate ⁊ ad interesse. ff. vti pos. si duo. §. fi. ſz fuit actū ꝓfessorio vl̄ officio iudicis implorādo h̄m tenorē legis. C. de inge. ma. diffamari. ⁊ h̄m hūc modū agendi bñ hz locum hec sn̄ia: ſz exponē ad restitutōez eor̄ que rōne dicte institutionis tenebat. i. admissionē possessionis p̄bēde ⁊ alior̄ iurium ad p̄bendā p̄tinentiū. ⁊ h̄ bñ poterit petere eps ad cuius collationē p̄tinebat collatio p̄bēdar̄ q̄ imponeret ei silētium vt statim sequit̄: als aūt ad restitutionē sibi faciēdā p̄prio sumpto vocabulo agere nō posset eps: ⁊ ea sibi restituēdo non eēt p̄bēda. ſz si noīe p̄bēde egisset q̄ p̄ōt bñ. j. de suc. ab intesta. c. fi. etiā tunc p̄prie sumit̄ verbū.

Dūcāte. duas. p̄bēdas. (Jntegrate). q̄ simplr̄ eligūt eos in canonicos nō exp̄sse ad vnā p̄bendā vel ad aliā. si enī elegisset eos exp̄sse ad vnā p̄bendā diuidendā nō valeret electio. si. s̄. e. c. p̄ri. vel dic ſz non valuit talis electio de rigore iuris: vt. s̄. e. c. tue. de eqtate tn̄ dz eis p̄uidere. s̄. e. inter cetera. vel potes dicere q̄ bñ fuit intētio eligētis q̄ due p̄bēde ex vna fierēt. ⁊ h̄ nō sufficit nisi p̄habita p̄uentū rone ita q̄ cōgrue inde fieri possint ⁊ in hoc casu. ſ. q̄ñ vna p̄benda insufficiens ē diuisa ⁊ duobus data p̄ōt dici q̄ sic diuisam p̄bendā vterq̄ possidebat ſz quā cito poterit siue p̄ vacationē siue alio mō tenebit̄ integrare p̄bendā. vel dic melius q̄ bñ potuit eps diuidere vnā p̄bendā j. de excess. pla. sicut vnire. ⁊ sic h̄ bñ tenuit diuisio: ⁊ ideo ambo remanēt legitimi canonici. ſz quia referebat̄ pape: quia lz epus cum cap̄lo potuit diuidere non tn̄ bñ fecerat: quia nimis parue erāt ⁊ als inequales: qđ esse non dz. s̄. de ꝓsti. cum omnes. ⁊ ideo papa mādauit de hoc inquiri: mādauit p̄bēdas integrari si sic esset ⁊ alijs equipari.

Dilectus filius. q. mis̄m̄. Nō q̄ hi canonici nō obedierūt simplici mādato: posteā tenent̄ ei p̄uidere de cōibus redditibus: ⁊ h̄ ē in penā illor̄ canonicor̄ qui cū nullā excusationē haberēt mādato pape ꝓtēpserūt obedire. s̄. de rescrip. si qñ. ⁊. c. cum adeo. ⁊ h̄ est ꝓueniētior pena q̄ eis īponi possent cū in hoc deliq̄runt. s̄. de tempo. or. lr̄as. ſz ⁊ aliā imponere posset: q̄ in re siue in p̄bēda nullū ius hz q̄ ex eo apparet: q̄ collatio de ipo facta tenet: vt h̄ in fi. ⁊ no. s̄. de rescrip. cap̄lm. ⁊ ad hoc facit. s̄. de rescript. ꝓstitutus. arg. ꝑ. s̄. de rescrip. lr̄as. vbi dicit̄ q̄ successor dando executorias lr̄as illi clerico ꝓ quo p̄decessor direxerat monitorias nō factū suū ſz p̄decessoris exequi videt̄. So. vere factū p̄decessoris exequit̄: q̄ p̄decessor monitorias ꝓcedēdo incepit: ⁊ de honestate successor factū p̄decessoris exequi tenetur nisi aliqua iusta cā ꝑ faciat. lxiij. di. adrianus. ſz tamen ex hoc nō sequit̄ q̄ habeat ius in re. (Sufficiēs) nec aliud legitimū sibi obstat. (Recipiatis.) iste enim nondū receptus erat in canonicū: ⁊ ideo non dat̄ sibi p̄bēda vacās: ſz tenet collatio alij facta de illa vt hic. ⁊ secus esset si receptus esset in canonicū auctoritate lr̄ar̄ pape: q̄ tunc credimus q̄ haberet actionē ad p̄bendā postea vacantē petendā si alius eū nō p̄cederet: arg. s̄. e. relatū. dilectus. j. de ꝓsti. cum sup. s̄. de ꝓsti. cū M. nā lz non habeat ius in p̄benda nisi sibi assignet̄: vt in p̄alt. decre. dilectus. tamē illa ad quē ptinet collatio p̄bendar̄ nō hz tunc potestatē ꝓferendi eā nisi canonico: quia iam receptus ē canonice seruata distinctione quā no. s̄. de maio. ⁊ obe. statuimus. aget ergo cum eo ad quē pertinet vt sibi eam assignet si nondū ꝓtulit eam alteri: alioquin aget cum superiore vt eā sibi assignet ⁊ postea aget ꝓtra detractorē p̄bēn. Alij tamē dicunt q̄ sine alia assignatione aget contra detentorē p̄bende: arg. s̄. e. inter cetera Pōt enim dici q̄ quilibet receptus in canonicum ius hz in p̄bē. q̄ sibi suo ordine defendēda est cū ꝓnexa sint iura canonicatus ⁊ p̄ben. lz aliq̄n differant collationes p̄bendar̄. s̄. eo. cū dilectus. ⁊ sic apparet q̄ male faciūt iudices q̄ deputati sunt executores pluribus receptis in canonicos: q̄ quilibet executor excōicat illum ad quē ptinet collatio p̄me p̄bēde q̄ vacabit: nisi eā ꝓferat illi cuius executor est. nā solius p̄mi executio iusta est: quia ex quo ad p̄mi mādatū eā assignauit sine dolo desijt eā posse alijs assignare. vñ si decetero alij executores ei p̄cipiāt q̄ alijs ꝓferāt: ⁊ si ꝓpter h̄ eū excōicēt male faciūt nisi forte cū ꝑria mādata recipet malicioseⁿ manifeste iniustū mādatū impleret ⁊ iustū postponeret. s̄. de rescp.

cum ꝓtingat. Item videt q; huic recepto in canonicū ꝓtra eum qui eū ꝓtulit alteri nō hz actionē. nisi forte de dolo vel in factum ad expensas. ff. de dolo. l. j. Sz tn̄ bn̄ dicimus q; collator pōt assistere ei cui ꝓtulit in cā sicut vēditor emptori a quo res vēdita vē dicat: q; pōt sua interesse si euincere ab eo p̄benda: q; tenent sibi in ꝓsimili ꝓuidere. s̄. e. inter cetera. secus aūt in electoribus: q; ibi bn̄ pn̄t suā electōez defendere ⁊ pseq. s̄. de elec. sup eo. ⁊ c. dudum romana. vbi no. ⁊ est rō diuersitatis: q; nō dicit electio pfecta quousq; sit ꝓfirmata. ⁊ ideo electores electionē defendūt ⁊ p sequunt quousq; fuerit ꝓfirmata. Sz post ꝓfirmationem si agere tur cū electo nō vocarent canonici: nec etiā ad defensionem admitterent: q; si functi sunt officio suo. ⁊ idem dicimus in eo q; cō tulit beneficiū ⁊ in ꝓfirmatore. s. q; nō competit ꝯ eos actio. (Assignari ꝓuentus) vel dic q; nec p monitorias nec p̄ceptorias lr̄as obtineret iste clericus qō hic dicit: nisi in lr̄is eis directis ꝓtentus fuisset: alioq; damus tali in mādatis vt vos ad id cōpellat. Sz arg. ꝯ. s̄. de rescript. capl̄m. dicūt q; dam q; ex ꝓduc. ex hac decre. pōt q̄libet ꝑ quo scribit monitorie agere ⁊ ꝓseq; q; in hac decre. ꝓtinet. Sz certe hoc nō placet nobis: q; iā frustra eccl̄ia daret exe cutores. ⁊ lz q̄nq; papa det monitorias: non tn̄ dat executorias. Alij aūt dicūt q; collator bn̄ficij q; sine causa noluit implere mandatū pape in p̄iudiciū impetrātes lr̄as peccauit in eū. ⁊ ideo tenet crimine stellionatus. ⁊ hanc accusatōez criminalē vel denūciationē ciuilē ꝓsequet impetrans. Sz caueat sibi impetrans qō nō obtinebit impetrās lr̄as nec in accusatōe nec in denunciatōe nisi pbauerit eū maliciose nō obedisse qō est difficile cū multas possit habere excusatiōes. hic aūt manifeste apparuerit pape de malitijs capl̄i si sine cā aliū receperūt postposito mādato pape. ⁊ dicūt q; dam q; h̄ dicit tn̄ locū habere q̄n p̄ceptorie lr̄e impetrā tur: arg. s̄. de rescrip. capl̄m. nā nemo astringit ex ꝓcilio. xiij. q. j. qō dz. ff. mā. l. j. ⁊ eode mō nō dz astringi monitiōe. Sz ⁊ alij ꝯdicūt. s. q; etiā monitioni pape obediendū est que ē pura: ⁊ maxie q; nō est sine mādato. lex aūt ⁊ c. loquunt in ꝓcilio q; dat tn̄ in fauorē eius cui ꝓsulit. alij tn̄ dicūt q; nihil h̄ fieri de necessitate iuris: Sz de gr̄a. (Prebendali) dic vt no. s̄. e. inter cetera.

Demulta in laterane. s̄. eo. q̄n nonnulli. (Cur̄ animar̄) hic large sumit cura animar̄ siue in foro penitētiali habeat cur̄ā siue alias. s̄. de elect. dudū romana. ⁊ nō est vis siue rōne ecclie habeat cur̄ā aiar̄ siue in villa. Sz illius ville eccl̄ia est alterius sicut apparet in decre. ꝑall. dudū romana. vbi nō dicit q; archidiaconus in archidia. habuerit aliquā eccl̄iaz: Sz ius archidiaconale tn̄. ⁊ sic ē in dioc. pictauien. vbi sunt archipb̄i q; nunq̄ h̄nt aliquā eccl̄iaz spāle cui p̄e sunt. sed h̄nt iurisdictionē spūalem sup multa loca. Item non est vis siue sit eccl̄ia baptismalis siue capella tn̄ dūmō cur̄ā habeat aliquor parochianor. Itē nō est vis siue habeat parochianos de facto siue nō dūmō parochiam habeat in qua parochiale ius habeat. (Recepit) Nō solā receptionē in aliā eccl̄iam sine ꝓsensu sufficere ad hoc q; ꝑmanſit ꝑuatus. Sz videt q; necessariū est etiaz q; possessionē habeat scē: vel p eū stet quo minus habeat: arg. xxj. q. ij. siqs iā. ⁊ no. s̄. de elec. cū in cūctis. ⁊ xc. di. si q; epi. ⁊ c. se. Sz hoc nō credūt alij cū p ꝓsensum ꝯetū sit matrimoniū: arg. s̄. de trās. ac. epi. vel c. inter corpalia. vel aliud ius ei acq̄situ admini strādi. s̄. de elec. cū in cūctis. ⁊ h̄ intelligūt q; dam vez nisi adhuc ꝯ eū excipi possit: puta q; electus sit in archidiaconum vel archi p̄bytez: ⁊ non dū habeat eundē ordinē qué dignitas requirit: tūc etiā si transferat corpe cū ꝯ eū excipi possit q̄lsq; transeat tē pus infra qō debeat ordinari nō credūt posse ꝓferri ꝑma beneficia: arg. eius qō dz in epo. s̄. de elec. cū in cūctis. melius credim⁹ q; statiz vacat postq̄z habet bn̄ficiū bn̄s curam aiar̄ ꝑus simile stati vacat nullo tempe ꝓtextu ordinatiōis expectato. nec est sile de epo: q; electus ⁊ ꝓfirmatus in ep̄m nō est ep̄s nisi sit ꝓsecrat⁹ in ep̄m. Sz archidiaconus q̄cito est ꝓfirmatus est verus archid. ⁊ oia q; ptinēt ad dignitatē facere pōt: nec pōt de cetero excipi ꝯ eū q; nō fiat archidiaconus: lz possit excipi q; nō ordinet: q; est criminosus (sicut ꝯ quēlibet etiam nō archidi. excipet: arg. s̄. de ap. ꝓstitutis. Sz q; d si ex dispēsatione longo tpe differt ordinatio epi: nūq̄d interim vacabūt bn̄ficia. Rn̄. immo vacabūt etiam tanq̄z vacantia alijs ꝓferent: q; dispensatio est restringenda vt non extendat ad restitutionē beneficior: arg. ꝯ. de ꝓsang. ⁊ affi. quia dilectio. Si autem per infirmitatem vel alio legitimo mō impediatur eius ordinatio non credimus ei currere tempus: arg. ꝯ. de ꝓcess. ꝑben. vel eccle. non va. quia diuersitatem. Iterum q̄diu litigatur non conferentur ei beneficia si non est adeptus possessionem secunde: sed si habet possessionem licet de ea litigetur: videtur q; statim possunt eis beneficia ꝓferri. xxj. q. ij. si quis iam. s̄. de elec. cum in cunctis. nec valet si dicis q; ex quo postea p sententiam apparet scōm̄ p̄uisionem non tenere: non debet tollere p̄imam: quia in culpa fuit acceptādo rem litigiosam: vel q; de hoc non bene diſquisiuit. de hoc no. s̄. de rescrip. in pn̄tia. q; dā etiam dicunt vel credunt q; sit necesse vt habeat administrationē maioris partis rei scē ecclesie: ar. s̄. de resti. spo. c. fi. Sz illud no. q; bene facit ꝑmus ꝑlatus si dum litigatur cōmendat ei ꝑmā ecclesiam: ⁊ est iusta causa cōmendationis. ꝯ. de act. si consti. (Contenditur) contendendo de iure suo si non habet dispensationem ⁊ intelligimus si p̄stiterit vsq; ad litem contestatam: arg. ff. rem ra. ha. amplius. ff. de in ius vocā. quāuis. ⁊ hoc satis innuitur ex verbo hic posito spolietur. s. p sententiā. ⁊ sic videt q; necesse est ad hoc q; locum habeat hec decre. q; contenderunt in iudicio. ⁊ q; ipo iure sit p̄uatus. vel dic q; ex sola retentione sit p̄uandus etiam si quando incipit conueniri velit dimittere cum satis manifesta causa p̄uationis appareat. s. quia canoni non obediuit. Item quia furtum cōmittit in rebus p̄rioris ecclesie qua p̄uatus est. s̄. eo. cum iam dudum. s̄. de elec. dudum romana. Sz quid si secundam inuasit p̄priam auctoritate? arg. q; ipo iure videt p̄imam renunciasse. xxj. q. ij. si quis iam. Alij tamen contradicunt quando p̄priam auctoritate inuasit. sed si non ꝑ p̄priam auctoritate inuasisset: sed auctoritate superioris ꝓfirmatus esset tunc quāuis alꝫ nulla esset electio: vel esset talis qui ordinari non posset ad secundā eccleſiam: tamē ipo iure renunciasse videt p̄iori quia ad hoc q; renunciasse videat sufficit q; auctoritatem vel tuitionem p̄toris habeat: arg. ff. qō cum fal. tu. l. j. §. fi. arg. s̄. de trāsla. e. vel. e. cōto. Quid ergo dices etiam in casibus qui hodie accidunt in regno: vt licet interdictum sit regnum ⁊ omnibus capitulis sit generaliter interdictū eligere multi eligunt ⁊ alig cō firmantur per metropolitanū ⁊ administrant: nunquid lapso tē pore de ꝓsecrandis epis vacent taliter confirmatorum beneficia? arg. q; sic. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. iij. §. videamus. in auc. de re. ⁊ ea que pa. §. fi. ⁊ facit. ꝯ. de excess. ꝑla. tanta. ⁊ de transla. quāta. (Conferat) No. q; is ad quem pertinet collatio sine alia p̄uatione ⁊ alio possidente conferre potest beneficiū sic ab alio possessum. ⁊ est h̄ speciale beneficium concessum a iure in hoc casu: naz generaliter contrariū obtinet. argu. ꝑ eis. ꝯ. de ꝓcess. ꝑben. vel eccle. non va. cum nostris. sed etiam in hoc casu possessionem beneficij non dabit quādiu p̄mus de facto possidet: cum nec rem suā liceat ꝑ p̄priā auctoritate occupare. ꝯ. de ꝓcess. ꝑben. quia di. C. vñ vi: si quis in tantam. nisi essent idem conferens ⁊ iudex: sed aget ille cui mandatum est cum superiore vt sibi habenti ius det possessionē vocato illo qui detinebat ⁊ ꝓcedetur in hoc facto sine solennitate iuris cum translatio eius ad aliā eccl̄iaz non posset esse nisi notoria. s̄. de transla. epi. c. fi. vel dic q; nec citatio necessaria est. nos quantū ad hoc q; speciale sit in hoc casu q; quis possit dare eccl̄iaz vel aliam rem quam alius tenet ⁊ in qua ius habet non credimus eos vez dicere: quia non est speciale: imo generaliter vez est. ⁊ sic credimus q; eccl̄iaz ⁊ alias omnes res nostras vel ad nostram collationē vel ad ius ptinentis possimus vendere ⁊ donare: ⁊ quocunq; alio titulo ius qō in eis habemus in alios transferre. C. de here. vel act. vē. p totum. ff. de cōtrahē. emp. qui tabernam. ⁊ sic no. ꝯ. de ꝓcess. ꝑben. cum nostris. sed bis fortiter est ꝓtra. s̄. de cā pos. cum eccl̄ia. vbi dicit q; nō valet electio facta a canonicis ad quos ptinebat de iure: ꝓtemptis his qui possidebant. ergo eadem rōne non valet donatio vel vēditio vel collatio alicuius rei quā alius possidet: quāuis collator ius ꝓferendi habeat in ea. So. illa decre. concordat nostre opinioni. nā veritas est hec: q; quilibet possessor tuendus est in possessione sua: ⁊ ratione possessionis colligit fructus. ꝯ. de insti. cum bene. ꝯ. de iure pa. ex litteris. ꝓsul. ⁊ ex hoc ē q; ille qui est in possessione eligēdi tuēdus ē in possessione hac ⁊ in colligendo fructū ac eius fructus est eligere facto: vñ ille qui ē in possessione iuris eligēdi quādiu est in possessione de iure est q; eligat. ⁊ si alius elegerit ad quē nō ptinet accipere fructum qualis est ꝓprietarius. ⁊ ille ad quē pertinet potestas eligēdi nō valebit electio eius: ⁊ sic loquit de cre. ꝑalleg. cum eccl̄ia. sed dare alij ius eligēdi nō est fructus possessionis: ⁊ ideo non pertinet ad possessionem iuris eligēdi illud alij donare nec impedire illum ad quē ptinet quo minus alij cōferat. ⁊ eodem mō dicimus in possessore ecclesie. s. q; tuendus est in possessione eius: ⁊ in colligendis redditibus eius. Sz nō potest impedire quin ille ad quem ptinet ius conferendi eam alij conferat ipam. (Sex menses) computandos a die quo sciuerit eū recepisse secundam. ꝯ. de ꝓcess. ꝑben. quia di. Item computādi sunt isti sex menses a die quo sciuerunt ecclesiam vacare p receptionē secunde. ⁊ hoc non ideo dico: quia licet receperit secundā nō pōt habere possessionē eius. vel de iure: quia dicit aduersarius q; de

iure eā habere nō dz siue de facto: qz nō ꝓmittit intrare possessiōnē non currit collatozi tps. xxj. q. ij. siqs iam. xix. di. si q epi. ⁊ vba cū effectu accipiēda sunt. ff. qō qsqz iur. in al. sta. l. j. sz si possessionē hz̄et lz lite haberet de ea tunc forte deberet eā ꝓferre ⁊ currit ei tps a die quo recepit scōaz. ⁊ etiā si ferat sn̄ia contra eū qui impugnat recipientē scōam eccl̄iam: sz non possidentē appellet tps incipit currere collatozi ab eodē die quo finita est cā appellationis: immo plus est q si non ꝓsequat appellationē: tn̄ non cōputat tps nisi a die quo rata manet sn̄ia. nec est ꝝ. ff. ex q. cau. infa. irro. furti. hoc. n. ideo est: qz ante nō potuit scire vacationē ecclesie cū adhuc posset ꝓseq appellationē lz non fuerit ꝓsecutus. (Logak) ille q negligens ē in collatione priozis bn̄ficij. (Nocidē) ħ vult dicere q sicut statutū est in bn̄ficijs bn̄tibus curā aiaz̄ q ipo iure vacāt recepto scōo simili. ⁊ alijs licite ꝓferri pn̄t. Idem statuimus in ꝓsonatibus diuersarum eccl̄iaz̄ habētibus curam animarum. si aūt non hn̄t curam animaz̄ lz sine dispensatiōe teneri non possint. credimus tamē posse p epos dispensari. arg. ꝝ s. de elec. dudum romana. Sz rn̄demus q ibi non dicit nō posse dispensari sz peccare eum q sine dispensatione tenet: qō verum est. s. e. ad ħ. vel ibi loquitur allegando. ⁊ huic nostro intellectui satis ꝓcordat qō seqtur q addit q in vna eccl̄ia non possunt habere plures dignitates: supple etiam non habentes curam animarum: ⁊ sic aliqua erit adiectio. nam tunc vt q̄dam dicunt idez erit q in pluribus bn̄ficijs habentibus curam animarum. ħ tamen hic non videt dicere. vn̄ alij dicunt q in eis idem erit sic si ꝓsonatus in diuersis ecclijs haberet. (Personatus fere.) semp ⁊ ꝑ eodē sumitur ꝓsonatus ⁊ dignitas. fere ideo dixi: quia ꝓsone eccl̄iaz̄ dicuntur in anglia q ꝓsunt ecclijs qui alibi dicuntur curati. s. de ap. ꝓsonas. ⁊ tamen in dignitate dicuntur ꝓstituti. Similiter abbates epi ⁊ alij superiozes dicūtur esse in dignitate ⁊ nō ꝓsone. ⁊ intelligimus dignitates vel ꝓsonatus ꝝm institutionem vel ꝝm ꝓsuetudinem eccl̄ie. nam posset esse q aliqs in vna eccl̄ia exercet officium archidia. cognoscendo de causis clericoz: ⁊ sic de alijs officijs vel dignitatibus dicimus. non tamen puto eum cadere in hanc ꝓstitutionem nisi vocet hoc nomine vel alio q in dignitate sonat. sed si vocetur aliquo nomine dignitatis vt quo ꝑ ꝓsona in dignitate ꝓstituta reputetur: licet nullum ministeriū dignitatis faceret reputo eum hac ꝓstitutiōe retineri. sicut ē parme vbi quasi nullum officium archidiaco. facit archidiacono. ⁊ tamen illa dignitas reputatur. si aūt ministeria faceret alicuius dignitatis ⁊ tamen non reputet dignitas non cadit in hanc constitutionem sicut sunt ꝑpositi turonen̄. ⁊ carnen̄. nunq̄z autem reputamus aliquem hanc ꝓstitutionem teneri nisi ꝑpetuam habeat dignitatem. j. de sta. mo. c. ij. §. fi. Item dignitatem vocamus dummodo ꝑ dignitate habeatur in eccl̄ia vbi est ⁊ etiam si beat aministrationē tempalium' ꝑpetuaz. arg. lxxviij. di. volumus. ⁊ quatuoz caplis se. licet inter dignitates eccl̄asticas hoc non ꝓnumeretur. s. vbi agitur de offi. archidia. ⁊ de alijs officijs. ministeria autem que sine vlla penitus iurisdictione officium aliqō habent. sicut sunt sindici ꝓcuratoꝛes ⁊ sacriste qui pulsant cāpanas ⁊ hmōi non dicūtur esse in dignitate etiam si sint ꝑpetui. si autem haberent aliquā iurisdictionem: secus. ff. de offi. ꝓcura. ce. l. j. Inno.

D Raue concī. ad hoc concilium de necessitate vocādi sunt epi ⁊ nō alij. arg. xxviij. di. quoniā q̄dem. ⁊ epo. ⁊ c. placuit. ⁊ c. si eps metropolitanum. ⁊ c. ꝑter. ⁊ hoc de archiepali siue ꝓuinciali concilio. ad epale autem concilium vocandi sunt abbates sacerdotes ⁊ omnē clerum ciuitatis ⁊ dioc̄. conuocare dz eps. xviij. di. decernimus. Sunt autem epi sic congregati in concilio ꝓuinciali loco ordinarij in omnibus causis q̄ vertūtur inter epos ⁊ clericos. ij. q. v. placuit. si eps actu. xj. q. iij. si eps forte. ⁊ quatuoz caplis sequētibus. immo plus dicimus q ijdez epi sine concil. sunt vt iudices ordinarij in omnibus causis clericoz q̄ ad concilium referunt. vj. q. iij. scitote. xviij. di. c. j. ⁊ ij. capitula autem cathedralium eccl̄iaz̄ tunc sunt vocanda ad ꝓcilium ꝓuinciale cum de eoꝝ factis agitur. j. de his q̄ fi. a ꝓla. sine cōsen. ca. c. nullus. als non nisi de honestate vel ꝓpter concilium lxiij. di. obeuntibus. Cause autem archiepoꝝ ad papam sunt referende vt hic. Alij tamen dicunt q epi in concilio non sunt iudices sed assessoꝛes: sed siue sint assessoꝛes siue iudices non valet q fit eis non vocatis. xv. q. vij. eps. nullus. lxiij. di. epi. sicut nec valet sn̄ia absente aduocato fisci. ff. de iur. fis. si fiscus. arg. C. ō sen. ⁊ interlo. cum sn̄ia. Item concilium sic congregatum audire potest accusationem criminalē epi: sed determinare non. iij. q. vij. c. j. ⁊ q. vj. q̄uis. ⁊ c. dudum. Et quando tractatur accusatio epi etiā in ipo tractatu necessarij sunt. xij. epi. vt in ꝑalleg. c. iij. q. vij. c. j. nec n his. xij. computat archieps. xv. q. vij. felix. ⁊ si haberet suspectos aliquos epos loco suspectoꝛum metropol'. ⁊ accusatus alios eligēt: de cōsensu tn̄ alterius partis ⁊ de ea ꝓuincia si possit vel ō vicina. ar. ij. q. viij. placuit. lxv. di. pla. ⁊ credim⁹ q sint alij. xij. necessarij epi in ꝓcessu. s. in lit. cōtest. ⁊ forte in auditione allegationū: in receptione aut̄ testiuz nō vident necessarij. Item videtur q hic numerus sit necessari⁹ nō solum in criminali accusatione epi: sed etiam si ciuiliter agit de crimine qō fatemur si excipiat de crimīe vt remoueat ab archiepatu. xxiij. di. illud. xxxiij. di. quoꝛūdam. nā post ammotionē talez vel repulsionē remanet ita infamis q ineligibilis fit. vt. s. de elec. sup. Item idez dicim⁹ de inquisitione sacerdotū diaconoꝛū vel subdiaconoꝛū. ⁊ vbicūq̄z ꝓ crimine agit siue criminaliter siue ciuiliter dūmodo depositionis ab ordine vel officio sn̄ia ferri debeat sic loquūtur. c. xv. q. vij. ꝓ totum. iij. q. vj. accusatus. secus si ꝓ ꝓtumacia eps excōmunicaret vel suspenderet ab archiepo solo qō licet. Idem sec⁹ si agat de crimine nō ad depositionē ab officio vel ordine: sz ammotionē ab eccl̄ia: quia tunc solus eps cum clericis suis pōt ꝓcedere: ⁊ sic loquunt capitula. xviij. di. si qs abbas. xvj. q. vij. innētum. j. de his que fi. a ꝓla. sine con. ca. nouit. lxxxvj. di. siquidē. Item secus etiā si suū interesse ꝓsequatur agēdo de crimine puta agēdo furti. Item no. q consiliū ꝓuinciale facit archieps sine primate: ⁊ ꝑmas sine archiepo. vt bene colligit. xviij. di. c. j. Itē dicunt quidā hunc numerū esse necessariū etiam si ex delegatiōe procedatur. ar. iij. q. vij. hoc quippe. sed hoc nō credimus de necessitate: licet sit honestū ꝓ excellentia cause q ita sit: ⁊ in illo. c. hec quippe: papa mādauit hoc ex speciali causa ꝓpter scandalū regis. Item no. q in ꝓsilio omnes respōdere tenent de singulis querelis ac si citati essent. xviij. di. ꝓpter. qn̄ in criminali non deberent ad hoc respōdere nisi citati sint ⁊ nisi exꝑssa sint crimina sup quibus accusant. v. q. ij. c. vlt. quod aūt dictū est q de ciuilibus questionib⁹ tenent respōdere in cōcilio: intelligūt quidaz de cōsilio ꝓuinciali vel episcopali: sed in generali cōcilio dicūt cuilibet cōpetere ius reuocādi domum. Sed ar. cōtra eos. ij. q. vij. symachus. credim⁹ tamē q si ꝑticulare vel generale consiliū ꝑ aliquibus specialib⁹ negocijs inuocatiōe nominatis vocaret: qō in alijs ⁊ in ciuilibus ⁊ in criminalib⁹ causis haberet ius reuocādi domū. (Inquisitio) licet quidā dicāt cōtra. hec inqsitio pōt fieri sine ꝓcedēte fama ꝑ. c. xviij. di. sane. qn̄ quidē. ⁊ hoc eadē rōne: qz nō agit hic ad interponendā penā de crimine. Item nō agit spāliter de crimīe: sz vt rationē reddat de talēto sibi ꝓmisso qūo illud administret ad qō glibet minister tenet. Itē consiliū fit ob hoc maxime. s. ad correctoꝛē moꝝ. xviij. di. qn̄ quidē. (Consiliū) ar. cōtra. s. de clec. cū in cūctis. §. penul. ⁊ vlt. So. illud in dignitatibus. sed hic in bn̄ficijs. Item hic pena nō infringit nisi post secundā monitionē ⁊ post peccatū iteratū. illa in primo peccato ⁊ sine monitione. Item hec pena pōt sustineri ⁊ illa: quia licet superioꝛ puiderit ecclesie ꝓpter delictaz eligētium illa vice qn̄ malum eligit. nihilominus ⁊ ꝑ consilium hec pena infert vel impetratur vt decetero ꝑ alium conferātur beneficia. (Suspēsionis.) sz archiepi vel omniū supꝛadictoꝝ: nam licet consiliū ꝓuinciale habeat potestatē suspēdendi: nō tamen habet absoluēdi.

E Xtirpande. Puta episcopi abbates vel alij potētes sz iniuste. (Sufficiens.) ibi dicit studeat. s. de ꝑben. monachis. (Prebenda.) hinc collige q in eccl̄ia annexa prebēde quis non cogit residere. ⁊ licet cum tali prebēda recipiat aliā habentem curam animarū nō ipso iure vacat prima. immo licitum est aliam habere: vel ex dispēsatione cuiuslibet supioris vel etiaz de iure cōmuni ꝝm diuersas opiniones quas no. s. de clc. nō resi. c. vlt. ⁊. s. e. cum iam dudū. nam cū causa ꝓhibitionis sit: quia non potest apud vtrāq̄z residere ⁊ ꝑ se curam agere. s. de cle. nō resi. quia nōnulli. ⁊ c. relatū. ⁊ causa cesset in annexa que habet curā quia ibi residere nō tenet: vt hic. Item ꝓhibitio cessat in prebēda de iure cōmuni apparet q cōstitutio de multa locuz nō habet. caue tamen tibi: quia licet talis prebendarius habeat in ecclesia sibi subiecta vicariū: sepe tn̄ ⁊ ipse prebēdarius habeat curā aliquam laxioꝛē: quia non tn̄ sup vicariū vt possit euz excōicare: visitare: interdicere: ⁊ alia huiusmodi facere: ⁊ aliquādo minus laxam: quia sup vicariū tn̄ vel in ceteris casibus tn̄: ⁊ hec omnia ad curam ꝑtinent animarū. s. de elec. dudum. (Alioquin) idest si nō residant in ecclesia que alij nō est annexa. vel nisi ibi ꝑpetuz constituat vicariū. (Ille sciat se) parrochiali eccl̄ia ⁊ nō ꝓuabit illa ecclesia prebenda sed ꝑsona tn̄ tempoꝛe sue vite. ar. s. e. nisi. (Priuatum) no. q| qui nō resi det in ecclesia in qua habet curam animarū ꝓiuatus est ea ipso iure ⁊ potest alij cōferri. de hac no. s. ti. ꝓxi. ex tue. tutius est enim eum ꝑ sententiā ꝓuare. ar. j. de

concel.prēben.vel eccle.nō vac.cum nostris.licet tutius sit nō residentem vel vicariū nō constituentē p sententiā priuare: tamen cum hec cōstitutio hanc penā constiterit ei satis videt q̄ sine alia sentētia priuationis sit priuatus auctoritate huius cōstitutiōis ⁊ q̄ ille ad quē ptinet collatio possit eam alij cōferre dūmodo ea interueniāt que interuenire debent: quia oportet q̄ moneat̄ tempore cōgruo ⁊ loco q̄ resideat ⁊ q̄ assignet̄ tēpus ei certū. ff. de ver.obli.si ex le.causa.⁊.l.se.s̄.de cle.nō resi.ex parte.⁊ tribus.c. se.immo ⁊ post hoc prudēter faciat si aliquantulū expectet: quia forte iusta causa impedit̄ que si esset reuocaret̄ sua collatio. v.q. v.c.j.ff.de vsur.moza.j.Rū.⁊.l.sciēdum.ff.de dam.infec.l.si finita.⁊ si forte.s̄.de re iudi.cū bertoldus. Item videt̄ q̄ si pateret̄ li.con.super hoc.s.an teneat̄ residere q̄ extūc sit priuat⁹ ⁊ possit alij cōferri.ar.ff.de ver.obli.nemo.⁊ hec vera sunt nisi certa dies ei assignata sit a plato nō a capitulo: q̄ nō habet potestatē eū iudicandi: vel eius renūciationem recipiēdi infra quē residere vel aliud facere deberet: quia tūc nō est necessaria alia monitio post diem. C. de cōtraben.⁊ cōmit.stip.l.magnā.j.de cōcel.pben. vel ec.nō va.c.ij.s̄.de elec.cū in cunctis.vij.q.j.p̄sentium. Item hec habēt locū vbi est pena adiecta alicui negatiue vel alijs verbis equipollētibus negatiue sicut erat hic.s.si non resederit in eccl̄ia: vel si nō cōstituat vicariū: ⁊ sic de de alijs. sed si pena esset adiecta alicui affirmatiue: videlicet si pcussisset clericū sit excōicatus: vel si receperit scōam eccl̄iam careat prima.xvij.q.iij.si qs suadente.s̄.e.⁊c multa.⁊ hoc pōt videri ybicunq̄ irrogat̄ infamia ipso facto.ff.de ritu nup.palam.§.quēadmodū. C. de secun.nup. l.j.⁊.ij.tunc sine vlla monitione statim ipso facto incurrit in penam: vt in p̄dictis decre.⁊ est ratio quia nō facta lateret: sed facta se manifestāt. Si autem super priuatione nulla lata sententia est a iure tunc nō poterit p̄cedi ad electionē nisi prius obtineāt sententiam a superiore siue papa siue alio. s̄. de cle.nō resi.ex pte.⁊.c. qualiter. vel nisi ferat̄ cōtra eos sn̄ia priuatiōis. s̄. de cle.nō resi. ex tue. potest tn̄ ⁊ minor pena eis infligi. s̄. de cle.nō resi.c.cū ad hoc.⁊.c.tue.⁊ in his omnib⁹ contrahit̄ heremodiciū: quia notorium est crimen. s. cōtumacia: sed tn̄ si postea inueniant̄ excusabiles restituant̄. s̄. de in inte.re. ex litteris. iiij.q.v.c.j. vij.q.j. presentium. C. de ac.ea.

IN lateranē. decimas. j. ō bis que fi. a prela. sine con. ca. cum aplica. (Nomiatim interdictos.) nominatim interdicti dicunt̄ quilibet de qbus certū est q̄ sint interdicti. vnde dicunt̄ hic noiatim interdicti etiā si castruz vel ciuitas sit interdicta: nō nominatim autē excōicati vel interdicti dicūtur quādo sic fert̄ sn̄ia: excōmunico vel interdico talem cum suis fautorib⁹ vel pticipibus. pticipes enī nō sunt noiatim excōicati vel interdicti. ⁊ ideo nō tenet̄ quis vitare eos. vt. vj.q. ij.c.ij.⁊.iij. nisi forte esset notoria horū participatio ita q̄ nō esset inficiatiōi locus. s̄. de coha.cleri.⁊ muli. tua. ar. cōtra. xj.q.iij. excellentissimus. vbi innuit̄ q̄ tales vitari debent. sed nō dicit hoc: sed dicit pticipes puniēdos qui cōtra preceptuz talibus cōicauerunt. s. excōmunicatis. (Pleno) idest que nō sunt exēpte a iurib⁹ diocesanorū. xvj.q.ij. visis. licet eas edificauerūt. vt no. j. de priuile. cū ⁊ plantare. in. §. in eccl̄ijs. quales sunt in quib⁹ dñi habēt iuspatronatus ex fundatione sua. nam tunc deberēt p̄sentare instituendos p̄sbyteros epō: ⁊ epūs cum eius p̄sensu presentatos instituat. presentati autē epō de spūalibus: patronis aūt clericis de temporalib⁹ respondebūt: ⁊ sic intellige. xvj.q.ij.c.ij. j. de capel.mo.c.in eccl̄esijs. hi patroni etiā habere debēt curā eccl̄iarum vacātium. s̄. de ap. bo. me. ⁊ no. de offi. ordi. cum vos. Si autem in fundatione dominiū rerū eccl̄iaz quas eccl̄ie dedit sibi detinuisset tunc posset censum imponere. vt no. s̄. e. de monachis ⁊ alia faciet vt ibi no. nam tunc p̄sbyteros ponet si nō habēt aliquam prochiam ⁊ remouebit ad velle sūm vt. j. de priuil. volentes. §. sane. quem aliqui nō habent: immo plus dicim⁹ q̄ etiam si prochiam nō habeat. tamē sacerdos de spiritualibus debet epō respōdere: puta qualiter celebret: qualiter ornet eccl̄iam ⁊ huiusmodi: sed tunc credimus q̄ abbas possit ponere ⁊ remouere sacerdotem ad suū velle. Si autem ex donatione laici habēt iuspa. eccl̄esie tunc nō plus poterit. s. q̄z laicus poterat. s. pn̄tare poterit tn̄. nam plus iuris in aliū transferre nō pōt q̄z ipe habuerit. xvj. q.j. si quis laicus. ff. de distrac. pig. si de. Si autē epūs dat nō ius patronatus sed eccl̄esia que nullum habet pplm alteri eccl̄esie: si dat eam in pprios vsus tunc eccl̄ia ponat in ea aliquē vicarium qui sine epō ponet ⁊ remouebit qui nihil iuris habet in eccl̄ia donata. j. de his que fi. a prela. sine con. ca. tua. sed tn̄ alia eccl̄ia fingitur plat⁹ illius eccl̄esie vel potius eccl̄esia donata fingit̄ grangia vel prioratus vel administratio. s̄. de cōfir. vti. vel inuti. pos. recta. j. de censi. c. vlti. sed quicūq̄ fuerit sacerdos epō de spiritualibus p̄dictis. s. vita sua ⁊ alijs respōdebit: ⁊ tunc licet posit residuum sibi accipere fructuz tn̄ seruabit eccl̄esia in pristino statu. s. vt sint ibi clerici licet nō ppetui vt consueuerūt nisi expresse cōcessa sit: sic q̄ eam sibi appropriet electis clericis. j. de donatio. pastoralis. alij autē dicunt cōtra. ar. opti. pro eis. j. de his que fiunt a prela. sine con. ca. tua. ⁊ hec intelligo vera: sed hec eccl̄esia non habet collegiū: si enim haberet col'egiū oporteret q̄ clerici ⁊ platus essent ppetui. vnde nō posset remoueri plat⁹ eius nec clerici qui ius habent ab abbate sine iusta causa. j. de sta. mo. c. ij. §. vlti. Et dicunt quidā q̄ si nec etiam si cōmittat culpam pōt remoueri de eccl̄esia collegiata seculari p abbatem tn̄: sed abbas requirat ⁊ ipso referat: non enī abbates ⁊ minores iudices possunt clericoruz causas criminales diffinire. ar. xvj.q.vij. epō nulli. lvj. di. satis. s̄. de offi. archid. ad hec. ⁊ no. s̄. de offi. ordi. quāto. nec miruz si facilius monachi q̄z clerici remoueātur. j. de si. per tuas. Item hoc locū habet in eccl̄ijs que nō sunt prochiales nec populuz habent. nam ille etsi p̄cedantur in pprios vsus vel auctoritate propria qui couuertat̄ i pprios vsus tamē necesse habet in ea auctoritate epi instituere p̄relatū ad minus ppetuum vicariū quē nō potest remouere aliquis p̄ter epm. ar. j. de priuil. pastoralis. s̄. de sup. negli. p̄la. c. ij. ⁊. s̄. e. c. pri. Item p̄dicta intelligūtur nisi concessa sint in pprios vsus ⁊ pleno iure quo casu potest abbas p̄sbyterū instituere in eccl̄ia donata ⁊ quasi vicarius epi concedere ei curam animarū ⁊ remouere ex causa cū cause cognitiōe. sed causam vel accusationē criminalē hui⁹ sacerdotis nō audiet: nec ppter crimen eum amouebit: licet forte ppter malā administrationē amouere liceat. ar. xvj.q.ij. visis. nam vt ibi dicitur piacula sacerdotū puniētur p episcopū. Item omnia sacramēta que p alium q̄z p epm ministrari nō possunt: vt consecratio altarium: collatio odinū p episcopū ibi fient. Item etiā dicūt quidaz q̄ visitare poterit. ar. de censi. cum ve. ⁊ hoc satis credimus maxime si abbas sit negligēs in visitādo. nam licet spūalia cōcesserit abbati tamen sibi retinuit visitationē. maxime si negligēs sit abbas. vel dic q̄ vterq̄z habet ⁊ si concurrant: epūs p̄feret̄ nisi aliter obtineat de cōsuetudine: sicut est in archidiacono ⁊ alijs p̄latis qui sub epō sunt. Et q̄ dicit. c. xvj.q.ij.c.j. loquit̄ etiam specialiter de institutiōe ⁊ nō est trabendū ad alia. Item hic de specialibus respōdebit abbati: ⁊ est ratio suprad̄ictoz. s. q̄ p̄dicta remaneāt penes epm. licet enī pleno iure eccl̄ia trāstulit in abbatem: quia tamen exercere nō possit abbas ⁊ nō sit aliqua eccl̄esia vbi nō oporteat fieri ea que iuris epalis sunt: iustum est q̄ hec in abbatez trāslata nō intelligātur. ar. ff. de offi. p̄to. legatus. hoc ipsum intelligimus verū: etiā si abbas cui donat exemptus est. Sed si alij epo donaret̄ pleno iure: tunc cum recipiēs epus iura epalia exercere possit: intelligimus enī illa trāsisse: nec vlteri⁹ p̄dicta alius epus exercere poterit dūmodo alis donatio sit legitime facta. Si autē nō concedat epus eccl̄iam in pprios vsus sed vt alis sit ei subiecta obtinet q̄d habet̄. j. de dona pastoralis. Item no. q̄ nō est licitum monasterio quādo edificat eccl̄iam ipam instituere vt habeat eam p grangia vel etiam p monasterio: ⁊ vt ea que dabātur ei ad proprietatē monasterij deuoluant̄: cuz enī capelle a monasterijs edificate lege diocesano epō sint subiecte. s̄. de offi. ordi. conquerēte. ⁊ non sit licitū edificatori epalia iura minuere: ⁊ p quodcūq̄z pactū vel legem donationi impositaz. x. q.j.c.ij.⁊ se.c.⁊.c. nouerint. sed si essent grāgia vel monasterium minueret̄ eius ius: quia lege dioc̄. sibi nō subesset. xvj.q.j.cū pro. de censibus. c. fi. ergo hic nō licet facere: sed si vult facere extra ei⁹ consensum faciat. x.q.j.c.j.⁊ si nollet hoc facere agat cuz superiore. (Pro rebus) quādo directū dominiū penes edificantē vel q̄n ad minus edificauerit. vt. s̄. e. de monachis. ⁊. c. cuz de possessore. ⁊. j. de priuil. cum ⁊ plantare. §. in eccl̄ijs. vbi no. (Inconsultis) sed nec episcopis cōsultis epus facit hoc cū cōsilio abbatis. xvj.q.ij. c.ij. (Notos) no. si prelatis p̄sentētur noti eos tenetur admittere nisi aliud p̄hibetur cōtra eos: si ignoti nō admittērētur nisi probarētur esse boni testimonij.

Licet. ⁊ distributores. s̄. ō cle. nō resi. in pre. decetero. si tn̄ nō sunt distincte p̄bende vel certi redditus scholarib⁹ puideri debet de cōibus puentib⁹ detracto eo q̄d cōmuni mense debet̄. ar. s̄. de cle. nō resi. in pre. c. decetero.

Exposuisti. Generalis) q̄r ibi statuebat̄ ne aliqs haberet̄ eccl̄iam nisi resideret̄ i ea. s̄. e. ti. extirpāde. (Cū eis canonicis. ⁊) intellige q̄ sepatim p̄cedebat̄ capelle a canonicatu q̄r si essent anexe p̄bendis nō debuerūt eis auferri. (Poteris) auctoritate dñi pape: alij q̄ sua auc̄te. vt. j. de excess. pla. sicut vnire.

DIlectus filiꝰ. friuolaz. Quia siue clericus siue laicus sit qui iura spūalia habet semp de eis rñdere tenet exequi cōferēdo primā que vacauerit.

QUp inordinata. reputādi Ad platuras qs ex eo apparet qs sequitur: bñficiari s. de eta. & quali. & or. pre. ex ratione.

QUm causam. scinderetur sz de cōmunibus integrari debet.

QUenerabilis frater. deuoluta) & ideo ad delegatū pape eius donatio ptinebat.

QUm oliz. ad rethoricam. j. de v. sig. tua nob. & j. de rescrip. de mandato. ꝓtra so. satis vr q attenta significatōne vbi: nomie bñficij pñt intelligi dignitates & bñficia hñtia curam animaꝝ. & sic loq̄tur ꝓtrariuz. Sz rescripta bñficialia sunt restringenda: vt no. s. de trāsla. epi. c. fi. & ideo hoc sic restringitur. vñ aliquibꝰ videt q si in lra diceret q alicui ꝓuideret in bñficio pbendali vel alio q bñ poterit ei ꝓuideri in cura animaꝝ q facilis ē regressus ad suam naturam. ff. de pac. si vnus. §. pactū. Alij tñ dicūt q propter adiectionē pdictam nō poterunt sibi ꝓuideri in cura animarū: sz in altaribus & decimis & etiam ecclijs que non bñt curas animaꝝ. Aliqui tñ dicunt q p hāc decre. non ꝓhibentur ꝓuideri in bñficio bñte curam animaꝝ: sz in dignitate hec eius eccla de qua hic loquit̄ hz canonicos & priorem licet mandet alicui q prouiderit alicui in bñficio hñte curam animarum: non tñ potest prouideri in aliqua dignitate vel psonatu: nec etiā in plebanatu alicuius plebis. sed potest ꝓuideri in aliq̄ eccla vbi sit minister sic simplex in tpalibus & spūalibus q non vocet in aliquo nomine dignitatis. nec facio vim an eligatur a capło an ab alio vt hic q rescripta bñficialia tanq̄ ambitiosa sunt restringenda. Item & eadem ratione videt in dispensationibus sup pluralitate beneficioꝝ. Item no. q si scribatur pro aliquo q sibi ꝓuideat de ꝓma vacatura alicuius ecclie vl q̄cito se facultas obtulerit si vacet ꝑpositura vel aliqua dignitas ipius ecclie vel officium non debet ei ꝓuideri: tunc pbenda que tunc vacauit p mortem ꝑpositi siue pbenda esset ꝓnexa ꝑpositure siue dignitati vel officio siue non. Et hoc dicimus ea rōne: quia rescripta pape sunt intelligenda: sz q honeste pñt impleri. & si honeste non pñt iam impleri papa libenter audit excusationes. & maxime in istis bñficialibus rescriptis que sunt ambitiosa: argu. s. e. cum teneamur. s. de rescrip. si qñ. s. de trāsla. epi. c. fi. vbi no. Item si hoc exꝑssisset papa dicere si vacauerit aliqua dignitas: peto q illa dignitas remaneat sine plato & pbenda sua mihi assignet̄: psumendum est q ista nō quā ꝓcessisset. Item si dixisset: dñe peto q bene eligatur aliquis ad dignitatem vacantē: sed non detur aliqua pbenda electo sed mihi. non enim psumendum est q sub generali clausula ꝓcedat qs sub speciali ꝓcessurus nonerat. C. q̄ res pig. ob. pos. l. j. & idem qs dicum est in dignitatibus idem intelligo & eadem rōne etiā in pbendis aliquibus ordinibus annexis p statutum vel ꝓsuetudinem vel ꝓuilegium. & idē est etiam si pbende non sunt annexe aliquibus ordinibus: sed tm certus numerus debet eē in aliqua eccla sacerdotum vel diaconoꝝ vel alicuius ordinis. nam tūc si moriat̄ aliquis de numero statuto non assignabit̄ pbenda mortui ꝓius recepto: immo dabit̄ illi qui successit in eodem in pmo ordine. tñ in hoc casu credo q si ille qui primo receptus est si velit & idoneus est ꝓmoueri ad ordinem defuncti qs ꝑferri debet: licet secus sit in dignitatibus. ibi enim quādocunq ille pro quo primo scriptum est velit & idoneus sit ꝓmoueri ad dignitatem vacātem non tñ potest eam petere: quia non est de ea ꝑferenda mādatum: sz secus ē quādo vacat canonicatus alicuius ordinis quia illum bñ petere potest dum velit & idoneus sit ad illū ordinem promoueri cum scriptum sit p canonicatu: & nulla vel modica est distinctio inter canonicos ꝓpter ordines. est ergo sic intelligēdum rescriptum q primo recepto prouideatur de prima pbenda que ibi vacauerit: & nulli alij pbeat. ac ista pbenda etiā si non debeatur certe psone: debentur tñ dignitati vel officio vel ordini q̄ non moriunt̄. Item intelligendum est de pbendis que honeste & sine ꝓiudicio ecclesie ꝑferri pñt. (Tenere) quia sup eis potestatem non habebāt. s. de off. iudi. c. pe. vel qs est melius nō hēbat iurisdictionē super collatione rectorie. (Prouidet) Nō q cum mādat alicui q alij ꝓuideat si hz aliud bñficium sufficiens admittenda est exceptio cōtra ꝓmissores ne ꝓuideat q̄ als sufficienter est bñficiatus: vel si iam ꝓuidit q̄tum in se fuit admittetur ꝓtradictio. & etiā post latam ꝓo sententiaz si mō appareat q iure nō potuit hoc bñficium obtinere. vide. s. de rescrip. ꝓstitutus. in fi. & no. in. e. c. ad aures. q nō ꝓsequat̄ effectū ꝓuisio tāq̄ ea q̄ nulla est puta facta de ea ꝓsona ad quē nō tradebat̄ mādatū pape. s. e. cū teneamur. s. de rescrip. postulasti. secus aūt videt si alicui esset ꝓcessum q ꝓuidet vni clerico cui vellet nulli noīe ex ꝑsso: q tūc pōt ꝓuideri tali clerico q haberet sufficiēs bñficium dūmō nō ꝓhibeat̄ a iure habere aliud bñficiū. Rō diuersitatis ē: quia primū rescriptū fuit ambitiosuz ideoq restringēdū: vt no. s. de transl. epi. licet. sed secundū rescriptū nō est ābitiosum sz gratiosum & iō expectandū est. j. de dona. cū dilect̄ & magis gratiosum & magis extēdendum est si dicat: ꝓuideas tali ecclesie.

¶ De clerico egrotante vel debilitato. Rubrica

QUm percussio. Portamur) forte talis excōmunicato necessitatis est. (Exiguitate) & sic videt q habebit de victualibus & de quotidianis distributionibus.

QResbyterū. abscisos. repete q dixim⁹ s. de cor. vitia. c. ex parte. (Prohibemus.) no. nō esse irregularē corpore mutilatum.

QErectoribꝰ ecclesiaꝝ. &c. QUa nos. lepre. & dicit lau. q sacerdos lepr̄osus ꝓiuatur officio actualis administrationis: dignitatē autē tenet sicue officiuz q in ius resonat: puta quia sibi obedient in his que vtiliter mādabat. ar. j. e. c. pri. vij. q. j. quia frater. & dandus est ei coadiutor. s. e. c. pri. alijs videt & forte melius q oīno sit ab administratione & dignitate repellēdus: & rñdetur. c. pri. q ille nō erat sic infectus q adhuc posset esse in collegio suo. his casibus ꝓuiat̄ quis iure suo sine culpa sua. Pauptas: odiuz: fauor: vitium: scelus: & ordo. Pauptas. xvj. q. ij. & temporis odiuz xv. q. ij. ita nos. fauor. xxij. di. renouātes. vitiuz vt h. scelus. xxiij. q. ij. si habes. ordo. xliij. di. frequens. generaliter.

QConsultationibus. QX parte. cōpellere Secus i lepro so. s. c. pri.

¶ De institutionibus. Rubrica.

QIn ampli. Regere.) & hospitalitatē seruare. s. de pben. ō monachis. & s. de sup. neg. prela. sicut. §. similiter. Sz si plures q̄s sint ibi in de possint cōmode sustentari ibi plures ponendi sunt. j. de cen. q̄to. xij. q. j. ꝑcipimus. xvj. q. vij. omnes. tñ ꝓpter incrementum modicū nō est augendus numerus. C. de alluuionibus. l. penult. & vlti.

QIn ecclesia. numero & ita ius canonici & canonie nō cadit nisi i clericū. xxj. di. cleros. vel in quersum habitu & ꝓcessione. ar. xxiij. q. j. paratus. xij. q. j. cui. nam & q tale ius emit simoniā cōmittit. j. q. iij. saluator. nam si in alios laicos ius canonici caderet: ergo de rebus ecclie disponere possent: & essent in cōtrarium iura illa. xcvj. di. bene quidē. s. de iudi. c. ij. nos credim⁹ q vbi est certus numerus canonicoꝝ vel distincte prebēde q etiam p cōuersos ꝓfessos nō implet̄ numerus canonicorum: canonici enī debēt scire lras: & seruire deo in ordinib⁹ suis & in officijs. xxj. di. cleros. & p totum. lxxxj. di. eos. & c. si qd. q̄uis aliter sint religiose psone. xij. q. j. duo. & incidat in canonē q tales verberat. j. de sen. excō. nō dubiū. Quidā etiā dicūt in hos cōuersos nō possidere ius canonici vt vocent̄ ad electōes vel alienationes vel ceteros cōtractus. xij. q. ij. sine exceptione. & c. placuit. lxiij. di. c. j. & ij. j. de sta. mo. c. vlt. §. ꝑcipimus. Jus autē monachi bene cadit in laicū. vñ credimus q intererūt electionibus alienationib⁹ & ceteris cōtractibus monasterij. ar. xvj. q. j. generaliter. xciij. di. a subdiacono. Idem dicim⁹ de hospitalarijs. ē. de arbi. cū olim. Alij tñ dicūt q si de ꝓsuetudine esset q de aliquo religioso loco aliq̄s laicoꝝ vel professoꝝ vocaret̄ ad electionē in ecclesia sc̄ari: vel etiam cōuersi eccie: forte ꝓpter hoc nō esset censenda nulla electio: nec est contrariū. s. de elec. massana. quia ibi

loquif de laicis puris nō pfessis:clerici tñ q̄ prebendam in eccle fijs si non habēt ibi ius canonicat⁹ nullo modo ad electionē vel ad alia canonica facta capituli vocari debēt. Sed aliter deberet deuote seruire.j.de sta.mo.c.vlti.⁊ penult.

Ex frequentib⁹.officialiū. Nomine taliū officialiū intelligo hic ꝓprebendi oēs ad quos de iure vel ꝓsuetudine approbata ptinet collatio:siue sicut archidiā.sine alij dūmodo auctoritate spāli vel generali epi faciāt.(Recipiūt) ⁊ male.licet enī patroni laici:vel etiā laici vel alij possunt pntare nō tñ possunt ꝓferre:sed epūs hoc facere debet.s.de pben.⁊ digni.in lateran.īmo idem dicim⁹ de clericis qui licet possint eligere tñ bñficia habere nō debēt sine assē su epōrum:nec instituere vel cōferre:nec etiā ei pdest cōsuetudo de hoc no.j.de concess.pben.pposuit.(Jnstitutiōibus)xvij.q.ij. nullus.lxxj.di.per totū.(Ex officio.)no.archiepm habere iurisdictionem in oībus que generaliter tangūt statutū totius puincie. (Jn illos) tenet hec sentētia archiepiscopi in subditos suffraganeorum:quia negligētes erant:vel quia status totius prouincie inficiebantur.ar.viij.q.iij.c.j.⁊.c.sequen.

Auctoritate vltra. (quam facultas.) s.c.c.j.

Ad decorē.acceptus est deo xxij.q. iij.c.bis ita.(Hereditario) vij.q.j.apostolica.(Dicit) patriarcha.

Cum venissent. Potest itelligi hec de.crc.q̄ solus archiepūs intētauit petitoriuz sup iurib⁹ istis cōtra archidiacōnum.s.intentando negatoriā:negādo ius custodie ⁊ institutionē ptinere ad archidiaconū:vel confessoriā:dicēdo hec iura ad se ptinere:sed huic intellectui videf ꝓtra dicere infra: vbi dicit statuim⁹ archidiaconū tuendū: per qō apparet possessorio actū.Sed dic illā nō fuisse diffinitiuā snīam sed interlocutoriā vt ibi dicit illaz nō fuisse.nam pēdente primo iudicio sup ꝓprietate archiepūs molestabat eum vel archidiaconus timebat molestationem archiepi sup possessorio.vnde papa ex officio suo qō habet locū in his que post litē contestatā accidūt ꝓcepit euz tuendū simpliciter pendente:⁊ hoc innuit lra que sequif:donec ꝓbatum ⁊c.pōt etiā intelligi hec decre.q̄ vterq̄z agebat iterdicto vti possidetis.ff.vti pos.si duo.⁊.l.ambo quoq̄z in fi.⁊.l.vlti.ff.de supfi.l.j.§.proponif.⁊ quia archi.melius ꝓbauit ferē pro eo snīa.⁊ est idem dicere eū tuendū:sicut aduersariū cessare a molestatiōe: quia dicif prius. nam iudex in snīa nō debet condēnare id quod hic fecisse videf dicendū eū tuēdum qō p aliū q̄z p iudicē fieri nō debet:sed aduersarius tamen condemnādus est:vt nō molestet non iudex vt tueatur:⁊ idem esset si ab altera parte intētaretur: sed huic videtur cōtradicere quod sequitur donec eius ⁊c.quod habet locū tñ cum de ꝓprietate agif. Sed respōdeo expone litteram donec ꝓbatum fuerit: supple cū agef de ꝓprietate postea nō modo cum possessorio tñ agif:⁊ si huic archidiacono possessorio agenti obiectuz esset q̄ precario possideret ab eo audiēdus erat.ff.vti pos.l.j.§.vlt.⁊ eodē si obijciaf q̄ psonalis est donatio: sed vnū credimus q̄ licet qñ aget possessorio nō potuit ꝓbare psonalem concessionē.nihilominus tñ postea cuz agit de proprietate probare poterit:quia alia est actio ⁊ ad aliud agif.ff.de ex.re.iu.⁊ an eadem.⁊ no.s.de elec.cum dilecti.j.de pur.cano.cum dilectus.pōt etiam dici ⁊ leuius q̄ simul intentabaf possessoriuz ex parte archidiaconi:⁊ petitoriū ex parte epi:⁊ q̄ simul nō fuit vtrūq̄z finitū:ideo est quia de possessorio liquebat p confessionē: ⁊ de ꝓprietate liquere nō poterat de facili.s.de testi.significauerunt.⁊ sm hoc videf vera opinio dicentiū q̄ in possessorio non dicif dari diffinitiua snīa sed interlocutoria:cuz dicat interlocuti ⁊c. Et dic q̄ interlocutoria dicif que ferf ante diffinitiuā snīam in petitorio proferendā. ꝑmo dictū magis placet:licet ⁊ alia possint de iure defendi:quia tunc ꝑcarius nō pōt agere vti possidetis cōtra donationē precario:vt.ff.de preca.l.si ꝑcario.vel dic q̄ ambe ptes fuerūt coram papa:⁊ vtraq̄z pars ꝓposuit ibi ius suū: sed nō fuit ibi edicta actio:nec modus agēdi:nec libellus datus: nec lit.contest.facta:sed cum ex narratione facti cōstaret pape q̄ archidiaconus possidebat decreuit eū in possessione tuendū donec archiepūs ꝓbaret coram competēti iudice:⁊ p legitimos tramites iuris personalē tñ fuisse donationē:vel abiurationē archidia.dicebat enim archiepūs q̄ archidiacon⁹ iurauerat q̄ huiusmodi libertatib⁹ se nō immisceret:sed cōtra videf q̄ quia abiuratio q̄ nunq̄z posset ꝓdesse archiepō:nec nūq̄z eius ꝓbationes sup ea sint admittēde:quia archiepūs ex iuramēto nō pōt agere quia ex iuramēto nulla ꝓdita est actio nisi ex iudiciali vel necessario.ff.de iureiur.si duo.§.si iurauerit.⁊.§.marcellus. Jtem nō pōt dici q̄ forte agente archidiacono archiepūs possit excipe de abiuratione:quia cum archiepūs possideat nō ꝓpetit ei actio nisi interdictū retinēde possessionis:⁊ cōtra agētem illi nō cōpeteret exceptio abiurationis:vt no.de renū.sup eo. Jtem si admitteref cōtra ius ⁊ ꝓbaret abiurationē nō tñ interponeref silentiū sup libertatibus archidiaconi:sed archiepūs absoluef ab impetitōe rei.So.dicūt quidā q̄ sm canones etiam ex volūtario iuramēto datur actio.ar.xij.q.ij.quicūq̄z.⁊.q.v.ioānes.xxij.q.v. iuramēti sed nobis videf q̄ ex iuramēto nō cōpetit actio ciuilis:sed archiepiscopus poterat denūciare crimen piurij in quo archidiacon⁹ manebat miscēdo se ꝓdictis libertatib⁹ ꝓtra ꝓpium iuramentū sicut exꝑsse innuif.⁊.ar.s.de iudi. nouit.xxij.q.v.oīa.⁊.s.de iureiur.quēadmodū.in fi.⁊ tunc bñ cōsonaret sentētia petitioni.s. q̄ imponeret archidiacono silentiuz.i.q̄ decetero nō immisceret se ꝓdictis libertatib⁹.⁊ hoc videtur verius:⁊ sic est in registro. Jtem nō videf verū qō hic proxime dictū est q̄ possessoz nō cōpetit nisi interdictū vti possidetis:quia pro inco:pozalib⁹ bñ cōpetit cōfessio ⁊ negatio:vt no.s.de iudi.examinata.⁊ ea ꝓposita ab archidiacono archiepūs excipiet de psonali concessione ⁊ de abiuratione.(Neuissent)ligaturi sup iure instituēdi psonas ⁊ custodiendi vacātes ecclesias.(Jure cōmuni).s.de offi.ordi.cum nos.contrariū.ar.lxx.di.c.ij.ar.lxiij.di.si in plebib⁹.(Cōsuetudi nem.).j.q.iij.c.res.⁊.c.puenit.xvj.q.vlt.nulli.ar.cōtra.s.de appo.me.cum.sed illud est de speciali ꝓsuetudine:vel illud est verū in ecclijs que sunt de patronatu monachoz.(Libertatū.)no.institutionez ⁊ custodiā vocari libertates.(Jpm).s.archidiaconū. (Post concessionē.)no.concessionē liberā extitisse licet post cōcessionem aliqua excepit:⁊ ex hoc nō fuit simoniaca receptio eius: nam cum ius haberet:licitū fuit p talem responsionē ⁊ archiepo deludere:⁊ suā vexationē redimere.j.de simo.dilect⁹ filij.(Tuē dum)ꝓpetuo sm opinionē q̄ actū fuit possessorio sm aliā opinionem supple pendente:hoc video coram papa vel suis delegatis. nam post litē terminatā auctoritate huius mādati nō esset tuendus cū hoc fecerit ex officio suo qō finif post qz functus est officio suo.s.de offi.dele.in litteris. Jtem quia acta iudicij pereūt.C.de iudi.ꝓperandū:⁊ interea cōputanda sunt hec mādata ⁊ forte nō dicere male:q̄ interlocutoriā istaz ꝓtulisset cum cause cognitione.s.auditis rationib⁹ hinc ⁊ inde:⁊ interlocutoria solēniter sit lata q̄ ꝓpetuo ei staref:⁊ in rem iudicatā trāsiret.ar.C.cōmissiones vel epistolas.l.iij.C.de sen.⁊ interlo.ex stipulatu.⁊.l.sequen.⁊.l.nemo iudex.⁊.ff.q̄ me.cau.l.metum.ij.⁊.s.de re iudi. quēadmodū.nō ꝓbatur huic ꝑsumi concessionē realē nisi ꝓbef psonalis:cum hic nō dicaf hic:sed quia est in possessione dicif eū tuendū donec probef psonalis.dicunt enī quidā q̄ qñ fit psone ꝓ sonalis presumif:qñ vero fit dignitati presumif realis:⁊ alij dicunt q̄ etiam qñ fit psone presumif realis:vt.ff.de an.lega.l.annua.§.titia.ff.de pac.iure gentiuz.§.pactoruz.alij dicūt q̄ quādo est in quieta possessiōe archidiaconi: incumbit ꝓbatio archiepiscopo q̄ fuit personalis:secus autem si archiepiscopus esset in possessione pacifica.ar.ff.si vsufru.pe.vt fru.iste archidiaconus agebat nomīe archidiaconatus:⁊ ideo sufficit si archidiaconatus erat in possessione bonū iurium:etiam si archidiaconus qui nunc est nunq̄z ea exercuisset.(Ex aduerso)mirū videf cum archidiaconus hocipso q̄ cōfessus fuit sibi esse donatas libertates ab archiepō confiteaf eas fuisse archiepi:q̄ archiepo incumbit probatio q̄ donatio fuit psonalis cum adhuc presumaf apud euz perdurare:nisi cōtra ꝓbetur.ar.contra.s.de pscrip.si dilec.C.de ꝓbatis.siue post. Respondem⁹ duas psumptiones esse ꝓtra istā.vna q̄ archiepūs ꝓfiteatur se donasse licet psonaliter:⁊ quia archidiaconus erat in possessiōe sed si archiepūs esset in possessione ⁊ nō ꝓfiteretur se donasse nec psonaliter nec realiter tūc nō incūberet ei ꝓbatio q̄ donatio esset psonalis:sed sufficeret ad probationē dñi archiepiscopi cōfessio archidiaconi.(Hoc casu).s.quādo psonalis fuit donatio.(Anteq̄z).s.ante confessionem archidiaconi. (Eas) libertates.(Archidiaconus) qui agebat.(Abiurasse.) hic habes exꝑsse sm secundā opinionē que erat q̄ vterq̄z agebat possessorio retinēde possessionis q̄ exceptio abiurationis nō est admittēda cōtra agētem interdicto vti possidetis:quia hic non fuit admissa hec exceptio q̄diu actū fuit possessorio. Sed modo admittif quādo agif petitorio quod credim⁹:de hoc no.s.de renun.sup hoc.⁊ idem videf q̄ exceptio psonalis cōcessionis ab eo facta nō sit admittenda:quia hic admissa nō fuit nec impediuit sententiā super interdicto vti possidetis latam. Jtem si admissa esset hec exceptio tamen cōtra eum erat sentētia dāda.⁊ est ea ratio:quia licet psonaliter dicat se cōcessisse archiepūs:archidiaco

nus tamen negabat nec in contrariū ꝓbatū fuit:ꝛ etiam quia archidiaconus possessionez habet cui dicitur psonaliter cōcessa. secus aute: esset si exceptio esset q; ꝑcario esset ab archiepiscopo concessa.ff.de acquir.pos.si quis postea.quia tunc ꝑcarius nō po teſt agere vti possidetis contra dātem precario.ff.de preca.qui ꝑ cario.(Jn hoc casu).s.qñ abiurauit.(Eboraceñ.)cuius specialiter intererat iura omniū membrozū sui corporis defendere:vel forte quia alienatio fuit quilibet admittit:vt no.s.de resti.cum olim. (Consulemus) hoc consiliū nō habet locū nisi ꝓmus sentētia lata contra archidiaconū ante sententiā emz archidiacon⁹ iuuare se debet suis rationibus:quia cōtra archidiaconū tm̄ agebat:ꝛ ꝑ sonaliter tm̄ cōtra eum:ꝛ si ecclesia eboraceñ.vellet causam eius agere siue eo volēte siue nolente nō admitteret:quia eius nō in tereſt causam archidiaconi psonalem agere:sed si admitteret cō tra ius excipe debet cum causa iam cepta esset nō agere:ꝛ ħ dicit. j.s.ecclesia petēte:sed qualiter post sententiā habet locum:no.in glo.quid ꝓdest consiliū pape dignitati archidiaconi:cum plena sit ipsi archidiacono predictozū iuriū adiudicata possessio. imo si postea ꝓbetur archidiaconū ab archiepo abiurasse: si erat con cessio realis nō debēt restitui iura ꝑdicta archiepo nec sententiā ꝓ eis restituēdis ferri:quia nō pōt archidiacon⁹ dignitati siue ꝓeiudicare:sed tm̄ psone archidiacono precipit q; se nō immi sceat.ar.s.de iureiurā.puenit.So.licet nō restituātur archiepo ꝑ dicta iura:tm̄ ipse exercebit cū ipsi ꝑsenti archidiacono impositū sit silentiuz nec ei cōtradicere poterit archidiaconus ꝓpter iura mentum ꝛ sententiā qua impositū est ei silentiū ꝛ archiepiscop⁹ solus eſt ad quez vacante archidiaconatu iura archidiaconalia tinent.vt no.j.de here.ad abolen.ꝛ modo quo ad hec iura abiu rata vacare intelligit:q; ea exercere nō pōt archidiaconus ꝓpter suā abiurationē:ꝛ sic archiepus exercebit.vnde necesse est q; vel agente eboraceñ.ecclesia vel ꝑ officiū pape prouideat dignitati archidia.vt restituat ad id qō ꝓcessum erat de facto.s.ad possef sionem restituendā dignitati archidia.quā exerceat archiepus. Sententia lata cōtra presentē archidiaconū ꝓpter abiurationem vel vt decernat q; per vsum archiepiscopi vel per abiurationez archidi.nullum dignitate archidi.preiudiciū generet:auxiliū au tem pape in modico vel nullo necessariū videt cōtra iramentū quod nō distringebat nisi psonam vel ꝺra sententiā que nō tan gebat dignitatē:quia presenti archidiacono tm̄ impositū erat si lentium: q; predicta nō exercent. vel potes dicere q; etiaz contra iuramētum necessariū est auxiliū:posset enim succedētibus tem poribus:quādo crederet aduersarij deficere ꝓbationes illicite ꝓ stiti iuramēti vel etiā statim licet falso vel ficte diceret archiepus q; iuramētum erat prestitū in casu licito archidi.vnde ꝛ preiudi cat successoribꝰ: puta quia sciebat se nihil iuris habere vnde sibi litigare nō expediebat vel alia iura equiualētia recepit pro istis iuribus que abiurauit.ar.ff.de pactis:cōtra iura.§.vlt.ꝛ.l.in pso na.§.j. Sed certe ī istis casibus nō petet ecclesia in inte.resti.ad uersus renūciationem archidia. vel adiurationez archidiaconi quia nulla abiuratio. Sed dicet eam nullaz:ꝛ petet eam de facto tolli vel nullam pronūciari.ff.de in inte.resti.in cause.ff.de ferijs. l.j. Sed si renūciatio ꝓpter ꝑdictas causas teneat de iure:tamen quia in aliquo probat lesa dignitas: tunc necessariū est auxiliuz pape concessa resti.in inte.ipse etiaz papa ex his que acta fuerūt coram eo fuit ita motus:quia ipemet ex officio suo ꝓcederet hoc. vnde nolens incutere timorem archiepiscopo vt aliter qz papa iniustam credebat discederet: cōminatur ei q; ipse suū impendet consiliū:sed quādo hic faciet vocabit archiepiscopū ꝛ audiet ra tiones suas:etiam alias qz illas quas allegauit agendo cōtra ar chidiaconum:quia cum tunc ad imponēdum silentiū psonalem archidia.sufficeret iramentū etiam sine causa prestitū nō illiga bitur illa probatione tm̄ vbi petit sententia pronūciari nulla vbi eum oportet probare multa:vel etiā si petatur cōtra sententiā q; aliqua est restitutio in inte.que nō datur nisi vbi cōtractus tene reti:ꝛ tamen propter lesionē datur restitutio.ꝛ credimus hāc re stitutionem posse peti viuēte isto archidiacono:sed si iurauit nō exercere hec iura ille qui cōfert archidiaconatū exercebit nō suo nomīe sed dignitatis archidiaco.vel papa alicui cōmittet q; hoc exerceat:vt no.j.c.pri.quia diuersitatē. vel dic cum effectu nihil vtilitatis accidit archiepo:quia postea petita restitutione vel sen tentia pnunciari nulla:omnia iura restituant archidiaconatui: ꝛ hoc satis innuit littera precedēs:quia nos vel ad petitionē ꝛc. videtur alijs q; archiepus cōtra archidiaconū specialiter egerat proponens q; iura predicta que sibi renunciauerat idem archi diaconus:ꝛ etiam iurauerat q; ea vlterius nō exerceret q; super eorum exercitio nō molestaret archiepm. Vnde dominus papa iuste mādat:q; si ita est vt imponat archidiacono silentium.s.q decetero nō exerceat predicta q; pōt esse sine preiudicio dignita tis archidiaconatus:non tm̄ complebit iramentū in alijs.s.q ꝑ dicta iura vel possessionē eoz vel quasi trāsferat in archiepm cū hoc sine petō facere nō posset ꝛ sine preiudicio eccle.s.de iureiur. puenit.ꝛ.c.si vero.ꝛ ideo bñ dicit papa q; etiā si iurauerit ꝓsulet dignitati:qz ꝛ sit priuat⁹ archidiacon⁹ exercitio illoz iuriū psonaliter:non tm̄ dignitatis priuabit nec in archiepm transfertur: immoꝛ archidiaconus non exerceat:exercebit tm̄ alius nomine dignitatis.vel forte ipe archidiaconus hoc non suo nomine nec nomine archiepatus exercebit:sz nomine archidia.vel potes di cere q; nō solum egit archieps vt imponeret silētium persone:sz etiam dignitati cui intendebat preiudicare archidiaconus:nō ob. ꝑdicta decr.peruenit:ꝛ si vero.quia hoc poterat fieri sine petō ꝛ sine preiudicio eccle hoc mō:quia postea agēte eccla vel papa ex officio suo restituet ꝑdicta iura archidiacono.arg.ad hunc pro cessum.s.de iureiuran.debitores.ꝛ.c.ad nostram. ꝛ si his obij ciat q; ipi capitulū ante sniam latam contra archiepm debebāt se opponere. Rñ.q; non poterant:quia tantū ad archidiaconuz possessio pertinet sui archidiaconatus iura defendere.ꝛ ad capi tulum pertinet postea cū apparet archidiaconum nō posse age re.ħ opinio non placet.(Alterutrum)siue fuerit concessio psona lis siue abiuratio intercessit(Archidia.).i.psone archidia.ꝛ etiā ipi archidiaconatui. Sz in hoc casu vlti.s.qñ super abiuratione prouidebit successoribus si concessio fuerit realis. melius dicit q; tantū archidiacono imponitur silentium personale.s.q tem pore suo non se immisceat.ꝛ prudenter facit iudex si dicat in po sterum ex hac snia nullum dignitati preiudicium generari. Sz op pones hanc exceptionem abiurationis ante litem ceptam cōtra archidiaconum proponendam:sicut falsi vel minus idonei pro curatoris.C.de excep.l.penul.ꝛ vl.Rñ.hanc exceptionem nō ee declinatoriam fori sicut procuratoriam:sz dilatoriam.ꝛ iccirco sufficit ponere eam ante litem contestatam:ꝛ postea probabitur ff.de excep.exceptiones.ꝛ sic fuit hoc factum. vel pōt dici pem ptoria:quia quo ad personam hmōi archidiaconus permittit ne gocium.nec intelligas q; papa pmittat consulere super sententiaz que nullo mō tangit archidiaconalem dignitatem:sz sup abiura tione que erat generalis.s.quia archidiaconatus nomine renun ciabat ꝛ iurabat.s.vt ea non obstāte libertates ꝑdicte adiudicē tur dignitati archidiaconatus. vel intelligas aliter vt dicimus in glo.illa:quid prodest.(Neutrum).i. si concessio fuerit realis: ꝛ non est iuratū.

QUam ad nostram.abbatie

Nec abbatia ē secularis.sic.s.de renun.ex trāsmissa. (Distinctio).xxiiij.q.j.dicim⁹.j.de iurepa.p tuas.j. de bap.ꝛ eius effec.debitū.ff.de ac.tu.l.j.

QUi in viuoꝝ.ponuntur.

sciēter:alꝫ secus.vij.q.j.pītiū.

De ꝛcessione ꝓbende ꝛ eccle nō vacantis. Rubꝛica.

ALla ecclesiastica.(Tribuā tur.) vt in

eis alicui detur q̄si possessio iuris.(Promittatur) arg.contra.s.de ꝓbē.relatum.So.verum ē ni si a papa.s.de rescrip.eam te.(Et legibus).C. de inuti.stipu.ex eo.C.de pac.l.vl.(Jnhibituz) promissio future successionis.(Sex menses)quidam dicunt q; se mestre tps currit post āmonitionem.arg.j.e.quia diuersitatem Alij dicunt q; a tempore scientie.j.e.quoniam.arg.ff.de calū.an nus.C.qui admi.ad bo.pos.l.ij.s.de sup.neg.pla.lz. Alij dicunt q; a tempore vacationis.s.de ꝓben.de multa.sz ibi supplendum est ꝛ scientie subtrahitur de hac ꝑscriptione sex mēsium tempus suspensionis ꝛ pegrinationis.j.e.quoniam. Jtem dicunt q; daz q; lz sit decursuz semestre tempus si anteq̄ alius eligatur:ipse eli gat qō purgatur.s.de sup.neg.pla.litteras. arg.ff. si quis caut. ꝛ si post.ff.de arbi.celsus.nos autem dicimus non posse purga re moram.arg.s.de sup.neg.pla.lz.ꝛ.c.litteras.ꝛ dicimus locuz habere hāc translationem potestatis in omnibus dignitatibus officijs ꝓbendis vbi non sunt.distincte vel certus numerus statu tus:vt hic.ꝛ.j.e.dilectus.ꝛ.c.ex parte.s.de ꝓben.dilecto.ꝛ licet olim non haberet locum in epatibus.vt.j.e.dilectus.hodie tamē locum habet in illis.s.de elec.ne pro defectu.(Distulerit.) culpa sua.j.e.quia diuersitatem.vel per negligentiam:secus si per im potentiam iuris vel facti etiam culpa contingēte.j.e.quia diuer sitatem.

Latum debet. Nisi sit receptus in canonicū.s.de pbē. relatū.t.c.dilectus.s.de ẏsti.cū.M.

Proposuit.t assignatione Facienda cuz vacauerit nō modo: alij dicūt q statim debent assignare prebēdam vacaturā: hoc modo q statim dabiť ei quasi possessio iure pben. No.q cū aliquis eligiť in canonicū q q̄ztuncūq canonica sit electio: tamē post electionē necessaria est assignatio pben. per electionē eius datur ei ius canonicatus: assignatio aūt prebēde consistit in facto t tribuit potestatez administrādi i ea. nam nulli licitū est sua auctoritate i ea ministrare anteq̄z prebēda sibi assigneť ab eo q potestatē habet assignandi a iure qualis est ꝓpositus vel decanus: vel quicunq̄z alius cuiuscūq̄z nomine censeať qui curaz habet illius ecclesie in qua canonicus est electꝰ in tēporibus. ar.s.de instī.c.ij. t plus dicimus quia exquo assignata est sibi prebēda p eum ad quē pertinet de iure vel de cōsuetudine: etiā si ab aliquibus controuersiaz patiatur sup iure suo nihilominus tñ licite ministrabat: quia auctore pretore possidet: nec dicimus hāc assignationē esse cōfirmationem: nec in ea requiri examinationē psone nec electionis nec ipm debere audire contradictionē alicuꝰ: sed summatim t sine inquisitiōe: si videť assignationē faciendā faciat eā: aliogn sup sedeat t examinationē superiori dimittat: in plātis autē qui habēt curam animarū necessaria est cōfirmatio t examinatio t psone t electionis. Sed cōfirmatio in his qui habēt curā animarū p̄cedit assignationē nec assignatio que alīs sibi videť bona ꝓpter appellationem est retardāda: quia nō fit cum cause cognitione: nec in ea tribuitur aliquid iuris: t hoc bene probatur. s.de ap.cōstitutis: t eodem modo dicimus debere fieri assignationem stalli in choro: t loci in capitulo p eum ad quē ptinet de iure vel de cōsuetudine. s.de pben. dilecto. t si esset de consuetudine q sine aliqua assignatione ministraret standum esset cōsuetudini. Jn his autez qui solam administrationē temporaliū habent sine cura nō credunt quidā necessariā confirmationē nec examinationē. alij cōtradicunt t bene. ar. p istis. s.de instī. ex frequē. (Executore) dicebatur enī in litteris exequaris. hic erat merus executor vel potius habēs ministeriū tñ: de quo habes. s.de offi. dele. c. quoniā. t.c. pastoralis. §. quia. sicut t ille cui mādatur q alicui ꝓuideat: videtur q teneat collatio facta ab huiusmodi executorib⁹ etiam nō vocatis illis ad quos ptinet electio: quia eum recipere debēt: sicut teneret collatio episcopi nō vocatis canonicis qui eū recipe debent t prebendam assignare: nisi in litteris contineret q istos moneret vel vocaret: quia tunc fines mādati custodiēdi sunt. ff. man. diligenter. s.de rescrip. cum dilectus. t hoc satis videť hic. t ar. j. de accu. accedēs. immo plus videtur q si compareat aliquis qui velit aliqua dicere in personā eius cui conferēda est prebenda q nō debet audiri: quia minister vel merus executor est: t super hoc nullā iurisditionē habet. s.de re iudi. decetero. vbi no. t idem dico si vellet iudicē recusare quia nō est audiendus. s.de offi. lega. nouit. Sed si vellet dicere rescriptuz per obreptionem obreptum videť q sit audiēdus: quia etiā si executus fuisset mādatum nō revocareť. s.de re iudi. cum olim. s.de rescrip. cū dilec. sed hac ratione videtur q possit obijcere in personā instituendi. quicquid velit de iure t maxime peccatū q si tacuit peccatū suū videtur littere surrepticie. Sed tu dic q ꝓpter hoc stricto sensu nō dicnuť littere surrepticie: vt no. s.de rescrip. cum dilecta. xxv. q.ij. t si non. sed certe hoc nō placet quia nō videť nobis q littere dicātur obrepticie: quia impetrās sit peccator. hec enī exceptio est contra personā t non cōtra litteras. alij tamen dicunt t forte bene: quia licet iste executor nullū vocare teneať: si tñ aliquis cōpareat qui velit dicere in psonaz q audire debet. ar. j. de accu. accedens. t. xxv. q.ij. c. fi. t no. de hoc. s.de cau. pos. cū olim. nec est simile de hoc executore vel ministro qui iurisdictionē habet: t in eo qui solūmodo ex officio facit: prius tamen dictū de districto iure magis sustineri potest. Jtem videtur q iste executor nō possit cogere canonicos ad implendū mādatum aplicum. i. faciēdum hunc canonicū t primuz ea ratione: quia nō videť sibi p litteras concessum. s. q eos cogat ad hoc: sed q ipse faciat. Jtem alia ratione hoc videť: q nō videť q canonici etiaz si velint transactio temporis sibi indulto ad faciendū hunc canonicū vel etiā postq̄z renunciauerūt euz facere canonicū qō possunt: cum hec potestas faciēdi eum canonicū translata sit ad executorē: licet penes duos insolidū hec potestas esse nō pōt. Sed licet nō possit eos ad hoc cogere. postq̄z tamen ipse executor vel minister cōtulerit prebendam coget eos ad recipiēdum eum t tractādum vt canonicū: si mandans cuius auctoritate fungiť habebat potestatem cogēdi eos cum eius auctoritate fungať: plus placet q nō possit: quia p formā predictā non est sibi data iurisditio sed ministeriū tñ: hic tamen semper no. q iste executor bene faciet si audierit aliqua q eum moueāt si cōsulat superiori: ī auten. vt nulli iudi. §. t hoc vero iubemus. de his no. j. de despon. impu. ad dissoluēdum. hec que dicunť in fi. glo. posite super decre. ꝓposuit. in glo. que incipit: dicebatur: habent locuz vbi in litteris nō est clausula ꝓtradictores t̄c. quia si est illa clausula ibi: tunc t anteq̄z inuestiat eum t post potest audire cōtradictores t summatim cognoscere. s. de renū. veniens. ff. de re iudi. l. a diuo. §. si super. Quidam tñ dicūt q nō debet audire nisi postq̄z fuerit executus mandatū: sed nō video causam quare nō sit melius eos audire anteq̄z post. s. de renum. veniens. fatemur tñ q si omissa summaria cognitione hac: t repulsis cōtradictoribus exequať mādatum quod valet: quia merus est executor in implēdo mandatū. Jtem quia summaria cognitio nō est semper de necessitate neq̄z de substātialibus executoris mādati. Jn compulsione autē bene necessariaria est cause cognitio. Sicut aūt est iste merus executor de quo loquiť hec decre. t sic est merus executor: si in litteris dicit: facias bñficiuz sibi assignari: t eodem modo si dicit facias eum recipi vel alia consimilia. nam qualitercūq̄z scribať sibi: si voluerit statim mādabis de eo recipiendo nisi recipiāt sunt excōmunicati. ar. s. de rescrip. capitulum. t.c. abbatem. t.c. mādatum. t. s. de pben. pro illorū. ab executore enī ꝓpter defectū ordinis iudiciarij nō appellať nisi excedat modum vel nimis festinet. s. de ap. nonit. s. de offi. delega. sup. ff. de ap. l. ab execu. C. quorū ap. nō re. l. ab executore. t no. q iste executor nō tñ ꝓuidebit t p̄cipiet prouideri de beneficijs vacātibus de iure t de facto: sed etiā de vacātibus de iure tñ sed tamen in eis debet p̄mittere cognitionē t audire sententiatim illum qui possidet: t si nō habet ius tūc nō fert sententiam: sed mādabit detentori t coget de facto dimittere sicut de facto tenet: t postea exequiť mādatum: t si hunc ordinē dimiteret cassareť q fit ab eo. j. e. cum nostris. t. c. litteras. ff. de re iudi. l. a diuo. pio. §. si super. Jtem t si nō cōpareat ille qui beneficiū possidet sed compareat ille qui ꝓtulit: t cuius collatio dicitur non valere de iure: vel etiam si nō cōtulit: sed patitur possidētem possidere: sed petitur ab eo q tanq̄z vacans de iure cōferat alij t feratur sententia contra eum preiudicabit possessori qui sciuit causam suā agi. s. de re iudi. q̄uis. nec vlterius erūt partes executiōis nisi vt cogat possessorem dimittere possessionē. Sed quid si ille cui commissuz est q compellat capitulū ad conferēdum alicui prebēdam alicuius ecclesie si vacat: vel q̄ccito ad id obtulerit se facultas: nūquid potest cognoscere de prebēda quam aliquis detinuit diu anteq̄z huiusmodi littere impetrarētur: quo iure habet iurisditionez super hunc possessorē: de quo nulla in litteris habetur mētio. Jtem cui restituet prebēdam possessor: quia si dicis executori: ille nō habet potestatem alicui conferēdi sed tamen compellendi. si dicis q restituet capitulo: quomodo ad hoc agit cum nō habeat mandatū a capitulo. de ipso autē possessore certum est q ille nulli eam dare potest quia ad ipm nulla potestas ꝓferendi ptinet. So. executor hoc modo p̄cedet: quia vocabit capitulū t dicet ei q ꝓferat prebendaz que vacat de iure: t si capitulū respōdit: domine nō possidemus prebēdam quā petitis: t credimus q ille qui tenet bene teneat. vnde faciatis de ea qō vultis: quia nō credimus q vos p̄cipiatis nobis vel etiam cōsulatis q nos cōtra conscientiam eam ꝓferamus: tunc vocabit possessorē prebēde t dicet ei: ista prebenda quā vos possidetis vacat de iure: t hoc vult probare iste qui impetrauit litteras t admittet ꝓbationes eius. ff. de re iudi. l. a diuo. §. si super. t si ꝓbauerit p̄cipiet possessori q dimittat possessionē ꝓbende: qua dimissa p̄cipiet capitulo t cogit q eam det impetratori litterarū. ar. s. de preben. inter cetera. vbi dic q omnia retractata fuerūt inter ptes t non fuit iudicatū q vna ps daret aliquid alij. Sed ille ad quē de iure ptinebat conferre post cassationē factā contulit: de hoc etiam no. s. de re iudi. cū berthol. dus. nec mireť aliquis q habet aliquis executor iurisdictionē super psonas nō nominatas ī rescripto t penitus extraneas: quia hoc est in quolibet executore qui contra extraneos summatim cognoscunt de ꝓprietate: t etiam res ab eis auferūt. ff. de re iudi. a diuo. §. si sup. C. de his qui ad eccle. confu. p̄senti. s. de offi. deleg. sane. ij. Jtem nō est necesse q petať prebēda restitui in capitulo: sed tm̄ q eam resignet: t per consequēs veniat ad collationē capituli: t postea cogetur capitulum eam dare quādo in litteris dicitur q compellať. t si in litteris dicitur exequaris: tunc ipse executor conferret post resignationez t si nollet resignare violenter ab eo auferenda est possessio. ff. de rei ven. qui restituere. hic autē loquitur tm̄ de resignatione facti t non de resignatione iuris ad quam nō tenetur: sicut nec suū ius cedere. ff. si serui. ven. sicut. §.

sed quia. immo saluum ei remanet ius suum. ff. de re iudi. admonet. §. si super. s̄. de concess. preben. ⁊ eccle. nō va. c. cum nostris. litere tamen erant. j. e. litteras. nec poterat cōtra eas excipi de falsi suggestione vel veri suppressione intātum q̄ per eas nō procederetur: quia hec falsitas nō erat expressa vel veritas tacita per maliciam sed per simplicitatē ⁊ per ignorātiam iuris: quia ei debebat q̄ ex quo de iure vacabat q̄ littere sibi valerent intātum q̄ statim sine alia compulsione ad resignādum: ⁊ q̄ executor suus posset sibi cōferre prepositurā: ⁊ ita littere valebāt non obstante tali taciturnitate veritatis: vel fm formā iuris. xxv. q. ij. prescriptione. s̄. de rescrip. super litteris. ⁊ si iudex vel executor per eandem iuris ignorātiam ⁊ simplicitatē male procedat: sicut etiam hic illud cassabitur: sicut ⁊ hic cassata fuit male facta collatio: sed nihilominus manet sibi ius saluū super litteras cōcessum remānet sibi ius saluū super prepositurā. vnde in fi. decre. mandat ⁊ hoc sibi dari: ⁊ hoc placet q̄ dicitur in glo. hic posita credimus. Alij contradicunt asserentes has litteras elidi posse p̄ exceptionem: ⁊ q̄ hic factum est: ⁊. j. e. litteras. fuit falsum tm̄ auctoritate secūdarum litterarum. quidam distinguūt inter illum cui cōmittitur prouisio alicuius pſone simpliciter: ⁊ eum de quo hic loquitur. nam de primo dicunt q̄ sine cause cognitione potest conferre beneficium sed ille de quo hic loquitur nō potest conferre beneficium de quo scribitur nisi prius sciat quare illi quibus scribitur non conferunt. ar. s̄. de rescrip. si quādo. ⁊. c. cum adeo. ⁊ melius in. c. ab excommunicato. vbi dicitur q̄ secūdus. s. executor cui scribitur in defectum primi cum cause cognitione debet procedere. Sed certe alij dicunt illud esse ea ratione: quia excōmunicatio ⁊ absolutio nō debet fieri sine cause cognitione solēni. ij. q. j. nemo. sed collatio beneficij licet fieri debeat precedente inquisitione sicut. no. s̄. de postul. c. j. cause tamen cognitio solennis non est necessaria ibi. vel dic melius vt ibi. no. (Inuestiuit.) bene hinc colligeidem esse assignare ⁊ inuestire. Et nō q̄ quādo dicitur in litteris: exequeris q̄ potest inuestire: ⁊ potes hinc cōlligere q̄ ꝓpter inuestituram non datur possessio: quia hic inuestitus erat de prebenda quam alius possidebat quam ambo insoliduz possidere non possunt. s̄. de proba. licet. ⁊ no. s̄. de consue. c. ij. ⁊ potest dici q̄ hec inuestitura locum habet quādo sibi reseruat prebēdam conferendā q̄ potest: vt no. s̄. de preben. pro illoruz. ⁊ non placet q̄ dicitur hic: quia non credimus q̄ decanus potuit eū inuestire de vacatura. vt. j. sequitur. (Assignastis) ⁊ male cuz esset alij hec potestas data: ⁊ sic apparet hic: q̄ quādo scribitur pro aliquo ⁊ datur ei executor qui eis negligentibus illud exequetur q̄ nō tenet electio facta ab illis contra mandatum pape. secus autem si esset datus tm̄ executor ad compellendum: quia tunc teneret electio facta ab illis. s̄. de preben. dilectus filius. g. Ratio diuersitatis: quia in primo casu videtur ad se vel ad suum delegatum electionez reuocare. ideō de ea nihil ad eos: in secundo autē secus. (Vacaturis). s̄. eo. c. j. (Contra canonum) q̄ō est quando non auctoritate pape: sed hec legitima erat: quia auctoritate pape hoc non placet. sed vere male processit. (Attendentes) quasi di. non est necesse q̄ defendat institutionem suam factam decani qui inuestiuit eum de vacatura cum sufficiat factum pape qui eum' inuestiuit de vacante: factum tamen decani fecit cassationem iustam: hoc non placet. Sed quia potestas conferēdi ad aliū erat translata. (Per predecessorem nostrum.) sed per decanum fuit inuestitus de vacatura ⁊ licite cum super hoc fuerit executor. ⁊ illa inuestitura fuit causa cassationis electionis secundo facta a canonicis: hoc non placet vt dictum est. facta autem cassatōne non fuit inuestitus per papam de vacatura: sed de vacante intelligebatur. arg. q̄ per sententiam perditur dominiuz. ff. de rei vendi. in fundo. insti. de offi. insti. §. vlt. C. de arbi. l. iij. §. sed ⁊ si qs. ar. cōtra ipsius. ff. de pig. act. nō miruz.

Quia diuersitatē. in ipsas. ⁊ ideo petebat institutos vel intrusos ab ecclesijs amoueri: vt ex sententia que statim sequitur apparet. Vnde notat q̄ aliq̄n ille ad quem pertinet institutio de iure petit institutos amoueri vt hic. ⁊. s̄. de preben. dilecto. ⁊ etiam patronus. j. de iure patro. ex litteris. Item hoc ipm petit clericus institutus: vel als etiam si nondum institutus sit ⁊ habeat ius. s̄. de sen. ⁊ re iu. cum bertoldus. vt no. ⁊. iij. q. vij. hoc quippe. Item hoc ipm potest quilibet clericus de eccl̄ia petere. s̄. de elec. cum dilectus. sed hic vltimus cum suum ius speciale non prosequit videtur q̄ non posset agere nisi agat denunciando vel accusando. s̄. de ap. constitutus. in fi. ⁊ non solum possunt predicti agere cōtra institutos: sed etiam contra instituentes peruerse. vij. q. j. presentium. ⁊ de hoc no. s̄. de fil. presby. veniens. Is tamē qui agit

modis predictis debet causam adijcere: quare sit minus canonica sicut in alijs personalibus: vt no. s̄. de offi. ordi. conquerente. puta quia ad eum qui agit pertinet institutio: quia est in possessione instituendi: ⁊ quia non pertinet ad eum qui instituit vel alia consimiles. Et est ratio quare exprimere debet: quia naturalis actio est quod ex eo patet: quia nec in rem nec mixta est. no. s̄. de offi. ordi. conquerente. ⁊ hinc est q̄ nullus predictorum pōt nominare instituentem in iudicio cum nominatio non habeat locum nisi in realibus. C. de in rem act. l. ij. secus si peteret obedientiam: quia tunc posset nominare dominium in iudicio. vt no. s̄. d̄ matio. ⁊ obe. inter quatuor. ⁊ sepe quis contra neminez agit: sed petit electionem suam confirmari. j. eo. post electionem. ⁊ iudex tunc vocabit omnes quos res tangit. ff. d̄ adop. nam de hoc no. s̄. c. vlt. (Resignandas) hoc quod dicit hic intelligitur sic q̄ quādo aliquis habet possessionem alicuius prebende vel dignitatis tunc nullus iudex ordinarius vel delegatus debet aliquez instituere in locum eius nisi prior a loco illo remoueatur vel de facto auctoritate superioris vel per sententiam ad minus. ⁊ sic loquitur. j. e. cum nostris. ⁊. c. litteras. vbi no. Sed ille ad quem pertinet electio de iure bñ poterit alium eligere ad eum locum quem tenet institutus. s̄. de re iudi. cum bertoldus. licet quidam illud q̄ dicit illa decr. dicant locum habere vt presentatio fieri possit non obstante institutione alterius: sed non electio que ius tribuit. hoc autem certum est q̄ propter precedentem electionem factam ab illis ad quos non pertinet non cassatur electio facta ab illis ad quos pertinet: vt in preallega. decr. cum bertoldus. ⁊ no taf. s̄. de elec. considerauimus. Item licet ille ad quem pertinet iure proprio electio possit eligere non obstante prima electōne ⁊ institutione: executor tamen pape non potest prouidere alio existente in possessione qui est institutus per superiorem. sed si per superiorem non esset institutus primus: sed tantū in possessione esset propter hoc nec dimitteret executor quin d̄ alio prouideret fm mandatum pape. s̄. de preben. de multa. quāuis illa non loquatur de prouisione executorum pape: sed de prouisione eoruz ad quos iure proprio pertinet. vel dic vt no. j. c. litteras. (Resignandas). i. de facto admittendas (Per excōmunicatōnis). xvj. q. j. in fi. (Confirmatione.) repete que diximus. s̄. de confir. vti. vel inuti. c. j. (Adepti) ita q̄ bi sex menses concurrēt vel ante suspensionem vel post cum ferre posset archiepiscopus. (Computentur) hoc intelligimus quando collatio beneficiorum ad ipm solum pertinet. nam si ad plures quorum vnus suspensus esset secus diceremus. nam si pertinet electio ad epm ⁊ capitulum simul: si eps esset suspensus pertineret electio ad capitulum solū: sicut si vnus ex capitulo esset suspensus non impediretur capitulum procedere ad electionem. nam quātum ad ea que cōmuniter imminent faciēdo epo ⁊ capitulo vnde caput vel corpus intelliguntur. C. de iure deli. sancimus. §. si vero epus. ⁊. ff. quemadmo. serui. amit. siquis alio. §. vlt. ⁊. l. si locus. xvj. q. ij. si sacerdotes. s̄. de pscrip. auditis. ex transmissa. (Valuit). C. de an. excep. l. j. in fi. s̄. de pscrip. c. j. argu. contra. ff. de vsur. cum quidam §. si pupillo. ff. ex qui. cau. ma. in integ. resti. ei. (Potestate) No. suspensum non posse conferre pbendas. de hoc no. s̄. de consue. cum dilectus. (Culpa) licet fuerit in culpa non erat in mora. statim enim pro absolutione ad sedē apostolicam properauit. si enī esset in mora vel negligentia obtinendi absolutionez secus esset: vt hic. arg. c. di. quoniam. s̄. de rescrip. si autem. ff. de re iudi. qm̄ potest. ff. de re. mi. non'omnes. ⁊. l. qui captus. ⁊. l. j. §. j. ff. ex quibus cau. in inte. sed si per. §. j. ⁊ sic habes q̄ non imputantur ea alicui que sua culpa precedente accidunt. xv. q. j. cōcupiscere. ⁊. c. inebriatur. ff. de furt. veruz. ⁊. l. que iniurie. ff. de publ. sed ⁊ hi q. §. siue autem. arg. contra. l. di. sepe. ⁊. c. studeat. ff. q̄ me. cau. mulier. sed tamen hoc nō est verum: quia bene imputatur archiepiscopo sua culpa quia iuste potest puniri hec tamē pena q̄ electio deuoluatur ad capitulum nō inuenit sibi imposita a iure: ⁊ ideo non potuerunt cōferre beneficia. s̄. de sup. negli. prela. romana. (Ad illum) scz papam ⁊ hoc ex plenitudine potestatis. Sed nunquid si episcopus esset suspēsus posset archidiaconus conferre beneficia spectantia ad episcopuz: ⁊ dicunt quidam q̄ sic: nec est necesse q̄ expectet sex menses. ar. p̄ro eis. ix. q. iij. cum scimus. q̄ potest loqui in hoc casu quādo episcopus necessaria officia non instituit in ecclesia: vt econonum vel alium qui temporalia ministret. In non necessarijs autem officijs puta canonicis ordinandis locum non haberet. s̄. de elec. cum ecclesia vulterana. Sed in hoc casu cum non habeat tempus prefixuz credunt q̄ possit ille ad quem pertinebat collatio post absolutionē conferre si non sit per superiorem alij collata. C. de contraben. stip. magna. melius videtur q̄ nec capitulum nec superior potest supplere alteri⁹ de-

sectum:nisi ius hoc dicat q̄ ei liceat alterius defectuz supplere.s̄. de elec.cum ecclesia vulterata.sed seruatur ei faciēdum post absolutionez.ar.j.ne.se.va.illa.nisi necessitas immineret ꝛ poterit sine vlla restitutione iste archidiaconus vel archiepiscop⁹ dare beneficia vacātia etiā que vacauerunt vltra sex mensēs:nec sunt cōtraria decre.s̄.de supplen.negli.prela.licet.c.litteras. quia ibi loquitur quando illi ad quos spectabat electio fuerunt negligentes:ꝛ tunc ipso iure admittunt potestatez eligendi:sed quando per impotentiam dimittunt non amittunt ipso iure potestatem eligēdi:licet in eo puniri possent extraordinarie.Si autem ei⁹ concederet q̄ posset supplere defectum alterius:posset supplere sine superioris auctoritate.vt no.s̄.c.nulla.lxv.di.si forte.(Ad illum.)cōmuni autem iure remanet potestas conferēdi penes sedem archiepiscopalem.s̄.de instit.cum venissent.j.ne se va.c.ij.ꝛ seruabitur prouisio successori.(Tempus.)si nesciuit prebendas vacare non imputatur:quia si sciuisset imputaretur ei cum etiā rome ꝛ in via posset beneficia conferre.vel dic q̄ licet in via conferre posset non tamen imputaretur ei si non cōferat:cum in collatione beneficiorū debeat personas examinare.s̄.de preben. in lateraneñ.ꝛ etiam quia iustum est q̄ clericis de terra sua ꝓuideat.C.de epīsco.ꝛ cleri.l.in ecclijs.lxij.di.extraneo.de quibus copiam secum non habet. (Necessit).ff.ex qui.cau.in inte.resti.qui mittuntur.(Computetur.)nisi moretur accepto commeatu.ff.ex qui.cau.in inte.resti.miles.

QAm nostris.tanto Sex mensiū. s̄.c.nulla.(dixerunt.)ꝛ bene quia de facto nō vacabat.(Electus)ꝛ male quia licet de iure:de facto nō vacabat.lxij.di.literas.s̄.de postul.c.j.ꝛ ij.(Possidebat)idem videt si solus electᵒ esset si non possideret:quia verum videtur regulariter q̄ etiam si ille ad quem pertinet electio personam ineligibilem:puta hominem illegitimum homicidam vel alās quēcunq̄ irregularem vel malum:nunq̄z tamen ꝓpter negligentiam vel per lapsum temporis devoluntur potestas eligendi ad superiorem.licet enim huiusmodi electo malus sit ꝛ malum elegerit:nō devoluitur potestas eligendi ad cum ad quem ius statuit devoluendum ꝓpter alicuius maliciaz.s̄.de elec.cum in cunctis.in fi.nō tamen est negligens.ꝛ ideo non devoluitur potestas eligēdi ad eos ad quos ius statuit devolui ꝓpter negligentiam.s̄.eo.c.proxi.ꝛ hec vera sunt dūmodo electio talis sit in quem ius illius dignitatis cadere possit.naz in homicidas ꝛ irregulares cadere potest ius cuiuslibet dignitatis:quia etiam iuste habeut eam si cum eis fuerit dispensatum:ꝛ etiam sine dispensatione iuste tenent predicti dignitates suas quousq̄z renūciant vel deponātur:sed si post adeptas dignitates fecerunt homicidium vel aliā irregularitatem incurrunt:sed si talis electus sit in quo ius dignitatis cadere nō potest vt si sit omnino illiteratus:vel si sit mulier vel infans:satis videtur q̄ talis electio vel possessio nō impediret quo minus lapsu temporis per negligentiam potestas eligendi ad superiorem devoluatur.(Dicentes)ꝛ bene.(Assignarunt.)ꝛ male:quia licet de iure de facto tamen non vacabat.(Assignarunt.)planus est intellectus huius decretalis:quia ꝓpter negligentiam non erat devoluta potestas eligendi ad papam:quia elegerant personam in quam aliquo casu poterat cadere ius prepositure:nec ꝓpter delictum:quia.s̄.personaz ineligibilem elegerant.s̄.episcopum:quia hoc non est iure cautum q̄ ꝓpter talem persone electionem transferatur ad alium potestas eligendi:licet electio sit nulla ꝛ ipsi priuati potestate eligendi sint:vt no.s̄.de post.gratum.s̄.de elec.bo.me.ma.Item si esset devoluta hec potestas ad proximum superiorem non tamen esse devoluta ad papam communi iure:ꝛ sic intelligit.j.e.litteras.ꝛ idez est si auctoritate pape aliqui habent potestatem eligendi:eligant penitus indignū in quem non cadit ius quod sibi datur:non ꝓpter hoc reuertit ius eligendi nisi ad illos penes quos primo erat de iure cōmuni nec etiam ad illos delegit qui forte habent potestatem prouidendi alij:quia certum est q̄ primi prouisores potestatem habebāt prouidendi ꝛ prouiderunt sed male. Item iure nō cauetur q̄ ꝓpter eorum peccatū ius eligendi ad alios transferatur:quia tunc secus esset.s̄.de preben.de multa.s̄.de elec.cum in cunctis.ꝛ hoc placet magis q̄z q̄ alias hic no.ꝛ.j.e.litteras.ꝛ.c.post elect.ꝛ.j. de excess.prela.inter dilectos. immo idem forte videtur etiaz si in in eo non caderet ius sibi datum dummodo in litteris non sit expressus error intolerabilis.i.indispensabilis.j.de sen.ex.p tuas. ꝛ.c.solet.nec est error intolerabilis si scribitur etiaz pro irregulari:intolerabilis enīz esset si pro criminoso scriberetur in crimine perseverante:sed nec hoc sufficeret nisi in litteris contineretur q̄ in crimine perseverat:quia alias licet error sit intolerabilis non tamen est expressus:ꝛ vtrunq̄z est necessariuz. Quidam: dicunt sufficere si error sit notorius:etiam si non exprimitur in litteris. arg.s̄.de offi.iudi.c.j. Alij dicunt nō sufficere q̄ est notorium nisi sit expressum.ij.q.vj.§.item si sententia cōtra ius. Expirat autem hec potestas si prouidi non capaci:nec tamen ꝓpter prouisionem factam de notorie ꝛ scienter indigna psona transit potestas ad aliquos nisi prius cassetur:sed ea cassata statim redit ius eligendi ad primos ad quos pertinet de iure communi ꝛ nō ad papam. Item expirat morte eius pro quo scribit. Item morte executoris. Quidam tamen dicunt sed non placet q̄ in hoc casu si scribatur in fauorem eius cui prouideri mandabatur q̄ hec potestas reuertitur ad delegantem:morte autem delegantis nō expirat:etiam si littere non sunt exhibite:nec est contra.s̄.de offi. delega.gratum.ꝛ.c.relatum. quia illud obtinet in litteris iurisditionis.secus in beneficialibus cum sepe cōtingat q̄ in vita delegātis non occurrat facultas prouidendi:licet aliqui contradicant. Item littere per falsi suggestionem impetrate valent:licet elidi possint per exceptionem.s̄. de rescript. super litteris. ꝛ sic etiam valet potestas data per easdem litteras. sufficit enim ad hoc vt executor receperit potestatem conferendi q̄ legatus haberet potestatem committendi:ꝛ delegatus potestatem recipiendi:ꝛ q̄ res que committitur sit de potestate ꝛ iurisdictione cōmittentis:ꝛ tamen est q̄ si tempore impetrati rescripti impetrās bona fide nō est incapax beneficij:sed potius sit capax potest ei conferri.argu.s̄. de foro competen. ex tenore. nec est contra.s̄.de transact.ex litteris. quia ibi non dicit non tenere prouisionem:sed dicit cassandam ꝓpter delictum impetrantis obrepticie.nec est contra.institu.de here. quali.ꝛ differen.§. in extraneis.vbi dicit q̄ non valet testamentum nisi sit capax:ꝛ tempore confecti testamenti:ꝛ tempore mortis ꝛ adhibitionis. sed certe si quis bene attendat quod dicit idem.§. colliget contra. quia ibi dicit q̄ ideo est necesse q̄ tempore confectionis testamēti sit capax:quia testamentum non valet sine institutione capacis heredis:secus est in collatione potestatis transferendi beneficium:quia hec potestas etiam nulla persona expressa cui prouideatur valet.j.eo.constitutus.ꝛ sic in legatario:quia sufficit ꝛ est necesse q̄ tempore mortis sit capax:nisi in casibus si legatum est purum:etiam si tempore testamenti non sit capax.ff. de iure fisci.l.neq̄z.§.j.C. de lega. seruis. ꝛ.C. de cadu. tollen.l.j.§. cum ideo.ꝛ.§.in nouis.C.quando dies lega.cedit.l. neq̄z.si autē sub conditione a die conditionis extantis.C. de caduc. tollen.l.j.§. sin autem.ꝛ hoc ideo:quia testamentum non subsistit ex legatis ꝛ sic nota q̄ causa cessionis electionis facte a canonicis est: quia eis erat ablata potestas eligendi:ꝛ non q̄ prima electio fuerit aliqua.(Litterarum.)prudenter petijt iste qui petijt q̄ cassaretur processus delegati qui erat inordinatus: quia primo cogendus erat ad resignationem: vt hic ꝛ.s̄.c. proximo. sed si egisset quasi confessoria dicendo se ius habere: ꝛ aduersario silentium imponi succubuisset:quia nullum ius habebat ī prepositura episcopus de nouo electus:vt hic sequitur.arguñ.ad predicta.s̄.de procurato.ex insinuatione. fatemur tamen q̄ posset habere publicianam ad ecclesiam contra non dominum:si bona fide ꝛ iusto titulo habuisset eam:ꝛ si ambo scilicet actor ꝛ reus habuissent bona fide ꝛ iusto titulo:tunc distingue:an habuerant ab eodem collatore vel a diuersis:vt habes de publicia.sine.§.si duobus.ꝛ.l.sequen.in beneficijs autem in spiritualibus dicunt quidam aliter. Item prudenter facit qui dicit in libello: peto talem ecclesiam que ad me pertinet vt comprehēdat ꝛ directam confessoriam ꝛ publicianam:ꝛ non dicat:quia siue canonice institutus.(Litterarum.)littere tamen bene erant:vt.j.eo.litteras.nec poterat contra eas excipi de falsi suggestione vel veri suppressione:intantum q̄ per eas non procedetur:vt legitime:quia hic falsitas non erat expressa: vel veritas tacita per malitiam: sed per simplicitatem ꝛ per ignorantiam iuris:quia credebat q̄ ex quo de iure vacabat:q̄ littere sibi valerent intantum q̄ statim sine sententia alia compulsione ad resignandum executor suus posset sibi conferre preposituram:ꝛ ita littere non obstante taciturnitate veritatis vel expressione falsitatis valerent:sed nō debet seruari forma in eis expressa: sed procedi ꝑm formam iuris.xxv.q.j.prescriptione.s̄.de rescript. super litteris. ꝛ si iudex vel executor per eandem iuris ignorantiā vt simplicitatem male procedat sicut hic fecit: illud cassabitur: sicut ꝛ hic cassata fuit male facta collatio: sed nihilominus manet sibi ius suum saluum per litteras concessum:sicut huic remansit ius suum saluū supra preposituram.vnde in fine decretalis mandatur sibi dari.ꝛ hoc plus placet q̄z q̄ dicitur in glo.hic prepositā:credimus Alij tñ contradicunt asserentes bas lras elidi posse ꝑ exceptōez

⁊ qō hic factū est: ⁊. j. e. lr̄as. fuit factū tm̄ auctoꝛitate sed̄ az. lr̄az. (Quia possessio talis). s. que habetur ab his qui plures dignitates habent: ⁊ hoc non placet. ſz talem possessionē dicit plus habere facti q̄z iuris: que ꝓtenditur esse ex tali causa que potest esse iusta sicut hic. nam hic iste poterat possidere vel de speciali gratia vel si ex iusta causa, esset concessa. (Facti quoniam) quando p me ipm̄ possideo plus habet facti q̄z iuris: vt hic. ff. ex qbus causa. re. deniq; ⁊. l. si emptoꝛ. Si autem per seruum vel filiū possideam plus hz iuris q̄z facti. ff. de acq. pos. possessio quoq; ff. pro socio. l. ij. si autem p psonam liberam possideo: puta p procuratoꝛem hec possessio aliquid facti hz ⁊ aliquid iuris. C. de acqui. pos. l. j. ⁊ ideo in primo casu. s. cū p me possideo non desino possidere: nec vsucapio incipiet ante q̄z scia p alium possideri: ⁊ suspicatus sim me posse repelli: secus si p alium possideo. (Irritū.) credimus tamē q̄ sicut recepta noua cura animarum vel dignitate vel etiaz ep̄atu prima vacat: ⁊ ille ad quem eius donatio pertinet pōt eam alij conferre. ita delegatus p huiusmodi lr̄as pōt conferre etiam eo permanente in possessione. s̄. de pben. de multa. s̄. de elect. cum in cunctis. dummodo sciat alium possidere q̄n confert. ſz si nescirent: dicunt quidam q̄ obꝛepticia est huiusmodi collatio. ⁊ hoc satis videtur verum si verisimile esset q̄ si sciret alium possidere non conferret: sed hec ꝓsumptio cessat hic cū in precepto contineatur q̄ conferat: ⁊ puniatur nisi conferat. s̄. de preben. de multa. sed certe ꝓsumptio. s. q̄ vellet conferre etiaz si alius possideret non erat ita vehemens ante constitutionem ō multa sicut postea: quia prius nō erant ibi tot pene sicut postea. ⁊ ideo hic qō fuit ante constitutionem non ita ꝓsumebatur q̄ cōtulisset si sciuisset alium possidere. Item facit presumptōnem q̄ obꝛepticia est collatio: quia episcopus erat qui possidebat quare non erat presumendum q̄ papa vellet eum vilificare inter sb̄iectos suos auferendo sic sibi ecclesiam vel dignitatem etiaz alij conferendo: immo plus videtur q̄ etiam si teneretur collatio pape vel cuiuslibet superioꝛis: non tamen littere valebant dare super collatione faciēda per alium: quia rescripta stricti iuris sunt. argu. s̄. de testi. sedes. vt sint intelligēda contra eum qui vult impetrare litteras super beneficio quod dicat vacare q̄ vacet ō facto ⁊ de iure: maxīe quia ambitiosum est huiusmodi responsum s̄. de transla. epi. licet. Et est potentissima ratio: quia rescriptum restringitur: ⁊ quia imputandum est impetranti q̄ potuit apertius dicere. vel hic nouo iure vtebatur episcopus vel noua collatione qō ex causa fieri potest: vt no. in fi. decr. huius. Item secus in prebendis: quia licet accipiendo secundam ꝓbendam prima aliquando vacare intelligatur: non tamen potest primam conferre quousq; possidet eam de facto: sed cogi debet per excōmunicationem ⁊ subtractionē aliorum beneficiorum eam resignare: vt hic. s̄. e. quia diuersitatem. j. eo. litteras. vbi no. non credimus idem in ꝓbendis si tales sunt q̄ vacent de iure p receptionem alterius nisi q̄ facilius creditur q̄ p obꝛeptionem obtinuit ex his decr. liquet: quia non sufficit sententiam latam esse sup̄ privatione alicuius beneficij quo ad hoc q̄ liceat illi pro quo lata ē sententia illud occupare nisi illud resignet ille qui prius tenebat vel nisi manu militari auferatur ab eo: ⁊ si contra factum fuerit priuatur iure quod in eo habebat: etiam si ab alio non prohibeatur possessionē capere dummodo sua auctoꝛitate capiat nisi consentiat aduersarius. ff. ne vis fiat ei: si quis pro derelicto. ff. de rei ven. qui restituere. ⁊. ff. ne vis fiat ei: si quis. in prin. ff. vt in pos. lega. bis qui. §. missus. argu. C. vnde vi: meminerint. ⁊ idem dicimus in omni sententia vt etiam post sententiam non occupet victoꝛ rem sibi iudicatam: sed per executoꝛes sibi tradi debet. C. ō arbi. l. penult. j. rñ. C. de iudi. properandum. §. sin autem reus. argu. contra. C. vnde vi: si quis intantam. ibi ante euentum. s. litis. ſz supple ibi maxime: quia idem est post sententiam obsolutoꝛ: non ē necessarius executoꝛ: quia sufficit ei exceptio rei iudicate ff. de excep. rei iudi. p totum. ⁊ si qs vellet dicere q̄ redditus foꝛte annuum in cuius possessione erat aduersarius cui silentiū impositum est adhuc dare debeat quousq; amittat possessionē dicat nobis pro deo quomodo aliter amittet nisi per sententiam. Item nonne peccaret si redditum daret ei cui p sententiam ē silentium impositum. argu. q̄ sic: quia ille peccat recipiendo ⁊ alter conferēdo: ⁊ possum eum pturbare in hoc peccato ⁊ etiaz debeo. ij. q. vij. negligere. ⁊ est quasi exp̄ssum. s̄. de ap. pastoralis. in fi. i mino plus videtur q̄ in his incoꝛporalibus iuribus vbi nihil coꝛporale attingit: vt in electōibus ⁊ iurisdictōibus ⁊ similibus statim lata sn̄a ⁊ actoꝛ pōt ingredi possessionē: ⁊ aduersarius possessionē admisit: tñ vt omnis remoueat dubitatio iudex dicat in sn̄a: vobis adiudicamus ius eligēdi: ⁊ aduersario silētium imponimus. sic. s̄. de cau. pos. ⁊ ꝓpri. cum eccl̄a sui. Si aūt talia sunt incoꝛporalia vbi aliquid coꝛporale attingit: vt in ꝓben. possessoꝛ condemnatus p aduersarium non prohibetur exercere vt prius: ſz ille qui in possessione erat ⁊ nunc est impositum ei silentium cogitur cauere q̄ decetero illa seruitute non vtetur. ff. si ser. ven. egi. harum. vbi etiam dicitur q̄ si nolit cauere condemnabitur quanti in lite iurabit: ⁊ si nec possit expelli de possessione: p officialē expelletur: vel dabitur ipi potestas expellēdi si talis sit iudex qui suā sn̄iam exequi possit: ⁊ erit ipe qui vicit ministrum iudicis. Ista aūt decr. non obstat supioꝛibus: quia ⁊ hic aliquid coꝛporale tangebat. s. coꝛpus ⁊ possessiones ꝓbēde annexe: ⁊ ideo non licebat nec ꝓbendam nec canonicatum illum conferre cuius possessionem alius tenebat p possessionem ꝓbende realis. vl̄ dic hoc fuisse p obꝛeptionem litterarum. Item non obstat. j. ō ap. pastoꝛalis. in fi. quia ibi nihil coꝛporale possidebat: licet enim canonico qui non habet aliquam certam prebendam debeatur beneficium suum vel redditus: nihil tamen coꝛporale ibi possidetur quousq; recipiat. Item fatendum est q̄ si postea redditus prebende soluantur ei cui impositum est silentium: quasi ex noua possessione poterit agi si subtrahantur sibi postea illi redditus prebende interdicto vnde vi: vel conditōe ex hac decr. vt restituatur in possessionem amissam vt iterum soluant: sed non ex prima que sublata est per sententiam. hoc ip̄m tamen in excommunicato fallit q̄ non petit restitutionem cui semper obstat exceptio excommunicationis: ⁊ cui nihil solui debet. Sed quid si cōdemnetur quis per sentētiam ad amissionem beneficij vel prebende: vel contra possessoꝛem seruitutis pronuncietur in negatoꝛia an liceat statum eligere: vel beneficium subtrahere: vel seruitutem negare? videtur q̄ non. argu. hic ⁊. s̄. e. proximo. ſz debet licentiam obtinere a superioꝛe: ⁊ ab eo qui potestatem habebat priuandi vt eligerent. j. de iure patro. cum dilectus. s̄. de cler. non resi. in prin. ex parte. ⁊ vt beneficium vel seruitutem tollat. argu. ff. vt in pos. lega. mi. l. si inutiles. nam ex quo partibus presentibus facit: satis potest concedere parti victrici vt sua auctoꝛitate deneget petita vel q̄ occupet possessionem sibi adiudicataz si est talis q̄ per sententiam exequi possit. argu. a contrario sensu. C. si per vim vel alio mo. l. vlti. Alij tamen dicunt ⁊ bene q̄ sine alia licentia eligere potest ⁊ beneficium subtrahere: ⁊ seruitutem negare. ⁊ non dicit hic nihil valere electionem ſz litteras pape propter mendacium: vel etiam non valet electio propter secundam electionem factam de episcopo in prepositum non cassata. nam nulla ratione videtur quamuis canonice q̄z per sentētiam notum est vacare alij conferre non posset: sed primum est securius. de possessione autem quā alius tenet fatemur q̄ non licet alij occupare. argu. pro his qui dicunt q̄ non requiratur alia licentia: insti. de offi. iudi. §. vlti. ff. de acquiren. possessi. l. iij. §. fi. ff. si ex noxa. cau. l. iij. in fi. ff. communi diuidun. sed si res. vbi dicitur q̄ res adiudicata eius est cui adiudicatur. Sol. intelligendum est traditionem interuenisse: vel sunt casus speciales. sed videtur q̄ episcopatus vacaret hoc ipo q̄ accepit prepositurā: tamen prepositura non. s̄. de preben. de multa. Sed illa constitutio non habet locum in episcopatibus: quibus nec expresse: nec tacite renunciari potest sine voluntate pape: vt. s̄. de translatio. epi. inter coꝛporalia. sed quia non potest resignare non tenet receptio prepositure. (Justa causa.) hodie non hoc licet ex aliqua causa: sed si pauper esset excommunicatus possent ei vniri alie dignitates ⁊ beneficia. s̄. de preben. exposuisti. vel dic q̄ persone non potest dari dignitas ex quo est episcopus: sed ipi episcopatui fructus dignitatis dari possunt ad tempus propter exbonerationem debitoꝛum: vel alia iusta causa. vel dic q̄ papa voluit de speciali gratia prouidere cū adhuc vacaret prepositura: capitulum autem. vel alius citra papam hoc facere non posset. proximum dictū plus placet.

Post electionem. tenuerat electionē. episcopus. (Ordinationem). i. ordinatio libere ⁊ sine contradictione aliqua fiat in eccl̄ia eboracen̄. ab archiepiscopo: ⁊ fm̄ formam que sequitur. ⁊ si contra fieret non valeret. (Personarum.) id est dignitatum. (Extiterit.) ⁊ male: quia in capitulo intelligitur decanus. argu. ff. de verbo. significatio. l. familie. ff. qui ⁊ a quo. l. j. §. si presens. institu. de iure natura. §. plebs. (Jpius) archiepiscopi institutōe vel mandato de instituendo (Jpi) id est capitulum. (Jntelligentes) ⁊ male. (Auctoꝛitate.) intelligebant enim ecclesiam suam ideo vacare: quia institutum ab archiepiscopo reputabant pro non instituto propter priuilegium: ⁊ quia dicebant semestre tempus computandum a tempoꝛe vacationis vsq; quo puderetur ita q̄ installaret ⁊ male: quia nō debebat cōputari nisi vsq; ad tps quo

archiep̄s elegit bo. vel aliatpa debebāt deduci de semestri tpe. s̄.e.qm̄.(Al te bo.)recepta vt dicebat: ſz bo. non fatebaf(Ab ipo) archiepo.(Prime)facte a capitulo(Scde)facte ab archiepo(Lō firmari)ꝛ male. nam concessio capituli nō valet: quia nō erat ad eos ptās eligēdi devoluta. concessio etiā archiepi non valet etiā si constaret bo. renunciasse vel resignasse: quia exquo semel locū viuētis sciēter occupauit vlterius ad eam non pōt assumi. ij. q. j. in personis. secus si ignoranter. vij. q. j. pītium.(Debuit). s̄. e. c. j.(Donec). s̄. e. c. ij. electio enim devoluitur ad capitulum nō solum propter negligētiam ſz etiam propter pcūm electi. s̄. de elec. cum in cunctis. ꝛ satis colligitur hic q̄ non solum non tenet electio de ineligibili: ſz etiam nec prouisio. vnde non impedit quin alij ad quos devoluitur potestas prouidendi prouideant. s̄. de elect. cum in cunctis. Sz confirmatio etiam de ineligibi facta impedit electionem. s̄. c. proxi. j. e. c. litteras. Alij tamē dicunt ꝛ forte non male q̄ electio non impeditur: ſz assignatio p̄bende cum alterius electio iam sit confirmata bñ impeditur nisi prima confirmatio primo fuerit revocata. ꝛ facit pro eis. s̄. c. proxi. j. eo. litteras. vbi dicit q̄ assignatio prebende non valet. Sz tamē mandatum de ea conferenda valet: quia mandat q̄ post resignationem conferatur. ꝛ sicut tenet mandatum ita valet electio. Et videtur q̄ ille ad quem pertinet non tantū electio ſz prouisio post confirmationem prouideat q̄ talis prouisio valet: ſz non habet nisi vim electionis ꝛ non confirmationis vt res potius valeat q̄ pereat. j. de verbo. sig. abbate. Confirmatio autem de excōmunicato facta nisi exprimatur error: vel nisi esset notorium dicunt q̄dam q̄ tenet. argu. s̄. de re iudi. ad probandum. s̄. de excep. c. fi. Alij tamē dicunt contra.(Institutio.)argu. contra. s̄. de cau. pos. ꝛ proprie. cum olim. vbi fuit cognitum de his que obijciebantur cuidam instituto ab episcopo ante q̄ institutio sortiretur effectū. Sol. hoc q̄ hic dicitur verum est vbi non refertur questio q̄ ad eligentes spectat electio: ꝛ ad confirmātes confirmatio: vel quo ad aliquem spectat vtrunq; simile. s̄. de appell. constitutus. ij. vbi autem referebatur questio q̄ ad episcopum non pertinebat electio. Idem etiam forte dicendum est si ad aliam spectaret electio: ꝛ alium confirmatio: ꝛ post confirmationem vellent impedire effectum confirmationis posset. s̄. de electi. cum dilectus. ꝛ no. s̄. de cau. pos. ꝛ pprie. cum olim(Que institutio). s̄. e. c. appellaf.(Concessio)etiam dici potest investitura. Et cum idem archiep̄s qui eligit eligendo confirmasse intelligaf prius debet gaudere pacifica possessione q̄ aduersarius de crimine contra eum audiatur in modum exceptionis. s̄. de ap. constitutus. vbi no. s̄. ō cau. pos. ꝛ proprie. cum olim.(Institutio.)sniam istam iustificat vehemens p̄sumptio que erat contra illos qui obijciebant exceptionem renunciationis ꝛ abiurationis: ꝛ hoc faceret causa morande possessionis. arg. C. de fal. l. ij. si autem hec p̄sumptio non subesset nō video causam quarenō fit legitima exceptio de renūciatione sequente institutione: immo esset legitima exceptio etiā post rem iudicatam. si autem obijciatur exceptio de aliquo q̄ p̄cedat institutionem vel sententiaz: tunc p̄sumitur q̄ proponitur ad morandum dationem possessionis vel executionem sententie cum sint quasi consecutiua ad illam. ꝛ ideo non est de facili audienda: vt no. s̄. de cau. pos. ꝛ proprie. cum olim. s̄. de dolo: cū olim s̄. de ap. constitutus. s̄. de re iudi. decetero. vel dic q̄ hic facilius admittenda est acceptio de eo q̄ p̄cessisset institutionem q̄ hec ō renunciatione que secuta est: quia non p̄sumitur quis facile renūciare iuri suo. s̄. de renun. super hec. Sz dices si agenti ex mutuo vel actione alia ꝛ exhibenti instrumentum super eo quod petit: obijciatur exceptio pacti de non petendo vel ꝺsimilis: mūquid p̄pter hanc contrariam p̄sumptionem respuet exceptionem. Rñ. q̄ quando proceditur ordine iudiciario de facili non debent sc̄q p̄sumptiones hmōi. ij. q. j. in primo. ſz in his vbi non seruatur solennis ordo iuris magis potest sequi hmōi probabiles p̄sumptiones: arg. C. vt in pos. lega. l. j. C. de edic. di. adria. tol. l. iij. potest tamen dici q̄ etiam si quando proceditur cum solenni ordine iuris: q̄ si iudex vehementer suspicaretur pactum de non petendo tantū proponi causa morande litis q̄ non male faceret si hac exceptione non admissa sententiam ferret: nec cassabitur sentētia propter hoc q̄ non admisit exceptionem nisi probet veritatē exceptionis ad quam probandam semper dicimus eum admittēdum etiam si procedatur sine ordine: vt plene dicitur. ꝛ dicimus q̄ si is qui proponit exceptionem tollere potest hanc p̄sumptōez puta quia incontinenti velit suam exceptionem probare q̄ audiendus est. ff. vt in pos. leg. si is. arg. s̄. de testi. veniens. si quis tamen bñ inspicit p̄dictam decr. non multum facit pro eis. vel dic q̄ hec decr. loquitur quando petebat per officium iudicis sibi restitui possessionem de qua apparebat q̄ eā bona fide habuerat. ꝛ ideo ante restituenda erat q̄z audiretur questio de proprietate etiam non probata spoliatione. C. de agri. ꝛ cen. si colonus. li. ij. ꝛ no. s̄. de resti. spo. sepe. ſz hoc non placet: quia nunq̄ inueni. h. habuisse possessionem. Inno.

QUam super questione tre\
donen̄. p̄bēde)ꝛ. j. tredonen̄. canonici p̄cibus ep̄i annuentes te in canonicum recipiunt: ꝛ locum in choro ꝛ capło habuisti: ꝛ domū in canonica possedisti: cū ius ex illis canonicis q̄ p̄bendā in ea p̄mo possidēt: tu p̄mo institutus fueris ꝛ receptus: ꝛ nūc vacet bñficiū postulabas vt illud faceremus tibi dilatione post posita assignari. pars vero altera respondebat q̄ cum inter donationem eccle certus sit canonicoꝝ numerus auctoritate sedis apostolice ꝛ iuramento firmatus: nosq̄z ei mādauerimus vt. O. in canonicum reciperēt: ꝛ p̄bendam sicut vni ex alijs assignarent. ꝛ ita nos igitur concessionem predicte prebende prefato. O. in tredonen̄. canonicis factam ratam habentes eam duximus confirmandam.(Opponere)hec replicatio. s̄. nō potestis contra me excipere q̄ non teneat promissio vacature: q̄z vos promisistis que potius dicenda est defensio vel allegatio videtur q̄ semper. s̄. ꝛ ante litem contestatam ꝛ post ꝓponi potest: sicut super eam de iure allegare potest. ꝛ est hoc verum vbi constat de facto. s̄. q̄ cum receperunt. sed si de facto non constaret licet possit proponi post litem cōtestatam premissa: replicatio tacen receptione testium facta super ea testes introducere nō potest.(Quod se). s̄. de excep. ecclīastice.(Sententiando)no. q̄ hec sententia est de futuro. s̄. q̄ detur huic clerico prebenda q̄cito se facultas obtulerit: ꝛ est incerta. ꝛ sic est contra. ff. de vsur. l. j. in prin. C. ō sen. que si. cer. quanti. p. l. j. Item videf per tenorem sententie q̄ libellus fuerit incertus: ꝛ de futuro q̄ videf iniquum s̄. de libel. obla. significauit. Sol. nos dicimus q̄ canonici tredonen̄. diffamabant statum huius canonici dicēdo q̄ non valebat receptio eius: quia erat de vacatura. ꝛ iccirco egit contra eos cōditione ex illa. l. diffamari. C. de inge. manu. ꝛ tunc bene sequif sententia ista in qua repelluntur ab eius perturbatione. ꝛ precipitur q̄ detur sibi prebenda quando facultas se obtulerit. vel dic q̄ clericus non agebat: sed canonici contra clericum qui erat in possessione canonicatus. ꝛ expectabat prebendam quando facultas dicentes ꝛ denunciantes q̄ non poterat tenere illud beneficium sine peccato: ꝛ quia defecerunt in probatione imponitur eis silentium ꝛ mandatur q̄ detur sibi prebēda cum se facultas obtulerit. ꝛ hec adiectio potius venit: quia sic est de iure q̄z exvi petitionis: vt no. s̄. de preben. dilectus filius. vel dic sicut continetur in registro q̄ iste canonicus prebendam vacantem petebat a capitulo: sed succubuit in petitione eius: quia non ipi ſz alij debebatur: tamen quia papa vidit q̄ de iure debebatur sibi aliā dedit hanc sententiam: nec esset alij sicut licitum iudicare: cū de hoc actum non esset nec agi potuisset. fatemur tamen q̄ si petatur prebenda a recepto in canonicum cum offerret se facultas q̄ danda est ei. ꝛ confert sibi hec sententia: quia decetero non patietur controuersiam canonicatus: ꝛ etiā quia debet habere primam prebendam canonicatus que vacabat: nisi expresse probauerit apparere vel facti euidentia vel probationibus q̄ non offert se facultas. s̄. de preben. relatum. dilectus. vel dic q̄ bñ vallet huiusmodi libellus si recipiatur ꝛ sententia. argu. C. de sen. que sine cer. quantita. l. ij. quamuis a principio possit cogi actor ad maiorem expressionem. de hoc no. s̄. de restit. spolia. cum ad sedem. argu. sumunt quidam ex isto capitulo q̄ si aliquis negligat prebendam sibi debitam q̄ potest nihilominus aliam petere. argu. C. proxi. sacr. scri. l. vnicuiq; argu. contra. s̄. de regu. iuris: quāuis. Latere)cum se facultas obtulerit. s̄. de preben. relatum. ꝛ. c. dilectus. vbi no.

LIteras vestras. concilii. s̄.e. nulla.(Prepositum.)pro dicto clerico. allegabaf enim pro dicto clerico: quia primam prebēdam quā habebat prepositus in ecclia sancti gerardi vacasse intelligitur: cum receperit maiorem eccliam: vel ad minus tamen cum possit ea in eadem ecclesia acceperit proposituram: ꝛ quia non potest habere prebendam annexam prepositure ꝛ prebendam antiquam in vna ecclesia.(Est electus)ꝛ nihilominus priorem prebendam retinuit.(In ecclia)sancti geraldi.(Consuetudine)que non fuit collocanda: vt infra sequif. tot enim clerici constitui debēt quot sunt p̄bende. s̄. e. c. ij. lxxxix. di. singula.(Quoniam)no. eām non posse dispēsare vt quis in vna ecclia habeat plures p̄bēdas.(Prior vacare)dic vt no. s̄. de p̄bē. dudum. de cle. non resi. in p̄ben. c. vlti.(Confirmationem.)hec confirmatio non tu-

etur ꝓriorē sententiā qn ea nō cassata possit ille ad quē de iure ꝑtinet eligere ad eādē ꝑbēdā ꝑ suo velle. nec ē ad hꝝ ꝯriū qđ. j. seq tur: qꝛ hꝝ loquit de legato papē q̄ nō pōt ꝓuidere nisi ꝑmo cogat possessorē ad resignationē. Et ē rō diuersitatis: qꝛ magis est re stringēda ptās exordinaria q̄lis est ptās delega. q̄z ordinaria. s. de ꝑbē. de multa. Sz ꝯ. s. e. qm̄ diuersitatē. vbi vī idē etiaz in ordinaria. sz certe ibi nō dicit: qꝛ ordinarius nō possit eligere an teq̄z possessor renūciet. Sz dicit q cogēdi sunt renūciare: imo di cūt q̄dā q si ipe papa daret ignorās aliū possidere: nō teneret ei⁹ collatio. ar. s. de ꝓuil. dudū. ff. ō nata. resti. l. ij. Item ē alia rō: qꝛ nō ꝓsumēdū est q papa ꝑ suas lr̄as velit aliqbus dare cāz litigij ⁊ litis: sz bñ intētio pape ē q possessiōe adducta a possessore q ecclia dek impetratori lr̄az. sz in dño ordinario ꝓsumit q velit oīno ius suū defendere. j. de feu. c. ij. ff. si qs ius di. nō ob. l. j. Item nō est is ꝯ. ff. q cū fal. tu. l. j. §. fi. ⁊ qđ no. s. de elec. nūbil. qꝛ hꝝ loq tur de ꝓfirmatōe quā ꝓstat esse nullā: ⁊ q̄ est ꝯ ius scriptū: ⁊ q̄ est ipossibilis de iure. ar. ff. de excu. tu. qđ testō. qꝛ exq̄ ꝑbēde distin cte sunt in aliq̄ ecclia due ꝑbēde nō ꝑnt vniri in vna ꝑsona: sicut nec vna ꝑbēda pōt diuidi in duas ꝑsonas. s. de ꝑben. tue. lxxxix. di. singula. (Dici) ⁊ est hꝝ casū dicēdū q nullo mō pōt eps dispen sare: vt hꝝ satis innuit. (Prebēda) quā hēbat in ecclia sēi gerardi hꝝ intelligimus veꝛ si illā hēbat in eadē ecclia: secus si in diuersis ꝑbēdas acqrat (De facto). s. e. cū nr̄is. ff. ad munici. si municipi. C. ō pac. do. si mulier. xxvj. di. acutius. ar. ꝯriū. j. de testa. offi. C. de ac. ⁊ ob. q̄tiēs. C. ō rei vx. l. j. §. sciēdū (Lōferre). i. de facto assi gnare. nā ⁊ añ poterāt isti executores ꝑbēdā de iure vacāte q̄ ad ius ꝓferre ⁊ sibi assignare: vt. s. de ꝑbē. de multa. Item satis bone stū est q etiā de facto vacet ꝑbēda q̄n aliꝫ ꝓferaf. vel dic q̄ lz dōs ad quē ptinet collatio illius ꝑbende possit eā ꝓferre q̄cito vacat de iure: legati tñ eius hꝝ facere nō ꝑnt: nisi hꝝ exꝑsse ꝓtineaf in lr̄is q̄ alius possidet. s. e. cū nr̄is. vbi no. ⁊ melius. s. de ꝑbē. exterius plus placet q ideo dicit vacare de iure: qꝛ in vītate ꝓlatus nō est vt no. s. de elec. cū dilectus. de facto tñ nō de iure est ꝓlatus vk ca nonicus: qꝛ eius electio est ꝓfirmata vel de eo ꝓuisum ꝑ eum ad quē ptinet collatio. ⁊ ideo tenēt ⁊ valēt q̄cunq̄z eo ꝓfiūt nō ie digni tatis sue vel ꝑbēde. ff. de offi. ꝓto. barbarius. ⁊ ideo necessaria est amotio sententialis etiā de facto: vt hic. Si aūt ꝑ talē esset ꝓuisum vel ꝓfirmatio facta ꝑ illū q̄ nō hꝫet potestatē ꝓuidēdi vel confir mandi tūc nō impediref electio vel ꝓuisio coꝝ ad quos pertinet electio vel ꝓuisio etiā si possideret alius nec ꝯ dicit. s. e. qꝛ diuer sitatē. quia caplm eboracen. bñ hēbat potestatē dādi possessionē ꝑbēdaꝝ. s. e. post electionē. ⁊ nō archiepūs. ⁊ ideo exquo possessi onē legitime hēbat ⁊ tenebat a decano nō debuit alius mitti in possessionē illā: nisi prius ei auferenf quibus erant collate ꝑ capi tulum: licet eligi posset.

EX parte credens tñ male crede ret cū nō essent ibi determinate ꝑbēde: vel certus nūerus canonicoꝝ esset determinatus. (Assensum) q essent canonici nō facto epi vel archiepi: quia qđ nullū erat ꝓ ratihabitionē nō po terat ꝓfirmari. s. de elec. auditis. (Opponere.) noie suo ⁊ ꝑ iure suo: quia ꝓtēti erant vel in ꝑiudiciū suum vel alꝫ de iure suo dice bant. aliter aūt agere vel se opponere ꝑ sua ecclia vel ꝑ eius de fensione nō possent. Sz dic vt no. s. ō testi. cū olim. (Nullatenus) Hac rōne dicūt quidā q si scriptū est ꝑ aliquo in ecclia vbi non est certus numerus canonicoꝝ: ⁊ nec sunt ꝑbēde distincte q reci piaf in fratrē ⁊ canonicū: ⁊ assignef sibi ꝑbēda vel bñficiū cū se facultas obtulerit: quia non valent lr̄e. nam si diceref contra se quit absurditas. s. q statim hēbit ⁊ canonicatū ⁊ ꝑbēdam: quia semp offert se facultas dummō canonici q̄litercūq̄z possent inde cōmode vitā ducere. Item lr̄a non pōt aliter intelligi quō. n. recī piaf iste in ecclia in qua nō est certus numerus canonicoꝝ cū nū quā sit exitura ꝯditio: qꝛ num q̄z pōt vacare canonicatus vel ꝑbē da vbi nō sunt distincte ꝑbēde: ibi ꝑ ꝓsequēs non ꝑnt vacare nec canonicatus nec ꝑbēda. s. de ꝑbē. dilectus. vltra mediū. Item re scripta hmōi sunt ambitiosa: ⁊ ideo restringēda. s. de trās. ac. c. lz Si aūt adijciaf in lr̄is hic alia clausula: nō obstāte certo numero canonicoꝝ. Item dē est q hec clausula ad nihil valet nisi ad hoc: qꝛ si mādaf q statim recipiaf. s. añ q̄z vacet canonicatus nō poterit re cipi nisi in lr̄is posita sit ꝑdicta clausula: ⁊ ideo nō ponif in lr̄is nō obstāte certo numero ꝑbēdaꝝ: qꝛ nō est intētio pape q detur alicui ꝑbēda vk portio añ q̄z vacet. Si aūt in lr̄is aplicis ꝓtineref q recipiaf in canonicū ⁊ in fratrē nō obstāte certo numero cano nicoꝝ: nec adijciaf hec alia clausula ⁊ assignes sibi ꝑbēdā vk por tionē si vacat vel q̄ primo vacauerit isto casu bñ debebit recipi in ecclia q̄ nō hz certū numeꝝ ꝑbēdaꝝ vel canonicoꝝ. h. n. clausu la nihil ei tollit: sz adijcit q etiam in ecclijs ē certus numerus ca nonicoꝝ ꝑfinitus possit sibi ꝓuideri. dicūt q̄dam q statuto certo numero canonicoꝝ intelligif ꝑ ꝓsequēs. ⁊ statutus certus nume rus portionū: etiā si nō ibi sint distincte ꝑbēde ⁊ econtra statuto certo nūero ꝑbēdaꝝ vel portionū: intelligif certus canonicoꝝ nu merus statutus: ⁊ silibus casibus q̄ vnū sic est accessoriū alteri puto ꝓncipali intelligif ruptū accessoriū: qꝛ accessoriū sapit natu rā ꝓncipalis p. l. si eū. §. q iniuriaꝝ. ff. si q̄s caut. sz nō sic videf ecō tra. s. q rupto accessorio rūpaf ꝓncipale. Alij tñ dicūt ꝯ: ⁊ dicūt q nō debēt hīe bñficiū de ecclia nisi offerat se facultas: nō q̄liscū q̄z sz talis q honeste possit inde viuere ꝑm q ꝓsueuerit: ⁊ ꝑm cō suetudinē ꝓuincie. (Affectāt.) Nota. q in electōe canonicoꝝ nō est necessaria forma sz sufficit solus ꝓsensus: secus in electiōe ecclīaꝝ viduataꝝ. s. de elec. qꝛ. (Suppetūt) qñ. n. suppetūt facultates: qꝛ nō ledif ecclia sz honorabiliter qđ fit a maiori pte ratū habeb. j. de his q fi. a ma. par. ca. c. j. Si aūt facultates nō suppeterēt: tūc qꝛ esset oppꝛobriū ecclie si sui clerici mēdicarent. xcij. di. diaconus. ⁊ qꝛ esset iniquū ⁊ ꝯ iuris formā. s. de testi. c. j. hoc habet vt vnus so lus potest contradicere. xij. q. ij. nō liceat. ⁊ no. de hoc. s. de testi. cum olim. Item no.

QOnstitutus nostram. Māda uerat. n. dñs papa legato vt collationē quā eps laudoñ. fece rat sacerdoti. h. canonico eiusdē laudoneñ. ecclie fa ceret inuiolabiliter obseruari. (Canonice) quia digno: secus si in dignus: vt. c. cāz q̄. s. de elec. ⁊ ar. j. vt ec. bñ. vt nr̄m. arg. l. sicut. ff. de serui. ⁊ de ritu nup. l. quanq̄z. nam hoc tacite intelligif in ta li ꝓcessione vt eligaf idoneus. (Contra formam.) ⁊ sic nō pōt eā reuocare: quia perfecta donatio est. de hoc no. s. de elec. in causis (Contra formam). s. de elec. in causis. vbi innuif q q̄n in alium transferf eligēdi ptās q lz eam reuocare re integra. Sol. hec de cre. loquit in donatōe q̄ fit gr̄a donatarij quā reuocare nō lz inui to donatario: vt no. s. in decr. ꝯ ria. ⁊ hoc apparet ex vbis hꝝ po sitis vbi dicit: ptātē sibi dedisti sacerdotalē ꝑbendā ꝓferēdi. naz sepe ꝓlati ꝑ magno dono ꝓferunt alicui ptātē istā. s. ꝓferēdi vnā ꝑbendā: quia licet hic inhibeaf de vacaturis. de vacantibus tñ lz. decr. aūt ꝯ non loquit in donatione nec in collatione ptātis q̄ fit fauore ꝓuidētis: sz fauore ecclie. ⁊ talis prouisio potius ꝑ tinet ad onus q̄z ad vtilitatē compromissarij. (Ad ꝓsequētiam) j. e. c. vl. (Concedaf) q̄si diceret nō ꝓcedimus q tales ꝓcessiones fiāt. s. q alicui liceat ꝓferre pmā ꝑbendā.

QUi lectus filius. extendi. No die aūt ⁊ infra tres mēses eligif vacante cathedrali vel regulari ecclia, deuoluit ptās eligēdi ad superiorem proxi. s. de elect. ne pro defectu. Sed oppones vt quid ergo mē branas occupat. vt. xix. di. si romanorum. Rñō. q vtile est q in hac decr. dicitur. s. q licet ius aliquod fiat super ecclijs ⁊ monaste rijs eccle: non tñ extenditur ad epatus. ⁊ idem dicimus si super dignitatibus vel personatibus fieret aliqua constitutio non extē ditur ad epatus. ex hoc dicimus q si aliquis habeat dispensatio nem q non obstet defectus natalium vel aliud quin possit hono res ⁊ dignitates ecclīasticas obtinere: tamen non poterit epatū obtinere: quia dispensationes restringende sunt. j. de consang. ⁊ affini. q dilecto. immo plus dicimus: quia si dispensatum esset cū aliquo super epatu: non intelligitur dispēsatum super archiepa tu. xij. di. nos consu. Sed ⁊ si dispensatum esset q ad omnia spiri tualia licite assumatur: tamen eligi non poterit in epm. nam in generali obligatione non comprehenduntur ea in quibus spe cialiter concessurus non presumitur. C. que res pig. obli. nō pos. l. j. Cum autem hec dignitas excellens sit inter alias: ⁊ speciali priuilegio gaudeat: ⁊ inueniam iparū aliarum dignitatum iuri bus non comprehendi sub generali obligatōe vel ꝓstitutōe eam cōphendi non credimus. arg. hic.

EX tenore. causam. Forte petebat abbatem ⁊ cō uentum de bello fore cogendum ad prouisionē eius propter promissionem sibi factam. arg. j. de iure pa tro. pastoralis. vel ecclīam vacantem petebat. Tamen propter rationem hic assignatam non valet petitio. (q primam.) quod idem erat ac si diceret: faciam te prelatum prime ecclie que mihi vacauerit vbi non poterat se offerre facultas dandi bñficium va caturum. nam nisi vacauerit non confertur nec promittif. ⁊ hoc statutum est ex lateraneñ. concilio nisi per vacationem. si autem aliter posset se offerre facultas: secus. j. c. proxi. ⁊ si pena ꝓmissa esset non credimus eum obligari. C. de pac. l. vl. ff. de v. ob. stipu latio. ⁊ nota q q̄ncunq̄z ⁊ quōcūq̄z ꝓmissio vacature nō tenet p hūc tex. ⁊ p totū q̄si hūc ti.

Accedens.offerre. ꝟ ꝓmissio excusaꝫ:qz nõ tenet ei ꝓuidere sp cũ vacat. ponamus q̃ post talẽ ꝓmissionẽ vacat ecclia:sz indiget sacerdote:certe nõ dabit ꝑbẽda ei cui ꝓmissa ẽ:sz assumet ad eã sacerdos. nã cũ dicat cũ potero intelligit recte.xxv.q.ij.faciat.ꝛ de iure.s̃. de rescript. suscitatus.ꝛ hon:ste.de pe.di.ij.charitas.ff.de ꝓsti.instit.filius.ꝛ cõmode.ff.de v̊.sig.nepos ꝑ.cũ aũt simplr dicit ꝓmovet primo vacans bñficiũ secus:qz tũc ꝑcise tenet. Jtẽ est ꝛ alia rõ q̃ ꝟ assignat:qz cũ dicit cũ potero multi sunt mõi possidẽdi sine morte:cuius desideriũ fuit spãlis cã ꝓhibitõis vacaturaꝫ.s̃.c.c.ij.nã alꝫ potest offerri facultas:qz ꝓuẽtus ꝛ ꝑbẽde augeanꝫ.s̃.de ꝓsti.cũ.M.ꝛ qz sunt aliq̃ ecclie q̃ nõ bñt numeꝝ certũ vbi pñt ꝓstitui canonici sine vacatõe.s̃.e.ex pte. Est ḡ fixe tenendũ q̃ ꝓmissio de vacatura nõ tenet:vbi aũt nõ fit mẽtio vacature tacite vel exꝑsse vt hic: bñ tenet ꝓmissio.nec est ꝟ.s̃.pri.decr.cũ ibi tacite fieret mentio: vt ibi no.sillr bñ tenet ꝓmissio si dicat ꝓmitto tibi ꝓuidere vel ecclesiasticũ bñficiũ dare.xij.q.ij. qcũq;.tñ si aliqs ꝓmittat alicui ꝓuidere in aliq̃ ecclia spãliter q̃ hz distinctas ꝑbẽdas nõ credo q̃ valeat ꝓmissio.arg.ꝟ.s̃.de ꝑbẽ.dilectus filius.g.ꝛ c.relatum nã ibi dicit q̃ tenet receptio in canonicũ:ꝛ ꝓsequẽs hẽbit ꝑbẽdã cũ facultas se offerret.ḡ ꝛ eadẽ rõne simplr põt sibi ꝓmitti ꝑbẽda cũ se facultas obtulerit.sz põt rñderi q̃ aliud est qñ accessorio daꝫ q̃z qñ pura ꝓmissione:qõ nõ lz. Sz si epus nõ hẽt nisi in vna ecclia collationem ꝑbendaꝫ ꝛ promitteret alicui prouidere cum se fa.ob. tenet promissio:quia põt esse q̃ ab alio obtiebit vbi sibi faciet prouideri.

Postulastis. sz vt cãonicus:qz forte ius canonici ꝛ ꝑbendã ex spãli gr̃a hz in ea.nec facias vim vtꝫ vni soli epo sit ꝓuata gr̃a sez q̃ sit canonicus alicuius ecclie siue generali priuilegio ꝓcessum sit q̃ q̃cũq;z est epus sit ꝛ canonicus alicuius vel vocẽ canonici hẽat in electõe vel in aliquo alio tractatu.ꝛ �means ꝟ nõ valebit vox epi plus q̃z alterius canonici. Jtẽ ꝛ �means hoc dicit tm̃ capl̃m canonicoꝝ ꝛ nõ cõe epi ꝛ canonicoꝝ: qz ibi eps nõ infest vt eps:sz si tanq̃z ꝓlatus sit in capl̃o:ꝛ sit vnũ capl̃m cõe epi ꝛ canonicoꝝ ꝛ ibi eps sit vt eps:puta qz vox eius ꝓualet voci cuiuslibet alterius inferioris tũc imputaꝫ ei nisi eligat:qz totũ ius epale ꝛ canonicoꝝ fingit esse vnicũ in electõe faciẽda: vñ ab vno in alteꝝ trãsire nõ dz.sz q̃ vnã vocem hz in capl̃o:tũc nõ vnit ius vtriusq;z sz adiicit iuri epali q̃ vnã vocẽ habeat in electõe. Jtem qñ tanq̃z ꝓlatus ẽ in electõe ideo imputaꝫ sibi: qz põt vocare capitulũ ꝛ alios cogere ad electionẽ:sz qñ est tãq̃z canonicus secus est:ꝛ ideo magis imputaꝫ in primo casu q̃z in scõo. nec obstat si dicit:pares aut oẽs in negligẽtia:etiã si tanq̃z canonicus intersit ergo omniũ negligẽtia pariter puniri dz.s̃.ꝺ sup.ne.pla.dilecto. s̃.de elec.bone me.M. dic q̃ ꝟ est:qz alterius psonã gerit in prima electõe:ꝛ alterius in scõa. Jtẽ ꝓdicta bñt locũ.s.q̃ ad aliũ nõ devoluit ptãs eligẽdi si tãq̃z eps intersit capl̃o.sz tñ si appellandũ fuerit ad ipm appellabit.ff.qñ ap.li.l.j.§.j.in fi.ꝛ est ꝟ ea rõne:qz lz eps ꝛ canonici faciãt vnũ capl̃m in electõe:nõ tñ est vnũ capl̃m in iurisdictione faciẽda:immo cũ ad solũ epm ptineat iurisdictio ad ipm appellare licebit.ꝛ repete qꝺ diximus.s̃. ꝺ offi. ordi.irrefragabili.

Quam dilecta.corr. s̃.e. ꝓstitutus.

Quia cunctis. ꝛ.j.(Per priorẽ.) iste prior erat executor alterius p. tis.(Impedire)bñ dicit q̃ nõ ꝓcessit aliq̃ inhibitio q̃ nõ posset impedire collatõez factã aucte epi.nã bñ ꝓcesserat aliq̃ inhibitio:sz nõ talis q̃ posset impedire collationem aucte epi factã:sicut ex sequẽtibus apparet.(Premisse lre)pro se impetrate.(Altera)cũ plures ꝓcurrunt ad vnam eandem ꝑbẽdam petendam ille qui illam possidet tempore vacationis vel alio modo hoc modo ꝓcedet:quia quicũq;z sit ille qui petijt illaz coram iudice ordinario ipius possessoris possessor queret ab actore an petat prebendam quasi sibi debitam an quasi suam:quia si petit eam quasi debitam:tunc cogeꝝ dicere cãm siue petitionis sez quare sit sibi debita:videlicet qz canonice ad cã est electus:vl quia ad mãdatum pape vel etiã sine mandato receptus ẽ in canonicum.s̃.e.ex pte.s̃.de ꝑbẽ.relatum.s̃.de libe.ob.dilecti.ꝛ sic postea causa suo marte perueniet ad finem. Si aute papa mandat capitulo quãtũcunq;z precipiendo q̃ alicui det prebendam tunc non competit aliqua actio directo ad petendam ꝑbendam sed ad puniendum capitulum de inobedientia:vt no.s̃.de ꝑbẽ. dilectus.sicut si papa mandaret alicui executori q̃ alicui conferret aliquã ꝑbendã ꝛ nõ ꝓferret puniendus esset:vt no.s̃.de offi. deleg.pastoralis.in prin.sz ꝛ tũc qñ papa mãdat alicui q̃ prouideat nulla actio competit ad petendũ ꝑbendã coram ordinario:sz coram ipo executore bñ põt eã petere:lz executor sine vlla ꝓcedẽdi cognitõne possit eã ꝓferre:vt no.s̃.e.ꝓposuit.ꝛ in isto casu.s.q̃z petit ꝑbẽda sibi debita si supueniat alius qui silr dicit eandem ꝑbendam sibi debitam vel suam esse:procedet hoc modo:quia illi qui primo obtinebit dabit prebendam cum cautione de seruãdo indemnem.ff.de rei ven.is a quo.ꝛ de hoc plene no.s̃. de regu.iur.cum super.vel vt no.s̃.de rescrip.mandatum. Si ꝟo petat ꝑbendam vt suam tunc oportet eum probare q̃ ille qui eam contulit habuit potestatem eam conferendi: siue a papa siue a sua auctoritate:ꝛ q̃ legitime eam contulit.s.quãdo vacabat ꝛ ꝑsone idonee quãuis quilibet ꝑsumaꝫ idoneus:ꝛ tempus competens nisi probeꝫ vel ꝑsumatur.contra.s̃.de presump.dudum.j. vt ecc.bñ.c.j. Cum enim talis prouisio vicem obtineat ꝛ electionis ꝛ confirmationis:oportet q̃ probet ꝛ ea q̃ ptinent ad electorem ꝛ ea que pertinent ad confirmatorem legitime factam. Si vero alius esset elector alius confirmator sufficeret petenti ꝑbẽdam q̃ probaret confirmationem legitime factam etiaz si nihil de legitimitate electionis ꝓfirmaret.ꝛ de hoc plene no.s̃.de elec. cum dilectus.ꝛ.s̃.de do.ꝛ contu.cum olim. Si vero nullus coram ordinario suo petat prebendam suam:sed executor cui scriptuz est q̃ alicui prebendam conferat postq̃z contulerit prebendam quasi exequens mandatum pape: cum enim mandatum est q̃ etiam inducat in possessionem ꝛ contradictores compescat:dicimus q̃ male fecit iste executor:quia licet possit ꝑbẽdam conferre non vocatis his quoꝝ interest: tamen nullo modo ꝺz auferre possessionem alicui nisi vocato ꝛ convicto possessore: nec etiam alꝫ statum possessionis mutare.C.si per vim vel alio modo.l.fi. nisi primo collationem fecisset partibus vocatis ꝛ cum cause cognitione:quia tunc non esset necessaria magna cause cognitio in danda possessione:quia tunc datio possessionis est executio collationis primo facte cum cause cognitione.nec videtur vis faciẽda in executione pape siue dicat conferas siue adijciat etiam in possessionem inducas:quia semper possessionem dare põt.arg. s̃.de offi.deleg.significasti.Sed quid si duo sunt confirmati ꝛ ꝑ eos qui confirmare possunt:puta quia vnus confirmatus ab ordinario:alter a deleg.pape si vterq̃z bonum conuenitur videtur procedẽdum sicut quãdo conueniunt heredes qui inter se de hereditate contendunt.C.de peti.here.l.vl.ꝛ.C.fam̃.her.l.penul. Si vero contra alios agãt nomine ecclie pro redditibus ꝛ ecclie iuribus nullus cogetur eis respondere nisi prius probet suã confirmationem canonicam:puta factam vocatis qui fuerunt vocãdi:sufficit tamẽ probare confirmationẽ factã vocatis his quoꝝ res tangebat.vel si nullus fuit vocatus in confirmatione oportet q̃ ꝑbet ꝛ electionẽ ꝛ confirmationẽ legitime factam fuisse.ꝛ sunt hec vera etiam si in possessione est predictus electus.nec obstat si dicas nemo cogitur ꝓbare titulũ siue possessionis.C.de peti.here.cogi.quia illud hz locũ vbi non ꝑsumitur cõtra possessorem. at ꝟ secus est cum ꝓtroversiam patiaꝫ sup dignitate sua:ꝛ maxime in nouitate. Jn noibus aũt ꝓdictis vbicũq;z iudici visum fuerit expedire vtilis ẽ ꝓdicta cautio de indẽni seruando.p hũc aũt modũ ꝓuideꝫ ꝟ executores pluriũ quoꝝ qlibet fulminat sniaz excõicatõis:qz iuste ab eis appellari põt nisi ꝓmo qsq; ꝓbet de iure suo vkcoram ordinario vel coraz delegato executore. vel forte nõ tenet sniа excõicationis:qz cũ executor de quo actum est nõ habeat iurisdictionẽ sup hũc possessorẽ nisi indebite ꝟdicat: qz sup ipm nõ habeat exꝑssam iurisdictionẽ:ꝛ ipe nisi indebite ꝟdicit nolẽdo dare possessionẽ sine cognitõe: ḡ nec excõcare põt eũ.ꝓ ꝓdictis facit.ff.depo.l.j.§.apud iulianũ.ff.de pe.he.si debitor.(De capitulo).s̃.de rescrip.eam te.repete q̃ ibi no.(Esse ꝟbla tam)repete q̃ no.s̃.de rescrip.capl̃m.in glo.que incipit: videtur ꝛ de preben.inter cetera. ꝛ dic q̃ si mandetur ei ad quez spectat collatio vt aliquẽ in canonicum recipiat ꝛ ei ꝑbendam conferat executore dato ad compellendum tñ si ꝑbenda illa alteri conferatur tenet collatio:licet peccet conferens ꝛ puniendus sit: quia per talẽ formam apud ipm ordinarium semper remansit potestas:vt.s̃.de ꝑben.dilectus filius.tam in primo q̃z in secũdo:nisi esset in rescripto decernentes irritum ꝛ in anne tẽ.vel nisi eẽt iã receptus in canonicũ:vt.s̃.de ꝑben.relatũ.ꝛ.c.dilectus filius. Si vero datur executor ad prouidẽdum tunc non valet collatio per ordinarium:quia papa dando potestatem executori subtrahit eam ordinario:vt.j.de concess.ꝑben.c.proposuit.argu.ff.de condi.inde.l.cum ita legitur.ꝛ de ꝓcu.pomponius.§.sed ꝛ is.ꝛ lv.di.disciplina.ꝛ quia negocium videꝫ ad se revocasse: vt.s̃.de ꝑben.inter cetera.(Contulisset)etiam ante vacationẽ.ꝛ fuit stultus iste executor qui verbis prebendam vel dignitatẽ non va-

cantē ⁊ incertā alicui ꝓferebat: qz si volebat q̄ statim haberet ħ erat iniustū. s. de ꝓcef. ꝑbē. nō va. c. j. si nolebat q̄ statī hꝫ locuꝫ nec ius in possessionē. ꝟbū facto ꝫdicebat: qz cuꝫ nihil ꝓferret se aliq̄d ꝓferre dicebat. Item donatio vel possessio nō pōt esse nisi certe rei. (Nō tñ ꝓpter ħ) Ignorātia. n. plati nihil facit q̄ minus ꝓuilegiū pape tueaf ꝓuilegiatū. j. de reli. do. cū dilecti. (Sikr) nō est bona ista sikitudo sicut ex inferioribus patebit. (Quid lex) q̄d sit lex: q̄d ꝓstitutio: qd decretum: qd decretalis epla: q̄d dogma: q̄d mādatū: qd interdictū: q̄d sanctio: no. ī decretis di. iij. ⁊. xxv q. ij. siq̄s dogmata. (Astringūt) repete qō no. s. de ꝓsti. c. ij. ⁊. s. ō postu. c. j. (In ꝓuilegijs) ħ allegatio lz videaf bona nō tñ est ꝓpe tua nec sp tenēda: vt plene sequif. j. in rñsione ptis aduerse: ibi ex pte ꝟa tua. (Aliq̄d spāle) ⁊ sic apparet ꝑm intentōez allegantis q̄ lr̄a p̄ipo directa cēsenda ē iure ꝓuilegij ⁊ ita nō sit necessaria scia epi q̄ falsum ē: vt. j. sequif. (Sup his). s. q̄ ipe acceptaret ⁊ postq̄z acceptaret. (Nō valebat) bñ dicit ps ista si sñia vel decretū pape fuisset de certa ꝑbēda vel dignitate. lz ħ nō ita: qz pacta tantū irrituꝫ esse voluit si q̄d fieret de dignitate quā ipe acceptaret sicut in hac decr. s. pr. continef. i. postq̄z acceptaret: quia aliter esse non poterat. (Intelligi) optima ⁊ vera est ħ rēspōsio ⁊ valde notabilis. ⁊ est arg. op. ad hanc rēsponsionē. ff. de acq. pos. q absenti. in ꝓn. (Facultatem). ħ intelligunt q̄dam verū q̄ñ quis p se pñtem vel per nuncium suum impetrat hmōi indulgētiam: quia lz absens vel ignorans sit ille qui potestatez habet excōmunicādi: tñ non tenebit excōmunicatio lata post hmōi indulgentiam. Non. n. oportet q̄ noticia hmōi indulgentie ꝓueniat ad illum vel ad omnes qui potestatē hñt excōmunicandi cū pene multos possit esse ħ potestas: lz sufficit illum scire cui ꝓcedit indulgētia ⁊ obtinet qō dixi: non solū si impetraf indulgētia q̄ non possit excōmunicari. lz etiā si in indulgētia dicif. ꝓhibemus omnibus ne q̄s eū excōmunicet: qz sp huic pñti p se vel p nunciū ꝓcedit ꝓuilegium: ⁊ ideo statim gaudet ꝓuilegio indulgētie quia sic ꝑsumit ꝓuilegiantē voluisse exquo simul concurrunt voluntates. secus aūt esset si ꝓhibitio in penitētiā absentis tñ daref: quia tunc satis dici posset q̄ illa ꝓhibitio non ligaret absentē nisi a tempe quo sciret. s. de ꝓuileg. c. j. s. de consti. c. ij. s. de ap. sup eo. nisi ex genere inhibitionis contrarium ꝑsumeref papam voluisse: vt est in inhibitione alienationis. s. de do. veritatis. Ea aūt que fiunt in iudicio vt sñie ⁊ diffinitiue ⁊ interlocutorie ⁊ excōmunicationis etiā ꝑter sciaz ꝓdēnatoꝝ statī hñt suuꝫ effectū. Si aūt nec p se nec p nunciū pñtē impetraret: lz ꝓpo motu vel ad alterius supplicationē papa vel alius ꝓuilegiās ꝓcederet ꝑdictā indulgentiā: tūc nisi appareret de ꝟia voluntate ꝓcedētis indulgētiā nō gaudebit bñficio indulgētie nisi postq̄z puenit ad eum. ij. q. v. q̄ꝫto. ff. de acq. pos. q absenti. ⁊ idem videtur in reuocatione indulgentie ⁊ cuiuslibet mādati: quia nō obetit reuocatio absentibus nisi postq̄z puenit ad eoꝝ noticiā. ff. de ꝓcu. si ꝓcurator. ff. de instito. lz ⁊ si. ff. māda. si mādassem. ⁊. l. si ꝑcedente. s. de procura. c. penul. immo adhuc plus est in mādato: quia si etiam a pñte procuratore reuocē mandatum non fit ꝑ iudicium litigatoribus absentibus si nesciant: vt in ꝑdicta. l. de ꝓcu. si procurator. Et ħ intelligimus vera q̄ reuocatio mandati non obest quin etiam ꝑ his qui ignorans fecit post reuocationē mandati habeat ꝟia mādati: vt in. l. palleg. vel etiā q̄ tenetur de inobediētia siue sciens reuocationē vsus est indulgētiam non gerēs se ꝑ excōmunicato: lz tñ bñ tenet excōmunicatio lata ab eo cui restituta est potestas excōmunicandi: exquo reuocatio ꝓuenit ad excōmunicatorē. si aūt habet animum reuocandi statī extunc non valet qō facit mandatarius in his ꝑ q̄ non fit alijs ꝑ iudicium. ff. ō manumis. vin. si paterfamilias. Et idem videtur in lr̄is iurisdictionalibus: quia si ꝑ aliquas lr̄as mandata est alī cui iurisdictio: ⁊ postea ꝑ alias lr̄as mandatur alij q̄ non obstātibus ꝑmis lr̄is audiat causam sup eodem: tenet, quicquid fit ꝑ primas lr̄as reuocatas: quia si aliter diceretur contingeret fieri ꝑiudiciū absenti sine causa ꝟ id qō est. ff. de ꝓcu. si procurator immo plus est: quia etiā postq̄z scit valet quicq̄d fit ab eo nisi excipiaf: qz cum scōe lr̄e sunt impetrate in fauorē impetrantis non est cogēdus vti eis nisi velit. C. de leg. qui fa. ff. de ex. rei iudi. eui dēter. q̄ intelligitur verum si est pñs: quia sic videtur lr̄is renuntiationis renunciare. qō autem fit eo absente ⁊ non ꝓsentiente tacite vel exꝑsse non valet. nec obstat si dicas ħ iudex hz iurisdictionem: ergo tenet quicquid facit nisi excipiaf. Rñ. ħ esse verum nisi reuocata esset eius iurisdictio. q̄dam tñ dixerunt q̄ bñ tenet quicquid fit ab eo in iudicio nisi appellet postq̄z sciuerit contra se ꝓcessum infra. x. dies. C. quō ⁊ qñ. l. j. secus aūt esset in his que fiunt extra iudicium: vt in lr̄is ꝑbendalibus. nam ⁊ ibi lz remaneat potestas prouidendi penes prouisores primos etiam post reuocationem ⁊ etiam post scientiam reuocationis: vt hic appa ret: vbi dicit q̄ non tollitur potestas a primo prouisore nisi secūdus notificet ei qui vult suis litteris vti: tñ exquo nouit q̄ secundus vult suis litteris vti non valet qō fit a primo. nec impedit quin valeat qō fit a scō: etiam si non appellaref: quia extra iudiciū parum opaf appellatio. de hoc no. s. de ma. ⁊ obe. cū dilecti. Alij dicūt ⁊ forte melius: q̄ qcq̄d fit a ꝑmo ꝓuisore vel iudice añq̄z appareat ꝓuilegiatū velle vtī ꝓuilegio suo in negocio de quo agit siue tacite siue exꝑsse sp tenet qō fit ab eo ꝓpter rōnes supradictas: tñ si primus ꝓuidisset q̄ vel in cā ꝓcessisset absente ꝓuilegiato: ⁊ tūc ꝓuilegiatus diceret debere irritū esse qcq̄d factuꝫ est primo a prouisore vel iudice postq̄z in vno simul ꝓcurrerunt ꝓsensus priuilegiātis ⁊ priuilegiati q̄ vti volebat ꝓuilegio ī negocio de quo agit. credēdū est ei cū ꝑsumēdū sit q̄ nō frustra laborauerit ꝑ ꝓuilegio impetrādo. ⁊ sic erit hmōi ꝓuisio nulla vl ꝓcessus iudicis. nec impediet electōz vel ꝓcessum futuꝝ: nisi forte ꝟia ꝑsumptio toleret istā ꝑsumptōez: puta q̄ pñs fuit in iudicio ⁊ non excepit: vel vidit prouisorem paratum ad prouisionem faciendam nec contradixit nec ex aliqua causa ꝟdictionē dimisit quā si ꝟesset ꝓtestari debebat si poterat sine ꝑiculo: vt no. s. de ꝓsti. cū. M. si aūt nō simul ꝓcurreref ꝓsensus añ ꝓuisionē vel ꝓcessum iudicis tenēt reuocabiliter q̄ fiūt ab eis vt ħ sequitur. Sz ō ꝑmissa vī qō dicit sequēs lr̄a. s. q̄ si ille cui data est ptās ꝓuidēdi nō notificet ꝓiori q̄ vult vti ꝓuisione sibi ꝓcessa q̄ tenebit prouisio facta a primo. exquo colligif q̄ non credif ei nisi exꝑsse mādet. So. hoc q̄ dicit ħ decr. locum hz vbi non sunt prędicte clausule. Item vbi voluntas priuilegiantis non credif esse q̄ primus sit priuatus potestate sua nisi postq̄z sciuerit: sicut dicit lr̄a sequēs. Idem videtur si exꝑsse dicit in secundis litteris: reuocamus iurisdictionem primi iudicis: quia cum in alicuius fauorē dictum sit intelligendum est si vti voluerit prędicta reuocatione. lz si ad nullius petitionem fecisset vel fauorem: lz proprio motu extunc intelligitur reuocare: ⁊ nō valebit quod fiet exquo ad noticiam reuocati peruenerit nisi aliud appareat de intētione reuocātis. Sz dices quare nō est idē in decreto de quo contrarium ħ dicif. s. quia exnunc nihil valet quicquid fit post decretū Rñ. quia decretū sicut ⁊ sentētia fit cum cause cognitione. ⁊ idez intelligendū est q̄ statim posui prolationē vult gaudere suo effectu. Sz oppones: quia decretū de quo loquif ħ decr. nunq̄z datur cum cause cognitione. Rñ. verum dicit: lz exquo papa suam inhibitionē decretum appellat: vult q̄ vim decreti obtineat vt statim suum sequatur effectum. ⁊ idem etiam esset in alio q̄z in papa: quia exquo hoc verbo vtitur statim indicat sue volūtatis esse q̄ mandatum suum statim habeat effectum. ⁊ idem est ac si exꝓresse dicat: voluntatis mee est q̄ exnunc non valeat electio facta ab illis a quibus reuoco ⁊ possum reuocare vt hic dicit. secꝰ autē esset si diceret: inhibemus talibus ne eligant: quia intelligēdum est ne eligant postq̄z sciuerint: immo q̄ plus est etiam si sciant lr̄as impetratas ꝓtinentes reuocationem vel inhibitionem nihilominus tamen valet qō fit ab eis nisi ꝓius notificet eis q̄ vult eam conferre: vel nisi ei collatio est interdicta: vel nisi decernat irritum ⁊ inane qō contra factum fuerit: vt hic exꝑsse dicit. Sz contra ꝑdicta videtur qō dicit ħ decr, vbi dicit nisi forsan q̄ ipam conferre non possit exprimatur in ꝓcessione huius potestatis. nam ex his verbis colligitur q̄ si papa dicit q̄ primus collator non possit cōferre postea: nō tenet sua collatio. Sz certe multomagis videtur q̄ non debet tenere si dicit: reuocamus potestatē eius vel alia ꝟba suprādicta. So. nō dicit ħ q̄ ꝑdicta impediat q̄ nō teneat ꝓuisio primi ꝓuisoris si scōs nō ꝟdicit: qz hoc falsum esset vt ꝑdictū est. lz ħ dicit q̄ ꝑdicta clausula opaf ⁊ ostēdit q̄ ille q̄ ꝓcedit istā indulgentiā est eius volūtatis q̄ statī a die cōcessionis etiā añ sciam non valeat collatio primi si scōs voluerit vti sua indulgētia. ⁊ hunc eundem effectum hñ credimus etiaz alias superiores clausulas habere. Nec mireris si diximus prouisionem tenere: lz alius faciet eam cassari si vult. ⁊ si nō vult rata manet: quia hoc idē habes in contempto. s. de elec. q̄ sicut. §. j. (Siue certam) scz primam que vacauerit. (Siue incertam). s. illā quam acceptauerit. (Nisi prius) ille. s. delegatus vel potius executor. (Sibi notificet) illi ad quem pertinet collatio. (Vacuum decernat) No. hic habes exꝑssum q̄ executor potest suspendere a collatione beneficij. de hoc notaf. j. de iurepatro. cum dilectus. (Quia cum illi) Nō optimam rationem. (Vel etiam conferat). No. q̄ si executor prius conferat q̄z ille ad quem pertinet de iure collatio: ⁊ etiam si ignoret tamē ꝓualebit collatio executoris. (Si forte vacet) quia si non vacet nullo mō conferri potest: vt. s. no. (Nisi forsan) quia si in rescripto apostolico continereꝰ decernētes irritum ⁊ inane quicq̄d de prima ꝑbēda fuerit acceptatū:

nūc non teneret collatio epi etiā ignorantis. nec est ꝺ q; ħ supradictū est: qz etiā ħ decreuit irritū ⁊ inane. ⁊. c. qz sicut ħ. ſ. no. ħ non decreuit de certa p̄benda nō p̄ferēda: īmo de incerta: ⁊ tm̄ postq̄z is ꝓ quo scribebat acceptasset. (Etiā excitat) a te cui scribit ⁊ bñ. (Acceptaret). ħ vult dicere q; qñ papa scribit alicui q; prouideat alij de p̄bēda quā acceptauerit decernēs irritū; si qd de ea fuerit acceptatū q; sic est intelligendū hmōi decretū q; si post acceptionē aliqd fuerit factū de p̄benda acceptata q; illud sit irritū. nā si intelligeret q; esset irritū añ acceptationē de p̄bēda acceptanda ħ decretū esset inualidū tāq̄z sup incerto ꝓlatū. ff. qō cuiusq̄z vni. itē eoꝝ. §. j. ⁊ est hoc verꝫ q; dictū est etiā si eps nihil sciret de acceptatione vel decreto. secus aūt esset si papa mādasset alicui ꝓuideri de p̄bēda quā acceptaret sine decreto p̄dicto: qz tūc tenebit collatio facta ab epo añ q̄z ei nunciet de acceptatōe: vt ex superioribus apparet. ar. ſ. de ap. sup eo. ⁊. j. si aūt papa mandat alicui q; ꝓuideat de p̄bēda quā acceptauerit ⁊ decernat irritū ⁊ inane si qd ꝓtra mādatū fuerit acceptatū: tūc statim acceptatōe facta potest interponere decretū cū hoc ideo sit ei ꝓcessus ex spāli gra. nec valebit ꝓuisio extūc facta ab epo etiā ignorāte hmōi decretum. Alij tm̄ dicūt ꝺ. ſ. q; non ꝺz interponere hmōi decretū nisi ptibus p̄tibus: qz mandatū pape intelligendū est ſm ius. (Super incerto). ff. qō cuiusq̄z vni. itē eoꝝ. §. j. insti. de ac. §. curare. (Sicut cum legat). ff. de optio. le. sicut optio. (Leditq̄z ille legato) seruus. i. legatarius illū seruū venditū petere pōt. (Pro te ꝓpositū) ⁊ bene (In vltimis) hoc aūt in ꝺctibus inter viuos nō obtineret. Nam in illis certū est q; si aliqs alicui donat vel vēdit vel ꝓmittit ſm vnā p̄bendā vel aliā rē de multis quā donatarius acceptauerit q; nullus obiectus tenet donatio vel venditio facta alij dummō secuta sit traditio: qz si vnā ⁊ certā rē donasset vel ꝓmisisset sine traditione: ⁊ postea eandē rē alij traderet transferret in cū dñiū nec ꝑmus donatarius posset hāc rē ab eo aduocare. C. ꝺ pac. traditionibus. C. de rei ven. seruū emptoꝝ. In vltimis aūt volūtatibus dominiū recta via transit ad legatariū vel donatariū causa mortis. ff. quēad. ser. admit. si ꝓ partē. §. si fundum. ⁊ hec vera vbi dominiū reꝝ legataꝝ esset penes testatorē: ſz si non penes eū ſz penes heredē vel quēcunq̄z alium esset tunc non transit nisi ille q; hz illud tradat. ⁊ ex hoc videtur q; si testator iussit heredi q; partum ancille conceptum tempore testatoris vel fructus factos eodē tempe alicui dari q; dominiū eoꝝ recta via transit ad heredem. sed si heres seuerit vel ancilla apud eum concepit tunc illi fructus vel partus non transeūt ad legatarium nisi denē ab herede penes quē est dominiū. Fatemur tm̄ q; heres tenetur personali actione ex testamento sicut si ꝓpriā rem heredis vel alienā legasset. insti. de leg. §. ea quoq;. ⁊. §. si res. ⁊ sicut non transit dominiū reꝝ heredis ad legatariū: sic nec eas pōt ſbijcere restitutioni nec oppositioni. arg. C. cōia de leg. l. vl. §. nemo. vbi dicitur q; res que non pure in rebus heredis non potest alienari: sed ħ ē pure: ergo potest alienari. Item videtur hoc expſſum. ff. de pig. l. j. §. cum p̄dium. vbi dicit q; res que nunq̄z fuere debitoris non tenentur hypothecaria. certe eadem ratione nec restitutioni ſbij ci. nec est contra. ff. de pi. paulus. §. j. vbi dicitur q; si res obligate pignori pueniunt ad heredem q; fructus ⁊ partus earum tenetur hypothecaria. So. ibi loquitur de partubus ⁊ fructibus qui concepti ⁊ facti erant. ⁊ ita intelligit arg. vt no. in summa. C. sup ti. de pigno. §. item interdicitur. ⁊ sic per p̄dicta apparet q; optio partuum concipiendoꝝ apud heredem alicui legata non impediat quin heres ea possit alienare sicut hic dicit. (Volūtatibus) in quibus a tempore adite hereditis intelligitur dominium rei obligate fuisse ipius legatarij vt infra sequitur ꝓpter fauorē vltime voluntatis: ⁊ in quibus est plenior impetratio adhibenda vt. ff. de tri. ⁊ ole. leg. l. ij. ⁊. l. pe. ⁊. ff. de fun. in. l. quesitum. §. idez rñ. ⁊ pompo. al. l. j. nam etiam seruum legatum sub ꝓditiōe heres manumittendo liberum non facit: vt. ff. de ma. l. seruū. ⁊. ff. q̄ ⁊ a qbus. l. cum is. optione autem legata serui sub ꝓdi. legata eē videt. ff. q ⁊ a qbus: si optio. Et est ratio quare aliud in legatis ⁊ aliud in casu ꝓposito ⁊ etiā in ꝺctibus. si. n. heres non repulit legatum ex die adite hereditatis eius retro intelligit. ff. de leg. j. si tibi homo. §. cum seruus legatus. nam rei legate dominiū recta via trāsit in legatariū: vt. ff. de fur. a ticio. ⁊ ideo alienatio vel manumissio interim facta tanq̄z a non dño non valet: secus autē est in ꝺctibus: vt. ff. de act. ⁊ ob. l. is qui. ff. de v. ob. si seruū. §. ſz si sic. Et no. q; optio imposita ante aditā hereditatē non valet. ff. de leg. j. iulianus. ⁊ facit. ff. quoꝝ leg. l. j. §. q; ait. Sed quero vtrū semel acceptās bñficiū ꝓ quo sub hmōi forma scriptū ē possit penitere. ⁊ videt q; nō. nā ꝑma attestatōne quā summe dixisset ius suū ꝓsumpsit: vt. ff. de op. le. l. apud. ſz q; in casu pōt: puta si eligit bñficiū alij debitū ꝓ dignitate bñficiū simplex: vt. ff. de op. le. l. ij. ar. de ħ plus. ſ. de elec. cāmq̄z. q; itez pōt optare si male optauit. Sz opponit ponō q; in casu ꝓposito cū agat de bñficio non solū plenior ſz etiā plenissima circa acceptatiōez fuit interptatio facienda. nā in ꝺctibus plena: in testamentis plenior: in bñficijs plenissima interptatio est adhibēda: vt extra de do. cū dilecti. ⁊ de deci. ex pte. ⁊ de puſ. qz circa. ⁊ de v. ſig. olim. xvj. q. ij. visis. ff. de ꝓsti. pri. bñficia. Sol. in bñficijs plenissima faciēda est cum absq̄z alicuius diſpēdio ꝓcedunt: vt in ꝑmis ꝓcordātijs. ⁊. ff. de vul. ⁊ pu. sub. ex facto. ar. ꝺ. C. de p̄ci. impa. of. quotiēs. vel dic q; idē est ſm quosdā in bñficijs vacātibus tēpe rescripti q; in legatis extātibus vt collatio taliū nō valeat: sicut nec alienatio legatoꝝ existentiū quoꝝ legata est optio. vel melius aliud in legatis in qbus a tpe adite hereditatis intelligit dominiū rei legate retro fuisse legatarij. aliud in hmōi bñficijs etiā vacātibus ⁊ in cō tractibus in qbus nihil retro intelligit acqsitū: vt supradictū est ⁊ dicit lex nō sicuti viuētiū ita etiā defunctoꝝ actus suspēdi receptū est. ff. cōi. p̄. l. receptū. (Premissa). ſ. qñ nō teneat alienatio vel manumissio añ optionē. (Nec ꝑmissa) puta lego vnum fetū nascituꝝ de grege meo quē elegerit. (Terminus) de hoc termio habes. ff. de op. leg. mācipioꝝ. (Acceptaret) bñ videt ex hoc q; sola acceptatio eius cui ꝓuideri mādat sine collatōe ⁊ p̄tia executoris impedit collationē epi dummō ꝓuenerit decretū. i. ꝓtineat in fa papali decernētes irritū ⁊ inane ⁊c. (Et eius) siue acceptaret vacantē siue vacaturā dummō ꝑmā. ſ. vel scōaz vel aliaz vt in glo. sequēti. secus si scribat sine illa clausula decernētes ⁊c. ⁊ hoc videt dicere glo. absq̄z piculo. ſ. de elec. ne ꝓ defectu. ⁊. c. qz ꝑpt (Ex eis ꝑmā) no. q; is ꝓ quo sic scribit vt sibi ꝓuideat de p̄bēda quā acceptauerit potest ante vacationem alicuius p̄bende acceptare ꝑmā p̄bendā que vacauerit in loco vbi mandat sibi ꝓuideri. Item optare potest scōam vel tertiā si aliqua causa ſbsit q; re ꝑmam non vult optare: forte quia alij debet: vel qz de hoc ipso. ſ. an alij debeat dubitatur. nam sine cā non videtur q; possit dimittere ꝑmā ⁊ optare vlteriorē. arg. ħ. Item videtur aliquibus q; eodem mō acceptare possit etiam si in rescripto apostolico non ꝓtineat de ipius acceptatione: sed tm̄ vbi dicitur ꝓuideas ei in tali ecclesia vel in tali dioceſi vel ꝓuincia. de hoc autez non est dubium q; hmōi executor reseruare potest ꝑmam p̄bendam vel vlteriorem ex causa. arg. ħ. ⁊ no. j. de iurepa. cum dile. Alij tamen in hoc vltimo casu. ſ. quando mandatur q; alicui ꝓuideatur aliter dicunt. ſ. q; ipius optatio non impedit ꝓuisionez epi: sed sola ꝓuisio vel inhibitio executoris impedit: īmo plus dicunt q; plus videt hec optatio cōmitti discretioni executoris q̄z voluntati eius ꝓ quo scribit: ⁊ ꝓ his videtur facere tenor rescripti. Item no. quia semp ille qui optat vel qui reseruat vel q; suspendit semp de certa p̄benda hoc facere debet. arg. ſ. de elec. c. fi. de ħ no. j. de iurepa. cū dilectus. certa autem appellatio dicit opto vel reseruo ꝑmā p̄bendā q̄ vacauerit in tali ecclia vel etiā in tali ꝓuincia. illud aūt non potest facere executor hmōi etiā cuz cause cognitione datus vt mādet sibi reseruari p̄bēdā quā optauerit is ꝓ quo scribit vel etiā alius. arg. ſ. de offi. dele. qm̄ ap. §. is aūt. aliq tm̄ contradicūt.

Ne sede vacante aliquid innouetur.

Quit. vniendo. Fit vnio p̄mo mō q; vna ecclesia alteri ſbijciat: ⁊ ſm hoc remanet cathedralis illa cui ſbijcit. Secō fit vnio vt ex duabus fiat vna: ⁊ ſm hoc canonici vnius fiunt canonici alterius. ⁊ canonici vtriusq̄z simul interesse electōibus ⁊ alijs negocijs: ⁊ tūc ꝓsuetudines ⁊ alia ꝓuilegia q̄ melioza sunt ⁊ būanioza in alterutra retinet vnicū. arg. de pe. di. j. medicamētū. xxxij. q. j. tūc ē culpādus. C. de rei vxo. ac. in p̄n. C. cōi. de leg. l. ij. in fi. Tertio mō p̄t vniri q; sint ābo epales siue in p̄mo statu. ⁊ ſm hoc ē vnus eps ābarez ⁊ sunt duo epatus. ⁊ sic ille eccle ſberūt diuersis metropolitanis. ⁊ idē eps erit ābobus ſbiectus. j. de relig. do. q. ſ. de ꝓfir. vti. vel inuti. c. vlt. si vo de vno ordine fit trāslatio ad aliū: illud q; transfert sumit naturā illius ad quā transfert. ħ vo q; sunt dicta non sunt ppetuo vera. ⁊ ideo diligēter attendendus est tenor p̄uil. j. de p̄uil. porro. (Monasterium) q; factum erat sedes epalis ⁊ gubernabatur forte ſb regimine epi. (Vacante) ħ autem constat q; vacante sede nihil est alienandum in p̄eiudicium sedis: vt hic. ſ. de iureiurā. sicut. nisi necessitas immineret: vt no. in glo. ſz nos. ea autē q; cōmuniter habet ꝓlatus cum capitulo ⁊ vbi faciunt vnum capitulum p̄latus ⁊ clerici vt ꝓ magna parte est videre in capitulis ⁊ abbatijs vbi cōmunia sunt q̄si omia inter ꝓpositos ⁊ abbates ⁊ capi-

tula. tunc etiã vacãte sede abbate vel ꝓposito nihil alienari põt nisi de bis q̄ seruãdo seruari nõ pñt ⁊ alijs hmõi. C. de admi. tu. lex q̄. C. si ob. publi. pẽ. l. fi. ⁊ si diu staret eccla sine plato dabit ei curatoꝛ cuius auctẽ fiet alienatio vel obligatio: ar. ℨ. C. q̄ admi. ad bo. pos. bonoꝝ. sz ibi est spāle in hereditate q̄ q̄si sp est lucrosa. Jtẽ nõ est ℨ. ff. de in integ. restit. ait. §. pmittat. qꝛ minoꝛ nulli se obligat sz tm̃ a sua obligatõe liberat. Jtẽ videt ℨ. ff. de iur. deli. ait. vbi dicit q̄ genus alienãdi est agere: sz agere sibi lz: vt no. in glo. sz nos. g̃ ⁊ alienare. Sol. lz p actiones posset fieri necessaria alienatio: non tñ ita directo fit alienatio q̄ fit p iudiciũ in iudicio intentãdo actionẽ: sicut fit qñ fit volũtarie. Jtẽ alienatio que fit p iudiciũ fit cũ maioꝛi examinatõe ⁊ deliberatõne q̄z illa q̄ fit extra iudiciũ: imo plus dicit q̄ nec etiã ad agendũ sp admittẽda sunt capla nisi essent actiones tales q̄ melius intentent vacante ecclia q̄z nõ: sicut qñ q̄ritur de electõe ad quẽ ptineat cum electio fit in discoꝛdia: quia aliter nõ põt ꝓcedi ad ꝯfirmationez nisi de hoc primo queratur. Jtem sicut minoꝛ nunq̄z põt agere sine curatoꝛe sic nec ecclesia. at sicut dictum est in minoꝛe q̄ auctoꝛitate curatoꝛis ⁊ ꝓsidio põt agere: sic ⁊ ecclesia. dicunt tamẽ aliqui ⁊ forte non male q̄ si esset aliqua capella que nullũ spãlem platum haberet p quẽ fierent ꝓtractus ecclie q̄ tũc bñ valeret alienatio facta a capło auctoꝛitate plati ⁊ vacãte sede. ar. ĩ auc. ℨ. ali. ĩ em. phi. §. emphiteosis. vltra me. vbi dicit q̄ res vnius eccle debent alienari iurantibus administratoꝛibus economis ⁊ cartularijs. ⁊ sic apparet q̄ loquitur de ecclesia que non habet spãlem platũ quia tunc ille solum iurasset: semp tamen tutius est facere curatoꝛem. (Nequiuimus) sed nos dicimus q̄ vacante ep̃atu non tenet quicquid fit de bonis ecclesie vel causis. ecclesia enim fungitur vice minoꝛis sicut non tenet sñia lata contra minoꝛem nisi legitime defendat. ff. de re iudi. acta. §. vl. ⁊. j. e. c. vl. sz si necessitas vel vtilitas regreretur posset constitui visitatoꝛ vel ꝓcuratoꝛ ep̃atui qui causas ageret. lxj. di. obitũ. ⁊ c. se. sed ⁊ ipe archiep̃us in rebus ep̃alibus ⁊ ep̃us in rebus capellaꝝ suaꝝ est visitatoꝛ a iure. arg. p̃dictoꝝ. c. fraternitatẽ. ⁊. x. q. j. c. si. si autem eccla collegiata vacet bñ põt etiam dum vacat ecclia p plato constituere auctoꝛẽ vel syndicũ. ff. qℏ cuiusq̄z vni. l. j. §. ij. ⁊ hoc ꝓbamus: qꝛ cum platus cum ꝓuentu censeant vnum collegium in bonis cõmunibus simul psidẽdis moꝛtuo plato ius ministrandi cadit in collegiũ. ff. qℏ cuiusq̄z vni. noĩe: sicut. §. fi. exp̃ssum aũt habes. s. de resti. in integ. c. ij. si tñ cito possit ecclie ꝓuideri expectabit. ff. de va. mu. l. pe. §. vl. quedam tamen sunt que melius fiuut vacãte ecclia q̄z non vacante: sicut est vsus ep̃oꝝ. xvj. q. j. ⁊ temporis ⁊ facilius ecclia in alterius ecclie vsus conuertitur. j. de dona. cõsultationem. ⁊ melius aliquid de ꝓbenda retinet. j. vt ec. bñ. s. d. cõ. vt nostrum. in fi. vel dic q̄ eccla que vacat nunq̄z faciet syndicum vel ꝓcuratoꝛẽ ad res quas cõmuniter bñt platus ⁊ conuentus. s. de rescrip. edoceri. p platos enim debẽt ministrari res ecclesie. ff. qℏ cuiusq̄z vni. ciuitatis. ⁊. l. vl. ⁊ lex ꝓma loq̄tur qñ collegiũ nõ bz platum: vel in bonis que discreta sunt a bonis plati. posset tamen dici q̄ si nimis differretur oꝛdinatio plati daretur curatoꝛ bonis: sed primum dictum magis placet. vnus autẽ p̃latis nunq̄z capitulum ꝓstituet ꝓcuratoꝛes cum ipi nõ habeant exercitium sed plati eoꝝ. ff. qℏ cuiusq̄z vni. nulli. videtur tamen q̄busdam ⁊ forte bñ: q̄ si ꝓcuratoꝛ ꝓstituat nomine ecclie vel alterius vniuersitatis que bz ꝓprium rectoꝛẽ de voluntate auctoritate ipius rectoꝛis q̄ valet hmõi ꝓcuratio. arg. C. de ꝓcu. neq̄z s. de iudi. cãm. s. de ꝓcu. c. j. Ḧ enim ꝓpria cã est vniuersitatis. ij. q. vj. ĩ ꝓpria. immo plus videt q̄ etiã si sine eius auctoꝛitate cõstituit si sñia ferꝛ p ecclia q̄ valet ei. C. de ꝓcu. non eo. sz si absentes essent plati auctoꝛitate supioꝛis posset eis dari curatoꝛ. ⁊ idẽ forte si pñs esset: sz agere nollet. argu. C. de bo. q̄ li. non soluz. xij. q. ij. si q̄ de rebus. ⁊. x. q. ij. siqs epꝰ. xxv. di. qñ. h. tñ dicit q̄ contractus factus vacante eccla plato que nõ habeat bona discreta tenet: sz possit rescindi p in integꝝ restitutionẽ. arg. C. de in integ. resti. si curatoꝛem. Jdẽ etiam dicit q̄ si magna necessitas immineat de consensu archiep̃i fiet alienatio reruꝫ ep̃aliũ etiã si eas habeat discretas epꝰ. arg. lxxj. di. fraternitatẽ. ⁊ epꝰ moꝛtuo sacerdote alienabit in necessitate res ecclie sibi subiecte. x. q. j. c. vl. De hoc aũt non est dubium q̄ vacante ecclia põt epꝰ repetere ⁊ agere nomine ecclie. j. de suc. ab intesta. cum dilectus. nam Ḧ titulus non bz locum in minoꝛibus ecclijs. j. vt ec. bñ. sine di. cõ. c. j. sed p ep̃atu eo vacante nec capitulum maioꝛis eccle nec alius admittitur ad agẽdum vel defendendum nisi forte det visitatoꝛ. illi enĩ causas ep̃atus bñ agat vel coadiutoꝛ. vij. q. j. qꝛ frater. xij. q. ij. vulteranus. Jtẽ modica vis est siue agaꝫ de statu siue ꝺ possessionibus ℨ ecclia sz collegiata vacantẽ p̃ lato: qꝛ sp rñdere cogitur. j. de v̄. sig. abbate. s. de ꝓsue. cũ dilectus. s. ꝺ in inte. resti. c. ij.

(Jndulgẽtes) in hoc fuit indulgẽtia: qꝛ de iure cõi pmo agi debebat potius cã ista coꝛã pmo metropol. q̄z coꝛã papa. Jtẽ spãlis gra est q̄ pmittit ad curiã aduersarios euocabit. Jtez est spãlis gra q̄ eos audire pmittit ℨ factũ pdecessoꝛis sui nisi p in integꝝ restitutionẽ q̄ nõ cõpetit ℨ factũ pape. ff. de mino. minoꝛ. nec poterat supplicare: qꝛ bienniũ trãsierat. C. de p. impa. offe. auc. ibi posita fuit: g̃ spãlis gra. vel dic q̄ Ḧ appellat indulgẽtiã licentiã quã eis dat q̄ liceat eis cum suo plato litigare: q̄ alꝰ non liceret. insti. de cura. §. fi.

Tla deuotionis. fungaꝫ. immo seruari debẽt successoꝛibus p̃bẽde. si aũt piculũ esset in vacatõe cũ supioꝛe agẽdũ est. s. ꝺ ꝓcess. p̃bẽ. qm̃ diuersitatẽ. hãc. n. ptãtẽ nõ hñt a capło: sz a fundatõe vel pꝛiuilegio vel alio mõ. de hoc no. j. de here. abolẽdam. ⁊ est rõ q̄re non põt ꝓferre p̃bẽdas vt hic: ⁊ tamẽ põt electiones confirmare. s. de ma. ⁊ obe. cum olim. quia illud ẽ de iure ep̃ali q̄ intuitu ecclie hz: Ḧ est de iure q̄ spãle hz vt dictum est. (Negligẽtiam). s. de ꝓcess. p̃bẽ. qm̃ diuersitatẽ.

Onstitutus. depositões. Nõ nõ solũ litẽ non licere incipe se. va. sz etiã a cepta desistẽdum: nisi forte essent testes valitudinarij: ⁊ alij de q̄bus habes. s. vt li. nõ ꝓtesta. qm̃. §. j.

De bis q̄ fiũt a platis sine ꝓsensu capli. Rubꝛica.

Rrita. episcopoꝝ. Sz lz irrita sit Ḧ vẽditio si placet ecclie vt Ḧ: si tñ sibi placeat q̄ teneat vẽditio tenet: qꝛ Ḧ claudicat ℨctus. ff. de ac. emp. iulianus. §. siqs a pupillo. ff. ꝺ rescĩ. vẽ. si id q̄. silr nec eccla põt aliq̄d alienare ĩmobile sine auctẽ epi. xvij. q. iij. inuẽ. ⁊ si fecerit nõ valet. arg. C. de p̃. mi. si p̃diũ. (Rei) magne: secus si parue. xij. q. ij. terrulas. vel si sit talis q̄ seruãdo seruari nõ possit. C. ꝺ admi. tu. lex. ff. ꝺ pet. here. diuus. (Subscriptiõe) sb̃scriptio nõ ẽ necessaria nisi inueniaꝫ exp̃ssum. (Clericoꝝ) ⁊ maioꝛis ecclie. j. de dona. pastoꝛal. ⁊. j. e. tua ⁊ si nõ bñ t aliquã ecclĩaz cathedralẽ bẽbit idoneioꝛes de alio clero q̄ sb̃scribent. xij. q. ij. placuit. vel dic ꝓsiliũ maioꝛis ecclie reqrẽ dũ ⁊ ꝓsensum in rebus cuiuslibet ecclie alienãdis ⁊ illud sufficere. j. e. pastoꝛalis. ar. j. e. nouit. Subscriptio aũt clericoꝝ ecclie cuius bonoꝝ fit alienatio ẽ necessaria vt Ḧ. ⁊ in bonis ep̃alibus necessaria ẽ sb̃scriptio cãonicoꝝ maioꝛis eccle ita q̄ sine ea nõ valet xij. q. ij. sine sub. ⁊. j. e. tua. nec sunt ad hmõi vocandi nisi pñtes xij. q. ij. Ḧ ius. nec vĩ necessarius ꝓsensus archiep̃i vel pape: quia non inuenit iure exp̃ssum. Alij tñ dicunt eoꝝ ꝓsensum necessariũ arg. x. q. ij. casellas.

Ontinebaꝫ. concessio in bñficiũ: secꝰ si alienaret. tũc. n. necessarius ẽ ⁊ exp̃ssus ꝓsensus: ⁊ ideo nõ sufficit taciturnitas. xij. q. ij. sine ex. x. q. ij. Ḧ ius. vel loqt̄ de modica decĩa. xij. q. ij. terrulas. alꝰ. n. necessaria eẽt supioꝛis auctoꝛitas. xij. q. iij. in venditionibus. (Nisi post multũ) maxime. idẽ. n. est ⁊ si post multum. (Preiudicare). i. scda tenet nõ obstãte q̄ ꝓma ẽ illicita vel illegitime facta.

Am nos. ratam. Nõ ĩ alienatõibꝰ rex eccle sufficere ratihabitõez capli. xvj. q. j. c. vl. ℨ. ꝺ iur. pa. cura. ar. ℨ rium. xij. q. ij. sine ex. vbi dicit necessarium esse tractatum. sz hic põt loq in modicis rebus.

Ouit. fratres tui. capłm maioꝛis ecclesie. ar. j. de v̄. si. cũ clerici. ar. j. de testa. reqsisti. j. de dona. pastoꝛalis. j. e. tua. (Cõsilio) dicũt qdã sufficẽ in his reqrẽ ꝓsilia canonicoꝝ etiã si nõ habeaꝫ ꝓsensus. ar. s. ꝺ arbi. cũ olĩ. ⁊. s. de elec. cũ in ve. nisi forte eẽnt talia vbi reqrẽt ꝓsensus ⁊ sb̃scptio eoꝝ: sic̃ esset in alienatõe rex ep̃aliũ. s. e. c. j. xij. q. ij. sine ex. qꝛ interest cuiuslibet canonici q̄ possessiões eccle sue nõ alienent. ⁊ eq̄ bñ dicunt possessiones eccle ille q̄ ptinẽt ad ep̃atũ: sic̃ ille q̄ ptinẽt ad cãonicos. ar. j. de v̄. sig. cũ clerici. j. de testa. reqsisti. ⁊ idẽ forte dicẽdũ eẽt vbi cũqz eoꝝ interesset. Sz si in alteriꝰ alienatõe epꝰ deberet inꝑponẽ suã auctẽ tũc sufficẽ ꝓsiliũ reqrere cãonicoꝝ. nec ẽ necesse q̄ sb̃scribãt (Jnstituis). i. instituẽdas decernis. nã coꝛpalis inhibitio nedũ p epm sz p archidiacẽ nũl sine ꝓsensu capli fit. s. de offi. archi. ad Ḧ. credimus q̄ in minoꝛibus ecclijs pñt fieri institutões ⁊ destitutões etiã sine ꝓsilio capli. ar. xy. q. ij. terrulas.

Quanto negocijs. magnis.(Fratres tuos) Nō in institutiōibus ⁊ destitutōibus cuiuslibet psone ecclie stice reḡrendū ⁊ obtinendū ꝓsiliū capli. s. e. nouit. ⁊ in pñtationibus q̄ ptinēt ad collegiū vt exp̄sse dicit. j. e. ea nosci/tur. Jté causas criminales cū capło audiet eps. xv. q. vij. eps. ⁊ etiā cuiles vt q̄dam dicunt. ar. eiusdem capli. Jté excōmunicare interdicere suspendere non pōt sine capło. j. de excess. pla. q̄zto vbi no. (Munimenta.) hi tenenť crimine falsi. C. de fal. q veluti. C. de testa. iubemus. auč. de in cau. §. ij. immo oportet q̄ etiā videant. C. plus valere q. i. q̄z q̄ si ꝓci. l. vl. C. de dona. nec ignorās ⁊ h̄ credimus vex̄ si in eo instrumento contineať q̄ vidit vel audiuit q̄ in instrumento ꝓtinenť. si aūt ꝓtineat ibi tm̄ qō instrumētum a se est sigillatum ad p̄ces eius qō illud ꝓfecerit non est necesse q̄ videat contenta in instrumento. C. de testa. h ꝓsul. in pn.

Et noscitur. collegia. Bñ dicit nā lz pñtatio ptineat ad collegia: tñ abbas q̄ est caput collegij ⁊ de collegio faciet illā pñtationē sicut causas ⁊ alia collegia negocij agit. s. de rescrip. edoceri. dicimus tñ q̄ si pñtatio in aliqua ecclia discrete ⁊ sepatim ab abbate ptineret ad collegium q̄ tunc non abbas sz collegium p sindicum suum pñtarēt arg. p̄alleg. decr. edoceri. ⁊. ff. qō cuiusq̄z vni. l. j. (Jntelligi) h̄ habes q̄ nisi ōrium p̄betur q̄ sp̄ pñtatiōes facte ab abbate p̄sumūtur fieri de ꝓsensu conuentus. ⁊ ideo etiam si abbas non ostēdat eius lr̄as eps secure pōt eas confirmare. idem forte in p̄curatoribus. Jntantū aūtē est efficax ista p̄sumptio q̄ ei stať nisi p̄beť contra. alij dicunt q̄ lz sic p̄sumatur si tamē aliquis apparet contradictor oportebit abbatem p̄bare ꝓsensum saltē anteq̄z instituať pñtatus vel sñia p̄ferat p alio tali p̄curatore: postea aūtē forte non reuocareť factum.

Quum apostolica. auctori/tate. hieť.) xvj. q. j. qm̄ q̄cq̄d. (Male). i. cōtraria iura. sz tamē q̄ ex dispensatione habēt est sine pctō. (Monachor) idē est de alijs clericis. (Leonis). xij. q. ij. sine ex. (Ecclesie). i. epalibus. vel etiam ecclie epalis vbi inter eos bona nō sunt discreta. bona. n. aliaq̄ eccliaq̄ vendere non dz eps: sed venditioni dz p̄stare auctoritatem. xvij. q. iiij. in vēditionibus (Clerici) i. capli cathedralis ecclie. (Ecclia) siue regulari siue seculari. (Religioso) idem est si alij ecclie. (Ecclie) generalis. non illius ad quā de iure spectat. Et est nō. dignum intelligi reuocationem non solum si reuocetur ad eccliam ad quā de iure ptinet: sed etiaz si ad quācunq̄z aliam eccliam reuocetur (Jnfeudum) de hoc mirādū est q̄ dicit se loqui de decimis in feudum ꝓcessis: quia aut erant ꝓcesse in feudum ecclie tanq̄z sue ab epo qui ꝓfirmauit tanq̄z sue. ⁊ tunc male dicit q̄ monendus est ille qui tenet q̄ decimam restituat ecclie ad quā spectat: cum non ad eccliam sed ad epm ptineret. aut decime erant ꝓcesse in feudum ab ecclia sancti stephani: ⁊ tunc ꝓstat q̄ miles qui eas altari donauit cecidit a iure feudi: ⁊ ipo iure vtile dominiū redit ad p̄riorē dominū. i. ad eccliam sancti stephani. Ad hoc rñdent q̄dam q̄ epus a p̄incipio ex cā potuit ꝓcedere fructus haq̄ decimaq̄ tenendos a se in feudum. tamen dominiū directū remansit apud eccliam sancti stephani: sz ⁊ mō lz eidem epo ex iusta cā decimas q̄ tenentur in feudum ab vna ecclia ꝓcedere alij: cum modicum damnū sit ecclie a qua tenentur in feudū: ⁊ magnū est lucrum illius cui ꝓferť: ⁊ vna est ecclesia. j. vt ec. bñ. c. j. xxiij. q. j. loquiť. vel dic q̄ si iste decime alij ecclie ꝓferanť de ꝓsensu epi sp̄ eps intelligitur ꝓcedere sine p̄iudicio alterius vnde remanet vasallus eiusdē domini sicut ⁊ p̄rius ⁊ p̄latus monasterij erit vasallus huius militis vel eccle ad quā directum dominiū ptinebat. absurdum. n. videť ecclia sancti stephani p̄riuareť suo feudario sine sua voluntate. ⁊ qō h̄ decr. dicit sine clerici ꝓsensu intelligi videť tam de ꝓsensu capli sui q̄z de ꝓsensu ecclie ad quā ptinet directū dominiū decime. (Jn feudū) quasi dicat si non date in feudum ppetuo: sed forte violenter vel alio mō occupate. ⁊ tunc etiam cum ꝓsensu epi non p̄ñ alij eccle ꝓferre vel reddi nisi ei cuius de iure sunt. illa vero decime q̄ ppetuo in feudum date sunt rite in aliam eccliaz cum ꝓsensu epi trāsferunť. ⁊ dicunt q̄dam hoc ea rōne esse: quia ex quo cōcesse sunt in feudum ppetuo nimium esset scandalum si inuiti cogerentur restituere. vnde ad vitandum scandalum sufficit si cuicunq̄z dētur: sed tamē dum tenent non sunt sine pctō. Alij dicunt q̄ de iuris p̄missione possunt habere fructus decimaq̄ in feudum: quia directum dominium remanet apud eccliam: lz vtile quo ad fructus p̄cipiendos sit penes vasallum. ⁊ ecclia p̄rie dicť recipe decimas cuius nomine recipiunť a vasallo. hodie autem est contrarium. j. de lo. ⁊ odu. vestra. ⁊ idem q̄ dicimus de decimis dicimus de oblationibus ꝓcessis in feudum cum. c. xvj. q. j. c. fi. generaliter loquiť. sed idem. c. contradicere videť cum ibi dicať q̄ male sunt detenta: ex quo videtur q̄ sine pctō talia concedi non possunt. sed pōt responderi q̄ ideo dicunť male detenta: q̄ laici nō ministrant spūalia laicis q̄re decime p̄staně. ⁊ ideo male ab eis detinenť. i. sine exhibitione adiuncti obsequij: sed tamen sine pctō: q̄ q̄zuis ipi non exhibeāt: tamē dicti clerici quoq̄ est p̄incipale dominiū ipa obsequia exhibēt. dicunt tamē aliqui q̄ hodie epi ⁊ etiam alij p̄lati de consensu epoq̄ possunt infeudare fructus decimaq̄. ⁊ illa decr. vīa. j. de lo. ⁊ odu. c. non obstat. q̄ nec vnq̄z nec mō fuit licitū abbatibus ⁊ minoribus p̄latis infeudare sine epoq̄ licentia. xvij. q. iiij. in vēditionibus. ⁊ illa decr. intelligitur loq̄ tm̄ de illis q̄ nō habēt ꝓsensum epoq̄. nec obstat. j. de feudis c. ij. q. q̄ loq̄tur de his q̄ iurauerāt non infeudare. melius placet q̄ ista decr. loquať tm̄ de decimis q̄ tenenť in feudum ab epis. nec mireris qō dicit q̄ monēdus est feudatarius. s. q̄ restituat ecclie parochiali: q̄ ſbintelligēdum est si eps a quo tenenť in feudum ꝓsenserit: sicut h̄ dicit. nec sine eius ꝓsensu auferet ab epo feudum suū. Jté nō mireris si dicit q̄ p̄rius restituať ecclie parochiali q̄z alij: q̄ res facili redit ad suam naturā. ff. de pac. si vnus. j. q̄ credidiť q̄ qñ eps illam rē ꝓcessit in feudū q̄ fuit accepta ab ecclia p aliq̄ vtilitate epatus: q̄ lz. vt no. j. vt ec. bñ. c. j. ⁊ ideo p̄mo dz ad eā redire: imo si eps nollet ꝓsentire supior dz eum aliqñ cogere. j. de iure patro. nullus. si aūt feudum teneret ab ecclia sancti stephani nunq̄z suffecisset ꝓsensus epi vt p̄deret feudum suum: nisi magna cā ſbesset. Jnno.

Quauper. maioris. cathedrali. (Absq̄) ecclesia cathedrali. (Sumať) No. quia nō lz epo eligere archidiaconū aliunde nisi de ecclia cathedrali: q̄ intelligimus verum vbi archidiaconus est de capło: ⁊ dz esse canonicus. ad epm tamē spectat electio archidiaconi vel quemuis alium qui non pōt dare p̄bēdam canonicalem. nam si ad eū p̄tinet collatio tam archidiaconatus q̄z p̄bende canonicales tunc simul dabit vtrunq̄z etiam extraneo. (Conferre.) in p̄p̄rios vsus. (Baptismales) idē in nō baptismalibus. ⁊ h̄ apparet ex fine decre. q̄ generaliter rñdet. (Alterius). i. h̄ ꝓpositē: erat tamen altera in integra siue h̄ dicit fm q̄ p̄cesserat ⁊ ꝓtinetur in integra. (Leonis). xij. q. ij. sine ex. (Dubiū) p̄babili iudicio. (Questionē) illaz. s. q̄ ꝓponiť in p̄rin. huius decr. (Perpetuas). i. ppetuo in p̄p̄rios vsus ꝓcessas.

Postoralis. preterea. Prima q̄stio est an possit ꝓcedere obuentiones eccliaq̄ alijs ecclijs ecclia sibi retēta cuz idonea sustētatiōe vicarij. Scōa q̄stio est an liceat epo ꝓcedere totā eccliam vel p̄tem eius. ⁊ vt ꝓsona sit lr̄a supple in p̄p̄rios vsus. ⁊ sic bñ consonat. argu. decr. q̄ induxerat cum statuta lateraneñ. concilij p̄hibeāt ecclijs no. im. c̄. ⁊ est h̄ q̄stio fere eadē cum ea q̄ ꝓponiť. s. p̄ri. decr. vel meliꝰ scōa q̄stio de eadē est: sed p̄ma dicit de ecclia ad se ptinente: scōa de ecclia q̄ hz patronum. nos dicimus q̄ cause hmōi dubitationum sunt iste: q̄ dionysius limitatur parochias vt infra eas obuentiones spūales ptinerent ad eccliam parochialē: vt decime p̄mitie oblationes mortuaria ⁊ hmōi. ⁊ videbať q̄ nec in totū nec in ptē eoq̄ posset ꝓferre alij ecclie: q̄ sic ꝓfunderenť termini parochiaq̄ ⁊ fieret ꝓtra diuisionem dionysij ⁊ ecclia parochialis manēte q̄ ex eo apparet: q̄ ibi vicarius remanet q̄ iura parochialia reddat parochianis. s. baptismā: pn̄as ⁊ hmōi. Causa scōe dubitatōis fuit: q̄ cū ꝓciliū p̄hibeat augeri p̄siones vel ō nouo imponi: multo fortius videbať p̄hibēdū q̄ totā ecclia z nō daret alij. (Dionysij). xij. q. ij. parochie. (Obuētōes). i. fructus vel redditus. (Sustētatōe). s. de p̄bē. de monachis. (Concil. statuta). j. de censi. p̄hibemus. (Canonica). xij. q. ij. bone. sz in hac ꝓcessione necessarius est ꝓsensus capli. qō p̄bamus sic: q̄ si eps reddidit p̄p̄rios quos hz ab antiq̄ ecclia vel possessione nō pōt donare sine ꝓsensu capli. multo fortius redditus ecclie sibi sbdite. xij. q. ij. si epus. j. de dona. pastoralis. posset tñ dici q̄. c. illud. xij. q. ij bone. loquiť in casu spāli. s. q̄ñ eps ꝓstruit monasterium: q̄ tunc fm q̄ hic dicit ⁊ sine ꝓsensu capli ⁊ de suis rebus ⁊ de rebus sbditaq̄ eccliaq̄ vsq̄z ad quinquagesimā poterit ꝓferre. nos tamen h̄ non fatemur: quia illud capl̄m loquitur tantū de rebus episcopalibus. Jnno.

Et si. capitula. repete q̄ diximus. s. de p̄ben. graue.

De his que fiunt a maiori parte capli. Rubrica.

QAm in cũctis.pluribꝫ. ꝛ sanioribus).lxiiij.di.in nomine.extra.xxiij.di. in nomine.xx.di.de quibus.ff.de reg.iur.pomponius.(Post q̃sdam).i. in quibusdam ecclijs. (Permittunt)appellando ne fiat contradicendo vel cõminando tam de iure q̃ de facto.appellatio aũt ista facta extra iudiciũ ħ operaꝛ q̃ factũ sup quo appellaꝛ reuocat ad audientiã pape vel alterius ꝓximi supioris ad quẽ appellat: ita q̃ si appellet ad papã ex iusta causa alius inferior iudex non cognoscet de illo:nec etiã valebunt littere impetrate ab aliqua ptium sup eodẽ negocio nisi fecerint mentionẽ de appellatione siue ad papam facta siue ad aliũ inferiorẽ.s.de rescrip.ex parte.s. ipse autem a quo appellatur ꝓpter huiusmodi appellationẽ non dimittet quin pficiat factuz sup quo appellaꝛ:nec reuocabitur nisi probeꝛ veritas cause.ratio diuersitatis est inter euz q̃ ꝓcedat in forma iudicij ꝛ euz q extra formã iudicij est quia iudex ꝓcedit in forma iudicij ꝛ debet audire legitimas exceptiones ꝛ nisi audiat iuste appellaꝛ ab eo:sed secus est in eo qui nõ vt iudex sed vt priuata pſona perficit factũ suũ:quia ille in forma iudicij nõ ꝓcedit nec ꝓcedere potest:ꝛ nõ imputaꝛ ei si nõ audit contradictionẽ vel appellationẽ aduersarij nisi ꝓbet veritatẽ appellationis.(A pauciorib⁹).xxxj.di.nicena.(Appellationis).xx.q.ij.non licet. (Obiectum.)in capło. nõ est vis huiusmõi decre.vel in obiectiõe cause rationabilis:quia etiã si nõ obiecerit tamẽ postea audieꝛ. s.de elec.cum in veteri.ꝛ.c.cõgregato.s.de ap.cõstitutus cũ infinitis cõcordantijs:sed est vis ꝛ ius nouũ huius ꝓstitutiõis q̃ nõ reuocaꝛ factũ post talem contradictionẽ vel appellationẽ nisi ꝓbetur coꝛã supioꝛe:ꝛ daꝛ securitas maiori parti q̃ secure ꝓcedat non obstãte cõtradictione paucorũ:ꝛ intelligim⁹ hoc veruz.s.q semper quisq̃ põt cõtradicere his qui facit capłm in lesiõe iuris capituli:vel etiã cõtra eos qui contradicũt ꝛ ptra alios iniuste ꝛ extra officiuz ꝛ ius q̃ capłm in eos habet:alias si capłm aliquid alicui mãdat qõ ad officiũ capituli ptinet adimplere teneꝛ:alioquin in eũ iurisdictionẽ exercebit:quia cuicũq̃ licet iurisdictionẽ suam defendere.ff.si quis ius.di.nõ obtẽ.l.j.tamẽ vt quidã dicũt quãdoq̃ valet appellatio huiusmodi:vt puta si cõtra ius graueꝛ quia quicquid fit post appellationẽ cassatur:secus autẽ si nõ esset appellatũ:sed hic nõ credimus.item est casus vbi est necesse appellare:alioquin videꝛ cõsentire:vt si vocet ad massariã vel aliquod aliud officiũ ecclie puta syndicatũ vel officialatuz vel cõsimile:q̃ sit publicũ officiũ auctoꝛitate ꝛ vtilitate. vt.C.de ap.si ad ꝛ.l.hi qui ad ciui.secus autẽ si sit publicũ officiũ auctoꝛitate ꝛ nõ vtilitate:qualia sunt illa de q̃bus habes.lxxxvj.di.c.vl.ꝛ.lxxxvij. di.c.j.quia tunc nõ habet necesse appellare:sed excusatiões ꝓponere.ff.quãdo ap.sit.l.j.ꝛ.l.si quis tutoꝛ/vnde dicim⁹ q̃ qui eligitur ad aliquaz dignitatẽ si est de capitulo appellare teneꝛ si nõ vult recipere:si autẽ nõ sit de capitulo nõ videꝛ cõsentire tacite sz expꝛessus cõsensus est necessarius.s.de elec.cum inter.alij tamẽ dicunt in honoꝛibus ꝛ munerib⁹ ciuilib⁹ obtinere nõ in ecclesiasticis vbi liber debet esse cõsensus ꝛ vbi nemo cogitur ꝓsentire/si autẽ in iudicio vel in forma iudicij aliq̃d ꝓciperet vel faceret capitulum necesse est appellare vel pꝛecepto obedire.s.de re.iu.q̃ ad cõsul.ꝛ idem intelligenduz videꝛ in omni mãdato q̃ fit extra iudiciũ.s.q̃ nõ sit necesse appellare:ꝛ salua sit sibi oĩs exceptio ꝛ omne oẽ ius q̃uis nõ appellet.(Obiectũ.)aliꝰ videꝛ q̃ qlibet de capło teneꝛ cõtradicere his q̃ male fiunt in capło siue p ea ledaꝛ capitulũ siue ipse cõtradicens siue quicũq̃ alius: quia si cõsenserit vel si nõ cõtradixerit:cũ tacite cõsentire videaꝛ vel ꝓtradicere teneaꝛ:inuoluet pctõ ꝛ pena cũ aliꝭ qui consentiũt expꝛesse/non videt tñ nobis q̃ liceat sibi appellare ꝓpter hoc q̃ alius graueꝛ ꝓ capitulũ nec appellationẽ nec contradictionẽ ꝓsequi: quia nõ interest sua.ij.q.vj.nõ solent:sed bene põt denũciare supioꝛi peccatum capituli vt emẽdetur ꝛ etiã puniaꝛ.iij.q.vij.que ꝓpter.ꝛ c.sequẽti.(Et ostẽsuz.)coꝛã supioꝛe:ꝛ eodẽ modo in electione nõ retractaꝛ q̃ fit post appellationẽ etiaz ex legitima causa interpositam nisi pꝛobeꝛ causa.s.de elec.cũ inter canonicos.ꝛ idem dicimus vbicũq̃ tractaꝛ de oꝛdinatione ecclie vt hic:imo plus vbicũ appellaꝛ extra iudiciũ:quia nõ fuit iudex coꝛã quo posset ꝓbare veritatẽ cause.ꝛ ideo nec offerre teneꝛ:sed coꝛaz superioꝛe ꝓbabit:nec sufficiet ꝓbare ex iusta causa appellatũ nisi ꝓbet veritatẽ cause ad ħ vt que postea facta sunt reuocẽtur:esset enim intolerabile q̃ quãcito aliquis appellaret nõ iusta sed falsa causa assignata q̃ statim cessaret a faciẽdo is a quo appellaꝛ.(Se iuramento) sz quia iuraꝛerit nõ facere nisi cum consensu totiꝰ capituli etiam vno solo discoꝛdante.ꝛ hec fuit causa huius ꝓstitutionis ꝛ ħ inq̃ nõ debet impedire ꝓstitutionem istã:vel licet canonici iuraꝛerint aliquid facere q̃ sit contradictũ:vel vtilitatẽ ecclesie ꝛ occasionẽ huius iuramẽti velint impedire ne id vtilitatis fiat:ꝓ ꝯmuniter placet constitui:non sunt audiendi.

QVesiui minimis. ideſt modice sciẽtie.vel.i.inferioris gradus. (Non debes.)no.consuetudinẽ non iuuare aliquẽ canonicũ vt possit interdicere ecclesiam q̃uis possit iurare vt habeat iurisdictionẽ:ꝛ pꝛsequens poterit ecclesiam ꝛ pſonas interdicere.ar.s.de offi.del.ex lris. si autẽ esset ꝓlatus q̃ haberet oꝛdinariã iurisdictionẽ vel delegatã posset interdicere eccliam.s.de app.dilecto.s.de offi.del.sane.ij.vel dic q̃ ex cõsuetudine põt induci vt quisq̃ canonicus habeat iurisdictionẽ in aliquos hoĩes sup quos habet aliquã ꝓlationem:puta qꝛ sunt vel habitant in pꝛebẽda:ꝛ tunc ꝑm consuetudinẽ poterit non tñ interdicere certos hoĩes vel excõicare:sed etiã terraz.sed hoc nõ põt ꝓsuetudine induci q̃ ꝑ factis ꝓmunibus ecclie quilibet canonicus interdicat vel excõicet hoĩes ecclesie:quia q̃uo poterit eos ligare q̃ nõ sunt subditi eius.ar.cõtra eos.xxj.di.inferioꝛ.nec enĩ quilibet de capitulo dñs est hominũ ecclie vel de capitulo sz vniuersitas.xij.q.ij.q̃ manumittiꝭ. (Ab aliꝭ.)no.eꝑm teneri ad cogendum aliquos vt interdictuz nõ seruẽt:ꝛ ad hoc ex officio suo coget subditos.(Deliquerit.)puta qꝛ ponit interdictũ in ecclia: vel q̃ melius est nõ loquiꝭ de delicto ponẽdi interdictum: sed de delicto q̃ alius ꝓpetrat: ꝛ dicit q̃ ꝓpter hoc nõ est interdicẽda terra sed ipse tñ puniendus est.

EXoꝛc. in pꝛepositũ. Pꝛepositꝰ autẽ augusteñ.electus erat in eꝑm bꝛixieñ.iam enĩ trãsierat tempus de consecrãdis eꝑis:quia alꝭ nõ licet.s.de elec.cũ in cũctis. (In signũ.)licet sic diceret non ꝓbabat:quia si ꝓbauisset sicut ex electiõe acquiꝛiꝭ ius canonicatꝰ ita ex inuestitura vacãtis bñficij cũ ad hoc q̃ sit canonicꝰ sufficiat cõsensus electi ꝛ eiꝰ qui potestatem habet eligẽdi vel cõferendi.s.de elec.cũ inter dilec.alias aũt per inuestitturã in coꝛoꝛalibꝰ vel p alium contractũ non transit dñium sine traditione.C.de distrac.pig.qui p̃dium.nisi in casu. C.de dona.que sub modo.l.j.C.de pac.inter emp.cõmissoꝛie.ff. de acqui.pos.l.j.§.sed p eũ.ff.de acqui.re.dñio:homo liber.ff.de dona.inter vi.ꝛ vxo.si vxoꝛ filios.nec possessio vt hic.ar.tñ contrarium.s.de consue.c.ij.ꝛ ibi de ħ no.vel dic q̃ dedit annuluz in signum inuestiture:nõ ꝓsentis sed future: vel foꝛte inuestiri debebat sub cõditione que foꝛte nõ extitit. ꝛ q̃ eũ nõ inuestiuerit ex eo apparet quia ipe hic nõ erat in curia:sed ei alibi existẽti annuluz destinauit.s.executoꝛi de quo eũ inuestiret.(Annulo.) hic ãnulus fuit destinatꝰ iudici:vt cũ vacaret ꝓpositura eidẽ.b. p electionez canonicoꝛum vel p executoꝛes conferreꝭ sibi ꝓpositura: ꝛ p illuz annulũ inuestireꝭ de ea.(Audiuissent)foꝛte ab his q̃ de curia veneraꝛant vbi confirmatus erat.(Litteras.) de ꝓpositura danda.b. (Earũ) litterarũ pape vel delegatoꝛũ eius. (Assignato) a iudice delegato.(q̃ ipsi) canonici augusteñ. N.nõ est ħ.h.ille pꝛepositꝰ de quo hic agit ꝛ cuiꝰ fuit electio cõfirmata:sed alius cuiꝰ electio cassata fuit vel erat moꝛtuꝰ.(Eligere.)ꝓ quo facto licet ipsi ꝓ inobedientia sint puniẽdi electio tñ ab eis facta tenet:de hoc no.s. de ꝓben.inter cetera.(Inuestitꝰ).s.in signũ inuestiture future annulus destinaꝭ.(Inuestireꝭ.) ꝓ executoꝛes.(Ratione) qua ratiõe cassata fuerit ħ nõ dicitur:sed pꝛopter defectuz etatis cassata fuit vt quidã dicunt. (Exhibuit).s.de ꝓben.dilectus filius.p.vbi habes contrariũ:soluiꝭ tñ ibi.(Per appellationẽ) appellauit enim hic.b.moꝛtuo.h.cui reuerentiã vt ꝓposito exibuit:ꝛ capitulo augusteñ.coadunato pꝛo eligẽdo alio ꝓpositoꝛ:ne alius pꝛeter iꝑm in pꝛepositũ eligereꝭ:cum ad eum de iure ꝓpositura expectaret. (Cõmunem).s.e.c.j.de pꝛeposito faciẽdo.

EXparte.restaurãdaz. Ad boc faciẽdũ deputata est quarta reddituũ vel tertia ꝑm diuersas cõsuetudines.x.q.iij.vnio.xij.q.ij.ꝓcesso.ꝛ.c. sequẽti. vnde videtur q̃ canonici ad hoc cõferre non deberẽt. Reſpõdemus nõ vbiq̃z fieri illam diuisionẽ quartaꝫ ꝑm q̃ habes.xj.q.j. antiquos.ꝛ.c.de his.ꝛ ibi locum habet decretalis.cõsuetudo enĩ in talibus est seruãda.j.de sepul.certificari:ꝛ etiam si quarta nõ sufficeret ad fabꝛicam posset cogi cõferre de aliꝭ.xvj.q.j.si monachus.(Statuimus.)no.q̃ de iure est nõ de gratia. (Sanioꝛis.) no.maioꝛem partem capituli cum eꝑo pꝛo vtilitate ecclesie posse aliquid statuere de rebus ecclie singulariter ꝛ specialiter ad quẽlibet canonicoꝛũ pertinẽtibus.secus autem si nõ essent res ecclesie:sed pꝛopꝛie canonicoꝛ:quia ibi potioꝛ esset conditio pꝛohibẽtis.ff.co.di.sabinus.ff.de ser.ru.pꝛe.per fundũ.ar.cõtrarium.s. de consti.cum omnes.

Ut eccliastica bñficia sine aliqua diminutiõe ꝓferant. Rubrica.

Tnostrum. Archiepo mediolañ mãdauit papa q̃ cancellariam cuidã conferret: cui ipe archiepus rescripsit q̃ eam alij ꝓtulerat: dñs aũt papa inde motus ex eo q̃ ꝑ annuz steterat cancellaria sine aliquo q̃ se diceret cancellariũ: ⁊ quia viua voce sibi aliq̃ dixerat archiepus q̃ nemini eam cõtulerat: mandauit inquiri de tẽpore quo donauit cancellariã: ⁊ si modo canonico: ⁊ si ꝑsona instituta erat idonea: sup quib⁹ cum recepti essent testes archiepi: archiepus quasi in modũ redargutionis scripsit pape se gravatũ ex eo q̃ coactus erat ꝓbationes inducere sup ꝓmissis cum dño pape tanq̃z actori onus ꝓbandi incũberet: cõtra autez inuectionẽ archiepi papa rñdet ℔. (Negociũ). s. inquisitiõis quã fecit an vacaret cãcellaria. (Judicij.) directi sed inqsitionis. (Lũ enim) poni rõnem archiepi cõtra se ⁊ post rñdet. (Jure). s. de re nun. sup hoc. vj. q. vlt. actor. C. de ꝓba. actor. (Explorati). i. manifesti. (Lõueniebaris.) verba ponit archiepi. nõ enĩ cõueniebat sz inquirebat. (Occulta.) no. ꝓsumi cõtra facientes aliquid occulte. sic. s̃. de offi. del. consuluit. xix. di. anastasius. ff. de iure fi. ita. ff. de admi. tu. existimo. xviij. q. ij. pernitiosaz. ff. de ven. inspi. l. j. §. inspiciendo. ar. C. de latorib⁹. l. j. li. x. hodie aũt electiões clandestine nõ valent. s̃. de elec. quia ꝓpter. (Suspitione.) no. ꝓsumptionem trãsferre onus ꝓbandi in reũ. sic. s̃. de ꝓcuratoribus ex insinuatione. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. quintus. Idem est q̃ actor fundauit intentionẽ suã. C. de cõtra. morẽ. C. de ꝓba. siue. idem q̃ sponte assumit onus ꝓbationis. ff. de ꝓbationib⁹ circa. idẽ in oĩbus cõibus iudicijs: ⁊ cuz vterq̃z se possidere contẽdit. s̃. de ꝓba. c. ij. ⁊ c. licet. ff. de ꝓba. in tribus. idem in crimine lese maiestatis ꝓditionis patrie ꝓculatus ⁊ sacramẽtis desertis. vt. C. de aboli. fallaciter. item actoris p̃uilegio transferr̃ onus ꝓbatiõis in reũ. puta si p̃uilegiat⁹ vel miles solutũ repetat tanq̃z indebitum. ff. de ꝓba. cũ deinde item ipsi⁹ rei deliciũ transfer onus ꝓbãdi in ipm: si enĩ actor ꝓbauit solutionẽ esse factã actori q̃ negauerat: actor ꝓbare tenet se debitũ recepisse. vt in. l. ꝓallegata cũ deinde. ⁊. j. de solutionib⁹ his que. idem ĩ negatiua q̃ habet implicitam affirmatiuã. s̃. de ꝓba. sup eo. ⁊. ff. de ꝓba. ab eo. ⁊ l. filius. iij. q. ix. indicas. j. de succes. ab inte. cũ dilec. (Statuta). s̃. de. ꝓcess. ꝓbeben. vel eccle. nõva. c. ij. (Potuisses) no. nõ solũ in epatib⁹ sz ẽt in ꝓbendis publicari electionez esse necesse ⁊ nisi publicet si fiat alia electio sz: credim⁹ tñ q̃ fiat infra tps legitimũ electio q̃cũq̃z publicet nõ tenet alia electio post publicationẽ facta. ar. s̃. ꝺ elec. q̃z ꝓpter in fi. ⁊ ℔ satis innuit hic: tñ q̃z nõ põt esse sine graui negligentia: põt illi cãcellario qui se celauit auferri cãcellaria ⁊ alij dari. (Prima vice.). j. de cen si. cũ olim. C. de errorib⁹ aduocatoz. l. vlt. iij. q. iiij. itẽ qui falso. ff. de q̃sti. de mino. ⁊ l. ex libero. (Contrarietatẽ). s̃. de ap. sollicitudinẽ. C. de li. cã: cuz precũ. (Carnali) no. ꝓsumi ꝓtra cõsanguineos. x. q. iij. eps. lxxxix. di. decẽter. C. de dona. donatio. j. q. j. si q̃s vtriq̃z. s̃. de etate: tuã. vbi no. (Et in laterañ.). j. de censi. ꝓhibem⁹. (Qui dat.) qualis hic erat archiepus (Donatione) põt sic sonare ꝑsens distinctio: vt si alius siue cã custodie siue alio mõ possidet prouẽtus alicui⁹ dignitatis vacãtis non põt eps de prouentib⁹ aliquid disponere sed si eps possidet fructus de iure vacãtis dignitatis: puta quia est dignitas q̃ bñficium ⁊ prouisionẽ recipit de mensa epi: põt statuere q̃ ad tẽpus teneat fruct⁹ eius vt ℔: nec erit tũc aliquis in dignitate. vel dic ⁊ melius q̃ aliq̃s erit in dignitate sed prouent⁹ nõ recipiet: vel posset intelligere q̃ ℔ sit nõ tñ si de mensa epi recipit sz etiã si aliũde habet cũ dignitas reddit⁹ archiepi tñ de iure vel cõsuetudine cã custodie tñ fructus pcipiat vt futuro successori reseruet: semp fieri debet nisi forte in ꝑcedenti casu. xij. q. ij. hui⁹ charitatẽ. (Ipse.) archiepus. (Sed alius.) forte capl̃m vel alius. (Et ex donatione) siue statuẽdo siue paciscendo. quidã tñ dicũt q̃ etiam si capl̃m vel alius posset q̃ posset epus statuere de prouentib⁹ habẽdis sed nõ ꝓpter donationez dignitatis. (Simoniacũ). j. q. iij. si quis pre. ⁊ c. si q̃s asy. (Ipse.) forte q̃z epus creauerat dignitatẽ illam ⁊ inde est q̃ vacante cancellaria possidebat vel potius custodiebat prouent⁹. (Prouentus.) q̃z hic archiepus erat patron⁹ hui⁹ dignitatis: ideo mortuo ꝑlato debet hẽre custodiã bonoz dignitatis. ar. s̃. de ap. bone me. o. cũ ei de temporalib⁹ debeat respõderi xvj. q. ij. c. ij. secus si esset patron⁹ laicus q̃z tunc nõ laicus sz epus cui subet eccliã per se vel per aliũ res ecclie gubernabit. s̃. de offi. ordi. cuz nos. j. de succes. ab intesta. c. ij. vel ad archiꝺ. si ℔ habet de cõsuetudine. s̃. de insti. cũ venissent. lxij. di. si imple. ⁊ hec sunt vera si predicte ecclie nõ hñt collegiũ quia tũc custodia rez pertinet ad collegiũ mortuo ꝑlato. ar. ij. q. ij. nõ lz. mortuo aũt epi res eius debent esse in potestate econoni. lxxv. di. q̃m quidã. vel dic ⁊ melius in potestate economi ⁊ cleri ecclesie. xij. q. ij. illud sta. ⁊. c. charitatẽ. ⁊ si nõ sit ibi economus clerici ea custodiẽt. ⁊ si nõ sint ibi clerici custodient ea archiepi. xij. q. ij. non lz. ⁊. q. v. sic. vbi aũt ad clericos pertinet custodia possunt eaz cõmittere archiepo: vt ix. q. iij. ꝙquest⁹. ⁊ hec vera sunt quousq̃z papa det visitatorẽ: q̃z extunc ipse solus visitator res ecclie custodiet. lxj. di. obtinet. ⁊. j. c. seq̃nti. ⁊ nõ credim⁹ q̃ sine cause cognitiõe ⁊ nõ vocatis quoz interest custodiã vel visitatorẽ in preiudiciũ alteri⁹ ali⁹ q̃z papa dare possit. (Lõstituat.) cum capl̃o suo. s̃. de his q̃ fiunt a ꝑla. sine con. ca. q̃sto. ⁊ sic habes ar. q̃ epus ex cã põt ꝓstituere cum cõsensu capl̃i sui de retinẽdis fructib⁹ dignitatis vel prebẽde vacãtis puta si ecclia graueꝰ debitis: sic. s̃. de preben. significatũ: ꝓ vtilitate etiam ecclie vacãtis alienari possunt res etiam ecclie vacãtis. x. q. iij. c. vlt. sed ℨ. s̃. ne se. va. c. j. soluit ibi: ĩmo etiã nõ vacãte ecclesia epus põt ex cã iusta alienare res ecclie: vt. j. de his q̃ fiunt a pre. sine. con. c. ꝑ tuas. ⁊. c. pastoralis. j. de dona. ꝙsulta. xvj. q. j. statuimus. s̃. de pben. auaritie. nam ⁊ agere ꝓ eis põt. j. de successi. ab intesta. cum dilec. ⁊ ecclie cum dotib⁹ suis ptinent ad epos x. q. j. c. ij. ⁊. c. seq. item põt vnire ecclias. j. de excess. prela. sicut. ⁊ de vna facere duas. j. de eccle. edifi. ad audientiã. ĩmo ex toto dignitatẽ remouere põt. s̃. de consti. cũ venissent. sed cuz dignitas nõ vacat ꝑlato irreqsito qui est in dignitate institut⁹ nõ põt eius iura diminuere sine cause cognitione. C. de mã. nec tu. j. de eccle. edi. ad audiẽtiã. C. ꝺ cõi. ag. ꝺ. quicũq̃z. ⁊ hec forte tñ habẽt locũ in ecclijs vbi epi habẽt iuspatronat⁹ ex sua fundatione cuz eis sit reddenda ratio. xvj. q. ij. c. ij. eis incũbit q̃ vacãtes ecclias custodiant: vt no. s̃. de ap. bo. me. ⁊ q̃ eaz noie agant: nec poterũt epi res illarũ alienare. si aũt laici haberẽt iuspatronat⁹ cum tũc ecclesie cũ dotib⁹ suis ptineant ad epos: ex iusta cã res ipsarũ poterũt epi alienare. ar. x. q. j. c. ij. sed patroni poterũt ꝓtradicere. ar. xvj. q. vij. filijs. ⁊ etiã de honesto req̃rend⁹ est assensus patroni. xij. q. ij. precarie. x. q. ij. ꝑcarie lz quidã illã capl̃a intelligãt de imparibus. ⁊ ſm hoc modica videꝰ differẽtia siue vacet siue nõ: cũ sem ꝑ de rebus ei⁹ possit ordinare q̃ iustũ est: sed facili⁹ cũ vacat. itẽ cũ vacat nõ põt statuere nisi forte vigentissima cã subesset q̃ fructus diminuãꝰ in vita ꝑlati. j. de donat. cõsulta. item lz possit statuere vel cõcedere alicui q̃ ecclĩam ꝙuertat in suos vsus: vt in ꝑ alleg. decre. cõsulta. tñ nõ debet vẽdere vel dissipare res ecclie. x. q. j. c. vlt. nec aliquid inde accipe pro se. xij. q. j. nulli. nisi q̃ canonicis vel cõsuetudine sibi debeꝰ. x. q. iij. ꝑ totũ nec põt in suã vtilitatẽ vel in suos vsus cõuertere: cũ nõ possit fieri sine simmaria cognitione. x. q. ij. c. j. ⁊ ℔ ius. xij. q. ij. sine ex. item differẽtia debet esse inter dantẽ ⁊ recipientẽ: ⁊ dantẽ ⁊ auctoritatẽ prestantẽ. j. ꝺ iurepa. ꝑ tuas. s̃. de insti. c. vlt. C. de actore tu. l. j. sed ℔ dicim⁹ q̃ cum auctoritate capl̃i sui põt ꝓstituere q̃ ad tps ⁊ etiaz in perpetuum possit fruct⁹ alicui⁹ dignitatis tenere: ⁊ ecclĩaz in ꝓpr̃os vsus cõuertere. ar. s̃. de rescrip. cũ accessissent. ⁊. s̃. de con. prebẽ. vel eccle. nõ va. cũ nostris. sed alij intelligũt illã decre. cũ nostris q̃ auctoritate supioris tenebat. ⁊ hãc decre. intelligũt q̃ retinere põt ꝑuentus ꝓ vtilitate dignitatis nõ sua. oẽs enĩ prouentus successori seruari debẽt: vt exp̃se habes. xij. q. ij. de redditib⁹. vel intelligiꝰ q̃ de mensa sua ꝓuidebat dignitati: vt dixim⁹ in glo. illa põt. hoc aũt scias q̃ si in ꝓdictis casibus male alienauerit aliquis epus ecclie: cui⁹ res alienate sunt subueniꝰ: vel ꝑ beneficiuz restitutionis in integrũ: vel alio mõ. (Causa iusta.) ꝑ debitis ecclie vel dignitatis soluẽdis. (Pro iusta causa.) quã tũc ĩ q̃z ꝑ iusta cã epus alienet ꝑpetuo bona ecclie vacãtis nõ valet alienatio nisi ecclesia habeat defensorẽ legitime ꝓstitutũ: vt hẽs. ar. op. C. si ob. publicas pres. l. f. C. de admi. tu. lex. ⁊ nisi fiat ꝑmisso tractatu ⁊ cãe cognitiõe. xij. q. ij. sine. x. q. ij. c. j. nec est ℨ. s̃. de his q̃ fiũt ab epi. tua. ⁊. c. pasto. q̃z nõ negat ℔ debere regri. ⁊ q̃ ibi min⁹ dꝛ ꝑ alia iura supplek. ad temp⁹ aũt cõcedere põt sine tãta solẽnitate. ar. hic.

De rebus ecclesie alienandis vel non. Rubrica.

Non licet. Ecclie vertere.) sibi subiecte. si tñ iusta de cã edificet nouã ecclĩam iura q̃ debenꝰ matrici ecclie rõne parrochianoz q̃ sibi deputãꝰ dare põt vel rõne parrochianoz q̃ sibi deputãꝰ dare põt ecclie de nouo edificate: puta decimas oblationes mortuaria ⁊ ꝓfitia. j. de ec. edi. ad audiẽtiã. ꝑ pie aũt ecclie quã fundauit tñ dare põt si iusta cã subsit. xij. q. ij. bone. s̃. ti. pr. cõtinebaꝰ. (ꝙmutare). x. q. ij. hoc. ius sz ꝙmutare. q̃ cum quicq̃.

Quiresegentiũ. xvj. q. j. qm̃ (Que obtinẽt). i. donationes a regib⁹ facte ꝑ quas obtinẽt bona ecclia-

Qonsensus.acquirunt. etiā de bonis ecclie.(Aliquos)etiā nō bñ meritos:bene meritos.n. pñt manumittere etiā si nihil acgrāt.xij.q.ij.siqs de seruis.(Māumittere)cū ꝓsensu tñ epi.xij.q.ij.placuit.(Antiq) xij q.ij.eps q man.(Et posteritate)h spāle est in libertis ecclie.xij.q ij.liberti.(Longingtate.)t no.s.de ser.non or.de famul.(Vtilitates)operas manumissionis tempore impositas.

Episcopi.qui conferunt. s.c.pr.xij.q.j.eps q tuā.(Londēnatōez)qr illicita datio libertatis est cā q̄re eternaliter ꝺdēnet: t etiā h a iudicib⁹ suis.(Successor)sz ipe corā iudice legato potit reuocare. C.de agri.t cē.quēadmodū.t no.s.de elec.nosti.(Ad ius ecclie) id est ptātē.q.d.facias q illi q sunt alienati ab ecclia redeāt ad su am ptātē.t sic sumit insti.de his q sui vel alie.iur.sunt.t in ti.t in tex.vñ apparet q qñ alicui mandat q ea q̄ de bonis alicuius ecclie inuenerit alienata studeat ad ius t ꝓprietatē eiusdē ecclie reuocare.i.q aliq̄ res intelligunt ad ius ecclie reuocari ptātē etiam si ecclia nō admiserit ꝓprietatē sz possessionē tm. nam t duplex ius habet in rebus.s.ꝓprietatis t possessionis.Sz itez oppones:qr vī q p p̄dictas lras nullo mō agi possit possessorio ab illo q hz ꝓprietatē.q sic ꝓbabit:qr nunq̄ dz dici alienatū vel distractū si dñiū apud eū remānsit.ff.de v̄.sig.alienatū.ff.t.C.ō distrac.pig.p totū.Jtē ꝓbabit alia rōne:qr nō pōt dici alienatū nisi sit ab aliq̄ alienatū vel distractuz.sz ꝓstat q si agat possessorio recupande possessionis q̄ē inuasum t a nemīe alienatū:t h in q̄z q̄dā dixerūt.Sz alij dixerūt t forte melius q p hmōi lras pōt agi petitorio t possessorio:qr nō solū in larga significatōe dī alienari ꝓprietas sz possessio.ff.ō alie.iudi.mu.cau.fac. nō solū.in pn. ff.qō me.cau.silr.§.ij.j.e.c.pr.C.de re.ali.sancimus.s. de rescp. sup lris.ꝛzia aūt loquunt in stricta significatōe.t q dī q non dī alienatū inuasum:sz oportet q ab aliq̄ alienet.Rñ.h falsum esse: qr ꝓprietas de pdio qō ecclia amisit p occupatōez alterius:qr idē pdiū est alienatū ab ecclia.i.alienū factū.t sic sumit qñ dī aliqs est alienatus mēte.i.alienus factus a mēte.j. de suc. ab inte.c.fi. xv.q.j.in pn.sic etiā sumit in psal. vbi dr:alienati sunt pctōres a vulua.i.pctōres facti sunt alieni a veritate.i.puisum est q fierent alieni ipi dico pctōres a vulua.i.a sua origine.t in h sensu sumit ab apō vbi loquit ad colloceñ.t vos cū essetis aliqñ alienati t inimici.t alibi etiā loquit ad ephesios dicēs eos alienatos a cōuersione israel t a grā.Ex his.n.apparet q dī alienatū t si a nemine esset alienatū.Jtē nō vī nobis q p hmōi formā lrāz debeat iudex ꝓcedere in grēdo:sz in forma iudicij.t h satis colligit ex eo q dr.j.e.ad audientiā.t.j. de dona.fraternitatē.vbi dicit legi vbi ꝓualet.n.sensus vbo.ff.de here.insti.l.iiij.C.de liber.p.l.pe. cā pos.cū ecclia.circa fi.ff.de iudi.in ābi.Alij tñ aliter dicūt.s.q p hmōi lras nō pōt agi possessorio recupande possessionis. idē q dictū est in hac forma dicendū est t in illa qeqd pōt. Jtē arreptū inueneris attentatū: vel post litē ceptā studeas in statū legitimū reuocare.has formas hēs.s.de pegri.c.j.s. de ꝓsti.cū.M. nā in istis formis sicut in prima ꝓcedendū est ordine iudiciario:ita p cedi pōt p̄m eas t possessorio t petitorio.t sic sententiauit papa in causa sancte marie eboraceñ.

Alli alienare. nisi p vtilitate ecclē t cū iuris solēnitate .xij.q.ij. sine ex.t.x.q.ij.h ius. Alij tñ dicūt t forte melius cū solēnitate q̄ in ecclia illa p ꝓsuetudinē introducta ē t si sit p̄ter ius dummō nō sit alis grauis ne sit ꝓ.s.de re iudi.cū cā. (Immobilē)secus in mobilibus.ar.C.de cā tu.lex q̄.C. de p.mi. iter oēs.(Hypothece) insti.de ac.§.inf pign⁹.(Alienatiōis)h lar ge accipit:alibi districte.C.de fun.do.l.j.ff.de v̄.sig.alienatiōis. (Conditionē)ꝓctus ꝓditōis dī vbi p̄diū ꝓstituit tributoz t vulgariter tale p̄diū dī ꝓditōale:qr sb ꝓditōe tale p̄diū cadit in commissum.l.si nō soluat tributū.vel ꝓctus ꝓditōis dī vbi ꝓctus celebrat sub ꝓditōe.q dā tñ nō intelligētes corum pūt lraz h.s.ꝓductionē ponē do cū ꝓducere nullo mō sit alienare(Perpetuum).l. q̄dū pēsio soluit ab eo vel ab heredibus eius si certū tps appo nat.C.de re.alie.nō ali.sancimus.insti.locati.§.ad h. vel q̄diu viuet ꝓductor si ꝓbētes h nolūt.ff.p socio.l.iij.ar.ꝓriū.C.de iure empbi.l.j.(Lōminarunt).C.de epi.iubemus.

Aquis defensorum. aduocatorū vel pcuratoꝝ.xvj.q.j.pñtiū.(Anathemate).i.anathēatizet q̄ anathemate nō tm̄ fit corpalis sepatio a cōione fratrū:s,etiā deus sepat aīas a custodia t gra sua.(Et alienator).sz nōne h emptor habet actionē ex cōtractu aduersus prelatū vendentem ad preciuz reddendū? Rñdemus.sic.x.q.ij.hoc ius.§. q rem.xij.q.ij.vulterane.aut.de non.alie.§.qr vero leonis.idē etiā est in illis qui cōtrahunt nōie ciuitatis:qr si ciuitas nō sit facta locupletior tenent ipsi q ꝓtrahunt.ff.si cer.pe.ciuitas.C.si cer.pe. eum.sed dices nōne plato ꝯ agentē dabit exceptio doli.s.qr rem ecclie illicite emit:vñ sibi iputare dz si qō dānum incurrit? pōt responderi q nō dabit plato hec exceptio.licet enī male t ꝯ leges emerit tñ vēditor de euictione tenet:vel dic dari doli exceptionē plato:sed ꝓtra illam doli exceptionē dat emptori doli replicatio. qō lz qñ excipiens de dolo incipit ꝓponere p̄m q no.j.de adul.c. penult.t h excipiēs de do.incipit ꝓponere:actio enī ex empto cōpetit emēti ꝯ eum q noīe ecclie vel ciuitatis vēdidit:nisi ecclia vl ciuitas facta sit locupletior.t si nihil dolo fecerit vēditor vt in iuribus p̄allegatis:t ita actor agēs in ꝓpositione actionis nihil de dolo p̄oponē debet:sed tñ sic dicet:talē rem quā vēdidisti mihi noīe talis ecclie me oportuit ei restituere q̄ non fuit ex p̄cio facta locupletior:vel etiā p hec vba:peto q mihi p̄cium cū interesse restituas:si enī a dolo incipet agere tūc plato dare exceptio t nō cōpeteret doli replicatio emptori.ff.de do.excep.apud.§.marcellus.vñ p̄m hoc videt si diceret peto p̄cium t interesse qr vendidisti.ꝯ formā q nō esset audiēdus vel q daret exceptio: tu allegas turpitudinē tuā:t i pari cā turpitudinis potior est ꝓditio possidentis.ff.de con.ob.tur.cām.l.penult.Sed dices nōne q̄libet pōt hāc actionē vbi nō fiet mētio de dolo:nam fere i oībus casibus cōpetit certi ꝓditio: vel triticaria q̄ doli mentionē nō habet ff.si cer.pe.certi cōditio.ff.de trictic.l.vlti.Sed rñdemus lz ꝓponatur generalis actio q̄ de do.nō hz mentionē:tñ qñ ꝓponit ex cā turpi.sicut ex cā furti:nō admittet petitio vel libellus nisi cāz exp̄mat:vt no.s.de offi.or.cōquerēte. Jtē no.q solus p̄ncipalis alienator tenet de euictione.t si multi fuerūt q simul fecerūt oēs tenebunt:assentiētes aūt t subscribentes alijs penis subiacebūt. xij.q.ij.non lz. Qualiter aūt t qñ tutor vel curator vel qlibet ali⁹ pcurator teneat ō his q̄ agit noīe dñi sui no.est i sūma.C.ō pcu. sicut.p.quidā dicūt t nō male sed leui⁹ q huiusmōi ꝓductores si sunt bonefidei hñt actionē ꝯ locatores ad pecuniā repetandaz. xij.q.ij.vlterañ.aut.ō nō al.ec.§.si qs igit.sz malefidei nō.xvj.q. iij.§.vniuersos.x.q.ij.hoc ius in fi.nisi sibi de euictiōe p̄sperexerit. C.de euic.si fundū.in casu tñ speciali agit malefidei possessor ad preciuz.C.cōia de l.l.fi.§.fi.(Leleri) anteq̄z excōicetur vel anteq̄z ecclia damnificet.(Restitutione).C.ne fiscus rem quā vē.l.circa. li.x.ff.de ali.iu.mu.cā:ex hoc.§.iij.(Sibi.)de hoc no.s.de elec.no sti.(Remediū).s.q res ecclie restituāt.(Ascriptam) ꝯ alienatores t assentiētes t subscribētes.(Vacuet).i.p sniam publice nūciet. (Quibuscūq̄) maiorib⁹ t minorib⁹ cōuersis t patronis.xvj.q. vl.filijs.imo t laicis.ar.i aut.de ecc.ti.§.si aūt sancim⁹. quidā tñ hoc negāt:sed tu repete q̄ dixim⁹.s.de testi.cū olim.(Reposcere) nec satis dabit iste agēs p ecclia q rem deducit in iudiciū t p̄iudicat ecclie snīa ꝓtra hūc lata si sciuit cām agi.ff.de accu.si tibi.§. isdē.ff.de admi.tu.vulgo.C.de admi.tu.l.fi.§.defen.qualr autez concipe debet libellum no.s.de testi.cum olim.|

Adaures.extirpare. .x.q.ij. hoc ius.§. ppetua.t.§.si qua.(Hereditatis.).i.in ppetuam emphiteosim.(Lōcedere.)cū ꝓsensu tñ capli.x.q.ij.hoc ius.§.ppetua.(Tūc possunt.) tpe locationis:quasi dicat q̄uis primo potuerit plus locari h nō debet obesse ꝓductori.ar.C.locati idē qz.t l.quidā.t.C.de alluui.l.vlt.(Alijs)t tñ sibi nō liceret locare alijs sicut nec alienare.s.e.nulli.in hoc ergo hz p̄uil.q ei locari lz.

Et sup.si possessiones. quocūqz mōdo ad man⁹ predecessoris devolute t q̄diu vixerit possesse.vel dic q genitiui q sequnt.s.regaliū regunt ab hoc noīe reddit⁹: seu etiā ab hoc noīe possessiones: reges enī sepe solebant p decimis retētis dare possessiones vel redditus (Prouenientes).s.reddit⁹ vel possessiones de mēsa.(De mensa) quia enim p̄cessor toto tpe vite sue possedit eas: videbat q debe rent dici de mēsa epi:qr vo de nouo erāt ad ecclīaz devolute videbatur q nō deberēt dici de mēsa epi:t sic p ꝓsequēs possent alienari.ar.j. de feudis.c.vlt.sed qr in tutiorē ptem interp̄tanduz cō sulit nō alienandū t est sanū t necessariū ꝓsiliuz cū iurat nō alienare ea q̄ de mensa sunt:intelligit vt nō solū teneat nō alienare q̄ antiq̄tus assignata sunt mēse sed etiam q̄ de novo:nec enī videmus quare plus de quibusdā q̄z de alijs intelliget: secus aūt est i illis rebus que ecclie sunt:sz alijs dat vtile dñium t etiā qñq̄z ad ecclīam revertunt:qr illa nō sic de mēsa intelligunt vt sūt feuda.

vt.j.de feudis.c.fi.sed quasi videt ordinatū de eis q̄ sic sit licitū eis in feudū dare:sed si hodie de nouo dent videnf data vt in bonis ⁊ in vtilitate ecclie pseuerent.vñ non lz ordinare q̄ aliqd exeat de mēsa.(Minus).xij.q.ij.terrulas: contrariū.So.ibi.possessiones vo appellant minus vtiles.i.inutiles vel quasi: hic aūt dicuntur min⁹ vtiles nō q̄ sint inutiles vel quasi: sed q̄ sunt min⁹ vtiles q̄z alie.(Lōcedimus) de speciali gr̄a.de iure enī cōi nō potes alienare sine cōsensu supioris nisi obstāte iuramēto.

AD audientiaz.procures. De facto:de iure enī nō tenebat p̄ctus.xij.q.ij.sine ex. (Reuocari) de facto vel sine scādalo. (Conductorib⁹) si cōductores fuerint bone fidei in cōducēdo hñt actionē p̄ locatores.xij.q.ij.vulterañ.i aut.de re eccl.nō ali.§.si q̄s suus.si esset malefidei nō.xvj.q.iij.§.pt.v.vniuersas.x.q.ij.hoc ius in fi.

DE ssessiones. alienare.) sine auctoritate supioris. (Assignare.) nisi fuerint regulares.j.de reli.do.inter.

AD nostrā. necessitatez.) debitorū. (Monasterium.) hic intelligit q̄ñ p̄tractus tenebat nec aliq̄ solennitas deerat:⁊ tñ pp enormē dānum monasterij dat restitutio ⁊ nō p̄pter lēue. ff.de mino.si ex cā.j.rñ.(Recepta.) de gr̄a.q̄ de iure p̄pensare debebat:vel dic de iure esse exquo in feuduz tenebat.⁊ ex hoc vtile dñium habebat q̄ faceret suos fruct⁹.⁊ maxīe q̄ bona fide possidebat:⁊ nō est vis siue p̄ctus nō teneret p̄pter defectū solēnitatis siue tenebat:sed p̄pter lesionē dabat in integrū restitutio. itez p̄dicta villa nō est pign⁹.s.q̄ sola q̄uentione constituat:pecuniaz aūt reddere tenent siue mutui p̄ctum fecerint siue actionē mandati siue mandato ecclie soluit. (Dimittat) petita in inte.si tenebat contract⁹:si aūt nō tenebat p̄tractus: vēdicabit.

QAm laicis. priuilegijs).xvj.q.j.generaliter.xvij.di.§.hinc etiam.

DAdum. Et.j.(Defensorie) idem est i pupillo:q̄ q̄ñ iminet alienatio rerū pupilli faciēda si nō hz vl habet minus bonū defensorē: debet ei bon⁹ defensor vel adnocat⁹ dari p iudicē.ff. de rebus eorū q̄ sub tu.mag.§.nō passum in fi.H aūt defensor tā rerū minor q̄z rerū ecclīasticarū docebat quare alienatio dz fieri vel denegari:⁊ p̄cipiet epūs alienationē fieri p ipm defensorez: vel ipe epūs alienabit.nam de iure canonū epūs ex cā p̄t vnam ecclīam ⁊ res ei⁹ dare alteri.xij.q.ij.si epūs.⁊.c.se.j.de dona.pa. §.de bis q̄ fi.a pla.pasto.⁊ no.§.vt eccl.bñ.c.j.nec mirer] q̄ idē ē alienator ⁊ p̄stans auctoritatē alienationi: q̄ alienationez facit noie ecclie q̄ vel cui⁹ res alienant:auctoritatē p̄stat vt epūs: nec obest si ledit ecclīa cui⁹ res donant: q̄ p̄ferri dz cōis vtilitas priuate:vel maius bonū minori.vij.q.j.mutationes.⁊.c.seq.si aūt epūs aliqd de iure suo alienaret tunc fm quosdā necessaria esset auctoritas archiepi:vt no.§.de trāsac.c.ij.⁊.§.de his q̄ fi.ab epis. c.j.(Defensore.) vel ppetuo vt est legitim⁹ minister illi⁹ ecclie:vt tpali vt est defensor vel curator dat⁹ ecclie ad oñendas rōnes quare alienatio huiusmōi esset fiēda vel denegāda.nam sine tali defensore alienatio facta nō valet.C.ob.pub.pen.l.fi.(Lōtract⁹) xij.q.ij.sine ex.x.q.ij.c.j.sile est in reb⁹ p̄ciosis pupilli q̄ nō debēt alienari:nisi p̄missa cognitiōe ⁊ interpositiōe decreti.C.de p̄dijs mi.minorū.⁊.l.si minores.ff.de reb⁹ eor̄ q̄ sub tu.mag.§.nō passim.⁊.§.si eos.imo etiā si interuenerint cognitio ⁊ decretū tñ nō valet alienatio nec transfert dñium ex tali alienatione:nisi in veritate subsit iusta cā alienatiōis.vñ ea nō obstante dat minori restituen.p̄ possidentē.⁊ etiaz p̄sonalis actio tutele vel negoci.gest.p̄ tutorē vel curatorē.ff.de rebus eor̄: mag.§.eos.⁊.§.se.⁊.l.q̄uis C.de p̄e.mi.si p̄ses.lz si iusta cā subesset alienatiōis:lz als minor lederet in p̄cio vel alijs:nō subueniret nisi p bñficiū in inte.resti. C.de p̄e.mi.si q̄s.⁊ hec oīa dicūt quidā in alienatiōe rerū eccl̄ie obtinere:q̄ pupillo cōparat.ff.q̄bus ex causis ma.in inte.re.pupilli.sed alij dicūt vt videt meli⁹ q̄ in alienationib⁹ rerū ecclie nō est necessariū decretū lz sufficit sola cognitio causarū alienatiōis cū exp̄sso cōsensu epi ⁊ subscriptione ipsius.x.q.ij.casellas.H ius p̄ior.xij.q.ij.abbatib⁹ sine ex.lz enī leges p̄cipiant iterponi decretū in alienationib⁹ minorū:nunq̄z tñ dicūt necessariū decretū in alienationib⁹ rer̄ ecclie.imo dicūt tm̄ p̄sensus suor̄ ordinator̄ interuenire debere.x.q.ij.H ius.nec canones etiā vnq̄z decretū p̄cipiunt interuenire sed de sola cōsensu dicūt:vt in pall.c.sicut.nec credim⁹ necessaria alia q̄ leges statuerūt in forma alienatiōis:vt est de iuramēto ordinatoris.s.q̄ nihil est mobile vñ debitū solui possit.item q̄ inscribat nihil fieri in lesionē domus sc̄ē.x.q.ij.hoc ius.item q̄ ad sūtudinē pupilli mittat nunti⁹ q̄ rescribat p̄ciū solutū in vtilitate dom⁹.ff.de reb⁹ eor̄:mag.§.ne tñ.nā statuta legalia sup reb⁹ ecclīasticis cis nō ligāt ecclīam nisi ea acceptauerit xcvj.di.bñ quidē.circa fi.in decreti aūt interpositiōe ⁊ alijs p̄dictis ecclīa nō acceptauit leges sc̄arcs nec vsu nec alio modo.⁊ iō si p̄dicta nō interuenīāt:inhilomin⁹ valet p̄ctus alienatiōis. Et nō q̄ aliud est decretū aliud auctoritas aliud p̄sensus siue collatio.decretū enī est sn̄ia ⁊ nō interponit sine cause cognitiōe.⁊ iō in rescriptis dandū est.C.de sentētijs ex pi.re.l.j.⁊.ij.ff.de reb⁹ qui sub tu.l.j.⁊.l.mag.si es.C.de p̄e.mi.minorū.sepe tñ decretū in iure dr̄ auctoritas.C.de p̄e.mi.l.j.C.q̄ñ decre.op.nō est.l.j.itē decretū dz interponi añ alienationē.ff.de reb⁹ eorz qui sub tu.l. mag.§.nō passim.d.§.se.auctoritatē aūt p̄stare in tutorib⁹ ⁊ curatoribus est auctorem facere in his q̄bus auctoritatē p̄cstat.ff. de auctoritatib⁹ p̄e.etiā.q̄ p̄stant etiā sine scriptj.ar.ff.de auc.p. obligari.§.si.hāc fm canones debēt p̄stare abbates ⁊ p̄positi ⁊ alij vniuersitatū rectores cōuētibus ⁊ vniuersitatib⁹ q̄ñ dñt agē vel se obligare.ar.C.de auc.p.clarū.ff.de cōfessis.certū.§.i pupil lo.§.de iudi.c.cām.j.de p̄cura.p̄sulti.⁊.c.j.⁊ interponit auctoritas dū agit ip̄m negociū vel parū post.insti.de auctoritate pos. §.tutor.ff.d auc.p̄e.obli.§.tutor.ff.de acq̄r.here.q̄ bona.§.iussu. ep̄i aūt dicunt p̄stare auctoritatez alienationib⁹ ⁊ p̄ctib⁹ obligationib⁹.i.p̄sensuz ⁊ tñ plus:q̄ eorū p̄sensus est necessari⁹:lz alioz canonicorū cōsensus nō est necessari⁹:lz necessariū sit req̄ri:⁊ sufficit cōsensus maioris ptis.x.q.ij.hoc ius.p̄sensum aūt p̄stare minus est:⁊ valet fieri sine scriptis:nisi vbi ex p̄ssum est q̄ scriptura est necessaria:vt no.§.de his q̄ fi.a pla.c.j.item p̄cstat añ p̄ctum ⁊ post q̄stum ad hoc vt postea nō possit p̄dicere:sed nō q̄stuz ad hoc q̄ est factū q̄ nō valet a principio q̄alescere possit.§.de elec. auditis.q̄ sicut.eccl̄ia vīa.q̄ videt hīc locū in p̄ctibus vbi certa forma requirit:sicut est in electionib⁹ de q̄bus p̄dictū est ⁊ i sententijs:sed in alij p̄ctibus q̄ pendēt ex solo p̄sensu vī q̄ si etiaz ab initio nō teneāt tñ ex post facto p subsequētes p̄sensus p̄firmant ff.de bui.ru.p̄edi.p fundū.ff.cōia p̄e.receptū.⁊ no.§.d offi.del. p̄udentiā.itē cōsensus est etiā minor:sed auctoritas tm̄ maior. Jtē no.q̄ quidā legiste dicūt q̄ alienatio rerū ecclie dz fieri tm̄ i scriptis.i.ita q̄ p̄ctus alienatiōis sb̄am capiat ex scriptura.decretiste tm̄ dicūt q̄ alienatiōes rerū p̄ciosaz ecclie dñt redigi i scripturam: q̄ ex eo appet q̄d clerici eiusdē ecclie dñt subscribē ⁊ plāre scriptis auctez p̄stare.xij.q.ij.abbatib⁹.§.de his q̄ fi.a pla.c.j. tm̄ ip̄e p̄ctus nō capit sb̄am a scriptura:lz a p̄sensu p̄hentiū.vñ dicūt q̄ bñ tenet p̄ctus postq̄z ptes p̄senserit etiā añ q̄z scribat p̄ctus vel sb̄scribāt plati vel clerici:lz dat exceptio p̄ illū añ q̄z scribat p̄ctus ⁊ sb̄scribat:lz q̄ñcūq̄z fuerit script⁹ ⁊ sb̄scriptus siue tpe q̄ cōsensus inuenit siue postea licite aget ex illo p̄ctu.imo q̄d dicte tiste dicūt q̄ sine vlla scriptura ⁊ sb̄scriptōe valet p̄ct⁹ alienatiōis rer̄ eccl̄e:sb̄scribere aūt q̄s p̄t p se ⁊ p aliuz.C.de testa.hac p̄sul.in p̄n.⁊.l.aūtiqtas.§.fi.(Tractat⁹) in hmōi aūt alienatōibus dicūt q̄ dā necessariū decretū:lz q̄z sepe vniuoce sumat decretū ⁊ sn̄ia: in terra tñ est dīa:q̄ sn̄ia absolutōis ⁊ p̄dēnatōis ferē inf aliq̄s q̄z vn⁹ ab alio aliud petit.j.de v.si.in his.ff.d re iudi.in sūma.C.de sen.⁊ iter.l.iij.decretū aūt dr̄ q̄ nō a pte lz a iudice aliqd petit ⁊ ip se p̄cedit illud cognitōe p̄uisa.C.de p̄.mi.obel.ff.de suc.edi.l.j.decret.lis.ff.qō cuiusq̄z vni.itē eor̄.§.fi.(Perpetuis) sec⁹ est de tpalibus.§.vt ec.bene.fi.di.confe.c.j.vbi no.

De p̄carijs. Rubrica.

DPrecarie. (De q̄nquēnio) Loquif fm p̄suetudinē patrie:ibi.n. sic fiebat:alibi.n.fit vsq̄z ad mortē recipiētis.x.q. ij.p̄carie.⁊ p̄t dici q̄ ex h̄ p̄ctu nascit p̄ditio ex hac decr.sic in ep̄hiteosi:vbi est hec cōsuetudo.

DE p̄carijs. (Irrōnabiliter).i. p̄ tatē eccl̄e.(Sit obligat⁹) h̄ ideo dr̄ q̄ nō tenet h̄ p̄ct⁹ vel reuocat p̄incipale:⁊ p cō sequēs accessoriū.C.de legi.nō dubiū.xv.q.j.c.j.⁊.ij. sec⁹ āt si p̄ct⁹ esset legitim⁹ ⁊ ex appositione pene aliqd cēmodi p̄sequeret eccl̄ia.vel si p̄suetū est apponi.ar.ff.de pig.ac.si pigre. §.vl.ff.de euic.illud.§.vlti.ar.p̄tra.C.de iur.fis.si p̄curator cessa.

DPrecariū. Supra agit de p̄caria:h agit de p̄cario ex q̄ oriť interdictū q̄ p̄petit p̄ p̄cariū rogātē ei q̄ vult reuocare p̄ p̄cariū.ff.e.l. ij.(Soluit) heres.n.rogātis p̄cariū nō tenet p̄cario ex p̄sona sua cū iā defecerit p̄cariū nisi ad h̄ vt restituat si h̄z vel dolo fecit q̄ min⁹ h̄et.ff.e.q̄situ.§.vl.hereditaria aūt actōe de p̄cario sp tenet.ff.de tēpo.p̄.cū heres.(Obitu) ff.de p̄ca.cū p̄carie. Jtē si debitor soluat debitū pignoris.ff.d p̄ca. debitor. itē si in diē p̄cedat

ꝓcariũ.ff.de ꝓ.cũ ꝓcario.nã vt ibidẽ dz añ diẽ reuocari põt(Alienari)ff.e.q a ticio.§.q̃sitũ.ꝛ.§.illud.(Per quentõz).l.q nõ possit ante certum diem reuocari(Precarie)de q̃bus loquit.ff.e.c.j.

De commodato. Rubrica.

QUam gratia. Si aũt cõmodaui gr̃a mei tm̃:puta vxori vel spõse sue vt honesto viueret:venit tm̃ dolus ꝛ lata culpa.si ãt mei ꝛ tui gr̃a cõmodaui puta vt cõis amico inuitarek venit dol⁹ ꝛ lata culpa ꝛ leuis.ff.cõmo.si vt certo.§.ꝛ interdũ.ꝛ.l.iij.reb⁹ (Culpa)ff.e.si vt certo.§.interdũ.ꝛ.§.vl.ff.e.si mei.ꝛ.l.si argẽtũ ff.si men.fal.mo.dixe.(Pactũ)de moza ꝛ de pacto:dic vt ti.pr.i feriozi.bona.(Post vsum) h̃ est dzia iter cõmodatũ ꝛ ꝓcariũ:q ꝓcariũ nõ ẽ ad certũ vsum ꝓcessuz.ff.de ꝓca.cũ ꝓcario.cõmodatũ ãt ad certũ vsuz.fic.ff.e.l.iij.§.vl.ꝛ.l.iij.ꝛ.l.siue.§.iterdũ.ꝛ.l.vl.

De deposito. Rubrica.

GRauis illa. (Cõuersam)C.q cũ eo ea q̃.ꝛ.r.q.ij.h̃ ius.§.is cũ.ff.depo.l.j.§.an in ꝑn.põt etiã dici q ió h̃ nõ tenek eccla:q nõ fuit apud eũ depositũ. Et no. nõ solũ in mutuo:sz etiã in alijs ꝛctib⁹ nõ teneri ecclaz nisi in q̃ztũ vsuz est in vtilitatẽ ei⁹ q̃ intelligimus vez in ꝛctib⁹ q̃ fiũt alteri⁹ gr̃a tm̃:si ãt fiãt gr̃a ecclie puta in emptõe ꝛ locatõe ꝛ ꝓsilib⁹ sec⁹: sufficit.n.q vtiliter ꝓcurrit.ff. de mino.vez.§.sciẽdũ.ꝛ.§.se.nisi in mutuo:q̃ lz ꝛbat gr̃a ecclie nõ tm̃ tenek nisi vsum sit in vtilitatẽ eccle.x.q.ij.h̃ ius.ĩmo ꝛ si nõ vtiliter ꝛbat eccla:dũmõ forma seruet ꝛct⁹ tenet:sz reuocari põt ꝑ in ite.re.C.de ꝑ.mi.si q̃d.§.de in ite.re.c.j.nec credum⁹ q ĩ aliq ꝛctu nisi in mutuo q ille q ꝛbit cũ eccla debeat esse solicit⁹ q pecunia quã ei ꝓ ꝛctu dat in vtilitates eccle ꝓuertak vel expẽdak.non eni inuenik h̃ iure cautũ:nec obstat.ff.de re.eoꝝ q̃ sẽ tu.mag.§.illud.q:ibi de mgr̃atu q ꝑstat auctẽ vẽditõi q dz esse solicitus:aliq̃n forte tenek.nec ob.x.q.ij.h̃ ius.q silr intelligik de cẽpo auctẽ ꝑstãte.vel nõ dz ibi q si nõ fuerit ꝓciũ solutũ ꝓ debito q res vẽdita ab eo reuocek:sz si nõ fuerit forma seruata.alij tm̃ dicũt q curiosus esse dz vt pecunia expẽdak in vtilitates eccle alioq̃n nõ tenet ꝛct⁹.h̃ ãt bñ fatemur q ille q soluit pecuniã dz soluẽ si vult esse bñ tus auctẽ supiozis ordinarij.ar.ff.de mino.ait ptor.§.j.C.de admi.tu.sancim⁹.ꝛ.l.penlt.si aũt sine eo soluat liberak sed eccla restituik in integrũ.si pecunia nõ ꝓuertak in vtilitatẽ ipsi⁹ eccle.C. si tutoz.l.cũ interue.li.ꝛ ꝓ totũ.C.si ad.so.l.j.in quibusdã aũt casibus nõ crederem⁹ eccliam restituendã.s.ꝛ illos q̃ soluũt sibi redditus vel pẽsiones ãnuales:ꝛ nisi excedũt summã centũ aureoꝝ. C.de admi.tu.sancim⁹:ꝓstitutiões.C.de trabell.sancim⁹.ꝓ eodẽ eni reputam⁹ soluere ꝑlato ꝛ tutozi ỏ quo ꝑdicte leges loquunt. ĩmo plus dicim⁹ q si qs alicui canonico vel alij etiã recipienti ꝓ eccla soluerit ꝛ salua sit pecunia ecclie tut⁹ est exceptiõe doli qui soluit.ar.ff.de admi.tu.minozis.ff.de cõdi.inde.nãlis fili.insti.q bus al.non lz.§.vlt.C.ꝓ emp.eũ.vel forte posset dici hoc spãle q q̃ ꝓ debitis fit vẽditio rei ĩmobilis q sic dz esse curiosus vt dictũ est:ĩmo pziozi creditozi soluẽ dz.ĩ aut.de ecc.ti.§.sancim⁹.nec actor petet nisi hoc fecerit sicut in mutuo dixim⁹:sicut hoc ipm spãle ẽ in mutuo ciuitati facto.ff.si cer pe.ciuitas.ꝛ ĩ muliere ꝓsentire instrumẽto creditozis.C.ad vell.aut.si qua.§.ꝛ in seruo.ff.de in rẽ verso.q si.§.necnõ.in alijs autẽ ꝛctibus vel in venditionib⁹ nõ sic est adhibẽda diligẽtia.(Non ecclia) q̃ autẽ apud prelatũ ꝛ eccliam aliqd deponik:tũc ad reddendũ ecclia obligak.ꝛ tm̃ tunc etiã nõ videk teneri nisi aliquod lucrũ de deposito sentierit.ar.ff. depo.lz.§.si filius.(Sub questionib⁹).xiiij.q.vj.c.j.xij.q.ij.fratres.xxiij.q.v.illi.(Pacisci.)de gr̃a in sustentamentũ vite ꝛ restauratione dãni.naz si calũniose ꝑmissionẽ vel pactũ obtinuisset secus esset.ff.de cõdi.inde.in summa.circa ꝑn.(Pacisci.)hoc pactũ dicik valere de gr̃a ꝛ nõ mero iure:q nõ lz ꝑlato renũciare gratie vtilẽ exceptionẽ ecclie cõpetentẽ:sicut hic erat q depositũ vel debitũ nõ est in vtilitatẽ ecclie ꝓuersum.ar.ff.de pac.ꝛ iur.§.si curator.ꝛ.§.se.C.de transac.ꝑses.sed si sup mutuo ꝛ q̃ poterat excipi q nõ esset ꝓuersum in vtilitatẽ ecclie sit transactũ vel iudicatũ ꝛ agak act.in factũ ex re iudi.vel cõditione ob.ca.vel ex stipulatione vel ꝑscriptis verbis vt dek q in transactionẽ ꝓuenit:vel q iudicatũ est nõ poteri expipe q debitũ de quo est iudicatũ vel trãsactũ nõ sit ꝓuersum in vtilitatẽ ecclie nisi iuuet se bñficio restit.in integrũ ꝛ rem iudicatã vel ꝛ trãsactionez.C.si aduer.trã.ꝛ.C.si aduer.rem iudi.ꝓ totũ.ar.ad hoc q: post sniaz nõ lz exceptionẽ ꝓponere nec noua instrumẽta ꝓducere.s.de re iudi.inter.subozta.C.de excep.ꝑscriptione.s.de trãsac.c.j.ff.si qs caut.l.ij.in ꝑn. itẽ solutũ ab ecclia ex cã iudicati vel trãsactionis repetere nõ poterit q: indebitũ vel sine cã solntũ:cũ nõ sit indebitũ saltim ciuilr nec sine cã soluit ex quo transactũ est vel iudicatũ.ff.famil.her.cũ pu.ff.de iudi.de qua.§.fi.ff.de cõdi.inde in sũma.in ꝑn.quidaz tm̃ dicũt ꝛ forte bñ:q si sciẽs indebitũ vel nõ ꝓuersuz in vtilitatẽ ecclie trãsegisset:dak repetitio ꝓ cõdit.ex iniusta cã q: calũnioza ẽ huiusmõi trãsactio.ff.de cõdi.inde.in sũma in ꝑn.ij.q.iij.§.no tandũ.itẽ dicũt quidã ꝛ forte bñ:si ꝓ calũniam falsuz allegãs scies q obtinuit iniustã sniam etiã aduersario ꝛ iudice cõsentiẽtibus obstat ei doli exceptio ibi eoꝝ ꝓsensus nõ excusat a malitia. ar.ff.de iudi.si ꝑtor.§.j.q: dicũt in hoc casu q res iudi.nõ tollit cõditionẽ sine cã:alij tm̃ in sniã ꝛrium dicũt ꝛ intelligunt illũ.§.tm̃ q̃ cõtra absentẽ ferk sniã ꝓ aliquo ꝑte sciẽter falso allegante:ꝛ hec videnk vera.s.q repetere possit ecclia qđ dedit ex calũnioza trãsactione:q̃ credidit ꝓuersum in vtilitatẽ ecclie ꝛ nõ erat:q: si sciret nõ ꝓuersum ꝛ sciẽter trãsigeret tũc nõ posset repetẽ:q: sciẽti nõ inferk dolus.ff.de ac.emp.l.j.in fi.nisi tpe quo ꝑim⁹ ꝛctus mutui fiebat in fraudẽ ordinatũ esset:q subsequẽti tpe fieret trãsactio sup ꝑimo ꝛctu mutui:aut auxilũ qđ habebat ecclia ĩ ꝛctu mutui tollerek ei in ꝛctu trãsactionis.nam hoc casu satis dici posset q etiã si vteraz sciret nõ ꝓuersum in vtilitatẽ ecclie:tm̃ ecclie repetens datũ ex cã huiꝰ trãsactionis repeteret ꝑ cõdictionẽ ex iniusta cã:ꝛ ꝓtra agentẽ ex tali transactione dak exceptio:q: dak sicut repetitio q̃ fit fraus de ꝓtractu ad ꝛctum altez vel eundẽ:eodẽ tpe celebratũ.ff.de donat.inter.vir.ꝛ vxo.si spõsus.§.circa.ff.ad vell.q̃dam.ff.de ac.emp.l.iul.§.idẽ pomponi⁹.ꝛ.l.emptoꝝ.§. iul.eadẽ rõne dz dari repetitio si fraus sit de cõtractu ad ꝓtractũ q alio tpe fieri dz cũ equalis fraus sit vtrobiq ꝛ sola fraus est cã repetitionis.quidã tm̃ dicũt q semp lz ecclie venire ꝛ trãsactionem initã fraudulẽter scientib⁹ ꝛ cõsentientib⁹ ambab⁹ ꝑtibus.C.de transac.ꝑses.si aũt transactio dicak nulla:vt si ꝓmittãt q aliquid dek ꝓ vsuris hec trãsactio nec actionẽ impedit nec exceptionez: quia ꝓ nullam transactionẽ tenek quis ad vsuras.

BOna fides. saluis).C.locati.l.j.ff.e.q nerua.(Deposita).ff.e.l.j.§.sepe. ꝛ.§.de leui.idẽ ꝛ si tui gr̃a deposituz tm̃ sit factũ ꝛ tũc etiaz forte tenebik de leuissima culpa.ff.si cer.pe.si qs nec.(Pro custodia.)nisi tm̃ ꝓ actionẽ depositi sed locati si q̃ztitas fuit data.si aũt species ꝓ actionẽ prę.ver.insti.mãdati.§.vlt.ff.e. l.j.s.si qs seruũ:ꝛ tenek h̃ de leui tm̃.(Pacto.).ff.e.l.j.§.si cõuenerit.ꝛ.§.sepe.ff.locati.q̃ mercedẽ.(Culpa).ff.e.l.j.§.si rẽ.(Moza) depositari⁹ eni ꝛ qlibet debitoꝝ post mozaz tenek de casu fortuito:satis eni est q res potuerit nõ pire penes actorẽ.ff.de le.j.seruos.§.j.ff.e.si i asia.§.vlt.quidã aũt distinguũt an res eẽt penes actorẽ pitura:an nõ.ar.ff.e.plures.§.siue.(Fortuit⁹) dũ tm̃ casus numerent in pacto.ff.si qs cau. sed si q̃s.§.q̃situm. (Reuocare.) etiã cõtra pactũ appositũ.ff.e.l.j.§.penult.(Cõpensationi) insti. de ac.§.in bonefidei.(Si causa).C.de compen.l.vlt.

De emptione ꝛ venditione. Rubrica.

DLacuit (Moneãt.)ꝛ si necesse fuerit cõpellant.xlij.di.§.hinc etiã. sed nos ꝛ fm alanũ.(Jussu.) no.defensionẽ pegrinoꝝ ptinere ad eccliam ꝛ ad quoslibet sacerdotes.alij cõtra.s.de episco.audien.l.j.

TMẽsure. peniteat. Et ꝓuink per.l.coz. de fal.ꝛ.ff.de va.ꝛ extraor.cog.nouerit.

QUam dilecti.tũc. Tẽpoze venditiõis q̃ spectandũ est.ff. de euic.ex nulle.§.iij.C.de rei ven.si voluntate.Arbitrio).C.de ven.rei.l.ij.(Contrariã.) sed nõne hoc ꝑ q capko ignozãte factuz est nulla erat vẽditio:ꝛ sic nõ erat necessaria restuutio in integrũ.Rñdemus lz diceret capm̃ ignozasse nõ ꝓbabak vel nõ fuit actuz nisi ex hac cã q: decept⁹ erat vltra mediã iusti ꝑcij.vñ ꝓmo soluak capko si velit dicere ꝛctum nullũ ꝓpter ꝓsensuz capti nõ habitũ q̃ dicere possunt:q eni q̃ ex vna cã petit nõ ꝓhibeꝝ petere ex alia.ff.de ex.rei.iu.ꝛ an eadez.C.de inoffi.te.eũ qui.sz dices nõne agẽdo ex ẽpto videk ratũ habuisse contractũ ergo de cetero põt dicere nullũ.C.de fur.l.j.ff.de tribu. q in beređ.§.eligere.Sed rñdemus q sicut ab initio nõ põt fieri contract⁹ sine solẽnitate q̃ est.xij.q.ij.sine ex.sic nec ratuz haberi bec sniа fuit iusta q: nõ cõstabat de ꝑcij q̃ztitate:si eni de ea cõstitisset tunc debuisset mãdare q sentẽtiarek in optione esse emptoꝛ

ris an vellet ꝑcium recipe ⁊ rem emptã dimittere dimittere vendit̃ori:an vellet rem retinere ⁊ ꝑcium supplere vt h̃ dicit.⁊ ió exponе verbũ qð sequit̃ salua qõne canonicis sup deceptiõe ꝑcij.i. sup q̃ẽtitate ꝑcij.ar.s̃.de testi.cũ cãm.iudex enī ⁊ supplere ⁊ emẽdare ꝺz sñiam.j.de testi.reynuci⁹.in fi.de ꝓsensu autẽ capituli bñ facit q illud reseruat:qz de illo nõ potuit iudicare: qz nõ fuit petita reuocatio ꝓtractus ex illa cã:ꝑ officiũ aũt iudicis ante q̃z incipe ret cognoscẽ de appellatione an esset iusta vel iniusta bñ poterat mãdare q res trãslata in alterutrũ partiũ post appellationẽz reuocaretur in primũ statuz:vt no.s̃.de excep.dilecte.

D Eruenit.alienari. ꝟo.).C.ad vell. auf.siue a me.(p xxx.) hoc enī nõ ꝓdest:cũ tpe mariti nõ currat ei ꝓscriptio in reb⁹ mariti. C.de iure do.in rebus.C.de ꝓscri. xxx.an.cũ no.§.illũ.C.de ãna.ex.l.j.§.vlt.nec possũt alienari etiã ꝓsentiente vxore.C.ad vell.auf.siue a me.(Jn cõmunes) silr nec hoc sufficit cũ saltẽ ꝑ parte viri vel id qð in vsum viri cesserat nõ debuerit cõputari.C.ad vell.auf.si qua mulieri.⁊ nec etiaz ꝑ pte mulieris:qz marit⁹ de suo nõ de bonis mulieris eã alere ꝺz.(Lõsulere) nec hoc etiã ei ꝓderat.ar.j.de do.post di.re.p vñas.lz enī agere possit tũc.C.ꝺ iure do.vbi.nõ tñ cogit̃.dic ergo mulierẽ iõ nõ potuisse venire ꝺ̃ eã: qz nõ debet de iure eã lucrari post mortẽ mariti.C.de pac.ꝺ̃.sup.do.l.pe.⁊ vlt.⁊ auf.qualitas.nisi pactuz iterueniſſet. de rei vxo.ac.l.j.§.illo ꝓculdu.⁊ sic intelligit̃ auf. C.ad vell.auf.siue a me.vl dic q ratificauit eã ꝑ scõam cõfessionẽ C.ad vell.siue a me.

H D nostrã.patet. Pręsũptiue. sic.j. de pig.illo.(Dimidiam)hec sola ꝑsumptio sufficiebat vt iudicaret̃ fraudulenta vel vsura.ar.ff.de trãsac.cũ hi.§.mod⁹.C.mãdati.ꝑ diuersas. tñ h̃ sine prima nihil valet.s.q.j.certuz tps ꝺz restituere empta.(Pręcij.)predictarũ rerũ venditar.(Penã).j.de vsuris: qz in oibus:sed ⁊ alias penas ponere põt.s̃.de iureiur.ad nraz. j.de vsuris:conq̃stus.⁊.c.tuas.lz ab ista incipiendũ est.sic.s̃.vt lit.nõ contest.qñ.in fi.

Q Uam cã.recepto. C.dere.vẽ.l.ij.(Restituerẽt.)cũ qs decipitur vltra dimidiã iusti ꝑcij agi põt:vt vel rescindat̃ ꝺctus vel suppleat̃ ꝑcium actũ ex ꝺctu ⁊ sic agit ppetuo: qa oẽs actiones psonales sunt ppetue:vl ꝺditione ex lege q̃ est.C.de rei ven.l.ij.vel officio iudicis petita restitutiõe in integrũ infra quadrienniũ tñ.C.ex qbus ca.ī ꝺctibus.C.de temp.re.sup vacuã. ⁊ habet h̃ locũ in ꝺctibus bonefidei sec⁹ in ꝺctibus stricti iuris. lz tunc habeat locũ exceptio scõm quosdã.ff.de ver.obli.si qs.cũ alr in trãsactiõe nõ hz locuz deceptio vltra dimidiã.j.de reli.do. ꝓstitutus.ff.ad trebell.luti⁹.§.vlt.est autẽ decept⁹ vltra dimidiã qui rem valẽtẽ ix.dedit ꝑ quattuor.alij dicũt qui rem valentẽ septem dedit ꝑo quattuor.

E Ꝺ vẽditori. institutũ.) Jn his casib⁹ repellit̃ actor agens de euictõe ff.de euic.si rez quã.§.vlt.⁊.l.si dictũ.§.si pñte.⁊.l.haberem⁹.⁊.l.si dictũ.§.si ꝓmissio.⁊.l.si rem.§.si duple.⁊.l.si fuuz cũ.⁊.l.si mancipiũ.⁊.l.si ideo.⁊.l.que aliã.⁊l.mãdati.⁊.l.si ꝓcurator.§.si ignoras.⁊.l.si ꝑ imꝑudentiã.rñ.j.⁊.§.siqs.⁊.l.vlt.ff. quarũ re.ac.nõ dat̃.l.vlt.§.j.(Affuit.)etiã cũ terminauerat.(Per iniuriã.)talẽ.s.ex qua iudex litẽ suã facit:qz tunc ipse iudex tenet̃. C.de pena iudi.q. m.i.l.j. ff.de iudi.filius. si aũt talis esset casus q iudex nõ teneret̃:vel si nõ sufficiẽtes ꝓbationes induxisset emptor sine dolo malo:tũc bñ tenerẽt̃ vẽditor:q de ꝓbationib⁹ illi⁹ rei quã vẽdidit debet esse solicitus:⁊ vt hic apparet vẽditori imputatur defect⁹ ꝓbationuz ⁊ emptori culpa sua:vel malitia iudicis vl imꝑudentia.

De locato ⁊ conducto Rubrica.

E X rescripto. Magistrorũ) hic non cõꝓhendunt̃ alij in q̃linj seu ꝓductores alij nisi scholares vl q ꝑiuilegio scholariũ gaudẽt: vt scriptores ⁊ consules Lõsensum.) hec decr.ꝓtinet spãle.als enī secus. C.locati.nec cui.

V Estra statuto. Licet enī eps cũ capło suo possit statuta facẽ. vt.s̃.ꝺ his q̃ fi.a ma.p.ca.c.vlt.s̃.ꝺ ma.⁊ obe.c.ij. tu respõdeas q sup iurisdictiõe sua põt eps cũ capło suo statuta sua facere:sed si sup alijs velit facere statuta nõ põt:nisi hi quorũ interest ꝓsentiãt vel ad minus sint pñtes.de con.di.iij.c.j.s̃.de his quę fi.a ꝑla.sine con.ca.c.vlt.(Alienationẽ.) ppetuã:dirceti vel vtilis dñij.ar.s̃.de rebus eccle.non alie.si quis ꝑe.

P Ropter.sterilitatẽ. sterilitas ꝺz si semẽ receptũ nõ sit.ff.e.ex cõducto.§.suus ibi.⁊.§.si labes.⁊.l. si vno.§.vbicũq̃z.io.⁊.b.dicũt sterilitatẽ q̃ cõis vor est q malũ tps fuit hoc áno ꝓpter fruct⁹.(Vitio.) insolito ⁊ fortuito.nã si solito vitio ⁊ debilitate terre hoc cõtingat:nulla fit remissio.ff.e.ex.ꝓducto.§.lz si vtẽdo.⁊.§.vlt.⁊.l.si vno.§.cũ q ꝺaz. (Fortuito).s.deuastatiõe inimicoꝝ ⁊ cõsilibus:⁊ meli⁹ põt dici.s. inundatione fluminis insolita.idẽ etiã si ꝑ terre motũ vel incursuz hostiũ fruct⁹ sit amissus:sec⁹ aũt si ꝑ lasciuiã exercit⁹ trãsiens fructus corrupit.ff.e.ex cõducto.§.j.⁊ penl.vel si ꝑ incendiũ.ff.e. q insulã.si q̃s aũt recte inspexerit leges dicet idẽ in exercito lasciuiente.(Remissio) hec vera sunt in locatorib⁹ corpoꝝ q nocet eis casus fortuit⁹.secus in locatorib⁹ operaꝝ vel rei ⁊ operę:⁊ secus in his q accipiũt spẽm ex innoĩato ꝓctu vt aliqd faciãt:qz lz eos casus fortuit⁹ impediat:nihilomin⁹ totã mercedẽ recipiẽt:nisi culpa vel mora possit eis ĩputari:vel nisi tpe quo nõ ei potuit operari alij opatus sit a quo mercedẽ habuit.ff.ꝺ va.⁊ ex.co.l.j.§.penl. ff.de statuli.cũ heres.§.antepe.C.de con.c.d.l.penl.ff.e.lz adjecl §.vlt.⁊.l.defũcto.ff.de asse.diẽ.ff.locati.q opas.(Cum vbertate). C.e.lz.⁊.l.exempto.ff.e.cõducto.§.suus.⁊.dicũt quidã vbertatẽ dici q̃ duplũ hz ei⁹ q solit⁹ est bñe.io.⁊.b.vbertatẽ dicũt hoc anno fuisse q̃ tñ habuit facta cõi extimatiõe ⁊ pũtis anni ⁊ ꝓteriti q neuter ann⁹ cõi voce diceret̃ sterilis.(Precedẽtis.)primi. naz interpolati ãni nõ ꝓderit:⁊ vtili⁹ est agẽ post 6m annũ q̃z añ:qz tũc duo anni venũt in cõpensationẽ q iam ꝓterierunt.(Jnuito) C.loco.edem.(Tẽpore).ff.vt ī pos.le.m.l.ij.§.vlt.(Per biennũ) no.conductorẽ cadere a iure locationis si biẽnio nõ soluerit pensionẽ.ff.locati.q̃ro.§. inter loca.sec⁹ aũt est in amphiteota q nõ cadit biẽnio sed triẽnio.C.de iure emphi.l.ij.in fi.nisi emphiteota ecclie ꝺ̃ quẽ sufficit biẽnuz.x.q.ij.hocius.§.q rem.(Soluisset) nullo casũ ꝓdictorũ intervenięte põt colon⁹ resistere dño.ff.vti. po.si duo.§.iij.ff. de vi ⁊ vi ar. colonus.in casibus aũt ꝓdictis lz locatori ꝓpria auẽte expellere ꝓductorem modici tpis q: nõ possidet.ff.e.cũ in plures.§.heredũ.ff.de acq.pos.q vniuersas.§.q ꝑ.C.e. ꝑ emptori.vbi cõductor interuerteret possessionẽ.ff.de vi ⁊ vi ar.colon⁹.⁊.l.cũ fundũ.colon⁹ aũt ppetuus vel q̃ ad nõ modicuz tps coduxit cũ possideat naturalr ⁊ habeat ius iure expelli nõ põt.ff.si ager vec.l.j.⁊.ij.ff.ꝺ supficiebus.l.j.§.j. C.de fun.pa. iubem⁹.idẽ videt̃ in ꝓmodatore ⁊ ꝓcario cõcedente.nã tales cũ possideãt possunt rem suã violẽter auferre a colono: ⁊ cõmodatarijs.⁊ ꝓcario recipiẽte.nec ꝓdictis copetit interdictũ vñ vi:cuz nõ possideãt ⁊ si agãt repellunt̃ hac exceptiõe q nõ possunt interdictare interdictũ:qz nõ possidebãt q̃ fuit eis ablata res.(Nõ soluisset.) cõductor aũt pensionẽ soluet in fine tpis quo cõduxit nisi alr sit conuentũ:vel nisi alia sit ꝓsuetudo terre:qz semp in ꝓmissionib⁹ q minimũ est eligim⁹.ff.de reg.iur.in stipulationib⁹. itẽ qz semp qð debet̃ vel ꝓmittit̃ vel in diẽ certũ vel in annũ certuz: vel in certis nũdinis:vel añ nũdinas:vel añ aninũ:semp trãsactis nũdinis vel anno vel alio tpe soluendũ est: siue sit legatũ siue libertas siue qd aliud.ff.de ver.obli.eũ q kalis.⁊.l.cũ q certarũ.⁊ l.q̃ añ kalẽdas.⁊.l.eũ q.§.q̃ ita.⁊.l.q in hoc anno.insti de inutili stip.§.fi.idẽ est ⁊ si aliqd debeat̃ post ános certos.ff.de condi.⁊ demon.qui in annos.ibi enim exponit̃ in annos.x.i.post annos x.qz si in annos.x.debẽt.i.singlis annis vsqz ad.x.ános.semp in ꝓncipio cuiuslibet áni debẽt dare debitũ:sicut qñ legat̃ vel debet̃ alicui in annos singl'os:vel aliqd annuũ vel quolibet annovl'annuatim siue debeat̃ q̃ꝺiu vixerit siue q̃ꝺiu fuerit in scholis siue vsqz ad.v.vel.x.annos.semp hoc debitũ in ꝓncipio anni solui ꝺz ff.qñ.di.l.c.nec semel in ꝓn.⁊.§.j.⁊.C.qñ dies.l.c.l.j.quidã tñ intellexerũt aliud esse ī legatis:aliud instipulationib⁹.lz nõ placet: quia.l.ꝓpl̃.ff.de con.⁊ de.q in annos.loquit̃ exꝑsse ī legatis. idẽ videt̃ q si aliqs locauit opas suas ꝑ aliquo ope faciendo vel exercendo nouo:vel etiã si salariũ ꝓmisit aduocato vel medico vel ꝓcuratori vel in alijs ꝓsimilibus causis.q tñ finito ope soluendũ est debitũ.ar.C.de suffra.l.j.quidã tñ aliud dicũt in aduocato.ar.C. de iudi.pperandũ.§.honorarijs.q̃.l.nõ multũ vꝛget opponẽte. item ar.ꝑ eis.ff.de varijs ⁊ exꝛ.l.j.§.est q̃dem.lz certe nõ est ꝺ̃: qz ibi dicit q in ꝓncipio est cõueniendũ de salario. sed nõ dicit q sit soluendũ.ad idẽ.C.de postu.quisq̃s.§.ꝑterea.in aduocato autẽ fisci videt̃ spãle q in medio soluat sibi salariũ.C.de aduo.diuer. iu.ꝑ hãc.§.vincẽti.⁊ hec sunt vera nisi ꝓpter cõsuetudiné vl aliã iustã cãm alr ꝓsumat:qz siqs ꝓmisit vl legauit alicui mercedes magꝛorum vel pensiões domorũ illo tpe soluere ꝺz ꝓmissor quo ille cui ꝓmittit̃ soluere ꝺz.ff.qñ di.l.c.nec semel.§.j.hic habes q ī

mora est quicūq; q infra tps statutū a lege nō soluit canonē ⁊ pe/nam incurrit: sicut q nō soluit infra tps statutū ab hoīe. ff. de ver. obli. si fundū. C. de cōtraben. sti. magnā. idem est in electione. s. de cōcel. pben. ⁊ eccl. nō va. nulla. quia. de elec. cū in cūctis. itez in mora est debitor dandi vel faciēdi si anteq; soluat debitū etiam si nō die litj contestate. ff. de ver. obli. nemo. in fi. item est i mora si nō solverit debitū etiā sine die post denunciationē sibi cōgruo loco ⁊ tpe factā. ff. de ver. obli. si ex legati. ff. de vsuris mora. dū/modo intelligat vel intelligere debeat se debere. ff. si certū pe. q a te. nisi remissa sit rei repetēde instātia. ff. de vsuris: sciendū. (Mo/ra.) hic mora facit rem vel factū vel interesse tm̄ estimari officio iudicis q̄tum fuit tpe more vel cepit esse postea vsq; ad sniam p severante tm̄ mora. ff. de eden. nisi. §. j. ff. de tricticaria. l. penūlti. ⁊ de ac. emp. ratio. §. si p. ff. de regu. iu. si kal. ff. de con. fur. iure. ff. ō ver. obli. quotiēs in diē. hic mora ꝑm legē inducit vsuras in con/tractib⁹ bonefidei ⁊ i legatis ⁊ fideicōmissarijs. ff. de vsuris mo/ra. si. ff. de leg. ij. si qs seruo. ⁊ l. q solidū. §. j. ⁊. §. etiā. legata eniz licet sint stricti iuris tm̄ in hoc equiparant p̄ctibus bone fidei. C. in q̄bus cau. in inte. resti. nō est: minoꝝ. secus autez est in p̄ctibus stricti iuris. C. de con. in de. l. j. etiaz lite nō ꝓtest. lz. f. dixerit cōtra itē hic mora inducit fructuū petitionē p officiū iudicis in quoli/bet p̄ctu: si petā q aliq̄n fuit meū vel eius cui⁹ iure nitor. aliqn exigit lit. ꝓtest. in p̄ctibus stricti iuris. ff. de vsuris: videam⁹ rn̄. j. ⁊. §. j. ⁊. §. si autē. ⁊. §. ex cā. ⁊. §. si possessione. ⁊ l. ij. itē hec mora q̄n̄q; punit in tertia pte debiti. ff. de inoffi. te. ⁊ si qs suo. itez facit indistincte periculū ptinere ad reū etiā si res erat eodez mō pitu/ra apud actorē. satis enī est q potuit nō pire. ff. de leg. j. cū res. §. j. nec est p̄. ff. depo. si plures. §. fi. q: ibi nō erat in mora lz esset cō/uentus: q: babebat ꝓbabilr cām resistēdi. s. ꝓpter expēsas. ⁊ h expōsse ꝓbatur aut. deposito. §. nemo. vbi dicit q̄ interdicit depo/sitario ne rem restituat tenet de piculo. multofortiꝰ tenet deposi/tarius q̄ pfidiam facit si sine cā teneat. vñ no. q: si ille q conuenit reali actiōe ab initio fuit bonefidei possessor sed postea cepit esse malefidei vel in mora: tūc distinguit an res esset eodē mō pitura apud actorē vel nō: sicut distinguit. ff. de rei vē. itē siue. §. fi. i qua tam ex p̄cedētibus q̄ ex sequentib⁹ patet q loquit in bonefidei possessore ab initio. ⁊ sic̄ habes in. e. ti. si in aliena. ⁊ adycies pri/me regule q qcunq; iustā cām litigādi hz non tenet de piculo. ff. de rei ven. vtiq;. dūmodo ab initio bonafide p̄xerit vel res ad eū puenerit: mala aūt fide p̄bens semp de piculo tenet. ff. de rei. vē. iul. rn̄. j. ⁊. §. j. itē illud no. q lz in peti. here. reputet i mora ⁊ ma. fi. pos. quo ad fruct⁹ qualitercūq; sciuerit ad aliū ptinere. ff. ō pe. here. itez veniūt. §. petitā. ⁊. §. a quo. ⁊ l. sed si: ⁊ se. ⁊. §. ⁊ si ante. sed nō sic in rei vē. q: ille q bonafide ab initio cōtraxit nō dicit eē in mora: vel male fidei pos. quo ad fruct⁹ nisi post lit. cōtes. C. de rei ven. certū imo ⁊ post lit. ꝓtest. remanet bonefidei quo ad vsu capionē triēnij cōplendā: ⁊ quo ad hoc q fruct⁹ facit suos lz illos cogat restituere: sicut ⁊ rē vsucaptā post lit. cōtest. ff. de rei ven. si post ac. ff. p emp. l. ij. in fi. ff. de vsuris. q̄ sit. §. fi. itē q̄tum ad fata litatē etiā post lit. contest. remanet bonefidei pos. ff. de peti. here. illud. q̄tum autē ad p̄scriptionē. x. vel pluriū ānozū nō dicit pos/sidere q: interrupta est p lit. ꝓtest. C. de rei vē. in cā. aliꝰ videt ⁊ forte melius q q̄tuncūq; fuerit bonefidei ab initio: q exquo fuit malefidei pos. etiā añ lit. ꝓtest. tenet de fructib⁹ nec vsucapit ⁊ ō facto tenet maxime ꝑm canones. s. de p̄scrip. qm̄. hāc morā ⁊ p̄/dictas eius penas incurrit ecclia fiscus ⁊ etiā minor. xxv. annis. dūmodo sit maior. xiij. i pubes enī nullā moraz facere pōt. ff. de ver. obli. si pupillus. item p̄dicte p̄sone lz incurrāt hanc morā tm̄ sepe restituunt in integrū. ff. de inte. res. cora. itē lz dixerim⁹ q de/bitor p̄dictis modis cōtrahit morā ⁊ penā: tm̄ ⁊ alio mō ꝓtrahit: q: sine vlla diei appositiōe appellat vel litis cōte. vel interpolla/tione ꝓtrahit morā. ff. de ver. obli. cōtinuis. ⁊ l. stipulatiōes. §. fi. item quodā spāli iure maior obligat⁹ minori vel ecclie vl fisco cō trahit mora ⁊ penā. C. in q̄busc̄ausis nō est ne. in inte. rest. in mi/norū. ff. de vsuris. cū quidā. §. fiscus. item quidā spāles casus sūt vbi extraordinarie ꝓtrahit mora ⁊ pena. ff. de fideicō. li. cū vo. §. apparet. C. de iure do. §. pe. ff. ō vi ⁊ vi ar. l. j. §. rectissime. ⁊ l. pe. ff. q met⁹ cā: si cū. §. q si homo.

DOtuit emere. C. ō iure emphi. l. vlt. (vē/dere.) donare aūt pōt do/mino nō req̄sito. C. sine pat. l. j. insti. locati. §. iō. ⁊ for te pignori obligare. ff. de pig. lex. ff. de pig. ac. tutor. §. vl. (Prohi bentur.) pacto q̄ infuenit inter emphiteotā ⁊ dn̄m. (Nisi celeri) vsq; ad li. ꝓtesta. ff. rē ra. ha. āplius. melius vz q̄usq; expellat ꝑm ꝑm eos q dicūt licere dño expellere emphiteotā ꝓpria auc̄te ⁊ i casibus in q̄bus lz ꝑm nos vel ꝑm illos q dicūt q tm̄ auc̄te iudicj faciendū est quousq; ⁊ añq; ad iudiciū vocet: vel añq; aliq̄s dā/nū dn̄s p̄sequat ex eo q emphiteota nō soluit. ff. si q̄s cau. ⁊ si pri. ⁊ h ꝓbat lra sequēs: nō obstāte q ei vt canonē solueret nō extitit nuuciatū: q: si ex q̄ vocatus é añ li. ꝓte. liceret sibi p̄sulere frustra h dixisset cū plus sit eū in iudiciū vocare q̄ ex iudiciū admonere Sz q̄res: nōne hoc ipo q nō soluit infra tpus statutū videt recisa emphiteosis? Rn̄demus: nō q̄usq; patit p̄ductorē tenere rē loca tā: vñ ⁊ si postea accipit pēsionē reformat tacite p̄ctus. vel dic q sp durat emphiteosis quousq; auc̄te iudicis rescindat. Itē q̄rimus si post tps q̄rat pensionē ⁊ emphiteota deneget: an vlteri⁹ possit sibi celeri satisfactōe p̄uidere? Rn̄demus nō: nā cū antiq̄ iu/re ⁊ cōi iure nō liceret vltra tps p̄fixū soluere: imo res emphiteo/tica sibi auferebat: lz hodie de gra aliq̄ sit facta additio iuri cōi. s. q possit p̄uidere celeri satisfactōe restringē dū est. nā q exact⁹ de/bitū nō soluit: nō pōt dici q sibi celeriter p̄uideat: illū ergo puta/mus sibi celeriter p̄uidere q exactus vel in iudicio vel ex iudiciū statim ⁊ sine vllo termino soluit. ⁊ multofortius sibi p̄uidet cele/riter si añq; exigat in iudicio vel ex̄ soluat. alij exponūt celeri sa/tisfactōe. i. q̄cito potuit. ff. ad tercul. l. ij. §. ꝓfestim. alij dicūt post bienniū dandū modicū tps: ⁊ interp̄tant modicū respectu bien/nij. ff. de v. sig. h adiectio. (Expelli) auc̄te locatoris. vl tuti⁹ auc̄te iudicis. C. de iur. emphi. l. ij. (Interpellet) C. de emphi. j. l. ij.

C De rerum permutatione. Rubrica

SI princeps. p̄agmati/ca). i. ꝓfirmatōe facta a p̄rincipe cū eā cognitōe als aūt p̄agma dr cā p̄agmatica scia pitō sup cā aliqua p̄mulgata. (Promulgata.) supple ⁊ relique solēnitates iuris interuenerint.

T cōmutationes. succes/sor) ⁊ etiā ab ipo faciēte cōmutatōez si sustineat in ad mīstratōe. s. de re. ec. nō ali. sigs p̄. ⁊ no. s. ō ele. nosti.

Dancipia conuenit. de honesto: si enī alit fiat tz xij. q. ij. ecclīasticis (Ad hūanos). i. secl̄ares (nō decet) de honesto vel de facili. i. sine manifesta cā.

IUstum mancipio. i. collatōe (fu/gitiuos). i. q fu erūt fugitiui sz mō desierūt. xij. q. ij. fugitiui. ⁊ sic nō ē p̄riū. C. ad l. fal. ō pla. i fuga. dz m̄ denunciari ēptori vitiū ꝑui ne redibitōi subiaceat. ff. ō p̄. ēp. q sepe. §. si qs amico (Est absurdū) de honesto vel sine cā.

QUesitum p̄rebendarum. q̄ in diuer ecclīs sunt: vel etiā in eadē eccl̄a lz diuerso iure cēset: puta q: vni p̄bēde aliq̄ spāle on⁹ incūbit q nō incūbit alij. vel si sunt in eadē eccl̄ia diuerse dignitates vel diuersor⁹ offic⁹ p̄bende forte q: aliq̄ deputate sunt cātatorib⁹ alie alijs officijs: als aūt bñ pōt vn⁹ cānonic⁹ vnā p̄bēdā cū alio p̄mutare dūmō collatio p̄bē/de nō p̄tieret ad inuestiturā alicui⁹: q: tūc vī q eius dz req̄ri con/sensus (Simonie) j. c. p̄r. j. q. ij. q̄pio. bñ pōt dicere q ex q̄ nō pos/sim secure i mea eccl̄a morari vel p̄ficere ibi p̄pt diuersitatē lin/gue vel alia iusta de cā: supplico vt de mea p̄bēda vel eccl̄a alij p̄/uideatis ⁊ mihi p̄uideatis in alia: credim⁹ etiā q possit ei dicē ⁊ tali meli⁹ cōpeteret mea eccl̄a ⁊ mihi sua. ar. s. de p̄bē. inf cetera sz ipis q̄ cōmutare debēt h iter se pacisci ⁊ tractare non lz.

AD questiones. habet. saz suā deputatā: als non liceret. s. de re. ec. nō ali. c. j. vel non solū eccl̄a erat maioris ecclie sz etiā possessiones. xvj. q. ij. c. j. ⁊ no. s. de p̄bē. de monachis. vel dic q p̄mutatio pōt fieri de eccl̄ijs non solū ad mēsam ptinētibus: sed etiam de alijs in q/bus quātūlumcunq; inris hz: non. n. ꝓhibet p̄mutationem fieri iuriū spūalium inter se vt hic dicit (Eccl̄ijs) ⁊ cū eccl̄ijs transibūt alia spiritualia: vt sunt decime ⁊ mortuaria (Discēantur). id est separatim fiat contractus eccl̄ax a contractu possessionū. vel hic vult dicere q caueant p̄mutantes ne occasione spūaliū iuriuz de q̄bus plus hz vna eccl̄ia q̄z alia plus vel minus pecunie vel alte/rius rei tpalis tribuant.

QUam oliz. commutassent. ⁊ male. s. e. q̄situ (inficiabat) sz postea fuit ꝓbatū alio mō vt statim sequit (Resignauit) mentit vt stati sequit: ⁊ p alias ꝓbatōes ꝓstituit (Constaret) forte p testes. ꝓfessio. n. p̄ dicebat vt statim dixit (Errorem). s. permutationem.

QUam vniuersoꝝ.prebẽ/
da.)hoc enĩ cõuenerat inter eos q̃.B. prebendã suã
daret cuidaꝫ cõsanguineo ipsius.L.ꝛ.L.prebẽdam
suã daret.B.(Cõsanguineo) q̃ etiã illicite ꝓmutationis ꝓscius ꝛ
fautoꝛ erat.(De iure).ſ.e.q̃ſitum.(Simplicitati.)hic enĩ de beni
gnitate loquit̃.secus de iure.(Amoto)resignauerat enĩ ex cã que
nõ fuerat secuta.tñ iustꝰ videt̃ q̃.L.q fuerat decepto: ꝓuiaret̃
sed ꝛ h̃ iustũ erat: hꝫ enĩ.B.esset puniẽdus ex eo q̃ simoniace re
signauerat vel renũciauerat:renũciatio tñ non tenebat qz simo/
niace: sicut nec collatio bñficij simoniace facta tenet.ar.j.q.j.or/
dinationes:ꝛ qz ex causa renũciauit que nõ fuit secuta.

EXhibita. ipſe.)capellanus.(Saluum.)certa
mẽsura.sal.hic sal'.vocatur.

De feudis. Rubꝛica.

INſinuatione. Sanzeriani.)vil/
lam vl̃ possessiões
(Ecclia).i.ep̃atus vel molendinũ.(Recepisse.)i
cã pignoꝛis cõputandos ꝛ est hoc forte modiũ
feudoꝝ sicut.j.de vsur.c.j.ná cũ liceat res eccl̃ie
alienare sine necessitate.xij.q.ij.necessitatẽ.ꝛ.c.
sine ex.ꝛ feud̃. de gr̃a cõcedant̃ ꝛ ꝑ ius facilis est eoꝝ reuocatio
ar.ſ.de bis q̃ fiũt a pla.sine con.ca.cũ aplica.vel hic vocat feuda
tarios rusticos q̃ teneãt aliquas possessiones quarũ rõne debẽt
aliqua seruitia exhibere:ꝛ nõ excedãt multũ fructꝰ valoꝛẽ fuitij.
alioquin esset ꝑ mandatũ dei:mutuũ dãtes ꝛc̃.vel dic hãc decre.
ꝛ ꝓsimiles log in eo casu qñ illicite tenẽt.ſ.q̃ in feudo date fuerũt
in casu illicito:sicut si decime in feudo darent̃ q̃ tñ sine scãdalo re
cuperari nõ possunt:ꝛ hic innuit̃.j.de vsuris.c.j.

EX parte.de nouo. Hoc enĩ iura/
mentũ intelligi
tur vt rem feudatariã cõstituat.(Alienare.)ꝛ ꝓpter
hoc debeat amittere feudũ.(Recuperare.)de facto:qz
de iure ipo facto cadit a feudo vel a iure feudi.(Concedas)i nul/
lo enĩ casuũ p̃dictoꝝ erãt possessiones de mensa.vñ iuramẽto
nõ astringebat̃ q̃ tñ loquit̃ de possessionibꝰ ad mẽsam pertinẽ/
tibus.ar.ſ.de rebus eccle.nõ alie.vt sine posset.vbi no.

De pignoꝛibus ꝛ alijs cautionibus. Rubꝛica.

NUllus presbyter. Libꝛuꝫ) h̃
phibetur
obligari ꝓpter honestatẽ:qz alꝰ ꝓsecratus non
est.calix autẽ certã recipit cõsecrationẽ:ꝛ ad mi
nus cũ ibi ꝓfectuꝫ sit coꝛpus ꝛ sanguis dñi iesu
x̃pi nõ dꝫ a ꝓbanis tangi: vestis ẽt bñdictionẽ
recipit.ar.xij.q.ij.aurũ.(necessitate.) no.necessitate imineãte vasa
ꝛ alia sacra obligari pignoꝛi.ar.j.c.ij.fm legẽ ꝛium.C.ꝺ sa.sãc.
eccl̃.sancimꝰ.ff.q̃ res pigno.obli.l.j.eã.ff.ꝺ pig.sꝫ ꝛ q̃.ſ.q̃ emp.

DOtoꝛ.liber arg.contra.ſ.de iuriur.ex re/
scripto.so.ibi.

EX presentiũ. pꝛo sua).i.ꝓpꝛia nõ eccl̃ie.
creditoꝛ tñ hoc nesciebat:sꝫ
q̃ vtilitate eccl̃ie accipi credebat ꝛ sic etiã ꝛctus noie
eccl̃ie celebꝛaꝝ.alꝰ enĩ res eccl̃ie obligate nõ essent:nec
cogeret̃ aliqs ꝑ earũ liberatiõe soluere ꝑcium.C.si res al'.pi.ꝺ.c.
curatoꝛ.C.que res pi.obli.posſ.q̃ filios.ꝛ eccl̃ia libere petere põt.
x.q.ij.hoc ius.in.v̄.q v̄o res.ſ.de reb̃ eccl̃.nõ alie.si q̃s.vel h̃ de
fco recupare nõ poterat nisi pꝛeciũ reddi faceret.si.ſ.ꝺ reb̃ eccl.
nõ alie.ad audientiã.vel dic ꝛctum factũ noie eccl̃ie ꝛ ꝓuata fuit
foꝛma:sed nõ cõstat fuisse ꝙrsum in vtilitatẽ ipsi⁹ eccl̃ie:ꝛ quia
nõ cogebat̃ eccl̃ia cogi sacerdos.x.q.ij.hoc ius.ꝛ no.h̃ q̃ nõ solũ
hꝫ eccl̃ia rei vẽdicationẽ ꝛ deceptionẽ sꝫ etiã actionez neg.gest. ꝛ
sacerdotez q̃ male ministrauit.ff.de neg.gest.l.iij.ſ.vlt.xij.q.ij.si
qua de reb̃.ꝛ.c.si qs.qñ lꝫ ꝛ nõ solũ hꝫ actionẽ ꝛ sacerdotẽ ad/
ministratoꝛẽ sꝫ etiã ꝛ heredes: q̃ tñ intelligim⁹ qñ dolo vel lata
culpa aliq̃d gessit sacerdos:vl̃ si q̃d ad eũ puenit vel hẽdes suos:
alꝰ enĩ hẽdes nõ tenent̃ nec de leui culpa.ff.de here.tu.nõ oñdi/
mus.C.de here.tu.l.j.ꝛ vlt.(Et ea.)pignoꝛa.(Ipsi⁹)sacerdotis.

ILlo vos.causam Agebant enĩꝫ
h.ꝛ.b.ꝛ.L.pi
gno.actiõe.(Predicte.g.) ꝑmo enĩ h̃.g.ꝓposuit dum
viuebat: ꝛ postea ea moꝛtua hoc ipm ꝓposuerũt he/
redes ei⁹.(Propositũ) tãq̃ exceptio pemptoꝛia post lit.con.(Pi
gnus.)qz si pign⁹ est pacto nõ põt facere q̃ dñium trãseat in ven
ditoꝛẽ vel q̃ nõ possit redimere.C.de pac.pig.l.vlt.(Ex duob⁹.)
no.ex plurib⁹ ꝓsumptionib⁹ iudicari.sic.ſ.de emp.ad nostram.
(Numerari.)si enĩ vẽditoꝛ esset emptoꝛ fructꝰ faceret suos.(Em
ptoꝛem).ſ.q̃ simulate ingerit ꝛctum sub specie venditionis cũ in
veritate ageret̃ vt esset pignꝰ: ꝛ plus valet q̃ agit̃ q̃ꝫ q̃ fillate cõ/
cipitur.C.plus valere qꝺ agitur q̃ si.q.p totũ.ꝛ ita fiat condẽna
tio in pignoꝛatia ac.in qua.actum est.

EX litteris.distractio. Justũ est
dũmodo
ꝓmo extractũ esset debitũ vꝛoris ꝛ oĩum aliozũ ha/
bentiũ hypotecas tacitas vel exꝓssas.(Dicit).i.petit
in libello suo.(Cũ mulierib⁹.) mulier in repetitiõe dotis ꝓferꝛ
oĩbus habentib⁹ ꝓsonales actiones vel tacitas hypotecas.C.q̃
po.in pi.ha.assiduis.h̃ñtibus autẽ exꝓssas nõ ꝓferꝛ.ar.ei⁹ q̃ dꝛ
in fisco qui sibi ꝓuilegiũ hꝫ.C.de ꝓuil.fi.q̃uis.ff.q̃ po.in pi.l.
vlt.hoc autẽ ꝓuilegiũ nõ habet mulier in reb⁹ parafrenalib⁹.
C.de pac.cõuen.l.vlt.nec ĩ donationib⁹ ꝓpter nuptias.C.q̃ po.
in pig.ha.l.vlt.in his enĩ bñ hꝫ tacitas hypotecas:sꝫ ꝓferꝛ tñ
posteriozib⁹ creditoꝛib⁹ ꝛ h̃ñtibus hypotecas sed nõ ꝓtioꝛib⁹.

QUam contra questionem.
Petẽdo restitutionẽ pignoꝛis ꝛ intẽtando pignoꝛa/
ticiã actionẽ:hic tñ nõ videt̃ cũ pigoꝛaticia actio sit ꝑ
sonalis ꝛ nõ deꝺ in rem.(Anullassent.) repete q̃ dixim⁹ supꝛa de
iureiurando.ad nostram.j.

SIgnificãte.cõmissoꝛie. C.de
pact.
pig.l.j.ꝛ.ij.qz nõ obstãte pacto tali.ſ.q̃ res pignoꝛata
ꝓpꝛia sit creditoꝛis:vel q̃ vlteriꝰ nõ reddat̃ pignꝰ debitoꝛi po/
terit agere pignoꝛatitia ac.ad recuperandũ pignꝰ:sed iuramẽtũ
bñ obstaret sibi si in culpa fuisset.(Nũcium.) no.malitiã ꝓcura/
toꝛis nõ obesse dñoꝺ:dũmõ in culpa eligẽdi nõ fuerit.ff. ꝑmodati.
argentũ.C.q̃ pe.tu.cũ ap.(Remiserit.) quicũq̃ enĩ aliq̃d alicui
debet nõ dꝫ expectare q̃ is cui debeꝺ istud petat.sꝫ debitoꝛ dꝫ ire
ad locũ vbi creditoꝛ hꝫ domiciliuꝫ ꝛ ibi sibi offerre: ꝛ si nõ est ibi
coꝛã iudice loci h̃ protestet̃.ar.h̃.C.de vsur.si creditricis.C.de sol̃
obli.ꝛ idẽ est dicendũ qñ aliqs ꝓmisit alicui facere cessionẽ ac.vl
renũciationẽ.ar.ſ.de offi.oꝛ.pasto.§.fi.(Laptione.)ná lꝫ ꝓ mis/
sionẽ nunciꝫ excuset̃ q̃ nõ incurrerit periuriũ qz credebat solutã
esse pecuniã creditoꝛi nõ tñ excusaret̃ si cito nõ solueret postq̃ sci
uit pecuniã nõ solutã qz adhuc durat debitũ ꝛ vinculũ iuramẽti:
qz lꝫ ex pacto nõ teneret̃ q̃n posset recupare pignꝰ:ex iuramẽto
aũt sic obligatꝰ est vt vlteriꝰ petẽ nõ posset nisi p̃dictis excusatio/
nib⁹ defenderet̃.(Logatis) hoc est de iure siue aliq̃ dispẽsatiõe.

QUam constet.in mulierez.
Jsta.J.habuerat filiũ ꝛ filiã noĩe.m.de ꝓmo mri/
monio q̃ ad sc̃a vota cõuolauit.moꝛtuo aũt filio suc
cessit ista cũ soꝛoꝛe defuncti in viriles poꝛtiões: sed in oĩbus q̃ ad
filiũ noie defũcti puenerũt a ꝑe nõ habebat.J.mulier nisi vsuꝫ
fructuꝫ in donatione ꝓpter nuptias aut̃.de nup.ſ.huic nos.ꝛ.ſ.
qñ mulier.sed.m.habebit ꝓꝓietatẽ tanq̃ heres ꝓmioꝛ abin
testato:ꝛ iõ ipi caueri debẽt vt sequit̃:põt etiã poni casus qñ vsu/
fruc erat relictꝰ.J.mulieris ꝛ ꝓꝓietas.m.põt poni qñ ĩ iudicio
cõi di.vel fa.herc.vni erat adiudicatꝰ vsusfructus ꝛ alij ꝓꝓieta
tes:sed ꝓmo dictũ magis placet.m.(Mulierem.)soꝛoꝛẽ defuncti
filij.(Salua).ff.de vsufru.l.j.(Pecuniã).ff.de rebus que vsu.con.
ꝑ totum insti.de vsufructu.ſ.j.ꝛ.ij.

De fideiussoꝛibus. Rubꝛica.

QUicus. Jnseruiẽs.)hoc verbũ fre/
quẽtiã ꝛ assiduitatẽ notat.
vel dic q̃ nec semel fideiubere ꝺꝫ nisi in necessi/
tate:si tñ fideiubebat tenet.j.c.pri.xj.q.j.te qui/
dẽ.sed peccat ꝛ punit̃ nisi frequẽter vt hic.

DEuenit. transcꝛipta.) q̃ tñ ad ꝓbationem
nõ sufficiũt vt.ſ.de fide instru.c.j.
ꝛ hoc satis colligit̃ ex eo q̃ sequit̃.si ex ꝓfessiõe ꝛc̃.nisi
enĩ trãscꝛpta facta essent cũ ea solẽnitate q̃ ẽ notata.
ſ.de testi.alberic⁹.nõ faciũt fidẽ.(Reddũtib⁹).C.q̃ res pi.ob.ꝛ.l.
sp̃ẽ.ꝛ.l.vlt.ꝛ.so.nõ p̃nt obligari spãli ꝙuentiõe:sꝫ a iudice ꝑ debi
to canonici ꝛ ex cã iudicati p̃nt obligari ꝛ addici.C.de excep.rei
iudi.stipẽdia.C.de pꝛi.mil.l.j.ff.de reb⁹ eo.q̃ sub tu.vel cu.mag.
§.nõ passuꝫ.ꝛ ex eadẽ cã possunt interdici stipẽdia.ff.de re iu.cõ
modis pꝛedioꝛũ.(Suspẽdatis.) ná lꝫ ad hoc nõ agat̃ si tñ ipsis
defendentib⁹ cõuicti fuerint de aliquo crimine: taꝫ oꝛdinarꝰ q̃ꝫ

delegatus eos punire poterit: maxie cũ sit notoziũ in iure: ⁊ insa
mia inde orta sufficiat ad suspẽsionẽ eius. ij. q. vj. ꝓbz si secus ãt
esset ⁊ si non esset in iudicio: ⁊ tunc probaret aliqꝺ crimen cõtra
eum. s. de or. cog. cum dilectus.

Qonstitutus. soluat. ħ hz locũ in ꝗtuor casib⁹ Primus ẽ: si re⁹ dilapidat bõa sua. Scõs: si fideiussor
ꝓdẽnatus ẽ creditori. Tertius: si ex pacto ħ ꝓuenit a ꝓncipio. C.
mãdati: si p ea. Quart⁹ si diu stetit in obligatõe. ff. mãda. Iutius
titius. ar. ff. mãda. si mãdato. §. ꝗtiẽs. ff. cõmo. si vt certo. j. c. vl.
(Ille ⁊ cãcellari⁹ (Satisdatiõe) ħ cautio nõ ẽ necessaria cũ sufficiat
sola citatio: ⁊ si nõ se pñtauerit ꝓcedi põt ad testiũ receptõez. s. ꝺ
testi. c. j. ħ ãt ideo petita fuit cautio: qz ꝑsumebat papa q cãcella
rius maliciose vellet fatigare aduersariũ in mittẽdo bononiã p
testibus recipiẽdis: vt ãt cesset ab ħ grauamine vult q etiã ipe
suũ nunciũ mittere cõpellat (Significẽt). s. de testi. cãz. s. de pro
ba. hz. no. eũ q refert negociũ nõ soluz debere referri ꝗta sit fides
adhibẽda testibus: sz etiã in instris.

Quod qbusdã. religiosis. locis (Ad vniuersos) religiosos (Lõi) si vltra id q ca
pitulũ hoꝝ mutuãdũ mãdauit qñ aliqs ꝯbit nunciũ vel quẽcũqz
aliũ ꝯctũ injt cũ ꝓcuratore ꝺz ꝺligẽter inspicere tenorẽ mãdati
ff. mãda. diligẽter. j. de puit. porro. qz si illꝰ excessit nõ tenet dñs
nisi in ꝗtũ ꝓbaret ꝗsum in vtilitatẽ dñi: vt ħ. nisi illud q facit vl
tra mãdatũ ex necessitate ꝓsecutiuũ sit mãdato: vt ẽ cautio ꝺ eui
ctio. ⁊ silia. ad q bñ ꝓcurator obligat dñm: vt. ff. de ac. ẽp. l. iuli⁹.
§. si ꝓcurator. ff. de pcu. q ꝓpo. ⁊ l. ꝓcurator. sz sp caueat iste pro
curator q adhuc mãdatũ nõ hz ne pecuniã mutuã accipiat: qz in
ea nunqꝺ dñm obligat. C. q cũ eo. l. fi. nec obligare põt pign⁹. ff.
qꝺ iussu. l. añpe. Si ãt aliqs plat⁹ ꝓstituat aliquẽ ꝓcuratorẽ ad
ꝓcurandũ aliquã villã vel aliquã ꝓbendã si dat sibi liberam ad
ministratõez in ea vz mihi q põt agere noie eius ꝓ vtilitatibus
ville vel ꝓbẽde: ⁊ põt locare ⁊ pmutare res illi⁹ ville vel ꝓbende
⁊ põt ei solui debitũ qꝺ eis debeꝭ ⁊ pacisci. ff. de pac. rescriptũ. §.
fi. ⁊ tribus. l. se. ff. de ꝓcu. ꝓcurator cui. ⁊. l. se. ⁊. C. q cũ eo: si libe
rã. ff. de rei ven siqs bac. §. fi. ⁊ hac rõne vz qbusdã q etiã possit
mutuũ ꝯbere: sic tñ q nõ obliget psonã dñi: sz res tñ ville vel ꝓ
bende qs administrãdas recepit. Si ãt hꝫet generalẽ admistra
tionẽ oiuz bonoꝝ dñi: tũc forte posset obligare dñm: ar. ꝓdictaꝝ
l. ff. de ꝓcu. gñali. ⁊ de pac. rescriptũ. ⁊ tribus. l. se. ⁊ ħ ex eo maxi
me ꝓbaꝭ: qz talis ꝓcurator põt facere institorẽ ⁊ ex ꝯctu cũ tali
institore bito obligabiꝭ: ⁊ ꝓcurator gñalis q instituit ⁊ dñs. ff. ꝺ
insti. cuicũqz. §. fi. ⁊. l. se. exq̃ sequiꝭ q multo fortius ipe ꝓcurator
gñalis dñm obligabit et iã mutuã pecuniã accipiẽdo: ciuitas tñ
vel eccl̃ia nunqꝺ in mutuo obligaꝭ nisi ꝗsum sit in vtilitatẽ ciuita
tis vel eccl̃e. ff. si cer. pe. ciuitas. secus tñ est in ꝓuato: vt no. ī sum
ma. C. si cer. pe. §. vbi ãt accipit mu. si ãt nõ habeat liberã admi
nistratõez nec spãle mãdatũ ad ꝑdicta nõ põt ea facere. ff. ꝺ ꝓcu.
mãdato gñali: ĩgratis. ⁊. l. ꝓcurator totoꝝ. ff. de of. ꝓcu. ce. l. j. §. j.
C. de ꝓcu. ꝓcuratorẽ. ff. de pecu. q peculij. vz tñ q huic etiã nõ li
bero solui debent pensiones: ⁊ alij redditus ville ⁊ prebende: ⁊
q ipos possit alienare. ar. ff. de ꝓcu. ꝓcurator. to. ar. C. de admi.
tu. lex q. ħ ãt bñt locũ in ꝓcuratorib⁹ ad aliq̃ ꝓcuranda: ⁊ nõ bñt
locũ in institoribus vel ꝓcuratoribus negociationũ. in eis. n. vz
q siqs alicui mãdasset q pãnos cã negociatõis ei emeret q lici
te põt accipe pecuniã pro bis perficiendis: ⁊ dñm obligat insti
toria. ff. ad mace. sed si filius. §. interdũ. ff. de insti. cuicũqz. in ꝓn.
⁊. §. nõ tñ omne ⁊ in oĩbus. §. ciusdem. l. nec est vis vtꝫ de mĩtis
rebus mãdauerit dñs vt tunc habeat locũ directa: insti. ff. de in
sti. cuicunqz. §. j. nã ibi in plurali tñ loquiꝭ. s. agris colendis mer
caturis faciendis. Si ãt de vna re tñ mãdet: ⁊ tunc daꝭ vtilis: in
sti. ff. de insti. in eum. j. rñ. ⁊. §. j. ⁊. C. de exer. l. iij. ⁊ l. si mutuaz. ⁊
C. si cer. pe. l. eum qui. Item non videꝭ esse vis vtꝫ dicat dñs ꝓ
ficio talem: vel instituo tali negociationi: an dicat facio talem pro
curatorem meũ in tali negociatione. nã ex ꝯctu talis ꝓcuratoris
q est ad negociatões vel ad certũ qd. si. n. est ꝓcurator ad pecu
nias recipiendas daꝭ vtilis insti. ꝯ dñm. ff. de insti. in eum. sed ꝯ
ff. de insti. cuicũqz. §. sz cũ ⁊ fullo. So. ibi loquiꝭ de ꝓcuratore qui
nullã hz ptãtem negociãdi in rebus dñi: sz tñ discipulos regere
debebat ⁊ necessaria eis ministrare ex ꝯctu. n. cũ tali hĩto nõ ꝗriꝭ
insti. q non ꝗriꝭ nisi qñ aliqs fit institor: vel ꝓcurator ad negoci
andũ ꝓ vtilitate ⁊ ꝗstu dñi: ⁊ nõ loquiꝭ de ꝓcuratore q instituit
ad colligendos redditus ⁊ faciendũ coli terrã: ħ. n. nulla ẽ nego
ciatio ꝗstuaria: ⁊ ideo nõ daꝭ insti. ff. de insti. sicut villicus. posz
tñ aliqñ dari ne. ge. Jté hz dixerim q aliqñ põt ꝯbere nunciũ in
stitor: tñ diligẽter caueat sibi ille q mutuat. quã qñ cautelã ꝺz hꝫe
collige. ff. de exerci. l. j. §. nõ aũt ex cõi cã. ⁊. l. fi. in cautela. n. hmõi
equipo exercitoriã ⁊ insti. hz aliq aliter dicãt. Ex his ãt legibꝰ sic
distinguiꝭ: qz si ꝓpositus alicui rei vt institor vel exercitor ꝯbat
in rẽ q ei noiatim ẽ pmissa sp ꝓpositores tenenꝭ insti. vl exer. nec
attendiꝭ an sit ꝓuersum in rẽ vel nõ. si ãt ꝯbat in rẽ q tacite ẽ sibi
cõmissa si id qꝺ accipit vel in q̃ ꝯbit vertiꝭ in rem dñi idem est.
sed si non vertiꝭ in rem dñi tũc locum hz. l. fi. ff. de exer. vbi ꝺz cre
ditorem scire debere se ꝯbere in eã cãz que tacite est ei permissa:
⁊ q non credat plus qz est ei necessarium: ⁊ q res ibi possit com
parari: nec sufficit sola assertio ꝓpositi dicentis q in cãz necessari
am accipit: immo eo sciente ꝺz subesse causa. quid autem sibi taci
te cõmittaꝭ in summa de exer. no. ꝺz autem institor ab insto: quia
ꝑstat vel ꝑficitur negociationi vel negocio etiam singulari. ff. de
insti. l. ij. ⁊. l. cuicunqz. in ꝓn. vbi habes q institor dicit etiam qui
edificio ꝓponit: ⁊ insulanus ħ hoc noie continet. ⁊ de institore
videꝭ q si pro edificio accipit mutuum q bñ obligat dominum.
ff. de insti. certum. §. non tñ omne. sz si tñ esset institutus ꝓcura
tor nõ institor ad edificium: tunc nõ videꝭ q possit accipe mutuũ
pro edificio: sed de sua pecunia vel domini facere ꝺz. C. q cũ eo.
l. fi. sed ꝓtra. ff. de insti. meum. C. de exer. si mu. So. ille. l. loquun
tur q ꝓcurator obligat dñm de mutuo qñ ei spãliter mandatum
est q mutuet: ⁊ ħ ipm dicit. l. ꝓallegata. C. q cum eo. l. fi. in ꝓn. sz
si non esset mandatum sibi spãliter tunc nõ posset dñm institor
obligare nisi esset procurator ⁊ institor. ff. de insti. cuicunqz. §. sz
si fullo. §. q cum eo. l. fi. ħ materia hz sit legalis tñ multuz necessa
ria est clericis qui suis negocijs multos ꝓponunt: ex dolo autem
extra officium suum cõmisso nõ teneꝭ dñs: sed si in officio sibi cõ
misso delinquat in ꝓtractu teneꝭ dominus. ff. de tribu. sz si ꝓuus.
⁊ duabus. l. se. nisi quãcito sciuit purgauerit. C. de exer. mi. an. l.
fi. C. de hereti. quicunqz. s. vt li. non contesta. accedens. sicut ex
dolo defuncti teneꝭ heres si in ꝓtractu admittaꝭ. ff. de po. si hoiez
§. daꝭ. (Jn vtilitatẽ) sz ꝯ: qz siue infra summã cõi ꝓuidentia ꝓsti
tutus siue sup̃a mutuatus fuerit non tenetur eccl̃a: nisi conuersa
sit in ipius vtilitatem. x. q. ij. ħ ius. §. is cum. ⁊ insup quãtũcũqz
recepit si ꝓuersa est in vtilitatem eccl̃ie sp teneꝭ vt hic. Sol. duo
bus modis dicit ꝓuerti in vtilitatẽ eccl̃ie. Primo id tñ qꝺ ꝓuer
tiꝭ in rem eccl̃ie ⁊ in posteꝝ duraturã: puta emptõez alicuius rei
edificium ⁊ ꝑsilia. ⁊ sic accipiꝭ ħ. ⁊. ff. ꝺ impe. in re. do. fa. l. j. ⁊. iij
⁊ pe. ⁊ ꝗsi p totum. dicit ⁊ alio mõ conuerti in vtilitatem eccl̃ie:
etiam id q nõ accipiꝭ ad perpetuam vtilitatem sed temporalem
puta p colendis agris ⁊ domibus nõ necessarijs: alꝫ tñ vtilibus
faciendis ⁊ magnifice ⁊ vtiliter: sz tñ eccl̃ia non sufficit ad tãtas
expensas facere: ⁊ ideo ħ inspecto nõ est vere ħ vtilitas. ⁊ idẽ in
alimentis monachoꝝ quos voluit parce viuere: sed ipe multa ex
pendit que vtilia fuerunt: sed tñ nimis grauabaꝭ: ⁊ ipi pauciori
bus poterant esse contenti hz cum difficultate. ⁊ sic accipitur. ff. ꝺ
rei ven. si fundo. ⁊. ff. de pe. here. si a domino. §. vl. ⁊. l. se. qñ ergo
fit ħ prouisio q accipiãt vsqz ad certã summã: poterit obligare ⁊
accipe etiã ꝓ tpalibus ⁊ nõ ppetuis vtilitatibus: sz vltra non ꝓ
tpalibus: sz ppetuis sp tenebiꝭ. Jté si vsqz ad summã ptaxatam
mutuũ accepit ⁊ ꝓuersum sit in vtilitatẽ eccl̃e etiã si post pierit tñ
teneꝭ eccl̃ia. si ãt vltra summã ptaxatã accepit hz ꝓuertaꝭ in vtili
tatẽ eccl̃ie: nisi ꝑduret nõ teneꝭ. sic. ff. de transac. cum bi. §. siqs ꝺ
ali. sz ħ non placet aliqbus: qz in casu ꝓmo eque cõpetit actio
sicut si duraret ꝗsum. ff. ꝺ neg. ge. siue. Sz alij dicunt q ꝗtũcũqz
sit ꝗsum vsqz ad ptaxatam summam competit actio nego. ge. si
ꝓ templatione eccl̃ie mutuauit: sed vltra summam non hz actio
nem nisi duret versum. C. de neg. gest. l. vl. quia videtur ꝓhibe
re vltra ptaxatam summam. sed ħ non vz pati ħ lꝫa: cum etiã ve
lit q si vltra summam sit mutuatũ ⁊ sit ꝗsum in vtilitatem eccl̃e
q ad illum teneaꝭ eccl̃ia. probaꝭ etiã hipm ea rõne: qz exq̃ pecu
nia mea ꝓuersa est in vtilitatẽ eccl̃ie: ⁊ si alꝫ ius non sit tñ equum
est pecuniã mihi restitui. ff. si cer. pe. si me. sz certe ħ vera sunt vbi
durat ꝗsum: vel vbi non durat dummõ certa summa nõ esset ꝓ
taxata: sz vbi certa summa est ptaxata videꝭ vltra summã ptaxa
tam prohibere: ⁊ ideo tunc non hz locum actio ne. ge. C. de neg.
gest. l. fi. posset tñ dici eum videri donasse. sed hanc ꝑsumptõem
donatõis aufert: quia expresse dicit se velle recupare pecuniã suã
vsqz ad summam autem ptaxatam certum est q teneꝭ monaste
rium certi conditione. ar. ff. si cer. pe. ciuitas. Jtem põt dici q si
cut seruus contrahendo mutuum obligat dñm ex mutuo: sicut ⁊
monachus ⁊ etiam forte clericus.

Qum pro quo. si diu. ff. mãda. lutius (Dis
sipare). C. manda. si pro ea.

De solutionibus. Rubrica.

HEc.sic ꝓcedecesso/ris).xij.q.v.qz.l.(Veres).xvj.q.vj.illud.(Necessitate)si vsa sint in vtilitatē eccle

SIquoꝝ.obliga/ri)alienis debitis. nam ꝑ suis debitis liceret dare lras ⁊ figilla.(Suspēsum)hanc absolutionē non seruat sibi papa:⁊ ideo cuilibet epo lz:ar.j.de sen.ex.nup.

HEdoardus.relaxaris. Videl cum hz siue ex ꝯctu siue ex maleficio ꝙueniaꝫ egenus ad interesse alicui reddendū tm̄.si vo nō agiꝫ ad interesse tm̄:sz ad penā ⁊ interesse vt ē in furto:tūc si placet actori q̄ ē ibi pene poterit cōmutari in penā corpalē:ar.xij.q.ij.fraternitas sz ꝑ puro interesse nō sbijcit pnīe:sz reseruabiꝫ res bn̄da tempe ꝓperioris fortune.Si aūt ꝙueniaꝫ qs actōe iniuriaꝝ q̄ ē tm̄ ad vindictā. vel etiā si alis ꝙueniaꝫ criminaliter vbi dz q̄s ꝓdēnari pecunialiter fiat cōmutatio pene etiā invitis actoribus.ff.de penis.l.j.j.de sen.ex.vt fame.Alij tn̄ dicūt q̄ h cōmutatio locuz hz tm̄ vbi pene applicanꝫ fisco q̄ ē sp̄ nisi in casibus exceptis:sed vbi applicanꝫ certis ꝑsonis nō fit cōmutatio eis invitis.

ISqui.indebitum. ff.de ꝓba.cuz de indebito

ORudentes. ⁊c̄.

De donationibus. Rubrica.

HRaternitatē.deteriorē hāc regulā intelligo cū agiꝫ de dāno vitādo nō de lucro captādo.C.de acq.pos.l.vlt.tn̄ in modicū pōt facere deteriorē:vt in.c.pri. ⁊.xij.q.ij. terrulas.⁊ in h differt a ꝓcuratore q̄ etiā aliq̄ tulū ꝓcurator donare nō pōt.ff.de ꝓcur.ꝓcurator. ⁊ p totum.in omittēdo aūt facit ꝓditōez deteriorē etiā in multo.xvj.q.iij.placuit.s̄.de ꝑscrip.c.j.l(Legutie)revocare.dic vt no.s̄.de elec.nosti.

QTerum.quantitas. qz ⁊ si cōsuetudo esset nō tn̄ teneret in magna q̄ntitate cum esset onerosa eccl̄ijs.s̄.de ꝙsue.c.j.(Ratū)⁊ si tot faceret que lesionem inducerent eccl̄ie revocaret vltime tn̄ p q̄s ledit ecclia.j.c. aplice.xij.q.ij.si quos.C.de dona.si qs.ar.tn̄ q̄ totum revocaret ff.de iure pa.si libertus.

QOnsultationibus.fiant Puta qz eis dant in bn̄ficiū(Privatis).i.clericis(Momenti) etiā postq̄ vacauerit(Fiāt etiā viuētibus ꝑsonis earum:puta qz eis deberent in ꝑpetuū auctoritate ⁊ cum alijs solēnitatibus. Inno.

QEr tuas.quatuor modi os)non designādo in aliquo certo loco bos quattuor modios:sed simplr eos de q̄tuor modys investiuit p quā investiturā nec meliores nec deteriores q̄tuor modios sz mediocres dari cogi debebat.succesor aūt duos modios tn̄ assignauit ⁊ de eis ipos investiuit cū crederent quatuor esse:nec erat certus terminus assignatus mensurationi. ⁊ q̄.j.eundem renūciaret de q̄ntitate:nam tunc secus esset.ff. de ꝯben.emp.si q fundū. (Quatuor).i.ac si q̄tuor essent modij.

QUm dilec.in forestā. ꝓpter venationes (Ac sn̄a)egerat.n.monasteriū interdictovti pos.ꝙtra alanū vt ab ipoꝝ molestatōe desisteret:sup̄ q̄ petitōe cū esses lis ꝙtesta. ⁊ testes ꝓducti ac plene de cā liq̄ret mandat dn̄s papa sn̄az ferri sic(Donatōez)duplicis generis donatiōes ⁊ diuersaꝝ reꝝ ꝙtinebanꝫ in instro.ꝑma donatio erat pura. scōa cū pēsione ⁊ determinatōe tali.s.q̄ possit illā donatōez cōmutare vel revocare.⁊ ad hāc vltimā donatōez referꝫ clausula de foresta:q̄ forte erat q̄ liceret ei venari in reb̄ donatis:vel in forestaz dirigere.ar.ꝯ.s̄.de ap.scōo.ff.de leg.iij.siqs.in ꝑn.de leg.j.talis §.vl.⁊.l.se.sz h ideo ē:qz in donatōe ē plenissima interꝑtatio faciēda:vt h(Plena)vt.ff.de v̄.ob.in ꝙuētōalibus.C.q̄ res pi.ob. l.vl.ff.si cer.pe.l.iij.(Plenior).ff.de reg.iu.in testamētis.ff.de iu. ⁊ fac.ig.l.iij.(Bn̄ficijs).i.ꝑuilegijs.⁊ intelige si alij nō sit nomine ꝑiudiciū.C.de ꝑ.impe.of.q̄tiēs.ff.de admi.tu.ipuberi.s̄.ō re scrip.sedes. Itē ꝑuil.q̄ tangūt iura ꝓcedentiū large interꝑtamur vt h.xvj.q.j.q̄ aūt iura alioꝝ tangūt stricte.s̄.de vsu pal.ex tuaꝝ nō tn̄ calūnioſe.j.de ꝑuil.in his.⁊ no.s̄.de trāsla.epi vel ec.c.vlt.

DAstoralis.religiosis. sec⁹ si cōcedat ecclesiā alicui archipb̄o q̄ sit ifra fines suū archipb̄i tus.nā tūc nō intelligim⁹ q̄ ꝓcedat ei fruct⁹ vel puentus suos tpales:sz q̄ sibi sit sbiecta tāq̄z archipb̄o.⁊ idē li ꝓcedat archiō.eccl̄az vbi nō hz iura archidiacon⁹:qz tūc ea ꝓcedere intelligiꝫ.Nō diuersitatis ē:q̄ cū abbates nihil hēant certi iuris in eccl̄ijs suis vt aliq̄d eis ꝓcedere videanꝫ locū hz q̄ō hic dē idē credim⁹.s.q̄ō h dz etiā si donet mōasterio exēpto vel epo alie no.xvj.q.v.c.j.nisi forte mōasteriū esset exēptū cū capellis habitis ⁊ bn̄dis:qz tūc vz dare vel donare eccl̄iaz vt sit exēpta:tn̄ epis suos ꝑuētus tpales dare nō intelligiꝫ.h ideo dicim⁹:qz ex pensionis dātiū ⁊ coꝝ q̄ dant debem⁹ cogīscere q̄d dari intelligat:vt h colligiꝫ.h q̄ dicit decr.h locū hz cū epis dat mōasterijs eccl̄as bn̄tes vel nō bn̄tes pochias.⁊ idē vz si papa suā capellam q̄ pplm nō hz dat mōasterio.sz si eximit aliquā eccl̄iaz ab epo vt det eam abbati:siue in ea ꝑus abbas ius ꝑsonatus hz̄et siue nihil:tūc illa sberit abbati q̄ ad leg.dioc.⁊ q̄ ad leg.iurisdictōis:qz exq̄ eā eximit vt eā det abbati vtrāq̄z legē trāstulisse vz in abbatē: cū papa ipm emerit:⁊ cupiditas pape videret si aliq̄d sibi retineret:ar. C.de bo.va.si qn̄.⁊ est h vez si eccl̄ia donata nō hz pplm: sz si hz pplm tūc eodē mō eccl̄ia cū clericis sberit abbati q̄ ad vtrāq̄z legē:qz solus abbas sup̄ eā ⁊ eos exercebit iurisdictōez h saluo q̄ in grauioribus regret papā.s̄.de offi.archi.ad h.ipe.n.instituet rectorē in ipa eccl̄ia:⁊ sic de alijs q̄ ad legē iurisdictōis ptinēt:sz ⁊ legē etiam dioc.habebit in ea:qz si qua aliunde ei obuenerit q̄ a papa:de illis habebit canonicā portiōz:⁊ sic etiā de mortuarijs ⁊ aliūde venientibus.sed cū p̄dicta exemptio sit restringenda q̄ tum ad epm a quo eximiꝫ non intelligo pplm exemptum.⁊ ideo quantū ad pplm dz epo de lege dioc.rn̄dere.s.quia curam populi ab eo retinet sine examinatione tn̄:sed tn̄ bn̄ poterit ꝙra eum excipe ⁊ accusare coram abbate:⁊ ō causa eius rn̄debit epo. Itē de oblationibus ⁊ mortuarijs q̄ illi eccl̄ie a populo obuenient:rn̄debis epo.ar.j.de ꝑuile.ex ore.⁊ idem dicimus de lege iurisdictionis:qz si quas causas populi tractabat:ad epm appellabiꝫ. (q̄ sutum)qui enim concedit eccl̄az ius q̄ō in ea hz ꝓcedere videt ff.de ꝯben.emp.qz tabernas.ff.de le.j.si domus.⁊.l.vlt.ff.ō vsu ⁊ ha.si ita.ff.de leg.ij.in eius.§.pe.arg.ꝯ.(Temporaliter) puta tertiam vel quartā partem fructuum possessionum nō decimaꝝ vel forte qz de possessionibus aliquē annū redditū pstabat:⁊ talem partē non hz in tēpalibus videt ꝓcedere ꝑuentus ꝑ puta quartā decimaꝝ ⁊ oblationū ⁊ filia.s.spūalium redditus. ꝑ.q.ij.antiquos.xij.q.ij.vulteranos.(Portio conuertatur)⁊ non institutio ⁊ cetera consilia que institutio bene intelligeret ꝓcessa si diceret epūs:ꝓcedimus tibi eccl̄az pleno iure.xvj.q.ij.c.j.arg.ff. ꝑ socio.l.iij.§.j.⁊.l.cum societas.j.q.j.sunt nonnulli.(Nullam.) certā:qz cathedraticuz dat in signum subiectionis in spūalibus ⁊ iurisdictionis spūalis:⁊ ideo cum illā p remittere nō intelligāt ꝑ ꝓsequēs nec cathedraticū(Prouentus)puta moderatū auxilium.j.de cen.cū apls.§.phibemus.⁊ que de multis vel iurisdictione ꝑueniunt:nam noīe ꝑuentus oīa comꝓhendit.ff. de vsufru.legato.a criminalibus aūt abstineat ⁊ epo dimittat.xvj q.ij.visis.in fi.vel vt dictū est conferre intelligiꝫ quartā decimarum ⁊ alios spūalium redditus non iurisdictōez nec ea q̄ ex iurisdictōe ꝑueniunt.vel is est sensus q̄ si epūs nullos habet redditus in tpalibus:qz tunc intēdit ꝓcedere religiosis q̄ omnes redditus eccl̄ie concessē eis appropriēnt sibi.Sed oppones si h fiat ergo eccl̄ia concessa est in grangica:⁊ sic nec etiam cathedraticū habebit ibi epūs.sed ibi rn̄dent:sz appropriēnt sibi redditus supfluos:non tn̄ eccl̄ia dz absq̄z clericis remanere:vt no.s̄. de ꝓben. in laterañ.⁊ no.qz cum epūs dat eccl̄iaz aliq̄n intelligiꝫ dare temporalia.i.redditus rōne tpalium debitos quos in ea habet:aliq̄n alias obuentiones vt h:aliq̄n dat institutionem cum pleno iure.xvj.q.ij.c.j.aliq̄n omnē ꝑuentū temporalē ex quacunq̄z cā ꝑueniente.j.de cen.cum venerabilis.sed dando ꝑuilegium exēptionis nō eximit a iurisdictione sua eccl̄iaz cui dat ꝑuilegium vt p̄dictis iuribus ꝓbaꝫ.ar.ff.de offi.pre.legatus.⁊ dicūt q̄dam q̄ nō valet talis exemptio nisi dicat in q̄bus eximit: sicut q̄ non soluat moderatū auxiliū:⁊ in illo valet exemptio:⁊ sic de alijs.ꝯ j.de reli.do.constitutus.sed dic vt ibi no.sed melius videtur q̄ si generalis fiat exemptio de oībus tpalibus q̄ valet.j. de cen.cuz ve.⁊ idē forte in spūalibus que remitti pōt: sup̄ior ergo tantum eximet:non tn̄ solus papa sz ⁊ archiepūs ⁊ epūs: ar.j. de excess.p. sicut.xvj.q.j.⁊ tpis qualitas.dummō cum solēnitate debita fa-

ciat:vt no.s.vt ec.bñ.sine di.con.vt nostrũ.in fi.ꝛ si eps eximat aliquã ecclaz abbati vel archiepo vel alij plato:intelligiꝯ in totũ exẽpta cũ clericis ꝛ laicis:ꝛ soli epo ſbeſt:vel illi cui tradiꝯ:ꝛ hoc vꝛ in iure pochiali:secus aũt dicerem⁹ in iure epali. nã lz ecclia quã dat religiosis a iure epali sit exẽpta p papã:nõ tñ pplus erit exẽptus:vt no.j.de puile.recepim⁹. Et ẽ ea forte rõ:qz eẽt grãde piculũ si eps nõ posset mistrare pplo sacra:qz abbas vel ali⁹ platus ipius eccle exẽpte nõ põt:vt ꝓsecrare altaria ꝛ ꝓsilia.imo plꝰ vꝛ q etiã si eps aliquã eccliam eximat nõ vꝛ illã a se eximisse. vñ forte vꝛ qꝛ si papa daret ecclaz alicui alij epo q tũc etiã pplꝰ vide reꝯ exẽptus:qz epalia iura posset recipe ab epo cui daꝯ. (Latbe/ dra ticũ)idẽ in corrẽptõe etiã si pleno iure ꝓcessisset ecclaz.xvj.q. ij.visis.idẽ in ꝓcuratore ꝛ iurisdictõe ꝛ visitatõe.j.de cen.cũ ve/ nerabilis.etiã si pleno iure ꝓcessisset.(Lõdensis.)ꝛ sine eo nõ va/ let.si aũt collatões bñficioꝝ fierẽt de ꝓsuetudine valerẽt sine con sensu capli.s.de bis q fi.a pla.sine con.ca.ea noscit.

ITer dilectos. hospitali.

sci alutij(Hospitalarij)sci sepulchꝛi(Dissilibus)q li/ cite fit:qz pmo egerũt in dicto vti pos.ꝛ postea inter dicto de recuperanda possessiõe.ff.de acq.pos.nãliter.§.nihil.ꝛ ea dẽ res vno interdicto sic vna actiõe ex diuersis causis:puta tur/ batõibus vel deiectõibus petiꝯ.C.ỗ pe.he.hereditas.ff.ỗ excep./ rei iudi.cũ qrif.nã ꝛ cũ etiã interdicta psonalia sunt:ꝛ ex diuersis causis pponiꝯ idẽ interdictũ.vbi gꝛa:ago interdictovñ vi:qz de iecit ꝛ itez si pmo succubuit:qz deiecit mã dauit:ꝛ itez qz ratum habuit.s.de resti.spo.sepe.ꝛ c.cũ ad sedẽ.(Patroni).qz patroni asentiebãt q suũ esset ius pꝛonatus ꝓcedere videbaꝯ:ar.s.c.pri. (Hospitalis)sci alutij(Lõmiserũt)sic.ff.qỗ cuiusqz vni.itẽ eoꝝ.§ j.(Assignatõez).i.ꝯctũ donatiõis vel ꝓcessiõis pficerẽt q oĩa pñt p pcuratorẽ fieri.s.de pbẽ.accedẽs.s.de pscrip.si diligẽter.(Re/ cepint)ℌ sbiectio lz nõ tenuerit de iure:qz ad epm ptinet ℌ.s.sbij/ cere vnã ecclaz alij.s.de sup.negl.p.sicut.j.de excess.pla.sicut.s. de ꝓsue.cũ dilectus.s.de resti.spo.cuz olim.tñ eis obest ne ꝯueni/ re possint.sic.s.de renũ.q in dubijs.vij.q.v.siqs epus.ꝛ sic nõ est ꝯ.s.de bis q vi me.cã fi.cũ dilectus.ℌ solo non valet:qz ℌ nõ adiudicasset hospitale cum suis ptiuentijs:sed tm̃ facultatẽ ꝓtra/ dicendi aduersarijs abstulisset:vel eis tm̃ silentium imposuisset. Sed põt rñderi hoc ideo factũ est:qz possidebant. Alij dicũt q ꝛ subiectio ꝛ assignatio tenuit q̃ ad eos:ꝛ ideo bona est sentẽtia p quã adiudicat eis hospitale.i.q qs iuris habebat ꝛ ꝓferre po/ terant,in hospitali ius.s.pa.de facto:non tñ video quõ in alijs va/ leat subiectio.vel dic q ecclia sancti alutij possidebat quod dã hos/ pitale quod nominabaꝯ hospitale sancti alutij.ꝛ ℌ eccla donauit illud hospitale hospitali sancti sepulchꝛi.ꝛ si vez est q ab istis dõ bona solutio est:qz cum ecclie pingue ius pa.habeant.xvj.q.ij.sa/ ne.bñ sequiꝯ ꝓdenatio hospitalis cum suis ptinentijs. vel dic q melius videꝯ q hospitale sancti alutij.i.q̃ sic dicebaꝯ nõ erat ad/ huc religioni deputatum:vñ pone que illud regebãt poterãt eẽ/ seculares:ꝛ talis locus p dños eius alienari põt in q̃scunqz pso/ nas.ar.j.de reli.do.ad ℌ.Sed oppones ibi erat eccla sci alutij:q̃ erat locus religiosus ꝛ eius cura ad archiepm ptinebat. So.nõ erat ibi eccla q̃ dignitatẽ eccle obtineret:sz forte erat ibi locus ali/ quis q erat deputatus celebꝛatõi ꝛ oꝛoni:sicut fere est in omibus palatijs magnaꝝ psonaꝝ.vel dic q ℌ non se suppoſuerũt nec cõ/ tractũ inierũt sup ecclia:sz sup hospitali tm̃:ꝛ hospitale non erat ecclie nec eccla hospitali:sz erãt iuꝝ:nihil se ad inuicẽ ꝓtingentes Sz oppoes:ergo non erat ibi rectoꝛ vel frẽs cũ non esset ibi licitũ collegium:sz ibi rñderet q fratres vocabanꝯ:sz ibi non erat colle/ gium nec erat ibi religio.vel dic q bñ erat licitum collegium eoꝝ q hospitalitati intẽdebant.ꝛ bi fratres p dñm ꝛ fundatorẽ hos/ pitalis ius habebant in hospitali vt tpe vite sue ibi deseruirent ꝛ ibi necessaria haberent ꝛ eoꝝ ꝓsilio omnia facerent.sz adhuc op/ pones non debebant dici patroni sz dñi cum non esset locus reli/ giosus.Sz rñdemus q large sumendo patroni dici pñt ꝓpter spũalia ad quem locum illum deputauerant.aliter aũt si esset lo/ cus religiosus factus auctoꝛitate epi ad dispositõez epi ptineret nec ꝓmus status sine eius auctoꝛitate põt mutari.j.de rel.do. de zenodochijs.ꝛ ita nõ esset receptus libellus hospitalis sancti sepulchꝛi vbi poebaꝯ cã iusta:sz q hẽbat ex donatõe fratꝝ hospi/ talis sancti alutij:vt no.s.de offi.iu.c.j. solus.n. eps ℌ facere põt j.de excess.pla.sicut.ꝛ no.s.vt ec.bñ.si.di.con.c.j.in fi.(Partis).i. hospitalis sancti alutij.(Partis)lz contempti non fraudulenti ℌ suo nomine possent ꝓponere exceptionem ꝓiurij:non obstat.s. de elec.q sicut.ꝛ de re.ec.nõ alie.si qs pſbyteroꝝ.ꝛ no.s.de testi. cum olim.noie tñ capituli ꝓponi non põt vt hic.posset etiam di/ ci q lz excõmunicati vel ꝓiuri essent tm̃ donare pñt:vt no.s.ỗ do/ lo:veritatis. Item dic q capl̃m vel ꝯuentus bñ poterat dicere ꝯctum non tenere.vel q forma debita seruata non erat vel petere restõnem in integꝝ si lesa erat eccla ꝓtextu solius malitie sue vel malitie psonaꝝ de ꝯquẽtu dũmõ aliꝰ ꝯctus bonus esset nõ posset se iuuari.illud aũt q a minori pte ꝯquẽtus celebꝛatus é ꝯctus bñ fu isset receptus si ꝓbauissent eũ:qỗ si vez esset nullus eẽt ꝯctus: sz qꝛ nõ ꝓbauerũt iccirco ꝯ eos iudicatũ fuit.(Litigiosa)ꝛ ita cum res litigiosa esset nõ potuit in aliũ trãsferri:ꝛ si trãslata sit nihil valet.C.de litig.l.ij.C.cõidi.l.j.imo alienãtes incidũt in penã li/ tigij.C.de litig.l.vl.ipi tñ q alienauerũt ꝯuenire nõ pñt. vel dic q lz res diceꝛet litigiosa non tñ ꝓbaꝯ.ꝛ ℌ isti bñ poterãt allega/ re qỗ eoꝝ interesse videbaꝯ.de ℌ no.s.de ꝓben.auditis.(Turpi/ tudinem).C.de ser.pi.da.ita si creditoꝛibus.C.de trãsac.l.trans/ actione finita.C.de reuo.do.cũ ꝓtearis.xvj.q.iij.nulli.ar.ꝯ.s. de ꝓcess.pbẽ.ex tenoꝛe.C.de libe.cã.l.j.xxxv.q.iij.exoꝛ.ꝛ q dẽ alle gans turpitudinẽ suã audiꝯ ꝓpter piculũ aie.s.de re iudi.latoꝛ. ꝛ in fauorẽ ecclie.xxxv.q.ix.qs.(Sz deceptis).ff.ad vell.l.ij.C.si mi.se ma.di.l.ij.s.de reꝝ pmu.cum vniuersoꝝ.(Pertinẽtijs)no. ergo q̃ aliq̃d petiꝯ vt accessoꝛiũ q̃ ferꝯ sñia incerta.ꝛ no.de ℌ.s de resti.spo.cum ad sedẽ.ꝛ de oꝛ.cog.cũ dilectus.(Adiudicare.) no.hic adiudicaꝯ hospitali ꝓpter solũ ius patronatus q in eos transferri poterat p patronos:ℌ non difficile videꝯ:ꝛ ideo plus placet q no.s.in glo.que incipit:ℌ subiectio.(Preiudiciuz) qz si priꝰ locus sacer erat q non potuit fieri sine auctoꝛitate epi:eps ibi ius epale hẽbat:insti.de re.di.§.sacre. vbi forte hospitalarij hierosolymitani de q̃bus hic agiꝯ sup hoc habebãt spãle priuile/ gium q sacra hospitalia possint facere in pdicto casu.s.q̃ locus erat religiosus non tenet pdicta collatio ꝛ assignatio. Item ꝛ si hospitalarij possint hospitalia facere:tamen semper intelligitur ius plebis ꝛ epi saluum.

APostolice.in canone.

xij.q.ij bõe.(si qs)an solus eps possit sine ꝓsensu capli:dic vt no.s.ỗ bis q̃ fi.a pla.si.con.ca.pastoꝛalis(Lẽsus).i.tot posses/ siones vñ possint monasteriũ vel eccla tm̃ recipe q̃ztũ est q̃ qge/ sima vel cẽtesima cẽsus epalis ecclie:vel de oĩbus redditibus ec/ clesie recipiet q̃ qgesimã vel cẽtesimã:ꝛ hoc vꝛ velle ℌ decre.q sp eps directũ dñiũ sibi retineat ꝛ vtile trãsferat:vel cẽsuz appel/ lat oĩa bona ecclie vel cuiuscũqz alterius.ff.ad trebel.cogi.in pn. (De possessionibus)hic no.q nõ solum q̃ qgesimã vel cẽtesimã cẽsus põt eps dare:sed etiã quin q̃ qgesimam vel centesimã pos/ sessionum in idem enim recidit. Item no.q centesimã vel quin/ q̃ qgesimam dabit non solũ de suis possessionibus sz etiã de possel/ sionibus cathedralis ecclesie.(Legitime)per beneficium restitu tionis.(Ostensione)puta quia ecclia grauaꝯ debitis.(Potest.)ꝛ papa debet concedere.

DRopter reuocare.

ꝓcediꝯ ex.l.vl rei vẽ.C.ỗ rei ven.bis.C.de ꝯben.emp.cum res.ff.de do.cã moꝛ.l. si moꝛtis cã donatio facta.(Presumpsit)vel nisi ꝓdi/ tionẽ in donatõe appositã nõ impleat:vt hoc hẽs.C.de reuo.do. l.vl.ꝛ bñt locũ in donatõibus factis exñeis ꝛ etiã filijs emanci/ patis vel alijs liberis nõ in ptãte ꝓstitutis. ℌ tm̃ saluo q si dona/ toꝛ transeat ad scõm matrimoniũ nõ põt reuocare nili in tribus causis ꝓtẽtis.C.de reuo.don.auẽ.hec quoqz.ꝛ l.his. si aũt facta sit donatio liberto reuocaꝯ ꝓpter obsequiũ nõ ꝓstitũ: ꝛ non solũ reuocatur donatio sed ꝛ q emptum est ex re donata.C. de reuo. do.l.j.ꝛ C.de libe.cã:solo. Item ꝓpter liberos postea susceptos a patrono.C.de reuo.do.si vnq̃z.alius aũt totũ non reuocat.C. de inoffi.do.si totas.(Tacuit)qꝛ si dixisset si ꝓdicta contra me vl contra heredem meum fecerit donatio reuocetur: tunc donatio reuocabitur etiam a successoꝛe donatoꝛis.(Successoꝛis)nec con/ tra heredes donatarij.C.de reuo.do.l.vl.

De peculio cleritoꝛum. Rubꝛica.

INuestigandũ.ecclesia

pꝛesumuntur eius obtentu ecclesie acquisita.xij q.iij.c.j.arg.C. de dona.inter virum ꝛ vxoꝛem etiam.tamen contra hanc pꝛesumptionem ad/ mittitur pꝛobatio contraria.xij.q.j.sint mani/ feste.ꝛ q.iiij.c.j.(Canonicam).xij.q.v.nulli.ꝛ q.iij.q̃cunqz fixũ. xvj.q.iij.placuit.

QRedit.emit

de rebus ecclie tm̃. nam ꝛ si de suis ꝛ ecclie emerit, fit cõis diuisio.xij.q.iij.c.j.

Et vnusqsqz. acquisierit de rebus eccle sie.

Acquirendū alio nomine q; si fecerit p̄ter penā p̄cī dicim° q; eccl'ia p̄ōt eos vēdicare: ꝛ nō sint sue. C. de rei vē. si vt p̄ponis. C. ō admini. tu. l. iij.

Aquis. fecisse. qz emit aliq̄s possessiones de redditib° suis. xij q. v. fir̄ū. vel de terra inculta fecit cultā vel vineā. h̄ ät tenebit etiā si eccl'az dimittat etiā p̄pter crimē. q̄dā tñ dicūt ꝯ nisi de p̄sensu ep̄i h̄ fecisset. C. ō allu. l. vl. s̄. de re. ec. nō alie. ad aures.

De testamentis ꝛ vltimis voluntatibus. Rubrica.

Quozūdā. in octo. .i. in duab° ptib° hereditatis. insti. de here. insti. §. hereditas (Nuꝛ ꝛ sic appet q; hñs filios p̄ōt fieri etiā ep̄s. xij. q. ij. ep̄s q fi. ſz ꝯ. lxj. di. catuneñ. xxviij. di. de sira. ꝛ auc. quō opoꝛ. §. j. col. ix. vbi etiā p̄hibef de nepotib°. Sz q̄dā illa intelligūt q̄n filij vel nepotes sunt mali: vl q̄n p̄pter nimiū amoꝛē filioꝛ p̄sumit q; p̄ dilapidet bona eccl'e: nos tñ dicim° q; de iure cōi nō dz p̄moueri q filios vel nepotes hz. in auc. de ep̄i. ꝛ cle. in p̄n. ꝛ idē etiā dicim° in q̄libet p̄lato: dispēsatiue tñ p̄ñt p̄moueri si lōga p̄cesserit ꝓtinētia. xxviij. di. p̄ulcꝛ. cuz cautōe tñ q̄ ꝓtinef. xxviij. di. de sira. ſm antiq̄ tpa q̄n eccl'ie erāt paupes hoc licebat. xlvij. di. §. nc̄esse. (Patuerit) de bonis eccl'ie. (Nabuisse) supple vel mansit acquisitum (Acquisisse) intuitu ep̄atus vel intuitu officij. ꝯ. e. requisisti.

Quia ingredientibus sed inuestibus) No. qz nō allegabat se p̄fessaz: ſz nō portasse veste monachalē q̄ nō facit monachā. ꝯ. de regu. ꝛ trā. ad reli. porrectum. si autem moniales essent non p̄fesse possent conde re testamentum. xij. q. v. c. vl.

Os quidē. annū. infra hoc tp̄us dz volūtas testatoris executōi mādari. C. de fideicō. auc. āplius. in auc. de ec. ti. §. siqs p edi. (Constitutū) p testatoꝛē. ꝛ sic est h̄ ar. q; si testatoꝛ de certo loco mādat ꝛ ibi fieri nō p̄ōt dz alibi fieri: vel si mandauerit mōasteriū destructū recupari ꝛ si ibi vbi p̄us erat nō p̄ōt edificari alibi edificabit. (Parte) defensio testōꝝ. n. ad ep̄m p̄tinet maxīe q̄ ad pias cās. ꝯ. c. p̄. C. de sa. sanc. ec. nulli. idē vī etiā in non pijs. ꝯ. c. p̄. ꝛ. c. si heredes. publicatio aūt fieri nō dz ap̄d ep̄m. q. de testa. p̄sulta. ꝛ sic exponimus. lxxxviij. di. ep̄us cui. (Et oīa) relicta p monasterio faciēdo vel etiā alia. (Leges) C. de epi. nulli. in auc. de ec. ti. §. siqs aūt. col. ij.

Idicāte. nudis. vbis sine scriptis etiā ſm legē suffic C. de fideicō. l. vl. erant. n. cuiusdam eccl'e (Si auctoꝛ) id. est si testatoꝛ.

Filius alieni. legauerit. scienter: ne nec. n. eā heres redimere vel p̄cium dare: insti. ō leg. §. nō solū. ꝛ. §. q; ät. si ät ig̃ꝛāter sec° nisi legaref p̄iūcte p̄sone. C. ō leg. cū aliena. ꝛ dz legatari° p̄bare sciaz: vt in. d. §. q; aūt. ff. de p̄ba. veri°. (Teneanf) eccl'ia repetēte sine cui° scia sibi tradite sunt ſz h̄ lr̄a vī dicere q; nec eccl'ia repetebat ſz heredes. ꝛ ió dic q; res legate deposite erāt apud testatoꝛē: vel obligate a q̄dā eccl'ia q̄ eccl'ia nūc agēte aduersus heredē de depositō vel de pigꝛe vl p̄tēte restōné in itegꝝ mādaf legatario q; restituat: tūc heres tenebif ad restōné faciēdā eccl'e cui legatū factū erat. h̄ nō vult p̄cere heredi q; estimationē nō det: ſz in h̄ p̄cif heredi q; nisi rē restituerat fortе magnū dānū vel penā incurret: vel testatoꝛ ig̃ās rē eē alienā legauit eā: ꝛ ideo reddere teneba f eccl'ia (Teneanf) meli° placet q; nec heres tenef ad estimationē. nā ſz illud vez sit gñaliꝛ q; heres tenef ad estimationē. insti. de leg. §. nō solū. fallit in casibus: vt siqs legat ea q̄ nō p̄ñt hāi sine magna difficultate: vt sunt p̄dia cesaris. ff. de le. j. apud iul'. §. ꝓstat. Si ät h̄ p̄uilegiū h̄nt res cesaris multo fortі° res eccl'e in q̄z alienatōe magna difficultas ē x. q. ij. h̄ ius. xij. q. ij. sine ex. Jtē legari nō p̄ñt ea q̄ cōib° vsib° deputata sunt: vt in pal. l. apud iul'. insti. de leg. in. §. nō solū. Jtē in testō scribi nō dz aliq̄d q; sit ꝯ bonos mozes vel ꝯ ius. ff. de le. ij. siqs in q̄l. §. si. res ät eccl'e cōib° vsib° sunt deputate. xij. q. j. iudeos. ꝛ ꝯ ius ē q; res eccl'e alienenf nisi in certis casib°: vt. x. q. ij. h̄ ius. Jtē nō ē cōmertiū rei eccl'astice ad laicos. xij. q. ij. ñ liceat ig. ꝛ. c. se. ꝛ ideo in legatis laicis factis de reb° eccl'e nō tenet legatū. ff. de le. j. moꝛtuo. §. labeo. ff. de v̄. ob. multū. C. ō iude. ꝛ celi. l. j. ꝛ expone: ſz q̄z. l. dei nō ät. l. seculi vnuſ. i. res eccl'ie nō sunt cēsende p̄ia sic alie res seculi sic h̄ appet. vel dic q; ius poli appellaf etiā ius q̄ ꝓtief in iure ciuili: ſz tñ ppter fauoꝛē dei ē in aliq̄ a iure cōi segregatū: sic h̄ appet. vel dic q; de reb° eccl'iasticis exp̄sse non ꝓtinef in aliq̄ iure ciuili: ſz in iure canonico tñ vbi dz q; res eccl'e alienef in aliq̄ iure ciuili: ſz in iure canonico tñ vbi dz q; res eccl'e alienari non p̄ñt. x. q. ij. hoc ius. xij. q. ij. sine ex. Jtē ſz sustineri posſz q; eccl'ia ageret: tñ melius est q; heres agat.

Jheredes. (ab ep̄o) repete que diximus

Quum in officiis. (si bñficiū). ff. de pe. he. ſz si legat°. §. p̄su luit. viij. q. ij. illud. (Clerici) no. ñ solū p̄lat° ſz etiā ali° cleric° oīa acq̄sita intuitu eccl'e debēt reliq̄re eccl'e. ꝯ. c. p̄. ꝛ. c. relatū. ij. (Cāomib°) xij. q. v. obitū. ꝛ. q. iij. placuit (Remāe re) no. q; null° siue p̄lat° siue cleric° siue laic° de reb° eccl'e etiā mobilib° testari p̄ōt: vt h̄. ꝛ. ꝯ. e. ad h̄. ꝛ. c. q̄. ꝛ. c. relatū. xij. q. iij. c. j. ꝛ ij. ꝛ. q. v. p̄ totū. p̄ñt tñ i egritudine ꝓstituti aliq̄ ituitu elemosyne erogare. j. e. ad h̄. ꝛ i remūeratōe huitioꝝ sibi exhibitoꝝ tā a ꝓsā guineis q̄z ab alijs. ꝯ. e. relatū. §. lz. idē etiā dicim° de reb° q̄s emerūt de redditib° suis. xij. q. ij. ep̄s. ꝛ. q. iij. c. j. ꝛ. q. v. fir̄ū. ꝛ. s̄. ō pecle. c. pe. nisi in cōpēsatōe relicti tñ darēt eccl'ie q̄ztū relinquūt. xij q. v. si ep̄s. ꝛ. q. ij. siqs q̄libet. vel nisi aliud obtineat de ꝓsuetudis vt q̄dā dicūt. Si ät hz res p̄pas de eis testari p̄ōt: vt i pall. c. epi. q. v. c. j. ꝛ. q. iij. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. ij. q. j. sint manifeste. in auc. de san. epi. §. p̄sb̄ros. veniēt ät ad heredes ist̄itutos vel ab itestato ea q̄ cleric° habuit añ clericatū: vl etiā q̄ postea obuenīūt ex successiōe vl dōatōe vl artificio seu doctrīa. ꝯ. e. q̄. ꝛ. c. relatū. §. ceteꝝ. De his q̄ acq̄siunt post clericatū p̄ma facie p̄sumit q; ituitu eccl'e ꝛ de redditib° eccl'e acq̄siuerit. s̄. e. c. j. xij. q. iij. c. j. in auc. de ec. ti. §. in dicimus. h̄ ät ſz p̄sumank in singul' clericis: vt in pall. iurib°. in plaſ marie p̄sumit. xij. q. iij. q̄ū q̄z. ꝛ. q. iiij. sacerdotes. ꝛ. c. p̄sb̄i. ꝛ ē dicēdū q; intātū stādū ē huic p̄sumptōi q; sn̄ia ferf p ecclam si ex aduerso ꝓbef vel p̄sumaf ꝛriū: vt in p̄dicta auc. §. interdicimus q̄dā tñ ꝛ forte nō male dicūt q; in nō plātis credit acq̄ri ituitu p̄sone nō eccl'e: cū ad h̄. s. q̄rēdū noīe eccl'e nullū hz offiū ꝛ ideo suo noīe q̄rere vī si aliūde hz bona q̄z de eccl'a vñ heres sui° licite post ei° moꝛtē h̄ occupabit. ꝛ ē ad h̄. ꝯ. e. regsisti. i fi. ſz q; in his difficiles ꝛ q̄si impossibiles essent p̄batōes testiū vel instr̄oꝝ. s. q. d vl q̄z tū de reddit° ecclie ꝛ q̄ztū de suo p̄pio emerit: iccirco iudex in h̄ facto multū ex p̄sumptōib° p̄cedet. ꝛ cū ꝓngat aliq̄n vnā p̄sumptionē alij cedē. s̄. de p̄sump. q; illō. ꝛ. c. l̄ras. iudex. n. arbitrabit q̄ztū sit p̄timoniū: ꝛ q̄t sint reddit° eccl'ie. Jtē q̄d lucraf de artificio seu doctrīa: ꝛ sic multa alia. ꝛ h̄ vī dicere. c. xij. q. iiij. sacerdotes. sp tñ in cōputatōe faciēda p̄us deducet expēsas q̄s fec in victu ꝛ vestitu sup eccl'ia: q; q̄ altari fuit dz viuere de altari. xij. q. j. ex his. ꝛ. c. ep̄s. ꝛ. q. ij. charitatē. ar. ꝯ. j. q. ij. pastoꝝ. s̄. de p̄bē. ep̄s §. alij. solue vt ibi. Jtē cū p̄lat° segregare debeat res suas a rebus eccl'ie. xij. q. j. sic̄. ꝛ oīa dz agere sp cū ꝓsilio clericoꝝ suoꝝ. xij. q. j. ep̄s. multū ꝯ cū p̄sumit si omiserit hmōi: ꝛ sepe posset p̄pter culpā ei° deferri iusiurādū eccl'ie. ar. ij. q. j. in p̄mis. maxīe vbi manifesta ꝛ lata dep̄hēderef culpa p̄lati: ꝛ no. s̄. de his q̄ vī metus ve cā fi. c. vl. sic̄ in tutoꝛe dz. C. ō in li. iur. l. j. ꝛ p totū. Jtē oēs vanas ꝛ delicatas expēsas p̄us deducet de bonis clerici. solas ät expensas approbabit iudex de bonis q̄ facte sūt in alimoniā suā ꝛ pauꝝ: vel i redēptiōe captiuoꝝ: vel i hospitalē vel alias pias cās. xij. q. ij. aut hz. ꝛ. c. gl'ia. ꝛ. xlij. di. cōmessatōes. s̄. de sup. ne. p. c. ij. nec credim° meliozis ꝓditōis q̄ ad p̄ batōez esse alteꝝ. s. eccl'iaz vl heredē ex eo q; possidet q̄ztū ad h̄ q; on° p̄bādi alij incūbat: q; sp p̄ ecclia p̄sumit nisi heres defuncti clerici p̄bauerit añ clericatuꝫ defunctū clericū aliq̄d habuisse: vel aliūde suo intuitu obuenisse: vt in p̄dicta auc. §. interdicim°. p̄bat ät q; dictū ē vel vere vel p̄ sumptōes: vt. ꝯ. e. regsisti. fac̄ etiā ad h̄ q̄ dz de vxoꝛe: q̄m q̄cq̄d acq̄rit matrimonio ꝓstante p̄sumit de bonis viri acquisisse. C. ō dona. inter vi. ꝛ vxo. etiā. ff. e. quintus. q̄z uis non sit p̄mia file: quia q̄cq̄d vxoꝛ acq̄rit ex p̄sona vel opera sua marito acq̄rit. clericus autem ꝛ etiam p̄latus sibi non ecclesie acquirit. ꝯ. e. q̄. ꝛ. c. relatū. §. certum. Si aūt plures quis ecclias hz equa distributione bona clerici sunt inter illas ecclias dividenda. j. e. relatum. infi. ꝛ si clericus nullum hz heredem vsq; ad. vij. gradū succedet ecclia. xij. q. vj. c. pe. ꝛ vlt. Sed rñde nobis: quis occupabit bona intestati defuncti. Rñ. ſm p̄dicta in bonis eccl'esie non habet heredem sed successoꝛem: vnde illa occupabit eccl'ia. illa vero de q; bus certū est q; fuerunt testatoꝛis occupabit heres. ea aut em de q̄bus dubitari p̄ōt cum p̄o eccl'ia p̄esumaf eccl'esia occupabit: ꝛ si heres occupet sua auctoꝛitate cōpetit cōtra eū ꝓstitutio: siqs in

tantã. Jtẽ q; in rem quã possidebat ecclia p clericũ defunctũ sibi ius dixit: vel edictũ diui marci vel furti vel vi bo. rap. vel rei vẽ. vel ad exhibẽdũ vt in singulis notare poteris: actio aũt expila. here. vl edictũ diui adri. nõ cõpetũt ecclie: q; p̃dicta nõ petit: tã cũ heres: sz dña. si aũt ꝑlatus in aliũ trãsferret tũc nõ hẽret ecclia nisi rei vẽdicatõez vel ad exhibẽdũ. sz qd si in testõ relinq̃t res ecclie alij: vel in eis spãliter instituat heredẽ? videt q; h̃ non debeat for midare penã ꝓstõnis: siq̃s intãtã. vel alia; ꝓstõnũ: q; testato; interuertit possessionẽ q; pót. ff. de vi ⁊ vi ar. colonus. sz melius dz q; nõ potuit sibi possessionẽ ꝓpã interuertere volũtate. C. ỗ acq. pos. cũ nemo. nisi expelleret dñm vel nũciũ eius: vt in p̃dicta. l. colonus. vel nisi alij dedisset possessionẽ vel eiect⁹ fuisset. ff. de acq. pos. pegre. §. qbus. ⁊ l. possideri. §. q; si seruus. ⁊ l. lz. ⁊ l. q̃uis. vel nisi suo noĩe emisset: q; tũc cũ possessio eẽt penes clericũ testatorẽ nõ noĩe ecclie: sz suo ꝓpr̃io si heres occupat possessionẽ nullã penã incurrit lz possit ab eo vẽdicari si de bonis ecclie empta ẽ boc casu. s. q̃ suo. s. clerici noĩe emit si ecclia sciẽter suo noĩe occuparet teneret ꝓstõne: siq̃s intãtã: vel ꝓditõne ex cã. xvj. q. vj. placuit. Si aũt ignoranter occupasset rẽ quã suo noĩe possidebat platus nõ teneret p̃dicta pena: q; iustã cãz hz igrantie ⁊ ẽuie ꝑsumptionis. cũ. n. ꝑsumat vt dictũ ẽ oĩa acq̃sita de bonis eccle. Jtẽ cũ q̃cq̃d emit ꝑlatus ꝑsumat emptũ noĩe ecclie: vel noĩe eccle emere debeat: vt. xij. q. iiij. eps. si aliud nõ appareat debeo eũ ꝑsumere potius fecisse qđ ius p̃cipit q̃z ẽ ius. s. q; emerit ⁊ possiderit nomine eccle: sz sic nõ excusaret heres occupãs cũ ꝑ eo nõ faceret ꝑ sumptio nisi testato; ei reliq̃sset: q; tũc excusaret vt sequit. si aũtẽ solũmõ dimittat rẽ post mortẽ suã inter alias res suas ꝓpas: ciuilẽ possessionẽ retinet ecclia: cũ ꝑlatus nõ possideat noĩe suo sed ecclie sicut cõmodatarius. ff. de acq. pos. si colon⁹. xij. q. ij. sine ex. ⁊. q. j. c. vl. ⁊ ideo nõ ꝓiudicat ecclie si possessionẽ dimittat vel leget alij. C. de acq. pos. l. vl. ⁊ ideo vz q; ẽ eũ cõpetat interdictũ vñ vi ⁊ ꝓstõnis p̃dicte si violẽter occupet cũ ecclia possideret. ⁊ hec vera sunt si reliquat res suas ꝓstat esse ecclie. si aũt relinquat ea de qbus dubiũ est an sint ecclie videlz postmodũ acq̃sita: illa bñ occupabit heres: q; lz ꝑsumant acq̃sita ecclie tñ dubitat: ⁊ cũ in optõe ꝑlati fuerit q̃ acq̃siuit illa vt; suo noĩe accipet vel eccle: lz malũ faceret si de bonis ecclie vel intuitu ecclie q̃ si tis nisi nomine eccle accipiet: ⁊ q̃ñ nõ ꝑsumit ĩmemor fuerit salutis: sic. j. q. vij. sancim⁹. ea accipiet heres: nec ẽ ẽuie insti. vi bo. rap. §. ij. vbi dz q; ꝓstõ siq̃s intantã hz locũ etiã vbi qs credit sibi licere de iure rẽ suã ꝑ pria auẽte accipe. sz nõ est ẽ: q; ibi loquit de errãte in iure: h̃ aũt errabat in facto: q; iste nõ credebat sibi licere rẽ suã ꝓpria auẽte occupare: sz credit rẽ suã esse ⁊ eũ cui succedit suo noĩe possidere: ⁊ tũc non incidit in ꝓstõnẽ. Jtẽ alia rõ est in herede q̃z in alijs: q; ad heredẽ venit ⁊ nõ solũ pót occupare q̃ possedit testator sed etiã q̃ inuenit in hereditatẽ etiã cõmodata ⁊ deposita. ff. de pet. here. nõ solũ. vñ pót dici q; si accipit p̃dicta nõ incidit in ꝓstõnem cũ nõ debeat credi eũ velle possidere aliter q̃z testator possederit ⁊ ita nec possessione nec ꝓpetate voluit eccl'az spoliare: sz si vult esse tutus occupet saluo iure ecclie tã in possessione q̃z in ꝓpetate ar. op. ff. de fur. falsus creditor. §. q̃ alienũ. tñ hec nõ multũ valet sz si ecclia occupet agek ẽuie eã rei vẽ. vel act. ad exhi. ⁊ accusaret ỗ crimine expilate hereditatis: vt hẽ. ff. de cri. expi. here. l. j. ij. ⁊. iij. q̃dã tñ dicũt etiã h̃ si ꝓtestek vt supradictũ ẽ nõ teneri: in his aũt verius ꝑsumit indubitatum: licẽ q̃ñ donat aliq̃d ꝑlato ab eẽneo forte secus posset dici: q; illa heres nõ occupabit: ⁊ ecclia eũ occupare ꝓhibebit. h̃ aũt scias q; oẽ dãnũ qđ facit ecclie clericus eius heres sibi cõpẽsare dz. xij. q. ij. eps. ⁊. c. q̃ filios. sz q; nimis difficilis esset q; sp ad oĩa teneret heres. dicim⁹ ad silitudinẽ tutoris q; tñ post li. ꝓte. cũ testatore tenet de bis in qbus lis ꝓte. ẽ: insti. ỗ here. tu. heres. §. paulus. sz etiã li. nõ ꝓte. de bis q̃ puenerũt ad eũ vel ad ꝑlatũ testatorẽ. Jtẽ si ꝑlatus aliq̃d fecit dolo vl culpa nõ tñ leui tenet: ⁊ etiã si ꝑlatus de bonis ecclie alicui gratiã fecit. ff. de here. tu. cũ oñdimus. C. e. l. j. ⁊. l. vl.

AD hoc testari. s. c. pri. erogare etiam pũt ĩ morte. j. e. relatũ. ⁊ põt fieri h̃ donatio sine traditiõe. C. de do. qs. ar. ⁊ successor tenebit. ar. xij. q. ij. q̃cunq; suffragio.

QUianos. (ꝓsideratiõe ecclie) idẽ dicimus si rõne officij: puta q; fuit capellanus alicuius ꝓncipis q; multa ei donauit.

QUm esses. leges. C. de testi. si vnus ⁊. l. vl. (Lũ scptũ) ij. q. iiij. c. j. (Jmprobamus) q̃ ad relicta ad pias cãs: vel alit vt in. c. pr. (Anathẽatis) canõ ferẽde sñie est.

RElatũ. relictis. ꝑm h̃ intelligũt qdaz mis pſonis cã pietatis relictis vbi minor solẽnitas req̃rit sicut inter filios. C. de testa. hac ꝓsul. C. fa. her. l. j. C. ad. l. fal. auẽ. si mulier. est. n. g̃ue papa vno vbo voluisse tollere oẽs leges. C. de inof. testa. si q̃ñ. alij intelligũt in oĩbus legatis ⁊ dicũt derogatũ oĩbus legibus. alij dicũt leges ꝺuãdas in foro seculari: canones in foro ecclastico. ⁊ no. de hoc. x. di. in summa. (Lã talis) q̃ ad mer̃ examẽ ptineat: puta q; sit de relictis ecclie: vel ad pias causas.

RElatũ. ĩ latera. s. e. cum in officijs. (Sz cõis). xij. q. iij. p totũ (Vnus) vt in loco ẽpi defuncti ali⁹ succedit vñ bona defũcti successori sunt reꝺuãda. xij. q. ij. hmõi. placiti. ⁊ de laicis. ⁊. c. illud. sz qd dices de archiꝺ. distinguimus: an hẽat certã dotẽ archiꝺ. siue discreta bona. ar. s. de rescrip. edoceri. ⁊ tũc succedũt archiꝺ. tñ nisi aliud ꝓbatum sit vl ꝓsuetudo: habita tñ cõgrua estimatõe inf canonicc⁹ si erat canonicus: ⁊ archidiacon⁹ successor ẽ si discreta erãt bõa archidiaconat⁹ ⁊ canonie sue ꝓbẽde. j. e. c. §. vl. si vo nõ hẽat certã dotẽ: sz de redditib⁹ ecclie plus ceteris ꝓpter dignitatẽ accipit: capl'm succedet ⁊ non archidiacon⁹ successor. q; aũt archidiacon⁹ nõ capl'm succederet q̃ñ hz bona discreta vehemẽti rõne ꝓbamus: ponak q; archiepatus dotauit archidiaconatũ: mortuo archidiacono epc̃s custodiat bona archidiaconat⁹: ⁊ sup illis põt ꝓstõnẽ facere. s. vt ec. bñ. si. di. cõ. vt nfm. s. de ꝓsti. cũ venisset. quõ g̃ succedet capl'm. idẽ dicim⁹ etiã ĩ alijs dignitatib⁹ tã in seclarib⁹ q̃z in regularib⁹ ecclijs: ĩ ecclijs aũt hñtib⁹ ꝓbẽdas distinctas sec⁹: q; capl'i bõa sũt ⁊ ñ sũt discreta a capl'o: lz sint ꝑ ꝓbẽdas assigta (religiob⁹) s. e. ad. vbi no.

QUam tibi. in alterius. ar. ỗ. C. de mili. te. captatorias. So. illa logk in instõne heredis q̃ nõ põt in alteri⁹ arbitriũ cõmitti. h̃ aũt logk de dispositõe alia; rer̃. sz h̃ stare nõ põt: q; ⁊ h̃ oĩa in alteri⁹ dispõnẽ cõmittit ⁊ ĩ testatus decedit: ⁊ legitim⁹ heres ab ĩtestato succedit q; poti⁹ ad volũtatẽ defũcti oĩa deducta legitia fideicõmissarijs distribuẽda assignabit. C. de fideicõ. eã quã. Alij dicũt q; lz nõ possit alij committere instõnẽ puta instituo talẽ si tak voluerit. C. ỗ mi. te. captatorias. tacite tñ bñ põt: puta cõmitto tibi dispõnẽ oĩuz rer̃ meaz ar. ff. ỗ here. insti. sigs semꝓr oniũ. ⁊. l. captatorias. ⁊. l. ille aũt. ff. de ꝓdi. ⁊ de. nõnũq̃z. ⁊ idẽ vz in legato. ff. ỗ leg. j. captatorie. ⁊. ff de leg. ij. l. j. sec⁹ aũt in libertate. ff. de fideicõ. li. ⁊ fideicõmissis. alij dicũt ⁊ hoc vz plani⁹ q; ꝑ hec vba cõmitto tibi meã volũtatẽ eũ instituit heredẽ. ar. ff. de leg. ij. l. cõpr. §. donatõis. ⁊ nõ dat ei ptãtẽ aliũ instituẽdi: q; tũc esset cap. C. de testa. milit. l. captatorie. q; decedit testatus si iu pias cãs iussit oĩa erogari: q; tũc nõ dz legitimus heres succedere ab ĩtestato q; legitimã deducat: sz oĩa pijs causis applicabunt. C. ỗ sa. san. ec. si qs ad declinãdã. (Alterius) ideo credim⁹ hũc reputari testatũ decedere: q; ꝑ h̃ vba extremã volũtatẽ meã cõmitto dispõni talis intelligit voluisse q; oĩa sua paupib⁹ ⁊ in pias cãs expẽdant: si. n. als voluisset expẽdi ⁊ non in pias cãs intestat⁹ decedere vr. Si aũt ꝑcepisset fideicõmissario q; oĩa ꝑter pauca in alias cãs ⁊ nõ pias dispẽsaret. tũc dicũt q; dã q; rõne paucor̃ q̃ ꝑcepit dispẽsari in pias cãs testat⁹ decedere intelligit. ff. de leg. ij. si qs ticio. x. alij dicũt ⁊ vt vr̃ meli⁹ q; in h̃ casu cõmissari⁹ hẽbit ⁊ expẽdet illud paucũ in pias cãs relictũ: alia aũt hẽbit heres ab intestato: ⁊ detracta falcidia solũ legata ꝑm mãdatuz testatoris. si qs aũt instituat xp̃m vel paupes heredes tũc ipi adirent hereditatẽ ⁊ alijs soluerẽt legata ⁊ fideicõmissa ꝑm volũtatẽ testatoris. ar. C. de epi. si qs.

OFficii. ecclesiis. sibi subiectis: in alijs secus (Legitia) vbi cõ ꝓsuetudo est q; aliq̃ta portõez habeãt. j. de sepul. certificari. vel potius vbi nõ ẽ ꝓsuetudo ⁊ria (Acceptauit) acceptare nõ tenet. j. c. pr. (Renũciasse). ff. de iof. testa. l. si ps. §. vl. ⁊. l. se. C de iof. testa. l. parẽtib⁹. (Renũciasse) ar. C. ỗ rei vx. ac. l. j. §. sciẽdũ etiã si sibi relictũ accepit in toto. alij dicũt q; ad supplemẽtũ aget C. de inof. te. siqñ. §. illud. ⁊. l. oĩno. qđ intelligim⁹ qñ sine ꝓdicta ꝓditõe relictũ ẽ sibi ⁊ ꝓditio nõ acceptat: nã tũc tñ ad supplemẽtũ agek. (Vendicare) vt. j. c. pr. (Constituit) sz paz reliq̃t monasterio p aia. (Ceteris) q; testator dixit se relinq̃re nõ p aia sz forte p aliq̃ seruitio q; recepit ab ecclia in qbus ẽps portionem bñ non dz: vel reliq̃t in eas cãs que sunt. j. c. vl. de qbus portio canonica detrahenda non est. (Portionem. j. c. pri.

REgisti. volũtate. Qñcunq; fiat testñ etiaz si in plena sanitate ⁊ multo tpe ante mortem: tamen inde habebit canonicam portionem ẽps: q; in morte testñ confirmatur. j. de cele. miss. cum marthe. (Eccliam) epalem (Vel quartam). ij. q. ij. vobis. ⁊. c. ꝓcesso. ⁊. c. quatuor. alicubi medietatem.

x.q.j.antiqs.alicubi nihil:si de h̄ est ꝓsuetudo q̄ nihil habeat.nā ꝓsuetudo ꝙseruāda ē.j.ō sepul.certificari.ꝛ ſm h̄ vbi nihil pcipiť nō hz locū h̄ decr.(Relinq̄)tm̄:nō hīta mētōe ecclie(Jstud eccle)tm̄:nō hīta mentōe ep̄i(Relinq̄ istud)h̄ ābobus reliqt:ſz diuiſim (Diſtinguēdū)ꝑmū mēbꝝ diſtinctū(Canonicā).i.canonibus ꝑfinitā q̄ tm̄ est ꝓsuetudinaria.xij.q.ij.nob ꝓcesso.(Si aliqd h̄)q̄si ſb̄ ſilētio expedit ſcōm mēbꝝ diſti.(Jllud tm̄).i.ꝑuiū q̄si q̄ reliq̄rit illud intuitu ꝓsone nō ecclie(Nō ep̄i).i.nō ep̄alis mēse.ꝛ idē intelligerem⁹ si diceret:relinq̄ istud ep̄o:ꝛ diceret q̄ tm̄ volebat ad ep̄alē mēsam ptinere legatū nō ad cathedralē eccl̄az.ꝛ hunc ſenſuz ſatis canō h̄ introductus ſonat.Lau.tm̄ dixit q̄ ſi ep̄ali mē ſe aliqd relinquať:nō tm̄ hēbit ptē eccl̄ia. Et ē rō diuerſitatis:qz ſi q̄n relinquiť eccle nō hz ptē ep̄s ius offenderet:ſecus ſi tm̄ ep̄o ff.de leg.j.nemo pōt.vel dic q̄ noīe eccl̄ie intelligiť ep̄s:ſz nō ecō uerſo.(Pꝛiuata).x.q.j.ſic q̄dā.j.e.ttia.ff.de leg.j.nemo pōt.ff.ad l.fal.q̄ de bonis.(Generalē ꝓstōnē).q.d.canones ꝓstituerūt q̄ ō oblatōibus eccl̄ie fieret diuiſio inter eccl̄iaz ep̄alē ꝛ ep̄m.xij.q.ij. ꝓcesso.ꝛ.c.nobis.ꝛ ideo ſi testator in testō hāc diuiſionē interdicat nō obſtāte ꝓhibitōe eius fiet ꝓsuetudinaria diuiſio.ad idem facit.x.q.j.ſic q̄dā.Sz ſi dicat q̄ velit legatum tm̄ esse ꝑꝑuū ep̄i: tūc nullā pꝛtōez hēbit eccl̄ia:qz nulli canones ꝑcipiūt diuiſionē aliquā faciendā inter ep̄m ꝛ eccl̄iaz de legatis relictis intuitu ꝑſone ep̄i.(Contrariū)ei q̄ dictū est.ſ.q̄ q̄n testator relinq̄t aliq̄d ep̄o intuitu ꝑſone:ꝛ hoc exꝑmit in legato q̄ de eo nullā pꝛtionē dz hāe eccl̄ia:vel ep̄s ꝑ ſuo velle diſponat.(Jn canone).xij.q.iij. pōtifices(Pꝛobať).i.ꝑſumiť.(Noc q̄ dicit h̄ canō(Pertinere) illud aūt q̄ in hac decr.dz cū testator exꝑſſit q̄ legatū tm̄ ep̄i esse volebat.i.ꝑꝑuū.(Pꝛopinq̄)vſq̄z ad q̄rtū gradū.ar.C.de epi.ꝛ cle.auč.licentiā.in auč.de ec.ti.ſ.interdicimus.col.ix.alij dicunt vſq̄z ad.vij.ar.xij.q.iij.c.j.ſ.ē.q̄ nos.(q̄ ſi) certū mēbꝝ diſtin. (Canonica)q̄ est eadem q̄ ꝓsuetudinaria:vt in ꝑn. huius.c.(Si vero)quartū mēbꝝ diſtin.(Canonicā).i.ꝓsuetudinariā.(Jn iu re).ff.loca.habitatores(Alij)exīneo.(Legaret.)exīneo:q̄ ſi alicui exīneo legatū esset nullā pꝛtōz de illo habuiſſent capelle nec alia pia loca:ſic nec de legatis ep̄o debent habere aliquā pꝛtionem. (Jllis)ecclijs non cathedralibus.(Cōmunio)lz multa ſit cōio inter abbatē ꝛ ꝓuentū:vel etiā inter alias dignitates ꝛ capla:non tm̄ fierent iſte diuiſiones inter eos ſi bn̄t bona diſtincta:niſi h̄ inter ſe ꝓuenerint:qz inter eos ꝑ canones non est facta nec cōio nec diuiſio.ꝛ ex h̄ apparet:qz ſi nulli canones eſſent q̄ dicerent q̄ aliquā pꝛtionē deberet hāe ep̄s in legatis eccl̄iaz:tm̄ partē aliquā ibi hāe deberet:qz cōio est inter ep̄m ꝛ eccl̄ias:exq̄ inter eos est cō munio ꝛ bona deberēt esse cōia:qz nō dicit hic q̄ in aliqbus ſpāliter ſit inter eos cōio:ſz generaliter loquit:ꝛ ideo est intelligendū de oībus.immo plus videť q̄ in hac cōione dn̄s ꝛ p̄ncipalis erit ep̄s:nam ipe est ꝓdinator in cūctis.xxv.di.plectis.ꝛ ipe est ad quē pertinet cura omniū eccl̄iaz.x.q.j.decretū.ꝛ.c.ſe.xvij.q. vij.omne.ſz tm̄ vt tolleret cauſa ſcādali q̄ ſolet cōio generare editi ſunt canones quā partē hāe debeat ep̄s:ꝛ quā alie eccl̄ie determinate.ꝛ h̄ etiā diuerſimode diffinierūt ſm diuerſas ꝓſuetudines ꝓuinciaz:vel ſm diuerſas ꝓditiones tempoꝝ.ꝛ ideo in hoc stā dum est ꝓsuetudini.j.de sepul.certificari.ꝛ in ꝑn.huius decr.nā q̄dā canones dant ep̄o medietatē de oībus datis ecclijs.x.q.j.an tiquos.ꝛ dicūt alij q̄ tā magnā partē dedit illud.c.j.ep̄o: qz log tur de pꝛtōe quā dz hāe ep̄s cū eccl̄ia cathedrali cū q̄ hz maiorē cōmunionē vt hic.alij canones dāt ei tertiā.x.q.j.decernimus.x. q.iij.c.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ.vj.q.j.ꝓstitutū.alij aūt dant ei quartā.xij.q.ij. nobis.ꝛ.c.ſe.ꝛ.xvj.q.j.ad hoc.ꝛ ſm hunc modū ꝑceperūt cano nes diuidi p̄ntia ꝛ postmodū acgrenda:ſicut ex eisdē.c.colligiť. Sz vbi nō ꝓstat de ꝓsuetudine videť q̄ ep̄s possit petere quartaz qz cū h̄ decr.dicat q̄ ſoluat tertiā vel quartā ſm diuerſas ꝓsuetu dines:ad minorē ſummā recurrendū est.h̄ nō placet:qz q̄ō h̄ diciť ꝛ in.c.certificari:loquiť ſm diuerſas ꝓsuetudines dādi pꝛtio nes diuerſas:ſz cū ſb̄ mouemus ꝓsuetudinē ꝛ logmur tm̄ de iure ibi nō est dicendū q̄ eligať minor pꝛtio:ſz pꝛtio posteriozibus canonibus ſtatuta dabiť.ff.de leg.nō est nouū.ꝛ.l.nā posteriores ſz qz plures inueniunť canones de q̄rta ꝛ vt credo posteriores.ꝛ qz etiā moderati ſunt:ꝛ qz iā ſibi vniuerſalis eccl̄ia eaz appellat ſcz quartā decimaꝝ ꝛ mortuarioꝝ.j.de sepulť.in p̄ntia.ſ.cū ſup. credimus noīe canonice pꝛtionis quartā intelligendā.dicimus tm̄ q̄ ſi aliq̄s legitime ꝑſcripſiſſet ꝫ ſolutōez hmōi pꝛtiōis q̄ bn̄ valet in h̄ ꝑſcripta ꝓsuetudo. Jtē dicimus q̄ ſi nūq̄z ſit ꝓsuetudo q̄ deť q̄nta vel ſexta q̄ h̄ nō pōt peti noīe canonice pꝛtōis:ſz cō ſuetudinarie tm̄:qz h̄ pꝛtio nō inueniť in aliq̄ canone.ſz vī q̄ hi canones oēs ſunt reuocati p.c.x.q.ij.c.j.ij.ꝛ.iij.vbi dī q̄ tertia ſo lita dari ep̄is vlterius nō ſoluať.Sol.illa.c.nō loquunť de q̄rta vel tertia debita ep̄o ꝑ ſua ptē:ſz de ptē fabrice q̄ ſibi assignabiť ep̄o ꝓter ſuā partē.xij.q.ij.de reddit̄ibus.ꝛ videť q̄ ꝑꝓter p̄di ctā cōionē q̄ est inter caplm ꝛ eccl̄as inferiores clerici locatōes ꝛ venditōes nō pōt facere de rebꝰ eccl̄iaꝝ.xij.q.ij.abbatibus.xvij. q.ij.in venditōibus.q̄uis videať h̄ facere plus ꝓpter iuriſdicti onē q̄z ꝓpter cōionē. Jtem ex cōione ꝓcedit q̄ ſtatura eccl̄iaꝝ de bēt facere cum ꝓſilio clericoꝝ ſuoꝝ.ſ.de ꝓſue.cū ꝓſuetudinis.ꝛ q̄ possint agere ep̄i ꝑ eccl̄ias.j.de suc.ab intesta.cū dilectus.ꝛ q̄ ꝑcuratōibus ꝛ in alijs arduis negocijs ſua ꝓſilia ꝛ ꝓſensus req rere debēt.x.q.ij.ſ.ꝑpetua.ſ.de ma.ꝛ obe.bis.ſ.de ꝑcu.c.j.ꝛ de iudi.cāz.(Sz iſti).xviij.q.j.c.j.(Jllō)q̄ō sequiť(Jnuita)post mor tē aūt pōt ſi intestatus decedat ꝛ ſine agnatis vſq̄z ad.vij.gradū vel ſine cognatis vſq̄z ad q̄rtū.j.de suc.ab intesta.cū dilectus.xij q.iij.c.j.(Fraus)no.ꝫ ſacerdotes q̄ ꝑcurāt ſibi aliqd relinq̄ in te ſtamento ab his q̄bus pn̄iaz iniungūt:q̄uis posſet dici q̄ ipi ad miniſtratōez habere dicunť.ſ.iniungēdi penitentias.

Raynutius.de clera .i. filius clere (Et vxorem) raynutij(relinquēs)inſtituēdo eā heredē in eis:alij ali ter.(Letera)p h̄ vba fit heredis inſtitutio.C.ō testa. in testamētis.ꝛ maxie in filijs.C.e.hac ꝓſul.(Et ſoboles)iſta duo ꝑ medietate ſuccedēt.C.de cadu.tol.l.j.ſ.his ita q̄z.(Jn pu.ſucce derēt)ſiue testator dixit ſi filius meus impubes deceſſerit:ſine li beris talis heres meus esto.q̄bus vbis ſiue hac adiectōe ſine li beris ꝓpꝛie ſb̄ſtitutio fit exꝑſſa pupillaris:inſti.de pupil.ſb̄.j.rī. ꝛ.ſ.ſubſtituiť.ſiue dixerit ſubſtituo talē q̄ vba trahunť ad fidei cōmiſſariā.C.ō inſti.ꝛ ſub.gn̄aliter.ſ.vl.ſp ſubſtitutio cū p̄dicta adiectōe facta fuit fideicōmiſſaria:qz talibus vbis ſi deceſſerit ſi ne liberis ꝛ de iure ꝛ de facto ꝓſueuit esse fideicōmiſſaria ſubſti tutio nō directa:qz niſi vba directa.ſ.ſit heres vl̄ ſuccedat:ꝛ ſilia traherenť ad fideicōmiſſuz nullo tpe magis q̄z alio valeret.ꝛ dī cimus etiā qz vbū ſine liberis innuit q̄ etiā in pupillari etate ſub ſtituere voluit ꝑ fideicōmiſſum:qz tūc liberos hāe nō potuit.nec ē absurdū q̄ vba directa trahanť ad fideicōmiſſuz.ff.ad trebel. ſcevola.ꝛ in hoc caſu mī ab intestato ſuccedere dz vel ex testō:ſic h̄ maritus ſucceſſit:ꝛ bona restituere detracta falcidia ꝛ q̄rta tre bellianica.C.ad trebell.etiā.(Lōbarda).i.q̄ ꝓtinet in libro q̄ di ciť lōbarda:nā ibi ſpālia iura ſtatuunť ſup dote.(Liberis)q̄re ꝑ eo cēſenda ē ac ſi nō habuiſſent.ff.ad trebel.ex offo.ſ.ſi q̄s autē. (Maritus)inſtitutus heres ab adiecta:als.n.fozor vel filius ſo rozis in totū ſucceſſiſſet.C.de fideicō.ſi in ꝓsona.(Raynutij)intel lige q̄ h̄ tertie.ſ.mr̄is ꝛ auie adiecte nō fuerūt ſepate de bonis.R eo viuēte:nec mortuo de bonis adiecte.nec intelligimus q̄ dona uit vel vendiderit certas res de dictis tertijs:ſz ius q̄ hēbat in ip̄is tertijs vel in bonis ꝑ rōne illaꝝ tertiaꝝ:als.n.ſi eas ſepatas habuiſſent:oportuiſſet q̄ nō ex cā ſubſtitutōis vel fideicō.ſz vl ex testō vel ab intestato p̄dicta q̄rerēt in libello. Alij dicūt lz non ſit verisile q̄ etiā iura q̄ altera habuit in p̄dictis tertijs petijt.(Vel ſubſtitutionibus).i.fideicōmiſſarie ſubſtitutiōis.ex cā aūt ſubſti tutionis pupillaris vel directe petere non poterat:qz vba iſtius ad fideicōmiſſum trahebanť tm̄ vt diximus in glo.ſiue.qz ſi eēt pupillaris euanuerat aduenieńte pubertate adiecte q̄ iā euanue rat cū filios hūerit. Est.n.ſubſtitutio directa q̄n nullo medio ſub ſtitut⁹ capit hereditatē q̄lis ē pupillaris vulgaris exꝑlaris ꝛ cō pēdioſa est ſubſtitutio indirecta q̄ alio medio hz:vt fideicōmiſſa ria(Petiere)ꝛ bn̄(Annalis)q̄ hodie ſb̄lata ē.C.ō vſuca.trāſfor. l.j.vel loquiť de annali ꝑſcriptōe q̄ cōpetebat iure lōgobar.ꝛ ſm h̄ falſum dicebat:q̄ ſi vex esſet q̄ iure lōbardo nupta esſet obtine ret.(Vſucapio)que ꝓdest q̄n res tradiť in dotē eſtimatā ſegt mr̄imoniū ꝛ de iure ꝛ de facto:q̄ caſū ſi res nō ſint eius q̄ eas aſſi gnauit in dotez vſucapiť ꝑ dote. ſi vo esſet eſtimata vſucapiť ꝑ ēptoꝛe.ff.de vſuca.ꝑ dote.l.j.ꝛ.ij.h̄ aūt cū essent puelle aſſigta in dotē:lz esſet obligata reſtōni potuit in dotē dari: nec incipit cā ꝫ alterochā cui reſtō faciēda est cūrere ꝑſcriptio niſi ex q̄ tpe cōpe tit actio ex testō ꝛ petitio fideicō.nec curreret niſi triēnalis ꝑſcri ptio.C.ō fideicō.auč.res.C.ō ꝑſcrip.xxx.an.ſič in rē.C.ō an.ex cep.l.j.ſ.vl.(Silētiū)q̄ ſilentiū ꝛ taciturnitas loco pacti haberet ſz male dicebat(Bonis illis)p̄dicte adiecte vel potius.R.q̄ pete banť(Tertia)iſte tertie mr̄is ꝛ vxoris.R.non iure ciuili ſz lōbar do debenť:q̄ cautū ē q̄ vxor ſupuiuēs marito dz hāe tertiā in bo nis eius:qz mr̄ ꝛ vxor.R.ſupuixerūt maritis:ideo has tertias de ducūt(Clere)quā tertia clera hūerat in bonis.R.filij:qz ſupuixe rat ſuo marito p̄i.R.(Teſtatoris)R.ſ.(Quarta)h̄ iure ciuili de ducť.ff.de vul.ꝛ pupil.ſb̄.l.coheredi.ſ.cū filie.(Pupillor filio rū petri mariti adiecte.(Raynutij)p̄is alteroche ꝛ adiecte.(Lo gitaſſe)q̄ etiā ſi cogitaſſet nō tm̄ mariti aut vxoris p̄iudicaſſet niſi aliud esſet de ꝓsuetudine vel de iure lōbardo.p. marito adiecte. (Conſuetudinem)no.iudicem appellatiōis ſequi ꝓsuetudinem

ptinet: vt no. ℟. de ꝓsue. c. j. forte erat ꝓsuetudo q; ℟ mobilibus vl ꝓsilibus nõ fiebat deductio. (Vt legitima.) dicũt q̃dã ℏ etiã iure lõbardo ꝓtineri q; vr̃ꝰ: supuiuẽs ꝑ nullũ ℭctũ põt alienare terti am sibi a marito obuenientẽ q̃n tertiã vel debitũ bonoꝝ ſ̃ b̃ sidiuꝫ ibi habeãt ex marito descẽdẽtes vel alienatiões iste fiſcare: vel in fraudẽ facte erãt: vel donatio facta erat inofficioſa: ⁊ ℭctus ven ditõis nõ erat verus: ſꝫ ſ̃ b̃ ſiſatõe venditõis intellexit facere do nationẽ. C. de inoffi. do. l. j. ij. ⁊. iij. (Jn vtraq;). i. in tertia mr̃is ⁊ auie. C. de inoffi. teſta. l. j. ⁊. l. filiã. (Litis) añ liteꝫ ꝓteſta. liberi ꝓ mi gradus nõ cõputãt fructus in q̃rtã ptẽ trebellianicã etiã ſi ꝓ rogauerit. C. ad trebel. iubemus. ſecus in nepotib⁹ meis ⁊ alijs q̃ cõputãt in fructus ex volũtate defuncti ꝑceptos: puta q: roga uit poſt tp̃s hereditatẽ reſtituere. iſti tñ ſi ꝑcipiãt vltra q̃rtã non reſtituunt. ſi vo ex negligẽtia heredis ꝑcipiat fructus bona fide nõ cõputãt in q̃rtã niſi poſt moꝝ: tũc. n. cõputat ⁊ reſtituit qõ bꝫ ſup q̃rtã. ff. ad trebel. etiã fideicõ. ⁊. l. mulier. §. ſi heres. ⁊. l. ita tñ §. heres ex aſſe. ⁊ poſt li. ꝓteſta. ẽ in culpa ⁊ in moꝝ: itẽꝫ poſſet di ci q; etiã liberi ꝓmi g̃dus cõputãt poſt li. ꝓteſta. in q̃rtã. ar. C. de rei vẽ. cetũ. Alij etiã dicũt ⁊ forte nõ bñ q; fructus aliaꝝ ptiũ non q̃rte cõputãt in q̃rtã: ⁊ ſic nõ eſt ℊriũ. C. ad trebel. iubemus. a. p. (Jſtud). ſ. a. p. p̃dicto ⁊ filijs eius nõ ẽ in integra nec dꝫ eſſe cũ. p. moꝝtuus eſſet: vt in hac decr. exp̃ſſe dr̃. ſi tñ vis ſuſtinere lr̃aꝫ hic dic q; etiã cũ. p. dũ viuebat fuit li. ꝓteſta. facta. (Eius) q̃rte. (Jn le gitima). m. ℟ plano ꝓceſſit ⁊ q̃rtã trebellianã ⁊ debitũ bonoꝝ ſ̃ b̃ fidiũ ſimul ab eodẽ. p. deducẽda. Jo. dixit q; nõ integre ãbe de ducunt: ſꝫ qõ in vna deeſt ſupplet p aliã. ⁊ ſic intelligũt hãc decr. vr̃ tñ q; opi. ꝑma p hãc decr. ⁊ ſeq. raynaldus: ꝓfirmat (Lẽ ſuit) cardinalis g iudicauit de appellatõe. ⁊ no. q; ſequit ꝓsuetudinẽ ptiũ: vt no. ℟. ℟ ꝓsue. c. j. no. etiã iudicẽ ap. nõ ſolũ ꝑnũciare ſnẽaꝫ iuſtã vel iniuſtã: ſꝫ etiã ad cl̃e. ar. ℭ. C. de ap. eos. in ꝑn. Jtẽ nõ iu dicẽ ſupplere de facto q; q̃dã ꝓcedũt. ar. ff. de pe. ber. l. vl. nos tñ hoc nõ ꝓcedimus. ⁊ ℏ põt dici ſuppletio iuris.

Ianobis. ⁊ alia. in bis legatis ceſſat falci. C. ℟ epiſ. nulli. ⁊ ſiqs ad declinãdas. (Locoꝝ) vñ dixerũt origi nẽ defuncti. vel ſi ℏ ẽ incertum ꝑ ẽpos locoꝝ vbi ſunt moꝝtui in gref. C. de ſanc. epi. nulli. (Jnterdicti) in auc̃. de ec. ti. §. ſigs. (Lõpellas) põt etiã ẽps ea diſpẽſare ſi certus executor depu tatus nõ ẽ: vel etiã ſi deputatus ẽ ⁊ nõ ꝑpleat volũtatẽ teſtatoris ꝑmet ꝑplere põt. ⁊ ſi legatũ erat executori aliq̃d id amittit. C. de ſan. epi. nulli. in auc̃. de ec. ti. §. ſiqs añ. cũ duobus. §. ſeq. ⁊c̃.

Rinaldus. ab ipſo. pepone. (Re ſtitueret) hic ſ̃bſtitutio diſiunctim facta fuit. ſ. ℏ mõ: vt tali patruo ſuo reſtituat medietatẽ hereditatis: ⁊ alij patruo aliã medietatẽ: ſi. n. ꝺiuncti facta eſſet talis ſ̃bſtitutio: raynaldus nõ potuiſſet inſtituiſſe heredes filios patrui cũ ad ſolũ ꝙuictũ. ſ. pa truũ ſupueniẽtẽ debuit hereditas deuenire. C. ℟ cadu. tol. l. j. §. ſi aũt aliq̃. põt tñ dici q; in nulla pte decr. approbat inſtitutio filio rũ niſi forte in tertia ⁊ q̃rta: ⁊ q; ipi abſoluunt nõ ẽ ꝓpter ius q; hereditatẽ hẽnt: ſꝫ q: nõ poſſidebãt. (Eis) patruis (Quibuſda) ℏ pepo q̃dã p̃dia cõiter filio ſuo. R. ⁊ patruis ipius. R. reliq̃rat ſup q̃bus cõpromiſſum de q̃ ℏ agit factũ fuit: vel alꝰ dicebant ſe ius hr̃e in illis. (Ex forma) q̃ erat vt vno abſente vel moꝝtuo duo ꝓcederẽt: alꝰ. n. vno abſente vel moꝝtuo alij ꝓcedere nõ potuiſ ſent. ff. de arbi. itẽ vnus. §. vl. ſꝫ ſi p̃tes eſſent oẽs: ſꝫ vnus nollet ꝓpꝝ dare cũ alijs ſiue in vnã ſnẽaꝫ ſiue etiam q; ſnẽa ferret tũc eo ℭdicẽte alij poſſent ferre ſnẽaꝫ. ff. ℟ re iudi. duo ex. ⁊ ſi dicat ſe nõ inſtructũ de cã idẽ. ff. de re iudic. ſi vni. idẽ etiã dicimus ſi poſt q̃ dixiſſet opinionẽ ſuã ⁊ intellexiſſet alioꝝ opinionẽ ℭriã rece de ret. nã tũc credimus q; etiã eo abſente poſſent alij ꝓcedere. ar. qꝫ tũc ceſſat rõ legis. ſ. q; poſſet alios in ſuã opinionẽ trahere: vt i. l. ꝓalleg. itẽ ſi vnus. §. fi. ſꝫ ſi nõ intellexiſſet opinionẽ alioꝝ ⁊ rece deret etiã ſine cã: vel etiã malicioſe volẽs cãz terminare: tũc ꝓce dere nõ põt p̃tes. ar. p̃dictaꝝ. l. itẽ: ⁊ duo. q̃uis dicãt q̃dã q; ex quo ꝓuenerũt ad ſnẽaꝫ ferẽdã q; etiã vno recedẽte alij p̃t ſnẽare q: vꝝ ẽ oẽs adeſſe ad ſnẽaꝫ ferẽdã. i. ad diẽ ſnẽ ferẽde. (Trãſſe rẽde) diuiſe. n. fuerũt inter. R. ⁊ patruos res de q̃bus q̃ſtio erat. (Predictas) in cõpromiſſo vl in alia pte ſnẽe arbitroꝝ. (Legitie) ff. ad trebel. ex facto. §. ſigs. ⁊. l. heredibus. C. ℟ inſti. ⁊ ſ̃b. gñalit. in fi. ff. ℟ leg. ij. cũ pr̃. §. volo. Predictis) de q̃bus fuit cõpromiſſũ (Dni) forte alius moꝝtuus erat: vl alius ꝓſenſerat ⁊ ratã hẽbat in ſtitutionẽ factã de vno ſolo: vñ ſolus alius iure accreſcẽdi totũ ſi deicõmiſſum hr̃e dꝫ. C. ℟ cadu. tol. §. ſi aũt. ⁊. §. his ita qꝫ. C. de fi deicõ. in pſona. ff. ℟ leg. ij. cũ filiofa. in fi. ff. ad trebel. apud. §. vl. C. ℟ ꝓdi. ⁊ de. l. ſiqs leg. §. j. Jtẽ alia rõne nõ ẽ curadũ q; nõ facit mẽtionẽ de alijs patruis: qꝫ nõ ꝓſequit ℏ decr. materiã niſi lega ti tertie ⁊ q̃rte in quo non potuit grauari raynaldus q̃n illud di mitteret vni ex patruis vel filijs eius tñ vel penitus exheres: vt ℏ dicit. fuit aũt ℏ legatũ debitũ iure nature ⁊ q̃rta trebellianica in bonis pr̃is. (Heredes) vnus patruus ⁊ filij. (Poſſent ℏ vba ge neralia iuſtificãt ſnẽaꝫ ſequentẽ in q̃ ꝓdenaꝝ patruus nõ ſolũ ad tertiã ⁊ q̃rtã legati. ſ. medietatis tertie ⁊ q̃rte relicte auunculis: ſꝫ etiã tertiã ⁊ q̃rtã totius hereditat̃: puta ⁊ alie medietatis tertie ⁊ q̃rte relicte patruis. ſole. n. tertie ⁊ q̃rte erat hereditas quam poſſit ꝓhibito dimittere: alꝰ. n. ſibi nõ ſic generaliter locutus eſ ſet dꝫ ſufficere q; vel penã ſoluat. ſ. tertiã vel q̃rtã in alijs rebus a legato vel legatũ. ff. de pac. reſcriptũ. §. ſi pacto. potius. n. res le gata. i. tertiã ⁊ q̃rtã reꝝ legataꝝ auũculis puenit ad auũculos ꝓ pter penã appoſitã q̃ꝫ ꝓpter legatũ ꝑmũ. ſecus aũt ſi dixiſſet ſi nõ dederit rẽ legatã det duplũ vel aliã rẽ: tũc. n. oporteret cũ eſſe altero ꝓtentũ. vel dic q; ideo tertiã ⁊ q̃rtã dar̃ patruis etiã filij in oĩbus rebus q̃ fuerũt. p. auũculis. R. qꝫ p̃dicte tertie ⁊ q̃rta alio iure cẽſenr̃. ſ. qꝫ reſtõni nõ ſ̃biacẽt q̃ꝫ alie res q̃ reſtitutõi ſ̃biacẽt. hec vltia ſolo nõ valet: qꝫ tertia ⁊ q̃rta debite nõ potuere grauа ri. vel dic q; lex q̃ ꝓhibet petere vtrũqꝫ. ſ. rẽ ꝑmiſſam ⁊ penã bñ dicit: qꝫ loquit̃ qñ agit ꝑſonalit̃: qñ nec res ẽ mea: nec pena: ſꝫ ꝑ miſſo: ſit obligatus ad alteꝝ. ſꝫ ℏ legatũ. R. q̃ ad medietatẽ ter tie ⁊ q̃rte in q̃bus grauari nõ potuit recta via trãſiit ad legatari os. ſ. ad auũculos: ⁊ ſtatĩ poſt moꝝtẽ facti ſunt dñi. ff. ℟ fur. a ticio ℏ ſo. rep: obaſ. ff. de ex. doli. apud. §. labeo. ꝓ: ſol. melio: ẽ. (Ad ipos) auũculos. (Pro determinatis). i. poꝝtõnibus q̃bus auũculi erãt inſtituti heredes. (Deuenirẽt). i. ex cã fideicõ. reſtituerẽt ipe patruus ⁊ filij heredes inſtituti q̃ꝫ ex fine apparet niſi eius falci diã ſoluat. vel is ẽ ſenſus. i. legamus auũculis nr̃is oĩa alia q̃ de bonis nr̃is ad nos puẽtura erãt. nã vbũ deuenirẽt ĩnuit q; recta via ad auũculos puẽtuꝝ ſit q; ꝓpriũ legati nõ fideicõ. ⁊ ℏ placet magis. ff. de fur. a ticio. (Queſtionẽ) ex teſtõ: cõpetũt etiã ꝑ lega tis rei vẽ. ⁊ hypothe. inſti. de leg. §. j. ⁊ q; dicimus cõpetere rei vẽ dicatõeꝫ veꝝ ẽ in ſpãli legato: gñalis. n. fideicõ. nõ bꝫ rei vẽ. ſꝫ bꝫ ex teſtõ ex cã fideicõ. ℟. e. raynutius. nec dñiũ añ q̃ꝫ re vel vbo fi at ſibi reſtõ. ff. ad treb. facta. ar. ℭ. C. cõ. de fideicõ. l. vl. q; q̃dã di cũt. Tu aũt rñde q; illa loquit̃ facta reſtõne ſaltẽ vbo: vel ſpãle in rebus alienatis vt añ reſtitutã hereditatẽ deꝛ in fideicõ. rei ven. vtilis. q; aũt añ reſtõne nõ trãſeat dñiũ in gñalẽ fideicõ. pꝫ: qꝫ in teri tenet alienatio ab eo facta: lꝫ ſibi ꝙutet in q̃rtã. ff. ad trebel. marcellus. §. res. ⁊. l. ſi heres inſti. §. ſi heres. Lõtra heredẽ aũt rogatũ nõ cõpetit petitio hereditat̃: qꝫ nõ poſſidet ꝑ herede: qꝫ vere ẽ heres niſi forte poſt reſti. vbo facta aliq̃ poſſideret: qꝫ illa poſſidet ꝑ herede. (Pro rata). i. ꝑ medietate q̃ ſibi legata erat. (Reſtitui) miꝝ ẽ q; petit penã añ q̃ꝫ debeaſ. Rñ. imo cõmiſſa ẽ pe na. q̃ꝫcito. n. adiuit hereditatẽ trãſiuit dñiũ rei legate ad legata riũ. ff. ℟ fur. a ticio. vñ heres ℭ legatũ facere vr̃ exq̃ illud nõ ꝑſtat vñ de gr̃a legatarius petat legatũ volẽs ꝓtẽtus eſſe illo cũ poſſit petere penã. vel dic q; lꝫ pena ſit cõmiſſa: tñ qꝫ dies nõ erat p̃fix⁹ infra quẽ reſtitueret põt purgari moꝝa. vl dic penã nõ cõmiſſaꝫ ⁊ tñ in iudicijs talẽ libellũ admitti ꝓpter lites dirimẽdas. ar. C loca. ꝙductores. ar. ℭ. ff. de iudi. nõ quẽad. ſꝫ dic nõ eſſe iudiciũ in pẽdẽti: exq̃ ex his q̃ agenr̃ ſnẽa certa ferri põt: ſicut ℏ. nã ſi pſtite rint in ℭ dictõe heres iuſte ꝓdenaꝝ ad penã: ſecus aũt ſi iudiciuꝫ pẽderet exteri⁹: puta qꝫ deberet ſ̃b ꝓditõe. ⁊ ſic põt log. l. nõ quẽ admodũ. ff. de v. ſig. cedere. (Poterãt) dꝫ. n. ĩputari patruo ⁊ fi lijs heredibus inſtitutis: ⁊ in certũ caſum reſtõne vel legati ſolo ne grauatis ſi nõ petierũt ⁊ recupauerũt oĩa bona q̃ fuerũt. R. teſtatoris exq̃ hereditatẽ adierũt. (Legato) medietatẽ bonoꝝ de q̃bus fuit cõpromiſſum q̃ ipis auũculis legata fuerũt a. R. (Ab ſoluẽs) mittẽs arbitrio ⁊ male ex teſtõ peponis g. R. grauaue rat reſtõne baꝝ reꝝ vñ eas alijs legare nõ poterat vt eis videba tur: ſꝫ nõ erat veꝝ indebita iure nature ⁊ q̃rta trebell̃. q̃uis hãc reſtõne nõ videaſ cogitaſſe iudex q̃n poſtea mãdauit patruo q; alia oĩa bona reſtitueret in q̃bus p pene adiectõeꝫ. R. patruũ nõ potuit grauare. (Lonteſtata). no. litem ꝓteſtari in cauſa appella tionis: lꝫ non ſit neceſſe. (Quoniam) interpoſitio eſt vſq; ibi pro nũciauit. (Jure). ℟. e. raynutius. (Grauari) quo ad iſtas: g̃ ad ter tiã ⁊ quartã nõ fuit volũtati peponis mittendũ: cũ in his nõ po tuerit filium grauare. (Trebellianica) ⁊ ſunt deducende iſte ter tia ⁊ quarta de toto: ita q; de. xij. vntijs ꝓtingerent filium. vij. vn tie: tres. ſ. in vna parte: ⁊ q̃tuor in alia. ⁊ hoc ideo: qꝫ ſimul debẽ tur ex eodem teſtõ. ſecus aũt ſi ex diuerſis cauſis deberenr̃: vt in tertijs matris ⁊ vr̃oris. ℟. e. raynutius. tunc. n. ꝑ qualibet deduc tione fiat vnus as. (Jn rebus.) lꝫ. n. de vniuerſitate deducende ſint iſte tertie ⁊ quarta quouſqꝫ tñ hoc per iudicem fit in ſingu lis rebus pro indiuiſo bꝫ eas. (Exp̃reſſerit.) te legando videtur legaſſe partem quã in eam bꝫ. ff. de leg. j. ſi domus. pſumit enim

q; si totū voluit legare si esset suū: multo fortius parte etiā si hoc nō dixit nec cogitauit. (Pronūciauit) cardinalis (Arbitrio) ⁊ sic ecōtra etiā nō fuit arbitrio mittendū. (Teneret.) pactū. n. nō pōt facere q; alienatio facta nō teneat: vl' q; dominiū nō trāseat in accipientē. vel q; sine retraditōe redeat ad alienantē vel quemuis aliū. arg. C. de pact. traditōibus. ff. de pact. traditio. ff. de pact. in traditionibus. ff. de iure pa. si libertus. §. plane. ſz agere pōt: vel ad interesse vel ad penā: vel siqs trāstulisset in aliū dominiū cū hac adiectōe ne in aliū alienaret: ipi trāsferēti dominiū contra recipientē cōpetit ꝑditio ob cāz: nō aūt alijs etiā quoꝝ interest. C. de ꝑdi. ca. da. ea lege. C. de rebus alie. l. vl. h̄ fallit in seruo alienato ne manumittat. s. q; nō tenet manumissio. C. si māci. ita fu. al. ea. ⁊ etiā hoc ea rōne: q; libertas exq̄ cōpetit reuocari nō pōt: secus aūt in dominio. insti. q̄bus ex cau. ma. nō po. §. semel. vbi aūt lex inhibet alienatōez si ꝯ factū sit nō tenet: nec trāsfert dominiū ff. ⁊ C. de fun. do. p totū. xij. q. ij. sine exceptōe. ⁊. x. q. ij. hoc ius. in auc. de nō ali. in emphi. §. sanctissimas. in auc. vt li. ma. j. rñ. Jdē ⁊ vbi testator phibet ⁊ apparet psona cuius gra phibita ē: alias secus. arg. ff. de leg. j. filius. §. diui. ff. de lega. iij. pact. §. filia. ⁊. §. fundus. ⁊. §. qndecim. Et est rō diuersitatis: q; in testamento sola volūtas testatoris transfert dominiū in legatariū sine traditione. ff. quē ad. ser. amit. si partē. §. si p fundū. sic ⁊ sine traditōe pōt amittere dominiū ⁊ ad aliū transire aliter in pacto cū per illud nō possit transire dominiū ita nec transfert. Jdē dicimus in sñia arbitroꝝ ⁊ etiā alioꝝ iudicū: q; per eoꝝ sñias nō impeditur translatio dominij: vt hic. in bñficijs aūt eccliasticis ⁊ etiā in alijs spūalibus ꝓtrariū dici pōt. s. q; si aliqs phibeat aliq̄ ꝓferre non tenet collatio a phibito facta: q; suspēsus est a collatōe salte illi⁹ bñficij. s. de ꝓsue. cū dilectus. Jdē etiam dico si platus phiberet alienare etiā in casibus ꝓcessis a iure: quia nō teneret alienatio. j. de accu. c. fi. s. de ordi. cog. veritatis. in fi. Jtez rō diuersitatis satis apparet ex ꝑdictis: quia bñficia sine traditōe ex sola electione ⁊ ꝓfirmatōe acgrunt. s. ō elec. trāsmissa. ⁊ etiā dominia sine traditione ecclijs acgrunt. C. de sa. sanc. ec. vt inter. dominia rerum eccliaꝝ nō sunt apud platos sicut apud alios: ⁊ ideo p eos q; dant administratiōes phiberi pñt. (Super hoc). i. legato medietatis bonoꝝ de q̄bus fuit compromissum. (Pro medietate) aliā autez medietatē non possidebāt adhuc filij patrui: sed forte vacās iacebat. (Predicta). s. ea de q̄bus cōpromissum fuit. (Medietatis) q; tñ medietatē auūculis legauerat (Legati facti) auūculis de rebus de q̄bus fuit cōpromissum. (Residuo). i. in alijs ptibus eiusdem legati ꝑter medietatē tertie ⁊ q̄rte. Contra vident. s. q. R. debuisset sibi computasse quartā ⁊ tertiā sibi debitas in omibus rebus. p. h̄ omnia q̄ legauit auūculis. ff. ad trebell. marcellus. §. res. ⁊. l. si heres. §. si heres. ſz dic tu alienata computari in quartā si fideicōmissarius velit: ſz hic volebat nec alienata erat. (Articulo) libelli (Filij) isti filij heredes erāt raynutij: salte ⁊ tertia ⁊ quarta deducēdis de bonis. R. ⁊ ideo ꝑ poꝛtōe hereditatis tenētur patruis. R. fideicōmissarijs restituere totā hereditatem ⁊ nō auūculis: vel nisi tertiā ⁊ quartā in q̄bus hi filij grauari non potuerūt per testamentū. p. hereditas enī. R. intelligit deducto fideicōmisso de quo rogauerat pepo ꝑmus testator. h̄ glo. bona est si patrui erāt ꝯiunctim substituti: sed si disiunctī erāt sbstituti etiā in parte patrui defuncti bñ potuerūt instituī filij alterius patrui: vt no. in ꝑn. illius glo. h̄ substitutio. (De petitis.) nec se tāq̄z possessores obtulerūt liti in rei ven. quia tūc secus. ff. de rei vēdi. his qui. ⁊ cū non possiderēt non potuerūt ꝯueniri rei ven. Jtem nō potuerunt ꝯdēnari ad restitutionē eoꝝ que non possidebant (Possidere) nisi h̄ causa iuuassēt filios bñ puniti essent in restitutione omniū bonoꝝ que habebāt ex testamēto. R. cum circa eos teneret omnis pene adiectio: raynaldus. n. nihil eis restituere tenebat. (Bonis). i. in omibus alijs bonis q̄ fuerūt peponis. (Eisdem). i. raynaldi in q̄bus. s. institutus erat patruus: vel melius pepo. (In q̄bus). s. tertia ⁊ quarta omniū bonoꝝ peponis. (Tenebat) cū nō potuerit in eis grauari a patre: ⁊ ideo potuit vbi voluit legare ⁊ penā adijcere. (Prorata) medietate. s. tertie ⁊ q̄rte in oībus bonis peponis. (Cōfirmauit) ⁊ bñ: q; in illis tertia ⁊ q̄rta in q̄bus ray. non potuit grauari bñ potuit ray. grauare heredes suos: ſz in alijs q̄ ibi erāt ꝑter tertiā ⁊ q̄rtā nō poterat grauare. R. suū patruū cū subiaceret restitutioni: ſz filios patrui bñ potuit ī eis grauare: vñ nō absoluit eos: q; nō posset adijcere penā legato vel hereditati: ſz q; nō possidebāt. (Filijs) non mireris si absoluent bi filij. nā h̄ absolutio eoꝝ iusta ē si nō possidēt: q; qui nō possidet ꝯdēnari nō pōt: nisi ꝑpter suā malicia nō possideret ⁊ eodē mō si possidebāt iusta ē sñia ꝯ hos filios sicut ꝯ patrē. h̄ vltimū nō est verū. (Ei) patruo instituto heredi. (In restōne). i. pstatione. (Legate). i. tertie vel q̄rte tā reꝝ adiudicataꝝ auūculis vñ fuit cōpromissum q̄z in alijs: cū oīa habebāt auunculi rōne legati: ⁊ tāq̄z legatū petēda sunt oīa: nō tāq̄z hereditas iussa restituī: ⁊ ideo bñ dicit falcidiā locū hāre q; locū hāz qñ hereditas legatis exhauriť ⁊ nō trebel. q; locū hāet si q̄si hereditas restitueret. nec obest si dicit q; fideicōmissaria hereditas dici dz: q; vniuersa q̄ sunt in hereditate auūculis restituunt: q; hoc ē: q; succedit loco ꝓioris legati: ⁊ q; hereditas dari nō dz sb̄ pena q; non credimus. nec mireris: q; id qđ debeť ex pene adiectōe legatū dicitur habes. n. sile. ff. ad. l. fal. cū pā. §. vl. insti. de leg. §. pe. ⁊ vl. vel dic q; loquit̄ tñ de legato reꝝ de q̄bus cōpromissum ē. nec obstat qđ dicit̄ q; plus hz in illis rebus q̄z q̄rtā cū habeat etiā medietatē: li cet apparet ex pn. decr. potes. n. rñdere q; ex alijs legatis. R. exclusit dictas tertiā ⁊ q̄rtā. vel dic nihil hz ex illis tertia ⁊ q̄rta cū illas restituerit ꝑpter adiectionē pene: vñ dignū fuit q; de primo legato extraheret falcidiā. Tu dic melius q; hereditas. R. q̄ erat solūmō tertia ⁊ q̄rta erat exhausta duobus legatis q; in ea interemāb at. Primū legatū fuit qñ legauit auūculis medietatē reꝝ de q̄bus erat cōpromissum. i. tertiā ⁊ q̄rtā sibi debitas in eis. Secundū fuit legatū pene qđ eodē iure cēseri dz vt alia legata: insti. de leg. §. fi. ff. ad. l. fal. cū pā. §. fi. q̄dā tñ arg. eiusdē. l. dicūt q; nunquā de legato pene dz detrahere falcidiā. nā ibi dicit q; q̄ pene cā accreuit in. l. fal. nō incidit. ſz expone sic ꝑdicta v̄ba. l. q; pene cā accreuit sup. p ꝯdēnationē iudicis q̄ ꝯdēnauit heredē legatario inq̄ztū in litē iurauit. ⁊ tūc de eo q; vltra valoꝝ rei legat iurauit ꝑpter spālē affectionē nō detrahet heres falcidiā: q; nō ē legatū imo ꝯdēnatio: ſz secus si testatoꝛ penā sibi imponit nisi soluat legatū. nā tūc si heres legatū pene soluit cū in veritate legatū sit ⁊ sicut alia legata cēseri debeāt bñ detrahet fal. ⁊ sic hēs h̄ q; q̄z uis heres añ annū ꝙueniat sup legatis pstādis ⁊ ꝯdēnet: tñ nō pāuat fal. dummō infra annū satisfaciat q̄ est pena a lege interposita. C. de fideicō. auc. amplius. penā aūt a testatoꝛe impositam incurrit si litē ꝓtestet. ff. ré ra. ha. amplius. ⁊ h̄ fil'r. §. e. raynutius. quo ad legatū pene q; integre soluit patruis. s. tertiā ⁊ q̄rtā in q̄ incipit: bñ. (Sed infra) mirē ē quō hic ferť sñia sub ꝑditōe ⁊ sine certa q̄ztitate. ꝯ illud qđ ē. ij. q. vj. biduū. C. de sen. q̄ si. cer. q̄z. ti. p totū. Rñ. q; hic patruus petijt hāc detractōez falcidie. ⁊ ideo etiā si hoc nō diceret in hac sñia: tñ sp posset deducere falc. q; qñ adiudicat legata sp dāda intelligit̄ q; vel in totū vel p rata detrahat fal. ſz si de falcidia detrahēda patruus egisset: tūc si h̄ bñficiū aūt. ſz si soluat petere pōt vt h̄. ⁊ forte posset dici h̄ q; exq̄ sñia lata ē statim oportet hūc patruū in integr. s. tertiā ⁊ q̄rtā restituere: ſz post ꝯdi. ex. l. fal. petet falcidiā cū sit saluatū. Sic aūt sibi saluatū nō esset si p errorē facti soluisset ageret ꝑditōne indebiti: secus si p errorē iuris. C. ad. l. falc. error. Alij aūt dicūt q; cū de hac fal. nō sit actū ea retinebit patruus: ⁊ reliq̄s tres ptes cum deis ꝑstet restituet sine vltioꝛi lite. ⁊ sic apparet q; non est sñia sine certa q̄ztitate cū ad minus tres ptes tertie ⁊ q̄rte ꝑdictaꝝ statim pueniāt ad auūculos: ⁊ sup quarta de eis detrahēda remāeat lis q; eā dz hīe patruus si infra tp̄s legis. s. annū obtulit tres partes tertie ⁊ q̄rte: alioqn nihil detraheret de integris tertia ⁊ quarta. (Legitimū) infra annū a iussu iudicis cōputādo. s. e. nos qdē. C. de fideicō. auc. amplius. (Jnuētariū) q; ipm exonerat a pstatiōe legatoꝝ ⁊ fideicōmissoꝝ ⁊ alioꝝ debitoꝝ vltra vires patrimonij C. de iu. deli. sancimus. ⁊ ius tribuit q; de legatis ⁊ fideicō. detrahat falcidiā si facit inuētariū ⁊ nō aliter. in auc. de here. ⁊ falc. §. si vo ne fe. col. j. in debitis secus: vt in ea. l. q; de eis nunq̄z detrahet fal. (Contra voluntatē testatoris) bñ dicit ꝯ voluntatē testatoris: q; nō credit̄ testatoꝛē voluisse q; aliq̄ ps de bis tertia ⁊ q̄rta puenerit ad patruū: ⁊ erat verū olim q; ꝯ voluntatē testatoris detrahebať falcidia. C. ad. l. fal. sine. ⁊. l. pe. ⁊. ff. e. ti. q; de bonis. §. vl. ſz hodie nō inducit̄ ꝯ voluntatē testatoris exp̄ssam: si testatoꝛ certus de q̄ztitate sui pātmonij ꝓhibeat. in auc. de her. ⁊ fal. §. si vo exp̄ssim. ſz ꝯ tacitā bñ inducit̄ falcidia: vt in. l. palleg. no. q; heres rogatus dare aliq̄ legatū de suo: ſz nō det vt testatoꝛ ꝓcepit: cū tñ postea dat detrahit falcidiā de oībus legatis vt h̄: qđ intelleximus verū vbi rogatus ē restituere oīa bona hereditaria nisi legatū sibi iniunctū: vel de suo ꝑpo vel de bonis testatoris soluerit: vt h̄. Et est rō: q; ipemet testatoꝛ penā suā adiecit h̄ q; non pōt eū pāuare falcidia. vñ non ē necesse recurrere ad penā legis: ſz si testatoꝛ nō apposuisset penā: tūc locū hāet pena legis vel canonis. s. q; tota hereditate pāuarent. s. e. nos. ⁊. c. si heredes. C. ō leg. auc. h̄ amplius. vel dic q; nūq̄z fuit in moꝛa añ annū iste patruus: q; nūq̄z ab eo petite fuerūt tertia ⁊ q̄rta ꝑdicte exp̄ssim ⁊ determinate: ſz fuit tantū petitū vel legatū reꝝ q̄ venerāt in compromisso vel oīa alia bona: sic apparet ex lra decr.

IOannes. suis ꝓpriis creditorib⁹.) no. nō esse dubiū executorē ad pias causas posse agere ꝫ heredes. C. de sanctiss. epis. nulli. ⁊ nullus sit heres tñ ipse cui cōmissum est q̄ oīa que hꝫ dispēset in pias causas: pōt totā hereditatē vēdicare nec detrahet falcidiā. C. de sac. sanc. eccle. si qs ad. s. e. tua. ⁊ hic. si aūt ad alios vsus testator vellet expēdi si nullū cōmodū ad executorē ptinere dꝫ: puta quia ministrū tñ ꝓstituit tūc nō poterit agere. ff. ad tre. luti⁹. §. meuia. si vero aliqs cōmodū puta falci. ad eū voluit ptinere tūc aget. ff. de leg. ij. si qs titio. x. sed hec decre. videt ꝫdicere q: hic alr mandat expēdi q̄ꝫ in pias cās. s. in solutiōe debitoꝝ: sed rñdere potes q̄ totā hereditatē iusserat expēdi in pios vsus: sed hereditas intelligit detracto ere alie. C. de bonis q̄ liberis. l. vlt. ad hoc autez vt licite possit dare bona q̄ inuenit in hēditate oportet euꝫ primo soluere debita. (Susceptū) insti. man. §. mandatū: quia alicui creditori satiffecerūt vel aliud pijs locis dederunt.

DE his. proc is. ꝺcꝫ emēdis vel repandis. (Ad ppetuuꝫ). s. q̄ oī anno solēniter fiat festiuitas alicui⁹ sci: vel q̄ in aliqua ecclia cōstituat ꝓbenda vel altare vel pulpitū vel aliud huius. (Parrochialis.) q: aliqñ procbialis ecclia portionem aliquā habet. ĵ. de sepul. c. j. p totū. (Joannes frāgipanis) in certa q̄ntitate. h nō est rcensenda vt heres post q̄ testator instituit aliū heredē vel simpliciter ꝓ quota parte. C. de here. insti. quotiens. si aut aliū nō instituisset valet institutio facta de certa re ⁊ rem illā habebit ꝓlegatā. ff. de here. insti. l. j. §. si ex fundo. ⁊. l. si ita qs heres. ⁊. l. ex facto. ff. ad tre. l. j. §. is q̄. ⁊ hoc bene valet institutio vt nō valeat impugnare testm̄: sed aget tñ ad supplementū. in aut. vt cū de ap. co. §. illud quoq;. ⁊. §. ceterū. ⁊. C. de iofficiosi. test. l. oīmodo. nec habebit iste sic institut⁹ in re certa tñ loco legatarij. imo si nullus alius fact⁹ est heres in totū succedet vt dictum est. Item videt q̄ si alij repudiēt hereditatē q̄ ipe habebit hereditatē sicut si ab initio nullū instituisset. secus aūt si nō dixisset eam in tali re institutio sed si dixisset tñ lego sibi talē rem quia tūc loco legatarij nec ob. aut. de tri. ⁊ semi. §. h nos. q: correcta est ꝑ aliā. sed ꝫ: si hec puella nō est instituta nec heres data: ergo nec ei substituere pōt pupillariter insti. de pu. sub. §. non solū. ⁊ de vulg. sub. sed si plēs. §. si sub cōdi. So. lz hec puella non fuerit instituta heres in ꝓmo gradu: fuit tñ instituta in scōo. s. post mortez filij. ⁊ ideo bñ pōt ei pupillariter substituere. (Executorib⁹) de executoribus huiusmōi no. s. e. ioānes. ⁊. c. cū tibi. (Et ꝓfate) filie lz secundus fecerit iste q̄ petijt vtriusq; hereditatē ⁊ q etiā adiecit de bonis filij ꝓmortui: quia in veritate due sunt hereditates: institu. de vulg. sub. §. igit. ff. ō vul. sub. l. ꝓxis ⁊ filij. ⁊. l. q duos. tñ suffeciſſet si solius filie hereditatē petijſſet. ar. s. c. raynutius. (Queritur primo, hic vult dicere q̄ ⁊ in primo gradu substitutiōis qñ filius vi sus est mortui filie mr̄i tanq̄ ab intestato succedens ipsi filio de fideicō. filie restituē do dꝫ detrahere debitā nature ad quartā tre. in eadē etiā deductionē dicit faciendā de substitutiōe secūdi gradus. s. qñ paupes sibi instituit heredes ꝓpter mortē filie: qm̄ ille allegatiōes huiꝰ dñe nō vident multū mouē papā. (Fecisse sibi) ⁊ p hoc videbat q̄ prioza testamēta fierēt recta: vel q̄ hereditates filioꝝ nō puenirēt ad paupes: sed ꝑma hereditas tñ ⁊ quarta trebellianica. l. q̄ est. ff. ad. l. fal. l. j. §. inimici. h. d. sed corrigit ꝑ l. C. de epi. ⁊ cleri. si qs ad. ⁊ p aut. de eccl. ti. §. si aūt heres. nec recipit illū prauū intellectū q̄ innuit. imo hec est vītas q̄ de heredi tatibus ⁊ de legatis ad pias cās relictis nulla falcidia nec etiam debita iure nature detrahit sicut ex sequē. apparet. ⁊ est ar. p̄di. l. ⁊ auc̄. nam ⁊ in ambiguis questionib⁹ religionū stricta rō omittitur: ⁊ summa est rō q̄ ꝓ religione facit. ff. de re. ⁊ sump. fu. l. sunt ꝓsone mō. xix. q. vlt. si qua mulier ex heredato. xvij. q. ij. q̄cunq; ꝓ parte: ꝑm has allegatiōes sentētiauit papa mozereť: hec vba heres esto semp sonāt in directā substitutionē: vñ siue dicat testator si instituꝰ nō erit talis sit heres: siue dicat: ⁊ si talis decesserit in pupillari etate talis sit heres semp sonat in vulgarē ⁊ pupillarē substitutionē. qñ aūt sunt directe hanc aūt substitutionē nunq̄ pōt facere puberi si instituꝰ nō fuerit talis esto heres: insti. de pupil. sub. §. fi. ff. de vulg. ⁊ pu. l. verbis. nisi esset miles. ff. de vulg. ⁊ pu. l. centurio. ⁊ nunq̄ ꝓ se posita p̄dicta verba trahūt ad indirectaz. s. fideicōmissariā. insti. de pup. sub. §. fi. sed si adijciat hoc verbū rogo instituū vt talē faciat heredē: talis bene trahit ad fideicō. q: ille de quo rogat⁹ est petet hereditatē ex cā fideicō. ff. ad trebell. ex facto. in ꝓin. Jdē videt si dicat testator instituo mihi talem heredē ⁊ ꝑm heredē mihi instituo aliuz. C. de impu. ⁊ ali. sub. l. p̄cibus. q̄ꝫ posset dici q̄ ibi nō instituit ꝑm heredē ꝓ p̄dicta verba: sed ꝓ expssa talia. s. instituo talē mihi heredē: ⁊ si non fuerit heres talem, substituo: ꝓ verba autez rogo vel mando vel ꝓsilia nūq̄ fit substitutio directa ſz indirecta vel fideicō. ff. ō vul. sub. cū heredi. §. cū filie. circa mediū. h aūt vbū substituo pariter trahit ad directā ⁊ fideicō. qō ex eo appet q: cōis distinctio ē: substitutio alia directa: alia indirecta. satis tñ vī q̄ pus ponit ꝓ indirecta: lz ad fideicō. trahat. ff. ad trebel. sceuola. hoc aūt sonet indirectā pz exp̄sse. ff. de vul. sub. coheredi. §. cū filie. Jtē q̄ trahat ad fideicō. patet p eundē. §. circa mediū. ⁊. C. de insti. ⁊ sub. l. generaliter. Jdem aūt vī posse h dici de vbo h posito moriatur q̄ nō memini in aliq̄ lege me legisse. s. q̄ possit trahi ad vtrāq; substitutōez: lz ꝓius ad directā. (Jntentio) q̄ sp seruāda est. C. de sa. sanc. ec. l. j. C. qñ dec. opus nō est. l. ꝑdiū. C. de īof. te. l. si pz. insti. de pu. sub. §. nō aūt. in auc̄. de he. ⁊ fal. §. cui. ⁊. §. siqs. ⁊. §. is igit in auc̄. de nup. §. vnū ita q̄z. §. si sine. ⁊. §. siqs ex. ⁊. §. si igitur. ⁊ §. pignori. in auc̄. de iureiur. a mori. ꝑ. in ꝓin. in auc̄. qui. modis na. ef. leg. §. siqs autem. (Extraneo) in soroze non pōt ita loquendo apparere q̄ maior pars perueniat ad matrē: q: mortuo pre mater succedit ab intestato in medietatez restituet mr̄ filie: tñ de tractis debita nature ⁊ q̄rta trebellianica: ⁊ sic nō hēbit plꝰ mr̄ q̄ꝫ filia. sed in exneo q̄ nullā partē recipit ab intestato: melius apparet q̄ plus peruenit ad pāez q̄ꝫ ad extraneū (Septē) de hac deductione no. s. eo. rainaldus. (Si absq; liberis.) de hoc queritur si ꝓ hec vba fiat substitutio pupillaris ⁊ directa si filiꝰ meus mortuus fuerit sine liberis moriat soroꝝ: ⁊ an soror supuiuēs fere directo ei succedat an mediāte mre: ⁊ nō vī dubiū q̄ directe. ꝓstat enī q̄ si his vbis vsus fuisset: si filius meus decesserit sine liberis soror esto heres: q̄ h directe succederet. ff. de vul. ⁊ pu. sb. cēturio certe nō possum videre rōnem q̄re non eodē mō si dicat: moriat vel substituo eū ꝓ talia vba fiat directa substitutio: vt h ꝓbat i tex. ⁊ in glo. Sz dices lz ꝑdicta substitutio possit ad vtrāq; substitutionem trahi: vtilius est q̄ detrahat ad fideicō. h q̄ oī tēpe valebit q̄ꝫ ad pupillarē directā q̄ nō valebit nisi pupillari etate. lz rñdeo q̄ melius est scōaz naturā q̄ trahat ad directā q̄ꝫ ad indirectam sed h plus vī. s. q̄ pōt trahi ad directā si moriat in pupillari etate: ⁊ ad indirectā si moriat pubes. ⁊ h satis bñ dicere vī. C. de fideicō. si frater substitutus impuberi nō succedit ei si factus fuerit pubes: etiā si decesserit sine liberis: nisi pupillaris substō ꝓfirmata fuerit vbis fideicō. in aliq̄ pte testamenti: q: tūc frater ex cā fideicō. succedit. ex qbus colligit q̄ ꝓ vba fideicō. adiūcta pupillari substitutiōe nō tollit pupillaris sz ꝓfirmat ⁊ durat. Jtē idē ē in obiectōe facta a milite. s. q̄ vnicis vbis facta substō trahit ad directā ⁊ indirectā. C. de impu. ⁊ ali. sub. p̄cibus. q̄re nō est idē in ꝑuato: lz. n. multa ꝑuilegia miles hēat ex cā sibi ꝓcessa tā in cōfectione testamēti q̄ꝫ etiā in hēdis instōne: vt no. ī summa. C. de testa. mi. in seruando. tñ vltimam voluntatē eius nō hz priuilegiuz q: oēs volūtates vltime ptē sunt seruande. nec h dicit certe pari rōne nec interptatōe gaudet priuilegio. p̄dicta aūt. s. si moriat sine liberis q̄ nō denotāt certā etatē: imo vtranq; etatē cōphendere vident ⁊ pupillarē substitutōez ꝓfirmabūt: ⁊ ad fideicom. trahent. ⁊ ideo posset dici h substitutio ꝓpendiosa. ar. C. de īpu. ⁊ ali. sub. p̄cibus. ⁊ forte idē dicendū est si dicat testātor: instituo mihi filiū meū impuberē heredē: ⁊ substituo ei talem si nauis venerit ex asia. h plus placent q̄ꝫ no. s. e. raynutius. (Jure ciuili) ff. de vul. sub. centurio. quasi per fideicō. C. de impu. ⁊ ali. substi. p̄cibus. (Nam cum) h q̄ h dicit satis habetur exp̄sse. ff. de vulga. sub. l. iam hoc iure. (Etas) quia si ambo vel alter essent impubes non posset trahi ad pupillarem: eq̄dem si alter ⁊ idē sicut si alter nō esset in ptāte ꝓstitutus. ff. de vul. sub. iam h iure. ⁊. l. lutius. C de īpu. ⁊ ali. sub. hereditatez. ⁊. l. q̄ꝫuis. ⁊ ad fideicō. ff. ad treb. sceuola. C. de insti. ⁊ substi. sub con. fa. l. generaliter. in substitutione. C. de impu. ⁊ ali. sub. l. p̄cibus añferre. C. de impu. ⁊ ali. substi. cū q̄dam adiunxerit. erat. n. testō scriptū si de liberis meis fuerit sola filia supstes tñ augeo legata eius. Jtez si nec filius nec filia superfuerit: ⁊ tunc silr ad h plus augeo: tñ in testamēto hoc satis probat. ff. de inof. testa. ꝓtra vetera. §. j. vbi dī q̄ mr̄ nō pōt expugnare testm̄ q̄ facit ei pater per q̄relā inofficiosi testamēti: ergo eadē rōne apparet q̄ eā priuare pōt debita iure nature vel ps. ff. de vulg. sub. vel insti. de vti. sub. pī. ff. ō bo. pos. ꝑm ta. si ita scriptū. §. j. vel subiectōe. xx. q. v. ꝓstituit.

¶ De successionibus ab intestato. Rubrica.

SEd hoc donare. Siue inter viuos siue in vltima volūtate (Sanctificent) nisi ꝓsanguineos habeāt q̄ ab intestato succedāt. xij. q. ij. q̄cunq; ĵ. e. cū dilectus.

Puncto cõsilio.ablatũ. Hoc.e. locale ẽ nõ de iure ꝛ loquit qñ certũ ẽ sacerdotes aliqd habuisse ante ordinationẽ.nam ꝓpter dubiũ diuidẽde sunt res ꝓꝛie a rebus eccle:vt hic dicit.si autẽ distincte essent res ꝓ ꝓꝛie a rebus eccle:res ꝓꝛie heredib⁹ consanguineis alie eccle darent.xij.q.iij.qcunqꝫ.si autẽ dubitet an aliqua habuerit añ ordinationẽ ꝑsumit ꝓꝛo eccl̃a nisi ꝓbet se antea habuisse.xij.q.iij. quicunqꝫ.ff.de rebus dubijs.ciuilib⁹.alij intelligũt hoc capitulũ tm̃ quando ex seruis fiunt sacerdotes.

Cum dilectus.ꝓro causa. Erat enĩ cã iter eos:vterqꝫ enĩ ab altero petebat res q̃ fuerãt archipb̃yteri.vterqꝫ eniꝫ de eis aliqua possidebat.(Participationẽ).i.vt ꝓticeps esset orationũ.(Asseruit)h̃ assertio q̃ est de ꝓterito ꝛ extra iudiciũ nõ est sufficiẽs ꝓbatio ei⁹ q̃ dicebat:si tm̃ solẽniter qs cõfiteret extra iudiciũ si post ꝓuenit nõ est est ad admittẽdus ꝫ suam confessionẽ:nisi ostẽderet se in alio casu intellexisse:vt no.s̃.de elec.ꝓ inquisitionẽ.h̃ autẽ iõ ꝓfessio ei⁹ nõ est sufficiens ꝓbatio:qꝛ nõ viuebat q̃ confessionez fecerat:ꝛ iõ nõ poterat dare intellectũ cõfessioni.ar.j.de accu.cum dilectus.ſꝫ tm̃ est ad plenũ ꝑsumptio:vñ ei staꝁ vt hic sequit:ꝛ non intelligas q̃ ex his verbis ꝓbaret eũ fuisse oblatũ monasterio cũ rebus suis.sed ꝓbatur q̃ voluit bona sua ꝓuenire ad monasteriũ ad qõ quasi q̃libet verba sufficiũt.ff.s̃ fun.instru.cũ delationis. §.asinã.ff.de supel.le.l.labeo.(Vnde.) exꝑssius dicit q̃ dixerat. (Probationes).s.q̃ se ꝛ sua obtulit vni testi tm̃ nõ credit:vt no.s̃. de ꝓcura.ex insinuatione.sed cũ aliqua ꝓbatione.s.cõfessio bene credit:nisi ꝓbet freneticus vt sequit.(Amminiculates.) in tm̃ amminiculabant archipb̃yteri ꝓfessio q̃ se ꝛ sua dedit monasterio:qꝛ sic condẽnaꝁ eꝑs ad restitutionẽ ac si vere redditus esset. (Compotẽ.)ꝛ sic ꝓbaꝁ negatiua.C.de codicil.nec codi.ff.de cõdi.insti.quidã.ff.de ꝓba.si filius.(Vltimã).q.d.ꝛ si h̃ verba nõ exꝑssisset tm̃ tacite vim teneret vltime volũtatis.(Imponaꝁ.) in eo q̃ eꝑs erat actor.(Compellaꝁ) in eo q̃ eꝑs erat reus.(Ei.) epo ꝛ sic habes q̃ vacãte eccl̃a subiecta epo:eꝑs eius nõie agit ꝛ sic forte est in q̃libet supiore qui ꝓ quolibet collegio sibi subiecto põt agere.C.de epi.ꝛ cle.nulli.ꝛ.l.si qs ad.s̃.de ꝑscrip.ex transmissa.de hoc no.s̃.de resti.spol.oliz.(Ab intestato.)nec legitimos agnatos vel cognatos reliquerit.s̃.eo.c.j.

De sepulturis. Rubꝛica.

Cos instituta. Patriarcharũ) q̃ in patrũ sepulchꝛis sepulti sũt.xij.q.ij.§.ioseph.(Sepulturã) generaliꝛ dicim⁹ q̃ q̃libet adultus ꝛ discret⁹ põt eligere sepulturã vbi vult ĩ vltima volũtate:vt hic ꝛ.j.eo.de vxore.ꝛ.c.cũ sup:nisi malitiose faciat:ꝛ ꝓ sumiꝁ malitiose facere si dimittat sepulturã parentũ quã ꝓcipue tenere dꝫ:vt h̃.j.e.fraternitatẽ.xxiij.q.ij.placuit.Si aũt sepulturam paternã nõ hꝫ:ĩ eccl̃a prochiali sepeliri debet.j.e.ĩ nostra. hãc aute ꝑsumptionẽ tollim⁹ si eligat in cathedrali eccl̃a:vel in religioso monasterio:vel in canonica:vel in loco vbi bñ facit decimas soluẽdo.ar.xiij.q.ij.q̃cunqꝫ:vel in eccl̃a quam edificauit. ar.ij.q.ij.bone.vel nisi eligat in loco ꝓuilegiato sup sepulturis.j. e.in nꝛa.ꝛ lꝫ hoc ꝑsumaꝁ:tm̃ si ꝓbaꝁ ꝗrium nõ tenebit.j.e.ex pte. ꝛ.c.in nꝛa.viatores aute sepelienꝁ in eccl̃esia cathedrali.xvj.q.j. c.j.s̃.de officio archipb̃yteri:officiũ.xiij.q.ij.vbicũqꝫ.ꝛ clerici in eccl̃js vbi clerici sunt:ꝛ hec oĩa discreto iudici ꝓmittantur.vxor autẽ cũ marito sepeliri debet.xiij.q.ij.ebꝛõ:caue tm̃ tibi qꝛ nõ oĩs eccl̃a hꝫ cimiteriũ:ſꝫ ille tm̃ q̃ habẽt pplm:vel ille q̃bus ꝓcessum est ex ꝓuilegio:pacta aũt huiusꝛ ipediũt electionez q̃ fiũt alteri q̃ nullũ recipiat ad sepulturã q̃ñqꝫ certos hoĩes nõ dꝫ recipe:de cõ.di.j.certũ.(Elegit)nat⁹ eſt in bethleẽ nutritus nazareth sepult⁹ in hierlm ĩ sepulchꝛo ioseph.(Tertiã) vbi hmõi cõsuetudo est q̃ in hoc iuri ꝓualet.j.e.certificari.imo idem est ꝛ si nõ sit cõsuetudo dũmodo nõ sit cõtraria ꝓsuetudo.

Elatum.vita. In egritudine tm̃ de q̃ decedit:alꝫ ꝓtra.j.e.de bis.vel dic q̃ etiã si esset san⁹ ꝛ multo tpe viueret postea:tm̃ qꝛ mozi fingiꝁ q̃ñ monasteriũ iugredik.xix.q. iij.qꝛ ingrediẽtibus.ꝛ aut.si qua.de oĩbus aute q̃ tunc ꝓ aĩa dat monasterio ad qõ transit:parte habebit prochialis eccl̃a.de bonis aũt alijs monasterijs relictis nõ hꝫ portionẽ prochialis eccl̃a nisi de illa egritudie mozia:vel dic vt no.j.e.de bis.(Disponẽ) eccl̃js.si enĩ ꝓsanguineis vel amicis vel pauperib⁹ aliqd ꝓ aĩa suã relinq̃ret nullã partẽ habebit eccl̃a:qꝛ ꝓsonis singlariter relinquit.j.de ver.sig.ex pte.ꝛ nõ ꝓ eccl̃a:hꝫ enĩ locũ hec canonica portio tm̃ in relictis eccl̃e vbi sepelik vel ad q̃ transit vel seca portio tm̃ in relictis eccl̃e vbi sepelik vel ad q̃ transit vel se cõuertendo vel alio mõ:vt hic ꝛ.s̃.c.pꝛi.j.e.de bis.vbi no.ꝛ hoc ideo ne alias eccl̃as sue ꝓferat.(Medietatẽ) cõsuetudine ꝺuata j.e.certificari.ꝛ no.tertiã vel quartã nõ dari eꝑo ſꝫ eccl̃e prochia li.ar.s̃.c.pꝛi.ar.j̃.s̃.de testamentis:reqsisti.ꝛ.c.fi.ꝛ.c.officij tui. Rñdimus cõsuetudinẽ in his seruandã:vel dic q̃ minores eccl̃e inter se diuidẽt:vt hic dicit.sed eꝑs postea partẽ suã abstraq̃ recipiet.s̃.de testa.requisisti.si sunt ambe in sua dioc̃.ſꝫ si alterutra sit ĩ alia dioc̃.vterqꝫ eꝑs tm̃ a sua eccl̃a recipiet suã canonicã portionẽ:si enĩ alr diceret sequeret absurditas:qꝛ vna eccl̃a solueret duas canonicas portiones. Item quartã quaz accipit eꝑs q̃ est quarta epalis nõ accipit ipse ꝓpter sepulturã:qꝛ ipse nõ debebat eũ sepelire:sed ꝓ iure epali ꝛ ꝓpter cõionem quã hꝫ cũ eccl̃esijs suis.s̃.de testa.req̃sisti.monasteria aũt ꝛ alia loca etiã exẽpta ab ista canonica portione prochialibus eccl̃js danda non sunt exẽpta.j.e.in nꝛa pñtia.s̃.de testa.req̃sisti.ꝛ.c.officij. Jtẽ no.q̃ lꝫ diꝛerimus q̃ hec portio ꝛ petitio expetat prochiali sacerdoti:tm̃ si ipe negligẽs sit in petẽdo eꝑs petet etiã noĩe eccl̃e.ꝛ hꝫ generali rõne qꝛ ꝓ eccl̃js sibi subiectis põt agere.s̃.de suc.ab intest.c.fi.ꝛ no.s̃.de resti.spol.cũ olim.item ꝓbo alia rõne ꝑmitiuo iure cõstat q̃ hec oĩa q̃ eccl̃js relinquenꝁ ad manꝰ epi venire debẽt ꝛ ad ei⁹ voluntatẽ exꝑdi.xij.q.ij.uobis vlt.ꝛ.c.seq.vñ si ius illud attenderem⁹ primũ:sicut ipe solus hoc recipe ꝛ dispẽsare dꝫ sic ꝛ ꝓo eis agere:ꝛ hoc verũ est q̃ ipe ꝑncipali⁹ ꝛ directi⁹ q̃ꝫ alius agit: sed qꝛ constitutũ est q̃ q̃libet sacerdos minister ꝓ reb⁹ q̃ specialr ad suã eccl̃aꝫ ptinẽt agat.s̃.ꝺ iudi.cũ deputati.ꝛ no.s̃.de rescrip. edoceri.iõ q̃libet sacerdos põt agere.ꝛ hac eadem rõne pꝫ q̃ si rex dux vl magna ꝑsona mozik vel sepelik alicubi:q̃ eꝑs data ꝓ sepultura sua dꝫ accipe ꝛ suã ptem dare eccl̃e vbi sepelik:ꝛ de re siduo dꝫ ptes facere inter eccl̃as vbi p circulũ anni pcipiebat ecclesiastica sacra:isti enĩ magnates nõ mozanꝁ in vno loco sed cimiterijs cũerũt terrã suã ꝛ hoc optime ꝓbaꝁ.j.de decimis.q̃ñ.xij.q.ij.vobis.vlt.ꝛ.c.seq̃n. Item no.q̃ sicut canonicã portionem percipit eccl̃a prochialis de relictis ꝓ sepultura ita credim⁹ q̃ recipiet canonicã portionẽ de oblatis ꝓ alijs sacramẽtis:sicut ꝓ benedictionibus nubentiũ ꝛ ꝓ penitẽtijs ꝛ ꝓ extrema vnctiõe ꝛ alijs huiusmodi.nam cũ eadẽ sit rõ de oĩbus idẽ dꝫ esse ius.rõ hec est:qꝛ dignus est operari⁹ mercede sua.s̃.c.c.j.xvj.q.j.si qs iam.itẽ nõ videtur q̃ de relictis alias ꝓ aĩa sua:puta pauperib⁹ vl alijs eccl̃esijs vbi nõ sepelik nec alia recipit sacra debeat hꝫ prochialis ecclesia aliquã portionẽ:nisi forte relinquaꝁ eccl̃js illis vbi sepelik tũc enĩ cõstat q̃ quõcũqꝫ eis relinquaꝁ q̃ portionẽ habebit eccl̃a s̃.de testa.offi.req̃sisti.ꝛ hic ꝛ.j.c.de bis.ꝛ est iõ qꝛ vel eccl̃asticis sacramẽtis relinq̃re videk:vel eis q̃ sunt annexa ad eccl̃asticã sacramẽta.ſꝫ quid si reliquaꝁ tẽplarijs vel hospitalr.nã nec de illis est dubiũ:q̃ si eis ꝓ sepultura relinquaꝁ q̃ debet prochialis eccl̃a hꝫ canonicã portionẽ.j.e.in pñtia.

Fraternitatem.depositã. No.nullã eccl̃iam hꝫ cimiteriũ nisi ex ꝓuilegio:vel dic apud illas maxime de q̃bus habes.s̃.e.c.j.(Frequẽti⁹.)ꝛ tm̃ sacrificiũ nõ magis ꝓdest ĩ ea sepult̃ q̃ꝫ alijs.de con.di.v.nõ mediocriter.ſꝫ honoꝛ est eccl̃e ꝛ etiã forte maiorẽ honorẽ consequit aĩa sicut de canistro pomoꝝ oblato abbati maiorẽ honorẽ ꝓfert abbas ſꝫ oẽs pariter monachi gaudẽt:ꝛ maioꝛ honoꝛ est esse canonicus cathedralis eccl̃e q̃ꝫ alteri⁹ quãuis equalr abundent.

De his. Loquit decre.h̃ qñ qs trãsit ad monasteriũ ꝛ ibi sua ꝓfert vt ibi viuat:nõ vt sit ꝓfessus.si.j.de ꝓuil.c.iij.ꝛ.c.vt ꝓuileg.j.e.ĩ pñtia: qꝛ si ibi ꝓfiteret canonicã portionẽ de oĩbus q̃ daret illi eccl̃e haberet eccl̃a prochialis:etiã si longo tpe postea q̃ꝫ ingressus est moziaꝁ:ꝛ sic loquit.s̃.e.relatũ qꝛ tunc fingiꝁ mozi:dicimus tm̃ q̃ põt aliq̃d specialr relinq̃re pro aĩa sua:ꝛ de illo tm̃ hꝫ portionẽ prochialis eccl̃a:ꝛ alia põt relinq̃re eidez monasterio ꝓ substẽtamẽto sue vite.xvj.q.v.de lapsis.ꝛ etiã ꝓ alijs causis: puta si primo recepat fuitia a monasterio.naꝫ fraus tm̃ q̃ timeꝁ ne velit fraudare eccl̃iam parrochialẽ attenditur.ar.s̃. de testa. officij.req̃sisti.ꝛ.c.de bis.vel dic alr vt no.s̃.relatũ.q̃ multi magis approbãt.(Ecclesijs.) dicũt quidã q̃ hec eccl̃a parrochialis nõ tm̃ aduersus aliã eccl̃iam q̃ hꝫ res defuncti hꝫ condictionẽ ex hac decr.sed etiã aduersus hẽdes defuncti hꝫ actionẽ ex testamẽto ꝛ alꝫ de q̃bus dixim⁹.s̃.de testa.rai.qꝛ lꝫ tm̃ dixerit:relinquo tali eccl̃e tm̃ nõie illi⁹ intelligiꝁ etiã alia.s.prochialis.vna enĩ est eccl̃ia.xxiij.q.j.loquiꝁ.ꝛ maxime quo ad legatũ habendũ ĩ quo sunt cões:vt hic.imo q̃ plus est etiã eꝑs agere põt ꝓ parte eũ cõ/

tingente ea dē rōne: ⁊ q2 eps est in ecclia ⁊c̄. vij. q. j. fact⁹. ⁊ eisdē actionib⁹ aget nō tm̄ p̄ ecclīam suā prochialem sed etiā p̄ aliam cui noiatim legatū est etiā si nō sit sua ecclia sz alteri⁹ dioc̄. ⁊ etiā p̄ hēdes: ⁊ legatū ad ep̄m recta via venit. ff. de fur. a ticio nec mireris q̄ agit cū de epo nō sit facta mētio in testamēto. R. imo tacite de p̄dictis videt esse dictū rōne pall'. nam ita vnite sūt p̄dicte ecclie. s. p2ochialis ⁊ alia vbi sepelit ⁊ eps quo ad legatū illud q̄ etiā testato2 hoc mutare nō pōt. s̄. eo. req̄sisti. ar. ad hoc. C. de in offi. te. si mr̄. nam ibi ali⁹ q̄z q̄ institut⁹ est p̄ instituto haberet'. C. de ber. insti. quotiēs. Item lz dixerim⁹ q̄ eps pōt agere p̄ parte sua nihilomin⁹ tm̄ poterit agere p2o portionib⁹ ecclesiarū suaruz vbi ceteri: vt no. s̄. de resti. spol. cū olim. sz dz hic in libello exp̄me re q̄ p̄ eis petat: sed si ecclia prochialis agit nō tenet dicere q̄ p epo agat: q2 ipi ad totū cōpetit actio suo nōie vt hic: ⁊ postea tenet epo rndere de sua pte. s. p condic. ex dec. s̄. de testa. req̄sisti. sz eps nō bz actionē suo nōie nisi p̄ suo pte. alij dicūt q̄ eps vl' eccla nō bz actiones ex testamēto: sz tm̄ cōdic. ex canonib⁹. xij. q. iiij. pōtifices. s̄. de testa. officij. req̄sisti. alij dixerūt q̄ p̄ hēredes nulla cōpetit actio nisi ecclie cui relictū est: eps autē ⁊ alij ecclie q̄ in legato ius hn̄t possunt aūcte iudicis obtinere vt mittat' in possessiōe nominū: ⁊ postea aget sicut illa ecclia cui relictū erat. ff. vt in pos. vel si inutil'. vel obtinebūt a iudice q̄ det eis p2etoziū pign⁹. C. de p̄to. pi. l. j. ⁊. ij. vel poterūt agere p̄ debitozes sui debitozis. s. illius ecclie q̄ agere dz p̄dictione ex legib⁹. q̄ sunt. C. qñ fi. vl' p2iua. l. ij. ⁊. l. seq. plus videt inniti rōnibus q̄ sola illa ecclia agere possit ō qua fit mētio in testamēto p̄ hēredes testatozis: ⁊ sola ecclia prochialis pōt agere p̄ illam in qua sepult⁹ est. eps aūt tm̄ p̄ parrochialem ageret ecclīam: sed si prochialis vel illa de qua fit mētio in testamēto nollet agere tūc eps vel q̄sq3 ali⁹ ad quez ptinet alīquē cōmodū ex hoc legato dz petere q̄ ille ad quē p̄mo loco ptinet h̄ ⁊ actio cedat sibi actiones. ff. de pact. q̄ debet'. ⁊ si ille nollet cedere: vel si nō esset nullus q̄ cedere posset tūc esset recurrendum ad p̄dicta auxilia vel missionis in possessionē: vel ad p2etoziū pignus: vel condic. ex illis. ll. C. qñ fi. vel p2iua. nullo enī modo videtur q̄ alijs nisi ecclie legatarie cōpetat actio ex testamēto: cū de eis nulla ibi mētio sit: nec rei ven. vel hypo. cū ille cōpetant leg. ⁊ dñium nō pōt esse apud duos: nec etiā eis p̄petūt p̄dictiones ex canonib⁹ illis legib⁹ p̄dictis: cū de eis mentionē nō faciat nisi postq̄ fuerit in defectu cedendi. Illud aūt dixim⁹ hn̄ q̄ eps nōie ecclesiarū suarū pōt agere ad p̄dicta: sicut p̄ singulis vtilitatib⁹ agere posset: vt no. s̄. de resti. spo. cū olim. sed nō p̄ sua pte. (Ecclesijs.) ⁊ si in vna ecclia recepit sacramēta ī alia diuina officia. etiā si in diuersis ecclijs p̄ diuersis partib⁹ anni officia audiuerit: inter se diuident quartā vel tertiā canonicā. s̄. e. c. j. ⁊. ij. De ecclia autē vbi habuit ecclesiasticā ⁊ paternā sepulturā nō credimus q̄ debeat hīe aliquā portionez: imo ipsa dz alijs pochialibus. s̄. e. c. j. (Exhiberi) q2 q̄cq̄d dedit mō asterio ad q̄d trāsiuit intelligit p2o alia dare exquo in infirmitate ad illud transfert. (In sanitate) vl' etiam in infirmitate dummō inde non obierit: q2 tunc intelligit dare p̄ sustentamento vite sue.

EX parte. restituat. si p̄batū fuerit ī p̄iudiciū alteri⁹ ecclie factū p̄m. l. vbi nō est sepultura eccl'astica nec cō sepeliat'. C. ō sepul. vio. auc̄. itē q̄ p̄. in auc̄. vt cū ō ap. co. circa p̄n. h̄ ī h̄ vz appellatio: q2 p̄bata vītate alij eccl'e co2p⁹ reddit: q̄z quis forte idē fieret ⁊ si nō appellaret. s̄. e. fraternitatē s̄. ō ele. cū inē ea. (Exide). i. de bis q̄ occasione sepulture obueniunt. j. c. p̄.

QUam liberum. violenter. lz possit agere possessorio iudicio p̄ iure sepeliēdi: nō tm̄ credim⁹ q̄ p̄ h̄ q̄lsq3 plene p̄stet co2p⁹ defuncti sit restituendū: q2 sic etiā postea esset tertio dādū p̄ori eccl'e q̄ obtineret in p̄p2ietate: co2p⁹ aūt defuncti nō sic est tractandum. C. de reli. do. ⁊ super fu. nec co2pora diui.

QEVXOZE. liberam. xiij. q. ij. vnaq̄q3. p̄ sol. illō de bonestate: h̄ de iure. vel illud loquit' qñ mulier nō eligit sepulturam. (In quo). vij. q. j. sicut. C. de do. inter vi. ⁊ vx. l. q̄ sponse. ⁊. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. si. n. in fi. (Voluerit) vl' in sepulchris parentum: vel vbi accipiunt sacra.

QUam sup. statuimus .i. statutuz declaram⁹ imp2oprie. n. dicit' q̄ papa vnam p̄stitutionem faceret de vna ecclia: imo est p2iuilegium.

QErtificari. apponi. sic incipit cla in p̄uilegio ō

cernimus autē eccle vestre sepulturā foze liberā salua iusticia ⁊c̄. (Tertiam) s̄. e. c. j. (Mediā) s̄. e. c. ij. (Et vzbano) de hoc nō habes p̄ciliū vzbani sz lucij. s̄. c. p̄. (Hieronymus) lxxvj. di. vtinā. (Diuersitatib⁹) p̄pter hāc diuersitatē. s. q2 canonica portio dī nō solū a canonib⁹ statuta sz etiā p̄suetudinaria q̄ dī etiā canonica: q2 a canonib⁹ est app2obata: lz nō statutā vt h̄: ⁊. s̄. de testi. req̄sisti. vī dicendū q̄ ille q̄ petit p̄tē in hmōi relictis dz exp̄mere in libello an petat canonicā portiōez statutā in canonib⁹ an p̄suetudinariā: q2 aliter nō posset re⁹ deliberare. ff. de eden. l. j. nec obstat. j. de reli. do. p̄stitutus. vbi admissa fuit petitio iure ep̄ali: q2 ius ep̄ale p̄bē de certū est vel a iure tm̄ statutū. s̄. de of. o2. q̄stus. sed canonica portio ē incerta. sed h̄ solo nō pōt stare: q2 etiā ius ep̄ale incertū ē p̄pter diuersas p̄suetudines: vt p̄bat'. s̄. de p̄scrip. auditis. vbi p̄pter p̄suetudinē collectio denarij sc̄ti petri cōputat' in iure ep̄ali. Rn̄. g̃ ad h̄ q̄ q̄n ab aliq̄ petit' ius ep̄ale bn̄ certus ē q̄d ab eo petit'. s. oē ius ep̄ale siue sit illud q̄d a iure statutū est: siue als ex p2iuilegio vel p̄suetudine alio mō debeat'. oīa. n. addita iuri ep̄ali accedent ⁊ bn̄ simul p̄currūt ⁊ in petitōe ⁊ in solone ius ep̄ale a iure statutū ⁊ p̄suetudinariū: sed sec⁹ est in petitōe canonice p̄tis: q2 ibi certus esse nō pōt q̄ nūq̄z simul p̄currūt neq3 in petitōe neq3 in solone canonice p̄portōis in canonib⁹ statuta cū canonica consuetudinaria. vī tm̄ q̄ si nesciret q̄ portio soluat' in illa terra q̄ recipiēdus est libellus sine exp̄ssione: q2 p hmōi libellū lz posset plus exp2imi nō est tm̄ penit⁹ incert⁹ cū certū sit aliquā portōem deberi. ar. ff. de pe. he. q̄ de to. ⁊ no. s̄. de libel. ob. significauit. ff. q̄ꝫ le. l. j. §. q2 aūt. sed q̄rit' an teneat' exp2imere in libello: peto canonicā portionē an p̄suetudinariā talis fundi certis finib⁹ limitati an sufficit dicere: peto p̄tē fundi tibi in testō talis relicti. ⁊ vī exp̄ssuz q̄ sic. ff. de rei vē. si in rē. circa fi. ⁊ eodem mō si dicat fundoꝫ. sed q̄d si dicat: peto talē p̄tē oīum rerꝫ tibi in testō talis relictarꝫ: vel obuenientiū ex bonis ei⁹. ar. q̄ sit admittenda hmōi petitio: q2 admittit' petitio gregis ⁊ armēti sine exp̄ssiōe capitū. ff. ō rei vē. l. j. §. fi. ⁊. l. se. sed nō facit aliq̄d ad rem. l. ista: q2 ibi p̄cedit q̄ vniuersitas realis petat'. sed h̄ legata nec vniuersitatē rerꝫ p̄stituūt: vt grex ⁊ armentū: nec iure vt petitio hereditatis: ⁊ iure ep̄ali si enī p̄stitueret aliquā vniuersitatē h̄et aliq̄ nomē a iure ipositū tm̄ nob satis placet rn̄sio eoꝫ. s. q̄ admittēdus est talis libell⁹: q2 satis pōt esse cert⁹ p̄ exp̄ssionē p̄dictā. ar. p̄dicte. l. si in rem. q̄ dicit q̄ sufficit dicere peto p̄uū q̄ fuit ex tali hereditate. postea tm̄ dz probare q̄ illa sibi debeant': ⁊ q̄ reo obuenerit ex bonis tal' ⁊ est q̄si exp̄ssum. C. q̄bus q̄rta p̄s. l. j. ⁊ se. ⁊. ff. de re iudi. ait p̄. C. ō sen. q̄ si. cer. q̄z. l. ij. iudex tm̄ bn̄ faciet si cogerit eū ad maiorē exp̄ssionē vel ad iurādū q̄ nescit pl⁹ exp2imere. arg. ff. de fur. in ac. ⁊ h̄ dico vera q̄ admittenda est h̄ petitio sic gnālis. l. peto talez p̄tem omniū bonoꝫ obuenientiū tibi a tali si agat' p̄sonali actōe p̄ quā bn̄ petunt' nō solū corpalia: sed etiā iura incorporalia. C. ō her. l. ac. ven. sed si ageret' rei ven. nō admitteret' hec petitio cū in ea non veniāt nisi incorporalia. ff. de rei ven. in. l. j. in p̄n. ⁊ p̄m hoc intelligit' lex p̄ma. ff. de rei ven. Itē dicūt quidā q̄ nec noīa sepultoꝫ exp̄mere tenet'. j. e. in p̄ncia. j. de deci. dudū. s̄. de p̄scri. veniens. videt' tm̄ aliqs ⁊ forte nō male q̄ vel nō sit admittēdus talis libellus vl' cū magna difficultate ⁊ nō nisi cū iuramēto: q̄ nō pōt scire noīa sepultoꝫ: vel p̄pter malitiā ptis aduersē vel p̄pter aliā cām q̄ tm̄ scire sperat p̄ dicta testiū. ar. p̄ his: q2 nunq̄z pōt reus bn̄ deliberare nisi sciat noīa sepultoꝫ: ⁊ p̄pter hoc fit editio actionis vt deliberet reus. ff. de eden. l. j. lz secus est ī reb⁹ q̄ meli⁹ patere possunt ex tenoze testamēti vel alteri⁹ instr̄i: vbi p̄tinet donatio rerꝫ. Item meli⁹ denoīatur res a dño q̄z dñs a reb⁹. vñ videt q̄ nūq̄z talis libellus esset admittēdus: peto quartā ptem talis fundi q̄ tibi relict⁹ est a quodaz prochiano meo: nec obstat decretal' p̄dicta: q2 ibi nō fuit petita exp̄ssio. vel dic q̄ ibi fuerūt exp̄ssa lz h̄ nō dicat' in decr. vel dic q̄ ibi agebat' vniuersali actione vel gnāli: q2 dicebat sibi ius hīe decimas vel alia iura a certis hoībus: ⁊ tunc nō cogit' exp̄mere: vt no. s̄. de offi. o2. cōquerente. sed h̄ loquit' qñ agit' singl'ari vbi necesse est exp̄mi ⁊ p̄sonā agētis ⁊ p̄sonaz rei ⁊ res q̄ petit' ⁊ cā ex q̄ petit'. h̄ aūt nō exp2imit' res nec certo noīe nec certis finib⁹ nec circūlocutiōib⁹ manifestis q̄ reus possit deliberare: imo videt' q̄ in hoc casu nō esset admittendū iuramētū actozis q̄ vult iurare q̄ nō possint scire noīa oīum sepultoꝫ: q̄ nullū p̄iudiciū fit actozi si mō nō noīat oēs: q2 alia vice poterit petere canonicā portionē relictoꝫ ab alijs: nec obstabit sibi exceptō rei iudi. Illud autē q̄ dictū est nō p̄ oīa placet aliqbus q̄ vniuersalis vl' gnālis petitio sit: q̄ aliq̄d dicit ius sibi esse hīe canonicā portionē relictoꝫ a prochianis suis: vel hn̄di decimas vel iurisdictionē in aliquo castro: imo est singularis q2 vna sola res petitur. s. ius decimādi vel iurisdictionē exercēdi vel p̄sim. vñ licet snīa ferat' p̄ actore q̄ sibi est ius decimādi vel iurisdictionē exer-

cendi in aliquo castro nõ ꝓiudicat illis q singulari iure se iuuãt: puta priuilegio vel ꝓscriptione vel quocũqz alio. nam cã q fuit ꝫ vniuersitatẽ ⁊ sñia sup eo lata singulis psonis nõ ꝓiudicat. xij. q. ij. §. q manumittit. ſz illa petitio satis põt dici gnãlis i qua petit canonica portio oĩum relictorũ alicui ecclie a sepultis i ea q de iure ad eũ ptinent. Item qr nõ vna res tñ petit sed multe: sicut qñ petit rõ administratiõis alicui⁹ de sale vl de vino ⁊ hmõi. dicergo sic q vbi qs agit cõfesso. vel negato. dices mihi est ius hẽ canonicã portionẽ de relictis oĩum sepultorũ in ecclia tua. ⁊ iõ peto declarari p sñiam te ad hoc teneri ⁊ vt appellaris mihi restituere ea q iam ꝓcepisti: q in isto casu nõ cogit a ꝓncipio exꝑmere noĩa sepultorũ sed in ꝓsecutione cãe ad hoc vt sibi fiat ꝓdemnatio. ⁊ idẽ est si agit sibi esse ius instituẽdi clericos in aliq̃bus eccl̃ijs. ⁊ petat ius suũ declarari ⁊ institutos p eũ remoueri. ⁊ idẽ est si agit neg. dicẽs nõ esse alicui ius sepelire aliquos vel hẽ canonicã portionẽ de relictis sepultorũ vel instituẽdi aliquos in talib⁹ eccl̃ijs. ⁊ iõ petit i poni perpetuũ silentiũ sup ꝓdictis ⁊ revocari q̃cquid factũ est. idẽ ẽ si agit in ꝺicto vñ vi: vel quacũqz alia actiõe si re⁹ petit exꝑimẽ vel noĩa sepultorũ vel canonicorũ institutorũ: vel res in q̃bus dãna data sunt tpe spoliationis vel fruct⁹ ꝓceptos a possessore ſz bonũ sit q̃ exꝑimat: si põt tñ nõ est ad hoc cogẽdus. secus autẽ esset si ageret officio iudicis vel quacũqz alia actiõe ad hoc vt haberet canonicã portionẽ de aliq̃bus spãlib⁹ sepulturis vel si peteret alĩs institutos i eccl̃ijs remoueri vel fruct⁹ alicui⁹ fũdi ⁊ tñ nõ ꝓteret fundũ: nec etiã peteret ius suũ in alijs declarari: qr satis credo q tũc dz q̃ztũ põt vt ꝓdictũ est ꝓdicta cogi declarare. ⁊ est rõ diuersitat]: qr in ꝓmo casu q̃ soluaf canonica portio aliquorũ etiã sepultor: ⁊ q̃ alĩq remoueãf de eccl̃ijs: q̃ dãna aliq̃ soluanf spoliatis: ⁊ aliq̃ fruct⁹ restituanf obtinẽt in actio. bonefi. oĩa ista veniũt quasi accessoria ſz peti debeãt exꝑresse: vt no. §. de resti. spol. grauis. ſz i scõo casu vbi singl̃ari ⁊ spãli actiõe agit ad ꝓdicta exꝑssiuz ea dicere dz. imo q̃ est no. dignũ in ꝓmo casu si aliquis ali⁹ ꝓter psonã rei tãgeret nõ deberet sup illo ferri sñia nisi sup interesse. vbi gr̃a: actũ est ꝫ aliquẽ nõ esse sibi ius substituẽdi i aliq̃bus eccl̃ijs. ⁊ iõ petit ei i poni ꝓpetuuz silentiũ ⁊ p eũ institutos remoueri de eccl̃ijs. nã h̃ nõ ferf sic sñia: imposuim⁹ tali ꝓpetuum silentiũ: ⁊ tales remouem⁹ sñialiter a dictis eccl̃ijs: q̃ idubitãter esset iniustũ eis ignorantib⁹ h̃ facere: sed cõdẽnabit instituentẽ ad interesse ei⁹ q̃ interest actoris cũ nõ fuisse institutũ nisi posset efficere q̃ institui libere cedãt. ⁊ hoc idẽ fit vbicũqz qs nõ põt soluẽ rem ad quaz tenef. ff. de do. arbitrio. §. j. ⁊ no. j. de sen. excõ. sacro. qualr autẽ estimef hoc interesse no. j. q̃ fi. sint le. cãm q. ſz in scõo casu q̃ singl̃ari actiõe petit institutos amoueri: actio hec nõ intẽtabif ꝫ instituentẽ sed tñ ꝫ institutos. ⁊ tũc bñ ferf ꝫ eos sñia perpetue amonitionis.

In nostra receperũt. Nic vi q̃ sufficit dare talẽ libellũ: pquero: de hospitalarijs q̃ procbianos meos recipiũt ad sepulturã. etiã si nihil petat: cui videf ꝫ qr actõ est ius petẽdi in iudicio q̃ sibi debef. insti. de act. in ꝓn. so. h̃ i libello continebaf petitio. (Ex priuilegijs.) hoc ꝓuilegiũ nõ loquif de pueris. (De cetero.) ꝫ. ff. de vsur. l. j. §. j. So. spãle est in iurib⁹ ⁊ ꝓsentationib⁹ ⁊ seruitutib⁹ q̃ tract⁹ futuri tpis ptinet ad iudicez. imo in his nõ solũ ꝓdẽnat imo etiã caueri facit. ff. si fui. ven. bonz actionũ. (Elegerint.) cũ templarij ⁊ hospitalarij min⁹ sint religiosi q̃z monachi ꝓsumif mala intẽtione apud eos elegisse sepulturã. ⁊ idcirco redde monachis cũ oĩbus bonis suis: vt. §. e. fraternitate: nisi eẽt ꝓpter priuilegiũ. (Religt.) si q̃s eligit sepulturã apũd ecclam hospital. tũc canonicã portionẽ dz hẽ prochialis ecclia de oĩbus relictis ꝓ aĩa sua: siue relinquat eccl̃ie cor tñ in q̃ sepelitur siue relinquat eccl̃ie ⁊ ffribus ibi morantib⁹: siue i genere locutus sit dicẽdo: reliquo h̃ tali eccl̃ie ⁊ hospitalarijs. imo idẽ vi si dicat tñ: relinquo h̃ hospitali. ar. h̃. ar. ff. ꝺ admitt. leg. a ticia. §. annua. adhuc plus dicũt quidã: q̃ etiã si dixerit: reliquo h̃ hospitali vltramarino: nihilomin⁹ tñ canonicã portionẽ habebit ide ecclia prochialis: exquo apud eos eligit sepulturã. oĩa enĩ q̃ tũc dat videf dare ꝓ aĩa ⁊ sepultura. ar. §. de bis. Item q̃ dicim⁹ q̃ñ eligit sepulturã. idẽ dicim⁹ si nõ eligat: ſz tñ ibi sepeliendus est de iure: vt qr reddit se ⁊ sua eis: vel qr fact⁹ est templarius vel hospitalarius: vel sit sepult⁹: qr ibi erat sepulchrũ parentũ. j. de priuil. vt priuil. §. e. c. j. nã ⁊ tũc prochialis ecclia portionẽ canonicã hẽbit de oĩbus relictis il li eccl̃ie apud quã sepelif de iure sine electione sicut si ibi elegisset. imo plus dicim⁹ q̃ si ibi non sepeliref ꝓpter aliquã cãm: forte qr tpe mortis ille locus caperef ab hostib⁹ vel alia iusta cã: partẽ suã de oĩbus legatis habebit ecclia: ſz si dixisset relinquo h̃ eccl̃ie in q̃ sepeliar. ⁊ h̃ hospital. tũc sec⁹: qr vterqz habebit partẽ suã: ⁊ ecclia prochialis hẽbit partẽ canonicã de relictis eccl̃ie ⁊ nõ de relictis hospital. q̃ sunt exẽpti: ⁊ nos dicim⁹ q̃ de legat] locis exẽptis nullã ꝓportionẽ hẽbit eccl̃ia prochialis: nisi ibi eligat sepulturã. ar. ad h̃. §. de testa. officij. reg̃isti. §. e. de bis. ⁊ c. j. nã illa q̃ reliq̃t eccl̃ie tñ ꝓ sepultura relinq̃re vi. ⁊ iõ ibi portionẽ hẽbit eccl̃ia prochialis: ſz relicta hospital. sepatim nõ vi relinquisse ꝓ sepultura ſz alĩs ꝓ aĩa sua: ⁊ idẽ q̃ dico de hospitali idẽ dicim⁹ si eligat sepulturã in alia dioc̃. Si aũt nõ de iure sepeliret illũ q̃ reliq̃sset eis aliq̃ de bonis suis: tũc nõ credo q̃ deberet reddere totũ vel partẽ eccl̃ie prochiali delegato: ſz deberet reddere corꝑ⁹. §. c. ex pte. ⁊ oĩs oblatiões q̃ facte essent in sepultura vt h̃. Si aũt hospitale hz prochiam vel pot⁹ eccl̃ia hospital: tũc nisi eccl̃ia sit exẽpta cũ prochia diuidef legatũ factũ eccl̃ie a legato facto hospitali: ⁊ de legato facto eccl̃ie habebit partẽ suaz ꝑs. §. e. req̃. ⁊ nõ delegato facto hospitali q̃ sũt exẽpti. ſz si eccl̃ia cũ hospitali sint exẽpta ⁊ nõ ꝑpls: tũc dz ꝑpo dare portionẽ tãq̃ ꝑpo suo: nec obstat si dicat exẽpta est eccl̃ia: ergo nulla cõionez hẽbit in ea ꝑs. ar. §. de testa. reg̃isti. Rñ. lz eccl̃ia sit exẽpta tñ cõionez hz cũ ꝑs iure prochiali exiget partẽ qr suus prochian⁹ est: ⁊ non iure ꝑali. ſz nõ placet: qr bñ sepelif in prochia sua q̃ alĩj nõ debef ius prochiale. itẽ q̃ dictũ est qr si reliq̃t etiã hospitali q̃ eccl̃a prochialis hẽbit partẽ: intelligo verũ nisi exꝑsse dixisset: hoc relinq̃ hospitali nõ ꝓ sepultura ſz ꝓ alia iusta cã: qr tũc prochialis ecclia i illo legato nullã haberet portionẽ nisi parrochian⁹ se trãstulisset ad eos. §. e. de bis. vel nisi ecclia ⁊ hospitale essent ita vnita q̃ nulla sepabilitas posset iter eos fieri: puta qr fil hospitale cũ eccl̃ia sua sunt exẽpti ⁊ nihil appropriatũ est eccl̃ie nec in spũalibus nec i tẽporalib⁹: tunc enĩ satis videref q̃ de relicto hospitali prochialis eccl̃ia haberet portionẽ suã: etiã si testator dixisset q̃ nõ relinquebat ĩtuitu eccl̃ie ſz hospitali: qr sic sunt vnita vt diuidi nõ possint. Sed dices semp est distinctio inter eccliam ⁊ hospitale: qr prior clericorũ sacerdos põt absoluere ffres. j. de sen. ex. canonica. so. h̃ nõ facit diam inter eccliam ⁊ hospitale: ſz iter clericos ⁊ laicos: vel pot⁹ inter officia hoc enĩ offiũ absoluẽdi datũ est ex priuilegio priori dom⁹: q̃ poterat hẽ etiã si nõ esset ibi eccl̃ia sicut ⁊ alij officiales dom⁹ hnt sua spũalia officia. de hac aũt sepabilitate no. j. de priuil. pasto. (Nisi dolo) qr tũc prochialis eccl̃ia habebit totũ. xx. q. iij. statuit. ff. si qs cauf. si duo. §. ꝺ testa. reg̃isti. (Vniuersa) ideest oblatiões factas in sepultura: corꝑ⁹ aũt nõ redditf nisi ꝓcessit applo. §. e. ex pte. vel nisi ꝓcesserit violẽtia. alij dicũt q̃ semper reddenduz est corꝑ⁹ si petitf. hic autẽ nõ petebaf. §. e. fraternitatem. (Restituãt. xũ nõ fuerint in etate eligendi sepulturã.

Ex parte parentũ. sponte. Alias secus. xxiij. q. v. placuit.

Aeris. recõsiliati Etiã postcũ pri⁹ signa pnie appa ruerint. xxvj. q. vj. is. q: ꝓ totũ. (Excõicatozuz) idẽ de interdictis a cõione sacrorum. (Non poterunt). ff. de sol. si alien. ff. ad admi. tu. tutorẽ q̃. ff. de neg. ge. cũ actũ. xiij. q. ij. non estimemus.

Bolende certũ. Sepultura ꝺ̃ sessio siue terra vbi aliqs sepeliẽdus est ⁊ hoc vẽdi põt ante q̃z ꝓsecrata sit ꝓ pontificẽ: sicut vẽdunt posse ffiões ad ecclias edificãdas. ar. xij. q. ij. aurũ. ⁊ ꝺ̃ sepultura aliquod vas lapideũ vel ligneũ ꝓ aliquo sepeliẽdo factũ: ⁊ hoc silr vẽdi põt nisi sit factuz sacrũ ꝓ pontificẽ: vel ad hoc spãliter deputatũ. j. de reli. c. o. ad h̃. lz enĩ in aliquo loco sit sepult⁹ aliqs sine põtifice nõ credim⁹ locũ sacrũ ſm canones lz secus ſm leges. ff. de relig. l. ij. si aũt loca ꝓdicta sint sacra vl ad hoc deputata ꝓ cpm vẽdere nõ lz: vt h̃. ⁊. xiij. q. ij. q̃sta. ⁊. c. post q̃z. ꝺ̃ etiã sepultura ius inferẽdi in sepulchrũ: nec hẽ etiã vẽdere possunt clerici: qr ad hoc ex offõ tenef. xiij. q. ij. ꝓcipiendũ. j. q. j. dictũ. j. de si. cũ satis. Item no. q̃ cimiterũ vl sepulture ordinarie debẽt esse circa ecclam. xxij. q. iij. sicut ⁊ põt esse remotũ sicut est in francia ꝓpter fetorẽ: in nõ credim⁹ q̃ alicui loco etiã religioso: vt hospital. vl templarijs possit accedẽ sepultura nisi habeat eccl̃iaz: qr cũ cimiterũ debeat esse ꝓsecratũ: vt ꝑallegato. c. sic loco nõ ꝓsecrato accedere nõ põt. item i vno cimiterio multe eccl̃ie possunt hẽ ius sepeliẽdi suos prochianos.

Parrochiano. beredes). ar. ꝫ. C. ne ex delic. defun. l. iij. so. h̃ nõ agit ꝫ hẽdes ex delicto defũcti: ſz sacerdos nõ ꝺ̃ absoluere excõicatũ nisi ei q̃ ẽ publica ꝑsona de satisfacẽdo sufficiẽtẽ pstiterit cautionẽ. §. de ap. qua frõte. §. sane. ⁊ ex illa stipulatiõe agẽt oĩs quoz interest. ff. rem. pub. sa. so. nõ q̃ritur. ⁊ plus dicim⁹: qr si omittaf cautio vel stipl̃o: tũ intelligit apposita.

⁊ exigit acsi inf posita ee̅t. ff. ō ad op. his v̄bis. tñ cū nullū ius det eis ex stipulatiōe agē nisi interposita nō videm⁹ qūo agē possint: ſz cogēdi sunt officio iudicis vt satisfaciāt. ⁊ hoc innuit hic. Jtez rō videt q̄ ex quo penituit nec alr penitē potuit nisi faceret satisfieri videt beredib⁹ iniunxisse vt satisfacerēt ⁊ iō cogendi sunt.

De parochijs ⁊ alienis parochianis. Rubrica.

Ius pochiale. consistit

vt in dieb⁹ festiuis pochiani missam audiant in suis ecclijs. j. e. vt dñicis. de ꝓse. di. j. si qs. ⁊ i decimis psonalib⁹. xvj. q. j. siqs la. ⁊ c. qcūq; j. ō deci. ad aplice. ⁊ in oblatōib⁹. x. q. j. q̄ sa. scōz. hāc. Jtē in penitētijs accipiēdis a sacerdote pochiali. j. de peni. ois. Jtē in sepulturis bñdictōib⁹ nubētiū ⁊ alijs sacr̄is ꝓferēdis ō. de sepul. c. j. ij. ⁊ p totā. xiij. q. ij. j. de si. suā. ⁊ vī gbusdā. ⁊ forte nō male q̄ ad oblatōes cogi possint pochiani: maxīe si sacerdos est paup. ar. xxxij. di. archiō. de ꝓse. di. j. ois. xvj. q. j. statuimus. an ad pstandū aliq̄d p alijs sacr̄is cogi possint: no. j. de si. ad aplicā. Jtē no. q̄ h dicim⁹ pceptōez decimaz esse de iure pochiali. ⁊ idē dicimus de pceptōe canonice portionis quā eccl̄a pochialis hīe dz ab eccl̄a vbi suus pochianus sepelir̄. ō. de sepul. c. j. ⁊. ij. ⁊ c. de bis. ſz ⁊ iste eedē portōes dicunt esse de iure epali. ō. de offi. or. q̄rēte. ⁊ h est vez q̄ portio quā pcipit eccl̄a pochial⁹ ab eccl̄a vbi sepelir̄ de iure parochiali ē: sed portio quā pcipit epus a sua eccl̄a ꝓpter cōionē q̄ ē inter eos ē de iure epali. ō. de testa. reqsisti.

Episcop⁹ ⁊ episcopat⁹.

B. c. loquit̄ de dispēsatōe: de iure. n. remouēdi essent ⁊ ꝓpetuo deponēdi. j. q. vij. c. si qs oēz. ⁊ loquit̄ in ptibus aphrice vbi p̄ualebāt: ⁊ q̄si q̄cq̄d dz pūnio fuit. (Diuidāt.) epōs catholic⁹ ⁊ quersus. (Eas) pochias siue plebes. (Sic). i. i hereti. catholici. n. sine diuisione oēs catholicos epō dimittent. vel meli⁹ credim⁹ sic exponēdū q̄ sic inuente fuerūt. i. vbi ābe. i. q̄ ꝓtē hēbāt ppli adherentē heretico: ⁊ ptē adherētē catholico: oia āt loca q̄ adheserūt catholico epō sua tñ erūt ⁊ loca q̄ adheserūt heretico tñ sua erūt: cōia āt. i. vbi sunt heretici ⁊ catholici cōia ert (Vbi). i. vbi possent fieri due ptes: puta q: multe sunt pochie q̄ diuidi p̄nt: sec⁹ āt si vn⁹ loc⁹ tm̄ sit. ⁊ h est qō sequit: q̄ si forte ⁊c. (Alia). i. vna ps. (Ad illū). i. hereticū epm. (Vn⁹) tñ. ⁊ ideo ali⁹ loc⁹ in ei⁹ cābiū dare nō pōt cū nō sit: q̄ āt in vno loco vterq; ptē suā hīet nō est ꝓueniens: ⁊ esset cā litis inter eos. (Jnuenīunt) puta q: tria vel q̄nq; sunt loca in q̄bus cōiter esset plebs adherens heretico ⁊ adherēs catholico.

Dominicis. cōtempto

de pe. di. vj. placuit. lxxj. di. primat⁹. ix. q. ij. p totū. si āt nō ꝓtēneret sed ex iusta cā ad aliā pochiā trāsiret: vel in trāsitu pegrinationis nō expelleret. vij. q. j. epi vel pb̄r. xcij. di. c. vl. (Abijciāt) forte in hoc casu est licitū cuilibet plato cuiuslibet eccl̄ie ejcere violēter non solū laicos sed etiā clericos. ar. j. de sen. ex. c. veniēs. ſz potius sibi ꝓsulimus q̄ v̄bis moneat ⁊ non inijciat manus.

Allus episcopus. iudicare

ex epali ordine: als. n. esset ō: q: qlibet ordinarius tam ꝓpositus q̄z archiō. iudicare pōt: non tñ ordinare. ō. de offi. or. c. j.

Ap eo. de finibus.

no. q̄ vbi limites nō sunt distincti ſm oēs fere locū hz pscriptio in ꝓuintijs ⁊ in epatib⁹ ⁊ in pochijs ⁊ q̄ ad oīa iura. xvj. q. iij. inter mēorat⁹. ⁊ c. dilectio. ō. de pscrip. ad aures. vbi vo distincti sunt limites dicūt fere oēs q̄ nec limes nec q̄ ānexū est limiti pscribi pōt. xvj. q. iij. ſz dilectio. qō āt remotū est q̄ ad oīa iura pscribi pōt: ſz int̄ alterius limites ꝓtineat. Bfanus tñ ⁊ alanus ⁊ q̄dā alij dixerunt q̄ etiā remotū a limite pscribi nō pōt q̄ ad iura mere epalia siue fit deleg. iurisdic. siue dioc. ſz hoz opi. ꝓuinci vī. j. de reli. do. c. j. ō de pscrip. ad aures. ⁊ c. auditis. ⁊ c. cū ex offi. in q̄bus oībus oñdif q̄ iura epalia pscribunt. Quidā tñ dicūt q̄ iura q̄ ptinēt ad ordinē epalē: vt ē ꝓsecratio ⁊ ordinatio ⁊ silia: ⁊ etiā ptinent ad iurisdictōez nō pōt pscribere vt infra limites alteri⁹ epi faciat: sed pōt pscribere vt clericos alteri⁹ dioc. in sua ordiet ⁊ iudicet. Jllō āt certū ē q̄ q̄ ad ꝓprietatē ⁊ etiā q̄ ad ius pa. ea q̄ sunt in limitibus ⁊ circa limites pscribi p̄nt. xvj. q. iiij. volum⁹. ⁊ qō dictū est de limitib⁹ pscribē dis locū hz in ꝓuincijs. xvj. q. iij. q̄cūq;. C. de fu. li. agros. ⁊ in epatib⁹ ⁊ pochijs. xvj. q. iij. inter me. in fi. ⁊ i pa

rochijs: vt h. Jtē no. q̄ ꝓprie limes ē lōgitudo siue latitudo spacij a spacio distinguēs: ⁊ i tali limite nihil esse pōt q̄m ē linea tm̄. verūtm̄ nō sic stricte limites epat⁹ accipiunt: ſz fluīa mōtes ⁊ paludes i epatib⁹ solēt esse limites. ⁊ de h limite dicūt q̄dā q̄ ēt cōis vtriusq;. ⁊ qō i eo fundāt cōe erit. alij dicūt q̄ ē nulli⁹. alij dicūt ⁊ forte meli⁹ q̄ talis limes diuisus inter epos intelligit ipō iure: ſz nūq̄ actu diuisus fuerit. vñ si fluuij limes exiccat⁹ sit p lōgitudinem vl p latitudinē diuersis intelligit: ⁊ pinde arbitri boni viri actuali signo distinguet: ⁊ si ecclia sit in medio limitis i duas ecclesias diuidet nisi alr ipi epi inter se potuerīt ꝓuenire. q̄diu aūt nō fiūt due cōis intelligit quo ad prochialia ⁊ epalia iura: sicut acbor in ꝓfinio posita. ff. cōi. di. arbor. insti. de rer di. §. insula nec pscribet vn⁹ ō aliū. xvj. q. iij. inter me. Si aūt de illa ecclia nō possint fieri due: supior ordinabit q̄ alternis ānis vel iudicib⁹ disponant. ff. de vsuf. si rei. §. si fu. ⁊. l. quotiēs. vel dic q̄ illi⁹ soli erit ecclesia i cui⁹ pte caput positū est. ff. de aq. re. do. ad cos. §. fi. itē nō pōt epus donare alij q̄ sunt i limite. xvj. q. iij. lz. (Que finib⁹). ff. de rei ven. q̄ religiosis. ff. de ō hen. emp. in modicis. p̄cipalr ita q̄ sunt ptes ei⁹. ff. de rei ven. q̄ ꝓre. ff. de ō hen. emp. in modicis: vl vicina sūt ⁊ si nō sunt ptes ei⁹. nā rōne vicinitatis possez cōfundi fines ⁊ relinqtur h arbitrio boni viri. nā q̄dam sūt q̄ potⁱ⁹ itellectu accipiunt. ff. de solut. ratū. (Parrochiarū). i. epatum. nos itelligim⁹ vt iacet. ſ. ⁊ plebiū vel capellarū.

Significauit

tēporalia.) Decimas psonales oblatiōes ⁊ hmōi. nam decimas p̄diales exigere pñt vt statim sequit. (Partibus). j. ti. pri. ad aplice. (Persoluunt.) sup. illis ecclijs in quaz prochijs possessiōes site sunt: q: si esset cōsuetudo q̄ alij eccl̄ie soluerent stabit cōsuetudini. j. e. ad aplice. h aūt cōsuetudine induci nō pōt q̄ qs alicui nō soluat decimas si sūt p̄dia laicoz nō religioso:uz. q̄cq̄d alij dicāt nobis videt q̄ clericis vel pot⁹ ecclijs siue sint diuites siue paupes decime integre eis soluēde sūt de oībus q̄ ueniunt de terra siue de aīalibus siue de opatura manuū: ⁊ q̄ diuitie eccl̄iarū nō dñt i pedire dationē decimaz ꝓbat q: i nullo casu pōt esse verū q̄ ꝓpter diuitias liceat alijs diuitib⁹ sua iura auferre. xiij. q. iij. c. q̄d dicā. ⁊. q. v. itē decime. nō sūt tm̄ clericoz sed pauperz ⁊ fabrice. xij. q. ij. nobis. ⁊ c. seq̄n. Jtem decime sunt tributa egentiū aīaz ⁊ ea sibi dñs reſuauit in signū vniuersalis dñij. xvj. q. j. decime. j. e. tua. q̄ aūt oēs decime ⁊ psonales ⁊ reales decime sint integre psoluēde ꝓbatur: q: auctores ve. ⁊ no. te. generalr loquunt. Nā Abrahā obtulit decimas melchidech sacerdoti de oībus geñ. xiij. circa fi. obre. vij. circa. p̄n. Jtem iacob ꝓmisit dño: cūctoz̄ q̄ dederis mihi decimas offerā tibi. ⁊ i Exo. xxij. circa fi. legit. Decimas ⁊ ꝓmitias nō tardab offerre. ⁊ i Leui. xxvij. circa. fi. Oēs decime terre siue de frugib⁹ siue de pomis arboz̄ dñi sunt. ⁊. j. e. c. Oues ⁊ boues ⁊ capre q̄ sub v̄ga pastoris transeūt q̄cq̄d decimaz fuerit scificabit dño ⁊ nō eliget neq; bonū neq; maluz: nec altero cōmutabis: ⁊ numeri. xviij. circa fi. Filij leui dedi oēs decimas isr̄l in possessiōe ꝓ mīsterio q: seruiūt mihi in tabernacul̄ federis. ⁊. j. nihil aliud possidebūt decimarū oblatiōe ꝓtenti. quas in vsum eoz ⁊ necessaria sepaui: ⁊ deutero. xij. c. in p̄n. Offeretis in tabernacul̄ victimas ⁊ decimas ⁊ ꝓmitias manuū v̄rarum: ⁊ eiusdē. xiij. circa mediū. Decimā partē separabis de oībus frugib⁹ tuis q̄ nascunt̄ i terra. item. ij. pal̄. xxxj. circa p̄in. Primitias obtulerūt ꝓmi frumenti vini ⁊ olei: mellis quoq; ⁊ oīuz q̄ gignit hum⁹ decimas obtulerūt. nume. x. circa fi. Jpsi leuite decimas accipiāt ex oībus ciuitatib⁹ operū vestraz. Tob. j. Tobias fideliter offerebat oīa primitiua sua ⁊ decimas. Jtez eccl̄iast. xxxv. circa p̄n. Jn exultatiōe scifica decimas tuas. mal. iij. Ante me cōfugisti me i decimis ⁊ ꝓmi. ⁊. j. inferēte oēm decimā in horreū meū vt sit cibus in domo mea. Jtez luce. xviij. Do decimas oīum q̄ possideo. idē mathei. xxiij. Ve vobis q̄ decimitatis metā ⁊ anetū ⁊ ci. ⁊ relinqtis q̄ grauiora sunt: legis mīsericordiā iudiciū ⁊ fidē ⁊ hoc oportuit facē ⁊ illā nō admittere. Jtem ꝓfundi dñt vehemēter isti noui magr̄i ⁊ p̄dicatores q̄ docent ⁊ p̄dicant ō no. ⁊ ve. te. nunq̄ eni inueniēt aug. amb. greg. vel aliū sct̄m vel doctorē aliud sensisse. xxj. q. vij. decimas. ⁊ in. c. seq. Sz dicūt aliq: decime date fuerūt clericis ꝓ pte sua ⁊ nō debebant aliā portionē hīe nisi decimas. numeri. xviij. circa fi. cū ergo mō multa habeāt nō dñt hīe decimas. Sed vez est q̄ in diuisiōe terre ꝓmissionis nō debuerūt hīe ptem sicut alie trib⁹: sed ꝓ pte debuerūt esse ꝓtenti decimis: sed si als offerent eis vel alio iusto titulo darent bñ poterāt possessiōes hīe: vt leui. c. fi. vltra mediuz. Jtem decime sūt pars dñi: leui. xxvij. circa fi. ⁊ dñs dedit eas leuitis. numeri. xviij. circa fi. q̄ aūt de suo dñs dedit leuitis nulli ſz auferre q̄ztuncūq; sint diuites vl mali. j. e. tua. Jtē mirū est de q̄ busdaz q̄ quasi insani ⁊ heretici dicūt q̄ ꝓsonales decime nō sunt

dandeꝛcū exp̄ſſe habeaſ contra:numeri.x.circa fi.ꝛ deuto.xij.circa p̄in.item maioꝛ ratio eſt q̄ qs det tributū de eo qđ p̄ducit manus ſua tanq̄ digitus q̄ de eo qđ p̄ducit humus.

De decimis. Rubꝛica.

Decimam.traditionez.

Arg.p opinionib⁹ magiſtroꝝ vobis videſ q̄ p̄mitie dāde ſunt ſm cōſuetudinem regiōis ꝛ hoc h̄ p̄batur q̄ nunq̄ p̄ceptuz inueniſ de certa q̄ztitate.(Et lꝛ.) imo cū nō inueniaſ exp̄ſſa q̄ztitas ī optiōe relinquiſ dātis vt quātūcūq̄z velit det niſi ꝓſuetudo aliud induceret.(Nec.)in ezechiele vel in traditionib⁹ hebꝛeoꝝ.

Quum genus.a clericis.

Quidā hoc intelligūt verū in oībus clericis ꝛ oībus p̄dijs.ſ.tam ecclie q̄z hēditarijs.ꝯ.xvj.q.j.ſi qs laic⁹. ſed illud intelligiſ de clericis cōiugatis q̄ nec in p̄ſonalib⁹ nec ī p̄dialib⁹ decimis habēt exceptionē.h̄ nō placet.alij dicūt q̄ de dote ecclie nō debēt clerici clericis decimas ſoluere:ꝛ ſic loquiſ.c.h̄.de alijs aūt poſſeſſionib⁹ in alteri⁹ prochia ſitis ſec⁹:ꝛ ſic loquiſ.c. ſi qs laicus.alij dicūt q̄ de p̄ſonalibus decimis loquiſ p̄incipiū hui⁹.c.finis aūt hui⁹.c.de p̄dialibus vl̄ de ꝓiugatis clericis loq̄ſ: q̄ꝛ ꝛ p̄ſonales ꝛ p̄diales ſoluūt.vel dic q̄ eccl̄ia infra limites alterius baptiſmal ecclie ſita nō ſoluit p̄ſonales decimas de laboꝛib⁹ ecclie vel alijs.i.de his q̄ ad eccl̄iam p̄tinēt vel acquiruńt ei. ꝛ ſic loquiſ p̄n.dec.ſz clerici de his q̄ ſibi p̄ꝓpꝛia acq̄runt bñ ſoluēt decimas p̄ſonales: vt de aduocatiōe ꝛ ſilibus: ꝛ ſic loquiſ finis decre.p̄diales aūt ſoluūt ſicut alij nō p̄uilegiati.ī.e.ſuggeſtū.ꝛ.c. exp̄te.ꝛ.c.p̄ri.ꝛ multis alijs.c. Item plus dicim⁹ q̄ clerici cuiuſlibet ecclie ꝛ etiā ſacerdotes:ꝛ q̄ plus eſt plati ſue ecclie a qua p̄cipiunt eccl̄iaſtica ſacꝛa ſoluūt etiā decimas p̄ſonales:ꝛz enī ipi ſeruiāt ecclie ꝛ alijs miniſtrēt ſacꝛa:tñ noīe ecclie faciūt ꝛ noīe ecclie ſuſcipiūt decimas:ꝛ ipi idē a ſeipſis noīe eccleſiarū recipiūt ſacꝛa. Quid dices de ciſtercien. ꝛ alijs clericis q̄ mercenarios tenēt in alijs prochijs q̄ ibi texēt veſtes:ꝛ alia manib⁹ ſuis operanſ:ꝛ ex taliū mercenariozū operibus multa lucranſ monachi vel clerici. Rñdimus q̄ mercenarij de mercede ſua ſoluēt decimas: ſz de eo q̄ p̄uenit ad monaſteriū etiā de mercede nihil ſoluet:ꝛ ſi ſui monaſterij vel monachi ī alia prochia operanſ cū nihil ſibi acq̄rāt nullas decimas p̄ſonales p̄ſonales ſoluūt illi ecclie ī cui⁹ prochia operanſ:ꝛ vbi audiūt diuina officia. Idez etiā vꝛ in ſuis ꝛ mercenarijs laicoꝝ ſi operenſ ī alia prochia q̄z in qua dñs ꝓmoꝛaſ: q̄ꝛ ibi mercenari⁹ ſoluet decimas de mercede ſua: ſui aūt nihil ſoluēt cū nihil hꝛe poſſint:imo dñs ſoluet ī de decimas ecclie vbi ipſe dñs p̄ circuluz anni audiuit diuina officia ꝛ vbi moꝛaſ dñs. alij tñ dicūt cū nāliter etiā in ſuo mercedes debeanſ.ar.ff.de ꝓdi. in.nāliter:q̄ ecclia in cui⁹ prochia opabaſ ſuus ſoluēde ſūt decime:ꝛ idē foꝛte dz in monacho:ſz hoc nō placet:cū nō poſſit q̄rere niſi monaſterio:ꝛ monaſterū decimas ſoluē nō tenēſ.ꝛ idē dicimus in his q̄ nogocianſ noīe alioꝝ. Itez nō credim⁹ q̄ lz hodie in aliqua eccl̄ia audiuit officia ꝛ hodie ibi lucreſ centuz q̄ ex eis det decimā illi ecclie:ſed vbi p totū annū eccl̄iaſtica ſumit ſacꝛa.i. audiuerit diuina officia.xvj.q.j.q̄ſti.j.e.ad aplice:ꝛ ſi foꝛte ī pluribus audiret officia ꝛ q̄ſi p equali pte nō eſſet malū q̄ alīcte ſuperioꝛis inter eos decime diuideꝛenſ:q̄ꝛ dignū eſt vt tpalia metat q̄ ſeminat ſpūalia.de p̄bendis aūt ſuis clerici nō dñt dare aliquid eccl̄ijs in q̄bus audiūt diuina officia ſi foꝛte alibi audiūt q̄z in eccl̄ijs vbi hñt p̄bendas.ꝛ hoc veꝛ ſi ille ecclie vñ hñt p̄bēdas nulli debēt ſoluere decimas:vl̄ ſi debēt ſoluē decimauerūt bñ illa bona vñ p̄bendas dederūt.qđ ſic p̄bo:q̄ꝛ p̄bēde date clericis nō ſunt clericoꝝ imo p̄ꝓpꝛietates eſt earū eccleſiarū q̄ dāt p̄bendas. vñ de eis nō p̄ſt teſtari.ſ.de teſta.c.vlt.c.vo.ꝛ.c.ad hoc.ꝛc.relatum. Si aūt eccl̄ie q̄ dant p̄bendas deberēt alijs dare decimas ꝛ nō dediſſent:tūc clerici qui receperūt p̄bendas debent inde dare decimas.ī.e.a nobis.ꝛ.c.tua.

Ex multiplici.

derogare.)no.per p̄uilegium non derogari pacto nec tranſactioni.

Commiſſum.

paſcuis.) q̄ vendebanſ:ꝛ ſic p̄cio ſoluebanſ vl̄ ſolui debebāt eccl̄ie prochiali:vel decime debēt ſolui paſcuis.i.de lacte ꝛ lana beſtiarū q̄ paſcebanſ in illis de paſcuis.ſi.ī.e.nūcios.ꝛ ſic ē ar.q̄ tales decime cēſeanſ p̄diales:q̄ꝛ ſi p̄ſonales eſſent nō prochiali ſz illi vbi audit officia dari p̄cipiūſ. p̄imū dictū magis placet:ꝛ ſi dñs fundi gratis patiaſ paſcē beſtias in fundo ſuo:tñ cū herba demulſa de terra a beſtia vel potius ab eo q̄ beſtias paſcit tr̄ſeat cū onēre ſuo decime.ī.e.tua.ꝛ.c.paſto.dñs beſtie decimā eſtimationē ius toti⁹ herbe dz dare eccl̄ie. ff.de vſuf.ſi vſufructuari⁹.ꝛ idē videſ ar.hui⁹.l.ꝛ p̄alſ.rōnis:q̄ ſi q̄s cōburāt vel alr deſtruat ſegenté maxīe naturā vel arboꝛes cedat:q̄ prochialis ſacerdos p̄ōt agere ad decimaz eſtimatiōis. alij aūt ꝯdicunt:de feris aūt auib⁹ ꝛ piſcib⁹ nō reclusis bñ dāde ſunt decime ecclie vbi p̄cipit ſacꝛa ꝛ nō baptiſmali ecclie:quia in nullius parrochia debēt eſſe.inſti.de re.di.ꝯ.fere.ꝛ.ꝯ.ſeq̄n.

Eruenit.

Ancios.

de apibus.)idest de melle apum ꝛ cera ſi.ē.c.commiſſum.

Um homines.

Flecti filii.

cōduxiſtis.)no.licere clericis cōducere p̄dia ſi ſua eis nō ſufficiant.(Lōduxiſtis.)ſed de p̄ꝓpꝛijs tm̄.

Uggeſtū.

opponatis.)cū enoꝛmiter ledāt alij monachi q̄ decimas recipe dñt niſi ſoluatis.(Oꝛdinis).i.ciſtercien.(Priuilegiū) circa decimas monachoꝝ.no.q̄ oliz ī p̄mitiua eccl̄ia decimas de laboꝛib⁹ ꝛ p̄dijs ſuis dabāt ſicut laici.xvj.q.j.alij generalr.x.q.ij.duo.in fi.ꝛ.c.p̄cedente.Sz paſcal.ij.ꝛ greg.ꝛ cōcil. magūtū.ꝓſtituerūt ne religioſi nec alij cōiter viuētes decimas ō ſuis laboꝛib⁹ ſoluerēt.xvj.q.ij.q̄ſti.ꝛ.c.decimas.ꝛ certo tpe h̄ p̄uilegiū artatū eſt circa ciſtercien.tēplarios ꝛ hoſpitalarios hierō ſolimytanos.alijs vo monachis ꝓceſſit tm̄ de nouālib⁹ q̄ p̄ꝓpꝛijs manib⁹ excolūt:ꝛ de hoꝛtis ꝛ nutrimētis aīaliuz.ī.e.p̄ri.ꝛ.c.ad audientiā.eſt ḡ ſic tenendū q̄ monachi ciſtercien. nō debūt decimas de poſſeſſionib⁹ p̄ꝓpꝛijs quas colunt manib⁹ vel ſumptib⁹ p̄ꝓpꝛijs:niſi pacto vel tr̄ſactiōe ſint legati.ſ.e.ex multiplici:ꝛ ſi enoꝛmiter ledāſ eccl̄ia:vt h̄.vel niſi ſoluēdo renūciauerunt p̄uilegio ſuo.vt.ī.de p̄uil.ſi de terra.monachi aūt alij ꝛ canonici de oībus tenenſ dare decimas:niſi de nouālib⁹ p̄ꝓpꝛijs manib⁹ cultis ꝛ hoꝛtis ꝛ nutrimētis aīaliuz.ī.e.c.p̄ri.ſz ꝛ eas.ſ.decimas de noua.ꝛ oꝛ.ꝛ nutri.ꝛ aīalium ſoluēt ſi prochialis eccl̄ia ledāſ.ī.ō ver.ſig.qđ p no.ꝯ.ij.de alij aūt ſoluēt:niſi ſup decimis ſpāle p̄uilegiū habeāt:vel niſi p̄ſcripſerint:ꝛ hec vera ſunt in monaſterijs q̄ ꝓpꝛiā nō hñt.alſ ſecus:q̄ꝛ tūc etiā p̄diales ꝛ p̄ſonales hēbunt. vt h̄.ꝛ.xvj.q.j.ſi monach⁹.de poſſeſſionib⁹ vo poſt concil.habitis indifferēter oēs religioſi decimas ſoluēt:ſiue ſint ciſtercien.ſiue tēplarij ſiue hoſpitalarij:ſiue q̄cunq̄z alij ſup decimis p̄uilegiati.ī.e.nup.olim aūt vel hodie de cōductis ꝛ ꝓpꝛijs manibus cultis decimas ſoluēt.ē.e.dilecti.(Sed nūc.) no.vbi p̄uilegiū ex poſtfacto ad iniquū grauamē etiā nō iniquū deuenit tēperandū eſt p ſupioꝛem.ff.de reg.iur.neratī⁹.in fi.ff.de vulg.ſub.ex facto. xij.q.j.

Ex pte predeceſſoꝛis.

tua.

Licet.

Audientiaz.

vbi pomus.ff.de conſti.p̄in.bñficium.ē.de ſolu.cū dilec.

Oniam.

a vobis alioquin.)idest ſi nō ſūt in alicuius parrochia.

Arrochianos.

domino).xvj.q.j.reuertimini.(Debituz) p act.cōfeſſo.ar.ff.ſi ſer.ven.l.ij.ff.ſi vſuf.pe.l.penſ.p rei ven.ad fructū.xvj.q.j.reuertimini.modo ramine. nec eſt curandū ſi p̄mo eccl̄ia nō habeat dñiuz.C.de ſa.ſanc.eccl. vt inter di.ē.de condi.c.ij.ar.ꝯ.ff.de polli.l.ij.ꝯ.vlt.vbi dz q̄ſdiu decima nō ſit ſemp ſepata in poſſeſſiōe p̄ꝓpꝛis dñij:ſz ibi loquiſ de p̄ꝓpꝛia decima:hic ſpūali vel petanſ ꝓditiōe ex canōne.xvj.q.j. decie.ꝛ.c.reuerti.vl̄ offō iudicis.p his etiā intētaſ iudiciū cōcidi.

Ad hoc per ſucceſſionez.

Nō g̱ lz p̄cedere in feudū nec in emphiteoſim nec i locatiōe ad longuz tp̄s:nullus enī ꝯctus ſup eis iniri dz p quē fiat vl̄ feudū vel alienatio q̄ fit p p̄dictos ꝯctus.ff.ſi agvec.l.vlt.ff.de ſupficie.l.j.ar.ē.de re.eccl.nō alie. niulli.ad firmaz autē ad certū tēpus cōcedi p̄ōt.ē.de loc.ꝛ cōduc.c.ij.

Et terris iudei.

Ad decimas q̄ ratiōe p̄diozū ſoluuntur tenentur iudei: ad p̄ſonales non.

Uamuis diſponere.

Et male. lxxxix.di.

quoniã.ꝛ.c.iudicatũ.xvj.q.vlt.nullus.

QAm sint hoīes. diuerse.)non tñ aduerse.(Difficile.) nõ tñ impossibile:puta si pscripsit.vl dic q pscribere nõ põt si est possessio vñ decima collr ī limite.§.de proc. c.penul.ꝛ loquit de possessionib⁹ in limite cõstitutis.

DRohibem⁹ in alios. ꝛ sic laic⁹ tenens in feudũ decimas eas alij infeudare nõ põt:tñ ꝑm quosdam illi q detinẽt in feudũ nõ tenẽt eas cũ pctõ:vt no. §.de bis q fiũt a pla.sine cõ.ca.cũ aplica.ꝛ ꝑm hoc nõ loquit ꝟ ō decimis infeudatis sz de alijs male detẽtis.

HDapostolice. ꝓsuetudo.) No.ꝓsuetudinẽ valere in decimis sed inter ecclias tm̃.s.e.cũ sint:sz si de cõsuetudine nõ constat p̃diales dãde sunt baptimali ꝛ psonales capelle.xvj.q.j. decimas.s.e.nuncios.

HEx parte.

DOn est.de venatiõe. Jste sũt psonales decime q: ministerio ꝛ psonalis opa ꝓueniũt ea.vñ detriank ꝛ bñficio ꝛ nutrimẽto terre.ꝛ iõ he decime dãde sunt vbi p anni circulũ pcipit ecclia stica sacra:ꝛ hec itelligo va vbi libere gsas piscaꝝ nullo p̃cio dato nec pte piscatiõis: q: si ide dare ꝯ p̃ciũ vl ps tũc bñ vi q de illo p̃cio vel pte dãde sunt decie.ecclie baptis mali:q: nõ ex misterio hoīs sz ex aq̃ ꝛ terra ꝓueniunt. Sz si esset locus public⁹ vbi lz cuiqz piscari poti⁹ reputo psonales q̃z p̃diales.ꝛ idẽ dicim⁹ in piscatore ꝛ venatore ꝛ alijs hmõi. Jtẽ vi q si aliqs capiat pisces in mari ꝛ ī stagno portet ꝛ ibi viuãt aliquot dieb⁹ q decimas dz inde hãe ecclia in cui⁹ prochia est stagnũ. ꝛ idẽ vi si bestie redũdank in recluso:iũ cũ ibi viuãt bñficio aq̃ vel terre q̃ est in ei⁹ prochia.ar.j.e.cũ nõ ab hoīe.alijs tñ vi q nõ sũt dãde decime de p̃dictis baptismali ecclie: sz illi vbi pcepit sacra ecclia stica:q: oia ꝓueniũt opa ꝛ artificio hoīs.nec ẽ ꝯ.j.e.cũ nõ: q: ibi nõ ꝓuenit fruct⁹ artificio hoīs sz ex sola gra dei q inde apparet q: semẽ mortificaꝝ ꝛ deo ñ hoīe operãte viuificaꝝ ꝛ fructũ plus affert:sz pisces vel q̃alia recluſa nõ moriunk. Jtẽ si arbores de silua excisa nõ valentẽ libra qs portet ad portũ vbi valẽt mil lenõ dz solue nisi decimã ei⁹ q valebãt in silua vel mei⁹ deductj expẽsis q̃s fecit in ducẽdo soluet decimã dũmõ bona fide fecerit. (Dibus si alicui donank ī mobilia non credim⁹ q de illis qs debeat dare decimas:cũ ī veteri testõ vbi p̃cepit fuerũt decime:leui tẽ nõ habebãt partẽ in possessionẽ:q: de fructib⁹ tm̃ decimas dari dñs p̃cepit.als aũt mobilia quocũqz titulo ad aliquẽ puenerit siue ex dono siue ex legato siue ex institutõe hẽdis soluet decimas q̃uis aliq excipiãt suos hẽdes q̃ fingunk dñi etiã p̃eviuẽte:ĩsti. de her.quali.ꝛ diffe.§.sui.alij tñ dicũt forte nõ male q de his que dono dank vel ex successiõe qualicũqz obueniũt nõ dñt dari decie: q: nec de humo ꝓducunk nec de opa manuũ sũt.ꝛ ꝑm hoc exponendũ est hoc verbũ:de oĩbus bonis.s.q̃ ꝓueniũt ab humo vl a manib⁹. Jtẽ si aliqs ꝓ mercede militie sue vel aduocatiõis vel ꝓ aliq̃ ope suo recipiat ex pacto vel sine pacto aliqõ castrũ vel villã vel aliã possessionẽ ĩmobilez nunq̃z de ea tenek dare decimã p̃dicta rõne.s.de ĩmobilib⁹ nõ sunt dãde decime.alij tñ dicũt q ī hoc casu ꝛ de immobilib⁹ sunt dande decime.

EX trãsmissa. licite.)Secus si illicite.j.q.j. nõ ẽ pu. Quid dices de meretrice ꝛ histriõe ꝛ alijs in quos transferk dñiuz ꝛ nõ ꝯpetit repetitio:dicim⁹ q teneꝝ solue q: nõ turpiter accipit.ff. de cõdi.ob.tur.cãm:idẽ ꝛ si.§.q̃tiens.ar.ff.de iter.ꝛ rel.relegator.§.vlt.sz eccla ī detestationẽ criminis nõ recipiet:ꝛ nevideaꝝ taciꝛe appꝛobare.vñ scriptũ est:nõ accipies mercedẽ ꝓstribuli:sicut ꝛ nõ recipiet oblatiões notorij diffidentiũ.xc.di.oblatiões.itẽ op primentiũ paupes vt ibi dz.itẽ raptor⁹ ꝛ vsurari⁹.j.de rap.sup ea.j.de vsur.q: itẽ meretric⁹:ꝛ ꝓpter q̃dlibet aliud notoriũ crimẽ vel horrendũ.xvij.q.iiij.miror.sec⁹ aũt vbi dñiuz nõ est trãslatũ vel est translatũ sz cõpetit repetitio.nã tũc nullo mõ nec aliq̃ tpe dãde sunt decime vel elemosyne faciẽde:ꝛ sic loquit ꝟ.ꝛ.j.q.j.nõ est pu.xiij.q.v.c.vlt.a meretrice'autẽ post pniaz crederem⁹ posse exigi decimã:q: iam post pniam despici nõ dz ī eo qõ fuit.l.di. ferrũ de terra. Jn decimis autẽ p̃dialibus secus est dicẽduz quia semper soluẽde sunt de p̃dijs decime ꝛ si infinita fit malitia possidentium.s.e.de terris.

AMlobis⁹ fictũ. Puta q: ẽ colon⁹ portionari⁹.s.q̃ certã partẽ fructuũ recipit.si aũt esset pẽsionari⁹:puta q: p.x.colit agꝝ de fructibus cũ nõ sint sui nõ teneꝝ soluẽ decimã:tñ si possideat vel tñ detineat fruct⁹ terre pñt sic̃ ꝛ a q̃libet alio detẽtore vẽdicari:ar.xvj q.j.c.siqs laic⁹.j.e.pastorali.ff.ꝺ vsufr.hacten⁹. Jtẽ dicim⁹ q lz dñs cũ pẽsionario ꝙueĩat q pẽsionari⁹ oẽs decias soluat:tñ põt dñs ꝙueri de eo q recipit nisi pẽsionari⁹ soluat:cũ de oĩb⁹ bonis debeãt solui decie.s.e.nõ ẽ. Jtẽ credim⁹ q coloni etiã si ī alia parochia pcipiãt ecclastica sacra:tñ de fructib⁹ q̃s pcipiũt de p̃dijs q̃s colũt rõne culture nõ debẽt soluẽ decias sue eccle:sz illi in cui⁹ pochia sita sunt p̃dia:ar.ff.ꝺ ꝛ rõ ẽ.s.e.nõ ẽ.ꝛ dicim⁹ ꝟ sic verꝝ siue q̃rtã ptẽ fructuũ recipiãt ꝓ labore:siue certas mẽsuras tñ:dũmõ de fũdo illo recipe debeãt illas mẽsuras ꝛ nõ aliunde:puta q: si in fundo essent soluenk ille mensure.ꝛ si nõ essent ibi nõ solueré tur ille mensure.ꝛ idez videtur dicẽdum etiã si non de fructibus illoꝝ p̃dioꝝz:sed etiã certa pecunie summa deberet solui dũmodo sic esset ꝙuẽtũ q de fructib⁹ illoꝝ p̃dioꝝ soluerek illa pecunia: ar.ff.ꝺ vsufr.hacten⁹.ff.ꝺ iudi.fideicõ.sz sec⁹ esset si de fructib⁹ p̃dij nõ deberẽt coloni recipe portiõez suã:sz psona esset tm̃ obligata ad soluẽdũ mercedẽ siue merces esset in fructib⁹ vñcunqz pceptis siue ī pecunia:q: tunc de mercede illa soluit decias ecclie sue vbi pcipit diuina sacra.xvj.q.j.q̃sti. nã ibi logk in casu ista:ꝛ est ar.ad ꝟ.ff.ꝺ ꝟbẽ.ẽp.l.fi.ꝛ ꝟ̃pm ꝓbo rõnib⁹. Jn ꝑmo.n.casu cũ oẽs fruct⁹ sint decimãdi q̃ñq̃z diuidank sine deductõe expẽsaꝝ.ī e.tua.g̃ exq̃ semel sunt deciati vlteri⁹ decimari nõ debẽt ab his ad q̃s ex debito pueniũt:sic̃ sunt coloni.ī.e.pastorali. Jtẽ in ꝑmo casu totꝰ fructꝰ ẽ de terra:lz in eo hñ do cooperek opa hoīs.s.e.nõ ẽ.iõ tm̃ eccle vbi sunt sita p̃dia dãde sunt decie.nã ꝑm pacta q̃ dixim⁹ nihil nihil hz dãe de mercede ni si terra fructificet. Jn sẽdo aũt casu totus fructus vel potius lucꝝ ꝛ merces est de opera manuũ:q: etiã si fundus esset ex toto sterilis:tñ mercedẽ suã haberet colonus.

QUa. ꝛ ī.(extẽdẽda).ī.e.ex pte.ꝯ.so.ibi ꝓuilegiũ ġnale datũ ecclie sup decimis alteri⁹ pochie legitiaz recipit interp̃tatõez ꝛ ꝑm ꝓpꝛietatẽ ꝟboꝝ.s. q exq̃ ꝙcesse sunt ei decie alicui⁹ pochie nõ solũ decie veteres:sz etiã de noualib⁹ ꝙcesse videnk:sz tñ nec in ꝟ casu credim⁹ ꝓuilegiũ largissime:sz tm̃ large interp̃tãdũ ẽ in q̃ztũ ius alioꝝ tãgit.ff. de vul.ſb.ex facto.s.e.dilecti.ꝛ.c.suggestũ.in q̃ztũ ãt ius ꝙcedẽtis tãgit largissime iterp̃tãdũ ẽ.s.de do.cũ dilec.sz lz ꝟ sit in puil.cõcessis ecclijs:tñ sec⁹ ẽ in feudatoĩb⁹ deciaꝝ ꝙcessis laicis:q: ibi solũmõ sunt large interp̃tãda ꝟba:vt intelligank tm̃ de decimis q̃ tpe ifeudatõis erãt:ar.ff.de ꝯbẽ.ẽp.rutil.cũ.n.ĩfeudare sit ꝯct⁹ sufficẽ si fiat ibi larga iterp̃tatio:vt ī pal.c.cũ dilecti.ꝛ iõ ad futura extẽdi nõ dz:vt ī p̃dic.l.rutil.q̃uis ꝟ ꝙcessio deciaꝝ facta laic] spãliter sit odiosa:vt.s.de his q̃ fi.a p̃.si.cõ.ca.cũ aplica.ꝛ si ꝟ ẽ in ꝯctib⁹ q nõ sunt extẽdẽdi ad futura:multo fortiꝰ iura ex pscp̃tõe q̃sita ad futura nõ extẽdũt.ꝟbi gra:si pscp̃sit aliqõ ius decimãdi ī tota pochia alicui⁹ nõ tm̃ vi pscp̃sisse ī noualib⁹.ī.e.cũ ꝓtigat.nã pscriptões nõ tm̃ nõ sunt large iterp̃tãde:sz sunt restrigẽde:vt ñ intelligak pscriptũ nisi illud qõ pscriptũ probak.nã lz qs probauerit:q per totã parochiã decimam colligit excepto vno predio de q̃ nõ ꝓbauit nõ adiudicabo sibi decimã in illo p̃dio:ꝛ ad ꝟ est ar.ī.e.cũ ꝓtigat.vñ ẽ q qñ aliqs petit decias q̃s pscripsit exꝝ suã parochiã q: dz ꝓbare de singulis fundis per se: q: decia collecta ex vicinis fundis nõ ꝓbat in alijs deberi.

QUa nobis.statutũ. .i.reddit⁹ vel cẽsus.(Aut semine)no.q qñ aliqs dat terrã alicui colẽdã ad tertiũ vel q̃rtũ vel ad aliũ redditũ:mũq̃z colon⁹ dz inde deducẽ semẽ vl alias expẽsas de iure:nisi per spãle pactũ aliud fiat.

EX pte tua. laborib⁹.).i.de terra laborat.is(p vos).i.prochias ī q̃bus ius p̃onat⁹ habetis.(De noualibus).s.e.tua.contra.sc.ibi.

DAstor.alis.causis. cp̃s elicẽ.q̃ fuit si qñ soluunk decime de fructib⁹ vel ꝓuẽtib⁹ molẽdinoꝝ ꝛ piscariaꝝ deducẽde sint expẽse facte ꝓ eis pcipiẽdis: sic̃ deducunk qñ decime soluunk de lucro negociatoris.huic aũt q̃stioni rñdit papa ñ ẽ dãa de molẽdinis ꝛ piscarijs:vel agris vel gregib⁹ vl q̃buscunqz alijs mercib⁹:q: si ipe fuerũt ẽpte ꝺ pecunia deciata q̃tũcũqz postea vẽdi ꝓtigerit easdẽ etiã si post multos ãnos ꝛ posl q̃ multos collegerit fruct⁹ ex eis:tñ oẽs expẽsas deducet:sz qñ soluit decimas de ꝓuẽtib⁹ vel fructib⁹ molẽdinoꝝ vel piscariaꝝ vl agrorũ vel q̃rũqz aliaꝝ rerꝝ siue sint ẽpti cã ꝓpꝛij vsus siue ad reuendẽdũ nõ dz inde exhere expẽsas:siue fiãt ꝓ fructib⁹ colẽdis siue fiãt ꝓ restaurãdis reb⁹ vñ fruct⁹ ꝓueniũt:siue eedẽ res ꝓ parte

corruāt siue in totū.aliq tñ dicūt q̄ qñ dank decīe de ꝓuētib⁹ molēdini vel piscarie q̄ deduci debēt expēse q̄ fiūt ex rē vñ ꝓuenūt fruct⁹ ⁊ deide soluunt decie.⁊ intelligūt lr̄az istā vbi dr̄ expensas tñ q̄ fiūt ꝓ fructib⁹ ⁊c̄.loq̄ in tali casu.s.qñ aliqs emit molendinū vel piscariā ⁊ ex eis pcipit fruct⁹:⁊ ꝓ illis fructib⁹ vel ꝓuentib⁹ pcipiēdis fecit expēsas ex rem:puta ꝓ mercenarijs retijs:postea qñ reuēdet molendinū ⁊ piscariā soluit decimā ō lucro nō deducet expēsas istas.sec⁹ aūt esset si circa rem fecisset expēsas: puta i refectiōe molēdini vel piscarie:q: illas bñ deducet:⁊ h̄ dicit finis decre.hui⁹.h̄ lz eq̄tati ꝙsonent tñ lr̄e ꝯdicere vident.nobis vr̄ q̄ bñ fuit qō in hac dec̄.an sicut de negociatiōe deducunt expēse añ decimas q̄ fiūt ꝓ lucro habēdo.s.q̄ fiūt in mercenarijs in mediatorib⁹ i pedagijs ⁊ mercib⁹ deducēdis q̄ in alijs hmōi:siue etiā fiāt circa res in q̄bus negociant:vt sunt merces q̄ dank vel textorib⁹ vel sarcinatorib⁹ vel fullonib⁹ vel alijs hmōi:an sic etiā deduci debeāt de molēdinis ⁊ piscarijs:⁊ rñdit q̄ nō:q: nec ꝓme expēse.s.q̄ sunt ex rem.s.molēdini:vt q̄ fiūt in mercenarijs q̄ seruiūt molēdino ⁊ iumētis sint deducēdi:⁊ hoc dicit ibi:expēsas q̄ fiūt ⁊c̄.nec sc̄de etiā expēse q̄ fiūt circa rem.s.molēdini silr̄ sūt deducende.⁊ hoc dicit ibi:nec ꝓ restauratiōe detrimēto ⁊c̄.aliq tñ dicūt q̄ expēse mercenarior̄ nō sunt deducēde añ decimas neq; i negociatiōe neq; in molēdino: ſz h̄ est dr̄ia inter negociatores ⁊ alios:q: negociatores deducūt expēsas factas circa rez: ſz alij nō deducūt expēsas neq; circa rem fc̄as neq; alias:nisi q̄n̄ res venduntur.Sz q̄ritur circa ꝑmos q̄ mouit papā vel q̄ rō est q̄ deducant h̄ expēse siue ex rē siue circa rē de negociatiōe ⁊ nō de alijs. Rñ.rō est.s.e.nō ē.⁊.c.tua.⁊.j.e.cū nō.vbi dr̄ q̄ dñs oium rez.s. orbis ⁊ terre ⁊ plenitudis ei⁹ decimas sibi reſuauit in signū vniuersalis dñij.⁊ indignū eēt q̄ de fructu terre sue vl̄ alteri⁹ rei siue sit molendinū siue grex siue piscaria siue possessio deduceret aliq̄ expēsa ex rē nec circa rē q̄n̄ nec talis expēsa detrahit dñis tpalib⁹ suos fūdos vel alias res locantib⁹ vel ad cēsum dantib⁹:sec⁹ aūt est in negociatiōe:q: ibi nullus est fruct⁹:q̄uo enī pōt dici fruct⁹ si ego emo lanā ⁊ inde facio vestē:vel si emo fundū ꝓ.c.⁊ vēdo ꝓ.c.certe nunq̄ pōt dici fruct⁹:ſz lucrū est ⁊ pcium gcād residuū est deductis expēsis ⁊ pcio.ff.de her.vel ac.ven.vēditor exher.ff.ad l.fal.l.iij.⁊ de hoc lucro bñ dāda est decīa.ſ.e.nō ē.ſz in molēdino grege possessionib⁹ ⁊ alijs reb⁹ elemētatis fruct⁹ ⁊ reddit⁹ ē q̄ inde puenit nō ēt deduct̄ expēsis lz.n.expēse mercenarior̄ ⁊ alie siue fiāt ex rem siue circa rē ⁊ ꝓsint vt maior fruct⁹ habeat i de tñ nūq̄z ex eis habeāt fruct⁹ molēdini:ſz tñ ex re puta molēdino vel grege:⁊ sic vulgariter ſmone dr̄ fruct⁹ vel reddit⁹ hui⁹ molēdini vel greḡ tant⁹ ē ⁊ lucrū h⁹ negociatiōis tñ est:ff.de vſuf.vſuf.legato.Cū ꝯ de fructib⁹ ⁊ redditib⁹ integre decīe dāde sūt nullo mō integre darent si expēse deducerēt.ſ.e.tua.j.e.cū vo.ſz de toto lucro dant bñ decīe lz trahant expēse facte i negociatiōe:q: eis deduct̄ dr̄ lucrū:ſz ꝯ.ff.de pet.her.ſi a dño.§.fi.vbi dr̄ q̄ fruct⁹ itelliguntur deduct̄ necessarijs ⁊ vtilib⁹ expēsis.So.ibi appellat fructuz lucrū.vl̄ dic q̄ illa expositio ē ciuil nō nālis.ꝓstat.n.q̄ i vtate fruct⁹ vel reddit⁹ ē q̄d̄ venit de molēdino grege vel possessiōe lz nulle expēse deducant:vr̄ ḡ sic tenēdū.q: q̄n̄ soluit decima a lucro deducēde sūt expēse:ſz vbi soluunt ō fructib⁹ vl̄ redditib⁹ nō deducunt expēse.(vēdunt.) q̄ncūq; vēdant empte res vel fc̄e tñ ſp si aliq̄ō lucr̄ fuerit i eis q̄n̄ vendunt de lucro soluet decīa ⁊ de decimis detrahent expēse:nec distīguit an empta vl̄ facta sit res cā mercimonij vel negociatiōis vel cā ꝑprij vsus:lz quidā distinguant:vt q̄n̄ mercimonij cā emit tūc det decimas de lucro:ſz si cā vsus ꝑprij emit tūc ēt si multū inde lucret tñ nō dat decīas:ſz certe his ꝯdicit q̄ h̄ dicit.s.q: dr̄ q̄ cū vēdunt decīari dr̄ lucrū deductis expēsis. Itē vr̄ nobis q̄ ēt si cā mercimonij emerit mercē q̄ multū plus valeat q̄z fit pciū ꝑ ea datū:si tñ retineat ad ꝑprium vsum nō soluet decimas de eo q̄ res plus vz. Itē vr̄ si qs emerit mercē p.c.⁊ postea de medietate mercis accepit.m.q̄ si vult de mercibus q̄ remanserūt q̄ oēs sunt lucrū dare decimā q̄ pōt siue merces sunt imobiles siue mobiles:ſz si nolit dare partē de mercib⁹ q̄ remāserūt dr̄ dare decimā de pcio rerū vēditar:⁊ hec satis ꝑbant h̄.⁊.ſ.e.nō ē.Sz q̄d si de pte quā vēdidi nō accipit totū pciū q̄ dedit ꝑ mercede.ſ.c.ſz accepit fere totū.puta.xc.⁊ nō dedit nisi tertiā vl̄ mediā partē mercis:certe ⁊ tūc idē vr̄:q: fc̄a legitima estimatiōe ci⁹ q̄ apud eū remanet soluet decimā de lucro rerū vēditarū.(molēdinis).i.ꝓuentib⁹ molendinor̄ ⁊ piscariar̄.(necessarias).ſ.ꝑ fuitor̄ib⁹ ⁊ mercenarijs molēdini:vel etiā ipſi⁹ molēdini refectiōe vl̄ piscarie.(exhibere).ſ.ex fructib⁹ molēdini vl̄ piscarie.(Lōcessiuz) ꝙsuetudīe approbata vel rōne lz nō ꝓscripta.ſ. q̄ detrahāt pcia rerū suar̄ negociator̄ expēsas ⁊ alia.(acq̄sitas) in sua forma:vt cāpus castr̄ ⁊ silua quocūq; titulo:vt realienent: vel etiā sine hac intētiōe.(factas) ex alia mā vt tutela.(decimata) si enī nō eēt decimata nō soluit de lucro:ſz etiā pciū q̄ ēt i re empta datū ē decīari dr̄:vel vt alij dicūt ipa res empta ar.ſ.ō pecul. cle.c.j.vl̄ pciuz q̄ō dere empta accipit.(vēdunt)si enī donaret vl̄ permutaret vel alio titulo alienaret:nā tūc lz res plus valeat q̄z ea emerit tñ nullas decimas soluē tenet.idē ē si sibi retineret:q̄ vez est si pecunia vñ res empta vl̄ facta decimata eēt:q: si pecunia ñ ēsset decimata crederem⁹ q̄ res empta ꝑ decima pte esset eccl̄ie: cū ipa pecunia vñ empta ē ꝑ decīa pte eēt eccl̄ie.j.e.c.§.fruct⁹. ar.op.ſ.de pecul.cle.c.j.(expēsas)q̄ fiūt in eūdo ⁊ redeūdo ad negociandū ⁊ q̄ dank mediator⁹ ⁊ ꝙsiles.⁊ nō solū necessarias ⁊ vtiles ſz ēt voluptuosas ⁊ q̄slibet.dūmō i fraudē nō fieret eccl̄ie nullis sūptib⁹ deduct̄.ſ.e.cū hoies.⁊.c.tua.(psonales.) si surgūt ex reb⁹ decimat̄ deducunt expense aſs nō:vt h̄. Itē ꝑdiales dñt dari statī vbi fruct⁹ ꝑcipiunt añq̄z sepank inde cēſus vel tributū: tñ ⁊si tūc omissa fuerit postea faciēda ē.j.e.cū nō sint.⁊.e.tua.ſz ⁊ psonales eodez tpe securi⁹ est dari:q̄uis quidā dicūt q̄ meli⁹ ē dari i fine āni pp inimicitias.ar.ſ.de pig.ex lr̄is. Itē in aialibus ⁊ i alijs nō dr̄ dare deteriores ſz meliores vel mediocres:q: nō ē indignū dādū deo.xlix.di.c.sacer.⁊.xvj.q.vij.oēs decime.(expēsas.)puta in colēdo agrū vel pascēdo gregē in lignis ⁊ mercenarijs clibani ⁊ molēdini.(fructib⁹.) h̄ vult dicē q̄ expēsas factas i re vt sit pciosior illas detrahet cū vēdet ⁊ nō añ.illas aūt q̄s fecit ꝑ fructib⁹ recipiēdis de ea tñ ⁊ cū eis peunt ⁊ nō deducet. Idē est ēt si emptā rē ⁊ post destructā reficēt:crederem⁹ tñ q̄ postea eā rem vēdat ⁊ plus etiā nō accipiet pp meliorationez illā q̄z accepisset si in ꝑori forma res ꝑmansisset q̄ expēsas ſm quātitatē meliorationis accipiet.(decimate.) expēse ꝑ fructib⁹ facte.i.etiā si pecunia ꝑ fructib⁹ colligēdis soluta fuerit decimata.(salua)eccl̄ijs. (onere).xvj.q.j.si qs laic⁹.ff.de ꝯhen.emp.alienatio.(ꝑ restaurā do).ſ.q̄ aliq̄d datū est ꝑ restaurādo furno vl̄ molēdino vl̄ hmōi. (deducendas)spāle in decimis.aſs ꝯ.ff.de pet.her.ſi a dño.§.vlt. ⁊.l.ſe.(ꝓuentibus).i.q̄n̄ decimant̄ ꝓuentus ⁊si venderet grex ⁊ cliban⁹ decimaret lucrū nō intelligeret lucrū nisi deductis expēsis in reficiendo factis.

Quam cōtingat. ab antiquo.)ita q̄ ꝓscripserit.⁊ est odiosuz ⁊ restringendū.sec⁹ si ex ꝓuilegio habēt decimas:q̄ ē favorabile ⁊ extendendū:vt no.§.e.tua.(ipas).ſ.e.ex.pte.ꝯ:sol.ibi. (Causa rōnabilis)puta ꝓuilegiuz vel trāsactio vel alia filis vel spālis ꝓscriptio in singulis agris noualiū:vt no.ſ.e.tua.q̄ hic signat contra.⁊ ibi.sol.

Quamintua. prochijs) aliar̄ eccl̄iarū ⁊ certis locis ipsar̄ prochiar̄ ⁊ determinat̄.(ꝑcipiant.) ex ꝓuilegio vl̄ ꝙsuetudīe vl̄ alio iure.(annūatim.)nō posset currere ꝓscriptio:q: ptez totū retinet: cū nō possint decīe eiusdē agri diuerso iure cēseri:ſz sec⁹ si diuersi essēt agri:q: tūc bñ i alto ꝓscribet ⁊ i alto nō.ſ.e.c.ꝑ.nec p vnū aliud teneret:ſz obijcit q̄ ē.ſ.e.ex mltiplici:vbi due decīe eiusdē agri alio iure cēsent q̄z alie decīe eiusdē agri.so.illud est pp spāle pactū.ſz ad hoc ē ꝯ q̄ legit.ſ.c.ꝑ.⁊.ſ.e.tua.j.so.ibi diuersa sunt q: diuerso iure cesent.nā alia iure cēsent noualia q̄z terre culte q̄ ad hoc q̄ in ꝓuilegio ꝓtineri itelligant lz q̄ ad ius cōe eodez iure censeant.ſ.e.ex pte.aliq̄ tñ dicūt q̄ bñ posset ꝓscribi q̄ de certi fructib⁹ nō darent decīe:ex quo pacto pōt induci q̄ de certi fructib⁹ nō dent.h̄ aūt q: nō ꝓscripserat nō ꝑdest ei q̄ lz certi tpib⁹ nō soluit nō tñ tāto tpe cessaret q̄ō ad ꝓscriptionē sufficēt.sed ꝑpus dictū magis plz.(ꝓceptis.)de eisdē possessionib⁹ de q̄bus hacten⁹ ꝑcepērūt decimas ⁊ ꝑcipe debuerūt de alijs fructib⁹.(ꝑsolute)bis q̄ de alijs fructib⁹ ꝑcipe ꝙsueuerūt de ꝓuilegio vl̄ ꝙsuetudīe(debēt) dic vt no.de offi.archi.c.vlt.(debeat).xij.q.ij.cognouim⁹.(cēseri) sup eadē re.(aliogn).i.si fruct⁹ ꝑdicti nō puenerūt ō terra decīali monasterij meli⁹ vr̄ q̄ h̄ actio fuerit ꝙfessoria.

Quadum. do:de facto enī molestabāt ēpm sup decimis nō ꝓmittēdo eas solui a rustic⁹:⁊ ſm iterdēm vr̄ lata sn̄ia i fi.decr.vel dic ītentabat actio de dolo nō an decīas ſtractas ſz ad dānū q̄ ꝓtingit ex eo q̄ hospitalarij sua debāt rustic⁹ ne solueret decīas:vt.ff.ō do.cū qs.vl̄ offiñ iudic⁹ i ploratur. meli⁹ vr̄ q̄ actū fuit ꝙfessoria.(cōi)xvj.q.viij.oēs.xij.q.ij.q̄uor.ſ. e.qñ a nob.i his nihil vr̄ q̄ iure cōi ⁊ eccl̄ie ⁊ decīe ꝓtinet ad epz dioc̄.(eccl̄ie).i.mēse epal.vl̄ dic q̄ bñ noīe eccl̄ie.pōt agē eps vt no ſ.de re.spo.olī.(titulū).i.aliquē titulū dicē p quē locū habet ꝓscriptio i quā necessari⁹ ē titul⁹ ⁊ bōa fides.(ꝑbaret).ſ.ō ꝑba.lz i lōga.n.ꝓscriptiōe ꝑbat titul⁹ etiā ſm leges:ſz i lōgissima nō.ſm.l. ſz ſm canōes sic lz sufficiat ꝑbari tps ⁊ nō titulū ſz allegari.vt.C. de ꝓscri.lon.tpis.diutina.C.ꝑ her.l.vlt.ſ.de ꝓscrip.ſi diligē.vbi

no.de ꝑ.t.c.qñ oē.ar.ꝯ.C.de pe. her.cogi. ſz illud loquiť qñ nō allegať ꝓſcriptio t qñ ꝓſūptio nō ē in ꝯriū.C.ō ꝓba.ſiue. ꝓſcriptio.n.ſ̄ ſe hz titulū t bonā fidē:t iō ꝓſcriptiōe allegata allegare vī iuſtū titulū t bonā fidē etiā ſi nō dicať q rex t regia(Conceſſerūt)ꝓ hāc ꝓceſſionē vī ꝓceſſiſſe id ius q hēbat.ſ.ō teſti.ray. ſz ius ꝓnat⁹.ſ.de dona.paſto.(Cōfirmatōis) forma cōi:ſi.n. ex certa ſcia t cū cāe cognitōe ꝓfirmaſſet ſec⁹ eſſet:vt no.ſ.de confir.vti.vel iuti.c.pe.ſ.de trāſac.c.j.(Cōfirmatōe)cū ꝓfirmatio nihil iuris noui tribuat:ſz tm̄ vet⁹ ꝓfirmet.ſ.de ꝓfir.vti.vel iuti.cū dilecte.ſz.n.ig̃rātia iuris q̄ ſe putauit iuſte poſſidere excuſet eū a culpa cū det bonā fidē:nō tm̄ dat iuſtū titulū. Jtē ig̃rātia iuris nō ꝓdeſt in ꝓſcriptōe.ff.ō iur.t fac.ig.ī vſu.t.l.regula.ff. ꝓ ēp.l.ij. §.ſi a pupillo.ff.ō vſu.l.nūq̄ž.ar.q ſi fluxiſſet tps q ꝓſcriptio valeret cū tm̄ nō ꝓceſſerit titul⁹:nā donatio regis ꝓ nō titulo ē.ſz dic idē ē ſi effluxiſſet nō tm̄ ea rōne:q: titulū nō ꝓbauit:q: ī incorpalib⁹ nō tenēť titulū ꝓbare:vt no.ſ.de ꝓſcrip.ſi dilec.ſz qz tm̄ malū allegauit.ſ.donatōez regis ꝑ vī ſonare lr̄a ſequens:nos igiť t̄c. (Et ꝓfirmatōez)ſup.factā(Derogeť)q: nō intēdebat illō tollere papa ꝓpter ſuā ꝓfirmatōez:ſz tm̄ donatōez eis cānonice factā(Cōfirmabat)ſz obijcies nōne eoipō q dicebat donatōez de decimis tibi a rege factā ꝓfirmam⁹ vī ſupplere defectū q erat ī donatiōe ex ꝓſonis donātiū.ſ.de trāſac.c.j. Rñ.ꝑ nō fēč mētōez q̄ he donationes facte eſſent a rege vel alia laica ꝓſona: ſz ſič ſimplr dixit: ꝓfirmo decias ſič iuſte poſ.vel dic q etiā ſi ꝓfirmaſſet decias donatas a rege itelligereť ꝓfirmare in eo caſu in q̄ donare liceret q̄ dōaret.ſ.decias q̄s in feudū ab eccl̄ia detinebat q̄s donare licebat cū aucte ſupiozis.ſ.de his q̄ fi.a ꝑ.ſi.cō.ca.cū aplica.ſz ꝑ non tales decias:ſz decias donare intēdebat ſitas in locis vbi erant eccl̄e:vbi hēbat ius patronat⁹:t q̄ ius patronatus hoſpitalarijs donabat:t hoc nō poterat facere.

Ialiqbus.ꝑmixte. puta ſaracenis t iudeis ſicut ī vngaria(Xp̄iano)vt greci t armeni t ꝓſiles(Jn ītegritate) ſz nōne iudei cogunť ſoluere decimas ꝑdiales:vt.ſ.e.de terris. Rñ.ſz coganť:q: tm̄ nō pñt de facili cogi p cēſurā eccl̄aſticā:iccirco ſpāle ē vt eis locari nō poſſint:t ē ſi.j.pr.c.vel ſi locanť eis locent tali ꝓditōe q̄ abſq̄z ꝓtrouerſia decias reddāt(Cōſuetudinē) no.loci ꝓſuetudinē ſuari.ſ.in eccl̄ijs in q̄b⁹ ſunt ſoluēde:vt ſi conſuetudo ē q̄ vni eccl̄e ſoluanť.ſ.pochiali valet ꝓſuetudo.t idē fort̄ ſi ſoluit illi eccl̄ie vbi pcipit eccl̄aſtica ſacr̄a.ſ.e.cū ſint.t.c.ad aplice.in eo āt q̄ non ſoluanť vel min⁹ plene ſoluanť nulla valet ꝓſuetudo.xvj.q.vij.gcūq̄z.ſ.e.cū hoīes.

Qamnō ſit de facto:nō de iure:vel dum nimis potētes ſunt q̄b⁹ ſoluunť: vel nimis abſentes t remoti.(Quos)no.q̄ ſi de fructib⁹ fundi tributarij ſolure ſint plene decīe:dñs cui tributū ſoluitur nō tenēť ſoluere decias de tributo.ſ.e.paſto. t ꝑ qō dič ꝑ gl. vī vex q̄ñ de certa terrā dz hīe cēſum vel tributū:q: tūc hz q̄ddā ius ī terra illa vel ſaltē in fructib⁹.ſz ſi alīs aliqs recipet pēſiones ꝑ aliq̄ ſuitio ab aliq̄ ꝓſona nō video rōné q̄re nō eodē mō teneatur reddere decimā de pēſione iſta ſič de militia vel de aduocatione.ſ.e.nō ē.etiā ſi pecunia ꝑus eſſet decimata.ſi āt g̃tis dareť pēſio ſine vllo ſuitio: tūc ſi illa pēſio eſſet decīata:nō vī q̄ ite ex a donatario debeat decīari:vt no.ſ.nō eſt.t hac eadē rōne vī q̄ſi dñs ad quē pueniūt oēs fruct⁹ fundi eos decīauerit q̄ vlteri⁹ colon⁹ partionari⁹ q̄ dz recipe certā ptē fructuū ꝑ cultura ſuā ptez fruct⁹ decīare nō dz:q: ipe colon⁹ ius hz in fructib⁹.ſec⁹ āt eſſet ſi certā mercedē accipet colon⁹ ꝑ agricultura:q: tūc etiā dñs dz decimare oēs fruct⁹:t colon⁹ dz decīare mercedē ſuā: ſiue merces fuerit ī pecunia ſiue in alijs reb⁹ iā decīatis.aliq tm̄ dicunt q̄ ex q̄ merces certa ſuccedit loco ptis fructuū quā dz hīe colon⁹ q̄ eiusdē iuris deberet cēſeri pecuniaria merces: ſič pceptio certe ptis fructuū:ar.j.de cen.oli cāz.ſ.ex q̄ a dño decīati ſunt fruct⁹ q̄ vlterius a colono nō decimeť merces. Sz certe non vī q̄ bñ dicāt iſti q: nūq̄ž merces iſta ſuccedit loco ptis fructuū:nūq̄ž.n.niſi ꝓſuetudine vel lege ē introducta iſta ſucceſſio.nā ſi eſſet introducta forte aliud dicendū eſſet. Jtē vna bōa rō eſt q̄ melioris ꝓditōis dz eſſe colon⁹ partiari⁹ q̄ž pēſionari⁹:q: partionari⁹ exponit opas ſuas fortune t mīſicordie dei:ſz penſionari⁹ ſp ē in certo de mercede ſua.in dño āt fundi ſecus ē: q: ſi recipiat certā pēſionē a colono ꝑ fructib⁹ fundi nūq̄ž de illa pēſione dare dz decīas q̄ intelligiť vēdidiſſe fruct⁹ ſalua decīa.ſ.e.paſto.vñ fruct⁹ debēt decīari t nō pēſio:niſi forte pēſio ꝓſtituta eſſet in fructib⁹ eiuſdē fundi:q: tūc trāſeūt cū onere ſuo:niſi ꝑus a colono decimeť:vt ꝑ. Sz q̄ res q̄re nō eodē mō decimat dñs p̄ciū fructuū nō venditoꝝ ſicut colonus decimat mercedē opaꝝ ſuaꝝ. Rñ.merces opaꝝ ꝓcedit ex mēbris boīs:t ideo ex his danť decime.vñ Jer.Leuite deci-

mas accipient ex oīb⁹ ciuitatib⁹ opeꝝ vīaꝝ.ſec⁹ in vēditōe fructuū vbi nec opa nec aliud deduci dz añ decimas.ſ.e.paſto.

Ꝑ abbates. a q̄b⁹ colonis ꝓſoluant repete q̄ diximus.ſ.e.ſuggeſtū.(Alios).ſ.templarios t hoſpitalarios t alios.

Interdicimus. detentas. forte in feudū.(Jn pignus)ſicut nec dono ſine aucte eō.ſ.de his q̄ fi.a ꝑ.ſi.con.ca.ad aplicā.(Ab eiſdē laicis)ab his aūt ad quos pertinet licet accipere:arg.ſ.de loca.t conduc.noſtra.

De regularibus t tranſeūtibus ad religionem. Rubrica.

Qallus.tondeať vt ſit verus monachus t ꝓfeſſus.xx.q.j.illud.tonderi āt vt ſit verus clericus pōt in.vij.an.xxviij.di. de his.lxxviij.di. q̄cunq̄z in ſingulis.t etiā ſi ſit oblatus a parentibus.xx.q.ij.per totum.idem tm̄ ē t ſi nō offeratur:ſed tonſoratus manet in monaſterio.j.e.c.ꝓxi.

Qjqs tōſuratus vt monachus.(Cōſenſu)ſi vō conſenſu eoꝝ tacito vel exꝑſſo intrauerit vlterius reuocari nō potuerunt.j.e.ſignificauit.xx.q.ij.c.j.t ſic in eo.c.dz t eadem cā.q.j.audiſti.t.c.q̄cunq̄z.t videť q̄ ſigs hz patrez t matrē q̄ ſufficit alterius oblatio.t eadem rōne ſigs hz plures tutores vnus ſolus offerre pōt:cum ſilem ptātem hñt quo ad hoc tutores ſicut parentes.xx.q.ij.puella. tm̄ ꝓtrariū videť ibi q̄ potior ſit ꝓditio ꝓhibentis.ff.cōdiui.ſabinus.ſi tm̄ vnū parentē tm̄ hz ille ſolus offerre pōt.t ſi hz tutorem alios q̄ž parentes:tamen parētes inuitis tutoribus eos monaſterijs offerre pñt. Jtē etiaz credunt aliqui etiā ſi ſit auus q̄ hz filiū t nepotem in poteſtate q̄ pater inuito auo eū poterit offerre:t nō ecōuerſo. Et eſt rō:q: in ſpālibus ꝓferť naturale ius poſitiuo vel ciuili.nec videť faciē da differentia q̄ ad ꝰ q̄ offerre t offerri poſſint inter patrē t mulierem t eos q̄ ſunt in ptāte vel emancipati ingrediēs vel oblatus infra annos pubertatis exire nō poterit:ar.eius q̄ dz in matrimonio carnali.j.de ſpō.impu.de illis.ſed tm̄ videť q̄ ſua aucte ingreſſus poſſit egredi intra pubertatē.j.e.ſignificauit. Si aūt coacti miſſi eſſent in monaſterio:dicūt q̄dā q̄ q̄cunq̄z volūt pñt exire etiā ante tps pubertatis.ar.a ꝯrio ſenſu.xx.q.j.puelle.t.q. ij.puella.contrariū tm̄ videť q̄ ante pubertatē exire nō poſſit.xx. q.j.illud.q.ij.c.j.tūc.ſ.q̄ñ parentes eos offerūt infra.xv.annum:t etiā vltra in infinitū poterunt exire niſi p̄ius voueant vel p̄ofeſſionem faciāt vel habitū ſumāt q̄ ꝓfitentibus dari ſolitū eſt. j.e.ſtatuimus.xx.q.j.illud.t hoc idem dicit in mrimonio carnali.ſ.q̄ trāſcurſu temporis nō fit deſpōſatio mrimonij.j. ō deſpō. impu.atteſtatōes.nec obſtat.j.e.cū viz.vbi innuit q̄ ſi veniens ad etatē legitimā nō ꝓtradicat ratū habere videť.Sol. non fuit ibi ſolus trāſcurſus temporis: ſed bñdictio monachalis recepta fuit in maiori etate. alij tm̄ dicunt ꝑ.ſ. q̄ ſufficit curſus tēporis ꝑ ratihabitiōe.nam ſiue in maiori etate ſumpſerit habitū t in maiori etate eum portauerit cū non ſit diſtinctio habituū.nec alia ſolennitas fieri conſueuit:lapſo anno ſiue finito tempore ꝓbatōis perſeuerauerit dicūt hos tacite videri ꝓfiteri.t non obſtat q̄ dictum eſt de carnali matrimonie:q: facilius p alias leuiores ꝓſumptiones p̄ſumit quis fieri monachus q̄ž coniunx.per hanc autem opinionē vehementer facit:quia ſi ille q̄ per vim mittitur in monaſteriū lapſu anni ꝓſumit tacite profeſſus vt hoc caplm dicit:q̄to magis ille q̄ ſponte ingrediť.item ar.j.e.ex pte.t.c.cum viz.ꝑ aūt ſatis poſſet ꝓcedi q̄ in monaſterijs vbi ꝓſuetudo ē q̄ certo tempore fit profeſſio vocalis:vel alie ſolennitates fiunt circa facientes profeſſionē:q̄ niſi ille ſolēnitates fuenť p ſolā habitus portationē non p̄ſumit profiteri.ar.j.e. ſtatuimus.xx.q.j. illud.ſi autem in illo monaſterio non eſt diſtinctio habitus profeſſoꝝ ab habitu quem pueri portant vel nouitij.dicunt quidam idem.ſ.q̄ per portatōez hītus nō intelligiť profiteri: cum decre. dicat q̄ ſemper aliq̄ ſignū diſtinctionis dz eſſe inter eos hītus. j.e.ti.ſtatuimus.in fi.vñ monachis ingredientibus nō eſt imputandū nec ꝓtra eos ꝓſumendū lapſu anni vouiſſe ordinē tacite niſi nouus hītus eis deť ab abbate.nec obſtat.ſ.qđ me.cau.perlatū.quia ibi votū emiſit t ꝓfeſſionē fecit:ſz ꝓteſtatōez ꝓmiſerit cui ꝓteſtationi facile renūciare intelligiť. Jtē ꝑ q̄ dicimus hz locum vbi certū eſt q̄ nō eſt facta exꝑſſa t vocalis profeſſio.ſi autē dubium eſſet ex portatione habitus ꝓſumiť ꝓfeſſionē p̄eſſiſſe. xxviij.diſt.q̄ inter.xx.q.j.puelle.j.eo.vidua.etiam exp̄eſſam t

uocalē:nec ē necesse q̄ abbas ħ̄ ꝓbet.ꝓsumptio.n.ħ̄ onus.ſ.ꝓbā di ꝯriū in monachū portare hītū refundit: ⁊ tñ illud ꝓbare non pōt cū sit negatiua. Alij tñ dicūt vt vī meli⁹ q̄ ꝓfiteri tacite ꝓesumit qñ nō sunt distincti hītus:lz p annū portauit. ⁊ si ab initio sole/niter accepit hītū q̄ monachi illius monasterij vtebant:sic̄ alij mōachi facere ꝓsueuerūt ⁊ cū solita solēnitate: ⁊ ħ̄ in mīore.j.e. expte. ⁊ ideo vī q̄ in puero sufficiat ꝓ solēnitate oblatio parentū ſz mihi vī q̄ interrogari debēt in.xv.āno an velit remāere mo/nachi aut nō.xx.q.j.illud. ⁊ credim⁹ q̄ lz multo tpe post.xv. ānū steterit in mōasterio nisi fiat ħ̄ interrogatio nō intelligunt tacite ꝓfiteri nisi aliq̄d faciāt ex certa scīa q̄ soli mōachi facere ꝓsueue/rūt.ſ.de his q̄ fi.a ma.par.ca.ex ore.ſ. de p̄bē. dilecto. ꝓstitutio tñ q̄ ponit.j.e.statuim⁹:q̄ in aliq̄ huic opinioni ꝯdicere vī. ⁊ tu dic sic̄ ibi dī.(Infra ānnū ⁊ diē) xx.q.ij.puella.(Ad principē).i. papā.de ꝓse.di.j.corpe.vel.i.plātū forte ꝓpositū ecclie.(Ad mis/sum).i.legatū vl̄ vicariū epi.(In clericatu).i.mōachatu(Perma neat)q̄ ad ħ̄ q̄ parētes reuocare nō possint:vt ħ̄.⁊.xx.q.ij.si in q̄ libet.ipe āt puer vsq̄ ad.xiij.ānū poterit exire.j.e.significatuz. ⁊.c.cū scim⁹.(Per vī).i.tractus ⁊ tōsor⁹ manib⁹ ligatis:⁊ tūc hz locū qō ħ̄ dī.ſ.q̄ fit sibi ꝓiudiciū si p ānū tacet ⁊ manet in mo nasterio ⁊ tōsurā portās ⁊ reliquū hītū:si tñ infra illū ānū libere exire possit:tūc vsq̄ ad ānū nō fit ei ꝓiudiciū:⁊ post ānū fiet ei ꝓ/iudiciū vt dic̄ hec decr.ſz si p metū vouit vel ꝓfessus ē vel tōsurā accepit q̄diu metus durat non fit ei ꝓiudicium: sed eo cessante nisi incōtinenti exeat ratum hīe videt.ſ.de his que vi me.cā fi. perlatum. Quidam tñ hic exponunt:per vim.i.per metū. Sed q̄rit quō pōt hoc esse q̄ si a principio sumerit hītū p vim postea stando per annum ratificabit:sed p se sumendo.i.non intentōne vouendi non ratificat. Rñ.q̄ qñ datus est ei habitus lz inuito tñ ea intentione datus est vt fiat monachus vñ q̄ eius nomine fa/ctum est lz ꝯ voluntatem eius:non solum exp̄sse vouendo:ſz etiā tacite in monasterio per annum manendo ratificare videt.j.e. cuz viz. secus aūt qñ nunq̄z nec ipe nec ille q̄ eum habitū induit intendebat q̄ deberet fieri monachus:quia tunc q̄ nihil est tacite per lapsum temporis ratificari nō intelligit.(Clericus).i.mo nachus.(Reclamauerunt)tacite.n. ratum hīe videt.ſ.de his q̄ vi me.cā fi.perlatum.

Si clerici. ħ̄ decr.⁊ ꝓsides loquunt qñ ꝓuer si ⁊ nō ꝓfessi nec ꝓfiteri volētes lz male eūdē hītū religionis portāt.vel loquit qñ si/ne solēnitate aliqs portat hītū.(Monachi)ſ.de elec.cū cāz.in fi. §.j. vel faciant p̄fessionē ⁊ sint mōachi: vel dimisso hītu mona/choz remaneant clerici.

Vidua.sponte. xxvij.di.q̄ introgasti. sec⁹ si coacte.ſ.de his q̄ vi me.cā fi.platū.(Cōuersionis)ħ̄ vidua lz velū ꝓuer sionis accepit vel etiā p̄fessionis.i.q tñ vl̄ ꝓuersis vl̄ p̄fessis de/putat⁹ ē:nō tñ p̄sumim⁹ eā velle fieri ꝓuersam vel p̄fessam: nisi aliq̄ p̄sumptōes ħ̄ inuēt:puta q̄ cū solēnitate accepit:puta voca tis parētib⁹ vel de altari vel in eccl̄ia:vel si accepit ab epo vel ab bate vel simplici mōacho vel sacerdote cū ea solēnitate q̄ ꝓsueuit alijs p̄ficiētibus dari.⁊ sic intelligim⁹.j.e.ad nr̄am.⁊.c.se.xxvij di.q̄ interrogasti.xxij.q.j.viduas. Est aūt necesse q̄ sciat q̄ ex ꝓstōne eiusdē mōasterij est eidē habitū annexū.i.q̄ habeat pro ꝓuersa vel p̄fessa.⁊ pl⁹ dicūt q̄dā lz nos nō credam⁹ q̄ si habitū etiā sine solēnitate recepit:ſz ex postfacto sequant p̄sumptiones q̄ intēdit hītū cū effectu accipe:puta q̄ ea fecit q̄ sole p̄fesse faciūt tacite vouere intelligit.j.e.adn̄az.⁊ ħ̄.⁊.xx.q.j.q̄z p̄genitores. Si vo nō sit distinctus hītus p̄batoz ꝓuersoz ⁊ p̄fessoz:tūc si cū solēnitate q̄ dicta ē vel ꝓsiti sumat hītū tūc intendo eā sumpsisse hītū p̄batōis ⁊ nō p̄fessionis.j.e. ex pte. ad aplicā. Itē no.q̄ si cum solennitate sumpserit hītū etiā si p vim vel metū nisi cū po/tuerit dimiserit hītū ratum habuisse videt.j.e.cum viz.ſ.e.c.ij. ſ.q̄ō me.cau.perlatum.si aūt sine solennitate secus.ſ.e. vt cleri/ci.ſ.de elec.cū cāz.vel dic q̄ ille decr.loquunt qñ in aliqua eccl̄ia plures sunt tam p̄fessi q̄z non p̄fessi eundem habitum regula/rem portantes:⁊ hoc ip̄m certum est ⁊ toleratur hītū quo mona chi illius monasterij vtebant sicut alij monachi facere ꝓsueuēt ⁊ cum solennitate solita:⁊ ħ̄ in maiore.(Sacrum.)non facit p ea q̄ non sacrum velamen accepit cum vidue velamen non sacruz accipiant.vel dic q̄ ipa ħ̄ dicebat sed non credebat ei:q̄ si ꝓsta/ret q̄ velum non sacz vel etiā sacz sine solennitate accepisset q̄z/uis postea obtulisset sicut monialis:nō videt q̄ p̄fessa tacite ha/beri debuisset:lz aliq̄ ꝯdicant:vt no. in glo.ħ̄ vidua.(Imposuerit)vidua.n.p seipaz pōt velum ꝓuersionis accipe: vt ħ̄.xxvij.q.j.viduas.⁊ a sacerdote.xx.q.j.vidua.⁊ ab epo.ſ.ō his q̄ vi me. perlatuz.(Velatas.)alludit ꝓsuetudini que est alicubi q̄ velate offerūt panē ad eucharistiā ꝓficiendaz.xxvij.q.j.vidua.⁊ ħ̄ dic̄ ſz velū nō sacz sibi imponere ⁊ cū velatis offerre:sufficiūt ad p bandū q̄ sit mōacha vel ꝓuersa.xxvij.di.q̄ interrogasti.alteꝛ āt solū nō sufficeret:i auc̄.ꝓsti.interp.ꝓsti.j.de ꝓuer.ꝓiu.charissim⁹ Si vo ab epo vel sacerdote accepisset ħ̄ solū sufficeret.(Sacro)ni si alijs p̄sumptōibus adiuuet:q̄z tūc secus.ſ.de his q̄ vi.platum ſz ⁊ si alias p̄batōes sup hoc inducere velit nō videt audienda nisi p̄robet se p̄testationem ex iusta cā omisisse.(Tenore).i.p/testatione vel intentiōe.

Ioannes.migrare. cā leuitatis:q̄z ad artiozē lz.j.e.lz.(Reddat)⁊ abbas eū recipe tenet de iure poli si penituerit.xvij.q.ij.abbates. nisi timeat q̄ eius occasione mo/nasterium dissolutionē patiat.xvij.q.j.si qua mu.⁊.c. siqs rapu/erit.de iure tñ canonico non cogit cū renunciasse intelligat.ſ.de renun.q̄ in dubijs.⁊ no.ſ.de eta.⁊ q̄.⁊ oz.p̄. intelleximus.q̄z/uis posset aliud dici in monachis q̄z in clericis: q̄z q̄ velle nō bñt nec tacite nec exp̄sse renunciare p̄nt.

Quia in insulis. alibi secus.xx.q.j.c.j.⁊.q ij.siqs in q̄.⁊.c.puella.

Quod est nobis recipi. Neq̄z in mōachos aliozum mōasteriozum:neq̄z ad hospitium.

Ad nostrā religionis. i.p̄fessionis.i. q̄ deputatus est tñ p̄fessis: vt sume i ꝓpzio sensu:ſz ita nō sumit ar.a ꝯrio sensu vbi dic̄ q̄ matrimoniuz te/neat:q̄z hītus ꝓuersatōis lz impediat nō dirimit.(Cōsummatio né)no.in ingressis mōasteria regri.xiij.ānū cōpletū nō ceptū.j. e.cū scimus.xx.q.j.illud.⁊.q.ij.si in q̄libet.(Nītū ip̄m)nō tñ vo/tū emisit:q̄z tunc secus.xx.q.j.firma.j.e.sic̄.xxvij.q.j.p totū.vel dic q̄ etiā si votū emisisset:q̄z tñ ex multis iudicijs p̄sumit sine de liberatōe factū vz:q̄z illectus:q̄z proxim⁹ pubertati:q̄z sine p̄ba tione:q̄z cito exiuit exire potuit:ſz primū dictū magis placet q̄bus dā. ſz siqs diligenter attendit intentionē pape plus accepturbit scdo dictū. ⁊ qō hic intēderit papa ꝓstituere q̄ non astringat qs voto emisso sine p̄cedenti probatōe vel deliberatōe nisi p triduum p̄seuerauerit sine reuocatione exp̄ssa vel tacita. nam si votū non emisisset ſz hītū tñ accepisset:nedum infra triduum sed etiā vsq̄ ad annū potuisset ꝯdixisse.j.e.statuimus.nam cum sit ꝓceptio animi deliberatōe firmati:nō intelligit firmatū votū deliberatōe plena nisi p triduū steterit in eo voto si probatio nō p̄cessit.Secus autem videt si nō faceret votum ordinis: sed als siue solenniter siue simplr̄ ꝓtinentiam: vel q̄cq̄d aliud voueret. nā tunc nō expectat triduū sed statim obligat votum. Rō diuer/sitatis:q̄z cum in ordine suscipiēdo debeat p̄cedere probatio nō p̄sumit q̄ p̄cesserit deliberatio si omittit probatio.sed in alijs vbi nō est necessaria probatio secus:in morte aūt sp̄ p̄sumit p̄cedere deliberatio.j.e.sicut.

Super eo religiosis. i.professionis:secus si probatōis vt statī sequit:in mōachali āt hītu probaris.ꝛ.xviij.q.vl.in mōasterijs.i.volētes ꝓuerti ⁊ vitā mutare.⁊ ħ̄ protestant.(Professionē)vocalē ⁊ exp̄ssam.(Austeritatē.)q̄d si aliq̄ intrauerūt mōasteriū in q̄ comedebant carnes:ſz postea cor/reptū nō dat carnes ⁊ alias maiores austeritates fuāt:mūq̄d ħ̄ mōachus eas fuare tenet.⁊ q̄d si loq̄ris de iure positiuo vel ō iu/dicio ecclie:credim⁹ quēlibet pitū añ q̄z p̄siteat diligēter attēde/re q̄d p̄mittat:nec se sine deliberatōe:vel etiā ad ignota obliga/re.si vo essent mulieres vel alie p̄sone q̄ excusant ign̄rātia iur̄ di/cūt q̄dā q̄ p̄nt transire ad aliā religionē q̄ nō habeat maiorem asperitatem q̄z p̄misit ⁊ inuenit. melius tñ videt dicendū q̄ ex/quo p̄fessionem fecit q̄ etiā in iudicio eccl̄ie ⁊ in iudicio anime sp tenebit illam regulam obseruare.xx.q.iij.p̄stituit.ſ.de his que vi me.cā:cū dilectus.qñ autem dicit se bona ꝓscīa intrasse ⁊ se spiri/tu dei ductū q̄ esse dz.j.e.lz.xix.q.ij.due.⁊ sicut vnctio docuit cuz omnia.ſ.de sacra vnc.c.vlt.aut mala intentione dicit se intrasse nec se spū ductum:⁊ sic non est audiendus. Et est alia ratio:quia p̄sumit qñ regulam beati.B.vel aliā elegit q̄ plene deliberauit de honore ⁊ vtilitate eiusdem regule.imo plus:quia si tunc ple/ne non deliberant postea deliberare non p̄nt.viij.q.iij. dilectissi/mi. ꝓfitemur tñ q̄ si impotens esset ad ordinem tolerandum q̄ potuit secum dispensari de minori religione.j.e.significa.⁊ non pōt dici seductus:q̄z deo magis seruire deuouit.ſ.de his q̄ vi me. ca.c.pe. Item sine cuiusq̄z voluntate grauari non potest grauio/ri regula.ħ̄ forte verum est in clericis non professis:sed in p̄fessis qui renunciauerunt proprie voluntati.xij.q.ij.nō dicatis.videt

secus dicendū.s.q̄ lz nō possit sine oī volūtate mutare ordiné.s. qđ me.cā:cū dilect⁹.tñ ꝓstones austeriores facere pñt.(Assumi) nisi in necessitate vel dispensatione.xxvij.q.j.doctos. ⁊.c. si q̄s.

(Voluerit).i.si non habuerunt ꝓpositū firmū mutandi vitā:sed tñ ꝑbare regulā intendebant.

Sine canonico. regulari.(Fugerat) nō tñ cā leuitat̄(nūc) q.d.lz mōasteriū vbi fec̄ ꝑfessionē institutū fuerit in districtiori regula ⁊ mōasteriū ad qđ trāsiuit:ī laxiori tñ ħ nō est attēdēdū: lz qđ mōasteriū mō sit artius.(Manere).xix.q.iij.mandamus ꝯ.so.ħ qñ bono zelo transiuit:illud duz cā leuitatis.j.e.lz.⁊ repete q̄ diximus.s.de eta.⁊ q̄li.intelleximus.

Significatum denuncies si.n.parētes obtulissent añ.xiiij.ānū exire nō posset: ar.ħ a ꝯrio sensu.(Oblat⁹)⁊ post maiorē etatē ratā būit oblatio nē factā a parētib⁹ ī miori etate(Factā)siue oblatōe parētū(Ratā)exꝑsse vel tacite vltra tꝑs morā do.(Aliā).i.aliū locū eiusdez religiōis vel aliū artiorē etiā alteri⁹ religiōis.j.e.lz.vel dic q̄ vbi fac̄ miorꝫ ꝑfessionē ex leui dispensatōe etiā epī pōt ad minorē religionē transire.⁊ ħ innuit hec lr̄a:ad religionem.

Quam viz.a parētibus. idez si a tutoribus.xx.q.ij.puella.(Accepit)nō q̄ñ fuit tradita a parentib⁹:lz postea cū facta fuit pubes:vt ī hac.c.decr.dā(Cōsiliū) xx.q.j.mōach⁹.(Pēna)pēna deuotio dā facere mōachū:q: filius deuot⁹ in ħ pāi obedit:necessitatē át non ꝑponit.xx.q.j.illud.⁊.c. puelle.vel q: in miorib⁹ annis a ꝑe oblat⁹ añ annos.xiij.exire nō pōt.s.c.pr.(Allegatū).i.siue secut⁹ fuit pēnā deuotōnez eā ratā hñdo post legitios ānos siue primā ꝑfessionē:sp ex vtroq̄ligat⁹ ē filiꝰ.s.ex ratificatōe oblatōis pāis ⁊ ex ꝑpa ꝑfessiōe.(Inf dictū)illi q altero ꝑdictoꝝ alligat⁹ est ad stādum in monasterio. (Accepit).s.ī miori etate.(Cōstradixisse)s.e.c.ij.(Añ).s.in miori etate.(Constōne)xx.q.j.puelle.(Vt puelle)nō ē ħ sensus.c.nec v ba.ſz ħ intellect⁹ collect⁹ ē a ꝯrio sensu.(Nubili)certe nec ī pubes post q̄z puenerit ad legitios ānos:ſz vsq̄z ad illos exire pōt:vt.s. ti.pr.c.j.§.q̄ ad nubilē etatē puenit.(Tunc.n.)q.d.si puella q̄ in minoribus offerē monasterio a parentib⁹ puenerit ad puberta tatē:nō cogit̄ stare oblatōi parētū:imo exire pōt.

Qrectū.reddidit. hē vehemēs ꝑsumptio ꝑfessionis:lz vba ꝑfessiōis nō exꝑsserit sic̄ ⁊ si reddat le alicui religioni.j.q cle.vel vo.īsinuāte. vel reddere se religioni idē ē q̄ ꝑfiteri.ꝑmittere etiā obediētiā mōachalē:idē est q̄ ꝑsenti ꝑfiteri.j.q̄ cle.vel vo.c.ꝓsuluit.(Professio.)no.ſm q̄sdā solā ⁊ sp ꝑfessionē alicui de regulis approbatis ⁊ de ꝑnti factā nō de futuro in manib⁹ ei⁹ q̄ hz ptātē recipiendi ꝑfessionē dirimere mr̄imoniū ⁊ facere mōachū.s.de renū.ex trāsmissa.q̄q̄z āt hīt⁹ sumptio ꝑsumptio est vehemēs voti facti vel ꝑfessionis:puta si suscipiat in eccl̄ia ⁊ alijs solennitatib⁹ illi⁹ mōasterij obſuatis habitū ꝑfessionis deputatū ⁊ tpe ꝑbatōis finito vel saltem inchoato:sed si ante tꝑs inchoatū acciperet:nō reputaremus eum profesſo haberi.xxvij.di.q̄ ī terrogasti.xxvj.q.j.vidua.s.e.vidua ⁊.c.sup eo.⁊ huic ꝑsumptioni stat̄ nisi ꝯria voluntas probet̄.s. de bis q̄ vi me.cau. fi.perlatū. cessat aūt hec ꝑsumptio si sumat habitum extra eccl̄iam ⁊ sine alia consueta solennitate.j.q cler. vel vo.consuluit.nisi probet̄ ꝯriū:vt hic.⁊.j.qui cle.vel vo.insinuante.alij distinguunt triplicē habitū. Primū profess̄ionis qđ votū ꝓtinentie hz annexū.xxvij.di.q̄ interrogasti.xxvij.q.j. vidua.s.e.vidua.Scōm̄ uersionis qđ hz votum simplex annexū s.eo.super eo.Tertium ⁊ ꝓbationis q̄ nullū votum simplex hz annexum.s.de renun.ex transmissa. solennizatur etiam votum per ordinis suscep̄tionem.lxxxiij.di.cū in ꝓterito. Itē intelligit ꝑfiteri vnā de approbatis religionibus si dicit: ꝑfiteor ordinez monachatus lz nō dicat ordinē sci bñdicti. Nos dicimus q̄ etiā alio mō ꝓter ꝓdictos solennizat̄ votū. nam si qua mulier virgo vel vidua velum viduitatis vel virginitatis acceperit:⁊ vestem religiosam sumpserit etiaz in scriptis a se vel ab alio factis ⁊ suo signo signatis promiserit se ꝑpetuo continentiam seruaturā:credimus q̄ hmōi votum sit solenne ⁊ dirimit mr̄imoniū ꝯctū post tale votum.credimus etiam idem si sine lr̄is in manibus alicui⁹ religiosi fecit votum ⁊ vestem mutauit vel al's apparentes solēnitates exhibuit.s.de quer.ꝓiug.ex parte.vt exꝑsse habes.j.qui cle.vel vo.insinuante.j.de fri.⁊ male.frater.nec sunt iste ꝑsone ꝺ foro eccl̄ie ⁊ pñt habere proprium:vt exꝑsse dicit ꝓdic.c.insinuante.xxiij.q.j.de viduis.nec videt q̄ quantūcunq̄ publice faciant ⁊ quocatis testibus q̄ sit solenne votū nisi vestem mutaret ⁊ in manibus religiosi fecit votū suū:sed si vestē mutauit ⁊ scripsit ī manib⁹ religiosi vl̄ sigillauit:votū solēne erit lz in ꝓpato fecerit: ar.xxvij.q.j.de viduis.xx.q.ij.vidua. Itē etiā si in manib⁹ sacerdotis publice voueat ꝓtinentiā nō est votū solēne sine alijs solēnitatib⁹.j.q̄ cler.vel vo.veniēs.si ꝯ ħ fecit valet:ſz peccat ḡuit.⁊ sic loquunt̄.c.xxvij.q.j.ħ vo.q̄ xꝓo.⁊.c.fi. Itē si sumat velū ⁊ vestē mutet nisi ꝓtinentiā voueat nō ē votū solēne.j.q cleri.vel vo. ꝓsuluit. Nu.tñ in summa sua dic̄ ħ vanū esse dicere q̄ aliqs magis obligef ex voto publico vel solēni q̄z ex ꝑpuato vel simplici.⁊ facit tñ vim inter votum de ꝑnti ⁊ votum de futuro.⁊ ħ mō soluit ꝯrietatem.c.q̄ sunt.xxvij.q.j.ꝑ totum.ſz certe si Aug. attendisset q̄ vtile ē introducere distinctōes ⁊ solēnitates istas ꝓpter varias causas nō reputasset hoc vanū:nimis.n.esset ḡue si q̄ziz to aliqs in corde suo deliberet de ꝓtinendo:vel etiā si q̄zcito hoc ipm verbū exꝑimit infra scip̄m vel etiā corā aliqbus exꝑimit statum dirimere mr̄imoniū post ꝯctū.vel etiā sic ꝑcise cogeretur ꝓtinere:voluit.n.⁊ statuit eccl̄ia q̄ ad ħ vt dirimere mr̄imoniū q̄ ꝑdicte solēnitates vel alie maiores ſm ꝓsuetudinē patrie interuenirēt:⁊ tūc bñ fecit eccl̄ia q̄ statuit q̄ mr̄imoniū post tā solenne votū ꝯctū dirimere ꝓpter scandalū eccl̄ie. nec mireris q̄ eccl̄ia talia statuit cū als sup mr̄imonio īuenerit vltra ꝓsenſuz formā necessariā:sunt.n.ꝟba ibi necessaria.j.de spō.tue.⁊ etiam q̄ plus ē in baptismo inuēta est forma noua ex cā.j.de bap.c.j.⁊ certā formā inuenit in collatōe ordinū.s.q̄ certis diebꝰ⁊ certis ꝺoribus fiat.s.de sa.nō ite.c.j.⁊.ij.⁊ de sacra vn.⁊.c.j.⁊ sic etiā est inuenire in sacr̄o eucharistie ⁊ in multis alijs. viri autem solenniter pñt vouere ꝓter ingressum monasterioꝝ eodem modo sicut mulieres: nisi quia non sumunt velū q̄ viris non competit. (Ab abbate)non.n.esset aliquis qui posset ei dare regulam ⁊ ipsum corpori ordinis aggregare quomō posset profiteri. ⁊ sic videf q̄ necessarius sit abbas:⁊ sine ipo abbate non possit quis ꝑfiteri. Rñ.quidam q̄ cum in ꝑfessione ꝓtineaf obedientia supiori exhibenda.j.de sta.mo.cum ad mo.q̄ non sufficit intra se profiteri:vel pro voto simplici est habendum:sed si profiteaf in manibus alicuius monachi vel etiā clerici secularis: vel etiā alicui⁹ laici de mandato abbatis sufficit.j.e.ti.ad'ap.xvij.q.j.gōsaldus j.qui cle.vel vo.insinuante.⁊ idem est si sine eius mandato sed eius nomine fecit ⁊ postea ratum habuit abbas.j.de quer.ꝓiu. dudum. Idem etiam videf q̄busdā si in illius manu faceret:hic tñ agit̄ vt ipi abbati fiat:ar.j.q cle.vel vo.ꝓsuluit.illa tñ decr.dicit exꝑsse q̄ tale votum non est solenne:sed simplex.sed sicut dicimus in matrimonio carnali sic etiaz dicit̄ in profession̄e quā ali⁹ recipit nomine alterius.s.q̄ñ ꝑfessio fit in manibus alicuius qui nō ē alterius recipit ꝑfessionē:sed non hz potestatem incorporandi ordini nec recipiendi eius obedientiā:q̄ talis ꝑfessio non dirimit matrimonium iam contractum cū non sit monachus:sed de futuro tñ est hmōi profess̄io.sed post q̄z supior ꝓsenserit tūc solennizat̄ profess̄io de futuro vel simplex:ar.j.de quer.ꝓiu. dudū. sicut ratificat̄ matrimonium accedente ꝓsenſu eius cuius nomīe ꝓtractum est.videf etiam dicendum q̄ etiam epūs ꝑ se vel missos suos vel als:sed eius nomine pñt ꝑfessionem talium recipe.naz ⁊ si nō habeant monasteriū in quo morent:tñ in domo sua habitum portabunt:⁊ ſb obedientia epi erunt.xxvij.q.j. de viduis. j.q cle.vel vo.insinuante.j.de quer.ꝓiu.dudū.immo plus videf etiā q̄ si non sit eius nomine factum tñ tenet ꝑfessio vel votum: tñ in hoc casu videf q̄ sit simplex votū:alius tñ ꝓter epm nō poterit eos recipe in sua obedientia:nec archidi. vel plebanoꝝ vel alioꝝ ꝓlatoꝝ aūcte poterūt esse ꝑfesse in domibus suis:cū ħ spāliter videat esse ꝓcessum epis.xxvij.q.ij.si vir.ar.xxiij.di. nulla.⁊ c.vxor.tñ tenent q̄dam q̄ simplex sacerdos votum ꝓtinentie recipere possit:⁊ eo recipiente cum suis solennitatibus solennizabitur votum.j.de quer.ꝓiu.dudum:q: etiam sine sacerdote ħ pñt. xxxiij.q.ij.admonere. Sed in profession̄e dicunt q̄dam q̄ si aliqs voueat aliquā de approbatis religionib⁹ vel ꝑ se tñ vel ī manibus clerici vel laici q̄ nō ie alicuius eccl̄e recipiat votū simplex est:vñ cogendus est solennizare votum per susceptionem habitus:⁊ nouā oblationem faciendā in manibus eius corā quo ꝑi⁹ vouerat:ar.j.de vo.⁊ vo.re.ꝑ tuas.⁊ idē intelligendū vī etiā si nullius nomine exꝑsso aliq̄ non hñt potestatem incorporandi aliquem ordini recipiant ꝑfessionem alicui⁹ cum videant̄ recipere ꝑfessionem nomine eccl̄ie. ꝓdicti autem q̄ ꝑfessi sunt intra se tñ vel in manibus eius q̄ nō hz ptārem incorporandi aliquē alicui ordini sicut dictum est:lz non sit solennis profess̄io:tñ cogeret intrare aliquam religionem:⁊ si nō inueniat q̄ recipiat sit ſb obedientia epi⁊ monachus eius.Sed dices q̄re nō codē mō solennizat̄ hec profess̄io sicut votuz ꝓtinentie exquo fit solenniter: vt no.s.bic in glo.no. Sed rñdeo:quia profess̄io non potest esse

de futuro quousqz supior acceptet votū vel pfessionē nisi pñs sit ille q acceptet ⁊ q pōt eū incorpare ordini ⁊ in sua obediētia recipere: sz votū ptinētie bñ pōt aliqs emittere etiā si nō sit q votum recipiat vel q eū alicui ordini incorpet. j. de quer. priug. expte tua. aliq tñ dicūt etiā talē pfessionē dici solēnē ⁊ dirimere mrimoniū iā ꝯctū: primo dictū plus placet. Jtē aliq distinxerūt an pfiteat in gñe vnā de regula approbatis sic. s. pfiteor regulā btī bñdicti: ⁊ tūc hz locū qđ dictū ē an spāliť regulā alic⁹ loci pfessus ē: sic. s. pfiteor regulā mōasterij elim̄. qz si tē abbas elim̄. nolit eū recipe nō cogiť alibi sumē ordinē. sz nō vī bōa ħ distinctio: qz pfessio q ē de pñti nō recipit diē vl ꝯditōz neqz tacite neqz exp̄sse. si āt erēt de futuro: vt si dicat ego promitto q pfitebor in monasterio elim̄. tunc tacite intelligiť si abbas elim̄. voluerit eū recipe. (Fiat). i. perseueret q iam est.

QUm simus. cōtulisset. seredendo qđ vī pfessionis tenet. s. c. pr. (Pzna) legitimā. s. xix. q. vl. si qua mulier. q ingrediens monasteriū filium suū priuare non pōt: vt ibi dicit.

QUt tenor. extra se. i. furiosus. (Monachali). i. q tantum pfessioni deputatus est.

DE apostolicā fieri. viij. q. ij. monasterijs.

QUt nobis. habitū. tm̄ pfessis deputatuz.

QUicet quibusdam. trāsire. supple temerarie: sz si velit discrete trāsire nō obstāte priuilegio poterit trāsire. (Vocatōe). i. m eā religionez vel eccliaz. (In iacturā) no. q siqs vult trāsire ad aliā religionez etiā si ostet eā artiorē: tñ ñ poterit trāsire nisi ex suo trāsitu iacturā gnē vel ifamiā pōr eccla sustineret: ar. xj. q. iij. siqs vo. Jtē qz nō dz esse cā scādali. s. de renū. nisi cū pdē. Jtē qz cōez vtilitatē q ē vt nō fiat iniuria huic. c. dz pferri puate q ē vt sit in artiori religione. (Postulādā) ⁊ cā assignata corā pore suo: ⁊ ħ innuit qđ sequiť. s. vt nō ficte ⁊c. (Postulauerit) ⁊ sine cāe assignatōe trāseūdi licētiā denegauerit. (Priuata). i. spāli inspiratōe. (Publice). i. iure cōi. (Adiplere) sua auēte. (Prelati) qz nullā rōnabilē cāz sue ꝯdictōis assignat: sz tñ si mpl̄r ꝯdicit. (Postulare) cā assignata. (Probabilit) petita licētia abbas cui ei⁹ cura cōmissa ē dz ab eo q rere cāz gre vult trāsire de loco ad locū: quā si abbas acceptat libere trāsire pōt etiā si neget licētiā trāseūdi. Jdē dicēdū ē si cāz ei⁹ nolit audire: vel audit sz nō rñdet: vel etiā rñdet sz nō pbabiliter: imo notorie: sz false vel iniuste vel malicioše. Si āt pbabilit rñdeat abbas: sz mōachus in suo ppōsito pseueret: tūc supior ē regrēdus: ⁊ ħ de mōacho. cleric⁹ āt pōt trāsire ad religionē non petita licētia etiā si ꝯdicat. xix. q. ij. due. crederem⁹ tñ q posset eū repetere si ex trāsitu suo pma eccla grauē sustineret iacturā: ar. ħ (Renūciare) qz hō q nō pōt stare sine carnib⁹ de cānonico regulari vult trāsire ad mōachos. (Reqrēdū) iustis. n. causis assignatis si appellaret abbas crederem⁹ eū restituendū añ cāe cognitōez dūmō verisiłe esset dictū abbatis: ar. s. de ap. bōe me. o. ⁊ etiā forte idē si nō appellaret si tm̄ de trāseūte monacho qrimoniā detulisset si mōachus velit pbare artiorē religionē ad eū redibit ad qué trāsiuit: tñ añ cāe cognitōez ad eū redibit. xxx. q. ij. mādam⁹ ⁊ intētabiť ꝯ istū vel rei vē. vel alia: vt no. s. de ma. ⁊ obe. inter. vel offīi iudicis: vel ꝯditōe ex pdicto cāone. tñ ħ vltimū tunc intelligim⁹ qñ sine licētia petita trāsiuit: vel etiā petita ⁊ denegata ex iusta cā: vel etiā nulla iusta cā assigīta: cū sufficit supiori licētiā denegare: ⁊ ad sb̄ditū ptineat cāz regrere negatōis. ⁊ tunc si supior denegaret reddere rōnē ipi iputādū esset: ar. xxxvij. di. §. ecce. ħ tñ scitote q si mōach⁹ malicioše trāseat ⁊ sine iusta cā lz ordinē fuauerit debitū in petitōe licētie q sibi denegata fuit: tñ abbas mōachū suū regrere poterit etiā si nō fuit appellatū: ar. ad ħ s. de sepul. fraternitatē. s. de eta. ⁊ q. intellexim⁹. vbi dz q monachus trāsiēs pōt redire ad pus mōasteriū: g multo forti⁹ reuocari ab abbate pōt: ⁊ ita puniť mōach⁹ q sine cā trāsiuit cū gūiter deliq̄rit. ⁊ eodē mō abbas puniť si iuste ꝺnegauit: vt ħ dic̄. Sz qđ dices in alijs abbatib⁹ ad qs trāseūt: nūqđ stati tales monachos recipiēt ad eoz solā petitōez an cogīscēt de causis q bicinde assignanť. Rñ. q abbas nūqz dz recipe mōachū sine lr̄is dimissorijs pōris abbatis. xix. q. iij. statuim⁹. sz abbas ad qué accedit mōach⁹ q vult trāsire poterit ad pōrē abbatē mittere ⁊ ipm rogare gre eū nō licētiet. ⁊ tūc si nullā vel manifeste iniustā cāz assignet abbas tūc secure ipm recipiet. si vo iustā cāz assignet abbas sz mōach⁹ eā velit pbare falsam ⁊ incōtinēti: tñ scōs abbas nullo mō cogīscet: sz monachū pōri abbati dimittēt ⁊ar. ad ħ. s. de resch. cū ptingat. nisi malicia abbatis negātis notorie falsa eēt: qz tūc nō esset ordo iudiciari⁹ regrēdus. s. de cohā. cle. ⁊ mu. c. vña. ⁊ ħ eadē dicim⁹ ⁊ silr pcedēdū siē dicit ħ glo. petita licētia ab abbatib⁹ cisterciē. cū ordinarij eoz sb̄ditis abbatib⁹ negāt bñdictōez ipendere. s. de sup. negli. p. c. j. ⁊ idē dicim⁹ in priulegiatis q bñt priulegiū q si eoz ordinarij negauerint malicioše suos mōachos ordinare: q liceat eos a qbuscūqz catholicis cpis ordinari: ⁊ idē in alijs silibus. (Transmigrauerit) licētia petita ⁊ sine cā denegata. (Derogaret). i. q nō fuit in derogatōe vī ordinis.

QUEniens. prestiterit. tione suadi ptinētiā q bñ liceret. xxxij. q. v. q de eo. sz si ppter odia ⁊ vt liber⁹ posset cū alijs adulterari q nō lz. s. de iureiu. tua. (In arto loco) nō tñ vouēs: qz vouere non poterat viuēte vo marito q eā repetere poterit ⁊ ecōtrario: qz paria ⁊c. j. de adul. c. pe. (Prefatū) ħ sacrim nō pōt seruare sine iteritu salutis eīne: ⁊ iō nō dz seruare. s. de iureiu. si vo. nec valet si dicat nullꝰ eā repetit: qz cū suo iuramēto occasionē dederit adulterio mariti nō ē excusabil nisi q̄cq̄d facere pōt faciat vt eū ab adulterio reuocet. xxvij. q. ij. si tu ab. Sz q̄res si huic nō erat licitū ītrare religionē q̄re viro dať licētia vt seq̄ť. Rñ. nō dať ei licētia nisi mulier ħ ꝓsenserit. vel dic ⁊ melⁱ⁹. s. q mulier admittiť vt veniat ꝯ ppriū iuramētū ⁊ nō ē ī sui fauorē sz mariti. s. vt marit⁹ ab adulterio reuocet. nā si diceret mulier peto eū mihi restitui: qz ptiere nō valeo nō admitteret ꝯ ppriū iuramētū nisi ex magna dispēsatione. C. ō leg. q fauore. ar. s. de iureiu. si vo. ⁊ hīc ē q si vir adulteriū dimittat ppť q ē iusta cā p quā mulier agit ad repetēdū ꝯ ppriū iuramētū: qz siē dictū ē in petitōe mulieris nō attendiť fa mulieris sz viri. s. vt dimittat adulteriū nō ē cogēd⁹ ad eā reuocare. s. qz suspect⁹ ē: qz fraudulēter ad tps vt effugeret disciplinā eccle ħ faceret cogiť ītrare mōasteriū vt ħ. aliō tñ diceremus si ħ mulier ītrasset mōasteriū de licentia viri etiā calūnioše ⁊ cū pctō obtēta: nā tūc viro adulteratē nō deberet exire ꝯ mōasterio nec redire ad vxz adulterinū: tñ p adulteriū mariti solennizať votū vxoris. j. e. c. pr. ⁊. c. ꝓstitut⁹. ⁊. c. veniens. (Recipias) no. in mrimonijs q vbi volūtaria ē sepatio tñ cōpetit petitio restōnis vni ꝯ alterꝫ vel offīi iudicis vel ꝯditōe ex hac decr. pl⁹ dicim⁹ q cōpeteret viro restō etiā si eā eiecisset. (Mrimoniū.) pdicto. ħ. ⁊. E. (Migrare) ħ pcedit papa viro. s. q possit trāsire ad religionē: qz ħ volebat mulier: qz si mulier nollet pcise cogereť eaz recipe. nec obest. si dicat eā adulterā: qz ⁊ vir silr adulteratur: ⁊ pia dicta pari obest. si dicat eā adulterā: qz ⁊ vir silr adulteratur: ⁊ pia dicta pari recōpēsatōe deleť. j. ō adul. c. ij. ⁊ se. vl dic vt ī gl. q̄ incipit: ħ sacra.

QUonsulti. nouitij. i. pbatois (Proposuerit) ⁊ de ħ ppositō pōt ꝓstare vel pfessionē suā quā mō facē: vel qz ītrauit sic ptestās. s. q vult mutare vitā ⁊ hītū. ⁊ si ō his pstiterit ħ hītus solēnit⁹ suscept⁹ dirimit mrimoniū tā ꝯctū: ħ. n. ptestatio siue intētio cū susceptōe hīt⁹ pbatōis hz p tacita pfessione. ⁊ ē ħ ar. q hīt⁹ pbatōis solēnizat ppositū: ⁊ multo forti⁹ vo tū tale q abrenūciat. Scdo solennizať capiēdo hītū pbatōis: ar. xxvij. q. j. c. j. votū āt ptinētie soli⁹ sufficit vt solēnizeť votū si mulier postea hītū alicui⁹ religiōis solēnit⁹ suscepit. j. q cle. vel vo. ifiner postea bītū alicui⁹ religiōis solēnit⁹ suscepit. j. q cle. vel vo. ifiner postea acnuāte. ⁊ idē forte esset dicēdū si abrenūciet ppriꝰ. s. q postea accipiēdo hītū pbatōis vī solēnizare votū ppm̄ū de abrenūciatōe ppriꝰ qđ erat simplex ⁊ mrimoniū nō dirimebat: cū abrenūciatio ppoꝰ siē ptinētia sit ō ista mōachat⁹. j. ō sta. mo. cū ad monasec⁹ si voueret nō comedere carnes vel seruare vigilias mōachoꝰ nā lz post tale votū accipet hītū nō crederem⁹ solennizari votū. Rō āt q̄re pdictis modis vī solēnizari votū ē: qz exq̄ pdicta voluit cogēdus ē ea seruare: etiā si hītū nō accepisset. igiť melⁱ⁹ ē q: si p se sine hītu fecit illud q facere tenet suscipiēdo hītū qđ vlteri⁹ hītū deserere nō pmittat: ar. ꝯ. xvij. q. ij. gonsald⁹. vbi dz q q vouit se fieri mōachū nō est ad ħ cogēdus: g nec hītū accipiendo videť solennizare votum. Sol. ibi votū emisit mente alienata: vel ibi nullū votū emisit nec pfessionem fecit exp̄sse. nec etiaz exp̄sse ꝓsumiť fecisse: quia ibi nullū habitū suscepit. hic autem primo ppositū habuit ⁊ postea habitum suscepit: ⁊ iō suscipiendo hītuz illud solennizat. Gonsaldus autem q pmisit se facturum monachum sine pñti susceptione hītus: sz peccet si non fiat. xxvij. q. j. q bona. nō tñ votū fecit nec pfiteri intelligiť: nec etiā cogiť postea fieri monachus: ar. s. de renun. ex transmissa. ff. si cer. pe. q mutuā. Alij āt dicūt ⁊ melius eū esse cogendū: ⁊ in pdicta decre. ex transmissa nullum votū vel ppositum certum habuit: sed tantū habitū pbatōis petijt: vt ibi no. nullo voto pcedente (Secularē) portādo arma vel viuendo luxurioše: ar. xx. q. iij. eos. matrimonium aūt licite ꝯbunt: ⁊ vestes ⁊ tonsuram seculare portabunt

cū dicat regula q̄ in veste q̄ intrabit exibit.s̄.e.sup eo.ar.s̄.de cle. pu.nō ānes.ꝛ q: ſ̄ ꝓditōe intrauit.ar.j.de ſpon.de illis.alij dicūt ſz male q̄ ſumēdo habitū ꝓbatiōis intelligūt ſimplr vouiſſe:vñ impedit matrimoniū ꝓtrahendū.j.q̄ cle.vel vo.rurſus.(Prote ſtet)ꝛ tñ ſi nō ꝓteſtet poterit ad ſeculū redire.j.e.ſtatuimus.ni ſi ꝛiū appeat.ſ.q̄ voluerit mutare vitā:ſz videat eſſe in culpa cū ꝓteſtari deberet ꝛ nō ꝓteſtatus fuit:ꝛ ideo ſibi īputari dz.ſz iō ħ excuſat a ꝓteſtatōe:vel ideo nō cogit ad ꝓteſtatōz:q: ſi cogeret fere oēs ꝓteſtarent ꝓ ingreſſu.ꝛ ſic multi poſtea hꝫent occaſiō nē facilius ꝛ ſine ruboꝛe exeūdi.ꝛ q: qlibet ꝓceſſum ē ħ de ſua cō ſcia teſtificari:ꝛ ſolus deus cognitoꝛ ē ſecretoꝝ introductū eſt vt qcq̄d dicit de ħ credat ſibi.imo plus dicimus q̄ ſi ꝓfeſſionem eius fieret p̄udiciū mr̄imonio nō crederet ei. Jtē aliq̄ cā eſt q̄re etiā ſi nō exp̄imat nō p̄ſumit contra eū:q: p̄ſumit q̄ ex ruboꝛe omiſerit p̄teſtari q̄ ſi regula ei diſpliceret liceret ſibi ad ſeculuꝫ redire.vt forte ideo excuſat:q: timet ſi p̄teſtaret q̄ nō daret ſi bi habitum p̄bationis.

DOſtulaſti.nouitoꝝ. .i.ꝓbatōis (Reuerſi.) q̄ñ nō intrauerūt ad̄o mutādi vel fugiendi ſeculū.s̄.c. p̄.(Ab ipis eccl̄ijs)ſi clericus de licētia ep̄i accepit habitū ꝓba tionis infra annū ſeruabunt ſibi ſua bñficia:ar.s̄.de elec.cū in cū ctis.ſi aūt ſine licentia ꝓcedit ſm formā decre.s̄.d cle.nō reſi.ex tue.hoc nō placet:q: decre.illa loquit de clerico latitāte.ſ. q̄liter contra eū ꝓcedat.ꝛ credimus q̄ etiā ſi ſine licentia ep̄i tranſiue rit q̄ dz expectari p annū:q: exq̄ hz ħ de iure q̄ etiā ſine licētia p̄ lati poſſit trāſire ad religionē.xviij.q.ij.due.ꝛ q̄ p annū ſit in ꝓ batōe taliꝫ ꝓditōe:q̄ poſſit ad p̄iozē vitā redire:q̄ ꝛ bñficia recu perare p̄nt vel potius nō amiſerūt.ſz poterit eps moderari eis reſciſſus tps:ꝛ maxie duoꝝ menſiū.j.ti.p̄i.ex publico. vel dic q̄ ipo iure vacāt.ar.s̄.de renū.ex trāſmiſſa. hoc nō placet.ꝛ p̄t dici illud fieri ꝓpter exp̄ſſa ſigna renūciatiōis q̄ ibi fuerūt.

EX parte tua.habitum. quem cū ſolē nitate ſoluta receperūt:alꝫ ſecus.vt no.s̄.e. vidua.ħ nō erāt diſtincti bitus ꝓbatiōis ꝛ ꝓfeſſionis:q: ſi eſ ſent diſtincti q̄ſtūcūq̄ ſtpe poꝛtaret habitū ꝓbatōis nō cogeret ill̄ā regulā ꝓfiteri.vel dic q̄ etiā ſi nō ꝓfiteat ꝛ etiaꝫ ſint diſtincti bitus q̄ bocīpo q̄ vltra tps ꝓbationis moꝛat cogit eſſe in oꝛdi ne:ſz non in illo.ſed hoc non placet.(Habitus).s̄.eo.poꝛrectum. (Per annū)p̄ſumit.n.cā probatiōis vſq̄ ad annū poꝛtaſſe:poſt annū aūt q̄ſi profeſſus poꝛtaſſe videt.de hoc no.s̄.eo.c.ij.tñ hec ſēa potius innuit contrariū q̄ non habeat ꝓ ꝓfeſſo:ſz vt negare nō poſſit cogit viua voce ꝓfiteri. vel poſſes dicere q̄ loquit vbi habitus ſunt diſtincti qō non placet: q: tunc niſi ſola ſolennitas obſeruet ꝓ ſuſceptione habitus nunq̄ habet ꝓ profeſſo.ar. j.c.ꝓxi.ꝛ no.s̄.c.c.ij.

STatuimus.nouitios. nulluꝫ votū e mittētes:alꝫ ſecus.j.q̄ cle.vel vo.c.vl.(Religionis).i. ꝓfeſſionis.(Poſſe)ꝛ ſiqs eos medio tpe vberat nō incidit in ca nonē:q: nō eſt ꝑſona religioſa.(Appeat.)forte q: ꝓfitent mō q̄ q̄ñ intrauerūt habuerūt aliuꝫ fugiēdi ſeculū: vel q: q̄ñ ſumpſerit habitū bocīpm ꝓteſtati ſunt:ꝛ ſic nō tollit p hāc decre.ſupior.ſ. ꝓſulti. ſed caꝫ interp̄at:q: cū ibi nō diceret q̄s ꝓbare deberet in foꝛo eccl̄ie an hꝫet aliuꝫ reuertēdi:vel q̄ ipe cogat ꝓbare q̄ eo ānō intrauit q̄ ſi ibi liceret ad ſeculū redire.ꝛ hāc decr.magis innue re videbat.vel q̄ ſi nihil ꝓbaret poſſet redire ꝓpter p̄ſumptōez q̄ eū iuuaret.ꝛ hoc mō in hac decr. determinat.ſ.q̄ niſi appet p ꝓfeſſionē eius vel alio mō q̄ non habuit animū reuertendi:q̄ libe re poterit ad ſeculuꝫ redire. (Benedicant)ꝛ hec bñdictio facit q̄ ille bitus ſit cenſendus profeſſum.

DEreligioſi.priores. ꝛ ex̄ capi tulū gene ra.oſtitutū.(Suis)vt locis p̄mis(In locis)nō cū aliis monachis:ſz forte ad ſuiendū vel alio mō.(Miniſtrent)a p̄mo mōaſterio.ar.xvj.q.vj.de lapſis. alij ab alio in q̄ mozant.

De conuerſione coniugatoꝝ. Rubꝛica.

DReterea.preſentibus. be ſolennitates vel exhibite vel omiſſe modicū faciunt ex quo conſtat de profeſſione.(De licen tia).q.d.hoc faciat ad caſum p̄ntez in ſi. dicem⁹ (Tranſierit).j.e.veniens.contra.ſo.illa ideo nō potuit reuocare:quia adulterium cōmiſerat:alꝫ.n. ſecus.xxvij. q.ij.agathoſa.(Seruare)breuiter dicimus q̄ alterum de his du obus oportet eam facere ad hoc vt valeat ingreſſus.ſ. vel q̄ in tret religionem vel q̄ voueat ꝓtinentiam.j.e.ꝓiugatis.ꝛ ſi voue rit ꝓtinentiā ſufficit ad hoc vt non poſſit eā reuocare maritus tñ ſi eſt iuuenis ꝛ ſuſpecta non ſufficit ad hoc vt non poſſit eam re uocare:maritus tñ ſi eſt iuuenis ꝛ ſuſpectus non ſufficit ſi ſolum mō vouit:ſed etiam cogeret monaſteriū intrare.ꝛ ſic intelligūt ꝓtraria hic ſignata.xxiij.q.v.q vxoꝛē.j.e.cum ſis.ꝛ c.vxoꝛatus. tñ non cogeꝫ fieri monacha:nec viuere monachaliter:hoc excep to q̄ cōpeſcet a vagatōe ꝛ cuſtodiet ne luxuriari poſſit:ſecus ſi eſſet vetula vt ibi dicit.alij dicunt ſed non bñ ſolā licentiam ſuffi cere.xxxiij.q.v.qui vxoꝛem.ꝛ in alijs contrarijs.hoc autem.c.cū ſuis ꝓcoꝛ.intelligit de licentia extoꝛta:arg.xxxiij.q.ij. notificaſti. alij dicunt ꝛ minus bene:q̄ ſi erat viri ignara non obſtante licen tia poterit reuocare:alꝫ non. Jtem querunt q̄d ſi maritus non intrauit religionē:ſed tñ ꝓſentiente vxoꝛe vouit ꝓtinentiā. Rñ. ſi vxoꝛ vouit ꝛ marito vouente conſenſerit vterq̄z debet ꝓtinen tiam ſeruare:nec alter alteri debitum reddere teneret cū ius ſuū remiſerat:tamen monaſteriū intrare non p̄t ſine voluntate al terius:vt xxxiij.q.v.q̄dam.ſed ſi tñ vnus alteri vouēdi licentiā dederit ꝛ nō vouit debitum exigere p̄t q̄ non renunciauit:ar.ꝯ quia dando licentiā intrādi monaſteriū videt ei dediſſe licentiā vouendi:ꝛ tñ eū p̄t repetere vt hic.

QErum eligere. vt hic ꝛ j.e. ex publi co.(Satis p̄t.)ꝛ cre dimus p̄imi mr̄imonij vinculū penitus frangi.

QVidam.votuꝫ nō teſſuit. quo ad hoc q̄ ſit in monaſterio cū nō eſſet ꝑſona i do nea tūc ad intrandū monaſteriū intrare nō p̄t ſine voluntate vxoꝛis.ſed tenet quo ad hoc q̄ nō exigat debituꝫ:vt ħ ſequit:q: ꝑſona idonea ad hoc erat.tūc dicunt q̄dā ꝛ bñ q̄ votū hmōi q̄d fit inuita vxoꝛe vel etiā q̄ plus ē volūtaria:ſz nō vouēt te nec religionē intrante nō eſſet ſolēne ſed ſimplex:ꝛ ideo impe dit ꝓtrahendū:ſed nō dirimit iā ꝯctū:vt ħ ꝛ j.co.placet.j.q̄ cle. vel vo.ꝓſuluit.ꝛ c.rurſus.votum aūt ſimplex ꝓtinentie non diri mit matrimoniū ꝯctū:vt.j.q̄ cle.vel vo.veniens.ꝛ c.rurſus.ꝛ ſi militer dicimus q̄ ingreſſus monaſterij ſine voto vxoꝛis nō di rimit contractū:ar.ħ ꝛ j.e.placet.Ad contraria aūt.j.c.ex pte.ꝛ c.ꝓſuluit.ꝛ c. dudum rñ.q̄ vel habuit poſt ingreſſum ratum vo tum ꝓiugis marito hoc petente:in quo caſu tenet vel ratificat in greſſus:ꝛ ipa mulier ītrare cogit:vt no.s̄.c.p̄i.C.ad vell' tube mus.vel poſt moꝛtem vxoꝛis tacite vel exp̄ſſe vir ingreſſus p̄io rem ingreſſum qui non tenebat ratum habuit:arg.s̄.de bis q̄ vi me.cā.c.j.cū auc.q̄ deo.non contradicit:q: ibi ambo ꝓiuges pa riter ꝛ ſoleniter hoc nouerūt. Jtē dicim⁹ ſilr ſi remanēs in ſecu lo velit intrare religionē:ille q̄ ingreſſus eſt añq̄ reſtituat ꝓ hi bere nō p̄t.xxvij.q.ij.agathoſa.xxxiij.q.v.q vxoꝛe. q: non p̄t ab ea debitū exigere:vt hic dicit.ꝛ multo minus p̄t eā reuocare de monaſterio q̄ intrauit.ar.ad hoc:q: ſi p̄poſitū videt q̄s ſolē nizare p ſuſceptōez habitus.s̄.e.ꝓſuluiſti. multo foꝛtius votū in greſſu monaſterij:ſz tūc eſſet inutilis ingreſſus.videt tñ eū ratifi care p receptōez habitus:q̄ vez intelligimus ſi ꝓſtat eū voluiſſe vitam mutare:vt in p̄dicta decr.dicit.Alij tñ dicūt ꝛ videt meli us q̄ ħ mulier que nō vouit q̄ñ vir ingreſſus eſt monaſteriū vi ro inuito non p̄t ingredi religionem ꝛ ingreſſum p̄t educere. arg.xxxiij.q.ij.q̄ deo.q: non tenuit ingreſſus eius:vt hic. ſecus aūt ſi ingreſſu viri vouiſſet:q: tūc ingreſſus tenet.ꝛ ſic loquit.c. agathoſa.hac eadē rōne dicimus q̄ ſi q̄s poſt moꝛtē vxoꝛis ſte tit in monaſterio etiā p̄ momentū votū eius fit ſolēne:ꝛ ſi igno rauit moꝛtē vxoꝛis:vt no.j.e.c.ꝓſuluit.ſalua tñ diſtinctiōe quam ponimus.j.de eo q̄ duxit in matri.c.j. idem eſt ꝛ ſi ambo ꝓiuges ſiue ignorantes ſiue ſcientes alteꝝ viuere ingreſſi ſunt monaſte rium:quia amboꝝ votum videt ratum ratificatum ꝛ ſolennizā tū p ꝓfeſſionē ꝛ ingreſſum vltiō ingrediētis:ſed ſi reſtitutus eēt tūc eo inuito ille q̄ remāſit in ſeculo religionē intrare nō p̄t. Jtē dicimus q̄ nō ſolū remanēs in ſeculo p̄t repetere vxoꝛē ingredi entē monaſterium:ſz ipa ingrediēs p̄t petere ꝓiugem in ſeculo remanentē: nā vnus ꝓiugū ſine altero vouere nō p̄t.ꝛ ſi vouit nō dz ſoluere p̄miſſionē:vt ħ.ꝛ.xxxiij.q.v.vna. Jtē alia ē rō:q: eius ingreſſus non tenet vñ peccat ſi ſe ab vxoꝛe alienat:vel ſi ei occaſionē adulterādi p̄ſtat.xxvij.q.ij.ſi tu.s̄.ti.p̄i.veniēs.ꝛ in telligimus hec vera etiā ſi de volūtate alterius nō vouētis ītraſ ſet ꝓpter cauſas ꝛ rōnes p̄dictas:q: pares ſunt ſiue iuita vxoꝛe trāſierit ſiue volēte:ſed ſecus eſt ſi remanēte in ſeculo adultera reſ:q: tūc nō poſſet ad eā redire.j.e.ꝓſtitutus.ꝛ c. veniēs.xxxiij q.v.c.notificaſti.ſed licet rediret ad maritum:non tamen exiget

debitū vt h:ſz ſecū cohabitabit ⁊ debitū reddet.xxxiij.q.v.q deo
Alij dicūt ⁊ male q ſi nō inuita vxore vouet vir: ſz volūtaria vt
h:nō tñ vouēte ⁊ trāſeūte:vt.j.ex pte.j.nō tz votū ita q ſit irreuo
cabile:imo reuocari pōt vxore petēte:vt h.ſz ipa vxore vel mor-
tua vel vouēte ꝓtiere cogit marit⁹ ad mōaſteriū redire:⁊ ſi cum
alia ꝯxit ſepat mr̄imoniū.j.e.ex pte.⁊.c.ſe.ſz.j.e.placet.vehemē
ter ꝯdicit.ſz dicūt illud.c.log in errante.⁊ nihil ē tā ꝯriū ꝓſenſui
ſic erro.ff.ō iur.om.iu.ſi p errorē.ſec⁹ ät vbi nō errat.⁊ dicūt iſtū
vex esse mōachū ⁊ in oīb⁹ debere ſuare regulā ſaluo iure vxoris
⁊ q ſine ſcādalo cū ea viuat.ar.ō.ō cle.ꝓiu.ioannes.ō.ō vi.⁊ ho.
cle.de⁹.pōt etiā dici ꝑm eos q̄ iuita vxore portabit hītū exq̄ con
ſenſit mōachatui.ſz ꝯ vī q nō ſit mōach⁹ cū nō poſſit viuere ſine
ꝓtinētia.ſz dicūt in h caſu ſpāle qñ āt inuita vxore vel etiā neſcien
te ītrat mōaſteriū nō ſit mōach⁹ nec tz ingreſſus: vt h.⁊ ſic pōt in-
telligi.j.e.placet.vl dic lz h diſtictio nō placeat q ingreſſus mona
ſterij ſine ꝓfeſſiōe vel voto ꝓtinētie pōt ſolēnizare votū etiā ſi al
ter ꝓiugū ꝓſentiat,altero ꝓiugiū nō intrāte monaſteriū vel nō vo
uente ꝓtinētiā.⁊ iccirco ſi poſt mortē pñtj vxoris ꝯhat cū alia tz:
nec ꝑciſe cogēdus eſt intrare mōaſteriū.⁊ ſic loquit pñs decr.⁊
j.e.placet.niſi poſtea ratū habuiſſet ꝑmū ingreſſum q̄ nō tene-
bat.ō.de trāſac.c.ij.de his q̄ vi me.cā:platū.⁊.j.e.ex pte.⁊.c.cō-
ſuluit.Si vo ille q ingredit mōaſteriū nō ſolū ingredit:ſz etiā votū
ꝓtinētie emittit:lz poſſit ab vxore nō ꝓfitēte nec volēte reuocari
tñ poſt mortē ei⁹ nō pōt ꝯhere:⁊ ſi ꝯxit nō tz mr̄imoniū.nā lz in-
greſſus mōaſterij q nō potuit ſolēnizare votū ſine ꝓſenſu vxoris
ad h nō ſufficiat:ſufficit tñ votū ꝓtinētie cū ꝑdicta ſolennizatiōe.
de hoc ho.j.e.c.pe.(Poterit)tñ ſi accepit tenet mr̄imonium cum
tantum ſit ſimplex votum.

Quam ſi tranſire. niſi ꝓpter adulteriū alterutri⁹ ferat ſnīa
diuortij:q ex tūc licitū eſt nō adultero ingredi mona-
ſteriū.xxvij.q.ij.agathoſa.⁊ poſt mortē ingreſſi mōaſteriū licitū
eſt remanenti in ſeculo ꝯhere:q poſt mortem ſoluta eſt a lege vi
ri.j.de ſecun.nup.c.ſi.(Tranſeat)niſi in eꝓ vbi oportet q⁹ ⁊ vxor
intret religionem.j.e.ſane.

Quiugatus.ſacros. dicūt q̄daz idem ſi ad
mīores:cū nō poſſit ordiari ſine titulo.lxx.di.c.j.⁊ cō
iugati nō ꝓñt hīe ꝓbēdas.ō.de cle.ꝓiu.c.ij.alij ꝯ cū poſſit ītitula
ri ad ꝑimoniū.ō.de ꝓben.tuis.Jtē pōt eſſe q volet dimittere ⁊
accipe vxorē:⁊ ideo malū eſſet ligare eū(Cōfitente)no.vxorē or-
dinati nō cogi ītrare religionē:ſz ſufficere ſi voueat ꝓtinētiā.xxx-
viij.di.ſi ſe.lxxvij.di.eꝑs.ſec⁹ in mōacho.ō.c.pr.⁊ epo.j.c.pr.ſz
q̄rit an ſufficit in ordinādo ſola taciturnitas vxoris.ar.q ſic.xx-
viij.di.q ſunt.ſed tñ ordiator peccat niſi a ꝓncipio añq̄z eū ordi
net mulierem iꝑaz faciat ꝓfiteri.alij tñ dicūt q ſic in ꝓfeſſiōe:ſic
⁊ in clericatu tenet:vel ad ingreſſum monaſterij vel ad ꝓmitten-
dam ꝓtinentiam.ar.j.c.pri.

Dne.⁊ infra.

Dx publico.religionē. nō tñ in
domo ꝓ
pria remāere.j.e.ex pte.alſ āt bñ liceret ſibi ī domo
remāere.j.q cle.vel vo.inſinuāte.(Cautōe.)h cautio
exigit ne hāc dilatōez lz modicā malicioſe peteret.(Diuor)q̄dā
dicūt h tps currere a tpe ꝯcti mr̄imonij:aly a die montōis q ꝓſū
mauit mr̄imoniū.nos dicim⁹ eꝑm audita defenſiōe puelle q ve
lit ītrare religionē ꝓſiget ei h tps:⁊ nō credim⁹ h tps dari ad de-
liberādū ei an redeat ad ſpōſum vel ītret religionē:ſz ad ꝓbādū
religionē:⁊ nō hēbit āpli⁹ tps ꝓbatōis:ſz tūc ꝓfiteri cogit:lz cre
dam⁹ eꝑm poſſe illū ꝓgare⁊ reſtrigere:ſz nūqd trāſacto tpe ſi
nōdū ītrauit:ſz ſi p⁹ ea ītret tenebit.Rñ.q ſic tñ iudex dz eā excōi
re trāſacto tpe ⁊ termīo:⁊ ſic excōicata manebit vſq ad introitū
mōaſterij:ſz tūc abſoluet.ō.de re.ſpo.lras.i fi.(Cōſumatū.)⁊ ſic
no.circa mr̄imoniū nō ꝓſūmatū valere ꝓtōnes eccle.

Dxoratus. ō.e.cū ſcis ꝑdictus(Veſtro)loq
tur fratribus.

Dx parte.vxore. ⁊ ſibi vouente:⁊ ſic
nullū eſt ꝯriū.(Reti
nuit)illicite(De iure)vt no.j.e.dudū.cū eſſet ſuſpecta
⁊ viuēs.(Muliere)iuſtū ē q h dī cū habuerit licentiā
ab vxore vñ male fecit q ad eā rediit:ſz ipa cōpellenda erat ītra
re.xxxiij.q.v.q vxorem.alij tñ ꝯdicūt ⁊ forte melius: vt no.ō.e.
c.j.(Monaſterium) ar.ꝯ.ō.e.q̄dam non.

Onſuluit terra.ſi erat. ipe vir.
(dirimē
dū)h iō eſt:q poſt mortē vxoris ſtetit ī mōaſterio vñ
q̄ ab initio nō tenebat ratificat.ō. de his q̄ vi me.cā: platū. vel
votū q̄ vxore ſua viuēte emiſerat ⁊ nō valebat,ingrediēdo mōa
ſteriū mō ſolēnizatū ē pſeuerādo ī mōaſterio poſt mortē vxoris ⁊
nec regrit ad h q ſolēnizaſſe ītelligat q ſciuerit mortē vxoris ⁊
q poſtea ī mōaſterio remāſerit:ſz ſuffic q mortua ſit.⁊ eſt ea rō:
q ſepando ſe ab vxore ſiue iuita.ō.e. q̄dā.ſiue volūtaria.ō.e.ex
pte.ſp ꝓſumit velle mutare ſeculū:vt.ō.i pal.decr.exq̄ tale ꝓpoſi
tū hz p hītus ſuſceptōez eſſet ſolēnizatū votū niſi vxor ipediret.
ō.ti.pr.ꝓſulti.g ſblato ipedimēto vxoris ſtati ꝑmo mometo p⁹
mortē ei⁹ ⁊ votū ſolennizatū eſſe vī. Jtē alia rō eſt:q ad h vt vo
tū valeat nō regrunt ſcia vel opinio: ſz rei vītas.j.e. placet. Jtē
ſi allegaret ſe iō morā ī mōaſterio feciſſe:q vxor viuebat ad quē
redire nolebat allegare turpitudinē ſuā:⁊ ſic audien⁹ nō eſſet.
ō.de do.cū int.ſec⁹ ät eſſet ſi ꝓteſtat⁹ eſſet hñs vxorē q nō intētōe
mutādi vitā ſz ꝓbādi ītrauit:q tūc etiā poſt mortē vxoris nō ra
tificat q̄ diu durat tps ꝓbatōis:imo exire pōt ſic ſi nō hñs vxo-
rem ingreſſus eſt.ō.ti.pr.ſup eo.tūc āt tm̄ dicim⁹ ꝯtificari votum
ꝓiugati ingreſſi vel ſolēnizari q̄ ꝑius exꝑſſe ꝓfeſſus eſt vel tacite:
q̄uis.n.ꝓfeſſio ei⁹ nō tenuerit ꝓpter ꝓiugē viuentē. q̄ āt tacite
vel exꝑſſe q⁹ vouere ītelligit:no.ō.ti.pr.c.ij.alijs āt tm̄ vī ⁊ fo-
te meli⁹ q nō ratificat votū vel ingreſſus monaſterij illi⁹ ꝓiugati
q̄ iuita vxore ītrauit:lz poſt mortē ei⁹ ingrāter in mōaſterio māſe-
rit:ſic notam⁹ in mr̄imonio carnali plene ſup his rōnes aſſigna
do.j.de eo q̄ dux.in matri.c.j.

Qarissimis.maxime. id eſt tan-
tum. ⁊ in
Placet nobis.promisit. ⁊telli-
git ſimplex h votū:vt no.ō.e.q̄dā.(Logendā).ō.e.q
dā ītrauit.vbi de h no.ō.e.ex pte.ꝯ.nūqd idē dices i
ꝓmoto ad ſacros ordines.ſ.q ſi ordiat⁹ fuerit ad ſacros ordines
iuita vel neſciēte vxore q ea mortua nō ſit cogēd⁹ ſuare ordines.
⁊ q ſi ꝯhat cū alia de nouo q tz mr̄imoniū.ar.h.nos credim⁹ ꝯ-
riū.ſ. q lz ordiatus reddēd⁹ ſit vxori: tñ ſi de nouo cū alia ꝯhat
nō tz mr̄imoniuz.⁊ rō eſt diuerſitatis:q mr̄imoniū de iure nāli
nō ipedit quēcq̄z ordiari ad ſacros ordines:q nāli iure pōt ordia
tus,vti mr̄imonio ꝯcto:ſic facit orientat eccla.xxxj.d.nicena.xxij
di.ſi qs eox.⁊ etiā ꝯhere poſſet niſi ꝓtōnes ecclie h ꝓhibent.ex
h g̃appet q ſola ꝓtō ipedit q h ꝓiugat⁹ nō ꝯhat.ceſſante g̃ ipe-
dimēto.i.mortua vxore fuet ꝓtōnē q̄ eſt q ordiat⁹ in ſacro ordi
ne ſi ꝯhat q nō tz mr̄imoniū.ſed in voto ſec⁹:q de iure nāli mri
monij vel vſus mr̄imonij ipedit votū in q̄ ꝓtinet ꝓtinentia que
ſimul eſſe nō ꝓñt.ſ.ꝓtinentia ⁊ vſus matrimonij.ō.e. q̄dam.vñ
cum a ꝓncipio de iure nāli non tenuerit:non pōt dirimere ma-
trimonium iam contractum.

Dapostolicam.

Dx parte.viduitatis. i. ꝓfeſſio-
nis:ſz dz vi
duitatis:q ipa vidua erat:⁊ erat ſignū q in viduita
te māere debebat.pl⁹ placet q nō aſſum ꝑfit velū ꝓfeſ
ſionis ſed viduitatis tm̄ in q̄ ꝓponebat ⁊ ſe ꝓponere ⁊ voue-
re oñdebat q ī viduitate ꝑmāeret.⁊ h ſatis pz p h q ſequit in fi:
vbi dx q ſi voluerit ītrare mōaſteriū q cogit ire ad ſpōſum q nō
eſſet ſi ꝓfeſſa eſſet(Soleni celebratōe ac letania)forte q̄libet iſtaz
ſufficit ad ſolennitatez ſi nō hz vir: vl ſi nō ītraſſet mōaſteriū:vt
no.ō.ti.pr.vidua.alſ ſi vir hz ſec⁹ vt h in fi.h nō fatemur niſi cū
ſolēnitate ſolita h faciat vl niſi ſuā volūtate exꝑmat.(Videri)lz
nō ſit vex vt ſeq̄t.(ꝓſumādū).j.q cle.vl vo.inſinuāte.ꝯ ſo.ibi emi
ſerat votū:h nō.vl illa erat libera vñ facili⁹ ꝑſumit ꝓ ſolēnizatōe
voti.ſ. q ſola ſuſceptōe hit⁹ ſit ſolēnizatū.ō.ō re.⁊ trā.ad reſ.ꝓſū
luiſti.h hēbat ſpōſum vñ difficili⁹ ꝑſumit ꝓ ſolēnizatōe voti.nō
enī votū ſpōſi de pñti ſolēnizat ꝓ ſuſceptōez hītus:q̄uis alteri⁹
ſimplicis ⁊ ſolute ꝓſone ſolēnizaret.ō.de re.⁊ trā.ad reſ. ꝓſului
ſti.plus placet q hic ⁊ ibi fuit ſolenne votum continentie ⁊ non
profeſſionis.⁊ h ſolenne votum ꝓtinentie non dirimit matrimo-
nium ꝓtractum añ ipm votum:vt h.ſed bene dirimit matrimo-
nium ꝓtractum poſt votū hmōi.ſ.ꝓtinētie ſolēne.⁊ ſic log⁹ ꝑc.
inſinuāte.de hoc no.ō.de reg.⁊ tran.ad reli.porrectum.(Regu-
larem)no.q vbi alter ꝓiugum tranſiuit ad ſcōa vota antēq̄z in-
teruenīat carnalis copula non ſufficit alteri ꝓiugū habitū ſume-
re vouere ꝓtinentiā:⁊ in domo ſua manere: imo cogenda eſt ꝓ-
feſſionem facere alicui ō regulis approbatis:vt h hēs ⁊ poſtmo
dum cogenda monaſteriū ingredi. Jdem dicendum vī in vxo-
re epi:q nō ſufficit vxor eius vouere niſi ītret religionē ⁊ ꝓtinē-
tiam ꝓfiteatur.ō.e.ſane.⁊ idem eſt ſi ſuſpecta ſit q̄ in ſeculo per-
manet.ō.e.cum ſit. ſed ſi de facto non ſit a ꝑdictis exacta ⁊ facta

pfessio:cū tm̄ hec pfessio sequat ad illud in p̄dictis casib⁹ cogef ꝛ pfiteri ꝛ religionē intrare:ar. j.e. significauit.in alijs aūt credi mus sufficere solum votum ꝓtinentie:ꝛ remanebit in domo p̄o p̄ia ꝛ p̄op̄rium habebit:nec vllam regulā seruare tenebit.s̄.e. c.j.ꝛ.c.cū sis.ꝛ.c.ꝓiugatus.j.e.significauit.

Constitutus.copulata.ꝛ male:ipsa enī potio oia mala debuit sustinere q̄z huic malo ꝓsen tire.xxxij.q.vij.ita ne.(Bradū)h̄ licite potuit sacros ordines re/cipe ꝛ mōasteriū ingredi cū vxor cōmiserit adulteriū cui cāz nō p̄ stitit.ꝛ sic nō ē ꝯ.s̄.ti.pr.veniēs.sz etiā si pstitisse cāz dicat ex eo: q: vxori nubenti p iudicē nō ꝯdixit cū teneat ei⁹ mōach⁹ ꝛ vlteri us redire ñ pōt.j.e.c.pr.(Impetat)s̄.e.c.j.ꝯ.ibi so. q: adultera.

Deniēs.tōsuratus.ꝛ male:nec tenuit(Spōte)idē dicim⁹ ꝛ si ꝯ eius volūtatē intrasset: exq̄ adulteriū,cōmisit.xxvij.q.ij.agathosa.(Lōtinuit)h̄ solū suffi cit ne mr̄imoniū possit repetere.xxvij.q.ij.agathosa.vt.j.de di/uor.significauit.Sz q̄d si mūieri repetēti nolit opponere excepti onē fornicatōis seu adulterij.ar.q̄ possit omittere.C.de pac.liqs C.ne q̄s inui.ag.l.actio.Rñ.q̄ cū sit verus mōachus ꝛ irreuoca/bilis ꝓpter adulteriū vxoris,etiā si nō opponat exceptōez:tñ re/uocari nō poterit.ꝛ mōasteriū excipiet etiā eo nolēte cū sit ei⁹ mo nachus ꝛ ei acqsita sit exceptio ꝛ p̄ eo agere ꝛ defendere debeat ꝛ ex h̄ ē q̄ etiā si inuita vxore intrauit mōasteriū ꝛ postea fornice tur firmat mōachatus eius:nec poterit reuocari.xxvij.q.ij.aga/thosa.imo ꝛ si vir fornicet in mōasterio post fornicatōez vxoris nō tñ ius q̄ amisit p fornicatōez suā recupabit:cū iā semel sit fa/ctus verus ꝛ irreuocabilis mōachus.ar.de ꝓse.di.iiij.q̄ris.sz se/cus sit si essent āb⁹ in seculo.s̄.de iureiu.tua.j.de adul.c.vl.h̄ aūt certū tenemus q̄ sz alteruter ꝓiugū post sniaz diuotij q̄ ad thorū lata intret mōasteriū tñ remanēs in seculo post mortē ei⁹ licite ꝯ/bit:mortuo.n.p̄mo marito soluta ē vxor a lege viri:vt.j.de secū. nup.c.pe.ꝛ vl.ꝛ.j.de diuor.de illa.nec obstat.s̄.e.cū sis.ꝛ.c.se.q: illa loquunt in volūtarie vouētibus:h̄ ꝓpter delictū suū ꝛ in pe/nā lata ē sniaz diuortij:secus aūt ē in ordinibus:q: nō pōt fieri sb/diaconus cū vxor adulterata ē ea inuita. Et ē ea rō:q: vxor cuiuslibet in sacris ordinibus ꝓstituti tenet ꝓtinere post mortē eius.xx vij.di.q: sunt.xxxij.di.seriati.sz ad hoc inuita cogi nō pōt:cū sit res voti nō p̄cepti.xxij.q.j.integritas.

Ccedēs verba.ob h̄ verberabat vt li centiā p̄beret intrā/di monasteriū:ꝛ iccirco nō p̄iudicauit sibi.xxxij.q.v. notificasti(Voto)q̄ si emisisset cū in h̄ hꝫet libez ꝓsensum mari ti intrādi:vel potius q: ipe intrando votū intelligit solēnizasse postea exire nō posset.alij alit dicūt:vt no.s̄.ti.pr.q̄dā.(Reliqs/set)etiā inuitū ꝺ mōasterio educē potuisset.xxxij.q.v.notificasti.

Significauit.eidē mr̄i eri.(Iniūcto)a de/cano(Etatis).s̄.e.cū sis:p/dictus.alꝭ.n.cōpelli posset.xxxij.q.v.q̄ vxorē.exq̄.n. mulier vouet ꝓtinentiā ꝛ p̄mittit viz. intrare religio/nē.bocipo vī etiā ꝓcedere q̄ etiā ipa trāseat ꝛ si suspecta erit: tñ nos nō cogeremus eā p̄fiteri regulā nec abstinere a p̄p̄rio.nā cū hoc nunq̄z p̄miserit q̄re ḡ ad id cogeret: sz bñ ꝺz cogi esse in mo/nasterio vt cesset oīs mala suspitio. fatemur tñ q̄ si mulier ē sus/pecta q̄ añq̄z admittat pfessio viri ꝺz etiā mulierē facere p̄fiteri si ē suspecta:ꝛ sic loquit.s̄.e.cū sis.tñ si recepta ē eius pfessio ꝛ nō pfessio mulieris:sz tm̄ votū ꝓtinētie pstiterit nō facerē eā mō p̄fi teri:vt dictū ē. Alij tñ dicūt.s.q̄ bocipo q̄ dat licentiā intrādi mo nasteriū ꝛ emittet votū ꝓtinētie si ē suspectus cogi pōt intrare mo nasterium.ꝛ sic loquit.xxxij.q.v.q̄ vxorem. ꝛ etiā cogit viuere sine p̄p̄rio ꝛ sub obedientia:vt no.s̄.e.ex parte.

Audemus.ad frugē.nō tm̄ in/trauert religionē nec fecerūt votum.(Collocare.)non tm̄ erit monachus sed penitens:sz nō solenniter.l.ꝺi.si ille.in auc.vt nul li iudi.§.si vero qñ ad.

Adū renūciauit.oīno p̄p̄ h̄ est cō/mēdādū q̄ fecit in manu sacerdotis:q: p̄pter deū fi ebat:alꝭ.n.si p̄pter ifirmitatē faceret vel aliā cāz iustā vel iustā tñ mulieri faciēda erat h̄ renūciatio:insti.ꝺ iuti.sti.§.alteri.ꝛ pōt ꝺici q̄ nō tz ex alia cā facta renūciatio.s̄.ti.pr.veniēs.ꝛ q: alꝭ sp intēdendū ē,pl̄,nisi p̄pter deū fiat:poterat etiā bñ fieri in mani bus vxoris.(In pson).ff.rē pu.sal.fo.l.ij.(Eccle).q.ꝺ.in pson su,a nō potuit recipe resignatōez:q: nō ei⁹ inferat spāl⁹ vel singu lariter.ff.ꝺ pac.si vn⁹.§.si pacta.toti⁹ āt eccle interest mr̄os h̄ie ꝓtēplatiuos:ꝛ iō in eis pson stipulari potuit ꝛ paciscī:cū officia lis eccle sit.ff.q̄ cuiusq̄z vni.l.vl.imo pl⁹ ꝺicim⁹ q̄ tabelliones ꝛ alij officiales p̄nt cuilibet paciscī ꝛ iudicio:ꝛ q̄n alꝭ p̄cedit iudex ex offō suo si nō ē ali⁹ q̄ alteri paciscī potuit:ꝛ h̄ ipm facere debēt aucte iudicis:ꝛ tūc q̄n iusta cā subest.ff.rē pu.sal.fo.l.ij.ꝛ.iij. sed etiā ipi mgr̄atus h̄ facere p̄nt etiā sine alteri⁹ aucte.ff.ꝺ mag.cō. l.pe.(Lastitatē)dicūt q̄dā sz nō bñ vt nob vī:q̄ vbicūq̄z q̄s voue at̄ buare ꝓtinēttā siue in p̄uato sp si ꝓstat de voto votū solēne ꝺī ꝛ dirimit mr̄imoniū tā ꝯctū.nā si nō essz soleēne:q: ī pediret repetere vxorē vī cogeret intrare mōasteriū:vt.j.segt ad idē.xxxij.q.v.q̄ vxo.ꝛ.c.q deo.ar.ꝯ.s̄.e.ex pte. sz ibi ñ vouit sz tm̄ h̄itū sumpsit:ꝛ nō p̄sumit in spōsa alteri⁹ q̄ suscipiēdo h̄itū solēnizat votū nisi exp̄sse voueat vī nisi mōasterium ingrediat vt ibidē ꝺī. Sz ē ꝑiū cui rñderi nō pōt.j.q cle.vel vo.rursus.xxvij ꝺi.si vir.alij nō dicūt solēne nisi aliq̄ de solēnitatib⁹ intueniat q̄s dixim⁹.s̄.ti.pr.vidua.alij dicūt nullū h̄itū vī votū ꝺici solēne vī dirimere mr̄imoniū iā ꝯctū q̄ztūcūq̄z solenniter fiat nisi se reddi derit vni de approbatis religionib⁹.j.q cle.vī vo.insinuāte.ꝛ in h̄ solo casu votū ꝓtinētie pōt ꝺici solēne de q̄ h̄ ꝺī.s.cū ꝓiuꝛ ꝓtinē/tiā voueret intelligūt h̄ solēne nisi a p̄ncipio q̄n vouēt: sz ex post/facto solennizat cū ābo intrāt religionē vel alter tm̄:dūmō ingres/sus p̄dict⁹ in mōasteriū fiat de volūtate vtriusq̄z:q: aliter nō lice/ret.xxxij.q.v.q̄ deo.s̄.e.c.j.ꝛ h̄ sola mulier ītrauit ꝛ nō maritus q: sz deuouerit se hospitali nō tm̄ hospitale erat religiosuz.ꝛ ideo ꝓpter illud q̄ deuouerit se hospitali fuire nō solēnizabat votū: sz tm̄ ꝓpter īgressum vxoris solēnizat votū etiā remanētis in se culo:ꝛ bñ vtriusq̄z ꝓsensus req̄rit in voto emittendo:q: ꝛ si a de bito reddēdo sint absoluti:nō tm̄ ab alijs obsequijs.xxxij.q.v.q̄ deo.sz si tm̄ ītrauit ꝺicūt q̄dā ꝛ male solēnizari votū ꝛ ingressum tenere:q: libera ē a redditōe debiti viro. Itē q̄zuis ijdē vouētes carnaliter se cogīcāt post tale votū etiā añ ingressum ꝛ renūciati onē viri sui:ꝛ licētiā datā de ingressu mōasterij:tm̄ nihilomin⁹ p̄ dicto mō.s.p ingressuz mōasterij poterit solēnizare votū.nā nul/la ꝺicit vī patit q̄ illicita ꝓiugū cōmixtio tollat votū.sz mr̄imoni um sequēs tm̄:idē ē ꝛ si añ mr̄imoniū ābo vouissent ꝓiuges si po stea int̄ ipos ꝯcto mr̄imonio alter velit īgredi mōasteriū sine licē tia alteri⁹ nō poterit:nec tenebit īgressus:q: sz neuter possit exigē s̄.de ꝓuer.ꝓiu.q̄dā.q̄dā tm̄ ꝺicūt q̄ vterq̄z tenet reddē debitū al teri.sz obijcies:nōne peccat vouēs exigēdo debitū.s̄.c.q:.ḡ ꝛ red dēs:q: nō ē ipi vouēti in crīe fauēdū:imo p̄hibēdū ē.ij.q.vij.ne gligē.xxij.q.v.aīa.Rñ.sine ꝺubio illud hz locū:sz nō ē verisile p̄ sumēdū q̄ vellet cū altero adulterari.sz cū p̄sumit poti⁹ ꝺebem⁹ p̄mittē reddē debitū ad q̄ tenemur:ꝛ ꝺare sibi ꝓsiliū vt minus peccādo vitet pctm̄ mai⁹ q̄z p̄mittere ipaz cū alio adulterari q̄ ꝺ esset,ḡui⁹ pctm̄:ar.xiij.ꝺi.p totū.lz h̄ aliq̄n sic tenuerim⁹:tñ p⁹ ea visum ē nob aliter in aliq̄b⁹.ꝛ maxīe in h̄:q: credim⁹ in ꝓiugatis aliq̄ꝺ spāle:q: exq̄ ꝓiuges siue in p̄uato siue ī publico siue solēni ter siue nō vouerit ꝓtinētiā illā buare tenent:ꝛ si cōmiscent illici ta ē cōmixtio:ꝛ filij ī de nati sunt illegitimi ꝛ si ꝯxit postea cū alio viro post mortē p̄mi viri q̄ nō tz mr̄imoniū:sz tm̄ viuēte p̄mo vi ro q̄ secū pit vouit nō pōt ītrare mōasteriū nec vestē mutare:ar. ad h̄.xxxij.q.v.q̄ deo.ī alijs āt nō ꝓiugat] ad h̄ vt solennizet vo tū ꝓtinētie necessaria ē certa solēnitas:vt no.s̄.ꝺ re.ꝛ trā.ad re. porrectū. In pfessiōe āt religionis ad h̄ vt ꝺirimat ꝯctū mr̄imo niū necesse ē q̄ pfiteat vnā ꝺ regul⁹ approbatis:vt no.ī hac gl.s̄ de re.trās.ad ref.porrectū.(Pri⁹)h̄ nō vitiat instr̄m.(Pluribus) nec h̄ vitiat instr̄m cū falsa nō adiecerit.(Allegef.)h̄ lz fieri nō ꝺe buerit tm̄ nō irritat votū.xx.q.iij.ꝓstituit.s̄.ꝺ his q̄ vi me.cā:cuz dilect⁹.vbi ꝺe h̄:q̄ ad bōa āt bñ obest dol⁹ ecclie:ꝛ iō nō lucrat:sz heredib⁹ differt.xx.q.iij.ꝓstituit(Retiere)h̄ erat vex.s.q̄ nō erat loc⁹ ꝺe q̄ agit tal vbi īgressi pfiterent aliquā religionē:nec tene/ret ꝓpijs renūciare.si āt sec⁹ eēt.s.q̄ teneret aliquā religionē p fiteri:tūc si ꝯriū ꝺiceret igrediēs p⁹ igressuz nō teneret pfiteri. ꝛ pl⁹ ꝺicim⁹:q: etiā si ingrediētib⁹ ꝺiceret vos ꝺebetis pfiteri re gulā btī augusti.sz bñ poteritis comedere carnes:ꝛ in illa eccl̄ia essent ꝓstones q̄ nō comederēt carnes: bñ possent comedere car nes:cū nec regula hēat nec vīs ꝓstō:nec eis posset aliq̄ꝺ īputari: cū igit p̄dicta nō vouerīt nec ad ea teneant ꝺ iure nāli nec cōi cō suetudine:nō ḡ ad ea cogendi sunt nisi esset īde ī scā ꝺalū:ī q̄ casu posset aliū locū mutare.alij ꝺicūt q̄ exq̄ submittūt se obediētie al teri⁹ q̄ nō obstātib⁹ talib⁹ p̄missionib⁹ tenet buare regulā ꝛ eius ꝓstones.xxij.q.j.nō ꝺicatis.sec⁹ ꝺicerem⁹ si pfiterent regulā btī bñ ꝺicti.nā cū ꝺm eā oēs gñal⁹ abstinere ꝺebeāt a carnib⁹ fatuitati eoz īputandum est si crederent eis q̄ p̄mittebāt sibi q̄ liceret cō medere carnes. Item ē ꝛ alia rō:q: ꝺz eis p̄iudicare.s.vt viuere ꝺebeant ꝺm regulā: q: igrantia regule est igrantia iuris quam

nulli ignorare lz.ff.de iur.t fac.ig.l.regula. h nō placet: qr regula vel statuta eius nō sunt ius. (Appetitū) fatuus fuit: qr h̄ credidit: t ideo sibi nō ꝓdest si fatue credidit. s. de bis q vi me. cā. c. pe. vel vex ꝓmittebāt: qr si deo fidelis esset nō vinceret libidine qr dns dat sp cū tētatōne ꝓuētū. (Pure) si. n. sub ꝯditōe venisset idē dicerēmus: cū vel fatuus esset q ꝯditōi credidisset. vel spāliť sit intelligēda (Debet) ipa mulier: immo vir (Mutare) xxxiij. q. v q vrorem (Suspitione) s. e. cum sis.

Mulier. iudicio. secus si nō esset sepata ꝓ sniaz: qr tūc tenet, eā recipe. t idē dicendū vi in mrimonia carnali t spūali. de quo no. j. de diuo z. de illis.

De conuersione infidelium. Rubrica.

Laudabilem. damnuz xiiij. di. q ait: xxxij. q. v. si dicat. (Tales) mlieres

ex litteris. ptāte. C. de patria potestate. per totum. C. de emā. p totum (Mris) C. ō adop. mulierē. (Tali.) maiores triennio apud pīez nutriunt: minores apud matrē diuortio facto ꝓpter ꝓsanguinitatē. C. de diuor. facto ap. l. j. t. C. de pa. po. l. nec filiū. nec iudex ex certis causis aliō arbitret: q eius interest circa talia arbitrari: t eius arbitrio reb uat. j. de eo q dux. in ma. c. cū h̄iet. v. solicitudinis tue tc̄. Si vo ꝓpter adulterium vxoris: vel quia nolit conuerti ad fidem catholicā vel aliā suā culpā sepet mrimoniū siue p eccl'az siue de facto apud viz sunt alēdi cū expēsis mris: t idē ecōuerso si p culpā mariti sint sepati a pō mulierē erūt educādi expēsis pīs. in auc. vt li. ma. t a. §. illud q̄z. filij etiā nāles alēdi sunt a parentibus t ꝓsanguineis. in auc. q. mo. na. fi. ef. le. l. j. §. siqs igit bns Suspitio) hec ē melior rō: qr t si mr̄ quersa erit ipi t nō pīi assignet puer (Baptizabit) nā bona ē rō q religio xp̄iana facit.

De voto t voti redemptione. Rubrica.

Depegrinatōnis. alex. iij. exon. epo.) colligimus qr exonē. epo scribitur colligimus q cuilibet epo lz votū cōmutare: nisi sit votū pegrīatōis vltramarine qō soli pape reseruat. j. e. ex multa. (Necessitate) infirmitat] vel viar (Ab eius) epi vel supiozis plati nō inferiozis (Cōmutationis) si sit infirma vel diues vel ecōuerso vel hmōi. (Dispēsare) in oī voto siue sit in faciēdo siue in nō faciēdo dispensari pōt. vl potius cōpensari etiā si soleniter vouerit: vel cōmutari dummō iusta sb̄sit cā t supiozis auctas interuenerit t melior sit cōpensatio: qr aliter nō tenet. j. e. scripture. t. c. nō est. in voto tñ ꝓ tmētie spāle ē q in eo nullus dispēsare pōt. j. de sta. mo. cū ad mo. xxxiij q. j. nuptie. t. q. v. ille. xxxij. q. vlt. c. j. vel dic aliter vt no. j. de sta. mo. cum ad mo. Item omne votū pōt cōmutare ingressū religionis. j. e. scripture. Aliq tamen dicunt q in votis nō pōt dispensari sed pñt cōmutari. sed hanc dīaz non vidimus cum cōmutatio non fiat sine dispensatione

Lnientis. puerili. doli tñ capaci: alś. n. nō cogetur cōpensare vt h̄ dī. vel h̄ ideo ē: qr votū in minori etate factū ratū habuit in maiori. xx. q. j. illud. t nō est dīa siue in maiori etate siue in minori vouerit: qr sp illud auēte supiozis cōmutari pōt. s. e. c. pr. (A voto) t ita papa absoluit eū ab obligatōe q̄ socio tenebat: q de plenitudine ptātis facere pōt ix. q. iij. pncipale. C. de q̄dri. p. a zenone. C. de p. impa. of. q̄tiens vel hoc est ꝓpter fauorem minoris etatis: minor. n. etas t facilitas leuiorem dispensationem adducunt. Item nō obligat ex voto. ff. de postu. l. ij.

Iterarturā. morabor. Non animo obligādi: t ideo nō fuit mēdax nec transgressor voti. xvij. q. ij. §. sicut g̃. in fi. ar. ff. si cer. pe. si g̃. (Trāsgressor) lz. n. qs licitū ꝓponat vel voueat: nō tñ ꝓpositū vel votū complere tenet nisi deliberatio pcesserit: vel nisi aīo obligādi fecerit xvij. q. ij. gonsaldus. ar. s. de re iudi. ad nr̄az. in foro tñ ecclie ex q exprimit votum cogit illud perficere: quia credit ex deliberatōe pcedente in mente proposuerit ptinere vl pegrinari: illud facere tenet etiam si voce non exp̄ssit. xvij. q. j. q bona. sed eccl'ia nō cogit eum nisi confiteatur.

Scripture. perpetuam. Hoc credimus fieri sine dispēsatōe: lz tutius ē vt dispēset (Religionis) irritat votū ex defectu ꝯditōnis siue gñalis: puta si vixero: si potero: si deo placuerit: q̄ sp intelligit t si non dicat. j. e. nō est. xxij. q. ij. btūs. xvj. q. j. in pochia. vel spāliter: puta si filius me liberabit dño offerā tale palliū: vel tūc ibo ad scm̄ iacobū: nā tūc nō tenet implere votū nisi extiterit ꝯditio. i. filij liberatio. xxxij. q. viij. c. fi. ar. s. de resti. spo. oli cāz. j. de ꝯdi. ap. vex. credimus tñ q etiā si extaret ꝯditio: tñ rector loci cui facta ē ꝓmissio oblatōis nō posset ad illā agere: qr lz q̄ dā dixerint q tenet implere votū. nos tñ h̄ nō credimus nisi de licito. lz tale votū ē illicitū: qr intēdit a deo vel aliq̄ scō emere sanitatē q esset simoniacū. j. q. j. studeat. liberaliter g̃ q̄sq̄z offerre dz t postea pcibus ꝓ sanitate vel q̄cūq̄z aliq̄ supplicare. j. q. j. duces. t. q. ij. q̄spio. xxiij. q. iiij. c. fi. xxviij. q. j. caue. nec p h̄ dico ꝯditōes in votis reprobādas nisi simoniace essent vt est ꝓdictū vel alie turpes. ar. pal. c. t. s. ō iureiur. puenit. tñ vbi publice vouit t cāz voti nō exp̄ssit: lz in corde retinuit: tū ꝓpter scandalū: tū ꝓpter ig̃rantiā cōpellet votum vel adīplere vel mutare. j. e. magne. j. de cen. ex pte. Aliq̄ tñ dicūt hmōi vota esse licita: nec ē ibi simonia si offert deo corīdis sui contritiones: vel aliā deuotōez siue in dādo siue in faciēdo ꝓ sistat: qr qcq̄d dat vel facit nō de suo facit: lz deo eo q dei est. Jté spūale ꝓ spūali dare lz. s. de re. pmu. ad q̄stiones. t sic lz palliū suū vl aliam elemosynā vel pegrinatōz ꝓ re spūali. s. sanitate dare. t vīex p̄ssum q̄ liceat. xxviij. q. j. §. ex his. t. §. fi. in fi. Jté irritat votum ptāte supiozis. nā mōachus votū facere vel cōplere nō pōt sine licētia supiozis: siue sit abstinentie siue pegrinatōis siue q̄libet tale vñ posset pbere viā vagādi vel scandalizādi frēs: vel minuendi obsequiū debitū. xx. q. j. monacho. īmo etiā si, aī mgressum monasterij vouisset nō tenet soluere. arg. e. c. scripture. xxiij. q. v. noluit. si āt voueret dicere vnū psalmū vel aliquā orōnem vbi nihil mali pōt ꝓtingere seruet votū: est. n. sibi licitū plus mereri. clericus aūt secularis pōt vouere ꝓtinentiā: lz pegrinatōnez nō sine licentia ꝓlati. de ꝓse. di. v. nō optet. t no. s. de cle. pegri. c. j. epōs āt sine spāli licentia pape nō pōt votū pegrinatiōis vel religionis emittere. s. de reg. lz. trāsmarino forsan excepto. j. e. magne. Jté seruus vouere nō pōt aliqd vñ minuat seruitiū dñi. liij. di. si seruus. j. de sen. ex. mulieres. t. c. relatū. Jté nec pueri nec puelle sine licentia parentū vel tutor ꝓñt añ pubertatē votū religionis emittere. xx. q. ij. c. j. t. ij. Item nec votū abstinentie vel pegrinationis. xxij. q. ij. tribus. t. q. iiij. pueri. qō intelligūt q dā si sint impuberes. ar. op. p eis a ꝓrio sensu. xxxij. q. ij. si q̄. Sz nob vīdez t si sint puberes dūmō sint in ptāte pīs. ff. de pol. l. ij. nisi patres ꝓsentiāt exp̄sse vel tacite: sufficit. n. si sciāt t nō ꝓdicāt. xxx. q. j. si q̄. nec obstat. xxj. q. ij. c. j. t. ij. qr illud idē in voto religionis p qō a ptāte pīs eximit. Jdē credimus q etiā impubes si doli capax sit t fecerit votū abstinentie vel pegrinatōis vel aliud q dz illō adimplere post q̄ paternā ptātē exiuerit q̄ obligauit deo q potuit sicut p delictū se obligat diabolo. j. de delic. pu. c. j. tñ cū talibus facile est dispensandū t cōmutandū: cū lz in aliq̄ sint doli capaces: tñ nō multa cognoscūt cū sint inexpti. vir āt t mulier q non sunt ad impia iudicādi. xxxij. q. ij. siqs vxor. t. q. v. pcepit xp̄ia. nā. nō pñt vouere abstinentiā vel pegrinatōez vnus sine ꝓsensu alterius. īmo t si aliqñ ꝓsensit pōt reuocare: lz peccet. xxxij. q. v. manifestū: voluit: h̄ imago. excipimus votū pegrinatōnis vltramarine: q̄ viri vel mulieres si sunt potētes pñt facere altero inuito. j. e. ex multa. §. in tāta. lz nō vouens pōt aliū seq. j. eo. q sup §. fi. de voto. aūt ptinentie no. s. de puer. ꝓiu. c. j. t. c. p. Jtem sicut vter q̄ pōt dare q̄ suū ē: ita pōt vouere de dādo. nec credimus peccare pdictos si ꝯ iuramētū vel votū suū faciāt in casibus pdictis: lex. n. t patria ptās eos excusant. xxxiij. q. v. voluit manifestū. t etiā cānones hos excusant. xxxiij. q. iiij. tribus. t. q. v. pueri. Jtem nec pater peccat reuocando: quia vtitur iure suo. ff. de iur. l. iniuriarum.

Non est.

Licet vniuersis maledictionis) h̄ pena nō includit aliā. s. puatōez successiōis pīe: vt h̄ sequit. (Tue) no. q qs exequit votū suū p alium. xiij. q. ij. aīe. xxvj. q. vj. siqs fuerit. (Et h̄) h̄ est licitū t debitū vbi p se nullo mō pōt exeq: lz si p se exeq posset lz inutiliter. s. q: eēt claud⁹ vel alś mutilat⁹: tūc si nō ad sb̄sidiū lz ad deuotiōz tñ sez vt videret terrā scāz vouisset: ire psonaliť deberet. t eodē mō si ꝓpter sb̄sidiū vouisset si est talis q suū defectū possit supplere

per alios:q; secũ ducere põt:sed in vtroqz casu admittit compẽ/
satio.j.e.magne.t.c.se.Hanc tñ assignam⁹ differentiã inter eos
qui vouent p subsidio t eos q̃ vouent p deuotiõe:q; primi mo/
te vel alio impedimẽto detenti cogunt alijs cõmittere q; eorũ vo
tum cõpleant.ar.hic.imo plus videt q; si alijs non cõmittant tñ
heredes cõpelli possunt vt vel ipi ꝓpleant votũ pris vel expẽsas
t subsidiũ q; pater vel testato: factur⁹ erat ipi faciẽt.nam voluit
se intelligit subsidiũ terre scẽ siue p se siue p aliũ faciendũ: vñ ad
illud cõpellendi sunt heredes:cũ ex nudo voto obligatio nascat.
ff.de polli.l.ij.in pn.t nuda promissio facta ciuitati obligat.ff.de
polli.pactũ.multo fortiꝰ facta deo vel subsidio terre scẽ. item ar.
ad hoc.j.e.q; sup.t.c.se.In scõo aũt casu.s.qñ ꝓpter deuotionez
videdi terraz vel aliam vouit:nõ credim⁹ q; mittere teneat si iu
sto impedimẽto psonaliter ire impediat ꝓpter conditionẽ gña/
lem q̃ subintelligit.s.si potero vt supra dictũ est.(Promisisti.)idẽ
est t si nõ promisisset:vel etiã si crucẽ nõ assumpsit q̃ztuz ad hoc q;
hereditate priuet:sed pcise ire vltra mare non cogit nisi voverit
vel nisi signũ crucis acceperit.(Successionem).i.iure fideicõ.vel
successiõis ab intestato q; in paterna hereditate habes:sic.xj.q.j.
sane.C.de fideicõ.l.vlt.t si esset alia hereditas ꝓter regnũ filius
haberet legitimã.C.de fideicõ.aut.hoc amplio⁹:sed in regno sec⁹
q; sectionẽ nõ patit.(Si dict⁹) in alia parte bui⁹.c.(Rex) frater.s.
bui⁹ ducis q; post primem regnũ habuit q; erat primogenit⁹:sed tñ
pater vtriusqz in testamẽto pceperat q; si ille sine filijs deceder et
q; iste dux esset rex.

Q Igne.cõsilio. Nõ enĩ debuit contra votũ suũ venire sua au/
ctoritate.j.e.ex multa.sicut nec ꝺ iuramẽtũ.s.de elec.
venerabilẽ.nisi esset cert⁹ q; nõ obligat⁹ esset.j.de sen.excõ.inqsi
tionis.(Equitatez).i.qd de eqtate t iusticia sit faciendũ.(Assen/
su.)cum enĩ pegrinatio epi sit magnũ negociũ non põt sine cõsen
su capituli.s.de his q̃ fi.a prela.sine cõ.ca.q̃zto.t no.de boc.s.de
cleri.pegri.c.j.(Tandiu).q.d.modicã peregrinationẽ posset fa/
cere sine licentia pape.

Q Uod sup quesiuisti. q̃d fieri de/
beat.(Sint nobiles) t diuites.(Artifices.) Paupes robusti.(Di
latio).ff.de vacati.mu.l.vlt.ff.de iudi.t si longius.(Cõpensato.)
cum gemitib⁹ t vigilijs.s.c.pri.(Pro defensiõe.)ꝫ nõ est dubiũ
q; ꝺz papa fidelib⁹ suadere t indulgẽtias dare vt terraz sanctã t
fideles habitãtes in ea defendant.xxiij.q.viij.oĩ timore t.c.igit.
sed nunq̃d est licitũ inuadere terrã quã infideles possident vel q̃
est sua/ Et nos ad hoc sic rñdimus q; in vitate dñi est terra t ple
nitudo eiꝰ orbis terraz t vniuersi q̃ habitãt in ea.ipe enĩ est cre/
ator oĩum.idem etiã ipse deus hic vniuersa subiecit dñio rõnalis
creature ꝓpter quã hec oĩa fecerat.vt habemus in pmo.c.geñ.t
hic a principio seculi fuit cõis.quousq; visibus propriox parentũ
introductũ est q; aliqui aliqua t alij alia sibi appropriãt:nec fuit
hoc malũ imo bonũ:q; nãle est res cões negligi:t etiã cõio discor
diam parit:t fuerunt a principio cuiuscũq; q̃ occupauit:q; in nul/
lius bonis erãt nisi dei.t iõ licebat cuilibet occupare qõ occupatũ
non erat:sed ab alijs occupatã occupare nõ licebat:q; fiebat con
tra legem nature qua cuilibet indictũ est vt alij non faciat qõ sibi
nõ vult fieri.habuerũt etiam spãlia dñia p diuisiones primi pa/
rentis:sicut apparet in abrahã t loth:quox vnꝰ accepit ad vnã
ptem t alius ad aliã.geñ.xiij.sup hoies autẽ quasi super seruos
nullus habuit dominiũ nisi de iure gen.vel ciuili.natura enĩ oẽs
hoies liberi sunt.insti.de libertis.Jurisdictionẽ enĩ iustã t rectã
lego vbi dicit dat⁹ gladius ad vindictaz.s.de ma.t obe.solite.sz
quo ceperit nescio nisi forte q; deus dedit aliquẽ vel aliquos qui
facerent iusticiã sup delinquẽtes: vel iure nature pater familias
sup familiã suã habebat iurisdictionẽ omnẽ a principio:sed hodie
non ꝫz nisi in paucis t modicis.ff.de fur.respiciendũ.t.C.ꝺ pa.
po.per totũ.hoc aũt certũ est q; ipse deus p se a principio exercuit
iurisdictionẽ.vt no.s.de fo.cõpe.lz. Item p electionẽ poterũt ha
bere principes sicut habuerũt saul t multos alios.viij.q.j.lz/sic
ergo audacter t in pluribus alijs.c.pdicta vnq̃.s.dñia possessio/
nes t iurisdictiones licite sine pctõ possunt esse apud infideles.
hoc enĩ nõ tñ p fidelib⁹ sed pro oĩ rõnabili creatura facta sunt:
vt est pdictum.ipe enĩ solem suũ oriri facit sup bonos t malos: t
ipse etiã volatilia pascit.mathei.c.v.circa fi.t vi/t ꝓpter hoc di/
cimus q; nõ ꝫz pape vel fidelib⁹ auferre sua siue dñia siue iurisdi/
ctiones infidelib⁹:q; sine pctõ ea possident: sed bene tñ credim⁹
q; papa q̃ est vicarius Jesu xpi potestatẽ habet non tñ sup xpia/
nos sed etiam sup oẽs infideles:cũ enĩ xps habuerit sup oẽs po
testatem.vñ in psalmo:Deus iudiciũ tuũ regida.non videt dili
gens pifamilias nisi vicario suo quẽ in tra dimittebat plenã ptã
tẽ sup oẽs dimisisset. Item ipe petro t successoribꝰ eiꝰ dedit claues
regni celoz.t ei dixit:q̃cũqz li.zc. Item alibi:pasce oues meas t
s.ꝺ elec.significasti. oẽs ãt tã fideles q̃z infideles oues sunt xpi p
creatiõez:ꝫz nõ sint de ouili eccle.t sic p pdicta appet q; papa sup
oẽs ꝫz iurisdictiõez t ptãtẽ de iure:ꝫz nõ de facto:vñ p hãc ptãtẽ
quã ꝫz papa credo q; si gẽtil q; nõ ꝫz legẽ nisi nature si ꝺ legem
nature facẽ põt licite puniri p papã.ar.geñ.xix. vbi hẽs q; sodo/
mite q; ꝺ legẽ nature peccabãt puniti sunt a deo:cũ ãt dei iudicia
sint nob exẽplaria nõ video q̃re papa q; ẽ vicariꝰ xpi ꝫ nõ possit
t etiã debeat dũmõ facultas adsit. t idẽ dico si colãt idola. nãle
enĩ ẽ vnũ t solũ deũ creatorẽ colẽ t nõ creaturas. Item iudeos
põt iudicare papa si ꝺ legẽ euãgelij faciũt in moralib⁹ si eoz pla
ti eos nõ puniãt.t eodẽ mõ si hereses circa suã legem iueniãt.t
hac rõne motꝰ papa Greg.t Inno.mãdauerũt cõburi libros ta
liũ in q̃ multe otinebant hereses:t mãdauerũt puniri illos q; pdi/
ctas hereses seqrent vl docerẽt. De xpianis ãt nõ ẽ dubiũ q; eos
iudicare põt papa si ꝺ legẽ euangelicã facerent: t ꝫz papa aliqñ
omittat pnias iustas t debitas oib⁹ pdictis inferẽdas:vel q; fa/
cultatẽ nõ ꝫz vel ppẽ picula vel scãdala q̃ inde obueniũt vel eue
nire timerent.ptãs tñ faciẽdi ẽ apud eũ.q; ãt papa fac indulgẽ
tias illis q; vadũt ad recupandũ terrã scãz:ꝫz eã possideãt sarace
ni.põt etiã indicẽ bellũ t dare indulgẽtias illis q; occupãt terram
scãz quã infideles licite possidẽt ꝫ totũ ẽ ex cã.nã iuste mot⁹ ẽ pa
pa si intendit terrã scãz q̃ ꝓsecrata ẽ nativitate hitatiõe t morte
iesu xpi:t in q̃ nõ colit xps sz machometus revocare.vt icolat a
xpianis. Item terra sctã iusto bello victa fuit ab ipatore romano
post mortẽ xpi:vñ licitũ ẽ pape rõne ipij romani qõ obtinet illud
ad suã iurisdictiõez revocare:q; iuste expoliat⁹ ẽ:t ab eo q̃ non
habuit ius spoliãdi eũ.t ꝫ rõ sufficit in oib⁹ alijs terris in qb⁹ ipa
tores romani iurisdictiõez habuerũt.ꝫz possit dici q; ꝫ iure.s.rõne
ipij nõ possit:cũ eccl̃ia nõ ꝫz ipiũ nisi i occidẽtẽ.xcvj.di.ostã.sz si
nõ põt facẽ,tã q̃z ipatores põt facẽ ex alijs pdictis causis.vel ad mi
nus ipatores põt facẽ vel rex hierlm ad quẽ regnũ illud de iure ve
nit sic credim⁹ t credẽ debem⁹ ex q̃ dictis nob nõstat.sz t ꝺ alios
infideles q; tũc tenẽt terrã in q̃ iurisdictiõez hũerũt xpiani princi
pes põt papa iuste facẽ pceptũ t pstõnẽ q; nõ molestet xpianos
iuste q; ꝑsunt eoz iurisdictiõi:imo q; plꝰ ẽ pñt eos eximẽ a iuris/
dictõe eoz t dñio i totũ.j.de iude.t sa.cũ sit ec.c.ex spãli.t.c.j.t
c.fi.t.liij.di.mãcipia.t.c.se.imo si male tractarẽt xpianos pos/
sent eos puare p sniam iurisdictiõe t dñio q; sup eos hñt.tñ ma/
gna cã ꝺz esse q; ad ꝺ veniãt ꝺz papa eos q̃ztũ põt sustinere dũmõ
piculũ nõ sit xpianis:nec gue scãdalũ gñer. Item lz nõ debeãt ifi/
deles cogi ad fidem:q; oẽs libero arbitrio relinq̃ndi sunt:t sola
dei gra in hac vocatiõe valeat.xlv.di. de viduis.tñ mãdare põt
papa ifidelib⁹ q; admittãt pdicatores euãgelij in terris sue iurisdi/
ctõis.nã cũ oĩs creatura rõabil facta sit ad deũ laudãdũ sentẽ.
ij.di.j.si q̃ si ipi ꝓhibẽt pdicatores ꝺ pdicare peccãt:t iõ puniẽ/
di sunt. In oib⁹ ãt pdictis casib⁹ t in alijs vbi ꝫz pape eis aliq; d
mãdare si nõ obediãt ꝓpellẽdi sunt brachio seculari: idicendũ ẽ
bellũ ꝺ eos p papã t nõ p alios vbi q̃s de iure suo ꝓtẽdit.nec ẽ ꝺ.
ij.q.j.multi.vbi dz q; nõ ptiet ad nos iudicare de his q; foris sunt
q; intelligit q; nõ debem⁹ eos iudicare excõicãdo vel cõpellendo
ad fidẽ ad quã sola dei gra vocant.xl.di.de iudeis.Sz dices q̃re
nõ eodẽ mõ ꝫz eis repetẽ terrã istã.s.italiã vel alis vbi dñati fue/
rũt ifideles.Rñ.q; dñi hanc terram cũ pplis eoz quersi sunt.fate
mur tñ q; si ppli cõuersi essent ꝫz dñi remanerẽt ifideles q; pap a
bñ posset dño ifideli dñiũ t iurisdictiõez dimittere sup fideles.ar.
ad thimo.vj.in pn.dũmõ xpianos nõ gũaret iuste. Item ꝫz ꝓpter
piculũ posset cogi dñs ad recipiendũ pciũ vel cõmutatiõez:lep e
gs.n.amittit res suas sine culpa sua.C.p q.cau.ser.li.p totũ.ar.
ff.ꝺ reli.t sump.fu.l.sunt psone.nã fauorabil est rõ q̃ ꝓ religione
facẽ.Sz dices nũq̃d t eodẽ mõ ꝺz papa admittere illos q; vellent
pdicare legez machometi.Rñ.nõ.n.ad paria debem⁹ eos nobi/
scũ iudicare cũ ipi sint i errore t nos i via vitatis:t ꝺ p constãti
tenem⁹.Sz q̃res quõ põt ecclia romana t oẽs alie eccle t etiam
alij xpiani licite tenere q̃ tenent i occidente t alibi:cũ ipatores ro
mani armis p violentiã ꝺ oĩa occuparũt:t ita ꝓstat q; mala fide
tenent.Rñ.oẽs gñaliter clerici t laici põt secure tenere t bõa fide
q̃cũq; tenent:q; nescim⁹ vtꝝ illi q̃ occupauerũt pdicta vsi fuerit
iure suo i occupãdo.t debem⁹ credẽ q; vsi fuerit iure suo:q; for/
te recupauerũt qõ pus p violentiã amiserãt.vel forte p mũera vl
donatões ad eos puenerũt legitime.lz i eis multos hũerũt rebelles
q̃s vicerũt.sz de ecclijs ꝓstat q; ipe bñ p̃ñt tenẽ:q; si nõ cõstat q̃s
fuerit dñs añ occupatõez ipi faciẽda est restitutõ tã q̃z vicario xpi t
ecclijs alijs q̃ p papa possident t eiꝰ aucte.nã papa t eccl̃ie noie
oĩz hoĩz oĩa possident vt inde oib⁹ necessitatem hũtib⁹ sꝰ ue/
niãt.xij.q.j.videntes.bõa ãt scismaticoz t hereticoz lz occupare

ꝑpter cõstitutiones ꝓncipiũ q̃ cessent ea occupãda. viij. di. quo iure. xxiij. q. vij. ꝑ totum. (Hoc modo). s. ꝑ succursu terre scé. (De nitentem.) ⁊ de eo cui ꝓo satisfactiõe est iniunctũ q̃ vadat vltra mare. (Item) quia impotens est ad eũdem.

EX multa. cd. idũ⁹ .s.c. ꝑx. (Quales). s. religiosos: dicebaꝭ enĩ in illa cõstitutiõe q̃ ꝑ religiosos viros fieret huiusmõi cõmutatio vel dispẽsatio: de quo ꝗbo orta est dubitatio. (Quos). s. epos tñ vel alios ꝓlatos vel delegatus pape tñ. qõ verĩ⁹ est sicut. j. exponiꝭ. (Vtrũ) ecce rñsio. (perfectum.) at isti q̃ sunt cõsilio strenui vel secũ possunt ducere bellatores nõ tendũt defectũ terre. ⁊ iõ nõ ꝓprehendunt. (astrinxerũt) ille q̃ vouerũt cogẽde sũt vel ire vel votũ redimẽ. (Vxorũ) spãlis est ꝛ hoc casu vt liceat viro vouere sine aucte vxoris. alꝫ. ℨ. xxiij. q. v. qõ deo. xxvij. q. ij. si tu. nec ꝑ hoc sequiꝭ q̃ ℏ votũ sit maiº cõtinẽtia q̃ nõ fit ꝓpetuo ⁊ sine ꝓiudicio alicui⁹. xxiij. q. iiij. noluit. (Laboꝝ.) in illis enĩ alie cõsiderationes habẽde sunt. s.c. ꝓi.

PEr tuas. solẽniter .i. in pñtia abbatis ⁊ multorum hoc votũ emiserit: q̃ tñ nõ fuit de pñti ſz de futuro non fuit solẽne: ꝟm q̃ diciꝭ solẽne votuz cõtinentie vel religionis qõ dirimit mrimoniũ: vnde si ꝓfisset mrimoniuz carnale nõ separeꝭ. j. q. cleri. vel vo. c. rursus. Sz q̃res quare non ita diciꝭ votum solẽne si dicat: vouco q̃ ĩtrabo monasteriũ: sicut si dicat: ibo vltra mare: q̃ etiã est de futuro? Rñdimus q̃ vtrũq̃z votũ põt dici solẽne ꝟm q̃ solẽne diciꝭ ꝓpter solẽnitates vulgi vt hic. sed votũ ꝓtinentie vel religionis nõ diciꝭ ꝓprie solẽne nisi sit de ꝑsenti: vel alicui religioni se deuoueat: de hoc no. s. de regul. ⁊ transl. ad re. c. ij. ⁊ c. porrectũ. votũ autẽ pegrinationis a iure non diciꝭ solẽne: ⁊ sicut vouẽs pegrinationẽ cogiꝭ eã pficere sic ⁊ vouens ingredi monasteriũ: ⁊ ad hoc facit ꝑsens decre. ⁊. j. e. q̃ sup vbi vocat talez ꝓmissionem de futuro nõ solennẽ. (Trãsgressor) q̃ infra duos mẽses nõ pficit votũ vt ꝓmiserat. (Cõsulimus.) ⁊ etiã si petitũ fuerit cogerem⁹ cũ cogẽdus sit dño reddẽ vota sua. s. e. magne. (Resignes.) mir videꝭ q̃ si iam esset canonic⁹ posset eligi vel postulari. multo fortiº si non dũ factº est canonicº: ſz hoc est ea rõne q̃ nõ põt fieri monachº vel canonicº regularis ex quo est epus nisi resignet. ad hoc ergo vt cõpleat votuz resignare dz: sed canonicº vel monachus bñ põt fieri epus: ⁊ sic põt votũ suuz implẽ ⁊ epatũ hẽ. ar. j. e. (Eligendũ). i. postulandũ. alij dicũt q̃ simplr eligendº é. (electionẽ) ꝓmissa tñ postulatiõe fĉa a ꝓore. ⁊ ẽ ar. q̃ canonicº regularis dz eligi. ꝺ ℏ no. s. ꝺ renũ. post trãslationẽ.

POstulastis. ecclesiaꝝ.) nõ dicit ꝑbendaꝝ cũ regularibº nõ liceat hẽ ꝑ bendas. (Ecclijs) isti ꝓpositi erãt sicut ex titulo appareꝭ. (Vicesima) ⁊ est nõ dignũ q̃ ꝓpositº cruce signatus non solũ vicesimã partis sue sed totius ecclie acceperit.

¶ De statu monachoꝝ ⁊ canonicoꝝ regulariũ. Rubrica.

THeodosius. Discipline). i. ꝓter visitationẽ quã facẽ põt quotiẽs expedit. xviij. q. ij. nõ semel. (Accesserit) nisi in morte. s. de test. officij. ⁊ c. req̃sisti. ⁊ de sepl. relatũ. ⁊ c. ꝺ his. (Vẽdicare) q̃ hõc. c. de duplici lege mẽtionẽ facit. s. dioc. ⁊ iurisdi. iõ no. q̃ ecclie dioc. ad eꝑm ptinent duplici lege. s. dioc. ⁊. l. iurisdictionis. ⁊. l. aliq̃ certis regĩs distinxerũt q̃ illud sit de lege dioc. i. q̃ in recipiẽdo ꝓsistit vt est recipe tertiã oblationũ ⁊ consilia. lex autẽ iurisdictiõis cõsistit in cõferendo: vt ordines sita. tñ nobis nõ videnꝭ ℏ ꝓpria verba: nec alia rõne dicunꝭ lex dioc. ⁊ iurisdictionis nisi q̃ sic assumpta sunt a iure. s. ꝺ offi. ordi. dilec. vbi no. ⁊. c. ti. veniẽs. ⁊. x. q. j. c. j. xvj. q. j. cũ ꝓ vtilitate. nos igiꝭ q̃ de his ꝓpriam ⁊ gñalem doctrinã inuariabilẽ dare nescim⁹ ꝑ singularia diuidem⁹ hoc mõ: est ergo de lege dioc. pceptio cathedratici. x. q. iij. c. j. debita pars oblationũ decimationũ ⁊ mortuariorũ. s. de offi. ordi. ꝙquerente. xvj. q. j. questi. ⁊. c. decimas. x. q. j. de his. antiquos. xij. q. ij. ꝓcessos vulterane. ⁊. c. de redditib⁹. Jtẽ q̃ missas publicas cãtet ĩ qualibet ecclia ⁊ q̃ cathedrã ponat vbi vult vel cã ꝑdicandi vel audiẽdi cãs. xviij. q. ij. luminoso. moderatuz auxiliũ petẽ a subditis. j. de censi. cũ aplus. item ꝑ negocijs ecclie põt eps clericis impare q̃ vult ⁊ eos mittere. vij. q. j. q̃ frater. s. de cleri. nõ resi. decetº. s. de ma. ⁊ obe. c. ij. item ad exeq̃as mortuorũz. xvj. q. j. placuit. ⁊ vocatio ad synodũ. xviij. di. c. vl. De lege iurisdictionis est cãs audire. ⁊ oĩa q̃ circa iudiciũ agunꝭ: colatio oĩum sacrorum: visitatio: ordinatio: correctio inq̃sitio: excõicare: interdicere: statuta facẽ sup iudicijs vel accessorijs eoꝝ ⁊ etiã de vita officijs ⁊ alijs huiusmõi institutio destitutio ꝙfirmatio ⁊ inuestitura. xij. di. de his. ⁊. c. illa de con. di. iij. c. j. s. de cõsue. cũ ꝙsuetudinis. s. de offi. ord. ꝙquerente. ⁊. c. dilec. lz enĩ ibi ꝓmixtim deponat ea q̃ ad vtrãq̃z legẽ ptinent. ponit ibi etiã q̃ sũt de iure epali. q̃ ꝺ in ꝑdictis duabº legibº cõsistit: sed ꝑ hec statuta nunq̃z monachi tenenꝭ ad aliq̃d ℨ regulam. s. de offi. archi. dilecto. tñ ꝟm hanc nram declarationẽ oĩa dicim⁹ de lege iurisdictiõis esse a quibus monasteria exẽpta nõ sunt ꝑ canones: ea enĩ a q̃bus sunt exẽpta ⁊ tñ sunt de iure epali dicim⁹ de lege diocesana esse cũ canões dicãt eẽ monasteria a lege dioc. exẽpta. x. q. j. c. j. xvj. q. j. cũ ꝓ vti. ⁊ ab eis canones dicũt ea exẽpta q̃ de lege diocesana nũeauim⁹. xvj. q. j. cum ꝓo. xviij. q. ij. q̃z sit. ⁊. c. lumino. so. xij. di. de his. x. q. iij. relatũ. xviij. q. vlt. §. vlt. ad ea aũt q̃ de lege iurisdictiõis sũt tenenꝭ monasteria. ⁊ multo fortiº oẽs alie ecclie. x. q. iij. relatuz. ⁊. q. j. in sex ꝓmis. c. xviij. q. ij. hoc tñ monasteria abbates. ⁊. q. vlt. nõ semel visitãdi. itez no. q̃ lz monasteria sint a lege dioc. exẽpta tñ si bñt ꝑsonã debẽt facere oĩa q̃ ptinent ad legẽ dioc. ⁊ ad q̃ ratione ꝑsonã alie ecclie tenenꝭ vñ habent ꝑsonã ad synodũ ire. s. de ma. ⁊ obe. q̃ sup. xviij. di. vlt. c. vt ibi no. ℑmo si eẽnt exẽpti exquo bñt ꝑsonã q̃ nõ est exẽptus: vel si bñt nõ exẽpta mẽbra. l. dioc. tenenꝭ: inquantũ lex dicit ꝑsonã tãgit vl mẽbra nõ exẽpta. j. de priuile. ex ore. in fi. bñ tñ dicũt q̃dam q̃ si sunt aliqua q̃ ꝑsonã nõ respiciũt quo ad illã legẽ dioc. nõ tenebiꝭ: sicut in his q̃ eis donanꝭ intuitu pietatis vel religionis nullã partẽ ꝑ. l. dioc. habebit epus. xvj. q. j. cũ ꝓ vti. ⁊ sic eodẽ mõ si velit monachº ꝑ negocijs cõibº nõ ꝑsonã sui. i. monasterij exẽpti vel etiã nõ exẽpti dirigẽ cũ ei ꝓbitum ⁊ piculosum sit vagari. xvj. q. j. si cupis. placuit. puenit. ſz ar. ℨ. e. q. q vere. in prochia. sed illa. c. loquunꝭ q̃ de licẽtia abbatis faciant nõ de mãdato epi: q̃ nihil nisi ratione ꝑsonã ꝑcipere põt. xviij. q. ij. luminoso. idem etiã dicũt q̃ in nullis alijs ad. l. dioc. ꝑtinentibº tenenꝭ epo nisi in his ad q̃ alie ecclie alꝫ exẽpte ratione ꝑsonã tenenꝭ. Sed q̃res cũ exẽpti ⁊ monasteria teneant ad debitã partẽ relictoꝝ cã mortis. s. de testa. regĩsti. s. de sepul. in ꝑsenta. de his querit nõ eodẽ mõ debitã portionẽ habebit q̃ nõ cã mortis dant: cum vtrunq̃z sit debitũ. l. dioc. x. q. j. decretũ. Rñdeo lex dioc. vt dictũ est remissa monasterijs nec ad illaz tenenꝭ siue habeant ꝑsonã siue non: nisi sint talia q̃ rõne ꝑsonã debenꝭ vel dãtur quale est qõ daꝭ cã mortis: nõ aũt tale est qõ daꝭ inter viuos: vel dic aliud est in iure prochiali quale est q̃rta sepulture. aliud in. l. dioc. sed hoc ꝓbatur esse falsũm. s. de testa. regĩsti. §. penul. vbi ad eꝑm ptinet partẽ debitaz hẽ de legatis monasterijs. est ergo melior rñsio q̃ ptem de hmõi legatis recipe est de. l. iurisdictiõis: qõ sic ꝓbaꝭ. diuisio ℏ fit ꝓpter sacra ecclie ⁊ inter eas ecclias fit diuisio vbi sacra ꝓcepit. s. de sepul. c. j. ⁊. c. de his. cũ gutẽ collatio sacramẽtoꝝ sit de. l. iurisdictionis. xvj. q. j. interdicim⁹. ⁊ hec diuisio q̃ ꝙsequens est vel accessoria ad collationẽ sacrorum de. l. iurisdictionis dicẽda est: sic etiã dici põt in quarta decimarũ q̃ ꝓ sacramẽtis daꝭ: vel dic in quarta decimaꝝ nõ posse hẽ locũ ꝑdictã q̃stionem q̃ decimas nõ dz recipe monasteriũ sed dz alij soluere. xvj. q. j. alia. s. de deci. nup. ⁊ sic nõ dz soluere quartã decimarũ q̃ tñ debeꝭ de decimis acceptis: sed nõ põt hẽ monasteriũ ex donatione alicuius nisi cũ honore suo: vel nullus donato: põt plus donare q̃z partẽ suã. xvj. q. j. si quis. ergo ⁊ si vna ecclia monasterio aliquã decimã donet intellr donare partẽ suã ⁊ aliorũ ꝑtes salue erũt siue eps siue cuiuscũq̃z alius. si aũt ꝓceptione decimaruz nõ quarte tñ dicis. l. dioc. scire debes ob hoc quo ad possessiones nõ esse exẽpta monasteria: nisi ꝑ priuilegiũ exẽpta ꝓbentur: vt no. s. de deci. suggestũ. ad ꝑsonales aũt nec monachi nec clerici tenenꝭ. vt no. s. de deci. nouũ. ⁊ iõ ꝓceptio illarũ nõ ẽ de lege dioc. vel iure cũ nõ debeaꝭ. Jtem no. q̃ lz in aliqua ecclia morantꝭ monachi nisi sit ibi ꝙgregatio nihilomin⁹. l. dioc. tenenꝭ. x. q. j. c. j. itẽ grangie nõ tenenꝭ. l. dioce. j. de censi. c. vlt. capelle aũt monachoruz vtraq̃z. l. epi sunt subiecte. xj. q. q. ij. sane. j. de priuil. cũ ⁊ pla. §. in ecclijs. Quidã aũt dicũt ⁊ multũ ꝓbabiliter q̃ monasteria non sunt exẽpta a quarta decimarũ vel mortuariorũ vel oblationum siue ĩ morte siue in vita eis aliqua donenꝭ: ⁊ hoc satis ꝓbatur. s. de offi. or. ꝙquerente. ⁊ de oblationib⁹ est exꝑssum. xvj. q. j. ad hoc exꝑsse loquiꝭ de monasterio: nã cathaꝝ. eccla monachoꝝ est: nec obstat. xvj. q. j. decimas. q̃sti. q̃ q̃ monachi bñt decias de ꝓprijs laboribº: vt in preall. decr. dicitꝭ: est ex ꝓuilegio. s. de deci. nup. ex parte. ⁊ suggestũ. alꝫ enĩ tenenꝭ ad decimas. xj. q. j. alia. sed ℨ hoc est. xvj. q. j. cum ꝓo. x. q. j. c. j. xviij. q. j. q̃ pi. vbi diciꝭ q̃ ea q̃ offerunꝭ monasterijs nõ tenenꝭ. l. dioce. So. isti bñ fatenꝭ q̃ nõ tenenꝭ oĩbus. l. dioce. nam de. l. dioce. est q̃ singule ecclie debeant ꝙferre cũ epo qñ vadit ad papã vel regẽ vel ad synoduz: vel qñ facit exꝑsas ꝑ aliquibº negocijs cõibus totius dioce. x. q. ij. vnio. ⁊. xij. q. ij. nobis. sed ab his collationib⁹ sunt exẽpta mona

steria:ꝛ sic videnꝫ sonare ꝑdicta.c.ꝛ maxie.c.qꝫ est.xviij.q.v.qꝫ fit in fi. vel dic qꝫ ħ nō sunt de.l.dioce.sz iurisdictionis: qz de.l.iurisdictiōis dicit esse oē illud ad qꝫ monasteria tenenꝫ:nunqꝫ enī in canonib⁹ ātiquis aliqua mētio fit de.l.iurisdictionis:sed noua decre.tm̄ facit mentionē de ea:in generali enī verbo fuerūt. (Esti menus) honesta fuitia ex ꝓstitutione vel ꝓsuetudine debita.xviij. q.vlt.seruitium.j.q.iij.q̄ situm.

Monachi.peculiū. Nisi ꝓ iuncta administratione vt.j.§.seq.(Parrochialis.)nisi ex dispēsatione cū cōsensu abbatis.xvj.q.j.in prochia.cū ꝓ vtilitate.dotes. simoniacus:si qs monach⁹.(Administratiōe)puta qz est vestiari⁹ vel elemosynari⁹.(Datione.)ħ intelligiꝫ qn̄ priorat⁹ hn̄t ius spāle ānexum:vel distincta bona ꝛ appꝛopꝛiata a bonis monasterij:sed si sint de mensa abbatie dicti priorat⁹ tūc possunt indicē ꝛ statuere q monach⁹ cui cōmittiꝫ dict⁹ priorat⁹ certū q̄d soluat de reddi tibus dicti priorat⁹:sed nō aliūde.ꝛ hi poti⁹ dicerenꝫ ministri qꝫ priores:qꝫ sonat in dignitatē.(Nō mittenꝫ)ab abbate si curam animaꝝ nō hn̄t:si enī curā aīarum hn̄t nō possunt amoueri sine cōsilio eꝓꝝ q eis curā aīarum ꝓcedunt.s.de ꝓben.in lateran. (Non mutenꝫ)his enī ꝓfirmari pn̄t bn̄ficia.s.de ꝓben.nisi eēnt. secus in prioratib⁹ qui concedunꝫ ab abbate.s.de confir.vti.vel inuti.porrecta.j.e.cum ad monasteriū.§.tales.

Becolētes institutiōe. Quaꝺicitur isti tutum ne cistercien. habeāt villas:ecclesias:vel alia q̄ consequunꝫ.(Similem).C.locati.l.milites.

Quper quoꝺā. prohibiti).s.de sepul.sacris.no. ꝓpter scandalū non extumulari quod extumulandū est.

Quod ꝺei timoꝛē. officiū. In alijs pōt laudari intentionē plebani.sz factū eius in hoc laudandū nō est:cū in manib⁹ sui epi debuerit resignare.s.de renū.admouet.(Coram fribus sci victo.)no.qꝫ lz dixerit cui regule sz deuoueat intelligiꝫ illi se deuouere in cui⁹ manibus fecit ꝓmissionē.nam ecclia sci victoris est regularis.(Pro missionem.)lz ꝓ hanc ꝓmissionē de futuro nō sit cēsendus regularis:qz tm̄ cogendus est exquo ꝓmisit fieri regularis: idcirco rn̄ det ac si regularis esset.si.s.ti.pri.p tuas.(A florētino.)ꝛ boī cō sentiēte:vel ad min⁹ priore ꝛ cōuentu eius dispēsatio:soli⁹ tm̄ epi florentini est.(Ministratores.)in hoc enī credim⁹ epm̄ dispēsare posse.(Licētia) q̄ necessaria est.(In latera.).s.e.c.in scdo.(Lō modum)monach⁹ aūt nullo mō pōt esse sine monacho:ꝛ in hoc est ſpāle de canonico regulari.s.e.c.ij.(Canonic⁹.) qꝫ hic nō fuit canonic⁹ regularis ex principio apparet:vbi dicit qꝫ nec ꝓfessionem fecit nec habitū assūpsit:qꝫ fuerit canonic⁹ hinc apparet vt dicit qꝫ habeat canonicū:ꝛ etiā supiori argumento vbi innuit qꝫ possit ad regimē secularis ecclie assumi.quidā dicūt qꝫ fuit canonicus ꝛ lz a pncipio nō fecerit ꝓfessionē:ex postfacto tm̄ fecit:vel si prius nō fecisset tm̄ mō papa mādauit qꝫ faceret vt votū cōpleret.ar.s.c.pri.p tuas.j.de spon.cōmissum.vel dic lz nō multū videatur cōsonare vitati qꝫ nō fuit canonic⁹:ꝛ eꝑs cū volūtate priꝝ oris dispēsauit:qꝫ nō fieret canonic⁹ lz vouisset ꝛ ꝓmutauerit votum magis vtile:qꝺ lz.ar.s.ti.pri.c.j.ꝛ.c.magne.ꝛ monet hīe canonicū vt regulariter viuat:nec ꝺicit decre.p tuas.qz ibi no dispensabaꝫ cū eo:vt nō obstāte voto haberet epatum:vel ibi aliud est in electo ad epatum vbi bn̄ ꝺz ꝓplere votū:qz sine dispēsatiōe pōt fieri eꝑs aliud in plebanatu ad quē trāsire nō pōt sine dispēsatiōe.lv.di.priscis.meli⁹ ergo fuit eū nō fieri canonicū ꝛ ꝓmutare votū q̄ canonicū fieri ꝛ postea ex dispēsatiōe archipb̄yterū.

Quam ad monasteriū. exhibere etiam de carnib⁹ in hoc enī pōt dispēsare abbas sicut in ꝓpꝛia cella bn̄da.xx.q.vlt.monachū.ꝛ circa ordinē.j.de eo q̄ fur.or.re.cū ħ.ꝛ cica canonē late sn̄e.j.de sn̄ia.ex.cum ꝓ illoꝝ. alij tm̄ dicūt qꝫ nunqꝫ lz vesci carnib⁹ nec abbati lz dispēsare.(Prevaricatoꝝ.)abbas.(Annexa.)hec aūt sunt ānexa ordini a iure positiuo:qꝫ ꝓbo.monach⁹ aūt nihil aliud est qꝫ solitari⁹ tristis.xvj. q.j.placuit.si igiꝫ plura imponanꝫ illud est impositū a cōditore iuris.ꝛ ex hoc pz qꝫ papa pōt dispēsare cū monacho qꝫ habeat ꝓpꝛium vel coniugē:cū posset ordinez ꝛ nām quā dedit ordinī ꝛ ſbam tollere.(Summus.) nisi ex cā.qꝫqꝫ enī papa dispenset nisi iusta cā subsit peccat ꝛ dispēsans ꝛ cū quo dispensaꝫ.nos dicim⁹ qꝫ nunqꝫ valet dispēsatio in ꝓpꝛio ꝛ in talib⁹: lz ex cā posset cōcedere ei qꝫ pegrinet ꝛ portet secū viaticū:illud tm̄ nō possidebit suo noie sz noie monasterij.vñ de eo nō potit testari.ꝛ hec ꝙa sūt nisi magna cā ꝛ ꝙa subesset.videt tm̄ qꝫ si dispēsaret cū monacho in casu in quo cū eo dispensari nō ꝺz:vt puta qꝫ ꝺ̄bat cū vxore:ꝛ nō necessitas vel vtilitas dispēsandi:si tm̄ ꝺ̄bat cū aliq̄ credēs bonā dispensationē ꝛ licitā qꝫ tenet mr̄imoniū:lz ille q fuit monachus sp peccet exigendo debitū ꝛ nō reddendo:qz vex mr̄imoniū est inter eos. Nō diuersitatis est:qz ex dispensatiōe hn̄di ꝓpꝛiū nemini ꝓiudicat:nec alicui ꝑdest nec obest:nisi cuz q̄ dispensat:vñ ibi nisi sit vtilitas nō valet dispensatio: sz secus est in mr̄imonio vbi dispensatio ꝑdest alij.s.ꝓiungi vel ꝓiudicat:īmo ꝛ ibi idē q̄ dā mō est.s.qz monacho cū quo dispensatū est male:sup mr̄imonio nō ꝑdest dispensatio qn̄ sp peccet. Item no.qꝫ qdā dicūt ꝛ forte nō male:qꝫ lz in his q̄ sunt ꝺ̄ votū tacitū vel exꝑssum:ꝛ in alijs q̄ sunt ꝺ̄ euangeliū non ꝓsit dispensatio nisi ex cā fiat. ꝛ forte idez intelligendū ė si dispenset in his q̄ sunt ꝺ̄ generale statum eccle non tm̄ hoc est vex in his dispensationibus q̄ fiūt ꝺ̄ ius positiuū tm̄ sicut apparet in statutis q̄ facta sunt de ordinibus faciēdis infra certa interstitia tempoꝝ.xl.ꝛ.lxxxvij.dist.p totū.ꝛ qꝫ qs non possit hīe nisi duas curas:vt no.s.de ꝓben.c.de multa.ꝛ de elec. dudū.in his.n.dispensationibus sufficit sola volūtas dispensatoris ét qꝫ sine cā:qꝺ ꝓbo.nā si sola volūtaria ꝓstitutio erat cā ḡre aliq̄d ꝓhibeaꝫ:ꝛ sola voluntas erat cā ḡre ꝓhibitio relaxet:qz eius est destruere ius q illud ꝓdidit: nec tenet princeps sua lege ligatus.C.de leg.digna.ꝛ res facile redit ad suā n̄m.ff.de pac. si vnus.§.pacta.tm̄ sicut lex eadē dicit:ipe tm̄ bn̄ facit si suā legez ꝺuat. Item lz ꝓditori ꝓstōnis dispensare sine cāe cognitōe ex certa scia ꝺ̄ suā ꝓstōnē:nō tm̄ alijs q̄bus ꝓcessum é dispēsare lz dispēsare nisi cū cāe cognitōe:ꝛ si dispēsat nō valet dispensatio:vel revocaꝫ ꝛ ipe peccat ꝛ punit.lj.di.q̄ in aliq̄.(Licentiā)bn̄ dicit licētiā:qz volūtaria tm̄ ꝛ sine cā.nā ꝛ si cā ſbesset bn̄ posset dispensare qꝫ ꝓpꝛiū hīet. Quid.n.si tota xp̄ianitas vel etiā aliq̄ pars ei⁹ esset in periculo nisi monachus fieret rex: forte qz nō esset alius q sciret aliqꝫ regnū regere vel posset nisi mōachus:nōne dices qꝫ fiat rex:nōne q̄libet ꝺz se totū in holocaustū offerre deo vt in eo qꝫ sibi plus placet pēligat ꝺuire.sz ꝑ oibus plz ei qꝫ creaturā suaz rōnabilē ꝛ tpalem ꝙbuet ꝓ quo etiā ipe aīaz suā posuit. Item non ne peccat q min⁹ bonū maiori bono ꝓponit.s.de regu.lz.i fi.xj.q. iij.si qs di.ꝛ.c.ve q dicitis. Item cōis vtilitas ꝑferꝫ pꝛiuate.vij.q. j.scias.ꝛ.c.imitatiōes. Item si ꝓpter cōez vtilitatē pōt fieri eꝑs.j. e.lz.ꝛ etiā clericus.lv.di.pꝛiscis.lxvj.q.j.ne ꝓ cus.q̄re nō eodem mō rex:sed forte rn̄debit ꝓditoꝝ.ꝓcedo qꝫ fiat rex sed nō hēbit ꝓpꝛiū:qz regnū cōe est:ꝛ q̄ acqret:regno acq̄ret:ar.ꝓ his.xviij.q. j.c.j.j.de pꝛiuile.cū oli.sed ꝺ̄:qd si nō pōt esse salua xp̄ianitas nisi regnū in suū ꝓpꝛiū accipiat:illud suis heredibus relinquēdū: qz forte hēbat filios añqꝫ fieret monachus. Item qd si dixerint ei illi q pn̄t dare regnū:oportet qꝫ si vis hīe regnū accipias hāc reginā in vxorē:als dabimus cā infideli vl tiráno:an ħ ita diliges ꝙtemplationē huius monachi ꝛ ꝙtinentiā hois vnius: ꝛ ita reputabit deū crudelē qꝫ noluit ꝓ puisionē vicarij sui huic xp̄ianitati ꝓuideri. Item papa fecit ꝓstōnē qꝫ etiā ille q̄ vouit simplr si ꝺ̄ hat qꝫ tenet matrimoniū.j.q cle.vel vo.rursus.xviij.q.ij.gonsaldus.s.de ꝙuer.ꝓiu.placet.ḡre nō eodem mō pōt dispensare. Item fecit ꝓstōnem qꝫ vxor vnius alij nubat.j.de diuoꝝ.gaudemus.§. pe. Item ex ꝓstōne est qꝫ minoꝝ.xiij.annis nō pōt se obligare.s.de regu.ꝛ tran.ad nr̄am.qꝺ est ꝺ̄ ius nāle:qz sicut puer ex q̄ doli capax est pōt se diabolo obligare eodē mō ꝛ deo. Item pape ꝺz:qꝺ cūqꝫ ligaueris ꝛc̄. Item in quolibet voto itelligendū est nisi aliter deo placeat.sz credendū est qꝫ deo aliud placeat si vtilitas ſbest qꝫ ꝺ̄ votū faciat. Item sicut ꝺz qꝫ nō intelligiꝫ venire ꝺ̄ votū q facē ꝺ̄ illud auctē supioris q est vicarius iesu xp̄i sicut i mr̄imonio.s. de trāsac.c.inter.in pn̄in.nec obstat ꝑdictis qꝺ ꝺz:vouete ꝛ reddite.vouere qdē est volūtatis:sz reddē necessitatis:qz bn̄ intelligiꝫ votū deo reddē q̄ se eius dispositōi cōmittit:ꝛ qz magis eius bn̄ placitū facit:vt ꝑdictū est.s. de vo. ꝛ vo.re.magne.

Iſi singulis abbatuz.atqz pꝛioꝝ)nō exemptoꝝ.j.c.pr.§.ħ eadē.(Aduocēt)capitulū abbatū ꝛ pꝛioꝝ q̄ ꝙueniūt ad generale cap̄lm:ꝛ factis etiaz his pꝛimordijs. Item cap̄lm totum vel maior pars eliget quatuor abbates q̄ pꝛesint capitulo(Qui)cistercien.(De ip̄is)abbatibus qui ꝙueniunt ad capitulū ꝓtionis:isti cum sint ꝓlati ordinariā iurisdictionem non hn̄t:sed delegatōe pape fungunꝫ. Item de visitatoꝛibus ab his deputatis: nam delegatione pape non istoꝝ quatuor fungunꝫ:vt.j.e.c.j.(Vice nostra)vel dic qꝫ est ordinario iure istoꝝ ab hac ꝓstōne eis ꝓcessa.(Denuncient)no.qꝫ remouere non pn̄t:sed tm̄ eꝑo nunciare:ꝛ cū tam eꝑs q̄ hi visitatoꝛes habeāt iurisdictionē cogscēdi vel ingrēdi ꝺ̄ his occupādis melioꝛ erit ꝓditio:vt.ff.de pꝛocu.pluribus. alij tm̄ dicūt qꝫ visita

tores nō ꝓcedēt nisi ꝑmo moneāt epm ⁊ appeat eis negligētia. ar. s. de offi. ordi. qsto. ix. q. iij. nūc vo. vel dic ⁊ melio qꝫ ábo visitabūt ⁊ erit forte vtraqꝫ ordinaria. ar. j. e. c. §. porro. itez sile. j. c. pri. nec est ꝛ. s. de re iu. c. j. vbi innuit qꝫ visitatores pūt deponē: qr ibi nō erāt tm̄ visitatores sz inquisitores ⁊ iudices: vt ibi colligit alij dicūt alr in gñali visitatore: ⁊ sic loquit hic: aliud i spāli: ⁊ sic loquit. c. primū. ꝑmo dictū placet. (Diocesani) epi enī curā gerūt suarū diocesiū. s. de offi. or. pnitiosaz. (iure) quoꝝ ipe diocesis existere dinoscunt. ix. q. ij. nullus primas. ⁊ in alijs. c. se. ⁊ iō cū ipi curam habeāt ad illos ptinet ipam cōmittere. de offi. archidi. cū satis. xvj. q. vlt. nullus. (oio) vñ epoꝝ aucte cura siue administratio geredа est ⁊ prochia regēda. x. q. j. regēda. ac ipis de hmōi cura vel regimine rndendū. xvj. q. ij. sane. s. de pben. in laterañ. ⁊ de priuil. cū ⁊ plātare. §. in ecclijs. ⁊ ita talib⁹ priozatib⁹ qbus cura ppli est annexa ꝓzes institui debēt p epos: ⁊ hoc est verū qñ p ipsos cura geritur. nam ⁊ ꝑm antiquos canones monachi possunt assumi ad regimē ecclesiarū prochialiū. xvj. q. j. doctos. ⁊. c in prochia. lv. di. priscis. ⁊. s. e. q dci. sec⁹ aūt qñ p ꝓsbyteros scl'ares quia tūc ipsi ꝓsbri ⁊ nō monachi instituendi sunt p epos de ꝓsilio monachoꝝ. j. de cap. mo. in ecclijs. item hoc est verū qñ tales ꝓzatus vel ecclie pleno iure nō subsunt religiosis. sec⁹ aūt si pleno iure sbsunt. xvj. q. ij. visis. ⁊ in all'. decre. in laī. ⁊. c. cū ⁊ plātare. item p graui culpa destituēdus est aliqs ⁊ aucte supiozis. vz epi diocesani. xvj. q. vlt. inuentū. ⁊. s. de fo. cōpe. potulasti. circa maiora nāqꝫ piculuz vertit. xiij. di. quicscam⁹. ⁊ iō hmōi grauia ⁊ difficilia diocesanis referēda sunt in suis diocesib⁹. de offi. archipb̄. singule. in fi. ardua sine epis nequeūt terminari. s. de offi. archidi. ad hoc ver. itē in cpla difficilia enī supiozibus sunt intimanda. s. e. circa mediū. xvj. di. multis denuo. in fi. ⁊ lz correctio religioso ad suos plātos regulariter ptineat. s. ō offi. or. qsto. ⁊ xc. di. si qs. si tñ aliqd graue ⁊ difficile emergat ad cui⁹ correctionem detētio abbatis nō sufficit. puidētia diocesani est sup hoc adhibenda. de sen. exc. monachi. ⁊. c. cū illoꝝ. de pscrip. cū olim. vbi dicit qꝫ pna in leuib⁹ culpis ptinet ad abbatē. maxie aūt ꝓuidētia ⁊ diligētia tūc adhibenda est cū pficiunt aliqui in plātos seu rectores seu etiā amouent. de ele. nihil. ⁊. vij. q. vlt. c. fi. vbi dicit qꝫ de tāta re. s. qñ inquirit de dignitate alicui⁹ plati vt remoueat vel det ei coadiutor nō segni⁹ est agendū. item priozes q sic p electionē instituunt nō possunt mutari sine manifesta ⁊ rōnabili cā vt dictū est: vz si fuerint dilapidatores ⁊c. vt ꝑdicta decre. monachi. §. vlt. sed siue sint abbates siue priozes: vtpote i monasterijs q abbates nō hnt ꝓprios ⁊ inuenianť dilapidatores vel als merito amouēdi p diocesanū remouēdi sunt: dūmodo nō sint exēpti s. e. vt itaqꝫ j. e. c. pri. §. horū si abbas. ⁊. §. vlt. ꝓterea qꝫuis huiusmōi priozes imediate subsint suis abbatib⁹ in illoꝝ iussionib⁹ intēdere ⁊ obedire debeāt nō vī tñ posse amoueri p eos incōsultis diocesanis: sicut video qꝫ lz custos ecclie i cūctis iussionib⁹ archidiacoui obedire debeat ⁊ ei subsit: non tñ eū si min⁹ idone⁹ sit abijcere vel amouē pōt incōsulto epo. de offi. cu. c. j. item videť qꝫ in priozatib⁹ in qbus p electionē collegioꝝ suoꝝ instituunt priores gerēda est administratio aucte diocesanoꝝ. Sz obijcit ꝛ: qr si in monasterio subiecto alteri fiat plati electio ꝓsentandū est de iure abbati vel collegio supiozis monasterij: vt ab eo si canonica fuerit ꝓfirmeť de ꝓsue. cū dilec. circa fi. ita ordinatio iferioris mosterij ꝑtinent ad abbatē supiozis. de rel. do. qr monaste. si ergo supior abbas cōfirmare hz electionē abbatis vel priozis sibi subiecti: ⁊ p confessionē consequit qs liberā administrationē. de elec trāmissam. videť qꝫ in talib⁹ priozatib⁹ aucte suoꝝ abbatuz administratio geri debeat. sed ꝛ: qr videť qꝫ nec in istis nec i alijs priozatib⁹ q nō hnt ꝓprīm: vel in qbus nō instituunt priores per electionē: administratio geri debeat aucte abbatū: qr īstitutio ⁊ destitutio de iure ad diocesanū ptinet. ⁊ de. l. iurisdictionis est. s. de offi. ordi. ꝙquerente ⁊. de insti. cū veniſſet. de bē. cū ex iniūcto. in fi. itē oēs ecclie dioc. sub ptāte epi sui cōsistunt: ⁊ ad ipius ordinationez ptinent. xvj. q. vij. oēs basilice. x. q. j. decretū est. fo. circa hmōi priozat⁹ q prochiales nō habent ⁊ q p electionē collegioꝝ suoꝝ sed monachi tm̄ manēt in eis ⁊ abbates ꝓpe. i. ex sua fūdatione in eisdē obtinēt tpalia. iō pmissum est ⁊ obseruatū sicut creditur qꝫ ponātur in eis priozes ⁊ remoueant ad mandatū suoꝝ abatū vt in religionib⁹ magis vigeat ⁊ obseruet obediētia. ⁊ iō hmōi priozat⁹ ꝓpter appellant obediētie. s. c. cū ad. §. tales. vñ tales priozes ex eo qꝫ sic pficiunt nō possunt nec debēt assumē sibi auctoritatē cōtinue plationis. imo cū expedierit absqꝫ ꝛdictione mutari possunt sicut dicit de psidētib⁹ caplis generalib⁹. s. e. c. si enī tales instituerent ⁊ ponerent p epos aut de suo ꝓsensu vel aucte nō possent postea sic ad abbatū ꝓsensuz remoueri. ō offi. archidi. ad hoc. ar. s. ō trāsac. decreto: ꝓpter qō etiā talib⁹ sue administrationes non ꝓfirmant. s. de con. vti. vel inuti. porrecta. ⁊ iō in hmōi priozatib⁹ ponunt ⁊ deputant priores p volūtate suoꝝ abbatū: ⁊ etiā amouent: vt in pall. §. tales. ⁊ de priuil. qñ p cōfessionē. vbi fit mētio de clerico vel monacho deputato a monasterio ad regimē alicui⁹ ecclie diocesano subiecte. xvj. q. vlti. si quis vult. dicit enī qꝫ si abbas vult ad meliorē locū trāsmutare monasteriū faciat hoc de ꝓsilio epi: sz dimittat in priozi loco presbz ad exercēda ipsi⁹ ministeria: ⁊ ita ad abbatē ptinet deputare ad regimen aliū locoꝝ psonas. secus aūt est in priozatibus in qbus creant ꝓzes p electiones capitoꝝ suoꝝ: qr tales priozes pleni⁹ ius assequunt in priozatib⁹ ipsis ad quos vocant p sua capla: qr p electionē ⁊ cōfirmationē acqrunt eos. de accu. sup his. ⁊ quasi vt abbates in loco ipsoꝝ ꝑsunt ibi: vñ sic leuiter amoueri nō possunt ab eis. imo etiā si trāsferendi sunt ad maius officiū hoc fieri dz de ꝓsilio fratruz locoꝝ in qbus ꝑsunt. s. e. monachi. §. priozes. lviij. di. c. ij. xix. q. iij. statuim⁹. hmōi enī translatio qñ qdam aliena est psone: sunt aūt ꝑciosiozes psone qꝫ res. xij. q. ij. ꝑcipim⁹. vñ sicut res absqꝫ cōsensu capli alienari nō pōt. xij. q. ij. sine exceptione. sic nec psona. monasteria vo bona sua alienare nō possūt absqꝫ pmissione ⁊ licētia epi. xij. q. ij. abbatib⁹. xvij. q. iij. in vēditionib⁹. ⁊ ita in trāslatione taliū priozū q fieri dz de cōsilio fratrum necessaria erit licētia ⁊ pmissio epi multo forti⁹ qꝫ in trāslatione vel alienatiōe rerū. s. de renū. admonet. vñ apparet qꝫ i creatione ⁊ mutatiōe taliū prioꝝ q fieri dz de consilio fratrū necessaria erit licētia: plus iurisdictionis ⁊ auctoritatis hnt diocesani qꝫ in institutiōe ⁊ destitutiōe alioꝝ. sed qs cōfirmabit electiones taliū ⁊ ipos instituet? videť qꝫ abbates supiozes sicut allegatū est. s. lz certe satis videť in congruū qꝫ aliqs priozatū vel eccliam aliquā intret ⁊ administret irrequisito diocesano cui subest: vt in ꝑdicta decre. admonet. ad diocesanū ptinet custodia ecclia rū vacantiū siue diocesis: de insti. cū veniſſet. vñ ipso incōsulto intrare non dz. qr derogareť ꝓpter hoc iuri epali de priuil. pastoral. pōt ergo re spōderi vt fiat dria inter institutionē ⁊ cōfirmationē. ꝓfirmatio enī est ꝓprie appropriatio ꝓcessus in electiōe habiti ⁊ qtum ad formā electiōis ⁊ qtum ad personā electi. s. de elec. nihil. institutio aūt fit in eccl'ia de ipso electo approbato iam ⁊ admisso. qñ. s. inuestit de illa. de iu. pa. qꝫ aūt ꝓsultationib⁹. in differēter enī vtit ius his vocabulis: institutiōe vz ⁊ inuestitura. de cō. pre. post electionē: qr ⁊ inuestiri dicit aliqs de eccl'ia vel pbenda. de cō. pre. p. posuit. ⁊ institui in eccl'ia. de pben. dilo. vbi dicit qꝫ vno iure indiuiduo vocāte siue pbēda duo institui nō possunt ad illud de sup. ne. pla. l'ras. inuestitura aūt fit post cōfirmationē de ap. cōstitu⁹. vnde pōt dici ꝓfirmatio electiōis qꝫ in talib⁹ priozib⁹ de iure pti neat ad abbates suos: vt pall'. decre. de consue. cū dilec. institutio aūt ad dioceſanos locoꝝ sicut examinatio ⁊ approbatio clericorum q preficiēdi sunt bñficijs ecclīasticis ⁊ instituēdi in eis: pti net ad suos archidiaconos: īstitutoꝝ vo ad epos. de offi. archidi. ad hoc. in ver. in quadā. Et qꝫ institutio tam abbatū qꝫ priozū in officijs suis spectet ad dioceſanos satis innuit. xv. q. ij. c. j. ⁊. c. cel lulas. ⁊ ita abbates confirmabūt electiones ⁊ approbabūt priores electos. dioceſani vo illos instituēt. de offi. archidi. sup eo. vbi dicit qꝫ si alicui permittit aliqua eccl'ia ordināda de persona idonea ad pñtationem patroni lz rectoꝝ q instituēdus fuerit presentand⁹ sit illi cui ꝓmissio facta fuerit ⁊ ipe eū admittet: nō tñ ipm cōstituet sed epus vel archidiacon⁹ ad quē institutio ptinet: qr nō est intētio cōmittentis sup hoc preiudicare epo vel archidiacono Item ⁊ ipse archidiacon⁹ nō potest de iure presentatū sibi a patrono sine cōsensu ⁊ licētia epi instituere in eccl'ia. s. de offi. archi. cum satis. de re iudi. cuz bertoldus. nisi aliter obtineat de prescripta consuetudine. de deci. dudum. de offi. archidi. dilo. de excessi. prela. ad hec. sic ergo ad dioceſanos ptinet talī priozū institutio. nec debent difficultatē adhibere vel ingerere in ipsoꝝ institutiōe postqꝫ examinati ⁊ approbati sunt p suos abbates sicut fit i his q promouētur ab epis ad ordines. xiij. di. qñ. ⁊ de offi. archidi. vt nostrū. ⁊ in his q preficiēdi sunt eccl'iasticis bñficijs: qñ vt dictum est examinādi sunt prius a suo archidiacono: ⁊ postea per ipsuz presentādi epo vt eos preficiat. de offi. archidi. ad hoc. i ꝙ. in quadaz. postqꝫ vero examinat⁹ est alias diligēter ⁊ approbatus per illū qē pertinet hic non est denuo examinādus. de eta. ⁊ qualita. accepim⁹. de offi. del. licet de purga. cano. dilec. in fi. ⁊ sufficit monachis testimoniū sui abbatis. xvj. q. j. monachi vagantes: nisi forte aliquis ꝓmotus ad vnā dignitatē vocet vel postuletur seu eligat postea ad aliā: quia tūc opportuna est postea alia examinatio: pōt enī aliquis esse idoneus ad vnā ⁊ nō ad aliā. de elec. in causis. in fi. vnde absqꝫ difficultate admittēdi sunt siue instituendi tales priozes ab epis: sicut sine difficultate ⁊ absqꝫ iudiciozum strepitu amouendi sunt ab eis postqꝫ denunciatū fuerit

episcopis p illos ad quos denunciare spectat q̄ sint indigni. j. c. ꝓxi. §. q̄ si abbas. ꝛ. §. vlt. de accu. qualiter. in fi. ꝛ si forte in eorū institutiōe malitiā adhiberēt posset sup hoc haberi recursus ad superiorē. de iurepa. nullus. ꝛ in p̄dicta decre. ea⁹q̄. §. q̄ si abbas. xvj. q. fi. decernim⁹. ar. de iurepa. pastoralis. in fi. de ele. publicato. sc̄m p̄missa p̄t dici q̄ institutio in talib⁹ prioratibus pertinet ad diocesanos: cōfirmatio vero electiōis eorum ad abbates. Sed ponam⁹ q̄ institutio etiā taliū priorū ptinet ad ipsos abbates nō tñ eos possent auctoritate ꝓpria istituere corpaliter de huiusmodi incorporali institutione in bñficijs ꝛ dignitatib⁹ loquit decre. ad hoc. de offi. archidi. in. v. in quadā. nam p ipam institutionem q̄ cōsistit in cōcessione siue in collatiōe bñficij vel dignitatis nō adipiscit̄ q̄s possessionē sed postea inducit̄. de sen. ꝛ re. cuz bertoldus. circa prin. ꝛ de con. prebē. post electionē in fi. nec per inuestituram intelligit̄ q̄s adept⁹ esse possessionē. de dona. p tuas. de con. preben. ꝓposuit. vñ nō liceret huiusmōi priorib⁹ ꝛ p eor̄ institutione spectaret ad abbates prioratū possessionē ingredi ꝛ eos gubernare ac administrare ibi auctoritate ꝓpria irreq̄sitis diocesanis. de priuil. pastoralis. in fi. de fo. cōpe. romana. §. ꝑben tes. ꝛ. xvj. q. v. si quis eporum. vbi dicit̄ q̄ si prelat⁹ in eccl̄ia sua quā habet in alia diocesi voluerit ordinare clericos vl̄ instituere q̄ idem est: vt de arbi. nō sine. vel si ordinati sunt ꝛ instituti acq̄escat eos hīe ꝛ regimen: ꝛ gubernatio eccl̄ie ad eu⁹ ptinet: ꝛ ita cū cōscientia ꝛ p̄missu dixi in eccl̄esijs siue diocesis administratio est gerēda siue ptineat ad abbates cōfirmatio ꝛ ad epos institutio taliu⁹ priorū siue vtrūq̄ ad abbates. administratio tñ gerenda est auctoritate ꝛ permissu episcoporū. nam ꝛ decre. de ele. cum in cunctis. §. cū v̄o: distinguit h̄ tria: electionē: confirmationē⁹: ꝛ administrationē. sed qualr̄ respondet̄ ad alias decre. nosti. ꝛ transmissam de ele. in q̄bus dicit̄ q̄ p confirmationē q̄s h⁹ plenā ꝛ liberam administrationē. ꝛ dicendu⁹ est q̄ refert an cōfirmet is q̄ est ordinari⁹ loci ꝛ plenā p̄tātem habet iure: vt archiepiscop⁹ q̄z tum ad suos suffraganeos: ꝛ epi q̄ztum ad p̄latos eccl̄iaru⁹ suar̄ dioc̄esum sibi subiectar̄: ꝛ papa q̄ztum ad oēs q: super oēs ordinariam h⁹ potestatē: an cōfirmet alius quia si archiep⁹ vel epus aut papa cōfirmet: ex ipsa cōfirmatione intelliget̄ ei concessa esse administratio: vt p̄dicta decre. trāmissam. ꝛ. c. nosti. ꝛ intelligit̄ esse instituⁿ⁹ ꝛ accepisse p hoc institutionē. de fi. sicut tuis. vbi dicitur q̄ petita fuit ꝓfirmatio: ꝛ postea sequit̄ q̄ accepit institutionem sicut petiuerat vñ p eodē ponit confirmationē ꝛ institutionem: ꝛ hoc accidit quia huiusmōi cōfirmatores pleniorē habēt auctoritatē ꝛ res vel loca pleni⁹ subsunt eis maxime in spūalibus propter q̄ eis cōpetit instituere. de elec. querelā. ꝛ iō efficacior est eorū ꝓfirmatio: ꝛ intelligunt̄ p hāc instituere q: nō exigit̄ alicui⁹ alterius ꝙuenientia vel assensus. sec⁹ autē est q̄n alij cōfirmant q̄ nō sunt locorū ordinarij: q: nō sic plene p̄sunt illis vñ alterius vz superioris vt pote diocesani q̄ plenius cure ac regimini est cōuenientia expectat̄ sicut dictū est sup̄a. vel p̄t alr̄ dici confirmatio electionū in talib⁹ priorat̄ib⁹ ptinet de iure ad ipsos diocesanos. q̄n̄ ad ipsos spectat regimē animar̄ cōmittere. xvj. q. vlt. nullus oīo. ꝛ ad illam decre. de consue. sic rñdendum est: q: monasteriū carrofen. dicebat q̄ fratres andren. monasterij. debebāt in carrofen. capitulo aliquā de gremio ipsi⁹ monasterij carrofen. eligere sibi in abbatem ꝓpter statuta diocesani epi: q̄ ꝓstituerat q̄ electio priorīs vel abbatis monasterij andren. penderet penes fratres ipsius loci ꝛ capl̄m carrofen. monasteriu⁹ v̄o andren. dicebat q̄ de iure cōmuni ꝛ priuilegio ad ipsos frēs tm̄ pertinebat electio. ꝛ papa rñdet q̄ illud statutum p̄t ita sane intelligi: vt nec iuri cōmuni nec priuilegio derogēt̄ per ip̄m. videl⁹ vt ad frēs andren. monasterij spectet electio: ꝛ ad capl̄m carrofen. confirmatio. sed nō est ita intelligendū q̄ de iure cōi pertineat cōfirmatio ad carrofen. capl̄m. nec ad hoc se refert decre. cum dicit q̄ statutū illud nō obuiat inri cōmuni: quia nō erat q̄stio de' cōfirmatione sed de electione solū quā de iure cōmuni dicebat ad se spectare andren. monasterio. vnde statutū illud sic p̄t intelligi q̄ nō obuiaret iuri cōmuni q̄ est vt cōgregatio sibi abbatē eligat. xvj. q. vlt. c. fi. ꝛ tm̄ statutū ipsum cōcedebat capl̄o carrofen. videl⁹ ius confirmandi quē ipse diocesanus videt̄ ei cōcessisse huiusmōi statuto nam alr̄s statutū ipsum fuit inane nisi aliquid specialr̄ indulsisset. de. ver. sig. abbate circa fi. nō obuiat huic intellectui decre. illa de reli. do. quia monasteriu⁹. dicit̄ enī ibi q̄ vnū monasteriū fuit vnitū alteri. vnde ipse erat abbas vtriusq̄ ꝛ amboꝝ administrationē⁹ ꝛ ordinationē habebat: nec preficiebat̄ alius in vno ꝛ alius in altero: sed quia vtrūq̄ incongruū videt̄ q̄ in aliquo priorātu subiecto monasterio vl̄ abbati confirmet̄ vel instituat̄ prior insciō ipso abbate cui subest priorat⁹: nō p̄t dici q̄ electio que in tali ꝑoratu celebrat̄ denunciāda est abbati cui subest p eum ꝛ p electores vel per illos cum eius ꝙuenientia p̄tando dioce. de eccle. edi. ad audientiam. ꝛ de elec. sacrosancta. ꝛ ita dici p̄t q̄ confirmatio talium electionum ad dioc. pertinet: ꝛ sic eor̄ auctoritate geri d⁹ administratio: nisi aliud abbatibus de iure competeret speciali: vt sup̄a notatum est. vel nisi circa institutiones ꝛ destitutiones abbatum ꝛ hmōi p̄latoꝝ ꝛ religiosoꝝ aliud obtineat ꝛ obseruetur ex regula ꝛ institutione sui ordinis approbata: sicut p̄z in cisterc̄ien. de si. ne dei. degradare aūt hmōi p̄latos vel priores ad solum ep̄m pertinet. xv. q. v. c. j. ꝛ se. ꝛ. xvj. q. ij. visis. in cellis autē que fieri deberet infra sepra monasterij. xx. q. vlt. c. fi. nullum instituere vel destituere debent epi. xviij. q. ij. q̄z sit. Alij dicunt q̄ non solum in priorat̄ib⁹ qui h̄nt curam: sed etiam in alijs. ꝛ etiam in his vbi est prior datus ab abbate semper est p̄tatio faciēda ep̄o ꝛ per eum confirmatio facienda. (Precauentes.) ipi epi vel visitatores (Eos) epos vel visitatores. (Personis) no. eos q̄ p̄sunt capitulis celebrandis h̄e iurisdictionē super eos q̄ offendunt monasteria.

Eque. Hoc. c. loquit̄ de visitatoribus deputatis a p̄sidentibus capitulis. (Cōci.) s̄. c. prox̄i. (Normam) forte nimis leuē. (Monachos) hic apparet q̄ visitatores p̄t punire monachos: ꝛ ad abbatem remittere puniendos. vel dic melius q̄ non p̄t punire delinquentes monachos nisi essent contumaces: vt puta q: cum visitatores vellent interrogare de statu monasterij ipi nolebant rñdere: vel alio modo visitationem eor̄ impediebāt. ꝛ sic hic loquit̄. (Puniat.) suspensionis pena vel interdicti. deponere enim non possunt vel remouere. s̄. c. p̄x̄i. §. ordinent̄. vel dic melius q̄ non suspendentur vel interdicentur nisi per ep̄m: sed disciplinam publice recipiant in capitulo. ꝛ hoc videtur sonare l'ra (Judicioꝝ) no. inquisitionibus abbatum non esse seruandū solitum ordinē iudicioꝝ. j. de accu. qualiter. ij. in fi. ꝛ de si. per tuas. (Ab administratione.) h̄ spāliter p̄cedit̄ sibi in exemptis ꝓpter periculum more ꝛ longā absentiam pape. (Portet) a diocesano vel a papa.

¶ De religiosis domibus vt epo sint sbiecte. Rubrica.

Uncautez ad basilicā. Si vis scire quis epus d⁹ consecrare eccl̄iaz d⁹ inquiri cuius ciuitatis epus ꝛc̄. (Cuius) no. s̄. de offi. archi. c. vl. s̄. de ꝓba. cāz. (Consignationē) no. non licere nisi ꝓprio epo ꝙsignare infantes (Cōcurrerit) xvj. q. j. huic. (Terminus) distinctus inter ciuitates p ciues. x. di. c. j. ꝛ c. imperiū. iij. q. vj. h̄ quippe. vel terminis notis: quia si de his constat sufficit. xvj. q. iij. intra memoratos. ꝛ c. dilecto. cum. n. h̄ iura. s. crismare ꝛ baptizare ꝛ consecrare eiusdem iuris sint: vt qui est in possessione vnius ꝛ alterius p̄sumitur nisi contra probetur. arg. xij. q. ij. cognouimus. s̄. de decī. cuz in tua. nisi alius probaret aliquod de iuribus p̄dictis exercuisse. ꝛ est necessariū ad hoc vt sic p̄sumat̄ q̄ certū sit q̄ pochia hec sit in eius dioc. vel nō ꝓstet q̄ sit in alicuius dioc.

Quia mōasteriū. cuius est dioc̄.) monasteriū in fundo marciano situm. de hoc no. s̄. ne se. vacan. c. j. (Terminis) ideo seruant̄ omnibus iura sua: quia locus vnitus alij non mutat naturā suam: sed si locus mutaret naturam suam: tunc acciperet iura annexa a iure vel consuetudine nature mutate: sicut est videre in monacho facto⁹ a capella q̄ assumit iura competentia capelle ꝛ cum suo p̄iudicio. j. de capel. mona. dilectus. ꝛ idem de eccle. edi. ad audiētiam. s̄. de ma. ꝛ obe. cū inferior. s̄. de ꝙsue. cum olim. ꝛ. c. cū dilectus. s̄. de sta. mo. recolentes.

Exenodochiis. .s. statuim⁹ (Per solicitudinē.) per hoc. c. p̄t intelligi. c. x. q. j. c. j. ꝛ se. xvj. q. vij. omnes. videlicet: q̄ in hoc sit tm̄ dispositio eporum ad que ordinata est eccl̄ia: ꝛ que inueniunt̄ expressa in iure: vt no. s̄. de offi. ordi. conquerente. alias. n. epus nihil ab eccl̄ijs saltē in tpalibus petere d⁹. s̄. de excep. cū venisset. x. q. iij. quia cogno.

Ad hoc auctoritate pōti. q: priuatus sine aucte epi locū religiosum facere, nō p̄t. ff. de re. diui. in tantū. §. sacre. ff. de re iudi. l. iij. §. sigs'do. ꝛ §. si his. Alij tm̄ dicunt q̄ cuicunq̄ laico licitum est hīe oratoriū ꝛ hospitale in domo p̄pria: dūmodo nō hēat formaz eccl̄ie etiā sine aucte epi. de ꝙse. di. j. vnicuiq̄. ꝛ. c. clericos. sed ibi

celebrari non poterit absq; auctoritate epi: vt in ꝑdictis capl'is. c. hoc aute certū est: q; domū deputare pōt ad paupes recipiēdos.

QOnstitut⁹ Qui. (Fuerat epiſcop⁹) forte di uersis tpibus. c. (Inter qauttuor) vel eodē. (Pertinētes) hoc verbū latissimuz est. ff. de ver. sig. verbuz. (ptinere) vt cōprehendat illa in q; bus iuspatronat⁹ habet. (Ita videlicet) ꝑ hoc videt q; distinct⁹ fuerit cōtractus emphiteosis qui fuit de tēporalib⁹ tm̄ a cōtractu liberalitatis q fuit de spūalibus tm̄: sicut sequit q; licet. s. de rerū permu. ad q̄stiones. vel dic q; appellat emphi. compēsationē cēsus quē in signū deuotionis ⁊ memoriā bñficiorum lz imponere xviij. q. vlt. eleuterius. vel dic q; licitū fuit ep̄o sibi cōstituere sine pacto certā pensionez. ar. s. vt. eccl. bñ. vt nostrum. in fi. vel sicut innuit hec decre. inferius. epūs liberaliter donauit ⁊ monasteriū liberaliter pensionē cōstituit. (Ordinationē) licet nō possit in totū ius epāle dimittere ⁊ ecclīaz a tota sua iurisdictiōe dimittere. qō sic ꝓbo: q; sic esset ecclīa illa acephala: q; cū nullus sit q eam in sua recipiat acephala remaneret: qō esse nō dz vel potest. xciij. di. nulla. tm̄ ad iura epālia ꝓstituere pōt vicarios qui suo noīe hoc faciant: ⁊ sic factū fuit hic: q; abbatē ⁊ conuentū eiusdē monasterij cōstituit vice sua: vt alios quos vellent ad officiū epāle exhibēdū vocarent: sicut archidiacon⁹ ⁊ ad alios psonatus vice sua cōstituit in multis iurib⁹ epālib⁹. s. de offi. archidi. c. j. ⁊ fm hoc opoꝛtet te dicere q; ille epūs qui exercebat ista vice epi albañ. faciet. ⁊ hoc etiā satis ꝓbari pōt: q; vice pape nō facit cū papa eū nō acceperit: ponam⁹ tēpus illud in quo nondū acceperat auctē sua, facere: pōt cū ei nō subsit: nec auctoritate ppria monasterij: q; cū ex se hac ptātem nō habet nec hāe pōt: ergo nec alij ꝓcedere. j. q. vij. daibertū. restat ergo q; auctē albañ. epi hec epālia faciet. maxie cum eā nō eximerit p aliqua verba q̄ hic ponant. alij dicūt q; non valuit hec ꝓcessio suis iurib⁹ sed cōfirmatione pape tm̄. ⁊ h̄ ea ratione: q; ea q̄ per decretū expediunt alijs delegari nō possunt. ff. de offi. ꝓcō. nec quicū q;. Rñdeo illā regulā nō hāe locū in spūalibus: q; bñ archidiacon⁹ ⁊ etiā alij pōt epūs cōmittere examinationē ordinandoꝝ ⁊ visitationē clericoꝝ. s. de offi. archidi. ad hoc. ⁊. c. j. x. q. j. placuit. ⁊. c. epūs etiam in multis alijs q̄ oīa summaria cognitionē ⁊ decretū requirūt. (Cōfirmauit.) sola confirmatio sufficit ex certa sciētia pape ꝓcessa: etiā si al's de iure non tenent: vt no. s. de confir. vti. vel inuti. c. penult. s. de trāsac. c. j. (Ratam) ꝓ pluribⁿ enī ecclīis soluebat hec pēsio. rata est vt equalr singule ecclīe soluāt: ⁊ h̄ obtinet in iudicijs ⁊ stipulationib⁹ ⁊ cōtractibus vt si plures sunt q agūt vel ꝯbunt singuli ꝑ equalibus partib⁹ intelligunt agere vel ꝯbere. ⁊ eodē mō si ꝯ plures agit vel cōtrahit. cōtra singulos ꝑ parte sua intelligit diuisa actio vel ꝯctus nisi aliud dicat: ⁊ hec sunt vera siue factū siue dandū sit in obligatione. ⁊ idē est etiā si res indiuisibilis vel etiā seruit⁹ debeatur: q; interest ad qō agit diuidit. ff. de v. obli. l. ij. §. fi. ⁊. l. seqn. ⁊. l. stipulationes diui. ff. depo. si depo. si duo. in fi. ⁊ est h̄ iō q; nō fiūt plures rei debēdi vel credendi nisi hic exꝑsse agat. in aut. de duo. re. coll'. vij. lz secus esset ante tps autenticoꝝ. ité in delictis secus est: vt no. j. de homici. sicut. (Subtracte.) cū non fuerit petitū aliqd de pensione mirū est q; sup ea fit condēnatio. item mirū videtur q; nō cadit a iure q; tāto tpe stetit q; nō soluit pensionez. x. q. ij. hoc ius. Rñdeo vere ꝓuādus esset emphiteota iure qō bz īre in emphiteosim data sit tāto tpe cessasset. sz hic nō erat emphiteota: q; sic nō trāsisset directū dñium in monasteriū: sed cēsuale fuit vbi ⁊ directū ⁊ vtile dominiū rerū concessaꝝ trāsiuit in donatarium. vñ q̄stocū q; tpe cesset nō pdit res cōcessas. Ad aliā q̄stionem rñdeo q; epūs petēdo ius epāle intelligit censuz petere q loco iuris epālis succedit: ⁊ q; in vtilitate ordinat⁹ est. nā sub petitiōe iuris epālis nō solū ꝓprehendit ius epāle qō continet in iure sz etiā qō constitutuz est pactis vel ꝓsuetudine. s. de ꝓscript. audit. j. ⁊. s. de offi. archidi. c. vlt. ⁊ no. s. de offi. ordi. conq̄rente.

QUm venerabilis. ecclesiā sācti angeli.) Hic est bon⁹ libellus qñ q̄s petit aliquā ecclesiā. s. q; dz petere ecclīaz ⁊ post dz addijcere dicēs eam ad se ptinere in tpalibus vel in spūalibus vel in vtroq;: vel dicat quā dicit ei subiectā in scrutinio baptismo ⁊ consilibus. j. de capl'. mo. c. ij. laici etiā ⁊ clerici fm quosdā sīr possunt petē ecclesias rōne iurispatronat⁹. s. de iudi. examinata. s. e. c. ꝓi. sed ⁊ si has adiectiones nō faciāt sz simplr vēdicet valebit sīa sup tali libello data: q; vtilis actio in rem p spūalibus ⁊ cōsecratis rebus locuz bz: q̄uis nō habeat locū directa vēdicatio. ar. s. de iu. examinata. s. de deci. dudū. C. de sac. sanc. eccl. sancim⁹. ff. de rei vē. in rem. §. j. ⁊. l. q̄ relig. eccl'a. (Eccliam) ecclīa recte vendicat vt q dam dicūt: sz solūmodo res corꝑalis certis finib⁹ distincta petit lz sit res sacra. C. de sac. sanc. eccl. sancim⁹: sed si petit ecclīa cū iuribus suis: puta cū iure decimādi ⁊ cū alijs iurib⁹ incorꝑalib⁹ nō recte intētatur rei vēdicatio in qua non veniūt nisi incorꝑalia. ff. de rei ven. l. j. ⁊. l. vēditio. sed prudēter faciet si ꝓmo intētet rei vendicationē ad ecclīam cū ptinētijs corꝑalib⁹: ⁊ postq̄z i hac petitione obtinuerit agat ꝓfessoria vel quasi nōie ecclīe ꝑ iurib⁹ incorꝑalib⁹ ecclīe cōpetentib⁹. alij dicūt ⁊ vt videt melius q; qñ petit ecclīa q; recte vēdicat ecclīa: ⁊ tūc nō solū mādabit ínia execution in corꝑalib⁹ lz etiā in incorꝑalibus: q; incorꝑalia nō veniunt quasi ꝓncipale lz quasi accessoriū: sicut est in interdicto vñ vi: vbi veniūt res tm̄ soli ex sui natura: lz icidēter veniūt res mobiles. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. illud. nec est sīle de hēditate ⁊ peculio q; ibi non est aliqua res corꝑalis cui alia accidāt: ⁊ videt q; recte vendicāt ecclīam cū suis ptinentijs ꝓlatus tpalis ecclīe. s. de offi. del'. si q̄. ⁊ de pac. ꝓstitut⁹. ⁊. c. se. ité ꝓpetuus ꝓlatus eā recte vēdicat cū ptinentijs suis si ad eū ptinet plenarie: puta q; fit ei in ꝓprios vsus cōcessa. ar. j. de priuil. pastoralis. ité si dicit eā sibi subiectam solūmō: pōt eā vēdi: vt h̄ dicit: tm̄ meli⁹ est q; agat ꝓfessoria ⁊ petat in ea ius subiectiōis: vt h̄. ⁊. s. c. ꝓ. ff. si vsufru. pe. l. j. in ꝓn. s. de rescrip. ex ꝑte. o. si aut̄ q̄s petat archidiaconatū vel ꝓpositurā vel epātum vel aliā dignitatē etiā secularē: vt canonicatū vl' marchiā nō recte aget rei ven. lz si implorabit cognitionē ꝓtoriā vel offiñ iudicis q; sic ꝓbo q: iustū est q; si aliqs bz ius i aliqua dignitate q; illā possit petere. lz nō ꝓpetit sibi alia actio: ergo habebit offiñ iudicis. ff. de mino. q; si minoꝝ. §. fi. ff. de lib. exhiben. l. iij. §. hoc interdictū. iij. q. vj. hoc q; ꝓpe. ij. q. j. in ꝓmis. ⁊ hec actio erit vel hoc offiñ vtile: sicut petitio hēditatis: ⁊ sic ꝓcedēt i hoc officio sicut in petione hēditatis. quidā tm̄ dicūt etiā melius vt no. j. de excel. ꝓla. inter. q; in his casib⁹ cōpetit ꝓfessoria in rē. Si aut̄ petat ciuitas vel castrū vel villa si solū est actoris recte vēdicabit cū suis ptinētijs. ar. C. de fun. limi. l. ij. ⁊ de bo. va. l. ij. si aūt nō est solū actoris. petat subiectionē ciuitatis vel ville vl' castri sicut dictū est. s. de subie. ecclie. lz si vniuersitas aliqua hoīm alicuius castri vel ciuitatis essent alicui⁹ dñi quo ad fodrū al's feu. bana ⁊ aliā iurisdictionē ⁊ ipi denegarēt de ꝓdict⁹ dño rñdere aget dñs sicut ageret ꝯ singulare hoīem liberū: q; vniuersitas corꝑalis ē ar. ff. de rei ven. l. ij. ⁊. iij. ff. de leg. iij. si chorū tm̄ tuti⁹ est ei q; agat cōfessoria ꝑ iurib⁹ denegatis. de hoc no. s. de maio. ⁊ obe. inter. s. ap. dilect⁹. (Adiudicauim⁹) epūs iste iuste defendit ecclīam istā in spūalibus ⁊ tēporalib⁹: q; habebat eā in ꝓprios vsus vel aliorū vel sibi placebat vsus ⁊ ita erat sua cā: q; cōmodū ⁊ incōmoduz ad eū ptinebat suo noīe. ij. q. vj. biduū q; si i spūalib⁹ obtinuisset habuisset decimas ⁊ alia spūalia iura. s. de do. pasto. ⁊ idē est de tpalibus: nec est vis q; ista ecclīa habeat ꝓprium ⁊ ꝓpetuū ꝓlatū vel vicariū vel custodē vel cōmodatariā vel etiā q; bona ei⁹ oīo sint discreta a bonis monasterij: q; abbas magis ꝓprie dicit ꝓlatus hui⁹ ecclie q̄z ille ꝓlatus vel custos q̄ ibi morat: ⁊ ille abbas dicitur possidē eccliam ⁊ ei⁹ possessionē retinere p inferiorē ꝓlatū vel custodē. s. de resti. spo. cū venissent. ar. ad hoc. s. de sup. ne. ꝓ. sicut. ité apud abbatē sūt nō solū dñia ⁊ possessio rex lz etiā actiones. s. e. c. ij. ar. ad hoc. s. c. ꝓi. ⁊. s. de offi. ord. ꝓquerēte. vbi no. fatemur tm̄ q; vterq; pōt ꝓueniri q: vna censet administratio amboꝝ. sicut dicit vnū ꝓsistoriū officialis ⁊ epi. s. de ap. romana. vbi dic q; secus est in ꝓpetuis ꝓlatis ⁊ necessarijs q̄z in tpalibus ⁊ voluntarijs: q: ꝓrimi sint nec possint remoueri a ꝓlatura sine cā: sic nec agēdo. in tpalib⁹ aūt sec⁹ q̄ tm̄ custodib⁹ ꝓparant: vt no. s. de iudi. c. cū dilect⁹. Si aūt nō haberet ecclīaz in ꝓprios vsus lz esset tm̄ patron⁹: tūc si q̄s vellet agē de iure q; patronū tāgeret ⁊ non de alijs: debet ipse respōdere: ⁊ de alijs debet respondere ꝓlatus ipi ecclie. ar. ad hoc. s. de offi. ord. cū vos. s. de ap. bone. s. de insti. cū venissent. q̄s aūt cui sit ꝓferendus no. s. de resti. olim. ⁊ ō iudicū depu. ⁊ vī. q; vbi sunt plures q̄ ꝓueniri possunt sup eadē q̄one noīe alicui⁹ ecclie: q; nō dz iudex ꝓcedere ad missionē i possessionem etiā si vn⁹ sit ꝓtumax nisi oēs vocent. ff. ō minoꝝ. emili⁹. ar. ff. ex q. c. in pos. hoc aūt. ⁊ h̄ plus placet q̄z q̄ no. s. de iudi. cū deputati. ⁊ de resti. spo. cū olim. ité no. q; in hac glo. log mur de defensoꝝ legitimo. vbi si sīa ferat ꝯ eū mandat sīa executioī ꝯ eccleziaz: nec cogit satisdare de iudi. sol. ff. de admi. tu. vulgo quia al's certū est q; q̄libet admittit ad defendēdū etiā sine mādato cū satisdatiōe. C. de satisda. l. j. ⁊ de ꝓcu. exigēdi. (Jus cōe). xvj. q. vij. oēs. (Eccliam). i. tpalia q̄ habebat in ecclīa. (Locauisse.) repete q dixim⁹. s. c. ꝓ. ⁊ sic si locauit apparet eū dñm etiā finito tpe locationis. vel eā nō tenēte apparet q; dñium tā vtile q̄z directū est penes locatorē. (Annotatio). s. anno dñi. m. cc. tc.

QUm dilect⁹ filius. vel monasterij) si ꝓsistit: subaudi obiam. hinc satis exꝑsse col

ligi vz q̃ q̃uis sit in possessiõe subiectionis aliquorũ nõ tñ valet excõicationis sñia in eũ lata.ná vz q̃ hic epꝰ fuerit in possessione subiectiõis abbatis huiꝰ.ꝛ tñ nõ valet excõicatio ab ipo epo in eũ lata:ꝛ ꝓsiti rõne vz etiã de alia sñia:puta si cõdẽnasset eũ in ciuili vel crimin ali actiõe:ꝛ certe q̃dam hic fatenť q̃ ꝓpter possessionẽ quã hẽbat subiectiõis huiꝰ monasteriꝫ nõ tz ei⁹ sñia excõicatiõis vel alia.nec est ℣.s.de iu.pa.ꝓsul.ꝛ de cã pos.cũ ecclia.vbi dz q̃ ẽ in possessiõe eligẽdi vel pñtandi lite pendẽte pñtabit ꝛ eliget:q̃ illa ỽa sunt.s.q̃ ea facere dz possidẽs:q̃.s.illa sunt fructꝰ possessio nis:vt no.in illa decre.ꝓsulta.sz iudicare vl excõicare nõ sũt fructꝰ iurisdi.q̃ nec ꝓpie fructꝰ dici pñt:imo labor ꝛ onꝰ.itẽ nõ est.℣. ff.de offi.ꝑto.barbari⁹.vbi dz q̃ sñie late ab eo q̃ erat ĩ possessiõe tenẽt lz ꝑtor nõ esset:sz ibi rñdent illud iõ esse nõ q̃ in possessione erat q̃ ỽe iudicadi ptãtem accepat ab impatore.ꝛ oĩa alia faciẽ/ di q̃ ad ꝑtorẽ ptinebãt lz nõ esset legitimꝰ ꝑtor sz p obꝛeptionẽ.ꝛ idẽ dicendũ est in q̃libet ꝑlato cõfirmato.ꝛ de hoc no.s.de ele.ni hil.itẽ in hoc casu nõ dz ꝑlatus ꝓfirmatꝰ esse in possessiõe excõicã di aliquos q̃ eos excõicauit vel alꝫ iudicauit:q̃ nõ noĩe suo eos iudicat sz ecclie.vñ ipsa p eũ dz q̃rere vl retinere possessionẽ iudi candi vel excõicandi:sz in hoc casu.s.q̃ñ excõicaret vel iudicaret illos in quorũ possessiõe erat ecclia sz in ỽitate subiecti nõ erãt nõ valebit excõicatio in eos lata:q̃ sicut dictũ est nõ ẽ fructꝰ possessi onis vel cõmodi excõicare vel iudicare.interi tñ quousq̃z ꝓstet de ꝓpie debẽt ꝑdicte sñie iuiolabiliꝫ obꝛuari ꝛ mãdari q̃ obseruẽ/ tur.alij tñ alꝫ dicũt ꝛ vt vz melꝰ vt no.s.de rest.spo.oliz.(Repro misit.) q̃ nõ potuit suo ꝓuilegio renũciare.s.de arbi.cũ tpe.vel exẽptũ monasteriũ alij subijcere.cũ monasteriũ sit in possessione libertat].ꝛ abbas dicať esse in possessiõe nõ suo noĩe sz ecclie.s.de instit.cũ venisset.satis appet q̃ p fẽm abbat] sine scia ꝓuentꝰ non amittať possessio alicuꝰ iuris q̃ sine animo possidentis non põt admitti.ff.de acq̃.pos.pegre.§.qbus.q̃ dicit ℔ glo.s.cũ monaste riũ nõ est ita simplr verũ:q̃ q̃ñ aliq̃s p aliuz aliqd possidet bñ se nesciẽte amittit possessionẽ.ff.de acq̃.pos.possideri.§.q̃ si ser.sz ℔ nõ tñ possidebat abbas lz ipe solus agẽ posset:sz etiã ꝓuentꝰ mo nasterij noĩe.ꝛ iõ vtriusq̃z scia necessaria est.vel dic q̃ bñ p factũ abbatis habuit epꝰ possessionẽ.sz cũ ꝓstet illã fuisse inquã ꝛ do/ losam cassum dz iudicari q̃ q̃d sit ex ea vt no.s.de res.spo.in lris. (ꝑscriptione.)no.de exceptiõe exẽptionis fieri trãsitum ad ꝑscri/ ptionẽ.q̃ est quasi ℣ria.no.s.de ꝑscri.auditis.(Judicetis) sñias excõicatiõis nullas:si iusta ꝓcessit appellatio(Judicetis)erãt cnĩ duo petita.ꝛ q̃ sñie post appellatiõez late decernerenť nulle:ꝛ q̃ monasteriũ decerneret liberũ epo ecõtra petẽte subiectionẽ ipi⁹. (Absoluatis) ꝛ sñia excõicationis tenere si erat in possessiõe eius vel nõ.sed de hoc no.s.de in int.re.c.ij.

Enimia loc. Per hoc dicim⁹ q̃ mona chi mõasterij lz ꝓfessionẽ fecerint ĩ maiori monasterio ꝛ ibi habitũ sumpserint ꝛ in abbat] obiam semp remaneãt:si tñ mittanť p ꝓiorat⁹ vl ecl las nõ dz ad electionẽ abbat] vl ad alia negocia monasterij voca ri:q̃ idẽ monach⁹ nõ dz hẽ ĩ diuersis monasterijs locũ.ꝛ ℔ esti telligendũ si ꝓiorat⁹ vl cella hz electionẽ ꝓuis.alij aũt dicũt idẽ etiã si nõ hz electionẽ ꝓuis.dũmõ hẽat discreta bona.ꝛ mõachi ibi habitãtes habeãt liberã administrationẽ.si aũt neutrũ istoꝝ esset:tũc de iure dz vocari ad electionẽ:sz ĩ his ꝓeualet ꝓsuetudo.

De capellis monachorum. Rubrica.

Ecclesiis. Que nõ pleno iure p/ tinent ad monachos alꝫ sec⁹.xvj.q.j.c.j.idẽ dicũt q̃dã ꝛ forte nõ ma le:q̃ ꝛ si pleno iure ptineant ad monachos dũ mõ ppls nõ sit exẽptus:q̃ rõne ppli dz examĩa re sacerdotẽ cui ppli curã ꝓmittit.ꝛ si pnitiosus fuerit remouebit.ꝛ sic intelligiť.c.xvj.q.ij.sane.ad idẽ.ℓ.ꝺ puĺ. ex ore.alij dicũt hanc decre.loq̃ vbi monasteriũ nõ ẽ patronꝰ bñ ficij illiꝰ sacerdotꝫ:q̃ forte nihil recepit ab abbate sz a pplo tm̃.sz si abbas erat patronꝰ abbas remoueret archi.de ꝓben.in lať.tñ melꝰ vz vt sp q̃ñcũq̃z epꝰ ꝓcedit curã aĩarũ ipe remouebit nõ ab bas.ꝛ exponc decr.ĩ lať.vt ibi dixim⁹:q̃ nemo remouẽ põt nisi q̃ cõcessit:nisi ℔ faciat ex deť.l.di.studeat.ꝛ in multꝫ.alys.c.vl nisi ℔ habeat aliqs ex ꝓuilegio sicut ꝓmostrateñ.ꝛ miliaceñ.ꝛ q̃dã alij.si aũt archidiacon⁹ vel abbas vl qs alius inueniať aliquẽ re mouere institutũ ab epo dicendũ est hoc eos facere quasi vicari⁹ vel ex certo ꝓuilegio vel ex ꝓsuetudine ꝑscripta.

Electꝰ baptismate. .i. vt ꝑbyter ꝺce ecclie iret ad ecclĩaz scẽ cecilie ad baptizandũ ĩ solẽni baptismo (Et ad capĺm)vbi.s.de correctiõe clericoꝝ agiť.(Et ad scrutiniũ) ꝛ sñiꝫ.℔ adiectio admittiť vbi multa sunt iura eiusde iuris vel ꝺitõis:siĉ ẽ q̃ñ epꝰ petit aliq̃ iura epalia ꝛ pꝰ ea sℓ bijc̃ gnãlẽ clazꝫ.ad oĩa alia ad ius epale ptinẽtia vel etiã ꝓsilia.i.q̃ a iure vel pa cto vel ꝓsuetudie gnãl puĩcie si archiepꝰ agit vel dioc.si agit epꝰ statuta sũt vt sint de iure epali.eodẽ mõ petẽ potit archidia.s.ꝺ of.archi.dilecto.ꝛ idẽ credim⁹ hãc adiectõez adijcẽ siĉ si solũ ius epale petẽt.s.ti.pri.ꝓstitut⁹.nec extẽdiť ℔ adiectio ad alia iura nisi ad ea q̃ eodẽ iure cẽsenť.s.de reli.do.c.j.ꝛ eodẽ mõ sacerdos petẽ põt iura pochialia. Jtẽ no.q̃ hãc petitõez sic gnãlẽ ꝓponẽ nõ pñt nisi illi ad q̃s ipa iura ptinent de iure cõi:vt sunt epi archi diaconi ꝛ pochiales ꝑlati ꝛ siles.ꝛ ℔ ea rõne ẽ:q̃ si alr petat iure spãli oz q̃ singla ꝑscripℓit:vt.s.de of.archi.c.vl.vel dic q̃ q̃cũq̃z oĩa illa iura possidẽ põt ꝛ ℔ pctẽ põt:sz nõ fiet ꝺénatio nisi ĩ his q̃ ꝑscripℓit vel alꝫ appꝛobauerit.si ãt talr eẽt q̃ oĩa iura sℓ gnãli cla ꝓtẽta possidẽ nõ posset:tũc libellꝰ tã q̃z ĩeptꝰ reijciẽdꝰ eẽt.s.de iudi.exaiata.s.ꝺ of.iu.c.j.alij tñ dicũt q̃ ea q̃ ꝓsuetudie vl pacto debenť specificare dz:vt no.s.ꝺ of.oꝛ.q̃rẽte.(possessoꝝ).s.recu peraꝺe possessiõis.secꝰ si retinẽde:q̃ tũc siť vtrũq̃z ĩtẽtare ñ põt de ℔ no.s.ꝺ cã pos.c.ij.possessio gnãl iurisdictiõis acqriť si vnus actꝰ iurisdictiõis exerceať:puta q̃ cũ cogŝcat de cã vna siue ciuili siue crĩali:vl si excõicauit aliquẽ.ꝛ idẽ ẽ q̃cq̃d aliꝺ faciat q̃ ad iu risdictõz ptieat dũmõ ĩtẽdat vti iure suo q̃ ad iurisdictõz vlr.nã si ĩtẽdẽt ꝓistũ actũ ĩ ciuilibꝰ cãis iure suo vti nõ credim⁹ q̃ ꝓpt ℔ acqsisset possessionẽ ĩ crĩalibꝰ:ar.ff.quẽad.ser.a.l.vl.s.ꝺ ꝑscrip. audit].ꝛ.c.cũ oĩ.sz ℔ gnãl iurisdictio nõ ꝓcedet vltra psonã ĩ quã eã exercuit. Sz q̃res q̃re poti⁹ extẽdis iurisdictõz q̃ ad ptes iuris dictõis q̃z q̃ ad psonas:q̃ vt dic] q̃ cogŝuit de cã ciuli cogŝcet ꝛ ꝺ crĩali:sz q̃ iurisdictõe vsus ẽ ĩ vna psona ꝓpt ℔ nõ vteť ĩ alia pso na? Rñ.q̃ sℓ iurisdictõe ꝓhẽdunť oẽs ptes eiꝰ ꝛ actꝰ:sz sℓ psõa nõ ꝓtieť alia psona. Sz oppones:qd erit si q̃ꝺ exercebat ĩ psonã illiꝰ ĩtẽtebat vti ĩ toto ppło. Rñ.ĩ ℔ nõ ꝓdest ei sua ĩtẽtio.s.q̃ sit il/ lud q̃ nõ ẽ.nã nõ põt itendẽ ĩ totũ pplm exercẽ q̃ ĩ vno de pplo exercet:q̃ nõ ẽ vex.diuisi sunt.n.hoĩes eiusdẽ ppli ꝛ põt ĩduci ĩ ar.huiꝰ nri dicti q̃ꝺ dz de gleba:q̃ vna apꝓhẽsa oẽs ꝓtigue apꝓ/ hẽdũť:sz sepate ñ.sic ẽ ℔:q̃ apꝓhẽsa vna possessiõe ĩ vno capło iurisdictõis.ꝛ ĩ oĩbꝰ alijs caplis iurisdictõis apꝓhẽdẽ itelligũť dũmõ ℔ itẽdat:q̃ oĩa capla iurisdictõis ꝓtigua itelligũť:sz secꝰ ẽ ĩ psona q̃ diuerse sũt.ꝛ p ℔ pz q̃ si epꝰ hẽat iurisdictõz ꝛ possessi/ onẽ iurisdictõis ĩ vna psona:ꝛ aliꝰ aliqd iurisdictõis ĩ ea exercet ĩtẽdẽdo vti iure suo q̃ possessionẽ totꝰ iurisdictõis in eo amittit nisi q̃cito sciuerit doceat se aĩo nõ dimisisse possessionẽ:de q̃ no. s.de ĩ ite.re.c.ij.gnãlr ẽ ãt possessio iurisdictõis alicꝰ citatis vel p/ uicie acqriť si pblice p oẽs ptes citatis ꝛ vlr.posuit bãnũ ĩ citatẽ sic dicẽs:talr dñs huiꝰ citatis ꝛ mãdat q̃ q̃cũq̃z sic fecerit ĩcurret talẽ penã.istud.n.sic publicare edicta iurisdictõis ẽt si nullꝰ ĩcur rit ℔ bãnũ:tñ possessionẽ iurisdictõis acqrit gnãlẽ.ꝛ ℔ est vex si nullꝰ ĩ possessiõe erat iurisdictõis gnãl.nã si aliꝰ erat ĩ possessione iurisdictõis gnãl:tũc ille q̃ ꝑdicto mõ vel q̃cũq̃z alio vult apꝓhẽ dere possessionez iurisdictiõis gnãlis nõ fit ĩ possessiõe nisi illoꝝ caplorꝝ ꝛ hoĩuz q̃s ꝛ q̃ apꝓhẽdit.ff.ꝺ acq̃.pos.q̃ ĩ eo.§.vl.ꝛ sunt alij mõi qb⁹ gnãl iurisdictio q̃riť i citatibꝰ q̃s q̃libet ꝓnoĩatis in/ spect] posit p se iueĩre.p ℔ ãt q̃ exerceat iurisdictõz ĩ vniuersita/ tẽ nõ credim⁹ eũ acqrẽ possessionem iurisdictõis ĩ singlares pso nas:q̃ sz vniuersitas sit astricta:nõ tñ singuli.xij.q.ij.§.q manu mittiť.ꝑterea si faciat hoĩes ꝓfiteri q̃ sũt sue iurisdictõnis.vel ẽt abiurare ꝛ renũciare iurisdictiõz ꝓuis dñi:nõ tñ p ℔ acqrit pos/ sessionẽ iurisdictõis:q̃ ℔ nõ sũt iurisdictõis:nec aliq̃s actꝰ iurisdi ctõis infueĩt p quẽ iurisdictio q̃riť:ar.s.ti.pr.cũ dilec.ꝛ idẽ dico si iuramẽtũ fidelitat] ab eis recipiat.infruptio ãt q̃lit fiat no.ℓ.ꝺ ꝑscrip.audit].ꝛ q̃ no.de acqsitõe possessiõis iurisdictõis ꝛ amissi one idẽ itelligit ĩ alijs sil⁹.ꝺẽiaz ãt quã feci inť psonas ꝛ capła iurisdictõis locũ hz si nullꝰ alius ẽ ĩ possessiõe iurisdictõis illaꝝ pso nazꝫ:q̃ tũc ad alias vel sup alias psõas nõ extẽdiť possessio iuris dictõis q̃sita ĩ vno hoĩe:sz si aliꝰ ẽ ĩ possessiõe iurisdictõis sup v/ nũ pplm ꝛ ego exerceã iurisdictõz ĩ vna psona tñ illiꝰ ppli sciẽte dño ꝛ patiẽte q̃ sup totũ pplm ĩtẽdo q̃rẽ possessionem sup totũ pplm acqro:q̃ q̃si vna ꝛ ꝓtinua ẽ gleba.s.vnꝰ ppls.ꝛ nõ extẽdiť possessio ꝺ psona ad psonã:q̃ ille ĩ quẽ exerceo iurisdictõz ñ pos/ sidebat ĩ se iurisdictiõz.sz aliꝰ ℣ quẽ ego ꝑscribo q̃ iurisdictõez in hãc psonã ꝛ alꝫ cõiť hẽbat(possessoꝝ)ex eo q̃ dz ĩ ti. hꝰ glo.s.re cupãde pz q̃ si eps vel q̃cũq̃z aliꝰ q̃ hz iurisdictõz vl aliꝺ ius gnã le statutũ a iure vl a ꝓsuetudie vel statuto in aliq̃ loca vel psonas q̃ztũcũq̃z tpe stet q̃ ĩ aliq̃ illoꝝ locoꝝ vel psonaꝝ ñ vtať vl oĩ iure q̃ꝺ ĩ eis hz vl aliq̃ caplo:nõ tñ ℣ eũ ꝑscribiť q̃ sp possidet.nã exer cẽdo ius illꝺ vel vnũ capłm illiꝰ iur] gnãl ĩ vno solo loco ĩ oĩbꝰ lo cis ꝛ psonis ꝛ caplis retĩere vz nisi amittat possessionẽ:vl q̃ ex/ pellať vl reuertẽs ñ admittať vl suspiceť se posse repelli.ff.ꝺ acq̃. pos.l.j.§.deicit.ꝛ.l.sc.§.fi.nã.cũ hec iura sint cõtigua sufficĩ ĩ vno

ꝑdictoꝝ retinẽ possessionẽ.ff.de.acq.pos.possideri.i ꝑn.īmo nec ꝓscriptio eiꝰ tpis cuiꝰ nõ extat mẽoria currit.de q̃ no.j.ȣ v.si.qd ꝑ nouale:qz sp possidet.itẽ si ꝯdicereꝯ seq̃reꝯ absurditas.qd.n.si in aliq̃ ecclia vl̃ psona ita bñ se hz p.l.vl̃ ples ános q nũq̃ potuit exercẽ visitationẽ i ea vl̃ iurisdictionẽ:nũq̃d pp hoc amittet epc̃s ius suũ i ea absit.(de iure cõi)hoc ius vbi sit ignoꝛo:īmo in monasterijs.ꝯ vi.s.de offi.archidi.c.fi.lz enī ꝓchiani cuiuslibz ecclie a ꝓprio sacerdote debeãt baptizari ⁊ alia sacra q̃ ipi cõferre pñt recipe ⁊ iura ꝓchialia eis reddẽ.s.de sepl̃.in nr̃a.⁊ p totũ.⁊ de ꝓb. nullus.⁊ p totũ.⁊ de deci.p totũ.xvj.q.j.doctos.⁊.c.ex aũcte.q tñ sacerdotes hoc debeãt nõ iuenio inf iura ꝓchialia nisi spãlis ꝙsuetudo aliud ī ducat.s.de ma.⁊ obe.his.ĩstitutio tñ posset dici ī nõ regularibꝰ ecclijs ad titulũ ptinẽ.ar.decr.pall̃.his.lz poslet dici illd obtinẽ in titul̃ cardinal̃.q hñt pinguiꝰ ius q̃z plebani:qz ĩstitnt̃o ⁊ destitutio ptinẽt ad epm.s.ȣ offi.or.q̃rente.xvj.q.ij.c.j.⁊ no.s.de offi.archiȣ.cũ sat̃.nec eẽt dignũ q ad plebanos ptineret vel alios ꝓchiales ꝓlatos ad q̃s nõ inuento aliq̃d de iure ptinẽ sup munoꝛes titulos:nisi qȣ hẽtur.s.ȣ offi.archipſ.c.fi.hoc ãt dicũt q dam q si exꝓsue.aliq̃ iura hẽant plebani ī ꝓchia:illa iura petẽ pñt:vt no.s.de ꝙsue.cũ oli.lz nihil ꝓhibeat eadẽ iura eẽ ꝓchialia ⁊ epalia:sic̃ vides ī institutiõe q est de iure archidi.⁊ epli ⁊ ẽt metropol̃.s.de offi.archiȣ.c.j.⁊.c.mádam.s.de ꝓscri.cũ nõ licet.aliq̃ notaui.j.de ec.edi.ad audiẽtiã.(ꝓscripſisset).s.ꝑdẽa iura. (cõferre)⁊ hec ꝙfessio sic̃.j.appet:in tñ ꝑiudicat ⁊ in alio iudicio hĩto coꝛã inno.q sñia ferꝯ eũ.ar.ꝯ.s.de iudi.at si clerici.Sz rñdeo qz hec ꝙfessio publica erat.vel iõ ꝑiudicat qz hoc papa i hac cognitiõe illi successit ⁊ de hac mã no.s.de ele.p inq̃sitionẽ.s.de test. alberic.lz si bñ attẽdas ꝯriũ ꝓbaf.tñ si p hãc ꝙfessionẽ sñiaz tulisset sup ꝓprietate sñia sset nõ sup possessiõe.q̃uis posset rñderi q papa celestinꝰ errauit q nõ sup ꝓprietate sñiauit.sed papa innoc.mõ sñiat:vl̃ dic q iõ papa ecle.nõ iudicauit sup ꝓprietate qz nõ fuit petitũ lz tñ possessoꝛio agebaf.vt ex hac lr̃a appet.vbi dicit.vñ ꝑdictꝰ ꝑdecessoꝛ nr̃ ecclias vȝam q̃ se asserit spo.sup duobꝰ aũt ꝑmis.s.scrutinio baptõ nõ sñiat lz papa refuat.(debebat) ecclesia sci laurẽtij.(caplo).i.iure veniẽdi ad caplm.(illũ) sacerdotẽ sci laurẽtij.(Reinuestire).i.possessionẽ restituẽ.(p hoc) nõ p sñiaz ceſ.lz pꝛofessionẽ pſbri.(monialiũ)si.n.alia monasteria eiusdẽ ꝓuincie hoc iure cẽserenſ ⁊ hoc eodẽ iure cẽseri dz.ar.j.de cẽsi.sopite.c. di.ꝯ moꝛẽ.de hac mã no.s.de offi.ar.c.vlt.lz vȝ exq̃ desijt eẽ monasteriũ q debẽt cẽseri iure aliaꝝ eccliaꝝ q̃ nõ sũt monasteria.ar. s.de sta.mo.recolẽtes.Rño q vȝ iure aliaꝝ eccliarũ cẽseri dz lz ei sbesse cui sberat dũ erat monasteriũ.s.ti.ꝓri.qz mo.(subiectũ).s. de offi.archi.dilecto.⁊ ita dz illi subesse cui ꝑmo suberat.s.ti.ꝓri. c.ij.(cõdẽnamꝰ.)no hãc eccliam in qbusdã iuribꝰ epalibꝰ ꝙdẽnari ⁊ in alijs absolui exq̃ vȝ q aliq̃ possit q̃s ꝓscribẽ ⁊ alia nõ.s.de ꝓsc.audit̃.ar.ꝯ.ff.de ꝟ.ru.p.vna ẽ via.(condẽnamꝰ) qz ꝓscripserat vl̃ ꝙfessus erat coꝛã ceſ.vt supdictũ ẽ.sacerdos sci lauretij.isti. aũt ⁊ desti.qz nõ ꝓscripserat īmo nõ possidebat vt ꝟ dz nõ adiudicat ei nec ẽt coꝛã ceſ.fuit ꝙfessus de eis.s.q ptinẽt caplm ad ecclias sci lauſ.lz ȣ possessiõe tñ ꝙfessus ẽ.(⁊ caplo) stulte sup caplo ⁊ oĩbus consilibꝰ egit petitoꝛio.nã pp hoc absoluta fuit ecclia sci lauſ.ī toto:qz eiꝰ ius ⁊ possessoꝛiũ ⁊ petitoꝛiũ deducit ī iudiciũ lz sñia lata a ceſ.sufficẽt ad possessoꝛiũ ī his sup qbus lata erat:qz tñ nõ ꝑ bauit peti.sñia ferꝯ ꝯ eu.z.s.de cã pos.⁊ ꝑprie.cũ ecclia.lz vȝ q nõ tñ sup ĩstitutiõe ⁊ destitutiõe ⁊ caplo debuisset absoluẽ eccliaz sci lauſ.lz ī oĩbus ⁊ ꝓsilibꝰ.s.ī oĩbus gnälibꝰ cũ gnälr fuit petitũ.ad qȣ rñdeo q lz ꝙsuetudiné vȝ ro.tñ mõ iura q̃ ibi dñr eiusdẽ vȝ esse cẽsendũ.s.de iure prochiali:nec obstat.s.de ma.⁊ ob.his.vbi plã alia dñr esse de iure tituloꝝ sm ꝙsuetudiné ro.so.ibi.vl̃ dic q lz hec petitio eẽt gnälis tñ qz nõ fuit ꝑsecutꝰ gnälr de oĩbꝰ iuribꝰ prochialibꝰ lz de his tñ q̃ hic dñr.iõ sup illis tñ dz ferri sñia ⁊ nõ sup alijs.C.de iudi.lz.⁊ no.q̃.de of.oꝛ q̃rẽte.lz vȝ q exq̃ eẽt ī possessiõe ꝑdcoꝝ q ⁊ alia deberẽt eis adiudicare.ar.s.ti.ꝓri.c.j.Rño iõ ꝟ nõ ꝓtigit ꝟ qz aliꝰ.s.ꝑp ꝟ iura hẽbat:vt i lr̃a exꝑsse appet.itẽ ⁊ ẽ alia rõ qz illa locũ hñt q̃ ea iura q̃ possidẽt de iure cõi ptinẽt ad hoĩes illiꝰ oꝛdis cuiꝰ ẽ ille q̃ possidet:puta iura epalia possidebat in sua dioc̃.als sacerdos iura prochialia ī sua prochia.itẽ est ⁊ ꝟ notoꝛiũ q nullus aliꝰ ea iura vel aliq̃ eiusdẽ cõditiõis ibi possiderat:lz in monasterijs hec iura nõ possidet de iure cõi tituli.

Expte mẽtio.)de hoc no.s.de ꝙsti.q in ecclesiarũ cõcil̃.qz nõ ẽ vez q in lr̃is q̃s papa ꝙcedit nõ dz facẽ de iure cõi mentionẽ.xxxj.q.j.quoꝝginibꝰ.etiã si sint statuta ꝓcilioꝝ.s.xv.di.canones.⁊ de hoc no.s.de rescrip.c.j.sed dicit q credit has lr̃as ꝑ obreptionẽ obtẽtas.⁊ tñ hoc ꝑm nõ ꝓnit ꝑ constãti.īmo sub cõditione mãdat:vt si ꝟ est non valeat.si. C.si ꝯ ius vl̃ vtilitatẽ:⁊ si legibꝰ.vel dic q aliq̃ debet facere mẽ

Actionem vt no.s.de consti.q in ecclesiarũ.

Audientiã. Repete que dicunt.xvj.q.vij.pie.

De iure patronatus. Rubrica.

CIus patronatꝰ est ius quoddã q neq̃z mere tpale ẽ neq̃z mere spũale.spũale vȝ qz nõ põt vẽdi.j.e.ad aures.tpale qz trãsmittit ad hẽdes.xvij.q.vij.filijs.ꝙsiderandũ.puidẽtia patrõi ī duobꝰ ꝙsistit.s.de tpalibꝰ sit sollicitꝰ ne dila pidenſ:ī spũalibꝰ vt talẽ ministrũ pñtet q digne deo valeat mĩstrare.Aegrif ãt ius patronatus trib⁹ ex cãis.s.ecclie cõstitutiõe:ecclie dotatiõe:⁊ territoꝛijad eccliam fundãdã collatiõe.De ꝑma.xvj.q.vij.mõasteriũ ȣ ꝑmo patronꝰ est:⁊ recte sic vocaſ:qz sic̃ pr̃ filiũ ita pꝛonus rẽ.i.ecclias de nõ esse ducit ad esse:nõ enī põt fieri ecclia nisi fundꝰ vbi fiat al signeſ:⁊ ibi ecclia edificeſ:⁊ añ fũdationẽ dos assigneſ.ȣ cõ.di.j. nemo.aliꝰ ãt q̃z tuncũq̃z postea illã eccliaz dotet lz bñfactoꝛ sit nũ q̃z tñ pꝛonus cẽsendus ẽ:qz nõ duxit eccliam de nõ esse ad eẽ:⁊ ex his appet q post fũdationẽ nõ q̃riſ iuspꝛonatus.posset tñ dici lz alij ꝯdicant q ab initio lz male omissa esset dos ecclie q̃ post edificationẽ ⁊ etiã post cõsecrationẽ si eã dotaret pꝛionꝰ esset:cũ sine ꝑa rex nõ posset ecclie defuiri.j.q.iij.si qs ob.⁊ si ecclia vbi pꝛonatus erat ꝑdestructa est ⁊ alia ī alio loco edificata cui dos ꝑme ecclie esset assignata:cũ dicaſ ī loco pꝛis ecclie successisse idẽ dotatoꝛ:erit pꝛonus ẽt huiꝰ posteriꝛis.ar.s.de re.do.c.iij.lz q fũ dũ dedit in ꝑma ecclia nõ erit pꝛonus ī sc̃da.nec tñ fundũ recupabit.xij.q.ij.q̃cũq̃z ⁊.c.se.x.q.j.nouer̃.lz q fundũ dedit in sc̃da erit pꝛonus.xviij.q.ij.abbatẽ.⁊ eodẽ mõ sc̃daz edificaut pꝛonꝰ erit. Ex iuſ ãt pꝛonatꝰ pueniũt onera:qz tenet eccliaz ab ipugnatiõe defendẽ:⁊ de rebꝰ ecclie sollicitudinẽ gerẽ ne fraudenſ.xvj.q.j. ꝙstitutũ.⁊.q.vij.filijs.itẽ cõmodũ qz si pueniat ad pauptatẽ alicui de bõis ecclie.xvj.q.vij.q̃cũq̃z.itẽ honoꝛ.qz honoꝛificẽtiꝰ recipit ⁊ studiose ei suiſ.⁊ in possessiõe ꝑ alijs honoꝛaf.xvj.q.vij.pie.⁊ c.frigenti.⁊ si ecclia nõ eẽt collegiata pñtat ibi pꝛonꝰ sacerdotẽ. xvj.q.vij.decernimꝰ.si ẽ collegiata eligit cũ alijs.xvij.q.ij.abbatẽ.qȣtñ nõ creditꝰ.lz põt inesse electiõi nõ tãq̃ eligẽs lz tãq̃ cõsulẽs:electio.n.cui ĩteresse laicꝰ nulla ẽ.s.de ele.massana.sacrosca. ⁊.c.q̃sqs. Trãsferſ ãt q̃tuoꝛ modis.ꝑmo successiõe tã ad suos si ĩstituanſ hẽdes vel alio mõ succedãt.q̃z ad eẽneos.xvij.q.vij.cõsiderandũ.⁊.c.si ples.j.e.qm̃.ff.de reſ.familiaria.q̃dã tñ dicunt ad solos hẽdes sanguinis deferri.ar.j.xvj.q.vij.filijs.⁊ inmñ deferſ suis ⁊ hẽdibꝰ sanguis:qz ẽt si nõ sũt hẽdes tñ iuspa.filij hñt ar.ff.de iuſ pa.l.filij.⁊ de lib.leg.l.aureliꝰ.lz ꝟ nõ plz donatiõe.j. ex insi.⁊.c.ꝙsultationibꝰ.pmutatione.xvj.q.vij.memi.⁊ cũ vniuersitate.j.e.ex lr̃is.ex hoc sat̃ appet q nõ ad ꝑpiquos sãguis: lz ad ĩstitutos hẽdes iuspa.deferſ.nã si ad emptoꝛẽ ville cũ alijs iuribꝰ ville deferſ:multo plus ad heredẽ cũ alijs iuribꝰ hẽditat̃.

Perlatum Diuidi.) Juspa.est insoli dũ penes oẽm hẽdez quo ad oẽm suũ effectũ:puta honoꝛe.onus ⁊ emolumentũ.ꝑterq̃z q̃ ad pñtationẽ q est ita apud oẽs siſ q apud nullũ singlariter:vt ꝟ.⁊.j.c.ꝓri. sic̃ dñuz rei cõis.⁊ hoc q ꝑmo dictũ est iõ est:qz cũ sit res simplex ⁊ inco:palis puenit ad aliquẽ hereditẽ insolidũ et si ī equalibꝰ ptibus sint hẽdes.ar.ff.de bui.vie.ff.de reliq.⁊ sup. fu.si sepulchꝛũ.ff.ad.l.fal.l.j.§.si vsuſſr.inco:palia enī diuidi nõ pñt.vij.q.j.nihil.⁊ dicũt q̃dã q patroni pñt inter se cõuenire:q vna vice ꝑsentet vnꝰ ⁊ alia vice aliꝰ.ar.ff.de vsufr.quoſ.§.j.ꝟ tñ nobis nõ plz in iuribꝰ ecclias ticis.j.e.q̃rimoniã. tantã igit vocẽ hẽbit ⁊ ius q̃ minꝰ hz ī hẽditate q̃tũ q plus.ar.lz multũ remotũ. xvj.q.vij.filijs.⁊ tñ q paꝛ posuit ī dote q̃tum q multũ.dũmõ de illis fuerit q̃ aliq̃d posuerãt ī dote cõstituẽda.posset tñ dici:qz sic̃ rõne dignitatis in electionibꝰ aliq̃ vnꝰ hz duas voces vel ples: q sic etiã posset esse inter pꝛonos:qz ꝑm ptẽ hẽditatis habẽt etiã vocẽ in electiõe.secꝰ.n. si etiã añ fundationẽ aliq̃d magnũ ecclie darẽ lz nõ ꝑ dote.ꝟ tñ nõ dicit iuspa.nõ posse diuidi lz ecclia.⁊ si plures vni succedãt tñ ꝑ vno vocẽ hẽbũt ⁊ loco vniꝰ reputabũf. ar.ff.de cõdi.⁊ demõ.l.cui fundꝰ.fit enī successio ẽ linea descẽdẽti in stirpes:nõ in capita.insti.de hẽ.q̃ ab intest.deferũtur.§.⁊ qz placuit.⁊ magis ꝙsonat eqtati quã iura ꝓponũt etiã subtilitatibꝰ alijs.ff.ad.l.acql̃.ita vul.§.fi.ff.ȣ insti.l.j.(simultates).i.discordie (Sacerdos.)instituendꝰ.(Nõ poterit.)qz si epc̃s sine scãdalo facẽ posset de iure esset q institueret ibi sacerdotẽ.(Dissarũ.)si ꝓtoꝛ uersia est inter eos quos cõstat esset patronos stabiſ sanioꝛi pti: ⁊ si ptes sunt pares:distingues merita electoꝛũ.lxiij.di.si fozte.⁊ si pares sunt in meritis locus est gratificationi.j.e.cũ aute.si aũt sine scandalo nõ potest gratificare:cum ꝑ oĩa pares sunt partes

tūc interdicenť diuina in illa eccła: vt ħ. ꝛ si nec sic ꝓcoꝛdabūt auferenť inde reliqe q̄ sunt in capsis. j. c. pxi. ꝛ si nec sic poterūt infra sex mēses ꝓcoꝛdare epūs istituet aliū aucte ꝓciť. s. de ꝓcess. pbē. ꝛ ec. nō va. c. ij. ꝛ j. e. eā. q̄ꝫuis posset dici ꝛ nō male q̄ añq̄ꝫ intdicanť officia vel reliqe exhanť debēt trāsisse. vj. mēses. si āt sit discoꝛdia inť pīonos ꝺ iure pa. nisi cā finita fuerit ifra q̄tuoꝛ mēses tūc epūs instituet aliū. j. e. qm̄. si āt sit discoꝛdia inť epm ꝛ pīonos laicos stati epūs ponet ibi economū q̄ bōa eccłie ꝓseruet. s. de offi. oꝛ. cū vos. Jtē si ꝓpter discoꝛdias pīonoꝝ non possit sacerdos institutus in ecclesia stare: sicut hic dicit.

Quicūqz reliqas. q̄ sunt exaltare in capsis: alꝫs. n. nō liceret. xvj. q. vij. ꝓsideranꝺum. si plures.

Quoniã fundatoꝛes) secº de refectoꝛibº: ar. ff. ne qꝺ in lo. pu. l. pīoꝛ. §. viciales. ꝛ hēa rōe: q̄ q̄ hūani iuris eē desijt huitutē nō recipit. ff. cōia vtriusqꝫ iu. l. caueri. oꝛdiet pficiē do ibi pſbr̄ pº q̄tuoꝛ mēses vt̄ i fi. vel dic q̄ qñ nō ē discoꝛdia ꝺ iure pa. sz ñ pñt ꝓcoꝛdare ꝺ ꝓsona hīet locū decr. s. ꝺ ꝓces. p. nulla. s. q̄. vj. mēsibº expectari ꝺz. iō āt pñtatº a maioꝛi pte pōt refutare: q̄ ex pñtatōe nō q̄riť ius: ar. j. e. q̄ āt. (de iure āt pīo.). i. q̄si possessiōe. j. e. ꝓsu. nob idē vīz ꝛ si de ꝓpetate iuris ē qō: nec ē aliqs ī pos. ꝛ idē p sile vī ꝛ si inter eccłias de iure eligendi fit qō: nec aliqs ē ī pos. q̄ si aliqꝺ esset in pos. nō obstāte ꝓtrouersia iuris ꝓpetatis ipe eliget. j. e. ꝓsul. difficile tñ vī q̄ inť duos possit esse qō de aliq̄ iure nisi alť possideat.

Reterea. pīuileť). i. sit ꝓuatº ipo iure. xvj. q. vij. siqs deiceps. vel ꝓueť p sniaz ꝛ sic p ħ. c. exponens illꝺ. ꝛ dic vt no. s. de elect. q̄sqs.

Quod āt. pñtatº) a pīono (possidētis) ħ ē vez in pñtatis a laicis: secº ī pñtat] a clericis. j. e. c. āt. epūs tñ q̄ idoneū etiā a laico pñtatū recusauit ei ꝓuiꝺē cogiť. j. e. pasto. (dedi) nō ius pa. sz ī pīonos vsus q̄ nō poterat. (eccłaz) expone: vt. j. e. illud.

Quia clerici. aduocatias) aduocati ſm diuersas ꝓsuetudies hñt plº vť minº honoris ꝛ oneris. Sz oppones q̄re nō licitū ius suū tpale vēdē? Rñ. q̄ nullū offm nulla castaldia eccłastica vēdi pōt. j. q. iij. saluatoꝛ. hāt appellat aduocatiā ius pa. q̄ alr nō hīet pſentatōez (pſentet) q̄ fieri nō pōt: siť nec pīoni. j. e. ꝓsuluit. (spoliando) ꝛ sic eccłia erit libera ab aduocato. xvij. q. iij. siqs in atrio. j. de si. de hoc qūt.

Ex litteris. ad firmā) talē ꝯctū inť se celebꝛa uerāt q̄ vtile ꝺñiū trāsierat ī cōductoꝛē: ꝛ iō de iure in ipm trāsierat ius pa. cū vniuersitate: secº ī creditoꝛe. s. de re iudi. cū bertoldº. vbi no. nā ī eū nec vtile ꝺñiuz trāsit nec directū (nō excepto) idē q̄ ī iure pa. pōt dici ꝛ in iure sepulchꝛi q̄ a laicis possidet. ff. de ꝯ. ep. ī modicis. secº ē in decīs ꝛ alijs iuribº mere spūalibº: q̄ nō trāseūt cū vniuersitate. ꝛ ē rō diuersitaſ: q̄ cū ius pa. nō sit mē spūale: sz ptī tpale nō ē miz si annectať tpalibº: sz mē spūalia cū in nullo coīcēt tpalibº eis nec cuz vniuersitate nec sine ānecti pñt. ēt si dicat: vēdo vť dono villā cū oībº iuribº suis. q̄ spūalia nō sūt iura tpaliū: imo plº dicimº q̄ ēt epūs si dicēt: dono tibi villā ꝛ oīa iura q̄ ibi hēo: nō tñ itelligiť donare decīas vel alia mē spūalia. nā ħ nomē oīa nō hz ī dicta ꝓpositōe supponē vel referri ad ea q̄ sūt penitº alteriº iuris q̄ꝫ ea q̄ principalr donanť q̄ ē ħ. nā mē spūalia penitº sūt alteriº iuriſ q̄ꝫ tpalia sz alij alr dicūt. si ḡ vult decīas dōare faciat exp̄ssā mētōz de eis: ħ tñ fatemur q̄ si aliqꝺ iussit q̄ piť in se hz ꝛ tpalia ꝛ spūalia iura: vt ē ꝓbenda q̄ qñq̄ꝫ hz ꝛ possessiōes ꝛ decīas ꝛ donať alij eccłe oīa. s. tpalia ꝛ spūalia siť trāsferūť: q̄ oīa sūt spūalia ꝛ ānexa spūalibº. Sz siqs obliget vť vēdat oīa iura q̄ hz ī aliq̄ villa cū nō sit sua: sz ibi tm̄ certos fūdos hēat vť certa iura ꝛ villa nō sit sua: nū q̄ꝺ ī tali ꝯctu trāsit ius pa. Rñ. nō. nā ad ħ vt trāseat oz q̄ res q̄ vēdiť sit taľ q̄ etiā sine exp̄ssione vniuersitatē vť ius pa. i. se ꝓtiēaz: sic ē villa vel castꝝ q̄ ī se ꝓtinēt iurisdictōez honorē: districtū ꝛ ius pa. sz qñ dico vēdo tibi oīa iura ħ vlis ē resoluēda ī singlares. i. vēdo tibi ħ ꝛ illꝺ. cū āt ius pa. vēdi nō possit sꝫ tali vť locatōe vel vēditōe nō cōphēdiť. si tñ sit aliqꝺ ius vťe qꝺ multa iura ī se ꝓtiet: vt hereditas cū illo bñ trāsit ius pa. Jtē multo fortiº si vēdit aliqs fūdū vbi hz eccłaz: nō itelligiť eccła trāsire ī vēditōe. ff de ac. ep. si mercedē. §. si cū fūdū. q̄ꝺ si vēdat qs palaciū suū vbi hz capellā q̄ forte multa ꝓuilegia hz ꝛ multos reddit º. vī q̄ ius pa. trāseat cū palatio. ar. p̄di. l. si mercedē. q̄: ad capellā nō ē iter nisi p palatiū: sz dic secº eē i iure pa. q̄ bñ pōt teneri ēt si ñ vadat ad eccłaz sic ē pñtare. ꝛ aliꝺ ē in iure sepulchꝛi q̄ nihil valet nisi ad illꝺ portet ꝛ ibi sepeliať (sꝫoꝛta) maxīe: idē. n. ꝛ si sꝫoꝛta fuisz añ dūmō ī pos. eēt. j. e. ꝓsul. vť mag] si aliº nō eēt ī pos. ħ. n. ipo q̄ aliº nō est ꝛ ipe est in pos. ville pñtabit. ꝓus dcm̄ plz magl.

Illud. eccła) itē debat. n. eis dare ꝓpetatē eccłe vel eccłaz ī vsus ꝓpos: vť instōnē ꝛ destitutōez vel iura epalia qꝺ nō ꝓbat. s. de do. pasto. ꝛ q. j. nouerit. j. e. suggestū. j. de puť. pasto. ꝛ ꝓpť ħ bñ segť nō vadāte: q̄ ħ erat vnū ipe dimētū q̄re nō tenebat colło ī ꝓpos vsus cū aliº. s. cłicº istituº eā possidēt. Sz dices q̄re nō vz dōatio q̄ ad ius pa. ff. ꝺ ꝯ. ep. q̄ tabernas. ff. ꝺ leg. j. si domº. Rñ. q̄: nō intē debat dare ius pa. ius. n. pa. dōari pōt ꝛ clericis ꝛ laicis sine aucte epi. j. e. ex. isi. ꝛ ħ. sz lz nō teneat ꝓcessio eccłe quā feć laicº si tñ fiat aucte epi: vel ēt si postea ꝓsensus epi accedat tz ꝓcessio. xvj. q. vj. decīas. ꝛ c. nemī. ꝛ ēt pscribē pōt. j. e. cura. ꝛ si q̄ras q̄ꝺ venit in dicta ꝓcessiōe? Rñ. cū illa ꝓcessio vigoꝛē accipiat ex ꝓsensu epi illꝺ itelligať ꝓcessum q̄ꝺ dī. s. de do. pastoꝛ. ꝓter ius pa. q̄ꝺ vt dictū ē ꝓcedē nō itēdebat. Sz dices nōne ħ ipo q̄ laicº ꝓfert eccłaz excōicatº ē mioꝛi excōicatōe. xvj. q. vij. sigs eccl. ꝓstōnes. Rñ. nō: cū ibi loquunť q̄ñ laicº intēdit ꝓferre ꝓlatōez vel pbēdā: ħ āt q̄ñ intēdit ꝓferre ꝓpetatē eccłe: vel aliqꝺ ius in eccłia q̄ꝺ de iure hīe nō pōt: ꝛ de facto āt tz. in his āt ꝓcediť q̄ laicº possit ꝓcedē eccłiaz vel ꝓprietatē eccłe cū ꝓsensu epi: vt sic eccłe de laicoꝝ manibº eripianť

Quia xvj. q. vij. decīas. ꝛ c. nomini. (ipedire). s. de re iudi. cū bertoldus. ibi no. (vacante.) idē est ꝛ si nō vacāte.

Verimoniã mutationes) q̄ñ moziebať pīonº heres mutabat sacerdotē (ꝛ vicissitudies). q. tu erȝ vno āno aduocatº ꝛ ego alio. nō. n. lz laicis iura q̄ inť se hñt diuidē: vt ħ hēs: sz aucte supioꝛis epi pñt sić dauid inť filios aarō diuisit mīsterio eoꝝ. luc. c. ꝛ pal. xxiij.

Quam laici. ꝓpoꝛi) s. ꝺ elec. ꝓsideraꝺum º. ar. ꝯ so. vt dixim º. s. ꝺ re iu. cū bertol.

Quam pastoꝛalis. eccłas q̄ ad ꝓpetatē vł alꝫs vt dixim º s. e. illꝺ (legitia) xl. āноꝝ. s. de ꝓscrip. de q̄rta. Sz dices quō potueť ꝓscribē cū nō hīe potueť iustū titulū vel bonā fidē ī ꝓscribēda eccła data a laico cū sit ꝯ ius. s. e. illud. sz dic iḡrabat ius ꝛ ego rñ deo q̄ iḡrātia iurȝ in ꝓscriptiōe ꝛ si q̄ ad hñdā bo. fi. valeat tñ q̄ ad q̄rēdū titulū nō vz. ff. ꝺ vsuc. nūq̄ꝫ. nō solū is si apº so. dicim º q̄ bo. fi. ꝓscripserūt ꝛ iusto titulo: si ꝓ suo nō errādo in iure: q̄ bñ sciebat laicū nō posse dare eccłaz sine cōsensu epi. sz ibi ꝓsensū epi accessisse credebāt: ꝛ ita potuit ꝓscribē. ff. ꝓ dona. si vir vxoꝛi. ꝛ suffić ꝓsensus epi nō tm̄ q̄ hīt º ē tpe ꝯct º sz ēt si pº accessit. j. e. suggestū. vī tñ q̄ a die q̄ vīsile ē eos vel maioꝛē ptē ꝓuēt º bo. fi. possediſſe īcipit currē ꝓscptio: puta moꝛtuis illꝺq̄ inťfuerť donatiōi. ꝛ ē ad ħ op. ar. s. de deci. dudū. vbi ꝺ q̄ a tpe ꝓfirmatōis īcepit currē ꝓscptio. sz nō vī posse stare: q̄ vitiose possessiōi vel rei vitiosa nō accedit res. ff. ꝺ acq. pos. ꝓp. §. vl. sz ipi itelligūt illa q̄ rei vitiose. i. q̄ vitio reali affecta ē: vt furata ꝛ rapta: tales p q̄scūq̄ꝫ possessoꝛes trāseat nūq̄ꝫ vitiū amittūt. ꝛ iō ꝓscribi nō pñt: insti. ꝺ vsuca. §. furtiue. nā si alias res q̄ sine titulo possidebanť vel detiebanť ab aliq̄. s. ex cā depositi vel cōmodati vť ꝓsili successoꝛ ei º ꝓ suo īcipit possidē bñ vsuca. ꝓ suo. ff. ꝓ heť. l. pleriq̄ꝫ. ꝛ sic ē ħ: lz. n. illi q̄ ꝑmo acceperť nō hūerť iustā cāz possidēdi. alij tñ postea fecerūt ꝛ hūerūt q̄ pº ea sꝫsecuti sūt ꝛ q̄ nihil sciuerunt. sz certe ħ nō pōt esse: q̄ plati isti nō possidēt eccłias istas sic donatas ꝓ suo: q̄ suo noīe nō possidēt sz eccłe. ꝛ sic eccła q̄ male cepit possidē nūq̄ꝫ pōt mutare suū titulū neq̄ fidē. sz potes rñdere q̄ lz plat º q̄ male accepit mala fide possideat: eccła tm̄ cuiº noīe accipiť dōatio, sp bōa fide possidet. ꝛ si nullus ē bonº titulus ꝓ illa vsucapit. si āt malº vel nullus nisi res esset rapta vel furtiua sp vsucapit ꝓ suo. nec obest ei malus ti. vel ma. fi. plati. sz certe ħ stare nō pōt p id qꝺ ē. s. de deci. dudū. idē dici pōt q̄ si aliqbus de capło noīe capli facta eēt donatio a laico. caplm tm̄ credebat epm ꝓsensisse. nā in oībº his casibº ꝓ suo vsucapit. ff. ꝺ vsuca. ꝓ suo. l. vl. vel ꝓ dōato/vel pōt dici q̄ eps ꝓmittēdo dōatariū q eccłaz a laico pacifice possidere cāz ꝛ titulū possidendi ꝛ ꝓscribēdi sibi ꝓstitit: ar. s. de his q̄ fi. a ꝑ. si. cō. ca. c. ij. ꝛ. iij. / ꝛ ħ tacitus (ꝓsensus hz ꝓ titulo (ꝓscriptū) no. q̄ si finita ꝓscriptiōe ꝓstet de legitio titulo ꝛ q̄ ma. fi. hītis añ ceptā ꝓscriptōz: tm̄ salua ꝓscia pñt illa retīere: q̄ tuti sunt aucte ei º q. ptātē ꝺēdi ius hz sup tpalibº q bāc penā amissionis iuriū suoꝝ induxit in odiū negligentiū ꝛ fauoꝛē sollicitoꝝ (nisi ius) ḡ ius patr. trāsferre pñt quod habent. s. e. illud.

Jvero. repñtenť) ħ pñtatio fit ad ꝓbatiōez iuris veteꝛ] pīoni. nihil. n. iuꝛ] pñtato accrescit: ꝛ vt hēat frōtē nō rñdēdi sibi de iure pa. s. e. exlr̄is.

Quam seculū. ēptoꝝ). ius. n. pīonat º trāsit cū vniuersitate. s. eo. exlr̄is (ēptoꝝ) ħ itelligiť q̄ñ villa vť castꝝ data erāt ī feudū

qz tūc trāsit in feudū etiā ius pa. eccle q erat sita ī villa vel castro qz si fūdū daret ī feudū vbi eēt eccla nō trāsiret cū fūdo ius pa. eccle. j. e. suggestū: vt no. s. e. ex lris. aliꝫ tñ dicūt qꝫ ius pa. etiā sine aliq̄ vniuersitate dari pōt ī feudū sic̄ donari: nā feudū bñficiū ē.

Exinsinuatōe. contulisset. s. e. illud (occupauerūt) tāq̄ clerici earū dē eccle (restituāt) de facto: qz nihil iuris bñt ī eis cū nō fuerit ab eis p̄tati. (restituāt). i. in pace dimittāt eos ordīare.

Consuluit. detineant. colligēdo tñ fructus in p̄pos vsus quertēdo (vel aliq̄b⁹ alijs) descēdētib⁹ puta nepotib⁹ pnepotib⁹: ḃ nō plz. credim⁹. n. qꝫ p̄zonus possit filiū p̄sentare: ḃ ḡ interdicit p̄zonus dare eccl̄as. i. p p̄rietatem ꝛ alia: vt. s. e. illud.

De iure.

Dallus. aut ecclesiam. expone vt. s. c. illud. (ꝛ sic̄ gs) ḃ nō refert nisi ad decias: vbi sp si laicus vult ī aliū decias trāsferre: necessari⁹ ē p̄sensus epi. s. de his q̄ fi. ab epi. cū aplica. eccl̄az. n. si de p̄petate ītelligis nūq̄ p̄ferre pōt alij. s. c. illō. sz de iure pa. illō p̄ferre pōt nesciēte epo. s. e. ex insinuatōe. vel dic qꝫ si p̄zon⁹ vult p̄cedē eccl̄az in q̄ hz ius pa. alicui ī vsus p̄pos: ḃ nō pōt facē sine p̄sensu epi: sz eps facil̄ dz eē ī p̄sentiēdo aliogn agēdū ē cū supioze. vel dic referri ad vtrūq̄z. ꝛ logt q̄n eccl̄az vel decimas de facto detinēt: ar. j. ti. p̄i. c. eccl̄ijs.

Significasti. si episcopi. ḃ vo lūt dicere qꝫ si p̄zoni alicui epo noīe eccle sue p̄cesserit p̄ntatione aliq̄p eccl̄az p̄stitutaꝫ ī alijs dio. epi dio. ab illo epo cui ius pa. donatū fuit p̄ntatos admittē debent.

Consultationibus. patro/nat⁹) repete q̄ dixim⁹. s. de ī ite. re. c. ij. (possidebat) q̄ ē in pos. bo. fi. ꝛ añ li. ꝓte. ꝛ p⁹ li. ꝓte. sp p̄ntabit: qz li. pē. ꝛc̄. s. vt li. pē. c. j. ꝛ. ij. ꝛ p totū. nā ille q ē ab initio bo. fi. possessoz etiā post li. ꝓte. dicēt bo. fi. q̄stū ad ḃ vt fruct⁹ suos faciat: ꝛ etiā vsuca. triēnij cōpleat. Jtē vt nō p̄stet ītroitū nisi ītelligere se debē: sz ꝛ si intelligeret si debē uō tenēt si iustā cāz litigādi hūerit. ff. de rei vē. vtiq̄z. ff. de pe. he. illud. ꝛ qz fac̄ fruct⁹ suos: ḡ si fructū in aliū alienat: ille in quē alienat⁹ erit ꝓtrouersiā nō patiēt: ē. n. fruct⁹ iuris pa. p̄tare: tut⁹ ḡ erit p̄tat⁹. sz nāli rōne vz qꝫ p̄tare cēsend⁹ sit fruct⁹ nālis. ꝛ iō vz dicēdū qꝫ nō trāseat in dñium bo. fi. pos. ff. de vsu. fruc. sz si vere inspicim⁹ nūq̄z nā ꝓducť p̄ntatio: sz poti⁹ industria. q̄stuis posset dici qꝫ ꝛ ḃ fruct⁹ restituant euincēti: qz p̄zono nō debebit ea q̄ ad ius pa. ptinēt: p̄sona āt nō remouereť ab eccl̄a. si āt esset ma. fi. possessoz is q̄ in possessiōe iur̄ pa. ē. vel qz esset violēt⁹ possessor ꝛ siue aucte iudi. bñ expelleret de eccl̄a p̄ntatus p eū: qz cū ma. fi. pos. nō faciat fruct⁹ suos. C. ō rei vē. certū ꝛ. ff. de rei vē. si nauis. ḡ nec fruct⁹. s. ius in aliq̄ eccl̄a p̄ntatoez ipi trāsfert: idē etiā si sit missus in possessiōe aucte iudicis ꝛ ordinate. C. si p vī vel alio mō. l. vl. Si āt p̄zon⁹ ma. fi. possidēs esset in possessiōe aucte iudicis ꝛ ordiate: tūc q̄stuis mala fide q̄ ad se possideret. tñ ille q bo. fi. recepit ab eo eccl̄az nō dimittet eā: ar. C vñ vi: si qs in tantā. nā facta tal̄ q possidet aucte ptoris tuet ptoz vt no. s. de elec. nisi. quāuis posset dici qꝫ aliō ē in p̄zono q nō nitit aucte supioris nec publico offō: sz p eo ferat sniā qꝫ sit p̄zonus qz sp hz malā fidē: ꝛ iō nō fac̄ fruct⁹ suos: ar. ff. ō ꝓdi. inde. l. iul. ait. ꝛ aliud ī plato q nitit ꝓfirmatōe supioris ī publico offō. ꝛ sic logt gl. q̄ ē. s. de elec. nihil. Jtē no. qꝫ bo. fi. pos. fit ma. fi. p⁹ li. ꝓte. qz fruct⁹ restituere tenet. C. ō rei vē. certū. ꝛ qz p̄scptio lōgi tpis intrūpit. C. de acq̄r. pos. nēo. ꝛ de p̄scp. xxx. an. cū no. ē etiā casus vbi bo. fi. pos. ab mitio p⁹ li. ꝓte. nec oīno bo. fi. remāet. nec oīno ma. fi. cēset. ff. de rei vē. iul. scribit. si. ꝛ hac rōe. s. qz ma. fi. pos. nō fac̄ fruct⁹ suos: sz iuri dñi sunt fruct⁹: vt no. ī gl. ḃ posita q̄ incipit: qz ē dicēdū. vz qꝫ ma. fi. pos. p̄tet vnū: ꝛ bo. fi. pos. p̄tet aliū: sz eps admittat p̄ntatū a ma. fi. possessoze ppt̄ icertitudinē: qz tuē dus ē in possessiōe. s. de ī sti. cū veīsset. ꝛ de ī inte. re. cū veīsset. tñ q̄cūq̄z postea ꝓstet de vītate remouebit p̄ntatus a ma. fi. pos. ꝛ dabit p̄ntato a bo. fi. pos. penes quē ē fruct⁹ iuris pa. ꝛ idē dicendū ē in sentētijs datis ꝛ alijs fact̄ a bo. fi. pos. iurisdictōis: ꝛ ma. fi. pos. ar. s. de reli. do. cū dilec. nec ē ꝺ. s. de cā pos. cū eccl̄ia. qz ibi logt de bo. fi. pos. vt ibi no. (credebat) xvj. q. vij. decernim⁹. in fi.

Suggestū. prebēdā. .i. ī suos vsus (Eccl̄az) expone: vt. s. e. illō. (posteri⁹) q̄stū ad ḃ vt fiāt de eccl̄ijs p̄bende: cum p ḃ patronus admitteret ius patr. qꝫ esse non pōt absq̄ ei⁹ assensu: sp tñ donatio facta ab epo tz q̄stū ad iura epi: ꝛ q̄ ad illa p̄ferť sp p̄ma. s. de dona. pastoralis.

Elatū recognitōis. hi recogno scūt bñficia hīe a laic̄ sine aliq̄ iuestitura vel instōne epoꝝ (vēdi care) tāq̄z clerici (alienos) s. e. p̄terea. (coā seculari) repete q̄ diximus. s. de fo. cōpe. cū sit generale.

Dam te. sex menses) dic vt no. s. e. c. j.

Deterea. nō habere. no. qꝫ advocati nō solū nō p̄nt vēdē ius aduocatōis: sz nec dōare: sec⁹ in p̄zonis q̄ dōare p̄nt ius pa. s. c. ex insinua. ꝛ ē rō diuersitat̄: qz p̄zon⁹ ē q̄si ex debito: sz aduocatia de gr̄a tñ. ꝛ idē dicimus ī guardijs custodijs ꝛ p̄silib⁹. vel dic qꝫ p̄hibent vēdē ꝛ donare aduocatias ꝛ p̄silia iura eo mō q̄ ist̄i vēdebāt. s. ḃ ē ius qꝫ ḃ extoraq̄s a rusticis q tñ ab ordīarijs statuta nō erāt. ꝛ sic pōt loq̄ decr. s. e. qz clerici. si āt statutos reddit⁹ ꝛ legitios donēt: ꝛ ēt foze vēdāt ḃ nō ē ibibitū. sz dices q̄re dz qꝫ p̄ct⁹ sit null⁹ cū ꝛ q̄ ad ḃ iura nō tz q̄ nō hz dz tenē: tñ q̄ ad ea q̄ hz pōt rñderi qꝫ iō nō tz: qz cū nō sint determiati ī iure reddit⁹ hmōi offoꝝ nō tz vēditio rei q̄ nō ē vel ē icerta. ff. de ꝺ. ēp. l. j. ī iure tñ pa. vbi certa sunt iura sec⁹ s. e. ex insinua. sepe tamen aduocat⁹ p p̄zono sumit̄: vt in. c. p̄ri.

Dam aūt aduocatus. .i. p̄zon⁹. alr sumit̄ s. p̄r. c. (iudicio) q̄stū ad ḃ vt ius hēat q̄ ab epo electus fuerit epus: tñ peccat qꝫ p̄mū idoneū admittē recusauit: ꝛ iō punit̄. j. e. pasto. sz si nō refutauit p̄mū pōt eligē vtꝫ eoꝝ velit (p̄sentatōez) qz p̄sentatio clericoꝝ vī electōis hz.

Obis cōstruxerit. alr. n. nō pōt. de ꝓse. di. j. nēo. qt mōis q̄rat ius pa. ꝛ cui ius pa. debeat: hēs no. xvj. q. viij. pie. ꝛ. s. e. ti. j. (iurisdictōe) statuto vel p̄suetudīe: de ḃ no. s. ō elec. qꝫ sic̄. (tractāde). q. d. nō solū p⁹ electōez p̄sensisset: sz etiā ī tractatu electōis si ḃ hz ex sua iurisdictōe. i. p̄suetudine vel p̄uilegio vel statuto. qꝫ āt vox ei⁹ suffragiū p̄stet in electōe ḃ nō pōt p̄suetudie induci. s. de elec. sacrosancta.

Er vestras. nullus se pōt). s. de in sti. ad nostram.

Dam ꝓpter. j. (q̄ttuoz) s. e. eā. ꝺ. so. ibi sex mēses cōputant̄ a die vacatiōis. iiij. a die mote lit̄. vel alr vt dixim⁹. s. e. c. j. (idonea) ꝺ. s. e. c. j. So. qñ nō pōt fieri qꝫ ḃ dz sine scādalo dz fieri qꝫ hic dz. vel aliter vt ibi no.

Dam dilectus. vacare) no. legatū posse donatiōi sue rebuare dōatoz p̄bēde vacature certe p̄sone ꝓferēdā. sz p̄missio facta a legato de vacatura nō tz: ḃ ipm pōt delegat⁹ pape cui papa cōmisit qꝫ alicui ꝓuidēt. sz tñ distigue: qz qñ mādauit qꝫ p̄uidēt alicui ō p̄mo bñficio qꝫ ī aliq̄ eccl̄a vacaret p̄mū bñficiū sue dōatōi rebuare pōt: ꝛ nō aliō. si vo mādauit papa qꝫ alicui ꝓuideret ī aliq̄ cīitate vel dio. de p̄mo bñficio qꝫ ibi vacauerit pōt sue dōatōi rebuare bñficia illi⁹ dio. vel ꝓuīcie ī hac forma cuilz eccle scribet cū dñs papa mihi mādauerit qꝫ tali ꝓuideā ī ipo bñficio qꝫ vacauerit ī dio. ista vl̄ puīcia: mādam⁹ vob qꝫ si ꝓtigerit p̄mā vacātē eē ī eccl̄a vīa illā mihi rebuet̄. ꝛ tūc si de illo bñficio qꝫ p̄mo vacabit aliq̄d attētaret ꝺ rebuatōez factā nō valēt: qz ptās ḃ p supioze ē eis ablata. si vo papa sic cōmisit alicui ꝓuisionē: ꝓuideas tali ī tali puīcia ī bñficio qō duxit acceptā du: tūc erit tpius eligere qꝫ bñficiū acceptet ꝛ eā dare suo ꝓuisori: ꝛ ꝓuisor tūc sic si bi rebuauit bñficiū ꝛ sic scribet ill̄ vbi beneficia rebuat papa: sic scpsit mihi ꝛ ipe talia beneficia elegit de q̄b⁹ ī eccl̄a vīa ē vnū. vñ mādam⁹ qꝫ si illō āte vacauerit q̄z alia q̄ elegit illō mihi fuetis. si āt ī arbitrio iudicis cōmisit qꝫ ei ꝓuideret ī beneficio ꝓpetēti tūc iudicis ē exaīare q̄ beneficia sint sibi cōpetētia. ꝛ tūc fm p̄dictaz formā poterit beneficia q̄ voluerit sibi rebuare: q̄rit an p⁹ q̄z sel elegerit possit p⁹ ea variare. de ḃ aliq̄ no. j. q. mat. accu. pos. cū in tua. qꝫ āt hmōi rebuatōnes fieri possent ex eo ꝓbat qꝫ als inutile essent mādatū de ꝓuisiōe: ꝛ mādato p̄ncipali mandat ꝛ accessorio. s. de offi. dele. p̄udētiā. cū multis ꝓcordātijs. alij tamē dicūt qꝫ in q̄cūq̄z forma p̄dictaꝫ scribat qꝫ nec ipe ꝓ quo scribit nec ille cui scribit pōt acceptare nisi vnū beneficiū: nec fiet rebuatio nisi de vno beneficio: ar. qz vnū beneficiū tñ hze dz. ꝛ sic vnuz tñ reseruādū ē. Jtē ḡuis ꝛ ābitiosus esset intellectus huius rescripti: qz supdictus est vagus qꝫ esse nō dz. s. de trāsla. c. lz. imo plus dicunt gdam ꝛ vt vī bene qꝫ ꝓ tales lr̄as non pōt aliquod benefi-

ciū seruare: ſz cū vacat pōt illud ꝓferre. ⁊ ſufficit nūciare capło vel epō q̄ p̄mū bñficiū dz ꝓferre auc̄te pape ⁊ ſi ꝯfecerint tūc im ponet eis pnia q̄ ē. s̄. ō p̄bē. inf cetera. ⁊. c. dilec. ⁊ ſi ꝯdicit aptet via vacaturis ꝯ id q̄ō ē. s̄. de ꝓcef. p. c. j. ⁊. c. ꝓstitutus. (Jnhibēs) ſi. n. ille q̄ ptātē hz ſup h̄ ſibi refuet bñficiū illud ſiue ihibeat illō alij ꝓferre nō vz q̄ post talē refuatōez vel ihibitiōez de eo fuerit acceptatū: ar. h̄: q̄ p h̄ illa vice ſunt ſuſpēſi a collatōe hui⁹ bñficij ⁊ collatio a ſuſpēſis facta nō vz. s̄. de reſcrip. cū dilec. ⁊ de elec. cū inter. ar. s̄. de p̄bē. inf cetera. ⁊. c. dilec. ⁊. s̄. de elec. inotuit. nā ibi ſp ponit: ⁊ ſi ꝯ factū fuerit ſit irritū. ⁊ ſic nō vz ſufficiēs ihibitio niſi adjiciat h̄ cla. alijs vī ⁊ forte meli⁹ q̄ ſi ſcptū ē alicui q̄ pui/ deat alicui i certa eccla q̄ exq̄ puiſo: recipit lr̄az puiſiōis penes eū ē ptās ꝓferēdi ⁊ ablata ē ab eo penes quē pus erat. vñ ſi h̄ ſci ens pus collato: eā alicui ꝓferat nō vz. ſi āt neſcit i aliū collatam hāc ptātē tūc obtiet q̄ō no. s̄. de elect. inotuit. illō āt dicūt q̄dā in oēz caſuz q̄ ſi aliqs ipetrauit lr̄as ad aliquē q̄ ſibi puidēt i aliq̄ eccla: ⁊ ali⁹ ſil'r p⁹ ea obtinuit lr̄as ad aliū q̄ ſibi in eadē eccla p/ uidēt nūq̄z ſcōs executo: puidē poterit añq̄z p̄mo puidēt: neq̄z vz puiſio facta a ſcō executore ēt ſi igrauerit de p̄mo executore ar. s̄. de reſcp. ceteꝝ. nec h̄ ꝯdic alijs q̄ no. s̄. de elect. inotuit. vbi dixim⁹ q̄ collatio facta igr̄ater ab eo ad quē iure ordīario ptinet tenet: q̄ fauorabili⁹ ē ius ordīariū q̄z exordīariū: ⁊ q̄ p̄me lr̄e p ualēt. s̄. de reſcrip. ceteꝝ. tñ alij dicūt idē vtrobiq̄. ſi vō aliqs im petret lr̄as ad aliquē q̄ ſibi puideat i allq̄ eccl'az ſue ciuitatis vl' dioc̄. vel de aliq̄ bñficioꝝ ad donatōez alicui⁹ abbatis ptinentiū cū plura bñficia i diuerſis ecclijs ad ip̄m abbatē ptineāt. tūc vī q̄ iſte puiſo: q̄cūq̄z añq̄z eligat eccl'as vbi dz ſibi puideri inue/ nerit aliquā p̄bendā vacantē q̄ illā poterit ꝓferre: ſz añq̄z ꝓferat nullus eoꝝ ad quē ptiet collatio de iure ordīario i eadē dioc̄. ipe dik ꝓferre bñficiū ſuū cui vult ⁊ collatio. idē etiā vī ſi ali⁹ puiſo: alij deputat: ſiue i aliq̄ eccla ptēta ſb̄ p̄dicta gñalitate ciuitatis vl' dioc̄. ſiue puicie: ſiue etiā ſcōs ſit gñaliter deputat⁹ vt in ciuitate vel puicia puideret q̄ tz puiſio facta a ſcō puiſo: e: ar. ad h̄. s̄. de reſcrip. paſto. in fi. vbi dic̄ q̄ dele. p gñalē cl'az nō hz iuriſdicti/ onē ſup exp̄ſſis ptētis: ſb̄ gñali q̄ cla añ exp̄ſſionē. bñ. n. dicimus q̄ ſi poſtq̄z cōzā puiſo: e ſuo exp̄ſſit in q̄ eccl'ia ſibi puideri vole/ bat ⁊ exp̄ſſio puenit ad eū ad quē ptiet collatio: ⁊ de iure ordina rio q̄ ita p exp̄ſſionē iſtā ē ablata ab eo ptās ꝓbendā ꝓferēdi: ſic̄ ſi in lr̄is eſſet eccla in q̄ puiſio fieri dz: ar. s̄. de reſcrip. paſto. Jtē hz ꝓcedam⁹ q̄ ille cui ꝓcedit ptās alicui puidēdi poſſit refuare p bendā ſue collatōi: vt no. s̄. de p̄bē. p illoꝝ. quā refuatōez cōpa/ ramus exp̄ſſioni. nō tñ dicim⁹ q̄ poſſit eā refuare niſi i vna eccla q̄ō ſic p̄bo. nullus exp̄ſſit hāc lr̄as de plurib⁹ ecclijs a p̄ncipio: ⁊ ſi ipetret fraudulēter p̄ſumet. s̄. de reſcrip. in p̄ntia. ⁊. c. ad audi entiā. ḡ eadē rōne ⁊ ſi ipetrauerit lr̄as gñales nō poterit pluri/ mū refuatōez facere: q̄ dele. dz p̄cedē vt delegans. s̄. de reſcrip. ſup lr̄is in fi. ſi āt alicui ſcriptū eſſet q̄ alicui puideret in bñficijs q̄ valerēt. c. marcas: tūc bñ poſſet plura bñficia refuare vſq̄z ad p̄dictā q̄ntitatē ⁊ nō plus: ſec⁹ ſi in lr̄is diceret: in ſingulari bene/ ficio. nec vī faciēda vis ſi in lr̄is dī: in p̄imo bñficio puideas q̄ vacauerit vel in certa eccla vel dioc̄. q̄ tūc ⁊ ſi nō ꝓtulerit p̄muz q̄ vacabit i eccla certa vel dioc̄. tñ poterit ꝓferre ſcōm vel tertiuz vel ulteri⁹. ar. s̄. de p̄bē. dilec. fi. g. Jtē vī q̄ etiā q̄n ſcriptū ē q̄ in dioc̄. puideat in p̄mo bñficio q̄ i ea vacabit: q̄ ⁊ tūc pōt p̄eligere vnā eccl'az ⁊ extūc i alijs nō poterit puidere. alij tñ h̄ nō conce dūt. Jtē no. q̄ exq̄ puiſo: refuabit ſibi puiſionē in aliq̄ eccl'ia p aliq̄ etiā ſi puiſo: moriat nō redit puiſio ad ordinariū puiſonez ſed ad papā cui⁹ auc̄te facta ē refuatio vel exp̄ſſio. Jtē exq̄ puiſo: refuauit ſibi p̄bendā in vna eccla decetero nō pōt in alia p̄o uidēnec mutare dūmō talis eccla ſit quā hāc poſſit. ⁊. ff. ō adop. l. ij. s̄. de reſcrip. in multis. Jtē vī q̄ ſiue mādet q̄ in puincia vel in dioc̄. ſit ⁊ i certa eccla alicui puideat tñ nō poterit puiſo: ſi/ bi refuare nec oīa bñficia puincie vel dioc̄. nec etiā ſolius ſpālis ecclie nec ſuſpēdē collatōez ab illoꝝ collatōe ita in gñe: ſz bñ pōt ſuſpēdē in ſpē. h̄ mō ſuſpēdēdo talē ⁊ collatōnez p̄mi bñficij vel ſcōi vel ulteriozis. vel ſic pōt ſuſpēdi: ſuſpēdo talē a p̄mo benefi cio q̄ valeat. x. vel. xx. marcas ſi eſtimet illū cui puidē dz tāto bñ ficio dignū ⁊ cū eadē determiatōe pōt totā puiciā vel dioce. ſuſ/ pēdere. ⁊ ē efficax rō p hīs: q̄ in aliq̄ mādato alicui dato oīa mā data vident ſine qb⁹ mādatū expedire nō pōt. ff. de iur. om. iu. l. ij. s̄. de of. dele. ex lr̄is. c. fi. at puiſo: iſte de q̄ dictū ē pōt mandatū ſuū expedire ſine cā gñali ſuſpēſione vel refuatōe: ḡ eā facē non pōt: ſz abſq̄z ſpāli nō pōt exeq̄ mādatū ſuū: ⁊ iō illa facē pōt. Jtē effuſa ſuſpēſio ē illaudabil: ḡ reſcriptū ſcōm qō exp̄ſſe nō ꝓcedit ad iniquū intellectū p interp̄tatōez trahēdū ē. ff. de vulg. ſb̄. ex fa cto. ff. de reg. iu. nerati⁹. in fi. ſz dic illud eſſe de ſuphabūdāti. vel q̄ ibi nec refuauit nec ihibuerat: ⁊ iō nō erāt ſuſpēſi a collatione illoꝝ bñficioꝝ. ſz mādauerat papa alicui ꝓferri. nā tunc cū multa poſſint obijci ꝯ p̄ſonas ipoꝝ q̄bus ſunt dāda bñficia: ⁊ ꝯ lr̄as ſp petēte q̄ſtione cū nō ſit ſuſpēſione collatio ab eis facta: vt i pal. c. inf ce. ⁊. c. dilec. ſec⁹ ſi alicui ꝓtuliſſet ptātē ꝓferēdi. nā tūc vī p̄ri/ mis abſtuliſſe hāc ptātē. de h̄ no. s̄. de reſcrip. cap̄lm. Jdē dicūt q̄dā q̄ ille cui data ē ptās puidēdi alicui in p̄mo bñficio q̄ vaca bit in aliq̄ eccla vel dioc̄. vel puicia. in p̄mo tñ bñficio q̄ vacauer rit poſt receptōez hm̄oi lr̄aꝝ: ⁊ poſtq̄z h̄ ip̄m notificauerit ecclijs in q̄bus hz ptātē puidēdi puidē dz: ar. s̄. de ap. ſup eo. §. fi. iij. q. v. c. j. ⁊ ſi in aliqbus ſcripſerit in aliqbus nō: extūc pōt tm̄ puidē in p̄mo bñficio exq̄ oīb⁹ ecclijs h̄ notificauerit vbi ptātē puiden di hz. ⁊ ſi in medio tpe quo ſcripſit: ſed nō p̄fecit vacauerit bene ficiū nō pōt de illo puidere: q̄ non p̄nt dici p̄ntate lr̄e directe toti dioc̄. vel puicie q̄ſq̄z oīb⁹ ⁊ ſingul'fuerint p̄ntate. vñ ſi iudex vellet amittere forte vnā eccl'az in q̄ notificaret ptātē ſibi datam in nullo loco poſſet ꝓferre p̄imū bñficiū. alij dicūt ⁊ vt vī meli⁹ q̄ exq̄ recipit lr̄as ſtati bñficiū p̄mo vacās pōt ꝓferre: ⁊ ſi nō ſcri bat eccl'ijs vbi hz ptātē puidēdi: q̄ lr̄a nō dic̄ q̄ eis ſcribat: ſz q̄ in eis iudex puideat. ⁊ pl⁹ dicūt q̄dā: q̄ ſic̄ vacauerit p̄mū bñfi/ ciū nō poſſit illud ꝓferre: q̄ puētus fuit ab alijs: tūc puidebit in ſcō vel tertio vel ulteriozi: q̄ bñficia latiſſime ſunt interp̄tāda. s̄. de dona. cū dilectus. j. de v. ſig. olim. credūt tñ iſti q̄ miſſio lr̄a rum hm̄oi iudicis ad omnes eccl'as hoc operaf: quia ſi poſtq̄z ſciuerunt ⁊ mandatū eſt eis p aliquo ſcripto in ſua eccl'ia eſſe q̄ tunc ſi alij conferunt illud beneficiū patienf penā decre. de p̄bē. dilectus. ij. ſed alij dicūt ei p quo ſcriptum eſt obeſſe: quia ex quo p̄imū beneficiū nō habebit vlterius nō poterit ei in alio puide/ ri ſi ptentus ſit pena p̄dicta: h̄ nō placet. hec autem fortius vera ſunt q̄ñ mandauit ſibi puideri cū ſe facultas obtulerit: quia non intelligit ſibi auferri facultas ſi ab aliquo puenit. (Jpe) legatus (Eccl'iam) de berouill. quā legatus ꝓceſſerat gu. ſed mō eā renun ciauerat vt haberet p̄bēdam ſancte. m. (Supplicabat) ⁊ bene. (Attendentes). q. d. iſte gu. nullo mō pōt dicere ſe habere ius ex p̄ntatione p̄dicta: quia ſi archidia. in dicta eccl'ia hz ius pa. iure laico: ⁊ ſic innuat vel dicat q̄ non obſtāte collatōe legati qui non pōt ꝓcedere eccl'ias in quibus laici ius patro. hnt ſua collatio va lere debeat male dicit: quia tunc ſi q̄s p̄ntat duos ſicut h̄ archidi. p̄ntauit potio: eſt ab ordinario inſtitutus: ⁊ ſic p̄m h̄ potio: ē. h. ab ordinario ſcō admiſſus q̄z. g. qui non fuit admiſſus. Sed ſi dicat q̄ in ip̄a eccl'ia hz archidia. ius patronatus tanq̄z clericus certe non p̄m hoc hz quicq̄z iuris p̄dictus. g. cum legatus dona/ tionem ip̄ius eccl'ie ſibi reſeruauerit. non ergo tenuit p̄ntatio fa/ cta ab archidiacono: cum legatus bene potuerit ſibi refuare ec/ cleſias q̄ ſunt de donatione clericoꝝ (Tanq̄z laicus) quia ex here ditate patris vel alterius ad ip̄m deuenerat: vel alio modo tm̄ (Eccl'iam) de berouill. (P̄ntaſſet) in alia vocatione anteq̄z lega/ tus eam daret gu. vel in hac eadē vacatione. ſ. poſt reſignationē gu. itez p̄ntauit eundē gu. ſed eps eū noluit admittere: ſz. h. admi ſit. ſz p̄ius dictū eſt vez: ⁊ h̄ no. (Statutū) s̄. e. cū āt. ⁊. c. qō a iure

Dſtoꝛalis. appellauerit.

Dz appellatōi eius defendēd⁹ eſſet: nō tm̄ in cā h̄ caſſaf q̄ fit poſt appellatōez: q̄ fit auc̄te iuris. s̄. e. ti. cū aūt Jtē multa impediūt faciēdū: ⁊ nō caſſant iā factū (Poſſidētis) ſi tm̄ oēs p̄ntatos a laico p̄o refutaret ⁊ ſuū inſtituēt caſſaref ei⁹ inſtitutio. s̄. e. ꝓſaltationibus. ⁊. s̄. c. p̄ri.

Poſtulaſti.

q̄ eccl'ia ſit collegiata ⁊ iura ha/ beāt eccl'ie collegiate ſatis p̄baf p p̄uilegiū q̄ ꝓſtituūt eā collegiatā: ſz ⁊ ſi p̄uilegiuz vel ſi certa alia ordiatio ſup h̄ nō appet: ſi ꝓſtat q̄ i ſui ordiatōe fuit ordiatū q̄ ibi eēnt tres clerici vel plures. vl' ſi p tot fuerit eccl'ia dotata: ⁊ tūc ſil'r hēbiſ eccl'a p collegiata. x. q. j. c. j. de ꝓſe. di. j. nemo. j. q. ij. placuit. ſi aūt conſtat q̄ fuit ordinatū q̄ nō cenſeretur iure collegiata: ſed p̄ſentationem haberet in patro nis: vel ſi fuit ordinatū q̄ tm̄ vnus vel duo clerici eſſent ibi: tunc non cenſebiſ iure collegiata. ⁊ ſic loquiſ. c. xvj. q. vij. pie. ⁊. c. ſe. ⁊ in hoc. n. q̄ſi p totū. Jtē ſi poſtea ꝓtingat de incollegiata fieri multos clericos: tamen nō erunt vt collegium: niſi patronus cō ſentiat ⁊ omnes alij q̄ ledunt de mutatiōe ſtatus eius: ar. xvj. q. vij. monaſteriū. c. rōnis. ⁊. c. ſiqs vult. Jtē ſi in collegiata non re maneat niſi vnus clericus: tm̄ iura collegiate eccl'ie hēbit: ita q̄ ſi poſtea ad pinguiorē fortunam deuenerit in oībus iure collegia/ te eccl'ie vtaf: ⁊ etiā interim q̄ñ vno mortuo clerico eiuſdem eccl'e eps qui eliget non nomine ſuo ſed nomīe eccl'ie eligit: ar. lxv. di. ſi forte. ſi aūt nō apparet q̄liter eccl'ia fuerit inſtituta. ſ. vt ſit col/ legiata vel alio modo: tunc ſi clerici ſunt in poſſeſſione q̄ faciant ſicut clerici collegiate eccl'ie clerici defendenf in hac poſſeſſione

etiã si patronus est in ꝗsi possessione ꝙ in ea faciat sicut in eccl'ia nõ collegiata: defendet in possessiõe sua q̃lsq; aliud ꝓbet. s. de insti. cũ venisset. fatemur tñ ꝙ epi ⁊ alij clerici pñt hre ⁊ electões ⁊ collatiões phẽdar ⁊ dignitatũ etiã in ecclijs collegiatis: qz sic ꝓstitutũ fuit a ꝓncipio. s. de ꝓsue. cũ dilec. j. de v. sig. abbate. idez etiã credim⁹ de laicis: ſz tñ p collatõz laicalẽ nullũ ius spũale hẽbũt inuestiti ab eis: nec p illã inuestiturã hẽbũt aliqñ ius in collegio q̃lsq; p eꝑm vel aliũ clericũ iura spũalia ⁊ cãonicalia acquirũt: ar. lxiij. di. in synodo. ⁊ de h no. s elec. ꝙ siĉ (Titulos) p hmõi titulatõz nullũ ius q̃rit titulato: ꝙ si q̃rere⁊ necesse esset ꝓsentire patronũ: vt no. s. de fi. p. ꝓposuit. vel dic huic titulato q̃rit ius ⁊ ẽ vere cãonic⁹ ⁊ fa. nõ hẽbit reddit⁹ nisi qñ placuerit electoribus ⁊ ẽ h ꝫ ius ꝓpt ꝓsuetudinẽ approbatã. si. s. de ꝓsti. c. fi. s. de ma. ⁊ obe. statuim⁹. (Electio) h ponit duas ꝓstões. Prima ẽ vtz electio tituladoz spectet ad rectorẽ eccl'ie vel ad pronũ: ⁊ huic q̃stioni nõ rñdet exꝑsse. Scda ẽ: si eccl'iaz vacare ꝓtigerit rectorẽ vtrũ pronus hmõi titulatis postpositis possit aliũ pñtare. ⁊ huic rñdet exꝑsse ꝙ põt aliũ pñtare: nec fit ei ꝓiudiciũ. ⁊ sic etiã tacite ꝓme rñdet exq̃ prono nõ fit ꝓiudiciũ põt alios titulare plat⁹: ar. de fi. p. ꝓposuit. s. de of. vi. ad h. vij. q. j. illud. aliud aũt dicũt q̃dã si epus esset pron⁹. xvj. q. ij. siqs. (Preiudiciũ genere⁊) qn eis possit remouere post morte intitulãtis cũ ad pronũ spectet nõ solũ platũ: ſz alios etiã ministros pñtare. lxiij. di. ꝓncipali. xviij. q. ij. eleutherius. xvj. q. v. siqs. ⁊. q. vij. decernimus. in auĉ. de sanc. epi. §. siqs oratoriũ. s. de fi. p. ex trãsmissa. vel dic vt no. in glo. illa h posita. (Assensum) idẽ intelligo ⁊ si eius assensus intueniss̃et: qz si aliud diceret apiret via vacaturis ꝫ id qđ est. s. de ꝓcessi. pre. c. ij. vel dic ꝙ bñ posset induci p ꝓsuetudinẽ vbi ẽ ꝓsuetudo ꝙ hmõi intitulati fiũt sine malicia vacaturaz ꝙ pronus regreret de eis tñ pñtare deberet: sicut ⁊ de ꝓsuetudie inducit ꝙ certa eccl'a eligit. s. de ꝓsue. cũ dilec. j. de v. sig. abbate.

Trãsmisse cõcessissent etiam' ⁊ male cũ a pronis nõ ꝓcessio ſz pñtatio ptineat. (Appellatõez) hec appellatio fuit iniusta. (Pñtatum). s. R.

De cẽsibus ⁊ exactionibus ⁊ ꝓcurationibus. Rubrica.

Sancitũ. mãsus. Mãsus ꝓprie scõm vulgare italie dz tñ terre ꝙ sufficeret duob⁹ bobus. ⁊ tu dic h appellari mãsum dotẽ ꝓstitutã p sustẽtatione clericoz ⁊ alijs necessarijs eccl'e: de ꝓse. di. j. nemo. q̃ tñ dicũt q dã auĉte epi posse fieri tributariã: ar. s. ti. pr. ꝓterea. ⁊ nõ alr (Seruitio) de nouo posito: ⁊ etiã si antiq̃tus fundatores eccl'iaz ꝓsueruũt aliqđ cẽsum de fũdo p dote assignato recipe: illũ remittere debebũt: vt h. ar. x. q j. c. j. ⁊ se. ⁊ si nõ remittet: ⁊ si õ nouo pñt ponere ꝓmisso hret ⁊ p nõ ipposito: vt. x. q. j. c. j. C. de leg. nõ dubiũ. Sz si alij eadẽ terra esset tributaria nõ erit libera a tributo. xvj. q. j. c. siqs laic⁹. ff. de pac. inter. ſz eccl'ia nõ dz eã recipe: ĩmo poti⁹ ab eccl'ie edificatione cessare. (Eis). s. eccl'ijs. xxiij. q. viij. ſz cãonicam. (Seniorib⁹). i. dñis etiã tpalibus.

Omnis ⁊ vos. h dictũ ẽ laicis. xj. q. j. magnũ. s. de maio. ⁊ obe. lite. vel etiã cõphẽdit clericos q̃ ad exteriora. xxiij. q. vij. tributũ. vel ꝓcepit ꝙ sint sbiecti eccl'iasticis platis. xxiij. di. quanq̃z. (Probatio) q̃ ad aliqđ cẽsus ãnual' nõ sp̃ est ꝓbatio plene sbiecti onis. j. de ꝓui. recepim⁹. s. de reli. do. cũ venerabil'.

Liĉtes ĩponere. Vel ꝙ sacerdos hret ĩ mõasterio vel mõasteriũ ĩ sacerdote: vel ꝙ alij hrent in mõasterio. (Promittas) ẽ. n. ad h epi ꝓsensus necessari⁹. s. de ꝓben. auaricie. de mõachis (Laz ad collectas) psonales: sec⁹ de realib⁹ (Lecitas) no. cccis deferẽdũ p eccl'iaz. lxxxvij. di. desolatis.

Iicet.

Eruenit. ig̃rãtie.) h. c. loquit q̃n petẽs censum nõ ẽ in possessione: alr q̃lsq; sbcũberet in ꝓpetate defenderet in possessiõe cẽsus. s. vt li. pe. a meoria. ⁊. c. laudabilem. s. de cã. poss. cũ eccl'ia. ⁊ q̃n agit petitorio ⁊ nõ possessorio. (Ig̃rantie). i. cuius cã ig̃rat ⁊ etiã ig̃rat vtz debeat: qz si certũ esset deberi cẽsum: ſz nulla cã sbesset: tñ sibi solui deberet. j. e. q̃sto. ⁊ no. ꝙ ſz oblatiões nõ q̃runt tpe. ff. de ac. ⁊ ob. obligationũ. §. placet. tñ fuitia ⁊ fuitutes etiã si nõ habeãt ꝓtinuã cãz bñ q̃runt tpe. C. de serui. l. j. ⁊. ij. ff. de aq̃ plu. ar. l. vl. C. õ agri. ⁊ cẽ. l. litib⁹. xviij. q. vl. fuitiũ. ⁊ di-

cũt ꝙ necesse hz allegare cãz ⁊ sufficit ꝓbare tps: ar. ff. de vsur. cũ de in rem vso. alij dicũt ꝙ nec etiã cãm assignare tenet.

Quam apostol⁹ ꝓtẽti) ⁊ si excedãt hunc ꝓnũez sbditi pñt sua auctoritate ꝓhibẽ vel denegare. ff. õ aq̃ q̃. l. j. §. trebati⁹ x. q. iij. qz cogimus. lxiij. di. qz ⁊ si ꝓpt h excõicet nõ tenet. j. de excess. p. cũ ad q̃stũdã. ſz securi⁹ ẽ ꝙ penes supiorẽ deponat q̃relã. (Charitatẽ) nõ g̃ inuiti sunt cogẽdi p eꝑm ꝙ exigit: sed supior facilis dz esse in cogẽdo. ſz nũq̃d archiepus poterit cogẽ sbditos suffraganeoz suoz si ipis suffraganeis nõ archiepõ q̃ non põt petẽ negãt auxiliũ. vr ꝙ sic: qz exq̃ ius hz epus petẽdi: vt h: § denegãtes p supiorẽ ad id cogi pñt. ſz h fateor vez esse p iudicem ordinariũ clericoz q solus ẽ papa qñ queniunt ab epõ: nõ ãt p archiepm: q eoz iudex nõ est. s. de of. oz. pasto. qdã tñ dicunt ⁊ vr bñ ⁊ pbabilr ꊰ etiã ipe epus poterit eos cogere ad soluẽdũ h auxiliũ. nec h vbũ cũ charitate ꝫ dicẽ: qz in vitate clericis suis dz oñdere necessitates suas pcib⁹ ⁊ quentõib⁹ apud eos istare ꊰ mꝛtrici eccl'e sbueniãt. ⁊ si noluerit pcibus acq̃escere pñt ad dere cogi actõz: dz. n. simul adesse charitas ⁊ coactio. xlv. di. lz. x. q. ij. cauẽ dũ: ar. ad h: qz fruct⁹ eccl'iaz põt p suis necessitatib⁹ accipe. s. de ꝓcess. p. cũ nr̃is. ⁊ de insti. cũ veni. ⁊ vt ec. be. vt nr̃m. tñ h nõ dz sine ꝓsilio capli sui: ⁊ ẽt ipoz clicoz: ar. s. de his q̃ fi. a ma. per totũ

Robibem⁹ nec veteres) ꝓpt vbertatẽ fructuuz: ſz si noua pechia vel noue diuitie ei accedũt dicũt cẽsum augẽdũ: ar. ff. de vsufr. ite si fũdi. s. de pbẽ. quaritic. j. e. q̃sto. Jte lz epi p se nõ possint ponẽ cẽsus p alijs pñt. j. e. cũ clerici.

Retera illusiõe. i. fraude (Audiẽdi) agẽdo petitorio: ſz si petitorio agit ꝺdẽnabit ad soluẽdũ cẽsũ q̃s; q̃z aliõ ꝓstet: vt eadẽ h dec. inuit. ⁊ no. j. e. significauit

Ecclesiis ereptũ. ſz qz de facto eius occupabãt laici ⁊ eoz possessiones vsufructuabãt: vel laici ius pa. q̃ in ecclijs hẽbãt donarunnt epis. (Imponent) siue õ iu re siue de ꝓsuetudine approbata.

Innouam⁹ regnũ. q̃ aũt ꝓsue. me moriã excedẽte hĩta ꝓsuabunt. j. õ v. sig. sup qbusdã. §. j. ite a regibus pñt poni de nouo cũ in eis plenam hẽant iurisdictionẽ: verũtñ peccãt si h faciant sine cã.

Um clerici. remouere) ⁊ census p⁹ mortem statuentis nõ soluet: vt no. s. e. scientes. ꝓterea.

Aqueid. .i. remissionem predictoz vel archidia.

Ignificauit. inf dixit) nõ fuit bñ ꝓceptũ ꝓ qđ mõachi possessionez admittebãt. vel dic ꝙ licitũ fuit ꝓceptũ: nõ. n. mõachi ꝓdictũ cẽsum recipiendũ possidebãt: qz tpe ꝓdecessoris nõ recepant a io q̃rẽdi ius vel clã possidebãt. i. ig̃rãte epo curius auĉte cẽsus ꝓstituẽd⁹ erat: ⁊ nõ auĉte iferioz platoz. s. e. scientes. ꝓterea. s. de pbẽ. auaricie. ⁊ si clã vel ig̃rãte epo cẽsuz recipiebãt nõ erãt in patia epi: qđ necesse ẽ ad possessionẽ q̃rẽdã: cũ g̃ eẽt ĩ possessiõe tñ recipiẽdi a sacerdote nõ ab eccl'a mortuo sacerdote vel etiã viuo eccl'iaz ꝓueire nõ potuerit tã q̃z sit spoliat⁹ nec successo. mõachis tã q̃z existẽtib⁹ ĩ possessiõe cẽsus soluet cũ eccl'iaz nõ potuerit obligare niñ legitis modis. ff. qđ vi aut clã: phibẽ. § nõ tñ. h nõ placet: qz satis credim⁹ posse q̃ri possessiões p solonẽ sacerdotis: vt. s. de cap. mo. c. ij. vel h fuit intẽtio epi ꝓcipiẽtis ꊰ nõ soluẽt cẽsũ ꊰ iuramẽtũ nõ erat fuãdũ in ꝓiudiciũ eccl'e: ⁊ ñ auferet ei si alio iure iuuare se posset. vel potes dicẽ ꊰ vbi qs scit alios etiã si iurauit: cũ iuramẽtũ ꝓstitũ ĩ lesiõe eccl'e nõ sit fuãdũ. s. de iureiur. pueĩt. ⁊ qđ iudex ꝓcipit illud solui q̃lsq; cogẽdi scit: ⁊ ꝓpter ig̃rãtiã facti: esto tñ ꊰ epus bñ sciebat hũc cẽsum nõ deberi de iure: bñ ꝓcepit vt decetero nõ solueret: ſz si ꝓcipet ꊰ possessio né rei corpalis q̃z alius tz violẽter auferret malũ ꝓceptũ esset: qz etiã violẽto ⁊ malo possessori nõ ẽ vis faciẽda. iij. q. ij. §. vl. ⁊ eodẽ mõ si ille q̃ ꝓsueuit recipe cẽsum cũ violẽtia vellet accipe forte armis sibi resistẽdũ nõ eẽt: ſz de iure tñ agẽdũ. s. õ of. dele. si q̃ lz alij õdicãt. Si ãt eẽt bo. fi. possessor ille q recipiebat cẽsuz: tũc sacerdos q̃ in vitate nõ dz: cẽsum soluẽ dz: qz siĉ nõ ẽ licitũ aliquẽ spoliare aliq̃ re: sic nec possessione. C. vñ vi: siqs in. ſz q̃res quõmur in eo casu q̃ nec solutio nec iuramẽtũ appebat sup censum. Rñ. si sacerdos intendebat cũ spoliare sup possessione aget in-

ter dicto vñ vi: vel ꝓditõe ex decr. ſ. de elec. q̃relã. ſi v̊o nõ intendebat ſpoliare poſſeſſiõe: ſz tñ in cẽſus ſolone ceſſabat: tũc aget in dicto vti poſ. q: ſic moleſtabat eũ nõ ſoluẽdo cẽſuz ſuo tpe: ar. ff. vti poſ. ſi duo. §. fi. ⁊ ſic ẽt agẽdũ ẽ ꝺ illũ q eligit vl̃ inſtituit aliquẽ i eccl̃a i q̃ ad me ptiẽt electio vel inſtitutio: ⁊ eodẽ mõ ꝺ clicũ electũ vel inſtitutũ: q: ipi ſunt q mihi turbãt poſſeſſionẽ meã. ff. ſi ſer. vẽ. ſiq̃s diu. iſte ſacerdos ãt ſi eps p̃cipet ei q̃ cẽſum ñ ſoluẽt bo. fi. poſſeſſori ꝺz appellare: q: iuſtũ ẽ p̃ceptũ. ⁊ idẽ vz dicẽdũ q̃ñ eps p̃cipit alicui ꝺ ſua dioc̃. q̃ pſtet obiaz vl̃ q̃ recipiat aliquẽ ad viſitatoz vl̃ pſtet aliq̃ alia ad q̃ ius eũ dicit teneri ſi ſ̃bdit⁹ appellet ab h̃ epo dicẽs ſe ab his libeꝛ vel pulegio vel p̃ſcptõe vel aliomõ ſi eps eũ excõicet p⁹ hmõi ap. ſine aliq̃ cãe cognitõne: tñ teneret excõicatio dũmõ veꝛ ſit q̃ ñ ſit liber: q: q̃ petit eps notoriũ iuris ẽ: ⁊ iõ nõ regrit ibi ordo iuris: ſz ſec⁹ eſt ſi h̃ peteret a clerico q̃ nõ eẽt de ſua dio. vl̃ alꝭ ſi a clico ſue dio. peteret ea q̃ nõ ꝓcedunt a iure: nã tũc ſi ſine cãe cognitõe eũ excõicaret: nõ teneret excõicatio ẽt ſi i v̊itate teneret: q: g̃uamẽ ſecutũ fac̃: q: p ap. negociũ ẽ delatũ ad audiẽtiã ſupioris. ſ. de ap. ad audiẽtiã. nã ſec⁹ ãt ẽ in alio caſu: q: monitoꝛijs ⁊ falſis nõ vz ap. ſ. ꝺ ap. ꝓpoſuit. qꝺ aliq̃ tñ ꝺicũt dicẽtes q̃ ſp ẽt p⁹ ap. teneret ſnia excõicatõis ẽt ſine cãe cognitõe dũmõ nõ ſit v̊a cã ap. inſt̃ poſite: ⁊ maxĩe i eo qui poſſidet cẽſum q̃ ſibi denegaſ: h̃. n. ẽt p⁹ ap. ⁊ ẽt ſine cãe cognitõe excõicabit denegãtẽ cẽſum. ⁊ ſic defẽdit poſſeſſionẽ ſuã: appellõ enĩ nõ ꝺz alicui auferre poſſeſſionẽ ſuã. Sz qꝺ ſi abbas excõicat hũc ſacerdotẽ ſi nõ dat cẽſum: ⁊ eps eũ excõicat ſi dat. Rñ. appellet ſacerdos ⁊ nũq̃ obliget eccl̃iaz niſi p̃babilẽ ⁊ manifeſtã credulitatẽ hũerit q̃ ꝺz ſoluẽ: ar. j. de ſen. ex. inq̃ſitioni.

Opite pcu. no. in cã cõi ſibi ⁊ aliꝭ poſſe eſſe pcu. abbatẽ (Exhibitas) ſine hac p̃batõne ſufficiebat ei ius cõe vel ẽt gnãl̃ cõſuetudo q̃ extẽdenda erat ad eccl̃as ſiliꝭ ꝺditõis cũ nõ eſſet ꝺ ius cõe i eo q̃ petit p̃curatio q̃ñ viſitat i caſib⁹ ꝓceſſis. repete q̃ dixi mus. ſ. de pſcrip. cũ ex of. ſ. de of. oꝛ. c. vl. (Lõis) x. q. j. decernim⁹ epm placuit (cõi). xviij. q. ij. lumioſo. ꝺ. ſo. illõ loq̃ſ de exẽpto (cõi) in h̃ erat ius cõe vt ſic aliꝭ faciebãt ita iſti. j. e. ſup. ius cõe ẽ q̃ negligẽte epo viſitet archiep⁹. vl̃ ius cõe ẽ q̃ viſitet ſimpl̃r. j. e. c. fi.

Grauis fideiuſſoꝛia) q̃ fideiuſſio nõ tz cũ nõ tenuerit p̃ncipale. C. ꝺ le. nõ dubiũ. j. ꝺ do. poſt diuoꝛ. re. c. ſignificauit. ⁊ c. ſi neceſſe. C. de ſa. ſan. ec. ſancim⁹. nemini. C. de ꝺi. ſine cã: am̃iculo.

Uãto. de fũdatoꝛis. h̃ iuſte poteſt cẽſum ꝓſtituere. xviij. q. ij. eleutheri⁹. iõ nõ abſoluent ab ea. (Liberalit) ⁊ nihil hẽbat ab alio mõaſterio vel tpale vel ſpũale q̃re hãc p̃curatoez p̃ſtaret: debita tñ ẽ exq̃ ꝓſtituta ẽ: liberalit (q̃ p vna) no. liberalitates ad tpantiã reducẽdas ſi ꝺ eis oꝛit ĝuamẽ. j. e. ex pte. ſ. ꝺ deci. ſuggeſtũ. foꝛte ſec⁹ eẽt ſi ex pacto aliq̃ dato vel recepto id p̃miſiſſent. vl̃ ẽt ſi ex gr̃a fuerit iſtituta h̃ p̃curatio: tñ nõ debẽt denegari ẽt q̃n i ſup̃excreſcentib⁹ frib⁹ fiat niſi ſpal̃ ſit indulgẽtia ſup h̃. ⁊ h̃ inuit v̊bũ qꝺ ſequit̃ idulgem⁹.

Um inſtãtia. ſe i debite). ſ. vltra facultates eccl̃e. x. q. iij. illud. ⁊ tenuis patria ex̃oꝛdinario auxilio iuuaſ. C. no. vec. l. j. ⁊ ij. ar. j. q. ij. placuit. in auc̃. de man. p̃in. §. ſit tibi q̃z. ff. de offi. p. illicitas. (Reſtaurent) ceſſis ſibi actionib⁹ a legato: vel melius ꝺditõe ex hac decr.

X pte vota. erãt. n. vota q̃ ſingul̃ annis vini. ſi ãt voto nõ tenerent nõ cogerent ſoluẽ ad certã mẽſurã vl̃ ẽt ſine mẽſura (nõ ꝓſtet) q: ſi de mẽſura parẽtũ ꝓſtaret nõ regrẽt alia p̃batio: q: ñ pſũeret q̃ ad aliã mẽſurã voluerit obligare beredẽ (bĩtatoꝛes) oẽs cõit vel maioꝛ ps. (ad eadẽ) no. qꝺ maioꝛ ps boiuz ſuat oẽs debẽ ſuare. c. di. ꝺ moꝛẽ. ſ. ꝺ cap. mo. cũ dile. Jtẽ ar. q̃ i dubijs ſuaſ ꝓſuetudo vicioꝛ. ſ. de ꝓſue. cũ oli. ff. de le. j. ſi ſu⁹ plurimũ. §. vl. ⁊ nõ ẽ h̃ tñ ꝑꝓ ꝓſuetudinẽ. ſz q: ille q̃ p̃miſit p̃mo exq̃ de nulla mẽſura mẽtoz feꝭ: p̃ſumiſ itelleꝛiſſe ꝺ cõi mẽſura (cogẽdi) lz nulli fiat h̃ p̃miſſio vl̃ poti⁹ votũ: tñ vouẽs obligaſ vt h̃. ff. ꝺ pol. pac. in p̃n. ſ. de vo. lz. magne. ⁊ i multis aliꝭ. c. eiuſdẽ ti. hac rõne vz q̃ ſi aliq̃s p̃mittat ĩtrare i aliqꝺ mõaſteriũ lz talẽ votũ ſit ſimpleꝛ vel ꝺ futuro: tñ mõaſterium ꝓditõe ex hac decr. põt agẽ ꝺ vouẽtẽ vt ĩtret mõaſterium (ne tãdẽ) C. ꝺ bo. q̃ li. le. l. iij

Um oli. eccleſia. iſte eccl̃e ptinebãt ad abbatẽ ſcĩ Jo. ita q̃ i eis tpalia colligebat ⁊ ad p̃pos vſus tenebat: ⁊ iõ p eis rñdet: alꝭ ipe eccl̃e p ſe rñdẽt: vt no. ſ. de reſcrip. edo. (p alia) foꝛte p teſtes vel p ius cõe vel alio mõ (in iſtis) h̃ iſtra i ducebat eps: ⁊ foꝛte erãt talia iſtra q̃ p ynũ ãnũ tenebãt

ĩtegre iura epalia ſoluẽ p aliũ aliq̃ ſoluere tenebaſ: ſz nõ oĩa. ꝺ h̃ iſtra obijcit abbas defectũ talẽ ſolẽnitatis cui⁹ cõpletio ex ei⁹ ratiõbitõe pẽdebat. ſ. ipa inſtra nõ debẽ ſibi obeſſe: q: nõ inſuerit ꝓſenſus capli ſui. ⁊ iõ iteri ſibi p̃iudicat h̃ exceptio: vt ẽt ſi iſtra p eo faciãt ſibi nihil p̃ſint: ſec⁹ ãt eſſet ſi obijcẽt defectũ ſolẽnitatis q̃ cõpleri poſſet p ptẽ epi: q: i h̃ caſu ſi veꝛ nõ eſſet: vel eſſet veꝛ ſi nõ eps illas ſolẽnitates ꝓpellẽ vellet: p h̃ abbas ñ vz renũciare iſtris Jtẽ dic q̃ qñ dicẽ iſtm falſuz niſi p̃bet remãet iſtm i ſuo roboꝛe nec tñ p ap. vz renũciare iuri q̃ ſibi ex illo iſtro cõpetebat. nec illõ petẽ impediꝭ: dũ tñ mõ ꝓſentiat id eſſe veꝛ. nã copta v̊itate. ſ. q̃ iſtm nõ ſit falſũ ceditlerroꝛ v̊itati. viij. di. v̊itate. c. niſi pſeueret in dicẽdo q̃ falſum eſſet: q: tũc ẽt p⁹ ſniaz latã q̃ nõ eſſet falſum nihil ex eo petẽ poſſet: q: facẽt ꝺ ꝓſciaz. ſ. ꝺ pſcrip. qm̃ oẽ. ⁊ lz p̃bet p v̊bũ q̃ ſeq̃ſ nullaten⁹ appꝛobauit abbas. iſte. n. abbas vt dz in regiſtro ſp dicebat q̃ h̃ cõpoſitio obtẽta erat p metũ regũ: nec tñ repꝛobam⁹ q̃ ſup̃ dictũ ẽ. Jtẽ no. q̃ lz aliq̃s dixerit iſtm falſuz ⁊ ſ̃bcubuerit: tñ adhuc põt dicẽ illud nõ valẽ p̃ꝑ defectũ ſolẽnitatũ. ff. ꝺ pe. he. l. luti⁹. itẽ ⁊ ſi dixerit iſtra deficẽ ſolẽnitatib⁹ tñ põt petẽ legatũ ex eo iſtro. ff. ꝺ pe. he. poſtq̃z. ſec⁹ ãt ſi falſuz vel ioffic̃oſum dixiſſet (Deductões) i iſtro cõpoſitõis ſcõe p̃tiebat q̃ decime itegre p̃ſoluerenk epo: ſz de eis i certis caſib⁹ debẽt mõaſterio aliqꝺ ipendẽ: vl̃ eps debeat accipe q̃rtã deciaꝝ ab ill̃ ecclijs: ⁊ de ea debebat aliqꝺ dare mõaſterio. nã ſi iſtm cõpoſitõis diceret q̃ eps tñ duas ptes deciaꝝ vel aliã ptẽ ſibi recipet tũc ñ fuiſſet mõaſteriũ ꝓdẽnatũ ad plenã ſolonez deciaꝝ: q: ſibi nõ debebank: nã lz cõpoſitio nõ dẽat p̃deſſe abbati: q: i pugnat: nõ tñ dz dare epo qꝺ ſibi nõ debeꝭ. Sz dices foꝛte imo debebaſ de iure cõi q: eccl̃e i dioc̃. ſua ſunt ſite: ſz certe h̃ nõ p̃deſt epo cũ receſſuz ſit a iure cõi cõpoſitõez q̃ nõ i pꝛobaſ. fatemur tñ q̃ ſi eps rñdiſſet abbati q̃ñ dicebat cõpoſitõez nõ valẽ: ⁊ ego ratũ hẽo q̃ tũc ſtandũ eſſet iuri cõi: q: cõi volũtati receſſum eſſet a cõpoſitõe. nã bñ vz dicendũ q̃ p abbate nihil ſit iudicãdũ: ſz nec p epo eſt ferẽda iniuſta ſnia. vñ dico q̃ ſi inſtm qꝺ qs i pugnat p̃tineret q̃. t. dz mihi c. ſ̃bꝺditõe: nõ adiudicabit mihi illa. c. pure: ſz ſ̃bꝺditõne q̃ñ nõ debenk añ ꝺditoz exiſtentẽ: imo pl⁹ dicim⁹ q̃ ſi in diẽ debenk nõ ꝺdẽnaret niſi p⁹ diẽ p̃miſſa rõne: q: nũq̃ ferẽda ẽ iniuſta ſnia p aliq̃ ptiũ: lz aduerſari⁹ iuſte impꝛobet ꝺctũ: ſz p ipꝛobãte nihil ſniandũ ẽ. Sz nũqꝺ ſalua ꝓſcia poterit iſte eps tenere integras deciaſ nulla facta deductõe. Rñ. lz tuti⁹ ſit q̃ ſoluat: q: ñ iuſte obtinuit in cã. ⁊ q: bñ põt miſter eccl̃ie q̃ñ qz puniri: imo ipa eccl̃ia q̃ñ miſter male agit. xvj. q. iij. placuit. dicim⁹ q̃ ſine pctõ tenere põt q̃uſqz abbas p in ĩte. reſti. vel alio mõ ſibi p̃uideat (ipugr̃e) xij. q. ij. q̃ꝫ ꝓpoſtera. xvij. q. iij. ſunt q̃ (impugr̃e) i regiſtro p̃tinek q̃ ipugnabat inſtra ex ea cã: q: dicebat eũ p metũ regũ extoꝛta ⁊ in iſto ſuo dicto pſeuerauit abbas vſqz ad ſniaz: ⁊ iõ iudex i ſnia ſibi noluit adiudicare aliquã deductõez: lz ſibi p inſtra cõpeteret ar. ſ. de teſti. p̃tium. q: cũ ille deductiões eſſent fm eũ ꝺ ius: nec peteret abbas niſi p inſtra q̃ falſa ⁊ p metũ extoꝛta dicebat ꝺ cõſciam faceret ſi illa deduceret. ⁊ iudex male faceret ſi ſibi mãdaret q̃ ꝺ ꝓſciaz faceret. ſi aũt nõ diceret inſtra falſa: ſz p̃tenderet lz male: illa nõ debere ſibi p̃iudicare de iure: tũc nõ obſtãte tali impugnatõe iudex ferret ſniaz p impugnatõe. ſi aũt ante ſniaz velit deſiſtere ab impugnatõe inſtri ſibi lz. nec exigik tũc alia p̃batio q̃ p̃bet ꝺ ſuã ꝓfeſſionem cũ aduerſarius q̃ induxit inſtra nihil poſſit dicere ꝺ illa: nec p̃batõe ſup h̃ aduerſariũ aggrauare. ſi v̊o aduerſarius nõ induxiſſet inſtra: ſz p̃mo motu diceret in iudicio illa falſa: poſtea ex ill̃ inſtris nihil petẽ põt: niſi p̃bet illa vt alꝭ no. (v̊a) poſt ſniaz aũt: puta ſi inſtra q̃ qs falſa dicebat iudicentur v̊a nõ p̃hibeꝭ ille q̃ dixerat ea falſa p ea aliqꝺ petere de iure iur. mulieri. nã v̊itate ma. ⁊ c̃. di. viij. v̊itate. q̃dam tñ dicunt q̃ ſi eps nõ iuuaret alio iure niſi eo q̃ ptiebat in inſtro in q̃ p̃cipiebãt fieri ei deductões: q̃ ſic epo adiudicãde ſunt q̃rte deciaꝝ ſic abbati adiudicate eſſent deductões: q: eadẽ res ⁊ c̃. xij. q. ij. ſz q: h̃ nõ iuuaſ tñ illo inſtro: ſed etiã iure cõi. ſ. q: eccl̃ia erat in ſua dioc. ſita ſicut pz p finem huius decr. ſz p̃us dictũ melius p̃baſ ex hac decr. (Tua) no. ſcripturã fidẽ facere in eo negocio ſup quo p̃nci paliter nõ eſt facta: puta ſup ſimil⁹ epatus cũ eſſet p̃uilegiũ. C. de ꝺ ben. ſti. optimã. C. de li. cã: cũ aliq̃s. (Inſtra) inſtra. n. h̃ ptinebãt quõ eps bas eccl̃ias ꝓceſſit monaſterio ꝓdicto p que ſatis cõuincebaſ abbas q̃ ille eccl̃ie eſſent in ſua dioce. Si. n. ab illo epo eccl̃ias ⁊ ius epale in eis receperat nõ poterat negare illas eccl̃as in ſua dioce. ſitas. q̃ꝫuis foꝛte poſſet dicere ſe non ad h̃ recepiſſe p̃uilegiũ q̃ ab eo ius epale haberet: ſed ab alio hẽbat: ab eo hoc ideo impetrauit q̃ nõ petendi frontẽ nõ hẽret: arg. C. de excep. ſi q̃dem. ff. de p̃oba. l. cũ de indebito. ſz p̃teſtari h̃ ꝺz: vt in. l. ſi q̃dẽ aliogn ſic̃ p ſe ita ꝺ ſe admittẽ teneꝭ: ſz q̃re nõ fuerũt abbati adiudicata epalia. Rñ. lz veꝝ eſſet p̃uilegiũ: tñ q: nõ affuit aſſen-

sus eoz'g adesse debuit nō pōt p̄iudicare eccle:h nō plz.vel iō nō
fuer't sibi adiudicata iura ep̄alia:qz ñ fuerāt sibi data p̄ p̄uilegiū
de q̄ h fit mentio.p illa.n.vba q̄ ibi ꝓtinebank.s.qz ꝓcedebat sibi
eccl'az vt h dī ñ ius ep̄ale ꝓcedē itelligebak:sz tm̄ tpale q̄ i eo hē-
bat:vel ī p̄pos vsus eā ꝓcedebat.s.de don.pasto.h āt ista m̄ de q̄
h,mētione fac̄ nullaten⁹ repzobak:sz ista cōpositōis tm̄.nā si al's
p̄ ptē,ep̄i fuisset,pbatū falsū eē ista m:ñ,pbaret p illō q̄ eccla ō q̄
p̄uilegiū dicebak eē ī dioc.hui⁹ ep̄i:cū repzobato istro nihil ex eo
pbet ⁊ totū carē dēat vigoze.ix.di.si ad.iij.q.ix.puta.lz.n. pdu-
cēs ñ possit dicē falsū istm:vl' ꝯ aliqs qō ī istro ꝓtiet:vt h.⁊ no.
s.ō excep.cū venerabil'.tm̄ si aduersari⁹ pbet falsuz etiā aduersa-
rio ñ nocebit.aliqñ.n.p aduersariū hēo q̄ p me hze ñ possū:si.C.
de tē.ī ite.re.petēdū.sz dices nōne eoipo q̄ pduxit istm vl' p̄uile-
giū vl' ꝓfessus eē oīa iura q̄ ī eo ꝓtinent.⁊ sic ñ pōt ꝯ ea dicē sic
nec ꝯ ꝓfessionē suā tacitā vl' exp̄ssā etiā si p̄uilegiū p̄nūciaret fal
sum.Rñ.vt no.ī decre.p̄al.cū venerabil'.Jtē no.q̄ lz ꝯ ꝓfessionē
suā qs admittak ad pbādū ꝯriū.C.ō iur.⁊ fac.ig.l.erroz.⁊ no.ī
sūma de ꝓfes.tñ ꝯ istra q̄ pduxit nō admittit.nec mīz:qz pl⁹ē p
batio istroz q̄z ꝓfessio.Jtē cū qs ī duxit istm ad pbādū aliquē
articulū quō p⁹ ea admittek ad pbādū ꝯ.cū ꝯria allegās ñ sit au
diēd⁹ sz due pbatōes ꝯrie sibi iuicē fidē derogāt.C.ō pba.diuer
se.⁊ ét qz pl⁹ē ꝓfessionē tacitā hze ⁊ pbatōz istri q̄z ꝓfessionē tm̄.

OLim cāz one: q̄zuis si nō īueniank possit ō
lia pecūia sat] fieri:sic ét qñ agit ex ēpto ad rē vendi
tā.nā bñ agit:qz res ī obligatōe ē.ff.ō ac.ép.l.ex ēpto
rñ.j.⁊ in ꝓdēnatōe:sz liberak satisfaciēdo de intesse.ff.ō ac.ép.l.j
si āt ñ eēt ī obligatōe sic si agak.l.aq.ad reficiēdū domos destru
ctas:qz iepte petit cū solū intesse in petitōe ⁊ obligatōe sit lacerā
dus ē libell⁹(ptestat⁹)idē eēt si ptestat⁹ nō eēt:qz pteslatio nō i-
terrūpit p̄scriptōez nisi ī casib⁹.s.de of.oz.pasto.in fi.C.ō an.ex.
h āplius.(eisdē)vl' q̄ si h pbatū eēt.l.an.añ soluti essent luceñ.tm̄
possent exigi pap̄.ar.ff.de vsufr.qz q.ff.de pet.sigs suū.ar.ꝯ.ff.
quēad.fui.a.si cōez.§.j.⁊.l.sigs alia.(Declinatōez).i.qz moneta
pap̄.nō inueniebak.(Pap̄.)no.nō solū petitōz esse faciēdā ad rē
q̄ est ī petitōe ⁊ obligatōe:sz etiā ꝓdēnatōes q̄zuis soluēdo intesse
liberet.ar.ff.ō ac.ép.exépto.rñ.j.(Pap̄.)ar.ad veterē mensurā
solonē faciēdā.s.de iureiu.q̄zto.ff.si cer.pe.l.iij.ar.ꝯ.xxij.q.iij.
qs iḡrat.ff.de ꝯben.ép.l.impatoz es.(Pap̄.)h ꝓstabat nec in du-
biū,vtebak q̄ eps vel ex ꝓstōne vel p̄scriptione p̄cedente solonez
luceñ.debeat p̄ cathedratico recipe.vj.denarios pap̄. vel dic q̄
si sufficit ep̄o si cōputatis oībus ānis qbus recipit luceñ.p pap̄.
cōpleuit tps p̄scriptiōis.s.xl.an.ar.ff.ō vsufr.qz q.sz ex hac decr.
vī colligi q̄ lz luceñ.soluēt p̄ pap̄.si tm̄ nō soluit ipos luceñ.xl.an.
nō cogek soluere pap̄.⁊ est mirabile q̄ solo eiusdem rei p̄ vtraq̄z
pte p̄scriptionem inducit.s.p ep̄o q̄ p̄scribit pap̄.sz finita p̄scri-
ptione ep̄i de pap̄.etiā lapsu vni⁹ soli⁹ anni plebs p̄-
scribet:vt nō cogak soluere pap̄.sed luceñ.

QUm venerabilis. (īponeret)q̄z tū cunqz.n.gñalit
eccl'az eximat ep̄s cathedraticū retīet ⁊ iurisdictōez ⁊ p̄curatiōz
⁊ visitatōez.xvj.q.ij.c.j.s.de do.pasto.nisi exemptio ꝓfirmarek
aucte pape.ar.s.de re.do.vt ep̄o sint sbie.ꝓstitut⁹.⁊.s.ō his q̄ fi.
a p̄.pasto.nō.n.pōt a se suā iurisdictōez ī totū reijcē.ar.s.de fo.cō
pe.si dili.ar.s.de renū.admonet.C.de bo.li.l.iij.(Ep̄alis)qz ius
ep̄ale nō intelligit remitti:lz oē fuitiū remittak(De cōi)⁊ ita ap-
paret q̄ p̄ p̄dictū pactū nō tollit ei aliqd de iure ep̄ali:ar.s.de do
na.pasto.vbi no.(De cōi)⁊ est:qz remissio illa fuitioz nō trahit
ad iura ⁊ fuitia q̄ cōi iure debēt oēs eccl'ie:sz ad fuitia q̄ q̄tidie ⁊
de nono īponunt.(Procuratiōes)⁊ alia iura ep̄alia.

SUper eo. (q̄ fit p̄uīcijs)repete q̄ diximus.s.de
ꝓsue.cū olim.⁊ de offi.archidi.c.fi.

PRocuratōes. (p̄curationū)etiā de his
q̄ ꝓsistūt victualib⁹.naz
si velit accipe vestes vel si eq̄ mozianк ⁊ velit alios e-
merc:vel etiā expēsas velit recupare q̄s fec ī eūdo ad
locū quē visitaturus est vel in alia ꝓsili cā:h oīa petēt
vel vltra computationē istaz(p̄curationū)ad dies.

PEnerabili fratri nr̄o.p̄curatōib⁹.)qz se-
pe occurrit q̄stiones exēptōis
oziri occasiōe denegataz visitationū ⁊ p̄curationū vel alia ꝓsili:
⁊ iō de hac mā suppositio thēate pleni⁹ tractem⁹ eps edueñ.accel
sit ad mōasteriū sci.m.ī sua dioc.sitū mādās abbati ⁊ ꝓuētui q̄
parēt se:qz mōasterio illi volebat ipēdē offiñ visitatōis:⁊ paret
etiā p̄curatōez rōe visitatōis debitā cui abbas rñdit q̄ nullo mō
se paret nec ad visitatōez nec ad p̄curatōez:qz exēpti erāt q̄ ad h
a iurisdictōez epi eduē.⁊ appellauit ad se.ap.si ī aliq̄ mo.hac oc
casione ḡuaret.⁊ adiecit abbas:qz cozā eo volebat p̄bare exēpti
onē p̄dictā:vel cozā papa si ep̄o placeret.sz eps nō obstātib⁹ p̄di
ctis excōicauit abbatē:⁊ inkdixit quētū:mō veīt abbas ⁊ aggre-
dik ꝯ ep̄m de iniusta excōicatōe:vel poti⁹ nulla ⁊ petit absolui ad
cautelā.p se āt iduxit abbas: qz vī q̄ excōicatio sit nulla:qz lata
post ap.ex legitia cā interpositā q̄ suffic etiā si nō ē vera. Jtē qz
lata ē sine cāe cognitōe.j.de ap.ad audiētiā.⁊.c.dilect].⁊ maxie
cū cozā ep̄o obtulit ex habūdāti se p̄batuz exēptōez.j.de ap.inf.
posita.Jtē dic abbas ep̄m oīno esse puniēdū:qz sine manifesta
⁊ rōnabili cā excōicauit eū:añ q̄z iusta excōicatiōis cā p̄baret.j.
de sen.ex.sacro.ij.q.j.nemo.cū.n.diceret abbas se exemptū esse q̄
ad p̄dicta:⁊ ita sua negatōe esset res dubia.C.q̄.ad li.pcla.nō lz
l.iij.sup re dubia ⁊ nō sup mānifesta tulit sniaz:⁊ iō male. Jtē dic
abbas:ponam⁹ q̄ cozā h ep̄o eduē.aliqs pochial' sacerdos pete-
ret ius pochiale ab aliq̄ suo pochiano:⁊ ille pochianus offerat se
p̄batuz q̄ alius hz in eo ius pochiale:nōne audiet eū:vel potius
nō admissa exceptōe pochiani excōicabit eū:h ē absurdū dicere.
sz nūqd erit apud eū acceptio p̄sonaz vt ꝯ sacerdoté pochialem
admittat exceptōez ⁊ p̄batōez sup ea ⁊ ꝯ se nō admittat:h nō est
eq̄ iudicij.iiij.q.iiij.c.iij. Eps aūt econtra p se allegat:qz exq̄ con
stat q̄ monasteriū situ est ī sua dioc.p̄sumptio iuris est q̄ in eo hz
visitatōez.s.de p̄scrip.cū ex offi.de censi.sopite.c.vene.cū nup.⁊
sic p̄sumptio iuris ē sbesse ⁊ vītas ē.s.qz cā in p̄dictis: q̄ iusta est
sniа epi.iō āt dixit eps ⁊ vītas sbest:qz bñ fatek eps q̄ si ē vīta
te,pbaret abbas cozā supioze q̄ ad p̄dicta eē exēptū q̄ male sniaſ-
set.h tm̄ vult defendē eps:q̄ si abbas defecerit in p̄batōe exem-
ptionis q̄ ad p̄dicta lz pbet se ꝑposuisse exēptionē ⁊ se obtulisse
p̄bationē sup ea:q̄ h nō sufficit ad p̄nūciādū excōicationē nullā
vel iniustā vel ad puniēdū ep̄m:⁊ q̄ su⁹ p̄cessus decernēd⁹ ē legi
tim⁹ nec vz q̄ abbas dic:qz appło ex cā legitia p̄cessit excōcatōez
⁊ q̄ sine cāe cognitōe lata ē:q̄ excōicatio cēsenda ē iusta vl' meli⁹
nulla.Sz rñdet q̄ nūq̄z appło ex iudiciū q̄zcūq̄z fiat ex legitis
cāis.⁊ q̄zcūq̄z appellās offerat se eā p̄batuz ē cēsenda iusta ni
si p̄bauerit eā esse verā:vt no.s.de elect.cū inf ca.j.de his q̄ fi.a
ma.par.ca.c.j.⁊ h appellatio vt qdā dicūt ex iudiciū erat q̄ ex eo
appet:qz ipe abbas h dicebat qñ ꝑponebat se exēptū:⁊ ꝓseqns
ep̄m ñ eē iudicē:sic ⁊ cēsenda eēt appło ex iudiciū:vt figs appel
laret ab ep̄o ne ozdīaret aliquā eccl'az ō cānonic]:vl' ne confirmaret
electū vel īstituret:qz ⁊ ad se ptinēt p̄dicta:lz.n.h oīa sint de.l.iu
risdictōis:nō tm̄ sp regrik iudiciari⁹ ozdo:nec sp sic p̄ eis faciēdis
iudiciū ozdīak:imo pl⁹ ex iudiciū q̄z ī iudicio h agunk.vel dic vt
no.s.de ap.dilectis.ī gl.q̄ incipit:h fuit ⁊c.v.no.q̄ lz.ité ⁊si in iu-
dicio eēnt ptes tm̄ h nō fuit iuste petitū q̄ cozā ep̄o offerret p̄bati
ones cū eas recipe nō deberet ī cā sua.q̄ āt cozā papa offerebat
se p̄batuz etiā nō sufficē ad h:qz reuocari dz q̄cq̄d fit p⁹ talem ap
pellatōez nisi p̄bek vītas cāe:sic appet ex lr̄a decr.inf posita.nec
vz si dicat abbas q̄ vult q̄ ipe idē ep̄us cogīscat:qz nec iudex pōt
esse in cā sua nec arbit'.ff.de arbit.si de re.C.ne qs in cā.l.j. nec vz
si dicat abbas q̄ nō dz qs excōicari sine manifesta cā:⁊ nisi eam
p̄bet:qz h fuit manifesta cā excōicationis.s.ꝓtūaciā recipiēdi eū
ad visitationē.⁊ h ꝓtūacia bñ p̄bak hipo q̄ ē p̄sumptio iuris:⁊
q̄ p̄batū ē q̄ ē ī possessione.⁊ q̄ ē vez q̄ ē de dioc.epi:nec p̄bak
ꝯriū.nec obest si dicas q̄ ea p̄sumptio iuris q̄ ē ex eo q̄ est de sua
dioc.q̄ eps hz in ea visitationē tollit p negationē abbatis p quā
fiebat tūc res dubia:qz id locū hz in iudicijs:sic ex tex.l.apparet.
sz secus ex iudicia sic h vt qdā dicūt q̄zcū ad exemptionē de q̄ h
nō agebak.vel dic ⁊ meli⁹ res etiā dubia:⁊ pl⁹ litē ī pedit ne noua
possessio dek:vt ī p̄al.l.sz nō ī pedit gn veteri vtak.s. vt li.pē.c.j.
Jtē qz nūq̄z p negatōez vel p̄hibitōz vel appellōnē alic⁹ dz aliqs
dimittē vti iure suo.C.ō rei vē. si fūdū.C. cre. ven.pig.l.j.⁊ no.
s.de ma.⁊ obe.dilecti.nec obest q̄ opponik:qz si eps iter sbditos
suos cogīsceret.s.inter sacerdoté ⁊ pochianū de iure pochiali:qz
admittē dz hmōi exceptionē pochiani.s.q̄ esset exēptus:g̃ eadē
rōne ꝯ se admittē dz.Rñ.qz q̄ñ eps iter sbditos cogīscit:tūc dz or
dinem iudiciariū ꝑuare ⁊ p̄m allegata poti⁹ q̄z p̄m vītatē iudica
re.ij.q.vij.iudicet.ij.q.j.de⁹.xj.q.iij.illa.ff.de of.p̄. illicitas.nō.n.
p̄sona sua gerit p̄tiuatā in iudicādo sz iudicis ⁊ publice p̄sone cu
ius nō est iudicare de p̄batis.vj.q.j.si oīa. sz ad visitationē hāc
faciendā eps nō ꝓcedit ordīe iudiciario ꝑuato: nec vt iudex p̄m
q̄sdā maxīe q̄ ad intentionē abbatis q̄ se dicit exemptū: lz ī ea or
dinē aliquē ꝑuare debeat.ī.e.romana.ī.ō accu.q̄liter. vltra me.
sed tā q̄z vtēs iure suo:vñ nō dz ingrere si hz ius visitandi cū ipe
sciat se hze:sicut vez ē.nec dz admittē exceptōez cū non possit de
hac exceptione cognīscere. Jtē index q̄ est medi⁹ dz oīa audire sed
ps tm̄ vtilitatē cāe sue p̄m deū ⁊ cū bona ꝓscia p̄seq̄ dz q̄ bñ hic
eps facit si visitatio ad ep̄m ptiet. ad h etiā facit q̄ ius dic:qz nō
p̄iudicat alicui vt ꝑuato q̄ fac vt iudex.s. de fide istru. inf dilec.

circa fi. vel dic meli⁹ q; si in iudicio coꝝ archiepo vl papa abbas ꝓuocaret in libertate: vel etiã si epus interdicto vti pos. ageret ꝯ abbatẽ: nihilomin⁹ eps pẽdẽte lite vteref pos. sua: ⁊ ꝯdictores excõicaret iuste dũmõ i vitate possidẽt. s̃. vt li. pẽ. c. j. itẽ dicũt qdã q; cũ liceret epo cũ armis mãlib⁹ defendẽ pos. suã ꝛre nõ multo magis cũ spũalib⁹ s. p excõicatõz q; ẽ medicia. ij. q. j. multi. q: arma epi ⁊ mucro ẽ excõicatio. xvj. q. ij. visis. xxiij. q. iij. corripiant. So. si eps exeq; offiũ suũ sic dictũ ẽ i thẽate vadat ad aliqõ monasteriũ visitãdũ in cui⁹ possessiõe sit visitãdi q̃z tũcunq; abbas mõasterij allegat se exẽptũ. ⁊ ad h ipm offerat se ꝓbaturꝫ: dũmõ eps sciat se q̃si possessionẽ hẽ q; nõ potuit admitti sine aĩo ei⁹ ⁊ eo sciẽte si p se possidebat. ff. de acq. pos. pegre. §. qb⁹. ⁊ q̃z tũcunq; ꝯdicat vl appellat abbas sp visitabit eps: ⁊ si ptinaci renũciat: mãlib⁹ armis defendet eps possessionẽ suã. de h no. de imu. ec. c. j. ⁊ spũalib⁹ armis. s̃. õ pscri. cũ ex officij. ⁊. j. e. cũ nup. ⁊ sic bñ ꝓbauit eps i suis allegatõib⁹ ⁊ idẽ vi si icõtinẽti recupet amissam possessionẽ. s̃. de re. spo. oli. nã ⁊ fm iura ciuilia lz cuiq; ius sibi dicẽ in his casib⁹ ⁊ i qbusdã alijs q; no. i illo gñali: qñ lz cuiq; sibi ius dicẽ. si ãt esset q̃si pos. tale iuris q; amitti etiã igrãte epo: vt si aliqõ ius ꝓ pcu. possideat: qr id bñ admitteret eps etiã igrãs: tũc põt differre vti iure suo si vult: ⁊ si nõ vult vtef illo iure: ⁊ ꝯdictores excõicabit. ⁊ si p⁹ ea appebit coꝝ iudice coꝝ q̃ agit õ iniusta excõicatõe: q; adhuc tpe excõicatõis erat i pos. visitãdi vel alteri⁹ iuris rata manebit sñia. si vo appebit q; ñ possidebat tpe excõicatõis reuocabit sñia: ⁊ tñ nõ puniet eps de iiusta excõicatõe vl nulla: ar. ad h. s̃. de of. dele. ex lr̃is. nisi apperet de ei⁹ malicia vel crassa igrãtia q̃ sat; appet si abbas seriati modũ amisse pos. dicebat. ⁊ h ei se ostẽdere offerebat. nec obstat huic oppositõi iura ꝓallegata. nisi de eo q; sñia excõicatõis nõ debuit ferri sine cognitõe ⁊ sine admonitõe: qr illa hñt locũ qñ ꝓcedit vt iudex: h ãt ꝓcedit vt ps q̃ iura sua defendit mucrone suo spũali: nã ⁊ alꝭ sine cognitõe ⁊ monitõe ꝓcedit excõicatio. s̃. õ of. oꝛ. si sacerdos. j. de sen. ex. romana. §. caueãt. v. q. j. qdã. monitio tñ sp vr̃ neçaria. j. õ sen. ex. sacro. lz si nõ exequẽs offiũ suũ visitabat. lz i iudicio vult agẽ eps ꝯ abbatẽ ius sibi esse id mõasteriũ visitãdi eligẽt arbitros cũ abbate q; hãc cãz dirimãt. xj. q. j. si clic⁹. ⁊ eps abbatẽ coget ad arbitros eligẽdos. xj. q. j. pueit. s̃. õ of. del. suspitiõis. si ãt ꝯ aliũ velit agẽ q; dicẽ se visitatoꝛ epalẽ i eodẽ mõasterio hẽ ꝓueiet eũ coꝝ iudice rei. ff. ad muni. de iur. de decu. l. j. idẽ q; dixim⁹ qñ ꝓstat q; mõasteriũ ẽ situ i dioc. epi agentis. idẽ dicẽdũ vr̃ ⁊ si ꝓstet esse situ i alia dioc. q̃z tũ ad h: qr si i vitate ẽ in possessiõe visitatõis rata mãebit sñia. lz si nõ ꝓbabit coꝝ supioꝛe q; eps ẽ in pos. visitatõis faciẽt erit supioꝛ ad credẽdũ q; ma. fi. tulerit sñiaz excõicatõis ⁊ ad puniẽdũ epm q; nõ esset si esset i sua dioc. qr tũc ẽ iuris ꝓsũptio. si p epo nõ ꝓsumat de ma. fi. nec faciẽt erit supioꝛ ad eũ puniẽdũ. de h pleni⁹ no. j. de v. sig. ex pte. vñ prudẽter fac̃ plat⁹ cui denegant iura sua q; possidet: vt si ps ꝓcedit nõ vt iudex: qr tũc nõ astrigit ad iuris ordinẽ suadũ. Itẽ erit re⁹ si agat de iiusta excõicatõe q; ẽ fauorabilioꝛ q̃z actoꝛ. si vo non tã q̃z ius suũ ꝓsequẽs: lz q̃si del. a papa vel alio vadit ad visitãdũ aliqõ monasteriũ q̃z tũcunq; sit del. in vitate: nisi delegatõz oñ dat nõ põt excõicare visitãdos: ⁊ si fecerit nõ tz sñia: qr nõ vz q; faciũt dele. nisi ꝓbata delegatiõe. C. de mã. ꝓn. l. j. xcvij. d. nobilissim⁹. s̃. de of. dele. cã in iure. lz ⁊ si dele. diceret: abbas ego sum exẽpt⁹ vel i possessiõe libertatis: h ñ obstãte dele. si sit esse i possessiõe visitabit ⁊ ꝯdictores excõicabit s̃. vt li. pẽ. c. j. si ãt huic del. vel ordiario obiceret q; essz excõicat⁹ ⁊ offerret se ꝓbaturꝫ: ⁊ ppt h appellet iniusta esset seq̃ns excõicatio vel nulla. j. de ap. inf posita. Rõ ãt diuersitatis: qr ordiari⁹ dz admittẽ exceptiõez excõicatõis: ⁊ nõ dz admittẽ exceptiõez q; sit exẽpt⁹ q̃ ad ꝓdicta: qr qñ excipit õ excõicatõe ꝓfitef eũ iudicẽ vñ bñ põt cogĩscẽ de exceptõe fori. lz vbi dicẽ se exẽptũ in ꝓdict; ꝓstat epm nõ iudicẽ in ꝓdictis. ⁊ iõ nõ põt cogĩscẽ de exceptiõib⁹ fori. lz ꝯ. ff. õ iudi. si q; ex. ff. si q; i ius vo. l. j. ⁊. ij. So. qñ ꝓstat q; aliq; ẽ de iurisdictõe alicui⁹ tũc cõpere dz: si ãt certũ ẽ q; nõ sit de ei⁹ iurisdictõe tũc nõ tenef cõpere. ff. q; satis. co. l. si vo. si vo dubitaf tũc cõpere dz: ⁊ rõne dubitatõis tz sñia siue sñiet sup eo q; sua ẽ iurisdictio: siue sñiet sup ꝓncipali cũ ptes nõ curãt de iurisdictõe ꝓtendere: ar. ff. õ iudi. l. ij. §. lz si duo. ⁊. l. si q; ex al. ff. ad muni. l. õ iure C. õ vsu. si ea. lz h bz locũ. s. q; iudic̃ ẽ cogĩscẽ an sit sua iurisdictio sic dicũt. ll. ꝓalle. de iudi. si q; ex. ⁊ si q; i ius vo. nõ ie. l. j. vbi de h si de iurisdictõe tñ q̃rit. Sz si q; dicat q; nõ tenef rñdẽ: qr bz ius reuocãdi domũ: vel qr nõ tenef rñdẽ auẽte lr̃a: qr sunt i petrate p dolũ. s̃. de rescrip. sup lr̃is. ⁊. l. ꝓal. si q; ex ali. lz vbi nõ tñ q̃rit de iurisdictõe iudicis: lz etiã õ ꝓncipali vt h. Si. n. abbas dic̃: dñe epe nõ potestis visitare mõasteriũ: qr nõ estis iudex: cũ monasteriũ sit exẽptũ: h nõ q̃rit tñ an sit iurisdictio epi: lz etiã ꝓncipale an sit monasteriũ exẽptũ de q̃ nõ põt cogĩscẽ eps: nec vt iudex nec vt arbit⁹ vt supdictũ ẽ. nec etiã posset iudex sñiare sup iurisdictione nisi simul ꝓnũciaret sup ꝓncipali. vel dic ⁊ meli⁹ q; eps nõ vocauit hũc abbatẽ vt iudex lz vt ps: vl vt ꝓsequef offiũ suũ: vñ nõ tenef ire ⁊ allegare ꝓuilegiũ suũ: qr si vellet abbas omittẽ allegationẽ ꝓuilegij ⁊ ꝓcedẽ in ꝓncipali nõ posset: qr seq̃ref q; idẽ esset actoꝛ ⁊ iudex: ⁊ q; q̃s esset iudex in cã sua q̃õ esse nõ dz. leges. n. ꝯ rie locũ hñt qñ q̃s ꝓcedit vt iudex inf ptes: ⁊ q; qs esset iudex. lz ⁊ si eps admitteret exceptõez exẽptõis ꝓpf h nõ min⁹ eps pẽ. li. sup exceptõe vtef possessione visitãdi si i possessiõe eẽt: ⁊ ꝯdictores excõicaret q; tñ non video quõ posset esse: qr q̃õ coꝝ arbitratoꝛe fit nõ dz fieri i iudicio: vt no. s̃. de iureiu. q̃ntualꝫ. Itẽ tales q̃stiones i ꝓncipali negocio sunt deferẽde. s̃. de fo. cõpe. ex pte. ⁊ s̃. de li. pte. exceptis. h nob magis placent q̃z ea q; no. sunt. j. õ v. sig. ex pte. in gl. lz dices. vltra me. vbi dz q; nisi abbas incõtinẽti oñdat coꝝ epo vel ꝓuilegiũ vel aliquã aliã ꝓbatiõez q; dz eũ excõicare. si vo oñdat nõ dz eũ excõicare: qr nõ facim⁹ vr̃ in exhibẽdo vel nõ exhibẽdo ꝓbationes: cũ nec abbas teneaf exhibẽ: nec eps recipe eũ cũ nõ possit de h cogĩscẽ vt ꝓdictũ ẽ: lz tã q̃z qlibet ñ vt iudex possit eã videẽ vt ide instruaf: nõ vt de his iudicet. si. s̃. de resc̃p. cũ ꝓtigat. h tñ ꝓcedim⁹ an in vitate sit exẽptũ vel nõ. superioꝛ ãt nõ stati absoluet hũc abbatẽ ad cautelã q; ꝓsũptio iurj ẽ p epo cũ sit i sua dioc̃. vt dictũ ẽ. lz si sit i alia dioc̃. vel etiã in eadẽ si stati abbas exhibebat aliquã ꝓbatiõez ꝓ quã h semiplenũ apparet vtrũq; tñ de exẽptõe mõasterij: tũc supioꝛ stati absoluet ad cautelã: vt no. j. de sen. ex. solet. §. j. i gl. p h dixerũt. ⁊. s̃. de excep. aplice. Itẽ ibi nõ ẽ vis q; i alijs ẽ ei sbiect⁹: qr ꝓpf h nõ minus est nulla excõicatio. j. de excel. p. cũ ad q̃sũdã. vbi no. Itẽ dixerũt q̃dã h tñ hẽ locũ vbi q; exeq; ius suũ vel sibi debitũ iure scripto vel ꝓsuetudiario. lz alij dicũt ⁊ forte meli⁹ q; quõcũq; ꝓstitutũ aliqs bz aliqõ ius ⁊ ẽ in possessiõe: ⁊ q; id põt defendẽ p excõicatione q̃z tũcunq; ali⁹ dicat ⁊ se ꝓbaturꝫ offerat q; de iure suo ẽ: vel q; i possessione ẽ. lz alr vitas se hẽat. l. q; excõicãs ẽ in possessiõe. vbi gña: eps iste existẽs in possessiõe alicui⁹ fũdi vult colligẽ fruct⁹ ex eo ali⁹ se opponit dicẽs: dñe nõ colligatis: qr ego sum i possessiõe huius fũdi. ꝓpf hmõi ꝯdictionẽ vel appellatões nõ min⁹ ẽ iusta excõicatio epi dũmõ possideat: sec⁹ ãt esset si eps nõ esset i possessione: ⁊ in vitate esset de iure suo. Rõ diuersitatj: qr cuicũq; lz defẽdere possessionẽ suã ⁊ vi vr̃ repellẽ. j. de sen. ex. si vo alicui⁹, sed sua p vr̃ recupare nõ lz. C. vñ vi: si q; s intãtã. ff. q̃õ me. cã: extat. s̃ de resti. spo. in lr̃is. Sz dices abbas allegãdo ꝓ se q; sit exẽpt⁹ nõ spoliat epm possessione sua: g ꝓpf h nõ dz excõicare. ⁊ ego fateoꝛ lz eps nõ excõicat abbatẽ: qr excipit de exẽptõe. lz qr non pmittit visitari monasteriũ: q; ẽ eũ spollare possessiõe visitãdi. vñ bñ vr̃ q; si abbas ꝓposita exceptõe nõ ꝓbibet epm a visitatõne sic nec dz: vt. s̃. vt li. pẽ. c. j. nũq̃z possit eũ excõicare: qr iure suo vtif. s̃. de elec. c. vl. finis hui⁹ gl. meli⁹ fac̃ ad solonẽ hui⁹ q̃stionis ꝓposite quã ea q; supi⁹ sunt no. q̃z uis ⁊ ea plurimũ sint vtilia (Visitatiõz) ab archiepo suã ꝓuiciã p scõm tenoꝛẽ ꝓstõnis sup h a nob edite decreuim⁹ intentãdã nõ ob. ꝓsue. q; sup ipius iteratiõe visitatõis a suffraganeis alfaf (Iteratiõe) no. q; ꝓsuetudo ⁊ pactũ archiepi ⁊ suffraganei nõ põt ipedire nõ solũ ꝓcurationẽ: lz nec ei⁹ visitationẽ. ⁊ h iõ: qr ius q̃õ ẽ de visitatõe iteranda ẽ publicũ vtilitate ⁊ quãcte. s̃. õ fo. cõpe. si diligẽti. lz si eẽt publicũ vtilitate: puta q; modicã ꝓcurationẽ daret h ⁊ pacto ⁊ ꝓsuetudine iduci possit. x. q. vl. relatio. lz q; ꝓcuratio mãdaref nõ posset pscribi. s̃. õ pscp. cũ ex. h ius q; aliq̃ ꝓcuratio def ẽ publicũ vtilitate: qr si nulla daref q; h ius q; aliq̃ ꝓcuratio def ẽ publicũ vtilitate: qr si nulla daref negligeref visitatio: ⁊ ꝓsuetudo q̃ occasionẽ in tali tribuit nõ est tollenda. xij. di. nos ꝓsue. imo plus vr̃ q; etiã ꝓsuetudo illa q̃ est ꝯ ius publicũ vtilitate ex cã aliqñ valet: lz tũc tñ qñ vel exꝑsso consensu ppli vel tacito ex certa cã inducif. xij. di. nos.

QUam nuper. De canonicis prioris. s̃. e. cũ olim.

AUctoritate. (ꝓtiũ aliq) bñ dic̃ aliq vãm

q. d. null⁹ ordiat⁹ ẽ ibi ad celebrãdũ. Itẽ nõ ẽ ordinat⁹ q; ibi celebref ordiate lz tñ ordiatũ erat vt eẽt ibi loc⁹ q; qlibet posset ibi orare q; vellet. nã tũc cũ null⁹ esset ordiari⁹ vel vicari⁹ cleric⁹ hui⁹ oratorij nec esset q; visitari posset rõne oratorij. fatemur tñ q; si ibi quoꝛuꝫ sunt oratoria non teneant ea honeste: nec faciant ibi celebrari q; eps ea destruet. de ꝓse. di. j. oẽs. nã si esset oratoriũ istud sic ordiatũ q; certa persona vel aliq̃ de certis dz in h ordiario defuire nõ video q̃re eps ibi ꝓcurationẽ non hẽat rõne visitatõis: cũ locus sacer sit ⁊ in ptate epi: ⁊ certã personã bz q̃ visitãda est: arg. s̃. de relig. do. de xenodochijs. ad h. s̃. de ꝓse. di. j. cleri. eccl̃ia. n. dã vbi certa dos statuta est ꝓ sacerdote ⁊ clericis qui ibi seruiant: ⁊

ꝑ alijs ecclie necessitatibus. de ꝓse. di. j. nemo. Oratoriũ aũt dz locus vbi ozat: sz missa ibi nõ dz. de ꝓse. di. j. vnicuiqꝫ. de licentia tñ epi aliqñ lz ibi missas celebrare: sed nõ in magnis solẽnitatibus de ꝓse. di. j. clericos. ⁊ c. siqs. ⁊ videt qꝫ si in oratorijs sit ordinatus certus sit minister: qꝫ sp est pñtandus epo etiã si tale oratorium sit in grãgia. ar. xv. q. j. in parochia. alij ꝛ.

ROmana ecclesia. ⁊ j. (etiã visitare) ꝓsonaliter. ſ. e. ꝑ curatiões. vz tñ qꝫ si ipe archiepus detineret legitio impedimẽto qꝫ posset alijs cõmittere. x. q. j. epi. alij tñ ꝛ dicũt in archiepis. ⁊ illud. c. restrigũt tñ ad epos si simul ꝓcurrãt in visitatione archi. ⁊ epi archiep. dz ꝓferr: ar. xj. q. iij. q resi. ⁊ c. seq. alij dicũt epm ꝓferẽdũ cui spãlis cura cõmissa ẽ. h tñ certũ ẽ qꝫ q ꝑmo incepit ꝑmo eã pficiet: vl qꝫ melior sit visitabũt. nã cũ vtriqꝫ liceat visitare ⁊ nõ ꝓhibeat a iure sit visitare: ne aliqd mali sequat sit visitẽt: nõ vz qꝫ ꝓhiberi debeãt sit visitare: ⁊ si ꝓcordabũt in vnã sniaz bñ: si nõ tenebit sniã ꝑ eo nisi i casib⁹. ſ. d of. dele. cãz (Plene) tũc plene visitauit: qz nulla pochia iuisitata remãsit: saltẽ q ad visitantẽ: qz oẽs ad visitationẽ vocauit. Sz nũqd intelligit dioc. plene visitatã si ꝙuocatis oĩbus sacerdotib⁹ ad ꝓcilium epale ibi diligẽter ingrat de qb⁹ visitatores ingrere debẽt: ar. qꝫ sic. xviij. di. qm̃. j. de accu. sic oli. sz nos nõ credim⁹ ꝓciliũ sufficere ꝑ visitatoẽ: imo ꝓsonaliter ꝑ pochias ire dz: ⁊ ocul' sũbjcere loca eccl'ax: ⁊ videre quõ ppli ꝙueniũt ad pdicatões: ⁊ sic d alijs. Jtẽ nõ dz tota dioc. ad vnũ locũ vocare vt sic tota dioc. ꝑ visitata beat: sz ad plura loca ꝙuocare dz: eos tamẽ vocare dz ad locũ ad quẽ vadit: ad quẽ tã clerici q̃z laici cõmode ꝙuenire pñt: ⁊ h arbitrio cõmittit boni visitatores. Jtẽ dioc. plene visitatã itelligim⁹ lz aliq pochie remaneãt inuisitate ꝓsonaliter: qz forte in illis nõ est necessaria visitatio: vel sufficit si fiat ꝑ aliã discretã ꝓsonã qd lz. x. q. j. decernim⁹. ⁊ h ipm arbitrio boni viri relinquendũ ẽ. (Accederet) h satis appet qꝫ loquit de ꝓsonali visitatoe. (Pluribus) sic etiã credim⁹ qꝫ si iusta cã sbesset qꝫ possit vnũ collegiũ in diuersis locis visitare: lz sit ꝙueniẽtius qꝫ in eodẽ visitet. (Prouinciã.) qz ad archiepm ptiet cura ⁊ sollicitudo totiꝰ puicie. xxj. d. cleros. xj q. iij. ꝑ singulas (Ciuitates) ex de cen. venerabili. (Suffra.) h hẽs exp̃sse qꝫ suffrag. ꝓsone ⁊ alie visitãde sunt. sz si vis ordinate visitare ꝓsonas in cõi videlz in caplo visitare: debes simlr cũ alijs nõ ita dz ꝓcedere sigillati visitatio ꝛ singulos: lz nõ negem⁹ eã posse fieri si viderit expedire: ⁊ sepe põt expedire in plati qꝫ visitatio alijs ꝓdest. dz. n. qri gliter suos sbditos corrigãt: ⁊ als suũ offm exerceãt: vñ etiã ẽ qꝫ facta ingsitõe in capite fit etiã mẽbris. ſ. de re iudi. c. j. ꝓpie ãt ingsitio dz fieri ꝛ singulos (Visitatis) visitare intellige ⁊ si vadat cã ꝓsignãdi pueros in frõte vel ꝓsecrandi ecclias vel ꝑ qcũqꝫ alio negocio cõi vel qꝫ multos tãgit: ar. x. q. iij relatũ. ⁊ c. neqꝫ. j. de si. cũ sit. j. q. ij. placuit. sec⁹ãt si ꝑ causis expediẽdis erat: ⁊ qꝫ fiat ꝑ salute aiaꝝ vel ꝑ cultu dei ãpliãdo loca visitata appellat: siue sint illa ad q̃ accedit ꝓsonaliter siue illa q̃ vocat ad suã visitatoẽz. ⁊ hãc vocationẽ põt facere archiepus nõ tm̃ in sua dioc. sz etiã in dioc. sbditoꝝ qñ eas visitat. no. qꝫ qñ archiepus visitat vnã dioc. si trãsitũ faciat per aliã: illi per q̃s trãsit nõ tenẽtur ei facere ꝓcuratoẽz qꝫ h satis colligit vbi dic qꝫ tm̃ ecclie visitate debẽt facere ꝓcurationẽ. ⁊ idẽ dicim⁹ etiã de ecclijs eiusdem dioc. si eas nõ visitat. nõ ãt credimus qꝫ qñ vadit cã visitãdi aliquã dioc. vel eccl'az qꝫ possit petere expẽsas q̃s fac in via illuc eũdo: qz h nullo iure cauet: imo ꝛriũ inuit vbi dic qꝫ nõ gꝫuet ecclas ⁊ qꝫ nõ faciat moderata ꝙuiuia. x. q. ij. cauẽdũ. ⁊ c. vl. h. n. ꝙuiuium vel ꝓcuratioĩ signũ sbiectõis dat: ⁊ ꝓpt hospitalitatẽ potiꝰ q̃z de iuris nãlis necessitate: qz ꝓpt h hz iura epatus: vt ex eis h ⁊ alia ad suũ offm ptinẽtia faciat: vñ ꝓpter h statutũ ẽ qꝫ si aliq sunt paupes ecclie qꝫ ad h nõ coganꝫ. ſ. e. cũ apls. in fi. nec credimus pdicta idẽ qꝫ visitate ecclie debeãt soluere vecturas eq̃ꝝ vl alia hmõi q̃ sunt ꝑter ꝓcuratoẽz hospitij. credim⁹ tñ qꝫ si pluribꝰ diebꝰ oportet eũ intẽdere circa visitatoẽz eiusdẽ eccle qꝫ sp debẽt facere ꝓcuratoẽz: ar. x. q. j. placuit. ⁊ si põt stati redire ⁊ ꝓcurationẽ hãe q̃re nõ poterit stare ⁊ ꝓcurationẽ hãe. Jtẽ qz circa iura nõ est malignãdũ nec ẽ ecõtra. x. q. ij. inf cetera. qz ibi logꝫ qñ necessitas nõ regrit qꝫ vltra diẽ mozef (Et assensum) ⁊ ꝑm h itelligit. c. ir. q. iij. nullus ꝑmas. ⁊ c. saluti. (Diffinitõez) h erat diffinitio: diffinim⁹ ꝑ nos ꝓcedẽdũ ad visitatoẽz ꝓuicie: nec ẽ necesse qꝫ hãc diffinitõez ꝓcedat solẽnis cãe cognitio vel ordo iudiciarius vt bñ h lra innuit. Jtẽ nec põt appellari ab hac diffinitõne cũ sit tm̃ sup executõe sui officij. ſ. d offi. oz. ex irrefragabili. (Opportunũ) ⁊ de h credim⁹ ei⁹ arbitrio stãdũ (Proposito) ꝑ se vel ꝑ aliũ. ar. x. q. j. epo. ſ. de tẽp. or. cũ sit. ſ. de offi. or. inf cetera. (Querat) h vult dicere qꝫ visitator nõ dz quẽq̃z cogere dicere vitatẽ sup his q̃ sunt corrigẽda: nec super h iuramẽtũ exigere: sz simplr q̃rat ⁊ volẽtes rñdere audiat. ⁊ h idẽ credimus in epo visitante ⁊ ill oĩbus alijs. (De vita). x. q. j. epi. placuit. xviij. q. ij. visitãdi. ⁊ c. nõ semel. (Absqꝫ coactõe). i. nõ exigat a visitatis clericis iuramentũ super vitate dicẽda. nec etiã cogat eos iurare super h: sz bñ credimus: qz bñ põt eos cogere dicere vitatẽ super his de qbus ingrit sine juramẽto: qz als dclusoria esset visitatio ⁊ iurisdictio ei⁹ si coactõez nõ hꝫet. ſ. de offi. dele. ex lris. qꝫ ad vitatõez ꝙuenit qꝫ rñdeãt de his q̃ ad visitatõez spectãt: ⁊ qꝫ als obediãt visitatori in his q̃ ad eius offm pertinent bñ possent cogi per excõicatiõez ⁊ alijs modis: qz cui cõmittit ꝓncipale ⁊ accessoriũ. ſ. de offi. dele. de causis: prudẽtiã. §. fi. (Eos). ſ. clericos visitatos (Denũciet) ⁊ epos ad ei⁹ solã denũciatõem ingrere tenet: ar. ij. q. vij. mẽnã. ⁊ c. oĩbus. ⁊ si epus nollet ingrere archiepus ingrat: qz eius curã hz ⁊ ad ei⁹ pertiet offm: ⁊ ꝓpt negligentiã epi: ar. ix. q. iij. tũ sancim⁹ ⁊ c. se. alij dicũt qꝫ per eius negligentiã nõ deuoluit ad superiorẽ h cognitio q̃ nõ est in canonib⁹ exp̃ssa (Notoria) ⁊ si sit iudicio ea pumẽdi. (In cãonib⁹) ſ. e. cũ apls. c. sopite. c. super eo. ⁊ c. cũ nuper. ⁊ c. ꝓ curatores. x. q. iij. relatũ (Instituit) ſ. d sta. mo. i fingul. ⁊ c. ita qꝫ.

De ꝓsecratione ecclie vel altaris. Rubrica.

DE cõsecratione. De hac mãqre de consecrãdi. j. eccljs. cũ. v. c. se. (De ꝓsecratõe. (In tribus casibus est eccl'a recõsecrãda. Primus si dubitet an sit ꝓsecrata: qz non appet aliq scriptura: vel in libro ecclie vel colũna vel tabula marmorea vel etiã vnus testis de visu: ⁊ qdã de auditu: ar. de ꝓsec. di. j. solẽnitates. ⁊ di. iij. paruulos. xxiij. q. ij. sane. xxij. q. v. h vz. ⁊ intelligas has semiplenas ꝓbatões sufficere: qz aliqs nõ fit ꝑiudiciũ. Scõs si sit exusta' eccl'a ita qꝫ sit decrustata: de ꝓse. di. j. eccljs qõ forte intelligendũ est etiã si nõ tota sz ꝑ maiorẽ pte sit decrustata: ar. ff. de ꝛhen. emp. domũ. Tertiꝰ est si funditꝰ sit diruta ⁊ ex toto repata: siue de eisdem lapidibꝰ siue de alijs: de ꝓse. di. j. de fabrica. Et est rõ: qz ꝓsecratio eccl'ie maxie ꝓsistit in vnctõe exteriorẽ: ⁊ ꝙiũctõe ⁊ dispositõe lapidũ: de ꝓse. di. j. eccl'as. Si ãt nõ simul sz successiue oes parietes rucrent ⁊ reedificarent nõ esset recõsecrãda eccl'a: sz recõliãda tm̃: de ꝓse. di. j. si motũ. alij tñ dicunt eccl'iam recõsecrãdã in pdicto casu. ꝓpter homicidiũ ãt vl adulteriũ nõ recõsecrãda sz recõciliãda esset eccl'ia. j. e. ꝓposuisti. j. de adul. significasti. ⁊ sic etiã dicimus recõciliãdã eccl'am etiã si ꝑius nõ fuerat ꝓsecrata: nec in diuinis laudibus taceat: arg. j. eo. e. vl. Propter altaris aũt destructoẽz vel mẽse, amotiõem: solũ altare nõ eccl'a recõsecrabit. j. e. c. j. ⁊ c. i dubijs. qõ aũt dictũ est de mẽsa intelligendũ est si mensa fuerat penitus destructa vel enormiter fracta: vel nũctura mota q̃ stipiti adheret. nã in illa ꝙiũctõne pcipue intelligit esse ꝓsecratio altaris: vñ si aliqs de lapidibus stipitis tãgens ipaz mẽsam esset motus recõsecrabit altare. j. e. q; ad h. ⁊ c. qꝫ in dubijs. idẽ etiã dicũt doctores vbi fieret altari tm̃ augmentũ qꝫ amitteret formã: qz forma est esse rei: ar. x. q. j. hmõi.

AD hoc si altare. sigillum. no. qꝫ q in altari ẽ qõdã foramẽ in q̃ ponunt relige. ⁊ dz illud foramẽ sepulchꝝ: ⁊ h foramẽ qñq̃z ponit in supiori pte: ⁊ claudit qñq̃z puo lapide: qñq̃z tabula magni altaris: ⁊ tũc si moueat tabula illa: nõ est dubiũ qꝫ recõsecrandũ ẽ altare. Jtem fit qñq̃z pdictũ sepulchrũ in latere altaris ⁊ claudit tm̃ paruo lapide ⁊ nõ magna tabula. ⁊ in isto casu credimus qꝫ si ille paruꝰ lapis moueret qꝫ recõsecrãdũ esset altare: qz ille est ille lapis q ꝓtinet sigillũ sepulchri: ⁊ sic loquit h. Jtẽ credim⁹ qꝫ etiã si in isto casu si tabula supior moueat vel rũpat qõ codẽ mõ reconsecrãdũ est altare: ⁊ sic loquit. j. e. qꝫ in dubijs. in altari etiaz viatico si moueat lapis vbi ẽ sigillũ recõsecrãdũ ẽ: sed bñ lz ipm portare ⁊ mouere de licentia epi. ⁊ ideo dz viaticũ: ar. de ꝓse. di. j. missaz. sed innuit qꝫ nõ lz celebrare nisi in locis sacratis. vl dic locum ꝓsecratũ appellari altare viaticũ: ex quo per epm ꝓsecratũ ẽ.

QUa fraternitas.
QUod in dubiis.
PROposuisti. ⁊ infra.
QUm sis. ⁊ infra.

Igneis edificiis.

QOnsuluisti. (in dedicatõib⁹).i. q̃ sic aspergit idẽ cimiteriũ aq̃ bñdicta: siẽ aspgit idẽ cimiteriũ qñ eccl̃ia ꝓfanat. Jtẽ aq̃ ista dz bñdici cũ ea solẽnitate cũ q̃ bñdr aq̃ ꝓsecratõis eccl̃ie

QUm sicut. (ex rela. debito)no. ꝯ ꝓsecratõez cõpetere ꝓditio. ex hac decr. vt potet eccl̃esiam

QUa ꝑ episcopũ. (in se dz) audiuimus aũt q̃ papa plurib⁹ epis idulsit q̃ p simplices sacerdotes possent recõciliare eccl̃ias. aq̃ tñ ꝑmũ per epm benedicta.

Jecclesia nõ consecrata.

De celebratione missaꝝ: ꝛ sacramento eucharistie. Rubrica.

DResbyter. (Mane ꝓsoluat). Quilibet cleric⁹ etiã in nõ sacrj ordinib⁹ ꝓstitutis oĩ die dz dicẽ officia diuĩa vel audire: vt h. ar. xcj. di. cleric⁹ vica. ꝛ. c. fi. ꝛ. xcij. di. c. fi. Jn eccl̃ia aũt oẽs clerici eiusdẽ eccl̃ie debẽt ꝓuenire vt eã officiẽt: vt h. ꝛ in ꝑal. c. xcij. di. c. fi. ꝛ q̃ altario ꝛ c̃. s̃. de ꝑben. cũ scõm apl̃m. Sz ꝛ alij q̃ nõ sunt clerici eiusdẽ eccl̃ie qñ ꝑñt poti⁹ debent officia dicere in eccl̃ijs q̃z in alijs locis. ille. n. ad h̃ deputate sunt: de ꝓsec. di. j. ꝑ totũ. ĩmo ꝛ existẽtes illuc adorandũ accedere bonũ ẽ. videret tñ q̃ clerici cuiuscũq̃z ordis ꝛ etiã ꝑlati ex cã ꝑñt ab officijs q̃ dicunt in eccl̃ia ab esse: vt si oportet eos intẽdere circa ministratõez tpalĩ: sz tñ dicere dz alis: vel eg̃tãdo vel st̃ãdo vel in domo vel in via. Et siẽ ministeriũ absentis ꝓdest illis q̃ sunt in eccl̃ia: ita ꝛ offñ illoꝝ q̃ sũt in eccl̃ia ꝓdest illis q̃ sunt ex̃ ministratõez: qz oẽs sunt vnũ corp⁹ in dño. de ꝓsti. cũ oẽs. Jnfirmi aũt bñ excusant a dicendo: ꝛ in ecclesia forte ab audiẽdo. talis tñ dz esse infirmitas in q̃ directo vel occasionaliter sibi obesset: vel obesse timeret si celebratõi diuino rũ infesset. Jnfirmis. n. nõ est lex ĩposita. Sz nũq̃d tenet redicẽ post recõualescentiã q̃ amiserat. vñ q̃ dẽ q̃ siue ex necessitate siue ex voluptate vel etiã negligẽtia accurata omiserit: nũq̃z tñ vlteri⁹ peccat si officia omissa nõ redicit. sed pñia est indicenda de pctõ omissionis. ꝛ satis ẽ ꝓueniẽs q̃ sacerdos in eo ei pñiaz imponat in q̃ deligt. s. indicẽdo ea dẽ officia. sz si in hoc nõ crederet ei ꝓficere mutabit ei in aliã pñiaz. Jn magnis aũt festuitatibus sp interesse debent in eccl̃ia nisi magna cã excusarent. vij. q. j. siqs in clero. de ꝓse. di. j. siqs ex̃. (Cõpetentibus) horas cõpetẽtes credimus illas q̃bus melius credit ꝑ plm accessuꝝ ad offm̃ audiendũ si venit ꝑ ꝓs: alis nõ tenet. Alij dicũt q̃ sp dz dicere etiã si nõ veniat vt ipe sit excusatus. (A scholaribus) clericis h̃ lz in quocũq̃z gradu positis etiã psalmistarij: ar. ad h̃. xxiij. di. psalmista. s̃. de vi. ꝛ bo. cle. vt q̃. vij. q. j. illud. vbi ex̃ esse dicit de clericis. laici. n. q̃ non sunt in sorte dei vocati: nõ debẽt ꝓtingere mĩsteria dñi. s̃. de vi. ꝛ bo. cle. c. j. ij. q. vij. §. de his etiã. xcij. di. nõ liceat. lxxxix. di. c. j. Laici aũt bñ ꝑñt dicere psalmos q̃ dicunt in horis: sz nõ in modum officij. ar. g. xj. q. iij. si eps. nõ debẽt tñ dicere: dñs vobiscũ. Laicos aũt intelligimus etiã templarios ꝛ hospitalarios ꝛ cistercien̄. ꝛ fratres minores q̃ nõ sunt clerici. moniales aũt lr̃ate dicunt officia: qz ꝛ ipe possunt dici accipe aliquẽ ordinẽ in benedictõne vñ etiã aliq̃ inter eas sunt diaconisse. xx vij. q. j. diaconissam. q ordo lz sufficiat ad officia dicenda: nõ tamen est de septẽ ordinibus ecclesie. Et hec q̃ dicta sunt ex ꝓstõnibus fiũt vel licent. De monachis aũt non est dubiũ: quia sunt clerici. hoc aũt quod dicit ꝑsoluant: h̃ consiliuz est vbi sunt pauci ꝛ pauperes ꝓpter occupationes superuenientes. (Publice coram populo) vt iterum. hic vult dicere q̃ iccirco debet stare ieiunus vsq̃z ad horam tertiã vel nonam quando celebranda est missa: vt. xliij. di. non licet. de ꝓsec. di. j. solent. vt si aduenerit necessitas celebrandi missam vel alia sacramenta ꝓferendi q̃ illa possit perficere.

QUidã laicoꝝ. Peculiares. i. q̃s sibi appropriant. (Nisi fiat) nõ lz has missas dicere ꝛ omittere missas de die: siẽ non lz elemosynã dare ꝓpter vanã gloriã. argu. j. q. j. non est putãda. ꝛ. c. in q̃ztum. (Reuerentiã) p̃missas missas: quia etiã missa de sancto michaele in honorẽ trinitatis dicenda est. (Pro alia). q. debeat meliores segetes hãe. vel h̃ vult dicẽ q̃ soli deo sacrificiũ altaris offerẽdũ ẽ q̃ se hostiã obtulit ꝓ nob. ꝛ h̃ dicit: qz solus deus adorãdus ẽ (Latria). i. ipe solus q̃ oones ꝑ se põt exaudire. sancti aũt ꝓ nobis apud eũ interpellant.

QOnsuluisti. natiuitatis. Jq̃ moriat aliq̃s. idẽ dicim⁹ ꝛ hõestat. s̃. e. c. j.

QOnsilium nostrum. ꝛ. j.

EXpte vestra. ꝛ. j. (Perfusionis.) nõ ꝓbam⁹ tñ ꝓsuetudinez cistercien̄. ꝛ etiã quoꝝdã alioꝝ q̃ post sumptionẽ corporis ꝛ sanguis xpi aliq̃d de sanguie ibi dimittit vt supponat vinũ purã: vt postea cõicantes inde possint aliq̃d sumere nõ est illicitũ: qz etiã nõ ieiunis: nõ infirmis: ꝛ in cã necessitatis dat: ꝛ ita ex iusta causa fit: quia nõ esset decens tñ sanguinẽ cõficere. nec calix inueniret qui posset tenere.

QUm marthe. ꝛ. j. gs doctoꝝ vel maiorum. (ministeriũ) hoc est verbũ de quo q̃ siuit gs adiecerit. (Panis.) panis aũt dz esse de granis frumẽti: ꝛ vinũ de vuis. de ꝓse. di. ij. in sacro. vñ videt aliquib⁹ q̃ alia grana nõ trãsubstãtiant. Jdẽ videt aliquib⁹ q̃ de agresta vl̃ vino spissato ꝑ decoctionẽ ꝛ facto nectare ꝛ de aceto ꝛ de vino extorto de vuis nõ fiat sanguis: sz in his nõ est bonũ iudicare: sed bñ dixim⁹ q̃ melius est omittere celebrationez q̃z de talib⁹ ꝓficere: qz aliqua ex ꝓdictis generãt abhominationes: vel nõ sunt pulchra: ꝛ pulcherrima eligẽda sunt in tãto sacro ꝓficiendo. (Aqua cũ vino) veritas videt q̃ panis trãsubstãtiat in corpus: ꝛ vinũ ꝛ aqua sil̃ in sanguinẽ: qz Nicolaus dicit: Calix dñi nõ est tñ vinũ: nec est tñ aqua: sz vinũ ꝛ aqua: de ꝓse. di. ij. c. j. ꝛ. ij. qz si est ibi tñ vinũ: est ibi tñ xps sine nobis. si ẽ ibi tñ aqua incipit esse ibi eccl̃ia sine xpo. Conũctio enĩ aque ꝛ vini significat cõiunctionẽ xpi ꝛ eccl̃ie: tñ si ex negligẽtia ꝑmittat aqua: nihilomin⁹ videt q̃ ibi sit ver̃ sacr̃m: sed nõ perfectũ. ꝛ dz tã paꝝ ibi poni de aqua q̃ vinũ eã absorbeat: qz xps nõ mutat in eccl̃ia: sed eccl̃ia in xpm. Vnde dictũ est ad Augu. Et mãduca bis me ꝛ nõ ego mutabor in te: sz tu mutaberis in me. Et nota q̃ lz tñ panis trasubstantiet in corp⁹: ꝛ vinũ ꝛ aqua ĩ sanguinẽ: tñ sub vtra q̃z specie xps integer est: nõ enĩ est corp⁹ sine sanguine ꝛ aĩa: nec sanguis sine corpe ꝛ aĩa. Jtẽ videt q̃ si tñ aq̃ sit ĩ calice sine vino q̃ nõ est ibi sacr̃m calicis. ꝛ iõ qñcunq̃z ꝑpenderit añq̃z sumat: dz reincipe verba ꝑ q̃ fit ꝓsecratio calicis cũ oĩbus sequẽtibus ordinib⁹: nec nocet si aliq̃n interserant v̄ba q̃ referant ad sacramentũ corpis: sicut sunt illa panẽ scm̃ vite eterne: ꝛ illa sacrasanctũ filij tui corp⁹: qz nõ sunt illa v̄ba ꝑ q̃ conficiat corp⁹. sed illa: hoc est corp⁹ meũ. Si aũt post q̃z sumpsisset corp⁹ ex gustu vel aspectu depẽderet ibi tñ esse aquã nõ videt q̃ a capite debeat incipe: sed dimittat ꝛ de negligẽtia peniteat: melius videt q̃ añq̃z gustet de aq̃ etiaz post susceptionẽ corpis si ꝑpendat q̃ ibi sit tñ aqua apponet in calice vinũ ꝛ repetet totã ꝓsecrationẽ sanguis. ¶ Jtem videt q̃ si timeret scandalũ ĩ ꝓrogatiõe misse q̃ sufficeret dicere tñ verba ꝑ q̃ ꝓsecrat sanguis. s. siũ mõ ꝛc̃. nec ẽ necesse q̃ repetat sequẽtes oãones. ¶ Jtem videt q̃ si haberet aquã in ore q̃ nõ dz eam omittere: qz ꝓpter ꝑticulam corpis xpi q̃ posita fuit in aqua est custodiẽda ne viliter tractet. ¶ Jtem timendũ ẽ ne generet scandalũ his qui viderãt si eã deglutiat tanq̃z nõ ieiunus vlteri⁹ ꝓficere nõ dz. vij. q. j. nihil. (Alij vo nõ tenẽt) h̃ videt appr̃obari. j. (Vinũ.) de vino expresso de botro ꝓstat q̃ pot ꝓfici. de conse. di. ij. cũ oẽs. vltra medium.

DEhomine. ꝛ. j.

IN quadã vestra epistola. legisse.) ꝛ erat verũ. ꝛ q̃ legerat q̃ credẽ necessariũ erat. (Celo). i. ꝑbare eũ esse ver̄ deũ ꝛ celestẽ. (patrie) q̃ dicit: h̃ est filius meus dilect⁹: in quo mihi bñ ꝓplacui. (Verbũ) qñ trãsfigurat est in mõte potẽtia diuinitatis. (Spũs) q̃ in specie columbe sup eũ apparuit. (Tristis est.) ꝑ hoc appet q̃ aĩa ei⁹ rõnalis erat: qz tristiciã ꝛ leticiã hẽbat. (Et itez.) ꝑ hoc ondit q̃ aĩa ei⁹ eterna erat: nõ tpalis vt brutoꝝ. (vitalẽ) rõnalẽ. (Corpe). i. q̃ nõ fuerit fantasma ꝓbant sanguis ꝛ aqua q̃ de ei⁹ latere affluxere. sed aq̃ effusio nullo mõ ꝓbat eũ esse hoiem. (cõponent b⁹) .i. elemẽtis q̃ ad ꝓpositionẽ hois veniũt: vel. i. de mẽbris xpi q̃ ad ei⁹ cõpositionẽ venerãt. (ex illis.) elemẽtis. (ex istis) humoribus.

DOlentes. referimus. sincopa.) ad eccl̃iastica officia eundũ est in hõesto habitu. s̃. de vi. ꝛ ho. cle. c. clerici offm̃. ꝛ cũ deuotiõe ibi st̃ãdũ. ꝛ deo plus est corde q̃z voce psallendum. xcij. di. c. j. ꝛ iij. ꝛ videt q̃ cleric⁹ q̃ est in diuinis officijs nõ peccat etiã si qđ dicit ibi non intelligat: sed cor suũ dz ad deũ hãe ꝛ ei psallere. ĩmo si aliquẽ versuz omittat ex negligẽtia nõ peccat: nec etiam a capite psalmi ꝓpter hoc reuertẽduz est: qz si fieret posset aliq̃bus scãda

luꝛ generari sine magna cā: imo ꝛ si omittat psalm⁹: cū nō dz hō ad illū redire ꝓpter ꝓdictā cām: tñ cōfiteri debet suā negligētiā. ¶Sed ꝓtra: maledict⁹ q officiū suū agit negligēter, Sol. illud i telligit de accurata vel lata ꝛ malitiosa negligentia: ꝛ nos ħ loq mur de alia q forte ꝓtingit ex nimia meditatiōe vl contēplatiōe: sed ħ in hoc casu satis posset dici q si adhuc sunt in eodē noctur no: vel si adhuc sunt i dicēdo psalmos vesptinos q psalmū omis suꝛ dicēt ꝛ etiā idē forte facē nō est piculosum: ēt si aliū nocturnū dicerēt nisi esset timoꝛ scādali. Non. n. est tāti omissio vni⁹ psal mi q ꝓpter hoc esset aliquis scādalizād⁹: q̄nī septies ozeē est ꝑceptuꝛ. s. e. c. j. sz q istī vel illi psalmi dicant nō est in ꝑcepto. vñ videm⁹ q alios psalmos dicit vna eccl̄ia ꝛ alios alia. ¶Sed nū quid peccat ille cleric⁹ q dū est in officijs cogitat sup aliquo bono ope spūali vel tpali. Solo: videē q dū est in officijs nō dz alijs in tendere nisi circa ea q ibi dicunt vel legūtur: nisi necessitas esset q dilationē nō caperet q tunc cogitaret vel etiā expediret. ¶Sed q̄d si non intelligit q̄ legunt? dz esse in silentio ꝛ rogare deū vt le ctiones ꝛ oꝛones ꝛ psalmi ꝛ cātus q̄ fiunt in eccl̄ia sibi ꝛ alijs ꝓ sint ad salutē: nec tñ videē peccare si qñ nimis fatigat⁹ esset spūs si posset fieri sine scandalo q aliquantulū exiret eccl̄iam vel aliq̄ ꝓter ea q̄ legunt diceret vel cogitaret: caueat tñ sibi ne in his ex cedat. ¶Item si aliqs non interfuit in ꝓncipio officij sine ma licia: nō oportet q a capite incipiat. ꝛ idem dicim⁹ de fine si ei in teresse non possit: si tñ magnam ptem vel nocturnoꝛ vel laudis omitteret bene faceret si illud diceret.

Nec cum olim.

Am creatura.

Eferente. ꝛ.j.

Erniciosus

i puīcia) ħ spāl̄r spectat ad offiū archiepi. xij. di. ō bis.

¶ De baptismo ꝛ eius effectu. Rubꝛica.

Itteras tuas.

Baptism⁹ a sacer dote dz cōferri ꝛ si necessitas est supplere pōt vicez ei⁹ diacon⁹: sed nō alius q̄uis cōstat a quocūq; collat⁹ nō sit ite randus: de cōse. di. iiij. ꝓstat. lxxxj. di. si diacon⁹. Cōsueuit aūt q̄ri in quo ꝓsistat sacr̄m baptismi. Sup quo nota triplicem opinionē. quidā dicūt q ipa aq̄ abluēs est baptism⁹ vel sacr̄m baptismi. alij dicūt q ablutio siue tinctio passio est baptism⁹ vel sacr̄m ꝛ nō tinctio actus: q̄ aliqñ est ꝑ ctū. ꝛ huic opinioni assentit magister sniarū. alij dicūt q caracter est sacr̄m vel baptism⁹. de ꝓse. di. iiij. tūc valere. ꝛ nō aqua vel tinctio q̄ velociter transeūt. Et exponūt id qō hic dicit: Baptism⁹ est in tinctio. i. caracter in tinctiōe collat⁹. nos dicim⁹ q sicut in sacr̄o al taris sunt tria: vt. s̄. ti. pri. cū marthe. ħ. distinguendū. ita ꝛ in ba ptismo vnū: qō est tñ sacr̄m. s. aqua abluens: vel ablutio passio. scōm qō est tñ res sacramēti. s. gr̄e īfusio: ꝛ petī remissio: ꝛ tertiū qō est sacr̄m ꝛ res. s. caracter. dicim⁹ ergo q aqua v̄bo dn̄i sc̄ifica ta ꝓprie est sacr̄m: sicut ꝛ spēs panis: ꝛ caracter secundario sicut ꝛ verū coꝛpus xp̄i. Et est aūt caracter q̄dam passibilis q̄litas il luminans aīam ad videndū facili⁹ q̄d sit credendū: ꝛ qd faciē dum: ꝛ qd nō. vel pōt dici ꝛ forte meli⁹ q est q̄daz q̄litas dispo nens ꝛ habilitās aīam ad suscipendū gr̄am: ꝛ hec q̄litas a quib⁹ dam dicit scītas: q ꝓparat aīam a sc̄ificationē. Joānes aūt da masc. dicit: q caracter est mētis custodia eo q inſepabiliter custo dit mentē: ꝛ q ea ꝓparat ꝛ habilitat ad gr̄am p quā ipa aīa cu stodit. ¶Item nō q si qs baptizat⁹ in flumine illa sola aqua est sacr̄m q̄ coꝛp⁹ tangit. etiā siqs eā biberet aquā sacr̄alem biberet ꝛ hoc idē esset si qs biberet aquā ꝓsecrataz de fontib⁹ baptismi. Tamē quidā dicūt totā aquā q̄ est in fontib⁹ baptismi sacr̄m: ex quo ꝑm oꝛdinē eccl̄ie ꝓsecrata est etiā si nullus ibi baptizaret: q verbū ꝓsecrationis accessit ad totā aquā q̄ est i fontib⁹: ꝛ eā totā ꝓsecrare intēdit: sed sec⁹ est si baptizaret in flumīe: q stultū esset nec fieri posset q totū flumē ꝓsecraret: sz meli⁹ videē q etiā in fō tibus illa sola aqua fit sacr̄m q̄ tāgit coꝛpus: nec aqua fontiū ba ptismaliū fit sacr̄m p v̄ba ꝓsecratoꝛia q̄ ibi dicūt: nisi ibi puer ba ptizet cū v̄bis ad hoc oꝛdinatis. nā ꝓoꝛa verba sunt tñ de solēni tate ꝛ iō nō faciūt sacr̄m. j. e. pri. c. Item cui⁹ rei esset sacr̄m cum nulla aīa sit i aqua significet infusionē gr̄e vel caracterē infusuz.

Jqs puerū ter.

Idem est si semel. ō ꝓse. di. iiij. in nnoīe ꝛ intantū seruanda est forma data ab eccl̄ia q eā etiā p equipollētia verba mutare nō lz: vt dicat: ego te baptizo i noīe ge nerantis: generati: ꝛ ꝓcedentis. Jté nō lz alq̄ verbū vel vulga riter vel ſaliter ꝓponere vel inſerere vel postponere i forma in tendēs illud esse de forma ꝛ sine ipo nō esse formā: vt verbi gr̄a: ego sacerdos baptizo te. vel ego baptizo te ioannem ꝛē. vel ego baptizo te in noīe ꝑis ꝛ filij ꝛ spūs sc̄i ꝛ beati ioānis. alias aūt si nō crederet illā formā esse vel addita esse de forma si ex simplici tate vel ex deuotiōe ꝓdicta adderet baptizat⁹ est. Jdez dicendū est ꝛ si ex malitia vel hereſi diceret: vt li adiiciat ꝛ diaboli ꝛ here ticoꝛū dūmodo hoc nō credat ō forma ꝛ baptizare intēdat. ꝛ hec oīa ꝓtingunt ꝓpter formā baptismi q̄ inuiolabiliter est obseruā da: vt alibi no. Item si formā verā dicat ꝛ nō credat illā verā foꝛ mam sed aliā nō erit baptizat⁹: ꝛ hoc iō: q: nō intēdit baptizare qō ex eo apparet: q: formā verā dicere nō intendit cū tñ sciat vel credat ad hoc certā formā statutā: q: si nō crederet certā formaz statutā ꝛ baptizare intēderet nō obstātib⁹ ꝓdictis adiectiōibus baptizat⁹ esset. Quia recidit hec q̄stio in ꝓmū casuz qñ ex mali cia vel ex simplicitate ea addit. sed si qs cert⁹ est certā formā ꝓe scriptā i baptismo ꝛ ꝓter illā formā nō ꝓferri baptismū ꝛ postea baptizaret cū ea forma de q̄ dubitat an sit vera: nunq̄d erit bapti zatus? Rñ. sic: q: lz dubitaret de forma intendit eū baptizare ſm illā formā si vera est. vñ cū sit vera forma ꝑe baptizat⁹ est. Ver ba autez q̄ sunt de ſba forme sunt hec. s. (Baptiso.) nec esset bapti zatus si diceret baptizat te xp̄s: vel petrus: vel sacerdos: lz demō ſtrato vel baptizat petrus a tali: verum tñ si aliqua ꝓuincia esset q̄ nunq̄z nr̄am formā accepisset: ꝛ verba dicta vel alia eq̄polētia nostris diceret: debēt haberi ꝓ baptizatis. ¶Sed oppones q̄re nō idē dicis de vna ciuitate: q̄ nūq̄z accepit nr̄am formā: vel ō sin gulis sacerdotib⁹? Rñ. q: ibi est iust⁹ ꝛ ꝓbabilis error: ꝛ iō ad il los cōstitutio eccl̄ie nō extendit nisi ex quo sciunt formā: ꝛ sic fuit diffinitū de grecis calabꝛie q hanc formā seruarunt. imo fuit eis ꝓcessum. s. q etiā in futurū baptizent ſm primā formā: sed ī alijs nō est ꝓbabilis error. ꝛ iō extendit ad eos cōstitutio. ar. lxxxij. di. q ꝓposuisti. ꝛ hec forma ex ꝓstitutiōe ecclie ꝓdictas vires hz. qō ex eo apparet: q: aliqñ mutata est hec forma i sentē. de ꝓse. di. iiij. firmissime a quodam. ꝛ. c. seq. Item loco hui⁹ verbi baptizo nō pōt poni lauo vl balneo. ꝛ hoc ea rōne: q: hoc verbū baptizo pl⁹ importat ex institutiōe q̄z sit ei⁹ ꝓpria significatio. nā baptizare est in aquā cōstringere sub certa forma verboꝝ. s. e. c. j. Sequit. (In noīe ꝑis ꝛ filij ꝛ spūs sc̄i.) nam ꝛ hec v̄ba multipliciter sūt de ſba forme: nec posset mutari vt diceret in v̄tute: vel in noībus nec liceret inde tollere copulatiuā coniunctionē. s. ꝛ: tñ satis credē dum est q valeret baptism⁹ si diceret ī noīe ꝑis filijq; spiritusq; sc̄i: q: nulla est dz̄ia inter ꝓdictas copulatiuas. sed diligēs lector multas notabit dz̄ias inter hoc nomē v̄tute: ꝛ hoc nomē noīe: ꝛ inter singlare qō indicat vnitatē essentie: ꝛ plurale qō hoc nō fa cit. ꝛ idē est fere in oībus alijs verbis ħ positis. ¶De hoc aūt ꝓ te bñ est de ſba. nā exꝑssioꝛ est demōstratio ꝓ ꝓnomen ꝛ actū q̄z si loqueret in tertia ꝑsona: vt nō diceret: ego baptizo in noīe ꝑis ꝛ filij ꝛ spūs sc̄i. ꝛ hmōi verba sunt de forma verboꝝ. sed ī forma facti secus est. verbi gr̄a: nā si qs bis vel ter īmergat vel etiā qua ter vel pluries semp baptizat⁹ esset dūmō baptizare intēdat etiā si credat vnā vel trinā immersionē nō sufficere: sed quattuoꝛ ne cessarias esse. Et hec est rō diuersitatis: q: in forma verbali certa verba sunt q̄ sunt de ſba: ꝛ etiā ipa forma est de ſba: sz in his q̄ fa cti sunt nihil est de ſba nisi ipsa tinctio aque. vñ etiā sine īmersio ne. i. lz nō immergat in aqua sed tñ sup eū ꝓoīciat baptizat⁹ é. ꝛ iō cū tñ ad solennitatē ptineat eoꝝ omissio nō viciat baptismū: in sn̄ia. de cōse. di. iiij. c. j. ꝛ ij. ꝛ c. de īmersione. ꝛ eodez mō nō est nō est curandū q̄tiens īmergat: sed q̄quid dicat de possibilitate semp tñ ꝛ in v̄bis ꝛ in factis exacte seruāda é forma. De his aūt cere ꝓstitutiones sup baptismo: nō q nō sit vel q nō credat: oīb⁹ tñ circa baptismi collationē pōt facere ꝓstitutiones ꝛ ꝑfigere foꝛ mas: quas q: deus ratas hz: ꝛ q: bone sunt: eis infigit caractarē q ſm tales ꝓstitutiones baptizati sunt. Jdem facit eccl̄ia in mri monio ꝛ in alijs sacramētis: ꝛ dispensat in voto ꝛ iuramēto: ꝛ in oībus alijs fere nisi ꝑ fidem. de q̄bus alias no. ¶Nota q̄ ad hoc q aliqs baptizat⁹ sit: necessariū est q baptizās intēdat baptizare nō tñ balneare vel carnes lauare: nec tñ videē necesse quo ad ef fectū baptismi q sciat qd sit baptism⁹. s. q ibi infundat gr̄a vl q sit sacr̄m: nec etiā opz q credat hoc ipm imo ꝛ si ꝛrariuz credit ꝛ totū reputet truffaz ꝛ deceptionē: tñ baptism⁹ suū hz effectū. Jté nō est necesse q baptizās sciat qd sit eccl̄ia. qd baptizat⁹ vl q̄z scit: nec q gerat iu mēte facere qō facit eccl̄ia: imo si ꝛrium gere-

ret in mẽte.ſ.nõ facere qõ facit eccl̃ia:ſed tñ facit:q; formã ſeruat nihilomin⁹ baptizat⁹ eſt:dũmodo baptizare intẽdat.vñ ſi aliq̃s in caſu neceſſitatis ꝓſtitutus vel etiã ſine neceſſitate vadat ad ſaracenuz.⁊ dicat:baptiza me:⁊ doceat eũ formã:⁊ ille ſaracenus baptizet nõ credens p̃ immerſionẽ aliq̃d aliud fieri niſi madefactionẽ:⁊ nõ intẽdat eũ baptizare vel etiã madefacere ſm intẽtionem petẽtis baptiſmuz.i.vt baptiſin⁹ operet quicq̃d operari põt. ⁊ ipe baptizãs tanq̃ minſter ꝓferat qõ alij baptizãtes ꝓferunt: licz nõ credat ipm poſſe aliq̃d operari:vere baptizat⁹ eſt.ſed ſi hoc nõ intẽderet nõ baptizaret:nec eſt neceſſe q; aliq̃d ſciat qd in his eccl̃ia itelligat:vel etiaz qõ ſciat vel credat eccl̃iam eſſe.¶ Sz qd ſi baptizat⁹ petijt baptiſmũ ſz baptizari nõ intẽdebat nec aliq̃d p baptiſmũ ꝓferri.Et videt q; nõ ſit baptizat⁹:q; nunq̃ cõſenſit baptizari:ſicut nõ eſt mr̃imoniũ vbi nõ cõſentit: lz verba ꝓſenſum exp;imat.ex̃ de ſponſa.tua. Sed ꝫ videt:q; nedũ de fraudulẽto ſed etiã coact⁹ accepit baptiſmuz.in decre.xlv.di.de iudeis.⁊ furioſus ⁊ dormiẽs:ſi p;ius erat i volũtate baptizãdi.j.e.ti.c.maiores.So.ħ q'ſic ficte accedit ad baptiſmũ nõ eſt baptizat⁹ lz p; pter ignorantiã eccl̃ia eũ cogat ſeruare legẽ baptizatorũ. Nec obſtat de coacto:q; habuit voluntatẽ:lz coactã.ſed ſi nunq̃ cõſenſiſſet baptiſmo:lz illũ vbo petijſſet:idem dicem⁹ qõ in caſu ſupiori. Furioſus aũt ⁊ dormiẽs volũtatem credunt hꝫ in habitu lz nõ in actu.(Baptizat⁹.) iõ ſic exacta forma ſeruat de iure poſitiuo:q; tñ ſumpta eſt de euãgelio:q; ſi formã mutare liceret de facili i hereſes q̃labi poſſet:tñ credimus q; eccl̃ia poſſet ex eã aliã formã ſtatuere:ſicut aliq̃n ſtatutũ fuit q; in noĩe xp̃i baptizarent.de ꝓſe. di.iij.a quodã.ſic etiã poſſet ſtatui:vt quidã dicũt q; baptizaret in noĩe p̃ris:vel in noĩe ſp̃ũs ſci:q; i exp̃ſſione vni⁹ p̃ſone ⁊ alie intelligunt.in ſn̄a.di.xliij.c.hic querit.als de ꝓſe.di.iij.ħ querit.

De quibus dubiũ. De facto. nam de iure non põt eſſe dubiũ.(Dubiũ.) vehemẽter:puta q; nat⁹ in captiuitate ſarracenoz:ſi enĩ de parentib⁹ fidelibus:⁊ inter fideles natus ſit p;eſumit baptizat⁹.j.ti.pri. veniens.

Maiores.eũ. petrũ.(Querenti).i.interroganti petrum.(Jpſuz) xp̃m. (Paruulus)in aĩa pueri nondũ baptizati ſunt tria:p;nitas ad peccandũ q̃ eſt ex corruptione carnis:⁊ macula q̃ eſt quedã ſordes aĩe q̃z ꝓtraxit in ſua infuſſione ex ꝓmixtione carnis:⁊ ꝓpter hanc ſordẽ indignũ eſt deo ꝓſpectui p̃ſentari. tertiũ eſt reat⁹ ſiue debitũ pene eterne.⁊ q; magiſter Pe.lombardus in ſentẽtijs videt fuiſſe in ea opinione q; p̃dicta p;nitas ad peccandũ ſit pctũ originale q̃ etiã ꝓcupiſcentia ⁊ fomes. Sed ꝫ eum eſt:qa illa p;nitas remanet poſt baptiſmuz:⁊ ita videret q; etiaz pctm originale remanẽt poſt baptiſmũ:ſed reꝓbat illi p;nitati acceſſoriũ eſſe q; eſſet pctũ:ꝓpter hoc fere oẽs dicũt q; peccatũ originale nõ eſt fomes nec p;nitas pctĩ:ſz quedã macula aĩe annexa fomiti:⁊ illa macula in baptiſmo delet:ſed q:illa macula annexa eſt fomiti.iõ aliq̃n fomes ſiue illa p;nitas dicit originale pctũ. Et ſm hoc intelligit q̃ dicit augu. quia pctm originale tranſit reatu:ſed remanet actu:q; macula q̃ facit hoiem reũ pene eterne trãſit:vt de cetero rõne illi⁹ pctĩ originalis nõ ſit pene eterne aſtrictus:ſed idẽ pctm originale lz min⁹ p;p;ie dicit remanere actu:q; ibi remanet p;nitas ex qua ſurgũt actuales cõcupiſcẽtie. Sz dices:q̃uo ſine vlla culpa volũtaria addicit pene etne? Rñ.ħ pena eſt tm̃ pena carẽtie.ſ.q; caret viſiõe dei:⁊ nõ eſt pena actualis.⁊ iõ nõ puniunt ſine voluntate peccent:⁊ malũt ſic eſſe q̃z nõ eſſe.(Quẽ p ſe ſortiunt).i. q̃ ſine alterius fide vel opatione dant remiſſionẽ pctõrum. (Sed ficti).i. adulti nõ vere credẽtes.(Compellant. Ar.)⁊ ſic nullus eſt vt fiat xp̃ianus cõpellendus.nec ob.q̃ ſeruo dicit vt ad nuptias inuitatos cõpellat intrare.luce.xuij.xxij.q.iij.diſplicet.v̄.repete.qa ibi intelligit de ꝓpulſione facta p inſtantiã rõnis nõ p; ſeueritatẽ gladij materialis: ſeu p violentiã tpalem.xlv.di.de iudeis. quia executio talis gladij eſt iſti ſeruo.i.ordini p̃dicatoz: vel aplis in p̃ſona petri a dño interdicta.xxiij.q.j.§.item cum petro.vel dic q; primo p̃cepit ſeruo.i.ordini p̃dicatorũ qui magn⁹ eſt in eccl̃ia dei.j.de bere.cũ ex iniuncto:vt exiret in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ pauperes ⁊ debiles cecos ⁊ claudos introduceret ⁊ nõ cõpelleret ipos intrare:poſtmodũ ei dixit: vt exiret in vias ⁊ ſepes ⁊ illos intrare cõpelleret quos ibi inueniret:vt in p̃alleg.c.diſplicet. ver.repete habet:innuẽs p hoc q; iudei ⁊ ſimiles q̃ fidez nõ habent nõ ſunt gladio materiali ad fidem cogẽdi:ſed introducẽdi per efficaciã ratiõis ⁊ legis:vt ex ſuis codicib⁹ conuincant:vt in p̃alle.c.de iudeis:ſed illi q; a gremio eccl̃ie diuerterunt:vt heretici ⁊ ſciſmatici ad eã ſunt redire cogendi:cũ ſint de foro eccl̃ie:etiã p potentiã ſeculare:vt hic. Nã p hoc q; dicit ipm exire in plateas ⁊ vicos ciuitatis tangit iudeos qui tanq̃ ciues legem:p;opheti as ⁊ eloquia certa habebant ſtatuta ſupne ciuitatis. ſcientes q̃s quidem de ciuitate ad nuptias vult vocare ſine compulſione tamen:quia nihil ad nos de his que foris ſunt.j̃.de diuor. gaudemus.ſed per hoc quod dicit:q; exeat in vias ⁊ ſepes notat hereticos ⁊ ſciſmaticos. Eſt enim duplex via que ducit ad vitam.j̃. de here.cuz ex iniuncto.⁊ que ducit ad mortem.j̃. de ſpon.inter ⁊ in hac ſunt heretici. Per ſepes tamẽ deſignat ſciſmaticos qui ſciſmatici ſpinis inconſutilem domini tunicam.i.eccl̃ie vnitatem lacerant.⁊ iſti tanq̃ de foro eccl̃ie ſunt congendi intrare ⁊ fidem tenere quam in baptiſmo receperunt:vt hic. Ex his ergo apparet ſarracenis vt fiant xp̃iani bellum indicendum nõ eſſe: ſi tamen terras xp̃ianoz̃ inuaſiſſent vel occupatas tenerent:vel xp̃ianos hoſtiliter impugnarent: tunc tam per eccl̃iam q̃z per p;incipẽ cuiuſq̃ terre cui vel ſb̃ditis damna vel iniurie inferunt poteſt eis iuſtum bellum indici.xxiij.q.viij.diſpar.ſed ſi ſarracenj tributum ꝓuetum denegant reddere p;incipi xp̃iano.⁊ ſi tũc ille p;inceps eis iuſtum bellum indicat: non tamen per eccl̃iaz id fieri debet ſi nec terram xp̃ianorum ſuis fordibus fedant:nec ip̃oz̃ perſonas impugnant. Jllis tamen ſarracenis qui terram ſanctam detinent vel impugnant non ſolum per eccl̃iam ſed p quemlibet p;incipem xp̃ianum poteſt bellum indici:quia in omnium ferẽ iniuriam quod in noſtri ſaluatoris cõmittit.C. de here.manicheos. Qui vo vere penitẽtes ſunt ſi occubuerunt in talibus bellis p̃terq̃z in illo quod eſt p;o tributo negato ad patriã conuolant.xxiij.q.viij.omnium.B.

Debitum.⁊ infra.ſeipſum immerſit) Oportet.n.ad hoc vt ſit baptizatus q; ali⁹ baptizãs eũ imergat.nec ſufficit ſi ipe imergat:⁊ alius v̄ba ꝓapta dicat:q; q non imergit nõ põt dicere ego te baptizo ſ.e.c.j.ſed ſi nõ imergat nec etiã eũ tangat:ſed aquã ſup eũ ſpargat dũmodõ totum balneet vel maiorẽ partẽ:vel ſolum caput corꝓris ſufficit.arg.ff.de religio.⁊ ſump.fu.l.cũ in diuerſis. Alij dicunt ⁊ forte melius q; etiam ſi modica ſtilla aque p;iecte a baptizante eum tangat baptizatus eſt. ⁊ ſatis hoc videt ꝓſonare iuri ⁊ equitati:lz p;imum ſit tutius.

Non vt apponeres. Jicet grecos. .i.diuerſas rõnes ꝓſiderando baptizare dubitaſti ⁊ diſtuliſti.ſi enim introducere intenderet errorẽ: puta quia nomine patris intenderet inuocare virtutem diaboli ⁊ patris carnalis:vel aliquid hmõi non eſſet baptizatus.⁊ idem dicerem ſi exp̃ſſe diceret verba ratione eccleſie.ſed dices idem ſi dixiſſet:in nomine parietis: tecti:⁊ fundi. cum per hec tria intendat inuocare v̄tutem patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti? Rñ. non eſt baptizatus:q; ad minus oportet eum aliq̃s p;incipales ſyllabas retinere: vt ſaltem ſi nõ bñ:tamen aliq̃liter exp̃mere videat nomina p̃ſonarum.Sed idem dicendum videt ſi diceret in nomine patris ⁊ filium ⁊ ſpiritu ſancto.¶ Quid ſi eſſet latinus qui baptizaret:ſed illeratus? Rñ.idem quod de greco.immo plus videtur q; etiam ſi eſſet bonus clericus:⁊ ſic baptizaret tñ vere baptizatus eſſet:tamen ſupior vehementer p̃ſumet contra eum q; voluit introducere errorẽ niſi certis indicijs ꝓtrariuz cõſtet.¶ Sed dices:hec non eſt forma:ergo non eſt baptizatus? Rñ.forma verbalis ex toto non eſt:ſed eſt quaſi forma:vel iuxta formam verborum.⁊ inſuper eſt forma intellectualis integra:q; in nomine earundem perſonarum intelligitur baptizare ſicut ille qui verbaliter plene formam exp;imit.⁊ ſi aliter diceres oportet te dicere q; mater que baptizat filium in neceſſitate non baptizat ſi p verba vulgaria dicat.Et etiaz q; grecus baptizare nõ poſſit in ſua lingua:neq̃z vulgari neq̃z latina.ſ. vt ſacramentum baptiſmi accipiant:ſed vt ſani ſint.¶ Et nota q; licet intentio baptizantis ⁊ baptizati impediat ſacramentum:vt alias no.ſ.e.c.j.tamen intentio patrinorum nunq̃ impedit.Sed etiam hic põt dici q; ⁊ ſi baptizans ⁊ baptizatus non crederent in baptiſmo aliquid conferri niſi ſanitatez dummodo baptizare intenderẽt bñ eſſet baptizatus.¶ Sed quid ſi non intenderet aliud per lauationem cõferri niſi ſanitatem.⁊ tunc idem dicerẽ: q; baptizare intendit:lz malam credulitatẽ ⁊ intentionem habeat de viribus baptiſmi.ſz ſi non intenderet ꝓferre baptiſmum:ſed q̃dam medicinã facere ꝓtra infirmitatẽ:lz v̄ba forme exp̃meret:tñ nõ crederem eum baptizatum.

¶ De p;eſbytero non baptizato. Rubrica.

Si quis. ꝓsbyter baptizatū.) Si aūt aliquis nullū inferiorē ordinū habens ordinem in sacerdotē dicūt aliq eū nō accipere ordinē. ar. xl. di. sicut. Sed ⁊riuz videf verius ar: qz a ꝓncipio tpe apl̄oꝝ nō erāt minores ordines: ecclia enī eos ꝓmo cōstituit. xxj. di. §. j. ⁊ tñ ipsi apl̄i sacerdotes fuerūt. xxj. di. in nouo. Sed posset responderi ecclīam cōstituisse minores ordines anteq̄z aliqs apl̄s ordinaref: ⁊ hoc etiam sonare videf illa lr̄a. (Ordinef.) cum enī baptismus sit ianua omniū sacramentoꝝ. xxxv. di. §. verum. sine baptismo nō recipit caracterem.

Apostolicā sedez. deo offerri.) Fuit enī baptizat⁹ baptismo flamminis. s̄. ti. ꝓri. de homine.

Veniens ad ap.se. q; ambigif etiaz de iure.

De custodia eucharistie: ⁊ alioꝝ sacramentoꝝ. Rubrica.

Statuimus vt. Quid debeat fieri si ō sacrificio vel sacramēto aliqd ceciderit in terrā: vel in linteum: vel si qs illud euomerit: vel si mus illud comederit habes de cōse. di. ij. si ꝓ negligentiā. ⁊. c. sequēti. ⁊. c. qui bene.

Relinqui nolumus.

De reliquijs ⁊ veneratione sanctoꝝ. Rubrica.

Aduiuimus. q; quidā.) Venerādi sunt oēs scī canonizati. Canonizare est sāctos canonice ⁊ regulariter statuere q; aliqs scūs honoref ꝓ scō: puta solenne officiū ꝓ eo facere sicut fit ꝓ alijs scis qui sūt eiusdē ꝓditionis: vt si canonizef ꝓfessor fiat ꝓ eo officio confessoꝝ. ⁊ si martyr: fiat ꝓ eo officiū martyꝝ. ⁊ sic de alijs. Et fit regulariter hec canonizatio qñ ꝓ ꝓbationes ꝓstat de fide ⁊ excellentia vite: ⁊ miraculis ei⁹ q̄ petif canonizari. s̄. de testi. venerabili. Et opz tantā esse excellentiā vite: ⁊ talia esse miracula q̄ sint vltra vires ⁊ potentiā nature. Item nō dz esse vnica tñ excellentia vite: imo opz esse multas ⁊ cōtinuas: vt habes in ecclīastico. xliij. vbi dicif: Laudem⁹ viros gloriosos ⁊ parentes nostros in generatiōe sua: multā gl̄iam fecit dñs sua magnificentia a scło. Per hoc qđ dicit: laudem⁹ viros gl̄iosos: oñdit q; canonizati erant: qz alr̄ nō mandaref ecclie q; eos laudaret. Per hoc qđ dicit parētes nr̄os: oñdit q; nullus canonizādus est nisi fidez habeat: soli enī parētes ei⁹ q̄ erāt iudei: ⁊ penes quos solos erat fides canonizādi erāt. Per hoc autē q; sequif multā: gl̄iam fecit dñs. supple cū eis: apparet q; nō sufficit q; in vno fuerit gl̄iosus: vel semel tñ: sed q; in multis ⁊ multotiēs: imo q; cōtinue ei⁹ vita fuerit gl̄iosa. Per hoc q; dicit sua magnificētia. i. sua magna potētia: oñdit q; excellentia vite ⁊ miracula talia esse debēt q̄ excedāt vires ⁊ potētias naturales: nō sufficiūt miracula sine vite excellentia cū magi pharaonis multa fecerint q̄ sup̄a naturā esse videnf: ⁊ in euangelio legif: qz multi dicturi sunt: nōne in noīe tuo demonia eijcim⁹. ⁊c. ⁊ tñ dñs rñdebit eis: nō noui vos. vitā tñ sine miraculis crederē sufficere quo ad vir tutē: tñ ecclia nō dz tales canonizare ꝓpter hoc: qz in secreto poterunt laxiorē vitā ducere. Solus aūt papa pōt scōs canonizare: qđ ex eo apparet: qz cū ꝓsti tuaf oībus fidelib⁹ adorandū: ⁊ nullus oībus ꝓsit nisi papa apparet q; solus papa hoc pōt. Nec valet si dicas q; saltez cuiq; dz esse licitū q; in sua dioceſi faciat: qz o2o eis facta debet esse cōis: ⁊ ecclia vbi dz venerari debet esse cōis. Item p hoc inciderem⁹ in illā reprehensionē qua quidā reprehensi sunt ab apl̄o. qui dicebāt: ego sum petri: ego pauli. Per hāc aūt canonizationē cōsequif q; ecclia soleniter dicit officiū ꝓ eo sicut ꝓ scō: ⁊ in letanijs in nūero sanctoꝝ licite numeref. vñ in sup̄adicto capl̄o ecclīastici legitur: Sapientiā scōrum narrent ppli: ⁊ laudē eoꝝ annūciet ecclia. Ex ꝓdictis apparet q; pueri baptizati ⁊ incōtinenti mortuit nō sunt canonizādi: qz nec multā gl̄iam fecit cū eis dñs sua magnificētia: spāle tñ est in innocentib⁹ q̄ vice xp̄i mortui sunt. Item dicim⁹ q; etiā si ecclia erraret qđ nō est credēdū: tñ ꝓces ꝓtalē bona fide porrectas deus acceptaret. ar. xxxij. di. §. vez. xv. q. fi. ⁊. fi. Jtē nō negam⁹ q̄n cuilibet liceat alicui defuncto quē credebat bonū vigz porrigere ꝓces vt ꝓ eo ītercedat ad deū: qz deus fidē eoꝝ attēdit: nō tñ ꝓ eis lz facere officiū soleⁿe: vel ꝓces solennes.

Quia ex eo quod.

De obseruatione ieiuniorum. Rubrica.

Ex parte vestra. Jeiuniū est ꝓsimonia victꝰ ⁊ abstinētia ciboꝝ. Et dicif ieiuniū a quodā instinctu qđ vocaf ieiuniū: quod semp est vacuū ⁊ subtile: ⁊ ieiuniū sive media viscera vacua ⁊ exinanita dimittit. Et ē triplex ieiuniū. Primū est cuiuslibet diei ⁊ cuiuslibet rei edibilis abstinētia fm ꝓpriam voluntatē ⁊ nō fm aliqđ statutū vel scriptū vel cōsuetudinariū ⁊ fm hoc etiaz si quater in die cōmedat ⁊ habundanter. tñ si ab aliquo cibo placito abstineat dicif facē ieiuniū. i. cibi abstinentiā. Secundū ieiunū est qñ qs abstinet a cibis humectantibus: vt sit tñ ꝓmedat sicca: vt panē ⁊ nuces ⁊ poma: nō carnes: nō pisces: nō olera. ⁊ hoc ieiuniū dicif xerofagia: a xeron qđ est siccū: ⁊ fagin qđ est comedere. Tertiū ieiuniū est abstinētia victus fm ordinationē ecclie sive scripto sive ꝓsuetudine apꝓbata. hoc ieiunū est necessariū oībus sane mētis ⁊ doli capacib⁹ potentib⁹ ieiunare: cū ipsi peccare possint ⁊ pctā deflere. j. de deli. pue. c. j. dispensatiue tñ cū impuberib⁹: ⁊ etiaz in maiori etate poterit dispēsari: vt ab indictis ieiunijs absoluanf. ⁊ idē dicim⁹ in senib⁹ sicut ⁊ infirmis ⁊ debilib⁹. Mulieres enī ꝓpter ꝓhibitionem virorū debeāt. xxxij. q. vlti. manifestū. Iz cū his forte ꝓpter scandalū vitandū posset sacerdos dispēsare etiā in indictis. nā ꝓpter scandalū vitandū legitima est dispensatio. l. di. vt ꝓstitueref. j. de cle. exō. mi. latores. nō credim⁹ q; ista ieiunia possint redimi pecunia vel alio mō: nisi cā vel necessitas in ieiunāte subsit. Voluntaria aūt ieiunia etiā sine cā que in ieiunāte subsit dūmodo sit alias vtile: redimi possunt auctoritate supioris. lxxxij. di. c. fi. Sunt aūt ieiunia indicta ⁊ necessaria quattuor tempoꝝ q̄ a veteribus initiū habuere. lxxvj. di. c. ieiumū. Item in vigilijs apl̄oꝝ ꝓter exceptuatas. j. e. c. j. ⁊. ij. Item in vigilijs natiuitatū: natiuitatis dñi ⁊ bti Johānis. Item in vigilia oīum sanctoꝝ. Item in vigilia assumptiōis. Jtē in vigilia bti laurētij. Item in q̄dragesima Item i sexta feria ꝓter exceptuatas: puta q̄ sūt post paschā: etiā si natiuitas dñi i ea venire ꝓtingat. j. e. c. fi. lxxvj. di. nō autē. Dicūt tñ quidā ⁊ nō male q; hoc nō est ieiuniū necessitatis: qz si esset nō liceret cistercien. illud mutare nisi quo ad carnes. Volūtaria aūt ieiunia sunt ad q̄ aliq̄ voto vel ꝓposito se astringūt: vel etiā q̄ sacerdotes ꝓter indicta ꝓpter magnitudinē pcti imponunt. lxxij. di. c. fi. ⁊ hoc lz cōmutare ⁊ redimere etiā si nulla cā subsit in ieiunante dūmō vtilior sit cōpensatio. ar. s̄. de vo. ⁊ vo. re. c. j. Jtez nota q; inter indicta ieiunia: quedā sunt indicta generali: vt ꝓdicta. alia speciali: vt ieiuniū aduētus qđ nec ī oībus ꝓuincijs celebraf: nec ab oīb⁹ hoīb⁹ illi⁹ ꝓuincie fit. j. e. c. ij. tale etiā erat qđ matrone Rome ꝓsueuerant ieiunare in sabbato. xj. di. illa. Item nota q; lz ieiunia indicta nō debeāt ꝓmutari vel redimi sine cā tñ ea possunt mutari, sicut ieiuniū festi qđ est die lune sit in sabbato. Et dicif q; in q̄busdā locis Francie. s. vbi sunt ecclie scī Quintini nō ieiunaf in vigilia oīum sanctoꝝ sz tertia ꝓcedenti die. Jtez circa hec ī dicta ieiunia credim⁹ posse statui q; bis sed paꝝ comedat in die: sicut etiā faciūt cistercien. q̄ ad remouendū scandalū ⁊ charitatē conseruandā statuerūt: q; illi q faciūt aliq̄d: aliq̄d ꝓgustent nec soluūt ieiuniū ab ecclia indictū. Item ex cā liceret statuē q; etiā cibis q̄dragesimalib⁹ nō vterenf. j. e. c. ij. §. cū aūt. Item credim⁹ q; si carnib⁹ vtaf qs ī ieiunio indicto soluit ieiuniū: ⁊ eodem si plus q̄z semel comedat nisi vbi alr̄ est ex cā statutū: sicut est in cistercien. tñ ⁊ hoc ea rōne dicim⁹: qz sic vsu ieiunandi antiū apꝓbatū est. sed si alꝰ vel horā anticipat vel latius capiat: vel si bellas maringas comedat: vel si nimis ardēter comedat: nō credim⁹ q; ꝓpter hoc soluaf ieiuniū: sed in his ⁊ alijs excessib⁹ eū peccare credim⁹: ⁊ sic intelligif de ꝓse. di. j. solēt. ⁊ di. v. quicūq;. Item lz ieiuniū sit abstinētia victꝰ tñ credim⁹ eū ieiunare q̄ in ꝓdictis cōsuetudinē obseruat: lz ad ingurgitationē comedat ⁊ quicqd sibi placet: qz in ieiunio nō tñ abstinētia attendif: sz ꝓsuetudo ecclie. Alij tñ dicūt nunq̄z esse ieiunium nisi ⁊ ibi sit victus abstinentia. Item non credim⁹ solui ieiuniū indictū si qs comedat in ieiunijs indictis nisi in q̄dragesima ova ⁊ caseū: sed tñ peccat: ⁊ sic intelligif. di. iiij. deniq;. alij tñ ꝓdicunt: credim⁹ tñ q; ex cā in aliqb⁹ ꝓuincijs possit ꝓuideri q; ⁊ bis vtaf sine pctō: cū hec tñ ex cōstitutionib⁹ ⁊ obseruationib⁹ hoīum ꝓcesserint. Electuarijs aūt delicatis nō credimus q; alr̄ liceat vti nisi sicut alio cibo delicato Medicinā autē ꝓ remouēda infirmitate vel fugiēda accipe licet

ſine pctō in die ieiunij:ſed ꝓ conſeruada ſanitate tñ vbi nō eſt ſignū infirmitatis nō credo. Alij tñ dicūt q ꝓ nulla medicina nec ꝓ electuarijs ſoluet ieiuniū. Pro potu autē vel añ cibuz vel poſt cibū nō credim⁹ ſolui ieiuntū:ſicut videm⁹ ꝓſtitutū eſſe in conſuetudine eccle ieiunātis. Seneſcalcos vel poztātes exēnia:vel q̄ſcūq; alios ſeruiētes ꝑguſtantes cibos añ dños timentes de toxico nō credim⁹ ſoluere ieiuniū:ꝛ idē credim⁹ de medicis ꝑguſtātib⁹ medicinas:ꝛ in his caſib⁹ credim⁹ q̄ monachis lz ꝑguſtare carnes:ꝛ hoc dicim⁹ ꝓpter generalē conſuetudinē q̄ ſic obtinet.

Conſilium noſtrum. ꝛ.j. Explicari.

De purificatione poſt partum. Rubꝛica.

Veniens.

De eccleſijs edificādis vel reparandis. Rubꝛica.

Quicunq;.

Quz dicat. apoſtolus ꝛ.j. tot.)ꝛ tā diuites ꝛ iō bñ ſequiť q̄ eccliа ꝛc̄.(Cōſtruere.)de ſuis facultatib⁹.(Gaudere).i. neceſſaria ꝓpꝛio ꝓſbytero miniſtrare.(Permittanť).i.eps cōcedat licentiā eis:ipſi aūt auctoꝛitate canonis facere nō poterāt:lz cū ſupioꝛe agent vt coganť.(Tribuere.)Nō decimas laicis cōcedi tanq̄ pauperib⁹:ꝛ qꝛ eſt religioſum collegiū ꝛ licitū ꝛ ob hoc videtur appꝛobatum.

Audientiā noſtrā. ſine

magna).lxiij.di.cū longe.xiij.di.iuxta.ff.de iudi.ſi locus.ff.de recep.ſi cū dies.§.ſi arbiter.de ꝓſe.di.j.ſi q̄s ex̄.xviij.di. q̄nquidē.(Prouētus.)ſpūales.nō enī credim⁹ q̄ eis dare debeꝛet cāpos:vel alia bona q̄ haberet in ipſa villa.(Fundatoꝛis.)ꝛ ambo ſunt patroni.matrix eccliа ꝓpter dotē:qꝛ de redditib⁹ ei⁹ debitis dotať eccliа.fundatoꝛis ꝓpter fundationē:ꝛ qꝛ ꝓpte doꝛ vñ eſt q̄ ex dotatiōe poſſūt plures eſſe patroni:ꝛ ſiſiter ex fundatione.(Honoꝛ).ſ.ānuus ſenſus q̄ debeť:vel q̄ faciat ſcrutiniū baptiſmi.ē.de cap.mo.dilec.de ma.ꝛ obe.bis.ꝛ q̄ alia iura prochi alia ſoluat ī decimis.ꝛ alijs q̄ de iure vel ꝓſuetudīe debenť capelle matrici eccliе:ꝛ hoc rōne pꝛochie nō iurepa.debenť.(Honoꝛ.) matrices eccliе.in alijs eccl̄ijs in ſuaz pꝛochiā ꝓſtitutis.aliq̄ bñt certū ius ſtatutū:vt hic ꝛ.ē.de ꝓſue.cū dilec.aliq̄ ꝓſuetudinariū terre vel pꝛincie:vt in vꝛbe baptiſmū.ſcru.ꝛ.capl̄m.ē.de.capel.mona.dilectus.plebib⁹ aūt pꝛochialib⁹ eccl̄ijs ꝛ maxīe concedit q̄ cū habeāt curā ꝛ clericoz ꝛ laicoz in eadē pꝛochia cōſtitutoz. ē.de offi.archiepi:vt ſingule.q̄ſuis ī oībus his pꝛeualere debeat ꝓſuetudo:vt no.ē.de offi.ardi.c.j.

De his. ꝑlatis.(ꝛ inſtitntiōe).ad fundandū eccleſias de nouo:ſi foꝛte pplus creſcat.

vt.j.c.pꝛi.j.c.vlt.(Logi.)ſi pcipiunt quartā fabꝛice. x.q.j.decernim⁹.ꝛ.q.iij.vnio.ꝛ ſi illa nō ſufficit de bonis ꝓpꝛijs ꝓferre debent.xij.q.iij.pontifices.

Audientiā noſtrā. pꝛiuil).ff.

de iure codi.quidā referť.§.j.ff.de ſer.vꝛ.pꝛe.ſi fuitus.§.vl.ar. ē.ff.ſi ſer.ven.l.vlt.ff.de ſer.vꝛ.pꝛe.labeo.ſo.future.rei nō pōt cōſtrui ſeruit⁹:ſed pōt qs ſe obligare vt facto edificio ꝓſtituat.ff.faberc.bēdes.§.an ea.vel iō papa nō ꝓcedit pꝛiuilegiū future eccleſie:qz nō ſubito:ſed cū deliberatiōe cōcedi debet.xxiij.di.cōis.

Quanos duxit.

De emu.eccle.cimiterij:ꝛ rerū ad eas ꝑtinentium. Rubꝛica.

Eccleſie dicunť emunes.i.extra munia.i.officia vel munera.

Ut in domibus. Eccleſiarum

cōſuetudine.) Cōſuetudo enī in his caſib⁹ nō ꝓdeſt cum eſſet onerosa eccl̄ijs.ē.de ꝓſuetu.c.j. Sed ſi aliqs vel eccliaſtica vel ſcḷaris pſona ꝓ recognitiōe bñficiozū ſuoz reſeruaſſet ſibi aliqs hoſpiciū in aliq̄ eccliа:illud bñ debeť.xviij.q.vlt.eleuteri⁹. Sed q̄d ſi negareť hoſpiciū pōt ne ſua auctē intrare domū ꝛ neceſſaria ī hoſpitio re cipe:ēt violēter cū ius hēat h recipiēdi:ꝛ etiā ſit ī q̄ſi poſſeſſiōe. vī q̄ ſic:qꝛ lz cuiq; ius ſuū ꝛ poſſeſſionē defendē:ꝛ vī vi repellē. C.vñ vi.l.j.ē.de reſti.ſpol.olī.ꝛ vī q̄ ſibi lz domū eccliе frāgere ad hoſpitādū.ar.ff.qō vi aut clā.l.ſi.§.ſi ad.C.q̄ cū eo.ſi ſuus. ff.ſi ſer.vē.ſi eo loco.ff.ad.l. aq̄.quēadmodū.§.j.ꝛ.ij.ꝛ h q̄daz dixeť.lz nob vī q̄ nulli laico vel etiā clerico lz violenter rūpe domos eccliе rōne alicuius iuris ſibi debiti:cū oīa bona eccl̄az ſint ſctā ſctōz ꝛ dño ꝓſecrata:ꝛ in eis ſacrilegiū cōmittať.xij.q.ij.nulli li.q̄cūq;.ꝛ.c.ſeq.eadē etiā loca emunitate gaudēt:vt h.xvij.q.ij.id ꝓſtituimus.xj.q.j.neceſſaria. Itē alia rōne dicendū ē q̄ nō pōt violēter tollere neceſſaria in hoſpicio:ꝛ violēter ingredi domū:qꝛ in p̄dicto caſu nulla dom⁹ neq; aliq̄ res deberēt hāc ſuitutē:vel etiā ſunt ad h obligate:lz tñ eccliа eſt ad h obligata.ꝛ pſonalis actio nō realis q̄ eccliam ꝓpetit. fatemur tñ q̄ epo vl̄ ali⁹ q hēt iuriſdictionē in aliq̄ eccliа ſi alius ipaz eccliam iniq̄ intraret hñs iuriſdictionē poſſet violenť rumpe domū ꝛ violētū expellē ꝛ ſic loquiť decr.de reſti.ſpo.olī.ꝛ idē etiā vī ſi iuriſdictionē non hz:lz hz ius in eccliа q̄ſi platus vel poſſeſſionē tñ ea rōne: quia cuiq; lz poſſeſſionē ſuā defendere:vt in p̄alle.decr.olī. Sz contrario dicerē in canonico q̄ nō poſſidet eccliaz lz canonicatū in eccliа nā huic nō credo licere p violētiā rumpēdo oſtia intrare domos eccliе:qꝛ eas nō poſſidet nōl lz ſibi ius dicere:ar.ff.qō me.cā:extat C.vñ vi:ſigs in.ꝛ idē ꝛ eadē rōne credim⁹ de illo cui ſbiecta ē eccleſia:puta de abbate q̄ nō pōt p violentiā rumpe domos capelle ſibi ſbiecte:qꝛ eā nō poſſidet:lz in ea hēat ius ſbiectōis:ar.ff.ad l.aq.quēadmodū.§.j.ꝛ.ij.credim⁹ tñ q̄ ſi canonico deputata eēt aliq̄ domus ꝓ ſua habitatōe ꝛ ali⁹ inuaderet q̄ incōtinēti poſſet irruere in camerā ꝛ eum expellere ea rōne:qꝛ ſibi lz ſuā poſſeſſionē defendere:ꝛ vī vi repellere:vt in iuribus p̄all. Itē qꝛ in camerā ſibi deputatā irrumpit:ꝛ qꝛ nō facit iniuriā eccliе. Itē credimus q̄ ſi aliqs opponere ſe canonico vel abbati vel alij venēti ad vtēdum iure ſuo qō hz in aliq̄ eccliа q̄ pōt ꝓ violentiā illū expellere:lz nō poſſit domum vel oſtia vel ſepē ſimpl̄r rumpe. Nō diuerſitatis ē:qꝛ q̄ñ eijcio pſonā mihi ꝓtradicētē video:ꝛ vti poſſeſſione mea qō lz:ꝛ vī vi repello.ſed vbi intro violēter poſſeſſionē rumpēdo hoſtia vel ſepem:tunc dico mihi ius qō nō lz niſi in ſp̄alibus caſibus q̄ notanť.C.q̄ñ lz ſine iudi.ſevin.ꝓ totū:cū ſuis ꝓcoꝛ.ꝛ idē qō dicit de eccliа ꝛ domib⁹ eccliaz dicimus in rebus p phanis.nā ſiqs dicit ſe hāe ſuitutē in fundo alteri⁹.ꝛ ē etiam in poſſeſſione ſi fiat mur⁹ vel ſepes q̄ minus vtať ſuitute nō pōt illum rumpe:lz ſe impediētes pōt expellere:arg.ꝓtra oībus ſup̄dictis.ff.de vſufru.l.iij.in p̄n.vbi dī q̄ ꝓ vſufructu inducit in poſſeſſionē fundi vſufructuarij. vñ videreť q̄ ſicut dñs ꝓpꝛietatis poſſet rumpe muz q̄ ſup ſuo fieret: ſic ꝛ vſufructuarius ꝛ alij q̄ ſunt in poſſeſſionē aliq̄z iurium. lz rñ deo ideo licere ꝓpꝛietario rumpe domū:qꝛ ceſſit ſolo:ꝛ p ꝓſequēs dñio.lz ſec⁹ in vſufructuario.C.de rei vē.l.ij.de h tñ ꝓſtat q̄ q̄ hz ius in re:agē pōt vt remoueať mur⁹.ff.ſi ſer.vē.ſi eo loco.ꝛ.l.j.alij tñ cōtradicunt p̄dictis. (Hoſpitiū).ex debito.C.de epi.l.j.gratuitū ät dz.xlij.di.§.j.ꝛ.c.j.

Peruenit. ꝛ infra.nomen.

q̄ſi nō excuſeť aliqs p h q̄ ſit meus hō vl̄ alteri⁹ eccliе nec p h ꝓbať q̄ hoīes eccliaz ſubeāt angaria vl̄ pangaria cum illa ciuitas ſit archiepi:vt.j.e.nō min⁹. Itē h hz locuz ꝛ eſt ſp̄ale vbi timoꝛ eſt cōis ꝛ ſubitus ꝛ improuiſus.

Iſdicatuz. ꝛ infra.ruſtici.

hoc intelligo de aſtrictis glebe.C. de agri.ꝛ cen.cum ſatis.v.omnis omnino.

Non minus. ꝛ infra.tallia.

tallias ꝛ collectas īponi(Prohibem⁹)No.ſacerdotes ꝛ clericos īmunes eē ab oī exactōe ſeculariū pſonaz. xxiij.q.vl.quenioꝛ.v.q̄ſuis.C.de ſacro ſan.ec.placet.ꝛ.l.adminiſtrationē.xvj.q.j.ſi tributū.xvj.q.j.§.nouaz.xj.q.j.ſacerdotib⁹. arg.ꝓtra.xxiij.q.viij.tributū.xj.q.j.magnum.ē. de cēſi.c.j.C.de epi.de his.ff.de publicia.impatoꝛ.Sol.q̄ vſib⁹ eccliaſticis dedicanť q̄ ad fundationē vel oꝛtum vel mā ſum:vel dotē eccliе emunia ſunt:cetera cum ſuo onere trāſeunt.ē.de cēſi.c.j.vbi no.ſoꝛdida munera ſicut calcis coquēde:arene fodiēde nunq̄z ſubit eccliа C.de ſa.ſan.ec.placet. lz nec hoſpitia ſupindicta ſiue alia munera eꝛdinaria: vt.C.de epi.ꝛ cle.l.ij.xvj.q.j.§.nouaz.ꝛ.l.iuxta ſancionē.multa ät foꝛdida mūera hēs.ff.de mune.l.munez.vſq ad.l.pꝛimoniū.(honeſta) alia ſunt oꝛdiaria:alia eꝛdiaria.ꝛ q̄ dā oꝛdinaria ſiue ſint angaria h alio noīe dicunť munera pſonalia.ſ.q̄ opib⁹ cū laboꝛe ꝛ oī ſolicitudīe pſonali p̄ncipaliť exiſtunt

sumptib⁹ tñ alienis.ff.de mune.l.j.⁊.l.numerꝫ.vsqz ad.§.ad pr̃i monioꝝ.ágaria q̃ ꝓsistunt ī exhibitiõe ope: siue pangaria hec dicunt mixta.ff.de mune.munerũ.§.mixta.pangaria q̃ ꝓsistunt in exhibitiõe ope cũ sumptu vel piculo ministrãtis hec nõ subit eccl̃ia C.de epis.l.j.⁊.l.ij.⁊.l.pl̃bꝝos.C.de sac.sanc.ecc.neminẽ.sz solue qz ibi nõ dicit eccl̃iam subire angaria vel pangaria: sz neminẽ dicit excusari etiã si possessiones ptineant ad eccl̃iam: qõ intelligo qz rustici ⁊ coloni possessionũ eccl̃ie nõ excusant in aduentũ pncipis.clerici tñ excusant:cũ tñ alꝫ fui ⁊ coloni eccl̃iarum angarijs vel pangarijs nõ fatigent.xij.q.ij.eccl̃iarũ.C.de epi.oẽs: vl̃ dic spãle esse in aduentu pncipis vt angaria ⁊ pangaria pstet eccl̃ia: dũmodo absꝝdida munera nõ cogant:⁊ etiaz forte alꝫ si eccl̃ia possessiões habeat rõne quarũ debeat psonale mun⁹ vel pr̃imoniale:puta exercitũ vel legationẽ:vel aliqd sile illa pstabit.xviij.di.si qs me.xxiij.q.viij.si nobis sepe.sz certe nec tunc p̃dicta subit tanꝫ munera:sz qz ex pacto vl̃ alias ad ea pstãda obligat⁹ est.si aũt sint honesta ⁊ ordinaria. Item ab his etiã intelligunt exẽpte eccl̃ie quo ad dotẽ:⁊ q̃dam alia:vt dixim⁹ in glo.q̃ incipit:nõ satis.⁊ hec ꝓprie dicunt pr̃imonialia:⁊ rerũ q̃ alio nom̃e dicunt patrimonialia q̃.s.pncipalr ⁊ in sũptu ꝓsistunt ⁊ piculo ministrãtis.ff.de mune.l.j.§.pr̃imoniale.⁊.l.munerũ.§.patrimonioꝝ.ea bñ subit eccl̃ia nisi sint supindicta.C.de epi.oẽs.xj.q.j.si tribntũ. ff.de mune.munerũ.C.de indictionib⁹.l.j.C.de exac.tri.l.si diuina.⁊ de mũeri.pfessio.tẽ.⁊.l.vlt.⁊ ab his supindictis intelligo ĩmunes clericos ⁊ vxores ⁊ liberos.xvj.q.j.§.nouaz.C.de epi. oẽs.nisi sit necessitas.s̃.e.puenit.sz nec tũc si sunt decime: vl̃ oblationes:vel alia spũalia:vel mãsus eccl̃ie.s.in q̃ fundata est eccl̃ia: vel vt quidã dicũt de quo dotata est.xxiij.q.vlt.sup ea.s̃.de censibus:sancitũ.⁊ si fundus ꝑpus erat tributari⁹ redimet.sz tributuz nõ solũ.xxiij.q.vj.cõperimus.exordinaria aũt q̃ respiciũt ad pietatẽ subit eccl̃ia.C.de epi.⁊ cle.admiuistrationẽ.⁊ sic põt itelligi s̃.e.puenit.q̃zuis ad ea nõ sint p̃ secularẽ iudicẽ cogẽdi:sz p eccl̃iasticũ de cui⁹ foro sunt psone:sz res sint de foro laici.s̃.de fo.cõpe.si diligẽti. Extraordinaria aũt q̃ tñ respiciũt publicã vtilitatẽ nõ subit eccl̃ia nisi ī aduẽtu pncipis ⁊ felicis sobole:⁊ ꝓbant hec cũ supioꝝb⁹.C.de sac.sanc.ecc.placet.iubem⁹.nulli.neminẽ. Itẽ alucratiuoꝝ inscriptionib⁹ sunt libere eccl̃ie.xxiij.q.viij.sancim⁹. ⁊ q eccl̃ia vt dictũ est nõ cogit subire munera a pncipe sclari ⁊ p suis negocijs:sz eccl̃ia ꝑ suis negocijs ⁊ p miserabilib⁹ psonis:⁊ etiã ꝑ pncipib⁹ vel necessitatib⁹ natiuitatũ cogit.s̃.de censi.cũ apl̃s.ĩ.e.aduersus.s̃.de offi.del.pastoza.lxxxviij.di.c.ij.lxxxviij. di.c.j.(Et clerus.) Est etiã necessaria auctoritas pape.ĩ.e.aduersus.(Excõicationi)nõ p̃dictos ipso iure excõicatos.

Quam ecclesia dei. causas.) Idez est enĩ in causis ciuilibus.sed sec⁹ in ecclasticis.ij.q.ij.p̃ceptũ.(Refugij) nõ debẽt incastellari ad offensiones alicui⁹.xlij.di.c.vlti. x.q.j.c.penl̃.sed ad hoc vt ibi fugiãt ⁊ defendant xp̃iani:vel alꝫ boni a malis satis licite credo posse incastellari:cũ ⁊ alias ingruente necessitate possunt ibidẽ hospitari.xlij.di.nulli.

Inter alia ⁊ ĩ.sac̃oruz).xvij.q.iiij.diffinuit.pstituit reũ ad eccl̃iam veniẽtes.(Legũ).C.de his q ad ec.ofu. pses.(ad eccl̃iaz) etiaz nõ consecratã dũmõ aucte eccl̃i sit edificata: cũ in nõ ꝓsecrata fiãt diuina officia.ĩ.c.penlt.ar.s̃.c.pri.s̃.de eccl.edi. c.fi.⁊ marie cũ hoc habeat cõsuetudo q̃ qz pia est obseruãda est. ĩ.de simo.ad ap.ĩ.de cogna.spiri.sup eo ¶ Itẽ idẽ dicũt q̃dam in palacio epi.xvij.q.iiij.idẽ.sed alij q dicũt ꝛ: illud intelligũt cũ palatiũ epi est.ĩ.sines designatos eccl̃ie.xlj di.eps ostrãdus.idez in iudeoꝝ alꝫ iudicio.C.ō his q ad eccl.ofu.l.j.(Ad penã coꝛoralẽ) idest sanguis effusionẽ.posset tñ ī monasteriũ retrudi ad pniaz agendã.arg.l.di.si eps.C.de adult.auc̃.sed nouo. (Ad penam) xvij.q.iiij.id cõstituim⁹.(Mẽbra) .i.pmissione de vita ⁊ mẽbris saluãdis:⁊ si necesse fuerit iuramentũ:⁊ etiã maioꝛes cautiones. s̃.de resti.spo.l̃ras.(Puniẽdus)pecuniariter.vel alꝫ p̃ter penaz sanguis.xvij.q.iiij.reũ id cõstituim⁹.sz nunq̃z in carcerẽ mittenduz.(Nisi)lex plures excipit psonas.ī auc̃.de mã.pn.§.q si fidelis.sz illud nõ admitto. (Nisi).xxiij.q.v.cũ hõ.C.qñ li.vni.si.iu. l.j.(Nocturn⁹).i.sic dict⁹:qz in nocte segestes destruit dũ ibi se abscondit vel latet:vel ꝑpter homicidia vel rapinas quas facit in strata ꝓburit ⁊ destruit agros coꝝ q̃'eis nõ seruiũt.(Qui.)ħ vult dicere q duo p̃dicta genera hoĩum si in stratis publicis p insidias aggressi fuerint aliquẽ q nõ gaudẽt ĩmunitate q̃si si nõ ī stratis publicis hoc facerẽt emunitate gauderẽt:q̃zuis posset dici q quicũq̃z insidiose offendit hoc pr̃iulegio nõ gaudet:qz nõ debet gaudẽ ꝓuilegio q cõmittit in legẽ.ĩ.devsur.qz si aũt nõ insidiose facit puta ex impetu:vl̃ casu fortuito semper emunitate gaudet.

Sz dices:quare ergo decretũ fecit mentionẽ de his duob⁹ generibus hoium? Rñ.qz de his semp p̃sumit q si diose fecerint. Idẽ etiã p̃t dici in eo q in eccl̃ia aliquẽ occiderit:qz nõ dz ab eccl̃ia defendi q eccl̃iaz violat.ar.xij.q.ij.de viro.s̃.de ap.an sit.ĩ.de vsur. qz alij in ꝓrium dicũt:sz dic cõsuetudinẽ in his q pia sũt fuandã. (Canonicj).xvij.q.iij.sicut metuẽtes.id cõsti.(Cõpellit).xvij.q. iij.diffamati.metuẽtes.reũ.C.de his q ad eccl.cõfu.si seruus.

Aduersus cõsules. excõicationi.) credim⁹ q ca non h̃ sit late sñie.(Et necessitates)iustas ⁊ hõestas. (Quoꝛũdã platoꝛũ.) q sine cã iusta ⁊ sine vlla necessitate soluebãt ⁊ dabãt subsidiũ:sic repete q dixim⁹.s̃.de excep.exceptionẽ.(A talib⁹).ĩ.de imponẽtib⁹ collectas(Sustineat.) tenet etiã depositi offõ:qz ex suo maleficio cõuenit.si.j.q.vlt.iubem⁹. ff.de act.emp.apl̃.§.idẽ.si autẽ ex ꝓcu agerẽt finito offõ nõ cõuenirẽt.ff.de ap.rescin.ad pcuratoꝛes.§.in vnũ.ff.de admi.tu.est q dam.ff.de euictio.illud.§.j.pcuratoꝛ finito offõ tenet.ff.de pcuratoꝛ.(Infra) ⁊ etiã añ si cõsenserit ei ꝑpter qõ p̃decessoꝛ excõicatus fuit:⁊ excõicatus est.ĩ.de sen.excõ.nup. Sz dices q̃re nõ statim on⁹ excõicationis ad eũ puenit?ar.s̃.de offi.del.g. qñ abbas.Rñ.qz h̃ puenit ex delicto. vñ nõ descẽdit ad alios.xxiij. q.iij.si heres.⁊ qz põt dare operã bono pacis.(Satisfecit.)oẽ dãnum emẽdando ecclie q ex ipsi⁹ regimine ipsi cõtingit:sz ⁊ si cõsiliuz dedit de collecta ꝑponẽda ipam eũ emẽdare oportebit. sz si consiliũ nõ dedisset forte nõ cogerẽt ad emendationẽ collecte: sz alias interesse q ecclie de eius regimĩe obuenit emẽdabit.⁊ forte etiã pñiam spualez:⁊ etiã pecuniarias eũ subire oportebit fm q bon⁹ iudex arbitrabit. Itẽ hec h̃t locũ tñ qñ succedit ī regimĩe illi⁹ q est excõicatus ex p̃dictis causis:vel ꝑpter libertatẽ eccl̃ie.sz secus est si ex alia cã vel ipse ptãs vel etiã ꝓsiliũ vel cõe esset excõicatũ vel interdictũ:qz tũc successoꝛ ptãs nõ esset excõcatus.

Quia plerigz.restituat. Nõ q stitutionẽ tenẽt q̃s vbicũq̃z fit furtũ:rapina:oppssio: dolus vel calũnia.xiij.q.v.c.fi. Et p hoc ꝓhẽdo oẽs casus in q̃bus cõpetit repetitio siue p actiões:vt puta met⁹ cã:vel de dolo:vel consiles:siue iudicis offõ. Itẽ idẽ dicim⁹.s.q restituẽ tenẽt siue iure nãli ⁊ ciuili sit debituz siue iure nãli tñ:quale ẽ q̃ debẽt ꝓuo.⁊ iõ nõ ide faciat elemosynã:sz illud restituat. Si aũt mathematic⁹ vel meretrix vel consiles:dolo:fraude vel suasionibus induxerit aliquẽ vt eis crederet ⁊ pecuniaz daret nõ cõpetit repetitio cũ vtrobiq̃z verset turpido.vñ potioꝛ est cã possidẽtis. ff.de cõdi.ob.tur.cãm:si aũt.⁊ cũ sit hec iusta pnia etiã in foꝛo penitẽtiali est seruãda:si autẽ sit indebitũ iure ciuili tñ: vt si legatũ de quo potui trahẽ falcidiã integrũ solui credẽs hereditatẽ sufficere ad oĩa nõ tenẽt legatari⁹ mihi restituere. Idez videt in eo q̃ scripsit se debere spe future numerationis cũ nihil accepit sz trãsactuz sit tps biẽnij vltra q̃s nõ hz exceptionẽ nõ numerate pecunie: tñ licite totũ suũ dabit ī elemosynã:nec tenẽt reddẽ aliqd:vl potius dare illi creditoꝛi ciuili tñ. Idem est etiã in eo q condẽnatus est iniuste.q̃zuis enĩ si ꝓueniaẽ vel alꝫ exceptiõi mandẽt sniam parere dz:nõ tñ iniuste condẽnatus tenẽt dare spõte:qõ sic ꝓboꝛ qz nũq̃z dz aliqd facẽ qõ frĩ suo sit cã petĩ:frater aũt semp peccat recipiẽdo iniuste iudicatũ.maxĩe si victoꝛ iniustã sniam sciat.ij. q.vij.negli.quidaz tñ in legatario dicũt ꝓrium. Est aũt ea rõ diuersitatis:qz licz vtrobiq̃z sit tñ delictũ de iure ciuili:tñ ius ciuile qõ dictũ est de falcidia detrahenda bz equitatẽ:⁊ ꝑpter equitatẽ facta est lex falcidia:sz qõ dicit in re iudi.⁊ ī verboꝝ obligatiõe.s. qz leges q̃ dãt actionẽ ad sniam exequendã vel ad petendũ q̃ p missuz est spe future nũerationis facte sunt tñ ꝑpter ignoꝛantiã. etiã si sciret q̃ indebitũ esset post sniam:puta qz confiteaẽ vi ctoꝛ sniam iniquã: vel nõ numeratã pecuniã nõ hẽbit petitionẽ ĩ.de pur.vul.c.ij. Item q tutus est ꝓscriptione odiosa bona fide vel etiã exceptione tñ. vbi tñ nõ fuerit crimẽ credo q̃ dz istud restituere:vt est in ꝓscriptione.xxx.annoꝛũ vbi nullus requirit titulus nec bona fides. Quidã tñ dicũt q̃ sz nullus sit titulus dũmõ bona fides sit nõ tenẽt restituere.secus autẽ in alijs ꝓscriptionib⁹ q̃ sunt iducte ꝛ naturalẽ equitatẽ sed ꝑpter bonũ ⁊ equũ.nã illa. ꝓscripta nõ tenẽt restituere cũ de iure ciuili habeat dñium adminus vtile.insti.de vsucap.in pr̃in.⁊ pr̃incipũ est aliqñ ꝛ nãlez eq̃tatẽ statuere:sicut no.exẽ ō biga.c.ij.⁊.viij.di.q̃ iure.nec obstat qõ dixim⁹ de ꝓscrip.xxx.annoꝛũ:qz ibi ius nõ dat aliqõ ius vel dñiũ possidẽti:sz tñ in odiũ aduersarij dat ei exceptio. C.de ꝓscri.xxx. an.si emptoꝛ.sz in eo cui⁹ est exceptio odiosa:vt macedoniañ. dicim⁹ q tenẽt reddẽ:qz illa exceptio ⁊ illud ius nõ est tñ factuz in odiũ creditoꝛis:sz etiã ꝑpter bonũ publicũ: vt vitent mortes parentuz.ff.ad mace.l.j.in pr̃in.vel melius qz nihil est apud hunc

filiũ fami. cuius dominiũ nõ habeat. nam etiã rei sibi mutuate dominiũ in eum trãsiuit. Contra actionẽ autez qua cõtra eum intẽtari põt legitimã exceptionez hz isti cum exceptio sit ei data cõtra actionẽ ab eo q actionẽ dedit sibi sufficit: ꝛ tuti⁹ ẽ etiã quo ad deũ. ¶Sed q̃d dices ī eo a quo aliq̃d aduocari põt petita restitutiõe: nunq̃d si nõ petaꝫ restituẽ teneꝫ? nõ credim⁹ nisi malicia ꝓtrahẽtis lesa esset: si aũt ex donatiõe minoris: vel ex alio ꝓtracto inito q̃ nõ tenet ipo iure aliq̃d hz: vt in alienatione minoris nõ absit auctoritas tutoris: vel decretuz ꝑfidis restituere teneꝫ. Ad hoc enī vt restituẽ nõ cõgaꝫ opz adesse bona fides: iustus titulus q ꝫ nõ fuit cũ talis titulus ꝑ nõ titulo habeaꝫ. Si aũt q̃s q̃ ptãtem vl̃ iurisdictionẽ nõ hz oppimẽdi aliquẽ. Jtẽ nõ dolo malo sz publice ī moderate tñ extorsit. i. accepit aliq̃d ab aliq̃. verbi gr̃a: aduocatus: vel medic⁹: vl̃ minores officiales: puta cursores nõ videꝫ q teneãtur restituẽ. xiij. q. v. c. vlt. nisi forte in medico aliud diceres vel nisi tñ esset vltra exactũ q̃ iudex ex officio suo deberet eũ cogere ad restituendũ: ꝛ tunc etiã in foro pniali restituere ꝑcipiet: si aũt esset maiores officiales q possunt alios rõne iurisdictiõis punire: tũc si q̃d indebitũ recipiat restituẽ teneꝫ. ar. ꝑall̃. c. xiij. q. v. c. vlt. sz vbicũq̃z aliq̃d male querit: vel ex negociatiõe: vel extorsione ex q̃ tñ restituere nõ teneꝫ: prudẽter facit si oĩa in elemosynas dat. xvij. q. v. q babetis. ꝛ. c. vlt. nõ tñ dãnam⁹ eos si heredib⁹ relinquãt. Si aũt illicitas negociatiões faciat vel alꝫ iniuste aliq̃d q̃rat sine calũnia alicui facta: sacerdos dz ei intũgere vt ī bonos vsus expendat: puta erogãdo pauperib⁹: vel ecclijs vel alijs. ar. xvij. q. iij. si qs ro. s̃. de vo. ꝛ vo. re. magne. q̃ sup his. De eo aũt q̃ qs lucraꝫ in ludis: si tractus fuit nõ teneꝫ restituere: q᷑ tũc nihil dolo feciſſe videꝫ. sed secus esset si alũ traxisset: q᷑ tũc reddẽ teneꝫ quasi q dolo fecit: sed ꝫ forte melio᷑ erit cõditio possidẽtis: sed si aliq̃d amisit põt repetere. ¶Jtez q cã recreatiõis modicũ ludit nõ teneꝫ restituere. ar. ff. de aleato. p totũ. xiij. q. v. nõ sane. ff. si q̃dru. pau. l. j. §. cũ ariete. De q̃sitis in bello ꝛ dãnis ibi datis alibi no. j̃. de homici. sicut. hypocrita ãt q ſ̃ noĩe boni xp̃iani mꝫ ta q̃siuit ea restituẽ teneꝫ: q᷑ p fraudẽ q̃siuit. xiij. q. v. c. fi. sz forte nõ illi q dedit: q̃ consecut⁹ est mercedẽ suã. Sz de hoc forte ꝓbabiliter dubitari posset: si sine iusta cã impedik: vel ali⁹ ꝓnceps facere aliquẽ cõstitutionẽ cõtra ius nãle: puta q᷑ dñia de vno in aliũ transferenꝫ sine cã si ꝓstitutio in foro aĩe esset seruãda. Et videꝫ nobis q᷑ nõ: imo nec in foro iudiciali q̃ plus est: vt no. s̃. de ꝓsti. q̃ in. imo plus videꝫ q᷑ etiã si cõstitutio iusta fuerit ex cã. s. iusta. sz illa cã iusta cessat in casu de quo mõ agit: vl̃ in foro aĩe vel cõi: tñ ꝓstitutio tñ restringẽda est ad eũ casuz vbi fuit iusta ꝓstitutio: vt verbi gr̃a: iusta ꝓstitutio q̃ dat exceptionẽ macedoniani ꝓpter iustam cãm. sed si certũ esset q᷑ illa cã nõ subesset: vt si in necessitate mutuasset peccaret q̃ exceptiõe se defenderet. Cõstitutiones aũt q̃ sunt ꝫ salutẽ aĩe: vt de vsuris. ꝛ ỹ iuramẽtis nõ seruãdis ꝓfuari nõ debent. s̃. de iurꝫ. cum ꝓtingat. sacre enī leges in his nõ dedignanꝫ sacros canones imitari. Quidã tñ alij dicunt q᷑ ex q̃ facta est ꝓstitutio lz sit ꝫ ius naturale dũmodo iusta cã fuerit ꝓstitutionem illã faciẽdi lz postea eueniat casus vbi cessat cã iusta: tñ ꝓstitutio est seruãda q̃ generaliꝫ fuit facta: nõ potuit enī nec fuit etiaz expediẽs oẽs articulos sigillatim ꝓprehendẽ. ff. de leg. nõ possunt: nisi talis casus q a iure excipiaꝫ. (Pauperib⁹.) vbi nesciꝫ cui restituat dz alꝫ ipis restituendũ esset. j̃. de vsur. cũ tu vel dic melio᷑ q̃ id quod soluiꝫ ꝓ pena tñ est pauperib⁹ erogãdum.

Ecclesie in qua. Adunitatez ecclesiasticã.

Ne cle. vel mona. secularib⁹ negocijs se immisceãt. Rubrica.

Dulta sunt negotia. Tribus modis dicit negociũ sclare. Primo qlibet act⁹ sclariuz rerũ: sicut ꝫ enumeraꝫ a qbus tpibus actib⁹ sit abstinendũ. Scõo dicit negociũ sclare iudiciũ ỹ reb⁹ secularib⁹ q̃ꝫ lz clericis ĩter clericos tñ. xj. q. j. §. ex his. Tertio dicit seculare negociũ inter sclares hoies: q̃ꝫ non lz clericis nisi de his q̃ ptinent ad iudiciũ eccle: puta de decimis ꝛ consilijs. s̃. de iudi. quãto. lxxxviij. di ꝑ totũ. (Ad q̃). s. negocia sclaria. (Cõductores.) de hoc no. s̃. de obli. ad rati. c. vnico. (Proposito). i. ordini vel religioni. (Negociũ). Si q̃s enī tpe fertilitatis emat multa victualia vt tpe famis abũdet: vt ioseph ꝓphet̃a fecit licitũ est: ĩmo etiã si nõ tñ ꝑ se: sed vt etiã alijs vendẽ possit tpe famis eo ꝑcio q̃ tunc ab alijs vẽdebatur: hoc dũmodo in hoc vltimo casu hoc faciat: q᷑ hois ꝓpter abundantiã ad gentes aĺs trãsportabant: vel q᷑ debitam curã circa victualia nõ adhibebãt dissipanꝫ. Sed si emant vt carius vendant: nulla vtilitate pensata peccãt oẽs: ꝛ grauit⁹ clerici. xiij. q. iij. quicũq̃z. (Negocium.) negociationes alias honeste fiunt inhoneste ex eã: puta cupiditatis. ¶Jtem ex tẽpore: puta in festiuitab⁹. ¶Jtem ex loco vt in ecclia. vel ex ꝑsona: vt clerici. ¶Jtem q̃dam sunt in quibus nullo mõ lz negociari: vt in his q̃ necꝑ se nec cũ admixto ꝑñt esse vtilia. de qbus dicit. ff. de ꝓtra. emp. q̃ sepe. §. veneni mali. Sz si sit venenũ q̃ posset esse vtile cũ admixto: vel ꝑ feris bestijs occidendis: vel sint gladij vel colores: q᷑ ꝑñt esse vtilia ad aliq̃. s. ad sui defensionẽ: vel ad colorandũ hoiez vel mulierẽ ꝓ bono: licita est in his negociatio.

Dacerdotib⁹. ministri. gñales (Ministri) repete q̃ dixi. s̃. de obli. ad rati. c. j. (Subueni) vt det ei pecuniã ad satisfaciendũ de fraude. vel etiã vt det ei aliud auxiliũ: vel fauorem. non tñ dicimus q᷑ sb̃ seculari iudice debeãt capi vel cõueniri q̃ꝫ quis q̃dam contradixerint.

Don magno ope. legẽdas ex ꝫ videꝫ q᷑ si aliqs de ꝑdictis exit ecclias suã vl̃ claustrũ ꝛ legit leges q̃si studẽs in eis: lz nõ vadat ad scholas: tñ incidit in canonẽ. (Duoꝝ) hodie statī est excõicatus. j̃. eo. sup. (Jn nulla) vt no. s̃. de postu. c. j.

Ed nec ꝑcuratores. generaliter.

Clericis in sacris. ĩdẽ etiã si nõ in sacris (Agitare) cogĩscẽdo de ea vice ei⁹ iudicis q̃ sanguinẽ fundẽ ꝓsuerit in sĩlib⁹ casib⁹. sz si de cã criminali cogĩscẽt vice alicui⁹ ep̃i q̃ nõ penas sanguis: sz retrusionẽ in monasteriũ facẽ cõsueuit nõ peccat nec fit irregularis. ar. s̃. de ꝑcur. ex tue.

Decundũ ĩstitu. lucri. vbi lucrũ ꝓueniat ex ope vel ex re sua. s̃. c. ꝓri. ꝛ. s̃. eo. c. j. (Suo) noĩe. n. monasterij si paup est ꝑñt alioꝝ possessiones ꝓducẽ. (Firmas) terraꝝ vel ecclias q̃s laici non ꝑñt possidere.

Elatum.

Jcut te accepimus. in sacris: secus in nõ sacris. si tñ instr̃a fecerint añq̃z eis interdicaꝫ tenerent: sed postea non.

Demitẽtiã sanguis. dictet. etiã si nõ faciat vt iudex: q᷑ ad minus ẽ ꝓsiliũ vel auxiliũ. idẽ credo q᷑ nec testes in cã sanguis recipe dz nec scribere autẽtice. arg. ad ꝫ: q᷑ si nõ dz esse iudex in tali cã. s̃. e. clericis. xxiij. q. fi. bis. g̃ eadẽ rõne nec testes scribere recipe vel autẽticare. scribere tñ nõ in forma autẽtica forte nõ faceret irregularẽ. Jtẽ nec aduocatus sit in cã sanguis. lj. di. c. j. l. di. siqs. iij. (Interfit) ꝫ nõ facit irregularẽ nisi interfit auctoritatẽ ꝑstãs vel auxiliũ (Preponaꝫ) ꝛ sic nec bello ꝓponi dz. posset tñ dici q᷑ bello ꝓponi ꝑñt q̃ nõ est recte ad occidendũ: sz ad sua recupanda vel defendẽda: vt no. de resti. spo. oli. sz tñ nõ his ꝑsonis que q̃si recte virisanguinũ sunt: vt balistarijs ꝛ ruptarijs. (Cirurgie) isti cirurgici nõ ꝓhibenꝫ nisi ꝓpter piculũ in quo qs ꝑ errare põt. sz si in laicatu aliq̃ ꝫ offĩ exercuerint lz multi in eoꝝ cura. sed nõ ꝓpt eoꝝ negligentiã mortui sunt nõ sunt irregulares. ar. j̃. de homici. tua. sed in clericatu oĩbus ꝓhibitũ est: q᷑ non est offĩ clericale vñ deponẽdi sunt. nõ tñ eos credim⁹ irregulares ḥ ipo q᷑ ꝫ offĩ exerceant. sed si mors secuta inde fuerit etiã sine culpa eoꝝ satis posset dici q᷑ sunt irregulares. ar. j̃. de homi. tua. vbi no. Jtẽ nec sequentes sunt irregulares nisi mors inde ꝓuenerit. (Balistarijs) dicũt gdã q᷑ si qs in iusto bello balistario ꝛ ad sui defensionẽ nõ impugnationẽ mĩstraret balistã vel sagittas: ꝛ ipe balistari⁹ postea occidat quẽq̃z nõ ẽ irregularis: dũmõ nõ intẽdat ꝓncipaliꝫ q᷑ balistari⁹ aduersariũ occidat: nec balistariũ credebat intẽdere ad occidendũ: sed q᷑ se vel sua defendat vel recupet: lz in vĩtate eũ occiderit: q᷑ alienũ dimittẽ noluit. nec ab alteri⁹ ĩpugnatõe desistẽ ꝛ ꝫ sic ꝓbaꝫ: ꝫ. n. q balistã pauit facto homicidiũ nõ fecit nec ꝓsilio nec mãdato: q᷑ nec eũ occidi noluit: ĩmo voluit eũ alieno iuri cedẽ. ꝛ ꝫ intẽdebat: g̃ nõ est homicida. l. di. siqs vĩ. ꝛ. j̃. de cle. p cus. c. fi. ꝛ. c. j. j̃. de homi. significasti. sed si alteꝝ ꝑdictoꝝ inuenisset. s. q᷑ ipe q̃ pauit balistã intẽdebat ꝓncipaliꝫ occidi quẽq̃z ꝑ eũ. vel credebat balistariũ ad ꝫ intẽdẽ eũ crederẽ irregularẽ: q᷑ ad min⁹ auxiliaꝫ ad homicidiũ faciendũ. ar. j̃. de homi. significasti.

ꝑncipalr ät ideo dico:qz si nõ ꝑncipalr ad ħ intẽdat: sed scõario videlz vt si aduersari⁹ voluerit aliena dimittẽ qz ĩpugnef balistj ⁊ sagittis nõ crederẽ irregularẽ:qz si ꝯrariũ diceref iã nulli bello interesse liceret cũ ibi q̃si sp homicidia ꝓpenf.xxiij.q.j.noli estimare.⁊.c.seq.tñ meli⁹ credim⁹ qz bñ esset irregularis: qz nunq̃z etiã in iusto bello lz ministeriũ vl consiliũ ita ĩmediatũ ꝓbere bellis.ĵ.de penis.qõ in dubijs. Si ẏo in iniusto bello etiã ad sui defẽsionẽ ministraret ꝑdicta:dicũt esse eũ homicidã ⁊ irregularẽ: qa cãz ⁊ auxiliũ dedit homicidio:cũ nulli licito opi stareti ĩmo illicito.s.iniusto bello.vñ sibi dz ĩputari:⁊ qz nõ adhibuit diligentiaz quã debuit ĩ homicidiũ vt nõ fieret:ĩmo diligẽs fuit vt fieret.ar.ĵ.de homici.ioänes.⁊.c.vlt.⁊ ĩ multis.c.eiusdẽ tituli. ¶ Sed dices:q̃re ergo reputaf homicida ⁊ irregularis ille q̃ scribit sniam ꝯra dãnatũ ad mortẽ? Rñ.ille directo ⁊ ꝓncipalr,morti lz iuste consiliũ vel auxiliuz ꝑbet.dicũt tñ alij qz istis q̃ q̃si recte sunt viri sanguinũ parare balistas vel huiusmõi est ꝓhibitũ etiã in iusto bello:sicut ⁊ eis ꝑesse est ꝓhibitũ vt ħ: sed ensez vel lanceã eis ministrare nõ est ꝓhibitum:nec inducit irregularitatẽ.

Ap specula. ⁊.ĵ.exeuntes.) de claustris suis:si enĩ ibi audirẽt vel legerẽt secus.(Statuit).s.e.nõ magno ope.(Excõicati) absolui tñ hos posse credim⁹ a q̃libet epõ.(diuersas) q: quidã dicebãt qz canõ late sniẽ:alij ferẽde.(Ĵpo fco) si ꝑ duos mẽses exiuerint ad legẽdũ leges vl phisycã:nõ enĩ videf qz hipo qz audiuerit nisi ꝑ duos mẽses pseuerauerit qz sint excõicati. ⁊ ħ satis innuit.ĵ.vbi dicit qz decani ⁊ alij cõsiles nõ incidũt ĩ canonẽ nisi ꝑ duos mẽses pseuerauerint.Alij tñ dicũt qz statim sine expectatione tpis sunt excõicati.(Loco).i.studio.(Funiculos).i.discipulos.(Bellatoz).i.ꝑdicatoz.(Parat⁹) si aũt curã habeat aligs aiarum si nõ sit sacerdos nec in dignitate vel psonatu ꝓstitut⁹ dixerũt quidã qz põt audire leges ⁊ phisycã.sz certe nos nõ videm⁹ qz hoc esse possit nisi sit sacerdos vl psonatũ habeat nisi ex dispẽsatione forte q: dispensaref secũ in dilatione ordinũ:⁊ tũc ita credim⁹ eũ teneri ac si eẽt ordinat⁹:nisi forte ex delegatiõe vel vt vicarius faceret de qbus nõ est dubiũ qz nõ tenenf hac cõstitutiõe.(Prescriptũ).ſ.duoz mensiũ cõputandoz ab exitu monasterij: vel exquo leges vl phisycã audire ceperũt.s.eo.nõ magno.(Extendi.)sez qz si de ecclesijs suis exiuerint psone ꝑdicte: ⁊ per duos menses fuerint in scholis huiusmõi qõ sint excõicati.

¶ Explicit liber tertius. ¶ Incipit quartus.

¶ De sponsalibus ⁊ matrimonijs. Rubrica.

Oe francia. quidaz ⁊.ĵ.lege).i. cõsuetudine.(ijsdez vtunf) alias enĩ solennitates bñt saxones alias fráci q̃ tñ nõ sunt de sba mfimonij lz petñ sit omittere.xxx.q.v.nostrates.femine.(Subijciaf.) quo ad sbam enĩ mfimonij cõsuetudo nihil potuit statuere:quo ad accidẽtia forte posset:puta circa dotẽ.ar.s.de testa.raynutius.

Roptera. ⁊ ínfra.

Tuenis. nõdũ septennẽ. Sed septẽnio ꝓximã.ĵ.e.spõsam:puta qz erat sex annoz ⁊ dimidij.vel amplius.ar.ĵ.c.ꝓi. attestatiões. insti.de obli.q̃ ex delic.naf.§.in sũma.ff.de mune.⁊ hono.ad rez. ⁊ doli capacẽ q̃ ad spõsalia:sic enĩ ordf publice honestatj iustitia. ĵ.ti.ꝓi.lfas.vel dic qz ducta fuit añ septẽniũ:sz in domo detenta post septẽniũ.ĵ.ti.ꝓi.duo.si aũt nõ esset septẽnis nec ꝓxima nec in domo post septẽniũ detẽta: bñ posset ducẽ consobrinã.vt.ĵ.ti. ꝓi.lfas.⁊.c.duo.(Dubitationẽ) lz nõ sit verisile:qz tñ tutius est ꝑcauendũ est:vel dic nõ esse verisile qz eã corruperit: sz qz malicia supplet etatẽ:⁊ qz aliqd intendũt de sponsalib⁹.⁊ iõ ordf impedimentũ publice honestatj iustitia.(Mfimonio).Matrimoniũ est viri ⁊ mulierj ꝓiunctio indiuiduã vite ꝓsuetudinẽ retinẽs.xxvij.q.ij.c.ij.Dicif matrimoniũ quasi mris muniũ.i.offm:qz plus est officiũ mris in mfimonio q̃z pris.Contrahif aũt mfimoniũ solo ꝓsensu.xxvij.q.ij.sufficiat.Fuit aũt institutũ mfimoniũ in padiso p illa vba:hoc nũc os ex ossib⁹ meis.ĵ.de diuoz.c.gaudemus. Cause ꝓncipales quare mfimoniũ fuit institutũ:sunt due.ſ.susceptio ꝓlis:⁊ vitatio fornicatiõis.xxxij.q.ij.§.his ita.alie cause sũt multe:reformatio pacis: pulchritudo vxoris:⁊ multe alie. Et lz ille q̃ ꝓtrahit nullã de principalib⁹ causis attẽdat:tñ tenet matrimoniũ:nisi circa illas cãs intenderef:puta qz nõ nascerenf soboles.xxxij.q.ij.solet.põt aũt ẽbere gsq̃s q̃ põt cõsentire in carnalẽ affectuz:nisi exꝑsse ꝓhibeaf vt minoz.xiij.annis.ĵ.e.tue fra.⁊ q̃ vtroq̃z testiculo caret.ĵ.de frigi.⁊ male.qz sedẽ.Jtẽ nec furiosus. xxxij.q.ij.neq̃z furiosus. Est.n.edictũ de mfimonio ꝓhibitoriũ. ĵ.e.cũ apud se.Jtẽ põt qs ẽbere p ꝑcuratorẽ dũmõ duret volutas ei⁹ vsq̃q̃ ꝓsentiat ali⁹.ſ.abñs:sed si euz peniteat añ q̃z absens ꝓsentiat nõ tenebit fcm ꝑcuratoris:et si ad ꝑcuratorẽ vel absentẽ cũ quo ꝯtrahif nõ ꝓueniat reuocatio:qz ibi deficit cõsensus in idẽ tps ꝓcurrẽs sine q̃ nõ tz mfimoniũ.xxvij.q.ij.sufficiat.ar.ĵ.s.de ꝑcu. in pñtia.sz hoc spãle credim⁹ ĩ mfimonio: fm qz etiã si nõ ꝓueniat reuocatio ad ꝑcuratorẽ dũmõ ꝓstet qz nõ tenz mfimoniũ. Bona mfimonij sũt tria:fides:ples:⁊ sacrm. Fides ẽ vt vẽter cõiug̃ adulteref. Proles attendif vt eã amet si deus dederit suscipiat ⁊ educet.Sacramẽtũ attẽdif vt mfimoniũ nõ separef:sz.n. thoz diuisio fiat ꝑpter adulteriũ nõ tñ sepatur mfimoniũ.xxxij. q.vij.c.ij.nisi q̃n alter ꝓiugũ ō pñti ad religionẽ trãsit.s.ō quer. coiug.ex publico. ¶ Jmpedimẽta mfimonij sũt.xij.ſ.q̃ dirimũt mfimoniũ. Primũ furoz.xxxij.q.vij.neq̃z furiosus. Scõm oino sect⁹ ⁊ ĩpotẽs coire.xxxij.q.vij.illi q̃. Tertiũ affinitas.ĵ.de ꝓsan. ⁊ affi.discretionẽ.Quartũ si errat in psona. Quintũ si est in ꝓdi tione huili.Sextũ votũ solẽne.Septimũ si machinat⁹ ẽ in mortẽ cult⁹.ſ.sarracen⁹ vel iude⁹. Nonũ si ꝑ vim coact⁹ ẽ ẽbere. Decimũ ordo:vt in sacris ordinib⁹ sit ꝓstitut⁹. Undecimũ si est alteri nupta. Duodecimũ publice honestatis iustitia. Sunt ⁊ alia duo q̃ impediũt:sz nõ dirimũt.ſ.tps feriaz:⁊ interdictũ ecclesie.

Ho audientiã. ⁊.ĵ.q̃ si ille.) hec actio nihil facit. (Implere ꝑpositũ.) ĩpediente publice honestatis iustitia: vt no.s.c.ꝓi. Et nõ qz vbi ꝯtrahẽtes itelligũt qd agaf lz illud nõ teneat:surgit tñ inde publice honestatj iustitia:vt ħ dicif:vbi aũt nõ intelligũt secus.ĵ.c.ꝓi.lfas.⁊.c.accessit.idẽ itelligo si frigidus cõtraxit:qz nullus ꝓsanguine⁹ ei⁹ eam ħẽ poterit xxvij.q.ij.quidã despõsauit.⁊ idẽ forte dicendz est in monacho ⁊ sacerdote ⁊ alijs huiusmõi.

Oe illis. ⁊.ĵ.ꝑmittũt) ħ fiũt spõsalia ō futuro. (Trãsferẽtes.) mulier virũ vagabundũ sequi nõ tenef.ff.ō ope.liber.suo.xxxiij.q.ij.si qs.

Oe muliere. ⁊.ĵ.vim.)alia enĩ cadit in cõstantẽ viz ⁊ dirimit mfimonium.alia q̃ in merticulosum ⁊ hec nõ dirimit.de hoc no.s.qz me.cau.dilect⁹.

Ex litteris. intelligit.)hec decr.loquif q̃n alij qui intẽdebãt spõsalia cõtrahẽ sed nõ intelligebãt vires ⁊ effect⁹ spõsaliũ:vel qz ꝓpo eodẽ reputabãt spõsalia ⁊ mfimoniũ:vel qz nõ credebãt ꝑ spõsalia se ligatos q̃n cũ alijs ẽbẽrent:vl alia hmõi.quidã etiã intelligũt qñ fm diuersa vulgaria loq̃bantf:nec se inuicẽ itelligebãt.sz ħ videf verũ:qz q nõ intelligit nõ ꝓsentit.s.de baptis. maiozes.circa ꝓin.nec est mirũ si ẽ aliud qñ nõ itelligit viz datã vbis ⁊ effectũ datũ a iure:qz nemini lz ignozare ius.⁊ maxie ius sponsaliũ nõ lz ignozare ẽbentib⁹:sz factũ vl vulgare alteri⁹ bñ lz ignozare:tñ ⁊ illa expositio põt sustineri qñ diuersa vulgaria habebãt ꝯtrahẽtes:nec vn⁹ vulgare alteri⁹ intelligebat: nec valet qđ dicit qz nõ põt esse cõsensus si se intelligũt:qz hec decre.loquif qñ tractat⁹ ꝑcessit de mfimonio ꝓtrahẽdo ⁊ ĩ hocipm ꝓsentiebat ⁊ hoc agebaf:⁊ tũc exquo vterq̃z dicit vba ĩ suo vulgari q̃ sonãt pñtem cõsensum sufficit.(Jntelligit.) vt dicit cũ tñ psumaf intelligere cũ sint eiusdẽ vulgaris.(Scia.) qz nõ furiosi etate: qz nõ minozes.(Quo cognito).ſ.qz sũt idonei:scia ⁊ etate.(nõ itellexit).i. dicat se nõ intellexisse cũ tñ cõtrariuz ꝓsumaf.(Jntelligentiã.) nõ solũ quã poterat ex verbi ꝓprietate: sed etiã a iure apprꝓriata sibi.(Solent).ff.de leg.iij.nõ aliter.ĵ.de ver.sig.intelligẽtia.

Esponsam. ⁊ ínfra.

Ex pte. eam ab eo.) p hec vba itelligo ẽbi mfimoniũ de pñti.qõ ẽ no.(habiturã) lz verba ista sonẽt futurũ tps:tñ spõsalia nõ sunt de futuro ĩmo statiz mfimoniũ ẽbit:sz qõ ꝓmisit ō fide ħuãda respexit ad futurũ:⁊ idẽ dico in oĩbus vbis q̃ sonãt in fco. verbi gra:ꝓmitto qz tenebo te in vxorẽ.idẽ est enĩ ac si dicat:habebo te cum mfimoniũ:vel accipio te ĩ meã:⁊ ꝓmitto qz de facto tenebo te ꝑ vxorẽ:q̃ tñ modo es vxor de iure:⁊ etiã sine ꝓmissione tenef adhocipm.secus autẽ esset si diceret:ꝓmitto qz contrahã tecũ: vl accipiã te in meã:qz verba hec non referunf ad factũ tñ sed etiã ad ius:vt sit sensus:ꝓmitto qz tũc fiã tua legitima vxor.alij dicũt qz hic idcirco p verba de futuro fit mfimoniũ:qz in prin.decr.ponunf verba que trahũt futurũ ad ꝑsens.ſ.ab eodẽ tpe ⁊ eadem repetita intelligunf in verbis vxoris:⁊ nõ habent locuz nisi vbi

ꝑcessit tractatus de matrimonio ꝯhēdo.(Tūc).i.cū fornicat(Inducta)⁊ si nullā supduxisset:tñ eā recipe tenet:qr mulier nō fuerat fornicata. sz ⁊ si mulier fuisset fornicata eā accipe tenet:quia aliam supduxerat.

EX litteris.⁊ īfra.īpubescē tes)Querit siqs iurauit accipe vnā de filiab⁹ alicui⁹ ⁊ postea cognoscat vnā an ꝑcise cogat accipe illā:ar.q sic.ff.de ꝓra.emp.si empto⁊.ff.de solu.sticbū aut pāphi. qr se coartauit.ff.si qs cau.l. iij.xv.q.j.siqs insa.So.qdā dicunt eū cōpellendū eā accipe.alij dicūt plus q cogīscēdo eā ratificant spōsalia:vel poti⁹ fit mr̄imoniū.nos dicim⁹ q cū nō interuenerint inf eos neqz spōsalia neqz matrimoniū:nec etiā pñt interuenire nisi inf certas psonas q licite ꝯbit cū alia.(Pies).H iuramentū intelligit q bōa fide dabit operā q inuicē ꝯbāt.(Alteri⁹).i.supdicti.(Lōpellas).j.e.reqsiuit.ꝯ.So.H de rigore:illud de mibicordia.Sz ꝓtra mortalit pecat veniēdo ꝓtra mādatū:g̃ pōt cogi ad ei⁹ obſuationē.xxiij.q.iij.cū sacerdos ꝑpt H.M.dixit illā nō esse decre.alij dicūt q illa ē decr.⁊ ius cōe ꝓtinet.⁊ ē spāle vt nō cogat qs ſuare iuramentū: ꝑpt futur̄ piculū.alij dicūt q cogēdi sunt vt denolētib⁹ fiāt volētes:vt ibi. sz nō finalit vt in ꝓtrario.alij exponūt ibi:poti⁹.i.pus.

ON est.petāt vxor petit p interdictū de libe.exhi.ff.⁊ li.exhi.īmo C.de nup.si inuita.⁊ H cū inuita tenet.secus aūt si volūtaria:qr tūc cōpetit offi.iudi.(Ibi)eis aūt exeūtib⁹ sine aliq̃ absolutōe pñt dicere offiñ.lxxxj.di.si q.qr nō ē terra inf dicta:sz ozgana suspēsa ad tps.tū irregulares fiūt q ibi celebrāt. (Officia)g̃ nec crisma:nec extrema vnctio:nec corpus xp̄i:nec etiam matrimoniū:nec sepultura.j.de puil.vt pulegiū.nec ad ordines poterit aliqs laicus loci interdicti ꝓmoueri.q aūt añ erāt clerici cū nō sint interdicti ad alios ordines poterūt ꝓmoueri.sz de corpe xp̄i melius dicit q ꝓferri pōt interdictis penitētibus.j. de sen.ex.ꝓmittimus.Jtē matrimoniū credim⁹ posse fieri apud interdictos:qr ⁊ apud infideles ē.s.de pſby.nō bap.veniēs.xxvj.di.deniqz.Jtē crismari debent.j.de sen.ex.c.rñso.

DEterca.⁊ īfra.a viro. cuz q̃ ꝯxit p v̄ba de futuro.(Impetit)vt cogat mr̄imoniū cōsumare.(Lōfiteri)etiā si publice ꝓfiterē nō videt ei credendū:qr vnus testis.iij.q.ij.§.itē. ⁊ qr turpitudinē allegat xiij.q.v.nō sane.sz hoc ē spāle ꝓpter piculū anime.(Juramētū) secus si iurasset.j.de ꝓsang.⁊ affi.sup eo.

QEniens.⁊ īfra.alii. q despōsauit eā p v̄ba de pñti:aliogn nō esset obiectio nec dubitatio q sequēs matrimoniū teneret.(Eos) inf mulierē ⁊ pmū viz.(Lā)inter mulierē ⁊ scām viz.melius credimus q cā ageret inter mulierē ⁊ pmū viz p id qō sequit a ꝓri viro iudicio eccliē.(Lōsentire)q eius esset vxor(Jpe).s.vir(De illo).s.E.cui tertio nupserit:vel de pmo(Alio).s.scōo viro.L.(Defunctus)añ qz ꝓtraxisset cū scōo cui fuit inuita tradita.(Jlle)idē vir.(Decessit). maxie.nā sola coactio suffic vt matrimoniū scām īpediat.(Maritali)pma.n.spōsalia nō poterūt īpedire H matrimoniū:qr fuerūt iudicio ecclie sepata. nec scōa: qr fuerūt coacta:⁊ qr mortuus erat maritus.(Alioqn).i.si noluerit ipaz.M.maritalit tractare. (Restituerit) nisi ꝓponēdo de iure.s.q ipe.E.nō sit marit⁹.M. sz suus.nā H illa q dicit supinducta pōt ꝓponere coram ipo iudice delegato vel etiā ordinario:lz als nō sit eius ordinari⁹ vl delegatus:ar.ff.de qbus re.ad eū.iu.ea.p totū.īmo ⁊ post sniaz pōt appellare ⁊ executōez sniē de iure īpedire.ff.de re iudic.a diuo.§.si sup.s.de re iudi.cū sup ꝓtro.vbi no.H vez ē si agat petitorio:sz si agit possessorio nō esset admittēda.sz nos ꝓtrariū dicim⁹.s.q est admittēda:⁊ assistet H mulier viro: vt no.plene.s.de re iudi.cū sup ꝓtro.⁊ nō poterit ꝓponē H mulier ad īpediēdū restōnē de ꝑpetate.s.q ꝑus fuerit despōsata.vl q nō teneat mr̄imoniū cum alia ꝓtractū ꝓpter aliqō īpedimētū.nisi forte incontinēti ꝓbare vellet.s.de resti.spo.lr̄as.in fi.sz poterit dicē q alia mulier nūqz fuit in possessiōe viri tāqz mariti. vel q vir nō spoliauit mulierē possessiōe sui. sz ipa mulier viz spoliauit possessiōe sua: vel alias legitias exceptōes.(Restituerit)no.q lz tertia psona q dicē se potiorē in matrimonio sit admittēda vt assistat illi q ꝑncipalr̄ queniť sup mr̄imonio:nō tn sibi ē ꝓferēda in ꝓsecutōe cāe: qr nō ad eā ꝑmo loco ptinet defensio huius cāe:⁊ tūc tn ꝓferri dz tertia pso na.ff.de re iudi.sepe.Jtē dicim⁹ q si illa q ꝓuenit sup mr̄imonio inducat testes sup vno articulo videlz q q̃ ꝓtraxit cū illo q eā petit in vxorē erat mīoris etatis ⁊ defecit in ꝓbatōe.⁊ postea alius vir q tenet eā sup eodē articulo velit inducē testes admittēdus ē si ig̃rauit q̃ ꝑmo mulier induxit testes sup eodē.de H no.s.de re iudi.cū sup.nec ob.si dic q dz ꝓbare de ꝓuaricatiōe ꝑoris mulieris.ff.de ꝓua.ꝓuaricatōis.qr illud loquit q̃ sn̄ia lata ē.H ād logmur q̃ sn̄ia nō est lata.īmo pl⁹ vī q in cā matrimoniali ꝑm oēs etiā si sciuit q̃ ꝑma mulier testes īducebat.tñ tertia ꝑsona admittēda ē sup eodē articulo ad ꝓducendū testes:qr etiā eadē ꝑsona admitteret etiā p⁹ sn̄iaz diffinitiuā.s.s.de re iudi.latoz.ꝓsanguinei.

QUam locū.metus. q caderet inꝑstātē vīz.ff.qō me.cā:metū.xxxij.q.vj.indignāter.de H no.s.qō me.cā: cū dilect⁹.j.e.veniēs.(Loactio).i.vis:qr capit vel tenet vel ligat vel hmōi.met⁹ aūt alteri⁹ q̃z ei⁹ q ꝓtrahit īpedit matrimoniū:vt si pr̄ timet mortē vel captiuitatē sibi īminē.⁊ ꝑpt H filia ꝓsentit nuptijs q̃s pr̄ ꝑ ea ꝓtraxit.vel etiā ipa H tīore vel alio sibi ducta ꝓtrahit nō valet matrimoniū.ar.ei⁹ qō ecōuerso dr̄ de pr̄e:qr iust⁹ met⁹ ē in eo si timet stupr̄ū vl fuitutē filioꝝ.ff.qō me.cā:isti qdē.ar.xxj.q.ij.si vez.⁊ c.de nep.sz illa.c.loquunt qñ etiā spōse erāt inuite.sz certe nō vī q ibi alia de cā inuite fuerit nisi ꝑ pter picula eoꝝ q hēbāt eas in ptāte.⁊ H nō vī solum locū hr̄e in pr̄ib⁹ sz in alijs q filios hñt in ptāte.H aūt ꝓstat:qr si ꝓsensus contrahētiū esset liber q̃z pr̄es hr̄e iustū metū:tñ matrimoniū tenet.alij tñ dicūt q nō impedit matrimoniū: lz filia timeat mortē pr̄is(Vel coactio).i.si met⁹ vel coactio interuenit sup eo vbi ꝓsensus req̄rit.vbi g̃ra:si cogit ꝓtrahere matrimoniū.sz si sup duersis inueniat vis ⁊ ꝓsensus.vbi g̃ra:incarceratus q̃s aliū vt ab eo pecuniā extorq̄ret si idē vī ⁊ vincula patiēs ꝓsentiat in matrimoniū vel etiā aliū ꝓtractū tenet.nā ⁊ agē pōt p ꝑcuratorē:⁊ p ꝓsequēs ꝑcuratorē ꝓstituere ⁊ vsucape.ff.de mino.papi⁹.ex q̃bus cau.ma.in inte.ait ꝑtor.nisi forte in vinculo ꝓstitut⁹ capt⁹ esset ab hostib⁹.⁊ ꝑpter H esset suus.nā tūc ꝓsensum nō hr̄et: vt in pal.l. ait ꝑtor inire(Vētilat⁹)q dā.n.petebat eā:qr dicebat se ꝓtraxisse cū ea p v̄ba de pñti vel de futuro.(Eā)no.ad offi.iudi.ptinere p tib⁹ locū secuꝝ assignare.iij.q.ix.hortamur.ff. de arbi.pōpo.§.si arbiter.s.de testi.cū oli.(Timere)sic mādat eā in securo loco ponī:qr timebat ne vir eā rapet etiā si de iure eā nō posset hr̄e.(Donec)iccirco differret restitutio:qr agebat petitorio:vel qr timebatur seuitia viri.s.de or.cog.intellexumus.s.de resti.spo.lr̄as.⁊.c. extrāsimissa.⁊.c.ex pte.vbi no.de H:qr nunqz eā trāsduxerat.⁊ iō nō hēbat locum petitio restōnis.

QUeniens.⁊ īfra.cui. spōsalia fuerūt de futuro.(Loguit)matrimoniali affectu: als.n.si ꝑtestaret se eā cognōscē adulterino affectu sec⁹:ar.j.e.tua.alij ꝓtradicunt q̃z tūc cū q̃z.n.ꝑtestet sibi nō ꝑdest sua ꝑtestatio cū nō fuerit iusta cā ꝑtestatōis.de H no.s.de ꝓsti.cū.M.nec c.b.decre.tua.qr ibi nō fuit substātia ꝓtract⁹ ꝓiugal:nec forma ꝓtrahēdi mr̄imoniū.⁊ H ē vez nisi forte ipi mulieri ꝑtestaret:qr tūc in H ambo ꝓsentire videnť.sz ⁊ tunc nō ꝑdest sibi ꝑtestatio: qr nō admittit ꝑbatio in ꝓtrariū.j.e.is q.Jtē ea rōne nō credim⁹ sibi ꝑdesse ꝑtestatiōez: qr turpis ē.sicut nec ꝑdesset ei turpis ꝓditio:immo ea reiecta teneret matrimoniū.j.de ꝓdi.ap.c.j.

QOmmissiuz.⁊ īfra. dedit iste q ꝑmittit cū aliq̃ ꝓtrahere mr̄imoniū stati spōsalia ꝓtrahit.ꝓtra.s.de ꝙuer.ꝓiu.ex publico.s.de iureiur.puenit.s. de vo.⁊ vo.re.scripture.xvij.q.j.q bōa.xxviij.q.j.ex his.So.iste nō fecit votū vī ꝓtrahēdo nō fit trāsgressor voti.s. de voto:lr̄a turā.⁊ si ꝓtrahit ꝓpositū gerēs in mēte ꝓtinēdi ⁊ vouēdi nō facꝫ ꝓtra ꝓsciaz.xxvj.q.ij.btā.qr firmit nō ꝑponit ad religionē trāsire:sz nec a se H ꝑpositū repellit:sz sup H firmā deliberationē requat post ꝓtractū matrimoniū. vī bonū fuit ꝓsiliū vt adīpleat q iurauit.q̃uis iuramēto nō obstāte posset vitā monachalē eligē: quia melius ē vtroqz ſuare q̃z alterꝫ tm̄.sic.s. de iureiur.debitores.xxij.q.iij.innocēs.dicunt alij q hic vir circa finē biēnij erat: ⁊ tunc cepit suspirare.i.cogitare q in futurum.s.post duos ānos intraret monasterium.sed forte interim intrare nolebat:quia ad huc in domo pr̄opria volebat melius pr̄obare onera ordinis.vel forte tenebatur aliquibus debitis que pr̄imo soluere volebat.vl forte tenebatur aliquibus debitis que pr̄imo soluere volebat.vl ex similibus causis ingressum monasterij pr̄otrahebat.vnde bene consuluit ei papa q ex quo non alligat se monasterio ⁊ alligatus ē iam q in fine biennij aliud ligamen superaddaret q illud ligatū superaddat:cum dubiū sit qd futura piat dies:vel pmorte:vel p mutationē voluntatis.sz si vir dixisset:ꝓterea ego statim volo intrare monasteriū:nō dīsset ei:intra.⁊ non ꝓtrahas cū ille ꝓtractus esset ad decipiendum tm̄.

REgsiuit.⁊ j.(Logenda).s.c.ex lr̄is.contra So.vt ibi.

QUam in apostolica. ꝛ.j.(ꝓposuit) cui lz credẽdũ nõ esset:arg.C.de mã.ꝑn.l.j.tñ ꝓpter fauorẽ mr̃imonij ꝛ bonã fidẽ quã habuerit:lz nõ ꝫm ꝓsciaz tenet matrimoniũ.(Poterũt).j.de eo q du.in ma.quã pol.ex lr̃az.ꝛ.c.cuz hẽt.ꝫ.So.dicũt q dã q si sciẽter ꝫhũt nõ tenet:lz si igr̃ater sec⁹. nos dicim⁹ q si ꝑmũ tenuit ꝺ iure:sc̃m nullum ẽ:cũ eodẽ tpe qs nõ possit hẽ plures vxores.verũtñ si igr̃ates ꝫxerũt soluto mr̃imonio morte:cogẽdi sunt de nouo ꝫhere:ar.j.de eo q du.in ma. quã pol.c.j.ꝛ.c.venies.q̃uis ibi nõ dicat q sint cogẽdi vel tolerãdi.si vo sciẽter nullo mõ tolerandũ ẽ sc̃m mr̃imoniũ.j.de eo q du.in ma.ex lr̃az.ꝛ.c.cũ hẽt.si vo ꝑmũ mr̃imoniũ nõ tenet de iure:sp tenet sc̃m mr̃imonium:vt h.

IN presentia.ãnoꝝ. C.de repu.in auc̃. bodie.ff de diuoꝛ.vxores.ꝫ.lz illa coꝛrecta est ꝑ canones.

INter opera charitatis.re missionẽ)xxxij.q.j.nõ est.xxxij.q.j.c.j.ꝺra.Sol.illud loquit de incoꝛrigibilibus:h de coꝛrigibilibus.

DId q ꝑ tuas.copulauit ad suasionẽ victrici:mulier alij nupsit:vel mulier ꝑ ma sp̃salia ei⁹ noie ꝫcta rata habuerit:lz ꝫ ꝓpriũ velle.(Lohabitãs)ꝛ ab eo carnaliꝫ cognita:als ꝑ solã cohabitatõez nõ iudicarem matrimoniũ:vt no.j.ti.ꝑri.attestatões.(Excludat)vbi vis vel metus in detinẽdo intuenisset:ar.q̃ me.cã.l.j.

SIcut ex litteris.iuramẽtũ idẽ credo si in ꝑmis sp̃salib⁹ nõ interuenit iuramentũ:ꝛ in sc̃is interuenit:ar.s̃.de iureiu.q̃sto.(Lõpellas)No.q si qs cũ duab⁹ ꝫhat sp̃salia ꝑme tantũ adherere ꝺz:ꝛ cogẽdus ẽ ad eã redire:vt h.Fallit h in casib⁹.Primus ẽ si alter sp̃soꝝ ad religionẽ trãseat.s̃.de quer.ꝓug.ex publico.Sc̃s ẽ si sp̃sus vagus nõ inuenit.s̃.e.de illis aũt.Tertius ẽ si alter ꝓiugũ lepꝛosus vel palyticꝰ fiat:vel nasum amittat:vel aliqd ei deteriꝰ ꝓtingat.j. de ꝓiu.lepꝛo.c.lr̃as.s̃.ꝺ iureiu.quẽadmodũ.Quartus ẽ si supueniat affinitas.xxvij.q.j.si qs sp̃sa.filij.ꝛ sufficit in h casu solũ fama ꝑbare.s̃.e.ꝑterea.Quitꝰ ẽ si mutuo se absoluãt.s̃.e.ꝑterea.j Sextus si alter fuerit foznicatꝰ.s̃.de iureiu.quẽadmodũ.Septimus si cũ alio ꝫxit ꝑ ꝟba de ꝑñti.j. de sp̃.duo.c.j. Octauus ẽ si in minoꝛi etate fuerit ꝓtracta sp̃salia ab ambobus.nã cũ ꝺo ad legitimã etatẽ venerint vterq altero inuito licentiã nubendi obtinebit.j.de despon.impu.de illis.

QUam apud se.signis. spãle est in matrimonio vt nutibus ꝫhi possit ꝑpter piculũ qõ esset si ꝫhi nõ possit.ꝛ ꝫhere nõ põt nisi suus adsit ꝓsensus. secꝰ aũt in alijs ꝫctib⁹ q̃ ꝑñt ꝑ ꝓcuratoꝛes taliũ celebꝛari(signis).ff. ꝺ le.ij.nutu.

DIlectus filius.

QUe fraternitatis.cõsensu. Sp̃salia sine ꝟbis fiũt.s.ꝑ annuli ꝑbarratõez.(Consensum)lz.n.solus ꝓsensus sufficiat ad mr̃imoniũ ꝫhẽdũ in mutis:vt.s̃.e.cũ apud.in loquẽtib⁹ tñ nõ sufficit q̃ ad eccl̃az sine ꝟbis:ar.xxij.q.ij.de his.ff.de leg.iij.nutu.ĩmo plus videt q etiã si ꝓstet mõ q̃ admuicẽ ꝓsenserũt:qz h ꝓfitent:tñ nõ ẽ mr̃imoniũ sine ꝟbis:vt h. Et est h rõ:qz sic statuit eccl̃ia:lz sit ꝫ ius nãle qõ est q solo ꝓsensu ꝫhit mr̃imoniũ.lz fuit iusta cã statuti huius lez ne tantũ sacr̃m esset in certo.ꝛ si ꝓriũ diceret seq̃ret absurditas.s.q si vir ꝛ mulier eũdo ꝑ viã sibi inuicẽ placerẽt ꝛ in coꝛde suo desiderarẽt q essent ꝓiuges:seq̃ret q int̃ eos esset matrimoniũ q̃ nihil esset piculosius.si aũt parẽtes ꝑ filijs ꝫhãt sufficit filioꝝ taciturnitas.xxx.q.ij. onerant̃.ff.de spon. lz q pẑis.j.de despõ.ĩpu.accessit.de illis. Jtẽ ꝟbi p̃cesserũt aliq̃ ꝟba apta ad sp̃salia ꝫhẽda vel mr̃imonio ꝑpter aliqõ tñ impedimẽtũ nõ valeant sp̃salia vel matrimoniũ:postea tñ ꝑ solã carnalẽ copulã p̃sumit matrimoniũ.j.de eo q du.in ma.veniẽs.j.de ꝓiu.fuo.c.vlt. (Nã)ꝛ q possint sine ꝟbis ꝫhere ꝑbat.(Nã)ꝛc̃.(Et pueri) Jtẽ ꝑbat q nõ ꝙ ꝟbis ꝓtrabit̃ matrimoniũ.(Quia ꝛ pueri)ꝛc̃.

QUa nos duxit.forte. h forte nõ ponit̃ dubitatiue ꝙ assertiue.(Videm⁹.)nã lz h ꝓtestatꝰ fuerit q nõ ꝓsentiebat in eã:vel q nõ ꝫhere:lz decipe intendebat nõ ꝑficit sibi:qz nõ ꝟbest iusta cã ꝓtestatõis.vñ ꝑ ꝓriũ facti renũciare intelligit̃ ꝓtestatõi.vl pot⁹ sibi ꝑdesse nõ ꝺz:qz facto ꝫria dic̃:ar.s̃.de ap.sollicitudinẽ.ꝛ no.de h.s̃.de ꝙsti.cũ.M. ferra.s̃.e.venies.ꝑterea in his ad cõez intelligẽtiã recurrẽdũ est s̃.e.ex lr̃is. Alij ꝫriũ dicũt.s.q ꝓtestatio sufficẽ vt nõ ꝑbet mr̃imoniũ.lz ideo dic̃ papa q nõ videt qñcũq sibi h ꝙstet:qz cũ nullus interfuerit sp̃salib⁹ de ꝓtestatõe sibi ꝙstare nõ potuit:vt in foꝛo eccl̃ie iudicare posset nõ foꝛe matrimoniũ.lz in foꝛo aĩe iudicare ꝑt vbi iudicat ꝫm ꝓfessionẽ:lz in foꝛo eccl̃ie secꝰ ẽ.(Nos aũt)qz lz q ad eccl̃iaz nõ possit de h ꝙstare:tñ si ita foꝛet sic est rñdendũ. (De facto).s.de sp̃salibus.(Substãtia)pnta ꝙsensus.xxvij.q.ij.sufficit.ꝛ h intellige ꝫm interrogationẽ epi q̃uis in vitate ꝫriũ ꝑsumit:vt.s̃.dictũ ẽ.(Forma)qz nõ fuerũt ꝟba apta mr̃imonio cõtrahẽdo sine qb⁹ nõ ꝑficit matrimoniũ.s̃.e.tue.vel dic q ꝟba satis erãt apta si vocaret iohãnes:lz qz sic nõ vocabat nõ ꝺuabat forma. Sz obijcies:q̃re q dictũ ẽ.s̃.q ꝑsumẽdũ ẽ mr̃imoniũ? Rñ.qz desp̃satio appebat q̃ sufficit ꝑ sp̃salibꝰ etiã sine ꝟbis lz nõ sufficeret ad mr̃imoniũ:ꝛ qz nõ licebat ei allegare q̃ suum nomẽ fraudulẽter mutasset.s̃.de dona.inter dilectos.

QUam in tua.cõtrahẽtiũ. .i.cõtrahere volẽtiũ.(Maioꝝ).i.antiq̃ suoꝝ ꝓpinq̃.(Que siuisti)dubitat iste epc̃s an in h casu liceret recipe iramẽta ꝓpinq̃ q̃ iurare volebãt nullũ ĩpedimentũ ꝙsanguinitatẽ esse inter eos.ꝛ erat cã dubitatõis:qz nõ videbant recipienda cũ nullus actoꝝ ꝫmr̃imoniũ apperet:ꝛ sic videbat sine cã iurare.vl cã dubitatõis fuit:qz videbat q ꝓtalẽ denũciationẽ ꝛ famã non deberet postponere recipe sacr̃a:nec ꝓhibẽ mr̃imoniũ(Grauis) idẽ videt ꝛ si turpis.s̃.e.ꝑterea.Sz illud ideo ẽ:qz cũ ꝑsona denũciãte dicebat ꝓpetratũ ꝓtm̃.(Fama)no.famã ꝑbari.s̃.de testi.tã lr̃is.ꝛ.c.cãz.ꝛ idẽ de scãdalo. Nõ solã denũciatõez nõ ipedire matrimoniũ nisi adsit fama.(De plano).j.de accu.sic̃ olim Nõ plenariã inq̃sitionẽ fieri de fama.nã multiplex clamoꝝ facẽ fidẽ de ea.j.de accu.q̃lit. Jtẽ ꝛ sine oꝛdine iudiciario ꝛ sine testibus põt qs certioꝛari de fama.(Famã)hi hẽbãt necesse iurare q fama falsa ẽ.(Lõtrahẽtes).i.ꝓtrahere volentes.

QUonsultatiõi tue.audiẽtia. deneg.)ꝛ si possessoꝝ agat̃.s̃.de resti.spo.ex transmissa.ꝛ.c.ex parte.alij tñ ꝙtradicunt.

QUemma mulier. stipulatio.ꝓpt.pene).ff.de v̄.ob.ticia in ꝑn.sec⁹.n.dicim⁹ in arris.nã si p dãtẽ arras remaneat matrimoniũ amittit eas.si vo p recipientẽ reddit duplicatas nisi exp̃sse dictũ sit q q̃ duplicatas reddat.C.de sp̃.mulier. rñ.j.§.q̃duplici.ꝛ idẽ dicim⁹ in pigrib⁹ cũ pigra arre dicant.C de re.pigũ.l.j.cessat aũt h pena arraꝝ si infra bienniũ nõ exequit nuptias.C.de sp̃.si is.ff.de sp̃.sepe. Jtẽ ꝓpter mortẽ spõsi vel spõse.C.de sp̃.arre. Jtẽ ꝓpter psonã sp̃si cũ q̃ matrimoniũ interdicit̃.C.de sp̃.mulier.§.q vo.ꝛ.§.his q̃z. Jtẽ ꝓpter minoꝛẽ etatẽ:vñ securius ẽ parẽtibus dare.C.de sp̃.l.vl.

QUi fidẽ dedit.

JInter virꝝ ꝛ mulierẽ. alia)q̃lia sũt. s̃.e.ex pte.s.ꝑmitto te ꝑ ꝫiuge tenere.(Silia)puta cõtrahã tecum.s̃.e.reqsiuit.ꝛ s̃.c.ꝑri.

ADolescens. .i.maioꝝ.xiij.an.(Desp̃sata).cũ tã eẽnt ãbo puberes: qz tũc nõ fit mr̃imoniũ nisi vere carnal̃ copula intueniat.si.n.añ pubertatẽ ꝫrisset sp̃salia tũc ꝑ aduentũ pubertatis cũ talib⁹ factis ratificatõis diceret vez mr̃imoniũ factũ:sic̃ no.j. ti.ꝑri.attestatões.alij tñ ꝙtradicũt.(Logscens) ꝛ de h ꝙstet ꝑ cõfessionem:secꝰ si dubitaret.s̃.e.iuuenis. qz tũc ꝑsumeret carnalẽ copulã interuenisse.j.ti.ꝑri.ꝙtinebat.

De desp̃satõe impubez. Rubꝛica.

QUa fra. adulto).i.pubẽ.(ꝫhere)mr̃imoniũ vel sp̃salia. si ãt esset maioꝝ septẽnio:lz ipubes ẽt si ꝫcta sp̃salia sint ea inscia.tñ pu.bo.iusti.ipedit mr̃imoniũ cũ ꝙsãguineis.j.e.accessit.alij ꝫ cũ nõ fuert sp̃salia nisi tacite vl exp̃sse ꝓsenserit:iõ nec pu.bo.iusti.ipedit ꝫhere cũ ꝙsanguineis.ꝛ h magis plz.(ꝓsentit)tacite saltẽ nõ ꝺicẽdo cũ pñs eẽt.ff.ꝺ sp̃.h si.dic necessariũ eẽ q i mr̃imonio exp̃sse ꝓsentiat.s̃.e.ti.ꝑr.tue. Jtẽ i sp̃salibꝰ tacit⁹ ꝓsensus ñ vi hẽlo cũ nisi ĩ pẑe:ar.ff.ꝺ sp̃.i sp̃salibꝰ.§.vl.ꝛ.§.lz q̃.i alijs ãt ꝛ si ꝑ alijs ꝫhẽ pñt:ẽ tñ necari⁹ ꝓsẽlus exp̃ssus vl ratibitio.s̃.t.ꝑr.ad id.

ꝛ ꝑalleg.l.ℏ si.ꝛ nó.ꝯ.de ma.ꝯc.ꝯ interdic.ec.c.j.īmo nec ratiha bitio tacita ſuffic̄.s̄.de re.ſpo.ex pte.(Posse).ꝛ forte in ℏ casu nō ipediēte pu.ho.iuſticia poterit cū ꝓſanguineis ꝯhere.(Filiꝰ)adul tus.(Volūtas)puta qꝛ si miꝛ.xiiij.an.ꝙ in mr̄imoniū ꝓſentire nō pōt.(Tradē).i.tradēdū ꝓmittere.ꝛ sic ꝓtrahunt ſponſalia.

QUi nō ē cōſenſus.legibꝰ. puta in ſpōſalibꝰ vſq; ad.vij.an.ꝛ vſq; ad.xiiij.an.i mr̄imonio.(Cōiungat)ꝯhēdo ſpōſalia vl matrimo niū.ideo fit ℏ ꝓhibitio:qꝛ cū poſſint poſtea variare:ꝛ cū faciles ſint pueri ad diſſentiēdū timet ne tranſeant ad alia matrimonia tñ facta tenent.(Coniungat)carnaliter.ꝛ fit iſta ꝓhibitio ꝓpter dubitatōez ne p talē cōmixtionē ratificent ſpōſalia.s̄. ti.pr.iuuenis.vel mr̄imonium.ꝯ.e.ꝓtinebat.

DUberes a pube exiſtimāt ꝛ bñ.(Certū).q.d.hñte.xiiij.an.ꝛ nō potēte coire fuit dubitatuz an poſſit ꝯhere mr̄imoniū.ſz de potēte coire lz ſit miꝛ.xiiij.an. certū ē ꝙ ꝯhere pōt.(Ex hītu)ſecꝰ qñ agit de tutela:qꝛ ibi ſufficit hāe an.xiiij.ꝛ ſi gnāre nō poſſit.C.qñ tu.vel cu.de indecoꝛa.ſz ℏ vex ē ꝙ in hac decr.dꝛ etiā ſi añ.xiiij.an.poſſit gnāre.nā in.xiiij. an.ꝛ ſi gnāre nō poſſit:tñ mr̄imoniū ꝯhere pōt:arg.ꝯ.e.ti.c.vl. alij tñ dicūt ꝙ etiā ſi hēat.xx.an.ꝛ nō poſſit cogſcē mulierē nec ꝯ here poterit:ar.ℏ.ꝛ iccirco ponit etatē.xij.vel.xiiij.an.qꝛ tūc ꝑſu mit potēs gnāre niſi ꝓhet ꝯriū.ar.ad ℏ.ꝯ.de frigi.ꝛ male.c.ij.ſz aliud ē in frigidis vt ibi no.ꝑus dictum placet.

HItteras tuc.poſtquā. licet.n.a ꝓncipio nō tenuerit ſpōſalia: niſi tñ ꝑus ꝯdixerit ſi ſciuerit in ſeptimo ꝓfirmant.ꝯ.c.pri.ꝛ.c.duo.(Filiā)filiā.n.hāe nō pōt im pediente affinitate.xxxv.q.iij.nec eā.nec matrem ꝓ pter publice honeſtatis iuſticiā.s̄.e.iuuenis.

HCeſſit.cōſenſerit exꝓreſ ſe).exꝑſe vel tacite.lapſo.n.ſeptēnio ſi ſciuit niſi ꝯdicat ꝓſenſiſſe videt in ſpōſalia.ꝯ.e.duo.(Absolutus)añ q̄z ad.vij.an.pueniſſet ſed ꝛ ſine abſolutione crederet ſufficere ſi in ſeptēnio alter ꝓteſtet ſe nolle ꝓſentire.

QOntinebat.cōſenſiſſe. ſupple etiaz ſi vir ꝯdicat eā ſe carnaliter coguiſſe.(Stādū).xxxiij.q.j.c.ij. ꝯ.xx vij.q.ij.q inter.ꝯ.So.vbi vir dic̄ ſe coguiſſe vxoꝛē maioꝛē.xj.an. ſiue illa ꝓfiteat ſiue neget ſp ſtabit iuramēto viri:vt ℏ niſi p aſpe ctū coꝛpis mulier aliud ꝓbaret.i.vginitatē.gdā tñ dicūt cū ſepe oculus fallat niſi ꝯriū exꝑſſe indubitāter p teſtes apperet ſp ē ſtā dū ꝓ eo q̄ dic̄ ſe coguiſſe.(Si aūt).q.d.dictū eſt in p̄cedēte pte hu ius.c.qd iuris ſit ſi mulier puenit ad nubiles ānos:nūc ād dicēdū ē q̄d iuris ſit qñ nōdū puenit ad ānos nubiles:ſz tñ vicina ē eis. (Undeci)ita ꝙ diſtet a.xj.an.i. añ.xij.ceptū vltra.vj.mēſes.ar. ff.de excu.tu.notandū.nos dicimꝰ eā eſſe circa.xij.an. ſi hz.xj.cō pletos ꝛ dimidiū.ꝛ ℏ ē ea rōne:qꝛ legitīa etas ad ꝯhēdū ē.xij. an.cōpleti nō cepti.s̄.e.puberes.ꝛ ℏ tñ tene qcq̄d dicāt gl.alie.ſz etiā ſi añ.xij.vl.xj.an.eſſent ꝓiūcti.ꝛ aliq̄ ꝓſumptio appet puber tatis:indicarē ꝓ mr̄imonio:ar.ꝯ.e.a nob.(Cognita.)ℏ ſolū.ſ.de ſpōſatio vel cognitio ſuffic̄ in mr̄imoniū ſit:ꝛ ſine ℏ ſola deſpōſa tio cū v̄bis aptis mr̄imonio ſufficit ſi ē ꝓxīa pubertati:ꝛ ex aſpe ctu coꝛpis pōt aliq̄ mō depḥēdi eā eſſe potēte ad.gñandū.vl dic ꝙ nunq̄z ſufficit ꝙ ſit ꝓxīa pubertati qñ in ſolis v̄bis mr̄imonij vel ſpōſalia ſtetert ad ℏ vt mr̄imoniū ꝓſumat niſi.xij.an.hēat cō pletos,s̄.e.puberes.vl niſi ex aſpectu coꝛpis appeat eā pubeſcē s̄.e.puberes.q̄re.n. poſuiſſet decre.xij.an.ſi ſufficerēt.xj.vel.x.ꝛ dimidiū nō video.ſz ſi ſit vel dicat cognita a viro:tūc hz locum ℏ decr.ſz qꝛ ſuffic̄ ꝙ ſit in.xj.vel etiā āpli circa.xij.¶Sz dices:nō ne ſi coguit eā appet eſſe puberē eā.Rñ.nō:pōt.n.eſſe ꝙ lanugi né in femore nō ꝓducit q̄ ſola ē ſignum pubertatis:ꝛ tñ clauſtra pudoꝛis apta ſunt.ꝛ ſic cognita apparet vel ꝓſumit:hz ſigna pu bertatis nō appareāt.¶Sz oppones:nonne ꝛ ſi in.x.vel.xj.an. apta eſſent clauſtra pudoꝛis idem ꝓſumeres.s̄.de ſpō.iuuenis. Rñ.nō:qꝛ ibi nō loquit ꝙ ꝓſumat carnal copula intueniſſe:ſz cō ſenſus vel cognitio aliq̄ ſponſaliū añ.xj.an.hz apta ſint clauſtra pudoꝛis nō ꝓſumat mr̄imoniū vel carnalis copula interueniſſe de facili:niſi aptioni clauſtroꝝ alia iudicia āminicularent.forte magnitudo ꝓſone vel alie q̄ mulieres meliꝰ nouūt.nec expedit di cere vel ſcīis adnotare.vel dic hāc decr.locū hāe vbi in miꝛibus annis ꝯrerūt:ſz poſtea pueniētes ad maioꝛē etatē ſi vnus petat ſepari:ꝛ alter dicat:coguī eā dū erat in.xj.āno:vel magis vicina xij.nō ſepabit mr̄imoniū:qꝛ pōt dubitari ꝙ tūc fuerit potēs cū ꝓ miſit ſup ſe viꝝ aſcēdere:ꝛ ideo in tutioꝛē partē interp̄tandū eſt s̄.de ſpō.iuuenis. Sz de ℏ oportet ꝓſtare ꝙ viſus ſit eā cogſcere. nō.n.ſola etas.xj.an.ſufficeret.ſz hec opi.in ℏ ꝯdicit ꝓri.qꝛ dicūt ꝙ lz bi in.xj.an.viſi ſint cōmiſceri ſi tñ de ℏ pōt ꝓſtare mulierem non eſſe puberē.ſ.qꝛ lanuginem non hz nō iudicabit matrimoniū niſi puenerit ad annos.xij.

QUi ſillis. Dic ꝓmo loquit qñ ambo ſunt infra ānos pubertatis.nā tūc vterq; eoꝝ ad pubertatē pueniēs iudicio eccl̄ie de iure petit ſepatōez:añ aūt petere nō pōt.Scō ponit qñ tpe q̄ ꝯhūt alter ē maioꝛ:alt miꝛ. nā tūc miꝛ cū ad pubertatē venerit ſepatōez petit.maioꝛ āt nul lo tpe iudicio eccl̄ie petet ſepatōez:cuius ſi ꝯhat mr̄imoniū tenet s̄.e.ti.pri.c.pe.ꝛ ſm ℏ intelligo.c.ſequēs.(Si vo)extunc loquit qñ tpe q̄ ꝯhūt vnus ē pubes ꝛ alter ī pubes.(Judicio eccl̄ie)ℏ iu diciū eſt imaginariū vbi ſpōſalia tenēt:ſz poſtea ex aliq̄ cā ſepan tur.ſz ſi nō tenerēt:puta qꝛ inter ꝓſanguineos:vel qꝛ ꝑus cū alia ꝯriſſet:vel etiā qꝛ ſℏ ꝓditōe erāt celebꝛata;vel quocūq; alio mō ſint nulla nō eſt neceſſariū hoc iudiciū eccl̄ie:lz q̄dāmō ſit hone ſtū.Itē dicimus etiā ſi matrimoniū ſit nullū ꝙ tūc nō eſt neceſſa riū hmōi iudiciū niſi forte ꝓiūcti eſſent mr̄imonialiter:qꝛ tūc ſi re cederet ab eo ſine iudicio eccl̄ie darek ſibi reſtitutio vxoꝛis.ꝯ.de diuoꝛ.poꝛro.(Diſſentire)ita ꝙ eccl̄ia appꝛobet.ſed ſi ꝯrit cū alio mr̄imoniū tenet.ꝛ ē ℏ vex vbi tenēt ſponſalia.ſecus aūt ſi nō tene rēt:qꝛ tūc maioꝛ poſſet ſepatōz petē p iudiciū eccl̄ie.s̄.e.c.acceſſit.

HAbobis tua.his. ſcz ābobus ꝯhētibꝰ (Mr̄imoniꝝ).ſ.futu ri.(Eoꝝ).ſ.ꝯhentiū.(Aſſenſum)vñ dicūt q̄dā ꝙ ſi im puberes p v̄ba mr̄imonio apta ꝯhāt mr̄imoniū.ꝛ ℏ etiā intēdāt nō eſt mr̄imoniū:qꝛ illud ꝯhere nō pñt.nec ſpōſalia qꝛ ad illa nō intēdūt:ar.ff.de ſpō.q̄ſitū.ff.de ri.nup.miꝛē.verū tñ ſi vſq; ad legitīaz etatē in eadē volūtate pſiſtāt ratificat mr̄i moniū:ar.ꝯ.c.pri.ꝛ.l.minoꝛē.Pōt tñ ꝓbabiliter dici ꝙ ſpōſalia cōtrahunt iuris ptāte:lz illud cōtrahere nō intendāt vel v̄ba nō dicāt:arg.ꝯ.de ꝓdi.appo.ſup eo.ꝯ.e.c.vlt.(Tenent.)neuter.n.añ pubertatē petet ſepationē:ſz poſtq̄z ambo vel alter tñ ad puber tatem peruenerit petere pōt.s̄.e.ti.pr.(Anticipare) malicia ſupplente etatem.ꝯ.c.pri.

QUi ſillis. ꝙ apparet ex lanugine vel facti vl ex periētia.(Carnali)ℏ videt ſatis īui in mr̄imonijs illā ſolā dici ꝓximā pubertati q̄ cogſci pōt:arg.s̄. eo.puberes. Jn tutelis āt ſecus diceret:vt no.in decr.puberes.ꝛ idē qō in matrimonio dicā in ingreſſu monaſterij.alij ꝓtra.(Cō ſenſiſſe)vel dicendo v̄ba apta matrimonio:vel cogſcendo eam. ꝛ hoc innuit lr̄a ſequens:ꝓiug.ꝛc̄.

ETteſtationes.credit. ℏ credit cōfeſſiōi mulieris:qꝛ ē ꝓtra ſe:ꝛ vir nō dicebat ꝓtrariū.alit.n. ciꝰ dicto ſtaret.s̄.e.ꝓtinebat.vel dic ꝙ etiā ſi mulier fuiſſet coꝛru pta ꝛ nō vir:nō tñ eēt mr̄imoniū ꝑſumatū.de ℏ no.ꝯ.de eo q̄ cog. ꝓſan.vx.ſue:fratnitatis.(Teſtes)ſpāle ē in cā mr̄imonij q̄ nō ſo lū pꝰ publicatas atteſtatōes:ſz etiā pꝰ ſniaz audit.s̄.ō reiudi.la toꝛ.ꝛ.c.ꝓſang.vl dic ꝙ ℏ erat nouꝰ articulꝰ ſup q̄ lz pꝰ publicatas atteſtatōes lz de nouo ꝓducē teſtes.s̄.ō teſti.ex tēoꝛe.(Pꝛobare) Nō ꝙ ſi ī puberes ꝯhāt q̄ tūcūq; tpe ſteterit pꝰ pubertatē:nō tñ de ſpōſalibꝰ ſit mr̄imoniū:niſi ō nouo ꝓſenſerit p carnalē copulā q̄ ſecuta inducit ꝑſumptū.mr̄imoniū.s̄.ti.pri.is q. Jn ſpōſalibꝰ tñ dicimꝰ ꝙ ſi infantes miꝛes ſeptēnio ꝯhāt ſponſalia:lz ea non teneāt:tñ ratificant niſi in ſeptēnio āno ꝯdixerit v̄bo vel facto: puta cū alio ꝯhēdo.s̄.e.lr̄as.ꝛ.c.acceſſit.ꝯ.e.duo.ꝛ ē mirabile ꝙ ō nihilo lapſu tpis fit aliq̄d:puta ō nō ſpōſalibꝰ ſponſalia.ſz id qō aliq̄d ē nō mutat nāz:qꝛ nō fit de ſpōſalibꝰ mr̄imoniū.alij tñ cō trariū dicūt ℏ incūbere ꝓbatōez mulieri:qꝛ ſigna appebāt diſſen ſus:puta qꝛ vir diſceſſerat ab ea.ſecꝰ ſi nec ſigna diſſenſus vl ꝓſen ſus appebāt:qꝛ tūc debēt ꝑſumi de ſpōſalibꝰ factū eſſe matrimo niū.ꝓmū dictū magis placet.(Cōſenſiſſet)cogſcēdo vl de nouo ꝯhēdo:als.n.ꝛ ſi oſculatꝰ ē eā:vel ſi bītaret cū ea nō ꝑſumerem matrimoniū.ꝯ.de ma.ꝓtrac.ꝓtra in fdic.cc.c.j.(Jura mēto)ſpā le eſt in ℏ casu vt actoꝛe nihil ꝓbāte reꝰ iurare cogat.(Cōſenſit) ſi.n.vir ꝓfiteret ꝙ poſt.xiiij.an.ꝓſenſit ꝛ voluit ꝙ ipa eſſet vxoꝛ eius:licet non interuenerit carnalis copula vel ſignum ꝓſenſus exterioꝛis:tñ matrimonium dꝛ inter eos iudicari cum ſponſalia p̄ceſſerint q̄ ꝓpter ꝓſenſum ſequenté tranſierūt in matrimoniū ſecus aūt eſſet ſi non p̄ceſſiſſent ſponſalia:quia tunc lz ad inuicez eodem tpe ꝓſenſus occultus ſine verbis vel aliquo tractatu p̄ce dente interueniſſet inter aliquos non faceret matrimoniū:cū in eo contrahendo in potentibus loqui neceſſaria ſint v̄ba vel tra ctatus p̄cedens:vt no.s̄.ti.pri.tue.

Ex litteris. liberā tribuas.

s.c.de illis.q nob.ꝛ.So.ħ mulier nūq̄ ꝓsensit spōsalib⁹ parentū: vñ cū esset pubes nō tenuerit spōsalia.s. eo.c.j. vñ ꝺicere pōt.ꝛ ibi ipa libera volūtate ꝺxerat: vñ ꝺicē nō pōt.ħ tñ no.q̄ lz nō teneāt spōsalia si tñ p⁹ ea cog̃scat rata hīe videt sponsalia suo nōie contracta.vel hic de eq̄tate vel ibi interuenerat iuramentum: hic non.

Quod pueri. p tres ānos.

No.spōsalia infantū lapsū tp̄is ratificari.(Copulauit)ħ mr̄imoniū tenuit siue stati pūenerit ad pubertatē siue post cū eā coḡuit.(Reliqt)ꝛ male(Accepit)ꝛ male ipediēte publi.ho.iusticia.(Cōpulit)ꝛ male:cū alīū viꝝ hīet.ꝛ si copula interuenisset ꝓpter affinitatem.(Dabit)ħ inhibitio fit ꝓpter delictū vtriusq̄.sic.xxvij.q.j.§.xp̄s.vel ꝓpter scandalum.

Ad dissoluēdū remouere

ꝛ sup ħ sniat.(Denūciari)No.accusatōez nō hīe locū nisi sup crimīe iā ꝓpetrato.denūciatōez āt sup ꝓpetratis vt pnīa agat.ꝛ sup ꝓpetrādis vt cesset locū hz.j.de accu.q̄lit.xxij.q.v.ħ videt.xciij.di.diaconi.ff.ō dā.infec.l.ij.(Denūciari)ħ eodē mō dicimus posse agi in mr̄imonio spūali.nā electo nō petēte ꝓfirmatōez vel ꝓsecratōz pōt denūciari supiori:ꝺn̄e talis ē in tali pctō:vñ nō pōt nec ꝺz ꝓfirmari ꝛ ꝓsecrari.xxij.q.v.ħ videt.sz caueat sibi ille q denūciat:q̄ nō pōt denūciare pctm̄ q̄ sit in forma electōis si ei⁹ exēcutionē nō ipedit.nec de crimine de q̄ agit pnīam nisi sit tale qō post pnīam ipediat exēcutionē ordis.s.de renū.nisi cū pdē.§.j. ꝛ no.ij.q.j.si peccauerit.ar.ꝯ.lj.di.ex pe.sz illud loquit in irregularitate ꝛ criminib⁹ vbi dispēsatio ē necessaria.¶ Itē ꝯ.j.ō cle. ex.mi.si celebrat.sz expone vt ibi. Itē denūciatōe agit ꝯ electum post ꝓfirmationē.s.de ap.ꝓstitutis. Itē nō q̄ lz denūciatio ipediat ꝓfirmādū ꝛ ꝓsecrādū:nō tñ ꝺz tm̄ opari vt electores reuocet ab electōe nisi credāt vex esse qō ꝺicit.nec ꝓpter ħ ē impediēda vel ꝓhibēda a supiore celebratio electōnis:nisi forte incōtinenti hīet patas ꝓbatiōes.s.de his q̄ fi.a ma.par.ca.cū in cūctis.Alij ꝺicūt ꝛ forte meli⁹ q̄ nō est ꝺīa inter ordinationē ꝛ ꝓsecratōez ꝛ electionē:q̄ vtrobiq̄ ꝛ ordinator ꝛ ꝓsecrator ꝛ electo⁹ diligētes debēt esse vt ingrāt ō ꝓsona ordinādi ꝛ ꝓsecrādi ꝛ eligēdi.si.xxxiij.di.q̄rundā.lxj.d.miramur.viij.q.ij.dilectissimi.ꝛ denūciationes audire debēt ꝯ pdictos si credūt denūciātes bōa intentione mouere ꝛ vex esse qō obꝺiciūt.si āt nō credāt nihilomin⁹ pūt ꝓcedere ad ordinationē ꝛ ꝓsecratōez ꝛ electōez.ꝛ tenebit qō factū est etiā si denūciator appellet.ꝛ etiā si ꝺicat se hīe patas ꝓbationes:q̄ ħ pdicta.s.ordiatio ꝓsecratio ꝛ electio nō fiūt in forma iudicij:sz officia vel mīsteria sunt.ħ tñ fatemur q̄ si corā supiore ꝓbauerit veras cās ex q̄bus ꝛppellauit q̄ totū cassabit̄ qō factū ē ad min⁹ ad exēcutōez.s.de elec.cū inter dilectus.ꝛ.s.de ap.ꝓstitutus.posset etiā supior ordinatori ꝛ ꝓsecratori ponere penā si inueniret pdictos ꝓperā ꝓcessisse.videt tñ q̄ si sit admissa denūciatio ꝛ ꝓcedat ordie suo qō postea pcedēte denūciatōe nec ipe q̄ in denūciatōe ꝓcedit:nec ali⁹ ad ordiatōez vel ꝓsecratōem ꝓcedet. ar.ħ.lz in electōe forte ē aliud.de ħ āt no.j.de simo.accusatū. In ꝓfirmatōe āt cū ꝓcedit̄ in forma iudicij ꝛ cū cāe cognitōe bñ admitteret talis appellatio ꝛ cassaret q̄cq̄d fieret p⁹ talē appellationē etiā si nō ꝓbaret veras cās appellatōis.s.de ap.inꝑpositis ꝛ qō dictū ē in ordinatore ꝓsecratore ꝛ electore.s.q̄ nō obstāte ꝯ dictōe ꝛ appellatōe cuiusq̄ tenet qō ab eo fit.idē videt etiā in eo cui mādatū est q̄ ꝓuideat in aliq̄ bñficio alicui ꝛ eo q̄ deputat⁹ ē executor ē ad dā dū.ꝛ ħ ꝺicim⁹ pdicta rōne:q̄ iudex nō est nec in foro iudicij ꝓcedere ꝺz.imo etiā idē ꝺicim⁹ si als hīet iurisdictionē vt ep̄s:ꝛ ad eū ptinet collatio bñficiorū:q̄ nō teneret admittere hmōi exceptōes vel denūciatōes. nec appellatio obꝑ inꝑpositā ipediret ꝓcessum eius nisi ꝓbaret vītas cāe.s. de ap.ꝓstitutus.ꝛ.c.se.imo si ꝓuisor vel executor vult audire exceptōes vl̄ denūciatōes hmōi ille q̄ ꝺz ꝓuidere posset ꝺicere nō ptinet ad te:q̄ tñ executor ē.s.de re iudi.decetero.lz sec⁹ esset in ordīario.si āt ꝓuisor hīet cāe cognitōez:vt si mādat q̄ ꝓuideat si ē idone⁹ vel q̄ alias cōpellat:tūc opposītā exceptionē vel denūciatōez audiet ꝛ appellari pōt.ꝛ q̄cqd fieret post talē appellatōez si offerret ꝓbationē cāe cassaret.s.de ap.inꝑpositā.prudēter tñ faciet mer⁹ executor si audierit q̄ eū monet ꝛ si ꝓsulerit supiorē.(Cōtrahēdum) maxīe vbi de eox spōsalib⁹ agit:q̄ tūc sunt vicini pubertati.xxij q.v.ħ videt.(Exceptōib⁹)q̄ nō ꝓcessit monitio.j.de accu.q̄liter vl̄ q̄ ē crimīosus denūciator.ij.q.vij.accusator.iij.q.vij.in q̄ib⁹ (Attēt̄).i.ne spōsalia de nouo ꝯbant̄.(Cēset)q̄ appebit lapso termio denūciatōi pfixo.(Attētatū)p extorsionē vl̄ violētiā.(Irritū).i.puelle nō pīudicat.vel ꝺic q̄ ideo ꝺicit̄ irritū:q̄ pēdēte eā sepabit̄.vl̄ ꝺic q̄ ħ obtiet in spōsalib⁹ nō i mr̄imonio.

Que nobis.exheredi.mu

tuo)p vba de pnti.(Etatis).i.xij.an.cōpleuerit.(Etatis)q̄.xij.an.nō hēbat.(Et etatē.)hic satis colligit̄ q̄ siue mulier hēat.xij.an.siue cognoscibilis sit pōt contrahere matrimoniū.

¶ De clandestina desponsatione. Rubrica.

¶ Cládestinū matrimoniū ꝺicit̄ q̄ nō pōt ꝓbari p testes.j.c.j. ꝛ.ij. Itē qō nō fit cū solēnitate.j.e.c.iij.xxx.q.v.alit.q̄ lz nō debeant fieri:tñ facta teneāt.xxx.q.v.nostrates.

Iqs clā.

rint pītes q̄t sufficiebāt ad ꝓbationez:alⁱs male seq̄ret:viro incūbit ꝓbatio.(Viro)petēti vxorē.ꝛ si mulier petat viꝝ:q̄ negantis factum ꝛc̄.vj.q.v.actor.ff. de ꝓbatio. ei incumbit.

Quod nobis. compellēdi

vt se habeāt ꝓportionabiles.(Rōnabilis)vt ꝓsanguīneas vel aliud impedimētū:puta q̄ fiat pīudiciū alij mr̄imonio:vel alie ꝓsimiles.

Quam inhibitio in ecclesiis

nō in vna tm̄:sz in omībus ecclīs illius loci vbi hītat vel saltē in pluribus.(Proponat)cū piculosum sit illicita matrimonia contrahere ꝛ ꝓpter pctm̄ ꝛ ꝓpter illegitimitatē filioꝝ.dignū est q̄ hec solēnis publicatio in eccl̄ia fiat. ad idē.j.q̄ ma.ac. poss.cū in tua.nā circa maiora matrimonia piculū vītat.xlij.di.q̄ escamus.ꝛ hac eadē rōne pōt ꝺici q̄ hec publicatio ꝺz fieri in eccl̄isijs vbi antiq̄ hītatio ē parentū vtriusq̄. Illi.n.sunt q̄ melius nouūt ꝓsanguineos suos.s.ō testi.nō ꝺz.j.q̄ ma.accu.poss.videt ¶ Itē q̄rendū ē de ꝓsanguinitate vbi meli⁹ vītas sciri pōt.s.de elec.scriptū.j.de purga.cano.cū.p. Itē verisio esset ꝺicere q̄ publicatio hec alibi fieret. si.n. scotus vel ibernicus vult ꝯhere bonōie cū aliq̄ siue scota siue lōbarda:q̄s erit q̄ de eox ꝓsanguinitate sciat testificari cū nec terraz nouerit. ꝛ si alibi esset eox antiq̄ hītatio alibi moderna vtrobiq̄ fieri ꝺeberet.nā in pmo loco:q̄ melius sciūt gradus ꝓsanguinitatis. in scō:q̄ melius sciūt si cū alio contraxisset. ¶ Itē ꝺicūt quidā ꝛ nō male:q̄ lz bonū sit vtrobiq̄ nūciare:tñ si solummō fiat vbi est eox antiq̄ hītatio sufficit ad hoc vt filij eox nō iudicent̄ illegittimi: q̄ hec ꝓstitutio nō iudicat illegitimos ꝓpter cessationē denūciatōis:nisi illos q̄ in casu ꝓhibito sunt ꝓiuncti.tñ q̄dā credūt idē ꝛ si aliud impedimentū ꝺn̄ adsit.j.q̄ fi.sint leg.ex tenore.nā ibi ꝺicit̄ q̄ ad hoc vt filij sint legitimi oportet q̄ matrimoniū contractū post aliud mr̄imoniū sit contractū in facie eccl̄ie ꝛ ignorāte altero ꝓiugū.sz vbi non fit publicatio sm tenorē huius decre.nō fit in facie eccl̄ie: q̄ nec filij sunt legitimi. Alij tñ ꝺicūt q̄ in facie eccl̄ie fit si fit publice etiam si ne solennitate huius decr.ꝛ ideo sufficit q̄ tm̄ publice contrahat ꝛ erūt filij legitimi ꝺummō sit alterius ignorātia. Sz q̄d si vbi ē eox antiq̄ hītatio nō habeat ꝓsanguineos:sz alibi ꝛ in pluribus locis nūq̄d vbiq̄ erit necesse fieri publicationē. Rn̄.nō.n.oportet circa hoc minus sūtilizare ꝓpter piculū illegitimitatis filioꝝ: sz ab initio multū sit diligētia adhibēda.sz ex postfacto ꝓpt̄ cām ꝓdictā q̄tū pōt ꝺz negligentiā tolerari vel potius excusari. Sed q̄d si publice contraxit ꝛ tenuit aliā.s.pmā ꝓ vxore:nūq̄d hūblicatio facta in eccl̄isijs sufficit vt sine pctō coniungat sibi aliā.s. secunda an ꝺz querere sniam diuortij:ꝛ etiam iusticiam sn̄e.i.q̄ iuste sepatus sit a prima? Rn̄. q̄ hec mulier q̄ sciuit prius matrimonium non excusat a pctō.nec eius filij erunt legitimi si postea appareat legitimum primū matrimonium: ꝛ nunq̄ ꝓ eccl̄iam sepatum.debuit.n.q̄rere sniam diuortij:negligens.n.fuit.ꝛ ideo non ꝺz excusari quin sciuerit impedimentum. debuit.n.diligentius inquirere q̄ꝫ ꝓ solam publicationem:arg.s.vt̄li.non ꝓtesta. qm̄.s.de spon.in pūtia.xxxv.q.j.cum ꝓ publicationē quoad alia impedimenta ꝓter consanguinitatem modicum opat: nisi quia facit aliq̄n ꝓsumi:quia si crederet aliquod impedimentū esse suo matrimonio non fecisset suū matrimonium ꝓ eccl̄ias publicari. sed hanc ꝓsumptionē tollit si publice crēdebat vl̄ sciebat q̄ cum alio contraxisset.ff.de iur.ꝛ fac.igno.regula iuris.discat igit̄ cautus negociari.C.de fur.in ciuilem.ꝛ hec vera sunt si erant ꝓximi ne note sibi adinuicem.nam si esset vnus de vna ꝓuincia ꝛ alius de alia:ibi facilius ꝓsumeret ꝓbabilis ignorantia. si autem nihil sciret de priori matrimonio lz publice contraxisset: nec ipa

esset in petō: nec filij illegitimi: q; ab impedimēto excusat eos ꝯ/ ctū mr̄imoniū publice ⁊ iḡrantia q̄ ābo in fuenire oportet vt ex/ cusēt: vt exp̄sse colligit. ī. in pāl. decr. q fi. sint legi. ex tenore. Jtē ⁊ si sn̄ia lata sit dūmō nō sit appellatū sufficit ad excusatōez mr̄i/ monij ⁊ legitiationis filioꝝ: q̄uis possit postea ipa sn̄ia retracta ri: ⁊ etiā retractet. s̄. de re iudi. tenor. q; ꝓbabilē cāz hñt errorē imo videt etiā q; si sciuerūt mr̄imoniū ꝑmū ⁊ iḡrāte altero ꝯhāt hm q; credebant ꝑmū matrimoniū sepatū ꝓbabilit q; sine pctō sunt. ⁊ filij sunt legitimi etiā si nulla fiat publicatio in eccl̄ijs. s. ō spon. cū in aplica. sz h nō credo. nā exq̄ mulier sciuit viz. hāc aliaz vxorē nō dz cū eo ꝯhere vel ei credere sup sepatōne ꝑmi mr̄imo/ nij: nisi p vitatē h sciat: ar. s. de spon. in p̄tia. nec ꝯdicit decre. cū in aplica. q; lz iḡrātia illā excuset vt postea possit cū ea ꝯhere nō obstāte q; de ea ducēda fidē dedit ꝑma viuēte: nō tn̄ filios defen/ dit ab illegitimitate. (Probabilis) no. ꝑpter ꝓbabilē ꝓiectrā in terdici mr̄imoniū. s. de spō. cū in tua. (Jnterdicat) p ipos p̄sbros alij dicūt p solos ordinarios. (Si ābo) secus si alter. ī. q fi. sint leg. ex tenore. Dñ no. q; si aliq̄s petat aliquā in vxorē ⁊ ꝓbet q; ipe ꝯrit cū ea de p̄nti. ⁊ mulier silr̄ ꝓbet q; ꝯrit cū alio de p̄nti. nec ꝑ bet aliq̄d de añcedēti tpe reus absoluet: q; vbi obscura sunt iura ꝑtiū ꝑ eo interp̄tādū ē. s. de fi. instru. inc̄ dilectos. ff. de re. iur. fauorabiliores. ⁊ idē videt si duo egissent ꝯ eandē mulierē. ⁊ de vtroq; simul ꝓstaret q; cū ea ꝯrisset: sz nō ꝓstaret de anteriori tpe q; absoluēda ē ab vtroq; vel potiꝰ differēda ē sn̄ia q̄uscq; de añ/ riori tpe ꝓbet. si aūt ꝑmo ꝓstaret de vno q̄z de alio q; forte nō ha/ buit ita patas ꝓbatōes: tūc etiā idē dicendū videt. s. q; differēda ē sn̄ia: ne p̄iudiciū fiat alij mr̄imonio: ar. ī. de eo q; cog. ꝓsang. vx. sue: sup eo. ī. de frigi. c. j. vbi no. ⁊ c. laudabilē. q̄ ad hūc tn̄ articu lū posteriorē. sec⁹ est si agit de ꝓbēda vel possessionib⁹: q; tūc sta tim etiā ꝑmo ꝓbāte ferē sn̄ia. sz caueb ꝓdēnato qō buabis eū in demnem si forte aliq̄s faciat expensas ꝑ eo q; rē pendente lite re stituit. ff. de rei ven. is a quo. ⁊. l. seq.

De sponsa duoꝝ. Rubrica.

Duobus modis. fides.

q̄ ad sp̄ōsalia ꝯhēda vel matrimoniū. (Pactio nis). s. p vba de futuro. (Et ꝯsensus). s. p vba de p̄nti. (Ducet) Quatuor modis ꝯhunt sp̄ōsalia sez nuda ꝑmissione. s. cū dic̄ vn⁹ alteri: accipiam te in meā vxorē ⁊ ecōtra: vel eq̄poll. ī. e. c. j. vt h. idē etiā credim⁹ si inhabiles ad contrahendū matrimoniū vbis vtunt mr̄imo/ nio aptis. s. accipio te in meā: ⁊ ecōuerso: arg. s. de despon. ī pu. at testatōes. ⁊ c. duo. ⁊ c. a nobis. Jbi. n. dic̄: matrimonialiter ꝓiun gebant. Jtē datis arris sp̄ōsalitijs. C. de spon. arris. Jtē annuli ſbarratōe. xxvij. q. ij. si q̄s desponsauerit. Sz aliter melⁱ ꝓbari vi/ det q; ꝑ annulū tn̄ sp̄ōsalia ꝯhunt: q; matrimoniū nō ꝓtrahit: nisi vbis aptis matrimonio interueniētibus dūmō ꝯhētes log possint. s. de spon. tue. Jtē iuramento ꝯhunt sp̄ōsalia. s. de spō. de illis. (Si ꝑmiserit) h satis exp̄sse hēs q; sp̄ōsalia intelligunt cō tract ā q̄n ꝓditio in sponsalibus apponit. h. n. ꝓstat q; añ aduen/ tū ꝓditōis. i. añ q̄z eā cogiscerent fuerūt sp̄ōsalia de futuro. postea enī fuit matrimoniū. s. de spon. is q̄ fidē. Jtē talia sp̄ōsalia indu cūt publice honestatis iusticiā. s. ō spon. ad audientiā. (Rē secū) siue intelligat de fornicario coitu siue de matrimoniali sp secuta copula ratificat matrimoniū. s. de spon. is q̄. (Cōsensu) obtinen/ do nō obtento. i. si in me ꝓsenseris ego ꝓsentiā in te. vel si dederis centū ego accipiā te in meā. (Stringit) annulo. ⁊ sic videt q; ma/ nū stringere annulo sit exp̄ssius signū matrimonij cōtracti q̄z ali q̄d aliud. sz certe h vult dicere: q; ⁊ si ꝓsuetudo sit q; q̄n mr̄imo/ nū contrahit q; mulier ſbarrat annulo: tn̄ ⁊ sine ſbarratōe ānu lo fit matrimonium solo ꝓsensu ⁊ vbis de p̄nti.

Accepisti desponsatā. p vba ō p̄nti.

Jcet. ꝑpter solitā.

Ua fraternitas. despōsati

one). i. q; aliq̄s petūt: q; se eas despōsasse dicūt. (Jrri/ tare) ꝑpetuo si est causa ꝑpetua duoꝝ tij: vl̄ ad tp̄s ad agendā p̄niam: vel melius q̄uscq; cognoscat an teneat ꝑmū mr̄i/ monium. xxxiij. q. iiij. non oportet. ⁊ sic intelligo. s. ō despon. im/ pube. duo. ⁊ c. ad dissoluendum. ⁊ sic non est contra. xxxv. q. iij. contradicimus.

Ua ducū ⁊c.

De ꝓditionibus appositis in desponsatione. Rubrica.

Quicūq; sub cōditōis.

tiam in honeste: sz nō ꝯ naturā matrimonij pu ta si furtū fecerit. idē in impossibili. sec⁹ si esset in honesta: ⁊ ꝯ naturā mr̄imonij. ī. e. c. vlti. xxxiij. q. ij. aliq̄ū. ⁊ c. solet. q; tunc mr̄imoniū nō tenet. Jtē sec⁹ in honesta ⁊ volūtaria ꝓditōe: q; h suspendit sp̄ōsalia q̄ usq; fuerit adīpleta: vl̄ carnal copula ſbsecuta: vl̄ ꝓsensus de p̄n/ti. ī. e. de illis. Jtē est ꝓditio honesta ⁊ necessaria: vt si xp̄ianus ꝯ hēs cū iudea dicat si facta fuerit xp̄iana: als. n. nō tenet matrimo niū. xxx. q. iij. nō oportet. ar. xxix. q. ij. idolatria. vbi innuit q; q̄/ libet turpis ꝓditio dissoluit mr̄imoniū. sz dic illud log ō dissolutōe vinc̄li ꝓiugal. nō ät hz locū in collatōib⁹ factis eccl̄ijs: q; ibi si ap/ ponat ꝓditio ꝯ nāz ꝯct⁹ tn̄ tenet ꝯct⁹. x. q. j. c. j. ⁊ idē ē in collatōe ordinū. xxviij. di. diaconi. ⁊ monachatus. ī. ti. ꝑi. insinuāte. vbi no. sz in alijs cōtractib⁹ ꝓditōes ꝯ nāz sic̄ ꝓditōes ī possibiles vi ciāt ꝯctū: insti. de inuti. stip. §. ī possibilis. ff. de ac. ⁊ ob. nō solū. sz in vltimis volūtatib⁹ ꝑ nō adiectis habent. C. de insti. ⁊ ſbsti. l. rep̄hēdenda. (Noluerit) forte q; nō adīpleuit ꝓditōez furti faciē di. (Despōsatio) nā si interuenerūt vba p̄ntis tpis: puta ꝓsentio in te sic̄ in vxorē si feceris furtū: statī est firmū matrimoniū: nec suspendit p ꝓditōez. si vo interuenerūt vba de futuro: statī sunt vera sp̄ōsalia: nec suspendunt p ꝓditōnez. si vo dixerit: accipio te in vxorē si dederis centū suspendet q̄uscq; det centū. ī. e. sup eo. ⁊ si interim cōtrahebat cū alia de p̄nti tenet. ī. e. de illis. si vo dixerit cōtrahā si dederis centū: datis centū nō est mr̄imoniū. sz sponsa/ lia. vñ si datis centū cū alia ꝯhat tenebit mr̄imoniuz. silr̄ si dicat impono tibi annulum ita q; si dederis centum: sit matrimonium datis centū mr̄imoniū firmū erit. ⁊ eodem mō si dixerit: sint sp̄ō salia: nō datis centum erunt sponsalia. alij contra.

Quam sit ꝑpriū. presbyter.

huius p̄sbri intererat: q; erat sacerdos illi⁹ mōasterij vbi bi manumissi morari debebāt. (Hac ꝓditōe) mi nus bñ sumūt hīc q̄dā arg. q; in sp̄ūalib⁹ inuenit ꝓditio: imo li/ bertas ſb ꝓditōe dar. nec. n. ꝑpt h p̄cise cogit mōach⁹ fieri. (Fuerat) cleric⁹ vel p̄zon⁹. nā si esset mōach⁹ cū nō posset hāc ꝟuos non posset eis dare libertatē. xij. q. j. nō dicatis. vl̄ libertati on⁹ spūale adijcit. s. de ser. ordi. eo. (Jtē) repete q̄ dixim⁹. s. de ser. nō or. de famul. (Exhibe). q. d. sic de trāsgresso mādato peniteat. ⁊ etiā sic firmas cautōes ab eo habeas q; vlteri⁹ nō p̄teribit q; vlterius silē facere nō attentes.

De illis aūt. accipiā. gd si dixerit accipio? Rñ.

idē. ī. e. sup eo. (Accipiā) q̄d si talis sit ꝓditio: si inuenero te virgi/ nem si mihi in ꝑmo coitu placueris? dicim⁹ tales ꝓdi tiones in honestas: ⁊ ideo reijciendas. s. e. c. j.

Ex cū alicui. interposita

ꝓditōe) g̃ si dixisset mō: ita q; dōatio statī teneat: sz iponit on⁹ do/ natori. vbi gr̄a: dono tibi hāc possessionē vt oī die celebres vel cō silib⁹. als aūt bñ lz eccl̄e donare ſb ꝓditōe sic̄ alij. ⁊ nisi extiterit ꝓditio nō tenebit dōatio: q; tūc dōatio capit vires ex ꝓditōe. (Re uocari) sz ⁊ si ſb tali ꝓditōe. s. vt nō alienent sit collatū ⁊ alienet ob redēptōez captiuoꝝ: ⁊ alijs casib⁹ a iure ꝓcessis tenet alienatio si nō sint alie res q̄ alienari possint. xij. q. ij. au ꝑ. x. q. ij. h ius. als ät nō tenet: vt in auc̄. de san. epi. §. sc̄issimos. de h notatū ē. x. q. ij. c. ij. ⁊ no. s. de testa. raynaldus. C Jtē nec in hōc casu re uocat ipo iure: sz necessaria est retractio.

Sup eo. cōsensit. p vba de p̄nti. (Sī p̄z) idē credūt q̄dā ō

papa. nā sic p̄nt ꝯbi sp̄ōsalia si papa dispensauerit. alij dicunt ⁊ melⁱ q; cū sp̄ōsalia vbi req̄rit dispōsatio nō teneāt: q; ius ea ppe tuo ꝓhibet. nec ſb ꝓditōe ꝯbi potuēt. ff. ō v. ob. inf stipulātē. §. sacrā. ⁊ l. ꝓtinu⁹. §. pe. (Si ꝓsensus h oīo videbat adducē cāz ꝯ/ rietatis. nā si post sp̄ōsalia de futuro supueniēs ꝓsensus ō p̄nti fa cit de sp̄ōsalib⁹ mr̄imoniū. multo magis vī q; si a p̄ncipio inue/ nit ꝓsensus de p̄nti: sz suspēsus fuit ꝓditōez q; p talē ꝓsensum ꝯ bi deberet mr̄imoniū ⁊ nō sp̄ōsalia. Sz tn̄ rñdet ꝯriū: q; nō ē ve rū q; sit ꝓsensus de p̄nti q; suspēsus ē ꝑ ꝓditōez. (De p̄nti) ⁊ q; cō sensus de p̄nti nō est. sed de futuro dicendū videt q; etiā postea interueniēte ꝓsensu p̄zis: tn̄ nō erit matrimoniū sz sp̄ōsalia tn̄. ⁊ satis dici posset q; cogi dz ꝓsummare sp̄ōsalia. Sz dicūt q̄dam aduenīente ꝓsensu p̄zis fieri matrimoniū. ꝓsensus. n. tunc inter/ ueniens signū est ꝓsensus de p̄nti: dummodo contrahentes ip̄m

ꝑsensum requirant.ꝛ idem videt etiam si ipm ꝑsensum non requirant dummō nō ꝓtradicant:qz si contradicerent tunc sine cōsensu de pñti non posset contrahi matrimoniū.sz si nō appeat de ꝓditōe ꝓsumit ꝑsensus:qz ꝑ matrimonio est ꝑsumendū.j.c.pxi.

PEr tuas litteras. (ꝑsentirēt).ħ ꝓditio honesta ē.ꝛ iō ꝟuāda ē lz ħ ꝓditio sit apposita:tñ si carnal copula interueniat ꝑsumit a ꝓditōe recessum:ꝛ ē mrimoniū.s.eo.de ill.(Sibi)mulieri.(ꝑzo mrimonio)in ħ ē fauoz mrimonij: qz cū testes dixerit de ꝓditōne ꝛ copula carnali ꝑsumit copulā p cessisse ꝓditōez(qꝫ aūt)nisi ħ ꝓbaret qꝫ añ copulā ꝟxissent:extunc carnal copula nō ratificaret spōsalia cū iā cessassent ꝑpt adimētum ꝓditōis. Alij tñ dicūt qꝫ etiā si post ꝓditōez parentū:vel alis impletā ꝓditōem igrantes:tñ ĩmpletā simul cōmiscerent qꝫ fit matrimoniū: ꝛ renunciare intelligunt ꝓditioni.

SI cōditiones. (ꝓmitteꝝ)diceret pactā:Rete q dixim⁹.s.co.c.j.(Dicat)altero ꝑsentiēte.nā nisi ambo ꝑsentiāt nō ĩpedit matrimoniū.xxxij.q.ij.aliqñ.si vn⁹ dicat ꝟho tecū si gñatione ꝑlis vites:vel q̄uscz pulchzioz ē aliā inueniā:sz ali⁹ ꝓdicat matrimoniū ē:vt in ꝑall.c.aliqñ.sz si taceat idē:qz ꝑsumit ꝟdicere ī fauoz mrimonij.s.c.pxi.(vouētes)votū ē ꝓceptio boni ꝓpositi cū deliberatōe firmata q̄ qs ad aliqd faciendū vel nō faciēdū se obligat. Et lz mlta sint vota ſm diuersitatē rez q̄ vouēt:tñ votū ꝓtinentie ꝛ mrimoniū ĩpedit ꝛ dirimit ꝟctū iā. Pōt aūt vouere q̄qz sanemētis votum ꝓtinētie nisi exꝑsse ꝓhibeat:qz vouēs.i. spūs.s.duxit.ꝓhibent āt vouere ꝓiuges nisi p ꝑsensum. Item nec furiosus:nec ꝟuus. Item nec ĩpubes.i.puella minoz.xij.an.ꝛ puer mioz.xiij.an.sic in matrimonio:ꝛ no.s.de despō. ĩpu.puberes. ꝛ.c.ꝓtinebaꝫ.imo forte pl⁹ dicerē:qz votū non teneat nisi sit potēs coire:qz q̄ nō ē exptus aculeos carnis vouē ꝓtinentiā nō pōt etiā si sit maioz.xiij.an.qđ tñ nō placet. Alia āt vota facili⁹ crederē posse quē q̄z facere post q̄z discret⁹ ē:qz sic pōt se diabolo obligare p pctm:sic deo p votū.tñ votū factū in mioz etate de mōachatu tenet si nō ꝓtradixerit maioz fact⁹.xx.q.j.illō.ꝛ.q.ij.c.j.ꝛ ij.ꝛ.s.de regu.ꝛ tran.c.ad nostram. De voto solenni simplici dictum ē.s.de regu.ꝛ tran.ad relig.vidua.ꝛ.c.poꝛrectum.

Qui clerici vel vouētes matrimoniū contrahere pñt. Rubꝛica.

DE diacono. dispēsati/ (ue)no.laxam dispensationem epoꝛ.

EX litteraꝝ (ordinē).i.religionē.(Ad vlteriꝰ)de ꝑsilio loquit.nam etiam in supioribus dispensare pōt.s.c.pxi.

DEminim⁹ (cogēdus)no.q semel pfessus ꝺūmō faciat in manib⁹ eius q ptātē hz recipiēdi pfessionē vlteri⁹ ꝟhere nō pōt:sed cogēdus ē ad regulā quā pfessus é trāsire:vt h.i dē dicim⁹ in vouēte ꝛ ꝓponēte ꝟuare religionē dūmō votū vel ꝓpositū solenniz et p susceptōez hītus siue pfessionis siue nouity: vt h.s.de reg. ꝑsulti.j.e.insinuāte.si ꝟo alis votū emittat:siue de intrādo religionē:siue ꝺtinētia ĩpedit matrimoniū ꝓtrahendū:sz nō dirimit ꝓtractū:vt h.j.e.rursus. Item dē dicim⁹ si suscipiat hītū sine emissione voti.j.c.pr.s.de ꝑuer.ꝑiu.ex parte.

COnsulunt. velamen. ꝓbatōis nō pfessionis. nec fecit votū:qz tūc sec⁹.s.c.pr.ꝛ.s.de reg.ꝛ trā.statuim⁹.(Intrauit)idē esset ꝛ si intrasset sine voto vel ꝓposito ꝓpetuo imitādo vitā.s.de regu.ꝛ trā.statuim⁹.(Altare)ħ pfessio sic facta sup altare tūc pdest ꝛ ꝑiudicat qñ ħ agit de volūtate mōachoꝝ ꝛ ĩpius pfitētis q obligatio pfessionalis hīcinde ꝟhaf:alꝭ āt nō ꝑiudicaret.vel dic qꝫ sp ꝑiudicat qñ postea suscepit hītū sine ꝓtestatione.s.de regu.ꝛ trā.ꝑsulti.ꝛ.c.statuim⁹.(Obediētiā)ħ nō suffic cū etiā canonici seculares hāc ꝓmittant.s.de ma.ꝛ obe. his.nisi obedientiā monachalē ꝓmitterēt:puta qz oī sue volūtati renunciarēt.ꝛ oī cōmitterēt volūtati abbatis:qz tūc talis obediētia ꝑfessione sufficeret.xij.q.j.nō dicatis

TEnens ad pñtiā nr̄az.ꝓmisit) spōsalia fuerūt de futuro(Seueritate) nō fuit ħ metus q caderet in ꝑstantē vir̄(Suis)heremite(Votū)sec⁹ si ꝓfessionē fecisset vel hītū suscepisset:vt no.s.e.meminim⁹:vel se ei reddidisset.s.de regu.ꝛ trā.poꝛrectū(Licētiā)de mibicoꝛdia.nā de rigoꝛe iuris etiā post votū simplex nō ꝺaf ei licētia nubēdi:lz ꝟctū teneat.s.c.pxi.vl ideo ꝺaf ei licētia: qz in ꝓturbatōe animi ħ fac.xvij.q.ij.gōsaldus.vel fuit poti⁹ ꝓmissio cōpatiua q̄ licentia.Alij dicūt qꝫ sic nō tenet votū solēne post matrimoniū ꝟctū. s.de ꝑuer.ꝑiu.qdā.sic post spōsalia de futuro nō tenet votū simplex:arg.j.c.pxi.vt h.cum ḡ nō tenuerit nō ꝺz ei nubēdi licentia denegari si pōt impedire mrimoniū ꝟhendū.tñ lz nō teneat votū ꝓpter ꝓstōnes eccle:tñ peccat ꝟ faciendo ꝛ ꝟuare ꝺz.sic.s.de ꝑuer.ꝑiu.qdā. ꝛ expone:tribuere nō postponas.i. nō ꝓhibeas.

QVrsus qdā. (emittēs) sine aliq̄ solēniza/tione.(Innuit)ħ fuerūt spōsalia de futuro(Nō min⁹).i.nō minoꝛi tpe:qz vtrūq; ad penā eternā.xxij.q.vj.iuramēti.vel apud deū:secus tñ apud eccl̄az.(Votū)sic.n.in spōsalibus ꝓza spōsalia sunt ꝑsumāda.s.de spō.sicut.sic etiā in voto ꝛ spōsalib⁹.si aūt spōsalia ꝓcedāt votū credimus qꝫ est cogendus:vel solennizare vo/tū:vel pficere spōsalia.s.de ꝑuer.ꝑiu.ex parte.in fi.

INsinuāte. supplicatū. qō faciendum nō ē.xxxvj.q.ij.nullo.C.si nup.ex rescrip.pe.l.j.(Vt in domo)cū ħ ꝓditio sit ꝟ substantiā monachat⁹.videt qꝫ nō tenet.s.de sta.mo.cū ad monasteriū.s.ti.pxi.c.vl.xij.q.ij.c.nō solet Rñ.illud in matrimonijs:ħ secus in monachatu.si.xxviij.di.diaconi.vel dic qꝫ potuit fieri monacha in ꝓpzio domo.xxvij.q.j.de viduis.ꝛ hīpo qꝫ etiā fit monacha oīa bona ei⁹ q̄ ad ꝓpzietatem fiūt epi vel monasterij:cui spāliter se reddit.C. de epi.nulli.xix.q vl.§.vl.ꝛ epꝰ vel abbas pōt sibi ꝓcedere vsumfructū ad volūtatē suā. Alij dicūt qꝫ deueniēt ad succedētes ab intestato:ar.C.de epi.siqs ꝑb̄z.Alij dicūt qꝫ sunt in pendēti.ff.de iudi.nō quēad/modū.ꝛ in canonē late excōicationis incidūt si ꝟberaf ab his q nouerūt.vel ab oī̄bus q habitū portāt.j.de sen.ex.nō dubiū. Item dic qꝫ nō est ħ ꝓditio ꝟ substantiā mōachat⁹ qꝫ in certo loco moꝛet ꝛ de certis redditib⁹ viuat:sz aliqñ abbas vel qlibet supioꝛ pōt ħ ꝓcedere ex cā.s.de elec.cū int.R.sz tñ nullus ꝑterea pōt se obligare:vt ꝑpetuo dimittat aliquā eccl̄iaz: vel locū alicui mōacho.s.ħ stā.mo.cū ad monasteriū.sz ꝛ si obliget nō est ꝟ substantiā monachat⁹:qz nō ponit qꝫ ħ erat ꝑpzium cū in certo loco moꝛando posset esse sine ꝑpzio ꝛ in obediētia.sz tñ qz ē turpis ꝓditio ē reiciēda: ꝛ monachat⁹ tenet.ꝛ si occurreret casus in q̄ abbas vel superioꝛ vellēt ex malicia remouere illū a loco qđ ei deputaf posset supplicare supioꝛi:ꝛ supioꝛ eū audire debēt ad similitudinē ꝟui.C.ħ ꝑci.impe.offe.l.j.insti.de his q sui vel alie.iur.vel dic qđ pl⁹ placet qꝫ hec mulier nō erat monacha:ꝛ bñ poterat hīe ꝑpzium:ꝛ tñ nō poterat nubere ꝑpter votū solēne qđ emiserat:qđ q̄lit fieri posset no.s.de regu.ꝛ tran.poꝛrectū.(Propziā)q̄dām aūt sunt epi vel monasterij(Habitū)p hāc hītus susceptōez solennizatū ē votū:ꝛ ideo dirimit sequēs matrimoniū:vt no.s.e.meminimus.ꝛ hoc ideo é:qz apparuit volūtas ei⁹ de vita mutāda.imo plus dicimus qꝫ sine hītu solennizaf votum:vt no.s.de regu.ꝛ trā.poꝛrectū.(Lohercere).s.de ꝑuer.ꝑiu.ex pte.in fi.Io.ibi.

De eo q̄ duxit in matrimoniū quā polluit p adulteriū. Rubꝛica.

PRopositū. mulier. q̄ cū nō ꝺelīqrit nec matrimoniū teneat ꝺ iure pōt ab eo recedere si postq̄z sciuit impedimentū nullo mō ꝑsentit:qz cū añ moꝛte sēde vxoꝛis nō fuerit mrimoniū:qz nō potuit ꝓpter impedimentū alterius vxoꝛis.nec post moꝛtē fuit matrimoniū si ab eo discessit: vel alia signa dissensus oñdit.ꝛ sufficit ꝑ signo dissensus qꝫ etiā qñ mulier credebat se legitimā vxoꝛē ab eo discessit:ꝛ etiā ꝟ ꝑscia.ꝛ hoc sic ꝓbo:ꝓmus ꝑsensus nō fec matrimoniū ꝓpter impedimētū. nec potuit facere toto tpe vite alteri⁹ vxoꝛis:nec post moꝛtē pōt fieri sine ꝑsensu quē ꝑstat nō adesse:exq̄ ab eo sepata ē:lz inuste: qz sine iudicio ecclie recedere ab eo nō debebat.j.de diuoꝛ.poꝛro lz si de nouo ꝑsentiret in eā siue exꝑsse ꝟ hēdo secū de nouo p ꝟba formata siue tacite cohabitādo sibi carnaliter:siue nō carnaliter more solito cohabitādo sibi in domo vel alio mō:dicimus qꝫ q̄si nouo ꝑsensu fit matrimoniū.ꝛ nō tm̄ ꝓpter nouū ꝑsensuz lz etiā ꝓpter veterē:qz lz nullū esset de iure:qz tñ effigiē matrimonij gestabat:ꝛ qz ꝑsumunt in eadē volūtate ꝑmanēte:ar.C. de nup.ꝛ si.ꝟ.ff.e.nuptie.eos si qs.Sz dices quō ratificabit ꝑ hunc ꝑsensum tacitū vel exꝑssum id qđ nullū ꝛ illicitū erat ꝓtra id qđ ē.ff. cōmo.l.ij.ꝛ.ff.de ꝟ.ob.inter sti.§.sacrā.Rñ.ħ spāle cē in mrimonio.s.de despon.impu.duo.ꝛ.c.accessit.ꝛ.c.attestationes.vel dic qꝫ generaliter verꝫ est qđ diximus:quia quotiēscunqz ex alicui⁹ ꝑsensu pendet qꝫ aliquid valeat si eius cōsensus accedat tacitus vel exꝑssus dummō talis sit q̄ a iure nō repꝛobet:qđ ꝑus factuz

ēt etiā si p̄ius nō valebat: tn̄ mō ex quasi nouo ꝓsensu valere incipit: vt ex nunc: non vt extunc. ff. de offi. pcon. obseruare. §. fi. ff. ad tre. sz̄ ⁊ si. C. cōia vtri. l. j. ⁊. ij. ff. de do. int vi. ⁊ vx. cū h̄ stat⁹. §. si marit⁹. ⁊ p̄cedētes ꝓsensus tn̄ ad istū vltimū trahūt. ff. de ser. ru. p. p fundū. nec facim⁹ vi vtz sciuerit aliā vxorē mortuā necne cū tpe q̄ pōt eā h̄e vt vxorē: ꝓsentiat i eā vt i vxorē. ⁊ sol⁹ ꝓsensus fac mr̄imoniū. xxvij. q. ij. sufficiat. sz̄ in h̄ facio vī q̄ bōa fide ꝯxit mr̄imoniū cū isto viro. s. ignās eū h̄e aliā vxorē: q: si sciēs eū h̄e aliā vxorē ꝯxisset cū eo: nō crederē q̄ p hmōi tacitos ꝓsensus ratificaret p̄mū mr̄imoniū. sz̄ q̄ tn̄ sic p̄us. s. p adulteriū cōmiscet ei. ⁊ h̄ ē vez̄. s. q̄ sic p̄dictū ē ratificat mr̄imoniū ex pte mulieris ignās ⁊ bo. fi. vbi etiā ex pte viri interuenit ꝓsensus ꝓiugal. sz̄ si vir q̄ sciebat i pedimētū nūc cū pōt nollet mr̄imonialit ꝓsentire in eā: cogi dz̄ de nouo ꝯsentire: vt no. s. ō despō. cū in aplica. si tn̄ post mortē p̄oris vxoris ꝓiūcti sunt: siue sciuerit de morte p̄oris vxoris siue nō: ām̄ō separari nō p̄nt: cū sēl ꝓsenserint mr̄imonialit ꝓiūgi: ⁊ eo tpe q̄ erāt soluti. alij ꝯ: vt no. s. de ꝓdi. ap. sup eo. ⁊ idē credūt si liber ꝯsentit cū ācilla ignās eā ācillā: q: si postea fiat libera etiā si ue sciat eā fuisse ācillā siue nō si p⁹ cognoscat eā ratificatū ē mr̄imoniū. ar. j. de ꝓiu. ser. c. ij. alij tn̄ bn̄ vt nob vī ꝯdicūt. nā ex ꝓsequentia p̄oris ꝓsensus vī cognōscē. ar. ff. ō adul. cuius. ⁊. l. si mulier. ff. ō mino. l. iij. §. seio. nisi aliq̄ p̄babili argumēto appareat q̄ ei vellet mr̄imonialit cōmiscere: vt no. j. e. veniēs. ⁊ q̄ dixim⁹ de mulierē q̄n ē inscia: idē intelligim⁹ de viro inscio. ⁊ multo forti⁹ q̄n ambo sunt inscij. qdā tn̄ in multis ꝯdicūt bis q̄ h̄ notauim⁹.

Significauit. (ꝓsenserit) p v̄ba ō p̄nti: q: si spōsalia tn̄ inuenirēt n̄ dissolueret scōm mr̄imoniū. s. de spō. duo. sz̄. (Cognouerit) no. sufficē spōsalia de p̄nti etiā sine carnali copula vt nō teneat mr̄imoniū cū scōa cui fidē dedit ⁊ cognōuit tali spōsa viuēte. s. de p̄nti. (Aliogn). i. si nō inuenerit coactio. (Ad scōam) scilicet quam desponsauit p̄ma viuente.

Up hoc (de facto) q: de iure nihil agit (mr̄imonio) ꝯhēdo p v̄ba de p̄nti (fidē) de ea ducēda p⁹ mortē siue vxoris. j. e. cū h̄et. (Fidē). idē ē ⁊ si cū ea ꝯhat stati p v̄ba de p̄nti ⁊ cognōscat. j. c. pr. ⁊ se. secus aūt si eaz cognōscat vel in domū adducat tanq̄z ꝓcubinā. j. q̄ fi. sint leg. tāta. j. e. significasti. Jtē si ꝯhat tn̄ siue p v̄ba de p̄nti siue de futuro: ⁊ nō cognōscat legitīa viuēte nō impedit post mortē cū ea ꝯhere. j. e. c. vl. si aūt cognouerit eā añq̄z cū ea ꝯhat siue post nō pōt cū ea ꝯhere. j. e. c. vl. §. vl. machinatio aūt sufficit etiā si copula carnalis nō interuenerit: ⁊ etiā si fidē nō dederit de ea ducēda. sz̄ hāc intētionē hēbat in occidēdo marito. s. de ꝙuer. infi. c. j. in fi. si aūt occidisset cum sed non hac intentiōe licite posset eam habere vxorem: ar. s. de ꝙuer. infi. c. j. in fi.

Ex litteraꝝ (sumpsit) ⁊ iō nō valuit: vir ât posset (Aliā) facti ꝓsciā. (Superduxit) tanq̄z vxorem: vt no. s. c. pri.

Cum haberet (adulteriū) h̄ adulteriuz si nō dedisset ei fidem ō ea ducēda: vel nisi facto ꝯxisset cū ea de p̄nti nō impediret matrimoniū inter eos. s. e. c. ij. ⁊ h̄. (Ea) facti ꝓsciā. (Contrahere) de facto. ⁊ h̄ fuit legitimū impedimentū (Quasi) nō dicit q̄si: q: in v̄itate matrimoniū nō est. (Necessaria). i. alimētis. nā in debitis exoluēdis ⁊ alijs necessitatib⁹ nō tenēt sb̄uenire. ff. de libe. ag. si qs ab. §. si vel parēs. Jtē qō h̄ dicit intelligo sm̄ cāones nā sm̄ leges p̄es ⁊ ascendētes p lineā paternā nō tenent alere filios nisi iustos. m̄res aūt ⁊ ascendētes p maternā lineā etiā vulgo q̄sitos alere tenent. ff. de libe. ag. si qs. rn̄. j. §. j. ō alimētis aūt legit ⁊ notat. s. de ꝙuer. infi. c. vl.

Significasti (alter.) no. sufficere alterꝝ machinatū in mortez p̄oris. vī etiā si vir in mortē siue vxoris machinat alterā ꝓpter quā ducendā machinat⁹ ē ducere nō poterit: ar. xxx. q. j. si qs nō. ⁊ si machinat⁹ est i mortē mariti ꝓcubine multo forti⁹. s. e. sup h̄ (Formā). no. etiā iniuste excōicatū absoluendū sm̄ formā eccl̄ie.

Veniēs (cohabitauit) exq̄ copula infuenit: siue iḡret mortuā p̄oē vxorem siue nō ratificant p̄oza spōsalia: q: bn̄ p̄sumit q̄ exq̄ timore pctī recessit ab ea: si postea redit ad eā cum sine pctō pōt ei cohabitare q̄ matrimonialit ei cohabitare intēdit. (Adultere) ducēdo eā post mortē vxoris p̄me: qō nō pōt esse nisi sciat eū h̄e aliā vxorē. (Adultere) sciēti q̄ aliā h̄et vxorem. nā vere ei fidem dederat viuente vxore p̄ma: sicut ex lr̄a appāret. (Concedatis) ⁊ non compellatis.

Iqs vxorē añ fidez datā vel matrimoniū de facto ꝯctū. (Cognit). q̄ si p̄mā nunq̄z cognōuit forte p̄uentā morte vel religione. dicūt q̄dā q̄ sz̄ nō tenuerit matrimoniū qō viuente p̄ma ꝯxit. s. c. pr. tn̄ postea cū ea cōtrahere poterit cū p̄imam nō cognouerit. Alij dicunt contra: ⁊ p eis sufficere videt. s. e. c. pri. ⁊. c. ij. ⁊ hoc placet.

De coniugio leprosoꝝ. Rubrica.

Deuenit (de ꝓsuetudine). xxxiij. q. ij. hoc ip̄m. (Et viri) no. viruz teneri ad sequendū vxorē cū ex necessaria cā abest. aliter. n. vxor tenet seq̄ viz ex q̄cūq̄z cā recedat. xiij. q. ij. vnaq̄q̄z. arg. xxx. q. v. cū apud. nisi vellet eā trahere ad maleficiū. j. de diuor. q̄sto. nisi esset vagabūd⁹. xxxiij. q. ij. si qs necessitate. (Sequit) ad reddendū debitū nō ad iacendū in eodē loco: vel morandū in eadē domo. (Potuerūt) qdā credūt h̄ ius cōe. alij dicūt eos p̄cise cogēdos. sz̄ h̄ ō benignitate aliud tolerari. xxxij. q. v. horrēdā. j. c. pr.

Quoniā (nemini sepanda). q̄n sit mr̄imoniū.

Litteras. cogi. (Soluendū). s. c. pri. no. s. de iureiur. quēadmodum. vbi no.

De coniugio seruoꝝ. Rubrica.

Ignū. seruitia. ⁊ si simul ꝓcurāt: vxor ad petendū debitū ⁊ ad petendū fuitiū: q̄ de debito reddēdo se cito expedit: videt dn̄s maliciose facere si nec modicū momentū det suo ad satisfaciendū vxori: vī eius malicie nō st̄ eindulgendū. ff. de rei vē. in fundo. q: tn̄ nō potuit se obligare in p̄iudiciuz p̄oris obligatiōis: ⁊ q: res trāsit cū onere suo: p̄mo ebediet dn̄o. ar. s. de iureiu. tua. nisi timeat de adulterio: ⁊ tenet eū seq̄ q̄cūq̄z dn̄s miserit eū. si tn̄ vellet eū vēdere grecis forte nō posset: q: separari nō debēt: ar. C. cōia vtri. iu. possessionū. liiij. di. fraternitatē. sz̄ alicui ꝓpinq̄ cogi poterit ad vendēdū bonis ꝓditis. interest. n. ne qs re sua male vtat: insti. de his q̄ sui vel ali. iur. §. pe. ff. e. si dn̄s. Jtē credimus si diuersoꝝ fuit ⁊ ācille copulent: q: non debēt illa diuidi q̄ sibi aliq̄n debitū reddere non possint.

Proposuit. carnaliter pēdente aūt li te nō reddet sibi debitū: sz̄ p⁹ excōicatōez sustinebit. j. de sen. ex. inq̄sitōi. sec⁹ est in adultera q̄z in vxore. ō q̄ no. j. de sen. ex. inq̄sitōi. (Audiuit). ⁊ credidit. nō. n. cuilibet referenti credendū ē. xxiij. q. iiij. q̄z magnū. ff. q̄ cū fal. tu. l. ij. ⁊ titubās ꝓ igrāte h̄ndus est. C. de comer. l. vl. ff. de liber. ho. ex. l. ij. §. his. (Diuortij). ⁊ q̄dē error deteriozis ꝓditōis impedit mr̄imoniū ꝯhēdū ⁊ dirimit iā ꝯctū: vt si liber cōtrahat cū ācilla: vt h̄ p totū. sz̄ sec⁹ ē si sit ibi error maioris vel paris ꝓditōnis: vt si seruus cū libera ꝯhat vel etiā cū ācilla. etiā si credat eā liberam: q: nō hz q̄d sibi obijciat. xxxij. q. vj. p totū. ar. j. de diuor. significasti. Jtē alia rōne: q: edictū de matrimonio ē ꝓhibitoriū. ⁊ tenet mr̄imoniū ꝓuoꝝ etiā dn̄is ꝓtradicētibus. (Mulieri). i. a dn̄o mulieris. vel de equitate canonica loquit.

Licet. cōditionē aliter. n. est de iure. xxxij. q. iiij. liberi. C. de rei vē. part⁹. (Patris) q̄stū ad patrē sufficiebat q̄nq̄ēniū. C. ne de sta. defun. l. j. ⁊. l. si p̄. (Judicādū) nō ē diuortiū faciēdū.

Adnostrā (intellexit.) ⁊ credidit: vt no. s. e. c. j. (Consenserit) repete qō dixim⁹ de eo qui dux. in ma. c. j.

De natis ex libero ventre. Rubrica

Fidecens esse (ad ꝓfuitium). id est in ꝓfuitute. C. de natis ex libe. ven. l. j.

De cognatione spirituali. Rubrica.

Cognatio spūalis diuidit in p̄initatē ⁊ filiatōez ⁊ fraternitatē sororitatēq̄z. nō. n. ꝓcedit ad nepotes ⁊ vlteriores. filia. n. spiritualis mea pōt cōtrahere cū filio filij mei: lz̄ nō cū filio meo. ar. xxx. q. iij. c. j. ⁊ sufficit ea sola rō: q: ꝓhibitū nō inuenit matrimoniū inter tales. ⁊ credimus q̄ non solū filio legitimo non pōt copulari filia spūalis: sed nec illegitīo. filio aūt adoptiuo filia spūalis legitime copulat.

Urū aūt. mr̄imoniū. forte illi q̄ sunt. xxx. q. iiij. sup q̄b⁹ (Post susceptū) l̄z ꝑ vī: q: ꝓmus canō intitulatus ē noīe pascal. ij. q̄ fuit post vrbanū q ē sc̄s intitulatus. l̄z potes dicere q̄ Bra. errauit in titulo. debuit. n. dicere pascalis. j. vel loquit̄ de aliis canonibus q̄ nō sunt in nr̄is cōpilationibus (Cōsuetudo) q̄ in ꝯtrahēdo mr̄imonio valet: l̄z in ꝯtractu minime: ar. s̄. de spon. duo. l̄z. t. c. tuas. j. e. sup. ꝑ. ibi sol. q̄uis dici posset q̄ cū ista impedimenta sint p ꝯstōnem ecclie inducta p ꝯtrariā ꝯstōnem vel ꝯsuetudinē legitime introductā poterit ꝯtrariū introduci.

Ir vir vel mulier.

Up eo. (ita q̄) h̄ redit ad ꝓmū casum. s. q̄ q̄n̄ filio ꝑ quē ꝑcta ē cōꝓinitas ꝯhit. alij intelligūt de aliis filijs. t exponūt verbū separe ad penitentiā agendā: non ad thorꝝ vel in perpetuum.

Artin⁹ bertā suscepit. postq̄ ꝯrit cuz T. t eā cognit: q: tūc ei cōꝓinitatē q̄ habuit. xxx. q. iiij. si q̄s vn⁹. sec⁹ āt si copula secuta esset cōꝓinitatē. xxx. q. iiij. c. j. (Quā spūalē post susceptū.) tūc. n. nō sunt effecti vna caro añ cōꝓinitatē: l̄z esset spōsa de p̄nti tñ nō q̄reret cognatōez spūalē vñ nō ꝓhibeā aliq̄s cōmatrē quā vxorē q̄ habuit dū spōsa erat ducē in vxorē. alij tñ dicūt ꝯ. Quib⁹ āt casib⁹ q̄s possit h̄e duas ꝓmatres vxores: t q̄ cōmaternitas h̄ impediat mr̄imoniū t q̄ nō: his vsibus n[illegible]: Que mihi vel cuius mea natū fonte leuauit. Nec mea cōmater: fieri mea nō valet vxor. Si q̄ mee natū: nō ex me fonte leuauit. Nāc post fata mee: nō inde vetabor h̄e. De fornicaria dicūt q̄dā q̄ si leuauit filiū alteri⁹ de sacro fonte nihilominus fornicari⁹ pōt accipe in vxorē ꝓmatrē fornicarie sue: q: spūalē ꝓximitatē nō pōt q̄rere fornicaria. alij dicūt q̄ sicut q̄rit carnalis affinitas p fornicariū coitū. j. ō eo q cog. ꝓsan. vx. sue: discretionē. t eadē rōne t spūalis ꝓximitas. maxīe cū canones idē ꝓstituāt in vnione carnali q̄ztū ad inq̄rēdū spūalē ꝓximitatē. si aūt duo leuauerūt eūdē ō sacro fonte ipi duo nō ꝓhibent ꝯhere. Itē si martin⁹ ꝓhibeā accipe thebergā cui⁹ filiū berta suscepit ō sacro fonte: multo forti⁹ ꝓhibeā accipere filiam spūalem vxoris sue.

Ontracto. (Sal.) de ꝓsec. di. iiij. sal celestis. (Pabulo) ar. ex his q̄ ꝓcedūt baptisma non ꝯhi cōꝓinitatē. xxxij. di. in. §. vez. ꝯ in fi. xxx. q. iij. nō optet. sup q̄b⁹. t. q. j. puenit. de ꝓse. di. iiij de hinc. t. c. in cathecismo. So. h. dixit p. vij. sacr̄a q̄ sunt a primo pabulo sacrati sal vsq̄z ad ꝓfirmatōez ꝯhi cōꝓinitatē q̄ t impedit t dirimit mr̄imoniū. t h̄ decr. rn̄det q̄ puer erat tm̄ filio⁹ ꝓcubine nō petri. vel q̄ h̄ nō sit decr. Bar. dixit: q: p tria tm̄ sacr̄a ꝯhit cōꝓinitas p cathecismū: baptismū: t ꝓfirmatōez. de ꝓse. di. iiij. i cathecismis. t h̄ decr. rn̄det vt. h. vel nō tenuit ad totū cathecismū l̄z ad missionē salis tm̄. ideo. B. dixit q̄ p dicta tria sacr̄a tm̄ ꝯhitur ꝓpinitas q̄z duo. s. baptism⁹ t ꝓfirmatio dirimūt mr̄imoniū l̄z cathecism⁹ tm̄ impedit t nō dirimit. t ē rō q̄ ꝓcedit baptismū q̄ ē ianua oīuz sacr̄oꝝ. xxxij. di. §. via. s̄. de pl. nō bap. c. j. t. iij. Itez ē alia rō: q: añ baptismū nō ē filio⁹ eccle: q: sine baptismo null⁹ saltuar̄. xj. q. j. firmissime. t si nō ē filio⁹ eccle nō ē filio⁹ spūalis. t sic nō ē spūalis cognatio ꝯcta: nō ꝯ ꝑpter h̄ dz mr̄imoniū separari.

Eniens ante. secus si post.

Anos. filiā. per quā contracta est cōpaternitas.

X litteris.

De cognatione legali. Rubrica.

Iqua. (p adoptōez). Legalis cognatio supioris ad inferiorē h̄ sp̄ ꝓhibet q: etiā collateralis impedit dūmō durat: vt h. ff. de ri. nup. p adop. Itē filio⁹ adoptiuus cū vxore adoptātis. t adoptās cū vxore filij adoptati ēt finita adoptōe ꝯhere nō pōt. ff. de ri. nup. adoptiuus. t h̄ vera sunt in filio arrogato q̄ in ptātē adoptātis trāsit nō aūt in adoptato q nō trāsit in ptātē adoptātis. h̄. n. licite ꝯhit cū filijs adoptātis. Itē arrogatus licite ꝯtrahit cū filijs illegitis arrogantis cum non sint in eius ptāte. Alij dicunt idem in arrogato t adoptato. ar. C. de adop. l. pe. §. pe.

De eo q cognouit ꝓsanguineā vxoris sue. Rubrica.

Iqs. (cū filia strā. nec amat) ipa autem li/cite exiget.

Eniēs spōse de futuro. dispēsatōe) Dispēsatio necessaria est vbicunq̄ aliquid fit contra ius: siue sint clerici siue laici. (Eam). s. matrem.

Eillo. publicū. ita q̄ ꝓbari possit. quū deficiat in ꝓbationibus. ij. q. vij. plerīq̄. secus si esset sponsa de futuro. s̄. de spōsa. ꝑterea.

Ransmisse nobis.

Up eo. (q̄ separi). s̄. de testi. ꝑterea. ꝯ. so. ibi.

Iscretionē. (repetat) no. p fornicariū coitū. dici adulteriū q̄ō fit cū sponsa alterius de p̄nti.

Raternitati tue. ex̄ordinaria) t idē esset si ex̄ordinaria pollutio nō interuenisset. (Et ex̄ordinaria) ex̄ordinaria. n. pollutio alterius tm̄ etiā si intra claustra pudoris fiat non fac̄ affinitatē: nec mr̄imoniū ꝓsumat nisi ex affectu fiat mr̄imoni. ali. xxxv. q. iij. ex̄ordinaria. ad hoc. n. vt ꝯhaā affinitas necesse ē sanguis vtriusq̄z fieri cōmixtionē: ar. xxxv. q. x. fratrū. vñ l̄z mulier semē emittat si vir nō emittit non ꝯhit affinitas. t ē ad h̄ ar. de frigido q̄ palpitādo pōt mulierē ꝓuocare ad semis emissionē t ecōuerso: t tm̄ nō est ibi mr̄imoniū vel cōmixtio semis. t iō nec affinitas. s̄z si vir emittat in mēbro mulieris t nō mulier dubitari pōt. tm̄ siue emittat siue nō t etiā neutro emittēte: tm̄ spōsalia ꝓmo facta ratificari crederē ꝑpter ꝓsensum matrimonialem q̄ ibi est vel ꝑsumit: ar. ꝑall. c. ex̄ordinaria: dūmō sint matrimonio apti vel ꝓximi. s̄. de desꝑ. ipu. ꝯtinebaā. h̄ aūt sc̄a spōsalia sepanī nō ꝑpter affinitatē: l̄z ꝑpter pu. bone. iusticiam.

X litteris. (puelle) cuz hac puella erant tm̄ sponsalia.

Eniēs. (ꝓsulas) nā si nō spōsam coguit añ q̄z spōsam de futuro neutrā h̄e pōt. s̄. c. ꝓx. sec⁹ si ꝓus coguisset spōsaz cū affinitas supueniēs nō dirimat mr̄imoniū. s̄. c. discretōez. j. c. ꝓx.

Ue fraternitatis deuotio

Ordane mulieris.

De ꝓsanguinitate t affinitate. Rubrica

X litteris tuis. (Reuixit.) no. sepe ꝓcedi ad inq̄sitōez vel accusatōez. t ē h̄ spāle in matrimonio. de h̄ no. j. de pur. ca. cū dilect⁹. (archipb/ytero) q̄ vel ex ꝯsuetudine vel ex delegatōe cognoscebat vel male ꝓcessit. t ideo. q. nō teneat q̄ cor̄ā eo factū ē mādat de nouo ꝓcedi p abbatē. (q̄rtus) bñ sufficiebat gnt⁹ g̃dus ad sepatōez. l̄z q: ps voluit se h̄ onē ꝓbatōis g̃uare: ideo de q̄rto g̃du ꝓponit. vel h̄ iō dic̄: q: hēbat suspectos testes: t iō nō vult eos audire vltra q̄rtū g̃dū. l̄z si vltra q̄rtū g̃dū sunt vult ꝑ dispēsato h̄i. citra āt difficilioꝝ ē dispēsatio (si p testes) hīc colligit̄ satis exꝑsse q̄ in cā mr̄imoniali p⁹ publicatas attestationes itez sup eodē articulo recipiunt testes: nō tm̄ in cā ap. l̄z in cā ꝓncipali. ad idē. s̄. de testi. cū in tua. fac̄ etiā ad h̄: q: si res iudicata non obest q̄n itez cogīscat de eodē. imo satis vī q̄ etiā in eadē cā iterato recipiet nouas ꝓbatōes: nō tm̄ instrox: l̄z etiā testiū. ar. s̄. de reiudi. lator. ꝓsanguinei. s̄. de testi. cū in tua. (ptātē) sunt. n. iudici necessaria scīa t ptās. xxj. di. §. j. t. §. alit. ipi. n. ꝓsumunt maioris scīe t magis exercitati.

Up eo. (nōdū) t. j. t ita fuerit tm̄ spōsalia ō futuro (fide) fides int̄posita ē cā q̄re solū dictū spōsi nō sufficit sine admiculo fame: q̄ls. n. solus sufficeret. s̄. de spo. ꝑterea.

Uod. (dilectio. sexto) hodie oīb⁹ l̄z in q̄rto (legati) q̄ sup h̄ hēbāt spāle mādatū: alr̄ n̄ liceret. s̄. ō trāsac. c. vl. (q̄to) h̄ tria n̄ hñt h̄ locū: q: erat ī dulgētia t cōsuetudo ꝯria. (deferēdū). j. c. vl. ꝯ. So. h̄ spāle ē: q: h̄ fuit dispēsatio q̄ cū sit ꝯ ius cōe ē restrīgēda: ibi loq̄t de iure cōi. l̄z ar. ꝯ. ff. de ꝓsti. ꝓn. l. vl. s̄. de do. cū dilec. Sz illa loquūt de īdulgētijs q̄ non sunt ꝯ ius vel in alteri⁹ ꝓiudiciū: q: in illis secus. s̄. de trāsla. epi. c. vl. ff. qō q̄lq̄z iur. l. iij. Itē h̄ sec⁹ ꝑpter ꝓsuetudinē ꝯriā.

DE ifidelibus. denotatos ⁊ pbibẽtes matrimoniũ. (eos.) si matrimonium est apud iudeos. ergo in diuidua coniunctio. xxvij. q. ij. §. j. qũo ergo ſm vet⁹ teſtm̃ ꝓcedit libell⁹ repudij: vt. xxxiiij. q. ij non ſatis. Rñ. illud ſemp fuiſſe pcẽm: ſed pmiſſiõe ꝓparatiua cõceſſum. j. de diuor. gaudem⁹. ⁊. c. quãto. ſz ad hoc obijcit q vno infideliũ ꝙuerſo ad fidẽ: alio nõ ꝙuerſo nolẽte ſibi cohabitare ſine ꝓtumelia noĩs xp̃iani ſoluit mr̃imoniũ. j. ō diuor. gaudemus ⁊. c. quãto. ſz dic ſup iozẽ ōſcriptõez locũ hẽ i mr̃imonio rato tm̃

¶ Jtẽ obijcit nõ videt eẽ mr̃imoniũ apud iudeos cũ ſm eos tãdiu duret q̃diu libell⁹ repudij def. ſ. de ꝓdi. appo. c. vl. xxxij. q. ij ſolet. Rñ. aliud ẽ cũ a ꝓſtitutõe vel ꝙſuetudine hz q̃ ſeparari poſſit aliud ẽ cũ a pacto ꝙhentiũ qõ nõ licet.

QUod ſuper his.

QUia circa obtinenda. nõ itelligas q̃ h obtẽta fuerit diſpẽſatio ſup matrimonio ſed data fuit alicui ptãs diſpẽſandi: ⁊ ille cui ꝓmiſſa erat diſpenſatio timuit ⁊ bñ ad diſpẽſationẽ ꝓcedere: qz cã diſpẽſatõis ceſſabat. ⁊ h̃ inuit h̃ vbũ obtinẽda. (diſſimulare.) ꝓpter maĩ⁹ malũ vitandũ. diſpẽſationẽ aũt valere nõ credim⁹. ar. ff. de na. libe. l. j. ſ. de offi. oꝛdi. ex pte. j. ō ſen. ex. cũ p cã. ſz iſta diſſimulatio habet vim diſpẽſatõis ita q̃ decetero nõ põt ſepari ipm matrimonium nã ſtultũ eſſet dicere q̃ maneret in adulterio.

QUa dixit. h̃ eſt no. (filio) dicẽdo ſic: ego vidi vel audiui q̃ tales vocabant ſe adinuicẽ patruus ⁊ nepos: vl qz dicebaẽ q̃ ille fuerat frater patris ⁊ alter filĩ⁹ patris.

QUi debet. de cõiugio. cũ tm̃ in his caſibus: puta in ſcõo ⁊ tertio genere affinitatis ⁊ i ſobole ſuſcepta ex ſcõis nuptijs ſit ſublata publice honeſtatis iuſtitia: videt q̃ ſicut olim ſic hodie q̃s nõ poſſit habere vꝛoꝛẽ duoꝝ fratꝝ. xxxv. q. iij. poꝛro. quidã tm̃ dicũt in oĩb⁹ ſublatã niſi in ſpõſa de futuro de qua habuiſti. ſ. de ſpõſa. iuuenis. et ſ. de deſpõ. impube. acceſſit. (perpetuam.) hodie ergo circa matrimonium nulla erit pꝛeſcriptio.

QUi qui a ſtipite. licite ſ. e. quod dilectio ꝙ ſolue ibi.

De frigi. ⁊ malefi. ⁊ impotẽtia coeũdi. Rubꝛica.

ECcepiſti mulierem. p menſem. idem ẽ ſi p vnũ vl diẽ. idẽ eſt ſi p centũ annos. (per veꝝ.) p iuramentũ vtriuſq̃ cũ ſeptima manu ꝓpinquoꝝ. xxxiij. q. j. c. ij. vel qz mẽbrũ hz aridũ. ⁊ ẽ tuti⁹ q̃ tũc etiã per trienniũ expectẽt cũ finale iudiciũ de futuro pẽdeat. j. e. lauda. ⁊. c. fraterni. tatis: in fi. tm̃ nõ credit neceſſariũ q̃ tm̃ expectẽt ſi alit ꝙſtet indubitabilr de ei⁹ impotẽtia: puta qz iam plene adult⁹ eſſet ⁊ indubitabilis ariditas appareret. j. e. lauda. in pꝛin. ⁊. c. fraterni. ibi lz ꝓ erꝛoꝛẽ. vel potes dicere q̃ ꝓncipiũ hui⁹ decre. loquit qñ ꝙſitent ambo impotentiã viri. ⁊ tũc ſi p vnũ mẽſem ſimul dederit operã copule ꝙiugali etiã ſi non appareat impotẽs ꝓpter paruitatẽ ⁊ ariditatẽ mẽbꝛi: ⁊ etiã qz mulier incoꝛrupta oñdit ⁊ etiaz ſi hoc nõ appareat ſed viꝝ impotentẽ dicũt: tm̃ neceſſe ẽ q̃ ſeptima manu ꝓpinquoꝝ hoc ꝓbet: vt h̃. qz põt eẽ q̃ lz membꝛuz ſit paruũ ⁊ aridũ tm̃ ſemẽ põt emittere ſicut ⁊ vrinã emittit. ⁊ ꝓpt hoc dubiũ nõ ſufficit ꝓbatio aſpect⁹ corpis vel ꝙfeſſio niſi adſint iuramẽta ꝓpinquoꝝ. Jtẽ nõ ſufficit q̃ vna die manſerit mulier cũ viro: imo neceſſe ẽ q̃ ad min⁹ p mẽſem fuerit in expiẽtia copule ꝙiugalis. Jtẽ ſi ſteterit cũ viro pluſq̃z p annum q̃ nõ reclamet etiã ſi poſtea oĩa iudicia frigiditatis viri oñdere velit. ⁊ etiaz iuramẽta pꝛeſtare alterius nõ audiunt: quia omnibus modis ꝓſumit carnalis copula interueniſſe q̃uis in hoc caſu poſſz dici ꝓbabilr q̃ etiã poſt annuz ⁊ ſemp ſi ꝙfitent impotentẽ viꝝ ſeparari debẽt iuramẽtis pꝛeſtitis. ⁊ maxie ſi ꝓdicta indicia frigiditatis apparẽt. ſz videt q̃ deberẽt eſſe triẽnio in pꝛobatõe copule cõiugalis. j. e. lauda. ſo. illa loquit qñ nulla vel pauca ſigna frigiditatis apparẽt ⁊ tũc erit neceſſariũ trienniũ. vel intelligit qñ fuerint ſimul pluſq̃z p annũ: qz ⁊ tũc põt mulier petere ſepatratõez ſed triẽnio erũt in ꝓbatõe: vel illud hz locũ qñ pꝛius nõ põt ꝓbari frigiditas viri: qz tũc dandũ eſt trienniũ. ⁊ hoc ipm ſonat lra illius. c. ſz qz h̃ añ pꝛobat frigiditas nõ eſt neceſſariũ trienniũ. vel hic loquit qñ vter q̃z ꝙfitet: ibi qñ alter tm̃. ſz ⁊ qñ ambo ꝙfitẽtur videt neceſſe h̃ trienniũ. j. e. c. fi. ſz dic ibi loq vltra annũ qñ cũ eo mãſerat. ſcõa aũt ꝓs hui⁹ decre. loquit qñ mulier dicit maritum frigidũ ſz ipſe negat. i hoc caſu enĩ ſi p vj. mẽſes ſteterit cũ marito ſine reclamatõe nunq̃z decetero pꝛetextu frigiditatis poteꝛũt ⁊ hoc iõ qz pꝛeſumit ab eo cognita. nec ꝓdeꝛũt ei ꝓdicta indicia frigiditatis viri ⁊ ſue virginitatis. qz põt eſſe q̃ ꝓpter modicũ mẽbꝝ viri mulier adhuc apparet integra. vel alr timet oculi deceptio tertia pars dicit q̃ ſi tm̃ ꝓ duos mẽſes vel p min⁹ ſpaciũ ſex menſiũ fuerit cũ viro. ⁊ tunc reclamauerit de frigiditate viri etiã ſi vir neget: tm̃ ſi ꝓbauerit p iuramẽta frigiditatẽ viri: ⁊ nihil omin⁹ p alia indicia viri vel p aſpectũ ſui coꝛpis ſepabit mr̃imoniũ: ſz in hoc caſu nõ eſt neceſſe triennij expiẽtie copule ꝙiugalis vt in illa decreta. laudabilẽ. ⁊ h̃ iõ qz cito reclamauit ſz i ſcõo caſu h̃. ſ. pꝛi. no. poſſet dici ſuccurri mulieri q̃ nimis tacuit p experientiã triẽnij. ad h̃ facit decre. laudabilẽ. ⁊ h̃ magis lr̃e ꝙſonare vi quicq̃d dicãt glo. no. in hoc caſu. ⁊ in. c. laudabilẽ. Et no. q̃ tria argumẽta inuẽta ſunt ad ꝓbationẽ frigiditatis. ſ. aſpect⁹ coꝛpis iuramẽta ſeptime man⁹ ꝓpinquoꝝ: ⁊ triennũ. ſz dilect⁹ iudex ꝓuidebit vtꝝ vnũ ſolũ vel duo vel oĩa tria argumẽta faciat pꝛeſtari. ⁊ cũ in ſnĩa ſeparatõis mr̃imonij periculũ aĩe vertaẽ melius eſt q̃ ſupabundẽt pꝛobatões q̃z deficiãt. (reparare) no. ꝙ ſniam veniri veritate manifeſta. (repare). xxxiij. q. j. ſi p ſoꝛ. ꝙ ſo. illõ tenet qñ ꝓpter maleficiũ ſepatur. ſz h̃ qñ ꝓpter frigiditatem. Alij dicũt illud derogatũ ⁊ meli⁹. (dimidiũ.) idẽ ſi poſt duos menſes vt. j. ſequit. hoc nõ plz. (credendũ.) niſi mulier p aſpectũ coꝛpis velit ꝓbare ſe virginẽ q̃ pꝛobatio pꝛefert. ſ. de ꝓba. Propoſuiſti aliq̃ tñ dicũt q̃ in hoc caſu etiã ſi mulier p aſpectũ coꝛpis velit ꝓbare ſe virginẽ. nec admittit cũ poſſit ⁊ ꝓſenſiſſe videaẽ euz hẽre vt fratrẽ: ⁊ ſi nõ poſſit eũ hẽre vt maritũ. j. e. ꝙſulta. ⁊ qz ſi ꝓpter frigiditatẽ viri ſeparet daret mulieri licẽtia nubẽdi alij. ſed põt eſſe q̃ mulier ẽ virgo nõ qz vir ſit impotẽs. ſed qz ſibi ꝙiungi nõ vult ⁊ tũc nõ eſt licẽtia ſibi dãda nubẽdi alteri. ſz vir cogẽdus eſt ad eã accedere. ſi aũt ambo ꝙfiterent viꝝ impotentẽ licite ſeparari poſſent cũ ſolẽnitate ſupꝛadicta. ſ. e. in pꝛin. (caput). xxxij. q. j. ſi q̃s vꝛo. ⁊ ſunt hẽ rões qz tractu tpis p̃ſumit ꝙ eã. ſ. ō deſpõ. ad id. ⁊ qz quilibet pꝛeſumit potẽs. l. di. qz. Et qz ſtat pro mr̃imonio qõ eſt fauoꝛabile. xxxij. q. j. dixit. (poꝛrectũ). i. iuramentũ cuz ſeptia manu pꝛopinquoꝝ mulier]: nã qñ aliq̃ ꝙfitent ꝙ mr̃imoniũ ne colludãt h̃ iuramentũ eſt neceſſariũ. ſ. de eo q̃ cog. cõſanꝝ. ſue. ſup. xxxiiij. q. j. de his. niſi fama coꝝ aſſertionẽ adiuuet: qz tũc exonerat pꝛobatõib⁹ hoꝝ iuramẽtoꝝ. xxxv. q. vj. ſi duo. h̃ nõ plz qñ petit ſeparatio pꝛopt frigiditatẽ vbi paꝝ aut nihil fama valere põt. ſz ſecꝰ ẽ in ꝙſanguinitate vbi multũ valet fama. ſz de hoc pleni⁹ no. ſ. de ꝓſum. tertio. ſz lz nõ credat ꝙ matrimonium vt h̃ dꝛ: pꝛo mr̃imonio bñ credit niſi eẽt impedimẽtũ alteri⁹ matrimonij. xxxj. q. ij. lothari⁹. vel niſi de falſo ſuſpecti eẽnt. ⁊ q̃ dꝛ nõ credi eis ꝙ mr̃imoniũ intelligendũ eſt ſeparandũ. ſecꝰ ſi vellẽt ſepare thoꝝ pꝛopt ꝙtinentiã. xxxij. q. v. q̃ deo ꝙ id qõ hic dꝛ ſz q̃ credit mulieris iuramẽto cũ. vij. manu. ¶ Sic opponitur Quid erit ⁊ ſi marit⁹ cũ totidẽ ſit paratꝰ iurare q̃ coire põt: vel q̃ cognouit eã. dico q̃ tũc ꝓfert pꝛobatõ viri pꝛopt rões q̃s h̃ notaui. Habet ḡ locũ qõ h̃ dicit q̃ vir tm̃ ⁊ ſimplicit dicit q̃ cognouit eã: mulier aũt ⁊ dicit ⁊ iurat cũ ſeptima manu pꝛopinquoꝛũ aliq̃ etiã ꝓſumptõe ariditatis vel alia ꝓcedẽte põt etiã intelligi. qz ſi mulier dic̃ ſe incognitã ⁊ vginẽ ⁊ vir dic̃ ſe cognouiſſe ſi p⁹ duos mẽſes h̃ dicat mulier: nõ admittet pꝛobatio mulieꝛ volẽtis ſe pꝛobare vginẽ p aſpectũ coꝛpis. ſz tm̃ viro credit cũ ſepe fallatur ocul⁹. xxvij. q. j. nec aliqua. idẽ ⁊ ſi veſlẽt eũ pꝛobare malefici atũ nõ admittet mulieris pꝛobatio. ⁊ h̃ pꝛopt rões in alia gloſa aſſignatas. ſecꝰ aũt ſi vellẽt pꝛobare p aſpectũ coꝛpis maritũ frigidũ: vel marit⁹ mulierẽ artã: qz in h̃ bñ admitteret ei⁹ pꝛobatõ cũ hec ſatis de facili cognoſcant. ſecus aũt ſi añ duos mẽſes pꝛoteſtetur de impotentia mariti.

QUod ſedem. impotẽtes pꝛopt frigiditatẽ vel alio perpetuo impedimẽto. nã ſenes lz ſint impotẽtes pꝛopt defectũ caloꝛis: qz tm̃ bñficio medicine coire põt ⁊ ꝙhere põt. ar. C. de nup. ſancim⁹. xxxj. q. j. aperuit. ⁊. c. q̃ ſi doꝛmierit. De paruulis aũt dic vt no. ſ. de deſpon. impu. puberes. ⁊. c. ꝓtinebatur.

EX litteris tuis. contraxit. i. ꝙriſſe apparuit. ſi enĩ certũ eſſz q̃ infirmitatẽ pꝛopter impotẽtiã mariti ꝙriſſz nõ bñ ſequeret q̃ ſi vitiũ ⁊c. nec ꝓpter vitium de nouo contingens deberet ſeparari matrimonium.

Consultationi tue.increditbile.)sat3 apparet h̄ hāc decre.loq in eo casu qñ qs ꝺ̄ xit sciēter cū impotēte.operak enim scia ei⁹ q; eā tenet in sozoꝛē.si aūt ignozāter ꝓtraxisset cū arta nō cogeret eaz hāc vt sozoꝛē.lz posset si vellet.j.c.pxi.potēs aūt si cū alia ꝺ̄bat sp tz mꝛimoniū q̄uis in ꝓmo casu artā vt sozoꝛē tenē cogak ⁊ alere

Laudabilem.requisisti.

Pzima ps decre.loquik qñ vn⁹ ꝓiugū dicit se cognouisse alter diffitek:q; tūc dz dari triēniū ⁊ iuramentuz vij.man⁹ ꝓpinquoꝝ alteri⁹ ꝓiugis.s.negātis copulā. Scōa aūt ps loquik qñ vterq3 ꝓfitek.⁊ tūc nō est necesse dari triēniū.lz sufficit septia man⁹ parentū vtriusq3 ꝓiugis. Jntellect⁹ hui⁹ decre. satis declarak.ē.e.c.j.in gl.q̄ incipit:p iuramentū.(naturalit).i. in his q naturalr frigidi dicunk.(celebzati ꝓiugij.)⁊ cohabitationis exq̄ dederūt operā copule carnali.xxxiij.q.j.de his.(p pzius) nā si ꝓmo ꝓbari possit puta q; hz mēbꝝ siccū ⁊ aridū statī petēti dabik licētia ꝺ̄hēdi.j.c.pxi.qñ aūt ē dubiū expectat p triēniuz auc̄.de nup.§.p occasionē.vel meli⁹ si ꝓfitenk ⁊ multa indicia frigiditatis appareret:⁊ insup p̄staret iuramenta parentū: vl'alik vt no.ē.c.c.j.i gl.p iuramentū(triēniū.)tāto tpe expectabit maleficiat⁹:nā si h̄ tps sufficit naturalr frigidis multofozti⁹ illis q ñ ꝺ̄rerūt a ꝓmis ꝓponētib⁹ vitiū.j.c.vl.nos dicim⁹ q; ꝓpter maleficiū nunq3 separak mꝛimoniū:vt no.j.e.c.pxi.(noluerūt).i.nō potuerūt.(decretū).xxxiij.q.j.q; aūt.(per iustū iudiciū).i.aspectū cozpis vel testes.ē.de ꝓba.ꝓposuisti.crat enī vgo nec hz necesse hāc septimā manū ꝓpinquoꝝ.vel dic cū sepe ocul⁹ fallak.xxvij q.j.nec aliq̄.semp necessaria ē septia man⁹.j.c.c.vl.in arta tū secus dicerē.j.c.pxi.q̄ ē infallibilis ꝓbatō.h̄ plz.alij dicūt.i.p aspectū cozpis viri q; siccū ⁊ aridū mēbꝝ hz.⁊ nō est h̄ necessariū hāc vij.manū ꝓpinquoꝝ sicut ⁊ vbi ꝓbak arta.j.c.pxi.(separātur.) tam vir q̄z mulier.sec⁹ si ꝓpk maleficiū:q; pōt eē maleficiat⁹ cū vna ⁊ nō cū altera.xxxiij.q.j.si p sozciarias.h̄ ñ plz.(vxozē) vxozem̄ eē nō pōt cū ñ possint ibi eē duo bōa mꝛimonij:ples ⁊ sacz: xxvij.q.ij.oē.(cognouerit.)nec paspectū cozpozis ꝓbare possint cū sit mulier cozrupta ⁊ vir hēat mēbꝝ aptū vtq3. Quid si alt iurare nolit.Rñ.vt dixi.ē.e.c.i gl.p iuramentū.(effecti).h̄ iurabūt ꝓncipales:purgatozes aūt q; credūt eos vez iurare.ar.j.ꝺ̄ purcano.quof. Quales aūt ꝺ̄ant eē purgatozes ꝺ̄ de purga.cano. inter.(tūc).s.ꝓncipales ⁊ sacōales si sciēter male iurāt

Paternitatis.prouidas.

i peritas.j.e.c.fi.h̄ aūt duo ī eis req̄runk q; sint bone ste ⁊ perite.ff.de vē.inspi.l.j.j.c.vl.⁊.ē.de ꝓba.ꝓposuisti.(sub periclo.)īmo iurare debēt.ē.de ꝓba.ꝓposuisti.⁊ h̄ mod⁹ ē iurādi.(deerat).i.iutile erat ad mꝛimoniū ꝺ̄hendū.(qui.)nō ꝺz aūt q; h̄ fuit medic⁹ vl'ꝓcubitoꝛ.⁊ iō binc oꝛta erit eā dubitatōis.(solēni.)de vouēdo se alicui religioni ī manu ei⁹ q̄ ptātez hēat ozdini aggregādi.nos tū dicim⁹ idē ⁊ si nulli religioni se deuouerat sed aliter solēnizet votū.qđ q̄liter eē possit no.de reg.⁊ trāse.pozrectū.(religionē.) q; trāseūdo ad religionē ⁊ solūmō hītuz nouicij suscipiēdo. simplex votū solēnizak.ē.de regu.⁊ trāse.ꝙsulti.⁊.c. statuim⁹.(miraculū).meli⁹ plz q; siue p op⁹ medici etiā cū corpali periclo siue p ꝓcubitū alteri⁹ viri etiā dissimilis ī genitalib⁹ reddak apta ꝓmo:sp restituenda ē ꝓmo.⁊ h̄ satī appz vbi dicit ꝓter diuinū mi.⁊c̄.h̄ ipm etiā probak rōnabilr:q; si mulier ē arta vni oīb⁹ arta ē.⁊ si vni ē cogñscibilis ⁊ oīb⁹ ē cognoscibilis. Jtez si ē vni cognoscibilis nō est arta. Jtē si aliq̄ ē cognoscibil nō hz neq3 naturale neq3 ꝓpetuū impedimentū.⁊ si ita ē nō est a ꝓmo viro separāda.⁊ si sepata fuit p errozē ꝓpta:vitate dz ꝓmo viro restitui:vt h̄. Jtē q; dixi de corpali periclo sic ꝓbo:q; si aī incisionē in corpali impedimēto ꝺ̄rerat cū vno solo nulla rō ē quare non ꝺ̄at ꝙplere ꝓmissionē factā de mꝛimonio ꝺ̄hēdo cū eo.⁊ etiam imputandū eēt mulieri si postea cū alio ꝺ̄heret. si ꝺ̄o aī incisionē cū plib⁹ ꝺ̄risset:sicut cū ꝓmo nō tz mꝛimoniū sic falso asserūt multofozti⁹ nec cū sc̄o.vñ sc̄o nullo mō restituēda est.restat g̃ q; semp ē primo restituēda.in h̄ tū articlo.s.qñ p incisionē periclosaz reddik apta ꝓmo:vī ꝺ̄rialr ꝑns.s.absq3 corpali periclo.lz expone.i.absq3 mozte.q.d.si mozs nō fuerit subsecuta ex medicamine semp restituēda ē ꝓmo viro.⁊ h̄ inuit qđ sequik in.§.p h̄ tā grauis:vt ex ea mozt̄is peri.⁊c̄.hec gl.plz:(humanū) siue medici siue mariti eā cognoscētis etiā cū aliq̄ violētia.lz absq3 periclo corpozis:nā lz p assuefactionē alteri⁹ posset reddi habilis marito: vel etiā mariti lz nō nisi cū corpali piculo nō crederē mꝛimoniuz tenere.vñ si nubat alij nō silī tenebit mꝛimoniū.h̄ nō plz.(humanū.)licitū:nā q; nō nisi illicite fieri pōt dicik nō posse fieri.xxij.q.ij.faciat:nō enī crederē licere p assuefactionē alicui⁹ iuuenis q; ⁊ paruū ⁊ duꝝ mēbꝝ hēret aliquā inhabilē ad cognoscendū ab aliquo q; hēret mai⁹ ⁊ debili⁹ mēbꝝ abilitari eidē.īmo etiā si postea fieret abilis p vsum talis adulterij nō tū est inter eos mꝛimoniū lz spōsalia tū:sicut ī impuberib⁹.ē.ꝺ̄ despō.īpu.pubēs.h̄ qđ ꝺ̄ de ipuberib⁹ nō plz:vt no.ē.e.c.j.⁊.ē.de despō.īpu.puberes(humanū.)hīc colligik so.pe.qōnis.hui⁹.c.nā lz aliq̄ arta ē cū grauipericlo artificio medici possit fieri apta nō tū ē idonea ad matrimoniū ꝺ̄hendū.⁊ si ꝺ̄xisset postea reddita apta opa medici ⁊ nubat alij tenebit mꝛimoniū cūsc̄o.sec⁹ aūt si leui incisione possit apta reddi.h̄ nō plz.lz dicvt glo.meli⁹.(ꝓbabilem.)quia contra veritatem fuit lata sententia licet ꝓbabiliter ꝓtra veritatez ferit.(silī.)p oīa q̄ ad coeūdū:nā possz eē alij silis ī statura:eslz tū ei dissilis ī genitalib⁹ mēbris.vū ī h̄ casu teneret mꝛimoniū cū se cūdo.nec restituek ꝓmo.lz p vsum sc̄i ei apta redderek.⁊ p h̄ intelligik solo vltīe q̄stionis.h̄ nō plz.(ꝓmiscek.)forte q; ꝓm⁹ nō dedit operā tantū copule quantā sc̄o:vel etiā modicā angustiā in coeūdo noluit sustinere:vel calida electuaria sumere:vel ēt noluit expectare aliquantū tpis vt crescēte psona cresceret ⁊ mēbꝝ:q̄ oīa fecit sc̄o.⁊ iō separak a sc̄o ⁊ restituik ꝓmo(dicim⁹.) Nota sniam valē ꝺ̄ rē ꝑus iudicatā.dicūt q; dā h̄ iō tenē: q; spāle ī mꝛimonio.vel dic vitate manifesta ī iudicio cū nō fuerit añ sniaz exceptū valere sniam circa rē pri⁹ iudicatā.ar.ē.de re iudi.cus bertold⁹:vbi de h̄.⁊ idē est etiā si notozie appareret sniam iniustaz vt h̄.⁊.j.de vul.purg.c.ij.nā vitas valet ⁊ iualescit.viij.di.ꝙsuetudo.(religionē.)sine voto solēni:nā ꝺ̄ eo sequik.lz tū simplex votū emiserat q̄ fuit solēnizatū p habit⁹ susceptionē.vel p ingressum ī religionē.nobis vī idē si soleniter vouit:⁊ h̄ loquik de solēni vouēte:⁊ postea ingrediēte monasteriū.(auctozitate).ē.de cōuer.ꝓiu.c.ex publico.(aliogn).i.si nō trāsiuit.tū ex hac decre.satis manifeste colligik q; etiā si mulier vouerit solenniter ⁊ etiā ꝓsentiente viro:⁊ etiā q; pl⁹ est etiā si vir nupserit post votū vxozis nisi mulier monasteriū ingrediak tū mꝛimoniū ꝓmo ꝺ̄ctum reītegrak:sicut h̄ plene ꝓbak vbi dicit q; vir iste cogēdus est redire ad hāc mulierē a q̄ per artationē separat⁹ est:nisi ipsa post votū solēne nupsisz viro q; tūc nō cogik ad eā redire:q; ē adultera.et sic apparet q; cā diuoꝛtij q̄ ad th̄oꝝ ē inter istos nō votū solēne lz adulteriū.lz huic multū videk ꝺ̄dicere decre.ē.de cōuer.ꝓiu.ex pte.in fi.sed certe si bñ intelligik nō ꝺ̄dicit īmo potiꝰ ꝓcozdat. naz h̄ ⁊ ibi īnuit q; aliud est īgredi monasteriū vel voto obligare se ad obſuantiā regulare ꝺ̄ pñti:⁊ istud votū nō tū impedit ꝺ̄hēdū mꝛimoniū:⁊ dirimit iam ꝺ̄ctū.s.post votū:sed etiā dirimit ꝺ̄ctū añ votū dūmō nō interuenerit carnalis copula:vt h̄ plene habes.⁊.ē.de cōuer.ꝓiu.ex publico.⁊.c.ex pte.⁊ aliud ē vouere solēniter ꝓtinentiā.qđ qualr fiat.no.ē.de reg.⁊ trāſ.pozrectū.⁊ istud votū nō dirimit mꝛimoniū ꝺ̄ctum añ votū.ē.de cōuer.ꝓiu.ex pte sed impedit ꝺ̄hendū ⁊ dirimit etiā ꝓtractū post votū.⁊ h̄ expresse h̄.⁊.ē.q cle.vel vo.c.insinuāte:vbi lequik de vouēte ꝓtinentiā ⁊ nō de pfessa aliquā religionē aliogn male ibi diceret.q.sibi tū mo.cū ad.⁊ aliud est vouere simplr.⁊ istud votū tū impedit ꝺ̄hendum.ē.q̄ cle.vel vo.rursus.(voto.)solēni etiā sine transitu ad religionē:si enī soleniter vouit cogēda est monasteriū ītrare ē.de cōuer.ꝓiu.ex pte.in fi.(alij.)ꝓterq̄z.v.de q̄ sibi nō imputatur cū intenderet sibi mꝛimoniā copulari.(dubitabil).s.ꝺ̄ facto.sez an posset cognosci a ꝓmo.somniāt q; sic exponūt ⁊ dicunt q; non solum semel sed etiā manens cū fecūdo centies ꝓcedenda ē ꝓmo virovt experiak an possit eā cognoscē qđ q̄z sit absurdū exponē eos ex̄ordinarie pollutioni:⁊ q; aliena vxoꝛ ita ab alio ꝓtractek q̄ libet etiā insipiēs videt.alij aūt sic exponūt ⁊ bñ.i.q̄z diu dubitatur an sententia sit reuocanda:vel an secundus sit silis primo. nec cognoscetur an sit apta per cognitionem viri primi sed per aspectum cozpozis viri vtriusq3.si enim similia membza haberent ꝓsumitur q; ei cognoscibil sit:⁊ sic redderek ei. alij dicunt q; q̄z diu de iure dubitabile erat an sit sepata ꝓpter artationez ⁊ ꝓpter sniam eccl̄ie posset alij nubere.⁊ an etiā posset ꝓbare si inueniret quem piā sibi aptū.añ tps enī hui⁹ decre.de hoc dubitabak a iurisperitis : nec erat adhuc iste articulus per eccl̄iā terminatus:nec est iudicāda hec mulier foznicari nec peccare cum per eccl̄iā mulier soluta a primo viro licite poterat cum alio cōtrahere. Est enim ꝓhibitoꝛium edictum de mꝛimonio.ē.ꝺ̄ de spon.cum apud.nec valet si dicas mꝛimonium esse de iure naturali ergo ibi ignozātia iuris nō excusat si quis illud violat . Rñ. q; in his q̄ sunt de iure naturali ⁊ specialiter super mꝛimonio ⁊ ꝺ̄ mꝛimoniū sepe ꝓstituit eccl̄ia sicut apparet : q; qñq3 ꝓhibet vsq3 ad septimū gradum ꝓtrahi.aliqñ vsq3 ad quartum.ē.ꝺ̄ cōsan.⁊ affi.non dz.ē.de cōuer.ꝓiu.ex publico.⁊.c.ex parte.et no.ē.

de biga.c.j alij tñ dicũt q; lz non debeat iudicari fornicaria tamẽ in veritate peccabat: qz hec dubitatio iuris non tollit peccatum cum in iure naturali mꝫxime errare non liceat. sed a pena constitutionis humane bñ excusat q̃ non extendiť vltra intentionẽ cõstitutionis que videť fuisse talis ꝛ debuisse esse q; si aliquis facẽt ꝓtra ꝓstitutionem ecclesie q̃ est q; ꝓiuges caueãt ab adulterijs. et si aliquis ꝓmiserit adulteriũ licite dimittiť. qõ sic intelligi debet: si ꝓmiserit adulterium declaratum per ꝓstitutiones ecclesie. sed cum in hoc casu nõ esset diffinitum qnĩmo apud sapientes plurimũ dubitabatur ꝛc̃. plures in eã opinionem declinabãt q; esset mr̃imonium cum scõo. ꝛ ita nõ dz iudicari adultera vel peccare vel melius dicamus nõ debet iudicari teneri pena decre. q̃ dicit q; fornicaria punitur in separatione thori: si alij tanq̃ marito ꝓmiscetur cum hoc añ ꝓstitutionem istã nõ esset diffinituz a iure. ꝛ probabilem cãm dubitatõis haberet: nã ꝛ quidã dicebant q; maleficiatus si ꝓtraxit cum alia nõ fornicatur nec peccat: vt in se quen. c. dicere videť licet non dicat. per simile eis videbatur sic de arta q; nubendo alteri nec fornicatur nec peccat. ecclesia tñ cõtrarium statuit q; non posset cum alio ꝓtrahere decetero: scz post hãc decre. sed si ante hanc ꝓstitutionem sic separata per probabilem errorem nupsisset alij nõ tenet matrimonium cum scõo. et restituenda est primo: nec obstat exceptio adulterij: cum añ hãc ꝓstitutionem non erat prohibitum nec p̃ceptum q; restitueretur primo viro si post sententiam primo viro apta fieret. Compať enim arta frigido: cum frigiditas ꝛ artatio sint naturalia vitia ꝛ nõ maleficiatio q̃ est vitium accidentale. Et debes scire q; post ꝓstitutionem istam si postea etiam matrimonialiter alij adhereret fornicaretur ꝛ peccaret ꝛ pena fornicaria teneretur: cuz iam hmõi dubitatio hic sit soluta. Et hanc opi. probãt primo: sñia quã tulit diuorꝛij inter hanc mulierẽ ꝛ ꝑm maritũ ita q; nec' queri fecit an esset apta primo nec ne: vel vtrum vir secũdus in genitalib⁹ similis esset primo nec ne. scõo probať vera: qz impedimẽtũ eius remotũ fuit absq; corporali periculo ꝛ sine diuino miraculo. hoc etiã ipsum probat finis decre. vbi dicit. de talibus autez nõ facile est iudicandũ cũ finale iudiciũ pẽdeat ex futuro. et hoc magis placet. (per hoc aũt). s. qõ. s. dictũ est q; illud impedimentũ non erat prope ꝛc̃. (per hoc). i. per sñiam quã tulim⁹ i hoc negocio in qua nõ discussimus de corporali periculo: neq; ꝺ simili viro: sz tantũ qz nobis ꝓstitit mulierẽ nõ artã eẽ prio eã sibi restituendã decreuimus. sic ergo decetero faciendũ est: qz non est curandũ de periculo neq; de similitudine virorũz. hoc placet. (idonea.) ꝛ est rñdendũ q; nõ est idonea: qz per opus humanũ absq; corporali periculo nõ redditť apta primo: plus placet q; idonea sit: qz perpetuũ impedimentũ nõ habet. vnde dicimus q; separata a viro propter artationẽ si incidatur etiam cũ periculo tñ pori viro restituenda est. ꝛ hoc satis apparet ex sententia pape licz olim aliter distingueret. (de talibus). s. de his duabus questionibus. s. de diuidendis vxoribus propter artationez mulieris vel frigiditatẽ viri. (ex futuro.) quia si fuerit apta scõo reddetur primo ꝛ constat primũ matrimoniũ fuisse.

Litere vestre. ał. hic quincť q; hec decre. loquiť in maleficato. vbi distinguendũ est q; si maleficiũ est temporale nõ dirimit matrimoniũ. si vero est perpetuũ dirimit xxxij. q. j. si per sor. ꝛ dicimus perpetuuz q; infra trienniũ p exorcismos ꝛ orationes nõ cessat: vt hic. xxxij. q. j. si per sor. alias eñ nõ videtur esse ꝑpetuũ cũ maleficiator illõ destruere posset. Jtẽ ad ħ q; maleficiũ dirimat mr̃imoniũ necesse ẽ q; ꝑcesserit. si autẽ sequiť nunq̃ dirimit: sicut nec alia impedimẽta seq̃ntia. xxxij. q vij. is. q. s̃. de eo q̃ cog. ꝓsan. vx. sue. discretionẽ. ꝛ. c. tue. Jtẽ no. q; q̃s pot eẽ maleficiatꝰ cũ vna ꝛ nõ cũ altera. vñ nõ separať ꝑm mr̃imoniũ vt ꝑmũ restituať: melꝰ videť q; ꝑpter maleficiũ nullũ mr̃imoniũ separandũ sit ꝛ. c. xxxij. q. j. li p sor. nõ tz ħ decre. loquiť i frigido naturaliter. hec ꝟba hic ꝺicũt: qz lz ipe diceret se habere potentiã cognoscẽdi aliã nõ crediť sibi. nec vez erat. (trienniũ.) Nõ q; nõ est necesse ħ trienniũ spãliť assignari ꝑ expientiã copule ꝓugalis sed sufficit qũocũq; siť triẽnio cohabitauerit.

De mr̃imo ꝓcto ꝓ interdictum ecclesie. Rubrica.

Litere quas. cõsentiente.) exꝑesse iam tunc sicut p quẽlibet procuratorem sponsalia ꝓtrahi possunt. ff. de sponsa. l. vlti. ibi per fratrẽ. aliter aũt nisi ꝓsentiret sor ñ crederẽ ꝓtracta sponsalia. ar. ꝺ. s̃. ꝺ sponsa. ad id: sed expone vt ibi. Pater aũt noie filioz tam ꝓstitutoz i ptãte q̃z emancipatoz sponsalia ꝓtrahere poteſt: dũmodo presens sit filius ꝛ nõ contradicat. ff. de sponsa. sed q̃: ꝛ. l. se. C. ꝺ nup. vidue s̃. de sponsa. sicut: ꝛ. c. dilectus. j. c. proxi. in tutore aũt secus. C. de sponsa. si pater. (firma esset.) ista sunt sponsalia de futuro. (ample ꝛata.) no. per signa ꝓsensus nõ presumi spõsalia fieri matrimonium nisi cognoscerct eã. s̃. de spon. is qui. ꝛ no. de despon. impu. attestationes. (ꝓtẽptibile.) ar. multa faciẽda ꝑ vilitate vitanda. xxviij. di. c. j. xviij. q. j. sciendũ. xj. q. iij. si añ: ꝛ. c. qd ergo.

Ex litteris. desponsasset. hec fuerũt sponsalia de futuro. (interdixit.) no. iudicẽ a quo appellatũ est post appellationẽ suã interdicta ponere. ꝛ super eo de quo appellatũ est: ꝛ est hoc proptet periculum aiaꝝ. ꝛ in fauorẽ mr̃imonij. aliter enĩ secus nisi in casib⁹ q̃s no. s̃. de ap. cũ teneamur. alij contradicũt q; ħ tñ potest ordinarius ꝛ non delegatus.

Qui filij sunt legitimi. Rubrica.

Conquestus. Nomine vxoris sue (mulierẽ.) natam. scz ante spon. (exheredare.) iste patruus nõ exheredabat istã mulierẽ sua hereditate: qz ibi nõ habet locum exheredatio sed volebat eã priuare hereditate sui patris qui erat suus frater. (hereditate). j. e. lator. et. c. causam. ꝓ. so. ħ nõ iubet papa hereditatem restitui sed prohibet eum turbari ea occasione q; sit illegitimus. j. e. perlatuz: vel erat de iurisditione ecclesie tpali.

Cum inter. infra corũ. scz filioz (bona) ñ intromittit se de hereditate vel de bonis secularibus sed iudicat quid iuris sit.

Transmisse. paternã. ꝛ sic videtur q; pat esset defunctus. C. de here. ven. l. j. Sed ꝓ videť vbi dicit standũ verbo patris: vnde dicũt quidã eũ viuere naturaliter lz mortuꝰ esset ciuiliter puta factꝰ monachus. Vel dic standũ verbo viri q; publice proferebat dũ viuebat. (negabant) dũ viuebant: vel modo facti monachi. (negabant.) hec confessio filio nõ preiudicat nisi quo ad presumptionẽ. ff. de inoffi. testa. si institutа. §. ij. sicut nec ecõuerso prodesset si ꝓsiterẽtur eum filium C. de proba. nõ nundinis. ꝓsitenť tñ q; ex sola noiatione presumitur nisi probeť ꝓtrariũ. dũmodo noiatio fiat cũ aliqua solẽnitate. ar. ff. de proba. l. vl. (questio) s. ꝺ legitimate ipsius pueri (viri) bis crediť propter affectionẽ quã credunť habere ad filiũ. ff. de appel. l. vl. C. de cuť. fu. l. vl. s̃. de ꝑsum. afferte. (filiũ.) qualiť hoc probare possit no. ꝛ. de filijs ꝑs. michael.

Quasam que. de auek. nomẽ est mulieris nõ loci vel generis. ꝛ construiť in transitiue cũ ablatiuo qõ sequiť. s. mulier sui id est ipsiꝰ auk. (ipsa.) Auek. (eo.) alano. (vir). s. ꝑdictũ alanũ. (vxor.) ħ enim. R. ad auelk. vxorem alani desꝑsauit. ꝛ ex ea susceꝑit agathan.

Dator presentiuz. D. patruũ ipsiꝰ R. (tractatũ.) tutiꝰ ẽ q; i hac ꝓiudiciali deť libellꝰ ꝛ fiat lit. ꝓtes. tñ credere ꝓcessum tenere etiã si litis ꝓtest. nõ fiat. nec aliꝰ ordo iudiciarius seruetť. ꝛ ẽ ea rõ: qz in modũ exceptõis fuit ꝓpositũ coraz primo iudice. sz qz ipse nõ potuit cognoscere: ꝛ trãslata ẽ hec cognitio ad iudiciũ eccliasticũ sicut g̃ iudex sclaris de ea exceptiõe cognouisset lite nõ ꝓtest. ꝛ sine ordine iudicioꝝ: ꝛ ita iudex ecclia stic⁹ q; in locũ eiꝰ succedit quantũ ad cognitionẽ exceptõnis. alij tñ alr dicũt. (duos mẽses.) No. certũ terminũ ꝑfigi agẽtibus. C de ingenuis ma. diffamari. j. de pur. ca. ad audientiã. (duos mẽses.) C. vt nẽo iui. agere vel ac. l. j. so. illud regłare ẽ. ꝛ est ar. ad ħ C. de pigno. creditor: sz lz ita dẽat facere cã cognita põt statuere: vt. j. certũ tps agat actor alioqn vlteriꝰ nõ audieť. ꝛ ħ maxie tũc scz qñ videt actorẽ expectare tps agẽdi quo reꝰ ꝓbatõibꝰ careat vel alicuiꝰ famã vel statũ grauari. C. ꝺ inge. ma. diffamari. s̃. vt lit. nõ ꝓtest. qm̃. §. j. C. de re. pig. si eo. ꝛ vbicũq; ī modũ exceptionis vel ꝓiudicialis actio ꝓponiť: vt ħ. ꝛ. j. e. lator. s̃. de or. cog. tuam. alr aũt reꝰ nõ cogiť se defendere sz sufficit q; mittat actor in possessionẽ ꝛ fiat vẽditio ꝛ iudicať mr̃icta. ff. de bo. auc. iudi. poss. l. pe. ff. si q̃s ius di. nõ ob. l. j. gnãle tñ est q; periculũ ĩminet qbusdã pśonis si nõ agãt vł defendãt vt tutoribꝰ ꝛ cu. C. ar. tu. noia. C. de admi. tu. tutoribꝰ. ꝛ gestoribꝰ negocioꝝ si possint agere sñ mãdato. ff. de nego. §. videamꝰ. ꝛ ꝓcuratoribꝰ. C. mãdati. ꝓcu-

rato:ē.ꝛ admīstrato:ib⁹ ciuitat⁊.ff.de admi.re.ad ci.pti.l.vlti.§. iiij.ꝛ.l.pe.heredi vidicāti necē defuncti.C.ad sill.l.j.ꝛ actor ci tato reo vl̄ lit.ꝓtes.N.No.q obȳciēs illegitimitatē eā ꝓbare dz ꝛ p ꝯns nō est mr̄imoniū int parētes.ar.ꝯ.xxx.q.j.alr:⁊z ꝛ h̄ est ꝛ illud ē in fauorē mr̄imonij h̄ vt filij sint legitimi illud vt clāde stina mr̄imonia fiāt manifesta:vel iō incūbit ei ꝓbatio q: ꝑsum ptōes erāt ꝓ mr̄imonio.ar.s̄.de ꝑsump.illud.(intimet⁊).v.e.c.j. ꝯ so.ibi.(natiuitatis.)de q̄ ⁊z sit incidēs sclaris iudex cognoscē nō pōt:q: cā spūalis ē.s̄.de or.cog.tuā.alias aūt sec⁹.C.de iudi.quo tiens.C.de ordi.iudi.adire.

Tanta est.p̄sentium. idē est ꝛ si nō fu it machinatus.

Causa que inter.agitari. vt ꝓ pt h̄ mr̄.R.ꝛ ipe.R.ab hereditate aui expellant:vt ī seqn tib⁹ pz.(inseri.)min⁹ bñ.(institit.)ipe.R.(p̄cipalis).s.an mr̄ dicti R.sit de legitimo mr̄imonio nata.(iudicare)⁊z iudex eccliastic⁹ ō hēditate nō debeat iudicare tñ pendēte legitimatis qōne ñ pmit titur ꝓcedere iudex sclaris.s̄.e.c.j.s̄.de ordi.cog.tuā.ibi expsse di cit.ꝛ ex h̄ colligit q̄ si ꝓnunciat illegitim⁹ postea agat ꝯ eū q̄ ob tinuit in cā illegitimitatis sup hereditate vel alijs q̄ illegitimus petere nō pōt q̄ obstabat exceptio rei iudi.vel doli.ꝯ.e.c.pri.im mo vr̄ q̄ hec sn̄ia q̄ pronūciat illegitim⁹ ius faciat inter oēs.ar. ꝯ.e.puenit.ꝛ.c.p tuas.ꝛ.ff.de libe.ag.l.j.§.fi.ꝛ.l.ij.sec⁹ si re⁹ ab soluerē ab impetitōe actoris.de hac enī dici posset q̄ nō fac ius inter oēs.vñ si ꝓcurator vel defensor illi⁹ q̄ impetebat de illegi timitate satisfecit rem ratā dñm habituꝝ fuerit ꝓdēnat⁹ q̄si ꝓ curator vel defensor.ꝛ postea dñs petat se pronūciari legitimū: q: nō obstat ei sn̄ia lata ꝯ eum q̄ sine ei⁹ mādato agebat vl̄ defen debat:statī ille pro quo lata fuit sn̄ia pōt agere ex stipulatōne ꝯ defensorē ad impēdia litis.ꝛ etiā quantū interfuit ei⁹ nō iteruꝝ agi cām de illegitimitate ei⁹.ff.rē ra.ba.ꝓcurator.§.si q̄s. Sed nūq̄d dices hmōi inesse:q: h̄ p scām sn̄iam legitim⁹ iudicatus pōt ab eo q̄ vincit in cā illegitimitatis euincere hereditatē?dicūt quidā q̄ nō:q: adhuc nō interest ei⁹ nisi pri⁹ euincat hereditas q: etiā forte hereditatē defendet ab eo ꝛ sit illegitim⁹. Jtē ⁊z ob tinuerit se ꝓnunciari legitimū:tñ p hoc nō sequit q̄ petiturus sit hereditatē.forte q: abhominat lites. Jtē pōt timere q̄ si iteruꝝ ageret obstaret exceptio illegitimatis:hoc tñ nō credo q̄ exquo iudicatus ē legitim⁹.postea nō pōt ꝯ eū excipi de illegitimitate. ff.rē ra.ba.quotiēs.§.fi.s̄.e.lator.s̄.de ordi.cog.tuā. sed h̄ bñ vr̄ q̄ si in ꝓpitate p̄dict⁹ hō iudicatus legitim⁹ obtineat hereditatē ab eo q̄ obtinuit sup illegitimitate ꝯ defensorē q̄ pōt agere ex sti pu.ꝯ defensorē.ꝛ q̄ pōt agere ad estimationē hereditat⁊ ꝛ interim si scdo ꝛ tertio etiā plures hereditates vel alia bona euincat ab eo q̄ nō posset euincere sed ꝺuaret sn̄iam ꝯ defensorē latā iterū ꝛ itex ex stipl̄atu aget ꝯ eundē defensorē.ar.ff.ad.l.aql.inde nerati⁹.§. visuꝝ:ar.p̄dicte.l.ff.rē ra.ba.ꝓcurator.ꝛ.c.ti.l.ij. Sz obȳcies q̄ h̄ nō pōt ꝓcedere:q: si succubuit ī hēditate non interest ei⁹ si restituat alienū.liij.di.gnālis.ꝛ si obtinuit ad nihil teneꝝ. Sz rñdeo q: tūc agit ad penā siue succūbat siue vincat.q: statiꝝ cū nō ratū bz ꝓmittit stipulatio nō solū ī id q̄ amittit:⁊z etiā ī id q̄ lucrari potuit si sn̄iam habuisset ratā.ff.rē ra.ba.ꝓcurator.ꝛ §.fi.ꝛ.l.quo.§.fi.ꝛ.l.si ꝓmissa.nos aūt ⁊z h̄ fateamur vex interes se tñ sciri nō pōt nisi pri⁹ ꝓdēneꝝ. Jtē no.q̄ nō semp nec indiffe rēter q̄s admittē dus ēvt petat se pronūciari legitimum:nec ad uersari⁹ vt petat aliquē ꝓnunciari illegitimū.sed tunc ista recte petūtur cū agit de bonis vel de dignitatib⁹ eccleiastic⁊. ꝛ q̄stio illegitimatis incidit:vt h̄.s̄.e.lator.s̄.de or.cog.tuam. Jtē hec re cte petunt etiā si aliqua iusta cā subsit:puta cū habeat legitimus aliqui eū de illegitimitate diffamāt:ꝛ sic pōt q̄s plēs iustas cās inuenire.ar.C.de inge.ma.diffamari.C.de re.pig.si eo.ff.de cu. bo.dā.l.j.ff.ex q̄bus cau ma.in integ.sed ꝛ si.ff.de adop.l.manci pioꝝ.ꝛ.l.si optio.§.fi.ff.de adul.p̄stāte.ar.ꝯ.ff.de re iu.q̄ in alti⁹ ꝛ tamen facilius admittit quis dicēs se pronunciari legitimum. q̄z aduersarius petens eum pronunciari illegitimū: q: ꝑmū fa uorabile ē:hoc odiosum.nec ⁊z q̄s admitti ad petendū se pronū ciari legitimū nisi hēat ꝯ dictorē ꝛ iustū.ꝛ si admissus fuerit nul la ē sn̄ia.ar.ff.de col.de nō.sed si h̄z iustū ꝓtra dictorē tūc admit teret ad ꝓbandū de sua legitimitate.ar.ff.de ꝓba.circa:tñ sn̄ia in ter aliquos lata ignorātib⁹ nō ꝓiudicat.ff.de mino.l.etiā.ꝛ dicūt quidā ꝛ forte nō male q̄ ⁊z sn̄ia filiatōis faciat ius inter eos.ff.de lib.ag.l.j.ꝛ.§.vl.ꝛ.l.se.nō tñ idē ē in cā legitimitatis: q: h̄ nusq̄z inuenit exꝑssum. Qui aūt vult se assecurare sup sua legitimitate nec h⁊ aduersariū ꝓcedat ꝑm tenorē decre.s̄.de testi.significar ꝛ dicūt quidā q̄ nunq̄z pōt quis petere se pronūciari legitimum nisi ꝓmo ei⁹ aduersari⁹ cui⁹ interest ꝓpter successionē vel aliam cām agat vel excipiat vel alias petat eū pronūciari illegitimū:ꝛ sic loquit.s̄.de or.cog.tuā.arg.s̄.e.cū.ꝯ.e.puenit.alij tñ adijciunt ꝛ alium casum.s.si agat ꝯ diffamatores.C.ō inge.ma. diffama ri.alij tñ dicūt q̄ ꝓ illā.l.nō pōt petere ꝯ diffamatores nisi vt cess sent ab ei⁹ diffamatōe:nec admittet q̄ pronūcietur legitim⁹. Sz queres si vno petēte aliquē pronūciari illegitimū ꝛ ipso proban te q̄ sit legitim⁹ pronūciet legitimus:ꝛ ab alio postea eodē mō agēte pronūcietur illegitim⁹ nunq̄d valebit sn̄ia ꝯ res pri⁹ iudi. vel que sn̄ia valebit? Rñ.vtraq̄z valet inter eos inter q̄s lata est. nec est ꝯ res pri⁹ iudicatas cū alie sint psone in scda causa alie in ꝓma.ff.de excep.rei iudi.ꝛ an eadē.si enim inter easdē esset non teneret scda sn̄ia:ꝛ dicim⁹ gñalr q̄ siue q̄s petat eū pronunciari illegitimū quecūq̄z sn̄ia ferat legitimatis siue illegitimitatis:ꝛ etiā si illegimitatis sn̄ia ferat pñte eo q̄ pronūciat illegitim⁹ nec appellāte tñ hmōi sn̄ia nō obest ei nisi ꝯ illos q̄ fuerūt in iudicio vñ si postea ꝯ alios petat hereditatē nō obstabit sibi exceptō rei iudicate:ꝛ idē videt q̄ si aliqs petit ī inte.re.vt abstineret ab he reditate ꝛ denegata ē sibi in integ.re.p sn̄iam si postea agit con tra eundē ab alio ꝛ itex petat in inte.resti. vt abstineat ab eadez hēditate nō obstabit sibi exceptio rei iudi.ꝛ idē vr̄ q̄ si instrm ꝓ nunciatū est falsum petro agēte:si postea alius producat idē in strumentū nō preiudicat ei sn̄ia inter alios ꝛ in alia cā lata. et si quis vellet dicere ꝓtra nō pōt rñdere.l.ff.de excep.rei iudi.si a te ꝛ.l.cū querit:ꝛ.l.se.ꝛ idē videt si agēte. Z ꝓtra. R. decernat vnū prediū alteri debere ꝺuitutē:⁊z ar.sit ꝯ.ff.de neg.ge.q: negocia. §.fi.h̄ fallit cū agit in modū denunciatōis:impugnatōis:electio nis:vel exceptōis ꝓtra electionē:vt no.s̄.de elec.cuz dilec.ꝛ.c.sta tuimus. Jtē fallit in cā ingsitionis.ī.de collu.dete.c.fi.ar.ꝯ.j.ō pur.ca.ex tuaꝝ.tñ quādo inquirit de iuribus debēt vocari omes quos res tangit:ꝛ nisi vocent vel etiā si ignorēt ꝺubenieꝝ eis ō facili.s̄.de testi.cū olim.C.de bo.vaca.l.fi. Jtē fallit in cā filiatio nis.ff.de li.ag.l.j.§.fi.ꝛ.l.sequē.ꝛ in querela inoffi. testa.ff.de in offi.tes.papinian⁹.§.si ex cā.ꝛ in cā ingenuitatis ex seruitute.ff. de sta.ho.ingenuū.ff.de lib.cā:diui.secus aūt esset si ex libertinita te diceret se ingenuū.ff.de ingenu.l.j.ꝛ.l.patronū. Jtē fallit ī cri minali cā quo ad aliqd.ff.de ꝑuari.prevaricatōis.ꝛ in popula ri.ff.de iureiur.eū.§.in po.ꝛ in crimīe adulterij.ff.de adul.denū ciasse.§.querit.ꝛ in appellatōib⁹.s̄.de ap.c.fi.ꝛ.in ꝺuitutib⁹.ff. si ser.vēdi.loci.§.si fundū. Jtē ī officioso testō.ff.de inof.test.post hum⁹.§.si quis. Jtē fallit in secularib⁹ ꝛ in vniuersalib⁹ succesſo rib⁹.ff.de ex.rei iudi.si a te.ꝛ.l.ꝛ an eadē exceptio rei iudi.Sed q̄res q̄o fertur sn̄ia in hac cā cum agit per defensorē: nā cōtra dñm ferri nō potest.C.de sen.ꝛ interlo.l.j. Jtē ꝓtra defensorē nō videt posse ꝓcipi verba de illegitimitate:quidā dixerūt hāc cām nō posse agi per defensorē sine mādato.sed ꝓtrariū exꝑsse appa ret.C.de satisda.l.j.ꝛ.ff.rē ra.ba.si ꝓcurator.§.si quis.vbi exꝑs se dicit q̄ cā status agit ꝑ procuratorē sine mādato.nos aūt dici mus sn̄iam ferendā ꝓtra defensorē.ff.de his q̄ no.infa.furti.§.j ꝛ.l.ꝺuus.ff.ō neg.ge.liberta.§.fi. Et formabit sic sn̄ia. Cum Z. agēt ꝓtra B.ꝓcuratorē vel defensorē L. ꝓcuratorio vel defen sorio nōie ipsi⁹ L.sup illegitimitate ipsi⁹ L.nos visis auditis rō nib⁹ ptiū B.ꝓcuratorē vel defensorē L.ꝑdicto Z.ꝓdēnam⁹ nō eni est necesse exꝑmi cām ī sn̄ia.s̄.de re iudi.sic nobis:nec tñ re putem⁹ iustā sn̄iam si cām adijcēt hāc.s.cū illegitimitas B. bñ sit ꝓbata:ꝛ ꝑ hmōi sn̄iam nō ꝓiudicaret B.de iure ⁊z de facto es set ei infamia.s̄.ō or.cog.cū dilec.ī fi.ꝛ sic dicim⁹ formādas sen tētias si de furto vl̄ de alijs ꝓsit⁹ agit ꝑ defensorē. Qualr aūt sit formāda ꝓtra ꝓcuratorē cū mādato vl̄ ꝓtra dñm:no.s̄.ō elec. querelā. Jtē no.q̄ ī his ꝛ ī silib⁹ meli⁹ est certā penā stipl̄ari ad quā statim cū ratū nō ⁊z agi pōt.ff.rē ra.ba.quot.§.fi.ꝛ.l.si pro curator.§.si q̄s.ꝛ.ff.de preto.stipu.l.fi.q̄z stipulari sine pena vbi oportet expectari añ q̄z agi possit q̄ interfit ꝛ vbi semp minime est ī abit:vt.ff.de ꝓto.sti.l.ft. Jn cā aūt mr̄imonij nō ē admittē⁹ defensor nisi ī eo casu vbi ꝓcederet in cā si defensor nō existēt.C. de ꝓcu.exigendi:nec tūc ⁊z satisdare rē ra.ba.do.que metu pene nō sit tenēda.s̄.de spō.gēma. Nec formabit sn̄ia ī psonā ꝓcura toris vel defensoris ⁊z p̄ncipalis psone: ⁊z sp fuerit abnās.ar.ꝯ.e. c.pri.ꝯ.q̄ma.accusa.pos.c.j. Jn inq̄sitōe enī bñ admittim⁹ ꝓcu ratorē.(incongruū.)ꝑma facie. Justū agi ꝑmittit post mortē rō ne bonoꝝ.s̄.e.lator.C.ne ō statu defun.l.j.ꝛ.l.q̄uis.

Perlatum.transisset. cā negādi. querela⁊z) accusans matrimoniuz de parentela: vel dices mari tum mortuum (parentibus.)h̄ debuit facere cum malicioſe se ab sentass⁊z:vl̄ sine cā vagaret(mādauit)h̄ licuit q: vagabat(ꝓmul gauit)s̄.vt lit.nō ꝓtest.qñ ꝓtra.so.ibi.

QUod nobis.

DEferente.eos. qui ꝓtrahere ꝓhibent impedięte publice honestatis iusticia.(permissione)id est dispensatione vł id est tolerantia.

DEruenit.viduam. bi bñ ꝓfitebā tur mr̃imonium in facie ecclesie fuisse ꝓtractū sed dicebāt inter eos fuisse impidimentū ꝓsanguinitatis:vel aliud hmōi.ꝛ iō nō sunt audiendi:qz hoc ꝓbato nō iudicarenť filij illegitimi.sz si dicerek nō fuisse mr̃imoniū c̃tū inter eos in facie ecclesie: sed more adulteroꝝ viriſſe bñ eēnt audiēdi:vt h.s.eo.cām. Jtē audiendi eēnt si dicerēt ꝓiuges sciētib⁹ ambob⁹ ꝓsanguinitatē mr̃imoniū c̃xisse.j.e.ex tenore.illud etiā credim⁹ qꝺ si mr̃imoniū ꝓtractum fuit clādestine ꝛ post mortē ꝓiugū dicanť filij illegitimi: qz ꝓsanguinei sunt parētes qꝺ post mortē audiēdi sunt.ar.h:vbi dicit legit.ce.ar.s.de clāde.despōsa.cū inhibitio.

DEr tuas litteras.firmauit hec affirmatio nō sufficit cū facto c̃riū fuerit ꝓtestatus.ſ.accipiēdo vxorē.ar.s.de clec.cū inter.R.si aūt nō fieret p̄ iudiciū alij mr̃imonio valeret ꝓfessio vt ꝓ vxore eā hꝫet.ff.ad.l.agł.pinde.§.vl.ꝛ eodē mō hec ꝓfessio ꝓdesset filijs si alijs filijs p̄iudiciū nō fiēt:nec obstat decre.s.e.trāsmisse.qꝺ ibi nō dz qꝺ crederek si diceret eū filiū.sz credik:qz dicebāt ñ filiū:ꝛ ꝓ hāc ꝓfessionē nō fiebat alijs p̄iudiciū ymo proficiebat eis. posset tñ dici qꝺ vbi nō fieret p̄iudiciū filijs alteri⁹ mr̃imonij staret ꝓfessiōi eoꝝ ꝛ sic loquik.s.e.trāmisse.sec⁹ si fieret p̄eiudiciū filijs alteri⁹ mr̃imonij.ꝛ sic loquik hec decre. Jtē alia decre.nihil c̃riū fecit vł dixit ille de quo loquik illa decre.(filiū.)hoc ꝓpo qꝺ naturalē filiū appellat i testō itelligę ltīmaſ eū.C.s natu.lib.auc̃.sigdē.nisi alios hēat ltīmos filios.i auc̃.q̄.na.effi.le.§.si vo nō.(p̄timoniū)h nō obstāte qꝺ eēt illegitim⁹:nā alias nō ptinet de hēditate ad ecclesiā s.e.cām.ꝛ.c.lator.(decretali).s.e.trāsmisse.(denegasse)et iō sola ꝓfessio ꝑis nō sufficeret ꝓ legitimatōe filij.(dissili.)qz ibi cōtra filiū testabanť parētes tñ illa decre.ꝓ iusticia sīe facit. vel aliter:vt no.in glo.h affirmatio.

DEr vene.f.n.habeat. allegando loquitur.alij dicūt qꝺ sic sit in vitate.(verisimili⁹.) nō tñ vere:nā tpalia ꝛ spūalia diuersa sunt ꝛ diuersos iudices hñt:nec vn⁹ iudex hz se intromittere de ptinētib⁹ ad aliū:lz se adinuicez iuuare debeāt.xcvj. di.cū ad.s.e.lator.s.de iudi.nouit.(p silem) ſm ar.(eximik.)ꝛ sic hipso qꝺ dispēsak vt possit fieri eps:videť qꝺ sit fact⁹ legitim⁹,etiā quo ad act⁹ legitimos.(ꝓterea.)tertiū ar.(euaderet.)sic ꝛ legitimat⁹ pe ꝑm effugē dz obiectionē illegitime natiuitatis quo ad act⁹ legitimos.ſ.qꝺ possit eē iudex ꝛ testj. Jn ꝓna aūt hēditate vł alijs nō intelligik dispensatū:qz nō pōt dispēsare sicut nec iudicare.s.e.lator.ꝛ.c.cām. Et no.qꝺ legitimat⁹ restitut⁹ fame ꝛc̃.cū quo dispēsatum ē in quocūqꝫ foro siue ecclesiastico siue ciuili ꝛ oīa ea facere poterit sup quib⁹ habuit ptātē q̄ legitimauit vel fame restituit vel dispēsauit:poterit enī in omī iudicio testimoniū reddere:ꝛ ad ciuiles honoresvocari nisi sint talia q̄ sint in alteri⁹ p̄eiudiciū. vbi gr̃a:nā legitimatus ab vno p̄ncipe vel ciuitate vel p̄imate nō obtinebit ab intestato bōa hereditaria in terra q̄ nō sit subdita legitimāti:qz sic auferunť bona ꝓsanguineis defuncti:vel fisco qꝺ dz succedere ab itestato. Jtē legitimat⁹ a iudice seculari nō intelligik ad ordines legitimatus qz ꝓmoueri ad ordines nō est de iurisditōe laici iudicis.sz si vn⁹ ep̄s legitimet aliquē etiā in alia dioceſi poterit ꝓmoueri:qz dispēsare i ordinib⁹ cū illegitimo ꝺ iurisditōe ē cuiusqꝫ epi.ꝛ qꝺ illegitim⁹ ꝓmoueak in nulli⁹ p̄iudiciū est.in alijs aūt in qb⁹ non est necessaria legitimatio:fame restitutio:vel dispēsatio: vt si ꝟuus daref libertati vel obligat⁹ nexibus curie absoluak:etiā si laicus hoc faciat tñ ad ordines aptus reddik.liij.di.c.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ.iiij.ꝛ seqn.rō diuersitatis ē:qz in his nō est delictū vel defect⁹:nec est in ꝓdictis necessaria aliq̄ dispēsatio.alij aūt dicūt qꝺ etiā dispēsare pōt:ꝛ intelligik dispensatū in hereditate hocipo qꝺ dispēsat in ordine.Sed c̃ vtrāqꝫ opi.videť qz nō hz iurisditionē ꝓtentiosaz in tpalib⁹.s.de ap.si duob⁹.sed dic lz nō hēat iurisditioē ꝓtentionem tñ volūtariā exercere pōt.ff.de offi.ꝓcō.l.ij. Jtē aliq̄ concedunť p̄ ꝓsequentiā ꝛ indirecte q̄ nō ꝓcedunť directe.ij.q.iij.§.serui.ff.de pac.tutoꝝ.ꝛ de his no.x.di.c.j.(videbak.)quartū ar.(recognoscat.)de facto.nā de iure ſubest impatori romano vt qdaz dicūt.nos c̃:imo pape.(tanqꝫ.)agit enī aliqñ q̄s vt alius.xxiij.q iij.si eccl̄a.ff.qꝺ cu.vniuer.itē.§.j.sic etiā hēs in adoptione.ff.de adop.si ꝓsul.melius tñ facit si abstinet a talibus.ff.de offi.ꝓcon. nec quicq̄.ar.c̃.s.de instit.c.vl.s.de iurepa.p vīas.(rōnib⁹.)solvit.(sanguinē.)inter sang.ꝛ sang.iudiciū variak cū accusator dicit ꝓbatū est qꝺ re⁹ sanguinē fudit.i.aliqō crimē ciuile cōmisit puta homicidiū:adulteriū:furtū:vel aliqō aliud sīle.(int̄ lepraz ꝛ leprā.)cū accusator dicit infectus es lepra:hereſis.i.aliquo crimine ecclesiastico:puta simonia:sacrilegio:vel ꝓsili ꝛ accusatus negat.(inter cām ꝛ cām.)cū actor dicit teneris mihi in centuz ex mutuo vel ꝓmodato vel ꝓsili ciuili actōe:vel etiā tenerj mihi ad decimas p̄standas vel hēo ius patronat⁹ in hac ecclesia vel alia ꝓsimili actione ciuili ꝛ ecclesiastica:re⁹ aūt negat:nā in his omibus si quid difficile vel ambiguū fuerit ad sedē aplicam recurrē dū est.xvij.di.multis.s.de appel.vt debit⁹.(criminale.)idē vult intelligere crimīale ꝛ ciuile nō diuersa.ꝛ sic de alijs.

EX tenore.vidua. tāq̄ tutrix.C.qñ mu.tu.offi.fū pol.ij.ꝛ auc̃. mr̃i.procuratrix aūt eē ñ pōt ꝛ ꝓ filio.ar. ff.de pcu.feminas.(in facie.)ad hoc vt fiat in facie ecclesie necesse ē seruari solēnitatē q̄ est.s.de clādesti.despon.c.fi. alij dicūt in facie ecclesie fieri si vocatis amicis publice nulli⁹ ꝓcurata celatione c̃xit.(ignorātia.)sufficit enī alteri⁹ ꝓiugū ignorātia ad hoc vt sit legitimus ꝛ vt etiam scienti succedat.s.ꝺ clādesti.despon.c.iij

GAudemus.

¶ Qui mr̃imoniū accusare possunt. Rubrica.

¶Accusare.)Quilibz pōt accusare matrimoniū ad plenū diuortiū celebrādū nōtñ quo ad thoꝝ vbi nō admittik nisi maritus.sz in ꝑmo casu exneis ꝓferunť illi q sunt de ꝓsanguinitate ꝓiugū.sz ꝛ inter extraneos ꝓferenť antiqores ꝛ maturiores vicini.xxxv. q.vij.c.j.ꝛ ij.j.e.videť nobis. Jtē tam maritus q̄ vxor accusare pñt.j.e.insup. Oēs aūtq repellūtur ab accusatōe vel q ad eā admittunť ꝛ a testimonio repellunť ad illud admittunť dūmodo aliter sint idonei ad testimoniū reddendū. Jtē no.qꝺ si fiat accusatio sup federe mr̃imonij:puta qz dicāt inter ꝓiuges ꝓsanguinitatē vel aliud impedimentū esse procedik lite nō ꝓtes.secus si ꝓpter adulteriū ad thoꝝ separationē ageret.s.vt lite nō ꝓtes. ad h.ꝛ.c.qñ fre.§.porro. Jtē in cā mr̃imoniali idē potest eē accusator ꝛ testis.xxxv.q.vj.si duo.ꝛ.c.eps.in fi.ꝛ.c.de parentela s.de testi.cog.ꝑterea ꝛ h intelligik vez vbi querik de ꝓsanguinitate ꝓiugū:vt in ꝑalle.c.melius.s.de ꝓsan.ꝛ affi.c.j.s.de spōsali. cū in tua:nā tūc etiā ꝓsanguinei ꝛ etiā mr̃ pōt eē accusator ꝛ testj.j.e.vi.s.de testi sup eo.in fi.sz si nō quereretur de ꝓsanguinitate sz de alio impedimēto.ſ.an c̃xisz cū ea:tūc lz cōiter sit admittēda mr̃ ꝛ pater ad accusationē ꝛ testimoniū tñ i hoc casu si ꝓpter potentiā alterius ꝓiugū haberek ſuspectū testimoniū alicuius:repelleretur a testimonio sed nō ab accusatōe.s. de testi. sup eo.in ꝑin.ꝛ idem videť si dicik primo cū alio c̃xisse vel votū emisisse vł de spūali cognatione:nā in his si ſuspectū sit alicui⁹ testimonium repellā eū.ar.predicte decre.sup eo. Jn ꝓsanguinitate autez est ꝑale qꝺ nunqꝫ dz ſuspectū hāi testimoniū alicui⁹ ꝓsanguineoꝝ

CElatum.nequiuerit. s. vt lit.nō ꝓtes.qm̃.§.qꝺ si forsan.c̃:so.ibi.

AHabis ē.accusatione)pri⁹ dz denūciatio qz accusatō qz ad h intētio dirigi dz accusantis vt a pctō cessent.nec alr interest:ꝛ melⁱ⁹ ē qꝺ fiat in scriptj qz ſine scriptj.s.de rest.i integ.ex lr̃is.p̄stak etiā iuramentū de vitate dicēda.i mr̃imonio aūt c̃hendo nō hz locū accusatio ſed denunciatio tm̃.s.de despō.i pu.ad dissoluendū.(ꝓscriptio.) nō enī pōt p cartā accusare.ij.q.viij.pscripta nec testificari.s.de coha.cle.tua.

CIdetur nobis dirimēdū ꝓpter ꝓsanguinitatē:vel qꝺ aliud mr̃imoniū pri⁹ c̃xerāt.(admittank.)repete q̄ diximus.s.de testi.super eo.(interesse)spōsalibus ꝓtrahendis.(leges.)sec⁹ ſm canones.

IIsup adiecisti.cognita. ſine cohabitatione.alias secus.

SIgnificāte.ab accusatōe. Forte generale vt null⁹ admittak ad accusationez si ꝓstat qꝺ mala intētione ducik:vel forte hz tñ locū in denūciatiōe

vbi necesse est q denunciato: sit sine crimine. ij. q. vij. in grauib⁹ mrimoniū eni nō ꝓpue dicit accusari nisi ab vxore: nā cū non sit publicū crimē nō admittit nisi quoꝝ interest sz denūciari dz crimē in q manet. ar. j. c. ꝓri. s. de despō. impu. ad dissoluendū. Sz queres nunqd necesse ē ꝑcedē monitionē? alibi no.

Quam in tua. ꝓdicrit. necipse necali⁹ qz etiā si ali⁹ mrimoniū accusasset tūc sc̄us nullomō eēt admittēdus nisi in casib⁹ q̄ no. s. de elec. cū dilecti. (banni.) q sūt vt q cunqz scit aliqđ impedimētū infra certū tps veniat et dicat s. de clāde. despō. c. iij. si aūt nō sit ꝑfixus termin⁹: dz venire infra modicū tps: qđ tn est cū quodā temperamēto intelligendū. ff. ō solu. q dn̄is. ff. ex q. cau. ma. ab hostib⁹. §. vl. t h q alteri⁹ accusare nō possit vera sūt qn̄ post ꝓtractū mrimoniū t post terminū transactū volūt accusare. Sz qd si aī ꝓtractū mrimoniū sed post terminū transactū velint accusare. Jtē qd si dictū sit in banno q vltra terminū nō audiet? Rn̄. si sic dictū sit audiendū aī ꝓtractū mrimoniū. ar. op. ff. de adop. l. mācipiorū. t. l. si optio. §. vlt. p⁹ ꝓtractū aūt nō dz audiri: vt h. ar. s. q fi. sint le. latoꝝ. arg. C. de re pig. si eo. C. si vt ab here. auč. ibi posita. qdā tn dicūt sniam hāc scz q null⁹ decetero ꝓtra illud mrimoniū nō audiat necessariam ad h vt nō audiat. ar. C. de inge. ma. diffamari. sz rn̄. ibi sniaz necessariā esse t ad hoc ꝑdesse vt etiā si mrimoniū non sequatur tn̄ post sniam nō audiet. secus aūt si nō cēt lata snīa: vt. s. dictū est. Jtē hec hīt locū. s. q post interdictū agē nō possit vbi p decretū ꝓhibet ab agēdo vel accusando vel ꝓsilib⁹. secus si p decretum imponeret ei vt duplū vel quadruplū soluēt si aliqđ nō faceret. nā tūc etiā si ꝫ fecerit nō incurrit penā. C. ꝓmi. epi. t pro. l. interlocutorio. C. de sen. t interlo. ex stip. nisi in casu spāli. ff. de admi. tu. tutoꝝ. §. si deponi. nisi forte cū cāe cognitōe decreta eēnt inpōsita: qz tūc oīmodo huāda eēnt. C. ꝓmi. epi. t p. l. ea q. vltra tmi nū aūt positū a lege nullaten⁹ lz aliqđ ꝓponere. C. de adl. ob cō/missa. t eodē mō ꝫ id qđ. l. municipali decernit venire nō licz. ff de decre. ab oꝝ. fa. l. vl. t ꝑm h nōvī differentia siue adiiciat clausula siue nō. f. si ꝫ factū fuerit nō audiat. Aliud aūt ē interdicere aliqđ alicui: nā tūc si ꝫ factū sit tenet. s. de ma. ꝫcto ꝫ interdic. ec. c. ij. nisi adiectū sit t si ꝫ factū fuerit nō teneat. s. de ꝓben. dilecto hz aūt locū h gnāle edictū vbicūqz plēs admittunt ad agenduz vel ꝫdicendū: vel aliqđ sile agendū: vt in restōne t in matrimonio in adoptōe t in natalib⁹. s. q fi. sint le. latoꝝ. ff. de adop. naz. C. vt ab here. se. ab. auč. ibi posita. t ē rō quare in talibus ꝓponit sic gnāle: qz nescit qz certa psona debet citari sicut de electōe actionū. ff. quoꝝ lega. l. ij. §. j. hec aūt decre. t q dicit h gl. locū hz vbi null⁹ ꝑcesserat accusatoꝝ: qz si ꝑcessisset etiā si ltime absens et ignorās supueniret nō tn̄ audiret: vt no. s. de elec. cū dilec. (tenoris.) minoꝝ. xiij. ānis. t forte sufficit q sit doli capax cū cuilibet q̄ pōt peccare dictū sit si peccauerit tč. ij. q. j. si pec. xxiij. q. iij. tam sacerdos. xxij. q. ij. aīa. alias aūt minoꝝ nō admittit ad agēdum nisi hēat curatorē. insti. de cura. §. itē inuiti. (legitima) forte quia tūc ꝓbatōes n̄ hēbāt. ij. q. ij. pleriqz. (ꝑsumat) xxj. di. qđ dicit. xij q. ij. hi. (repellēdus.) nō solū ab accusatōe sz etiā testio t denūcia tōe. s. de spō. cū in tua: nā q vna via ꝓhibet t alia. ff. ꝓcu. sō. idē qz. s. de ꝓcu. tue. ff. de ꝓdi. in ō. q sub cō. ar. ꝫ. s. de iureiu. quēadmodū. (ab illis.) secus in teste. s. de testi. lz. aliī tn̄ idē dicūt i teste.

De diuortijs. Rubrica.

Siqua mulier.

Quesiuit. h nisi nō excipit ō dictis sed dicēdis (religione.) trahēdo eā ad idolatriā (ad infidelitatis.) idē est t si ad aliqđ pctn̄. hic expone p. c. inferius positū quanto. t. c. gaudemus. (traxerit). id est nitatur trahere.

Oꝛro. de comite et notoria). i. publica fama. alr aūt vir eē posset notoriuz.) se parari). debitū aūt ōnegare dēbat lz marit⁹ vxoꝛē dimittē nō dēat ꝑ quacūqz notoria ꝓfanguinitate: n̄ iudex vbi notoriū est q ad thoꝝ restituē non dz. ar. j. c. ꝓri. s. de re. spo. litteras. (restitutionem.) agebatur possessorio.

Significasti. postulat. siue possessorio siue petitorio agat iuste denegat ei restō cū eēt adulteriū sic notoriū qđ inficiari nō pōt. s. testionijs testātib⁹ sup terrā. xxviij. di. post q̄z: nec h dicim⁹ spāle in mrimonio. sz vbicūqz notoriū facti actu pmanētis quale ē h: cū filij maneāt q reddunt notoriā incōtinentiā vel notoriū iuris nunqz faciēda est restō. t sic pōt intelligi. ff. de doli excep. dolo. Jtē intelligo h si notoriū ē iudici t alijs: vel alijs t nō iudici: sz tn̄ secū patas hz ꝑbationes ar. s. ō re. spo. lras: si neutꝝ hoꝝ eēt. sz diffusuz tminū ad ꝑbādū peteret nō dicerē denegandā restōem. (materiā.) mulier autē ad h nullo mō induci dz. ff. de adul. l. j. §. si pu. (ꝓstaret.) no si mulier petit restōem mariti. t marit⁹ excipiat de adulterio notorio: mulier replicet ō adulterio viri: nō dz fieri restitutio nisi t viri adulteriū eēt notoriū sicut t mulieris. sz si vir nō reiecissēt mulierez ꝓpter notoriū adulteriū: sz peteret p ecclīam separari. t excipet mulier de adulterio viri audiē de eēnt ꝓbatōes mlieris sup exceptōe adulterij nō notorij. t est rō diuersitatis: qz ꝑmo mulier egit possessorio: vñ sicut facili⁹ ꝓcedit: ne admittet exceptio adulterij nō notorij sic t denegat facili⁹ vt nō audiat in h vt fiat statim restō sz tm̄n̄ dicim⁹ admittēdas ꝓbatiōes mulier]. t si ꝓbauerit viri adulteriū fiet restō. sz in alio casu. s. qn̄ vir petit sepationē agitur petitorio. vñ vtrūqz plene recipiunt ꝓbationes.

Ex litteris. suggestionem. t falso. (ꝑpetuum.) q. d. nō sniando. sz ꝓsulēdo (redire) ar. contra. s. c. ꝓri. ibi so. ꝓpter adulteriū qđ ꝓmisit: qz iā paria crimina mutua compen. tč.

Dilla. hec decre. loquit de illis quoꝝ alter ad hēsim labit: t idē credo in duob⁹ infidelib⁹ quoꝝ alter ꝑtinet. (nullaten⁹.) ar. ꝫ. s. c. ꝓri. so. ibi. iō vir cogit eā recipe: qz post sniam commisit adulteriū: vñ snīa sibi ꝑdesse non dz cū fecerit q̄si ꝫ eā. at h ꝓuersus post sniam ꝑ se latā nihil ꝫ sniam fecit: vel idē essz in superi decre. si snīa lata fuisset. sz ibi nō fuit lata snīa lz nō sniam̄ reis iunxerit ꝓtinentiā. De aliis crimib⁹ q̄z hereſi qđ dices? puta qz vir ad latrociniū trahē volebat p ecclīam, separatū est mrimoniū: vt h. t. s. c. ꝓri. xxviij. q. ij. idolatria. So. videt q̄busdā q h decre. dicit. idē alias qz nullā vel vilē cām inuenies q̄re nō sit idē in oīb⁹. tn̄ aliī dicūt q ꝑ aliis crimib⁹ nunqz ē ferēda snīa perpetue sepatōis: sz tm̄ quousqz penituerit. t rō diuersitatis ē periclz hēsis. sz pri⁹ dictū. s. in ꝑn. gl. magl plz: dicim⁹ enī q lz de rigore iuris post absolutionē iudicis nō dēat cogi redire lz etiā q hēne diffinitū est nō dēat retractari. vj. q. iiij. q semel: tn̄ iudex ex offo suo adulterantē post sniam redire coget ad adulterā. ar. s. de iureiu. tua nos. t. s. e. c. ꝓri. sz dic q nō facit ꝫ sniam. snīa eni talis fuit qz absolut⁹ fuit re⁹ ab impetitōe mulieris. tūc aūt fieret ꝓtra sententiā si mulieri iterū petenti virū fieret eius restitutio. sed si vir ꝓ quo lata est sentētia: repetat mulierē: nō fit cōtra sententiā: imo iniquū esset si ei⁹ sentētia ꝑdesset ꝓtra quē lata est. ff. de excep. rei iudi. euidēter. si aūt viro isto accusante mulierē adulteram: lata sit sentētia diuortij: qz tūc nō pōt vir iuste absolui quia agit: tūc locū habet hec decre. q̄z uis iudicē illū crederē prudēter sentētiare: qui sic diceret: Diuortij sententiaz inter vos ꝓferim⁹ ꝓpter adulteriū q̄diu viro accusatoꝝ iuste placuerit.

Quanto te nouimus. (infidelium) ces de his q fiūt heretici sz tn̄ baptizari lz ab hēticis? Rn̄. h qō nō pōt hz̄e locū: qđ sic oīdo: qz siue infans siue maioꝝ: aut fuit baptizat⁹ in forma ecclie: t sic hūit vez fidei sacrm etiā si ab hereticis vl infidelib⁹ fuit collatū. t sic etiā ratū ē mrimoniū inf eos: t iō vlteri⁹ nll⁹ mō separi pōt. Aut nō fuit collatū in forma ecclie t tūc nō h; fidei sacrm sz ifideles fuit t iure infideliū vtunt: t sic eodē mō nō est ratū mrimoniū inf eos (ait) xxviij. q. j. iam nūc: t. c. si infidelis. (soluit.) ipso iure etiā sine iudicio ecclie: verū tn̄ si aī q̄z ab aliq ꝓiugū ꝫbat puersus ꝓuertat alter eū recipe ꝓpellit. j. e. c. c. ꝓri. (eū). idem dicūt quidā t circa eū q in infidelitate remanet: lz ille nō sine pctō ꝫbat. puersus aūt sine pctō (ratū). i. indissolubile. xxviij. q. j. itē illō. (p hāc.) s. vbi dicimus q q ꝓuertit ad fidē licite ꝫrit. exq licite ꝫrit nō est cogēd⁹ redire ad priorē ꝓiugē de nouo ꝓuersam nisi mortua eēt secūda vxor: qz tūc cogeret eū recipe. j. c. ꝓri. §. vl. lz alr videat distīgui s. e. de illa. Tn̄ ꝓsueuit h q̄ri. Quid si velit trāsire ad religionē? Ad qđ rn̄. q cū mrimoniū sit ꝓsūmutū n̄ pōt hētico volēte se cōrigē t ad vxorē redire. ar. s. de ꝓuer. ꝓiu. ex publico. si aūt trāsisset aī q̄z ali⁹ ei vellet cohītare nō revocaret: sic nō revocaret si ꝫrit set. s. e. c. ar. xxvij. q. j. agathosa. vl dic q ꝓsoluit qō pn̄s sic: qz cogitur redire nisi snīa diuortij lata eēt. s. e. de illa.

Gaudem⁹ in domiō. que reuelatō) quā reuelationē repudiauit: dato libello re pudij: de q libello lz ꝓcessum eēt i lege q daret ꝑpl mai⁹ malum

vit.andū:nunq̄z tñ eū dare fuit licitū:ꝛ q̄ sacerdos interueniebat ad cognoscendū.deh̄ ꝓbat h̄ eē licitū:q̄ nūq̄z diuoꝛtij sniam int eos ferre dēbat:īmo q̄ min⁹ est nō dēbat fo:te dicē ꝓmittim⁹ q̄ vxoꝛē tuā dimittas.sz poterat dicē lex ꝓmittit q̄ eū dimittas:sz ñ sine pctō tuo:ꝛ sic etiā hodie feréda eēt snia ī oīb⁹ ꝓmissoꝛibus vbi ē pctm̄:sacēdos aūt interueniebat ne q̄cunq̄z gs vellet hūc libellū daret.sz ī certis casib⁹ tm̄ h̄ licebat.(repudiauit.)sine cā(restitutionē.)imō q̄uersi ad fidē q̄ vxoꝛē eiecerat.(petēti.)vxoꝛi infideli.(restituto). No.exceptionē ꝓpetē ꝑ petentē restitutionem hāc.s.q̄ nō q̄uertit ad fidē.sīlr ꝛ excepto adultery notoꝛij ꝓpetit ꝑ petētē restōem.s̄.e.significasti. Jtē ꝛ exceptio spoli.s̄.de oꝛdi. coz.cū dilect⁹. Jtē exceptio seuitie viri.xxxij.q.ij. siue ō.s̄.ō resti. spo.ex trās. Jtē si nō intunerit carnalis copula:ꝛ incontinēti pa te sūt ꝓbatōes.ō re.spo.lras.s̄.e.ex trāsmissa.ille idē si duxerit.sz fit moꝛtua.ar.j.e.ti.c.vlt.(fornicata.)q̄ tūc.s.q̄ñ infidel q̄ noluit q̄uerti cū alio ꝑxit intelligit ltīme ẏm eoꝛ legē ꝑrisse q̄ ur] hui⁹ lz ꝑsidi auctoꝛitate ꝑxit.s̄.ō frigi.ꝛ malef.fratnitat].xxiij.q.iij. q peccat.ff.de acq.pos.possidet iuste. Et vī mīz cū ī baptismo ō letū sit pctm̄ ꝛ seq̄la pcti.xxvj.di.deīde.xxij.q.j.q aūt.quo etiaz aliud adulteriū sibi obijcē pōt q̄ h̄ innuit?. Rn̄.quidā iō obstare fornicatōis exceptionē:q̄ crimē fornicatōis nō tm̄ coinq̄nat cō/mittētē sz etiā ꝓiugē.xxxij.q.j.ꝓiugiū.Alij dicūt tolli p baptismū crimē:sz nō actionē q̄sitā ꝑus vl exceptionē.xxxij.q.ij.admonē ar.ff.ō bis q no.ifa.l.pe.ꝛ.l.atletas.§.pōpo.nā pvni⁹ baptismū nō oz.alijs ius suū tolli. Jtē in baptismo nō tollit iusticia q̄ ligata est adultera.s.q̄ viz repetē nō possit:cū pctā tm̄ dimittant ꝛ nō lex.xxxvj.di.acuri⁹.ꝛ.c.deīde.ꝛ.c.vna.ꝛ idē dicendū si añ baptis/mū hōicidiū vl furtū ꝓmisisset:q̄ post baptismuz ꝛ accusabit et ꝓdēnabit:nā lz dimittat pctm̄ q̄ ad deū ꝛ q̄ ad legē ꝓmotōis:q̄ ꝓmoueri pōt q̄z quis pctm̄ añ baptismū ꝓmissum sit notoꝛiū.xxv. di.ꝓmū.§.j.tñ q̄ ad accusationē ꝛ penas alias nō spūales bñ li/gabit post baptismū sicut post pniaz p quā sicut p baptismū dat rēissio pctōz.ꝛ sic intelligit de cō.di.iij.sine pnia.s.spūali.tpalē aūt bñ subibūt:ꝛ p h̄ ēt dici pōt q̄ ēt si añ baptismū erat infamis puta ꝓdēnat⁹ de adulterio vl ipo iure:puta q̄ fecē vsuras vsuraz q̄ ad legē ꝓmotōis ei nō imputabit.Sz ar.ꝑ:naz sicut imputat ei irregularitas añ baptismū puta hōicidiū fecit ita ꝛ infamia. Rn̄.pōt:q̄ ifamia ñ descēdit nisi ex pctō:vñ delet ī baptismo si cut pctm̄.xxvj.di.deniq̄z. Jrregularitas aūt nō fundat sup pecca/to:vñ ita ē irregularis q̄ occidit sine pctō vt iudex:sicut q̄ cū pec cato.s̄.ne cle.vl mona.snia.z.lj.di.aliquāto.ꝛ.c.sequenti:ꝛ biga mus ꝛ coꝛpoꝛe vitiatus.

De ꝓbatōib⁹ int̄ viz ꝛ vxoꝛē ꝛ de dote post diuoꝛtiū restituēda.

Rubꝛica.

Mulieres. Significauit.diuisionē.)h̄ ñ hz locū nisi rōe ꝓsuetudis vl nisi vtriusq̄z ituitu aliq̄ q̄sita sūt: nā alias oīa ꝓsumunt mariti.ff.de do.int̄ vi.et vxo.q̄ntus muti⁹:ꝛ q̄s tñ sibi nō alteri querit.

De ꝓdentia.accessoꝛie. No.q̄ iudex eccliastic⁹ tā oꝛdinari⁹ q̄z delegat⁹ cog scit de dote accessoꝛie.s.cū cognoscit etiā ō mr̄imonio ꝛ libello petit mr̄imoniū separi ꝛ dotē restitui: vt h̄.ꝛ.s̄.c.c.j. ꝛ.ij.ꝛ de ꝓiu.ser.ꝓposuit.sec⁹ dicerē in successione:nā lz cogscat ī mr̄imonio nō tm̄ de hēditate.s̄.q̄ fi.sint le.cām.ꝛ.c.lato.lz possit cogē ptē ne occasione illegitimi mr̄imonij eū sup hēditate mole stet.s̄.q̄ fi.sint le.c.j.īmo etiā ꝓncipalr pōt cogsc̄ē de dote.j.eo.p tuas.ꝛ h̄.nec ob.s̄.q̄ fi.sint le.lato.ꝛ.c.cām:q̄ loquūt q̄ iudex ec clesie nō oz cognoscē de hēditate.maioꝛ enī ꝓiūctio ē int̄ dotez et mr̄imoniū q̄z inter filios ꝛ hēditatē:cū dos nō possit eē sine mr̄i monio.j.c.ꝓi.filij aūt pñt eē sine hēditate ꝛ exhēdari.nō retra ctarē etiā snīam iudicis sclaris sup dote. Jtē spāle ad eccliam p tinet cognoscere de dotibus:quia ad ecclesiam pertinet defensio dotium.j.e.nuper.

Derūq̄z.fornicatōis. sue.(re cōsilia ta:nā tunc redit ad antiquū statū.ff.de iure do.diuus ꝛ.l.post mlieris.(vel).p a.nā idē dī dos ꝛ dotaliciū.arg.xxvj.q. ij.si aūt.vel dotaliciū vocat donationē ꝓpt nuptias.(dotaliciū.) Sz q̄d si lata snīa sup diuisiōe thoꝛi ꝓpter fornicationē is q̄ adt teriū ꝓpetrauit velit agē ꝓditōe sine cā ad repetitionē dotis dicēs nō fuisse mr̄imoniū.ꝛ ꝓpter h̄ velit ꝓbare ꝓsanguīitatē ꝛ ita ñ fuisse mr̄imoniū nec adulteriū nec dotē pp h̄ ñ recupabit dotē ar q̄ sic.j.c.ꝓi.ff.de ꝓdi.sine cā āminiculo.Sz ꝑ:res iudi.p ve ritate accipit.s̄.de re iudi.cum inter vos.ff. fami. hercis.cū pu tarē. Jtē ꝑ:q̄ adulteriū ꝓmittere intēdebat.xxxiij.q.ij.in lectū Lau.dicit q̄ dotē repetē non pōt.ar.ff.de adul.si vxoꝛ.rn̄.j.C.de spō.mulier.§.is q̄z.L.dixit q̄ si sit snīa lata sup sepatōe thoꝛi et dote nec sit appellatū vlteri⁹ petē nō pōt:sec⁹ aūt si sup adulterio tm̄:primū dictū mag] plz:q̄ ꝓditōe sine cā nō pōt repetē dotē cō cā retinē de eius subsit.s.snīa si lata sit vl adulteriū qō saltē intē tione commisit.

Et si necesse.ob turpē. turpez cām data eēt potioꝛ eēt ꝓditio possidētis.ff.de condi. ob tur.cām.l.si ob turpē.ī fi.(ob nullā).i.ob mr̄imoniū qō tñ int eos nō tenebat ꝓpter ꝓsanguinitatē:vt statī sequit.(restitui.)q̄ñ inter ꝓsanguineos fit dotis datio si ignoꝛabāt se ꝓsanguineos cō petit repetitio dotis.ff.de condi.si. cā: āminiculo. C.solu. ma.si igno. C.de incest.nup.q ꝑ.ff.de ritu nup. ꝑfect⁹:si aūt sciēter ꝑxe rint ꝓsanguinei ad fiscū dos deuoluit.ff.de dona.itervi.ꝛ vx.cū h̄ stat⁹.§.vl.insti.de nup.§.aduersus.sz h̄ decre ꝑ dic hi eni ꝓsāgui neos se sciebāt.Ad h̄ sic rn̄.nā rex leg.nō petebat h̄ dotē: q̄ erat vir.ꝛ ex pte mulier] tm̄ ꝓpetit petitō dot].j.c.dot].j.c.pri.sz q̄ dā castra q̄ dederat ꝓbatōe mr̄imonij qō nō lz sic nec penā ꝓmittē lz:de vb.ob.titia.rn̄.j.sz dicas cū eēt data noīe arraz ea re tinē lz.C.de spō.mulier.rn̄.j.sz illud vez ē in licit] spōsalib⁹.sec⁹ in illicit]:vt ī eadez.l.dicit.vel dic q̄ bn̄ applicabunt fisco: q̄ rex legion. fiscum habebat.

Duper a nobis. induxit)ipe vsufructu ari⁹ (ī dotē).i. vxoꝛez suā dotauit de illa possessiōe qō lz ꝛ merito ꝛ cuilibet alij.(in dotē.)expone vt.j.e.c.§.vl.(possidere.)nā ī dotē lz feudū alienare:alias nō.s̄.de feudis.c.ij.

Der tuas litteras. ꝓuenire).i.in iudi ciū euocare.(quā) pecuniā)repulerat.)h̄ erat sufficiēs exceptio.:q̄ si eaz nō sustētabat dotē hīe nō oz.īmo oz eā sustentare de dote.ff.de dona.inter vi.ꝛ vxo.ex ānuo.sz lz eā ꝓponēt non erat vera.(veritate.)h̄ etiā erat sufficiēs exceptio.s.rei iudi.C.sen.re. nō pos.l.vl.sz q̄ appellatū fuit idcirco audif.sz lra ꝑ dic vbi dic q̄ nō fecit mentionē de lr̄is.g̃ nec de appellatōe.vñ pōt dicē q̄ ñ fuit appellatū nec fuit necesse fieri mentionē de ꝓoꝛi snīa p quaz nō absoluebat re⁹ ꝓpetuo.sz q̄diu sup ipsa dote mulieri cauet. ꝛ iō nō obstabat snīa huic petitōi cū offerret satisdationē vel pete bat q̄ daret mercatoꝛi.(cautionē.)h̄ snīa nō erat sufficiēs:debue rūt enī addere vel pecuniā mercatoꝛis dare:vt sequit.ꝛ h̄ idem defect⁹ fuit in snīa delegati.(credi).C.de pac.cō.hac.tm̄ nō cogit vt in eadē.l.dī.(faciatis.)q̄cquid dicāt alie gl.h̄ posite:tu dic q̄ si ue vxoꝛ satisdet q̄ dotē dabit:siue marit⁹ q̄ donationē satisdede rit tz datio.ff.de tu.do.ꝓmittēdo.ꝛ.l.cū dot].si aūt satisdedit de restituēda:siue añ mr̄imoniū siue ꝓstāte mr̄imonio nō tz satisda tio:vt ꝓtinet in rubꝛica.C.ne fideius.do.den.l.j.ꝛ.l.ij.quidā tam dicūt q̄ lz satisdare ñ cogat:tm̄ tenet si satisdederit cū possit renū ciari iuri suo.ar.ī sti.de satisda.ꝛ.C.ō pac.siq̄s.soluto aūt mr̄imo nio satisdare pōt.ff.solu.ma.si ꝓstāte.§.quotiēs. Quo ꝑ excusa/bis h̄ snīam pape? Rn̄.marito ẏgente ad inopiā vxoꝛ dotē ꝛ res obligatas ꝓ dote repetē pōt.C.de iu.do.nisi.ꝛ in auc.de eq̄. do. §.vl. Jtē ab eo seq̄strāda ē possessio.ff.solu.ma.sicut dotē.§.si do tē vo.sz si isto casū de ea soluēda etiā ꝓstāte matrimonio possint cautionem sufficientē prestare dotis admīstratōem hēbit:vt h̄. Sed adhuc est contra quod hic dicitur q̄ si nō prestiterit cautio/nem q̄ res deb⁹ mercatoꝛi cū vxoꝛ habere debeat ad alendū se et ꝛ maritū ꝛ liberos.C.de iu.do.vbi.sed dic h̄ ideo q̄ mulier erat suspecta de minus idonea administratione ꝛ de dilapidatione: ar.ff.de ap.in pos.C.quoz ap.nō re.ab execu.vel dic q̄ satis ha/bebat vxoꝛ:quia mercatoꝛ habebat ꝓ eo.(cautione.) que tamē sit sufficiens:alias incongrue sequeret ꝓiunctō diffinitiua cū sem per cautionē iuratoriā dare posset.(onera.)vñ si mulier ꝓmittat aliquod delictū vel ꝓtrabat mutuū nō cogitur illud soluere ō do te.ff.solu.ma.q̄ñ.vir autem vxoꝛem debet sustētare ẏm vires dotis.ff.so.ma.sicut dotem.§.si maritus.ꝛ.§.si autē.sed ꝛ si nul lam dotem recepit maritus tm̄ alere debet ꝓ velle suo:q̄ per/sonam suam ꝓ dote dat mlier.ī auc.qui.mo.na.ef.le.§.fi.ff.vt in pos.le.l.penulti.vbi dicitur q̄ vxoꝛem debet alere vt filiā. Ad causas autem mulieris vir non dabit ei expensas nisi fo:te spe/cia dicas quando vir accusat matrimonium:nam tunc fo:te cege

tur ei dare expẽsas etiã si ĩdotata fit: mulier:ar. j. de accu.ex pte.

DOnatio.pauperior. alias enim si ñ sit pauperior:puta quia rez alienam donauit tenet donatio ⁊ prescribit.ff.de iu.do.⁊ si constiterit.idez ⁊ si repudiauerit hereditatem vel legatum quod ⁊ ipsius repudiatione ad vxorem peruenit.ff.de iu.do.si sponsus.§.si marit⁹.⁊.§.si qs (obitu).C.de do.inter vi.⁊ vxo.donationes.(tacite.)puta q: eandem rẽ alij donauit.(expresse.)dicendo:reuoco donationem quã tibi feci.(equale.)si fiat post nuptias.C.de dona.nup.l.vlti.⁊ debet esse equalitas non solum in quantitate vt non maior sit quãtitas dotis q̃z donationis:sed etiam in lucris ex pacto prouenientibus.auc̃.de equa.do.§.h̃ igitur.⁊ si maius pactum pars sit deluctãda dote q̃z donatione magis pactum trahitur ad minus.ff. de pac.do.l.lege.si autem pactum factum sit de lucranda dote et nullum pactum sit de lucranda donatione: pactum dotis trahitur ad donationem.C.de dona.ante nup.l.vlti.§.si autem donatio.quod intelligo hoc modo:quia si mulier fecerat marito pactum q ipe maritus lucraretur dotem si superuixisset vxori:maritus dotem lucrabitur si superuixerit vxori scõm pactum:et eodem modo vt sit paritas in pactis ⁊ mulier lucrabitur donationem propter nuptias si superuixerit viro:⁊ si de donatione lucranda nullum pactum interuenerit.⁊ idem est econuerso et in alijs pactis dos ⁊ donatio ante nuptias ⁊ post.insti.de dona.§. est ⁊ aliud.similiter fit augmentum dotis ⁊ donatiõis ante nuptias ⁊ post.C.de do.ante nup.si constante.ante nuptias autem potest esse disparitas:⁊ in quantitate dotis ⁊ donationis.⁊ ĩ pactis super lucris.C.de pac.con.tam super do.q̃z super donatẽ ne ex morte.post nuptias autem h̃ non licet ne excogitatere⁊ fraus contra prohibitionem factam de donatione inter virum ⁊ vxorem.h̃ autẽ scias q non potest apponi pactum per quod deterior fiat conditio mulieris volentis iterum nubere.siue fiat añ nuptias siue post.ff.de pac.do.l.ij.C.de pac.con.super do. quãuis. ff.de dona.intervi.⁊ vxo.per totũ.⁊ suetudo aũt varia põt esse ĩ quãtitate ⁊ in lucris. De secundis nuptijs Rubrica.

Appellanum.

DOminus acredẽ ptor(certitudine.)⁊ infallibili.sz habita presumptione propter longinquitatẽ tpis.testiñ magistri exercitus ⁊ militũ in his requirendũ est.ff.de diuor vxores.C.de repu.auc̃.hodie.s. de spõsa.in presentia.s.vt lit.nõ ptest.qm̃.§.q sic.vel dic q nũq̃ licet nubere nisi prius receperit certum nuntiũ de morte viri: vt in prece.decre.(seruauerit.)in preterito.in futurz enim nõ habz nisi habito certo nuncio de morte viri.s.de spon.in presentia.sz ⁊ si in futurum fieret idẽ seruandũ esset.(dubitandum). probabiliter.j.de sen.ex.inquisitioni.j.

QUi autem vel mulier.

QUper illa questione.

QUam secundũ apostolum

infame)non solum credimus non teneri infamia sed nec alijs penis que irrogantur:quia nupsit infra tẽpus luctus que continentur.C.de se.nup.l.j.⁊ ij.sed penas quas sustinet qui a secundo nupsit non euitat que continentur.C.de se. nup.hac edictali.⁊ l.vltima ⁊ l.femie:⁊ expresse habes.s.ō pigno.cum constet.auc̃.de nup.§.quia vero hactenus.⁊.§.si vero ex.Ratio diuersitatis est:quia pene imposite nubentibus infra tempus luctus sunt mere pene:⁊ ideo omnes penas a legibus propter hoc inflictas tolli credimus sicut infamiam. sed pena que imponitur secundo nubentibus non est mera pena immo ẽ pulsio filioz:⁊ iõ nõ tollit hec pena p canones:sic etiã non credimus tolli penas ĩpositas illi q ꝑ ppriũ iuramentũ nubit recepta tutela filij nõ reddita ratiõe.C.ad tertul.oẽz.ĩ auc̃.ō nup.§. sin autem tutel. Incipit liber quintus.

De accusatõibus:ingsitõib⁹:⁊ denũciatõib⁹.

IJ legitimus. nõ fatigek vt pbet suã inocẽtiã nisi publica ifamia accusat⁹ laborare:nã tunc indicek ei purgatio.ij.q.v.presbyter.

SIJ quis episcopus. accusatõnib⁹ i. denũciatiõibus.s.nõ criminosis.(accusat⁹).i. denũciat⁹. Ex hoc c.colligũt qdã monitione dẽre pcedẽ accusationẽ.alij intelligũt h̃.c.in nõ notoriis crimib⁹ ⁊ ĩ his de qb⁹ pnia agi pot huato ordine ⁊ ĩ crimib⁹ exceptis.sz nos ĩtelligim⁹ h̃.c.scz qñ agit denũciando.⁊ hm h̃ exposuim⁹ lram.j.e.sup his.j.de simo. lz.(quẽt⁹).i.monit⁹.(cãm).i.pniam agat.(nõ olim).i.añ monitio nẽ.(sz nũc).i.post monitionẽ.(ad pmates). i.iudices legitimos.

ILla.prepositaz dũj accusatoribus vel.i.platis suis ordinarijs:subditi enim accusatores necessarij sunt ad discussionem vt probent:ordinarij autem necessarij sunt vt consulant.

OAdnipotens. nunciank.)pendẽte enim accusatõe nõ dz aliqs ad dignitatẽ pmoueri. lxxxj.di.tãtis.C.de pcu. reũ. ff.de mu.⁊ ho.res q̃.§.eũ.imo sola infamia impedit C.de digni.l.iij.sz lz pmoueri nõ dz põt eligi.⁊ electio tenebit. sz p pcedẽtia iura pbak q nõ confirmabik nisi purget innocentiã suã aly tñ dicũt q nec eligi dz.de h̃ no.j.de simo.accusatũ.

DUlli episcopoz. repellẽ).ff.de adl. si vxor.xvij.q.iiij. qõ accusandũ.iudex tñ ex officio suo repellere potest ij.q.vij.si q sunt alieni.querendũ.ff.de postu.l.q pro bibet:nisi obiectum maioris excõicatõis.s.de excep.a nobis.cuius illa decre.in alio casu loquik q̃z ista:h̃ enĩ dicit q in cmunẽ familiaritatẽ hẽbat:illa aũt qñ in aliq̃ facto ei excõicauerit.ij.q.vij.alieni.Lõtra.C.q accu.nõ pos.iniquũ.ar.ꝑ.C.de inof.testa.in areã. C.de here.qm̃.ij.q.vij.§.in h̃.Rñ.q dixit nullũ criminosum etiã ꝑ criminosum admittendũ.C.de libe.cã.si filiũ.C. de adul.qm̃. xxxij.q.vij.nihil.vez ẽ nisi in excepti crimib⁹ in qbus nõ admittitur de crimĩe excepto:vel spãle ẽ in epis vt eis nõ liceat ab accusatõe sua repellẽ familiares cũ precipiant hẽ honestos.ij.q.vij. cũ pastoris:lex aũt iniquũ:loquik de expositi:⁊ alijs dñis q nõ tenẽtur hẽ cubicularios.at epi q̃si in q̃dã officio cubicularios hẽ tenenk:vt in pdictis.c.vñ si in eo officio aliqs approbauerit vbi tñ bone fame reqrunk nõ pñt eos repellere ab accusatõe vl alio vbi tales psone silr reqrunk.ff.de adul.si vxor.sed si alias clericos malos hz bñ repellet eos ab accusatõe sua.sepe enĩ presbyter bon⁹ malos clericos patik ppter scandalũ vitandũ Zliqñ qz p/ bationib⁹ destituik.l.di.vt pstituerek.ij.q.ij.pleriqz.⁊ ppt mltas alias cãs q̃s lz tolẽt ad superiores tñ ordies ñ pmouebit:⁊ a sua accusatõe repellet:ar.ꝑ.xlvij.di.§.necesse.sz ibi logk qñ clpa plati subdit⁹ mal⁹ ẽ. Itẽ ⁊ si clpabik erat plat⁹ ĩ corrigẽdo sbditos tñ eos repellẽ possz a sua accusatõe.nã aliõ ẽ offiñ dare q̃le est cu biclariũ facẽ in q̃ vk eũ approbare ⁊ spõte cũ ad h̃ nõ cogat Zliõ est negligere correctionẽ subditoz:in quo licet culpabilis videatur tamen approbare non videk.

OEbis criminibus. replicari.) xxiij q.iiij.si illic.ij.q iij.notãdũ.ff.nau.cau.lz.§.vl.nisi pbek pozẽ accusatorẽ puarica tũ.ff.de pua.l.ij. Itẽ vl si corrũpit iudicẽ vl testes.j.ō collu.c.vl. vl si suũ dolorẽ psequat igrãs ab alio institutã accusatõem.ff.de accu.is cui.§.hisdẽ.⁊ itelligik h̃ qñ in forma iudicij pcedik:nazlz p pniam q̃ ad deũ fiat remissio nihilominus tñ poterit inde ac (cusari

HEpellantur.

HEcusasti. calũniose aks imunis est accusator. xxxiij.q.iij.illõ ẽt:⁊ iuõx.xxiij.q.v. cũ miles:vk nõ calũniose sz ex alia sciẽtilla odij. (p pace.) supple accusasti.i.vt alij gete viuãt.xxiij.q.v.nõ q: frustra.(dela turam).i.accusationem ipsius.

QUidentia. repete q̃ dixi.s.de coba.cle.tua.si crimẽ ẽ notoriũ iudici ⁊ alijs.

QUmp. mãconela)q: laicus.hĩc collige q laici ẽt ĩ crimĩe simoniaco nõ amittũt.s.ō testiveniẽs.ij.q.j.ĩ pmis.Sz ꝑ.j.ō simo.si dñs tãta.lxxix.di.si papa So.ꝑ laicos simoniacos indistincte qlibet admittit ad acculandũ ⁊ testificãdũ.sz ꝑ clericos distiguit:nã ꝑ clericos bone fame in criminib⁹ exceptis.ij.q.j.in pmis:⁊ ꝑ clericos male fame admittunt laici ⁊ clerici male fame ⁊ fures ⁊ mẽtrices.j.ō simo.tãta.⁊ maxĩe si agak cuilr:ar.ad oĩa pdicta.s.ō simo.p tuas.excipiũt ospiratores ⁊ capitales inimici.j.ō simo.lz beli.p tuas: q ẽt cũ tozmẽt] admittẽdi nõ sũt.⁊ pticipes crimis ⁊ mũer].s.ō testiveniẽs. Itẽ no. q vbicũq̃z ⁊ q̃lescũq̃z admittãt ad accusationez

ij lē admittunt ⁊ ad testionīū nisi p̄secutores suaꝝ iuriaꝝ: q ad mittūt ad accusatōes ⁊ nō ad testionīū. s. de testi. decet. Jn h̄ tñ est differentia: qz ad accusationē sine tormēto admittunt etiam infames ⁊ viles: sed nō ad testimoniuz. iiij. q. iij. §. si ea. Jtem ne cessaria est aliqua p̄sumptio cū nō sint sine tormētis admittēdi: ⁊ a tormētis incipiendū nō est. ff. de questio. l. j. j. de reg. iur. cum in cōtēplatiōe. in nō exceptis aūt nō admittunt criminosi clerici vel monachi. ij. q. vij. clericus. maiores p̄sumūt criminatiōes. idē dicimus si rōne irregularitatis nō possunt ascēdere ad ordinē quem habet accusatus. ij. q. vij. ipi testes. alij aūt clerici secure suos p̄latos ⁊ clericos accusant. ij. q. vij. lator. p̄sumūt. sicut inqt paulus: laici aūt nullo mō admittunt ad accusationē. ij. q. vij. c. j. ij. iij. iiij. v. vj. ⁊ c. oues. ⁊ c. accusatio. vj. q. j. cum beatus. xj. q. j. clericī. nisi p̄sequat suā iniuriā. iiij. q. ij. omnibus. ij. q. vj. p̄hibentur. s. de testi. decetero. clericus autē in nullo crimine ciuili: vt homicidio ⁊ similibus potest accusare laicū etiā si suā iniuriam p̄se quat. xj. q. j. clericus nullus. xxiij. q. viij. his a quib⁹. qz nec testari potest in crimine contra laicū. xj. q. j. testimoniū. agat aūt clericus si vult ciuiliter de crimine. q̄dā tñ dicūt q possit accusare laicū si ex crimine vnde accusat non irrogat pena sanguinis. Jtē q dā dicūt bonos laicos admittēdos ad accusationē clericoꝝ: ⁊ in hac opi. fuit gratia. similiter ⁊ ab accusatiōe laicoꝝ in criminib⁹ ecclesiasticis criminosi repellunt. iij. q. iiij. cōsanguineozū. beat⁹. nulli. vj. q. j. q crimē. Monachi aūt abbatē suū excusabūt sine licētia abbatis quē volūt accusare. j. eo. c. ex pte. aliū nō accusabūt absq; licētia abbatis. ij. q. vij. placuit. ⁊ c. nullus. nisi illum cuius est cubicularius: illuz enim sine licētia abbatis accusare possunt: nā cum ad hoc sint cubicularij vt sint testes dn̄oꝝ si viderint eos malos licite accusabūt. ij. q. vij. cū pastoris. puenit. qz nisi accusarēt nō exequerent laudabiliter officiū suum: ⁊ etiā denunciare tenent saltē crimē cōmittēdū. ij. q. vij. negligere. ⁊ hoc magis consulerē monachis. Jtē ad accusationem clericoꝝ nullus admittit ignotus vel suspectus de fide vl̄ inimicitia. iij. q. v. accusatoꝝib⁹. canonica. accusatiōes. vbi habes de alienigena: nisi p̄us inquiratur de vita ⁊ fide ⁊ intētione eius. ij. q. vij. siq. ⁊ c. querendū. vel nisi habeant aliquas l̄ras autēticarū p̄sonarū que p eis testimoniū ferāt vel testimoniū ppriū. ij. q. vij. criminatores. Jtē repellunt oēs criminosi: corpe vitiati ⁊ irregulares tā ab accusatiōe q̄z a testimonio: qz ordinari nō p̄nt. ij. q. vij. ipsi testes. (qz laic⁹.) hic habes q etiā in exceptis criminibus laici repellunt ab accusatiōe clericoꝝ: sed h̄ intelligo qñ laicus erat male fame. ij. q. j. in p̄mis. vel repellit ppter suspitionem quā cōtraxit de mutuis accusatiōibus: vt in eodē. c. sequit. vel nō accusabat de simonia: sed de alio crimine. (illius cause). i. criminis. vñ. M. accusabat petrū ⁊ laicus vel ali⁹ iā eum accusauerat de simonia: ⁊ h̄ fuerat testis. Sed obijcies si alia vice fuit accusatus: ergo mō nō poterat accusari. s. eo. de his? Rñ. Iz h̄ fuerit accusatus ⁊ dati testes: nō tñ fuit absolutus a crimine: sed ab obseruatiōe iudicij. vel dic dederat testimoniū extra iudiciū falsa crimina eis ponendo: vel etiā vera sed facile ⁊ sine cā insultādo ⁊ exprobrādo. v. q. v. illi. ⁊. §. Iz aliud. sunt ergo tales detractores q repellunt ab accusatiōe ⁊ testimonio. iij. q. iiij. detractores. si aūt nō sine cā diffamaret: sed qz p bare vellet: etiā si famoso libello cum p̄posito accusandi cōfecto nō repelleret. v. q. j. c. ij. ⁊ C. de famo. l. l. ij. imo remuneraretur ille etiā q dixit semel testimoniū cōtra aliquē vlterius p̄ eū testificari nō p̄t. iij. q. ij. in criminali. in p̄nc. ⁊ hoc in criminalibus causis: vbi repellunt suspecti. iij. q. v. accusatoribus. ⁊ in multis alijs. c. eiusdē. q. ⁊. q. viij. c. j. ⁊ hi suspecti sunt de odio q totiens parāt se ad ferendū testimoniū: nā in ciuilib⁹ nō p̄hibet qs i multis causis testificari p̄ eūdē. s. de testi. fraternitat. (accusauerat.) i. accusare voluerat. nisi enī fuit admissus: vt h̄ dictū est. (cum tribus.) h̄ numerus arbitrarius est. ij. q. v. oībus.

EX parte ⁊c. licet alios. Sine licentia abbatis. nā tunc potest. ar. ij. q. vij. cuz pastoris. ⁊ dicūt q dā nō nisi intersit monasterij. xvj. q. j. placuit. denunciare aūt poterit ⁊ debebit cū nemo a regula euāgelica excludat. ij. q. j. si peccauerit. xxiij. q. iij. tam sacerdos. (ministrari) nō statim qcūq; vult accusare abbatē admittet ⁊ habebit expensas: sed p̄missa aliqua summaria cognitione: ⁊ videt q hec summaria cognitio sine p̄ntia ptiū fieri p̄t p solū iudicē. ar. cōtra. 8 renūc. sup b. nā si alij nō accusant sine inq̄sitiōe p̄missa. ij. q. vij. siq. ⁊ c. querendū. ⁊ c. criminatiōes. multo fortius monachi cōtra abbatē: nō debēt sine tali inq̄sitiōe admitti. alij tñ dicūt q in accusatiōe ⁊ inq̄sitiōe semp necessaria est cause cognitio: anteq̄z monachus admittat ad p̄sequēdā inquisitionē vel accusationē sed in habēdo expēsas est differentia: qz in accusatione cū inscribat se ad talionē semp habebit expensas: sed in inquisitiōe non nisi cā cognita sibi decernant. nos dicimus q semper ex quo admittit ad accusandū vel ingrendū vel denunciandū q expēsas habebit: ⁊ papa vel quisq; ordinarius h̄ p se diligēter inquirit: q delegatus ex quo sibi cōmittit cā inter ptes debet eū reputare p admisso: nec amplius de aliqua cā ingrere dz: nec est cōtra. s. de rescrip. sup l̄ris. i fi. vbi dz q ea debēt mouere delegatū q mouerēt delegantē: qz h̄ cōstat tā delegantē motū ad admittēdū eū ex quo cōmisit cāz inter eos: sed si p̄sequat cām suā siue possessorio siue petitorio agat nō habebit expēsas.

SI constiterit q. d.) Jste. d. agebat petitorio: petebat enim quandā ecclesiam: qz in ea erat canonice institutus vt dicebat. (cōmendata.) cōmendatio debet fieri cū dispēsatiōe. qd̄ p̄bo: qz p eā fit iuris relaxatio. ius enim vult q ecclesia p̄priū habeat p̄latū nō cōmendatū. ⁊ dicimus q cōmēdatio debet fieri ex cā. j. q. vij. dispensationes. ⁊ p̄missa aliqua cause cognitione: ⁊ si aliqui ledant ex p̄dicta cōmendatiōe credimus q vocandi sunt. ar. ff. de adop. nā ita diuus. ff. de mino. deniqz. ⁊. l. in causę. j. §. cā aūt. ⁊ si nō vocent faciēt eā cassari p̄ superiorē. si aūt vocati cōtumaciter abfuissent: tūc nō audirent vlteri⁹. ar. s. q fil. sint le. latoꝝ. ⁊ q ma. ac. pos. c. fi. Jtem vocari dz i cōmēdatiōe ille ad quē p̄tinet p̄ntatio: vel collatio ecclesie cōmēdādū: ⁊ dz audiri si iustā cāz h̄z p̄dicendi: ⁊ si nō fuerit vocatus vel audit⁹ faciet p superiorē cassari cōmēdationē. Sz q̄ro an si p̄tētus iste eligat post cōmēdationē factā an electio valeret. Ad hoc rñ. q dā q si ep̄us maliciose ⁊ sine cā fecit hāc cōmēdā q tunc tenet electio facta ab eo ad quē p̄tinet p̄dicta cōmēda nō obstāte. ar. s. de cōcess. p̄ben. postulasti. alij dicūt q plus placet q q̄zuis in fraudē ⁊ sine cā fecerit dūmodo teneat lz sit iniusta: tñ facit q ad ei⁹ officiuz ⁊ iurisdictionē p̄tinet. s. cōmēdare: vñ ex tunc nō licet illi ad quē p̄tinet eligere aliū nisi p̄ma cōmendatio fuerit p̄mo cassata. ar. s. de cōcess. p̄bē. cū nostris. ⁊ c. qñ. Et est sciēdū q cōmēdatarius lz non habeat ius i ecclesia tñ est legitimus administrator: ⁊ liberiorē ad ministrationē hz q̄z p curatoꝝ. ar. vij. q. j. pasto. lxj. di. obituz. ⁊ c. seq. ⁊ videt q has cōmēdas possit recipe p̄pria auctoritate sine requisitiōe p̄priꝝ p̄lati cū nō obligent ad cōmendā tenēdā nisi quātum voluerit: nec obest si dicis q nō dz eē generalis p curator alicuius: vt no. s. de oblig. ad rat. c. j. qz nō est alia pena si accipit nisi q cogit dimittere administrationē: vel deponit. ⁊ nos bene dicimus q semp ad mādatū suū p̄lati eā dimittere dz. (p̄noctauerit). vigilādo. (rōnabiliter conuictus). i. ordinarie accusatus. (vel ad rōnem). i. sine solēnitate iudicij requisitus forte ingrendo p̄cedebat cōtra eū: ⁊ sic cōfessus est p̄dicta: vel aliq̄s p̄dictoꝝ: qz quodlibet p se sufficit. (cōfessus.) repete q̄ diximus. s. de elect. p inquisitio. (ipa.) ecclesia. (post appel.) recipiendā.

NEminimus. pro altera. i. i. cōtrariū. s. ne benediceret. (appellauit.) no. q cōtra confirmantē petentē munus benedictiōis admittit exceptio dūmodo excipiēs als sit legitima p̄sona ad excipiendū. (accusaret). i. patus eēt accusare. vel. i. exciperet cōtra eam. (manifestus.) no. inimicū nō solū ab accusatiōe: sed etiā exceptiōe repelli: idē credere in cōspiratione: secus de alijs. (tulerit.) alio accusante ex hoc p̄sumit inimicus: vel als maliciose p̄cedere.

LIcet in beato petro ⁊c. ex litteris.) No. colligit hic q qs possit accusare p scriptā: contra id qd̄ legit. ij. q. viij. p scripta. sed in l̄ris significabant crimina pape ⁊ petebat citari vt accusatiōibus rñderet qd̄ bene licet: qz h̄ p̄ma citatio sine cause cognitione fit: ⁊ iā licite fit p nūciū. (delatus). i. denūciatus. (ab. J. ⁊. O.) hi forte erāt de his q̄ p̄ eōm scripserūt. (vel alijs). v. q. iij. in criminalib⁹. cōtra. j. c. p̄ri. cōtra. so. spāle est q etiā in criminalibus socius potest eē p̄curator socioꝝ. iij. q. vij. h̄ qdē. s. de dolo ⁊ cōtu. cū dilect. vel dicimus q hi admittebant ad excusandū absentes qd̄ licet v. q. iij. reos. p qd̄. c. lz minus bene q̄dā dixerunt q semp p reo p curator admittit: in crimine etiā iniuriarū admittitur p̄curator. iij. q. ix. §. nisi. Jtē ad excusandū ⁊ excipiendum. j. c. p̄r. ⁊ c. sup bis. xxiij. q. v. reos. Jtez in leuibus criminibus si agit cā appel. puta q̄ nō excedit penā relegatiōis. ff. an p ali. cā ap. l. j. sed qdaz dicūt illā legē tñ habere locū in cā ap. sed secus in p̄ncipali. Jtē in crimine suspecti tutoris. ff. de p̄cur. non solum. §. vlti. ⁊ idem dicimus si p̄latus dicatur suspectus. Jtem in accusatiōe ingratitudinis. ff. de p̄curat. sed he. §. j. Jtem in accusatione populari ad agendum. ff. de p̄curat. licet. sed non ad defendendum. ff. de po. ac. qs populos. Jtē dñs defendit seruū. ff. de accusa. sicut. §.

pe. Jtẽ cũ cá nõ est pure criminalis.s̃.de pcu.tue.potes etiã dicere q; h̃ agebaf ciuiliter.s.in grẽdo vel denũciãdo(q; non ꝓposito accusandi,)sed dicunt qdã q; citari debet accusato; anteq̃z absoluaf accusatus.ar.C.q ac.pos.q; crimẽ.ꝛ.v.q.vlti.epiphaniũ. h̃ aũt nõ obstat:q; pñtes erãt a quoꝝ accusatiõe absoluif.in ciuilibus aũt secus:q; tñ a pñti obseruatione iudicij absoluerek.C.de iudi.ꝓperãdũ.§.j.vel accusatore absente heremoditiũ cõtrahetur.C.quõ ꝛ qñ.auc̃.q semel.(intimanda.)vt per sedẽ ap.monitiõibus tñ corriperek.(excessit.)faciẽdo citari eꝑm vt rñderet accusatori.(silẽtiũ,)no.accusatori ponj silẽtiũ ꝓpetuũ si nõ fuerit ī termino nisi iustã cãm absentie,pbauerit.iij.q.v.glgs.in fi.(ꝑputãdũ.)q; ante inscriptionem lz ab accusatione recedere.ij.q.iij.si quẽ q̃z.ff.ad turpil.quesitũ. Jnfamato; tñ tenek iniuriaruz.ff. de iniur.itẽ ap.§.siqs li. Jn ciuilibus autẽ dato libello cogit litẽ ad finẽ pducere.C.quõ ꝛ qñ.q semel.nõ est cõtra.ei qõ dictuz est de criminali.C.q ac.nõ pos.l.ij.q; ibi pcesserat inscriptio vel ad minus satisdatio de accusatiõe,psequenda. Jn ciuili aũt si reus nolit psequi cãz ꝑncipalẽ tñ ad expẽsas agere põt.s̃.de dolo: actor. si aũt sua nõ interest sine pena reuocabit.ij.q.vj. siquis libellos. (fame.) naz criminuz ꝓdictoꝝ fama bona vel mala,pbari potest ꝓ testes:ꝛ etiã de plano.s.p cõmunẽ auditum.s̃.de spon.cum in tua.hanc inquisitionẽ etiã aliqua infamia ꝓcedere debet: vel etiam denunciatio,pbe persone:sed in inquisitione criminũ maior infamia est necessaria. h̃ enim inquisitio illius est ꝓparatoria. ar.j.eo.cum oporteat.

Veniens.excusationem.

Nulla harũ excusationũ fuit sufficiẽs si bene inspicias.(excusationẽ.)excusatoris officiũ est allegare ꝛ etiam ꝓbare cãs absentie de facto vt erãt iste:ꝛ.s̃.de pcu.querelaz. ꝛ.s̃.de do.ꝛ cõtu.cũ dilecti.ff.de iudi.si ꝓtor.excusator aũt ad cãs cause allegãdas nõ admittif:q; ibi necessarius est ꝓcuratoꝛ cuz mãdato vel cũ satisdatiõe:fatemur tñ q; tã in ciuilibus q̃z in criminalibus causis post li.cõtest.vel etiã in alijs causis vbi ꝓceditur lite nõ cõtest.quãdocũq; q; iudex anteq̃z cõdẽnet indefensuz siue ex cõtumacia sit absens:siue,ppria volũtate quẽlibet admittet iura cause sue allegantẽ etiã minorẽ ꝛ forte infamẽ.ff.de pcu. seruũ.§.publice.C.de pcu.exigendi.in fi.ꝛ intelligo q; admittif ad allegãdũ cãs hic homo q̃ nõ hz mandatũ:nec satisdet:nec de ꝑsonis cõiunctis.cãs dico que colligunf ex actis in eadã cã habitis:nã nullo mõ credimus q; possit ꝓducere testes vel instrumẽta vel cõfessiões facere:q; ꝓcuratoꝛ nõ est ꝛ si h̃ eẽt ei cõcessum a iure iniustũ ius eẽt:q; fieret ꝓiudiciũ absenti p aliũ q̃z p ꝓcuratorẽ:ꝛ hoc sic credo verũ nisi in causis absentie:nã ad illas,pbandas bene admittif excusator sine mãdato ꝛ satisdatione:ꝛ sic loquif.ff.de pcu.seruũ.§.publice. Et bene facit ad hoc q; libet admittif ad docendũ de iure ꝑtis absentis:q; si ꝑtis cõtumacis absentiã dei ꝑsentia supplere dz.C.de iudi.ꝓperãdũ.§.cum aũt. debeo non solũ p me:sz etiã p quẽcũq; aliũ q̃rere quõ instruar in cã eius. Jtẽ excusator nõ põt allegare cãs absentie de iure: puta talis nõ tenef venire coꝛã nobis:q; estis excõicati: vel q; rescriptũ nõ valet.h̃ enĩ nõ p excusatorẽ:sed p seipm vel p,ꝓcuratorẽ,ꝓponere dz.s̃.de rescrip.s̃.lr̃is.(viaꝝ.)puta q; vie erãt lutose.(criminali.)nisi in casib⁹ no.s̃.c.pri.(ꝓcepit.)ꝛ male nisi intellexerit,prohibere tñ q; nõ calũnioſe,ꝓponeret.vel dic q; mãdatũ fuit ꝛ licitũ ꝛ iustũ.nã exquo cõfitebaf se semel calũnioſe accusasse vlteriꝰ accusare nõ dz.ar.s̃.c.pri.nã sic remittere querelaz videf:vñ vlterius accusare nõ põt.xxiij.q.iij.si illic.C.ad turpil.q̃zuis. ĩmo si dicat se nolle vlterius accusare:vlterius nõ accusabit.ff. de adul.si maritus.§.si negauerit.hic etiã q; calũniatus est in accusando si velit denũciare repellif:ꝛ q; etiã nũc ꝓsumif calũniari:si aũt nõ eẽt cõfessus de calũnia:sed tñ iurasset nõ accusare denunciare posset:cũ iuramẽtuz nõ valeat a ꝓcepto euãgelico liberare s̃.de iureiur.quẽadmodũ.in fi.xxiij.q.ij.tã sacerdos.ꝛ si p denũciationẽ ecclesie nõ posset ĩmunitas seruari:posset nõ ĩmerito accusare.s̃.de iureiur.puenit.(cõtumaciã.) h̃ videf nõ reputandus cõtumax: q; si pñs eẽt tali accusatori nõ cogerek rñdere.ff. de iudi.nõ videf.sed illud hz locũ vbi certũ ẽ q; nõ tenef rñdere sed vbi est dubiũ puta hic secus.ff.de iudi.siqs h̃. Jtẽ illud intelligif qui neq; sup ꝑncipali neq; sup accessorio vel exceptionibus ꝛ agere ꝛ respondere cogif: sed hic bene respõdere ꝛ agere cogitur super exceptionibus.

Uper his.

Videf q; quilibz admittẽdus sit ad excipiẽdũ:q; excipiẽs defendit ecclesiã:ꝛ nullus,phibef a defendẽdo.ff.de pcu.seruuz.§.publice.sed tu dic illos admittẽdos in ꝓdicto casu quoꝝ interest:sed rñde.l. que loquif qñ defensor agit noĩe alterius ꝛ satisdat.hic autez qui excipit noĩe suo agit:ꝛ dicimus q; hec exceptio.s.q; nõ interest excipientis ꝓponif etiã post li.cõtest.ad qd enĩ officiũ nihil lucri portaturus est. Jtẽ q; nullã hz actionẽ:ergo nec eã ꝓsequi põt:q̃uis posset dici q; si nõ excipe ref cõtra eũ ꝛ ferf sniã q; sniã teneret ꝛ faceret ius inter ꝑtes:ita cõfirmari:ꝛ cõtra nullũ ex illa electiõe agere posset:ꝛ oĩbus ꝙtra eũ paref exceptio.ar.ff.de inof.testa.posthumis.§.siqs.ff.fami. herc.cũ pu.sed si eius electio cõfirmaref nõ fieret ꝓiudiciũ alijs q; nõ fuerũt quo minus adhuc cõtra electionẽ dicere possit:quia ipsis cũ nõ fuerint ꝑtes non fit ꝓiudiciũ.ar.ff.de mino.etiã.in fi. Jtẽ scias q; si hec exceptio ꝓponif post li.cõtest.ille q̃ petit cõfirmari p cõfessionẽ aduersarij: vel alio mõ dz ꝓbare q; nõ intersit aliq; ꝓseuerabit vsq; ad sniaz.ff.de pcu.popo.§. rati. sed post sniam nõ poterit dici sniã nulla ea occasiõe q; excipiẽtis nõ interest ꝓpter vires rei iudi.que tenet etiã inter eos quoꝝ nõ interest ff.fami.herc.cũ pu.nec est simile ei qõ dicif de falso ꝓcuratore.s̃. de pcu.in pñtia.in fi.ꝛ C.de pcur.licet.q; ibi sniã nõ fecit ius inter ꝑtes:q; ibi ꝓcurator nõ erat ꝑs:q; nõ agebat suo noĩe:nec dñs q in iudicio nõ erat:ꝛ sic nõ erãt ibi ꝑtes:sed hic bene erãt: q; lz excipiẽs nõ haberet ius excipiẽdi:tñ exquo noĩe suo litẽ ꝓtestatus est ꝑs ꝛ dñs litis.ar.ꝑalk.l.cũ pu. ¶ Sed oppones: quare nõ eo dẽ mõ excipif cõtra militẽ post li.cõtest. ¶ Cõtra.C.de pcu.ita. so. q; miles bene hz actionẽ noĩe alterius lz cõtra eũ possit excipi: sz iste nõ hz ius excipiẽdi.credimus tñ q; si iudex ꝑpendat q; nõ interest agẽtis q; ipemet sine exceptiõe supsedebit sniẽ: q; si fieret ꝓ appellationẽ posset reuocari qcqd dicãt he glo.etiã alia que incipit ad excipiendũ:plus placet nobis q; etiã ille cuius nõ interest bene admittif ad excipiendũ de crimine lz nõ ad accusanduz etiã cõtra simplicẽ clericũ:ꝑpter rõnes in ꝓdictis glo.assignatas sed in forma sue electionis forte posset sustineri q; non admittif nisi ille cuius interest:sicut nec ad prosequẽdũ ꝓtẽptº.s̃.de elect. q; sicut.§.ij.ꝛ videf tñ interesse eligẽtiuz ꝛ etiã cõfirmatoris.s̃. de elec.nihil. Jtẽ nõ placet q; dicit h̃ glo.s.q; post li.contest.potest repelli ille cuius nõ interest:q; dato q; talis posset repelli ante li. cõtest.tñ post li.cõtest.repelli nõ potest: q; nec exceptio ꝑsonalis est ꝛ declinatoria:ꝛ ideo nõ potest ꝓponi nisi ante li.ꝓtest.C. de excep.l.fi.insti.de excep.§.fi.(ꝛ accusando.)hic tacet de mõ ingsitiõis.(inscribi.)etiã moneri.nã si monitio precedere dz accusatiõnẽ ciuilẽ:multo fortius criminalẽ.ij.q.vij.accusatio.siqs ergo.sz bene fatemur q; lz nõ ꝓcedat monitio tenebit ꝛ procedet accusatio ꝛ actio:sed tñ puniek q; nõ monuit:vt.j.e.c.dicif. vel dic q; nõ punif:sed honestũ est q; monitio ꝓcedat.(a promotiõe.)dicimus q; plures ꝙtra eundẽ petentẽ ꝓfirmationẽ audiendi sunt si de diuersis defectibus vel criminibus obijciãt.ar.s̃.de testi.veniens. j.q ma.accu.pos.c.fi.C.si vt abhere.se ab.auc̃.si oẽs. si autez de eodẽ defectu vel crimine excipiẽt:tũc iudex eliget idoniorẽ.ff.de popu.ac.l.iij. Jtẽ q̃ vnus excipit oẽs alij q; volũt excipe eodem tpe,debẽt excipere:ꝛ si tũc nõ exceperint postea nõ sunt audiendi.ar.ff.de libe.cã:si pariter.nisi iusta cã subesset quare audiri debẽt:vt.j.q ma.ac.pos.c.fi.ꝛ idẽ dicunt qdã:q; si q̃ petif confirmatio nõ excipif postea in ordinatione vel ꝓsecratiõe excipi non potest:nisi ex causis que sunt in ꝑalk.c.q ma.ac.pos.c.fi.arg.ff.de li.cã:si pariter.alij dicunt ꝯ ꝛ forte verius.(excipiendo.)hec exceptio est facti vel intẽtionis.ff.de excep.l.ij.ꝛ nõ actiõis:q; q ordinari vel ꝓsecrari petit nullaz actionẽ intẽtat:sed tñ tali exceptiõe ꝓposita ordinator supsedere debet si verisile ẽ qõ opponif. iauc̃.quõ op.epi.§.siqs.in auc̃.de sanc.epi.§.siqs ante.xxiij.di.illud.sed si nõ est verisile procedet ad ordinationẽ ꝛ ꝓsecrationẽ: nec dimittat ꝓpter aliquã appellationẽ:q; nunq̃z reuocabitur qõ fiet ab eo:nisi probet veritas cause:vt.s̃.de his q̃ fi. a ma.p. ca.c.j.secus in ꝓfirmatione vbi requirif forma iuris: vt no.s̃.de ap.ꝓstitutus.hec rõ nõ placet:q; est spãle in ordinatione ꝛ consecratione:q; nisi ordinator vel consecrator audiãt accusationẽ q; irritaf q̃cqd factũ erit:ꝛ ipsi puniũf.i auc̃.quõ opor.§.siqs aũt. in auc̃.de sanc.epi.§.siqs ante.tñ intelligẽde sunt ꝓdicte autentice: nisi excipiẽs de crimine calũniek: vel suspectus sit ea calũnia: sicut bene probat ꝓdicta auc̃.quõ opor.epi.§. siquis.ff. de accu. alij.bene autem est suspectus de calũnia qui presens fuit multo tempore ante consecrationem ꝛ ordinationez:ꝛ noluit sine causa accusare:nisi q̃ ita iminebat ordinatio:q; probationes recipi non poterãt ante ordinationẽ vel cõsecrationẽ. sed nunq̃d idez est in confirmatione.(excludaf.)ad excipiendũ de crimine cõtra electũ siue ꝓfirmatũ admittif nõ soluz clericus sed etiã laicus:q; ciuiliter agit:ꝛ cuiusq; interest q; ecclesie non solũ ꝓlatos:sed etiã alios clericos bonos habeãt:ꝛ est expressuz de episcopis.i auc̃. quõ opor.epi.§.siquis.in auc̃.de sanc.epi.§.si autez.ar.viij.q.ij.

licet.ꝛ.ſ.de teſti.ex pte.ꝛ.lxiij.di.plebs.ꝛ.c. reuocata.lxiij.di.c.j. lxxx.di.c.maximus.ar.xxiij.di.qui epꝰ.in fi. ꝛ.c.illud. ius enim publicū eſt qđ in ſacris cōſiſtit.di.j.ius publicū.qđá tñ dicūt non admittēdos niſi eos quoꝝ intereſt.ar.ſ.de teſti.veniens. ꝛ nos hoc ipm credimus qñ excipiť cōtra clericos nō habētes curá aiaꝝ rū:ſed i habētibus curá ſecus: ꝛ idē i his q ordinādi ſunt.i auč. de ſanc.epi.§.ſi aūt.cōtra nō habētē curá aiaꝝ criminoſi nō ſunt ad excipiēdū admittēdi.xxiij.di.illud.cū nec ſunt admittēdi ad accuſationē:ꝛ hec exceptio.ſ.criminis que ꝓponiť cōtra electum viz actiōis hz.i auč.de ſanc.epi.§.j.ꝛ no.ſ.de poſtu.c.j.ar.cōtra. ſ.q nō poſſint ꝓtextu criminis ab excipiēdo repelli: qꝛ contra do li excep.nō admittiť do.re.ff.de excep.do.ap.§.marcellus.ſed il la loquiť qñ cōtra agentē excipiť:at ille q petit cōfirmationē vel cōſecrationē nō agit:ꝛ ſi agit cōtra aliquē exꝑſſe nō agit.ſed tñ officiū iudicis ip̄lorat:ꝛ qđ dictū eſt de criminoſis nō admitten dis intelligēdū eſt niſi ſua interſit:puta q ſit futurus ſuus ꝓlatꝰ: vel ſit patronus:nemini enī ius ſuū,ꝓſequēti obſtat exceptio cri minis.iiij.q.v.oībus.ꝛ ar.xvj.q.j.cōſtitutū.ꝛ.q.vij.filijs. alij di cūt ꝛ melius q ille q petit cōfirmationē vel cōſecrationē agit:vñ ſi hz aduerſariū libellū dare dz i quo etiá cām exꝑmat:puta qꝛ a maiore pte capituli vel a toto electus fuit: vel ab alio ad quē de uoluta erat poteſtas eligēdi.ſ.de cōceſ.ꝓbē.ex pte.ꝛ lītis cōteſt. fiet:niſi ſpāle dicať:qꝛ cā mere ſpūalis eſt vbi ſine ſcripto ꝓcedi tur.ar.xj.q.j.ſi clericus.ſ.de dolo.c.j.tñ ꝛ ſi ille q ſe opponit ante det libellū admittēdus eſt.ſ.ō elec.oudū.ſi aūt nō hz aduerſariū bene ꝓcedeť ſine li.cōteſta. Jtē dicimus q oēs criminoſi indiffe rēter admittanť ad excipiendū nō ad teſtificādū: ſed.c.videtur ꝓtradicere.xxiij.di.illud. vbi diciť q ꝑmo diſcutiēde ſunt ꝑſone cōtradicētiū:ſed qđá ſic exponūt q hoc ſolū diſcutiť an cōtradicē tes habeāt paratas ꝓbatiōes:qꝛ ſi paratas nō habēt ꝓbationes cū periculū ſit in mora nō differť cōfirmari vel cōſecrari.ar.ij.q. vij.plerīqz.ſ.de ap.oblate. Jtē ſi nō interſit criminoſi nō admit tunť alś aūt admittuntur.iiij.q.v.oībus.alij aliter dicūt ꝛ forte melius q nunqz,rōne criminis repellunť:ſed tñ querēdū eſt cir ca cōtradicētes qua intentiōe ꝓcedāt ad ip̄ediēdū cōſecrationē ſ.an zelo eccleſie:an ꝑ vana gloria:vel ꝑ odio.ij.q.vij. querēdū. ſi q ſunt.ꝛ ꝑ illa.c.dicēdū videť q ſi aliqs ſpālē cāz habeat cōtra eccleſiā vel electū:puta qꝛ dicat ſibi ab ea vel eo deberi pecuniā: vel iniuriā factā non audiet:qꝛ nec in cā criminali vel eccleſiaſti ca alś audiēdus eſt.iij.q.x.c.ſi.qꝛ licz interſit: alś non tñ intereſt q nō ꝓmouenť cū ei ſalua ſit oīs accuſatio:nā licet ꝓdicta.c.que rendū.ſi qui.ꝛ.iij.q.x.c.ſi. loquanť in accuſatione. tñ ea dē rō eſt in exceptiōib⁹ maxime cū hec exceptio vim accuſatiōis obtineat ꝛ hac rōne dicim⁹ reges vel ꝓncipes nō admittendos ad exci piendū cōtra electuz de ſimonia de adulterio: vel certis crimib⁹ cū ꝑſumanť facere vt medio tpe regalia teneāt: vel aliq̄d ab eo extoꝛqueāt: vel ꝓpter aliquā ſimlē cām:ſz ſi ſuſpect⁹ nō eſſet ex cauſa ꝓdicta vel alia poti⁹ admitteret q̄ ali⁹.ar.xv.q.j. cōſtitu tus.ꝛ.q.vij.filij.ſz q̄uis ſit ſuſpect⁹ vel ex hac cauſa:vel alia ſive lit dicere cōtra eū q ſuſpectū eū habet:vel de ꝓditiōe terre:vt cō filiozū ſuoꝝ eſt admittēdus:qꝛ ſua intereſt. Excipiť aūt aliqñ q ꝓtiñ eſt in forma vel ꝓceſſu electiōis.ꝛ ad hāc exceptionē ꝑmiſ ſa rōne:qꝛ publice i tereſt quilibet admittiť.alij tñ dicūt q ſoli illi ꝑſt excipe de forma q̄ debēt electioni intereſſe. Jtē no.q qñ excipiť etiá q peccatuz ſit in ꝑſona electa ad hoc qlibet admittiť: tñ oꝓtet eū ꝓbare crimē:cū alś qſqs ꝑſumať bonus.ſ. de ꝑſum. dudū. Sed qđ dices obijcies electo piurū ꝓbās eū iuraſſe certo die ſe ſoluturū nō ſufficit niſi ꝛ ꝓbes ꝑ cōfeſſionem eius: vel alio mō eū in termino nō ſoluiſſe.ꝓbaſti enim q peccatū nō eſt.ſ.eum iuraſſe nō q te ꝓbaturū obtuliſti.ſ.q eēt piurus:qs enim ꝓbare dz q aſſeuerat.ff.de ꝓba.ei q.ꝛ excipiēs exceptionem ſuā.ff.de ꝓ ba.in excep.ꝛ idē dicendū videť etiā ſi ſnia excōicatiōis lata ſit ſub cōditiōe:puta excōico te niſi vſqz ad talē diē ſolueris.nā ſi ꝓ bať ſic exceptio dico hūc electū excōicatuz eē ſub cōditiōe:ꝛ ideo nō cōfirmādū nō dz admitti:qꝛ excōicatio ſub cōditiōe nō cōtra bit aliq̄ peccatū dūmodo cōditiōi pareať.ꝓbare aūt q cōditio ni nō ſit paritū:ptinet ad excipientē rōne ꝑmiſſa:qꝛ onus ꝓbati onis incūbit excipiēti. Sed ar.cōtra:qꝛ q ꝓponit negatiuā exce ptionē hīpo.ꝓbat q cōtrariū nō ꝓbať.C.de nō nu.pe.ſi ex cauti one.ſ.de fide inſtru.ſi cautio.ꝛ.ſ.de ꝑſum.p.qꝛ. ſed illa locū hñt tñ in caſibus in iure exꝑſſis.alś aūt ſicut dictū eſt excipiens ſiue affirmatiue ſiue negatiue ꝓbare teneť. vel dic illud habere locū qñ nō agit de crimine.ſi aūt de crimine agatur ſiue ciuiliter ſiue criminaliter ſemp excipiēti negatiue incūbit ꝓbatio: qꝛ odioſus eſt.ij.q.vij.ſiqs epꝰ.ꝛ qꝛ ꝑſumiť nō īmemoꝛ ſue ſalutis.j.q.j.iu bemus:ꝛ qꝛ ꝑſumiť bonus.ſ.de ꝑſump.dudū.tñ ſi creditoꝛ age ret ad petendū debitū ſufficeret ei ꝓbare:vel ꝑmiſſionē:vel iura mentū:vel excōicationē:qꝛ ſic ꝓbat obligationē q ſolū ſibi ꝓba ri ſufficit:ꝛ debitoꝛ incūbit onus ꝓbandi ſatiſfactionē.rō diuerſi tatis:qꝛ creditoꝛ q agit ad debitū nō obligat ſe niſi ad ꝓbādū ꝑ miſſionē:nec ad aliud cogiť:ſed qñ agiť cōtra electū nō auditur ſi dicat tñ eū ꝑmiſiſſe vel iuraſſe niſi ꝛ ſe obliget ad ꝓbandū q cōtra ꝓmiſſum vel iuramentū,venerit.vñ ℞ totum ꝓbare debet: qñ aūt vitiū diciť in forma interueniſſe ſi electoꝛes vel electus pe tant cōfirmationē q negat formā ſeruatā eā omiſſam ꝓbare de bet ꝑdicta rōne qua excipiēti incūbit ꝓbatio:ꝛ qꝛ exquo de facto cōſtat ꝑſumiť interueniſſe ſolēnitas.C.de cōſtitu.ben.ſtip.l.j.ff.de ꝓba.ab eo.dū tñ ſcrutiniū vel vota fratrū oſtendanť in ſcriptis redacta.ſ.de elec.qꝛ ꝓpter.ꝛ decretū in quo appareat conſenſus capituli.lxj.di.dū.vel dic vt no.ſ.de dolo.cū olim. Sed qđ dices ſi excipiať nō eſt ſubdiaconus qui poteſt eligi:vel nō habet līras cōmendatitias cū ſit alienigena? Rñ.in his caſibus eū debere ꝓ bare ſe eſſe ordinatū ꝛ ſe dimiſſum ab epō cū iura in his caſibus dicāt līras neceſſarias.ij.q.j.legū.ſ.de cle. pcu. p totum.lxxiij.di. p totū.tñ tāta poſſet eſſe ꝑſumptio ꝓ ordinato q transferť in aliū onus ꝓbādi vt ſi multo tpe in ſubdiaconatus ordine ſeruiuiſ ſet vel q certū eſſet q bene a ſuo epō dimiſſus eſſet. Sed tñ no.q hz nullus appareat excipiens vel accuſatoꝛ:tñ confirmatoꝛ vꝛ ordinatoꝛ ſemper inquiret qñcūqz eū cōtigerit dubitare.ſ.de elec. cum nobis.ꝛ no.ſ.de pur.ca.c.j.in auč.de ſanc.epi.§.ſiquis an te.circa ꝑn.ti.(ordinariam.)ſine inſcriptione aūt pena certa in fli gitur talibus.ſ.de elect.ſtatuimus.(circa).ſ.de elect.cum dilecti. ad hanc aūt ordinariā penā non ſolum ſe obligat q crimen obij cit cōtra cōfirmatū:ſed etiā q ꝓter formā contra ordinationē vel cōſecrationē obijcit.ſ.de elec.cum dilecti.q autem inquiſitionez impetrat vel denunciat ad hāc penā nō ſe obligat: qꝛ alteꝝ ex officio iudicis ꝓcedit.alterum aūt ad penā. (ꝓcuratoꝛem.) ꝓcuratoꝛ nō poteſt cōtra electum excipe de crimine vel alio de fectu cōtingente ꝑſonā electi quātūcūqz ſit generalis ꝓcuratoꝛ niſi ſpecialiter dicat q de crimine excipiat: qꝛ ꝑ talē exceptionez minuiť ſtatus excipientis:qꝛ beneficijs ꝓuať per triennium.ſ.de elec.ſtatuimus.ff.de mino.illud.ff.de ꝓcur.nō ſolum.§.fi.ff.de va.ꝛ extraoꝛ.cog.l.pe.nec eſt cōtra.ff.ꝓ ſo.actionē.§.renuncia re.ff.de iniur.ſz ſi vn⁹.§.ꝓcuratoꝛē.qꝛ agēs iniuriaꝝ ſi ſuccum bit nō incurrit diminutionē ſui ſtatus:ꝛ bene eſt diminutio ſtat⁹ hz ad tēpus tñ ſuſpēdať beneficijs: qꝛ relegatio ꝛ dānatio i op⁹ publicū tꝑales ſunt:vt ꝓbať.ff.de penis:qđā.

Qualiter.ordinem.

In proceſſu: ſnia enim nō dum erat lata:vt infra ſequiť.(occaſiōe.)forte zelo iu ſticie:vel ꝓpter nimiā infamiā ipſius epi. nō autez ꝓpter odium:qꝛ tunc nō eiſdē mādareť q itez ꝓcederēt cō traeū:cū eēnt ſuſpecti.iij.q.v.qꝛ ſuſpecti.(corrigere.)no.iudicem corrigere errorē ſuū ſi errauit in proceſſu vel interlocutoꝛijs.ſ.de ap.cuz ceſſante.j.de ſen.excō.ſacro.ff.de reg.iu.q iuſſit.q̄uis ſit in diffinitiuis.cōtra.ff.de re.iu.iudex.(ad pñs).ſ. ne ex proceſſu i ordinate habito procedatis ad diffinitiuā ſnīaz.(in ſua eccleſia) ꝛ ita apparet hic log qñ fit inquiſitio de ſtatu eccleſie: vel etiam vbi generalis fuit inquiſitio de aliquo clerico:ſz de iure fieri non debeat: niſi de ſpāli crimine niſi cū ꝑſona eſt multū alś grauiter diffamata cū cap̄.de quibus inquiriť exꝑmenda ſunt.arg.j.co. qualiter.qñ enim de ſpāli crimine inquiriť quare diceret exceptꝰ occultis cū anteq̄z iurēt teſtes:vel alś procedatur debet inqri an ſit occultū nec ne.pōt tñ dici hoc etiā habere locum: vbi de certo crimine fit inqſitio.nā ꝛ tūc ſi teſtis aliud nouit occulte de crimi ne illo nō,dz dicere. j.eo.inqſitiōis.§.ij. vel dic vt ibi no.(occult⁹.) ſi enī de occultis ꝛ de q̄bus infamia nō ꝓceſſit aliquid dixerūt te ſtes nō valebit dictū eoꝝ.j.eo.inqſitiōis.nec enim iurati ſunt.ſ. de teſti.de teſtibus.ꝛ hec vera ſunt qñ fit generalis inqſitio. qñ aūt fit ſup certis capitalis:tūc nō opponeť in iuramēto hec clau ſula:cū enī infamia ꝓceſſerit teſtes ſup oībus que ſciunt de eo qđ inquiriť veritatē dicēt etiā ſi illud qđ ſciūt vel credūt ſi occultū: vt ſi de fornicatiōe agiť:ꝛ reuoceť aliqs teſtis q ſecū iuit ad pec catū ꝓpetrandū de eo teſtificari dz q debet dicere ſecretas circū ſtantias:ꝛ ea que ſecreto nouit dūmodo ſit infamatus de crimi ne ſup quo fit inqſitio:puta q̄ cū tali muliere cōmiſit fornicatio nē:ſed ſi tñ de fornicatiōe eēt infamatus nō exꝑſſa aliqua muli ere:tunc nō credimus q debet teſtis reuelare fornicationē occul tā:īmo plus dicimus in primo caſu:qꝛ ſi iuraſſet teſtis q teneret ſecretū:tñ illud reuelare debet:qꝛ vel a ꝑncipio male iurauit.ſ.ſi intellexit q iuratus vt teſtis illud non diceret:ſed ſi illa ꝓaue nō intellexit: iuramentum intelligendū eſt q ſine iuſta cā nō reue laret eum.ar.ſ.de iureiu.adhoſtram.quēadmodū.tñ ſi in ꝓfeſſi one penitētiali eēt reuelatū:tunc in teſtimonio nō dz reuelare:qꝛ

scit vt deus non vt homo: sed idem dicitur etiam si generalis inquisitio fuerit: sed hec est differentia: quia cum iaz ex cõmissione super certis criminibus facta appareat non esse de occulto crimine semper valebit testimonium: sed in alijs casibus non valet: ni appareat infamia. alij contra. s. q tam circunstantias q̃z occulta dicere non debet.

Quam dilectus ⁊c. legati.

Apostolice sedis inquisierũt de criminibus episcopi agateñ. q prestito iuramẽto cõfessus est suo tempore res ecclesie dilapidatas. Et plures ecclesias p simoniam a se datas: ⁊ de naufragio res aliquas recepisse q̃bus cõfessionibus factis negociũ fuit ad sedẽ apostolicã remissuz. cũ autẽ papa ex cõfessionibus vellet pcedere cõtra ip̃m: eps confessiones excusauit excusabat enim dilapidationẽ ꝓpter debita cõtracta tẽporibus ꝑdecessoꝝ suoꝝ: vel ꝓpter insolentiã hereticoꝝ. simoniaz excusabat per suã ignorantiã: ⁊ penã impositã simoniacis: naufragiuz excusabat: qz res illas tm̃ accepit quoꝝ dñi nõ inueniebant: mãdat ergo dñs papa: q si iurauit ad interrogata rñdere veritatez ⁊ excusatiões suas pbauerit absoluat. si vero iurauit plenã dicere veritatẽ cũ ꝓsumendũ sit q ꝑm q iurauit nihil omisit de veritate: ⁊ q excusationes de nouo cõfixerit remoueatur ab administratione (episcopo.) no q infamia p̃cedente de ꝓlato inquisitio fit de tota ecclesia. si. s̃. c. pri. s̃. de sen. ⁊ re iu. cũ. i. ⁊. a. ⁊ hoc forte ea rõne: qz caput malũ ꝓsumptionẽ facit de malis mẽbris. xxvij. di. ꝯ. vlti. tm̃ testes nõ dicẽt: nisi de his de quibus p̃cesserit infamia. s̃. c. ꝑi. vel dic etiã tota ecclesia diffamata erat iz nõ q̃libet: vel dic q etiã quilibet. (responsionem.) hodie aũt nõ crederetur eis nisi pbarent. s̃. de pba. qm̃. vel potes dicere q hodie credere tur eis: qz legati erant sicut credit cardinales: ⁊ de omnibus actj coz̃ eis. vel ibi loquit qñ vnus est iudex tm̃: hic aũt erãt plures: vel dic q hic iudici credit: qz iurabunt ⁊ erunt quasi testes. iz verius videtur q nõ sint requirendi tanq̃z testes. ij. q. vj. statuẽdũ. sed tanq̃z qui sunt iudi. consulendi. xviij. q. j. c. j. ar. s̃. de arbi. nõ sine. ff. de appel. reci. sciendum. sic etiaz requirunt omnes de facto suo: etiam qui alis nõ admitterent ad testimoniũ vt latrones C. de feriis: puinciaruz. ⁊ serui. C. de questio. interroga. ff. de custo. diuus. de etate etiam alicuius admittunt mater ⁊ auia. ff. de pba. etiam. sic etiã requirunt. ff. de edil. edic. quero. ꝯ. fi. xx. q. iij. psens. s̃. de testi. sicut. s̃. de arbit. nõ sine. nec valet horum dictuz tanq̃z testiũ sed ad ꝓsumptionẽ tm̃ facit: vnde etiã post apertionẽ testiũ tales querendi sunt: ⁊ ante ꝓductionẽ testiuz. ar. op. xx. q. iij. ꝑsens. (ad inquisita.) cũ iurãs de calũnia tm̃ iuret de veritate ad interrogata respondere poterit suas cõfessiones excusare. testis aũt qui iurat dicere q̃d nouit nõ poterit excusare testimoniũ suũ vel mutare: nisi hoc faciat anteq̃z laquatur cũ partibus: qz nõ p̃esumitur suborn̄atio sed record̄atio veritatis. alis secus. ar. i auc. de testi. ꝯ. qz vero. iudex autez ex officio suo reuocare potest testem vt melius instruat. ff. de q̃stio. repeti. (que tales sunt.) confessiones. (⁊ malum.) tales fuerũt positiões vel exceptiones habite. lxxv. di. florentinũ. (non obstantibus.) sed nõne etiã contra cõfessionẽ suã potest ꝓbare: vt. C. de iur. ⁊ fact. igno. error. ff. de confes. nõ fatet? Rñ. non: vbi sic iurauit: vt hic habes. vel dic q errorẽ potest ꝓbare: sed suum dictũ nõ potest excusare. errorez aũt ꝓbare potest si ꝓbaret se nõ dilapidasse: iz excusare q̃d dixit: vel illud interp̃etari nõ est ꝓbare errorẽ vel reuocare. si enim velit ꝓbare se errasse: oportet eũ ꝓbare q nihil de naufragio habuisset: ⁊ q ecclesie nõ cẽnt date per simoniã: ⁊ q bona ecclesie non essent dilapidata: sed si admittitur q excuset vel interp̃etetur cõfessiones suas sufficit q ꝓbet q ea habuerit quorum dñi nõ inueniebantur. ⁊ sic de alijs.

Quam oporteat ⁊c. sub dissimulatione.)

Si de eis eẽt infamatus: ⁊ ideo de infamia p̃mo inqri mãdat: vt. j. sequit. ipe tm̃ mandat inquisitionẽ fieri ꝓpter clamosam insinuationẽ ei factã non ꝓpter hoc q penes ip̃m diffamatus eẽt. (criminibus.) nullus enim criminosus admittit ad denunciandũ vel testificandũ: nisi in exceptis criminibus. de hoc no. s̃. eo. cuz. p. sed si ordinario non constet de infamia alicuius p eũ modus q̃dẽ dicit finis glo. que incipit ħ dic. ⁊ si non sit ei suspectus: nec etiã alij cui ordinarius velit facere gratiam q ei fiat purgatio criminis obiecti quoꝝ vtrũq̃z sufficit: ĩmo videt q nõ ex gratia: sed de necessitate iuris dz ei iudici purgatio qui apud p̃cipẽ suuz vel patronũ est infamatus. C. ex qui. cau. ir. infa. verbũ. ij. q. v. mẽnã. ⁊. c. oĩbus. Jtẽ si aliqs petat inquisitionẽ cõtra aliquẽ nõ faciet eã ordinarius: nisi ꝓbi ⁊ discreti ⁊ nõ leues qui credũt omni verbo excessum eius ordinario denunciẽt. Jtem ħ nõ sufficit nisi ħ nunciet sepe ordinario siue p eosdẽ q p̃mo denũciarũt siue p alios: posset enĩ eẽ q semel ex ipetu nũciasset. quot aũt vices ħ faciãt sepe ipsius ordinarij arbitrio relinquẽdũ videt. i auc. de testi. ꝯ. ij. ff. de ver. ob. cõtinuus. ꝯ. j. Jtẽ oportet q de crimine obiecto clamosa nõ leuis nec tacita sit infamia. Jtẽ oportet q tãta sit ifamia que faciat crimẽ quasi manifestũ: ⁊ hoc sonãt verba illa que sunt in decre. j. eo. q̃liter. ibi: q̃ clamor innuit: ⁊ infamia manifestat. iz si hec ifamia nõ est apud ordinariũ q̃ est forte multũ absens: ⁊ maxime apud papã cui vniuersi subsunt: sed tm̃ alicq nũciãt aliquẽ ita infamatũ tũc ipse ordinarius vel delegatus eiꝰ vel papa recipiet ꝓbationes infamie ꝑm eũ modum q est. j. de pur. ca. c. ij. vel recipiet testes: ⁊ tũc testes debẽt deponere q sciũt eũ de quo agit diffamatũ apud ꝓuidos ⁊ discretos: ⁊ debẽt eos nosse etiã si non interrogent: qz nõ est cõmissum discernere testiũ arbitrio q̃ sunt ꝓuidi vel discreti sed arbitrio iudi. ff. de ver. ob. cõti. ꝯ. j. Jtẽ debẽt adijcere i testimonio q nõ tm̃ semel: iz sepe sciũt eos eẽ diffamatos apud ꝓuidos ⁊ discretos. i. q multotiẽs boni viri reputauerũt eos apud se diffamatos ⁊ infames psonas. si aũt diceret q apud seipos testes eẽnt diffamati: hoc q̃busdã nõ videt sufficere cũ nõ sint tante auctoritatis q̃ sufficiat eos diffamatos apud eos. Jtẽ debent adijcere q clamosa ⁊ nõ tacita est infamia: ⁊ est tanta q quasi facit manifestũ crimẽ ei°: qz si hoc est necesse i ordinario: vt p̃dictũ ẽ qñ apud eũ ẽ infamia sine ãminiculo testiũ multo fortius dz ħ necesse eẽ qñ sibi nihil est notũ de infamia: sed p testes tm̃ dz esse notũ. Jste aũt inq̃sitiões ⁊ ꝓbationes hñt locũ anteq̃z fiat inq̃sitio sup crimine. nã post q̃z sup crimine fit inq̃sitio: ex tũc nõ haberẽt locũ ꝓbationes sup infamia nisi ãminiculent. iiij. q. iij. ꝯ. itẽ sepe. sed sup crimine debẽt recipi ꝓbationes: q si nõ ꝓbẽt: tm̃ dz indici purgatio si ex ꝓbationibus remãsit aliqua suspitio criminis. s̃. de testi. tã lr̃is. Jtẽ p̃dictus modus ꝓbãdi hz locũ vbi in moduz exceptionis obijcit infamia vt repellat a dignitatibus vel heredditate. C. de inof. testa. frẽs. C. de dignita. l. ij. Nec mireris q ita exactas ꝓbationes exigo sup infamia: qz nõ est sine cã. est enim extraordinarius modus agẽdi p inq̃sitionez. Jtẽ graue eẽt ꝓpter leue infamiã aliquẽ repellere vel a dignitate vel ab hereditate: ⁊ ħ etiã lex satis exp̃sse dicit. C. de digni. l. ij. vbi dicit q famosi q s. multa ⁊ frequẽti infamia laborãt ⁊ annotati infamia. i. quoꝝ i famia. i. infamie crimẽ scriptũ est p iudicẽ vel q alis sunt inq̃nati q. manifesto scelere vel sordida vita: sunt a dignitate repellendi vnde alis dicit lex q ad hoc vt ex verbis infamatorijs oriat infamia facti oportet q in scriptura redigat: ⁊ etiã q fiat cuz aliqua cause cognitiõe. Jtez nõ sufficit q̃libet ps̃ona: sed est necesse q sit electa ⁊ spãlis ps̃ona: vt patris vel patroni: vel iudi. vel ꝺsimilium. C. ex q. cau. ir. infa. verbuz. ⁊. l. ea. ⁊. l. interlocutio. ff. eo. ob. verbũ. ⁊ ad hoc facit: qz etiaz quãtũcũq̃z intẽtet accusatio famosa ꝯ patronũ agentẽ p̃curatorẽ nisi infamia feret nõ cõtrahit ifamia facti. ff. de obli. bonor. iz sit ar. ꝯ. C. de inoff. testa. frẽs. vbi dicit q sufficit leuis infamia ad hoc vt repellat a ꝑdictis. so. iz dicat sufficere leuẽ infamiã: nõ tm̃ tollit qn ꝑdicita diligẽtia debeat hẽri in ꝓbãdo. Jtẽ appellat leuẽ infamiã transactionẽ sup famosis actionibus vel defensionẽ etiã si p̃curatorẽ agat. ff. ex q. cau. infa. ir. athletas. ꝯ. fi. ⁊. l. seq. ⁊ tene q in his multũ hz locũ arbitriũ iudicis. Jtẽ de his no. j. eo. qualiter. Jn testibus aũt sufficit q nõ sit cã repulsionis. s̃. de testi. tã lr̃is. q̃uis bene regrat ps̃one ꝓbate. ij. q. vij. criminatões. siqs eps. iij. q. v. p totũ. sed nõ est vis an sint clerici vel laici vl mulieres: ⁊ habẽt hec locũ in criminibus nõ piculosis: nã in periculosis q̃d fieri dz no. j. eo. qualif. vltra mediũ. Jtẽ q̃cũq̃z ꝓbet infamia in modũ exceptiõis sufficit si se purget. s̃. de testi. tã lr̃is. nisi illa infamia ortũ habuisset ex sñia vel interlocutiõe iudi. vel ex dicto parẽtis vel patroni vel cõsimiliũ: ⁊ autẽtice ps̃one. ⁊ sic loquunt. ll. C. ex q. cau. ir. infa. inf. ⁊. l. verbũ. ⁊. l. ea que. ⁊ alie de hac materia loquentes. s̃. de elec. sup eo. s̃. de testi. testimoniũ. sed ⁊ tunc videt q sufficiat indicere purgationẽ. nobis videt q q̃ infamia debet ꝓbari p testes siue ad hoc vt fiat inquisitio: siue vt repellat a dignitate: siue ob aliã cãz q testes debent dicere eũ infamatũ apud eꝑm suũ ⁊ eẽ suspitiosum de tali crimine vel incredibiliter ꝓpter tale crimẽ de quo habet eũ suspectuz: ⁊ idẽ si eẽt suspitiosus vel incredibilis apud suos cõsacerdotes: vel apud bonos ⁊ iustos homines de plebe sua quã. s. regit vel in qua conuersat. ij. q. v. omnibus. vel apud plebẽ nõ habita distinctione bonoꝝ ⁊ malorum. ij. q. v. p̃sbr. ⁊ debet subijcere cãz sue scientie sufficientẽ talẽ vel cõsimilem: scio q eps habet eũ suspectum de tali fornicatione: qz in scriptis aliqua summaria cognitiõe p̃missa mandauit ei q nõ iret secum ꝑ loca suspecta: vel ego fui ps̃ens vbi suus eps̃ scripsit: q super ħ mandaret fieri iniquisitionez: vel ego fui ps̃ens etiã sine scriptu

ra: vbi ipe solēniter coꝝ bonis viris mandauit q̄ ab eius fami/
liaritate cessaret. ar. ꝑ ꝓdictis. C. ex qui. cau. ir. infa. interlocutio.
verbū. ff. e. ti. alienū. xxxij. di. dic. i auc̄. vt li. ma. ⁊ auie. §. j. illa au
tē cā nō videt sufficere: qz audiui ab eo q̄ eū suspectū habebat: ni/
si ex ꝓcedēti causa ⁊ cū solēnitate hoc diceret. C. de nō nu. pe. ge/
neraliter. si autez testes velint dicere de infamia alicuius que est
apud cōsacerdotes vel apud plebē deberēt dicere causam sui te/
stimonij: qz sup hoc scripserūt pape vel alij superiozi. ar. i auc̄. vt
iudi. sine quo. suff. §. siquis aūt ꝓter. ⁊. §. necessitatē. i auc̄. vt nul/
li iudi. §. ⁊ h̄ q̄. Item sufficiēs cā est si dicūt se scire de hoc eē infa/
miā: qz tm̄ est scandalu ⁊ rumoꝝ q̄ vix tolerari potest ⁊ q̄ ex eo
factū redderet quasi manifestum. j. eo. qualiter. sed cām sui dicti
reddit melius si dicit q̄ populus interrogatus ꝑ iuramentū rn̄/
dit q̄ apud eos est suspectus de obiecto crimine. j. de pur. ca. c. ij.
sed ⁊ ꝓmū videt sufficere. illud aūt non videt sufficere si dicūt q̄
de hoc est infamia cōmunis vel vox nisi dicāt de scandalo vel ru
moze: vel de alijs ꝓmissis: ⁊ videt q̄ si ep̄s vel cōsacerdotes vel
plebs dicit nunq̄ suspectū eū habuimus: vel si habuimus erra/
uimus: ⁊ cessat suspitio illa q̄ vltimo dicto eoꝝ standuz est plus
q̄ testibus. ar. j. eo. inquisitiōis. in fi. ꝓpter suspitionē aūt regis
vel alioꝝ dn̄oꝝ potius est indicenda purgatio ꝓpter honorē eo/
rū ⁊ scandalū euitandū q̄ inquisitio facienda q̄uis ⁊ illa faciē/
da sit si visuz fuerit ep̄o. ij. q. v. mēnaz. h̄ habet. (famā.) dic q̄ vbi
in lr̄is inquisitiōis dicit tali signante accepimus q̄ talis sit gra/
uiter diffamatus de talibus criminibus semp iudex de veritate ꝑ
cum. s. an sit diffamatus inquirere debet. C. si cōtra ius: ⁊ si non
s̄. de rescrip. sup lr̄is. si vero in lr̄is nō dicit aliquid de infamia: sz
tm̄ ibi dicit tales cōtra talē ꝓposuerūt q̄ talibus est criminib⁹ ir/
retitus: ⁊ ideo papa inquisitionē cōmisit: tūc sicut hic dictuz fuit
nō subito ꝓcedet ad inquisitionē: sed ꝓmo ingret de ifamia: quā
si inuenerit ꝓcedet: alioq̄n cōsulet papā: vt hic. sed non cassabit i
quisitionem. Jn superiozi aūt casu infamia nō inuēta cassabit. si
aūt nō fiat mētio in lr̄is de aliquo denūciante: sed tm̄ dictū sit ad
audiētiā nostrā puenit: tūc poterit ꝓcedē sine aliqua iniq̄sitiōe
fame: nā cū h̄ possit ip̄e ꝓlatus. j. eo. qualiter. ij. q. v. oīb⁹. lxxxvj.
di. si qd. eadē rōne ⁊ delegatus. ar. s̄. de rescrip. sup lr̄is. in fi. ve/
rū tm̄ melius faciet iudex si cognouerit falsum relatū pape si euz
cōsulat q̄uis ad hoc teneaf. ¶ Sed dices quomodo in casibus
ꝓcedentibus cognoscet de fama cū nō sit ei cōmissum? Rn̄. imo ē
cōmissum tanq̄z accessoriuz. s̄. de offi. dele. ꝓterea. ff. de iurisd. om.
iu. l. ij. ⁊ faciēda est inquisitio vel danda ep̄is vel ꝓmatibus cle/
ricoꝝ sine ip̄a vniuersitate clericoꝝ aliqua de quocūq̄z denūciati/
bus pape: sed nō ꝓcedēt in modū denūciationis: sed inquiret pa
pa denūciantibus ꝓsequētibus eis inquisitionē vel non. ⁊ qō est
nō dignū simul ꝓbato crimine in modū inquisitionis imponeī
penitētia coꝛporalis ⁊ honore ⁊ dāna lesis resartienī: vt hic ha/
bes. i auc̄. vt nulli iud. §. ⁊ h̄ q̄. i auc̄. vt iudi. sine quo. suf. §. siqs
aūt ꝓter. ⁊. §. necessitatē. (noueritis.) vel ꝑ testes qui ꝓbēt infami
am: vt ip̄e iudex de plano per rumorē vicinie apud bonos ⁊ gra
ues certificari potest. s̄. de spon. cuz in tua. (inimicos.) capitales
j. de simo. per tuas. insti. de excu. tu. §. inimicitie. s̄. de re iudi. cuz
J. ff. de arbi. licet. ar. ff. de adi. leg. l. ij. ⁊ non soluz qui nūc inimi
cus est: sed etiā q̄ nudiustertius. ij. q. v. c. ij. si aūt non sunt capita
les inimici: sed tm̄ aliquo modo inimici sunt admittet ad testimo
niū: sed minorē vel nullam fidem eis adhibebit qō iudicis arbi/
trio reliquī. i auc̄. de testi. §. si vero dicaf. ff. de questio. l. j. §. que
stione. (inquiratis.) auctoꝛitate ꝑsentiū litterarū nō ꝓteritarū. nā
ex quo denūciantes sunt inimici si hoc signatū eēt pape eas non
cōcessisset. ergo per eas lr̄as ꝓcedi non debet. s̄. de rescrip. super
lr̄is. sed rescripto sic i petrato tm̄ vtiī ministerio siue sit inimicus
siue seruus siue etiā excōicatus lr̄e valēt: ⁊ iudex ex officio suo ꝓce
det: ⁊ h̄ pōt ꝓpēdi ex lr̄is: puta si dicaf ad audientiā nostrā pue
nit. si vero nō ministerio tm̄: sed auctoꝛitate vsus sit in lr̄is impe
trādis. s̄. qz ꝓpter eos motus est ad cōcedendā inquisitionē: tūc
nō valebunt lr̄e si mendaciū dixit vel veritatē suppꝛessit: nisi pa
pa mādasset in lr̄is de fama inquiri. nā tunc cum ad petitionem
cuiusq̄z posset ⁊ deberet mādare inqri de fama: ⁊ si eēt infamia
ꝓcedi ad inqrendū de crimine vnde infamia est: ⁊ tūc etiā si im
petratoꝛes inq̄sitionis repellanf: tm̄ iudices ad inquisitionē ꝓce
dēt. rō nostri dicti est: qz officio suo papa cōmittit ⁊ cōmitteret ni
hilominus si denunciātes eēnt excōicati: vñ in hac cōmissiōe tm̄
ministeriū ꝓestant: ⁊ idē dicimus etiā si impetrantes sint excōi
cati cū ministeriū eoꝝ vires lr̄aruz nō exhauriret. ar. ff. de inoffi.
testa. si pars. §. vlti. ⁊. l. ꝓpter. §. meminisse. ⁊. C. de ꝓeci. imp.
off. vniuersis. ⁊. l. j.

Quam dilec. fil. ⁊c. Hec decre. loquiī de denunciatione
(donec causa). s. denunciationis: quā volebat ꝓmo expediri q̄ de
appellatiōe cognosceretur.

Inquisitiōis ⁊c. puta. Hic di/
cūt qui
dā q̄ in nullo occulto crimine impēdiī executio post
pactā penitentiam: nisi in homicidio ⁊ simonia. nos
tamē secus dicimus: vt no. s̄. de temp. oꝛ. ex tenoꝛe. (in accusatio/
nis.) ergo inscribēdi ad talionē. hoc quidā dicūt: sed nos contra
dicimus. s. q̄ nec ad extraoꝛdinariā penā inscribi debet: sicut no.
s̄. eo. super his. j. de simo. dilectus. ij. contra. so. in hoc est similitu
do q̄ vterq̄z ꝓpetuo ꝓuaī officio ⁊ beneficio: sed i hoc est dissim
litudo q̄ accusat⁹ deponiī: hic aūt nō. j. eo. q̄liter. (alioquin). i. si
sit tale de quo possit agi pn̄a seruato oꝛdine. (ifamia.) iccirco nō
est puniendus: qz de occultis criminibus nō inquiriī: vt. s̄. eo. q̄/
liter. ⁊ ideo super hoc dictū testiū nō valet. s̄. de testi. de testib⁹. nō
videt h̄ habere posse locū nisi vbi fit inquisitio generalis de oī/
bus criminibus vel super statu alicuius ecclesie. nam tūc si dicat
de occultis nō crederet ei. si aūt de speciali crimine fieret inquisi
tio vlterius. s. post cōmissam vel ceptā inq̄sitionē nō queret: an
sit in infamia nec ne: vel an testes illud sciāt crimē occulte an ma
nifeste. a ꝓncipio enim querendū est si sit infamis an nō: ⁊ nō ex
post facto. ar. s̄. eo. cū oꝛteat. vel dic vt no. s̄. eo. qualiter. vl dic
q̄ hec decre. loquiī q̄n ex ip̄rouiso ⁊ sine mādato iudicis aliqui
fic iurāt aliquē criminosum. nā tunc coꝝ depositiōes nihil valēt
(tacite.) qz dicunt se nō multuz illos diligere. (se asserunt.) ex hoc
loco nō colligiī q̄ iudex a teste debeat querere an sit criminosus
vel q̄ testis teneatur rn̄dere: sed inducūt in ar. ꝑ se qui hoc dicūt
ij. q. vij. querendū. siqui. sed illud. c. in accusatoꝛe loquiī nō in te/
ste. Item sicut in accusatoꝛe sic ⁊ in teste multa requiro ⁊ exami/
no. iij. q. ij. §. itē in testibus. ⁊. §. itē testiū. qz siquid obijciaf con
tra eū. s. testē ab aduersario audiā. s̄. de testi. super eo. sed etiaz si
nihil obijciaf: iudex ex officio suo potest ingrere si accusatoꝛ vl te
stis est ignotus: vel notus ⁊ suspectus ab alijs summatim ⁊ sine
solēnitate. ij. q. vij. criminationes. siqui. querendū. tamē de quo
libet noto bonū ꝓsumet nisi cōtrariū ꝓbeī. s̄. de ꝓsump. dudum.
vel nisi apud populū cius vita cōmuni opinione sit accusabilis.
iij. q. v. suspectos. si aūt sint ignote vel de alia gēte non admittet
nisi ꝓmo appꝛobet. iij. q. v. canonica. accusatoꝛes. debet enim eē
notus ⁊ iudici ⁊ alijs. ff. de iure deli. l. fi. §. sin aūt. i auc̄. de fide i/
stru. §. si vero ignoti. Item si ex quacūq̄z ꝓbabili ⁊ verisimili cā
suspectus sit vel de inimicitia vel aliquo malo zelo ad accusatio/
nē ꝓcedat. ij. q. v. accusationibus. suspectos. ⁊. c. sequē. ⁊. q. viij.
c. j. ⁊ generaliter vbicūq̄z verisimilē suspitionem habuerit facile
accusationē repelleret. ij. q. ix. absente. naz illaudabile officium
est. ij. q. vij. siquis ep̄s aūt. ⁊ hoc intelligo in criminalibus. nam
in ciuilibus nō querunī ista: sed ab eis h̄ nō queroniī vt no. s̄. ō
cōfes. c. iij. sed iterū obijciī: oꝛdo ⁊ testimoniuz pari passu ambu
lāt. ij. q. vij. ip̄i apostoli. seī in oꝛdinibus debet confiteri: ergo in
testimonio. l. di. penitētibus rn̄demus lz in pluribus sit similitu
do nō tm̄ in oībus: nec in h̄: cū in oꝛdinatiōe hoc speciale statutuz
sit ꝓpter periculū aīe. Item illa. c. querēdū. si q. loquunī tm̄ i actio
ne criminali sacerdotū. item nō dicunt q̄ ab eis fit aliq̄d queren
dū. Item nō dicimus oꝛdinādū debere dicere oīa crimina sua: vt
no. l. di. ex pe. sed illa tm̄ que oꝛdinis executionē ipediūt: nō enim
testis suū crimē vel cōditionē in genere vel in specie ꝓdere teneī
ij. q. j. si peccata. Sed q̄d si dicat nunq̄d ei credēdū est cuz super
hoc nō iurauerit. ar. qō no. s̄. de testi. de testibus. rn̄. ei credenduz
est: nā cū iudex debeat ab alijs ingrere an sit liber: an sit bone fa
me: ⁊ multa alia circa ꝑsonā testis. iiij. q. ij. §. itē certe. ⁊. §. sequē
ti. lz ip̄e testis nō teneaf rn̄dere: tm̄ si rn̄dit tanq̄z de accessoꝛijs sui
testimonij valet testimoniū. ar. h̄: vel si nō valet in hoc dictū ei⁹
tanq̄z iurati: valet tm̄ qz ei in hoc magis credēdum est q̄ de se no/
uit melius veritatē. (asserunt.) ꝑsonte: qz non cogunī rn̄dere nisi
velint: vt no. s̄. de cōfes. c. ij. (id facere.) vt post iuramentum non
adhibeaf fides dictis eoꝝ. ista aūt ꝓsumptio remoueī si post iu
ramentū dixerit cū sicut crediī verū dicere in testimonio: ita ⁊ in
hoc. (infamatuz.) hec questio habet locū vbi ꝓcedit inq̄sitio ista
s. an q̄s sit bone fame vel male: ⁊ postea ad inq̄sitionez ꝓcedaī.
Item vbi queriī an ꝓpter taliū dicta sit purgatio indicenda. (in
famatum.) no. q̄ lz testes aliqui dicant aliquē infamatuz: ⁊ cōis
vox nō habet infamatum esse vox cōis ꝓferī dictis pluriū testiū
vt hic: nec est cōtra. s̄. de spon. cum in tua. qz bene dicimus ꝓbari
infamiam per testes: ⁊ maxime vbi ꝓbationes nō inducuntur in
loco vbi dicitur infamia cōtracta: sed tutius est ⁊ melius semp
ꝓpꝛijs auribus habere certitudinem de fama: ⁊ in loco vbi dici/
tur infamatus q̄z per testes ⁊ in alijs locis. ar. j. de pur. ca. cū di/
lectus. s̄. de elec. scriptum. s̄. de ꝓsump. qz. ⁊ tunc quādo sic ꝓstat

aliquē esse bone fame: lz duo vel etiā plures dum tñ nō sint multi dicāt eē malā famā: nō tñ fiet inq̄sitio: vt hic: sed si hoc modo nō cōstat de bona fama alicuius ꝛ p duos testes ꝓbet eū diffamatū nō credo iudicē teneri recipe ꝓbatiōes super bona fama cū etiaz si ꝓbaret p multos plures nō sit ei ꝓfuturū cū possit esse bone fame apud aliquos ꝛ male apud alios: ꝛ ꝓpter illos sit indicēda purgatio. ij. q. v. oībus. bene tamē facit si eos recipiat: ꝛ ei gerat moꝛē: ꝛ etiā aliquo mō poterit ex eis instrui. C. de ꝓba. circa. ar. ij. q. vij. cū pastoris. ꝛ. q. v. oībus. xij. q. ij. manifeste. xviij. q. ij. in decima. ī auc. de mona. §. cogitandū. tñ credimus q̄. (cuius ap.) si ħ cōstat q̄ cōiter apud oēs sit bone fame: sed si de hoc nō constaret sufficient duo testes q̄ eū diceꝛent infamatū.

A D petitionez ꝛc. correctione.) Jpsius monasterij coꝛbien. (nec reclamare.) ex hoc videf in iudicem cōsensisse. ar. §. de offi. dele. cuz olim abbas. ff. de iudi. l. ij. in ꝑn. sed dic q̄ in nō suū iudicē non videf cōsentire tacite: nisi aliq̄d facti interuenerit: puta q̄ adierūt iudicē ꝛ coꝛā eo litigauerit. ff. de iurisdi. om. iudi. si p errozez. est etiā necesse q̄ nō erret in facto nec in iure. ff. de iudi. l. ij. in ꝑnc. q̄ ħ nō contingūt: q̄ nec coꝛā legato iuit ꝛ in iure errauit credēs q̄ nō posset eius iudiciū declinare. hec rō nō est bona: q̄ iste legat⁹ bene erat iudex abbatis: potes etiā dicere q̄ in alijs iudicijs obtinet q̄ qs possit in aliū iudicē cōsentire: sed in inq̄sitiōe cū nō pendeat de volūtate partiū: sed de officio pape nulli est licitū officiū pape tollere vel ī pendere maxime cū iā eo vti ceperit. ſ. cū cōmisit. Jtē ħ est no. q̄ vbi cōmittit inquisitio sup statu monasterij q̄ libet ꝓtest exceptiōes suas ꝓponere: ꝛ est hoc ea rōne: q̄ quēlibet specialiter rōne ꝑsone tangit: secus aūt in his que cōuentum tñ cōmuniter tangerēt: q̄ tūc nō posset ꝓponi exceptio nisi a toto conuentu vel a maioꝛi ꝑte ꝓponeref. Jtē opponit: rata videf habuisse que acta sunt p iudicē co ꝑsente. §. de re iudi. c. penul. ff. de re iudi. sepe? Rñ. illa habere locū qñ aliqs ꝑsequit litem: lz ad eū ꝓmo loco nō ptineat actio: vel qñ suo noīe agit: vt no. §. de rescrip. ex ꝑte decani. sed vbi aliquid hoꝛ nō interuenit: sed iudex ꝓcedit ex officio nō habet locū q̄ videat ratū habere ꝓcessuz iudi. ꝛ ita hic loquit. (ꝑus.) iusta erat hec exceptio. §. de of. leg. studuisti. sed erat ꝓponēda int ipa litis auspicia. §. de re iudi. inter. (suspectū.) ħ exceptio est iusta dūmodo ꝓponat vt debet. §. de appel. cū spāli. (remouerit. ꝛ regimē.) q̄d dicūt q̄ lz iste abbas appellauerit ꝛ appellās recesserit: nihilominus tñ ad sniaz vocandus fuit: ꝛ nisi vocef ad sniam nō tenet cū nō sit cōtumax in sniā audiēda ad quā nunq̄z vocatus fuit: lz fuerit cōtumax in aliquo articulo q̄ñ. ſ. recessit appellās. ar. C. quō ꝛ q̄ñ iu. ea, quā opi. sic ꝓbāt: q̄ aut cā appellatiōis fuit iusta ꝛ vera: ꝛ tunc nō valet q̄ō fit ab eo nō solū ea rōne: q̄ pars appellās nō est cōtumax cōtra quā ferf sniā: sed etiā q̄ ferf post appellationē legitimā. si vero cā appellatiōis nō est vera vel legitima: aut defert appellationi: ꝛ tūc vlterius ꝓcedere nō potest. §. de ap. coꝛdi. aut nō detulit: ꝛ tūc nō est reuocata cā ad audientiā supioꝛis: imo penes iudicez a quo male appellatū est remanet potestas ꝓcedēdi: debet ergo iuste ꝓcedere: sed non ꝓcedit iuste q̄ñ ꝓcedit ad sniam vel ad aliquē articulū aliū sine noua citatiōe: lz in aliquo articulo ꝓmo fuerit cōtumax: vt no. §. de offi. dele. cōsuluit. appellatio enim sua mala nō plus fecit nisi q̄ fecit eū cōtumacē: sicut iā supra dictū est. ꝛ ħ obtinēt nō solū in appellationibus emissis in iudicio: sz etiam extra iudiciū. aliꝭ tñ aliter dicūt. ſ. q̄ ille qui appellat in nullo vlteriꝰ vocādus ē nisi spōte ipe offerat pniam vel renūciationez appellationis. ar. C. de ap. siquis li. videf enim ꝓtestari q̄ decetero nō vult sub eo litigare: sed secus est in contumace. q̄ lz sit in vno articulo cōtumax: nō tñ ꝓtestaf q̄ in alijs velit eē cōtumax maxime q̄ nō dicit se velle effugere suā iurisdictionē lz peccet existendo cōtumax. Jtē appellās defendit suā cōtumaciā: q̄ dicit eam nō cōtumaciā: sed se iuste facere. cōtumax aūt qui nō appellat nō defendit suā cōtumaciam de iure: q̄ nō cōtendit se bene facere: ꝛ ideo minus puniendus est: vt no. j. de cleri. excō. mi. latoꝛes. Jtē no. q̄ iudex nunq̄z debet ꝓcedere ad sniam diffinitiuā: nec ad veā possessionē dandā: neq̄z ad absoluēdū ab instantia iudicij: neq̄z ad annotationē bonoꝛ in cā criminali vel ciuili: vel in cā inq̄sitiōis: nisi tribus citatiōibus ꝑmissis nō minus. xxx. dierum vel vna ꝑ oībus peꝛemptoꝛie: nō negamus tñ q̄n bas dilatiōes possit moderari ex cā: ꝛ nisi cā moderationis sit iusta appellari potest iuste. semp aūt in citationibus ponere debet peꝛemptoꝛie: nec sufficit dicere ad sniam audiendam: lz aliq̄ cōtradicūt. C. quō ꝛ q̄ñ. l. ea. ꝛ auc. q̄ semel. ff. de iudi. ad p. ꝛ. l. sequēti. C. vbi in rē act. l. ij. ff. de req. reis. l. j. ꝛ C. eo. ti. xviij. q. ij. de il. Tres aūt citationes sufficiūt etiā si ī citatiōib⁹ nō poneref pemp. C. quō ꝛ q̄ñ. l. tres. ꝛ dicimus q̄ ħ pemp. quilibet iudex tam oꝛdinarius q̄z delegatus ꝛ subdelegatus ꝓponere potest. §. de iudi. cū bertoldus. §. de off. dele. ex lr̄is. lz ħz legē q̄d dicūt cōtra. ī auc. de litig. §. cause. Jtē no. q̄ citatiōes iste nō sunt cū tāta solēnitate faciende: nisi vbi absens est ps: ꝛ nō iuenit ꝛ citatus est domi: in quibus casib⁹ sufficit citari ad domū: de ħ no. §. de eo q̄ mit. si ad. nā si ꝑdicte solēnitates ꝑcesserint: lz absens citatus ex ꝓbabili cā post li. cōtest. vel etiā ante in casū quo contrahit heremoditū. C. quō ꝛ q̄ñ. auc. q̄ semel. abst. ꝛ si nō sit vere ꝓtumax sed iuris interptatiōe tñ: tñ iuste cōtra eū ꝓcedit ad ꝓductionē testiū ꝛ examinationē cause: ꝛ etiā ad sniam diffinitiuā ꝛ verā possessionē dandā: ꝛ ad absolutionē ab instātia iudicij. C. de iudi. ꝓperāduz. §. j. C. quō ꝛ q̄ñ. ea que. ff. de iudi. ad p. lz ꝑdictis ꝓbabiliter absentibus subueniatur ꝑ in integ. resti. vt no. §. de ꝓcu. querelā. si aūt inueniatur citatus ꝛ citāti respōdeat nō veniam ad cāz vel nihil rñdeat: lz tñ ꝑsonaliter citatus non vadat vel malicioseꝭ curat ne ad eū pueniat citatio. §. vt li. nō cōtest. q̄ñ. §. j. in his casibus non credo necesse fieri citatiōes hmōi: sed sine vlla alia citatione ꝓcedi potest ad examinationē cause ꝛ sniam ꝛ ad alia ꝑmissa: q̄ cū ꝑdicte citatiōes nō fiant nisi ad ꝓbationē cōtumacie: ꝛ in ꝑdictis casib⁹ apparet cōtumacia citatoꝝ sine solēnibus citatiōibus: nō est ergo necesse vel vtile eas fieri: q̄ in certis nō est opus coniecturis. C. quō ꝛ q̄ñ. l. ij. ff. de re iu. cōtumax. §. cōtumax. ff. de ver. obli. cōtinuus. quartā aūt citationē peꝛemptoriā credimus de vsu bantur. ff. de iudi. ꝛ post. ꝓrudēter aūt faciet iudex si in moderatiōe ꝑdictarū dilationū q̄ñ faciet inserat iustam cāz moderatiōis: vel etiaz q̄ō plus est sup hoc interloquaf. ſ. q̄ iusta cā est moderationis vt sic vlterius ex illa cā nō possit q̄cq̄z cōtra sniam dici etiā si sit cōtra ius litigatoris. §. de re iudi. q̄ ad cō. nec mireris q̄ō dixi mus interloquēdū ꝑte absente: q̄ etiā alius ꝓcessus fit eo absente. si aūt nō inseraf cā moderatiōis in sniā: vel nulla erit sniā ꝓmte. si aūt nō inseraf cā moderatiōis in sniā: vel nulla erit sniā ꝓmte quoscdā: vel adminus iuste appellabit si in veritate nulla moderatiōis subest cā. Jtē in casib⁹ istis opoꝛtebit ꝑtē ꝑsentem ꝓbare iustā cāz moderatiōis fuisse: cū alꝭ vbi dilatiōes sunt arbitrarie ꝓsumaf iusta eoꝝ moderatio: nisi ꝓbet cōtra. Jtē hec ꝑdicta solēnitas citationū nō hz locū in citationibus q̄ fiūt a ꝓncipio ante q̄z cōpareat: neq̄z inducijs deliberatoꝛijs: neq̄z in inducijs testiū neq̄z in alijs inducijs q̄ dant ꝑsentibus. ar. ff. de iure delib. l. j. Jnducie aūt ad cōcludēdū in cā sunt arbitrarie: de q̄bus habes. C. de iudi. auc. iubemus. ꝛ sic sunt oēs alie in q̄bus non dicit exꝑsse q̄ nō sunt arbitrarie. Sz ꝛ id q̄ō supra dictū est. ſ. q̄ solēnitas dilationū nō hz locū vbi citatꝰ imuenit: videf male dicere: q̄ posset detineri moꝛbo vel alio iusto ipedimēto. ſo. tunc dz dimittere ꝑcuratoꝛē: vel sufficiēte excusatoꝛē. §. de ꝓcu. querelā. §. de do. cum dilec. vel alꝭ ꝓuidebit ei. iiij. q. v. c. j. (fides.) nō ꝓpter acta coram legato: habita que nō valebāt: sed ꝓpter alia forte: q̄ ꝓbatū fuit coꝛā papa vel cōfessum. (ꝓuidimus). vere fuit ꝓuidētia nō ius. (amouētes.) ꝛ ideo ferf sniā cōtra eū: q̄ citatus fuit: vel aliter: vt no. §. de filijs ꝓbr. veniens.,

A Ccedens ad presentiam ꝛc. exceptiōis.) Excipiebat enī ifamiā instituēdi illi⁹ ꝑ quo scribit ꝑ institutionē faciē dā ꝛ possessionem dādā q̄ō licet. ij. q. v. ꝓbr. sic no. §. de ap. ꝓstitutis. hec habent locū vbi excipit vel dicit ī ꝑsonā diffamatā. sec⁹ aūt si dicit electionē vel ꝓfirmationē nō tenere vel alꝭ illegitimū factū: vt no. §. de ca. pos. cū oli. §. de dolo. cū dilecti. §. de ap. ꝓstitut⁹. (si vero.) lz ħ nō dicit tñ innuit q̄ si accusator sit paratꝰ: ꝛ ē infamatꝰ q̄ ē audiēdus anteq̄z cōcessio vel mādatū pape execution mādet. (accusator). i. exceptor. in tali enī casu exceptio ꝛ accusatio ꝑ codē sumitur. ī auc. de sanc. epi. §. siqs aūt. ꝛ. §. si aūt ꝑpe. aliꝭ aūt dicūt ꝛ metꝰ q̄ nō audiet in modū exceptiōis: sz accusatiōis tm̄. §. de app. cōstitutus. in fi. Sed dices quare nō statim daf ei possessio: ꝛ ꝓpt̄ stea audiaf in modū accusationis? Rñ. q̄ infamatus erat: ꝛ ꝓpt̄ infamiā etiā si haberet deberet suspendi. ij. q. v. ꝓbr. si sup cā. j. de pur. ca. inter sol. (ꝓstituerit.) purgationē.

Q Ualiter ꝛ quādo ꝛc. per clamoꝛē.) Clamoꝛē potest dicere aliquoꝝ potētiuz lz paucoꝝ si inde scādalum venit. Clamoꝛ est q̄ñ nescit actoꝛ. Fama aūt tm̄ mltoꝝ. vel forte idem est clamoꝛ ꝛ fama. (q̄ clamoꝛ). i. quē excessum. (ꝛ famā.) ħ potes colligere qualiter ꝓbetur infamia: dz enī dicere testis eū de quo agit de tali crimine diffamatū. ꝛ si q̄rit ab eo apud quos est infamatꝰ: dz rñdere apud tales: ꝛ nisi eos assignet nō videf reddere bonā cām dicti sui: vt hic. preterea non potest aliter sciri an sint graues vel maliueli.

Item si queratur ab eis qualiter sciunt q; apud eos eē diffamatus vel potius suspectus: hoc enim dicere sufficit. ar. ij. q. v. omnino. in fi. oportet eū rndere: q; ppter hoc vitabant familiaritatez eius vel hoc ab eo audiui: ⁊ cuz hoc dicat a ꝓuidis ⁊ honestis nō maliuolis: nec maiorē numerū adijciat: duo a quibus audiat sufficiunt. C. de testi. vbi. sed nō sufficit huic volenti ꝓbare infamiaz ħ dicere q; apud eos duos sit suspect⁹: sed oportet euz addere in suo testimonio q; hoc ipsum. s. q; ille contra quē agit crimen commisit aliqua pars vicinie clamat: ⁊ hoc dicit ħ littera quando dicit q; illi, puidi ⁊ honesti debēt dicere q; clamor innuit: ad id facit ſ. de eo qui cog. consang. vx. sue. super eo. j. de pur. ca. c. ij. nec sufficit tm̄ semel audiuisse ab illis ꝓuidis: sed etiam sepe audire: nec est necesse q; omnes testes ab eisdē ꝓuidis audierunt: sed sufficit q; ambo vel ab eisdē audierunt vel a diuersis vel eodem tempore vel diuersis: vel eodem loco vel diuersis: q; cum hoc de quo ħ dicitur tm̄ infamiā ꝓbare teneatur: sufficit q; in hoc concordāt testes q; infamatus sit. ar. ff. de pe. here. si quis. l. j. §. quotiens. ff. de ꝓba. si arbiter. ff. de edil. edic. l. j. §. causa. C. de iu. ⁊ fa. ign. cū falsa. non aūt in causis scientie concordare tenet: cuz nec eas probare tenetur. verbi gratia: quomodo scis eū diffamatū: ⁊ ipe rndet q; audiui eos sic loqui ⁊c. quare enim ꝓbare debet q; ab eo audiuit: vel quare super hoc cū alijs cōcordaret: cum de hoc nulla inter eos questio sit. tūc aūt habet necesse ꝓbare ⁊ cōcordare de tēpore qn̄ tempus est de substātia questiōis: ⁊ sic intelligitur. iij. q. ix. nihilominus. xxxv. q. vj. de parē. verbi gratia: sicut qn̄ vult ꝓbare eū de quo dicitur in cōtractu vel in instrumēto: vel testamento alibi eo tempore fuisse. C. de cōtrahē. sti. optimaz. s. de testi. ex tenore. senes. ⁊ sicut est in eo qui debet ꝓbare se tempore deiectionis possedisse. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictū. ⁊ idē q; ħ dicit intelligit etiā si quis vult ꝓbare iurisdictionez: ⁊ p alios ꝓbat se exercuisse iurisdictionē in loco de quo agit: lz in causis discrepēt: ⁊ in loco ⁊ in tempore ⁊ psonis nō nocet. verbi gratia: queritur a teste quomodo scis q; iurisdictionē exercuit: ⁊ vnus testis rndit: q; vidi eū suspendere iohannē die lune. alius dicit: q; vidit q; ex cōmunicauit petrū die martis. alius: q; vidit q; cognouit de tali causa die mercurij: ⁊ sic de alijs. ⁊ idē dicunt quādo petunt decime: ⁊ vnus dicit se vidisse qn̄ collegit granū: alius dicit ordeū: ⁊ idē dicūt in ꝑscriptiōe ⁊ in omnibus similibus. ⁊ idē attēde i cōtractibus: q; si testes discordāt de loco ⁊ tempore initi cōtractus nō valēt: q; de substantia sunt cōtractus ⁊ ei cōcomitantia. s. de sen. ⁊ re iudi. abbate. in fi. sed si discordārēt in causis vel circunstantijs: puta q; vnus testis dicit scio q; talis est in possessione iurisdictiōis: q; vidi qn̄ fecit talē iusticiā: ⁊ alius dicit de alio die: ⁊ etiā de alia psona iusticiata bene ꝓbāt: q; vterq; bonaz causam sui testimonij reddit: sed alij cōtrariū dicūt asserentes q; vbicūq; aliqs tenet aliquid ꝓbare nisi testes de loco tpe psonis ⁊ alijs oībus concordēt nō habent ꝑ pluribus testibus. iij. q. ix. nihilominus. ⁊ omnes sunt in suis testimonijs singulares. s. de elec. cum dilecti. vnde dicūt q; testes hi debēt cōcordare: vt dicant: tali die audiuimus talē rumorē vel infamiaz ⁊ tali loco a talibus: sed lz dixerimus eos debere cōcordare si aliquid dicant: nō tamē semper tenet de ꝑdictis certū quid rndere: si enim in ꝑnti casu querit qn̄ audisti si habeat in memoria rndeat: ⁊ si nō habeat dicat nō recordor: ⁊ tamē nihilominus valet testimoniū: nunq; enī inuenit q; diē vel horā dicere debet: imo ar. contra. ij. q. viij. §. libellor. nisi dies eēt de substantia ꝓbatiōis: vt quando quis agit interdicto vñ vi oportet q; ꝓbet illo die se possedisse quo fuit spolatus. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. interdictū aūt. ⁊ idē dicimus de loco. s. de testi. ex tenore. ⁊ de psonis: vt in matrimonio: vbi necesse ē ꝑsonas graues eē debet eas exꝑmere. s. de testi. licet. ⁊ sic dicimus etiā de alijs circūstantijs. Et notandū est q; expressius ⁊ melius tenetur recordari de loco ⁊ persona q; de tpe: q; melius memorie tenet: tempus enim facile recedit. vij. q. ij. c. fi. Item in ꝑsenti casu ⁊ etiā in alijs si pluries audiuit ⁊ in pluribus locis ⁊ a pluribus personis: ⁊ de quibus dā recordat de quibusdam nō: debet testis dicere ego audiui hoc in tali loco ⁊ a quibusdaz alijs: ⁊ tali tempore ⁊ etiā alijs tēporibus: ⁊ sic p adiectionē generalē presumet iudex eū cū alijs testibus cōcordare. ar. s. de testi. cū tu. in ꝑsenti aūt casu quidā nō improbabiliter dicūt q; etiā nullis personis exꝑssis si tm̄ testes tm̄ dicant rumor ⁊ infamia est p vicinia q; sufficiat: reseruat tm̄ parti alteri vt ⁊ ipa ꝓbet q; apud viles ē hec infamia: vel q; a vilibus orta est quo facto nō ꝓcedet inquisitio. ar. xj. q. iij. c. in cūctis. ⁊ hic nō dicit q; debeat hoc dicere: sed dicit q; superior nō debet ꝓcedere ad inquisitionē nisi p bonos ⁊ graues ad eū puenerit non per testes: vel forma iudicij ꝓductos: lz tanq; volētes cōsulere statui ecclesie: si aūt ea i quibus discrepāt talia sint que nō sint de substantia ꝓbatiōis nō minus tanq; pluriū valet testimoniū eorū cū id qđ ꝓbāt ⁊ in quo ꝓcordant sufficiat ad victoriā cause. (q;). i. qn̄ excessum. (⁊ maledicis.) hic instruitur superior qn̄ debet ad inqsitionē ꝓcedere. Item no. q; si aliqn̄ etiā si a maledicis infamia oriret vel potius scandalū: ⁊ si non a pluribus: sed ab vno tm̄ venerit infamia: potest ꝓcedere ad inqsitionez. ar. ij. q. v. mādasti. ⁊ ar. ad ħ: q; si soli epo eēt suspectus potest indici purgatio. ij. q. v. omnibus. in fi. ergo ab vno potest ꝓcedere infamatio etiā si semel tm̄ suspectus est. (lz aūt). s. q; non fiat inqsitio nec ꝓcesserit infamia oriuz habēs a ꝓuidis ⁊ sepius iterata. (ad diminutionē.) qn̄ agit ciuiliter: non agit nisi rōne specialis interesse qđ ex ipa diffinitiōe actiōis patet. Est enim actio ius ꝑsequendi in iudicio quod sibi debetur. ⁊c. insti. de act. in ꝑn. siue de crimine agat: puta furti vl' cōsimili: siue de pecuniaria causa agat: puta actione ex empto: vel depositi: vel consimilibus: nisi in popularib⁹ actiōibus vbi agit ciuiliter: ⁊ tm̄ speciale interesse nō ꝓsequit: vt in ti. de popu. ac. p totū. tamē potest dici q; in populari act. speciale interesse ꝓsequitur vniuersitatis cuius nomine agit. qn̄ aūt criminaliter agitur nullū ꝓprium interesse ꝓsequit: sed tm̄ pena imponi accusato siue vindictā vel vltionē. C. qui ac. pos. non ignorat. ⁊. l. si quis ex. nec interest an pena que imponit sit in corpore vel dignitate vel fama: vt ꝓall. l. si quis: vel etiā in oblatiōe bonoꝝ. ff. de iu. ꝓri. l. j. ar. cōtra. s. q; etiā in criminali actiōe suū interesse cōseq possint. i auc. vt nulli iudi. §. super ħ. auc. vt iudi. sine quo. suffr. §. necessitatez. vbi iudicibus male se habentibus imponit penitentia exilij que nō imponeret nisi criminaliter ageret ⁊ etiā pecuniaria: dicitur enī ibi q; damnū lesis resartiat. sed potest rnderi q; ibi agebatur ingrendo ⁊ in inqsitione bene adutrūqz condemnari⁹: ar. s. de elec. ꝑ inquisitionē. vel dic q; ad ambo ꝓdicta nō fit condēnatio p accusationē criminalē vel ac. ciuilē: sed poterit separatim contra tales agi vtroqz modo ⁊ criminaliter ⁊ postea ciuiliter vel ecōuerso. C. qn̄ ciuilis ac. ꝓri. cr. l. ij. ⁊ sic potest rnderi ad multas leges que in cā criminali pecuniā dādā leso debēt. C. ad. l. iul'. repe. l. vlti. ⁊. ff. de sepul. vio. l. ij. §. q; de se. ⁊. §. sequenti. nā ibi ciuiliter agebāt: bene fatemur tm̄ q; etiam criminaliter agēdo pena pecuniaria infligit fisco applicāda. ff. de ꝑua. l. iij. §. vlti. nā ua ē vindicta in pecunia ⁊ fortuna sicut in corpe ⁊ fama. Et sunt ħm leges ciuiles. vij. genera penarū quarū tres sunt capitales. Prima est moris corporis que multis modis inferꝝ. ff. de penis. aut dā. §. vita. ⁊. l. si diuiti. ⁊. l. capitalis. §. fi. in ꝑn. ⁊. §. famosos. Secunda pena est morti ꝓxima. s. pena metalli. Et no. q; quidaz dānant in metallum: ⁊ hi grauioribus vinculis ꝓmunt. alij i opus metalli: ⁊ hi leuioribus: sed ambo hi ⁊ ciuitatē ⁊ libertatē amittunt. alij autem dānant in ministerium metallorum. i. vt seruiāt dānatis in metallum: ⁊ hi nō libertatem sed ciuitatez tm̄ amittūt si ad tempus damnant: si aūt in perpetuū vtrūqz amittūt. ff. de penis: aut dā. §. est pena. ⁊. §. sequentibus. Tertia pena capitalis ē deportatio ⁊ in opus publicum dānatio: nō tamē in metallum: ⁊ hi nō libertatē sed ciuitatē tm̄ amittūt. ff. de penis: quidā. Nō capitales aūt sunt quattuor. Prima est relegatio ad tēpus vel i ꝑpetuū: hic bona nō amittit. Secunda est infamia. Tertia est dignitatis amissio vel ad dignitatē vel officiuz seu forū interdicta aspiratio. Quarta verberū experimentū. ff. de penis: si quis forte. §. vlti. ⁊. l. vlti. ⁊. l. an dā. ⁊. ff. de interrog. relegatoꝝ. §. ad tempus. ħm canones aūt nunq; imponit pena corporalis mortis. s. ne cleri. sine ira. j. di. c. j. ⁊. ij. sed est quedā que quasi similis ei habet. s. q; relinquit seculari iudici puniendus. j. de cri. fal. ad falsa. s. de iudi. cū nō ab hoīe. xvij. di. non licuit. xj. q. j. illud. Secunda est aūt pena dānationis in metallū nō inuenit sepe in canonibus i posita: sed si i poneret nō retractaretur. j. de calū. c. j. sed ei equiparari potest pena carceris quaz p grauissimis criminibus ecclesia infligit. j. de here. c. pe. §. vlti. Et q; quis redigat in seruitutē. xxxij. di. eas. vel tradit curie seruiturus. xj. q. j. statuim⁹. vl q; vendit. lxxxj. di. q. dā clerici. idē qđ dicimus de secūda ⁊ de tertia: ⁊ ħ de capitalibus ħm canones: de nō capitalib⁹ aūt ꝓma ħz canones. s. relegatio non est in vsu: sed ei accedit detrusio in monasteriū: de qua habes. l. di. si epūs aūt. lxxxj. di. romanus. alia aūt habēt locū ħm canones. s. depositio vel degradatio: vt ħ. xj. q. iij. epūs aūt. ⁊ interdicit q; ad nullā dignitatē assumat: lz inhabita remaneat. s. de filijs ꝑs. c. fi. s. de elec. super eo. vel q; in certa ecclesia nō ordinet. ij. q. j. i ꝓmis. ⁊ q; ad superiores ordines nō ascendat. s. de tēpo. or. ex tenore. Item suspēsio ad tempus ⁊ in ꝑpetuū. Item ab officio ⁊ beneficio ⁊ ab ingressu ecclesie ⁊ multe alie pene cōsimiles sunt ħm ecclesiā. Alia aūt. s. infamia locū habet ħm canones: adeo vt quinq; ħm leges infamis est ⁊ ħm canones. ij. q. j. §. hinc etiam. vj. q. j. infames. ħm canones etiā alij qui sunt infames infamia canonica: vt no. s. de testi. testiū. Item alia pena. s. verberum ħm canones locū habet. xxxj. di. c. vl. xlv.

di.cū beatus.⁊ no.q̄ tres p̄me pene capitales:ité non capitales vt degradatio nunq̄z imponunt nisi quis directo accusatus convictus fuerit.j. de simo.dil.ij. Jté ad p̄dictas penas p̄terq̄z ad depositionē ꝓcedit cōtra absentē etiā cōtumacē: sed ad depositionē⁊ alias penas que sunt vsq̄z ad releg.nō ꝓcedit contra absentē.ff.de penis.absentē.iij.q.ix.decernimus.non negamus tñ q̄ si aliquis crimē cōfiteat in iudicio q̄ etiā sine p̄dicto⁊ directo ꝓcessu statim quātūcūq̄z grauior pena ī poni posset.ff. ad.l. aql. pinde.s. de cōfes.c.ij.ij.q.j.c.j.⁊.ij.idez dicimus:⁊ si nō cōfiteat sed notoriū sit iur.vt si accusauerit dñm suū coram iudice.C.q.ac. pos.si quis ex.alie aūt pene ī ponunt etiā si in modū ingsitionis agat.j. de simo.dilec.auc. vt nulli iu.§.sup h. infamia aūt q̄q̄z etiā in ciuilibus ac.irrogat.ff.de his qui no.infa.l.furti.§.penul. ⁊ fi.alique etiā ex p̄dictis penis imponunt in foro penitētiali.l. di.si ille.⁊ alique ante li.cōtest.ad puniēdā cōtumaciā.s. de offi. dele.sane.s. vt li.nō cōtest.tue.q̄m. Jté no.q̄ iudex aliq̄n in sniam imponit penā.s.dicēdo:depono vl in monasteriū detrudo:vel ī exiliū mittatis.aliq̄n aūt penā nō exp̄mit sed tm̄ condēnat de crimine:puta cōdēno te de adulterio:⁊ tūc non est iudicis q̄ sniam tulit penā moderari:sed pena in.l.expressa infligetur.ij.q.iij.§. notandū.lz ante moderari potuisset.xlv.di.omnis.⁊.c.qui.⁊ si nō est in crimine ꝓ quo cōdēnat certa pena inflicta de similibus ad similia ꝓcedet:vel minima pena imponet. Jtem no.q̄ sentētia lata statim sortit quosdā effectus.verbi grā:si talis sit pena imposita que libertatē aufert vlterius eius testimoniū nō valet nec aliqd ex testō capiet.ff.de lega.iij.l.j.§.de post.ff.de penis.q nihil.q̄ ad.sed nō idē dicimus in his que rōne officij facit: puta si sit p̄latus⁊ sniam ferat tenebit q̄diu toleratur.viij.q.iij. nec ne.nā si cōtrariū diceret absurditas sequeret:nā cōdēnatus mādati vel depositi est infamis.ff.de his q̄ no.infa.furti.§.pe.⁊ vl. nūqd dicimus eius sniās vlterius nō valere ꝓ h.ij.q.vij.c.j. absit:omnia enim tolerant ꝓpter officiuz qō administrat.s.xix.di. scōm.ff.de offi.p̄to.barbarius.nisi eēt in eū lata sniā depositiōis vel expoliatus eēt insignibus dignitatis:tūc enim sniā a tali p̄lato lata nō tenet.ff.de his q̄ no.infa.l.ij.§.igit.ff.de iudi.cum p̄tor. nec potest dici q̄ toleret sed intrusus dicit:.credimus tamen q̄ exquo sniā de aliquo crimine lata est cōtra aliquē siue criminaliter siue ciuiliter agit q̄ epūs vel p̄latus suus potest eū spoliare beneficijs que sub eo habet.ij.q.j.multi. tm̄ debet eum vocare:⁊ cōtra eū sniaz ferre si inueniret:⁊ si non inueniet eodē mō dānabis eū:q̄ notoriū est crimē p sniam:vt no.s. de coha.cle.tua.nec obstat.s. de accu.sup his.vbi dicit q̄ nō potest p̄uari alijs beneficijs cui crimē in modū exceptionis ꝓbat.sed verus est q̄ ibi dicit q̄ iudex qui cognoscit in modū exceptionis nō potest sup alio iudicare.j. de simo.licet.sed h̄ iudex de quo dixi cognoscet in modū accusatiōis vel inq̄sitiōis vbi bene sequit pena ablationis:⁊ sniā nō inducit ad p̄bandū q̄ p eā dicat p̄uatus: sed inducit ad p̄bationē criminis.s.q̄ sit notoriū: sicut⁊ p eādem sniam de crimine lataz ꝓbaret infamis⁊ repelleret a testimonio vel ordinibus.s. de testi.testimoniū.clerici aūt quoz est electio nullum sua auctoritate eligent:nisi p̄mo p superiorē eis licētia det:vel p sententiā amoueat hoc modo.s.depono talē p̄latū vel clericū:vel p petuo eū a sua ecclesia amoueo vel suspēdo.s. de cleri. nō resi.ex pte.qualiter. Jté lz ex sniā cōtra quēq̄z lata sup crimine.s. condē no te de homicidio vel huiusmodi criminibus nō possint concanonici ꝓcedere ad electionē:vel epūs:vel quicūq̄z alius: tm̄ exquo imponit ei pniā ex tali cā que infamiā irrogat:puta suspēditur ꝑpetuo ꝓpter furtū:vel aliqō publicū crimē de quo dānatus est: satis videt q̄ alius in locuz eius eligi possit.ff.de decu.l.ij.⁊.l.ad tempus.sed si ex alia cā suspēderetur:puta q̄z tumultū fecit ī cōcilio nō credo q̄ alius possit in locum eius eligi.v.q.iij. in loco. idē dicunt quidā⁊ si pena sola sine sniā infligit ex qua irrogat infamia.ff.ex quibus cau.in in te.fustibus. maior enim⁊ euidentior est infamia que ex pena ꝓcedit q̄z que ex sniā. Est⁊ alia pena s.excōmunicatio que est in his omnibus maior:⁊ nō solū pena ē sed etiā medicina.ij.q.j.multi.⁊ statim habet hūc effectū vt sibi vbiq̄z licite beneficia ecclesiastica denegent.s. de appel. pastoralis.in fi.⁊ hunc effectū dicūt quidā habere quālibet sniam de crimine latā.(scandalo.) alioz qui scandalizant,in illo vnde est infamia.(periculo.)alioz:puta si dicat hereticus cum periculuz sit ne alios inficiat:vel q̄z periculuz est q̄ aliquis non occidat alium vel occidat:⁊ sic est multa exempla inuenire:⁊ potest dici q̄ vbi timet periculū⁊ sine multa infamia ꝓcedit:⁊ habes op. ar.vij. q.vlti.c.vlti.xlij.di.quiescamus.xxij.q.j.si quis per ca.j. de simo. sicut simoniam.(debet.)hoc intellige quando inquisitio fit de p̄sona certa⁊ si de certo crimine:si autem de statu ecclesie vel ī genere fiat inquisitio secus est.

Sicut olim.⁊c. personas.

Jste p̄sone nullū citabūt:sed que viderint⁊ audierit corrigēda cōcilio referēt.xxxv.q.vj.eps.in fi.Sed dices nōne p̄mo ptinet correctio ad epm:⁊ co negligēte ad archiepm.s. de offi.or.c.j.⁊.c.ad reprimendā.ix.q.iij.§.vlti.Rñ. verus est p̄mo ad epm ptinere correctionē:sed hoc ipo eū apparere negligēte:dico q̄ nō citius ad cōciliū puenit eme datio delinquentiuz q̄z culpa.xviij.di.peruenit.xxvij.q.j. si custos.si homo.cum epūs similes inquisitores habere debeat.xxxv.q.vj.epūs.in fi.vt dic q̄ lz archiepūs non possit nisi post negligentiā epi cognoscere de delictis subditoz suffraganeoz suoz:concilium tm̄ puinciale potest hoc modo q̄ hic dicit de omnibus cognoscere.xviij.di. p̄pter ec.(⁊ alios.)arg.q̄ non solum p̄lati.s.episcopi:sed etiā alij debent interesse concilio prouinciali.s. de his que fiunt ab epi.c. vlti.⁊ no.s. de p̄bē.graue.

Olim.i.u.⁊c. relaxatis.

Non ē gra: sed ius cōmune.contra.s. de offi.dele.prudentiā.§.sexta.seruetur tm̄ forma ibi data.(restitutus.)no.monachos posse petere restitutionē si pēdente inquisitione vel accusatione cōtra abbatē sint spoliati cōtra iusticiā qō aliz nō licet.s. ō rescrip.cū dilecta.vel dic q̄ hāc restitutionē potius fecit papa ex officio q̄z ex vi petitiōis:⁊ potius de p̄uisione q̄z de iure. vel dic q̄ bene possunt petere q̄ restituant ad monasteria saltem salua ordinis disciplina: sed q̄ restituant ad p̄oratus vel obediētias ꝑ petere nō possunt:nec hoc dicit hec decre.(de plano.)⁊ hec verba:sine strepitu iudicij⁊ de plano:quidaz intelligūt sic sonarevt in nullo ordinē iudicioz teneat seruare: sed solūmodo ad hoc tenet:vt veritatē sup p̄ncipali inquirat.ar.s.eo.ad petitionem.nobis nō placet hoc:imo dicimus q̄ omnē ordinē iudiciariū seruare debēt:⁊ plenā nō semiplenā cognitionē adhibere in citationibus:⁊ in exceptionibus fori⁊ dilatiōi admittēdis⁊ expoliationis⁊ excōmunicatiōis:sic hic talē ꝓcessum p̄cesserūt absolutio⁊ restitutio in li.contest.iureiur.de calūnia in cōfessionibus:testiū receptiōe eoz̄q̄z reprobatiōe:⁊ in sniē platiōe⁊ appellatiōe:⁊ i omnibus alijs hmōi. Sed queres: ad q̄d ergo valet hec verba? Rñ.q̄ altera parte absente cōtumaciter vel etiā sine cōtumacia vt q̄dā dicūt dūmodo citet legitime potest ꝓcedi ad testium receptionē:⁊ etiā ad diffinitionē cause:⁊ etiaz p̄ñte si iussus nollet litē cōtestari.arg.s. de testi.cum olim.⁊ si sit cā vbi non sit necessaria litis cōtest.sicut in cā inquisitiōis:sicut hic.tūc hec verba adhuc multū valēt:q̄z tūc etiā si pars impetrās inq̄sitionē repellerēt ꝓpter excōmunicationē vel aliā cāz a ꝓsecutiōe inq̄sitiōis:nihilominus inq̄sitor ꝓcederet ad recipiendū testes⁊ sniandum j. de simo.licet. Jtem vtroqz casu poterit⁊ debebit magis refrenare multitudinē testiū⁊ reprobationē:⁊ in omnibus alijs dūmodo nō faciat cōtra ius strepitū refrenare tam partiū q̄z aduocatoz:videt etiā aliquibus q̄ferias que fiūt ob necessitates hominū possint postponere partibus cōtradicētibus dūmodo partiū nō interest:⁊ etiam sniam ferre sine scriptis⁊ sine libello. Zpellāt enim isti strepitū iudicij totū illū ꝓcessum q̄ nō pertinet ad rē petitā nec p̄ncipaliter: vt testes p quos ꝓbabit p̄ncipale negociū:nec accessorie vt iramentū de calūnia:⁊ exceptiōes fori:q̄ p eā venit ad cognitionē veritatis in p̄ncipali:sed li.nō cōtesta. ꝓcedere non ptinet ad rē petitā:nec p̄ncipaliter:nec accessorie:dūmodo sit certū quid petitur⁊ aduersarij nō interest.alij cōtra:dicūtenim q̄ p hec verba nō potest omitti: neqz li.cōtest. neqz ali⁹ ordo:sed in hoc valēt hec verba vt magis cōpescat ptes⁊ aduocatos a superfluis⁊ inutilibus ꝓbatiōibus⁊ allegatiōibus.(de plano.)seruet tm̄ forma in inq̄sitiōibus statuta.s.eo. qualiter.§. debet.(obediāt.)Quid q̄ñ sine figura iudicij ꝓcedi mandat.C. de la.li.tol.l.j.§.simili quoq̄z modo. dic in nullo tūc iudiciarium ordinē seruandū:sed p indaginē cognita veritate nō pnūciabit: sed qō iniunctū est sibi executiōi mandabit.verbi grā:ecce papa mādat alicui q̄ si de plano⁊ sine strepitu⁊ figura iudicij ei constiterit ecclesiā tanto tpe vacauisse q̄ ad ap. sedē sit eius collatio deuoluta legitime ipsam tali clerico cōferat amoto ab eo quolibet illicito detētore:in isto enim casu non citabunt aliqui:nec fiet litis cōtest.nec iurabit de veritate dicēda:testes tm̄ recipient:nec citabunt aliq̄ ad videndū iurare: nec admittent aliq̄ ad dicēdū in testes seu dicta eoz̄ que dixerint fiet aliqua publicatio:sz si ex dictis eoz̄ iudici cōstiterit de p̄missis nulla pnunciatiōe sniē interiecta:illi clerico cōferet detentore remouēdo ab ipsa:duz tm̄ de falsitate lr̄az̄ seu aliz nō excipiat:⁊ si est in exceptiōe qō iudicem moueat nō de hoc cognoscet:sed sicut merus executor facit supsedebit:ipsas exceptiōes ad sedē ap.deferēdo.s. de re iudi.decete-

ro:si tamẽ qñ ꝓfert eccliam ⁊ detentorẽ noluerit amouere appel
lari ꝓtingat:qđ quidẽ pŏt fieri:si ille q de appellatõe cogñscet ꝓ
cedet sine figura iudicij:qr cũ causa appellatõis sit vna cũ ꝓnci
pali ⁊ q̃si vn⁹ articul⁹ ab ea dependẽs.C.ne in vna eadẽ qz causa
tertio ꝓuocef.exquo ꝓhibitũ est in toto negocio ꝓcedi fo
ma iudicij.⁊ in cã seu articulo appellatõis est similiter intdictũ
sed hoc nõ videf:qr qđ fauore alicui⁹ fit ad eius nõ dz lesionẽ re
torqueri.C.de le.qđ fauore.quod vtiqz fieret si in cã appellatio
nis sic ꝓcedi ꝓtingeret in ꝓiudiciũ impetrantis cui de gratia
fuerat clausala ꝑdicta ꝓcessa.sed dic q vtendũ est ꝓ ipm iure qđ
ꝓro se impetrauit.ff.q quisqz iurꝫ. l.fi qs.ĥ.de ꝓsti.cũ oẽs.sed cũ
iudex appellatõis prioris cãe acta dẽat recẽseri vt sic cognoscat
an sit bñ appellatũ qũo ꝓcedet cũ nulla acta inuentisse noscatur?
dic q queret a iudice q sic ꝓcessit ⁊ qđ eũ mouit ad sic ꝓcedẽdũ
⁊ testes ab eo receptos repetet:⁊ si tã ex rñso iudicis qz ex dictis
testiũ vel alias intellexerit ipm iudicẽ perperã ꝓcessisse:reuo
cabit nõ ꝓro tribunali sedẽdo:nec in scriptis qđ per ipm iudicez
factũ fuit.sed cũ papa mãdauerit sine iudicij figura procedi: et
testes recipe: ⁊ eos ad phibenduz testimoniũ cohercere ⁊ reuo
care qđ nõ prouide factũ est iurisditõis sit.⁊ sine auctoritate iudi
cãtis nõ fiat q̃ sic procedit nõ oĩno sine iudicij forma procedit.
Cũ igit fines madati diligẽter ita debeãt obſuari vt non valeat
qđ aliter factũ est.ff.mãda.diligẽter.s.ĩ rescrip.cũ dilecta. vide
tur ꝑ hoc nõ valere qñ ꝑm ꝑdictũ moduz ꝓcedit tanqz formã in
iunctã sibi nõ seruauerit.Ad hoc pŏt dici q qz tũcũqz mãdet pa
pa aliqd precise fieri:semp tñ intelligiſ legitimas exceptões de
bere admitti.s.de offi.dele.ex pte.similiſ lz papa ad celerẽ expe
ditionẽ negocij mãdet sine iudicij forma ꝓcedi. non tñ itelligiſ
illud de iudicij forma dẽre omitti sine quo non pŏt negociũ expe
diri cũ litib⁹ terminãdis sit celeritas imponẽda.C.de agri.⁊ cẽ
si.litib⁹.sed illud tantũ vult ꝑtermitti ꝑ qđ posset expeditio ne
gocij ꝓrogari.⁊ lz dictũ sit in cã appellatõis sicut in cã ꝓncipali
debere ꝓcedi:hoc intelligas vez nisi ex forma lr̃az appellatõis
appareat papã nolle ꝓcedi iudicij forma obmissa:sicut ẽ si in cõ
clusione ipsaz ẽ:vocatis q fuerint euocãdi tt̃.viij.q.vlti.nonne.
idoneas.)no q plures simul admittunt ad prosequendũ inqui
sitionẽ:vt ĥ.⁊.j.c.prori.⁊ ad ꝓsequendũ accusationẽ.s.e.licz:⁊
ad prosequendũ exceptionẽ.s.de excep.dilecti.Sed ꝫ q: idone
or eligi dz.ff.de popu.ac.l.iij.sol.dicim⁹ q plures pñt esse accusa
tores ⁊ exceptores:⁊ ingsitores de vno crimine sed de illis vnus
eliget q ꝓsequet ⁊ alij eũ iuuabũt:vt no.in ꝓcuratore.s.de te
sti.insup. Jtẽ videf nobis q ꝓcuratora multis ꝓstitutus nomĩe
oĩm ꝓsequiſ:nec cogi eligere cuius nomĩe ꝓsequaf:nã ibi cessat
rõ legis:qr nõ distinguiſ in plures aduersarios.⁊ hoc ẽ vez vbi
ex eadẽ cã vel de eodẽ crimine plures ꝓsequunf inquisitionem:
vel exceptionẽ:qr si sint diuersa crimina bñ tũc plures admittũ
tur ad ꝓsecutionẽ eoz. siue ex vno facto descendãt siue ex plurĩ
bus.C.de accu.q̃ de crimĩe.(admittẽdos.)hinc collige q si ille ꝫ
qđ ꝓcessum ẽ in ingsitõe in cã appellatõis vel alio mõ dicat sen
tentiã vel ꝓcessum ꝫ se habitã reuocari q non est necesse vocari
illũ q prosecutus fuit inqsitionẽ.s.de ꝓcu.in nostra:qr nihil iuri
bz in hac ꝓsecutõe:qr si haberet mutari nõ posset:fateor tñ q bo
nus iudex prudẽter faciet si eũ vocet vel mittat vt ꝑ eũ instruaf.
s.e.cũ dilect⁹:credo tñ q pŏt appellare ⁊ tenet appellatio vbiſ
ipse vel alius cãm prosequiſ.ar.qr ꝓcurator q nõ dz exercẽ cãm
appellatõis pŏt appellare.ff.mãda.si ꝓcuratorẽ.§.si ignorãtes.
s.de ꝓcu.c.pe.(ministrari).s.e.ex parte.

DRelatorum excessus. tt̃.(minus ca
nonice.)ĥ qualr post ꝓsecrationẽ obijci possit:no.s.ĩ
elec.q sicut ecclesia vestra.(assignãtes.)istũ ĩminum
pŏt assignare iudex q instruxit cãm vel recepit testes:vl quicqd
aliud fecit de mãdato superioris iudicis etiã si in litteris non dicẽt
q pfigeret ptibus terminũ:qr hocipo q ꝓmittiſ aligs articulus
videf ei ꝓmisisse q ptes ad priorẽ iudicẽ remittat ne remaneat
cã sine termio ĩmo q plus ẽ iudex a quo appellaf pfigit ptibus
terminũ quo corã superiore ꝓpareãt ad prosequendã appellatio
nẽ.s.de appel.psonas.multofortius pŏt prefigere si nõ ẽ appel
latũ. Jtẽ dicim⁹ q si alicui ꝓmissa ẽ receptio testiũ vel aliquis ali
us articul⁹:⁊ anteqz delegat⁹ incipiat ꝓcedere ĩ articulo sibi cõ
misso appellaf ab eo iusta cã assignata:quaz tñ non obtulit se in
continẽti probaturz:de qua tñ dubitaf an sit vera si postea dele
gatus ꝓcedat in articulo sibi ꝓmisso:⁊ ꝓtingat remittere negoci
um ad superiorẽ:nõ pŏt aliqđ terminũ appellãti assignare.qđ sic
probo.nã in cã appellatõis.s.vt eã prosequaf nõ pŏt cũ ei nõ de
tulerit.sed post appellationẽ processit in articulo sibi commisso.
Jtẽ in cã principali sup cui⁹ articulo ꝓcessit nõ pŏt:frustra enim
ibi assignaref:qr in illa causa nõ procedetur nisi prius inquirat
de veritate causę appellatõis.s.de ap.vt debit⁹:⁊ c.interposita
⁊ intantũ est ĥ vez:qr si delegãs forte ignorãs procedat in prin
cipali:qr delegat⁹ nihil sibi significauit ꝺ appellatõe facta a se ñ
valebit ꝓcessus ei⁹:qr dolose aduersari⁹ tacuit ꝺ appellatõe ad
uersarij quam si dixisset nunqz iudex ꝓcessisset vel ꝓcedere de
buisset ꝫ nõ legitime citatũ:⁊ ordine puerso cũ cã appellatõnis
ꝓcedere debuisset cãm ꝓncipalẽ.ij.q.vj.prolatã.s.de ap.vt debi
tus:⁊ c.interposita.ff.de iudi.si prętor.si vero nullã causaz assi
gnasset sue appellationi quã añ iniam emisit cũ ꝓstet talẽ appel
lationẽ nullã esse:tũc bñ potest assignare terminũ vt in cã princi
pali procedat:nec sufficiet tũc si tm̃ parti pñti terminũ assignet.
lz ea pte tantũ pñte tenuerit receptio testiũ:qr assignatio termini
plus fit rõne iudicis ad quẽ appellatũ est qz iudicis a quo appel
latur. Jtẽ dicũt aliq̃ q si supior ad quẽ remissa ẽ cã citet appellã
tẽ in cã ꝓncipali nõ facta mẽtione de appellatõe qđ sufficĩ appel
lãti mittere excusatorẽ q dicat:dñe nõ tenet citatio vestra sup cã
ꝓncipali vel nõ potestis in ea ꝓcedere:qr appellatũ est ⁊ intẽdit
cãm appellatõis prosequi tpe suo.si aũt trãsiſſz tps appellationis
ꝓsequẽde tũc bñ teneret citatio facta sup ꝓncipali tã a delegante
qz a delegato facta.huic aũt excusatori ĥ solũ sufficit dicere. nos
credim⁹ q etiã dz oñdere talẽ qualẽ appellationẽ cõmissaz.ar.
s.de testi.veniẽs:qr si aliꝺ diceret seqref absurditas:qr cuilibet
facile eẽt deludere cuilibet iudici si nõ tenef ꝓbare veritatez cãe
appellatõis:qr tũc nõ prosequiſ cãm appellatõis:qr nec sup ea
citatus ẽ.si aũt in citatõe faceret mentionẽ de appellatõe:⁊ cita
ret sup ꝓncipali cã ñ teneret citatio: nec etiã teneref mittẽ excusa
torẽ:qr exꝑssit errorẽ in citatõe.s. q vellet agere cãm principalẽ
omissa cã appellatõis. Jtẽ dicim⁹ q si in casu istovbi dz mittere
excusatorẽ nõ mittat q tenet ꝓcessus ꝫ eũ habit⁹ sup principali
scz iudex appellatũ ignorauit:⁊ aduersari⁹ nihil dolose egit.sec⁹
aũt si sciuisset appellatũ.s.de ap.si duob⁹. Jtẽ sec⁹ si aduersari⁹
dolose subticuisset de ap.ff.de iudi.si prętor. Jn citatõe aũt facta
a delegato post appellationẽ credo q nõ tenef mitterere excusa
torẽ lz securi⁹ sit mittere.alij aũt dicũt ⁊ bñ q citatio delegant̃ tz
etiã vbi facta mẽtione de appellatõe.⁊ assignãt talẽ rõem sui di
ctu:qr sicut citat⁹ dz apparere vt proponat suas exceptiones: ita
vt ꝓponat hãc exceptionẽ appellatũ eẽ vt alleget suũ priuilegiũ
ff.de iudi.si qs ex aliena.⁊ nisi ꝓpareat valet ꝓcessus habit⁹ ꝫ cũ
(ptãte.)No.cũ de quo fit ingsitio ꝓcedẽte ingsitione non posse
alienare bona ecclesie:nisi res q̃ seruãdo seruari nõ possunt que
pŏt alienare:cũ administrationẽ habeat.s.c.prori.s.de offi.de
le.veñ.f.si aũt post talẽ inhibitionẽ factã a iudice alienauerit nõ
valet alienatio.sec⁹ si pacto obligat⁹ esset ad nõ alienandũ:quia
tũc bñ valeret alienatio.s.de testa.rainald⁹.vbi no.pro eodem
dz bñi qñ lex viua prohibet sicut si prohiberet lex mortua.

De calumniatoribus. Rubrica.

QUm fortius. puniẽda tt̃.(quaz) i.quantũ.(sacratis).
i.sacris ordinibus cõstitutis.(culpabiles).ij.q.
viij.quisquis.(criminatorẽ).i.calũniosum accu
satorẽ.(iubemus.)ꝫ ius ẽ.exquo in sñia nõ fuit
ei pña imposita.ff.de calũ.l.j.sed ĥ fecit ex ple
nitudine ptãtis:vñ nõ est trahendũ ad ꝓsequẽ
tiã.insti.de iure na.§.plane.vel dic q ꝓdẽnatus fuit calũniator.
ſz pña nõ erat ei imposita.ij.q.iij.§.notandũ.

QUm dilectus filius tt̃.(pur
gauerit)p
iuramentũ suũ ⁊ ꝓpurgatorẽ:sed videf etiã q p⁹ pur
gationẽ dz puniri de tergiuersatõe.ij.q.iij.§. notadũ
circa fi.Rñ.ĥ nõ negat qn puniaf.vel dic q tm̃ ĩ accusatõe dz qs
tergiuersari nõ in denũciatõe cuius nõ impetrata absolutõe desi
stat:vel ĥ dicit tergiuersari:qr vsqz ad finẽ psistit lz succubuerit.
⁊ qcqd potuit fecit.(ab officio.)No.grauiorẽ pñam calũniant̃
qz eius q denũciaf qui non punif sed tm̃ cogif ad penã.s.e.qua
liter:sup his.Et est notandũ q nõ solũ in accusatõe ſz etiã ĩ denũ
ciatiõe punif calũniator extraordinaria pena.

De simonia:⁊ ne aliquid pro spiritualibus exi
gatur vl̃ promittatur. Rubrica.

IN ordinando. tt̃.(minister.)
diacon⁹ q legit
euangeliũ.(notarius.)quidã ĥ ĩtelligũt vt iacet
vt etiã nõ liceat in beneficijs etiã opas suas vẽ

⁊

dere ꝓpter odiū simonie.alij hoc intelligunt ꝺ illis qui recipiūt salariū de publico.vl dic q vult remouere malā ꝓsuetudinē que in quibuldā locis obtinebat q ille qui cātabat euangeliū in ordinatione epi vel aliter certū aliqd recipiebat. Et similiter notarius q de ordinatōe eius litteras conficiebat:ꝛ similiter obtiebat in palij donatōe qꝺ oino vult remouere:ar.j.q.j.emendari. Si autē alius notarius peteret ꝓ operis suis iustū salariū vel etiam aliquantulū plus iusto ꝓpter magnitudinē negocij nō dicerem ꝓhibitū. Si quis aūt offerat aliquid spōte nō ꝓmittit simoniā.ꝛ maxime si ꝓsuetudo est de aliquib⁹ offerēdis que pietatē vel deuotionē oñderet:vt est.j.e.ad ap.vl dic q loquit de talib⁹ notarijs ꝛ ministris q potestatē hñt in electōe vel ordinatione: qz alius notarius nō habet ptātem inde faciēdi cartā. nec alius diaconus potest ibi legere euangeliū:ꝛ si legerit nō dicit canonice ordinat⁹:vel alias aliquā calūniā recipit vel instrm:nō valet.

Qui alium.

Si quis dominus ꝛ magister.) ꝛc.(vni.)sceleratissimo. cū dixit:si male locutus sum testi.perhi.de malo.ij.q.vij.§.ecce. (respūdus) repete que diximus.s.de accu.cum p.máconella.

Accusatum. ꝛc.(prohibere.)si aliqua signa ꝺ eum apparebant.j.e.sicut.no.accusatū suspēdi ab officio:ꝛ hoc ē ꝓpt infamiā.ꝛ nō obtinet solū in simonia.sed etiā i alijs criminib⁹.C.de re.spo.l.j.ij.q.v.presbyter.ꝛ ꝓpter suspitionem quis remouet ab administratōe.iij.q.ij.q; ea. Jté prohibet ab ordinib⁹ quilibet accusat⁹ ꝛ de quo fit inquisitio.lxxxj.di.tantis ar.C.de procu.reū.sed nō credūt quidā q ab electōe prohibeat quare enī puniret si nō est vex crimē de quo accusat.ꝛ sic facile esset si hoc esset vex quēlibet ab electōe excludere.sed cōfirmari vel ꝓsecrari nō dz accusatus nisi ꝓmo fuerit absolut⁹.ꝛ ē etiā ar. q; procurator ꝓstitui nō prohibet sed procuratorē exercere:vt in palle.l.rex. Alij ꝺ.s.q accusat⁹ remouet ab electōne:ꝛ dz ꝓfigi tps accusatori triū mensiū infra qꝺ ꝓbet qꝺ obiecit.auc.de sanc. epi.§.si qs añ or.qꝺ obtinet in epis q infra tres mēses debeant ꝓsecrari a die electionis.lxxv.di.c.ij. Jn alijs aūt electj dabit annus.ar.de mune.ꝛ bo.reus.vel iste dilatōes sunt ad arbitrium iudicis. Jté si plus differret ꝓpter accusatū non esset imputā dū accusatori:vt in.l.pal.l.reū.ar.C.de temp.in inte.petenduz. Capitla aūt q̄ vident dicere ꝺ illos q tenēt aliā opinionē ſm hꝫ i telligūt.s.q nō possunt ordinari sed nō prohibēt eū eligi.sz magis contradicit.xciij.di.miramur.sed ibi loquit de excōicato.dic aūt non extēdimus ad exceptionē vel denunciationē:qz quantū cūqz excipiat ꝺ aliquē de crimine vel denūciet nihilomin⁹ tamē denegetur:ꝓfirmabit ꝛ ꝓsecrabit in alia ecclesia vel electōe ejꝫ in illa de qua excipit.de hoc no.s.de despō.impu.ad dissoluēdū ꝛ eodē mō dicendū videt quibuldā in accusatōe ꝛ forte non male.hec aūt decre.tm̄ loquit in inquisitōe.ꝛ exponūt hic accusatuz id ē infamatū.ꝛ propter infamiā cōtra eū ꝓcedit inquisitio.spāle enim dicūt in inquisitōe:vt nullus ꝺ quē procedit inquirendo possit eligi.ꝛ est ratio:qz cū inquisitio nō debeat fieri nisi ꝺ diffamatos.j.e.lz.ꝛ electus bonū testimoniū debeat hꝫe etiā ab his q foris sunt.ergo iste q diffamatus est eligi nō pōt.sed accusatio et denunciatio ꝛ exceptio est in optione cuiusqz etiā nulla infamia precedente.ꝛ ita ꝓñs esset i cuiusqz optione quēlibet ab electione revocare vel remouere:hoc plus ꝓsonat rōni.

Quotiens.per simoniam.

Quotiens.per simoniam. bereſis.)nō intelligas q oīs simoniacus sit hereticꝰ sed ille tm̄ qui credit q spūssanctus ꝛ grā eius venalis sit.ꝛ q precio queratur ꝛ sit in aliquo.

Sicut simoniacam. ꝛc.(signaꝫ) aliquaz ꝓbabilitatem habentia: hꝫ autem est hꝫ speciale q cum in alijs negocijs requirendi sint luce clariores ꝓbatōnes.ij.q.vij.si quis epūs.ꝛ.q.viij.c.j. Jn crimine simonie minores ꝓbationes sufficiūt qm̄o sola signa sicut in bereſi.C.ꝺ here.l.ij.nos dicim⁹ q leuia signa sufficiūt ad presumendū aliquez hereticū.sz illa signa optet plene ꝓbari.s.de ꝓsump.lras.ꝓpter suspitionē aūt iudicet purgatio.j.de here.excō.pl⁹ plz q etiam si nulla signa ꝓbentur sed tm̄ grauis sit infamia ꝺ eū q̄ dz removeri.ar.s.de presum.litteras.

Tanta est labes. ꝛc.(oīs.)supple nō ꝑcisus ab ecclesia p sniam canonis vel hoīs ꝛ post pactā pniam:ꝛ sic nō est ꝓtra de excōicatis toleratis:nec de fornicarijs suspēsis.xxxij. di.nullus.nec ē ꝺ de peccatore q̄ non egit pn̄iam q suspensus est quo ad se.j.q.j.sacerdotes.sacrosancta.necesse.(cātare.)simoniacus in ordine recipiēdo siue crimē sit occultū siue manifestuz ipo iure suspēsus ē:vt h ab executione oīm ordinū non tm̄ simoniace receptoꝝ.j.q.j.quibusdā.idē intelligo de notorio simoniaco in bñficio.j.q.j.reperiunt.xxxij.di.§.vex.nisi eo ignorāte alius pecuniā dedisset q; tūc credo nō eū suspēsuz nisi eo q; simoniace obtinuit.j.q.v.pñtium.si vero alias sit simoniacus siue ꝓ beneficio siue ꝓ ecclesie emēda:si crimē est manifestū sit ipo iure suspensus est.xxxij. di.§.vex.si nō ē occultū suspēsus ē q̄ ad se nō q ad alios q ei⁹ offiñ licite audiūt sicut quilibet criminosus.j.q.j. sacerdotes. Jté isti simoniaci in bñficio occulti ꝛ criminosi licite celebrāt post pn̄iam:qz nec sunt suspēsi a iure.nec impediuntur exequi officiū suū post pn̄iam.sed beneficiū simoniace habituz retinere nō potest.j.e.de regularibus:hec vera sunt de recipiētibus aliqua scz ordinē vel bñficium simoniace. Jn dātibus aūt aliqua simoniace seruat qꝺ dicit.j.c.pe.vbi de hoc no.ꝛ.j.e.dilectus fi.a.ꝛc. Jté no.q si quis obtinuerit ordinē vel beneficium alio dante pecuniā non ordinatori nō est simonia si etiā sine pecunia obtenturus erat.ar.j.q.vj.§.vl.si aūt ipse ordinat⁹ pecuniam dedisset:etiā si sine pecunia habiturus erat ordinē simoniacus ē.ar.j.q.ij.q̄z.ꝛ.q.iij.si quis ob.ꝛ.c.vl.ꝛ.q.vj.c.j.(pōt.)si itel ligas de possibilitate iuris nullus criminosus de iure pōt cantare missam.j.q.j.sacerdotes.si de possibilitate facti sic conficit simoniacus:sicut quilibet alius.j.q.j.intra catholicā.cum multi se quētib⁹.xxxij.di.§.vex. Rñ.intelligo de possibilitate iuris:nam alij criminosi post pn̄iam de iure celebrāt preter homicidā: sed simoniaci nunq̄z. Jté alij licite audiūt officiū alioꝝ criminosorū nisi sint suspēsi p sniam:sz simoniacoꝝ officiū audire nō debent. etiā si nulla snia feratur ꝺ eos. Est enim in eis speciale sicut i notorijs fornicatoribus q eoꝝ officia audire nō debent.xxxij.di.§. vex.est ergo speciale in notorio fornicatore ꝛ simoniaco q etiā si tolerant ab eccl̄ia cuiqz licet eoꝝ officiū euitare:vt h.xxxij.dist.§. vex.sed homicidaꝝ ꝛ etiā excōicatoꝝ occultoꝝ lz sint suspēsi a iure si tm̄ alias occultū sit ꝛ tu scis nō dēs eoꝝ officia euitare.ar.vj.q.iij.si tm̄.xxiij.q.iiij.nō ꝓhibeat.nisi abstineret quis propter rectionē peccatoris qui ex erubescētia penitentiam ageret.s.de coba.cle.ꝛ mule.c.j.

Quon satis. ꝛc.capellanie)si aūt aliqua capella vsus alicui⁹ eccl̄e bñ pōt a capło ibi īstituto ex pacto recipe aliqd annuatim ꝓ fructibus.sz ꝺctus debēt esse distincti. s.de rex ꝓmu.ad questiones:nā lz nō possint vēdi capellanie.i. ius faciēdi ea q̄ pertinēt ad capellam p annū ꝛ multofortius in perpetuū vel in tempore vite.opera tamen sacerdotis vēdi pōt vel emi ꝓ seruiēdo alicui capelle. Jté fructus capelle in ꝓpros vsus ꝓcesse licite locant.j.ne pla.vic.c.fi.

Quam in ecclesia. ꝛc.(ꝛ bñdictōibus) iō ꝓ bñdictionib⁹ nubentiū prohibet accipe:qz ibi:gratia ꝓfertur:ꝓ matrimonio aūt cū ibi nō ꝓferat gratia licet aliqd recipe.j.q.ij.ge quid.xxxij.q.ij.bonorant.xxvj.q.j.nuptiaꝝ.xxxij.q.j.connubia (regrit.)ob hꝫ iustificat decre.nam oblatū recipe lz.

Quam sit romana. procuratorē)quaz etiam exercere nō pōt si ecclesia grauet.xj.q.iij.camenduz.j.q.ij.placuit.in auc.de man.prin.§.sit tibi.

Et hoc autē. ꝛc.si manifestū).i.notoriū qz in ꝓspectu populi inita sūt pacta.(manifesta.)p famā sed nō notoriū.(si qua) ꝛ ꝺ iure publico.i auc.de sanc.epi.§.iij.(eccl̄ie).xvij.q j.si quis in atrio.i auc.de san.epi.§.sz neqz.si tm̄ dans pecuniaz i intraret religionē de mia bonū esset ei reddere.j.e.veniēs.xvj. q.vj.delapsis.xxvij.q.j.si quis ita.

Quam esset in nostra. ꝛc.V)q pro pter)simoniam dictū R.clericū petebat a quadā ecclesia amoueri vel potius clericus petebat ecclesiam ex eo q; miles ei eam pro miserat.(in causa illa.)ciuiliter agebatur.

Insinuatum est.

Remo presbyteroꝝ ꝛc.(celes) hoc ideo ē qz qlibet tenet petm̄ alteri⁹ ad pn̄iam indicare.xxiij q.iij.tam sacerdos.sec⁹ aūt in indicatiōe furis vel servi vel fugitiui ꝓ qꝺ licite accipit merces.ff.de offi.prefec.vr.so

lent.ff.de ꝓdi.ob tur.cau.l.iiij.§.vl.(simoniacū).l.in modū simonie puniendus:non enim ꝓprie dicitur simoniacus qui celat per gratiā crimen alterius.

QUedam mōachoꝝ ꝛc̄.no. monachos agē ad reuocandū qō ꝓior male alienauit. (sub annuo.) ꝓstituto in signū deuotōis qō lz:vt no.s̄.de reli.do.ꝓstitut⁹.(redimi).s̄.de pac.cū pridē.(nec pmittat.)iste fungit vice ꝛ officio cō seruatoris.de quo no.s̄.de offi.dele.c.fi.

QUe.

EX diligenti. ꝛc̄.(eccleſiaſticū)qō nō ē licitū.j.de regu.iu. indignū ubi no.i.x.silō.vel aliqd sike ī eccl'a.(talr)ꝓ collatiōe beneficij eccleſiaſtici: et forte etiam ſine collatione beneficij nō eſt licituz clerico niſi ꝓ eccleſia ſua alicui facere fidelitatem.j.de reg.iur.c.vlti.vbi plene no.

ET si questiones. ꝛc̄.(būane). C.de fide inſtru.l. vlti.

QUEmens ad nos. ꝛc̄.ꝙuenit.),ꝓpter hāc ꝙuentionē iudicat simoniacus. ſecus enim eſſet ſi ſpōte obtuliſſet (prefato).s̄.e.de boc ꝯ.ſo.ibi.

EX tue fraternitatis officio.)lz enī ipſo iuꝝ ſuſpē ſus ſit nō tū pōt ꝓhiberi niſi ꝓbatō ꝓcedat.ij.q.j. nos in quē q̄ꝫ.(pniam.)nō obdureſcat in pctō ſed nō ſufficit ad vitaz ꝛ ꝯius offm exercē.j.de pe.ꝛ re.qō quidā.ꝛc.di.ſi qs ꝯctus.

AD nostram. ꝛc̄.miſterio)puta acolitus vel ſubdiacon⁹ vel hmōi.

DE simoniace. ꝛc̄.(remanē.)ex diſpēſa tōe epoꝝ.j.q.v.pñtium

In alijs aūt ordinib⁹ vel bñficijs nō ſimoniace habitis etiā ſine diſpēſatōe manebit ꝛ noua bñficia acquiret.nouos aūt ordines nō pōt hīe niſi ꝓmo diſpēſet cum eo ī ordine ſimoniace q̄ſito cū ꝓmotus eſſet ꝓ ſaltū.liij.di.c.j.ſi auté eo ſciēte aliqd datū ē ordinatori:nō pōt diſpēſari cū tali.j.q.j.erga ſi qs a ſi.ſtatuim⁹.reqritis. In bñficijs aūt diſtinguit:qz ſi ignoráte aliq̄ data pecunia obtinuerit ꝓlationē nō pōt epūs diſpēſare vt illā ꝓlationē hēat.ſed in ſimplici bñficio pōt epiſcopus bñ diſpēſare.s̄.de elec.c.pe.j.q.v.c.j.ſed ꝛ ſi ſe ſciēte vel pecuniā dā te bñficiū obtineat:pōt epūs cū eo diſpēſare vt ī alia ecclia obtineat bñficiū:ꝛ ét ī eadē ſz nō ꝓt epūs diſpēſare vt ad maiores ordines ꝓmoueaſ.j.q.v.c.j.nunq̄ aūt lz diſpēſare illi cū quo ſimonia cō miſſa ē. Jtē ſi qs ꝓmiſit ſimoniā in dignitate cuz eo nō pōt epūs diſpēſare.j.c.nobis.vbi no. Jtē cū nullo ſimoniaco ſcienter pōt diſpēſari ī dignitate:etiā ſi ꝓ ea nō feč ſimoniā.j.q.j.erga.

MAtheus. carō.ꝛc̄. (ꝯdictio.)iuſta ꝛ etiā iuſta añ ꝓfirmationē.de h̄ no.s̄.ō elec.ſignificaſti.

AD aures nostras. ꝛc̄.(ꝓ ſolutiōe) ex pte recipiētis ſimoniā h̄ ꝓmitti.j.q.iij.nō ſoluz. ex pte aūt dātis dicūt quidā nō ꝓmitti.ar.j.dilect⁹:qō intelligūt cū ꝓ ſupiorē ius ſuū ꝓſeq nō pōt.alias enī ſecus.s̄.de feu.inſinuatō ne:ná ſicut bñficiū nō lz redimere ita pniam ſpūalem.s̄.e.nemo lxxiij.di.c.j.veri⁹ videſ q nunq̄ lz aliqd dare ꝓ pnīa ſpirituali redimēda.j.q.j.null⁹ epūs.qz nunq̄ oz peccare vt a maiori malo ceſſeſ.xxxij.q.v.ita.laico aūt quē ꝓſtat nihil iuriſditōis hīe ſi expoliat eū eccleſia vel faceret eundē de facto vitari tanq̄ excōicatū: vel etiā clerico q de iure nō ꝓtédit ſe feciſſe ſz de potētia lz dare qz nihil dat ꝓ ſpūali ſz tm̄ ꝓ vexatōe quā redimē lz:ꝛ ſm hoc q dā dicūt licere alig dare laico vt bñ ſoluat decimas in quib⁹ nec feudi ius ꝓtédit:alij dicūt q ſi ſum in poſſeſſione alicui⁹ eccleſie poſſum dare clerico ꝛ laico ne me expellat ꝓ violentiā ꝛ ſine cognitōe cauſe.ſed ſi ſum ex poſſeſſione eccleſie nullo mō eſt mihi licitū aliqd dare ꝓ poſſeſſione recupanda:qz tūc nō tm̄ redimo vexationē ſed etiā poſſeſſionē amiſſam recupero.

DE regularibus. ꝛc̄.ad renunciādū lz furtiuū hēat bñficiū.j.q.j.ordinatōes.ꝛ ſemp ſit ī moza.xiij.q.vj.ſi res:non tm̄ oz dimittere eccleſiā ſine licētia ſupiorīs. ar.s̄.de re.ꝛ trā.ad re.lz.ſz ꝓſulim⁹ q a bōis eccle ꝛ offō cū ſit ſuſpēſus ipō iure oīno abſtineat:vt no.s̄.e.tanta.

EX insinuatione. ꝓpoſuiſti. No.reſignationē fieri ī manibus alioꝝ q̄ epi.ſed meli⁹ dicit in renūciaāōe neceſſariū eſſe ꝓſenſum epiſcopi ſi cōfirmauit ꝛ canonicorm qui elegerūt.ar.xviij.q.ij.ſtatuim⁹.C.de ac.ꝛ ob.ſicut.ꝛ pōt eſſe q; hi canonici nō recipiūt ꝓfirmationē ab aliquo ſupioze.ꝛ iō ſine eo reſignāt:vel dic q; ſpāle ē in ſimonia.

QUobis fuit.obtinere. h̄ intellige qñ eo ſciēte ꝓmiſſa ē ſimonia.ꝛ ſic nō ē ꝯ.s̄.de ſimonia.vel qñ ꝓdēnatus ē ꝓ ſniam:ná tunc cū ꝓpter crimis enormitatē: tū qz eſt notoriū ꝓ ſniam nō poterit diſpēſare.l.di. vt ꝓſtitueret:ō his. vel dic q; diſpēſari nō pōt vt hēat illā dignitatē.

DIlectus filius. R.poſt receptionē) .il licite recipit.j.q.j.nul lus epūs.vel dic q; licite accepit:ná cū ꝓtēderēt ſup quibuſdā iurib⁹ ꝛ ꝓpositus diceret ſe grauari archidiano dicente ſe vti iure ſuo ꝓpositio interuenit:ꝛ fuit ꝯctus:do vt des vel facias ꝛ agit ex h̄ tractu ꝓſcriptis v̄bis ad intereſſe.ff.depoſiti.l.j. §. in loca.ff.de ꝓſcrip.ver.l.j.nec littera h̄ tradicit vbi dicit:q; ſi reſtituit rē liberaſ:qz ītelligit ſi pl⁹ nō eſt intereſſe.(veniſſe). maxime

QUam nobis.

DIlectus filius. a.nunti⁹ coꝝ tē).ſpā le ē in h̄ cātuaſ. q nō ſolū eſt metropolitan⁹ ſed etiā legat⁹.s̄.de of.leg.c.j. (ſeueritaſ.)amiſſionis honoze ſi ſint clerici vel mōachi.ſi laici excōicatis.j.q.j.repiunt. Sz dices qd nocet monachis depoſitio? Rñdeo qz nō recipiēt ꝓbendā de monaſterio:nec hēbūt ibi vocē in capitulo.monachi tm̄ ſemp remanēt.(artioza.)ſi interueniant aliogn mutabunt ad eq̄lia.ar.lxxxj.di.valeāt.vl're nūciabūt ſuis locis ꝛ eligent ō nouo.s̄.e.ō regularib⁹.s̄.ō renū. ex inſinuatōe.(abbatib⁹).iō hi ꝓcipue puniunt:qz eoꝝ ꝓſilio ꝛ auctoritate oīa fiūt.x.q.ij.epūs.C.de ap.qm̄.ij.q.vij.quia ꝓpter: ꝛ qz in culpa ſunt ſi h̄ negligāt. j.e.intm̄:ſed videbiſ q; collegiuz poſſit accuſari ꝛ de eo inquiri.xij.q.ij.q manumittit.s̄.e.venēs ꝛ.ff.q; me.cā:metū.§.ij.ar.vij.q.j.ſicut.xxiij.q.iij.ſi hēs.ff.ō do. q ex.ff.ō acq.poſſ.l.j.§.vl. Jtē vniuerſitas ꝓ ꝓcuratorē dz ſe defēdere ꝛ in cā criminali nō ꝓſtituiſ ꝓcurator.ff.q; cu.vniuer.l.j.v.q viij.in criminalib⁹ nos dicim⁹ q; vniuerſitas non pōt accuſari nec puniri ſed delinquētes tm̄:ciuiſ aūt ꝙueniri ꝛ pecuniaſit puniri pōt ex delicto rectoꝝ:vt in ꝓtrarijs ꝛ.s̄.e.venēs.ꝓterea pōt ingri ſup ſtatu vniuerſitaſ ſz nec tūc puniunt niſi delinquentes j.c.ꝓi.s̄.de accu.c.pe.(officialib⁹.)q; iſta faciūt vl ſciūt ꝛ tolerāt.

LIcet heli. ꝛc̄.(clamoſa.) dz vel ſcandaluz. cū enī q̄ſq; facē dz q; q̄d pōt vt ſcādalū a fratre remoueat:ergo ꝛ inquiſitōz faciet ꝓ quā ſcandalū remoueſ.ar.j.de no.ope.nūc.c.j.ſed h̄ ꝛō nō videſ nobis bona q; ꝓ cuiuſlibet ſcādalo ſit faciēda inquiſitio cū ꝓ inq̄ſitōe forte mai⁹ ſcādalū naſceret.ſz ſatſ dici poſſz q; vbi ſcādalū timereſ q; poſſz ꝓturbare eccleſiā ſiue vn⁹ ſit q; ſcandalizaſ de infamia vel pctō alteri⁹ ita potēs q; ſcādalū ſuſcitare poſſit ſiue plures q; licite fiet inq̄ſitio.ar.xxiij.q.iiij.cū qs.l.diſt. vt ꝓſti. Jtē ar.ad h̄ qz vt remoueaſ ſcādalū indicit purgatio.ij.q v.ꝓſbyter.ſz inq̄ſitionē ſequit purgatio. ḡ ꝓ ſcādalo pōt fieri inq̄ſitio ꝓtra eū q; ſuſpect⁹ ē plato ſuo ordinario.ꝛ etiā forte alijs vl alijs bonis viris vel etiā ꝓncipi terre etiā ſi nō ſit alias īfamat⁹ ij.q.v.oīb⁹:ꝛ.c.mēnaz.vbi dz q; indicit eis purgatio. ḡ ꝛ ꝓ pñs pōt fieri inq̄ſitio.alij tm̄ dicūt q; lz ꝓdictis caſib⁹ poſſit īdici purgatio nō pōt fieri inq̄ſitō:qz ꝓ inq̄ſitionē: non ſemp tm̄ ſequitur purgatio:immo quandoq; ſequit abſolutio q̄ñq; amotio ab eccleſia.s̄.de accu.inq̄ſitōis. Jtē ꝓpt pricm fit inq̄ſitio etiā ſine infamia.s̄.de accu.qualr:ſic̄ eſt ī hereſi ꝛ ī alijs pctis q̄ in occulto ſerpēt.ꝛ ibi ē pricm qō in alios deriueſ.s̄.e.ſic̄(ꝓ publicaz.)nota duas cauſas quare deſcendit ad inq̄rendū.(ſanctōes).lxxxvj. di.ſi q; officij:qz ex officio ꝓcedit nō hz locū inq̄ſitio.hīc colligere potes q̄lr ſit ꝓbāda īfamia:qz ſi interrogeſ dz rñdere.(formaz) qz ſi ꝓcedat ī modū accuſatōis ferreſ ſnīa depoſitōis.ſi vero in modū inq̄ſitōis remouebiſ ab adminiſtratōe ſi in modū denunciatōis ſibi pnīa iniungeſ.s̄.de accu.ſup his.(inſufficiētia. nota abbatē ꝓfirmatū rēoueri ꝓpt inſufficiētiā.xviij.q.ij.ſi qs abbas j.de hē.cū ex iniūcto.ī fi.(ꝓtēdē.)no.q; cept⁹ ſit ꝓceſſus in modū denūciatōis.tm̄ ſi ibi ingeraſ aliq̄ difficultas trāſiſ ī modū inq̄ſitōnis nec puniet denūciator cū nō ſua volūtate deſiſtat: aliogn puniret de calūnia vel ſe purgaret.s̄.de calū.c.vl.(ꝯ ipm.)h̄ vez ē ī denūciatōe ꝛ inq̄ſitōe.ſ.vt q; vēit ad īpetrādū denūciatōem vel inq̄ſitōnē.admittaſ ad teſtimoniū ī inq̄ſitōe ꝛ denūciatōe ſi ñ fuerit ei⁹ miſter in ꝓſequēdo inq̄ſitionē vl denūciationē.'ꝛ idē dicim⁹ ſcz q; dimittet ꝓdict⁹ ad teſtificandū etiā ī accuſatōe.ſec⁹ autē eſt q; ad aliqd ī accuſatōe vbi accuſator ad teſtimoniū ī accuſa

tõe vel ingsitõne nõ admittẽt sic nec testẽ in accusatiõe admitte ret ad ingrẽdũ vl accusandũ.s.ŏ accu. cũ p. Jtẽ no.q q ipetrãt ingsitionẽ vel denũciationẽ admittunt i testimoniũ. sec⁹ autẽ i tn his q accusationẽ impetrant.(de ꝓpositj).h obtinet qñ fit ingsitio ꝺ aliquẽ:qz debẽt exꝑmi crimia.ꝛ sꝑ illis tñ testes iurabũt dicere plenã vitatẽ:vt.s.de ac.q̃lit.ij.ꝛ.c.ingsitõis:vbi aũt fit ingsitio sup statu ecclie nõ est necesse exꝑmi crimia de quibus ingridz.imo ꝛ testes iurabũt sup oĩb⁹ de qb⁹ interrogabũt dicere merã veritatẽ occultis exceptj.s.e.q̃lr.j.optet tñ infamiã ꝑcedẽ.s.ecclesiã eẽ in malo statu.s.e.q̃lr.quidã tñ dicũt ꝛ forte nõ male q si sol⁹ ꝓlatus sit diffamat⁹ tñ ingsitio fiet de oĩb⁹.vl potius sup statu ecclie:qz cui caput cetera mẽbra dolẽt.s.ŏ re iudi. cũ.i.ꝛ a.vj.q.j.§.vez.hac.ꝛ.c.se. Visitare aũt põt ordinari⁹ sine infamia ꝑcedẽte:qz id ex officio facit a canonib⁹ inũcto.ꝛ nõ fit visitatio tñ ꝓpter crimina sz etiã vt instruat clez ꝛ populũ:ꝛvt alia faciat.x.q.j.placuit.decernim⁹.ingsitõnẽ autẽ extraordinaria tñ iducẽ ꝑcedẽte infamia:aut frequẽs insinuatõ subditoꝝ.s.ꝛ dicũt quidã nõ eẽvim i aliq̃ cãvtz altro ꝓdictoꝝ modoꝝ iuretur. vel dic diuersum.s.de accu.cũ dil. Lã aũt diuersitatj ẽ: qz nisi de certis crimib⁹ ingrit satis põt dicẽ veritatẽ plenã:sed vbi nõ in qrit de certj crimib⁹ sz tñ sup statu ecclie:qz nõ est ei leue: immo valde difficile plenã veritatẽ dicẽ nõ cogit tale anceps piurium subire.ff.de iureiu.l.videam⁹.i ꝑn.sz decre.s.de accu q̃lr.j.ꝺicẽ exꝑsse.dicim⁹ g̃ q̃ sive sup statu ecclie sive sup spãle crimẽ inquirat sufficit iurare altero ꝓdictoꝝ mõꝝ.differẽtia aũt illoꝝ iuramẽtoꝝ no.s.de accu.cũ dil.(q̃si de dilapidatõe)h no.q etiã si q̃ztuncunq; leuiter apperet de dilapidatõe suspẽdit ab administratiõe ff.de solu.q si forte.C.de suc.tu.tutoꝝ.iij.q.iij.qz.Sz no.q non p solã accusationẽ remouet nisi alia ꝓbatio adsit:vt h.sz ꝺ insti.ŏ suc.tu.§.si qs.sed certe aliud ẽ in tutoꝝ q nõ hz nisi solã administrationẽ sicut ꝛ ꝓcuratoꝝ.vñ facili⁹ remouet.ar.ff.de ꝓcu.ra.q̃ oĩa.aliud ẽ in ꝓlato q ius hz in reb⁹ ad dignitatẽ ꝑtinẽtib⁹.ꝛ id circo difficili⁹ sibi tolit administratio. Jtẽ no.q ad ingsitionẽ ꝑcedit ꝑpter solã infamiã.de dilapidatõe etiã si nõ sit suspectus.sz ad remotõez ab administratõe nõ nisi sit suspect⁹ vt hvl dic q maior suspitio necessaria ẽ vt remoueat ab administratõe q̃z ad ꝑcedendũ ad ingsitionẽ.(ꝑ vno.)pena lese ma.ẽ.vj.q.j.§.vez.ff.de suis ꝛ le.he.l.j.§.interdũ.ff.de relega.mime.pena simonie i clericis depositio.ꝛ in laicis excõicatio cũ infamia.j.q.j.repiunt:et q.iij.q ꝑ eccliam.C.de epi.si gnqua.(oppositas)ad testes repellẽdos(malignitatj)vt sũt ꝓspiratio ꝛ iimicitie capitales.j.c.pr.

Per tuas litteras. lz beli.s.c.prio. (ad cuj⁹).i.materie i ea ꝓtẽte.tractat eĩ q testes vl q̃les sint admitẽdi in accusatõe vel ingsitõe.(distinguendũ.)nã si i denũciatõe ꝑcedat sicut ad denũciandũ ita ad testificandũ infames ꝛ summe crimiosi:dũmõ emẽdati de crimĩe admittant.s.de testi.q̃n.si vo agat in modũ ingsitõis ꝛ sit exceptũ crimẽ admittunt oẽs crimiosi:ꝛ vt credim⁹ etiã mulieres.ꝛ h ꝑm tẽperãtiaz eqtatj nõ ꝑm rigoꝛẽ iurj q̃ tẽperãtia ꝑm arbitriũ discreti iudicis locũ hẽbit:nã mltas ꝓsideratões hẽbit.facili⁹ enĩ admittet ꝺ religiosum q̃z ꝺ secularẽ clericũ. Jtẽ facilius ꝺ clericos ꝛ religiosos minoris grad⁹ q̃z maioris dignitatj. Jtẽ facili⁹ ꝺ clericũ vl ꝓlatũ male opinionis q̃z bone:ꝛ forte ꝺ eũ q bone nullo mõ. Jtẽ facili⁹ admittet si ex amissione ei⁹ nõ sit oriturũ scãdalũ q̃z si sit oriturꝝ.h q̃qz ꝓsiderabit iudex discret⁹ in mõ ꝑcedẽdi:ꝛ in ꝑsona ei⁹ ꝺ quẽ ꝑcedit in modũ ingsitõis. Jn teste etiã in tali ingsitione ꝓducto quinqz alia ꝓsiderabit ꝑm eandem temperantiam equitatis.facilius admittet testes honestos q̃z inhonestos ꝛ criminosos. Jtem in criminosis facilius admittet emendatos de crimine persistentes. Jtẽ facilius admittet qui maiora et qui paria q̃z qui miora:qz ad eadẽ ŏ facili nõ sunt admittẽdi cũ sint socij.s.de testi.venies. Jtẽ facili⁹ admittet crimiosos exeuntes ex zelo iustitie q̃z ex odũ fomite. Jtẽ facili⁹ si ꝺ ingsitõnẽ sũt alias ãminicka q̃z si nõ sũt.ꝛ ꝑm h oĩa eisdẽ maiorẽ vel minorẽ fidem habebit. Jtẽ etiã credim⁹ ꝓsiderãdũ ꝑm eqtatj tempantiaz.ꝛ si crimẽ nõ sit exceptũ sz ĩ eo nisi ex magna cã nõ admitterent nisi ltimi testes.ꝛ h satj vl ꝓbari ex eo q dicẽ:rursus si crimia sint eadẽ ꝛc.vsqz miora. Excepta enĩ crimia alia maiora se nõ bñt. si vo agat crimia lr eadẽ dicim⁹ posse ꝓsiderari ꝑm temperantiã eqtatj q̃z uis de facili nõ dẽat qñ crimia lr agit temperare rigorem iuris.ij.q.vij.si qs eꝑs:ꝛ.q.viij.c.j.nisi in crimĩe excepto.s.e.tãta.si vo agat excipiẽdo eadẽ dicim⁹ ꝓsiderãda ꝑm tempantiam eqtatj.de iure aũt nõ debẽt admitti nisi idonei testes.s.de testitã lris.alij tñ dicũt oĩa h locũ hẽre tñ in exceptj crimib⁹.ꝛ q̃ñ ciuilit agit vl dic q hec tẽperantia iurj nõ est i arbitrio iudicis:qz i iure scripta est:sed sicut h dz semp est in silib⁹ obꝺuandũ.(denũtiatur.)ciuilr agak sive ingrendo sive excipiendo sive denũciando (rigoꝛẽ)qz q̃ñ agit criminalr exactissime ꝓbtões regrunt.ꝛ iurj rigoꝛ seruat.ij.q.vij.si qs eꝑs:si aũt ciuilr rigoꝛ tempat.j.eo.c. in fi.(regklaris.)regulares enĩ facili⁹ q̃z sclares remouent ab administratõib⁹.s.de accu.q̃lr:in fi.(excellẽtioris.)colũne enĩ ꝓcuti ende nõ sunt nec honoꝛabilioꝛa mẽbra.s.ti pꝛi.q̃lr.ij.vl.xlv.di. cũ btũs.(clare.)de bno.s.de accu.cũ.p.(scãdalo.)xxiij.q.iiij.cum qsqz.ꝛ.c.qñ.(honesti:vbi admittunt:criminosi repellunt.s.de testi.sup eo.testimoniũ.(emendant.)q̃lt vbi admittant.no.ŏ testi. testimoniũ.(eadem).i.attendi dz an maioꝛa sint crimia obiecta testib⁹ q̃z crimia opposita accusatis.(malignitatj.)qz sunt cõspiratoꝛes vel inimici.j.e.c.(ãminicula.)nã forte crimiosi vel viles nunq̃z admitterentur nisi pꝛius subiecti questionibus.iiij.q.iij. si ea.sed questionibus subiici non debẽt nisi alie ꝓsumptões ꝑcesserit.(ãminicula.)q̃ h non habem⁹.

Sicut tuis litteris. ꝛc̃.ad colonien.sz q̃re non dici h esse ꝓpter ꝓsuetudinẽ. Est tñ ar.q apŏ archiepiscopũ sit hec ptãs h.lxxj.di.fraternitati.xxiiij.di.c.ij.ar.ꝺ.j.de bere.ad abolendã.s.de ele.q sicut.de h no.s.de ma.ꝛ obe.cũ olim.sz potest qz.vel forte eccla coll.vacãte mõasterio ꝓtulit ei auctoꝛitatem administrãdi:qz iuspatronat⁹ hẽbit in ea.s de offi.oꝛ.cũ vos.(canonũ.j.q.v.c.j.(nõ ꝑbẽ.)qz sepe q tacet affirmat.liiij.di.si duus.C. de nup.§.si vt p.sicut ecõtra.de cõ.di.iiij.cũ duulis.ff.de ꝑcur.si si fili⁹.§.iurijs.ff.de ser.ru.prꝛe.vix.ff.de reg.iu.q tacet.s.ŏ bap. c.j.(nihil.)h intelligo qñ q⁹ iã elect⁹ est.ꝛ eo iuito q ius hz datur pecunia vt ꝓfirmet:nã si daret vt eligeret etiã si eo ꝓhibẽte nõ possum illũ retinẽ nisi inimic⁹ dedisset.s.e.nobis.

Quanos durit. ꝛc̃.(rogãs)No.ꝑces ꝓ se poꝛrigi.s.de ctatuã(ꝓsentiãt.)dicũt quidã q eo tpe q̃ qs recipit nihil dare.lz ar.j.q.j.emẽdari.ꝛ.q.ij.q̃z pio.alij dixerũt q etiã tẽpore ingressus lz dare ꝛ recipere dũmõ nõ ꝑcesserit pactũ.ar.j.q.j. eos.s.de suc.ab inte.c.iij.h apparet q nõ lz sub illa forma recipe aliquẽ.Recipim⁹ te in fratrẽ si detuleris vñ viuas: qz bõa ecclesie nõ sufficiũt nisi nobis.ar.j.e.qñ.qꝛvt ibi dicit in hoc crimine nõ excusat pauptas. Jtem qz nõ lz apponi pactũ per qõ nõ possit petẽ q sibi tũc ꝓpetit de iure.j.e.per tuas.ij.ꝛ.c.pe.h autez ei ꝓpetit de iure q exq̃ est canonicus habeat sicut vn⁹ de alijs.s.de ꝓsti.cũ venissent.s.de ꝑben.dil.xvj.q.vij.decimas. alij aũt dicũt q talis receptio nõ est simoniaca.ar.j.q.ij.si qs ꝑpter.(intentione.)ꝑncipalit.vix enĩ esset qn sc̃dario hꝛet.lxxxvj.di.q cã.viij.q. j.sunt in ecclesia.(culpabiles.)hinc videt solã intentionẽ facẽ homine simoniacũ.ar.j.q.j.q'studet.repiunt.j.q.iij.nõ solũ:sic̃ solaspes facit vsurariũ.xiij.q.iij.c.j. Jo.dicit q sola pactio.s. vt eccle.bñfi.vt nr̃m.ꝓpter hãc tñ intentionẽ nõ deberet resignare sed tñ pnĩam agẽ.j.c.vl.vel dic q in his q̃ sunt pꝛohibita qz simoniaca:vt vendere sacra:ꝛ generalr oĩa q̃ veteris vel noui testameti simoniaca iudicant sufficit sola volũtas. Jn his aũté q̃ sola ꝓstõne sunt simoniaca vt renũciare ꝑbendã vt alij detur licz sit sit peccatum non tmen sufficit sola volũtas vt faciat simoniacum.ar.s.de offi.dele.ex parte.

Per tuas nobis litteras. ꝛc̃.ex relatõe q credere nõ debuit.xxxiij.di.habuisse lxxxvj.di.si qd.(vitiũ simoniace.)qcunqz enim scit aliquẽ deposituꝝ excõicatũ vel suspẽsum:dicũt quidã q q̃ztucunqz sit occultuz nunq̃z sacra ab eo recipienda sunt.ar.h.nisi baptism⁹ ꝛ corpus xꝑi.vt no.j.de hẽti.c.ij.sz lz nõ debeam⁹ recipe ab eis dum sunt occulti:iꝑis tñ petẽtib⁹ in publico dare tenemur.j.q.j.xꝑs.xxxiij q.iiij.nõ ꝓhibeãt:nec eos vitare i publico debem⁹.vj.q.ij.c.ij. ꝛ.iij.s.de of.oꝛ.si sac̃dos:imo pl⁹ dicim⁹ qz excõicatis ꝛ interdictis nõ petentib⁹ dare debem⁹ officia sicut ꝛ alijs ne si segregarẽtur ab alijs:hipo appz eũ excõicatũ vl interdictũ.ꝛ sic essz pꝛoditoꝛ q̃ est ꝓtra id q̃ est.ij.q.j.si pctã.ꝛ h xꝑs fecit q sil⁹ ad ꝑdicãdũ iudã cũ alijs misit.j.q.j.xꝑs. Jtẽ oĩa q̃ faciũt administrãdo ꝛpalit tenẽt q̃lsqz ab eccl̃ia tolerant:vt no.h.de elec.nihil. Crimiosoꝝ nõ aũt sac̃a ñ vitabolz q̃ad se sint suspẽsi.j.q.j.sac̃dotes:qz h ꝓhibitũ non est.ꝛ sola ꝓhibitio hoĩs vl canonis facit q nõ sit licitũ.xxxij.di.vez.alr no.j.de bere.c.ij.ꝛ ibi plen⁹ oĩa repies. alij alr dicũt:vt no.j.de scisma.c.j.(secure mistret.)sine dispẽsatõe cũ nõ ꝓstet h ordinato pꝛo certo illũ eẽ simoniacũ:als stult⁹ eẽt monach⁹ q a simoniaco i bñficio manifeste vl occulte i ordie q executionẽ nõ hꝛet ordinis:vt.s.e.tãta.xxxiji.di.§.vez.ordinẽ recipere:vl h dispẽsat papa cũ ignoꝛãte.j.q.j.si q⁹ a simo. Et scias q sol⁹ simoniac⁹ i ordie recepto simoniace pdit executõem.j.q

j.quibuſdã.j.e.c. pe.s.e.tãta.nõ ſolũ ordis ſimoniace ſuſcepti:ſz etiã oim alioz: ⁊ etiã in tpalib⁹ p ꝓñs pdit administrationem. lxxxj.di.eos:nõ ea rõne q nõ habuerit executionẽ ordinũ non ſi moniace ſuſceptoz ⁊ q ex ꝓfirmatõe nõ habuerit administratõ nẽ.s.de elec.trãſmiſſam: ſed qz ſuſpẽſus eſt hocipſo q aliquẽ or dinẽ ſimoniace recepit:vt.s.probatũ eſt.⁊ idẽ ea rõe dicim⁹ ĩ ſi moniaco in bñficio notorio.occult⁹ aũt ſimoniac⁹ in bñficio q̃z uis nõ ſit ſuſpẽſus ipo iure ſed ſuſpendẽdus.j.q.iij.c.j.ij.⁊.iij.tñ rõne illi⁹ bñficij ſimoniace queſiti nõ miſtrabit ſine petõ nec tpa lit nec ſpũal⁹:puta ꝓferẽdo ordies ſi emit epatũ.i.dignitatẽ epa lẽ nõ ordinẽ:qz tũc eẽt ſimoniac⁹ in ordie ⁊ ſuſpẽſus ipſo iure:or dines ab eo collati nullũ effectũ habebũt.j.q.iij.ea q̃.⁊ ẽ h ea ẽt rõe:qz fur cẽſeſ.j.q.j.ordinatões.⁊ ſic licitũ nõ eſt ꝯctare rẽ alie nã.ſed ab alijs bñficijs q̃ nõ ſimoniace q̃ſiuit nõ erit ſuſpenſus. ſimoniac⁹ aũt in ordines ꝓferẽdo.i. qz ſimoniace ordinẽ cõtulit tñ p trienniũ ſuſpẽſus ẽ.j.c.pe.⁊ q dicim⁹ de ſimoniacis ſuſpẽ ſis:idẽ dicim⁹ de oĩbus notorijs excõicatis depoſitis ⁊ ſuſpẽſis h aũt monachus erat in opinione q etiã ſimo.in bñficio ⁊ q reci pit pecuniã p ordine ꝓferendo pdit executionẽ.ar.j.q.j.repiunt quibuſdã.qõ tñ falſum ẽ. j.e.c.pe.⁊ ex.c.repiunt:bñ colligit vbi dicit erquo ꝓfidit:⁊ hũc errorẽ ſequẽdo nõ vult ordinari. ſz q̃re nõ tollit ab eo errorẽ dicẽdo ſibi q ſecure abeo ordines recipiat videl enĩ ſibi injjcere laqueũ q nõ dz.xxvij.q.j.c.vl.rñ.ſatis au fert ab eo errorẽ p ỹba h poſita.ſz ꝓſciam mutare non põt:cum nõ poſſit vis inferri aĩo.xxij.q.v.§.j.⁊.c.j.ꝓſulit tñ ei q niſi ꝺpo nat errorẽ nõ ꝓmouea⁹:qz etiã erronee ꝓſcie ⁊ ꝓſulendũ.arg.s. de ſpõ.ꝓmiſſum.ff.de reiven.ex diuerſo.nobis pl⁹ plz q iſte mõa chus nõ errabat in iure credẽs q ille q ordinẽ ꝓferret ſimoniace ſit ſuſpẽſus ipſo iure:qz ⁊ h ipm vez ẽ.ſ.q ſuſpẽſus ẽ vſq; ad tri enniũ.j.e.c.pe.⁊ vl. Jtẽ grauiter arguẽdus ẽ ⁊ puniẽdus eſſz ſi poſtq̃z de iure docenẽ ꝓtumaciter credere ⁊ obedire ꝓtẽnẽt. xix. di.nulli.nec mãdaret dñs papa q hac occaſione dimittẽt ſumẽ ordines:ĩmo in purgatõe erroris ſui eũ ordinẽ recipe'cogeret.di cimus q̃ q h monachus credebat ⁊ ꝓbabilẽ credẽdi ꝓſumptio nẽ hẽbat q ſuus eps ſimoniace ordines ꝓtulerit:⁊ iõ ꝓſulit ei q niſi pri⁹ deponat hãc credulitatẽ q nõ ꝓmoueat ad ordies. Sz oppones q̃re nõ eodẽ mõ ꝓhibuit eis in ſuſceptis miſtrare. Rñ. ſumere ordines volũtat⁹'ẽ:qz ad eos nẽo ꝓciſe cogit.s.de tẽp.or. queris.lxxv.di.c.j.⁊.ij.ſed celebrare in ſuſcepto neceſſitatis ẽ.ar. ad h.j.de ſen.ex.ing ſitõis:⁊ forte poſſet dici q vbi tñ ꝓbabilez cãm credendi hz ⁊ nõ ſciam:q ſi plat⁹ ſuus eũ cogeret ordinari a tali qõ prudẽter faceret ſi obediret. ſed ſi ꝓ certo ſciret ⁊ noto riũ eſſet eũ ſimoniace ordinẽ ꝓtuliſſe:infra trienniũ nullo mõ ab eo ordinẽ recipere deberet.ĩmo potius deberet ſe pmittere excõ municari.ar.pal⁹.decre.ing ſitioni. Sz oppones ĩ hoc caſu neceſ ſitatis.ſ.qñ ad h cogit vr rõne ſupradicta q etiã ſi ſciret eũ ſimo niacũ q debet ab eo recipere ordinẽ ſicut celebrat in ſuſcepto.ſed dic q in nullo caſu nec neceſſitate debet quiſq̃z mortaliter pecca re.qõ eſſet ſi ſciẽter ordinẽ inaniter ſuſcipet.ſed qñ ignoraãter ſu ſuſcepit:tunc nõ peccat:ſi vtitur executõe ordinis ſic inaniter ſu ſcepti ex diſpẽſatione. Recipiẽdo aũt ordinẽ ſciẽter a notorio ſi moniaco in ordine nõ recipit executionẽ quã nõ hz ordinator.s. e.tanta.j.q.j.ventũ.reperiunt.dalbertũ. ĩmo ⁊ ſi ordinẽt ignoraãter nõ recipit executionẽ niſi diſpẽſet.j.q.j.ſi quis a ſimo. qui dã tñ dixerũt ⁊ vt videt melius q etiã ſi ſciẽter recipit ab hereti co hz executionẽ q̃ diu tolerat.ar.xv.q.vl.c.vl.ar.ꝺ.xxiij.q.iiij tres perſonas.qõ vez credim⁹ in oĩbus alijs criminoſis ſz in ſi moniacis ⁊ fornicatoribus notorijs ſpeciale eſt q etiã ſine ſentẽ tia.lz ab eorũ obedientia recedere.xxxij.di.§.verum:⁊ ſm h põt intelligi decre.iſta:qz iſte ordinat⁹ credebat q ordinator ſu⁹ ex relatõe multoz eſſet notorius ſimoniacus.⁊ q ideo nõ haberet ordinis executionẽ.⁊ q nõ deberet vlterius ordiari ab eo. quia ſua auctoritate debebat ab obediẽtia ei⁹ recedere.ſz papa videſ eũ errare in iure poſitiuo ꝓſuluit ei q in ſuſcepto ordine miſtret: qz ſicut dictũ eſt peccaret niſi in ordine ſuſcepta miniſtraret. ſed ꝺ ꝓſciam nõ aſcẽdat ad ſupiores:ipſe enim habebat conſciẽtiaz q erq̃ aliquis a ſimoniaco aliquẽ ordinẽ ſuſciperet vlterius ad nullũ ordinem promoueri poterat.nec erat peccatũ mortale ma le intelligere canones qui ſunt de iure poſitiuo.ſi tu dicas q de beat pape credere de intelligẽtia canonũ alioq̃n eſt heretic⁹.xix. di.nulli.Rñ.q ſi papa faceret exp̃ſſum canonẽ q recipiẽs ordi nẽ a tali ſimoniaco q̃ non eſt notori⁹ niſi ex aliquorũ relatõe põt ꝓmoueri licite.⁊ iſte ordinatus diceret q papa non poſſet hunc canonẽ ꝺere eſſet hereticus vel grauiter peccaret.ſed hic papa nõ faciebat de hoc canonẽ lz ſic arbitrarel.⁊ talis eſſet opio ſua que nõ preiudicaret aliorũ opinionibus.s.de reſti.ſpo.litteras. pro his aũt ſufficiens rõ eſſe videt:qz cum hic pena nõ inuenia tur in canonibus q recipiens ordinem ab heretico:vel quocũq; alio criminoſo toleratoꝛ:nos penas extendere non debemus. de pe.di.j.pene.ſpeciale tñ eſt in notorijs ſimoniacis ⁊ fornicatore. ſi aũt coactus recipit ordinẽ a ſimoniaco:recipit executionẽ.j.q.j conſtat.nos aũt hoc nõ credimus;ĩmo generaliter dicimus nul lũ qui nõ habet poſſe dare executionẽ.⁊ q ibi factũ eſt de diſpen ſatione factum fuit.⁊ repete que dicunt.xxxij.di.§.verũ.(depo nat.)qz credere debet eũ non ſimoniacũ.

IN tantum.

Er tuas nobis litteras.

⁊c̃.(diſpẽſatum.)per papam.

Onſulere ⁊ infra.vicedominatũ)cui aliquid ſpirituale eſt annexũ.j.q.j.ſi quis epiſcopus.⁊.q.iij.ſaluator.

Sicut p̃p certo. ⁊c̃.(benedictõnib⁹) ſ.eo.cum in eccleſie.(exigere.)hic iuſtificat decre.

Qoniaz ſimoniaca labes (expellat.)habita diſtinctõe q̃ eſt.s.e.dilect⁹.

Adiimus. ⁊c̃.(ingerunt) epi (eorum) id eſt epoꝛum.

D apoſtolicã audientiã. qui malitioſe.)No.q nõ dicit h q aliquis cogat aliquid ſoluere p eccleſiaſticis ſacramẽtis.illud enĩ penitus ẽ illici tũ.s.c.p̃i.⁊.c.ſuã:⁊.c.cũ in eccleſie.ſed h tñ ptinet ad officium epi:vt ſi quis pias ⁊ laudabiles ꝓſuetudines velit mutare ſcz ſo licitãdo vel ſtatuẽdo q nemo aliquid det pro ſepultura vel p ſi milibus ꝓpenſcant.nullus tñ cogeat eas ſuare:vt in pal⁹.decre. Jtem no.q nunq̃z põt dici quẽq̃z cogendũ vt p ſpirituali aliq̃d det etiã in locis vbi pro eccleſiaſticis ſacramẽtis dabat: vt puta ſi ꝓſuetudo ibi erat q dabat pro pnia tpe pnie nũmus vel aliud qz aut dices q volũtarie dabat:⁊ ſic nunq̃z cogẽdus eſt aut coactus:⁊ ſic eodẽ mõ nõ eſt cogendus:qz ſimo.erat:vt in.c.prealt. ⁊ ꝺ ius naturale.vñ talis ꝓſuetudo ſeruanda nõ eſt .viij.di.q̃ ꝺ. dicim⁹ tñ q lz tñ volũtarie aliq certũ ſoluere ꝓſueuerint:nõ tpe collatõis ſacr̃oꝛ: vt ſicut Venetijs ſoluit in morte decima mobi liũ. Jn Britania tertia in opus eccleſie ⁊ pauperũ diſpenſanda bene cogendi ſunt ſeruare talẽ ꝓſuetudinẽ.xj.di.in bis.xj.di.il lud.ridiculũ.ꝓſuetudo.etiã ſic intelligit qõ hic dicit.⁊ ſi dicas q voluntarie dederũt nõ ſe obligauerint. Rñ.falſuz ẽ immo tanto tpe exſoluerũt:credit q volũtarie ſe obligauerint. Ad illa aũt q̃ dabant tpe collatõis ſacr̃oꝛum nunq̃z cogã qz ſpecies mali eſt a qua abſtinẽdũ ẽ.s.de vi.⁊ ho.cle.cũ ab omni.⁊.c.decorẽ:⁊ qz p̃ ſumit ſimoniace introducta.⁊ facit ad h:qz nec añ nec poſt dare p̃cipitur.j.q.ij.c.ij.s.e.c.j.h aũt ꝓſtat qz nunq̃z ppter aliqõ tpale retardãda ẽ collatio ſacr̃oꝛum.s.e.c.p̃i.⁊.c.intantũ. Jtez ſi aliq ſpõte det nõ eſt ſpernendũ.j.q.ij.q̃z pio. Jtẽ ſi ꝓſuetudo habet q in dedicatõib⁹ eccleſiarũ aliquã partẽ oblationũ hẽant cõſecratoꝛ ⁊ clerici q ei obſequũtur in ꝓſecratõe bñ ad illaz ꝓſuetudinẽ obſeruandã agi p̃t ⁊ peti:vt.x.q.iij.nec numerus.xviij.q.ij eleutheri⁹.ſeruitiũ.⁊ idẽ in ſepulturis ⁊ in oĩb⁹ alijs q̃ ſ iure rõne ꝓſuetudis debenẽ.vl diuidũt.s.de ſepul.certificare.de teſta. req ſiſti.ſi q̃ aũt alis ſint q̃ nõ rõne ꝓſuetudis gnãlis ſz ſpãlis de bẽtur vt ſi ꝓſuetudo eẽt q in ꝓſecratõe hẽret centũ marchas non credere talẽ ꝓſuetudinẽ ſuandã cũ male de ea ꝓſumat:vt dictũ eſt. nõ negam⁹ tñ quin poſſit accipere expẽſas p ſe ⁊ comitib⁹ ſuis.⁊ certũ q̃d põt ſtatui qõ accipiat p expẽſis:qa ñ cogitat militare ſuis expẽb⁹.x.q.vlt.relatũ.xij.q.ij.charitatẽ. Expẽſas enĩ eps a villa vbi ſũt baptizãdi vl crismãdi vl alia ſacra cõferẽda vl eccl'ia cõſecranda petere põt ſi habẽt vñ p̃eſtẽt:alioquin ipſe de ſuo faciat.x.q.iij.cauẽdũ.nec obſtat.c.numer⁹:qz illõ loquit q̃ aliq̃d exigebat vltra expẽſas:nã cuz baptizãdi ad domũ bapti zatoꝛ venirẽt nihil p expẽb⁹ accipiãt:cũ ⁊ ipi expẽſas nõ faciãt vel meli⁹ põt dici q aliud ẽ petere aliq̃d ab his quoꝛ eccl'ia cõſe craſ: vl de bonis eoꝛ.⁊ hoc nullo mõ lz.⁊ ſi de h ſit gnãlis ꝓſue tudo.s.e.ĩtantũ.⁊ aliõ ẽ nihil ab eis petẽ ſz de oblatõib⁹ q̃ nõdũ puenerũt in ſpãle dñium alicui⁹ vel vſũ vel poſſeſſionẽ diuiſiõez aliquã facẽ:⁊ h lz etiã tpe ꝓſecratõis eccl'iaꝛ vel collatõis ſacr̃oꝛ tñ credim⁹ ſi eps vel clerici dicerẽt nõ intercrim⁹ niſi ſecuri ſim⁹ q dabitis nobis oblatões:vel q vos dñe epe nobiſcũ ſm conſue tudinẽ antiquã diuiſeritſ q peccarẽt.s.e.cũ in eccl'ie.arg.ꝺ.lxiij. di.q: ſancta:ĩmo pl⁹ dicũt alig q clerici q ꝓſuenerũt hẽre aliquaz

ptem ab epō pñt ei dicere si cessauerit aliqñ debitā partem dare dñe nō itererim⁹ decetero.ar.xciij.di.esto.xlv.di.cū btūs. q: si eps rōne ꝓsuetudinis petat eos cogi ad secū interessendū: et ipsi rñdebunt ꝛ tuipse circa h ipam ꝓsuetudinez serua: nos tñ credimus q nō est licitū clericis negare epō obsequiū ꝓsuetū licet eps deneget ꝓsuetā partē oblationū. imo si fecerint: agere pōt epus noie ecclie peti. ꝛ pos. ꝫ clericos: cū hec exceptio nunqz inueniat in iure. sed clerici sikr p: o epo nō p: o ecclesia possunt agere peti. ꝛ pos. ad predictā ꝓsuetudinē obseruandā. ꝛ etiā q: infrigit eps ꝓsuetudinē si expedit canonicis. ꝛ si ꝓsuetudo tñ in fauorez epi eēt introducta posset agere vt absoluat a ꝑdicta consuetudie: q: priuil. ꝛc̄. xj.q.iij. priuil. sed nos hoc nō credimus. naz licet illud aliqñ obtineat in priuil. non tñ obtinet in iure cōi vel ꝓsuetudinario q difficilius ab hoie separat qz gratia: sed potest agere ꝛ petere vt qdiu nō soluerit eps qō ꝓsueuit: nec ipsi obsequiū debitū pstare teneant. ꝛ sic loquit. c.xciij.di.esto.xlv.di.cū beat⁹.

QUE dei ꝛ infra. patribus qui ordinauerunt cistercien. q: exquo regula ē approbata per papā nulli licet eis aliqd cōtra regulas mādare. (ordine.) q: etiā si papa mandaret eis aliquid qō esset ꝫ subst antiā ordinis vel peccatū non deberent obedire. s̄. de statu mona. cum. ad in fine (ordine) id ē substantialibus ordinis.

IAcobus canonicus.

SI quis ordinauerit. h nota pe nā dantiū ordines simoniace. (inquietet). s̄. e. per tuas. credunt quidā q h qui sic iurauit ꝛ promisit possit petere: vt sibi remittatur promissio. j. de magistris. c.ij. h non credimus: q: sibi obstat sua turpitudo. (per trienniū.) lapso triennio sine aliq dispensatione recuperat execution ē cū pene sint molliēde. de pe di.j.pene. ꝛ hoc intelligo si crimē est occultū. si vero manifestū semp eēt suspensus. ar.xxxij.di.§. verū. Item licet hanc penā habeat a iure si tamen accusat perpetuo deponetur ꝛ infamis erit. j.q.j. reperiuntur. quidam dicūt q: hec decre. obtinet tñ in casu hic posito. nā alias qui simoniace ordinē ꝓferret perpetuo suspensus est alij aūt i omni casu intelligūt eā opinionē. vel dic q: verius videtur q h non directe committit simoniā in ordine sed in bñficio vel in iure ꝓsecutiuo ordinem: q: ordinans nihil recipit nec sibi aliquod debitū remittitur vt ordinet: q: nihil cēpso an ordinationem debebat ordinato. preterea ordinator vult ordinare ꝛ ordinatus ordinari nullo dato. ꝛ ideo non directo videtur esse simonia in ordine: ꝛ ideo specialis pena datur in hoc casu cum alias dans ordinē simoniace directo perpetuo debeat esse suspēsus. et recipiens nō solū ab ordine simoniace suscepto: sed etiaz ab alijs sit suspensus. hic aūt nō est suspensus nisi ab ordine sic suscepto vt hic ꝛ. s̄. e. per tuas.

MAndato vestro recepto. ꝛc̄. (generalis). s̄. e. qm̄ simo. (extendi). cū ex tali extē sione: non multuz honoris iudicia crescant. sed tñ saluti anime prouideat. (vtriqz). i. ex parte dantis ꝛ accipientis beneficium: ideo seruiuit vt beneficiū acciperet. ꝛ ille qui dedit beneficium ideo dedit quia sibi seruiuit.

CNe prelati vices suas vel ecclesias sub annuo censu concedant. Rubrica.

PRēterea. quoniaz qui dam episcopalē). Isti epi iurisditionē q ad episcopū spectabat in aliquibus parochijs vendebāt decanis vel archipresbyterꝫ qō hic inhibet ꝫ ecōuerso epi exercētibus iurisditionē epalez salariū dare possunt. xij.q.ij. charitatē quicunqz. Item non exercētibus iurisditionē obuentōes tpales vendere possunt. j. e. querelam. Rō diuersitatis: q: iurisditio nō dz vēdi. i auc. vt iudi. sine quo suf. at in obuentōibus ē pcessum. Item plationē vel aliquod ius spūale nō pōt locare: vt h. Officia aūt tpalia vt castaldia si p: o pecunia pcedat. lz alias sit turpis quest⁹ nō tñ ē simonia nisi hēat spūale annexū. ꝛ sic intelligit. j.q.iij. saluator.

QUia in quibusdam ꝛc̄. ſh ānuo sic. s. tu exercebis talē iurisditionē sup tales sacerdotes ꝛ totū lucrum vel ps ei⁹ sit tuū ꝫ mihi epo vel archiepo tātuz reddes. ꝛ h est illicitū. sed si dicēt: ego tibi ꝑ salario tuo. c. lib. dabo: ꝛ tu exerceas iurisditionē i hos sacerdotes: ꝛ tu dabis mihi totū lucrū hoc est licitū. xij.q.ij. charitatē. (annuo). xxiij.q.j. militare. h videtur simonia. arg. j.q.iij. ex multis. vendentes. non solum. s̄. c. p: oximo notat de hoc.

QUoniā enormis. regimē. Regimē enī ꝓmitti nō pōt sub precio sed si ꝓtingeret prelatū infirmū esse vel absentē bñ posset pcio dato sacerdotem vicariū ibi ꝓstituē. s̄. de appel. puenit. ij. §. ō cleri. eḡ. de rectorib⁹ xij.q.ij. charitatē. ꝛ ille q locat opas suas spūales nō peccat si aliunde sumpt⁹ non hz. j.q.j. duces. si aūt aliū de hz sumpt⁹: ꝫ non sit simonia: ē tñ spēs mali. ꝛ iō non locet opas nec impēdat: q: ñ tenet. ꝛ idē dicim⁹ nō licē illis q bñt aliūde sumpt⁹ ꝓuenire dabis nobis tantū: ꝛ nos oī anno faciem⁹ anniuersariū. ꝫ bñ licet ꝛ meritoriū est ꝓstituere aliquos reddit⁹ in aliq ecclia vt ibi faciant anniuersariū alicui⁹. ꝛ hec ꝓstitutio pōt fieri p illos q debent facere anniuersariū. s̄. de prebē. significatū. ꝫ donatori reddituū non licet ꝓstituere: nec sub ꝓditōe reddit⁹ dare. sed prealle. decre. significatū: videt ꝓtradicē vbi dicit q: ea plm ꝓcessit bñficium sub ꝓditōe. rñ. q: nō fuit sub ꝓditōe ꝫ pure fuit in decre. ꝑall. um sub ꝓditōe. rñ. q: nō fuit sub ꝓditōe ꝫ pure fuit in decre. ꝑall. illos q h facere pñt. sed ali⁹ donator reddituū siue cleric⁹ siue laicus hoc nō pōt. Sed dices: imo ꝛ laico donatori lz sue rei ꝓditio nē adijcere. s̄. de ꝓdi. ap. vīa. sed rñ. q: licet donatori cōditōes apponere ꝫ nō spūales. Redēptio aūt captiuoꝝ bñ pōt poni i conditionibus rex donataꝝ ecclesie. x.q.ij. hoc ius. xij.q.ij. auꝝ. Item aūt q: in prin. hui⁹ glo. dictū est nō plz. s̄. q: pauperi sacerdoti locare opas spūales. dicimus enī q: nunqz pauperi sacerdoti nec ad diē nec ad annū lz aliqd recipere p: o officijs diuinis dicēdis s̄. ti. p: ori. in multis. c. sed credim⁹ q: ꝛ pauperi sacerdoti ꝛ diuiti lz pacisci cū aliquo q: mor ꝫ in aliqua ecclesia vt celebret ibi diuina ꝛ certū qd p: o hoc accipere: ita tñ q: nunqz p: o diuinis aliqd accipiat: imo ꝛ in pactis ꝛ intentōe debent segregati esse ꝫ ctus vt mercedē quē accipit nō ꝑ diuinis accipiat sed ꝑ mansione quā facit apud aliquā eccl̄am: vel p: o alijs bñficijs q ibi facit vl ꝑ recōpēsatōe dānoꝝ q sustiet occasiōe more quā ibi ꝫhit. ar. s̄. de rer. pmu. ad questiōes. Sed dices si hz de ꝓpio nō dz accipere de bonis ecclesie. j.q.ij. clericos. pastor ergo si ē diues clericus nō dz accipere tempalem mercedē ꝑ diuinis celebrādis in aliqua ecclesia. Sz rñ. de iure est q: siue sit diues siue paup q: qui altari seruit de altari viuat. s̄. de pben. cū scōm apl̄m. nec ꝫdicūt c. preall. clericos: pastor: q nō loquunt de clericis seruiētib⁹ ecclesijs: sed de alijs abūdātib⁹ clericis q volebāt viuere de bonis ecclesiaꝝ qui nō seruiebant: nec eoꝝ clerici erant.

QUerelam. ꝛc̄. (ecclesia). i. obuētōes ecclesiasticas. (presumpsit.) si noie ecclesie locauit ꝛ vtiliter succesſor tenet. s̄. de solu. c. j. xij. q ij. hoc ius. quicūqz ſuf. xxv. di. ecclesie prin. si inutilit. sec⁹. s̄. de bis q fi. a prela. cū nos. s̄. de preca. c.ij. ꝛ h intelligo si nō interuenerūt solēnitates debite. alias enī tenet ꝫctus lz possz restitui in integrū. si vero suo noie locauit non intendens obligare ecclesiam non tenetur succesſor: ꝫ nec heres eius: sicut nec heres vsufructuarij nisi inquantū ad eū peruenerit. ff. de loca. si quis domū. h subiungit. ꝛ hoc vez est in ministro vel ꝑlato ecclesie sez q: succesſor tenet habere ratū qō factū est a predecessore. sed i canonico prebēdario secus dicim⁹: q: ille nunqz pōt locare prebendā suā vltra tēpus vite suc: lz de illa possit agere ꝛ ꝓuenire sicut legitim⁹ administrator: vt no. s̄. de ꝑba. c.ij.

De magistris: ꝛ ne aliqd exigat p: o licentia docendi.

QUoniam ecclesia. cathedrale.) Idez in alijs q sunt sufficiētes. j. e. q: (ciusdē.) ecclie. sec⁹ de alijs nisi sint paupes. j. e. q: (bñficiū.) secus si nō hēat bñficiuz. x.q.ij. p: ecarie. xij.q.ij. charitatē. ꝛ Sabin⁹ legū doctor a suis scolarib⁹ sustētabat. ff. de orig. iu. l.ij. §. fi. sed ꝛ si hēat bñficiū grat ꝫ pōt recipe ꝫ nō exigē. (interdicat.) nisi forte esſz ibi nimia multitudo magistroꝝ: vel alia iusta causa subsit.

QRobibeas ꝛc̄. ꝑmittat.) ꝛ hoc videtur q: exquo nō lz ꝑmittere q: ꝑmissio sit turpis. ꝛ sic q: melior sit conditio possidentis. ff. de condi. ob. tup. cām. l.iij. Respon. hic subuenitur danti non in fauorem suum: sed in modum recipientis. similē. s̄. de eo qui dux. in ma. quam pol. c. j. s̄. de simo. veniēs. vel dic p: ecio q: dignus p: omittendo non peccat cum sit ſpirituale

¶Quid si prelatus nō det licentiā eundi ad scolas nisi primo p̄cio dato? rñ. non est simonia. sed est pure luc̄ū.

QUanto gallicana. (regem). s. e. c. j. ꝟbi nota.

QUianōnullis. cathedralē

Ad diuitibus enī licet accipere cū propter eos non habeat prebendā. ar. xij. q. ij. charitatē. xiiij. q. v. non sane. iiij. q. iiij. §. item veteris. s. de simo. cū sit. s. de vita ⁊ hone. cleri. cum ab omni. ar. ℨ. xij. q. ij. gloria. j. q. iij. non soluz. ff. de var. ⁊ extor. co. l. j. §. est quidam.

QUper specula.

De iudeis ⁊ saracenis. ⁊ eorum seruis. Rubrica.

QUResenti consilio. xij. fol.) q̄s si nō habet aliūde hostiatim querat. ff. de manumiss. etiam. vel pro eis q̄nquēnio operas prestet. C. s̄ cap. ⁊ postli. l. vl. xxxvj. q. j. de rap. h̄ tñ. c. nō loqtur q̄ ipsi seruo liceat aliquid dare pro sua redemptione sed alij christiano: sed videt ducendus ad libertatez sine aliqua donatōe pecunie. C. de epi. deo. §. vl. liij. di. mācipia. Ob hoc dixerūt aliqui ob. c. abrogatū. Vel dic q̄ hoc. c. loquit cuz iudeus paganū emit cā mercimonij ⁊ infra tres mēses venalis exponit. ⁊ propter infirmitatē christianus factus est tūc enī non dz iudei vtilitas impediri. liij. di. fraternitatē. (christianus.) nō tñ erit seruus redimētis: sed restituto precio erit liber. insti. de nox. ac. §. dominus.

QUltorū ad nos. seruetur.

id ē in libertate excipiantur. (liberi.) No origenarios esse liberos ergo a legitimis actibus nō repellunt. ar. ff. de testi. l. j. C. de postu. l. vl. ad ordines tñ non promouent. liij. di. si quis obligatū. (debentes). i. alligati ⁊ astricti de his originarijs vel colonis. (dānquit). i. abstulit propter suā improbitatē.

IUdei. legalis C. de iudeis. l. vlti.

QUia super his. j. eo. in nonullis.

IUdei.

ITa quorūdam. deferant

C. q̄ res ex. nō debēt. l. ij. C. de ꝓmer. ⁊ mer. eā te. ff. de pu. ⁊ ve. coram. §. si enim. (preciosos.) canon est late sententie. (mulctari.) hoc potest statuere papa propter ꝓmissum a laicis crimen.

IUdei. hereditatis. De hereditate ⁊ bonis iō intromittit se ecclesia: q̄ de nouo conuersi sunt ⁊ finguntur miserabiles persone. j. de ꝟbo. sig. sup q̄busdā: alias enī se nō intromitteret. s. q fi. sint le. cām.

QUonsuluit.

HDhec.

QUicut iudei. corpora. nō enīz reputā/tur hostes. xxiij. q. viij. dispar. alias enim liceret. C. s̄ de sepul. vio. sepulchro.

QUam sit laudabile. paganis) ℨ. xj. q. iij. ad mēsam. vbi dicitur q̄ sine aliqua indulgentia licet vti cibarijs paganox. Rñ. illud olim q̄ñ pagani nō discernebant cibos. hodie aūt cū discernant cibos non licet sine speciali indulgentia: sicut nec cū iudeis licz cōicare xxviij. q. j. oēs. s. e. ad hoc. nisi de licentia. vt ar. hic. (tempoꝝ) q̄z tn quadragesimo non licet vti carnibus.

QUignificauit. redēptionis

q. d. pro cā redēptionis lz aliqua portare etiā ea que vetita essent: non tamen possunt piraticā contra xp̄ianos exercere: q̄z sine peccato fieri non posset: sed ligna ⁊ arma eis portare pro redemptione licet quia licet pea possint offendi christiani tamen non est directo contra eos: ná ⁊ si directo contra christianos venderet: ⁊ in articulo q̄ñ scz exerceretur contra xp̄ianos īcideret in canonē. Alij tñ dicunt q̄ arma ⁊ ligna ⁊ alia specialit eis prohibita etiam pro redemptione non licet eis vendere. ar. j. e. ad liberandā. (treugam.) videbat enī q̄ facta treuga liceret eis portare res vetitas saracenis. (excōicatōis). late ℨ tales. s. e. ita. j. c. pri. (pax.) cā dubitatōis erat: q̄z exquo iurauerāt q̄ ñ portarēt illuc merces nisi pax fieret: per ꝓsequēs videbat licitū portare si fieret pax. (excōicationis). s. e. ita. j. c. pri.

QUod olim durauerit. cessante illa guerra nō durat canō late sñie nisi i ligamīb⁹ ⁊ alijs q̄ subsidiū faciūt eis ad pugnā. s. e. ita nos. ⁊ sic' loqtur. s. c. pri. in fi. ⁊ dispendiū terre sancte. j. e. ad liberandū.

ATsi iudeos.

POstulasti. iurisditiomis temporalis.

QUnonnullis.

QUm sit.

ADliberandam. galeas q̄ cū his pñt multū offerendē xp̄ianos (in piratic̄) ⁊ piratcā ℨ xp̄ianos exercētib⁹ sec⁹ si ꝓra alios exerceant: vl forte nec ℨ alios cū non debeāt in piratica per christianos instrui. hoc autē nō placet propt verbum sequēs: in dispendiū terre sancte. (ipsos.) hec penitentia imponitur per seculares potestates. s. e. ita. (aperiam.) hec penitentia imponitur per ecclesiam.

EXspeciali.

RUlli iudeo.

De hereticis. Rubrica.

DUbius. in fide.) xxiij. q. j. aperte. s. de summa trini. c. j.

QUi alios.

HIrmissime. vel

scisinaticū.) Hereticus dicitur qui peruenit sacramenta ecclesie vt simoniacus. j. q. j. eos qui per. Item diuisus ab vnitate ecclesie. vij. q. j. deniq̄z. Item excōicatus. iiij. q. j. qui aūt. Item errans in expositōe sacre scripture. xxiiij. q. iij. heresis Item qui confingunt nouā sectam vel ꝓfictā sequitur. xxiiij. q. j. hereticus. Item qui male sentit de articulis fidei. xxiiij. q. j. hec ē fides: quoniam vetus.

HRaternitatis capitula. No. q̄ si tabellio in instrumēto vel testis in suo dicto admisceat aliquā falsitatē etiam scienter: nihilominus tñ valet instrum̄tum: ⁊ depositio testis dūmodo falsitas illa nō tangat substātiaz vel circunstantias negocij de quo fit instrumentū. vel reddit testimoniū. verbi gratia: si dicat ℨ habentē esse de alia terra q̄z sit vl si dicat: affines aliorum esse q̄z sint. ⁊ hoc est iustum: q̄z in his nō consistit officium tabellionis nec testis. nihil enim facit ad ℨctum vel testimoniū vnde sint contrahentes vel quox sint affines. ⁊ idem est in similibus. sed ℨ. ix. di. si ad. vbi dicit q̄ non valet scriptura vbi etiā officiosum mendaciū admiscet quod nulli obest ⁊ alicui prodest. so. illud intelligit q̄ñ admiscētur certa substantia vel circūstātias negocij de quo agit. ꝟbi gra: si inter ℨbētes actū est q̄ soluat pecunia argētea ⁊ notorius vel testis dicit s̄ aurea que melior ē ⁊ vtilior ē ambobus ℨbentibus. nam h̄ mendaciū licet sit piū ⁊ vtile tñ reddit instrumentū vel testimonium inutile. si aūt sup his q̄ tangunt substantiā ℨctus de quo fit īstrumentū. vel de quo reddit testimoniū vel sup circūstantijs ei⁹ de quib⁹ no. s̄. de accu. c. inquisitōis. tunc que ignorāter siue sciēter falsum admisceat nō valebit instrumentū vel testimoniū: qd̄ sic probat: q̄z nunq̄z dz ponere in instr̄o vel testimonio nisi qd̄ i veritate nouit ⁊ vidit. ⁊ in h̄ nō posset esse ignorātia. iij. q. ix. testes. hortamur. pura. (dānant.) h̄ hz locū in exceptōib⁹ scripturax et i oīb⁹ alijs. q publica auctoritate nō habēt offm̄ sibi iniunctum fide. ix. di. si ad sa. xxj. di. c. j. xxxvij. di. si qd. In scripturis autem tabellionū ⁊ alioꝝ publicū offm̄ gerentiū. sec⁹ ē: q̄z lz fecerit vnā chartā falsaz: alie nihilomin⁹ valēt q̄z diu in officio tolerant. ar.

viij.q.vl.nõne: ⁊ ẽ hoc ꝓpter publicã vtilitatẽ.ar.ff.de of.ꝑ.barbarꝰ.dicimꝰ tñ qꝺ si inſtrm in aliquo ꝓbeꝯ falſuꝫ totũ qõ in illo inſtrumẽto cõtinetur caret roboꝛe firmitatis: ſicut in teſte dicit qui ſimiliter publicũ officiũ habet. iij.q.ix.pura.ff. de edi. edic. cũ eiuſdẽ.de ꝓſe.di.iiij. cũ nõ liceat.lꝫ aũt dicta cuiuſq; rõe ꝓſone niſi alias falſa ꝓbẽtur redargui nõ poſſunt õ falſo. ſi tñ publica perſona accuſata ⁊ cõdẽnata fuerit de falſo. ⁊ extũc inſtrã ⁊ dicta eiꝰ rõe perſone roboꝛe carebũt.ſ.de teſti.teſtimoniũ. Alij tamẽ dicũt qꝺ ſi in vno inſtrumẽto plura capitula ſunt conexa ſibi et vnũ eſſet acceſſoꝛiũ alteri: vno caſſato cõnexa ⁊ acceſſoꝛia caſſantur. ſecus ſi ſint diuerſa ⁊ ſeparata. ar.ff.de mino. etiam.ff.de neg.ge.cũ ac.ij.q.vij.§.eſt aũt.circa fi. Vel diſtingue: vt.ſ. de fi de inſtru.ex lr̃is. primo dictũ magis placet. in ſacramẽtis ſecꝰ ẽ qꝺ ſacramẽta ab hereticis recepta quo ad eſſentiã vera ſunt.xxxv.di.§.vex. Jtẽ effectũ virtutis habẽt vel ꝓpꝛias virtutes dignitatis habẽt: qꝫ veneꝛãda ſunt in ſe. ⁊ gratiã etiã ꝓferunt ſi q illa ſe ſcienter ſumãt ab eo quẽ non putãt hereticũ. de iuda enim ꝓſtat qꝺ fuit hereticꝰ. ar.j.q.j. eos qꝫ ⁊ tñ baptizati ab eo gratiam receperũt: nã alias peccaſſet q eũ miſit cũ alijs ad baptizandum cũ ſui baptizati ab eo deciperent. j.q.j. xp̃s. ⁊ c. dedit. ad idem ẽ qõ dicit de infantibus. j.q.iiij.c.ij. ⁊.iij. idẽ dicendum eſt ſi coacte recipiat ſacramẽta. j.q.j. dñs decla. circa fi. ⁊ hoc itelligo coactõ ne abſoluta vel abſtractiua: ſi enim ꝓditionalis eſſet coactio peccaret: nec grãm reciperet. l. di. preſbyteros. Jtẽ eſt neceſſe qꝺ voluntatẽ habeat illud facr̃m recipiẽdi lꝫ nõ ab heretico: qꝛ alꝫ ſacramentũ reciperet. ſ. de bap. maioꝛes. idẽ dicendũ eſt ſpecialit in ſacramẽto baptiſmi. ſ. vt in articulo neceſſitatis debeat recipi ab heretico. xxxij. di.§. vex. circa fi. ſi aũt aliter accedant ad ſacr̃a hereticoꝝ peccat q accedit nec recipit gr̃am. j.q.j. etiã: ⁊ c. ſequẽtibus. ⁊ hoc ex ſola inſtitutione eſt qua prohibitũ eſt a talibus recipi ſacramẽta qõ ex eo apparet qꝺ inſtitutõ excipit baptiſmuꝫ in caſu neceſſitatis: vt dictũ eſt. ⁊ ad idẽ. xxxij. di.§. vex. nã cũ ſolus deus gr̃am ꝓferat: nõ miniſter nõ attẽdit qualis ſit miniſter: niſi in eo q ſcienter ꝺ̃ ꝓſtitutões eccleſie recipit. idẽ dicimꝰ in oĩbus ꝑciſis: puta depoſitis excõicatis ⁊ ſuſpẽſis a collatione ſacramẽtoꝝ ſiue a iure ſiue ab hoĩe ſint ſuſpẽſi: qꝛ ſi a talibꝰ ſuſcipiãt ſacramẽta cũ a collatõe eoꝝ priuati ſint: inobediẽtes ſunt q recipiunt ab eis niſi ſit notoꝛiꝰ foꝛnicatoꝛ ⁊ ſimoniacus: q lꝫ ſuſpenſi ſint a collatione ſacramẽtoꝝ tñ in articulo moꝛtis coꝛpus xp̃i ⁊ baptiſmũ ꝓferũt. xxxij. di.§. vex. ⁊ etiã cũ a talibus licitũ ſit hec ſacr̃a recipere eis licitũ erit tangere nõ tñ ꝓficere: nec credimꝰ licituꝫ ab hmõi extremã vnctionẽ recipere vel alia ſacramẽta: nã cuꝫ ſint generaliter prohibiti: ⁊ õ his ſpecialiter concedatur: conſequẽs intellectꝰ patet qꝺ de ceteris negatur. xxv. di. qualis: diuina autẽ ab eo audire debent q̃diu tolerantur. viij.q.vl.nõne. ſed qꝺ conceditur his duobus ſuſpẽſis: idẽ intelligo in oĩbus ſuſpenſis ſiue ſint ſuſpẽſi a iure ſiue ab hoĩe. ⁊ foꝛte idẽ in depoſitis cũ ſimilis rõ ſit in oĩbus. Cõ. diuer. reſcrip. ſi libellũ. ſꝫ ſecꝰ in hẽtico vel excõicato a qbus coꝛpus xp̃i in articulo moꝛtis recipiendũ nõ eſt. j.q.j. ſupueniẽte: baptiſmũ aũt pr̃t ab eis recipe. ⁊ hic ẽ caſus in quo licite cõico cũ excõicatis ⁊ his dãdo baptiſmũ non peccant. poſſet tñ dici ⁊ nõ male qꝺ a ſuſpẽſis a iure toleratis oĩa ſacr̃a vbi nõ ꝓfertur executio ſed gratia: vt in pn̄ia: extrema vnctõe ⁊ ceteris ꝓſimilibꝰ licite recipiant: qꝛ ſolus deus ibi alias hoc operat. ar.xviij.di. ſecundũ. j.q.j. iudas. vbi aũt ꝓferr̃ executio vt i oꝛdinibus. ⁊ vbi aliquid ꝓfert ab oꝛdinatoꝛe nõ ſuſpẽdit: vt.ſ. de ſimo. p tuas: vbi no. executionẽ aũt oꝛdis nullꝰ ſuſpenſus dat: qꝛ qõ nõ hꝫ dare nõ põt. j.q.vij. daibertũ. ⁊ oꝛdinatoꝛ ẽ ille q dat executionẽ qõ ex eo apparet: qꝛ dat ſibi ea q̃ ſunt ſigna executõis. ſ. planetã ſtolã ⁊ ꝓſimilia. xxiij. di. p totũ. ⁊ meliꝰ. xj.q.iij. epͥs. ſed per hoc videtur qꝺ ſi archidiaconus qui dat archidiacono vice olim. xxiij. di. ſubdiaconus: ſit ſuſpenſus: qꝺ ſubdiaconus nõ hꝫ executionẽ qõ non credo: qꝛ tñ ab epͦo recipit executionẽ non ab archidiacono ꝓpꝛia: de cõ. di. iiij. romanus: vbi dicit qꝺ paganus baptiſat ⁊ tñ baptiſmũ nõ habet. ſed reſpõdeo qꝺ baptizãs in baptiſmo nihil ꝓfert ſed ſolus deus. xix. di. ſecundũ. ſed plus placet nobis qõ no. ſ. õ ſimo. c.j. ꝺ̃ id qõ dictũ eſt ignorantes ⁊ coactos recipere gratiã in ſacramẽtis hereticoꝝ. ꝺ̃ eſt. xxxij. di.§. vex. j.q.j. etiã. ⁊ tribus. c. ſequẽtibus: vbi dicit qꝺ ibi gratia nõ confertur. ſed reſpon. nõ ꝓferri gratiã ſciẽter recipiẽtibus. vel ideo dicitur nõ conferri gratiam: qꝛ poſtq̃ ſciunt vel in baptizatꝰ poſtq̃ facultatem habent per manus impoſitionem debent eccleſie recõciliari. j.q.iiij. c.ij. ⁊.iij. ⁊ niſi fecerint peccant. vl aliter: quia ſi ſacerdos bonus eſt per eius meritũ ſacramenta prohſunt ſuſcipientibus. ſi autem eſt fictus eius meritum non prodeſt. j.q.j.p ẏſaiam: aliqui autem dicunt qꝺ omnes ſuſpenſi occulti vel a iure executionẽ ꝓferũt. de h̃ no. j. de ſciſma. c.j.

Si quis epiſcopus. extraneos) qꝛ ex hoc preſumitur qꝺ eccleſiam non diligebat qñ extraneos heredes eccleſie preponebat: vl ſupple hereticos. q. ſiue conſanguineos ſiue extraneos hereticos heredes inſtituat anathema ſit.

Inter eos.

Cum chriſtus.

Sicut ait beatꝰ leo. defenſores.) hodie quo ad omnes iſte canon eſt late ſententie ⁊ non in partibus tholoſe tm̃.

Abolẽdam. clerici. Repete que diximus. ſ. de maio. ⁊ obe. his (vacãte). moꝛtuo aliquo ſi vis ſcire ad quẽ trãſferr̃ poteſtas faciẽdi ea q̃ faciebat anteq̃ ſucceſſoꝛẽ hẽat no. quia ſi ea ꝑ ſe ſolũ faciebat ſicut iuriſditionẽ ⁊ cõſimilia. ⁊ hoc faciet ille a quo ea habebat: vt ſi erat archidiacon̄ qui recipit iuriſditionẽ ab epͦo vicezeiꝰ gerit. ſ. de offi. or. c.j. epͥus eo moꝛtuo eius iuriſditionẽ exercebit. arg. ſ. de maio. ⁊ obe. bis. ⁊ hic. ſ. de inſtitꝫ. cũ veniſſent. ⁊ hec ſunt vera. ſi neceſſe vl vtile eſt hoc expediri anteq̃ ſucceſſoꝛ detur alioqui ſucceſſori ſeruabit. ff. õ iudi. moꝛtuo. C. de iudi. ꝑ. perãdũ. §. ſi autẽ. maxime ſi in ꝓximo ſucceſſoꝛ ſit futurus. ff. de ma. vi. l. penultꝫ. §. fi. ⁊ ſi capitulo cõceſſit epͥs eligere archidiachonũ. quia ꝑ hoc videt capitulo cõceſſiſſe qꝺ eidẽ archidiacho/no iura archidiachonalia cõferat: eo moꝛtuo ad capitulũ deuoluet̃ ꝓdicta poteſtas. ſi autẽ aliqua faciat per ſe que nõ ab aliquo ſunt collata ſed ſuo iure faciat: vt ſi archidiachonus fundaſſet eccleſiã de bonis archidiachoni nõ capituli tũc hec poteſtas nõ deuoluit̃ ad capitulũ. ſ. de cõceſ. ꝓben. nõ in illa. ſed ad ſucceſſoꝛẽ tantũ. ſi aũt aliqua habeat ab vno ⁊ alia ab alio quiſq; in eis que ab eo tenet deuoluet̃ ꝓdicta poteſtas: ſicut eſt videre i clerico habente bona eccleſiaſtica vbi debet ſuccedere eccleſia. ſ. de teſta. relatum. xij.q.iij. ⁊. iiij. per totum Jtem epiſcopus ⁊ capitulum ſunt vnum coꝛpus cuius caput eſt epͥs. ar. j. de ver. ſig. cũ clerici ⁊ cũ inter eos dicat̃ ſpũale ꝓiudiciũ ꝓtrahi. ſ. de teſta. requiſiſti. §. pe. dicimus qꝺ ea q̃ ad epͥm pertinẽt ſuo iure ſicut eſt iuriſditio ⁊ ꝓfirmatio prelatoꝝ quã habet hocipſo qꝺ eſt epͥs ad capituluꝫ õ uoluẽtur ipſo iure. ſ. de ma. ⁊ obe. cũ olim. ſi aũt cũ alijs exerce/bat aliquid nõ ad ſubditos vel ſupioꝛes ſed ad ſocios eiuſdẽ collegij deuoluitur poteſtas. lxv. di. c. vl. ar. C. qñ nõ pe. par. l.j. idẽ foꝛte dicendũ i abſente ſiue ex iuſta cauſa ſiue ex iniuſta abſit. Jn negligẽte autem dic vt no. h. de maio. ⁊ obe. cum olim. (hẽticos) id eſt in hereſi iam damnatã ⁊ indubitatã inceſſiſſe. alias enim ſi de articulis fidei dubitatio oꝛiretur. ⁊ dubiũ eſſet quis bene vl male diceret. h̃ ſola romana eccleſia determinat. xxiij. q.j. quotiens. xvij. di. multis. audientia. q.d. non prohderit eis ſi dicant ſe velle hereſim abiurare. (ꝓmittẽs.) No. papã poſſe ſtatuẽ de laicſꝫ hoc ẽ ꝓpter crim̃. ſi. ſ. õ iudeis: ita. Alij dicũt ideo hec ſtatuta valere quia princeps preſens fuit. (exempti) vt templarij.

Pergentes. per cen. cc. No. iudices ſcl̃ares cogi facẽ iuſticiã. xxij. q. v. adm̃ſtratoꝛes.

Jaduerſus nos. (examĩe.) ⁊ male faciũt q litigãt.

Cum excommuncto. teſtimoniuꝫ). i. qꝺ miſſus ſit eo modo qꝺ ſcriptura precipit. ſ. ab eo q hꝫ poteſtatẽ ꝓſtituẽdi ⁊ mittendi predicatoꝛes: vel. i. niſi doceat de ſe prophetatum ꝑ aliquem prophetam: vt Jo. hic oſtendit.

Excõmunicamus. excõicãt.). hẽtici. (reliquant) pena dãnatoꝝ de hẽſi. No. ꝓ hẽſi clericũ depoſituꝫ ſtatĩ ſcl̃ari ptãti reliquẽdũ. q̃ ſi penitẽ vl ẽ ꝑpetuo carcerãdꝰ. ꝺ̃. e.c.pe. Scõs caſus ẽ ſi pp calũniã vl ꝓtũeliã illatã epͦo ſit depoſitus. xi.q.j. ſi qs ſa. Certiꝰ ẽ i crimĩe falſi. ꝺ̃. de fal. ad fal. alꝫ autẽ clericꝰ depoſitꝰ tuẽdꝰ ẽ p eccl̃aꝫ. lxxxj. d. dictũ. niſi ſit icoꝛrigibil. ſ. õ iudi. cũ nõ ab hoĩe (ꝓfiſcẽt) coꝛrigit̃ lex q̃ defert bõa cognatꝰ. C õ hẽ. idẽ õ neſtoꝛe (q aũt) q̃lr̃ ꝓcedat̃ ꝺ̃ ſuſpectos õ hẽſi (moneãt) Juramẽtũ ptãtũ ⁊ dñoꝝ ꝺ̃ hẽticos (ſi vo) pn̄ia dñoꝝ ñ purgãtũ terrã ſuã de hẽtic̃ (catholici) Jndulgẽtia cruce ſignatoꝝ ꝺ̃ hẽticos (credẽtes) pena credẽtiũ receptoꝝ fautoꝝ ⁊ eoꝝ pp ſuſpitiõꝫ õ hẽſi excõicati p ãnũ i excõicatõe pſeuerãt (regl̃are.) ſupple nõ ꝑ ſumãt talibꝰ tradere eccl̃iaſtica ſacr̃a. (qꝛ vo) ꝓhibitio pdicatõis

sine auctoritate superioris.(ab ap.se.)nō ergo abbas vel collegium habet potestatē concedēdi alicui licentiā p̄dicandi:secus dicerē in licentia celebrandi missam vel alia officia:quā quilibet sacerdos cōcedere potest dūmodo certus sit eū esse sacerdotem:vt no.s.de cle.pe.quia ibi nō ē tm̄ periculū.eo.ti.sicut.posset dici q̄ post q̄ aliquis habet officium vel potestatem p̄dicandi a p̄prio episcopo:vt sunt p̄lati ecclesiarū ꝛ doctores theologie ap probati per eum ad quem pertinet:vel etiā quilibet alij quibus hoc concedit vt specialiter vel generaliter q̄ quilibet sacerdos habens curā animaꝝ potest ei dare licentiā p̄dicandi suis quibus. Item no.q̄ lz hoc sit generale q̄ soli episcopi possint dare licentiā p̄dicandi de speciali tamen priuilegio quandoq; ꝛ alijs concedit sicut fratribus p̄dicatoribus ꝛ minoribus:ꝛ etiaz q̄ busdā alijs.s.de iudi.q̄ sit.(adūcimus).s.visitatio ꝛ persecutio p̄tra hereticos.(si qui.)penam nolentiū iurare.(volumus.) pn̄ia ep̄oz non p̄sequentiū hereticos.

SIcut in vno corpore.

EXcōmunicamus redire.s.e.ad abolendā.s.j. carcere.)arg.contra.s. de pe.incredibiles. sed dic h̄ speciale in hereticis.

ABsolutos. Quia indistincte loqui intelligo ꝛ post satisfactionem in alijs secus.xv.q.vj.nos.de elec.cum dilect.nisi in ea fuerat sup absolutiōe taliū:q; tūc etiā in alijs post absolutiōz nō reuerteret ad eius fidelitatem.ar.s.de dīuor. de illa. (manifeste.)secus si occulte.ar.s.de simonia.c. vltimo.xj.q.iij.vi lis. ibi loquitur de apostata tolerato. (tenebant.)in p̄dictis secus si iurasset ei p̄soluere debitū.ar.j.de sen.excō.si vere.ꝛ no.est de hac materia.xv.q.vj.nos iuratos. Est etiaz ibi ar. q̄ bona hereticoz ante damnationē nō cōfiscant.s.eo.excōmunicamus.§. j.posset tamē dici q̄ nullū debitum ei solui possit.

De scismaticis. Rubrica.

QUod a predecessore.

Large dicunt scismatici quilibet criminosi.j. q.j.sacerdotes.xxiij.q.iij.c.secunduz.ita q̄z.ꝛ hi nō tenent his penitētijs. Aliquātulū minꝰ large scismatici dicunt excōmunicati.xxiij.q. iij.apostolice.tam sacerdos.de excōmunicatiōis. ex quibus aliq̄ sunt qui nō peccāt in excōmunicatiōe manētes.j.de sen.excō. inquisitiōi.de his no.s.de excep.exceptionē. Stricte dicunt scismatici qui diuisi ab vnitate romane ecclesie conant suos episcopos ꝛ p̄sbȳros facere ꝛ suas cōstitutiones.vij.q.j.nouante.ꝛ contēnūt constitutiōes ecclesie.xix.di.nulli. Idē dico etiā si velit cōtra episcopū aliquem assurgere ꝛ episcopatū tenere:ꝛ suos sacerdotes facere.vij.q.j.scire.xxiij.q.iij.inter scisma.ꝛ in his habet locum hec decre.nam excōmunicati sunt vt heretici:vt hic. Alij tamen dicūt contra:in ep̄is scismaticis cōtra alios ep̄os tm̄: dicuntur etiā scismatici qui cōiurationes vel conspirationes faciunt cōtra ep̄os vel p̄latos:ꝛ hi nō sunt suspensi ipo iure:sed suspendēdi:ꝛ hoz ordinationes nō sunt irrite:sed ipsi deponendi sunt.xj. q.j.cōiurationum.ꝛ.iiij.c.sequentibus.si autem aliqui de aliqua re licita coniurarent:puta de non obediendo alicui heretico:vel etiam vt essent magis securi q̄ inuicem se non p̄derent de facienda accusatione alicuius heretici vl̄ pernicios p̄lati forte malū non esset.xxj.q.vij.sane.semper tamen p̄sumit cōtra coniuratores.xj.q.j.siqui clerici.ꝛ maxime si cōiurent in perpetuū vl̄ generaliter:nam si contra potentem ꝛ diffamatū coniurarent aliq̄ nō mali sed boni viri:crederem licere.(hereſiarchis).i. scismaticis.(ordinatis.)ꝛ idem de ordinatis ab ordinatis ab hereſiarchis vel scismaticis in infinitum:nam cuz nō habeāt executionē alijs dare nō possunt.j.q.vij.daibertū.(irritas.)quo ad executionē.ordines enim bene accipiunt:vt no.s.de hereti.c.ij.executionem autē scismatici isti nō conferunt:q; excōmunicati sunt ipo iure:cum heretici nominent:vt hic.xxiij.q.j.alienus.ꝛ.q.iij. inter.ꝛ heretici ipo iure excōmunicati sunt.s.de hereti. excōmunicamus.xxiij.q.j.c.ij.quidā tamē dicūt q̄ tales non sunt excōmunicati sed excōmunicādi tm̄.xxiij.di.in nomine.in fi. vbi dicitur damnet.ꝛ hi a papa Alex.excōmunicati fuerūt:illi aūt scismatici qui ab vnione ecclesie recedūt:vt greci:bene sunt excōmunicati ipo iure:vt in p̄cedentibus.c.ꝛ.xix.di.nulli.nos dicimus q̄ propter nullū peccatum q̄ sit in ordinatore vel ordinato impedit quominus recipiat ordinatus executionem i habitu:lz exqui nō debeat ordinator vel ordinatus ordinē suum:q; ligatam habet executionē nexibus iuris q̄ censet tali crimine irretitū forte irregularē:sicut apparet in homicida qui bene in ordinatione sua recipit ordinis executionē ꝛ etiā dat:sed tamē ligata est per constitutionē que dicit homicidā irregularē.s.de tēpo.ordi.c.vlt.ꝛ ita ꝓpter p̄dictā cōstitutionē ligata est executio eius: ita q̄ p nullam penitētiā potest sine peccato celebrare:nisi secū per papā fuerit dispensatū.sed tamen confert ordinis executionē ꝛ dignitatis:ꝛ etiā recipit vt exequatur quādo erit dignus. alij aūt criminosi vel adulteri fures periuri ꝛ hmōi:lz ꝓpter peccatū nō debeant celebrare q̄dīu sunt in peccato:tamē nexibus cōstitutionum non habent ligatam executionem sui ordinis quin quandocūq; egerint penitentiā sine alia recōciliatiōe liceat eis exequi suū ordinem.salua tamē distinctione quam no.s.de tempo.ordi.ex tenore. Idem dicendū videtur de irregularitate ordinatoris vel ordinati q̄ non impedit executionē quin conferatur habitu ꝛ exercitio.arg.xxvj.dist.a postolica.canon.ꝛ.c.vlti.s.de renūci. nisi cum.§.persone. Idem dicendū videtur ꝛ de infamia.nam simoniaci etiā in beneficio sunt infames.C.de epi.si quē q̄.§.vlt. ꝛ tamē executionē conferūt.s.de simo.per tuas.ꝛ hoc dicendū videtur de excōmunicatis occultis:ꝛ de omnibus alijs p̄dictis q̄ q̄dīu tolerant ab ecclesia executionē ordinū cōferūt.arg.vj. q.v.c.ij.ꝛ.iij.j.q.j.xp̄s.ꝛ etiā tales recipiūt executionē lz ligataz vt dictum est de homicida: si sunt indigni. de conse. di.ij.non p̄hibeat:nec est contra.ix.q.j.c.j.ꝛ.iij.s.de epi.qui renūci.epi.c.ij. quia ibi loquitur quando per sententiā vel renunciationem non habebant executionē:nec tolerabātur ab ecclesia:ꝛ ideo alijs eā dare nō poterant:h̄ autem plus est in excōmunicatis q̄ etiam si tolerentur dūmodo p̄bari possit si vocēt aliquem ad ordines vel alia sacramenta: potest eis dici nō recipiam hoc a te:q; es excōmunicatus:vnde tibi participandum nō est:ꝛ ex hac causa legitima est appellatio.secus autē esset in alijs puta irregularibus infamibus ꝛ alijs p̄dictis:ꝛ quia nō esset cōtra eos admittenda talis exceptio nō recipiam hoc a te:quia es irregularis:sufficit enim q̄ toleretur.viij.q.fi. nōne. Ratio autem diuersitatis est quia huiusmodi excōmunicatis cōmunicari nō potest sine periculo:sed in alijs secus.idē q̄ de excōmunicatis diximus dicendū est de notorio fornicatore ꝛ simoniaco:ꝛ hoc est ea rōne:quia ab eoz obedientia sua auctoritate recedere licet.xxxij. di.§. verum. suspensi ab officio ꝛ a collatiōe sacramentoꝝ per sententiā hominis. Item depositi ꝓpter crimen qui ab officio remouent sine quo ordines nō conferuntur.lxxxj.dist.maximi.ꝛ ar.ea.di.siquis cleri.ꝛ.c.siquis p̄sbyter. Item qui renūciauerūt loco ꝛ ordini ep̄ali.s.de ordi.ab epi.c.j.omnes isti nō cōferūt executionem. Item remoti ab ecclesia vel administratiōe vt quidā dicūt: sed melius videtur q̄ licet remoueat ab ecclesia nisi suspendat ab ordine vl̄ officio nō est suspensus:ꝛ bene cōferret executionē licet peccet:sicut videmus in renunciante loco:quia nisi renunciat ordini executionem retinet:quia de alterius mandato ordinare potest.s.ō or.ab epi.c.j. Item omnes qui a suspensis per sententiaz hominis vel ceteris qui executionē nō habēt ordinati sunt:vel ab ordinatis ab eis in infinitū executionē nō recipiūt:vt hic:nisi per manus impositionē vel dispensationē fuerint recōciliati:ꝛ quicqd alij dicāt nō videmus aliā rationē quare non dent vel recipiant executionē:nisi q; sic constitutū est.xxxij.di.§.verus. Super charactere aūt vel gratia dei conferēda que nō sunt in potestate pape nihil statuere potuit super nō peccātes. Excōmunicati autem minori excōmunicatiōe ꝓpter participationē sacramētorum: lz sint suspensi participatiōe.i.perceptione sacramentoꝝ nō tamē collatione:ꝛ ideo omnia sacramenta ꝛ eoꝝ executionē conferūt j.de cleri.excō.mi.si ce.§.fi.intrusi aūt lz sint ineligibiles ꝛ suspēdēdi nō tamē sunt suspensi ipo iure.ar.contra.lxij.di.c.ij. sed dic q̄ ibi loquitur als q̄ quando p̄latus intrusus nō potest subditis quibus per intrusionē datus est p̄latus conferre sacramenta:ꝛ conferendo nō ꝓfert executionē:non quia sit suspensus:sed q; nō suis subditis nō potest executionem conferre.(irritas.)hec plus placent:q̄ que no.s.de simo.per tuas.ꝛ.s.de hereti.fraternitatis. sed contra nos est.j.q.j. siquis a simonia. vbi dicit q̄ siquis est ordinatus a simoniaco non simoniace tamen de misericordia sustinetur.so.ibi loquitur de notorio simoniaco:ꝛ hoc apparet per id quod sequitur in eodem.c.nisi p̄obauerint se ignorasse eos simoniacos:q; nullo modo cogeretur ꝓbare ignorantiam: nisi p̄sumptio esset cōtra eos q̄ nō licebat eis ignorare q̄ō alij sciebāt.sed cōtra nos est quod in eodē.c. sequit.s. q̄ tunc p̄o catholicis habebantur exquo apparet q̄ eoꝝ simonia non erat notoria.solutio.non dicit q̄ non haberentur p̄o simoniacis:sed p̄o hereticis:ꝛ vult hoc dicere illud.c. q̄ siue eēnt notorij simo-

ni:xci:siue dānati heretici q nō est cū eis dispēsandū:nisi ꝓbarēt se ignorasse eos simoniacos.hoc aūt scitote q si ꝓtrariuꝫ diceret s.q oīs suspēsus ab hoīe vl a iure etiā ignorās nō hꝫ executionē sui ordinis:nec eā pōt alijs dare:nec ordinati etiā ab eis pñt in infinitū licentiā ordinādi alijs dare:intolerabiles absurditates ꝛ infinite sequerent. Dix enī eēt aliquis q haberet ordinis executionē. Jtē si ꝑlatus meus est homicida vel excōicatus:ita q nullus scit nisi ordinādus ꝛ necessitas reqrit q ordinet: nūq d recusabit ordinationē huius suspēsi:absit.vj.q.iij.c.ij.ꝛ.iij. Jtē quō xp̄s misisset iudā si vellet q occulti suspensi nō haberēt executionez sui officij:ꝛ in hac opi. fuit Ugo ꝛ Martinus hyspanus:vt no.j.q.j.siquis a sim.ꝛ.c.reperiunt.imo plus dicūt aliqui q etiā si sit nominatim excōicatus vel dānatus hereticus vel depositꝰ tñ ordinatus ab eis ignoāter recipit nō tñ ordinē:sed etiā ordinis executionē:ꝛ hoc exp̄sse videt dicere.c.ix.q.j.ordinationes. hoc etiā ipm ꝓbat rōne:q ordinator nihil ꝓfert in ordinatione sed solus deus.xxxij.di.§.verū.nō enim dubiū est q recepit ordinē ergo recipit potestatē ea faciēdi que ptinēt ad illū ordinē: q ordo est sacrū signaculū quo cōfertur potestas spūalis:ꝛ officiū faciēdi ea que ptinent ad illū ordinē:ergo iste ordinatus habet potestatē exequēdi suū officiū nisi ꝓpter aliā cāz impediat:ꝓbatur aūt q semp etiā a ꝑciso hereticō ꝛ excōicato ꝛ hoc sciens recipit executionē:q ꝑm oēs si cōficiāt corpus xp̄i confectū erit:ꝛ si ordinet ordinatus erit:sed bene fatemur q peccat exequēdo ordinē:nec inuenietis capitula antiqua que puēt ordinatos hmōi nisi sciuerint.sic enī loquunt.c.j.q.j.q ꝑfectionē. vētū.xxxij.di.§. porro. Jtē cū hec pena nō sit ꝓposita a iure naturali:imo ius naturale vult q cū solus deus in collatiōe operet:quare vicariꝰ xp̄i imeritā ingereret pnāz ignorātibus:lz enī ex cā decreuerit penitētiā scientibus contra cōtētum:tñ iuiustū est ꝓponere penā ignorantibus sine cā:sed decre.noua.s.de epi.qui renū. epi.c.fi. dicit cōtra.s.q ordinatus ignorāter ab excōicato indiget dispensatione.sed certe cū illa decre.sic intelligat vt iacet sit cōtra antiqua iura:ꝛ cōtra naturalē equitatē debet recipere sanū intellectū:q nō est est ꝑsumendū q ꝛ iura alia ꝛ naturalē equitatē voluerit vno verbo tollere.s.de elect.ecclesia vestra. Jntellige ergo decre.qñ ignorātia erat supina.sed ꝛ huic expositiōi videt cōtra dicere.s. de epi.q renū.epi.c.j.vbi dicit q si nō sit supina ignorātia q pōt eps dispēsare:sed dic illud ideo eē:q nō pōt eē sine suspitione scientie postq̄ manifeste renūciarat:ꝛ nec ꝓbabat contra:q si ꝓbasset nunq̄ eēt necessaria dispensatio.ix.q.j.ordinationes.potest tñ dici q iusta cā fuit statuendi nouū ius cōtra naturalē equitatē:ne tam in notoꝛijs factis:sicut est cōtra renūciantes:ꝛ ꝓtra nominatim excōmunicatos:ꝛ precisos nullus admitteret ad executionē sine dispensatōe:nec illud videt q potestas exequendi tollatur omnibus ordinatis ab eis in infinitum:q nō extendit nisi ad ordinatos a precisis nominatim:nec etiā extendit ad alios ignorātes.de hoc no.s.de epi.qui renū.epi.c.j. (careant.) no. s.de elect.nihil. Quid si aliqua quesiuit nomine ecclesie:arg.q valeat.C.de legi.q fa.

HRaternitati. persona.) Nā scismaticus etiā receptus i honoze suo cū ordinato a se dispēsare nō pōt.ar.j.q.v.pñtiū.

De apostatis:ꝛ reiterantibus baptisma. Rubꝛica.

DReterea clerici. Triplex ē apostasia. Prima pfidie.s.qñ qs recedit a fide.ij.q.vij.nō potest. Secūda inobediētie.s.qñ trāsgredit ꝑceptuꝫ ꝑlati: vel sacris canonibus non obedit.iij.q.iiij. alieni.s.de maio.ꝛ obe.si qs.ꝛ tñ obediēdū credit alioquin est hereticus ꝛ scismaticus.xix.di.nulli. Tertia irregularitatis.s.cum qs a statu sumpte religiōis recedit.de qua hic j.c.vl.ꝛ no.s.de tempo.ordi.ex parte. hoc autem fit multis modis dimittēdo tonsurā vel cozonā:accipiēdo vxozem:abijciēdo religionis vestē vel clericalē redeūdo ad seculuꝫ.xx.q.iij.c.j.ij.ꝛ iij.xxvj.q.j.oēs.ꝛ h.c.j. Apostata pfidie punit ꝛ restituit: vt hereticus:q in veritate hereticus ꝛ excōmunicatus est. Apostata inobediētie.i.q nō obedit ꝑlato vel canonibus:repellit ab accusatōe ꝛ testimonio ꝛ excōmunicat:ꝛ etiā deponit ꝛ iudici seculari aliqñ tradit.iij.q.iiij.si qs a suo.xj.q.iij.si aūt vobis. Apostata irregularitatis easdē penas patit.xvj.q.j. legi.l. di.c.vlti. xxj.q.iiij.si nō ꝓcipio.ꝛ etiā si ñ se emēdauerit post monitiōz caret ꝑulegio clericali:vt no.j.q.j. Jtē no. D. dixit q nedū alij:sed etiā psalmista ꝛ lector semp gaudebūt ꝑulegio clericali:ꝛ vlterius nō possunt viuere seculariter nec fieri milites.xxj.q.iij.eos. sz alij ꝓtra dicūt cū quibus ꝛ nos sentimus distinguētes:si sumpsit aliqd penitus cōtrariū ordini:vt si accepit secūdā vxozē vel corruptam:vel fecit se militē ꝛ seua exercuerit:tūc puat omni ꝑulegio clericali.lxxxiij.di.q.sqs.si vero nō fecit penitus aliquod cōtrariū ordini.s.ducēdo virginē:vel fiendo miles dūmodo nō exerceat seua potest viuere clericaliter ꝛ ꝑulegio clericali gaudere xxxij.di.seriatim.siqui vero.sed si velit viuere seculariter negociando:tabernā tenēdo:vel tonsuram dimittēdo:tūc nullo gaudebit ꝑulegio.s.de cleri.cōiuga.iohānes.ꝛ.c. sequenti. Alij tamē dicūt q gaudebit ꝑulegio canonis:si quis suadente. qō in fauozē ordinis clericoꝝ est introductum: ꝛ ideo illi renūciare nō potest s.de fozo cōpe.si diligenti.ꝛ hoc satis verū credo anteq̄z monea tur:sed postea nō gaudebit:sed in omnibus laicaliter se habet.c. aūt.xx.q.iij.eos.nō obstat:q loquit de cōstitutis in sacris ordinibus:qō ex eo apparet qō i eodē.c.dicit:eos qui semel taxari.ante sacrū aūt ordinē taxari non possunt. Jtē ex fine eiusdē.c.hoc apparet vbi dicit q cogunt redire ad ordinē qō nō fieret si i sacris nō eēnt:ꝛ ꝑm ꝑmissam distinctionē erit de fozo seculari vel clericali:nisi cōtradicat consuetudo que iurisdictionem tribuit.C.de emāci.libe.licet.(clerici.)de religiosis loquit vel de cōstitutis i sacris ordinibus.(liberari).j.de sen.excō.si vero.ij.contra.solu.hic loquitur quando per omnia habebant se vt laici: illud quando dimissa cozona in alijs agebant vt clerici:vel etiam causa leuitatis:vel h nō negatur quin capientes tales sint excōicati:sed q talibus clericis per ecclesiam non succurrebatur. vel illud habet locum quando non est monitus q habitum pozтet:hic aūt quando est monitus.j. de sen. excō.in audientia. ꝑma solutio ꝓbat j.de ꝓiuil.ex parte tua.

EX litterarum tuarum. publicū.)repete q dixim⁹.s.de tēpo.oz.ex tenoze.

De fraternitatis. de apostolice crimine.) hec decr. loquit quando constabat aliquem clericalem habitum deposuisse:ꝛ cum esset monitus q resumeret: Rn.q hoc ei licebat cum esset in minoꝛibus ordinibus constitutus:econtra vero dicebat cōstat q habituz dimisit:ꝛ fama est q erat in sacris ordinibus cōstitutus:vel q erat canonicus regularis:vnde statim vel habitum resumere vel se purgare debebat: ꝛ dñs papa ꝓ hoc vltimo ꝑpter infamiam sentētiat.fatemur tamen q non in sacris ordinibus cōstituti nō dicunt apostatare: si clericatuz dimittūt.s.de vita ꝛ hone.cleri.c.ex litteris.s.de coniuga.iohānes.lxxxiij.di.quisquis.

QUidam. ritus. forte in obseruationibus festiuitatum: vel in discernēdis cibarijs.

QUi mobis expetit. apostatis.) q relicto habitu religionis viuūt seculariter:si aūt apostatarēt deuiando a fide punirent vt heretici.s.de hereti.excōicam⁹.§.j. si aūt ꝑ inobediētiā apostatarēt punirent:vt.xix.di.nulli.

COnsultationi. in apostasia.)si anteq̄z sumeret dimitteret apostasiam ꝛ reconciliatus postea reciperet ordinem sine dispensatione in eo remaneret.

De bis qui filios occiderunt. Rubꝛica.

CEniens.

IStellerimus.

DE infantibus.

De infantibus ꝛ languidis expositis. Rubꝛica.

SI a patre.sciente. Nā si aliq̄ ignorante vel inuito expositus eēt nihil ei ꝑiudicaret:imo eū restitutis expēsis repetere posset.C.eo.l.j.(infans.) secus in nō infante nisi sit languidus.C. de la.li.tol.l.j.§.si scimus.(serus.) idē de colono. si aūt non exponit seruus:sed denegantur ei alimenta:siue sit infans:siue maioꝛ nō eripit i libertatē:sed ꝑ delicto habere videt ff.ꝑ derelicto.l.vlt.ꝛ ideo occupanti cōcedit.(vendicare).C.eo. l.vlti.nisi illū qui est.ff.de nup.patrē.

De homicidio voluntario vel casuali. Rubrica.

QUis per industriā. ꝑ insidias.) Et ꝑ ideſt. qualis eſt publicus latro q̄ inſidiatur ſtratis q̄ nō gaudet emunitate eccleſie. ſ. de emuñ. eccle. inter al. vel loquiſ de altari ve. teſta. qō nō erat eius auctoritatis cuiꝰ ſunt noſtra altaria.

INterfeciſti. At thoro.) vxoris cui tñ debz reddere debitū. xxiij. q. iij. §. vlti. (gladio.) ℏ prohibet cuiqz poteſtati. xxiij. q. ij. admonere. de pe. diſt. ij. dolendum. meditatione. ſicaſu. xxiij. q. v. de occidendis. (fecerit.) caſu fortuito. vel hic loquitur diſpenſatiue.

QUi perfodiens. nocte. i. furtim domū intrans ℏ lz īmunis ſit a peccato irregularis tñ eſt. (intelligiſ.) incipiū verba Aug. (diſcerneſ). ff. ad. l. aql. itaqz. §. lex. ff. ad. l. cor. de ſica. furez. (defenderit.) ⁊ ꝑuenire eum poſſum in occidēdo. C. ad. l. cor. de ſica. l. ij. ⁊. iij.

QUam iuramento. repudiaturus. ff. ſolo. matri. ſi conſtante. §. iij.

QUi homicida. de hoc not. j. e. ſic ex lr̄arū.

QUicut dignum. illi aūt.) penitentia illoꝝ qui animū habuerūt occidēdi feriendi ⁊ capiendi. (manuum). i. lz manus in eo nō iniecerint. (illi etiā.) penitētia ꝓhibentiū vim fieri occiſoribus. (qui vero.) penitentia incitantiū regere ad odiū. (bi quoqz.) penitētia cuſtodiētiū ſarcinas occiſoꝝ. (eos inſuper.) ꝓnia occupantiū ſpolia ſancti viri vel ſuoꝝ. (occupauerint) ſolūmodo occupata a te reſtituere tenenť: qz nō fuerunt culpabiles in occupatioibus quas alij fecerūt: lz ſimul concurrerēt in rapinis faciēdis: ſi aūt in eis culpabiles fuiſſent: tūc diſtinguēdū eſt an cōſilio fuerint culpabiles. ſ. quia cōſuluit alijs q̄ raperēt: ⁊ tūc tenenť inſolidū cōſiliatores qō ex eo apparet: qz dolo ⁊ conſilio ſuo ℏ dānū ſenſit. arg. ff. de do. q̄ ſicut. ⁊. l. cū quis. ⁊ lz vi bonoꝝ. rap. vel interdicto vnde vi: nō poſſit qs cōueniri: de cōſilio tñ ſi nō ſcit contra quē interꝑtanť iſte actiōes: vel ꝓpter defectū ꝓbationū: vel ꝓpter timorē: vel ꝓpter aliā cāz in defectū contra būc cōſiliariū cōpetet actio de dolo. ar. ff. de do. l. j. imo plus videtur ſm cōſiliū anime: qz etiā ſi bene haberet actiōes cōtra alios: ſed eas nollet exercere: ſiue ex iuſta cā: ſiue ex iniuſta: q̄ conſiliarius in hoc caſu ſatiſfacere debet: diſi liberaliter raptus dimitteret raptorē: nā tūc credo cōſiliatorē liberatū: qz liberatus eſt ille qui ꝑmo ⁊ ꝓncipaliter tenebať ⁊ q̄ res habuerat: ſed ſi cōſiliariꝰ abſolutus eēt ꝑ ſpoliatū nō crederē liberatos alios ad quos res peruenerūt: niſi exꝑſſe intellexerit eos liberare: nec etiā illū q̄ rapinā fecit: etiā ſi de rapina nihil habuerit: qz naturaliter ⁊ de iure diuino cōueniēs eſt q̄ ſublato ꝓncipali tollať acceſſorium: ſed non ecōuerſo. ſ. de cōſti. tranſlato. imo plus dicimus q̄ etiā ſi liberaliter liberet ꝓncipaliter raptor non ꝓpter hoc liberať cōſiliarius q̄n debeat reſtituere ſi q̄d ad eū puenit de rapina: niſi alius ꝑ eo ſatiſfeciſſet: nā in hoc caſu in cōſilio anime dicēdum eſt cōſiliario q̄ ſatiſfaciat illi ꝓncipali q̄ ꝑ eo ſatiſfecit nō offenſo cui iaz ſatiſfactū eſt: ſecus aūt fieret in iudicio. ſi vero nō dedit cōſiliuz de rapina faciēda: ſed iuit cū raptore non vt iuuaret ad rapinam quam diſſuaſerit: ſed vt iuuaret eū ne ledi poſſit ab aliquo: tūc ſi raptor eſt inuētus in rapina: ille q̄ iuit vt ꝑſonā ſolā liberaret ſine rebus non tenet alicuius rei: qz nulla res ablata eſt. ſi vero aliquas res aſportaſſet: tūc tenet: qz opē dedit ad rapinā: ⁊ ſi nō conſiliū dū modo ſine eo non potuiſſet res aſportaſſe: qz ſi ſine eo aſportare potuiſſet: tūc nō tenet. ſi aūt nullas aſportauit: ſed tñ alꝰ damnū dedit: tūc nullo mō tenet iſte q̄ diſſuaſit rapinā: ſed tñ iuit vt ꝑſonaz liberaret: niſi forte raptor nullatenus iuiſſet niſi alterius comitatū haberet. naz in iſto caſu ſemp tenet: qz ⁊ ſi diſſuaſerat tamē opē ꝑſtat vel facto cōſulit. Sed q̄d ſi multi comitati ſunt alique ad faciēdū rapinā vel deuaſtationē aliquarū rerū: ⁊ volentes ꝑſtare ei opē i deuaſtatiōe: vl ad defenſionē ſuā ne ledi poſſz. vel ibant vel i pediret aduerſarios ⁊ vt cōpeſcerēt ſi vellent ꝓhibere rapinā vel deuaſtationē? Ad hoc ſic rñdemus: q̄ ſi iuerunt vt iuuarēt ad rapinā nō tenenť in cōſilio aīe: niſi de rapina quā ipe fecit vel q̄ eiꝰ auxilio eſt facta: ⁊ tō ſi multa rapuit vel deuaſtauit iſte ꝓncipalis raptor ſine auxilio alterius: q̄ etiā rapuiſſet vel deuaſtaſſet etiā ſi eū cōmitatus nō fuiſſet i nullo tenet: qz nec facto nec cōſilio rapinā vel vaſtū iſtud fecit: lz ad hoc iuit vt faceret. ℏ ſaluo: qz ⁊ de alijs vaſtis q̄ nō eſſent facta ſi ipe cū alijs ibi nō fuiſſet tenet i virilē portionez ſi ciꝰ ⁊ alioꝝ timore fecerūt alij vaſtū. Et eſt rō diuerſitatis inť cōſiliū ⁊ auxiliū: qz auxiliū reſtringiť tñ ad illa in qbꝰ auxiliū ꝓſtitit: lz cōſiliū euagať ad oīa dāna ſed ſi nulliꝰ timore dimiſſa eſt rapina vel vaſtū ſed timore oīum ſiť tūc ſinguli ꝑ ſingulis dādis tenenť inſolidū: qz quilibet in quolibet dāno opē dedit. alij tñ in hoc caſu dicunt melius vt videť q̄ tñ ꝑ portione ſua tenet quilibet vel ꝑ virili pte: ita tñ q̄ habeatur eſtimatio eoꝝ: vt q̄ ſtrēnuior eſt: ⁊ q̄ maiorē timorez incuſſit aduerſarijs in plus teneať. ſi aūt iuit tñ vt defenderet eos: tunc ſicut dictū eſt in nihilo tenet: dūmodo hoc certū ſit aduerſarijs: qz ſi aduerſarij crederēt q̄ in auxiliū raptoꝝ veniſſent: ⁊ ꝓpter hoc nō auderēt defendere rapinā ꝓbabilis dicit ꝓſumptio eoꝝ: ⁊ iō in hoc caſu bene tenenť ſicut ſi iuiſſent vt rapine auxiliū ꝓberēt. ⁊ idē dicimus de illis q̄ vadunt cā pacificādi: qz ℏ ipm aduerſarijs ſignificare debēt alꝰ videnť eſſe culpabiles ſi adulterij ꝓbabiliter dimittant timore eoꝝ q̄ ſuas ret nō defendant. ſi aūt iuerunt cū raptore: vt ꝓhiberēt aduerſarios ipedire vaſtantes ⁊ raptores: tñ ſine dubio tenenť inſoliduz ſicut ipi raptores. ſ. eo. c. §. j. ſi aūt culpa vel negligentia ſua dedit qs dānū: vt ſi non bene cohibuit ignē ne ad domos alioꝝ vagareť tunc tenenť actiōe. l. aquil. ff. ad. l. aql. qui occidit. §. in hac. ſed tñ in foro pniali nō videtur q̄ teneatur ad emendam dāni: ⁊ pena eſt ei imponēda de negligentia nō pena de dāno. ar. xv. q. ij. inebriauerūt. Lex autē ciuilis: que intēdit circa cōſeruationē patrimonioꝝ conſtituit q̄ etiā ad reſtitutionē dāni tenerenť. Jtē bene fatemur q̄ ſi aliquo modo intēderet per ignē dare damnū q̄ etiā tunc in foro pniali tē tiali condēnareť: ⁊ idem dico ſi nō intenderet ſed lata culpa eēt: vt ſi ignē ꝓjceret in domū plenā ſtipula. ℏ aūt generaliter teneas q̄ quicūqz ſatiſfecerit ad plenū leſo: alij vlterius in foro penitētiali ſatiſfacere nō coguntur: ſed ei compenſare debet qui ꝑ oībus ſatiſfecit: ⁊ ℏ quidē ſic obtinent in cōſilio anime: ſed in foro iudiciali ſi poteſt decerni damnū vel factū vnius a damno vel facto alterius nullus tenebiť: niſi de ſuo damno vel facto. ⁊ ſic videtur dicere. l. di. ff. ad. l. aquil. item mela. §. ſed ſi plures. ⁊ trib⁹ §. ſequentibus. ⁊. l. ita vl. §. fi. ff. de furtis: vulgaris. ⁊. §. fi. ſi autē non poſſunt diſcerni quilibet tenetur inſoliduz. ff. arbo. furti. ce. ſi plures. ff. de poſtu. l. j. §. ſi apud. ⁊. l. in depo. xxiij. q. vl. §. fi. nec eſt contra. ff. depoſiti. ſi duo. vbi innuitur q̄ etiā ſi diſcerni nō poſſunt damna q̄ tñ ꝓ parte condemnari debent: ⁊ illud eſt verum quando agiť condictione furtiua vel depoſiti: ſed ſi agit l. aquil. ꝓ vaſis confractis: tunc bene fiet cōdemnatio cuiuſqz inſolidū. ⁊ hoc ſonat littera eiuſdez legis: vbi dicit q̄ nemo liberatur: niſi rei integre ſolutione: ſupple ſi agatur. l. aql. quidā etiā dicunt hoc obtinere in conſilio anime. ⁊ ℏ obtinet in his delictis vbi quis nō tenet neqz de opere neqz de conſilio: qz ſi de eis teneret tunc quilibet etiā ſi dāna diſcerni poſſent. (illis preterea.) penitētia participantiū occiſoribus excōicatis. (clericos.) pnia clericoꝝ preſtantiū cōſilium ⁊ auxiliuz morti eius. (ſeparatim.) qñ eni oēs cantant ⁊ ipi cātare poſſunt.

PResbyterum. pcuſſit.) leuis enī caſtigatio eis cōceſſa eſt. ff. ad. l. aql. ꝓceptoris. ⁊. l. ſed ⁊ ſi quēcūqz. §. vlti. xxiij. q. v. c. j. j. de ſen. excō. ſup eo vero. xj. q. j. ſiquis nō iratus. ar. cōtra. (pcuſſiōe.) qualitercūqz qs cōmittat homicidiū ſiue facto ſiue mandato ſiue conſilio ſiue ad ſui defenſionē homicida eſt ⁊ irregularis. l. di. ſiqs viduā. ⁊ nō ſolū ſi ex pcuſſione mortuus eſt: ſed etiaz ſi infirmitatē incurrit vnde morereť: vt hic. j. eo. ad audiētiā. l. di. ſtudeat. ſi aūt caſu fortuito homicidiū cōmittat nō dicit homicidiū cōmittere: nec fit irregularis. j. eo. lator. ⁊ qn qz. c. ſequētibus. xxiij. q. v. de occidēdis. niſi culpa preceſſiſſet caſum. j. eo. cōtinebať audientia. exhibita. iohānes. c. vlti. homicida aūt ante baptiſmū: ſiue ex officio: ſiue ex voluntate fecerit homicidiū nō eſt irregularj: qz oīs ſequela peccati deleta eſt. xxvj. di. deinde. l. di. ſiqs poſt remiſſi. lj. di. aliquātos. alij tñ dicūt contra: vt no. ſ. de diuor. gaudemus. in fi.

QUotiens. ſolet.) ob hoc fuit aliquātiſp culpabilis iſte diaconus. (accinctus.) ita q̄ viſui publico nō patebat: imo inſilieſ iuſte excuſari potuit: ſi eā nō vidit. (aſcēdere.) hic diaconus fuit in culpa: qz ita leuē ludū cū laicis facere nō debebat: ⁊ qz falx occulta erat. Jtē cū cōſuetudo eēt q̄ perdens equitareť debebat ſe talem reddere vt ſine periculo poſſet eqtari. ¶ Sed dices cū ipe nō equitaret nō debet ei imputari? Rñ. imo debuit ei imputari: qz lz potuit iuri ſuo renunciare ius tamē alterius non potuit auferre.

Dator presentiũ. luderet.) forte ad scaccos: vel alio ludo leui q non est ludus noxius: de isto aũt ludo surrexit occisus ⁊ aliũ in terrã piecit: cuius cultello mortuꝰ est: hic ergo in nulla culpa fuit: cum nec ludum noxium faceret: nec se potuit prepare vt socium non lederet subito ab eo inuasus: ⁊ sic non est contra. s. c. proximo. vel hic loquitur de dispensatione ibi de rigore.

Suscepimus. voluerint.) ⁊ licite. (dimisisset.) in hoc peccauit. q duos lz legatos i vniꝰ ptãte dimisit. (occidit.) ⁊ male debebat enĩ fugere ⁊ sic nõ occidisset neq occisus fuisset. (studeat.) exq enĩ res hẽbat debebat abstinere a vinculis.

Decetero.

Hodie audientiã. que cingulo.) i hoc maxima fuit. (minoribꝰ.) ex dispensatiõe. (infirmitate.) quã nõ incurrit occasione vulneris. No. q ad hoc q aliqs incurrat irregularitatem ⁊ peccatũ ex homicidio sufficit ⁊ est necesse q interuenerit vel cõsiliũ: vel p̃ceptũ: vel factũ: vel defensio occident. l. di. siqs viduã. ⁊ intelligit cõsiliũ vel mãdatum dedisse in morte alicuiꝰ qñ suasit illud vel rogauit vel mãdauit vel alꝫ cõsuluit vtilitatem q̃ sequit ex homicidio ostendendo: sed ⁊ q nõ cõsuluit homicidiũ sed cõsuluit id vñ ꝙsequit homicidiuz irregularis est: vt si suasit iactũ machine vel baliste: vel q vadat ad capiendum castrũ qõ nõ põt de facili capi sine morte hominũ: naz si illi occidãt hostes in captiõe castri irregularis erit. Captiõi enĩ castri ⁊ iactui machine nimis affine est occidere hominem: secus tñ videtur si mandaret q si pditionaliter caperet vel furtim: q tũc licet illi q vadũt vt habeãt castrũ aliquẽ occidãt, ppter ħ cõsiliarius nõ est irregularis: nisi eẽt verisimile q hoc fieri nõ posset sine morte hoĩs. Alij tñ dicũt ⁊ forte melius q cũ illicitũ opus cõsulat irregularis erit etiã si casu sequat inde mors. ar. s. eo. cõtinebat. ⁊ no. s. eo. pbꝫuz. idẽ si mandauit aliquẽ verberari: q satis est credibile q verberatus se defendet: sed si insisteret cõsilio liciti opis: vt q caperet maleficus vel alter ꝙsilis: tũc nõ fit irregularis cõsiliarius etiã si capiẽs maleficũ eũ occidat: q hoc nõ consuluit. ar. j. eo. c. fi. tñ semp fit irregularis si dicto in morte alicuius consiliũ dedit s. ne cleri. vel mona. sniaz. Jté nõ interest si ille cui cõsulit homicidiũ stati faciat homicidiũ post cõsiliũ: vel post etiã lõgo tpe inter posito nisi cõtrariũ dissuaderet ⁊ pmũ consiliũ reuocaret: imo ⁊ plus videt necesse q etiã illi de cuiꝰ morte tractatũ est denunciet q sibi caueat: nisi firmiter ⁊ pbabiliter credat q post reuocationẽ cõsilij reuocet ille cui cõsultũ est homicidiũ a ꝓposito occidendi. Jn eo aũt q mãdasset fieri homicidiũ p se videret sufficere si tñ cõtrariũ mãdaret: vel si pacẽ iniret cũ occidẽdo: vel parentelã vel aliã amicitiã cũ eo cõtraheret sciẽte eo cui mãdatũ erat de occidẽdo. ar. ff. de admi. tu. l. j. Et est rõ diuersitatis: q qñ mãdato alterius ⁊ p alio tñ fiebat homicidiũ videt q cõtrario mãdato vel cõtraria volũtate ostẽsa debet ab homicidio cessare: ſz vbi nõ fit homicidiũ p alio sed p se: ille q consuluit semp dz ꝓtra suadere. ⁊ etiã plus facere si hoc dictat cõsciẽtia caute tñ ne pdat q̃z. q̃z pcedat. si aũt anteq̃z reuocet cõsiliũ pcedat: sed post q̃z ꝙsulens iã penituerat: tũc videt q irregularis sit q̃zuis tpe homicidij fuerit in charitate. Si aũt aliqs cõsuleret alicui q pijceret se in mare: vel q alꝫ se occideret: credo q eẽt irregularis. ar. p̃dicti. c. siqs viduã. sed si cõsuleret alicui q occideret aliquẽ: ⁊ ipe cui cõsultuz est occidat ab illo quẽ occidere debebat: dicũt q dã q irregularis est: q cõsilio illiciti opis dat operã: vñ q cq d mali consilio culpa vel casu inde cõtingit sibi i putãdũ est. ar. s. eo. continebat. ⁊ c. suscepimus. Jté neglectũ ⁊ nõ bene examinatũ videt hoc consiliũ debuit enĩ examinare q nõ solũ poterat occidere aduersariũ: sed etiã ipe poterat occidi: ⁊ sic videt irregularis. l. di. bi sepe. Alij tñ dicũt cõtra. s. q nullo mõ cõsiliarius p̃dictus est irregularis ex p̃dicto cõsilio: q nullũ cõsiliuz dedit in morte huius: imo eũ mori nolebat: bene enĩ videt q si fraudulẽter dedisset. s. vt occideret q tũc eẽt irregularis. ar. predictoꝝ. c. bi. ⁊ sepe. j. eo. significasti. Et si obijcias: q fuit malũ cõsiliũ ⁊ magne negligẽtie: fateor q fuit malũ cõsiliũ negligẽtie: sed nõ fuit ad mortẽ eius: nec fuit negligẽtia in morte eius: q cõsiliũ sic debet intelligi: vt bñ sibi caueat. ⁊ in loco vbi ipe ⁊ sui occidi nõ possint eũ occidendo: nã bene dicũt bi q si incitaret aliquẽ ad occidẽdũ aliũ vbi piculũ esset q bene eẽt irregularis etiã si ille cui cõsuleret eẽt occisus. Sed ꝓtra semp apparet q nõ fuit diligẽs: nec bonũ cõsiliũ ex quo q cõsiliũ recepit vbi mortuus est: sed ipi rñdẽt fines mãdati diligenter attẽdi. ff. mãda. diligẽter. vñ si nõ bene sibi cauit: nõ videt consilio eius feciſſe: vñ nec est irregularis. Si aũt aliqs suaderet alij q ex ponderet se piculo p patria sua vel p primo suo: vel p iure suo nõ est irregularis etiã si ibi moriat ille cui cõsulit. xxiij. q. iij. p mẽbris. ⁊. c. seq. ⁊. q. viij. igit. ⁊. c. seq. ſz si sciret eũ moriturũ: tũc videt q sit irregularis: q est ordinata charitas q q̃z plus diligat corpus suũ q̃z alterius: sed si ei cõsulat q se exponat indubitate mori am si sequit mors cũ xp̃s mortem subire p nobis ⁊ sancti martyres p ecclesia sanguinẽ suũ fuderunt: facto fecit q̃s homicidiũ ⁊ fit irregularis si sponte manu, ppria quẽq̃z occidat: sed ⁊ si non spõte sed casu cũ daret operã rei illicite: vel nõ adhibuit diligẽtiã quã debuit. s. co. si aliqs. sicut dignũ. pbꝫuz. continebat. c. fi. ad audiẽtiã. iohãnes. Jté si cãz primaz mortis dedit dedit. l. di. studeat. Jté si venenũ dedit. s. eo. si aliqs. Jté si accusauerit quẽq̃z criminaliter: vel iudicauit: vel aduocatus fuit: vel testis. j. eo. postulastis. lj. di. c. j. s. eo. ne cleri. sniaz. ¶ Si aũt aliqs vel ceruum vel leonẽ bz q aliquẽ occidat nõ videt q sit irregularis dũmodo malicia vel latã culpã nõ habeat in morte alicuius. Nõ enim videt q leuis culpa vel negligentia deberet ħ iputari: cũ multũ remota sit cã ab homicidio. Alij dicũt q si aliqd est q possit iputari ei q tenet ceruuz vel leonẽ q semp est irregularis. ar. l. di. hi sepe. Jté no. q nõ oĩs homicida est irregularis: sicut apparet i homicida casuali. s. eo. latoꝝ. ex lr̃is. ⁊. c. seq. ⁊. c. significasti. Jtem aliqs est irregularis ne, pmoueat: sed nõ est irregularis vt ministret in susceptis. Jté cũ aliquibus de talibus irregularibꝰ dispẽset ipe papa solus: cũ aliquibus etiã episcopi. eo. ti. cõtinebatur. ad audientiã. De defensore aũt cõstat q etiaz si in euitabili casu se defendat tñ irregularis est: vt in pall. c. si quis vi. q. voluntate homicidiũ cõmittit: sed facilius est cum hmõi dispensatio: p his autem qui in casibus dubijs dicunt aliquos nõ esse irregulares facit cum irregularitas sit de iure positiuo: vt no. s. de renũci. nisi. ⁊ pene sunt molliende. de pe. di. j. pene. quilibet est irregularis vbi ius statuat eũ irregularem.

Dilectus filius. intulit.) sicut debuit. (stimulauit.) sicut debuit. (freno.) qõ frãgibile nõ apparebat.

Ex litteris. Circũspexit: ac alꝫ adhibuit diligẽtiaz omnẽ quã debuit. l. di. qui arbore. hi. q. ff. ad. l. aql. ſi ꝓcuratoꝝ.

Ex litteris tue. ꝑsertim). i. maxime. nacũ omnẽ adhibuerit diligẽtiã ⁊ alibi potuerit de iure cõi.

Dignificasti. stimulauit). sicut debuit. (scisset.) si suus erat equus satis erat excusabilis si ꝑus vitiuz in equo nõ ꝑsentit si nõ eẽt suus. similiter satis est excusabilis cuz vitiosus nõ debeat credi nisi dicat: ꝓterea non potuit oẽs casus fortuitos cogitare nec ꝓuidere. j. eo. iohãnes.

Detrus diaconus. phibitionez.) imo sufficeret sine phibitiõe: q nec cõsilio: nec facto: nec mãdato eiꝰ factũ fuisset. l. di. siqs viduã. (occasioné.) No. nõ est i culpa si aliquẽ ꝑscire non facit tractatũ de morte eiꝰ habitũ: hoc crẽt: ⁊ in diminutione bonoris sui: secus aũt si crederet. Alij autẽ dicũt q nunq̃z eẽt irregularis etiã si sciret tractatũ habitũ ⁊ non releuaret: q nunq̃z põt dici cõmittere homicidiũ facto mandato cõsilio vel defensione. l. di. siqs viduã.

Dignificasti. ⁊ ipe.) ꝓcussor. (volũtate.) videt q si occidẽdi volũtatem habuit ⁊ pcussit: ſz nõ letaliter: sed ex alioꝝ ictibus sit mortuus q irregularis ẽ: idẽ dicimꝰ ⁊ si nõ pcussisset ſz aliqd opis ipendisset i morte eiꝰ: puta q latronẽ detinuisset: vel si ꝙ eũ clamasset: vel alꝫ hmõi fecisset: alꝫ aũt si clamasset contra eũ nõ i morte eiꝰ sed q caperet: vel etiã si detinuisset eum: vel etiã si leuẽ ictũ ei dedisset: etiã si ab alijs occideret nõ eẽt irregularis: ⁊ hoc satis hic colligitur. Jn hoc enim videtur tñ ius esse q nec auxilium nec consilium det in morte cuiuscq̃z aperte: nec etiaz in neglectu sit: q siue ex malicia siue culpa eius homicidium perpetretur irregularis est. Et idem dico si negligẽtia eius cõmittat homicidiũ. l. di. bi q. ⁊ ideo si clamet latrones: siue capite latrones siue quocũq̃z alio modo potuit intelligere ex clamore suo vel alio suo actu posse sequi homicidium irregularis: nisi faceret ꝓpter timorez periculi corporis sui: vt si timeret q aliquis vellet eum occidere bene posset inuocare ⁊ clamare p auxilio: q nõ intendit in alioꝝ mortem sed in suam liberationem. Vel dic aliam rationẽ: quia sic clamando liberauit animã volẽtis se occide

re a peccato quod vtilius est q̃ si liberaret a morte corporali: ſz hac rõne videt etiã q̃ si fur fugiat cũ rebus furtiuis: q̃ lz clamare post eũ q̃ capiat: q̃ sic. s. si capiat: liberabit animã eius a morte: q̃ reddet furtũ qõ est ei melius q̃ si mortem corporaliter euadat: ſz hac rõne videt q̃ liceret sibi accusare furẽ ad restitutionẽ furti: nec fieret irregularis etiaz si homicidiũ sequeret: plus placet ꝓma rõ. (si certa.) eã dẽ diffinitionẽ ponit lex. ff. ad. l. aql. item mela. §. sed si plures. in hoc aũt diuersitas est: q̃ si vnus pcussit: & sic incertũ: an ex illo vulnere sit mortuus: alius aũt post exami nauit: ꝓmus tñ de vulnerato tenet: & secũdus de occiso. ff. ad. l. aql. itẽ mela. §. celsus. & l. huic scripture. §. j. ſm canones autem vterq̃z tenet quo ad penã ꝓmotiõis. (modica.) si aũt secũda percussio nõ eẽt talis ex qua mortuos eẽt: sed ambe simul sufficiunt ad mortẽ: tũc ambo. i. ꝓmus & secundus sunt irregulares. xxiij. q. si. c. si. Intelligendũ est ergo q̃ dicit hoc. c. quãdo constat q̃ ꝓma percussio nõ est mortalis: & secũda est mortalis. Idẽ quãdo nõ fecit animo occidẽdi: nec prestandũ auxiliũ morti: q̃ tũc quãtũcũq̃z leuiter percuteret tenet: q̃ auxiliũ morti prebet: vt hic. (cũ de ceteris). s. q̃ haberet voluntatẽ occidendi que & si affuisset eũ nõ redderet ineligibilem si nihil fecisset in mortẽ: vel consulẽdo vel auxiliando: & q̃ ipsius studio consilio vel mandato nõ sit factũ. (accusatur.) idem eẽt si accusaretur: q̃ negantis factum ꝛc̃. v. q. vj. actor. nisi in hoc q̃ sibi indiceretur purgatio si resperget infamia. (excusari.) etiam si se defendendo occidisset tamẽ eẽt irregularis: nisi dispensaret cũ eo.

Quanos ꝛc. aperuit.) Hoc interdictuz est clericis. s. ne cleri. vel mona. sentẽtiã. (deliquerit alienũ.) hoc est cã irregularitatis q̃ operi illicito instabat. s. ne cleri. vel mona. sniam. & ideo est necessaria dispẽsatio. vel dic q̃ nullo mõ est irregularis: dispẽsatio tñ ideo est necessaria: q̃ publice deligt exercendo tale officiũ: vt no. s. de tempo. ordi. ad aures. (pietatis.) h faciũt ad dispẽsationẽ. (peritus.) ex hac decre. satis apparet q̃ si medicus cirurgicus & etiã alius iperitus est in arte sua: vel etiã negligẽs: & ex sua iperitia vel negligentia mors obuenerit infirmo: vel mẽbri mutilatio qõ est irregularitatis. ar. s. de eta. & qualita. ad aures. sic ergo pcedat medicus in cirurgijs faciendis: & in alijs medicinis cõferẽdis: vt illas faciat quas sciat ſm artẽ pficere debet: ita q̃ oĩa diligẽter inspiciat: q̃ si sciat medicinã nocituram & eã conferat peccat: & eodẽ mõ peccat si dubitat eã nocituram vel pfuturã: & eodẽ mõ peccat si vehemẽter credit eã pfuturã: sed & aliquid dubitatiõis habet vel habere debet ne noceat: q̃ semp in tutiorẽ ptẽ intelligẽdũ est. s. de spõsa. iuuenis. j. eo. petitio. Item sed curius est hominez relinquere in manus creatoris sui q̃ medicine de qua dubitat quocũq̃z mõ. Itez videt q̃ medicus ita peccat omittendo medicinas debitas: sicut faciẽdo indebitas. Item si medicus dicat se peritũ ad medicãdũ aliquã infirmitatẽ cũ non sit: & faciat vel omittat q̃q̃z: & ob hoc aliq̃s periculũ incurrat infirmus peccat & fit irregularis in casibus suis. ar. ff. q̃ q̃sq̃z iur. hoc edicto. ff. de ac. emp. iulianus. §. q̃d tñ. ¶ Sed q̃d si medicus bene nouit medicinã quã dedit bonaz eẽ: & in veritate bona erat: sed cõtingit q̃ species posite in medicina fuerunt male: vel ꝓpter nimiã vetustatẽ: vel q̃ falsam similitudinẽ gerebãt vera rũ specierũ: vel ꝓpter aliã quãcũq̃z cãz male fuerint? Rñ. q̃ si medicus diligẽtiã quã debuit adhibuit in spẽbus eligẽdis q̃ q̃q̃d inde cõtigerit inculpabilis est medicus: q̃ pbabilis ignorantia: ĩmo sollicita diligẽtia eũ excusat. Et idẽ dicẽdũ videt si certũ est q̃ ſm artẽ vtile est aliquez incidi: & facile est aliquẽ incidi: & secure faciat eũ incidi dũmodo peritũ & discretũ inueniat incisorem: ĩmo plus videt q̃ & si incisor erraret in incidendo nõ experiẽtia vel dissuetudine: sed forte q̃ infirmus nõ habet cõsuetã dispositionẽ mẽbrorz vel venarũ: vel q̃ subdit⁹ vel insolutus timor vel tremor irruit sup eũ: q̃ in hoc casu nõ peccaret: nec fieret irregularis: hoc tñ attẽdat medicus & incisor q̃ potius dimittant infirmũ sine incisiõe q̃ faciãt eũ incidi: nec talis sit incisor de quo nõ dubitet cõmuniꝝ q̃ bñ scit incidere: & ipe incisor potius dimittat q̃z incidat si ĩ aliquo dubitat. De infirmo aũt videt q̃ nõ peccat si nõ obediat medico: q̃ nec ꝑlatus est eius: nec aliter tenetur sibi obedire: tñ bonũ est q̃ ei tanq̃z perito in arte credat: & videt q̃ infirmus si sumat potũ infirmũ ex certa scĩa. Vel ex affectata & pbabili ignorãtia: vel q̃q̃d aliud qõ peccat: q̃ facit contra charitatẽ: q̃ debet corpus suũ diligere: vt in eo seruiat deo. Itẽ nõ debet se ire post cõcupiscẽtias suas: nec debet in carnis desideriis ambulare. Itẽ nõ debet manus sibi injicere. Itẽ si medicus peccaret ista dãdo cõtra artẽ multo fortius ipe accipiẽdo. Itẽ si peccaret sciẽter accipiẽdo venenũ: quare nõ eodẽ mõ peccat accipiẽdo medicinã si eũ occidat sicut venenũ. posset tñ dici q̃ si nõ crederet mortiferũ potũ: vel q̃q̃d aliud: sed bene crederet infirmitatẽ magis roborari ex illo potu q̃ h nõ peccaret mortaliter: vel adminus nõ ita grauiter sicut superior. potest enim h fieri cõparatio grauioris afflictiõis qualis ẽ afflictio sitis: ad minus grauue qualis est afflictio febris. De seruientibus aũt & ministris dicẽdũ videtur q̃ peccant si dent aliquid nociuuz infirmo ex certa scĩa: vel ex ipprobabili ignorãtia. In sanitate aũt dicimus q̃ non tenet aliqs viuere medicinaliter: q̃ oĩa sunt sana sanis: ſz & tunc si scienter acciperet sine cã aliquid nociuum vnde mors ei eueniret vel infirmitas que subtraheret eum a seruitio dei dicimus q̃ peccaret. (misericorditer). i. dispensatiue. (alioquin.) si nõ habuit omnẽ diligentiã: vel si nõ erat peritus & si causa cupiditatis fecisset hoc: vel nisi agatur misericorditer. (qui cultrũ.) No. licere clerico tradere insignia latronis: sed testimoniũ facere non licet. xj. q. j. testimoniũ. & etiã si agek ciuiliter posset agere & testificari ad penã pecuniarã: & ad ꝑpetuuz carcerẽ. xxiij. q. v. c. j. ſ. de iudeis. ita. Et lz iudex ad ciuilẽ denunciationẽ vel accusationem puniret grauius accusatũ nõ fieret irregularis accusator. j. e. postulasti. ar. xxiij. q. j. vnũ solũ. in fi. & c. nõ vos. & q. iij. maximi. & ff. de bo. lib. q̃ cũ maior. §. j. ff. de euic. si ꝓ imprudentiam. hic aũt nõ reddidit testimoniũ: tñ si esset coram iudice ꝑsentandus esset: in auc. de testi. §. quoniã. nã nõ testimonijs sed testibus est credendum. ſ. de coba. cleri. & mu. tua. ar. cõtra. quia nõ debuit rñdere xxij. q. ij. ne quis.

Sicut ex litterarũ. viuificatus.) sic intelligit. ij. q. v. cõsuluisti. s. q̃ formatũ erat puerperium. xxij. q. ij. moyses. q̃ vero. similiter etiã distinguit lex. ff. de penis. si qs. §. q̃ abortiõis. lz aũt talis nõ teneat canonica lege vel mosaica: tñ tenet. l. cor. de sica. ff. ad. l. cor. de sica. si mulierez. & l. aquil. ff. ad. l. aql. si seruus. §. si mulieri. Eisdẽ legibus tenent q̃ venena sterilitatis pcurãt. ſ. eo. si aliqs. (ministrare.) post sniaz sine dispensatiõe: vt no. ſ. de tẽpo. ordi. ex tenore.

Postulasti. deponẽte.) Satis dici põt q̃ clericus nec criminaliter nec ciuiliter agere põt: si vel de iure vel de cõsuetudine in tali mõ agẽdi iudex ꝓsuevit pniaz sanguis irrogare. & decre. ista loquit q̃n iudex ꝓsuevit legitime pcedere: sed ex post facto regsita potestate vt decimas solui faciat ꝓpter cõtumaciã suam iudex ex officio suo pcedit ad penas corporales: q̃ clerico petenti nullatenus est iputãdũ: repete que diximus. ſ. eo. tua.

Exhibita. corruẽs.) Nuic aũt ruine vl offensioni lapis iactus cãz nõ prestitit q̃ si fecisset: puto q̃ dũ eius pcussionẽ fugeret in alium lapidem corruisset irregularis esset. (ne repellas) dispensatiue agens cum eo cum noxius ludus fuerit lapides ꝓijcere post alium: vel sine dispensatione cum ex proiecto lapide non fuit actus.

Iohãnes sa. ſ. eo. ex litteris.

Petitio tua. iterfectiõe.) Per te facta. Nota q̃ nõ dicit pcussiõe lz de percussione quesierit: quia lz aliquos percusserit in iusto bello si nõ fuit ide mortuus nõ fit irregularis. de hoc no. ſ. de resti. spoli. olim. ſ. ne cleri. vel mona. sniam. sed in iusto bello quãdocũq̃z auxiliũ vel consiliũ dedit in mortẽ alterius: vel si culpabilis: vel negligens fuit: & ex hoc secuta est mors irregularis est. l. di. quantũ. sepe. (si duo.) ex hoc videt q̃ siue euntes ad bellũ iustũ fauorẽ pstẽt suis: puta q̃ securiculẽ dũt inimicos: siue terrorẽ incutiãt aduersarijs q̃. s. fugiãt: vel nõ audiãt se defendere: vel q̃ amici sui terrefacti eos deserãt si ex his mors secuta est irregulares sunt. Si aũt ad iniustũ bellũ qs iret cã pacificãdi: vl als ex iusta causa nõ credit huic imputandum si ex eius ꝑsentia aliquod robur accrescat suis: vel timor aduersarijs dũmodo dolus oĩno absit: & etiã lata negligentia: & hoc bene ꝓbat ar. a contrario sensu. l. di. quantum. ſ. eo. ꝑsbyterũ.

Quidam ut asseris.

De torneamentis. Rubrica.

Delicis memorie. ostẽtationez.) ſm legem ad viriũ ostẽtationẽ aliqd facere licet. ff. ad. l. aql. hac aũt. §. sigs.

Audientiam nostram.

De clericis pugnãtibus in duello. Rubrica.

Porro si clericus. spõte.) idẽ si coacte cũ po
ti° dz oĩa mala tolerare q̃z malo cõsentire. xxxij. q.ij. ita ne. xxij. q.ij. faciat. ij. q.v. monachalia. Alij ꝯ. ff. de iusti. ꝛ iur. nõ vo. (mẽbror.) No. irregularitatẽ contrahi non solum ꝓpter homicidium: sed ꝓpter diminutionem mẽbror. ar. s. ne cleri. vel mona. sniam. lv. di. si euangelico. j. de rapto. in archi.

Enricus. i sacris.) Maxime q; idẽ est nõ i sacris. (canonũ). l. di. si qs viduã. (defensione.) euitabili. nos dicim° q; idẽ est: ꝛ si alit se defendere nõ possit nisi occidat. ar. ꝯ. s. de homi. significasti.

De sagittarijs. Rubrica.

Item illam.

De adulterijs ꝛ stupro. Rubrica.

Si seduxerit. Ad accusationez adulterij q̃ fit ad sepationẽ thori nullus admittit nisi marit° ꝛ vxor: q; nulli° ĩterest nisi eox: ꝛ q; adulterã maritus tenere põt si vult: ꝛ meret tenere adulteraz si penitet: vt. xxxij. q.j. siqs vxorẽ. nõ erit. ꝛ plurib° c. eiusdẽ. q. si vo nõ ad sepationẽ thori: sz ad aliã penã legalẽ eũ accusauerit tam ꝑm leges q̃z ꝑm canones qlibet bone fame admittit: sicut ĩ alijs publicis accusatiõib°. de q̃ no. s. de accu. cũ. p. manco. nec credim° q; ꝓpt̃ vitiũ sodomiticũ dimitti possit a thoro: nec ꝓpt̃ aliud crimẽ: nisi vellet vxorẽ ad illud trahere. xxviij. q.j. idolatria. ꝛ sic intelligit. xxxij. q.v. oẽs cautiones. Sz ꝛ no. q; sz ꝓpter crimẽ possit dimitti cõiunx: nõ tñ dimittet si vult se cozzigere. s. de diuor. de illa. nisi sit crimen adulterij ĩ illa: etiã quãtũcũq; agat pnĩaz: nõ tñ tollit ius accusatiõis ei° vel exceptiõis. ar. xxv. di. ꝑmũ. xxxij. q.ij. admonere. vj. q.j. qui crimẽ. (dotabit). i. donabit mulieri aliq̃ que postea in dotẽ recipiet q; sz ante matri. ff. de dona. inter vi. ꝛ vx. siqs vxori. C. de dote cau. nõ no. l.ij. (habebit.) hic est spãlis casus vbi qs cogit ad mr̃imoniũ ꝯhendũ. Cõtra. xxx. q.ij. §. j. ꝛ. c. j. ꝛ. ij. ꝛ est ꝓpt̃ delictũ viri. sile. s. de eo q; dux. in ma. c. j. j. c. pxi. (modum.) inspecta. s. dignitate ꝛ facultate puelle. C. de epi. audi. l. pe. C. de rei vxo. actiõe. auc̃. sed q̃uis. C. de dona. ante nup. cum multe.

Peruenit. de lege.) insti. de pu. iu. §. ij. (castigat°.) verberib°. (excõicat°.) q̃ ad sacr̃m cõionẽ. (retrudat.) vel dotẽ det. s. c. pxi.

Si vir reus erit. q; p̃sumit cõsentire: vel erit re° nisi denunciet crimẽ ei° ad pnĩam. ij. q.j. si peccauerit. s. de iure iurã. quẽadmodũ. (debet). xxxij. q.j. c.j. ij. ꝛ. iij. cõtra. sed illa loquunt̃ de incozrigibili. (sepe). s. de hereti. ad obolẽdaz. §. illos. ꝛ c. excõmunicamus.

Maritis. suspitione. violenta. xxij. q.j. c.j. (accusare). xxxj. q.j. publico.

Signficasti. purgationẽ.) No. ad solum dictum mulieris male ĩdici purgationẽ: sz hoc ẽ ꝓpter infamiã que orta erat.

Intelleximus. audiẽs.) sz nec notoriũ erat: nec sniã lata. (construxit.) q; cõtumaces erãt: non ꝓpt̃ adulteriũ de quo nõ ꝓstabat. (abiurans.) q; suspecta erat. (ꝛ q; ipa.) hec exceptio nõ erat sufficiẽs. (p euidẽtiã.) No. solã fornicationẽ notoriã obstare petẽti restit. s. de diuor. significasti. (paria.) no. iure nõ posse obijcere adulteriũ vxori si ꝛ ipe fornicatus est. xxxij. q. vj. p totũ. Itẽ si eã adulterãdã tradiderit. s. de eo q. cog. cõ san. vx. sue. discretionẽ. Itẽ si violẽter fuit oppressa. ff. de adult. vim passa. Itẽ si ignoranter ẽ cognita. xxxiij. q.ij. ĩ lectũ. Itẽ si credẽs maritũ mortuũ de licentia epi nupsit alteri. xxxiiij. q.ij. cũ p belli cã. Itẽ si post adulteriũ eã recõciliauit. s. de iureiurã. quẽadmodũ. (paria). ff. de doli excep. apud. §. marcellus. Cõtra. so. qdã illud ĩtelligũt vbi sup eodẽ est actũ ꝛ excep. h aũt de diuersis adulterijs agit. alij dicũt illud ius cõe. s. q; cõis malicia magis noceat actori q̃z reo. h aũt spãle in fauorẽ matrimonij. vl dic. §. illũ: marcellus. cc cozdare ei q; h dicit. nã ibi dicit q; siqs agit cõtra aliquẽ actiõe de dolo: vel que ꝓpter doluz def: vt si agat interdicto de eo p quẽ. f. e. si excipiat cõtra eũ de dolo circa id de quo loquit̃ commisso: siue circa rẽ: siue circa ꝯctũ: siue iudiciũ: audiẽdus est excipiẽs: ꝛ agẽs nõ est audiẽdus replicãs. ꝛ h sonat lr̃a illius. §. vbi dr̃ q; oĩs malicia nõ dz ꝓdesse petitori: ꝛ necesse ei cum quo agef ꝛ ẽ ad h. ff. de eo p quẽ fa. e. l. vlti. Itẽ huic nr̃o dicto cõcordat q; ĩ turpi cã potior ẽ cã possidẽt. ff. de ꝙdi. ob tur. cau. l. pe. ꝛ. l. vbi. huic etiã ꝙcordat qđ dr̃: dolus dolo cõpẽsat. ff. de ꝯhen. emp. domũ. ff. de do. si duo. j. de pe. ꝓstitut°. ff. de cõpẽsa. si ambo. huic cõcordat qđ dr̃: paria crimina mutua cõpẽ. tol. q̃uis nõ sint cõmissa cã alterꝝ decipiẽdi. ff. solu. ma. viro. ff. de reg. iu. cum par. fallit hoc ĩ ordinato sine titulo q; petit beneficiũ ab ordinatore ꝛ si ordinator excipiat: tu deliqsti ordinẽ recipiẽdo: ꝛ ordinat° replicabit: ꝛ tu sir̃ deliqsti: ꝛ p hanc replicationẽ exceptionẽ repellet: ꝛ tñ ꝑma petitio incipit a dolo vel delicto. petet enĩ sic: cũ me ordinauerit sine titulo peto q; mihi ꝓuideat: ꝛ est hoc vt vitet cõis iniuria q̃ eẽt si cleric° mẽdicaret. xxiij. di. diaconi. vel dic q; agẽs de pcto nõ faciet mẽtionẽ: ad ꝓuidẽdũ enĩ ordinatis tenet ordinator: si etiã ordinasset cũ titulo si postea depauperaret sine culpa sua. vij. q.j. pasto. remoto. naz lz facili° ꝯ ordinatores sine ti. det hec petitio: tñ nõ est hec cã q̃re def: qr sine ti. ordinauit ꝛ sic deliquit. sz hec ẽ rõ: qr ordinator ordinato ꝓuidere tenet. s. de ꝑbẽ. c. fi. vel dic q; ordinat° sine ti. nullo mõ peccat: sz potius meret: ꝛ pena q̃ ei ĩponit ĩ iniuriã ordinantis tñ ẽ. lxx. di. c.j. ꝛ idẽ q; dici mus q; agẽs de dolo põt replicare de dolo ꝙcta excipiẽtẽ: de dolo ĩtelligim° qñ excipiẽs ĩcipit de dolo ꝓponere: vbi gr̃a: minor petit restit. ĩ integ. h enĩ nihil de dolo ꝓponit ꝛ re° excipit: tu dolose ꝓbasti te maiorẽ: ꝛ iõ q̃uis sis minor cuz dolose h feceris obstabit tibi excep. ꝙcta hũc excipiẽtẽ daf̃ minori replicatio hec: circũuent° ait̃ h ꝓbaui. C. si minor se ma. l. pe. ff. de mino. minor. xxv. ĩ auc̃. de non alie. §. qr vero leonis. xij. q.ij. vultera. ꝛ hoc pr̃is. c. vbi agit̃ vel excipit̃ de crimib° nõ circa eãdẽ rẽ cõmissis secus ẽ: ĩ illis enĩ nõ obest agenti de crimine: puta furti vel iniurie: vel de homicidio exceptio q; nõ sit audiẽdus actor: vel etiã q; re° sit absoluẽdus si excipiat: ꝛ tu silit̃ es fur: vl iniuriat° es alij: vel alium occidisti: nisi ĩ casib° in q̃b° ꝑ iuramẽtuz daf̃ exceptio: sicut ꝑm canones ĩ ciuilib° accusato de crimine daf̃ exceptio cõtra accusantẽ de quolibet crimine. iij. q. iiij. ꝙsanguineor. nulli. ꝛ etiã ꝑm leges admittit̃ exceptio quorũdã criminũ. ij. q.j. ꝓhibent̃. nec dabit̃ ꝯ eũ mihi replicatio. s. de excep. dilecti. nã cũ he exceptiões nõ sint spãliter inducte in odiũ alicui°: sz generaliter ꝙcta oẽs cõpetãt: ꝛ de iuris rigore ex certis causis sint introducte non euitabit eas actor ꝓtextu criminis: ꝛ ad h. ij. q.j. ꝓhibent̃. vbi habem° q; contra accusatorẽ cõpetit exceptio q; pecuniã ab accusando accepit: vel q; ẽ infamis: nõ enĩ ꝙcta excipientes posset replicari: tu simili crimine vel ifamia laboras: etiã ĩ hac decre. adulteria vtrorũq; circa idẽ mr̃imoniũ cõmissa sunt ĩ ei° ꝑiudiciuz. No. tñ q; sunt q̃dã q̃ nõ sunt crimina si fiant vel si petant: tñ ꝓpter h q; alꝭ ꝙsille crimẽ petitiõis sue cõmisit: vel ꝙcta lege fecit ex q̃ petit a petitione remouet̃: vt ĩ eo q; repetit vsuras legitima exceptio ẽ ꝙcta eũ q; repellat̃ a petitiõe vsurarũ cuz ipe sit vsurari°. j. de vsu. qr frustra. Sz obijcies ergo siqs petit vsuras ꝛ excipiatur: tu nõ potes petere: qr es vsurari°: ꝛ ipe vsurarius põt replicare: frustra legis auxil. ꝛc. Rñ. nõ est verum: qr sua petitio a ꝑncipio locari dz cũ sit ꝙcta ius: ꝛ errorẽ ꝙtinet: vt no. s. de offi. iudi. ad idẽ. ff. siqs o. c. t. quẽdã ti. C. de inof. te. ĩ arena. sz certe alij dicũt ꝛ forte non male q; sic intelligit̃ h regula sicut supra dicte. s. q; tũc frustra invocat auxiliũ. l. qñ circa idẽ ĩ legẽ cõmisit: ꝛ sic logt̃. ff. si obmissa cã. t. quẽdã. t. si vo nõ circa idẽ sec°: stulte enĩ diceret̃ nõ h̃e exceptio, nẽ macedoniani q; in eadẽ. l. cõmisit. fil. famil. mutuãdo. ꝛ sic est ĩuenire exẽplũ ĩ infinitũ: q; aũt decreta loquunt̃ in vsuris spãle ẽ ĩ odiũ vsurarũ: esset enĩ de iure q; ꝛ ipe posset repetere vsuras a iob. nõ obstãte excep. q; a. p. accepisz vsuras. q; aũt dr̃ de arenario q; nõ põt exheredare filiũ arenariũ ĩ. l. ĩ arena. nõ obstat. aliud enĩ ẽ de ꝑuata ꝑsona q̃ officiũ qđ approbauit dãnare nõ põt ꝓmo enĩ dz trahẽ. ꝛc. viij. q. vij. §. tria. ĩ fi. ꝛ. c. seq. ꝛ maxime cuz cãz illã oporteat cũ exꝑmere. ĩ auc̃. vt cũ de ap. co. aliud in iudice q; nõ nisi ꝑm iusticiã iudicare dz ꝛ excep. admittere que a iure admittunt̃: secus aũt quãdo duo ꝑm. l. faciũt: puta qr ambo sunt absentes cã reipub. qr vterqz iuuat̃ restitutiõe in integ. ꝙcta alterũ ff. ex q. cau. ma. l. vlti. Itẽ eodem mõ dicimus q; remouet̃ ab exceptio. si cõmisit in legẽ ꝑ quã dat̃ ei excep. s. de excep. ecclesiastice. ꝛ sic logt̃. C. de inoffi. te. in arena. q̃uis illa decre. ꝓssit aliter legi: vt ibi no. idẽ aũt qđ dr̃im° ꝺ dolo q; cõpẽsat̃ cũ dolo: idẽ dicim° ĩ culpa. ff. de cõpẽsa. si ambo. si aũt ex vtraqz ꝑte sit culpa lata ꝛ ex alia leuis: lata culpa q̃ dolo cõpat̃ ꝓpõderat leui. ff. si mẽ. fal. mo. di. l.j. §. lata. ꝛ mlto fortio° dolus culpe ꝓpõderat. ff. ad. l. aql.

ſz ſi obſte.§.vlti.⁊.l.ſi.procurator.īmo ſi vn⁹ fuit i leui culpa alius i leuiſſima potior ē q̄ min⁹ deligt.ff.de ver.ob.ſi ſeruū.§. ſequit. (paria).ff.ſol.ma.viro.s̄.de iureiur.tuo.ff.de cōpē.ſi ambo.s̄. de excep.cū eccleſia.ff.de do.ſi duo.s̄.de ap.an ſit.(delicta.)ſz in mo/dū excep.tollat accuſatio matrimonij q̄ fit ad ſepationē thori: vt h̄ ſi tm̄ i modū accuſatōis directe p̄ponat nō tollit.iij.q.ix.c.j.⁊.ij. ⁊ dicim⁹ q̄ hec excep.adulterij q̄ p̄ponit ꝯ accuſantē de adulte rio ad ſepationē thori eſt peremptoria q̄ p̄ponit añ li.q̄teſt.⁊ poſt qō bene ex hac decre.colligit.ar.etiā i ſequēti.c.dicūt etiā q̄dam q̄ declinatoria iudicij vt licitū ſit accuſato de adulterio excipe cō/tra accuſatorē q̄ nō ſit audiēdus cuz ⁊ ipe ſit adulter.ar.xxxij.q. vj.c.j.⁊ vlti.ſi aūt nō ad ſepationē thori: ſz ad pn̄iam infligēdā agat tūc agēti de adulterio nō obſtat excep.adulterij: ſicut nec le nocinij: q̄z pcm̄ vni⁹ alterū a pn̄ia releuare nō dz.ff.de adul.l.j. §.expul.⁊ tūc etiā nulle excep. p̄ponunt ꝯ accuſantē poſt litē cō/teſt.ff.de adul.ſi marit⁹.§.p̄ſcriptiōes. Jtē dicimus q̄ ſi q̄s com mittit adulteriū: ſz poſtea egerit pn̄iaz: tm̄ repellet ab accuſatiōe adulterij.s̄.de diuor.gaudem⁹.i fi. ſz denunciare poterat aduite riū vxoris nō ad ſepationē thori: ſz ad pn̄iaz agēdā. Jtē dicim⁹ q̄ quātūcūq̄z reddat debitū vxori hunc exceptiōi renūciare nō vi detur cū reddere debeat anteq̄z ſn̄aliter abſoluat nisi poſt ſn̄iam abſolutiōis latā reddat debitū: q̄z tūc vere renūciare videt: idez ⁊ ſi nō reddat ſed exigat debitum.alij contra dicunt.

QUa fraternitas ⁊c.

De raptoribus incēdiarijs ⁊ violatoribus eccleſiaz.

QUi illis autem. (illuc.) quia h̄ p⁹ fugus erat: ideo cogitur ire ad locū vbi deliquit ac ſi latitaret: vt no.s̄.de fo.com pe.dilecti fil.

QUi per covero. manifeſte.

Secus ſi nō manifeſte.j.e.i l'is.(obſtinata.) puta q̄z oportunitatē habuit reſtituēdi.(p̄deſſe.) quātum ad penā purgatorij. Ad pena aūt eterna liberat: vel parū p̄deſſe p̄ſu mit.(p̄deſſe. i ponet enī ei pn̄ia.i. remiſſio peccatoz: ſed nō da/bitur ſolēnis reconciliatio in obp̄robriū heredum.

EX cōicatiōis. (noverint.) credim⁹ cano nē ſuie fereēde.

IN archiepiſcopatu. (cōmiſerit) No. pnci pē cōmittere cās criminales p̄latis eccleſiarū vbi pe na ſanguis nō legit.xxiij.q.j.ſepe. q̄dā tm̄ intelligunt q̄ hanc iuriſdictionē donauit p̄latis vt ſuo noīe agerent: ſi enim eos vellet cōſtituere officiales ſuos nō dz.s̄.ne clerici.ſed nec p.⁊ c.clerici.⁊ bene cōcedimus q̄ oīa p̄ñt demādari p̄ter vltimū ſup pliciū.in auc̄.de coll.§.p̄hibemus.(in vindictā.) no. q̄ vindictaz corporalē poteſt infligere eccleſia.s̄.de adul.c.ij.

IN litteris tuis. (ſep liti).s̄.eo.ſup eo. contra. ſed ibi loq̄t de manifeſto h̄ de occulto: vel h̄ beredes volebāt ſatiſſa cere ibi nō: vel ibi loquit q̄n poſt rapinā aliq̄n potuit ſatiſfacere ⁊ i morte nō pōt. hic aūt in morte ſatiffacere poterat. (⁊ beredes.) h̄ intelligo q̄n lis erat cōteſt. vel de eo q̄ ad eos pue nit: alis enī beredes nō cōueniūt ex delicto defunctoz: vel loquit q̄n teſtator mādauit ſatis fieri de rapina a ſe facta. ⁊ h̄ videt ſo/nare finis decre. vt ſic a pec.va.lib.quātūcūq̄z enī heres ſoluerit nō liberaret raptor niſi mādaſſet de reſtituendo. vel dic q̄ h̄ be/redes cōueniūt act.l.aquil. vel aliter que dat in heredē q̄ falſum eſt.ff.ad.l.aquil. inde hāc. vel dic q̄ ſcōm canones bene dat factio in heredem ex mal.defuncti.xvj.q.iij.ſi epm. nec attēdit ſi ſit lis cōteſtata cum defūcto an nō: vel peruenerit an non: dūmodo de/functus tenetur ⁊ vires patrimonij defuncti ſufficiant.

QUm cauſa que iter ⁊c. ra

ptor.) ſm legē etiā in ſponſa p̄pria admittit raptus. C. de rap.virg.l.j. ſed canō legi p̄iudicat: vt h̄.xxxvj. q.ij.§.j.⁊.c.ex illa. Illud aūt nō eſt dubiū quin raptor cū rapta poſſit cōtrahere.xxxvj.q.ij.tria. (vel.) p̄ideſt. vel dic aliud eſt in matrimonio cōtracto cū hoīe vbi ſola p̄feſſio nō ſufficit etiā vtri uſq̄z: aliud in matrimonio cōtracto cū deo. nulli enī fit p̄iudiciuz niſi ſuipſi. de quo nō eſt credēdum q̄ ſit īmemor ſue ſalutis.j.q. iij.ſancimus. in rebus tamen ſecus dicerem. Jtem no. q̄ cōfeſſio nō nocet ad diſſolutionem matrimonij.xxxv.q.vj. ſi duo.xxviij. q.j. requiſiſti. ſi autem agitur ad diſſolutionez mutue ſeruitutis ſufficit confeſſio: vt no. de frigi.⁊ maleſi.c.j.

ACcedens.

De furtis. Rubrica.

QUi furatur hominem.

liberum. ſecus ſi ſeruum.ff.ad.l.faui. de pla.l. vltima.

HAres. diacono. (No. in neceſſitate quez poſſe cōfiteri diacono.de cōſe.di.iiij.ſancim⁹.de pe.di.j.quē punit. ⁊ di.vj.c.j.(oīa dū.) p oībus viuis ē oīa dū: ſed p mor tuis quos p̄ſtat i mortali pctō mortuos nō eſt oīa dū: vt hic.

SIquis propter neceſſita/

tē.) Modicā. ſi enī eēt magna ex qua timeret piculū nullatenus peccaret. de cōſe.di.v. diſcipulos.

QUi cū fure partitur. (qz ei in ma leficio par/ticipat ſiue accipiēdo ſiue occultādo. vñ actione furti tenet.iſti. de ob.q̄ ex deli.na.§.at vbi ope. Jlle q̄ fur/tū feci. ⁊ rē furtiuā alienauit ſi hz vñ ſatiſſaciat leſo de eo ſatiſſa/ciat: ſi nō hz vñ ſatiſſaciat: ⁊ p̄ōt hīe rē furtiuā furtiue recuperā/do eam ab eo in quē alienauit: vel dolo bono: puta ſine manda/to vt violētia tūc reſtituat eā illi a q̄ furat⁹ ē. ⁊ h̄ dicit q̄dā cē ve/rū ſi ille i quē res alienata ē ſciebat eā eē furtiuā: q̄z ſic vtiliter geſſit negociū ſuū: cū eā ſine piculo aīe tenere nō poſſet. ar.ff. de nego. ge. ſi pu.§.ſi ti.ad idē ē ar.ff. depoſiti: bona fides.ff.s̄ rei vē. offi ciū.⁊ h̄ dz facere etiā ſi p̄hiberet q̄ nō reſtitueret: q̄z multa bona ⁊c̄.xlv.di.de iudeis.xxiij.q.iij.ipa.⁊ h̄ dicūt q̄dā ita cē ver nisi p̄ babilit timeret graue piculū i de p̄ſentiz. vbi gra: q̄z timet q̄ ille a q̄ ſic res accipit eū occideret: vt aliud p̄ſile timeret in ſua p̄ſo na vt alioz. nā i hoc caſu dicūt q̄ dz eā reſtituere ei in quē eā alie nauit: ⁊ nō ei cui eā furat⁹ ē. ar. C. depo. auc̄. ſed tō. ⁊ dicūt q̄ nō peccat reſtituēdo ei poſſeſſionē quā hēbat: q̄z nihil iuris mō tri buit ei: ſz poſſeſſionē quā p̄mo hēbat ⁊ quā furto vel fraude ſibi abſtulit ſibi reſtituit. vñ ſz peccauerit q̄n p̄mo dedit modo tm̄ nō peccat: q̄z nihil dat. alij tm̄ dicūt q̄ ex q̄ eā hz oīno eā reddat vero dño: q̄z p̄ñt nullū ſcādalū dz facē pctm̄ q̄ō eēt ſi eū nō dño reſtitu eret: ſz ⁊ ſi nō hīet eā bn̄ dicūt q̄ meli⁹ ē vbi timet hec picula p̄ tura q̄ nec furaret eā ab eo in quē alienauerit: nec fraude accipi at: īmo ſi iueniret eā i viā dimittat eā: q̄z i veritate ſua nō eſt. ar. C. vñ vi. q̄rebat. alij dicūt q̄ meli⁹ ē in h̄ caſu. ſ. q̄n eam hz q̄ nec vni nec alij reſtituat: ſz occupanti dimittat. q̄z nihil ad eū de ea ⁊ ſuū pctm̄ defleat. h̄ tm̄ videt q̄ tūc totū dz hīe locū q̄n nō tenebat ad reſtitutionē. puta q̄z ad man⁹ ei⁹ deueniſſet ſine datiōe alicui⁹ ⁊ ſine oblatiōe. nā ſi ei data eēt vel alij abſtuliſſet: tūc tenet ad re ſtituēdū ei q̄ eā dedit vt ei a quo abſtulit: vbi aūt nō timeret ſi de grave piculū p̄ñt uē tuz: tunc ſatis dicerē q̄ vero dño eā reſtituat: ſi aūt ille i quē alienata eſt res nō ſciebat eā eē furtiuam: tūc nullo mō dz ei auferre poſſeſſionē: niſi ex voluntate ſua: ⁊ ſi ad eū quo cūq̄z mō pueniat poſſeſſio noīe eius in quē alienauit eā ipſi reſti tuet. ar. C. depo. auc̄. ſed iā. ⁊ q̄z niſi cū ſcādalo. j. de no. ope. nū. c.ij. ⁊ idē in ſimilibus iudicādū eſt: ⁊ h̄ dicimus in cōſilio animę: nā in iudicio in pluribus ſecus fieret p̄pter ignorātiā facti. (indi cat.) No. aliquē teneri indicare furē. ff. de his q.la.oc.l.j. ⁊.y.ff. de furt. ciuile. ff. de iure fiſ. ex quibuſdam. §. diuus. C. ad.l.cor. de fal. minore. C. de his q̄ ad eccle. cōfu. p̄ſenti. ff. de p̄e. verbis. nō ſolent. ar. cōtra. ff. de cō. ob tur. cau. l.iij. §. vlti.

EX litteris. (ifamia.) Jnfamia facti grauat opinionē. ff. de obſc. li. l.j. ⁊ a p/motiōe repellit. xxxiij. di. laici.

De vſuris. Rubrica.

VSura p̄hibita ē i veteri ⁊ i nouo teſtō: vt ibi: Mutuuz dātes nihil inde ſperātes. xiiij.q.iij.c.j.⁊ ſeq.⁊ iō p̄hibet ita gnāliter vſu/ra: q̄z ſi liceret eā accipere oīa mala inde ſequerent: ⁊ maxīe: q̄z nō in tēderēt hoīes culture poſſeſſionū: niſi q̄n aliud nō poſſent: ⁊ ita tāta ē caristia q̄ oēs pauperes fame perirent: q̄z ⁊ ſi poſſent hīe ter/ras ad colēdū: nō tm̄ poſſent hīe habitare ⁊ inſtrā ad colēdū neceſſa ria: cū ipi pauperes p ſe nō haberent ⁊ diuites tū p̄p̄ lucrū tū p̄p̄ ſecuritatē poti⁹ vſuras q̄z i minoza ⁊ min⁹ tuta lucra ponerent pecuniā: ⁊ ſi aliq̄ ibi ſua expēderēt ita cara eēnt victualia q̄ pau peres nō haberēt vñ emere poſſent: ⁊ h̄ eēt maximū ⁊ ſūmū pi/culū in fidelibus: vñ dz magis elegit peſtē q̄ cōis eēt oīb⁹ cōter pauperibus ⁊ diuitibus q̄z elegerit famē q̄ tm̄ pauperes perirent.

Jtē alia cā est: qz vix pōt esse qn aliqs vsuras debens diu duret sine pauptate que nimis est periculosa nisi paupertatis desiderīū alicui ex spāli dei dono cōcedat. vnde Salomō dixit: Diuitias ⁊ paupertatē ne dederis mihi. Jtē multa alia mala sequuntur: qz in dividendo pecuniā ⁊ diligendo vix euitatur idolatria: ibi enī est semp cor auari: nā vbi est thesaurus tuus: ibi est ⁊ cor tuū. ⁊ gratius intuent aurū q̄z solem. xlvij. di. oīs. ⁊ sic est inueni refere oīa mala q̄ puenirēt ex vsuris: ⁊ ideo ita generaliter phibita est a dño vtroq; testō. nā lz inueniri forte posset casus vbi iure naturali qs nā homini indidit nō esset peccatū vsura: nō ꝓpter mala ⁊ pericula q̄ sequerent in oī casu phibita est. qdaz tn dicūt ⁊ forte nō male qz etiā nō est inuenire casuz instinctu nature q nō phibeat. dicūt etiā qdā vsurā phibitā magis: qz esset ō charitatē ⁊ pietatē q̄ teneor subuenire ꝓximo q̄z ꝓpter mala q̄ sequunt. Jtem lz aliquādo ex alijs cōtractibus possint seq mala: qz tamē non ita cōmuniter nō sunt phibita.

DLures clericorum. Vsura est lucrū mutuo pacto debitū vel exactū: nā si gratis aliquid det nō ē vsura. xiiij. q. iij. vsura. xviij. di. de eulogia. nisi spes adsit. ar. s. de simo. tua. xiiij. di. c. j. ⁊ si cōsistit mutuū tn in his que consistūt in pōdere numero ⁊ mēsura. xiiij. q. iij. vsura. ⁊ q. iij. nubli. Vltra sortē aūt lz accipere fideiussori q̄ vsurā soluit: qz non est sibi lucrū sed interesse: ⁊ eodem modo si tenebaris mihi soluere ad diē certū: ⁊ qz nō soluisti aba alio sub vsuris accepi restituere teneris. s. de fideiuss. puenit. cōstitutus. Jtē rōne dubij si plus recipiat nō est vsura. j. eo. in ciuitate. ⁊ c. nauigāti. (vel h). s. qz recipiat possessiones pignoris ⁊ ꝓcipiat fructus vltra sortē. (beneficiū.) Repete que diximus. s. de feud. c. j. (redimēdum.) qz is q detinebat res ecclesie nunq̄z forte habebit pecuniā nec habere poterit nisi cū tāta difficultate q̄ potius eligeret nō redimere q̄z cū tanta difficultate redimere: ⁊ lz possit ꝛ̄ium cōtingere. s. qz facile debitor recupabit pignᵒ: qz eū pōt cōtingere q̄ non recupabit: iccirco dedit hāc licētiā. vel dic melius si in feudo licite hꝫet aliquis res ecclesie nunq̄z sic liceret fructus retinere: sed loquit in eo casu qñ certū erat q̄ licite rē ecclesie detinebat: qz licitū est fructus non cōputare in sortē. Jtē alius casus est: qz gener fructus rei sibi obligatus ꝓ dote licite retineret nō cōputatos in sortē. ff. de do. excep. pater. caueāt tn ne qd in fraudē faciāt.

QVia in omnibus. manifesti). i. de qbus cōuētiōe vel sniā cōstat q̄ sint vsurarij. de hoc no. j. eo. cuz in dioc̄. (ad cōionē). i. ad recipiendum corpus xpi. (xp̄ianam.) istis tribus excōmunicationibus excōmunicati sunt publici vsurarij ipo iure. (repete.) episcopo dia. xx. q. iij. constituit.

QVper eo inuoluatur. Quero an liceat alicui ad vsuras recipe. Ad h dicūt qdā q̄ cuicūq; licet accipere ꝓ quolibet opere virtutis: vt si velit inde facere elemosynas vel edificare ecclesiā: vel alia hmōi. sed si acciperet ad vsuras vt luxuriose viueret: vel vt lassiuiret in eo h non licet. alij dicūt q̄ h nō est sic indistincte dicendū. nā nō credūt licitū accipere ad vsuras pecuniā ꝓ pascendis pauperibus q modicū egent: vel nullo mō: ⁊ tn opus veritatis est. s. misericordie vel liberalitatis: sed dicūt q̄ ille qui accipit mutuū debet cōsiderare tēpus ⁊ locū ⁊ multas alias circūstātias in mutuo vsurario contrahēdo: debet etiā conferre inter bonū qō sequit ex opere virtutis: q̄ faciet ex mutuo vsurario: ⁊ bonuz qō sequit si omittit accipere pecuniā mutuā: qz si ex opere virtutis sequit magnū bonū: vt qz pascit pauperes fame morientes: vel edificat ecclesiam: vel emit calicē que ꝓpetuo deputabunt ministerijs dei: ⁊ ex dimissione accipiēdi mutuū modicū bonū sequit: qz creditor iā volūtate est vsurarius. Jtē si nō dederit mihi paratus est q̄ accipiet eā dē pecuniā ad vsuras. nā in ꝓdicto casu nō tn accipere pōt oblata pecuniā sub vsuris: sed rogare eū vt mutuet sub vsuris dicēdo vsurario q̄ lz in oī casu peccatū sit dare ad vsuras. minus tamē peccat si dat in bonū opus q̄z in malū: sed ecōuerso. siqs videret hominē paratuz ad pniam: vel saltē volentē decetero abstinere ab vsuris: vel nō inueniēs aliū paratuz accipere sub vsuris: tunc est maius bonū abstinere a mutuo vsurario q̄z facere quantūcūq; bonū opus virtutis. ar. qz peccat q̄ maius bonū non ꝓfert minori bono. Sed dices nunq̄z faciendū est peccatū ꝓpter aliquod bonū: sed peccatū est dare operā q̄ ille det pecuniā ad vsurā: ergo nunq̄z debeo accipere pecuniā ad vsurā: cū h nō possiz facere nisi de vsura. so. vsurario est peccatum dare ad vsuram: ⁊ hego nunq̄z suadeo: imo dissuadeo: sed me ꝑligere in vsura dāda potius est ei bonū lz nō meritoriū q̄z malū: imo plus videt q̄ quando alius paratus est accipere pecuniā ad vsurā ⁊ ipe paratus est dare q̄ ego nō solū ꝓ opere virtutis possum accipere pecuniā ab illo ad vsurā: sed etiā ꝓ opere idifferēti: ꝓ opere dūt peccati semper peccat q̄ accipit pecuniā ad vsurā nō solū in eo q̄ ꝓ illicita cā accipit: sed etiā in eo q̄ vsurario cōsulit q̄ de illicita cā mutuet h vsuris: ⁊ videt q̄ semp sit peccatū accipere sub vsuris nō qñ rogat q̄ eū sub illicita cā ꝑligat: plus videt q̄ si aliqs vellet pascere pauperes fame morientes: vel aliqō opus facere virtutis: quo omisso picula timentur: vel corpoz vel aiaꝫ q̄ tūc si inueniat aliqs q̄ hz pecuniā vel granū vel aliā speciē illi opi necessariā q̄ rogari vt illā donet vel mutuet: q̄ si noluerit facere pōt ei suaderi q̄ spēm illā mutuet sub vsuris: qz minus peccabit si sub vsuris mutuet q̄z si teneat eā abscōsam in tanta necessitate vel vtilitate. ar. qz inter duo peccata suadēdū est q̄ maius euitet.

QVm tu manifestes. ꝓmulgatā.) s. eo. qz. (ante.) ꝓpter h nō ꝓbat cōstitutionē trahi ad ꝓterita: nā cōstitutio dicebat vsurariū cogendum restituere vsuras: cū ergo h vsurariᵒ nōdū restituit vsuras: sed debeat i futuꝫ restituere pena ī posita etiā h cogit. (penā.) hec pena sat] suffice re dz a ꝓncipio: sed si vsurarius nō restituat excōicabit. s. de iure iurā. ad nostrā. j. eo. ꝓterea. (paupibus). s. de homi. sicut dignū. (possessiōes). ff. de leg. ij. impato. C. de rei vē. si vt ꝓponis. §. tertiū. C. ar. tu. l. j. speciale est h. alᵒ enīz lz ex pecunia mea dūmodo non meo noīe emant possessiones nihil iuris in eis habeo. C. de rei vē. si ex eo. ⁊ intelligūt quidaz h. s. q̄ ei auferri debet possessio qñ ex cā lucratiua ad aliquem puenit: secus aūt si ex cā nō lucrati ua. alij aūt dicūt idē vtrobiq;.

IN ciuitate. non valent. Lōmuni estimatiōe. (ꝓmittūt.) nō decepti: alᵒ enim si decepti eēnt cū liceat cōtrahētibus se inuicem decipere nō eēt peccatū. C. de rei ven. si voluntate. nec ob. qō dicit apls: Nemo in negocio circūueniat fratrē suū vt exponat in negocio. i. in negociatiōe. sed dic nemo circūueniat: ita q̄ circūuentio det cām cōtractui: qz tūc ipo iure nō tenet: sicut qñ incidit potest agi vt rescindat. ff. de dolo. elegāter. vel nemo circūueniat in negocio sup ple venditionis vltra dimidiā iusti ꝓcij. j. nō dimidiā possent se decipere iure fori. s. de emp. ⁊ ven. cū dilec. sed forsan nō iure poli. (accipiunt). j. eo. consulit. (ex forma). s. de pig. illa vos. sed ex intentione. si intentio est vt ex ꝓrogatiōe termini maius sit ꝓcium ⁊ est h qō dicit in fi. cū cogitationes ⁊c̄. C. de sol. l. pe. (ex forma.) hmōi cōtractus nō potest censeri vsurarᵒ ex forma: qz vēditio ē ⁊ nō mutuū: ⁊ ī mutuo tn ī teruenit vsura. ar. xiiij. q. iij. c. j. ⁊ iij. vl nō pōt iudicari vsurarius ex forma: qz qui hūc contractū fecit semp dicere potest potuit plus minusue valere: si tn credat q̄ minus eēt valiturū: sed ex intētiōe est vsurarius. s. de simo. tua nos. j. q. j. qui studet. xiiij. q. iij. c. j. ⁊. ij. Jtē si plus vel minus possz vallere: si tn statim volebat vendere cōi ꝓcio: ⁊ ꝓpter ꝓrogationem tpis vendidit carius intentiōe est vsurarius. j. eo. c. vlti. ⁊. c. ꝓr. (ex forma.) Ex hac decre. satis innuitur q̄ si aliquis ꝓ certa pecunie quātitate emeret aliquē redditū grani vel vini: vel aliū cōsimilē ꝓpetuo sibi ⁊ suis heredibus dandū a venditore ⁊ suis heredibus: vel ad certū tēpus: vel ad tēpus vite alicuius q̄ licitus est hmōi contractus dūmodo redditus annuus cōi estimatione nō excedat redditū quē haberet vel habere posset si terrā de tāta pecunia emisset: ⁊ si excedat cōmuniter nō est licitus cōtractus ar. j. eo. cōsuluit. q̄ dā tn dicūt q̄ qñ ī ꝓpetuū emit q̄ nunq̄z potest eē illicitus cōtractus quātūcūq; sit magnus redditus respectu ꝓcij: qz lz cōtrahētes se decipe. ff. de mino. in cause. ij. §. fi. alᵒ videtur ⁊ forte melius q̄ siqs emit redditū cōstitutū ante cōtractum vel actionē venditā: siue cōstitutus fuerit iure: puta in domo vel possessiōe vel alᵒ hmōi: siue in pson̄: puta vel liberi vel rustici: vel actor vel nomen. Jtē siue certus sit redditus: puta q̄ reddit x. siue incertus: puta q̄ reddit quartā fructuū q̄ ꝓcipiunt de aliqua domo: vel de operis alicuius pson̄e. Jtē siue sit ꝓpetuus contractus: puta q̄ extendit ad heredes vtriusq; cōtrahentiū: siue sit ad vitā hoīs: siue sit ad certum tēpus: vsq; ad. v. annos. Jtē nō refert si redditus sit in pecunia: siue in alijs rebus: siue in facto. nā semp in omnibus ꝓmissis reputāt contractus legitimos alᵒ licitos: qz ibi est purus ⁊ licitus cōtractᵒ venditiōis: nam ibi est ꝓciū. s. certa pecunie quātitas. Jtē ibi est merx. s. certus redditus vel cañ. vel annona. C. de sa. san. eccle. iubemus. in ꝓn. ī auc. de rebus eccle. nō alie. vel actio. C. de here. vel ac. ven. ꝓ tertiū. sed bis videt eē cōtrariū q̄ dicit hec decre. qz nō est dubiū q̄ vsq; ad

ad aliud tempus saltem longū plus percipiet de redditu q̄z sit
preciū ⁊ in actione ꝓstat:q2 plus in noie q̄z sit preciū qđ dedit.so
lutio licet certū sit q; vsq; ad.xx.ānos vel quinquaginta vel vltert
ores plus accipiet de redditu q̄z sit preciū qđ dedit: tñ hec certi
tudo nō facit illicitū ꝓtractū vēditionis: cū hoc etiā sit in vendi
tione alicui⁹ possessionis vbi certū est ꝑm inferiores cās q; plus
accipiet de fructibus eius q̄z sit preciū qđ ꝓ ea datur ⁊ sine ex
pensis vel labore dādo eā ad vitiū certū vel emphiteosim ꝑ enī
tantū reprehendit qñ carius vēdit mercē propter terminū quē
dat prolixū emptori ad soluendū pecuniā:vl q2 pro mīori emit
mercē:q2 statim dat pecuniā.⁊ p prolixius temp⁹ expectat mer
cē que penitus sunt illicita:q2 ꝑ solūmodo vēdit tēpus ꝑ illa pe
cunia que venit ⁊ iustū ꝑciū excedit.qđ ex eo apparet:q2 si vtra
q; parata essent preciū ⁊ merces pro minori fieret ⁊ in casu nō
ota sunt pñtia nec vēdit tps:q2 res ipse de quibus diximus sez
redditus vel actio tñ valebit vel ad minus credit valere subse
quētibus temporibus quantū mō valet:vl ad minus ē dubium
⁊ hoc sufficit ad hoc vt ꝓtractus sit licitus:vt ꝑ.idē intelligunt q
dam ⁊ si redditus vel nomē de nouo q propter hoc ꝓstituit in re
bus vel personis alijs ꝓtrahentibus:puta q2 dicit emptor. tu cō
stitues tales redditus in tali possessione.vel seruo vl facies q; ta
lis ꝓfitebit se debere tibi mille vsq; ad annū.⁊ ego de illis mille
vel magis de actione pro illis. ℳ. ꝓpetēte dabo tibi quinq̄gin
ta.nā dicunt oēs ℨctus illos licitos:q2 nō est mutuū sed emptio.
Jtē multi casus possunt inueniri q; iste emptor amitteret in hoc
ℨctu:puta si inops fieret nomē sed certe añ ꝓsulendū est oībus si
delibus q; ab hmōi ℨctu abstineāt.ſ. q; de nouo ꝓpter hoc cōsti
tutū redditū vel actionē emant.istud aūt penitus videt illicituz
q; ipse idem q̄ dicitur emptor in se constituat redditum vel actio
nem qua se obligat ad plus dandum vel in pecunia. vel i specie
q̄ accepit(dubiū).ff.de iudi.sigs ex.C.de vsu.vt ea.(dubium.)pro
babiliter:nā licet casu fortuito ꝓpter modiū vnius vel alter⁹ pos
sit plus valere nihilominus in intentione vsurarius erit.

Preterea.dignā. ē.e.cum tu.

Conquestus est. de feudo.de ꝑ no.ē e.c.j.ē.de feu.c.j.

Quanos.vsuras. ⁊ omne dannum qđ occasione do
nationis vsurarum contingit creditori cogendi sunt
de hoc notatur.j.e.michael.

Consuluit nos. pro intentione si cre
ditor principaliter in
tentionem habet ad lucrum vsura est:vel malum lu
crum:alias si secūdario aliquid spectat alias sperat.
secus.lxj.distin.quid proderit.lxxxix.di.si offeraz. Jtem recipe
re ex tali spe secundario non est malum.j.q.ij.q̄ꝑ:q2 tenet ei
ad antidota.ff.de pe.here.si leg.ē.de testa.cum in officijs. sed et
qui principalem habent intentionem ad vsuram:licet vsurari
us sit non tenetur restituere.ar.ē.de simo.c.vl.nisi forte aliquid
faceret quare debitor ⁊ si non voluntarie tamen necessario ei da
ret:puta quia negat sibi terminū nisi det aliquid:⁊ vbi plus vē
didit propter dilationem:quia tunc restituere tenetur. xiij.q.v.
non sane.in fi.alij tñ dicūt q; semp tenet restituere:⁊ est tuti⁹.(in
ducendi.)si aūt agē posset.(ꝺditione.)ex hoc canone queritur.

Quia pernitiosum. renūciasse: naz
ex hoc apparz
eos fuisse vsurarios.(appellatōis)friuole:q2 si appel
laret a sententia audiendus est.alij ℨ.

Post miserabilē mittēdas)ꝑm tenorē
decre.j.e.quāto.

Quas dudum. restituē. repete q̄ dixi
m⁹.ē.ꝺ iurīu.ꝺbitores

Quia frustra restituerit:nec sufficit sola cau
tio q; vsuram restitueret.ē.
de re iu.cum aliquibus.ff.de pig.ac.q; si non solū.ni
si magna causa inueniat.ff.de re iudica.l.iiij.§.q; ait pretor:: vel
si debitor consentit.ff.de pigno.actio.si rem.§.omnis. Sed num
quid alius a conuento potest hanc exceptionē proponere:⁊ di
cunt quidam cum hoc.c. generaliter loquatur: et fauorabile sit
saluti anime ⁊ restitutioni vsurarum prouidere q; iudex ex officio
conuentus etiam si ab eo non exegerit vsuras possit ꝑ apponere
j.c.proxi.ar.ff.de postu.quos prohibet:⁊ etiam quicunq; alius
procederet ꝑ sicut proceditur.ē. qui ma.ac.pos.c.fi.sed nos de iu
dice ꝑ non credimus quia non cauetur iure.alij dicunt q; sufficit q
faciat publice nūmati:vt si aliquis est qui conqueratur de eo de
vsuris compareat.ar.ff.de furtis.falsus.§.aliena. Quid si alius
q̄ ille contra quem agitur proponat hāc exceptionem.et p ap
pellationem proroget negocium.nunquid interim silebit causa
super qua impetrate sunt littere?⁊ dicunt quidam q; sic.hoc nō
placet:cum etiam si nullus compareat tamen conuentus pōt ex
cipere.vnde sibi imputet si ipse non excipit:imo plus dicim⁹ q;
alius non admittitur ad excipiendum sed solus conuentus:alij
dicunt si sit liquidū eum soluisse vsuras q; prestabit cautionē de
satisfaciendo si apparuerit eum debere vsuras que petuntur ab
eo.ar.C.de cōpen.l.vl.ff.de iudi.in omnib⁹. Alij distingūt ex cu
ius parte emittatur appellatio.C.de temp.in inte.petendū.nos
precedentes distinctiones.ſ.preconizando:cōicando:⁊ cauēdo
differentias:habere locum q̄ñ conuentus excipit.in alio aūt nō
cū nō excipere possit.(restituit.)Sed nunquid ipsi qui accipiunt
vsuras ⁊ si non cogantur restituere alijs vsurarijs nunquid nō
reddent alicui? Rñ.auctoritate superioris dabunt illas alijs debi
toribus vsurarijs illorum creditorum ⁊ non illis vsurarijs a qui
bus ipsi vsurarij qui modo petunt vsuras extorserunt vsuras.
⁊ sic exonerata peccato.⁊ etiam vtiliter gerunt negocium illius
cui restituere tenetur:⁊ quo ad corpus:⁊ quo ad aiam.vñ cum
possint in hoc casu repetere q; sic soluissent vtiliter.multo fortius
ꝓpensare si postea ꝺ eos agatur.ar.ff.de neg.ge.si pupill⁹.iudex
aūt q̄ñ restituat vsuras alijs q̄z his a quib⁹ accepit faciat sibi ca
ueri ad sensum suum q; nullum dānum imposterum possit con
sequi ab his a quibus acceperat vsuras.(audiat). hic apparet
hāc exceptionē declinatoriā fori.

Quam in diocesi tua.dubitaf ꝺōi fama
(argumētis)i.legitis
probatōibus.vel dic q; appellat argumenta fam:im
publicam cum aliquibus alijs āminiculis.ar.xxxv.q
vj.si duo.vel dic argumenta appellari si venditur ad terminū.
ē.e.tua.in ciui.consuluit.vl si facit emptiones sub ea conditione
q; teneatur restituere aucto precio.vel sibi retentis fructibus.ē.
de emp.ad nostram.ē.de pig.illo.vel quia appareant instrumē
ta vsurarum:vel quia cellas tenet ad pecuniam mutuandaz.ali
quando enim ex presumptionibus iudicatur.ē.de elec.cū ex offi
cio.ij.simile habes in heresi.ē.de here.excōicomus. simile et in
adulterijs.ff.de adul.maritus.

Salubriter.cōputādos. dū
mō
onera matrimonij sustineat. recipit enī fructus pro
interesse ⁊ non pro vsura.sic etiam non est vsurari⁹
fideiussor repetens vsuras quas soluit pro debitore: vel si acce
pit pecuniam sub vsuris vt satisfaciat creditori apud quem fide
iussit.ē.de fideiuss.peruenit.⁊.c.cōstitutus.⁊ dicim⁹ q; q̄ꝺiu ma
ritus tenetur alere vxorem tādiu potest vti fructibus non cōpu
tatis in sortem.sed postq̄z non debet eam alere alere non debet
fructus accipere.vnde credimus q; si mulier habet pignora do
tis sue post mortem mariti q; debet fructus illos in sortem cōpu
tare(fructus).C.de iure do.pro honoribus.

Michael laicus.suo. cum enim ex
persona pa
tris agat eius personā defendere debet.ff.ꝺ reg. iur.
ex qua persona.ff.de procu.seruū. §. penul.immo q;
plus est si non egerit ex persona patris tamen obstat ei exceptio
si pater vel ille cuius heres extitit vsuras accepit etiā si nihil ad
heredem peruenerit.ē. e.tua.ē.de rap.in litteris.xvj.q.vj.si qñ
xij.q.ij.ēpo. qui manda.nō enim conuenitur heres ex quasi ma
leficio sed ex quasi ꝓtractu ratione indebiti soluti:vel ex iniusta cā
soluti.insti.ꝺ obli.que ex qua.de.ꝓtra.⁊ nō solū repellit rōne vsu
raz quas suo noie ꝺxit.sz etiā eaz quas noie alieno.xvj.dis.sicut
nō suo.Sed quid si iste agens non potest satisfacere illis a q̄bus
vsuras accepit? Rñ.q; prestita cautione q; restituet si poterit ad
mittetur ad petendū vsuras:nā spoliator restituitur vt possit alij
restituere.ē.de resti.spo.olim.nā ⁊ vbi nō pot statim soluere ad
mittitur fideiussor.ff.de re iudi.l.iiij.§.ait aūt pretor.

Quanto amplius.

Auiganti periculū. fatemur ta
men q; si na
uigās preciū accipiat vel aliud vt pecuniā secuz vltra
mare deferet ibi sibi redditurus siue periculū in se re
ciperet siue nō:nō esset vsura sed locatio operaz.sed vbi nō acci
pit preciū tantū vt portet sed negociatori dat vt in ea negocie ꝑ
est vsura:q2 pecunie nullus ē vsus vel vtilitas vtēdi:nec deterio
rat vtēdo.lxxxviij.di.ejciēs.(periculū.)⁊ ex ꝑ dicim⁹ q; si aliquis
parat⁹ erat emere merces ad portandū alibi:vel ad seruandū
certo tpe q; posset inde lucrari.⁊ ali⁹ indigēs pecunia ad eū ve

niat ⁊ offerat eandē pecuniā cū lucro sperato in loco quo ire volebat ⁊ in termino se redditurū promittit vsura ē ꝯct⁹ hmōi. nec scio eū excusare: lz. s. alij. ꝯdixerint. (eo tpe) de h no. s. e. i ciuitate. in glo. huius. (vēditurus.) quia si vendere volebat statim ꝓ alio precio minori si statim preciū soluēt vsura esset ad minus qio. s. e. in ciuitate. ⁊. s. e. consuluit. ⁊ eodē modo si longe precio maiori vendat. ar. eiusdem decre. consuluit. Jtē si volebat hic vendere merces ⁊ inuenit alium qui statim dat ei h tm̄ qz̄tum alibi esſz venditurus cum labore suo ⁊ periculo multo: nō videtur vsura dūmodo computatis periculo ⁊ labore non plus accipiat qz̄ ibi quo portare volebat probabiliter presumitur accepturus: nam qua ratione temporis poterit carius vendere eadē ratione: rōne loci. sed si pecuniā accipiat vsura est et etiā mutuū.

De crimine falsi. Rubrica.

FAlsidicus. testis iudici.) hūc iudex extra ordinem punire potest durante causa. C. de testi. nullū. post litez aūt finitā accusat de falso. ff. e. l. j. §. j. (ledit.) hic punit iuxta modū lesionis. xij. q. x. mbilomin⁹ C. de testi. nullū. (occultat.) exquo officiū testificandi assumpsit: vel si aliter non pōt liquere veritas.

OPer eo. retīeri si eniz ē psona suspecta nisi sint clerici. alij contra ⁊ maxime si sint sue iurisditionis ordinarie. idem credo ⁊ si sint eiusdē iurisditōnis delegati q̄ ad h: qz ordinarius ad mandatū coꝛcapiat.

HDaudientiam nostram. caracterē.) q nō ita profunde infigeꝛ vt sanguis effūdaꝛ sz tm̄ cutis offendik ne sit contra. s. de rap. in archi. s. ne clerici: sm̄iam. Sed ꝯ. C. de penis: i metallo. vbi dicik q facies ad imaginē celestis pulcritudinis figurata stigmate non fundeꝛ: alias fideꝛ. sed h stigma nō est figendū in facie sz in manu vel alio membro: vel est h speciale in odium tanti criminis. ō hac materia nota. v. q. v. illi qui.

IUra sepe mā. sedez. illi eniz q non sunt apud se. ap. nō liganꝯ hac cōstitutione (deputati.) hi sunt bullatores. (subiaceat.) per sententiā non ipso iure. pene enim excōicatōis ipso iure sunt inflicte.

IJcet ad rgimen.

QUam graui fratres. qñqz dñs papa vocat cardinales fratres. s. de offi. leg. officij. tm̄ simplices sacerdotes vel diacones nō vocat in litter] suiz cū eis scribit sed filios (in plurali.) olim erat ꝯriū. xxiij. di. cōis.

HD falsariorum. nequibit supplēt qdā nisi pbet ig̃rātiā exhibēdo actōez. C. de falꝛ. maiorē. nō enī ꝯmittiꝯ falsū siñ dolo. ff. e. diu⁹. vl dic q tūc ñ excusat ig̃rātia cū ñ pcessit examiatio cū ex h fuerit i clpa nō examiauit nec a ptioꝛib⁹ quesiuit. xxxvij. di. §. vl. ff. ō iu. ⁊ fac. ig. regula. si aūt precessisset examiatio ⁊ appareat eū ꝓbabiliꝛ deceptū: ⁊ oñdat actorē vt dictū est excusaꝯ. j. de ex. pre. int dilec. j. c. pri. Jtē hec decre. loquik tm̄ in litteris dñi pape. i alijs aūt secus. Jtē examinatio ē habēda diuersimode: nam in lr̄is q̄ sunt de gratia vel ꝯ iust vel ꝯ vtilitatē publicā maior indignatio est necessaria qz̄ in lr̄is ō simplici iusticia. j. e. c. pri. C. si ꝯ ius vel pub. vti. rescripta. (inferius.) ibi incipiūt pene iste: qui vo sub noīe. (inodatos.) h aūt ē canōlate sm̄e. (p quā.) ptātem. (vtūur). nectamen fuerunt fabricatores falsitatis. (spolientur.) per sentētiam. (obiecti.) forte canon ferende sm̄e est. sed littera cōtradicit (impetrāt.) sz nō p se exercēt falsitatē. (sed littera.) ptra.

HEccedens. presumi. ff. de do. si oleū. §. vl. ar. q si quis suggessit falsum in litteris de simplici iusticia nō psumik dolose feciſſe. secus si esset de magna gr̄a. q: dol⁹ ex pspicuis indicijs pbak. C. de dolo: dolum.

EXconsciētia. eccla) ō q̄ erat cā ad cuius amissionē se obligauit.

De sortilegijs. Rubrica.

IN tabulis. ⁊c̄.

EXtuarum teno re. astrolabij.) aliqui dicunt q si tm̄ astrolabiū inspiceret p astronomiam tm̄ q̄reret veritatem non peccant. ar. h a contra rio sensu: tm̄ quia nō sunt scie q̄ ad pietatez ducāt: i me facile inducerēt idolatriam dissuadendo eis vtēdūz ⁊ studendū. ar. xxxvij. di. si quis grāmaticam.

ECclesia vestra. p sortē.) no. nō soluz platū nō eligendum sorte: sz nec electores. (⁊ electorib⁹) alias aūt p litib⁹ dirimēdis lzvti sortib⁹. xxvj. q. ij. fors. (ppetua). xxvj q. j. nō stati. ⁊. c. se. ꝯ. e. q. c. j. so. ē. in. §. ij. cā. phibitōis ē vt p assiduitatē labenk in idolatriā sicut phibitū ē iuramentū vt non labantur in periuriū. s. de iureiu. ⁊ si xp̄s. §. j.

De collusione detegenda. Rubrica.

SCripta. f. v. (dissikare.) cū eēt infamatus. als eni nō dz ingrere. s. ō accu q̄r. vel dic q nō lz accusatori ab accusatiōe desistere lite ꝯte. ⁊ iō mādaꝯ ingri de collusione vt eos puniat. ij. q. iij. si quēquam.

CRimina. preteribat. Lārū tria sunt genera: ciuilis: criminalis: ⁊ spūalis. a ciuili pecuniaria sue p gr̄am sue p trāsactionē añ lit. ꝯtest. ⁊ post: iudicis auctoritate ⁊ sine recedē lz: nisi in famosa ac. in q̄ sine iudicis auctoritate trāsigere nō lz. ff. de his q no. infa. furti. §. pac. i crimīali vo añ inchoatā accusationē p gr̄az desistē lz. ff. ad turpil. muliē. ⁊. l. q̄z. tū. post nō lz sine aūcte iudic] ⁊ sine ꝯsensu rei nisi ifra. xxx. dies. sz nec inf illos si nō fuit mācipat⁹ tormētis. C. de abol. l. ij. vel p accusationē infamat⁹. v. q. j. qdā. ⁊ si alias desiterit i cidit vt turpil. si intēdit publicū crimē. C. ad turpil. l. j. Si vo puatū ex ordine punik. ff. ad turpil. si qs accepe. trāsigē aūt aliq̄ dato in crim̄ pu. nō lz ⁊ si fiat trāsactio nulla ē ⁊ accusat⁹ habeꝯ p ꝯfesso. C. de trāsac. trāsigē. ff. de pua. i oīb⁹. nisi tale sit crimē q̄ō irrogat pena sanguis: qz lz tūc trāsigē nisi in adulterio. C. de trāsac. transigere. sz h q accipit i cidit i turpil. ff. ad turpil. ab accusatōe. sed in aliꝯ crimib⁹ q̄ nō irrogāt penā sanguis trāsigē nō lz. ij. q. iij. §. puaricator. i loco illo in oīb⁹ lz nisi in crimīe falsi: vt i pall. l. trāsigere. ⁊ ē rō: qz sepe ad pecuniariā estimationē referet. s. vbi qō pecuniaria agit. Et idē dicūt aliq in puatis crimib⁹ vt furti: vi bo. rap. p̄dicta rōe: nec vnq̄z inuenik ꝓhibitū. Fin cañ. aūt fere oē crimē eē publicū puto. nec ab aliq̄ p trāsactionē discedē lz: vt h. ⁊ p totū ti. posset tm̄ dici q iust⁹ cauꝯ inspect] vbicū q̄z eps pōt dispēsare i puat] crimib⁹ ⁊ trāsactōi ⁊ simplici renūciationi auctoritatē pstare. v. q. ij. sic p̄mates. xc. di. discedētes. a spūali aūt cā siue sit inq̄sitōis siue denūciatōis. siue de reb⁹ spūalib⁹ ex cā lz p gr̄am discedē: q aūt sine cā discedit punik. ij. q. vij. q̄propter ar. s. de calū. c. fi. p trāslationē aūt nō lz. s. de deci. intellexim⁹. et no. s. de trās. c. c. ij. vbi aūt i crimīali vl spūali alr q̄z dz accusator desistir: iudex nihilomin⁹ ex offō ingret: vt h p totū. C. de abol. indulgē. ⁊. l. ij. vbi aūt vl iudex iusta cā discedē abol. i dulgebit C. de abol. l. j. ij. ⁊. iij. j. q. iiij. si quē q̄z. ⁊. §. puaricator. in cā mixta pōt recedē qñ vl. i cā aūt ppl̄ari silr p trāsactionē recedē nō licz nisi vt legik. ff. de pac. iuſ. §. vl. ⁊. ff. de iureiu. l. eū q. §. i ppl̄arib⁹ trāsactōis.)

HAduimus. h pēsio si bōa fide peracta sit nō excedit vitā paciscēt] nisi inſueniat auctas epi. s. ō trāsac. de ceſo. veniēs. (spoliare) ⁊ qd factū ē p collusionē nō tenet. ff. e. l. iij

IN tantū. clamor pmissis. ō h no. s. c. j. (aliogn. No. q vbi alicui ꝯpetūt due actōes ō iure cōi: vna post intēta pōt aliā attētare: vt appz i socio q ꝯ sociū furē pt agē ⁊ p socio ⁊ furti vtr̄ vult pmo: ⁊ vtr̄ post vlt. ff. p socio. rei. sz sec⁹ ē si vna ꝯpetit de iure cōi ⁊ alia de offō ptoris q̄lis ē nauca. sta. q̄ daꝯ de bñficio ptoꝛ: nā i illis si vnā eligit itelligit aliās renūciare. ff. nau. cau. sta. ⁊ ita. §. fi. ⁊. l. lz. §. fi. ff. ō sepa. l. j. §. ilō. sed his vi ꝯ. s. ō in inte. ꝓstitut⁹: vbi dī qō sil q pl⁹ ē q̄z si diuersis tpib⁹ admittaꝯ qs ad accusationē q̄ ꝯpetit bñficio ptoris. s. i itere. ⁊ ad offiñ iudic] q̄ dicē vēditionē nullā. sz certe so. ē. cuius: quia nos h logmur qñ alicui ꝯpetūt due actōes q̄ psequēdo vnā vā aliꝯ renūciare: sz decr. loquik qñ tm̄ altera ꝯpetebat sz tm̄ vt q̄z psequik pp dubiū: ⁊ sic pōt rñ. decre. s. de pscp. audit] i penalib⁹ aūt actōib⁹ q̄ surgūt ex diuersis delict] raro i pedit vna alterā. ff. de pua. deli. nunq̄z. sz si oriank ex vno delicto q̄tenꝯ occurrūt se impediūt ⁊ vltra. ff. vi bo. rap. l. j. ff. de ac. ⁊ ob. q fuū. si aūt actōes nō sunt pēales sz rei pſecutorie facta p alterutrā exactionē reliq̄ tollik. ff. loca. si merce. §. culpe. si aūt vna sit pſecutoria rei vt rei vē. ⁊ alia penal naturaliꝛ ⁊ ab initio vt actō furti: neutra p alterā tollik. ff. de fur. l. si pig. §. cū furti: nisi i casu q est. ff. nau. cau. sta. §

si. qs ē pālt. rone: qz eligēdo alterz de duob⁹. s. ius cōe vel bñficiū ptoris alti renūciare vī. ē ēt ali⁹ casus. ff. ō fur. is cui. vbi dī q si ali cui p re ꝓmodata ꝓpetit actio furti ꝛ ꝓmodati q vna p alterā tol lit ꝫ ħ ē ea rōe: qz. s. vtraqz actio. s. furti ꝛ ꝓmo. ꝓpetit p eodē. s. i teresse lit]: lz p actionē furti duplet vel q̄ druplet ꝛ i actōe furti vl ꝓmo. tñ sit simplū interesse. ff. de re iudi. nēo ex cā. §. q̄tiēs. si vo ab initio nō sit penalit̄ est actio q me. cā q̄ ab initio nullā ipōit penā si velit restituē tūc vna p alterā tollit. ff. q me. cā. metū. §. lz No q nō ē pluries ingrendū de alicui⁹ crimīe sicut nec ē pluri es accusand⁹ nisi i casib⁹ q̄s hēm⁹ no. s. de accu. de his: ar. C. ij. q v. mēnaz. C. ō pena iudi. qui ma. iu. auc̄. sed nouo. ff. ō iurīurā. si duo pa. §. vl.

De delictis puerorum. Rubrica.

QUeris. grādi (gētalib⁹) immūdicia enī carnis añ hos ānos nō pſumit (futura). ff. ad sill. l. j. etas. (etas) enī excusat. ff. ō mino. auxiliū. §. j. de cō. di. iij. eos.

REferente. inultū). i. nō p fecte vltū. s. c. pri. ff. de mino. auxiliū. §. j. punit tñ aliq̄tuluz C. si aduer. de. l. j. ꝛ ij. C. de pen̄. ipunitas. ff. de mino. si ex cā. §. ij ff. ō dā. infec. dā. §. si pupill⁹. xxj. q. v. si q̄s cuiuslibet. (centū sol.) aliquā tñ minorē penā exigere potest.

De clerico venatore. Rubrica.

EPiscopum. p̄sbyterz voluntate.) secus si cā recreatōis vel acqrendi victū. xxxiij. di. quozūdā. de ħ no. lxxxvj. di. qui venatoribus.

OMnibus.

De clerico percussore. Rubrica.

QUis. in aliq̄ gradu pcussor.) ꝓsuetu die. al. enī si semel. lx. di. euāge lica.

DĒterea.

DĒresentiū latoz. nō p cussit) ꝛ ħ ꝓstabat. als enī si dubium eſſz repellerēt. xxiij. q. vl. c. vl. imo sue ꝓscie relī quendū ē. s. de homi. petitio. ꝛ. c. tua.

QOntinētia. ꝓsilio.) tñ nō pōt dici qn pstite rit auxiliū: qz eo ipo q armat⁹ erat cū occisoz⁹ aliq̄s auxiliū pstari dicendū ē. ꝛ qz pugnauit cū alijs. si aūt nō pugnasset ſz a lōge stetisſz cū iusta esset pugna nullatenus teneret. vel dic q ħ nullo casu di cit irregularitatē ꝓtisse.

De maledic]. Rubrica

IMnotuit. nobis. depſsionē. (ex ptina cia. xj. q. j. si qs sa. si autē ex temeritate veniā meret. ij. q. iij. si qs irat⁹. ꝛ. § notandū. C. de iurīu. l. ij. qō autez fit ex insania miseratōe dignū est. C. si qs ipe. male. l. j. sed q dic q ex leuitate dixit ħ pbare dz. C. de iniur. si sine. (ꝛ bñficij) dicebat enī q papa multa faciebat de qb⁹ nullaz ptātem hēbat. Jtē dicebat q puit. ꝛ bñficia qb⁹ dñs muniuerat ꝛ decoꝛauerat ecclam romanā nō erat digna ro. ec. hze: vl q nō dispēsabat ec. ro. sua bñficia p subiectas ecclias.

TAtuimus.

De clerico excōicato deposito ministrante.

QUis. eps iuste) idē si iuste. (abscida tur). i. excōicetur.

QUis. p̄sbyter inf dicto.) sac̄dos enī depositus ꝓficit. ī mos enī ꝑuati suffragij pōt. xxviij. di. p̄sbyterz. x. q. iij. si qs eps (excōicatū) miozi excōicatōe. xj. q. iij. cū excōicato (obſuād⁹) vt si q̄s eis cō tenētib⁹ ſuare excōicationē cōicauerit: sit excōicat⁹ minozi excōi catione.

CLerici.

DLtoꝛes. pñtiū. (si. xl) idcirco pfigit ħ iste nūer⁹ qz si plēs cēnt ꝛ oēs ppetuo suspende rentur forte nimiam penuriam clericoz patēt illa eccla penuria etiā iusta dispēsandi ē. lv. di. pscis. ꝛ sic qlibet plar⁹ nō sp q̄drage narīū ſz alias idoneū numerz taxabit arbi. boni viri hīto respcū vbi plēs vl pauciozes sūt clerici. vl dic ħ dispēsari. s. hūc numerū ppt scādali tiozē. ppt quē sepe omittit rigoꝛ iur]. l. di. vt ꝓsti. j. q vij. q̄tiēs: qō itelligo verz vbi ōlinq̄ntes nō defendūt se aūctate. si aūt defendūt se aūcte bētici: puta qz licitū dicēt eē soluē inf dictū ꝛ celebꝛare tūc nō dormiet seueritas pp multitudinē. l. di. dño. lx xxij. di. plīmos: de pe. de. vj. c. j. j. ō ex. pl. inf dilec. in fi. ꝛ ħ appel lo multitudinē vbi scādalū timeī. si. n. nō timēt scādalū pp mlti tudinē nō eēt a cōi iure recedēdū. ita ne de pe. di. iiij. q vlt: ad tps in alijs aūt etiā post tēpus poterit dispēsare de spāli aūcte pape ꝛ nō aliter. xj. q. iij. si quis eps.

ILlud. dñs. excessuz.) tā de trāslatōe q̄z ō celebꝛa tōe p⁹ excōicatōez (ordinari⁹) vere nec oꝛ dinari⁹ nec dele. dz ꝓcedē ad excōicatōez nisi monitōe premissa xxiij. q. iij. ō illici. j. ō sen. ex. sacro. ſz tñ lata tz: ille tñ q nesciuit eū dele. iustā būit excusatōez lz tuti⁹ fuerit ſuare sniam excōicatōis (in ħ) si ꝓbabl̄r ig̃rabat. alias secus. s. de postu. ad ħ (vitare) cōio nē fideliū. ar. q excōicat⁹ dz vitare cōionē hoīm.

HRaternitati.

POstulastis. dispēsatū. cū papa non retineat dispēsationē sibi eps dispensare pōt. j. ō sen. ex. nup (ppt ħ) qz celebꝛāt ī loc] inf dict] (inodati) sen tentiā ī eos spāl̄r latā nō ipo iure (talia). s. celebꝛare ī ecclijs inf di ct]. exq̄ ppt ħ sunt excōicati. nos dicim⁹ idē siue pp ħ sint excōica ti siue nō: nā exq̄ celebꝛāt ī loco ī terdicto hāc penā ſbeūt

PRoposuit. ꝓ testes) no. sil abvtraqz ꝓpte testes ꝓduci. s. ō testi. cū tu. s. ō pscrip. illō (eos). s. burgen̄. clericos ꝛ fautoꝛes (cōicauit) insufficiēs fuit ħ excep. ſz ē ꝓsumptio. xciij. di. si iimic⁹. xj. q. iij. gb⁹ epi. Jtē ea rōe qz forma ī absolutōe ſuāda ē. ꝛ iō nō vī sufficē cōicatio ēt plati. j de sen. ex. cū desidēs. alij dicūt q exq̄ aliqs hī ꝓ absoluto ꝛ maxi me ab excōicatoꝛe sine aliq̄ ꝓbatōe sufficē ei lz ꝓstet eū aliq̄s fuisse excōicatū: nisi ꝓbet als cū adhuc excōicatū eē. (ō absolutōe) bur gēsiū clericoz ꝛ fautoz (p diffinitiuā) no. nō sufficē ꝓbare aliquē excōicatū fuisse nisi ꝓbet q tpe electōis hēret ꝓ excōicato. ſz certe ħ ē ea rōe: qz sic declarat articulū quē ꝓbare volebat sup eo tñ nō deposuerūt testes ſz sup eo tm̄ q fuerat excōicat⁹ sup q̄ n valēt depositōes tanq̄z nō iuratoz. s. ō testi. de testib⁹. vl dic melius q nūq̄z ꝓbauit eū aliqn̄ fuisse excōicatū nec ꝓfessio sua ꝓiudicabat sibi cū nō fuerit ꝓfessus q eis fauorē pstiterit vel q noīatiz ī eum excōis snīa lata sit: ꝛ bñ dicim⁹ q si aliqs ꝺ aduersariū suū exci pēt tu nō dēs audiri: qz tu es excōicat⁹: vel qz snīa excōis ī te la ta fuit a q̄ nō es absolut⁹ si eū ꝓbauerit fuisse excōicatū aliqn̄ sp tanq̄z excoicat⁹ repellit nisi ꝓbauerit se eē absolutū: nec ē ħ ꝺriū q no. s. p accu. sup his: vbi dixi q si qs obiecerit alij: tñ nō potes agē: qz ī te fuit snīa lata q nisi soluēs ifra. x. dies q eēs excōicat⁹ nā tūc nō sufficē ꝓbare q tal snīa lata sit nisi ꝓbet q ad dié nō sol uit. ꝛ ē rō diuersitat]: qz in ꝓmo casu ꝓstat eū fuisse ligatū cū snīa pur̄ lata fuerit. i scō aūt casu: qz sentētia nō pure ſz sub ꝓditōne lata fuit ñ ꝓstat eū eē excōicatū nisi ꝓbet excōicatio ꝛ ꝓditio.

APostolice se. suspēsiōis) ab offi. (igri). ig rāter ī vos latā suspensiōis snīam de facti ignoꝛantia.

J celebꝛat. peccet): qz ē in mortali pctō. s. q me. cā. sacr]: vbi suspensus ē q̄ ad se. j. q. j. sac̄dotes. (irregl̄aritat]) q̄ ad ħ vt si medio tpe celebꝛaue rit. s. post q̄z cōicauit excōicato nō possit vlteri⁹ celebꝛare sin̄ dispē satōe pape. xj. q. iij. si qs p̄sbyt̄. ꝛ. c. se. ꝛ idē q ħ dī de istis cōicāti bus excōicato idē dicendū est ī notoꝛio foꝛnicatoꝛe ꝛ ī simōiaco ꝛ alijs omnibus suspensis a iure cum ꝛ hi suspensi fuerint a iu re de quibus hec decretalis loquitur. xj. q. iij. cum ex. ꝛ. c. sequē. ꝛ vbi ē eadē rō dz eē idē ius ī suspēs ab hoīe. sec⁹ dicēdū ē: qz si ce lebꝛarēt ꝑdicte irregl̄aritat] notā incurrēt. xj. iij. si qs p̄sbyt̄. ꝛ. c. se. alij tñ dicūt hos. s. cōicātes cū excōicat]. ꝛ illos q p saltū ꝓmo uenit. lij. di. c. j. eē suspēdēdos ꝛ nō eē suspēsos a iure ſz tm̄ pp pec catū ꝓhiberi a sacris. ꝛ ħ ver⁹ vī: qz si iure suspesi eēnt celebꝛan do fierēt irregl̄ares. ꝛ fac̄ ad ħ bñ. s. ō re iu. cū etni. no. j. de sen. ex. cū me. tñ alij al̄r dixerūt. s. ō eboa. cle. si c ad idē ō sen. ex. solet (irregl̄aritat]) q̄dā sup hac mā dicūt ꝛ vt vī meli⁹ q q̄z tūcūq̄z sit excōicat⁹ miozi excō. siue ab hoīe siue a cañ. sp ē irregl̄ar] si cele bꝛat. xj. q. iij. si qs p̄sbꝛ. ꝛ. c. se. ī suspēs aūt distiguūt q dā: qz q̄z tū cūq̄z qs suspēdit a iudice siue ad certū dié siue ppetuo siue q̄usq̄z pēiteat sp si celebꝛat ē irregl̄ar]. hmōi. n. suspēsi nunq̄z debēt cele bꝛare nisi pri⁹ snīa al̄r absoluāt p iudicē si c snīa al̄r sūt suspēsi. aliq tñ dicūt q̄ ī vlti. casu. s. qñ suspēsus ē q̄usq̄z pēiteat. ſz certe p pri mis fac̄ multū. ij. q. v. p̄sbꝛ. vbi dī ō tali q ad arbitriū suspēdēt] satisfacē dz. ꝛ hmōi si celebꝛāt añ absolutoem sūt irregl̄ares. xj. q iij. si qs p̄s. ꝛ. c. se. s. ō excep. aplice. ī suspēs āt a deo q̄les sūt oēs pctōres q idigne coꝛp⁹ dei sumūt ꝛ iudiciū sibi mā. ꝛ bibunt: dic q nunq̄z sūt irregl̄ares si celebꝛāt nisi ī crimīa lib⁹ crimīb⁹: vt bo mici. ꝛ simonia. ō gb⁹ no. s. de renū. nisi. §. j. ꝛ ō tē. oꝛ. q̄sitū. bi. n.

ꝛ si peccēt nūq̄ tñ i cañ.repit̄ q celebrādo fiāt irregulares q̄ irregularitas.ō canonico tñ iur̄ introducta ē:vt no.s.de renū.nisi.§ iij.ꝛ de hac lusp̄sione vel minori excō.bñ distinguit̄.xj.q.iij. audi.i suspēs a cañ.ppt crimē vā q̄ fiūt irregulares si celebrāt.s.de re iu.cū etni.j.ō sen.ex.cū medi.lz ꝑnōne excōicati minori excō. sūt suspēsi a cañ.xj.q.iij.excōicatos:tñ nō sunt irregulares si celebrāt:vt h.so.excōicat⁹ maiori excō.ē ꝓncipl̄r suspēsus a deo ꝛ nō a cañ.nisi p appꝛobationē qō ex eo appz q̄ q̄zcito vlt penitē absoluit̄ a q̄cūq̄ ꝓfessore ꝛ statī pōt celebrare.j.ō sen.ex.nup:i fi. lz secus ē in suspēs a cañ.qꝛ ipi q̄zcūq̄ pēiteāt añ tps suspēsiōis finitū celebrare nō pñt:vt pall̄.decre.cū etni ꝛ cū medi.Sz oppono q i excōicatōe maiori aliq̄d adiectū ē a cañ:qꝛ i absolutōe ē necessaria aliq̄ solēnitas.j.de sen.ex.nup.ꝛ.c.duob⁹.Rñ.q tal adiectio facta a cañ.q̄ est tñ i solēnitate nō imutat statū suspēsiōis vl maiozis excō.ꝛ iō nō ē dicēda sñia cañ.ꝓpe sz dei tñ. Jtē nō dicim⁹ sñiam vl suspēsionē cañ.ꝓpe sz dei q̄ dic̄: sit suspēsus q̄usq̄ satisfaciat vl pēiteat.ꝛ iō statī post pñiam legitimā celebrare pōt.ꝛ ēt si añ celebrat nō est irregularj.s.de coha.cle.sic̄. vbi no. de notorio aūt fornicatore dicūt q̄dā q nō ē suspēsus ꝓncipal̄r a cañ.sz a doꝛq̄ ex eo appz q̄ q̄zcito pēitet licite celebrat.s.ō coha cle.c.q̄ sit tū: lz p cañ.i odiū crimis aliq̄d adiectū sit q̄ ad euitatōz eoꝝ.s.e.tua.xxxij.di.null⁹:ꝛ.§.vez.sz certe q̄zcito pēituerit ꝛ h⁹ sacerdotj officia sūt audiēda.si aūt nō sunt suspēsi a cañ.ppt crimē l; ꝓpt aliquē defectū:vt illegitimi ꝛ corpe vitiati nō incurrūt nouā irregularitatē si añ dispēsatōnē celebrāt.ꝛ h ꝓuat eccla ro. qꝛ q̄ñ dispēsat cū talib⁹ simpl̄r dispēsat sup defectu ꝛ nō sup irregularitate q̄z ꝓcedit ex celebratōe añ dispēsatōz.lx.di.aplica ꝛ no. s.de.i.pl.venies:ꝛ.c.puenit:ꝛ idē est si suspēsi sunt a cañ.nō ꝓpter crimē sed ꝓpter infamiā:sicut sunt illi quoꝝ crimia sunt notoria q etiā post pñiam ꝓhibent̄ celebrare ꝓpter scādalū et infamiā.s.ō coha.cle.quesitū.ꝛ tñ si añ dispēsatōez celebrāt nō credo q ꝓbāt nouā irregularitatē:qꝛ h in iure nō inuenit̄. suspensi aūt a ꝓfessoribus nunq̄z fiūt irregulares si celebrāt añ reconciliationē:qꝛ h nec iure cauet̄.ar.xj.q.iij.§.euidēter.ꝛ hēs de hac suspēsione.xxvj.q.v.p to.(eligūt)no.excōicatos maiori excō.nō eē interdictos nec suspēsos a iure:qꝛ sic eligē nō possent.s.de ꝓsue.cū dilec.alij dicunt eos suspēsos a iure.(iurisditōis)ea aūt q̄ ptinēt rōe officij nō pōt facē sine pctō.sz si facit ꝓferret executionē:vt h(sciēter).s.q sciat se excōicatū minori puta qꝛ scienter pticipauit excōicatis.(irritāda)repete q̄ dixi.s de elec.illa.(irritāda.)nisi egerit pñiam saltē tpe q̄ petit̄ cassari elec.nā tūc sec⁹ vt no.s.ō elec.ecclesia vīa.vel etiā si tūc si post elec.peniteat nō min⁹ ei⁹ cassabitur elec.qꝛ pñia p̄sumit̄ ficta:vt no.s.de elec.dudū.vel dic q pñia p̄sumit̄:lz egerit pñiam tñ eligi nō pōt ꝓpter sñiam iuris q̄ puatus ē cōione sacꝝ nisi ꝑmo absoluat̄.j.de sen.ex.nup.in fi.vbi no.in alijs aūt crimiosis qꝛ a iure positiuo nō sunt puati ecclasticis sacris:lz a deo sint puati aliud dicendū est.s.q eligibiles sunt̄ acta pñia sin̄ absolutōe.ꝛ dicūt q̄dā acta pña vñ postea acta penitētia licite tenēt dignitatē.pl⁹ plz q nō sunt suspensi ipso iure. (irritāda)alij dicūt ꝛ vt vā meli⁹ q̄ siue bon⁹ siue mal⁹ etiā bēticus vel excōicat⁹ dū tolerat̄ ab eccla p elec.ꝛ ꝓfirmationē etiaz si fiat a pctōrib⁹ etiā ab hēticj vel excōicatj dūmō tolerāt̄, bñ ꝓbit in hmōi mrimonio spūali quousq̄z sepent̄ palee a granis. ad h de cō.di.iiij.cū baptizat:qꝛ iste spōsus nō ē spōsus nisi in ministerio.vbū enī spōsus ꝛ vniuersal̄ eccle ꝛ spūaliū ecclaꝝ ꝛ etiā cui⁹ aīe ē sol⁹ xps.vñ apls:despōdi.n.vos vni viro virginē exhibere xpo.xxvj.di.acuti⁹:ꝛ.pō.tanq̄z spōsus ꝓce.de tha.suo.ꝛ i euangelio:q hz spōsam amic⁹ spōsi ē.amic⁹ aūt sponsi stat ꝛ audit ꝛ gaudio gaudet ꝓpter vocē spōsi. Jtē iste minister alias spōsus nō grauat filios nisi in misterio.vñ apls:rego plātaui appollo rigauit dñs aūt incrementū dedit.de cō.di.iiij.aliud i fi.ꝛ.j.q.j.si fuerit. Jtē baptizat fu⁹ h ꝛc. Jtē ñ horreat colūba misteriū maloꝝ.xxxij.di.ad h ē sub.§.vez.nec ē ꝯ q̄ no.s.ō elec.ꝓsideranim⁹ sez q elec.ē nulla vbi qs scient̄ idignū eligit.i llō.n.sic̄ statutū ē ō iure positiuo vt tali electōe nō obstāte null⁹ obiect⁹ teneat elec.ab alijs facta.fatemur tñ q iur̄ naturali tz elec.īmo pl⁹ qꝛ tal electio q̄ nulla cēsēt̄ ō iure positio si q̄ ad aliā ꝓfirmet̄ p supiorē erit ver⁹ plat⁹ i misterio.ꝛ tenebūt q̄ fecerit tā i tpalib⁹ q̄z i spūalib⁹.ꝛ tñ dicim⁹ q etiā post talē ꝓfirmationē tz electio facta ab illis q non peccauerāt ꝛ ad q̄s erat eligēdi devoluta ptās:vt no.j.de excess. pla.int:ꝛ tñ supior ꝓfirmet elec.hmōi nō vocato illo cui⁹ elec.ñ tenebat:nō tz hmōi ꝓfirmatio:lz .n.teneat ꝓfirmatō sine cāe cognitōe facta vbi null⁹ est ꝯdictor.vel ēt vbi null⁹ ē in possessione.vel null⁹ ē ꝓfirmat⁹ tñ vbi aliq̄s horū intuenerit nō valet ꝓfirmatio ar.s.de elec.dudū ro.ꝛ.C.si p vī.vel ali.mo.l.fi.s. de elec.transmissaz:ꝛ idē forte ē si ali⁹ solūmō ē elect⁹.tñ ꝯ no.s.de elec.dudū ro.sufficit q electores ꝓpareāt.h tñ sat̄ dici pōt q nō tz ꝓfirmatō electōis in ꝯdictōe nisi citat̄ ptib⁹ vel a iure vel ab hoīe rōne diuersitat̄:qꝛ electores vtūq̄ iure ꝓuato:ꝛ iō nullū ordinē ꝓuare debēt.sec⁹ aūt ē i ꝓfirmatore q vice iudicj fungit̄.(ad suspitionem) corpis ꝛ sanguis dñi ꝛ aliox sacꝝ.cū ḡ q̄libet clericꝰ tā i dignitate q̄z ex ꝓstitut⁹ tā in maiorib⁹ q̄z in maiorib⁹ ordinib⁹ ꝓstitut⁹ ad h teneat̄ ꝛ excōicat⁹ maiori excō.h nō possit nec ad dignitatez nisi ad clericatū eligi poterit(ꝓtut̄).i.executōis gr̄e collationē hē bat.n.executionē q tales ordines recepit(collatōe)miz vā q h dicitur q excōicates excōicatis q suspēsi sunt a pticipatōe sacꝝ saltez ꝓpter pctm̄.xj.q.iij.cū ex to.nō sūt ꝓuati collone sacꝝ cū eis ñ liceat sac̄ ꝓtingē exq̄ pctores sunt.lxxxj.di.mīsteriū. ꝛ maxīe cū sacris q̄bus ꝓferr̄ executio vt ordines sine missa ꝓferri nō debent lxxxv.di.c.j.ꝛ.c.q ad.ꝛ.c.se.Rñ.q peccat ꝓferēdo sacr̄a:vt h.j.q j.oīa.lxxxj.di.si q sunt mīstri.ꝛ meli⁹.xv.di.illō.nō illa de q̄b⁹ ex ꝓssū hēs.xxxij.di.§.vez.ꝛ expōe lr̄az nōvā remot⁹ collone sacꝝ i.q collata ab eo sacr̄a ñ recipiant̄ a sbdit̄:sz a pticipatōe ꝛ peceptōe q̄ eū tāgit ꝛ ꝯmaculat.alij dixerūt q lz sacerdos peccet celebrādo missaz nō tñ peccat ꝓferēdo sacr̄a.(in ꝓtēptū)ille.n.q ptingaciter cōicat excōicatis si ꝯ ꝓhibitionē ꝛ interdictū supiōris nō cōfert executionē h non ē vez sic̄ h appz:nec trāsit excōicatio ad tertiā pson̄.xj.q.iij. qñ mltos.ītellige igit̄ h qñ supior exp̄ssim interdixit cōicantes excōicat̄:qꝛ tūc nō possz ꝓferre executionē cū sint suspēsi:vt no.s.c.j.(feriēdus) p sñiam.

De clerico non ordinato ministrāte. Rubrica.

SIquis. baptizauerit.) nisi i necessitate xxj.q.j.ad limina.

EX litteris. ei tanq̄z sacēdoti (missaz) h ñ ꝓficit.lxviij.di.pl̄bri.j.q.vij. dauber tū:de bñficio aūt no.q̄ q̄si temp in bñficio lz dispēsare eꝑ:nā dispēsat cū nō ordīato celebrāte:vt h.ꝛ cū hōicidā.s.de cle.pug.in duel.c.fi.l.di.studeat.

C De clerico per saltum promoto.

QUe littere. ptermisso. liij.di.c.j.

QUOntinebāt. abbate dis
C De eo q furtiue ordines recepit
TEmens. anathemat̄).lz p itimatōez
nisi p papā dispēsari:vt h nō tñ est excōicatus.

QUm.h.lator. abbas)no. abbatē dis
pēsare.sic̄.j.de sen.ex.cū illoꝝ. als enī
nisi vbi inuenio exp̄ssuz nō credo q abbas archidia.vel ali⁹ plat⁹ sub eꝑ possit dispēsare.mīores.n.plati ardua ad eꝑm deferre debēt.s. de offi.archidi.ad h. quidā tñ dicūt q capl̄m dispēsat. ar.s.de ꝓben.cū nō igno.de simo.ex insi.xvj.q.j.vl eccla.sz nos nihilomin⁹ videm⁹ q̄l̄r illa capitula ꝓ eis faciūt

INnotuit nobis. lucētia ꝛ suo iure.s. c.j.alij ꝯ.ordinat⁹

aūt a nō suo eꝑo suspēsus ē:vt hēs h de q̄libet tñ viro noto ꝛ bōe fame q̄ vbi ꝓuersat̄ hī ꝓ noto ordīato ēt si lōgo tpe hacten⁹ ordinat⁹ habit⁹ est credā tñ bene ordinatuz nec cogit̄ alr ꝓbare.hec enī sunt sufficiētia argumēta sue ordiatōis.ar.s.ō cleri.p.inf.ꝛ.c.se.ix.q.iij.lugduñ.sz si aliq̄d ꝑdictoꝝ deficēt nō starē ꝓsumptōib⁹ ꝑdictj nisi als ō sua ordinatōe ꝓbaret:etiā vā q̄ ꝑdictj ꝓsumptōib⁹ sit standū.ꝛ si ꝓstet cū ab alieno eꝑo ordinatū.cū enī h pctm̄ in suū tm̄ ꝛ nō alienū periclm̄ vergat minus exacte probationes sufficiunt.vt nota.s.de cle.pereg.c.j. vnde dicunt aliqui ꝛ forte non male q si episcopus ad quem pertinebat eius ordinatio ꝛ cuius iuri detrabit̄ p ipsius ordinatione nollet eū recipe ꝓ ordinato vl nollet habere ꝓ ordīato sz ꝓ suspēso tanq̄z ordinato a nō suo eꝑo q̄ bñ pōt etiā si sit bone fame ꝛ si oīa pretermissa interueniunt nisi probet ordinat⁹ q̄ de sua auctoritate fuit ab alio ordinatus.alij tamē ꝓtradixerūt ꝛ maxīe vbi eū in sua presentia admisit ad seruiendū in ordine suo in electōe aūt si constet eā factā per eos ad quos nō spectat de iure cōi semper ante ꝓfirmationē ꝛ post ꝓfirmationez factam sine cause cognitione oportet electū probare potestatem datā electoribus s.de ap.constitutus.ꝛ idem est in iudice:qꝛ si constet eū non habere iurisditionē super litigantes semper oportet eū probare iurisditionē quousq̄z sententia transeat i rem iudi.idē est etiā post q̄z sententia transit in rem iudi. si pars que dicit eos nō iudices nunq̄z ꝓparuit iuri coram eis. Si enim comparuisset coram eis

post lit. ꝓtest. si vellet postea ei dicere aliquid ꝯ eius iurisditionē incumberet ei probatio. C. de proba. l. fi. ff. de procu. pomp. §. rati. sed quid si partes, sunt ꝑsentes ⁊ pretereunt has ⁊ similes exceptiones: nec iudex eas mouebit cum liceat partibus eas pretendere. ſz si ptes sint absentes iudex q̄ dz supplere defectū art̄ eas dz proponere. ⁊ si eas omittat post sñiaz ꝓfirmatā p scōs iudices poterit pars absens ⁊ ptumax dicere q̄ ꝑmi iudices non habuerūt iurisditionē. aliꝫ tñ ꝯdicūt ⁊ forte bñ ⁊ ħ qđ obtinēt i ꝓbationib⁹ fundamēti. ſ. iurisditōis ⁊ ptātis iudicis electoruz vel alioꝝ ꝓsimiliū. in ꝓbatōib⁹ aūt q̄ fiūt in causis q̄ ꝓcedūt ordine iudiciario qs ꝓbare debet longos tractat⁹ est: de ꝓbatōib⁹ ⁊ de testib⁹ ⁊ plurib⁹ alijs locis iur̄. ⁊ paꝫ ꝑsumit̄ ꝑ his q̄ fiunt i iudicio nisi ꝓbent̄. §. de pba. qm̄: nisi in his q̄ relinquunt̄ ei⁹ arbitrio: vt in dilatōib⁹ ⁊ purgatōib⁹ dandis. ff. de iudi. deli. l. j. §. fi. ij. q. vij. ꝑ totū. sed ⁊ ibi si aliq̄ partiū ꝓbaret malā dilationez lata revocaret. §. de dila. c. j. Jtē ꝑ eo ꝑsumit̄ ſz paꝫ etiā iudicio sup his q̄ pertinēt ad ei⁹ officiū: vt in fructuū ⁊ impēsaꝝ restōne insti. de offi. iudi. §. j. ⁊ p totū. ff. ō re. vē. plane. ⁊ sic ē i multſ aljs ff. de mino. q̄ si minoꝝ insti. de le. §. sicut. C. de trās. ac. age, ex̄ iudicū aūt si aliq̄ facit q̄ pertineāt ad officiū suū semp ꝑsumit̄ bñ facta nisi ꝓbetur ꝯ ⁊ semp est obediendū. xj. q. iij. qđ ĝ. xxxij. q. j q dele. §. de tē. or. ad aures. j. de pur. ca. c. ij. §. de offi. or. irrefragabili. in ꝓn. §. de ap. ad nr̄am. ff. de iudi. iudiciū. De solēnitatibus aūt ex̄ iudiciū inter ptes ⁊ inter alios semp ꝑsumit̄ interuēisse ꝓsensum nisi ꝯ ꝓbet̄. C. de ꝯhen. sti. l. j. ⁊ pe. ſz cū solēnizat̄ ꝓbatio ꝓcedat tñ ex probatōe vel ꝑsumptōe cito p alias ꝓbationes tollit̄ talis ꝓbatio. §. de ꝑsump. q̄ verisimile: ⁊ in plib⁹ aljs. c. eiusdē ti. §. de renū. ad ħ. C. de fide iuſ. l. pe. ff. de polli. quecunq̄z. ff. de fal. l. pe. C. de fide instru. l. fi ⁊ ex ħ videt̄ q̄ si aliqs dic̄ defectū forte inf̄uenisse in electōib⁹: puta q̄ nō sit factū scrutiniū vel collatio habita vel cōis electio ipsi opponēti incūbit ꝓbatio huius negatiue. Et hec vera sunt nisi vbi ius formā dic̄ ꝓbandam j. de se. ex. sacro. in ꝓn. §. de testi. i omni. ⁊ nisi ius ꝑcipiat interuenire scripturā. videt̄ enī ius ꝑcepisse q̄ scriptura interueniat vt p eā ꝓbet̄ solēnitas. j. de sen. ex. cū medi. §. de ap. cozdi. x. q. ij. ħ ius. §. inter prediū. ⁊. §. se. ꝯ has aūt ꝓbatōes q̄ ꝓcedūt ex ꝑsump. tñ facile admittit̄ in ꝯriū ꝓbatio. ⁊ etiā iudex ō facili inq rit. Jtē no. q̄ semp in iudicijs ⁊ ex oportet ꝓbari factū si dicit̄ factū ꝯ ius: vel si dicit solēnitatē deficere illud ꝓbare dz. ff. ō proba. ab ea: q̄ oia licent nisi ꝓbent̄ ꝓhibita. xx. q. ij. aliud. ff. de testi. l. j. §. j. ⁊. ff. ex q̄ cau. ma. nec nō. §. q. ff. ō ꝓcu. mut⁹. §. cū querit

De excessibus prelatorum. Rubrica.

DEruenit. ⁊ exactiones Oēs aūt exactōes intelligunt̄ illicite nisi a iure ꝓcedant̄. x. q. iij. q̄: vel ꝓsuetudine. ix. q. iij. ꝓque stus: vel statuto (charitate) moderatū aūt auxilium cū charitate postulare pōt. §. de cēsi. cū apostolus. no. de his q̄ fiūt a pre. sine ꝓsen. ca. q̄nto (suspēdere) loquitur ep̄o. ⁊ ħ est verꝫ q̄ ep̄s nō pōt suspēdere clericos vel ecclesias interdicere imꝑpetuū vel ad longū tēpus multū sine ꝓsensu capituli. §. de his q̄ fi. a ma. p. ca. q̄si. ⁊ ħ maxīe obtinet vbi ꝓcedit ex officio: forte ꝯ pñtem vel abñtem: nā tūc est cū maiori maturitate ꝓcedēdū. sed si ī iudicio qs sit ꝓtumax solus ep̄s vel qlibz ali⁹ iudex p̄dicta facere pōt. §. de offi. dele. sane: ⁊ etiā excōicare §. de offi. dele. ex lr̄is. sed si ꝑpetuo dēret ep̄s suspēdere aliquē ab officio ⁊ bñficio etiā in iudicio credim⁹ q̄ nō debēt facē sine ꝓsilio capli: q̄ magna qō est ħ sine ꝓsilio capli facē nō dz. §. de his q̄ fi. a pla. q̄sto. Jtē ar. xv. q. vij. ep̄s. xxx. di. quozūdā. l. di. studeat nullus. Jtē q̄ sol⁹ hō ⁊c. lxv. di. ep̄s: ad tps aūt saltē modicum credim⁹ aliquē ꝑlatū posse suspēdere subditū sine monitōe: immo sine cāe cognitōe si culpa vel delictū coā iudice fiat. argu. ꝯ xlv. di. c. j. ff. de penis. moris. xxxv. di. c. vl. Sed oppones mīz est q̄ ep̄s nō pōt ferre sñiam ꝑpetue suspēsionis ⁊ tñ delegatus eius possit. §. de excep. aplice. Rñ. q̄ delegat⁹ ꝑpetuo nō suspēdit nisi req̄sito ꝓsilio delegātis. §. de of. dele. si ꝑ debili. ad ħ etiā faciūt. c allegata: quozūdā: studeat: ⁊ delegās ep̄s ꝓsiliū capituli req̄ret. Jtē quidā dicūt necessariā esse monitionē i interdicto ⁊ suspensione. §. de ap. repre. ⁊ q̄ ꝓ nlla cā posse quē suspēdi nisi ꝑ ptumacia sicut in excōicatōe. in ħ. n. ⁊ interdictū ⁊ excōicatiōem cōparat. ar. §. de ap. ad ħ. q̄ñ: ⁊ ar. xij. q. ij. hi q. sed certe ħ nō credimus cū inueniā sñiam suspēsionis fieri ꝯ delinquentē etiā nō cōtumacē. v. q. iij. in loco. ij. q. j. nēo. ibi enī ponit excōicatio ꝓ suspēsiōe. j. ō sen. ex. sacro. i ꝓn. dak. n. ibi pēa. vñ si cerit ī hac pēa vt in aljs, vt probata culpa vl notoria exñte ī poni possit siñ mo nitōe ⁊ penitēti ⁊ correcto ſz in sñia excōicatōis ē sec⁹: q̄ non est pena pure ſz medicina. ij. q. j. multi: ħ aūt bñ fatemur q̄ q̄ñ ꝑ cōtumacia inferꝫ nō dz inferri nisi ꝓtra incorrigibilē ⁊ ꝓtumacē si cut nec missio in possessionē. ff. de dā. infec. nisi. §. si forte. in eo autē suspēsio vel interdictū silitudinē hz cū excōicatōe: qđ legit̄. §. de ap. ad hoc. quoniam.

AD hoc. quoniam episcopus liberas.)no. ep̄m nō posse ꝓcedere ꝑpl̄. in ꝑtudiciū alteri⁹. ij. q. iij. ꝓquest⁹. ꝑ ꝑncipalē. de ħ no. §. vt ec. bñ. vt nostrū. in fi.

AD aures nostras. intē de re.) ⁊ male. (ordinās) satis pōt ħ eē de iure q̄ ex q̄ ille ad quē ptinet ordinare eccl̄iam eam male ordinat q̄ cassata mala ordinatōe supior illā eccl̄iā ordinabit ⁊ nō ille cuius ordinatio cassata est. ar. j. e. inter dile. in fi. nos tñ ħ non fatemur nisi i casib⁹ vbi ex ꝑssum ē in iure: vel nisi iudex in penā delī quētis sñialit ħ sibi retinēt. ſz forte tūc de iure est q̄ñ i eo casu ad aliū ipa electō devoluit: nā nō dz sibi ius ad aliū devolutū retinē

CLerici.

QUne. libertatem. nulla differentia ḃita vtꝫ libertas in ꝑuil̄. ꝓtineat̄. aut in gnālib⁹ canonib⁹: vt. ħ. x. q. iij q̄ eo. idem etiā si forte prescripserint

ILud etiam. assumentes. No. penā illoꝝ q̄ ī bñficijs sibi mutāt cāz possessiōis

QUm ad quorumdam. cōsilio. §. de cēsi. cū apl̄s. (ꝑ illis) pro excedētib⁹. n. nūerū lateran̄. ꝓsilij nō pōt aliq̄ sñia ferri in eū si denegauerit debitū. ar. ff. de aq̄ co. l. j. §. iulian⁹. ⁊. §. itē querit̄. x. q. iij. q̄ coguim⁹. īmo qđ ep̄s iniuste abstulit restituet ī quadruplū. x viij. di. q̄ñ q̄ dē. C. ad. l. iul. repe. l. j. ī auē. vt li. ma. §. ⁊ ħ q̄q̄z (ñ tenē) no. spāle vt sñia excōicatōis a suo ep̄o lata nō teneat. vel dic q̄ nō est spāle in ħ casu. ſz ħ intelligit̄ q̄ñ ex ꝑmit errorē in sñia: puta excōico te nisi me recipias ⁊ vltra nūex ꝓtaxatarū (nō tenet̄) nos dicim⁹ generale ius qđ ħ dicit̄. ſ. q̄ si subdit⁹ alicui⁹ sit ꝑuilegiat⁹ in aliquo capitulo a papa: q̄ si ꝑlat⁹ illius eccle cap̄. fert in eū sñiam excō municatōis q̄ nō tz: vt ħ. j. de ꝑuil. cū capella. ⁊. c. q̄to.

SIcut vnire. vnio. de vniōe no. §. ne se. va. c. j. (epi scopi) no. q̄ q̄tūcunq̄z plene eccl̄e spectēt ad abbates nō ſz eas eis vnire: vel vnā aljs subjicere. hoc enīz est speciale tantum: vt hic.

QUāuis sit graue. confiteri de ꝓfessione no. §. ō elec. p inq̄sitionē. (ꝓstituerit) hīo ltio ꝓcessū ꝯ eū: vel p inq̄sitionē vel p accusatonē: vl alio modo nec ꝓbat̄ ꝑ ħ q̄ ꝓfessio facta ex̄ iudiciū ꝑiudicat: q̄ ħ nō ꝓponit propt̄ fornicationē de q̄ non ꝓstat. si enī de ea ꝓstaret nō cogeret marit⁹ recipe eā. q̄ ħ ꝑcipit̄. ſz iō punit̄ q̄ ex tali ꝓfessiōe appz eū maledictū detractorem leuem quoꝝm quilibet ad eius peni tentiam alias penam sufficit.

EX litteris. cadētis.) hec purgatio oīno int̄ dicta ē. j. de pur. ca. ex tuarum ij. q. v. §. mēnaz. §. ne cle. sñiam (euaserit.) hec verba nō solū ep̄o q̄ ptātem hz ſz etiā in alio ꝓsiliatore irregularitatē adducerēt. l. di. si qs viduā. §. ne cle. sñiam (multitudine.) ⁊ sic auxiliū dedit suspēsioni ei⁹ vel mādatū tacitū propt̄ qđ est irregularitas. l. di. si qs viduā. (iueniri.) vñ pro eodē est ac si nō veniss̄e. xj. q. iij. certū: nō. n. ſz calūnias latitare. ff. ex q̄. cā. in pos. ea. fulcini⁹. §. sciendū. Jtē no. nō est necesse i eo q̄ de ꝓtumacia vel culpa notatus ē q̄ pueniat ad eū pemptoriū. §. q̄ fi. sint le. cām. platuz. §. de cle. ꝓtu. tue. vij. q. j. pñtium. C. de iudi. ꝓperandū. §. ⁊ si qđ ff. de euic. si vo. ⁊. l. si dictū. §. si pñte. ff. locati. itē querit̄. §. exercitus. ꝯ. §. vt li. nō ꝓte. q̄ñ. §. de iureiu. l. pe. ff. q̄ sen. sine ap. re. l. ij. ⁊. C. qūo ⁊ q̄ñ iu. ea. iij. q. ix. caueat. ſz ꝯria loquunt̄ vbi absens nō notat̄ de calūnia vel culpa (amouētes) nō ferꝫ sñia ꝯ ist̄ de positōis ab ep̄atu. ſz dicet iudex: amoueo talez ꝑpetuo ab eccl̄ia albigan̄. sil̄e de cle. nō resi. ex tue. mel⁹ vī q̄ ex ꝑsse ī eū sñia depositōis ferat̄. §. ō do. ⁊ ꝓtu. vitat̄. amouētes. j. c. ij. g. melius.

ISter. dilectus filius. publicē. alienatorē). no. q̄ crimē opponit̄ nō tñ electo ꝓfirmationē petēti. §. de elec. dudū. īmo etiā opponit̄ ei q̄ īstitut⁹

est anteq̃z adipiscat possessionē: vt ħ dūmō laboret infamia. s. ō ac. accedēs: sz si aliqs agat possessorio super bñficio vel dignita te qō obtinuit recuperādo nūc nullo mō obstat exceptio crimis s. de or. cog. sup: t. s. de re. spo. in lris. sz si agat petitorio ad repe tendū bñficiū vel dignitatē amissaz tūc distingue: qz si objcit cri mē vel aliqd aliud qō ipo facto induc̃ ꝓuationez illi⁹ bñficij vel dignitatis. vbi gra: q̃ sit hēticꝰ vel simiaꝝ deposit⁹ vel de crimie ꝓdēnatus. admittēda ē hmōi exceꝑ. ar. viij. di. q̃ iure. xxiij. q. vij c. j. t. ij. sz si aliud crimē sibi objciat. s. q̃ est adulter piurꝰ vl simo niacꝰ ō alio bñficio: qz p hmōi crimia ipso iure nō amittit suū ius ñ credimꝰ hmōi exceꝑ. admittēdas: qō sic ꝓbo: qz ēt ꝓbato crīne cū remanet prelatꝰ vel canonicꝰ: adiudicandū ē ei ius petitū: vel sic nihil ꝓdesz sibi ꝓbatio sue exceꝑ. g̃ nō est admittēda. C. de p ba. ad probationē: nec pōt dicē q̃ crimē obiecto ī malum exceꝑ. ꝓuād⁹ sit iuꝝ suo: qz expſse ꝺicit. s. ō or. cog. cū dil. ī fi. si aūt objcit ei q̃ ꝺixit mr̃imoniū: dicūt q̃dā hāc exceꝑ. admittēdā qz ipo fa cto renūciare vī: alijs ꝓra vī. sz vī q̃ bi q̃ agūt petitorio ad recu perandū sua bñficia ꝓprie intentāt ac. in rē q̃si ꝓfessoriam. qz ius petūt vel beneficij vel dignitatis in ecclesia q̃ ē res aliena: qz dei vel nullius est: sicut q̃n petit vsufructus. ff. si vsufru. pe. l. j. in pn. t. l. vl. §. j. t. l. fi. Sed op. ꝺ cū q̃ agit petitorio ꝓpetit actio p quā remouebit a bñficio. g̃ multo fortiꝰ ꝺ cū agentē petitorio dabit exceꝑ. ff. de re iu. l. inuitꝰ. §. credamꝰ. Rñ. actio ꝓpetit añ vīdictā nō ad ꝓsecutionē rei familiaris. in casu aūt nostro proponit exceꝑ. pro defensione iuris vel rei familiaris vñ non hēt locū ꝑdi cta regula. s. cui damus actionē t exceꝑ. que loquit q̃n ad idem agit t excipit. (atq; ludos) xxxv. di. c. j. s. de vi. t ho. cle. cā aūt cō uinij videre licet ad alcas. ff. de alea. q in quiuio (indignitatē) hec vba infamiā facti irrogāt. C. ō his q no. infa. im probū. (iudic) t sic pz q̃ sufficiens ē probatio iudicis sup facto suo. t maxime vbi sunt plures. ar. s. de ꝓba. tertio. t no. s. de ac. cū dilec. (ꝓsciam). s. de falsa. ad falsariorꝺ. so. ibi de falsatorib⁹ lrar pape. ħ ō alijs vel alr. vt ibi no. (absoluendū) de plenitudine ptātis ē absolutio facta sup exceptōe. cū alꝰ alij iudici nō liceret sup exceꝑ. iudicare cū etiā sup ea nō debeat fieri lit. ꝓtest. vt alꝰ no. (postmodū) ex in teruallo vel incōtinenti ab eadē ꝑte. s. de postu. bone me. ibi te mere receperūt. t intelligo ħ post q̃z publicata ē electio vel ꝓui sio. de hoc no. s. de elec. publicato: t. c. cū terra. alius aūt ab illo q̃ fecit primā ꝓuisionē vel electionē si prima nulla ē ipso iure secu re ꝓcedit ad scōam electionē faciendā etiā ꝑma nō cassata. ar. s. de elec. cū in cūctis: in fi. s. de re iu. cū ber. t no. s. de elec. ꝓsidē rauimꝰ. secus aūt dicerē si prima q̃ nulla ē ꝓfirmata esset siue bo na fide siue fraudulēter: qz tūc electio facta ab illo ad quē devo luta ē ptās nō tz dūmō ꝓfirmatio teneat: qz iaz eccla nō vacat et ei obediendū est t auctore preture possidet. ar. viij. q. fi. in me. ff de acq. pos. iuste. Jtē q̃uis electio nō teneat: tñ exq̃ ꝓfirmatio ac cessit iam ꝺ eam nihil dici pōt. s. de elec. cū dilecti. ff. q̃ senten. sit ap. l. j. Jtē cū oēs res p easdē cās dissoluat p quas cōtrahit. j. ō de re iudi. oēs. g̃ sicut administratio hmōi dignitatis ei ꝓcessa p ꝓfirmationē sic est sibi auferēda p infirmationē. ħ autem cessat rō in ꝑmo casu. s. q̃n electio nō est ꝓfirmata. idez aūt q̃ in ꝓfirma tione dicimus etiā si aliud intercueniat q̃ vicē obtineat ꝓfirmatōnis: vt si assignatū sit ei bñficiū t in possessionē inductus per eū ad quē ptinet cū debita t ꝓsueta solēnitate. ar. s. de ꝓcess. ꝑben. q̃ di. t. c. cū nr̃is. quidā tñ dicūt q̃ in ħ casu etiā post ꝓfirmatiōez ille ad quē devoluta ē ptās secure eliget. sed nō poterit petere cō firmationē sue electōis: nisi ꝑma electio pri⁹ fuerit cassata. ar. de in inte. re. c. ij. in fi. ꝑmū dictū magis placet. ꝑma opi. q̃ no. ī glo. ista ex interuallo. vbi dicit q̃ si electio fiat post primā ꝓfirmatio nē nō valet: siue bona fide siue fraudulēter obtēta fuerit prime electōis ꝓfirmatio: tūc est vera q̃n tpe ꝓfirmatōis facte nullꝰ erat q̃ posset eligē vel deberet. t optīet illa opi. etiā si ꝓfirmatꝰ nō sit adeptꝰ possessionē sicut apparet ex ꝑsse. s. de ꝓcess. p. t eccle. ñvg. post electionē: nā si aliꝰ tpe ꝓfirmatōis potest de iure eligē ꝓpter ꝓfirmationē alteriꝰ electōis facte ab aliq̃ alio ad quē nō pertinet nō ꝑdet ipse ius suū. s. de sen. t re iu. cū berthol. nisi ꝓfirmatio es set facta vocato eo ad quē ptinet elec. vl solēniter ꝓposito edicto de quo no. s. de procu. in nostra. s. de sen. t re iu. q̃uis: qz tūc bñ nocēt. ff. de mino. in cāe. Jtē nō hz locū ꝑdicta opi. nisi ex prouisi one que hz vim electōis t ꝓfirmatōis: vel ex ꝓfirmatōe que ma le facte sunt devoluit ptās eligēdi ad alios: qz tūc ꝓpter tales cō firmatōes nō dimitterēt illi ad q̃s ptinet qn procedāt ad electō nē. s. de elec. cū in cūctis. in fi. sz bis vī ꝺ. s. de cōcess. ꝑben. pꝰ elec tionē: vbi videt dici q̃ ex prouisione devoluebat ptās eligēdi ad primos. t tñ non tenet electio nisi prius cassetur ꝑma electio. so. ibi nō dicebat devoluta ptās eligēdi ab archiepo ad capitulū ex prouisione vel ꝓfirmatōe: sed eis que postea ꝓtingūt. s. qz deb: to mō nō erat electus pñtatus a capitulo. t propter renūciatōez t abiurationē post prouisionem secutas. t ideo cū ibi haberent ius ex prouisione archiepi q̃ legitime facta erat non valet electio facta a capitulo nisi primo cassaretur prouisio. t idem si sola ele ctio facta esset que teneret qz ea nō cassata nō valeret alia electio nisi incontinenti fieret: vt no. s. de elec. consideravimus. Sz q̃d dices aliquis auctoritate pape prouidit alicui notorio indigno t sciēter de aliq̃ prelatura vel manifeste ꝺ tenorē mādati: nūq̃d illi ad quos pertinet electio primo poterūt eligere nō obstante ta li prouisione vel ꝓfirmatione. ar. q̃ sic pre all. decre. cū in cūctis. in fi. Jtē electio vel prouisio que nulla ē non debet aliā impedi re. s. de elec. auditis: t eodē mō si nō seruauit formā mandati nō valet q̃ō fecit. s. de rescrip. cū dilecta. Jtē electio facile debet redi re ad suā naturā. i. ad alios ad quos pertinet de iure. ff. de pac. si vnus. §. pactus. in fi. sed nobis videt ꝺ: nec ꝓtradicit decre. cū in cūctis: qz licet sit statutū q̃ electio propter defectū suum devoluā tur ab epo ad capitulū: vt ibi. t ideo teneat electio nō obstāte cō firmatione: nō tñ est statutū q̃ a delegatis pape devoluat ad pri mos electores: t exquo statutū non est devolui nō debet. s. de cō cess. preben. qz diuersitatē. s. de sup. ne. prela. romanū. Jtem ind gnū esset exquo papa ad se revocauit prouisionē: licet eā faceret delegatus q̃ vlterius rediret ad primos nisi de mandato pape. s. de postu. bone. ij. circa fi. s. de offi. le. q̃ transl. s. vt lit. pen. eccle sia: t. iij. q. v. multū. itez fateor qō nō teneat q̃ fecit iste delegatꝰ nec impedit quin alia electio fiat ab eo ad quē pertinet tunc eli gere. s. a superiore q̃ delegauit nō ab eis a quibus revocata ē ele ctio. de hoc no. s. de prebē. inter cetera: nā a delegato ad delegan tem debet redire iurisditio sicut appellatio. s. de offi. dele. sup q̃r stionū. t flumina ad locū vnde exeūt reuertunt. Jtē electio bene redit ad naturā suā si redit ad delegantē. t si factū est ꝺ formaz mādati nō valet t bene cassabit sed facta cassatione electio nō re dibit nisi ad delegantē. alij dicūt t forte melius q̃ si alicui māda tū fuit q̃ prouideret alicui sub ꝺdi. vbi gra: si esset de tali loco ori undus cū ħ nō habeat iurisditionē vel potestatē prouidendi ni si cōditio sit vera. ff. de vbo. sig. cedere. t talis prouisio que nihil valet nec fundamentū habet nō impediet primos eligere. de ħ no. s. de prelum. dudū: idē videt t si ptās nō sit ꝺditionalis. sed certū est q̃ papa nuuq̃z scripsisset pro eo si sciret veritatem: vt si scripserit pro quoq̃z in crimine permanēte. sed secus est si scrip sisset pro aliquo qui egeret dispensatione: puta irregulari vel al um defectū patiētie: nam tunc licet ille cui mādatur nō posset p uidere huic irregulari q̃ tacuit se irregularē: tñ prouisio intacta reverteretur ad delegantē. Ratio diuersitatis est: qz ħ exquo de gratia voluit principale. s. huic prouideri credendū est. t q̃ velit accessoriū. s. dispensare cū eo in defectu quē patitur: sed secus ē in precedenti casu vbi dispēsare non potest. ar. opti. j. de offic. pto. barbarius: in fi. vbi dicit q̃ si sciuisset eū seruū libez effecisset. et s. de renū. nisi. §. persone. s. de re iudi. cum olim. Et no. q̃ quādo prouisio non debet reverti ad delegantem potius devoluitur po testas prouidendi ad aliū delegatū qui similē ptātez habet prui dendi in eadē ecclesia dūmodo pñtauerit litteras q̃z ad alios ad quos pertinet de iure suo. s. de rescrip. caplm. Alij tñ dicunt q̃ cun q̃z prouisio facta a delegato sit nulla: semp potestas prouidē di devoluitur vel ad alium delegatū si est: vl ad primos ad quos de iure pertinet: imo plus dicūt quidam q̃ etiam si papa ignorā ter prouidisset alicui irregulari vel alij ita q̃ nulla esset sua prouī sio q̃ si etiā ea non cassata tūc prouideret delegatus eius vel alij ad quos pertinet electio q̃ teneret sēda electio. sed littere obten te post q̃z possessori prouiderat: t maxīe post q̃z prouisus per pri mos haberet possessionē non valeret. s. de ꝓcess. ꝑben. cuz nr̃is. Alij tñ distīxerūt vtrū mandatū pape processit ī fauorē eius cui scribebatur vt tunc redeat electio ad primos electores. et idē di cunt si in fauorem scriptū est erat illius cui prouisum ē si crimen eius impediat prouisionē. si aūt delegatꝰ prosequebat factū suū qz in fauorē suū fiebat hmōi prisio. tūc reuertit ad delegantē. si aūt p promissum facta fuerit electio ō indigno sciēter: nō redit tunc electio ad capitulū sz ad superiorē devoluit. qō enī promissa rij faciūt oēs facere videnꝫ: cū vice oīm fungant. s. de elec. qz pp Jtē ꝓstitutio. s. de elec. ne pro defectu. indistincte loquit q̃ si ele ctio nō fuerit facta infra legitimū tps nō distinguo an a capitu lo an a promissarijs q̃ electio devoluat ad superiorē

Ecedētibns ad nos. legi

tia) ꝑscriptōe. s. ō ꝓsan. t affi. ex lris. s. de re iu. tenor.

Olectus.

DIlecta in christo. vnū coꝛpꝰ ꝫ̄ hiſ coꝛpib⁹ no.ſ.de offi.oꝛdi.cū ab.ſed q̄ ibi minus dictū eſt:hic ſuppleꝛ videꝛ. eniꝫ q̄ quilibet hoīes cuiuſcūq̄ ꝓfeſſionis: vt grāmatici vel negociatoꝛes vt ꝯfrumentales vel officij vel piſtores ꝓpꝛia auctoꝛitate ſi volūt lꝫ alij aliter dicant poſſunt cōueniꝛe ſimł̄ ⁊ facere ſibi rectoꝛē ⁊ ſyndicū ⁊ arcā cōem dūmō ſocietatē coeant vel collegium faciant ꝓ aliqua cauſa.quidam tamē dicunt q̄ rectoꝛes in perſonalibus collegijs ſemper confirmabū tur a ſuperioꝛe ſicut ⁊ in realibus:vt in auc̄.de defen.ciui.§.⁊ iterum illud.⁊.§.⁊ ſi eadem:īmo videtur q̄ etiam ſine rectoꝛe ⁊ ſine ſyndico ⁊ ſine arca ⁊ ſine ſtipulatiōe poſſunt auctoꝛitate ꝓpꝛia vel ſola voluntate expꝛeſſa tñ cōſtituere collegium dūmodo ꝓ aliqua cauſa hoc faciant iuſta:puta ad defenſionem iuſticie ſue ⁊ aliorum:vel ne in ſuis officijs fraudeꝫ faciant.⁊ ꝓſimilib⁹ nec opoꝛtet q̄ iſti habeant aliud nomen niſi collegium grāmaticoꝝ talis loci.⁊ ſic de alijs:īmo videtur q̄ licitum ſit collegiuꝫ oīm bonoꝝ ſodalium qui multū facere habituri ſunt ſimul.arg. ff.de colle.il.l.j.que eſt greca. Illud aūt conſtat q̄ ſi faciant collegium cauſa religionis vel pietatis ⁊ inde nomen ſumat. verbi gratia:collegium iuuantium oppꝛeſſos:vel collegium facientium elemoſynas ⁊ ſic de ceteris licitum eſt. Et hoc ꝓbatur ex diffinitione ſocietatis que talis eſt: Societas eſt pluriū coꝛpoꝝ inł̄ ſe diſtantiū vno nomine ei deputato collectio. Itez ꝓbantł̄ hec ex eo q̄ dicitur in.j.l.ff.de colleg.illi.vbi dicitur q̄ licita collegia ſunt oīa que ſunt cauſa religionis vt premiſſa dūmodo nihil faciant contra ſenatuſconſul.i.dūmodo nihil mali faciāt occaſione collegij:quod ꝓhibet illicita collegia ⁊ hec collegia licet boꝛnū nomē habeat tñ q̄ male operantur fit illicitū collegiū. ⁊ ideo deſtruendū ⁊ ad hoc facit.l.vl. eiuſdē tituli.⁊.l.greca ibi poſita. Sed contra.ff.de colle.illi.collegia in pꝛin.vbi dicitur q̄ collegia non debent fieri abſq̄ auctoꝛitate ſenatuſconſul. vel pꝛincipis. Soluoꝛīa predicta collegia:q̄ fiunt ꝓ bono ⁊ ad malū non ꝓcedunt: dicimus eſſe conceſſa auctoꝛitate ſenatuſcōſul.qui ſola illicita ꝓhibet.⁊ ideo licicita concedere videł̄.ff.de colle.illi.l.j. ſicut per idem ſenatuſconſultū cōceſſa ſunt collegia proceſſionū ⁊ negociationū ⁊ burgoꝝ ⁊ villarum.C.de iuriſdi.om.iudi.l.ſi. ſ.de ꝓcu.quia.ff.q̄ cuiuſ.vniuer.l.j.ff.ad trebel.oībus.ff. ꝺ le. j.ſi heres.§.vltijs.C.de natu.libe.ſi quis ſen.⁊.l.qñ.auctoꝛitate autem pꝛincipis poſſent ⁊ deberent fieri collegia ſi homines paꝛ habent facere ſimł̄ vt ſi barones vel ciuitates vł̄ tres vł̄ plures coeant collegium.nam huiuſmodi collegiū non valeret ſine auctoꝛitate pꝛincipis:qꝛ nec multum ſimul facere habent: nec ħ faciunt cauſa religionis. Item videtur q̄ ħ collegia perſonalia ſcꝫ proceſſionuꝫ:negociationū:officioꝝum:⁊ religionū ſunt volūtaria ⁊ non neceſſaria:⁊ ex hoc eſt q̄ etiam illi qui ſunt de eadeꝫ ꝓfeſſione vel negociatōe ſiue ſint plures vel pauciores q̄ alij qui iam coierunt collegium non coguntur illud intrare:īmo qui iam intrauerunt poſſunt inde exire. Item q̄ exeuntes accipiunt partem de rebus cōibus. Item quia non poteſt quis eſſe in duobus collegijs voluntarijs.⁊ ħ ſunt.ff.de colle.illi.l.j.§.ſi.videtur tñ alijs q̄ ſi pauciores homines vnius officij vt grāmaticoꝝ piſtoꝝum vel aliorum conueniant in vno loco ad collegiū faciēdū q̄ non debent ſe vocare collegiū grāmaticoꝝ illius loci:qꝛ nō ꝓpꝛiū dicitur eſſe collegiū ibi alicuius officij niſi ibi ſit maioꝛ pars ſed debent denominare ab illo officio cū aliqua adiectōne ꝑ quā diſcernantur.verbi gratia:collegiū ſcholariū vltra aduerſam vł̄ citra:vel collegiū ſcholariū ſancti Stephani:quia hic conueniūt ⁊ ſic eſt dicendum vt in alijs. Alij tñ dicūt q̄ pauciores de aliquo officio non poſſunt facere collegium niſi aſſumant ſibi nomē aliquā pietatē reſpiciens.q̄ autem predicta collegia appellanł̄ ꝑſonalia vel realia non habetur in iure:ſed per ſimile dicił̄ munerum ſeruitutum realium ⁊ perſonalium.ſecus autem eſt in collegijs realibus:vt ciuitatis ⁊ burgi ⁊ eccleſie que ſunt neceſſaria ⁊ naturalia qualia ſunt que ratione oꝛiginis:vel ratione domicilij:vel alijs conſimilibus rationibus contrahuntur. Naꝫ hmōi domicilia non licet indifferenter dimittere ⁊ etiam poteſt q̄s plura talia collegia habere.ff.ad municip.labeo.⁊.l.ſe. Item res taliū collegioꝝum non diuiduntur inter abſentes.xij.q.ij.§.q manumittitur. Azo.tamen dicit q̄ ſinguli de vniuerſitate de bis q̄ in ea conferunt cū inde recedunt debent habere partem.⁊ ſic loquitur.ff.de col.illi.l.j.§.ſi.ſed de alijs que donantur vel legātur vniuerſitati non debent habere partem.ar.ꝓ hac diſtinctōne ff.ne quid in loco pub.l.ij.§.viarum.ſ.de cleri.coniu.q̄ a te. vbi notatur.xvj.q.vj.de lap.Societas aūt ſocij vniuerſoꝝ bonoꝝ vel alicuius negociationis vel rei non conſtituit collegium vł̄ coꝛpus:quod apparet ex eo quia leꝛ dicit q̄ ſocij alicuius ꝓfeſſiōis poſſunt conſtituere collegium.ff.q̄ cuiuſq̄ vniuer.l.j.§.j.exquo apparet q̄ ſocietas nō eſt collegiū per ſe niſi aliter conſtituatur ꝓ pꝛincipem.vel ſenatuſconſul.vel alio modo vt pꝛedictū eſt. Itē hoc ipſum ꝓbatur q̄ collegium recidit in vnū.ff.q̄ cuiuſq̄ vniuer.ſicut in fine.lxv.di.c.fi.ſed ſocietas moꝛte ciuili ſocij ſoluitur ff.ꝓ ſo.actione:in pꝛin. Item ſi eſſet collegium non deberet cōueniri quilibet ſocius de contractibus initis nomine ſocietatis: ſed ſocietas ipſa t tātū.xij.q.ij.qui manumittitur.quod falſum ē ħ enim datur heredi ⁊ in heredem. ⁊ ideo male faciunt q̄ conficiunt libellos vel ſtipulationes vł̄ alios contractus noīe ſocietatis:cum non ſit coꝛpus niſi exponas.i.noīe ſocioꝝ vt res magis valeat q̄ pereat.ſed hic videtur cōtra.ff.q̄ cuiuſq̄ vniuer.l.j.in pꝛin.vbi videtur q̄ hec tria cōparentur.ſ.ſocietas:collegium:et coꝛpus. So.ibi loquitur de ſocietate intellectuali ⁊ iurł̄ q̄ eſt idē q̄ coꝛpus:⁊ nō ſocietate bonoꝝ.hoc fallit in reis credendi vel debendi ſocijs quoꝝ quilibet agit ex ſententia ꝓ alio lata.ff. ꝺ arbitris:ſi duo:vbi dicił̄ q̄ ex facto rei credendi ſocij qui non compꝛomiſit datur actio ex ſtipulatu ꝓtra reum ſocium qui compꝛomiſit exquo omnes pariter dānum conſequantur. exquo videł̄ q̄ eadem ratione ex ſtipulatione rei ſocij qui compꝛomiſit detur actio alijs.ar.ad idem.ff.ſi quis cau.ſi duo.§.j.ff.de libeł̄.exhi. l.iij.§.nunc.ff.de duo.reis:ꝓ eadem.j.reſpon.ff.de fideiu. minimus.⁊ hoc ideo eſt:quia ex eo q̄ eſt reus poteſt totum deducere in iudicium: īmo partem deducere non debet quod ſi faceret etiam illius partis pars ſocioꝝ contingeret.⁊ ex eo q̄ eſt conſocius cōicant lucrum ⁊ dānum.⁊ ideo inuicem vnus alteri⁹ nomie agere ⁊ paciſci videtur. ſecus autem in cōreis tñ qui non cōmunicant damna ⁊ lucrum:⁊ ſecus in ſocijs tñ qui non poſſunt deducere in iudicium vel pactum niſi ſuam partē.fatemur tamen q̄ magiſter ſocietatis poteſt ꝓ alijs agere ex eius beneficio.ff. de pac.item ma. Item ſi ratū habet factum ſocij tacite vel expſſe poteſt agere ex facto ei⁹. ff.ꝓ ſocio in re.ſemper enim preſumitur noīe ſocij contrahere. Alij tñ contradicunt aſſerētes: q̄ lꝫ ex facto ſocij vel pacto vel re iudicata dānum vel lucrum ꝙſequetur alius ſocius vt ſonat pāl̄.l.etiam aliq̄ detur ex eis exceptionunq̄ tamē datur actio.l.aquil.ꝓ ſocio: ī re intelligitur vt per ſocium.i.per factum ſocij non obligetur ſocius.i.nec lucrum nec dānum ſentiat anteq̄ res in quibus ꝓtraxit verſe ſunt in cmunē vtilitatem. Clerici autem ciuitatis vel caſtri non poſſunt facere collegium ea ratione:qꝛ ſunt in eadem ciuitate vel caſtro:qꝛ clerici non conſtituunt vniuerſitatem caſtri vel ciuitatis:vel caſtrū vel ciuitatem q̄ ſ̄ idem eſt:ſed conſtituūt vniuerſitatem ſuarū eccleſiarum.⁊ ciues conſtituunt ciuitatem vel vniuerſitatem ciuitatis:⁊ caſtellani caſtrum.ſed bene poſſunt conſtituere vniuerſitatem cauſa religionis.ſ.vt miſſas celebrent ꝓ viuis ⁊ defūctł̄ vel conſimilibus. Item videtur q̄ cum iſta collegia ⁊ rectoꝛes eoꝝ ſubſint maioꝛibus ⁊ oꝛdinarijs poteſtatibus q̄ ad eoꝝ dictum deſtrui poſſunt ⁊ pꝛohiberi ne incipiāt.(capituluꝫ) No. non ſemper vbi plures clerici ſunt in vna eccleſia facere collegium.ar.ſ.de iu.patro.paſto.(contēdunt.)qꝛ ſi non ē vniuerſitas nō pōt ibi inſcribi ſigillū vniuerſitat̄.ff.q̄ cuiuſq̄ vni.l.j.

DRauem.homagiū Pꝛopt̄ homagium iſtud punitur vt ſequitur.xxij.q.v.de forma.niſi enim pſtitiſſꝫ homagiū non crederem eū peccare cū nō vocaret eū dñm ſed pꝛelatum.ar.x.q.iij.cauendum.(ſpiritualibus.) de his etiam incidenter iudeꝫ ſecularis cognoſcere non poteſt.ſ.qui ſilij ſint legiti.latoꝛ.

DImis vnquā.cū religioſi cuiuſcunq̄ religionis ſint in nullius ſequentibus gravari debent:nos credimus hoc ſpeciale pꝛiuilegium fratrū pꝛedicatoꝝum ⁊ minoꝝum vel aliorum qui in bis ſpecialiter ſunt ꝓuilegiati.vnde bene ſequitur contra regulam.(cōfeſſiones)quas audire debet pꝛopꝛius pꝛioꝛ:vel alius cōmonachus.xvj.q.ix.c. ij.ſi aūt non haberet aliquem ſui oꝛdinis ſatis crederem q̄ de iure cōi deberet confiteri parochiali ſacerdoti.j.de peni.⁊ remiſſi. omnis.ſed ħ reputo pꝛiuił̄.boꝝ q̄ cuilibet etiam de oꝛdine ſuo ⁊ de alio poterit confiteri(oꝛatoꝛijs)ſi vellēt.habere ad communicandos generaliter infirmos non licet ſed cauſa deuotōis licet.xvj.q.j.alia:⁊ etiam ꝓ ſe cōicandis ſepeliri)ħ licet cuilibet religioſo.(eligit.)ex hoc videtur q̄ non loquatur de ꝓfeſſis: ſed de confratribus templarioꝝum ⁊ conſimilibus q̄ remanent in ſeculo:tamen ſi eſſet pꝛofeſſus cum non habeat pꝛopꝛiū velle non poſſet eligere ſepulturam.ar.xj.q.ij.non dicatis. Reſpōdeo īmo loquitur de minoꝛibus ⁊ pꝛedicatoꝛibus qui quando extra quētus moꝛiunt̄ pñt eligere ſepulturā.nec ē ħ in eis ſpāle cū cui-

libet liceat eligẽ sepulturá quá vult: vt no. s. ꝺ sepul. c. j. (cãpaná) ℏ est spãle ꝑuilegiũ. als ꝺ. si. de ꝑuil. parétib⁹ (cimiteriũ) ℏ nõ: credo spãle: ná cũ apud tales liceat eligi sepulturá ꝯ ⁊ cimiterium habere. s. de sepul. c. j. numeꝝ. ℏ spãle ꝓuilegiũ est: ná alias hoc ꝛ ep̃o. s. de instı. c. j. (ceteroꝝ.) ℏ nõ est spãle ꝓuilegiũ. quo enim iure hoc alicui possint nõ videm⁹. nõ enĩ debent q̃ in canonib⁹ nõ inuenit exp̃ssum. xvij. q. ij. hoc tantũ. (desistatis) si tñ ꝓ: o his late fint sententie in eos excõmunicationis vel interdicti: credimus tenere licet puniantur. j. de ꝓuil. quáto.

Nimis ꝓraua ad synodos) ℏ est specialle in his duob⁹ ordinib⁹ ná alij religiosi tenent. xvij. di. c. vl. s. ꝺ maio. ⁊ obe. q̃ sup̃ his. (ꝓstitutõib⁹.) spãle é in his. in alijs sec⁹. xvij. di. c. vl. j. de ꝓuile. ex ore. (corrigendas.) speciale in his in alijs licet. s. ꝺ statu. monacho. in singulis. §. porro. (iuramento) speciãle in his (processionaliter) speciale: in his in alijs secus. argu. j. de ꝓuile. ꝓuile. cũ olim. ꝑpter. in fi. (bñfactores) ℏ nõ est spãle ĩ his. j. ꝺ ꝓuil. quáto. si plati eos excõicassent ꝓ eo q̃ hos religiosos recipe/ rẽt excõicare nõ ꝑnt. (fratrib⁹). fratres bñ ꝑnt excõicare platos cũ nõ sint exẽpti si iusta cã subesset. ſz ꝑpter hoc appareret q̃ in hoc sunt exẽpti q̃ excõicari nõ ꝑnt. ſz tñ põ intelligi q̃ nõ possũt excõicari si ꝯ suas indulgẽtias eis nõ obediãt ita q̃ clausula q̃ se quit: nisi religio ⁊c. hoc determiet (satagũt) ℏ nõ est in eis speciale (cĩrates) hec sine cã nullis inhibẽ debẽt (de horoꝝ) oẽs religiosi fere in his sunt ꝓuilegiati. s. de deci. ex ꝑte. ⁊ in his. fratres ꝓ ℏ intelligim⁹ ꝓuilegiatos (domib⁹) ℏ nõ credim⁹ spãle ĩ his fratrib⁹ cũ in iudeis tantũ obtineat. s. de vsuris. quáto: in fi. (totalr) ⁊ male: q: q̃zuis nõ sint exẽpti in multꝭ tñ sunt ꝓuilegiati: vt ℏ. ⁊ s. c. ꝓri. (delistatis) credim⁹ tñ q̃ si ꝑdictas sñias excõicatõis vl̃ infdicti tulerit q̃ tenẽt: ſz q̃ eas tulerit puniri dẽant. j. ꝺ ꝓui. q̃nto

Tanta est claus. violare) in suo officio offerẽdo ĩ missa. s. calicẽ vel vr̃ceos. vel hmõi vel celebrãdo aliꝺ officiũ. s. vesperas vl̃ matutinas ⁊ hmõi. xj. q. iij. si qs epus in fi. nec credim⁹ ꝑdictã irregularitatẽ vel suspẽsionẽ incurrẽ q̃ officio ĩterest ⁊ cãtat: nõ tñ celebrat cũ nec aliq̃d facit tanq̃z in suo officio agẽs cũ hoc nusq̃z inueniã. ⁊ satꝭ inuit. c. ꝑall. ſz peccet. legẽ eniz psalteriũ: vel docẽ etiã euangeliũ: ⁊ sic etiã nouũ ⁊ vet⁹ testamentũ in terra interdicta nõ est ꝓhibitũ cũ etiã ibi ꝑdicari possit: vt j. de sen. ex. rñso. Jn officio aũt suo. i. in ordinatõe agẽ itelligim⁹ siue in maiori siue in minori ordine sit. Sz q̃d dices de officijs vl̃ mĩsterijs: puta si magister scholariũ exerceat officiũ suũ ⁊ sic de alijs? forte idẽ dicendũ é q̃ de ordinib⁹. ⁊ ex hoc apparet q̃ laici ꝑpter hãc irregularitatẽ vel suspensionẽ non incurrũt cũ nec ordinẽ vel officiũ hẽant. bñ tñ puniunt laici si violãt interdictum s. de ex. mi. c. ij. in fi. bñ dicẽdo aũt mẽsam dicũt aliq̃ q̃ nõ fit irregularis: cũ hoc nulli ordini sit deputatũ. xlviij. di. c. fi. sec⁹ in bñdictõe aque. absoluẽ aũt excõicatũ p sñiam nõ est ordis ſz iurisditõnis sicut excõicatio. ij. q. j. nemo. ſz absolutõis solẽnia exhibẽ: sic é dicẽ oꝛoes cũ stola ⁊ psalmũ pñialem: ⁊ ĩ ecclesia introducẽ ordis ⁊ officij é. ar. j. de sen. ex. nup. i fi. xij. q. iij. debbẽt: ⁊. c. se. Jtẽ vr̃ q̃ si diacon⁹ dicẽt epistolã vl̃ accolit⁹ ĩ loco vbi é cõsuetudo q̃ gnãlit ꝑ subdiaconũ ꝺr̃ epla q̃ sit irregklar]: qr gnãlit loquit. c. si qd ꝓtigerit de sacro mĩsterio. xj. q. iij. si qs epus dã. ſz ℏ itelligẽdũ vr̃ ꝺ his q̃ certo ⁊ suo ordini sunt deputati sic̃ subdia. legere epistolas vel accolitos portare cereos. ⁊ sic de alijs de quib⁹ habes xxiij. di. ſz si faciet ea q̃ nõ sunt alicui ordini vel officio deputata. vel a iure vel a ꝓstõne eccle vel ꝓsuetudine: vt si cãtant responsoria vel legãt lcões nõ fit irregularis. vñ vr̃ q̃ si ꝓsuetudo é q̃ aliq̃ eccl̃ia sine distinctõe ordis qlibet legat epistolã vel portet cereos vel qcq̃d aliud ptinẽs ad aliq̃ꝺ officiũ faciat: nõ erit irregklaris q̃ illud officiũ facit. ar. ℸ. s. de homi. sicut dignũ: in fi. vbi ꝺr̃ q̃ etiã respõsoria hõicide nõ debẽt cãtare separatim. fol. illꝺ ius spãlit inunctũ fuit ꝑpter horroꝛẽ crimis (oém) No. gnãlez sñiaz sic. s. de do. ⁊ ꝓtu. vitat]. in fi. Jtẽ gnãlis é sñia vbi iudicant oẽs ꝓcessus irritiv⁹ tot⁹ ꝓcessus irrit⁹. s. de rescrip. cũ dilecta. s. ꝺ elec. dudũ. Jtẽ gnãlis sñia est vbi iudicat reduci in statũ q̃ erat tẽpore appel. emisse. s. de ap. bo. me. Jtẽ sñia gnãlis é q̃ ius epale ad iudicat. s. de ex. ꝑ. cũ ve. ſz genãlior sñia é qñ cassat ꝓcessus. ⁊ qc q̃d secutũ est ex eo vel ob. id. s. de ꝓcu. auditis: ⁊ potes colligẽ q̃ si gnãlis est sñia eq̃ vel magis gnãlis potuit eẽ petitio cũ sentẽtia rñdere debeat petitõi. j. de simo. lz: ĩmo etiã si incerta sit petitio tñ curare ꝺz iudex vt certã ferat sñiam. insti. de actio. §. curare: ⁊ põt dici predictas sñias generales sic posse ferri. ⁊ tenẽt sentẽtie vbi ĩ libello nõ fuit specificatũ vl̃ nõ potuit specificari. insti. de offi. iudi. ⁊ de accu. §. ꝑterea. ar. C. de sen. q̃ sine. certa. l. ij. sicut qñqꝛ petit ꝓcessus alicuius irritari. poterat enĩ cogi vt dicẽt quẽ ꝓcessum si sciret. si vero nesciret admittẽdus eẽt libell⁹: ⁊ postea exprimeret in processu. ar. ff. de reiuẽ. q̃ de tota. ⁊. ff. quoꝝ le. l. iij §. qr. insti. de acti. §. curare. Jtẽ dicim⁹. s. q̃ nõ cogit exprimẽ in libello vel in sñia si vniuersalis sit petitio: vt petitio hẽditatꝭ: vt no. s. de of. ꝛ. oqueréte. Jtẽ nec accessoria iuris exprimere tenet. ĩmo sine exp̃ssione veniũt: vt si iudicat iusta appellatio cassat qc quid factũ est post appellationẽ. s. ꝺ ap. significauit. cũ cã: ⁊ multis alijs iurib⁹. ⁊ si iudicatũ est sñiam nõ tenere nec id qõ ex sñia sequit. s. de ꝓcu. ex insi. ⁊ ad idẽ. s. de ꝓsti. c. iij. in fi. idẽ est ⁊ si sit accessoria rei sicut ptinẽtie accedũt castro vel hospitali. s. de respo. cũ ad sedẽ. idem ⁊ si sint accessoria actioni: vt fructꝰ ⁊ omis cã interdicto vñ vi: ⁊ in bone fidei. ar. ff. vñ vi. l. j. §. ex die. ff. de/ positi. l. j. §. hãc ac. ff. de reiuen. q̃ de tota: ⁊ idẽ videt in oĩbus vbi locũ habet officiũ iudicis deseruiẽs actioni. de q̃bus notatũ est in. §. sum. insti. de of. iudi. ar. ff. de edi. edic. ediles. §. rõne. ⁊. § item sciendũ. vbi dicit q̃ hec enumerãda sunt in libello sed nullo edicto iudex tñ in oĩbus premissis q̃tum plus poterit dabit operã vt oĩa exprimant vt certã possit ferre sñiam. insti. de act. §. curare. (institutionẽ.) no. postq̃z suspẽsus est non põt donare ꝓ bẽdas. nec destituere aliquẽ. ⁊ idẽ forte dicendũ in alijs spũalib⁹ sicut nec ipsis ꝓfiteri ꝑnt. nec facta collatio valet: vt. s. de cleri. exmi. postu. s. de etate. cũ bone. ⁊ dicũt ℏ esse verũ etiã si sit occulta suspensio. in alijs aũt nõ spũalibus secus vt no. s. de elec. nihil (in terdicta viola.) hic videtur q̃ violatores interdicti ipso iure sint suspẽsi ⁊ irregulares. ⁊ ℏ idẽ videt ꝓ id qõ sequit q̃ violatores interdicti sunt suspensi: ar. C. de cle. ex. mi. postu. §. vltio. Sz ꝯ si cõi cãs ⁊ celebrãs excõicato nõ est suspẽsus ipso iure nec irregularis s. de cle. ex. mi. si celebrat. multomin⁹ q̃ nõ ꝟuat interdictum credunt ergo aliq̃ q̃ hec decre. loquit qñ excõicati vel suspensi erãt exp̃sse q̃ nõ seruarẽt interdictũ. ſz melio⁹ videt q̃ sit suspẽsus ⁊ irregularis q̃ interdictũ nõ seruat ĩ loco interdicto etiã si sup ℏ nõ ferat sñia. s. q̃ sit excõicat⁹ qcunq̃z ibi celebrauerit. s. de elec. cuz inter. rñ. s. de cle. ex. mi. aplice. s. ꝺ postu. c. j. ⁊. s. de cle. ex. mi. postu. §. quesiuist]. Ad materiã istã op. facit. s. de offi. ordi. irrefragabili: glo. si ergo: q aũt cũ excõicato celebrat vere irregularis nõ est. ná hic cẽseri ꝺz sicut ille q̃ cõicat excõicato in oꝛe tñ q̃ minori excõ. excõicatus é. xj. q. iij. excõicatos. de his ꝓstat q̃ nõ sunt irregulares. s. ꝺ cle. ex. mi. si celebrat. Sed queres quare non multo magis est suspensus celebrãs cõmunicãs excõicatis q̃z celebrãs in loco interdicto. Cui rñ. q: cũ interdicit loc⁹ nihil aliud é dicere nisi interdicere hoĩes ibi habitãtes a sacris ibi accipiẽdis ⁊ clericos ibi celebrãtes: vel q̃ meli⁹ vr̃ ꝑ tale interdictũ clerici ꝓhibẽtur ibi celebrare ⁊ sacra ꝓferre cũ loc⁹ tanq̃z res inanimata nec offõrũ nec sacroꝝ sit susceptibilis nec dici põt obediẽs vel inobediẽs ⁊ dicendũ est eũ q̃ celebrat in loco interdicto nõ a canone ſz a prolatore sñie suspẽsum esse hic é etiã q̃ irregularis dicit nec potest cũ eo dispẽsari. xj. q. iij. si qs epus. ⁊. c. se. vbi aũt qs cõicat vel celebrat excommunicato non est suspensus neq̃z a iure: neq̃z ab homine. velut no. s. de clerico excõmunicato. mi. si cele. ſz sit suspensus a iure: q: parẽ excõicatõis sñiaz ꝯhit cũ excõicato. xj. q. iij. cũ ex. ⁊. c. se. nõ tñ est suspẽsus ab hoĩe. ⁊ iõ euenit q̃ põt a qlibet absolui. j. de sen. ex. nup. in fi. ⁊ q̃ nõ est irregklaris. ⁊ idẽ vr̃ dicẽ de suspẽso a iure: q: publice focariã tenet. ꝺ ℏ no. s. de coha. cle. sicut ⁊. j. de sen. ex. nup. reputo aũt suspẽsos ab hoĩe siue notatim suspẽdant: vt suspẽdo talẽ: siue ĩ genere ferat sñiã: suspẽdo oẽs q̃ offenderint in tali facto. vel interdico talẽ ecclesiã vel terrã vt ℏ. de hoc etiã alias no. s. de scisma. c. j. vel si vis alr̃ rñdere dic q̃ iure antiq̃ nõ inuenit q̃ excõicat⁹ vel interdictus celebrãs sit irregularis nisi ĩ capitul. xj. q. iij. si eps. ⁊. c. se. vbi dicit q̃ non ꝺz hoĩe spẽ reconciliatõis ĩ alio ꝓcilio. sed ex illis. c. ꝓsueta ⁊ cõi interpreta rione assumptũ est vt quicũq̃z excõicati ⁊ interdicti celebrãt ꝓ irregularibus habeant: nec sunt mutãda q̃ que interpretationẽ certã habuerũt. ff. ꝺ legi. minime: sed ⁊ ꝑpter cõem interpretatõez facte sunt quedã noue ꝓstitutiones que hoc ipm̃ dicere videtur. s. de reiu. cũ eterni. j. ꝺ sen. ex. cũ medi. ⁊ ꝺ cle. ex. mi. si cel. intellectũ etiã predictoꝝ. c. que sunt. xj. q. iij. si eps. ⁊. c. sequẽti extẽdũt quidã intantũ vt dicant etiã irregulares q̃ celebrãt in locis interdictis. ar. ℏ. ⁊. s. de postu. c. ij. ⁊ de elec. cum inter. R. ⁊ ꝺ cle. excõ. mi. c. postul. ⁊. c. apostolice. aliqui tñ in hoc vltimo non consenti unt. hec aũt interpretatio ⁊ extensio non est facta vsq̃z ad cõicantes ⁊ celebrãtes excõicantis: ĩmo ꝓtrariũ statutũ é. s. q̃ nõ sint irregulares. ⁊ ita cũ irregularitas nõ sit nisi ꝓ ꝓstitutionem eccl̃ie ⁊ de celebrantibus excõicatis non sit statutũ q̃ sint irregulares nõ deberẽt ꝓ irregularibus haberi ⁊ de alijs: q: statutum est q̃ sint irregulares ꝓ irregularibus habentur. ex eo aũt quod superius dictum est: q: interdicendo locũ intendit interdicere oẽs celebrantes ĩ loco: apparet q̃ nõ solũ clerici loci sed etiã alienige

ne in loco interdicto celebrare nō debent nisi sint ꝑuilegiati. J. de ꝑuil. g nō. ⁊ c. vt ꝑuil. ſꝛ lz i loco interdicto nō debeāt celebrari diuina: nec ecclīastica sacra ꝓferri tñ ibi clerici ⁊ nō alij etiā nō interdicti poterūt sepeliri apud ecclīaz i cimiterio. J. de peni. ⁊ remiſ. g i te. niſi sint ꝑuilegiati. J. de ꝑuil. vt ꝓuiuil. qdā tñ dicūt q nulli etiā clerici vel ꝑuilegiati pñt i ecclīa interdicta sepeliri. J. de ꝑuil. cū ⁊ plātare. §. g si tūc. ſꝛ sec⁹ est si terra est interdicta: vt i. c. g in te. Jtē boies interdicti etiā si pniaz acceperint i loco interdicto nō sepelient: imo nec i loco nō interdicto: nec extremā vnctionē accipiēt. J. de peni. ⁊ remiſ. g i te. q lz peccatores nō sint tñ interdicti pñt ꝑ peccat] alioꝝ. xxiij. q. iij. si babes. xvij. q. iij. miror. felix. sic ⁊ bi: lz ab excōicatiōe absoluantur tñ remanēt interdicti quouſqz soluaf gnāle interdictū. noīatim aūt interdict⁹ si celebrat irregularis est. xj. q. iij. si epūs. Sed no. g cū locus interdictus est si in mortuis entib⁹ apparuerint signa pnie post ſolutū interdictū erunt in cimiterio sepeliendi. ar. J. de sen. ex. cū illoꝝ. ⁊ si sepulti eēnt apud ecclīaz dū erāt interdicti post ſolutū interdictū nō erūt extumulādi: cū ad eū caſuz nō puenerint a quo incipe potuit: ab his interdict] post pniaz lz mortuaria recipe: q: ⁊ ꝑ eis est orādū. xj. q. iij. qcū qz. sed ⁊ si pniaz nō acceperint: ꝑ eis nō est orādum: nec mortuaria recipiēda. lxxxviij. di. c. fi. eadē que diximus de loco interdicto intelligim⁹ etiā si parrochia fuerit interdicta: ſꝛ si ecclīa fuerit interdicta: puta q: violata sit sanguis effuſiōe. s. de ꝛse. ec. c. fi. tūc nō dicerē irregularitatē incurrere q ibi celebrāt: ⁊ tūc ꝓprie dicunt i illa ecclīa orgāna ſuſpenſa: nō ecclīa interdicta: interdictū enī nomen iuris est: ⁊ plus ꝑportat q̄z verbi ꝓprietas sonet: vt ex ꝓno. apparet: ⁊ idē intelligo in caſibus q̄ sunt. s. de iu. pa. c. J. ⁊. ij. ⁊ si sic dicaf: interdicimus talē ecclīaz: bene credimus irregularitatē ⁊ ſuſpenſionē incurrere q ibi celebrat: ſed clerici ⁊ laici ipſius ecclīe vbicūqz poterūt celebrare niſi aliō fuerit additū. (nō ſolū.) J. q. J. in ꝓmis. iij. q. vij. boc gꝓpe.

De noui opis nunciatione. Rubrica.

Tellerimus. iniuria. ſꝛ lz h sit vex sic tñ si denūciās nō iurat de calūnia: nec hz i veritate ius denūciādi. Jtē si noīe alieno denunciat: ⁊ postea apparet nō eē vex ꝓcurator: vel aliās iſufficiēte non fiet demolitio. ff. de remiſ. l. J. §. J. Jtē no. g fit denunciatio ad futura edificia etiā dūmō aliquā faciat apparatū. ff. de polliē. l. J. §. cepiſſe. ff. de no. op. nū. l. J. i ꝑn. ⁊. §. pōt. ar. C. ff. e. ſtiplo. §. op⁹. vbi dī g nō ſufficit feciſſe apparatū niſi aliq ſpēs appeat futuri opis. ſo. ibi logf qñ pabat māz ꝑ ꝓterito edificio fulciēdo. ff. e. l. J. §. ſiqs edi. vl ibi loquif qñ oīno ignorabat qd vellet facere de cemēto qō videbat ⁊ i q̄ loco vellet edificare ſꝛ vbi qs se iactat q̄ i certo loco vult edificare domū: tunc bñ pōt denūciare. ff. e. l. J. §. pōt. q̄liter ꝑ ꝓcuratores possit fieri denūciatio. no. in ſūma de no. op. nun. vltra mediū. ⁊ in ſūma. C. de ꝓcu. videf aūt q nō caſſabit inhibitio iudicis: lz nō vocet ptes q̄ius cōtra ꝓcuratorē posſet allegare: q: ⁊ si pñs eēt non differret inhibitionē facere de nō edificādo niſi incōtinenti ⁊ quaſi in momēto oſtēderet nō valere ꝓcuratoꝛez: q: si ꝯ dī nō ſatis fit edicto: q: vult feſtināter ab ope ceſſari etiā si iniuria sit op⁹: tñ ñ fiet demolitio opis facti ꝯ ihibitionē si postea appuit eū nō fuiſſe ꝓcuratorē: vt h no. alij ꝯ: q: graue est ꝓtorē ꝓtēdere. (terminare). i. facias demoliri qcqd factū est post denūciationez no. opis. renūciationez.) ⁊

Quem ex iniuncto. post reuerſionē ō loco vbi aberāt. (expēſis.) si abñti nō eēt notū q̄ edificatū eēt añ ei⁹ reuerſionē demoliri deberēt expeñ. nūciāt]: ſꝛ post fact] expeñ. nūciati. ff. e. de pupillo. §. ſiqs forte ſanctiōz. ff. eo. l. J. §. i opis. (remiſſionē.) vbis expēſis factā. ff. de remiſ. l. J. i ꝑn. ff. e. l. ſi op⁹ nouū. ⁊ tacite: puta ꝑ ſbſequētem trāſactionē. ff. e. l. J. §. ⁊ post opis. ⁊. §. itē q̄rit. Jtem morte nūciatoris. ff. e. l. J. §. morte. ⁊. §. q ſi is. nō aūt morte nūciati: vt ibidez. Jtē si ſatiſdederit nūciat⁹ infra annū vl ꝑ nūciātē stet q̄min⁹ ſatiſdef. ff. e. ꝓcio. §. deide ait. ⁊. §. h iterdictū. ⁊. §. h aūt. post annū aūt nō ſatiſdef cū finiaf anno. ff. e. ꝓtor. §. vl. (iſtituēdis.) ordinauerat enī ibi archiepo ponere certū numez canonicoꝝ: ⁊ ſup h etiā ibi inſtructos iā aliqs iurare fecerat de reſidētia ipius loci: ⁊ etiā q̄ſdā ecclīas deputauit ꝑ bñficijs clericoꝝ ipius ecclīe. (reuocat].) re ōſtructa deſtruunf ꝓuil. J. ō v. ſig. abbate. i fi. xvj. q. vij. ⁊ h dicim⁹. ff. de colle. il li. l. iij. xix. q. ij. i nullo. (q̄cqd.) C. ō leg. nō dubiū. x. di. vides. No. g qñ ecclīa vl cīitates siue alia loca siue ſacra siue ꝓphana aucte ſupiorīs deſtruunf ꝓpt delictū eoꝝ: decetero nullus dz vocari clericⁿ illi⁹ ecclīe: vl municeps illi⁹ loci: ⁊ ille loc⁹ ꝓuil. pdit: vt h ō cō ſe. di. j. placuit. xvj. q. vij. ⁊ h dicim⁹. ff. qñ dies vſu. ce. vſufr. si āt ab hoſtib⁹ deſtruaf: tūc retinet toīa ꝓuil. ſua. ⁊ antiq clerici remanēt ibi clerici. vij. q. j. paſto. xix. q. iij. q̄ ſemel. ⁊ idē vī si aucte ſupiorīs trāſferaf i aliū locū vl aliꝑ vniaf: vt no. s. ne ſe. va. c. j. s. ō re. do. q: mo. ⁊ idē itelligif i ciuitate ⁊ aliꝑs locis ꝓphanis. ar. ff. de ꝯhē. emp. edē. h aūt certū ē q si aliq ecclie occupenf ad tps a tyrānis: ita q nō pñt ibabitare ibi clerici q ecclīa retinet ſua ꝓuil. ⁊ ſuos clericos lz sint eiecti: vñ vī q si expediat ecclie vl clerici illius ecclie facē aliquē ꝯctū vl platū vel qcqd aliud: q̄ꝗuis h ordinarie facienda eēnt i eccl. s. de elec. g ſic. tñ ꝓpt neceſſitatē fiēt alibi xxiij. di. j. i noīe. ⁊ etiā g plus ē si tyrāni darēt facultatez clericis eūdi ad ecclīaz ſic iuraſaz: ⁊ etiā si ibi ſp alīq clerici remāſerunt: ⁊ etiā si nō timeaf de ipreſſiōe dūmō illi q exierūt iuſto timore vel alia iuſta cā exierint: si sint maior ps illa q̄ est i ecclīa dz ad forīſe cos exire niſi poſſet redire cū bona ⁊ ꝓpetua pace vl honeſta: ⁊ idē videf si sint pauciores dūmō ꝑſumat g electio vel ali⁹ ꝯctus vtili⁹ poſſz celebrari ex ecclīaz q̄ītra. ar. s. ō ele. bone me. in. vbi no. sec⁹ si ꝓpf ſuas inimicitias nō pñt ire ad ecclīaz: q: tūc pñt cōſtituere ꝓcuf. s. de elec. g ſicut. §. J. ⁊. c. q: ꝓpf. idem ē etiā si nō sit magnū negociū vel si sit magnū: ſꝛ vtiliter pōt fieri ꝑ iferiores: q̄ñ aūt clerici diſpſi ſūt i: lle q̄ ē caput capituli siue sit ꝓpoſit⁹ siue ali⁹ ad quaz ptinet vocatio capituli eos vocabit. s. de ma. ⁊ obe. c. J. dūmō sit i loco idoneo vbi plures conuenire pñt: vel etiam si ibi nō sit: ſꝛ ad eū accedere velit: alās aūt si vellet lōbardos i lombardia ꝑ maiorī parte morātes vel remotas ptes frācie vocare nō tenenf ire: q: manifeſte iniquū ē mādatū. ar. s. de elec. cum inter vniuerſas. sec⁹ aūt si dubitaref: q: tūc ſp obedire debēt. xj. q. iij. q̄d ergo. ⁊ si abſentes nō iueniūt pcedāt pñtes. s. de elec. q: ꝑpter. si aūt nullus est ad quē ptinet ex officio alios vocare: tūc ad boc vt teneat q̄ fit ab eis oz quecūqz eis placet q̄ ad min⁹ cōueniant due ptes illoꝝ ad quos ptinet facere illū ꝯctū: ⁊ illi debent vocare alios q cōmode pñt vocari qō relinquēdum est arbitrio boni viri vel ꝓſuetudini antique illi⁹ ecclie: ⁊ siue venerit siue nō pcedēt ad pficiēdū illū ꝯctū vel electionē. si aūt cōtingat plures electiōes fieri papa confirmabit quā viderit canonice factā: puta ſm tenorē hui⁹ glo. ⁊ illi⁹ glo. que est de bac mā. s. de electi. bone me. in. ⁊ si sit vniuerſitas ſecularis: debent vocari oēs maiores xiij. an. siue sint mares siue mulieres siue virgines siue ꝓiugate siue vidue ⁊ minoꝝ tutores. ff. q cuiuſqz vni. si māci. placet nulli. ff. ad munici. filia. §. vidua. ⁊. l. ea que. ⁊. l. fi. item filijfami. vocādi sunt si alibi q̄z in domo patris habēt domiciliū: ſed vbi cuz patre hñt domiciliū nō: q: tñ pī vocādus est. ff. ad munici. placet. nō vtiq̄z poſſeſſionē etiā ciuilē retinēt q timore inimicoꝝ vt hoſtiū dimittūt res ſuas. C. de acq. poſ. licet. ille aūt q̄ ab hoſtib⁹ capif bene amittit poſſeſſi. rerū ſuarū. ⁊ etiā nō captiuus amittit poſſeſſionē rerū captarū ab hoſtibus ⁊ etiā nō captiuus. ff. ex q. cau. in inte. reſti. deniqz. ⁊. l. ait ꝓtor. §. is aūt.

Ignificātibus ⁊c. decreuit.) ⁊ bene. (ꝓuocauit). J. ij. gl. ſꝛ alij dicūt: h aūt i vtraqz appellatiōe credim⁹ cāz aſſignatā: lz i decr. nō exꝓmaf eq̄lis cā i ꝓma appellatiōe potuerit aſſignare ⁊ nō iuſta: q: cū iuſta eēt ſnīa non poterat aſſignari iuſta cā appellatiōis: ſꝛ de ꝓpꝛio motu placuit iudici a q̄ appellatuz ē deferre vl iudicē ad quē appellatū ē admittere. i ſcōa aūt appellatiōe potuit eē iuſta cā appellatiōis h mō: dñe cū ego īcōtinēti parat⁹ ſim ꝓbare ꝓiudiciū fieri ecclie i pñti edificatione ⁊ plateā ad ecclīaz ptinere ⁊ vos i ꝯꝛiū decreuiſtis me nō admittēdū ad h ꝓbāda ⁊ cautionē aduerſarij recipiēdā appello. ſꝛ si amiſi ſſet ꝓbatiōes: ⁊ tñ reputās eū nō ꝓbaſſe cū ꝓbaſſet ꝯ cū talē iterlocutoriā ꝓtuliſſet sicut apparet: lz ſufficiēter ꝓbaueri ecclie ꝓiudiciū gnāri ex edificatione aduerſarij: tñ iudex ꝯ me iterlocutoriā ꝓtulit. ſ. cautionem aduerſarij recipiēdam: vñ appello q̄ꝗuis videf ſufficere si dicat: appello: q: ex teſtib⁹ vl aliꝑs inſtīis alit ꝓnūciādū ē. idē etiā videf si dicat: q: iniuſta ē iterlocutoria: tñ min⁹ videf generale verbū: q: iniuſta est iterlocutoria niſi exꝓmaf in quo ē iniuſta: ſicut nec audiēdus eēt si diceret: appello: q: me grauaſtis niſi exꝓmat i q̄ grauet. (ꝓuocauit.) nō erat appellatiōi deferēdum cum nō eēt exꝓreſſa iuſta cā appellatiōis. s. de ap. vt debitus. alij dicūt q tam a diffinitiua q̄ ab interlocutoria etiaz nulla cā aſſignata licet appellare ſm canones: huic ſolutioni exꝓreſſe cōtradicit. s. de ap. cor. di. in ꝓrin. q̄ nos nō credimus niſi in caſibus q legibus exꝓmunf: puta si interlocutus sit q̄ſtionē in ciuili siue i criminali negocio ꝓ torméta habēda. ff. de ap. re. ante ſnīam. Jtē si fideiuſſores appellenf a dele. tanq̄ idonei ſiſtēdi iudicio: q̄ꝗuis q̄dam dicūt: tūc etiā ſine appellatiōe delegante poſſe corrigere ſnīam delegati. ff. q ſatiſda. cog. arbitror. ff. a q̄bus ap. licet. l. vlt. idē etiaz

ab iniuria.vide.C.de ap.siqs prouo.plac.aũt intellexit iniuriã facti:puta si verberauit litigantẽ post latã sniam.ff.de appel.illũ.C.de ap.in maioribus.qz appellat iniuriã iniuriosam executionez:puta qz vult exequi sniam anteqz quadrimestre tẽpus elapsum sit.nã sicut lz appellare ab executore si excedat modum in exequẽdo.ff.quoz̃ ap.nõ re.l.ab executore:ita ꝛ si pueniat tempus.a snia aũt possel.nõ licet appellare:nõ qz sit interlocutoria: sed qz sup proprietate ꝓncipalius ꝛ pfectius iudiciũ expectatur. C.si de mo.pos.fu.ap.l.j.sed ꝑm canones bene appellatur a snia pos.s.de re.spo.ex cõquestiõe.sed tñ siqs illam decre.bene videt nõ dicit in possessorio appellatũ: sed qz eius petitio sup possessorio denegabat:sed alij dicũt ꝛ vt videt melius qꝫ qñ appellatur ab interlocutoria qꝫ sufficit dicere appello ꝛ maxie si adijciat: qz est iniusta cã.s.de testi.signifi. neqꝫ oportet qꝫ dicat in quo sit iniusta sicut qñ appellat:qz locus nõ est tutus sufficit dicere appello:qz locus quẽ mihi assignastis non est mihi tutus:nec oportet eũ exprimere quare nõ est tutus.s.de ap.ex pte.sed iudex q de appellatiõe cognoscit si inuenerit interlocutoriã iustis exactis ꝓductis corã ꝓmo iudice cõfirmabit eã:sed si ex nouis ꝓbationibus velit ꝓbare eã iniustã nõ poterit: qz eas corã ꝓmo iudice debuit ꝓducere etiã post interlocutoriã ꝛ cõtra se platam:ꝛ tunc si dene gasset eã recipe sine cã poterat iuste appellare:vt.ff.de re iudi.qꝫ iussit.iiij.q.v.c.j.si aũt ex prioribus actis interueniret interlocutoriã iniustã caussaret eã:ꝛ ꝗcqd factũ est post appel.ꝛ huiusmodi causam interpositã.(ꝓcedendum.)ante tres menses in quo pecauit:nam ille qui nunciat opus nouum habet tres menses infra quos si poterit ꝓbare non licere edificare.alij probabũt a tribus mensibus aut inaña:lz edificata prestita cautiõe edificare.j.eo. c.vlt.C.de edifi.priua.l.vlt.

Ejs cui.

De priuilegijs ꝛ excessibus priuilegiatorꝫ. Rubrica.

Episcopalia ꝛc. vilescat.) de facto. de iure aũt magnitudo ciuitatis nihil operatur.xciij.dist. legimus.(Sicut ꝛc̃.eis laicis.(preiudicãtibus) i.nobis preiudicium facientibus.

Quam ꝛ plãtare ꝛc.de manu laicorꝫ.) ꝛ male.s.de his que fi.ab pre.cũ i aplica. (aliquo.)nisi pscripserit.s.de iur.pa.cura.(notatim.) proprio nore vel indubitata circũlocutiõe:instit. de here.insti.§. masculos.de hoc.s.de p̃bẽ.in laſ.(ptinẽt.)cuz ex sua edificatione habẽt:secus si in laicis fundatoꝛ donasset eis q̃ nõ potest plus iuris in aliũ transferre qꝫ in se hz.cũ ergo h nõ habeat vt sibi de tẽporalibus rõ reddiſ:ergo nec hospitalarij qbus cõfert:vt no.s. de p̃ben.de monachis.ꝛ.c.in laſ.(de pleb cura.)sic.j. de ver.sig. veniẽs.§.quas.(p rebus tpalibus.)nõ solũ quas ipi exempti de derãt ecclesijs suis:sed etiã alijs quas alij dederũt ꝛ etiaz q plus est de decimis ꝛ alijs rebus spũalibus reddẽt eis rõnẽ.nã exquo ecclia sua est ꝛ oĩa ei annexa qualia sunt possessiões ecclie decime ꝛ oẽs obuentiões.ar.s.de cõsti.transla. ꝛ.c. que loquunt de hac materia generaliter loquuntur:vt hic.xvj.q.ij.sane.ꝛ si cõstat h rõ:qz si alꝫ habeat eos suspectos faciẽt eos reddere rõnẽ villicatiõis sue. Jtẽ videt qꝫ si sup possessiõibus ꝙueniant qꝫ tñ sub patronis exemptis cõueniant:vt no.j.c.recepimus. Jtẽ non potẽrũt aliqd alienare nec maximas cãs agere sine ꝙsensu patronorũ exemptorꝫ:nã sicut in his reqrẽdi eẽnt epi ab ecclesijs sibi sb ditis:ita hic patroni exempti q̃ ius epale habẽt in eis:ad hoc requiri debẽt.ar.xij.q.ij.siqua.placuit.ꝛ no.s.de rescrip.edoceri. nos nõ dicimus qꝫ in his sicut dictũ est ꝙstat rõ reddẽda patrono:sed in hoc qz patroni clerici siue sint exempti siue nõ in ecclesijs suis ex fundatiõe sua exigeret rõnẽ quõ regent possessiões habite ꝛ quõ ꝙuẽtus expẽdant:nõ tñ exigẽt ab eis rõnẽ ꝓncipaliter qꝫ dent singulis:singulis diebus ꝑ piscibus vel carnibus: ꝛ hãc rõnẽ petẽt etiã si nõ sint de dilapidatiõe suspecti:qz a iure cõcedit eis h rõ:sed tñ ipi patroni nõ cogẽt subditos ad h: sed obtinere dz eos cogi p ordinarios suos:nã ipi rõne patronat° nullaz sup eos habẽt iurisdictionẽ: ꝛ etiã si platus videret qꝫ nimis sepe ꝛ malicioſe patronus exigeret rõnẽ ꝛ nõ ipediret ei officium suũ:qz in malitijs nõ deberet exuberare sed obuiare.ff.de rei vẽ. in fundo. Jtẽ no.qꝫ he ecclie nõ tñ debẽt patronis rõnẽ:sed etiã subiectionẽ debitaz.xvj.q.ij.visis.in quo intelligo cõtineri qꝫ eis subueniat si necesse fuerit:ꝛ etiã qꝫ ad tẽpus ꝓ necessitatibus suis cũ ꝙsensu epoꝛ:tñ accipiãt redditus eoꝛ.ar.s.de cõcess.pbẽ.cum nostris.s.vt ec.bene.vt nostrũ.ꝛ de insti.cũ venissent. Jtẽ qꝫ eis vacãtibus eas custodiãt.s.de offi.oꝛ.cuz vos.s.de ap.bone.hac rõne videt qꝫ si ponit collecta epo ꝓ se ꝛ clericis patronis ꝑ se qꝫ tales ecclie cũ patronis cõferẽt seu cõtribuẽt ꝛ nõ cuz epo:quo ad iurisdictionẽ aũt vel quo ad interponendũ auctoritatẽ vel,permutatiõib° vel alienatiõibus eoz̃ nõ credimus qꝫ aliqd iuris habeant patroni clerici sed epi tm̃.h enĩ iurisdictiõis ei° sunt ꝛ non s iure patronat°:ꝛ ideo ad ordinarios ptineret tm̃:credim° tñ qꝫ patroni bene pñt se opponere ne nociue electiões ac exactiões fiant.xvj.q.vij.filijs. Jtẽ lz rõnẽ ꝛ auxiliuz dederimus patronis: nihilominus plati rõne iurisdictiõis ꝛ ordinarie ptãtis h habebũt.s.de offi.oꝛ.cõquerente.alij tñ dixerũt qꝫ hec decre.non hz locũ nisi in ecclesijs que sunt de mẽsa patronorũ:sed pmũ dictum magis placet:ad h.s.de reli.do.cum venerabilis.in glo.que incipit:iste epus.(ꝓprietatibus).i.retinẽdo ꝓpriũ.(eximaſ).j.eo.tuarũ.in fi.ꝛ.c.q̃dã.(fratribus.)tẽpli ꝛ hospitalis.(pcipiũt.)recipiẽdo decimas ecclie de manibus laicorũ.s.eo.c.in pn.(ꝑsumũt.)recipiendo excõicatos ꝛ interdictos ad officia celebrãdo plusqꝫ semel in interdictis ecclesijs.s.eo.ti.in.c.j.§.excõicatos. ꝛ.§. qꝫ si. (interdicta.)nõ credimus canonẽ late snie.

Dilectis fil.fratres.priuilegia.) sup qbuscũqꝫ rebus vel iuribus.

Ad hoc ꝛ ifra.mãdamus ꝛc̃.ꝛ exequaris.)no.qꝫ in locis quãtũcũqꝫ ꝓuilegiatj põt epus de sepultura extrahere ossa excõicatorum. sepultorũ.nos dicimus ecclias hospitaſ.non eẽ exemptas.

Si de terra quã ꝛc.tãto tẽpore). j.eo.accedẽtibus.ꝛ.so.ibi.sed ad hoc.s.de prescrip.ad audientiã.in textu ꝛ in glo.

Primo ꝛc.quãus. j.eo.ex pte.(fuerãt.)supple quaz habuerãt pmi habitatores vel quã habebãt in locis in quibus prius habitatores nõ fuerũt.(ex inspectione.)contra.ar.j.eo.quanto.

Accepim° ꝛc.specialiter. si in ꝓuiſ.tm̃ ꝓtineaſ qꝫ spãliter iuſ beati petri existat nõ ẽ exemptio si narrãdo tm̃ dicit nõ ꝓiudicãdo.iij. q.vj.h q̃ppe.nisi ostẽdaſ ꝓuilegiũ in quo ei ꝓcedaſ qꝫ spãliter illa ecclia ꝙlistat iure beati petri vel alꝫ ibi expſſim verba exemptiõis ponanſ:si aũt nõ narrãdo sed asseuerãdo h dicat bene probaſ exemptio ꝓ dicta verba.idẽ dicendũ est si in ꝓuiſ.dz qꝫ nullo mediãte ad papã ptinet.j.eo.cũ olĩ essemus.idẽ si dicit ĩ libere vel qꝫ potianſ libertate romane ecclie.j.eo.cuz olim,ꝑpter.qz tũc plene exempta est.idẽ intelligo ꝛ si nõ sit ibi spãliter.ar. eius:qz si dicat ꝓuilegiũ eius qõ ad ius ꝛ ꝓprietatem ecclie ro.spectat:exemptũ est:ergo eadem si dicat qꝫ iure vel,ꝓprietatj beati petri existit.ar.s.de in inte.rest.c.ij.s.de arbi.cũ tpe. Jtẽ qz voluit aliam spãlitatẽ notare:aliq dicũt ꝛ vt videt bene qꝫ si dicat ad iudiciũ pcepte li.qz nõ valet nisi ostẽdat ꝓuilegiũ libertatis ꝓcesse.C.de eden.auc̃.siqs.alij dicũt qꝫ si ponaſ verbũ indiffinite:puta dicit ad iudiciũ pcepte libertatis plenã exemptionẽ habebit ecclia nisi in casibus in iure exꝑssis:nec onerabit ꝓbatiõe si sit ĩ possessione vt h.C.de peti.here.cogi.C.de rei ven.l.vlt.si aũt dicaſ ad iudiciũ spãlis libertatis ꝛ de illa libertate spãliter in illo ꝓuilegio vl in alio ꝓtineaſ:in nullo alio erit exempta:nisi in eo qõ ĩ ꝓuilegio ꝓtineſ.s.eo.c.ꝑx. Jtẽ no.qꝫ si ecclia est exempta:non solum ꝓdit ius in ecclia epi:sed etiã in clericis ecclie nisi in sacerdote cui populi cura cõmittiſ:vt no.s.de capel.mo.c.j.ꝛ ar.j.eo.ex oze.inde est qꝫ clerici ecclie exempte nõ pñt excõicari p epm.s.de in integ. resti.c.ij.j.e.ex pte. idẽ dicimus in ꝙuersis ꝛ ꝑpetuo oblatj ecclie qz sunt in pte dñi assumpti.xij.q.j.q sunt.in laicis aũt.s.in parrochianis illi° ecclie nulla iura amittẽt: dabit enĩ pnĩas publicas: crismabit ꝛ cetera epalia iura tã ad legẽ dioc.q̃ ad iurisdictionẽz exspectãtia exercebit.j.eo.cũ olĩ ꝓpt.s.de sepul.i nra.si qris qs habebit decimas? Rñ.pleban° loci vel ille q prius habebat siue fuerint epi siue plebani:siue cuiuscũqꝫ alterius:qz nulli aliquid iurj accrescit vel detrahiſ ĩ laicis.ar.xvj.q.j.siqs laic°. nisi ꝑpus,sit exempt°.j.e.ex pte abbatisse.sed q̃res cum petitio iure epali oẽ ius epale tã in ecclesijs q̃z ĩ clericis q̃z in laicis adiudicet vl aufeſ.s.de offi.oꝛ.cõquerẽte.q̃re ꝛ nõ si ꝓuiſ.ꝓcedaſ exemptionis ĩ totũ videaſ exempta:vz in clericis ꝛ laicis? Rñ. qz ĩ iudicio videſ deducere oẽ ius nisi exꝑsse ꝙriũ agaſ.s. de cã pos.cuz ecclia. ff.de iudi.solem°.sed in ꝓuiſ.secus.s.c.ꝑx.q ꝓpt alterius p:ciu

dicitū restringēda sunt: vt no. ſ. de dona. cū dilec. lz aūt tēplarij vl hospitalarij: vel qcūqz alij sint exempti: tñ si accusenť de aliquo maleficio: rñdebūt sub iudice ordinario ⁊ in puincia in qua deliquerūt. j. eo. parētibus tuarū. §. eos. C. vbi de cri. l. j. ⁊ auč. qua ī puin. vj. q. v. placuit. ſ. de hereti. ad abolēdam. §. vlt. nisi velinquerēt circa res exemptas: puta qz nō portaret habitum: vel qz dissiparet bona ecclie exempte. j. eo. parētibus. cū capella. Jtē ⁊ si nō eēt crimē circa rē exemptaz ⁊ sit leue crimē bene facit ordi. si eū remittat ad magistrū suū. ar. ff. de re mili. l. iij. rñ. j. ff. de accusa. l. vlti. ſ. de cuř. re. militibus non est. C. de exhi. re. l. j. alij distinguunt inter crimē publicū ⁊ occultū. Jtē si teneāt aliqua ptinentia ad iurisdictionē dioc. de illis cōuenienter subeo. j. eo. cū capella. sed dices eadē rōne de oībus possessionibus que sunt in dioc. cum oēs sint de suo foro: forte posset rñderi qd ordinari licite cognoscāt: sed melius est qd tñ magister cognoscat si iurisdictionez hz vel iudex ord. magistri. C. de offi. ma. mili. l. j. C. de iurisd. om. iudi. l. vlt. Jtē potest dici ⁊ si rōne ptractus cōuenienť. ar. earundē legū. ar. cōtra. C. in q. ca. mili. fo. l. j. C. vbi ſe. vel cla. l. ij. ſz dic ibi cōcedi militibus ⁊ qbuscūq; puilegiatis psonis. ſ. qđ cōueniāntur sub psidibus qđ licitum est: qz psides legati sunt: vt no. ſ. de offi. le. q. trāsla. Jtē de qbusdā cōcedit ppter negligentiā eoz: qz p. puincias ordinať. quidā aūt sunt qui ⁊ si habeāt aliqua puilegia: nō tñ sunt exempti in totuz: vt ex officio leg. colligit. ſ. c. pri. in h autē valet puilegiū: qz nunqz ordinarius poterit excōmunicare: ⁊ si fecerit nō valet nisi in casibus in qbus potest eos iudicare: vt dixi. j. eo. cū olim essemus. alij dicūt ⁊ nō male exemptos de nullo crimine vel causa ciuili rñdere debere sub ordinario loci. xviij. q. j. frater. nisi in casibus q inueniunť in iure exp̄ssi: sed subministro suo: tūc q eoz ordinarius est ex puil. vel cōmuni. (speciali.) vt plene sint exempta oīa ista hodie determinata sunt p decre. j. de puil. nolētes. p totū. in tex. ⁊ in glo.

Dne ⁊c.

Dtentibus ⁊c. liceat.

h ideo: qz ſz persone sint exempte nō tñ ecclie. ar. ptra. ſ. de excess. prela. nimis iniqua. So. illud est ppter puilegiū illoz religioz. (cohercēdi.) no. puilegiatos p cē. ec. cohercēdos si vltra puil. suoz tenorē excedant.

Qarum nos ⁊c. (falso.)

qz portāt crucem ⁊ nō sūt oblati. (eos). ſ. tēplarios vl hospitalia. (reducas.) de facto: qz de iure nō valuit absolutio: ⁊ ideo non est necessaria restitutio de iure. ad rñdendum. ſ. eo. cū ⁊ plātare. ⁊. §. de cōfratribus. (p̄missa cā. i. qz dant eis aliqd de suo.

Qm olī essemus ⁊c. amiſ

sionē.) pditū enī fuerat puilegiū qđ postulauit innouari. h duo. ſ. casum foztuitū ⁊ amissionē ⁊ tenorem īstrumēti dz pbare iste abbas: vt hic. C. de fi. instru. l. fi. ⁊ bñ dixi qd dz pbare casualē amissionē: qz si volūtarie illud amisisset vel etiā lata culpa non pdesset ei pbare solū tenorē ⁊ qd eēt instr̄m sine vitio: ⁊ cū h sit quasi ipossibile pbare: lz enī instr̄m p̄ma facie appareat bonū nec abolituz nec in aliqua sui pte viciatū qđ sufficit pbare qñ casualis pbať amissio. ar. C. de edic. diui. l. fi. posset tñ ibi eē latēs falsitas quam nō cognouit testis: ⁊ qz si diceret qd nulla falsitas erat in instr̄o astrueret negatiuā qd nō licet. ſ. de cā pos. cū eccliа. Jtē dicūt qdā qd casum dz pbare qñ vult pbare tñ tenorē instr̄i: qz si vellet pbare ip̄m cōtractū vel aliud tertiū contentū in instr̄o: tūc nō oportet qd pbet aliqd de amissione instr̄i: īmo si cōtractus erat talis vel factū nisi reqrebať scriptura vt in donatiōe excedēte qngētos aureos: ⁊ in sentētijs ⁊ in alijs similibus sufficit pbare ip̄m cōtractū ⁊ scripturam interuenisse: ⁊ in scriptura cōtineri ea que ius ibi p̄cepit cōtineri ⁊ nō tenet pbare amissionē instr̄i. ar. ſ. de re iudi. sicut. ⁊ ar. qz in exercēdis litiū equa est pbatio testiū ⁊ instr̄oz. C. de fi. instru. in exercēdes. alij dicūt qd etiā in his casibus dz pbare casualē amissionē. nā cū cōtractus vel factū capiat sb̄z ex scriptura: nō sufficit pbare īterueniſſe scripturā nisi pbet casualē amissionē. ar. C. de testi. testiū. C. de bo. pos. ſ̄m ta. l. fi. C. de fideicō. l. fi. lex aūt in exercēdis locū hz in negatiuis vbi scriptura nō requirit: casuz aūt pbabit ppzio iuramēto cū aliq̄ sūmaria cognitiōe p̄missa. C. de fi. instru. l. fi. (assertiōes.) no. soli assertiōi cardinali credi sine iuramēto. (ad osculū) no. aliquē reputari absolutū hocipo qd papa ipi cōicat: ⁊ hoc intelligo si cū cause cognitiōe. ſ. alio p̄dicēte ⁊ cognita ab ipoveritate ei cōicat: vt h. si aūt sine cause cognitiōe: sec⁹ qz p̄sumit p ignorātiā vel occupationē facere: ⁊ h vera sunt vbi dicit nulla sīa ex cōicatiōis. si aūt nō p̄tenderet nulla: sed iniusta quantūcūqz cōicaret nō crederē absolutū nisi forma seruet. ar. j. de sen. ex. cuz desideres. §. j. ⁊. §. vl. nec est p̄sumēdum: qz vna sua pticipatiōe velit tolere obseruātiā iuř. C. de inoffi. te. si qñ. nisi appareret qd cōicando eū intēderet absolutū h nō hz locū in, aliis platis nisi ī papa. Jtē no. qd lz papa vitet aliqué cōicanté ei: nō incidūt in minorez excōicationē: est enī necesse vt noiet excōicat⁹ a supioze. ar. ij. q. j. multi. ar. ℈. xciij. di. si inimicus. sed ītelligit illud qñ papa non solū vitabat: sed etiā tanqz excōicatū vitādū mādabat: fatemur tñ qd peccat ille q ī familiaré hz quē a platis p̄ suis delictis vitari videt. (decernimus). i. ppter hoc decretū declaramus. (reprehensione.) no. amisso instr̄o duo oportere pbari ⁊ tenorē instr̄i ⁊ qd fuerit sine vitio. C. de fi. instru. l. vl. legatus amissa charta legationis, pbat eā p testes. C. de man. p̄n. l. j. nisi als notus ⁊ bonestus eēt: ita qd ei eēt verbo credēdū. xciij. di. nobilissimus. dele. aūt, pbat mādatū sine lr̄is. in auč. de litigi. §. oēz. alij aūt in deť. dicunt ptra nisi in lr̄is ostēdat. ar. xxij. q. j. sancim⁹. ſ. de offi. deť. cū in iure. ſ. de fi. instru. c. j. ⁊ h satis credere ante p̄ntationē lr̄az: postea aūt sec⁹. ar. ſ. de ap. vt debit⁹. Jtē p testes qs pbat se puilegiatū C. de fi. īstru. si solēnib⁹. qñqz sufficit pbare solā amissionē instr̄i etiā si nō pbeť tenor vel qd nō fuerit vitiosum propt odiū ei⁹ q̄ illud surripuit. C. de proba. si de possessiōe. als enī nō sufficit. C. ō testi. testiuz. in fi. īmo ⁊ si amittať postqz facta est fides de instr̄o tñ post licet dicere ℈ illuz de falsitate. C. de fi. instru. l. vlt. probať aūt amissio instr̄i p iuramētū pdētis ⁊ adiūctis sibi aliqbus p̄sumptiōibus. C. de fi. instru. l. vl. ar. C. vnde vi: si quādo.

Ex parte abbatisſe ⁊c. oc/

casiōe.) no. abbatissa ⁊ sorores h conquerunť d ep̄o meldeň. q occasiōe q̄rundā lr̄az ī petratarz ab eo ad iudicē deť. grauabat eas: alibi habes qd puilegiati cōquerunť de platis q qz in ipos nō p̄nt ferre sn̄iaz excōicatiōis ferunt in eos q molūt ī molēdinis suis: vt. j. e. quāto. alibi habes qd abbas q̄ritur de quodā ep̄o q occasiōe quarūdā lr̄az iterdixerat quasdaz suas ecclias. ſ. de of. or. graue. alibi habes qd aliq dicūt qd occasione īdulgētie sue fecerūt sn̄iaz excōicatiōis ī alios. ſ. de rescrip. ex pte. ij. de oīb⁹ istis q̄rit an debeāt pbare īdulgētias ⁊ lr̄as ⁊ alia de qb⁹ faciāt mētionē ī lr̄is q̄s ipetrāt: ⁊ eodē mō idē q̄rit si ī libello hoc p̄ponať: ⁊ ad hoc sic rñdem⁹ qd cāz vel demōstratione ī lr̄is vl libellis appositā nō dz qs pbare dūmodo constet de re. cui⁹ cā vel mōstratio dī nisi talis sit cā vel demōstratio q̄ sit cā sine q̄ lr̄as nō habuisset: nec libellus eēt receptus: ⁊ hoc sic probo: qz etiā si talis sit cā vl demōstratio: tñ valent lr̄e ⁊ libellus. ff. de pdi. ⁊ de. cū ita eēt legatū. §. legato. ⁊. §. falsaz. ⁊ insti. dele. hinc. ī §. proxi. sec⁹ aūt ī pdicť. vt eisdē legib⁹ probať. h tñ teneas qd qñcūqz ponit ī libello tale qd pro cā petitionis sue illā probare dz. nā cū cā q̄ ponit ī libello pro magna pte semp sit cā q̄re sibi competit ius petēdi illud qđ petit p illū libellū: illā probare dz aut succūbet. v. q. vj. actor. hoc etiam probať rōne suprādicta: qz nunqz suus libellus recept⁹ eēt nisi sufficiētem cāz exp̄ssisset. ſ. de libel. ob. dilecti. vbi no. (puilegijs.) nec tenet facere mentionē nec ppt hoc min⁹ pcedit p lr̄as. no. ſ. de offi. dele. ex lr̄is. (ad ap. beneficium.) ex illa cā: qz lr̄e nō valebāt cū eēnt ipetrate sup his que cōtinent ī puil. suis: nec de ipo faciūt mētionē. ſ. de rescrip. cum ordine. meli⁹ dicit nō ppter h: sed ppt grauamē aliud. (deferētes.) ⁊ male. (rettulissent.) ⁊ petissent qd in cā appellatiōis ab abbatissa ⁊ sororibus emisse, pcederēt ī ipa tñ ppter absentiā ptis aduerse pcedi nō poterat: qz h nō petierat. ſ. de ap. cordi. vel meli⁹: qz iudices nō detulerāt appellationi. ſ. de ap. interposita. §. j. ⁊ cū ps monasterij vidisset qd nō poterat, pseq̄ appellationem cōuertit se vt obtineret innouationē puilegioz suoz. (innouandū.) h non licuisset nisi cōtumax fuisset ps aduersa. ar. ſ. de cōfir. cū dilec. hoc nō placet: nō enim sup innouatiōe puilegiorū cōtumax erat eps nec citatus: sed vera cā est: qz eps nō cōtendebat de puil. qz si cōtenderet nō deberet innouari nisi forte terminet de eorū cōsumptione vel nisi alia iusta cā subesset. ſ. de confir. vti. cū dilecta. qz lz cū nihil iure tribuit. j. eo. qz. si enim nouū ius tribueret nō liceret. ſ. vt li. pen. dilec. vbi no.

Qm olī papa ⁊c. ⁊ eisdē.

poni ⁊ canonicis. (⁊ p̄figendum.) pcedi tñ poterat super cā appellatiōis: sed ante sn̄iam erat appellatum vel sup p̄ncipali si a diffi. fuerat appellatū. ſ. de ap. sepe. vbi no. de hoc: sed hic noluit appellatus p̄cedi cū modicū sibi, pdesset si tñ cā appellationis terminata eēt ⁊ non p̄incipalis. dic melius: vt no. ſ. de ap. sepe. ⁊. c. per tuas. (p̄figēdum. (p lr̄as quas dedit epo in quibus cōtinetur qđ sequitur: sed dices quō postea

ꝓcesserũt iudices ꝑmi: vt sequit. j. ibi: iudices aũt ꝛc. cũ per has litteras est ad se. ap. negociũ reuocatum ꝺtra id qđ est. s. de offi. le. licet. iij. q. vj. multũ. C. de le. l. ij. reor ꝓ illas litteras non esse reuocatam, iurisdictionem anteq̃ ꝓtenet littere: ꝛ h ꝓcessus habitus fuit ante ꝓtationẽ litterarũ. s. de ap. vt debitus. Item non videtur malicioſe feciſſe eꝑs cũ in eius fauorẽ ſint conceſſe ſi eis vti voluit. C. de le. q fauore. appellatio enim non impedit eor ꝓcessum cum illis renũciare videat ſi infra terminũ prefixũ non ꝓſequunt. s. de ap. ſepe. cum ſit reprehenſibilis. (parti.) auctoritate huius delegationis non ꝓcesserũt ſed ꝑme. (monacho.) no. monacho delegari cãm: ꝛ hoc verũ intelligo ſi expreſſe continetur vt ibi: monachꝰ: alꝫ preſumo p veri taciturnitatem obtẽtas cum non ſit eis prestãda materia vagãdi. (iudices.) non illis quibus erat remiſſum negociũ: qr ille non habebãt poteſtatem diffiniendi aliquid ſicut h apparet: ꝛ ſic eſt in regiſtro. vel dic q ijdez iudices erãt ſed partes prorogauerũt eorum iuriſdictionem vel plus continebat in litteris in quibus erat remiſſum negociũ qđ hic contineat. (libertatem.) iuſte petituꝫ fuit: qr caſſaret libertas male data ꝛ rite fuit ſuper eũ ſententiatũ. ar. C. de ꝓdi. ex. l. diſſolute. ꝛ l. fi. ff. de fe. l. j (p deportariũ.) iſte portarius ſiue executor deputatus a rege nullã poteſtatem habuit cogẽdi canonicos ad aliquid. s. de conſe. eccle. ĩmo plus videtur q ſi eſſet executor pape merus ſine vlla cognitione q non poſſet alicui etiaꝫ partibus vim inferre nec de poſſeſſione aliquã partiũ extrahere: niſi hoc eſſet ſibi expreſſe cõmiſſum: q tamen raro ꝛ non ſine cauſa committendum eſt. ff. de iudi. l. fi. s. de conceſſ. preben. vel ec. non va. qr di. ꝛ c. cuꝫ noſtris. ꝛ c. litteras. nec eſt contra. ff. de re iudi. a diuo. §. ſi ſuper. ꝛ §. ſe. vbi dicitur q executor habet cauſe cognitionem qr ibi non loquitur de viatore executore cuius modicuꝫ eſt officium. i. in adimplendo mandatum ꝛ in renũciãdo quid iuniat. ff. de re. eor qui ſub tu. vel cu. ſunt: magis. §. ne tñ. ĩmo plus videtur q ſi viator h inueniat rem vel eccliam cuius poſſeſſionẽ dare debet ſine vllo preſente poſſeſſore: ita q ſine vlla violentia dare poteſt poſſeſſionem: tamen eã dare non debet niſi ille q̃ eã tenet de facto ꝓmo eã reſignet: vel verbo vel auctoritate iudicis inde expellat: ꝛ ſic intelliguntur decre. preallt. qr di. cuꝫ noſtris. ꝛ c. litteras. niſi partibus preſentibus lata cẽt ſnĩa ꝺtra poſſeſſorẽ: tũc enim ſatis videt q maior poteſt dare rei poſſeſſionẽ quaꝫ alius poſſidet: maxime ſi poteſt fieri ſine violẽtia. C. ſi p vim vl aliomodo. l. fi. decre. aũt preallt. cum noſtris: que dicit q ꝓmo debet reſignare de facto: loquit quãdo preceſſerat tñ tacita renunciatio que tamẽ poterat habere excuſationes: ſed ſecus eſt quando ſnĩa lata eſt poſtq̃ nulla excuſatio admittit. C. ſen. reſcin. nõ poſ. l. j. ĩmo plus videt q ſi pars p violẽtiã eiecisſet eum contra quẽ lata eſt ſnĩa: ꝛ poſtea ſſpoeſſio vacãtis rectori eidẽ ſpoliatori aſſignet q bene teneret ſpoliator interdicto vnde vi ad interesſe. ff. vnde vi. l. j. §. ex die. tñ ſi cõfiteat ſe nihil noui iuris acquiſiuiſſe non cogit rẽ iudi. reſtituere. s. de cã poſ. cũ ſuper. ꝛ qr ſine peccato tenere nõ poteſt. alij tñ dicũt cõtra: qr bene poteſt tenere ſine peccato ſi p errorẽ iudicatũ eſt. ff. de condi. inde. l. neratius. nec decre. cum ſuper: cõtradicit que loquit qñ ſimul ſuper poſ. ꝛ petitorio ſnĩa lata eſt: ſed hic diuiſim late ſunt: ſed difficile eſt in decre. que eſt differẽtia ſiue ſimul ſiue diuiſiꝫ ferant dũmodo executores earũ in idẽ tempus cõcurrant h de iudice qui mãdat fieri executionẽ. ſi aũt mandat alicui q det alicui poſſeſſionem alicuius rei amoto quolibet illicito poſſeſſore nõ habet h iuriſdictionẽ niſi ſuper notorios illicitos. ar. s. de offi. dele. ſtatuimus. alij dicũt ꝛ forte melius q ꝓcedit ſuper non notoriis ordine iudiciario ſeruato: vt no. s. de re. ec. non alie. eꝑi. (dederat.) ꝛ male cum qcqd acquirit eꝑatui acquirat. xviij. q. j. ſtatutũ. monachus enĩ qcqd acquirit ſuo monaſterio acqrit: dũ manet monachꝰ monaſterij: etiam ſi eſt monachus fugitiuus. s. de offi. or. quãto. ĩmo ſi ſtipulet aliqd ſibi vel monaſterio ſuo vel etiã imperſonaliter vl quocũq̃ alio mõ cõtrabat ſemp acqrit monaſterio ſuo. ar. ff. de ſtipul. ſer. ſeruũ. ſecus ſi ſtipulet alij: qr tũc alibi nõ querit: qr nõ poteſt: nec dño: qr nõ vult. ff. de ſtipu. ſer. ſeruus meus. ĩmo ſi monaſterio vetante aliquid acquireret monaſterio acquireret. ff. ꝺ acq. re. do. etiaꝫ. ſed ſi ſit expulſus de monaſterio: tũc nulli acqrit nec valet contractus cũ ſit a monaſterio abſolutus: poſſet tñ dici q acqrit eꝑo a cuius iuriſdictiõe nõ eſt abſolutus. Itẽ no. q ex oĩbus contractibus obligat: vt quidã dicũt: ſed nõ plus q̃ ſit a monaſterio ſibi cõmiſſum: ꝛ ſi nõ habet adminiſtrationẽ: tñ obligatur abbas: ſed ad nihil tenet cum nõ habuit vnde ſoluat: de maleficijs aũt monachi nõ obligant niſi ad eos peruenirent ꝛ eodez modo alij obligant abbati ex omnibus contractibus cuꝫ monacho initis. ſi autẽ monacho auferatur res monaſterij: vel etiã alterius dũmodo monaſteriũ teneat de illis agit abbas. ſed ſi monaſteriũ nõ tenet de illis tũc nõ agit: ſed agetur ille cuius ſunt vl rei ven. vel fur. vel alijs cõpetentibus actiõibus: ꝛ ꝓpter hoc dicimus q ſi monachus moriat penes quẽ erant depoſite que detinent ꝓ aliquẽ: nullã actionez habet abbas ad ea: ſed ſi abbas videret res depoſitas apud monachum rapi vel furto ſurripi: vl alꝫ perire ꝛ facile poſſet eas liberare: ſane credẽ q tenet depoſiti inſolidũ ꝓpter dolum ſuum: ſed ſi monachus eas rapuiſſet: tũc eẽt ſecus: qr abbas non erat obligatus ex eius maleficio. ſed dices q ſi monachus vel iure vel ab abbate ꝓhibetur cõtrahere xij. q. j. non dicatis. xvj. q. j. ſunt nõnulli. ꝛ c. de ꝓtiũ. quomodo poteſt valere cõtractus cũ eo initus cõtra id qđ est. C. de legi. nõ dubiũ. x. di. vides. ſol. lex ꝛ canon intellexerãt ꝓhibere q nõ tenent cõtractus facti a ꝓdictis perſonis: ita q eis aliquid quereretur: ſed bene tenet in hoc q eis querat cum quibus poterat legitime celebrari cõtractus: ꝛ talis eſt abbas cui querit omne lucruꝫ ꝓueniens ex cõtractu monachi: ꝛ ideo bene ad eius ꝓfectum tenet contractus. poſſeſſio etiã iuſta querit per monachũ etiaꝫ furtiuũ dño ignoranti. ff. de acqui. poſ. l. j. §. per ſeruũ. ſi aũt eẽt iniuſta poſſeſſio que eſt reſtringenda nõ querit dño. ff. de acq. poſ. q meo. §. fi. ꝛ l. q ſeruus. ſed ꝛ ipam ſi vult ratã habet acqrit. ff. de vi ꝛ vi ar. l. j. §. cuꝫ procuratores. poſſeſſionẽ aũt ſerui ſi fuerit turbata ꝛ ſeruus ꝛ dñs peteret eaꝫ reformari. C. ſi per vim. l. j. oĩs autem qui detinet preſumit poſſidere niſi cõtrariũ ꝓbetur. arg. xviij. q. j. c. j. (fructibus.) mirũ videt q eꝑo adiudicamus fructus medij temporis cũ potius ipi monaſterij eẽnt ſeruandi cũ de eis ſit ratio ei reddenda. s. c. cuꝫ ꝛ plantare. de capel. mo. c. j. xvj. q. ij. c. ij. ſo. qr edificauerũt eccliam in dioc. alterius eꝑi ſine eius conſenſu cũ edificiuꝫ cedat ſolo. C. de rei ven. l. ij. per cõſequẽs ꝛ hoc edificiũ ſiue eccle ad eꝑm dioc. pertinebant. Item fructus autẽ non dabunt ei nomine ſuo: ſed nomine eccliaꝫ edificatarũ. s. de ſuc. ab inteſt. c. ij. ꝛ ſic non eſt contra. s. de reli. do. cum venerabilis: quia ibi non nomine eccle de qua agebatur: ſed ſuo vendicabat tempore alia. (nõ tenere.) hic nõ ponit cauſas quare tenuerit: ſed poſſet eẽ: quia cõtra abſentem nõ contumacẽ lata eſt. (de gratia.) indulto ſibi beneficio in integrũ. s. de in integ. reſti. c. ij. de iure enim cõmuni admitterent poſt ſententiã ad exhibendum. s. de re iudi. inter mo. C. de tranſac. ſub pretextu. (conſtitit.) ꝓ teſtes vel confeſſiones ꝛ nõ per viſum: quia papa nõ videtur originale. (manibus.) hoc nõ eſt malum. C. qui teſt. fa. poſ. hac conſul. (a manibus.) ꝛ iccirco nõ preſumebatur originale ſed ſumptum. (libertatem). i. exceptionẽ ab eꝑo dioc. dataꝫ: libertatem enim ſibi nõ preſcribit nec habet: quia lz dioc. nõ preſtet iura eꝑalia: preſtabit abbati vel alij vel ad minus pape. s. de preſcrip. cũ nõ liceat. ꝛ c. cum ex offi. (imponentes.) mirũ videtur q hic dicit: quia aut monaſterium ꝓuocauit in libertatem nõ aſſignata aliqua cauſa ꝛ tunc lz non ſit actum de priuilegio pape: tamen de cetero agere non poterit: quia pretextu no. j. ꝛ c. s. de re iudi. inter mo. ar. C. de an. excep. l. vlti. ff. de iudi. ſolemus. aut aſſignauit aliquã cãm: puta quia munitum erat monaſterium priuil. eꝑor colubrien. ꝛ tunc nõ obſtante ſententia pape ꝓpter hanc cauſaꝫ lata poterat agere ex alia cauſa: puta qr munitũ erat priuil. ro. pon. vt no. s. ꝺ offi. ordi. conquerente. Rñ. de iure cõmuni verum eẽ qđ dicit: ꝛ quia monaſteriũ totum ius ſuũ deduxerint in iudicium: ideo fuit h neceſſarium beneficiuꝫ reſtitutionis. ſed dices quare nõ dixit iniuſtam ſententiã cuꝫ inſpecta veritate ſit iniuſta. C. de ap. eos. Rñ. illud obtinet in cauſa ap. vt inſpecta veritate iudicet primã ſententiã iuſtam vel iniuſtam: ſed in cauſa reſtitutionis ex ꝓceſſu iudicat ſnĩam iuſtam vel iniuſtam. potes etiam dicere q in cauſa reſtitutionis inſpecta veritate iudicat prima ſnĩa iuſta vel cõtra: ꝛ h ſnĩa iudic. del. veritate inſpecta erat iuſta cum ꝓnunciauerit tñ infirmã libertatem per eꝑm datã que in veritate non tenebat: ꝛ nihil de libertate conceſſa p papam dixerint. (nõ cognouerint.) nec ꝓnũciauerint: ſed tñ de libertate data per eꝑm. (i ceteris). ſ. in expenſis neceſſarijs reſtituendis ꝛ alijs. c. (accedentibus ꝛ c. per. xl. an.) s. eo. ſi de terra. cõtra. ſo. nec iſte nec ille renũciauit priuil. expreſſe: ſed tacite vel pſumptiue: qñ q̃ aũt preſumitur vno actu renũciare qñ volũtarie ſciẽter ꝛ directo cõtra priuilegium ſuum facit. s. de cõſti. cum acceſſiſſet. ꝛ. s. de preben. ꝓ illor. ſed quandoq̃ venit nõ ſcienter vel expreſſe contra priuilegium: ſed tñ alꝫ pſumit renũciare priuil. ſi per. xxx. an. contrafecit s. e. ſi de terra. qñq̃. xl. vt hic. ꝛ ſi queras cauſaꝫ diuerſitatis hec eſt: quia lz vnus monachus qui eſt ꝓpoſitus agris colendis ſoluat decimas: conuentus tamẽ neſcit vnde vno actu nõ preſumitur renũciare. Itẽ ſi ſoluit aliqñ etiam ſciente toto conuentu non preſumit volũtarie renũciare priuil. ſed lites exercerig cum ſit laudabile nõ ei imputatur. ff. de ali. iu. mu. ca. fact. itez ſi res. §. j. ſed ſi. xxx. an. ſoluit nõ habet excuſationẽ ignorãtie nec volũtat

ſ.eo.ſi de terra.ſed ħ cõtradicit que requirit.xl.an.ſed dic iccirco hic requiri,plixius tẽpus:qz cõuentus eſt vltra mare ⁊ poſſeſſiones citra. Jtẽ habẽt quaſi infinitas:vnde nõ ꝑſumiť ſcire ſicut illi qui ſunt citra mare:⁊ p cõſequẽs nõ intelligunť tacite renũciare niſi ſpacio.xl.an.in poſſeſſionibus aũt vltramontanis ſpacio xxx.an.credereť ꝑſumptue renũciare etiã a tẽplarijs. vel dic qꝫ ħ cõuentus nõ iuuabat ſe:qz tẽplarij tacite renũciaſſent priuil. ſed ꝑſcriptis que nõ currit minor.xl.an. vel dic qꝫ ħ tollit illã. vel dic qꝫ ibi ex priuilegio ſtatim queriť alicui ius dominij:ſicut ħ queſtũ eſt dominiũ iure decimarũ ius ⁊ dominiũ queſitũ nõ admittitur niſi legittimo tpe ꝑſcribatur:vt hic.arg.C.de iur.do.impe.l.ij.ſed poteſt rñderi:qz ibi nõ habuit dominiũ: ſed poteſtatẽ rẽ pignerataã accipiẽdi in dominiũ:vbi aũt ex ꝓuilegio non dať aliqꝺ dominiũ: ſed potius aliqua poteſtas.ſ. vt nõ cogantur eẽ vltra certũ numerũ:vel vt dignitas nõ ſit in eccłia:tũc nõ ſunt neceſſarij.xl.an.ad hoc vt videaťrenũciare ꝓuil. ſed ſufficit,vnus actꝰ. ſ.de cõſti.cũ acceſſiſſent.cum.m.⁊ eſt rõ diuerſitatis:qz dominia rerũ certis modis ⁊ cũ magna difficultate amittunť ⁊ querunť vt inſti.de re.di.p totũ. ⁊ de illis modis nõ eſt ſi ſemel vł aliquãto tpe ꝑmiſit aliũ eẽ in poſſeſſiõe ſue rei: ſed in ꝓuilegio ſecus eſt que ſola petitiõe querunť ⁊ in fauorẽ petentium danť:ſed ex eis nullũ dať dominiũ:naz illa facile admittunť:vnde forte ſecus dicendũ eſt in cõſuetudine: nã ibi ſi aliqua poteſtas queſita eẽt cõſuetudine:vel iure etiã ſi nullũ dominiũ ibi eẽt:vt ſi de cõſuetudine introducendũ eſſet qꝫ in hac eccłia nulli aſſumerenť in canonicos niſi eẽnt in ſacris ordinibus cõſtituti:nõ videť qꝫ ſiz aliquẽ in inferioribus ordinibus cõſtitutũ eligãt qꝫ ꝓpter hoc videanť renũciaſſe cõſuetudini q̃diu perſeuerãt: qz nõ licet cõſuetudines infringere.xj. in his. ĩmo plus dicimus qꝫ ſiue ſint conſuetudines ſiue cõſtitutiones ſiue ꝓuilegia bonorabilia vel vtilia eccleſijs:illa nunq̃ intelligunť renũciare p vnũ:nec etiã p plures actus: qz etiã ſi exꝓreſſe vellẽt renũciare nõ poſſent.C.ỏ trãſac.preſes.ar. ff.de pac.cõtra.§.ſi.nã in hoc caſu ſi oẽs de capitulo velint aliqꝺ facere cõtra ꝓuil.vel cõſuetas cõſtitutiões ſuas vnꝰ ſolus poſſet cõtradicere ⁊ etiã omnibus facientibus cõtra ꝑdicta ſi vergit in damnuz eccłie ſupior poteſt illud ⁊ debet reuocare.ſ. de his que fi.a ma.par.ca.c.j.ſ.de re.ec.nõ alie.ſiqs ad noſtras. ſi qua aũt ſũt que ſunt eẽ eccłie vtilia renũciare vł etiã idifferẽtia: tũc p vnã cũ actũ contrariũ renũciať.ſ.de cõſti. cum acceſſiſſent.⁊.c.cũ.m. ſed in caſibus vbi loquiť ꝑdicta decre.crederem.lz canonici non poſſint vlterius exquo ſemel fecerãt cõtra ſuũ ꝓuilegiũ in ſuũ fauorẽ.ſ.qz allegarẽt diminutionẽ ſuarũ ꝑbendarum:crederẽ tñ qꝫ poſſint eodẽ ꝓuilegio vti nomine eccłie ſi ex receptione ꝓuilegij eccłie lederet:puta ſi ꝓpter modicitatẽ ꝑbendarũ nõ inueniret canonicos reſidẽtes vel nõ inueniret bonos:⁊ idem videť in oĩbus alijs ſimilibus ꝓuilegijs cũ hoc decreto canonicorũ numero ⁊ ſublatiõe dignitatũ in vtriuſqꝫ fauorẽ.ſ.⁊ eccłie ⁊ canonicorũ ĩtelligiť ꝓcedi: ⁊ ideo lz vnꝰ renũciet ⁊ aliꝰ nõ ĩtelligiť renũciare. Jtẽ ſi cõibus ⁊ grauibus ꝓuil.que hz aliqua gens:aliqs nõ vtiť non intelligiť qs renunciare quo ad alia ſi in aliquo omitteret illo vti:ſed quo ad illud beneťrenũciat.C. de excu.tu. volũtatẽ.C. de his que ſpõ.mu.ſub.l.ij.⁊.l.ſe.li.x.ff.de va.mu.l. ꝓtor.ĩ.§.fi.

Quam capella ⁊c. ꝓuilegio.)hoc ꝓuilegiuz intuitu eccłie cõceſſum eſt ꝑſonis vel potius conceſſum eſt eccłie in ꝑſonis: nec ꝓpter hoc empta eſt eccłia vel clerici niſi quo ad excoicationẽ ⁊ alia que hic ſequuntur.ſi autẽ dixiſſet eximimus canonicos talis eccłie ab epõ clerici quidẽ exempti erũt a iuriſdictione epali intuitu ꝑſonarũ:ſed eccłia in nullo exempta erit:⁊ in omnibus epõ rñdebit:niſi in iuriſdictiõe clericorũ:ſed q̃riť ſiqs dicat recipio clericos talis eccłie in ꝓꝓrios filios vel ſpirituales:an ꝓpter hoc ſint exempti.ar.qꝫ ſic.C.vnde vi: conquerabaťitẽ arg.ad hoc:qz ſi res que diciť ptinere ad ꝓꝓrietatẽ papẽ eſt exempta.ergo eadẽ rõne ⁊ filius vel qcqd aliud diciť pertinere ad papã erit exemptũ:Rñ.qꝫ talis nõ eſt exemptus: plus enim ꝓpter nomẽ filij in affectione q̃ in exemptiõe eos recipere videť.q.d.papa:recepimus vos in amorẽ filialẽ:ſicut cũ dicitur ſubdiaconus papa:ſonat in bonorez nõ exemptionẽ.ſ.de ma.⁊ o.ꝑ tuas.q̃uis in ar.ꝓtrarũ videť:qz ſicut quos ꝓnceps elegit ĩ patres nõ vult ab alio ſub alterius poteſtate eẽ.ĩ auč.ỏſtitutio q̃ de digni.eadẽ ratiõe nec quos eligit in filios:q̃uis rñderi poſſit patrẽ ſonare in auctoritate quẽ nõ decet alterius poteſtati ſubijci filiũ in affectionẽ quẽ nõ eſt indecẽs ſub alio eẽ:ſecus aũt videret ſi diceret recepimus vos ĩ ꝓꝓrios vel ſpales ſubiectos: quia tũc erũt exempti:quidaz tñ dicũt qꝫ ſi qñ papa recepit aliquos in ꝓꝓrios filios: ⁊ ille cuius filij ꝓus erãt cõſenſerint penitus ſunt ab eius iuriſdictõe exempti als nõ.ar.ff.de adop.in adoptionẽ.

Jtẽ no.qꝫ lz iſti nõ poſſunt excõmunicari vel interdici:tamẽ ꝑñt aliter puniri ⁊ cõdẽnari ꝑ ſinĩam:qz hoc nõ cõtineť in ꝓuil.qꝺ diligenter obſeruandũ eſt.ſ.eo.porro.⁊ habetis exꝓreſſuz.ĩ.eo.ti. veniens.(in his eccleſijs per parrochianũ,ꝑſequeris.)no.exemptũ rõne rei nõ exempte ſubiacere iuriſdictiõi ordinarij. de hoc no.ſ.eo.porro.⁊ habes exꝓreſſe.ĩ.eo.qñ ad ħ.ĩ.eo.ti.c.nolẽtes. §.vlti.glo.quo ad hoc.

Exore ſedẽtis ⁊c. a lõgis. nõ tñ longiſſimis cũ neutra pars ꝑſcripſerit:vt.ĩ.eo. ſequiť.§.nos igiť.(q̃ſtores.)no.qꝫ qñ hec dictio qõ:vł que:vł ſicut:ponunť in litteris videnť aliqꝺ poni.ĩ.de ver.ſig. abbate.ff.de condi.⁊ demon.quibus diebus.§.dñs.ff.deleg.j.ſi ſeruus.§.ſi ita.⁊.l.ſi ſic.§.j.ar.cõtra.ſ.qꝫ eſt intelligendũ cõditionaliter.ff.de ꝓtrahẽ.emp.ſi fundũ.⁊.l.ſi rẽ.in fi.(in mẽbris.)no. qꝫ lz ꝓbeť exemptio capitis non ꝓbať exemptio mẽbrorũ.(exꝓpria.)qñ mẽbra nõ ſunt exempta:ſed abbas exemptꝰ cui mẽbra ſunt ſubiecta in mẽbris delinquat dioc.exemptuz abbaté iudicabit ⁊ puniet ⁊ etiã deponet.ĩ.eo.cũ capella.ſ.de fo.cõpe. poſtulaſti.ſeruata tñ forma.(hoſté).ĩ.eo.volentes.ſ.de fo.compe.romana.ſed ſi nõ delinquat in locis nõ exemptis cõſtitutionũ: ſed delinquat in ꝑſonis nõ exemptis:puta qz negligẽs eſt in regimine eorũ: vel etiã qz iniuriã faciet eis:qz tũc nõ habet poteſtatẽ dioceſanus,ꝓcedẽdi ꝓtra eũ.nõ enim ſunt iſti modi quare dioceſani ſortiank foꝛ in ꝑſonis exemptis:ĩmo plus dicimus qꝫ dioc.ꝓpter ꝑdicta delicta cõmiſſa in ꝑſonas nõ exemptas nõ poteſt eũ ꝓuare eccłia nõ exempta vel eũ ſuſpẽdere: qõ ſic ꝓbo.qz hoc nõ poteſt facere dioc.niſi cũ cauſe cognitõe:ſed ipe nõ poteſt cognoſcere de ꝑdictis delictis ꝑſone exempte:ergo nec ꝓtra euz ꝓcedere. Jtez in hoc caſu.ſ.qñ mẽbra nõ ſunt exempta habebit abbas iuriſdictionẽ ſup eccłias:vt no.ſ.de offi.ord.quãto.⁊.c.cũ abbas. ⁊ in hoc caſu pntabũt clericos ꝑlatis:⁊ fiet vt diciť.ſ.eo.cũ ⁊ plãtare.§.in eccleſijs.ſ.de capel.mo.c.j.ſ.de ꝑben.in lat.concił. vbi no.niſi eſſent pleno iure ꝓceſſe.ſ. quo ad.l. iuriſdictionis ⁊ dioc. qz tũc ipi reſtituent.xvj.q.ij.c.j. Jtem in hoc caſu nunq̃ appellabiť ab abbate exempto etiã a ſubditis nõ exemptis ad epm: qz non eſt ei ſupior:melius videtur qꝫ appellãdus eſt epꝰ: ⁊ in hoc eſt ſuperior.ar.ħ.⁊.ſ.de ma.⁊ obe.c.ſolite.circa pn. Jtem in caſibus vbi quis ſortiť forũ rõne poſſeſſionis conenieť abbas corã epo cũ res ſint in eius territorio:domiciliũ aũt non poteſt habere niſi in ſuo monaſterio.alij autẽ ſeculares ſicut ⁊ laici plura poſſunt habere domicilia ⁊ in eccleſijs ſuis ⁊ extra dũmodo nõ teneank ad reſidentiã.de fo.cõpet. poſtulaſti:ſed loca in quibus ipi tenenť ad reſidentiaz ſemper debent,p domicilio reputari: lz aliqui ꝓtradicũt.ſi aũt clericus duoꝝ epoꝝ delinquat ⁊ iniuriam faciat clerico alterius epi ſub quo domiciliũ non habet extra illũ epatuz:tñ ſub eo rñdere tenebť:qz ratione clericatus ſortiť forum eius.C.de epi.⁊ cle.auč.clericus.ſecus aũt in abbate exempto qui lz delinqueret in clericos dioc.cui reuerentiã debet: tamen coraz eo conueniri non debet:qz non eſt eius clericus:ĩmo exemptus: lz in aliquo ſibi reuerentiam debeat. ſi aũt mẽbra ſunt exempta ⁊ non populus:tunc etiam ſi delinquat in mẽbris exemptis abbas:tamen dioc.nullã iuriſdictionem in eo habebit.ĩ.eo.volentes.de populo aũt idem diximus ſicut diximus quando mẽbra non ſunt exempta.ĩ.de verb.ſig.veniens.de hoc no.ſ.eo.recipimus.⁊ in hoc caſu reſtitueret clericos in eccleſijs ſine epis: ſed ſi deponendi fuerint:referãt ad papã.ar.ſ.de offi.archidi.ad hoc ſi aũt populus eſt exemptus:tũc in nullo teneť dioc.(mẽbris.)⁊ ita quis teneť duobus dñis:pape.ſ.ratione ſui: epo rõne mẽbrorũ.⁊.ĩ.p vaſallis.ar.ff.de op.li.duorũ.ad hoc.ſ.de maio.⁊ obe. qꝫ ſuper his.glo.contra.xvj.q.j.

Ex parte. xxxij.di.q̃z q̃z.(ſubtrahunť.)ſecꝰ autem ſi in ſuos ſpales filios recipet ĩ.eo.veniens.

Doctoralis officii.intrare. De hoc no.ſ. de offi.deleg. ſup eo.(introire).C. ꝑ q. ca.ſer.ac.ꝑ.li.l.j.idem dicimus ſi alicui deť ꝓuilegiuz ſup habendis decimis: dominiũ tamẽ videť habere donationẽ fauore eccłie.C.de epi.vt inter.ſi quis aũt ſua auctoritate poſſeſſionẽ introiret poterit cogi ad reſtitutionẽ poſſeſſionis ꝑ interdictũ vnde vi directũ vel vtile vel p hypothecariam. (epiſcopali.) nã p hec verba cõcedimus talẽ eccleſiam tibi in ꝓꝓrios vſus intendit concedere qꝫ adminiſtrationẽ habeat eccłie ⁊ qꝫ ſibi detẽporalibus reſpondeať ⁊ qꝫ retento bono ſtatu eccłie ſuperfluos redditus in ꝓꝓrios vſus conuertat:debet enim ſibi conceſſaz eccleſiaz in primo ſtatu retinere:benẽ tamẽ credimus qꝫ de volũ-

tate ⁊ cõsensu dioc̃.posset mutare primũ statũ ex iusta cã:vt si alt qua ecclesia est vbi cõsueuit eẽ multitudo canonicorũ:q; ibi erat multitudo populi mutato aut populo vel eiecto remãsit ecclesia cũ diuitijs suis.melius videt mõ q; diuitie iste trãsferant ad aliam ecclesiã vbi maius seruitiũ fiat deo q̃ ibi:⁊ cum diocesanus nollet cõsentire cum superiore ager:diocesanus aũt eps habebit institutionẽ in hac ecclesia ⁊ visitationẽ ⁊ ꝑcurationẽ ⁊ breuiter omnia spiritualia ⁊ omnẽ iurisdictionẽ: vt hic.s̃.c.cũ ⁊ plãtare. §.in ecclesijs.nec potest ille cui data est ecclesia vẽdere vel pignorare possessiones huius ecclesie ꝓ soluendis debitis eius ecclesie cui donata est ⁊ si qua relinquant huic ecclesie in vtilitatez hui⁹ ecclesie cõuerti debẽt:⁊ breuiter dicimus q; bene caueat sibi ꝑlatus ecclesie cui donatio facta est: q; si accipiat mutuũ noĩe huius ecclesie cõuertat pecuniã in vtilitate illius ecclesie:q; aliter de bonis eius nõ soluet debitũ:hoc aũt ita distincte faciet ꝑlatus ecclesie cui donatio facta est:alioquin sacrilegus erat. ar.xvij.q.iij. ꝓ totũ. ⁊ tũ puniet per epm ⁊ etiã ad officiũ epi ptinet q; hoc fieri faciat.j.de excep.cũ venerabilis.⁊ no.s̃.de resti.spo.cũ olim.videt etiã q; creditores huius ecclesie ꝓ interdictũ de sepationibus possint petere vt separent bona vtriusq; s̃. de sepul. per totum. Jtẽ dicimus q; si in alia dioc̃.sit ecclesia donata in alia donataria in alienationibus rerũ ecclesie donate necessarius erit cõsensus epi sui ⁊ in alienatiõibus rerum ecclesie cui facta est donatio requiret cõsensus sui epi: cum alꝫ si eccl'ia vna habet in diuersis dioc̃.possessiones solus cõsensus dioc̃.epi requirendus est ⁊ non epoꝝ vbi possessiones site sunt.xvij.q.iiij.in vẽdi.xij.q.ij. abbatibus.siqua sine ex.x.q.ij.casellas. Jtẽ dicimus q; lz eccl'ia concedat alicui pleno iure intelligit sibi cõcedi q; sit sibi subiecta in tẽporalibus ⁊ spũalibus:nõ aũt q; ꝙuertat eã in ꝑprios vsus:subiectionẽ enim omnẽ quã prius habebat sibi concedere videtur. xvj.q.ij.visis.s̃.e.cum ⁊ plantare:⁊ nõ fructꝰ quos nõ habebat nec accipere debebat:nisi ex iusta causa ⁊ cũ multis solẽnitatibꝰ quas no.s̃.vt ec.be.c.j.⁊ facit ad predicta.vij.q.ij.quia cognouimus.s̃.de re.ec.non alie.c.j.sed si ꝑus ecclesiã alij pleno iure donatam in ꝑprios vsus tenebat donator:tũc pleno iure sibi subijcere videt ꝓpter verbum positũ in donatiõe.s.cõcedo plene ⁊ in vsus ꝑprios cõcedere videt:q; in donationibus est larga interꝑtatio habenda.s̃.de dona.cũ dilec.⁊.c. pastoralis:eadẽ aũt iura que diximus dioc̃.retinere in ecclesia concessa in ꝑprios vsus ea dez retinet:⁊ si vniat duas ecclesias quocũq; genere vnionis:de quibus vnionibus.s̃.ne se.va.c.j.

QEtistis per se ⁊c. de nostra.)auctoritate huius idulgẽtie:nã alꝫ lz tẽplarij violarẽt interdictũ ꝑ se positũ alij tñ violare nõ deberẽt.

QVoniã ꝑ confessiões ⁊c. vtrũq;.) quales sunt que pleno iure sunt subiecte abbati:puta q; in eis ius percipit epale:vel q; abbati lege iurisdictiõis ⁊ dioc̃.sunt subiecte vel in tẽporalibus ⁊ ĩ spũalibus.(clericũ.)hoc intelligit de clericis morãtibꝰ in ecclesijs vtroq; iure spectãtibus ad monasteriũ.(monachũ.)no.q; ꝓuilegiatꝰ iste nõ gaudet ꝓuilegio si vadat ad aliã eccl'iaz.s̃.eo.cũ capella.

QVia arca ⁊c.retinendis. Nã in ꝓuilegio cõtinebat q; eps monasterio remittebat oẽs decimas que sibi epõ debebant ꝛ possessionibus monasterij.(canonicas).s.de cõsensu capituli.s̃.de dona.pasto. Jtem q; fiat cã vtilitatis vel necessitatis vel pietatis ⁊ q; nõ sit ĩ mẽsa.(plenissima).s̃.de dona.cũ dilec.vbi no.

AMtiqua ⁊c.antistites. i.pziarche.(pvocet.)etiã alijs omissis.

ET pziuilegia ⁊c.interdi\cte.) No.q; lz locus sit interdictus:tñ põt ibi celebrari de licẽtia iuris:vt habes ꝓ totũ hoc.c.⁊ se.⁊ etiã de licẽtia hois.s̃.de ap.dilectis:sed si ꝑsona eẽt interdicta vel suspẽsa ꝓ suo delicto nõ posset de licẽtia alicuius celebrare:nec suspẽdi posset interdictũ in ꝑsona suspẽsi ꝓ suo delicto nõ posset de licentia alicuius celebrare ipamet ꝑsona suspẽsi.⁊ est rõ: q; dũ suspendit interdictũ in ꝑsona vel licẽtiat de celebrãdo aut est penitẽs ⁊ satisfaciẽs de eo ꝓ quo interdictus est:⁊ sic postea nõ redibit in suspẽsionẽ sine culpa sua ⁊ sine monitiõe.s̃.de appel. reꝓbensibilis.s̃.de consti.cognoscẽtes.aut si nõ satisfecit ante satisfactionez nõ debet sacramenta ministrare.lxxxj.di.siquis sunt ministri: oportet.si diaconus:qñ aũt locus vel ecclesia est interdicta:secus est: q; ⁊ ibi celebrari auctoritate epi ⁊ suspẽdi potest interdictus vel potius nõ est positũ:⁊ etiã ĩpropzie in tali locutione sumunt verba.⁊ est sensus:interdicto eccliam.i.celebrates in eccl'ia.⁊ ab hac sñia potest excipe quos vult ⁊ subijcere quos vult:⁊ proferre etiã q; certa officia celebrãtes sint excõicati ⁊ nõ alij:⁊ q; certo tpe.s.cũ forte fuerit dñs terre ibi pñs.ar.s̃.de offi.dele.sane.s̃. de spon.nõ est.vel etiã potest dici si etiaz diceret ꝓprie locus suspensus:q; tũ ꝓpter peccatũ loci nõ est suspensus:potest ibi celebrari: vt hic:⁊ cessat obiectio.quã fecimus in persona suspẽsa:⁊ hac ratiõe possz dici q; si qs eẽt suspẽsus ꝓ delicto alterius.xvj.q.iij.miror.felix q; in illo posset suspẽdi interdictũ.(nõ negem.)non in illa eccl'ia interdicta:sed ĩ alia nõ interdicta.(suos.)ℏ est aliud.s.eius/dẽ ꝓulegij.(suas).i.epõ subiectas.(hoc aũt.)ℏ sunt verba pape ĩterꝑtantis ambo.c.supzadicta ꝓuil.(habitu.)bi si cõtraxerint tenet matrimoniũ:nõ tñ est necesse q; assumãt habitũ tẽplarioꝝ vt pñt habitũ eoꝝ assumere sine ꝓfessiõe.ar.s̃.de regu.consulti.(sua bona).i.oĩa.alij dicũt sufficere si dent maiorẽ ptẽ.(sepelianꝫ.)tpe interdicte terre.(regularũ.)sed nõne est idẽ in oĩbus alijs:q; ⁊ si eccl'ie sint ĩterdicte tñ: parrochiani pñt eligere sepulturã ĩ nõ interdictis ecclesijs? Rñ.hãc decre.loq; qñ interdicta est ecclesia ꝓpter populũ.i.in penã populi tpalẽ que eis infligit etiã si non deliquerint ipi:sed dñi eoꝝ vel aliq ex ipis:⁊ si nõ omnes. si aũt interdicta eẽt eccl'ia ꝓ delicto clericoꝝ vel ꝓpter violationẽ:tunc q; sqz posset vbi vellet eligere sepulturam ⁊ audire diuina: sed ĩ primo casu nõ pñt eligere sepulturã:nisi rõne priuil'.(vt exclusis) tñ cãtabũt ⁊ pulsabũt cãpanas ⁊ ianuas tenebũt apertas cũ populus in eoꝝ officijs debeat iocũdari q; nõ posset eẽ nisi pulsaret cãpanas vbi alte clamarẽt q; alꝫ nõ licet.j.c.ꝓi.sed cõtra.s̃.de cõsue.cũ inter.sed potest soluere q; ibi nõ dicit q; priuilegiati non possint celebrari alta voce ⁊ aperire ianuas:⁊ p consequens pulsare cãpanas:sed q; ex sola cõsuetudine nõ pñt venire cõtra interdictũ ⁊ submissa voce celebrãdo:vel si eẽt epꝰ vel collegium cui ex priuilegio ℏ cõpetit eodẽ modo nõ licet alta voce cãtare:quia ad ℏ ipm eoꝝ priuilegiũ restringit'.vel dic ⁊ melius q; non solum ex priuilegio:sed etiã ex cõsuetudine potest aliquis habere q; celebret tẽpore interdicti:sed q; alta voce pulsata cãpana ⁊ aperta ianua celebret:hoc nõ potest habere ex cõsuetudine cum ex ea rumpatur nervus eccl'ie ⁊ dist.s̃.de concess.preben.cũ inter:⁊ q; redigeret grauamẽ vtriusq; ecclesiarũ.s̃.de cõcess.preben.c.j.sed ex priuil'.pape sic.qui habet plenitudinez potestatis:⁊ de cuius potestate disputare sacrilegiũ est.(excõmunicatis).s̃.de preben.ĩ laf.in prin.cõtra.so.allud de iure cõi.hoc de priuil'.(excõmunicatis.)cũ priuil'.solos excõicatos excludat:dicendũ videt q; interdicti admittunt ad officia qõ tamen restringendũ est ad eos interdictos qui non sunt nominatim interdicti:siue deliquerint siue nõ.ar.xxiij.q.iij.si habes.xvij.q.iiij.miror. Jtẽ est restringẽdũ etiã ad eos qui nõ dederũt cãm interdicto etiã si nõ nominatim:sed in genere sunt interdicti.j.eo.c.ꝓi.

QVod nõ ⁊c.⁊ ĩterdictis. Sed qd si inter nõ excõicatos vel nõ interdictos admissos ad officiũ horũ priuilegiatorum sint litterati non priuilegiati nec interdicti siue clerici siue laici: nunq̃d cũ eis poterũt in suo officio dicere vel celebrare? Rñdemus q; nõ:q; cũ virtus interdicti ℏ habeat:q; etiã interdicti in loco interdicto celebrare nõ possint:vt no.s̃.de excess.ꝓla.tãta.nõ videmus q̃ rõne eis pñt officiũ dicere:sed pñt cũ alijs cãtare vel legere non in suo officio ⁊ audire:q; etiam sine eis pñt in eccl'ia orare.alij tñ dicũt cõtra:⁊ hoc locũ habet in his priuilegiatis qui habẽt priuilegia q; in terris interdictis celebrẽt.secus aũt dicendũ videt in tẽplarijs ⁊ hospitalarijs qui priuilegiati sunt nõ tñ vt ipi celebrẽt:sz indistincte ⁊ ipsonaliter est eis cõcessum vt semel in anno tn adũetu eorũ celebrent diuina nõ p eos tm̃:sed p quoscũq;:⁊ tũc etiã omnes recipi pñt ad diuina nisi sint excõicati.s̃.c.ꝓi. C Quid de clericis familiaribus huius epi vel aliorũ priuilegiatorum? Rñ.eos admittẽdos ad celebrandũ officiũ:q; videt eis cõcedere vt cũ suis familiaribus dicãt:q; alꝫ nihil eis cõferret.ar.j.eo. c.in his.⁊.s̃.c.ꝓi.j.rñ.si aũt cõuentui ꝓcedat priuilegiũ:familiares admitti non debeant ad celebrandũ officia nisi sup hoc fuerint priuilegiati:⁊ hoc satis innui videt.s̃.c.ꝓi.sed tamẽ ibi loquit de cõprehensis in generali interdicto.(qñq;).q.d. nõ semp. q; si ex celebratione oriret scandalũ:vt si eẽt infame factũ ꝓpter qõ positum est interdictũ non debent celebrare.(qui causam aliquam.)no.priuilegiatos hmõi nõ gaudere priuilegijs si causaz vel fraudem cõmiserint in eo ꝓpter qõ positũ est interdictũ:idez dicimus de singulis laicis quantum ad hoc vt si dolum vel fraudem cõmiserint:nõ gaudeãt indulgentia si quã habẽt q; tẽpore

interdicti possint audire officia. Jtē si ꝓpter aliquos puniendos. vel alīū in eis veluti dñm ⁊ in familia positū sit interdictā etiam extra terram interdictam non possunt audire officium: si autez nihil deliquerūt: nec causam prestiterūt quare terra interdicere tur si terra vel villa vel puincia ꝓ alterius delicto interdicta est: tūc secus est: qz in hoc casu nō sunt psone interdicte: vel si sunt in terdicte: sunt tm̄ interdicte ne ibi accipiāt sacramenta vel audiāt officia: ⁊ ideo bene audiēt extra terrā interdictā ⁊ etiā in terra il la ab his qui habēt puil. q̄ quoslibet interdictos possint admit tere ad officia vel sacramēta tpe generalis interdicti: vt. s. c. pr. ar. ꝓ bis. j. de pe. q̄ in te. in fi. vbi dicit q̄ possunt pegrinari: ⁊ in pegrinatiōibus plus cōsueuerūt homines interesse diuinis offi cijs q̄z in alijs pijs opibus. Jtē sufficit q̄ nō est a iure ꝓhibitus q̄ nō possunt audire diuina: qz pene nō sunt extē dēde: de pe. di. j. pene. ⁊ lz dixerimus q̄ possint audire in terra interdicta diuina apud illos qui habēt generale priuilegiū q̄ omnes admittant ad sua officia: non tamen possunt audire apud illos qui nō habent ita generale priuilegium: sed tamē habent puil. q̄ tempore inter dicti possunt celebrare exclusis excōmunicatis ⁊ interdictis. Jtē videt quibusdā q̄ ꝑ habet locuz vbi interdicta est terra vel villa vel puincia vel ecclesia: secus aūt si interdicat aliqs spāliter: vel si interdicat aliquis cū fautoribus suis: vel si interdicat familia vel domus alicuius vel populus alicuius ville: qz be psone intel ligunt interdicte: ⁊ ideo nunq̄z debent diuina officia audire nec sacramenta recipe. ar. xvij. q. iij. miroz. xxiij. q. ij. si habes. j. de sen. ex. q̄ ī dubijs. (alioquā.) no. qz dicit aliquā. i. qualēcūq̄z. q. d. etiā si modicā cāz pstitit interdicto nō debet gaudere indulgen tia: puta si cōsiliū vel auxiliū dederit: vel etiaz si ille ipe fuit ille ꝓ quo interdictū positū est etiā si doluit.

Quanto ⁊c. querimoniaz. Nō videt q̄ cluniacen. possunt habere aliquā actio nē cōtra bos ēpos: qz nō iniuriant cū nō sint serui vl filij vel vxores vl alie tales psone que excōicant quarū occasiōe dēt actio iniuriarū. Jtē qd ad monachos si ēpi male se habeāt in suos subditos? Rn. qz dolus facit cōpetere actionē de dolo ad suū damnū ad cōsequēdū que cōpetit vbicūq̄z alia actio nō cōpe tit ⁊ aliquid dolo factum est. ff. de dolo. l. j. vel si velint ad penaz infligendā ēpis accusabūt eos de crimine stellionatus. ff. de eri. stel. l. penul. itē ēps ⁊ alij ꝓlati bene agūt cōtra archiepos ⁊ alios qui habēt modificatā iurisdictionē vel in casibus tm̄ in suos subditos si excedūt ⁊ in iure ⁊ de dolo: ⁊ p hoc sequit q̄ pcipiet eis q̄ decetero nō excedāt ⁊ q̄ reuocēt q̄ post litē cōtest. in act. de do lo excesserint. veniāt aūt in hac eadē actione de dolo reuocatio ⁊ satisfactio excessuū pcedentiuz li. cōtest. dūmodo petent exp̄sse: vt no. s̄. de resti. spo. grauis. (verba.) cōtra. ar. s̄. eo. c. pozro.

Ex parte ⁊c. tolerandum. j. de sen. ex. si vero. cōtra so. vt. s̄. de aposta. c. j.

Quia intentiōis ⁊c. vetus. s̄. eo. ex parte abbatisse.

Jsti bis ⁊c. benigna. ff. de religio. sunt psone. (ꝓlatoz.) illoz locoz siue fuerint epi siue minores pre lati. (parrochiali.) puta oblatiōibus decimis psonali bus. xxij. di. ꝓter hoc. (gratiaz). j. de ver. sig. abbate.

Quādū ⁊c. decimis. Moniales de negabāt solue re quasdā decimas de q̄busdā noualibus monachis de buccelle: quas idez monachi pacifice possidebant ecclesie puil. qō impetrarūt moniales de decimis noualiū nō sol uendis: sed male: qz puil. non extendit nisi ad futura noualia: ꝑ nō est verū qō hic exp̄sse apparet: qz papa ꝑ noualia appellat ⁊ tm̄ pus redacta erāt ad culturā. Jo. aūt dicit ꝑ nō ꝓiudicare ꝓ uil. de nouo impetrato: qz nō fecit mentionē q̄ monachi erāt in possessione decimarū noualiū: ⁊ ideo ad illas nō extendit: qz pa pa nō intendit p aliqō rescriptū auferre possessionē quā alius te net: imo si tale rescriptū impetret nō valet. C. vnde vi: memine rint. ⁊. C. si p vim. l. j. (erāt.) prioz ⁊ cōuentus. (in possessione.) idē credūt quidā ⁊ si nō eēnt in pos. dūmodo alīs eēnt ei debite: qz p uilegiū extendit tm̄ ad futura noualia: hoc nō est verū vt dixi in glosa q̄ impetrarūt ⁊c̄. per hoc generale priuilegiū nō itelligunt dari decime quarū possessionē alij habēt: sed nec ille p quarum subtractionē graue parrochiali ecclesie ꝓiudiciū fieret. j. de ver. sig. quid per nouale. priuilegia enim alijs ꝓiudicialia stricte inter pretāda sunt: ⁊ quantū potest ad iura cōsonantia reducenda. ff. de vulga. sub. ex facto. arg. s̄. de decī. suggestum. cū contingat, ex parte. idē videt in priuilegio exemptiōis: qz si ibi dicit eximimus monasteriū tale cū suis capellis: est intelligendū de bis quas alius possidet etiā p quā donationē prioribus dñis non sit graue dā nū. ar. p̄dictoz iurīū. est ergo sic intelligendū dictū priuilegiū vt si alique possessiones in aliqua dioc̄. deūt monasterio sic exempto s. cū suis capellis ⁊ ibi edificet monasterium aliquaz ecclesiā illa erit exempta dūmodo de illis possessionibus ante illius edifica tionē ecclesie modicū emolumentū cōsequeret epūs. Jtē ꝑ habet locū vbi de alieno fit gratia: qz si de suo daret larga fieret interp tatio. s̄. de dona. cum dilectus. ⁊ bene posset petere decimas a ca pellis que ab illis detinentur. C. de bo. va. l. ij. tm̄ in ꝓmo casu po test dici q̄ si decime alique detinent iniuste ab aliquo q̄ priuilegi atus petere eas potest ⁊ nō ille ad quē de iure ptinet: presumēdū enim est q̄ facilius cōcessisset ea que ab alijs dñis male detinent q̄z ea que nec a dñis nec ab alijs detinent. ar. s̄. de feu. c. ij. quidā tm̄ in aliquibus p̄dictoz dicūt contrariū. s. si priuilegiū dicit eximi mus tale monasteriū: nā in hoc casu etiā si alius erat in possessio ne eiusdē monasterij qñ exeūt: tm̄ tenebit exemptio: nisi exp̄resse ꝓbet a parte altera q̄ obrepticie fuit obtentū priuilegiū. s. qz sug gestū fuit pape q̄ nullus erat in possessiōe vel maliciose hoc ipm tacitū fuit: aliud enim potest dici in nominatim exp̄ssis: aliud in nō exp̄ressis. ar. ff. si quis caut. sed ⁊. §. j. ff. co. p. in tradendis. cū enim nō fiat exemptio: nisi cum magna deliberatione p̄sumitur q̄ papa omnia sciuerit etiā de alterius possessione: ⁊ de alijs nisi ꝓbet a parte aduersa obrepticio: secus aūt cū in priuil. decimaruz ⁊ maxime noualiū ⁊ laboz. ppriozq̄ que cū minori difficultate cōce dunt: nam in his posset dici q̄ si priuilegiatus tpe quo agitur est ī possessione decimaruz bona fide: tūc ꝓmo dño incūbit ꝓbatio q̄ tempore impetrationis ipe erat in possessione: si aūt priuilegi atus nō est in possessione tempore quo agit sed dñs ꝓmus: tunc incūbit priuil. onus ꝓbandi: qz tempore priulegij cōcessi dñs non erat in possessione. ar. ff. si vsufru. pe. vti. in prin. ff. si serui. ven. si quit. §. sed si queritf. si aūt neuter est in possessione videtur q̄ stan dū est priuilegio: ⁊ hac eadē rōne videt q̄ etiaz si exp̄mat eccle sias. s. quasi accessorias. verbi gratia: eximimus tale monasteriuz cū talibus ecclesijs suis: intelligenduz est si sunt sue: qz p hec ver ba nō intelligunt dare: idem intelligendū est si alius nō est ī pos sessione subiectionis eoz bona fide. Jtem ⁊ si alij nō fit unde gra ue preiudiciū: nā in accessorijs nō fit tanta examinatio quāta fit in principali: aliqui tamē cōtra dicunt: ⁊ lz hec decre. exigat tm̄ q̄ alius sit in possessione ad hoc vt priuilegiū valeat: tamē necesse est q̄ habeat ppietatem iuris decimarū vel subiectionis eoz bo na fide: si enim solā possessionē haberet: bene valet priuilegium sed de ppietate ideo non fit mentio: qz de eo certū erat q̄ penes aliquē erat siue per priuilegiū siue per ꝓscriptionē vel ad minus alijs deficientibus iussionē: aliqui tamē dicūt q̄ si aliquis habet possessionē decimarū vel alterius iuris bona fide etiā sine ppie tate: tamen impedit vires priuilegij. ar. s̄. de cōces. preben. ⁊. cc. nō va. cum nostris. de possessione autē male fidei certū est q̄ non impedit iure priuilegij. (moniales.) ⁊ est bona ratio: qz ad hoc si non extenditur: qz impetratū est per veri suppressionē. ff. de va. se. l. ij. sed nos dicimus hoc priuileglū habere locum etiam si alij debeant de iure dūmodo eis non fuerint solute nec monachi eaz habuerant possessionē: ⁊ tamen credimus q̄ moniales male de terminauerint illas decimas cuz etiā eēnt alijs debite ⁊ q̄ mona chi ad fructus decimarum ꝓ tempore precedēte priuile. habent actionē: ⁊ tamen per illam absolutionē quam facient moniales nō acquirent monachi possessiones: ⁊ quia nusq̄z per id quod se quitur ⁊ soluitur ex condemnatione queritur possessio alicui⁹ rei vel iuris: nisi vel als in eam ducantur. nec mireris si per priuile gium faciliter tollitur ius cuiu⁹ possessio nō habetur q̄z possessio (altera.) monialium. (de boc). s. de possessione mona. (decimis.) si mile. s̄. vt lite penden. dilec. de boc plene. j. de ver. sig. qd p noua le. glo. no. q̄ ꝑ pbatio.

Quidam ⁊c. domibus. s̄. eo. cuz ⁊ plura. §. de confratribus. (in domibus.) supple in ha bitu seculari: vel nisi sua dederit priuilegia. s̄. e. vt pri uile. vel illud loquit tm̄ in sepultura que eis denegari non potest ⁊ nō in exceptione ⁊ iurisdictione. s̄. eo. cum ⁊ plantare. §. de con fratribus. s̄. eo. tuarū. in fine.

Consultatōi ⁊c. memoria. si enim ex tat memoria q̄ aliqñ culta fuerit: lz multo tpe steterit sine fructu: tm̄ nō cen set iure noualiū. (culturā). i. ad fructificādū quātūcū q̄z ei fructū ꝓmo feret nō dicit. no. cū ⁊ de ꝓmo fructu decima sol

ui debet.s.de deci.nō est.nisi eēt ita modicus fructus q̄ ex perceptis parū cōmodi ꝛ ex dimissiōe parū incōmodi ecclesie obueniret.j.de ver.signi.qd p no.(cēseri.)similiter ꝛ que primo tempore ante fructificaret.(nomine.)no.nō intelligit:extendit enī ad futura.s.eo.dudū.vel aliter vt no.s.eo.dudū.(als).i.si futurum.(als perpetuo.)nō censeret iure noualiū.

Volentes rōne dilecti. C.vbi ō cri.agi opor.auc.qua in puincia.s.de foro cōpe.c.fi.(in his.)s.quo ad cōuentionē ꝛ iurisdictionē.(nec corā.)cōueniri possunt.(ordinarijs.)locoꝝ vbi cōmissa sunt delicta contractus initi vel res est litigiosa.(exempto.)monasterio enim exempto nō solū ecclesie:sed etiā domus monasterij empte sunt.xj.q.j.necessaria nulla.xvj.q.iiij.id cōsti.s.de imu.eccle.c.j.imo qdā dicūt q̄ etiā aree orti ꝛ totus māsus que sunt iuxta ecclesiā exempti,sunt.s.de cē.c.j.(nec nisi.)supple corā ordinarijs clericoꝝ.(delinquunt.)exempti.(cōueniant).i. ꝛ cōueniant ꝛ mitti petantur ꝛ id ipm.s.q̄ possunt cōueniri vbi delinquunt ꝛ cōtrahūt ꝛ vbi res est litigiosa. Jtē q̄ nō sunt mittēdi illi q̄ habēt hmōi indulgētias ab ordinarijs suis ad loca vbi deliquerunt vel cōtraxerunt vel res est litigiosa.(ad ista).s.suspensionē ꝛ iurisdictionē ꝛ excōmunicationē.(penitus.)q̄ sic se habēt verba priuilegij.s.de priuil.porro.(nō possunt.)si ibi deliquunt vel cōtrahāt.(vl gerat.)hoc ideo dicit:q̄ si irēt cā visitādi vel vt trāseūtes:vel ex alijs similibus causis nō possunt ab hmōi ordinarijs cōueniri:ꝛ si ibi delinquant vel cōtrahāt.(locum habere.)quo ad hoc q̄ vterq̄ potest eū excōicare abbas rōne abbatie vbi locū habet: ꝛ eps loco prioratus qui est sicut in sua iurisdictiōe.ar.s.eo.ti.c.cū cappella. sed cōtrā.s.de re.do.ne nimia.vbi dicūt q̄ monachi nō debet habere locuz in diuersis monasterijs.so.illud intelligitur q̄ nō debet habere locum impositus diuersis monasterijs.s.de elec.constitutis.sed abbatia cum suis prioratibus non dicuntur penitus diuersa. Jtē potest intelligi q̄ nō potest habere locum in diuersis monasterijs quo ad hoc q̄ in vtroq̄ intersunt in electionib⁹ ꝛq̄ ad alia cōmunia negocia vtriusq̄ monasterij vocent.

De purgatiōe canonica. Rubrica.

Nobilis ꝛc. negauerit.)remanet tamē infamia.(fidelē).i.veracē vel iustū vel bone fame.j.eo.nos.(admittitur).ff.de accu.si cui.ff.ad.l.iul.ma.furiosi.ij.q.iij.in pmis.xj.q.v.paruuli.(purgatio).s.vulgaris.ꝛ hodie h.c.ꝛ oia filia abrogata.ij.q.v.cōfuluisti.monamachiā.xxij.q.ij.querit.melius.ij.q.v.mēnaz.

Quis presbyter ꝛc.(permisit).i. ea fecerit q̄ si aliqui possunt de eo male suspicari.(bāno).s.in fi.(de sua emēdauerit).i. nō iurauerit ea.vnde infamia oriebatur.(suspendatur.)no.pcessum habendum cōtra infamatos.

Nonales ꝛc. regulā).i.fm temorē regule.i.p qualitate infamie.ij.q.v.in omnibus.

Quis ꝛc. pdiderit).s.nō in pnīa:sed i iudicio vel in publico ad infamiā s.de excess.priv.q̄ sit graue.(ppulsatus.)alius.s.q̄ nō cōfitet.no.verisimilē suspitionē sufficere ad indicendā purgationē etiā si nō sit infamatus.

Quotiēs ꝛc. accusatores.)a pncipio plures possunt apparere accusatores.sed videt in psequēdo vnū eligēt idoneū.ff.de ac.si plures.(formā cano.)q̄ forte a testimonio repellebant vl ppt crimē vel etatē vl ifamiā vel aliā iustā cāz: vel q̄ nō pbabāt sufficiēter id ad quod inducebāt ꝛc.notandū q̄ ꝛ quis defecerit in accusatione:tamen purgatio sibi indicenda est sup scādalo.no. hic non sufficere habere corā se euangeliuz.s.ō iura.calum.c.cum in causa.

Nos inter alios ꝛc. purga.)nota purgationem indici laico.s.e.c.j.ad hoc vt possit laico indicere purgationē de crimine:oportet q̄ tale sit crimē cuius cognitio ad ecclesiā spectet:qō pbāt ex eo:q̄ purgatio nunq̄ indicitur nisi deficiente probatione.s.de testi.tam litteris.si ergo coram eo prius nō inducunt pbationes:q̄ nō pertinet ad eum cognitio quō indiceret purgatio?

Quam primo ꝛc. puare).i.suspēdere vl q̄ ad dignā satisfactionē.i.quousq̄ se purgauerit.s.e.c.ij.ꝛ ij.q.v.presbr.als aūt nisi pbet ei crimē in modū ingsitiōis nō puabit ecclesia ppetuo vel nisi postq̄ assignatus eēt ei terminus purgandi ꝛ in purgatiōe deficeret:tūc enim ab illo termino inantea poterit suas ecclesias alij dare.s.de re.iu.q̄ ad.j.e.inter.ar.s.q̄ si.sint le.latoz.ꝛ q̄ ma.ac.pos.cū in tua.vbi no.,pbato aūt crimine in modū ingsitionis potest iponi pnīa lz nō ordinaria sicut si directe accusaret ꝛ etiam fm legē penitētia corporalis:vt no.s.de accu.cū oportet.vel illa.c.presbr.ꝛ.s.eo.c.ij.loquunt q̄n ppriū iuramentū offerebat sed cū purgatores habere nō poterat:sed se habiturū sperabat: ꝛ sic a iudice obtinuit q̄ expectaret ad h̄ eius purgatio:ꝛ forte q̄ aliq̄ absentes erāt q̄ sperabāt purgare eū:hoc aūt q̄n ipe volebat curare ꝛ etiā desperabat de purgatoribus.

Exuarū ꝛc. absoluisse.)non tenuit hmōi absolutio: q̄ errorē exp̄ssuz cōtinet:q̄ se purgauit vulgariter relaxaret.no. p solā infamiā aliquē remouēdū vel suspēdēdū: vt ij.q.j.super cās.ꝛ est ppter enormitatē delicti.

Constitutus ꝛc.

Nter ꝛc. tales.)infamatos de crimine q̄ cōpurgatores expectēt:vt no.s.e.cū p.(a beneficio.)no.,ppter īmanitatē criminis aliquē a beneficio suspēdendū.si.ij.q.v.sup cā.ab officio autem suspendit ppter minora crimina.ij.q.v.presbr.(Si suspitionē.)solius iudicis no.tres cās indicēdi purgationē:alibi aūt tm duas.s.de si.licet.(testiū.)cōtra eū directe inductoꝝ:secus si extra aliquē eēt pbatū crimē vt remouet a testimonio:nā tūc testi.contra quē inducunt testes nō fit copia capituloꝝ contra eū inductorū:nec cōtra eū inducunt directe qō fit qn̄ pcedit in inquisitione s.de accu.inquisitiōis.s.de ordi.cog.cū dilec.si aūt accusatori p,bet crimē in modū excep.credimus indicendā purgationē cum capitula sup quibus testes inducunt sibi exhibeant ꝛ directe cōtra eū,pducant testes.alij tm dicūt q̄ in testi.est indicēda purgatio si ex dictis testū cōtra eū non pducto⁹ orit infamia.xviij.h̄ excedit numerus purgatoꝝ,ppter īmanitatē sceleris qui habetur ij.q.v.presbr.nā hic numerus est arbitrarius.s.eo. ex tuaruz.j.eo.cū in iure.regularis aūt numerus his versibus cōprehendit Pontificē p vim manus excuset duodena. Quinta sacerdotem leuitā tertia:pena Maior maiori:minor est adhibenda minori. Quē plebs accusat purgabit in manifesto. Quem chorus ante chorū sua'sit purgatio pīo.(pbati).i.nō iprobati.s.eo.c.pr.vel dic specialiter vitam requiri in purgatoribus hereſis.(manere) speciale est in crimine hereſis:vt etiam post purgationē p:estitam remaneat pena.idem forte poterit dici in alijs graubus criminibus.ar.ff.de le.non possunt.

Quam dilec. ꝛc. vicine).s.eo.c.pr.ꝛ.c.cum.p.

Quam ꝛc. cōmoueri.)q̄ certa erat infamia sine cā vel ex iniusta cā orta.s.ex līis monitorijs pape.vbi aūt certū non est indicere pur gatio.s.eo.inter.s.de simo.c.licet.xj.q.iij.in cunctis. ar.j.eo.accedēs.(procurator.)videt q̄ nō debuit cōcedi purgatio cū procurator nō possit deferre iusiurandū sine mādato.ff. de iure iurā.l.iusiurādū.§.vlt.vel dic q̄ habebat speciale mādatū vel q̄ eps ratam habuit.vel dic q̄ est vicinū mandato.s.de elec. in causis.ff.iudi.sol.iam tamē.§.vlti.vel dic q̄ erat procurator generalis cui hoc licet.s.de ac.veniens.(iudici. ex ista tamen purgatione quam offert sine inquisitione nō pcedente nō fit p:ciudiciuz alijs quin possit pcedere ad inquisitionē: secus si inquisitio p:cessisset.s.de collu.intantū.

De testibus ꝛc. firmare).s.eo.quoſ.

Recedēs ꝛc purgatiōe).s.q̄ non credat se filiū sacerdotis. de scientia enī iurare nō debet cū anceps piurū subire nō cogatur.ff.de in li.iuran.videamus.in prin.vel iurabit q̄ sit filius talis mulieris quā talis pro vxore tenebat.ff. de ius vo.quia mater.

Quam dilec. ꝛc. cōcessimus.)super eo q̄ idē clericus petebat corporalē possessionez ecclesie sibi dare p abbatē sancti galli assignari.(eps.)non erat eps q̄n hec l̄ra missa fuit:sed tpe quo purgationē recepit:erat tm electus:vt in fi.decre. dicit.(purgare.)falsum narrat:īmo nec electus nec alius voluit tūc purgationē suā recipe:sicut dicit in integra:lz postea electus receperit:vt infra sequit.(plebani.)no.ad petitionē vniuersita-

ti s dari inquisitionẽ.(incestus)de alio crimine agit modo q̃ actũ fuerat coꝝ eꝓ:qꝛ de eodẽ sepe inquirendũ nõ esset.s. de coll. c. vl.ꝛ de acc.de his.ff.nau.cau.sta. lꝫ.vel dic q̃ loquit de eodem ꝛ bñ inquirit sepe qñ fuit ꝓdẽnatus.sꝫ qñ fuerat absolut⁹ secus.s. de ac.de his.vel dic q̃ hic nõ ꝓcesserat in ingrendo sed audita in famia indixit ei purgationẽ: quã qꝛ nõ ꝑstitit sñialiter cũ suis ec clesijs priuauit ꝛ male:qꝛ tñ suspẽdere debebat ab officio ꝛ etiã bñficio si maiora crimia essent.s.e.inter.ij.q.j.presbyter: si autẽ precessisset inquisitio.tũc si deficeret in purgatõe sñia amonitio nis in eũ ferri posset.s.de re iudi.q̃ ad.s.e.c.inter.in fi.ꝛ.c.cũ p. bñ sonat hec littera:qꝛ reprehendunt iudices q̃ ꝓcesserunt oꝛ dine nõ ꝟuato ad admonitionẽ. Jtẽ si nõ precessit inq̃sitio sꝫ tñ in dicta fuit purgatio siue fuerit prestita siue nõ. ali⁹ admittetur ad inquirendũ.ar.ei⁹ qõ dicit in populari ac.in qua extra iudi cũ nõ licet pacisci.ff.de pac.iuꝛ.§.vl.neq̃ ad arbitrium ire. ff.ꝺ ar.nõ distin.§.de liberali.a simili nec iusiur.deferre.ꝛ idẽ arguñ tandũ videt in inquisitõe:nobis aũt videt q̃ siue scandalũ siue periculũ siue infamia siue suspitio grauis sit ꝟ aliquẽ: ꝑlatus su us põt precedere ad inq̃sitionẽ:vel si nõ ꝟueniat probatões indi cet purgationẽ:quã si ꝑstiterit annũciabit ꝑ sñiam boni testimo nij ꝛ absoluet ab infamia.s.e.ex tuaꝝ.ꝛ.c.inter.ij.q.v.oĩbus:in fi.si vero defecerit nõ ꝓdẽnatur de crimine sed priuat bñficij.s. c.cũ p.§.vl.ꝛ saluo eo qõ ibi no.§.ꝛ etiã deponit ꝓpt maiora cri mina.s.e.inter.ꝛ si sit ei indicta purgatõ sine inquisitõe siue cũ inquisitõe decetero nõ fiet inquisitio ꝟ eundẽ ꝺ eisdẽ criminib⁹ vt no.s.de collu.c.vl.s.de ac.de his.§.de hac.ꝛ dicũt quidã q̃ si post absolutionẽ vel ꝓdẽnationẽ in modũ inquisitiõis factã ali⁹ vel idẽ possit accusare de eodẽ crimine põt etiaꝫ si scivit priorem egisse.non enim obstat exceptio rei iu.cũ ad aliud agat in inq̃si tione.l.ad absoluendũ ab infamia vel ad priuandũ a beneficijs vt dictũ est ad aliud in accusa.l.ad ꝓdẽnandũ de crimine ꝛ penã coꝛporalẽ infligendã.ff.de excep.rei iu.cũ querit.ꝛ.l.an eadẽ.§. vl.s.de cã pos.paſtoꝛal.ff.ad.l.iu.de vi p.q cetũ.§.si.de vi.C. de fal.dam⁹.ad idẽ in auc.vt liti.iurent.§.si quis aũt li.nã in ciuili bus actõibus hoc est.qꝛ diuersis ac.si quis agere nõ põt: ad idẽ si ad plus põt.ff.p so.si quis a socio. penã.ꝛ.l.se.ff.de pac.reſcri ptũ.§.si pacto.ꝛ sic nõ est ꝓtrariũ.s.de elec.cũ dilec.in fi.qꝛ ibi ad idẽ prohibet agere directo vel excipiẽdo.s.ad qõ actuꝫ erat inq̃ rẽdo.s.ad cassandũ electionẽ siue ad repellendũ eũ ab episcopa tu.item si opposuit aliqs exceptões dilatorias ad elidendum re scriptũ ꝛ in eis ferat sñia ꝟ eum quẽ acceptet tacite vel exꝓsse ꝛ postea easdẽ velit opponere ꝟ alium in eadẽ cã nõ admittitur qꝛ q semel calũniatus est ꝛc̃.ff.de ac.si cui.ꝛ ar.ff.de excep.rei iu. cũ querit.ꝛ.l.sep.ex hac aũt decre.ñ tollit:qꝛ sepe fuerit inq̃situꝫ de crimine hui⁹ sacerdotis de ꝑscia pape: qꝛ sepe fuerit inquisi tum de crimine huius sacerdotis de ꝑscia pape:qꝛ in cõmissione quã fecit papa ad petitionẽ plebis de anaso nõ fecit aliquã mẽ tionẽ ꝺ inquisitione facta p constãtien.epm.ꝛ forte nõ erat verũ q̃ o.dicebat.itẽ mõ coꝛã o.nõ agebat de inquirẽdo. sed iure suo agebat o.clericus.quidã tñ dixerũt ꝛ bñ q̃ si aliqs primo obtinu it inquisitionẽ ꝟ aliquẽ ꝛ reus est absolut⁹ q̃ idẽ actoꝛ postea nõ est audiẽdus in modũ accusatõis ꝟ eundũ.ar.ff.nau.cau.sta.l.ꝛ ita.§.si.ꝛ.l.lꝫ.§.si.ff.ꝺ sepa.l.j.§.illud.ꝛ b̃ sic probo:qꝛ vbi alicui ꝓpetũt due actões ad vindictã tñ:lꝫ vna maioꝛẽ vindictã requi rat q̃ alia:tñ post q̃ actũ fuerit vna:nunq̃ aget alia vt ẽ videre in actione iniuriaꝝ ꝛ.l.coꝛnelie q̃ ambe ꝓpetũt pro boĩe vulnera to ꝛ ambe sunt ad penã.ꝛ tñ si primo actũ est iniuriaꝝ non aget postea.l.coꝛ.ff.de iniuꝛ.ꝓtoꝛ.§.j.ꝛ.l.q̃ senat⁹.ꝛ sic est in inquisi tõe ꝛ accusatõe qꝛ vtraq̃ est ad vindictã tñ:sed ꝟ.C.qñ ciui.ac. pre.cri.l.j.vbi dicit q̃ si ꝓpetũt ciuilis ꝛ criminalis actio neutra eaꝝ aliã impedit siue de publico crimine siue de priuato agatur so.ꝛ illud intelligit qñ actio ciuilis ꝓpetit propter rẽ familiarez id est qꝛ sibi aliquid abest vel abfuit de patrimonio suo.ꝛ in illa l.inuenies,exempla huius dicti.sed ꝛ tũc q̃ diu prosequit accu sationez ciuilẽ supsedebit criminali.ff. vi.bo.rap.l.ij.§.j.ff.ꝺ pu bli.iu.l.iiij.imo plus dicimus q̃ si aliqs quẽtus ciuiliter satisfec postea sup eodẽ nõ poterit accusari ctiminaliter de priuato crimi ne.C.de cri.stell.l.j.ff.de cri.expil.bi.diui.ꝛ idẽ habet i publico C.ne tu.vel tu.l.j.ff.de adul.si adulteriũ.§.j.de excep.ꝓsueunt esse dubiũ an post q̃ fuerit prositũ ꝛ iudicatũ in qõne in q̃ excipie batur an vlterius de eodẽ crimine possit accusari vel ingri.ꝛ vi det q̃ nõ.ar.s.de cle.cũ dilecti.est etiã in ar q̃ vindicta sequit ex ceptionẽ.s.de elec.sup eo.ꝛ maxime exceptio q̃ sit ꝟ electos ẽ q̃si quedã accusatio:vt.s.de accu.sup his.sed nos dicim⁹ ꝟrium:qꝛ q̃ excipit nõ agit.vñ cũ de hoc crimine ꝑmo actũ non fit:nulla cã est quare mõ agi nõ possit vt ꝛ maxime:qꝛ de crimie excepto nõ iudicat:licet propter crimẽ exceptũ repellit a dignitate.item ex ceptionẽ non sequitur vindicta ex sui natura cũ ad vindictã actũ non sit.sed ex accideti est q̃ remouetur a dignitatibus obtinẽ dis propter infamiã ꝛ infamiꝫ⁹ porte ꝛc̃.C.de digni.l.j.§.j.li.xij.in denũciatõe aũt idem dicim⁹ q̃ nõ impedit accusationẽ:qꝛ nõ est ad vindictã sed ad pñiam.s.de accu.qualiter.credim⁹ tñ q̃ si ꝑ denunciationẽ satiffecerit de crimine q̃ postea non poterit inde accusari criminaliter.ar.C.de cri.stel.l.j.ff.de cri.expil.bi.diuus C.ne tu.vel cu.l.j.ff.de adul.si adulteriũ.§.j.alij tñ ꝓtra dicũt. de nũciatio aũt post inq̃sitionẽ admittit.ar.s.de iniuꝛ.quẽ admoꝺ. (posset aũt.)de gratia fuit b̃:qꝛ lꝫ defeciss̃et in purgatõe ꝛ ecclesijs spoliatur tñ.itẽ ꝟ datur ei potestas se purgãdi ꝛ sup hoc ipe erat citandus sacerdos ꝛ banda facultas dicendi ꝟ sñiam epi.et qꝛ hoc factũ nõ fuit.sed tñ terminus ad purgandũ assignat⁹ cassa tur q̃ fit ab eis vel nõ probat clericus q̃ dicebat(ipsum)ꝓdẽna tũ de crimine(qui)iudices(ꝓtumacẽ)sup eo q̃ epi sñie non pare bat.ꝛ male cũ non esset eis ꝑmissum.rñdebit ꝛ bñ cũ non proce derek in modũ inquisitionis sed accusationis(vindictaꝫ)ꝛ male vt sequitur in fi.qꝛ lite pen.coꝛã se auct.ap.cã recepit vt oꝛdinari⁹ q̃ non licuit vt dicit in integra(accessionem)no.q̃ licet cassaretur ꝓcessus.nõ tamen cassaret ꝓcessio ecclesiaruꝫ nisi vocato clerico cui facta est ꝓcessio.sed b̃ idem cleric⁹ erat q̃ accusabat ꝛ cui facta est collatio ecclesiaꝝ.ꝛ ideo simul de vtroq̃ debet ferri sententiã (iudicatis)no.q̃ si purgatio primo prestita est.sed non vt debet iterum alia prestabitur.

Accepimus.ꝛc.ĩpunis.

Nã lꝫ quo ad deũ nõ tenet.adhuc tñ accusari põt. (in continentiã)videt q̃ nunq̃ debuerit ꝑstare hoc iurumentuꝫ ita generale q̃ a die promotõis seruauerit ꝓtinentiã vel q̃ aliud cri men nõ ꝑmiserit:qꝛ tñ de crimine de quo infamat⁹ est in genere purgare se debet:puta iuro q̃ nõ ꝑmisit foznicationẽ cũ tali mu liere:nã si dicas q̃ erat infamat⁹ in genere ꝛ nõ de certa persõa. certe talis infamia vilipendi ꝺz.nec debet ꝓpter talem infamiã indici purgatio cũ nõ debeat quis vagari in crimine alterius.ff de iniuꝛ.dict.ff.de accu.libel.ad b̃ rñdent quidã q̃ exq̃ aliquis diffamat⁹ est de aliq̃ crimie in genere:põt fieri inq̃sitio etiam si nõ dicat cũ quo illud crimen ꝑmiserit ꝛ eodẽ mõ in genere super eodẽ põt sibi iudici purgatõ.ar.ad b̃.s.ꝺ si .c.lꝫ hely.vbi dicit q̃ papa inq̃siuit de si.dilapidatõe ꝛ insufficientia.ꝛ tñ nõ exꝓssit cũ q̃bus esset simonia ꝑmissa vl q̃ fuerint dilapidata ꝛ b̃ idẽ scꝫ q̃ papa q̃ ꝑmittit inq̃sitionẽ ingrit a principio stabit tñ in ge nere criminũ ꝛ nunq̃ ad specialia descendit nisi in prosecutõe.s. querẽdo a testib⁹ cũ quo ꝑmisit hoc crimen de quo inquirit.ꝛ b̃ inuenis fere in eisdẽ decre.q̃ de inq̃sitõe loquunt.sed ꝓtrariũ.s. de accu.q̃r.ij.vbi ꝺz q̃ ei ꝓtra quẽ ingrit exponẽda sunt cap.ꝺ q̃bus fit inquisitio.sed respondent illud intelligendum q̃ expo nenda sunt capitula in genere non in specie vt dictum est.itẽ non mireris si aliquid est in accusatione vbi tenetur plus exꝑmere.s de prosecur.tua.ꝛ.l.prealle.libelloꝝ.qꝛ accusationes sunt odiose ꝛ pro magna pte ad prosecutionẽ fiũt suarũ iniuriarũ: ꝛ ꝑ eis gra uissima pena irrogat.sed sec⁹ est inq̃sitionib⁹.item cũ inq̃sitio fi at ad hoc vt eniteat fama bonoꝝ si exprimenk psone cũ q̃bus di cuntur crimina ꝑmissa: ideo inq̃sitio ꝓsequerek ꝟrium effectũ.s. q̃ fieret ad aliozũ diffamationẽ.alij ꝟ dicunt q̃ ad specialia descẽ dere debet sicut in accusatiõe.s.de test.pñtium.sed illa loquit in excepti.vbi bene necesse fuit hoc exprimi: sicut ꝛ qñ agit de cri mine ciuiliter.s.de ꝓcura.tue.s.de excep.pia.j.de sen.excõ.cum me.,sꝫ i inq̃sitione videt secus.s. de accu.qualier.vbi.no.sꝫ ꝛ ibi quãtuncũq̃ põt iudex debet facere exprimi crimen ꝛ circũstan tias per illũ qui denũciat.s.de accu.qualiter.imo ꝑpter ratiões superius dictas videt aliquib⁹ etiã si in modũ excep.vt repellat a dignitatib⁹ obijciat ꝓtra aliquez q̃ sit infamat⁹ de certo crimi ne:puta de adulterio vel cõsimilia:nõ tñ semper dicere cogit per sonam cum qua illud crimen cõmisit ꝛ maxime si iuret se ignoꝛa re.ar.ff.de fur.in actione.itẽ.ar.s.eo.c.ij.s.de si.c.iij.iiij.ꝛ.v. itez ar.ad hoc.quia sepe infamia ꝓcedit ex incerto actoꝛe ꝛ ex incer to facto.de conse.di.iiij.sanctum.

De purgatione vulgari. Rubꝛica.

Iura.susceptí. ij.q.v. monomachiam.

Significantibus.

Peccatis q̃nimo defectus iuriũ vel alia cã.(in mãdatis)no sñiam retra ctari a qua nõ est appellatũ ꝓtra:qꝛ sñia ius fac

inter partes.ſ.de re iu.cū inter.itē p̄tetxtu eoꝝ q̄ postea emer/
gūt nō est ſnīa retractāda.ſ.de re iudi.inter.item errōr nō retra
ctat ſnīam.ff.fami.here.cū pu.C.de q̄sti.l.j.ar.ꝯ.ſ.de fugi.frat/
nitatis.xxxiij.q.j.c.iij.ff.qñ ac.ō pe.ē an.l.iij.ff.de con.ſine cā.l.ſi
fullo.ff.de iureiur.admo.ſed dic q̄ ſpāle ē ꝓpter caritatē ſupue/
niētis casus vt recedaī a ſnīa.ſimile.ff.de con.ſine cā.l.ij.ff.ꝓmo
dati:in ꝓmodato.§.vl.ꝛ ſi ſententia non est mandata executioni
excipitur contra eam.C.de re iu.l.j.

Dilecti.

De iniuria ꝛ damno dato. Rubrica.

Dirati. Actio iniuriaꝝ ſolā iniuriā ꝓ
ſequit ꝛ nō intereſſe niſi ī hoc
q̄ ꝓpter maiōr dānū estimaī magis iniuria:vt.ff
ad.l.aq̄l.item apud.§.ſi qs.vl.ff.de ac.ꝛ obli.
ſi qs ꝑm.C.de iniur.dñm.tñ ꝓ dānis ꝛ expen/
ſis q̄ncunq̄ datur actio legis aquil.vt in p̄dictis legibus. vel
ad minus actio de do.ſi bos alicuius.

Dirati. quo ad penā homicidij tenebiī tñ
de iniur. ō pe.di.j.aut facta.itē hoc
ꝑm vetus testm̄:nā ꝑm.l.ro.ſi seruū cecideret iniuria
rū tenet.ff.ad.l.aq̄l.ſi seruū.§.rupiſſe:ꝛ multofortiō ſi liber libe
rum'pcuſſit.ff. de iniur.nō solū.q̄ obtinet cū pcuſſit ꝟ elegit (reſti/
tuat).defōrmitat[aūt nō ꝟ rō. ff.de eie.ꝛ.e.l.j.§.plagijs. ꝟ in fa
ctū.ff.ſi qs cau.ex hac. ff.ad.l.aq̄l.ſi exēpla.§.quidā.ꝛc̄.

Diquis aperuerit.

Dibos alienus.

Dileserit. ꝛc̄.estimationē.vltra enī nō tenet
ō pastu pecoꝝ.ff.de p̄i.ve.q̄ ꝟuā.
§.singulos.ff.ad.l.aquil.quintus mu.§.paꝑ.

Degressus. ꝛc̄.(reddet)ſi in culpa fuit.ff
ad.l.aquil.q occidit.§. ī hac

Diquis. ꝛc̄.(restituat)in quadruplū.ff. de in
cen.l.j.ꝛ ſi dolo fecerit ꝑm.l. crimi/
natur.ff.de incen.qui edes.l.j.

Dlim. ꝛc̄.(p̄missa).C.de iudi.auc̄.ſed hodie(cō
dēnandū)ordine iudiciario seruato.

Inostra. ꝛc̄.brixien)forte ita erat cū olī ſet
ſet discordia int̄ milites ꝛ popu
lū ꝛ brixi.multa ſibi dāna adinuicē intulerūt. multi etiā ex ipſis
multas expēſas ex ptib⁹ ſuis fecerūt :tandē facta pace cū dānifi
cati abvtraq̄ pte ſibi ab altera peterēt dāna restitui: cōevidens
ex hoc posse īminere periculū.ſtatuit q̄ null⁹ ſup dānis agē pos
ſet:ꝛ hoc ſinguli iurauerūt.verūtñ postea petierūt expēſas obie
ciebāt eis hoc iuramentū. ſz ꝟ dz q̄ nō p̄nt a cōi.hoc nō determi
nat gerūdiuū recipiēdo ſz ꝓticipiū editū.vel dic q̄ determīat ge/
rūdiuū.cōe enī in pace ſe obligauerūt ad dāna ꝛ expēſas:ſed ꝓ
pter periclm q̄ō inde eueniebat cōe ꝯriū ſtatuit ſup dānis.ſi que
ras qūo potuit hoc in p̄eiudiciū ſingulorꝝ:rñdeo q̄ ſingulares
ſingulariter ꝓsentiūt.vl dic q̄ potuerūt in eoꝝ p̄eiudiciū ſtatuē
vt no.ſ.de ꝓſti.cū in eccleſiaꝝ.nā cū cōe brixien.tā milites q̄ꝫ po/
puli nō eēnt naturaliꝫ obligati ad dāna reſarciēda q̄ nec dederat
nec dari mādauerat:lz cōe militū de aliquib⁹ ꝛ cōe popli ꝛ alijs
posſet ꝓueniri ꝛ essent ex ſuis culpis vl negligētijs naturaliꝫ obli
gati ſicut statuto ſuo ſe obligauerat ad dāna reſarcienda: ita ſta
tuto generaliꝫ facto p illos tīñ ꝑ quos regit̄ cītas:potuerūt obli/
gationem tollere.j.de reg.iu.omnis.(contribuat).q: ſe obligaue
rat.aliter enim non tenetur.ſed dices ſi ſe obligauerat ad ſoluen
dū qūo postea admittit moderatio.rñdeo ꝓpter periculū.

Dculpa tua. C.ad.l.aq̄l.l.ij.ff.ad.l.aq̄l.
l.v.§.iniuria.(iniuria).i.cō
tumelia.vnde oritur actio iniuriarum. aliter dicitur
iniuria.i.culpa.vt in hac.l.aquil.opez idem ſi inciſta
ti canem.ff.ad.l.aquil.item mella.§.ſi alij.ꝛ.§.item.(negligētia)
ff.ad.l.aquil.ſeruus.§.ſi ex plaustro.(veriſimiliter).ff.ad. l.aq̄l.
ſi putatoruz:ꝛ.l.ſi foue.§.vlti.(nocuiſſe)ſine culpa ꝛ impulſu ali
cuius hominis ꝛ ꝯ ſui naturā.ff.e.l.j.§.j.(ſi fera).ff.e.l.j.§.ꝟ aūt.
cōe.ſ.de homi.petrus.in ſi.

Dresbyteri. interfecti.hoc.c.loquitur ꝑm
lombardaz(epiſcopo)hoc au
tem constat facta ſuo clerico.ij.q.j.in primis. in ꝓn.
ſ.dē rescrip.ex parte.s.(ſoluatur)vbi de crimine agi
tur ciuiliter ad penā pecuniariā:q: pena pecuniaria nō est vindi
cta.(ſociatur.)baptizando ordinando.

De penis. Rubrica.

Aque frequenti ꝛc.

Licet iuſta. ꝛc̄.(corrigen
dis.ꟾ vult di
cere q̄ cum crimina essent puniēda
ꝛ excessus corrigendi perpetua ſu/
ſpensione vel temporali:ipſi accipiebant pecu
niam vt non corrigerent.ꝛ q̄ñq̄z vt in peccato remanerent.ꝛ sic
ꝓmutabant penas ſpūales ī pecuniarias.(penā.) ſi certa pēa pe
cuniaria infligitur iniur.pro aliquo crimine quibus iudex in/fli/
get illam.ff.de iudi.l.iij.§.vlti.ſ.de rap.in archi.xij.q.ij.cū deuo
tiſſimā.xviij.di.qñ.ſi aūt certa pena corporalis infligitur iniu.
ꝛ illam ſimiliter quilibet cognoſcens poterit infligere.ꝓmutare
autem ille ſolus potest qui potest ſuper illo crimine diſpenſare.
ſ.de offi.dele.de cauſis.ꝛ hec decre.loquit̄ in criminibus in qui
bus archidi.diſpenſare nō possunt.ergo dixit illā infligendam
que magis timetur.ar.xxiiij.q.iij.ea vindicta.ſ.vt lit.non ꝓteſ.
qñ frequenter.alij dicunt penas infligendas ꝑm consuetudinē
(penam.)ar.non esse penam pecuniariam exigendā.xvj.q.vj.
cognouimus illud.de lapſis.j q.j.nullo eꝑo.ſ.de simo.nemo.ꝑ.
lxxxviij.di.ſi quis eꝑs.ſed ꝓtra.xvij.q.iij.q̄ſquis.xxij.q.v. nos
xviij.di.qñ.xxxvj.q.j.de rap.(per omnia.)indebita vel de nouo
imponenda.(cantare).i.officiare.ꝛ hoc est ſimoniacum.j.q.iij.ſi
quis ob.ſaluator.

Qalumniam. ꝛc̄.(in expenſis) ſi ꝑs vna
p̄ſens sit aliter absens ꝓ
contumaciā in termino assignato.pars absens cōdē
natur ad expensas.C.de iudi.ſancimus.nec fiet alia citatio ex cō
dēnatione expenſaꝝ.iiij.q.v.c.j.ſi tamē postea docuerit ſe legiti/
me impeditū restituetur.(aduersus.)ſententiā expenſaꝝ.ꝛ ſi an
teq̄z feratur ſententia ab aliquo extraneo dicatur iuste impedit⁹
iudex non festinabit ad condēnationē expenſaꝝ.ar.eius q̄ dici
tur de missione ī poſſeſſionē.ff.de dam.infec.ſi finita.§.ſi forte.
ad idem.iiij.q.iij.c.j.ſi aūt ſententia lata non ſit ſed petit ꝓdēna
ri.competit exceptio. ff.ſi quis cau.l.ij.ꝛ hec vera ſunt ſi pars ꝑ/
ſens cum iudicis licentia receſſit ſi autē ſine licentia eius receſſiſ
set cum ipe contumax dicatur.iij.q.iij.§.q̄ ſi.xj.q.iij.certuz.xliij
diſtinc.ſi quis autem.expenſas non petit:quia dolus dolo ꝛ cul/
pa culpe compenſatur.ff.de eo. per quem fa.e.l. vl.īmo plus di
cunt quidā q̄ ſi ille qui non fuit in termino ꝛ culpa ſua postea ve
niat:pars que primo venit ꝛ illicētiatus receſſit:ꝓdēnabiī alteri
ad expenſas:nec obijciet ꝓpēſationē ꝓtumacie alterius:q: licz ꟾ
qui vltimo ꝓparuit aliq̄ñ fuerit ꝓtumax:purgauit tñ ꝓtumaciaz
primā postea ꝓparendo.ſed primus semꝑ fingitur ꝓtumax.cuz
non dicaī ꝓparuiſſe q̄ illicētiatus receſſit:vt in.c.prealle.itez ad
hoc facit:q: licet affuerit in termino.postea tñ q̄ñ debuit adeſſe
non affuit altera parte p̄ſente.ꝛ ita vltimo fuit in mora q̄.ſ.vl
tima tñ puniī.ff.de peri. ꝛ co.rei vē.illō.ſi aūt iudex abfuerit vel
mortuus ſit ꝛ aliq̄ ptiū nō ꝓparet in loco ꝑ tribunali vbi ſedere dz
die ſtatuta nō dz dici ꝓtūax.ff.ō arbi.arbitr:nec tenet eū alibi q̄re
re.ij.q.vj.biduū:nā vel interest aduersarij q̄ ꝑs fuit absentē fu
iſſe p̄ſentē:q: etiā ſi ꝑs eēt nō fuiſſet ꝓceſſum iudice absente.
C.de iudi.ſancimus.tñ aliq̄ dicūt q̄ etiā ſi ſequēti die iudex vēiat
vel etiā remoto:dūmō ſit in loco.vñ de facili venire poterat ꝛ ve
nire credit vl ꝓsueuit qñ ptes parate ſunt litigare.ſz ſi ob hoc nō
venit nec veniſſe ꝓſumit:q: ptes nō aderāt ptē absentē ꝓdēna/
bit ad expēſas:nā imputat ei q̄ nō ꝓparuit:q: etiā ſi iudex absit
tñ meli⁹ erat expectare modicū q̄ꝫ lōgas vias peragere.ar.ff.ō
va.mu.l. pe.in fi.ꝛ sic nō potes dicere absens q̄ nō interſit ꝓſen
tis:īmo interest:q: ſi ꝑs eēt de iure expectasset vel ad modicuz
tps vl de loco vicino niſi expectasset satſ ligdo ei⁹ dol⁹ repreben
deret q̄ ex ꝓſpicuis indicijs ꝓbat.ſ.de dolo.dol⁹:q: aūt loc⁹ dz
vicin⁹ vel qō tps ꝓpinquū iudex arbitrabiī ex plurib⁹ cāis:nā
plus dz expectare litigator remot⁹ q̄ꝫ vicin⁹:ꝛ pl⁹ q̄ in modicis
expēſis ē q̄ꝫ qs ī magnis:ꝛ sic de multſ alijs queret.ſi aūt īfirm⁹
ſit ī die termini ita q̄ nullo mō audire possit vel etiā terminū ꝑ/
rogare ꝑm q̄ dixim⁹ in abñte.ꝛ ꟾ distīguēdū erit:illō aūt certū
est q̄ ꝑs q̄ñ nō īterfuit alteri⁹ aduersariū nō fuiſſe p̄ñtez nō aget
ad expēſas.ff.ſi qs in ius vo.nō ie.l.ij.ſi aūt lit.ꝓteſ.aliq̄ ptiū fue
rit ꝓtūax mulctari pōt.ff.ſi qs ius di.nō ob.l.j.ꝛ etiā ꝓdēnari ī ex
pēſis a delegato.C.de iudi.ſancim⁹.ſ.de offi.dele.ꝓterea.ꝛ etiā
fit missio in poſ.ff.ex q̄ cau.in poſ.e.l.j.ſ.de eo q̄ mittit in poſ.cā
rei ſer.p totū.ꝛ excōicat.ſ.vt lit.nō ꝓteſ.tue.ſz ꝛ ſi iſte expēſe nō
ſoluātur lite p̄ncipali durāte: postea agit actōe ī factū.q.ex re iu
di.q: exq̄ iudex nō reuocauit eā lit.pē.p eodē ꟾ: ac ſi ī re iui.trā

sisset.sic ẽ ⁊ sñia arbitri.C.ŏ arb'.l.cũ ãtea.ar.ff.ŏ ꝓdi.inde.si ŏ bitũ.C.de iureiur.actõi.aliq tñ ꝯdicũt.q aũt stipulatus ẽ pẽnam nisi tertio die sistat ad hãc pẽnã agit etiã lite ꝓncipali finita. ar. ff.si qs cau.⁊ si posset vbi finita esset ꝑ trãsac.qr tũc de toto trãs ac.esse vr.ff.si qs cau.nõ exigu⁹.in ꝓn.(ꝓncipali).C.de fruc.et li.nõ inno.ff.de iuꝺ.cũ qui te.repete que diximus.s.de dolo finez ⁊.s.de ap.sepe.glosa ⁊ etiam.

Quod in dubiis. ⁊c.(exercẽt).i.q sũt vbi aliq ꝓfligunt ⁊ ipm cũ aliꝭ faciũt:aliꝭ tñ intelligũt tñ de platis.(in citãt)in iusto bello:secus in iniusto.s.de homi.sicut dignũ.ff.ad.l. aqk.itẽ mella.§.itẽ.xxiij.q.viij.hortak igit.⁊.c.id prẽdẽ. põt aũt clericꝰ interesse bellis.xxiij.q.iiij.maximianꝰ. nos credimꝰ q lz epꝰ rõe iurisditõis tpalis possit bellũ indicẽ ⁊ añq̃ sit ĩ pcussio nibꝰ hortari vt viriliꝝ pugnẽt ⁊ bellis interesse ⁊ possit semp hor tari ad capiendũ.si qs aũt dũ eẽt in pcussione incitauerit ad pcu tiendũ aliũ forte irregularis ẽ.idẽ etiã si forte sup bellatores vo cẽ emitteret dicẽs audacter pugnate.ar.ꝯ.s.de homi.c.pe.⁊ de cle.pcus.c.pe.⁊ vl.vel dic q in defensione pñt gubernare naues ⁊ alios ad pugnã defensiois incitare ⁊ intm cõfligere hostes q eos dimittãt.ar.s.de cle.pcus.c.pe.⁊.c.fi.⁊ no.s.de cleri.sñiam. alꝭ aũt in iniusto bello hoc nõ liceret:vt ħ.

De discretionis.

Constitutus. ⁊c.vtraq̃)no.dolũ ꝓpensa ri ħ dolo in penis.ff.de reg. iur.cũ par iur.xxxij.q.vj.nihil.ff.so.ma.viro sed non poterat epꝰ exigẽ ꝓcuratões exq̃ ille cessauit in solu tione possessionis.Rñdeo nõ.sed agere põt ad pẽnã vl interesse siue hac ex stipulatõe siue de dolo si fuerit ꝯctus remitto ꝓcura tões vt des cẽsuz.ff.de prẽb.vbi naturalis.§.q si faciã.(ꝓcuratõ nẽ.)quẽ sub pena nõ exactuꝫ ꝓmiserat.erat ḡ in optõe abbatis vel epo denegare ꝓcuratões remissas vel pẽnã exigere altero tñ oportet eũ eẽ ꝓtentũ.ff.de pac.rescriptũ.§.si pacto.sed querit an incurrat pẽnã si exigat ꝓcuratões ⁊ abbas sine ꝯdictõe soluit vl an sit necesse ad hoc vt ꝓmutak pena q in iudiciũ super hoc trahak vel violẽter ꝓcurationẽ eripiat.⁊ videk alteꝫ de his duobꝰ vltimis necessariũ ad ħ vt ꝓmittak pena.illud certũ est qꝺ si gra tis exigit epꝰ ꝓcurationẽ ⁊ abbas gratis soluit q nõ ꝓmutak pe na.ſz si exigisset ⁊ recepisſz ⁊ ŏbitũ ⁊ ille soluit vt debitũ q̃d erit?

Super his. ⁊c.infamia.)ꝯ id qꝺ ħ dici tur:vr q ex genere pene ir rogak infamia si pcessit delictũ de q̃ dãnatus vel con fessus vl pactꝰ fieret infamis:nã ⁊ si nõ dãnek vel ꝓfi teak in iudicio vel paciscak si tñ captꝰ est in fauore ab officio vl cõ fiteak extra iudicium tale crimẽ q infamat ꝑ sñiam vel ꝓfessionẽ puta furtũ ⁊ sequak ictus fustiũ fit infamis.ff.ex q cau.l.ictus.sz ħ talis cã pcessit de q̃ natꝰ fieret ifamis.s.crimẽ falsi.ff.de fal.eos qs ergo secuta pena carceris erit infamis? Rñd eo captio vel de tẽtio nõ est pena sed ẽ custodia.ff.de pe.aut dã na.§.solẽt.nõ sic ĩ pena vt in custodia.s.vt cũ prẽcedẽti cã infamet.vel nõ põt ita ĩ dubitãter capi ĩ vacillatõe sicut in furto.itẽ vbi pñt plures excu satões adhiberi.vñ lz ibi sequerek pñia nõ eẽt ꝓ oĩa sile dicẽdũ (infamiam)iuris.facti sic.

Quam. ⁊c.tacita. s.q.xxxiij.libre eẽnt tibi solute.(pena.)si id qꝺ ꝓsistit in dãdo ꝓmittit sub pena pte rei ꝓmisse nõ soluta insolidũ mittit pena sed agẽti ad totã pẽnã obstat exce ptio vt sit ꝓtẽtus pte pene.ff.de ṽb.obli.l.j.§.vl.ff.si qs cau.si ħ, uus.si aũt ꝓsistit in faciẽdo ⁊ sit in diuiduũ factũ ⁊ nõ fiat in soli dũ pfecte ꝓmittit pena.ff.fami.ber.heredes.§.an eo.ff.de ṽbo. ob.stipulationũ.§.vl.si aũt sit diuiduũ ꝑ pte tm̃ ꝓmittit pena.ff. rẽra.ha.si pcuratoꝛ.lau.dicit semp insolidũ ꝓmitti penã.sed de eqtate fit ꝓdẽnatio in pte.ff.de ṽbo.ob.l.in executõe.in ꝑn.et.§. pe.ff.depo.si duo hẽdes:nos dicimꝰ q si aliqs dꝫ aliq̃d dare vel facere ad ħ vt legãt vel aliud aliq̃d recipiat nihil põt peterevbi totũ dederit soluerit vel fecerit.idẽq̃ si aliq̃d sub pena ꝓmiserit si tñ iste ꝓuenirek ad pẽnã integrã obstat exceptio si ꝑ rata ñ da ti vel nõ facti soluit.ff.si quis cau.si seruus.§.j.ff.de ꝓdi.⁊ demõ. q̃ duobꝰ:si a pluribus.distingue an sit pecunia ꝓmissa an speci es vel factũ.si pecunia quilibet tm̃ tenek ꝑ pte sua: ⁊ sua pte solu ta agit.ff.de ꝓdi.inde.si spẽs quilibet tm̃ tenek ad partẽ sed nõ li berak nec agere põt parte sua tm̃ soluta.ff.de ṽb.ob.l.ij.§.qdam pari in executj.§.q ex pte.si aũt sit factũ necesse ẽ ab oĩbus ꝓple ri.ff.de manu.te.si ita fuerit ſuus(pena)no.q pẽnã expositã ex quẽtõe partiũ exigere dũmõ intẽtio sit recta.s.vt pareak placitj ⁊ nõ ad vsuras vel lucꝛ.s.de arbi.dilecti.sed secus eẽt si pẽa essz apposita in fraudẽ vsuraꝛ qꝺ psumik si creditoꝛ añ cõsueuit da re ad vsuras.ff.de vsur.q seimisses.ff.ŏ ac.emp.itẽ iuk.§.iuk.si sin gulis annis vel mẽsibꝰ pena ꝓmitti dicak.C.ŏ vsur.auc̃. ad hoc itẽ licite petik pẽa a iudice imposita.xxiij.di.q̃ q̃.ff.ŏ re iudi.q a iudi.item credimus q etiam si pẽa interesse excedat q licite to ta pena petitur.

Audres.

Olectus filius. ⁊c.⁊c.supioris)no ta q si litigatoꝛ dixerit iudici ñ puniat ipe sed supioꝛ qr neo idoneꝰ iudex ẽ in cã sua.C.ne qs in in.c.se.l.j. vbi iniuria tãgeret.ij.q.vij.si qs ab epo.xxiij.q.iiij.si illic: de hoc no.j.de ṽb.sig.ex parte.⁊ hoc in ordinario.dele.n.neq̃ partem neq̃ extraneũ puniet ꝓpter iniuriã sibi dictã vel factã supradictã rõe:qr nõ ꝺz esse iudex in cã sua nisi turbaret iurisditionẽ: qr tũc eẽ põt:vt no.s.de offi.dele.c.j.vel nisi peccaret in officio coram se exhibito:puta aduocatus in aduocatione ⁊ testis in testimonio scriptores in actis conficiendis.ff.de pe.morꝛis.C.de testi.nullũ ff.de testi.quesitum.sed certe predicte leges loquuntur in ordi nijs ⁊ in administrationibus:in auc̃.de testibus.§.si vero igno ti.coll.vij.delegati enim per ordinarios hoc facere debẽt:vt.j.e §.dicit.sed quid si aliquis extraneus possessionem de quo aliqs deponit querimoniã a conuento eripiat? Respõdeo qr nullã ꝺz iurisditionem in eũ non potest eũ punire.ar.ꝯ.s.ŏ iudi.quia.v. si tamen ꝓmissio esset realis vt si dicatur facias tali epo a suis sub ditis reuerentiam adhiberi vel possessionem sibi restitui tunc si mutaretur possessio vel alius esset in possessione clericoꝝ. iudex contra eos procedere posset.ar.s.de fil.pb.veniens.s.de maio.⁊ obe.inter:⁊ qr cui ꝓmittit iurisditio ⁊ oĩa sine q̃bus iurisditio ex pediri nõ potest.s.de offi.dele.c.pastoralis.preterea.ff.de iuris di.oĩm iudi.l.ij

Aquibusdam.

Praue. ⁊c. hereticos)presumptõe nõ tamen violenter sed pba biliter.de violentia tm̃ hẽs.s.ŏ hẽ.excõicam⁹.§.q vo

Romana. ⁊c. licet verbum est ⁊ protendi tur ꝓstructio eius ad aliud verbũ punire(notoria)videk etiã idem de non mani festis:qr si archiepiscopo data est iurisditio ⁊ oĩa sine quibus ex erceri non potest.ff.de iurisdi.om.iudi.l.ij.s.de offi.dele.ꝓterea. ⁊.c.pastoralis.in ꝓin.ff.de offi.eiꝰ cui man.est iu.l.fi.C.ŏ testi. nullum.ff.de pe.morꝛis.so.sine hac coertione que est si extraneas personas bene potest perficere iurisditionẽ suã vñ cessant predi cta contraria.ꝯ archiepm aũt facit q nõ ꝺz eẽ iudex in cã sua nec suoꝛ.C.ne qs in cau.sua.ff.de offi.ꝑ.senatus.

Romana impediatur ad ħ.s. ◆de cẽsi. venerabili.glo.quia sepe ⁊ vltra mediũ in tertia co niũna fere per totũ ⁊ maxie circa fi. ⁊ si nõ impediak vt statim sequik dũmõ sint manifeste offense ⁊ notorie(ꝑ iniuria) cũ hꝰ iniuria redũdet in iniuriã ecclesie.xxiij.q.iiij.si is q platus ⁊ ita nõ ꝯdicit.c.inter querelas.e.q◆d ħ.s.de offi.dele.c.j. glo. spãle.(amplꝰ)etiã si nõ sit notoria.(in illis)vt dictũ est in pceden ti.§.(ꝓtingat)adiectio supioris vel correctio ẽ.

De penitentijs ⁊ remissionibus. Rubrica.

Manifesta peccata. de pe.di.ij §.non ita. occulta clerico tm̃ nedũ solẽnis.sed nec publica est pnia iungẽda.l.di. alienũ.xxvj.q.vij.c.vl.

Qui presbyteruz. ⁊c.(cingula)nã penitẽtiariꝰ suus ꝑ cipiet sibi q ŏ ceto nõ gerat se ꝑ milite.sz pnie agẽde insistat.vl dic q hãc pnĩam incurrit ipo facto ⁊ bñ iudex ecclĩasticꝰ sclari pso ne hãc pẽnã potuit ĩponere ppt pctm̃ ĩ psonã ecclesiasticã com missũ.ħ appellat militiã qlibet sclare negociũ. ⁊ itelligũt q̃ ꝺz ħ capl'm tm̃ loq de illis q dimiserũt sclaria negocia ⁊ postea re deũt ad illa.⁊ sic loqk.c.x.de pe.di.vj.si q vo:⁊.c.ꝯ:nã lz aliq̃ ne gocia possint fieri sine pctõ.tm̃ vix ẽ de pe.di.vj.q̃litas

Significauit. ⁊c. pnĩam.iõ imponik ħ pnĩa:qr in plibus excessit(recõciliari).i.absolui in foro penitentiali.sz q̃ res q̃d est dictũ absoluo te sic enĩ ꝺz oĩbꝰ penitẽtibꝰ. vñ hoc so

nat absoluo te a peccato.i.denũcio te absolutum qđ non essꝫ nisi absolutionẽ peteres vt no.j.e.oẽs.vel absoluo te a pena eterna. mutatur ⁊ eterna pena in tpalem(attẽdentes)vel littera est falsa cũ vni soli scribaf.vel ℨ dic.s.de cri.falsi.qꝫ graui.

Quod autem ⁊c. remissiones)no qꝫ i dulgẽtie regrũt dationẽ pecunie.j.e.cũ ex eo:aliqñ requirũt laborẽ pso ne:aliqñ periculũ vite.⁊ tales sunt indulgentie vltra marine que fiunt vel ꝓpter laborẽ itineris vel ꝓpter pugnaz s.de vo.⁊vo.re.magne.⁊.c.se.⁊ in his tribus indulgẽtijs ꝫ magna fit largitas ꝑcedẽtis indulgẽtiã tñ ⁊ iusticia multa est: quia magna solutio pene imposite ẽ soluere pecuniã vel laborẽ pfecte vel periclm vite.vñ dicunt quidã qꝫ ad hoc vt hẽat plenã indulgentiã oportet qꝫ tñ det in pecunia ꝓ quolibet die qñ indulgẽtia ꝓsistit in datõe pecunie quantũ de mãdato sui ꝓfessoris cõsueuit quẽlibet diẽ redimere.sed ⁊ magna est largitas vt pena purgatorij ꝓ aliqua pẽa redimi possit in presenti vita. sunt ⁊ alie indulgẽtie que requirunt honorẽ ⁊ deuotionẽ:vt sunt indulgẽtie q̃ fiũt euntib⁹ ad ꝑdicatõez ⁊ missas ⁊ alia hmõi.⁊ i his pl⁹ valꝫ liberalitas qꝫ instica.nã quasi ex sola liberalitate procedit qui indulgentiã dat.⁊ licet generaliter fiat indulgẽtia in oĩbus ꝑdictꝫ casibus.tñ vn⁹ plus alio hꝫ.s.metã a ꝓlato impositã ſm qꝫ plus deuotus est vel qꝫ plus dat vel qꝫ plus laborat vel qꝫ maioribus periculis se exponit.metã aũt nunqꝫ trãscẽdit liberalitas.posset tñ tãta deuotio ⁊ ꝓtritio cẽ penitẽtꝫ qꝫ ex sola iusticia dei sine aliq̃ libertate ꝓsenti mereref remissionẽ oĩm peccatoꝝ sicut fuit in latrone.de pe.di.j.importuna.sed queres qđ sonat remittoynum annũ de pnĩa tibi iniuncta.Rñdeo quibusdã videf qꝫ annus vtilis indulgẽtie indulgeaf.i.trecẽtũ.lxv.dies pniales.alijs videf qꝫ annus sit ꝓtinuus tam ex dieb⁹ pnialib⁹ qꝫ ex alijs.alijs videtur esse sensus eoꝝ verboꝝ:remitto tibi vnũ annũ de pnĩa iniuncta.i.tñ minus punieris in purgatorio quãto esset si vno anno ꝓtinuo egisses pnĩam in hac vita.nec credũt qꝫ propter has indulgentias generales nunqꝫ minus teneatur agere penitentiaz in hac vita ⁊ hoꝝ dictũ satis videf ꝓcordare equitati. Sꝫ dices nunqd tñ hẽbit qꝫ plus dederit vel laborauerit quantũ qꝫ min⁹? Rñdeo vt.s.qꝫ do⁹ q oĩa moderaf in nũero pondere ⁊ mẽsura.j. in ecclesia a prelato impositã de gratia dabit alij plus:alij min⁹. nec est in his multũ curandũ vel cogitandũ nisi qꝫ credendũ qꝫ dñs cuius natura pia est ⁊ liberalis ꝺ suo semp adijcit vltra gratiã ⁊ iusticiã.de pe.di.j.qꝫ diuinitatis.⁊ di.vj.sit sacerdos beniuolus.xxij.di.cui aliquid donastis ⁊ ego nõ.⁊ ego si quid donaui donaui propter vos.Sed q̃res vñ hẽs qꝫ papa vel prelati hoc possint? Rñ.ex priuilegio speciali beati petri illo.s.quodcunqꝫ ligaueris ⁊ c̃.qđ pot intelligi.i.quodcũqꝫ denũciaueris solutuꝫ.et habet locũ hic exceptio in foro pniali.sed pot intelligi.i.quodcũqꝫ ligaueris p ꝓstitutiones tuas.p ꝓstões enĩ pape liganf multi qui nõ sunt ligati de iure naturali.sicut apparet in illis qui sunt in sacris ordinib⁹ ꝓstituti qui liganf peccato si ꝓtrabũt nec alr ligarenf nisi esset ꝓstitutio.⁊ sicut ẽ in illis q portãt ligna saracẽis s.de iude.significauit.⁊.c.se..⁊ sic papa pot facere ꝓstitutionem que ligat eadẽ rõne ⁊ q̃ soluat:qualis est ista qui cũ iuerit vltra mare habeat talẽ indulgentiã.ar.xxj.di.inferior:nec mireris si in veteri testamẽto nõ faciebat has indulgẽtias qꝫ nõ poterãt. qꝫ apud sacerdotes veteris testamẽti nõ erant claues nec potestates ligandi vel soluẽdi.preterea sufficit nobis qꝫ ecclesia si consueuit facere ⁊ licet nõ habeamus ita manifesta testimonia ante tempus.greg.tñ credendũ est qꝫ ⁊ añ faciebat has indulgẽtias licet nõ ita frequẽter:qꝫ añ tpa sua ita raro poterant fieri ita solẽnes quẽtiones catholicoꝝ.itẽ añ tempus gregorij oẽs xpiani q erant catholici erant ita perfecti q raro his indigebant ⁊ maiora his ꝓferebant apostoli temporibus suis.qꝫ sanabãt infirmos indulgentia aũt de certa parte pniaꝝ:puta.vij.vel hmõi licꝫ valeant indulgẽtie penitẽtibus:tñ prelati multum cauere debẽt qꝫ sint discreti.magister Guil.altisiod̃.dixit qꝫ ad hoc vt valeãt huiusmõi indulgẽtie septem sunt necessaria.f.primũ est ptãs ligandi ⁊ soluẽdi que est apud prelatũ non aliũ.scdm ẽ necessitas loci ⁊ penitẽtis:puta qꝫ nõ potest ieiunare ⁊ aliã pniam facere.tertium est decretio fidei.qꝫ credit tantã esse potestatẽ apud ecclesiã. quartũ statum penitentis.s.qꝫ sit ꝓtritus.quintũ discretio eiusdẽ sextũ tñ det pro quanto nollet sustin ẽpniam iniunctã.septimũ iusta estimatio eiusdem vel ſm qꝫ ei dimittiꝫ recõpenset.(suo) iudice.per hoc videf qꝫ indulgẽtie nõ valeant illis q sunt ĩ purgatorio: qꝫ iaꝫ nõ hñt iudicẽ in terra sed dei iudicio relicti sunt.xxiij.q.ij.c.j.nec est ℨ.xiij.q.j.tempus.⁊.c.aĩe.⁊ de pe.di.vj.§.j.vbi dicitur qꝫ orationes ⁊ elemosyne sacrificia ⁊ ieiunia eis valeant qꝫ illa nõ fiunt ratione fori vel iurisditionis. sed sec⁹ est ĩ indulgentia:vt hic.videtur tamen qꝫ si aliquis facit ecclesiam vl pere grinatur pro defuncto in loco electo a prelato qꝫ plus valet ꝺ defuncto qꝫ si alibi faceret.si tamen papa facit non negamus quin valeant in defunctis(iudices).i.epi: nam cum alij inferiores prelati huiusmodi remissiones facere non possunt.s.de excess.prela.accedentibus.ergo nec concedere valeant.alij dicunt ḧ posse quemlibet facere sacerdotem:nam aliud est dare litteras generales indulgentiarum qđ est iurisditionis.aliud in absolutõe penitẽtis prouidere diuersos modos liberandi a penitẽtijs qđ est tñ officij sacerdotalis.

Quod quidam.⁊c. absoluẽ)a peccato.(nõ sit vera).i.sufficiens ad vitam eternam obtinenda.(confessio)que valet ad minorẽ pniam.de pe.d.iij. si quis aũt.⁊ ad bõa tpalia obtinẽda.de pe.di.iij.cauendum.xxij.q.ij.ſꝫ glibet:⁊ ad ḧ vt deus coꝝ eius citius illustret.de pe.distĩ.v.falsas xxiij.q.ij.sacer.

Licet.⁊c.reficiantur. auctoritate superioris si hẽ pñt alr ipsi p se pñt.s.de elec.venerabilem

Quesitum est.⁊c.publica. ⁊ solemnis penitentia ſm consuetudinem:⁊ vbi est consuetudo ꝺ imponẽda.de pe.di.iij.in fi.(in publicꝰ).sed nec tũc d. alienũ nisi perpetuo sine spe restitutionis manere vellet.⁊ de tali hic intelligitur.(inueniantur)sine facto tamen eoꝝ ⁊ sine tactu:nam si ḧ interuenissent sufficerent ad faciendum cum irregularem. l.di.sepe.⁊.c.se.

Deus qui.⁊c.

Officii.⁊c.alienos. i. non tales ad quos hereditas perueniat ab intestato.licet ⁊ tunc sit peccatum ſꝫ nõ tñ(satisfactio)debet enim tñ dare de suo quantum illud de sua occasione esset amissum vel ad quos ab intestato venisset si haberet.xiij.q.vj.si res:⁊ verisimiliter creditur qꝫ eis dimisisset sua vel si hoc nescitur prudenter faciet si det pauperib⁹ ⁊ si non haberet qꝫ dant ⁊ haberent probationes per quas succedentes abintestato posset releuare a dãno qꝫ habent sua occasione debet eas reducere nisi inde esset graue malũ prouenturum. nam ꝺ casu cum ex vna parte sit damnũ rerũ tñ:puta si tacet et ex alia sit periculum aĩarum ⁊ coꝝpoꝝ:puta si probationes iducet inter hec duo mala eliget quod minus est:ſcꝫ tacere cũ damno rerum.ar.di.xij.nerui.melius ⁊ expressius dicitur in duo.ea di.sed obijcies. vtilius scãdalũ ⁊c̃.s.de renun.nisi cũ prudem.v q.ij.c.ij.sed respondit qꝫ in hac taciturnitate non perit veritas iusticie:qꝫ nõ pertinet ad hanc mulierẽ iudicare:qꝫ iudex nõ est ſꝫ tñ accusatrix vl denũciatrix.auctoritas aũt ꝑdicta loquiꝫ qꝫ ille ad quẽ pertinet ex officio dicere vitatẽ ⁊ facere iusticiã vt sunt testes ⁊ iudices illum propter malum scandalũ dimittãt quin iusticiã iudicent ⁊ veritatem dicant.⁊ idem est de alijs consimilibus psonis.si vo nõ hẽat ꝓbatões fileat.ij.q.vij.pleriqꝫ

Dona quidem.⁊c.benedicunt. qꝫ non possunt.xxxiij.q.v.mulierem.nec vellat. xx.q.ij.statuimus.nec absoluunt.j.de sen.ex.demonialibus.nec docent.xxxiij.di.mulier.nec iudicãt.xxxij.q.v. mulierẽ(publice)in matutino aũt pñt legere.xxvj.q.j.diaconissa

Quod vite.⁊c.penitẽtiam ḧ enim nulli negatur.s.de spon.ex litteris. (marituꝫ) ⁊ si non potest habere hostiã ꝓsecratam nunqꝫ cõicet de pane.sed credit ⁊ est sibi pro manducatione.vñ crede ⁊ manducasti.de cõ.dist.ij.vt quid paras.nec credimus peccare sacerdotem peccatorẽ: si in necessitate coꝝpus xpi tribuat alicui: vel si aliter cã reuerentie tangat vt si inueniret terra iacẽs ꝺ illo leuare(ex gra)qꝫ añ ꝓcessum nõ inuenif(tres horas)no.in quentualibus ecclesijs de iure cõi ꝫ binos vl trinos dicẽ officia.ſꝫ ĩ regulari bus tot⁹ quẽt⁹ dicere pot sil nõ solũ in sepulturis mortuoꝝ clericoꝝ ſꝫ etiã semp.cũ ḧ dicat canonicas horas:pꝫ qꝫ loquiꝫ de alijs officijs nõ mortuoꝝ tñ(signũ)qđ si interdicti velint satisfacẽ nũ qđ sunt obsoluẽdi ab interdicto? Rñ.si ẽ ꝓncipalis recipiẽdus ẽ ⁊ soluef interdictũ. si aũt alꝰ qꝫ nullã cãm dedit interdicto nõ ẽ recipiẽdus ad satisfaciẽdm:qꝫ nõ peccauit nec erit ad ecclesiam se peliẽdus:qꝫ hãc penã nõ ꝓ se ſꝫ ꝓ alio sustinet.⁊ ideo necessaria est ei⁹ satisfatio ad eccliam(crucis)hoc ẽ in eis ſ̃ ále vt ḧ ꝓter necessitatẽ articulũ eis liceat ꝓfiteri semp exquo cruce signati sunt

Alij aũt reſtringũt ad tẽpus exquo accipiunt iter pegrinatõnis (peregrinis)etiam alia peregrinatione q̃z vltramarina.

OMnis.⁊c.ſolus. niſi eẽt ſurdus vl mutus vel ita eger q̃ ſine periculo loci nõ poſſet vel niſi eſſet alteri uslingue q̃z ꝓfeſſor:q̃ tunc ꝑ ſcripturã vel aliũ ꝓfiteri põt(ꝓfiteri)ꝑtritio neceſſaria ẽ cuilibet peccatori etiã in baptizato.de pe.di.j.tres.de cõ.di.iiij.omnis qui.⁊.c.ne qõ.i.ſine pẽa abſit.nec ẽ ꝓtra de cõ.di.iiij.q̃ ibi exponit ſine pena.i.ſatiſfatõe de pe.di.j.ſacrificiũ deo ſpũs ꝓtri.⁊c.nõ poteſt.⁊ di.iij.in princi. dz aũt peccato⁊ niti ⁊ orare ꝓ magna ꝑtritõe.ſed ſi maiorẽ nõ põt hõe ſaltim doleat ſe peccaſſe ⁊ hoc ſufficit.ſed ꝓpt hoc dolet:q̃ deũ offendit.ſi aũt ex alijs cauſis ⁊ nõ ex iſta doleret ꝓpter infamiã quã incurriſſet vel amiſſionẽ honoris nõ eſt digna pẽitentia.l.di.vt ꝓſtitueret.nec placet nobis q̃ quidã male dixerũt q̃ oportet peccatores tm̃ dolere q̃ potius vellet illã penã ſubire q̃z peccaſſe.licet enim quiſq̃z teneat potius oĩa mala ſuſtinere q̃z malo ꝓſentire.xxxiij.q.v.ita ne ve.tm̃ ad hanc ꝓparationẽ vt eligat inter duo p̃dicta cũ ſimul eſſe nõ poſſunt:q̃ cũ factũ ẽ pcm̃ iam prꝫterijt.⁊ idem dicimus de futuro nõ eniz̃ teneat penitẽs eẽ illius ꝓſtãtie vt credere teneat q̃ poti⁹ ſuſtineret mortẽ q̃z peccaret:ſi neceſſitas alteri⁹ faciẽdi ſibi incũbet:nõ enim neq̃z de p̃terito neq̃z de futuro eligere tenet.ſz ſi eſſet pñs neceſſitas alteri⁹ eligẽdi:tũc dz eligere nõ peccare.dz tm̃ penitens credere q̃ vel ħ neceſſitas nõ venit vel dñs dabit cũ tentatõe prouentũ:immo bũilitas ẽ in talibus timere ſed nunq̃z de dei potentia deſperare.⁊ etiã tales tentationes fugere ſicut nos dñs docuit cũ fugerit in egyptũ.viij.q.j.cũ ergo prꝫpter hoc in oꝛone dñica petimus.et ne nos inducas in tentationẽ.nec eſt etiã ꝓtra de pe.di.j.nunq̃d vbi dicit q̃ cayn punitus fuit anteq̃z opus peccati patraret.ſed certe iam ibi peccauerat ⁊ ꝓſenſerat peccato.itẽ debz eſſe in prꝫpoſito non peccãdi vlterius.de pe.di.j.nõ põt.nam penitentia ẽ peccata p̃terita flere ⁊ flẽda nõ ꝑmittere.ꝓfeſſio debet eſſe pura ſt ſimplex cũ oĩbus circũſtantijs que peccatũ aggrauant.de pe.di.v.q̃ penitet.ſcriptũ eſt:dic tu iniquitates tuas.de pe.di.j.§. alij.econtra ⁊ etiã Job dicit:ſi erubui ꝓfiteri in ꝓſpectu populi. vel vide.de pe.di.j.§.fi.⁊.c.q̃ penitet.ꝓfitemĩ alteri pctã vĩa. ⁊ ſi poſt pniam relabitur in peccatũ debet de nouo oĩa cõfiteri q̃z quãto maior fuit ſibi facta gratia ĩ diuiſione peccati:tãto magis ingratꝰ eſt cũ relabit in peccatũ.de pe.di.iiij.in ꝑn.⁊ ꝑ totũz ⁊ hoc facit ꝓfeſſio:q̃ niſi ꝓfiteaꝫ ſi tempus haberet ꝓfitẽdi nihil ſibi valeret prꝫcedẽs ꝑtritio.ar.ad hoc de lepꝛo.de lazaro.ꝺ pe.di.j.in quacunq̃z.lxvj.itẽ ſi ſacerdos reſtituit ad ſacr̃a.ꝺ pe.di.j. multiplex:⁊.c.nõnulli.valet etiã ꝓfeſſio ꝓpter erubeſcentiã quã dz peccator in ꝓfeſſione peccati:⁊ ꝓpter fidẽ quã in ꝓfeſſione exercet dũ credit deũ tante potẽtie eſſe q̃ vili plaſmati ſuã ptãtem dedit:⁊ q̃ in ꝓfeſſione hũilitatẽ ⁊ obedientiã exhibet mandatꝫ dei.itẽ ſacerdos niſi ꝓfiteret nõ poſſet ſcire quantã ſatiſfactõem ſibi iniũgeret nec quantũ ſibi ꝓdonare dz de peccatis ſibi impoſitis ſatiſfactio fit ꝑ ſolutionẽ pene impoſite ꝓpter pctõ:puta q̃ penitentiã iniunctã pene: facit enizdignos.f.p.⁊ corpus ſuũ exhibz ſuire iuſticie ſicut ſeruiuit corꝛuptioni.de pe.di.v.quez penitet. etiã fit enĩ ſatiffactõ prꝫdẽptionẽ.vt no.j.e.ex eo.⁊ fit etiã tertõ modo ꝑ indulgẽtias:vt no.ſ.e.q̃ aũt:ſed de hac ſatiſſactõe nunc videamus.⁊ quidã canones nõ prꝫfigunt de quolibet crimine certã pniam.ſed ħ relinquũt ſacerdoti.plus emĩ valet apud deum meſura doloris q̃z tpis ⁊ plus mortificatio vitioꝝ q̃z abſtinẽtia ciboꝝ.de pe.di.j.menſurã.ſacerdos aũt dz eſſe miſericors et benignus ꝓfulendo ⁊ leniẽdo ⁊ ſpẽ ꝑmittẽdo penitẽti.de pe.diſtin.vj.ſi ſacerdos.ſz ſemp aliquã pniam dz iniũgere penitẽti.ſz longe minorẽ q̃z culpa mereꝫ.ita enim impediꝫ ⁊ impartiꝫ peccatori largitas nũc vt nõ reliquaꝫ iuſticia diſcipline.de pe.diſt.j. nullus debite.⁊.c.nõ ſufficit.ſi pnĩa pfecta cogit oĩa libenꝫ ſuffer de pe.di.iij.ꝓductior.g̃ impfecta.⁊ ſi nõ oĩa ſaltẽ aliquaz ſuffert nam ꝺ nudo peccato ſiue magno ſiue paruo põt quis trãſire ad corꝛectionẽ ſine pnĩa.vt.j.e.c.dicit.dz enĩ ſacerdos more ſamaritani iuſticiã cũ mãſuetudine miſcere.xlv.di.diſciplina.nã.c.dicit multũ ſatiſſatiõis obtulit qui erubeſcẽtie dñaris nihil eorum que ꝓmiſit nũcio dei denegauit.ſed opus ẽ nunc mĩe peccãti dimittere.ſed oportet q̃ iuſtus miſereaꝫ iuſte.de pe.di.iiij.q̃ pti det.debet enim ſacerdos eſſe largus in donando aliquas pẽas gratis q̃ ⁊ poteſt:nam dicit.c.q̃ ſacerdos põt ꝓficere.plꝰ peccãtibus parcere quibus enĩ partiũt:dimittit deꝰ.⁊ qõcũq̃z liga.⁊c̃ de pe.di.v.q̃ penitet:nam ⁊ dñs cuius miſtri ſunt ſacerdotes largus ⁊ pius ⁊ benignꝰ.C.de pe.di.j.q̃ diuerſitatꝫ.natura pia eſt a ſacerdote mĩe petere veniã.⁊ alibi dicit vt ſit ſacerdos beniuolus paratus erigere:exigere ⁊ ſecũ onus portare.idez bz in ſe dulcedinẽ ⁊ in alterius crimine pietatẽ.de pe.di.ſit ſacerdos.dz tm̃ ſacerdos eſſe ſciens vt attendat qualitatẽ peccatoris ⁊ quãtitatẽ criminis ⁊ doloꝛẽ penitẽtis.⁊ ꝑm hoc plus vel minus dõabit de pnĩa.de pe.di.v.q̃ penitet.diſcretus ergo ſacerdos in ſatiſfactione iniungẽda exponet peccatori quantum delinqueret ⁊ etiã quã magnã pnĩaz mereꝫ ſuſtinere ⁊ credit q̃ velit ⁊ faciat vt prꝫmittit imponãt ei pniam ꝓdignã.ſi aũt nõ bñ ꝓfidit de ſe penitẽs:nec ſacerdos etiã credit imponat ſibi quantãcũq̃z leuiſſimã ⁊ iniungat q̃ oĩa bona q̃ facit ſint ei ꝑ pnĩa ⁊ ꝑ redẽptõe pnĩarꝫ quas ſuſtinere deberet ⁊ bñ dz dicere ſacerdos ꝺ mea mera gratia dabo tibi duos annos vel tres vel alias ſicut voluerit. ſi enim dñs eſt largus in dimittẽdo culpã ⁊ ſacerdos nõ debz eẽ tenax in dimittẽdo aliquid de pena.xxvj.q.vl.alligant.ſacerdos enim debet habere ſicut dicit in.c.de pe.di.j.ſeipſos liberẽt.ignoſco prꝫompte indulgeo malo: mĩam q̃z ſacrificiũ.nec eſt multũ q̃ rendũ quantũ poſſit dimittere.ſed hec firmiter credimꝰ q̃ deus q̃ facit oĩa in põdere numero ⁊ menſura in multo ſequit donuz ſacerdotis.nec eſt ꝯ de pe.di.j.q̃ penitet.vbi dicit q̃ deꝰ nõ ligat vel ſoluit illos de quibꝰ putamꝰ.ſed illos in quibꝰ exercemꝰ opus mĩe ⁊ iuſticie.ibi enim loquit de illis q̃ erant in fide:q̃ nõ credũt aliquos peccatores q̃ ſunt vel ĩ iure diuino.ſ.errãt:q̃ credunt aliqꝺ peccatũ modicũ qꝺ eſt magnũ ibi enim ſufficit pnĩa iniuncta.illud aũt qꝺ moderate donat ſacerdos illud ſemp dñs ratũ bz.nec eſt ꝯ de pe.di.v.falſas.q̃ ibi loquit de illis q̃ nõ reſtituũt aliena.nec eſt ꝯ de pe.di.v.fratres:q̃ ibi loquit de illis qui de vno agũt pniam ⁊ nõ de alio(peccata)mortalia ſed etiã venia ſi recolit ꝓfiteri dz ſaltẽ laico.xxv.di.§.crimĩs.(ſemel)ħ intelligit de illis q̃ poſtq̃z ceperint agere pniam nõ peccauerũt mortaliꝫ quibꝰ ħ ꝓſulit q̃ lz nõ ſint in pctõ tm̃ ſemel ĩ anno ꝓfiteãtur: q̃ nõ debẽt ſe ruinis aſſecurare.vt.v.di.ad eiꝰ. vel dic q̃ loquit etiã de illis q̃ peccãt q̃ ad minꝰ ſemel in anno ꝓfiteri debẽt.ſz ꝑpter ħ nõ prohibeꝫ q̃ ſtatim poſt peccatũ nõ dz ꝓfiteri dũmodo poſſit habere copiã ſacerdotis:q̃ nunq̃z abſoluet a deo iſte peccator poſtq̃z ſe ligauit peccato niſi prꝰ abſoluat a prꝫeſbẽro cui dictũ eſt.qꝺcunq̃z ⁊c̃.aliq tm̃ dicũt q̃ differre põt.ſz ꝑmo dictum ẽ ſecurius(obtineat)no.nõ ſufficere licẽtiã petere niſi obtineat.ar. ſ.de reg.⁊ tranſe.lz:ſi aũt non põt hõe licentiã ⁊ iuſta cã ſubeſſet agat cũ ſupiore vt det ſibi licentiã ꝓfitẽdi alij.⁊ plus dicimꝰ etiã q̃ ſi imineret ei mortis neceſſitas q̃ poſſet alij ꝓfiteri:lz nõ poſſit ab eo abſolui:q̃ ei nõ ſubeſſet q̃z dici poſſit.q̃ exq̃ in caſu neceſſitatis ꝓfiteꝫ illi q̃ claues hz q̃ ab eo abſolui põt.ſz qd ſi nõ inueniat aliũ cui ꝓfiteaꝫ niſi illũ quẽ ex iuſta cã recuſat. Rñ.ſi iuſtaz cãm hz quare timet ex ꝓfeſſione ſua poſſet periclm ⁊ graue peccatũ vel ſcandalũ ꝓuenire.tũc eliget ſine ꝓfeſſione mori ⁊ ſoli ꝺo ꝓfiteaꝫ. vel dic meliꝰ q̃ ꝓfiteaꝫ in genere crimẽ ſed nõ circũſtantiã de qua poſſet malũ ꝓuenire.ita enizordinabiliter ordinauit deus oĩa opa ſua q̃ nunq̃z voluit aliqd mali ex eis ꝓuenire. nec eſt cã mali.ꝓpter ſolã aũt indiſcretionẽ ſacerdotis non dimittet q̃n ſibi ꝓfiteꝫ a ſacerdote hãc licentiã etiã dabit eps.ar.ſ.de off. ordi.inter ce.in fi.ſolue niſi in neceſſitate.tũc enĩ etiã nõ ſum⁹ ſacerdos poterit ipſum abſoluẽ.ſi aũt ſit ĩ pegrinatõe ⁊ ꝓtigat eũ nouũ pctm̃ incurrere vel de veteri recordari: credimus q̃ inſignia pegrinatõis accipit a ꝓprio ſacerdote: q̃ hocipſo vdeꝫ de diſſe licentiã ⁊ pniam reliqua ſacr̃a recipiẽdi a quo maluerit.et ſi vo ſine licẽtia ſacerdotis ꝓprij peꝛgineꝫ:tũc in caſibꝰ ꝓdictis poterit ꝓfiteri cuiq̃z ſacerdoti.ſed abſolui nõ poterit ab eo q̃ nõ eſt ſuꝰ iudex niſi in neceſſitate.tũc ex ꝑtritõe ſola licet nõ ſit ei dimiſſa pnĩa:ſi dimiſſuz ſit ei pctm̃ poterit cõicare corꝑi ⁊ ſangnĩ xp̃i.negociatores aũt ⁊ alij viatores nõ poterũt abſolui ab extraneo ſacerdote niſi in neceſſitate.ſcholares aũt ⁊ incole annales ⁊ mercenarij debẽt ꝓfiteri ſacerdoti prochiali qui incolũt ꝑ annũ ⁊ ab eo poterũt abſolui.a.xxvj.q.j.queſti.vbi dz q̃ ibi debẽt ſoluere decimas ꝓſonales:q̃ ibi recipiũt ſacr̃a eccleſiaſtica ꝑ anni circlm.alij tm̃ dicũt q̃ idẽ eſt ⁊ ſi ad minus tꝑs ꝓducãt vel domos vel dños.ar.ſ.de deci.ad aplice.⁊ maxie ſi porrogetur ſiñ fraude ꝓductio vel hĩtatio vltra natiuitatẽ vel paſchã:q̃ tũc ex ꝑcepto hꝰ decẽ.ſemp dz ꝓfiteri ⁊ cõcare.in oĩbꝰ tm̃ ꝑmiſſis tutius eſt q̃ ⁊ viatores ⁊ alij ſemp a ꝓprio ſacerdote ſpãlem licentiam hẽant(ꝓdat)niſi ħ mõ faciat ꝓpt peccatorẽ.ſ.dicẽdo illis qui ꝑ deſſe pnt nõ obeſſe.ar.xxij.q.v.aĩa.ij.q.j.ſi peccauerit.alij tm̃ dicũt ⁊ forte meliꝰ q̃ exquo tanq̃z officialis ⁊ miniſter dei recipit ꝓfeſſionẽ nõ debet de ea aliqd revelare ſed totũ dimittat illi cuiꝰ miſter ẽ.ſ.deo.ſecꝰ aũt ẽ in alijs quocũq̃z mõ alr ſciat.⁊ ſic loqt̃ c.ꝑall̃.fatemur tm̃ q̃ ſi ꝓfeſſus fuiſſet q̃ vellet facẽ aliqꝺ malefici um ſz dolebat:ſz nõ poterat reſiſtere tẽtatõibꝰ diaboli ⁊ volebat q̃ ſacerdos orꝛaret ꝑ eo q̃ de prꝫeterita volũtate iniũgeret eĩ pẽitentiã bñ poterat vocare illos de quibꝰ certũ ſit q̃ prꝫoſint ⁊ quã

tum plus potest generaliter ei dicere q̄ sua deāt sibi q̄ ab ꝫ̄ pec/
cato desistat: ⁊ si non potest inuenire viā impediendi nisi exp̄sse
reuelet: q̄r in hoc non fuit minister dei cū dixit: ego non possum
cessare quin faciam tale peccatum: tunc enim tm̄ dicetur vt mi/
nistro ꝓfiteri qm̄ ꝓfitetur vt peniteat. hec ratio nō placet: q̄r bene
credimus q̄ vt minister recipiat etiā si in peccato remanere p̄o
ponat. s̄. e. qō quidam. illos autem non credimus vt ministris
confiteri qui non vt peniteant sed vt consilium vel auxiliū ab
aliquo recipiant dicant sibi peccatū suū: licet dicāt. ꝫ dico tibi in
confessione vel in penit̄ētia: q̄r non ē ver̄ q̄ dicat ī penitētia nec
vt dei ministro cū aīe ꝓsilium non requirat: ⁊ tales bene sunt co
gendi super p̄missis ferre testimoniū. credo tm̄ q̄ si etiā a laico
de venialibus: vel etiam de criminibus in casibus vbi licet cōfi/
teri quis confiteatur laico q̄ ī ꝫ̄ minister dei ē. ⁊ ideo ista ⁊ alia
facere debet vt sacerdos. secus aut̄ dicerē si alias aliqua ei dicat
p̄ ꝓsilio aīe sue. item vī q̄ si sacerdos cui ꝓfiterē illud crimē: iō
sciat sine ꝓfessione ei⁹: puta q̄r vidit q̄ ꝫ̄ illo⁹ est periculū si tacer3
q̄ illud ꝓfiteri potuit: q̄r nō reuelat ꝓfessionē q̄ō ess3 si diceret sic
confessus est mihi vel ego ꝫ̄ bene scio: ⁊ ꝫ̄ diceret q̄r scit p ꝓfessio
nem ei⁹. sed qm̄ dicit q̄ scit q̄r vidit vel q̄ credit: q̄r ab alijs vel ēt
ab eo extra ꝓfessionē audiuit: non est p̄hibitū licet ad ꝫ̄ nunq̄3
venire debeat nisi magna necessitas vel vtilitas vel periculū vel
scandalum ad hoc cogat.

QUm infirmitas. arceatur per sententiam.

QUm ex eo. elemosynas. sic fit satisfactio per redemptionē pecunie. dñs eni3
venalis est: ⁊ pecunia a morte liberat. de pe. dist. j. mi
ror. fit etiā redēptio p alias vias q̄3 per pecuniā: puta p̄ ꝯmuta/
tionē. s̄. de vo ⁊ vo. re. c. j. ⁊ c. scrip. ⁊ c. magne. ⁊ in multis alijs
locis. (falsē) religionis habitū gestant q̄ non sunt p̄fessi. (in tali
bus). s. indulgētijs quas cōcedit papa pōtibus vel alijs loc̄ pijs
nā qm̄ celebrat vel p̄dicat semp annū cōcedit. hāc aūt restrictōe3
facere potuit papa: q̄r minores plati oēs bñt hāc potestatem ab
eo ⁊ ipse a solo deo. xxj. di. q̄3q̄3. ⁊. xxij. di. c. j. itē hic potuit ratiōe
p̄incipatus ⁊ iurisditōis quā habet sup oēs. xxj. di. in nouo. ⁊ ꝫ̄
fecit ex iusta cā qua hac potestate abutebātur. ⁊ l3 restricta sit ꝫ̄
ptās in indulgētijs que fiūt publice non tm̄ intelligo restrictaz in
foro penitētiali q̄n possit ānos ⁊ dies ꝓput vlt indulgē dūmodo
discrete faciāt (indulgētia). ī. e. romana. §. vl.

NOn postulasti. cōcedere. Nota casum vbi h3 archiep̄s iurisdition ē. etiam in
subditis suffraganeoꝝ. ī. e. romana. §. vl.

RE p̄o dilatione. ROmana ecclesia. ⁊. ī. monere nō cō
pellere indulgen
tijs. ⁊ ita archiep̄s pōt p̄cedere in dulgētias p̄ suā p̄
uinciam. s̄. e. nemo cōcilij. s̄. eo. cū ex eo. in fine.

De sententia excōmunicationis. Rubrica.

SUper eo. maior excōicatio est que se/
parat ab ingressu ecclesie: ⁊ sacris fidelium cōione. ꝫ̄ at q̄ñq̄ a iure ifligit. qñ
q̄ ab hoīe. a iure infligit ī. xvij. casib⁹. Prim⁹
est si incidit in heresim iam dānatam. xxiij. q. j
c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. Sc̄us est credēdus receptatoris
⁊ fautores hereticoꝝ. s̄. debere. ꝫ aduersus. Terti⁹ scismatici. ſ.
qui diuisi sunt ab vnitate ecclesie ipsiusq̄ ꝓstitutōnes nō seruāt.
xix. di. nulli. ⁊ no. s̄. de scisma. c. j. Quart⁹ cū quis p̄sonā religio/
sam verberat. xvij. q. iij. si quis sua. ⁊ hec pena videt extenden
da ad p̄sentiētes ⁊ defendere negligētes. ī. e. quāto. Quint⁹ cuz
p̄sules ⁊ rectores euacuāt iurisditionē p̄latoꝝ faciēdo collectas
in clericis ⁊ āmoniti nō desistāt. s̄. de imu. ec. nō min⁹. ⁊. c. aduer
sus. Sextus incēdiarij eccl̄iaꝝ. ī. e. tua. Septim⁹ cū infringit ec
clesiā. ī. e. ꝓquesti. Octau⁹ cū minus canonice ī papā elect⁹ se ge
rit p̄o aplico. s̄. ō elec. l3. quidā tm̄ hūc casum nō app̄obāt. No
nus est cū quis falsat litteras pape vel falsatis vtitur scienter. s̄.
de fal. ad falsarioꝝ. Decimus cū qs defert arma ferrū ligamīa
galeas vel naues saracenis. ⁊ ꝫ̄ omni tpe indistincte. itē cū exer
ceret in eoꝝ nauib⁹ regimē vel galeis vel aliqua re cōsimilia vl̄
subsidia impēdit maxīe tpe guerre. s̄. de iude. ⁊ sarra. significa/
uit. ⁊. c. q̄ olim. ⁊ cuntes si capti fuerint: fui sunt capientiū vt in
p̄all. deč. ⁊. c. cū ad liberandū. Undecim⁹ cū scholares tractat
de ꝓducēdo hospicio inquilino scholari irreq̄sito. s̄. de loca. ⁊ cō
du. c. j. quidā tm̄ nō app̄obāt hūc casum. Duodecim⁹ cū mona
chi ⁊ regulares ⁊ in p̄sonatibus constituti ⁊ p̄sb̄i audiunt le/
ges vel physicam. s̄. ne cle. vl̄ mo. ñ magne. ⁊. c. sup̄ spēc̄a. Deci
musterius cum quis cōicat excōicato in crimine. ī. e. nuper. deci
musquartus exercens artem balistarioꝝ ⁊ sagittarioꝝ cū xp̄ia
no. s̄. de sagit. c. j. nos autem hunc casum non cōcedimus. Deci
musquintus illi qui faciunt seruari consuetudines vel constitutō
nes contra ecclesie libertatem. ī. e. nouit. Decimussextus statuta
rij scriptores ipsorum statutorum: item consiliarij ⁊ rectores vbi
huiusmodi constitutiones edite fuerint vl̄ seruate. item illi q̄ fm
illas iudicabunt ⁊ qui iudicata in publicam sententiā redigent.
ī. e. nouerit. Minor aūt excōicatio siue suspensio q̄ p̄iuat a cōio
ne sacramentorum infligitur ipso iure quo ad deum p̄o quoli/
bet mortali peccato. xj. q. iiij. audi. j. q. j. ip̄i sacerdotes. item in fli
gitur quo ad deum ⁊ quo ad ecclesiam minor excō. in octo casi/
bus ipso iure. Primus est cum qui participat excōicato. x. q. iiij.
sicut excōicatos. ⁊. c. cū excōicato. ⁊. c. qui cōicauerit. Sc̄us est sa/
crilegus. xvij. q. iiij. audi. Terti⁹ notorius fornicator ⁊ simonia/
cus. xxxij. di. nullus peccet. §. vez. Quart⁹ ille qui recipit ecclesiā
de manu laici sine consensu ep̄i. xvj. q. vij. si quis de. s̄. de elec. gſ
q̄s. ī. e. ex tua. Quint⁹ balistarij ⁊ sagittarij. s̄. ō sagit. c. j. Sext⁹
desidentes pauperum opp̄ressores manifesti raptores publici
vsurarij ⁊ meretrices. Septim⁹ cum decedit in torneamentis. s̄
de tor. c. j. Octauus quicunq̄ est in notorio crimine. lxxxviij. di.
neq̄3. xxv. di. illud. xij. q. ij. p̄o obeuntibus: ibi enim ⁊ a cimite/
rio ⁊ oblationibus excludūtur. vt ex p̄dictis no (puberes) ibi
sunt quos non oportet p̄o absolutione ad se. ap. laborare etiaz
si sunt excōicati. (impuberes) vt ꝫ̄ siue clereci sint siue laici. itē ser
uus verberans clericū in duobus casibus. s. si iō verberet vt dñm
seruitio fraudet: vel si dñs ex eius absentia graue damnū sustine
ret. ī. e. relatum. mulieres. ⁊ ꝫ̄ si nō est grauis iniuria. item mulie
res. ī. e. mulieres. ⁊. c. ea. item senes ⁊ valitudinarij. ī. e. ea. q̄ de
his. item claustrales vbi enormiter non se leserint vel ep̄m vl̄ ab
batem percusserint. ī. e. monach. cū p̄o illoꝝ. itē hostiarius si ne
cessitate officij sui aliquem leserit non tamen enormiter. ī. e. si ve
ro. item inimicitias capitales habentes. ī. eo. q̄ de his. decetero
item grauiter infirmantes. ī. eo. q̄ de his. item multum paupe/
res. vt. ī. e. c. q̄ de his. ⁊ ab his tribus rebus recipienda est cau/
tio q̄ recepta opportunitate se pape vel ei⁹ legato p̄ntabunt. ī. e.
q̄ de his ⁊. c. ea. item trūcati mēbris. ī. e. ea. ad oīa p̄dicta bñ fa/
cit. ī. e. q̄3uis incidens. vbi hēs ex quacūq̄ cozpis impotētia: vl̄
quocūq̄ impedimento canonico teneaf pōt absolui sine missiōe
ad se. ap. ⁊ pōt absolui p̄mo req̄sito ep̄o q̄ si nō pōt hāi a quoli/
bet ptāte pōt absolui. ī. e. nup̄ in fi. vel dic q̄ tūc tm̄ sacerdos ab/
soluet qm̄ difficile aliq̄d emergit quare nō ad excōicationez nec
ad ep̄m mitti pōt. ar. ī. e. c. nup̄. §. vl. quidā adducūt ⁊ aliū casuz
si leuis sit iniuria. ī. e. puenit. sed alij dicūt illā decre. loq̄ de spāli
gra (adinuicē) q̄ est qm̄ vterq̄ alterꝝ p̄cutit (alterꝝ) q̄ ē qm̄ vn⁹ p̄cu
tit aliū. sed nō repcutit (excusat) amissione. absoluēt tm̄ ab ep̄o si
sint doli capaces (violenta) vñ nō sunt excōicati (ex odio) p̄rius or
to vel ex incidenti ludo.

MOnachi vero. quodcūq̄3 nisi sit enormis lesio. vel in abbatē vel in ep̄m. ī. e. cū
illoꝝ. (abbatis). ⁊ si abbatē nō bñt vel p̄riorē. absoluet eum ep̄s.
item dicimus vt si sit in probatione. alij contra: quia non est per
sona religiosa.

SI vero hostiarius. ⁊ si percusse
rit aliquem
hostiari⁹ ⁊ p̄cussus de eo ꝓquerat ⁊ petat cuz puniri
vel ciuiliter vel criminaliter de iniuria agēda. vel etiā petit eū denun
ciari excōicatū incūbit p̄cusso pbatio ō malignitate ⁊ excessu hī/
to ab ostiario. p̄mo ea rōne: q̄r actor ē ⁊ actori incūbit ꝓbatō. vj
q. v. actor. ⁊ q̄r quilibet p̄sumit bonus: nisi probetur ꝯtrariuz.
s̄. de p̄sum. dudū. ⁊ ar. s̄. de resti. spo. olim: iudex tm̄ ex circūstan/
tijs verisimilibus attēdet q̄ p̄sumat: q̄r si mīta ꝯtra hostiarū
imponeret ei onus probationis. (malignatus). i. id iram p̄uoca/
tus: vel. i. maligne agens ⁊ ex odio qō non credo. (absolui) ex
cōicatus enim est. (arcendo) quia tunc non incidit in excōicatōz
(ex deliberatione). i. odio: vel p̄oprie ponitur ex deliberatōe: q̄r
etiam si sine odio: sciens tm̄ in bello vel insultu percutere clericū
bene esset excōicatus. sed tm̄ non mitteretur ad se. ap. sed nec ex/
cōicationē incurreret of. si compesceret eū vel ligaret cū alit non
posset compesci ab iniuria alterius. nec esset ibi p̄latus suus q̄
hoc faceret: nam ex hoc non credimus q̄ officialis vel quiuis ali

us qui excōicationē vel peccatū incurrat īmo meretur.xxxiij.q.iij.fortitudo.ꝛ.c.se.vt in fi.questionis.ij.q.vij.negligigere.v.q.v.non eis.ar.j.e.quāto(inferentē)ad sui defensionē:nā si percutiens clericus nō intenderet iterare pcussionem in laicumnec laicus dubitaret super hoc scilicet qꝫ eū itez pcutere vellz clericꝰ:tūc laicus clericum percutiens incidit in canonem.sed si clericus iterūmse pararetad percutiendum laicum.vel ipse laicus de hoc ꝓbabiliter dubitaret:tunc si repercutiet:nō incidit in canonē:ar.ff.ad.l.aquil.sciam.§.qui cū aliter.ꝛ.l.sed ꝛsi quecunqz.C.qñ li.sine iudi.se vin.ꝛ.C.ad.l.cor.de sic.l.ij.(inferentē)qō si nō ob sui tuitionē clericuz verberet sed ob rōem filij sui vel vxoris vel pīs vel fa.sue.vel etiā extraneoꝝ:rñdent quidā quibꝰ magis assentio qꝫ ħ faciēdo non incideret in canonē.ar.ff.qꝫ me.cā isti.§.vlt.ff.ad sill.l.j.§.sunt.ꝛ ad idē facit:qz ꝛ socij iniuria propulsanda ē xxiij.q.iiij.fortitudo nō inferenda.ꝛ ad idē facit.s.de resti.spol.olim:nam solus epūs cerdoñ.non expoliauit hospitale sed ꝛ alios comites habuit ꝛ tñ nō sunt excōicati:nisi modū excesserint.ī.e.quāto.quid si qs vellet aliū occidere nonne eū rapies ꝛ ligabis anteqz eū occidi ꝓmittas?ar.xxij.q.ij.ne qs arbitret:īmo si ħ tīo re aliū occidat nō incidit in canonē:licet sit irregularis.sed si ꝓ rebus occideret secus.qz tūc excederet modū.s.de homi.suscepimus.ꝛ idē etiā dicūt qꝫ nō solū psonas sed etiā res suas defendēdo vel etiā incontinēti recuperādo vel etiā alioꝝ qꝫ plus ē nō incidit in canonē.ꝛ maxīe.ar.ad ħ.s. de resti.spo.olim.ꝛ.s.de homi.suscepimꝰ:vbi dicit qꝫ tūc solū tenet qñ excessit modū.ar. ff. de his q̄ in frau.cre.ait pretor.§.si debitore:ad id.ff.ad.l.cor.de fica.furē:ꝛ.ff.ad.l.aquil.quēad modū.itē labeo.C.vñ vi.l.j.alij. dicūt tūc solum nō inciderein excōicationē si persona quā defendit ō illis psonis ē q̄z iniuria etiā ipsius ē:qz a sede de iure pōt suā iniuriā repellere ꝛ sua iniuria ē filij sui ꝛ vxoris ꝛ alioꝝ q̄rūdā de qbꝰ no. i sum.de iurijs(repellat)cū moderamīe culpate tutele:īmo in hoc casu non incidit in canonē(venire)nō enī excōicatus est vel forte est excōicatus.sed nō mittitur ad se.ap. ꝛ ħ inuit littera presens.ħ non credo.ar.sequēt] littere(matre(noie matr] intelliguntur omnes ascendētes: nomīe filie oēs descendētes ī collateralibz vl affinibꝰ nō audeo extēdere:ita sīc sūt supradicte

Si vero aliquis.ignoret. ꝛ ħ ipsum ꝓstet qꝫ ignoraverit.ꝛ idem dicimꝰ si sciebat.m.clericū ꝛ eū percussit.sed nō credebat eū.m.sed aliū. arg. ꝓtra.ff.de iniur.eū qui.(abstinere).s.de vi.ꝛ ho.cle.c.statuimus s.de apostā.c.j.ꝓtra ibi so.

Non dubium.conuersos. ī.e.parochianos.ꝛ.c.ex tenore.ꝛ licet monachus vel ꝙuersus monasterij nō possit agere iniuf.tñ syndicus monasterij agit sicut dñs de iniuria seruiinsti.de iniur.§.seruus.ꝛ.§.se.etiam si mōachus remittat sicut pater agit nō obstāte remissione filij.ff.de pac.in persona.monasteriū tñ iniuriā factā monacho remittere potest.sed ecclesia nō potest remittere iniuriā factam clerico seculari.xvij.q.iij.quisquis.nec īuentꝰ clericus iniuriā facta ecclesie in clerico.j.e.cū desideres.§.vl. qō intelligo vez q̄ ad ħ quo minus incidat in canonē.sed actionē iniur.remittere potest(cōuersos)ħ ponunt due regule. Prima ē qꝫ qui injecit manꝰ in religiosam personā excōicatus est.que fallit in septē casibus. Primꝰ est cū bono zelo:scz cā correctiōis clericū verberat:vt mr̄ pīfa.magister.Secūus platꝰ cū iocosa leuitate.s.e.c.j.ꝛ.ī.e.veniens vniuersitatis.ꝛ.c.cū volū.§.si quis. Tertiꝰ cū inuenerit clericū turpiter agentē cū vxore.ma.so.l.fi.s.e.si vero.j.§.pe.Quartus si vim vi repellat.s.e.si vero.j.§.antepe. Quintꝰ cū ignorauit eū clericū.s.e.si vero.ij.Sextꝰ cū inuenerit eū in apostasia pꝰ tertiā monitionē sibi ab epō factā vt se corrigat.ī.e.in audientiā ꝛ.c.ꝓtingit.idem ꝛ si nō ꝓmonitus.si tñ faciēs guerrā ꝛ seditionē tyranni cum armis se īmisceat.ī.e.cū nō ab.perpendimꝰ.alij tñ dicūt semp eē necessariā trinā monitionē.Septimꝰ cū se prorsus transferunt ad actū ꝓtrarium clericatui.s.qz fit miles vel bigamus.lxxxviij.di.quisquis.alia regula est qꝫ ex hac causa excōicatus a solo papa absolui pōt.de hac no.s.e.c.j.

Mulieres.sui. vt seruī de qbus distinguas ꝓm qō habes.ī.e.relatum quoqd idem in filijssa.nō videt:qz libere psone sunt ad eundū quo volūt qō nō est in mulieribus ꝛ seruis.(romane.) qui taliū absolutionem ꝓcedet in absentiā fieri p dyoc.vel alios delegatos(vel mandato)si vero post mandatuz penituit nisi revocauit:nihilominus incidit in canonē.ff.man.si mādassz.ff.de procu.si procuf.si vero moriatur anteqū fiat verberatio non incidit.qz morte finitur.mādatū.ff.man.inter ceteras.§.j.s.ō of. dele.relatum. ꝛ quia sub terra non ligat ecclesia.ī.e.a nobis.xxiiij.q.iij.le.si autē non prohibeat cum possit:incidit.ī.e.quanto. idem ꝛ si ratum habeat.C.de incest.nup.l.iij.ff.de offi.procon. seruare.ī fi.ꝛ cū excōicatio nō cadat nisi ī ꝓtumacē.xj.q.iij.nēo si aliquis post mandatū peniteat:sed ita tarde qꝫ revocatio non pōt ad mandatariū peruenire licet deculpa valeat redargui et puniri tñ in canonē non incidit in quē non incidit nisi qui dolo fecit.(mādato).ar.s.de homi.pro humani.

Oro.in fratres. nō tñ reglares.s. ī.e.monachi.

Nisi in priuilegio. generali. scz qꝫ omībus excōicatis liceat cōicare sine cā.ħ enim ē ꝓ aplm qꝫ dicit:si quis frater noīatus inter vos fornicatoꝝ cū hmōi nec cibuz sumere.ij.q.j.multi.speciale priuilegiū ꝛ multi habent ꝛ ħ certis casibus propter diuersas causas.ī.e.inter cū volunt ꝛ in multis alijs.c.papa quotidie etiam ex varijs causis multis cōcedit licentiā cōicādi excōicatis(vitari).s.de cle.ex.mi. illud.item licet sint multi excōicati ꝟberatores clericoꝝ:nō tamē sunt excōicati quos no.s.e.non dubium.

Parrochianos.cōuersos s.e.nō dubiū.ī.e.ex tenore.(ordinis.)no. quasi dicat vim facias.qz dicit ordinis.

Ex tenore tuarum.socius licet hic non iniungatur per iuramentum tamen excōmunicatꝰ est si verberat socium.

Decetero diocesano. non autē sacerdoti nisi in necessitate:nā tunc liceret etiā laico.xvij.q.iiij. si quis sua.xxvj.q.vj.§.vl.de cō.di.iiij.sanctuz ē.ħ spāliter epis ē pcessum.ꝛ idcirco alijs ꝓmittere nō pñt.ff.de of.ciꝰ cui mā.ē. l.j. s.de offi.deleg.c. vl.alij tñ dicunt ꝛ forte non male qꝫ inferiores epi ħ non possunt sed ministeriuz absolutionis exercere possunt ad mandatum episcoporum.item dicunt ħ non licere laicis. nec etiā forte alijs:nisi sacerdotibus.plus placz qꝫ sacerdos possit in necessitate absoluere sua auc̄.s.de rap.in litteris.(ro.pon). idez dicendū est si sit excōicatus a quocūqz alio ꝛ ex quacūqz cā:quia si in articulo mortis absolutus fuerit.ꝛ postea absolutus sub debito iuramento sibi precipiendū est qꝫ excōicatoris conspectui se pñtet ꝛ eius mandata recipiet.ar.ī.e.a nobis.in fi.nisi appellauerit excōicatus.qz tūc remitti debet ad iudi.ap.qui cognoscē debet de causa.vt no.s.de offi.ordi.ad re.

Ad hec.ꝛc.

Si noscitur.impediri puta qz claudi vl ceci.lz añ sint manſi.nō tñ sunt ipediti.ad eūdū.ī.e. de his.vel dic qꝫ cum oēs tales sunt miserabiles pſone.oēs bñficio huius decre.gaudebūt.(Paupes)dūmodo habeāt vnde peregrinationē valeant pficere:alīs secus.ī.e.qꝫ de his.(Legatū.)nō. non solūmodo legatum posse absoluere.de quo no.s.de offi.le.qꝫ translatione:sed etiam ad eū remittunt absoluti.alīs absoluēdi in casibus concessis:sed nūquid poterūt mādata iniūgere illis qui nō sunt de legatione sua.si absoluti.alīs absoluēdi vadāt:alīs mittantur ad eos.ar.qꝫ sic:qz possunt absoluē ꝛ mādare:multo fortius absoluatis mādata facere ꝛ hoc dixerūt quidaz. alij tñ dicūt qꝫ ex quo absolutus est cū amplius nō sit in periculo nō remittet nisi ad proprium legatū.quid enī possit absoluere extra legationez suam ꝓcessum est propter periculū more ꝛ mandata dare est accessorium absolutioni q̄zus ergo dare ea possit accessorie.non tamen principaliter.

Quam non ab homine. Qui clerici vl ꝓbyteri.(Eremitati.) secus si in his se nō immisceret quia tunc est monitio necessaria.ī.e.in audientiq.sed hic sine periculo non posset monitio exspectari. vel alīs.vt no. s.de apo.c.j. (Loberce.)ꝛ hoc ītelligo qñ eum sciebat celericū: quia si alīs qs clericū occidit ignorās eum clericū:forte quia in nocte occidit eū. non credimus eū excōicatum.credimus enī necesse esse qꝫ dolus interueniat: ꝛ qꝫ clericū se pcutere intendat.s.e.si vero.

Quam desideres.cōionem id est sibi cōicauit in mensa vel loquela vel huiusmodi.(bñficium)i.sententia denunciās eū absolutū:vel beneficium vocat solēnitatē que fit introducendo in ecclesia cū psalmo pnīa

li ⁊ alijs. j.e.a nobis.(absolutus).i.in ecclesia introduct⁹ vl' alia solēnitas ꝓsuetudinaria obseruata.de qua hēs.j.e.c.a nobis.vñ videtur aliquibus q̄ non est alia sententia ferenda super absolutione:nisi q⁊ solēnitas ꝓsuetudinaria obseruabitur:vel si feratur sententia absolutionis ꝑm alios nō tamē ꝓmunicabit' ei nisi post obseruatā solēnitatē vt h.tu aūt dic semp si sn̄ia absolutōis ferēda é q̄ dz esse pñs excōicatus vt p sn̄iam solēnitas obſuet'.et h̄ h̄ immuit'.⁊ ideo nunq̄ absolutio excōicatōis dāda é p̄ procuratorē.nec obstat q̄ q̄sq̄ pōt facē p aliū q̄ꝫ p se pōt:q⁊ illud intelligitur vbi psone nō requirit' pñtia.sz in absolutōe ⁊ psone pñtia et solēnitas requirit'.fatemur tn̄ q̄ si iusta cā subesset q̄ etiā in absentia ⁊ p procur'.absolutio p̄stari pōt.ar.ij.q.v.quāto.in fetētijs aūt suspēsionis ⁊ interdicti pōt dici ꝑriū cū ibi nō requirat' pñtia vl' solēnitas.ar.j.e.duob⁹.p̄.ar.j.e.nuper.in fi. vbi dicit' q̄ excōicat⁹ mīoꝛi excōicatōe dz reōciliari.sz nos itelligim⁹ illā reōciliationē posse fieri sine solēnitate ⁊ sine pñtia psone vt ibi no.cōicauit.h regula recipit exceptiones que in hoc vsu continent'.v. Vtile:lex:būile:res ignorata: necesse. Vtile q⁊ vtilitas mea facit si nō sim in culpa:vt non incidā.j.e.si vere.item vtilitas excōicati cui cōico vt co⁊rigā.xj.q.iij.cū excōicato.j.e.rñ. Lex:nā q⁊ eadez lex ẽ viro ⁊ mlieri:mulier cōicans viro excōicato nō incidit in excōicationē.xj.q.iij.q̄n mulires.j.e.iter alias. Būile: sic in filijs ſuis ancillis:mācipijs:rusticis ⁊ seruientibus.xj.q.iij.quoniam mulieres.j.e.inter alia.nisi essent auxiliatoꝛes vel consiliatoꝛes in malo:vt.e.c.⁊.j.e.nuper. Ignorata si ignoꝛat excōicatū eum cui ꝓticipat.xj.q.iij.q̄n mulier.nisi esset supina ignoꝛātia.xj.q.iij.q⁹ ⁊ hi. Necesse:q⁊ q̄ ī necessitate accusatiua cōicat excōicato nō incidit.secus si in ꝓditionali.xj.q.iij.q̄n mulie.j.e.inter.s.q̄ me.cā:sacris.(purgauerit).i.postq̄ꝫ in purgatōe defecit. añ enz vitari nō dz:vel si nō defecit.tn̄ vitanduz est ꝓpter infamiam si differūt p̄stare.s.de apo.tue.(ad cautelā).s.de ap.ad nr̄am.dist.iij.si nullā(eccle gnāli purgauerit)ꝑ.s.de seru.in oꝛ.fa.ex pte.

QUemens.ponerct. h̄ sacēdos magisterū bēbat sup̄ hāc mulierē.⁊ iō excusat'.s.e.c.j.nos dicim⁹ idē ẽt si sup̄ eā nō bēat magisteriū vbi sit spāle ꝑ turbātes diuina officia:vt h.j.e.cū volūtate.Scōs casus ẽ si hz magisteriū sup aliquē.s.e.c.j.Terti⁹ é si clerici iocosa leuitate scinuicem pcusserint.s.e.c.j.⁊ dicūt quidā sec⁹ si laicus iocosa leuitate clericū pcusserit:q⁊ nō est licit⁹ lud⁹ clericoꝛum laicis.ij.q.vij.laicos Quart⁹ si inueniat' clericⁿ cū vxoꝛe:mꝛe:filia vel soꝛ.s.e.si vero. Quint⁹ si eū incontinēti repcutiat.i.vel si sua defendat.s.e.c.si vo.s.de ap.signifi.Sext⁹ si ignoꝛauit eū clericum.s.e.si no.Septim⁹ si post ām onitionē ꝛueniat portās arma.j.e.in audiētia. Octau⁹ si pfa.aliq̄s clericos q̄s hz i familia:vl' ēt ātigio:ꝓsanguine⁹ iumoꝛes ꝓsanguīeos cā coꝛrectōis pcutiat.e.cū volūtate

PEruenit modicam. h.c.loquit' de speciali gr̄a.h ī nuit dictio h posita:ꝓmittendū.

SIgnificauit.excōicatis. sic.s.de offi.vi.romana.⁊ ibi de hoc cū excōicati cēnt cū suis pticipib⁹.xj.q.iij.excellētissim⁹.vel dic q̄ h loquit' de participantibus in crimine.j.e.nuper.

QUa nos.incendiarii h.c.intelligūt qdā gnāliť de oīb⁹ incēdiarijs.alij de incēdiarijs eccliaz tn̄.j.e.q̄sti.alij dicūt incēdiarios non cē excōicatos ipo iure.sz exq̄ denūciati sunt nō p̄nt absolui nisi p papā.

ADemineniam.legati. de h no.s de offi.dele.c.q̄ transm.

AMobis fuit.furtum sec⁹ si dixisset qcunqz in dyoc̄.mea:q⁊ tūc rōne delicti potuit in eūcos sententiā ferre.C.vbi de cri.agi opoꝛ.l.j.⁊ auc̄.q̄ in p̄uin.⁊ tūc si ſb ditus su⁹ fecerit furtū eī dioc̄.nō ligat'.sec⁹ si ferat sn̄iam ꝑm verba.decre.indeterminate:q⁊ tūc vbicūq̄ꝫ subdit⁹ su⁹ fuerit:ligatur posset tn̄ dici q̄ nō male et illud ẽ legē facere q̄ etiā ligat' non subditos.viij.di.q̄ ꝑ.dūmō talis sit lex qualē iura p̄cipiūt.di.iij.erit vñ si aliq̄s archiep̄s faceret legē q̄ quicunqz archiep̄s ferret crucē in p̄uincia sua cēt excōicat⁹:lex nō valeret:q⁊ nō est general'.⁊ q⁊ nō ꝓphendit subditos:q⁊ null⁹ archiep̄s hz subditos sed eūneos tn̄ ꝑ quos nō lz facere legē:lz alias legē in subditis factaz ſuare teneat'.si aūt p̄iarcha cēt q̄ hēt archiepos suffraganeos ille hāc legē posset bñ facere:q⁊ in subditis. Ité aliud est sn̄iam ferre q̄ fert' cā cognita q̄ libet pōt rōne delicti iam ꝓmissi in ꝓcessi:vt in auc̄.q̄ in p̄uin.sz rōne ꝓmittēdi delicti ferre nō pōt:puta excōico te aliena iurisditōe si h egeris:vel etiaz si dicat excōico oēs q̄ h egerūt(auctoꝛitas).i.nisi ex spāli auctoꝛitate supioꝛis sibi ꝓcessum sit:q̄ etiā nō sui'subditi astringant' ei⁹ sn̄ia.

QUenquesti sūt.sacrilegos nō itelligo ō oīb⁹ sacrilegis sz de effractoꝛib⁹ ⁊ incēdiarijs ecclesiaz.ar.xj.q.iij.canonico.⁊ vij.q.iiij.omnes ecclesie.

PErpēdimus.occisus. ꝓriuz videt' q̄.s.p̄.dixit.s.q̄ fuit patibulo suspēsus. sz rñdeo q⁊ diuersimode narrabit' factū.q̄ dā tn̄ dicebāt q̄ suspēsus fuit.alij q̄ in bello interfect⁹.⁊ his rñdit(cogant')q⁊ eni cleri calē abiecerat habitum ⁊ arma portabat:h licuit.s.de p̄iuil'.ex parte tua.⁊ no.s.de apo.c.j.

QUiuersitatis.abbas. epo aūt nonlz ex cā ꝓpꝛijs manib⁹ aliquē ꝟberare.lxxxvj.di.nō liceat C.de epi.aud.sed neq̄ꝫ ꝓpꝛijs.

HAudientia.commoniti maxie.idē enī est ⁊ si nō ām oueat'.s.e.ppēdim⁹.s.ō p̄iuile.ex pte tua.⁊ no.s.de.apo.c j.

QUod de his.in mortis No ta pi culū mortis.h aliud adijci q̄ꝫ q⁹ est p infirmitatē.vbi grā:si sit in periculo ꝓpinq̄: puta morti si timeat hostē vl' ꝓpe donē vl' crudelitatē hoīs potētis aut odiū spāle alicui⁹ si nauigaturus sit:vel loca insidiosa trāsiturus sit.ff.de dona.ca.moꝛ.l.iij.⁊.iiij.(vel pauptate).s.e.ea nos ꝑ.sz h nomē tāta soluz ꝑ.(infirmitate)no.nō solū infirmitatē ex qua iminet mortis periculū:vl' ⁊ aliā p quā ire ad se.ap.impedit' excusare.

QUm pro causa. s.denūciatōis:quia h .denūciabat archidi.peccare ex eo q̄ se ingēbat cōioni hoīm.vl' etiā superh offīn iudic̄ ī plorabat.sz archidi.rñdebat dicēs se absolutū:⁊ sup h lr̄as oñdebat.sz g.replicabat q̄ cū eēt excōicat⁹ ex duabus cāis ⁊ lr̄e tn̄ de vna faceret mentionē q̄ nō dēbat reputari ꝑ vtraq̄z.(violatōe.)nō q̄ eēt excōicat⁹ ipso iure ꝑ violationē claustri:sz ꝑ h fuit in eū lata sn̄ia(violationē)sacrilegiū dz q̄si sacrilediū.⁊ ꝓmittit' q̄n̄q̄z sacrilegiū rōne rei:puta cū res sacra vsui ꝟputata vsurpat'. Circa h mēbꝛ distīguit'. q̄n̄q̄z aūt ꝓmittit' aliquā ferēdo sacrū de nō sacro ⁊ c̄. xvij.q.iiij.q⁊q⁹.large ēt dz ꝓmittere sacrilegiū trāsgressoꝛ iurispublici: q⁹ ꝓsistit ī sacris ⁊ c̄. di.j.iusp. ité q̄ articulos fidei p̄cepta vel p̄hibitōes de ineglidēdo vel nesciēdo vel violat vel offendit.ité q̄ disputat in iudicio p̄incipis vel iudicat nisi manifeste ꝓstaret illud eē ꝑ deū.ité q̄ publica officia ꝓmittit iudeis.ité q̄ rē nō datā eccl'ie accipit vel retinet ꝑ eⁿ volūtatē.xvij.q.iiij.§.q⁹ aūt.⁊ c.veniēs.ꝓstitutū.xij.q.ij.nisi.ité est sacrilegiū rōne psone cū psona eccl'astica ledit'.xvij.q.iiij.si q⁹ sua.pena aūt sacrilegij ꝑm legē cū q⁹ iniuriāt' clericoꝛ.ē.C.ō epi. si q⁹ in h.in alijs arbitrio iudicis.ff.ad.l.iul'.pec.l.j.§.j.⁊.l.sacrilegiū ꝑm canōes ẽ: vt.xvij.q.iiij.si q⁹ sua.⁊ si fiat sacrilegiū ī rebus ẽ excōicat⁹ mīoꝛi excōicatōe ⁊ pena etiā pecuniaria ꝑponit'. xvij.q.iiij.si q⁹ vi.si q⁹ cū tu.si q̄s in vē.si q⁹ de.ité ẽ sacrilegus rōne loci:vt h.vbi ẽ pena arbitraria(duplicē).i.ab iniectione manuū ipso iure ⁊ violationē clausti ab epo latā.(excōicatū)q⁊ dicē q⁹ tanq̄ꝫ excōicatus satisfaciat apparet eū p talē absolutionē non esse liberatum.s.de offi.oꝛ.ex pte.ex tot enī causis necesse ẽ intuenire absolutionē ex q̄t p̄cessit excōicatio.ar.ij.q.iij.§.notandū.v. de pluriб⁹.de pe.di.v.§.j.ff.de no.ope.nūci.ō pupillo.§.si ex plibus.nō enī valet q⁹ p obreptionē obtinet.ff.ō fideiuſ.l.j.ff.ō nare.l.ij.s.de re iudi.cum olim.in ꝓtrariū vidē' q⁹ nō soluz falsa cā sed etiam nulla liberat.s.de ꝙuer.ꝓiu.ex parte.insti.ex qui.cauma.§.semel.ff.de ma.vin.iusta.§.j.⁊.l.si p̄ꝛ.§.j.ff.de dolo:si ſu⁹. ff.de pig.ac.si rē.§.oēs.So.dixerūt quidā nullū posse pluriб⁹ excōicationibus ligari ⁊ ꝑm eos semp tenet absolutio.alij dicunt q⁹ pōt pluries excōicōicari.⁊ hi distīguūt:q⁊ si indetermīate est absolutus nulla causa exp⁊essa:tenz absolutio.si vero sit causa exp⁊essa ab illa tn̄ excōicatōe absolutus erit.ff.de accep.pluribus. C.de p⁊ocur.maritū.alij distinguūt an sciēter vel ignoꝛāter omiserit exp⁊imere.s.de rescrip.super litteris.alij indistincte dicunt semper tenere absolutionē.sed est cogēdus ad satisfactionē tanq̄ꝫ esset excōicatus.nos aūt distinguimus:an sit vna sn̄ia tn̄ ligatus:licet ex pluribus causis ita q⁹ ex nulla per se ligare intelligeret tunc tenet absolutio nisi talis sit causa qua exp⁊essa absolutionem non obtinuisset.s.de offi.oꝛdi.ex parte.q̄ꝫuis illa decre.qui

dām intelligant q̄ sit absolutus: sed in penam medacij et pro mandatis recipiendis mittitur ad papā. si vero sit plurib⁹ excōicationib⁹ ligatus: non erit absolut⁹ nisi ab oībus absoluat⁹. ⁊ ita loq̄t̄ h̄. ⁊. j. e. officijs. idē dicim⁹ ⁊ si vna excōicatōe sit ligat⁹. sed ex plurib⁹ causis. sz iudex exp̄ssit q̄ ex q̄libet earū est excō municat⁹. vel alīs eū sic ītellexisse apparet. (siue). nō q̄ licet agē de crimine sacrilegij ciuiliter: sicut de alijs crimībus ad sūū int̄esse. itē licet augeatur iniuria ꝓpter sacrilegiū. nō tm̄ introducit⁹ actio iniuriarū nec ex legib⁹ nec ex canonibus q̄ induxerūt accusationē de crimīe sacrilegij. immo oēs canones ⁊ leges q̄ loquūtur de sacrilegijs semp penas corporales vel spūales infligunt vel pecuniarias. ⁊ ille fisco applicant⁹. xvij. q. iij. si qs. ⁊. c. se. s̄. de pēis. ꝑsbyteri. ff. ad. l. iul. pec. l. iij. §. j. ⁊. l. sacrilegij. ⁊ h̄.

Nobis recipiēda. ad hanc q̄stionez nō rñdit. sed tu respōde: sz post q̄z fuerit absolut⁹ post mortē ⁊ eccliā ꝑ eo orabit ⁊ ꝑ eo recipiet⁹ elemosyna sed aū nō. (interdū). j. e. inq̄sitiōis. (relaxaret⁹). i. absoluet⁹ per sniaz ab excōicatōe vel pctō. (absolutiōis). sed nūq̄d baptizabit si vnus illud q̄ fuit. rñ. nō. ⁊ est rō diuersitatis: q̄ per baptismū tm̄ caracter infligit⁹ aīe q̄ separata ē a corpe q̄ habuit baptismū flaminis. s̄. de bap. debitū. sed in absolutōe ab excōicatōe null⁹ caracter infigit⁹ aīe. immo ōr sic: pōt eē q̄ nō erat excōicat⁹ q̄ ad deū nec aīam: sz tm̄ quo ad eccliam ⁊ tm̄ corp⁹. (ligasse). i. ligatos vl̄ absolutos denūciasse. (legat⁹). xxiij. q. ij. sane. vel ab ea ⁊ quare: non sic in articlo mortis nō absolūt⁹ a simplici sacerdote. s̄. e. nō dubiū. rñ. q̄ ex post mortē nō est periculū in mora q̄ esset si viueret infirm⁹. (indulgem⁹). dicūt quidā h̄ q̄ id q̄ dr nō ē seruādū in hereticis q̄ tpe mortis reconciliari petūt. sed p̄ueniūt morte. ar. ꝑ eis. xxvj. q. vij. bis q̄ ꝑ tpe. in fi. sz nos credim⁹. s. q̄ si in eis apparuerunt signa pnie q̄ absolui debēt ⁊ reconciliari. vt. xxvj. q. vj. q̄ recedūt ⁊. c. se. de con. di. ⁊. iiij. egrotātes. ⁊. c. pālk. nō ꝯdicit. q̄ finis. c. ñ respexit. p̄ume ꝑpositū sz p̄cipiū. c. vbi ōr q̄ si aliq̄ etiā in mortis piculo cōstituti velint cōfiteri q̄ recipienda ē eor ꝓfessio. sed tūc est differētia inter hereticos ⁊ alios: q̄ etiā tūc hereticī nō reconciliabūt sine solēnitate que ē. j. q. vij. quot. ⁊. c. saluberrimuz. ⁊. c. cōuenientib⁹. sed si ad eā necessitatē veniat q̄ confiteri non valeat: p̄cesserint tm̄ signa pnie. tūc etiā sine p̄missa solēnitate reconciliabīt⁹ etiā hereticus. lex enī que aliud statueret: inhūana eēt. (fiat). nūq̄d cor⁹ extumulabit⁹. (ad satisfaciendū). de eo ꝑ q̄ erat excōicat⁹. ⁊ sic excōicatio reputat⁹ ꝓ nō li. cō. vt teneant⁹ heredes satisfacere. ⁊ sic intelligit⁹. s̄. de rap. in litteris. vel dic vt no. ibi. (psalmo). ad hoc. s̄. e. c. cū desideres. glo. ij. ⁊. glosa. j. in eccliā inductus. ⁊ optīe facit ad materiam q̄ ibi cōtinetur.

Duperanobis. i custodia. non videtur ius esse siue clausus sit in carcere siue ligatus ferrib⁹ siue custodib⁹ vallatus ne ire possit q̄ velit. oēs enī isti in custodia sunt: quia custodiunt⁹ ne quo velint abire possunt. ⁊ h̄ bene est violētia in persona q̄m̄ h̄ ideo fuerit vt sic in custodia detineat⁹. sed q̄m̄ nō fit vt in custodia detineatur sed vt fiat alias iniuria alicui clerico: puta q̄ potētes sunt inimici alicui⁹ clerici ⁊ obsident eū i aliquo claustro vel castro vl̄ domo vel etiā claudūt eū i domo. nō vt eū ibi custodiāt sed vt sibi inferant verecūdiam. nō credim⁹ eū in custodia vel carcere retineri q̄. h̄ nō ītendūt nec violētiā in p̄sona eius faciūt. nec in his reb⁹ q̄s corpe suo tenet vl̄ q̄ sibi iherēt euadere. ff. ex. q. cau. ma. surrurrit. violētiā. violētia aūt est: si q̄s teneat clericū per vestes vl̄ etiā p frenū equi cui īsidet clic⁹: q̄ licvis sibi inferr⁹ ne abire possit quo velit. si enī quis violenter auferret rē a clerico: excōicat⁹ est. ⁊ videtur h̄ verū etiā si ille q̄ aufert h̄eat dñium equi vel vestiū ablatarū. idē si haberet possessionē si forte cōmodasset: qa tūc nō liceret ei rem auferre nisi cōpleto vsu ad quez cōmodata est. s̄. cōmo. c. j. sz videt⁹ q̄ si occideret equū sub clico vel deturparet vestes vel laniaret in dorso clici etiā in iniuriā ei⁹ q̄ non sit excōicat⁹: q̄ nulla violētia ē sz iniuria tm̄: q̄ non dr iniuria manu fieri nisi pulsef vel verberef. ff. de iniur. l. cor. in p̄in. dicit etiaz large pulsari si per frenū vel vestes detineat⁹. sed non dicitur pulsari si equus eius occidit⁹ vel vestes lanient⁹. ⁊ in excōicationem non incidit nisi qui man⁹ iniecit violentas. xvij. q. iij. si quis sit. ⁊ pene sunt molīende. de pe. di. i. pene. alijs aūt videt⁹ q̄ si h̄ iniuria fiat clericus quod est excōicatus. in personam enim fieri videtur iniuria que fit in vestibus quibus induitur vel in eq̄ quē equitat vel quem manibus tenet. secus autem si non teneret vestes vel equū sed iuxta eum esset: quia tūc non fit violentia persone. sed in p̄dictis casibus fit violentia in personam eius vel iniuria q̄s sufficit. j. eo. contingit. secus autem si furto auferret cor rigiam qua cinctus esset vel vestem qua esset indutus. quia nulla est violentia persone que non sentit. ⁊ in talibus volūtas ⁊ intentio est multū attendēda. ar. ff. de fur. verum. ff. ad. l. cor. ff. de sic. diuus. licet dicant q̄ nec semper voluntas vel intentio est attendēda. sed ipsum factū aut apparet in eo qui non causa iniuriandi sed causa lucrandi res auferūt clerico q̄ dicimus: ergo nō incidit in canonē qui metu compellit quem q̄z clericū sibi dare aliquid: vel qui metu cogit aliquem exire de domo vel fundo quez possidet: ⁊ postea cum fundū capit. ad h̄ enim vt incidat in canonē oportet q̄ in personam injiciat manus violentas vel etiaz in res que sunt circa personā vel quas tenet: quia tūc semper dicitur vis fieri persone. vt in. c. si quis suadente. sed in alijs p̄xio p̄missis casibus non fit vis in persona: nec in reb⁹ que personе adherent: vel q̄s persona tenet. item dicimus q̄ nō incidit q̄s in canonem in casibus vbi licet sua etiā auctē rem inuadere vel vi vi repellere. vt. s̄. de loc̄. ꝑpt. s̄. ō ꝑcar. c. fi. s̄. de resti. spol. cuz olim. s̄. eo. c. iij. (consiliū). etiā si alias facturus erat id ꝓ quo est excōicatus. nam si i alijs pstaret sibi fauorē nō esset excōicat⁹ maiori excōicatione. (orando). nullo modo debemus orare vbi excōmunicat⁹ orat: q̄ videmus sibi cōicare cū eundem deum simul ꝑ eodem. s. ꝑ ppīo x̄piano rogemus. vnde etiam si sit excōicat⁹ extra eccliam et audiat missam: statim sacerdos debet cessare et alij orantes recedere. nisi forte incepisset cōionem misse: q̄ tunc debet ibidē perficere missaz: q̄ non capit diuisionē. vij. q. j. nihil. ⁊ etiā tūc scholaris qui eū iuuat cū eo remanere potest. sed si incepisset vesperas: posset alibi finire. item si in eccliā eēt excōicat⁹ non cā orandi: sed ꝓ alio suo negocio non video q̄ intrare in eadē eccliā orare non posset: q̄ sibi nō cōicom orōne: quia nō orat. alij ꝯ. (cōmedendū). idem est ⁊ de oībus alijs. nam neq̄z comedo neq̄z eundo consedendo in aliquo consilio sibi cōicare debe⁹. ⁊ h̄ exp̄ssum ē. xj. q. iij. excōicatos. vt sequī⁹. (⁊ alijs ꝓhibit). ⁊ no. q̄ nō dico⁹ excōicare excōicato: licet ergo ⁊ ipse simus in aliquo domo. ego ꝓ mīmis negocijs ⁊ excōicat⁹ ꝑ suis. sed si ego ⁊ excōicat⁹ simul irem⁹ ad papā vt ꝑ eodē rogem⁹: h̄ bñ incideret i excōicationē. sed si ego ⁊ excōicat⁹ habitarem⁹ vnā solā cameram cōmunē. bene licet mihi cū excōicato viuere ⁊ eē in eadē camera ⁊ iacere ⁊ comedere. sed nō in eadē mēsa vel i eodē lecto. q̄ hoc nō pōt esse sine volūtaria cōione. sz i alio casu suo iure vtatur. j. e. si vere. sed videt⁹ q̄ in eadē domo non debeat eē secū. xxiij. q. j. §. oēs qui sed rñ. q̄ illud fuit de superbabūdanti iustitia. p̄terea aliud est dimittere delicias ꝓpī p̄tiā excōicati q̄ō ē bonū. ⁊ sic loq̄t̄. c. oīs qui. ⁊ aliud dimittere ius suū q̄ō nō est bonū. (talis). etiā si sit de aliena dyoc̄. ⁊ est casus spālis vbi quis potest ligari sniā nō sui iudicis ⁊ absolui. sz ꝯ. s̄. de pe. ⁊ re. q̄ aūt. s̄. e. a nobis. sed non directe. dic hūc ligari sniā excōicatiōis nō bois sed potiꝰ canonis. sed nō pōt absolui nisi ab excōicatore ꝓpter iniuriā q̄ fit eius sniē. ⁊ sic nō sunt ꝯria: q̄ sniā nō dz tenere nisi illos de quibus ⁊ inter quos est actū. C. res inter al. ac. l. j. s̄. de fi. instru. inter dilec. ff. de ex. re. iudi. l. cōquerit⁹. itē nō obstat q̄ sniā non dz augeri ex pastfacto. ff. de dam. īfec. damni. §. si his. ff. d'iudi. nō pōt. vbi dr q̄ in his que post sniam accidūt. no. ī o. est. (cōicet). directe: secus si īdirecte. naz si quis excōicat⁹ est: q̄ alij guerram facit siue ecclie siue clico: ⁊ iterū insurgit alius ꝓtra eūdem: vere h̄ auxiliabit⁹ excōicato in crimīe: q̄ melius guerraz poterit facere. tamē nō ē excōicat⁹ si hoc nō intendat. (spāliter). no. ep̄m posse dispensare i oībus q̄ nō sunt ei p̄hibita. s̄. de spon. cuz apud. xvj. q. j. sunt nōnulli. s̄. de tem. or. dilec. (spāliter). ⁊ hoc verum est tā in maiori excōicatione q̄z in minori q̄ absolui pōt ab epō vel sacerdote p̄opr̄io. nisi cōditor sibi absolutionē retinuit: nisi in q̄nq̄z casib⁹ in quib⁹ inuenim⁹ ad se. ap. retentū. p̄im⁹ est in iniectiōe manus i religiosaz p̄sonā. xvij. q. iij. si quis sua. secū dus est in fractione eccl̄ie. s̄. e. cōquesti. tertius est in eo qui falsat l̄ras se. ap. s̄. de cri. fal. ad falsariorū. quartus ī eo qui cōicat excōmunicato in crimine vt hic. quint⁹ in incēdiarijs: vt no. s̄. e. tua. (verū) redit ad p̄imū casum. s. q̄m̄ cōicat crimīoso in crimīe. (difficile). s. vt sit aliquis de casibus quos no. s̄. co. c. j. p̄imo tamen ē semp epō requirend⁹ q̄ si non poterit haberi sufficit simplex sacerdos. de hoc no. s̄. e. c. j. (secūdū). s. si excōicato cōicat sed non in crimine. (reconciliari). cum psalmo pn̄ali vel per auctez epi vl̄ sacerdotis qui dabit sibi licentiam vtendi sacramentis ecclie: nō autem debet induci in eccliā cū non sit extra. ⁊ per hoc apparet differentia inter excōicatum minori excommunicatione ⁊ quēlz criminosum: q̄ licet ambo aī q̄z peniteāt suspēsi sint quo ad se. a perceptōne sacramentorū. j. q. j. sacerdotes. tamē criminosi sine vlla solēni reconciliatione restituuntur sacramentis ecclie p solam pn̄iam. sed excommunicati minori excōicatiōe nō restituūtur sacramentis sine solēni recōciliatiōe vt hic. idē etiā ī penitē-

tibus soleñiter.xxvi.q.vi.c.fi.⁊.s̄.de offi.archi.c.i.ij.⁊.iij.nec credim⁹ hanc reconciliationem dispensationē dici.(a suo). non ab aliēo.nō enī cuilibet licet eum absoluere.sed tm̄ superiori vel alij eius gaūte.s̄.de pe.q quidā.⁊.c.omnis.

Quod in dubiis multos. xi.q.iij.qm̄ multos.(innotādi).p sniam.(cōicāt.)persone excepte als exēpte p canonē.h̄ n̄ placet. qz i hoc credim⁹ q; psone excepte cōicare debēt.ergo h̄.c.loq̄t de alijs psonis nō exceptis q̄ etiā h̄ casu.s.qm̄ snīa lata est vt sit excōicatus cū suis pticipib⁹ ipo iure incidūt i canonē.(cōicauit).xj.q.iij. excellētissim⁹.(participib⁹).sed si idē excōicator pticipat vel fauet nūq̄d incidet in excōicationē.rn̄.sic:qz a se ligat⁹ non ē sed a canone.s̄.c.pri.sed qd si excōicas.sz aliquē cū oīb⁹ q dedissent ei auxiliū ad illud faciendū.⁊ h̄ excōicator fuit de illis auxiliatoribus. nunq̄d erit excōicat⁹?rn̄.nō: qz h̄ nō pōt dici q; si excōicat⁹ a iure: sz a se tm̄. qō esse nō pōt: qz nemo se pōt absoluere ⁊ cōdēnari.sed superior tm̄.xxj.di. inferior. vñ dicim⁹ qī p̄mo casu scz qñ cōicat excōicato a se.q superior absoluet.s̄.e.nup. ⁊ ipi.q excipiunt̄ p canonē nō placet sed alij.(⁊ ipi).si sunt de iurisdictione excōicatoris.s̄.e.a nobis.s̄.de pe.⁊ re.q aūt.lz enī snīa excōicationis late a canone.oēs teneant̄.vt.s̄.e.nup. snīa tm̄ hoīs nō tenetur.(incurrunt).ipso iure.

Inter alia agente. in psonis cōtēptis.j.e.qm̄ multos.⁊ in oīb⁹ alijs vbi eadē ē ratio.vt no.s̄.de do.ve riatis.(solute).pater ⁊ mr̄ dn̄s ⁊ patron⁹ hac occasione.s.qz obnoxietati sunt subiecti: nō tenet̄ cōicare filio liberto seruo: imo pre alijs eos vitare tenent̄ ⁊ peccāt ⁊ in excōicatiōez incidunt si eis cōicāt a sua cohabitatiōe eos repellere debeant. xvij.di.§.necesse.xxvij.q.j.de filia.sed alia rōe pñt eis cōicare.s. vt a eis debitū recipiāt siue in alimētis siue ī alijs.j.eo.si vere.(solute).iuter quos reputo rusticos ⁊ fuiētes.⁊ ita sublata ē cōtrarietas.c.si vere.xv.q.vj.nos sctōr iuratos.xj.q.iij.excōicatos quousq̄z.vel dic q; illa capitula hñt locū snīa lata excōicationis vsq̄z ad satisfationem.(solute).excōicati tamē petere non pñt.sz peccāt nisi faciāt.(necessitatis).magne.itē supple vel vtilitatis de q̄ logtur.xj.q.iiij.q; prīdē.j.e.si vere.innoc.

Quam illorum factum. ⁊ ita nō est p̄babilis ignorātia in facto suo.ff.p suo.l.vl.ī fi.⁊ iccirco n̄ pōt dispēsare eps.sz si ignoraret excōicatōis snīaz in se latā nō sit irregularis celebrādo.s̄.de cle.ex.mi.aplice.(ordinib⁹).⁊ bñficijs.s̄.de cle.ex.mi.postulasti.(religs).si p fcī vel iuris ignorātiā sunt ordīati.(abbatis).idē intelligo de quolibet priore vl prelato regulari.ar.s̄.e.monachi.vbi loquūt de regularibus monachis q hñt priores non abbates.in regularib⁹ secus.s̄.e.porro.itē sec⁹ in tēplarijs ⁊ hospitalarijs.qz magistros laicos habēt sed p priorē q oz esse sacerdos.absoluūt.j.e.canonica.(prelatis).i.abbatib⁹ ad quor mōasteria trāsierūt. ⁊ ē nō. q; tenet monachat⁹ excōicati.sed meli⁹ facit q scit ⁊ non recipit: nec in p̄batiōe absoluere pōt.(talib⁹).s.excōicatis ante mōachatū.⁊ si clericos pcusserūt qñq̄z als in canonē inciderūt late snīe. (effusionē).i.mortē.nā lz sanguis de naso exierit.nihilomin⁹ absoluere poterit.vel idē itelligim⁹ si os capitis fregerit dūmodo mors secuta nō fuerit vl membrorū mutilatio.vel pōt dici q; omis grauis lesio intelligit̄ ⁊ h̄ discreto iudici cōmittit̄.⁊ hoc pl⁹ placet.(percuteret).post monachatū.(facti).de ignorātibus factum videt̄ q; etiā si nō peccēt.tm̄ nō reciperēt ordis executionē.qz nō est susceptibil talis executiōis.ne cetiā ignorāter recipiēdo fit irregularis.s̄.de cle.ex.mi.aplice iur.no.mitius agi cū ignorātib⁹ ius positiuū.C.de ī iur vo.l.ij.sec⁹ de ignorātib⁹.ius naturale.s̄. de diuor.gaudem⁹.(abbates).no.abbates dispēsare ī ordibus s̄.de eo q; fur.or.su.c.ij.⁊ intelligūt q̄dā eū posse dispēsare siue irregularitatē incurrat añ ingressuz monasterij siue post.alij tamen dicunt ⁊ meli⁹ q; tm̄ de his loquit̄ q añ monachatū irregularitatē incurrerēt.(discret⁹).qz ꝯ discretū facile p̄sumit̄. C.q ⁊ adu er.quos.l.j.ff.de p̄ba.cum de indebito.⁊ indiscretus dicit̄ pati iniuriā sed non facere.xv.q.j.illud.ff.de sic.infans.

De monialibus. per eṕm etiā si monasteriuz sit exemptū(eṕz). h̄ enī muliebri sexui n̄ cōueniunt.s̄.de pe.⁊ re.noua eṕm.⁊ si monasteria sint in diuersis dyoce. per ambos absoluantur.ar.s̄.c.proxi.

De vere permittimus. h̄ pmissio ē iuris.(cōuenerit).hinc colligit̄ q; ad vtilitatē suā lz cō-

tractus cū excōicatis inire.quidā tm̄ h̄ intelligunt qñ iā erat ꝯducta nauis sed nōdum terminatū ad quē portū debeat applicare ⁊ arrestate inde sequāt̄.de excōicato videt̄ q; null⁹ cōtractus cū eo initus valet: quia fit ꝯ aplm̄ qui dicit: nō misceamini fornicatoribus.i.excōicatis nominatim p̄pter fornicationē.⁊ idē est in quolibet crimīe.ij.q.j.multi.si enī excōicatis nō debemus cōmiscere nec ipi nobis nec in cibo nec ī loq̄la nec alio modo.xj.q.iij. excōicato.⁊ c.placuit.s̄.de cle.ex.illud.ergo nec ꝯ habere. sed p̄hibiti sunt hoīes ab aplō aūcte dn̄i.ergo ⁊ cōtractus cū eis initi n̄ valent: qz q̄ minus est initi cōtra mādatū legis vel p̄cipis nō valent.x.di.iudex.C.de leg.non dubiū.multo ergo minus valebunt initi cōtra mandatū aplī. imo dei.xj.q.iij.qui resistit.sed ꝯ s̄.de excep.cū inter.⁊ c.excep.⁊ c.fi.s̄.de iudi.intellexim⁹.s̄.de re iudi.ad p̄bandū.xj.q.iij.iulij.qm̄ multos.j.e.inter alia.so. oīa que agūt excōicati in iudicio.⁊ extra valēt.(circa tpalia).ipi enī que sunt sua tenēt etiā spūalia ⁊ quo ad ius.licet quo ad fructus eis subtrahantur sed ea q̄rere de nouo.s.spūalia non possunt.s̄. de excep.c.fi.s̄.de ap.pasto.in fi.⁊ in.c.iuk.⁊ c.qm̄ multos.s̄.de eta.⁊ quali. cū bone.s̄.de ꝑsue.cum dilec.p̄ceptū aplī nō obstat. ne cōmisceamini for.⁊c.qz licet p̄hibuerit cōtrahere cū excōicatis. non tm̄ p̄hibuit seruari ꝯtractū.⁊ maxīe tpe quo poterit seruari sine pctō.s.post q̄z fuerit absolutus.nō enī est naturalis pena cōtrahētiū cōtra legē vel ꝯtra mandatū p̄cipis q; irritetur cōtract⁹. imo est cōtra ius q̄ dicit: pacta seruabo. naturalis aūt pena est q; eis tm̄ in obediētibus īponat̄ pena siue pecuniaria siue corporalis. put legi vel iudici meli⁹ videbitur vbi nō est certa pena statuta.itē videt̄ q; qui percutit clericū excōicatū incidit in canonē.quia h̄ priuilegiū cōcessuz est in fauorem ordinis ⁊ non personarū.j.de sen.ex.cōtingit.⁊ iste licet sit excōicatus: tm̄ retinet ordinē.sed cōtra.aūc.de priuile.do.§.ij.so.ibi loquit̄ de hereticis de quibus satis credimus q̄ qui eos verberat nō incidit in canonē. itē duz tolerant̄ in aliqua dignitate ⁊ sint occulti nō notati excōicati: satis videtur q; possint excōicare: bñficia conferre: litteras ī petrare.qz hīpa dignitas facere videt̄ ⁊ nō p̄sona excōicata.viij.q.iiij.nōne.fctā enī hoīs tuet̄ p̄tor: vt no.s̄.de elec.nich nec ob.xxiiij.q.j.c.ij.⁊ iij.vbi ōr q; excōicat⁹ nō pōt excōicare: qz ibi loquit̄ de nominatim excōicato etiā nō tolerato.⁊ videt̄ q; si nō excommunicat⁹ petat aliquid ex aliquo ꝯtractu ab excōicato q; non excōicatus cogetur dare excōicato omne id ad q̄d tenetur ex eo cōtractu.s̄.de excep.cū inter dilec.(spe).p̄pter dubiū.iiij.di. ad eius.⁊ c.ba prīzari.(coartari). de facto: imo dicim⁹ q; de iure possunt coartari ad reddendū debitū sibi solutū.(exigi).s̄.de iudi.intellexim⁹.s̄.de excep.cū inter.in iure.xj.q.iij.qm̄ mr̄ antecessor q; p̄e.s̄.eo.inter.

Ut fame.arte. non solū in claustro.(laici).s̄.e. vniuersitatis ꝯ. sz ibi loquit̄ de corrigibilib⁹. h̄ de incorrigibilib⁹ capere si laicus iudex tenet aliquē in carcere q̄ dicat se clericū non dz ipse laic⁹ recipere p̄bationes clerici sup hoc q; sit clericus. imo mandabit ordinario suo vel melius ordinario capientis ⁊ accusabis eū de sacrilegio qui de hoc cognoscat cum hec cā sit spālis.s̄.de iudi.decernim⁹.s̄.qui fi. sint le. trāsmissā. lator.⁊ interim iudex laic⁹ supsedebit accusatori.⁊ pene illius q; dicit se clericū.s̄.de or.cog.tuā.sz tm̄ a carcere suo p̄pter hoc non relaxabis eū: qz hoc iudicio pēdēte.s.an sit clic⁹ vel nō nihil īmutādū est: vt no.s̄.de ap.significasti.⁊ pōt h̄ pponere nō solū clericus sed etiā su⁹ prelat⁹ etiā clīco nolēte ⁊ se laicū cōfitēte: qz ē iniuria eccliē.j.c.pri.ij.q.j.in p̄mis.ī p̄in.itē pōt epūs maxīe si est ordinarius capiētis p̄cedere in modum inquisitiōis contra detinētē: qz crimen sacrilegij est detinere clericū.xvij.q.iiij.quisquis.⁊ c. siquis deinceps.⁊ c.se.⁊ hoc est verū si est fama q; sit cleric⁹ sed nō est notoriū: qz si esset notoriū tūc posset eū requirere ⁊ excommunicare ⁊ non al p̄cedente inquisitiōe. imo plus videt̄ q; si clicus cōueniat̄ etiā sup ciuili cā cor̄ iudice seculari siue inuit⁹ siue volūtarius q̄ p̄latus suus potest etiā eo inuito abstrahere a iudicio seculari.s̄.de fo.cōpe.si dili.xj.q.j.inolita.placuit.de persona fratris.⁊ etiā pōt iudicē punire de sacrilegio.ar.s̄.de fo.cōpe. c.j.illud satis verū videtur q; si p̄lat⁹ ageret p recuperatiōe clerici sui q̄ē laicus velut laicū suū possidet vel officio iudicis vel rei vendi.de iure ca.vl p̄iudiciali de quolibet no.s̄.de ma.⁊ obe.inter.q; tunc agere debent cor̄ iudice rei.ar.C.vbi ca.sta.l. ij.(platorū).s.eor q̄ q̄si merū ī periū habēt ⁊ alior qui ordinariā ptāte super hos habēt: vel aliā correctionē sicut abbas ī monachos.nā alij p̄lati non hñt ptātem p se capiendi nec alij detinēdi.q̄uis dici posset q; si timeretur de fuga: possent dare licentiam capiendi.quia q̄uis non possint iudicare de crimib⁹: tamen posset in carcere detineri quousq̄z p̄sentetur superiori

iudici:sicut dicitur in defensore. auſ.defen.ci.§. nos igitur.⁊.§ interim.ar.ff.de his que ī frau.cre.ait prætor.§.si venditorē.satis videtur quilibet iudex ecclesiasticus siue ordinarius siue delegatus clericū coram se exequentē mādata sua ex iusta cā pōt capē ⁊ detinere.ar.C.de spon.iudicibus.auſ.vt liti.iu.§.⁊ hoc quoq; iubemus.minores autē plati q̄ iurisdictionē non habent:forte ⁊ etiā subditi ⁊ socij possunt capere sociū vl subditū suū quē hñt suspectū ⁊ pñtare iudici.ī auc̄.vt iudi.sine quo.suff.§.necessitatē ar.C.de decu.generalu.item quilibet clericus posset capere clericū seruiētē sibi modico tpe si haberet eū ꝓbabiliter suspectū.ar. ff. de pe.respiciendō.§.furta.laici aūt siue sint iudices siue aliā potestatē habeant sup clericos:non licet clericos capere.q; nec tacite cec exp̄sse possunt clericali ꝑuilegio renūciare.j.eo.contigit.s.ō fo.cōpe.si dilig.⁊ hoc dicim⁹ idem etiā si laici delegati sint a ꝑlatis ecclīasticis.s.eo.vniuersitatis.itē dicunt gdā q̄ si inueniāt in pctō q̄ capi possunt.ar.ff.q̄ in frau.cre.ait prætor.§.si debi.in malis factis eni non priuilegiat dignitas.C.vbi sena.l.j. alij dicūt ōriū .(extendat).nam si vltra se extēderet tenerent .s. de resti.spo.olim.§.ad.l.acquil.si ex plagia.§.tabernarius.

CONtingit iniuriosa. contra.q; ī iuria non fit volenti.xxiiij.q.v.noluit.C.de transac.cū donat.sed dic iniuriosa; quo ad eccliam cui⁹ iniuriā remittere nō pōt.xxiij.q.iij.si bis q.sicut nec filius pōt remittere iniuria; quantū ad patrem.ff.de iniur.l.j.§.vsq; adeo.si.ff.de pac.iur.§. vlt.lxiij.di.salonita.īmo nec ep̄s solus pōt remittere cū sit ꝓcuratorꝫ.xij.q.j.c.vlt.(iniuriosa).licet non respōdeat q̄stioni huic. tñ colligit so.quia si manū iniuriosa; ei infert: incidit in canonē xvij.q.iiij.si qs sua.ex eo q; hic dicit dicūt quidam q; si iniuria fit alicui clerico ⁊ maxime ī verberādo q; ecclie vñ est clericus competit actio iniuriarū.ar.s.de penis.c.ij.xvij.q.iiij.si qs deiceps. ⁊.c.se.ij.q.j.in ꝑmis.ī pn.itē dicūt q; eccīe cōpetit actio iniuria; si clericꝰ trahit ad seculare forū.s.de fo.cōpe.si dili.alij dicunt ⁊ magis vident iuri ꝓcordare q; cū clerici sint libere ꝓsone nō cōpetit ꝑ predictis actio iniuriarū.sed al.vl publicis actionib⁹ vel auctē predictoꝝ canonū possunt accusari.hic aūt est certū q; ep̄s bene pōt accusare illū q̄ suum clericū ledit vel detinet vel als iuriam facit loco sacro.C.de epi.⁊ cleri.si q̄s in hoc.⁊.s.de ap.dilec.videt tamē q; si aliq̄s verberat clericū in iniuriā eccīe cuius clericus est q; bene cōpetit ipi eccīe actio iniuriarū. īmo q; plus est etiam agit dñs ꝑ iniuria facta mercenario vel alij q̄ sibi seruiuisset in ecercitu in alioꝝ seruitio in iniuria; dñi.ar. ad hoc. q̄a actio iniuriarū non cōpetit ꝑ iniuria facta libero homini q̄ mihi bona fide seruiuit.nisi fiat in meā iniuriā. q; tūc bene competit. insti.de iniur.ff.de iniur.itē.§.penult.⁊ antepe/item plus videt q; si clericus abduceret ab officijs.etiā si nō fieret iniuria eccīe: tamē bene competit actio iniuriarū.⁊ eodē modo si partes litigantes abstrahant de consistorio alicui⁹.ar.ff.de iniur.apud.§. si quis.⁊.§.cōmittere.⁊.§.se.s.de pe.dif.hr.etiam ad hoc. quia ꝑ hoc diminuit dignitas ipsius eccīe ⁊ iudicis: ⁊ diminutio dignitatis adducit actionem iniuriarum.ff.de iniur.l.ij.§.j.tamen non dicim⁹ q; si aliq̄s verberaret aliquam ꝑsonam extrāneā in meam iniuriā q; ꝓpter hoc haberē actionē iniuriarū. q; hic iniuria non ledit corp⁹ meū nec dignitatē meā nec famā .ff.de iniur. l.j.§.j.⁊ nō ī actione iniuriarū q; licet solūmodo ꝑsequent vindictam.§.de iniur.iniuriarū actio.insti.de ppe.act.§. nō oīs.⁊.§. penal.tamen iudex ex officio suo precipiet amoueri iniuriam si adhuc durat.ver.gratia. agit in iniuriā ꝑ iniusta excōicatōe certe iudex non solū iudicabit in excōicatōe.sed ex officio suo ꝓcipiet de facto vl de iure absolui excōicatuꝫ.ar.ff.ō iniur. itē.al.ſz si vn⁹. §.ait ꝓtor.īmo plus dicūt aliqui q; iudex in actione iniuriarū dꝫ hāc rōnē damni.ar.C.de iniur.dñm.alij ꝓtra intelligunt ꝓdictā l.q; ratio damni habetur p actionem iniuriarū.sed per actionē l.acq̄l.ff.ad li.acquil.sed ⁊ si quecūq; §.iniuriam.

RElatum est. nisi fecerint. sc; h̄ q̄ sequitur:sic intelligit.s.e. mulieres.in prin. (nisi fecerint).ponit duos casus ī quib⁹ excōicati ſui non sunt ad se ap.mittendi.(remoti). hinc videtur q; sit special indulgētia.⁊ aliud sit de iure cōmuni.

DAcris est bello. nota.excōicatū posse pugnare in iusto bello anteqū absoluetur.sed certe tūc erat absoluend⁹ si petijsset. nā quoslibet in periculo mortis licet absoluere.s.e.q; ō bis.vbi no.(cōstitutōis).s.eo.a nob.

DIcut nobis aut alio. ꝑ testes.

DEr tuas videtur. horum opinio mala est.nisi de. illī intelligant q; parchiepm absolui nō pñt.de qb⁹ manifestū est q; sunt iuste excōicati.(defertur).i.deferri non debeat de iure.puta quia excōicat⁹ appellare non pōt de iure.⁊ h̄ ē q̄ō sequitur.excōicat⁹ aūt ⁊c̄.⁊ loquit ꝓm opinionē eoꝝ quoꝝ opinionē narrat.non enī est verū.īmo etiā excōicat⁹ appellat.s.de excep.cum inter.sed decepti fuerūt isti ꝑ decre.s.de ap.pasto.q̄ nō dicit q; nō possit appellari quo ad hoc vt illa appellatio negociū transferat ad supiorē sed q; secū feret executionē.(ante vocē).h̄ patet hanc decre.aliter loqui q̄n p ap.post sñiam excōicationis interpositam negociū ferī ad superiorē q̄ ante cognitionē habeat supior sup principali cā q̄n per ap.vel simplicē q̄rimoniā ad eū cā defertur.no.s.de offi.dele.ab excōicato.(audiendi) super ꝑncipali cā.(remittendi).sup principali cā.(in sardicen.xi. q.iij.si ep̄s forte.(abiectus).i.excōicat⁹ ⁊ intelligit post ap. vel tolerabili errore expresso.(vtrū). exnūc interpretat capitulum sardi. (intolerabilē). intolerabilis error est si mandabit aliq̄d pctm̄.itē si mādaret ꝓtra ius.(eorum).i.appellatiōis pmisse vl intolerabilis erroris exp̄ssi.(de ip̄is).i.de intolerabili errore vel q; post ap.lata sit sententia.de hoc no.s.de ap.dilec.si aūt cōstaret appellatū sed diceret iniuste appellatū non negaret in alijs audientiā.sed tamen cognoscet si iusta p̄cessit ap.vel iusta:q; si iusta precessit appellatio pronūciabit excōicatio nulla.si vero iniusta precessit appellatio remittetur ad excōicationē absoluendō ⁊ mādata recepturus.s.de offi.dele.cū cōtingat.alij vero dicūt q; quousq; cōstat de iusta appellatōe ⁊ iniusta excōicatiōe:semp debet in alijs cuitari.⁊ no.s.de ap.di. nos dicim⁹ q; semper est vitandus quousq; cōstet vel nulla sñiam vel absoluat ad cautelam vt hic.hodie h̄ correcta sunt.j.eo.solet.(constiterit).psequēdo appellationeꝫ postq̄ appellator dicitur excōicat⁹.īmo plus dicim⁹ q; etiā si non ꝑsequat appellationē.sed in modū replicationis ꝓponat appellationē legitimā: audiendus est. vbi gra. peto a te centū.tu excipis excōicatū aliqua excōicatione. ego replico illaꝫ excōicationē precessisse legitimam appellationē sum audiendus.nā si ita est constet excōicationē nō tenere ⁊ me posse agere.⁊ sic admittend⁹ sum ad agēdū.ar.ff.de inof.te.l.cōtra vete.§.si quis.fili⁹.ff.ex qui.cau.ma.necnō.§.vlti.⁊ pōt hāc replicationē legitime appellationis non solū infra annū.sed q̄diu voluerit proponere.alij tñ dicūt ꝓtrariū ⁊ forte melius. de hoc notat.s.de ap.sepe:nisi forte ꝑsecut⁹ fuisset appellationē.q; tūc semper ⁊ ꝓpetuo de appellatione precedente excipere ⁊ replicare posset etiā alijs iudicijs.secus in negocijs extra iudicia. s. de ap.dilec.j.e.solet.in fi.(consueuerit).nō enī audit is ꝑ quo ē excōicatus si dicat prius cognoscēdū de ap.q̄ absoluat .de hoc no.j.e.solet.sed quid dices?dicit appellationem nō tenere: quia manifestū erat crimē.s.de ap.cū sit ro.ꝓposuit.⁊ dicitur non ꝑstandam absolutionem.nisi precedente emenda .j. de ver. sig. ex parte.⁊.c.se.ex aduerso dicitur exquo excōicatus est post ap. q; absoluendus est ad cautelā.quantuꝫ nobis videtur:vbi dicit non tenere excōmunicationem propter manifestam offensam promulgatam non absoluetur ad cautelam.sed de facili.i. infra octo dies.j.e.solet.ille q; excipit de manifesta offensa eam ꝑbet alioquin si longius interuallū q; arbitrio iudicis dicimus relinquendū:petat ad ꝑbandū si voluerit sufficientem cautionē prestare de satisfaciendo prout ius requirit ipsum absoluerē. ar. eiꝰ q̄ō dicitur.j.e.sacro vbi dicitur q; excommunicatus debet remitti ad excōicatorē si sine periculo more fieri potest. quāuis ibi loquatur de eo qui dicit se iniuste excōicatū. h̄ autē proposita est q̄stio de eo qui post appellationem legitimā dicitur excōmunicatus.quia ipse absolutionē petere debet q̄uis non credat se excōicari:quia in dubijs in tutiorē partē declinare debem⁹.s.de spō. iunenis.alij aliter dicunt.sed nonne h̄ cōsuetudo est extendēda ad archiepos ⁊ alios iudices ad quos appellat.ar q; sic. xij. di. per totum.de consec.di.j.basilicis.alij dicunt contrarium in p̄cedenti casu.tamen si vellet meo ꝓsilio credere peteret absolui ab excōmunicatione lata in se:p̄missa protestatione q; per absolutionem non fiat sibi preiudiciū in aliquo:puta si interim celebrauit q; ex celebratione non fit irregularis:⁊ q; per absolutionis petitionem non confitetur sñiam tenere:⁊ facta hac ꝓtestatione siue superior eum absoluat:siue eum ad excommunicatorem remittat:nisi sit sibi preiudicium: q; h̄ protestatio ex probabili causa sit.vnde prodest vt no.extra de consti.cū.m.⁊ de elec.cumana. ⁊ ꝓm hoc optime intelligitur q̄ō h̄ dicitur: quia fit absolutio ad cautelam.sic enim bene cauetur vtriq;.nā illi pro quo vel in cui⁹ fauorem excōicatus est:nullū fit preiudiciū in iure suo si prim⁹ suus communioni ecclesie restituitur.est enī excōicatio medicīa

excõicati non ius alicui⁹.ij.q.j. multi. ⁊ hinc est q̃ non auditur appellãs q̃ appellat ne absoluat ille q̃ ꝑ eo excõicat⁹ est.j.e. sacro.cauet etiã excõicato ne in dubio ꝓiculose sine absolutõe maneat.⁊ põt dici hãc ipsaz absolutionẽ debere fieri ad cautelã:nõ solũ qñ ōr lata sñia excõicationis post appellationẽ vel intolerabili errore exꝓsso.sz etiã qñ ꝓtra aliquẽ qui agit opponit excõicatio vt repellat ab agendo.nã etiã in hoc casu si petat absolui ad cautelã cũ ꝑmissa ꝓtestatione:non video q̃re sibi nõ debeat dari dũmodo ab ipso a quo petitur absolutio vl' ei⁹ auctas vel ei⁹ subdito dicatur excõicatio lata.ar.s.de cle.ex. mi.aplice.s. de except.j.e.venerabili.tñ ꝑ hoc non ꝓdest sibi quin sit irregularis si sciens post excõicationẽ celebrauit.⁊ est hic de ꝓuisione vel ꝑmissione plusq̃z de iuris rigore.nũq̃z enĩ sine ꝓtestatõe absoluto fit ꝓiudiciũ si apparuerit sententiã nõ tenere. neq̃z ꝓdest si apparuerit sñiam tenere etiã si sit iniusta.si aũt iudex vl' aduersarius peccat q̃ cõfiteat sñiaz tenere añq̃z absoluatur male facit.ex cõfessiõe enĩ sua modo nec dz aduersario aliq̃d accrescere nec sibi depirere.ar.ff.si serui.vendi.l.sicut.§.q̃rit.sz ⁊ hic idẽ dicẽdum videt etiã si nõ ꝓtestet sz hic securi⁹ est.i. in his q̃ dicũt se iuste excõicatos.(veruz.)exnũc incipit interꝓtari decre.alex.q̃ loqtur qñ aliqs nõ ꝓtendit se post ap.excõicatũ vel intollerabilẽ errorẽ exꝓssuz sz dicit se iniuste excõicatũ ⁊ añ ap.q̃ ptz ex verbis alex. vbi dicit q̃ si añ ap.p qõ pz q̃ post sñiam appellatũ fuit.si enĩ ñ esset appellatũ post sñiaz nõ de gra:sz de necessitate ad excõicatorẽ remittit.s.de offi.or.ad repri.nisi piculũ eet in remittendo. j.e.sacro.§.j.(absoluere).ꝑmissa tñ cognitiõe q̃ ex iusta cã sit appellatũ post excõicationẽ ⁊ q̃ vera sit cã appellatõis.q: si appellatio nõ fuit legitia ⁊ etiã vera cã nõ trãsfert ad archiepm.⁊ sic nõ valet eũ absoluere neq̃z valet absolutio.alij tñ dixerũt q̃ exq̃ cozã archiepo est ꝓbatũ q̃ ex cã legitima ẽ appellatũ etiã si non cõstet de veritate cause:tñ q: de hac cognitiõe hz: statĩ absoluet eũ.alij dicũt q̃ a sñia excõicatõis tenet appellatio etiã sine exꝓssione cause sicut a sñia diffinitiua.sz hoc nõ placet qõ sic ꝓbo: appello q̃ ad excõicatorẽ nihil valet: quia semp excõicatio secũ trahit executionẽ.s.de apo.pasto. sz q̃ ad ꝓncipale negociũ facit:q: si iusta cã est:ap.illud trahit ad cognitionẽ supioris: sz iusta tñ apud ꝑmũ iudicẽ remanet iurisdictio q̃ sol⁹ absoluet.itẽ sicut superior nõ dz absoluere excõicatũ a subdito q̃ per simplicẽ q̃rimoniã accedit ad superiorẽ.sz eũ dz remittere ad excõicatorẽ.j.eo. sacro.sic ⁊ si appellauit nõ dz absolui a supiore nisi pus ꝓstet de iustitia.al'.de iusta appellatiõe.s.de offi.or.ad repmen.primo dictũ magis placet.s.q̃ superior ñ dz absoluere excõicatũ nisi probata legitima ⁊ vera cã appellatõis cũ interĩ iurisditio rẽaneat apud iudicẽ a q̃ est appellatũ.⁊ tenebit qõ faciet nisi obtulisset se cozã eo probaturũ cãm appellatiõis.s.de ap. ĩterposita .ĩ ꝑn. sed decre.alex.cuj⁹ tenor hic inserit videt ꝙdicere vbi dicit:q̃ in optione supioris est ad quẽ appellatũ ẽ vtrũ absoluat ipe vel ad excõicatorẽ absoluendũ remittat qõ nõ põt itelligi q̃ habeat hãc optionẽ postq̃z cognouit de appellatiõe.q: tũc si cognouisset q̃ post appellationẽ legitimã excõicasset iniuste faceret si ad eũ q̃ iniuste eũ excõicauit ⁊ q̃ puniendũ est eũ remitteret itẽ si ꝓstaret q̃ appellatio eet iniusta ⁊ excõicatio iusta male faceret superior si eũ absolueret vt hic in fi. dr. sz rñ. tenorẽ illius decre.habuisse olim locũ qñ licebat appellare etiã sine cã.s.de appel. cũ sit ro. quia tũc semp ꝓ oẽm appellationẽ devoluebat iurisdictio ad superiorẽ nec erat necesse q̃ cognosceret de cã appellatiõis an eet iusta nec ne. sed de ꝓncipali statĩ cognoscebat. ⁊ iõ bonum erat tũc q̃ si appellatũ erat q̃ posset absoluere ⁊ etiã remittere.sz hodie cũ ad superiorẽ nõ devoluat iurisdictio nisi ꝓbata ⁊ vera legitima cã appellationis:nõ hz locũ q̃ possit absoluere vel remittẽ. sed expectare debet quousq̃z cognoscat de appellatiõe an sit iniusta vl' iusta.(audiat).secus si p ꝙrimoniã detulisset cãz ad superiorẽ.vt not.s. de rescrip.ab excõicato.(manifestũ). ⁊ de hoc cõstat epõ vl' p testes vl' p publicã famã.s.de spon.cũ ĩ tua. vl' etiã si hoc non cõstet epõ:tamẽ vel ali⁹ hoc sit ꝓbare parat⁹.(non dz) etiã si sit appellatũ ⁊ ꝑm hoc põt saluari opinio. (absoluere). sicut ecõuerso si cognosceret notũ esse excõicationẽ nõ tenẽ posset de nũciare superior eã nõ ꝓuadaz.s.de appella.sollicitudinem.

Aliquãdo.creditur repete q̃ diximus.s.de ꝓuile.cum olim.in fine.

Officii veritatẽ. hanc.s.se eẽ excõicatũ ab illo vl' ex alia cã.s. eo.cũ pro cã.(non ꝓdest). vt reputet absolut⁹ ⁊ reconciliat⁹ eccle.(absolutionẽ).s.q̃ introducat ĩ eccliã cũ solẽnitate quã habes.s.eo.a nobis.§.penult. vel cõioni hoiz restituatur.credim⁹ tñ q̃ a sñia sua excõicatiõis absoluet eũ verbo ꝓferendo sententiã absolutionis. si queras ad quid valet hec sñia excõicationis:habet duos effectus.vnũ eijciẽdi extra ecclesiã: ⁊ alterũ confirmãdi siue retinendi extra:sic ⁊ absolutio habet vnũ effectum remittẽdi in eccliã:⁊ quãtũ ad hunc effectũ nõ absoluitur nisi ab hoibus absoluat.habet ⁊ aliũ sz remouẽdi impedimentũ.valet ergo quo ad secũdũ effectum.q: quãtum breuior erit funicul⁹:tãto facili⁹ poterit liberari.s. de treu.c.j. ⁊ q̃ztũ ad hunc secũdũ effectũ põt qs pluribus excõicatoĩb⁹ ligari iij.q.iiij.engeltrudam.alij dicunt nõ sic faciendã absolutionem. sed vna absolutione tolli oẽs excõicatiões sicut vna acceptilatione tolli oẽs obligationes. C.de trãsac.transactio. ff. de accepti. pluribus.alij dicũt q̃ omnes excõcatores delegabunt vices suas vni.vel quilibet absoluet solenniter ⁊ vltima confirmabit ꝓcedentia ff.de ser.ru.prę.per fundũ. de hoc no.s.eo.cũ pro causa.

Responsio. ciues.s. cõciliarij vl' alij q̃ dereliquerant.ar.s.de simo.veniẽs. ⁊.s.de cle.ex. mi.latoz. ciuitates enĩ ñ poterat excõicari vel vniuersitas.j. eo.romana .§. vniuersi. xviiij.q.iij. si habes.vl' q̃ spãles ciues erant excõicati.sed tota ciuitas interdicta.(ecclìam).no.excõicatos posse ingredi ecclesiaz dummodo non audiant officium.

Inquisitioni.distiguẽdũ. Sm hanc distinctionẽ intellexim⁹.s.de resti.spo.lras s.de diuor.quãto.(in primo).s.qñ sine mortali pctõ ei cõmisceri nõ põt: puta q: est eius cõsanguinea. sed si sine pctõ põt ei cõmisceri:ipa tamẽ priuata est iure petẽdi vt q: commisit adulteriũ potest ei reddere debitũ.nec credim⁹ ei ꝓpter hoc fieri ꝓiudiciũ:q: propter hoc videatur accusationẽ adulterij renũciasse cũ si aliter diceretur esset lex vel preceptũ iudicis iniquum q̃ eũ illaquearet.xxvij.q.j.de iudeis.⁊.s.de resti.spo.lras.immo nec illã irregularitatẽ de qua hẽtur.xxxiij.di. sicut incurrit. exigere aute nõ debet.⁊ hoc dicimus si factũ non sit adeo notoriuz q̃ non sit inficiationi loc⁹.tunc enĩ sua auctoritate dimittere põt s.de diuor.significi.cõtradicit.s.de diuor.porro.⁊ est hoc ea ratione:q: ipsa adulteriũ cõmittendo ipso iure priuata est potestate petendi debituz.vnde iste reddere non tenet imo si reddat cuz non teneatur.credere sibi fieri preiudiciũ ⁊ irregularitatem incurrit.si tamen mãdato iudicis inique precipiẽtis vel etiam iniuste quia forte sibi non cõstat de adulterio nõ credo q̃ fiat sibi preiudiciuz vel irregularitatẽ incurrat.quidam tñ dicũt q̃ irregularitatem incurrit.(in primo).idẽ videt dicendũ ĩ simili.ver bigratia.aliquis vidit ⁊ cognouit indubitanter q̃ aliquis iniuste ⁊ iniuriose verberauit clericũ.nam iste oĩbus modis dz abstinere ab eius cõicatione saltẽ in priuato si pcussio fuit:priuata ⁊ in publico si fuit publica ⁊ prius debet sustinere excõicationem q̃z ei cõicet.si aute ꝓ certo nescit percussionẽ iniustã sz ꝓbabiliter ⁊ diserete hoc credit.tunc per se non cõmunicet ei. sed ad petitionem pcussoris non vitet eũ etiaz in priuato. licet posset ratio diuersitatis assignari: quia cõmunio est voluntaria sed redditio debiti est necessaria.si aute iniustã percussionẽ credit ex leui ⁊ temeraria credulitate: tunc ⁊ per se ⁊ per alterius participatiõez secure cõmunicet ei.quidam tamen dicũt quantũcunq̃z publice quis clericum percutiat nũq̃z tamen nec a videntibus q̃z percutitur nec ab alijs vitari debet.quia licet in veritate sit excõmunicatus:nonduz tamen est' excõicatus nominatim nisi per iudicis sñiam excõmunicetur.ij.q.i.multi.sed nobis videt q̃ aliter etiã q̃z per sententiã potest esse notoria excõicatio alicuius sicut ⁊ foznicatio.s.de co.cle.⁊ mu.vxa. vbi no.⁊.c.multi.loquit quando excommunicatio non erat notoria:licet esset talis q̃ ꝓbari poterat:puta quia multis videntibus facta erat iniusta percussio tunc enim satis credo q̃ non debet vitari nisi primo condẽnet.⁊ sic loquitur.c.multi. si autem aliqs fuit publice per sententiam excommunicatus ⁊ denunciat⁹. ⁊ postea iste excõmunicatus ineniatur in remotis partib⁹ ab aliquo qui fuit ꝑsens quãdo fuit siue aliter excõicatus debet eũ vitare ⁊ in puplico ⁊ in ꝑuato. ridiculũ enĩ esset dicere q̃ non deberet vitare excõicatũ nisi quãdo paratas habet probationes. ĩmo idem videtur.s.q̃ debent vitari ab eo:etiã si omnes illi mortui sunt qui sñie interfuerunt.nec ẽ cõtra.vj.q.vij.c.ij.⁊.iij.q: loquũtur qñ excõicatio nunq̃z fuit notoria.hic aute locuti sum⁹ qñ excõicatio aliquando fuit notoria vel per sñiam vel per euidentiam facti indubitataz. sufficit enĩ factũ fuisse notoriũ aliquãdo ⁊ alicubi etiam si ꝓbationes defecerint.illi aũt forte dici posset q̃ abbas vel alius plat⁹ ꝓciperet monacho vel subdito suo q̃ celebraret presente illo quem ipse scit aliquo predictorum modorũ indubitanter excõicatum. sed abbas ⁊ alij nesciunt q̃ celebrauit:sed ꝓtestetur saltem illi quez

nouit excõmunicatũ q nõ intẽdat orare nec celebrare cum excõmunicato sed cũ aliis: sed si ꝑciperet ei q cũ eo solo celebraret nõ debet obedire: qz peccatũ est. s. qõ me. sacris. sed qd si iste excõicatus dicit: ego fui absolutus a ꝑdicta excõmunicatiõe: sed nõ habeo ad pñs instrm vel testes. videt q sit ei credẽdũ nisi alia ar. siue absolutiõis. ar. s. de cle. pcus. c. j. ꝛ. ij. sed videt q si eius excõicatio nulli est ꝓiudicialis q possit ei cõicari si als est psona bone vite ꝛ maxime si hoc iurat. ar. s. de cle. pcus. tue. (mortale.) sed qd si mortale peccatũ nõ ꝑcipiat sz als iniustũ: videlz q det alicui sine causa libros suos vel domũ: ꝛ si nõ dedit sit excõicatus: nũ qd dare tenet? Rñ. nõ: sed aget eum superiore vbi absoluatur. j. eo. sacro. ꝛ ille qui consuluit ei q nõ satisfaciat: non dicit in canonem maioris excõmunicationis: qz nõ cõmunicat crimini: quia nõ est crimen si nõ obedit. in minorẽ tamen excõmunicationẽ bene incidit: qz eam seruare debet etiaz si sit iniusta. xj. q. iij. c. j. sed quid si papa iniustum ꝑcipiat qui superiorem nõ habet quo cum agi possit. potest dici q si de spũalibus vel ecclesiasticis personis aliquid ꝑcipit etiam iniustũ illud seruandũ est: qz nemini licet de eius factis iudicare. xl. di. si papa. ix. q. iij. certa. ꝛ multis alys. c. nisi mandatũ herefim contineret: quia tunc eẽt peccatuz: vel nisi ex ꝑcepto iniusto vehemẽter ꝓsumeremur statum ecclie turbari: vel etiam forte alia mala ventura eẽt: quia tunc peccant obediendo cum debeat futura mala ꝓcauere nõ iuuare. Jtẽ si ꝑcipiat laico qui nõ est de iurisdictione sua nec ratiõe persone nec causе nec alia: nec video quare debeat obedire: sed tamen excõicationẽ semper obseruet: qz cũ in potestate sua sit ecclia militãs: ꝛ ad eius mandatũ debeant sacra ministrari: null⁹ cõtra ei⁹ mãdatũ debet se eis ĩmiscere.

Qontingit. si tertio. s. eo. in audientiam. s. de puĩ. expte. cõtra. s. eo. ꝓpendimus.

Qui ꝓsentia. obedite. Repete que diximus. s. de exce. a nobis. (obedire.) si denunciabant. hoc solũ sufficit ad repellenduz eos a denũciatione q non ꝑcessit monitio. s. de accu. sup his. si accusando sufficit ad repellẽdũ accusatoꝛ est q erat criminosus ex eo q ꝑticipauerat excõicato. s. de accu. c. pe. ij. q. vij. querẽdũ. accusatio.

Quãte obuiare. lxxxiij. di. §. j. lxxxvj. di. nõ satis. ibi. ꝑsce. xxiiij. q. iij. nõ inferẽda. ꝛ. c. vlff. ad sylĺ. l. ij. §. cũ aũt. sed cõtra. si licitũ est accipe pecuniaz ꝓ defensione. ff. qõ me. cau. metũ. §. sed licet. nec reperit. ff. de dona. pater. §. bis. ergo nõ tenet defendere: qz si teneret posset repeti pecunia. ff. ỏ condi. ob tur. cau. l. vlt. qdã dicũt quẽlibet teneri ad defensionez cleriei. ar. xc. di. ꝓcipimus. iij. q. j. nulli. ꝛ. c. se. nec obstant supradicta cũ officialis gratis teneat suũ officiũ impẽdere: ꝛ tamẽ si recipit nõ repetit. xiiij. q. v. nõ sane. itẽ ꝓ eis est: qz defensio clericorũ ad ius publicũ spectat: vnde omnes tenent. j. di. ius publicuz. alij dicũt tñ iudices ꝛ eos qui sup ꝓcutiẽtes clericos potestatem habẽt aliquã tñ ad defendendũ. xxiij. q. iij. forte. idẽ dicerem de eis quoz nomine fit verberatio: nõ credẽrẽ tamen talẽ incidere in canonẽ si ex negligẽtia nõ ꝓhibeat: cũ necessarius sit dolus ad hoc vt quis incidat: sed per hanc decr. siue suo nomine verberetur cleric⁹ siue nõ: siue sit in sua potestate siue ũ: semp cadit in canonẽ dũmodo dolo fecerit.

Sacro. competenti. Monitio est necessaria etiam in notoriis ꝛ in oibus: nisi in futuris vbi non est necessaria monitio: qz tẽpus monet. v. q. j. quidã. (cõpetenti.) monitio sufficit vbi factũ est notoriũ vel sñia lata. aliquin oportet etiã cognoscian causa subfit. ij. q. j. nemo. (amoniti one.) trina. xxiij. q. iij. de illicita. dicimus tñ q nõ incurrit penaz huius decre. etiã si semel tñ moneat: lz fit qñqz honestum q ita faciat. ar. s. vt li. nõ contesta. tue. iij. q. v. c. j. in fi. (ꝓsentibus). s. vno cũ monitoꝛe. s. de testi. in omni. (ingressũ.) per hoc intelligo eũ ꝑuatũ ingressu ecclie nõ soluz vt liceat sibi ministrare in ecclia in oꝛdine suo: sed etiã nõ licet ei in ecclia interesse diuinis siue cuz aliis psallẽdo siue nõ psallẽdo: sed tñ audiẽdo: ĩmo plus videt q etiã si ibi sit nõ liceat orare: ꝛ si moꝛeret nõ deberet in ecclia sepeliri: non negamus tñ quin p eccliam transire possit: extra eccliam aũt potest diuina officia celebrare etiã in officio suo nõ obstante tali ĩterdicto: ꝛ hoc satis ꝓbant ex ꝓpria verboꝛũ significatiõe. (ecclie.) ꝛ est ħ vez si ꝓcedit tanq̃z iudex: sec⁹ si ꝓcederet tanq̃z pars suũ exequens officiũ. s. de cens. i. c. venerabilis. in glo. qz sepe. vltra mediũ. (iusta.) ex cã. (interdictũ). ipo iure. (plectendũ). als mulctandũ ꝛ excõicatus absoluet a superiore si est certũ: q nõ ꝓcesserit monitio. ar. ij. q. j. nemo. (caueat.) excõicatoꝛ. (manifesta.) ꝛ coraz se ꝓbata. ij. q. j. nemo. (requisitus.) ad ħ facit requisitio q ꝑponit ei pnã: ad interesse aũt tenet etiam si nõ sit req̃situs: sed p ĩprudentiã iudicat. insti. de ob. que ex quasi delic. in ꝑn. (reuocare.) ad hoc. s. de ꝓcur. querelã. glo. reuocando ꝓmã. (reuocare.) videt q nõ possit reuocare cũ ipe excõicatoꝛ sit ꝓuatus ingressu ecclie. s. eo. §. j. Rñ. ibi loquit de sñia iusta ex oꝛdine: ħ de sñia iniusta ex cã: sed ꝛ si eẽt ꝓuatus ingressu ecclie excõicatoꝛ sicut in superiori casu: ꝛ tñ sñiam absolutiõis feret ꝛ alius nõ ipe in ecclĩam introducet. ar. s. de cle. ex. mi. si celebrat. ꝛ etiã si ipe idẽ introduceret in ecclia: lz peccaret: tñ absolutio teneret. vel dic bene introduceret in ecclia: lz ibi officiũ dicere non possit. s. eo. rñ. j. eo. duobus. ħ nõ placet. (reuocare.) ħ decre. non habet locũ qñ aliqs iudex cũ causе cognitione tulit sñiam cõtra aliquẽ super aliqua re alij dãda: ꝛ qz eã nõ dabit: ꝛ qz rei iudicate nõ parebat: eũ excõicauit: nã sic cõstat q hic iste excõicatus nõ est absoluẽdus nisi sñie pareat cũ manifesta sit offensa de qua cõstat p sñiam a qua nõ est appellatũ. j. de ver. sig. cum olim. ꝛ. c. ex parte. posset tñ dici q in ꝑdicto casu habet locum decre. nisi quo ad illũ articulũ q possit absolui nisi pareat rei iudicate: sed quo ad aliũ articulũ. s. q iudex eũ cõdẽnet ad interesse ꝛ als put viderit expedire. Jtẽ iudex audiet nũc excõicatuz post absolutionem si velit agere cõtra iudicẽ: qz maliciose vel per ĩprudentiã cõdẽnauit eũ. insti. de obli. que ex delic. in ꝑn. nec ob. si exceptio rei iudi. a qua nõ est appellatũ: qz alie sunt psone inter quas mõ agit̃ s. iudex ꝛ excõmunicatus: ꝛ alie fuerũt persone inter quas ꝓmo actum fuit. Jtem ad aliud modo agit̃: qz ad interesse ꝛ ad alias penas: ad aliud ꝓmo. s. ad rem que petebatur. Jtem hec decre. potest habere locũ vbi aliquis eũ excõmunicauit nõ ꝓcedẽdo oꝛdine iudiciario nec eo seruato: ꝛ in hoc casu siue appellauerit excõmunicatus siue nõ: tamẽ de excõmunicatoꝛe apud superioꝛez potest deponere querimoniã: ꝛ tunc videt ꝓcedere ꝛ ad absolutionẽ excõmunicati ꝛ ad condẽnationẽ excõmunicatoꝛis ꝑm tenoꝛẽ huius decre. vocabit̃ tamẽ aduersarius: ꝛ si tunc vellet dicere eũ ꝑ notoria causã excõmunicatũ audiet. j. eo. solet. (remittat) ħ intelligo quãdo nõ fuit appellatũ. de hoc no. s. eo. per tuas. s. eo. de offi. oꝛ. ad reprimẽ. Jtem ħ loquit cũ dicit̃ iniusta excõmunicatio sed nõ ꝓbatur. si enim de ea cõstaret nõ remitteret ad eũ ij. q. j. nemo. Jtem nõ decet q ex eodẽ facto penã ꝛ premiũ consequat̃. ff. de neg. gest. siue. (alioquin). ħ est nouũ ius vt si periculũ iminet absoluat̃. nobis videtur q si non inueniat periculũ dũ modo moꝛa magna intercessura sit in absolutione si remittit̃ ad excõmunicatoꝛem q eũ absoluere potest superioꝛ. que autez dicatur moꝛa arbitrio iudicis cõmittit̃. ar. ff. de ver. sig. inter. ꝛ si superioꝛ dicit als eẽ moꝛã: vbi moꝛa forte censeri nõ deberet: nihilominus absolutio tenet: qz exquo superioꝛis cognitioni cõmittit̃ q super hoc arbitret̃ ꝛ diffamat: siue bene: siue male diffiniat siue arbitretur: eius diffinitio firma erit ꝛ absolutio tenebit cum ħ excõmunicatio ꝛ absolutio ab ecclia sint introducte: ꝛ ipe super ħ habet iurisdictionẽ. (impendat.) in causa autem non ꝓcedet cũ nõ sit ad eum appellatum. s. de rescrip. ab excõ. (ad interesse.) dãnũ sumptus. s. litis ꝛ cetera consimilia. idem dicũt quidã eũ tenere si ꝓpter hoc amisit dignitatẽ siue beneficium: est enĩ interesse circa rem. xij. q. ij. siquis. de laicis. ij. q. vj. super ea. ff. de act. emp. ꝛ ven. iud. emp. in ꝓn. (ad interesse.) hic etiam punit̃ maioꝛi excõmunicatiõe vel magis cõmunione hominũ. xxiiij. q. iij. de illicita. Jtem tenet̃ iniuriarũ. xj. q. iij. illud temerariũ. Jtem pena sacrilegij. xxiiij. q. iij. nõ imperpetuum. (ad interesse.) si fuit petituz: als enim nõ tenetur. ff. de edi. edic. ediles. etiã. §. item sciendum. Sed videtur contra: quia excõmunicatus nõ potest ꝓsequi aliquam causam nisi peteret se absolui. s. de offi. deleg. cum contingat. s. eo. per tuas. so. ista intelligitur de aliis que non contingũt excom. sed expensis interesse. (iniuriam.) bene petere possunt q̃ descendunt ex excõmunicatione vel eius occasione veniunt: vt hic. ar. s. de appel. sollicitudinez. vel dic ꝛ melius: qz hic de quo agitur ꝓius absolui debet q̃z agat. s. eo. per tuas. ꝛ videtur dicendum q quando agitur ad penam imponẽdã excõmunicato vel interesse q libellus ꝓponendus sit ei qui se opponit ꝛ a quo ꝓdicta petuntur ꝛ causa exꝓimenda est in libello cuz persona ad ea obligata dicat̃: vt no. s. de offi. oꝛ. conquerẽte. ꝛ poterit cõuentus excipere de spoliatione sicut in aliis petitionibus potest opponi. s. de oꝛ. cog. cum dilec. si vero tñ absolutio petat̃: ħ forte non erit necessarius libellus nec li. contest. nec admittitur exceptio spoliationis. primo ꝓpter generalẽ rationẽ: quia causa mere spiritualis est: vnde non est in his rigoꝛ iuris seruandus qui in secularibus obseruatur. s. de do. c j. arg. xj. q. j. siquis. cum etiam potissime ad hoc facit. quia si ꝓdicta requirunt̃: periculum

eēt in mora q̄ solū sufficit ad dandā absolutionē: vt hic. s. in pri. §. si enim aliter diceremus contingeret q̄ moraz quā vitandam precipimus in solēnis iudicioꝝ induceremus. exceptio autem q̄ alia excōmunicatiōe ligatus sit: semper cōpetit cōtra petentē absolutionē: qz ea p̄bata absolutio denegatur. s. eo. cū p causa officij: sed hanc exceptionē nullus habebit: nisi ille p quo excōmunicatus est: z cuius interest nō absolui. ille aūt cuius nō interest euz teneri illa excōmunicatione nec ex absolutiōe aliquid consecutus est: quare eam opponet vel quare audiretur non videmus: qz p alio excipere nō potest: sicut nec agere cum nō sit p̄curator eius: nec exceptionem manifeste offense poneret nisi qui offensus est. alij tamē dicunt semper libellū ponendū z li. contest. faciēdā quādo petit absolutio. (ad interesse.) constabit autē interesse per iusiurandū in litē: qz de dolo excōmunicatoris agit: z ideo recte hoc iusiurandum in litem deferr̄ p interesse. ff. de i li. iurā. l. ij. z. l. videamus. §. fi. z. l. in hac. §. sed iudex. ij. q. j. in p̄mis. quidaz tamē dicunt iusiurandū in litem non deferri nisi vbi succedit in loco alterius rei in cuius exhibitione vel restitutione sit malicia vl̄ contumacia: vt si nō exhibeatur vel restituatur res que mādata est restitui. ff. de in li. iuran. l. ij. tamen leges videntur expresse dicere q̄ etiam si nullum preceptum vel sententia precessit: tamen deferr̄ iusiurāduz ī litē. ff. de dolo. ar. §. nō tamē. ff. de i li. iurā. in hac. §. fi. ff. ne quis eum qui in ius vo. l. fi. ff. re. amo. nō enim. sed z si nō defertur iusiurandū in litē: tamē aliud iuramentū deferr̄ ij. q. j. in p̄mis. qz sepe in causis ecclesiasticis petitur interesse: iō de interesse dicamus: interesse dicitur estimatio ī pecunia numerata que succedit in locū cuiuslz rei si nō detur: vt debet vel facti si non fiat vt debet. ff. de re iudi. si quis ab alio. z lz hoc interesse q̄lz appellet preciū rei vel estimatio. ff. ad. l. fal. l. precia. tamē in eo aliquid plus q̄z sit ipm verū preciū rei: qz cōputat in interesse id qō interest nostra habere rem que p̄missa est dari vel habere factū qō p̄missum est. ff. de act. emp. z ven. l. j. in p̄n. z plerū q̄z plus est h̄ interesse q̄z sit verū preciū rei vel facti. Jtē dicitur interesse etiam estimatio dāni qō alicui contingit p̄ter estimationē rei sepe contingit peti rem z interesse: qō oportet intelligi de alio interesse q̄z de estimatione rei cum illa per se venerit ī petitiōe: quando dixit q̄ petebat rem no. q̄ interesse siue estimatio siue preciū: aliud ē couentū: aliud cōmune: aliud singulare. ff. de act. emp. l. j. in p̄n. z q̄ conuentū est interesse quale est: quādo dicit: si non fecero qō p̄misi dabo tibi p interesse tm̄: vl̄ simpliciter dabo tibi tm̄: semper debet p̄stari nisi dolus interueniat in ipius quentiōe: vt no. in sum. azo. C. de dolo. z ō rescin. ven. ad hoc autē interesse nunq̄z condēnabit quis nisi specialiter petat cōmune interesse. i. cōmunis estimatio dāni est qō alicui cōtingit ex eo qō id qō dari vel fieri debebat: datuz vel factū nō est vel suo loco z tpe vel alꝰ vt debet datū vel factuz nō est: in hoc cōmuni interesse cōputant fructꝰ rei debite in qua sit mora z mercedes z pēsiones z augmētū precij p̄pter locuz vel tempus z cō similia. ff. ad. l. fal. precia. ff. ad. l. aql. si seruū. ff. si cer. peta. vinū. ff. de acti. emp. ratio. §. fi. z. l. si steril. §. cuz per. vsure etiam cōputant in h̄ cōmuni interesse ꝯz legē. ff. de pericu. z cō. rei ven. l. fi. C. de vsur. l. j. ꝯm canones cuz vsure omnino sint p̄hibite nullo modo cōputant in interesse cū nullus ex pecunia sit fructus. lxxxviij. di. eyciens. z sic videt q̄ vbicūq̄z pecuniā dari est in obligatione nullū interesse cōmune vel singulare petet nisi sit de illis casibus vbi debet extra rem vel circa rem: sed habet estimatio lucri: z dicit h̄ cōmune interesse: qz eēliter omniū cōmuni rationi interesset ī eodē cōtractu vel facto: singulari tamē rōne plus posset interesse ff. ad. l. aquil. si seruū meū. hoc aūt cōmune interesse semper in solidū p̄standū est siue agat ex ꝯtractu siue ex delicto. ff. ad. l. fal. p̄cia. ff. ad. l. alq̄. si seruū. nisi in vēditione vbi venit singulare interesse. ff. de act. emp. l. j. in p̄n. z intellige q̄ in predictis estimatur cōmune interesse nō in lucro: sed ī dāno z obtinenti in causa reficitur cōmunis estimatio damni q̄ cōtingit ex eo q̄ id quod dari vel fieri debebat nullo modo datum vel factum nō est. ff. de dam. infec. ꝑculus. z. ff. de act. emp. si steril. §. cum per vendi. ff. de pericu. z con. rei vendi. l. fi. z ad h̄ interesse ratione dāni precedentis li. contest. nullus condēnabit nisi specialiter petitum fuerit: qō sic ꝓbo: qz si tm̄ petitur res que dari vl̄ fieri debebat: videtur velle contentus eē eo quo ad presentem petitionem cuz de p̄cedentibus li. contest. que pariter cum re petita debentur z peti poterant nullam mentionē faciat estimatio cōmunis aut eiꝰ dāni qō venit post li. contesta. bene venit in condēnationē etiam si nō petat. ff. de edil. edic. ediles. §. item sciendū. nec est cōtra. ff. si cer. peta. vinū. vbi innuit q̄ si vinum petitum fuerit: tamē fit condēnatio ad estimationē eius damni qō p̄cesserit li. contesta. qz ibi fit estimatio damni ꝯm q̄ cōmuniter valebat z id semper debet p̄cedere li. contest. qz ante diem nō recte agitur. ff. quando di. vsufru. ce. l. j. in fi. z no. s. de plus peti. sol. ibi tm̄ nō fuit petitū vinū: sed vinū cū interesse suo: z sic semp faciendū est: qz quādo petitur aliquid dari vel fieri semper debemus petere id dari vel fieri cum suo interesse alioquin si nō sic petituz eēt si vinum tempore quo solui debebat valeret. c. si postea cum petitur valet tm̄ l. cōmuni estimatione tm̄ in. l. z nō in. c. fiet condēnatio. sed si vinū est petitum cum suo interesse condēnabitur in. c. tamē etiam sunt certi casus vbi habetur ratio etiā lucri alicuius: lz nō omnis q̄ cōmuniter habere potuissz: puta si agitur arbitraria de eo q̄ certo loco p̄missum est: vel si agitur locati vel ex stipulatione rem ra. ha. vel tutele vel legis aquil. vel nequid in loco publico. ff. de eo qui cer. lo. l. ij. §. fi. ff. loca. si in lege. §. colonus. z. l. in quo. z. l. si fundus qui: in fi. ff. rem ra. ha. si cōmissa. ff. ad. l. aquil. si seruuz. C. arbi. tu. quicquid. alij tamen dicunt semp in estimatiōe interesse haberi rationem lucri z damni q̄ reuera z cōmuni ratiōe iudex arbitrabit contigisse: z sic expresse videtur dicere. C. de sen. que p eo qō interest. l. j. z etiaz equitati cōsonat. h aūt cōmune interesse q̄ tm̄ circa rem p̄stat si res vendita nō traditur: si velit emptor: sed tradit viciosa: tunc tenetur etiam ad interesse q̄ est etiā extra rem. ff. de act. emp. si sterilis. §. cum per vendi. Jtē idē interesse q̄ est extra rem p̄statur quādo ex malo agit. ff. ad. l. aql. p̄inde. ff. de fur. infirmus. §. j. ff. de cōdi. fur. l. ij. z idē ī actione exhibenda. ff. ad exhiben. si optione. z. l. sed z si. idē in actione ex. empto. si malit singulare q̄z cōmune. ff. de act. em. l. j. in p̄n. singulare ītersse est estimatio que venit ex speciali affectu sicut est in patre libero circa filium suum: vel que venit ex speciali vtilitate: vt est in libro vsitato. ff. ad. l. fal. precia. ff. ad. l. aquil. si seruum. h aūt singulare interesse si cōtractu certo debeat qui. s. contineat certā quantitatē vel certā rem vel incertam indiuiduo: h̄ certam in specie vt si debet hominē. z. l. dicit singulare interesse p̄standū cū aliter p̄stari nō debeat: nisi. l. dicat p̄stabit vsqz ad duplū cōmunis interesse z non vltra. C. de sen. q̄ p eo qō iter est. l. j. §. sancimus. ff. de leg. iij. qsqs. nec ob. l. ff. de ac. emp. z vn de. l. ratio. §. si per vendi. z. l. iul. inter eum. §. si vero. z. §. item q̄ rem. qz ille leges nō loquunt de singulari interesse: sed de cōmuni circa rem vt totum debeat p̄stari. si vero ex incerto cōtractu debeatur interesse singulare: puta ex eo qō est in faciendo vel nō faciendo omnino insolidum p̄standum est quantūcūq̄z sit. C. de sentē. que p eo qō in. l. j. §. in alijs. z videt. c. l. innuere q̄ ī his casibus semper debeatur singulare interesse. de pena dic q̄ cōuentionalis quantūcūq̄z sit debetur. insti. de inuti. sti. §. alteri. legalis aūt nō debet excedere quadruplū. insti. de act. §. omnes. speciale tamen est in sponsalibꝰ. ff. de spon. mulier. sic z aliud speciale est ibi. ff. de ver. ob. ticia. j. rñ. qui aūt tractat causam vbi petitur interesse diligenter attendat quid sit in obligatiōe: quia si rem certam vel spem dari est in obligatione: z extat siue debeatur ex cōtractu siue ex maleficio semper ipa res petēda est. ff. de ac. emp. ex. empto. in p̄n. ff. de ver. ob. vbi autez nō apparet. §. fi. C. de here. vnde qui tibi. ff. de condi. fur. in rem. si autem nō extat: tūc tm̄ estimatio vel interesse petendū est: vt in ipa. l. ff. de condi. fur. in rem. nec est contra. ff. de ver. obli. si seruum. §. fi. ff. de condi. fur. l. iij. vbi innuit q̄ etiam si nō extarēt: tamen petende sunt. so. ibi loquit quādo actor ignorabat illas res extare. vel dic q̄ etiam si corpus rei que nō extat petitur bene valet petitio: lz melius sit estimationē petere: z hoc si vis indubitate loqui: petas rem vel interesse z nō adijcias in libello cū alijs damnis: sed z si corpus extet tempore libelli confecti ipm petit: sed si nō extet tempore sententie vel in tali statu sit q̄ dari nō potest: fiet condēnatio ad interesse qō post li. contest. cōtingit. ff. ad exhi. de eo. §. si post. ff. de euict. si seruus. §. fi. ff. de do. arbi. §. nō tamen. C. de act. emp. si traditio. nec est ꝯtra. C. de fideicō. lib. l. fi. vt redarguit iudex qui quādo agit ad legatū condēnat ac interesse: sed illud ideo est: qz id legatū suū erat vñ nō erat cogēdus accipere examinationē: secus aūt in re nō sua sed debita: hoc fallit in cōtractibus innominatis vbi nō solum petit res debita: sed etiā interesse etiam si res extat ff. de prescript. vbi. l. naturaī. per to. Jtem si tempore sine extat res petita: sed postea anteq̄z eam tradat pereat. vel alꝰ ī possibilis sit, eius traditio: tm̄ interesse p̄stare cogeret. ff. si cer. pe. vinuz. z sic videt loqui lex. C. de ac. emp. si traditio. vbi dicit q̄ si p̄caria possidētis res nō tradatur q̄ debet cōdēnari ad interesse: p̄caria autem restitutio vix potest eē nisi post latam sententiā: imo post sniam habet aliquem terminū ad restituendū. ff. de iudi. si de. ff. qō me. cau. pedius. §. q̄ si homo. z no. s. de offi. dele. queren. ti. sed cōtra. ff. de ac. em. l. j. in p̄n. vbi dicitur q̄ si res vendita nō tradit ad interesse agit: sed expone. i. condēnatur ac si actū eēt. si autem factū est in obligatione ante moraī: agi nō pōt. ff. de ver.

ob.si ita stipulatus essem.sed postq̃ fuit in mora ꝓmissio facti si ue in totũ.s.q; trãsijt tẽpus quo edificari totũ potuit:siue in par te.s.q; trãsijt tẽpus quo pars potuit eẽ edificata:tunc habet du plicẽ viã stipulator.ꝓmã vt agat ad faciẽdũ vel cõplẽdũ opus ff.de no.ope.nũ.stipulatio.§.siue.ff.de ꝑscrip.ver.ob eam.C. de do.legẽ.secũda vt agat ad interesse.ff.de re.iu.si qs ab.ff.de ver. ob.quot.ff.rẽ ra.ha.l.ij.t.l.si indebitũ.tñ si ꝓmissor velit facere opus liberat ab interesse.ff.de ver.ob.stipulatiões.§.fi.t.l.con tinuus.§.itẽ q insulã.nisi iã sit lis cõtest. vel nisi multũ interẽt stipulatoris,vel nisi pena esset adiecta.ff.de ver.ob.si insulã.ff. si qs cau.t si post. Jtẽ no.q; si qs ꝑmo petierit rẽ dari vel opus fi eri t plus sit interesse q̃ cõsecutus est p ꝑmã actionẽ vel ecõuer sor:adhuc eadẽ vel alia actiõe aget ad id qõ residuũ est in altera. ff.p so.si qs penã.ff.de vi t vi ar.l.j.§.si fundum.nisi de bisque post li.cõtest.obuenire pñt.de illis enĩ vlterius agi nõ potest.C. de fruc.t li.exp̃.terminato. Jtẽ cũ.m.dicim⁹ q; tñ in rẽ ꝓmissa mãdabit sñia executiõi q̃zuis ꝓmissor paratus sit soluere inter esse.ff.de rei vẽ.q restituere.ff.de ver.ob.vbi nõ apparet.§.fi.nã dol⁹ t fraus nõ debẽt ei pdesse.s̃.de rescrip.ex tenore.az.tñ dixit cõtra:vt no.in sum.de ac.emp.(puniendũ.)t agek cõtra excõica torẽ cond̃.ex hac decre.vel offi.iudi.t pcedek ordine iudiciario: si vero peteret tñ absolutionẽ non est necesse vocari excõicatorẽ cũ sua nõ interfit.ij.q.vj.hoc etiã placuit:nisi vt instruak iudex a quo petik absolutio.s̃.de accu.cum dilec.(ꝓbabili.)puta q; credi dit citationẽ pueniss̃e ad citatũ:vel eũ nõ teneri legitimo impedi mẽto.iij.q.v.c.j.ff.si qs cau.l.ij.(idem.)excõicatus.(laudabilis.) alꝫ enim ꝓsumerek ex malicia feciss̃e:vt no.s̃.eo.cum illor.in fi. (existat.)excõicator.(excõicatiõis).i.q; inuste molestauit excõica torẽ.dicẽdo q; iniuste eũ excõicauerat.(t ipm.)excõicatũ.(ꝓbabi lis.)puta q; nõ credebat ꝓbatã causam qñ fuit excõicatus: nã in ordine de facili nõ pñt ꝓbabiliter errare.t est h̃ ar.bo.q; si qs ꝓ babilẽ causam litigandi habet q; nõ condẽnak in expensis.ff.de leg.ij.qui soliõ.§.etiã.(satisfacere.)no.q; excõicato nõ statim cum fuerit absolutus ab excõicatore statim debet ei ꝓcipere:sed pri mo cognoscet superior nõ ipe excõicator an iusta fuerit excõmu nicatio.s̃.de restitu.spo.l.fras.in fi.imo si ei ꝓcipiat anteq̃ cogno scak:appellare potest.s̃.de ap.quot.nihil enim ei ꝓcipi debet si i iuste excõicatus est:sed si iuste debet mandata recipere ab excõ municatore: t si alius cognouerit de iusta excõicatiõe.s̃. de offi. or.ad reprimen.sed dices nõne videk renũciare appellatiõi hoc ipo q; petit absolutionẽ ab eo.s̃.de ap.sollici.de offi.dele.gratũ. Rñ.nõ:q; quantũ ad excõicatorẽ nisi operak ap.siue enim sit ap. siue non:semp superior cognoscet de iniusta excõicatione:vt hic: sed valet ad causam ꝓncipalẽ trãsferẽdi ad superiorem:vt no.s̃. de rescrip.ab excõicato.(recognoscens.)excõicator.(reuocare.)si ne cautione:q; cũ cautiõe reuocare debet etiã vbi dubiũ est vt sta tim sequik.(reuocare.)miranꝭ aliq; iudex remittik ad reuocan dum sñiam cõtra id qõ legitur.C.sen. rescin. nõ pos.l.ij.ij.q.vj.h̃ placuit? Rñ.h̃ esse eaꝝ rõne: q; iudex q̃ excõicat tñ potest absolue re ob excõicatione t non pars cuius nõ interest q; sit excõicatus: secus in alijs sententijs t interlocutorijs quibus partes renũci are possunt:t ex quibus ius acquirik parti t actio:nam tũc ius t actionẽ parti quesitũ p interlocutoriã iudex auferre nõ potest.s̃. de elec.cũ dilecti.hinc est etiã q; pars nõ admittik ad cõtra dicen dum:sed est alia ratio:q; p sñiam excõicationis nullũ ius acqui rik alicui:fit enim in fauorem excõicati vt eius spũs sal.t c̃.ij.q.j. multi.nõ est ergo in eius lesione retorquenda.ff.de le.q; fa.ff.de ex.rei.iu.l.euidẽter.in alijs sententijs secus.ff. de re iudi.nullus. §.vlt.C.de re.cre.actori.vel dic idez in alijs sentẽtijs t interlocu torijs de expẽsis t hmõi.s.q; reuocari pñt ab eo q̃ eas tulit ante diffinitiuã sententiã etiã post q̃z p lapsum.x.dierũ transierit in rẽ iudicatã.t sic loquik.l.ff.de re iudi.q; iussit.itẽ ad h̃ facit.j. de re gu.iur.oĩs.nã sicut iudex ex officio suo sine solẽnitate iudicioꝝ condẽnat:t ex ipa condẽnatione oritur actio t ius partibus:sic t sine magna solẽnitate eã poterit reuocare. ar.iij.q.v.q̃s. t h̃ ipm bene sonare videk:tñ bene fatemur q; poterit appellare si sine iusta causa reuocet ꝑmũ mãdatũ:sed tũc iudex appellatiõis vel alius ꝓter eũ qui tulit interlocutoriã non potest reuocare nisi legitimo mõ,psequendo appel.vel petendo in integrũ restitutio nẽ:vel alijs modis quos no.s̃.de,pcu.querelaꝝ.de h̃ no.s̃.de ap. cũ cessante.de hoc no.s̃.de re iudi.q; ad.(reuocet.)no.iudicem re uocare errorẽ suũ.s̃.de ap.significauerũt.t.c.cũ cessante.(appel latiõi.)sicut sñia excõicatiõis trahit secũ excõicationẽ:nec impe dik p appellationẽ sequentẽ.s̃.de ap.pasto.sic sñia absolutiõis. Jtem ante sñiam absolutionis emissam in iudicio appellatio ta lis sit.s.appello:ne absoluas talꝫ: similiter nec impedit absolu tionem:q; nõ valet ap.a futuro grauamine.s̃.de ap.vt debitus.

tamen si ex iusta causa emittik ap.ab absoluente transferk negociũ ad superiorẽ t condẽnabik ad expensas t alia sicut si non est absolutus.(dubitari.)no.nõ solum ex ꝓbabili causa sed etiam du bia appellari.ar.ꝓtra.s̃.de ap.vt debitus. (cautiõe.) t sic iudex a quo est appellatũ post ap.de h̃ se intromittit.de hoc no.s̃.de ap. qua fronte.(subiacebit.)excõicatus.

Quesit.fecerint. q; aũt seruãt nõ sũt excõicati nisi sint ꝺ ꝑsonis h̃ ꝓtẽtis:nec mireris q; plus puniunk actores q̃z faciẽtes.si.s̃.ꝺ simo.ad ap.ar.xxiij.q.iij.q resistit. (libertatẽ.)ad itelligẽtiã hui⁹ decre.no.q; ecclĩastica libertas con sistit ĩ ꝑuil.sup spũalib⁹:t ꝑuil.sup tpalib⁹. Jtem ꝓsistit in ꝑuile gijs gnãlik ecclie ꝓcessis t etiã in ꝑuilegijs singularib⁹ cuiuscũq; ecclie.ꝑmo ergo dicimus de spũalibus q̃ nõ põt ꝓcedere:nisi so lus de⁹ vel eius vicari⁹:q̃le est:q̃cũq; liga.sup terrã t c̃. hoc eniz ꝑuilegiũ xp̃s petro ĩ ꝑsona ecclie ꝓcessit:tale ẽ etiã ꝑuilegiuz qõ ĩ oĩb⁹ dubijs iurĩq̃ p ĩferiores rõne iurisdictiõis hũane terminari nõ pñt:ad ecclĩaz recurrak.s̃.q fi.sint le.p venerabilẽ.ppe finẽ. tale est ꝑuilegiũ de decimis t ꝑmitijs t oblatiõib⁹.s.q; sint cleri coꝝ.xv.q.j.reuertimini:decime.s̃.de deci.tua. Jtez credim⁹ q; a deo h̃z ꝑuilegiũ ecclĩa q; ipa sola res ecclĩasticas administrare dz xcvj.di.si ipator.t q; ꝺ spũalib⁹ ius statuere t iudicare põt.xvj. cũ ad.t.c.deniq;. alia etiã mlta ꝑuilegia clericis data inuenies ĩ nouo t ive.te.sup spũalib⁹ etiã ꝑma ꝑuilegia ꝓtulit ecclie vicari⁹ xp̃i:vt de ꝟberatiõe clerici q; ĩcidat ĩ canonẽ.xvij.q.iij.si qs sua. t q; in legatis ecclĩarũ sufficiãt duo testes.s̃.de testa.relatũ. t sic multa alia ꝑuilegia inuenies in iure canonico ꝓcessa eccl̃ie ꝑ papã in tpali aũt generaliter t generalis ecclie solus ipator q; vniuer sis t clericis t laicis in tpalib⁹ ꝑesse dz:ꝑuilegiũ cõcedere p̃test xcvj.di.cũ ad vez.nisi in his q̃ ecclesijs ab ipis sunt donata t in quibus p eoꝝ ꝑuilegia muniunk q; in multis ꝓtingit: nã qñq; loc⁹ vel ecclĩa p ꝑuilegiũ ipatoꝝ h̃z emunitatem:vt.C.de epi.nemo. C.de his q̃ ad ec.cõfu.l.j.t.ij.t penul.t vl.C.de his q̃ in ec.ma. l.ij.C.de iude.ĩ synago.in auc̃. de alie. t emphi.§.hi.sunt etiam multa alia. Jtẽ ipatores ꝓcesserũt ꝑuilegia ecclie:ꝑm q; dicik:cõ gregatio fideliũ.C.de epi.audi.nemo.in auc̃.iusiurãdũ qõ ꝑsta tur a monẽte.C.de here.l.j.t.ij.t.l.cognouim⁹.t.l.qñ multi.si milik t mlta ꝑuilegia ꝓcedũt ipatores ecclie h̃z q; ponik ꝑ minis terio ecclie t clericis t collegijs.C.de sa.san.ec.l.j.t penul. t fi. ff.de ꝓsti.pe.eũ.§.iul.t.§.si actionũ.C.de here.ĩsti.collegium.in auc̃.de sanc.epi.§.ꝑh̃bros.t.§.si q̃ mulier. ĩ auc̃. de nõ ali.ĩ fi.§. si min⁹.ff.de mu.munez.ĩ auc̃.h̃ ꝓsti. ĩno.ꝑ.cõ.in auc̃.de ec.ti.§. ꝑ tpe.t de alie.t emphi.§.h̃ etiã.t.§.si voleonis.t.§. q; vo.t §.si vero alij.C.de sa.san.eccle.auc̃.hoc ius.auc̃.sed t per mu.t auc̃.item si prediũ.ꝑuilegia etiã spãlia cõcedunt summi pontifi ces impatores reges t principes tam ecclesiastici q̃z seculares singulis ecclesijs'prout eis placet ¶ his igitur sic sparsis nobis videtur q; in hac excommunicatione incidant qui veniunt con tra libertatem vel priuilegium dei vel imperij vel imperatoris super tempoꝝalibus vel papa super spiritualibus libertas enĩ data est eccesie vniuersali non singulari siue sint data locis siue collegijs t personis siue etiam congregationi fidelium. in hoc tamen aliqui contradicunt:sed siquis venerit contra priuilegia data singularibus ecclesijs non credimus in hunc canonem in cidere:non enim dicitur quis facere contra ecclesiasticam liber tatem:lz faciat contra libertatem huius eccesie vel illius singula riter.(consiliarios.)si dederit consilium quod seruetur. Jtem di cunt quidam t si contrariũ consilium dederit q; debet dimittere dignitatẽ suã vel officiũ:nisi destruak statutũ si habet potestatez destruendi.s̃.de emu.ec.aduersus:ꝑus dictum plus placet quã tum ad consiliarios t alios qui nõ habent potestatẽ destruẽdi. (edite) j.eo.grauẽ.cõtra.so.h̃ supplenda est per illam: nam qui faciunt statim sunt excõicati:vt hic.officiales aũt consiliarij non sunt excõicati nisi seruauerint vel negligentes fuerint ea de suis capel.delere:vt in decre.cõtraria dicik:siquis.qñ voco euz negli gentem.dico q; q̃z cito sciuit t cognouit cẽ cõtra libertatem t nõ deleuit vl officiũ nõ dimisit:adhibito tñ aliquo modico ĩteruallo q; forte ĩ nocte ꝑmo sciuit t ĩ magno festo qñ nõ potuit ꝓgrega re ꝓsiliũ vl qñ erat ĩ graui ĩfirmitate:sunt ergo relinquẽda h̃ ar bitrio boni viri:alꝫ iudicis.ff.de ver.ob. cõtinuus.si aũt ignora ret statutũ eẽ ꝺ libertatẽ eccl̃ie nõ incideret ĩ excõicationem q̃ nõ ca dit nisi ĩ ꝓtumacẽ.xj.q.iij.certũ.t que nõ nisi ꝑ magnis crimi nib⁹ est infligẽda:ignoraꝝs aũt nõ peccat.C.ne.s.bap.ite.l.ij.ff.ꝺ pe.vltimi.C.de sic.l.j.lz puniak alꝫ qui ignoraꝝs peccat.C.ne sa. bap.ite.si qs bap.s̃.eo.monachi.t.c.ꝑ illoꝝ.

¶ Canonica.

Uenerabili.f. suspensiõis. ab officio.(ad cautelã.)qz erat lata post appellationẽ ẽ.eo.p tuas.(ad cautelam.)ħ relaxatio fit vt possit cõ municare sacramẽtis ꝛ etiã interesse negocijs eccliasticis non ꝓ pter ħ ꝙ possit agere:nõ enim in hoc est similis excõicatio de quo spãliter ꝓhibitũ est ꝓpter periculũ participatiõis.ẽ.de ex.excep. (iuramẽtũ.)no.interdictũ absolui cuz iuramẽto:ꝛ hoc est verum vbi absoluendus est ab interdicto lato ab hoĩe:sed si eẽt interdi ctũ latum a iure vt in simoniaco vel in notorio fornicatore:lz alĩs necessaria sit dispensatio:vt no.ẽ.de coha.cle.sicut.ꝛ in simonia cũ manus ipositio ꝛ dispẽsatio.j.q.j. statuimus. non credimus ꝙ nedũ iuramentũ:sed nec absolutio aliqua est necessaria:ꝛ hoc ius fallit in excõicato a minori excõicatiõe.ẽ.eo.nuper.in fi.ꝛtĩ a iure suspensus est:vt ibi dicit:ꝛ est ħ ea rõne:qz peccauit scien ter.si aũt nõ solũ a iure:sed etiã ab homine eẽt intẽ dictus ꝛ nõ sua culpa:ꝛ hoc certũ eẽt:nec iuramẽtuz nec absolutio est necessa ria cũ nõ fuerit ligatus apud deũ:sed si dubitat an sua culpa ceci derit interdictũ:tũc est necessariũ iuramentum:vt ħ.ad hoc.j.de ver.sig.ex parte.in glo.j.sed iudex.in fi.

Dñauẽ.in cõsiliarios. Vi nõ erãt ex cõicati:qz nec fecerãt nec fieri mãdauerãt:nec in mo ra erãt delẽdi vel officiũ dimittendi:vt no.ẽ.eo.noue rint.(cõsiliarios.)iste ꝑsãles ꝑsone excõicant ꝓ ꝓprio delicto.vni uersitas aũt nõ potest excõicari:qz impossibile ꝙ vniuersitas de linquat:qz vniuersitas sicut est capitulũ populus gens:ꝛ hec no mina sunt iuris ꝛ nõ ꝑsonarũ:ideo nõ cadit in eã excõicatio. Jtẽ in vniuersitate sunt ꝛ pueri vnius dici. Jtẽ eadẽ est vniuersitas que est tpe delicti ꝛ que futuro tpe quo nullo mõ delinquunt:cẽt aũt mltũ iniquũ ꝙ hmõi q nullo mõ delinquũt: excõicant.xxiij. q.iij.si habes.j.eo.romana.§.fi. Jtẽ vniuersitas nihil potest fa cere dolo.ff.de do.si ex dolo.§.j.fatemur tĩ ꝙ si rectores alicuius vniuersitatis vel alij aliqõ maleficiũ faciũt de mãdato vniuersi tatis totius vel tãte partis ꝙ inuitis alijs maleficiuz fecerint vel etiã sine mandato fecerint:sed postea vniuersitas ꝙ suo nomine erat factũ:ratũ habet ꝙ vniuersitas punict ꝑãli pena suspẽsio nis ꝛ interdicti.xvij.q.iij.vxor.ꝛ.c.miror.ẽ.de spõ.nõ est.ꝛ etiã ꝑali:puta pecuniaria.ff.qõ me.cau.metũ.§. aĩa duertẽdũ.ff.de vi ꝛ vi ar.si vi.xxiij.q.iij.dñs. Jtẽ pena capitali vel mortis vłre legatiõis nõ puniet vniuersitas si contra eã agat criminaliter.l. cornelia de sic.vel.l.iul.de vi pu.vel quacũqz alia.sed pena capi tis mutabit in pecuniariã:vt.ff.de his ꝙ no.infa.qd ergo.§. pe na.qdã tĩ dicũt ꝛ forte nõ male:ꝙ ꝛ si possit cõtra vniuersitatẽ agi ciuiliter vi bo.rap.ꝛ.l.aql.ꝛ iniuriarũ.ꝛ alijs hmõi ꝙbus ir rogat pena pecuniaria:nõ tĩ potest cõtra eam agi criminaliter: sniã aũt cõtra vniuersitatẽ mãdabit executiõi in bonis vniuersi tatis si habet alia cõia ꝛ si nihil habet cõe:ꝓuabit ꝓuilegio vni uersitatis:vt vlterius non sit vniuersitas:ꝛ sic patiet capitis di minutionẽ.ff.q.mo.vsufru.amit. si vsufru. Jtẽ dicũt qdã ꝙ fiet collecta ꝓ soluẽdis hmõi penis ꝓ libram ꝛ soliõ.ꝛ ab ista collecta erũt immunes illi q̃ cõtradixerũt maleficio:pueri ꝛ alij q̃ oĩno sũt sine culpa.alij tĩ dicũt nullu3 ab hoc eximi. Jtẽ ꝓ peccato vnius punit alius infamia.xj.q.j.§.verũ.itẽ seruitute.vj.q.viij.cũ mi lite. Jtẽ videt ꝙ etiã in corpore puniat qs ꝓ alio.j.q.iiij. item ꝓ peccato.sed ꝙ ibi dicit verũ est ꝙ a deo corporaliter punit vnus ꝓ alio q nouit abscondita ꝓsentia ꝛ futura:ꝛ ideo ex iusta cau sa punit vnus ꝓ alio ne eum in vitio imitet.j.q.iiij.§.si obijcit.in fi.homo aũt hoc nõ potest. Jtez pena eterna nunq̃z punit vnus ꝓ alio.j.q.iiij.c.j.ꝛ.c.iam.(decetero.)no.in odiũ constituentium tractus futuri temporis ptinere ad iudicẽ.de hoc no.ẽ.de ꝑcur. auditis.(statutarij.)isti sunt excõicati ipo iure.ẽ.eo.nouerit ꝓua tos.)ad hoc.ẽ.de pe.c.vlti.

Quam volũtate.nõ incurrit. ẽ.eo.cũ desideres.no. casus vbi licet cõicare excõica to.(incidẽter.)que nõ faciũt neq̃z ad absolutionẽ neq̃z ad salutẽ.(elemosynas.)no.elemosynas recipi ab excõmunicat]: ꝛ idẽ dico de decimis.arg.ẽ.eo.v.fame.xj.q.iiij.qm̃. nec in illis attẽdit malicia ꝑsone cũ decime sint debite:ꝛ de elemosynis cõe ꝓceptũ est ad oẽs.lxxvj.di.nõ satis.in fi.ꝛ excõicatis in omnib9 suadẽde sunt elemosyne vt ꝑ eas venire ad penitentiã mereantur.xxvj.di.deinde.in fi.oblatiões aũt a tam malis ꝛ famosis ꝑ sonis nõ sunt recipiende:vt no.ẽ.de dec.ex trãsmissa. Jtem nec elemosyne nec decime noĩatim sunt recipiẽde de illicite quesitis ſ.vt ipe res illicite decimentur:sed de fructibus eoꝝ cuz sint reales i.decime licite accipiunt:vt no.ẽ.de dec.ex trãs.rõ aũt quare re cipiunt elemosyne ꝛ nõ oblatiões a ꝑfidis est:qz oblatiões fiũt in eccliã ꝛ in publico:ꝛ sic cõsolatio eẽt eis si reciperent eius ob latiões:sed elemosyne fiũt in occulto:decime aũt licite recipiunt: qz de iure debent:vt supra dictũ est.mortua aũt que dant ꝓ ani ma nõ sunt recipienda cũ nõ sit ꝓ eo orandũ.lxxxix.di.c.fi. sed si alĩs nõ ꝓ anima in testõ excõicatus aliqd relinquat eccliẽ.(recipi et.)nõ enim ꝓhibet excõicatus testari. (ꝑsertiz).i.tm̃.ꝛ est ħ speci ale:qz licitũ est mittere in euz casum quo oportet eũ elemosynas de rapina accipere cõtra id qõ est.j.q.j.nõ est pu.ꝛ est ħ ea rõne: qz cũ sint negocioꝝ suoꝝ gestores viuere possunt de suo:in ħ aũt cõtra ius ciuile agunt:qz nõ debent sibi sua auctoritate recipere. ff.qõ me.cau.extat. Jtem qz hoc possunt cõtradicente exspolia to.C.de neg.gest.l.vlti.(officij.)hi enim siue subditos peccãt:nõ incidunt in canonez:repete que diximus.ẽ.eo.veniens.(officij.) forte qz custodit choꝝ ꝛ nõ habet dignitatẽ.(ꝓlationis.)hoc ĩtel ligitur de habentibus dignitatem.

Dñ concubine.crimine. ẽ.eo. nup. Uobis collata. a iure sicut sacerdo tibus.ẽ.eo.nup.sed dices quomodo inducet ad eccliaz cũ ipe sit ꝑuatus? Rñ.nõ inducet:sed sniam absolutiõis ꝓfert ꝛ erit so lutus:non enim est necesse excõmunicatum minori excõmunica tione introduci in eccliam sicut nec iurat.ẽ.eo.nuper.idẽ est etiã si ab homine potestas hmõi concedat.vel dic hunc nõ ꝑuatũ in gressu eccliẽ:sed cõione sacramẽtoꝝ tm̃.iij.q.iij. engeltrudã. de hoc no.ẽ.eo.sacra.(huius.)minoris nõ expirat potestas.

Dermittim9.ex ministris. cũ tm̃ ministris ħ ꝓuilegium concedat nõ extendi tur ad alios:nec videt ꝙ possit alys cõmittere.ẽ.de offi.dele.c.vlt.§.vlti.vel dic ꝙ possunt mandare alys ꝙ celebret:qz ꝙ ꝑ alios facit:ipe facere videtur.ff.de admi.tuto. ita.§.gessisse.ẽ.eo.mulieres.

Quãuis inci.ĩfirmitate. Etiaz ex q̃ ñ imineat piculũ mortis vt podagra vel q̃rtana febris. (inimicitia.)que timeat in via.(inopia.)vt si ita paup est ꝙ nõ possit habere expẽsas itineris:nã non est sibi ꝓcipiendũ vt mẽdicet.C.de men.va.l.j.(senili.)nã si senex sit:lz fortis vide atur ad subeundũ laborẽ:tñ qz periculũ est absoluitur. (seu alia) mẽbroꝝ destitutionibus ipedit.ẽ.eo.ea.(ipedimẽto.)qz tenetur in vinculis.(retrabat.)in his casibus absolut excõicatus ꝓ vio lenta manuũ iniectiõe:sed si alĩs sit excõicatus a iudice vel a iure põt absolui in mortis articulo.ẽ.eo.a nobis.in fi.sed in alys casi bus ꝙ hic ponunt minime:sed ab excõicatore tm̃ absoluẽdi sũt. (beneficio.)sicut hostiarius.ẽ.eo.si ꝟo.j. (ꝑali.)sec9 in laborãtib9 ꝑpetuo:illis enim nunq̃z ꝓcipiet ꝙ ad se.ap.accedãt.

Qui quis ꝛc.

Ueris.

Quam medicinalis excõicatio.)qui daz intelligunt banc constitutionẽ nõ habere locũ:nisi vbi in certam personaz ferat sniã:ꝛ ħ lz cuilibet videre ex pluribus verbis in hac decre.positis.alij intelligũt hãc decre.etiã si gene ralis ferat sniã:qz generaliter loquit ħ sine exꝑssione persone ꝛ de futuro vel de ꝓterito:qz semper est exprimenda cã excõicationis ꝛ in scriptis ferẽda:lz nõ exꝑmatur nomẽ excõmunicati.ar.j.e. romana.§.caueãt.(in scriptis.)sicut ꝛ alie sniẽ.ij.q.j. in ꝓmis.in fi.siue autẽticis siue ꝓuatis:vt no.ẽ.de ap.cordi ꝛc.(ꝓferat.)sen tiã excõmunicationis.(ꝛ causam.)excõicationis.(exemplu3.) ħ vult dicere ꝙ infra mensem qñcũqz fuerit requisitus semper de bet dare exemplũ scripture dũmodo competenti loco ꝛ tempore petat:si enim dũ equitat vel qñ dicit officiũ diuinum vel in nocte peteret:ridiculũ eẽt dicere ꝙ tunc dare teneret. Jtẽ post requisi tionẽ expectare debet aliquo tẽpore:nõ enim debet ire cuz sacco paratus.ff.de sol.nam his. post mensem aũt licet dare teneat ꝑ dictũ exemplũ sicut alia acta cause:nec tm̃ incidit in penã cõstitu tionis huius si nõ det:ꝛ est ħ vt puniat negligẽtia excõicati.(cau sam.)spãle est in casu isto:secus in sentẽtijs diffinitiuis.ẽ.de sen. ꝛ re iudi.c.sicut.(ꝓscribat).j.eo.romana.§.caueãt.(autentico.)ꝙ si signũ autẽticũ.no.ẽ.de fi.instru.c.ij. (suspẽsum.)ꝑm tenorẽ cõ stitutiõis.j.eo.qz.(a diuinis.)ħ est cã quare incurrit irregularita tẽ iste si post hanc suspensionem celebret:siue enĩ suspendat a di uinis siue ab officio siue ab executõe officij siue a celebratiõe mis

se siue a quolibet alio huiusmōi irregularis est si ꝓtra interdictū faciat vt hic.s.de re iudi.cū eterni.xj.q.iij.si quis epūs.secus autē dicunt quidā ꝛ forte nō male si suspendit a pōtificalibus: q; tunc licet celebret etiaz in pōtificalibus:tamē nō erit irregularis.nam hoc iure nō cauet ꝛ pene nō sunt extēdende de pe.di.j.pene. Jtez pōtificalia nō sunt de substātia ordinis nec officij:quia ꝛ sine eis quodlibet officiū fieri pōt. Jtem dicūt ꝛ si suspendit ab ingressu ecclesie.nam hoc nō est suspēdere ab officio cū etiam extra ecclesiam possit celebrari.idem etiā dicūt si suspendit a sacramentoꝝ participatiōe:ꝛ hoc exꝑsse habes.s.de cle.ex.mi.si cele.ꝛ hoc est de iure:q; nō est ordinis vel officij nō participat sacramētis: qa etiam laici eis participāt.ꝛ idem dicūt etiam si sit ꝓuat⁹ a collatione sacramentoꝝ:quia ꝛ collatio sacrāmēti alicuius vt baptismi fit etiam ꝑ laicū.de con.di.iij.item etiā sine aliqua solēnitate officij conferunt sepe sacramenta ecclie. Jtem hic lz aliqñ sequat a suspēsione.s.quia celebrare nō pōt:nō tñ ex natura suspensiōis sed ex quadam accidentali ꝙsequentia ꝛ his rōmbus excōicatus minoꝝ excōicatione nō fit irregularis si celebrat.s.de cle.ex.mi.si cele.notoꝝius enī fornicatoꝝ ꝛ simoniacus bene fiūt irregulares si celebrāt:q; ipsi sunt suspensi a canone:licet nō ab hoīe in ordine suo ꝛ officio celebrādi.vt no.s.de excel.pla.tanta tamē diuina audire possunt:ꝛ hoc satis exꝑsse innuit.j.e.c.vbi dicit exequi sicut ꝓius.(Sentētijs)que fiunt ab officio ꝛ beneficio vel a sacramentis.nam in alijs interdictis secus.de hoc no.s.de ap.ad hoc. (Jrregularitatē.)quia ergo ꝑ canones cautum erat in excōmunicatis celebrantib⁹ diuina officia sciēter ꝛ in contemptu clauiū vt irregularitatez incurrāt.vt.xj.q.iij.si quis episcopus dānatur.si quis epūs in ꝙsilio extendit ħ ad suspensos optima ratione: quia quo ad executionē diuinoꝝ nō est differentia inter excōicatos ꝛ suspensos:quia isti ꝛ illi excludunt a diuinis: sed sicut in excōicatis requiro contemptū vt irregularitas incurrat ꝙ notant illi canones.nam vnus dicit ausi fuerint:alius dicit ꝓsumpserint: sic ꝛ in expēsis.vnde eos reddit ꝓbabilis ignorātia excusatos.crassa ꝛ supina vel erronea habilitat ad dispensandū.vt.s.de cle.ex.vt depo.mi.aplice. (Latorē) finie suspensum istud temperat in epis ꝛ superioꝝb⁹.j.e.quia ꝛ ibi de hoc in glo.q; forte. (Pontificē).s. de sen.ꝛ re iudi.cū eterni.(Pena).xxxviij.di.qui ea.vbi de hoc.

Olet a nonnullis ꝑ superiorem.) eius qui tulit sniam excōicationis.ille enī solus qui est primus ꝛ immediate superior excōicatori pōt ad cautelā absoluē siue sit epūs siue archiepūs vel patriarcha. delegatus vero a supioꝝe siue sit delegatus a papa siue alius cui cōmissum est negociū principale vel cā appellatiōis etiā sub illa forma si inuenis sententiā excōicationis lataz post appellationez legitimā denūcies eam nullā:nō poterit absoluere ad cautelā:q; nō est ei ꝓmissum.archiepi autē nō possunt absoluere ad cautelā subditos suffraganeoꝝ suoꝝ nisi qñ ad eos appellat cum alꝫ nō habeant iurisdictionē in eos.(Vllam) quia lata est post appellationē vel ex quacūq; alia causa que si esset vera faceret nō tenere excōicationem.ꝛ tunc habet locū hec absolutio ad cautelā qñ cōfitetur excōicatus excōicatorem fuisse iudicē:sed sniam dicit nullam ex aliqua iusta cā.sed si diceret sniam excōicationis nō tenē: quia nō erat sibi collata iurisdictio per lras:quia false erant vel alꝫ nulle:vel quia alꝫ iudex nō erat:nō habet locuz absolutio ad cautelā in iudicio:sed si extra iudiciū consiliū aīe requirat dicēs: domine licet excōicator meus nō ꝓbet se iudicē meū:ꝛ ideo ꝓnūciatum sit eius sniam nullā:tamen ego dubito.immo credo ꝓbabiliter q; iurisdictionē sup me habuerit.Rñ.ei q; hic tutioꝝ pars tem eligat ꝛ nō obstante sententia lata ꝑ se faciat se absolui ꝛ emēdam ꝑstet si pōt fieri sine iniuria alterius:tunc absolutionē recipiat occulte sed nō satisfaciat.ꝛ si excōicator nollet absoluere sine satisfactione alterius iniuriosa:tūc superior absoluat.si aūt haberet violentaz ꝓsumptionē vel conscientiam q; esset suus iudex: tunc in omnē euentū petat absolutionē ꝛ etiā satitisfaciat.ar.ad ꝑdicta.s.e.inquisitionē.alij dicūt q; etiam si dicit excōicatorē nō fuisse iudicē:tamen impēdenda est absolutio ad cautelā.(Cōtra dictionis) no.si cōstat legi.appellationē ꝓcessisse sniam excōicationis siue ex confessione partiū siue alio modo nō est necessaria absolutio ad cautelā:sed ꝓnunciat sententia nulla.s.de offi.del. cum cōtingat. Jtem si cōstat appellationē nullaz ꝓcessisse sniam excōicationis vel nullā iustā causam subiectā appella. nec tunc similiter absoluēdus est ad cautelā.immo nō est audiēdus nisi ꝓmo absoluat.s.e.per tuas.sed si dicat:domīe: ego appellaui ꝛ ex iusta causa.sed nō possum hoc de facili docere: tūc habet locū absolutio ad cautelā vt hic.ꝑmissa tñ cautione q; si apparuerit eum iuste excōicatum q; satisfaciat.s.e.venerabilis.ꝛ dicimus q; non sufficit dicere:ego appellaui ex iusta causa:nisi causam exprimat: vt per expressionē eius melius instruat iudex ad qō maxime laborare debet.xxx.q.vlt.iudicantē.si autē appellans diceret:dñe: ego appellaui ex iusta causa:sed nō possum ꝓbare:tunc etiam nō est danda absolutio ad cautelā: quia in iudicijs nō valet veritas nisi ꝓbata:secus autē in cōsilio anime.(Absolutionez) que venit scilicet.q; nō statim dat absolutio quādo cōtra petentē absolutionem ad cautelā obijcit q; ꝓ manifesta offensa est excōicatus: vt hic in eadē decre.dicit.(Non negatur) vocatis tamen ꝓius qui vocandi sunt. (Absolutio) ad hoc.s.de excep.apostolice.in text. ꝛ in glo.ꝛ maxime in glo.ex hoc loco que videt corrigere glo.s. e.c.que incipit.quia tamen absolutio ad cautelam habet locū nō solum in iudicio.s.e.ꝓ tuas.sed extra iudiciū.s.e.venera. dūmodo excōmunicatus cōfiteatur excōicatorem suū iudicez: sed si negaret excōmunicator suū iudicem:quia diceret se exemptū ꝛ ꝓpter hoc appellaret: vel etiam sine appellatione fert sententia excōmunicationis in eum.dicunt quidā in hoc casu q; nunq; cōpetit absolutio ad cautelā cum ipse excōmunicatus dicat excōmunicatorem nō fuisse iudicem ꝛ si queras quomō ꝓuidebit huic excōmunicato ne vitet.Rñ.quia excōmunicatus vel ꝓsequendo appellationē vel ꝑ simplicem querimoniā petet a superiore q; faciat excōicatorem de facto reuocare sententias sicut de facto ꝓcessit vel quia exemptus est:ꝛ tunc oportebit eum ꝓbare exemptionem anteq; excōicator cogat reuocare de facto suaz sententiā vel ꝺocipsuz petat qui eam ꝓtulit nō seruato ordine iuris: puta quia noluit dare terminū ad ꝓducendū priuilegiū vel testes:ꝛ tunc hoc solo ꝓbato cogēt reuocare de facto quantū de facto ꝓcessit:ꝛ si cōtrarium dicas satis sequet magna absurditas q; quicū q; excōmunicatus dixerit se exemptū q; nō remittat ad excōicatorem sed statim absoluat.alij tamē dicunt ħ dandā absolutionē ad cautelam ꝛ nō ad suam qui de ea nō curat tanq; a non suo iudice ꝓlata:tamen debet dari ad cautelā aliorū vt ei secure cōmunicent.ꝛ etiam vt ipse excōmunicatus nō patiat lesionē ab alijs. ꝓmū dictum magis placet.licet aliquādo raro:tamen posset ex officio suo.ꝛ papa maxime de iure habeat absolutionem facere. (Manifesta.) vt si iussus voluit maleficiū emēdare.vt.j.de ver. sig.ex parte.ꝛ idem puto in alijs iussibus iudicis qui in faciēdo consistunt: vt cum quis iussus rem restituere non paret.vt.ff.de rei ven.l.qui restituere.item cum iussus exhibere non exhibet.vt ff.de ap.l.creditor.§.iussus.in his iussibus ꝛ similibus qui vt dixi in faciendo cōsistunt.cōtemptus dicit offensa que si fuerit manifesta.necessariū est vt ante absolutionē sufficiens prestaret emēda.secus est in iussibus qui inueniēdo cōsistunt in quibus cōtemptus dicitur cōtumacia:ꝛ tunc ad absolutionē faciendā vel obtinendam sufficit cautio.ꝛ idem est cum dubia sit offensa vt hic.ꝛ in predicta decre.ex parte.(Octo dierū) iste terminus octo dierū datur ad probandā manifestā offensam.i.aliquod factuz manifestum quod in sua natura sit iniuriosum.dūmodo tale sit qō sufficeret ad faciendā excōicationez si aduersarius nihil probaret. ꝛ hoc sufficit excōmunicatori vel aduersario excōicatum ꝓbare infra octo dies.nam si ꝓbatione hac facta vel etiam ea pendēte excōmunicatus petat prolixioreꝝ terminū vt ꝓbet q; nō iniuriose faciebat illud ꝓ quo excōmunicatus est sed vtens iure suo:tunc non absoluet excōmunicatus eadez causa qui infra octo dies nō probauit manifestā iniuriā:quia nō fuit in culpa.immo aduersarius ꝑstitit causaz huic dilationi ꝛ maiori que etiam mihi ꝓdesse debet intñ q; etiam si excōicator petere pōt maiores dilationes vt probet iusticiā suam sup excōmunicatione ꝛ id mihi prodesse debet.C.de in integ.resti.petendū.nec sufficit ꝓbare excōicatori iniuriā factam nisi probet eam manifestā: quia sicut dicit hec decre.hoc capituluz ꝓbare debet.hoc valet in exceptione spoliationis ꝛ in alijs locis vbi certus terminꝰ prefigit ad aliquod ꝓbandum. Jtem videt q; licet iniuria sit manifesta:sed de satisfactiōe est discordia:quia excōicatus dicit minorē satisfactionez sufficere quā excōicator petat vel aduersarius: tamē ꝓpter hoc nō diu est tenendus excōicatus in excōicatione sed ad arbitriuz iudicis debet ꝑstare cautionez pignoratitiā vel aliam ꝛ absolui.ar.s.de eo qui mit.in pos.cum venera.(Pro manifesta)per hoc dixerūt quidam q; si aliquis est excōicatus:quia ordinariū nō admisit ad visitationē.petat absolutionē ad cautelā dicens: domine: ego sum liber a visitatione per priuilegiuz vel ꝑ script.q; statim danda sit sibi absolutio ad cautelam.sed nobis videt cōtra:q; sic ꝓbo.cōstat q; manifesta est offensa de iure ꝓ qua iste excōmunicatꝰ est: scilicet ꝓtumacia recipiēdi ordinariū ad visitationē.s.de ꝑscrip. cum ex officij.ergo nō debet absolui nisi ꝓcedat emēda.j.de ver. sig.ex parte.nec obest si dicit nō manifesta offensa:q; dicit se ꝓ legiatum vel ꝑscripsisse cōtra ius cōmune: qa stabo iuri cōmuni

nec eum absoluã quousq3 probet se contra illud munitũ.⁊ h̃ satis bene sonat littera ista.⁊ idem videt dicendũ quando petit absolutioné ad cautelã ab excõicatione quã dicit latã post appellatione.nõ enim statum absoluet nisi primo probauerit se appellasse ex legitimis causis.s̃.de ap.romana.§.j.⁊.ij.(articulo.)super eo sc3 an causa appellationis sit vera.nã q̃dm querit an sit apellatũ vel alias dicit appellationé nõ interpositã ex iustis causis nõ est eis cõicandũ ⁊ extra iudiciũ.ar.s̃.de ap.ro.§.j⁊.ij.s̃.e.p tuas nisi forte modico tpe dũ querit aduocatos vel alias sarcinulas ꝓponit ꝓpter cãm.ar.ff.ex q.cau.ma.ab hostibus.§.fi.item quãdo ꝓstat appellatũ ex legitima cã licet dicat falsa semp infra tps q̃ pot prosequi appellationé.est enim cõicandũ ⁊ nõ postea. sed secus é qñ sñia ex alijs causis dicit nulla:puta q2 dicit excõicatore nõ iudicé vel se exemptũ vel tũc distinguo:q2 aut qui dicit sñiaz nullã:habet ius ꝯmune ꝓ se:vtputa q2 de aliena dioc.⁊ tũc pendente articulo probationis ⁊ an semp quousq3 pronũciet sentẽtia iusta debet ei cõicari nõ obstãte tali excõicatõe etiã si sit iusta sñia excõicatõis nisi eẽt mãifestũ q̃ sñia excõicatõis esset iusta.si aũt ius cõe hz contra se non est ei cõicandũ nisi ꝓstaret q̃ excõicatio eẽt iniusta.ar.j.de ap.sollici.⁊.c.dilectis.in fi.⁊.s̃.de clec.venera.⁊ facit ad h̃.s̃.de rescrip.cũ ꝓtigat.quid aũt iuris sit de his q̃ facit in medio tpe iste in quez lata é sñia etiã si post ꝓnũcietur excõicatio iusta.no.s̃. ỏ excep.pia.alij dicũt ⁊ vt videt melius q̃ etiã si ius cõe hz ỏ se iste excõicatus tñ ei cõicandũ é dũ est in probatõe illi⁹ articuli an sit liber vl exempt⁹.nã graue eẽt q̃ ego õbere eũ vitare⁊ excõicatũ de ꝑcepto iur.j.⁊ tñ si peteret a me ꝓsiliũ vtz dẽat petẽ absolutioné tanq̃ excõicat⁹.⁊ sic p ꝓñs ꝓfiteat se non liberum vel exemptum id preiudicium perpetuum ecclesie sue deberem ei consulere q̃ nõ peteret absolutionez ne perpetuo ecclesie sue preiudicaret.⁊ sic p tale ꝓsiliũ qõ est bonũ dans incideret in maiorẽ excõicationé:q2 cõicat excõicato prestãdo ei consiliũ ⁊ auxiliũ in eo pro quo excõicatus e.s̃.e.nup.sed oppones q̃ modo é h̃ q̃ differs huic dare absolutionẽ:q2 dicis manifestaz offensam ⁊ tamen non dimittis ei cõicare ꝓpter manifestam offensam.so.aliud é dimittere facere gratiã aliud é facere iniuriã. nam primũ.s.cessare a gratia.licet vbi aliquis alij denegat illud ad qõ ỏ iure cõi teneat:q2 probabilis ⁊ quasi vehemẽs ꝑsumptõ est ꝓtra eũ.⁊ ideo ei propter hoc excõicato ꝑ manifesta ⁊ petenti absolutionẽ ad cautelã dãda nõ est absolutio ad cautelã que é tñ de gratia vel magis de iure gratioso.s.qõ inductũ é ꝓtra cõez rationem.⁊ ideo non est extendendũ.ff.de ꝓsu.quivoca.nam de iure esset q̃ anteq̃ preberet ei hmõi absolutio ad cautelã que vera absolutio est q̃ constaret de principali an esset liber an nõ.sed ar.contra videtur in hac eadẽ decre.vbi dicitur q̃ sine cõtradictione absolui debet sed supple sine contradictione partis aduerse.sed iudex ex causa bene debet aliquãdo ab absolutione cessare secundũ aũt.s.facere iniuriam nunq̃ licet.sed facere iniuriã esset si ego vni parti crederez in preiudiciũ alterius.sed constat q̃ in hoc casu excõicator est pars ⁊ vt pars excõicauit ⁊ excõicatus est alia pars.ergo excõicari credere nõ decet.si aũt excõicasset vt iudex ⁊ excõicatus diceret nullã excõicationem:puta quia post appellationem sit lata.vel quia expressit errorẽ in sentẽtia. tunc dicunt quidã q̃ interim quousq3 constat an sententia teneat vl nõ. non est ei cõicandũ.s̃.e.per tuas.s̃.de renũ.in presentia.sz nobis hoc non videtur.nam semper quousq3 excõicatus est in probando q̃ excõicatio nõ tenet:semp licet ei cõicare.nam q̃ sententia iudicis sit iusta.est presumendum.vt in decr.in presentia.sed q̃ sit aliqua iniuria.non est presumendũ in iniuriã alterius.licet sit ꝑsumendũ quo ad denegandã gratiã. item ex presumptionibus non est iudicandũ nec aliud in alterius preiudiciũ faciendũ. sed ex presumptionibus bene est a gratia abstinendũ.alij dicunt q̃ etiã anteq̃ incipiant probationes recipi super' causis appellationis an sint vere vel false:immo etiam anteq̃ incipiat prosequ causam appellationis semper quandocunq3 dicit ille cui obijcitur excõmunicatio.ego premisi appellationem:admittendus é cum protestatione illa:quia alij non intelligunt secum coeligere vel concelebrare si est excõmunicatus sed non repellunt euz propter reuerẽtiam eius ad quem dicit se appellasse vox tamẽ eius prestabit auxilium si iusta appellatio precessit ⁊ nõ alias nisi notorium esset appellationem non tenuisse. quia tunc non solum vox excõmunicati non prestabit suffragium.sed etiam vox collectorum qui sponte admiserunt cum etiam cum protestatiõe non valebit.s̃.de procura.c.fi.de bis.no.s̃.de elec.illa.s̃.de appel.dilec.in fi.⁊.c.solliciti.in his autem dubijs multum valet protestatio.vt.s̃.de consti.cum.ꝛ.⁊ de elec.cumana.in priuata autez familiaritate ⁊ maxime in occulto.vbi nullum sit preiudicium ei q̃ dicitur excõmunicatus ex vitatione tutius est vitare eum.xxyj.q.j.quid olim.xj.q.iij.cuꝝ.sed in electionibus ⁊ alijs vbi fieret ꝑ iudicium ex vitatione tutius est eum admittere cum protestatione q̃z vitare.ar.vj.q.ij.c.ij.si autem presens est quando excõmunicatur vel denunciatur excõmunicatus ⁊ nihil dicit de appellatione premissa vel de alio q̃ reddat sententiam excõmunicationis nullam tunc valet electio facta eo absente.nec cassabitur ꝓpter predictum contemptũ:quia in culpa fuit q̃ de iure suo nihil protestatus est ⁊ capitulum non fuit in aliqua culpa.alias autez si ꝓtempta protestatione excõicati vel denunciatione excõicatoris eligant ⁊ valebit electio si in veritate erat excõicatus et cassabitur si excõicatio nõ tenebit vel propter precedentem appellationem vel per aliã causam.s̃ de ap.dilectis.in fi.imo plus videtur q̃ si eꝑs excõicet aliqué absentẽ in presentia capituli ⁊ pretẽdit iustã cãm excõicatõis ⁊ ꝓtumaciã excõicati tñ capituluz citabit illũ sic excõicatũ vt veniat ad eligendũ:q2 forte cãs habz q̃re nõ teneret excõicatio.tamẽ satis credo q̃ ex quo ordinari⁹ sic eũ excõicauit q̃ capitulũ in litteris salutationis eũ non salutabit.q2 presumo pro sententia ordinarij in his leuibus ⁊ parũ preiudicialibus.ar.xj.q.iij.cuꝝ.s̃.de renũ.in pñtia. sed caplm subiũget in lris citatõis qũo ordinari⁹ excõicauit eũvñ si credit excõicatõez tenẽ nõ veniat:⁊ si credit eũ nõ tenẽ veniat q2 ipsi nõ intendunt secum coeligere si est excõmunicatus.item no.q̃ probatio manifeste offense contra petentem absolutionem ad cautelam nõ habet locum nisi quando petit absolutionem ab excõmunicatione lata post appellationem.sed tunc habet locum iuste:quia ꝓbata manifesta offensa.per consequens constat q̃ appellatio non valeret.s̃.de ap.cum sit.⁊.c.proposuit.⁊ ideo talis appellatio non debet prodesse ad obtinendã absolutionẽ ad cautelaz:q2 si alias petatur absolutio ad cautelam siue excõmunicatio sit lata a suo iudice sed dicitur non tenere propter expressum intollerabilem errorem non potest habere locum hec probatio:quia impossibile est q̃ intolerabilis error sit manifesta causa quare q̃s iuste excõicatur.immo est causa male excõmunicationis.item si excõicator dicitur non iudex etiam si pro manifesta offensa excõmunicaret non teneret excõicatio.et ideo anteq̃ constet q̃ sit iudex.non est recipienda probatio manifeste offense.nec postea: quia si est iudex iniusta potest esse.sed nõ potest esse nulla nisi ab eo eẽt appellatũ vel nisi exꝑssisset intollerabilẽ errorẽ.⁊ sic nõ ꝓt peti absolutio ad cautelã. Itẽ no.q̃ qñ appellãs petit absolutionẽ ad cautelã ⁊ sibi obijcit manifesta offensa opz q̃ ꝓbet manifestaz offensaz p euidẽtiã facti tñ:vl p ꝓfessionẽ in q̃ ꝑseuerauit:q2 si dicat aduersarius excõicati:imo sufficit probare offensaz manifestam per probationes inductas in causa principali non valet:quia illa manifestatio tolli potest per probationes que inducentur in causa appellationis.sed contra petentem absolutionẽ ab iniusta sententia sufficit probare offensam fuisse excõmunicatoz manifesta vel per euidentiam facti vel per confessionem vel probationem.j.de ẏbo.sig.cum olim.ẏbi gratia.aliquis condẽnatus est de furto ordine iudiciario seruato.⁊ quia non parebat sententie fuit excõicatus.igitur iste etcõicatus petit ab hac sentẽtia excõicatõis quasi iniusta absolui.nam in hoc casu audiendus est excipiẽs:quia ꝯdẽnatus ⁊ excõicatus é ꝑ furto manifesto nõ solum per rei euidentiã vel ꝓfessionez sed etiam sufficit si furtum fuerit manifestum per testes vel per probationes receptas coram excõmunicatore.j.de verbo.sig.cum olim.sed certe hoc non placet:quia si sententia condẽnationis vt dictum est lata fuit cõtra furem ⁊ non fuit ab ea appellatum.non oportet eũ probare manifestam offensam per probationes receptas coram excõicatore: quia sufficit pro notorio iuris ad impediendum omnino absolutionem res iudicata.j.de ẏbo.sig.ex parte.⁊ idem est si sit appellatum ⁊ non est appellationem prosecutus.si vero fuerit appellatum tũc si excõicet appellans post appellationẽ non tenet excõicatio.⁊ tũc absoluetur ad cautelã.s̃.e.per tuas. vt h̃.si ỏ excõicetur appellãs post sñiam añ appellationẽ emissam.tũc ofdicio iudicis obtinebit reuocationẽ illius sñe sicut ⁊ aliozꝫ gruaminũ que in illo intermedio fierent.vt no.s̃.de excep.dilec.⁊ idẽ est dicendũ si appelletur a mandato vel interlocutoria data cũ cause cognitione.s̃.de elec.dilec.s̃.de re iudi.quẽadmodũ. dicimus ergo q̃ offensa probata manifesta nõ solum per euidẽtiam vel ꝓfessionem.sed etiam per probationem ĩ tali casu.s.receptis testibus ⁊ alijs probationibus ꝓtra furẽ si tulit super furto sñiam diffinitiuã.sed si dixit excõico talẽ furẽ nisi tñ emẽdauerit pro furto.s̃.de ap.preterea.nam si h̃ fur petat absolutionez q̃ ab iniusta excõicatione absoluat excipiet ꝓtra eũ non solũ de notorio per euidentiam facti vel per confessionẽ.sed etiam q̃ p probationes receptas coram excõicatore factũ est manifestũ furtũ eius vnde nõ est absoluendus.j.de ẏb.sig.cũ olim.⁊ videt q̃

ħ sit intelligendũ si a sñia excõicatõis nõ fuit appellatuz:qz si eẽt appellatũ ⁊ peteret absolutionẽ ab hmõi excõicatõe ꝯsi iniusta nõ obstaret ei exceptio manifeste offense ꝑ solas ꝓbationes. alij tñ aliter dicũt.ſ.qz nõ obstabit petẽti absolutionẽ exceptio manifeste offense ꝑ ꝓbationes vel per ꝓfessionẽ.sunt etiã casus vbi ꝑ bak offensa manifesta ꝑ euidentiã facti vel ꝑ ꝓfessionẽ ⁊ nõ ꝑ ꝓbationes coram excõicatore receptas. vbi gr̃a:iudex monuit aliquẽ nullo ordine iudiciario ꝺuato q̃ satisfacẽt de rapina.vl̃ mãdauit alicui q̃ redderet testimoniũ in aliqua cã vel aliqd aliũ cõsilẽ qõ qz nõ fecit: excõicauit eũ:excõicatus petit absolutionẽ ab hmõi excõicatione.q.iniusta:qz nullus ordo ꝓcessit excõicationẽ bñ admittẽt exceptio manifeste offẽse. vbi gr̃a:dñe nõ ꝺbuit seruari ordo:qz rapina erat manifesta ꝑ eiꝰ ꝓfessionẽ vel euidẽtiaz facti.⁊ codẽ mõ dicet ꝯ testẽ:nullus ordo est ꝺuãdus in ꝓducendo testẽ:imo notoriũ iurꝫ est q̃ dz reddere testimoniũ nisi legiti mã ꝓponat excusationẽ.ideo aũt dixi q̃ ħ locũ hñt vbi nõ ꝺuak ordo iuris:qz si ꝺuaret mandatũ trãsiret in rẽ iudicatã.s.ꝺ re iu. q̃ ad ꝓsultationẽ.⁊ sic ẽ necesse ꝓbare manifestã offensaz:qz sufficeret exceptio mãdati a q̃ nõ est appellatũ.⁊ ex his apparet rõ quare obijciẽti exceptionẽ manifeste:offense qua petenti absolutionẽ ad cautelã ꝓfigik terminꝰ octo diez:vt ħ.⁊ nõ ꝓfigik tak terminus obijcienti exceptionẽ ꝯ petentẽ absolutionẽ ab iniusta sententia:qz ibi modicũ fieret ꝓiudiciũ si nõ probaret manifestã offensam:qz eadẽ exceptio manifeste ꝓpetet eidẽ q̃n excõicatꝰ appellãs volet ꝓseq̃ appellationẽ.s.ꝺ aꝑcũ sic ꝓposuit.ſz ħ.ſ.quãdo objcik ꝯ petentẽ absolutionẽ ex iniusta sñia.sed nõ admittet exceptio manifeste offense:ꝓpetuũ fieret ꝓiudiciũ:qz sublata excõicatione qꝺ fiet nõ ꝓbata manifesta offensa decetero nõ possit ex monitõe q̃ ꝓcessit neqz ex mãdato facto siñ ordie iudi.C.coĩa prie.p totũ.lz aliqñ ⁊ post absolutionẽ possit inchoare cãm principalẽ de nouo.secꝰ est in mãdatis ordine iurꝫ factis:vt alꝫ.no. alij tñ dicũt q̃ idẽ terminꝰ prefiget vtriſqz. itẽ dixerũt quidam q̃ semp nõ obstãte aliqua exceptõe manifeste offense qs absolue ꝺus est si velit pignora ꝑ satisfactõne apud edẽ sacrã deponere qz malicijs hoim nõ est indulgendũ.ſz certe ħ nobis nõ plz:qz ħ nõ ẽ malicia:imo ẽt ꝓuidẽtia:qz si ñ ꝺz ñ nocebit ei excõicatio.s. de sen.ex.excõicatõi.vt ħ.sed si ñ admittit exceptio posset maluz euenire illi cui satisfaciendũ ẽ:qz sic excõicatꝰ scit se debere ñ ꝓgabit cãm timẽs ꝓfusionẽ excõicationis:qñ multuz prorogare posset ⁊ progaret si dictã ꝓfessionẽ nõ timeret:iudex autẽ cui nihil ꝓbatũ est nihil mãdare põt(in iudicijs)necessitas iuris cogit in iudicijs iudicẽ vitare excõicatũ post appellationez:qꝺ sic ꝓbo ꝯ excõicatũ agentẽ excipik q̃ sit excõicatus ⁊ ipe actor ꝓfitetur se esse excõicatũ:si dicit excõicationẽ nõvalere ꝓpter appel.q̃ ꝓcessit.necesse est g̃ q̃ supsedeak ꝓncipali qõni excõicati q̃ ꝓfitek ꝺ exceptõe excõicationis quousqz ꝓbet replicationẽ.ſ.appellationẽ legigimã ꝓcessisse.⁊ sic apparet q̃ bñ dicit ħ q̃ in iudicijs cuitek ⁊ bz locũ ħ si excipiak de excõicatione:qz si non excipiak:teneret cũ eo q̃ fit.item si iudex determinat nõ abstãte exceptõe excõicationis ꝓcedendũ est ⁊ tũc valet ꝓcessus.ar.no.s.c.p tuas.s. de excep.pia.item necessitas iuris cogit nos dicere q̃ extra iudiciũ eos vitare non debemꝰ:qz ⁊ si iudex a q̃ appellatũ est: mandat q̃ euitek: tñ ius dicit q̃ appellatione pendẽte nihil innouandũ est.ff.nil no.ap.pen.item qcquid fit post appellationẽ est irritũ s.de ap.ex pte.m.item lit.pendente nihil innouandũ est.g̃ quousqz pendet lis an sit excõicatus non dz ꝑuari cõione hoim: nec alijs iuribꝰ suis.s.vt lit pen.a me.item in iudicio paratꝰ est iudex q̃ cognoscit de excõicatione lz incidenter:⁊ ideo cũ statim cogsci possit:nõ est periculũ si ad modicũ tps differt ꝓncipalis questio. ſz ex̃ iudiciũ non est iudex nec aliqs q̃ de excõicatione diffamat. valde magnũ esset periculũ si in oĩbus euitaret ⁊ etiã ꝯ ius esset vt dictũ ẽ.(ex̃ iudiciũ)quereret aliqs: quare aliud in iudicio ⁊ aliud ex̃ iudiciũ.ad qꝺ tres rõnes diuersitatis assigno.ꝓmo sic: piculosius excludimur ab his q̃ ex̃ iudiciũ fiũt q̃z ab his q̃ in iudicijs agũt:nã si ꝑ moratoriã exceptionẽ excõicatõis ꝙ agẽdo excludor differt actio ⁊ non tollit.⁊ ideo nõ magnũ ꝓiudiciũ parti videor:vt.C.de ꝓci.impe.of.l.quotiẽs.sed si a postulãdo eligẽdo ab officijs ⁊ bñficijs expellor ⁊ in alijs grauik lẽdor: quia sepe cũ magna captõe a rebꝰ nr̃is reuocamur:vt.ff.quẽad.te.ape. l.⁊ si qs ex signatoribꝰ.scꝺo sicut facilꝰ interdicũt iudicialia q̃z nõ iudicialia:vt.C.de here.qñ:⁊ ea q̃ sunt iuris q̃z ea q̃ sunt facti:vt.ff.de pe.l.quidã ꝺui. Tertio sic.cũ in iudicio aliuz impetraui leuius impedior q̃z ex̃ iudiciũ vbi nullũ ꝓsequor.ſz iuri mõ ĩnitor.(itolerabilẽ).s.e.p tuas.⁊ ibi de ħ.(ꝑ manifesta).ĵ.ꝺ vb.sig. cũ oliz.glo.huic(ꝑ manifesta).s.e.c.in glo.per ħ.⁊ glo.super eo.

STatuimus.ꝛc.nullus. excõmunicare.nec in genere:puta dicendo oẽs ꝓticipãtes sibi nec in spẽ puta excõico pe.qz cõicat ĵ.excõicato(ꝓstitutionibꝰ).s.e.nuper. (ꝓsimili)ad ħ.s.de cle.ex.mi.si celebrat.in fi.glo.iste (teneãt)imo videk q̃ non teneãt lz sint iniuste.ĵ.e.romana.§.porro.(ex locatione).xj.q.iij.cũ excõicato.⁊.c.excõicatos.(ꝓsimili.)imo videtur q̃ teneat,lz sint iuste.ĵ.romana.§.porro.(nõ teneat)nõ tenet excõicatio nisi ꝓcedat monitio.nã cõicans excõicato nõ est maiori excõicatione ligatꝰ nisi in ꝺuobꝰ casibus.vnꝰ ẽ si i crimĩe sibi cõicat.scꝺs est si ꝑmissa monitione eũ excõicat:quia si non ꝑmissa monitiõe excõicaret:nõ teneret excõicatio qꝺ speciale videk q̃ sine monitione excõicatio teneat.sed sic ipam ꝓferens est puniendus.s.e.sacro.vel dic q̃ non tenet ꝓpter facilẽ eiꝰ reuocationẽ ⁊ penã excõicatori inferendã cũ ꝓstiterit eã sic esse latam.s.de rescrip.ab excõi.⁊ sic nõ tenet:qz facile reuocak.

QUia periculosum.supioribus.ſ.ꝓthiarchis ꝑmatibus ⁊ archiepis(excõicationẽ).ſ.ordinationes ꝓsecratões ⁊ hmõi.(suspẽsionis) secus elt in excõicatione.(ꝓstõnis)q̃ forte dicat qcunqz ꝯ ꝓstitutionẽ fecerit sit suspensus.s.e.cũ medicinalis(olim)caute ħ dicit.nõ enim vlt ħ dicere q̃ euitek ex̃ iudiciũ.sed obseruek qꝺ hacten ob seruabak.nunqz fuit enim obseruatũ q̃ vitarẽk: ⁊ q̃ vidit testiõniũ ꝓhibuit.huic glo.videk.ꝯ.s.e.p tuas.vbi dicik q̃ in alijs debet euitari.ſz expone in alijs.i.in iudicijs.s.e.solet.vel dic q̃ etiã extra iudicia dz euitari anteqz moueat litẽ sup eo q̃ dixit excõicationẽ non tenere.s.e.solet.in gl.s.e.⁊ẽ.

ROmana eccle.excõicatoribus)ad ipsos enim remittẽdi sunt absoluẽdi.s.ꝺ sen. ex.sacro.p tuas.s.de of.or.ad reꝑ.⁊ si absoluãt non valet absolutio:qz in ħ casu non hñt iurisditionẽ sup eos: vt hic. (sñie)bñ dicit sñie:nã si canonẽ feciss̃et illo ligarẽk oẽs:vt no.s.e. a nobis.(generaliꝫ)taliter excõico oẽs q̃ fecerint furtũ.(in specie). puto excõico p.q̃ edificat vel edificauit in cimiterio ecclesie.in generẽ:puta excoico oẽs q̃ edificãt vel edificauerũt in cimiterio ecclesie(moza)qz si ꝑfixo termino neglexit satisfacere:iuste poterit in eũ ferri sñia hmõi:excõico p.nisi vsqz ad talẽ diem satisfecerit (vel culpa)puta quia negligentes erãt aliqui epi\l'clerici officia sua facere in suis ecclesijs bene fertur huiusmodi sententia: excõmunico oẽs qui non interfuerint suis officijs(offensa)puta si qs tenuisset ꝓcubinã a qua diuisus est iuste: ferk in eũ hic sñia(excõico te si vlterius tenueris'eã.s.de testi.ꝓstitutis(cã).s.de testi.ostitutꝰ.ĩ pr̃i.iusta ẽ excõicatio.excõico oẽs illos q̃ fũt cruce singati si non portãt publice crucẽ:ħ enim ex cã fit vt alij eoz exẽplo animẽtur ad sumendũ crucem.est etiã iusta huiusmodi sñia contra tolerãtes hereticos ⁊ ꝓsimiles.s.de here.excõicamus.§.credentes.⁊.xxiij.q.iij.si habes(in vniuersitatẽ)ex hac enim sequik absurditas q̃ puer vnus diei incidit in hanc excõicationẽ ⁊ ille qui absens est.sed iuste sic ferk sñia:excõico oẽs illos de hac vniuersitate q̃ fuerũt rebelles modo mandato.sententia autẽ interdicti iuste fertur in vniuersitatẽ que fertur pro delicto alterius.xvj q.vij.sicut deũ.ĵ.de spon.non est:(culpabilis)dicunt quidã q̃ etiam in iustos culpabiles non fertur sñia excõicationis nisi primo moneantur ⁊ contra eos cã cognita ꝓcedak:qz alia est cã capituli vel vniuersitatis q̃z sit cã canonicoz.ij.q.j.nemo.s.eo.sacro xij.q.ij.qui manumittik.cã enim vniuersitatis potest eẽ:qz nõ cõparet in iudicio vel q̃ non recipiunt aliquem in canonicũ: ⁊ huiusmodi.cã aũt ꝑsonaꝝ culpabiliũ ꝺ collegio non est hec:qz ipsi non specialiter vocantur:imo si ꝙparerent non admitterenk ad rñdendum pro capitulo sine mandato.item ipsi nõ possent nec deberẽt aliquẽ recipere in canonicũ sine capitulo.alij dicũt ⁊ forte melius q̃ auctoritate huius decre sine alia monitione ⁊ cause cognitione nominatim possunt excõicare illos q̃ culpabiles norunt.sed si non esset eis notũ non deberet sententiã excõicationis in quemq̃z ferri nisi premissa monitione.ij.q.j.nos in quemq̃z. ⁊.c.nemo.sed queritur an appellatio capituli q̃ habet causam possit canonicis vt decetero contra eos non valeat ferre sentẽtia Rñ.si delegatus erat iudex non videtur q̃ decetero possit in aliquem de capitulo sententiam ferre etiam si añ ap.culpabilis extitisset:qz in eum poterat iuste excõicationis sententia ferri:quia sublato principali tollitur accessorium.s.de consti.translato. itẽ quia per iustam ap.desinit esse iudex ⁊ in principali ⁊ in accessorijs.si autem esset ordinarius ⁊ ab eo esset in aliquo negocio appellatũ a capitulo cum illud negocium per ap.sit ad superiꝰ auditorium delatorium vlterius occasione istius negocij non poterit in aliquem de canonicis sententiaz excõicationis proferre. iij q.vj.dudum.melius in.c.multum.s.de offi.leg.licet.sed qꝺ si or

dinarius vel delegatus in aliquem de capitulo post ap.legitimā tulerit sententiam excōmunicationis de facto:nunquid capitulū potest petere sententiam contra hunc canonicum latam ꝓnunciari nullam? Rñ.si eius interest vel qz de mandato capituli fecit canonicum:quare in eū est sententia excōmunicationis lata:vel quia diffamatur capitulū:qz suus canonicus sic denunciatur excōicatus: vel ex alia iusta causa q; bene potest implorare officiuz iudicis vt sententia nuncietur nulla.ar.ff.de fer.l.j.sed si vellz capitulum sententiam excōicationis in suū canonicū latam occasione capituli dicere iniustam:hic dicunt quidam non posse fieri:qz absolutio non debet dari nisi petenti.ꝛ h̄ quidem dictū ē de canonicis excōicatis ꝓo capitulis.h̄ idem dicendū est de rectoribus ciuitatum excōicatis ꝓo ciuitatibus.ex isto loco satis apparet q; si littere impetrentur:contra aliquod capituluz q; cogantur ad alicuius receptionem. tamē delegatus compellet singulos canonicos ad receptionem ipsius:licet littere tñ contra capitulum ꝛ non ꝓtra singulos canonicos sint impetrate. ꝛ h̄ est ea ratione: quia quādo mandat q; capitulum aliquid faciat intelligendum est q; canonici ꝛ alia membra capituli illud faciant.s̄.de preben. ꝓbendarum:qz capitulum qđ est nomen intellectuale ꝛ res incorporalis nihil facere potest nisi per mēbra sua.idem videtur q; si mandetur delegato q; cogat vniuersitatē facere solutionē debiti vel venditionem vel permutationem vel quicquid aliud simile cogenda sunt membra eius illi facto prestare consensum expressum.ꝛ sic de oībus alijs que consistunt in facto que per vniuersitatem fieri non possunt.de extraneo aūt an posset impedire vniuersitatem adimplere qđ debet.no.s̄.de offi.dele.sane: qz cōtra predicta videtur.xij.q.ij.qui manumittitur.so.leuis ē:qz vniuersitas bene potest habere libellum ꝛ agere ꝛ queniri per procuratorem suum.sed ꝓsensum alicuius facto prestare ꝓo aliquo suo membro non potest cum consensus corporis nec corpus habeat. sed in predictis casibus videtur q; si alicui ꝓmissa est causa vniuersitatis alicuius q; per dele.vbi expediret cogenda essent mēbra vniuersitatis ꝓstare ꝓsensuz i faciēdo procur.vl alia ꝓsimilia.

DIlecto filio.repellere. s̄.e.c. iij.§.si vero.j.dis.ius naturale.(decano)nō solū clerico sz etiā laico licet se tueri:etiam si iudex suus ordinari⁹ ordine iudiciario non seruato iniuriatur sibi in rebus vel persona.C de iure fis.l.fi.credimus ordinarium ꝓcessum etiam qui fit p modum inquisitionis.s̄.de accu.super his.s̄.de offi.or.c.j. ꝛ hic est processus legitimus ꝛ per seculares.l.i auč.de coll.§.iubem⁹.ff. de offi.presi.congruit(iniurioſe)repete que diximus.s̄.de fo.cōpe.vez(ecclesiastico).s.snīa excōicatiōis.xxiij.q.iij.coripiátur xxj.q.j.c.j.(presertim)idem est si nulla alia causa vel excōicatio precessisset(ꝛ quidez)no.optimā rationē(cū liceat).xxij.q.iij. fortitudo.ꝛ.c.se.(profecto)imo multofortius(tpalem)iurisditionē. vel rē vel iniuriā(defensione).s.snīa excōicationis vel interdicti (ꝛ temporalem).s.defensionē armoz ꝓ vel iurisditionem temporalem.xcvj.di.c.fi.s̄.de of.or.c.j.(ꝛ ecclesiasticis(duz tñ spiritualis gladius non exerceaf nec ꝓ sua nec pro aliena iniuria nisi contra homines sue iurisditionis:materialis tñ defensio pro se ꝛ ꝓ alijs bene potest exerceri etiam in homines cuiuscunq; iurisditionis item dicunt quidam q; etiam incontinenti raptor non posset excōicari pro rapina facta nisi monitione premissa.tñ melius videtur q; si rapina est manifesta cū iusta causa subsit statim potest excōicari nisi incontinenti eam restituat:si est presens vel si non est ibi infra certum tempus quod duxerit prefigendū.j. de sen.ex. romana.§.caueant.ff.de reiven.si res mobilis ꝛ.l.se.(adinuicē) nec tñ propter hoc licet laicis vel clericis defendere aliquos suos quos crederent iuste excōicatos vel pro certo scirent iuuare contra excōicatorem:scz vt cogerent excōicatorem relaxare sententiam vel etiam cessare a denunciatione excōicationis:qz nec etiam liceret eisdem cogere iudicem secularem suam sententiaz relaxare.qđ enīz dicit hec decre. hz.locū maxīe vbi corpalis violētia infertur ꝛ nōvbi v̄balis.si aūt prelat⁹ excōicaret aliquez si oppressum iuuaret iniusta cā vel armis materialib⁹ vel alio mō cū snīa sit sb̄ditōe:appellet.ꝛ postea iuuet eū.s̄.de ap. ꝓterea.

VEnerabilibus archiepiscopo.ex suo ꝓcedens officio)s̄.ꝫ ap.cū speciali.§.fi.(ꝛ appellatū)post excōicationē:qz p ap. nō suspenditur excōicatio.s̄.de of.or.ad reprimendā:exceptis casibus.s̄.de ap.romana.§.q; si oportet(ꝓ manifesta).j.de v̄b.sig.ex pte(pro posita querimonia)vel supplicationis siue in inte.resti.q̄ supplicat vl petat se restitui ad cām agendā siue penaz expēsaz:vt plene no.s̄.de ꝓcu.querelā:ꝛ.s̄.de īmu.ec.ex litteris:vel appellatio nis ꝓ quā dicat revocandā snīam.C.qūo ꝛ qñ iudi.ab eo.cōi.n. iure cū snīa transierit in rē iudicatā sibi subueniri nō pōt:idē vi tñ excōicationis snīa lata esset simpliciter:excōico petrū:quia fuit ꝓtumax in tali termino.h̄ enim snīa licet non sit diffinitiua: tñ si non est appellatum transit in rem iudicataz.s̄.de re iudi.q; ad consulta.quo ad h̄ q; super expensis ꝛ contumacia excusandavlterius non audiatur semp absoluef ꝓ absolutione petenda: qz nunq̄ quo minus absolutio def satisfacienti trāsit in rē iudicatā.(nec pandi).C.de iudi.sancim⁹.(i itinere capt⁹).ff.si qs cau.l. ij.(minime ꝓpareret).ff.de re iudi.ꝓtumacia.(ꝛ h̄ ipm)qz vbicunq; iudex supior nō potest absoluere nec ꝓdēnare in cā propria excōicatio lata est absoluere dz excōicatū.s̄.de offi.dele.cū ꝓtingat. nisi obijceretur de manifesta offensa vt predictū est.(ilico ꝓnunciare)sed probatio appellātis recipi sup veritate cause.s.de ap.interposita ad cautelam:quia dubitatur an sententia excōmunicationis teneat.s̄.e.solet.

ROmana.ꝛc.subiectis. imme/diate.s̄e.a nobis.prima glo.in hac glo.secus.(iniustas) imo videtur q; ipo iure sint nulle.s̄.e.statuimus.(caueant)ꝓtra.ar.s̄. de ap.cōstitutis(proferre).s̄.de offi.or.si sacerdos:in tex. ꝛ i gl. ꝛ.s̄.de ap.preterea.ij.gl.hodie(exprimāt).s̄.e.cum mediciualis (vniuersitatis.)ꝓtra ar.s̄.rñ.ibi soluitur.(prohibemus).ad h̄.s̄. e.grauem.glo.iste.specialis persone.

De verborum significatione. Rubrica.

QUam ꝛ rex nabucho. (proauus).ff.e.si appellatū.§.libelloz.

QUam ꝛ ego.ꝛc. dic̄ salomō quare v̄ba aug.(fratrē)pri⁹ eni aliū filiū habuit de bersabee q; mortu⁹ fuit.(qz ille)h̄ vult dicere qz ita cito mortuus est q; nec etiā ei nomē ipositū (est nec nat⁹ videf.

QUod dicitur.

IOseph.

INtelligentiam.res. i. intellect⁹ ff.s̄ suppl. le.labeo.xxxj.q.j.qūo.ff.de rebus dubi.in ambi.xxij. (q.v.Nu.

NJhil.

PRoterea.si prolixā. ff.s̄ fun. instruc. ꝛ instro leg.cū de lanionis.§.cum funs̄.

QUāuis omnes.quēdam. spāl̄r.q.d.q̄uis oēs q; pſunt rite vocent ꝓpositi.ꝓpositura tñ est nomen specialis dignitatis.

POrus.forum. bis ptib⁹ ꝓsistit iudiciū tanq̄ ab ordinātibus. nā negocia ptiū:leges aduocatoz ꝛ iudicia iudicum ad ornatū foz q̄ venit)h̄ vult dicere:cā dī a casu vñ venit cā sicut de vēditōe orīf cā inter emptorē ꝛ venditorē(enī)supple cā.(vocaf)qd sit iudiciū(negociū)qd sit negociū(lis aūt).qd sit lis(iurgiū)qd sit iurgiū(cā)qd sit cā(argumētū)qd sit argumētū(ꝓbatio)qd sit ꝓbatio(in omni)que persone queruntur in iudicio(iudex)qd sit iudex(accusator)q̄d sit accusator(reus) qd sit reus(testis)qd sit testis(testes aūt)q̄ ꝓsiderenf in testib⁹(non femina)in testamētis enī ꝛ criminalibus causis testis eē non pōt insti.de testa.§.testes.ij.q.vj.epi.xxiij.q.v.mulierē.

FActum.scriptura. qz sepe fit cum scriptura .sz et (sine ea tenet.

VAs dictum est.

QUusa carpen.licitis. de h̄ no.s̄. de decī. ex transmissa.s̄.de sen.ex.cū volū.glo.no. elemosynas.

QUesiuit.

IN his.que ambiguitatē ptis)non tamen credimus lit.ꝓtes.necessariā(diffinimus)no.snīam ferri super interpretatione.

OLim tibi.ꝛ manualia. s.q̄ q̄ti die dā

tur vt p exequijs mortuoꝝ ⁊ hmõi(moliunt) volebant.n.noie p
bẽde q̃ tm̃ pñtibus dak ea tm̃ intelligẽ q̃ in victu ꝓsistũt et male.
ꝓbendit.n. ⁊ ea que vestit⁹ sunt:dumodo tm̃ residẽtibus denk
(interpretanda)de h̃ no. j.e.cãm.de dona.p tuas.⁊.c.cũ dilect⁹
(intellectũ)puilegia.n.in dubijs recipiũt intellectũ fm intẽtionẽ
ꝓcedẽtis.j.e.dilecto.s̃.de rescp.mandatũ:⁊.c.se.ff.de reg.iuk.ne
racius:⁊ ita q̃ nõ trahank ad iniqtatẽ vel grauamẽ alteri⁹.ff.de
vul.sub.facto.⁊ debes scire q̃ vbi dãs puilegiũ rñdet de intẽtio
ne sua:nõ est necesse ptib⁹ pñtib⁹ fieri vt h̃:⁊ facit piudiciũ ptib⁹
talis interpretatio ⁊ ad eã obseruandã cogunk:vt h̃.j.e.ex parte
vĩa.⁊ h̃ ꝓpe declaratio dr̃.ff.de te.hẽdes.§.j.⁊ h̃ in puik. sz si sen
tentiã ferat vel alqd aliud de iure faciebat nõ ẽ sua interptatõ:qz
funct⁹ ẽ suo offo.s̃.de of.dek.c.ĩ lris.itẽ q̃qz fit interptatio fm p/
priã vboꝝ significatõez fm q̃ hẽs fere p totũ hũc ti.⁊ ĩ.ff.⁊.C.⁊
h̃ interptatio fit ⁊ nõ pñtib⁹ ptib⁹ ⁊ ex iudiciũ.nec p talẽ interp
tationẽ cogunk ptes ad fuandã interptationẽ nec eis piudicat
⁊ est ea rõ qz leges ⁊ vba legis ⁊ vltimarum volũtatũ ⁊ contra
ctuum ⁊ priuik.recipiũt quãdoqz interptationez a ꝓsuetudine ꝺ
vbi ꝓpriã significationẽ:vt.ff.dele.si de interp.⁊.l.se.⁊.l.mime
⁊.l.ergo.⁊ h̃ interptatio tm̃ ad pncipẽ ptinere videk.⁊ iõ semp
remanet eis saluũ ius suũ:nec fit ei preiudiciũ p talẽ interptatio
nẽ.põt aũt ⁊ hec interptatio fieri ptibus pñtib⁹:⁊ tũc piudicak
ptib⁹:vt no.s̃.e.c.pri.ar.ad h̃.ff.qs oz.in bo.pos.ser.l.ij.§.j.et.ij.
meli⁹ credim⁹ q̃ quelibet interpretatio q̃bsit ptibus quo ad h̃ q̃
seruẽt interpretationes pape:nisi alio iure iuuenk.j.e.venerabi
lis.s̃.de deci.ex multis.⁊ de of.oz.duo.est aũt alia interptatio cu
iuslibet iudicis.s.qñ iudex interpretatur verbuz legis vel ꝯctus
in eã que cozã vtik.s̃.de postu.c.j.ff.dele.non pñt.⁊ h̃ dz fieri pti
bus pñtib⁹ ⁊ ꝓhabita copia defendẽti vtriqz pti.j.e.venerabik.
xxx.q.v.iudicantẽ.⁊ iõ ad eã q̃ interptata sunt cogunk ptes.⁊ h̃
vera sunt in interptatõib⁹.modificatio aũt puilegij nõ dz fieri.
nisi ptibus pñtib⁹ ⁊ etiã ꝓsentiẽtib⁹.s̃.de deci.nup.q̃uis si nol/
let ꝓsentire eis iuitis dãs puik.posset illud modificare ex iusta cã
ar.s̃.de excess.pla.c.ij.⁊ no.s̃.vt ec.be.vt nr̃m.in fi.nec ꝯdicit de/
cre.s̃.de deci.ex pte:qz ibi nõ fuerũt modificata puilegia illis q
bẽbant.sed ille propk magis moderata puik.dabat de novo mo
nachis quã sui añcessozes fecerãt.iste aũt modificatões nõ fiũt
li.pen.nec fiũt nisi petẽte eo cui⁹ interest.s̃.vt li.pẽ.dilectis.s̃.de
te.cãm.interptatões aũt fiũt sine lite ⁊ lite pendẽte ⁊ petente eo
cui⁹ nihil interest vt hẽs h̃ ⁊ in multj iurib⁹ h̃ allegatis.s̃.d̃ sen.
ex.inter alia.s̃.de si.p tuas.vbi satis apparet nõ cẽ rñsum illis q̃
rũ intererat.põt aũt ea ratio esse q̃re nõ seruak ozdo iuris in int/
ptatõib⁹:qz est notoriũ de iure.dicik.n.sic interptanda vba iurj.
vk puilegia ⁊ ꝯctus vel testi.⁊ exaduerso.ꝯ: cũ g̃ ius h̃ diffiniat
⁊ nõ sit necesse pbatio facti:nec fiat piudiciũ ptib⁹:vt.s̃.dictũ est
nõ fuabik ozdo iuris.vt no.s̃.de ꝓsue.cũ int vos.(interptanda.)
ad expositionem istius decre.optime facit.s̃.de preben.dilectus
filius.in glo.illa.sed nonne.

Quam in partibus. ex his vbis. ar'. ✦sumpto a contra
rio sensu dicebãt isti puilegiũ q̃ si nõ eẽt gnãle int/
dictũ:puta regnũ vel ꝓuincia qõ licebat eis moze soluto.s.apertis
ianuis ⁊ alta voce celebrare diuina.

Quam tibi. de benignitate. indultũ.h̃ decre.nõ hz locũ vbi qs hz ascendẽtes vel
descẽdentes vel etiã collaterales ꝓsanguineos.tũc.n.
ꝓsanguinei tm̃ succedẽt.xij.q.vl.c.vl.⁊.q.iij.c.j.itẽ si nullos ꝓsan
guineos hz nõ hz locũ hec decre.qz succedit ecclesia.xij.q.iij.qui
cunqz.s̃.de succes.ab int.c.j.itẽ nõ hz locũ vbi deputauit certã
pson̄ p quã bona ei⁹ dispẽsarenk:qz tũc ille dispẽsabit nõ alius
s̃.de testa.tua.in auc̃.de ec.ti.§.si qs.C.de epi.⁊.c.nulli.potest er
go habere locũ vbi bona sua in pias cãs erogari ꝑcepit nec desi
gnauit pson̄ p quã h̃ fierẽt vel designak sed negligentẽ.ĩ his.n.
casibus lz p epm dyoc̃.fieri debeãt:vt in.l.ꝑalleg.tm̃ de spãli gra
papa.h̃ alijs indulgere põt q̃zus h̃.alijs nõ indulgeat sz tm̃ epo
cui scribik ⁊ nõ est h̃ specialis gratia sed ius cõe:vel forte ẽ spãlis
gra:qz archidi ⁊ alij hẽbant de ꝓsuetudine.

Quam clerici. in plationeꝓstituti ⁊ alij si ẽ
ꝓsuetudo.(fidelis)h̃ iuramẽ
tũ obtinet tm̃ ius obediẽtie vel fidelitatis vel homa
gij qõ ꝓ spũalibus nõ est prestandũ.s̃.de si.ex dili.j.
ti.pri.c.fi.h̃ aũt iuramentũ ꝓ spiritualib⁹ pstabak.⁊ iõ cõiter te
nẽtur h̃ iuramẽto nõ tm̃ epo sed etiã capitulo. spũalia enim iura
nõ sunt diuisa inter epm ⁊ capitulũ.vñ de ꝓsensu capituli facere
debet.⁊ si alig laici vel clerici iurarẽt epo fidelitatẽ ꝓ aliquibus
tpalibus q̃ eps habet segregata a capitulo nullatenus teneretur
capitulo vel ecõuerso.s̃.de rescrip.edoceri(capitulũ)no.p eccles
am h̃ intelligi capm maioris ecclesie.lxij.di.§.j.x.q.vl.antiqs.
qñqz aũt intelligik tm̃ eps.vij.q.j.scire.qñqz viri ecclesiastici.lx
iij.di.c.j.apostolica.qñqz quelibet ecclesia.s̃.de testa.relatũ.s̃.d̃
vsu.cũ sup.qñqz ꝓgregatio fidelũ.de cõ.di.j.ecclesia

Querenti circũstantius. s̃.d̃.of
fi.dek.
sane. pasto.l.di.contumaces.

Quid per nouale quis locus dica
✦tur noua le.q̃re
exk.e.veniẽs.§.illũ.(anno).ff.de vb.sig.silua.§.n oua
le.qñqz dicik silua q̃ rumpik.ff.de ter.a.l.vl.ff. de pe.
here.vtiles.(extirpatis).s̃.e.c.j.(de novo).i.post priuik.impetra
tũ.ar.s̃.de priuik.dudũ.vel etiã ante:vt ibi no.vel aliter:vt no.ĩ
glo h̃ posita.nogq h̃.(memoria)no.gq h̃ pbatio nõ incũbit priui
legiato si nõ sit in possessione.⁊ q̃ agit petitorio etiã dz probare
q̃ ab eo tpe quo habuit priuilegia facta sunt noualia.extenditur
enim tm̃ priuilegiũ ad futura noualia cũ ille sit san⁹ intellect⁹ p/
uilegij vbi nihil vel paꝝ ptibus piudicet.vt no.s̃.e.olim.alij ali
ter dicũt vt no.s̃.de priuik.dudũ.sed si exꝑsse vellz ⁊ diceret q̃ eti
am de anteriozibus noualibus haberet:mihi videk q̃ illa appel
laret noualia que a.x.an.citra culta fuerũt:tanto enim tpe adduc
itur ꝓsuetudo ⁊ seruitus ꝓtinua.ff.si ser.ven.si quis.C.d̃ serui.
l.ij.⁊ fi. itẽ oportet eum probare q̃ añ tẽpus illud.x.an.novũ in
quo cepit mõ coli tanto tẽpore fuit incultũ q̃ nõ extat memoria
q̃ culta fuerat.⁊ dz sic dicer testis vt quidã dicũt:lz nobis nõ plz
nos vidimus q̃ h̃ possessio fuit inculta.xl.an.ad min⁹. ⁊ postea
adũcict de vlteriozi tpe h̃ mõ.nos etiã nõ audiuim⁹ nec vidim⁹
qñ culta fuerit h̃ possessio nec vidim⁹.vel audiuim⁹ eos q̃ vide/
rint vel audiuerint qñ predicta possessio culta fuerit.vel meli⁹ de
bent dicere oĩm esse opinionẽ vel cõem se non vidisse vel audisse
eos q̃ viderint vel audierint cũ culta fuit h̃ possessio.ff.de proba.
si arbik.sed dices ergo h̃ eodẽ mõ probabo legẽ datã a moyse et
scisma chore dathan ⁊ abiron.ar.vij.q.j.deniqz.sed si h̃ dicik.mk
te absurditates ⁊ impietates ne dũ de alijs sed ⁊ de xpo probari
pñt.⁊ idcirco nõ est ita laxe accipiendũ sed sic restringendum ẽ:
nõ vidim⁹ eos q̃ viderint ⁊ h̃ leue ẽ qui audierint suo tpe factuz
id ẽ in cõi opinione habebak q̃ possessio de qua agik nõ colebak
sed ludis ⁊ transeũtibus bestijs vel plaudibus patebat. si autẽ
velles adijcere nõ vidimus nec audiuimus illos q̃ viderint vel
audiuerint suo tpe vel etiã añ tẽpus eoꝝ factũ:male intelligeres
⁊ ꝓdicte absurditates ⁊ multe alie sequerenk.sed exaduerso.s.ex
pte negãtis decimas ⁊ negãtis noualeꝑ põt ꝓbari ꝓtrariũ.s.p te/
stes q̃ sic dicũt:nos audiuim⁹ dicẽtes q̃ audiuerãt eos q̃ audi/
uerãt alios dicẽtes possessionẽ de qua agik cultã fuisse suo tẽpo/
re.i.in cõi opinione habebak ⁊ nõ dubitabak eã esse cultã.ff.d̃ a q̃
plu.ar.in sum.in prin.⁊.§.fi.Sz queres si suã opinionẽ vir aqz
pars ꝓbauit qui testes aljs ꝓferenk? Rñ.cũ testes fm eã q̃ dixi/
mus debeãt dicere cõem opinionẽ esse possessionẽ cultã vel non
cultã illi testes ꝓferenk q̃ meliozes sunt ⁊ verisimiliora dicũt.iiij
q.ij.in prin.sed si testes dicerẽt nõ esse cõem opinionẽ q̃ culta es/
set h̃ prevalent pauci testes, asserentes cõmunem opinionem q̃
culta fuisset:multis qui negarẽt cõem opinionẽ qz negantis ⁊c.
vj.q.iiij.actor.ad h̃ facit.s̃.de ꝓba.tercio.nõ aũt sufficit ab vno
audisse sed a pluribus.s̃.de testi.lz:⁊ valet h̃ ꝓscriptio in fuituti
bus ⁊ iuribus q̃ nec ꝓtinuũ vel quasi ꝓtinuã cãm habent.de qui
bus no.s̃.de prescrip.de quarta.⁊ nõ hz locũ hec ꝓbatio nisi vbi
babek exꝑssum in iure q̃ dz habere prescriptionẽ cuius nõ extat
memoria tali.s.agro inculto.(de quo)qz põt esse q̃ fuit incultus sed
nõ infructuosus ⁊ d̃ ei⁹ fructib⁹ ecclesia ꝓcipiebat decimas.⁊ sic
apparet q̃ dicik noualeꝑ:qz de infructuoso fit fructuosus:⁊ nõ qz
de inculto factus ẽ cultus:vel dic ⁊ meli⁹ q̃ etiã si crãt aliqua ne
moza vk pascua q̃ prmo aliquẽ fructũ ferebãt sz modicũ:puta mo
dicã herbã ⁊ pauca ligna ⁊ si post de eisdẽ nemoribus fiat fra cul
ta:bñ hẽbit in decimas ille q̃ puilegiat⁹ ẽ sup decimis novaliũ ⁊
si parochialis eccla prmo hẽbat illas paucas decimas q̃ colligeꝑ
bank de pascuis ⁊ nemoribus.sz si pri⁹ parochialis eccla magnas
decimas inde hzet:tũc ad eas nõ extẽderek puilegiũ.⁊ sic exꝑsse
videk velle lra hui⁹ decre.(de quo)istam decre.exponẽ vbi dixi/
mus.s̃.de priuik.c.vlti.

Venerabili. protectione. i.gubernatõe.⁊ q̃ sibi de tpalib⁹ rñdet.⁊ h̃ ipz factũ
fuit de spãli auẽte pape(suis)epi(de canonicis)sancte crucis(suo)
epi(puilegij)forte puilegiũ impetrauerat monasteriũ scẽ cruc̃ q̃
in monsterio de arrau ad eũ spectãte posset prioꝛẽ instituẽ d̃ fra/
trib⁹ suis qõ nõ impetrasset si dixisset q̃ eps epalia iura ibi hzet

eum inter eṕalia iura sit institutio ꝓris.s.de of.or.ꝓquerẽte.s. de capel.mo.c.j.itẽ in eodẽ ꝓuilegio ꝓtinebaꝫ salua debita reue/ rẽtia matrici eccleſie qꝫ verbũ malictoſe interꝓtaꝫ.appellantes maiorẽ eccliam nõ eṕalẽ ſed romanã.

Exparte.ꝛc. latro).i.ſatiſſactio vel emen da de latrone dãnato vel re/ te hõ culpa rei mortuꝰ petiꝫ.ff.de ẏbo.ob.ſi duuꝫ.§. vl.oḋnatio aũt nõ fiet niſi in eſtimatõe.ar.ꝯ.s.de accu.qualit. ij.ſed illud obtinet vbi bñ põt ferri ſnĩa ſm petitionẽ. alioquin põt aliqñ a petitõe diuertere vt in iudicio finiũ reg.ff.ſi. re.l.ij. ꝛ.iij.(de parẽdo)coꝝ ordi.iudice ſicut ex debito tenebaꝫ: vel co/ rã canonicis carnof.qꝫ ex ſuphabundati erat.vl dic qꝫ erat de me ro iure cũ delictũ ꝓmiſſum eſſet in terra iuriſditonis canonicorũ. (offerret)coꝝ ordi.iudi.vl.s.(fecerũt)ſed dices nõne h ipſo qꝫ ſen tentiã tulerat in cã ſua iniuſta erat.C.ne qs in cã.ſ.l.j.iij.q.iij.c. j.Rñ.ꝓſeqmur h materiã a remotionib⁹ ſi iniuria manifeſta fit papa põt eã vẽdicare.xxiij.q.iij.guiliſari⁹.ꝛ.c.ſe.ꝛ põt etiã ſi eſt occulta facere ingri de ea.C.ſi qs imp.ma.l.j.ſꝫ ſi inferiori ꝓlato fiat iniuria vel verberibus vel ꝓtumelijs ſi ẽ manifeſta iuria vꝫ qꝫ ſſir poſſet eã in ſubditos vẽdicare.ſ.excõicãdo ꝛ deponendo ar.ij.q.ij.ſi qs.ꝛ.s.de offi.or.irrefra.ꝛ in ꝑalle.c.guill. ſi autem eſt occulta offenſa nõ vẽdicabit eã:ſꝫ poterit eũ apud ſuꝑiorẽ ac cuſare vel denũciare ꝛ nõ punire.C.ne qs in cã.ſ.ius ſibi di.l.j.s de of.dele.ſtatuim⁹:mã in ꝓcedẽti caſu cũ offenſa ſit notoria ꝓba tione nõ egeãt.ij.q.j.manifeſta.s.de ap.cũ ſit romana.nec ibi ne ceſſaria ſit ſnĩa ſup crimĩe vel iuria q̃ notoria ẽ: nõ eſt h iudex ĩ ſua,ſꝫ executor pene qꝫ bñ põt qs eẽ in ſua cã:qz recuſari non põt s.de ap.nouit.hoc mõ videt dicendũ ſi agit de iurijs.ſꝫ ſi agitur de reb⁹ vel iuribus tũc ſic eſt ꝓcedendũ:qz ſi papa ꝯ aliũ vl alius ꝯ eũ mouet queſtionẽ ſup reb⁹ vel iuribus aliqbus eligant arbi tri vtrinqꝫ vt iudiciũ ꝓcedat ſine ſuſpitõe.ar.xj.q.j.ſi ſi clericus iij.q.v.q ſuſpecti:ꝛ lꝫ ſit honeſtũ:nõ negam⁹ tñ qn alicui poſſit cãs hmõi delegare.ar.ad h:qz impator cãs ſuas ꝛ impij faĉ tra ctari ꝑ ꝓcuratores ſuos q ſunt ab eo dati iudices:lꝫ ipſi ſint ordi narij.C.vbi cau.fi.p totũ.C.ſi aduer.fiſ.l.j.ꝛ.ij.ſꝫ nõ video rõez quare vitet ſuſpitio ſi ſunt ordinarij:ꝛ nõ vitet ſi ſunt deleg. cũ vtriqꝫ ſint ab eo dati:ĩmo ꝓcuꝛ.tanqꝫ magis familiares magis debẽt hãi ſuſpecti.ꝛ ſic obtinet de conſuetudie qꝫ papa hmõ cauſas delegat alijs.ſi aũt aliqs vellet pape crimẽ obycere de h null⁹ po teſt cognoſcere.ix.q.iij.facta alioꝝ.niſi de hẽſi.xl.di.ſi papa.itez qñ de ptãte ei⁹ agit vel de ſentẽtijs ei⁹.null⁹ niſi ipſe ſol⁹ cogno ſcit.ix.q.iij.iſti ſũt nẽo.ꝛ.c.ſe.ſi aũt eꝑs vl ali⁹ inferior ꝑlat⁹ agat ꝫ iurib⁹ vl reb⁹ ſuis vl ꝯ eũ agit coꝝ ꝓpetẽti iudice:h agi dꝫ.C. ſi añ ꝓpe.iudi.p totũ.xj.q.j.ſi cleric⁹.ꝛ ſi ipſe ꝑla⁹ ſup ſuis iurib⁹ iudicat vl arbitret nõ valet.C.ne qs ĩ ſua cã.l.j. C.ꝫ arbi.l.pe.ni ſi notoriũ eẽt qꝫ aliqs iurioſe iura alicui⁹ ꝑlati occuparet vl reti neret:nã tũc lꝫ ñ poſſit cognoſcẽ nec dẽat: qz notoriũ ẽ.ij.q.j. ma nifeſta.tñ habet notoriũ ſacrilegiũ monitione ꝓmiſſa excõicare põt ꝛ alias punire.ij.q.vij.ſi qs erga.ꝛ.c.ſi quis.ſed ſi dũ mone tur vel alias dicit ꝙrẽtus:ego nõ ſum de iuriſditõe tua.ego enim ſuꝫ a te exẽpt⁹ vel nõ debeo tibi iura h:puta decimas vl mortua ria vel hmõi.tũc ꝑlat⁹ debet ei dicẽ qꝫ ſi ſup h habꝫ ꝓuilegiũ vel in ſtrumentũ qꝫ illud oñdat.ꝛ ſi illud oñderit.non eſt vlteri⁹ ꝑlati iudicare vtꝫ ſit vex vel falſum ꝓuilegiũ vel an ei derogatum ſit ſꝫ dꝫ ſupſedere ꝛ coꝝ ſuꝑiore agẽ de iure ſuo: qz nõ eſt res noto ria ſꝫ tã ꝓbabilis negatõe facta ẽ res dubia. C.q. ad lib.ꝓcla.nõ lꝫ.l.iij.ꝛ iõ excõicari nõ põt niſi cã ꝓbet coꝝ ſuꝑiore.ij.q.j.nẽo.ꝛ ſi excõicauit q̃ſi iuſte excõicãs puniet ꝛ ſnĩa ſine difficultate rela xabiꝫ.s.de ſen.ex.ſacro.etiã ſi in vitate eẽt ſybdit⁹.ꝛ etiã ſi iura denegata debenꝫ.ſꝫ ſi eẽt exẽpt⁹ ſnĩa ꝓnunciet nulla. ſꝫ iſte ſiue ſit exẽpt⁹ ſiue nõ:ſiue dubitet ꝓuideter faciet ſi appellaret poſt/ qñ ꝓuilegiũ exhibuerit ne vlteri⁹ ꝯ eũ ꝓcedat.ꝛ ſic nõ tenebit qꝫ qd poſt fecerit s.de ap.ad audi.ꝛ valet h appellatio etiã a futu ro grauamĩe:qz ẽ ex iudiciũ:vt no.s.de ap.ꝓſuluit.ſi aũt non oñ dit ꝓuilegiũ ſꝫ dicat ſe hãe ꝓuilegiũ vl inſtrã alibi vel teſtes vl ꝓ batões alſ:tũc ſi id qñ petiꝫ a ꝑlato notoriũ ẽ deberi de iure vel de facto:vt qz petit decimas ſue parochie poterit eũ excõicõicare nõ obſtãtꝫ im ꝓbili negatõe q̃ nõ facit rẽ dubiã.dato tñ ꝓ/ bi aliq̃ termio ad ꝓbandũ ꝫ iure ſuo:qz ſi ꝯriũ diceret facile eẽt cuiqꝫ iuriſditionẽ fraudare.ſꝫ ſuꝑior iudex excõicato petenti ab ſolutionẽ ad cautelã dabit ꝑſtita cautõe de parẽdo eccle mãdatſ ꝛ ꝑſtita abſolutõe queret: q̃re nõ dedit decimas vel aliud qñ no tũ eſt de iure deberi.ꝛ ſi ꝓbauerit iuſtam cauſam denegationis abſoluet eum a ꝓceptis:et ſi non ꝓbauerit condemnabit eũ nam ꝑſumptio in h caſu trãſſert in eũ on⁹ ꝓbatõis:vt alſ no.s. de ꝑſump.illud.ꝛ q illꝫ negat qꝫ de iure debeat:illꝫ ꝓbare dꝫ.ff.ꝫ ꝓba.ab.ea.ꝛ qz notoriũ iuris ẽ:ſufficit hũc ordinẽ ſuari ſicut ap paret in ꝑall.l.q̃ aliũ ordinẽ ſuari nõ ꝓcepit:niſi qꝫ ꝓbet.argu. ad hoc.quia non ſeruatur ordo iuris in notorio facti nec in no torio iuris. ſed dices:nonne iſte ꝑlatus in omnem caſum de/ bebat cognoſcere an ſua eſſet iuriſditio ꝛ an falſum eſſet ꝓuile gium ꝛ an eſſet exemptus.s.de reſcrip.ſuper litteris.ff.de iudi. ſi quis ex.Reſpondeo:quia tunc habet locum qꝫ iudex debet co/ gnoſcere an ſit iudex quando inter partes contenditur de hoc qꝫ vnus dicit iudici:vos eſtis iudex ꝛ reſcriptum eſt verum. et alius dicit contrarium: quia tunc non iudicat in ꝓꝓria cauſa. ſed in aliena.ff.quando appella.ſit.l.j.§.in ꝓꝓria.ſed ſecus eſt quando iudex ꝓſequitur ſuam cauſam qualis eſt in ſuperiori/ bus caſibus.vtrum autem exemptus ſit vel non.vel vtrum ꝓ/ uilegium ſit verum vel falſum vel aliquid aliud qõ tangat ꝓn cipalem cauſam de his cognoſcere non debet: quia eſſet iudex in cauſa ſua quod eſſe non debet.ꝓuilegium autem de quo hec decreta.loquitur reſtringi debet vt illi tñ auctoritate eius excõ/ municari poſſint qui notorie contra eccleſiam deliquerunt.arg. s.de officio delegati:ſtatuimus.ſtulte autem faceret epiſcopus ſi in illo caſu vbi ſibi non exhibetur ꝓuilegium peteret arbitros nec eſt de iure qꝫ petat:qz illud.c.ſi clericus:loquitur quando ꝑ/ latus vult conuenire ſubditum. ſed hic nunqꝫ ꝑlatus debet ſe conſtituere actorem ſed reum qui fauorabilior eſt ꝛ tanqꝫ reꝰ de bet ſub ſuo iudice conueniri.exempti autem ſi notoria eſt exemp tio:non tenentur comparere.ff.qui ſatiſda.co.ſi nota.ff.de fer. l.j.ſi vero dubium eſt compareant allegaturi ꝓuilegium ꝛ re/ cedant.ff.de iudi.ſi quis ex.ꝛ tutius eſt ſi appellaretur vt dictuꝫ eſt.ꝛ ſi non comparet teneret ſententia excom.vl alia mulcta ex ea ſola cauſa qꝫ non comparet allegaturus ꝓuilegium.arg. ꝑ/ allega.l.ſi quis ex(cautio)item ſi excõmunicatus ſit ꝓ ſola con/ tumacia dũmodo cõſtet de iuſta contumacia: non abſoluetur cõ tumax niſi ꝓius refuſis expenſis ꝛ alio intereſſe:quia ꝛ tunc po teſt dici manifeſta offenſa.(ꝓuilegium.) qõ continetur in ꝓuile legio de iure cõmuni eſt.ſed ad hoc valet:quia ſolet plus timeri. vt.xxiij.di.quã q̃ſ(congrua)h ſunt verba que dubitationem reci piebant:nam canonici dicebant ꝓꝓriam ſatiſfactionem emen dationem damni vel iniurie eſtimationem. ſed comitiſſa dice/ bat congruam ſatiſfactionem ſi ꝑſtaret cautionem iudicio ſiſ/ ti.hanc autem dubitationem dñs papa ſoluit h(iuri)de hoc no. s.de ſen.ex.ſolet.idem eſt ſi in aliquo negocio ſit contumax.ver/ bi gratia:qz nõ vadit ad conſiliũ.v.q.ij.preſenti.xxiij.di. ſi eꝑs ꝛ.c.ſe.idem ẽ ſi nõ ꝓſequatur accuſationẽ ceptam.iij.q.v.c.j. in ſi.ꝛ idem dico ſi ꝓciperẽ quid aliud qõ ad officiũ eius perti net.vij.q.j.qz frater.idem ſi ꝓcipiat alicui ſpecialiter qꝫ non fa ciat furtum vel fornicationem cum aliqua ſpecialiter ꝛ non obe diat h excõmunicari poteſt ſine alia monitiõe facienda ſup emẽ datione criminis perpetrati:qz vere contumax eſt que ſola ſuffi cit ad iuſtificandã excõicationem.xj.q.iij.certum.idẽ dicunt quí/ dam etiã ſi generaliter vel ſimpliciter moneat aliquẽ ſuper for/ nicationẽ qõ non credo:qz ſicut ꝓ contumacia õ exꝑſſo crimĩe debet excõmunicari.ſic de exꝓſſo crimine moneri. ar.ij.q.j.ne mo.ꝛ.s.de ſen.ex.cum medicina.(offenſa)ſup.ꝛ contumacia:nã ꝓ ſolo crimine non eſt quis excõicandus ſi velit ſe corrigere.xj q.iij.nemo.xliij.di.ſed illud.xxiij.q.iij.tam ſacerdos.ꝛ qꝫ dicit in offenſa idem intelligitur in quolibet crimine.s.ſe ſeten.excom. graue.s.de offi.delega.ex litteris.xxiij.q.viij.peſſimam.xvij.q. iij.preſbyterorum.xj.q.iij.excellentiſſimus(manifeſta) que oſtẽ ſa manifeſta dicatur in.c.ꝓxi.dicitur.(ſufficiẽs.) plus placꝫ qõ no.s.de cen.cum venera.(ſi vero dubia).i.ſi iudex ſuperior dubi tabit an ſit notoria vel non.tunc ſtatim abſoluat eum niſi a duer ſarius offerat ſe ꝓbaturum qꝫ inferior iudex excommunicanit eum ꝓ manifeſta offenſa.j.c.ꝓxi.s.de reſcrip.ab excõi.in fi. vbi dicitur qꝫ ſuperiori iudici relinquitur h cognitio an ex iuſta cauſa fuerit excõmunicatus.nec vnqꝫ potuit eſſe iuſta niſi excõi/ cator eſſet notoria vel per confeſſionem vel per ꝓbationeꝫ vel per euidentiam facti.j.e.c.ꝓxi:quia ſi iudici conſtaret qꝫ ꝑ du bia offenſa eſſet excõmunicatus ab inferiori iudice:tũc ſine vlla cautione ſtatim abſolueret eum:quia conſtaret qꝫ ſententia eẽt in iuſta que non debet ferri in dubijs.ſed tñ cauſa ꝓbata.ij.q.j. nẽo.ꝛ.c.nouũ.xxiij.di.hũiſſe:niſi forte nõ vt iudex ſꝫ vt pars tu liſſꝫ ſnĩam:qz tũc etiã ꝑ offenſa nõ notoria: dũmõ poſtea appare at vera poteſt quis excõicari:vt no.s.de cen.cum venerabilis.

Quam olim ꝛc.(dũ anſam).q.d.dũ vnã qõ/ nẽ ſoluim⁹:ĩ grauiorẽ icidim⁹. ſoluim⁹ enĩ vbũ qõ erat ĩ ꝓuilegio.ſ.qꝫ nemini liceat ꝛc.illud ĩterꝓtates de excõicatꝰ ꝑ manifeſta offenſa vt in ſuꝑiori.c.ſed ex illa ſolutõe difficiliorꝫ qõnis nod⁹ ẽ ĩtricat⁹ ſ.q̃ offenſa dicaꝫ mãifeſta.(ꝓponẽtib⁹).ꝛ male.(iudici).male di/

cūt:q; ī q̄libet cā manifesta iiuria dī quā iudex iudicat manifestā nisi ab eo diffinitōe appellet:q; rōe iurisdictōis sue:lz ei piudiciū facere ptibo per suā iterptationē.s.ō postu.ad h.ff.ō insti. ⁊ iure.l.fi.(sibi).q tulit sniam excōicatōis vl pti p q̄ lata ē.(p cōfessionē).vl p sniam a q̄ ñ sit appellatū.s.de coha.cle.c.vīa.⁊.c. tua.vl pbationē.h bñ colligit q; si qs p pbationē velit facē māi festā iniuriā aduersarij qō ē audiēdū añq̄ absoluat aduersario. vl dic q; si excōicato eo tpe q̄ petit absolutionē obijcit q; excōicatus fuit p offensa quā mō ondit ⁊ vult oñdere māifestā p pbatiōes q; ñ pōt.nec dz ei absolutio ppter h differri nisi pbet q; p pbatōes vl alio mō fcīm p q̄ eū excōicauit fuit notuz excōicatori añq̄ excōicaret.q; aliter eēt iiusta sniā q̄ lata cēt ñ pbata cā excōicatiōis.⁊ iō sine difficultate absoluēdo ē.s.de sen. ex.sacro.§. j.ij.q.j.nēo.sed si vellet oñdere p pbatōes q̄ recepte fuerūt ab excōicatore āteq̄ excōicaret offensaz eē manifestā vl verā bñ audiret i ipediēdo absolutionē.vl dic qñ qs excōicat vt ps vel vt exeq̄ns officiū suū.suffic si post sniam excōicatōis pbaf iusta cā. (aut euidētia) nō habita dīa an nō fuerit iudi.pti:an alys:sufficit enī fcīm eē notū:vt no.s.de coha.cle.⁊ mu.tua.istā aūt materiā vt plēi itelligam ponam ī termis:parmēsis eps p rapīa quā fec ppositus archiepi:excōicauit ppositū.ppositus ab epo petit absolutionē.⁊ conq̄rit ō iiusta excōicatōe:archidi.dic:q; p manifesta offensa ē excōicat. ppositus aūt dic nullaz iiuriā se fecisse nec dū manifestā. ⁊ addit cū negatōe mea fit res dubia.C.ō inge.ma.l.ij.peto q; recepta sufficiēti cautōe ō satisfaciēdo si apparuerit me p ma.offensa excōicatū absolui.⁊ maxīe q; ⁊ si ostaret me iuste excōicatū.tñ cū cautōe deberē absolui.s.de sen.ex.p tuas.ī pīi.⁊ mlto fortius si dubitaf.s.de sen.ex.sacro.§.verū.ecō tra rñdet archidi.q; q̄uis negatiō e res fctā sit dubia iudici a q̄ mō petit absolutio:ei tamē q̄ excōicauit nota fuit q; tñ attendēdū ē.nā ⁊ ecōuerso si cozā iudice a q̄ petit absolutio,pbaret māifesta offensa nisi pbata eēt cozā excōicatore eēt iiusta excōicatio. ij.q.j.nēo.s.de sen.ex. sacro.cū ergo me offerā pbaturū manifestā offensaz excōicatori illatā sū admittēdus.nec ēt ob. qō dicit q; si etiā cōstaret de iusta excōicatōe deberet absolui cū cautione qō falsum ē: vt in fi.decre.per tuas:imo etiā si sit dubiū vbi nō est appellatū.s.eo.§.j.nisi piculū imineret satis credēdo absoluēdo. nec ob.e.decre.sacro.§. verū. q̄ nō logtur qñ alius vult reuocare sniam alteri.sed ipse idē cognoscēs errorē suū. īmo q; plus ē si cōstaret de iniusta excōicatione: videt q; sit mittendus ad excōicatorē vt eū sine difficultate absoluat.ar.s.de rescrip.ab excōicato s.de sen.ex.per tuas.§.j.sed illa intelligim vbi ē dubiū,vbi aūt est certū vl q; ordinē omisit vel cā nō fuit pbata.absoluit a superiore.ij.q.j.nēo.item ⁊ ppositus dicit aut seruat ē ordo iurīs:⁊ tūc si nō appellaui nō est dubiū notoriā offensam per sniam.s.de coba.cle.⁊ mu.tua. aut nō fuit seruatus:⁊ sic superior reuocabit sine aliquibus probationibus.ij.q.j.nemo.⁊ sic nūq̄z videntur locuz habere posse pbationes archi.nec est differentia h an sit appellatū nec ne.archidi.rñ.probatiōes suas locū habere qñ eps tulit sniaz ordine iuris non seruato:q; factum erat notorium.p/positus autem rñdet sic:sed ⁊ tunc aliquis ordo est necessarius. scz citatio ⁊ sniā super satiffactione officij.ij.q.j.de.s .de diuor. porro.et tunc demū quando nollet satiffaccee fm sniam erat excōmunicand.xj.q.iij nemo.archidi.rñdet monitionem esse necessariaz.s.de sen.ex.sacro.que non potest esse sine citatiōe ⁊ mādato.cū dicit:precipio vt emendes rapinam quā fecisti archidi. qō mandatū tenet vim sniē in notorijs.diximus ergo probationem archidi.super eo q; offensa sit manifesta siue per probationem siue per cōfessionē siue per euidentiam facti tunc locū habē cū dicit monitionem premissam:q; manifesta offensa fuit qñ in prepositū excōmunicationis sententia lata fuit.idem dicimus si pro manifesta offensa cōmissa in ipsum episcopum monitione pmissa excommunicationis sententiaz protulisset vt h:⁊ superiori decre.nisi periculum esset in mora si absolutio differetur.s.de sniā excom.sacro.⁊.s.de sen.ex.per tuas.intelligo enim periculum more imminere si excōicator multū distet siue prolixum terminū ad probandum manifestam offensam requirat. īmo pl videtur q; si excōicatus non appellauit super cā pro qua fuit excōicatus q; de cetero non pōt petere absolutionē:quali non sit p manifesta cā excōicatus:q; per sententiam factū est notoriū vt h. (causam).s. de vo.⁊ vo.re.ex multa.⁊ de bap.⁊ eius effe.maiores §.verū.(probationē).ad expositionē istius loci multū facit.s.ti. proxi.solet:glo.q̄ incipit.sup eo.cē.v.itē no.q; probatio.

ABbate consuetj. huic videt talē libellū recipienō:peto talē electionez confirmari vel infirmari.q; fm le.contra consuetudinē facta ē. ar.s.de cōsue.cū dilec.s.de cau.pos.cuz ecclesiia.xviij. q.vlti.c. vl.ff.com. pre.venditor.ff.de aqua plu.ar.l.j.§.vlti.ix. q.iij.conquestus.lxiiij.distin.quia:licet enim tempus non sit modus indu.ob.ff.de act.⁊ ob.obligationum.tamen secus est in cō suetudine vbi non requiritur tantum tempus.sed etiam consensus est necessarius tacitus vel expressus eius qui tangitur ex consuetudine.vt nota.supī de consue.c.j.ex consensu tacito vel expresso obligationes nascuntur.ff.de pac.l. j.ij.iij.⁊. iiij .ad hoc facit C.de agri.libris.dicimus enim pro iuribus non competere negaf. vel confes. que tantum competit p seruitutibus ⁊ vsufruc. sed debere agi:quia ad agentem pertinet: de iure.s .de cau.pos. cum ecclesia.vel consuetudine vt hic.vel constitutione.s. de consue.cum dilectus vel ex priuilegio.lxiij.di.adrianus.⁊.c.se.⁊ hoc potest dici:quia confessoria ⁊ negatoria que competit quasi cōfessoria domino vel quasi domino rei vel ecclesie vel potius p/curatori ⁊ custodi ecclesie qui potest nomīe ecclesie agere cui ius queritur in illa ecclesia qualis est prelatus illius ecclesie.ff.si seruī.ven.l.ij.⁊ prelatum intelligo quem cū q; legitimum ministrū: etiam si sit conuentus qui habet bona discreta ⁊ competit contra possessorē rei.i.ecclesie vbi dico me ius habere.ff.si vsufruc/pe.l.vti.§.vtrum vel quasi possessorem qualis est qui dolo desijt possidere.vel si liti se obtulit.ff.si vsu.pe.l. vlti.⁊ qui non patiur me vti possessione iure mihi debito sicut in interdicto vti pos.dicimus:nam qua ratione facit quo minus possideam:eadem ⁊ ipse possidere videtur.ff.si ser.ven.loci.§.si quis mihi.⁊ l.di.si quis.datur etiam confessoria in rebus non spiritualibus etiam non creditori.ff.de remis.l.j.§.item iul.⁊ superficiario. ff. de superfici.l.j.§.vlti.⁊ vsufruc.ff.si vsufruc.pe.l.j.fm ñ.⁊ datur contra superficiarium agri debentis seruitutem. ff. si aggr.vec. l.j.§.vlt.quasi autem negatiua competit eis de quibus dicimus competere ⁊ competit quasi confes. contra illū qui possidet vel qui tenet ecclesiam vel rem nomine eius cuius ius possidet :vel etiam si quis tantum nomīe suo possideat vt nomine alicuius ecclie contra eum danda est h:quasi nega.vt sic agam contra aliquem qui est in possessione archidi.nego tibi esse ius ecercendi iura archi.in dioc. mea vel in tali archidiaconatu qui ad me pertinet principaliter vel directe:puta quia sum episcopus a q̄ idem archidi.tenetur ⁊ recipitur.ar.eius qō dicitur in vsufruc. qui naturaliter possidet funduz vsufructuariū.ff.de acqui.pos. naturaliter.⁊ tamen contra eum competit nega.ff. si vsuf.pe.l. iiij.§. antepe.⁊ vlti.⁊ competit hic quasi confes.archidi.item ⁊ episcopo a quo tenetur archidi.ea ratione.quia est prelatus ecclesie que est principalis ⁊ directa domina iuris archidiaconat. ⁊ archidi.qui h iura tenet ab episcopo est vtilis dominus. ⁊ ita vtriq; prelato competit actio nomine ecclesie directa quasi confes.archidi.nomine suo vt ilis quasi confes.quemadmodum ⁊ h competit dño ⁊ vasallo.ar.ff.si ager vec.l.j. §.vlt. item ⁊ ea ratio no.quia ad eū pertinet ordinatio omnium ecclesiarum. x.q. j.decretum.xvj.q.vij.omnes.itē quia preordinator est in cūctis: licet in singulis singuli suā habeant ordinationem.xxv.di. plectis.⁊ inde est q; pōt agere pro singulis ecclesijs sibi subditis. s. de suc.ab inte.c.vlti.x.q.ij.c.vlt.⁊ hac p̄dicta ratione.scz quia q̄i negaf.⁊ quasi confes.cōpetit tñ ratione dñij vel quasi. videtur dicendū q; si aliq̄s est in possessione alicuius ecclesie.non audietur contra alium si velit ei imponi silentium.vel si dicat cū nullum ius habet in ecclesia nisi dicat se ius habere in ecclesia:sicut etiam in rei ven.non auditur.licet dicat se habuisse possessionē nisi dicat se dominū vel quasi. sed talis possessor potest vti possessorijs iudicijs:puta interdicto vti pos.⁊ cōsimilib.sed si alius agit contra possessorem nega. vel confes. tunc bene potest excipe non est ei ius petēdi vel non habes ius in eccliā.⁊ obtinebit possessor.ff.de rei ven.funō.ff.si vsufruc.pe.vti.item no. q; he actiones confes.⁊ negaf.competunt etiam possessori eius iure q; petit.licet secus sit in corporalibus quorum vendicatio nunq̄z competit possessori.s.de ali.iudi.in.ca.fac.c.ij.ff.si ser.ven.si forte.§.scienō.⁊.l.loci.insti.de acti.§.contra quoq; ⁊ contra quemlibet impediētē datur:vt supra ostensum est.⁊ h ideo est:quia si eps petit iura epalia ab alquo abbate vel quouis alio:nihilominus pōt vti in eodē abbate iuribus epalibus:puta excōicare ⁊ hmōi facere.sed si eps peteret abbatē quasi suū subditū ⁊ suum clericum de iure canonico.i.vt in oībus teneaf ei in quibus abbas subditus epo ei teneri dz fm canōes.ī hoc casu credo q; abbas in omnibus aget sicut liber:⁊ in possessiōe libertatis erit abbas.ar.C.ō lib.ca.lz ⁊.C.ō asser.tol.l.fi.ī hoc casu p̄p̄ eps dicit intentare preiudicialem.⁊ sic interim pēdente hac qōne non poterit eps illū abbatē nec excōicare nec aliter p̄cedē ō eū:q; fieret p̄iudiciū p̄ncipali qōni q̄ petit eū ī subditū.lz h dem sit ī glo.q̄ incipit:h videt q; p̄fessoria daf ō eū q; nō patit aliū vti iure suo.ac.

ſ.de ꝓſcrip.veniens.ſ.de deci.dudum:tamen ſententia non dabi tur tantū cōtra perturbātez iura:ſcilicet vt ceſſet a ꝓturbatione. ſed etiā dabiť reo: ſcilicet adiudicabit ſeruitutē vel aliō ius pe/ titū actori.ff.de neg.ge.q̄ neg.§.fi.ꝛ añ q̄z ferať ī eū ſnīa.nō ſuffi/ ciet actorē ꝓbaŕ ſe poſſediſſe niſi ꝛ ꝓbaret ſibi ius petitū deberi ff.ſi vſuf.pe.vti frui.ff.ſi ſer.ven.l.j.tñ ꝑ ſnīaz ſic rei data nō fiet ꝑiudiciū qn ꝫ hūc vīcētē agē poſſit niſi ꝑiūctio cāe h̄ faciat. ff. ſi ſer.ven.loci.§.ſi fund⁹.itē nec mādabiť ſnīa excōicatōi ꝫ aliū.ſz ad'itereſſe tenebiť agēs vt dixim⁹.ſ.de ali.iudi.m.ca.f.c.j.meli⁹ dz q ñ adiudicabiť fuit⁹ actori:qz nec petita fuit.ſz tātuz adiu/ dicabiť ſic.cū talꝫ actor ꝓbauerit ſibi deberi ſeruitutē ī tali fundo ꝓcipim⁹ reo q cū nō moleſtet.ſz ꝫ.itē alꝫ eū obtinuiſſet ſi nihil ō ꝓpetate ꝓbaſſet ꝛ iterdcō vti poſ.tñ egiſſet ī q̄ nō oportuiſſz cū ꝓbare ō iuŕ fuitutꝫ ſz de poſſeſſiōe tñ.rñ.q mltū pl⁹ obtinet qñ egit ō ꝓfeſſoria q̄z qñ egit ō poſſeſſiōe ꝑ interdcm:qz qū egit cōfeſ/ ſoria etiā heres eius ꝓpoſcet a turbatōe eo iure q egit actor.qz de iure actū ē ꝛ ñ de pctō qō ōz ꝓmiſiſſe:qz actorē turbet ī poſſeſſiōe ꝑ interdcm:ſz qñ egit interdcō heres nō cōpoſcet ꝑ ꝑdictā ſnīam a turbatōe.rō diuerſitatꝫ eſt:qz qñ ſuccūbit ī ꝓpoſ.de iuŕ oz caueŕ q nec ꝑ ſe nec ꝑ ſucceſſores ſuos īpediet eū vti iure ſuo.ſed qñ agiť vt ꝓpoſſeſſor ñ iūgiť reo niſi q nō turbet actorē ſup poſſeſſiōe ſua. itē qñ agiť ꝓfeſſoria ē ꝛ ſi actor nō poſſideret ſz tñ ius hāret:re⁹ aūt poſſideret iuſte:ſz in vītate iuris ñ hāret:tñ ſnīa ferek ꝑ actorē:ꝛ ēt mādabiť executōi.ſ.ō cā poſ.adulť.ſz ſi ageret interdicto quātū/ cūq; ius hēret actor ſi ñ poſſideret:ꝛ re⁹ poſſideret:ꝑ reo feretur ſnīa.ꝛ ſic ē mlta alia diſſimilia iuēire.ſz oppones:nōne actio in factū ex re iudi.dabiť ī hēdē.ergo ſi iudicatū ē interdcō q aliq̄s nō turbet:ergo ꝛ heres ꝑ hāc ſnīam ꝓpoſcet.rñ.bñ actōe i factū ex re iudi.dabiť in hēdē ex turbatōe defūcti ꝫ quē fuit lata ſnīa. ſed nō dabiť ex turbatōe heredis:qz forte iuſte turbat: vt pote q nō vi nec clā nec ꝑcario poſſidebat ab aduerſario.itē heres non tenek ex delicto defuncti.itē lz ꝓfeſſoria ꝛ nega.ñ ꝓpetāt niſi dño vl̄ poſſeſſori q hz ius i re vt creditori ꝛ ſupficiario tñ ſi ille q agit vt dñs ꝑdcis actōi⁹ ē in poſſeſſiōe:nō opz q ꝓbet dñiū:qz ñ co/ giť dicē titulū ſue poſſeſſionis.C.ō pet.here.cogi.ar.op.ff.de lib. cā:liberis.§.fi.ꝛ.l.igiť.§.j.ff.de īge.l.fi.q optīe dicūt.C.ō lib.cā eā q.ſz ſi dñs ꝫ vſufructuariū intēdat nega.tūc oī⁹ modis opz q ꝓbet ſe dñz.ff.ſi vſuf.pe.vti:in ꝑn.ſz illō ē ea rō̄e:qz vſufructu ari⁹ poſſidet nāliter.ff.de acq.poſ.naturaliť.ſz ꝫ.ff.de ꝓba.l.ij.ꝛ l.veri⁹.C.de ꝓba.actor: vbi dz q actori īcūbit ꝓbatio.ſz illō ītel ligiť cū alterū pl⁹ altero ñ credit vl̄ ꝑſumiť.ar.ſ.vt.ec.be.ꝛ.j.ꝛ ſi poſtea euicť res cui adiudicata ē fuit⁹ a poſſeſſore ꝑ q̄ lata fuit ſnīa ille cui modo res ē adiudicata ñ pōt agē nec excipe ex ſnīa lata ꝑ poſſeſſore.alīj tñ dñt q ſi agēs ꝓpoſ.vl̄ nega.ē ī poſſeſſiōe fuitutꝫ vl̄ libertatꝫ:tūc nō eſt neceſſe q ꝓbet ſe dñm ipi⁹ rei cui fuit⁹ petiť vl̄ negať.ſz ſi ñ ē ī poſſeſſiōe tūc opz cū ꝓbare dñz ipi⁹ rei:vt no.a30.ff.ſi ſer.vē.ſicē.§.ſz ſi q̄riť.q̄ tñ ñ dicē h̄.ꝑmū dictū magꝫ placet.ī hac aūt ꝓpoſ.ꝛ nega.vēiūt res ipa ꝛ cautio.ff.ſi ſ. vē.hoz ꝛ ēt fruct⁹ ꝛ dāna q̄ poſt li.cō.accidēť.itē ꝛ ea q̄ ꝑceſſerť ſz debēt ſpāl̄r peti.ff.ſi ſ.vē.loci.§.ij.ꝛ.l.ſicē.ar.ff.vti poſ.ſi duo. §.fi.(eligāt).no.fuitutē īponi vt aliq̄d fiat.ff.ſi ſ.vē.ꝛ ſi forte.§. ij.ar.ꝫ.ff.de ſ.q̄ſ.(robur).h̄ bñ ꝓbaŕ q itēdebāt introducē fuitu tē:qz aliū ō electōe īpugnabāt.aliť enī ñ introduceť fuit⁹.ff.quē ad.ſ.am.l.vl.ff.de iti.ac.ꝑ.l.vlt.ff.quē ad.ſ.am.ſi qs alia.§.ſicē ius heŕ.§.itē iuſt.(iudiciū).l. ꝑ bono pacꝫ ēt eꝫ iudiciū h̄ fieret:tñ qz itēdebāt ſuo iuŕ vti qō ex ꝫdictōe ꝓpparet ꝓſuetudo introduci tur:nec credit⁹ hāt ꝑ obtēto ꝫdcō iudicio:lz arbitri iudicauerit qz ſnīa eoz nec nomē ſnīe hāe mereť.C.de arbi.l.j.itē qz ñ ſūt ta les q poſſint introducē ꝓſuetudinē vt ꝓnceps vel iudices ei⁹:ſz lz nō valeat tāq̄z obtētū ꝫdcō iudicio:valet tñ qz ſic obtentū ē in ꝑ/ ualēte ꝫdictōe.īſti.de iuŕ.na.§.ex ñ ſcꝑto.(ad pſonale).ſ.ꝓcedi/ mus.(ipſonal̄).ſ.ꝓſiſtē.(ſi mox).ar. ꝑ ſi i ꝑuilegio vl̄ alio reſcꝑto fit mētio ꝓſuetudīs vl̄ ꝑuil.neče ē illō exhibēi.c.di.ꝫ mozē.lxxvj di.ieiuniū.xix.di.nōne.xx.q.iij.ſācim⁹.ī auť.vt ſpō.lar.§.ꝛ h̄ q̄z ar.ꝫ.xxx.di.ſi rōanoz.ī auť.vt fra.fi.§.j.C.ō do.donatio.ff.ō do. ex hac ſcꝑtura.ff.ō admi.tu.cyrographis.ſo.ī publicꝫ iſtř is nō ē neče exhiberi illō ō q̄ fac mētionē:ī ꝑuatꝫ ſec⁹.aliꝫ dicūt q ſi ꝑuil. ꝓtineať tot⁹ tenor iſtř ī ñ ē neče exhiberi.aľs ſic:ſz h̄ nō valet cuz poſſet eē falſitas ī bulla.ſ.de ꝑuil.cū oli.tertij dicūt ꝓbabili⁹ q ſi ꝑuil.ē publicatū auče iudicꝫ ñ ē neče exhibē ꝓncipale.aľs sec⁹ C.ō teſta.publi.q̄r aūt faciēda ſit publicatio.no.ſ.de teſti.alber ric⁹.q̄ntūcūq; aūt fiat publicatio legitīe:ali⁹ audieť volēs ꝓbaŕ falſitatē ſi illō exhiberi petit niſi ſit amiſſū ſine cl̄pa ſua.ſ.ō fide inſtru.inť dilec.C.de fi.iſtru.l.vl.(rectior).rectiſſimū aūt ē q ſub/ rogatio abbatꝫ ſine vlla ꝫdictōe ꝛ dubitatōe ſit apō mōaſteriuz ſcī bertini:ſz ī mō ꝛ q̄litate ꝑm quā dz fieri ſubrogatio.valet cō/ ſuetudo ꝛ mos ātiqu⁹.ar.ſ.de reſtu.ſpo.piſanis.(ñ debeat).iij. di.erit.(valere).ff.ad munici.l.j.ī fi.ff.de vſu ꝛ ha.diu⁹.ī ꝑn.ff.ō re.du.quot.ff.de ſeruit.ſi q̄s.xvij.q.iij.q̄ſti.xij.q.ij.ſi quoſ.ꝛ.c. ga.(euicmo).qz calixt⁹ ꝓim⁹ fuit paſcali.ꝛ qz ex certa ſcia muta uit ꝓba:nō bñ allegabat mōaſteriū ſci ber.ſi aūt h̄ nō cēt nō intel/ ligerē ꝑm ꝑuil.eſſe interꝑtatōem ꝓpz.ſz illō ꝑſumerē ꝑ falſi ſug geſtionē ī petratū.qdā tñ dicūt q ō iuŕ videreť paſcal⁹ ꝑuilegiuz iterꝑtādū vt electio eēt cōuēt⁹ ſcī ſil.ꝛ ꝓfirmatio abbatꝫ ſci ber. ar.ſ.de cō ſue.cū dilec.alij ꝫ.(adiudicauimus).h̄ ſnīa iuſta fuit q cōſuetudo talꝫ erat ꝛ ꝑſcrip.ſ. ō ꝓſue.cū dilec.ꝛ.c.vl.itē fuit iuſta ꝓpt interꝑtationē calixti ex certa ſcia fcā ꝛ cū cāe cognitōe.ex ꝑ/ uile.aūt paſcal⁹ lz poſſet hāe ꝓfirmationē.nō tñ hūiſſet h̄ ius vt ō eo tātū aſſumeť abbas vt qdā dicunt.alij ꝫ.(donec).ar.ꝑuil.pire peūte mōaſterio.ar.vj.qvij.h̄ ſcripſim⁹.xxv.q.ij.§.vl.ī fi.h̄ aūt intelligo ſi peat ꝛ non reedificeť.reedificatio enim idez ꝑuil.bz ar.ſ.de elec.qz dili.itē diſtīguo iter ꝑuil.q̄dā ei dank ordini ꝛ ea durāt durāte ordine vt hic.q̄dā dāť ſup aliꝫs poſſeſſiōib⁹ que ñ ſūt ordiſ.ꝛ illa durāt ēt rēoto ordīe.ar.ꝫ.ſ.ō re.do.qz mōaſteriū

Super qbuſdā ꝓfiſcāť.ſ.de hŕ.excōicam⁹.(pe/ dagia).qz a peditib⁹ dank.(guidagia). qz dāť ꝑ ducatu.(ſalinaria).qz dāť vt pmittat ſalē vē dē vl̄ emē.ꝛ ē no.qz h̄ nuſq̄z alibi īuenies ꝓhibituz. C.ō eueck.ꝛ cō.l.iij.ꝛ.l.vniúſi. C.no. vec ī nō. ꝑ.l.ij.ꝛ.iij.(vl̄ laſ. con)ſ.de cē.īnouam⁹.(viduis).no.ſ.de of.dele. ſignifi. lxxxviij. di.c.j.ꝛ.ij.(rñdere).no.viduas pu.oz.ꝛ reliq̄s miſerabiles pſo/ nas poſſe quoſlibet cōuenire coā eccleſiaſtico iudice:ſed nūq̄z pt in vita conueniri ſi malit ſub ſeculari iudice rñdere.

Quimus expedire dānabile.no. ꝑ quoli/ bet crimīe rradi oz niſi ſit dānabile et dānoſuz ꝑ pōt aliq̄s tradi curie ſeculari.itez q ꝑ nullo crimīe rradi oz niſi ſit dānabile ꝛ dānoſuz:vl̄ aliť vt dixim⁹.ſ.de here.excōicam⁹.(pieť⁹).p ſnīam quā dicit ꝑlatus: depono talē ꝛ oīb⁹ ꝑuil.eccle ꝓuo.(celebranda).de feō:qz poſt ſnīam ē ſpoliād⁹ veſtib⁹ clicalib⁹.xj.q.iij.eꝑo.(ſclari).no.q̄ſ depoſitus ſit ptāti ſclari tradēd⁹.(pnūciad⁹).poſt ſnīam depoſiti onis datā ꝑmo ꝛ poſt exſpoliationē factā ſecūdo tertio dicendū eſt iudici ſculari q depoſitū ꝛ expoliatū ī ſuū foz recipiat.(effi caciter).no.nō ſimulare ſed effīcaciter ꝑ tradito ſclari ptāti ſup/ plicandū.xxiij.q.v.c.j.licet enī ꝑlat⁹ clicū tradat depoſitū ī foz laicale:tñ nō ꝓpter hoc ꝓdemnat eū ad aliquē penā cozpalem. (imppetuū).gravioꝛ penā ñ pōt ī ponere clic⁹.ꝛ eſt no.q ēt fal ſari⁹ ñ ſemp tradiť iudici ſclari qō ītelligo qū ē ſpes ō cozrectōe.

Oblecto filio eidē.ſ.pti.aduerſe.(ſi dulſim⁹).qō tñ de iure cōi ē vt ꝓter nullā īdulgētiā bñficio tñ reſtitutōis ſibi ſubuēiať ſi ꝓpleta ē ꝓſcꝑtio recuperāde poſ.eo abūdāte vl̄ī modico tpe poſtea. ff.ex q.ca.ma.re.ſz ſi.§.quoti.ꝛ.l.ait ꝑtoz.§.deīde.ꝛ no.ſ.ō.ꝑ. ſcrip.ex trāſmiſſa.poſſet tñ dici ī h̄ valē īdulgētiā vt etiā ꝓpter re ſtitutionē tpo iuŕ īcurrat tps.(ꝑterea). hīc plene appet q ñ ē ne ceſſariū ꝑm decretū miſſo ī poſſeſſiōe reali: ſed ſufficiť ſol⁹ lapſus tpis ad h̄ vt irrevocabil̄r poſſideat ꝛ faciat fruct⁹ ſuos:ſed ſi ad maiorē ſui ſecuritatē vult hāe ꝑm decretū:pōt illū ſibi dari.ſ. de eo q mit.ī poſ.c.j.ſ.vt li.nō cō.qm fre.§.ī aliꝫs.hāc aūt miſſionē tā ex ꝓmo decreto q̄z ex ſecūdo:ꝛ tā ī ꝑſonali q̄z ī reali:fac iudex deľ nō tñ ꝓncipis.ſ.ō dolo.c.ij.ꝛ.ſ.de eo q mit.ī poſ.c.ij.ſed cu iuſlibet alteri⁹ deľ ſ.ō eo q mit.ī poſ.cū vēiſſent.ꝛ ē iſte caſus vbi añ li.cō.deľ.ī pēdit officiū ſnū.q̄dā tñ legiſte dicūt ꝫ.aut.ō exhi/ re.§.ſi vo.itē no.q ī realibus ꝛ mixtꝫ act.ſit tñ miſ.in poſ.rei.pe. niſi quādo latitat vel quando dolo deſijt poſſidere.ff.ex qui.ca. in poſ.fulcim⁹.§.item videamus.ꝛ.§.ſe.ꝛ.C.ō ꝓſcrip.xxx.an ſi qs.§.fi.itē no.q venditio raro fit niſi ꝫ latitanté.ff.ex q. cau. ma.in inte.reſti.l.itē ait.§.h̄ ꝛ.ff.ex q.ca.in poſ.fulcim⁹.§.j.ꝛ.§. ſe.raro iō dixi:qz cōtra puberē mīorē ꝛ ꝓtra furioſuz ꝛ etiā ꝫ pu pillū.ſi ex aliēo fcō quenāť fit vēditio ſi ex eis expediat.vl̄ſi vr/ get debitū eis vl̄ſi dilatō allatura ē dānū creditorib⁹.ff.ex q.ca.ī poſ.fulcim⁹§.adeo.ꝛ.l.ſi minor.ꝛ.l.apō iuŕ.j.rñ.ꝛ.l.in poſ.j.rñ. ff.de bo.ac.iu.poſ.ſi ñ ex.j.rñ.iſte enī ꝑſone latitare ñ ꝓnt.immo plus vī ex ꝑdcis.l.lz mlti ꝓtradicāt.ſ.qz vbicūq; ēt aliꝫs pſonis ꝓter ꝑdcās iuſta cā mouerit. iudex faciet vēditionem ſi enī ꝓtra bas facit latitātes q̄ ſunt fauorabiliores q̄re nō multo magis fa ciet ꝓtra alios.ꝛ ſi dicas q ꝓtra ꝑdcās facit ex iuſta cā.ſ.qz fingū tur latitare ꝑpter tutores vl̄ curatores eoz q latitant.certe h̄ nō videť verū:qz ſi h̄eſſet lex aliq̄:hāc rōnē inter alias aliqñ aſſig/ nare debuiſſet.īmo exꝑſſe dixit lex:qz etiā ſi null⁹ latitet:tñ ꝓtra ꝑdcās pſonas fit vēditio:vt dicit ꝑal.l.ff.ex qui.c.ī poſ.fulcim⁹. §.adeo.itē ſi miſſio ꝛ venditio fiūt ī reali vbi fit ī aliꝫs miſſio q̄z q petita ſūt.q̄re vt ꝑdcm̄ ē nō fierēt ī ꝑſona.ſz oppones quō taz graue dānū īfligeť abūdāti nō cōtūaci ſine ordīe iudiciario rñ.

ħ fieri ꝑpter maliciã latitantꝫ ⁊ etiã ꝓra alios ꝑpter multa ma la q̃ possent euenire nisi fieret lz rarissime fieri debeat nisi ꝓra latitantẽ. ⁊ tũc ẽt inuẽtũ ẽ bonũ remediũ: qz si fiat vẽditio cũ nõ eristeret debitũ. agit ꝫ ipm ꝑiudiciali in rẽ ad recupationẽ reivẽ dite. ħ aũt nõ videf bonũ. qz postq̃ ꝑ iudicẽ vẽdita sunt q̃ postea inquiref vtrũ subfuerit debitũ ꝑ quo vẽditio facta ẽ. ſz vẽditio poterit reuocari si cãe ꝓpter q̃s fcã est vẽditio nõ subsint. puta qz nõ sit vtile his ꝑ q̃bus vẽdita ẽ. vel qz non erat debitor grauat⁹ debitis vel si nõ erat damnosũ creditoribus vl̃ si nimis festinauit. ff. de dã. infec. si fini. §. si forte. ⁊ sic loquif. l. ff. de puil. ꝑatores. ħ aũt bñ fatemur q̃ facili⁹ ꝓcedif ad vẽditionẽ ꝓra latitãtes q̃s ꝫ alios. sed si sit vẽditio ꝫ nõ latitante q̃si latitet eodem mõ fit reuocatio hui⁹ venditõis vel ipo iure vel ꝑ bñficiuz in ite. ff. de dã. infec. si fi. §. si forte. ff. ex q. c. in pos. fulcim⁹. §. si qs. imo plus dici posſz q̃ cũ ħ sñia. s. q̃ res debitoris vendaf. sit tñ interlocutoria: qz sũmatĩ tñ cognoscif. C. de bo. ac. ĩ pos. l. fi. §. an bi: si postea iudex ꝫriũ cognosceret. s. q̃ nõ fuisset debitũ. possessionẽ ⁊ vẽditionẽ reuocaret ⁊ etiã solutionẽ factã debitori. ar. ff. ỏ re. eo. magis. §. si es. ff. de trãsac. cũ hi. §. si ꝓtor. itẽ q̃ iussit ⁊ c. ff. de re iudicata. q̃ iussit. vel his ꝫ quẽ lata est ĩ terlocutoria sup solutõe debiti ⁊ sup venditõe poterit appellare ifra. x. dies a tẽpore quo sciuit ꝓdcãm sñiam ꝫ se latã cũ in veritate nõ latitauerit. C. quõ ⁊ q̃n iudi. l. j. ⁊ bñt locũ ꝓdcã. s. missio in pos. ⁊ vẽditio. etiam ꝫ ecclĩaz sicut ꝓra pupillũ. si q̃ras. j. qõ tps faciẽda, ẽ vẽditio vl̃ missio ex secũdo decreto postq̃ missus ẽ ĩ possessionez cã rei ser. dicũt qdã postq̃ visus est eã habuisse ꝑ derelicto vel ħ cõmittẽs ẽ arbitrio iudicis. arbitrio. ff. de dã. infec. si fi. §. ñ aũt. ff. de acq. pos. possideri. §. fi. ff. de iur. ỏli. l. j. §. vl. meli⁹ vi q̃ ꝑ an. dz expectare. C. de ꝓscrip. xxx. an. si qs. §. vl. ⁊ ħ bñ vi dicere deb. s. vt li. nõ ꝓte. q̃n. ĩ fi. nec ob. C. ĩ q. ca. nõ ẽ ne. ĩ in. re. qz illa locũ bz in his q̃ fiũt ex iudiciũ: sec⁹ ĩ illis q̃ fiũt ĩ iudicio. C. de iudi. ꝑ perãdũ. ĩ fi. itẽ vi ex decre. ꝑall. s. q̃n q̃ post an. põt iudex inꝓponere ꝑm decretũ ꝑ vẽditõe faciẽda. vel si non vult ita grauare abũdãtẽ. põt decernere q̃ tñ possideat ⁊ fruct⁹ faciat quousq; aduersari⁹ ꝓbauerit indebitũ illũ ĩ cui⁹ cã fcã ẽ missio ĩ possessionẽ. vel si adhuc vult min⁹ grauare abũdãtẽ: forte q̃ min⁹ liq̃t ei de debito. tũc reseruet on⁹ ꝓbandi debitũ illi q̃ missus ẽ ĩ possessionẽ. nã iudici lz q̃ pl⁹ est. s. facef finalẽ vẽditionẽ. mlto magis q̃ min⁹ ei licet. s. ꝓdcãs puisiones facere. itẽ ⁊ cautõe pignor. ⁊ venditõe ⁊ alijs remedijs vtendũ ẽ ꝫ cõtumaces. ff. de vẽ. inspi. l. j. §. j. ff. de lib. ag. l. si qs a lib. §. si quis. instit. de excu. tu. §. vlt. ⁊ s. de do. c. ij. sed q̃s dz latitare. hẽs. ff. ex qui. cau. ĩ pos. ea. fulci. §. ij. ⁊ §. se. itẽ dz latitare qlibet q̃ exꝑsse vocatõi iudicꝫ nõ obedit. ff. de ꝓuil. cũ si creditores. ⁊ ħ plus placet q̃s qõ no. s. vt li. nõ cõte. q̃n. ĩ glo. ⁊ male. (q̃uẽtẽdit). restituif enĩ ei tps q̃ntũ fuit abũdãs ita tñ q̃ ñ excedat tps q̃ si erãt supãt. ff. ex q. c. m. re. ſz ⁊ si. §. q̃t.

QAmiter vos capelle. no. abbatẽ cõueniri ꝑ ecclĩa sibi subdita. ⁊ forte iõ ẽ qz tpalia illi⁹ ecclesie erãt mõasterij ⁊ erãt. q. grã dia. vt no. s. de ꝓben. de ꝓre. als aũt lz eps admitteref ad agẽdũ ꝑ ecclĩa sua. s. ỏ suc. abinte. c. iij. s. de ꝓuil. cũ olĩ ꝓpf. ad defendẽdũ tñ nõ admitteſ nisi cũ satisdatiõe de iudi. sol. vt. s. ĩ bonis ipius mandaf sñia excõicatõi. ff. de re iudi. si se obtulerit. ⁊ hoc idẽ a silĩ crederez de abbate. ar. ff. de le. nõ pñt. ⁊ iõ dic meli⁹ vt no. s. de resti. spo. olĩ cãm. ⁊ de iudi. cũ de pu. ⁊ de reli. do. cũ ve. (ꝓbatũ). ꝑpus tñ titulo allega. puta qz sibi ħ tertia fuerat ꝓstituta legi. s. de cõsue. cũ dilec. qõ lz non ꝑbeſ. sed vsus tñ ꝑscript⁹ sufficit. ff. de vsur. cũ de in rem. vel aliter vt ĩ glo. q̃ icipit. (oblationũ). noie oblationuz ħ ĩtelligũf oĩa oblata siue mobilia siue imobilia siue ĩ ecclĩa offerẽf siue extra. secus si dixisset oblatões altaris. x. q. j. de his ãtiquos. ⁊ meli⁹. s. e. cũ carꝑ. ⁊ ea. missa. nũcio. ar. q̃ ea q̃ acgrit sacerdos iniũgendo pñales ꝑ parrochiã debẽt esse ecclie. (nũcio). ar. q̃ q̃ cũq; intuitu ecclie acgrũf sunt ecclesie. xij. q. iij. põtifices. s. de testa. requisisti. (et decimas.) s. de testa. officij. ⁊ c. de his. ꝫ. j. e. c. ij. ꝓra vbi dz: qz de datis inter viuos nõ dz hẽ portionẽ epus. sed ỏ testamẽtꝫ tñ. itẽ q̃ de his q̃ dant ad ꝓpetuũ cultũ vt vestimenta ⁊ q̃busdam alijs q̃ ħ cõcedũf portionẽ canonicã hẽ nõ dz. so. illa. c. loquũf q̃n agif cõditiõe ex illis decre. sup relictꝫ ĩ testõ tñ: ħ aũt loquif q̃n agebat cõditõe ex canonibus. xij. q. ij. cõcesso. ⁊ c. quattuor. x. q. j. antiquos. vbi exꝑsse habes q̃ etiã de ꝓdijs debet hẽ portionẽ q̃ cõstat ad ꝓpetuũ cultũ data. x. q. ij. ħ ius. ſz dices ħ nõ agit epus sed prior. qũo ergo cõditõe ex illis canonibus petit aliquã portionez. rñ. ħ porhẽbat istam tertiam ab epo. nec ob. qõ in. c. dz de medietate: qz in ħ ẽ ꝫuanda cõsuetudo. s. de sepul. certificari. vl̃ dic q̃ ħ poristã petijt: qz ea stipulat⁹ fuẽat. vl̃ alias sibi erat sibi ꝓstituta. ⁊ cũ nõ posset ꝑbare stipulationẽ vl̃ cõ stitutionẽ. ꝓbauit ꝓsuetudinẽ. xl. an. ĩ ꝓceptõe cuiuslibet istorum singulariter. ff. de vsur. cum de in rem.

EX parte vestra operis. post nunciationẽ enĩ no. o. edificatum fuit licite: vl̃ qz remissa fuit nunciatio: vel qz fuit satisdatum. vt dixi. s. de no. ope. nũci. c. ij. ⁊ iij.

EX parte vestra. ecclesiasti. s. e. cũ inf. ꝫ. ratã. qz iuri cõsonat. s. de testa. de his. vl̃ dic cũ legat⁹ possit facere ꝓstitutionẽ. vt. s. de offi. le. c. vl̃. eadem rõe potest interptari. s. e. inter alia

QUanobis. maiora scz dignitatũ. q̃ aliqui non credũt cũ nõ debeant vacare. sed maiora appellat pi gtiora q̃ꝫ accepta ꝑpa significatiõe verbi etiã dignitates bñficia sũt. ar. s. de ꝓca. c. vl. vbi ỏ hoc nota.

QRansmisse facultates. interp tandũ erat dictũ canonicoz ad hoc vt verũ dixisse videant q̃ non sufficiũt facultates ꝑpter diminutionem. si ei diminute nõ erant ⁊ ħ papa dixisset nun q̃ltas dedisset. ar. s. de consti. cũ. m. ff. de cõsti. pn. ĩ nouis. (moderãtes.) no. q̃ ꝑ ħ vbuz possent minuere nõ augere nũerũ. (cõuertẽtes). ħ nõ sufficiũt rõe primi mandati sed istius secũdi.

QEnies. ⁊ ifra ĩ spãles. hic vult dãe q̃ ꝑ hec vba nos recepimus ĩ ꝓpos ⁊ spãles filios nõ fit exẽptio. ſz tñ nõ poterũt excõicari vl̃ infdici nisi ỏ papa vl̃ eius legato. (ex illo). i. ad id ꝑdest eis q̃ sunt ĩ ꝓpos filios recepti q̃ ñ pñt excõicari vel infdici. i. propt illud. (desertũ). ħ desertũ post habitatiõnẽ põt dici nouale. s. de v. sig. qd ꝑ nouale. vbi no. (in ꝑmissis). ꝑuile. (mẽoziã). mõasteriũ hz ꝑuilegiũ ỏ pcipiẽdis decimis noualiũ inf certos fines agit ad decias ꝓra q̃s possessores earũ ⁊ plebes ad q̃s de iure cõi ptinẽt: agũt ꝓra eos vt dimittat eis decias q̃s q̃si possidẽt. ħ ꝑmo q̃rif q̃d dz ꝓbare monasteriũ ⁊ q̃d plebs. rñ. testes monasterij debent dicẽ q̃ cõis opio ẽ oĩm q̃ bitãt circa loca q̃ mõasteriũ dic̃ novalia ⁊ ẽt alioz q̃s de his q̃rere cã agitat. vl̃ meli⁹ oĩuz q̃ circa ħ arbitrãf nullũ q̃ viuit vidisse vl̃ audiuisse q̃n loca illa fuerĩt culta. ⁊ dz hos hĩtantes vl̃ arbitrãtes q̃ ꝓdcã opinãf ad min⁹ eẽ duos vl̃ tres vl̃ plures vt iudex arbitrabif. ſz ñ opz eẽ oẽs vl̃ maiozẽ ptẽ q̃ sic opinef nam mũicipes dicũf scif q̃ maiores sciũt. ff. ad mũici. mũicipes. itẽ adijciẽt ĩ suo testamẽto q̃ nũq̃ videt aliq̃s q̃ diceret se vidisse illa loca coli: vl̃ audiuissent ab illq̃ vidissent vl̃ audissent ab alijs ꝓdessessoribꝰ sursũ ĩ ifinitũ. vl̃ ẽt ab his q̃ secũ ꝓuiuebãt ỽsuz in ifinitũ ꝓdcã loca suo tpe coli: nec vi sufficeſ si testes dicãt ñ est opio oiz nec ẽt alicui⁹ ꝓcedẽtiũ ĩ ifinitũ q̃ ꝓdcã loca culta fuerĩt. qz ħ ẽ negatiã q̃ ꝑbari ñ põt. vj. q. iiij. actõ. C. ỏ proba. actor. ff. ỏ ꝑba. l. ij. itẽ ñ vi his testib⁹ nece dicẽ q̃ audiãt ꝓdcã loca semp fuisse iculta: imo bñ valet ei⁹ testioniũ etiã si audiuerĩt illa loca aliqñ fuisse culta: qz tũc ꝑbabit mõasteriũ ꝑscptõez ei⁹ tpis cui⁹ nõ extat mẽoria ꝫ ꝓfessoriã quã itẽtãt plebes de iure cõi ad decimas petẽdas: ⁊ tũc dicẽt testes cõez opiones eẽ oiz ꝓdcõz quod null⁹ viuẽs vidit vl̃ audiuit q̃ suo tpe fuerĩt loca ꝓdcã culta nec vidẽ aliq̃s q̃ ħ viderĩt vl̃ audiuerĩt ẽt ab alijs ỏ suis tpib⁹. dicũt qdã ⁊ forte ñ male q̃ etiã si ñ dicãt ỏ suis tpib⁹ ſz de alioz tpib⁹ sed certis q̃ eq̃ bñ ĩpedif ꝑscriptio sic̃ de suis diceret. ỽ. gfa: dic̃ testis: ego audiui a petro q̃ dicebat q̃ audiuerat a iohe q̃ tpe iustiniãi loca colebãf. ſz ab eo tpe citra cõis ẽ opio q̃ fuerĩt iculta si a iustiniano audiuisset idubitatũ eẽt q̃ ñ ꝑbabif ꝑscriptio. idẽ etiã videf si ñ dicat ỏ certo hoe. ſz tñ noiat certũ fcm̃. vt si dicat testis: audiui q̃ ꝓdcã loca colebãf eo tpe q̃ ꝓflict⁹ fuit sarracenoz cũ xpianis. ſz postea fuerĩt iculta. aliq̃ tñ dicũt ꝫ. ſ. q̃ ñ suffic̃ dicẽ q̃ audiuerĩt ea culta tpe iustiniani vl̃ tpe ꝓflict⁹ nisi dixerit q̃ ỏ vidit vl̃ audiuit suo tpe culta. ſz ꝑm ꝓmã opiõnẽ ñ vi dzia siue audiuerĩt a iohe siue a iustiniano cũ ei dicẽ sufficiat ita de aliẽo tpe sic̃ de suo. isti tñ bñ fatef q̃ nõ debẽt cõfusuz tps dicẽ: puta qz culta fuerĩt a tpe xpi citra: ſz certũ dicẽ debẽt vt ꝓdcm̃ ẽ. ſ. tpe iustiniani vel ꝓflict⁹. ſz q̃d si testꝫ inꝛogat⁹ rñdeat aliq̃s: sed paucos et sine rõe opinari. ꝫ credim⁹ ꝑbari ꝑscriptionẽ: ſz q̃d si dicat parẽ ptẽ opinari ꝫ sine rõe. hic nõ credim⁹ valere testionũ: qz nõ ẽ testis distiguẽ q̃s faciat cũ rõe vl̃ sine rõe. ſz quid si dicat: ego audiui aliquẽ dicẽtẽ se audiuisse vl̃ vidisse q̃ suo tpe culta fuerĩt ꝓdcã loca sed ipse nõ credidit ei: qz eum interrogasset ab eo de cã dicti sui vel de circũstãtijs ñ rñdit ei. vel rñdet: sed falsuz. rñ. q̃ ꝑ hũc testẽ non ꝑbaf ꝑscriptio: qz cũ ħ testis nõ esset iudex illius a quo

audiebat loca fuisse culta nō tenebaf ei rñdere. ſz ſi falſam cām ſubiecisſet ſui dicti. tūc poſſet dici q bene ꝓbaf ꝓſcriptio dūmō cōſtet cām quā dixit falſā ⁊ etiā eū eā dixiſſe: q2 forte nō ē credendū q eā dixerit niſi pars mōaſterij ħ ꝓbet. teſtes aūt plebis debēt hīe ꝫriū. ſ. cōem opīonē eē p̄dcōz hoīm q ſup̄ dei ſunt q ali qui ſunt qui viderint vel audiuerīt qñ loca p̄dicta culta fuerunt ⁊ ſi nō aliō. ſ. ꝓſulē vel diē vl annū ꝓbēt. ⁊ ſi teſtes vtriuſq; ptis ħ plene dixerīt: iudicis diſcretōi relinqf q qb⁹ p̄ferāt. ⁊ ſi in ħ articlo p̄ferāt teſtes mōaſterij nō ſufficit eis niſi ꝓbēt ⁊ aliq̄ q ſup̄dixim⁹ cū lex ad oīa eū aſtrīgat. ſz ſi teſtes plebis ħ ꝓbēt ſufficit eis etiā ſi aliō ñ ꝓbāt. itē ſi ī hoc articlo deficerēt ſz ꝓbarent aliū articlm. ſ. ſe vidiſſe vl audiuiſſe aliq̄s q dicerēt ſe vidiſſe vel audiuiſſe ab alijs q̄ audierāt ab alijs q p̄dcā loca ſuo tpe culta fuerint: p̄ferf ꝓbatio plebis: q2 cū injtaf iure cōi ſuffic q̄ ī vno'. ⁊ ſi nō ī oīb⁹ ī frīgāt ꝓbationē monaſterij. itē in hoc caſu ſi duo tm̄ teſtes bñ ꝓbēt hūc articlm p̄ferenf. c. teſtib⁹ mōaſterij q̄ dixerunt ꝫ: q2 iſti aſtruūt affirmatiuā qō ē ħ iure cōi. alij negatiā qō eſt ꝫ ius. ſz ī hoc caſu admittāf ꝓpter ipoſſibilitatē ꝓbationū. alij tm̄ dicūt ⁊ ħ etiā diſcretiōi iudicis ꝓmittit: q2 vtrūq; teſtionīū eſt admiſſum ꝫ ius. q2 ē de auditu: ſz teſtionīū monaſterij ſit magis ꝫ ius: q2 ē de auditu ⁊ aſtruit negatiuā. ħ aūt ſatſ ꝓbāf. ff. ħ ꝓba. ſi arbit. ff. de aq̄ plu. ar. ī ſūma. §. idē labeo. ⁊ dicūt q dā q ſi cōſtet p ꝓfeſſionē vl alio mō q a. c. āno circa añ li. ꝓte. fuerīt p̄dcā loca culta: q̄ztūcūq; monaſterīū ꝓbet p ſe oīa p̄dcā: tm̄ ſuccūbet. q2 cū oporteat eū ꝓbare p̄ſcriptionē cui⁹ non extat mēoria. ħ non ē taf q̄ ē infra. c. annos cū vſq; ad. c. an. vl parū min⁹ pōt extēdi mēoria hoīs ſīc vita. ff. de vſuf. an. vſufruct⁹. ſec⁹ aūt ſi p ꝓfeſſionē vl alio modo ñ ꝓſtet ħ anteriori tpe. ſz ꝓſtet q a. cc. citra fuerīt culta: q2 tūc bñ valebit ꝓbatio monaſterij ſi p̄dctō mō ꝓbauerit. p̄dcē ꝓbatōes videf hīe locū ſi negef ꝓſtātiuū fuiſſe imp̄atoꝛē romanoꝝ vl Karolū fuiſſe regē frācie. vl ſi negef aliquez fuiſſe notariū vl p̄latū. ⁊ ſic ħ alib⁹ ſimilibus dūmō p̄dcām metaz c. annoꝝ exceſſerīt. vtrobiq; enī ē eadē eḡtas. q dā tm̄ dicunt hīe locū p̄dcās ꝓbatōes ſi ea q̄ ītēdūt ꝓbare excedūt metas. xl. an. alij dicūt q etiā pñtia: ſz ignota puta apō ſarracenos fcā p̄dicto mō debēt ꝓbari: ſed nō placet. itē no. q ħ cōis opīo ideꝛ eſt q cōmunis credulitas. ⁊ iō oporꝛtet famā eē ⁊ etiā credulitatē cū aliq̄ rōe. lz enī lingua moueaf facile ad loq̄ndū q̄ vult ſicut ⁊ caro facile mouef ad illicita: aīa tm̄ facile nō mouef ad aliq̄d credēdū. ſed p̄cedēte rōe tm̄. ⁊ q2 ſol⁹ de⁹ ſcrutaf aīam. iō ille q̄ fert teſtionīū de opīone ſi ītēroget quō ſcit hāc cōem opīonē: rēdebit: ñ ſcio. ſz ſol⁹ de⁹ nouit: ſed credo. cām aūt credulitatſ ſubijciet. q2 ſic verbis exꝓmebat vl aliā quā volet ⁊ hac rōe: q2 tm̄ de credulitate rñdet q̄ teſtificaf ſup opīone. vī q ſi interrogaf quō ſcit: q ſit cōis opīo. rñdebit: q2 ſit audiui a multſ. ⁊ credo q omīa organo vocſ ſic exꝓmebat ſuā volūtatē. itē ē iuſta cā ſi dicat cū mlti exp̄merēt ſuā opīonē: alij ꝓtrariū nō dicebāt: ſi aūt interrogaref a q bus audiſti: ſi noīat aliq̄s bñ eſt. ſz ſi dicat: ñ hēo ī mēoria de aliquo: q2 nō no. de aliquo certo. q2 ſic cōiter dicebaf: vī valere teſtimoniū. vī aūt idē ꝓbare ꝓmunē opīonē ⁊ oīm opīonē. ff. de ꝓba. ſi arbit. q2 ſi vn⁹ ſol⁹ eſſet in ꝓtraria opīone ductu rationis nō eſſet cōis pbatio. vt p̄dcm̄ eſt. lz aūt ꝓbatio cōis opīonis etiā cū p̄dcīs adiectōib⁹ nō ſufficiat niſi in his q̄ excedūt metas p̄dictas: tm̄ ⁊ in his q̄ ſunt circa metas p̄dcās ſepe mltū valz. q2 trāſfert onus ꝓbationis in rēū. ar. s̄. de ꝓſump. q2 veri. ⁊. c. illud. ar. C. de teſti. l. j. ⁊ auē. ibi poſita. C. de. ſen. ⁊ interlo. l. ij. ⁊ ħ vera videnf ſi dō ꝓtractus alicui⁹ ꝓlati mortui nō valere: q2 nō fuit ꝓlat⁹ vel ꝓtra inſcꝛa tabelliōis mortui q nō fuit tabello vel ꝓtra filios qō nō fuit mīrimoniū int parentes. ⁊ ſi videf viuere ille q̄ cōi opinione dō mortuꝰ. ⁊ ſic in ſilib⁹. ar. p̄dcārum legū. ⁊ ar. xxxiij. q. j. c. j. ff. de of. ꝓto. barbari⁹. ſecus aūt eſſet ſi prelat⁹ viueret vl tabellio vl maritus. nam in his caſibus q̄z ſimilibus ſi p̄dicti aſſerēt. puta q2 ꝓlat⁹ repeteret ſuā eccliam in cuius poſſeſſione alius eſſz vel alter alterū peteret vel tabellio peteret aliquē ceſſare a diffamatiōe ſua ſup eo q̄ non eēt tabellio. nā in his caſib⁹ ñ videf q cōis opīo in aliū trāſferat ꝓbationē. ⁊ eſt rō: q2 mlta ſunt p reo. ſ. q2 ē ī poſſeſſiōe ⁊ q2 negat q nō eſt in alijs caſib⁹: tm̄ ⁊ huic aliter ſubuenitur. vt no. s̄. de p̄ſump. illud. ⁊. s̄. de reſti. ſpo. ſepe cōtingit. itē ſecus videf ſi nō agit cā inter p̄cipales. ſed inter alios: puta ſi aliq̄s petit aliq̄d ex ꝓtractu p̄lati viuentſ vel inſtrumēta tabelliōis viuentſ. ſufficit enim his actoꝛib⁹ ꝓbare cōmunē opīonē q̄ hētur ꝓ p̄lato vel p̄o notorio quouſq; ꝓbef ꝓtrariū. ar. cōtra. C. de teſti. l. ij. C. de ſen. ⁊ interlo. l. ij. ⁊ eſt rō diuerſitatis: q2 p̄ncipal⁹ perſona magis dō hīe parata ꝓbatiōes ſui ſtatus q̄z alī⁹ injure aūt inueniūf iura q̄ loquūf de hac materia. s̄. eo. gd p no. ⁊. c. ſup q̄buſdaz. s̄. de p̄nile. c. fi. iij. q. vij. ħ q̄p pe. ff. ō aqua p̄l. ar. in ſūma. §. idē labeo. ff. de aqua quoti. ⁊ eſti ħ iure. §. ductus aque. ff. de iti. actuq; ꝓ. apparet. §. pe. ⁊ vl. C. ō ſer. l. j. ⁊. ij. ⁊. l. ſi manifeſte. ff. de ꝓba. ſi arbit. item aliud eſt cōis opinio q̄z notoriū. huiꝰ enī cōis opinio ē tm̄ de longe p̄teritis. ⁊ q̄ nō p̄nt p̄obari per teſtes de vſu. notoriū aūt eſt de p̄ntib⁹ vel p̄ximo p̄teritis ⁊ q̄ facile p̄nt ꝓbari per teſtes. de vſu ⁊ nō mirer ſi ſufficiens reputef a iure ħ p̄obatio cōis opīonis. indubitāter enī reputari dz q ꝙ oēs hoīes cōiter opinati ſunt ſine cōtradictōe tanto tpe a quo nō extat memoria. ff. de aqua plu. ar. in ſūma. §. idem labeo. (in eo. plena). hanc plenā libertatē nō hñt de iure cōi ſed p p̄iuilegia vt ħ infra ſequit. (libertate). no. plenā libertatez dici vbi exempti ſunt a lege dioceſana vt ħ exꝓſſe dicit. eſt etiaz iuriſdictionis ſicut apparet in illis verbis vbi dicit q non pñt interdicto ⁊ excōicationi ſupponi que ſunt de lege iuriſdictionis. ⁊ valet hoc ad intelligendū ꝓuilegia q̄ dāt alicui plenā libertatez non exꝓſſis. c. libertatis. nō enī intelligif plena libertas niſi ī his duabus. ll. ſit liber. melius placet q iſte eccīe non gaudebāt plena libertate in lege iuriſdictionis: ſed tm̄ quo ad certa capitula legis iuriſdictōis erant exēpte. ſ. q̄ non poſſet excōicari vel interdici. ſed quo ad alia ſuberam dioceſanis. ſ. q2 poterant ſub eis cōueniri. ⁊ ſic de alijs. (examinādi). iccirco clerici fratrum pñtātur epīs ⁊ examinātur ab eis: q2 hmōi eccīe nō erant exempte. ⁊ ideo clici per epōs erant in eis inſtituēdi. ſecus aūt eēt ſi eccīe eſſent exēpte ex toto: q2 tūc inſtituereēt ibi cleri p fratres. xvij. q. ij. c. j. ſed tūc ſi ppls nō eſt exept⁹: rector eccīe inſtitut⁹ p fratres recipiet curā ab epō. ⁊ reddet ſibi rōem ppli ⁊ ibit ad cōſilium epāle ⁊ recipiet ibi ſtatuta ſynodi ⁊ rñdebit de quarta decimaꝝ ⁊ oblationū ⁊ mortuarioꝝ ⁊ hmōi q̄ ſibi a ppl̄o obuenerīt ⁊ pſtabit ſibi reuerētiā obſequiū ⁊ honorē rōe ppli ⁊ alia que alij rectores pſtant epō. ar. s̄. de p̄iuil. ex oꝛe. ⁊ de ma. ⁊ obe. q̄ ſupernec eſt ꝓtra ħ q̄ dicim⁹. ſ. q ꝙ dz recipe curam aīarū ab epō: quia eadez rōne vī q ꝙ qñ epīs inſtituit aliquez ī eccleſia nō exēpta vbi cleric⁹ eſt patron⁹ q̄ deberet recipere curā tēporaliū a patrono ſo. nō ē ſil'e. quia curā aīarū nō pōt q̄s habere niſi p epīz cui ſubeſt vel per vicariū eius. xvj. q. vij. nullus. s̄. de of. archidi. cū ſatſ. s̄. de inſti. ex frequentib⁹. vicarius aūt nō videf ab his exēptus ſecus aūt in cura tpaliū q̄ intelligif data hoc ipſo q̄ ceſſa eſt cura aīarum. itē pōt dici q pñtatio quā facit patronus ſufficit vt poſtea cōceſſa cura aīarū cōcedere videaf patron⁹ ⁊ curam tēporaliū: examinare aūt eū nō debebit epīs. quia non inſtituit eū in eccīa. īmo abbas nec eū confirmat nec ipſi manu imponit. tales enī examinādi ſunt. s̄. de elec. venerabilē. ⁊. c. nihil. cura enīz aīarū ī hoc caſu nō eſt p̄ncipal⁹ ſz acceſſoꝛia. exq̄ enī p patronum clericū inſtitut⁹ ē: ⁊ cura aīarū q̄ſi acceſſoꝛia ex rōe ei ceſſēda eſt. ⁊ iō etiā nulla ei⁹ exceptio admittif niſi forte laboꝛaret infamia. s̄. de ap. cōſtitutſ. de accuſa. accedēs. nec accuſabif a ppl̄o nec alio coꝛā epō. itē epīs de crimīnibus vl negligentia ei⁹ nō ingret: q2 non ē iudex ei⁹. ſz ſi negligēs vel alīs ē in regimīe epiſcop⁹ poterit dare licētiā ppl̄o q ab alio recipiāt pñiam ⁊ alia ſacramenta s̄. de offi. oꝛ. inter. in fi. ſz epīs nō ꝓhibebit q̄ prochiani non recipiant ſacramēta ab hmōi rectoꝛe q̄z diu tolerāf. viij. q. iij. nōne. niſi ſciret vel vehemēt p̄ſumeret q̄ prochianū vellet trahē ad erroꝛē vel ad peccādū: q2 tūc nō q̄ſi iudex nec in forma iudicij: ſz q̄ſi ſupioꝛ rector eius. ⁊ cui etiā p̄e alijs ⁊ ſup alios cōmiſſa eſt cura eiuſdez prochie poterit ei mādare q̄ ab eo nō recipiat. ar. s̄. de diuoꝛ quātō: tamē bñ caueat iſte epīs. q2 ſi poſtea rector conqraf de eo oporꝛtebit eū ꝓbare cauſas ⁊ p̄ſumptiōes q̄re hoc fecit quas ſi ñ ꝓbauerit punief. ar. s̄. de exceſſi. p̄lato. c. ij. ad hoc autem rectoꝛe ſi appellent parrochiani extra iudiciū, appellēd⁹ eſt abbas ſuus: q2 hec appellatio pl⁹ hz vī ꝓuocatōis ad iudiciū q̄z appellatōis. s̄. de appella. cū ſi. ſed ſi appellef ab eo in iudicio: tūc appellādus ē epīs a quo eos hz. ar. s̄. de ma. ⁊ obe. ſolite. ſiē ⁊ in eccīa vacāte cuſtodiā hēbit ppl̄i quo ad curiā. lxiij. di. ſi ī plebibus. officia aūt audiēt in prochiali eccīa etiā vacāte eccīa. ⁊ etiaz ab extraneo ſacerdote: q2 locꝰ ille coꝛpalis ad hoc deputat⁹ eſt. s̄. de proch. vt dñic. īmo ⁊ ſi rector p̄ceſſiſſet in q̄rendo cōtra parrochianū appellabit epīs. ⁊ tūc vocabit rectoꝛē vt defendat p̄ceſſum ſuū. s̄. de appella. cū ſpāli. circa finē. ⁊ ſi nō cōparuerit. p̄cedet epīs: q2 in cā appellationis bñ p̄ceditf lite nō cōteſtata. (cū plebes). no. q2 aliq̄ eccīe prochiales nō ſunt exēpte: ⁊ tm̄ parrochiani ſunt exempti. de hoc no. s̄. de p̄nile. recepim⁹. (moderatōe). moderatio ī hoc ē. q2 iſti fratres clici integras decias recipiēt de noualib⁹ ⁊ laboꝛibus poſſeſſionū: q̄s iſte oꝛdo ſancti iacobi habebat añ cōciliū. ſz de illis poſſeſſionibus quas q̄ſiuit poſt cōciliū ſoluet integras decimas. s̄. de deci. nuper. (in alijs). ſcz q̄ñ obueniūt ſibi a dictis fratrib⁹ ſui oꝛdinis debēt integre ſoluere decimas. (alijs defen). repete q̄ no. s̄. ō ver. ſig. olī tibi.

C De regūlis iuris. Rubꝛica.

Quonis res dnoiui.

Fallit in matrimonio.xxxiij.q.vij.licite.
In ordine ꝛ baptismo.xv.q.vij.eps solus.j.q.j.gr quidam.

Qstote misericordes.ime

liore).s.de simo.ꝛ si questiones.

Qui scandalizauerit

.s. de renū. nisi igit.vij.q.j.in glo.sic.(vtilius).xj.q.iij.inter verba.xxij.q.ij.primum.xxxij.q.v. ita ne.

Quod non est.

Quod latenter.

x.q.iij.qr co.(pium).ff. gr me.cā.l.j.C.gr me.cā l.j.ꝛ vlti.

Qum in cōtēplatōe a que

stiōibus).q torqri debeāt qñ ꝛ qlr h non noto.quia i summa plene d oib⁹ notaui.Sz tñ de clericis videam⁹ ꝛ dixerūt alīq eos torquēdos.ij.q.j.in pmis.v.q.v.alli q.vbi dr accusatores epor ꝛ testes torquēdos.qd nō videt posse intelligi nisi de clicis cū alij ad accusationē vl testioniū ꝺ eos non admittant. C.ij.q.vij.ipi testes.ar. etiā p eis: qr cū ex testioniū licitū sit eos subire verber⁹.x xxv.di.cū beat⁹ aūt.xlv.di.cū beat⁹. v.q.vj.qr. qre ꝛ si vacillant i testionio ꝛ viles sunt nō torqbūt. ff.de questio.ex libo.iiij.q.iij.si ea.alij tamē dicūt ꝺ.ꝛ i.c.ptrarijs dicūt laicos tortos q admissi fuerant i exceptis crīb⁹ de quib⁹ loquūt pzeall.c.p crimīe aūt bñ fatēt aliquos verberādos.sz cauendū est semp ne adeo grauiter torqant q periculū imineat vite vel membror.s.ne cleri.sm iam. Jtē no.i auten.clericor torqnt accusatores fm pmā opionē.v.q.vj.illi q.gr nō é fm legē.Sz mirū vr q qstio faciēda sit i accusatore.cū null⁹ crimiosus vl suspectus sit admittēd⁹ ad accusationē.iij.q.v.accusatorib⁹.ꝛ.c.se. ꝛ.q.viij. c.j.sed dic hos admittēdos i exceptis criminibus vl qñ accusat⁹ volens euitare infamiam suā eos vult admittere.a questiōibus ff.de qstio.l.j.ꝛ C.de qō.milites.

Qe multotiens.

Qui ex timore

xxiiij.q.j.pudenda.xxij.q.ij.faciat.d pe.di.i.solēt

Qfleat.

Qamuis cause pastoris.

negligēt.lxxxj.di.dcm̄.j.q.j.qq̄dā.xlix.di. dcī.d.xlix. di.c.vl.in fi.(comedit). pastor enī teneī de custodia. ff.loc.q.mercedē.xxiij.q.iij.tres psonas.ꝛ si neget dolo suo vl negligētia pīsse ipi icūbit pbatio.ff.de eden.si qs ex.§.vlt. Jdē in custodia carceris.ff.de custo.ꝛ exhi.re.l.vl.cū alias q dolum alleget dolū pbare debeat.ff.d pba.quotiēs.§.qui dolum.

Jndignū est homagium.

s.de simo.ex diligētia.als aūt licite ei iurant obediētiā.vt no.s.de ma.ꝛ obe.legebaī. Est aūt obediētia i spūalibus ꝛ i his q ad deū ptinent.ꝛ i his que ptinent ad officium cuiuscz plati.arg.p his.x.di.suscipitis.s.d ma.ꝛ obe.legebaī.xxiij.di.quaqz.ꝛ.xj.q.iij.qd mirū.viij.q.j.sciendū.viij.q.j. qr super. Ad hāc etiā ipator ꝛ laici tenētur.lxj.di.valētinianus s.de ma.ꝛ obe.solite.homagiū aūt é de tpalib⁹ ꝛ his q ad tpalia ptinent.xxij.q.v.de forma.ꝛ iō homagiū i hac significatiōe sumptū nūqz p spūalib⁹ é pstādū.s.d simo.ex dili.s. de iureiur. nimis.nec i hoc vr valere aliq̄ psuetudo.vt h.qr cōsuetudo inicq nō pōt pscribi.vt no.s.de cōsue in pzin.

Exactum hoc pclarū op⁹ i pēsa caractereqz iucūdissimo optimor Jobis de colonia:sociorumqz eius: q nō solū summā curā adhibuere:vt sint hec suaue q̄qz sine vicio:verū vt laute sint elaborata:vt cuilz more poetico ꝛ pdesse possint ꝛ oblectare.curaz ac hui⁹ rei diligētiā adhibuit sūm⁹ i hac arte vir: magister Johānes hammā de landoia aleman⁹: vir nō mediocriter obseruādus. Jmpressum Venetijs. Anno salutis. M.cccc.xcj.die ỹo octaua octobris.

a
Prima vacat
Jncipit phemiū
iur.l.j.vel
preben dilecto.

b
absoluetur a toto
ita tñ q nisi
vales tīn:
sed ꝛ si pu.

c
quid dices si ca/
que ipis archi.
teneat scda
appellatiōē

d
q̄z appellatio
mento qd valet
tamē pea
cōicatus aliū

e
gentia dicit
bīt electio
finite p ap.
Luz super

f
Consultationi
j.q.j.§.nūc
immersus esset
§.aristo.ꝛ ideo

g
Ex pte tua.ꝛ
lxiij.di.extra
ab alijs iudicibus
nisi cū subsequenté

h
sicut ꝛ illd intelligīt
eccle vel monasterij
reciperet qd h dr
vel alio modo

i
ꝛ si qd offert
Cōstitutis i p.
tum ad h qd
in pñtato a violéto

l
Jncipit liber secūd⁹
Spectat scdz
nullus iudicū
rei q erat

l
est cā quare
autē ait. Et
orta est ꝝria
ꝛ nisi vocētur

m
§.si qs autē.
te pzis ipi⁹
bi dato:cū als
tur:vel coza alijs

n
auc̄.tamē nō
archiepūs.n.pe.
q̄rere de capīs
actionē ꝓtra aliū

o
indubitata est
cinie:sed tīn
ris;lz vt stati
sponsam de futuro

p
cessoriū,s.pcuratio
giū sciuisset
iij.p singulas
h appellatio.

q
pterea.de his
s.de of.dele.
ꝛ sanioris nulla
tionē factā p

r
pmos iudices. Et
Si qs litigiose
ctis.l.apparet
possit habere

s
iure eā hze
Dilectus filius
nus tñ negabat
sed quia:immo

t
Cū in cūctis.
Cōsensus ac
pcariū.ff.d
moza ē q̄cū/

v
Johānes
tigēte eadē
ꝛ erigīt ac
qñ ꝛ.c.iud.

x
p alios:qr se
steria:ꝛ sic
epīs p illos
ligi vr q h.

y
Ligneis e/
ret i mēte.s.
sine pcō in
filiūfa.cuius

z
De īfideli/
de biga.c.j.
Quod nob
vitādū nūqz

ꝛ
ro:si tamen
lent.ff.de
j.quibusdaz

Quid si

ad aliud
si.qd est pal.
post li.ptest.
Dilecta in

tis dari inq/
sisset.sicest
Alij aut.
us q excōica

se siue a qli/
h sit itelligē
tur:vt pxe

Finis.

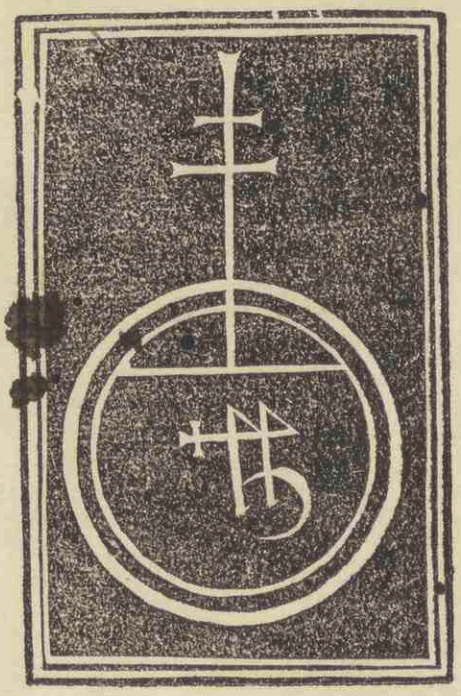

DOMEIN-ARCHIEF
TE
UTRECHT.

D

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6